LEXICON MANUALE,

PRIMUM

BENJAMINE HEDERICO

INSTITUTUM,

POST REPETITAS *SAM. PATRICII* CURAS,

AUCTUM MYRIADE AMPLIUS VERBORUM,

INNUMERIS VITIIS EXPURGATUM, PLURIMISQUE

NOVIS SIGNIFICATIBUS VERBORUM LOCUPLETATUM.

CURA

[illegible]

NUNC DENUO

RECENSITUM, ET QUAMPLURIMUM IN UTRAQUE

PARTE AUCTUM

[illegible] THESAURI

GRAECAE POESEΩS, nuper editi,

AUTORE.

LONDINI

Excudit H. WOODFALL,

Impensis, H. WOODFALL, J. BEECROFT, C. BATHURST, J. RIVINGTON, J. POTE, J. HINTON, R. BALDWIN, L. HAWES, W. CLARKE & R. COLLINS, R. HORSFIELD, W. JOHNSTON, E. JOHNSON, T. CASLON, S. CROWDER, T. LONGMAN, B. LAW, J. FLETCHER & Co. C. CORBETT, R. WARE, W. GINGER, T. CADELL, & M. RICHARDSON.

M. DCC. LXVI.

AUSPICIIS

CELSISSIMI PRINCIPIS

FREDERICI

EPISCOPI DE *OSNABURG*,

NOVA HÆC LEXICI *HEDERICIANI* EDITIO,

(IN USUM ET COMMODUM COMMUNIS JUVENTUTIS CONCINNATA)

PERMISSA EST,

SUMMA CUM OBSERVANTIA CULTUQUE

DEVINCTISSIMI EDITORIS

T. MORELL.

M. BENJ. HEDERICI

PRAEFATIO.

ALTERUM hoc Lexicon eſt, *Lector benevole*, quo juventuti bonarum artium ſtudioſae commodare ſategi. Graecum, ut vides, illud eſt, et, velut priori diſciplinas atque veterum Scriptorum monumenta, quae Scholas fere occupatas habent, dilucidare pro viribus ſum annitus: ita hoc, quod jam exhibeo, literas in primis Graecas adjuvare ſtudui. Neque vero operam hanc, ut quidem confido, praeter rem neceſſitatemque ſuſcepiſſe jure exiſtimari potero. Etenim, quae Linguae Graecae cum praeſtantia ſit, tum utilitas pariter atque ad omne propemodum ſtudiorum genus neceſſitas, ab aliis jam oſtenſum eſt pluribus, et, quam adeo Lexicon, quo illa contineatur, ſatis idoneum Scholis adhuc deſit, experiuntur idemtidem, quibus hanc eruditionis partem tradere juventuti incumbit. Quotquot enim hujus generis libri exſtant, vel mole ſua uſum ſufflaminant ſui, vel jejunitate, qua laborant, ſaepius deſtituunt paullo ſerius literis Graecis operaturos, vel ordinis etiam implicatione linguae adhuc minus gnaros plus juſto fatigant, efficiuntque haud raro, ut tot illi tantiſque difficultatibus praepediti non ſine indignatione ac taedio in hoc ſtudiorum genere verſentur.

Singulas igitur illas, quantum quidem fieri potuit, amoliturus ante omnia, librum in tres Partes diſpeſcui, Hermeneuticam ſcilicet, Analyticam, atque Syntheticam: primaque adeo illa, quae ad intelligendos omnis generis ſcriptores, quos antiquiora quidem tempora dedere, facere debet, eam Vocabulorum copiam concludere allaboravi, quam ad negotium hoc, amplum licet ac vaſtum ſatis, ſuffecturam omnino putavi. Certe, quae ex ingenti Henrici Stephani Theſauro volumine ſatis etiam grandi Joannes exhibet Scapula, ea tantum non omnia hic etiam ſuppeditavi. Quin immo ipſorum non ſolum numerum, ſed in primis etiam, quas obtinent, ſignificationes ex Suida, Polluce, Suicero, Leigho, Scriptoribuique ſimilibus aliis non parum hinc inde adauxi. Ac veluti has pro ea, qua differunt, varietate ſuis fere diſtinxi numeris, clarius ita ordinatiuſque, ut ſpero, ſe oblaturas cuique: ſic Voces potiſſimum ipſas ordine, quem vocamus, alphabetico diſponere viſum eſt. Equidem virtutes naturalis illius, quo Voces derivatae primigeniis, compoſitae ſimplicibus ſubjiciuntur, non ignoro, neque me praeterit etiam, quantopere eum in Stephano aliiſque dilaudent bene multi; ſed non aeque tamen intricatus hic alter eſt, longeque omnino facilius linguae nondum ſatis peritis Vocabula, quae inquirunt ipſi, ſubgerit. Et, ſi omnino ad indagandam genuinam Vocis poteſtatem momenti maximi eſt, noſſe originem ejuſdem, ſingulis etiam Vocabulis hanc ſubjeci, ut adeo nec adminiculo illo, neceſſario certe ad feliciorem cujuſvis Scriptoris interpretationem, deſtitutos Lexico hoc uſuros conqueri poſſint, qui ordinis naturalis laudem id atque virtutem ferme praecipuam habere ſolent.

Veluti autem haec primae Lexici hujus Partis ratio eſt; ita altera illa, cui Analyticae ut dixi, nomen feci, ea Vocabula grammatice, quomodo loqui conſuevimus, reſoluta complexus ſum, quae difficultatibus ſuis, ſive a Dialecto aliqua, ſive aliunde ſubortis ſolicitare tironum patientiam poſſunt. Eſt certe eadem haec opera, quae liberalius paullo a Schrevelio juventuti navata, ipſum tam accepto huic reddidit, ut unus fere ex ſui ordinis Lexicographis in Scholis huc uſque locum vindicaverit ſibi. Ac tametſi non deſint, qui eamdem ignaviae potius ſubſidium habeant, quam ut emolumenti quidquam juventuti illam credant adferre, eo quod haec a penitiori Grammatices ſtudio, ad quod tamen potiſſimum ſolidior linguae cognitio redit, ea ipſa plerumque avocetur: attamen, qui rectius juſtiuſque rem expendunt, ſatius utique exiſtimant, velificari nonnihil diſcentium a labore moleſtiore averſioni, quam quidem committere, ut miſeri ſuccumbant inſcitiae ſuae, vel etiam, quod ſaepius uſu in Scholis evenire videmus, difficultatibus his abſterriti linguae pulcherrimae ſtudium plane abjiciant. Ne igitur habeant, quod et ipſi ſuo quaſi jure deſiderare poſſint, etiam hac in re illis deeſſe nolui. Quin potius non ſolum Vocabula prope omnia, quae Schrevelius ex appendice Scapulae Lexico ſubnexa, Paſoris in Heſiodum Indice, aliiſque hujus commatis operibus attulit, in Partem hanc alteram conjeci: ſed ea quoque ex Jo. Voſſii Veterum Poëtarum Graecorum Poëmatis, Celeberrimi item Viri, Dn. Jo. Davidis Schreberi, Hortulo Graeco ex omnibus

bus Plutarchi Operibus adornato, et Clariſſimi Dn. Hieronymi Freyeri Faſciculo Poëmatum Graecorum, libellis vere aureis atque ad perdiſcendam Graecam linguam accommodatiſſimis, paſſim locupletavi. Attamen, ne nimis etiam indulſiſſe diſcentium inertiae videri poſſim, ſatis habui, digitum in cibum hunc intendere, praemanſum vero ipſum atque tantillum laboris recuſantibus, ut eumdem ſumere ipſi dedignentur, inferere in ora utique ſuperſedi.

Tertia libri Pars, quae Syntheticae titulum praefert, iis deſtinata eſt, quibus Latina ſermone Graeco, eoque proſaico, reddere collibet, adjutuſque a Scriptoribus laudatiſſimis, Benzio, Poſſelio, Devario, Scheidio, aliis; hic quoque eum Vocum Formularumque loquendi apparatum, ſuis fere ubique auctoritatibus munitum, ſubgeſſi; qui, niſi me omnia fallunt, ad inſtitutum hoc, quantum quidem in Scholis illud exigi, vel certe uſui hodie eſſe ſolet, abunde ſuppeditabit. Et, ſi omnino contingat, ut quaedam adhuc deſideres, ea tamen forſitan haec erunt, quae omiſſa facile pati, vel iis etiam, quae allata ſunt, compenſare non incommode poteris. Ita quippe ſaepius Nomina illa a Verbis deducta, qualia ſunt *Accumulator*, *Admodulator*, *Adoptator*, item *Accumulatrix*, *Admodulatrix*, et ſimilia, perinde qualia *Accumulatio*, *Admodulatio*, *Adoptatio*, et quae ſunt hujus generis alia, fruſtra hic quaeſiveris. Praeterquam enim quod magna eorum pars ipſa civitate Latina deficitur, adeoque ſola formationis innititur Analogia, certe, ſi Graece eadem reddenda ſunt, alia fere per Participia, alia per Infinitivos Verborum, a quibus deſcendunt, tuto enunciari poſſunt. Ita videlicet *Accumulatorem*, vel ipſius Demoſthenis exemplo, rectius ἐπισωρεύοντα, *Admodulatricem*, προσῳδοῦσαν, et *Accumulationem*, qua ipſum in primis accumulandi actum ſignificat, τὸ ἐπισωρεύειν interpretaberis, quam ut nomina vel plane nova confingas, vel ſua etiam carentia auctoritate uſurpes. Quumque adeo haec talia a Verbis allatis, ſi quidem ipſis opus ſit, nec ſuo iſta loco reperiantur, formare perquam ſit facile, operae chartaeque tanto juſtius eorum me omiſſione pepercciſſe arbitror, quo magis Lexicon hoc manus jam implet, nomenque ſuum paene excedit. Nec alia quoque cauſſa fuit, cur Nomina etiam, quae propria Grammatici vocant, omiſerim, utpote quae ipſa quoque facile Graece efferri poſſunt, dummodo ex Grammatica conſtet, quae literarum utriuſque linguae natura ſit atque cognatio. At vero, quod in Prima praecipue Parte nec Auctores addiderim Vocibus, nec Locutionum etiam, quas hae ex ſe progignunt, ſubjecerim exempla, forſitan mirabuntur, qui ex his propemodum ſolis Lexici perfectionem aeſtimare ſolent. Sed et his adferendis locus plane defuit. Nec vero etiam video, ſi vel maxime ipſe ſuppetiviſſet, ecquis eorum in Lexico hermeneutico ſit uſus. Sua enim Scriptori cuivis interpretando auctoritas ſufficit, et, qui ex Vocum ſignificationibus tam diſtincte copioſeque ſubminiſtratis ſenſum effati alicujus Graeci indagare nequit, eum vel plane a Grammatica non inſtructum, vel rei, quam continet illud, prorſus ignarum eſſe oportet. Secus ſtatuendum eſſe de Lexico ſynthetico facile largior, quum Graece ſcripturus utique non ſolum de Vocis, qua uſurus eſt, probitate, ſed et de Conſtructionis, qua gaudet eadem, ratione certus eſſe debeat. Quare id etiam mihi quam maxime commendatum habui, ut ne facile in Tertia hujus libri Parte Vox aliqua ſine auctore ſuo compareat, vel Conſtructionis etiam exemplum non habeat adjunctum. Quod ſi tamen vel hic etiam alterutrum, immo utrumque deeſſe nonnumquam deprehendas, auctorem quidem Vocis idoneum me fugiſſe non inficior, licet de bonitate ejus Lexicographorum ſaltem praeſtantiſſimorum auctoritas dubitare me non ſiverit; Conſtructionis vero modus ideo a me neglectus eſt, quod Regulas ille notiſſimas atque adeo Graecae etiam Linguae cum Latina communes ſequatur.

Atque haec fere ea ſunt, *Lector benevole*, quae te ſcire, e re tua, immo et mea eſſe exiſtimavi. Tute labori etiam huic meo, ſi merebitur, fave: ſin minus, eum ante ne damna, quam cogitaveris, contingere haud raro, ut tuo arbitrio ſtare non poſſis. Vale.

Expoſitio Notarum, quae in priore Lexici hujus parte inter alias occurrunt.

Gl. V. Gloſſaria Veterum a Labbeo edita.
Pb. Philoxenus, Gloſſographorum facile princeps.
Lex. Gr. Lexicographi Graeci, Heſychius, Suidas, auctor Etymologici magni, Varinus, Phavorinus.
Heſ. Heſychius, Alexandrinus.
Suid. Suidas.
Etym Etymologicum magnum.
R. Gulielmus Robertſonus, Anglus.
Suic. Jo. Caſp. Suicerus, Tigurinus.

Atque hos Lexicographos ad eas voces allegare placuit, de quarum auctoritate aliunde, quam ex ipſis, non conſtat; quum e contrario Philoxenus et Gloſſaria Veterum eo laudentur nomine, quod multas eaſque aptiſſimas vocum ſignificationes ſuppeditant, quae alibi non facile ſunt obviae.

LECTORI

LECTORI salutem SAM. PATRICK.

DE operis ſui natura et uſu auctor jam ſatis, ut opinor, dixit; quae autem a me praeſtita fuerint, paucis accipe. Cum multi typographorum errores in peregrinam irrepſiſſent editionem, id mihi in primis curae fuit, ut quam emendatiſſime haec excuderetur. Quandoquidem autem auctor in tres partes librum ſuum diviſerit, in harum prima multas locutiones Graecas, quibus ineſſe aliqua difficultas videretur, non ſolum adjeci, ſed, quanta licuit brevitate, etiam explicui. Praeterea Verborum conſtructionem, eorum ſaltem quae frequentiori ſunt in uſu, optimorum ſcriptorum teſtimoniis confirmavi, ipſis auctorum locis, poëtarum praecipue, quantum ratio operis ſinebat, indicatis. Et quamvis auſim affirmare hunc librum antea tum copia verborum, tum accurata eorum interpretatione, longe omnes alios ejuſdem molis praeſtitiſſe; ſeptingenta tamen nova ad minimum addidi, quorum pleraque vix in aliis lexicis occurrunt. Horum autem maximam partem Longinus, Ariſtophanes, Lucianus, et Marcus Antoninus; nonnulla vero Sophocles, Euripides, Lycophron, et alii ſuppeditavere. Secundam partem plurimis vocibus cum apud Schrevelium, tum apud noſtrum, omiſſis, ex Homero praecipue locupletavi. Denique, in tertia parte, cum hoc omnibus aliis Lexicis adhuc in lucem emiſſis, non verborum tantum, ſed et locutionum copia antecellat, pauca admodum, nonnulla tamen, quae mihi inſigniora viſa ſunt, adjeci. Quanquam autem additiones ſupra memoratae, ut forma libri mutaretur, neceſſarium fecerint; *Manualis* tamen retinui titulum, ne novo nomine novum opus edendi laudem potius affectaſſe, quam ſuam auctori conſervandi propoſitum habuiſſe viderer.

Haec ſunt, quae de priori noſtra editione hactenus dicenda; quae autem in hac altera praeſtiterim, jam breviter oſtendam. Cum viri quidam eruditi, ludorum moderatores, de priori hujus operis in tres partes diviſione querebantur, quod ea imperitioribus eſſet impedimento, dum in una diverſas alicujus vocabuli ſignificationes, in altera vero reſolutionem ejus grammaticam petere cogerentur; nunc duae priores partes conjunctim diſcentium gratia exhibentur.

EX PRAEFATIONE
IO. AUGUSTI ERNESTI.

IN cauſſis, propter quas tam pauci ad linguae graecae vel mediocrem ſcientiam perveniant, Moſes Solanus * jure numerat vitia Lexicorum, quibus puerilis aetas utitur. Eorum duo maxime impediunt verum verborum intellectum. Primum eſt, quod ſignificationes ſaepe numero vel prorſus alienae verbis tribuuntur, vel parum accurate diſtincteque traduntur: alterum, quod tam pueriliter atque inepte latinis vocabulis exprimuntur graeca, ut intellectus impediatur potius interpretando, quam adjuvetur. Quod fit maxime, hanc ob cauſſam, quod interpretatio nimis etymologiae rationibus accommodatur, neglecto uſu loquendi, qui ſolus in hoc genere dominatur, in primis in compoſitis ex praepoſitione una pluribuſve, in quibus incredibile dictu eſt, quam pueriliter peccetur, item ex εὖ, φίλος aliisque. Talibus igitur erroribus, vitiis ineptiiſque cum

* In praef. ad Plutarch. Brianj.

cum plena ſint Lexica vulgaria, quae ſunt in tironum manibus, nec ultra ea plerique ſapiant, qui in Scholis literas graecas docent, mirum eſſe non poteſt, ſi tam pauci bene proficiunt in eo genere literarum, nec plus conſequuntur plerique, quam ut graecorum ſcriptorum orationem poſſint ad verbum, ſcilicet e ſui quiſque Lexici praeſcripto, latine interpretari, h. e ut non modo nihil intelligant, cum interea ſe credant intelligere, ſed etiam ipſos ſcriptores graecos ſtultiſſimos putent, vehementerque contemnant.

Hoc tantam malum potuiſſet caveri, ſi ab initio viri excellenti graecarum literarum ſcientia praediti, voluiſſent ſe demittere ad hanc curam, ut tironibus in eo genere conſulerent, nec eos imperitis hominibus per talia Lexica corrumpendos permitterent. Sed dum ii hujus laboris moleſtiam defugiunt, eumque nec ſua doctrina dignum, nec ſatis ſibi honeſtum putant, invadunt eam provinciam homines imperiti, inſcitiaque ſua plus nocent literis, quam illi deinde exquiſita ſua doctrina prodeſſe poſſunt. In quo graeca lingua inprimis iniqua fortuna uſa eſt. Nam latinae quidem literae cum inſtaurari coepiſſent, ſummi homines, Eraſmi, Camerarii, Melanchthones, aliique, non dubitarunt cauſſam ſuſcipere tironum, et plures libellos edere, quibus is, vel ad intelligendum latine, vel ad ſcribendum adjuvarentur: neque ea res ipſis dedecori, ſed inprimis honeſta, juventuti autem maxime utilis fuit. Vere hoc me puto affirmare: ſi quis vel iſtorum, vel ex eo ordine, pari cura complexus graeca, Lexicon in tironum uſum conteciſſet, in quo graeca verba primum accurate, deinde perſpicue, hoc eſt, bene latine (neque enim ullo modo perſpicuitas eſſe poteſt interpretationis ſine puritate ſermonis ejus, quo in interpretando utaris, ſemperque ſub illa ad verbum, ſive potius ad etymologiam verborum, facta male latina interpretatione latet inſcitia ſenſus), denique ex uſu loquendi optimorum ſcriptorum, non e verborum notatione, ſi quis ergo hoc facere ſuſtinuiſſet, non dicam plus gloriae conſecutus eſſet, ſed multo plus literis graecis profuiſſet, quam doctiſſimis in quemvis ſcriptorem commentariis, quos non niſi doctiores legerent, quibus pleraque dudum ipſis nota ſatis et perſpecta fuerant. Etenim, in omni genere diſciplinae, quis neſcit, quantum referat, ſtatim ab initio veris et accuratis notionibus imbui? Quam deinde non modo paucis contingit, ut male percepta dediſcendi facultas detur, ſed quam pauci eo ſunt vel ingenio ut facile poſſint, vel animo, ut velint, falſa et prava dediſcere. Nimis firmiter coaleſcunt teneris inſita animis, nec facile avelli poſſunt, et quae pueri arripuimus, ea fere ita amplectimur atque tenemus, ut nobis eripi vix patiamur. Mihi quidem, quoad literas docui, plus prope laborandum, plus certe moleſtiae exhauriendum fuit in expugnandis male ſuſceptis prima pueritia opinionibus, dedocendiſque ac detrahendis perverſis verborum notionibus, quam veris tradendis atque explicandis.

Itaque cum rogatus eſſem, ut Hedericiani Lexici Graeci, quod nunc maxime verſatur in manibus tironum, putaturque eſſe in hoc compendiario genere optimum, ejus igitur ut recenſendi curam ſuſciperem; eam provinciam, quanquam duram et taedii plenam defugiendam non putavi, qui vitiis ejus, et ortis inde apud tirones noxis, ſaepe doluiſſem, iiſque tollendis, omninoque opere illo emendando locupletandoque, plurimum adjumenti me allaturum diſcentibus putarem. Non is ego ſum, cui aut jucundum, aut adeo opus ſit, de aliis detrahere, et hac via ad famam contendere. Melioribus artibus laudem parare didici. Itaque non libenter dico, quod praeſens inſtitutum dicere cogit: Hedericum illum, virum bonum cetera et laboriosum, ſed graece doctum, et ad tale Lexicon rite conficiendum ſatis a lectione graecorum ſcriptorum inſtructum non fuiſſe. Totus ille, id quod per totum opus obſervare licuit, e Scapula aliiſque vulgaribus Lexicis pendebat, tot praeclaras doctorum hominum de verbis plurimis, poſt Stephanum et Scapulam, obſervationes ignorabat, nec ipſe e lectione ipſorum ſcriptorum melora didicerat. Itaque non modo totidem verbis e Scapula in ſuum Lexicon retulit verborum interpretationes parum idoneas aut perſpicuas, ſed ſubinde etiam ne aſſecutus quidem eſt ejus aliorumque Lexicographorum mentem, vitiiſque operarum ſe decipi paſſus eſt: unde manarunt innumera peccata. [*Aliquot exempla Cl. autor protulit, ſed haec apud illum quaerenda mitto.*] Jam incredibile dictu eſt, quam ſaepe, quam abſurde interpretatus ſit, plerumque poſt alios, verba compoſita ex ἀμφὶ, ἐκ, ζὺν, παρὰ, ὑπὸ, παρὰ, περὶ, πρὸ, &c. exprimens has praepoſitiones e vulgari ſignificatione, non ex uſu ſcriptorum in verbo quoque; in quo ſane eſt mira varietas. Idemque notavimus in aliis generibus compoſitorum. Φιλότιμητος eſt ineptum Nonni verbum in Johannis μεταφράσει; ſed id ineptius vertitur in Scapulae Lexico *ſectionis amans, inciſione gaudens*, ſequaci Hederico. Similiterque peccatur in verbis compoſitis Poetarum, inprimis tragicorum; quorum vim ex illis interpretationibus nemo adſequatur. Illud quoque parum ſcienter factum erat, ut ſignificationes πολυσήμων parum recte digererentur atque ordinarentur, activa et

media, eorumque significatio, itemque temporum significatio diversa, cum v. c. praesens activam, aor. 2. neutram vim habet, &c. non discerneretur; quod hodie in Lexicis ferri non potest, cum sit ad accuratam linguae graecae scientiam scriptorumque intelligentiam perneceſſarium.

Enimvero haec et alia omnia correcta sperabam me reperturum in editione *Sam. Patricii*, Scholae Carthusianae apud Londinenses Hypodidascali, qui Hedericianum Lexicon bis recoxit, et magnam diligentiae laudem apud suos (vid. Scott. praef. ad Append. Steph.) etiam apud exteros tulit: praesertim qui in praefatione dicat, se diligenter hoc opus correxisse, vivatque in insula ea, quae sibi graecarum literarum principatum vindicare videtur, in qua graece doctissimi homines paene nasci videantur: adeo mature ibi omnes graecos scriptores vel difficillimos intelligunt et emendare possunt. Sed omnia alia deprehendi, intellexique, Patricium Britannum non plus in Graecis posse Hederico Germano. Hujus quidem peccata fere omnia sanctissime conservata sunt eaque novis aucta.

Prima igitur nobis cura fuit, ut talia peccata tolleremus, corrigeremusque, si quid parum vel recte, vel accurate, vel perspicue scriptum esset in significationibus vocabulorum tradendis. In quo tamen difficultas quaedam objecta est a ratione ipsa talis Lexici, in quo singula tantum verba explicantur: quod nonnulla vocabula, inprimis adverbia, separatim commode explicari non possunt, facilioremque interpretationem habent cum verbo, cui adjungi solent. Tum in verbis, quae Grammatici proprie dicunt, operam dedimus, primum ut activa et media, etiam tempora interdum, ex usu optimorum scriptorum, distingueremus, deinde ut significationes in πολυσήμοις digererem diligentius, et, quoad fieri posset, a propria et prima significatione quomodo ceterae ducerentur, ipso ordine indicaremus, v. σμύχω, τύφω, πομπεύω, πύργος, σηκὸς, τιθημι, ὕβρις, δημιοργὸς, πρωτεύω. Auximus etiam priorem significationum numerum e nostris aliorumque observatis, qui veteres scriptores graecos illustraverunt. Sed maxime in hac parte laboravimus hoc, ut accurate exponeremus verba e praepositionibus composita, in quibus explicandis omnium adhuc Lexicorum stultitia accusanda est, tribuentium interdum praepositionibus aliquam vim, ubi ex usu loquendi veterum nullam habent, aut falsam adeo, aut ita exprimentium, scilicet e vulgatissima cujusque significatione, ut nemo intelligere possit. Nos in omnibus usum secuti sumus, comparandis, ubi non statim vera significatio succurreret, aut aliquid dubitationis oriretur, exemplis idoneis. Itaque et subinde notavimus, in eodem verbo, modo redundare praepositionem, nec ullam vim habere, modo addere verbo aliquid significationis. Quaedam tamen, sed perpauca, fuere, in quibus analogia et conjectura sequenda esset, quod nullum exemplum veteris scriptoris vel ipsi notatum habebamus, vel ab alio notatum reperiebamus: in quibus si forte aberravimus, nobis ut ignoscatur, rogamus. Atque pari ratione usi sumus in aliis compositorum generibus, ut e φίλος, χαίρω &c. ut facile quivis intelliget, qui vel in his, quae e. c. posuimus, nostra cum superioribus velit comparare. Denique ipsis verbis locupletare hoc Lexicon studuimus. Et, quia Patricius primum verba septingenta, deinde hoc ipso majorem numerum se addidisse professus est, dedimus alicui hoc negotii, ut secundae editionis Patricianae exemplum cum Lipsiensi editione compararet, notaretque verba non prodita ab Hederico. Quo facto vidimus, non modo illud, quod ante diximus, quaedam vitiose posita esse, sed etiam numerum ab eo traditum vix effici. Unde orta nobis suspicio, numerata ab eo esse etiam ea, quibus partem secundam auxisset, quae sane numeranda non erant. Sed id accuratius exquirere, quando parum referebat, insuper habuimus. Posthaec addidimus ea, quae e nostris lectionibus notata permulta habebamus, item quaecunque viros doctos subinde indicare repereramus, nondum in Lexicis prodita esse, quae et ipsa non pauca erant, plurima etiam in Reimari, V. Cel. in Dionem Cassium indice notata, ut nondum relata in Lexica: cujus Viri exemplum utinam imitentur posthaec, quicunque scriptorem graecum recoquent. Denique adhibuimus Dan. Scotti, V. C. Appendicem ad Thesaurum Stephani, Londini, 1745. duobus Voll. in fol. editam, ex qua permagnus verborum numerus accessit. *(sequuntur quaedam ad illud opus castigationes, quas itidem hic missas feci.)*———Atque etiam ea verba vel ab Scotto vel ab aliis posita omisimus, quae reperiuntur quidem vel in Glossariis antiquis, ut Hesychio, vel in scriptore aliquo vetere, ceterum manifeste corrupta sunt, nec ullum alium auctorem idoneum habent, quod genus verborum si admittere voluissemus, exemplo Stephani et aliorum, haud probando, haud parvus numerus verborum accessisset. Sed vel sic decem millium summam explevimus. Nec nunc spicilegium, idque magnum deest, et post multa alia supplementa, tamen plurimum supererit, quod addatur: adeo non modo inexhaustae sunt Graecorum

in

in verbis divitiae, ſed difficile eſt omnia animadvertere ac notare, quae nondum in Lexica ſunt illata. Nam illa Graecorum felicitas in componendis verbis tantam copiam verborum genuit, ut eam nullum Lexicon capere poſſit. Nec forte opus eſſet omnia Lexicis inferri, ut bene monet ad Charitonem Dorvillius, niſi de eorum ſignificatione, inprimis Attica, ſubinde certarent Grammatici, multoque, de noſtra ſententia, magis, niſi in iis intelligendis imperitiores, adſueti vulgari rationi, haererent. Verum eadem multitudo compoſitorum talium, ſaepe non obſcurorum, et nihil inſolentis, nec in forma, nec in ſenſu, habentium, facit, ut difficile ſit, omnia obſervare. Mihi quidem hoc ſentio accidiſſe in pluribus ſcriptoribus, e quibus volui notare, quae nondum in Lexicis eſſent, ut praetermitterem quaedam, quia non ſuſpicabar, a Lexicis abeſſe. Nominatim in Joſepho id mihi uſu veniſſe vidi. Nam in Scotti Excerptis quaedam reperi, quae ipſe non notaviſſem. At ipſe contra in meis Excerptis habui, quae illum effugiſſent, ut ἐμποδισ-τὰ, ἐμπόδισμα, προσκλινεγέω, παρόρμημα, ὁμοπράγμων, &c. Itaque vix ſperandum eſt, unquam Lexicon extiturum tale, in quo omnia verba graeca reperiantur, niſi paullatim omnes graeci ſcriptores indicibus inſtruantur plenis et Reimariano, de quo ſupra dixi, ſimilibus. Sed de Lexico Graeco majore parando atque inſtruendo, fortaſſe alibi dabitur occaſio dicendi.

Et haec fere ſunt, quae in caſtigando locupletandoque hoc Lexico ſecuti ſumus, quibuſque, ut ſperamus, perfecimus, ut et latius ejus uſus pateret, et tutius uſurpari a tironibus poſſet. Unum reſtat, de quo admonendum videtur. Singulis verbis etymologiam addere inſtituit Hedericus. Id nos non totum mutavimus: ſed correximus tamen in nonnullis, plane autem ſuſtulimus, ubi unuſquiſque tiro ſua ſponte videre poſſet, unde verbum ductum aut compoſitum eſſet; in quibus addi etymologias, ut εὐποιέω eſſe ex εὖ et ποιέω, εὐπάσχω ex εὖ et πάσχω, &c. putidum ſane et nimis puerile ſit: eaque ratione tantum compendifecimus, ut cum tot millia vocabulorum, tot novae ſignificationes, acceſſerint, tamen aliquot plagulis brevior ſit haec editio ſuperiori. Atque etiam in altera parte deleri curavimus per idoneum virum ea, quae nemo vel quaerat, vel quaerere debeat. Nam in eo genere nonniſi rara et difficilia debebant notari: vulgaria, et quae quiſque, formas declinationum et conjugationum rite tenens, ipſe ſua ſponte adſequi poſſit, poni, non modo inutile et ſupervacuum, ſed etiam, id quod uſu didici, noxium eſt. Etenim ad ignaviam proniores, qui ſunt plerique, libenter abutuntur iſta ratione, putantes, hanc eſſe ad lectiones praeparationem, quam vocant, ſi in tali libello quaerant ſingula verba, et inde deſcripta recitent a magiſtris interrogati: qua ſtultitia committunt, ut nunquam recte percipiant teneantque conjugationum formas.

(Alteram Partem, quam Syntheticam vocavit Hedericus, plane ſublatam voluit Erneſti, totamque igitur illam partem intactam ſe fatetur reliquiſſe). Scr. Lipſiae a. d. VIII. Kal. Sept. A. C. CIↃIↃCCLIV.

LEXICI MANUALIS GRAECI PARS PRIMA

A, Vel α, prima litera Alphabeti Græci, quæ Ἄλφα dicitur, & nomen indepta est ab Hebræorum Aleph; (2) nota numeralis significans *unum*, & cum lineola infetne posita, *α nulle*; (3) in Apocalypsi Joan. 1, 8. cum not. qui omni principio prior atque antiquior est.

A, in compositione est (1) στερητικὸν, *privativum*, ut ex α & βέβαιος, *stabilis*, fit ἀβέβαιος, *instabilis*: cum ν interjecto, (si vocabulum cui α præfigitur, a vocali initium habet) Euphoniæ gr. ut ἄξενος, *agnus*, ἀνάξιος, *indignus*: ἀλόχη, *dotata*; ἄκλεος, *pudor*. Quædam verò ad quando τὸ ν capiunt, ut ἄνομος, ἀοικος, ἄζυξ, ἀύλος, &c. Quamplurima etiam mutant terminationem, ut ex ἀδὴς, ἄνδος: ex χροιὰ, ἄχρους: ex φρὴν, ἄφρων: ex γνώμη, ἀγνώμων. Tale est & α, quod ἀλιτὸν vel μικρὸν denotat, ut ἄφρων: i. e. μιαφρὼν, ab α & φρὴν ἀμαθὴς, *indoctus*, vel parum doctus, ab α & μανθάνω, pro δὲ etiam, ut ἄδικος, accessu difficilis: interdum etiam κακὸν significat, ut ἀκερδὴς, ἄβελος, ἄδωρα δῶρα, &c. (2) Ἐπιτατικὸν, *intensivum*, ut ἄξυλος, ap. *Hom.* (vid. voc.) ἀστὴς, i. e. ἀσυλοσταὴς, ap. *Apoll.* ἀχανὴς immensum hians. *Hes.* (3) Ἀφοριστικὸν, *collectivum*, ut ἄπας; & vicinâ significatione pro ἅμα vel ὁμοῦ, ut ἀλόχῳ, ἄκοιτις, ἀλόχου, &c. (4.) Πλεοναστικὸν, *abundans*, *superfluum*, ut ἀσόχος, ἀστερωπὴ, ἀόκητος, &c.

A, Ah! ἀ, ἀ, Ah! ah! Vox admirantis, lamentantis, Ἀ, ἀ, vel ἀ. ἀ, Ha, ha, ridentis.

A, Ah! O! Oh! Ἀ, ἄ, Ah! ah! Oh! oh! Vox miserantis, admirantis.

A, nominat. sing. f. g. articuli præpos. *Dorice*, pro ἡ, a masculino ὁ.

ᾇ, *cui*, dativ. sing. f. g. artic. postpos. *Dorice*, pro ᾗ, ab ὅς, *qui*.

A, *quæ*, nom. vel acc. plur. n. g. articuli ejusd.

Ἀάατος, ος, ὁ ἡ ὄν, (pen. comm.) valde noxius, *Hom. Od.* 22. 91. (ubi ἀ ὑπερστερητικὸν. *Eustath.* sc.) Ab α pr. & ἄατος, *innoxius*. (2.) innoxius. Ab α pr. & ἄτη (vel ἀάτη) *noxa*. (vid. Thes. Gr. P.)

Ἀαχὴς, έος, ὁ ἡ ὺ, *Hom. Od.* 11, 574. fractu difficilis, robustus, non fractus, firmus. Ex α priv. & ἀΓη, *frango*. (ib. de quant.)

Ἀαδὲ, (pro ἄδε, *Scribeu.*) 3. sing. a. 2. ind. act. verbi

Ἀηδέω, ἀάδεῖν, non placere, ingratum esse. (Ab α pr. & ἀδεῖν, *placere*. *Steph.*) Exp. etiam (2) molestare, contristare, vel contristari, &c, injuria affici. (3) inopia laborare; cibo abstinere, *Hes. Suid.* Ex α int. & ἀδέω, *tædio afficior*. Vel ab ἀηδὲς, ex α priv. & ἡδὺς, *jucundus*. (f. Ab ἄαδα, *Laconice* pro ἥδεια. *Steph.*)

Ἀ Α Ϝ Ω, f. ἄσω, calidum halitum efflo, exhalo. (ἀαζω lædo f. violo. *Dawes.*)

Ἀάφη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Poet.* pro ἄφθη, ab ἅπτω, *de ipso*.

Ἀβλαβὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, incorruptibilis, damno non obnoxius. Ex α pleon. & ἀβλαβὴς, *intactus*.

Ἀ Α' Μ Ι Ν Σ, ῆνος, ἡ, instrumentum quoddam auceptatorium, venabulum.

Ἄαπτος, ἐος, ὁ ἡ ὸν, qui parisci nequit. Ex α priv. & (απω poet. pro) ἅπτω, *perficio*.

Ἀάρμαι, lædo. *Hom. Il.* 9, 116. hunc ἄατται.

Ἀαπτὴς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, non tangendus, intactus. Gl. V. *Hom. Il.* 1, 567. (2) inaccessus; Ex α pr. & ἁπτομαι, *tango*. 3. illæsus, lædi nescius. Ex α int.—vel (4) qui valdè potest lædere. Ex α pr. & ἰαπτω, *noceo*.

Ἀαρὼν, ὁ, Aaron. Nomen viri Hebræum indeclinabile. *M manus.*

Ἄασα, *lasi*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔβλαψα.

Ἀασάμην, a 1. ind. med. *per Dialys.* pro ἠσάμην, ab ἄω.

Ἀάσατο, f. ἀάσω, lædo, noceo, adficio damno. Ex α pleon. & ἀάτη, (*al.* ἀασ.) *noceo*.

Ἀασμὸς, ὸ, hal. is calidi efflatio, exhalatio. Ab ἀάζω, *hal.*

Ἀάσθαι, *offensus sum*, a. 1. ind. pass. ab ἄω.

Ἄᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. v. ἄημι.

Ἀάφατος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui retineri nequit; (2) nemini cedens, *Hom. Il.* 5, 892. (3) intolerandus; (4) insuperabilis. Ex α pleon. & ἄφατος. idem.

Ἄαπται, 3. sing. præs. in pass. ἄαμαι.

Ἀατὴς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, innoxius. Ab α pr. (2) valdè noxius. Ab α int. & ἄτη, *noxa*. (3) intactabilis ab α pr. & ἅπτω, *tangere*.

Ἀάτω, f. ἀάσω, noceo, lædo. Ex α pl. & ἄτω.

Ἀάτραδὲν, pecuditio, vastatio. Nom. Hab. indecl.

Ἀβαζὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, mutus. (2) taciturnus, quietus. Ex α priv. & βαζω, *loquor*.

Ἀβάζω, f. σω. præclare agere.

Ἀβαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὺ, profunditate carens. Ex α priv. & βάθος, *profunditas*.

Ἄβαι, nom. plur. *Dor.* pro ἄβαι, ab ἄβη.

Ἄβαιων, parvum, exiguum. Ex α pl. & βαίον.

Ἀβαὲς, *abaum*, acc. sing. ab ἀβαὴς, *abaus*.

Ἀβακὶον, f. ἡσω, fileo, sc. ob ignorantiam; (2) ignoro, nesc'o. Ex α priv. & βάζω.

Ἀβακὴς, *Adv.* placide, quiete. ab ἀβακὴς.

Ἀβακήμων, ονος, ὁ ἡ ὼν, mutus; (2) fatuus. Ab ἀβακὶω.

Ἀβακὴς, ἐος, ὁ ἡ ὺ, taciturnus, mutus; (2) quietus, placidus. Ex α priv. & βάζω.

Ἀβάκησαν, a. 1. ind. act. v. ἀβακέω.

Ἀβακίζω, f. ἰσω, tacco; (2) quietus fum. Ab ἀβακὴς.

Ἄβακιον, ε, τὸ, abacus, tabula, cui vasa quælibet imponuntur; (2) mensa, f. tabula calculatoria; (3) tabula mathematica, in qua lineæ & figuræ describi solent; (4) vas, in quo feruntur opsonia. Dim. ab ἄβαξ.

Ἀβακίσκος, ε, ὁ, tessellula pavimenti. Ab eodem.

Ἀβακχολύτος, ε, ὁ ἡ ὸν, alienus a Baccho, i. e. tristis; Bacchi nominis expers, aut malè bacchans. (vino carens. vid. Thes. Gr. P.) Ab α priv. & βακχεύω, *bacchor*.

Ἀ Β Α' Α Ε, *Adv.* (antep. prod.) utinam; *Hes.* (2) heu, phy! Ep.

Ἄ Β Α Ξ, ακος, ὁ, abacus; (2) tabula mathematica, in qua lineæ atque figuræ describi solent; (3) tabula calculatoria; (4) tabula aleatoria; (5) tabula, f. mensa, cui vasa imponuntur. Gl. V. Abacus, armarium.

Ἄβαξ, ακος, ὁ ἡ ὺ, id. quod ἄβακὶς. *Suidas.*

Ἀβάπιστον, ε, τὸ, terebella, vel instrumentum medicorum. Ex α pr. & βαπτίζω.

Ἀβάπτιστος, ε, ὁ ἡ ὸν, immergibilis, qui mergi non potest; vel non mergitur. (2) non baptizatus. Ex iisd.

Ἀβαπτὸς, ὴ, ὸν, intinctus; (2) cujus acies durata non est. Ex α pr. & βάπτω, *tingo*.

Ἄ Β Α Ρ, ος, τὸ, pluvialis genus.

Ἀβαρὲς, ἐος, ὁ ἡ ὺ, non onerosus. *Hes.* non molestus. Ex α priv. & βάρος, *onus*.

Ἀβαρὶς, ὶος, ἡ, continentis habitator. Ex α priv. & βαρὶς, *navis*, adeoque propriè, cui non est navis.

Ἄβας, *fabis*, gen. sing. *Dor.* pro ἄβης, ab ἄβη.

Ἀβάσανος, *præclare exactè*, a. 1. infin. act. verbi ἀβασάνιζω, *præclare exco*.

Ἀβασάνιστος, ε, ὁ ἡ ὸν, inexploratus; non examinatus, non investigatus, non tortus, qui non punitur. *Hes.* (2) expers doloris, qui multis doloribus cruciatur. Ex α priv. & βασανίζω, *explico, torqueo*.

Ἀβασανίστως, *adv.* temere, re non examinata.

Ἀβασίλευτος, ε, ὁ ἡ ὸν, rege carens, regi non subditus. Ex α pr. & βασιλεύω.

Ἀβάσκαντος, ε ὁ ἡ ὸν, invidia vacuus, non invidendus: (2) non mendax, verax. Ex α priv. & βασκαίνω.

Ἀβασκάντου, ε, τὸ, fascini amuletum. Ex iisd.

Ἀβάσκαντος, ε, ὁ ἡ ὸν, invidia carens, ab invidia tutus. Gl. V. infascinabilis. Ex iisd.

Ἀβασκήτως, *Adv.* citra invidiam. Gl. V. sine fascino, infascinate, præfiscine.

Ἀβάσκητος. idem.

Ἀβαστακτος, η, ον, ὁ, ἡ, q. d. importabilis, portatu impossibilis. Ex ο priv. & βαστάζω, *porto*.

ΑΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, adytum. Ab ἄβατος.

Ἄβατος, ος, ον, ὁ, ἡ, invius, accessu vel aditu difficilis; (2) sacer, non adeundus; (3) desertus, desolatus. (4.) παρθένος ἄβατος; sic & ἵππος ἄβατος, ic. quæ non contenduntur. *Lucian.* Ex α pr. & βαίνω. Hinc

Ἀβατόω, ῶ, f. ώσω, deterrum reddo.

Ἄβαφος, ος, ον, ὁ, ἡ, non tinctus. Ex α pr. & βάπτω, *tingo*.

ΑΒΒΑ, pater. Nomen Syr. indecl.

Ἄβεκλε, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀπέβαλε, vel etiam ἀπέβαλε, ab ἀποβάλλω, vel ἀναβάλλω.

Ἀβδέλυκτος, ος, ον, ὁ, ἡ, non exsecrabilis.

Ἀβέβαιος, ος, ον, ὁ, ἡ, inconstans, qui facile mutatur, instabilis, infirmus.

Ἀβεβαιότης, ητος, ἡ, infirmitas, Gl. V. instabilitas. Ab ἀβέβαιος.

Ἀβεβαίως, *Adv.* inconstanter.

Ἄβεβηλος, ος, ον, ὁ, ἡ, non profanus, sacer, sanctus, quem non fas est adire.

Ἄβελ, Abel. Nomen viri Hebræum indeclinabile. *Vanitas.*

Ἀβελτερία, ας, ἡ, stultitia, amentia, insipientia, vesania. Vel Ἀβελτηρία, vecordia. Gl. V. ruditas. Ab ἀβέλτερος.

Ἀβελτεροκάκκυξ, υγος, ὁ, ἡ, stultus; (2) vanus. Ex ἀβέλτερος, & κάκκυξ, *cuculus*.

Ἀβέλτερος, ος, ον, ὁ, ἡ, stultus, insipiens, vecors, melius non cognoscens. Gl. V. stolidus.

Ἀβέρβηλος, ος, ὁ, ἡ, incompositus, vel idem quod Ἀβέβηλος. Hes. Suid.

Ἀβιά, Abia. Nomen viri Hebr. indec. *Pater meus est Dominus.*

Ἀβιαθάρ, Abiathar. Nomen viri Hebr. ind. *Pater excellens.*

Ἀβίαστος, ος, ον, ὁ, ἡ, non coactus, sine violentia. Hinc τὸ ἀβίαστον, ου, libertas. Ex α priv. & βιάζω, *cogo*.

Ἀβιάστως, *Adv.* sine violentia, libere, non coacte. Ab ἀβίαστος.

Ἀβιληνή, ῆς, ἡ, Abilene. Nomen regionis in Asia.

Ἄβιος, ος, ὁ, ἡ, qui non supportit victus, *Hom. Il.* 13, 6. Ex α pr. & βίος, i. e. βίοτος, *victus*. (2) dives. Ex α int. (3) longævus, Ex α int. & βίος, *vita*. (4) inermis. Ex α pr. & βία, *arcus*. (5) valdè robustus. Ex α int. & βία, *vis*. (6) non violentus, non injurius. Ex α priv.

Ἀβιούδ, Abiud. Nomen viri Hebr. indec. *Pater decoris* seu *Deus pater*.

Ἄβιοτος, ος, ὁ, ἡ, non vitalis, sine vita; (2) malus, injucundus, molestus. ἀβίοτου & ἀβίοτων, *pl.* vita non vitalis, i. e. miseria.

Ἀβίωτος, *Adv.* cum tædio vitæ. Ab ἄβιος.

Ἀβλαβεία, ας, ἡ, incolumitas; (2) innocentia. Ab ἄβλαβής.

Ἀβλαβῶς, & Ἀβλαβέως, *Adv.* innoxie, *pass.* citra noxam, illæsè. Ab

Ἀβλαβής, έος, ὁ, ἡ, innoxius, innocuus, non nocens; (2) noxæ expers, illæsus. Ex α pr. & βλάπτω.

Ἀβλαπτής, ος, ὁ, ἡ, noxæ expers; (2) innocuus. Ex ibid.

Ἀβλαφία, ας, f. ήσω, male germino, non fœcundo. Ex α priv. & βλαστία, seu βλάστημι.

Ἀβλαφής, έος, ὁ, ἡ, male germinans, infecundus. Ex ibid.

Ἄβλαξ, ος, ὁ, ἡ, idem ex ibi.

Ἄβλημος, ον, ὁ, ἡ, animam carens, imbellis, iners. Ex α pr. & βλῆμων, a βέλημα. *Euripid.* (vid. Thes. Gr. P.) Hinc

Ἀβλημόσυνος, *Adv.* imbecilliter, ignave, *al.* negligenter. Ex α pr. & μέλει, *cura est*, pro ἀμελῶς.

Ἄβλητος, ος, ον, ὁ, ἡ, delectus, vilis, ind. proinde qui videatur. Ex α pr. & βλητός, *vulnus*.

Ἀβλωστάνω, f. ήσω, non video, conniveo, excæco; (2) pecco. Ex ibid. Hinc

Ἀβλωστήμα, ματος, τὸ, peccatum, erratum.

Ἀβλωψία, ας, ἡ, cæcitas; (2) inconsiderantia. Ex α pr. & βλέπω.

Ἄβλητος, ος, ον, ὁ, ἡ, nondum jactus, *Hom. Il.* 4. 117. (male jactus, E. M.) Ex α priv. & βάλλω, *jacio*.

Ἄβλητος, ος, ον, ὁ, ἡ, nondum missus, nondum jactus; (2) non ictus, non vulneratus, illæsus, *Hom. Il.* 4, 540. Ex ibid.

Ἀβληχρός, ός, όν, ὁ, ἡ, al. ἀβλήχρος, ρά, ρόν, debilis, infirmus; (2) fortis. Ex α pr. vel pleon. & βληχρος, *debilis*.

Ἄβλιμαστος, ος, ὁ, ἡ, (ἄβλισμος vulgo) intactus. Ab α pr. & βλισμάζω, *tango*.

Ἄβλοσε, *parisilia*, 2. sing. præs. imper. act. *contracte* pro ἀβλόσε, a verbo ἀβλόω.

Ἀβοητί, *Adv.* sine clamore, sine pugna. Ab α pr. & βοή.

Ἀβοηθησία, ας, ἡ, auxilii defectus. Ex α priv. & βοηθία, *auxilior*.

Ἀβοήθητος, ος, ον, ὁ, ἡ, auxilio destitutus; (2) remedio carens, immedicabilis. Ex ibid.

Ἀβόλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠβόλησα, a verbo ἀβολέω, *accuro*.

Ἄβολος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui nondum amisit dentes ætatis indices. Ex α priv. & βάλλω, *jacio*.

Ἄβοτος, ος, ὁ, ἡ, pascuis carens, non pastus. Ex α priv. & βόσκω, *pasco*.

Ἀβουλήτος, ος, ὁ, ἡ, injucundus, (vid. Thes. Gr. P.) fastidiosus, repudiandus, *Eur.* Ex α pr. & βουλόω, *demulceo*.

Ἀβουλεί, *Adv.* inconsulte, temere. Ex α priv. & βουλή, *consilium*.

Ἀβουλεύτως, *Adv.* inconsulto, sine deliberatione. Ex α priv. & βουλεύω, *consulto*.

Ἀβουλέω, f. ήσω, nolo; (2) non consulto. Ex α priv. & βουλή, *consilium*.

Ἄβουλος, ος, ον, ὁ, ἡ, nolens, invitus; (2) inconsultus. Ex α pr. & βούλομαι, vel βουλή.

Ἀβουλοσία, ας, ἡ, nolentia. Ex α pr. & βούλομαι. Potius ex ἀβουλία. Et hinc

Ἀβούλητος, ος, ὁ, ἡ, invitus, non voluntarius; (2) quem nolumus, qui nobis invitis accidit.

Ἀβουλήτως, *Adv.* involuntarie, præter voluntatem; (2) fortuito.

Ἀβουλία, ας, ἡ, consilii inopia; (2) temeritas, imprudentia; (3) amentia, stultitia; (4) consilii pravitas. Ex α priv. & βουλή.

Ἄβουλος, ος, ον, ὁ, ἡ, consilii expers; (2) stultus, Gl. V. incogitans, inconsultus. id. quod δύσβουλος. *Soph.*—vel κακόβουλος. *Thucyd.*

Ἀβουλότατα, *Adv.* Inconsultissime, inconsideratissime. *Herodot.*

Ἀβούλως, *Adv.* temere, imperite, male, inconsulte, sine ratione Ab ἄβουλος.

Ἀβοῦτεω, g. f. *Ion.* pro ἀβοήτου, ab

Ἄβοτης, ου, ὁ, bobus carens. Ex α & βοῦς, *bos. al.* egenus. Ex α pr. & βοτον, *pecus*. E. M.

ΑΒΡΑ, vel ἄβρα, ας, ἡ, ancilla honestior, pedissequa.

Ἄβραάμ, Abraham. Nomen viri Hebr. indec. *Pater excelsus* vel *Pater multitudinis*.

Ἀβράκησαν, *Innuerant*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠβρόχησαν, ab ἀβροχέω.

Ἄβρεχε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔβρεχε, ab ἀβρόχω, *jono*.

Ἄβρεκτος, ος, ον, ὁ, ἡ, non madefactus, ubi non pluit. Ex α pr. & βρέχω.

Ἁβρὲ ζῶμαι, delicato cultu utor, delicate me curo. Ab ἁβρός.

Ἀβρίζω, f. ίξω, mox a cibo dormito; (2) dormito. Ex α int & βρίζω.

Ἄβροβος, έος, ὁ, ἡ, sine pondere, levis. Ex α int. & βάθος, *pondus*.

Ἀβρόζω, a. 1. ind. act. v. ἀβρίζω.

Ἄβρομος, ος, ὁ, ἡ, insomnis, vigil; (2) furdaster, ex parte tantum audiens. Ab ἀβρίζω.

Ἀβροδίαιτος, ος, ὁ, molli victu utens. Ex ἁβρός, & βαίνω.

Ἀβροδίκτης, ου, ὁ, ἡ, qui mollioris vitæ est, delicatus, ἀβροδίκταν Ἀφίκεσθαι γίνεται, *Dionys.* 668.

Ἀβροζώνης, ου, ὁ, ἡ, molles gerens cingulum.

Ἀβρόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, cirrum mollem & delicatum ayens. Ex ἁβρός & θρὶξ.

Ἀβροκίνητος, ος, ὁ, ἡ, molliter & delicate vivens. Gl. V. ἁβρόβιοτος, delicatum.

Ἀβροκόλπων, ωνος, ὁ, ἡ, delicato vestitus, Ex ἁβρός & κόλπος, *vestis*.

Ἀβρόκαρπος, ος, ὁ, ἡ, molles & delicatos fructus ferens. Ex ἁβρός, & καρπός.

Ἀβροκομάω, f. ήσω, capillos orno; (2) molli coma sum; (3) deliciosus sum. Ex κόμη.

Ἀβροκόμης, *Dor.* ἀβροκόμας, ου, ὁ, qui molli & delicata coma est. Ex ibid.

Ἀβρόκομος, ος, ὁ, ἡ, idem & ex ibid. Suic.

Ἀβρομίζω, ας, ἡ, tenebræ. Ab ἄβρομος, quia tenebræ strepitu carent.

Ἀβρόμιος, ος, ὁ, ἡ, abstinens a vino, abstemius.

Ἀβρόμος, ος, ὁ, ἡ, strepitum magnum edens, tumultuosus, *Hom. Il.* 13, 41. Ex α int. & βρόμος, *strepitus*.

Ἀβρόπλως, ος, ὁ, ἡ, molli & subtili stamine contextus. Ex ἁβρός, & πλωὸς, *tela*.

Ἀβρόπλυτος, ος, ὁ, ἡ, molli & opulento ornatu condecoratus.

Ἁβρός, ὰ, όν, mollis, delicatus; (2) lautus; (3) festivus; (4) gravitatem præ se ferens.

Ἀβροσαγὴς, ής, ὁ, ἡ, mollitie diffluens. Ex ἁβρὸς, & σάζω, *fluo*.

Ἁβροσύνη, ης, ἡ, mollities, deliciæ, luxus; (2) splendor, nitor. Ab ἁβρός.

Ἀβροτάζω, f. άσω, noctu vagor; (2) aberro, *Hom. Il.* 10, 56. Ab ἀβρότη, *nox*.

Ἀβροτέω, noctu occurro, (2) pecco. Ab eod.

ΑΒΡΟΤΗ, ης, ἡ, nox, aliquando cum nomine νὺξ, *Hom. Il.* 14, 78.) Quasi ex α priv. & βροτὸς, *homo*, quia noctu homines latent & nox illis qs. caret.

Ἀβροτήμων, ων, ὁ, peccator. Ab ἁβροτία.

Ἁβρότης, ητος, ἡ, mollities. Ab ἁβρός.

Ἀβροτιμᾶν, ῶντος, ὁ, delicatus, pretiosus. Ex ἁβρὸς & τιμὴ, *decus, pretium*.

Ἀβροτινῶν, ῶνος, ὁ, confectus ex abrotono.

Ἀβροτονίτης, ου, ὁ, ut ἀβροτονίτης οἶνος, vinum abrotonites. Ab

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ, ου, τὸ, abrotonum, genus herbæ perpetuo virentis. *Angl.* Southernwood.

Ἄβροτος, ος, ὁ, ἡ, immortalis, incorruptus, divinus. *Hom.*—arens mortalibus, *Æsch.*—Sensu non prædito, *Suid.*—inhumanus. *Hes.*

Ἀβροχαίτας, ου, ὁ, *Dor.* ἀβροχαίτας, qui tenera & molli coma est. Ex ἁβρὸς, & χαίτη.

Ἀβροχία, ας, ἡ, siccitas, pluviæ defectus. Ab

Ἄβροχος, ος, ὁ, ἡ, immadidus, non madefactus. Ex α priv. & βρέχω, *madefacio*.

Ἀβροχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, molli tunica indutus.

Ἀβρόχως, *Adv.* sine pluvia.

ΑΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, ας, τὸ, mora. (f. ab ῥέω, *fluo*. *Steph.*)

Ἀβρυνάω, ἀβρύνομαι, ornor, deliciis indulgeo, nitesco, cultum mihi comparo, glorior, insolesco. Ab ἁβρὸς

Ἄβυμος, ος, ὁ, ἡ, sine fœtore, sine fœtore, sine fuligine. Ex α pr. & βρύω, *fœtor*.

Ἀβρῶς, *Adv.* molliter, delicate. Ab eod.

Ἄβρωτος, ος, ὁ, ἡ, idem quod.

Ἄβρωτος, ος, ὁ, ἡ, non voratus, non exesus; (2) cibum non sentiens; (3) cui ineptus. Gl. V. ἄβρατον, inotum, inesum. Ex α priv. & βράσκω, *voro, edo*.

ΑΒΥΡΒΗΑΟΣ, ος, ὁ, ἡ, multus, magnus, satietatem adferens; (2) impudens, invisus, Hes. Suid.

Ἄβυθος, ος, ὁ, ἡ, idem quod

Ἄβυσσος, *Adj.* fundo carens; ut passim usurpatur. Sed & substantivè

Ἄβυσσος, ου, ἡ, abyssus, infinitæ profunditatis voragó; (2) gehenna, infernus; (3) affluentia rerum. Ex α pr. & βυσσὸς, *Ion.* pro βυθὸς.

Ἀγάαθ, præs. inf. med. *Poet.* pro ἄγασθαι ab ἄγαμαι.

Ἄγαβος, ου, ὁ, Agabus. Nomen viri.

Ἀγάγαε, *qui duxit*, a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀγαγών, & hoc *Att.* pro ἄγων, ab ἄγω.

Ἀγαγεῖν, *duxisse*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀγαγεῖν, & hoc *Att.* pro ἄγειν.

Ἀγάγετε, 2 pl. a. 2. imper. act. *Att.* pro ἀγάγετε.

Ἀγάγοι, 3. sing. a. 2. opt. act. *Att.* pro ἄγοι.

Ἀγαγῶ, *ducam*, f. 2. ind. act. *Att.* pro ἀξω.

'Αγάζηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, invidus. (2) qui valde æmulatur. *Steph.* Ex ἄγαν, & ζῆλος.

Ἀγάζομαι, admiror, suspicio; (2) veneror; (3) indignor, succenseo, *Hom. Il.* 14, 111. (4) invideo. Ἀγάζομαί σε τὸ φρόνημα, ὁτὲ τὸ φρονήματος, ἀνδρὸς ἀριστῆς, ἀγαθεὶς τοῖς λόγοις. Ab ἀγάω.

'Αγαθαρχία, ας, ἡ, boni principium. Ex ἀγαθὸς, & ἀρχὴ, *principium.*

'Αγαθεαρέω, ῶ, admirabundus intueor. Ex ἄγαν, & θεαρέω, *contemplor.*

'Αγαθίζομαι, bona dico, bonis omnibus prosequor. Ab ἀγαθὸς, *bonus.*

'Αγαθικὸς, ἡ, ὸν, probus; (2) recte & cum virtute factus. Ab cod.

'ΑΓΑΘΙΓΣ, ιδος, ἡ, glomus.

'Αγαθοδότης, ου, ὁ, bonorum dator. (Et Αγαθοδότις, ἡ. Fem. *Steph.*)

'Αγαθοεργέω, benefacio, bene ago. Ex ἔργον.

'Αγαθοεργία, ας, ἡ, beneficentia. Ex infd.

'Αγαθοθέλεια, ας, ἡ, bonorum electio sive voluntas, adfectus eligendi bona. Ex θέλω.

'Αγαθοποιῶ, f. ήσω, bene recteque ago; (2) beneficio adficio; (3) prosum.

'Αγαθοποιΐα, ας, ἡ, beneficentia, boni efficientia; (2) beneficiorum collatio; (3) benefactum. Ab

'Αγαθοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸ, bonum, vel bona efficiens; (2) munificus, beneficus. Ex ποιέω.

'Αγαθοπρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, bonos decens; (2) benignus. Ex ἀγαθὸς, & πρέπω.

'Αγαθοπρεπῶς, ut bonum decet; (2) benigne.

'ΑΓΑΘΟΣ, ὴ, ὸν, bonus, probus; (2) fortis, strenuus; (3) prudens; (4) præstans, excellens; (5) peritus alicujus rei; (6) utilis; (7) faustus, secundus, felix; (8) lautus, opiparus; (9) benevolus; (10) frugifer; (11) pius; (12) dives; (13) servit & ironiæ in allocutionibus. Ἀγαθὸν τὸ, bonum; (2) commodum, emolumentum; (3) hinc formula ἐπ' ἀγαθῷ, auspicato, item bono consilio; (4) ap. Scriptores Eccl. S. Cœna. Ἀγαθὰ τὰ, Divitiæ, opes; (2) res secundæ; (3) virtutes. Hinc

'Αγαθοσύνη, ης, ἡ, bonitas. Gl. V.

'Αγαθοτέλεια, ας, ἡ, boni efficientia, boni perfectio. Ab

'Αγαθοτέλὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, boni efficiens; (2) perfecte bonus. Ex ἀγαθὸς, & τέλος.

'Αγαθότης, ητος, ἡ, bonitas, probitas, benevolentia. Ab ἀγαθὸς.

'Αγαθουργέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. Ab ἀγαθουργὸς

'Αγαθουργὸς, benefícus. Ex ἀγαθὸς, & ἔργον.

'Αγαθουργία, ας, ἡ, *Ion.* ἀγαθουργίη, beneficentia; (2) bonum opus.

'Αγαθουργικὸς, ἡ, ὸν, beneficus, benignus.

'Αγαθουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸ, beneficus, benignus.

'Αγαθοφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, natura, seu indole bonus. Ex ἀγαθὸς, & φυή. Hinc

'Αγαθοφυΐα, ας, ἡ, bonitas a natura proveniens.

'Αγαθωθεὶς, *genitus*, a. 1. part. pass. verbi

'Αγαθωσω, f. ωσῶ, benefacio, bonum efficio; (2) beneficio adficio; (3) exhilaro; & ἀγαθωθήσομαι, bene adfectus ium.

'Αγαθῶς, *Adv.* bene; (2) utiliter; (3) valide.

'Αγαθώτης, ητος, ἡ, bonitas; (2) adfectus ad beneficiendum proximè. Ab eod.

'Αγαθωτάτη, *optime*, dat. sing. ab ἀγαθώτατος, quod est superlat. ab ἀγαθὸς, *bonus.*

'Αγαιτεω, 3 f. præs. med. v. ἀγαίομαι.

'Αγαῖος, αία, αῖον, admirabilis; (2) invidiosus. Gl. V. invidus; (3) elegans. Ab ἀγάω, *admiror*, (potius ab ἄγη. *Hes.* E. M.)

'Αγαιὸς, & quod usitatius, ἀγάομαι, admiror; (2) obstupefacio, perterrefacio; (3) succenseo, indignor; (4) invideo. Ab ἀγάω.

'ΑΓΑΛΩΝ, ωνος, ὁ, Sol.

'Αγακλὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, valde gloriosus, percelebris. Ex ἄγαν, & κλέος, *gloria.* Hinc

'Αγακλέως, studio gloriæ. *Eun.* celebertime, valde gloriosè, *Hipp.*

'Αγακλειτὸς, ὴ, ὸν, valde celebris, præclarus, inclytus, *Il. m. Il.* 2, 564.

'Αγακλυτὸς, ὴ, ὸν, percelebris, inclytus. Ex ἄγαν, & κλυτὸς, *celebris.*

'Αγαλίζω, bene condo, perf. p. ἀγαλίσμένη, vel ἀγαλίσμενον πόλιν, pulchra Urbs, ap. *Pind.* ex ἄγαν & ἁλίζω.

'Αγάλακτος, ων, οἱ, collactanei, s. qui idem lac suxerunt; (2) consanguinei; (3) æquales, ætate pares; (4) simul educati; (5) fratres; (6) sacrorum gentilitiorum participes. Ex α notante ἰμῦ, & γάλα, *lac.*

'Αγαλακτία, ας, ἡ, lactis penuria; (2) lactis abundantia. Ex α priv. vel int. & γάλα.

'Αγάλακτος, ος, ὁ ἡ ὸ, lacte carens. Ex iisd.

'Αγαλακτοσύνη, ης, ἡ, cognatio, qs. collactatio.

'Αγαλλητὸν, οῦ, τὸ, delectabile; (2) admirabile. Hes. ab ἀγάλλω.

'Αγαλλίαμα, γαλλιάματος, τὸ, exsultatio præ gaudio magno, Ph. exultatio. al. Gl. V. jubilum. Ab ἀγαλλιάομαι.

'Αγαλλίασις, εως, ἡ, exultatio, lætitia. Gl. V.

'Αγαλλιᾶθε, *exsultate*, 2. pl. præs. imperat. med. *contr.* pro ἀγαλλιάεσθε, ab

'Αγαλλιάω, ῶ, & frequentius ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, exsulto, gestio, tripudio. Gl. V. ἀγαλλίαμα, jubilo. Ab ἀγάλλω.

'ΑΓΑΛΑΟΧΟΝ, ου, τὸ, lignum Indicum, odoratum & gustu austeriori.

'ΑΓΑΛΛΩ, f. αλῶ, orno, insignio; facio delectabile; & ἀγάλλομαι, glorior, oblecto me aliqua re, gaudeo, gestio, exsulto, a. 1. ἠγλαϊ, decorare.

'Αγαλμα, ματος, τὸ, ornamentum, oblectamentum; (2) simulacrum, statua, imago, *Hom. Il.* 4, 144. (3) res ornatu, ut victima festis, auro ornata. Ab ἀγάλλω.

'Αγαλμάτιον, ου, τὸ, simulacrum parvum, imaginuncula, statua parva. Dim. ab ἄγαλμα.

'Αγαλματουργὸς, ὸς, ὁ, marmorarius, Ph. sculptor. Ab ἄγαλμα, & γλύπτω, *sculpo.*

'Αγαλματοποιέω, ῶ, statuas conficio. Hinc

'Αγαλματοποιητικὸς, ὴ, ὸν, conficiens statuas. Hinc ἡ ἀγαλματοποιητικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars statuaria, s. conficiendi statuas.

'Αγαλματοποιΐα, ἡ, ars conficiendi statuas. Ab

'Αγαλματοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸ, statuarum & simulacrorum fabricator, statuarius. Gl. V. fictor simulacri, sigillarius.

'Αγαλματουργία, ας, ἡ, ars statuaria, s. conficiendi statuas & simulacra. Hinc

'Αγαλματουργικὸς, ἡ, ὸν, conficiens statuas, vel pertinens ad confectionem statuarum. Ab

'Αγαλματουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸ, statuarius. Tx ἔργον.

'Αγαλματοφορέομαι, οῦμαι, quasi simulacrum gester, in animo circumfero. Exp. etiam decorari, insigniri. *Hes.*

'Αγαλματόω, ῶ, f. ώσω, in statuam verto; (2) simulacrum, statuam facio. Ab ἄγαλμα.

'Αγαμαι, admiror, *Hom. Il.* 3, 180. (2) probo, laudo, a. 1. ἠγάσθην. part. ἀγασθεὶς, admiratus. Ἄγαμαί σε τάτα, σὲ τάτα, τ' ἄρτῃς. Ab ἀγάω.

'Αγαμέως, *Adv.* mirabiliter, mirifice, cum admiratione. Ab ἄγαμαι, part. ἀγάμενος.

'Αγάμητος, ε, ὁ ἡ ὸ, cælebs, nuptiarum expers. Ex α pr. & γαμέω, *nubo.*

'Αγαμία, ας, ἡ, cælibatus. Ab ἄγαμος.

'Αγάμιον, ου, τὸ, id. & ab eod.

'Αγαμος, ε, ὁ ἡ ὸ, cælebs, qui uxorem non duxit, vel quæ non nupsit, Ph. cælebs, *Hom. Il.* 3, 40. (2) viduus, qui uxore mortua factus est cælebs.

'ΑΓΑΝ, *olim.* nimis, immodice, nimium, valde vehementer, (aliquando nominis adjecti formam induit cum articulo, ut τὸν ἀγὰν φόβον) *Plut.*

'ΑΓΑΝΑΚΤΕΩ, ῶ, f. ήσω, indignor, stomachor, ægre fero, conqueror, succenseo, excandesco, impor. Ἀγανακτεῖν τινί, περὶ τινα, κατά τινος. Hinc

'Αγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio, stomachatio.

'Αγανακτητὸς, ὴ, ὸν, indigne ferendus, querendus. Ab eod.

'Αγανακτικὸς, ὴ, ὸν, querulus, qui facile queritur & ægre fert casus incommodos. Ab eod.

'Αγανακτικῶς, irate, ægre.

'Αγανὸς, ἡ, ὸν, mitis, lenis, placidus, comis. Ex α int. & γάνος, *lætitia.*

'Αγανῶσι, *Ion.* pro ἀγαναῖς, ab ἀγανὸς.

'Αγάννιφος, ου, ὁ ἡ ὸ, valde nivosus, nivalis, *Hom. Il.* 1, 419. Ex ἄγαν, & νίφομαι.

'Αγανοβλέφαρος, ου, ὁ ἡ ὸ, blandos habens oculos. Ex ἀγανὸς, & βλέφαρα, *palpebræ.*

'Αγάνορας, acc. pl. *Dor.* pro ἀγλαώρας, ab ἀγλαώρ.

'Αγανὸς, fractus, vel qui facile frangitur. *Suid.* Ab ἄγω frango.

'Αγανος, ὴ, ὸν, mitis, placidus, blandus, *Hom. Il.* 2, 164. (2) desiderabilis. Ex α int. & γάνος.

'Αγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, mansuetudo, lenitas, jucunditas, *Hom. Il.* 24, 471. Ab

'Αγανόφρων, ονος, ὁ ἡ ὸ, mitis, blandus, mansuetus, placidus, *Il.* 20, 467. Ex φρήν.

'Αγανώπης, ου, ὁ, qui blandis est oculis. Ex ἀγανὸς, & ὤψ. Hinc

'Αγανῶπις, ιδος, ἡ, placidum adspectum habens, blando adspectu intuens.

'Αγαπάζουσι, *Dor.* pro ἀγαπάζωσι, ab

'Αγαπάζω, amo, comiter excipio, amplexor; (2) curo, condo, *de funere.* Ab

'ΑΓΑΠΑΩ, f. ήσω, amo, diligo; (2) amice & hilare excipio; (3) osculor; (4) præfero; (5) contentus sum, adquiesco, probo, ἠγάπα, εἰ δύναιτο τὴν χάριν ἀδύνατον διαφυλάττειν. Xenoph. hist. 3. contentus erat si modò regionem a direptione immunem servare posset. ἀγάπησον, dilige, Ph. a. 1. act. ἀγαπηθεὶς, dilectus, Ph. a. 1. part. pass. ἠγαπημένος, dilectus, Ph. dilectissimus, perf. part. pass. Ἀγαπᾶν τὰ χρήματα, ἀντὶ, s. πρὸ ἐκείνου, μᾶλλον ἢ præferre; τοῖς παροῦσι, forte contentus esse.

'Αγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio, caritas; (2) osculum. ἀγάπαι, convivia Christianorum sacra. Ab ἀγαπάω.

'Αγάπημα, ματος, τὸ, dilectio; (2) res, s. persona, quæ amatur. Ab eod.

'Αγαπητὴρ, ῆρος, ὁ, fortis, strenuus, virtutis amans. *Il.* 8, 114. Ex ἀγαπάω & ἠνορίη *fortitudo.*

'Αγάπησις, εως, ἡ, dilectio. Ab ἀγαπάω.

'Αγαπητὸς, ὴ, ὸν, dilectus, carus, amabilis; (2) unicus, s. unigenitus; (3) νὴ cum diaconissa habitans, ut ἀγαπητὴ, virgo habitans cum monachis cælibatum professis; (4) ἀγαπητὸν ἐστι, bene consulendum est, non respuendum est. Ab ἀγαπάω.

'Αγαπητῶς, *adv.* grate, amabiliter; (2) cupide, libenter; (3) satis. (ἀγαπητῶς ἔχειν, contentum esse. *Herodian.*) (4) vix agere. *Lex.*

'Αγαπήω, *Dor.* ἀγαπάω, f. sing. præs. opt. act. *Att.* pro ἀγαπῴμι.

'Αγαπητικὴ, ης, ἡ, amasia, amica. Ab

'Αγαπητὸς, ὸ, amasius, amicus. Ab ἀγαπάω.

'Αγαπὼν, ῶν part. act. c. pro ἀγαπῶντας.

'Αγαπῶντας, pro ἀγαπῶντας.

'Αγαρ, ἡ, Agar. Nomen fervæ Hebr. indeclinabile. *Peregrina*, sive *Fumida.*

'ΑΓΑΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, agaricum. Nomen fungi arboris.

Ἀγάριστος, ος, ὁ ἡ ὸ, valde ingratus, & invidus. *Plut.* Ex ἄγαν & ἀρὴ τος, (5.)

Ἀγαρρὸς, *comm.* ἀγάρροος, ος, ὁ ἡ ὸ, celeriter fluens, æstuosus; *Hom. Il.* 2, 845. Ex ἄγαν, & ῥέω, *fluo.*

Ἀγασσάμην, *olim fuit.* a. 1. opt. med.

Ἀγασσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. s. *Ion.* pro ἠγάσατο, ab ἄγαμαι.

'Αγαστὸς, ἡ, ὸν, mirandus, celebris. Ab ἄγαμαι.

Ἀγαθὲ, part. sing. masc. verbi ἀγαμαι.

Ἀγαθὲς, *admiratus*, a. 1. part. pass.

Ἀγασμα, ματος, τὸ, veneratio; (2) res veneratione digna. Ab eod.

Ἀγάσσαμαι, *admiror*, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ἀγασσάμενος, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἀγασάμενος.

Ἀγάστονος, ος, ὁ ἡ ὸ, multum gemens, valde lugubris; (2) luctuosus. Ex ἄγαν, & στόνος.

Ἀγασ-τός, ἡ, ὁ, admirandus; (2) flagrorem adferens. Ab ἄγαμαι, admiror.

Ἀγασ-τρ, ορος, ὁ, frater uterinus; (2) gemellus; (3) consanguineus. Ex α notante ὁμοῦ, & γαστὴρ, venter.

Ἀγ-ΑΣΤΑΛΥΣ, ίδος, ἡ, frutex, unde liquor frankincense is elicitur.

Ἀγασύω, admiror. Ab ἀγάω.

Ἀγαυός, ἡ, όν, admirabilis, præclarus, nobilis; (2) superbus, arrogans. Ab eod.

Ἀγαυρίαρ-ος, τος, τες, duo tria arietes. Ab

Ἀγαυρίζω, ῶ, valde insolesco. A leq.

Ἀγαυρ-ός, ή, όν, Ion. pro ἀγαυρός.

Ἀγαυρός, ή, ρόν, superbus, insolens, ferox; (2) elegans; (3) nitidus; (4) delicatus. Ex α int. & γαῦρος, tumidus.

Ἀγαύσχητ-ος, ε, ον, valde tonans. Ex ἄγαν, & αὐσχήσω, sono.

ΑΓΑΩ, ά, & ᾶμαι, ᾶσαι, admirari, demiror, stupeo; (2) invideo; (3) odi. Ἀγαῶσαί τινες τὴν παρουσίαν.

Ἀγαῦοι, ων, τὰ, mansiones, s. stationes, in quas οἱ ἀγαθοὶ, peracto die festo, diverti bant. Ab ἄγαυρος.

Ἀγαρεία, ας, ἡ, servitus cuasta & invita, ministerium, officium coactum, Ph. prælatio. Ab ἀγαρεύω.

Ἀγαρεῖον, ε, τὸ, cursus angerorum. Ab eod.

Ἀγαρέ-της, ου, ὁ, qui alium cogit ad cursum aut aliud ferendum præstandum. Ab eod.

Ἀγαρεύω, angario, cogo ad currendum, vel aliquid ferendum; (2) adigo, impello. Ab

ΑΓΑΡΟΣ, ου, ὁ, nuncius, vel tabellarius rectius Persicus, qui in statione sua positus litteras ab altero angario acceptas alteri tradebat, ut celerius perferentur; (2) quivis, qui aliquid ejulat, vel perfert; fervens, minister, curatus.

Ἀγαρο-ειδ-ής, ές, Ion. ίστ, bajulo velut ἀγγεῖος.

Ἀγγεῖον, ε, τὸ, vasculum. Dim. ab ἄγγος.

Ἀγγελλογέω, ῶ, venis lego. Ex ἀγγεῖον, vena, & λέγω, lego. Hinc

Ἀγγελλογία, ας, ἡ, ipse actus venas legendi.

Ἄγγελος, ε, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena. Ab ἄγος.

Ἀγγειοσπερμ-ία, & ἀγγειοσπερματ-ία, ε, ὁ, ἡ, vasculo, sive vasculis semen inclusum habens. Ex ἀγγεῖον, & σπέρμα, semen.

Ἀγγειώδης, ες, ὁ, ἡ, vasis formam, vel capacitatem habens. Ab ἀγγεῖον.

Ἀγγελάουσι, nuncuabunt, 3. plur. f. 1 ind. act. Ion. pro ἀγγελοῦσι, ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελλάν, f. 1. part. act. Ion pro ἀγγελῶν.

Ἀγγελία, ας, ἡ, nuncium, denunciatio, (2) mandatum a nuncio perlatum; (3) rumor, relatio. Ab ἀγγέλλω, nuncio. Hinc

Ἀγγελίας, ε, ὁ, nuncius; Il. Il. 3. 206.

Ἀγγελιαφόρ-ος, ε, ὁ, ἡ, nuncius, tabellarius. Gl. V. famifer. Ab ἀγγελία, & φέρω.

Ἀγγελιαφορέω, tabellarius sum, nuncio (Sch. ad Ar. Pr. 961.)

Ἀγγελίζομαι, nuncio.

Ἀγγελιη, res quæ nunciatur, item, prælus vectura anderum alia, Ion. pro ἀγγελία.

Ἀγγελικὴ, ῆς, ἡ, saltatio quædam, quæ exercebatur inter pocula. Ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελικὸς, ἡ, ὸν, angelicus, ad angelum pertinens. Ab ἄγγελος.

Ἀγγελιόωντο, g. pl. part. pr. act. qui Attice etiam ponit solet pro 3. pl. præs. impf. act. ab

ΑΓΓΕΛΛΩ, f. ελῶ, p. ἤγγελκα, nuncio, certiorem facio, a. 1. ἤγγειλα, in med. ἠγγειλάμην. Ἀγγέλλειν τι τινι, nuncio aliquid alicui τινὸς.

Ἄγγελμα, ματος, τὸ, nuncium, res quæ nunciatur. Ab ἀγγέλλω.

Ἄγγελος, ε, ὁ, ἡ, nuncius, nuncia; Hom. Il. 1, 334. (2) angelus, i. nuncius Dei; (3) nuncium. Ab eod.

Ἀγγεσι, vasis, dat. pl. cum ν ἐφελκ. ab ἄγγος.

Ἀγγεῦσι, Ion. pro ἀγγεῖσι.

Ἀγγεῖδα, ης, ἡ, apotheca vasorum; (2) capsa & theca poculi. Ex ἄγγος, & θήκη.

Ἀγγιάλωσι, ῶν, αἱ, favi, fenestellæ apum, Hes.

Ἀγγιαλόγητος, ε, ὁ, ἡ, sine genealogia, sine serie generis; vel cujus prolapia enarrari non potest.

Ἀγένεια, ας, ἡ, ignobilitas; (2) vilitas; (3) animus ignobilis, non generosus. Ab ἀγενὴς.

Ἀγένειος, ε, ὁ, ἡ, imberbis. Ex α pr. & γένειον, barba.

Ἀγενὴς, ές, ὁ, ἡ, ignobilis, humili loco natus; (2) degener, ignavus, nomine generosus; (3) abjectus, vilis, humilis, imprebus; (4) qui est sine prole. Ex α & γένος.

Ἀγένητος, ε, ὁ, ἡ, non genitus, non creatus; (2) non generans; (3) ignobilis.

Ἀγενησία, (sive ἀγενεία, Suid.) ας, ἡ, ignobilitas generis, (2) ignavia, ἀνανδρία, Eust. Ab

Ἀγενὴς, ές, ὁ, ἡ, ignobilis, idem quod ἀγενής. Ex α pr. & γεννάω.

Ἀγεννησία, ας, ἡ, sterilitas, orbitas. Ex α pr. & γέννησις, generatio.

Ἀγέννητος, ε, ὁ, ἡ, non genitus, non creatus. Ex α priv. & γεννάω, gigno.

Ἀγενὼς, Adv. ignobiliter; (2) timide, ignaviter, parum viriliter. Ab ἀγενὴς.

Ἄγεο, duc, 2. sing. præs. imperat. med. Dor. & Ion. pro ἄγεσο, ab ἄγομαι.

Ἄγεο, 2. sing. præt. imper. pass. Ion. pro ἄγεσο, ab ἄγω.

Ἀγέρθμοι, qui ducuntur, nom. plur. præs. part. med. Dor. pro ἀγόμενοι, ab ἄγομαι.

Ἀγέρωχος, ὁ, ἡ, sine moniere, præmio carens, Hom. Il. 1, 118. Ex α pr. & γέρας.

Ἀγερθῆναι, congregari, f. 1. pass. Att. pro ἀγερθῆς, ab ἀγείρω.

Ἀγερθὲν, congregati sint, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. & Boeot. pro ἠγέρθησαν.

Ἀγέρθλιμι, 1. sing. a. 1. f. m. pro ἠγέρθλιν.

Ἀγερμὸς, ὁ, congregatio. Idem quod ἀγυρμὸς, (2) Syll.

Ἀγέρσατο, congregati sunt, 3. pl. a. 2. ind. med. Ion. pro ἠγείροντο.

Ἀγέρω, congrego, Att. pro ἀγείρω.

Ἀγε-σις, εως, ἡ, collectio. Ab eod.

Ἀγερώχατο, neglexit, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἠγερώχατο, ab ἀγερώχομαι.

Ἀγερωχία, ας, ἡ, superbia, ferocia, Gl. V. arrogantia; (2) frenuitas. Ab

ΑΓΕΡΩΧΟΣ, ε, ὁ, ἡ, superbus, ferox, Hom. Il. 2, 634. Gl. V. protervus, insolens; (2) valde honoratus. Ab α int. (vel ἄγαν) & ἔρως ἔχων, Eust. b. ἀγέρων ὄρθη, Hes. γαυρούμενος, vel γεγηθώς. L. M. Hinc

Ἀγεσίλαος, Adv. superbe, ferociter.

Ἀγ-ες, 2. f. pr. ind. Dor. pro ἄγεις, ab ἄγω.

Ἄγ-εσθαι, duci, præf. m. pass. verbi ejusd.

Ἀγεσίλαος, ε, ὁ, Pythonis Plutonis, qs. ductor populi, a quo animæ mortales omnes ad se ducit. Ab ἄγω, & λαὸς, populus.

Ἀγεσιλας, ε, ὁ, idem & ab eod.

Ἀγέσμενος, ε, ὁ, dux creatus. Ab ἄγω, & σεντὸς.

Ἀγέσκον, ducebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. & cum ν ἐφελκ. pro ἄγε.

Ἀγέτας, ε, ὁ, dux, ductor. Ab ἄγω, duco.

Ἀγετὸς, admirabilis, Hes. Ab. ἀγάω, admiror.

Ἀγετεία, ας, ἡ, obstetrix, Hes. Ab ἀγίτης.

Ἀγέυστος, ε, ὁ, ἡ, jejunium, inedia. Ab

Ἀγεύστ-ος, ε, ὁ, ἡ, qui posse non potest, vel gustatus non fuit. Gl. V. insipidus; (2) qui non gustavit. Gl. V. inopatus, jejunus. Ex α pr. & γεύομαι, gusto.

Ἀγεωμέτρητος, ε, ὁ, ἡ, Geometriæ ignarus. Ex α priv. & γεωμετρία, Geometria.

Ἀγεωργησία, ας, ἡ, agriculturæ neglectus, imperitia. Ex α priv. & γεωργέω, agricolo. Unde

Ἀγεώργητος, ε, ὁ, ἡ, incultus, desertus.

Ἄγη, ης, ἡ, admiratio cum stupore conjuncta; (2) honor, veneratio; (3) gaudium; (4) confidentia; (5) æmulatio; (6) stupor. Ab ἄγομαι.

Ἀγὴ, ῆς, ἡ, fractura, contusio; (2) ictus; (3) fractio fluctus; (4) pernicies. Ab ἄγνυμι.

Ἀγη, fractus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. Ion. pro ἄγη, ab ἄγνυμι.

Ἀγηγερμαι, Hom. Il. 4, 211. 3. pl. perf. ind. pass. Att. & Ion. pro ἠγηγέρμενοι εἰσὶ, ab ἀγείρω.

Ἀγήοχα, perf. ind. act. *Att. & Ion.* pro ἠγήοχα.
Ἀγήλαι, a. 1. inf. act. v. ἀγέλλω.
ΑΓΗΛΑΤΗΣ, servo, *Hes.* Etym.
Ἀγηλατίω, ῶ, f. ήσω, fugo, abigo, ut piaculum; (2) impello, ago. Ab ἀγήλατος. Unde
Ἀγηλατίζω, f. ίσω, persequor, fugo, abigo.
Ἀγήλατος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde manu impulsus. Plut. ἀγήλατοι, fulmina. Ex ἄγαν, & ἐλαύνω.
Ἀγήλειος, ε, ὁ, prædator, *Hes.* Ex ἄγω, & λεία, *præda*.
Ἄγημα, τος, τὸ, agmen; (2) stupor. Gl. V. ubi etiam, vehementia. Ab ἄγω, vel ἄγνυμι.
Ἀγλωσρίω, ῶ, f. ήσω, superbio, insolesco.
Ἀγλωσρία, ας, ἡ, virilitas, strenuitas; (2) audacia; (3) arrogantia; *Hom. Il.* 9, 696. Ab
Ἀγλώσρ, ορος, ὁ, admodum virilis, ob fortitudinem admirandus, strenuus, fortissimus; (2) audax, præfidens; (3) superbus, arrogans; *Hom. Il.* 2, 276. Ex ἄγαν, & ἀνήρ.
Ἀγήοχας, *Hom. Il.* 1, 98. *duxisti*, 2. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἤχας, ab ἄγω.
Ἀγήρως, ε, ὁ ἡ ἡ, senectutis expers, *Hom. Il.* 2, 447. Gl. V. insenescibilis; (2) incorruptus. Ex α pr. & γῆρας, *senectus*.
Ἀγήρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisdem.
Ἀγήρατον, ε, τὸ. Dioscor. 4, 59. Ageraton herba, *Plin.* l. 27, 84. c. 4. Angl. Maudlin tanſie. Ex iisdem.
Ἀγήρες, ῶ, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀγήρως.
ΑΓΗΣ, ίος, ὁ ἡ ἡ, sceleſtus, frequentius ἄγος. Ab ἄγος.
Ἀγησίδαρος, ε, ο, Epitheton Plutonis, qs. ducens homines, f. vivos. Ab ἄγω, & δῆμος.
Ἀγήσασθαι, *rationem*, a. 1. inf. med. *Dor.* pro ἡγήσασθαι, ab ἡγέομαι.
Ἄγησι, 3. ſ. pr. ind. act. v. ἄγνυμι.
Ἀγησίλαος, ε, ὁ, idem quod Ἀγεσίλαος.
Ἀγησίχορος, ε, ὁ ἡ ἡ, ducens, vel moderans chorum. Ex ἄγω, & χορός.
Ἀγητήρ, *dux, ductor*, *Dor.* pro ἡγητήρ.
Ἀγητός, ὴ, ὸν, admirabilis; *Hom. Il.* 5, 788. Ab ἄγαμαι *admiror*.
Ἁγίζω, f. άσω, ſanctifico, conſecro; (2) veneror; (3) Deo ſacrifico & ſancte adoleo. Ab ἅγιος.
Ἁγισμός, γιδσματος, τὸ, ſanctificatio, purificatio; (2) ſanctimonia; (3) Templum Dei. Ab ἁγίζω.
Ἁγιασμός, ε, ὁ, idem & ab eod.
Ἁγιαστήριον, ε, τὸ, ſanctuarium. Ab eod.
Ἁγιστεία, ας, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia.
Ἁγίζω, f. ίσω, ſanctifico, conſecro; (2) adoleo, ſancte uro. Ab ἅγος, *sceleratus*, vel etiam pro ἁγίζω.
Ἀγινέα, ago, duco; *Il.* 18, 632. Ab ἄγω.
Ἄγιννα, idem & ab eod.
Ἁγιόγραφα, ων, τὰ, Scripta ſancta, pars ſacrorum librorum. Ex ἅγιος, & γράφω.
Ἁγιογραφος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſancte ſcriptus. Ex iisd.
Ἅγιον, ε, τὸ, ſanctuarium. Ab ἅγιος.
Ἁγιοπρεπης, ίος, ὁ ἡ ἡ, ſanctis conveniens. Ex ἅγιος, & πρέπω.
Ἁγιοπρεπῶς, *Adv.* convenienter ſanctis.
Ἅγιος, ία, ιον, ſanctus, ſacer; (2) purus; (3) venerandus. Hinc
Ἁγιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.
Ἁγιόω, ῶ, f. ώσω, ſanctifico, ſanctum reddo.
Ἁγιστία, ας, ἡ, ſanctimonia, puritas; (2) cultus Deorum, ſacrorum peractio, ſacrum, res divina, cæremoniæ. Ab
Ἁγιστεύω, f. εύσω, ſanctifico; (2) veneror; (3) puritatem colo; (4) caſtimoniam ſervo. Ab ἅγος.
Ἁγνεία, ας, ἡ, idem & ab eod.
Ἁγνεύς, έως, ὁ, fixator, contumeliosus, *Hes.*
Ἁγνεία, ας, ἡ, idem quod ἁγιστεία.
Ἁγίως, *Adv.* ſancte. Ab ἅγιος.
Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, aliis ἁγιοσύνη, quod vide.
Ἀγκάζω, f. άσω, ulnis amplector, ulnis attollo, in ulnas fumo. Ab ἀγκή.
Ἀγκαθεν, pro ἀνέκαθεν.
ΑΓΚΑΙ, ῶν, *al*, ulnæ; *Hom. Il.* 5, 373.
Ἀγκαλάω, *Poet.* pro ἀνακαλέω, *revoco*.
Ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Gl. V. gremium. Ab ἀγκή.
Ἀγκαλιάζω, idem quod ἀγκάζω. E. M.
Ἀγκαλιδαγωγία, ᾶς, f. ήσω, manipulos, ſ. faſciculos veho. Ab
Ἀγκαλιδαγωγός, ὦ, ὁ ἡ ἡ, qui manipulos, ſ. faſciculos navigio, aut ſuper jumento vehit; (2) bajulus. Ex ἀγκάλις, & ἀγω.
Ἀγκαλιδοπώλης, ε, ὁ, qui manipulos vendit. E. M.
Ἀγκαλιδοφορέω, ῶ, f. ήσω, manipulos porto, faſciculos geſto. Ab
Ἀγκαλιδοφόρος, & ἀγκαλιδηφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui manipulos, ſ. faſciculos portat; (2) bajulus. Fx ἀγκάλις, & φέρω.
Ἀγκαλίζω, uſitatus ἀγκαλίζομαι, ulnis amplector, in ulnis geſto. Ab ἀγκάλη.
Ἀγκαλικώς, *Adv.* ulnatim, amplexabunde.
Ἀγκαλίς, ίδος, ἡ, ulna; *Hom. Il.* 18, 554. (2) manipulus, faſciculus. Ab ἀγκαλίζω. Unde
Ἀγκάλισμα, καλίσματος, τὸ, quod ulnis amplexamur, quod in ulnis geſtamus, quantum complecti ulnis poſſumus.
Ἀγκαλος, ε, ὁ, faſciculus. Ab ἀγκάλη.
ΑΓΚΑΛΠΗΣ, ίδος, ἡ, præcipitium; (2) fovea, *Hes.*
Ἀγκάς, *Adv.* in ulnis. Ἀγκὰς ἔχειν, *Theoc.* amplecti. Ab ἀγκή.
Ἄγκεα, *valles*, nom. pl. ab ἄγκος, εος.
Ἄγκισμι, *recubo*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Poet.* pro ἄγκεισαι, ab ἀγκείρομαι.
Ἀγκλάσεται, *lapsa comma*, *Poet.* pro ἀνακλάσεται, & ἀνακράσεται, pro ἀναπράσεται, quod eſt ex ἀνα, *supra*, & πέρας, *cornu*.
ΑΓΚΗΘΗΣ, έος, ὁ ἡ ἡ, innoxius, *Hes.*
ΑΓΚΗΣ, ίος, ὁ ἡ ἡ, reſonans, *Hes.*
Ἄγκιον, ε, τος, vallis parva, Dim. ab ἄγκος.
Ἀγκιστρεία, ας, ἡ, piſcatio, quæ fit hamo. Ab ἄγκιστρον.
Ἀγκιστρεύτης, ᾶ, ὁ, hamiota, piſcator hamo utens. Ab ἀγκιστρεύω.
Ἀγκιστρευτικος, ὴ, ὸν, piſcatorius, ad piſcationem pertinens. Hinc ἡ ἀγκιστρευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars piſcatoria. Ab eod.
Ἀγκιστρεύω, f. εύσω, in eo, aliis o. Gl. V. uncino, hamo, adhamo. *Metaph.* venari, *Hes.* Ab ἄγκιστρον.
Ἀγκιστρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, hamatilis. Gl. V.
Ἀγκιστροειδὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, hamatus, aduncus in hami modum. Ab ἄγκιστρον, & εἶδος.
ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, hamus; (2) uncus quilibet.
Ἀγκιστρος, ε, ὁ, idem.
Ἀγκιστροφάγος, ε, ὁ ἡ ἡ, hamivorus; (2) avarus. Ex ἄγκιστρον, & φάγω, *edax*.
Ἀγκιστρόω, ῶ, f. ώσω, capio hamo. ἠγκιστρωμένος, hamo captus; perf. paſſ. part. Ab ἄγκιστρον.
Ἀγκιστρωτὸς, ὴ, ὸν, hamatus, hami formam habens; (2) hamis conſertus. Ab ἀγκιστρόω.
Ἀγκλείτον, pro ἀγκλειτὸν, *ſ. Sabbatum*.
ΑΓΚΛΕΥΩ, ſervo, *Furn.*
Ἀγκυια, ατις, τὸ, locus in nave ad quem rechinatus gubernator. Ab
Ἀγκλίνω, *Poet.* pro ἀγκλίνω.
ΑΓΚΑΟΣ, ὴ, ὸν, obliquus, tortuoſus, *Hes.* (f. pro ἀγκύλος, *Steph.*)
ΑΓΚΟΙΝΗ, ης, ἡ, ulna, quod tamen uſitatius in plurali eſt; *Hom. Il.* 14, 213. Unde
Ἀγκοινίζω, idem quod ἀγκαλίζομαι, *Steph.*
Ἀγκομίζειν, *Poet.* pro ἀνακομίζειν.
Ἀγκονέω, ῶ, f. ήσω, ſtrenue in opere verſor, opus accelero. Fx ἀνὰ, & κονέω, *verro*.
Ἀγκονὶς, ίδος, ἡ, mantilla, ſerva. V. Lex. Ab
Ἀγκών, ε, ὁ, miniſter, famulus, *Hes.* Ab ἀγκονέω.
ΑΓΚΟΣ, εος, τὸ, vallis, convallis.
Ἀγκρέμασνυμι, ſuſpendo. ἀγκρεμάσας, aor. 1. part. Dicitur pro ἀνακρεμάσας, qualia plura.
Ἀγκρίνει, *Poet.* pro ἀνακρινεῖ.
Ἀγκρύσομαι, *Poet.* pro ἀνακρύσομαι, ab ἀνακύω.
Ἀγκταλιδῶ, f. άσω, ſuffoco, ſtrangulo, *Hes.* Ab ἄγχω, *ango*.
Ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, id quo conſtringimus aliquid, quale vinculum; fibula; (2) locus in collo, in quo fit ſuffocatio. Ab eod. Hinc
Ἀγκωνιάζω, f. άσω, anſtere conſtringo.
Ἀγκωνισμὸς, ῦ, ὁ, conſtrictio per anſterem.
Ἀγκλίομαι, ῦμαι, f. ύσομαι, jaculor. Ab
ΑΓΚΤΑΗ, ης, ἡ, jacult genus; (2) amentum; (3) curvatura cubiti; (4) flexus poplitis, *Plin.* poples; (5) genus poculi; (6) adſtrictio, vel contractio articuli; (7) vitium linguæ.
Ἀγκυλιδωτὸν, ε, τὸ, anſulatum, vel anſulam habens. A prec.
Ἀγκυλίζομαι, jaculor. Ab ἀγκύλη. Unde
Ἀγκύλιον, ε, τὸ, hamus, ſ. annulus catenæ; (2) genus ſcuti, ancile; (3) vitium linguæ.
Ἀγκυλιστὴς, ῦ, ὁ, jaculator. Ab ἀγκυλίζομαι.
Ἀγκυλοβλίφαρον, ε, τὸ, palpebrarum commiſſura. Ex ἀγκύλη, & βλέφαρον, *palpebræ*.
Ἀγκυλόγλωσσον, ε, τὸ, linguæ impedimentum. Ex ἀγκύλη, & γλῶσσα, *lingua*.
Ἀγκυλόγλωσσος, ε, ὁ ἡ ἡ, præpeditam habens linguam. Ex iisd.
Ἀγκυλοειδὴς, ὲς, cavus, depreſſus & ſimul tortuoſus, de *locis*, *vallibus*.
Ἀγκυλόεις, id. quod ἀγκύλος, *Poet.*
Ἀγκυλομήτεω, gen. ſing. *Ion.* pro ἀγκυλομήτου, ab
Ἀγκυλομήτης, ε, ὁ, doloſis conſiliis utens, verſipellis, verſutus. Gl. V. *Hom. Il.* 2, 205. habens curva conſilia. Ex ἀγκύλος, & μῆτις, *conſilium*. Hinc
Ἀγκυλόμητις, ιος, ἡ, quæ obliqua agitat conſilia, verſuta, vafra.
Ἀγκυλόομαι, ώμαι, incurvo; (2) laboro ἀγκυλίῃ, morbo, ſ. vitio linguæ. Ab ἀγκύλη.
Ἀγκυλόπους, όδος, ὁ, curulis ſella, *Plut.*
ΑΓΚΥΛΟΣ, ὴ, ὸν, curvus, aduncus, tortuoſus.
Ἀγκυλοτόμος, ε, τὸ, inſtrumentum, chirurgicum, quo ἀγκύλη, ſ. vitium linguæ tollitur. Ab ἀγκύλη, & τέμνω, *ſeco*.
Ἀγκυλότοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui curvo arcu utitur; *Hom. Il.* 2, 848. Ex ἀγκύλος, & τόξον.
Ἀγκυλοχείλης, nom. pl. ab
Ἀγκυλοχείλης, ε, ὁ, curva habens labra, vel curvum habens roſtrum. Ex χεῖλος.
Ἀγκυλοχήλη, ε, ὁ ἡ ἡ, habens curvum labrum. Gl. V. Ex iisd.
Ἀγκυλοχήλαι, nom. pl. ab
Ἀγκυλοχήλης, ε, ὁ, habens curvas chelas, curves uncues. Ex ἀγκύλος, & χηλὴ, *chela*.
Ἀγκυλόω, ῶ, f. ώσω, curvo, tortuoſum reddo. ἠγκυλωμένος, curvatus, curvus, perf. part. paſſ. Ab ἀγκύλος.
Ἀγκύλος, curvo, tortuoſo facto. Ὅτι δ' ἐστὶν ἀγκύλος ὁ ἀνθρωπος, *Phet.* 1, 6.
Ἀγκύλος, *Adv.* adunce, tortuoſe. Ab ἄγκυλος.
Ἀγκύλωσις, εως, ἡ, incurvatio, recurvatio; (2) morbus quidam articularis. Ab ἀγκυλόω.
Ἀγκυλώτης, ὴ, ὸν, incurvus. Ab eod.
ΑΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, ancora; (2) præſidium, columen; (3) uncus; 4) membrum genitale.
Ἀγκυρίζω, f. ίσω, ſupplanto. Ab ἄγκυρα.
Ἀγκύριον, ε, τὸ, ancora parva. Dim. ab eod.
Ἀγκύρισμα, ματος, τὸ, ſupplantatio, genus artificii in luctâ; (2) inſtrumentum, quo fides expuntur. Ab ἀγκυρίζω.
Ἀγκυροβόλιον, ancoram jacio; (2) infero ita, ut teneatur hæreat.
Ἀγκυροβόλιον, ε, τὸ, ancora, ſ. inſtrumentum ad jaciendam ancoram. Ex ἄγκυρα & βάλλω.
Ἀγκυροειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, uncos ſeu manus habens. Ex ἄγκυρα, & εἶδος.
Ἀγκυροκοίλη, ης, ἡ, arcus ſeu manus. Ex
Ἀγκυρόω, ῶ, f. ώσω, ancoram figo. Ab ἄγκυρα.
Ἀγκυρωτὸς, ὴ, ὸν, ancoris firmatus, munitus.
ΑΓΚΩΝ, ῶνος, ὁ, cubitus, ulnus brachii; *Hom. Il.* 5, 586. (2) quodlibet curvatum; (3) cornu cervi horæ.
Ἀγκώζομαι, ſingulariter, *Furn.* Ab ἀγκὼν.
Ἀγκωνίσκος, ε, ὁ, parvus cubitus; (2) catenatio, commiſſura; (3) inſtrumentum torturæ & carnificinæ. Dim. ab eod.
Ἀγκωνίδιασμος, ε, ο, cubitus. Gl. V. Ex ἄγκων.
Ἀγλαόθρονος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſplendidam comam habens. Ex ἀγλαὸς, & ἴθειρα, *coma*.

Ἀγλαΐα, ας, ἡ, splendor, nitor; (2) pulchritudo; (3) ornatus, decus; (4) voluptas, lætitia; (5) una ex tribus Gratiis. Ab ἀγλαός.

Ἀγλαιάων, gen. pl. *Æol.* pro ἀγλαιᾶν, ab ἀγλαΐα.

Ἀγλαιείδῃ, *Hom. Il.* 10, 331. f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀγλαισιάδῃ, ab

Ἀγλαισιάδης, ου, ὁ, ἡ, Ion. ἐω, ὁ ἡ ἡ, pulchra membra habens; (2) pulchra membra faciens. Ex ἀγλαὸς, & γυῖον, *membrum.*

Ἀγλαοδενδρος, ος, ὁ ἡ ἡ, quod pulchras fert arbores. Ex ἀγλαὸς, & δένδρον, *arbor.*

Ἀγλαοθηλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, tener. Ex ἀγλαὸς, & τήθηλα, ἀ θάλλα, *tener.*

Ἀγλαόθρονος, ος, ὁ ἡ ἡ, splendida sede residens.

Ἀγλαόθωκος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchram sedem, vel splendidum solium habens.

Ἀγλαόκαρπος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui pulchrum habet fructum; (2) formosus.

Ἀγλαόκοιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, splendidum lectum habens; (2) valde honoratus.

Ἀγλαόκουρος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens pueros.

Ἀγλαόκραμος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchram ducens choream; (2) qui ornat & decorat comitatum aliquem.

Ἀγλαομήτης, ης, ὁ, consilio clarus, prudentia insignis. Ex ἀγλαὸς, & μῆτις, *consilium.*

Ἀγλαόμητις, ιος, ἡ, consilio clara.

Ἀγλαομητία, ας, ἡ, præclarum & illustre consilium, magnus senatus. Ex iisd.

Ἀγλαόμορφος, ος, ὁ ἡ ἡ, conspicuus forma, splendidam formam habens. Ex ἀγλαὸς, & μορφὴ.

Ἀγλαοπαὶς, παῖδος, ὁ ἡ ἡ, pulchros pueros, aut liberos habens.

Ἀγλαόπιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, præclare fidelis.

ΑΓΛΑΟΣ, ος, ὁ, splendidus, clarus, fulgens, limpidus, illustris, insignis.

Ἀγλαοτιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, valde honoratus. Ex ἀγλαὸς, & τιμὴ, *honor.*

Ἀγλαοτριαίνης, ου, ὁ, tridente inclytus, *Pind.*

Ἀγλαόφαμος, præclarus, celeberrimus.

Ἀγλαόφατος, ος, ὁ ἡ ἡ, præclaram vocem habens. Ex ἀγλαὸς, & φατὴ, *vox.*

ΑΓΛΑΡΟΣ, ᾱ, ον, fastuosus. *Hes.*

ΑΓΛΑΣΙΝΟΣ, ὁ, ὁν, pulcher, venustus, formosus, *Hes.*

Ἀγλαυρὶς, ος, ὁ ἡ ἡ, ubi gratæ auræ flant. Ex ἀγλαὸς, & αὔρα, *aura.*

Ἀγλαύσπορος, ος, ὁ ἡ ἡ, inelegans, invenustus.

Ἀγλαφῶσας, *Adv.* inelegantèr, invenustè.

Ἀγλαωπὶς, ιδος, ἡ, pulchros habens oculos. Ex ἀγλαὸς, & ὤψ, *oculus.*

Ἀγλαῶς, splendidè, liberaliter. Ab ἀγλαὸς.

Ἀγλάωψ, ωπος, ὁ ἡ ἡ, adspectu splendidus, pulchros oculos habens. Ex iisd.

Ἀγλεύκης, ους, ὁ ἡ ἡ, minime dulcis, insuavis, insipidus. Ex α priv. & γλεῦκος, *mustum.*

Ἀγλήθων, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀγλήνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, pupillas non habens; cæcus. Ex α pr. & γλήνη, *pupilla oculi.*

Ἀγλίδια, ων, τὰ, spicarum divisiones in allio. Ab

ΑΓΑΛΙΔΙΟΝ, ου, τὸ, allium.

ΑΓΑΛΙΗ, ης, ἡ, subalba cicatrix in oculis.

Ἀγλιθιὰς, ων, αἱ, allorum capita, s. nuclei. Ab ἀγλίδιον.

Ἀγλίσχρος, ος, ὁ ἡ ἡ, non lentus, non viscosus.

Ἄγλυκυς, ύος, ὁ ἡ ἡ, amarus, expers dulcedinis. Ex α priv. & γλυκὺς, *dulcis.*

Ἀγλύομαι, hæreor, offendor, *Hes.*

Ἄγλυφος, ος, ὁ ἡ ἡ, non sculptus, non cælatus. Gl. V. Ex α priv. & γλύφω, *sculpo.*

Ἀγλωσσέω, ῶ, f. ήσω, lactro convicium, maledico.

Ἀγλωσσία, vel ἀγλωττία, ας, ἡ, inopia loquendi, taciturnitas. Ab

Ἄγλωσσος, vel ἄγλωττος, ος, ὁ ἡ ἡ, linguam non habens, elinguis; (2) qui loqui non potest, qui obmutuit; (3) dicendi imperitus; (4) barbarus. Ex α priv. & γλῶσσα.

Ἄγμα, ματος, τὸ, fragmentum. Ab ἄγω.

ΑΓΜΕΙΟΝΕΣ, ων, οἱ, bubones, s. tumores in inguinibus, *Hes.*

ΑΓΜΗ, ης, ἡ, focus, *Hes.*

ΑΓΜΗΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, quietus, *Hes.*

Ἀγμίζω, f. ίσω, frango, concutio. Ab ἄγμα.

Ἄγμος, ου, ὁ, fractio; (2) locus præceps ac præruptus; (3) littus. Ab ἄγω, *frango.*

Ἀγνᾷ, *castæ*, dat. sing. f. g. *Dor.* pro ἁγνῇ.

Ἁγνάτος, αία, αῖον, purus, castus, *Hes.* Ab ἁγνὸς.

Ἀγκαμπτοπόλεμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui invicti est roboris, bello insuperabilis, ex *Hes.*

Ἀγκαμπὴς, ος, ὁ ἡ ἡ, qui flecti nequit, durus, inexorabilis.

Ἄγκαπλος, ος, ὁ ἡ ἡ, a fullone nondum purgitus, impexus. Ex α priv. & γνάπλω.

Ἄγκαρος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ph. rudis. Ex iisd.

Ἁγνεία, ας, ἡ, castitas, pudicitia, castimonia, puritas; (2) expiatio, lustratio. Ab ἁγνεύω,

Ἄγνυμα, ματος, τὸ, idem & ab eodem.

Ἁγνευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo fit expiatio; (2) monasterium; (3) sacrarium. Gl. V.

Ἁγνευτικὸς, ὴ, όν, castitatem servans, non proclivis in Venerem. ἁγνευτικὸν, piaculare. Gl. V. ab eod.

Ἁγνεύτρια, ας, ἡ, piatrix. Gl. V. ab eod.

Ἁγνεύω, f. εύσω, castus sum, castitatem colo; (2) purus sum ab aliqua re; (3) purum reddo, expio. Ab ἁγνὸς.

Ἀγνήκαμεν, *ignoravimus*, 1. pl. perf. ind. act. *Æol.* pro ἠγνοήκαμεν, ab ἀγνοέω.

Ἀγνὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἁγνὸς.

Ἁγνίζω, f. ίσω, purifico, lustro, expio; (2) adoleo; (3) corrumpo. Ab ἁγνὸς. Hinc

Ἁγνισμα, ματος, το, purificatio, lustratio, expiatio, Ph. ἁγνίσματα, piacula; (2) combustio in sacris.

Ἁγνισμὸς, ᾶ, ὁ, idem & ab eodem.

Ἁγνιστήριον, ου, τὸ, locus, ubi fit expiatio, s. lustratio. Ab eodem.

Ἁγνιστὴς, ᾶ, ὁ, purificus. Gl. V. Ab eodem.

Ἁγνιστικὸς, ὴ, όν, expiandi vim habens.

Ἁγνίστης, ου, ὁ, expiatus a scelere; (2) qui alium expiat. Ab eodem.

Ἀγνόδικος, ος, ὁ ἡ ἡ, justum ignorans, *Hes.* Ex ἀγνοέω, & δίκη.

Ἀγνοίω ῶ, f. ήσω. ignoro, non intelligo. Ex α priv. & νοέω, *intelligo.*

Ἄγνοημα, νήματος, τὸ, ignoratio; (2) peccatum per ignorantiam commissum, erratum. Ab ἀγνοέω.

Ἀγνοητέον, ignorandum. Ab eodem.

Ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia, insciitia, imperitia, imprudentia. Ab eodem.

Ἀγνοίαν, *Hom. Il.* 1, 536. idem quod ἀγνοία.

Ἀγνοίησιν, *ignoret*, 3. sing. præs. conjunct. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἀγνοιᾷ, ab ἀγνοίω.

Ἀγνοῦν, præs. part. act. pro ἀγνοέων.

Ἀγνοῦσιν, ῦσι, ὁ ἡ ἡ, purificans, purum reddens. Ex ἁγνὸς, & ποιέω.

Ἀγνοπόλος, ος, ὁ ἡ ἡ, purus. Ex πωλέω, *vendo.*

Ἀγνοῤῥοῦσα, pure fluens.

ΑΓΝΟΣ, η, ον, castus, pudicus, purus, nullo facinore pollutus; *cum Gen.* ut ἁγνὸς χόλων, ἁγνὸς φόνου.

ΑΓΝΟΣ, ος, ὁ, ἡ, vitex, salix amerina, agnus castus; (2) piscis quidam; (3) avis, *Suid.*

Ἁγνοτάτως, ους, ὁ ἡ ἡ, absolutè purus. Ab ἁγνὸς & τέλος.

Ἁγνότης, ητος, ἡ, castitas, puritas, sanctitas.

ΑΓΝΥΘΕΣ, ων, lapides, quos stamini inter texendum appendunt textores.

Ἄγνυμι, f. ἄξω, f. ὄξω, a. 1. ἔαξα, p. act. ἔαχα, p. m. ἔαγα, a. 2. pass. ἐάγην. Ab ἄγω.

Ἀγνύθης, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. viticeps. Ab ἄγνος.

Ἀγνοέω, ῶ, f. ήσω, ignoranter & imperite ago; (2) inique & improbe ago; (3) ingrate me gero. Gl. V. ἀγνωμοσύνῃ, tergiversor, fidem rumpo. ἀγνωμοσύνῃ, inficiatur. Gl. V. Ab ἀγνώμων. Unde

Ἀγνωμοσύνη, idem ap. *Plut.* (si vera Lectio. *Ern.*)

Ἀγνωμόνως, *Adv.* stulte; (2) ingrate.

Ἀγνώμων, ὁ ἡ ἡ, stultus, imperitus; (2) malignus; (3) ingratus. Ex α & γνώμη.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, mens consilii expers; (2) stoliditas; (3) improbitas; (4) inficiatio debiti, Ph. perfidia, fraus, fraudatio. Ab

Ἀγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, parum & consilio carens, stolidus; (2) improbus, malignus; (3) inclemens, qui veniam non dat; (4) non agnoscens debitum, ingratus; (5) carens debitis qui gnomones dicuntur, annosus; (6) tententiam contrariam habens. Ex α pr. & γνώμη. (7) Qui est ejusdem sententiæ. *Hes.* ubi α pro ἑμῶ.)

Ἀγνοιέω, f. ήσω, ignoro, (vox suspecta. *Steph.*) Ex α pr. & γνοιέω, *cognosco.* Hinc

Ἀγνώριστος, ος, ὁ ἡ ἡ, non agnitus, qui non innotuit, incertus, incognitus.

Ἀγνώσασκε, 3. sing. a. 1. act. *Ion.* pro ἠγνόησε, ab ἀγνοέω.

Ἀγνώς, ῶτος, ὁ ἡ ἡ, ignotus, incognitus; (2) inglorius; (3) ignarus, inscius. Ex α pr. & γιγνώσκω.

Ἀγνῶς, *Adv.* pure, caste, sancte. Ab ἁγνὸς.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia, ignoratio; (2) ignobilitas. Ex α priv. & γνῶσις, *cognitio.*

Ἀγνωσάσκω, ignoro; supponitur propter ἀγνώσασκε, (f. rectiùs ἀγνόασασκε,) quod est imperf. *Ion.* Ab

Ἀγνόασκε, ignoro, nescio. Ex α priv. & γιγνώσκω, *cognosco.*

Ἄγνωστος, ος, ὁ ἡ ἡ, incognitus, ignotus; (2) ignobilis, inglorius; (3) obscurus, in sermone.

Ἀγνώστως, ignobiliter, inglorie. *Steph.*

Ἄγνωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex

Ἀγόγγυστος, ος, ὁ ἡ ἡ, non murmurans, non mussans, *Suid.* Ex α pr. & γογγύζω.

Ἀγόητευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui fascinari non potest. Ex α priv. & γοητεύω. Hinc

Ἀγοητεύτως, *Adv.* citra præstigias & fucum.

Ἄγοι, 3. sing. præs. opt. act. v. ἄγω.

Ἄγοιατο, 3. pl. pr. opt. pass. *Ion.* pro ἄγοιντο.

Ἀγόμφατος, ος, ὁ ἡ ἡ, nullis compactus clavis; (2) incompactus.

Ἀγόνατος, ος, ὁ ἡ ἡ, genu carens, non geniculatus. Ex α pr. & γόνυ.

Ἄγον, 1. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἦγον. Ab ἄγω.

Ἀγονέω, ῶ, f. ήσω, sterilesco; (2) sterilis sum, infecundus sum. Ex α priv. & γόνος.

Ἀγονία, ας, ἡ, sterilitas, infertilitas. Gl. V. Ab ἄγονος.

Ἀγονόμοχθος, ος, ὁ ἡ ἡ, mulus, seu mula, *Hes.* Ex ἄγονος, & μόχθος, quoniam sterile animal.

Ἄγονος, ος, ὁ ἡ ἡ, non natus, *Hom. Il.* 3, 40. (2) sterilis, infecundus; (3) *Exp.* malè genitus, ap. Soph.) *cum Gen.* ut ἄγονος κακῶν. Ex α pr. & γόνος.

Ἄγοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἄγουσι, ab ἄγω.

Ἀγόω, ὁ ἡ ἡ, indefletus. Ab α priv. & γόος, *luctus.*

ΑΓΟΡΑ, ᾶς, ἡ, forum judiciale; (2) concio congregata, (3) concio, s. oratio, quæ habetur in foro; (4) forum rerum venalium; (5) annona, commeatus; (6) emptio; (7) idem quod ὁμοστοῦντες, *Il.* 6. 370.)

Ἀγοράδδῃ, præf. int. med. *Poet.* pro ἀγοράζῃ, ab ἀγοράομαι, *Hom. Il.* 1, 72.

Ἀγοράζω, f. άσω, in foro rerum venalium versor, emo, mercor; (2) consulto, delibero, ἠγόρασα, emi. Gl. V. a. 1. act. ἀγορασθὲν emptum, Ph. a. 1. part. pass. ἀγορασθεῖσα ematur, Ph. a. 1. opt. pass. Ab ἀγορά.

Ἀγοραῖος, ος, ὁ ἡ ἡ, forensis, qui in foro est, vel ad forum pertinet; (2) Deus fori præses, cujus statua in foro stat, colitur; (3) rationis cultrum; (4) mercator imprimis pusillus, qui emit, quæ statim vendat; (5) subrostranus, concionalis.

Ἀγόραιος, ος, (sub ἡμέρα) Dies, quo forum agitur, conventus; (2) qui forensibus sordibus & artibus inquinatus est. Ab eod. Hinc

Ἀγο-

'Αγοράιος, *Adv.* circumforaneorum modo; (2) ſcurriliter, non graviter.

'Αγορανομία, ᾶς, f. ήσω, ædilitatem exerceo, præfectum fori, ſ. annonæ ago.

'Αγορανομία, ας, ἡ, ædilitas, agoranomi munus.

'Αγορανομικὸς, ἡ, ὸν, ædilitius, ad agoranomum pertinens.

'Αγορανόμιον, τὸ, id. quod ἀγορανομία. Ab

'Αγορανόμος, ε, ὁ, ædilis, magiſtratus, qui foro rerum venalium præeſt, præfectus annonæ. Ex ἀγορὰ, & νέμω, *diſtribuo.*

'Αγορεύομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, concionor; (2) conſulto; (3) dico. Ab ἀγορά.

'Αγορᾶσδεν, *Dor.* pro ἀγοράζειν, ab ἀγοράζω.

'Αγοράσιω, emporium, emere cupio. Ab eod.

'Αγορασία, ας, ἡ, emptio. Ab ἀγοράζω.

'Αγόρασις, σεως, ἡ, idem & ab eodem.

'Αγόρασμα, γορἀσματος, τὸ, res venalis; (2) res, quæ empta eſt. Ab eod.

'Αγοραστὸς, ἡ, ὸν, merces, res venalis; (2) emptio. Ab eod.

'Αγορἀσσομεν, 1. plur. f. 1. ind. act.

'Αγόρασον, σαι, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

'Αγορασις, ῦ, ὁ, emptor, opſonator. Ab ἀγοράζω. Hinc

'Αγορασικὸς, ἡ, ὸν, ad emptionem pertinens.

'Αγοραστὸς, ἡ, ὸν, emptitius, emptus. Gl. V.

'Αγοράστρια, ας, ἡ, emptrix. Gl. V. Ab eod.

'Αγορβιμῶν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἀγορεύειν, ab

'Αγορεύω, f. εύσω, concionor in foro, *Hom. Il.* 1, 108. (2) orationem quamlibet habeo; (3) dico, liquor, denuncio; (4) appello, nomen impono. 'Αγορεύειν τινὶ, ὡσὲρ, ſ. ἀεὶ τινος. Ἐκάλα τὲς τοιὀτες κακὰς ἠγορἐων, Luc. *vituperabam.* 'Αγορὰς ἀγόρευεν, *conciones habebant*, Hom. Il. 2, 781. Ab ἀγορά.

'Αγορία, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem. Uſitatum in compoſitis.

'Αγορίαν, *foricam*, gen. pl. *Ion.* pro ἀγορῶν.

'Αγορὴ, *forum*, *Ion.* pro ἀγορά.

'Αγρορὸεν, *Adv.* efforo, e concione.

'Αγορῶδε, *Adv.* in forum, *Hom. Il.* 1, 53.

'Αγόρηται, *orti natus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγορήσατο, ab ἀγορἀω.

'Αγορητὴς, οῦ, ὁ, orator, concionator, *Il m. Il.* t. 247. Ab ἀγορἀω.

'Αγορητὺς, ὕος, ἡ, eloquentia, concionandi facultas. Ab eod.

'Αγορὴς, ὲος, ἡ, congregatio, exercitus; (2) concionatur, R. Ab ἄγορα.

"ΑΓΟΣ, εος, τὸ, veneratio; (2) res ſacra, quam venerantur, (3) puritas; (4) luſtratio, purificatio; (5) piaculum, ſcelus; (6) cubitus.

'Αγὸς, ὰ, ὁ ἡ, ἡ, dux. *Hom. Il.* 3, 231. Ab ἄγω.

'Αγοστὸω, ῶ, f. ήσω, mundus ſum, ſordibus liquatus ſum, unde apud *Hom. Il.* ζ. v. 506. ἀγὸστησας, ut al qui Veterum legebant, pro ἀκὸστησας. Ab ἄγος, vel ἄγος.

"ΑΓΟΣΤΟΣ, ε, ὁ, interior pars manuum, vola, *Hom. Il.* 11, 425. (2) extrema pars manus; (3) cubitus, ulna; (4) palma, *Lat. Il.* λ. v. 425.

"ΑΓΡΑ, ας, ἡ, captura; (2) venatio; (3) piſcatio; (4) res, quam capimus aut venamur, præda.

'Αγραῖος. 'Αγραία "Αρτεμις, Diana capturæ præſes; venatrix. Ab ἄγρα.

'Αγραμματία, ας ἡ, litterarum imperitia. Ab

'Αγραμματος, ε, ὁ ἡ, ὸν, illiteratus, indoctus, expers litterarum. Ex α pr. & γράμμα.

'Αγραπτος, ε, ὁ ἡ, ὸν, non ſcriptus.

'Αγραυλία, ᾶ, f. ησω, rus, ſeu in agro pernocto, excubo die vel nocte. Gl. V. ruro, ruſticor, villico; item, vigilo. Ab ἄγραυλος.

'Αγραυλία, ας, ἡ, ſtabulatio in agro, pernoctatio rura. Ab eod.

'Αγραυλος, ε, ὁ ἡ, ὸν, in agro ſtabulans, *Hom. Il.* 10, 185. Ex ἀγρὸς, & αὐλὴ, *ſtabulum.*

'Αγραυλοντες, nom. pl. part. præſ. pro ἀγραυλοῦντες, ab ἀγραυλέω.

'Αγράφου; ἀγράφοις δίκαις, lis non ſcripti aut deleti nominis. Vid. *Pall.* A ſeq.

'Αγραφος, ε, ὁ ἡ, ὸν, non ſcriptus, ut lex non ſcripta, ut crimen ἀγραφων: ſtellionatus: quod ſimilium certum nomen habet, contra quod e nulla certa lege actio eſt, cujus delicti eſt κακοηθία; (2) quod ſine ſcriptura ac litteris fit ut ἄγραφος διαθήκη, nuncupatio. Gl. V. item qui nondum adſcriptus eſt alicui numero, ſocietati, &c. Ex α pr. & γράφω, f. γραφὴ, *ſcriptura.* Hinc

'Αγράφως *Adv.* extra ſcripturam, ſine ſcripto.

'Αγρει, *Hom. Il.* ε. 765. & in pl. ἀγρεῖτε, *Hom. Od.* 20, 149. imper. age agelis, agite. Ab ἀγρἐω.

'Αγρεῖος, εἷα εἷον, ruſticus. Ab ἀγρὸς.

'Αγρειτάω, ῶ, ſum violentus, R. Ab ἄγριος.

'ΑΓΡΕΙΦΝΑ, ſive ἀγρύφνη, ης, ἡ, furcilla, raſtellum, *Suid.*

'Αγρίμος, ε, ὁ ἡ, ὸν, qui in venatione captus eſt. Ab ἄγρα.

'Αγρεμὼν, ὁ, ὁ, vel ἀγρίμων, ονος, venator, *Heſ. Suid.* Ab ἄγρα.

'Αγρεσία, ας, ἡ, venatio, captura. Ab eod.

'Αγρεύμα, ματος, τὸ, quod venatu captum eſt, præda; (2) res omnis ſtudio ac labore parta; (3) ſpolium; (4) rete, reticulum, *Æſch.* Ab ἀγρεύω.

'Αγρεὺς, έως, ὁ, venationi præfectus, ut Pan & Apollo. Ab ἄγρα.

'Αγρεύσις, εως, ἡ, venatio; (2) prædatio. Ab ἀγρεύω.

'Αγρεύτεω, ῶ, infero injuriam. *Heſ.* ubi, ἀγρευτεῖ, ὑβρίζει. Ab ἀγρευτὴς.

'Αγρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἀγρεύω.

'Αγρευτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eodem.

'Αγρευτικὸς, ἡ, ὸν, venandi peritus. Gl. V. captioſus. A præc.

'Αγρευτος, ὁ ἡ, ὸν, venationis ſtudioſus. *Sch. ap. Ariſt.*

'Αγρία, ας, ἡ, aquifolia; arboris nomen.

'Αγρια, τὰ, (*ſub ζῶα*) feræ; (2) pro ἀγριότητα, Il. ω. 41. (3) adv. pro ἀγρίως.

'Αγρεύω, f. εύσω, venor, venatu capio feras, piſces, aves, &c. (2) capto, allicio. Ἀγρεύειν ἰχθῦς, δόξαν, ὕπνον; ἀγρευθεὶς οἱ ἡδονὴ, ipſe captus cepit. Ab ἄγρα.

'Αγρέω, ῶ, idem & ab eodem.

'Αγρηθεν, *Adv.* ex venatione. Ab ἄγρα.

'Αγρὴν, acc. ſing. *Ion* pro ἄγραν.

'Αγρίνον, ε, τὸ, rete; (2) veſtis lanea, reti ſimilis. Ab ἄγρα.

'Αγριάζω, ferus fum, efferor, *Heſ.* Ab ἄγριος.

'Αγριαίνω, f. αἰῶ, agreſte reddo; (2) efferò, exaſpero. Gl. V. ferum facio, irrito, inſtigo; item aſper ſum, ἀγριαίνομαι, ferocio, ſævio. Gl. V. 'Αγριανθήσεται βασιλεὺς τὸ Νότε, Dan. 11. 11. Ab eod.

'Αγριάμπελος, ε, ἡ, labruſca, Ph.

'Αγριαμπη, ἡ, bryonia herba, *Heſ.*

'Αγριὰς, άδος, ἡ, agreſtis. Ab ἄγριος. Unde

'Αγριὰδιον, ε, τὸ, agellus, villula. Gl. V. Dim.

'Αγριελαία, ας, ἡ, agreſtis oliva, oleaſter.

'Αγριέλαιος, ε, ὁ ἡ, ὸν, oleaſter; (2) ex agreſti oliva, ſ. oleaſtro contectus. Ex iſdem.

'Αγρεύς, ὁ, ruſticus, *Heſ.*

'Αγριζομαι, mitior, ferocio, aſperè ago.

'Αγριηλὸς, αια, αῖον, ferinus, ferus. Ab ἄγριος.

'Αγριμελισσα, ἡ, apis ſylveſtris, *Heſ.*

'Αγρεσις, εσσα, εν, agreſtis; (2) ferum reddens. Ab ἄγριος.

'Αγριοθυμος, ε, ὁ ἡ, ὸν, fero animo præditus.

'Αγριοκάρδαμον, ε, τὸ, naſturtium agreſte, herba Iberis.

'Αγριοκάρυον, τὸ, nux ſylveſtris, *Heſ.*

'Αγριοκήπιον, ε, τὸ, hortulus incultus. Ex ἄγριος, & κῆπος, *hortus.*

'Αγριοκερκὶς, ιν, τὸ, mala ſylveſtria.

'Αγριόμορφος, ε, ὁ ἡ, ὸν, qui aſpectu agreſti & truculento eſt, ferinam faciem habens. Ex μορφὴ.

'Αγριομυσίνη, ης, ἡ, myrica agreſtis.

'Αγρόμορος, ε, ὁ ἡ, ὸν, ferocissimus, ruſticè ſtultus, *Suid.* Ex ἄγριος, & μωρὸς, *ſtultus.*

'Αγριοπόδι, ων, οἱ, carpentum, plauſtrorum artifices; (2) ex quibuſvis agreſtibus lignis opera conficientes. Ex ἄγριος, & πόδιον.

'Αγριοποιὸς, ε, ὁ ἡ, ὸν, ferum reddens, ferit tem inducens; (2) flagitioſus, inhumanis. Ex ἄγριος, & ποιέω.

'Αγριορείγανος, ε, ὁ, origanum ſilveſtre.

'Αγριόρνιθες, ων, ας, gallinæ feræ. Ex ὄρνις.

'Αγρόσφυδον, ε, τὸ, ſaliunca.

'Αγριος, ία, ιον, agreſtis, ruralis, ruſticus; (2) inurbanus; (3) ferus, ferinus; (4) ferox, immanis, atrox, barbarus; (5) fortis; (6) pæderaſta. Ab ἀγρὸς.

'Αγριοσέλινον, ε, τὸ, apium ſilveſtre.

'Αγριοσφυλὶς, ίδος, & ἀγριοσφυλὶς, ιος, ἡ, uva agreſtis, ſ. ſilveſtris.

'Αγριοσύνη, ης, ἡ, feritas, immanitas, ſævitia. Ab ἄγριος.

'Αγριότης, ητος, ἡ, idem & ab eodem.

'Αγριότης, ε, ὁ, agricola, R. Ab ἄγρος.

'Αγριόφωνος, ον, ὁ ἡ, ὸν, mente ferox. Ex φρὴν.

'Αγριόφυλλον, ε, τὸ, peucedanum.

'Αγριόφωνος, ε, ὁ ἡ, ὸν, feram & immanem vocem habens. Ex ἄγριος, & φωνὴ.

'Αγριοχωνάρια, ων, τὰ, anſerculi feri. Ex ἄγριος, & χὴν.

'Αγριόψυχος, ὁ ἡ, ὸν, ferox, ſævus.

'Αγριοψωρία, ας, ἡ, ſcabies fera. Ex ψώρα.

'Αγριόω, ῶ, f. άσω, agreſte, vel ferum reddo, exaſpero. ἠγριωμένος, efferatus, Ph. perf. part. paſſ. Ab ἄγριος.

'Αγρίππας, α, ὁ, Agrippa. Nomen viri.

'ΑΓΡΙΠΠΟΣ, ε, oliva ſilveſtris, oleaſter.

'ΑΓΡΙΦΗ, ης, ἡ, ligo, bidens, raſtrum, *Suid.*

'Αγριώδης, ες, ὁ ἡ, ὲς, ferus, feritatem præ ſe ferens. Ab ἄγριος.

'Αγριωπὸς, ε, ὁ ἡ, ὸν, qui vultu fero eſt; (2) impudens; (3) inſolens; (4) ſalvus, horribilis. *Ern.* Ex ἄγριος, & ὤψ, *vultus.*

'Αγρίως, *Adv.* fere, immaniter, duriter, aſpere. Ab ἄγριος.

'Αγρὶωτης, ου, ὁ, agricola.

'Αγριωτὸς, ὴ, ὸν, efferatus. Ab ἀγριόω.

'Αγροβότης, ε, ὁ, qui in agris paſcit. Ex ἀγρὸς, & βόσκω, *paſco.*

'Αγροιώτης, ου, ὁ, vicinum agrum habens, accola, Gl. V. Ex ἄγρος, & γείτων.

'Αγροικίνης, ου, ὁ ἡ, rurigena, Gl. V. Ex ἄγρος, & γίνομαι.

'Αγροδιαιτος, ε, ὁ ἡ, ὸν, in agro vitam agens, ruſticam vivendi rationem ſectans, Gl. V. agricola; (2) ruſticus, inſcitus, illepidus. Ex ἄγρος, & διαιτα, *vitæ ratio.*

'Αγροδοτης, ου, ὁ, agrorum dator. Ex ἀγρὸς, & δοτης; vel venationis dator. Ex ἄγρα.

'Αγρόθεν, *Adv.* rure, ex agro. Ab ἄγρος.

'Αγρόθι, *Adv.* ruri, in agro. Ab eodem.

'Αγροιπόβιμος, f. θήσομαι, ſum moribus agreſtibus & ruſticis. Ab ἄγροικος.

'Αγροικία, ας, ἡ, ruſticorum habitatio, ager, rus, villa; (2) inurbanitas, ruſticitas. Ab ἄγρος.

'Αγροικίζω, f. ίσω, ruſtice ago, vel loquor; (2) inepte; (3) moroſus ſum. Ab ἄγροικος.

'Αγροικικὸς, ἡ, ὸν, ruſticanus. Ab eod.

'Αγροικος, ε, ὁ ἡ, ὸν, & Attice ἀγροῖκος, ε, ὁ ἡ, ὸν, ruri, ſ. in agro habitans; (2) ruſticus, (3) imperitus, illepidus, inurbanus; (4) levis. Ab ἄγρος.

'Αγροικοτὴς, ητος, ἡ, ruſticitas.

'Αγροικως, *Adv.* ruſticè; (2) imperitè.

'Αγροιώτης, ου, ὁ, homo ruſticus, *Hom. Il.* 11, 548. Ab ἄγρος.

'Αγροκόμος, ε, ὁ, illicus. Ab ἄγρος & κόμη, *coma.*

'Αγροκτίσιος, ε, ὁ ἡ, ὸν, qui in agris tumultuatur.

'Αγροκτίτης, ου, ὁ, qui e agrum perdidit. *Heſ.*

'Αγρομαι, congrego, ſ. congregor.

'Αγραμώτης, ου, ὁ, in agro manens, vitam in agro degens. *Heſ.* Ex ἄγρος, & μένω, *maneo.*

'Αγρομόδοιν, *Hom. Il.* 2, 481. *congregans*, dat. plur. Syncop. part. præſ. *Ion.* pro ἀγερμώσιν, per Syncop. pro ἀγειρομένοις, ab ἀγείρω.

'Αγρόνδε *Adv.* in agrum. Ex ἄγρος.

'Αγρονομία, ας, ἡ, agri ſuburbani adminiſtratio. Ab

'Αγρονόμος, ε, ὁ ἡ, ὸν, qui in agro paſcitur; (2) vitam in agro degens. Ex ἄγρος, & νέμω, *paſco.*

'Αγρόσιμος, ε, ὁ ἡ, ὸν, in agro paſcens, aut agreſtia paſcens, paſtor, agricola, vilicus,

(2) magistratus administrans, quæ ad rura subolium pertinent. Ex iisdem.

Ἄγρος, ου, ὁ, rus, ager, fundus, prædium, villa; (2) finis, tegio, ditio; (3) rusticitas.

Ἄγρότερος, ἡρα, ερον, rusticus, agrestis, *Hom. Il.* 2, 852. Ἄγροτέρα Ἄρτεμις, Diana venatrix. Ab ἄγρος, vel ἄγρα.

Ἀγρότης, ου, ὁ, rusticus.

Ἀγρότης, ητος, ἡ, rusticitas.

Ἀγροτις, ιδος, rustica, rure educata; (2) venatrix. Ab ἄγρος, vel ἄγρα.

Ἀγροφος, montanus, *Suid. Phav.*

Ἀγροφύλαξ, ακος, ὁ, agri custos, saltuarius.

Ἀγρόω, id. quod ἀγρίαινω. *Steph.*

Ἀγρυξία, ας, ἡ, silentium, taciturnitas. Ex α pr. & γρύζω, *frigo.*

Ἀγρυπνίω, ῶ, f. ήσω, vigilo, insomnem noctem duco; (2) invigilo, vigili & attenta mente observo, lucubro, Gl. V. Ἀγρυπνεῖν τὴν νύκτα, τοῖς κάτω. Ab ἄγρυπνος. Unde

Ἀγρυπνητης, ου, ὁ, vigil, excubitor, Gl. V.

Ἀγρυπνητικός, ἡ, όν, vigil, insomnis.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, insomnia, vigiliæ, pervigilium, lucubratio. Ab eodem.

Ἀγρυπνίη, *Ion.* pro ἀγρυπνία.

Ἀγρυπνίς, ίδος, ἡ, festum quoddam Bacchi.

Ἄγρυπνος, ου, ὁ ἡ ὁ, insomnis, vigil. Ex α priv. & ὕπνος, insertisque per Epenthesin literis γρ, pro ὕπνος.

Ἀγρυπνώδης, ες, vigilias afferens.

Ἀγραυλεύς, έως, ὁ, rusticus, *Hes.* Ab ἄγρος.

Ἀγράομαι, venor, in venatu capio, dicitur & de piscatu. Ab eod.

Ἀγρώστης, ου, ὁ, venator; (2) operarius; (3) genus phalangii. Ab eodem.

Ἀγραστικος, ου, ὁ, venator; (2) rusticus. Ab ἄγρα, vel ἄγρος.

Ἄγρωστις, ιος, ἡ, genus herbæ, gramen. Ab ἄγρος.

Ἀγρώτηρ, ορος, ὁ, venator. Ab ἄγρα.

Ἀγρώτης, ου, id. quod ἀγρότης.

ΑΓΥΙΑ, ᾶς, ἡ, vicus, via, fc. urbis; regio, platea; (2) vicinia; (3) angiportum.

Ἀγυιάτης, ου, ὁ, cognomen Apollinis, quatenus vias præest urbanis. Ab ἀγυιά.

Ἀγυιάτις, ιδος, ἡ, ad Apollinem ἀγυιάτην, pertinens, fc. ara. Ab eod.

Ἀγυιεύς, έως, ὁ, columna acuminata ante foribus, sacra Apollini viarum in urbe præfidi; (2) cognomen Apollinis, qui vias præesse credebatur. Ab eod.

Ἀγυιοπλαστέω, in vico, via, fingo, de avibus, v. g. hirundinibus, nidos ponentibus. Ex ἀγυιὰ & πλάσσω, *fictor.*

Ἄγυιος, ου, ὁ ἡ ὁ, inarticulatus, carens membris; (2) imbecillis, infirmus. Ex γυῖον.

Ἀγυῖος, eo. Ab ἀγυιά.

Ἀγυμνασία, ας, ἡ, exercitationis omissio, defectus; (2) inertia, desidia.

Ἀγύμναστος, ου, ὁ ἡ ὁ, inexercitatus; (2) qui non est adluetus exercere corpus; (3) valde exercitatus, *Hes.* Ex α priv. vel int. & γυμνάζω.

Ἀγυμνάστως, *Adv.* inexercitate, imperite.

Ἀγύναικος, ου, qui uxore caret. Ex α priv. & γυνὴ, *mulier.*

Ἀγυῖος, ου, ὁ, idem.

Ἀγυιάτος, ου, ὁ, idem & ex iisdem.

Ἀγυιεύς, ου, ὁ, idem & ex iisdem.

Ἀγυρίω, ῶ, congrego, colligo in unum, *Hes.*

Ἀγυρίζω, f. ισω, idem & ab

ΑΓΥΡΙΣ, ιος, ἡ, cœtus, multitudo congregata.

Ἀγυρισμός, ῦ, ὁ, congregatio, collectio. Ab ἀγυρίζω.

Ἄγυρμος, ῦ, ὁ, cœtus, turba; (2) strepitus; (3) circuitio colligendæ stipis causa; (4) mendicitas. Ab ἄγυρις.

Ἀγυρτάζω, f. άσω, congrego, cogo in unum, colligo, χήματα, *Hom.* Ab ἀγύρτης.

Ἀγύρτεια, ας, ἡ, circulatio, præstigiæ, impostura; (2) mendicitas; (3) cœtus, congregatio. Ab

Ἀγύρτης, ου, ὁ, qui congregat ac cogit in unum; (2) circulator & præstigiator circumforaneus; (3) mendicus, qui stipem colligit; (4) jactus quidam tesserarius; (5) conciliator. Ab ἄγυρις. Hinc

Ἀγυρτία, id. quod ἀγυρτεία. Ap. *Anton.*

Ἀγυρτικὸς, ἡ, όν, futilis, mendax, vanus, de trivio.

Ἄγυρτος, ου, ὁ, congregatus, collectus. Ab eod.

Ἀγυρτρια, ἡ, circulatrix, mendica.

Ἀγυρτώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, confusaneus. Ab eod.

Ἀγχάζω, *Post.* pro ἀνάγχω, ab ἀναχάζω, *recedo.*

Ἀγχαλάω, *relaxo, Post.* pro ἀναχαλάω.

Ἀγχασδε, *recede*, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἄγχαζε, ab ἀγχάζω, pro ἀναχάζω.

Ἀγχαυρος, ου, ὁ, mane gelidum ac pruinosum, diluculum, crepusculum, *Suid.* Ex ἄγχι, & αὔω.

Ἀγχιάδης, ου, ὁ, vicinus, propinquus, *Suid.* Ab Ἄγχι.

Ἀγχίμαχος, ου, ὁ ἡ ὁ, cominus pugnans. Ex ἄγχι, & μάχομαι, *pugno.*

ΑΓΧΙ, *Adv.* prope, juxta; (2) brevi.

Ἀγχίαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, mari vicinus, maritimus, littoralis. Ex ἄγχι, & ἅλς, *mare.*

Ἀγχιβαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, vicinus profundo, qui prope fundum est; (2) prope littus, vel ripam profundus; (3) profundus, altus, prærultus, Gl. V. (Ἀγχιβαθὲς, τὸ, altitudo, profunditas. *Steph.*) Ex ἄγχι, & βαθὺς.

Ἀγχιβαίνω, f. ήσω, prope accedo.

Ἀγχιβατέω, ῶ, f. ήσω, prope accedo; (2) ambigo, dubito. Ex iisd.

Ἀγχιβάτης, ου, ὁ, qui propius accedit.

Ἀγχιβέβακα, *prope accessi*, 1. sing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἀγχιβέβηκα, ab ἀγχιβαίνω.

Ἀγχιγειτων, ονος, ὁ ἡ ὁ, terræ nostræ vicinus; (2) conterminus, propinquus. Ex ἄγχι, & inus. γία, *terra.*

Ἀγχίγειτων, ονος, vicinus.

Ἀγχίγυιος, ου, ὁ ἡ ὁ, arvis nostris vicinus; (2) vicinus. Ex ἄγχι, & γύα, *arvum.*

Ἀγχιθάλασσος, & ἀγχιθάλαττος, ου, ὁ ἡ ὁ, vicinus mari, maritimus. Ex θάλασσα.

Ἀγχίθανὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, morti vicinus, semimortuus. Ex ἄγχι, & inus. θανὼν, *mortuus.*

Ἀγχίθεος, ου, ὁ ἡ ὁ, propinquus similis Deo.

Ἀγχίθρονος, ὁ ἡ ὁ, sedem alteri propinquam habens.

Ἀγχίθυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, propinquus foribus; (2) vicinus, proximus. Ex ἄγχι, & θύρα.

Ἀγχικέλευθος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui prope viam est.

Ἀγχιμαχητὴς, ου, ὁ, cominus pugnans; *Hom. Il.* 2, 604. (2) in pugna statuta præstans. Ex ἄγχι, & μάχομαι, *pugno.*

Ἀγχίμαχος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἀγχίμολον, *Adv.* e propinquo, prope; (2) confestim. Ab

Ἀγχίμολος, ου, ὁ ἡ ὁ, e propinquo veniens; (2) qui prope accedit; *Hom. Il.* 4, 529. Ex ἄγχι, & μολὼν, f. μολὼν, *venio.*

Ἀγχινεφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, nubibus propinquus; (2) altus. Ex ἄγχι, & νέφος, *nubes.*

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, solertia, ingenii acumen, sagacitas. Ab

Ἀγχίνους, *contr.* ἀγχίνους, ου, ὁ ἡ ὁ, qui quæ mentem in propinquo habet, ingeniosus, perspicax, solers, sagax. Hinc

Ἀγχίνοως, *Adv.* solerter, sagaciter, ingeniose.

Ἀγχίνοος, herba quædam.

Ἀγχίπλους, *contr.* ἀγχίπλους, ου, ὁ ἡ ὁ, prope navigans, brevis, non longinquus.

Ἀγχίπους, ου, ὁ ἡ ὁ, prope accedens; (2) propinquus.

Ἀγχίσας, ασος, ὁ ἡ ὁ, prope nos pedem habens, (2) propinquus.

Ἀγχίπολις, ιος, ὁ ἡ ὁ, urbi propinquus.

Ἀγχίῤῥους, *contr.* ἀγχίῤῥους, ου, ὁ ἡ ὁ, cujus fluenta prope sunt, vicina fluenta habens.

Ἀγχίσαω, *Æol.* pro Ἀγχίσω, ab Ἀγχίσης.

Ἀγχισάτια, ὦ, contendo, pugno. Ex *Varin.*

Ἀγχίσπορος, ου, ὁ ἡ ὁ, propinquus, adfinis genere. Ex ἄγχι, & σπόρος, *satio, semen.*

Ἀγχίστα, *Adv.* proxime; (2) maxime; *Hom. Il.* 2, 58. Superlat. ab ἄγχι.

Ἀγχιστεία, ας, ἡ, propinquitas, adfinitas, proximitas; (2) jus propinquitatis; (3) jus successionis legitimæ; jus succedendi ab intestato. Ab ἀγχιστεύω.

Ἀγχιστεῖον, ου, τὸ, idem & ab eodem.

Ἀγχιστεύς, έως, ὁ, vicinus, proximus; (2) cognatus, genere propinquus, affinis; ἀγχιστῆς, cognati, Gl. V. Ab ἄγχιστα.

Ἀγχιστεύω, f. εύσω, genere propinquus sum; (2) propinquitatis jure succedo; (3) jure propinquitatis hereditatem cerno, aut peto; (4) jure cognationis rem venditam redimo; (5) jure propinquitatis uxorem duco, vel retineo. Ab ἀγχιστεύς.

Ἀγχιστιλῶν, *contr.* ἀγχιστιλῶν, ῶν, ὁ ἡ ὁ, prope stans; (2) densus. Ex ἄγχι, & ἱστάναι, *stare.*

Ἀγχιστὴρ, ῆρος, ὁ, vicinus, propinquus. (*Met.* causa. *vid.* Thes. Gr. P.)

Ἀγχιστικὸς, ἡ, όν, ad propinquitatem pertinens. Ab Ἀγχίστα.

Ἀγχιστίνδην, *Adv.* secundum gradum propinquitatis, pro jure propinquitatis. Ab eodem.

Ἀγχιστῖνος, ίνη, ῖνον, prope stans; (2) coacervatus; *Hom. Il.* 5, 141. Ex ἄγχι, & ἵστημι.

Ἀγχιστος, ου, ὁ ἡ ὁ, proximus, propinquissimus. Ab ἄγχι.

Ἀγχίστροφα, *Adv.* celeriter. Ab

Ἀγχίστροφος, ου, ὁ ἡ ὁ, conversioni mutationique propinquus; (2) subinde mutabilis, versatilis, volubilis; (3) qui versatili ingenio est. Hinc τὸ ἀγχίστροφος, ου, inconstantia. Ex ἄγχι, & στρέφω, *verto.*

Ἀγχιστρόφως, *Adv.* subita & repentina conversione seu mutatione. Ab Ἀγχίστροφος.

Ἀγχιτίλας, ου, ὁ ἡ ὁ, appropinquans, cujus eventus prope est. Ex ἄγχι, & τίλος.

Ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, metæ proximus; (2) conterminus, finitimus, vicinus. *Phrynich.* affinis.

Ἀγχίτοκος, ου, ὁ ἡ ὁ, in propinquo natus. Ex ἄγχι, & τίκτω, *pario.*

Ἀγχιφανὴς, ὁ ἡ ὁ, ex propinquo apparens; (2) propinquus. Ex φαίνομαι.

Ἀγχίων, ονος, ὁ ἡ ὁ, propior. Ab ἄγχι.

Ἀγχόθεν, *Adv.* cominus, e propinquo.

Ἀγχόθι, *Adv.* prope; *Hom. Il.* 14, 412.

Ἀγχονάω, ῶ, f. ήσω, strangulo, suffoco; (2) suspendo.

Ἀγχονεύς, strangulans, ad strangulandum comparatus. *Epith.* Laquei. Ab

Ἀγχόνη, ης, ἡ, suffocatio, strangulatio; (2) laqueus, funis, restis; (3) suspendium; (4) res, quæ angit & cruciat. Ab ἄγχω.

Ἀγχονὴ, ῆς, ἡ, ipsa actio strangulandi, (rejicit hinc distinctionem, *Steph.*)

Ἀγχονιμαῖος, ου, ὁ, ad laqueum pertinens. *Steph.*

Ἀγχονίσις, εως, ὁ, necator, quasi ab ἀγχονίζω, quod esset *strangulo.*

Ἀγχορὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, conterminus. Ab ὅρος.

Ἄγχος, suffocatio, strangulatio. Ab ἄγχω.

Ἀγχοτάτω, *Adv.* proxime. Ab ἄγχι.

Ἀγχότερος, ἡρα, ὅτερον, propinquior. Ab eod.

Ἄγχυ, *Adv.* prope. Genitivo adjungitur, *Hom. Il.* 24, 709. Dativo, *Aret.* 2, 7.

Ἄγχυ, 2. f. pr. imper. pass. *Att.* pro ἄγχεο, & hoc *Ion.* pro ἄγχεσο, ab ἄγχω.

Ἀγχυσα, ης, ἡ, anchusa, herba quædam vim suffocationem habens. Gl. V. Ebulum, vaccinium. *Ang.* Alkanet. Ab ἄγχω.

Ἀγχυσίζω, f. ίσω, anchusa inficio, anchusa coloro. Ab ἄγχυσα.

ΑΓΧΩ, f. ξω, neco, strangulo, suffoco, fauces constringo; *Hom. Il.* 3, 371. (2) constringo, coarcto quovis modo; (3) mœroe adficio. ἄγχομαι, angor.

Ἀγχώμαλα, *Adv.* æqualiter, æqua vi. Ab

Ἀγχώμαλος, ὁ ἡ ὁ, propemodum æqualis; (2) æqualis. Ex ἄγχι, & ὁμαλός. Hinc

Ἀγχωμάλως, *Adv.* terme æqualiter; (2) ex æquo, æquo Marte.

Ἄγω, f. ἄξω, p. ἦχα, *Att.* ἀγήοχα, duco, adduco, adfero. ἤγαγον, duxi, aor. 2. ἤγαγε, detulit, *Hesych.* ἀχθεὶς, perductus, *Phrynich.* aor. 1. part. pass. ago; (2) æstimo, duco; (3) appendo; (4) rego; (5) accipio, aufero rapio, abigo. Ἄγειν ἀτιθάσσους, lugere; ἀμιλλᾶν, quiescere; ἀτρεμίαν, jejunare; χάλατα, ri-

ducere; (2) ad se ducere, rapere; (3) ducere, adducere; (4) inferre, afferre; (5) mandare, curare; (6) putare; (7) æstimare; (8) venerari, colere, magni facere; (9) nihili, pluris facere; (10) ἄγειν πρὸς πόλεμον, *Iscr. in Archiv.* agitare & dispescere; (11) ἄγειν ἐν ἀγυρμῷ, in concione stare. Ἄγομαι, *duco, ducor*; γυναῖκα, *uxorem*, accusari; καλῶς, erudiri; (2) τιμᾶν, honorari; (3) γυναῖκα ἄγειν γάμου, desponderi; differt etiam act. et med. ἄγειν γυναῖκα et ἀγαμεῖν, hoc de sponsa, illud v. c. de patre nuptiarum auctore dicitur.

Ἀγή, f. ἕω. frango, tempo, pro quo aſſitatius dicitur ἄγνυμι, quod videndum.

Ἀγαλεύς, έως, ὁ, dux viæ; (2) qui litem intendit, actor; (3) lorum equi, habena.

Ἀγαλή, ῆς, ἡ, ductus, adductio; (2) allectio; (3) portatio, importatio; (4) gestio, vectura; (5) onus, quod vehitur; (6) sensus; v. g. legis; (7) eductio; (8) computatio; (9) inſtitutio, educatio, disciplina, secta; (10) ratio victus, dieta; (11) ratio vitæ; (12) cultura hortarum & arborum; (13) contextus & ſtructura orationis; (14) via; (15) profectio novæ nuptæ ad maritum. Ab *ἄγω, duco.*

Ἀγάλιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, duci aut vehi facile, ductilis; (2) prochivis, promptus; (3) qui advehi, vel importari poteſt, vehi ſolet; ἀγάλιμα, merces; (4) in quem jus prehensionis; (5) Qui a creditore domum, velut in ſervitutem ductus eſt. Ab *ἀγαλή.*

Ἀγάλιον, ου, τὸ, onus, quod plauſtro vehitur.

Ἀγάλιον, ου, τὸ, ædificium, illecebræ.

Ἀγαλτικός, ή, όν, dux viæ; (2) valens ad ducendum vel alliciendum; (3) habens vim educendi, eliciendi, elicndi; (4) *Eubul.* aptus ductus. Ἀγαλτικώτερος, *Anet. Καν.* 2, 21.

Ἀγάμενος, *domitans*, præſ. part. med. *contr.* pro ἀγαόμενος. Ab ἄγομαι.

ΑΓΩΝ, ῶνος, ὁ, certamen; *Iſthmiæ* ludi, certamina ludorum; (2) locus, in quo certamen editur; *Hom. Il.* 23, 273. (3) cœtus, multitudo certamen ſpectantium; *Hom. Il.* 23, 617. (4) bellum, belli certamen; *Hom. Il.* 23, 550. (5) concertatio querelis; (6) judicium, actio forenſis; (7) cum quis reus eſt. (8) periculum, diſcrimen; (9) moleſtia; (10) templum; *Hom. Il.* 7, 298. (11) exercitatio ad certamen.

Ἀγωναρχής, ου, ὁ, qui ludis & certaminibus præeſt, præſes certaminis, agonotheta. Ex *ἀγών*, & *ἄρχων, princeps.*

Ἀγωνία, ας, ἡ, certamen; (2) palæſtra; (3) Sollicitudo, angor, trepidatio. Ab *ἀγών.* Hinc

Ἀγωνιάζω, f. άσω, certo; (2) trepido.

Ἀγωνιάτης, ὁ, certator; (2) trepidator. Ab

Ἀγωνιάω, ῶ, *certo*, (2) anxius ſum, dubito; (3) vereor, timeo; (4) periclitor. ἀγωνιᾶντα, ſuſpenium, Phil. Ab *ἀγωνία.*

Ἀγωνιάων, *Hom. Il.* 12, 431. 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠγωνιάμεθα εἶσι; ab ἀγωνίω.

Ἀγωνίδμαι, f. ί. ind. med. *Dor.* pro ἀγωνίσμαι, quod *Attice* dicitur pro ἀγωνιοῦμαι.

Ἀγωνιξία, certo, certamen ineo, dimico, præſor, præliam ineo; (2) ago fabulam; (3) certo judico, cauſam dico. (4) in aliqua re ſtudium verſatus ſum. Ἀγωνίζεσθαι πάλην, πύκτευειν, κρίσιν, τὰ ἑπόμενα. ἀγωνίζεσθαί τινα, *certare* cum aliquo. ἀγωνίζεσθαι ἐπὶ τοῖς νεκροῖς, in lud. a funebribus. Ab *ἀγών.*

Ἀγώνιος, ος, ὁ ἡ ὄν, ad certamen pertinens; (2) trepidationem, ſ. angorem afferens; (3) cognomen Mercurii, certaminum præſidis. Ab eod.

Ἀγώνιος, ος, ὁ ἡ ὄν, angulo careus. Ex *α* priv. & *γωνία, angulus.*

Ἀγωνίσει, *certabitis*, f. 1. pl. act.

Ἀγώνισμα, *certatio*, ατος, τὸ, ſing. τὰ, pl. *certamen*; (2) præmium certaminis; propoſitum, quodque præmium alicujus rei; (3) ſtudium, diligentia; (4) quicquid tentamine artis ingeniosæ fit; (5) actio ludens; (6) re-

ſtatio; (7) ars qua quis exercetur ad certamina; (8) ludus, ſpectaculum. Ab eod.

Ἀγωνιστής, οῦ, ὁ, *certator*, athleta; (2) propugnator; (3) ludio, histrio; mimus; ſcenicus. Ab eod.

Ἀγωνιστικός, ή, όν, certatorius; (2) apta ad certamina. Ab eod.

Ἀγωνιστικῶς, *Adv.* certatorie, certatorum more.

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, *moderator*, judex certaminis. Ex *ἀγών*, & θέτης.

Ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, conſtitutio certaminis; (2) munus agonotheticum. Ex *ἀγών*, & τίθημι.

Ἀγωνοθετικός, ή, όν, *certaminibus præſum*; (2) certamina, f. ludos inſtituo, edo; (3) *citus, motus, auctus ſum alicujus rei.* Ab

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, certaminum *moderator*, ſ. ordinator, agonotheta, qui præſidet ludis ſcenicis. Gl. V. minuſtarius. Ex *ἀγών*, & θέτης.

Ἀγώνυμος, ον, quod *expugnari*. *Heſ.*

Ἀδ, ατος, ἄτος, ἄτος, ἄτος, pro ἄδης, ab ἄδω *accurro.*

Ἀδαγής, ής, ὁ, *ſtrictus*. *Heſ.* Ab *ἀδάω.*

Ἀδαής, ῆς, ὁ ἡ ές, *ventis non labentibus*. Ex *α* priv. & δάος, *ventus.*

Ἀδαήμων, ονος, ὁ ἡ ον, *cui fac ultra non eſt.* Ex *α* priv. & δαήμων, *ſcius.*

Ἀδαημοσύνη, ης, ἡ, *imperitia*. Ab

Ἀδαήμων, ονος, ὁ ἡ ον, *imperitus, indoctus, inſcius*; *Hom. Il.* 5, 634.

Ἀδαής, ῆος, ὁ ἡ ές, *ignarus, imperitus*. Ex *α* priv. & δαῆναι, *ſcire.*

Ἀδαιδάλευτος, ος, ὁ ἡ ον, *incorruptus*. Ex *α* priv. & δαιδάλλω, *corrupto.*

Ἀδαίδαλτος, ος, ὁ ἡ ον, *non ſpiris pulchre variegatus*; (2) artificii cassus. Ex *α* priv. & δαιδάλλω, *variego.*

Ἀδαίτης, ὁ ἡ ές, *indivifus, integer*. Ab *α* priv. et δαίω, *divido.*

Ἀδαΐζω, f. ίσω, exclamo, ingemo. Ex *α* priv. & δαΐζω. Hinc

Ἀδαΐλεος, ος, ὁ ἡ ον, *non dilaceratus, Heſ. ἀδαΐλεον, purum, mundum.*

Ἀδαΐστης, ου, ὁ ἡ ές, *qui bello devaſtatur non eſt*; (2) *injuſtinctus, ignarus.*

Ἀδαίτης, ου, ὁ ἡ ές, *non divinus*; (2) *hymnus*. Ex *α* priv. & δαίτης.

Ἀδαίτης, ου, ὁ ἡ ές, *qui ſatiat, abundantia, largus, ſatietatem adducens*. Ab *ἄδην*; (2) *non ustus*, ex *α* priv. & δαίω, *uro.*

Ἀδαΐσι, *Adv. imperite*. Ex *α* priv. & δαήμων, *peritus.*

Ἀδαστος, ὁ ἡ ὄν, *qui non ſalet. Exul, non expulandus*. Ab *α* pr. & δαίω. (Vid. *Theſ. Gr. P.*)

Ἀδαιτάκτος, ος, ὁ ἡ ον, *indiviſus*. Ex *α* priv. & δαιτάκτης, *dividi.*

Ἀδατος, ος, ὁ ἡ ον, *non diſtributus, non indiviſus. Heſ.* Ex *α* pr. & δάω, *divido.*

Ἀδάκρυος, ος, ὁ ἡ ον, *non lacrimans, lacrimarum expers, qui ſine lacrimis fit, lacrimis caruus*. Ex *α* pr. & δάκρυον.

Ἀδάκρυτος, *Adv.* ſine lacrimis. Ab eod.

Ἀδακρυτί, ος, ὁ ἡ ον, *non lacrimatus. Gl. V. illacrimabilis, infletus*; (2) *qui flere lacrimas multi lacrimis dignus*. Ab eod.

Ἀδάμαντος, ος, *illæſus, integer*. Ex *α* priv. & δάμνημι, *domo.*

Ἀδαμάντινος, ος, ὁ ἡ ον, *adamantinus, ferreus, ferrugineus*; (2) *ferreus, firmus.* Ex ἀδάμας, & δίος, *divus.*

Ἀδαμαντοβόλος, ος, ὁ ἡ ον, *adamantes jaciens*; (2) *adamantinus, ferreus, firmus.* Ex ἀδάμας, & βάλλω, *jacio.*

Ἀδαμαντοδέτης, ου, ὁ, *adamantes ligans, compactus clavis ferreis*; (2) *ferreus, firmus.* Ex ἀδάμας, & δέω, *ligo.*

Ἀδαμαντοκάρηνος, ος, ὁ ἡ ον, *adamantes lapis ferrugineus, ferreus.* Ex *α* priv. & δαμάω.

Ἀδαμαστί, *Adv. indomite, efferate*. *Eust.* Ex ἀδάμαστος.

Ἀδάμαστος, ος, ὁ ἡ ον, *indomitus, qui domari nequit, qui domitus non eſt*; *indomabilis. Gl. V. Heſ.* ἀ, ῆς, 15γ. (2) ἡ, *qui nondum*

nupſit, non desponſa; (3) *Solonem*. Ab *α* priv. & δαμάω, *domo.*

Ἀδαμάτωρ, ορος, ὁ ἡ ον, *indomitus* (2) *nullius, Heſych.* Ex *α* priv. & δαμάω.

Ἀδάμας, ος, ὁ ἡ ον, *ignis, robuſtus, validus, durus.* Ex ἀδάω.

Ἀδαμάω, *domo, primum move.* A δάμω.

Ἀδάμεσεν, *pruriit*, 3. ſing. inf. act.

Ἀδάμεσεν, ἀδάμεσεν, *pruritus. Heſ. pruriens, movens, impis.* Ab eod.

Ἀδαμοσύνη, ης, ἡ ἡ, *incorruptus, incorruptum.* Ex *α* pr. & δαμόω.

Ἀδαμόω, ῶ, *incorruptus ſum*; (2) *incorruptum duco facioque*; (3) *ſine ſumptu.* Ex *α* priv.

Ἀδαπάνως, *Adv. ſine ſumptu.* Ab ἀδάπανος.

Ἀδαπανώτερος, ος, ὁ ἡ ον, *qui dilaniatus non eſt*; (2) *qui dilaniari nequit*; (3) *pedes, crocodilus*; (4) *aquilus.* Ex *α* pr. & δαπανάω.

ΑΔΑΠΤΗΣ, ου, ὁ, *ſarcio, ſuo, quidquid ſolet ſarcire.*

Ἀδαπτός, ή, όν, *ſarcis non examinatus. Gl. V. inconſutus.* Ex *α* pr. & δάπτω, *ſarcio.*

Ἀδαρεῖς, ῆς, ὁ ἡ ές, *tributum non ſolvens.*

Ἀδαρής, ῆς, ὁ ἡ ές, *non divinus.* Ex *α* pr. & δαίρω.

ΑΔΑΡΚΕΩ, ῶ, *pruriginem excito, titillo, ſcabo.*

Ἀδάρκεσσιν, *Poet.* pro ἀδάῃς, ab ἀδάω.

Ἀδάσασθε, *Hom. Il.* 10, 98. *qui laborique deſſi fuerunt*, nom. pl. perf. part. act. *Poet.* pro ἀδάσαντες, ab ἀδάω.

ΑΔΑΗΔΟΣ, ου, ὁ, *ſinus. Heſych.*

Ἀδδάν, allatio, multum. *Poet* pro ἄδην.

Ἀδδοκέω, pro ἀδοκέω, quod vide.

Ἀδδί, ὁ, Addi. Nomen viri Hebr. indecl. *Viator.*

Ἀδδίζ, menſura quatuor chœnicas capiens, *Att. hoc Dor.* pro ἄδα.

ΑΔΔΕΑΖΩ, ſubjiro, ſuccupio. Ex *Heſ.*

Ἀδδίφαγος, ος, *facilius, ſcitus.* Ab

Ἀδδίς, ῖδος, ὁ ἡ ὁ, *metu carens, metus expers*; (2) *periculo carens*; (3) *audax, intrepidus*; (4) *contumax, temerarius*; (5) *citus, ſecurus.* Ex *α* priv. & δείδω, *metuo.*

Ἀδείης, ὁ ἡ ές, *non invidus, qui omnia ſuppetunt.* Ab ἄδεια.

Ἀδεῖ, *canat*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἄδω, quod *rarius* dicitur pro ἀείδω, *canto.*

Ἀδεῖ, *dulcis*, fat. ſing. *Dor.* pro ἡδεῖα, ab ἡδύς.

Ἀδεία, ας, ἡ, *metus vacuitas, ſecuritas, fiducia*; (2) *libertas, immunitas, licentia, facultas*; (3) *vacatio.* Ab ἄδεος.

Ἀδείης, *Hom. Il.* 7, 117. *Dor.* pro ἀδείας.

Ἀδείμαντος, ος, ὁ ἡ ον, *impavidus, intrepidus*; (2) *ſpectris liber, terriculamentorum expers.* Ex *α* priv. & δείμαι, *metuo.* Hinc

Ἀδειμαντία, *impavidè.*

Ἀδειμάντως, *idemque ex iiſd.*

Ἀδεῖν, *placere*, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἀδέειν, ab ἄδω, *placeo*, vel *placuiſſe*, 2. aor. inf. act. ab ἄδω, immo etiam ἀδέω.

Ἀδειπνος, ος, ὁ ἡ ον, *incœnatus*. Ex *α* priv. & δεῖπνον, *cœna.*

Ἀδειπνοδαιμονία, ας, *ſine ſuperſtitione. Hipp.*

Ἀδιαφθορος, ος, ὁ ἡ ον, *muneribus non corruptus, incorruptus*. Ex *α* priv. & διαφθείρω.

Ἀδειφόρως, *Adv. incorrupte, ſincere*; (2) *ſine ulla participatione.*

Ἀδεκάτευτος, ος, ὁ ἡ ον, *non decimatus*. Ex *α* priv. & δεκατεύω *decimo.*

Ἀδεκτος, ος, ὁ ἡ ον, *non acceptus, non admiſſus*; (2) *qui non accipit*; (3) *expers*; (4) *incredibilis.* Ex *α* pr. & δέχομαι.

Ἀδελφεκτόνος, *fratricida.* Ex ἀδελφός.

Ἀδελφεός, *Hom. Il.* 2, 409. & ἀδελφειός, *ibid.* 5, 61. *Dor.* pro ἀδελφός.

Ἀδελφεός, ῆος, ὁ, *ſoror, germana*; (2) *adject. ſimilis, congruus, vibrabilis.*

Ἀδελφιδοῦς, οῦ, ὁ, *nepos ex ſorore, vel ex fratre.* Ab ἀδελφός.

Ἀδελφίδιον, ου, τὸ, *dracerculus.* Ab eod.

Ἀδελφιδοῦς, *comm. quod ſuſcitatus, ἀδελφιδέος*, ου, ὁ, *filius fratris, vel ſororis, nepos ex fratre vel ſorore*; (2) *patruelis, Gl. V. filiaster, fratruelis.* Ab eod.

Ἀδελφίζω, f. ίσω, fratrem meum appello. ἀδελφίζεσθαι, conjungi proximitate. Ab eod.

Ἀδελφικός, ή, όν, fraternus, germanus; (2) adfinis. Ab. eod.

Ἀδελφικῶς, *Adv.* fraterne.

Ἀδελφιξις, εως, ἡ, fraterna communio & focietas, fraternitas, germanitas. Ab. ἀδελφός.

Ἀδελφόθεος, ου, ὁ, frater Dei, f. Chriſti. Cognomen D. Jacobi.

Ἀδελφόπατωρ, ορος, ὁ, patruus, patris frater. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφοκτονέω, ῶ f. ήσω, fratrem occido.

Ἀδελφοκτονία, ας, ἡ, fratricidium, fororicidium, Gl. V. Ab

Ἀδελφοκτόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, fratricida. Ex ἀδελφος, & κτείνω.

Ἀδελφόπαις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, nepos, vel neptis ex fratre, vel ſorore. Gl. V. fratris filius.

Ἀδελφοποιέω, ῶ, fratrem reddo, vel facio, Suic. Ex ἀδελφός, & ποιέω, *facio*.

Ἀδελφοποιός, ὁ ἡ ὁ, fratres faciens. *Epith. Amoris.*

Ἀδελφός, *frater Æol.* pro ἀδελφός.

ΑΔΕΛΦΟΣ, ου, ὁ, frater; (2) cognatus, conſanguineus, adfinis; (3) proximus; (4) Chriſtianus; (5) popularis; (6) qui ejuſdem eſt ſectæ; (7) *Adject.* ος, η, ον, gemmus; (8) ſimilis, congruens; τούτων ἀδελφά, & τούτοις ἀδελφά, his ſimilia; (9) germanus. Hinc

Ἀδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas, germanitas, Gl. V. (2) congregatio ſeu cœtus fratrum.

Ἀδέματος, ον, ὁ ἡ ὁ, corpore exutus; (2) mortuus. Ex α pr. & δέμας, *corpus*.

ἄδεμεν, *canere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ᾄδειν.

Ἄδμητος, ον, ὁ ἡ ὁ, expers cubilis, qui cubile non habet. Ex α pr. & δμῆτον *lectus*.

Ἄδενδρος, ον, ὁ, ἡ ὁ, purus ab arboribus, arboribus carens. Ex α pr. & δένδρον.

Ἀδενώδης, & ἀδενοειδής, ες, ὁ ἡ ὁ, glandulosus. Ab ἀδήν.

Ἀδέξιος, ον, ὁ ἡ ὁ, minime, ſeu parum dexter; (2) incivilis. Ex α pr. & δεξιός.

Ἀδεξιώτως, *Adv.* ſine dexterarum apprehenſione, ſine ulla blanda ſalutatione. Ex iiſd.

Ἄδερκης, ες, ὁ ἡ ὁ, non videns; (2) inviſibilis, obſcurus. Ex α priv. & δέρκω.

Ἀδερκής, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀδερκτῶς, *Adv.* limis & conniventibus ſc. averſis oculis.

Ἄδεσμος, ον, ὁ ἡ ὁ, non ligatus, non vinctus, liber. Ex α priv. & δέσμος, *ligarus*.

Ἄδεσμος, ον, ὁ ἡ ὁ, idem.

Ἄδεστος, ον, ὁ ἡ ὁ, ſine domino. Gl. V. indominabilis; (2) ſine auctore. Ab α priv. & δεσπότης, *herus*. Hinc

Ἀδεσποτάτως, *Adv.* ſine hero.

Ἄδετος, ον, ὁ ἡ ὁ, non ligatus.

Ἀδήκης, ες, ὁ ἡ ὁ, amarus; (2) inopinatus. Ex α pr. & δηκτός, *dulcedo*.

Ἀδιάβητος, ον, ὁ ἡ ὁ, inelaboratus, rudis, crudus. Ex α priv. & διαφέω.

ΑΔΕΩ, ῶ, placeo; (2) gratificor. Ὡς ἔπλεν θεὸς ἀδεῖν καὶ ἐπαινεῖν, *Hom. Il.* 3, 173.

Ἀδέω, ῶ, f. ήσω, tædio adficior. Μὴ τοι μᾶλ' ἀκμῆτα ἀδδακότες, ἀδὲ ἡ ὕπνῳ. *Il.* 10, 98. Ab ἄδην.

Ἀδῆν, *Adv.* ſine metu; (2) tuto; (3) impune, licenter. Gl. V. (4) imprudenter. Al. ἀδεῶς.

Ἄδη, 3. f. a. 2. conj. act. v. ἄδω, *placeo*.

Ἀδηκότες, *qui laboribus defeſſi fuerunt*, num. pl. part. perf. act. *Ion.* pro κεκμηκότες, ab ἄδω.

Ἄδηκτος, ον, ὁ ἡ ὁ, non morſus, immorſus, Gl. V. (2) cariem non ſentiens; (3) non mordax. *Diſc.* Ἀδηκτότατη, *Heſiod.* Ἔργ. 418. Ex α priv. & δάκνω, *mordeo*.

Ἀδήκτως, *Adv.* ſine morſu, ſine ægritudine.

Ἀδήλητος, ον, ὁ ἡ ὁ, illæſus, incolumis, ab omni noxa integer. Ex α priv. & ἐνδηλέω, *lædo*.

Ἀδηλία, ἡ, incertitudo; (2) ignorantia. Ab

Ἄδηλος, ον, ὁ ἡ ὁ, qui non apparet, imperſpicuus, non manifeſtus, obſcurus, occultus; (2) incertus, dubius. Hinc

Ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo, obſcuritas.

Ἀδηλόφλεψ, ον, ὁ ἡ ὁ, habens venas obſcuras, cujus venæ non apparent. Ex ἄδηλος, & φλέψ, *vena*.

Ἀδηλόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro; (2) ignotum reddo. Ab ἄδηλος.

Ἀδηλως, *Adv.* obſcure, non manifeſte; (2) incerto.

Ἀδημίουργητος, ὁ ἡ ὁ, rudis, imperfectus. Ex α, & δημιουργέω.

Ἀδημοκράτητος, ὁ ἡ ὁ, a ſtatu populari reip. abhorrens. Ex α pr. & δημοκρατέομαι.

ΑΔΗΜΟΝΕΩ, ῶ f. ήσω, graviſſime angor, præ dolore pæne exanimor; (2) terreor, terrefio, paveſco. Ἀδημονῶσι τὰς ψυχάς, Xen.

Ἀδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, ingens mœror, cura, ſollicitudo. Gl. V. angor, tædium. Ab ἀδήμων.

Ἀδημονιάω, ῶ, idem quod ἀδημονέω.

Ἄδημος, ον, ὁ ἡ ὁ, abſens a populo, ſeu patria, peregrinans. Ex α priv. & δῆμος.

Ἀδημοσίευτος, ον, non publicatus.

ΑΔΗΝ, *Adv.* adſatim, abunde, largiter; (2) ad ſatietatem uſque; (3) vehementer.

ΑΔΗΝ, ένος, ὁ, glandula, tonſilla.

Ἀδήωσας, *Adv.* ſine conſilio; (2) ſimpliciter, citra dolum; (3) negligenter, inturioſe; (4) ſine moleſtia. Ab

Ἀδήωτος, ον, ὁ ἡ ὁ, qui eſt ſine conſilio. Ex α pr. & δήωτος, *conſilium*.

Ἄδηρις, non contentioſus, contentione carens; (2) non controverſus; (3) invictus; (4) expers prælii; (5) qui nullo labore fatigari poteſt. Ex α priv. & ἔρις, *contentio*.

Ἀδήριτος, ον, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſdem.

Ἀδηρίτως, *Adv.* ſine contentione; (2) ſine controverſia, ſine dubio.

ΑΔΗΣ, ου, ὁ, orcus, tartarus, inferi; (2) Pluto, deus inferorum; (3) mors; (4) ſepulchrum. Φθίνυσι γάρ τοι χ' οἱ θρασεῖς, ὅταν πλέας ἴδῃ + ἄδην ἐπ' ἀνδρῶσι τὸ βίᾳ, Soph. Antig. 586.

Ἀδής, ῆος, ὁ ἡ ὁ, injucundus, inſuavis. Ex α pr. & ἡδύς, *ſuavis*.

Ἀδήσεις, 2. ſing. f. 1. indic. act. v. ἀνδάνω.

Ἀδήσω, *placebo*, f. 1. ind. act. verbi ἀνδάνω.

Ἀδηφαγία, ας, ἡ, voracitas, edacitas, inſatiabilis edendi aviditas, (2) eſus ad ſatietatem uſque. Ab

Ἀδηφάγος, ὁ ἡ ὁ, ad ſatietatem comedens, edax, cibo & ingurgitans, guloſus, vorax; (2) in quem magni eroganter ſumptus; (3) inſatiabilis. Gl. V. edax. Ex ἄδην, & φαγεῖν.

Ἀδήωτος, ον, ὁ ἡ ὁ, non vaſtatus. Ex α pr. & δήω, *vaſto*.

ΑΔΙΑ, ας, ἡ, dolor; (2) focus, ara, *Heſych.*

Ἀδιάβατος, ον, ὁ ἡ ὁ, inacceſſus; (2) qui tranſiri, ſ. trajici, nequit. Ex priv. & διαβάτος.

Ἀδιαβλητος, ον, ὁ ἡ ὁ, irreprehenſibilis, omnis calumniæ expers. Ex α pr & διαβάλλω.

Ἀδιαβλήτως, ſine reprehenſione, infamiâ.

Ἀδιαβρόητος, ον, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſdem.

Ἀδιάγνωστος, ον, ὁ ἡ ὁ, ad dignoſcendum difficilis. Ex α priv. & διαγινώσκω, *dignoſco*

Ἀδιάδοχος, ον, ὁ ἡ ὁ, jugis, perpetuus, *proprie* ſuccedaneis carens. Ex α & διάδοχος.

Ἀδιάδρατος, ον, ὁ ἡ ὁ, inevitabilis. Ex α pr. & διαδιδράσκω, *effugio*.

Ἀδιάθετος, ον, ὁ ἡ ὁ, qui diſpoſitus non eſt, indiſpoſitus, inordinatus; (2) inteſtatus. Ex α priv. & διατίθημι, *diſpono*.

Ἀδιάθητος, ab inteſtato, Gl. V. A præc.

Ἀδιάκριτος, ον, ὁ ἡ ὁ, indiſcretus, indiviſus, inſeparabilis, individuus, partium expers.

Ἀδιάκτητος, ὁ ἡ ὁ, alienus, inſuetus. *Suid.* Ab α pr. et διακτάομαι.

Ἀδιάλειστος, ον, ὁ ἡ ὁ, non interclusus. Ex α priv. & διαλείπω, *intercludo*.

Ἀδιανείστος, ον, cui non obeditur, paretur.

Ἀδιανόητος, ον, ſtultus, craſſus, et propterea ſtupidus, item invulnerabilis. Ex α et διανοέομαι.

Ἀδιάντευτος, ον, ὁ ἡ ὁ, indiſcretus, individuus, non interruptus, non diremptus. Ex α pr. & διαντεύω.

Ἀδιαντεύτως, *Adv.* ſine diviſione, non interruptè.

Ἀδιακόσμητος, ον, ὁ ἡ ὁ, inordinatus, qui compoſite diſtinctus non eſt. Ex α pr. & διακοσμέω, *ordino*.

Ἀδιακρισία, ας, malum judicium, confuſio rerum.

Ἀδιάκριτος, ον, ὁ, qui diſcerni, ſ. diſtingui non poteſt; (2) indiſtinctus, indiſcretus; (3) non judicatus, non dijudicatus, qui eſt ſine diſceptatione; (4) qui neſcit, quid cuique loco & tempori conveniat, imperitus, ſtultus. Ex α pr. & διακρίνω.

Ἀδιακρίτως, *Adv.* non diſtincte, promiſcue, ſine judicio, perperam.

Ἀδιάλειπτος, ον, ὁ ἡ ὁ, non intermiſſus, indefinens, aſſiduus, perpetuus, continuus, Philox. Ex α pr. & διαλείπω, *intermitto*.

Ἀδιαλείπτως, *Adv.* ſine intermiſſione, jugiter, indefinenter.

Ἀδιάλλακτος, ον, ὁ ἡ ὁ, implacabilis, irreconciliabilis, cum quo in gratiam rediri non poteſt; inexorabilis, Philox. Ex α priv. & διαλλάσσω.

Ἀδιαλλάκτως, *Adv.* implacabiliter, odio capitali.

Ἀδιάλυτος, ὁ ἡ ὁ, indiſſolubilis, Ph. ἀδιάλυτα, inexplicabilia. Ex α pr. & διαλύω.

Ἀδιαλώβητος, ον, ὁ ἡ ὁ, non mutilatus, illæſus. Ex α pr. & διαλωβάω.

Ἀδιαμέριστος, ον, indiviſus.

Ἀδιανέμητος, ον, ὁ ἡ ὁ, non diſſectus; (2) indiviſus. Ex α priv. & διανέμω.

Ἀδιανόητος, ον, ὁ ἡ ὁ, non intelligendus; (2) ſtultus, inſulſus. Ex α priv. & διανόομαι, *cogito*.

Ἀδιανοήτως, obſcurè; (2) ſtultè, imperitè.

Ἀδίαντον, ου, τό, herba perpetuo virens, capillus Veneris. Ab ἀδίαντος, *non madefactus*, quia folium ejus aqua perfuſum non madeſcit. *Angl.* Maiden hair.

Ἀδίαντος, ον, ὁ ἡ ὁ, non humectatus, ſiccus. Ex α pr. & διαίνω, *humecto*.

Ἀδιάνυτος, ὁ ἡ ὁ, inextricabilis, Gl. V. qui perfici non poteſt. Ab α pr. & διανύω.

Ἀδιάπαυστος, ον, ὁ ἡ ὁ, non deſinens. Ex α pr. & διαπαύομαι, *ceſſo*.

Ἀδιαπαύστως, *Adv.* indefinenter, ſubinde, ſine intermiſſione.

Ἀδιάπλαστος, ον, ὁ ἡ ὁ, nondum formatus, informis, rudis. Ex α pr. & διαπλάσσω.

Ἀδιάπνευστος, ον, qui aliquid ſine reſpiratione facit, aſſiduus. Ex α & διαπνέω, *reſpiro*.

Ἀδιαπνεύστως, ſine reſpiratione, aſſiduè.

Ἀδιαπλασία, ας, ἡ, vacuitas ab errore.

Ἀδιάπλωτος, ον, ὁ ἡ ὁ, qui non labitur; (2) ſtabilis, firmus; (3) in quo error non admittitur. Ex α pr. & διαπίπλω, *intercido*.

Ἀδιαπλώτως, *Adv.* ſine lapſu & errore.

Ἀδιάρθρος, ον, ὁ ἡ ὁ, inarticulatus, articulis & nodis non diſtinctus; (2) non perſpicuus. Ex α priv. & ἄρθρον, *articulus*.

Ἀδιάρθρωτος, ον, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex α priv. & διαρθρόω, *articulatim diſcerno*.

Ἀδιαρθρώτως, confuſè, obſcurè.

Ἀδιαρρίπτιστος, ον, propitio, vento non perflatilis, non perflatus; (2) imperitus, ſtultus. Ab α & διαρριπίζω, *perflo*.

Ἀδιασείστος, ον, ὁ ἡ ὁ, inconcuſſus, Gl. V. Ex α priv. & διασείω, *concutio*.

Ἀδιασκέδαστος, ον, non diſſipatus.

Ἀδιάσκοσμος, ον, ὁ ἡ ὁ, incompoſitus, inornatus, incultus, neglectus, non inſtructus. Ex α priv. & διασκοσμέω.

Ἀδιασπάστος, ον, ὁ ἡ ὁ, indiſtractus, indivulſus. Ex α priv. & διασπάομαι, *diſtrabo*.

Ἀδιασπάστως, indiſtracte, ſine divulſione.

Ἀδιάστατος, ον, ὁ ἡ ὁ, nullis intervallis diſcretus, nondum diſtinctus, indivulſus; (2) dimenſione carens. Ex α pr. & διάστατος.

Ἀδιαστάτως, *Adv.* ſine intervallo; (2) ſine controverſia.

Ἀδιαστίκτως, indiſtincte, Gl. V.

Ἀδιάστολος, ον, confuſus, obſcurus. Ab α pr. & διαστέλλω.

Ἀδιάστροφος, ον, ὁ ἡ ὁ, non diſtortus, non perverſus; (2) inconcuſſus.

Ἀδιαστρόφως, firmiter, inconcuſſè.

Ἀδιάσχιστος, ον, ὁ ἡ ὁ, non diſſiſſus, indiviſus. Ex α priv. & διασχίζω, *diſſindo*.

'Αδιάταλτος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, inordinatus, confusus. Ex α pr. & διατάσσω, *ordino.*

'Αδιάτμητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, non dissectus, indivisus; (2) insecabilis. Ex α pr. & διατίμνω, *dissero.*

'Αδιάτομος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisd.

'Αδιάτρεπτος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, immotus, firmus. Ex α priv. & διατρέπω, *muto.*

'Αδιατρεπτόλως, *Adv.* firmissime, constanter.

'Αδιατρεψία, ᾱς, ἡ, constantia, firmitas in proposito tenendo; (2) pervicacia; (3) nullius reverentia.

'Αδιατύπωτος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, non figuratus, informis. Ex α priv. & διατυπόω, *informo.*

'Αδιαφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas, integritas, quum quis corrumpi non potest. Ex α priv. & διαφθείρω.

'Αδιάφθαρτος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, incorruptus, integer; (2) corruptioni non obnoxius. Ex iisd.

'Αδιαφθορία, ας, ἡ, idem quod ἀδιαφθαρσία.

'Αδιαφθόρως, incorruptè.

'Αδιάφθορος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, incorruptus, integer; inviolatus, Ph. Ex iisd.

'Αδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro media habeo; (2) non studiosus sum in aliqua re, neglectim transmitto, contemno, negligo. Ex α pr. & διαφορέω. Hinc

'Αδιαφόρησις, εως, ἡ, contemptus, neglectus.

'Αδιαφορία, ας, ἡ, indifferentia, quum quis rem pro media habet, negligentia, rei alicujus neglectus vel contemptus. Ex

'Αδιάφορος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, medius, promiscuus; (2) qui nihil momenti habet, negligens & discrimen rerum non attendens.

'Αδιαφόρως, *Adv.* indifferenter; (2) licentius, promiscue, Ph.

'Αδιάφραλτος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, non interseptus, non septus. Ex α pr. & διαφράσσω, *interjepio.*

'Αδιάφραλτος, *Adv.* sine lepimento.

'Αδιάχυτος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, qui non diffunditur, qui non dissolvitur. Ex α pr. & διαχύω.

'Αδιαχώριστος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, inseparabilis. Ex α pr. & διαχωρίζω, *separo.*

'Αδιάψευστος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, qui falli, aut decipi nequit. Ex α pr. & διαψεύδομαι, *fallo.*

'Αδίδακτος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, indoctus, ignarus; indocilis, Gl. V. (2) a se ipso doctus.

'Αδιδάκτως, nullo docente, citra doctrinam.

'Αδιεκδίκητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, indefensus. Ex α priv. & διεκδικέω, *defendo.*

'Αδιεξόδευτος, *Adv.* sine tergiversatione. Ex α priv. & διεξοδεύω, *elabor.*

'Αδιεξίτητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, qui perquiri nequit; (2) inenarrabilis. Ex α pr. & διεξιτάζω.

'Αδιεξίτητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, qui percursus non est, transitu carens, qui percurri nequit oratione & cogitatione. Ex α pr. & διέξειμι.

'Αδιεξόδευτος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, viam non inveniens; (2) inextricabilis, impervius, invius, R. Ex α pr. & διεξοδεύω, *exeo, per.*

'Αδιέξοδος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, qua transiri nequit; (2) unde exire non licet; (3) detentus. Ex α priv. & διέξοδος.

'Αδιέργαστος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, inelaboratus, incultus. Ex α priv. & διεργάζομαι, *elaboro.*

'Αδιερεύνητος, ος, ὁ ἡ ὀ, inexploratus, inscrutabilis, impervestigabilis. Vet. Lex. Ex α priv. & διερεύνάω, *pervestigo.*

'Αδιερεύνητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, imperscrutatus, imperscrutabilis. Ex iisd.

'Αδιευκρίνητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, indistinctus. Ex α pr. & διευκρινέω, *bene secerno.*

'Αδιήγητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α pr. & διηγέομαι, *enarro.*

'Αδιήθητος, ον, non colatus. Ab α & διηθέω, *percolo.*

'Αδικαιάρχητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, injustus magistratus. Ex α pr. & δικαιαρχέω.

'Αδικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, inique, vel injuste ago. Ex α pr. & δικαιοπραγέω. Hinc

'Αδικαιοπραγία, ας, ἡ, injusta actio, R.

'Αδίκαστος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, non judicatus, indemnatus. Ex α pr. & δικάζω, *in jus voco.*

'Αδικέασαι, a. 1. inf. act. *Ion. & Æol.* pro ἀδικῆσαι, a verbo

'Αδικέω, ῶ, f. ήσω, injuste ago, contra jus & jus ago, scelus admitto, injuria afficio, injurius fum in aliquem, lædo, noceo, ἀδίκημα, lædor, injuriam patior, Gl. V. οἱ ἀδικούμενοι, injuriam accipientibus, Ph. pr. part. pass. ἀδικημένος, injuriam passus, p. part. pass. ἀδικηθείς, idem, a. 1. part. pass. Ἀδικῶ τοῦτό σε, οὐ σὲ τοῦτο, ἀλλ' οὐ σὲ τὰς θεὰς πάνυ ὅτι ἀδικεῖ με, *Dem.* Οἱ γά μ' ἠφάνισεν τελαμὼν ἀδικεῦν, Eur. Med. 165. Ex ἄδικος. Hinc

'Αδίκημα, ματος, injusta actio, scelus, maleficium; (2) injuria; læsio, Gl. V.

'Αδικητικός, ή, όν, injurius, injuriosus, proclivis ad inferendam injuriam. Ab cod.

'Αδικητος, ον, idem.

'Αδικία, ας, ἡ, injustitia, injuria, iniquitas, Ph. Ex Αδικος.

'Αδικοδοξία, ας, ἡ, absurdum convitium, injusta maledicentia, *Suid.* Ex ἄδικος, *injustus,* & δόξα, *gloria.*

'Αδικοπραγέω, ῶ, f. ήσω, injuste, inique ago. Ex α pr. δίκη, *jus,* & πραγέω, pro πράττω.

'Αδικοπραγία, ας, ἡ, injusta actio.

'Αδικος, ος, ὁ ἡ ὀ, injustus, iniquus, *sum de re, quam de homine,* improbus, injurius. ἀδικώτατος, perniquissimus, iniquissimus, Gl. V. (2) præter modum magnus, ut *Lat.* improbus. Ex α pr. & δίκη.

'Αδίκως, injuste, inique, per injuriam, immerito, abs re, injuria.

'ΑΔΙΝΟΣ, ἡ, όν, confertus, densus, multus, frequens; *Hom. Il.* 2, 87. (2) continuus, non intermissus; (3) non magnus, gracilis; (4) mollis; *Hom. Od.* 1, 99. (5) miserabilis, gemitu dignus.

'Αδινός, confertim; (2) miserabiliter; (3) sensim, paullatim. Ab ἀδινός.

'Αδινώτερον, *Adv.* miserabilius. Ab cod.

'Αδιόδευτος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, invius, impervius. Ex α pr. & διοδεύτός, *pervius.*

'Αδιοίκητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, nondum constitutus, aut in ordinem redactus. Ab α pr. & διοικέω.

'Αδιον, *suavius, Dor.* pro ἥδιον, ab ἡδύς, *suavis.*

'Αδιοίκητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, incustoditus, administratore & rectore carens. Ex α pr. & διοίκω.

'Αδιόρθωτος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, inemendabilis, non correctus. Ex α pr. & διορθόω, *corrigo.*

'Αδιόριστος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, indistinctus, promiscuus. Ex α pr. & διορίζω, *distinguo.*

'Αδιορίστως, indistincte, promiscuè.

'Αδιστακτος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, indubitatus, certus. Ex α pr. & διστάζω, *dubito.*

'Αδιστάκτως, haud dubiè, Gl. V, aliquando activè, sine dubitatione petere quid.

'Αδίψητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, non sitiens; (2) sitim extinguens. Ex α pr. & δίψα, *sitis.*

'Αδμής, ῆτος, ὁ ἡ ὀ, indomitus, non subactus; *Od.* 4, 637. Ex α pr. & δαμάω.

'Αδμῆτις, ιδος, ἡ, indomita, nondum subacta; *Hom. Il.* 23, 655. (2) nondum a viro compressa, *Suid.* Ex iisdem.

'Αδμητος, η, ὁ ἡ ὀ; idem quod ἀδμής.

'Αδοιμί, *placuerim,* a. 2. optat. act. verbi ἄδω.

'Αδόκητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, inopinatus, improvisus; (2) qui exspectationem fallit. Ex α priv. & δοκέω, *video.*

'Αδοκήτως, *Adv.* inopinato, ex improviso.

'Αδοκία, ας, ἡ, inopinatus eventus. *Hes.*

'Αδοκίμαστος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, non probatus, non exploratus. Ex α pr. & δοκιμάζω, *probo.*

'Αδοκιμάστως, *Adv.* temere, inexplorato.

'Αδόκιμος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, reprobus, non probatus, rejectus; (2) adulterinus.

'Αδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, loquax sum, deblatero, garrio; (2) meditor. Ab ἀδολέσχης.

'Αδολεσχής, ᾱ, ὁ, nugator, garrulus; (2) sophista; (3) fabulosus. Ab eodem.

'Αδολεσχία, ας, ἡ, interpestiva loquacitas, continua garrulitas, nugatio. Gl. V. argutia. (2) assidua meditatio, Gl. V. exercitatio. Ab cod.

'Αδολεσχικός, ή, όν, garrulus.

'Αδόλεσχος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, garrulus, loquax, qui ad satietatem usque fermocinatur; verbosus, Gl. V. Ab ἄδω, *satiatus,* & λέσχη, *fermocinatio.*

'Αδολος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, doli expers, dolo carens, candidus; (2) non callidus; (3) non adulteratus. Ex α pr. & δόλος.

'Αδόλως, *Adv.* sincere, candide, sine dolo, incorruptè. Ph. sedulo.

'Αδον, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἦδον, ab ἄδω, *cano.*

'Αδονά, *voluptas, Dor.* pro ἡδονή.

'Αδόνητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, inconcussus, immobilis. Ex α pr. & δονέω, *agito.*

'Αδόντος, ᾱ, ὁ, ἡ ὀ, inconcussus, immotus. Ex α pr. & δονέω, *agito.*

'Αδοξάστος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, insperatus; (2) nihil opinans. Ex α pr. & δοξάζω, *opinor.*

'Αδοξία, ας, f. ήσω, inglorius sum, ignobilis sum; (2) malæ famæ, male audio; (3) non honestum puto; (4) non habeo in pretio, non probo, Ἀδόξων ἀνθρώποις φάγεσι, *Joseph.* Ex α pr. & δόξα, *opinio.*

'Αδοξία, ας, ἡ, infamia, dedecus, ignominia. Ab

'Αδοξος, ος, ὁ ἡ ὀ, inopinabilis; (2) ignobilis, inglorius; (3) ignominia notatus. Ex α pr. & δόξα, *gloria, opinio.*

'Αδόξως, *Adv.* ingloriè, ignominiosè, probrosè.

'Αδοξοτία, ας, ἡ, cessatio, sive vacatio a bello & armis; (2) ignavia, socordia, otium. Ex α pr. & δόρυ, *hasta.*

'Αδορεί, sine excoriatione. Ex α pr. & δέρω.

'Αδορος, ὁ ἡ ὀ, non excoriatus. Ex iisd.

'Αδορυλλητος, ὁ ἡ ὀ, qui hasta capi nequit; (2) hasta non captus; (3) invictus, inexpugnabilis. Ex α pr. δόρυ, & λαμβάνω.

'Αδορυφόρητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, satellitibus hastatis non stipatus. Ex α pr. & δορυφορέω.

'Αδος, ους, τὸ, & ἄδος, ους, ὁ, satietas; (2) defatigatio, fastidium; *Hom. Il.* 11, 88. Ab ἄδω, *satio.*

'Αδος, ους, ὁ, gaudium. Ab ἄδω, *placeo.*

'Αδοτος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, indotatus, cui nihil datum est. Ex α pr. & δίδωμι.

'Αδουλάγητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, qui uni domino servivit, non iterum venditus alii, *Hes.* Ex α pr. & δουλόω.

'Αδουλία, ας, ἡ, servorum inopia, quum quis servum non habet. Ab

'Αδουλος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, servos non habens, Gl. V. sine servo.

'Αδούλωτος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, non redactus in servitutem; (2) invictus; (3) servitutis impatiens. Ex α pr. & δουλόω.

'Αδοῦπητος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, expers strepitus. Ex α pr. & δοῦπος, *sonitus.*

'Αδρακής, ος, ὁ ἡ ὀ, cæcus; (2) cæcutiens. Ex α pr. & δέρκω.

'Αδράνεια, ας, ἡ, imbecillitas, ignavia; inertia, socordia, *Pb.* Ab ἀδρανής.

'Αδρανέω, ῶ, f. ήσω, debilis sum, langueo. Ab

'Αδρανής, ος, ὁ ἡ ὀ, infirmus, imbecillus. *Ph.* segnis, inefficax, socors, ignavus, iners, ineptus, futilis. Ex α pr. & δραίνω, *facio.*

'Αδρανία, ας, ἡ, idem quod ἀδράνεια.

'Αδράστεια, ας, ἡ, Nemesis. Nomen Deæ gentilis.

'Αδρατος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, a fuga alienus; (2) infectus, irritus, inevitabilis, Gl. V. Ex α pr. & δράω, *fugio, facio.*

'ΑΔΡΑΧΝΗ, ης, ἡ, adrachne. Arbor nucdoni similis.

'Αδρέπανος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, falce carens. Ex α pr. & δρέπανον, *falx.*

'Αδρεπιβόλος, & ἀδρεπίβολος, ὁ ἡ ὀ, felix in assequendis rebus magnis. Ex ἀδρός & ἐπιβολος.

'Αδρεπτος, ᾱ, ὁ ἡ ὀ, non carptus; (2) quem decerpere non licet. Ex α pr. & δρέπτω.

'Αδρέω, ῶ, f. ήσω, ad maturitatem vigoremque perduco. Unde ἀδρυνθείς, adultus. Ab ἀδρός, *mollis.*

'Αδρησις, εως, ἡ, maturitas. Ab ἀδρέω.

'Αδρηστις, ιος, ἡ, desidia, Varin. Ex α priv. & δράω.

'Αδρήστεια, *Nemesi, Adrastea, Ion.* pro ἀδράστεια.

'Αδρηστος, *minime fugitivus. Ion.* pro ἄδρατος.

'Αδρίας, ου, ὁ, Adria, mare Adriaticum.

'Αδρίμυς, υος, ὁ ἡ ὑ, minimè acerbus, non amarus.
'Αδρόβατικὸς, ἡ, ὸν, terram, s. solum calcans, Ex ἀδρὸς, & βαίνω.
'Αδρίβωλος, ς, ὁ ἡ ὑ, qui crassis, seu grandibus glebis est; (2) plenus glebis; (3) fertilis, uber. Ex ἀδρὸς, & βῶλος.
'Αδρομερὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, crassis particulis constans, crassus. Ex ἀδρὸς, & μέρος, pars.
'Αδρόμισθος, ον, qui permagnum mercedem exigit; valut meretrices deviæ.
'ΑΔΡΟΣ, ρα, ρὸν, multus, abundans, magnus, crassus, opulentus, validus, vehemens, largus, maturus, adultus. Ph. grandis, gravis.
'Αδροσία, inepia rerum, siccitas.
'Αδροσύνη, ης, ἡ, magnitudo; (2) robur (3) proceritas; (4) crassitudo; (5) abundantia, exuberantia. Ab ἀδρὸς.
'Αδρότης, ητος, idem & ab eod.
'Αδροτόκος, copiosus.
'Αδυέχωρος, vel 'Αδυοχῶος, ς, ὁ ἡ ὑ, qui arctem regionem habitat.
'Αδρύω, ad maturitatem perduco; ἀδρύομαι, ῦμαι, ad maturitatem pervenio, adolesco. Βλαστάνει τε ἡ ἀδρύεται, Plat. Ab ἀδρὸς.
'Αδρυσις, εως, ἡ, crassatio; (2) maturitas, perfectio fructuum. Ab
'Αδρύω, f. ὑσω, crassum reddo; (2) in justam magnitudinem adduco; ἀδρύομαι, crassesco turgesco; (2) superbio. 'Αδρυῦσι τὸς ὄγκους, ἢ καρπὸν, Theophr. Ab ἀδρὸς.
'Αδυς, υος, ὁ ἡ ὑ, carens arboribus.
'Αδρύφακτος, ς, ὁ ἡ ὑ, non circumseptus, cancellis non circumdatus; (2) incustoditus; (3) cārens judicio. Ex α pr. & δρύφακτος.
'Αδὺ, dulce, nom. sing. n. g. Dor. pro ἡδὺ.
'Αδυλάκες, chare rides, Dor. pro ἡδυλάκες.
'Αδύλαστις, calcilinguis, Dor. pro ἡδυλάκαστος.
'Αδυεπὴς, dulciloquus, Dor. pro ἡδυεπὴς.
'Αδυλίδος, suaviloquus, Dor. pro ἡδυλόδος.
'Αδυμελὴς, dulisonus, Dor. pro ἡδυμελὴς.
'Αδυνάμη, non possum.
'Αδυναμία, ας, ἡ, imbecillitas; (2) virium defectus ad aliquid agendum; (3) impotentia. Ex α pr. & δυνάμις.
'Αδυναμὶη, impossibilitas, Ion. pro ἀδυναμία.
'Αδυνάμως, ς, ὁ ἡ ὑ, imbecillis, viribus defectus. Ex infl.
'Αδυνασία, & ἀδυναστία, ας, ἡ, imbecillitas.
'Αδυνατὶ, Adv. impossibiliter, invalide.
'Αδυνατέω, ῶ, f. ήσω, non possum. Gl. V. ἀδυνατεῖ, nequit. 'Αδυνατᾶ γράφειν. ἀδὺν ἀδυνατὴ ὑφεῖν, Mosc. 17, 20. Ab eod.
'Αδυνάτος, ς, ὁ ἡ ὑ, non potens, invalidus ad aliquid, impossibilis, impotens; infirmus, Ph. Al. Gl. V. inept. Imprimis Athenis sic dicti, qui ob corporis debilitatem laborare non poterant, eaque de causâ stipendium publicè, obolum in dies accipiebant; unde patres Gr. sic vocant viduos, pupillos, aliosque publicè alendos. Ern. (3) ἀδύνατον, quod fieri nequit. Ex α pr. & δυνατὸς, potens.
'Αδυνάτως, Adv. impossibiliter; (2) invalide, sine viribus; (3) inscitè, inepte.
'Αδυσμὸς, jucunder odens, Dor. pro ἡδύσμος.
'Αδυπνεῖς, dulce spirans, Dor. pro ἡδύπνοος.
'Αδὺς, suavis, Dor. pro ἡδὺς.
'Αδυσαπτος, ς, ὁ ἡ ὑ, impudens; (2) inexorabilis, Ph. Ex α pr. & δυσωπία, pudore adficio.
'Αδυσωπήτως, Adv sine pudore, inverecunde.
'Αδυτον, ς, τὸ, adytum, sacrarium, Gl. V. Ab
'Αδυτος, ς, ὁ ἡ ὑ, ad quem non patet ingressus. (2) non occidens. Ex α pr. & δύω, vel δύνω, fulco.
'Αδύτῳ, ad. o. dat. sing. ab. ἄδυτον, adytum.
'ΑΔΩ, f. ἄσω, a. 1. inf. ἆσαι, imperat. m. ἄσαι, satio, expleo.
ἄδω, f. ἄσω, p. act. ᾖκα, p. pass. ᾖσμαι, cano, canto, (2) celebro; ἄδειν τὼ φαλὼ, τὰ ἰκτερίκα, πῇ Στῇ, ἀρχαῖα ἄσματα. Pro ἀείδω.
'Αδὼ, placebo, f. 2. ind. act, verbi ἀνδάνω sive ἥδομαι.
'Αδώμητος, ς, ὁ ἡ ὑ, qui structus non est. Ex α pr. & δωμάω, exstruo.
'Αδὼν, qui placuit, a. 2. part. act. verbi ἄδω.
'Αδωνεὺς, Adonici, gen. sing. ab 'Αδώνειος.
'Αδωνιάζω, sacra Adonidis, celebro.
'Αδωνιν, Adonim, acc. sing. ab 'Αδωνις, Adonis.
'Αδώνητος, ς, ὁ ἡ ὑ, indonatus. Ab ἄδωρος.
'Αδωρία, ας, ἡ, quum quis donis corrumpi se non finit, integritas. Ab eod.
'Αδωροδόκητος, ὁ ἡ ὑ, qui muneribus non corrumpitur. Gl. V. immunis. Ex α priv. & διαροδοκία, muneribus corrumpo.
'Αδωροδόκητως, integre, incorrupte.
'Αδωροδοκία, ἡ, abstinentia a donis accipiendis, integritas.
'Αδωρόλυπτος, ὁ ἡ ὑ, incorruptus donis.
'Αδωρος, ς, ὁ ἡ ὑ, donorum expers, qui munera non accipit; (2) qui non dat; (3) incorruptus muneribus; (4) muneris inscius & inexpertus. Ex α pr. & δῶρον, munus.
'Αδώρως, Adv. gratis, sine præmio; (2) incorrupte.
'Αδώσητος, ς, ὁ ἡ ὑ, muneribus non corruptus, Hes. Ex α priv. & δόσις, donatio.
'Αδώτη, ες, qui nihil dat, dat. sing. ab
'Αδώτης, ς, ὁ, qui nihil dat. Ex α priv. & δώτης, dator.
'Αεδίος, ς, ὁ ἡ ὑ, dotis expers; (2) multa dotatus, Hes. Ex α pr. vel intens. & ἥδνα dos. Hinc
'Αέδνητος, ς, ὁ ἡ ὑ, indotatus; (2) innupta.
'Αεθλοθέτηρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab
'Αεθλοθέτης, ς, ὁ, certaminis auctor; (2) qui certaminum curam agit. Ex ἆεθλον, certamen, & τιθημι, pono.
'Αεθλον, ς, τὸ, præmium certaminis, (2) labor. Ab ἄεθλος.
'Αεθλοποιία, ας, ἡ, victoria, quæ ex certamine reportatur, R. Ex ἀεθλεύω, & νίκη, victoria.
'ΑΕΘΛΟΣ, ς, ὁ, certamen; (2) labor.
'Αεθλοσύνη, ης, ἡ, certamen, concertatio; (2) miseria. Ab ἀεθλεύω.
'Αεθλοφόρος, ς, ὁ ἡ ὑ, qui præmium ex certamine reportat. Ex ἆεθλον, & φέρω.
'ΑΕΙ, Adv. semper, perpetuo; Hom. Il. 1, 51; (2) sine intermissione; (3) usque ad, donec; (4) subinde; (5) perpetua quadam successione. Hinc ὁ ἀεί, sc. ἀὼν, qui semper est; ἀείποτε, semper; τὸ ἀεί, idem; ὅσον ἀεί, huc usque. In compositione interdum abjicitur; ut ἄϊστος, pro ἀέϊστος.
'Αείβλαστος, f. ήσω, semper germino. Ex ἀεί, & βλαστάω, germino. Unde
'Αειβλαστικὸς, ἡ, ὸν, semper germinans.
'Αειβλάστησις, εως, ἡ, perpetua germinatio.
'Αειβλύω, semper adfluo, perpetuo scaturio, Hes. Ex ἀεί, & βλύω, scaturio.
'Αειβρυὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, semper scaturiens; (2) semper germinans. Ex ἀεί, & βρύω.
'Αειγενεάων, sempiternarum, gen. plur. Æol. pro αἰωνίων, ab
'Αειγενὴς, ὲς, ὁ, sempiternus, Ex ἀεί, & γενέτης, genitor.
'Αειγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, qui semper fuit & erit, sempiternus. Ex ἀεί, & γίγνομαι, fum, fio.
'Αείγυιος, ὁ ἡ ὑ, idem.
'Αείδελος, ς, ὁ ἡ ὑ, inconspicuus, qui non cernitur; (2) obscurus. Ex α priv. & εἴδω. (3) α int. valde conspicuus, Steph. Ex Nic.
'Αειδὲν, canere, præs. inf. Dor. pro ἀείδειν.
'Αείδω, cane, 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro ἀείδεο, a verbo eod.
'Αειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, qui non videtur, qui cerni non potest, obscurus, tenebricosus; (2) deformis. Ex α pr. & εἶδος, species,
'Αειδία, ας, ἡ, deformitas, Suid. Ex iisd.
'Αειδινητος, ς, ὁ ἡ ὑ, semper in vorticem, seu gyrum actus, qui semper circumagitur. Ex ἀεί, & δινέω, gyro.
'Αείδιος, ία, ον, sempiternus, perpetuus, æternus, perennis, Gl. V. Ab ἀεί.
'Αειδιότης, ητος, ἡ, æternitas, perpetuitas, permanes, Gl. V. A præc.
Αείδυσα, præs. part. act. Dor. pro ἀείδουσα.
'Αειδὼν, imperf. indic. act. Ion. pro ἤειδον.
'Αείδωσι, Dor. pro ἀείδουσι, ab ἄειδω.
'Αειδωλία, ας, ἡ, perpetua servitus. Ex ἀεί, & δοῦλος, servus.
'ΑΕΙΔΩ, f. εἴσω, cano, canto, carmine celebro.
'Αειδὼ, ὼς, ἡ, sempiternitas, æternitas. Ab αἰὼν, & ὁ, ἡ, ὸ, vel ἰ. αὐτὸς, ipse.
'Αειζωία, ας, ἡ vitæ sempiternitas, æterna vita. Ex ἀεὶν & ζωὴ, vita.
'Αειζωὸν, ς, τὸ, sedum, Ph. Appl. Sengreen.
'Αείζωος, ς, ὁ ἡ ὑ, semper vivens. Ex ἀεί, & ζωὸς, vivus.
'Αείζωτος, ὁ ἡ ὑ, semper cinctus, semper paratus, pro ἀείζωστος. Ex ἀεὶ & ζωννυμι.
'Αειθαλέω, ῶ, f. ήσω, semper vireo. Ab
'Αειθαλὴς, ἐς, ὁ ἡ ὑ, semper virens, semper florens. Ex ἀεὶ, & θαλία, f. θάλλω.
'Αειθερμὸς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, semper calidus, s. calefaciens. Ex ἀεὶ, & θέρος, æstas.
'Αείκαρπος, ς, ὁ ἡ ὑ, semper fructificans, semper fructibus habens. Ex ἀεὶ, & καρπὸς.
'Αεικία, dirum, acc. sing. ab ἀεικὴς, durus.
'Αεικία, ας, ἡ, indecentia (2) contumelia; (3) indignitas, indignum facinus, peccatum. Ab ἀεικὴς.
'Αεικεῖν, indignitas, Ion. pro ἀεικία.
'Αεικέλιος, ς, ὁ ἡ ὑ, indecorus, Il. Il. 14, 84. (2) indignus; (3) vilis, contemnendus, contemptus. Ab eod.
'Αεικελίως, Adv. indecenter, indigne.
'Αεικὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, non contentaneus, indecens, indecorus; Hom. Il. 1, 340. (2) fœdus; Hom. Il. 10, 453. (3) indignus; (4) durus, asper. Ex α pr. & εἴκω, similis sum.
'Αεικία, ας, ἡ, idem quod ἀείκεια.
'Αεικίζω, f. ίσω, indecenter aliquem tracto; Hom. Il. 3, 546. (2) contumelia adficio. 'Αεικίζειν ἐ ἱερὸν, τιὰ γλῶ. Ὡς ὁ μὲν 'Εκτορα δῖον ἀεικίζειν μενεαίνων, Il. 24, 22. Ab ἀεικὴς.
'Αεικινησία, ας, ἡ, motus sempiternus. Ex ἀεὶ & κίνησις, motus.
'Αεικίνητος, ς, ὁ ἡ ὑ, semper motus, qui semper & assidue movetur. Ex ἀεὶ, & κίνητος.
'Αεικύντως, Adv. cum perpetuo motu.
'Αεικῶς, Adv. indecenter, indigne, præter morem. Ab ἀεικὴς, indecens.
'Αείλαλος, ς, ὁ ἡ ὑ, semper loquax. Ex ἀεὶ, & λαλέω, loquor.
'Αειλαμπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, semper lucens, & splendens. Ex ἀεὶ, & λάμπω, luceo.
'Αειλιβὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, semper distillans & defluens; (2) perennis. Ex ἀεὶ, & λείβω.
'Αειλογέω, ῶ, f. ήσω, semper loquor. Ex ἀεὶ, & λόγος, sermo. Unde
'Αειλογία, ας, ἡ, verbositas, multiloquium, loquacitas, vel eorundem rerum in loquendo inepta iteratio, vel perpetua garrulitas; (2) facultas, qua quis semper rei gestæ vel gerendæ rationes in promptu habet.
'Αειλὴς, ς, ὁ ἡ ὑ, sole carens, opacus. Ex α priv. & ἥλη, solis splendor.
'Αείμβω, spirare, præs. inf. act. Poet. pro ἀείμβειν, & hoc Dor. pro ἄειν a verbo ἄω.
'Αειμνημόνευτος, ον, immortalis memoriæ.
'Αειμνήμων, ονος, ὁ ἡ ὑ, semper memor.
'Αείμνηστος, ς, ὁ ἡ ὑ, semper memorandus, Gl. V. memorabilis. Ex ἀεὶ, & μιμνήσκω.
'Αειμνήστως, immortaliter.
'Αεισάμενοι, ἀεῖσαι, pl. ab. ἀείσασθαι.
'Αείναος, α, ὁ ἡ ὑ, semper fluens; (2) perennis, perpetuus. Ex ἀεὶ & ῥάω, fluo.
'Αείναος, αντος, ὁ, idem & ex eildem.
'Αειναύτης, ου, οἱ, semper nautæ, magistratus quidam Milesiorum. Ex ἀεὶ, & ναύτης.

Ἀειδείς, ἰδος, ἡ, caligo, quum oculi alicui semper nubecula sunt obducti. Etym. Ex ἀεί, & ἠέρ, *nubes*.

Ἀειπάθεια, ας, ἡ, passio perpetua, nunquam deficiens affectio. Ab

Ἀειπαθής, ές, ὁ ἡ ἐν, semper patiens, semper eadem patiendi obnoxius. Ex ἀεί, & πάθος.

Ἀείπαις, αιδος, ἡ, semper virgo, *Suid.*

Ἀείπαλλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui semper vibratur, qui perpetuo motu agitur. Ex ἀεί, & πάλλω, *vibrare*.

Ἀειπαρθένος, ου, ἡ, semper virgo.

Ἀειπλανής, ους, ὁ ἡ ἐν, semper vagus, qui perpetuis erroribus jactatur, vagabundus; (2) meditatorius, futilis. Ex ἀεί, & πλάνης.

Ἀείπλα ου, ου, ὁ ἡ ἐν, idem & ex iisdem.

Ἀείρω, *I will raise*, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἄρω, a verbo αἴρω, *suscipio*.

Ἀείρω, *I will raise*, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ejūd.

Ἄειρε, *I will raise*, 2. sing. a. 1. imperat. act.

Ἀείρρυτος, *contra* ἀέρρυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, semper & jugiter fluens. Ex ἀεί, & ῥέω, *fluo*.

Ἀειφόρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisdem.

ΑΕΙΡΩ, tollo, attollo, erigo, eveho; (2) adhibeo, præbeo, infero. Ἀείρειν τεύχεα, δῆσαι, εἶνον τινι· ἀείρειν πόλεμον τῷ βαρβάρῳ, *inferre*.

Ἄειρε, *I will raise*, prof. part. act. verbi ἄημι, *flo*.

Ἀείρατ' pro ἀείρατο, *tollunt*, 3. sing. a. 1. indic. med. verbi ἀείρω, *tollo*.

Ἄειρατε, *tollite*, 2. plur. a. 1. imper. act.

Ἀείραιμι, *tollerem*, 2. sing. a. 1. coniunct. act.

Ἀειθαλής, ες, ὁ ἡ ἐν, semper viribus pollens. Ex ἀεί, & θάλος, *robur*.

Ἄειση, *spirant*, *Æol.* & *cum* ν ἐφελκ. pro ἄησι.

Ἀείσιτος, ου, ὁ ἡ ἐν, qui quotidie victum ex publico Atticorum in Prytaneo accipiebat. Ex ἀεί, & σῖτος, *cibus*.

Ἀεισκάτις, ων, αἱ, noctuæ certi generis. Ex ἀεί, & σκάλλ, *nubes*.

Ἄεισμα, τος, τὸ, cantio; (2) laus. Ab ἀείδω, *canto*.

Ἀεισώτης, ου, ὁ ἡ ἐν, semper servans. Ex ἀεί, & σῶος, *servus*.

Ἀεισφαίς, ίος, ὁ ἡ ἐν, semper volubilis. Ex ἀεί, & σφάιρα, *pila*.

Ἀείσυρτος, ος, ὁ ἡ ὄν, semper trahens, vel qui tarde incedit. Ex ἀεί, & ζύρω, *traho*.

Ἀείυπνος, ος, ὁ ἡ ὄν, semper dormiens. Epith. mortis, vel mortui. Ex ἀεί, & ὕπνος, *somnus*.

Ἀειφανής, ους, ὁ ἡ ές, semper apparens, semper conspicuus. Ex ἀεί, & φάινομαι.

Ἀειφεγγής, ους, ὁ ἡ ές, semper lucens. Ex ἀεί, & φέγγος, *lux*.

Ἀειφερής, ους, ὁ ἡ ές, semper ferens; (2) semper vernans; (3) semper ferens fructus. Ex ἀεί, & φέρω, *fero*.

Ἀειφόρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, semper custoditus, seu præsidio munitus. Ex ἀεί, & φρουρέω.

Ἀείφρουρος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem; (2) semper custodiens. Ex ἀεί, & φρουρός.

Ἀειφυγία, ας, ἡ, perpetuum exsilium. Ex ἀεί, & φυγή, *fuga*.

Ἀειφυλλία, ας, ἡ, frondium perpetuitas. Ab

Ἀειφυλλής, ής, ὁ ἡ ές, semper frondens, perpetuo virens. Ex ἀεί, & φύλλον, *folium*.

Ἀειχαρής, ής, ὁ ἡ ές, semper virens.

Ἀειχαρής, ής, ὁ ἡ ές, semper utilis, perpetuo bonus. Ex ἀεί, & χρηστός, *utilis*.

Ἀεκαζόμενος, *invitus*, præs. part. pass. Ab

Ἀεκάζω, *coco*. Ἠδὲ ἀεκαζομένῃσιν, *Il.* 6, 458. Ex α priv. & ἑκάζω.

Ἀεκήλιος, idem quod ἀεικέλιος, *Suid. Steph.* al. *Heſ. Eustath. Il.* 6, 77.

Ἀεκητί, *Adv.* invito, Gl. V. ἀεκητί, ingratis. *Hom. Il.* 11, 636. Ab eisdem.

Ἀέκοντε, *inviti*, nom. dual. ab ἄεκων, ων, ον.

Ἀεκούσιος, ος, ὁ ἡ ὄν, invitus; (2) invito facilis, ex re ipsa. Ex α priv. & ἑκούσιος, *voluntarius*.

Ἄεκων, ουσα, ον, invitus, *Hom. Il.* 1, 300. (2) imprudens, imperitus. Ex α pr. & ἑκών.

Ἀελαίοιο, g. s. *Dor. Poet.* & *Ion.* pro ἠελίου.

ΑΕΛΛΑ, ας, ἡ, procella, turbo.

Ἀελλαῖος, α, ον, procellosus, rapidus.

Ἀελλάω, ῶ, f. ήσω, convolvo, vario. Ab ἄελλα.

Ἀελλόεις, εσσα, εν, procellosus, turbinis vim, morem continuatus. Ab eod.

Ἀελλής, ἐος, ὁ ἡ ἤ, idem & ab eod.

Ἀελλοθρίξ, τριχος, ὁ ἡ ὁ, densos habens capillos; (2) capillos habens varie intortos. Ab ἄελλα, & θρίξ, *capillus*.

Ἀέλλομαι, flo, spiro, Etym. Ab ἄελλα.

Ἀελλοπόδης, ου, ὁ ἡ ὁ, pugnans cum procella. Ex ἄελλα, & μάχη, *pugna*.

Ἀελλόπους, *Hom. Etymm.* in Veneris *veloces*, nom. pl. ab ἀελλόπους, *velox, celeripes*.

Ἀέλλοψ, ὁ ἡ ὁ, velox tanquam procella, *Hom. Il.* 8, 409. Ex ἄελλα, & ὤψ, *pes*.

Ἀελλόπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex illd.

Ἀελλώ, ὁος, ὁος, ἡ, Aello. Nomen Harpyiæ. Ab ἄελλα, quasi *pro* αἴολος. Unde

Ἀελλώδης, ης, ὁ ἡ ὁ, procellosus; (2) velox.

Ἀελπέω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, insperatus, præter spem.

Ἀελπής, ὁ ἡ ὁ, idem.

Ἀελπίη, ὁ ἡ ὁ, diffidendum. Ab ἀέλπτος.

Ἀελπίω, ῶ, desipero. Ab ἄελπτος.

Ἀελπτίη, ας, ἡ, desperatio. Ab eod.

Ἀέλπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, insperatus, insperabilis, desperandus. Ex α priv. & ἐλπίς, *spes*.

Ἀέλπτως, *Adv.* insperato, præter spem.

Ἀείρω, non spero, desperо. Καὶ ῥ' ἤγειρε φρονεῖν ἄνυ, ἀέλπτοντες ζωὸν ἰδῆ, *Il.* 7, 310. Ex α priv. & ἐλπίς, *spes*.

Ἀεμμα, ατος, τὸ, nervus arcus, chordâ, qua tenditur arcus; (2) arcus; (3) vestimentum. Quasi ἄμμα, ab ἄπτω, *necto*.

Ἀενάω, *perpetuo fluere*, Poet. pro ἀείναος.

Ἀένναος, vel ἀέναος, ος, ὁ ἡ ὁ, ἀέναον ὕδωρ, jugis aqua, Gl. V. idem quod ἀείναος, abjecto scilicet ι. Ex ἀεί.

Ἀενάως, jugiter. A præc.

Ἀενάσθη, *perfundi*, præs. inf. pass. *Poet.* pro ἀειναέσθη, a verbo ἀείναω, *perfundo*.

Ἀεννέπητος, ον, inopinatus, inexpectatus.

Ἀέντων, *flartium*, gen. pl. part. præs. act. verbi ἄημι, *flo*.

Ἄεξε, *augebat*, *Ion.* pro ἤυξε, ab αὔξω.

Ἀεξιγενής, ους, ὁ ἡ ές, membra augens; (2) robustius reddens. Ex αὔξω, *augeo*, & γυῖον.

Ἀεξιτόκος, ος, ὁ ἡ ὁ, fœtum augens; (2) prolificus, fœtificus. Ex αὔξω, & τόκος.

Ἀεξιτρόφος, ον, bene nutriens.

Ἀεξιφυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, plantas augens, plantis dans incrementum. Ex αὔξω, & φυτόν.

ΑΕΞΩ, augeo, accumulo, *Hom. Il.* 6, 261. (2) prosequor, promoveo; ἀέξομαι, crescо. Ἄδηλον ἀέξει, evolvit, *Il. fud.* Fig. 6. Ποίη σταχύεσσιν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξει, Id.

Ἀεργέω, ῶ, f. ήσω, cessio ab omni opere, otior; (2) sum deses, piger.

Ἀεργηλός, λὴ, λὸν, iners, otiosus, negotiis vacuus. Ab

Ἀεργής, ές, ὁ ἡ ὁν, qui segniatur ab omni opere, nullum opus agens; (2) iners, piger, deses. Ex α priv. & ἔργον, *opus*. Hinc

Ἀέργητος, ον, idem.

Ἀεργία, ας, ἡ, cessatio ab opere, inertia, desidia, pigritia, cessatio ab oratione terræ.

Ἀέργιη, ειο, dat. sing. *Ion.* pro ἀέργια.

Ἀεργίς, ἡ, ὁν, idem quod ἀεργής.

Ἀεδίω, *Adv.* portando. Ab ἀείρω, *tollo*.

Ἀεδέω, tollo, *Hom. Il.* 2, 449. (2) suspendo; ἀεδέομαι, pendeo, suspensus sum; (3) inconstans sum, dubius sum, pendeo animi. Τῆς ἑκατὸν δύο κεφαλὰς ἀεδόντας, *Il.* 2, 448. Ab ἀείρω, *tollo*.

Ἀεδθείς, *evectus*, a. 1. part. pass. verbi seq.

Ἀεδθεν, *Hom. Il.* 8, 74. *evecti sunt*, 3. plur. a. 1. indic. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro ἠέρθησαν, a verbo ἀείρω, *tollo*.

Ἀεδής, ὁ ἡ ὁ, aërius; multus, immensus. Ab ἀήρ, *aër*. Unde

Ἀεία, ας, ἡ, caligo, aër tenebrosus.

Ἀεζω, f. ήσω, aërius sum, aëria natura præditus sum. Ἀεζων ἀτμὸς, Dioſc. Ab ἀήριος.

Ἀεδιόκος, ον, aërius.

Ἀέρσε, ης, ὁ ἡ ὁ, aëreus, qui est in aëre; (2) altus, magnus. Ab ἀήρ.

Ἀεδίς, ίδος, ἡ, apis, *Heſ.*

Ἀεδώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, aërius; (2) obscurus, caliginosus. Ab ἀήρ.

Ἄεργος, ος, ὁ ἡ ὁν, non septus, nullo septo cinctus. Ex α priv. & ἕρκος, *septum*.

Ἀεδοπία, ας, f. ήσω, propriè, incedo, vel ambulo per aërem, magnas sublimes capto, superbio. Ἀεδοπεῖν κὲ ὑψηγορεῖν ἐ ἴλιον, *Aristoph. Nub.* 223. Ex ἀήρ, & βαίνω.

Ἀεδοπάτης, ου, ὁ, res sublimes & inanes tractans, superbus, alta petens.

Ἀεδοπόρος, ον, volans, ales. Ab ἀήρ, & πορέω, *agito*.

Ἀεδοπορέω, ῶ, f. ήσω, per aërem curro. Ex ἀήρ, & inus. βρίμω, *curro*.

Ἀεδρός, ρεα, ρον, caliginosus, obscurus. Ab ἀήρ, *aër*.

Ἀεδοδής, ες, idem, item aërius.

Ἀεδολέσχης, ους, ὁ ἡ ὁ, sublimis in dicendo, inflato sermone utens; (2) qui de rebus inanibus & nugatoriis multum & magnificè loquitur. Ex ἀείρω, & λέσχη, *sermocinatio*.

Ἀεδομαχέω, ῶ, f. ήσω, in aëre pugno.

Ἀεδομαχία, ας, ἡ, pugna aëria, quæ fit in aëre, i. e. inanis & imaginaria.

Ἀεδομέλι, ιτος, τὸ, aërium mel, quod quidam idem ac manna biblicum esse putant. Ex ἀήρ, & μέλι, *mel*.

Ἀεδομετρέω, ῶ, f. ήσω, aërem metior; (2) res inanes & captum humanum transcendentes considero. Ex ἀήρ, & μετρέω, *metior*.

Ἀεδομιγής, ους, ὁ ἡ ὁ, permixtus aëri. Ex ἀήρ, & μίγνυμι, *misceo*.

Ἀεδόμορφος, ον, aërius, *aeriformis*.

Ἀεδονήχης, ου, ὁ ἡ ὁ, per aërem, sive in aëre natans. Ex ἀήρ, & νήχω, *nato*.

Ἀεδορχία, de saltatore, cum pedibus in aëre velut suspensus est. Ex ἀήρ, & ὄρχος, ut χειρονομία.

Ἀεδοπλής, ου, ὁ ἡ ὁ, ex aëre delapsus. Ex ἀήρ, & πίπτω, *cado*.

Ἀεδοπέτης, ου, ὁ ἡ ὁ, in aëre volans. Ex ἀήρ, & πέτομαι, *volo*.

Ἀεδοπορέω, ῶ, f. ήσω, in aëre gradior. Ab

Ἀεδοπόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, aërigradus, aëriyagus. Ex ἀήρ, & πόρος, *transitus*.

Ἀεδοσκοπία, ας, ἡ, divinatio ex aëre. Ex ἀήρ, & σκοπέω.

Ἀεδοτόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, aërem secans & findens. Ex ἀήρ, & τέμνω, *seco*.

Ἀεδοφεγγής, ὁ ἡ ὁ, splendens, lucidus, sc. in modum aëris. Ab ἀήρ, & φέγγος, lumen.

Ἀεδοφίτης, ου, ὁ, aërem colens, in aëre versans. Ex ἀήρ, & φυτεύω, *vento*.

Ἀεδόχροος, ου, ὁ ἡ ὁ, colorem aëris tenuem ac diluitum habens. Ex ἀήρ, & χρόα, *color*.

Ἄεπτα, ρος, *Dor.* pro ἄειρον.

Ἀεπτόλεος, ου, ὁ, conem habens altum & sublimem. Ex ἀείρω, τολμ, f. *Æol.* ἀέρσω, & λέφος.

Ἀερσιόφρων, *contr.* ἀβρόφρων, ου, ὁ ἡ ὁ, attollens mentem, superbus. Ab ἀείρω, & φρήν.

Ἀερτιπνεύς, ὁ ἡ ὁ, quod facit ut animi tollantur, spiritus sumantur. Ex ἀείρω & πνέω, *spiritus*.

Ἀεσιτοδίης, *colere*, nom. pl. ab ἀρόω, ἀδος.

Ἀεστιπόρος, ος, ὁ, alte volans. Ab ἀείρω, *tollo*, & πέτομαι, *volo*.

Ἀεστιπτέω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, in sublimi se librans. Ex ἀείρω, & ποτάομαι, *volo*.

Ἀεσσίτης, ου, ὁ ἡ ὁ, pedes in currendo, f. saltando, in altum tollens; (2) agilis, celer, *Hom. Il.* 3, 327. Ex ἀείρω, *tollo*, & ὠκύς, *pes*.

Ἀέσω, *tollam*, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἀρῶ, a verbo ἀείρω, *tollo*. Unde

Ἀέτεζε, f. έσω, tollo, attollo, elevo; (2) aufero. Ἠέτεζε κάρη ἑπαμοιβόν, *Apoll.*

Ἀετέω, idem & ab eod.

Ἀεώδης, ὁ ἡ ὁ, obscurus caliginosus.

Ἀέωσε, *spiraſſi*, a. 1. inf. act. ab ἀέω, *spiro*.

Ἀεσιμαινα, ης, ἡ, (ut, θαλασσα, mare) ventis, agitatum, inquietum. Ex ἀέω, *flo*, & μαίνομαι, *furo*.

Ἀεσίφρων, *fatuum*, acc. sing. ab ἀεσίφρων.

Ἀεσιφρωσύνη, ης, ἡ, levitas, stultitia. Ab

Ἀεσίφρων,

Ἀσύφτων, ονος, ὁ ἡ ὑ. ventosa mente præditus, levis, inconstans; (2) stultus, temerarius. Ex ἄω, flo, & φρὴν, mens.

Αἰτιακὸς, ὴ, ὸν, aquilinus. Ab αἰετὸς.

Αἰτιδέας, ίου, ὁ, pullus aquilæ. αἰτιδεῖς, aquilæ pulli. Ab eod.

Ἀετίτης. ου, ὁ, sc. λίθος, aëtites lapis. Ab

ΑΕΤΟΣ, οῦ, ὁ, aquila; (2) fastigium ædificiorum triangulari forma supra tectum elevatum; (3) uniuscujusque radii in rota ferramentum; (4) omen ut οἰωνὸς.

Ἀετοφόρος, ου, ὁ, aquilifer, signifer. Ab αἰετὸς, & φέρω, fero.

Αἰτώδης, ους, ὁ ἡ ὑ, aquilinus. Hinc τὸ αἰετῶδις, genus aquilinum, item mos aquilinus. Ab ἀετὸς, aquila.

Ἀετωμα, ατος, τὸ, fastigii quoddam genus in tectis ædificiorum, præcipue templorum. Gl. V. fastigium. Vide αἰετός.

Ἀεχλύσε, αν, οἱ, pupercs, Hes. Ex ἀεὶ, semper, & χαίνω, inhio, appeto.

ΑΖΑ, ης, ἡ, fuligo, sordes ex ignis flammis adhærentes camino; (2) nigredo, ex putredine, squalor; (3) reliquiæ, v. ç. lactis in vase, arefactæ.

Ἀζαίνω, ficco, exsicco. Ab ἄζω. Hinc

Ἀζαλαῖος, ου, ὁ ἡ ὑ, aridus, siccus.

Ἀζαλέοιο, aridi, gen. sing. Ion. pro ἀζαλέου.

Ἀζαλέος, έα, έον, Hom. Il. 7, 239. idem.

Ἀζάω, arefacio, ficco. Ab eod.

Ἀζαχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, magnum sonum edens, Dor. pro ἀζηχὴς. Ex α intens. & ἠχος.

Ἀζῇ, ficat, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἄζω.

Ἀζιάω, ferveo, Suid. Ex α intens. & ζέω.

Ἀζιμέω, ῶ, ficco, Hes. Ab ἀζαίνω.

Ἄζωρος, ου, ὁ ἡ ὑ, non variegatus, nullis distinctus coloribus. Ex α priv. & ζωρὸς.

Ἄζεο, cole, 2. sing. præs. imper. med. Ion. pro ἄζεσο, seu ἄζῃ, a verbo ἄζομαι, colo.

Ἄζεν, cole, 2. sing. præs. ejusd. sed Doricè.

Ἄζυγος, ου, ὁ ἡ ὑ, non jugatus; (2) cælebs, virgo. Ex α priv. & ζεύγνυμι, jungo.

ΑΖΗΚΗΣ, έος, ὁ ἡ ὑ, aridus, Hom. Il. 15, 25. (2) difficilis, gravis. Hinc ἀζηχὲς, Adv. Il. 4, 435. magno cum clamore, vel indefinenter.

Ἀζηλία, ἡ, ab æmulatione vacuitas. Ab

Ἄζηλος, ου, ὁ ἡ ὑ, quem nullus æmulatur; (2) levis, vilis, negletus; (3) qui zelo, i. zelotypia, non ducitur. Ex α priv. & ζῆλος, zelus.

Ἀζηλοτύπητος, ου, ὁ ἡ ὑ, quem æmulari, aut eum invidere nemo soiet. Ab

Ἀζηλότυπος, ου, ὁ ἡ ὑ, zelotypia & invidia carens, a suspicione alienus. Ex α priv. & ζηλότυπος, invidia percussus.

Ἄζηλωτος, ον, præter modum magnus, & supra invidiam aut spem assequendi positus; (2) contemptibilis, non invidendus. Ern.

Ἀζήμιος, ου, ὁ ἡ ὑ, indemnis, damni expers; (2) impunitus. Inde τὸ ἀζήμιον, ου, impunitas. Ex α priv. & ζημία, damnum.

Ἀζημίως, Adv. sine damno; (2) impune.

ΑΖΗΝ, ῆνος, barba, Etymol.

Ἀζήτητος, ου, ὁ ἡ ὑ, indiscussus, de quo quæstio non est habita. Ex α priv. & ζητέω, inquiro.

Ἀζητὸς, ὴ, ὸν, augustus, venerandus, Suid. Ab ἄζω, veneror.

Ἀζηχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, magnum sonum edens; (2) durus & aridus; (3) indefinens, continuus, perpetuus, qui fit sine intermissione. Ex α intens. & ἠχος, sonus.

ΑΖΟΙ, αν, οἱ ἡ αἱ, servi, servæ; famuli, famulæ.

Ἄζυγος, ος, ὁ ἡ ὑ, injugatus, cælebs. Ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

Ἀζυγία, ας, ἡ, q. d. injugatio, cælibatus. Ab

Ἄζυγος, ου, ὁ ἡ ὑ, idem quod ἄζυγος, & ab eod. Phil. impar. dispar.

Ἄζυμα, ων, τὰ, festum apud Judæos, quo a ... abstinebant Ab

... ὁ ἡ ὑ, non fermentatus, fermenti ... Ex α priv. & ζύμη,

Ἀζυμοφαγία, ας, ἡ, usus panis insermentati, Suic. Ex ἄζυμος, & φαγεῖν.

Ἄζυξ, γος, ὁ ἡ ὑ, qui non est sub jugo; (2) cælebs, innupta; (3) singularis, cum alio non junctus. Ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

ΑΖΩ, ficco, arefacio, unde & ἄζομαι, aresco. Κεφαλὴ δ' ἡμίσεια σέθεν ἄζῃ, Hesiod. Ἔργ. 581.

ΑΖΩ, veneror, colo, Hom. Il. 1, 20. Τοῦτ' ἄρα οἱ γέρας τίμα ἀριδείκετον υἱὸν. Hesiod. Θεογ. 532.

ΑΖΩΔΕΩ, ῶ, irascor, Hes.

Ἀζώνος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui sine zona est, discinctus. Ex α priv. & ζώνη, zona.

Ἄζωος, ου, ὁ ἡ ὑ, animal non procreans; (2) vita carens. Ex α priv. & ζῶον, animal, vel ζόη, vita.

Ἄζωὺ, Nomen proprium viri Hebr. indecl.

Ἄζωρος, ου, ὁ ἡ ὑ, bene temperatus. Ex α intens. & ζωρὸς, merus.

Ἄζωστος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui non est cinctus. Gl. V. discinctus. Ex α priv. & ζωννύω, cingo.

Ἄζωτος, ου, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iisd.

Ἄη, spirabat, 3. s. imp. ind. act. v. ἄημι.

Ἀηδὲς, οῦς, tædio afficior, fastidio. Ab ἀηδὴς.

Ἀηδηκότες, tædio adfecti, laboribus defessi, nom. plur. perf. part. act. Poet. pro ἠηδηκότες.

Ἀηδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, injucundus, insuavis, tædiosus, odiosus, Phil. Ex α priv. & ἡδὺς.

Ἀηδία, ας, ἡ, insuavitas, injucunditas, molestia, tædium. Ab ἀηδὴς.

Ἀηδίζομαι, f. ίσομαι, tædio adficior, fastidio; (2) abhorreo. Ἀηδίζεσθαι γὰρ ξένοις, a novitate rei abhorrere. Ab ἀηδὲς.

Ἀηδίζον, insuflabant, 3. plur. imperf. indic. act. Ionice pro ἠδίζον, a verbo ἀηδίζω.

Ἀηδονεὼν, ῶνος, ὁ ἡ ὑ, & ἀηδόνιος, cantui luscinize similis, lugubris. Ab ἀηδὼν, luscinia.

Ἀηδονίδες, ίου, ὁ, luscinize pullus; pl. ἀηδονεῖς. Ab eod.

Ἀηδονίδων, nom. pl. Ion. pro ἀηδονίδες.

Ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, luscinula; (2) luscinia. Dim.

Ἀηδὼν, όνος, contr. ὼς, ἡ, idem quod ἀηδών.

ΑΗΔΩΝ, όνος, ἡ, luscinia; (2) tibiarum lingula.

Ἀηδῶς, Adv. insuaviter, injucunde; tædiose, Gl. V. (2) gravatim; (3) inimicè. Ab ἀηδὴς.

Ἀήθεια, ας, ἡ, insolentia, insucta novitas; desuetudo, Gl. V. Ab ἀήθης.

Ἀηθείη, insolentia, Ion. pro ἀηθεία.

Ἀήθεσον, Hom. Il. 10, 493. insuetus eram, 1. sing. imp. ind. act. Ion. pro ἀήθεσα, ab

Ἀήθεσα, insuetus sum. Ἀήθεσον γὰρ ἐν ἀνδρῶν, Il. 10, 493. Ab ἀήθης.

Ἀήθεϊ, ῶ. f. ήσω, insuetus sum, non adsuetus sum. Ab eod.

Ἀήθης, ους, ὁ ἡ ὑ, insuetus, insolens; (2) qui non format & instituit mores. Ex α priv. & ἦθος, mos.

Ἀηθίζομαι, desuesco, Gl. V. non fero propter insolentiam, ap. Strab. Ab ἀήθης.

Ἀήθως, Adv. præter morem; (2) inexperte.

Ἀήκης, ους, ὁ ἡ ὑ, aciem non habens, non acutus, obtusus, hebes. Ex α priv. & ἀκὴ.

Ἄημα, ατος, τὸ, spiritus, flatus, flatus venti, spiraculum. Ab ἄω, i. ἄημι, spiro.

Ἀημβατέω, præs. inf. med. Dor. pro ἀϋτέω. Ab

Ἄημι, ἄσω, ἤειρα. ἄω, flabat. ἀεὶς, ἀείρας, spirans, part. ἄημαι, spiro, ἄητο, spirabat. Τῶν ἀπὸ οἱ τε κώλυχρόου Ἀφροδίτης. Hesiod. Ἀσπ. 8. Ab ἄω, spiro.

Ἀημελίη, ες, ἡ, immitis & immansueta animi adfectio. Ex ἀ priv. & ἥμερος, mitis.

ΑΗΡ, ἠέρος, ὁ, aër; (2) cœli temperies; (3) ἡ ἀὴρ, caligo, aër tenebrosus.

Ἄησις, ίος, ἡ, ventus, flatus, spiritus. Ab ἄω, flo.

Ἀήσατος, ου, ὁ ἡ ὑ, invictus; (2) incomparabilis, Dor. pro ἀήττατος, ἀνίκητος. Ex α priv. & ἠσσάομαι, vincor.

ΑΗΣΤΑΟΣ, όλη, όλον, molestus; (2) inquus, injustus, Hom. Il. 5, 876.

Ἀήσυρος, ου, ὁ ἡ ὑ, levis, agilis; (2) tenuis; (3) sublimis, in sublimi agens, qui in aere suspensus fertur. Ex ἀήω, aëro, & σύρω.

Ἄητας, accus. plur. ab ἄητης, ου, flatus.

Ἀητέομαι, volo. Ab ἀήτης, avis.

Ἀήτη, ης, ἡ, ventus, flatus. Ab ἄω, flo.

Ἀήτης, ου, ὁ, idem & ab eod. item avis, ap. Arat.

Ἄητο, spirabat, 3. sing. imp. med. verbi ἄημαι, flo, spiro.

Ἀητοπρὴς, contr. ἀητόρρους, ου, ὁ ἡ ὑ, ventis fluens. s. ex quo fluente venti oriuntur. Ex ἀήτη, ventus, & ῥέω, fluo.

Ἀητὸς, ου, ὁ ἡ ὑ, qui vento perflatur, ventis ac fluctibus expositus, Hom. Il. 18, 410. (2) insatiabilis; (3) magnus. Ab ἄω, flo.

Ἀήττητος, ου, ὁ ἡ ὑ, inexpugnabilis, invictus, inuperabilis; (2) qui nulli labori succumbit. Ex α priv. & ἡττάομαι, vinco.

Ἄηχος, ου, ὁ ἡ ὑ, sine voce. Ἄηχος φωνὴ, Aret. De causis & signis diut. morb. 1, 11. Ab α priv. & ἦχος, sonus, vox.

ΑΘ' pro ἀτ', ob sequentem adspiratam, & ἀτ pro ἄτε, quippe.

Ἀθάλασσος, ος, ὁ ἡ ὑ, maris expers. Ex α priv. & θάλασσα. Unde

Ἀθαλάσσωτος, ος, ὁ ἡ ὑ, maris inexpertus, rei nauticæ rudis, insolens navigandi.

Ἀθαλλὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, non virens, aridus. Ex α priv. & θάλλω, vireo.

Ἀθαλπέως, Adv. sine calore, seu æstu. Ex α priv. & θάλπω, calefacio.

Ἀθαμβέως, Adv. intrepide, impavide. Ab

Ἀθαμβὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, qui stupore non percellitur, intrepidus, impavidus. Ex α priv. & θάμβος, βέω. Unde

Ἀθαμβία, ας, ἡ, terroris vacuitas.

Ἀθάμβος, ος, ὁ ἡ ὑ, idem quod ἀθαμβὴς.

Ἀθάνα, Minerva, Dor. pro Ἀθήνη.

Ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas.

Ἀθανάτηισι, dat. pl. f. g. Ion. pro ἀθανάτοις.

Ἀθανάταν, acc. sing. f. g. Dor. pro ἀθανάτην.

Ἀθανατίζω, f. ίσω, immortalem reddo.

Ἀθανατισμὸς, ὁ, immortalitas.

Ἀθάνατος, ος, ὁ ἡ ὑ, immortalis; (2) sempiternus, æternus, perpetuus; & τὰ πλοῖα οἱ ἀθάνατοι, Dii immortales; (3) decem millia militum selectorum in exercitu Persarum, qui ita decernuntur, quod si quo eorum tempore, vel occiso, statim legatur alius, numerusque ita ipsorum semper constaret tibi. Ex α priv. & θάνατος, mors.

Ἀθαπτος, ος, ὁ ἡ ὑ, insepultus, inhumatus. Ex α priv. & θάπτω, sepelio.

ΑΘΑΡΑ, ας, ἡ, pulsis genus.

Ἀθαρσὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, fiduciæ expers, timidus, trepidus. Ex α priv. & θάρσος, fiducia.

Ἀθαυμασία, ἡ, & ἀθαυμασίη, vacuitas ab admiratione. Ab

Ἀθαύμαστος, ος, ον, expers admirationis. Ab α pr. & θαυμάζω, miror. Hinc

Ἀθαυμαστὶ, & ἀθαυμαστεὶ, Adv. citra admirationem.

Ἀθεάμων, ονος, ὁ ἡ ὑ, qui non spectat. Ex α priv. & θεάομαι, spectо. Unde

Ἀθέατος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui non spectatur, invisibilis, non visus; (2) qui non vidit.

Ἀθεεὶ, Adv. sine Deo, sine numine. Ex α priv. & Θεὸς, Deus.

Ἀθέμιτα, nom. pl. n. g. Ion. pro ἀθέμιστα, ab ἀθέμιστος.

Ἀθενείη, ης, ἡ, Ion. pro ἀθενεία, copia vividi adempta, Aret. De curat. diut. morb. 1, 4. Ex α priv. & θεάομαι, spectо.

Ἀθεΐα, ας, ἡ, impietas. Ex ἄθεος.

Ἀθέϊστος, ος, ὁ ἡ ὑ, numine divino non adflatus, non divinus. Ex eod.

ΑΘΕΡΗΣ, vel ἀθηρὴς, vel ἀθηρὶς, accuratus, exquisitus; (2) contemptus, vilis, Hes.

Ἀθέλγω, f. ξω, mulgeo; (2) fugo.
Ἀθέλητος, ε, ὁ ἡ, qui præter voluntatem fit. Ab ἀθέλω.
Ἀθελήτως, *Adv.* involuntarié.
Ἀθελκτος, ον, immitis, implacabilis. Ab α pr. & θέλγω. *Lenio.*
Ἄθελξις, εως, ἡ, attractio. Ab ἀθέλγω.
Ἀθέλω, f. θελήσω, nolo. Ex α pr. & θέλω.
ΑΘΕΜΒΈΩ, ῶ, lascivio. *Hes.*
Ἀθεμέλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, fundamento carens, sine fundamento. Ex α pr. & θεμέλιον.
Ἀθέμιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ἄθεμις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, illicitus, nefastus.
Ἀθεμίστιος, ε, ὁ ἡ ἡ, injustus. Ex α pr. & θέμις, *jus.*
Ἀθέμιστος, ων ὁ ἡ ἡ, injustus, nefarius.
Ἀθεμιστουργία, ας, ἡ, facinus nefarium, scelus. Ex ἀθέμιστος, & ἔργον, *opus.*
Ἀθεμιτογαμία, f. ἀθεμιστογαμεω, incestas nuptias celebro. *Pseudo-Clem.* ap. *Euseb.*
Ἀθεμιτόγαμία, ας, ἡ, incestæ nuptiæ. Suic. Ex ἀθέμιτος, & γάμος, *nuptiæ.*
Ἀθεμιτόγαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui incestas init nuptias, Suic. Ex iisd.
Ἀθεμιτοποιὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, infanda faciens, infandi gerens, Gl. V. Ex ἀθέμιτον, & ποιῶ.
Ἀθέμιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, nefarius, infandus, nefandus, illicitus, *Phil.* Hinc τὸ ἀθέμιτον, ε, nefas. Ex α pr. & θεμιτὸς.
Ἀθεμιτουργία, ας, nefanda patro, Suic. Ex ἀθέμιτος, & ἔργον, *opus.*
Ἄθεος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui sine Deo est, deum tollit, impius. Ex α pr. & θεὸς. Hinc
Ἀθεότης, ητος, ἡ, ignorantia Dei, impietas.
Ἀθεραπεσία, ας, ἡ, cultus negligentia, item omnino, cum corpus male habetur; (2) neglectus, contemptus, locus, quem colere, curare, tueri debemus. Ex α pr. & θεραπεία, *cultus.*
Ἀθεράπευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, incultus, qui corpore horrido & inculto est; (2) neglectus; (3) insanabilis, incurabilis. Ex iisd.
Ἀθέριστος, ἐος, ὁ ἡ ἡ, spicas, seu aristas non secans, vel tondens. Ex ἀθέρ, & ζείνομαι.
Ἀθέριστος, ἐος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ἄθερος, ἐος, ὁ ἡ ἡ, inspicatus, acutus; (2) contumelia affectus. Ab ἀθέρ, *spica, arista.*
Ἀθερίζεσκον, f. ἀθερίζεσκε, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. pro ἀθέριζον, a verbo
Ἀθερίζω, f. ἰσω, spernio, rejicio, contemno, ac velut spicas degeneres. Ἀνδράσιν ἀμείλησε, καὶ ἀσπουδὶ μὲν εἶχ' ἀθερίζειν, *Il.* 1, 261. Ab ἀθέρ, *spica.*
Ἀθερίνη, ης, ἡ, atherina piscis. Ab eod.
Ἀθερίξ, ικος, ὁ, aristæ, cuspis spicæ. Ab eod.
Ἀθέριστος, f. ἰζω, idem quod ἀθερίζω.
Ἀθέριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non demessis, qui est adhuc in spica; neglectus. Ab ἀθερίζω, vel ex α pr. & θερίζω, *meto.*
Ἀθέρμαντος, ε, ὁ ἡ ἡ, non calefactus; (2) qui non calefit. Ex α pr. & θέρμαντος
Ἄθερμος, ε, ὁ ἡ ἡ, calore vacans. Ab α pr. & θέρμος, *calidus.*
Ἀθερολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, spicilegus, qui aristas, seu spicas colligit. Ex ἀθήρ, & λέγω.
Ἀθερόστεος, ε, ὁ ἡ ἡ, aristatus, aristas habens. Ab ἀθήρ.
Ἀθέρωμα, ατος, τὸ, tuberculum in capite nasci solitum, cui subest aliquid humoris. Ab ἀθέρα.
Ἀθεσία, ας ἡ, inconstantia in pactis, pactorum violatio, perfidia, prævaricatio. Ex α pr. & θέσις, *positio.*
Ἀθεσμία, ας, ἡ, transgressio legis, iniquitas, scelus.
Ἀθέσμιος, ε, ὁ ἡ ἡ, lege carens, exlex, qui legem non observat; (2) de quo lex non est lata; (3) illicitus, iniquus.
Ἀθεσμόθετος, ον, improbus, nullis legibus obediens.
Ἀθεσμόκηρος, ον, in incesto matrimonio vivens.
Ἄθεσμος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem, quod ἄθεμις. Ex α pr. & θεσμὸς, *lex.*
Ἀθέσμως, *Adv.* illicite, nefarie, contra leges.
Ἀθέσπεσος, ε, ὁ ἡ ἡ, ineffabilis, ingens, *Hom. Il.* 3, 3. Ex α pr. & θέσπεσος, *à Deo pronunciatus.*
Ἀθετῆι, *rejicit*, 3. sing. præs. pro ἀθετεῖ ab
Ἀθετίω, ῶ, f. ἡσω, abrogo, aboleo, irritum facio; (2) rejicio, improbo; (3) sperno; (4) contumelioſè tracto; (5) prævaricor. *Phil.* ἀθετῶ, reprobo, decipio; ἀθέτουν, rescindit, decipit, idem; ἠθέτησα, reprobavi, Gl. V. decepi; ἠθέτησαν, deceperunt, *Phil.* aor. 1. ἠθετήθην, abrogatus, perf. part. pass. Ἀθετεῖν πᾶσι χάριν τοῦ Θεοῦ, *Phil.* ἀρχῆν. Οὐκ ἠθέτησεν αὐτοῦ ἀθετῆσαι, *Marc.* 6, 26. Ex α pr. & θετὸς *positus.* Hinc
Ἀθέτημα, ατος, τὸ, abrogatio, improbatio.
Ἀθέτησις, εως, ἡ, abrogatio; (2) deceptio.
Ἀθετητὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, irritus, abdicatus; (2) ineptus, inutilis. Gl. V. inhabilis. Ex α pr. & θετὸς, *positus.*
Ἀθέτως, *Adv.* scelerate, impie. Ab ἄθεος.
Ἀθεωρησία, ἡ, negligentia, in spectando, considerando.
Ἀθεωρητὶ, *Adv.* sine contemplatione. Ab
Ἀθεώρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non spectabilis, in adspectum non cadens; (2) improvisus; (3) a contemplatione alienus, negligens in cognoscendo, considerando. Ex α pr. & θεωρητὸς, *spectabilis.*
Ἀθεωρήτως, *Adv.* non spectabiliter, invisibiliter; (2) imperite, negligenter, temerè.
Ἀθέως, *Adv.* impie, scelerate, sine Deo.
Ἀθηλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non perspicuus, non visus, latens, occultus, *Ion.* pro ἀθήλητος.
Ἀθηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, uberibus insuetus, ablactatus; (2) qui lac non suxit. Ex α pr. & θηλὴ, *papilla.*
Ἀθήλυπρις, ε, ὁ ἡ ἡ, non femineus, non effeminatus, virilis, indomitus, durus. Ex α pr. & θῆλυς, *femineus.*
Ἀθηλυς, εως, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
ΑΘΗΝᾶ, ᾶς, ἡ, Minerva, Pallas.
Ἀθηναζε, *Adv.* Athenas. Ab Ἀθῆναι.
Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, Athenæ, urbs Atticæ.
Ἀθηναίη, ης, ἡ, idem quod Ἀθηνᾶ, *Ionice.*
Ἀθηναῖον, ε, τὸ, Athenæum, templum Minervæ. Ab Ἀθηνᾶ.
Ἀθηναῖος, αία, αῖον, Athenienſis.
Ἀθήνη, ης, ἡ, Minerva Pallas, poëtice.
Ἀθήνηθεν, *Adv.* Athenis, *from Athens.*
Ἀθήνησι, *Adv.* Athenas, *to Athens.* Ab eod.
Ἀθηνογέρων, οντος, ὁ, senex scholaſticus, qui in senectute literis operam navat. Ex Ἀθηνᾶ, Minerva, quæ studiorum præses credebatur, & γέρων, *senex.*
ΑΘΗΡ, ῆρος, ὁ, arista, pars spicæ acuta; (2) spica; (3) spica degener; (4) summa pars cuspidis sagittæ; (5) mucro gladii.
Ἀθήρα, ας, ἡ, idem quod ἀθέρα.
Ἀθηρεύω, ε, ὁ ἡ ἡ, a venatore non indagatus; (2) a venatore non captus; (3) sine feris. A θηρεύω, *venor.*
Ἀθηρηλοιγὸς, ὁ, ὁ, ventilabrum, minutissimas paleas dissipans. Ex ἀθήρ, & λοιγὸς.
Ἀθηρία, ας, ἡ, penuria ferarum. Ab ἄθηρος.
Ἀθηρόξυστον, ε, τὸ, ventilabrum; (2) cochlear, quo puls in olla agitatur. Ex ἀθήρ, *arista*, vel ἀθέρα, *puls* & βράττω, *comedo.*
Ἄθηρος, ε, ὁ ἡ ἡ, a venatore non indagatus; (2) a venatore non captus; (3) sine feris. A θηρεύω, *venor.*
Ἀθηρωλοιγὸς, ὁ, ὁ, ventilabrum, minutissimas paleas dissipans. Ex ἀθήρ, & λοιγὸς.
Ἀθηρία, ας, ἡ, penuria ferarum. Ab ἄθηρος.
Ἀθηρόξυστον, ε, τὸ, ventilabrum; (2) cochlear, quo puls in olla agitatur. Ex ἀθήρ, *arista*, vel ἀθέρα, *puls* & βράττω, *comedo.*
Ἄθηρος, ε, ὁ ἡ ἡ, feris, seu belluis carens; (2) expers venationis; (3) qui capi non potest. Ex α pr. & θὴρ, *fera.*
Ἄθθρωμα, ατος, τὸ, idem quod ἀθήρωμα.
Ἀθησαύριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non repositus in thesauro; (2) qui recondi & adservari nequit; (3) qui nihil reconditi in cràstinum, prodigus. Ex α pr. & θησαυρίζω.
Ἀθητεύω, ε, ὁ ἡ ἡ, nemini mercenarius, qui nulli servit ob mercedem. Ex α priv. & θητεύω, *mercede servio.*
Ἀθιγγανος, ε, ὁ ἡ ἡ, abhorrens à tangendo. Ex α pr. & θίγγανω, *tango.*
Ἀθίγης, ές, ὁ ἡ ἡ, intactus. Ex α pr. & θίγω, *tango.*
Ἄθικτος, ὁ ἡ ἡ, *intactus*; (2) integer, illibatus, intemeratus. Ab
Ἀθιλιάρ, ᾶρος, ὁ, idem & ex iisd. *Hes.*
Ἀθλαύη, f. αύσω, certo, certamen indo; *Hom. Il.* 7, 453. (2) mala tolero, malis exerceor. Ab ἄθλος, *certamen.*
Ἀθλία, ᾶς, f. ἡσω, *Hom. Il.* 7, 453, idem & ab eod. Ἂν δ' ἀθλῇ τις, ἢ στρατεύεται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ, 2 Tim. 2, 5.
Ἄθλημα, ατος, τὸ, certamen, pugna. Ab ἀθλέω.
Ἀθλησις, εως, ἡ, certatio athletica; (2) certamen, seu certatio quævis. Ab eod.
Ἀθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, athleta; (2) certaminum peritus. Ab eod.
Ἀθλητὴς, ῆ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀθλητικὸς, ἡ, ὁν, athleticus, ad athletas seu certatores pertinens; (2) robustus ac firmus. Ab ἀθλητὴς.
Ἀθλητικῶς, *Adv.* athleticè, athletarum more.
Ἀθλητῶν, *luctatorum*, gen. plur. ab ἀθλητὴς.
Ἀθλιος, ία, ιον, miser, ærumnosus, malis exercitus. Ab ἄθλος. Hinc
Ἀθλιότης, ητος, ἡ, miseria, ærumna.
Ἀθλίως, *Adv.* miserè, ærumnosè, infeliciter.
Ἀθλοθεσία, ας ἡ, præmii propositio; ipsum munus & officium athlothetarum. *Suid.*
Ἀθλοθέτεω, ῶ, f. ἡσω, ludos præbeo. Ab ἄθλον, & τίθημι, *pono.*
Ἀθλοθέτης, ε, ὁ, munerarius certaminis, f. qui præmium certaminis constituit; (2) qui quodvis præmium proponit. Ex iisd.
Ἄθλον, ε, τὸ, certaminis præmium; (2) præmium quodlibet; (3) merces sceleris, *i. e.* pœna; (4) labor, ærumna. Ab ἄεθλος.
Ἄθλος, ε, ὁ, certamen; (2) labor, laboriosum negotium. Ab eod.
Ἀθλοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, victor, qui præmium certaminis reportat, *Hom. Il.* 9, 124. Ex ἄθλον, & φέρω, *fero, reporto.*
Ἀθολος, ε, ὁ ἡ ἡ, non turbidus, non turbatus, purus, limpidus. Ex α pr. & θολὸς.
Ἀθολόω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, non turbatus, limpidus. Ex α pr. & θολόω, *turbulentum reddo.*
Ἀθόρυβος, ε, ὁ ἡ ἡ, non perturbatus; (2) qui non perturbatur. Ex α pr. & θόρυβος.
Ἀθόρυβος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & iisd.
Ἀθορύβως, *Adv.* sine tumultu, tranquille.
ΑΘΡΑΓΈΝΗ, ης, ἡ, arbor quædam, ex qua optima igniaria fiunt.
Ἄθραυστος, ε, ὁ ἡ ἡ, infractus, inquassatus; (2) integer, non vulneratus, aut minutus. Ex α pr. & θραυστὸς, *fragilis.*
Ἀθρεπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non nutritus. Ab α pr. & θρεπτὸς, *nutritus.*
ΑΘΡΈΩ, ῶ, f. ἡσω, video, cerno, intueor; (2) diligo, considero, perpendo; (3) circumspicio & cum intentione intueor. Ἀθρεῖν τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς πᾶς, φίτιον, μὴ τι γένηται. Ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν ὅπλων, *Eur. Hec.* 674.
Ἀθρέμματα, των, τὰ, munera à cognatis notis sponsis missa, quum se primum conspiciendas præbebant, *Hes.* Ab ἀθρέω.
ΑΘΡΉΝΗ, ης, ἡ, genus apis, *Suid.*
Ἄθρηνι, f. ἀθρήνει, *Adv.* sine luctu, sine lacrimis. Ex α pr. & θρηνῶ, *luctus.*
Ἀθώραξτος, ὁ ἡ ἡ, non septus, loricatus. Ab α, pr. & θώραξ, *lorica.*
Ἀθρεπτος, ε, illæsus, indemnis. *Eur.*
Ἄθριξ, τριχος, ὁ ἡ ἡ, capillis, sive pilis carens, glaber, *Aret.* Ex α pr. & θρὶξ, *pilus.*
Ἀθριπώδης, ε, ὁ ἡ ἡ, a vermibus non arrosus, sive exesus. Ex α pr. θρὶψ, *vermis*, & ἰδέσθαι, *edulis*, ab ἔδω, *edo.*
Ἀθροίζω, f. ίσω, congrego, colligo, cumulo; & (2) *in passivo*, sum apud me. Ἀθροίζεσθαι ἐν τόποις, πολλὰς στάσεις ἀθροίζουσι ἐαυτῶν, apud se esse. Ἀλλ' ἡ Κάρμη λαὸν δὲ ἀθροίζουσιν, *Soph. Oed. Tyr.* 1282. Παυλὼ ἀθροίσας ἀσπὶδ' Ἀργείων, exercitum, *Eur. Ph.* 78. Ab ἀθρόος.
Ἀθροίσματα, *quæ congregantur*, par. f. aor. 1.
Ἀθρόος, α, ον, ὁ ἡ ἡ, frequens, celebris, confertus; (2) congregans, congregando facies. Ab ἀθροίζω.
Ἀθροισις, εως, ἡ, congressus, coacervatio, conventus, *Phil.* Ab ἀθροίζω.
Ἀθρόισμα, ατος, τὸ, congeries, collectio, acervus; (2) cœtus, multitudo. *Phil.* globus, caterva. Ab eod.
Ἀθροιστικὸς, ἡ, όν, congregativus, collectivus. Ab ἀθροισμα, *collectio.*

Ἄθρυπτος,

Ἀθροισμός, οῦ, ὁ, idem quod ἄθροισμα.
Ἀθροιστήριον, ου, τό, congregationis locus.
Ἀθροιστής, οῦ, ὁ, congregator, collector.
Ἀθροιστικός, ἡ, όν, vim congregandi habens, collectivus. Ab ἀθροίζω, *congrego*.
Ἀθροιστικῶς, *Adv.* catervatim, Gl. V.
Ἄθρόον, *Adv.* pro ἀθρόως, quod vide.
ΑΘΡΟΟΣ, ὁα, όον, *contr.* ἄθρως, *quod minus frequens*, confertus, in unum collectus, coacervatus; (2) universus, simul totus; Ἀθρόον, ἡ ἀδύ, ἡ χήνατον ὕπνου δίξατο, *Chrysost. Hom.* 2. ad pop. *Antioch. Hom. Il.* 22, 270. (3) frequens, densus. Comp. ἀθρόωτερος, ἑρα, ερον.
Ἄθρος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, nullam edens vocem, vel strepitum. Ex α pr. & θρέω.
Ἀθρότης, ητος, ἡ, universitas. Ab ἀθρόος.
Ἀθρόως, *Adv.* confertim; (2) universe, summatim; (3) confestim, celeriter. Ab ἀθρόος.
Ἀθρυπτος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, infragilis; (2) non fractus delicus, non delicatus; (3) non mollis, vinilis; (4) non inflatus. Ex α pr. & θρύπτω, *frango*.
Ἀθρύπτως, *Adv.* non delicate; (2) viriliter.
Ἀθυμέω, ὦ, f. ήσω, animum dispondeo, animum abjicio, animo sum dejecto, animo sum fractus; (2) timeo, angor metu. Ἀθυμεῖν τοῖς φαύλοις ἀφίγμασι, οὐ τύπτεις, τῷ τελευτῶν ἀθυμῶ ὑπηρέτειν. Τοῖς ἀνυπὸ νικρὸς ἀθυμήσεις, ob eadem suorum. Plut. Ab θυμός. Hinc
Ἀθυμητής, οῦ, ὁ, anxius, mœrore adfectus.
Ἀθυμία, ας, ἡ, animi dejectio; (2) tristitia; (3) anxietas; (4) desperatio. Ab ἄθυμος.
Ἀθυμίλω, acc. sing. *Ion.* pro ἀθυμίαν.
Ἄθυμος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, qui animo est dejecto; (2) anxius; (3) mœstus, tristis; (4) pusillanimus, non animosus. Ex α pr. & θυμός, *animus*.
Ἀθύμως, *Adv.* animo dejecto, anxie.
Ἀθυρίσομαι, f. ίσομαι, ludo, lusito; (2) saltito. Ab ἄθυρος.
Ἀθυρίω, f. ήσω, idem & ex iisdem.
Ἀθυρόδρομος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, senectis destitutus. Ex α pr. & θυρίς, *foramen*.
Ἄθυρμα, ατος, τό, ludus puerilis; (2) ludus qui libet; (3) blanditamentum; (4) ornamentum, *Hom. Il.* 10, 566. Ab ἄθυρος.
Ἀθυρμάτιον, ου, τό, idem, sed diminutive.
Ἀθυριλλαπτίζω, ῶ, nugas, ludicra loquor, item, petulanter loquor, linguæ non temperio. Suid. Ex ἄθυρος, *incontinens*, & γλῶσσα.
Ἀθυρογλωσσία, ας, ἡ, incontinentia linguæ, garrulitas, studium nugandi, loquendi. Ab
Ἀθυρογλώττης, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui lingua est effrenis, loquax, garrulus.
Ἀθυρογλωττίζω, ῶ, ὁ, ἡ, ἡ, qui lepet ludes facetiasque pro sua libertate abutitur. Ex ἄθυρος, & γλῶττα, *lex*.
Ἄθυρος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, janua carens, janua non clausa; (2) incontinens. Ex α pr. & θύρα, *janua*.
Ἀθυροστομία, ας, ἡ, idem quod ἀθυρογλωττία.
Ἀθυροστομία, ας, ἡ, oris incontinentia & petulantia. Ab
Ἀθυρόστομος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, cujus os apertum est; (2) qui linguæ temperare nequit, loquax, garrulus. Ab ἄθυρος, & στόμα, *os*.
ΑΘΥΡΩ, ludo, lusito. Ἀφ' ἅπτις σπαίζειν ἀσσον κ' χειρὸν, αὐδρῶν, *Iliad* 15, 364.
Ἄθύρωτος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, janua carens, nullis foribus clausis; (2) incontinens, effrenatus, & qui regi nescit. Ab ἄθυρος.
Ἄθυτος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, non sacrificatus, non immolatus; (2) qui est sine sacrificio, sacrificiis carens. Ex α pr. & θύω, *sacrifico*.
Ἀθώητος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, cui mulcta imposita non est, impunis. Ab
Ἄθῳος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, mulctam non passus, impunis, indemnis, damni expers; (2) innocens, innoxius, insons, criminis expers. Ex α pr. & θλή, *mulcta*.
Ἀθῶόω, ῶ, f. ώσω, absolvo mulcta seu pœna libero; (2) innoxium declaro, probo. Ἀθῶῶν τινα τῆ ἐγκλήματος, τὸ φόνου. Ab ἄθῳος.
Ἀθῴπευτος, & ἀθώπευτος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, qui blanditiis & adulatione emolliri nequit, immitis, misericordiæ expers, incorruptus, qui adulatione & blanditiis, &c. capi non potest. Ex α pr. & θωπεύω, *adulor*.
Ἀθωράκιστος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, qui thoraceatus, aut loricatus non est; (2) inermis. Ex α pr. & θωρακίζομαι, *lorica munior*.
Ἀθώρηκτος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, non ebrius, non temulentus. Ex α pr. & θωρήσσω, *poto*.
Ἀθῶως, *Adv.* citra mulctam & damnum; (2) innoxie. Ex ἄθῳος.
Ἀθῴωσις, εως, ἡ, impunitas; (2) absolutio rei. Ab ἀθῳόω, *absolvo*.
Αἰ, heu! hei! eheu! (2) utinam!
Αἲ, *fi. Dor.* pro εἰ.
Αἰ, heu! eheu! *Interject.*
Αἶα, per aphær. pro γαῖα, terra, *Hom.*
Αἴαγμα, ατος, τό, luctus gemitus. Ab
Αἰάζω, f. άξω, lugeo, lamento. Ἦμοὶ ὃ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πέρα. *Eur. Med.* 1350. Ab αἰ, *heu!*
Αἰάλαι, οἱ, qui duas sorores in matrimonio habent. *Eust.*
Αἰακίδαο, *Ion.* pro Αἰακίδου, ab Αἰακίδης.
Αἰακίδης, ου, ὁ, defendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuosus. Ab αἰάζω, *lugeo*.
Αἰανὴν, *Ion.* pro Αἰαν, voc. sing. ab Αἰας, ντος.
ΑΙΑΝΗΣ, ής, ὁ, ἡ, ἡ, gravis, acerbus, luctuosus; (2) tenebricosus; (3) perpetuus.
Αἰανὸς, ὴ, όν, idem.
Αἰανῶς, perpetuò; (2) graviter.
Αἰαντιάδαο, *Ion.* pro Αἰαντίδου, Telamonis & Oilei, nom. dual. ab Αἰας.
ΑΙΒΟΙ, *vox dolentis seu indignantis*, heu! hei! (2) *admirantis*, papæ!
Αἶγα, acc. sing. ab αἴξ.
Αἰγάγρος & αἰγαγρος, ου, ὁ, capra vel capra silvestris. Ex αἴξ, *capra*, & ἄγριος.
Αἰγάδην, ab Ægis. *Dor.* pro Αἰγίδην.
ΑΙΓΑΝΕΗ, ης, ἡ, *Ion.* αἰγανίη, jaculum, spiculum, tragula, *Hom. Il.* 2. 774.
Αἰγάδιν, *Adv.* subito; (2) impetuose. Al ἀίσσω, νω, *cum impetu feror*.
Αἰγεν, ος, ὁ, pellis caprina. Ab αἴξ, *capra*.
Αἰγεος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, vel εος, εία, εον, caprinus, *Hom. Il.* 3, 247. Ab eodem.
Αἰγέσιππος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, alitis nomen, quasi caprætruncum. Ex αἴξ, *capra*, & ἵππος, *equus*.
Αἰγεσπυρον, τὸ, unguentum populeum, *Reb.* Ab
ΑΙΓΕΙΡΟΣ, ος, ὁ, populus, alnus, *Plin.*
Αἰγειοτόμος, ος, populorum succisor. *Steph.* Ab ἄγειρος, & τέμνω, *cædo*.
Αἰγιλάτης, ος, ὁ, caprinus, quasi caprarum agitator. Ex αἴξ, & ἐλαύνω, vel ἐλάω.
Αἰγιλός, idem quod αἰγειρος.
Αἰγιλώδης, ους, ὁ, ἡ, ἡ, plicatior. Ab αἰγίλιος.
Αἰγιαλίτης, ος, ὁ, littoreus; (2) in littore habitans. Ab eodem. Hinc
Αἰγιαλίτις, ίδος, ἡ, *Ion.* ίη; (2) quæ in littore habitat.
ΑΙΓΙΑΛΟΣ, οῦ, ὁ, littus, ora maritima, *Hom. Il.* 2, 210. Hinc
Αἰγιαλώδης, ους, ὁ, ἡ, ἡ, littoreus.
Αἰγιβότης, ου, ὁ, capras pascens, pastor caprarum. Ex αἴξ, & βόσκω, *pasco*.
Αἰγιβοτος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, capras pascens, caprispascendis aptus. Ex nisi.
Αἰγιδὸν, pro αἰγιδα, acc. *f.* ab αἰγίς.
Αἰγίδιον, ος, τό, capella, hœdus, *Dim.* Ab αἴξ.
Αἰγίζω, f. ίσω, dilectum, dilanio, flo vehementius, tempestate adfligo; (2) capras pasco. Ab αἴξ, *capra*, &c.
ΑΙΓΙΘΑΛΛΟΣ, οῦ, ὁ, parus, avis quædam; (2) *cum crista*; (3) quoddam saltationis genus.
ΑΙΓΙΘΟΣ, ος, ὁ, salas, avis quædam.
Αἰγικαπρος, *Dor.* pro
Αἰγικαπρος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, capricrus, crura caprina habens. Ex αἴξ *capra* & κάπρος, *aper*.
Αἰγικόρεις, ῆος, ὁ, caprarius, qui capras habet, & pascit; (2) cujusvis pecoris pastor; *usitatius plurale* αἰγικορῆς, pars Atheniensium. Ex αἴξ, *capra*, & κορέω, *satio*.
Αἰγίλιψ, ιπος, ὁ, ἡ, ἡ, præruptus. Ex αἴξ *capra*, & λείπω, *linquo*, qu. *ad cujus fastigium pervenire capræ nequeant*; *sine*. Ex αἴξ, procella, Hes. *quem fluctus & procellæ* attingere nequeunt.
Αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, herba quædam capris grata, Ab αἴξ, *capra*.
Αἰγίλωψ, *Ægilus* sive *Capraria*, genit. sing. *Dor.* pro Αἰγίλω. ab Αἰγίλωψ, *Ægilus*, *insula maris Ligustici*.
Αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, vitium oculi capris familiare; (2) testuca, avenæ quoddam genus; (3) herba, quæ hordeum necat; (4) arboris glandiferæ genus. Ex αἴξ, & ὤψ, *oculus*.
Αἰγιόεις, εσσα, εν, capris abundans. Ab αἴξ.
Αἰγιόχοιο, *Ion.* pro αἰγιόχου, ab
Αἰγιόχος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, ægida gestans, seu habens, vel etiam a capra nutritus. Jovis epith. *Hom. Il.* 1. 201. Ex αἰγίς, *ægis*, & ἔχω, *habeo*, vel etiam ex αἴξ, *capra*, & ὄχος, *cibus*.
Αἰγίπαν, ανος, ὁ, capripan, semicaper Pan, qui sic dictus, quod caprino fuisse corpore fingitur. Gl. V. semicaper. Ex αἴξ, *capra* & Πάν, *Pan*.
Αἰγιπόδης, ος, ὁ, capripes. Ab αἰγίπους.
Αἰγιπυς, οδος, ὁ, ἡ, ἡ, pedibus caprinis prædictus. Ex αἴξ, & πους, *pes*.
Αἰγιτυρος, ος, ὁ, idem quod αἰγιπυρος.
Αἰγίς, ίδος, ἡ, pellis caprina; (2) munimentum pectoris, ægis; (3) genus rictus; (4) quoddam, quod medullio pini arboris innascitur. Ab αἴξ, *capra*.
Αἰγίσκος, ος, ὁ, caprijavenis, hœdus. *Dim.* ΑΙΓΑΗ, ης, ἡ, fulgor, splendor.
Αἰγλήεντα, *Dor.* & *contr.* pro αἰγλίεντα, ab
Αἰγλίεις, έσσα, έν, fulgens, splendidus coruscus, *Hom. Il.* 1, 511. Ab αἴγλη.
Αἰγοβοσκός, ος, ὁ, ἡ, ἡ, captarius, pastor caprarum. Ex αἴξ, & βόσκω, *pasco*.
Αἰγοβότας, *Dor.* pro
Αἰγοβότης, ου, ὁ, idem ac αἰγοβοσκός.
Αἰγογενής, ές, ὁ, ἡ, ἡ, caprigenus, Gl. V. Ex αἴξ, & γίνομαι, *nascor*.
Αἰγοδέρης, caprarum pelt pretii. Ex αἴξ, *capra*, & δέρω, *jugulo*.
Αἰγοθλής, ος, ὁ, ἡ, ἡ, caprimulgus, avis quadam. Ex αἴξ, & θηλή, *mamma*.
Αἰγόκερως, ατος, τό, fœmina Græcum, sic dictum, quod semen habet corniculis simile. Ex αἴξ, & κέρας, *cornu*.
Αἰγοκερώς, ώτος, ὁ, caprocervus. Ex infl.
Αἰγόκερως, ατος, ὁ, capricornus. Ex infl.
Αἰγοκέφαλος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, capriceps, capitinum caput habens; (2) avis quædam. Ex αἴξ, *capra*, & κεφαλή, *caput*.
Αἰγοκλαθής, ος, ὁ, herba capris noxia. Ex αἴξ, & κλάθρον, *tondeo*.
Αἰγομάνδρης, pastor caprarum. Ab αἴξ & μάνδρα.
Αἰγονομεύς, έως, ὁ, caprarum, pastor caprarum.
Αἰγονόμιον, ου, τό, gregem caprarum. Ex
Αἰγονόμος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, caprarius; (2) locus, qui caprispascendis fuppeditat. Ex αἴξ, & νέμω.
Αἰγόνυξ, υχος, ὁ, ἡ, ἡ, ungulas caprinas habens. Ex αἴξ, & ὄνυξ, *ungula*.
Αἰγοπόδης, ος, ὁ, ἡ, ἡ, capripes. Ex αἴξ, & πούς.
Αἰγοτριχόπαπος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, caprinum habens faciem. Ex αἴξ, & πρόσωπον, *facies*.
Αἰγος, *caprinus*, f. n. fin. ab αἴξ, *capra*.
Αἰγοτριχίη, ης, caprarum in modum hirtus sum, *Suid.* Ex αἴξ, & θρίξ, *pilus*.
Αἰγοφόνος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, caprivorus, caprias comedens. Ex αἴξ, & φαγεῖν, *comedere*.
Αἰγόφθαλμος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, oculos habens caprinos. Ex αἴξ, & ὀφθαλμός, *oculus*.
ΑΙΓΥΠΙΟΣ, ου, ὁ, vultur; *Hom. Il.*
Αἰγυπτιάζω, f. άσω, Ægyptios imitor; (2) cafre me gero, ut Ægyptii; (3) aduro.
Αἰγύπτιος, ου, ον, Ægyptius.
Αἰγυπτιστὶ, dolose, more Ægyptiorum. Ab
ΑΙΓΥΠΤΟΣ, ου, ἡ, Ægyptus, regio Africæ pervetustæ; (2) Nilus.
ΑΙΓΥΛΙΟΣ, ου, ὁ, ulula.
Αἰγων, ῶνος, ὁ, caprile. Ab αἴξ, *capra*.

Αἰγωπὸς, υ, ὁ, habens oculos caprinos. Ex αἴξ, & ὤψ, *oculus*

Ἄϊδαο, *Æol.* pro Ἄϊδυ, ab Ἄϊδυς.

Ἄϊδε, *quia*, nom. pl. a masc. sing. ὅδε.

Αἰδέσθαι, inf. med. *contr.* pro αἰδήσεσθαι, ab

Αἰδέομαι, ὔμαι, f. ἐσομαι, & ἠσομαι, p. ᾐδεσμαι, *vereor, reverenter, Hom. Il.* 1, 22. (2) timeo, *memo*; (3) pudet me, *vereconditer*; (4) non audeo; (5) placeor, *injurium remitto*; (6) placeo, *exoto*; ᾐδέσθην, a. 1. pass. *veritus sum*. Ἀϊδεῖσθ' ἀνδρὸς ἀριστεύοντος, θυέειν οἱ δίκαιοι πάντα, *pudet*. Ἀλλ' εἰδὼς αἰδοῖ μὴ ἀκαλήρατ' ἐπος, ὡς κεν ἐγὼ γήρᾳ φρονεοίμαν, *Soph.* 205. Ab αἰδώς.

Ἀϊδὲς, *obscurum*, neutr. ab ἀϊδὴς, *obscurus*.

Αἰδεῦ ἐν, *Hom. Il.* 7, 93. 3 pl. aor. 1, ind pass. *Ion.* & *Dor.* pro ᾐδέσθησαν, ab αἰδέομαι.

Αἰδέσιμος, η, ὁ ἡ ἡ, venerabilis, *reverentia dignus*; honestus, *Gl. V.* observabilis, *Gl. V.* (2) *dignus qui exoletus*, (3) inviolatus, intactus. Ab eod. Hinc

Αἰδεσιμότης, ητος, ἡ, *veneratio*.

Αἰδέσις, εως, ἡ, *veneratio*, *reverentia*; (2) venia, (3) misericordia. Ab αἰδέομαι.

Αἰδέσσαι, 2. fing. aor. 1. imperat. med. *Poet.* pro αἰδέσαι, a verbo eod.

Αἰδεσσιμος, η, ον, pudicus, *Ph.* Ab αἰδέομαι.

Αἰδεσσιμότης, pudicitia, *Ph.* A præc.

Αἰδέσσος, η, ον, *reverentia dignus*. Ab eod.

Ἀϊδόνιθα, *reverenter*, 1. pl. pass. præt. ind. med. *Dor.* pro κἀϊδόμεθα, vel αἰδόμεθα, a verbo eod.

Ἀϊδρα, *Ion.* pro Ἄϊδα, ab Ἄϊδης.

Ἄϊεν, *inferno*, *Orac.* *vid.* fin. voc. d.

Αἰθάλη, ης, ὁ, ἡ, ἠ, *tenebricosus*, (2) arcanus; (3) inexplicabilis, *Hom. Il.* 2, 456. (4) e conspectu fugiens, exosus. Ab ἀειδὴς vel ex α pr. & δήλη, *manifestus*.

Αἰθάλως, *Adv.* obscure, ut conspectus adimatur, exitiose. Ab αἰθάλη.

Αἰδημονίσαι, *verecundari*. Ab αἰδήμων.

Αἰδημοσύνη, ης, ἡ, *verecundia*; *verecundiam servo*. Ab αἰδήμων.

Αἰδημόνως, *Adv.* *verecunde*, *pudenter*. Ab

Αἰδήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *verecundus*; *pudicus*, *Gl. V.* Ab αἰδώς.

Ἀϊδης, ές, ὁ ἡ ἡ, qui cerni nequit; (2) alienus. Ex α priv. & εἶδα, *video*.

Ἄϊδης, ου, ὁ, *orcus*, (2) mors; (3) sepulchrum; (4) inferi.

Ἀϊδίζω, *perpetuo*, *Gl. V.* A seq.

Ἀϊδιος, ος, ον ᾱ ἡ, *perpetuus*, *æternus*. Ab ἀεὶ, *semper*

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, *æternitas*. Ab ἀΐδιος.

Ἀϊδιος, *Adv.* *semiterne*, *in perpetuum*.

Ἀϊδοις, *verebantur*, *obs.* pass. *Ion.* pro αἰδοῖαι, ab αἰδώς, quod est fem. ab αἰδνος.

Αἰδοῖος, & ἰδνὸς, η, ὸν, *teneriticius*. Ex α pr. & ἰδὼν, *videre*.

Ἀϊδοῖσι, *eorum*, pro ἀϊδίοις, ab ἀΐδιος, ὁς.

Αἰδυίσκεσθαι, *maxime verecundari*, superl. *Poet.* pro αἰδεσθήσεσθαι, ab αἰδέομαι, *verecundor*.

Ἀϊδύλης, gen. *Ion.* pro αἰδοίας, ab eod.

Αἰδοιικος, η, ὁ, ad inguen pertinens. Ab

Αἰδοῖον, υ, τὸ, inguen, *verecundum*; αἰδοῖα, pudenda. Ab αἰδώς.

Αἰδοῖος, οία, οῖον, *venerabilis*, *venerandus*; (2) *verecundus*, *Hom. Il.* 2, 514. Ab eodem.

Αἰδοιοφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, *formam inguinis habens*. Ab

Αἰδοιόω, *Adv.* cum reverentia. Ab αἰδοῖος.

Αἰδομαι, *reverer*. Αἰδομένην τ' ἀνδρῶν αἰδοῖον ἐόντα, *Hom. Il.* 5, 531. Ab αἰδώς.

Αἰδόμενω, *reverti*, dual. ab αἰδόμενος.

Ἀϊδος, *Orac.* gen. sing. ab ἄϊς, *Orcus*.

Ἄϊδος, ους, τὸ, idem quod αἰδώς.

Ἄϊδρα, *Poet.* 2. sing. præt. imp. med. *contr.* pro αἰδέου, ab αἰδέομαι.

Ἄϊδρις, *Poet.* 1 *contr.* pro αἰδοῖς, ab αἰδώς.

Ἄϊδρι, *Orac.* gen. sing. ab ἄϊς, ιδος, ὁ, *Orcus*.

Αἰδροφίτης, ου, ὁ, qui ad inferos pertinet. Ex ἄϊδης, *orcus*, ὁ, ἡ, *Ion.*, & φρεσὶ, *mente*.

Αἰδρος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, *verecundum* in modum habens, *verecundus*. Ex αἰδὼς, & φρὴν.

Αἰδρὸς, ὰς, ὁ, ἡ, & αἰδρὶς, *insolens*, *impudentia*, *Hom. Od.* 12, 41. Ex α pr. & ἰδρὼς, *scientia*.

Ἀϊδρῖνει, dat. pl. *Ion.* pro αἰδρείοις.

Ἀϊδρῖνις, gen. sing. *Ion.* pro αἰδρείης.

Αἰδρήνες, ἠσσα, ἠν, *insciens*, *imprudens*.

Ἄϊδρις, ος, & *Poet.* ιος, ὁ, ἡ, ἰ, *ignarus insciens*, *imperitus*. Ἄϊδρι φωτὶ ἔοικας, *Hom. Il.* 3, 21. Ex α priv. & ἰδρὼς, *scientia*.

Αἰδρόθυμος, ον, *propre justitiæ negligens*, 2. *pertinacis animi*, *ferus*.

Ἀϊδρυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, *instabilis*. Ex α pr. & ἱδρυτὸς, *fundatus*.

Αἰδρῶς, *Adv.* *imperite*; (2) *perspicue*. Ab ἄϊδρις.

Αἴ ΔΤΑΟΣ, ὰλη, υλον, *audax*, *Hesych.* Ἀϊάλου, *Ion.* pro αἰδάλου, ab αἰδὰς.

Ἀϊέρι, ιος, ὁ, *Pluto*, *Orcus*, *Hom. Il.* 5, 190. Ab ἄϊδης.

Ἀϊδωνεύς, gen. *Ion.* pro αἰδωνέως.

ΑΙΔΩΣ, έος, *contr.* ους, ὁ, ἡ, *pudor*, *verecundia*; (2) reverentia, *veneratio*, *observantia*; (3) membrum genitale, inguen, pudenda.

Αἴδως, *Adv.* *invisibiliter* (2) *modo incomprehensibili*. Ab ἀΐδης.

Ἄϊει, ιος, ος, Poet. pro ἀεί.

Ἀϊεγενετάων, *Hom. Il.* 1, 490. gen. pl. *Poet.* & *Æol.* pro ἀειγενετῶν, ab ἀείγενετος.

Ἀϊελιος, ου, idem qui ἀειλιος.

Ἀϊετὸς, *Hom. Il.* 8, 247. *Att.* pro ἀετὸς.

Ἀϊζηὸς, ὴ, ὁ, *juvenilis*. Ab

ΑΪΖΗΟΣ, ε, ὁ, *juvenis*, qui robore juvenili viget, *Hom. Il.* 2, 660.

Αἰθάδης, ές, *unum*, *lamentabile*; (2) *grave valde* & *molestum*; (3) *æternum*. Ab αἰεὶ.

Ἄϊθε, *Hom. Il.* 2, 162. *Ion* pro ἄϊαι.

Αἴϊτται, *Æol.* pro Ἄϊπτω, ab Ἄϊπτης, ω.

Αἰΐ, ob seq. literam aspiratam pro αἴτ', & hoc pro αἴτε, nom. pl. ab ὅστις, *quæ*.

Αἰθαλίδης, ία, ίος, *cineritius*, sc. *color*. A seq.

Αἰθάλη, ης, ἡ, *fuligo*, *favilla*. Ab αἴθω, καίω.

Αἰθαλὶς, ίδος, *splendidus*, *illustris*. *Eras.*

Αἰθαλίτις, ὴ, *splendida*.

Αἰθαλώεις, ᾶσα, εν, *fumosus*, *fuliginosus*. R. Αἰθαλίαι, ων, ὁ, *ardens*.

Αἰθαλόεις, εσσα, εν, *ardens*, *Hom. Il.* 2, 415. Ἔχων αἰθαλόεντα πεφαυίαν, *Hesiod. Theog.* 773, & 504. Ab αἰθάλη.

Αἰθαλοπομπία, ας, ἡ, *tumi inflar vana jactantia*, *magniloquentia*. Ex αἰθάλη, *fuligo*, & κομπὸς, *jactus*.

Αἰθαλόω, ῶ, f. ώσω, *uro*, *comburo*; (2) *rigesco*. Ab αἰθάλη. Hinc

Αἰθαλωτὸς, ὴ, ὸν, *fuliginosus*, *fumeus*, *obscurus*; (2) in favillas conversus.

Αἰθάλωτος, ὴ, ὸν *ustus*, *combustus*.

Αἰθὰν, gen. pl. *Dor.* pro αἰθῶν, ab αἰθὼν, *nigra*, quod ab αἴθω.

Αἴθε, utinam, *Ion. Il.* 1, 127. *Dor.* pro εἴθε.

Αἰθερομαζατία, ῶ, f. ήσω, per ætherem incedo. Ex αἰθὴρ, *æther*, & inus. ἔκτιω, *vado*.

Αἰθέρι, *Adv.* in æthere. Ab αἰθὴρ, *æther*.

Αἰθέριος, ος, ὁ ἡ ἡ, vel αἰθέριος, ία, ον, *æthereus*. Ab eod. Hinc

Αἰθερίων, ωνος, ὁ, *idem*.

Αἰθερομαζατία, ὡ, idem quod αἰθερομαζατία.

Αἰθεροδρόμος, ος, ὁ ἡ ἡ, *per ætherem currens*. Ex αἰθὴρ, *æther*, & inus. δρόμος, *curro*.

Αἰθεροπόδης, ίος, ὁ ἡ ἡ, *ætheris formam habens*. Ex αἰθὴρ, & πούς, *firma*.

Αἰθερονίος, ος, ὁ, ἡ, qui in aëre, aut in altis locis pascitur.

Αἰθεροπλαγχθὴς, ος, qui in aëre vagatur, ut avis, vel cœlo ut stellæ. Ex πλαγχθὴ, *error*.

Αἰθέστερος, ος, ον, ex ustione niger. Ab αἴθω.

Αἰθὴρ, ερος, ὁ, *æther*; (2) aer; (3) cœlum, Deorum domicilium; *Hom. Il.* 2, 412. (4) inflammatio.

Αἴθηστος, ος, ὁ ἡ ἡ, *optus comburi*, quod facile comburitur. *Etym.* Ab αἴθω, *uro*.

Αἰθίοπες, ας, ὁ, *Æthiops*, *Hom. Il.* 1, 422. (2) *fuscus*. Ex αἴθω, *uro*, & ὤψ, *facies*.

Αἰθιοπίζω, more Æthiopum utor.

Αἰθιοπικὸς, ὴ, όν, *Æthiopicus*.

Αἰθιοπὶς, ίδος, ἡ, *Æthiopica fœmina*, *lingua*, &c.

Αἰθόνας, ων, *Hes.* αἰθόλιτες, *fluid.* pustulæ in summa cute, ex igne vel aliunde. Ab αἴθω.

Αἰθρομένοι, *Ion.* pro αἰθομένοι, ab ἄθομαι.

Αἰθομένα, *ardentem*, acc. sing. ab αἴθω, *ardens*.

Αἰθὸς, ός, τὸ, æstus, ardor; (2) ignis flamma. Ab eod.

Αἰθὸς, ὴ, ὸν, *niger*, in carbonem redactus. *Eustath.* Ab eod.

Αἰθουσα, ης, ἡ, *porticus*, *Hom. Il.* 6, 244.

Αἰθούσῃ, dat. f. præs. part. ab αἴθω.

Αἰθοψ, οπος, ὁ ἡ ἡ, *niger*; *Hom. Il.* 1. 461. (2) *rutilus*; (3) *calidus*; (4) *splendidus*. Ex αἴθω, *uro*, & ὄψις, *facies*.

ΑΙΘΡΑ, ας, ἡ, *aëris serenitas*, *sudus tempestas*, *Hom. Il.* 27, 645.

Αἰθρίω, ὰ, f. ήσω, *conturbo tempestate*, seu procella. Ab αἴθρα.

Αἰθρηγενέτης, ου, ὁ, *frigus & pruinam*, vel etiam *serenitatem inducens*. Ex αἰθὴρ, & γένομαι, *nascor*. Unde

Αἰθρηγενὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *Hom. Il.* 15, 170.

Αἰθρης, *æthræ*, gen. f. *Ion.* pro αἰθρας.

Αἰθρία, ας, ἡ, *aër sudus*, *serenitas*, *sudum*; (2) *serenum nocturnum*; (3) *diem*, ut ἐν αἰθρίᾳ, *sub dio*. Ab αἴθρα.

Αἰθριάζω, f. άσω, *sereno*, *serenum induco*; (2) *in sereno cœlo versor*. Αἰθριάζειν ἐλέγομεν τὰς νεφέλας. Ab αἰθρία.

Αἰθρίαν, ῶ, f. άσω, *nocturno sereno expono*, *sub dio per noctem expono*. Ab eod.

Αἰθρινος ὴ, όν, *matutinus*. Ab eod.

Αἰθριοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, *sub dio cubo*. Ex αἰθρία, & κοίτη, *cubile*.

Αἴθριος, ος, ὁ ἡ ἡ, *serenus*, *sudus*; *apricus*, *clarus*, *Gl. V.* (2) *subdialis*, qui est sub dio; ab αἰθρία, *serenitas*; (3) *frigidus*. Ab αἴθρα, *frigus*.

Αἰθριον, *sereno*, *Gl. V.* Ab αἴθρα.

Αἰθροβάτης, ὰ, ὁ, qui in aëre ambulat.

Αἰθροκτὴς, ὴ, ὁ, *pruina*, *frigus matutinum*.

Αἴθρος, ὰ, ὁ, *ventus a serena parte cœli flans*. Ab αἰθρία.

ΑΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, *mergus*, *fulica*.

Αἰθυμα, ατος, τὸ, *tomex*, *fuscitabulum*; (2) *ornamentum*.

Αἰθυιδρεπὴς, ὲς, Epith. *piscatoris*, qui perpetuo in mari versatur, & e mari victum quærit, ut mergi, ex αἰθυια, & τρέφομαι, *alo*.

Αἰθυκτὴς, ὴρος, ὁ, ἡ, *violentus*, *impetuosus*. Ab αἰθύσσω.

Αἰθυκτοκώδης, ίος, ὁ ἡ ἡ, qui refert formam pustularum. Ab αἰθύλιτες, quod idem est ac αἰθόλιτες.

Αἰθύσσω, f. ξω, *splendeo*; (2) *calefacio*; (3) *fuscito*; (4) *moveo*, *quatio*, (5) *jacio*; (6) *extendo*; (7) *prorumpo*. Αἰθύσσων λιπαρὸς ἀνθος ὑπὲρ δὲ κόμης, *Ep.* Ab

ΑΙΘΩ, uro, accendo; cremo, *Gl. V.* (2) *fulgeo*, *splendeo*; (3) *ardeo*. Σίλλαι δὲ σευρὸς αἰθομένοιο ἔκαστ' ἐν δίφρῳ, *Hesiod. Asp.* 60. Αἴθειν ἱερὰ, *sacra facere*, *Soph. Poet.* 1025.

Αἴθω, *exspiro*. Ab ἄημι.

Αἰθων, ωνος, ὁ, *ardens*, *flagrans*; (2) *comburendi vim habens*; (3) *splendidus*, *fulgidus*; (4) *fervidus*, *agilis*; (5) *niger*, seu *rutilus*. Ab αἴθω.

Αἰκὲ νέλοιεν, *Hom. Il.* 1, 66. pro εἴκε, εἶεν, *si quidem*. *Dor.* pro εἰκε.

ΑΙΚΑΛΑΩ, *blandior*, *adsentior*, *adulor*. Τὰ μὴ λέγει αἰκαλᾷ με, *Arist.* Eq. 215. Hinc

Αἰκαλὼν, ωνος, ὁ, *adulator*, *adsentator*.

Αἰκὴ, ῆς, ἡ, *motus alicujus*, qui irruit; (2) *motus violentus quivis*, *impetus*, *Hom. Il.* 15, 708. Ab ἀίσσω, *ruo*.

Αἰκία, ας, ἡ, plaga, verberatio, pulsatio; (2) injuria, quæ fit cædendo, aut pulsando.

Αἰκίζω, f. ίσω, verberibus indigne adficio, pulso, contumelioſe tracto, mutilo; αἰκίζει, cruciat, Ph. αἰκίζομαί σε, verbero, affligo te, mulcto te; αἰκίζομαι ὑπὸ σου, affligor de te, mulctor de te, Gl. V. unde & de iis dicitur, qui gravius lugendo ſe ipſi male tractant. Καὶ νὺν κατ' ἄκρας συνδίτας αἰκίζεται, Soph. Aj. 60. Ἦ τις τιρόννων ἐστὶν ἡδίσμάτων, χαίρεις κλύουσ'; Eur. Med. 1133. A præc.

Αἴκιον, ου, τὸ, læſio, damnum. Ab αἰκία.

Αἰκισμα, ατος, τὸ, idem quod

Αἰκισμός, οῦ, ὁ, verbera, pulſatio, plaga, flagellatio. Ab αἰκίζω.

Αἰκιστικός, ἡ, ὸν, ad pulſandum proclivis, contumelioſus. Ab eod.

Αἰκτρία, ας, ἡ, quæ pulsat. Ab eod.

Αἴλινα, ων, τὰ, veſpertina cœna; (2) poſtcœnium. Ab

ΑΙΛΙΝΟΣ, η, ον, veſpertinus, Heſ.

Αἴκτος, ος, ον, inacceſſus; (2) ingens. Ex α pr. & ἰκνέομαι, venio.

Αἰκῶς, Adv. miſerenter, turpiter, contumelioſe, Hom. Il. 22, 335. Ab αἰκία, vel etiam pro αἰκιῶς, quod ſuo loco videndum.

Αἴλινα, Adv. lugubriter.

Αἰλινος, miſer, lamentabilis.

Αἰλουρος, ου, ὁ, radix quædam, qua cati utuntur. Ab αἴλουρος.

Αἰλουρόμυρμηξ, ηκος, ὁ, ἡ, cati ſeu felis formam habens, R. Ex αἴλουρος, & μύρμηξ.

ΑΙΛΟΤΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, felis, catus; (2) piſcis quidam.

ΑΙΜΑ, ατος, τὸ, ſanguis, cruor; (2) cædes, homicidium; (3) conſanguinitas; (4) genus, ſtirps, poſteri.

Αἱμακορία, & αἱμακυρίαι, parentatio, inferiæ. Ex ἅιμα, & κοέω, ſatio.

Αἱματίτης, ης, ὁ, ſanguinolentus. Ab ἅιμα.

Αἱματόεις, εσσα, εν, idem & ab eod.

Αἱματοπις, ιδος, ἡ, color ſanguinem præ ſe ferens. A teq.

Αἱματωψ, ῶπος, ὁ, cruenta ſuffuſio, præſertim in oculis; (2) cui oculi ſunt cruenti. Item vel ebrius, ſanguineus, ut χοιὸν αἱματῶπα λοτα. Arct. Ex αἱματόω, & ὤψ.

Αἱμάξασα, aor. 1. part. act. f. verbi αἱμάσσω.

Αἱμαχθάς, άδος, ἡ, Hom. Od. 18, 308 ſæpes, propriè quæ ſpinas habet. macerias, ſeptum maceriæ. Ab ἅιμα, ſanguis, quia αἱμάσσοντας. vel per αἱμασσιὰν imitantur. Hinc

Αἱμασιὰς, άδος, ὁ, ἡ, macerias e lapidibus temerè congeſtis ſine luto aut calce ſtructa, Etym.

Αἱμάσσω, vel αἱμάττω, fut. ξω, cruento, vulnerando ſanguinem elicio; (2) ſanguinem fundo, cruentus ſum; αἱματόω, cruentatus, perf. part paſſ. Ὡς σ' ὡς τοιῆδε χεῖρες αἱμάξαι θεοτόκε Soph. Aj 450. Κἄτ' ἔσω τὸν ἄνακτα πέτρα πέτρᾳ κατθανεῖν αἱμάξει σιδηρεῖ, Id. Phil 994. Ab ἅιμα

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, ſanguinis effuſio. Ex αἷμα, & ἐκχυσις, effuſio.

Αἱματηρός, ή, όν, ſanguinolentus, cruentus

Αἱματηφόρος, ον, idem.

Αἱματία, ας, ἡ, jus nigrum apud Lacedæmonios in primis obſitatum. Ab eod.

Αἱματίζω, f. ίσω, ſanguinem elicio. Ab eod.

Αἱματικός, ἡ, όν, ſanguineus. Ab eod.

Αἱματόεις, εσσα, εν, idem & ab eod.

Αἱμάτιον, ου, ὁ, ἡ, exiguus ſanguis. Dim. ab ἅιμα.

Αἱματίτης, ὁ, λίθος, hæmatites lapis. Hinc

Αἱματῖτις, ιδος, ἡ, ſanguinaria.

Αἱματωπός, ή, όν, ſanguineus; (2) purpureus. Ab ἅιμα.

Αἱματώσασαι, nom. plur. fem. gen. ab αἱματώσασα.

Αἱματοβόρος, ὁ, λιχὼν, ſanguinem lambens. Ab ἅιμα & λείχω, lambo.

Αἱματοποιητικός, ἡ, όν, ſanguificandi vim habens, ſanguificus. Ex ἅιμα, & ποιέω.

Αἱματοποτέω, ῶ, ſanguinem poto. Ab

Αἱματοπότης, ου, ὁ, ſanguinem bibens. Ex ἅιμα, & πότης, potator.

Αἱματορροέω, ſanguine fluo.

Αἱματορρόφος, ὁ, ἡ, ſanguinem ſorbens, ab ἅιμα & ῥοφέω, ſorbeo.

Αἱματόρυτος, ου, ὁ, ἡ, ſanguine fluens. Ex ἅιμα, & ῥυτὸς, fluidus.

Αἱματοσταγὴς, ές, ὁ, ἡ, ſanguine diſtillans. Ex ἅιμα, & στάζω, ſtillo.

Αἱματοσφαγὴς, ές, ὁ, ἡ, ſanguinolente jugulatus. Ex ἅιμα, & σφάζω, jugulo.

Αἱματοφλυσίδες, αἱ, ſuppreſſiones ſuppurtumeſcentis ſanguinis; (2) plenæ ſanguine & tumeſcentes venæ. Ex ἅιμα, ſanguis, φλὺξ, vena, & σῆσις, ſtatio.

Αἱματόφυρτος, ου, ὁ, ἡ, ſanguine permixtus, ſanguinolentus. Ex ἅιμα, & φύρω.

Αἱματοχαρὴς, ές, ὁ, ἡ, ſanguine gaudens, ſanguinarius. Ex ἅιμα, & χαίρω, gaudeo.

Αἱματόω, ῶ, futur. ώσω, cruento, cruore ſeu ſanguine inficio, ſanguinolentum reddo; (2) interficio; (3) in ſanguinem verto. Καὶ τὰ ἐκόντια ἐδείκνυ μὴ ὑ, κατέθηκε ὁ ἡματωμένα ὅπως ὥιτο τὸν σάκκον ὀψέως, Xen. Cyr. 1, 17. Ab ἅιμα.

Αἱματώδης, ες, ὁ, ἡ, ſanguinolentus, ſanguineus, cruentus. Ab eod.

Αἱματωπός, ή, όν, ſanguineum adſpectum habens. Ex ἅιμα, & ὤψ, aulus.

Αἱμάτωσις, εως, ἡ, quaſi ſanguificatio. Ab Αἱματόω.

Αἱμευτὰς, ᾶ, ὁ, ſalgamarius. Ab ἅιμα.

Αἱμοπότης, ου, ὁ, ſanguinis potor. Ex ἅιμα, & πότης, potator, ſ. potor.

Αἱμπρὸς, ά, όν, idem, quod αἱματρὸς.

Αἰμωνιον, ου, τὸ, vas, quo excipitur ſanguis. Ab ἅιμα.

Αἱμοβαφὴς, ές, ὁ, ἡ, ſanguine tinctus, cruentus. Ex ἅιμα, & βαφὴ, tinctura.

Αἱμοβόρος, ου, ὁ, ἡ, ſanguivorus. Ex ἅιμα, & βοσὸς, pabulum, cibus.

Αἱμοδιψὴς, ές, ὁ, ἡ, ſanguinem ſitiens, R. Ex ἅιμα, & διψὴς, ſitis.

Αἱμοδόχος, ου, ὁ, ἡ, ſanguinem recipiens. Ex ἅιμα, & δέχομαι, recipio.

Αἱμοδωρον, ου, τὸ, genus herbæ.

Αἱμόκρηνον, ου, τὸ, quidquid in ſanguinis profluvio inducit κέρκνον. Ex ἅιμα, & κέρκνον.

Αἱμοκτὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, qui ſuo ſanguine miſcetur; (2) inceſtus, inceſtuoſus. Ex ἅιμα, & μικτὸς, mixtus.

Αἱμυτα, acc. ſing. per Aphæreſin pro δαίμονα, ab δαίμων pro δαίμων, furens.

Αἱμυπότης, ου, ὁ, ſanguinarius, ſanguinivorus ſerpens, Gl. V. idem quod αἱματοπότης.

Αἱμοπλυτὴς, ὴ, όν, ſanguinem exſpuens. Ex ἅιμα, & πτύω, exſpuo.

Αἱμορρᾶσσω, ῶ, f. ήσω, ſanguinem effundo, vel emitto. Ex αἷμα, & ῥήγνυμι.

Αἱμορρηγὴς, ές, ὁ, ἡ, ſanguinis eruptione oppreſſus, adflictus, Soph. Phil 825.

Αἱμορίαμβος, ου, ὁ, ſanguinis eruptio.

Αἱμορρηγικὸς, ὴ, όν, idem quod αἱμορρηγὴς.

Αἱμορρῶντες, ου, ὁ, ἡ, ſanguine confertiſſ. Ex αἷμα, & ῥαντὸς, adſperſus.

Αἱμορροΐδα, ῶν, f. ίσω, ſanguinis profluvio laboro. Τινὰ αἱμορροῶσα, Mat. 9, 20. Ex αἷμα, & ῥοὴ, fluxus.

Αἱμορροΐς, ίδος, ἡ, fluxus ſanguinis, ſanguinis profluvium.

Αἱμορροΐς, ίδος, ἡ, hæmorrhois, ſanguinis fluxus per venas ani; (2) genus quod dam ſerpentis.

Αἱμοσσόος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem qui αἱμορρηγὴς, Soph. αἱμορρὴς, ου, ὁ, ἡ, ὴ, profluvio ſanguinis laborans; (2) ὁ ἡ femina menſibus fluens. Ex ἅιμα, & ῥέω.

Αἱμορρύγχιον, ου, τὸ, idem.

Αἱμορρύγχης, ου, ὁ, ἡ, roſtri cruentatio. Ex αἷμα, & ῥύγχος, roſtrum.

Αἱμορυγία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Αἵυλος, ος, ὁ, locus arboribus denſus, dumus. Ab αἷμα.

Αἱμοσταγὴς, ὴς, ſanguine ſtillans. Ab ἅιμα, & σταζω, ſtillo.

Αἱμόσταγμα, τος, τὸ, ſtillatio ſanguinis.

Αἱμοφόος, ου, ὁ, ἡ, ſanguinem metuens; (2) metuens ſanguinis miſſionem. Ex αἷμα, & φόος, metus.

Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ, ἡ, ſanguine inquinatus. Ex αἷμα, & φορύσσω, polluo.

Αἱμόφυρτος, ου, ὁ, ἡ, id. q. αἱματόφυρτος.

Αἱμόχαρὴς, ὴς, ὁ, ἡ, id. q. αἱματοχαρὴς.

Αἱμόχλοος, contr. αἱμοχρὴς, ου, ὁ, ἡ, ſanguineo colore infectus. Ex αἷμα, & χρόα.

Αἱμών, id. quod ἀιματόω. Heſ.

Αἱμυλία, ας, ἡ, feſtivitas, lepor.

Αἱμύλιος, ου, ὁ, ἡ, idem quod αἱμύλος.

Αἱμύλως, decipio. Ab

ΑΙΜΥΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, blandus feſtivus, lepidus, adſabilis; (2) illiciens, blanditus decipiens.

Αἱμαδίαω, ῶ, f. ήσω, dentium dolore obſtupefio; (2) obſtupeo. Ex αἷμα, & ὀδὰξ.

Αἱμαδὼδης, ες, ὁ, ἡ, ſanguine ſuffuſus, aut miſtus; (2) ſanguineus, ſanguine præditus. Ab αἷμα.

Αἱμαδία, ας, ἡ, dentium dolor, ſtupor. Ex αἷμα, & ὀδὰξ, dens.

Αἱμαδισμὸς, ὁ, idem & ex iiſdem.

Αἱμαδίζω, id. quod αἱμαδάω.

Αἱμαν, ονος, ὁ, ἡ, Hom. Il. 5, 49, peritus, gnarus, Heſ. (2) cruentus. Vel pro δαίμων, peritus, vel ab αἷμα, ſanguis.

Αἱμαπὸς, ῆ, ὁ, ἡ, idem quod αἱματωπὸς

Αἰνὰ, intelicitèr, graviter, malo fato, Hom. Il. 1, 414.

Αἰναὶ, graves, nom. pl. f. g. ab αἰνὸς, ὴ.

Αἰναρίτης, ου, ὁ, cujus virtus gravis eſt & perniciosa, Hom. Il. 16, 31. Ex αἶνος, infelix, & ἀρετὴ, virtus.

Αἰνεῖτε, imper. pro αἰνέετε, ab αἰνέω, laudo

Αἰνεσία, ας, ἡ, conſilium, cohortatio, inſtinctus. Ab αἴνησις. Unde

Αἰνήσιμος, ου, ὁ, ἡ, laudabilis, laude dignus.

Αἴνησις, εως, ἡ, laudatio; laus, Gl. V. (2) adenſus. Ab αἰνέω, laudo.

Αἰνήτης, ου, ὁ, laudator.

Αἰνητὸς, ὴ, όν, laudabilis, laude dignus.

Αἰνέω, ῶ, f. ήσω, vel έσω, laudo; (2) approbo, comprobo; (3) adlentior; (4) renuo, recuſo. Αἰνέω σε σὺν θυμῷ σοὶ, aſſentior. Αἰνεῖς γὰρ ἂν τἀ τῆσδ' ἴσως, Soph. Aj. 526. Ἀλλ' ἴσως αἰνεῖ σάντα, Eur. Med. 1160. Ἃ δ' ἡνεσάς μοι δ ξυς ὑμῖν θεῖναι, ταῦτά μοι πράξου, promiſi, Soph. Phil. 1288. Ab αἶνος.

Αἴνησις, ὁ, laus. Ab αἰνέω.

Αἰνόθεστος, ſ. αἰνόθεσπος, ον, precibus non facilè placandus, Heſ. ex αἰν-ς, & θέσπομαι, cano.

Αἰνὸς pro ἄνασσ, & hoc Ion. pro ἴνασσ, ab αἰνέω.

Αἰνῦσι, gravibus dat. pl. Ion. cum ν ἐφελκ, pro αἰνεῖς, quod ab αἰνὸς.

Αἰνέσσω, laudavero, f. fingr. a. 1 opt. act. Ab I. & Poet. pro αἰνέσαιμι, a verbo αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, ænigma, obſcurum ſermo; (2) occulta ſignificatio alicujus rei, Vell. V. queſtio, prodigium. Ab αἰνίσσομαι.

Αἰνιγματίζομαι, ænigmatice loquor, obſcuro ſermone utor. Ab αἴνιγμα. Unde

Αἰνιγματιστὴς, ῆ, ὁ, ſermone ænigmatico utens, αἰνιγματώδης, ες, ὁ, ἡ, ænigmaticus, ænigmatice dictus vel ſcriptus; (2) obſcurus, Gl. V. monſtroſus. Ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματώδης, Adv. ænigmatice, per ænigmata.

Αἰνιγμὸς, ὁ, idem quod αἴνιγμα.

Αἰνίζομαι, f. ίσομαι, laudo, a me ex Il. 5, 12, 3-4. (2) obſcure ſignifico. Ab αἶνος.

Αἰνοκόπρι, ου, ὁ, ἡ, æri mixtus, obſcure dictus. Ab αἰνίζομαι

Αἰνοκτύπος, Adv. ænigmatice, obſcure.

Αἰνοκτὴς, ὴ, ὁ, ἡ, ænigmatice, obſcurus. Ab

Αἰνίσσομαι, ſ. αἰνίττομαι, f. ίξομαι, obſcurè ſignifico, occulte, i. ænigmate ſermocinor; (2) alludo ad aliquid etiam inſtu ſe ridendi & irridendi. ἤνιξατο ἀμφὶ Σιμωνίδῃ πυνθάνεσθαι

3

ποιητικῶς τὸ δικαιον ὁ ἶσιν, *Plat.* de Rep. 1. Αἰνοῤῥηθ-, *oratio obscura.*

Αἰνοβάκχευτ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, graviter bacchans; (2) horribili furore percitus. Ex *αἰνὸς, gravis,* & *βακχεύω, bacchor.*

Αἰνόβιος, *Ion.* αἰνόβιης, ε, ὁ, immani robore & vi præditus; (2) fortis, strenuus. Ex *αἰνὸς,* & *βίη.*

Αἰνογαμέ-ω, ε, ὁ ἡ ἡ, infelici, iteri incesto matri nomo junctus; (2) adulter, furtivis amoribus deditus. Ex *αἰνὸς, infelix,* & *γαμος, nuptiæ.*

Αἰνογένε-ιος, ε, ὁ, ἡ ἡ, terribiles indoles habens; (2) terribilis, sævus. Ex *αἰνος, terribilis,* & *γένεσι, indoles.*

Αἰνοδοτειρ-α, ας, ἡ, dirorum malorum datrix. Ex *αἰνὸς, horribilis,* & *δοτειρα, datrix.*

Αἰνόθεν, *adv.* a re grav; *Hom. Il.* 7, 97. Ab *αἰνὸς.*

Αἰνόθρυπτ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem male decent deliciæ; (2) perdite delicatus, valde mollis, luxu diffluens. Ex *αἰνὸς,* & *θρύπτομαι.*

Αἰολαμπὴς, ἰς, terribiliter fulgens.

Αἰολεκτρ-ών, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod *δινόγαμος.*

Αἰνολεχὴς, ἐς, idem.

Αἰνόλεστος, ε, ὁ, horrendum in modum perditus; (2) grave exitium inferens. Ex *αἰνος, horribilis,* & *ὄλλυμι, perdo.*

Αἰνόλεων, οντ-ος, ὁ, lævus ac formidabilis leo. Ex *αἰνὸς, horribilis,* & *λέων, leo.*

Αἰνόλυκ-ος, ε, ὁ, horrendus ac lævus lupus. Ex *αἰνος,* & *λύκ-ος, lupus.*

Αἰνομανὴς, ές-ος, ὁ ἡ ἡ, gravi & immani furore percitus. Ex *αἰνὸς,* & *μαίνομαι.*

Αἰνόμορ-ος, ε, ὁ ἡ ἡ, infelix, miserandus, gravi cum fortuna conflictans. Ex *αἰνὸς, gravis,* & *μόρ-ος, fatum, infortunium.*

Αἰνοπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, gravia patiens. Ex *αἰνος, gravis,* & *πάσχω, patior.*

Αἰνοτάτηρ, ερος, pater infelix.

Αἰνοτέλεστος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde monstruosus, immanis. Ex *αἰνὸς,* & *τέλεστος.*

Αἰνοπλὴξ, ηγος, ὁ ἡ ἡ, graviter percutiens. Ex *αἰνος,* & *πλήττω, percutio.*

Αἰνόπτωτος, ον, infelix, lævi fati homo.

ΑΙΝΟΣ, ε, ὁ, apologus, fabula; (2) proverbium, item dictum quodlibet; (3) adfensio; (4) laus, oratio laudatoria, collaudatio.

ΑΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, gravis; (2) horribilis, horrendus, terribilis; (3) malus, infelix; (4) vehemens.

Αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas. Ab *αἰνός.*

Αἰνοτοκεῖα, ας, ἡ, quæ duriter peperit, mater infelix, R. Ab *αἰνὸς,* & *τίκτω.*

Αἰνοτόκος, ε, ὁ ἡ ἡ, cum gravi dolore pariens, vel infeliciter, h. e. malos, infelices liberos pariens. Ex iisd.

Αἰνοτύραννος, ε, ὁ, gravis horrendus tyrannus, *Scyb.*

Αἰνυτῶν, gen. plur. part. *contr.* pro *αἰνύοντων,* a verbo *αἰνύω, laudo.*

ΑΙΝΥΜΑΙ, capio, aufero; *Hom. Il.* 4, 531. Τοῖσι χόλος βάλλοι πόδας ἄιντο παμφὺς λαῶν, *Hesiod.* Ἀσπ. 41.

Αἰνῶς, *Adv.* graviter; (2) horrende; (3) vehemens.

ΑΙΞ, αἰγὸς, ἡ, vel ὁ, capra, caper; (2) signum cœleste.

Αἶξ, ικος, ἡ, motus violentus, impetus fluctus. Ab *αἴσσω, ειμι.*

Αἴξας, nom. f. part. a. 1. act. verbi *αἴσσω.*

Αἶξι, *apud,* dat. plur. cum v ἐφελκ. ab *αἶξ.*

Αἰξανὸς, ὁος, ὁ, caprarum emptor, *Suid.* Ex *αἶξ,* & *ὠνέομαι, emo.*

Αἴοισα, *audiens,* part. *Dor.* pro *ἀΐουσα,* ab *ἀΐω.*

Αἰολάζ-ω, *ἀ,* vagor, erro. Ab *αἰόλος, varius.*

Αἰολεύ-ω, *ομαι.* f. ήσω, vario, variego; (2) verto, muto. Ab *αἰόλος.*

Αἰολὴς, ἡος, *Æolus,* Ab *Αἰολὶς.*

Αἰολίδα, *Æolidam,* acc. sing. ab *Αἰολὶς.*

Αἰολίζω, f. ίσω, vario, variego; (2) versute ago. Ab eod.

Αἰολίζω, idem quod *αἰολάζω.* Ὅτ' ἰφθιμος αἰόλωνται, mutant colorem, *Hesiod.* Ἀσπ. 399.

Αἰολόβουλος, ε, ὁ ἡ ἡ, varius & versutus in consiliis. Ex *αἰόλος,* & *βουλὴ, consilium.*

Αἰολοβρύντης, *Dor.* αἰολοβρύντας, qui velocia tonitrua excitat, R. Ex *αἰόλος,* & *βροντὴ.*

Αἰολόδειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, versicolorem cervicem habens. Ab *αἰόλος,* & *δειρὴ, cervix.*

Αἰολόδμος, ε, ὁ ἡ ἡ, varium habens cutem, f. pectem. Ex *αἰόλος,* & *δῆμα.*

Αἰολοδόλιος, ὁ ἡ ἡ, Epith. Jovis. Ex *αἰόλος,* & *δόλος, fraus.*

Αἰολόδωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, varia donans. Ex *αἰόλος,* & *δῶρον, donum.*

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ ἡ ἡ, vario thorace indutus. Ex *αἰόλος,* & *θώραξ, thorax.*

Αἰολόμητας, *Dor.* pro

Αἰολομήτης, ε, ὁ, varius consiliis, astutus. Ex *αἰόλος* & *μῆτις, consilium.*

Αἰολομίτης, ε, ὁ, callida.

Αἰολομίτρης, ε, ὁ, qui mitram varie ornatam gerit, mitram variegatam habens, *Hom. Il.* 5, 708. Ex *αἰόλος,* & *μίτρα, mitra.*

Αἰολόμορφος, ε, ὁ ἡ ἡ, multiformis. Ex *αἰόλος,* & *μορφὴ, forma.*

Αἰολόπωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, variegatum tergum habens. Ex *αἰόλος,* & *πῶτον, tergum.*

Αἰολόπωλος, ε, ὁ ἡ ἡ, velocem equum habens vel maculosum; (2) bene equitans, *Hom. Il* 3, 185. Ex *αἰόλος,* & *πῶλος, pullus equinus.*

ΑΙΟ'ΛΟΣ, ε, ον, varius, variegatus; (2) multiplex, impletus; (3) velox; (4) *Subst.* species scari piscis. *Aiolos, properox.* Deus ventorum *Æolus.*

Αἰολόστομος, ε, ὁ ἡ ἡ, habens os varium; (2) ambiguus, obscurus, perplexa loquens. Ex *αἰόλος,* & *στόμα, os.*

Αἰολόφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, varie sonans, variam vocem edens. Ex *αἰόλος,* & *φωνὴ, vox.*

Αἰολοχαίτης, ε, ὁ, varium capillum habens. Ex *αἰόλος,* & *χαίτη, capillus, coma.*

Αἶον. imp. ind. act. *Ion.* pro ἦεν, ab *εἰμὶ.*

ΑΙΟΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, adspergo, perfundo, mitigo. Ἔλαίῳ αἰονᾶν. Gal.

Αἴονησις, εως, ἡ, perfusio. Ab *αἰονάω.*

Αἰπεῖαν, acc. sing. f. g. ab *αἰπὺς.*

Αἰπεινὸς, ἡ, ὸν, excelsus, in edito loco positus, *Hom. Il.* 2, 573. Ab *αἰπὺς, altus.*

Αἶπῦ, *ubi, Dor.* pro ἅπῦ.

Αἰπὺς, ἰεῖα, ὺ, altus. Ab *αἰπὺς.*

Αἰπόλιον, ω, f. ήσω, sum pastor caprarum; (2) versor inter capras. Αἰ δ' τε λῖς μὲ κ' αὐτὸν ἔμ' αἰπολίοντα διδύξαι, *Theoc.* Id. 8, 85. Ab *αἴξ, capra,* & *πολέω, versor.*

Αἰπολικὸς, ἡ, ὸν caprarius usitatus, utilis. 2. pastoritiæ vitæ deditus. Ab *αἰπόλος.*

Αἰπόλιον, ω, τὸ, grex caprarum. Ab eod.

Αἰπόλος, ε, ὁ, caprarius, pastor caprarum, *Hom. Il.* 2, 474. Ex *αἴξ, capra,* & *πολέω.*

Αἶπος, εος, τὸ, altitudo, celsitus; (2) cacumen montis; (3) labor. Ab *αἰπὺς, altus.*

Αἶπος, ὁ, altus. Ab *αἰπὺς.*

Αἴπυα, valde noceo. Ab α int. & ἴπτω. *Hesych.*

Αἰπυδμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, alte exstructus. Ex *αἰπὺς,* & *δομέω, ædifico, exstruo.*

Αἰπύκερως, ω, ὁ ἡ ἡ, cornua alta gerens. Ex *αἰπὺς,* & *κέρας, cornu.*

Αἰπυμήτης, ε, ὁ, consilia alta capiens, alta agitans; (2) judens, callidus; (3) grandloquus. Ex *αἰπὺς,* & *μῆτις, consilium.*

Αἰπυπωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, excelsum tergum habens; (2) altus, excelsus. Ex *αἰπὺς,* & *πῶτον, tergum.*

ΑΙΠΥ'Σ, εῖα, ὺ, altus, excelsus, in alto positus, *Hom. Il.* 2, 538. (2) gravis; (3) immensus; (4) difficilis.

Αἰπὺ, ος, ῖα, ον, altus. Ab *αἰπὺς.*

Αἶπυς, ὑος, ἡ, malleus; (2) securis; (3) lolium, graminis genus, *Angl.* Darnell.

Αἶρε, nom. f. a. 1. part. act. ab *αἴρω.*

Αἶρεε, *capiebat,* 3. sing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἤρει, a verbo *αἱρέω, capio.*

Αἱρεθέωσι, *capti sint, Ion.* pro *διρεθέωσι,* ab eodem.

Αἱρέθη, *captus est,* 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἡρέθη.

Αἱρεθίσκομαι, *capiar,* f. 1. ind. pass.

Αἱρέθητι, *capiaris* 2. sing. a. 1 imperat. pass.

Αἱρεῖ, 3. s. præs. ind. act. *contr.* pro *αἱρέει.*

Αἱρεϊδῆς, *contr. αἱρεϊδέης,* a verbo eod.

Αἱρεκακίαι, ῶν, f. ήσω, sum auctor sectæ. Ab

Αἱρεσιάρχης, ε, ὁ, sectæ auctor ac caput. Ex *αἵρεσις,* & *ἀρχὸς, princeps.*

Αἱρεσιεργὴς, ὴ, ὸν, idem & ex isd.

Αἱρεσιμάχ-ης, ε, ὁ ἡ ἡ, hæreseos, f. sectæ propugnator, qui pro secta pugnat; (2) qui sectis impugnat. Ex *αἵρεσις,* & *μάχομαι, pugno.*

Αἱρέσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui capi potest, capi aptus. Ab

Αἵρεσις, εως, ἡ, expugnatio; (2) optio, electio; (3) conditio; (4) animus, voluntas, propositum; (5) secta, dogma; (6) institutum, vitæ ratio. Ab *ἀίρεω, capio, eligo.*

Αἱρεσιώτης, ου, ὁ, hæreticus. Ab eod.

Αἱρεσιώτης, ὀδος, ἡ, hæretica. Ab *αἱρεσιώτης.*

Αἱρετέος, ἡ, ὸν, eligendus. Ab *αἱρετὸς.*

Αἱρετὴς, ε, ὁ, electo. Ab *αἱρέω.*

Αἱρετὸς, ἡ, ὸν, eligendus præ aliis, optabilis, expetendus; (2) electus, delectus, creatus; *αἱρετώτερον,* potius. Ab *αἱρέω.*

Αἱρῇ, 2. f. pr. imp. med. *Dor.* pro *ἄειρε,* ab *ἀείρω.*

ΑΙΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, capio, prehendo, corripio, invado, occupo; (2) deturbo, everto; (3) expugno, subigo; (4) vinco, obtineo, teneo; (5) convinco & damno; (6) interficio, tollo; (7) perdo aliquem. Et *αἱρέομαι* adhuc; (8) capesso, eligo; (9) antepono, pluris facio; (10) volo; (11) opinor, conjeco; (12) sectam aliquam colo & dictor; ἡρημένος esse, Gl. V. p. pass. part. *Αἱρεῖν τὸν ἀρχιδ, πόλιν τὸν δῆμον, χρήμα.* Vincere jubilo τι σαφὲ τινες εἶπεν ἐν τοῖ δημοσίᾳ χρήματα, rem peragunt; *αἱρεῖς ὕπνον, Cinon ἀντὶ πάντων τὸ κακὸν, πόλεμον ἀντὶ εἰρήνης, ζωὸν θανάτου* malle; τὸν τὸν ἀρχὸν eligere; *αἱρεῖσθαι ἀσκλῶ,* evectus ad Tor ἡμέν ἄλλον βίον ἀφοδοτον, prodierunt, Soph. El. 209. Πόθεν τ' ἐσόμενοι κόρυς σιρῇ, Eur. Med. 623.

Αἱρῇ, *capere,* vel *capiat,* 3. sing præs. conjunct. act *contr.* pro *αἱρῃ,* a verbo *ἀείρω.*

Αἱρησιτείχης, ους, ὁ ἡ ἡ, murorum captor. Ex *αἱρέω, capio,* & *τεῖχος, murus.*

Αἱρῆτον, *captum,* f. 1. ind. act. verbi *αἱρέω.*

Αἱρικὸς, ἡ, ὸν, lolliaceus. Ab *αἶρα, lolium.*

Αἰσειὸς, ἴνη, ινον, idem & ab eod.

Αἰσόπτινον, ν, τὸ, cribrum rarum, Etym. Ex *αἶρα, tollo,* & *πίνος, sordes.*

Αἶρος, ε, ὁ, cui inficiter nomen Iri inditum. Ex α notante κακὸν, & Ἶρος, *Iris.*

Αἱρόμεθα, *contr.* pro *αἱρεόμεθα,* a verbo *αἱρέω.*

ΑΙΡΩ, f. ἄρω, p. ἦρκα, tollo, attollo, sursum tollo, veho; (2) augeo, amplifico; (3) capio, sumo; (4) tollo e medio, subverto; (5) moveo, solvo, proficiscor, abeo; Et præterea *αἴρομαι* (6) erigo; (7) porto, gesto; (8) suscipio, aggredior; (9) fero, reporto. *Αἴρειν σφετερα δὲν ἐξ ἄκρας, κλοιὸς, ἅλυσιν, δάφνας* vacuum solvere; ὕδωρ, sum perbibere; τραπέζας, apponere; *χεῖρας,* supplices ad eum extendere; *αἴρεσθ δίκας σαφὲς σὺν φοιδωσιναι, ἐγχέλυ, μέθεν, πόλεμον, κῦδος* ἀρέσθαι εἰς ὕψος, τοῖς ἐλαίοις.

Αἱρώδης, ἐος, ἡ ἡ, lolio plenus, sive lolio permixtus, lolliaceus. Ab *αἶρα, lolium.*

Αΐς, ίδος, ὁ, Orcus, Pluto, *Hom. Il.* 1, 3. (2) imbecillis; (3) invisibilis, qui non videtur. Vel pro ἀΐδης, vel ex α priv. & ἴς, *vigtus*, vel ex α priv, & ἰδέω, *video*.

Αις, dat. pl. f. g. art. poſtpoſ. ab ὅς, *qui*.

ΑΙΣΑ, ας, ἡ, Parca, fati præſes; *Hom. Il.* 1, 415. (2) fatum; (3) ſors; (4) pars, portio; (5) infania. Servit etiam periphraſi ut, ἡματῶν αἶσα, *dies*.

ΑΙΣΑΚΟΣ, ε, ὁ, ramus lauri vel myrti, *Heſ.* Etym.

ΑΙΣΑΊΩΝ, ὁ, æſalo, accipitris ſpecies.

Αἰσθμαι, ιαται, 1. ſing. f. 1. ind. med *Dor.* pro αἰσθομαι, & hoc pro ἀσθομαι, ab ἄζω.

ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ, f. αἰσθήσομαι, ſentio, proprie ſenſu corporis; (2) audio; (3) ſentio ſenſu quòlibet; (4) mente percipio, intelligo, cognoſco; (5) ſcio; ψυχὴν ὁρᾶν δυ, ſenſi, a. 2. ἴδον μαι, ſenſi, p. paſſ. Ἀισθάνεσθ ψύχης, κραυγῆς, φωνῆς τῷ ἀκοῇ. ἢ ὄψεσι, φασιν, ἀλλ τινες. Πολλαχοῦ θρῶνον ᾠδῆς, πολλὰς δ' αἰτήσεις ἤκθης, Sopn. El. 88. Ἐπεὶ πρὸς ἄνδρὸς ἤσθετ' ἠλιμμένην, Iedi, *Eurip. Med.* 26.

Αἴσθημα, ατος, τὸ, ſenſio, ipſe ſentiendi actus. Ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, ſenſus; (2) ſenſio, ſentiendi actio, vel paſſio; (3) cognitio, notitia, intelligentia. Ab eod.

Αἰσθήσομαι, ſentiam, 1. ſing f. 1. indic. med. verbi αἰσθάνομαι.

Αἰσθητήριον, ε, τὸ, ſentiendi inſtrumentum; (2) domicilium ſenſus; (3) inſtrumentum cujuſvis ſenſus; (4) intelligendi & judicandi facultas. Gl. V. αἰσθητήριον, ſentificus. Ab αἰσθητός.

Αἰσθητικός, ἡ, όν, ſentiendi vim habens, ſenſu præditus; (2) qui ſentiri poteſt, qui in ſenſus cadit. Ab eod.

Αἰσθητικῶς, ſenſibiliter, ut ſentias.

Αἰσθητὸς, ἡ, ὸν, ſenſibilis, qui ſenſu percipi poteſt. Ab αἰσθάνομαι.

Αἰσθητῶς, *Adv.* ſenſibiliter, ita ut ſenſu percipiatur. Ab αἰσθητός.

Αἰσθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. med. v. αἰσθάνομαι.

Αἰσθω, audio; (2) exſpiro. Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἀΐσθη κ' ἤρυγεν. *Hom. Il.* 20, 403. Ab αἴω, *audio*, vel ἄω, *flo*.

Αἰσιᾶν, gen. pl. *Dor.* pro αἰσιῶν, ab αἰσία, fem. ab αἴσιος, *faſtus*.

Αἰσίοισι, *faſtis*, dat. plur. *Ion.* pro αἰσίοις.

Αἰσιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium; (2) officium, quod decet. Ab αἶσα. Unde

Αἰσιμόω, ω, ὁ ἡ ἡ, fatalis, *Hom. Il.* 8, 72 (2) decens; (3) bonus, utilis, *Hom. Il.* 6, 60

ΑΙΣΙΜΟΩ, ῶ, f. ώσω, imumo, impendo.

Αἰσιοῦται, *canit*, pro ἄσιονται, 3. pl. f. 1. med. ind. verbi ἄδω, *cano*.

Αἰσιοπολεῖ, obſcuando, ſecundo, proſpere facio, Gl. V. αἰσιοπολοῦνται prope. ditur, Gl. V. f. 1. paſſ. Ex αἰσιόω, & ποιῶ.

Αἰσιόω, ῶ, f. ώσω, auſpicatum, ſ. faſtum reddo; (2) auſpicium accipio. Αἰσιώμενοι τὰ χρείων. Ab ἀνσιος.

Αἰσίως, *Adv.* faſte, auſpicate, proſpere; (2) decenter.

Αἴσιος, ε, ον, inæqualis, impar. Ex α priv, & ἴσος, *æqualis*.

Αἰσκυλῶ, 3. pl. imperf. ind. med. verbi

ΑΙΣΧΥΝΩ, vel αἰσχύνω, f. ξω, nec cum imperu feror, ingruo, irruo; (2) contumelio, probrio; (3) fœdiam; (4) vario; (5) alio fer. Αἰσχυν. κατ' ἰχνίον, τοῖς ὄπλοις, δῆτινα. Ἀμφὶ δ' ἀσπίδι ἄμοις αἰσχυνται, *Hom. Il.* 6, 510.

Αἴσσω, vel αἴσσω, f. ξω, irruo; (1) laboro. aor. 1. ἤξα. Ab ἀίσσω.

Αἰστήρ, ῆρος, ὁ, torris, titio; (2) incenſor, qui incendit. Ab αἴθω, *uro*.

Αἰστὸς, ὴ, ὸν ἡ, ἡ, de quo nihil ſciri poteſt, obſcurus, incertus, *Hom. Il.* 14, 258. Ex α priv. & ἴστημι, *ſcio*.

Αἰστόω, f. ώσω, memoriam alicujus abolco; (2) delco, ſimpliciter. Σὺ γάρ μιν φαίδιμ' ἀϊστώσας δορὶ, *Soph. Aj.* 516. Ex iiſdem.

Αἴσυρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, imperitus, inſcius, ignarus. Ex α priv. & ἴσυρ, *peritus*.

Αἰσύθλω, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠσύθλω, ab ἀσύω, *Hom. Od.* 10, 259.

Αἰσυνητὴρ, ῆρος, ὁ, *Hom. Il.* 24, 347. adoleſcens valde robuſtus; (2) decens, moderatus; (3) paſtor; (4) qui facile huc illuc movetur. Ex α antenſ. & σύω, *ruo*, vel ab αἶσα, *officium*, vel ab ἀίσσω, *ruo*.

Αἰσυνήτης, ε, ὁ, idem & ex vel ab iiſd.

Αἰσυλεμάγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui nefaria perpetrat. Ex αἴσυλος, *impius*, & ἔργον, *opus*.

ΑΙΣΤΑΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ vel αἴστυλος, ὑλη, ὑλο, iniquus, nefarius, injuſtus, flagitioſus.

ΑΙΣΤΜΝΑΩ, ῶ, fut. ήσω, regno, impero. Ὅς αἰσυμνᾶ χθονὸς, *Eurip. Med.* 19.

Αἰσυμνητία, ας, ἡ, regia poteſtas per electionem alicui data. Ab αἰσυμνήτης.

Αἰσυμνητὴρ, ῆρος, ὁ, certaminis præſes & curator; (2) rex. Ab αἰσυμνάω.

Αἰσυμνήτης, ε, ὁ, idem & ab eod. *Hom. Od.* 8, 258.

Αἰσυμνῆτις, ιδος, ἡ, regina.

Αἰχεσι, dat. plur. ab ἔαιχος, ους.

Αἰχεσις, εως, ἡ, dedecoratio. Ab

Αἰχέω, ῶ, f. ήσω, dedecoro, infamo. Ab ἔαιχος, *turpitudo*.

Αἰχεσθος, η, ον, turpiſſimus; αἰσχιων, turpior. Ab αἰσχὸς.

ΑΙΣΧΟΣ, εος, τὸ, turpitudo, fœditas, deformitas; (2) probrum, dedecus, infamia.

Αἰχεκερδάτδης, tanquam mancipia, Gl. V. Ex αἰσχρὸς & δεδεάτδαι, *mancipium*.

Αἰχεμῶων, ονος, ὁ ἡ ἡ, turpis. Ab αἰσχὸς.

Αἰχ ωπέω, turpia loquor. *Supra*.

Αἰχοεπὴς, ἔος, ὁ ἡ ἡ, qui turpia loquitur. Ex αἰσχρὸς, *turpis*, & ἔπος, *verbum*.

Αἰχεσερδεία, ας, ἡ, turpis lucri comparatio. Ex αἰσχὸς, *turpis*, & κέρδος, *lucrum*.

Αἰχερκερδεύω, ῶ, f. ήσω, turpiter lucrum facio.

Αἰχερκερδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, cupidus turpis lucri, turpis lucri cupidus. Gl. V. turpi lucro.

Αἰχερκέρδια, ας, ἡ, fœdidi quæſtus aviditas.

Αἰχερκερδῶς, *Adv.* cum turpi lucro, faciendo turpe lucrum, turpiter affectato lucro, ſtudio turpis lucri.

Αἰχολογέω, ῶ, f. ήσω, turpia loquor.

Αἰχολογία, ας, ἡ, turpiloquium, turpitudo verborum, ſermo turpis & obſcœnus.

Αἰχολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, turpiloquus, turpia loquens, obſcœnus. Ex αἰσχὸς, & λέγω.

Αἰχρήμαστις, turpia conſilia capiens, ad turpia conſilia deſtendens.

Αἰχρευδέω, turpia loquor.

Αἰχρατείω, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex αἰσχρὸς, & πράσσω, *facio*.

Αἰχροποιία, ας, ἡ, fœda actio, turpis & flagitioſum factum. Ab

Αἰχροποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, turpia perpetrans; (2) adulter; (3) fellator; *Pl.* ob cœnas.

Αἰχρορρεκτέω, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex αἰσχρὸς, & ῥάσσω, *ago*. Hinc

Αἰχροπραγία, ας, ἡ, turpis actio.

Αἰχροῤῥημοσύνη, ης, ἡ, turpiloquium, fœda & turpis oratio. Ab

Αἰχροῤῥήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, turpiloquus, fœda loquens. Ex αἰσχρὸς, & ῥῆμα, *verbum*.

Αἰχρὸς α, ὸν, turpis, fœdus, deformis; (2) immodeſtus, probrosus. Compar. αἰσχρότερος, probrior. Superlat. αἰσχρότατος, & αἴσχιστος, turpiſſimus, fœdiſſimus. Αἴσχιον φαίνεσθ, turpe eſt. Ab ἔαιχος.

Αἰσχρότης, τος, ἡ, turpitudo, fœditas, obſcœnitas, deformitas. Ab αἰσχρὸς, *turpis*.

Αἰσχρὸς ρία, ρὸν, ἡ ἡ, fœdum & turpiter ago.

Αἰσχρουργέω, ῶ, f. ήσω, fœdum facimus. Ab

Αἰσχρουργὸς, ὸ ὸ ἡ ἡ, fœda patrans. Ex αἰσχρὸς, & ἔργον, *opus*.

Αἰσχρῶς, *Adv.* turpiter. Ab αἰσχὸς.

Αἰσχύμην, præſ. inf. act. *Ion.* pro αἰσχύνειν.

Αἰσχύνω, *fac te pudeat*, 2. ſingul. imperat. paſſ. *Ion.* pro αἰσχύνεσο, ab αἰσχύνω.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor, verecundia; (2) ignominia, dedecus, dehoneſtamentum; (3) pudenda. Ab ἔαιχος, *pudet*.

Αἰσχυνθείην, 1. ſing. aor. 1. opt. paſſ.

Αἰσχυνθέμεν, aor. 1. inf. paſſ. *Ion.* pro αἰσχυνθῆναι. Ab

Αἰσχύνομαι, pudet me, pudefio, verecundor, Gl. V. ἐαίσθη, pudefactus, veritus eſt, a. 1. Αἰσχύνομαι χρήσειν, γράψον, τοῖς αἰσχροῖς τῇ αἰτίᾳ, ob culpam; ὅτι τινὶ, ἐν τοῖς ἱρηοῖς ἢ Θεοῖ, reverteor.

Αἰσχυνομένως, *Adv.* reverenter, *Sudc.*

Αἰσχυντέον, verecundandum eſt. Ab αἰσχύνω.

Αἰσχυνήλιξ, ικος, ἡ, verecundia. Ab

Αἰσχυντηλὸς, ἡ, όν, verecundus, pudens, pudicus. Ab αἰσχύνη, *pudor*.

Αἰσχυντὴρ, ῆρος, ὁ, impudentia perpetrans, ut adulter, &c.

Αἰσχυντὴς, ῆς, ῆν, verecundus. Ab αἰσχύνω.

Αἰσχυντία, ας, ἡ, pudor, verecundia. Ab

Αἰσχυντὸς, ὴ, όν, pudendus. Ab αἰσχύνη, *pudor*.

Αἰσχύω, f. υσω, pudefacio, pudere facio; (2) intimo, dedecore adficio, *Hom. Il.* 6, 210. (3) vitium offero, ſtupro. Hinc αἰσχύνομαι, pudefio, me pudet, reverteor. Αἰσχύνειν φρένα πάσαν, χόλον, ἐνιπὴν. Αἰσχύνομαι τοι ἐνανθ' ἑζόμενος, Ariſt. Plut. 713. Α χόνομαι τοι τοῖς πολλὰ μὴ ἀμυρτάνειν, Id. Eq. 1351. Ab αἶσχος, *pudor*.

Αἴτας, *Dianæ*, pro ἄϊτας.

Αἴτε, *ſcu*, vel *Dor.* pro εἴτε.

Αἴτεε, 2. ſing. præſ. imperat. act.

Αἰτεῦ, *fi*, 2. ſ. pr. imp. med. *Dor.* & *Æol.* pro αἰτᾶ.

Αἰτεύμεθον, præſ. part. med. *Dor.* pro αἰτούμενοι, ab

ΑΙΤΕΩ, ῶ, f. ήσω, peto, poſtulo, poſco. αἰτεῖσθαι, m. pro petendum, mutuum; (2) poſtulo. Αἰτεῖν τὸν θεὸν πλοῦτον, πάντα τὸν ἐπὶ τῷ, συγκατὰ πάντα γένεσθαι αἰτεῖσθ' ἐκ τε, ἀγαθὰ πάντ' ἤθελ ἐκεῖν. Αἰτήσεται ἡ ἃ μάκαιρα γαῖα λύσεως, Soph.

Αἴτημα, ατος, τὸ, petitio; (2) poſtulatum, quod petitur. Ab αἰτέω.

Αἰτημὶ, idem quod αἰτέω.

Αἴτης, ου, ὁ, mendicus. Ab αἰτέω.

Αἰτὴς, ὴ, ὸ, ſcelus, qui amatur libidinoſe. Ab ἄω, *flo*.

Αἰτῆς, *petas*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *ſcil.* pro αἰτῇς, a verbo αἰτάω, *peto*.

Αἰτήσαι, *pete tu*, *fac petas*, aor. 1. infin. act.

Αἴτησις, εως, ἡ, petitio, poſtulatio.

Αἰτητὴς, οῦ, ὁ, petitor, poſtulator.

Αἰτητικὸς, ἡ, όν, qui cum vi rerum petere.

Αἰτητὸς, ἡ, όν, petendus, qui peti debet, vel poteſt. Ab αἰτέω, *peto*.

ΑΙΤΙΑ, ας, ἡ, cauſſa, ratio, occaſio; (2) culpa, crimen; (3) accuſatio; (4) contentio, lis. Αἰτία ſignificat cum certis verbis jundum, quæ ſimpliciter verbo tribuunm poſſim.

Αἰτιάζω, f. άσω, accuſo, ulpo. Ab αἰτία.

Αἰτίαμα, ατος, τὸ, criminatio, accuſatio. Ab

Αἰτιάομαι, αμαι, f. ασομαι, cauſſam adhibeo, a ſigno, imputo, acceptum fero, c. Gl. V. *Hom. Il.* 16, 220. αἰτιάομαι, crimineor, accuſo, culpo, increpo. Αἰτιάσθ τινὰ ὕβρεως, ἐς ὃν συμβεβήκατον, οὐτ ν ἐ κείνος τ' ἐσθ, acceptum facere; οὐτ' ἐμὲ ὑπερφρονεῖν, ἐμὲ ſugere habia. Τί τὸν ἀδικοῦντα αἰτιᾶσθαι; *Ariſtoph.* 519. Κἀκ αἰτιάσαμ κἀν ἀϊ τὰς ἐν τῷ, Soph. Phil. 384. Ab αἰτία, *cauſſa*.

Αἰτίασις, εως, ἡ, accuſatio, querela, litis principium. Gl. V. conqueſtio, incuſatio. Ab αἰτιάζω.

Αἰτιατέον, accuſandum eſt, cauſſa tribuenda. Ab αἰτιάομαι.

Αἰτιατικὸς, ἡ, όν, criminatorius, accuſatorius; αἰτιατικὴ, ſc. πτῶσις, accuſativus, ſcil. caſus. Ab eod.

Αἰτιατικῶς, accuſatorie, in accuſativo.

Αἰτιατὸς, ἡ, όν, ex alio tumquam ex cauſſa proficiens; (2) qui pro cauſſa, ſ. ratione alterius fertur. Ab αἰτία, *cauſſa*.

Αἰτίνος, *causſæ*, gen. ſing. *Ion.* pro αἰτίας.
Αἰτίζω, f. ίσω, pero, mendico. Ab αἰτία.
Αἰτιολογία, ας, ἡ, f. ήσω, rationem, ſc. cauſſam reddo; αἰτιολογέχαι, idem.
Αἰτιολογία, ας, ἡ, cauſſæ redditio, demonſtratio.
Αἰτιολογικός, ή, όν, peritus reddendæ rationem eius, quod verſatur in quæſtione; (2) ſenſualis, rationalis, cauſſarius, judicialis, *Pl.* Ab
Αἰτιολόγος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui cauſſam, ſ. rationem reddit, qui ſequitur rationem & utitur probationibus. Ex αἰτία, *cauſſa*, & λέγος, *ſermo*, vel λέγω, *dico*.
Αἴτιον, ου, τό, cauſſa, ratio; (2) culpa, accuſatio; (3) noxa. Ab αἰτία.
Αἴτιος, ία, ον, qui in cauſſa eſt, culpandus, accuſandus; (2) auctor. Ab αἰτία.
Αἰτιάνης, ους, ὁ ἡ, cauſſalis. Ab eod.
Αἰτιᾶσθε, 3. pl. præſ. opt. med. *contr.* pro αἰτιάοισθε, ab αἰτιάομαι.
Αἴτνα, Æol. *Dor.* pro Αἴτνη.
Αἰ.ῖντι, *percute*, dat. ſing. part. præſ. act. *contract.* pro αἰτίοντι, a verbo αἰτίω, *peto*.
Αἰτῶμεν. 1. pl. præſ. conjunct. *contr.* pro αἰτέωμεν.
Αἶψα, *illico*, repente, ſubito. Ab ἄπτω, *repente*.
Αἰψηρόν, *dict.* idem. Ab αἶψα.
Αἰψηρός, ά, όν, ἡ, repentinus, improviſus, ex improviſo ad mentem. Ab eod.
Αἰψηρῶς, *illo.* repente, ſtatim, ex improviſo.
Αἰχθῆναι, a. 1 inf. paſſ. verbi αἴσσω.
Αἰχμάζω, f. άσω, vibro, jaculor; *Hom. Il.* 3, 343. Ἡ ῥα φάρος Ἀτρεΐδαο ἔχμασας χερσί, *Soph.* Ai 97. Ab αἰχμή
Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, captivitas. Ex αἰχμή, *bellum*, & ἁλωτός, *captus*.
Αἰχμαλωτίζω, f. ίσω, captivum duco. Αἰχμαλωτίζοντες πεχθωικία, 2 Tim. 3, 6. Ab αἰχμάλωτος.
Αἰχμαλωτίσω, f. ίσω, captivum abduco, in ſervitutem abduco. Βλέπε δ ἐπὶρ νόμον ——αἰχμαλωτίζοντα με τῷ νόμῳ τ ἁμαρτίας, Rom. 7, 23. Αἰχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ ἔθνη, Luc. 21, 24. Ab eod.
Αἰχμαλωτίς, ίδος, ἡ, captiva. Ab eod.
Αἰχμαλωτίσθω *captivus abducatur* ἀπὸ, a. 1. ind paſſ. 3. pro ἠχμαλωτίσθω.
Αἰχμαλωτιστής, οῦ, ὁ, captivator, Gl. V. qui captivos ducit. Ab αἰχμαλωτίζω.
Αἰχμαλώτικος, ή, όν, captivus, ap. *Eur.*
Αἰχμάλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, bello captus & manu captus, captivus. Ex αἰχμή, *bellum*, & ἁλωτός, *captus*.
Αἰχμάσασα, 1 fem. pro ἠχμάζησα.
Αἰχμητής, *bellator*, *Dor.* pro ἀχμητής.
ΑΙΧΜΗ ῆς, ἡ, cuſpis, mucro; (2) haſta, lancea, haſtile, ſpiculum, telum; (3) bellum, arma.
Αἰχμήεις, ὁ, bellicoſus.
Αἰχμὴν, ὁ *lanc.* vcc. ſing ab αἰχμητής.
Αἰχμητάων, gen. plur. *Æol.* pro αἰχμητῶν.
Αἰχμήτειος, α, ον, bellicus.
Αἰχμητής, οῦ, ὁ, bellator, bellicoſus; *Hom. Il.* 1, 1.. Ab αἰχμή.
Αἰχμήτις, ιδος, ἡ, bellatrix, perita haſtæ.
Αἰχμόν, ά, τό, haſtile, telum, haſta, *Heſ. Dor.* Ab αἰχμή.
Αἰχμοῦχος, ος, ὁ ἡ ὁ, bello captus & vinctus. Ex αἰχμή, & ἔχω, *teneo*.
Αἰχμοφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, haſtam gerens, haſtatus; (2) ſagittifer. Ex αἰχμή, & φέρω.
ΑΙΨΑ, *Adv.* ſtatim, continuo, cito, celeriter, *Hom. Il.* 1, 323.
Αἰψηκέλαθος, ος, ὁ ἡ ὁ, celeriter viam confecturus. Ex αἶψα, & κέλευθος, *via*.
Αἰψηρός, ά, όν, celer, velox. Ab αἶψα.
ΑΙΩ, ῶ, *Ion.* ῶ, (1) *Hom. Il.* 10, 160. (2) effligo; (3) interficio.
Αἰών, ῶνος, ὁ, æternum, æternitas; ſeculum. Gl. V. (2) vita, tempus vitæ hominis; *Hom. Il.* 4, 478. hominum memoria; (3) improbi homines; (4) ſpina medullæ.
Αἰώνατος, *Dor.* pro ἀϊδής.
Αἰώνιζε, 1. ſing. æternum reddo; (2) perenno, duro perpetuo. Ab αἰών.
Αἰώνιος, ος, ὁ ἡ ὁ, & ἀϊδιώνιος, ία, ιον, æternus, ſempiternus, perennis. Ab eod.
Αἰωνίως, *Adv.* æterne, æternum. Ab αἰώνιος.
Αἴωσις, ως, ἡ, exaltatio; (2) geſtatio, ſc. penſilis exercitii genus; (3) vas penſile; (4) ſuſpendium; (5) reſtis, quo quis ad ſuſpendium utitur.
Αἴωτο, ἄμην, imp. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠνείχθην.
ΑΙΩΡΕΩ, ῶ, f. ήσω, in ſublime attollo, ſurſum tollo, elevo, eveho; (2) ſuſpendo; & ad hæc αἰωρῶμαι, pendeo, ſpe ſuſpenſus ſum; (3) rebus novis immineo. Αἰωρῶ τε ἐπὶρ τ ἀφυλάκτε, διαρρήξω τῇ ψυχῇ, ἐλπὶ πίστι διαφθείρε ἐπὶρ μεγάλαι, magna aggreſſus. Hinc
Αἴωρμα, ατος, τό, elatio, elevatio, exaltatio, ſubvectio; (2) ſuſpenſio; (3) geſtatio.
Αἰώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Αἰώρησο, *evectus eſto*, 3. ſing. pluſq. infd. paſſ. *Ion.* pro ἠώρητο, a verbo αἰωρέω.
Αἰωρίζω, f. ίσω, geſto, Gl. V. αἰωρίζεται, geſtatur. Ab αἰώρα.
Ἀκᾶ, *tacite*, *Dor.* pro ἀκῇ.
Ἀκαδήμεια, ſive Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, locus quidam publicus Athenis. Ab Ἀκάδημος, *Academus*.
Ἀκαδημικός, ή, όν, Academicus, pertinens ad Academiam; (2) Philoſophus Academicus.
Ἀκάζω, f. άσω, acuo. Ab ἀκή, *acies*.
Ἄκαης, ἄεσ, ὁ ἡ ὁ, non uſtus, uſtionem non expertus. Ex α priv. & καίω, *uro*.
Ἀκαθαίστος, ος, ὁ ἡ ὁ, inexpugnabilis, qui eventu ſeu ictum non poteſt. Ex α priv. & καθαίρω, *everto*.
Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immundities, impuritas, ſporcitia, illuvies. Ex α priv. & καθαίρω.
Ἀκαθαρότης, ητος, ἡ, immunditia. R. Ex iiſd.
Ἀκάθαρτος, ος, ὁ ἡ ὁ, impurus, immundus, ſporcus, obſcenus, pollutus, ſceleſtus.
Ἀκαθαρτοφαγία, ας, ἡ, impurorum comeſtura, *Suic.* Ex ἀκάθαρτος, & φαγεῖν.
Ἀκαθεκτέω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, qui non poteſt retineri. Ex α priv. & κατέχω, *contineo*.
Ἀκαθίστως, *Adv.* inconſtanter.
Ἀκαινα, ης, ἡ, ſpina; (2) ſtimulus; (3) virga cubitalis. Ab ἀκή, *acies*.
Ἀκαιρισμοῦ, ὕμου, opportunitate temporis deſtitutus. Ἐφ' ᾧ ἐκρινόμην, ἀκαιρεῖσθε ἤ, *Phil.* 4, 10. Ab ἄκαιρος.
Ἀκαιρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, non opportunum tempus; (2) moleſtia incommodè interpellans; (3) immodicitas. Ab eod.
Ἀκαιρότερος, α, ον, intempeſtivus.
Ἀκαιροβοησία, ας, ἡ, intempeſtive clamans; (2) loquax, blatero. Ex ἄκαιρος, & βοάω.
Ἀκαιρολογέω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, intempeſtive ſermocinatio. Ex ἄκαιρος, & λόγος, *ſermo*.
Ἄκαιρος, ος, ὁ ἡ ὁ, intempeſtivus, non opportunus; (2) importunus, tempus opportunum non obſervans; (3) qui non habet vicinum tempus; (4) immodicus. Ex α priv. & καιρός, *tempus opportunum*.
Ἀκαίρως, *Adv.* intempeſtive, non opportune; (2) immodice.
ΑΚΑΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, ſemen fruticis Ægyptiaci.
Ἀκάκμαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, mala fama liberatus, qui male audire deſiit. Ex α priv. & κακίμαστος, *maledicus*.
Ἀκάκης, ους, ὁ ἡ ὁ, non nocens; (2) nullo malo dignus. Ab ἄκακος.
Ἀκακησίων, (ἀκάκεσσον, *Suid.*) Epith. Mercurii ab urbe ſ. monte, ubi cultus. *Err.*
Ἀκακήτης, ος, ὁ, nihil male faciens; (2) nullo malo dignus; (3) pacificus. Ab eod.
Ἀκακία, ας, ἡ, innocentia, ſimplicitas, mens ab omni malo abhorrens. Ab eod.
Ἄκακος, ος, ὁ ἡ ὁ, minime malus, ab omni malo tamen tus, ab omni nullitia alienus; (2) innocens, ſimplex; (3) apertus. Ex α priv. & κακός, *malus*.
Ἀκάκωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, a malo intactus, nullo malefacto ſæpius aut graviter vexatus. Ex α priv. & κακόω, *maleficio vexo*.
Ἀκακτερος, ος, ὁ ἡ ὁ innocens, a malefacto vacuus, *Suic.* Ex α priv. & κακός.
Ἀκακόηθες, ὁ, bonæ, innoxiæ mentis homo; innocens.
Ἀκάκως, *Adv.* pure, ſimpliciter, ſine fraude.
Ἀκάλαθος, ος, ὁ ἡ ὁ, non affectus malo; moleſtiæ expers. *Heſ.*
ΑΚΑΛΑΝΘΙΣ, ίδος, ἡ, cardnelis avis; (2) canis.
Ἀκαλαρρέντεω, *quieta fluentis*, gen. ſing. *Æol.* pro ἀκαλαρρέϊτε, ab
Ἀκαλαρρέντης, ες, ὁ, placide & quiete fluens, *Hom. Il.* 7, 422. Ab ἀκαλός, & ῥέω.
Ἀκαλήφη, ης, ἡ, urtica; (2) ſpina; (3) concha quædam marina exigua.
Ἄκαλλης, ίδος, ὁ ἡ ὁ, inornatus, deformis, inelegans. Ex α priv. & κάλλος, *pulchritudo*.
Ἀκαλλίστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui non litavit. Ex α priv. & καλλίστος, *ſecundæ ſacra facio*.
Ἀκαλλώπιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, non comptus, non ornatus; (2) curam pulchritudinis negligens; (3) qui non gloriatur. Ex α priv. & καλλωπίζω, *culturæ nimium ſtudioſus*.
ΑΚΑΛΟΣ ός, ὁ, quietus.
Ἀκάλυπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non tectus, inopertus, apertus. Ex α priv. & καλυπτός, *tectus*.
Ἀκαλύψεις, acc. plur. *contr.* pro ἀκαλύψαις, ab
Ἀκάλυψις, ἡ, revelatio.
Ἀκαλῶς, *Adv.* quiete, leniter, ſine ſtrepitu.
Ἀκάμαντι, *indefeſſi*, dat. ſing. ab ἀκάμας.
Ἀκαμαντολόγχης, ὁ, infatigabilis haſta, ſ. fortiſſimus bellator.
Ἀκαμαντομάχης, ω, ὁ, infatigabilis pugnator. Ex ἀκάμας, & μάχομαι.
Ἀκαμαντόπους, ὁ, ἡ, qui pedes habet indefeſſos. Ex ἀκάμας, *indefeſſus*, πούς, *pes*.
Ἀκάμας, αντος, ὁ ἡ ὁ, indefeſſus, infatigabilis. Ex α priv. & κάμνω, *fatigor*.
Ἀκαμάτησι, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἀκαμάτοις, ab
Ἀκάματος, ος, ὁ ἡ ὁ, labore carens, laborem non ſentiens, (2) intatigabilis, indefeſſus; *Hom. Il.* 5, 5. (3) qui non laboravit. Hinc *Adv.* ἀκαμάτως, indefeſſe, ſine intermiſſione, ſine laſſitudine. Ex iiſd.
Ἀκαματοχάρμας, ω, ὁ, indefatigabilis bello. Ex ἀκάματος, & χάρμη, *bellum*.
Ἀκαμάτως, *Adv.* indefatigabiliter, indefeſſe.
Ἀκάμμυσσε, ω, ὁ ἡ ὁ, non connivens. Ex α priv. & κατμύω, *connivo*.
Ἀκαμπής, ής, ὁ ἡ ὁ, inflexibilis, rigidus. Ex α priv. & κάμπω, *flecto*.
Ἀκαμπίας, ε, ὁ, qui recta cumit. Ex iiſdem.
Ἀκαμπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, rectus in longitudinem, non reflexus. Ex iiſd.
Ἀκαμπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inflexus, curvari neſcius. Ex iiſd. Unde
Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas; (2) conſtantia.
ΑΚΑΝΘΑ, ας, ἡ, ſpina, vepres, ſentis; (2) difficultas, moleſtia, ſalebræ.
Ἀκανθών, ῶνος, ὁ, ſpinetum, ſenticetum, dumetum. Ab ἄκανθα.
Ἀκανθώδης, ους, ους, ες, ſpinoſus, ſpinis abundans. Ab eod.
Ἀκανθίας, ε, ὁ, cicadæ ſpecies, vel potius epitheton tantum cicadæ, eo quod inter ſpinas cantet; (2) ſpinax, piſcis. Ab eodem.
Ἀκανθίζω, f. ίσω, ſpinoſum reddo; (2) ſpinoſus ſum, ſpinis horreo. Ab eod.
Ἀκανθίνος, η, ον, ſpinoſus. Ab eod.
Ἀκανθίνος, ίνη, ινον, ſpineus, ex ſpinis factus & contextus. Ab eod.
Ἀκανθίον, ου, ſpina.
Ἀκανθίς, ίδος, ἡ, cardnelis. Ab eod.
Ἀκανθίων, ωνος, ὁ, echinus. *Gal.*
Ἀκανθοβάτης, ου, ὁ, per ſpinas, ſeu ſentes gradiens, funambulus. Ex ἄκανθα, *ſpina*, & βαίνω, *vado, ambulo*.
Ἀκανθοβόλος, ος, ὁ ἡ ὁ, quæ per ſpinas incedit.
Ἀκανθοβολος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſpinas jaciens, vel emittens. Ex ἄκανθα, & βάλλω, *jacio*.
Ἀκανθοδέτης, ου, ὁ ἡ ὁ, ſpinas colligens, ſpinarum collector, vel collectrix. Ex ἄκανθα, & δέω, *ligo*, i. e. *colligo*.
Ἀκανθόκαρπος, ος, ὁ ἡ ὁ, denſum ſpinis horrentes habens; (2) echinus. Ex ἄκανθα, & καρπός,

'Ακανθαλ ξ, ῆγος, ὁ ἡ ἡ, a spina, vel stimulo inclusus. Ex ἄκανθα, & πάλλω, *percutio*.

'Ακανθος, ου, ἡ, acanthus, frutex, *Angl.* Brank-Ursine, or Bearsbreech (2) ὁ, echinus, ericaceus. Ab ἄκανθα, *spina*.

'Ακανθος, ὁ ἡ ἡ, carduo fullonio non carminatus. Ab cod.

'Ακανθοστεφὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, spinis cinctus. Ex ἄκανθα, & στέφω, *cingo*.

'Ακανθοτοξίτης, spinis vehens. *Steph.*

'Ακανθοφόρος, ου, ὁ κ. ἡ, spinas vehens. Ex ἄκανθα, & φέρω, *fero*.

'Ακανθοφορέω, ῶ, f. ήσω, spinas fero. Ex ἄκανθα, & φέρω, *fero*. Hinc

'Ακανθοφορία, ας, ἡ, spinifer, spinas ferens.

'Ακανθοφυέω, ῶ, f. ήσω, spinas produco. Ex ἄκανθα, & φύω, *gigno, facio*.

'Ακανθοφυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, spinosa folia habens.

'Ακανθόχοιρος, ου, ὁ, porcus spinis horrens, i. e. echinus terrestris. Ex ἄκανθα, & χοῖρος.

'Ακανθόω, spinosum reddo. *Steph.*

'Ακανθωλὶς, ίδος, ἡ, carduelis. Ab ἄκανθα.

'Ακανθώδης, ους, ὁ ἡ ἡ) spinosus, sentosus, setosus, Gl. V. *Manph.* modestus plenus, id. Ab ἄκανθα. Unde

'Ακανθων, ῶνος, ὁ, dumetum, vepretum.

'Ακανίζω, f. ίσω, acanum imitor, acani speciem gero. Ab ἄκανον.

'Ακανικὸς, ὴ, όν, acanicus, qui acani est.

'Ακάνιον, ου, τὸ, spinula. *Dim.* Ab cod.

'Ακανόνιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, non canonicus, in canonem non relatus. Ex α priv. & κανὼν.

'Ακανονίστως, *Adv.* non canonice, contra canonem & regulam, *Suic.*

'Ακανος, ου, ὁ ἡ ἡ, acanus, spinæ genus.

'Ακαπήλευτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non cauponatur; (2) integer, simplex, sincerus, non adulteratus. Ex α priv. & καπηλεύω.

'Ακαπηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, caupone carens. Ex α priv. & κάπηλος, *caupo*.

'Ακάπιστος, ου, ον, *Epith.* mollis, idem quod ἄκαπος, acapnum. ap. *Plin.*

'Ακαπνος, ου, ὁ ἡ, ἡ, sine fumo; (2) incruentus, cum est, *Epith.* sacrificii. Ex α priv. & καπνὸς, *fumus*.

'Ακάρδιος, ου, ὁ, ἡ ἡ, vecors, sine corde, excors. Ex α priv. & καρδία, *cor*.

'Ακαρὲ, *Adv.* puncto temporis, momento.

'Ακαρέως, *Adv.* idem.

'Ακαρῆ, *Adv.* brevissimo tempore, puncto temporis. Ab

'Ακαρὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, brevis, individuus; (2) exiguus; (3) minimum interjectum habens spatium, Gl. V. momentarius; *Adv.* ἀκαρὲς, momentum, Gl. V. (4) ferè, propè. Ex α priv. & κείρω, *secare*.

'Ακέφαλος, ου, caput non habens.

'Ακαρὶ, animal minutissimum, quale innascitur ceræ, caseis, & cuti hominum. Ex nid.

'Ακαριαῖος, αία, αῖον, minimus, pauxillus; (2) brevis, momentaneus. Ab ἄκαρις.

'Ακαριδίζω, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

'ΑΚΑΡΝΑ, ας, ἡ, genus plantæ.

'Ακαρνος, cereorum; (2) caput, Etym. Ex α pleon. & κάρη, *caput*.

'Ακαρπέω, ῶ, f. ήσω, sine fructu sum, sterilis sum, fructum non gigno. Ab ἄκαρπος.

'Ακαρπία, ας, ἡ, sterilitas.

'Ακάρπιστος, idem quod

'Ακαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, infructuosus, fructu expers, sterilis; (2) inutilis. Ex α priv. & καρπὸς, *fructus*.

'Ακάρπως, sine fructu; (2) sine prole, de mulieribus.

'Ακάρπωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, infructuosus. Ex α priv. & καρπόω, *fructifico*.

'Ακαρτέρητος, ου, ὁ ἡ ἡ, intolerabilis. Ex α priv. & καρτερέω, *tolero*.

'Ακαρτος, ου, ὁ ἡ ἡ, intonsus. Ex α priv. & κείρω, *tondeo*.

'Ακαρφὴς, ὁ ἡ ἡ, qui arefactus non est, nec succo plane privatus. Ex α priv. & καρφὸς, *siccus*.

'Ακαρῶς, *Adv.* puncto temporis. Ab ἀκαρὴς.

'Ακάσκη vel ἀκασκὶ, quiete, placide, molli-

ter, lente, pedetentim, *Etym. Eust.* Ab ἀκάω, *tacio*.

'Ακασκώς, ους, valde ornatus, ap. *Æsch.*

'Ακασφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, imprudens, acuta mente præditus, *Hes.* Ex ἀκαζα, & φρὴν.

'Ακαταβίαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, non coactus, *Suic.* Ex α priv. κῆ, & βιάζω, *cogo*.

'Ακατάβλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui dejici non potest; (2) invictus, invincibilis. Ex α priv. & καταβάλλω, *dejicio*.

'Ακατάγγελτος, ὁ ἡ ἡ, non denunciatus, sine denunciatione illatus.

'Ακατάγνωστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui damnari, aut reprehendi nequit, in quem reprehensio non cadit. Ex α priv. & κατηγορέω, *damno*.

'Ακατηγόρητος, ου, ὁ ἡ ἡ, irreprehensibilis. Ex α priv. & κατηγορέω, *accuso*.

'Ακατάδικος, ου, ὁ ἡ ἡ, indemnatus, Gl. V. Ex α priv. & καταδικάζω, *condemno*.

'Ακατάθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui animo non est ingratus. Ex α pr. & κατάθυμος.

'Ακατάιτιατος, ου, ὁ ἡ ἡ, non accusabilis, culpa vacans, inculpatus. Ex α priv. & κατατιάομαι, *accuso*.

'Ακατακάλυπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non velatus, non apertus, non tectus.

'Ακατακόσμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, inexornatus, indispositus. Ex α priv. & κατακοσμέω, *orno*.

'Ακατάκριτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non damnatus, Ph. indemnatus; (2) cui indicta causa pœna infligitur. Ex α pr. & κατακρίνω, *damno*.

'Ακαταμερίτως, *Adv.* sine judicio, indicta causa.

'Ακατάπαυστος, ου, ὁ ἡ ἡ, non cessans, non desinens. Ex α pr. & καταπαύω, *desino*.

'Ακαταπαύστως, *Adv.* indesinenter.

'Ακατάπληκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui comprehendi, includi, circumiri non potest, *de locis*; (2) quem assequi quocunque modo non licet; (3) *philosophis*, incomprehensibilis. Ex α priv. & καταπλήσσω.

Ακαταπλήστως, ita ut assequi eum non liceat, *cursu*, ubi est velocissime, *oculis*, ubi est vel tenuissimè, vel celerissime, vel *mente*, ubi est obscurissime, *Ern.*

'Ακαταληψία, ας, ἡ, incomprehensibilitas. Ex α priv. & καταλαμβάνω, *comprehendo*.

'Ακατάλλακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, implacabilis. Ex α pr. & καταλλάσσω, *placo*.

'Ακαταλλάκτως, *Adv.* implacabiliter.

'Ακατάλλητος, ου, ὁ ἡ ἡ. incongruus, absonus, Gl. V. præposterus, mutabilis. Ex α pr. & κατάλληλος, *congruus*.

'Ακατάλληλος, *Adv.* incongrue, inconcinne.

'Ακατάλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, indissolubilis, æternus, perpetuus, invictus. Ex α pr. & καταλύω, *dissolvo*.

'Ακατμάθητος, ου, qui disci, intelligi non potest.

'Ακατάμακτος, ου, qui propter duritiem contundi aut molliri non potest.

'Ακατανίκητος, ου, ὁ ἡ ἡ. inexpugnabilis, qui nullis laboribus frangi potest; ineluctabilis, Ph. Ex α pr. & κατανικάω, *vinco*.

'Ακατανόητος, ου, ὁ ἡ ἡ, immensus. Ex α pr. & καταμετρέω, *dimetior*.

'Ακατανόητος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui intelligi, aut percipi nequit, Gl. V. inconsideratus, item immensus. Ex α pr. & κατανοέω *intelligo*.

'Ακατανάλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, inluctabilis, inconsumibilis, luctu non superandus. Gl. V. inexcusabilis. Ex α pr. & καταπαλαίομαι, *luctor*.

'Ακατάπαυστος, ου, ὁ ἡ ἡ, irrequietus, cessare nescius, finem non habens; (2) qui sedari, vel [illegible]. Ex α pr. & καταπαύω, *sedo*.

'Ακαταπαύστως, *Adv.* irrequiete, sine quiete; (2) sine fine.

'Ακατάπληκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non attonitus, imperterritus. Ex α pr. & καταπλήσσω.

'Ακατάπληκτως, *Adv.* intrepide.

'Ακατάπονητος, ου, ὁ ἡ ἡ, infatigabilis, invictus, implacabilis. Ex α pr. & καταπονέω, *fatigo*.

'Ακατάποτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui deglutiri nequit. Ex α pr. & καταπίνω, *absorbeo, deglutio*.

'Ακαταπλήτως, ου, qui terreri non potest.

'Ακατάπρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ. qui sedari & delinitri nequit, implacabilis, implacatus. Ex α pr. & καταπραύνω, *delinio, placo*.

'Ακατάρδυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non rigatus, siccus. Ex α pr. & ἀρδύω, *rigo*.

'Ακατάσειστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui decuti, seu deturbari non potest, firmus, inconcussus. Ex α pr. & κατασείομαι, *deturbo*.

'Ακατασήμαντος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non est obsignatus. Ex α pr. & κατασημαίνω.

'Ακατασκεπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, inconsideratus. Ex α pr. & κατασκέπτομαι, *considero*.

'Ακατασκέπτως, *Adv.* inconsiderate.

'Ακατασκεύαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, non elaboratus, (2) informis, rudis; inconditus, incompositus, Gl. V. Ex α pr. & κατασκεύαστος, *est fictus et edilus*.

'Ακατασκεύαστως, *Adv.* incondite, incomposite.

'Ακατάσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, solutus, incompositus; (2) non probatus argumentis; (3) carens elocutionis arte; (4) omnino simplex, sine apparatu, magnificentia, ut βίος ἀκατάσκιος Ex α pr. & κατασκιὴ.

'Ακατασκίως, *Adv.* sine ulla arte.

'Ακατάσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, non opacus, non umbrosus; (2) apertus. Ex α priv. & κατάσκιος, *umbrosus*.

'Ακατάσκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, inconsideratus, qui nihil explorat. Ex α pr. & κατασκοπέω.

'Ακατάσχαπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, calumniæ non obnoxius, Suic. Ex α priv. & κατασκάπτω.

'Ακαταστασία, ας, ἡ, turba, tumultus, seditio. Ex α pr. & κατὰ στημι, *consisto*.

'Ακατάστατος, ου, ὁ ἡ ἡ, inconstans, incertus, infirmus. Ex nid.

'Ακατάστατος, *Adv.* incomposite, confuse.

'Ακατάστοφος, ου, finem, extremum habens.

'Ακατάσχετος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui coerceri nequit. Ex α pr. & κατέχω, seu κατάσχεσις.

'Ακαταχίτως, *Adv.* incontinenter.

'Ακατατρίπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui absumi non potest, Suic. Ex α pr. & κατατρίβω.

'Ακατάφρακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non est cataphractus. Ex α pr. & καταφράκτος.

'Ακαταφρονητος, ου, ὁ ἡ ἡ, non contemnendus, satis v. c. fortis, doctus. Ex α pr. & καταφρονέω, *contemno*.

'Ακατάψεκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non vituperatur, vel reprehenditur, Suic. Ex α priv. κῆ, & ψεκτὸς, *reprehensibilis*.

'Ακατηγόρητος, ου, citra reprehensionem. Ex α priv. & κατηγορέω, *accuso*.

'Ακατηγορήτως, *Adv.* irreprehensibiliter, citra reprehensionem, vel accusationem, Suic.

'Ακατήχητος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui primis religionis Christianæ fundamentis nondum imbutus est. Ex α priv. & κατηχέω.

'Ακάτιον, τὸ, privi navigii genus, genus navis cularis piscatoriæ; *Gl. V.* cymba. Dim. Ab

'ΑΚΑΤΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, vel η, genus navigii actuarii; (2) genus poculi.

'Ακατονόμαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, innominatus, qui nomen non habet; (2) obscurus, ignobilis. Ex α pr. κῆ, & ὀνομάζω, *nomino*.

'Ακαυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sine caule est, caulis expers. Ex α pr. & καυλὸς, *caulis*.

'Ακαυσαίατος (& ας), non ficus, *caustico*.

'Ακαυστος, ου, ὁ ἡ ἡ, non ustus, combustus; (2) comburi nequit. Ex α μὴ & καυστὸς.

'Ακαυχησία, ας, ἡ, jactantiæ vitatio, non jactantia, Suic. Ex α pr. & καυχάω.

'Ακαχίατο, ἰσχία erant, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀκάχατο, ab.

'Ακαχίω, ῶ, f. ίσω, & ἀκάχημαι, tristitia afficio. Hinc ἀκαχήμενος, tristis. Κατ' ἀκαχήμενος.

ἀκαχήμενος, Hesiod. Θεογ. 99. Ex α pleon. & ἄχος, *tristitia.*

Ἀκαχήμενος, *Hom. Il.* ς, 24. *animo dolens*, præt. part. pass. verbi ἀκάχημαι.

Ἀκάχησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠκάχησα.

Ἀκαχήσθαι, perf. infi. pass. *Ion.* pro ἠκαχῆσθαι.

Ἀκαχίζω, f. ίσω, tristitia adficio. Διμήνιν, μή μοί τε λίην ἀκαχίζεο θυμόν, *Hom. Il.* 6, 486. Ab eod.

Ἀκαχμένος, perf. part. pass. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἠκαχημένος, ab ἀκάχημαι.

Ἀκαχμένως, ὡ, fut. ήσω, acuo. Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ἐξέτι χαλκῷ, *Hom. Od.* 1, 99. Ab ἀχμή, *acies.*

Ἀκάχω, dolore, mœstitia, tristitia adficio Ῥεῖα δέκ' ἀνδρῶν θυμὸν ἀκάχοι ἐς Τάρταρον εὐρύν, *Hes.* Θεογ. 868. Ex α pleon. & ἄχος.

Ἀκίδνη, ης, legaminis genus rotundum ac durum ita, ut ægre frangi queat. Ex α priv. & κίω, *findo.*

Ἀκίατος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui frangi, findi, aut dissolvi nequit. Ex α pr. & κιάζω, *findo.*

Ἀκιόμενος, *sanans*, part. pass. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἀκίμενος, a verbo ἀκέομαι.

Ἀκειρυόμαχε, *interjic*, *Doric* pro ἀκειροκόμης.

Ἀκειροκόμης, ης, ὁ, non tonsus. Ex α pr. κείρω, *tondeo*, & κόμη, *coma.*

Ἀκειροκόμος, ος, ὁ ἡ ὄ, idem & ex infi.

Ἀκελδαμά, *agri* instrumentum. Vox Syriaca, indecl.

Ἀκέλευθος, ος, mutus. Ex α pr. & κέλευθος.

Ἀκέλευστος, ος, ὁ ἡ ὄ, injussus. Ex α pr. & κελεύω, *jubeo.*

Ἀκέλυφος, ος, ὁ ἡ ὄ, nullo putamine tectus. Ex α pr. & κέλυφος.

Ἀκενοδοξία, ας, ἡ, contemptus vanæ gloriæ. Ex α pr. & κενὴ ξ.α.

Ἀκενοδοξος, ος, ὁ ἡ ὄ, vanæ gloriæ non appetens, rerum ostentationis.

Ἀκενοσπουδος, ος, ὁ ἡ ὄ, vanarum rerum non appetens, contemptor. Ab α pr. κενὸς, & σπουδὴ, *studium.*

Ἀκέντητος, ος, ὁ ἡ ὄ, stimulo, seu aculeo non ictus. Ex α pr. & κεντέω, *stimulo.*

Ἀκεντρος, ος, ὁ ἡ ὄ, stimulo, aculeo, calcaribus carens. Ex α pr. & κέντρον.

Ἀκενωτος, ος, ὁ ἡ ὄ, non evacuatus. Ex α pr. & κενόω, *evacuo.*

ΑΚΕΟΜΑΙ, ὔμαι, fut. ἔσομαι, & ήσομαι, *sano*, medeor, medicor; (2) medeor, *metaphor.* expio, sarcio, reficio, revoco, retracto. Ἀσθῶ ἕλκος, δίψαν, τὰ διηρῳγότα, νόσους ἀνθρώπων, *Sedare dolorem*, *Ἀπορίαν* μὲν οὖν πολλὴν τὰς δι' ἄγνοιαν ἁμαρτίας ἀκέσεσθαι, *Xenoph.*

Ἀκήρατος, ος, ὁ ἡ ὄ, immixtus, sincerus, purus, integer, illibatus; (2) innocens, placidus. Ex α pr. & κεράω, *misceo.* Hinc

Ἀκεραιότης, ητος, ἡ, simplicitas, integritas.

Ἀκεραίως, *Adv.* sincere, Phil. Ab ἀκέραιος.

Ἀκεραυνος, ος, ὁ ἡ ὄ, cornibus vacans. Ex α pr. & κέρας, *cornu.*

Ἀκεραύστατος, ος, ὁ ἡ ὄ, non tactus, non ictus fulmine. Ex α pr. & κεραυνόω.

Ἀκέρδεια, ας, ἡ, detrimentum, damnum. Ab

Ἀκερδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄ, non lucrosus; (2) damnosus. Ex α pr. & κέρδος, *lucrum.*

Ἀκέρκος, ος, ὁ ἡ ὄ, cauda carens. Ex α pr. & κέρκος, *cauda.*

Ἀκερσία, ας, ἡ, rei pecuniariæ summa inopia. Ex α pr. & κέρμα, *nummus.*

Ἄκερως, ως, ὁ ἡ ὄ, cornua non habens, cornutus. Ex α priv. & κέρας, *cornu.*

Ἀκερσεκόμης, ης, ὁ, intonsus, *Hom. Il.* 20, 39. Ex α pr. κείρω, *tondeo*, & κόμη, *coma.*

Ἀκερσεκόμης, ης, ὁ ἡ ὄ, idem & ex infi.

Ἀκερσιπονία, ας, ἡ, asperitatis expers. Φὴρ ἀκερσιπονίῃ ἀκεσχεν, Aret. Ab α pr. & κερσιπονία.

Ἄκερως, ως, ὁ ἡ ὄ, qui cornua non habet, *cornutus* carens. Ex α pr. & κέρας, *cornu.*

Ἀκεσάμεθα, 1. pl. 1. ind. med. *Ionice* pro ἠκεσάμεθα.

Ἀκέσασθαι, aor. 1. inf. med. v. ἀκέομαι.

Ἀκεσίβιος, ος, ὁ ἡ ὄ, mortales sanans. Ex ἄκεσμα, *sanatio*, & βροτὸς, *mortalis.*

Ἀκέσιμος, ος, ὁ ἡ ὄ, medicabilis, sanabilis; (2) valens ad sanandum. Ab ἀκέομαι.

Ἀκέσιος, ος, ὁ ἡ ὄ, Epith. Apollinis, ab arte medendi.

Ἀκεσιπονος, ος, ὁ, dolorem mitigans, qui vim medendi habet. Ex ἄκεσμα, & πόνος.

Ἄκεσις, εως, ἡ, sanatio, medela.

Ἄκεσμα, ατος, τὸ, idem; (2) sanitatis recuperatio. Ab ἀκέομαι.

Ἀκέσμιος, ος, ὁ ἡ ὄ, sanabilis, medicabilis.

Ἄκεσμος, ος, ὁ, idem quod ἄκεσμα.

Ἀκεσοδύνη, ης, ἡ, idem quod ἀκεσιπονος.

Ἀκεστηρ, ῆρος, idem quod

Ἄκεστις, εως, al. ἀκέστης, ου, ὁ, medicus; (2 *tortor.* Ab eod.

Ἀκεστικὸς, ἡ, ὸν, ad farciendum aptus, farcendi peritus. Ab ἀκεστὴς.

κεστὶς, ίδος, ἡ, fornacis ferreæ genus *D. Sic.*

Ἀκεστρία, ας, ἡ, *Ionice* ἀκεστρίη, medicina, ars medicinæ. Ab ἀκέστωρ.

Ἀκεστρικὸς, ἡ, όν, medicinalis. Ab ἀκέστωρ.

Ἀκεστὸς, ἡ, όν, sanabilis, medicabilis, sanatu facilis. Ab ἀκέομαι, *sano.*

Ἀκέστρα, ας, ἡ, acus. Ab eod.

Ἀκέστρια, ας, ἡ, medicatrix; (2) sartrix. Gl. V. sarcinatrix. Ab eod.

Ἀκέστριον, τὸ, idem quod ἀκεστρα. *Et. Auct.*

Ἀκεστὴρ, ῆρος, ὁ, medicatrix. Ab ἀκέστωρ.

Ἀκέστωρ, ορος, ὁ, medicus. Ab ἀκέομαι, *sano.*

Ἀκεσώδυνος, ος, ὁ ἡ ὄ, remedium adferens, salutaris. Ex ἄκεσις, & ὠδὶν, *dolor.*

Ἀκεσώδυνος, ος, ὁ ἡ ὄ, dolores sanans, doloribus medens. Ex ἄκεσις, & ὀδὶν, *dolor.*

Ἄκεσμα, τος, τὸ, idem quod ἄκεσμα.

Ἀκεύμενος, *audiens*, part præs. med. *Æol.* & *Dor.* pro ἀκούμενος, a verbo ἀκούω, *audio.*

Ἀκέφαλος, ος, ὁ ἡ ὄ, caput non habens, Ph. truncus; (2) qui caret principio; (3) qui sine auctore certo est; (4) imperfectus; (5) honoris & dignitatis expers; (6) nomen herbæ certæ. Ex α pr. & κεφαλὴ.

Ἀκεφάλως, *Adv.* sine capite; (2) sine exordio.

Ἀκήαν, υσα, tacitus, ne hilcens quidem; *Hom. Il.* ι, 32. Ex α pr. & χαίνω, *hisco.*

Ἀκήαν, *Adv.* tacite. Ex infi.

ΑΚΗ, ῆς, ἡ, ictus ferri; (2) cuspis; (3) quies; (4) urbs Phœniciæ.

Ἀκήδεια, ας, ἡ, incuria, neglectus. Ab ἀκηδὴς.

Ἀκηδεμόνευτος, ος, ὁ ἡ ὄ, quem nemo curat, negligens. Ex α pr. & κηδεμονεύω, *curo.*

Ἀκήδευτος, ος, ὁ ἡ ὄ, non curatus, neglectus, cujus nulla cura habetur; (2) insepultus, inepultus, inhumatus; *Hom. Il.* 6, 60. Ex α pr. & κηδεύω, *curo.*

Ἀκηδέως, *Adv.* sine ulla cura, temere; (2) sine misericordia, inhumaniter.

Ἀκήδευτος, ος, ὁ ἡ ὄ, inhumatus. Ex α pr & κηδεύω, *fumulo.*

Ἀκηδίω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo. Τῶν δ' ἄλλων τις τὸν ἀκήδησε, ubi τὸν pro τὸν vel δ' ponitur, i. e. αὐτὸν, Hom. Il. 14, 427. Ab

Ἀκηδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄ, nullam curam gerens, negligens; (2) neglectus, qui curæ non est, (3) inhumatus, inequitus; (4) tristitia vacuus; (5) securus; *Lat. Il.* 21, 123. Ex α priv vel privat. & κῆδος, *cura.* Hinc

Ἀκηδία, ας, ἡ, vacuitas animi; (2) mœror, abundantia curarum; (3) contemptus; (4) incuria; (5) dolor; (6) tristitia.

Ἀκηδιάω, ῶ, fut. ήσω, negligenter ago (2) otiose consumo; (3) mœrore gravor, afficior. Μὴ ἀκηδιάσωμεν περὶ τὰ πατρῷα, Basil. Ab eod.

Ἀκηδὴς, *Adv.* sine sepultura. Ab ἀκηδὴς.

Ἀκηκοὼς, *audiens*, f. fing. perf. med. *Attice* pro ἠκηκοὼς, a verbo ἀκούω.

Ἀκηλητος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui decipi nequit; (2) immutabilis; (3) qui delinniri nequit. Ex α pr. & κηλέω, *mulco.*

Ἀκηλιδωτος, ος, ὁ ἡ ὄ, immaculatus, macula expers, (2) incorruptus. Ex α pr. & κηλὶς, *macula.*

Ἄκημα, ατος, τὸ, sanatio, medela; (2) medicamentum. Ab ἄκεσμα, *sano.*

Ἀκήν, *Adv.* tacite, quiete; *Hom. Il.* 3, 95. Ἀκὴν ἐχέσθω σιωπῇ, fuerunt taciti. Ex α pr. & χαίνω, *hisco.*

Ἄκηπος, ου, horto carens, horti nomine indignus.

Ἀκηράσιος, ος, ὁ ἡ ὄ, purus, incorruptus; (2) illæsus; (3) immortalis. Ex α pr. & κηρὸς, *miscco.*

Ἀκήρατος, ος, ὁ ἡ ὄ, *Hom. Il.* 15, 497. idem.

Ἀκήρεος, ος, ὁ ἡ ὄ, examinis, cor non habens; *Hom. Il.* ς, 199. ex α pr. & Κῆρ, cor. (2) immortalis, fato ethnico non obnoxius; (3) illæsus, (4) *act.* non lethifer. Sch. ap. *Nic.* Ex α pr. & κῆρ, *fatum.*

Ἀκηρεσχὴς, ὲς, id. quod ἀκηρασίης.

Ἀκηρυκτεὶ, *Adv.* nullo feciali misso; (2) implacabiliter. Ab

Ἀκήρυκτος, ος, ὁ ἡ ὄ, per caduceatorem non denunciatus; (2) inglorius, ignotus; (3) implacabilis. *Steph.* Ex α pr. & κηρύσσω.

Ἀκηρύκτως, *Adv.* idem quod ἀκηρυκτεί.

Ἀκήρωτος, ος, non ceratus, non oblitus cera. Ab α pr. & Κηρὸς, *cera.*

Ἀκηχέατο, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἠκήχατο, ab ἀκαχέω.

Ἀκηχίατο, *tristitia adfecti erant*, 3 plural. plusq. ind. pass. *Ionice* pro ἠκήχατο.

Ἀκηχιβάται, *Hom. Il.* 17, 636. f. 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἠκήχατο.

Ἀκηχεσίη, ης, ἡ, dolor, tristitia.

Ἀκήχιμαι, ve. ἀκήχεμαι, tristor. Θυμὸν ἀκηχίμενος μεγάλ' ἴαχον, Hom. Il. 18, 29. Ex α pleon. & ἄχος, *mœror.*

Ἀκηδάλιστος, ος, ὁ ἡ ὄ, non adulteratus, sincerus, incorruptus. Ex α pr. & κιβδηλεύω, *adulterc.*

Ἀκιβδηλος, ος, ὁ ἡ ὄ, cui scoria nulla admixta est; (2) purus, sincerus. Ex α pr. & κιβδηλος, *cui scoria admixta sit*

Ἀκιβδήλως, *Adv.* sine scoria; (2) sincere, pure. Ph fedule.

Ἀκιδνὸς, ὴ, όν, infirmus, qui se vix movere potest. Ex α pr. & κινέω, *moveo.*

Ἀκιδωτὸς, ὴ, όν, cuspidatus, acuminatus in modum cuspidis. Ab ἀκὶς.

Ἀκιδωτὸς, ὴ, ὁ ἡ ὄ, idem & ab eod. m.

Ἀκίζω, ίσω, acuo. Ab eodem.

Ἀκινὸς, υος, ὁ ἡ ὄ, impotens, imbecillis; (2) qui non est velox. Ex α pr. & κίνεω.

Ἀκίνημα, ατος, τὸ, concussio complosio, Etym. Ex α pleon. & τινάσσω, *quatio*, mutatio n, τ in κ.

Ἀκίνησις, ις, ὁ, pudicus, castus, qui cinædus non est, *Suid.* Ex α pr. & κινέω, *moveo*, & αἰδὼς, *membrum virile.*

ΑΚΙΝΑΚΗΣ, ου, ὁ, acinaces, gladius Persicus.

Ἀκινδυνεὶ, *Adv.* citra periculum, sine periculo.

Ἀκίνδυνος, ος, ὁ ἡ ὄ, sine periculo, liber, extra periculum constitutus. Ex α priv. & κίνδυνος, *periculum*

Ἀκινδυνὸς, ὴ, όν, idem.

Ἀκινδύνως, *Adv.* sine periculo, secure.

Ἀκινησία, ας, ἡ, immobilitas, quies, privatio motionis. Ex α pr. & κίνησις, *motio.*

Ἀκινήτη, *Dor.* pro ἀκινησία, ab ἀκίνητος.

Ἀκίνητεω, ῶ, f. ήσω, immobilis sto.

Ἀκινητίζω, f. ίσω, immotus sto, caveo ne moveor, quiescere capio. Ab

Ἀκίνητος, ος, ὁ ἡ ὄ, immobilis; (2) qui moveri aut moveri nequit, immotus; (3) non movendus; (4) fegnis. Ex α pr. & κινέω, *moveo.*

Ἀκινήτως, *Adv.* sine motu, citra motionem.

ΑΚΙΝΟΣ, ος, ὁ, acinus; (2) herbæ genus.

Ἀκιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὄ, vermibus non obnoxius a vermibus non corruptus; (2) incorruptus. Ex α pr & κὶς, *vermis.* Ἀκιόεσσι ἰσοδόκης, Hesiod. Ἔργ. 43.

Ἄκιρος, ὁ, ὁ, nihil agens; (2) Boreas, Aquilo. *Lex.*

Ἄκις, ἄκιος, res nulla, sine mora. *Hes.*

Ἀκὶς, ίδος, ἡ acies, ip culum, G. V. metaphor. cornu cuditus. Dim. ab ακὴ, *as.*

Ἀκίχεμα, *Ion.* f. pro ἀκίχημα, *inventum*

fructu; cum aliquem sequimur & non assequimur,

'Ακίνητος, ος, ὁ ἡ τό, quem non possumus adipisci, qui comprehendi nequit; (2) inaccessus; (3) quem animo & cogitatione comprehendere non possumus. Ex ἀ pr. & κίνημι, *comprehendo*.

'Ακίων, ονος, ὁ ἡ ὁ, nullis fultus columnis. Ex ἀ pr. & κίων, *columna*.

'Ακλινεστάτοις, *firmissimi*, nom. pl. ab ἀκλινέστατος, quod est superlat. ab ἄκλιτος.

'Ακλιζόμαι, f. ίσομαι, simulare recuso. Ab Ἄκλη, muliere, quæ simulate recusabat quod maxime cupiebat. Μικρὰ μὲν οὖν ἀκλίσαντο παρεπτάμεναι, Plut. Hinc

'Ακλισμός, οῦ, ὁ, simulata recusatio.

'Ακλαυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, illacrimabilis. Ex ἀ pr. & κλαίω, *flo*.

'Ακλέρωτος, *expers*, Doric pro ἀκλέραστος.

'Ακλεὴς πῶλος, ὁ, cui lamenta non sunt fracta. Ex ἀ pr. & κλάω, *frango*. Unde

'Ακλαὴς, ὁ ἡ ὁ, non fractus, infractus.

'Ακλαυσεί, f. ακλαυσεῖ, Ion. sine fletu. Ab ἄκλαυτος.

'Ακλαυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inexploratus, indefletus. Gl. V. indefebilis. Ex ἀ pr. & κλαίω, *flo*.

'Ακλαυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

'Ακλεὴς, ἐος, ὁ ἡ ἑ, inglorius. Ex ἀ pr. & κλέος, *gloria*.

'Ακλεία, ας, ἡ, ἀκλεΐα, ignobilitas, infamia. Ab ἄκλειτος.

'Ακλειὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἑ. Poët. pro ἀκλεὴς.

'Ακλειστος, ος, ὁ ἡ ὁ non clausus. Ex ἀ pr. & κλειστός, *clausus*.

'Ακλειῶς, Poët. Adv. sine gloria. Ab ἀκλειὴς.

'Ακλεπτος, ος, ὁ ἡ ὁ non furans; (2) qui non aliud in corde occultum, aliud in lingua promptum habet. Ex ἀ pr. & κλέπτω.

'Ακλεῶς, Adv. inglorie. Ab ἀκλεὴς.

'Ακλεΐδεότατος, Adv. sine gloria, fama. Ab ἀ pr. & κλεΐδων, *fama*.

'Ακλιτόπτας, f. ακλιτος, id, quod ἄκλαυστος.

'Ακλίνω, f. ἑνῶ, sum exlex, miseriis affligor. Ex ἀ pr. & κλίνω, *fors*. Hinc

'Ακλίτημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas.

'Ακλιτία, ας, ἡ, egestas, infelicitas. Ab

'Ακλιὴς, ος, ὁ ἡ ὁ, exlex; (2) pauper, egenus. Ex ἀ pr. & κλίνω, *fors*.

'Ακλιτωτεί, Adv. extra sortem.

'Ακλιτωτί, Adv. Idem, ab

'Ακλίτωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, sorte non lectus; (2) exlex, expers. Ex ἀ pr. & κλητός, *sorte lego*.

'Ακλητὶ, Adv. sine vocatione. Ab

'Ακλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, non vocatus, non invitatus; (2) nomine carens. Ex ἀ pr. & κλητός.

'Ακλήτως, Adv. sine invocatione, vel invitatione. Strep.

'Ακλινὴς, ἐος, ὁ ἡ ἑ, non vacillans; (2) firmus, rigidus, qui flecti nequit; Ph. durus. Ex ἀ pr. & κλίνω. Unde

'Ακλιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui non declinatur.

'Ακλίτως, indeclinabiliter, sine declinatione.

'Ακλόητος, ος, ὁ ἡ ὁ, imperturbatus, non agitatus, inconvulsus. Ex ἀ pr. & κλονέω.

'Ακλονὴς, ἐος ὁ ἡ ἑ, idem. Ex ἀ pr. & κλόνος, *agitatio*.

'Ακλοπος, ος, ὁ ἡ ὁ, furum injuriæ non expositus non deceptus; (2) non furtivus. Ex ἀ pr. & κλοπὴ, *furtum*.

'Ακλυδώνιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, fluctibus non agitatus, tranquillus. Ex ἀ pr. & κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor*.

'Ακλυδωνίστως, Adv. sine fluctibus.

'Ακλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non ablutus; (2) undis non agitatus; tranquillus, ut portus. Ex ἀ priv. & κλύζω, *abluo*.

'Ακλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ramulis carens. Ex ἀ pr. & κλῶν, *ramulus*.

'Ακλωστος, ος, ὁ ἡ ὁ, nendo non ductus, tortus seu contortus. Ex ἀ pr. & κλώθω, *neo*.

'Ακμάζω, f. άσω, floreo ætate, ætate sum firma; (2) sum vegetus & validus per ætatem, polleo robore juvenili; (3) faciora, quæ juvenes decent; (4) polleo, vigeo, floreo re quacumque; Gl. V. vigeo, adolesco, pubesco, viresco, vireo, ἀκμάζων, vegetus, vigens, Phil. ἀκμάζουσα, vivida, fortis, Phil. Ἀκμάζειν τὴν ἡλικίην, νεότητι πολλῇ, σθένεϊ, χάρμαισι, σοφίῃ σοατιῇ, πολὺ δύναμιν κεκμάζων σίτῳ, maturum, μᾶλλα σὺν ἀκμάζουσα ἀμίλα, νύξ, θέρει, medius. Ab ἀκμὴ.

'Ακμαῖος, αία, αῖον, vigens, florens ætate, florens re quacumque; (2) juvenis; adultus; (3) vegetus; (4) maturus, tempestivus; (5) vigoris plenus; Ph. (6) opportunus; (7) qui in ipso temporis articulo rem aliquam adgreditur. Ab eod.

'Ακμαίως, Adv. florenter, vegete; (2) mature.

'Ακμᾶν, acc. sing. Dor. pro ἀκμὴν, ab ἀκμὴ.

'Ακμαστὸς, ἡ, ὁ, strenuus, validus, robustus. Ab ακμάζω.

'ΑΚΜΗ, ῆς, ἡ, cuspis, acies, *Hom. Il.* το, 170. (2) vigor, maturitas seu flos ætatis, firma ætas, juventus; (3) punctum, seu articulus temporis, quo aliquid agi debet; (4) vertex.

'Ακμὴν, Adv. adhuc, etiam nunc; (2) sedulo, strenue; (3) eo tempore; (4) aliquamdiu. Ab ἀκμὴ, vel etiam pro κατ' ἀκμὴν.

'Ακμηνὸς, ὴ, ὸν, adultus; (2) florens; (3) exuberans. Ab eod.

'ΑΚΜΗΝΟΣ, ος, ὁ ἡ ὁ, jejunus, qui non gustavit, item, qui non bibit, siccus.

'Ακμὴς, ῆτος, ὁ, non defatigatus, non defessus, recens, in ecr. Ex ἀ pr. & κάμνω, *defatigo*.

'Ακμήτης, ου, ὁ, idem.

'Ακμητὶ, Adv. sine lassitudine. Ab ἄκμητος.

'Ακμητος, ος, ὁ ἡ ὁ, & ἄκμητος, ἡ, ον, idem.

'Ακμόδετον, ου, τὸ, incudis repositorium, *Hom. Il.* ιε, 410. Ex ἄκμων, & τίθημι.

'Ακμονες, *incudes*, acc. pl. ab ἀκμὼν.

'Ακμονίδαι, *Acmonidis*, *D.r.* pro Ἀκμωνίδαι.

'Ακμὼν, ονος, ὁ, incus, *Hom. Il.* 15, 19. Ex ἀ pr. & κάμνω, *fatigor*.

'Ακναμπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inflexibilis. Ex ἀ pr. & κάμπτω, *flecto*.

'Ακναπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, fullonem non expertus a fullone non purgatus, lubactus. Ex ἀ pr. & κνάπτω.

'Ακνημος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem; Gl. V. rudis, impolitus. Ex infr.

'Ακνημὸς, ὴ, ὸν, tibiis, seu cruribus carens, qui non habet suras. Ex ἀ pr. & κνήμη, *tibia, crus*.

'Ακνησις, εως, ἡ, spina dorsi. Ex ἀ pr. & κνάω, *scalpo*, seu *scabo*, quia animalia ea scabere non possunt.

'Ακνιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, insulsus, insipidus; proprie nidoris expers. Ex ἀ pr. & κνίση.

'Ακνίστως, ος, ὁ ἡ ὁ, vacuus a nidore, expers sacrificiorum.

'Ακοὴς, *auditus*, gen. sing. Dor. pro ἀκοῆς.

'Ακοὴ, ῆς, ἡ, audjtus; (2) fama, rumor, sermo; (3) auris. Ab ἀκούω, *audio*.

'Ακοίλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui cavus non est, in quo est nihil cavum, cavitatis expers. Ex ἀ pr. & κοῖλος, *cavus*.

'Ακοιμήλες, ος, ὁ ἡ ὁ, insomnis, non dormiens, pervigil. Ex ἀ pr. & κοιμάω.

'Ακοιμήτων, *insomnium*, gen. plur. ab ἀκοίμητος.

'Ακοινες, ος, ὁ ἡ ὁ, non communis; (2) non polletus. Ex ἀ pr. & κοινὸς, *communis*.

'Ακοινωνησία, ας, ἡ, nullum commercium; (2) incommunicatio. Ex ἀ pr. & κοινωνία.

'Ακοινώνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, incommunicabilis; (2) si e societate, insociabilis; (3) parcus, tenax. Ex infr.

'Ακοινωνήτως, Adv. insociabiliter.

'Ακοίτης, ου, ὁ, unum & idem cubile habens, maritus. Ex ἀ pro ἁμὸς, & κοίτη.

'Ακοίτις, ιδος, ἡ, pacta, maritâ. A

'Ακοιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, sine cubili, cubili carens; (2) ut τὸ ἄκοιτον, est mel sedimento carens.

'Ακολάκευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui adulat omnibus capi nequit. Ex ἀ pr. & κολακεύω, *adulor*.

'Ακολάκευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, alienus ab adulatione. Ex ἀ pr. & κόλαξ, *adulator*.

'Ακολασία, ας, ἡ, intemperantia, luxuria, incontinentia, in quocunque cupiditatum genere, Gl. V. protervia. Ex ἀ priv. & κόλασις.

'Ακολασαίνω, intemperanter, seu petulanter ago; (2) proterve & libidinose vivo, Gl. V. nepotor, protervio. Ab ἀκόλαστος.

'Ακολασία, ὰ, idem & ab eod. Hinc

'Ακολάσημα, ατος, τὸ, factum petulans; (2) scelus; (3) stuprum per protervitatem illatum.

'Ακόλαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, intemperans, protervus, lascivus, libidinosus, flagitiosus; (2) non punitus; (3) qui peccatis frena laxat; (4) audax; (5) injuriosus; (6) castigatione dignus. Ex ἀ pr. & κολάζω, *puno*.

'Ακολάστως, Adv. intemperanter, petulanter, Gl. V. impune.

'Ακόλλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inglutinatus, Gl. V. qui conglutinari vel unni nequit. Ex ἀ pr. & κολλάω, *glutino*.

'Ακόλλις, ος, ὁ ἡ ὁ, glutinis expers; (2) qui conglutinari nequit; (3) qui coire nequit, incubilis. Ex ἀ pr. & κόλλα, *glutes*.

'Ακόλος, ος, ὁ, frenium pars, pura buccella, (2) cibus. Ex ἀ ex parte pr. & πόλος, *cibus*.

'Ακολυθὼν, ῶ, fut. ήσω, sequor, comitor; (2) simul idem alios; imitor, congredior, similis fio, (3) obtempero, obtempero. Ἀκολουθεῖν τινι, μετά τινος, κατόπιν τινος, ἀλλήλοις· καὶ λόγῳ, animo assequi, intelligere. Ab ἀκόλουθος.

'Ακολούθημα, ατος, τὸ, consequentia; (2) adfectatio, confectatio. Ab

'Ακολούθησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

'Ακολουθητικὸς, ὴ, όν, sequax, proclivis ad sequendum. Ab eod.

'Ακολουθία, ας, ἡ, adjectarum comitatus; (2) series, cohærentia; ordo, sequela, Gl. V. (3) convenientia, consonantia, (4) officium (5) cæremonia, ritus sacer. Ab

'ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ, ος, ὁ ἡ ὁ, [illegible] vel pedissequus, affectus, comes, adjectus, (2) consequens, consentaneus, consonus, congruens, similis; (3) genus numerus *Eccles.*

'Ακολουθοῦσιν, *sequentibus*, dat. plural. pres. part.

'Ακολούθως, *Adv.* consequenter; (2) consentaneum. Ab ἀκόλουθος.

'Ακόλυμβος, ος, ὁ ἡ ὁ natandi inscius. Ex ἀ pr. & κολυμβάω.

'Ακομία, ας, ἡ, comæ defectus. Ab ἄκομος.

'Ακομιστία, ας, ἡ, nedum, incuria. Ab

'Ακόμιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, negligens, [illegible] curæ destitutus. Ex ἀ pr. & κομίζω.

'Ακομος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui nunc est coma, qui comatus non est. Ex ἀ pr. & κόμη.

'Ακόμπαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, ostentationis, alienus ab ostentatione. Ex ἀ pr. & καμπάτος, *jactator*.

'Ακομπος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.

'Ακομψευτος, ον, non curiose ornatus.

'Ακομψος, ος, ὁ ἡ ὁ, inelegans, non festivus; (2) vilis, simplex (ineptus, stupidus) Ex ἀ pr. & κομψὸς, *jucundus, elegans*.

'Ακόμψως, Adv. inelegante, illepide.

'Ακονᾶν, pres. inf. act. [illegible]

'Ακονᾶτε, ᾶς, f. ήσω, [illegible] (2) [illegible] pello, incito. Τὸν κέαυτοῦ ἀκονᾶτε, Luc. Ex ἀκόνη, *cos*.

'Ακόνδυλος, ον, expers tuberum. Ab ἀ priv. κόνδυλος

'ΑΚΟ'ΝΗΤΙ, ι, ἡ, *cos*.

'Ακόνημα, το, incitamentum. Ab ἀκονάω.

'Ακόνητος, ος, ὁ, qui acuit. Ph. [illegible]

'Ακόνιον, ου, τὸ, coticula, Dim. [illegible]

'Ακονιτὶ, *Adv.* sine pulvere; (2) sine [illegible] cilia labrem, facile. Ex ἀ pr. & κονία.

'Ακονίτιος, ὰ, όν, ex aconito confectus.

'Ακόνιτον, ου τὸ, aconitum, herba venenata, quæ ex rupibus ἀκρωνύχοις, seu cautibus nascitur. *Angl.* Wolfsbane, Monkshood.

'Ακόνιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, pulveris expers; (2) qui sine pulvere fit; (3) non illitus calce, [illegible] tectus.

tectorio non obductus; (4) non picatus. Ex α pr. & κόνις, *pulvis, cinis.*

Ἀκονίτως, *Adv.* sine pulvere; (2) sine difficultate.

Ἀκοντι, *Adv.* invito, coactè. Ex α pr. & ἑκοντί, *sponte.*

Ἀκοντίας, ου, ὁ, jaculus, serpentis genus; (2) *in plur.* stellæ, quæ jaculi modo feruntur. Ab ἀκόντιον. Unde

Ἀκοντίζω, ſῶ ἴσω, jaculor, jaculum vibro, intorqueo; (2) jaculo peto. Ἀκοντίζειν τὰ φυόμενα, εἰς τοῦτο, τινὰ ἐγχεῖ. τινος. Ἀκόντισε δορὶ φαεινῷ. *Hom. Il.* 4, 496.

Ἀκοντικὸν, ου, τὸ, medicamentum ad ſananda vulnera ἀκόντων, ſ. jaculorum. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκόντιον, ου, τὸ, jaculum, telum, ſpiculum, pilum; (2) teli jactus; (3) ſpina dorſi. Ab ἄκων, *jaculum.*

Ἀκόντισις, εως, ἡ, jaculatio, jactus. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκόντισμα, ατος, τὸ, idem; (2) jaculum.

Ἀκοντισμός, οῦ, ὁ, jaculatio.

Ἀκοντίσσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀκοντίσαι.

Ἀκοντιστὴρ, ῆρος, ὁ, jaculator; (2) jaculandi peritus. Ab eod.

Ἀκοντιστὴς, οῦ, idem. Hinc

Ἀκοντιστικὸς, ἡ, όν, jaculandi peritus.

Ἀκοντισὺς, ύος, ἡ, jaculatio, *Hom. Il.* 26, 621. (2) jaculandi peritia. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκοντοβόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, jaculi vibrator, jaculator. Ex ἄκων, οντος, & βάλλω, *jacio.*

Ἀκοντοδόκος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui jacula obſervat, ut eorum ictus evitet. Ex ἄκων, & δέκομαι, *recipio*, vel potius δοκάζω, *observo.*

Ἀκοντοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, jaculum ferens. Ex ἄκων, *jaculum*, & φέρω, *fero.*

Ἄκοντας, *Adv.* invite. Ab ἄκων.

Ἀκοπητὶ, ſine labore, ac moleſtia. Ab α pr. & κόπος.

Ἀκοπίαστος, ου, ὁ ἡ ὁ, indefeſſus, indefatigabilis; (2) laſſitudinem & laborem nullum adiciens. Ex α pr. & κοπιάω *labore.*

Ἀκοπιάστως, *Adv.* ſine labore.

Ἄκοπος, ου, ὁ ἡ ὁ, indefeſſus; (2) corruptioni non obnoxius. Ex α pr. & κόπτω, *labor.*

Ἀκόπρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui non eſt ſtercoratus, cui ſimus non eſt ingeſtus. Ex α pr. & κόπρος, *ſtercus.*

Ἄκοπρος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀκοπρώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, purus a ſtercore.

Ἀκόπως, *Adv.* ſine laſſitudine; (2) ſine verminum noxa.

Ἀκόρεστος, ου, ὁ ἡ ὁ, inexplebilis, inſatiatus, inſatiabilis. Ex α pr. & χορέω, *ſatio.*

Ἀκορέστως, ſine ſatietate.

Ἀκόρητος, ου, ὁ ἡ ὁ, *Hom. Il.* 7, 117. idem; (2) non ornatus, non mundatus. Ab eod.

Ἀκορία, ας, ἡ, inſatiabilitas. Ab eod.

Ἀκρατος, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum ex acore confectum. Ab ἄκορον.

ΑΚΟΡΝΑ, ης, ἡ, nomen plantæ cujuſdam.

ΑΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, acorum, herba ſive radix aromatica medica. *Angl.* The ſweet ſmelling flag, or Calamus.

Ἀκορὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀκόρητος.

Ἀκρυφος, ου, ὁ ἡ ὁ, vertirem, ſeu faſtigium non habens. Ex α pr. & κορυφὴ, *vertex.*

Ἄκος, εος, τὸ, medela, medicina, ſanatio, curatio, remedium, *Hom. Il.* 5, 250. Ab

Ἀκέομαι.

Ἀκόσμεω, ῶ, f. ήσω, incompoſite me gero; (2) improbus ſum. Κολασεῖ τὸν ἀκοσμοῦντας, Deus. Ex ἀ pr. & κοσμέω, *orno.*

Ἀκόσμητος, ου, ὁ ἡ ὁ, inornatus. Ab ἀκοσμέω.

Ἀκόσμητος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.

Ἀκοσμήτως, ſine ornatu.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, rerum perturbatus, res incompoſitæ, dedecus, &c. Ab eod.

Ἄκοσμος, ου, ὁ ἡ ὁ, inornatus, dedecorus, incultus, inordinatus, incompoſitus; incomptus, inhoneſtus, Gl. V. Ex α priv. & κόσμος.

Ἀκόσμως, *Adv.* turpiter.

Ἀκοστὶ, ἄ, futur. ήσω, abundo eſu hordei, paſcor hordeo. Ἀκοστέοντας ὑπὸ ῥάπτῃ, *Hom. Il.* 6, 506. Ab

ΑΚΟΣΤΗ ῆς, ἡ, hordeum; (2) quilibet cibus.

Ἀκύλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ſimultates non alit. Ex α pr. & κύτος.

Ἀκυάζω, audio; (2) invocor. Πρώτα γὰρ ἐγὼ δαιτὸς ἀκυάζεσθαι ἐμέθεν, Il. 4, 343. Ab ἀκύω.

Ἀκυίμεν, *audire*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀκουεῖν.

Ἀκυίτω, *audiat*, 3. ſing. præſ. imper. act.

Ἀκυὴ, ῆς, ἡ, auditus, auditio. Ab eod.

Ἄκυκα, 1. ſ. perf. ind. act. *Ion.* pro ἤκουκα.

Ἀκύοντα, *audientem*, acc. ſing. præſ. part. act.

Ἀκυόντεσσι, dat. pl. part. præſ. *Ionice & Poet.* pro ἀκούσαι.

Ἀκύουσι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro ἀκούουσι.

Ἀκύρωτος, ου, ὁ, intonſus. Gl. V. Ex α pr. & κυρόω, *tondeo.*

Ἄκυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, intonſus; (2) qui eſt ſine liberis. Ex α pr. & κεῖρω, vel κύρος.

Ἄκυς, υτος, ὁ, jaculum, telum. Ab ἄκων.

Ἀκύσαιεν, *audiverint*, 3. plur. aor. 1. opt.

Ἀκύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἀκούσας.

Ἀκυσας, *qui audivit*, vide antecedens ἀκύσαις.

Ἀκυσάτεσαν, *audiant*, 3. pl. a. 1. imp. act.

Ἀκύσεαι, *audies*, 2. ſing. fut. 1. ind. med. *Ionice* pro ἀκούσεαι, vel ἀκύσῃ.

Ἀκυσίζω, cogo. Ab ἀκύσιος.

Ἀκυσίθεος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui a Deo exauditur. Ex ἄκυσις, & θεὸς, *Deus.*

Ἀκύσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, vel ἀκύσιος, ία, ον, prim. prod. non voluntarius, coactus, invitus, Gl. V. Ex α pr. & ἑκὼν, *ſponte.*

Ἄκυσις, εως, ἡ, auditio. Ab ἀκύω, *audio.*

Ἀκυσίως, *Adv.* præter voluntatem, invite.

Ἀκυσμα, ατος, τὸ, res, quæ auditur, auditio; (2) auditio diſcipuli, quod diſcipulus ex præceptore audit; (3) fama, rumor. Ex ἀκύω, *audio.*

Ἀκυσμάτιον, ου, τὸ, auditiuncula, narratiuncula, Dim. Ab ἄκυσμα.

Ἀκυστὴς, οῦ, ὁ, auditor, qui audit; (2) diſcipulus. Ab ἀκύω. Hinc

Ἀκυστικὸς, paratus ſum ad audiendum

Ἀκυστικὸς, ὴ, όν, ad auditum pertinens.

Ἀκυστικῶς, attente, ad audiendum paratè.

Ἀκυστὸς, ὴ, όν, ſub auditum cadens. Ab ἀκύω.

Ἀκύσωσιν, 3. pl. aor. 1. conj. act.

Ἀκυτοῦσι, *audire facies*, 2 ſing. f. 1, indic. act. *Attice pro* ἀκουτίσουσι. Ab

Ἀκυτίζω. f. ίσω, audire facio. Ab

ΑΚΟΥ'Ω, fut. ούσω, audio, auribus percipio, auſculto; (2) auditor, ſ. diſcipulus ſum; (3) audiens ſum dicto, obtempero; (4) intelligo & interpretor, item ſentio; (5) vocor, appellor, dicor; (6) novi, teneo; (7) *eſt ubi verbi poteſt*, lego: ducta inde ſignificatione, quod olim anagnoſtis utebantur. *Etym.* Ἀκούειν τινος, θαρρεῖν, φοβεῖν τινος· τοῦτο σαφὲς σοι, πρὸς σοι, ex; ταῦτα ἀκούει σοι, ἀκοὴ τῷ πράγματι· σὺ δὲ ἀκούεις τούτων, σὺ ὄντα. ἰὼ λῶ, καλῶ, appellor; τί ἀκούει λεγόμενος, τί λέγεται; laudari; κακῶς vituperari. ἀκούομαι ὑπό του audior. Ἀκούει δ' ἄκουσα, ὥς ἦκον φέρων. Soph. Phil. 1255.

Ἀκοῶ, *audiam*, futur. 2. indic. act. verbi ἀκούω.

Ἄκρα, ας, ἡ, ſummitas, faſtigium, culmen; (2) arx; (3) promontorium; (4) littus, omnino de extremitate dicitur, maximè extremitatibus corporis. Ab ἄκρος.

Ἀκράαντος, ου, ὁ ἡ ὁ, imperfectus. Ex α pr. & κραίαινω, *efficio.*

Ἀκρακτος, ὶς, mutus. Ab α pr. & κράζω.

Ἀκράβαντος, ου, ὁ ἡ ὁ, inconcuſſus, immotus. Ex α pr. & κραδάνομαι, *me concutio.*

Ἀκρὰδες, ίδος, ὁ ἡ ὁ, ſtans in ſuperficie, vehemens. Ex ἄκρος, *ſummus*, & ἄω, *flo.*

Ἀκρᾶος, ου, ὁ, ſummus; (2) qui eſt in arce; (3) qui præeſt arci (unde Ἀκραία, Venus. vid. *Theſ. M.*) Ex ἄκρος, *ſummus*, vel, ἄκρα, *arx.*

Ἀκρᾶτος, ου, ὁ ἡ ὁ, non ſincerus, impurus; (2) alienus a crapula; (3) arcens crapulam. Ex α pr. & κραιπάλη, *crapula.*

Ἀκρατος, ου, ὁ ἡ ὁ, purus; (2) ſincerus; (3) recens. Ex ἀκήρατος, & κεράννυμι.

Ἀκρατῶς, *Adv.* ſincerè. Ab ἀκρατὴς.

Ἀκρατος, ου, ὁ ἡ ὁ, imperfectus; (2) invitus, *ut præciſum*, prædictio. Ex α pr. & κραίνω, *efficio.*

Ἀκρεξόνιον, ου, τὸ, ſumma pars axis. Ex ἄκρος & ἄξων, *axis.*

Ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia, incontinentia. Ex α pr. & κρᾶσις. Hinc

Ἀκρατος, ου, ὁ ἡ ὁ, intemperans.

Ἀκρατεύομαι, fut. εύσομαι, intemperanter vivo. Ab ἀκρατὴς.

Ἀκρατευτικὸς, ὴ, όν, incontinens.

Ἀκρατὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, incontinens, intemperans; (2) invalidus, debilis; (3) qui contineri nequit. Ex α pr. & κρατέω.

Ἀκράτητος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui contineri & cohiberi nequit. Ex α pr. & κρατέω, *cohibeo.*

Ἀκρατὶ, impotenter, per impotentiam. Ex α pr. & κράτος, *robur.*

Ἀκρατίζω, f. ίσω, jento; (2) merum bibo; ἀκρατιζόμαι, jento, Gl. V. Ab ἄκρατος. Hinc

Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, jentaculum.

Ἀκρατισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀκράτις, ου, ὁ ἡ ὶς, qui non jentavit; (2) qui jentaculo non facile caret; (3) validus. Ex α pr. & κρατίζω, vel α int. & κράτος.

Ἄκρατος, ου, τὸ, vinum merum, meracum. Ex α pr. & κεράννυμι, *miſceo.*

Ἀκρατοποσία, ας, ἡ, meracioris vini potatio. Ex ἄκρατος, & πόσις, *potatio.*

Ἀκρατοποτέω, ῶ, fut. ήσω, merum bibo. Ab

Ἀκρατοπότης, ου, ὁ, qui merum potat. Ex ἄκρατος, & ποτὸς, *potus.*

Ἄκρατος, ου, ὁ, merus, meracus; (2) purus, ſincerus; (3) validus, vehemens in utramque partem, immoderatus, immitis; (4) perſpicuus. Ex α pr. & κεράω, *miſceo*, vel α intenſ. & κράτος, *robur.*

Ἀκρατότης, *Ion.* ακρητότης, meracitas.

Ἀκρατοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui meracum fert; qui ad ferendum meracum aptus eſt, nonnem vaſis vinarii. Ex ἄκρατος, & φέρω, *fero.*

Ἀκράτωρ, ορος, ὁ, impotens; (2) incontinens. Ex α pr. & κράτος.

Ἀκρατῶς, *Adv.* incontinenter, intemperanter; (2) graviter, vehementer, impenſe.

Ἀκράτως, *Adv.* mere, pure, ſine admixtione.

Ἀκραχολία, ας, ἡ, ira repentina & levi de cauſſa. Ab

Ἀκράχολος, ου, ὁ ἡ ὁ, ad iram valde proclivis, iracundus. Ex ἄκρος, & χόλη, *ira.*

Ἀκρεμονιος, ὁ, ὁν, ramos grandes habens. Ab

ΑΚΡΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, ramus major, ramus prægrandis; (2) ramus quivis.

Ἀκρεὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, vel ἄκρεως, ὡ, εων, non carneus, excernis. Ex α pr. & κρέας, *caro.*

Ἀκρέσπερον, *Adv.* ſumma veſpera, extrema veſpere. Ab

Ἀκρέσπερος, ου, ὁ ἡ ὁ, veſperæ principium faciens, veſperam inducens. Ex ἄκρος, *ſummus*, & ἑσπέρα, *veſper.*

Ἀκρη, *ſumma*, *Ion.* pro ἄκρα.

Ἀκρήβης, ους, ὁ ἡ ὁ, valde juvenis. Ex ἄκρος, & ἥβη, *ætas.*

Ἀκρηβὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀκρητόχολος, id. quod ακρόχολος. Hipp.

Ἀκρία, ας, ἡ, cognomen Minervæ. Ab ἄκρος.

Ἀκριβάζω, f. άσω, probo, diligenter indago. Ab ἀκριβὴς, *accuratus.* Hinc

Ἀκριβασμὸς, οῦ, ὁ, accuratio, exquiſitum examen.

Ἀκριβαστὴς, ὁ, ὁ, diligens explorator, exquiſitor, Gl. V. ſcrupuloſus. Ab eod.

Ἀκρίβεια, ας, ἡ, accuratio, accurata diligentia, ſumma cura; (2) ſummum jus; (3) teneritas, parſimonia: χαλεπὸν ἐστι τὴν ἀκρίβειαν ἐν ἀνθρώποις ἀφορᾶσθαι, ἀλλ' ἐχόμενον ἀεὶ κανόνος μικροῦ τοῦτο χρήσιμον. Plut. in Pericle, c. 36. (4) vita exacta; (5) accuratum examen (6) forma eximia. Ab

ΑΚΡΙΒΗΣ, ἐος, ὁ, ἡ, ἐς, certus, accuratus, subtilis, exquisitus, diligens, scrupulosus; (2) certus, exploratus; (3) plenus, justus, copiosus; (4) ad vim attentus, tenax: Sic *Aml.* dic. an tract mun.

Ἀκριβοδίκαιος, ος, ὁ, ἡ, ον, summo jure utens, f. agens. Hinc τὸ ἀκριβοδίκαιον, ου, jus summum. Ex ἄκρος, *summus*, & δίκη, *jus*.

Ἀκριβάζω, ῶ, f. άσω, accurate perpendo, examino.

Ἀκριβασμός, ὁ, accurata discussio, & examinatio. Ab

Ἀκριβολόγος, ος, ὁ, ἡ, ον, accurata & curiosa diligentia utens; (2) accurato sermone utens. Ex ἀκριβὴς, & λόγος, *sermo*.

Ἀκριβόω, ῶ, f. ώσω, plane cognosco, diligenter exploro; (2) probe calleo, compertum exploratumque habeo; (3) summa cura ac diligentia aliquid facio; (4) facio, ut aliquis sit accuratus, & exquisitus. Ἀκριβῶν λόγῳ, τὰς πόλεις, τὰς διαθήκας, διπλασιόων, πᾶσι τὰ μισθαμόνια σώζειν, Ἠκριβωκὼς παρ' αὐτῶν ἢ χρόνον τὸ φαινόμενον ἄστρον, Matt. 2, 7. Ab ἀκριβὴς.

Ἀκριβῶς, *Adv.* diligenter, exacte, accurate, exquisite; (2) plane, plene, penitus, perfecte; (3) summo jure; (4) severe, parcè.

Ἀκρίβωσις, ἡ, diligentia, accuratio.

Ἀκρίδιον, ου, τὸ, locustula. Dim. Ab ἀκρὶς.

Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad capiendas locustas. Ab ἀκρὶς, & θήρα, *captura*.

Ἀκριδοφάγος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui locustis victitat, locustas comedens. Ex ἀκρὶς, & φάγω.

Ἀκρίζω, f. ίσω, cacumina, seu summa loca perambulo; (2) summis pedibus ambulo; (3) summa cædo. Ab ἄκρις, *summitas*.

ΑΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, locusta.

Ἄκρις, ιος, ἡ summitas, cacumen montis. Ab ἄκρος, *summus*.

Ἀκρισία, ας, ἡ, inconsiderantia; (2) res controversa & non judicata; (3) judicii inopia, & temeritas; (4) malum judicium; (5) perturbatio, confusio, turbulentus rerum status. Ex α pr. & κρίσις.

Ἀκριτὶ, *Adv.* injudicato, indicta causa; (2) nullo judicio, sine judicio, sine delectu; (3) indiscrete, confuse, nullo discrimine. Ab ἄκριτος.

Ἀκριτόβουλος, ου, imprudens.

Ἀκριτόμυθος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui loquitur inconsiderate & sine judicio. Ex ἄκριτος, & μῦθος, *verbum*.

Ἄκριτος, ος, ὁ, ἡ, ον, injudicatus, indemnatus; (2) confusus, indiscretus; (3) anceps; (4) qui in controversiam non cadit; (5) qui componi aut decerni non potest; (6) sine ratione & judicio factus, inconsideratus; (7) immodicus, immensus, innumerabilis. Ex α στερ. & κριτὸς, *judicatus*.

Ἀκριτόφυλλος, ος, ὁ, ἡ, ον, frondes habens indiscretas; (2) frondosus; multis arboribus consitus, ita ut folia arborum discerni nequeant; (4) umbrosus. Ex ἄκριτος, & φύλλον, *folium*.

Ἀκριτόφυρτος, ος, ὁ, ἡ, ον, confertus, miscellaneus. Ex ἄκριτος, & φύρω, *misceo*.

Ἀκριτόφωνος, ος, ὁ, ἡ, ον, indistinctam & confusam vocem habens. Ex ἄκριτος, & φωνὴ.

Ἀκρίτως, *Adv.* idem quod ἀκριτί.

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, acroama, quod auditur; (2) ipsa persona, quæ auditur. Ab ἀκροάομαι. Hinc

Ἀκροαματικὸς, ὴ, όν, ad auditionem pertinens; (2) in auditione, f. nuda scientia et contemplatione positum.

ΑΚΡΟΑΟΜΑΙ, ὄμαι, f. ἀκροάσομαι, audio; (2) audio discendi causa; (3) dicto sum audiens, pareo. Ἀκροᾶσθ' ὅτου λέγοντες, τῶν λεγομένων, ὑπακοῦσαι τῷ ἀρχίτῃ, τῷ προσταττοντος, parere. Ἀκροατέον ἡμῖν ἐστὶ τοῦ ἀκροατέου, cedere oportet.

Ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio, ipsa audiendi actio; (2) recitatio. Ab ἀκροάομαι.

Ἀκροατήριον, ου, τὸ, auditorium; (2) locus in quo judices ad cognoscendam causam conveniunt. Ab eod.

Ἀκροατὴς, οῦ, ὁ, auditor, discipulus; (2) qui obedit præceptis. Ab eod.

Ἀκροατικὸς, ὴ, όν, auditorius, ad auditionem pertinens. Ab ἀκροατὴς.

Ἀκροβάμων, ονος, ὁ, ἡ, ον, erectus in summos pedum digitos; (2) erectus incedens. Ex ἄκρος, & βαίνω, *eo, incedo*.

Ἀκροβατέω, ῶ, f. ήσω, in digitos pedum erigo, suspensus incedo. Ex ἄκρος, & βατέω, *vado*.

Ἀκροβαφὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὲν, summa parte tinctus, leviter imbutus. Ex ἄκρος, & βάπτω, *tingo*.

Ἀκροβελὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ὲν, acutam cuspidem habens. Ex ἄκρος, & βέλος, *telum*.

Ἀκροβολὶς, ίδος, ἡ, jaculi genus. Ex iisd.

Ἀκροβραβατίζομαι, f. ίσομαι, sto in summo suggestu, vel tribunali. Ex ἄκρος, & βῆμα.

Ἀκροβλάστης, ου, ὁ, ἡ, ες, germen in cacumine habens. Ex ἄκρος, & βλαστὸς, *germen*.

Ἀκροβολία, ας, ἡ, velitatio, præludium pugnæ.

Ἀκροβολίζω, & frequentius ἀκροβολίζομαι, quacunque jaculor; (2) velitor; (3) velitor verbis & certamen lacesso. Ἀκροβολίζεσθαι τοῖς ἵπποις, τοῖς λίθοις. Ab ἀκροβολία. Hinc

Ἀκροβολισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio; (2) velitatio, præludium pugnæ; (3) irritatio; (4) omnino lapidum aliorumque missilium conjectus.

Ἀκροβολιστὴς, οῦ, ὁ, jaculator; (2) veles.

Ἀκροβολὸς, ος, ὁ, jaculator, sagittarius.

Ἀκροβυσία, ας, ἡ, præputium; (2) gentes profanæ, non circumcisæ; (3) corruptio humanæ naturæ. Ab

Ἀκρόβυστος, ος, ὁ, ἡ, ον, præputiatus. Ab ἄκρος, & βύω, *tego*, quod præputium extremam membri virilis partem tegat.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, quod in summo angulo est; (2) imus. Ex ἄκρος, & γωνία, *angulus*.

Ἀκροδακτύλιον, ου, τὸ, summa pars digiti. Ex ἄκρος, & δακτύλος, *digitus*.

Ἀκρόδετος, ος, ὁ, ἡ, ον, in summo ligatus. Ex ἄκρος, & δετὸς, *ligatus*.

Ἀκροδικαιον, ου, τὸ, summum jus. Ex ἄκρος, & δίκη, *jus*.

Ἀκρόδρυα, ων, τὰ, fructus arborei, & proprie quidem, qui putamen lignosum habent. Gl. V. cacumen rami. ἀκρόδρυα, baccæ. Ex ἄκρος, & δρυς.

Ἀκροζέστος, ος, ὁ, ἡ, ον, leviter fervefactus; (2) leviter coctus. Ex ἄκρος, & ζεστὸς.

Ἀκροζώνη, ης, ἡ, instita, Ph. Ex ἄκρος, & ζώνη, *zona*.

Ἀκροθαλπὴς, ος, ὁ, ἡ, ον, in summo calefactus & tostus; (2) leviter calefactus. Ex ἄκρος, & θάλπω, *foveo, calefacio*.

Ἀκροθιγγάνω, leviter attingo. Ex ἄκρος, *summus*, & θιγγάνω, *tango*.

Ἀκροθιγὴς, summis digitis. Gl. V. summatim, carptim. A præced.

Ἀκροθινιάζω, futur. άσω, summam partem attingo; (2) primitias offero; (3) aliquid pro primitiis offero; (4) deligo quod egregium optimum. *In med.* deligo mihi, mea causa. Ab

Ἀκροθίνιον, ου, τὸ, & quod vitatius, ἀκροθίνια, ων, τὰ, primitiæ fructuum; (2) primitiæ quælibet; (3) primitiæ manubiarum, quæ Diis offeruntur; (4) manubiæ, spolia. Ex ἄκρος, *summus*, & θὶς, θῖνος, *acervus*, quod primitiæ summitate acervi sumebantur.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ, ἡ, leviter ebrius. Ex ἄκρος, & θωρήσσω, *inebrio*.

Ἀκρόκαρπος, ος, ὁ, ἡ, ον, in summitate fructum habens. Ex ἄκρος, & καρπὸς, *fructus*.

Ἀκροκελαινίδα, ης, in summo, vel superficie nigrico, f. ater fum. Hinc ἀκροκελαινίδων pro ἀκροκελαινιδῶν. Ex ἄκρος, & κέλαινος.

Ἀκροκέραια, ων, τὰ, extremitates, f. cornua antemnarum. Ex ἄκρος, & κέρας.

Ἀκρολόφιον, ου, τὸ, summa, seu extrema columnæ pars, fastigium columnæ. Ex ἄκρος, & λόφος, *columna*.

Ἀκρονύκιος, ος, ὁ, ἡ, ον, vespertinus. Ex ἄκρος, & νύξ, *tenebræ, caligo*.

Ἀκρονυχὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ὲς, idem & ex iisdem.

Ἀκροκόμης, ου, ὁ, in vertice comam alens; (2) largiter comatus. Ex ἄκρος, & κόμη.

Ἀκροκόμος, ου, ὁ, ἡ, ον, idem.

Ἀκροκόρυφος, ον, summus. Ex ἄκρος, & κορυφὴ, *fastigium*.

Ἀκροκυματόω, ῶ, summis innato fluctibus. Ex ἄκρος, & κυμάτόω, *undis agitor*.

Ἀκρωλένη, ας, ἡ, extremitas membrorum, h. e. brachiorum, ubi humeris inseruntur. Ex ἄκρος, & ὠλένη, *membrum*.

Ἀκτολογία, ας, τὸ, primitiæ manubiarum, f. prædæ; (2) primitiæ quælibet. Ex ἄκρος, & λεία, *præda*.

Ἀκρόλιθος, ος, ὁ, ἡ, ον, in summitate lapidis positus; (2) summus lapis, f. summitas lapidis. Ex ἄκρος, & λίθος, *lapis*.

Ἀκρολίπαρος, ος, ὁ, ἡ, ον, per summa pinguis, in superficie pinguis. Ex ἄκρος, *summus*, & λίπαρὸς, *pinguis*.

Ἀκρολογέω, ῶ, f. ήσω, in summitate lego, seu carpo, summa lego. Ex ἄκρος, & λέγω.

Ἀκρολόγος, ος, ὁ, ἡ, ον, summa colligens.

Ἀκρολοφία, ας, ἡ, summitas collis.

Ἀκρολοφίτης, ου, ὁ, qui in summitatibus collium & tumulis versatur. Ab

Ἀκρόλοφος, ος, ὁ, summitas collis, cacumen tumuli, f. montis. Ex ἄκρος, & λόφος.

Ἀκρόμαλλος, ος, ὁ, ἡ, ον, summe villosus. Ex ἄκρος, & μαλλὸς, *vellus*.

Ἀκρομανὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ὲς, summe insanus, extrema insania laborans. Ex ἄκρος, & μαίνομαι.

Ἀκρομάθιον, ου, τὸ, papilla, Ph. Ex ἄκρος, & μαθὸς, *mamma*.

Ἀκρομέθυσος, plane plenus, depositus vino.

Ἀκρομόλιβδον λίνον, rete plumbum in extrema seu ima sui parte habens. Ex ἄκρος, & μόλιβδος, *plumbum*.

Ἀκρομφάλιον, ου, τὸ, mediana pars, umbilici pars, umbilici meditullium. Ex ἄκρος, & ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Ἀκρόμφαλον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Ἄκρον, ου, τὸ, apex, summum cacumen, fastigium, culmen; (2) crepido, margo. Gl. V. Ab ἄκρος.

Ἀκρόνιον, ου, τὸ, summa, seu extrema pars navis. Ex ἄκρος, & ναῦς, *Ion.* νηὸς, *navis*.

Ἀκρονύκιον, ου, τὸ, prima noctis pars. A seq.

Ἀκρόνυκτος, ος, ὁ, ἡ, ον, vespertinus. A seq.

Ἀκρόνυξ, υκτος, ὁ, prima pars noctis, primæ noctis tempus. Ex ἄκρος, & νὺξ, *nox*.

Ἀκρονυχὲς, ὲς, ὁ, ἡ, ὲν, vespertinus.

Ἀκροπαγὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ὲς, in summo fixus. Ex ἄκρος, & πήγνυμι, *figo*.

Ἀκρόπαγος, ος, ὁ, ἡ, ον, in summa parte adfectus. Ex ἄκρος, & πάθος, *adfectus*.

Ἀκρόπασος, ος, ὁ, ἡ, ον, per summa conspersus. Gl. V. ἀκρόπασον, parce salsum. Ex ἄκρος, & πάσσω, *conspergo*.

Ἀκροπενθὴς, ὲς, summè tristis.

Ἀκρόπηλος, ος, ὁ, ἡ, ον, valde cœnosus, lutulentus. Ex ἄκρος, & πηλὸς, *lutum*.

Ἀκροποδιτὶ, al. scrib. ἀκροποδιτὶ, *Adv.* summis pedibus insistendo, summis pedum digitis. Ὥσπερ οἱ ἐπὶ τῶν δικανικῶν ἐπιβαίνοντες ἀκροποδιτὶ, *Lucian. D. al. Mort.* Ex ἄκρος, & πούς, ποδὸς, *pes*.

Ἀκροποδιτὶ, *Adv.* idem & ex iisd.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, arx; (2) quod munimentum est. Ex ἄκρος, & πόλις, *urbs*.

Ἀκρόπολος, ος, ὁ, ἡ, ον, altissimum habens verticem. Ex ἄκρος, & πόλος, *vertex*.

Ἀκροπορος, ος, ὁ, ἡ, ον, extrema pars habens. Ex ἄκρος, & πείρω, *transfodio, infigo*.

Ἀκροπόρφυρος, ος, ὁ, ἡ, ον, in extremitate, vel summitate purpuram habens, purpura prætextus. Ex ἄκρος, & πορφύρα.

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, præputium; (2) glans. Ex ἄκρος, & ποσθία.

Ἀκροποσθιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Ἀκρόπρωρον, τὸ, summa pars proræ.

Ἀκρόριζος, ος, ὁ, ἡ, ον, in superficie habens

dicem, leviter irradicatus. Ex ἄκρ-, & ῥίζα, *radix*.

'Ακροῤῥίνιον, ου, τὸ, tota nasi summitas, totus ambitus nasi. Ex ἄκρ-, & ῥὶς, *nasus*.

'Ακροῤῥόμιον, ου, τὸ, summus temo, extrema temonis pars. Ex ἄκρ-, & ῥυμὸς, *temo*.

'ΑΚΡΟΣ, ρα, ρον, summus, extremus; (2) summus, i. e. supremus; (3) summum in aliqua re gradum obtinens, perfectus, præstantissimus, singularis.

'Ακροσαπὴς, ὁος, ὁ ἡ ὁν, qui in superficie putrescit; (2) qui leviter putrescere & mutari cœpit. Ex ἄκρ-, & σήπω, *putrefacio*.

'Ακρόσοφος, impensè sapiens, peritus.

'Ακροσπάδια, ων, τὰ, hypochondria, ita dicta, quòd velut in extremitate costarum sita sint. Ex ἄκρ-, & σπᾶσθαι, *costarum ossa*.

'Ακροστέθιον, ου, τὸ, summa pars pectoris. Ex ἄκρ-, & στῆθ-, *pectus*.

'Ακροστιχὶς, ίδος, ἡ, initium versus; (2) carmen, in quo deinceps e primis versuum literis aliquid connectitur. Ex ἄκρ-, & στίχ-, *versus*.

'Ακροστίχιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

'Ακροστόλιον, ου, τὸ, summitas vel ora navis. Ex ἄκρ-, & στόλος, *pars navis*.

'Ακροσφαλὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁν, proclivis ad lapsum; (2) lubricus, pronus, proclivis. Ex ἄκρ-, & σφάλλομαι, *labor*.

'Ακρόσφυρον, ου, τὸ, extrema malleoli pars; (2) genus calceamenti muliebris. Ex ἄκρος, & σφυρὸν, *malleolus pedis*.

'Ακροχιὼν, ὁνος, ὁ ἡ ὁν, summa, vel extrema sui parte scissus, in cacumine divisus. Ex ἄκρ-, & χιὼν, *fissura*.

'Ακροτελεύτιον, ου, τὸ, finis, seu extremitas carminis. Ex ἄκρ-, & τελευτὴ, *finis*.

'Ακρότης, ητος, ἡ, summitas, extremitas, apex, fastigium. Ab ἄκρ-.

'Ακρότυπτος, ὁ ἡ ὁν, non pulsatus; (2) non congruens ad numeros, Ex α pr. & κρότος.

'Ακροτομέω, ῶ, f. ήσω, summas partes amputo. 'Ακροτομεῖν τὰ ζῶντα, de mesloribus, *Xen.* Gl. V. ἀκροτομεῖ, truncat. Ab

'Ακρότομος, ου, ὁ ἡ ὁν, cujus summæ partes fractæ sunt; (2) durus; (3) excelsus; (4) asper & transitu difficilis. Ex ἄκρ-, & τέμνω, *seco*.

'Ακρότονος, ου, ὁ ἡ ὁν, in summo tentus; (2) qui extremas partes, sc. manus & brachia summa vi intendit. Ex ἄκρ-, & τείνω.

'Ακρωτος, ου, ὁ ἡ ὁν, plausu carens, cui non applauditur. Ex α priv. & κρότος, *strepitus*.

'Ακρουρανία, ας, ἡ, summitas cœli, vertex cœli. *Luc. in Lex.* Ex ἄκρος, & οὐρανὸς, *cœlum*.

'Ακροφανὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁν, summo diluculo apparens; (2) qui tenuem tantum & non plenam lucem habet; (3) qui apparere incipit. Ex ἄκρ-, & φαίνομαι, *apparco*.

'Ακροφυὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁν, in cacumine proveniens, in summo nascens; (2) excelsa indole præditus. Ex ἄκρ-, & φυὴ, *natura*.

'Ακροφύλαξ, ακος, ὁ, arcis præfectus. Ex ἄκρα, *arx*, & φύλαξ, *custos*.

'Ακροφύλλος, ου, ὁ ἡ ὁν, in summitate folia habens. Ex ἄκρος, *summus*, & φύλλον, *folium*.

'Ακρόφυσον, ου, τὸ, follium pars summa, seu extrema, quæ fornacis ori immittitur. Ex ἄκρος, & φῦσαι *follis*.

'Ακροχάλιξ, ικος, ὁ ἡ ὁν, supra modum laxatus; (2) ebrius. Ex ἄκρος, & χάλιξ, *vinum*.

'Ακροχανὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁν, in summo vel extremo hiatus apertus; (2) immani vastus hiatu. Ex ἄκρ-, & χαίνω, *hisco*.

Ακρόχειρ, ρος, ὁ, pars brachii, a cubito ad extremos usque digitos.

'Ακροχειρία, ας, ἡ, idem cum ἀκροχειρισμὸς.

'Ακροχειρισμὸς, ου, idem.

'Ακροχείρωσις, εως, ἡ, idem.

'Ακροχειρόομαι, summa manu capto, & quidem proprie, velut pancratiastæ solent. Ex ἄκρος, & χεὶρ, *manus*. Hinc

'Ακροχειρία, ας, exercitatio pancratiastarum, qua alter alterum manu captat.

'Ακροχειριστὴς, ου, ὁ, qui in exercet ἀκροχειρισμὸν. Ab eodem.

'Ακροχολωνὶς, ίδος, ἡ, [illegible] tis jugi, quæ ζάβολος dicitur, [illegible] χλωνικὸς, *asperulus*.

'Ακροχολίτης, ου, ὁ ἡ ὁν, valdè iracundus.

'Ακροχολία, ας, ἡ, proclivitas ad iram. Ab

'Ακρόχολος, ου, ὁ ἡ ὁν, iracundus, proclivis ad iram; (2) qui leviter irascitur. Ex ἄκρος, & χολὴ, *ira*.

'Ακροχορδόνιον, ου, τὸ, verruca, Ph. A seq.

'Ακροχορδονώδης, ους, verrucosus. Cognomen Fabii Maximi.

'Ακροχορδὼν, όνος, ὁ, verruca rotunda & callosa, Gl. V. verruca, nævus. Ex ἄκρος, & χορδὴ, *chorda*, eo, quòd vertice suo similis est resectæ chordæ secundum extremitatem.

'Ακρόχαλος, ου, ὁ ἡ ὁν, valdè claudus.

'Ακρόψιλος, ου, ὁ ἡ ὁν, in summo nudus.

'Ακρόψαλος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui in summa tantum parte recutitus est. Ex ἄκρος, & ψαλὸς.

'Ακροῶντ' pro ἀκροῶνται, *audiunt*, 3. plur. præs. indic. med. *contr.* pro ἀκροάονται.

'Ακρω, *summi*, gen. sing. Dor. pro ἄκρου.

'Ακρυπτος, ου, ὁ ἡ ὁν, non occultus; incelatus, Gl. V. Ex α priv. & κρυπτὸς, *occultus*.

'Ακρύσταλλος, ου, ὁ ἡ ὁν, glacie carens, non glaciatus; (2) nihil crystallinum habens. Ex α priv. & κρύσταλλος, *glacies, crystallus*.

'Ακρωλία, ας, ἡ, extremitas panis, qui ὀβελίας dicitur. Ex ἄκρος, & ὀβελίας.

'Ακρωλίνιον, ου, τὸ, summitas, vel extremitas cubiti; (2) montis cacumen. Ex ἄκρος, & ὠλένη, *cubitus*.

'Ακρωμία, ας, ἡ, eminentia, vel summitas humeri; (2) montis vertex. Ex ἄκρος, & ὦμος, *humerus*.

'Ακρώμιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

'Ακρων, ωνος, ὁ, extremitas membri. Ab ἄκρος.

'Ακρωνία, ας, ἡ, partium extremarum amputatio. Ab ἄκρων.

'Ακρώνυξ, υχος, ὁ, qui summis fit, seu imprimitur unguibus; (2) summa unguis pars; (3) montis cacumen. Ex ἄκρος, & ὄνυξ, *unguis*.

'Ακρωνυχία, ας, ἡ, extremitas unguium.

'Ακρώνυχος, ου, ὁ ἡ ὁν, idem quod ἀκρώνυξ. Ph. ἀκρώνυχον, articulare.

'Ακρωρεία, ας, ἡ, summitas, sive summa pars montis; collis jugum, Gl. V. vertex montis, Ph. Ex ἄκρος, & ὄρος, *mons*.

'Ακρως, summe, excellenter, eximie, Ph.

'Ακρωτηριάζω, f. άσω, extremitates corporis amputo, corpus mutilo, Gl. V. trunco, mutilo, decacumino; ἀκρωτηριάζει, obtruncat, mutilat, detruncat. Ph. ἠκρωτηριασμένος, mutilus, Gl. V. detruncatus, Ph. perf. part. pass. 'Ακρωτηριάζειν τὸ ἀρίστερον, τὰς ῥῖνας, τὰς ἀφάσεις τῶν νεῶν, πας τριήρεις ἠκρωτηριασμένοις τὰς ἐμβολὰς ἀκατασκεύους ἀφιέναι, *Dem.* Ab ἀκρωτήριον.

'Ακρωτηρίασις, εως, ἡ, truncatio, mutilatio, Gl. V. A præc.

'Ακρωτηριασμὸς, ὁ, idem.

'Ακρωτηρίασμα, ατος, τὸ, quod resecatur ab extremo corpore.

'Ακρωτήριον, ου, τὸ, extremitas, summitas, cacumen, vertex speciatim; (2) promontorium; (3) extremitates corporis, ut *manus, pedes*, &c. (4) rostrum navis; (5) pinna murorum; (6) simulacra, vexilla & similia in fastigio ædium, turrium, navium, quæ vel ornamenti vel veteri indicendi causa imponuntur.

'Ακρωτὶζω, vel ἀκρωτίζω, in littore genio indulgeo; *Plut. Symp.* 4. *Probl.* 4. (2) alacri sum animo, elevo me. Ab ἀκρὼτη.

'Ακρωτὶς, ίδος, ἡ, sambucus, Gl. V. Ab ἀκρὼτη.

'Ακρωτὶτης, ου, ὁ, ἡ, ιδος, ιδον, littoralis, maritimus.

'Ακρωτιάω, ῶ, f. ήσω, littora custodio. Ab

'Ακρωτιάρχης, ου, ὁ ἡ ὁν, littorum custos. Ex ἀκρωτὶς, *littus*, & ἄρχω, *custos*.

'Ακτήμων, ου, ὁ ἡ ὁν, nihil possessionum habens; (2) pauper, egenus. Ex α priv. & κτῆμα, *possessio*.

'Ακτημοσύνη, ης, ἡ, possessionum inopia, paupertas. Ab

'Ακτήμων, ονος, ὁ ἡ ὁν, inops, pauper. Ex α priv. & κτάομαι, *possideo*.

'Ακτησία, ας, ἡ, paupertas, inopia. Ex iisd.

'Ακτητος, ου, ὁ ἡ ὁν, non possessus; (2) qui acquiri non potest. Ex iisd.

'ΑΚΤΙ'Ν, ῖνος, ἡ, radius solis, *Hom. Il.* ρ. 370. 537. (2) radius fulminis; *Luc. in Timon.*

Ακτινάδην, *Adv.* in formam radiorum, vel radii. Ab ἀκτὶς.

'Ακτινοβολία, ας, ἡ, radius ejaculus, Gl. V. ἀκτινοβολῶ, radio; ἀκτινοβολοῦσι, radiant.

'Ακτινοβολία, ας, ἡ, radiorum ejaculatio. Ab

'Ακτινοβόλος, ου, ὁ ἡ ὁν, radios ejaculans. Ex ἀκτὶς, *radius*, & βάλλω, *jacio, ejaculor*.

'Ακτινοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁν, radiatus. Ex ἀκτὶς, & εἶδος, *species*.

'Ακτινοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁν, radiatus, Ph. Ex ἀκτὶς, & φέρω, *fero*.

'Ακτινωτὸς, ὴ, ὸν, radiatus, quasi ab ἀκτὶς.

'Ακτιος, ου, ὁ ἡ ὁν, littoralis; (2) cognomen Apollinis. Ab ἀκτὴ, *litus*.

'Ακτὶς, ῖνος, ἡ, radius; (2) sambucus; (3) virga, in quo conjiciuntur oboli. Ab ἄκτη.

'Ακτιστος, ου, ὁ ἡ ὁν, non creatus, increatus, inconditus, Gl. V. Ex α priv. & κτίζω.

'Ακτιτης, ου, ὁ, littoralis, in littore commorans. Ab ἀκτὴ, *littus*.

'Ακτίτος, ου, ὁ ἡ ὁν, non ædificatus. Ex α priv. & κτίζω, *condo, ædifico*.

'Ακτωρ, ορος, ὁ, ductor; (2) lorum, vel funis quo ducimus aliquid. Ab ἄγω.

'Ακτωρία, ᾶς, ago custodem littoralem. Ab

'Ακτωρὸς, ου, ὁ, littorum custos. Ex ἀκτὴ, *litus*, & ὄρος, *custos*.

'Ακυβέρνητος, ου, ὁ ἡ ὁν, gubernatore carens. Ex α priv. & κυβερνάω, *guberno*.

'Ακυηπάρη, ης, ἡ, medicamentum conceptum impediens. Ex α priv. & κύω. Usus.

'Ακυθος, ου, ὁ, quæ non concipit, sterilis.

'Ακύκλιος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui ambitum disciplinarum non comprehendit, indoctus. Ex α priv. & κύκλιος, *circularis*.

'Ακύλας, α, ὁ, Aquila. Nomen viri.

'Ακύλισος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui non volvitur; (2) immotus, stabilis, rigidus. Ex α pr. & κυλίω, *volvo*.

'ΑΚΤΑΟΣ, ου, ἡ, glans ilicis.

'Ακύμαντος, ου, ὁ ἡ ὁν, fluctibus non agitatus; (2) sedatus, tranquillus. Ex α pr. & κῦμα, *fluctus*. (3) fœtu carens, sterilis. Ex α priv. & κύμα, *fœtus*.

'Ακυμάντως, sine fluctu, tranquillè, placidè.

'Ακύματος, ον, id. quod ἀκύμαντος.

'Ακυμος, *Eurip. Herc. fur.* 698. (fi vera lectio) pro

'Ακύμων, ωνος, ὁ ἡ ὁν, idem & ex iisd.

'Ακυπρις, ιδος, ἡ, Veneris expers. Ex α priv. & Κύπρις, *Venus*, quæ ita dicitur ab insula Cypro, in qua edicata & in primis culta fuit.

'Ακύρημα, ατος, τὸ, infortunium, quo aliquid adquiritur. Ab ἀκυρὸς.

'Ακυρὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, qui nihil adquirit; (2) infortunatus. Ex α priv. & κῦρος, *successus*.

'Ακυρία, ας, ἡ, improprietas. Ab ἄκυρος.

'Ακυριεύτος, ου, ὁ ἡ ὁν, nullius dominio subjectus. Ex α priv. & κυριεύω, *dominor*.

'Ακυρμα, ατος, τὸ, idem quod ἄκυρημα.

'Ακυρολογέω, ῶ, f. ήσω, improprie loquor.

'Ακυρολογία, ας, ἡ, improprium loquendi genus, sermonis improprietas, & absurditas. Ab

'Ακυρολόγος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui impropria loquitur. Ex ἄκυρος, & λόγος, *sermo*.

'Ακυρολόγως, valdè improprie.

'Ακυρος, ου, ὁ ἡ ὁν, auctoritate privatus, nullas potestatem non habens; (2) inutilis; (3) improprius;

impropriis; (φ) obsoletus; (ς) incertus. Ex α priv. & ἀυρόω, *auctoritas*. Hinc

'Ανυρόω, ῶ, f. ώσω, auctoritate privo; (2) infirmo, irritum reddo, abrogo, antiquo. Ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ. *Matt.* 15.

'Ανύρωσις, εως, ἡ, antiquatio, abrogatio.

'Ανύρωτος, ον, non firmatus, sanctus; irritus.

'Ανωτήριος, α, ον, idem quod ἀκυρωτήριος.

'Ανυτος, ος, ὁ ἡ ἦ, idem quod ἀκυθος.

'Ανδώνιστος, ος, ὁ ἡ ἦ, qui exploratus non est. Ex α pr. & καδωνίζω, *tintinnabuli sono & strepitu explore*, veluti solebant explorari equi, an bellicos strepitus ferre possent.

'Ανεμὼ, οῦς, ἡ, mucro, cuspis, acumen, *Hom. Il.* 5, 16. Per reduplicationem. Ab ἀνὴ.

'Ανήβισος, membro aliquo carens, vel truncatus.

'Ανωλὲς, ος, ὁ ἡ ἦ, membris truncus; (2) speciatim pedibus carens. Ex α pr. & κῶλον.

'Ακώλυτος, ος, ὁ ἡ ἦ, non impeditus. Ex α priv. & κωλύω, *impedio*.

'Ακωλύτως, improhibito, licenter, Gl. V.

'Ακωμωδήτως, sine ludibrio. A α pr. & κωμῳδέω.

'ΑΚΩΝ, οντος, ὁ, pen. corr. jaculum, spiculum, telum, *Hom. Il.* 4, 137.

'Ακων, ουτος, ὁ ἄκουσα, ης, ὴ, pen. prod. invitus, a. Ex α priv. & ἑκών.

'Ακωνος, ος, ὁ ἡ ἦ, cono & fastigio carens. Ex α priv. & κῶνος, *conus*.

'Ακωπος, ος, ὁ ἡ ἦ, remo carens. Ex α priv. & κώπη, *remus*.

'Αλα, *mare*, acc. sing. ab ἅλς, *mare*.

'Αλαζα, atramentum. Vox Cypria.

'Αλαζάρχης, (& αλάζαρχος) alabarcha, propriè magister scripturæ, vectigalibus præfectus, deinde idem qui Ethnarcha.

'Αλαζαρχία, (f. αλαζαρχείη, *Poët.*) principatus sc. Ethnarchæ.

'Αλαζαρχίω, sum alabarcha. Quidam autem volunt αραζ. in his omnibus. *Ern.*

'Αλάζασρος, et αλάζασρος, id. quod αλαζασρον.

'Αλαζασροειδὴς, ὲς, alabastri speciem referens.

'Αλαζάσριον, ου, τὸ, parvus alabaster. *Dim.*

'Αλαζασρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, alabastrites, sc. lapis. Ab eod.

'Αλαζασρῖτις, ιδος, ἡ, sc. λίθος, idem.

'Αλαζασροθήκη, ης, ἡ, vas, in quo alabastra reponuntur. Ex αλαζάσρον, & θήκη.

'ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, alabastrum; (2) genus vasis unguentarii (ex alabastro) sine ansis, myrotheca lapidea; lecythus.

'Αλάζασρος, ου, ὁ, vel ἡ, idem.

'Αλαζασροφόρος, ος, ὁ ἡ ἦ, alabastra ferens.

'Αλαῖνε, ος, ὁ ἡ ἦ, in quo nihil est, quod prehendi queat, ansa, seu manubrio carens; (2) qui prehendi nequit. Ex α priv. & λαβὴ, *prehensio*.

'Αλαδε, per ἀφαίρ. pro ἅλαδε, *Adv.* ad mare.

'Αλάδρομος, ον, in mari vagans, ut nauta, mercator.

'Αλαζονία, ας, ἡ, fastus, ostentatio, jactatio, gloriatio, vaniloquentia, jactantia, insolentia, arrogantia. Ab ἀλαζὼν.

'Αλαζόνευμα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio propter aliquod facinus; (2) facinus insolens. Ab

'Αλαζονεύομαι, f. εὐσομαι, me ostento, me jactito, falsa de me prædico, glorior; (2) insolesco. Τῶ ἀλαζονεύεσθαι τοὺς ἐμπόρους, *Xenoph.* τὰ ἤθη, *Arist.*

'Αλαζονικὸς, ὴ, ὸν, ad ostentationem pertinens, compositus; (2) ostentator, jactator. Ab ἀλαζὼν.

'Αλαζονικῶς, jactanter, glorioſe.

'Αλαζονοφρονοφλύαρος, ος, ὁ, ostentator, animo tamen remisso & nugax. Ex ἀλαζὼν, *jactator*, φρονέω, *sapio*, & φλύαρος, *inepticæ*.

'ΑΛΑΖΩΝ, όνος, ὁ ἡ ἦ, inanis jactator, ostentator, gloriosus, superbus, arrogans; (2) mendax; (3) vagus.

'Αλαθὲς, *veritas*, *Dor.* pro ἀλήθεια.

'Αλαθῶν, a. 1. part. pass. verbi ἀλάω, sive ἀλάομαι, *vagor*, *erro*.

'Αλάθητος, ος, ὁ ἡ ἦ, qui latere nequit, qui oblivioni mandari non potest; (2) quem nihil latet. Ex α priv. & λανθάνω, *lateo*.

'Αλαίνω, erro, vagor. Ab ἀλάομαι.

'Αλαῖνε, αῖνα, αῖον, cæcus, captus oculis. Ab ἀλαὸς.

'Αλαιὸς, antiquus. A σαλαιὸς.

'Αλαλάτω, *colus*, *Dor.* pro ἠλακάτη.

'Αλάλητος, ος, ὁ ἡ ἦ, strepitum non edens. Ex α priv. & λαλέω, λαλίω, *sono*, *strepo*.

'Αλαλὰ, vox inarticulata, quæ a militibus ante pugnam edi solebat.

'Αλαλαγὴ, ῆς, ἡ, lætus clamor.

'Αλάλαγμα, ατος, τὸ, lætus clamor militum; (2) læta vociferatio. Ab ἀλαλάζω.

'Αλαλαγμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) hymnus, qui ob partam victoriam canitur. Ab eodem.

'Αλαλάζω, f. άξω, clamo alala, fremitum edo inter pugnandum; (2) tollo clamorem lætum; (3) tollo clamorem tristem, ululo; (4) tinnio. Gl. V. ululo, tintinno; ἀλαλάζων, tinnulus, Gl. V. Κύμβαλον ἀλαλάζω. 1 *Cor.* 13, 1. Ab ἀλαλὰ.

'Αλαλὴ, idem quod ἀλαλά.

'Αλάληται, *Ion. Il.* 23, 73. *crravi.* perf. ind. pass. *Ion.* pro ἠλάληται, a verbo ἀλάομαι.

'Αλάλημαι, vagor, erro. Ἄλλα ἦ μὶν μοῖρα λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται, *Hesiod.* Ἔργ. 100.

'Αλαλητὰω, idem.

'Αλαλητὴς, οῦ, ὁ, clamor militum dicentium ἀλαλὴ; (2) fremitus militum quivis in pugna, vociferatio militaris. Ab ἀλαλὴ.

'Αλάλητος, ος, ὁ ἡ ἦ, inenarrabilis, ineffabilis, *Hom. Il.* 2, 149. Ex α priv. & λαλητὸς.

'Αλἄλιμθα, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀλαλκεῖν.

'Αλαλκήθμεναι, *arcere*, præs. idem, sed *Dorice*.

'Αλαλκέω, ῶ, f. ήσω, depello, propulso, arceo. Τῷ μὲν ἐγὼ σαώσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα, *Hom. Il.* 19, 30. Ab ἀλκέω.

'Αλαλκομήνις, ιδος, ἡ, auxiliatrix, Epitheton Minervæ, *Hom. Il.* 4, 8. Ex ἀλάλκω, *juvo*, & μῆνις, *robur*.

'Αλαλκομένιος, nomen mensis, *ap. Bœot.*

'Αλαλκον, 1 s. imp. ind. act. *Ion.* pro ἤλαλκον.

'Αλαλκήτηριον, ου, τὸ, remedium, auxilium. Ab ἀλκήτηρ, *auxiliator*.

'Αλαλκὼ, depello, arceo. Ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ, *Il.* 23, 185. Τρῶεσσι δ' λοιγὸν ἀλάλκοι, a Trojanis, *Il.* 21, 138. Ab ἀλκέω.

'Αλαλὸς, ὁ ἡ ἦ, qui loqui non potest, mutus. Ex α pr. & λαλέω, vel λάλος.

'Αλαλύκημαι, erro; (2) moleste fero; (3) metuo. Οὐδέ μοι ὕπορ ἐμπεδοι, ἀλλ' ἀλαλύκημαι, *Hom. Il.* 10, 94. Ab ἀλύσσω.

'Αλαμπέτος, ος, ὁ ἡ ἦ, splendoris expers, non splendens, obscurus. Ab

'Αλαμπὴς, ους, ὁ ἡ ἦ, idem. Ex α priv. & λάμπω, *luceo*, *splendeo*.

'Αλάμπητος, α, ον, idem.

'ΑΛΑ'ΟΜΑΙ, ώμαι, vagor, erro; (2) incertus sum. Ἦτοι ὁ πατρίδιον τὸ Ἀλίσιον οἶος ἀλᾶτο, *Hom. Il.* 6, 201.

'ΑΛΑΟ'Σ, ὸ, ὁ ἡ ἦ, non videns, cæcus; (2) obscurus, caliginosus; *Steph.*

'Αλαοσκοπία, ας, ἡ, *Hom. Il.* 10, 515. *Ion.* ἀλαοσκοπίη, cæca speculatio. Ex ἀλαὸς, & σκοπέω, *specio*.

'Αλαοτόκος, ος, ὁ ἡ ἦ, qui cæcos fœtus gignit; (2) cæcum pariens. Ex ἀλαὸς & τίκτω.

'Αλαὸω, ῶ, f. ώσω, cæco; (2) æmnis fiango. Νῦν δέ μ' ὑπὸ ἀλίηος—ὀφθαλμῶ ἀλάωσεν, *Hom. Od.* 9, 516. Ab ἀλαὸς.

'Αλαπαδνὸς, ὴ, ὸν, vastatu fragilis, imbecillis, *Hom. Il.* 2, 675. Ab

'Αλαπάζω, f. άξω, vasto, diripio, dissipo, exinanio, solo æquo. Νῦν δ' ἀλαπάζω φαλάγγας, *Hom. Il.* 11, 503. Ἀλαπάξωτε πόλιχας ἀνδρῶν, *Hom. Il.* 5, 166. Ex α pl. & λαπάζω, *vasto*.

'Αλάπαξ' pro ἀλάπαξε, *dissipavit*, vel ἀλάπαξι, *dissipavit*, a. 1. indicat. act.

'Αλας, ατος, τὸ, sal. Ab ἅλς.

'Αλασσαίνω, crucior, mœrore adficior, Ab

'Αλασία, ας, f. ήσω, idem. Καὶ ἀλασήσας ἔπος ἤυδα, *Il.* 22, 163. Ab ἄλαστος, *gravis*.

'Αλαστορία, ας, ἡ, ultrix conscientia; (2) diræ.

'Αλαστος, ος, ὁ ἡ ἦ, non oblivisscendus, cujus indelebilis est memoria, *Hom. Il.* 12, 163. (2) intolerabilis, gravis, *Hom. Il.* 22, 260.

'Αλάστωρ, ορος, ὁ, qui perpetravit non oblivisscenda; (2) sceleſtus, exsecrandus; (3) dæmon acerbus & sanguinarius. Ex α priv. & λανθάνομαι, *obliviscor*.

'Αλάτο, 3. sing. imp. ind. med. *Ion.* pro ἠλᾶτο, & hoc *contr.* pro ἠλάτο, ab ἀλάομαι.

'Αλατο, *saliit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἅλατο, a verbo ἅλλομαι, *salio*.

'Αλατοπωλία, ας, ἡ, salis venditio; (2) arbitrium vendendi salis. Ex ἅλς, *sal*, & πωλέω, *vendo*.

'Αλάχανος, ου, ὁ ἡ ἦ, oleribus carens. Ex α priv. & λάχανον, *olus*.

'Αλαωπὶς, ίδος, ἡ, cæca, obscura. Ex ἀλαὸς, & ὤψ, *oculus*.

'Αλαωπὸς, οῦ, ὁ ἡ ἦ, cæcus, obscurus.

'Αλδαίσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠλδαίσα.

'Αλεαντὺς, ύος, ἡ, cæcitas. Ab ἀλαὸς, *cæcus*.

'Αλγεινὸς, ὴ, ὸν, molestus, asper, gravis, dolorem adferens. Ἀλγεινὸν, τὸ, & ἀλγεινὰ, τὰ, dolor, ærumna. Ab ἄλγος, *dolor*.

'Αλγεινῶς, moleste, cum dolore.

'Αλγέω, ῶ, f. ήσω, dolco de animo & de corpore. Ἀλγεῖν σαιδὸς τοῖς κακοῖς, ὅτι τοῖς κακοῖς τὸν φίλον, θάνατόν τινος τῷ μαφαλῷ, ἢ δάκρυσιν. Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξεργασμένοις; *Soph. Aj.* 377. Ab eod. Hinc

'Αλγηδὼν, όνος, ὁ, dolor, cruciatus.

'Αλγημα, ατος, τὸ, dolor, ægritudo.

'Αλγηρὸς, ὰ, όν, dolorem adferens, molestus.

'Αλγήσας, a. 1. part. act. verbi ἀλγέω.

'Αλγησις, εως, ἡ, dolor. Ab ἀλγέω.

'Αλγητικὸς, ὴ, όν, doleri exprimendo aptum; (2) dolorem adferens.

'Αλγινόεις, εσσα, εν, molestus, asperbus. Ab

'ΑΛΓΟΣ, ους, τὸ, *Il.* m. *Iamb.* 1, 2, dolor; (2) mœror, tristitia; (3) molestia; (4) calamitas, malum. Hinc *Comp.* ἀλγίων, & *Superlat.* ἄλγιστος, molestior, molestissimus.

'Αλγῦσα, part. pr. act. f. g. *contr.* pro ἀλγέουσα.

'Αλγύντιω, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἀλγυνθῶ, a verbo ἀλγύνω.

'Αλγύνω, f. υνῶ, dolore adficio; (2) mœrorem creo; ἀλγύνομαι, doleo, mœreo. Τοῖσδ' σ' ἐν ἀλγύνομαι, *Soph. Antig.* 474. Μὴ ζῆτον ἀλγύνειμι τοῖσδε τοῖς λόγοις, idem, *Trach.* 489 Τέμων ἀλγύνει πίαρ, *Eur. Med.* 398. Ab ἄλγος.

'Αλδαίνω, augeo. Ἀδμὴν ἄρχι σαρισαμφὶν μίλι' ἔλδεαι σοιμένι λαῶν, *Od.* 18, 69. Ab

'ΑΛΔΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, augeo, do incrementum, *fœneo*.

'Αλδησάσκω, idem.

'Αλδήσκω, f. ἀλδήσω, augeor, cresco, incrementum capio. Ὥστε τε σὺκ σαχύουσιν ἰέρυν λεὶν ἀλδήσκοντος, *Il.* 23, 599.

'ΑΛΕ'Α, ας, ἡ, calor, f. tepor, qui est ex sole; (2) calor quilibet; (3) vitatio, declinatio, effugium.

'Αλεάζω, f. άσω, tepeo, cæleo, calore fœveor; (2) vito. Ab ἀλέα.

'Αλεαίνω, calco; (2) calefacio. Ab eod.

'Αλέασθε, *Hom. Il.* 13, 436. *vitare*, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀλέσθαι, a verbo ἀλέω.

'Αλεγεινὸς, ὴ, όν, curæ plenus, molestus, *Hom. Il.* 2, 787. (2) tristis; (3) difficilis. Ab ἄλγος, *dolor*.

'Αλεγίζω, f. ίσω, curo. Πατρὸς γὰρ δυσανύμου σὺ ἀλεγίζεις, *Hes. Theog.* 171. Ab ἀλέγω.

'Αλεγύνω, accuro, apparo. Ab eod.

'ΑΛΕΓΩ, curo, rationem habeo alicujus rei. Θεῶν ὅπιν οὐ ἀλέγοντες, *Il.* 16, 388. & *Hes. Epy.* 249. Οὐ γὰρ ἔγωγε ζανξομένης ἀλέγω, *Il.* 8, 483.

'Αλέειναν, imp. ind. act. *Ion.* pro ἠλέεινον.

'Αλεεινὸς, ὴ, όν, tepidus, calidus; (2) æstivus. Ab ἀλέα, *tepor*.

'Αλεείνω, effugio, declino, evito. Τυδείδαο ἀλεείνων

ἁλιεῦσιν, *Hesiod.* Ἔργ. v. ult. φάτο δ' ἀνθρώπων, *Il.* 6, 208. Ab ἁλίσμαι.

Ἀλίες, in unum congregati; (2) frequentes, multi simul. Ab ἁλις.

Ἀλιή, ῆς, ἡ, fuga. Ab ἁλίω, *vito.*

Ἁλιεία, ἡ, piscatus, ut ἁλιεία.

Ἁλοία, ἡ, peregrinatio.

Ἀλεί-αντος, ος, ὁ, ἡ, qui lævigatus, aut complanatus non est; (2) qui lævigari nequit; (3) non mollitus. A ἀλείφω, *lævigo.*

Ἄλειαρ, ατος, τὸ, farina, Ab ἀλέω, *molo.*

Ἄλειμμα, ατος, τὸ, unctio, ipsa actio ungendi; (2) unguentum; (3) incitamentum. Ab ἀλείφω, *ungo.*

Ἀλεί-φρων, ονος, ὁ, ἡ, tenuis, imbecillus; (2) idem quod ἀλιτρός.

Ἀλειπλήριον, ου, τὸ, unctarium, locus in balneo unctui destinatus. Ab eod.

Ἀλείπλης, ου, ὁ, unctor; (2) qui alios ad certamina instruit & exercet; (3) certaminis moderator, excitator, cohortator.

Ἄλειπτον, ου, τὸ, suffitus præparatus. Ab eod.

Ἀλείς, præs. part. act. verbi ἄλημι.

ΑΛΕΙΣΟΝ, ου, τὸ, poculum cælatum, *Hom. Il.* 11, 773. (2) poculum.

Ἁλειτέαι, ας, ἡ, peccatum, *Suid.* Ab ἁλείτω.

Ἁλείτης, ου, ὁ, peccator, *Hom. Il.* 3, 28.

Ἀλειτουργησία, ας, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus, vectigalibus. Ex α priv. & λειτουργέω.

Ἀλειτούργητος, ου, ὁ, ἡ, immunis, Gl. V.

Ἀλείτω, idem quod ἁλιτέω.

Ἄλειφα, unguentum, pro ἄλειφαρ.

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, unguentum; (2) oleum; (3) adeps; (4) pix et quocunque aliquid oblinitur. Ab eod.

ΑΛΕΙ'ΦΩ, f. ψω, ungo, oleo vel unguento linio, illino; (2) incito, instigo, exhortor. Ἀλείφειν μόσσῳ τοῖχον, dealbare. Τῷ ῥ' ἤγε χροὶ καλὸν ἀλειψάμενον, *Il.* 14, 175. Ἀλείψας, ἐως, ἡ, unctio. Ab ἀλείφω.

Ἀλείφωσιν, *ungerent*, 3. plur. a. 1. conj. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀλείφω.

Ἀλείτης, ἤρος, ὁ, propulsator, per Syncop. pro ἀλεξητήρ. Ab ἀλέξω, *arceo.*

Ἀλεκτόριος, ου, ὁ, ἡ, ad gallum, vel gallinam pertinens. Ab ἀλέκτωρ, *gallus.*

Ἀλεκτορίς, ίδος, ἡ, gallina. Ab eod.

Ἀλεκτρύαινα, ης, ἡ, idem.

Ἀλεκτρυόλοφος, ου, ὁ, ἡ, gallinacei cristam habens. Ex ἀλέκτωρ, *gallus*, & λόφος, *crista.*

Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium. Ex ἀλέκτωρ, *gallus*, & φωνή, *cantus.*

Ἀλεκτος, ου, ὁ, ἡ, ineffabilis, non dicendus, celandus. Ex α pr. & λέγω, *dico.*

Ἀλεκτρυονοπώλης, ου, ὁ, gallinarum venditor. Ex ἀλεκτρυών, & πωλέω, *vendo.*

Ἀλεκτρυοπώλης, ου, ὁ, idem.

Ἀλεκτρυοπωλητήριον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur gallinæ. Ex usd.

Ἀλεκτρυών, ονος, ὁ, ἡ, gallus, gallina. Ab

Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, gallus. Ex α priv. & λέκτρον, *lectus*, quia cantu suo facit, ut homines lectos relinquant.

Ἀλέκτωρ, ορος, ἡ, conjux; (2) innupta. Ex α compr. vel privat. & λέκτρον, *lectus.*

Ἄλεο, *Ion.* *Il.* 22, 11. pro ἄλωσαν, *conclusi sunt*, aor. 2. pass. *Ion.* verbi ἁλίσκω, *capio.*

Ἀλέξαι, *juvisse*, a. 1. inf. act verbi ἀλέξω.

Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandrea, s. Alexandria, urbs. Ab Ἀλέξανδρος. Hinc

Ἀλεξανδρεύς, έως, ὁ, civis Alexandrinus.

Ἀλεξανδρίζω, Alexandrum imitor; (2) ejus partes defendo.

Ἀλεξανδρῖνος, ίνη, ῖνον, Alexandrinus. Ab eod.

Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, Alexander. Ab ἀλέξω, *juvo*, & ἀνήρ, *vir*, quasi *fortis auxiliator.*

Ἀλεξάνεμος, ου, ὁ, ἡ, ventum, frigus arcens. Ab ἀλέξω, *arceo*, & ἄνεμος, *ventus.*

Ἀλέξαξε, a. 1. *Ion.* med. verbi ἀλέξω.

Ἀλέξειν, pr. inf. act. *Dor.* pro ἀλέξειν.

Ἀλεξέμεν, pr. inf. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀλέξειν.

Ἀλεξέω, ῶ, f. ήσω, arceo, depello; (2) opitulor, auxilior, juvo. Δαναοῖσιν ἀλεξήσειε καὶὴν ἡμέρ[ην], *Il.* 9, 251. Ab ἀλέξω.

Ἀλεξημάτ, ατος, τὸ, id quod arcet, remedium. Ab ἀλέξω.

Ἀλεξήσειε, *averruisset*, 3. singul. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀλεξήσαι.

Ἀλέξησις, εως, ἡ, propulsatio; (2) defensio, opitulatio; (3) remedium. Ab eod.

Ἀλεξήσω, *Hom. Il.* 6, 109, *juvabo*, futur. 1. indic. act. verbi ἀλέξω, pro ἀλέξω, *juvo.*

Ἀλεξήτειρα, ας, ἡ, propulsatrix; (2) auxiliatrix. Ab

Ἀλεξητήρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulsator; (2) defensor, auxiliator. Ab ἀλέξω. Hinc

Ἀλεξητήριον, ου, τὸ, remedium; (2) amuletum; (3) munimen.

Ἀλεξητηρίος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, propulsatorius; (2) defensorius; (3) remedium præstans.

Ἀλεξητικός, ἡ, όν, arcendi depellendique vim habens. Ab ἀλέξω.

Ἀλεξήτωρ, idem quod ἀλεξητήρ.

Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, imprecationum expultrix. Ex ἀλέξω, *arceo*, & ἀρά, *imprecatio, diræ.*

Ἀλεξιάρης, ου, ὁ, imprecationum depultor.

Ἀλεξιβέλεμνος, ου, ὁ, ἡ, arcens, seu depellens sagittas. Ex ἀλέξω, & βέλος, *sagitta.*

Ἀλεξιμακος, ου, ὁ, ἡ, arcens, seu depellens malum; *Hom. Il.* 10, 20. (2) qui a vitio purgat & liberat. Ex ἀλέξω, & κακόν.

Ἀλεξίλεχος, ου, adjuvans orationem, dicendi facultatem.

Ἀλεξιμαχος, ου, arcens bellum, vim hostilem.

Ἀλεξιμερόπ, ου, ὁ, ἡ, propulsans ab hominibus mala. Ex ἀλέξω, sc. κακά, & βροτός, *homo.*

Ἀλεξιμορος, ου, ὁ, ἡ, arcens mortem. Ex ἀλέξω, & μόρος, *mors.*

Ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, remedium adversus venenum, amuletum; (2) remedium quodvis, (3) præsidium. Ab

Ἀλεξιφαρμακος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ab ἀλέξω, & φάρμακον, *venenum.*

ΑΛΕΞΩ, futur. ξήσω, depello, arceo, *Hom. Il.* 15, 589 (2) auxilior. Ἀλέξειν τοῖς φίλοις, ἀλλήλοις, *Il.* 3, 9

Ἀλεός, ἡ, ὁν, calidus, tepidus. Ab ἀλέα.

Ἀλεότης, ητος, ἡ, collectio, congeries. Ab ἀλέα, *congrego.*

Ἀλεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, demens, mente captus. Ex ἀλεός, pro ἠλεός, *fatuus*, & φρήν, *mens.*

Ἀλέπαδος, ου, ὁ, ἡ, non habens lora lata. Ex α priv. & λέπαδνα, *lora lata.*

Ἀλεπίδωτος, ου, ὁ, ἡ, non squamatus, squamis carens. Ex α priv. & λεπίδωτος.

Ἀλέπιτος, ου, ὁ, ἡ, non decorticatus. Ex α priv. & λεπίζω, *decortico.*

Ἀλεσέον, molendum est. Ab ἀλέω.

Ἀλεσίος, ία, ίον, molendus. Ab eodem.

Ἀλεστή, ῆς, ἡ, acus, gluma. Ab eod.

Ἀλεστής, ου, ὁ, molendinarius, Gl. V. Ab ἀλέω. Unde

Ἀλεστος, ου, ὁ, ipsa molendi actio, molitura.

Ἀλεστρεύω, fut. εύσω, molo. Ab eod.

Ἀλεστρίζανθ, ου, ὁ, pistillus, quo sal teritur. Ex ἀλέω, *molo*, & τρίζω, *tero.*

Ἀλεστρίς, ίδος, ἡ, molitrix, molitoris uxor.

Ἀλεστών, ῶνος, ὁ, pistrinum. Ab ἀλέω.

Ἀλευάμην, devitans, aor. 1. part. med. *Poët.* pro ἀλευσάμενος, a verbo ἀλεύω, *devito.*

Ἀλεῦμαι, *vitor*, vel *vito*, præs. indic. pass. vel med. *Dorice*, pro ἀλεύομαι, a verbo ἀλέω, *vito.*

Ἄλευρίτης, farinaceus. Ab ἄλευρον.

Ἀλευρόμαντις, εως, ὁ, cognomen Apollinis, quod ex farina vaticinia daret. Ex ἄλευρον, & μάντις, *vates.*

Ἄλευρον, ου, τὸ, farina. Ab

Ἀλευροποιέω, ῶ, futur. ήσω, farinam facio, pinso, molo. Ex ἄλευρον, & ποιέω, *facio.*

Ἀλευρόπυτος, ου, ὁ, ἡ, farinæ in cribro tenuiori agitatio, ut tenuissima farina transeat, unde et quidam interpretantur *Pollen.*

Ἀλευσάμην, a. 1. ind. med. *Ionice* pro ἀλευσάμην.

Ἀλεύω, f. εύσω, fugio, vito. Νῦν ἄντ' ἐμοῦ ἐχθρὸς ἄλευτ' (γρ. ἄλευε) χάλκεος, *Il.* 22, 285. Ἀλέασθε κῆρα μέλαιναν, mortem, *Il.* 14, 462. Ab ἀλέω.

Ἀλέω, ῶ, f. ήσω, *Ion.* ήσομαι, *Att.* ῶ, (1) molo, contero, vinsi; (3) congrego. Ἀλέουσα χεὶρ ἡλίσσατο, *Arist. Nub.* 1

Ἀλεωμένος, η, ον, pl. pract. pass. med.

Ἀλεωρή, ῆς, ἡ, evitatio; *Æol.* (2) munimentum, tegumen. Ab ἀλέω.

Ἀλήν, *Adv.* confertim. Ab ἄλη, *turba*, ἀλέομαι.

Ἄλη, ης, ἡ, error, erratio, vagatio. Ab ἄλημι.

Ἀληθάργυρος, ου, ὁ, ἡ, qui lethargo, seu veterno non corripitur. Ex α priv. & λήθαργος, *veternus.*

Ἀληθεια, ας, ἡ, veritas. Ex ἀ, & λήθω, *obliviscor.*

Ἀληθεία, *veritas*, *Ion.* pro ἀλήθεια.

Ἀληθές, *Adv.* revera, profecto; (2) *Adv.* admirantis. Ab eod.

Ἀληθευτικός, ἡ, όν, verax. Ab ἀληθεύω.

Ἀληθεύω, f. εύσω, vera loquor; (2) verus sum; (3) integer, sincerus fui, non fucatus; (4) verum esse doceo, pro vero probo.

Ἀληθεύω σοι τοῦτο, ἀληθεύομαί, idem. Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῖν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; *Gal.* 4, 16. Ab

ΑΛΗΘΗΣ, ής, ὁ, ἡ, ἡ, verus, verax; (2) certus; (3) rectus, conveniens, ideneus; (4) memor; (5) sincerus. Hinc

Ἀληθίζω, & ἀληθιζομαι, vera dico.

Ἀληθιλογία, ας, ἡ, veritas, ap. *Plat.*

Ἀληθινός, ἡ, όν, verus, verax; (2) non fictus, non fucatus; (3) certus, firmus. Ab eod.

Ἀληθινῶς, *Adv.* vere, veraciter.

Ἀληθολογία, ας, ἡ, veri cognitio. Ab ἀληθής, & γνῶσις, *cognitio.*

Ἀληθόπους, ου, ὁ, ἡ, veriloquus, verax. Ex ἀληθής, & ἔπω, *dico.*

Ἀληθομάντις, εως, ὁ, vates verus. Ex ἀληθής, & μάντις, *vates.*

Ἀλήθω, f. ἀλήσω, molo. Ab ἀλέω, *molo.*

Ἀληθῶς, *Adv.* vere. Ab ἀληθής, *verus.*

Ἀλήϊος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, segetes non habens; (2) sine præda; (3) pauper. Ex α priv. & λήϊον, *seges*, vel λεία, *præda.*

Ἀλήϊος, ου, ὁ, ἡ, tutus a prædonum injuria. Ex α priv. & λῃστής, *prædo.*

Ἀληκτος, ου, ὁ, ἡ, indefinens, qui nunquam cessat. Ex α priv. & λήγω, *desino.*

Ἀληνής, ου, ὁ, ἡ, communis, forte non divisus, *Hom. Il.* 2, 453. Ex α priv. & λαγχάνω, *sortior.*

Ἀλησαι, *molui*, 1 s. perf. ind. act. *Att.* pro ἄλεσα.

Ἀλησμένος, perf. part. pass. *Att.* pro ἀλεσμένος.

Ἀλήτης, *vagor.* perf. pass indic. *Æol.* pro ἄλημαι, vel *erravi*, *Att.* pro ἤλημαι.

Ἀλήλιμμαι, *unctus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἤλειμμαι, a verbo ἀλείφω, *ungo.*

Ἀλήλιφα, 1. s. perf. ind. med. *Att.* pro ἤλειφα.

Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio; (2) fraus, machinatio; (3) homo astutus, & fraudulentus. Ab ἀλάομαι, *erro.*

Ἀλήμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀλῆναι.

Ἄλημι, erro, congrego. Ἀργείοι ἀλήλεσιν ἀλήμενοι ἐνθάδε πάντες, *Il.* 5, 823.

Ἀλημοσύνη, ης, ἡ, error vagatio; (2) peritia regionum e peregrinationibus multis et diuturnis.

Ἀλήμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, erro, vagus. Ab eod.

Ἀλῆναι, *Hom. Il.* 2, 374. *captum esse*, aor. 2. inf. pass. verbi ἁλίσκω, pro ἁλῶναι, *capio.*

Ἀληπλῆ, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui captus non est; (2) qui capi aut vinci nequit; (3) irreprehensibilis; (4) incomprehensibilis. Ex α priv. & ληπτός, *captus.*

Ἀληπλῶς, *Adv.* more eorum, quæ capi nequeunt; (2) sine reprehensione, absque crimine vel condemnatione.

Ἀλής, ῆος, ὁ, ἡ, ἡ, congregatus, confertus. Ab ἄλης, *agmen.*

Ἀλήσιμον, quidquid moli potest. Ab ἀλήσω.

Ἀλησις, ης, id. quod ἄλη, ap. *Aret.*

Ἀλήσιτος, ου, latronibus non obnoxius. Ab α pr. & λῃστεύω, *prædor.*

Ἀλητεία, ης, idem quod ἄλη.

Ἀλητής, ου, ὁ, ἡ, idem, quod ἄλαστος.

Ἀλήτας, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi ἀλάομαι, *fallo.*

Ἀλήτας, *vagus*, *Dorice* pro ἀλήτης.

Ἀλητεύω, f. εύσω, vagor, erro. Ἐπεὶ δὲ τρὶς ἐννέα

ἀλήτης, ὁ, vagus, mendicantium more vagator, Odyss. 17, 3011. Ab
ἀλάομαι, f. ἀλήσομαι. Hinc
ἀλήτις, ιδος, ἡ, erratrix, vagabunda.
ἀλητικός, ἡ, ὁν, erranti similis. *Hipp.* Ab
ἄλητης, τὸ, farina.)
ἀλθαία, & *Ionice* ἀλθαίη, ας, ἡ, malvæ silvestris genus. Ab ἄλθω, *sano*.
ἀλθαίνω, medeor. Ab eod.
ἄλθησις, εως, ἡ, sanatio. Ab eod.
ἀλθήσεται, 3. s. imp. pass. *Ion.* pro ἠλθήσεται. *Il.* ζ, 425.
ἀλθητὺς, ὑος, ὁ, medicus. Ab
ἀλθήω, ῶ, fut. ήσω, idem & ab eod.
ἀλθήεις, εσσα, εν, sanitati utilis, saluber. Ab eod.
ἀλθήσκω, f. θήσω, sano, medeor. Ab eod.
ἀλθητήριον, ου, τὸ, medela, remedium.
ἄλθος, εος, τὸ, fanatio, medela, medicamentum. Ab
ΑΛΘΩ, sano; (2) augeo.
ἀλία, ας, ἡ, congregatio, cœtus, consilium. Ab ἅλις, *satis, abunde*.
ἀλία, ας, ἡ, vas, in quo sal terebatur, aut reponebatur. Ab ἅλς, *sal*.
ἀλιάετος, ου, ὁ, aquila marina. Ex ἅλς, *mare*, & ἀετὸς, *aquila*.
ἁλιαῖος, ος, ὁ, ἡ, ὁν, per mare stans. Ex ἅλς, *mare*, & ἅημι, *flo*.
ἁλιαμιτὸς, idem, quod ἁλιάετος.
ἁλίαρτος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, sale conditus. Ab ἅλς.
ἁλιάς, άδος, ἡ, navicula, cymba; (2) piscatrix. Ab eod.
ἀλιαστὸς, ου, ὁ, ἡ, ὁν, inevitabilis, *Hom. Il.* 2, 797. (2) vehemens; (3) non desinens. Ex α priv. & λιάζω, *propero, agito, exeo*.
ἀλίβανος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, cui thure accenso honos non est habitus. Ex α priv. & λιβανωτὸς, *thus*.
ἀλίβας, αντος, ὁ, mortuus, defunctus; (2) fluvius apud inferos; (3) acetum, quasi vinum mortuum; ἁλιβαντίας, *anni*. Ex α priv. & λιβὰς, *fons*, quasi expers vitalis humoris.
ἁλίβατος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, marigradus. Ex ἅλς, *mare*, & inus. βατὸς, *gradior*.
ἁλίβατος, altus, *Dor.* pro ἁλίβατος, q. v.
ἁλιβδύω, futer. ύσω, submergo in mari; (2) occulto. Ex ἅλς, *mare*, & δύω, *mergo*.
ἁλίβροτος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, mari immersus, madefactus. Ex ἅλς, & βρέχω. Unde
ἁλίβροχος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, qui a mari abluitur.
ἁλίβρομος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, marinum quemdam fremitum edens, quasi marifremus. Ex ἅλς, *mare*, & βρίμαω, *fremo*.
ἁλίβρωτος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, salem comedens; (2) a mari exesus. Ex ἅλς, *sal*, vel *mare*, & βρώσκω, *comedo*.
ἁλιγείτων, ονος, ὁ, ἡ, ὁν, mari vicinus. Ex ἅλς, & γείτων, *vicinus*.
ἁλιγενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁν, mari genitus, vel natus. Ex ἅλς, *mare*, & γένομαι, *nascor*.
ΑΛΙΓΚΙΟΣ, ου, ὁ, similis.
ἁλίδρομος, ος, ὁ, ἡ, ὁν, qui in mari versatur, qui per mare circumagitur. Ex ἅλς, & δρέμω.
ἁλιδρομέω, ῶ, ὁ, ἡ, ὁν, per mare cursus. Ex ἅλς, *mare*, & δρομέω, *curro*.
ἁλιδύω, submergo in mari. Ex ἅλς, & δύω.
ἁλιεία, ας, ἡ, piscatio, piscatus. Ab ἁλιεύς.
ἁλιεῖς, pro ἁλιῆες vel ἁλιέες, *piscatores*, nom. vel accusat. plural. ab ἁλιεὺς, εῆος.
ἁλιερὴς, ἐς, in mari laborans, piscator; (2) purpureus, quasi e mari factus.
ἁλιέρκης, ους, ὁ, ἡ, ὁν, mari cinctus. Ab ἅλς, *mare*, & ἕρκος, *septum*.
ἁλίευμα, ατος, τὸ, piscatio. Ab ἁλιεύω.
ἁλιεὺς, ῆος, ὁ, piscator; (2) marinator. Ab ἅλς, *mare*.
ἁλιεύτης, ου, ὁ, idem. Ab ἁλιεύω. Hinc
ἁλιευτικὸς, ἡ, όν, piscatorius, ad piscationem, seu piscatorem pertinens. Hinc ἡ ἁλιευτικὴ, scil. τέχνη, ars piscatoria.
ἁλιευτικῶς, *adv.* more piscatorio.
ἁλιεύω, f. εύσω, piscor. Τπάγω ἁλιεύειν, *Hom.* 21, 3. Ab ἁλιεὺς.
ἁλίζω, f. ίσω, congrego, colligo; (2) sale condio, conspergo. Ἁλίζετε, φησὶν, ἁλὶ ἁλισθέντας, sale condietur. Ἐὰν τὸ ἅλας μωρανθῇ, *Matt.* 5, 13. Ab ἅλις, *sal*, vel ἅλις, *satis, concervatim*.
ἁλίζωνος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, mari cinctus. Ex ἅλς, *mare*, & ζωννύω, *cingo*.
ἁλιήρης, ους, ὁ, ἡ, ὁν, per mare remigans; (2) marinus. Ex ἅλς, & ἐρέσσω, *remigo*.
ἁλιήτωρ, ορος, ὁ, piscator. Ab ἅλς, *mare*.
ἁλιηχὴς, *marisonum*, accus. sing. ab ἁλιηχέα.
ἁλιηχὴς, ους, ὁ, ἡ, ὁν, marisonus. Ex ἅλς, *mare*, & ἠχὴ, *sonus*.
ἁλιθδὶς, *salsus, Dor.* pro ἁλισθὶς.
ἁλιθρὸς, ου, ὁ, ἡ, ὁν, minime lapidosus. Ex α priv. & λίθος, *lapis*.
ἁλικλὶς, ίδος, ἡ, salsilago, salsugo. Ab ἅλς.
ἁλίκλυστος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, qui mari alluitur: ut littus, urbes maritimæ; qui in mari habitat, ut Nymphæ; in mari situs est, ut insulæ. Ex ἅλς, & κλύζω, *alluo*.
ἁλικὲς, ἡ, ἐν, maritimus. Ab ἅλς, *mare*.
ἁλίκος, *quantus, Dorice* pro ἡλίκος.
ἁλίκρας, ατος, ὁ, ἡ, ὁν, mari, s. salsugini marinæ commistus. Ex ἅλς, & κρᾶσις, *misceo*.
ἁλικρατίων, ονος, ὁ, maris regnum obtinens. Ex ἅλς, & κράτος, *regnum*.
ἁλικρηπὶς, ίδος, ἡ, maritima, habens fundamentum a mari. Ex ἅλς, & κρηπὶς.
ἁλικρήκαλος, ου, marinis calculis obsitus. Ex ἅλς, & κρηκάλη, *lapillus litoralis*.
ἁλίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, mari, seu undis marinis resonans, marisonus; (2) ventus, quia in mari strepitum excitat; est et *Epith.* maris ipsius. Ex ἅλς, & κλυπέω.
ἁλικυδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁν, salsus. Ab ἁλικὶς.
ἁλιμίδαν, ανος, ὁ, mari imperans, maris imperator. Ex ἅλς, & μέδω, *regno*.
ἁλίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, portu carens. Gl. V. importuosus. Ex α priv. & λιμὴν, *portus*.
ἁλιμβρότατος, ου, idem. *Hes.*
ἁλιμήδης, ους, ὁ, ἡ, ὁν, in mari agitans consilia, sollicitus in mari. Ex ἅλς, & μήδομαι.
ἁλιμικτὸς, ὴ, ὁ, ἡ, ὁν, mari permistus. Ex ἅλς, *mare*, & μίγνυμι, *misceo*.
ἁλιμὸς, ὴ, ὁ, ἡ, ὁν, maritimus; (2) gridus. Ab ἅλς, *mare*.
ἁλιμὸς, ὴ, ὁ, ἡ, ὁν, famem pellens. Ex α pr. & λιμὸς, *fames*.
ἁλιμυρήεις, εσσα, εν, in mare cum sonitu fluens, *Hom. Il.* 21, 190. Ex ἅλς, & μύω.
ἁλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto. Ab ἁλίνδω.
ἁλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum.
ἁλίνδησις, εως, ἡ, volutatio. Ab ἁλινδέω.
ἁλίνδω, & ἁλίνδω, ungo.
ἁλινήκτειρα, ας, ἡ, in mari natans. Ex ἅλς, *mare*, & νήχω, *nato*. Unde
ἁλινηχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁν, in mari natans.
ἁλίνιτρον, ου, τὸ, salpetrum, s. sal-petræ. Ex ἅλς, & νίτρον, *nitrum*.
ἁλινὸς, ἡ, όν, ex sale confectus. Ex ἅλς.
ἁλινὸς, ὴ, ὁ, ἡ, ὁν, quod rebus caret, vel rebus non sit. Ex α priv. & λίνον, *res*.
ἁλινὸς, ὴ, ὁ, ἡ, ὁν, venustus, lepidus.
ἁλιξ *picturo, Dor.* pro ἡλιξ.
ἁλιοῖο, *Ion.* pro ἁλίου, ab ἅλιος.
ἁλιόκμητος, *sole testus, Dor.* pro ἡλιόκμητος.
ἁλιὸς, *sol, Dor.* pro ἥλιος.
ἁλιὸς, ὴ, ὁ, ἡ, ὁν, vel ἁλιὸς, ἴα, ιον, marinus, maritimus; (2) vanus, irritus, *Hom. Il.* 4, 26. Ab ἅλς, *mare*.
ἁλιστρεφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁν, in mari nutritus. Ex ἅλς, & τρέφω, *nutrio*.
ἁλίσω, f. σω, vanum, seu irritum reddo. Οὐδ' ἁλίωσε βέλος, frustra misit, *Il.* 16. 737. Ab ἁλιὸς, *vanus*.
ἁλίπαστα, ων, τὰ, quæ constant ex medicamentis non pinguibus. Ab ἁλίπαστος.
ἁλιπαφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁν, squalidus; (2) supplex. Ab eod.
ἁλίπαστος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, sale conspersus; (2) mari, seu unda marina conspersus. Ex ἅλς, *mare*, seu *sal*, & πάσσω, *conspergo*.
ἁλίπεδον, ου, τὸ, solum, quod aliquando mari coopertum fuit; (2) quilibet campus; (3) planities sive ager juxta mare. Ex ἅλς, *mare*, & πέδον, *campus*.

ἁλιπερὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁν, pinguedine carens; (2) macilentus; (3) siccus, aridus. Ex α priv. & λίπος, *pinguedo*.
ἁλίπλαγκτος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, marivagus, pontivagus. Ex ἅλς, & πλαγκτὸς, *vagus*.
ἁλίπλαξ, ὴ, ὁ, ἡ, ὁν, idem. Ex ἅλς, & πλάζω, *erro, vagus*. Hinc
ἁλιπλαγία, ας, ἡ, erratio, seu vagatio in mari.
ἁλίπλωος, *Hom. Il.* 12, 26, *contr.* ἁλίπλους, ου, ὁ, ἡ, ὁν, per mare navigans, seu natans. Ex ἅλς, *mare*, & πλόος, *navigatio*.
ἁλίπνοος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, odorem maris halans, mare redolens; (2) per mare, in mari flans. Ex ἅλς, & πνέω, *spiro*.
ἁλιπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, marinæ purpuræ colorem habens, purpureus. Ex ἅλς, *mare*, & πορφύρα, *purpura*.
ἁλιρρόθιον, ου, τὸ, fluctus marinus.
ἁλιρρόθιος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, marinus. Ab
ἁλίρροθος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, marifluus, in mare fluens; (2) qui fluctibus marinis agitatur; (3) *Subst.* ὁ, fluctus maris. Ex ἅλς, *mare*, & ῥόθος, *undarum strepitus*.
ἁλίρρους, *contr.* ἁλίρρους, ου, ὁ, ἡ, ὁν, marifluus, circa mare, ad mare, in mare fluens. Ex ἅλς, *mare*, & ῥέω, *fluo*.
ἁλίρρυτος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, marinus, quod mari alluitur.
ΑΛΙΣ, *Adv.* satis, abunde; (2) adfatim, magna copia; (3) confertim, coacervatim.
ἁλὶς, ίδος, ἡ, salsugo. Ab ἅλς, *sal*.
ἁλὶς, *Elis. Dor.* pro Ἦλις.
ΑΛΙΣΓΕΩ, ῶ, f. ήσω, contamino, polluo. *Malach.* 1, 12. *Dan.* 1, 8.
ἁλίσγημα, ατος, τὸ, contaminatio, pollutio, contagio ex cibo vetito. Ab ἁλισγέω.
ΑΛΙΣΚΩ, fut. ἁλώσω, p. ἑάλωκα, capio; (2) deprehendo; (3) convinco, reum perago; (4) damno; (5) vinco; ἑάλω, captus est, Gl. V. a. 2. Ἁλίσκειν τῶν κόλιν ἁλόντες ἑκτὸς ἴρητι, ὀλίγοι κακοῖς ἴεργοτες, μοῖρα, ἀπάτῃσι, capi; κλοπῆς. μιᾷ ἁλόντα, damnati; ἁλίσκεσθαι ψευδομάρτυρι, convinci; τῷ γραφῇ, damnari; ὑπὸ τῶν λῃστῶν, capi. Γυναῖκες δὲ ὅσαι ξυνέπιπτόν αὐτοῖς, ἑάλωσαν πᾶσαι· καὶ τὰ παιδάρια, καὶ ἡ λεία πᾶσα ἑάλω. Mulieres, quotquot eos sequebantur, omnes captæ sunt. Pueri quoque & præda omnis abducta, *Arian.* 1, 1. Ἀσεβῶν ὑπὸ ἁλώκει, convictus est impietatis, *Dem.*
ἁλίσιος, εως, ἡ, salitura, Gl. V. Ab ἁλίζω.
ΑΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, alisma, planta.
ἁλισμὸς, οῦ, ὁ, salitura, ipse actus saliendi. Ab ἁλίζω, *salio*. Unde
ἁλισθήσομαι, fut. 1. ind. pass. v. ἁλίζω.
ἁλίσπορτος, ὁ, ἡ, ὁν, sale conspersus, (per consuetudinem;) (2) graviter per injuriam verberatus, et vix sanabilia vulnera inde habens; ap. *Cim.* Ern.
ἁλίστεφὴς, ἐς, mari cinctus.
ἁλίστονος, ου, a maris allapsu strepens, resonans.
ἁλιστὸς, ὴ, ὁν, salitus, sale conditus.
ἁλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus ubi se volutant animalia. (Ab ἁλίω, *volvo*.
ἁλίστροφος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, marivagus. Ex ἅλς, *mare*, & στρέφω, *verto*.
ἁλίστρωτος, ὁ, ἡ, ὁν, idem & ex illo.
ἁλίσω, *volvam*, f. 1. ind. act. verbi ἁλινδέω, pro ἁλίω, *volvo*.
ἁλιτάινω, pecco, offendo, lædo. Ab ἁλιτὴς.
ἁλιτόλυτος, ου, ὁ, ἡ, qui supplicari potest; (2) qui supplicando mitigari non potest, inexorabilis. Ex α priv. & λιτανεύω, *supplico*.
ἁλιτρὸς, ὁ, ἡ, ὁν, mari adjacens; maritimus; (2) demissus, humilis; (3) vanus. Ex ἅλς, *mare*, & τείνω, *tendo*.
ἁλιτέρμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁν, mari finitimus, seu conterminus. Ex ἅλς, & τέρμα, *terminus*.
ἁλιτεύω, fut. εύσω, pecco. Ab
ΑΛΙΤΕΩ, ῶ, f. ήσω, pecco, delinquo; (2) scelus admitto; (3) vanus; (4) offendo; (5) decipio, fallo. Hinc ἁλιτήμων, peccans, peccatus, nocens. Διὸς ὃ ἁλίτημα ἰρυτμὸς, *Il.* 24, 586. Hinc

ἁλίτης,

Ἁλίτημα, ατος, τὸ, peccatum, scelus, flagitium.

Ἁλιτημοσύνη, ἡ, idem.

Ἁλιτημένος, η, ον, part. perf. pass. *Ion.* pro ἁλιτημένος.

Ἁλίτημων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, peccator, peccatrix; *Hom. Il.* 24, 156. (2) inexorabilis.

Ἁλιτήμων, al. ἁλιτήμερος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, mente captus, stultus. Ex ἁλιτεῖν, & μοῖρα.

Ἁλιτήριος, ου, ὁ, peccator, sceleratus, flagitiosus; (2) qui voto ac spe excidit, qui scopum non est assecutus.

Ἁλιτηριώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, exsecrabilis, exitiosus. Ab ἁλιτήριος.

Ἁλιτόεις, εσσα, εν, sceleratus, fœdus. Ab ἁλίτομαι.

Ἁλιτόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, vanam seu inanem habens prolem. Ex ἁλιτεῖν, & καρπὸς, *fructus*.

Ἁλίτυλλο, *offendabant*, 3 pl. imperf. indic. pass. *Ionice* pro ἠλίτυλλο, a verbo ἁλίτομαι.

Ἁλιτόξενος, ου, qui hospitem violavit.

Ἁλιτραίνω, pecco, sceleratè ago. Ὥς τέ τω ἀφραδίῃσ ἁλιτραίνεσι ὄρφνῃ τίκτει, *Hesiod.* Ἔργ. 328. Ab ἁλιτρός.

Ἁλιτρία, ας, ἡ, scelus. Ab eod.

Ἁλιτρόβιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, impiobè vivens. Ab ἁλιτρὸς, & βίος, *vita*.

Ἁλιτρόνοος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, mente peccans, peccator. Ex ἁλιτρὸς, & νόος, *mens*.

Ἁλίτροπος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui huc illuc in mari jactatur. Ex ἅλς, *mare*, & τρέπω, *verto*.

Ἁλιτρὸς, ου, ὁ, peccator, sceleratus, *Hom. Il.* 8, 361. Ab ἁλιτέω.

Ἁλιτροσύνη, ης, ἡ, peccatum. Ab ἁλιτρὸς.

Ἁλίτροφος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui ex mari alitur, v. g. piscatu, vel esu piscium marinorum. Ex ἅλς, *mare*, & τρέφω, *nutrio*.

Ἁλίτρυτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, vel ἁλίτρυτος, ὑτη, υτον, in mari vexatus, in mari absumptus, vel attritus. Ex ἅλς, & τρύω, *vexo*.

Ἁλίτυπος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, a mari percussus. Ex ἅλς, & τύπτω, *percutio, verbero*.

Ἁλίτυπτος, idem & ex isd.

Ἁλοφθορία, ας, ἡ, *Ionice* ἁλιφθορίη, perditio in mari, naufragium. Ab

Ἁλιφθόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, in mari perdens, prædo marinus. Ex ἅλς, *mare*, & φθείρω, *perdo*.

Ἁλιφλοιός, ου, ὁ, ἡ, ἡ, quasi mari-cortex, seu sali-cortex, species quercus. Ex ἅλς, & φλοιὸς, *cortex*.

Ἁλίχλαινος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ex mari lænam habens, purpuratus. Ex ἅλς, & χλαῖνα, *læna*.

Ἁλίω, fut. ἰσω, volvo, voluto.

Ἁλίως, *Adverb.* frustra. Ab ἁλιτὸς, *inritus*.

Ἁλκά, *robur*, *Dor.* pro ἀλκή. Unde

Ἁλκάζω, fortiter ago, pugno, *Etym.*

Ἁλκαία, ας, ἡ, cauda leonis, quia caudam quatiendo leo sibi robur addere solet; item cæterorum animalium. Ab eod.

Ἁλκαίσιο, *Alcæi*, *Ion.* pro Ἀλκαίου.

Ἄλκαρ, αρος, τὸ, auxilium, remedium, tutamen, munimentum, præsidium, *Hom. Il.* 5, 644. Ab ἀλκή.

Ἁλκέα, ας, ἡ, alcea, malvæ silvestris genus.

Ἁλκείδιο, *Alcidæ*, gen. sing. *Æol.* pro Ἀλκείδου, ab Ἀλκείδης, *Alcides*, i. e. *Hercules*.

Ἁλκέω, ῶ, fut. ἐσω, arceo, auxilior. Ab

ΑΛΚΗ', ῆς, ἡ, robur, vires, validitas, (2) fortitudo, strenuitas; (3) auxilium, remedium; (4) impetus, dum conserentur manus; quia tum resilit ad vim pugnantium.

Ἁλκήεις, εσσα, εν, robustus; (2) fortis, strenuus. Ab ἀλκὴ, *robur*.

Ἁλκὶ, *volcri*, dat. sing. ab ἅλξ, *robur*.

Ἁλκίβιον, ου, herba quædam faciens contra ictum serpentum, species anchusæ.

ΑΛΚΙ'ΒΙΟΣ, idem.

Ἁλκίμα, *Dor.* pro ἀλκίμη, ab ἄλκιμος.

Ἁλκιμαχος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, strenuus in pugna, strenue pugnans. Ex ἀλκὴ, & μάχομαι.

Ἄλκιμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, *Hom. Il.* 3, 338. vel ἁλκίμος, ίμη, ιμον, robustus, fortis. Ab ἀλκὴ, *robur*.

Ἁλκιφρων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, fortis & prudens. Ex ἀλκὴ, & φρὴν, *mens*.

Ἁλκμαιονίδης, *Alcmæonidæ*, *Ionice* pro Ἀλκμεωνίδης, *Alcmæonidæ*, *filius vel nepos seu soboles Alcmæonis*.

Ἁλκτὴρ, ῆρος, ὁ, defensor, propugnator, *Hom. Il.* 14, 485. Ab ἀλκὴ. Hinc

Ἁλκτήριον, ου, τὸ, auxilium, remedium.

Ἁλκυόνη, ης, ὁ, ἡ, halcedo, avis marina. Ex ἅλς, *mare*, & κύω, *gravida fio*, quoniam in mari nidificat & parit.

Ἁλκυόνιον, sive ἁλκυόνιον, ου, τὸ, spuma maris concreta, admistis sordibus tenuissimis.

Ἁλκυόνιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, halcedonius. Ab ἁλκυών.

Ἁλκυονίς, ίδος, ἡ, idem quòd ἁλκυών & (2) adjectivè halcyonia, tranquilla. Ab eod.

Ἁλκυονίτιδες, ων, dies, quæ Halcyonia dicuntur.

Ἁλκυών, όνος, ἡ, halcedo, sive haleyone. Ex ἅλς, & κύω. vide ἁλκυόνη.

Ἄλλα, vel ἀλλάλων, f. ξω, id. quod ἁλλέω.

Ἀλλά, sed, ast, at, quin. ἀλλὰ γὰρ, quin, *Pb.* ast enim, ἀλλὰ δὴ καὶ, quinimo, Gl. V. sed & ; ἀλλ' ἐπειδὴ, quoniam vero, *Pb.* ἀλλὰ μὴν, quin, verum etiam, *Pb.* imo, vero, sed enim, Gl. V. ἀλλ' ὅμως, attamen, *Pb.*

Ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio; (2) contractus, commercium; (3) vicissitudo; (4) mansio iter facientium. Ab ἀλλάττω.

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, idem & ab eodem.

Ἀλλακτικὸς, ἡ, ὸν, ex pacto sequens, pacto consentaneus. Ab eod.

Ἄλλακτον, ου, τὸ, lignum quo gestabantur onera. Scr dictum a permutatione gestationis ex humero in humerum. Ab ἀλλάσσω.

Ἀμάλοισι, *Dor.* & *Ion.* pro ἀμίλοις.

Ἀλλαλοφονία, *Dor.* pro ἀλληλοφονία.

Ἄλλαν, *aliam*, *Dor.* pro ἄλλην, ab ἄλλος.

Ἀλλαντοποιία, ας, fut. ήσω, farcimina, vel lucanicas facio. Ab

Ἀλλαντοποιὸς, οῦ, ὁ, qui facit lucanicas, fartor. Ex ἀλλᾶς, & ποιέω, *facio*.

Ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, qui facit lucanicas, seu farcimina quævis vendit. Gl. V. ἀλλαντοπῶλαι, fartores. Ex ἀλλᾶς, & πωλέω, *vendo*.

Ἀλλᾷ, *Adv.* permutatim, mutatis vicibus, vicissim. Ab ἀλλάττω.

Ἀλλάξαιτο, 3. s. a. 1. optat. med. v. ἀλλάσσω.

Ἄλλαξις, εως, ἡ, mutatio, permutatio.

ΑΛΛΑ'ΣΣΩ, ἀττ, ὁ, lucanica, botulus, farcimen.

ΑΛΛΑ'ΣΣΩ, seu ἀλλάττω, f. άξω, muto, immuto, commuto; (2) permuto, vendo; (3) excuso, a culpâ libero; ἀλλάσσομαι, mutor, & muto; ἠλλάγη, mutatus est, a. 2. pass. ἠλλαγμένος, mutatus, Gl. V. Ἀλλάσσειν χρυσὸν ἀργυρίου, τὸ ἑαυτὸν δοῦναι εἰς πολλὰς μορφὰς, χρυσὸν· ἀλλάξασθαι ὄϊνον σῖτα, τόρισμα χρημάτων, ἀδύνατος αὐτὸ τοῦ δικαίου τελῶ ἐλευθεριαν τ' σφαγῆς, cæde redimere; πεσεῖτον ἤλλακτο ὑπὸ τῶν θεῶν, *Luc.*

Ἀλλαχῆ, *Adv.* alibi, alio. Ab ἄλλος.

Ἀλλαχόθεν, *Adv.* aliunde. Ab eod.

Ἀλλαχόθι, *Adv.* alibi. Ab eod.

Ἀλλαχόσε, *Adv.* alio, aliorsum, alium in locum, alibi. Ab eod.

Ἄλλαχυ, *Adv.* alibi, alio. Ab eod.

Ἀλλάων, *Æol.* pro ἄλλων, ab ἄλλος.

Ἄλλεγον, *Hom. Il.* 23, 252. *congregabam*, imperf. indic. act. *Poët.* & *Ionice* pro ἀνέλεγον, a verbo ἀναλέγω, *congrego*.

Ἀλλέες, *Poët.* pro ἁλλέες, ab ἁλλής.

Ἀλλέξαι, *congregasse*, a. 1. infin. act. *Poët.* pro ἀναλέξαι, a verbo ἀναλέγω, *congrego*.

Ἀλλεπαλληλία, ας, ἡ, alternitas; (2) continuitas. Ab

Ἀλλεπάλληλος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, alternus; (2) crebet, continuus. Ex ἀλλος, ὅτι, & ἀλλήλων.

Ἄλλῃ, *Adv.* aliter, alia ratione; (2) alio, ad alium locum; (3) alibi, alio in loco. Ab ἄλλος.

Ἀλληγορία, ας, fut. ήσω, aliud verbis, aliud sensu ostendo; (2) aliter interpretor, ac verba præ se ferunt. Ἀπιτά ἐστιν ἀλληγορούμενα, *Gal.* 4, 24. Ex ἄλλος, *aliud*, & ἀγορία, *prædico*. Hinc

Ἀλληγορικὸς, ἡ, ὸν, ἡ, ὸν, allegoricus.

Ἀλληγορικῶς, *Adv.* allegoricè.

Ἀλληγορούμενος, η, ον, ἡ, ὸν, ἡ, ὸν, aliud intelligitur. Hinc

Ἀλληγορούμενως, *Adv.* allegoricè, per allegoriam dictum.

Ἀλληγορικὸς, *Adverb.* allegoricè.

Ἀλληγορούμενος, *Adverb.* pl. neutr. part. pass. ab ἀλληγορέω.

Ἀλληκτος, non cessans, *Æol.* pro ἀλληκτος.

Ἀλληλοῦχος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui mutuo succedens, satiedant. Ex ἀλλήλων, & ἔχω, *habeo*. Hinc

Ἀλληλούχως, *Adv.* cum mutua successione.

Ἀλλάλοισι, *Ionice* pro ἀλλήλοις.

Ἀλληλίζω, aliud atque aliud loquor, *Hes.* Ab ἀλλήλων.

Ἀλληλογενεία, ας, ἡ, mutua procreatio, *Suid.* Ex ἀλλήλων, & γίνομαι, *nascor*.

Ἀλληλογραφία, ας, ἡ, mutua scriptio. Ex ἀλλήλων, & γράφω.

Ἀλληλοδιδάχος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, continua successione docens. Ab ἀλλήλων, & διδάσκω, *doceo*.

Ἀλληλοδαίστας, αι, qui se mutuo devorant. Ab ἀλλήλων, *cibus*.

Ἀλληλοκτονέω, mutuo se interficere. Ex ἀλλήλων, & κτείνω.

Ἀλληλομαχέω, mutuo pugnare. Ex ἀλλήλων & μάχομαι, *pugno*. Hinc

Ἀλληλομαχία, ας, ἡ, mutua pugna.

Ἀλληλοτομία, ας, ἡ, fut. ήσω, mutuo feco. Ex ἀλλήλων, & τέμνω, *feco*.

Ἀλληλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, mutuo ferio. Ex ἀλλήλων, & τυπτέω, *ferio, verbero*. Hinc

Ἀλληλοτυπία, ας, ἡ, mutua conflictio.

Ἀλληλούϊα, Alleluja, laudate Dominum, Vox Hebraica.

Ἀλληλοχέω, ῶ, f. ήσω, connecto, coadnato.

Ἀλληλοχία, ας, ἡ, cohærentia mutua, series rerum inter se connexarum, Gl. V. compago, compages. Ab

Ἀλληλοῦχος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, mutuam connexionem habens. Ex ἀλλήλων, & ἔχω, *habeo*.

Ἀλληλοφαγεῖν, mutuo vorare. Ex ἀλλήλων & φαγεῖν, *comedere*. Hinc

Ἀλληλοφαγία, ας, ἡ, mutua devoratio.

Ἀλληλοφάγοι, ων, οἱ, αἱ, mutuo se devorantes.

Ἀλληλοφθονία, ἡ, mutua invidia.

Ἀλληλοφθορεῖν, mutuo se destruere, perdere. Ex ἀλλήλων, & φθορὰ, *perditio*.

Ἀλληλοφθορία, ας, ἡ, mutua consumptio, mutua perditio. Ex isd.

Ἀλληλοφονία, ας, ἡ, mutua cædes. Ab

Ἀλληλοφόνοι, ων, οἱ, αἱ, mutuo se interficientes, mutua cæde pereuntes. Ex ἀλλήλων, & φόνος, *cædes*.

Ἀλληλοφόντται, οἱ, idem.

Ἀλληλοφυεῖς, ῶν, οἱ, αἱ, ex se invicem enascentes, mutuum ortum habentes. Ex ἀλλήλων, & φυὴ, *natura*, sive φύω, *nascor*.

Ἀλλήλων, *Dat.* ἀλλήλοις, ας, οις, *Acc.* ἀλλήλους, invicem, mutuò; alius alium, alter alterum. Ab ἄλλος, *alius*.

Ἀλλήλως, mutuo, *Adv.* Gl. V. A præc.

Ἄλλην, *Adv.* aliorsum; ἄλλην ἢ ἄλλην, hinc atque illinc, alias atque alias. Ab τόδε.

Ἀλλογενὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ἡ, aliunde genus habens, alienigena, peregrinus, ex alia tribu, aliave gente oriundus. Ex ἄλλος, & γένος.

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, aliena lingua utens; (2) externus, peregrinus. Ex ἄλλος, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἀλλογνώων, desipiens, delirans. Ex ἄλλος, & γινώσκω, *cognosco*.

Ἀλλόγνωτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, aliis cognitus, nobis ignotus, externus, peregrinus. Ex ἄλλος, & γνωτὸς, *notus*.

Ἀλλοδαπὸς, ὴ, ὸν, externus, extraneus, peregrinus, *Hom. Il.* 3, 48. Ex ἄλλος, *alius*, & δῆμος, *solum*.

Ἀλλοδημία, ης, peregrinatio. Ab ἄλλος, & δῆμος.

Ἀλλοδοξία, ας, f. ήσω, aliud opinor, quàm verum sit. Ex ἄλλος, & δόξα, *opinio*. Hinc

Ἀλλοδοξία, ας, ἡ, opinionis diversitas.
Ἀλλοθνής, ἐος, ὁ ἡ ἐς, alius gentis, alienigena, externus. Ex ἄλλ⊙, & ἔθνο⊙, gens.
Ἀλλοειδής, ἐος, ὁ ἡ ἐς, aliam formam habens. Ex ἄλλ⊙, & εἶδο⊙, forma.
Ἀλλοθι, Adv. aliunde. Ab ἄλλ⊙.
Ἀλλοῖ, Adv. alibi, alio loco. Ab eodem.
Ἀλλόφων⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, alia voce utens; (2) externus. Ex ἄλλ⊙, & φών⊙, vox.
Ἀλλοιγία, ας, ἡ, varietas & mutatio vini. Ex ἄλλ⊙, & οἶν⊙, vinum.
Ἀλλοίθετ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, varie positus. Ex ἀλλοῖ⊙, varius, & τίθημι, pono.
Ἀλλοῖ⊙, οία, οῖον, alius atque alius, diversus, varius. Ab ἄλλ⊙. Hinc
Ἀλλοιόστροφ⊙, ον, e diversis versibus compositum carmen.
Ἀλλοίότης, ητ⊙, ἡ, diversitas, variatio.
Ἀλλοιοτροπία, ᾶς, f. ήσω, varie muto. Ab
Ἀλλοίτροπ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, variis moribus præditus. Ex ἀλλοῖος, & τρόπος, mores.
Ἀλλοιόω, ῶ, f. ώσω, diversum reddo, muto, immuto, vario; ἀλλοιόομαι, ῶμαι, mutor. Ἀλλοιοῦν τὰς γνώμας, Thuc. Ab ἀλλοῖος.
Ἀλλοιώδης, ἐος, ὁ ἡ ὄν, mutabilis.
Ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio.
Ἀλλοιωτικός, ἡ, όν, immutativus, ad mutandum aptus. Ab
Ἀλλοιωτός, ἡ, ὸν, mutabilis, mutationis capax. Hinc τὸ ἀλλοιωτὸν, ῦ, mutabilitas.
Ἀλλόκοτ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, monstrosus, prodigiosus; (2) insuetus; (3) absurdus, rationi non consentaneus; (4) peregrinis moribus præditus. Ex ἄλλ⊙, & τόκ⊙, partus.
ΑΛΛΟΜΑΙ, futur. ἅλουμαι, salio, salto; ἅλοντο, 2. 1. Κὰν εἰς σῦρ ἁλοιτο, Xen. Ἀλόμεν' ἐφ' ἵππων ὁπόσοι ἅλλοιτο τῆς ἀντῆς ὁδοῦ, scil. ὁδοῦ, Arist. Nub. 145.
Ἀλλοπρόσαλλ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, ab alio ad alium se transferens, nunc huic, nunc illi adhærens; mutabilis, inconstans, Epith. Martis, sc. fortunæ bellicæ, Gl. V. verspillis, Hom. Il. 5, 831. Ex ἄλλ⊙, πρός, & ἄλλ⊙, alius.
ΑΛΛΟΣ, η, ο, alius, a, ud; (2) alter; (3) reliquus.
Ἄλλοσε, Adv. alio, alium in locum.
Ἄλλοτε, Adv. alias, alio in tempore.
Ἀλλότριο⊙, alienus, Æol. pro ἀλλότριος.
Ἄλλοτι, Adv. utrum? numquid? Ab eodem. Ἄλλοτι ἢ; num, numquid? quasi esset, τί ἄλλο ἢ; quid aliud, quam? Ἄλλοτι ἢ σὲ φιλεῖν σοιῇ ὅπως ὅτι βίλτιστοι ὀι πάτροι ἴσωσιν, id est, nunquid hoc plurimi facis, quomodo juniores evadant, quam optimi? quasi esset, τί ἄλλ' ἢ σὲ φιλεῖν σοιῇ, quid aliud, nisi plurimi facis?
Ἀλλοτριόγαμ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, qui alienum sectatur torum, Suic. Ex ἀλλοτρι⊙, & γάμ⊙.
Ἀλλοτριοεπίσκοπ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, alienarum rerum inspector, alieni speculator, curas alienas agens, curiosus, qui se e alienis & nihil ad se attinentibus rebus immiscet. Ex ἀλλότρι⊙, & ἐπίσκοπ⊙, inspector.
Ἀλλοτριολογία, aliena, absurda loquor.
Ἀλλοτριομορφοδίαιτ⊙, ον, alium semper speciem habens. Epith. Naturæ.
Ἀλλοτριονομέω, ῶ, f. ήσω, alieno more vivo, alienas leges imitor. Ex ἀλλότριος, & νόμος, lex.
Ἀλλοτριοπραγέω, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo; (2) res novas molior, desciscо a fide. Ex ἀλλότρι⊙, & πράττω.
Ἀλλοτριοπραγία, ας, ἡ, alienorum cura.
Ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ης, ἡ, mala sedulitas in alienis. Ex ἀλλότριος, & πράσσω, ago.
Ἀλλότριος, ία, ον, alienus, non proprius, qui est alterius; (2) peregrinus, extraneus; (3) non consentaneus. Ab ἄλλ⊙. Hinc
Ἀλλοτριότης, ητ⊙, ἡ, alienus animus, abalienatio animi.
Ἀλλοτριόφυ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, diversæ naturæ, Suic. Ex ἀλλότριο⊙, & φυσα.
Ἀλλοτριοχρεύω, ῶ, aliena committo.
Ἀλλοτριοχρέω⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, aliena committens, aliena vivens, quadra. Ex ἀλλότριο⊙, & χρῆμ, negotium.
Ἀλλοτρίη, ης, ἡ, alienus videor.
Ἀλλοτροφροσύνη, diversa sentio, diversas partes sequor; item, alieno sum animo.
Ἀλλοτρίχωρος, ος, alienigena.
Ἀλλοτριόω, ῶ, fut. ώσω, alieno, abalieno, alienum reddo; ἀλλοτριωθέντα, abalienata, Pb. 2. 1. part. pass. Ἀλλοτριοῦντες σωμάτων τὴν φύσιν, evacuantes, Thuc. Ab ἀλλότριος. Unde
Ἀλλοτρίωσις, Adv. aliene.
Ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, alienatio, abalienatio.
Ἀλλορρείω, ῶ, fut. ήσω, muto, immuto. Ab ἄλλος, & ῥέπω, verto.
Ἀλλοφανής, ἐος, ὁ ἡ ὄν, qui alius & diversus apparet. Ex ἄλλ⊙, & φαίνομαι, appareo.
Ἀλλοφάομαι, aliud loquor; (2) animo turbato & anxio sum; (3) desipio. Ex ἄλλ⊙, & φάσω, dico.
Ἀλλόφρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, ab alio interfectus. Ex ἄλλ⊙, & φήν, occido.
Ἀλλοφωνέω, aliter dico, pronuncio.
Ἀλλοφωνία, ᾶς, f. ήσω, aliud ago, s. in animo habeo; Hom. Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio; (3) exanimor. Ex ἄλλ⊙, & φρήν, mens.
Ἀλλοφυής, ἐος, ὁ ἡ ὄν, qui alius naturæ est.
Ἀλλοφυλισμός, ῦ, ὁ, ritus extraneus, vel alienigenarum; (2) degeneratio in alienos mores. Ab
Ἀλλόφυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui est ex alia tribu, qui diversæ est gentis, seu nationis, externus, peregrinus, diversi generis, seu diversæ naturæ, Gl. V. extraneus, alienigena. Ex ἄλλ⊙, & φυλή, tribus.
Ἀλλοφωνία, ἡ, diversitas linguæ.
Ἀλλόφων⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, alia vel peregrina voce utens. Ex ἄλλ⊙, & φωνή, vox.
Ἀλλοχρόω, ῶ, f. ώσω, alium atque alium colorem induo, colorem muto, alio colore fum. Ab
Ἀλλόχρως, contr. ἀλλόχρους, ος, ὁ ἡ ὄν, qui est alio colore, in quo color subinde mutatur, Pb. ἀλλόχροος, discolor, ἀλλόχροος, discolores. Ex ἄλλ⊙, & χρόα, color.
Ἀλλόχρως, ωτος, ὁ ἡ ὄν, aliam corporis speciem gerens. Ex ἄλλ⊙, & χρόα, vel χρώς.
Ἀλλυδίς, Adv. alibi; (2) alio; (3) aliorsum, Hom. Il. 11, 486. Ab ἄλλ⊙.
Ἀλλύεσκε, resolvebat, Poëtice pro ἔλυε.
Ἄλλυτος, insolubilis, Poët. pro ἀνάλυτος.
Ἄλλως, Adv. aliter, aliorsum, alio modo, alia ratione; (2) alioqui; (3) præcipue; (4) frustra, incassum. Ab ἄλλ⊙.
Ἄλλως τε, Adv. ἄλλως τε, præsertim, Gl. V. præsertim cum, Pb. Ab eod.
Ἅλμα, ατ⊙, τὸ, saltus. Ab ἅλλομαι, salio.
Ἁλμβ⊙, saltans, præsens part. med. per Syncop. pro ἁλλόμβ⊙, a verbo ἅλλομαι.
Ἁλμυρίς, ίδ⊙, ἡ, salsilago, aqua salsa, muria.
Ἁλμυρός, ρὰ, ρὸν, salsus. Ab ἅλμη.
Ἁλμυρότης, ἡ, salsugo.
Ἁλμυρώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, idem quod ἁλμυρός.
Ἁλμώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, idem & ab eodem.
Ἅλξ, ἁλκὸς, ὁ, occurrit dativus ἅλκι, robur.
Ἁλοεθείς, participium, f. part. pass. ab ἁλοάω.
ΑΛΟΑΩ, ῶ, fut. ήσω, & άσω, trituro; (2) comminuo, (3) cædo, percutio. Οὐ σεμνύσεις βὰν σαυτὸν, ἐὰν ἁλοήσῃς, 1 Corinth. 9, 9. Αἰθὶς ἁλοήσῃς, Æliani.
Ἁλοῦς, ῦ, ὁ ἡ, ῦν, non habens λοβόν. Epith. victimæ, cujus extra, velut jecur, cor, non habent caput, Eus. Ex α priv. & λοβός.
Ἀλογάλμαι, a ratione abeo, non sum compos rationis. Ab ἄλογ⊙. Unde
Ἀλογία, ᾶς, f. ήσω, aspera r, negligo, non curo; ἀλογήμαι, ratione careo.
Ἀλογία, ας, ἡ, rationis privatio; (2) incogitantia; (3) contemptus; (4) silentium.
Ἀλογίσι, Adv. sine ratione. Ex α priv. & λογίζομαι.
Ἀλογισία, ας, ἡ, incogitantia, temeritas. Ab
Ἀλόγιστ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, sine ratione & consilio aliquid faciens, inconsideratus; irrationabilis, Gl. Vet. Ex α priv. & λογίζομαι, rationem ineo.
Ἀλογίστως, Adv. inconsiderate, incogitanter.
Ἀλογοθέατον, indiscussum, Gl. V. Ex α priv. & λογοθετῶ, ratiocinor, discutio.
Ἀλογ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, rationis expers; ον in neut. a ratione alienum; (3) sermonis expers; hoc est, cum quis non loquitur, aut qui orationem alterius non audit, ut surdus; (4) nefandus, non dicendus; (5) irritus; (6) innumeratus; (7) in neut. incommodum, molestum, ap. Plat. Ex α priv. & λόγ⊙.
Ἀλογοτροφεῖον, ος, τὸ, brutorum animantium stabulum. Ex ἄλογ⊙, & τροφεῖον.
Ἀλόγως, Adv. sine ratione; immerito, Pb. (2) brutorum more; (3) absurde.
ΑΛΟΗ, ης, ἡ, Aloë, herba.
Ἀλοιδάριον, ου, τὸ, medicina ad solvendum ventrem aloën habens. Ab ἀλόη.
Ἀλόησις, εως, ἡ, tritura, Pb. Ab ἀλοάω.
Ἄλοητος, ὸς, ὁ, tritura; (2) triturandi tempus. Ab ἀλοάω, trituro.
Ἀλόθεν, Adv. e mari. Ab ἅλς, mare.
Ἀλοία, 3. s. imp. ind. act. Ion. & contr. pro ἠλοίας, ab
Ἀλοιάω, ῶ, fut. ήσω, percutio, contundo. Γνᾶθον σολυφόρβῃσι χεροὶν ἀλοία, Iliad. 9, 564. Ab ἀλοάω.
Ἀλοιδόρητ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, conviciis non obnoxius. Ex α priv. & λοιδορέω, convicior.
Ἀλοιδορήτως, sine conviciis.
Ἀλοίδορος, ον, idem.
Ἀλοίην, captus sim, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόην, capio.
Ἀλοιητὴρ, ῆρ⊙, ὁ, contusor, percussor, pulsator. Ab ἀλοάω.
Ἀλοίμαν, saltaverim, 1. sing. aor. 2. optat. med. Dor. pro ἁλοίμην, a verbo ἅλλομαι.
Ἀλοιμός, ὸς, ὁ, tectorium parietum, Eust. Ab ἀλείφω.
Ἀλοΐτις, ιδ⊙, ἡ, aloë Gallica. Ab ἀλόη.
Ἀλοιτος, ου, ὁ, peccator. Ab ἁλιτέω, pecco.
Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, unguentum, oleum. Hom. Il. 9, 208 Ab ἀλείφω, ungo.
Ἀλοκίζω, f. ίσω, sulco. Ab ἄλοξ.
Ἀλόντε, capti, nom. dual. a. 2. partic. act. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόν, capio.
Ἄλοξ, ακ⊙, ὁ, sulcus; vulnus, Eurip. Herc. Fur. 1264. Idem quod αὖλαξ.
Ἁλοπήγια, ων, τὰ, salinæ, locus, in quibus sal concrescit. Ab
Ἁλοπηγὸς, οῦ, ὁ, qui in salinis salem concrescere facit, salarius. Ex ἅλς, sal, & πήγνυμι, compingo.
Ἄλοπ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, cortice carens; (2) squamarum expers. Ex α priv. & λέπ⊙.
Ἀλό⊙, clavus, Dor. pro ἧλό⊙.
Ἁλοσόχνη, ης, ἡ, arida spuma maris. Ex ἅλς, mare, & ὀχνὴ, spuma.
Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, una Nereidum; (2) epitheton Thetidos, Hom. Il. 20, 207. Ex ἅλς, mare, & ὕδωρ, aqua.
Ἀλοσύνη, ης, dementia. Apud Nicand.
Ἀλότριξ, ιχ⊙, ὁ, pistillus, quo sal teritur. Ex ἅλς, sal, & τρίζω, tero.
Ἁλουργὴς, ὲς⊙, ὁ ἡ ὄν, purpureus; (2) violaceus. Ex ἅλς, mare, & ἔργον, opus.
Ἁλυργιώ⊙, ος, ον, idem.
Ἁλυργὶς, ιδ⊙, ἡ, vestis purpurea. Gl. V. primaris. Ex iisd.
Ἁλυργὸν, ὸν, τὸ, purpureus color; (2) purpura. Ex iisd.
Ἁλυργοπώλης, ου, ὁ, venditor purpuræ. Ex ἁλυργὶς, & πωλέω, vendo. Hinc
Ἁλυργοπωλικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars purpurum.
Ἁλυργοπωλεῖον, ου, τὸ, locus ubi purpuram venditur. Ab eo.

Ἁλιπορφύρεος, η, ον. purpureus; marinæ purpuræ colore tinctus. Ex ἅλς, *mare*, & πορφύρεος.

Ἁλὲς, *captus*, *Hom. Il.* 2, 374. a. 2. part. paſſ. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio*.

Ἁλυτία, ας, ἡ, illuvies, quum quis non lavatur. Ex α priv. & λύω, *lavo*.

Ἁλυτίω, ῶ, f. ήσω, illotus ſum, abſtineo a lotionibus.

Ἄλυτος, ος, ὁ ἡ ἡ illotus. Ex α priv. & λύω, *lavo*.

Ἄλοφος, ος, ὁ ἡ ἡ, criſtam non habens, *Hom. Il.* 10, 258. Ex α priv. & λόφος, *criſta*.

Ἀλοχεύτος, ος, ὁ ἡ ἡ, partu non editus; (2) non conceptus, aut genitus. Ex α priv. & λοχεύω, *pario*.

Ἄλοχος, ος, ὁ, ſterilis; (2) virgo, quæ nondum peperit; (3) conjux, uxor. Ex α priv. vel pro ὁμὸ, & λέχος, *lectus*.

ΑΛΟΩ, f. ώσω, capio, inſuſtatum; unde ἁλίσκω ſumit tempora quædam.

Ἀλόα, *erra*, 2. ſing. imperat. med. *Poëtice* pro ἀλῶ, ex ἁλάω, a verbo ἀλάομαι, *vagor*.

Ἁλπνὸς, ἡ, όν, ſuavis; ἁλπνίστερος, *ſuperl.* pro ἁλπνέστατος, *Pind.*

Ἅλς, ἁλὸς, ſal, mare; ἅλες, ſales, lepores. Ἁλῶν ἐκοινωνήσαμεν, eodem convictu uſi ſumus, *Luc. Aſin.* in principi.

Ἁλσηΐδες, αι, οἱ, nemorenſes. Cognomen Nympharum. Ab ἄλσος, *nemus*, *lucus*.

Ἁλσηΐτιδες, αἱ, idem.

Ἅλσινη, ης, ἡ, alſine, herba in lucis naſci ſolita, *Angl.* Chickweed. Ab eod.

Ἅλσις, vel ἄλσις, εως, ἡ, ſaltatio; (2) palpitatio. Ab ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἁλτικομικὸς, ἡ, ον, qui pertinet ad ſaltuarios. Ab

Ἁλσικόμος, ος, ὁ, qui luci curam gerit, luci cuſtos, ſaltuarius. Ex ἄλσος, & κομέω.

ΛΣΟΣ, εος, τὸ, lucus, nemus, ſaltus.

Ἁλσώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, nemoroſus, frondoſus.

Ἁλτῆρες, ων, οἱ, halteres, inſtrumenta exercenti gymnaſtici. Ab ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἁλτικὸς, ἡ, όν, ſaltatorius, ad ſaltum pertinens; (2) agilis; (3) *Subſt.* ſaltator, Gl. V. ἁλτικοί, ſaltatores. Ab eodem.

Ἅλτο, *Hom. Il.* 1, 531. *ſalit*, 3. ſing. a. 1. ind med. *Ionice* & *per Syncop.* pro ἥλατο.

Ἄλυγος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ſine flagello eſt, *Heſ.* Ex α priv. & λύγος, *flagellum*.

Ἁλύζω, jactor, hæſito.

ΑΛΤΗ, ης, ἡ, lignum, cui inſigitur ſtiva.

Ἁλυκὶς, ίδος, ἡ, ſalſula aqua.

Ἁλυκὸς, ὴ, όν, ſalſus. Ab ἅλς, *ſal*. Hinc

Ἁλυκότης, ητος, ἡ, ſalſugo, ſaliedo.

Ἁλυκτάζω, f. άσω, rationem ſolvendi me non invenio; (2) metuo, anxius ſum, animo concido. Ab ἁλύω, *animo inquieto ſum*.

Ἁλυκτίω, ῶ, f. ήσω, non ſum quietus. Ab ἄλυκτος.

Ἁλυκτοπέδη, ης, ἡ, indiſſolubilis pedica. Ex ἄλυκτος, & πέδη, pedica.

Ἁλυκτοπέδῃσι, dat. pl. *Ion.* pro ἁλυκτοπέδαις.

Ἄλυκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, inſolubilis; (2) inevitabilis. Ex α priv. & λυκτὸς pro λυτὸς.

Ἁλυκτοσύνη, ης, ἡ, ſtatus incompoſitus, tumultuatio. Ab ἄλυκτος.

Ἁλύμαντος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui detrimentum inferri nequit; (2) illæſus. Ex α priv. & λυμαίνω.

Ἁλύξας, a. 1. part. act. v. ἁλύσκω.

Ἁλυξις, εως, ἡ, ſubſtatio, effugium; (2) anxietas. Ab ἁλύσκω.

Ἁλύξω, fut. 1. ind. act. v. ἁλύσκω.

Ἄλυπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, triſtitia non affectus; (2) qui triſtitia adfici nequit. Ex α priv. & λυπέω, *triſtitia adficio*.

Ἀλυπότατος, *ſuperl.* citra dolorem.

Ἀλυπία, ας, ἡ, vacuitas doloris, animus ab omni ægritudine liber. Ab ἄλυπος.

Ἄλυπος, ος, ὁ ἡ ἡ, doloris & triſtitiæ expers. Ex α priv. & λύπη, *triſtitia*.

Ἀλύπως, *Adverb.* ſine dolore & moleſtia, abſque animi ægritudine.

Ἄλυρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ſine lyra eſt. Ex α priv. & λύρα, *lyra*.

Ἄλυς, υος, ὁ, proprie error; (2) ſollicitudo, anxietas animi, mœror. Ab ἁλύω.

Ἁλυσθαίνω, viribus deficior; (2) deſino ædificior, ex anxietate & inquietudine. Ab ἅλυς.

Ἁλυσθανω, idem.

Ἁλυσθμαίνω, idem & ab eod.

Ἁλυσιδεύω, imbecillitas.

Ἁλυσιδεύτος, ος, ὁ ἡ ἡ, catenatus, catena vinctus. Ex ἅλυσις, *catena*, & δετὸς, *vinctus*.

Ἁλυσιδωτὸς, ὴ, όν, idem hamatus.

Ἁλύσιον, ος, τὸ, catenula, *Dim.* Ab ἅλυσις.

Ἅλυσις, vel ἄλυσις, εως, ἡ, catena. Ex α priv. & λύω, *ſolvo*.

Ἁλυσις, εως, ἡ, anxietas animi, mœror. Ab ἁλύω.

Ἁλυσιτελία, ἡ, incommodum. Ab

Ἁλυσιτελὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, inutilis, quaſi qui non ſolvit vectigalia. Ex α pr. λύω, & τέλος.

Ἁλυσιτελῶς, *Adv.* inutiliter. Ab ἁλυσιτελὴς.

Ἁλυσκάζω, id. quod ἁλύσκω. Οὐ γάρ μοι γενητὸν ἁλυσκάζοντι μάχεσθαι, *Iliad.* 5, 253.

Ἁλύσκω, fut. ύξω, evito, fugio. Ἀυτή τι χ' ἡ ξύναμις ἀκ ἁλύξειν μᾶλλον κακιστε, *Soph. Antig.* 494. Φράσεις τάδ' ὡς ἁλύξεις, *Id. El.* 629. Ἁλύξεται ἄιθοπα λιμὸν, *Heſiod.* Ἔργ. 361. Ab ἁλόμαι.

Ἁλυσμὸς, ὦ, ὁ, anxietas animi, mœror. Ab ἁλύω. Hinc

Ἁλυσμώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, anxius, mœſtus.

Ἅλυσσον, ος, τὸ, *Dioſcor.* 3, 105. Alyſſon, nomen accepit quod a cane commorſus rabiem ſentire non patitur, potus ex aceto adalligaturque, *Plin.* 24. §. 57. c. 11. *Angl.* Madwort.

Ἁλύσσω, fut. ξω, anxius ſum; (2) indignor; (3) rabie percitus ſum, inſanio, non ſum compos mentis; (4) tremo. Ὅσ' ἐμοὶ ἄμμα σιώτερε, ἁλύσσοντες ἀξὲ θυμῷ, *Iliad.* 22, 70. Ab ἁλύω.

Ἁλυσταίνω, imbecillus ſum. Ab eod.

Ἄλυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, indiſſolubilis, inſolutus, inexplicatus. Ex α & λύω.

Ἁλύτως, *Adverb.* indiſſolubiliter.

ΑΛΤΩ, propriè, vagor, erro; (2) animo per varias rerum imagines tacitè erro. Unde (3) animo inquieto, fracto, incerto conſilii, hinque adeo ſollicito, mœſto ſum, item ad delectationem ſuo remove redigor; (4) nihil ago, a negotiis vacuus ſum; ei enim licet indulgere cogitationum varietati; (5) læto hilarique animo ſum. Ἦ ἁλύεις ὅτι Ἴρον ἐνίκησας ἐ ἁλίτην; exultas, *Odyſſ.* 18, 332. Ab ἅλυς.

Ἁλιώδης, ὠδες amœnus. *Epith.* loci ap. *Hiſp.*

ΑΛΦΑ, τὸ, prima litera Alphabeti Græci; (2) qui primas in re aliqua tenet; (3) principium.

Ἀλφάζω, excogito, *Varin.* Ab Ἄλφα.

Ἀλφαίνω, invenio, *Eurip. Med.* 297. Ab eod.

Ἀλφαίω, idem & ab eod.

Ἀλφάνω, idem & ab eodem. Φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνοις δυσμμᾶ, ſibi conciliant ab, *Eur. Med.* 297.

Ἀλφαϊσίδαι, ῶν, αι, virgines, quæ propter formam ſpontes invenerunt, atque ab his boves dono accepere; *Hom. Il.* 18, 593. (2) plurium boum pretio dignæ; (3) bene dotatæ; (4) formoſæ. Ex ἀλφάω, *invenio*, & βοῦς, *bos*.

Ἀλφάω, ῶ, invenio. Ab Ἄλφα.

Ἀλφὴ, ῆς, ἡ, inventio; (2) honor. Ab eod. Hinc

Ἀλφητὴς, οῦ, ὁ, inventor, excogitator; (2) vir honoratus; (3) piſcis quidam.

Ἀλφηστῆσιν, dat. pl. *Ion.* pro ἀλφεστοῖς.

Ἄλφι, τὸ, indecl. farina. *Heſ. Suid.* Ab ἀλφίτον.

Ἀλφιτάμοιβὸς, ὁ, ὁ, permutator farinæ, piſtor. Ex ἄλφιτον, & ἀμοιβὸς, *permutator*.

Ἀλφιτεῖον, ου, τὸ, piſtrinum. Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιτὶς, ίδος, ὁ, farinam faciens. Ab eodem.

Ἀλφιτικὸς, ὴ, όν, polentarius, Gl. V.

Ἀλφιτοθήκη, ης, ἡ, theca ſervandæ farinæ.

Ἀλφιτόμαντις, εως, ὁ, e farina vaticinans. Ex ἄλφιτον, & μάντις, *vates*.

ΑΛΦΙΤΟΝ, ου, τὸ, farina hordeacea; *Hom. Il.* 11, 630. (2) polenta; (3) ad victum neceſſarium.

Ἀλφιτοπάλη, ης, ἡ, farinæ molitura; (2) res conficiendæ farinæ. Ex ἄλφιτον, & πάλλω, *vanno*.

Ἀλφιτοπάλης, ου, ὁ, farinæ venditor, *Hippocrat.* & πάλλω, *vanno*.

Ἀλφιτόπαλις, ιδος, ἡ, farinæ venditrix.

Ἀλφιτοσκόπος, ου, ὁ, farinæ inſpector, qui vaticinans ex farina. Ex ἄλφιτον, & σκοπέω, *inſpicio*.

Ἀλφιτόχρως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, farinæ colorem habens. Ex ἄλφιτον & χρὼς, *color*.

ΑΛΦΟΣ, ὴ, όν, albus, *Hes.*

Ἄλφος, ου, ὁ, ſpecies albæ vitiligineæ impetiginis, Gl. V. Ab ἀλφὸς, *albus*.

Ἁλφὸς, invenio, *Hom. Il.* 21, 44. Ab Ἄλφα.

Ἁλῶ, *capiam*, 1. ſ. a. 2. conj. ſubj. v. ἁλίσκω.

Ἁλωὰ, ᾶς, ἡ, area, in qua triturabatur frumentum; (2) locus vitibus, vel arboribus conſitus, arbuſtum, arboretum, pomarium, *Gen.* 5, 90. (3) campus frumentarius, ubi ſata. Ab ἅλως.

Ἁλῶα, ων, τὰ, feſtum arvale in honorem Cereris Athenis celebrari ſolitum. Ab eod.

Ἁλωάδιος, α, ον, &

Ἁλωάς, άδος, ἡ, arealis. *Feſtus.*

Ἁλώβητος, ος, ὁ ἡ ἡ, illæſus, integer, non adfectus. Ex α priv. & λωβάω.

Ἁλωεύς, ὴ, όν, arealis, idem quod ἁλωάς.

Ἁλωεύς, έως, ὁ, qui in area frumentum (2) vinitor; (3) agricola.

Ἁλῶη, *Hom. Il.* 9, 583, *terra*, 3. ſingul a. 2. opt. a2. *Dor.* & ἁλοίη, verbi ἁλίσκω pro ἁλοίην, *capiam*.

Ἁλωῆσι, *Attici*, *Ion.* pro Ἁλωσὶ, ἁλῶναι.

Ἁλῶθι, 2. ſ. a. 2. imp. paſſ. v. ἁλίσκω.

Ἁλώϊος, ος, ὁ ἡ ἡ, arealis, ctiſus area, ad areas. Ab ἅλως.

Ἁλωκα, *Ionice* pro ἥλωκα, ab ἁλίσκομαι.

Ἅλων, ωνος, ὁ, area. Ab eod.

Ἁλῶναι, a. 2. inf. med. verbi ἁλίσκομαι.

Ἁλωνεύω, trituro frumentum in area.

Ἁλώνητος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſale emptus; (2) mancipium, quia Thraces olim mancipia ſale emebant. Ex ἅλς, *ſal*, & ὠνέομαι, *emo*.

Ἁλωΐα, ας, ἡ, area. Ab ἅλως.

Ἁλωΐζω, f. ίσω, in aream verſor, ſeu contemnor. Ab eod.

Ἁλώϊος, ία, ιον, qui areæ vel ex area eſt, Gl. V. ἁλώϊον, area. Ab eod.

Ἁλωπεκάω, ῶ, idem quod ἁλωπεκίζω.

Ἁλωπεκῆ, ῆς, ἡ, vulpina pellis, *caſſ.* pro ἁλωπεκίη. Ab ἁλώπηξ, *vulpes*.

Ἁλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum; (2) defluvium pilorum quorumlibet; (3) vulnus latibulum, ſeu cavernula Ab eod.

Ἁλωπεκίας, ου, ὁ, vulpinaris; (2) piſcis quidam. Ab eod.

Ἁλωπεκίασις, εως, ἡ, idem quod ἁλωπεκία.

Ἁλωπεκίζω, fut. ίσω, vulpinor, aſtute ago, dolis utor. Οὐκ ἴσιν ἁλωπεκίζειν ἐν ἀμφοτέροις γίνεσθαι φίλον, *Aristoph. Vesp.* 1213. Ab ἁλώπηξ.

Ἁλωπέκιον, ου, τὸ, vulpecula. *Dim.*

Ἁλωπεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis; (2) canis e vulpe & cane progenitus; (3) vitis genus. Ab eod.

Ἁλωπεκόκερκος, ος, ὁ ἡ ἡ, vulpina cauda, caudam habens. Ex ἁλώπηξ, & κέρκος, *cauda*. Furtail.

Ἁλωπεκώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, vulpinus, vulpinis; (2) vulpem imitans; (3) fraudulentus, aſtutus, dolis & impoſturis uteus. Ab

ΑΛΩΠΗΞ, ηκος, ὁ, ἡ, vulpes; (2) homo aſtutus; (3) piſcis quidam; (4) avis quædam; (5) genus ſtellationis; (6) idem quod ἁλωπεκίς; (7) *Ut* partes muſculoſæ ſub ſca clunes, vel etiam interiores ſuraculi humani bonem.

Ἁλωπόχρως, *contr.* ἁλωπέχρως, ὁ ἡ ἡ, vulpis color, vulpus colorem habens; (2) caput. Ex ἁλώπηξ, & χρὼς, *color*.

ΑΛΩΣ, ω, ἡ, area, in qua teritur frumentum; (2) corona, ſeu circulus ſolaris; (3) circulus lucidus, circa ſolem, aut lunam; (4) circumferentia clypei; (5) circulus lucidus in oculis.

Ἀμαθής, ής, ὁ ἡ ές, qui facile capi, vel expugnari potest. Ab ἅμαθος.

Ἄμαθος, ου, ὁ, captura, excidium. Ab ἁλίσκω.

Ἀμαθύνω, mancipando seu expugnando, fut. ι. part. fut. 3. indic. act. v. ἁλίσκω.

Ἀμαθύς, ύος, ὁ, idem quod ἀλάστιμος.

Ἀμαιμακέτης, ου, ὁ ἡ ές, indefinens, jugis, adfiduus. Ex α priv. & λωφάω, *respiro.*

ΑΜΑ, *Adverb.* una cum, simul cum, eodem tempore. Dativo jungitur. Ἅμα τῇ ἠοῖ ἀναστήσεσθαι. *Herod.* 3, 2.

Ἀμαλάκαυτος, ου, ὁ ἡ ὁν, mangonio carens; (2) purus, sincerus. Ex α priv. & μαλακία, *prægligis usus.*

Ἀμαδρυάδες, ων, αι, Hamadryades, genus Nympharum, quæ cum arboribus, imprimis quercubus nasci & interire credebantur. Ex ἅμα, *simul cum*, & δρῦς, *quercus, arbor.*

Ἀμαθέω, in ignorantia versor, indoctus sum. Ἀμαθήσεον ταῦτα seu ἐς ταῦτα, *Plut.* Ab ἄμαθος.

Ἀμαθῶς, *Adv.* sine disciplina, sine doctrina.

Ἀμαθία, ας, ἡ, insciti, ignorantia, imperitia rerum; (2) rusticitas; (3) imprudentia, inconsiderantia; (4) stupiditas. Ab

Ἄμαθος, ος, ὁ ἡ ὁν, indoctus, literarum rudis; (2) rusticus; (3) imperitus, ignarus, nescius; (4) insuetus; alienus ab aliqua re; qui non didicit aliquid facere. Ex α priv. vel ἀνευ, & μαθὼν, *disco.*

Ἀμαθία, ας, ἡ, idem, quod ἀμάθεια.

Ἀμαθήδονες, ων, αι, gaudentes arena littorea. Ex ἄμαθος, quarumdam concharum. Ab ἄμαθος.

Ἀμαθόεις, εσσα, εν, arenosus, *Hom. Il.* 2, 76.

Ἄμαθος, ου, ἡ, arena; (2) campi pulvis. A ἀμάω, vel ψάμαθος, *arena.*

Ἀμαθύνω, redigo in pulverem; (2) perdo, destruo. Πάλαι δέ τι σῶν ἀμαθύνεις, *Il.* 9, 589. Ab ἄμαθος.

Ἀμαθώδης, ους, ὁ ἡ ὁν, arenosus. Ab eodem.

Ἀμαθῶς, *Adv.* insciter, imperite, indocte; (2) rustice, more hominis imperiti.

Ἀμαιμάκετος, ου, ὁ ἡ ὁν, obstetricis manum non experitus. Ex α priv. & μαῖα *obstetrix.*

ΑΜΑΙΜΑΧΕΤΟΣ, ου, ὁ ἡ ὁν, inexpugnabilis, indomitus, invictus; *Hom. Il.* 6, 179. (2) qui animo in prælia prono est; (3) immanis.

Ἀμαλακισία, ας, firmitas. Ex α pr. & μαλακίζω.

Ἀμάλακτος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui molliri nequit, durus, rigidus. Ex α priv. & μαλάσσω.

Ἀμαλδύνω, perdo, corrumpo, destruo. "Ον ποτε χάλκεος Τρίτων ἀμάλδυνε κόρυθι ἐν πόντῳ, scil. cetus, *Lycoph.* 34. Ab ἀμαλός.

Ἀμαλδύνω, corrumpo, consumo, ut molle; (2) demolior, everto, solo æquo; (3) deleo, obliterro. Τεῖχος ἀμαλδῦναι, *Iliad.* 12, 18. ἀμαλδύνεται, *Iliad.* 7, 463. Ab eod.

ΑΜΑΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, capra cœlestis, quæ Jovem lactasse dicitur.

Ἀμαλθεύω, dito, *Hes.* Ab ἀμάλθεια.

ΑΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, manipulus, fasciculus manipulorum. *Plut. in Public.* Hinc

Ἀμαλλίζω, fut. ίσω, in manipulos colligo.

Ἀμάλλιον, ου, τὸ, funis ad ligandos manipulos.

Ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, manipulorum ligator, *Hom. Il.* 18, 552. Ex ἀμαλλα, & δέω, *ligo.*

Ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἀμαλλοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁν, manipulos ferens.

ΑΜΑΘΟΣ, ὴ, ὸν, mollis, tener; (2) debilis, imbecillis.

Ἀμαλῶ, ῶ, futur. ώσω, abolco. Ab ἀμαλός.

Ἁμαλῶς, *Adv.* molliter; (2) imbecille.

ΑΜΑΜΤΑΙ, υκ, sive ἀμάμυξις, vel ἀμάμαξυς, ὑ, vitis quoddam genus.

Ἀμάν, *contr.* pro ἀμάων, ab ἀμάω.

ΑΜΑΝΤΑΙ, fanti.

Ἀμαντεύω, ου, ὁ ἡ ὁν, non vaticinans; (2) qui non vere vaticinatus est, aut vaticinatur. Ex α priv. & μαντεύω, *vaticinor.*

ΑΜΑΞΑ, vel ἅμαξα, ης, ἡ, currus, plaustrum; (2) septemtriones, a figura plaustri.

Ἀμαξεία, ας, ἡ, currus, *Ionic.* Ab ἅμαξα.

Ἀμαξίδιον, ου, τὸ, parvus currus, *Dim.*

Ἀμαξεύς, έως, ὁ, vehes, onus, quod vehitur curru. Ab eod.

Ἀμαξεύω, fut. εύσω, plaustrum duco, aurigor. Ab eod.

Ἀμαξηλατός, ου, ὁ ἡ ὁν, vehicularis, seu plaustraria via. Ex ἁμαξα, & ἐλαύνω.

Ἀμαξήρατος, ου, οι, idem, quod ἁμαξήρατος, quod usitatus.

Ἀμαξήρης, ους, ὁ ἡ ὁν, plaustrarius, plaustralis. Ab ἅμαξα.

Ἀμαξητός, ῆ, ὸν, via vehicularis. Ab eod.

Ἀμαξηφόρητος, ου, qui in plaustris fertur.

Ἀμαξία, ας, vel ἁμαξιά, ᾶς, ἡ, via, qua plaustrum agitur. Ab eod.

Ἀμαξιαῖος, αία, αῖον, plaustralis, plaustrum implens. Ab eod.

Ἀμαξιεύς, έως, ὁ, auriga, aurigator.

Ἀμαξικός, ὴ, όν, plaustralis, ad plaustrum pertinens.

Ἀμάξιον, ου, τὸ, plaustellum, *Dim.* Ab ἅμαξα.

Ἀμαξίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod. Unde

Ἀμαξίτης, ου, ὁ, plaustralis, curulis.

Ἀμαξιτός, ῆ, ὸν, via vehicularis, seu plaustraria, per quam agitur, vel agi potest currus, seu plaustrum; (2) via publica.

Ἀμαξιοῦχος, ου, ὁ ἡ ὁν, in plaustro vivens. Ex ἅμαξα, & Ζιόω, *vito.*

Ἀμαξοῖτις, ου, ὁ, idem, & ex iisdem.

Ἀμαξοίκους, ου, οι, in curribus degentes. Ex ἅμαξα, & οἰκέω, *dego, habito.*

Ἀμαξοκυλισταί, ῶν, οἱ, quasi currus devolutores, quomodo quidam Megaris dicebantur. Ex ἅμαξα, & κυλίω, *volvo.*

Ἀμαξοποιία, ας, ἡ, plaustrorum fabricatio. Et

Ἀμαξοποιΐα, ας, ἡ, plaustrorum fabricatio. Ab

Ἀμαξοποιός, ὁ, ὁ ἡ ὁν, curruum fabricator. Ex ἅμαξα, & ποιέω, *fabrico.*

Ἀμαξοπλήθης, ους, ὁ ἡ ὁν, plaustrum implens, magnus. Ex ἅμαξα, & πλήθω.

Ἀμαξόποδες, ων, οἱ, quasi d. plaustripedes, arbusculæ, in quibus versantur rotarum axes. Ex ἅμαξα, & πούς, *pes.*

Ἀμαξοτροχία, ας, ἡ, curriculi orbita. Ex ἅμαξα, & τροχός, *orbita.*

Ἀμαξουργία, ας, ἡ, plaustri fabricatio. Ab

Ἀμαξουργός, οῦ, ὁ, plaustrorum fabricator. Ex ἅμαξα, & ἔργον, *opus.*

Ἄμαρ, *dies, Dor.* pro ἦμαρ.

ΑΜΑΡΑ, ας, ἡ, aquæductus, sulcus in prato, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ causa; (2) cloaca, meatus subterraneus; (3) fossa.

Ἀμαράκινος, ίνη, ινον, amaracinus, ex amaraco confectus, aut amaraco conditus.

Ἀμαρακώδης, ους, ες, amaraco similis. Ab

ΑΜΑΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, & ἀμάρακος, ου, ὁ, antepen. prod. amaracum, amaracus, herba, *Angl.* Marjerome.

Ἀμαραντινός, ὴ, ὸν ἡ ὁν, qui est ex amaranto. Ex α priv. & μαραίνω, *marcesco.*

Ἀμάραντος, ου, ὁ ἡ ὁν, immarcescibilis; (2) amarantus, flos. *Pl.* veneria, *Angl.* Flower Gentle.

Ἀμαργαρός, ὴ, ὸν ἡ ὁν, margaritis carens. Ex α priv. & μάργαρον.

Ἀμάρδυμα, τὸ, aquæ, aut sordes, quæ per aquarum sulcum, aut cloacam defluunt. Ab

Ἀμάρδω, permeo more aquarum, quæ per aquarios sulcos derivantur.

Ἀμαρη, ας, ἡ, idem cum primitivo ἀμάρα.

Ἀμαρικός, ὴ, όν, qui per aquarios sulcos influit. Ab ἀμάρα.

Ἀμαρις, ίδος, ἡ, idem quod ἀμάρα.

ΑΜΑΡΤΑΝΩ, fut. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, ab inusitat. ἁμαρτάω, aberro, proprie a scopo, vel via; (2) erro, fallor, allucinor, pecco, delinquo, peccatum admitto; ἥμαρτον, peccavi, Gl. V. a. 2. Ἁμαρτάνειν τ' ὀδῷ, πυκνὸς δικαίῳ, τ' ἀμέτρῳ, τῷ ἀκαίρῳ· ἐς λόγους, ἐς σκέλεμφ· εἰς πᾶν γνώσει, τοῦτο τῦτο ἁμαρτανόμενα πᾶσι τοῖς σοφοῖς, τῷ τῷ ἀσόφῳ ἀκρασία, depravata. Οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν ὑμῖν ἁμαρτεῖν τοῦτό γ', οὐδ' ὑμᾶς ἐμέ, non consequi, *Soph. Phil.* 240.

Ἁμαρτάς, άδος, ἡ, peccatum. Ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτεν, *erravit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἥμαρτεν, cum ν ἐφελκ. ab ἁμαρτάνω.

Ἀμαρτηθείς, *peccatum*, a. 1. part. pass. n. g.

Ἁμάρτημα, ατος, τὸ, peccatum, erratum, lapsus. Ab eod.

Ἀμαρτησίς, εως, ἡ, erroneus. Ab eod.

Ἁμαρτήσω, *peccabo*, 1. fing. f. 1. ind. act.

Ἁμαρτητικός, ὴ, όν, qui sæpe offendit in aliqua re; offensator, Gl. V. Ab eod.

Ἁμαρτία, ας, ἡ, peccatum, culpa, delictum, error, noxa. Ab eod.

Ἁμαρτικός, ὴ, όν, mente errans, cujus mens est prava; (2) furiosus. Ex ἁμαρτάνω, & νόος.

Ἁμαρτολογία, ας, ὁ ἡ ὁν, errans verbis. Ex ἁμαρτάνω, & λόγος, *verbum.*

Ἁμαρτόλογος, ου, idem.

Ἁμαρτύρητος, ου, ὁ ἡ ὁν, carens testibus, Gl. V. intestabilis. Ex α priv. & μαρτυρέω, *testor.*

Ἀμάρτορος, ου, ὁ ἡ ὁν, idem. Ex α priv. & μάρτυς, *testis.*

Ἀμαρτύρως, *Adv.* sine testimonio.

Ἁμαρτωλός, οῦ, ὁ ἡ ὁν, peccator, vel peccatrix; qui peccatis deditus est, noxius. Ab ἁμαρτάνω.

Ἀμαρυγή, ῆς, ἡ, fulgor, splendor emicans.

Ἀμάρυγμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

ΑΜΑΡΥΣΣΩ, splendeo, fulgeo. Τῷ ὀρμύσι σῶν ἀμάρυσσε, *Hesiod. Oper.* 827.

Ἀμᾶς, *nos, Dor.* pro ἡμᾶς.

ΑΜΑΣ, άδος, ἡ, navis, *Etym.*

Ἀμάσας, *Dor.* pro ἀμήσας, ab ἀμάω, *meto.*

Ἀμάσητος, ου, ὁ ἡ ὁν, non mansus. Ex α priv. & μασάομαι, *mando, manduco.*

Ἀμᾶτ, inf. med. *contr.* pro ἀμᾶσθαι.

Ἀμαστίγωτος, ου, ὁ ἡ ὁν, non flagellatus; (2) flagris non examinatus. Ex α priv, & μαστιόω, *flagello.*

Ἀμασυκάδες, ων, αι, mala, seu pira, quæ una cum ficis florent & proveniunt. Ex ἅμα, *simul*, & συκῆ, *ficus.*

Ἀμασυκον μῆλον, malum simul cum ficu florens. Ex iisd.

Ἀματροχάω, ῶ, simul curro. Ex ἅμα, *simul*, & τρέχω, *curro.* Hinc

Ἀματροχία, ας, ἡ, rotarum concursus.

Ἀμαυρόβιος, ου, ὁ ἡ ὁν, otiosè, molliter, adeoque obscurè vivens. Ex ἀμαυρὸς, & βίος, *vita.*

Ἀμαυροκαρπος, ου, ὁ ἡ ὁν, nigrum fructum ferens. Ex ἀμαυρὸς, & καρπὸς, *fructus.*

ΑΜΑΥΡΟΣ, ὰ, ὸν, obscurus; (2) evanidus; elanguidus; (3) ignobilis; obsoletus, Gl. V.

Ἀμαυρότης, ητος, ἡ, obscuratio. Ab eod.

Ἀμαυροῦσθαι, *interiisse*, 3. sing. a. 1. opt. pass. verbi ἀμαυρόω.

Ἀμαυρόω, ῶ, fut. ώσω, obscuro, obfusco, obliterro, & tantum non extinguo; deformo, decoloro, Gl. V. ἀμαυροῦμαι, evanesco, dispareo. Ἀμαυροῦν τὴν ἀρχὴν τινὸς, ἀπὸ τοῦ ἀλλότριος ἀμαυροῦσθαι τὸ ἀξίωμα, dignitate, τὰς ὄψεις. Τὰ δὲ φέρτ' ἀμαυροῦσθον, *Hesiod. Oper.* 691. Ab ἀμαυρὸς.

Ἀμαυρῶς, *Adv.* obscure, ita, ut oculis vix percipi queat. Ab eod.

Ἀμαύρωσις, εως, ἡ, obscuratio; (2) hebetatio, obtusio. Ab ἀμαυρόω.

Ἀμαυρωτικός, ὴ, όν, obscurandi vim habens, obscurans, hebetans. Ab eod.

Ἀμαχανίη, *difficultas, Dor.* pro ἀμηχανία.

Ἀμαχή, *Attic.* sine pugna, sine controversia. Ex α priv. & μάχη, *pugna.*

Ἀμαχητί, *Adv.* idem & ab eodem.

Ἀμαχί, idem.

Ἀμάχητος, pro ἀμάχητος, idem quod (2)

Ἄμαχος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui non pugnat, non litigiosus; (2) invictus, inexpugnabilis; (3) qui difficulter expugnari potest, qui difficulter fieri potest. Ex α priv. & μάχη.

ΑΜΑΩ ῶ, fut. ήσω. meto; (2) colligo, accumulo; (3) abscindo, demeto; (4) fructum & utilitatem percipio. Ἀμῶν δίφρον ἀμαξήριον ἀμαξῆς καρπὸν, πάσαν ἀλλότριον ἐς σφετέρην χρείην ἀμᾶσθαι. Ἰδὼ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, *Jac.* 5, 4.

Ἀμβάλεν, *Poet.* pro ἀνέβαλεν.

'Αμβάλλω, *differ, fac distantia*, 2. f. 2. 2. imp. med. *Dor. & Poët.* pro ἀναβάλλω. Ab ἀναβάλλομαι, *differo, Poët.* pro ἀναβάλομαι.

'Αμβάσαι, *imposuit in*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor. & Poët.* pro ἐνέβησε.

'Αμβάσαι, *ascendas*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Poët & Dor.* pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω.

'Αμβάσις & ἀμβάσεως. *vid.* ἀνάβασις.

AMBH, ης, ἡ, supercilium petræ, supercilii prominentia petræ, crepido.

AMBIΞ, ικος, ὁ, ..olla; (2) cadus; (3) calix.

'Αμβλίδην, interrupte, velut alternis, aut cum singultu, de lamentante et plorante, unde et ἀμβλυδόν, lamentanter explicant; item cum proœmio. *Suid.* ἀμβάλλω.

'Αμβλισκῶ, abortior. Ab ἀμβλός, *Plut.*

'Αμβλόω, ῶ, f. ἀμβλώσω, p. ἠμβλωκα, obtundo & hebeto; (2) abortior, abortum pario. Ἀμβλῶσαι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί, *Theopbr.*

'Αμβλυγώνιος, ος, ὁ ἡ ὁ, obtusum angulum habens. Ex ἀμβλύς, & γωνία, *angulus.*

'Αμβλυντικός, ἡ, όν, hebetativus, hebetandi vim habens. Ab ἀμβλύνω.

'Αμβλύνω, futur. υνῶ, obtundo, hebeto; (2) tardo, impetum frango; ἀμβλύνομαι, hebesco, Gl. V. 'Αμβλύνειν τὴν δύναμιν, *Plut.* τὴν ὄρεξιν, τὸ ἄλγος, *Arist.* Ab

AMBAΤΥΣ, εῖα, ύ, *Gent.* ύος, εἴας, έος, obtusus, hebes, cujus acies est obtusa; (2) cæcutiens, cujus acies oculorum obtusa est; (3) languidus, remissus.

'Αμβλυτέρως, obtusius; (2) remissius, negligentius, minus cupide.

'Αμβλύτης, ητος, ἡ, hebetudo; (2) tarditas ingenii, inscitia; (3) remissio animi; ignavia. Ab ἀμβλύς.

'Αμβλυωμμάτης, ου, ὁ, hebetudo oculorum. Ab ἀμβλυωπέω.

'Αμβλυωπέω, ῶ, fut. ήσω, cæcutio, sum obtusis & hebetibus oculis. Ab ἀμβλυωπής.

'Αμβλυωπής, ής, ὁ ἡ ὁ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμβλύς, & ὤψ.

'Αμβλυωπία, ας, ἡ, visus obtusus, hebes oculorum acies. Ab

'Αμβλυωπός, ου, ὁ ἡ ὁ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμβλύς, & ὤψ, *visus.*

'Αμβλυώσσω, vel ἀμβλυωττέω, f. ήξω, cæcutio, obtusum cerno, caligo, hebetem habeo oculorum aciem. Ab ἀμβλύς.

'Αμβλωθῆναι, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. ἀμβλόω.

'Αμβλωθρίδιον, ου, τὸ, partus abortivus; (2) medicamentum ad partum abigendum. Ab ἀμβλόω.

'Αμβλωμα, ατος, τὸ, abortus, *Hes.*

'Αμβλωπής, ής, ὁ ἡ ὁ, cæcutiens, qui hebetibus est oculis. Ex ἀμβλύς, & ὤψ.

'Αμβλώσκω, 3. f. f. 1. ind. act. v. ἀμβλόω.

Ἀμβλωσις, εως, ἡ, abortio. Ab ἀμβλόω.

'Αμβλωσμός, οῦ, ὁ, abortio, abortus. *Arist.*

'Αμβολάδην, *vid.* ἀναβολάδην & ἀμβλάδην.

'Αμβολή, ῆς, ἡ, rejectio, dilatio. Pro ἀναβολή.

'Αμβολιδρόος, οῦ, ὁ, dilator operis, cunctator. Ex ἀμβολή, & ῥέω.

'Αμβολίη, ης, ἡ, dilatio. Ab ἀμβολή.

'Αμβροσίη, ας, ἡ, ambrosia, cibus Deorum. Ab ἄμβροτος.

'Αμβροσιάων, *ambrosiarum*, gen. plur. *Ionice* pro ἀμβροσιῶν, ab ἀμβροσία, *ambrosia, sive cibus Deorum.*

'Αμβρόσιος, ος, ον, immortalis, divinus; (2) dulcis; (3) placidus. Ab eod.

'Αμβροτία, ας, aberro, pro ἀβροτία, ab ἄβροτος.

'Αμβρότος, ος, ον, immortalis; (2) divinus; (3) incorruptus. Ex α priv. & βροτός, *mortalis*, inserto μ.

'Αμβρότω, aberro. Ab ἄβροτος, *nox*, inserto μ.

'Αμβωμοῖσι, *Poët. & Ion.* pro ἀναβωμοῖς, ἀναβωμοῖσι.

AMBΩN, ωνος, ὁ, umbo, quidquid planiano protuberat, (2) acclivitas & fastigium montis; (3) pulpitum, suggestus, cathedra.

'Αμβώσας, a. 1. part. act. *Poët. & Ion.* pro ἀναβώσας, ἀναβοήσας.

Ἀμέ, *me, Dor.* pro ἐμέ, ab ἐγώ, *ego.*

'Αμείλικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, immanis, magnus; (2) invidia carens; (3) cui non invidetur; (4) non invidendus. Ex α priv. & μείλιξ, *invidia.*

'Αμείλιχος, ος, ὁ ἡ ὁ, magnitudine carens, non magnus. Ex α priv. & μείλιξ.

'Αμέθεκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non tactus, non communis, cujus quis non-potest fieri particeps. *Suic.* Ex α priv. & μεθέκτης, *particeps.*

Ἀμεθέκτως, *Adv.* citra participationem, *Suic.*

'Αμεθεξία, ας, ἡ, qu. d. imparticibilitas, quum quis alicujus rei particeps fieri nequit. *Suic.* Ex α priv. & μέθεξις.

'Αμεθόδευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, via & compendio carens. Ex α priv. & μεθοδεύω, *vio.*

'Αμέθυστος, ος, ὁ ἡ ὁ, non ebrius; (2) ebrietatem arcens; (3) herba & gemma ebrietati resistens. Ex α priv. & μεθύω, *inebrio.*

'Αμέθυσος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

'Αμείβετο, 3. s. imp. ind. med. verbi

'Αμείβω, f. ψω, muto, commuto, permuto; (2) alterno; (3) succedo; (4) præterco, transeo; (5) remuneror, gratiam refero, par pari refero; (6) respondeo; ἀμείβομαι τι, rependo tibi, *Pb.* 'Αμείβετο δακρυόεν ὑπολαβών, χρῆμα, γύναι τὸ ἐμοῦ· χόλου χολόω πολλὸν· τίνα δ' ἔμμορε τιμὴν ἀθανάτων φίλῃσι· νὺ γὰρ ἔσσεαι ἀμφιπολεύσῃ ἀμείψεται ἔμπνον, *Hesiod.* respondit; χαριεῖσί τινα, gratiam referre. ἀμείψω δώματα τάδε, domos has exi, *Eur. El.* 750. Hinc

'Αμείβων, οντος, ὁ, trabs ædificium sustinens.

'Αμειδής, ές, ὁ ἡ ὁ, tristis, non ridens. Ex α priv. & μειδάω, *subridco.*

'Αμείδητος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.

'Αμείλικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, implacabilis, asper, durus. Ex α priv. & μειλίσσω.

'Αμείλιχος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.

'Αμείνων, ὁ ἡ ὁ, τὸ ἄμεινον, ονος, melior, commodior, aptior, potior. *Compar.* irreg. Ab ἀγαθός.

'Αμείρω, privo aliquem portione. Ex α priv. & μείρω, *distribuo.*

'Αμείρθη, aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠμείρθην.

Ἀμείρεται, *transibit*, 3. s. f. f. 1. ind. med. verbi ejusd.

'Αμειψις, εως, ἡ, mutatio; (2) compensatio. Ab ἀμείβω.

'Αμείωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non imminutus, integer; (2) de quo nihil imminui potest. Ex α priv. & μείων, *minor.*

'Αμέλγεις, *Dor.* pro ἀμέλγουσι. Ab

'ΑΜΕ'ΛΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) fructus immaturos decerpo, ut fur. 'Αμέλγειν τοὺς ξένους τὰς καρύδας, *Arist. Eq.* 326. Μυρίαι ἐστάλαξαν ἀμελγόμεναι γάλακτ' ἐλαΐνῳ, *Il.* 4, 434.

'Αμέλει, *ne cura*, 2. sing. imper. act. *contr.* pro ἀμέλει, a verbo ἀμελέω, *non curo*; item *Adv.* certe, profecto, utique, plane, sane, omnino, Gl. V. etenim, nimirum. Unde

'Αμέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria.

'Αμελετησία, ας, ἡ, ignavia, negligentia, incogitantia. Ex α priv. & μελετάω, *medito.*

'Αμελέτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, non exercitatus, Gl. V. ἀμελέτητον, extemporaneum.

'Αμελία, ᾶς, f. ήσω, supersedeo, curæ non habeo, negligo, contemno. 'Αμελεῖν δ' ὑμᾶς χρὴ τίνος; Πῶς δῆτα τοῦ φθέγγοιτ' ἀμελεῖν καλῶς; *Soph. El.* 239. 'Αμελῶ τὰ ὀργιζόδη, missam facio, *Xen.* Ab ἀμελής.

'Αμελημένος, *neglectus*, part. perf. pass. *Ion.* pro ἠμελημένος, a verbo ἀμελέω.

'Αμελής, ἐς, ὁ ἡ ὁ, qui curam non gerit, negligens; (2) qui negligitur, cujus cura non geritur. Ex α priv. & μέλω, *curæ est.*

'Αμελησία, ας, ἡ, securitas. Ab ἀμελής.

'Αμελητέον, non oportet curare, negligere oportet. Ab eod.

'Αμελητός, ός, όν, negligendus, contemnendus. Ab eod.

'Αμελητί, *Adv.* negligenter, sine cura & studio. Ab ἀμελής.

'Αμελητί, sine mora, sine cunctatione. Ab

'Αμέλλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, non futurus; (2) non differendus; (3) qui non differtur. Ex α priv. & μέλλω, *futurus sum.*

'Αμελλήτως, *Adv.* sine mora.

'Αμέλλων, ὁ ἡ ὁ, τὸ ἀμέλλον, ονος, sine cura & [illegible] ter, contemptim. Ab ἀμελής.

'Αμεμπτός, ος, ὁ ἡ ὁ, irreprehensibilis; (2) non culpandus. Ex α priv. & μέμφομαι, *queror.*

'Αμέμφεως, *Adv.* inculpate, ita, ut quisque summo possit; (2) sine querela.

'Αμέμφως, ὁ ἡ ὁ, C. quod ἀμεμπτός. Hinc

'Αμεμφία, ας, ἡ, nulla querela, culpa, aut scelcris immunitas, factum, quod reprehensione caret.

'Αμέμφως, sine querela.

'Αμενηνός, ή, όν, inutilis; (2) imbecillus, qui cito perit. Ex α priv. & μένος, *vis, robur, mens, mania.* Hinc

'Αμενηνόω, ῶ, fut. ώσω, imbecillum reddo, debilito. 'Αμενηνώσειν δὲ σε δίομαι ἀντίον ἐλθεῖν Πουλυδάμαντι, *Iliad.* 18, 262.

Ἀμεναί, *Adv.* impatienter, *Suid.* Ab ἀμενής.

Ἀμέρα, *die, Dor.* pro ἡμέρᾳ.

Ἀμέρασιν, dat. pl. *Dor. & Ion.* pro ἡμέραις.

Ἀμερής, ές, τὸ, non interpositum. Ex α priv. & μερίς.

'ΑΜΕ'ΡΓΩ, f. ξω, exsugo, proprie *de lacte* exprimo; (2) stringo.

'Αμέρδω, fut. σω, p. r. v. ἤμερσα, excæco, obscura; (3) obtundo, Κάπνα γὰρ ἀμέρδει ὀφθαλμοὺς ἀμέρσας, spoliaverit, *Hesiod.* Ἀσπ. 331. Αὐτὸς δ' εἶλε δίκτυον ἀμέρσας, *Hes.* 22, 58. Ex α priv. & μείρω, *partior.*

'Αμερής, ές, ὁ ἡ ὁ, individuus; (2) indivisibilis, partes non habens. Ex α priv. & μέρος, *pars.*

'Αμερία, ας, ἡ, cum res non habet partes, nec dividi potest. Ab ἀμερής.

'Αμεριμνία, ας, ἡ, securitas. Ab

'Αμέριμνος, ος, ὁ ἡ ὁ, securus, vacuus curis. Ex α priv. & μέριμνα, *cura.*

'Αμέριμνως, *Adv.* sine cura, secure.

'Αμερτής, ής, ὁ ἡ ὁ, individuus, qui dividi nequit, indivisus. Ex α priv. & μείρω.

'Αμερτηρεῖ, *Adv.* citra curam & sollicitudinem. Ex α priv. & μέριμνα, *cura.*

'Αμέρσας, aor. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἀμερίσας, ab ἀμερίζω.

'Αμέρσῃς, 2. sing. aor. 1. conj. act. v. ἀμέρδω.

'Αμφείγαμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui nuptiis privatus. Ex ἀμείρω, privo, & γάμος, *nuptiæ.*

'Αμερσίνους, ὁ ἡ ὁ, mente privatus. Ex ἀμείρω, *privo*, & νόος, *mens.*

'Αμερσίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, id. (2) *navita, Hes.*

'Αμερδέ, *Adv.* non per partes, ex toto, integre. Ab ἀμερής.

'Αμερσονάις, *qui manufecit*, a. 1. part. act. *Dor. & Æol.* pro ἠμερσονάις, ab ἀμέρδω.

'Αμες, *nos, Dor.* pro ἡμεῖς, ab ἐγώ, *ego.*

'Αμεσος, ος, ὁ ἡ ὁ, medio carens, immediatus. Ex α priv. & μέσος, *medius.*

'Αμέσως, *Adv.* sine medio, immediate.

'Αμεταβατικός, ή, όν, intransitivus. Ex α priv. & μεταβαίνω, *transeo.*

'Αμεταβάτως, *Adv.* intransitive.

'Αμεταβλησία, ας, ἡ, immutabilitas, incommutabilitas. Ex α priv. & μεταβάλλω.

'Αμεταβλητικός, ή, όν, immutabilis.

'Αμεταβόλευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

'Αμεταγώγητος, ος, ὁ ἡ ὁ, immutabilis, *Phi.* qui sententiam non mutat. Ex α priv. & μεταγνώσκω, *sententiam muto.*

'Αμεταδοτικός, ή, όν, ὁ ἡ ὁ, qui nihil impertitus, immunificus, avarus. Ex α priv. & μεταδίδωμι, *dono.*

'Αμεταδότως, *Adv.* nemini quidquam impertiendo.

'Αμεταθετικός, ή, όν, ὁ ἡ ὁ, immutabilis, constans. Ex α priv. & μεταθέτης.

'Αμεταπτικός, ή, όν, ὁ ἡ ὁ, immotus, constans, certus. Ex α priv. & μεταπίπτω, *commuto.*

'Αμεταστρόφως, *Adv.* immutabiliter.

'Αμεταστρεπτικός, ή, όν, ὁ ἡ ὁ, irrevocabilis, qui revocari nequit. Ex α priv. & μεταστρέφω.

Ἀμεταλλήπτ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, cujus expositio adterri non potest. Ex α priv. & μεταλλήπτ-ος.

Ἀμεταμέλητ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, cujus non pœnitet. Ex α priv. & μεταμέλομαι.

Ἀμεταμελήτως, *Adv.* sine ulla pœnitentia.

Ἀμετανόητ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, animum mutare nescius; (2) quem non pœnitet. Ex α priv. & μετανοέω, *resipisco.*

Ἀμετανοήτως, *Adverb.* sine ulla pœnitentia; (2) non mutato animo, de ma sententia.

Ἀμεταπείστ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui aliquid persuaderi non potest. Ex α priv. & μεταπείθω.

Ἀμεταπείστως, *Adv.* pertinaciter, contumaciter.

Ἀμετάπλαστ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, non transformatus; (2) qui transformari nequit. Ex α priv. & μεταπλάσσω, *transformo.*

Ἀμεταστάτ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, immutabilis. Ex α priv. & μεταποίω, *muto.*

Ἀμεταβλής-ος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui cadere, sc. offendere nequit; (2) constans; immutabilis. Ex α priv. μὴ, & βλάω, *lædo.*

Ἀμεταβλητ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui transire in aliam speciem ac degenerare nequit; (2) immutabilis. Ex α priv. & μεταβάλλω.

Ἀμεταπλάτως, *Adv.* sine lapsu.

Ἀμετέωρ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, immutabilis, constans. Ex α priv. & μεθίστημι, *muto.*

Ἀμεταστρεπτί, *Adv.* sine conversione. Oculo ingreterto, *Plat.* de *Leg.* 10. Ex α priv. & μεταστρέφω.

Ἀμεταστρεπτί, *Adv.* idem & ex iisd.

Ἀμετάστροφ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui converti nequit, immutabilis. Ex iisd.

Ἀμετάτροπ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, immutabilis, mutationis, seu conversionis expers; (2) inexorabilis, inflexibilis. Ex α priv. & μετατρέπω, *converto.*

Ἀμετάφορ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, immutabilis, qui transferri nequit. Ex α priv. & μεταφέρω.

Ἀμετάχειρίστ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, intractabilis. Ex α priv. & μεταχειρίζω, *tracto.*

Ἀμετίρα, *Dor.* pro ἀμετρία.

Ἀμετοίκητ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui non evagatur, *Suic.* Ex α priv. & μετοικέω.

Ἀμέτοχ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, non particeps, expers. Ex α priv. & μετέχω, *habeo cum aliquo.*

Ἀμέτρητ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, immensus, immodicus. Ex α priv. & μετρέω, *mensuro, metior.*

Ἀμετρήτως, sine mensura, sine modo.

Ἀμετρί, *Adv.* sine mensura, supra modum.

Ἀμετρία, ας, ἡ, excessus mensuræ, immoditus; (2) intemperies. Ab ἄμετρ-ος.

Ἀμετροβάθης, ές, ὁ ἡ ὁ, immense profundus. Ex ἄμετρ-ος, & βάθ-ος.

Ἀμετροεπὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, sine modo loquax, immoderatus in verbis. Ex ἄμετρ-ος, & ἔπος, *sermo.*

Ἀμετρόκακ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, immense malus, qui est malitia immensa. Ex ἄμετρ-ος, & κακὸς, *malus.*

Ἀμέτρ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, mensura carens; (2) certam mensuram non habens; (3) immoderatus, immodicus. Gl. V. abnormis, enormis. Ex α priv. & μέτρον.

Ἀμέτρως, *Adv.* immodice. Ab ἄμετρ-ος.

Ἀμυδροεπὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, respondens, verbis, seu sermonibus, mutuos sermones reddens, mutuo compellana. Ex ἀμύδω, & ἔπος, *sermo.*

Ἀμήδητ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, pertransibilis, pervius. Ab ἀμάω.

Ἀμηδητίπ-ος, ὁ ἡ ὁ, gressus repetens. Ex ἀμάω, & πέρ-ος, *trajectus.*

ΑΜΕΤΩ, fut. ἄσω, transeo, pertranseo, vado; (2) muto.

Ἀμή, ῆς, ἡ, falx; (2) ligo. Ab ἀμάω, *meto.*

Ἀμῆθεν, *Adv.* ubique; (2) quoquo modo; (3) quodammodo, quadantenus. Ab ἄμες.

Ἀμῆθι, *Adv.* idem & ab eodem.

Ἀμῆθοτος, *Adv.* quemcumque ad locum.

Ἀμῆπου, *Adv.* ubique, ubivis. Ab eod.

Ἀμῆπως, *Adv.* aliquo modo. Ab eod.

Ἀμήν, *Adv. Hebr.* vere. Gl. V. certe.

Ἀμήνων, ου, ὁ ἡ ὁ, non iratus, ira vacuus. Ex α priv. & μῆνις, *irascor.*

Ἀμηνίτως, *Adv.* sine ira, animo placido.

Ἀμήρυτ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, colo non deductus, perpetuus; (2) imperfectus. Ex α priv. & μηρύω, *revolvo, filum deduco.*

ΑΜΗΣ, ητ-ος, ὁ, ου, genus placentæ lacteæ.

Ἀμήσεις, ε. f. fut. 1. ind. act. v. ἀμάω. Unde

Ἀμητὴρ, ῆρ-ος, ὁ, messor; (2) deletor.

Ἀμητίσκ-ος, ου, ὁ, parvus ἄμης. *Dim.*

Ἄμητ-ος, ου, ὁ, messis, collectio frugum; (2) ipsa rerum tendi actio. Ab ἀμάω, *meto.*

Ἀμητ-ος, ου, ὁ, messis tempus. Ab eod.

Ἀμήτωρ, ορ-ος, ὁ, qui caret matre, five sine matre natus, ut Minerva; sive matre orbatus; (2) matrem fœvam, seu negligentem habens; (3) obscura & sordida matre natus; (4) cujus mater ignoratur. Ex α priv. & μήτηρ, *mater.*

Ἀμηχανίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἀμηχανία.

Ἀμηχανιόω, ῶ, *fut.* ήσω, fum inops consilii, fum anxius animi; (2) non possum. Ἀμηχανέειν τῷ ἔρατι, ὦδέ τινος, τάτο. Ἔνθα ἀμηχανήσεις χρήμασι ἀδενός, *Herodot.* Ab

Ἀμηχανὴς, ὁος, ὁ ἡ ὁ, inops consilii, anxius.

Ἀμηχάνητ-ος, ου, invictus.

Ἀμηχανία, ας, ἡ, mentis & consilii inopia; (2) difficultas & angustiæ rerum.

Ἀμηχανίη, *Ion.* pro ἀμηχανία.

Ἀμηχανοποιέω, male fabricari machinas, vel ineptas machinas conficere. Ex α priv. & μηχανοποιὸς, *machinarum fabricator.*

Ἀμήχανος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui nullum commentum suppetit ad aliquid agendum, stupidus, mirime solers; (2) nullis machinis expugnabilis, omnia artificia & commenta superans et irrita reddens; (3) cujus magnitudo & præstantia æstimari non potest, inæstimabilis, singularis; (4) impossibilis. Gl. V. intractabilis. Ex α priv, vel μηχος, notante, & μηχανὴ, *machina.*

Ἀμηχάνως, *Adv.* impossibiliter.

ΑΜΙΑ, ας, ἡ, piscis genus.

Ἀμίαντος, ου, ὁ ἡ ὁ, immaculatus, impollutus. Ex α priv. & μιαίνω, *polluo.*

Ἀμιγὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, non mixtus, purus, sincerus. Ex α priv. & μίγνυμι, *misceo.*

Ἀμιγῶς, immixtim, Gl. V. citra mixturam, pure. A præc.

Ἀμιθιο, *semideus. Dor.* pro ἡμίθεος.

Ἀμιθρεῖν, *per Metath.* pro ἀριθμεῖν.

Ἀμικτος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀμιγὴς; (2) abhorrens ab alio; (3) inhospitalis, difficilis aditu.

Ἀμίκτως, *Adv.* sine mistura, pure, sincere.

ΑΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, certamen, contentio; (2) studium.

Ἀμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, certo, contendo, nitor; (2) æmulor, invideo. Ἀμιλλᾶσθ' ἀνδρὸς τινα, τινί ὦδε τινες, τόνδε λόγον, ἀρὲς τὸν τύχην, ὅτι τὰ θηρία, πατέρ' ἐστὸς, ὦδε δόξης, ἵππους. Τότ' ἀμίλλαμαι λόγον, *Eur. Ilet.* 277. Ab ἄμιλλα. Hinc

Ἀμίλλημα, ατος, τό, certatio, contentio.

Ἀμιλλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, contentiosus.

Ἀμιλλητήριον, ου, τό, locus, in quo certatur.

Ἀμιμητοβίως, ου, ὁ ἡ ὁ, inimitabilem vivens vitam. Ex ἀμίμητος, & βίος, *vita.*

Ἀμίμητος, ου, ὁ ἡ ὁ, inimitabilis. Ex α priv. & μιμητὸς, *imitabilis.*

Ἀμῖν, *nobis*, dat. pl. *Dor.* pro ἡμῖν.

Ἀμιξία, ας, ἡ, dicitur esse inter eos, quibus nihil est commercii. Ex α priv. & μίξις, *mistio.*

Ἄμιππος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui simul cum equis est, equis adjunctus; & in *Plur.* ἄμιπποι, pedites equitibus junctis; (2) ipsi equi copulati sine rheda, equi desultorii; (3) equites desultorii. Ex ἅμα, *simul*, & ἵππος, *equus.*

ΑΜΙΣ, ίδος, ἡ, vas culinarium, matula.

Ἀμίσαλλος, ου, ὁ ἡ ὁ, difficilis & morosus. *Festus.* Ex α priv. μισγω, *misceo*, & ἄλλος, *alius*, quasi qui aliis non misceatur.

Ἀμισὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, carus, sine odio, non odiosus. Ex α priv. & μῖσος, *odium.*

Ἀμισθεὶ, *Adv.* gratis, sine mercede.

Ἀμισθὶ, *Adv.* idem. Ab

Ἄμισθος, ου, ὁ ἡ ὁ, sine mercede, gratuitus; (2) non mercenarius, stipendio carens, mercedis expers. Ex α priv. & μισθὸς.

Ἀμίσθωτος, ου, mercede non conductus; (2) non corruptus, de judice.

Ἀμίσυλλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui nondum sectus est in frusta. Ex α priv. & μισύλλω.

Ἀμίσχων, ου, ὁ ἡ ὁ, carens pediculo, five caule. Ex α priv. & μίσχος, *pediculus.*

Ἄμιτρος, ου, ὁ ἡ ὁ, mitram, seu zonam non habens. *Epith.* virginis immaturæ. Ex α priv. & μίτρα.

Ἀμιτροχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, cujus tunica cincta non est. Ex α pr. μίτρα, & χιτὼν.

Ἀμιχθαλόεις, όεσσα, όεν, inaccessus, immunitus. Ex ἀμίκτος, & ἅλς, *mare.*

Ἄμμα, ατος, τό, nexus, vinculum, amentum. Ab ἄπτω, *necto.*

Ἄμμας, *nos*, acc. plur. *Æolice* pro ἡμᾶς.

Ἄμμε, *nos*, accus. plur. *Poët.* pro ἡμᾶς.

Ἀμμέγα, *permagnum, Poët.* pro ἀνὰ μέγα.

Ἀμμείναι, *qui exspectavit*, a. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναμείναι, a verbo ἀναμένω.

Ἀμμεναι, *sanatum esse*, præs. infin. pass. *Dor.* pro ἄσθαι, a verbo ἄω.

Ἀμμενῶ, pr. part. med. *Dor.* pro ἤμενος, ab ἧμαι.

Ἀμμένομεν, 1. plur. præs. ind. act. *Æol.* & *per Syncop.* pro ἀναμένομεν.

Ἀμμέσον, *in medio, Poët.* pro ἀνὰ μέσον.

Ἀμμέων, gen. pl. *Æol.* pro ἡμῶν.

AMMI, εως, τό, nomen feminis cujusdam cumino minoris. *Angl.* Bishopsweed.

Ἄμμιγα, *Adv.* simul, una cum, qs. permixtum. Qs. ex ἀνὰ, & μίγνυμι, *misceo.*

Ἀμίγδην, *Adv. Poët.* pro ἀναμιγδὸν.

Ἄμμιν, seu ἄμμι, dat. plur. *Dor.* pro ἡμῖν.

AMMION, ου, minium.

Ἀμμίξας, *qui miscuit*, a. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναμίξας, a verbo ἀναμίγνυμι.

Ἀμμοβάτης, ου, ὁ, per arenam incedens; (2) dipsas, serpentis genus. Ex ἄμμος, *arena*, & βαίνω, *vado, incedo.*

Ἀμμοδύτης, ου, ὁ, arenam fodiens, serpens quidam. Gl. V. arenarius serpens. Ex ἄμμος, & δύω, *fodio.*

Ἀμμοδυώτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἀμμοιρία, ας, ἡ, infortunium, calamitas. Ab

Ἄμμορ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, expers, non particeps; (2) immortalis, lethali fato non obnoxius, *Hesych.* Ex α priv. & μοῖρα, *pars*, item *fatum.*

Ἀμμόνιτρον, ου, τό, arena nitro immista. Ex ἄμμος, & νίτρον, *nitrum.*

Ἀμμορία, ας, ἡ infortunium, calamitas. Ab

Ἄμμορ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, expers; (2) infelix. Ex α priv. & μορ-ος, *portio, fatum.*

Ἄμμος, ου, ἡ, arena, fabulum. A ἀμάω.

Ἀμμόσευσος, ὁ, gemma, in qua aurum videtur arenis mistum. Ex ἄμμος, & χρυσὸς, *aurum.*

Ἀμμώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, arenosus, fabulosus. Ab ἄμμος.

Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon, cognomen Jovis. Ab ἄμμος, *arena*, ut vulgo creditur

ΑΜΝΑΜΟΣ, ου, ὁ, nepos, *Suid. Etymolog.* (2) omnimoque proles, filius.

Ἀμναμον, *immemor, Dor.* pro ἀμνήμων.

Ἀμνάσθη, sing. f. 1. ind. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἀνεμνήσθη.

Ἀμνὰς, άδος, ἡ, agna. Ab ἀμνὸς, *agnus.*

Ἀμνας, ητος, *Dor.* pro ἀμνὸς.

Ἀμνεῖος, εία, εῖον, agninus. Ab eod.

Ἀμνὴ, ῆς, ἡ, agna.

Ἀμνημόνευτ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, immemorabilis; (2) immemoratus, silentio præteritus. Ab

Ἀμνημονέω, non memoro, mentionem non facio, obliviscor. Ἀμνημονέειν τῶ κακόηκοος. Ab ἀμνήμων.

Ἀμνημονέω, ῶ, futur. ήσω, immemor sum. Ab eod.

Ἀμνημοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Ex α priv. & μνημοσύνη, *memoria.*

Ἀμνημόνως, *Adv.* sine recordatione.

Ἀμνήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, immemor. Ab α, & μνάω.

Ἀμνησικακία, ας, fut. ήσω, illatæ læsionis viscor; (2) non ulciscor.

Ἀμνησικακία, ας, ἡ, injuriæ oblivio. Ab
Ἀμνησίκακος, ε, ὁ ἡ ἡ, injuriæ immemor, *Suic.* (2) vindictæ non ſtudioſus. Ex α priv. & μνησίκακος.
Ἀμνησικάκως, *Adv.* ſine illatæ injuriæ memoria, *Suic.* (2) abſque vindictæ ſtudio.
Ἀμνηστία, ας, ἡ, oblivio præteritorum. Ab ἄμνης Ⓖ.
Ἄμνηστος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, innuptus, a. Ex α priv. & μνηστεύω, nuptias ambio.
Ἀμνηστία, ας, ἡ, abolitio, Phil. Idem quod ἀμνηστεία.
Ἀμνήστος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, oblivione deletus. Ex α priv. & μιμνήσκομαι, recordor.
ΜΝΙΟΝ, ε, τό, membrana fœtum involvens; (2) vas ad excipiendum ſanguinem.
Ἀμνίς, ἰδ Ⓖ ἡ, agna. Ab ἀμνός.
Ἀμνοκόπος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, paſtor, ſeu tonſor ovium. Ex ἀμνός, & κόπτω, *ſeco.*
Ἀμνοκτὰν, ῦνος, ὁ, agni mentem habens; (2) ſimplex, fatuus. Ex ἀμνός, & κοέω, pro νόεω, *intelligo.*
ΑΜΝΟΣ, ε, ὁ, agnus.
Ἀμνοφόρος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, ovis fœta. Ex ἀμνός, & φέρω, *fero.*
Ἀμογητί, *Adverb.* ſine labore. Ab
Ἀμόγητος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, indefeſſus R. Ex α priv. & μόγος Ⓖ, *labor, errumna.*
Ἀμοθεν, unde (2) ab aliqua parte, ex parte. Ab ἀμός.
Ἀμοῖθι, idem.
Ἀμοῖ, *Adv.* in aliquem locum. Ab ἀμῆ.
Ἀμοιβαδὶς, *Adverb.* vicißim, alternatim. Ab ἀμείβω.
Ἀμοιβαδὸν, *Adv.* idem & ab eod. Gl. V. invicem, alternatim.
Ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, & ἀμοιβαῖος, ε, ὁ ἡ ἡ, alternus, mutuus, quod permutari poteſt. Ab ἀμοιβή.
Ἀμοιβαίως, *Adv.* alternis, viciſſim; alternatim, Gl. V.
Ἀμοιβὰς, ἀδ Ⓖ, ἡ, mutatoria. Ab ἀμοιβή.
Ἀμοιβή, ῆς, ἡ, mutatio, permutatio; (2) vicißitudo; (3) compenſatio, retributio. Gl. V. vix, vicis, talio. Ab ἀμείβω.
Ἀμοιβὶς Ⓖ, *Adv.* viciſſim, per vices, alternatim. Ab ἀμοιβή.
Ἀμοιβὶς, *Adv.* idem & ab eod.
Ἀμοιβὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, mutuus. Ab ἀμείβω.
Ἀμοιρία, ω, fut. ήσω, expers ſum, careo, deſtituor. Ἀμοιρεῖν τ' ἀληθείας, συμφορᾶς, χάριτος Ⓖ. Ab ἄμοιρος Ⓖ.
Ἀμοίρημα, ατος Ⓖ, τό, quando quis exſors eſt rei; (2) infortunium. Ab eod.
Ἄμοιρος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, expers, carens. Ex α priv. & μοῖρα, *ſors.*
Ἀμολγάω, mendico, *Heſ.* Ab ἀμολγός.
Ἀμολγεὺς, εία, εῖον, lacteus, qui mulgetur, paſtoritius. Ab ἀμέλγω, *mulgeo.*
Ἀμολγεῖον, ίους, ὁ, mulctra. Gl. V. mulctrale. Ab eod.
Ἀμολγὸς, οῦ, ὁ, tempus, quo mulgetur; (2) veſpera; (3) nox extrema. Ab eod.
Ἀμόλυντος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, impollutus, intemeratus, Gl. V. Ex α priv. & μολύνω, *polluo.*
Ἀμομφήτος, ον, &
Ἄμομφος Ⓖ ον, inculpatus, non reprehenſibilis. Ab α, & μεμφομαι.
Ἀμὲν, *noſtrum, Dor.* pro ἡμέτερον.
ΑΜΟΡΑ, ας, ἡ ſimilago coctæ cum melle.
Ἀμορβαῖος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, tenebricoſus, obſcurus; (2) paſtoralis. Ab ἄμορβος.
Ἀμορβὶς, ίδος, ἡ, pediſequa, ſectatrix, comes.
Ἀμορβὸς, ἑος, ὁ, paſtor; (2) ſequax.
Ἀμορβέω, f. έσω, ſequor, aſſector, comitor.
Ἀμορβὶς, & ἀμορβὲς, media nox, *Etym.* Ex α intenſ. & ὀρθρὸς, quaſi ἀμορθρὶς.
Ἀμόρβιος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, tenebricoſus. Ab
ΑΜΟΡΒΟΣ, ε, ὁν, tenebricoſus, obſcurus; (2) comes, aſſecla, ſectator.
Ἀμορβὺς, ῦος, ὁ, qui fugit oleas; (2) qui exprimit amurcam. Ab
Ἀμόργη, ης, vel ἀμόργη, ῆς, ἡ, amurca, oleæ expreſſæ recrementum; (2) herba quædam purpurea. Ab ἀμέργω, *exſugo.*
Ἀμορργίδιον, ε, τό, veſtimentum ex amorgide.
Ἀμόργιος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, purpureus, ruber.
Ἀμοργὶς, ίδ Ⓖ, ἡ, veſtimentum purpurei coloris.
Ἀμοργὸς, ὁ, ὁν, qui exſugit; (2) frondator, lignator. Ab ἀμόργη.
Ἀμορὶς, ας, ἡ, conterminatio, confinium. Ex ὅμα, *ſimul,* & ὅρος Ⓖ, *terminus.*
Ἀμορίτης, ε, ὁ, panis mellitus, & dulciarius. Ab ἀμόργα.
Ἀμορμάω, idem quod ἀμορβάω.
Ἄμορος, ε, ὁ ἡ ἡ, expers, infelix, non particeps; (2) infortunatus, calamitoſus. Ex α priv. & μόρος Ⓖ, *portio, fatum.*
Ἀμορφέστερος Ⓖ, deformior. Ab ἄμορφος Ⓖ.
Ἀμορφία, ας, ἡ, abſentia formæ, deformitas, deformatio, Gl. V. Ab
Ἄμορφος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, formam non habens, informis, deformis, ſqualidus, incultus. Ex α priv. & μορφὴ, *forma.*
Ἀμόρφως, *Adv.* deformiter, turpiter.
Ἀμόρφωτος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, qui formatus non eſt, formam non habens. Ex α priv. & μορφόω, *formo.*
Ἄμος, *per Sync.* pro ἄμαθος, arena.
ΑΜΟΣ, ὅ, ὁ, unus, aliquis; (2) meus, noſter.
Ἄμοτον, *Adv.* inſatiabiliter. Ab ἄμοτος Ⓖ.
Ἄμοτος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, quod linimentis vulnerariis oppleri nequit; (2) inexplebilis, inſatiabilis. Ex α priv. & μοτὸς.
Ἀμουσία, ας, ἡ, imperitia, inelegantia; (2) diſcrepantia modulorum muſicorum.
Ἀμουσολογία, ας, ἡ, inerudita & intempeſtiva oratio. Ex ἄμουσος Ⓖ, & λόγος Ⓖ, *oratio.*
Ἄμουσος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, Muſis non initiatus; (2) muſicorum modulorum imperitus; (3) indoctus, rudis; (4) inſulſus, illepidus, ruſticus. Ex α priv. & μοῦσα, *Muſa.*
Ἀμούσως, *Adv.* imperite, inſcite, illepide.
Ἀμοχθεὶ, *Adv.* citra laborem. Ab ἄμοχθος.
Ἀμοχθὶ, *Adv.* idem & ab eodem.
Ἄμοχθος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, labore carens, laboris expers. Ex α priv. & μόχθος Ⓖ, *labor.*
Ἀμπαιανίζω, f. ίσω, pæanem recanto. Ex ἀνὰ, & παιανίζω, *paanem canto.*
Ἀμπαιδίαι, ων, οἱ, puerorum curatores apud Lacedæmonios. Ex ἀνὰ, & παῖδες, *pueri.*
Ἀμπαλῶ Ⓖ, *reſormio, Poët.* pro ἀναπαλῶ Ⓖ.
Ἄμπαλον, *Ion.* 2. part. act. *Poët.* pro ἀναπαλὸν
Ἀμπαύω, vide Ἀναπαύω, & ſic etiam cetera, in quibus ἀμ per Syncopen ponitur pro ἀνὰ. Ἀμπαύεσθ' ὅλῃ τ' ηλιτε, *Heroſot.*
Ἀμπεδίον, *per campum, Poët.* pro ἀνὰ πεδίον.
Ἀμπείρας, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναπείρας.
Ἀμπέλιος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, viteus, vitigineus, vinealis. Ab Ἄμπελος Ⓖ. Unde
Ἀμπελεὼν, ῶνος Ⓖ, ὁ, vinetum, vinea.
Ἀμπελικὸς, ἡ, ὁν, vinearius, Gl. V.
Ἀμπέλινος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, & ἀμπέλινος Ⓖ, ίνη, ινον, viteus, vinealis.
Ἀμπέλιον, ε, τό, viticula, *Dio.*
Ἀμπελὶς, ίδος Ⓖ, ἡ, vitis, Gl. V. viticula; (2) avis quædam. Ab eod.
Ἀμπελῖτις, ιδ Ⓖ, ἡ, vinealis. Ab eod.
Ἀμπελογενὴς, ίος Ⓖ, ὁ ἡ ἡ, vitigineus, vites gignens. Ex ἄμπελος Ⓖ, & γενομαι, *naſcor.*
Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitifer. Ab ἄμπελος.
Ἀμπελουργὸς, *contr.* ἀμπελουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, vinitor. Ex ἄμπελος, & ἔργον, *opus.*
Ἀμπελόκαρπον, ε, τό, herba quædam; (quæ & ἀπαρίνη, *Dioſc.*) Ex ἄμπελος, & καρπὸς, *fructus.*
Ἀμπελομιξία, ας, ἡ, commiſtio cum vitibus. Ex ἄμπελος, & μίγνυμι, *miſceo.*
Ἀμπελόπρασον, ε, τό, porrum in vite naſcens, porrum agreſte, quod naſcitur in vineis; Species allii. Ex ἄμπελος, & πράσον, *porrum.* *Angl.* Vine Leeke.
ΑΜΠΕΛΟΣ, ε, ἡ, vitis; (2) vinea.
Ἀμπελουργεῖον, τό, vinea.
Ἀμπελουργέω, ῶ, f. ήσω, vites colo, vel puto, vinitorem ago; (2) ex aliquo prædari, cum *Accuſ.* Ἀμπελουργοῦσι τινες τὴν πόλιν, *Æſchin.* Ex ἄμπελος, & ἔργον.
Ἀμπελουργία, ας, ἡ, vineæ cultura, putatio vitium.
Ἀμπελούργημα, ατος, τό, vitium cultura.
Ἀμπελουργικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars vitium colendarum. Ab
Ἀμπελουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, vinitor.
Ἀμπελοφάγος, ὁ ἡ ἡ, vites rodens, exedens.
Ἀμπελοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, vitifer, vini ferax. Ex ἄμπελος, & φέρω, *fero.*
Ἀμπελόφυτος, ε, ὁ, vitiſator, Gl. V. Ex ἄμπελος, & φυτὸς, *ſatus.*
Ἀμπελόφυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, vitibus conſitus. Ex ἄμπελος, & φύτος, *ſatus.*
Ἀμπελοφυτωρ, ορος Ⓖ, ὁ, vitium Sator. Ab ἄμπελος Ⓖ, & φυτωρ, Sator.
Ἀμπελώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, vinealis, Gl. V.
Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, vinea. Ab ἄμπελος.
Ἀμπέλος, acc. pl. *Dor.* pro ἄμπελας.
Ἄμπεμψας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀνέπεμψας, a verbo ἀναπέμπω.
Ἀμπεπαλὼν, *ſurſum vibrans,* a. 2. part. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἀναπαλὼν, ab ἀναπάλλω.
Ἄμπεσαι, induiſſe, *Lac.* vel *Æol.* pro ἀμπέσασαι, ex ἀμφιένυμι.
Ἄμπεσσον, *fac explicueris,* 2. ſ. a. 1. imp. act. *Poët.* pro ἀναπέτασον, ab ἀναπετάννυμι.
Ἀμπεχόνη, ης, ἡ, cultus corporis, veſtitus; (2) veſtimentum, indumentum.
Ἀμπέχονον, ε, τό, indumentum. Ab
Ἀμπέχω, f. ἀμφέξω, circumdo, occupo; (2) induo, amicio. Ἀμπέχεσθαι τινα τριβώνιον, μέλαιναν pullatam veſtem; ἀλυκίδα. Πέπλους ποικίλους ἠμπέχετο, induit, *Eur. Med.* 1162. Ex ἀμφὶ, & ἔχω, *habeo.*
Ἀμπιχέσθαι, idem. Ex ἀμφὶ, & ἔχω, pro ἔχω.
Ἀμπίχω, idem & ex iiſd.
Ἀμπλακίω, erro, pecco. Hinc
Ἀμπλάκημα, ατος Ⓖ, τό, peccatum.
Ἀμπλάκιον, τό, idem.
Ἀμπλάκητος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, non aberrans.
Ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum, peccatum, *Poët.* pro ἀναπλακία.
Ἀμπλάκιος Ⓖ, ε, ὁ ἡ ἡ, peccato carens, juſtus. Ex α priv. & πλακία, *error, peccatum.*
Ἄμπλακον, a. 2. part. act. ab ἀμπλακίω.
Ἀμπνεῦσθη, *reſpiravit,* 3. ſing. a. 1. ind paſſ. *Ion.* pro ἀνεπνεύσθη, a verbo ἄμπνυμαι.
Ἀμπολεῖν, pro ἀναπολέειν, ab ἀναπολίω.
Ἀμπόλιν, *per urbem, Ionice* pro ἀνὰ πόλιν.
Ἄμπρωτα, f. ὄσω, traho more boum, ſeu jumentorum; (2) bajulo. Ab
ΑΜΠΡΟΝ, ε, τό, funis, quo boves onerati trahunt, helcium.
Ἀμπλέμμεναι, a. 2. part. med. *Poët.* pro ἀναπλέμμεναι, ab ἀνίπτομαι, *revolo.*
Ἀμπυκίζω, f. άσω, religo; (2) freno; (3) coronо. Ab ἄμπυξ.
Ἀμπυκίζω, f. ίσω, antices & capronas religo & aſtringulis tenco. Ab eod.
Ἀμπυκτὴρ, ῆρος Ⓖ, ὁ, idem quod ἄμπυξ in equis.
ΑΜΠΥΞ, υκος Ⓖ, ὁ, fumiculus auratus, quo come in equorum frontibus religantur; (2) reticulum muliebre, vitta; (3) rota; (4) operculum vaſis.
Ἄμπωσις, εως, ἡ, reciprocatio æſtus marini; (2) æſtus; (3) revocatio humoris ab externis corporis partibus ad interiores. Gl. V. gurges. Ex ἀνὰ, & πῶμι pro πίνω.
Ἀμπωτίζω, f. ίσω, retorbeo. Ab
Ἄμπωτις, εως, vel ίδος, ἡ, reciprocatio æſtus marini. ἐκ ἄμπωσις.
ΑΜΥΓΔΑΛΗ, ας, *contr.* ἀμυγδαλὴ, ῆς, ἡ, amygdala, ſ. amygdalus arbor. Hinc
Ἀμυγδάλη, ης, ἡ, amygdala, fructus.
Ἀμυγδάλινος Ⓖ, ίνη, ινον, amygdalinus, confectus ex amygdalis. Ab eod.
Ἀμυγδαλὶς, ίδος, ἡ, amygdala, ſ. amygdalum, fructus. Ab eod.
Ἀμυγδαλίτης, ε, ἡ, amygdalites, ſimilitudinem aliquam habens cum amygdalo.
Ἀμυγδαλοειδὴς, ίος Ⓖ, ὁ ἡ ἡ, amygdalæ ſpeciem habens. Ex ἀμυγδάλη, & εἶδος Ⓖ.
Ἀμυγδαλόεις, όεσσα, όεν, amygdalæ ſpeciem habens. Ab ἀμυγδάλη.
Ἀμυγδαλοκατάκτης, ε, ὁ, amygdalorum fractor, vel inſtrumentum, quoddam. Ex ἀμυγδάλη, & ἀγνύω, *frango.*
Ἀμύγδαλον, ε, τό, amygdalum, fructus.

Ἀμύγδαλος, ου, ἡ, amygdalus, arbor.

Ἀμυγδαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, amygdalæ similis.

Ἄμυγμα, ατος, τὸ, laniatus & laceratio cutis; (2) evulsio capillorum. Ab ἀμύσσω.

Ἀμυδὶς, *Adv.* simul, cum. Ab ἅμα.

Ἀμυδρίνης, [illegible], idem quod primitivum

ἈΜΥΔΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, subobscurus, vix apparens; (2) exilis, tenuis. Hinc.

Ἀμυδρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, hebeto.

Ἀμυδρῶς, *Adv.* obscure; (2) exiliter.

Ἀμύδρωσις, εως, ἡ, obscuratio, hebetatio. Ab ἀμυδρόω.

Ἀμύελος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens medulla. Ex α priv. & μυελὸς, *medulla.*

Ἀμύζω, f. ύσω, sugo; (2) lac premo; (3) sicco. Ex α pleon. & μύζω, *sugo.*

Ἀμύητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non initiatus, profanus; (2) nondum baptizatus; (3) imperitus, ignarus. *Ph.* ἀμύητοι, profani. Ex α priv. & μυέω, *initio.*

Ἀμύθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. & μυθέομαι, *dico.*

Ἄμυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, fabularum expers, in quo sunt nullæ fabulosæ narrationes. Ex α priv. & μῦθος, *fabula.*

Ἀμυκαλαὶ, ῶν, αἱ, cuspides jaculorum, *Hesiod.* Ab ἀμύσσω.

Ἀμύκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers mugitus. Ex α priv. & μυκάω, *mugio.*

Ἀμυκλαΐσδειν, *Laconice loqui*, præs. infinit. act. *Dorice* pro ἀμυκλαΐζειν, a verbo ἀμυκλαΐζω, *Laconice, sive ut Amyclæi, loquor.*

Ἀμυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naso carens, ap. *Strab.*

Ἀμυκτικὸς, ὴ, ὸν, vim habens dilacerandi & dilaniandi. Ab ἀμύσσω.

Ἀμυκτικῶς, *Adv.* vellicatim, discerptim.

Ἀμύλιον, ου, τὸ, amylium, placentæ genus. Ab ἄμυλος, *non molitus.*

Ἄμυλον, ου, τὸ, amylum, farina triticea sine mola facta. Ab

Ἄμυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non molitus. Ex α priv. & μύλη, *mola.*

ἈΜΥ'ΜΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, inculpatus; (2) laudabilis, laudatissimus, celeber, præclarus; (3) egregius, strenuus; (4) elegans; (5) faustus.

Ἄμυνα, ης, ἡ, ultio, vindicta, injuriæ propulsatio. *Ph.* adminiculum, ultio. Ab ἀμύνω.

Ἀμυνάθω, auxilior. Ab eod.

Ἀμῦναι, a. 1. inf. act. verbi ἀμύνω.

Ἀμυνέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀμύνειν.

Ἀμυνέμεναι, *auxiliari*, præsens idem, sed *Dorice.*

Ἀμυνεῦντι, *auxiliabuntur*, 3. pl. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀμυνοῦσι, a verbo eod.

Ἀμύνη, *ultio*, *Ion.* pro ἄμυνα.

Ἀμυνίας, ου, ὁ, auxiliatorius; vindictæ cupidus.

Ἀμύντειρα, ας, ἡ, ultrix, *Ph.* A seq.

Ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator; (2) ultor; (3) propulsator; (4) pars cornu cervini. Ab ἀμύνω.

Ἀμυντήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxiliatorius, propulsatorius, expulsorius. Ab ἀμυντήρ.

Ἀμυντικὸς, ὴ, ὸν, ad injuriam propulsandam aptus. Ab ἀμύνω.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator; (2) ultor. Ab

ἈΜΥ'ΝΩ, f. υνῶ, auxilior, opem fero; (2) defendo aliquem ab injuria; (3) propello, arceo; (4) ulciscor: & adhuc *in Medio* (5) dimico pro, propugno; (6) resisto; (7) par pari refero. Ἀμύνειν αὐτοῖς, τοῦ σοῦ τεθνηκότος. Ἀμύνασθαι περὶ, ὑπὲρ, περὶ πατρίδος, pugnare pro; τοὺς ἀδικοῦντας. τινὰ ὑπὲρ τούτου, τινὰ τούτου. τοῖς ἴσοις, ὁμοίοις. Εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε, *Soph. Oed.* Col. 1228. Οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακὰ, *Id. Ph.* 603. Ἕως ἠμύνατο ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν, *Josuæ* 13, 13. *Ph.* ἀμύνη, ulciscitur, remittat.

Ἀμὺξ, *Adv.* vellicatim, discerptim.

Ἀμυξ, υχος, ἡ, vellicatio, laniatio, laceratio.

Ἄμυξις, εως, ἡ, idem, scarificatio. Ab

ἈΜΥ'ΣΣΩ, f. ξω, rado unguibus, vellico, lacero, discerpo; (2) lancino, scarifico, exulcero animum, saucio mentem alicujus. Σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος, *Iliad.* 1, 243. Τὴν γνώμην ἀμύξει, *Æschin.*

Ἀμυστηγώγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, mysteria, seu sacra non edoctus. Ex α priv. & μυσταγωγέω.

Ἀμυσταρίαστος, ὁ καὶ ἡ, non initiatus, *Sch.* ap. *Theoc.*

Ἀμυστὶ, *Adv.* raptim, sine labiorum compressu, patente ore. Ex α priv. & μύω.

Ἀμυστίζω, f. ίσω, hiante ore & largo haustu bibo. Ab

Ἄμυστις, ιδος, vel ιος, ἡ, potandi genus, quum poculum largius ἀμυστὶ, sive sine respiratione & labiorum compressione exhauritur; (2) poculi genus, *Eurip. Rhes.* 419. Ab ἀμυστὶ.

Ἄμυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμύητος.

Ἀμυσχρὸς, ὰ, ὸν, nullo contaminatus scelere & piaculo. *Etym.* (pro quo ἀμυγρὸς, *Suid.*) Ex α priv. & μύσος.

Ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, vellicatio, laceratio; (2) ulcus parvum, vulnus leve, quo summa tantum cutis perstringitur. Ab ἀμύσσω. Hinc

Ἀμυχηδὸν, *Adverb.* primoribus digitis, summis digitis; (2) vellicatim, discerptim.

Ἀμυχὶ, *Adverb.* cum vellicatione, superficialiter, quasi radendo summam cutem.

Ἀμυχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, similis ταῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis velut carpta & vellicata unguibus videtur. Ab eod.

Ἀμφ' pro ἀμφὶ, *circa.*

Ἀμφαγαπάζω, amice habeo, valde diligo. Ex ἀμφὶ, & ἀγαπάω, *diligo.*

Ἀμφαγαπάω, f. ήσω, idem & ex iisd.

Ἀμφαγείρω, fut. ερῶ, congrego circa aliquem, *in pass.* coeo ad vel circa aliquem. Θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο πᾶσαι, *Il.* 18, 37.

Ἀμφαγνοέω, ῶ, fut. ήσω, ex parte ignoro; (2) dubito; (*vox incertæ fidei*, Ern.)

Ἀμφαδὰ, *Adv.* palam. Ex ἀνὰ, & φαίνομαι.

Ἀμφάδην, *Adverb.* palam. Ab ἀμφάδιος.

Ἀμφάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, manifestus. Ex ἀνὰ, & φαίνομαι, *appareo.*

Ἀμφαδὸν, *Adv.* palam, manifeste, *per Syncop.* pro ἀναφανδὸν.

Ἄμφαινε, *ostendebat*, 3. sing. imperf. indic. act. *Poët.* pro ἀνέφαινε, a verbo ἀναφαίνω.

Ἀμφάκης, *utrinque acutus*, *Dor.* pro ἀμφήκης.

Ἀμφαμιῶται, ῶν, οἱ, servi apud Cretenses indigenæ, sed tamen bello capti.

Ἄμφανε, *ostendit*, 3. singul. aor. 1. indic. act. *Poët.* pro ἀνέφηνε, a verbo ἀναφαίνω, *ostendo.*

Ἀμφαξονέω, ῶ, exorbito, quum ἄξων currus in utrumque latus vergit, & non recte hæret. Ex ἀμφὶ, & ἄξων, *axis.*

Ἀμφαραβέω, ῶ, f. ήσω, circumstrepo. Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε, *Il.* 21, 408.

Ἀμφαραβίζω, idem, Ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον, *Hesiod.* Ἀσπ. 64. Ex ἀμφὶ, & ἄραβος, *strepitus.*

Ἀμφαριστερὸς, ρὰ, ρὸν, lævus utraque manu, qui dextra ut sinistra utitur; (2) sinistre, infelix. Ex ἀμφὶ, & ἀριστερὸς, *sinister.*

Ἀμφαυξις, εως, ἡ, truncus abietis post ramos recisos. Ex ἀμφὶ, & αὔξω.

Ἀμφαύω, circumsono, *Hes.* Ex ἀμφὶ, & αὔω.

Ἀμφαφάασθαι, *circum tractari*, præs. infin. pass. pro ἀμφαφᾶσθαι, a verbo seq.

Ἀμφαφάω, & ἀμφαφάομαι, contrecto; ἀμφαφόων. *Ion.* & *Poët.* pro ἀμφαφῶν, ἀμφαφάειν. Μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι. Ἕκτορ, *Iliad.* 22, 373. Ex ἀμφὶ, & ἀφάω, *tango.*

Ἀμφείπετο, *fovebat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀμφέπομαι, *foveo.*

Ἀμφεκάρη, *circumtruncatus*, seu *circumtonsus*, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi ἀμφικείρω.

Ἀμφελίσσω, idem quod ἀμφιελίσσω. Hinc

Ἀμφέλικτος, ου, circumvolutus, convolutus.

Ἀμφέλκω, fut. ἕλξω, circumquaque traho.

Ἀμφελυτρόω, involvo, tego. Ab ἀμφὶ, & ἔλυτρον, *involucrum.*

Ἀμφελύτρωσις, ἡ, involutio.

Ἀμφέξω, *induam*, f. 1 ind. act. verbi ἀμπέχω.

Ἀμφεπονήθη, *consumpsit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀμφιπονέομαι, *conjungo.*

Ἀμφέπω, amplector, circumdo; (2) tracto, versor circa aliquid; (3) curo, foveo; (4) persequor. Ὡς ὄχλος νιν ὕστερα ποδὶ πανστρατὸς ἀμφέπει, *Eur. Ph.* 150. Τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀϋτμὴ Τιτῆνας χθονίους, *Hesiod.* Θεογ. 696. Ex ἀμφὶ, & ἔπω, *curo.*

Ἀμφερίπτειν, *rejicere*, præs. infin. med. *Poëtice* pro ἀναρρίπτειν, a verbo ἀναρρίπτω, *rejicio.*

Ἀμφέστην, *circumsteti*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφίσταμαι, *circumcolloco.*

Ἀμφετήτυμος, verus, ut *simplex* ἐτήτυμος.

Ἀμφεφόβηθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bæot.* pro ἀμφεφοβήθησαν, a verbo ἀμφιφοβέω.

Ἀμφέφυγες, *evasisti*, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω, *evado.*

Ἀμφέχυτο, *circumfusus erat*, 3. s. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἀμφιεκέχυτο, ab ἀμφιχέω.

Ἀμφήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, utrimque acutus, anceps. Ex ἀμφὶ, & ἀκὴ, *mucro, cuspis.*

Ἀμφῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, adolescens ad justam ætatem accedens. Ex ἀμφὶ, & ἡλικία.

Ἀμφημερινὸς, ὴ, ὸν, quotidianus. Ex ἀμφὶ, & ἡμέρα, *dies.*

Ἀμφήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀμφηρεφέα, accus. sing. ab

Ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, undique tectus. Ex ἀμφὶ, & ἐρέφω, *tego.*

Ἀμφήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, utrimque instructus remis, a cujus utraque parte remigari potest; (2) utrimque instructus dentibus, utrimque comedens. Ex ἀμφὶ, & ἐρέσσω.

Ἀμφηρικὸς, ὴ, ὸν, ambiremis. Ab ἀμφήρης.

Ἀμφήριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, anceps, controversus. Ex ἀμφὶ, & ἔρις, *contentio.*

ἈΜΦΙ, Præpositio, circa, circum, circiter, am-, juxta; *aliquando* propter, pro, οἱ ἀμφὶ Σωκράτην, Socratici. οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα, Orphici. Cum *gen.* de, propter, pro; *dat.* circum, propter, prope, apud; *accus.* circa, ad.

Ἀμφιάζω, f. άσω, induo. Ἀμφιασθῆναι τὴν στολὴν, *Herodot.* Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque mare habens. Ex ἀμφὶ, & ἅλς, *mare.*

Ἀμφιάνακτες, ων, οἱ, Poëtæ dithyrambici, ita dicti, quod carmina eorum fere inciperent: Ἀμφί μοι αὖθις ἄνακτα —— vel etiam Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβε ἄναξ Δήλιε. Ex ἀμφὶ, & ἄναξ, *rex.*

Ἀμφιανακτίζω, fut ίσω, proœmio utor; (2) Hymnos in Apollinem cano, in primis vero istum Terpandri: Ἀμφί μοι αὖτον Ἄνακθ' ἑκατηβόλον ἀειδέτω φρήν.

ἈΜΦΙ'ΑΣ, ου, ὁ, vinum moderatum, *Hes.*

Ἀμφίασις, εως, ἡ, amictus, indumentum, vestis. Ab ἀμφιάζω, *induo.*

Ἀμφίασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀμφιασμὸς, οῦ, idem & ab eod.

Ἀμφιαχέω, ῶ, f. ήσω, circumsono Ex ἀμφὶ, & ἰάχω, *sono.*

Ἀμφιάχω, idem & ab eod.

Ἀμφιβαίνω, fut. βήσομαι, p. βέβηκα, circumeo, lustro. Ἀμφιβαίνει μοι θρίαμβος, φόνος φρένας. Ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας, *Il.* 1, 37.

Ἀμφιβάλη, *circumjecerit*, 3. singul. aor. 2. conjunct. med. verbi ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβάλλω, fut. βαλῶ, p. βέβληκα, circumjicio, circumpono, induo, accingo; (2) dubito. *Ph.* Ἀμφιβαλοῦσα κάρα συγγενὴν δυλοσύνῳ τὸ ξίφος. Ἀμφίβαλλε μαστὸν ὠλένας μητρὸς, *Eur. Ph.* 313.

Ἀμφιβὰς, a. 2. part. act. verbi ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασία, ας, ἡ, contentio, altercatio, defensio. Ab ἀμφιβαίνω. Unde et

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circumventio, (2) protectio, defensio; (3) contentio, altercatio.

Ἀμφιβιβάω, ῶ, circumeo, obeo. Ex ἀμφὶ, & βαίνω, *vado, eo.*

Ἀμφιβέβηκας, *circumivisti*, 2. singul. perf. indic. act. verbi ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in terra & in aqua vivens. Ex ἀμφὶ, & βίος, *vita.*

Ἀμφίβλημα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum. Ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβληστρικὸς, ὴ, ὸν, retiformis, retis vim & usum præstans. Ab

'Αμφίδληστρον, ου, τὸ, rete; (2) tunica; (3) munitio. Ab sequ.

'Αμφιδρόμ-ος, ου, ὁ, ἡ, ον, circumquaque celebratus. Ex ἀμφὶ, & βοάω, *clamo*.

'Αμφιδολεύς, ἰῶς, ὁ, piscator. Ab ἀμφιδάλλω.

'Αμφιδολία, ας, ἡ, ambiguitas in sermone, dictio duas, aut etiam plures res proprie significans, ita ut eandem diverso sensu intelligere possimus. Ab

'Αμφίδολ-ος, ου, ὁ, ἡ, ον, qui undique feritur; (2) ambiguus, dubius, anceps. Ab ἀμφιβάλλω.

'Αμφιδρήσσομαι, δρησάσομαι, δρησάμην, δρησμαι, δρησθήσομαι, δρησμός, dehisco. Ex ἀμφὶ, & βήσσω.

'Αμφιδυής, ές, ambiguus, incertus animi.

'Αμφιδυγάτια, ων, τὰ, loca circum tonsillas.

'Αμφίδρομος, ου, ὁ, utrimque brevis, ab unitio & a fine brevis, pes prosodicus, Amphibrachys. Ex ἀμφὶ, & βραχὺς, *brevis*.

'Αμφίδρομ-ος, ου, ὁ, ἡ, ον, circa hominem tegens undique; (2) hominem undique tegens.

'Αμφίδροχ-ος, ου, ὁ, ἡ, ον, undequaque madidus; (2) ebrius, temulentus. Ex ἀμφὶ, & βρίχω.

'Αμφιδώτης, idem quod ἀμφιδόπτης.

'Αμφιζήθη, *circum oblectatus est*, 3. sing. perf. ind. med. verbi seq.

'Αμφιζηθέω, ῶ, fut. ήσω, & ἀμφιζήθω, valde gaudeo.

'Αμφιζητέω, ῶ, futur. ήσω, aliqua ex parte cognosco; (2) dubito. Ἵνα οὖν ὧν ἀμφιζητοῦς, ἔχῃς τὰς συνδοκιμάζοντας, *Ioan.* Ex ἀμφὶ, & ἰστέω, *intelligo*.

'Αμφιγνώς, ῶτος, ὁ, privignus, qui ex priore uxore est. Ex ἀμφὶ, & γίνομαι, *nascor*.

'Αμφιγύήεις, ήεσσα, ῆεν, utroque pede claudus; (2) epitheton Vulcani. *Pb.* Mulciber. Ex ἀμφὶ, & γυῖς, *claudus*.

'Αμφίγυος, ου, ὁ, ἡ, ον, utrimque acutus, fortis, robustus. Ex ἀμφὶ, & γυῖος, sive γυῖον, *membrum*.

'Αμφιγυόω, ῶ, f. ώσω, extremas partes amputo; (2) utrimque terræ infigo, utrimque depango. Ex ἀμφὶ, & γυιόω.

'Αμφιδάκνω, ἰῶ, ὁ, ἡ, ον, utrimque secans. Ex ἀμφὶ, δάκνω, *mordeo*.

'Αμφιδαίω, circum accendo. Σίνο δ' ἑταῖρ' ἀυτῷ τε, φίλοιμός τε ἄνυ τόδ' ἀμφιδάϊγε, *Il.* 6, 329.

'Αμφιδάκρυτος, ον, flebilis, lacrymosus.

'Αμφιδάσιαν, acc. sing. f. g. ab

'Αμφιδασύς, δάσεια, δασύ, utrimque hirsutus; (2) ubique hirsutus; ( ) valde hirsutus.

'Αμφιδέα, ων, τὰ, armillæ. Ex ἀμφὶ, & δέω.

'Αμφιδέαι, ῶν, αἱ, catenæ; (2) armillæ; (3) periscelides. Ex infl.

'Αμφιδέδηε, 2. s. perf. ind. med. v. ἀμφιδαίω.

'Αμφιδέες, ων, αἱ, catenæ; (2) annuli. Ex ἀμφὶ, & δέω.

'Αμφιδεής, ές, ὁ, ἡ, admodum meticulosus. Ex ἀμφὶ, & δέος, *metus*.

'Αμφιδέμω, circum ædifico. Τὸ ἱερὸν ἀμφιδέμαλο, *Joseph.* Ex ἀμφὶ, & δέμω.

'Αμφιδέξιος, ος, ὁ, ἡ, ον, ambidexter. Gl. V. æquimanus. Ex ἀμφὶ, & δεξιὸς, *dextra*.

'Αμφιδέξιος, *Adv.* admodum dextre & apte.

'Αμφιδέδεγμαι, & ἀμφιδέδεγμαι, circumspicio.

'Αμφιδέδεγθης, *circumspectus es*, 2. sing. aor. 1. ind. pass. Ion. pro ἀμφιδέδεγθης.

'Αμφιδέτος, ος, ὁ, ἡ, ον, utrimque ligatus, circumligatus. Ex ἀμφιδέω.

'Αμφιδεύτατος, ος, ὁ, ἡ, ον, postremus; (2) minutissimus. Ex ἀμφὶ, & δεύτερος.

'Αμφιδέω, ῶ, fut. ήσω, *circumligo*.

'Αμφιδηριόωμαι, ώμαι, decerto, contendo.

'Αμφιδήριτος, ος, ὁ, ἡ, ον, anceps, dubius; (2) æqualis. Ex ἀμφὶ, & δῆρις, *pugna*.

'Αμφιδιαίνω, circumrigo, madefacio.

'Αμφιδινέω, circumvolvo.

'Αμφιδίνεον, idem, ἅ περὶ χιτὼν φαεινὰ κεκαλύφατο (ἀμφιδιδινῆ), *Il.* 23, 582.

'Αμφιδοκέω, f. ήσω, circum observo, observo spiendi caussa insidior.

'Αμφιδονέω, ῶ, f. ήσω, utrimque commoveo, seu agito. Ex ἀμφὶ, & δονέω, *agito*.

'Αμφιδοξέω, ῶ, fut. ήσω, ambigo, dubito. Ab

'Αμφίδοξ-ος, ου, ὁ, ἡ, ον, anceps, dubius. Ex ἀμφὶ, & δόξα, *opinio*.

'Αμφιδόρ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, pelle undique tectus; (2) utrimque excoriatus, seu cui circumquaque detracta pellis est. Ex ἀμφὶ, & δορὰ, vel δέρμα, *pellis*.

'Αμφιδουλ-ος, ου, ὁ, ἡ, ον, natus quoque parente servo & ipse servus. Ex ἀμφὶ, & δοῦλος.

'Αμφιδρόμια, ων, τὰ, dies quintus a natis infantibus, quo obstetrices illos circa focum ferebant currentes. Ex

'Αμφίδρομ-ος, ου, ὁ, ἡ, ον, circum currens; (2) qui cursu obiri potest; (3) qui in gyrum rotatur. Ex ἀμφὶ, & δρόμος, *cursus*.

'Αμφιδρυπτ-ος, ου, ὁ, ἡ, ον, undique laceratus. Ex ἀμφὶ, & δρύπτω, *lacero*.

'Αμφιδρυφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἐν, idem & ex iisd.

'Αμφίδρυφ-ος, ου, ὁ, ἡ, ον, idem & ex iisd.

'Αμφιδυμ-ος, ου, ὁ, ἡ, ον, quod utrimque potest subiri, geminos aditus habens. Ex ἀμφὶ, & δύω, *subeo*.

'Αμφιδύς, a. 2. part. act verbi

'Αμφιδύω, fut. ύσω, circumquaque induo. Φησὶ ὅπως μηδεὶς βροτῶν κείνῃ ἐφορᾶσθαι ἀμφιδύσεται χροΐ, *Soph. Trach.* 614.

'Αμφίεσμαι, perfect. indic. pass. &

'Αμφίεσμένος, part. verbi ἀμφιέννυμι.

'Αμφιλικ-ής, ής, ὁ, ἡ, ές, circumvolubilis, circumquaque volubilis.

'Αμφιλίστ-ος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui utrimque volvitur, agitur, impellitur. Ab

'Αμφιλίσσω, fut. ίξω, circumvolvo, circumquaque volvo, circumplico.

'Αμφίεσμαι, induor. Ab

'Αμφιέννυμι, vel ἀμφιεννύω, f. ἀμφιέσω, induo, circuminduo; ἠμφιεσμένος, indutus, perf. pass. part. Ἠμφίεσε ἑκάτερον ἀ ἑαυτῷ χιτῶνα, *Xen.* Ἵν' ἀμφίεσω τὸν συκοφάντην τινὶ, *Arist. Plut.* 934. Στελῶ γυναικὸς ἠμφιεσμένον, *id. Thesm.* 98.

'Αμφιέπουσις, præs. part. act verbi

'Αμφιέπω, circumtracto; (2) circa quidpiam versor, curo; (3) persequor. Ὡς ὅτε κ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο, *Il.* 24, 804. Ex ἀμφὶ, & ἕπω, *ago, operor*.

'Αμφιέργνυμι, ύω, ὁ, ἡ, qui dimidia ex parte irrigatur aquis cæleslibus, & dimidia ex parte solaribus incalescit radiis, adeoque utrumque naturæ opus experitur. Ex ἀμφὶ, & ἔργω, *opus*.

'Αμφιεσάμβυξε, a 1. part. med. v. ἀμφιέννυμι.

'Αμφίεση, ης, ἡ, sing. aor. 1. conj. act.

'Αμφίεσμαι, 1 sing. perf. ind. pass.

'Αμφίεσμα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum. Ab ἀμφιέννυμι.

'Αμφιεσσὶς, ίδος, ἡ, penula, amiculum, stragulum. Ab sequ.

'Αμφιέσσω, *amicum*, fut. 1. ind. act.

'Αμφιετέζομαι, quotannis recurro, & quasi in orbem redeo. Ex ἀμφὶ, & ἔτος. Unde

'Αμφιετεί, *Adv.* quotannis, unoquoque anno.

'Αμφιέτες, *Adv.* idem & ex iisd.

'Αμφιετία, ῶν, quotannis sacrificio. Ex iisd.

'Αμφιέτηρις, ίδος, ἡ, festum anniversarium.

'Αμφιέτηρος, ου, annuus, anniversarius: item cui quotannis, certa die sacra sunt, *Ern.*

'Αμφιέτης, ίος, ὁ, ἡ, idem.

'Αμφιετίζομαι, idem quod ἀμφιετάζομαι.

'Αμφιζάω, adhæreo, circumedeo. Νεκλαρίῳ ὁ χιτὼν μίλαν' ἀμφίζαν τέρμα, *Il.* 18, 25. Ex ἀμφὶ, & ἰζάνω, *sedeo*.

'Αμφιζάλλος, ος, ὁ, ἡ, utrimque junctus. Ex ἀμφὶ, & ζεύγνυω, *jungo*.

'Αμφιηκὴς, ίος, ὁ, ἡ, ἐν, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ, & ἀκὴ, *acies*.

'Αμφιθάλαμος, ος, ὁ, ἡ, ον, amphithalamus, utrimque thalames habens.

'Αμφιθάλασσος, vel ἀμφιθάλατος, ος, ὁ, ἡ, ον, utrimque mare habens, ab utroque latere mari cinctus, bimaris. Ex ἀμφὶ, & θάλασσα, *mare*.

'Αμφιθαλὴς, ές, ὁ, ἡ, ἐς, circumfloridus, circumvirens; (2) utrumque parentem vivum habens, patrimus & matrimus. Ab

'Αμφιθάλλω, circum vireo, undique vireo, plane floreo; ἀμφιτέθηλα; perf. med.

'Αμφιθέατρον, ου, τὸ, Amphitheatrum, locus, in quo undique spectari possunt, quæ in ipso fiunt. Ex ἀμφὶ, & θέατρον, *spectaculum*. Unde

'Αμφιθέομαι, *fpecto*.

'Αμφίθετος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui utrimque poni potest, qui ex omni parte potest situi. Ex ἀμφὶ, & τίθημι, *pono*.

'Αμφιθέω, fut. θεύσομαι, circumcurro.

'Αμφιθήκτος, ον, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ, & θήγω, *acuo*.

'Αμφιθλάσθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi ἀμφιθλάω.

'Αμφιθλασις, ἡ, contusio undique facta. Ab

'Αμφιθλάω, ῶ, fut. άσω, undique frango, contundo, quatio. Ab ἀμφὶ, & θλάω, *frango*.

'Αμφιθορία, undique assulto.

'Αμφιθρεπτ-ος, ου, ὁ, ἡ, ον, circum concretus & coagulatus. Ex ἀμφὶ, & τρέφω.

'Αμφιθρυπτ-ος, ου, ὁ, ἡ, ον, undique fractus, contusus. Ab ἀμφὶ, & θρύπτω.

'Αμφίθυρος, ος, ὁ, ἡ, ον, utrimque januam habens, fores anticas & posticas habens. Ex ἀμφὶ, & θύρα, *janua*.

'Αμφικαλύπτω, f. ύψω, circumtego. Μάντιν σ' ἠρώτουν σκοτίων νέφος ἀμφικαλύψῃ, *Hesiod.* Ἔργ. 553. Ex ἀμφὶ, & καλύπτω.

'Αμφικαλύψω, 3. sing. a. 1. conj.

'Αμφικάρηνος, ος, ὁ, ἡ, ον, utrimque caput habens, biceps. Ex ἀμφὶ, & κάρηνον, *caput*.

'Αμφικάρηνος, ίου, ὁ, ἡ, ον, idem; (2) utrimque anfatus. Ex ἀμφὶ, & κάρη, *caput*.

'Αμφικάρητος, ὁ, ἡ, ον, utrimque, vel ab utraque parte fructum habens.

'Αμφικεάζω, fut. άσω, circumcirca findo, circumscindo, divido. Τὸ μὲν ἄρ' ἀμφεκέασσε, *Odyss.* 14. 12. Ex ἀμφὶ & κεάζω.

'Αμφικεάσσε, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ἀμφικεάσας.

'Αμφικεῖμαι, jaceo.

'Αμφικείρω, f. ερῶ, circumtondeo.

'Αμφικέλευθ-ος, ου, ὁ, ἡ, ον, utrimque viam habens. Ex ἀμφὶ, & κέλευθος, *via*.

'Αμφικεύθω, fut. εύσω, diligenter occulo, circumtego. Ex ἀμφὶ, & κεύθω.

'Αμφικέφαλ-ος, ου, ὁ, ἡ, ον, utrimque caput habens, biceps; ἀμφικέφαλος κλίνη, genus lecti ita dictum, quod utrimque pulvinar habeat. Ex ἀμφὶ, & κεφαλὴ, *caput*.

'Αμφικεκυρόμαι, circumlamentor, passim queror. Ex ἀμφὶ, & κυρόμαι.

'Αμφικίονες, ων, οἱ, circumcirca columnis fulti. Ex ἀμφὶ, & κίων, *columna*.

'Αμφίκλαστ-ος, ος, ὁ, ἡ, ον, ex omni parte fractus, undique fractus. Ex ἀμφὶ, & κλάω, *frango*.

'Αμφίκλαυτ-ος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui ubique fletur, *Reb.* Ex ἀμφὶ, & κλαίω, *fleo*.

'Αμφικλύζω, circumluo, undique alluo, vel abluo.

'Αμφίκλυστ-ος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui utrimque abluitur, vel alluitur, circumfluus. Ex ἀμφὶ, & κλύζω, *alluo*.

'Αμφικοίλοις, ον, utrimque pulvinum habens.

'Αμφικνεφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, undique caliginosus, seu tenebrosus, circumquaque nebulis septus. Ex ἀμφὶ, & κνέφας, *caligo*.

'Αμφίκοιλ-ος, ου, ὁ, ἡ, ον, utrimque cavus.

'Αμφίκοιτ-ος, ος, ὁ, ἡ, ον, lectum ambiens. Ex ἀμφὶ, & κοίτη, *lectus*.

'Αμφίκολλ-ος, ος, ὁ, ἡ, ον, utrimque glutinatus, seu ab utraque parte glutine coagmentatus. Ex ἀμφὶ, & κόλλα, *gluten*.

'Αμφικομία, curo, orno, ut *simplex*.

'Αμφίκομος, ος, ὁ, ἡ, ον, undique comas habens; (2) late comans, undique frondosus. Ex ἀμφὶ, & κόμη, *coma*.

'Αμφίκοπ-ος, ος, ὁ, ἡ, ον, utrimque scindens. Ex ἀμφὶ, & κόπτω, *scindo*.

'Αμφίκορ-ος, ος, ὁ, ἡ, ον, medius inter tres fratres, *Hes. Suid.* Ex ἀμφὶ, & κόρος, *puer*.

'Αμφίκυρ-τος, ος, ὁ, ἡ, ον, circumquaque rasus; (2) ὁ, quam ab utraque parte viri amplectuntur. Ex ἀμφὶ, κύκλος, vel κύρτος, *gyrus*.

'Αμφικραδαίνω, circumcirca vibro, undique quasso.

'Αμφικραδάω, ῶ, idem.

'Αμφίκρανος, ος, ὁ, ἡ, ον, utrimque habens caput. Ex ἀμφὶ, & κρανον.

'Αμφικρέμασμαι, futur. άσω, circumpendeo. Ex ἀμφὶ, & κρεμάω, *pendeo*. Unde

'Αμφικρ-

Ἀμφικρεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, utrimque pendens.
Ἀμφίκρημνος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque præcipitium habens, circum præceps.
Ἀμφικτίονες, ων, οἱ, vicini. Ex ἀμφὶ, & κτίζω, i. e. οἰκίζω, habito.
Ἀμφικτύονες, Græcæ civitates, ad concilium Græcorum apud Thermopylas haberi solitum convenientes.
Ἀμφικτυονὶς, ίδος, Epith. civitatis ad fœdus Amphictyonum pertinentis.
Ἀμφικτυονία, ἡ, fœdus & societas Amphictyonum.
Ἀμφικυλίσαις, aor. 1. part. act. Æol. & Poët. pro ἀμφικυλίσας, ab
Ἀμφικυλίω, fut. ίσω, circumvolvo.
Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, poculum rotundum & utrimque ansas habens. Ex ἀμφὶ, & κύπελλον, poculum, cyathus.
Ἀμφίκυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque declivis, gibbosus, ut luna apparet nondum semiplena. Ex ἀμφὶ, & κυρτὸς.
Ἀμφίβαλλος, ὁς, ambiguus.
Ἀμφίλαιος, utraque manu lævus.
Ἀμφίλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, loquax.
Ἀμφιλαμβάνω, undique accipio, amplector.
Ἀμφιλάφεια, ας, ἡ, amplitudo, copiositas, exuberantia. Ab
Ἀμφιλαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amplus, multus, copiosus; (2) undique plenus, exuberans; (3) umbrosus; (4) cingens. Ex ἀμφὶ, & λαμβάνομαι, quasi ἀμφιλαβὴς, qui utraque manu prehendi potest.
Ἀμφιλαφῶς, Adv. ample, abunde. Ab eod.
Ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio.
Ἀμφιλέγω, fut. ξω, quasi ab utraque parte dico, in utramque partem dico, discepto, contendo; (2) dubito, ambigo. Hinc
Ἀμφίλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dubius, anceps.
Ἀμφιλέκτως, dubiè, ambiguè.
Ἀμφιλογέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἀμφιλέγω.
Ἀμφιλογία, ας, ἡ, ambiguitas sermonis, sermo ambiguus; (2) disceptatio. Gl. V. altercatio. Ab
Ἀμφίλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, controversus, de quo dubitatur; (2) qui ambigit, dubius. Ex ἀμφὶ, & λόγος, ratio.
Ἀμφιλόγως, idem quod ἀμφιλέκτως.
Ἀμφίλοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrinque obliquus.
Ἀμφίλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque cristam, vel collem habens. Ex ἀμφὶ, & λόφος, crista, vel collis.
Ἀμφιλύκη, νὺξ, sublustris nox, ultima pars noctis sub exortum auroræ. Ex ἀμφὶ, & λύκη, lux prima.
Ἀμφιλύκος, antelucanus, Gl. V.
Ἀμφίμακρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Pes prosodicus ex brevi utrimque longam syllabam habente. Amphimacrus, vel Amphimacer.
Ἀμφίμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque villosus & hirsutus. Ex ἀμφὶ, & μαλλὸς, vellus.
Ἀμφιμάρπτω, prenso.
Ἀμφιμάσχαλος χιτὼν, tunica utrimque manicata. Ex ἀμφὶ, & μασχάλη, axilla.
Ἀμφιμάτορ, Dor. pro ἀμφιμήτορ.
Ἀμφιμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo pugnatur, seu pugnandum est, excellens. Ab
Ἀμφιμάχομαι, pro aliquo pugno, R. Ἀχαιοί τε Τρῶές τε τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἐκτοσθε νεῶν, Il. 15, 391.
Ἀμφιμάχωμαι, 1. sing. præs. conj. med.
Ἀμφιμέλαιναι, omnino nigræ, nom. plur. f. g. Ab ἀμφὶ, & μέλας, niger.
Ἀμφιμέμυκα, circummugii, 1. sing. perf. ind. med. verbi ἀμφιμυκάω.
Ἀμφιμερίζομαι, divido, in duas partes seco.
Ἀμφιμήτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod circum matricem est in utero. Ex ἀμφὶ, & μήτρα, matrix.
Ἀμφιμήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diversa matre.
Ἀμφιμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lenè, varie mixtus. Ex ἀμφὶ, & μίγνυμι, misceo.
Ἀμφιμυκάω, ῶ, circummugio.
Ἀμφινεικὴς, &
Ἀμφινείκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo contenditur; (2) excellens. Ex ἀμφὶ, & νεῖκος, rixa. Hinc

Ἀμφίνεικος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo est contentio.
Ἀμφινέμομαι, circumquaque pascor; (2) circum habito, incolo, habito. Οὐδέ τις ἄλλος ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται, Il. 18, 186. Ex ἀμφὶ, & νέμω.
Ἀμφινοέω, ῶ, fut. ήσω, ambigo. Ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ τόδε, considero, refero, Soph. Antig. 382. Ex ἀμφὶ, & νοέω.
Ἀμφιξέω, f. ξέσω, circumrado. Unde
Ἀμφίξοος, contr. ἀμφίξους, ου, ὁ καὶ ἡ, utraque parte radens; (2) bene dolans, vel poliens.
Ἀμφίον, ου, τὸ, indumentum, amictus, pallium. Ab ἀμφιέννυμι.
Ἀμφιορκία, ας, ἡ, jusjurandum ab utroque litigatorum præstitum. Ex ἀμφὶ, & ὅρκος.
Ἀμφιπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, circumquaque firmus; (2) firmiter hærens. Ex ἀμφὶ, & πήγνυμι, compingo.
Ἀμφίπαλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, peltis dentus, R. Ex ἀμφὶ, & παλτὸν, jaculi genus.
Ἀμφιπαλύνω, undique conspergo.
Ἀμφιπατάσσω, assiduè, crebro percutio.
Ἀμφιπάτορες, οἱ καὶ αἱ, ex diversis patribus, sed eadem matre nati. Ex ἀμφὶ, & πατήρ.
Ἀμφίπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, campis undique cinctus. Ex ἀμφὶ, & πέδον, solum, terra.
Ἀμφιπελέκκη, ης, ἡ, securis anceps, bipennis. Ex ἀμφὶ, & πέλεκυς, securis.
Ἀμφιπέλεκκον, ου, τὸ, capulus securis, bipennis, manubrium. Ex iisd.
Ἀμφιπέλομαι, adsum, exsisto.
Ἀμφιπένομαι, operam pono, occupatus sum in aliquâ re. Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο, Il. 13, 656.
Ἀμφιπεριθλάω, ῶ, fut. άσω, circumtero.
Ἀμφιπερικτίονες, ων, οἱ, circumhabitantes, vicini. Ex ἀμφὶ, & κτίζω, condo.
Ἀμφιπεριχτίοσι, Vicinis, dat. pl.
Ἀμφιπεριπλάζω, oberro.
Ἀμφιπεριπλέγδην, circumplexe, ita ut circum plectantur, &c.
Ἀμφιπεριστρέφω, fut. ψω, circumverto, converto. Ex ἀμφὶ, & περιστρέφω, converto.
Ἀμφιπεριστρώφα, circumversabat, 3. s. imp. ind. act. contr. & Ion. pro ἀμφιπεριεστρέφετο. Ab
Ἀμφιπεριστρωφάω, circumverto. Ab ἀμφιπεριστρέφω.
Ἀμφιπεριτρύζω, vel ἀμφιπεριβρύζω, f. σω, vel ξω, circumstrideo.
Ἀμφιπεριφθινύθω, planè corrumpor & pereo.
Ἀμφιπεσοῦσα, amplexa, gen sing. aor. 2 part. act. f. g. a verbo ἀμφιπίπτω.
Ἀμφίπηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque mutilus, mancus. Ex ἀμφὶ, & πηρὸς, mancus.
Ἀμφιπιέζω, f. έσω, circumcirca premo, vel constringo. Τρηχὺς γὰρ χηλαῖς ἀμφιπιέζει λύκος, Theoc. Id. 6, 4.
Ἀμφιπίπτω, collum alicujus invado et amplector, præ luctu imprimis; amplector. Ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα, Odyss. 8, 523.
Ἀμφιπιτνέω, idem; ad genua procumbo, eaque amplector.
Ἀμφιπλεκὴς, ὲς, convolutus.
Ἀμφιπλεκτὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab
Ἀμφιπλέκω, circumnecto, amplector.
Ἀμφίπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrinque percutitur. Ex ἀμφὶ, & πλήσσω, percutio.
Ἀμφιπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀμφιπλὴξ, pedibus alternatim motis. Ab
Ἀμφιπλίσσω, circumeo.
Ἀμφιπλύνω, bene eluo, vel abluo, vel subigo.
Ἀμφιπόνημα, τὸ, repugnatio fortis, & difficilis.
Ἀμφίποκος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanatus, seu villosus. Ex ἀμφὶ, & πόκος, vellus.
Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, comitor; (2) famulor alicui; (3) laboro circa quidpiam seu satago. Ἐν πέμπτῃ γὰρ φασὶν Ἐριννύας ἀμφιπολεύειν, Hesiod. Ἡμερ. 29.
Ἀμφιπολέω, ῶ, fut. ήσω, versor circum; (2) colo, lustro; (3) ministro, famulor, curo. Οἵας ἀμφιπολῶν τιθήνας, Soph. Oed. Col. 679. Ex ἀμφὶ, & πολεύω, verso. Unde
Ἀμφίπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, famulus, famula.

Ἀμφιπονέω, ῶ, fut. ήσω, satago, occupor in aliqua re, (2) absumo. Τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο, Iliad. 23, 681.
Ἀμφιποτάομαι, ῶμαι, circumvolito. Μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα, Iliad. 2, 315. Ex ἀμφὶ, & πέτομαι, volo.
Ἀμφίπποι, ων, οἱ, milites, qui duobus equis una ligatis, sine ephippiis vehuntur, atque ex uno in alterum transiliunt, si usus requirat. Ex ἀμφ., & ἵππος, equus.
Ἀμφιπποτοξόται, ων, οἱ, equites sagittarii. Ex ἀμφ., ἵππος, & τόξον, arcus.
Ἀμφιπροὔχω, undique promineo, seu [illegible], R.
Ἀμφιπρόστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab anteriore & posteriore parte columnas habens. Ex ἀμφ., & πρόστυλος.
Ἀμφιπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, bifrons, cognomen Jani. Ex ἀμφὶ, & πρόσωπον, facies.
Ἀμφίπρυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque puppim habens. Ex ἀμφὶ, & πρυμνὸς, puppis.
Ἀμφιπτέομαι, futur. πτήσομαι, circumvolo. Ex ἀμφὶ, & ἵπταμαι, volo.
Ἀμφίπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrimque portas habens. Ex ἀμφὶ, & πύλη, porta.
Ἀμφίπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, undique ardens, totus igneus. Ex ἀμφὶ, & πῦρ.
Ἀμφιρρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, utrimque in partem inclinans, (2) ambiguus, anceps. Ex ἀμφὶ, & ῥέπω, [illegible].
Ἀμφιρρύης, έος, ὁ καὶ ἡ, [illegible] parte irrigatus. Ex ἀμφ., & ῥέω, [illegible].
Ἀμφίρρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumfluus. Ex ἀμφὶ, & ῥέω, fluo.
Ἀμφιρρώξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, undique ruptus. Ex ἀμφ., & ῥήξ, [illegible].
Ἀμφίρυτος, idem quod ἀμφίρρυτος.
Ἀμφὶς, Adv. utrimque, (2) in medio, (3) seorsum, extra. Ab ἀμφὶ.
Ἀμφισβαίνα, ης, ἡ, serpentis genus, quod utrinque caput habet, et vertitur [illegible]. Ab ἀμφισβαίνω, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.
Ἀμφισβάτης, ου, ὁ καὶ ἡ, controversus, ambiguus, quasi in quo in utramque partem itur, [illegible]. Ex ἀμφὶς & βαίνω.
Ἀμφισβητεία, ας, ἡ, Ion. ἀμφισβασίη, controversia, contentio. Ab
ΑΜΦΙΣΒΗΤΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, controversor, contendo de aliqua re, contendo in judicio, litigo; (2) ambigo, dubito. Ἀμφισβητεῖν περὶ τῶν λόγων, τῶν φαινομένων, [illegible] ἀλλήλοις, secum lis, [illegible] πρὸς ἀλλήλους.
Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, controversia, res de qua disceptatur, (2) quæstio, (3) dubitatio. Ab ἀμφισβητέω.
Ἀμφισβητήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, controversus, dubius. Ab eod.
Ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, disceptatio, contentio, (2) dubitatio; (3) actionis quoddam genus.
Ἀμφισβητικὸς, ἡ, ὸν, contentiosus, contentionibus deditus. Ab eod.
Ἀμφίσγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, diverso semine genitus. Ex ἀμφὶ, & γόνος, generatio.
Ἀμφισμαινα, ης, ἡ, serpentis genus, idem quod ἀμφισβαινα, R.
Ἀμφίσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumcirca umbram habens. Ex ἀμφ., & σκιά, umbra.
Ἀμφίσκω, induo, induo. Ab ἀμφιέννυμι.
Ἀμφίκωμοι, qui circum, [illegible] pagos inhabitant. Hesych. Ex ἀμφ., & κώμη, pagus.
Ἀμφίσταμαι, undique circumsisto. Οἱ δ' ἄρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ ἀμφέσταν δὴ, Iliad. 11, 732. Ex ἀμφ., & ἵσταμαι, sto.
Ἀμφίσταυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, bifurcatus, Gl. V.
Ἀμφιστειλάμενος, aor. 1. part. med. ab
Ἀμφιστέλλω, circumcirca amicio, vel orno; (2) circumcirca adstringo, cohibeo. Καὶ ἀμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα [illegible], Theocr. Id. 2, 74. Ex ἀμφ., & στέλλω.
Ἀμφιστεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, coronatus, redimitus (2) plenus, redundans; (3) sibi mutuo innexus. Ex ἀμφὶ, & στέφω, corono.

Ἀμφίστομ

Ἀμφίσμυλος, ου, ὁ ἡ ὀ, versipellis; (2) utrimque acutus. Gl. V. anceps. Ex ἀμφὶ, & σύμα, οι, *acies.*

Ἀμφισπόγγυλος, ος, ὁ ἡ ὀ, undiquaque rotundus.

Ἀμφισκοπὸς, ὁς, ὁ ἡ ὀ, undique conspicuus & patens. Ex ἀμφὶ, & ὤψ, *oculus.*

Ἀμφιτάλαντος, ος, ὁ ἡ ὀ, utrimque libratus. Ex ἀμφὶ, & τάλαντον, *libra.*

Ἀμφιτάμνω, seco, v. c. vomere agrum, &c. *Ern.*

Ἀμφιτάπης, ητος, ὁ, tapes utrimque villosus. Ex ἀμφὶ, & τάπης, *tapes.*

Ἀμφιτάπις, ιδος, idem & ex iisdem.

Ἀμφιτάπητος, ος, idem; (2) ὁ ἡ ὀ, tapetibus circumdatus. Ex iisd

Ἀμφιτμήξας, aor. 1. part. pass. ab. ἀμφιτέτμω.

Ἀμφιτρόμης, ὲς, exterritus. Ex τρόμος, *timor.*

Ἀμφιτίνω, circum ex endo.

Ἀμφιτοιχὴς, ὁ ἡ ὀ, mœnia circumdans, obsidens.

Ἀμφιτόμνω, circumcido. Ex ἀμφὶ, & τέμνω.

Ἀμφιτίθημι, *circumpono*, 2. sing. præs. imperat. act verbi inus. ἀμφιτίθεμι, pro

Ἀμφιτίθημι, circumpono; (2) involvo, velo. Ἀμφιθεὶς κάρι σείπλοις, *Eur. Hec.* 434. Δι πότ' Ὀδυσσῆι πόκασεν κάρι ἀμφιτιθέμεν. *Il.* 10, 271

Ἀμφιτιμήσαι, fut. αξω, utrimque quatio.

Ἀμφοτμὸς, ὴ, ὁ ἡ ὀ, utrimque scindens, anceps, (2) circumcisus, undiquaque amputatus. Ex ἀμφὶ, & τέμνω, *seco.*

Ἀμφιτορνὸς, ὴ, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisd.

Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Amphitrite, conjux Neptuni; (2) mare. Ex ἀμφὶ, & τρίζω, *sono.*

Ἀμφιτρομέω, ῶ, fut. ήσω, tremo ab omni parte. Ex ἀμφὶ, & τρομέω, *tremo.*

Ἀμφιτρυπὴς, ὶδος, ὁ ἡ ὀ, undique attritus. Ex ἀμφὶ, & τρύω, *tero.*

Ἀμφιτρυχὴς, ὶδος, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisd.

Ἀμφιφανὴς, ὶδος, ὴς, ὁ ἡ ὀ, plenam ubique lucem habens. Ex ἀμφὶ, & φάος, *lucco.*

Ἀμφιφαλὴς, ὴς, ὁ ἡ ὀ, circumcirca ornatus clypei seu cuncolis. Ex ἀμφὶ, & φαλὸς.

Ἀμφιφαὴς, id. quod ἀμφιφανὴς, de astris, est stella mane et vesperi conspicua.

Ἀμφιφάω, ῶ, circumcirca luceo, colluceo igni, seu facibus accensis.

Ἀμφιφλὲξ, ὸγος, ὁ ἡ ὀ, dubiæ & ancipitis flammæ. Ex ἀμφὶ, & φλὲξ, *flamma.*

Ἀμφιφορὰς, ἄος, ὁ, amphora, ſ, vas utrimque auriculas habens, quibus gestari potest. Ex ἀμφὶ, & φέρω, *fero.*

Ἀμφιφύω, ῶ, ἡ, idem quod ἄμφαυξις.

Ἀμφιχάνω, ἥντος, ὁ, placentæ genus, quæ in ædem Munychiæ Dianæ ferebatur, facibus ardentibus circumcirca adfixis. Ab ἀμφιχάω.

Ἀμφιχάνω, inhio; (2) absorbeo, devoro. Ex ἀμφὶ & χάω, *hio.*

Ἀμφίχαντος, ὁ ἡ ὀ, utrimque comatus.

Ἀμφιχαλκιδόρος, ὁ ἡ ὀ, æreus, æra ornatus. Vox comica ap. *Aristoph.* Ex ἀμφὶ, χάλκος, & φαλαρὰ, *phalera.*

Ἀμφιχάω, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro ἀμφιχεῦσαι, a verbo seq.

Ἀμφιχέω, ῶ, circumfundo, fundo, seu spargo circa. Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέῃ Ἀφροδίτη, *Hesiod. Ερ.* 65.

Ἀμφιχορεύω, f. εύσω, circum choreas ago.

Ἀμφιχρὼς, *contr.* ἀμφίχρως, ως, ὁ ἡ ὀ, undiquaque coloratus; (2) bicolor. Ex ἀμφὶ, & χρὼς, *color.*

Ἀμφίχρυσος, ον, inauratus.

Ἀμφιχυθεῖσα, *circumfusa*, a 1. part. pass. f. g. verbi ἀμφιχύω.

Ἀμφίχυτος, ὁ ἡ ὀ, circumfusus; (2) tertia adgesta utrimque munitus. A seq.

Ἀμφιχέω, idem quod ἀμφιχύω

Ἀμφιχυλὸς, ὴ, ὁ ἡ ὀ, utroque pede claudus. Ex ἀμφὶ, & χωλὸς, *claudus.*

Ἀμφοδάρχης, ου, ὁ, magister pagi, *Pb.* Ex ἀμφόδου, & ἄρχω, *impero.*

Ἀμφόδιον, ου, τὸ, parvus vicus, parva platea; ἀμφόδια, compitalia, *Pb. Dim.* ab

Ἄμφοδον, ου, τὸ, via urbis, platea, vicus; compitum, *Pb.* Ab

Ἀμφοδὸς, ου, ὁ ἡ ὀ, bivium, vicus; (2) circuitus. Ex ἀμφὶ, & ὁδὸς, *via.*

Ἀμφόδους, οντος, ὁ ἡ ὀ, utrimque dentatus, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, vel ἄμφω, & ὀδὼς, *dens.*

Ἀμφοῖν, gen. vel dat. dual. ab ἄμφω.

Ἀμφόνιον, *per cædem*, *Poët.* pro ἀνα φόνον.

Ἀμφορεαφόρος, ου, ὁ ἡ ὀ, amphoræ gerulus, qui amphoras bajulat mercede conductus; (2) mercenarius. Ex ἀμφορεὺς, & φέρω, *fero.*

Ἀμφορεὺς, ῆος, ὁ, idem quod ἀμφιφορεύς.

Ἀμφορίδιον, ου, τὸ, amphorula, vasculum testaceum vinarium, *Dim.*

Ἀμφοτεράκις, *Adv.* utroque modo. Ab ἀμφότερος. Unde

Ἀμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo; (2) utrimque cingo, vel attingo.

Ἀμφοτερόγλωσσος, vel ωττος, ου, ὁ ἡ ὀ, in utramque partem disputans; (2) callidus, acutus in disputando. Ex ἀμφότερος, & γλῶσσα.

Ἀμφοτεροδέξιος, ου, ὁ ἡ ὀ, ambidexter, qui sinistra pro dextra utitur, & hanc illa debiliorem habet; item ad utrumque paratus.

Ἀμφοτερόπλους, *contr.* ἀμφοτερόπλους, ου, ὁ ἡ ὀ, qui ab utraque parte navigari potest. Ex ἀμφότερος, & πλόος, *navigatio.*

Ἀμφότερος, ᾱ, ον, uterque; ἀμφότεροι, ambo. Ab ἄμφω. Hinc

Ἀμφοτέρωθεν, *Adv.* utrimque.

Ἀμφοτέρωθι, *Adv.* utrobique. Ab eodem.

Ἀμφοτέρως, *Adv.* utroque modo. Ab eodem.

Ἀμφοτίρωσε, *Adv.* utroque, in utramque partem. Ab eod.

Ἀμφοῦς, *Adv.* in terram, humi. Ex ἀμφὶ, & οὖλος, *solum, humus.*

Ἀμφράσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med. *Poët.* pro ἀνεφράσαιτο, a verbo ἀναφράζω.

Ἀμφυλάω, ῶ, circumlatro, undique oblatro.

Ἀμφύω, fut. σω, undique adnascor, vel adhæreo Ab ἀμφὶ, & φύω, *nascor.*

Ἄμφω, οἱ, αἱ, τὰ, ambo, ambæ, *Gen.* & *Dat.* ἀμφοῖν, *Accus.* ἄμφω.

Ἀμφωίολα, ων, τὰ, vaticinia ex inspectione viscerum. Ex ἀμφὶ, & ὀΐολος, *verus.*

Ἀμφωίολος, missile. Ab ἄμφω, & ὠλὴ.

Ἀμφώδων, οντος, ὁ ἡ ὀ, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, & ὀδὼς, *dens.*

Ἀμφώης, ὠος, ὁ ἡ ὀ, utrimque aures habens; (2) utrimque ansatus. Ex ἀμφὶ, & οὖς, ὠτὸς, *auris.*

Ἀμφωλένιον, τὸ, armilla. Ex ἀμφὶ, & ὠλένη, *ulna.*

Ἀμφωμοσία, ας, ἡ, juramenti utrimque præstatio, quum utraque litigantium pars jurat. Ex ἄμφω, & ὄμνυμι, *juro.*

Ἄμφωτες, ιδος, ὰ, poculi genus, utrimque ansas habens. Ex ἀμφὶ, & οὖς, *auris.*

Ἀμφωτὶς, ιδος, ἡ, idem; (2) tegmen, vel munimentum auris; (2) auris, seu ansa vasis. Ex iisd.

Ἄμφωτος, ος, ὁ ἡ ὀ, utrimque auritus, binas aures habens; (2) utrimque ansatus.

Ἀμωμήτως, *Adv.* inculpate, irreprehensibiliter. Ab ἀμώμητος, ος, ὁ ἡ ὀ, inculpatus, irreprehensibilis. Ex α priv. & μωμάομαι, *culpo.*

Ἄμωμι, ιδος, ἡ, herba quædam amomo similis. Ab ἄμωμον.

Ἀμωμίτης, ου, ὁ, amomum similitudine aliqua referens. Ab eod.

ΑΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, amomum, nomen fructicis.

Ἄμωμος, ος, ὁ ἡ ὀ, maculæ expers, irreprehensibilis. *Ph.* immaculatus. Ex α priv. & μῶμος, *dedecus, probrum.*

Ἄμωνται, 3. pl. præs. ind. pass. *contr.* pro ἀμάονται, a verbo ἀμάω, *meto.*

Ἀμῶς, ᾶτας, 2. sing. præs. opt. act. *contr.* pro ἀμάοις, a verbo eod.

Ἀμῶς, quadammodo. Ex ἄμα, *una.*

Ἀμωσγέπως, *Adv.* quadammodo, quovis modo, aliquo pacto; omnino; utcunque. *Plut. in Pericle.* Ex ἀμὸς, γε, & πως.

ΑΜΨΑ, ης, ἡ, cadunæa.

ΑΝ, Conjunctio potentialis, cum Optat. & Conjunctivo, Imperfecto & Aoristis Indicativi addit vim Optativi & Conjunctivi; (2) Conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, q. v.

ΑΝΑ, Præpos. per, re- P. sus- Gl. V. *apud Poëtas*, super, in, cum; ἀνὰ μίαν, vicissim, alternis, *Pb.* ἀνὰ πέντε, quini, *Phil.*

Ἀνὰ, *surrexit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *per Apocopen.* pro ἀνέστη, quod *Ionice* dicitur ἀνίστη, a verbo ἀνίστημι, *surgere facio.* Ἀνὰ pro ἀνάστηθι, surge, *Hom. Il.* 6, 331. 9, 247. *Eurip. Troad.* 98.

Ἀναβᾶ, *ascende*, 2. sing. aor. 2. imperat. act. per *Apocopen*, pro ἀναβάθι, sive ἀναβαῖθι, a verbo ἀναβαίνω, *ascendo.*

Ἀναβάδην, *Adv.* pedibus in altum extensis, seu exporrectis. Ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαδὸν, *Adv.* scansim. Ab eod.

Ἀναβαθμικὸς, ὴ, όν, gradualis, gradatim factus. Et

Ἀναβαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus scalæ. Ab

Ἀναβαθμὸς, οῦ, ὁ, adscensus; (2) gradus scalæ; (3) sedile; (4) reditus Judæorum ex captivitate Babylonica. Ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάθρα, τὰ, ὰ, scalæ navis. Ab eodem.

Ἀναβάθρον, ου, τὸ, scala; (2) pulpitum; (3) subsellium. Ab eod.

Ἀναβαίνω, fut. ἀναβήσομαι, p. ἀναβέβηκα, adscendo, conscendo; (2) emergo; (3) succresco; ἀνάβα, adscende, Gl. V. pro ἀνάβαθι, ἀναβηθι, quasi ab ἀναβαμαι, Ἀναβαίνειν δοὶ ἐ ἵππον, τὸν δίφρον, εἰς τὸ ὄρος, εἰς ἐκκλησίαν. Καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, Marc. 4. 7. Ex ἀνὰ, & βαίνω, *gradior, incedo*, &c.

Ἀναβακχεύω, valde bacchor.

Ἀναβάλλεσθαι, *differri*, præs. inf. pass. verbi

Ἀναβάλλω, rejicio, retardo, remoror; resupino, Gl. V. protraho, Gl. V. ἀναβάλλομαι, differo, procrastino, *Pb.* (2) præludo, Gl. V. ἀναβαλλίζω, præfari, Gl. V. Ἀναβάλλειν τινὰ ὅπλ ἐ ἵππον, sustollere; τινὰ remorari; κρήνη λιλικὸν ὕδωρ ἀναβάλλει, *Callim.* Ἀναβαλλέσθω τὸν δίκην, μάχας (3) induo me vel mihi; (4) incipio canere; (5) cano.

Ἀναβάντες, *ascendentes*, nom. pl. masc. ντος. 2. part. act. verbi ἀναβαίνω.

Ἀναβαπτίζω, rebaptizo, baptismum iterio. Hinc

Ἀναβάπτισις, εως, ἡ, iteratio baptismi, *Suic.*

Ἀναβάπτισμα, ατος, τὸ, idem & ab eodem. Ἀναβαπτισμὸς, idem & ab eodem, *Suic.*

Ἀναβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qs. d. rebaptizator, qui baptismum iterat. Ab eod.

Ἀναβᾶς, nom. s. a. 2. verbi ἀναβαίνω.

Ἀναβάσιμος, ος, ὁ ἡ ὀ, ubi ascendere possumus. Ab ἀναβαίνω.

Ἀναβασις, εως, ἡ, adscensio, adscensus; (2) clivus; (3) augmentum. Ab eod.

Ἀναβασμὸς, οῦ, ὁ, adscensus. Ab eodem.

Ἀναβάσομαι, *conscendam*, 1. fut. 1. ind. med. Dor. pro ἀναβήσομαι, ab ἀναβαίνω.

Ἀναβασσάζω, fut. άσω, tollo in altum ad portandum. Ἐς ὕψος ἀναβασσάσας ἐ ἀντίπαλον, *Luc.* Ex ἀνὰ, & βασσάζω, *porto.*

Ἀναβάτης, ου, ὁ, quicquam conscendit, Gl. V. admissarius equus. Ab ἀναβαίνω.

Ἀναβατικὸς, ὴ, όν, proprie [illegible] di peritus, qui celeriter & facilè se in equum conficere potest.

Ἀναβατὸς, ὸς, ὁ, qui conscendi potest, scansilis. Ab eod.

Ἀναβεβήκειν, 3. sing. perf. ind. act. v. ejusd.

Ἀναβεβηκὼς, perf. part. act. v. ἀναβαίνω.

Ἀναβεβρυκὼς, *scaturit*, 3. sing. perf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀναβρύω, *scato.*

Ἀναβῆθι, 2. sing. a. 2. imp. act. v. ἀναβαίνω.

Ἀναβιόω, vel ἀναβιῶμι, tussio; (2) tussiendo exspuo; (3) exsereo; (4) rejicio.

Ἀναβιβάζω, fut. άσω, adscendere facio, impono, subduco, proveho, evehо, *Pb.* subrigo,

rigo. Ἀναζεύξειν ἐφ' ἅρμα, τὰς παῖδας καὶ ἵππους, εἰς τιμήν. Ὑπὲρ αὐτὸν ἅρμον ἀναζεύξεις τὸ γυναῖκα, extollis, *Luc.*

Ἀναζεσφάω, corrodo, exedo.

Ἀναζοΐσιν, *reviviscam*, 1. fing. præf. optat. act. *Att.* pro ἀναζοίμι, a verbo

Ἀναζοίω, ῶ, f. ώσω, reviviſco.

Ἀνάζωσις, εως, ἡ, reditus ad vitam, reviviſcentia, reſurrectio. Ab ἀναζώω.

Ἀναζωπύρωμα, reviviſco; (2) reviviſcere facio, vitæ reſtituo. Ab eod.

Ἀναζλασάνω, fut. ἀναζλασήσω, repullulo, regermino, renaſcor; (2) germino; (3) *adedo*, profero de terrâ. Ὅταν ἡ κοπὶς μὴ πρίτον ἔτος ἰοὺς ἀναζιζλάσηκε, *Theophr.* Ex ἀνὰ, & βλασάνω.

Ἀναζλαστία, idem. Hinc

Ἀναζλάστημα, ατος, τὸ, quod renaſcitur.

Ἀνάζλιμμα, ατος, τὸ, adjectus, intuitus in ſublime. A ſeq.

Ἀναζλίπω, f. ψω, oculos attollo; ſuſpicio, Gl. V. (2) viſum recipio; (3) intueor, conſpicio. Ἀναζλέπειν εἰς τὸ ὑμενόν, εἰς τινα, πρός τινα. Ἀνέζλεψεν πρὸς αὐτὸν γοργόν, ὥσπερ οἱ λέοντες, ſæve, *Dion.*

Ἀναζλιψάσαι, nom. pl. part. a. 1. act. f. g.

Ἀνάζλιψις, εως, ἡ, viſus recuperatio. Ab ἀναζλέπω.

Ἀναζλινδόν, *Adv.* amictim, in modum amiculi. Ab ἀναζάλλω. Unde

Ἀναζόλασις, εως, ἡ, procraſtinatio, dilatio.

Ἀναζολτικῶς, tardè, cunctanter.

Ἀναζολίζω, fut. ύσω, ſcaturio; ſcateo, ebullio, redundo, Gl. V. Φλόγες ἐκ γῆς ἀναζολύσασαι, *Ariſtot.* Ex ἀνὰ, & βολίζω.

Ἀνάζολυσις, εως, ἡ, ſcaturigo. Ab ἀναζολίζω.

Ἀναζοάω, ῶ, f. ήσομαι, exclamo.

Ἀναζόημαι, acr. 1. part. act. n. g.

Ἀναζόησις, ἡ, exclamatio.

Ἀναζοθρόω, effodio, effodiendo egero, *Heſ.*

Ἀ ναζολάδην, idem quod ἀναζλιπτικῶς.

Ἀναζόλασιν, τὸ, amictus, *Ph.* amiculum. Ex ἀνὰ, & βάλλω.

Ἀναζολίς, ίδος, ὁ, id, in quod impoſito pede aſcendimus equum, ſtapes, ſtapeda; (2) homo, cujus miniſterio utimur ad hoc ipſum, qui alios in equum levat. Ph. ſtrator. Ab eod.

Ἀναζολή, ῆς, ἡ, egeſtio; (2) terra egeſta; (3) cunctatio, dilatio; (4) amictus; (5) proœmium carminis. Ab eod.

Ἀναζολικῶς, per dilationem, cunctanter.

Ἀναζοχερύζω, f. ύσω, exclamo.

Ἀναζρίζω, fut. άσω, fervefacio, bullire facio. Gl. V. bullio; fervendo ejicio, de mari, v. c. ſpumam. Hinc

Ἀναζρασις, εως, ἡ, æſtuatio, ebullitio.

Ἀναζρήσω, vel πλω, idem quod ἀναζρίζω.

Ἀνάζωκτος, ὁ, ἡ, fervefactus, elixus.

Ἀναξ ίχω, f. ξω, madefacio.

Ἀναξέξειμι, *reſuscitem*, 1. ſing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἀναζρίξειμι, ab

Ἀναζρίχω, f. ξω, reſorbeo. Ἀλλ' ὅτ' ἀναζρίξῃσι θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ, *Odyſſ.* 12, 240. Ex ἀνὰ, & βρόχω, *forbeo.*

Ἀναζρυάζω, vocifero, exclamo. Ex βρυαζὰ, *lætor, præ lætitia exclamo.*

Ἀναζρυχάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, infremo, fremitus, ſeu rugitus edo; (2) cum fremitu & rugitu defleo.

Ἀναζρύχω, fut. ξω, ſcaturio, ſubſilio. Οὐθ' ὅσα ἀναβέβρυχεν ὕδωρ, *Il.* 17, 54.

Ἀναζρύω, f. ύσω, idem. Ex ἀνὰ, & ζρύω.

[illegible] undique corroſus, a, 1. part. pall. [illegible] ἀναζράσκω.

Ἀναζρασις, εως, ἡ, corroſio, exeſio. Ab

Ἀναζιάσκω, f. άσω, corrodo, exedo.

Ἀναζρατικὸς, ἡ, όν, corroſivus, exedendi, corredendi vim habens. Ab eodem.

Ἀναζαλαία, ἡ, glebarum everſio per arationem. Ab ἀνὰ, & βάλαξ, *gleba.*

ΑΝΑΓΑΛΛΙΣ, ίδος, ἡ, *Doſcor.* 2, 209. anagallis, *Plin.* 25. §. 92. c. 13. morſus gallinæ, herba. *Angl.* **Brook Lime, Pimpernel.**

Ἀναγαργαρίζω, fut. ίσω, gargarizo, fauces colluo. Ex ἀνὰ, & γαργαρίζω.

Ἀναγαργάρισμα, ſc. φάρμακον, medicamentum, quo fauces colluuntur in angina.

Ἀναγεῖλαι, a. 1. inf. act.

Ἀναγεῖλεν, 2. ſing. a. 2. imp. act.

Ἀναγείλει, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi

Ἀναγείλω, f. λῶ, renuncio, nuncio, expono, narro. Ἀναγεῖλαι τινί τι, φέρειν τίνος. Ἀνηγείλθη τοῦτο αὐτός, ipſum cecidiſſe, *Plut.* Ex ἀνὰ, & ἀγγέλλω.

Ἀνάγελος, ος, ὁ, ἡ, nuncio carens, cujus ne nuncius quidem relictus eſt. Ex α priv. & ἄγγελος, *nuncius.*

Ἀναγείδω, narrare, præſ. inf. med. *Dor.* & *contr.* pro ἀνηγείδῃ, a verbo ἀνηγέομαι.

Ἀναγελάω, ῶ, f. άσω, rideo.

Ἀναγεννάω, ῶ, f. ήσω, regenero. Ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν, 1 *Pet.* 1, 3.

Ἀναγέννησις, εως, ἡ, regeneratio; (2) baptiſmus; (3) reſurrectio. Ab ἀναγεννάω.

Ἀναγεύω, f. εύσω, guſtare facio, guſtandum præbeo. Ex ἀνὰ, & γεύω, *guſto.*

Ἀναγὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἐι, impurus. Ex α priv. & ἁγὸς, *veneratio.*

Ἀναγινώσκω, f. ἀναγνώσομαι, p. ἀνέγνωκα, agnoſco; recognoſco, Gl. V. (2) lego; (3) impello, induco; ἀνέγνων, legi, a. 2. Ἀναγνώσκειν βίβλους, τὰ γράμματα. Ἀπ' ἐκείνου μετεζελίσσθη, a ſententia revocare; ἀναγνωσθεὶς χρήμασι, corruptus. *Herodot.*

Ἀναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, adigo; (2) urgeo, vexo. Ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, *Marc.* 6, 45. Ab ἀνάγκη.

Ἀναγκεία, ας, ἡ, neceſſitas, *Ion.* pro ἀνάγκη.

Ἀναγκαῖον, ου, τὸ, neceſſarium, neceſſitas. Ab

Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, vel ἀναγκαῖος, ος, ὁ, ἡ, ον, neceſſarius, neceſſario eveniens; (2) neceſſarius, cujus uſus eſt neceſſarius; (3) neceſſarius, neceſſitudine conjunctus. Ab ἀνάγκη. Hinc

Ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, propinquitas generis; (2) amicitia.

Ἀναγκαιοφαγέω, v. ἀναγκοφ.

Ἀναγκαίως, *Adv.* neceſſario. Θανεῖν ἀναγκαίως ἔχει, *Eurip. Herc. Fur.* 502. mori neceſſe eſt.

Ἀνάγκασον, 2. ſing. aor. 1. imp. act. verbi ἀναγκάζω *compello.*

Ἀναγκαστήριος, ος, ὁ, ἡ, qui cogit, qui neceſſitatem imponit. Ab ἀναγκάζω.

Ἀναγκαστικὸς, ἡ, όν, idem & ab eod.

Ἀναγκαστὸς, ἡ, όν, coactus, non voluntarius.

Ἀναγκαστῶς, *Adv.* coacte.

ΑΝΑΓΚΗ, ης, ἡ, neceſſitas; (2) rerum difficultates; (3) quidquid animum quodammodo cogit; (4) tormentum, quæſtio; (5) miſeriæ & torumentis aliiſque vexationibus; (6) quivis caſus adverſus.

Ἀναγκοσιτέω, idem quod ἀναγκοφαγέω; (2) invitus aliquem alo. *Gates* ap. Ath.

Ἀναγκόσιτος, idem quod ἀναγκοφαγος; (2) qui invitus aliquem alit.

Ἀναγκοτροφία, ῶ, f. ήσω, ingratis veſcor; (2) neceſſitate coactus me nutrio. Ex ἀνάγκη, & τρέφω, *nutrio.*

Ἀναγκοφαγία, ας, ἡ, comedendi neceſſitas; (2) victus athleticus. Ab

Ἀναγκοφάγος, ος, ὁ, ἡ, qui victu athletico utitur. Ex ἀνάγκη, & φάγος, *edax.*

Ἀναγκοφόρος, ος, ὁ, ἡ, neceſſitate coactus perfero. Ex ἀνάγκη, & φέρω, *fero.*

Ἀναγκύλος, ος, ὁ, ἡ, obliquus.

Ἀναγλυκαίνω, iterum dulce reddo.

Ἀναγλυκαίνεσθαι, *dulcedinem capere*, 3. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi præc

Ἀνάγλυφος, ος, ὁ, ἡ, lucrgus, cælatus, ſculpturis cælaturiſque aſper.

Ἀνάγλυφη, ἡ, cælatura, ſignum cælatum.

Ἀνάγλυφος, ος, ὁ, ἡ, idem. Ab

Ἀνάγλυφω, futur. ψω, ſculpo.

Ἀναγνάμπτω, fut. ψω, flecto, reflecto, curvo, incurvo; (2) ſolvo, diſſolvo, Il. 3, 348.

Ἀναγνοία, ας, ἡ, ſcelus. Ab ἀναγνός.

Ἀναγνόντες, *qui agnoverunt*, nom. pl. part. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω, *agnoſco.*

Ἀναγνος, ος, ὁ, ἡ, ον, impurus; (2) ſceleſtus; (3) impudicus. Ex α priv. & ἁγνὸς, *purus.*

Ἀναγνωρίζω, fut. ίσω, recognoſco, agnoſco. Ἀνεγνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, Act. 7, 13. Ex ἀνὰ, & γνωρίζω, *cognoſco.*

Ἀναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio rei vel perſonæ, ante non notæ.

Ἀναγνωρισμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) ſpecimen, documentum. Ab eodem.

Ἀναγνώρισμα, ατος, τὸ, id ex quo aliquid agnoſcitur.

Ἀναγνωστέον, lectuio, Gl. V. Ab ἀναγινώσκω.

Ἀνάγνωσις, εως, ἡ, agnitio; (2) recognitio; (3) lectio; ipſa legendi actio; (4) perſuaſio. Ab eod.

Ἀνάγνωσμα, ατος, τὸ, agnitio; (2) lectio, quæ legitur, recitatio. Ab eod.

Ἀναγνωστήριον, ου, τὸ, lectorium, locus in quo legitur. Ab eod.

Ἀναγνώστης, ου, ὁ, lector, cujus munus eſt legere alicui. Ab eod.

Ἀναγνωστικὸς, ἡ, όν, ad legendum aptus.

Ἄναγον, *reducebant*, 3. pl. imperfect. act. *Ion.* pro ἄνηγον, a verbo ἀνάγω, *reduco.*

Ἀναγοδὸν, *in forum*, pro ἀνὰ ἀγοράν.

Ἀναγόρδασις, εως, ἡ, prædicatio, proclamatio; (2) renuntiatio, declaratio. Ph. nuncupatio, recitatio. Ab

Ἀναγορδεύω, fut. εύσω, publice pronuncio, proclamo, per præconem declaro, denuncio, prædico; (2) ſaluto, declaro, renuncio, ut conſulem, imperatorem. Ἀναγορδεύειν ἐν τῷ θεάτρῳ τινὰ αὐτοκράτορα. Νικᾶν ἀναγορδεύεσθαι, vicille, Dem. Σιδασόν τε ἀναγορδεύειν, καὶ πατέρα καλεῖν, Herod. Ex ανα, & ἀγορδεύω, *concionor, dico.*

Ἀνάγραμμα, ατος, τὸ, literarum trajectio & tranſpoſitio, qua vocabuli alicujus literis trajectis fit alia (& diverſum ſignificans) vox, ut ἀρετὴ, ἐρατὴ, μοῦδος, Σωμὶς, &c. Ex ἀνὰ, & γράμμα, *litera.* Unde

Ἀναγραμματίζω, f. ίσω, tranſpoſitis literis effero & dico. Hinc

Ἀναγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀνάγραμμα.

Ἀναγραπτος, ος, ὁ, ἡ, perſcriptus, literis proditus; (2) in acta relatus. Ab ἀναγράφω. Unde

Ἀναγραφεὺς, έως, ὁ, perſcriptor, ſcriba.

Ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptio; (2) commentarius, breviarium, deſcriptio, enumeratio; (3) perſcripta, acta. Gl. V. titulus. Ab

Ἀναγράφω, fut. ψω, ſcribo, conſcribo, perſcribo, literis mando; (2) proſcribo, propono, (3) perſcribo, in acta refero; (4) inſcribo; (5) adſcribo, (6) pingo; (7) colores addo imaginibus delineatis. Ἀναγράφειν εἰς κατάλογον, τινὰ ἐν τοῖς φίλοις, εἰς τὸ τοῖχον, τὰ ὑποτυπώδεια. Νόμοι μιγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι, Luc.

Ἀναγρεύομαι, venor.

Ἀναγρία, ας, ἡ, tempus non venandi. Ex α priv. & ἄγρα, *venatio.*

Ἀναγρύζω, f. ύξω, grunnio; (2) hiſco, mutio. Ex ἀνὰ, & γρύζω, *grunnio, hiſco.*

Ἀναγυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo.

ΑΝΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, vel ἀναγυρος, ου, ὁ, vel ἡ, anagyris, vel anagyrus, frutex.

Ἀνάγω, fut. ἀνάξω, tollo, evcho; (2) reduco, refero; (3) refero, differo; (4) redhibeo; (5) offero; (6) abduco; (7) ejecto, reſutto; (8) evado; (9) educo, extraho, ejicio; (10) retrocedo; (11) inſtituo, educo, doceo; (12) indico ſceleris auctorem & in eum tendo; (13) acceptum fero, adſcribo; [illegible] idem quæ ſimplex ἄγω, ἀνήγαγον, aor. 2. [illegible] ἀνάχθεις, ſubductus, evectus, aor 1. part. paſſ. Ἀναγθεὶς τὰς ναῦς πρὸς τὸ ἰδμένη, pro pelagus deducere, κατάγειν, ad terram appellere; εἰς θεὰς, referre; εἰς τιμὰς, promovere; ὀπὴ ποδὸς, ἐξ ὀπίσω, retrocedere; τῷ βασιλεῖ τὰ ὦκει αὐτῷ, narrare. Ἀναγθεὶς ὑπὸ

φέρω, solvi, ναυὶ ἐς τόπον. Κυπὶ δ' ἀνὴρ ὄμμα, κανάγει κάρη, Soph. Phil. 868.

'Ανάγκασις, ἴας, ὁ, quod adligatur alicui rei, quasi ad eam sustollendam. Ab ἀνάγκη.

'Αναγωγή, ῆς, ἡ, subductio, subvectio, elatio; (2) exitus e portu; (3) reductio, relatio; (4) rejectio, remissio; (5) redhibitio; (6) institutio, disciplina. Ab eodem.

'Αναγώγια, τά, festum in honorem Veneris, quo die e Sicilia in Africam abire (ἀνάγεσθαι) creditur.

'Αναγωγία, ας, ἡ, defectus disciplinæ, mala institutio; *fig.* vita dissoluta, animus indomitus. Ex α priv. & ἀγωγή.

'Αναγωγικός, ἡ, όν, subvectivus, subvectivius; (2) mysticus, qui à sensibus subvehit ad intellectualia; (3) sensus remotissimos & abstractissimos exquirens. Ab ἀνάγω.

'Αναγωγικῶς, *Adv.* mystice.

'Αναγωγός, ὁ, ἡ, ὸν, in sublime evehens in theol. mystica. (2) vim alliciendi, attollendi habens.

'Ανάγωγος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, qui institutus non est; (2) contumax, intractabilis; (3) intemperans, petulans; (4) indoctus, imperitus; (5) ineptus. Ex α priv. & ἀγωγή.

'Αναγώγως, *Adv.* contumaciter; (2) petulanter, injuriose, contumeliosè; (3) imperite, inscitè; (4) ineptè; (5) citra inductionem & certum nexum.

'Αναγώνιστος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, qui non certat, qui certamen non experitur; (2) iners. Ex α priv. & ἀγών, *certamen*.

'Αναδάζομαι, fut. άσομαι, & act. ἀναδάζω, divido. 'Αναδασάμενος τῷ χάρτῃ, *Plut.*

'Αναδαίομαι, divido.

'Αναδειστέον, perspicuè, apud Aristoph.

'Αναδάκνω, f. δήξω, remordeo; (2) mordeo.

'Αναδάσασθαι, a. 1. ind. med. ἀναδάζομαι.

'Αναδέρκης, ες, idem qui ἀδερκής. Fun.

'Αναδασμός, οῦ, ὁ, divisio. Ab ἀναδατέομαι.

'Ανάδασος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, divisus, distributus; (2) virium æqua portione divisus; (3) refectus. Ab eod.

'Αναδάσσως, inequaliter, nulla portione.

'Αναδέδρομα, *genuinus*, 1. sing. perfect. ind. med. verbi ἀνατρέχω pro ἀναδέδρομα.

'Αναδέδραμμαι, *fugam capimus*, 1. plur. perf. ind. med. *for Syrac.* pro ἀναδεδράμαμεν.

'Αναδείγματα, τά, figilla, seu imagunculæ, quæ in tragicis scenis offeruntur; (2) lora seu habenæ circa æquorum colla. Ab

'Αναδεικνύω, vel ἀναδεικνύω, f. δείξω, de manibio, edendo, (2) designo, creo; (3) edo; (4) dico, confiteor; (5) instituo, constituo, (6) pando. *de prior.* Ὅπαντιν ἀναδείξει, ἑαυτὸν ἱερὰν ἀναδεχθὴν Κυπρίᾳ τῇ σώσασα τὰς φίλας τινί. Μετὰ ἡ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα, Luc. 10, 1.

'Αναδείξαι, *ἀναδεῖξαι*, a. 1 inf. act. Hinc

'Ανάδειξις, εως, ἡ, demonstratio; (2) designatio, creatio; (3) dedicatio, consecratio de qua etiam Scriptoribus Eccles. dicitur in Eucharistia.

'Αναδεῖπνια, ων, τά, postcœnia, mensa secunda, epulæ. Ex ἀνὰ, & δεῖπνον, *cœna*.

'Αναδέω δῶ, *ne pro*, præt. inf. med. *Ionice* pro ἀναδιχθῆναι, a verbo ἀναδιχόμαι.

'Ανάδεσμος, ος, ὁ, ἡ, fratre carens. Ex α priv. & ἀδελφός, *frater*.

'Αναδίδυμα, *additamentum*.

'Αναδρομάς, άδος, ἡ, vitis arbustiva, vitis arborem conscendens; labrusca, Ph. (2) locus vitibus consitus; (3) arbustum. Ex ἀνὰ, & δένδρον, *arbor*.

'Αναδρομίας οἶνος, ου, ὁ, scil. οἶνος, vinum ex vite arbusti. Ab ἀναδρομάς.

'Αναδενδρομαλόχη, ης, ἡ, althæa, ibiscus, ipecacuanha silvestris.

'Αναδῦναι, *ἀναδῦσαι*, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀναδῦσαι, a verbo ἀναδύνω, *ascendo*.

'Ανάδημα, fuspicio; (2) adspicio.

'Ανάδω, ω, fut. δώσω, exsorio; (2) nudo, levelo; (3) aperte dico, divitio, in aliud tempus rejicio. Ex ἀνὰ, & δέρω, *excorio*.

'Ανάδεσις, ἡ, religatio. Ab ἀναδέω. Hinc

'Αναδεσμέω, fut. ήσω, religo.

'Αναδεσμίς, idem:

'Αναδέσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, simile quidpiam diademati:

'Ανάδετος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, religatus, revinctus.

'Αναδεύω, f. εύσω, irrigo, imbuo, misceo, fubigo. 'Αναδεύω τοῖς ἤθεσι παιδῶν νόμους, Plut. Ex ἀνὰ, & δεύω, *irrigo*.

'Αναδέχομαι, fut. ξομαι, fuscipio, excipio; (2) fuscipio apud me, receptum apud me do; (3) recipio in me, polliceor sc. me præstiturum; (4) recipio in me sc. crimen, offero me crimini, agnosco rem perpetratam; (5) do pœnas; (6) exspecto patienter, sustineo; (7) promitto pro infante in baptismo, ago susceptorem. 'Αναδέχεσθαί τινα φιλοφρόνως, τινὰ δεῖ τῆς ὑστου, ἃ παῖδες ἀναδέχομαι ἤξειν, ἐφ ἑαυτοὺς τὰ δίκαια, τὰ ἔγκλημα· πλὴ τιμαρίαν, pœnas dare. Ex ἀνὰ, & δέχομαι.

'Αναδέω, ῶ, f. ήσω, religo, vincio; (2) redimio, corono. 'Αναδεῖν χρυσῷ στεφάνῳ, δάδας πρὸς ἕκαστον κέρας· εἰς θεὸν, referre. Λέγεις ἀναδεῖν τοὺς ἱκετῆρας, Aristoph. Plut. v. 588. Ex ἀνὰ, & δέω, *vincio*. Hinc

'Ανάδημα, ατος, τό, diadema, corona.

'Ανάδοσις, *religatio*, aor. 1. inf. act.

'Αναδρηβεῖς, *remissus*, a. 1. part. pass. verbi ἀναδάπτω, pro ἀναδύνω, *remitto*. Unde

'Ανάδηξις, εως, ἡ, morsus, morsio.

'Αναδιδάσκω, fut. δέξω, doceo, (2) meliora edoceo. Τὸ Θεῖον ἀναδιδάξον αὐτὸν, ὡς ἔχει, Anst. Fq. 153.

'Αναδίδωμι, fut. δώσω, reddo; (2) emitto, produco. 'Αναδιδόναι καρπὸν, ὁσμὴν, τὴν σίσιν, ἐτησιλόν· ψῆφον, permittere ut sententiam dicat. Ex ἀνὰ, & δικάζω.

'Αναδικία, ας, ἡ, lis, seu judicium de re, judicata quidem sed irrita. Ab

'Ανάδικος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, in jus retrahendus, prioris judicio irrito. Ex ἀνὰ, & δίκη, *jus. l.*

'Αναδινέω, ῶ, f. ήσω, in vortices, seu gyrum revolvo. Fx ἀνὰ, & δίνη, *vortex*.

'Αναδιπλασιάζω, fut. άσω, reduplico. Hinc

'Αναδιπλασιασμός, οῦ, ὁ, reduplicatio.

'Αναδιπλόω, ῶ, f. ώσω, reduplico.

'Αναδιπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio; (2) figura rhetorica. Ab ἀναδιπλόω.

'Αναδοθείς, aor. 1. part. pass. v. ἀναδίδωμι.

'Αναδοκιμάζω, fut. άσω, communico, confundo, proprie de illo in mortario. Ex ἀνὰ, & δοκιμάζω, *probatum*.

'Ανάδορα, ης, ἡ, detrectio cutis, excoriatio, nudatio. Ab ἀναδέρω, *excorio*.

'Αναδοσις, εως, ἡ, productio; (2) eruptio, quæ fursum vim. fit; (3) scaturigo, pullulatio; (4) distributio. Ab ἀναδίδωμι.

'Αναδοτικός, ἡ, όν, distributivus. Ab eod.

'Αναδοτός, ὸς, ὁ, ἡ, ὸν, reddendus. Ab eod.

'Ανάδω, *redde*, a. 1. 2. imp. med. *Att.* pro ἀνάδος, a verbo ἀναδίδωμι.

'Αναδούλωσις, εως, ἡ, revocatio, f. retractio in servitutem. Ex ἀνὰ, & δούλος, *in servitutem red.* ço.

'Αναδοχεύς, έως, ὁ, idem quod ἀναδόχος.

'Αναδοχή, ῆς, ἡ, receptio; (2) sponsio, remissio; (3) susceptio in baptismo. Ab ἀναδέχομαι.

'Αναδοχος, ος, ὁ, ἡ, receptor, receptum dans alicui; (2) repromissor, sponsor, fidejussor, Ph. præs, redhibitor, (3) susceptor in baptismo. Ab eodem.

'Αναδρομή, ῆς, ἡ, recursus; (2) elevatio in altum; (3) germinatio; (4) adscensio, adscensus. Ab ἀνατρέχω.

'Αναδραμεῖν, vel ἀναδρέμειν, f. ύσω, exsilio, emergo, prosilio; (2) orior; (3) retrocedo, pedem refero; (4) respuo, recuso, fugio, detrecto, (5) retracto. ἀναδύομαι, recuso. 'Ανέδυ πολλὰς ἄλες, Il. 1, 349. ἀνέδυσατο κῦμα θαλάσσης, emersit, Ib. 406 ἀναδύσεσθ' ἐπὶ σωμηγύρεις εἰς τόπους. Πολλὰ δ' ἐγὼ ἔπεσι, ἀναδύομαι, *Nem.* Ex ἀνὰ, & δύω, *ingredior*. Hinc

'Ανάδυσις, ἡ, emersio; (2) retrocessio; (3) fuga; (4) perfugium; (5) retractio pacti; (6) emersio in baptismo.

'Αναδών, vide ἀναδῦναι.

'Ανάεδρος, ος, ὁ, ἡ, dote carens, indotata. Ex α priv. & ἕδνα, *dos*.

'Αναείρω, tollo, elevo. Ex ἀνὰ, & αἴρω, *tollo*.

'Αἰόλπλα, *insane uta*, nom. plur. n. g. ab

'Ανάελπις, ος, ὁ, ἡ, insperatus. Ex α priv. & ἐλπίς, *inspiratus*.

'Αναιρτάζω, fut. άσω, tollo in altum. Ab ἀναείρω.

'Αναζάω, ῶ, fut. ήσω, revivisco, ad vitam redeo; (2) resipisco ab impiroba vita; (3) innovor. 'Ελθόντος δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀπέθανεν, Rom. 7, 9. Ex ἀνὰ, & ζάω.

'Αναζεύγνυμι, vel ἀναζεύγνύω, f. ὄξω, equum rursum jungo; (2) redeo; (3) moveo, sc. castra; (4) solvo; (5) reduco. 'Αναζεύγνυσι δια πόντου, εἰς τόπον, ἐκ οἴκου, ἐκ ἑαυτοῦ τὰς σκηνὰς, solvere; τὸν στρατὸν, abducere. Ex ἀνὰ, & ζεύγνυμι, *jungo*.

'Αναζεύξαι, aor. 1. inf. act.

'Αναζεύξις, εως, ἡ, castrorum motio; (2) redditus domum. Ab ἀναζεύγνυμι.

'Αναζέσμα, τος, τὸ, Ebullitio. Ab

'Αναζέω, ῶ, futur. ήσω, efferveo, ebullio; (2) fervefacio, & ad hæc ἀναζέσματα, fcaturies effundo. Ab ἀνὰ, & ζέω, *effervco*.

'Αναζητέω, ῶ, fut. ήσω, requiro; (2) inquiro. 'Αναζητεῖν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, Luc. 2. 44. Τὰ ὑπὸ γῆν κρύπτα ἀναζητᾶται, Plat. Hinc

'Αναζήτησις, ἡ, inquisitio.

'Ανάζυξις, εως, ἡ, mutatio castrorum.

'Αναζυγόω, ῶ, jugo exsolvo; (2) aperio, refero, pando. Ab ἀναζυγνυμι.

'Αναζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento.

'Αναζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, delineo, depingo.

'Αναζωγρέω, ῶ, fut. ήσω, in vitam revoco, exsuscito; (2) instauro.

'Αναζώννυω, vel ἀναζώννυμι, f. ζώσω succingo. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, 1 Pet. 1, 13.

'Αναζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, in vitam revoco.

'Αναζωέω, ῶ, f. ώσω, refocillo, recreo.

'Αναζωτικός, ἡ, όν, exfuscito, refuscito; (2) in vitam revoco; (3) renovo. 'Αναζωτικὸν πνεῦμα ἐν τρυφῇ τῷ ὄντι, Plut. τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, 2 Tim. 1, 6.

'Αναζωπύρησις, ἡ, refectio virium, potentiæ.

'Αναζωσάμενος, *qui succinxit*, aor. 1, part. med. verbi ἀναζώννυμι, pro ἀναζώσας.

'Αναζωτικός, ἡ, όν, refocillandi vim habens, Ab ἀναζωόω.

'Ανηθάλλω, ω, idem quod

'Ανηθάλλω, fut. αλῶ, repullulo, recrescimus; (2) vegetor, vigeo, vires reparo; (3) revirescere facio. Ἐγὼ Κύριος ἀνηθαλλον ξύλον ξηρὸν, *Ezek.* 17, 24.

'Ανθάλπω, f. ψω, refoveo, refocillo.

'Ανθαμβάω, ῶ, fut. ήσω, stuporem resumo, animum recipio. Ex ἀνὰ, & θαμβέω.

'Ανθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀνθαρσύνω.

'Ανθαρσύνω, f. υνῶ, idem quod ἀνθαρσέω.

'Ανθείλατο, *retulerim*, 1. sing. a. 2. opt. act. verb ἀνατίθημι, pro ἀνενέγκω, *referre*. Unde

'Ανάθεμα, ατος, τό, execratio; (2) finistra o, alienatio; (3) segregatio a communi usu ad usum sacrum; (4) homo exsecrabilis, homo sceleratus, ex quo desumatur. Ἴδωμεν ἀνάθεμα, *donum*.

'Ανεθεματίζω, f. ίσω, exsecror, dirum devoveo, anathema declaro. Πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων συνέφαγον, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς, Act. 23. 12. Ab ἀνάθεμα. Hinc

'Ανεθεματισμός, ὁ, ὁ, exsecratio, anathematismus.

'Ανεθέμην, *imprecatus*, a. 2. inf. act. *Ionice* pro ἀνεθέμενος, a verbo ἀνατίθημι, *imprecor*.

'Ανεθεσιακία, tenebricosa, caligatio.

'Ανάθεσις εως, ἡ, dictio consecratio; (2) dilatio, curatio, attributio h. e. cum aliquid aliquid velut culpam, tribuimus, ad aliquem

auctorem, ad causam referimus. *Ern.* Ab ἀναφέρω.

Ἀναθέω, ῶ, fut. ήσομαι, sursum curro; (2) recurro; (3) curito. Ex ἀνά, & θέω.

Ἀναθεωρία, ᾶς, attente contemplor, diligenter consideto. Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, Act. 17, 23. Hinc

Ἀναθεώρησις, εως, ἡ, diligens consideratio, contemplatio.

Ἀναθεωρισμὸς, ῦ, ὁ, recognitio. Ab eodem.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, idem quod ἀνάθεσις, Hes.

Ἀναθηλέω, ῶ, vireſco. A θαλλὸς, *virco.*

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, donarium Deo in templo ſuſpenſum; (2) perſona Deo conſecrata ac dicata; (3) ornamentum quodlibet. Ab ἀνατίθημι, *ſepono.*

Ἀναθήσουσι, *ſeponent*, 3. plur. f. 1. ind. act.

Ἀναθλίσκω, fut. ψω, elido; (2) exprimo.

Ἀναθλος, ου, ὁ ἡ ἡ, certaminibus inhabilis, imbecillis. Ex ἀνὰ, & ἆθλος, *certamen.*

Ἀναθολόω, ῶ, fut. ώσω, perturbo, infuſco.

Ἀναθόλωσις, εως, ἡ, perturbatio, confuſio, permixtio, obſcuratio. Ab ἀναθολόω.

Ἀναθορὰ, ᾶς, exſilio; (2) proſilio; (3) reſilio. Ἀναθορεῖν τῶ σκιμποδος, ἐκ τ εἰσόδος. Ἀναθορῶντες ἴφυγον, Syneſ.

Ἀναθορύω, irruo, *Ern.*

Ἀναθορυβία, ᾶς, tumultuor; (2) rebello.

Ἀνάθρεμμα, ατος, τὸ, alumnus, omne quod nutritur, alitur, educatur. Ex ἀνὰ, & θρέμμα, *quod alitur.*

Ἀνάθρεπτος, ὁ ἡ ἡ, alumnus. Ab ἀνατρέφω.

Ἀνάθρεψις, εως, ἡ, reſtauratio, reparatio, refectio. Ab eod.

Ἀναθρέω, ῶ, f. ήσω, perſpicio, attente conſidero. Ex ἀ intenſ. & αἰθρέω, *video.*

Ἀναθρώσκω, f. θρώσω, exſilio, ſaltu conſcendo; reſulto, Gl. V. Ἆψι τ' ἀναθρώσκων αὐτοῦ, Il. 13, 140.

Ἀναθύω, ῶ, macto, ſacrificio. Ex ἀνὰ, & θύω, *macto.*

Ἀναθυμιάζω, futur. άσω, vaporo, ſuffio, exhalare facio. Gl. V. exhalo:

Ἀναθυμίαμα, ατος, τὸ, ſuffitus, ſuffimen, vapor; (2) reſpiratio. Ab

Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, idem quod ἀναθυμίαμα. Ἀναθυμιάσεις ἐκ τ θαλάσσης, ὑπὸ θερμότητος.

Ἀνάθυρμα, ατος, τὸ, luſus, ludus, ludicrum; (2) id, quo quis ludit. Ex ἀνὰ, & ἄθυρμα, *luſus.*

Ἀνάθυσις, εως, ἡ, immolatio.

Ἀναθύω, f. ύσω, opus intermiſſum reſumo; (2) exſultim ludo, laſcivio.

Ἀναθώυσσω, vociferor, exclamo.

Ἀναίδεια, ας, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναιδὴς.

Ἀναιδέηφι, *impudentiæ*, dat. ſing. *Ionice & per Paragogen* τῦ φι, ab ἀναίδεια.

Ἀναιδεύομαι, impudentia utor, impudenter me gero. Ab eod.

Ἀναιδημόνως, *Adv.* ſine ulla reverentia, impudenter. Ab eod.

Ἀναίδην, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀναιδὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἐς, impudens, inverecundus. Hinc τὸ ἀναιδὲς ἐος, inverecundia. Ex ἀ priv. & αἰδὼς, *pudor.*

Ἀναιδῶς, impudenter, Gl. V. Ab ἀναιδὴς.

Ἀναιθύσσω, quatiendo, movendo excito flammam; (2) accendo; (3) moveo; (4) prorumpo. Ex ἀνὰ, & αἴθύσσω.

Ἀναίθω, uro, accendo. Ex ἀνὰ, & αἴθω, *uro.*

Ἀναίκλια, ων, ἡ, ſeu ἀναίκλεια, ας, τὰ, incœnia, Heſ. Ex ἀ priv. & αἴκλον, *cœna veſpertina*

Ἀναιμακτὶ, ſine ſanguine, incruente. Ab

Ἀναίμακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non cruentus, incruentus. Ex ἀ priv. & αἱμακτὸς.

Ἀναιμία, ας, ἡ, ſanguinis privatio, defectus. Ab

Ἄναιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, exſanguis. Ex ἀ pr. & αἷμα, *ſanguis.*

Ἀναιμόσαρκος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus caro ſanguinis eſt expers. Ex ἀ priv. & αἷμα, & σαρξ, *caro.*

Ἀναιμόχρους, ου, ὁ ἡ ἡ, qui eſt colore exſangui, pallidus. R. Ex ἀ priv. αἷμα, & χρὼς, *color.*

Ἀναίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, exſanguis. Ex ἀ pr. & αἷμα, *ſanguis.*

Ἀναίμωτὶ, *Adv.* ſine cruore. Ex iiſdem

Ἀναιμωτὶ, *Adv.* idem & ex iiſd.

Ἀναίνεται, *recuſat*, 3. ſing. præſ. indic. Ab

ΑΝΑΊΝΟΜΑΙ, abnuo, renuo, recuſo, detrecto; (2) inficior; (3) reſpuo, repudio. Οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθ' ἑκόντα, licet repudiare, Eur. Med. 237. Σὲ δ' ἀναίνομαι, ἠδὲ σὰ δῶρα, Il. 9, 675.

Ἀναίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναΐσσω.

Ἀναιρεθῆναι, aor. 1. ind. paſſ. v. ἀναίρω.

Ἀνάιρεμα, το, præda, ſpolium.

Ἀναίρεσις, εως, ἡ, ablatio, ſublatio; (2) everſio; (3) abrogatio; (4) interfectio, cædes. Ab ἀναιρέω. Unde

Ἀναιρέτης, ου, ὁ, ablator, ſublator; (2) everſor; (3) interfector, interemptor.

Ἀναιρετικὸς, ὴ, όν, exitiabilis, lethalis, mortifer.

Ἀναιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, tollo; (2) everto; (3) abrogo; (4) tollo de medio, interficio; (5) condemno; (6) capio, in manus ſumo; (7) reddo reſponſum, *de oraculo*; & *in Medio*; (8) tollo, *de liberis*, pro ſuſcipio, vel educo; (9) ſuſcipio, adgredior; (10) excipio, recipio ad me; (11) eligo; (12) demereor, vel concilio mihi aliquem; (13) concipio, gravida fio; (14) vinco, reporto præmium; (15) tollo mortuum, ſepelio. Ἀναιρεῖν τι ἐκ τ πόλεως, πόλεις, νόμως, ἑαυτὸν ἀναιρεῖσθ τῶ συγγραφῶ, expungere; παῖδας, tollere; τὰς νεκρὸς, efferre ad ſepult. φίλτρον, ἔχθρας, πόνους, ſuſcipere. Ab ἀνὰ, & αἴρω, *capio.*

Ἀναίρω, tollo, ſurſum tollo.

Ἀναισθησία, ας, ἡ, defectus ſenſuum, ſtupor, ſtupiditas; (2) ſtoliditas, dementia. Ex ἀ priv. & αἴσθησις, *ſenſio.*

Ἀναισθητόμαι, idem, quod

Ἀναισθητέω, ῶ, f. ήσω, careo ſenſu, non ſentio; (2) ſum ſtupidus, vel vecors. Ἐπιθήσομαι δ' ὑμῖν ἐμαυτῦ, τυχὸν μὴ ἀναισθητῶν, Dem. Ab

Ἀναίσθητος, ου, ὁ ἡ ἡ, carens ſenſu, expers facultatis ſentiendi; (2) qui non ſentitur, ſenſum effugiens, qui non cadit ſub ſenſum; (3) ſtupidus, ſtolidus, demens. Ex ἀ priv. & αἰσθητὸς, *ſenſibilis.*

Ἀναισθήτως, *Adv.* ſine ſenſu, (2) ſtupide, ſtolide; (3) lentè, patienter.

Ἀναισιμοῦν, *impendere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀναισιμόειν, a verbo

Ἀναισιμόω, ῶ, f. ώσω, inſumo, impendo. Ἀναισιμώθη ἐκ τῦ τόπου ὁ γῶ. *Her.* Hinc

Ἀναίσιμος, ου, τὸ, ſumptus.

Ἀναίσσω, fut. ξω, ſurſum ruo, ſurgo, proſilio. Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀϋτοὶ υἷες Ἀχαιοὶ, Il. 4, 114. Ex ἀνὰ, & ἴασσω, *rapio.*

Ἀναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudens ſum, impudenter ago. Τί ἂν ὖν ἔτι πρὸς ταῦτα τις, ὅτι τοιοῦτος ποιῶν ὐδ' ἀναισχυντεῖ; Ariſt. Θεσμ. 715.

Ἀναισχύντημα, τὸ, factum impudens.

Ἀναισχυντία, ας, ἡ, impudentia, inverecundia. Ab

Ἀναίσχυντος, ου, ὁ ἡ ἡ, impudens, inverecundus. Ex ἀ priv. & αἰσχύνω.

Ἀναισχύντως, *Adv.* impudenter, inverecunde.

Ἀναιτιολόγητος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus ratio reddi non poteſt. Ex ἀ priv. & αἰτιολογέω.

Ἀναιτίη, ἡ, innocentia.

Ἀναιτιολόγητος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus ratio reddi non poteſt.

Ἀναίτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, cauſſam non habens, cujus cauſſa nulla eſt; qui in cauſſa non eſt, cur aliquid faciat. (2) innocens. Ex ἀ priv. & αἰτία.

Ἀναιτίως, *Adv.* ſine cauſſa. Ab ἀναίτιος.

Ἀναιχυγχάζω, fut. άσω, cachinnor, effuſe rideo. Ἀκάνθας ἀναιχάγχασε μάλα Σαρδόνιον, Plut.

Ἀναιρεθάρω, expurgo, perpurgo. Hinc

Ἀναιρεθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) explanatio allegoriarum.

Ἀναιρεθαρτικὸς, ὴ, όν, purgativus. Ab eod.

Ἀναιρεθάομαι, ſedeo erectus; (2) recumbo, reſideo.

Ἀναιρεθάζω, f. άσω, reſideo. Καὶ ἀνακαθίσας ὁ νεκρὸς, Luc. 7, 15.

Ἀναιρεθαίνω, fut. ἰσω, innovo, inſtauro. Ἀναιρεθαινίσει τὸ πρόσωπον τ γῆς, Pſal. 104, 30. Εἰς μετάνοιαν, Heb. 6, 6. Ex ἀνὰ, & καινὸς, *novus.* Hinc

Ἀναιρεθαίνισις, εως, ἡ, renovatio, inſtauratio.

Ἀναιρεθαινισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀναιρεθαινόω, ῶ, fut. ώσω, innovo, inſtauro. Ἐνδυσάμενοι τ νέον, τ ἀνακαινούμενον, &c. Col. 3, 10. Ab ἀνὰ, & καινὸς, *novus.* Hinc

Ἀναιρεθαίνωσις, εως, ἡ, renovatio, inſtauratio.

Ἀναίρεθαιρεθον, ου, τὸ, carcer, in quem conjiciebantur ſervi mali & liberti, qui a dominis ſuis defecerant, Suid. Harpocration.

Ἀναιρεθαίω, fut. καύσω, accendo, incendo; (2) incito. Ἀναιρεθαύσωσι τὸ πῦρ, *Herodot.*

Ἀναιρεθαλέω, ῶ, fut. ήσω, p. κέκληκα, inclamo, alta voce appello, voco; (2) invoco; (3) revoco; (4) farcio, rependo. Ἀναιρεθαλεῖν τ ἐνεργάτην, ἀγαθὸν ἀναιρεθαλεῖδ τὴν σάλπιγξι τὰς στρατιώτας, τὰς ἐν ὑπερορίοις τῶν φίλων σώσειν, labantem reparare.

Ἀναιρεθαλινδέω, ῶ, f. ήσω, verſo, volvo.

Ἀναιρεθαλοπίρια, dies, quo ſponſa facie retecta prodit; (2) munus, quod ſponſæ eo die a viro aliiſque dabatur. Ab

Ἀναιρεθάλυπτρα, τα, id. quod præc. (2) Ab

Ἀναιρεθαλύπτω, fut. ψω, revelo, retego, patefacio. Ἀναιρεθαλύπτειν μυςήρια· λέγειν, aperte loqui; ἐλλίφαρον. Ἀναιρεθαιρεθαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι, 2 Cor. 3, 18.

Ἀναιρεθαλύψις, εως, ἡ, revelatio.

Ἀναιρεθαμπτω, f. ψω, reflecto; (2) revertor, redeo; (3) declino, deflecto. Πάλιν ὑ ἀναιρεθάμψω πρὸς ὑμᾶς, Act. 18, 21.

Ἀναιρεθάμψω, *revertī*, a. 1. inf. act.

Ἀναιρεθάμψερως, ῶος, ἡ, herba quæ amorem reducere creditur. Ex ἀναιρεθάμπτω, *redeo*, & ἔρως.

Ἀναιρεθαμπτήρ, ῆρος, ὁ ἡ ἡ, qui reflexo itinere fiat, qui reflexos flatus habet. Ex ἀναιρεθάμπτω, *reflecto*, & πνοὴ, *flatus.*

Ἀναιρεθάμψις, εως, ἡ, reflexio; (2) reciprocatio. Ab ἀναιρεθάμπτω.

Ἀναιρεθαντὴρ, ῆρος, ὁ ἡ ἡ, ſpinis ſeu aculeis carens. Ex ἀ priv. & ἀκανθὰ, *ſpina.*

Ἀναιρεθάπλεως, *deplatus*, præt. med. act. verbi ſeq.

Ἀναιρεθάπλω, f. ώσω, devoro, deglutio, abſorbeo.

Ἀναίρεθε, *Adv.* ſurſum verſus, in ſuperiorem partem. Ex ἀνὰ, & κάρη, *caput.*

Ἀναιρεθάρδιον, ου, τὸ, arbor quædam Indica fructu aviculæ corculo non diſſimili. Ex ἀνὰ, & καρδία, *cor.*

Ἀναίρεθω, ῶ, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀναιρεθαυσις, εως, ἡ, accenſio, incenſio. Ab ἀναιρεθάω, *accendo.*

Ἀναιρεθαχαλάζω, ebullio, efferveſco, ut *ſimplex*

Ἀναιρεθάχασις, ως, Ebullitio.

Ἀναιρεθάψις, εως, ἡ, devoratio. Ab ἀνα. ἅπλω.

Ἀναιρεθάζω, f. άσω, findo.

Ἀναιρεθάται, *dicati ſunt*, 3, plur. præſ. indic. med. *Ion.* pro ἀνάκεινται, a verbo ἀνάκειμαι.

Ἀνάκεια, ας, τὸ, feſtum Dioſcurorum, Caſtoris & Pollucis, qui & ἀνακλητήρια.

Ἀνάκειμαι, f. κείσομαι, accumbo, recumbo; (2) conſecratus, dicatus ſum; (3) deditus, addictus ſum; (4) ſitus, poſitus ſum; (5) tribuor, aſſcribor alicui. Ἀνάκειται εἰς ὀλίγους, ὅτι σοι, πᾶν ὃς σοι πρόσκειται, ſuus incumbere; τῷ θεῷ ἀνάκειται ὑπομνήματα. Ex ἀνὰ, & κεῖμαι, *jacio.*

Ἀνάκειον, ου, τὸ, templum ἀνακείων, ſeu Dioſcurorum. Ab ἀνάκης.

Ἀνακείρω, tondeo; (2) abſcindo; (3) diſſeco, incido. Ex ἀνὰ, & κείρω, *tondeo.*

Ἀνακαλυμμένως, *Adv.* revelate, aperte. Ab ἀνακαλύπτω.

Ἀνακ-

'Ανακαραχθὲς, part. perf. act. v. ἀνακράζω.
'Ανακλάω, frepo, garrio. Ab
'Ανακίλλ[illegible], ὁ, fusurrus.
'Ανακεράννυμι, vel ἀνακερανύω, vel ἀνακεράω, commisceo, permisceo; (2) tempero. 'Ανακεκιρνῆσθαι πειναῖς ὀλιγαμίαις ἡβῆ γενῶν, Plut.
'Ανακες, ωv, οἱ, Dioscuri, Castor & Pollux. Ab ἀνάξ, unde ἀνακῶς, fedulo, quod Athenienfibus credebantur conſulere.
'Ανάκιτ[illegible], ω, ὁ ἡ, ἡ, immedicabilis, infanabilis. Ex α priv. & ἄκεομαι, ſano, medeor.
'Ανακιν[illegible]ται, ſing. præſ. ind. paſſ. contr. pro ἀνακεφαλαίῶται.
'Ανακεφαλαιόω, ῶ, fut. ώσω, capitulatim & ſummatim repeto; (2) peroro; (3) partes disjectas in unum corpus colligo; (4) renovo, inſtauro; (5) impleo, perficio. 'Ανακεφαλαιώσασθε τὰ κάθητα ἐν τῷ Χριϛῷ, Eph. 1, 10. 'Εν τούτῳ τῷ λογῳ ἀνακεφαλαιοῦται, Rom. 1, 13. Hinc
'Ανακεφαλαίωσις, εως, ἡ, ſummaria repetitio; (2) repetitio ante dictorum per capita; (3) conſummatio; (4) relatio.
'Ανακεφαλαιωτικὸς, ἡ, ὀν, ad repetitionem pertinens, quo quid repetitur. Ab eod.
'Ανακηκίω, ſurſum feror, erumpo, profilio, ſubſilio. 'Αμφὶ δ' ἄκα σφιν ἁρμυρὸϛιν κεράσσι πολὺϛ ἀνακηκὶϛ ἰδρὼϛ, Il. 23, 705.
'Ανακήρυκ[illegible], ὁ ἡ, ἡ, præconis voce renunciatus, deſignatus. Et
'Ανακήρυξις, εως, ἡ, renunciatio, declaratio per præconem.
'Ανακηρύσσω, vel ἀνακηρύττω, f. ξω, voce præconis renuncio, promulgo, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. 'Ανακηρύσσομαι νικητὴϛ, Luc. Ex ἀνὰ, & κηρύττω, *prædico*.
'Ανακινδυνεύειν, præſ. inf. act. verbi
'Ανακινδυνεύω, fut. εύσω, iterum periclitor, vel periculum adeo. 'Ανακινδυνεύω συμβάλλειν ναυμαχίᾳ.
'Ανακινέω, ῶ, f. ήσω, moveo, impello; (2) ſuſcito, excito; (3) excito, i. e. produco. Ex ἀνὰ, & κινέω, *moveo*. Hinc
'Ανακίνημα, idem quod
'Ανακίνησις, εως, ἡ, commotio; (2) ſuſcitatio.
'Ανακίνωμαι, permiſceo. Ex ἀνὰ, & κιρνάω.
'Ανακλάζω, fut. άξω, clango, clamo.
'Ανακλαίω, f. αύσω, deſleo; (2) vehementer fleo; (3) viciſſim fleo; (4) *in medio* ploratum incipio, quem deinde alii ſequuntur. 'Ανακλαιόμαι παρῶσι τοῖϛ εἰωθόσιν, Soph. Phil. 937.
'Ανάκλασις, εως, ἡ, reflexio, repercuſſio. Ab ἀνακλάω. Unde
'Ανακλασμὸς, οῦ, ὁ, fractio, reflexio.
'Ανάκλα[illegible], ὁ ἡ, ἡ, reflexus. Ab eod.
'Ανακλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus. Ab ἀνακλαίω.
'Ανάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. Ab eod.
'Ανακλαυσμὸς, οῦ, ὁ, fletus. Ab eod.
'Ανακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio. Ex ἀνὰ, & κλάω, *frango*.
'Ανακλίνομαι, retrocedo.
'Ανάκλημα, ατ[illegible], τὸ, idem quod ἀνάκλησις; (2) pars cantus. Ab ἀνακαλέω.
'Ανάκλησις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio; (2) revocatio; (3) revocatio ab exilio; (4) invocatio & evocatio, quæ fit cantu; (5) imploratio & invocatio in auxilium; (6) compellatio, adlocutio. Ab eod.
'Ανακλητικὲ, ῆ, τὲ cantus tubæ revocantis remiſſos ad prælium; (2) ſignum receptus. Ab eodem.
'Ανακλητικὸς, ἡ, ὀν, excitans, evocans, revocans. Ab eod
'Ανάκλη[illegible], ὁ ἡ, ἡ, revocatorius. Ab eod.
'Ανακλιθῆναι, *reposium eſſe*, a. 1. inf. paſſ.
'Ανακλιθήσονται, 3. plur. fut. 1. ind. paſſ.
'Ανακλίναι, a. 1. inf. act. verbi ἀνακλίνω.
'Ανακλιντήριον, ου, τὸ, lectulus, in quo quieſcimus interdiu. Ab
'Ανακλίνω, f. ινῶ, p. κέκλικα, repono, reclino; (2) diſcumbere facio; (3) aperio, expando, explico. 'Ανακλίνας δυτὸν ἐν ἀγκῶ[illegible], τῇ δεξιᾷ, ἀν τῇ φατνῃ. 'Ανακλιθέντων μετ' Ἀβραὰμ, Matt. 8, 11. Hinc
'Ανάκλισις, εως, ἡ, diſcubitus, accubatio, recubatio.
'Ανακλισμὸς, idem; (2) recubitorium.
'Ανακλιτικὸς, ἡ, ὀν, diſcubitorius, reclinatorius. Ab eod.
'Ανάκλιτ[illegible], ος, ἡ ὁ, ἡ, idem &
'Ανάκλιτον, τὸ, *ſubſt.* ſella, quæ habet in quod reclinari dorſum poſſit: recubitorium.
'Ανακλύζω, fut. ύσω, abluo.
'Ανακλώθω, f. άσω, filum retorqueo; (2) involutos fuſos revolvo; (3) retracto mutando fatum, de Parca.
'Ανάκλασμα, τὸ, revolutio, ap. *Nic.* (ſi lectio vera, *Ern.*)
'Ανακογχίζω, contineo, cohibeo, fulcio.
'Ανακογχυλιάζω, f. άσω, os, ſ. fauces colluo, gargarizo. Ex ἀνὰ, & κογχύλιον. Hinc
'Ανακογχυλιασμὸς, οῦ, ὁ, gargarizatio, oris colluſio. Et
'Ανακεκογχυλιαστὸς, ἡ, ὀν, quo fauces colluuntur; (2) qui gargarizari ſolet, vel poteſt.
'Ανακογχυλίζω, fut. ίσω, idem quod ἀνακογχυλιάζω. Hinc
'Ανακογχυλισμὸς, οῦ, ὁ, gargarizatio.
'Ανακοὶ, ῶν, οἱ, idem quod ἀνακες.
'Ανάκολ[illegible], ος, ἡ ὁ, ἡ, cavus.
'Ανακόλωμα, τὸ, cavitas, cavum, v. c. arboris.
'Ανακοιμάομαι, ῶμαι, dormio, cubo.
'Ανακοίνοι, *communica*, 2. ſing. præſ. imp. verbi
'Ανακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico aliquid cum aliquo; (2) communico cum aliquo de re aliqua, conſulo cum aliquo de re quapiam; ἀνακοινώσασθε, communicate, Ph. 'Ανακοινῶν τι τῷ φίλῳ, ἢ τίν[illegible], μετὰ τίν[illegible], τινί. Βελίσσασθε, ἢ τοῖϛ συμμάχοιϛ ἐλθόντεϛ ἀνακοινώσατε, Ariſt. Lyſ. 1181.
'Ανακοίνωσις, εως, ἡ, communicatio; (2) ſchema quoddam rhetoricum.
'Ανακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, obeo.
'Ανακολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino aliquid fluens, glutine adſtringo & contineo. Hinc
'Ανακόλλημα, ατ[illegible], τὸ, glutinamentum, quo aliquid conſtringitur.
'Ανακόλλησις, εως, ἡ, reſtrictio, quæ fit glutine. Ab eod.
'Ανακολουθία, ας, ἡ, conſequentiæ defectus, quum ſequentia prioribus non reſpondent. Et
'Ανακόλουθον, ου, τὸ, vitium orationis, quando non ſequitur, quod ſuperioribus reſpondeat. Ab
'Ανακόλουθ[illegible], ος, ὁ ἡ, ἡ, inconſequens, non reſpondens præcedentibus; (2) non contentaneus, ineptus. Ex α priv. & ἀκολουθ[illegible].
'Ανακολούθως, neglecta conſecutione legitima; (2) parum convenienter.
'Ανακολπάζω, ſuccingo, *al.* ἀνακολπίζω, ap. *Ariſtoph.* E κολπίζω, nam κολπάζω, non reperitur.
'Ανακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, ſupernato; (2) emergens adfero.
'Ανακομάω, ῶ, comas recipio; (2) reflorefco.
'Ανακομιδὴ, ἡ, relatio, reportatio; (2) recuperatio, receptio; (3) reditus; (4) delatio mortuorum ex uno ſepulchro in aliud. Ab
'Ανακομίζω, f. ίσω, refero; (2) eveho; ἀνακομιζόμαι, redeo, revertor, retro trajicio. 'Ανακομίσασθε τὸν βασιλέα, receperunt, Plut. Τὰ ὅπλα εἰϛ τὸν ἀκρόπολιν, Xen.
'Ανακοντίζω, f. ίσω, ejaculor; (2) erumpo.
Ανάκο[illegible], *Dor.* pro ἄνακτ[illegible].
'Ανακοπὴ, ῆϛ, ἡ, impedimentum; (2) repercuſſio, reciprocatio. Ab
'Ανακόπτω, futur. ψω, retundo, inhibeo; (2) arceo, propulſo; (3) elido. 'Ανακόπτειν τὸ ῥεῦμα, σὲ τ' ὁρμῆϛ, τὺϛ ὀφθαλμούϛ. "Ουτω μὴν ἀνακόπτειν τ' ὀργὰϛ, Luc. Τὴϛ ὑφέσεωϛ ἀνακοφθείϛ τῇ ἀληθείᾳ μὴ πεθῇϛ, Gal. 5, 7. Ex ἀνὰ, & κοπτω.
'Ανακ[illegible], ος, ὁ ἡ, ἡ, audibilis, ſub auditum cadens. Ex ἀ δ, & ἀκουϛὸς, *audibilis*.
'Ανακουφίζω, f. ίσω, ſublevo. 'Ες βραχὺ ἀνακουφίσασα, Aret. Hinc
'Ανακούφισις, εως, ἡ, ſublevatio, allevatio.
'Ανακούφισμα, τὸ, idem.
'Ανάκουω, inaudio, auſculto. Θέλησε μᾶλλον ἀνακοῦσαι γόων, Soph. El. 871.
'Ανακραυγάζω, ſuccLamo, Heſ. Ab ἀναβοάζω.
'Ανακρεμάζω, vibro, quatio, quaſſo.
'Ανακρεμάω, ῶ, idem.
'Ανακράζω, f. άξω, exclamo; (2) loquor, proloquor. 'Ανέκραξε φωνῇ μεγάλῃ, Luc. 4.
'Ανακρεμάσθη, *permixtus*, aor. 1. part. paſſ. verbi ἀνακεράννυμι, pro ἀνακεράω, *permiſceo*.
'Ανάκρασις, εως, ἡ, permiſtio, commiſtio, temperatio. Ab ἀνακεράννυμι, *immiſceo*.
'Ανακρατ[illegible], *Adv.* totis viribus, omni ſtudio. Ex ἀνὰ, & κρατ[illegible], *vis*.
'Ανακρίνομαι, ſono, loquor. Ex ἀνὰ, & κρίνω, *ſcilicet pulſo*.
'Ανακρίμαμαι, ſuſpenſus ſum, pendeo ex alto.
'Ανακρίμασαν, *ſuſpenderunt*, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνεκρίμασαν.
'Ανακρεμάω, ῶ, vel
'Ανακρεμάννυμι, vel
'Ανακρεμαννύω, vel
'Ανακρέμημι, ſuſpendo, in altum; (2) ſpe ſuſpendo. 'Ανακρέμασαν ὑϛ ἀκρόπολιν, Herodot. 'Ανακρεμάσας ὑπὸ τῇ ἐλπίδων, Æſchin. Ex ἀνὰ, & κρεμάω.
'Ανακρίνω, f. ινῶ, quæſtionem habeo, ſcrutor; (2) dijudico; (3) examino, æſtimo. 'Ανακρίνειν τὰ σπουδαῖα τῇ παιγμάτων τοῖϛ ἡδονεῖϛ, Iſocr. 'Ανακρίνῃ ὑπὸ πάντων, 1 Cor. 14, 24. Hinc
'Ανακρίσις, εως, ἡ, interrogatio; (2) inquiſitio, quam ſinguli magiſtratus faciunt ante judicia de rebus ad litem pertinentibus.
'Ανακριτικὸς, ἡ, ὀν, interrogatorius, interrogativus. Ab eod.
'Ανακροτάλιζω, plaudo, ut ſeq.
'Ανακροτέω, ῶ, f. ήσω, plaudo, edo plauſum, plauſu comprobo, complodo; (2) celebro.
'Ανάκρουσις, εως, ἡ, retractio, inhibitio. Ab
'Ανακρούω, fut. ούσω, retro ago, retro pello; (2) reprimo, coërceo; (3) canendi initium facio. 'Ανακρούσ[illegible] τὸν ναῦν εἰϛ φίλαγ[illegible], τὸ σῶμα τῆ ἵππῳ ἢ αὐτὸν λόγον, exordiri.
'Ανακτα, *regem*, acc. ſing. ab ἄναξ, *rex*.
'Ανακτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, recupero, recipio, reparo; (2) refocillo, recreo; (3) demereor, mihi concilio, mihi amicum facio. 'Ανακτάσ[illegible] τὸν ἀρχὴν, τὸν δύναμιν τῷ σώμα[illegible], ἀνεκτήσατο τὺϛ πολίταϛ.
'Ανακτέον, reducendum, ſubvehendum, ab ἀνάγω.
'Ανακτήσασθ[illegible], a. 1. inf. med. verbi ἀνακτάομαι. Hinc
'Ανάκτησις, εως, ἡ, recuperatio; (2) refocillatio, recreatio; (3) conciliatio gratiæ.
'Ανακτητικὸς, ἡ, ὀν, recuperatorius, recuperandi vim habens; (2) recreatorius, refocillatorius. Ab eod.
'Ανακτίζω, f. ίσω, renovo, reædifico, rurſum creo, reformo. Ex ἀνὰ, & κτίζω, *creo*.
'Ανάκτισις, ἡ, inſtauratio.
'Ανακτίτης, ὁ, gemma, quæ aliàs γαλακτίτης. Ab ἄνακτις, *Dii*.
'Ανακτορία, ας, ἡ, imperium, regnum, dominatus. Ab ἀνάκτωρ.
'Ανακτόρι[illegible], ος, ὁ ἡ, ἡ, f. ἀνακτόρι[illegible], ία, τὸ, herilis. Ab eod.
'Ανάκτορον, ου, τὸ, regium palatium; (2) templum, imprimis Dioſcurorum. Ab eod.
'Ανακτοτελίσται & ἀνακτοτέλεσται, Sacerdotes Dioſcurorum, omninoque Deorum.
'Ανάκτωρ, ορ[illegible], ὁ, rex; (2) herus. Ab ἄναξ.
'Ανακυΐσκω, abortum facio. Ex ἀνὰ, & κύω.
'Ανακυκάω, ῶ, f. ήσω, permiſceo, commiſceo. 'Ανακυκᾶν τὰ φάρμακα, Ariſtoph. Plut. 368.
'Ανακύκλησις, ἡ, idem quod ἀνακύκλωσις.
'Ανακυκλισμὸς, ὁ, idem.
'Ανακυκλόω, ῶ, f. ώσω, cingo, circumdo; (2) repeto; (3) revolvo.
'Ανακύκλωσις, ἡ, per circuitum regreſſio, circularis circumactio, circulatio. A præc.
'Ανακυλισμὸς, οῦ, ὁ, revolutio, converſio. Ab
'Ανακυλίω, f. ίσω, revolico, revolvo; (2) ſurſum volvo. Ex ἀνὰ, & κυλίω, *volvo*.

'Ανακυμ-

Ἀνακυμβαλίζω, cum sonitu everto.
Ἀνακυπτω, everto. Et
Ἀνακυρτόω, ῶ, f. ώσω, subverto, in dorsum recumbo & resupino, Hes. Ab
Ἀνακύπτω, f. ψω, oculos & caput erigo, ut aves bibentes solent; (2) exsulto, emergo, propriè & tropicè ut e malis, curis, &c. (3) aucr; (4) spe erigor, animoque recreor. Μὴ δυνάμενοι ἀνακύψαι εἰς τὸ φαινόμενον, Luc. 13, 11.
Ἀνακυλίσις, εως, ἡ, gravitas, auctoritas. Fx ἀνὰ & κυρόω, confirmo.
Ἀνάκυρτος, ος, ὁ, ἡ, repandus, Gl. V. Ex ἀ. & κυρτός, curvus.
Ἀνακύψατε, 2. c. 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi ἀνακύπτω, supra.
Ἀναλαβή, fut. βήσομαι, capio, deprehendo. Ab
Ἀναλγής, ής, ὁ, ἡ, insensibilis. Ex ἀ. priv. & ἄλγος, dolor.
Ἀνάλγητος, ος, ὁ, ἡ, impudens, Gl. V. Ex ἀ. & λυπέω, doleo.
Ἀνάλγητος, ος, ὁ, ἡ, impudens, Gl. V. Ex ἀ. & λυπέω, doleo.
Ἀναλγησία, ας, ἡ, impudentia, Gl. V. Ab ἀνάλγητος.
Ἀναλγησία, ας, ἡ, impudentia, Gl. V. Ab ἀνάλγητος.
Ἀναλγήτως, adv. impudenter, Gl. V. Ab ἀνάλγητος.
Ἀναλγήτως, adv. impudenter, Gl. V. Ab ἀνάλγητος.
Ἀναλεαίνω, f. ανῶ, exaro, exarando effodio. Ex ἀνὰ & λεαίνω, exaro.
Ἀναλεαίνω, f. ανῶ, exaro, exarando effodio. Ex ἀνὰ & λεαίνω, exaro.
Ἀναλείβω, f. ψω, effundo, profundo. Ex ἀνὰ & λείβω, effundo.
Ἀναλείβω, f. ψω, effundo, profundo. Ex ἀνὰ & λείβω, effundo.
Ἀναλείπω, f. ψω, relinquo, derelinquo. Ex ἀνὰ & λείπω, relinquo.
Ἀναλείπω, f. ψω, relinquo, derelinquo. Ex ἀνὰ & λείπω, relinquo.
Ἀνάλειψις, εως, ἡ, unctio, unctura. Ab ἀναλείφω.
Ἀνάλειψις, εως, ἡ, unctio, unctura. Ab ἀναλείφω.
Ἀναλείφω, f. ψω, ungo, inungo. Ex ἀνὰ & λείφω, ungo.
Ἀναλείφω, f. ψω, ungo, inungo. Ex ἀνὰ & λείφω, ungo.
Ἀναλέκτωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui non ungitur. Ex ἀ. priv. & ἀλείφω.
Ἀναλέκτωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui non ungitur. Ex ἀ. priv. & ἀλείφω.
Ἀναλεπτύνω, f. υνῶ, tundo, dealbo. Ex ἀνὰ & λεπτύνω, tundo.
Ἀναλεπτύνω, f. υνῶ, tundo, dealbo. Ex ἀνὰ & λεπτύνω, tundo.
Ἀνάλεπτος, ον, τα, reliquiæ cibarum, quæ sunt sub mensa. Ab
Ἀνάλεπτος, ον, τα, reliquiæ cibarum, quæ sunt sub mensa. Ab
Ἀναλεκτός, ή, ὁ, ἡ, collectitius, collectus, collectandus. Ab ἀναλέγω, colligo.
Ἀναλεκτός, ή, ὁ, ἡ, collectitius, collectus, collectandus. Ab ἀναλέγω, colligo.
Ἀναλήθης, ες, falsus.
Ἀναλήθης, ες, falsus.
Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, altitudo; (2) quicquid

in edito est, ut borti pensiles, &c. Ab ἀναλαμβάνω.
Ἀναληπτικὸς, ὴ, ὸν, recuperatorius; (2) refocillatorius, recreatorius. Ab eod.
Ἀναληπτικῶς, Adv. refocillatorie, apte ad refocillandum corpus.
Ἀνάληψις, εως, ἡ, resumptio, recuperatio, receptio; (2) virium refectio, reconvalescentia; (3) assumptio; (4) perceptio rei alicujus; (5) schema rhetoricum. Ab ἀναλαμβάνω.
Ἀνάλιος, ίου, ὁ, ἡ, insanabilis, incurabilis. Ex ἀ priv. & ἄλιος, sanus.
Ἀνάλιος, ίου, ὁ, ἡ, insanabilis, incurabilis. Ex ἀ priv. & ἄλιος, sanus.
Ἀναλιγκὸς, ὴ, ὸν, dissimilis. Ex ἀ priv. & ἀλιγκὸς, similis.
Ἀναλικμάω, ventilo, vanno purgo.
Ἀναλιχμάομαι, lambo.
Ἀνάλιτος, ον, expiatus, Dor. pro ἀνάλυτος.
Ἀνάλιτος, ον, expiatus, Dor. pro ἀνάλυτος.
Ἀναλισκωσα, Dor. pro ἀναλίσκουσα, ab
Ἀνάλισκω, fut. ἀνάλώσω, p. ἀνήλωκα, absumo, insumo, impendo, (2) mercedem do, impensas facio; (3) conficio, extinguo, perdo, interficio. Ἀνηλίσκειν χρόνον, φάναι, λέγεις ὅτι τινὲς τὸ χρήματα εἰς τὰς χρείττους, τινὰ δὲ εἰς τὰς χείρους κάλλη, Hic. Τ χύ) τὰ ὰ τα σαρκίσια σπερμα ἀνήλωκε, Xen. Ped. 1. Ἵνα δὲ χάριν τοῦδ' ἀνηλωσαι λόγον, Soph. Aj. 1068. Βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε, Gal. 5, 15. Fx ἀνὰ, & ἁλίσκω, capio.
Ἀνάλκεια, ας ἡ. impotentia; (2) ignavia, timiditas. Ex ἀ priv. & ἀλκὴ, robur.
Ἀναλκία, ας, ἡ, idem & ex usu.
Ἀ ἀλκιδὰς, impotentis, acc. pl. ab ἀναλκὶς.
Ἀναλκίη, ιησιν ας, Ion. pro ἀναλκεια.
Ἄναλκις, ἴδος, ὁ, ἡ, impotens. Ex usu.
Ἀνάλλακτος, immutabilis.
Ἀ ἀλλαγήτος, ον, propriè, & sine allegoria dictus.
Ἀναλλίξας, qui collegit, aor. 1. part. act. Poët. pro ἀναλέξας, a verbo ἀναλλίγω, colligo.
Ἀναλογισα, quæ finxit est, part. pr. act. f. g. sscr. pro ἀναλογίσασα, ab ἀναλογίζω.
Ἀναλοίωτος, ος, ὁ, ἡ, immutabilis; (2) qui nec mutatur. Fx ἀ priv. & ἀλλοιωτὸς.
Ἀνάλομμα, insilio, insilio.
Ἄναλος, ος, ὁ, ἡ, infungibilis expers. Ex ἄλμη.
Ἀνάλογ ἴδην, Adv. secundùm proportionem. Fx ἀνάλογος.
Ἀναλογεῖον, ου, τὸ, locus in quo reponuntur libri sacerdotum. Ab eod.
Ἀ λογέω, ῶ, f. ήσω, proportione respondeo, similis sum. Ab eod.
Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, similis ratio.
Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, animo. Ἀναλογιζ ὄναι τὸς χρόνους, τὰς πράξεις. Ἀναλογισάμενος γὰ, &c. Heb. 12, 3.
Ἀναλογος, ος, ὁ, ἡ, proportionalis. ab eod.
Ἀναλογισμὸς, ὁ, ἡ, idem quod
Ἀναλογισμὸς, ου, ὁ, ratiocinatio, subductio, (2) [illegible]
Ἀναλογιστικὸς, probabiliter, per conjecturam.
Ἀναλογος, ος, ὁ, ἡ, consentaneus. Ex ἀνὰ, & λόγος, ratio.
Ἀναλογως, Adv. convenienter, congruè.
Ἀναλος, ος, ὁ, ἡ, inutilis, non fœtus. Ex ἀ [illegible] ἄλος, fœtus.
Ἄλ [illegible] ος, ὁ, ἡ, inexplebilis, insatiabilis; (2) [illegible] gulosus; (3) [illegible] ultus. Lx ἀ priv. & ἅλις, satis, vel ἄλδω, augeo, vel ἄλομαι, [illegible]
Ἀναλοσαν, pret. inf. act. Ion. pro ἀναλῶσαι, a verbo ἀναλόω.
Ἀναλύζω, f. ύξω, misceo, singultio.
Ἀναλυσις, εως, ἡ, relaxatio, dissolutio, solutio ab onere constrictus; (2) abrogatio, remissio, (3) mutatio, discessus, exitus; (4) explicatio; (5) sermonis ex figura in figuram relatio. Ab ἀναλύω.
Ἀναλυτὴρ, ῆρος, ὁ, liberator.
Ἀναλυτικὸς, ὴ, ὸν, resolutorius.
Ἀναλυτρον, redimendum concedo, redemtum do. In med. sensu.
Ἀναλυω, f. ύσω, reclvo, dissolvo, retexo; (2) abrogo; (3) redeo, revertor; (4) abeo, discedo, migro. Ἀναλύειν τὰ γενόμενα, irrita facere; ὅκαδε, reverti. Πάτε ἀναλύσῃ ἐκ τῆς χάρυος, Luc. 12, 56.
Ἀναλφάβητος, ος, ὁ, ἡ, qui ne alphabetum quidem callet, plane illiteratus. Ex ἀ priv. ἄλφα, & βῆτα.
Ἀνάλωκα, 1. sing. perf. ind. act. Ion. pro ἀνήλωκα, a verbo ἀναλίσκω.
Ἀνάλωμα, ατος, τὸ, sumptus, impensa. Ab
Ἀναλῶσαι, infinitivus, a. 1. inf. act. verbi ἀναλίσκω, pro ἀναλόω.
Ἀνάλωσις, εως, ἡ, consumptio, insumptio, et
Ἀναλωτὴς, οῦ, ὁ, consumptor, absumptor, impensor. Ab eod.
Ἀναλωτικὸς, ὴ, ὸν, absumptivus, consumptivus. Ab
Ἀνάλωτος, ος, ὁ, ἡ, invictus, inexpugnabilis. Ex ἀ priv. & ἁλωτὸς, expugnabilis.
Ἀναλωφάω, ῶ, f. ήσω, iterum respiro, interquiesco, Hm. Odyss. 9, 460.
Ἀναμαίνω, ω, furibundo impetu sursum feror, furo. Ἀναμαιμάσθαι σῶρ, Il. 20, 490. Ex ἀνὰ, & μαίνω.
Ἀναμαλάττω, vel ἀναμαλάσσω, fut. άξω, remollio, ut ait geo molho, fabigo.
Ἀναμαλθάω, f. t. θήσομαι, de integro disco; (2) dico, attendo.
Ἀναμαντεύομαι, augurium capio, vaticinor. Ex μαντεύομαι.
Ἀναμαξόω, ῶ, f. ώσω, ἡ, qui nullis plaustris permeari potest. Ex ἀ priv. & ἁμαξα.
Ἀναμαρμαίρω, splendesco.
Ἀναμαρτησία, ας, ἡ, cum quis non peccat, innocentia. Ex ἀ priv. & ἁμαρτάνω, pecco.
Ἀναμάρτητος, ος, ὁ, ἡ, v, peccati expers, qui sine peccato est; (2) qui peccare nequit, innocens. Ex idem.
Ἀναμαρτήτως, Adv. sine peccato, juste & recte.
Ἀναμαρτησπος, ὁ, ὁ, ἡ, qui verbis non peccat, qui talium non dicit, Suic. Fx ἀ priv. & ἁμαρτάνω, pecco, & ἔπος, verbum.
Ἀναμασάομαι, ωμαι, iterum manduo, rumino; (2) alligenter, iterum, iteruinque cogito, expioro.
Ἀναμάσσω, vel ἀναμάττω, f. ξω, pinso, fabigo farinam; (2) abdergo; (3) luo, de pœna, et in med. (4) exprimo, imitor. Ἀναμάσσειν τι αὐτὸ κιθάρᾳ, in percussum se inferre. Ἐν ὕειᾳ σαυλῷ ἀναμάττετε, molimino rotundo fabigebat, Aristoph. Nub. v. 1306.
Ἀναμασσόω, f. όσω, quæro; (2) requiro; (3) diligenter quæro, perscrutor.
Ἀναμασχαλισμὸς, ὁ, ὁ, axillaris. Ex ἀνὰ, & μασχάλη, axilla.
Ἀναμαστὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, fluentis catens. Lx ἀ priv. & νάω, fluo.
Ἀναμάσσω, pœt. infin. med. v.
Ἀναμάσσομαι, f. άσομαι, rursum, seu denuo pugno, pugnam repeto, item cum eo rem habeo; iterum pugnam, item rebatus, eadem repeto. Ἀναμάχεται ἡ εὐσις τὸ πολλάκις τῶν φώνων, ceu pugnat, Aristot. Ex ἀνὰ, & μάχομαι.
Ἀναμείζατος, ος, ὁ, ἡ, inascibilis, qui concipi non potest. Ex ἀ priv. & σπάζατος, pro ἀναζατος, γαμῶ.
Ἀναμέλγατος, ος, ὁ, ἡ, non emulctus; (2) qui non quit mulgeri. Lx ἀ priv. & ἀμέλγω.
Ἀνάμελκτος, ον, idem.
Ἀναμέλπω, f. ψω, decanto, cano, celebro cantu, (2) exercitor hymnum. Ex ἀνὰ, & μέλπω, canto.
Ἀναμεμιγμένως, Adv. mixtim, promiscue. Ab ἀναμεμιγμένος.
Ἀναμεμιχατα, formati sunt, 3 pl. perf. ind. [illegible] Ion. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσι, a verbo ἀναμίγνυμι, promisceo.
Ἀναμένω, f. ενῶ, exspecto; (2) permaneo, constans maneo; (3) maneo aliqua mente. Ἀναμένειν τὰν ἄτει, ἐν ταῖς ἡδοναῖς κατέμειναν ἕτερας ἀναμείνας. Ἀναμένειν ἐν ταῖς αὐταῖς ἐν τῇ ἀρετῇ, 1 Thess. 1, 10.
Ἀναμὶρ pro ἀνὰ μέρ, simul, vicissim.

Ἀνάμιγ

Ἀνάμεσος, η, ὁ ἡ, ἡ, qui est medius aliquo in loco. Ex ἀνά, & μέσος, *medius*.

Ἀνάμεστος, ὁ ἡ, ἡ, plenus, refertus. Hinc

Ἀνᾰμεστόω, ῶ f. ώσω, repleo. Κατ' ἐκ τέκτων ἡ πόλις ἡμῶν ὑπὸ γραμματίων ἀνεμεσάθη, Arist. Ran. 1202.

Ἀνᾰμετρέω, ῶ f. ήσω, metior, ; (2) denuo metior, remetior ; (3) denuo iter per locum facio ; (4) narro, commemoro, *in med.* fere eadem notat. item per mensuram dividere, ut agros colonis. Ἀναμετρεῖν τὸ χωρίον, τὴν θάλασσαν, τὰς πόλεις ἀναμετρεῖσθαι τὰς κτήσεις· Τί ἄρρητ' ἀναμετρήσασθαι με οἴει, Eur Or. 14. Hinc

Ἀνᾰμέτρησις, εως, ἡ. dimensio, (quæ fit de integro.)

Ἀναμηρυκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rumino, remando Ἀναμηρυκάμβρῳ τῇ μνήμῃ τὰ βιβλομβρία, Luc.

Ἀναμηρύομαι, f. ρύσομαι, fila dilapsa, seu fluentia tuto circumacto recolligo.

Ἀναμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι rursum machinor, ; rursus molior.

Ἀναμίξδω, *Adv.* mixtim, promiscue. Ab

Ἀναμιγνυμι, f. ιξω, immisceo, permisceo, commisceo. Ἀναμίγνυμι τῷ ἀστῷ πόρος ἀνθρωπείας γρείας, ἀναμιχθέντες, τῷ πολίτῃ, πρὶς ἀλλήλους.

Ἀναμιγύω, idem.

Ἀναμίλλητος, η, ὁ ἡ, ἡ, non controversus ; (2) non contentiosus. Ex α priv. & ἀμιλλα.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco. Ἀναμιμνήσκειν τινά τινος, τὰ παιδείας. Ὃς ὑμᾶς ἀναντήσει τὰς ὁδὸς μου, 1 Cor. 4. 17. Ἀναμιμνήσκεσθαι τὰς πρώτερον ἡμέρας, Heb. 10, 32. Ex ἀνά, & μνάομαι, *recordor*.

Ἀναμίμνω, mingo. Ex ἀνα, & μίγω, *misceo*.

Ἀναμινυρίζω, f. ισω, cantillo, parva fc. & querula voce.

Ἀναμίξ, *Adv.* promiscue, mixtim.

Ἀνάμιξις, εως, ἡ, permistio, commissio.

Ἀναμίσγω, permisceo, remisceo.

Ἀναμισθαντέω, ῶ mercedem capio. Ex ἀνα, μισθός, *merces*, & ἄρνυμαι, *capio*.

Ἄναμμα, ατος, τὸ, quod accensum est, ignitum ; (2) fax ardens, seu accensa. Ab ἀνάπτω *accendo*.

Ἀναμματός, η, ὁ ἡ, ἡ, enodis, vinculo seu nodo carens. Ex α priv & ἅμμα.

Ἀνᾰμπίσχω, *amictus*, part. pert. pass. *Ion.* pro ἀνημμένος, a verbo ἀναπίσκομαι, *induo*.

Ἀναμνάομαι, ῶμαι, f ήσομαι, reminiscor, recordor. Ἀναμνᾶσθεις τὰς τῆ πατρὸς περιστάσεις, φεύγουσι.

Ἀναμνησθῶμεν, *recordemur*, sive *recordari simus*, 1. pl. a. 1. conjunct. pass. verbi ἀναμνήσκω pro ἀναμιμνώμαι, *recordor*. Hinc

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, reminiscentia, recordatio, (2) commemoratio.

Ἀναμνηστικός, ἡ, ὁν, qui reminiscentia valet ; (2) facile reminiscens. Ab cod.

Ἀναμονή ῆς, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμένω, *remaneo*.

Ἀναμόρξυμι, f. ξομαι, imprimo, inuro.

Ἀνᾰμορμύρω, cum murmure ebullio, immurmuro. Ἠὲ σ' ἀναμορμύρησι κυκαμῖνι, Odyss. 12, 238.

Ἀναμορφόω, ῶ, f. ώσω, reformo. Hinc

Ἀναμόρφωσις, εως, ἡ, reformatio.

Ἀναμοχλεύω, f. εύσω, vectibus submoveo, amolior ; (2) tollo, submoveo. Τι τασδε κλεῖσι κανομοχλεύεις πύλας ; Eur. Med.

Ἀμπέχονος, η, ὁ ἡ, ἡ, non habens ἀμπεχόνιον i. certum vestitum ; (2) non togatus, seu humanus. Ex α priv. & ἀμπεχόνη, *cultus, seu ornatus corporis*.

Ἀναμπλάκητος, η, ὁ ἡ, ἡ, non errans, peccato carens, justus. Ex ἀνὰ, & ἁμπλακητός.

Ἄναπεξ, υκος, ὁ ἡ, ἡ, non habens vittam. Ex α priv. & ἄμπυξ, *cætera*. vel ἀνὰ *vitta amicta*.

Ἀναμυρίζω, f ίσω, semel in baptismo unctum denuo chrismate inungo. Hinc

Ἀναμυρισμὸς, ῦ, ὁ, reunctio.

Ἀναμυχθίζομαι, f. ἰσομαι, irrideo ; (2) suspiro.

Ἀναμύω, f. ύσω, aperio oculos, visum recipio. Ex ἀνά, & μύω, *connivo*.

Ἀναμφίρικτος, η, ὁ ἡ, ἡ, certus, indubitatus, non controversus. Ex α priv. & ἀμφίρικτος.

Ἀναμφιρίστως, *Adv.* sine dubio.

Ἀναμφίσβητος, η, ὁ ἡ, ἡ, minime dubius, non ambiguus. Ex α priv. & ἀμφίσβητος.

Ἀναμφιστόλως, η, ὁ ἡ, ἡ, minime dubius. Ex α priv. & ἀμφιδολος, *dubius*.

Ἀναμφιδόξως, *Adv.* proculdubio, indubie ; (2) omnium consensu.

Ἄναμφις, ος, η, ὁ ἡ, ἡ, non indutus, nudus, &c. Ex α priv. & ἀμφίνυμι, *induo*.

Ἀναμφίστως, *Adv.* nude, sin vestibus, &c.

Ἀναμφισβήτητος, η, ὁ ἡ, ἡ, non dubius, extra controversiam ; ofitus. Ex α priv. & ἀμφίλεκτος, *in controversiam ferens*.

Ἀναμφιστόλως, *Adv.* sine controversia.

Ἀναμφίλογος, η, ὁ ἡ, ἡ, non dubius, certus, non controversus. Ex α priv. & ἀμφίλογος.

Ἀναμφισβητητος, η, ὁ ἡ, ἡ, non ambiguus, non controversus, qui conflat & convenit. Ex ἀνὰ, & ἀμφισβητέω, *controversor*.

Ἀναμφισβητήτως, *Adv.* sine controversia, proculdubio.

Ἀναμὼκητος, η, ὁ ἡ, ἡ, voluntarius, minime coactus. Ex α priv & ἀνάγκη.

Ἀναιδεία, ας, ἡ, ignavia. Ab ἀναιδής.

Ἀναιδρείς, οἱ, Eunuchi, ap. Hipp.

Ἀναιδής, η, ὁ ἡ, ἡ, parum virilis, ignavus, effeminatus, mollis ; (2) ἡ innupta. Ex α priv. & ἀνὴρ, *vir*. Hinc

Ἀναιδάω, ῶ, f. άσω, lenonem reddo, eviro.

Ἀναίδεια, *Adv.* non viriliter, ignave.

Ἀναίδρα, ας, η, ἡ, vix viduata, marito orbata. Ab ἀνανδρόω.

Ἀναιδζω, f. άσω, renovo, instauro ; ἀναιτίζομαι, muto me in novam formam. Ἀναιδζειν ζωτον αἰεί, Arist. Ran. 602.

Ἀναίνω, recentco ; (2) distribuo. Ἀναιμάσσετο δ' ἱκτινος τὰς μαστῆρας, Herodot quæ lectio fasset a est.

Ἀναινάδι, pr. inf. pass. *contr.* pro ἀναινάζεσθαι. Ab

Ἀναίνομαι, ῶ, ἀσω, renovo instauro. Ἀναινάσασθαι τὰς χεῖρας, τῶν ἀσχιῶν. τὰι μὴ δύνῃ, Ἀναινάᾶς ἢ τῷ πνεύματι τὰ τῆς ὑρῶν, Ephel. 4, 23. Ex ἀνα, & ἰδός *novus*.

Ἀνάνευθε, η, ὁ ἡ, ἡ, remissione expers, qui non remittitur. Ex α priv. & νεύω.

Ἀνανεύσαι, a. 1. inf. act. v. ἀνανεύω.

Ἀνάνευσις, εως, ἡ, recultatio, repulsa, (2) elevatio capitis et oculorum, regnes a malo, ac liberatio.

Ἀνανεύω, f. εύσω, renuo, abnuo, nutu vetc ; (2) suspicio, oculos & caput attollo ; (3) emergo, respiro ab æstumnis. Ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦσα ἑκάς ὠ, Od. o, 268.

Ἀναίνησις, εως ἡ, renovatio, instauratio, regeneratio. Ab ἀναίνομαι, *renovo*.

Ἀναννπιάομαι, repuerascor.

Ἀναύπνος, η, ὁ ἡ, ἡ, ad sobrietatem redeo ab ebrietate ; (2) respiro ; (3) cum εκ, liberor ab aliquo malo, expedio me e malo ; item (4) desino. Καὶ ἀναυπνῆσαι ἐκ τῆ διαζόλου παγίδος, 2 Tim. 2, 26.

Ἀναύχημος, f. ξομαι, supernato, enato, enecto ; (2) recreo e calamitate.

Ἀναυδέω, ῶ, f. ήσω, resonesco. Ab

Ἀναυδής, ές, ὁ ἡ, ἡ, sine carens ; (2) infimus. Ex α priv. & αὐδή, *sit*.

Ἀναυίας, ου, ὁ, Dominus commiseratus est, Nomen viri.

Ἀναύξης, η, ὁ ἡ, ἡ, mœrore carens ; (2) innocuus, innoxius ; (3) superbus. Ex α priv. & αὐξη, *augeo*. Hinc

Ἀναυξία, *Adv.* sine dolore & molestia, indolenter.

Ἀναυομὴ, ῆς, ἡ, distributio ; (2) iterata recensio. Ab ἀναυέμω, *distribuo*.

Ἀναυσία, ας, ἡ, ἡσω, in morbum recido, remorbesco. Ex ἀυ, & ὑσία, *ægrito*.

Ἀναυτα, acclivia.

Ἀναυταξώτος, η, ὁ ἡ, ἡ, cui nullus est æmulus, unde pro invicto. Ex α priv. & ἀνταγωνίζομαι, *depugno*.

Ἀναυτοδοτος, η, τὸ, ubi consequens in oratione omittitur. Ex α priv. & ἀναποδίδωμι, *reddo*.

Ἀνάυτης, ες, ὁ ἡ, ἡ, acclivis, arduus, sursum tendens ; (2) difficilis. Ex α priv. & ἀντάω.

Ἀναυτιβλεψος, η, ὁ ἡ, ἡ, contra quem non ausit aliquis oculos aperire. Ex α priv. & ἀντιβλέπω, *contra adspicio*.

Ἀναυτίβλητος, η, ὁ ἡ, ἡ, quem contra dici non potest. Ex α priv. & ἀντιλητος.

Ἀναυτιλήκτος, *Adv.* citra controversiam.

Ἀναυτιῤῥητος, η, ὁ ἡ, ἡ, quem contra dici nequit. Ex α priv. & ἀντιῤῥητος.

Ἀναυτιῤῥήτως, *Adv.* citra contradictionem.

Ἀναυτιφωνητος, η, ὁ ἡ, ἡ, cui nihil respondetur ; (2) quem contra dici non potest. Ex α priv. & ἀντιφωνέω, *respondeo*.

Ἀνάυτω, *inusitatus, Dor.* pro ἀνάντης.

ΑΝΑΞ, ακτος, ὁ rex, ἡ regina ; (2) herus, dominus ; (3) nomen duc commune, *Europ. Iphig. Aul.* 739. Ἄναξ κώπης, remex, *Id. Cycl.* 86.

Ἄναξα, *regnavi*, 1. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ηναξα, a verbo ανάσσω, *regno*.

Ἀναξαίνω, f. ανω, rursum carmino ; (2) iterum discerpo, lacero.

Ἀναξηράινω, f. ανῶ, sicco. Hinc

Ἀναξήρανσις, εως, ἡ, reliccatio ; (2) siccatio.

Ἀναξιδώρα, ας, ἡ, munera e terra submittens. Cognomen Cereris ab ἀνάγω, *sublimo*, & δῶρον, *munus*.

Ἀναξιπαθία, ῶ, f. ήσω, indigna patior ; (2) indignum duco, repudio, contemno. Ex ἀναξιος, & πάσχω.

Ἀναξιοπαθῶν, idem et ex iisdem.

Ἀναξιοπαθήσας, a. 2. part. act. f. β.

Ἀναξιος, η, ὁ ἡ, ἡ, indignus ; (2) inhonoratus, qui nullo habetur loco. Ex α priv. & ἀξιος, *dignus*.

Ἀναξιζυμιξῆ, γος, ὁ ἡ, ἡ, in cithara repetitus. Ex ἀναανα. & ῥίμιζω.

Ἀναξίως, *Adv.* indigne, inmerito.

Ἀναξυρις, ίδος, ἡ, subligaculum, bracca ; *in Pers.* αναξυρίδες, tibialia. Ex α ὰ, & ζύρα.

Ἀναξύω, f. ύσω, rado.

Ἀναπαιδεύω, rursus instituo.

Ἀναπαιστός, η, ὁ, pes carminis primam & secundam syllabam breves, tertiam longam habens ; (2) versus Anapæsticus, Ab ἀναπαίω, *repercutio*.

Ἀναπαις αἰδες, ων, αι, mulieres fabrorum. Ab

Ἀναπαίω, f. αισω, repercutio, referio.

Ἀναπαλαίω, f. αίσω, luctam reintegro, certamen recta repeto ; (2) pœnam reparo, initiatus. Ex ἀνὰ & παλαίω, *luctor*.

Ἀναπαλαιστος, η, ὁ ἡ, ἡ, recidivus. Ex ἀνὰ, & παλαιός, *vetus, diurnus*.

Ἀναπαλιν, ης, ἡ, genus intonationis. Ex ἀνα, & καλέω, *voco*.

Ἀναπαλιν, *Adv.* e contrario, in vicc.

Ἀναπάλαμος, ον, fecundo.

Ἀναπάσσω, exhibeo. Ἀναπασσε ἐχθὸς δῖν' ἐπὶ φοινικοῦν. Il 22, 692. *Fut.* pro ἀναφέρομαι. Ab ἀνὰ, ὑπὸ, & ἄνομαι, *salio*.

Ἀναπάσσω, f. ασσῶ, vibro, ; (2) percutio, τὰ καλὰ τ' ἀμπάσασι, pro ἀνὰ — Arist. Ran. 1286. Hinc

Ἀνάπασμα ατος, ἡ, vibratio, quassatio.

Ἀναπαυλίζω, f. ίσω, moto tentoriam, pectum rursum facio, more sc. Parœmiæ. Ex ἀνὰ, & Παρίος, *Parius*.

Ἀναπαρτίσιος, ον, imperfectus, mancus.

Ἀνάπας, ασα, αν, *Gen.* αντος, άσης, άντος, omnis, universus. Ex ἀνὰ & πας, *omnis*.

Ἀναπάσσω, f. άσω, adspergo ; (2) affecto, addo alcui rei ; item ædo.

Ἀναπαστάω, f. άξω, repulso, iterum pulso.

Ἀναπαστία, ὰ, f. ασα. rursum versio, gyratio.

Ἀναπαυδήτος, η, ὁ ἡ, ἡ, indefatigabilis. Ex α priv. & ἀπαυδάω, *defatigo*.

Ἀναπαυλα, ης, ἡ, *Acc.* αν, *Gen.* ης, requies ; (2) cessatio ; (3) diversorium, locus quietis ; (4) finis quietis, ap. Hesych ; (5) intervallum, respirandi. Ab ἀναπαύω.

Ἀναπαυλις, idem & ab eod.

Ἀναπαυμα,

Ἀνάπαυμα, ατος, τό requies, intermissio a labore. Ab eod.

Ἀναπαυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀναπαυτήριον, ου, τό, locus quietis, seu in quo quies capitur; (2) lituo datum lignum ad castra metanda. Ab eod.

Ἀναπαυτήριον, ου, τό, idem & ab eod.

Ἀναπαύω, f. αὐσω, requiescere facio, sedo, do requiem, seu laxationem; (2) recreo, reficillo; ἀναπαύομαι, quiesco, requiesco, cesso a re aliqua; (2) donor immunitate; (3) confero me cubitum; (4) morior, excedo e vita. Ἀναπαύειν σαυτον, τὸ στράτευμα, τὴς ἐπῆκε τῷ βαδίζειν· ἀναπαύεσθ τῷ πόνων, ἐκ καματου τῷ βίᾳ, mori. Ἀνάπαυσον μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ, Philem. 20. Ἀνεπίπαυτο τὸ πνεῦμα αὐτῶ ὑπὸ πάντων ὑμῶν, 2 Cor. 7, 13.

Ἀναπείθω, f. εἰσω, persuadeo; (2) sollicito ad mutandam sententiam, ad rebellandum. Τὰς ἄνδρας ἀναπίπεικεν ἐκ τῆς θεοῦ, Arist. Θεσμ. 458. Παρὰ τ νόμου ὑπ ἀναπείθ τὸς ἀνθρώπως σέβεσθ τ θεόν, Act. 18, 13.

Ἀνάπειρα, ας, ἡ, experimentum; (2) exercitatio; (3) communis usus; (4) conatus, inceptum. Ex ἀνὰ & πεῖρα, *experimentum.*

Ἀναπειράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, iterum experior, iterum tento (2) tento, experior.

Ἀναπείρω, f. περῶ transfadigo, transfigo, transfodio.

Ἀνάπεσμα, ατος, τὸ funis, quo aliquid religatur, & præsertim quidem quo naves religantur ad littus; (2) fiducia adgrediendi aliquid. Ab ἀναπείθω.

Ἀναπεισίμιος, ου, ὁ ἡ ὁ, persuasorius, aptus ad persuadendum. Ab eod.

Ἀνάπειστος, ου, ὁ ἡ ὁ, palam factus, manifestatus; (2) qui in aliam opinionem impellitur. Ab eod.

Ἀναπεμπάζω, f. άσω, iterum numero repeto; (2) animo verso, præterita repeto, rumino. Ὥσπερ τινὰ ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τὴν παρ' ἡμῖν εὐδαιμονίαν, Luc. Ἀναπεμπάζων φρενὶ πυκνῇ Lyc. 9.

Ἀναπέμπω, f. ψω, remitto; (2) emitto; (3) sursum mitto; (4) exhalo, exhalando sursum mitto. Ἀναπέμπειν χρήματα, τὶ ἔκ τινος, δυσκόλιαν. Ἐπὶ ᾧ τίσδε τὸδ' ἀνέπεμψεν ἱερὰς Arist. Θεσμ. 1054.

Ἀναπεπλήραται, *completæ sint*, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἀναπληρόω, *complco.*

Ἀναπεπλασμένος, part. perf. pass. *per Sync.* pro ἀναπεπαστασμένος. Ab ἀναπετάζω.

Ἀναπέσω, fut. ψω, iterum coquo, recoquo.

Ἀναπεπλωκως, *qui disluerit*, part. perf. act. v. ἀναπίπτω, pro ἀναπλόω.

Ἀνάπεσαι, *accumbe*, 2. sing. a. 1. imperat. med. verbi ἀναπίπτω, pro ἀνάπεσον.

Ἀναπεσεῖν, *discumbere*, a. 2. infin. act.

Ἀναπετάζω, f. άσω, idem quod sequens.

Ἀναπετάννυμι, expando, explico; (2) aperio; (3) laxo. Ἀναπετάσω ἰσία λευκα, πὰς δυρας, τὸ συριζικὸς τῷ πέριν. Ἦν ἄπασιν ἀναπετάσης τὸ ὠτα, Luc. Ἀρὰ σ' ἰσία λευκὰ πετάσας. Odyss. 10, 506. Ex ἀνὰ, & πετάω, *pando.*

Ἀναπετανύω, idem & ex iisd.

Ἀναπετάω, ῶ, f. άσω, idem & ex iisd.

Ἀναπίτομαι, f. ἀναπλήσομαι, in altum evolo.

Ἀναπίπλω, recoquo

Ἀναπέφυκα, *visus sum*, 1. sing. perf. indic. med. verbi ἀναφαίνω, *exhibeo.*

Ἀναπηγάζω, f. άσω, emitto in modum fontis & scaturiginis.

Ἀναπήγνυμι, fut. ήξω, suffigo, suspendo. Πῆξαι κεφαλὴν ἀνάσκολοπίσαι, Il. 18. 177.

Ἀναπηδάω, ῶ, f. ήσω, subsilio, sursum salio; (2) prosilio, exsilio; (3) resilio, retrorsum salio. Ἀναπηδᾷν ὅπῃ ἕκαστον, πρὸς ἕκαστον, ἐκ μέσου. Ἐπὶ τὸν κατήλιφ' ἑυθὺς ἀναπηδήσομαι, Arist. Ran. 575. Hinc

Ἀναπήδησις, ἡ exsultatio, procursio.

Ἀναπηλίζω, f. ίσω, fuso circumacto recolligo.

Ἀναπηρία, ἡ, q. d. mutilitas, mutilatio, læsio, membri alicujus vitium, s. vitiatio. Ab

Ἀνάπηρος, ου, ὁ ἡ ὁ, mutilus, quòvis corporis membro mancus ut cæcus, claudus; &c. Ex ἀνὰ & πηρὸς, *mutilus.* Hinc

Ἀναπηρόω, ῶ f. ώσω, mutilo, mutilum redde.

Ἀναπίδυω, f. ύσω, scaturio, erumpo e scaturigine.

Ἀναπιέζω, f. έσω, iterum premo. Ἀναπιεζει φλεγμωνας, Aret.

Ἀναπιμπλάνας, præs. inf. act. verbi

Ἀναπίμπλημι, f. ήσω, repleo, impleo. Ἀναπιμπλάσειν τινα φοβω, φιλίαν ἀπιστίας.

Ἀναπίνω, q. d. rebibo, resorbeo, *Hippocr.*

Ἀναπιπράσκω, f. άσω, revendo, iterum vendo.

Ἀναπίπτω, recumbo, decumbo, procumbo; (2) accumbo in mensa; (3) supinus sum, (4) animo concido, animum abjicio; (5) frigeo, remissus sum; (6) pœnitentia ducor, sententiam muto. Ἀναπίπτειν ὅλῃ τῇ ὠῃ, ὅθ τ γῆς, παρά τινα· Νικαμβροι ἐπ' ἐλαχίστου ἀναπίπτουσι, *Thuc.* Ἀλλ' ὅταν κλιθῇς, πολυτελὴς ἀνάπτωσις ἐ ἰσχνὸν τόπου, Luc. 14, 10.

Ἀναπίστευσα, f. ευσω, confido, spero, bono animo esse incipio.

Ἀναπίτνημι, præs. inf act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀναπετάννυμι, ab ἀναπίτνημι, pro ἀναπίτνω, *supinus jacio.*

Ἀναπιτνῶμι, expando, explico. Ab ἀνὰ, & πετάω, *pando.*

Ἀναπλάκητος, ου, *pas.* pro ἀνάμακτ.

Ἀναπλασαντες, *qui formarunt*, nom. pl. a. 1 part. act. verbi ἀναπλάσσω, *formo, fingo.*

Ἀνάπλασις, εως, ἡ fictio seu formatio de integro, ut restitutio membri fracti in integrum; (2) regeneratio.

Ἀνάπλασμα, ατος, τὸ figmentum id quod fictum est; (2) mendacium, commentum.

Ἀναπλασμός, οῦ, ὁ q. d. refictio, reformatio; (2) fictio, formatio de integro; fictio, s. ipsa fingendi actio. (4) fictio rerum, quæ non sunt, aut esse possunt. Ab

Ἀναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω. denuo fingo, reformo; (2) fingo, comminiscor, imaginor apud me, quæ non sunt. Ἀναπλάσειν τῶν ἀκίαν, τι εἰς τροχίσκως.

Ἀναπλέκουσι, *implicant*, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* pro ἀναπλέκουσι, Ab

Ἀναπλέκω, f. ξω, implico, innecto; (2) redimio. Ex ἀνὰ & πλέκω, *plico.*

Ἀναπλεύσαντ, f. 1. inf. med. verbi ἀναπλέω.

Ἀνάπλεως, ω, ὁ ἡ ὁ, plenus, refertus. Ex ἀνὰ, & πλέω, *plenus.*

Ἀναπλέω, f. εύσω, provehor in altum, e portu solvo; (2) navigo Ἐς Τροίλου γαιαων ἀναπλευσεσθ ἐμελλον, Il. 11. 22.

Ἀναπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo. Ἀναπλήθειν τινά τινος· κακὸν εἶναι ἀναπλήσαντες ὁλεθρ, Il. 8, 35. Ex ἀνὰ, & πλήθω.

Ἀναπλημμυρέω, redundo, exundo.

Ἀναπληρόω, ῶ, f. άσω, expleo, suppleo, impleo. Τὸ ὑμῶν ὑστέρημα ἦτου ἀναπλήρασαι, 1 Cor. 16, 17. Καὶ ἀναπληρῶ ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία, Matt. 13, 14. Hinc

Ἀναπλήρωμα, ατος, τὸ, supplementum, explementum.

Ἀναπληρωτικὸς, ἡ, ὸν. expletivus, explendi vim habens, explendo aptus.

Ἀναπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, suppletio.

Ἀναπλῶσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναπλέω.

Ἀναπληστικὸς, ἡ, ὸν, expletivus, impletivus. Ab ἀναπλήθω.

A ἀπλοῦς, *contr. usitatius*, ἀνάπλους, ου, ὁ, navigatio ejus qui solvit e portu; renavigatio. Ex ἀνὰ & πλοῦς, *navigatio.*

Ἀνάπλοω, ῶ f. όσω, expando, explico.

Ἀνάπλωσις, ἡ, explicatio, interpretatio.

Ἀναπλύνω, f. υνῶ eluo, iterum lavo. Hinc

Ἀνάπλυσις, εως, ἡ ablutio, elotio.

Ἀναπλώειν, *solvere portu*, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀναπλεῖν. a verbo ἀναπλόω.

Ἀναπλῶν, f. ώσω, idem quod ἀναπλέω.

Ἀναπνεῖεν, præs. inf. act. verbi ἀναπνέω.

Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, respiratio; (2) recreatio, relaxatio. Al ἀναπνοὶ.

Ἀναπνευστικὸς, ἡ, ὸν. respirativus, vi respirandi præditus, respirationi serviens. Ab eod.

Ἀνάπνευστος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui respirare non potest; (2) exanimus; (3) flatu venti carens. Ex α pleon. & ἀναπνευστος.

Ἀναπνέω, f. εύσω, respiro; (2) recreor, relaxor animo; (3) desidero, adspiro ad aliquid; (4) in mente habeo. Ἀνάπνευσον ἐ νόσου, Soph. Aj. 274. Ἀναπνέουσα δ' ἀρίστου δίκης Ἀχαιῶν, Il. 11. 799. Ex ἀνὰ, & πνέω, *spiro.* Hinc

Ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, respiratio; (2) relaxatio animi.

Ἀναπόβλητος, ου, ὁ ἡ ὁ, non rejiciendus, qui amitti, vel rejici non potest, aut debet. Ex α priv. & ἀποβάλλω, *rejicio.*

Ἀναπόγραφος, ου, ὁ ἡ ὁ, a publicano non recensus nec scriptus, non census, non inscriptus. Ex α priv. & ἀπογράφω, *censeo.*

Ἀναπόδεικτος, ου, ὁ ἡ ὁ, improbabilis, quasi indemonstrabilis. Ex α priv. & ἀπόδεικτος.

Ἀναποδείκτως, *Adv.* sine probatione vel demonstratione.

Ἀναποδεκτος, ου, ὁ ἡ ὁ, non recipiendus. Ex α priv. & ἀποδέχεσθαι, *recipio.*

Ἀναποδίζω, f. ίσω, retrocedo, pedem refero; (2) revoco, retro ago; (3) diligenter expendo, exacte perpendo, excutio. Ἀναποδίζειν εἰς τὸ πίσω, τὰ γράμματα. Hinc

Ἀναπόδισις, εως, ἡ, retractio, retrocessio.

Ἀναποδισμός, οῦ, ὁ, diligens inquisitio; (2) regressus, retrogradus motus; (3) resolutio.

Ἀναπόδοτος, ου, ὁ ἡ ὁ, non redditus, non reddendus, gratuitus. Ex α priv. & ἀποδίδωμι, *reddo.*

Ἀναπόδραστος, ου, ὁ ἡ ὁ, inevitabilis. Ex α priv. & ἀποδράω, *effugio.*

Ἀνάποινος, ου, ὁ ἡ ὁ, non redemtus pretio. Ex α priv. & ἄποινον, *pretium redemptionis.*

Ἀναπόινως, gratis.

Ἀναπόκριτος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui non respondetur, seu cui non responsum est. Ex α priv. & ἀποκρίνω, *respondeo.*

Ἀναπολαυστος, ου, ὁ ἡ ὁ, jejunus; (2) vacuus voluptate; (3) quo non frui licet. Ex α priv. & ἀπολαύω, *fruor.*

Ἀναπολεμέω, bellum infero.

Ἀναπολέω, ῶ, f. ήσω, revoco in animum, instauro rem abolitam memoria hominum, in animo volvo; (2) rumino, de brutis. Δις ταῦτα βούλ ἡ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη; repetere, Soph. Phil. 1267.

Ἀναπόλησις, εως, ἡ, ipsa actio revolvendi in animo, recordatio, revocatio in mentem, ruminatio. Ab ἀναπολέω.

Ἀναπολητικὸς, ἡ, ὸν, revolvendi facultatem habens. Ab eod.

Ἀναπολίζω, celebro carmine vel oratione, ap. *Pind.* propriè, instauro.

Ἀναπολόγητος, ου, ὁ ἡ ὁ, inexcusabilis; (2) indefensus. Ex α priv. & ἀπολογέομαι, *excuso.*

Ἀναπολυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, non absolutus, indissolutus; (2) indissolubilis. Ex α priv. & ἀπολύω, *solvo.*

Ἀνατομτὴ, ῆς, ἡ, sursum missio; (2) effossio. Ex ἀνὰ & πέμπω, *mitto.*

Ἀναπόμπιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui remittitur.

Ἀναπομπός, ὴ, ὸν, qui mittit ad superos.

Ἀναπόνιπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, illotus, qui se non abluit. Ex α priv. & ἀπονίπτω, *abluo.*

Ἀναπορίσομαι, procedo, in locum editiorem imprimis.

Ἀναπόσβεστος, inextinctus, semper lucens. Ex α, & ἀπόσβεννυμι.

Ἀναπόστατος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui deficere nequit. Ex α priv. & ἀφίστημι, *deficio.*

Ἀναπόταμαι, avolo.

Ἀναποτνιασμός, οῦ, ὁ, suspirium cum imploratione divini auxilii; (2) divini numinis imploratio.

Ἀναπότριπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui detergi nequit; (2) indelebilis. Ex α priva & ἀποτρίβω.

Ἀνάπρασις, εως, ἡ, q. d. revenditio. Ab ἀναπιπράσκω, *revendo.* Unde

Ἀναπράτης, ου, ὁ, qui sibi vendita revendit.

Ἀναπράσσω, vel ἀναπρᾶτω, f. άξω, exigo, reposco, recupero. Ἀναπράσσειν τὰ χρήματα. Δυὰ δυοῖν ἀποστάσεοιν τῶν ἀναβαλλομένων ἀναπράξαι, τῶν αὐτοῖσιν δοῦναι, *Thuc.*

Ἀναπρεσβεύω, legatos mitto.

Ἀναπρήθω, f. ήσω. incendo, inflammo; (2) cum gemitu effundo. Δακρυ ἀναπρήσας, Il. 9. 433.

Ἀναπρ

Ἀναπλαιγ, ες, ὁ ἡ ἐν, inoffensus, qui non offendit. Ex α priv. & ἀπλαιγ.

Ἀναπλάσθαι, a 2. inf. med. v. ἀναπλάσμαι.

Ἀναπλάσσειν, *animum addere*, præs. inf. act. *contra*. pro ἀναπλήσειν. Ab

Ἀναπλήσω, ῶ f. ώσω, alatum facio, pennis, seu alis instruo; (2) excito, instigo, animum addo, in spem erigo. Ἀναπλήσασι (δεῖ) πᾶν τὸ σῶμα, Arist. Lys. 672. Ex ἀνα, & πλεῖν, *navi*.

Ἀνάπλημι, sursum volo. Ex ἀνα, & πλῆμι, *volo*.

Ἀναπλῶναι, a. 2. inf. act. verbi præc.

Ἀναπλώομαι, ῶμαι, consternor, pavefio, perterreor; ἀναπέπλημαι, ipse cerpor & animo, perf. pass.

Ἀναπλώσιος, α, ον, pro ἀναπλοῦς, ῆ, ῦν. Ab ἀνάπλοια

Ἀνάπλους, ῦ, ὁ ἡ ἐν, intectu; (2) suspensus et nexus per fibulam. *Et. M.* vestis. Ex α priv. & ἅπτομαι, *tango*.

Ἀναπτίζας, a 1. part. act. v. ἀναπλώσας.

Ἀνάπλωξις, εως, ἡ, expansio, apertio; (2) explanatio, explanatio. Ab

Ἀναπτύσσω, f. ξω, expando, explico; (2) aperio; (3) explano, expono; (4) patefacio, revelo. Ἀναπτύξας τὸ βιβλίον. Luc. 4, 17. τὰς χεῖρας ἀπλώσας. Οὐκ ἐᾶν ἀναπτίζαι πρόσωπα πρὸς φῶς, Soph. El. 641. Ex ἀνὰ, & πτύσσω, *plico*. Hinc

Ἀνάπτυξις, εως, ἡ, explanatio, expositio.

Ἀπτυκτος, ον, ὁ ἡ ὄν, apertilis, seu adaperibilis; (2) apertus; (3) explicatus.

Ἀναπτύω, f. ύσω, exspuo, exspuendo ejicio. Gl. V. sputo; (2) despuo, conspuo; (3) contemno. Ex ἀνὰ, & πτύω, *spuo*.

Ἀνάπτω, f. ψω, ligo, religo, suspendo ad; (2) circumpono, appono; ἀναπτόμαι, indico. Ἀνάπτειν τί τινι, αὐτῷ τὴν χάριν. Ex ἀνὰ, & ἅπτω, *necto*.

Ἀνάπτω, f. ψω, p. ἀνῆφα, p. pass. ἀνῆμμαι, accendo, incendo *Metaph* incendo, fulcito. Ἀνάπτειν ὕλλω, πυρήν. Ἐγὼ δ' ἔτί σοι πυρὸς οἰκία τοῖς νύμφοις ἀνάψω γάμοις, Eur. Ph. 346. Νίζω δ' ἱμαντὰς ὡς τάχ' ἀναψόμενος (τὸ πῦρ) Luc. 12, 40 Ex ἀνὰ, & ἅπτω, *incendo*.

Ἀνάπτωσις, εως, ἡ, decubitio, accubitio, (2) resupinatio; (3) animi remissio. Ab α ἅπτω.

Ἀναπτωσσόμαι, interrogo, quæro. Hinc

Ἀνάπυστος, ὁ ἡ ἡ, pervulgatus, passim auditus, omnibus notus.

Ἀναπυρῶ, ῶ, accendo, inflammo.

Ἀναπυσσύω, incendo.

Ἀνάπαλίω, ῶ, f. ίσω, rursus vendo, revendo.

Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, dilectus & reciprocatio motus, quasi ἀνάπνοσις, quia respiratur. Recurrit & ἀνάπαυσις. Frequentius ἄμπαυσις.

Ἀναρριζῶ, f. ίσω, eradico, ex morbo recipio. Ex ἀνὰ & ῥιζῶ, *radico*.

Ἀναρτεμικὰς, *qui sustulit*, perf. part. act. *Att.* pro ἀνειρηκὰς, a verbo ἀναιρέω, *tollo*.

Ἀνασεβάζομαι, ἀσμαι, imprecationem, aut votum factum revoco. Ex ἀνὰ, & ἀράομαι, *precor*.

Ἀνασέλτος, ον, discalceatus.

Ἀνάργυρος, ὁ ἡ ἡ, argento carens, pecunia destitutus; (2) qui largitionalus non corrumpitur; (3) qui gratis aliquid facit, ut medicus gratis sanans. Ex α priv. & ἄργυρος, *argentum*.

Ἀναρίδτος, ὁ ἡ ἡ, non irriguus, siccus. Ex α priv. & ἀρδω, *irrigo*.

Ἀναρθρος, ον, ὁ ἡ ὄν, inarticulatus, articulis carens. Ex α priv. & ἄρθρον, *art. ulus*.

Ἀναριθμέω, ῶ f. ήσω, enumero, dinumero. Gl. V. ἀναριθμεῖ renumerat.

Ἀναριθμητὸς, ὸν, ὁ ἡ ὄν, innumerabilis; (2) innumerus, (3) incredibilis, *Eurip. Hel.* 1695. Ex α priv & ἀριθμητὸς, *numerabilis*.

Ἀνάριθμος, ον, ὁ ἡ ὄν, innumerus (a) qui in nullo numero est, vilis. Ex α priv. & ἀριθμὸς, *numerus*.

Ἀναρίστεω, ῶ, non prandeo; unde ἀναριστικὸς, impransus. p. pass. part. Ab ἄναριστος.

Ἀναριστικὸς, ὴ, ὸν, impransus.

Ἄναριστος, ος, ὁ ἡ ὄν, impransus, non pransus; (2) prandio carens. Ex α priv. & ἄριστον *prandium*.

Ἀνάρπεκτος, ον, ὁ ἡ ὄν, nullius impetu subjectus; (2) non ortus, principio carens. Ex α priv. & ἄρχω, impero; vel ἄρχομαι, incipio.

Ἀναρμοδιος, ος, ὁ ἡ ὄν, non idoneus, inconveniens & incongruens. Ex α priv. & ἁρμόδιος, *aptus*.

Ἀναρμοδίως, non convenienter.

Ἀναρμόζω, f. όσω, adapto, copulo. Ἐστὶ δὲ τοῦτο ἀναρμόσας, Diun.

Ἀναρμοσία, ας, non congruo, non quadro.

Ἀναρμοσίας, ας, ἡ inconvenientia, inconvenientia; (2) ineptiæ. Ab

Ἀνάρμος, ος, ὁ ἡ ὄν, incongruus, inconveniens, non quadrans, non habilis, incompositus, ineptus, Ph ἀνάρμοσον, absonum, absurdum. Ex α priv. & ἁρμὸς, *apta*.

Ἀναρμόσας, *Adv.* incongrue, inconvenienter, inepte.

Ἀναρμίστως, idem quod ἀναρμοσίως.

Ἀναρρίδια, ῶ, f. ίσω, reforbeo, absorbeo.

Ἀναρπαγὴν, cum impetu, vi. Ab

Ἀναρπάζω, f. άσω, furtim rapio, abripio; (2) subito e medio tollo; (3) ad pœnam rapio; (4) e sede evello; (5) diripio; (6) vi exprimo. Ἀναρπασμένος εἰς ὕπνον ἀφρὸς, mente præreptus. Ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάσασα στέλλα, Odyss. 23, 316.

Ἀναρπάσας, a. 1. part. act.

Ἀναρπαξήνορος, ὁ ἡ ἡ, homines devorans.

Ἀναρπας, ος, ὁ ἡ ὄν, ereptus, furtum raptus; (2) repentine raptus; (3) expressus. Gl. V. abreptitius.

Ἀναρρᾳγήσιος, f. 2. inf. pass. v. ἀναρρήγνυμι.

Ἀναρρήγνυμι, *qui sustulit*, pert. part. act. *Ion.* pro ἀναρρηκὰς, a verbo ἀναιρέω, *tollo*.

Ἀναρράπτω, f. ψω, resarcio, reconsuo; (2) consuo, consarcino. Ex ἀνὰ, & ῥάπτω, *suo*.

Ἀναρραψῳδέω, rhapsodi more decanto.

Ἀναρρέω, refluo, sursum fluo.

Ἀναρρήγνυμι, f. ξω, diffindo, dirumpo, abrumpo, defringo; ἀναρρήγνυμαι, diffringor, (2) erumpo, conitero sc. pugnam; ἀναρρῆγμαι, crupi, a. 2. ἀναρρᾳγὰς, passus, patens, Gl. V. Τεῖχος ἀναρρῆξας, Il. 7, 461.

Ἀναρρήγνύω, idem & ex iisd.

Ἀναρρήκτας, *Adv.* fine disruptione, Ξενοφῶν ἐπεξῆλθε, ὅτας ἀναρρήκτας ἴσχι, rata fuit, Arist. Lys. 182.

Ἀναρρήμα, ατος, τὸ, edictum prætoris voce enunciatum. Ex ἀνὰ, & ῥῆμα, *dico*.

Ἀναρρῆξαι, f. 1. inf. act. v. ἀναρρήσω.

Ἀναρρῆξις, εως, ἡ disruptio, diffilio. Ex ἀνὰ, & ῥήγνυμι, *rumpo*.

Ἀναρρήσεις, εως, ἡ, renuncatio, recusatio, proclamatio; (2) refutatio. Ex ἀνὰ, & ῥῆσις, *dicio*.

Ἀναρρήπτω, diffrumpo, dilcerpo.

Ἀναρρίον, ου, τὸ, per nares rejiciens. Ex ἀνὰ, & ῥὶν, *nasus*.

Ἀναρριπίζω, f. ίσω, ignem extinctum flatu refuscito; (2) accendo, fulcito, exfulcito. Ἀναρίπιζεν πόλεμον, Chyt.

Ἀναρῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, furfum, seu in altum jacio, sublime jaculor; (2) temere & præcipitanter adeo, (3) adeo, fulcipio; (4) pœnitet me, muto consilium. Ἀναρριπτεῖν ἐπὶ κινδύνων, μάχην, κύβον. Ἀναρῥιπτέω ἔλαφον ὠδῖνι, remis percutere, Oppian. 2, 328. Ex

Ἀναρρίπτω, f. ψω, id. Gl. V. subjecto, jacto.

Ἀναρρίχώμαι, ῶμαι, f. ώσομαι, manibus & pedibus in altum enitor.

Ἀναρῥιχᾶσθαι, idem & ex illo

Ἀναρῥοῖσις, εως, ἡ, ipta actio sursum faciendi. Ab ἀναρῥίπτω.

Ἀναρρόος, ος, ὁ ἡ ὄν, refluxus undatum. Ex ἀνὰ, & ῥέω, *fluo*.

Ἀναρρίσσω, ῶ, f. ίσω, reforbeo; (2) absorbeo. Δὶς Χάρυβδις ἀναρρισσέτω μέλαν ὕδωρ, Odyss. 12, 104. Hinc

Ἀναρρόφησις, εως, ἡ, absorptio, vel ejaculatio aquarum.

Ἀναρρόφια, ας, ἡ, τὸ, sursum vergere; activitas Ab ἀναρρόφω.

Ἀναρρόφω, ω, ὁ ἡ ὄν, sursum vergens; (2) retro cedens, retro fugiens. Ex ἀνὰ, & ῥέφω, *vergo*.

Ἀναρρύας, υ, refluxus. Ex ἀνὰ, & ῥῶς, *fluvius*.

Ἀναρρύσιον, vel ἀναρρύσεῖον, ου, f. ήσω, reforbeo; (2) absorbeo. Ex ἀνὰ, & ῥοφέω, *forbeo*.

Ἀναρρύσις, εως, ἡ, redemptio; (2) sacrificium; (3) libertas. Ab

Ἀνάρρύω, f. ύσω, redimo, libero captivum; (2) repato, refarcio; (3) jugulo, macto, sacrificio. Ex ἀνὰ, & ῥύω, *redimo*.

Ἀνάρρωγὰς, *ejectus*, particip. part. med. *Ion.* pro ἀνειρωγὰς, a verbo ἀναῤῥήγνυμι, *aperio*

Ἀναῤῥώννυμι, vel ἀναῤῥώω, f. ωσω, robur priſtinum reddo; ἀνερρώνυται, convaluit, Ih.

Ἀνερρωκότες, nom. plur. a. 1. part. pass.

Ἀνάῤῥωσις, ἡ, confirmatio, reconvalescentia.

Ἀνάρσιος, ος, ὁ ἡ ὄν, hostis implacabilis; (2) intolerabilis, inquus. Ex α priv. & ἄρα, *ara*.

Ἀναρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo; ἀναρτῶμαι, suspendor; suspensus sum, pendeo; (2) concilio mihi, affico; Gl. V. devincio. Ἄρταν τινα βρόχῳ ἐκπνοὴν εἰς τινα praſidium in eo locare; ἀναρτᾶσθαι ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων, ἐκ τῶν ῥημάτων τινος, ἑαυτὸν εἰς ἐμὲ ῥῆμα, παῦλαν τινὰ. Τὴν ὑπὸ τοῦ σωτῆρος αὐτῷ ἀρτηθεῖσαν, Xen. Hinc

Ἀνάρτησις, εως, ἡ, suspensio; (2) obstrictio, devinctio.

Ἀνάρτιος, ος, ὁ ἡ ὄν, impar. Ex α priv. & ἄρτιος, *par*.

Ἀναρτύω, adorno, exstruo, molior.

Ἀναρύω, arrogo eadem quæ φιλοδρῶ.

Ἀναρυσῶ, ῶ, ὁ, vas quo hauritur vinum. Ab

Ἀναρύτω, f. ύσω, haurio. Ex ἀνὰ & ἀρύτω.

Ἀναρχία, ας, ἡ, status eorum qui domino carent, ubi nullus est magistratus; (2) soluta licentia. Ab ἀναρχος.

Ἀναρχέω, ῶ, ὁ ἡ ὄν, principio carens. Ex α priv. & ἀρχὴ, *principium*, seu *principatus*.

Ἀνασαλεύω, f. εύσω, concutio, quasso, agito; succutio, Gl. V. Ex ἀνὰ, & σαλεύω.

Ἀνασειρόζω, f. άσω, retraho, catena; (2) retraho, revoco, evello; (3) refreno, reprimo. Ex ἀνὰ, & σειρὰ, *catena*.

Ἀνασεισιφλῶ, ῶ, ὁ ἡ ὄν, concutiens penem. Ex ἀνασείω, & φαλὸς.

Ἀνασεισμὸς, ὁ, conquassatio, concussio. Ab

Ἀνασείω, f. είσω, concutio, quatio; (2) incito, concito. Ph. ἀνασεῖ, solicitat, concitat. Ἀοχλησίᾳ ἀνέσεισον ἐ λαὸς, Matt. 15, 11. Αἰγιὸν ἀνασείσασα, Hes. 344.

Ἀνασείλαι ὄρμα, petulanti injuria adficior. Ex ἀνὰ, & σείλη, *petulantia*.

Ἀνασειρμῶ, perf. part. pass. verbi ἀνασύρω.

Ἀνασκευὴ, ἡ, f. ἀσω, addo, quod deest; (2) adequabilitatem libro; (3) par pari refero, rependo, refercio.

Ἀνασημαίνω, significo.

Ἀνάσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, commune frontis, versus verticem capitis, verlam habens: quæ forma comæ et ipsa τὸ ἀνάσιλον vel ἀνάσιλος vocatur.

Ἀνάσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, refimus, repandus; (2) informis, deformis. Ex ἀνὰ & σιμὸς.

Ἀνασιμόω, ῶ, refimo, refimum facio; (2) odiosor, *Eust.*

Ἀνασκαλεύω, f. εύσω, fasculo laxo, resodio, effodio, (2) exfuscito; (3) scrutor, scrutando cruo. Ex ἀνὰ, & σκαλεύω, *fodio*.

Ἀνασκάπτω, f. ψω, eli bo, (2) evello radicitus. Ex ἀνὰ, & σκάπτω, *fodio*.

Ἀνασκέπτομαι, f. ψομαι, contribo.

Ἀνασκεδάζω, f. άσω, labefacio, destruo; (2) resuscito, instauro, repato; (3) refuto. Ἐκάστοσε ὑμᾶς λογοις, ἀνασκεδάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, Act. 15, 24.

'Ανασκαστικός, ή, όν, instaurandi vim habens; (2) destructivus, refutatorius.

'Ανασκαφή, ῆς, ἡ, reædificatio, instauratio, motio; (2) destructio, eversio, refutatio. Ex ἀνά & σκαφή, *instrumentum*.

'Ανασκάψω, f. ψω, irruo, ingruo.

'Ανασκησία, ας, ἡ, inertia, ineptitia. Ex α priv. & ἄσκησις, *exercitatio*.

'Ανάσκητος, ος, ὁ, ἡ, inexercitatus, inexercitus. Ex infl.

'Ανασκήτως, *Adv.* sine exercitatione.

'Ανασκιδνάμαι, sursum & deorsum effundor, huc illuc dispergor. Ex ἀνά & σκεδάω.

'Ανασκολοπίζω, vel ἀνασκολοπόομαι, in crucem seu palum tollor, suspendor. Ex ἀνά, & σκόλοψ, *palus*.

'Ανασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsilio, extultim ludo, lascivio, exsiliendo; (2) profilio; (3) resilio.

'Ανασκολοπίζω, f. ίσω, in crucem tollo, cruci affigo, suspendo. 'Ανασκολοπίζειν, ὅθ' ξύλα, Luc. Ex ἀνα, & σκολοπίζω, *crucis affigo*.

'Ανασκολύπτειν, nudare glandem penis.

'Ανασκοπέω, ῶ, f. ήσω, considero, respicio; (2) meditor. Πάντ' ἀνασκόπει καλῶς, Aristt. Θεσμ 673. Ex ἀνὰ & σκοπέω, *video*.

'Ανασμύχω, f. ξω, lentè absumo vel corrumpo, sive idem quod σμυχω.

'Ανασοβέω, ῶ, f. ήσω, sursum rejiciendo expello, excutio. Διαμυκασόμβῳ τίνα τρόπον ἀνασοβέσει με, Plat.

'Ανασπαράσσω, dilacero.

'Ανάσπασις, ή, exscidium; (2) contractio.

'Ανασπαστήριος, ον, vim vel convellendi vel contrahendi habens.

'Ανάσπαστος, ος, ὁ, ἡ, ον, extractus alicunde; (2) pullus, ablegatus e loco aliquo, vid. ἀνασπάω, n. 4. (3) cui provincia adimitur & successor mittitur. Ab

'Ανασπάω, ῶ, f. άσω, revello, convello, evello, excindo; (2) attollo ut supercilia; (3) contrahо; (4) expello, velut in exilium; dicitur imprimis de incolis eversæ urbis, cum alio traducuntur, *Ern.* 'Ανασπάσῃ αὐτὸν, Luc. 14, 5. Τίλλος δ' ἐπεῖξας δεῦρο Σκιᾶ τινι λόγῳ ἀνέσπα, prolixe locutus est, Soph. Aj. 301.

'Ανασπογγίζω, spongia detergo.

'Ανασσα, ης, ἡ, regina, emphatice de quavis deabus, *vid.* Eurip. Androm. 934. Ab ἄναξ, rex.

'Ανάσσατοι, *invicti*, Dor pro ἀνίκητοι.

'Αναστεισασα, a. 1. part. act. f. g. Poët. pro ἀναστείσασα, a verbo ἀνστείνω, *gravo*.

'Αναστεμφν, *Ion.* pro ἀναστῆσαι.

'Αναστεν, *revocabam*, 1. sing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἤναστον.

'Ανάστυτις, ιν revulsus, sursum vadens, tuens.

'Ανάσσω, f. άξω, regno impero, regno imperio potior. 'Ανάσσειν τινὸς, τινι or ἐν ἀθανάτοισιν. Μετὰ δ' ταπεῖσιν ἄνασσεν, Il. 1. 202. 'Ανάσσειν δ' ἐμοὶ αὐτῷ, regnabo Odyss. 4, 177. Ab ἄναξ.

'Ανάσσω, *fugo*, a. 2. imp. act. per *Syncopen*, pro ἀάσσαι, ab ἀνσμι. Unde

'Αναστάδον, *Adv.* stando desuper, consurgendo.

'Αναστελμένος, *sollatus*, perf. part. pass. *Ion.* pro ἀναστελλόμενος, a verbo ἀναστέλλω.

'Αναστελτικός, ὴ, όν, reprimendi & cohibendi vim habens. Ab ἀναστέλλω, *reprimo*.

'Ανάστης, a. 2. part. act. vel ἀνστημι.

'Αναστάς, άδος, ἡ, portio, ap. Ap. Rh.

'Αναστομόω, ῶ, f. ώσω, reflectendi vim habens. Ab

'Ανάστασις, εως, ἡ, surrectio a sedili, vel cubili, vel e lomato; (2) resurrectio a morte; (3) resurrectio a lapsu; (4) exercitus; (5) expulsio e sede, evocatio; (6) erectio, instructio; prominentia; (7) reditus ab exilio; (8) migratio. Ab ἀνίστημι, *erigo*.

'Αναστατήρ, ῆρος, ὁ, *eversor*, vastator. Ab eod.

'Αναστατήριον, ου, ἡ, ὁ, *Eccl.* victimæ tactæ ob valetudinis recuperationem.

'Αναστάτης, ὁ, *eversor*,

'Αναστατικός, ἡ, όν, idem quod ἀναστάσιμος.

'Αναστατικῶς, sedulo. A prac.

'Ανάστατος, ος, ὁ, ἡ, ον, *eversus*, vastatus; (2) sede expulsus. Abscedo. Hinc

'Αναστατόω, ῶ f. ώσω, everto, vasto; (2) sede pello; (3) conturbo, seditionem, tumultum excito. Οἱ τὼ εἰκυμβίλω ἀναστατώσαντες, Act. 17, 6.

'Αναστάτωσις, εως, ἡ, eversio; conturbatio.

'Αναστανρόω, ῶ, f. ώσω, in crucem attollo, cruci affigo. 'Αναστανροῦντας ἑαυτοῖς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, Heb. 6, 6.

'Αναστανρώσις, εως, ἡ, suspendium, Gl. V.

'Αναστάχύν, spicas emitto, & cresco, surgo, de segete.

'Αναστ, 2. plur. a. 2. imp. act. per *Syncopen*, pro ἀνάστητε, ab ἀνίστημι,

'Αναστηνόω, ῶ, f. ώσω, adstringo.

'Αναστείλασα, aor. 1. part. act. f. g.

'Αναστέλλω, f. στελῶ, inhibeo, reprimo, coërceo; (2) sursum tollo; αναστέλλειδη, tergiversari, Gl. V, item dissimulare, tegere, ap. *Polyb.* ἀνεσταλμένος, altocinctus, Gl. V. p. pass. part. 'Ανεστάλησαν, εἰς τὰς 'Αλπεις, se receperunt, Plut.

'Αναστενάζω, f. άξω, alte ingemisco; suspiro, Ph. (2) vehementer deploro. 'Αναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ Marc. 8, 12.

'Αναστενάχω, graviter suspiro. Τὸν πάντες ἀναστενάχειον 'Αχαιοὶ, Il. 23, 211.

'Αναστένω, gemo, gemitus & suspiria duco.

'Αναστέφω, f. ψω, corono, edimio, cingo.

'Αναστῇς, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἀνίστημι.

'Αναστηλόω, ῶ, f. ώσω, erigo, statuo cippum. Εἰκόνα χαλκῆν ἀναστηλῶσαι, Plut.

'Ανάστημα, ατος, τὸ, erectio; (3) quod assurgit in altum; (3) statura; (4) proceritas; (5) altitudo montis, ædificii; (6) animal, ap. LXX. Ab ἀνίστημι, *erigo*.

'Αναστῆσαι, *surrexisse*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

'Αναστήσειεν, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.*

'Αναστήσεται, 3. sing. f. 1. indic. med.

'Ανάστητε, *surgitote*, 2. plur. a. 2. imp. act.

'Αναστίζω, sursum compungo; (2) pungo.

'Αναστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, informo, quasi ab elementis incipiendo; (2) relevo, quasi in elementa; (3) reformo, regenero. Ex ἀνὰ, & στοιχεῖον *principium, elementum*. Hinc

'Αναστοιχείωσις, εως, ἡ, informatio quæ fit a primis elementis; (2) relevatio qu. in elementa; (3) renovatio, regeneratio, reformatio.

'Αναστομόω, ῶ, ὁ, ἡ, ὁν, apertus, laxus, dehiscens Ex ἀνὰ, & στόμα, *os*. Hinc

'Αναστομόω, ῶ, f. ώσω, laxo, relaxo, capaciorem reddo, aperio; (2) arcto, angusto, in fauces comprimo; (3) evacuo, purgo, (4) late ore effundo, de fluminibus in mare se exonerantibus. 'Αναστομοῦν τὸ χεῖλος, τὰς τόρμας.

'Αναστόμωσις, εως, ἡ, laxatio, relaxatio; (2) arctatio, compressio in fauces; (3) exactio palati.

'Αναστομωτήριος, ον, ὁ, ἡ, idem quod

'Αναστομωτικὸς, ἡ, όν, aperiendi vim habens & ejus participiens; (2) exacuendi palati vi pollens. Ab ἀναστομόω.

'Αναστρατηγός, ὁ, *castrorum metator*. Ex ἀνὰ, & στρατηγός.

'Αναστρατοπεδεύω, castra moveo; revertor cum exercitu. Ex ἀνὰ, & στρατοπεδεύω.

'Αναστρέφω, f. ψω, inverto, converto; (2) revertor, regredior, remeo, Gl. V. convertor, Ph. ἀναστροφεύς, inventor; (2) vertor; ἀναστραμμένος, *evertum*, Ph. p. pass. pæn. 'Αναστρέφειν τὰ πράγματα, τὴν στρατιώτας ἀπὸ τῶν ὁδῶν ἐπ' ἄλλην, perpendere; ἀναστρέφεσθαι, τῷ γένει ἐκ πατρικίων πολιτικοῖς, ἐν τοῖς ἐφηβικοῖς γυμνασίοις ἐγυμνάσθαι. Ἐπ' ἀλλ' ἀναστρέφ' ἐνεβάμεν ἀνδί, Aristt. Θεσμ. 905. Τὰς τραπέζας ἐν ἱερῷ, Joan. 2. 15. Ἐν πᾶσι καλῶς βίῳ τὸν ἀναστρέφεσθαι, Heb. 13. 18.

'Αναστρολίστης, ου, *eques astronomicus*.

'Αναστροφάλιν, *Adv.* inverse præposterè, ordine inverso. Ab ἀναστροφή.

'Αναστροφῆν, *convertere*, præs. inf. act. *contr.* pro ἀναστρέφειν.

'Αναστραφάς, ᾶ, verto, verso; (2) converto, subverto. Πάντα ἀναστραφᾶν κ' ἀρηϊφίλῳ, ὅς κε δύνωμαι, Hesiod. 'Ασπ. 121. Ab

'Αναστροφή, ῆς, ἡ, inversio, conversio; retrorsum, seu in contrariam partem, reciprocatio; (2) reditus, reversio; (3) conversatio, commoratio, tempus, mora. Ab ἀναστρέφω.

'Αναστύνταξις, εως, ἡ, recensio, census, cognitio, census iterum habitus. Ab

'Αναστυντάσω, vel ἀναστυνταπλῶ, f. άξω, recognosco census, iterum constituo census. Ex ἀνά, σύν, & τάσσω, *ordino*.

'Ανάσυρμα, ατος, τὸ, quod sursum retractum est, aut sursum retrahendo retectum. Ab

'Ανασύρω, sursum traho, seu retrahо vestes tegentes pudenda; (2) detego, quod latet.

'Ανασφαδάζω, f. άσω, resilio, recalcitro, exsilio. Ex ἀνὰ, & σφαδάζω, *pedes agito*.

'Ανασφάλλω, resurgo ex lapsu, vel morbo; ἀνεσφηλε, convaluit, a. 1.

'Ανασφήλαι, a. 1. inf. act. v. ἀνασφάλλω.

'Ανασφραγίζω, f. ίσω, resigno, signum tollo.

'Αναχίθω, attollo, erigo. Ex ἀνα, & χίθω.

'Ανάχισε, *suffri*, *Ion.* pro ἀνάχισο, seu ἀνάχιν, a verbo ἀνάχίω, *patior*.

'Ανάχισις, εως, ἡ, emersio, ortus, exortus; (2) toleratio, tolerantia.

'Αναχιτός, ὴ, όν, tolerabilis. Ab

'Αναχίω, ῶ, occurrit in futuro ἀναχήσω, pro ἀνέχω, emergo, orior, existo; (2) molestiam adfero. Ex ἀνὰ, & χέω, pro ἔχω.

'Αναχίζω, f. ίσω, discindo, seco, dissecо. Hinc

'Αναχινδυλόομαι, f. δυσομαι, in palum, seu in crucem tollor.

'Αναχοίμην, 1. sing. a. 2. optat. med.

'Αναχών, a. 2. part. act. verbi ἀνέχω.

'Ανασάζω, f. σσω, servo, salvum præsto; (2) recupero. 'Ανασάζειν τὴν φύσιν ἀνασωζόσῃ τῇ πατρῴᾳ δόξαν, στρατηγήματι τῆς ὑπαρτάξεως ἐλαττόσεις. 'Ανασωθεὶς εἰς τὴν πατρίδα, restitutus, Diod.

'Ανασώσασθαι, a. 1. inf. med.

'Αναταράσσω, vel ἀνταράσσω, f. άξω, conturbo, perturbo, permisceo; (2) commoveo, agito. Ὡς τὴν πόλιν ἅπασι ὑπὸ τῶν λόγων τούτων ἀναταράξαι, Plut.

'Ανάτασις, εως, ἡ, extensio. Ab ἀνατείνω.

'Ανατάσσω, vel ἀνατάττω, f. άξω, compono; (2) collоco, ordino. 'Ανατεταγμένῃ διηγήσει, Luc. 1, 1, τὰ μαθήματα, Plut.

'Ανατατικὸς, ἡ, όν, extensus; (2) aptus ad extendendum furium; (3) vehemens, gravis. Ab ἀνατείνω.

'Ανατατικῶς, *Adv.* cum extensione quadam elato quodam modo; (2) rigide, imperiose.

'Ανατεῖ, *Adv.* sine damno, impune. Ex α priv. & ἄτη, *noxa*.

'Ανατείλαντος, *exorti*, gen. sing. part. a. 1. act verbi ἀνατέλλω, *exorior*.

'Ανατείνω, f. τείνω, sursum extendo, attollo; (2) intento, v. c. manus, gladium; (3) porrigo manum, ut amicitiæ signum; (4) surrigo, v. c. gladium, quod est signum fatentis se victum, *Ern.* 'Ανατείνειν τὰς ὄψεις πρὸς οὐρανὸν, τὸ ξίφος, τὰς χεῖρας ἀνατείνειν τὰς μαχαίρας, unde *Mat.* minor. Ἐκεῖνος μὴν οὐκ ἔσχεν ὑμῖν ἀνατείνασθαι φόβον, Dem.

'Ανατειχίζω, f. ίσω, readifico muros, instauro mœnia. Hinc

'Ανατειχισμός, ῦ, ὁ, instauratio & refectio murorum.

'Ανατελεῖ, 3. sing. f. ind. act. verbi

'Ανατέλλω, f. ειλῶ, f. ἀνατέταλκα, ortum facio, existere facio, produco, emitto; (2) enascor, exsilio, germino, orior, ut sol, luna; ἀνατείλας, ortus, Ph. a. 1. part. Τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατεῖλαι, Matt. 5, 45. Conf. Eurip. Herc. fur. 1596. Ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος, Heb. 7, 14. Ex ἀνὰ, & τέλλω, *orti facio*.

'Ανατέμνω, f. τεμῶ, dissecо, incido.

Ἀνατίτυλκα, 1. sing. perf. ind. act. vt ἀνατίλλω.

Ἀνατιτᾰμίνως, valdè, magna vi.

Ἀνατιτμημένος, *dissectus*, pers. part. pass. verbi ἀνατέμνω, *dissĕco*.

Ἀνατῆκω, f. ξω, liquefacio, liquo; (2) macero, consumo, tabefacio; (3) mollio; (4) attenuo. Ex ἀνὰ, & τήκω, *liquo*.

Ἀνατι, *Adv.* idem quod ἀνατεί.

Ἀνατιθέασι, *transferunt*, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* pro ἀνατιθεῖσι, a verbo ἀνατίθημι.

Ἀνατιθήτω, *ponito*, 3. sing. præs. imp. act.

Ἀνατίθημι, f. ἤσω, sursum pono, tollo; (2) impono alicui pro onere; (3) impono, injungo aliquid; (4) expono, narro, refero; (5) attribuo, acceptum fero, adscribo; (6) dedico, consecro; ἀνατίθεμαι, differo, rejicio in crastinum, retracto, revoco. Ἀνατιθέναι δὲ πρηνίων τινα, σκοῦλα τινι, τινὶ τὰ φράγματα, τοῦτο ἀνοίαθεν, ἀσπίδας φρὸς ἢ καινὸν νεῶν, εἰς τὸ Ἡραῖον ἀνατίθεσθ τῷ φρᾶξιν τινι, committere, τὰ κατηγορήματα, revocare. Ἀνατίθημι αὐτοῖς τὸ ἐναγγέλιον, Gal. 2, 2.

Ἀνατιμᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀνατιμάειν. Ab

Ἀνατιμάω, ῶ, f. ήσω, augeo pretium, supra modum magni facio. Ex ἀνὰ, & τιμὰ, *pretium*.

Ἀνατιναγμὸς, οῦ, ὁ, concussio, motio e loco suo in alium. Ab

Ἀνατινάσσω, f. άξω, concutio, vehementer quatio.

Ἀνατιτάινω, idem quod ἀνατείνω.

Ἀνατιτραίνω, perforo, terebro.

Ἀνατιτράω, ῶ, f. ἀνατρήσω, idem. Ἀνατιτράται ὑπὸ τῆς σκολήκων, Dioscor.

Ἀνατλὰς, a. 2. part. act. v. ἀνατλᾶμι pro

Ἀνατλάω, f. ήσω, perfero, tolero. Ἀνατλᾶν οἶνον, Xen. τὰ φαρμακα, Odyss. 10, 327. ἐπεὶ ἐπιθθιον ἐστὶ, καὶ ὀπίσσω κίδδ' ἀνέτλης, ibid. 14, 47. Ex ἀνὰ, & τλάω. Hinc

Ἀνάτλημα, ατος, τὸ, toleratio, tolerantia.

Ἀνάτλημι, idem quod ἀνατλάω.

Ἀνατμηθεὶς, *fuit ore aperto*, a. 1. pass. verbi ἀνατέμνω, *fistione aperio*.

Ἀνατοιχέα, ας, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex ἀνὰ, & τοῖχος, *usura, fœnus*. Hinc

Ἀνατοκισμὸς, ὁ, usuræ renovatio anniversaria.

Ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, ortus, oriens. Ab ἀνατέλλω.

Ἀνατολικὸς, ἡ, όν, orientalis. Ab ἀνατολὴ.

Ἀνατολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.

Ἀνατομὴ, ῆς, ἡ, dissectio, præcipue corporis. Ab ἀνατέμνω, *dissĕco*.

Ἀνατομικὸς, ἡ, όν, ad anatomen pertinens, anatomicus.

Ἄνατος, ε, ὁ ἡ, ὴν, sursum tendens; (2) nimis in altum tendens. Ab ἀνατείνω.

Ἄνατος, ε, ὁ ἡ, ὴν, illæsus; (2) innocuus. Ex α priv. & ατη, *noxa*.

Ἀνατρεπτὶκὸς, ἡ, όν, subversorius, everttendi vim habens. Ab

Ἀνατρέπω, f. ψω, subverto, everto, prosterno; ἀνατέτραπται, fabulatus est, Ph. a. 2. pass. dirue, tolle, Liberalio, confecto, Ph. Ἀνατείτειν τὸ πλοῖον, πλὼ πολιτικῶ κοινωνεῖν, τὰς πόλεις. Ἀνατρέπεσι τ' ὠφελίμους φύσεις, 2 Tim. 2, 18. Ἀνατρέπεις ἴστι τὸ πόλυ, ὰδ ἔχεις ῥητὰς, quæ vergit ad ruinam, Arist. Vesp. 1227.

Ἀνατρέφω, nutrio, alo, educo. Ἀνεθρέψατο αὐτὸν βασιλὴς εἰς υἱὸν, Act. 7, 21.

Ἀνατρέχω, recurro, redeo currendo; (2) attollor in altum erigor, cresco; (3) augeor, v. c. divitiis. Ἀνατέτραμαι ὑπὸ τῶν φιλοσόφων δυνηστείας, ὥρας τ' ἀρχὴν τοῖς χρήσιος, altius repeter.

Ἀνάτρησις, εως, ἡ, perforatio, perfossio. Ab ἀνατράω, *perforo*. Unde

Ἀνατρητὸς, ὴ, ὸν ἡ, perforatus, pertusus.

Ἀνατρίβω, vel potius ἀνατρίβομαι ἐν, permisceo, perturbo. Ἀτρεβίδα, *discordia*.

Ἀνατρίζω, f. ψω, contero, friso; (2) misceo. Hinc

Ἀνάτριμμα, ατος, τὸ, attritus.

Ἀνάτριψις, εως, ἡ, attritio, frictio. Ab eodem.

Ἀνατροπὸς, ὁος, ὁ, subversor, eversor. Ab ἀνατρέπω, *everto*.

Ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, eversio, subversio. Ab eod.

Ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἀνατρέφω, *nutrio*.

Ἀνατροχάω, ῶ, idem quod ἀνατρέχω.

Ἀνατυλίσσω, f. ξω, repeto, revolvo animo, verso, reglomero.

Ἀνατυπόω, ῶ, reformo, iterum formo; (2) informo aliquid in animo, imaginor. Hinc

Ἀνατύπωμα, τὸ, species rei, figura.

Ἀνατύπωσις, εως, ἡ, reformatio, formatio; (2) imaginatio.

Ἀνατυφόζω, f. όσω, conturbo, perturbo. Καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν ὑμῶν ἀνατετυφωκὼς, Arist. Eq. 310.

Ἀναύητος, ε, ὁ ἡ, ὸν, ater, obscurus, non splendens. Ex α priv. & αὐγὴ, *lux*.

Ἀναυδὴς, ὁος, ὁ ἡ, ὸν, mutus, non vocalis; (2) ineffabilis, non fandus. Ex α priv. & αὐδὴ, *vox*. Hinc

Ἀναυδητος, ε, ὁ ἡ, ὸν, idem.

Ἀναυδία, ας, ἡ, τὸ loquinon posse.

Ἄναυλος, ε, ὁ ἡ, ὸν, idem quod ἀναυδὴς.

Ἀναύδως, *Adv.* sine voce ulla.

Ἀναυλεὶ, *Adv.* sine naulo. Ex α priv. & ναῦλος, *naulum*.

Ἄναυλος, ε, ὁ ἡ, ὸν, tibiarum expers, sine tibiis; (2) imperitus tibiarum. Ex α priv. & αὐλὸς, *tibia*.

Ἀναυλότατος, ὁ ἡ, ὸν, *Epith.* navis parvæ, quæ in ils quæ in portu sunt, non numeratur, cujus ratio nulla habetur.

Ἀναυμαχίαν, ε, τὸ, desertio pugnæ navalis; quum quis ad navale prælium non venerat. Ex α priv. & ναυμαχία.

Ἀναυξὴς, ὁ ἡ, ὲς, qui non auget; (2) qui non augetur. Ex α pr. & αὔξω. Hinc

Ἀναυξησία, ας, ἡ, quum quid alimentum, aut incrementum non capit, R.

Ἀναύξητος, ε, ὁ ἡ, ὸν, qui non augetur.

Ἀναύξω, increfco, multum augeo. Ex α intens. & αυξω, *crefco*.

Ἄναυρος, ε, ὁ ἡ, ὸν, vocis expers. Ex α priv. & αὐὴ, *clamor*.

Ἄναυρος, ε, ὁ ἡ, ὸν, qui est sine aura; (2) torpens. Ex α priv. & αὔρα, *aura*, vel α intens. & νάω, *fluo*.

Ἀνάυσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀνήυσαν, a verbo ἀναύω, *acclamo*.

Ἀναυξὰς, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀναύσας.

Ἀναύχλω, ει, ὁ ἡ, ὲν, cervice carens. Ex α priv. & αὐχὴν, *cervix*.

Ἀναύω, accenso. Ex ἀνὰ, & αὔω, *accendo*.

Ἀναύω, acclamo. Ab ἀνὰ, & αὔω, *clamo*.

Ἀναφαίνω, f. ανῶ, manifesto, ostendo, exhibeo, edo; ἀναφαίνομαι, conspicuus fio, manifestus reddor; ἀνεφάνησαν, exstat, Ph. ἀνεφάνη exorta est, apparuit, Ph. a. 2. ἀναφαινόμενος, extans, Ph. Ἀναφαίνειν ἔχον, habere; γράφειν, scribere. Ἕτερον οὐ τί λῆμα τῶνδ', κομψότερον ἢ τὸ φρότερον ἀναπέφηνεν, Arist. Thesm. 407.

Ἀναφαιρετὸς, ε, ὁ ἡ, ὸν, qui auferri non potest. Ex α priv. & ἀφαιρέω, *aufero*. Ab

Ἀναφαλαντίας, ε, ὁ, calvus, recalvus, recalvaster. Ab

ΑΝΑΦΑΛΑΝΤΟΣ, ε, ὁ ἡ, ὸν, idem. Hinc

Ἀναφαλαντίασις, εως, ἡ, calvities in supercilis; (2) calvities omnino.

Ἀναφαλάντωμα, ατος, τὸ, idem.

Ἀναφανδὰ, *Adv.* aperte, manifeste, palam. Ab ἀναφαίνω.

Ἀναφανδὸν, *Adv.* idem & ab eod

Ἀναφανίτης, *a.* 2. pass. pers. verbi ἀναφαίνω.

Ἀναφαντάζω, f. άσω, apparet facio, phantasia adficio.

Ἀναφέρω, f. οἴσω, a. 1. ἀνήνεγκα, sursum fero, sustollo, subvecho; (2) pertero, fero, patior; (3) produco, edo, emitto, evomo; (4) offerto, confero ad cultum divinum; (5) refero, attribuo, (6) refero, ut ad senatum; (7) refero, commendo; (8) transfero, rejicio; (9) recreor, reficio me, colligo me, convalesco. Ἀναφέρειν δὲ τὸν ἀνθρώπους, Θεοῖς τῷ Θεῷ, τῷ τῷ γένει ἀναδεχὼ εἰς τινα, τὶ φρὸς τὸν Ζώπυρον, ἢ τὸν Ζώπυρον πρὸς σὲ, τὸ φρᾶγμα φρὸς τινα, τῶν αἰτίαν ἐπ' ἄλλον ἐν τ' κἀμφείαις, σκληρῶν, μίθης. Ex ἀνὰ, & φέρω, *fero*.

Ἀναφεύγω, f. εὔξομαι, sursum fugio; (2) refugio, confugio. Ἀναφεύγειν ἐλεθρον ἀνθρώσιν, effugere. Ex ἀνὰ, & φεύγω, *fugio*.

Ἀναφὴς, ὁος, ὁ ἡ, ὲς, intactilis; intactus, non tactus. Ex α priv. & ἅφη, *tactus*.

Ἀναφθέγξομαι, f. ξομαι, reclamo, respondeo; (2) exclamo, proclamo. Ἀναφθέγξεται χρησμὸς, Plut. ex ἀνὰ, & φθέγγομαι.

Ἀναφθείρομαι, iterum corrumpor, intereo.

Ἀναφθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἀναφθίνω.

Ἀναφλασμὸς, οῦ, ὁ, masturbatio. Ab

Ἀναφλάω, f. άσω, masturbo. Ex ἀνὰ, & φλάω.

Ἀναφλεγμαίνω, rursus ardeo, vel æstuo; (2) rursum intumesco. Ex ἀνὰ, & φλεγμαίνω.

Ἀναφλέγω, f. ξω, rursum incendo; rursum comburo; (2) inflammo, excito; ἀναφλέγομαι, exardeo ira.

Ἀναφλογίζω, incendo.

Ἀναφλεγῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀναφλύζω, f. φλύσω, rursum ferveo; (2) ferveo. Ex ἀνὰ, φλύζω, *ferveo*.

Ἀναφλυκταίνατος, ε, ὁ ἡ, ὸν, ex quo pustulæ non erupere, nec erumpunt, R. Ex α priv. & φλυκταίνα, *pustula*.

Ἀναφλύω, idem quod ἀναφλύζω. Ph. ἀναφλύει, emanat.

Ἀναφοιβάω, f. άσω, tereo, minor.

Ἀναφοιβάζω, f. άσω, repu go.

Ἀναφοιτάω, ῶ, f. ήσω, rursum eo, redeo, repeto. Εἰς ἱρατικὸς ἀναφοίτησιν, Herodot.

Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, latio sursum versus, subvectio, emersio; (2) relatio; (3) criminis relatio in alium; (4) refugium, præsidium; (5) oblatio; (6) reditus, proventus; (7) electio ejus, quod cecidit; (8) virium & animi collectio; (9) Anaphora, figura rhetorica. Ab ἀναφέρω. Unde

Ἀναφορὶς, ίδος, ὁ, vectis; (2) lorum; (3) bajulus, qui humeris aliquid gestat;

Ἀναφορίω, ῶ, f. ίσω, in altum erigo, adscendere facio, sursum impono. Ab eod.

Ἀναφορικὸς, ἡ, όν, relativus, ap. Gram. (a) qui cruenta e pectore extussit. *Dioscor.*

Ἀναφορικῶς, relative. Ab ἀναφορὰ.

Ἀναφόρια, ων, τὸ, fulcimentum dossuarium, seu humerarium, vectis humerarius, quo bajuli utuntur. Ab ἀναφέρω.

Ἀναφορίσαν, vel ἀναφορύτλω, f. ύξω, subigo in modum farinæ; (2) commisceo.

Ἀναφραξαν, vel ἀναφράττω, f. άξω, obstipo, occludo; (2) aperio, explico, quod septo claudum erat. Ex ἀνὰ, & φράσσω, *fepio*.

Ἀναφρίσσω, vel ἀναφρίττω, f. ξω, horreo pilos; (2) horreo. Ex ἀνὰ, & φρίσσω.

Ἀναφροδισία, ας, ἡ, rerum veneriarum nulla cupido; (2) invenustas, indelegantia. Ex α priv. & Ἀφροδίτη, *Venus*. Unde

Ἀναφρόδιτος, ε, ὁ ἡ, ὸν, non venereus, a re veneria alienus; (2) invenustus.

Ἀναφρύω, ῶ, respicio.

Ἀναφρυτίζω, f. ίσω, animo volvo, excogito.

Ἄναφρος, ε, ὁ ἡ, ὸν, spumæ expers, non spumans, non spumosus. Ex α priv. & ἀφρὸς.

Ἀναφυμι, idem quod ἀναφύω.

Ἀναφυξις, εως, ἡ, effugium, refugium. Ab ἀναφεύγω, *fugio*.

Ἀναφυσαω, ῶ, idem quod ἀναφύσαω.

Ἀναφύρω, commisceo, permisceo, confundo; (2) inquino, fœdo. Ex ἀνὰ, & φύρω.

Ἀναφυσαω, ῶ, sursum flo; (2) fusilo, insto; (3) commendo, fovebi e facio. Hinc

Ἀναφύσημα, ατος, τὸ, inflatio; (2) evaporatio, spiraculum:

Ἀναφυσησις, εως, ἡ, inflatio; (2) spiraculum:

Ἀναφυσητὴν, ῆ, ὸν, adjecto, hinc ἀναφυσήσαντες, *Luc.* pro ἀναφυσιώντες, ἀναφυσιόντες.

Ἀναφυσιάω, ῶ, inflo, *Col.* V

Ἀναφύω, f. υσω, renasci facio; produco, emitto;

to; ἀναφύομαι, recrefco, Gl. V. ἀνιφύη, orta eft, Gl. V. a. 2. Ex ἀνὰ, & φύω.

'Αναφωνέω, ῶ, f. ήσω, alta voce pronuncio, exclamo, proloquor, pronuncio. 'Ανεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, Luc. 1, 42. Hinc

'Αναφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio, pronunciatio rei alta voce.

'Αναφώνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

'Αναχάζω, f. άσω, retrocedo, greffum inhibeo. Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀϊσας, Il. 5, 443. Ex ἀνὰ, & χάζω, *recedo.*

'Αναχαίνω, hifco, dehifco. Ex ἀνὰ, & χαίνω.

'Αναχαιτίζω, f. ίσω, ferocio, contumaciter efferor, in licentiam erumpo; (2) inhibeo, retro ago, reprimo, *Eurip. Bac.* 1070. Ex ἀνὰ, & χαίτη, *jubi.*

'Αναχαλασμός, ὁ, relaxatio.

'Αναχαλαστικὸς, ἡ, ὸν, relaxativus, relaxandi vim habens. Ab

'Αναχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo.

'Αναχαράσσω, vel ἀναχαράττω, f. ξω, denuo fculpo, rurfum incido.

'Αναχάσκω, hifco.

'Αναχέασθαι, *recliffe*, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἀναχάσασθαι, a verbo ἀναχαζω.

'Αναχειρίζομαι, impedio. Ex ἀνὰ, & χειρίζομαι, *tracto.*

'Αναχηλύσομαι, exfereo, extuffio.

'Αναχέω, f. θύσω, refundo; (2) infundo; (3) conturbo, moveo.

'Αναχλαινόω, ῶ, f. άσω, induo, veftio. Ex ἀνὰ, & χλαίνα, *lana.*

'Αναχλιαίνω, f. ανῶ, tepefacio, calefacio.

'Αναχνοάομαι, lanugine obfitus fum; (2) primam lanuginem emitto. Ex ἀνὰ, & χνόος, *lanugo.*

'Αναχοὴ, ῆς, ἡ, refufio; (2) meatus. Ab ἀναχέω.

'Αναχορεύω, f. εύσω, tripudio, falto, choreas ago; celebro cantu & chorcis.

'Αναχόω, ῶ, f. ώσω, aggero, e terra congefta extruo. Τὼ δ' ὀρ ἀνακεχαότες, Dem.

'Αναχρίομαι, interficio, ut καταχρ.

'Αναχρίσιμον, rurfum ungo.

'Αναχράννυμι, f. άσω, colore aliquo inficio, tingo; (2) contagio inficio; (3) ungo.

'Αναχραντὸν, idem. Hinc

'Ανάχρωσις, εως, ἡ, infectio, coloratio; (2) inunctio; (3) contagium.

'Αναχύραστος, ος, ὁ ἡ ἡ, non paleatus, paleis non mixtus, non acceratus. Ex α priv. & ἀχυρόω, *paleis admifceo.*

'Ανεχυθείς, a. 1 part, paff. verbi ἀναχύω.

'Ανάχυσις, εως, ἡ, refufio; (2) marie æftuarium navigabile; (3) confufio; (4) animi animumque exfolutio, mollities. Ab

'Αναχύω, f. υσω, refundo.

'Αναχωμάτισμὸς, ὁ, agger. Ex ἀνὰ, & χῶμα, *agger.*

'Αναχωνεύω, f. εύσω, conflo; (2) refundo. Ex ἀνὰ, & χωνεύω, *conflo.*

'Αναχώνυμι, idem qu d ἀναχόω.

'Αναχωρέω, ῶ, f. ήσω, retrocedo, redeo, revertor; (2) remotus fum a via; (3) abhorreo. 'Αναχωρεῖν ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐς φυγὴν ἀπ' ἴσης, ἐκ τύχης. Καλέσαντες βασιλέως σημῆναι τὸ ἀναχωρητικὸν, ἀνεχώρησαν ἐις τὸ στρατόπεδον, receptui canere, Diod. Hinc

'Αναχώρημα, ατος, τὸ, recefus; (2) locus, qui eft in recefu.

'Αναχωρησάντων, *difcedentium*, gen. plur. a. 1 part. act. verbi ἀναχωρέω.

'Αναχώρησις, εως, ἡ, recefu, fecefus; (2) reditus; (3) receptus ex pugna & periculo; (4) locus femotus, folitudo; (5) locus refugii, refugium. Ab eod.

'Αναχωρητὴς, ὁ, recefit, fecefus; (2) qui in folitudine vivit, eremita, anachoreta.

'Αναχωρίζω, f. ίσω, f. ίσσω, facrino; (2) facio reverti, aut recedere, in locum reduco, fuo terræ reftituo. Ὁ λοχαγὸς αὐτοὺς ἀνεχώριζεν, Xen.

'Αναψαλάσσω, contundo, retundo.

'Αναψάω, ῶ, f. ήσω, tergo; (2) tergendo demulceo; (3) detergendo colligo & excipio.

'Αναψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio; (2) inveftigatio, indagatio.

'Ανάψης, *adfigus*, five *adfixeris*, 2. fing. a. 1. conj. act. verbi ἀνάπτω, *adfigo.*

'Αναψηφίζω, f. ίσω, rurfus in fuffragio mitto; (2) abrogo; (3) retracto. Hinc

'Αναψήφισις, εως, ἡ, repetitio fuffragiorum; (2) abrogatio; (3) retractatio.

'Αναψίχω, f. ιξω, idem quod ἀναψάω.

'Αναψὶς, εως, ἡ, accenfio. Ab ἀνάπτω.

'Αναψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, refrigeratorium, Gl. V.

'Αναψύξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναψύχω.

'Ανάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio; (2) recreatio, refocillatio:

'Αναψυχὴ, ῆς, ἡ, idem. Ab

'Αναψύχω, f. ξω, refrigero, eventilo; (2) abftergo, defico; (3) refocillo, recreo; (4) animum reduco. Ἀναψύχειν τὰς νῆες, reficere; τινὰ σιτοῦ καὶ ποτοῦ. Ὅτι φιλλάκις με ἀνέψυξε, 2 Tim. 1, 16. Ὅτι πατρὸς νεκροῦ θᾶττον ἀνέψυχον φίλον ἦτορ, Il. 17.

'Ανάγειν, *agere*, inf. 3. fing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro ἀνάγοιν, a verbo ἀναγινάσκω, *ago.*

'ΑΝΔΑΝΩ, plureo. Ἀλλ' ἐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ, Il. 1, 24, & 378. Δίκη δέ οἱ φρεσὶν ἢ ἔσαν βουλαὶ, Il. 18, 510.

'Ανδιδὼς, *irritus*, part. mf. pafl. *Dor.* pro ἀνηδὼς, a verbo ἀνηδέω, *irrito.*

'Ανδυμα, ατος, Poet. pro ἄνδημα.

'ΑΝΔΗΡΟΝ, ου, το, fummitas, cacumen; (2) fluviorum labra, f. agger, Hef.

'Ανδησάμενος, *qui religavit*, a. 1. part. med. *Dor.* pro ἀνασησάμενος, a verbo ἀναδέω

'Ανδίκης, *Iquas*, Poet. pro ἀναδίκης.

'Ανδιχα, divifim, inter. Ex ἀνὰ, & δίχα.

'Ανδραγαθία, ας, ἡ, fortiter, feu ftrenue me gero, virum me præbeo. Ex α δ, νιρ, & ἀγαθὸς, *bonus, fortis.* Hinc

'Ανδραγάθημα, ατος, τὸ, facinus viro forti dignum, actio fortis viri, res fortiter & præclare geita, Gl. V. facinus; ἀνδραγαθήματα, merita, Gl. V.

'Ανδραγαθητὴς, οῦ, ὁ, qui facinora edit viro forti digna, fortiter fe gerens:

'Ανδριαθία, ας, ἡ, ftrenuitas, fortitudo; (2) actio digna forti viro; (3) officium boni viri; (4) probitas. Hinc

'Ανδραγαθίζομαι, f. ίσομαι, fortiter me gero; (2) bonum virum me præfto

'Ανδράγρια, ων, τα, fpolia hominis detracta. Ex ἀνὴρ, & ἀγρα. *præda, fpolium.*

'Ανδραγχὴς, ου, ὁ ἡ, ἐς, qui viros ftrangulat. Euft. Ex ἀνὴρ, & ἄγχω, *ftrangulo.*

'Ανδραγχὴς, ου, ὁ ἡ, ἐς, idem & ex eodem.

'Ανδραδελφὸς, ου, ὁ, levir, Ph. Ex ἀνὴρ, & ἀδελφὸς, *frater.*

'Ανδρακὸς Att. virirm. Ab ἀνὴρ, *vir.*

'Ανδραποδίζονται, *mancipantur*, 3 plur. f. 1. med. mod. *Ion.* pro ἀνδραποδίζονται, quod *Attice* dicitur pro ἀνδραποδίσονται, a verbo ἀνδραποδίζω.

'Ανδραποδίζω, f. ίσω, in fervitutem redigo, captivum abduco (Dorum hominem; (2) fervum alterius furor & meum facio; (3) fubjugo, in poteftatem redigo, velut urbem. Ab ἀνδραπόδιον. Hinc

'Ανδραποδισμὸς, ὁ, redactio in fervitutem, eo, quod ex ἀνδραποδιστῆ, dictum eft, modo; (2) rapina.

'Ανδραποδιστὴς, ου, ὁ, idem.

'Ανδραποδοκάπηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mancipia vendit, mancipiorum venditator. Ex ἀνδράποδον, & κάπηλος, *institor, propola.*

'Ανδράποδον, ου, το, mancipium. Ex ἀνὴρ, & πούς, *pes.* Hinc

'Ανδραποδώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, ad mancipium pertinens; (2) liberalis, fervilis ingenii, degener, voluptatibus & cupiditatibus ferviens, Gl. V.

'Ανδραποδώδεια, ας, ἡ, fervilis turpitudo, vilitas mancipii. Ab eod.

'Ανδραποδωδῶς, *Adv.* ferviliter.

'Ανδράριον, ου, τὸ, homuncio, vir exiguus. Ab ἀνὴρ, *vir.*

'Ανδραχθὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, viro ponderofus, vito gravis, virum gravans, feu onerans, fufficiens ad onerandum virum. Ex ἀνὴρ, & ἄχθος, *pondus.*

'ΑΝΔΡΑΧΛΗ, ης, ἡ, fcabellum mulichre, foramen habens & fubjectos carbones.

'ΑΝΔΡΑΧΛΟΣ, herba qu. dam.

'ΑΝΔΡΑΧΝΗ, ης, ἡ, portulaca, *herba*, Angl. Purflain.

'Ανδρεία, ας, ἡ, virilis ætas. Gl. V. vigor; (2) virilitas; fortitudo. Ab ἀνὴρ, *vir.*

'Ανδρείκελον, ου, τὸ, fimulacrum, ftatua. Ab

'Ανδρείκελος, ου, ὁ ἡ ἡ, viro f. homini fimilis. Ex ἀνὴρ, & εἰκελος, *fimilis.*

'Ανδρειόθυμος, ου, fortis, virili animo præditus.

'Ανδρεῖον, ου, τὸ, virile robur, fortitudo. Ab

'Ανδρεῖος, εία, εῖον, virilis; (2) fortis, ftrenuus. Ab ἀνὴρ.

Ἀνδρειοφόντις, ου, ὁ, homicida. Ex ἀνὴρ, & φένω, *occido.*

'Ανδρείως, *Adv.* viriliter, ftrenue. Ab ἀνδρεῖος.

'Ανδρεμάτη, ας, ἡ, virorum amatrix. Ex ἀνὴρ, & ἐράω, *amo.*

'Ανδρήσομαι, virilem ætatem attingo.

'Ανδρὸ μυος, part. pafl. *Dor.* pro ἀνδρομυος, quod eft *contr.* ex ἀνδροσύμυος, a verbo ἀνδρόω.

'Ανδρὼν, ῶνος, ὁ, idem quod ἀνδρὼν; (2) domus magna.

'Ανδρίων, *virorum*, gen. plur. *Ion.* pro ἀνδρῶν.

'Ανδριλατέω, ῶ, f. ήσω, in exfilium pello, in exfilium mitto. Ex ἀνὴρ, & ἐλαύνω.

'Ανδρία, ων, τὰ, convivia quædam apud Cretenfes, ad quæ foli viri admittebantur.

'Ανδρίαι, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.

'Ανδριαντα, acc. fing. ab ἀνδριάς. Unde

'Ανδριαντίσκος, ου, ὁ, parva ftatua. Dimin.

'Ανδριαντόχλυφος, ου, ὁ, idem quod

'Ανδριαντοπλάστης, ου, ὁ, ftatuarius. Ab ἀνδριάς, & πλάσσω, *fabr.* Hinc

'Ανδριαντοπλαστικὴ, ῆς, ἡ, fc. τέχνη, ars fingendi ftatuas.

'Ανδριαντοτοιΐα, ας, f. ήσω, ftatuas facio. Ex ἀνδριάς, & ποιέω, *facio.* Hinc

'Ανδριαντοποιητικὴ, ῆς, ἡ, fc. τέχνη, ars conficiendi ftatuas.

'Ανδριαντοποιΐα, ας, ἡ, ftatuarum confectio, ipfa ars eas faciendi ftatuas; (2) ars ftatuaria. Ab

'Ανδριαντοποιὸς, οῦ, ὁ, ftatuarius, ftatuarum artifex. Ab ἀνδριαντοποιΐα.

'Ανδριαντουργέω, ῶ, ftatuas facio.

'Ανδριὰς, άντος, ὁ, ftatua, cippus, Gl. V.

'Ανδρίζω, f. ίσω, & ἀνδρίζωμαι, ætatem virilem ingredior, virilem ago. Ἀνδριζέσθω, κρατέα ἴσθε, 1 Cor. 16, 13. τῷ σώματι, roborem, Luc.

'Ανδρικὸς, ἡ, ὸν, virilis, ad viros pertinens; (2) virilis, fortis, ftrenuus; (3) viro forti dignus. Ab ἀνὴρ.

'Ανδρικῶς, *Adv.* viriliter, fortiter, ftrenue; (2) valide, robufte; (3) vehementer.

'Ανδρίον, τὸ, parvus vir, homuncio. Dem.

'Ανδρίως, *Adv.* viriliter, fortiter, ftrenue.

'Ανδρίφιλος, ου, ὁ ἡ ἡ, viri amans, viri amicus. Ex ἀνὴρ, & φιλος, *amicus.*

'Ανδροβόντης, ου, ὁ, homicida. Ex ἀνὴρ, & βένω.

'Ανδροβρίθης, ους, ὁ ἡ ἡ, viros gravans.

'Ανδρόβασμος, ου, ὁ, via anguita, quæ uni tantum homini fufficit, Hef. Ex ἀνὴρ, & βαίνω, *incedo.*

'Ανδροβατέω, ῶ cum viris fc. pueris confuefco, rem habeo, amore fc. nefando. Ex ἀνὴρ, & βατέω.

'Ανδροβόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, hominem vorans. Ex ἀνὴρ, & βόρος, *vorax.*

'Ανδροβουλὴς, ὁ ἡ ἡ, virilis confilii, fortis, f. viris infidians.

'Ανδροβρὼς, viros devorans. A βιβρώσκω, *edo.*

'Ανδρο-

Ἀνδρόβρωτος, idem.
Ἀνδρογένεια, ας, ἡ, virorum genitura, hominum propagatio; (2) per viros successio generis. Ex ἀνὴρ, & γίνομαι, *genus*.
Ἀνδρογίγας, gigas.
Ἀνδρογόνος, ος, ον, virum generans, virum gignens, vivipara. Ex ἀνὴρ, & γίγνομαι, a γείνομαι, *nascor*.
Ἀνδρογύνης, ου, ὁ, idem quod
Ἀνδρόγυνος, ου, ὁ, ἡ, androgynus, semimas, semifemina, semivir, Gl. V. (2) castratus; debilis, imbecillis, invalidus; (4) effeminatus, muliebri animo præditus; (5) socors, parum strenuus. Ex ἀνὴρ, & γυνὴ, *femina*.
Ἀνδροδαικτής, οῦ, ὁ, ἡ, viros s. homines perimens. Ex ἀνὴρ, & δαΐζω, *occido*.
Ἀνδροδάμαν, acc. sing. *Dor.* pro ἀνδροδάμνιον.
Ἀνδροδάμας, αντος, ὁ, & ἀνδροδάμνη, ης, ἡ, virum domans; (2) gemma quædam. Ex ἀνὴρ, & δαμάω, *domo*.
Ἀνδρόδημος, ου, triclinium, Hes. Suid. Ex ἀνὴρ, & δόμος, *domus*.
Ἀνδρόθεν, *Adv.* ex viro. Ab ἀνὴρ.
Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ, ἡ, idem quod
Ἀνδρόκμης, ητος, ὁ, ἡ, a viro intefectus; (2) homines perdens, vexans. Ex ἀνὴρ, & κάμνω. Unde
Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ, ἡ, ab homine laboratus, seu fractus; (2) in quo vir jacet.
Ἀνδροκοβάλτης, ου, ὁ, homo maleficus, nequam veterator, Hes. Suid. Ex ἀνὴρ & κόβαλος.
Ἀνδροκλασία, ας, ἡ, *Ion.* ἀνδροκλασίη, cædes virorum.
Ἀνδροκτονέω, viros interficio.
Ἀνδροκτονία, ας, ἡ, homicidium. Ab
Ἀνδροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, homicida, virum occidens. Ex ἀνὴρ, & κτείνω, *occido*.
Ἀνδρολέτειρα, ης, ἡ, viros perdens.
Ἀνδρολήμη, ης, ἡ, virilem habens animi elationem, Hes. Ex ἀνὴρ, & λῆμα.
Ἀνδρολημψία, ας, ἡ, jus homines prehendendi, quo fcil. Athenienses, si civis extra Atticam interfectus esset, tres ejus urbis incolas prehendebant, cædis pœnam daturos, nisi ipse criminis reus traderetur; clarigatio, Gl. V. Ex ἀνὴρ, & λαμβάνω, *prehendo*.
Ἀνδρολήψιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.
Ἀνδρολογέω, ῶ, f. ήσω, viros lego, delectum militarem habeo. Ex ἀνὴρ, & λέγω, *lego*, i. e. *delego*. Hinc
Ἀνδρολογία, ας, ἡ, virorum collectio ad militiam, delectus; (2) collectio quævis, quæ virium fit.
Ἀνδρολογίζω, f. ίσω, idem quod ἀνδρολογέω.
Ἀνδρομανής, ής, ὁ, ἡ, viris insaniens, virorum amore insaniens, viros insane appetens. Ex ἀνὴρ, & μαίνομαι, *insanio*. Hinc
Ἀνδρομανία, ας, ἡ, insanus virorum amor.
Ἀνδρομάχης, ου, ὁ, ἡ, ad virorum & armorum pugnas aptus. Ex ἀνὴρ, & μάχομαι, *pugno*.
Ἀνδρομεής, ία, ιον, virilis; (2) humanus.
Ἀνδρομήκης, εος, ὁ, ἡ, ad virorum & armorum pugnas aptus. Ex ἀνὴρ, & μῆκος.
Ἀνδρόμαι, ᾶμαι, f. ώσομαι, virile robur, vel ætatem virilem adsumo, ad ætatem virilem pervenio, vir fio; *in med.* stupro fœminam; ἀνδρούμενος, adultus, Gl. V. a. 1. part. pass. Ab ἀνὴρ.
Ἀνδροταῖς, αιδος, ὁ, puer virili animo, qui ante ætatem virilem, viriliter sentit, cogitat, agit. Ex ἀνὴρ, & παῖς, *puer*.
Ἀνδροτασία, ας, ἡ, virorum formatio. Ex ἀνὴρ, & πλάσσω, *formo*.
Ἀνδροπληθεία, ας, ἡ, hominum multitudo, seu conventus. Ex ἀνὴρ, & πλῆθος.
Ἀνδρόπορνος, ὁ, fœrtum ma culinum.
Ἀνδροπρεπής, ής, ὁ, ἡ, virum decens. Ex ἀνὴρ, & πρέπει, *decet*.
Ἀνδρόπρωρος, ου, hominis faciem habens, *in neut.* humana facies. Ex ἀνὴρ, & πρῶρα, metaph. *facies*.
Ἀνδροσάθης, ου, ὁ, virilia grandiora habens. Ex ἀνὴρ, & Σάθη, *pudendum muliebre*.
Ἀνδροσάνδαν, ονος, ὁ, idem & ex iisd.
Ἀνδροσάιμον, ου, τὸ, Dioscorid. 3, 173. ruta silvestris, *Plin.* 17, c. 4. Ex ἀνὴρ, & αἷμα, *sanguis*, quia herba hæc digitis trita sanguineo succo fluit, *Angl.* St. Johns wort.
Ἀνδρόσαιμος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ἀνδρόσιτος, ιδος, ὁ, ἡ, hominibus noxius, pestifer. Ex ἀνὴρ, & σίνω, *noceo*.
Ἀνδρόσφιγξ, γγος, ὁ, statua, quæ viri & Sphingis figuram habet. Ex ἀνὴρ, & Σφίγξ.
Ἀνδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo.
Ἀνδρωθῶ, *fiera virum*, pras. inf. pass. *contr.* pro ἀνδρόσθαι, ab ἀνδρόομαι, *vir fio*.
Ἀνδροτυχής, ές, mantum nactus; in matrimonio agens femina.
Ἀνδροφαγέω, ῶ, humana carne vescor. Ab
Ἀνδροφάγος, ου, ὁ, ἡ, humana carne vescens.
Ἀνδροφονία, ας, f. ησω, sum homicida; (2) occido:
Ἀνδροφονία, ας, ἡ, homicidium. Ab
Ἀνδροφόνος, ου, ὁ, ἡ, homicida, sicarius; ἀνδροφόνη, ης, interfectrix viri. Ex ἀνὴρ, & φένω, *occido*.
Ἀνδροφόντης, ου, homicida.
Ἀνδοφώνης, ου, ὁ, ἡ, virilem vocem habens. Ex ἀνὴρ, & φωνὴ, *vox*.
Ἀνδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo, virile robur subministro. Ab ἀνὴρ. Hinc
Ἀνδρώδης, ους, ὁ, ἡ, virilis, virum decens, forti viro dignus; (2) forti animo præditus, magnanimus.
Ἀνδρωδῶς, *Adv.* viriliter, fortiter.
Ἀνδρωθείς, a. 1. part. pass. verbi ἀνδρόω.
Ἀνδρών, ῶνος, ὁ, pars domus, in qua viri a mulieribus seorsim agunt, (2) exponitur etiam schola, ubi studiosi sapientiæ erudiuntur. Ab ἀνὴρ.
Ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem & ab eod.
Ἀιδρῶος, ου, ων, virilis, ad virum pertinens.
Ἀνδύεται, 3. præs. ind. med. *Poet.* pro ἀναδύεται.
Ἄνδακε, *reddidit*, 3. sing. perf. ind. act. *Dor.* & *Poet* pro ἄδωκε, ab ἀναδίδωμι, *reddo*.
Ἄνειε, *conpenset*, *adjendo*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀναειάω, *conpendo*, *adjendo*.
Ἀνεβορύφυξαν, *exclamarunt*, 3. plur. a. ind. act. verbi ἀναβορύζω, *exclamo*.
Ἀνέβρασε, *insonuit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἀναβρέχω, *insono*.
Ἀνέβασα, *clamavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνέβησε, a verbo ἀναβάδω, *clamo*.
Ἀνεζεύξω, ῶ, f. ήσω, fi le jubeo.
Ἀνίζευξον, ου, ὁ, ἡ, ἡ, fine spensione actus; ἀνίζευκτος, ὁ, ἡ, non desponsa. Ex α priv. & ἐζεύγνυμι, *jungo*, *matrimonio adjungo*.
Ἀνεγείρω, f. ερῶ, expergefacio, excito; (2) ædifico; ἀνεγείρομαι, resurgo, Gl. V. evigilo. Ὀδυσσῆα ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε, Il. 10, 138. Hinc
Ἀνέγερτος, ου, ὁ, ἡ, inexpergiscibilis, inexpertectus.
Ἀνεγέρτως, *Adv.* citra restitutionem vitæ.
Ἀνέγκλητος, ου, ὁ, ἡ, inculpatus, irreprehensus, Gl. V. inaccusabilis. Ex α priv. & ἐγκαλέω, *culpo*.
Ἀνεγκλήτως, *Adv.* extra reprehensionem, incu pate.
Ἀνέγκυος, ου, ὁ, ἡ, quæ uterum non fert, quæ non est gravida. Ex α priv. & ἐγκύος.
Ἀνεγκαμίαιος, ου, ὁ, ἡ, illuvatus, nulla laude adfectus. Ex α pr. & ἐγκώμιον, *laus*.
Ἀνεγκάμπτοντο, 3. pl. imp. ind. pass. ἀναγκάμπτω.
Ἀνεγνωρίσθη, ἀγνωρίσθη, 3. sing a. 1. ind. pass. verbi ἀναγνωρίζω, *notum facio*.
Ἀνέγνωσμαι, *lectus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναγινώσκω pro ἀναγιόω, *lego*.
Ἀνέγνωτε, *legistis*, 2. pl. a 2. ind. act.
Ἀνέγρετο, *conciabatur*, 3. sing. imperf ind. pass. *per Syncopen*, pro ἀνεγείρετο, a verbo
Ἀνέγρομαι, expergiscor, *per Sync.* pro ἀνεγείρομαι.
Ἀνεγχώρητος, ου, ὁ, ἡ, quibficri, concedi, admitti, nequit, impossibilis. Ex α priv. & ἐγχωρέω, *admitto*.
Ἀνεδάης, ου, ὁ, ἡ, qui pavitus non est, qui solo æquatus non est. Ex α priv. & ἐδαφίζω, *pavio*, *solo æquo*.
Ἀνεδίγμεθα, *suscepti sumus*, 1. pl. pluſq. ind. pass. *per Sync.* pro ἀνεδεδίγμεθα, ab ἀναδέχομαι.
Ἀνεδέξατο, *suscepit*, 3. sing. a. 1. ind. med.
Ἀνέδειξεν, *demonstravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδείκνυμι pro ἀνέδειξε.
ΑΝΕΔΗΝ, *Adv.* licenter, impune; (2) effuse; (3) promiscue; (4) palam, aperte; Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐτεόδαν βούλωνται ἀνέδην τοῖς παρ' αὐτοῖς ξυγγίνεσθαι σοφισταῖς. Lacedæmonii vero quotiescunque volunt licentius cum suis sophistis versari, *Plat.* in *Protag.* pag. 342.
Ἀνέδρακον, *suspexi*, 1. sing. a. 2. ind. act. *per Metathes.* pro ἀνίδρακον, verbi ἀναδέρκω.
Ἀνεδράμον, *cucurri*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀνατρέχω pro ἀναδράμω, *curro*.
Ἀνέδρας, ου, ὁ, ἡ, non stabilis. Ab α & ἕδρα, *sedes*.
Ἀνέδυ, *prodiit*, 3. sing. imp. ind. act. v. ἀναδύω.
Ἀνέδυσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀναδύω, *emergo*.
Ἀνέδωκεν, *reddidit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδίδωμι, *reddo*.
Ἀνέζυξεν, *discessit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζεύγνυμι pro ἀνεζεύξε, *discedo*.
Ἀνέζω, f. ίσω, subl tam in sede collocor & pono. Ἧς δίφρον δ' ἀίσσοντες ἄμ' ὀρτοπόδ' Ἴλιον ἷρὴν, Il. 13, 657. Ex ἀνὰ, & ἵζω, *colloco*.
Ἀνεθελησία, ας, ἡ, cum quis non vult, Suic. Ex α priv. & ἐθέλω, *velo*.
Ἀνεθέλητος, ου, ὁ, ἡ, coactus; invitus; (2) inexpectatus; (3) tristis, adversus. Ex iisd.
Ἀνεζητεῦντο, *requirebant*, 3. pl. imp. act. *contr.* pro ἀνεζήτουν, ab ἀναζητέω.
Ἀνεζωπύρησε, *revocavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζωπυρέω, *revoco*.
Ἀνέηκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνίημι, *remitto*.
Ἀνεθλάσθη, *remissus*, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀναθλάω, *remitto*.
Ἀνεθεῖς, *remissus*, a. 1. part. pass. verbi ἀνίημι, *remitto*.
Ἀνέθης, ου, non adfectus.
Ἀνέθηκα, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀνθέω, *repono*.
Ἀνέθη, *laxatus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνίημι, *remitto*, *laxo*.
Ἀνεθρεψάμην, *nutrivi*, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀνατρέφω, *nutrio*.
Ἀνεΐ, ου, ὁ, ἡ, forma carens, informis. Ex α priv. & εἶδος, *forma*.
Ἀνειδωλοποιία, ας, f. ήσω, speciem & imaginem fingo, animo propono.
Ἀνειδωλοποιία, ας, ἡ, imaginum efficio in animo.
Ἀνείκαστος, ου, ὁ, ἡ, qui nulla imagine exprimi potest, quem nulla conjectura adsequi possis. Ph. inexistimabilis. Ex α priv. & εἰκάζω, *adsimulo*.
Ἀνεικόνιστος, ου, qui imagine exprimi non potest, ut Deus
Ἀνειλείθυια, ας, ἡ, quæ nondum peperit, quæ Lucinæ labores nondum experta est. Ex α priv. & εἰλείθυια, Lucina, parturientium Dea.
Ἀνείλιω, ῶ, f. ήσω, evolvo, involutum explico. Ex ἀνὰ, & εἰλέω, *involvo* Hinc
Ἀνείλημα, ατος, τὸ, evolutio; (2) involutio, involucrum.
Ἀνείλημμαι, *emensum sum*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναλαμβάνω pro ἀναλήφω.
Ἀνείλησις, εως, ἡ, convolutio, Arct.
Ἀνειλίσσω, & ἀνειλίττω, revolvo.
Ἀνείλλω, idem quod ἀνειλέω.
Ἀνείλον, *sustuli*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀναιρέω pro ἀνέλω, *tollo*.
Ἀνειμένη, perf. part. pass. f. ρ, verbi ἀνίημι.
Ἀνειμένως, *Adv.* remisse, solute, licenter, negligenter. Ab ἀνειμένος.
Ἄνειμι, redeo, reddo Ex ἀνὰ, & εἶμι, *eo*.
Ἀνείμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, non vestitus, nudus; (2) male vestitus. Ex α pr. & εἷμα, *vestis*.
Ἀνεῖν, *confisus*, præs. inf. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἀνεύειν, a verbo ἀνεύω, *confido*.
Ἀνεῖναι, *remittere*, a. 2. inf. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνειπεῖν,

Ἀνωγεῖν, edicere, proclamare, publice pronunciare. Ex ἀνά, & αἰπεῖν, *dicere*.

Ἀνείργω, f. ξω, arceo, repello, propello, inhibeo. Ex ἀνά, & εἴργω, *cohibeo*.

Ἀνείσαι, *interrogari*, 2. fing. perf. ind. med. *Ion* pro ἀνείσασαι, a verbo ἀνείρομαι.

Ἀνεισις, εως, ἡ, inhibitio. Ab ἀνείργω.

Ἀνεμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ab

Ἀνειούσι, f. ὑσι, furiam ferunt. Ἀνειοῦσι τὰς νῆας, in terram subducere, Herodot. Ab ἀνά, & εἶμι, *ire*.

Ἀνείρω, necto, adnecto. Ex ἀνά, & εἴρω, *necto*.

Ἀνεῖσαι, *subducere*, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἄνειμι.

Ἀνεῖσι, perf. ind. pass. verbi ἀνίημι.

Ἀνειλόβ, ῆ, ὁ ἡ, inaccessus, ad quem non patet introitus. R. Ex α priv. & εἰλόβ.

Ἀνειμοσύνη, ἡ, immunitas a tributo.

Ἀνείμων, ονος, ὁ ἡ, immunis, qui tributum non solvit. Ex α priv. & εἰμὶ, *tributum*.

Ἀνεῖχεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀνέχω.

Ἀνεῖχ, *aperi*, praet. ind. act. *Poet.* pro ἀνέῳξε, sive ἀνοιγε.

Ἀνεῶνδε, *Adv.* deinceps, e loco alto, ab origine generis & juxta seriem prioconum, quibus quis ortus est. Ab

Ἀνεῶς, *Adv.* furium, fuperne, eminus. Ex ἀνά, & εἶμι, *ire*.

Ἀνείκητος, ος, ὁ ἡ, ὃν, ex quo non est egressus, (2) ingens, (3) omnia eventa. Ex α priv. & εκβαίνω, *exeo*.

Ἀνεκβιάστος, ος, ὁ ἡ, ὃν, qui vi compelli nequit, inviolabilis. Ex α priv. & ἐκβιάζω.

Ἀνεκβιάστως, *Adv.* inviolabiliter.

Ἀνεκδάρτι, *Adv.* sine excoriatione.

Ἀνεκδαρτος, ον, non excoriatus. Ab α priv. & δέρω, *excorio*.

Ἀνεκδήμητος, ος, ὁ ἡ, ὃν, qui non peregrinatur, peregrinatione carens. Ex α priv. & ἐκδημέω, *peregrinor*.

Ἀνεκδιήγητος, ος, ὁ ἡ, ὃν, inenarrabilis, ineffabilis. Ex α pr. εκ, & διήγεομαι, *narro*.

Ἀνεκδιηγήτως, inenarrabiliter. Ab praec.

Ἀνεκδίητος, ος, ὁ ἡ, ὃν, inultus, indefensus. Ex α priv. & ἐκδιδέω, *defendo*.

Ἀνεκδοτος, ος, ὁ ἡ, ὃν, non editus, non vulgatus; (2) non elocata. Ex α priv. & ἔκδοτος, *editus*.

Ἀνέκδρομος, ος, ὁ ἡ, ὃν, exitum & effugium non habens, inevitabilis. Ex α priv. & ἔκδρομος, *exitus*.

Ἀνεκθέρμαντος, ος, ὁ ἡ, ὃν, qui e lefem non potest, calore expers. Ex α priv. & ἐκθέρμαίνω, *excalefacio*.

Ἀνέκθυτος, ος, ὁ ἡ, ὃν, inexpiabilis. Ex α priv. & ἐκθύομαι, *expio*.

Ἀνεκλάνθ, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀνακλίζω.

Ἀνεκκλεσίαστος, ος, cetu populi carens, ocium.

Ἀνεκλάλητος, ος, ὁ ἡ, ὃν, ineffabilis. Ex α priv. ἐκ, & λαλέω, *loquor*.

Ἀνεκλείπτως, perpetuo, semper inexhausti.

Ἀνέκλινεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀνακλίνω.

Ἀνεκλιτος, ος, ὁ ἡ, ὃν, inflexibilis, inclinatus. Ex α priv. & ἐκκλίνω *declino*.

Ἀνεκλόγιστος, ος, ὁ ἡ, ὃν, cogitationes non perturbat, cujus rationes subduci non possunt. Ex α priv. & ἐκλογίζομαι.

Ἀνεκλογίστως, sine ratione, sine modo, intemperanter

Ἀνεκπίστος, ος, cletu difficilis. Ab α priv. & ἐκπίπτω, *lino*.

Ἀνεκόμισα, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀνακομίζω.

Ἀνεκόπη, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. ἀνακόπτω.

Ἀνεκπθος, ος, ὁ ἡ, ὃν, inauditus, exanditus, (2) ineffabilis, infandus. Ex α priv. & ἐκπυθάνομαι, *exaudio*.

Ἀνεκπιμπλημι, repleo.

Ἀνέκπληκτος, ος, ὁ ἡ, ὃν, non obstupefactus, imperterritus, immoveo. Ex α priv. & ἐκπλήττομαι, *obstupesco*.

Ἀνεκπλήκτως, *Adv.* imperterrite, impaved, intrepide.

Ἀνεκπλήρατος, ος, ὁ ἡ, ὃν, inexplebilis, Gl. V. Ex α priv. & ἐκπλήρω, *explco*.

Ἀνέκπλυτος, ος, ὁ ἡ, ὃν, indelebilis, non elutus. Ex α priv. & ἐκπλύνω, *eluo*.

Ἀνεκτόπιστος, ος, ὁ ἡ, ὃν, qui non potest educi, evitari, vel expelli. Ex α priv. & ἐκποδίζω.

Ἀνεκτύπωτος, ος, ὁ ἡ, ὃν, insuppurabilis, qui ad suppurationem perduci non potest. Ἀνεκπυστος, *idem*. Ex α priv. & ἐκτύω.

Ἄλυπος, non dissimulatus, celatus; (2) non occultus, evidens, celebratus.

Ἀνελάβοσα, 3. pl. a. 2. indic. act. v. ἀναλαμβάνω.

Ἀνελαστος, ος, ὁ ἡ, ὃν, non ductilis, non facilitas evulsius. Ex α priv. & ἐλαύνω, *evello*.

Ἀνέλασσος, ος, ὁ ἡ, ὃν, qui tolerare potest. Ex α priv. & ἐλάω, *tolero*.

Ἀνελεής, ής, ές, inclemens, commodus. Ab ἀνέλεος.

Ἀνελεήμονως, *Adv.* inhumaniter, commode.

Ἀνέλεος, ος, ὁ ἡ, ὃν, commodus, qui ferre non potest. Ex α priv. & ἔλεος, *misericordia*.

Ἀνελεύθερος, ος, ὁ ἡ, ὃν, quem nemo effugere potest, qui non licet elapsi. Ex α priv. & ἐλεύθερος, *liber*.

Ἀνελεγκτος, ος, ὁ ἡ, ὃν, non probatus, cujus crimina non deteguntur. Ex α priv. & ἐλέγχω.

Ἀνελεύθερος, ος, ὁ ἡ, ὃν, quod exire non licet. Ex α priv. & ἐκείρω, *ejicio*.

Ἀνελκρινος, ος, ὁ ἡ, ὃν, irrisibilis. Ex α priv. & ἐκφράζω, *effero*.

Ἀνελλιπτος, ος, ὁ ἡ, ὃν, ineffabilis, inexpressus. Ex α priv. & ἐκφεύγω, *evolo*.

Ἀνέλαιον, ος, ὁ ἡ, ὃν, sine oleo. Ex α priv. & ἔλαιον, *oleum*.

Ἀνελλιπτος, ος, ὁ ἡ, ὃν, irreprehensibilis; (2) qui reprehendi non potest, aut non convinci; (3) manifestus. Ex α priv. & ἐλέγχω, *arguo, convinco*.

Ἀνελλιπτως, *Adv.* sine reprehensione; (2) sine probatione.

Ἀνελίσσω, arguo, convinco.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ ἡ, ὃν, immisericors, durus, rigidus. Ex α priv. & ἐλεήμων.

Ἀνελεημόνως, *Adv.* crudeliter, immisericorditer.

Ἀνελεῖς, ές, immisericors.

Ἀνελεῖς, sine misericordia,

Ἀνελεῖν, ὁ, 2. inf. act. v. ἀναιρέω, pro ἀνέλω.

Ἀνελεύθερια, αἱ, ἡ, illiberalitas, illiberali, inhonestas; (2) avaritia, sordities.

Ἀνελεύθερος, ος, ὁ ἡ, ὃν, idem. Ab

Ἀνελεύθερόω, ῶ, ὁ ἡ, ὃν, illiberalis; (2) sordidus, avarus; (3) inhonestus, indecens. Ex α priv. & ἐλεύθερος, *liberalis*.

Ἀνελευθέρως, *Adv.* illiberaliter; (2) sordide.

Ἀνέλιξος, ος, ὁ ἡ, ὃν, rectus.

Ἀνέλιξ, ικος, ὁ ἡ, ὃν, convolutus, circinnus. Ab ἀνελίσσω.

Ἄνεμος, ὁ ἡ, ὃν, alienus a moribus Graecorum.

Ἀνελιπόω, tempus, tero, etior.

Ἀνέλιξις, ιος, ἡ, involutio, volutatio; (2) expectatio. Ab ἀνελίσσω.

Ἀνέλιπτος, ος, ὁ ἡ, ὃν, non torquens, non trahens pedem, i. e. non incedens. Ex ἀνελίσσω, *volo*, & ποῦς, *pes*.

Ἀνελίσσω, vel ἀνελίττω, f. ἴξω, volvo, evolvo, revolvo, vorto, verto; (2) excidco, circumcido. Ἀνελίσσειν, τὰ ἄζυλα, *ignotus*.

Ἀνελκτος, ος, ὁ ἡ, ὃν, qui trahi non potest.

Ἀνελκω, f. ξω, *idem* quod

Ἀνέλκω, f. ξω, tantum traho, attollo attraho, extraho; (2) fabduco; (3) extraho, retrotraho, (4) trabo. Ἀνέλκει, *i. θεὸν ἀγκίστρῳ, τὰς νῆας* (2) ὃ τοῦς πόχθου ἀνέλκει, Il. ιι, 7. Ex ἀνά, & ἕλκω.

Ἀνέλκυστος, ος, ὁ ἡ, ὃν, non tractatus, qui adhuc non tractus est. Ex α priv. & ἕλκω.

Ἀνελλήνιστος, ος, ὁ ἡ, ὃν, hellenismum non recipiens, alienus Graecae consuetudine. Ex α priv. & ἕλλην, *Graecus*, ἀπὸ τοῦ ἐλλάζω, *Graecor fari*.

Ἀνελπιστος, ος, ὁ ἡ, ὃν, cui nihil desperati, nec exhortati, (2) cui nihil desperati potest. Ex α priv. & ἐλπίζω, *spero*.

Ἀνελπτος, ος, ὁ ἡ, ὃν, *idem* quod ἀνέλπιστος. Ab ἀνέλπω, pro ἀνέλπω.

Ἀνελπτος, ὁ ἡ, ὃν, qui est sine fide.

Ἀνελπιστία, spei expers sum.

Ἀνελπίσω, *desperes*, seu *de peraveris*, 2. fing. a. 1. conjunct. act. verbi ἀνελπίζω, *desperes*.

Ἀνελπισία, ἡ, vacuitas spei, desperatio. Ab

Ἀνέλπιστος, ος, ὁ ἡ, ὃν, insperatus, praeter spem accidens; (2) non sperans, desperans, nullam spem habens. Ex α priv. & ἐλπίς.

Ἀνελπίσως, *Adv.* sine spe, citra spem, praeter spem, insperato.

Ἀνέλυτρος, ος, ὁ ἡ, ὃν, non involutus, sine tegmine, velamine. Ex α priv. & ἔλυτρον, *involucrum*.

Ἀνέλασσι, 3. pl. a. 2. conj. act. v. ἀναιρέω, pro ἀνέλω.

Ἀνεμάσητος, ος, ὁ ἡ, ὃν, inaccessus, intutus. Ex α priv. & ἐμάσσω, *accedo*.

Ἀνέμεινε, 3. fing. a. 1. ind. act. v. ἀναμένω.

Ἀνεμέσητος, ος, ὁ ἡ, ὃν, carens invidia, non invidus. Ex α priv. & νεμεσάω.

Ἀνεμοσήτως, *Adv.* citra invidiam.

Ἀνεμόω, ῶ, f. ώσω, vomo. Ex ἀνά, & ἐμέω.

Ἀνέμυτος, ος, ὁ ἡ, ὃν, individus, individuus, non distributus. Ex α priv. & νέμω.

Ἀνεμώλιος, ος, ὁ ἡ, ὃν, vel ἀνεμωλίος, αία, αιον, vento plenus, vanus, evanidus, fubvontaneus; (2) levis, inconstans. Ab ἄνεμος, *ventus*.

Ἀνεμώλιον, ου, τὸ, ventulus, Dim. Ab eod.

Ἀνεμωλιός, ία, ιον, idem quod ἀνεμώλιος.

Ἀνεμίζω, f. ίσω, ventis iacto Gl. V. ventilo. Ὁ γὰρ λευκομόλυβδος ἔνιοι κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζόμενος καὶ ῥιπίζομενος, Jac. i, 6. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμώλιος.

Ἀνεμυάλλω, 1. fing. a. 1. ind. pass. verbi ἀναμυάομαι.

Ἀνεμοδρόμος, ος, ὁ, cursor, qui a ventis impellitur, cursor, qui cum ventis curritur. Ex ἄνεμος, & δρόμος, *cursus*.

Ἀνεμος, ὁσσα, ὁσον, ventosus, vento plenus. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμοκίται, ῶν, οἱ, qui apud Corinthios in carmentis ventos fabricant. Ex ἄνεμος, & κίω, *cubo*.

ΑΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, ventus; (2) anima.

Ἀνεμοκίτης, ου, ὁ ἡ, ὁ, ventum tegens, ventum nemo. Ex ἄνεμος, & κάπτω, *tego*.

Ἀνεμόσφατος, ος, a vento agitatus.

Ἀνεμοστρόφος, ος, ὁ ἡ, ὃν, vento perstrepens, R. Ex ἄνεμος, & στρέφω.

Ἀνεμοτρεφής, ής, ὁ ἡ, ὃν, a vento nutritus, a vento auctus & corroboratus. Ex ἄνεμος, & τρέφω, *alo*, *nutrio*.

Ἀνεμοτρεφής, ής, ὁ ἡ, ὃν, idem & ex illo.

Ἀνεμοφθορία, ας, ἡ, corruptio quae fit a vento.

Ἀνεμοφθόρος, ος, ὁ ἡ, ὃν, vento perimens, a vento corruptus. Ex ἄνεμος, & φθείρω.

Ἀνεμοσκέπτος, ος, ὁ ἡ, ὃν, a ventis dejectus, a ventis in diversas partes latus. Ex ἄνεμος, & σκέπω, *tego*, *protego*.

Ἄνεσσα, ης, ἡ, ventis, vento agitari facta. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμπλήκτως, *Adv.* intrepide, audacter, imperterrite. Ex α priv. & ἐμπλήσσω.

Ἀνέμπλοος, ος, ὁ ἡ, ὃν, non navigabilis, quietus. Ex α priv. & ἐμπλέω, *navigo*.

Ἀνεμποδίστως, *Adv.* sine impedimento & obstaculo. Ex α priv. & ἐμποδίζω, *pedes impedio*.

Ἀνεμπόδιστος, *Adv.* sine impedimento & obstaculo.

Ἀνεμπτώτως, ος, ὁ ἡ, ὃν, qui incidere non potest; (2) offendiculum, inculpatus. Ex α priv. & ἐμπίπτω, *incido*.

Ἀνένδεικτος, ος, ὁ ἡ, ὃν, non demonstratus. Ex α priv. & ἐνδείκνυμι, *oftendo*.

Ἀνένδεκτος, ος, ὁ ἡ, ὃν, cuius efficacia; (2) sine probatione per ostentationem expressa; (3) qui ostentationem non praebens.

Ἀνενδέκτως, *Adv.* sine efficacia; (2) non exacte.

Ἀνενδεής, ής, ὁ ἡ, ὃν, vento plenus, ventosus, [illegible] habens. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμωκης, ους, ὁ ἡ, ὃν, venti celeritatem [illegible]

bene, *Eurip. Planiss.* 166. Ex ἄνεμος, & ὠκύς, *celer*.
Ἀνεμωλία, ας, ἡ, nomen herbæ.
Ἀνεμώλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, futilis, ventosus, vanus. Ab ἄνεμος. Unde et
Ἀνεμώνη, ης, ἡ, anemona, herba, Gl. V. vaccinium, falluncula; (2) vanitas.
Ἀνεμῶτις, ιδος, ἡ, cognomen Minervæ ventorum perniciosum sedantis. Ab eod.
Ἀνενδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, non indigus. Ex α priv. & ἐνδεής, *indigus*.
Ἀνενδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus ab ostentatione. R. Ex α priv. & ἔνδειξις.
Ἀνένδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fieri nequit, nunquam contingens, impossibilis. Ex α pr. & ἐνδέχομαι, *fieri possum*.
Ἀνενδεῶς, *Adv.* sine necessitate ex inopia; (2) largiter, abunde. Ab ἀνενδεής.
Ἀνενδοίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indubitatus, indubitabilis. Ex α priv. & ἐνδοιάζω, *dubito*.
Ἀνενδοιάστως, *Adv.* indubitanter, haud dubie.
Ἀνένδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non remissus, non languidus; (2) in quo non est remissio nec languor; (3) rigidus, inexorabilis. Ex α priv. & ἐνδίδωμι, *remitto*.
Ἀνενδότως, *Adv.* non remisse, non languide, non perfunctorie.
Ἀνένδυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non indutus. Gl. V. investis. Ex α priv. & ἐνδύομαι, *induor*.
Ἀνενήνοχα, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω.
Ἀνενήνεκτο, ... 3. sing. ... ind. med. *Ion. & Poet.* pro ἀνενήνεκτο, a verbo eod.
Ἀνένευσαν, ... a. 1. ind. act. verbi ἀνανεύω.
Ἀνενεργής, έος, ὁ καὶ ἡ, effectu carens. Ex α priv. & ἐνεργής, *efficax*.
Ἀνενέργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inefficax. Gl. V. effectu carens. Ex α priv. & ἐνεργέω, *operor*.
Ἀνενηνοχυῖα, ... part. perf. med. ... *Att.* pro ἀνηνοχυῖα. Ab ἀναφέρω, pro ἀναφέρω.
Ἀνενθουσίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non afflatus divino numine, non fanaticus, non vesanus, non insanus. Ex α priv. & ἐνθουσιάζω.
Ἀνενθύμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indelibatus, qui non cogitat aliquid, non in mente est, (2) inexcogitatus, imperceptus. Ex α priv. & ἐνθυμέομαι, *cogito*.
Ἀνενόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non perturbatus, ... quietus. Ex α priv. & ἐνοχλέω.
Ἀνέντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἀνίημι.
Ἀνέντευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non adfabilis, hominum congressus refugiens, insociabilis, morosus, difficilis, superbus. Ex α priv. & ἐντυγχάνω, *convenio*.
Ἀνεντρεχής, ές, tardus, non velox.
Ἀνέντρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreverens, Gl. V. Ex α priv. & ἐντρέπομαι, *revereor*.
Ἀνεξάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indelebilis. Ex α priv. & ἐξαλείφω, *deleo*.
Ἀνεξάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, invariabilis, constans, Suid. Ex α priv. & ἐξαλλάσσω, *muto*.
Ἀνεξάντλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexhaustus. Ab α priv. & ἐξαντλέω, *exhaurio*.
Ἀνεξαπάτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decipi, falli non potest. Ex α priv. & ἐξαπατάω.
Ἀνεξάρνητος, ον, qui non abnegat.
Ἀνεξέλεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui refutari & coargui non potest. Ex α priv. & ἐλέγχω, *coarguo*.
Ἀνεξελέγκτως, citra refutationem ut nil contra dici queat.
Ἀνεξέλεγχος, item quod ἀνεξέλεγκτος.
Ἀνεξερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperscrutabilis. Ex α priv. & ἐξερευνάω, *perscrutor*.
Ἀνεξετάζω, exploro, examino.
Ἀνεξέταστος, ου, non examinatus, non exploratus, diligenti examine non cognitus, Gl. V. inconsultus. Ex α priv. & ἐξετάζω.
Ἀνεξετάστως, *Adv.* sine examine, inexplorate, sine delectu, vel discrimine; (2) sine rationis reddendæ necessitate.
Ἀνεξεύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui inveniri nequit, (2) non inventus, incompertus. Ex α priv. & ἐξευρίσκω, *invenio*.
Ἀνεξήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non expositus, non explicatus, non enarratus; (2) inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α priv. & ἐξηγέομαι, *explico*.
Ἀνεξικακέω, ῶ. f. ήσω, malos tolero.
Ἀνεξικακία, ας, ἡ, tolerantia malorum, tolerantia, patientia. Ab
Ἀνεξίκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, tolerans malorum, vel injuriarum patiens, Gl. V. Ex ἀνέχομαι, *tolero*, & κακός, *malus*.
Ἀνεξικάκως, cum incommodo.
Ἀνεξίκμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exsiccari non potest; (2) qui exsiccatus non est; (3) non exsuccus. Ex α priv. & ἰκμάζω, *humecto*.
Ἀνεξίλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, qui placari nequit. Ex α priv. & ἐξιλάσκομαι, *placo*.
Ἀνεξίτηλος, ον, non delendus, non extendus.
Ἀνεξίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, exitum non habens, impervius. Ex α priv. & ἔξειμι, *exeo*.
Ἀνεξιχνίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, impervestigabilis. Ex α priv. & ἐξιχνιάζω, *investigo*.
Ἀνέξοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nullum habet exitum, unde exiri non potest, impervius; (2) cui exitus non permittitur. Ex α priv. & ἔξοδος, *exitus*.
Ἀνέξοιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem efferre non licet, non evulgandus. Ex α priv. & ἐκφέρω.
Ἀνέξομαι, *tolerabo*, f. 1. ind. med. verbi ἀνέχω.
Ἀνέωνται, *laxati sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀνεῖνται, a verbo ἀνίημι, *laxo*.
Ἀνέορτος, ον, parum festus, festo dici non aptus.
Ἀνέορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incultus, incelebris; (2) non veneratus, non habitus ... Gl. V. profestus. Ex α priv. & ἑορτή, *festum*.
Ἄνεως, mutus, tacitus, vocis expers, Hes. Ex α priv. & αὔω, *clamo*.
Ἀνεπάγγελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vocatus, invocatus; (2) non denunciatus, non indictus. Ex α priv. & ἐπαγγέλλω, *denuncio*.
Ἀνεπαίσθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non sentit, ... Ex α priv. & ἐπαισθάνομαι, ...
Ἀνεπαισθήτως, *Adv.* citra sensum, ita ut non sentiatur.
Ἀνεπαίσχυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ... qui ... nequit. Ex α priv. & ἐπαισχύνομαι, ...
Ἀνεπαισχύντως, *Adv.* inverecunde, impudenter.
Ἀνεπάντητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ... ferrum continuum habens, ... tes continuas. Ex α priv. & ἐπαντάω.
Ἀνέπαφρος, ου, Poet. & per Sync. pro ἀνεπαφρόδιτος. ab ...
Ἀνέπαυσε, 3 sing. a. 1 ... & *Dor.* pro ἀνέπαυσε. Ab ...
Ἀνεπανόρθωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui corrigi aut emendari non potest, ... emendatus. Ex α priv. & ἐπανορθόω.
Ἀνέπαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus, liber, quem attingere nemo ..., (2) sincerus, purus. Ex α priv. & ἐπάπτομαι, *attingo*.
Ἀνεπαφρόδιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sine venere & gratia est, invenustus, illepidus. Ex α priv. & ἐπαφρόδιτος, *venustus*.
Ἀνεπαχθής, έος, ὁ καὶ ἡ, non molestus; (2) non invidiosus, ... Ex α priv. & ἐπαχθής.
Ἀνεπαχθῶς, *Adv.* non moleste, non invidiose.
Ἀνέπεισα, 3 sing. a. 1. ind. act. v. ἀναπείθω.
Ἀνεπίλυστος, ον, non relaxatus. Ab α priv. & ἐπιλύω.
Ἀνέπεμψε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναπέμπω.
Ἀνέπεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναπείθω.
Ἀνεπήρεαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ... Ex α priv. & ἐπηρεάζω.
Ἀνεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, non loquens, mutus, Hes. Item. Ex α priv. & ἔπος, *sermo*.
Ἀνεπίβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, impervius. Ex α priv. & ἐπιβαίνω, ...
Ἀνεπιβούλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui insidiari nemo potest, insidiis non obnoxius, ob insidias tutus. Ex α priv. & ἐπιβουλεύω,
Ἀνεπίγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, titulo carens, carens inscriptione. Ex α priv. & ἐπιγραφή.
Ἀνεπιδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, non indigens, nullius rei indigens. Ex α priv. & ἐπιδεής.
Ἀνεπίδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est sine ostentatione, non ostentator. Ex α priv. & ἐπιδείκνυμι, *ostendo*.
Ἀνεπίδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non capax, non admittens, qui recipere non potest, (2) qui non accedit, inaccessibilis. Ex α priv. & ἐπιδέχομαι, *recipio*.
Ἀνεπίδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non obligatus. Ex α priv. & ἐπίδετος, *obligatus*.
Ἀνεπίδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime mordax. Ex α priv. ἐπὶ & δάκνω, *mordeo*.
Ἀνεπίδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, ... & controversia vacuus, de quo nulla controversia est. Ex α priv. & ἐπίδικος, ...
Ἀνεπίδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nihil proficiens, qui proficere nequit. Ex α priv. & ἐπιδίδωμι.
Ἀνεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas. Ab
Ἀνεπιεικής, έος, ὁ καὶ ἡ, durus, immitis, iniquus, sævus. Ex α priv. & ἐπιεικής.
Ἀνεπιεικῶς, *Adv.* inique, immaniter.
Ἀνεπιθύμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, vacuus concupiscentia, Suid. Ex α priv. & ἐπιθυμία.
Ἀνεπικαλύπτως, sine tegmine, nude, (2) aperte, palam.
Ἀνεπίκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ablutione carens, non ablutus. Ex α priv. & ἐπικλύζω, *abluo*.
Ἀνεπικλύστως, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.
Ἀνεπίκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulli criminationi obnoxius, irreprehensus, inculpatus. Ex α priv. & ἐπικαλέω, *reprehendo*.
Ἀνεπικλήτως, *Adv.* citra reprehensionem.
Ἀνεπικοινώνητος, ον, incommunicabilis.
Ἀνεπικούρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxilio destitutus, cui nemo fert opem. Ex α priv. & ἐπικουρέω, ...
Ἀνεπίκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconsideratus, temerarius, inconsulte, ... temere factus. Ex α priv. & ἐπικρίνω, ...
Ἀνεπίκρυπτος, ον, qui non occultat.
Ἀνεπικώλυτος, ον, liber, non impeditus.
Ἀνεπικωλύτως, sine impedimento, nemine impediente, libere, secure.
Ἀνεπίληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui reprehendi non potest, irreprehensibilis, inculpatus, Gl. V. ... Ex α priv. & ἐπιλαμβάνω.
Ἀνεπιληψία, ας, ἡ, ... culpa.
Ἀνεπίληστος, ου, ὁ καὶ ἡ, memoratus, sine oblivione, (2) ... Ex α priv. & ἐπιλανθάνομαι, ...
Ἀνεπιλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconsideratus. Gl. V. ... Ex α priv. & ἐπιλογίζομαι.
Ἀνεπιλογίστως, *Adv.* inconsiderate.
Ἀνεπιμέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incuriosus, cui nulla ... cura, neglectus, Gl. V. Ex α priv. & ἐπιμελέομαι, *curo*.
Ἀνεπίμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non permixtus; (2) ... separatus, nulla commercia exercens. Ex α priv. & ἐπιμίγνυμι.
Ἀνεπιμίκτως, *Adv.* non admixtione permixtum.
Ἀνεπίμονος, ου, ὁ καὶ ἡ, non permanens, non durabilis. Ex α priv. & ἐπίμονος, *permanens*.
Ἀνεπίμωμος, ον, ὁ καὶ ἡ, inculpabilis. Ab α priv. & ἐπίμωμος, *culpabilis*.
Ἀνεπινόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexcogitatus, (2) ... ; (3) incomprehensibilis, ... comprehendi queat. Ex α priv. & ἐπίνοια.
Ἀνεπίσκεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, improvisus, inconsideratus. Ex α priv. & ἐπισκέπτομαι.
Ἀνεπίπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non simulatus, non fucatus, non fictus. Ex α priv. & ἐπιπλάσσω.
Ἀνεπίπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ... non ... R. Ex α priv. & ἐπιπλήσσω.
Ἀνεπίπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ... irreprehensibilis. Ex α priv. & ἐπίπληξις. Hinc
Ἀνεπιπλήκτως, *Adv.* sine reprehensione.
Ἀνεπιπληξία, ας, ἡ, vacuitas a reprehensione.
Ἀνεπίρραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non consutus, non connexus, vel insutus. Ex α priv. & ἐπιρράπτω, *consuo*.

Ἀνεπι-

Ἀνεπισήμαντος, ος, ὁ ἡ ὄν, non notabilis, nulla nota insignitus; (2) inglorius, obscurus. Ex α priv. & ὀπισημαίνω, *noto.*

Ἀνεπισημείωτος, ος, non notatus, s. explicatus.

Ἀνεπίσκεπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, inconsideratus; (2) inexplicatus. Ex α priv. & ὀπισκέπτομαι.

Ἀνεπισκέπτως, *Adv.* inconsiderate, inexplorate.

Ἀνεπισκεύαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, irreparabilis. Ex α priv. & ὀπισκευάζω, *repiro.*

Ἀνεπισκέπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, rectore & inspectore carens, Suic. Ex α priv. & ὀπισκοπέω, *inspectum ago.*

Ἀνεπισκότητος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui tenebræ non offunduntur, Suic. Ex α priv. & ὀπισκοτέω, *tenebras offundo.*

Ἀνεπισξένωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, immunis ab hospitiis præbendis exercitui in transitu, a copiani & parochi munere immunis. Ex α priv. & ὀπισξενόω.

Ἀνεπισκεψία, ας, ἡ, inconsiderantia, incogitantia. Ex α priv. & ἐφίσημι, *considero.*

Ἀνεπίσκητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui sine curatore est, incustoditus, inobservatus. Ex α pr. & ὀπισκοπέω, *præsum, præfectus sum.*

Ἀνεπίσκοπος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui animum non advertimus, nulla diligentia consideratus. Ex α priv. & ἐφίσημι, *considero.*

Ἀνεπισκόπως, *Adv.* sine animadversione, inconsiderate.

Ἀνεπισημόνως, *Adv.* imperite, insciter, inepte.

Ἀνεπισημοσύνη, ης, ἡ, insciti, imperitia. Ab

Ἀνεπίσημων, ων, ὁ ἡ ὄν, insciens, ignarus, nescius; (2) insciis, indoctus, imperitus. Ex α priv. & ὀπίσημαι, *scio, gnarus.*

Ἀνεπισταλεί, *Adv.* idem quod ἀνεπιστρέπτως.

Ἀνεπιστρεπτί, *Adv.* sine reditu, sine reversione. Ab

Ἀνεπιστρεπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui non mutatur, qui non convertitur. Ex α priv. & ὀπιστρέφω, *converto.*

Ἀνεπιστρέπτως, *Adv.* ita ut non convertaris, nec faciem convertendo; nec pedem reflectendo.

Ἀνεπιστρεφὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, securus; (2) negligens, v. c. scelera; (3) inexorabilis, ad veniam flecti nescius. Ex α priv. & ὀπιστρέφω, *converto.*

Ἀνεπιστροφος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem; (2) qui non redit.

Ἀνεπιστρόφως, *Adv.* sine retrogressu; (2) incuriose.

Ἀνεπιστροφία, ας, ἡ, neglectus.

Ἀνεπίσχετος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui inhibitus, aut repressus non est; (2) qui inhiberi, aut reprimi nequit, effrenatus. Ex α priv. & ἐπίσχω, *contineo.*

Ἀνεπισχέτως, sine remissione, ut reprimi nequeat.

Ἀνεπίταατος, ος, ὁ ἡ ὄν, inussu aliquid agens; (2) invictus, fortis. Ex α priv. & ὀπιτάσσω.

Ἀνεπιτάκτως, *Adv.* injussu.

Ἀνεπίτατος, ος, ὁ ἡ ὄν, expers intentionis, qui intendi non potest. Ex α priv. & ὀπιτείνω.

Ἀνεπιτευκτος, ον, infelix, non consequens petita.

Ἀνεπιτεχνήτως, *Adv.* sine arte; (2) inconsulto, non ex industria. Ex α priv. & ὀπιτέχνητος, *arte factus.*

Ἀνεπιτήδειος, ος, ὁ ἡ ὄν, non idoneus, ineptus, Gl. V. incongruus, inhabilis, Ph. importunus; (2) dissentiens, alienus; (3) non cognatus. Ex α priv. & ὀπιτήδειος, *idoneus, aptus.* Hinc

Ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ, inhabilitas, ineptitudo.

Ἀνεπιτήδευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non accuratus, incompositus. Ex α priv. & ὀπιτηδεύω.

Ἀνεπιτηδεύτως, *Adv.* non accurate, negligenter.

Ἀνεπιτίμητος, ος, ὁ ἡ ὄν, irreprehensus, non increpandus. Ex α priv. & ὀπιτιμάω.

Ἀνεπίτροπος, ος, ὁ ἡ ὄν, tutore bus ens; (2) qui non revertitur; (3) qui non curat aliquid. Ex α priv. & ὀπίτροπος.

Ἀνεπιφαὴς, ές, obscurus, ignobilis.

Ἀνεπίφαντος, ον, idem; (2) parum ornatus, non conspicuus.

Ἀνεπιφάτως, sine ostentatione.

Ἀνεπίφθονος, ος, ὁ ἡ ὄν, non invidendus, minime invidiosus, Gl. V. sine invidia; (2) non reprehensus; reprehensioni non obnoxius. Ex α priv. & ὀπίφθονος, *invidiæ expositus.*

Ἀνεπιφθόνως, *Adv.* non invidiose; (2) citra reprehensionem.

Ἀνεπιχείρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, insuperabilis, inaccessus, quem conatu nullo adsequaris. Ex α priv. & ὀπιχειρέω, *manum admoveo.*

Ἀνεπόπτευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui non inspexit, proprie sc. mysteria Cereris. Ex α priv. & ἐποπτεύω, *inspicio.*

Ἀνεπόφθης, ος, ὁ ἡ ὄν, qui non videtur, inadspectabilis, Suid. Ex α priv. & ἐπόπτομαι, *inspicio.*

Ἀνεπτάμαν, 1. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀνεπτάμην, ab ἀνίπταμαι.

Ἀνεπτοίητο, *obstupuerat*, 3. sing. pluſq. ind. pass. verbi ἀνεπτοίομαι, *obstupesco.*

Ἀνέρως, ος, ὁ ἡ ὄν, inamabilis; (2) ab amore alienus. Ex α priv. & ἔρως, *amo.*

Ἀνέρυκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, inelaboratus, incultus, rudis, qui factus, seu fabrefactus non fuit. Gl. V. infectus. Ex α priv. & ἐρύκω.

Ἀνθεδίζω, f. ίσω, instigo, irrito. Ἤνπερ ἢ τρόπῳ, ἀνηρέθισε ἡ πόλις, Thuc. τ' ἀρχαίας ἀριτῆς, excitari ad, Xen.

Ἀνέρεκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non fresus, s. fractus, mola s. aut pistillo; (2) non cribratus; (3) qui cribrari non potest. Ex α priv. & ἐρέκω, *frango.*

Ἀνθείπτω, f. ψω, rapio, corripio. Τὸν κ' ἀνηρείψατο Διὸς Διΐ οἰνοχοεύειν, Il. 20, 234.

Ἀνθείψαμην, part. a. 1. med. f. g.

Ἀνθέλκω, f. ξω, eructo, emitto, Ἀνθέλκειν ἐς ἅλα, Apoll.

Ἀνερεύνάω, ῶ, f. ήσω, investigo, scrutor, investigo.

Ἀνθερικας, ος, ὁ ἡ ὄν, incapsificatus, cui non sunt admoti fructus caprifici, ut matureſcat. Ex α priv. & ἐρινὸς, *caprificus.*

Ἀνέρις, ος, ὁ ἡ ὄν, de quo non contenditur Ex α priv. & ἐρίζω, *contendo.*

Ἀνθρμάτιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, non saburratus, liberra non stabilitus; (2) non stabilitus; non firmatus. Ex α priv. & ἐρματίζω.

Ἀ βρμώτος, ος, ὁ ἡ ὄν, inexplicabilis, inenarrabilis. Ex α priv. & ἐρμηνεύω.

Ἀνέρομαι, *rebus ni esse*, s. sing. pass. med. verbi ἀνέρομαι, pro ἀνέρημαι, *resisto.*

Ἀνερυθριάω, erubesco.

Ἀνέρω, f. ύσω, sursum traho; (2) retraho. Ἀνὰ δ' ἵστια λεύκ' ἐρύσαντες, Odyss. 9, 77.

Ἀνέρχομαι, f. ἀνελεύσομαι, adscendo, scandendo, condemno Gl. V. subeo; (2) redeo; a. 2. ἀνῆλθον, part. ἀνελθών. Οὐδὲ ἀνῆλθον ἐς ὄρος ἐλθεῖν, Gal. 1, 17.

Ἀνερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo; (2) sæpe rogo. Καί μιν ἀνηρώτων, Odyss. 4, 251.

Ἄνες, 2. sing. a. 2. imper. act. v. ἀνίημι.

Ἄεσιμι, 1. sing. a. 1. opt. act. v. ἀνίζω.

Ἄνεσις, εως, ἡ, relaxatio, Ph. requies, remissio, otium, imprimis diebus festis; (2) voluptas, et voluptariæ vitæ genus; (3) immodica libertas, lascivia; (4) condonatio, v. c. debitorum, delictorum. Ab ἀνίημι.

Ἀνέσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, vespere carens. Ex α priv. & ἕσπερος, *vesper.*

Ἀνέσυτο, 3. sing. pluſq. ind. pass. per *Metath.* pro ἀνεσείσυτο, ab ἀνασύω.

Ἄνεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act verbi ἀνίημι.

Ἀνεσάσαι, *resurrexerunt*, 3. plur. pert. ind. act *Ion.* pro ἀνεστήκασι, a verbo ἀνίστημι.

Ἀνέσω, *serrasi*, 1. sing. a. 2. ind. act.

Ἀνέσιος, ος, ὁ ἡ ὄν, domo et sede propria carens. Ex α priv. & ἑστία, *domus.*

Ἀνεστραμμένως, *Adv.* perverse, præpostere. Ab ἀναστρέφω, *verto.*

Ἀνέχεται, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ἀνέχω.

Ἀνετάζω, f. άσω, inquiro, quæstioni subjicio. Ἀνέχουσιν, ἀπ' αὐτῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν, Act. 22, 29. Ἐκέλευσεν —— μάστιξιν ἀνετάζειν αὐτὸν, ibid. 24.

Ἀνέταιρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui nullos habet amicos, carens sodalibus. Ex α priv. & ἑταῖρος, *sodalis.*

Ἀνέτειλα, a. 1 ind. act. verbi ἀνατέλλω.

Ἀνετός, ἁ, όν, remittendus, laxandus; (2) condonandus, ignoscendus. Ab ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνετρόητος, ος, ὁ ἡ ὄν, immutatus; (2) immutabilis. Ex α priv. & ἐτρόπον, *muto.*

Ἀνετράπετο, 3. sing imperf. ind. pass. v. ἀνατρέπω. Unde

Ἀνετικὸς, ἡ, όν, vim habens remittendi, resolvens; (2) remissionem indicans.

Ἀνέτοιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, impiratus. Ex α priv. & ἑτοιμος, *paratus.*

Ἀνετος, ος, ὁ ἡ ὄν, laxus; (2) patens, omnibus apertus; (3) remissus, dissolutus; (4) solutus omni imperio; Gl. V. otiosus; ἀνετώτερον, omissiores, Ph. ἀνετώτερον, remissius, Gloss. Vet. Ab ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνέτως, *Adv.* solute, laxe, remisse, licenter; otiose.

ΑΝΕΥ, *Adv.* absque, sine, præter, citra; (2) injussu alicujus.

Ἀνευάζω, f. άσω, evan clamo; evo; (2) ovando celebro. Ex ἀνὰ, & ἰυάζω, idem.

Ἀνευδὲ, *Adv.* absque, sine. Ab ἄνευ.

Ἄευδεν, *Adv.* idem & ab eo. Ἄ δ' ἄευδεν ἑών, *quamquam absens sit*, Hom. Il. 2, 64. Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθ' πολεμίζειν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, Il. 16, 80.

Ἀνεύδετος, ος, ὁ ἡ ὄν, non appositus. Ex α priv. & ἐυδετος, *appositus.*

Ἀνευθωσία, ας, ἡ, immunitas a reddenda ratione. Ab

Ἀνεύθυνος, ος, ὁ ἡ ὄν, crimine carens, sine pœna, non obnoxius, noxa solutus. Gl. V. insons, innocens. Ex α priv. & δίθυνος.

Ἀνευθύνως, *Adv.* sine rationibus reddendis, non redditis rationibus.

Ἀνευκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non optabilis, non optandus; (2) non optans, non potens. Ex α priv. & ἔυχομαι, *opto.*

Ἀ θλεβὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, irreligiosus; (2) non timens, irreverens; (3) incautus, non circumspectus. Ex α priv. & ὐλαβὴς.

Ἀευτος, ἄευκτος, ὁ ἡ ὄν, non acceptus, non admissus, ingratus, Suic. Ex α pr. & ὐπαεδεκτος, *acceptus.*

Ἀνεύρεσις, εως, ἡ, inventio, adinventio.

Ἀνεύρετος, ος, ὁ ἡ ὄν, non inventus, incompertus, irrepertus, quod invenire, s. excogitari nequit. Ab

Ἀνευρίσκω, f. ήσω, reperio, invenio, adinvenio. Πυκνὸς τε σοφὸς λόγος ἀνεῦρεν εὖ διεξιτημένος, Arist. Θεσμ. 445.

Ἀνεῦρον, *inveni*, 1. sing. a. 1. ind. act.

Ἀνευρος, ος, ὁ ἡ ὄν, enervis, non nervosus; (2) debilis, infirmus, sine vi. Ex α priv. & νεῦρον, *nervus.*

Ἀνευρυνω, dilato, amplio, diffundo. Hinc

Ἀνευρυσμὸς, ὁ, ὁ ἡ ὄν, dilatatio.

Ἀνευφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro faustis ominibus profequens, (2) lamenta edo seu clamorem cum ejulatu, præ dolore exclamo. Ex ἀνὰ, vel etiam α priv. & εὐφημέω, *celebro.*

Ἀνεύφραστος, ος, non lætabilis, molestus.

Ἀνευφωνέω, ῶ, cum planctu & gemitu ejulo; R. Ex α priv. & εὐφωνος, *canorus.*

Ἀνεύχομαι, deprecor, R.

Ἀνεφαινετο, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἀνεφαίνομαι.

Ἀνεφάλλομαι, resilio. Ab ἀνὰ, ἐπὶ, & ἅλλομαι, salio

Ἀνεφάνατο, 3. sing a. 1. indic. med. v. ἀνεφαίνομαι.

Ἀνάφαπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, intactus. Ex α priv. & ἐφάπτομαι, *attingo*.
Ἀνέφελος, ος, ὁ ἡ ὄν, non nubilus, serenus.
Ἀνέφικτος, ος, ὁ ἡ ὄν, incomprehensibilis; intactus, Ph. inaccessus, quo perveniri nequit. Ex α priv. & ἐφικτός.
Ἀνεφῶνησι, 3. s. a. 1. ind. act. v. *ἀναφωνέω*.
Ἀνεχάζετο, *recedebat*, 3. s. imp. ind med. v. *ἀναχαζω*.
Ἀνεχθίντος, *attrahi*, gen. sing. a. 1. part. pass. a verbo *ἀνάγω*, aliis ab *ἀνέχω*, al. ab *ἀναφέρω*.
Ἀνεχοίμαν, *sustinerem*, 1. sing. præs. opt. med. *Dor.* pro *ἀνεχοίμην*, a verbo *ἀνέχω*.
Ἀνέχοιτο, 3. sing. præs. opt. med.
Ἀνεχώρησα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. *ἀναχωρέω*.
Ἀνέχω, f. *ἀνέξω*, s. *ἀναχήσω*. p. *ἀνέοχκα*, *ἀνέωγα*, sursum tollo, in altum erigo; (2) prominco, orior; (3) retineo, inhibeo; *ἀνέχομαι*, patior, sustineo, tolero, fero; (2) suspicio. **Ἀνέχειν χεῖρας, πρὸς ἑαυτῷ ναυδε τῷ πολέμῳ**, cedate. **Ἀνέχεσθ' δυσχερῆ, πολλὰ κακὰ, Δύχη, θάλπη ἐκ ἀνέχομαι ζῶν, ἀνέχω τὸ ἔσον ἔχειν.** **Ἄνεχον ζοὶ εάδ', Ζωτάριον**, attuli Fur. Med. 482. Ex *ἀνά*, & *ἔχω*, *habeo*.
Ἀνήθατος, ος, ὁ ἡ ὄν, incoctilis. Ex α priv. & *ἤθω*, *coquo*.
Ἀνήθητος, ος, ὁ ἡ ὄν, incoctus, non coctus, non elixus. Ex nil.
Ἀνηψιά, ᾶς, ἡ, consobrina, patruelis.
Ἀνηψιδῆς, οῦς, ὁ, ἡ, filia consobrini, vel consobrinæ, vel patruelis, sive amitini.
Ἀνηψιδοῦς, οῦ, ὁ, sobrinus, Ph. Ab
ΑΝΕΨΙΟΣ, ᾶ, ὁ, Ph. consobrinus, sobrinus, affinis, frater, patruelis; *ἀνεψιοὶ ἐκ δύο ἀδελφῶν ἀρρένων, ex duobus fratribus masculis* patrueles, sobrini, consobrini, Gl. V. *ἐκ δύο ἀδελφῶν θηλειῶν, ex duabus sororibus* amitini, Gl. V.
Ἀνεψιότης, ητος, ἡ, patruelitas, propinquitas, *vitrinus*, Gl. V. consobrinitas, sobrinitas. Ab *ἀνεψιός*.
Ἀνέψυθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro *ἀνεψύχθησαν*, ab *ἀναψύχω*.
Ἀνεω, *silens*, mutus, tacitus. Ab *νεως*.
Ἀνέωγα, *aperui*, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* pro *ἀνέωχα*, a verbo *ἀνοίγω*, *aperio*.
Ἀνέωγμαι, *aperuissem*, perf. ind. pass.
Ἀνεῳγμένος, *apertus*, cc. plur. part perf. pass.
Ἀνεῳγότως, *Adv.* patule, Gl. V. Ab *ἀνέῳγα*, *aperio*. Ab *ἀνέῳγα*, *aperio*.
Ἀνέωνται, *dormiunt*, 3. plur. perf. ind. pass *Att.* pro *ἀνεῶνται*, a verbo *ἀνίημι*.
Ἀνέωξα, *aperui*, 1. sing. a. 1. ind act. *Att.* pro *ἤνοιξα*, a verbo *ἀνοίγω*, *aperio*.
Ἄνεως, ω, ὁ, ἡ, silens, mutus. Ex α priv. & *αὔω*, *loquor*.
Ἀνέωχα, 1. s. perf. ind. act. *Att.* pro *ἤνοιχα*. *ἀνεωχθησαι*, *aperiri*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Att.* pro *ἀνοιχθῆναι*, a verbo eod.
Ἀνήβατος, ος, ὁ ἡ ὄν, præceps, absolutus; *Ἀγέλη ἀ. Sept.* 721. (2) intactum. Ab *ἄνω*, *super*.
Ἀνῆβησα, 1. sing. a. 2. conjunct. act. v. *ἀνήβω*.
Ἀνηβήσειν, præs. inf. act. *Ion.* pro *ἀνηβᾶν*. **Ἀνηβέσκω**, idem quod *ἀνήβω*.
Ἀνηβάω, *ω*. f. *ήσω*, repubesco; (2) pubesco. **Νὸν δὲ ἀνηβήσασα πόλις**, Anth. Lyr. 671.
Ἀνηβητήριος, ος, ὁ ἡ ὄν, repubescens, revigescens. Ab *ἀνήβω*.
Ἄνηβος, ος, ὁ ἡ ὄν, impubes, qui nondum ad pubertatem perfectam, justam pervenit ætatem. Ex α priv. & *ἥβη*.
Ἀνήγαγον, *duxi*, 1. sing. a. 2. ind. act. *Att.* pro *ἀνήγαγον*, ab *ἀνάγω*.
Ἀνηγάγοντο, 3. plur. a. 1. ind. act. v. *ἀναγέλλω*.
Ἀνηγεμονεύετο, ος, ὁ ἡ ὄν, duce & rectore uten. Ex α priv. & *ἡγεμονεύω*, *duco*.
Ἀνήγερτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ex quo excitari aliquis nequit. Ex α priv. &, *ἐγείρω*, *excito*.
Ἀηδόν, ος, ὁ ἡ ὄν, illætabilis, injucundus, infavis, gravis, molestus. Ex α priv. & *ἡδονή*, *voluptas*.
Ἄηδυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, insuavis, insulsus, incondituis. Ex α priv. & *ἡδύνω*.
Ἀηδών, ος, ὁ ἡ ὄν, idem ex nil.
Ἀνηδῶς, *Adv.* molestè, R. Ex α priv. & *ἡδὺς*.
Ἀνήϊσαν, *redierant*, 3. plur. pluiq. ind. act. *Att.* pro *ἀνῆεσαν*, a verbo *ἀνίημι*, *redeo*.
Ἀνῆκ, *dimisisti*, 3. sing. a. 2. conjunct. act. *Poet.* pro *ἀνῇς*, a verbo *ἀνίημι*, pro *ἀνίω*.
Ἀνηθίκτως, *Adv.* mores non bene exprimens, fervans, *de poeta*. Ab α priv. & *ἠθικός*.
Ἀνηθίνος, ίνη, ινον, anethinus, anetho confectus. Ab
ΑΝΗΘΟΝ, ου, τὸ, anethum, herba, *Argl.* Dill.
Ἀνηθροποίητος, ος, ὁ ἡ ὄν, non moratus, citra decorum; (2) non rusticus homo moribus. Ex α priv. & *ἠθροποίεω*.
Ἀνῆκε, 1. sing. a. 1. ind. act. v. *ἀνίημι*.
Ἀνῆκα, *adscendi*, perf. ind. act. verbi *ἀνήκω*.
Ἀνῆκε, 3. sing. perf. ind. act. v. *ἀνίημι*.
Ἀνήκεστος, ος, ὁ ἡ ὄν, insanabilis, Ph. intolerabilis, intolerandus, atrox, implacabile, gravis. Omnia gravia mala dicuntur *ἀνήκεστα*; (2) irrevocabile, ubi pœnitentiæ locus non est. Ex α priv. & *ἀκέομαι*, *sano*.
Ἀνηκέστως, *Adv.* insanabiliter, atrociter, nullo pœnitentiæ loco relicto.
Ἀνηκοΐα, ας, ἡ, auditionis carentia; (2) imperitia; (3) contumacia. Ab
Ἀνήκοος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui non audit, expers auditus; (2) ignarus, imperitus; (3) qui audire monentem non vult, contumax. Ex α priv. & *ἀκούω*, *audio*.
Ἀνηκουέω, ω, f. *ήσω*, non audio; (2) non obtempero, non fum dicto audiens. **Ἀνηκούειν τοῖς στρατηγοῖς.** **Οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνήκουσεν Ἀπόλλων**, Il 15, 236, & 16, 676
Ἀνηκουσία, ας, ἡ, contumacia, dedignatio audiendi præbendi. Ab
Ἀνήκουστος, ος, ὁ ἡ ὄν, non exaudibilis, qui audiri nequit; (2) non auscultandus, non admittendus; (3) qui non audivit. Ex α priv. & *ἀκούω*, *audio*.
Ἀνηκόως, *Adv.* sine auditione; (2) ignare, imperite. Ab *ἀνήκοος*.
Ἀνήκω, convenio, Ph. *ἀνήκει*, attinet, pertinet; *ἀνήκων*, competit, pertinet, attinet, idem; (2) accendo, evado, pervenio; (3) conjunctus sum cum aliquo, ut cognatione, &c. **Ἕκτο ἐ ωδὶν ἀνήκῃ**, nullius est momenti; **ἐς τοῦτο θρασύτης ἀνήκει, ἐς τὰ μέγιστα ἀριστῆς πάρα, χάρματ' ἐς τὰ πρῶτα**, ad maximos honores. Ex *ἀγ*, & *ἥκω*, *advenio*.
Ἀνήκων, *ουσα*, *ον*, adscendens, perveniens; (2) elatus. Ab *ἀνήκω*.
Ἀνηλάατος, ος, ὁ ἡ ὄν, destitutus colo, colum non tractans; (2) colo tractandi imperitus. Ex α priv. & *ἀλαάτη*.
Ἀνήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. *ἀναλλομαι*.
Ἀνήλυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, inobediens, contumax, nondum domitus. Ex α priv. & *ἀλαύνω*.
Ἀνηλιτόμως, *Adv.* contemptim. Ab
Ἀνήλιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non cunctus; (2) negligentus. Ex α priv. & *ἀλίσκω*, *capio*.
Ἀνηλίτης, ὁ, ὁ ἡ ὄν, non fervens, crudelis, inmitis. Ex α priv. & *ηλιτός*.
Ἀνηλίτητος, ος, ὁ ἡ ὄν, non miserandus. Ex α priv. & *ἐλεάω*, *misereor*.
Ἀνήλιφος & **ἀνήλιπτος**, ος, ὁ ἡ ὄν, non unctus, non oblitus; (2) non venenatus.
Ἀνηλιφία, ας, ἡ, squalor, qui contractus ob diutius intermissa balnea, & unctionem. Ab *ἀνήλιφος*.
Ἀνήλιτος, *Adv.* immisericorditer, crudeliter.
Ἀνῆλθεν, *ivit*, 3 sing. a. 2. ind. act. *Att.* & cum v ἐφελκ. pro *ἀνῆλθε*, ab *ἀνέρχομαι*.
Ἀνηλίζω, *ἄσω*, soli expono.
Ἀνήλικος, impubes.
Ἀνήλιος, ος, ὁ ἡ ὄν, opacus, sine sole. Ex α priv. & *ἥλιος*, *sol*.
Ἀνήλιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, exoleatus, exsaleatus, sine oleo. Ex α priv. & *ἅλς*, *oleum*.
Ἀνήλιφος, ίφη, ὁ ἡ ὄν, non unctus, non illitus. Ex α priv. & *ἀλείφω*, *ungo*.
Ἀνήλυσις, εως, ἡ, adventus, Ab *ἀνέρχομαι*.
Ἀνηλύω, *abiumptus fum*, 1. sing. a. 1. ind pass. verbi *ἀναλίσκω* pro *ἀνηλόω*, *absumo*.
Ἀνήλωκα, *inumpsi*, 1. sing. perf. ind. act.
Ἀνῆμβν, *dimisimus*, 1. plur. a. 2. ind. act. pro *ἀνέμβν*, a verbo *ἀνίημι*, pro *ἀνίω*, *dimitto*.
Ἀνήμελκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non mulctus, qui non mulgetur. Ex α priv. & *ἀμέλγω*, *mulgeo*.
Ἀνήμερος, ος, ὁ ἡ ὄν, inmansuetus, immitis, agrestis, ferus, ferox. Ex α priv. & *ἥμερος*, *mitis*. Hinc
Ἀνημερότης, ητος, ἡ, inclementia, Gl. V.
Ἀνημερόω, ῶ, f. *ώσω*, manfuefacio, cicuro.
Ἀνημιοβολιαῖος, αία, αῖον, semiobolaris, valens pretium semiobeli. Ab
Ἀνημιοβόλιον, ου, τὸ, semiobolus. Ex *ἀνά*, & *ἡμιοβόλιον*.
Ἀνήνεμία, ας, ἡ, ventorum vacuitas, tranquillitas. Ab *ἀνήνεμος*.
Ἀνῆν, *relaxavi*, 1. sing. a. 2. verbi *ἀνίημι*.
Ἀνήνασθαι, a. 1. int. med. verbi *ἀναίνομαι*.
Ἀνήνεγκα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. *ἀναφέρω*.
Ἀνηνείχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.
Ἀνήνθη, 3. sing. perf. ind. pass. v. *ἀνανθέω*.
Ἀνήνοθε, 1. sing. perf. ind. pass. v. *ἀνανθέω*. *Att.* & *per Ionismum* pro *ἀνήνθα*, ab *ἀνθέω*.
Ἀνήνορα, *virum*, cas. fingul. ab *ἀνήνωρ*, *vir*.
Ἀνήνορος, ος, ὁ ἡ ὄν, sine viris, tranquillus. Ex α priv. & *ἀνήρ*, *vir*.
Ἀνίατος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui perfici nequit. Ex α priv. & *ἀκέομαι*, *perficio*.
Ἀνήυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex nil.
Ἀνήωρ, ορος, ὁ, ἡ, non vafer, ignavus, inars. Ex α priv. & *ἀνήρ*.
Ἀνῆπτον, 3. sing. perf. ind. pass. v. *ἀνάπτω*.
ΑΝΗΡ, *ἀνέρος*, per Syncop. *ἀνῆρος*, vir; (2) homo, (3) vir, i. e. virilem ætatem habens; (4) vir, i. e. virili animo præditus, strenuus, fortis; (5) vir, i. e. maritus; (6) ille, ipse.
Ἀνηρίθμησα, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. *ἀναιρίθμω*.
Ἀνήρικτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non fractus. Ex α priv. & *ἐρείκω*, *rumpo*.
Ἀνηρίπισαν, 3. pl. a. 1. ind. med. v. *ἀνερίπτομαι*.
Ἀνηρτεῶς, ῶος, ὁ ἡ ὄν, altus, alte tectus; (2) tecto citens. Ex *ἀνά*, vel α priv. & *ἔρεφω*.
Ἀνηρωκώς, part perf. act. verbi *ἀναίσσω*.
Ἀνήρ, ιθμος, ὁ, idem quod *ἀριθμός*.
Ἀνηριθμησάμην, *numeravi*, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi *ἀναριθμέω*, *numero*.
Ἀνήροτος, ος, ὁ ἡ ὄν, inaratus. Ex α priv. & *ἀρόω*, *aro*, Hom Od 9, 110.
Ἀνήρπασε, *rapuit*, 3 sing. a. 1. ind. act. v. *ἀναρπάζω*, *rapio*.
Ἀνηρπάζοντο, *interimebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* & *Ion.* pro *ἀνηρπάζον*, a verbo *ἀναρπάζω*, *interimo*.
Ἀνηρτημένος, *pendens*, part. perf. pass. v. *ἀναρτάω*.
Ἀνήρτυσα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. *ἀναρτύω*.
Ἀνήρχετο, *ascendebat*, 3. s. imp. ind. med. v. *ἀνέρχομαι*.
Ἀνήσειε, 3. s. f. *ήσω*, repono. **Ἀνήσχεο μυκηθμῷ**, Ipsp. Ex *ἀνά*, *ἀχέω*, *pono*.
Ἀνησθῆναι, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. *ἀνίστημι*.
Ἀνήσσητος, ος, ὁ ἡ ὄν, invictus, Ph. Ab
ΑΝΗΣΣΩ, *ἀνήσσω*, vinco, superior fio, cedo, Ph. *ἀνήσσων*, inferior, cedens, Ph. **Ἀνήσσων ἐστὶ τῶν ἐναντίων**, Ph. **Ἀνήσσων ἐστὶ τῶν ἐναντίων**, Ph. **Ἀνήσσων ἐστὶ τῶν ἐναντίων**, Ph.
Ἀνήστευσε, *duxit uxorem*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro *ἀνήστευσε*, a verbo *ἀναστεύω*.
Ἀνήστις, ος, ὁ ἡ ὄν, non vastus, non desertus. Ex α priv. & *ἐρῆμος*, *desertus*.
Ἀνήφατος, ος, ὁ ἡ ὄν, non tactus, qui non tangitur. Ex α priv. & *ἅπτω*, *tango*.
Ἀνήφθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. *ἀνάπτω*.
Ἀνήφθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. *ἀνάπτω*.
Ἀνήφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. v. *ἀνάπτω*.
Ἀνήχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. *ἀνάγω*.
Ἀνήχθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. v. *ἀνάγω*.
Ἀνθ', *pro*, præp. gen. Ex *ἀντί*.
Ἀνθ' ὅτου, *quamobrem*, Ph. Ex *ἀντί*, & *ὅτου*, gen. neut. pron. rel. *ὅτος*.
Ἀνθαιμάω, ῶ, f. *ήσω*, contra minas ferox; (2) e contra saltuo; (3) modeste ludo; (4) interpello, reprehendo. **Ἀνθαιμάσσει πολέμου**, *ἐρίζει, lacessere*; *ἀρετῶν οὐ λήγει*; *ad omnia parata, res publicas administrandas*. **Καὶ διαδεῖ Ζηνὶ τῷ πατρὶ μάλιστα ἀνθαιμάσσει**

Ἥψατο, Soph. Trac. 790. Ταχὺς βεβὶς ἐκ τερμόνων ἀφῖκτο, attigit, Eur. Med. 1187. Τὲς σὰς κεφαλὰς ἀνθηψάμην, feci, Ibid. 1363. Ex ἀντὶ, & ἅπτομαι, tango.

Ἀνθίψω, 2. fing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἀνθήψασο, ab ἀνθάπτομαι.

Ἀνθεῖ, 3. fing. præf. ind. act. *contr.* pro ἀνθέϊ, ab ἀνθέω.

Ἀνθείοντο, *in alterius locum delegerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἀνθαιρέω, pro ἀνθέλα.

Ἀνθεμὶς, ἴδος, ἡ, ἴν, floridus. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθεκτέον, inhærendum, amplectendum, consequendum, vindicandum, resistendum est. Ab ἀντέχομαι, *amplector*, &c.

Ἀνθελιγμὸς, ὁ, volutatio, convolutio contraria; (2) contrarius vortex. Ex ἀντὶ, & ἑλίσσω, *volvo.*

Ἀνθήλιξ, ικος, ἡ, pars auris, in cujus medio cavitas, f. κόγχη est. Fx ἀντὶ, & ἕλιξ.

Ἀνθελκουσαι, *Att.* in contrariam partem trahendo. Ab ἀνθέλκειν, quod est ab

Ἀνθέλκω, f. ξω, contra traho, in diversum traho; (2) minum distineo; (3) distineo; remoror; (4) resisto. Ἀνθέλκειν φρὶς αὐτὸν τῷ δύναμιν ἴκασον τοῖς ἄλλοις νέφεσι, resistere. Ex ἀντὶ, & ἕλκω, *traho.*

Ἀνθέμβων, *qui rapuit*, 2. 2. part. med. *Poët.* pro ἀνθέμενος, a verbo ἀνατίθημι.

Ἀνθεμίζουσι, deflorat. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθεμὶς, ίδος, ἡ, argemona, hodie chamomila, *Angl.* **Camomel.** Gl. V. ἄνθεμις, liguſtrum. Ab eodem.

Ἀνθεμίεις, ίεσσα, ίεν, floridus. Ab eod.

Ἄνθεμον, ου, τὸ, flos; ἄνθεμα, flores.

Ἀνθεμὶς, ίδος, ὁ ἡ ἰν, floridus. Ab eod.

Ἀνθεμόῤῥυτος, ου, ὁ ἡ ὀν, a flore fluens. Ex ἄνθεμον, & ῥύω, *fluo.*

Ἀνθεμουργὸς, ὁ, ὁ ἡ ὀν, ex floribus opus suum conficiens, ut apis. R. Ex ἄνθεμον, & ἔργον.

Ἀνθεμώδης, ους, ὁ ἡ ὀν, floridus, florens, verpans. Ab ἄνθεμον, *flos.*

Ἀνθέξει, σας, ἡ, retentio, amplexus mutuus. Ab ἀντέχομαι, *retineo.*

Ἀνθέξομαι, 1. fing. f. 1. ind. med. v. ἀντέχω.

Ἀνθέω, *dispono* 2. fing. a. 2. imper. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἀνάθεσο, a verbo ἀνατίθημι.

Ἀνθεῶν, ῶνος, ὁ, mentum ab ἄνθος.

ΑΝΘΕΡΙΚΟΣ, ου, aſphodeli fructus, f. caulis; (2) albacum. Hinc

Ἀνθερικώδης, ους, ὁ ἡ ὀν, antherici formam habens.

Ἀνθήεις, ικος, ἡ, arista. Ab ἄνθος.

Ἄνθησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀνθῆσαι, ab ἀνατίθημι.

Ἀνθῆσαν, 1. fing. pert. ind. act. v. ἀνθίστημι.

Ἀνθεστήρια, ων, τὰ, Floralia, f. festa Bacchi, Dionysii. Ab ἀνθέω, *flo.* Hinc

Ἀνθεστηριὼν, ῶνος, ὁ, Anthesterion, octavus anni mensis, Dionyso, f. Baccho sacer.

Ἀνθιστάω, ῶ, f. άσω, vicissim & mutuo convivio accipio. Ex ἀντὶ, & ἱστάω.

Ἀνθεσφόρια, ων, τὰ, festum Proserpinæ. Ex ἄνθος, *flos*, & φέρω, *fero*, quod Pluto Deam ejectam ibi rem lugentem reperiat.

Ἀνθεστεφὴς, ὁ, flores serta gerens.

Ἄνθετο, *imposuit*, 3. fing. a. 2. ind. med. *Poët.* pro ἀνέθετο, a verbo ἀνατίθημι.

Ἀνθεῦσαν, *florentem*, acc. fing. part. præf. act. f. g. *Dor.* pro ἀνθοῦσαν, a verbo ἀνθέω.

Ἀνθεῦσι, 3. pl. præf. ind. act. *Dor.* pro ἀνθοῦσι.

Ἀνθέω, ῶ, f. ήσω, floreo; (2) floreo, metaphorice, velut artes floreant, (3) scite, exulbero. Ὥστε ἥσσηται μὲν χαλκὸς, ἀνθῇ δ' ὑπὸ φοινικίδι πᾶσα ἠσπὶς, Xen. Cyr. 6, 24. Ἀνθεῖν πανωλεθρίᾳ καὶ ἀγρίᾳ ἀπωλείᾳ, Luc. Πρὶν σταθῆναι ὑπὸ κρατερὸς ἰσχὺν ἰδίας ἀνθῆσαι, Oracul. 11, 310. Ab ἄνθος.

Ἄνθη, ης, ἡ, flos, florescentia. Ab eod.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, apis, Gl. V. vespa. Ex ἄνθος, & ἔδω, *edo.*

Ἀνθήλη, ης, ἡ, panicula, i. e. lanosus flos panici, milii & similium.

Ἀνθήλιον, ου, τὸ, floſculus, Dim. Ab ἀνθήλη.

Ἀνθήλιος, ου, ὁ ἡ ὁν, soli obversus, vel oppositus, *Sophocl. in Ajac.* 2. Ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνῃ θεᾶς, *Eurip. Ion.* 1550. Deorum ostendit faciem soli instar splendentem.

Ἄνθημα ατος, τὸ, florum productio. Ab ἀνθέω.

Ἀνθηματικὸς, ὴ, όν, floridus, floribus ornatus.

Ἀνθήμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, floridus. Ab eod.

Ἀνθηπορραφέω, ῶ, floride scribo.

Ἀνθηρὸς, ρὰ, ρὸν, floridus. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθηρῶς, floridè.

Ἄνθησις, εως, ἡ, florum productio, ipsa florendi actio. Ab eod.

Ἀνθησσώομαι, ώμαι, vicissim vincor, vicissim incumbo; (2) cedo. Ex ἀντὶ, & ἡσσάομαι.

Ἀνθητικὸς, ὴ, όν, ad florendum aptus; (2) florendi vim habens; (3) floridus, fœcundus. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθηφορῶν, ῶσα, ὸν, ὁ ἡ ὄν, floriger.

Ἀνθίερεω, ῶ, f. άσω, vicissim consecro, R. Ix ἀντὶ, & ἱερόω, *sacro.*

Ἀνθίζω, f. ίσω, floribus erno; (2) coloro, vernego. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἄνθινος, ὴ, όν, floridus. Ab eod.

Ἀνθιππάζομαι, equitans occurro; (2) contra aliquem equo invehor. Ex ἀντὶ, & ἱππάζω.

Ἀνθιππασία, ας, ἡ, decursio equestris.

Ἀνθιππάω, f. άσω, idem quod ἀνθιππάζω. Ἀνθιππάειν ἀλλήλοις, Xen. Ex ἀντὶ, & ἱππάω, *equito.*

Ἀνθιστάμενον, præf. part. pass. v. ἀνθίστημι.

Ἀνθίστατο, *resistebat*, 3. fing. imperf. act.

Ἀνθίστημι, f. ἀντιστήσω, resisto, repugno; ἀντέστη, obstitit, restitit, Ph. a. 2. τοῦ βαλήματι αὐτοῦ τις ἀνθέστηκε; Rom. 9. 19. Ἀνθίσασαν τροπαῖον, *Thuc.* e regione statuerunt. Ex ἀντὶ, & ἵστημι, *statuo.*

Ἀνθοβαφὴς, ὲς, pulchrè coloratus.

Ἀνθοβάφος, ου, ὁ, tinctor. Ex ἄνθος, *flos*, & βάπτω, *tingo.*

Ἀνθοβολέω, ῶ, f. ήσω, flores jacio, flores spargo; (2) fragro, redoleo. Ab

Ἀνθοβόλος, ου, ὁ ἡ ὁν, flores jaciens, vel emittens; (2) fragrans; (3) florulentus. Fx ἄνθος, *flos*, & βάλλω, *jacio.*

Ἀνθοβόσκων, flores alens, Hes. Ex ἄνθος, *flos*, & βόσκω, *alo, pasco*

Ἀνθοδόκον, ου, τὸ, flos odoratus, floris odor. Fx ἄνθος, *flos*, & ὄζω, *oleo.*

Ἀνθοκομία, floret odo.

Ἀνθόκομος, ὁ ἡ ὁν, floriger.

Ἀνθοκρασία, floribus abundo.

Ἀνθοκρατὴς, ὁ ἡ ὲς, subtemen habens, quod flores varii coloris exprimit. *Epith.* vestis pictæ. Ex ἄνθος, & κρόκη.

Ἀνθολκὴ, ῆς, ἡ tractus in contrariam partem libramentum & contralibramentum; (2) repugnandi studium. Ex ἀντὶ, & ἕλκω.

Ἀνθολυμαίνω, ῶ, f. ήσω, flores decerpo, flores colligo.

Ἀνθολογία, ας, ἡ, florum collectio, florilegium.

Ἀνθολόγιον, ου, τὸ, idem. Ab

Ἀνθολογὸς, ου, ὁ ἡ ὁν, florilegus, flores decerpens. Ex ἄνθος & λέγω.

Ἀνθομαχέω, verbor cum aliquo.

Ἀνθομολογέω, ῶ, f. ήσω, fateor, conventum & pactum facio; (2) laudo, celebro; (3) gratias ago. Ἀνθομολογεῖτο, τῷ κυρίῳ, Luc. 2, 38. χάριν τινί. Ex ἀντὶ, & ὁμολογέω, *confiteor.* Hinc

Ἀνθομολόγησις εως, ἡ, laus, celebratio.

Ἀνθομολογία, ας, ἡ, reprimissio, Gl. V.

Ἀνθοπερὴς, ὁ ἡ, ὲς, flores depascens.

Ἀνθοπλίζω, f. σω, contra armo. Ex ἀντὶ, & ὁπλίζω, *armo.*

Ἀνθοποιὸς, ὸς, ὸν, floriferus, flores procreans. Ex ἄνθος, *flos*, & ποιέω, *facio.*

Ἀνθοπωλία, ῶ, f. ήσω, flores vendo.

Ἀνθορε, *exsilit*, 3. fing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀνέθορε, a verbo ἀναθορία, *exsilio.*

Ἀνθοσίζω, f. *ίσω*, contrarium, definitionem facio, contrario modo definio Ph. ἀνθορίζω, restipulor. Ex ἀντὶ, & ὁρίζω, *definio.*

Ἀνθορισμὸς, ὦ, ὁ, restipulatio, Ph. A præc.

Ἀνθορμέω, ῶ, f. ήσω, sto contra instatione. Ἀνθορμεῖν πρός τινα, ἀλλήλοις, Thuc. Ex ἀντὶ, & ὁρμέω, *sto in statione.*

ΑΝΘΟΣ, ους, τὸ, flos; (2) præcipuum rei alicujus; (3) decor corporis, orationis, &c. (4) ornamentum; (5) color venustus.

Ἀνθοσμίας, ας, ὁ, ut οἶνος, vinum habens odorem suavem, fragrans; (2) floriger, floribus abundans, ut pratum. Ex ὤνθος. & ὀσμὴ, *odor.*

Ἀνθοσύνη, ης, ἡ, floriditas. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθοφορέω, ῶ, f. ήσω, flores fero.

Ἀνθοφόριον, ου, τὸ, idem quod ἀνθεσφόριον. Ab

Ἀνθοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁν, floriger, floriter. Fx ἄνθος, & φέρω, *fero.*

Ἀνθοφυὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, florulentus, producens flores. Ex ἄνθος, & φύω, *gigno, produco.*

Ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, carbonum congeries.

Ἀνθρακικὸς, ὴ, όν, ater, ut carbonarius. Ab eod.

Ἀνθρακὶν, *Ion.* pro ἀνθρακικὸν.

Ἀνθρακίζω, f. ίσω, in carbones redigo; (2) carbonis, f. carbunculi speciem habeo.

Ἀνθρακὶς, ὶς, ὶν, niger, ut carbo, carbonis colorem habens.

Ἀνθρακὶς, ικος, ἡ, pruna; (2) ignis e congestis carbonibus.

Ἀνθρακίσας, ίσασα, ίσαν, e carbonibus factus.

Ἀνθρακοπώλης, ου, ὁ, carbonum venditor. Ex ἄνθραξ, & πωλέω, *vendo.*

Ἀνθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones redigo, in carbones converto Ab ἀνθρακὶς.

Ἀνθρακώδης, ους, ὁ ἡ ὁν, carbonem referens, carbonis more ardens. Ab eod.

ΑΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, carbo; (2) carbunculus, gemma; (3) carbunculus, ulcus; (4) species pestis.

ΑΝΘΡΗΝΗ, ης, ἡ, crabro, vespa.

Ἀνθρινίσιον, ου, τὸ, favus vespæ. Ab ἀνθρινὸν.

Ἄνθρωπ', *homo*, pro ἄνθρωπε, ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωποπαρίσκεια, ας, ἡ, stultitia placendi hominibus. Ab

Ἀνθρωποτάρεσκος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui studet hominibus placere, qui auram captat popularem, placens hominibus. Ex ἄνθρωπος, *homo*, & ἀρέσκω, *placeo.*

Ἀνθρωπάριον, ου, τὸ, homulus hemuncio. Dim.

Ἀνθρωπέη, ης, *contr.* ἀνθρωπῆ, ης, ἡ humana pellis.

Ἀνθρώπειος, α, ον, humanus, ad homines pertinens, ad humanum genus pertinens.

Ἀνθρωπείως, *Adv.* humano more, hominum more, ut homines decet, humanitus

Ἀνθρωπίσομαι, ίσωμαι, f. ισθήσομαι, homo fio.

Ἀνθρωπόομαι, ώμαι, homo ago, humano more ago, ea quæ hominis sunt usurpo, ex humana natura ago. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρώπησις, εως, ἡ, incarnatio, Suic. Ab ἀνθρωπίσομαι.

Ἀνθρωπίζω, f. ίσω, homines imitor, humaniter ago; (2) hominem facio, & in *Pass.* homo fio, incarnor. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπικὸς, ὴ, όν, humanus, ad homines pertinens. Ab eod.

Ἀνθρωπικῶς, *Adv.* humano more, ut hominem decet.

Ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, humanus, ad homines pertinens, humanæ naturæ convenions.

Ἀνθρωπίνως, *Adv.* humanitus, humano more, homini convenienter.

Ἀνθρώπιον, ου, τὸ, homuncio, homulus, homunculus. Dim. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπίσκος, ου, ὁ, idem & ab. eod.

Ἀνθρωπισμὸς, οῦ, ὁ, humanitas, humani & compositi mores. Ab ἀνθρωπίζω.

Ἀνθρωποβορία, ας, ἡ, homines voro. Ab

Ἀνθροποβόρος, ου, ὁ ἡ ὁν, homines vorans. Ex ἄνθρωπος, & βορὰ, *cibus.*

Ἀνθρωπόβρωτος, ου, ὁ ἡ ὁν, ab hominibus devoratus, Suic. Ex ἄνθρωπος, & βρωτὸς, *cibus.*

Ἀνθ-

'Ανθρωπόγλωσσος, vel ἀνθρωπόγλωττος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui humana loquitur lingua. Ex ἄνθρωπος, & γλῶσσα, *lingua*.

'Ανθρωπογυμνάσιον, ου, τὸ, balneum, Suic. Ex ἄνθρωπος, & γυμνάσιον, *officina fullonis*.

'Ανθρωπογονία, ας, ἡ, hominum generatio. Ex ἄνθρωπος, & γόνος, *generatio*.

'Ανθρωποδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, Deus ex homine factus. Ex ἄνθρωπος, &, δαίμων.

'Ανθρωπόδηκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, ab homine morsus. Ex ἄνθρωπος, & δάκνω, *mordeo*.

'Ανθρωποδιδασκῆς, ους, ὁ ἡ ἡ, ab homine doctus, Suic. Ex ἄνθρωπος, διδάσκω, *docco*.

'Ανθρωποειδής, ής, ὁ ἡ ἡ, humanam formam habens. Ex ἄνθρωπος, & εἶδος, *forma*.

'Ανθρωποειδῶς, *Adv.* humana specie.

'Ανθρωποθυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, hominum animum, vel iram habens. Ex ἄνθρωπος, & θυμός.

'Ανθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio. Ab

'Ανθρωποθύω, f. ύσω, hominem immolo vel sacrifico. Ex ἄνθρωπος, & θύω, *sacrifico*.

'Ανθρωποθυτέω, idem.

'Ανθρωποκτονέω, ῶ, f. ήσω, hominem vel homines occido. Ab

'Ανθρωποκτόνος, ος, ὁ ἡ ἡ, hominem vel homines occidens, homicida. Ex 'Ανθρωπος, & κτείνω, *occido*.

'Ανθρωπολατρεία, ας, ἡ, hominum cultus, Suic.

'Ανθρωπολατρέω, ῶ, hominem colo, Suic.

'Ανθρωπολάτρης, ου, ὁ, hominum cultor. Ex ἄνθρωπος, & λάτρις, *servus*.

'Ανθρωπόλεθρος, ος, ὁ ἡ ἡ, homicida; (2) hominum perniciosus. Ex ἄνθρωπος, & ὄλεθρος.

'Ανθρωπολόγος, ος, ὁ ἡ ἡ, de hominibus loquens. Ex ἄνθρωπος, & λέγω, *dico*.

'Ανθρωπομορφίανοι, ων, οἱ, haeretici. Deo humanam formam tribuentes, Suic.

'Ανθρωπομόρφιται, ῶν, οἱ, idem & ab

'Ανθρωπομορφος, ος, ὁ ἡ ἡ, humanam formam habens, Suic. Ex ἄνθρωπος, & μορφή.

'Ανθρωπομορφέω, ῶ, f. ήσω, humanam formam tribuo. Ab ἀνθρωπόμορφος.

'Ανθρωπονομικός, ή, όν, ad homines pascendos pertinens, R. Ex ανθρωπος, & νέμω.

'Ανθρωπόομαι, ούμαι, homo fio; (2) homo sum. Ab ἄνθρωπος.

'Ανθρωποπάθεια, ας, ἡ, humanus adfectus.

'Ανθρωποπαθέω, ῶ, f. ήσω, humano more adficior. Ab

'Ανθρωποπαθής, ής, ὁ ἡ ἡ, humanis adfectibus obnoxius. Ex ἄνθρωπος, & πάθος.

'Ανθρωποπαθῶς, *Adv.* humano adfectu; (2) humano more.

'Ανθρωποποιία, ας, ἡ, humanarum formarum fictio. Ab

'Ανθρωποποιός, ος, ὁ ἡ ἡ, hominum, s. humanarum formarum factor. Ex ἄνθρωπος, & ποιέω, *facio*.

'Ανθρωποπρεπής, ής, ὁ ἡ ἡ, hominem decens, homini convenire. Ex ἄνθρωπος, & πρέπει, *decet, convenit*.

'Ανθρωποπρεπῶς, *Adv.* convenienter humanæ naturæ.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, homo.

'Ανθρωπότης, ητος, ητι, ἡ, humanitas, humana natura; (2) genus humanum. Ab ἄνθρωπος.

'Ανθρωποτόκος, ος, ὁ ἡ ἡ, quæ hominem peperit, homipara, Suic. Ex ανθρωπος, & τίκτω.

'Ανθρωποτυρμία, ας, ἡ, hominum fabricatio. Ab

'Ανθρωποτυρμός, ου, ὁ, hominum fabricator. Ex ἄνθρωπος, & ἔργον, *opus*.

'Ανθρωποφαγία, ας, ἡ, homines voro. Ab

'Ανθρωποφάγος, ος, ὁ ἡ ἡ, hominum vorator, homine vorans, humana carne vescens. Ex ἄνθρωπος, & φάγος, *voracis*.

'Ανθρωποφυής, ής, ὁ ἡ ἡ, hominis naturam habens. Ex ἄνθρωπος, & φυή, *natura*.

'Ανθρωπώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, humanus. Ab ἄνθρωπος.

'Ανθυβρίζω, f. ίσω, vicissim contumelia adficio. Ex αντὶ, & ὑβρίζω, *contumelia adficio*.

'Ανθυλακτία, ας, ἡ, f. ήσω, vicissim latro, obiurgo. Ex ἀντὶ, & ὑλακτέω, *latro*.

'Ανθύλλιον, ου, τὸ, anthyllium, falsola, herba.

'Ανθυλλίς, ίδος, ἡ, idem, ab ἄνθος.

'Ανθυπάγω, recriminor, vicissim accuso. Ex ἀντὶ, & ὑπάγω, *accuso*.

'Ανθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio. Ex ἀντὶ, & ὑπαλλάττω, *commuto*.

'Ανθυπατεία, ας, ἡ, proconsulatus.

'Ανθυπατεύω, f. εύσω, proconsul sum, pro consule provinciam administro. Γαλλίωνος δ ἀνθυπατεύοντος τῆς 'Αχαΐας, Act. 18, 12.

'Ανθύπατικὸς, ἡ, όν, proconsularis. Ab

'Ανθύπατος, ου, ὁ, proconsul. Ex ἀντὶ, & ὕπατος, *consul*.

'Ανθυπείκω, f. ξω, cedo, vicissim do locum. Ex αντὶ, & ὑπείκω, *cedo*. Hinc

'Ανθύπειξις, εως, ἡ, cessio, qua vicissim alicui locum damus; (2) submissio, exlequium.

'Ανθυπερθαλλω, invicem supero.

'Ανθυπιχνέομαι, contra polliceor.

'Ανθυπηρετέω, ῶ, f. ήσω, ei, qui mihi obsecutus est, vicissim obsequor, obsequium reddo. Ex ἀντὶ, & ὑπηρετέω, *obsequor*.

'Ανθυποβάλλω, suggero contra, objicio loquenti. Ex ἀντὶ, & ὑποβάλλω, *subjicio*.

'Ανθυποκαθίστημι, in locum alicujus substituo, sufficio. Ex ἀντὶ, & ὑποκαθίστημι.

'Ανθυποκινέομαι, vicissim simulo. Ex ἀντὶ, & ὑποκρίνω, *simulo*.

'Ανθυπόμνυμαι, litem differo præstito juramento, est rei jurantis, se justa de causa abesse. Ex ἀντὶ, & ὑπόμνυμι.

'Ανθυποπτεύω, f. εύσω, vicissim suspicio, contra suspectum habeo. Ex ἀντὶ, & ὑποπτεύω.

'Ανθυποστρέφω, revertor.

'Ανθυπόστακτος, subjunct. modus, ap. Gramm.

'Ανθυπότιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, mulctam tertio loco æstimo, v. ὑποτιμάομαι.

'Ανθυπουργέω, ῶ, f. ήσω, penso beneficium, remunero. Ex ἀντὶ, & ὑπουργέω. Hinc

'Α θυπούργημα, ατος, τὸ, mutuum officium.

'Ανθυπούργησις, εως, ἡ, mutuum officium.

'Ανθυποφέρω, f. ἀνθυποίσω, a. 1. ἀνθυπήνεγκα, per sermonis exceptionem objicio, refero, replico. 'Ανθυποφέρω αὐτῷς, Nax. Ex ἀντὶ, & ὑποφέρω, *subjicio*. Hinc

'Ανθυποφορὰ, ᾶς, ἡ, exceptio, s. quæ objectioni opponitur subjecto.

'Ανθυποχάρησις, εως, ἡ, redditus, recessus, repressus. Ex ἀντὶ, & ὑποχαρίζω, *sensim redeo*.

'Ανθυφαίρεσις, εως, ἡ, sholatio, subductio, quum quasi vicissim subducitur; (2) adsumptio, quæ opponitur Prosapsi. Ex αντὶ & ὑφαιρέω, *subtraho*.

'Ανθύφεσαμαι, pariter festino, vel suscipio aliquid. Ab ἀντὶ, & ὑφίεσαμαι.

'Ανθῶδης, ους, ὁ ἡ ἡ, flore plenus, florulentus. Ab ἄνθος, *flos*.

'Ανθρομολογεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἀνθομολογεῖτο, a verbo ἀνθομολογέομαι, *palam capior*.

'Ανθωραΐζομαι, f. ίσομαι, vicissim decorem offendo, æmula pulchritudine certo. Ex ἀντὶ, & ὡραΐζω, *decoro*.

'ΑΝΙΑ, ας, ἡ, tristitia, mœror.

'Ανιάζω, f. άσω, tristitiam adfero, mœrore adficio. Τρώων δ' ὃς κ' ἐπίσσευαν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, Il. 18, 300. Ab ἀνία.

'Ανιήκω, oleo, *Phav.*

'Ανιαρὸς, ρὰ, ρὸν, mœrorem adferens, tristis, mœstus; (2) gravis, adversus, comp. ανιαρότερος, reperitur tamen et ἀνιαρίστερος. Ab eod.

'Ανιαρῶς, *Adv.* molestè, acerbe, cum mœrore, misere.

'Ανιαῦτὰ, a. 1. conj. pass. v. ἀνιάζω.

'Ανιδοῦ, *surgum vide*, 3. plur. præs. ind. act. *Att.* pro ἀνίστι, a verbo ἀνίστημι.

'Ανίατος, ου, ὁ ἡ ἡ, infanabilis, immedicabilis. Ex α priv. & ἰάομαι, *medeor*.

'Ανιάτρευτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non sanabilis (2) non sanatus. Ex α priv & ἰάομαι, *sano*.

'Ανιατρολόγητος, ου, ὁ ἡ ἡ, ignarus eorum, quæ de medicina dicuntur, rationis medicæ expers. Ex α priv. & ἰατρολογέω.

'Ανιάτως, *Adv.* insanabiliter. Ab ἀνίατος.

'Ανίαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, stridens, resonans, tumultuosus. Ab

'Ανιάχω, & ἀνίαχω, resono, clamo; (2) alta voce celebro, de poetis. Ex ανὰ, & ἴαχω, *clamo*.

'Ανιάω, ῶ, idem quod ἀνιάζω, ἀνιάομαι. mœreo, discrucior, lugeo, Gl. V. 'Ανιᾶσθ τῷ σφρήνατι, διά τι. "Ημας ἢ τὰς φρονεούσας ἥνιξε ξυνὰν, Soph. Aj. 273.

'Ανιγρὸς, ὰ, ὸν, molestus, contristans, malus; pro ἀνιαρός.

'Ανίδιος, ὁ ἡ ἡ, nihil habens proprium. Ex α priv. & ἴδιος, *proprius*.

'Ανιδρίτι, & ἀνίδιτι, *Adv.* sine sudore, sine labore. Ex ἀνὰ, & ἴδρω, *sudo*, vel ἴδρις.

'Ανίδρος, ον, sudoris expers

'Ανιδρόω, ῶ, f. ώσω, resudo, denuo sudorem emitto. Ex ἀνὰ, & ἱδρόω, *sudo*.

'Ανίδρυτος, υ, ὁ ἡ ὺ, non fixus, instabilis, sine fundamento. Ex α priv. & ἱδρύω.

'Ανιδρωτὶ, *Adv.* sine sudore vel labore, *Herodian.* 2, 14. Ex α priv. & ἱδρῶς, *sudo*.

'Ανιδρωτὶ, *Adv.* sine sudore, qui non sudavit.

'Ανίεμαι, vid ἀνίημι.

'Ανιεὶς, *relaxans*, præs. part. act. verbi ἀνίημι.

'Ανιερὸς, ὰ, ὸν, ὁ ἡ ὰ, profanus, pollutus. Ex α priv. & ἱερὸς, *sacer*.

'Ανιερόω, ῶ, f. ώσω, sacrum facio, conficero, voveo. Ex ἀνὰ, & ἱερόω, *sacro*. Hinc

'Ανιέρωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio.

'Ανίεσκε, *relaxabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀνίη, a verbo ἀνίημι, *relaxo*.

'Ανιῦνται, *relaxantur*, 3. pl. pr. ind. pass. *Dor.* & *Ion.* pro ἀνιῶνται, ab ἀνιάω, pro ἀνίημι.

'Ανίη, *mœror*, *Ion.* pro ἀνία.

'Ανιηθεὶς, aor. 1. partic. passiv. v. ἀνιάω.

'Ανίημι, f. ἀνήσω, p. ἀνεῖκα, remitto, relaxo; (2) emitto, submitto; (3) dimitto, relinquo; (4) omitto, intermitto; (5) condono, remitto; (6) stimulo, urgeo. Ἀνίεντι πλὴν ψυχῆ, τὰ σώματα ὅτι μάλιστα, τὸ φλεγμαίνειν τὸ σφυγμὸν, expectigit; ἀνίεμεν τὸ ὀργῆς, omittere; τὸν τύχῃ, condonare, τὸ ποσσὶ ἐγκεῖσθαι, desistere; ξύνεσιν λόγων, exercere; τὰ σήματα, obsignatos libros aperire. Πάντων τὰ δεινὰ αἰεὶν, Act. 16, 26. Νῦν γὰρ ἄπας ἐνδέδεται κινδύνου ἀνεῖναι σοφίας, vetatur, Aristoph. Nub. 953. Ex ανὰ, & ἵημι, *mitto*.

'Ανίκα, *quando*, *Dor.* pro ὁπόταν.

'Ανικὰ, *tristiam*, acc. fœm. *Ion.* pro ἀνίαν.

'Ανιπρὰ, *tristia*, neut. plur. *Ion.* pro ἀνια ά.

'Ανίστεια, *molestet*, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀνύσαι, a verbo ἀνύω, *molesto*.

'Ανίσει, 3. sing. pr. ind act. v. ἀνίημι.

'Ανικα, *quando*, *Dor.* pro ὁπόκα.

'Ανίκητος, *invictus*, *Dor.* pro ἀνίκητος.

'Ανικεῖ, *Adv.* sine certamine, aeq, adeo sine pœna victoria.

'Ανικέτευτος, ου, ὁ ἡ ὺ, cui supplicatum non est; (2) non supplex. Ex α priv. & ἱκετεύω, *supplico*.

'Α ικητος, ου, ὁ ἡ ὴ, invictus, insuperabilis. Ex α priv. & νικάω, *vinco*.

'Ανικμάζω, f. άσω, humecto; (2) exsicco. Ab

'Ανικμος, ου, ὁ ἡ ὸν, siccus, humore carens, squalidus, aridus. Ex α priv. & ἰκμὰς.

'Ανίλας, ου, ὁ ἡ ὰν, non placatus.

'Α ιλασες, ων, ὁ ἡ ὰς, immisericors. Ex α priv. & ἵλαος, *Attice* ἵλεως, *misericors*.

'Ανίλλομαι, dedignor, despicio, Suid. Ex ανὰ, & ἴλλω, *culo connivo*. Unde

'Ανίλλαμα, ατος, τὸ, adspectus, despectus, *Poll.*

'Ανιμας, ου, ὁ ἡ ὰν, loto non calus. Ex α priv. & ἰμάσσω, *lavo cado*.

'Ανιμάω, ῶ, f. ήσω, torco funem funem traho, extraho, hautio; (2) elevo, sustollo, excito. 'Ανιμᾶν ἀλλᾶς τοῖς δεσμοῖς, τὸ σῶμα τὸ ἐριεῖδᾶ, τὸ ἀγκύριον, τὸν ἀπὸ Θεαν 'Ανιμᾶσθαι ὁ ἰχθὺς, Luc. Ex ἀνὰ, & ἱμὰς, *lorum*.

'Ανίμησις, εως, ἡ, extractio, quæ fit fune, aut loro, extractio in altum. Ab ἀνιμάω.

'Ανίον, *habena*, *Dor.* pro ἡνίον.

'Ανιόλ, ου, ὁ ἡ ὸν, impubes. Ex α priv. & ἴολος, *prima lanugo pubescentium*.

'Ανιοχ, ου, ὁ ἡ ὸν, *auriga*, *Dor.* pro ἡνίοχος.

'Ανιππεύω, equito, equos ago.

'Ανιππος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui est sine equo. Ex α priv. & ἵππος, *equus*.

Ἀνιπτόμαι, f. πτήσομαι, sursum volo. Ex ἀνὰ, & ἵπταμαι, volo.

Ἄνιπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, illotus pedes habens; (2) qui ob puritatem lotione non eget. Ex α priv. νίπτω, abluo, & πους, pes.

Ἄνιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, illotus. Ex α priv. & νίπτω abluo.

Ἄνις, Adv. sine, absque. Bœot. pro ἄνευ.

Ἀνισάζω, f. άσω, compenso, adæquo. Ex ἀνὰ, & ἰσάζω, æquo.

Ἀνισόμετρος, ος, ὁ ἡ ὄν, sine justa, vel æquali mensura. Πλουτοσιν ἀνισόμετρος, Aret. Ab α priv. ισος, æqualis, & μέτρον, mensura.

Ἀνισοειδής, ές, q. d. inæqualiformis, qui disparem formam habere videtur.

Ἀνισωσις, εως, ἡ, compensatio, remuneratio.

ΑΝΙΣΟΝ, ου, τὸ, anidum.

Ἄνισος, ος, ὁ ἡ ὄν, inæqualis, impar, diversus, imperfectus. Ex α priv. & ισος. Hinc

Ἀνισοτης, ητος, ἡ, inæqualitas, dissimilitudo.

Ἀνισοτιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, inæqualis dignitatis. Ex α priv. & ισότιμος, æqualis dignitatis, quod est ex ἰσος, æqualis, & τιμὴ.

Ἀνισοφυὴς, ες, ὁ α. ἡ, dissimilis naturæ. Ex α priv. ισος, æqualis, & φυὴ, natura.

Ἀνισόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἀνισάζω, Ἀνισωθεὶς πλέθρῳ, Herodot.

Ἀνίστημι, f. ήσω, suscito facio, erigo, excito jacentem, vel mortuum; (2) everto, subverto; (3) huc illuc adhibeo; (4) exstruo, exstimulo; ἀνίσταμαι, surgo, resurgo, aor. 2. ἀνέστην πόλιν, ædificare; τοὺς δήμους, ex suis sedibus ejicere; ἐκ τῶν ἀρχῶν, promovere; removere; τὰ ἀπὸ τῆς ἑρμαίας, submovere; πύλεις ἐκ βέλρων, evertere. Ἀλλ' ὅτου μὴ ἐξ ἀιδὸς σπογκιὰς λίμνας πατρὸς ἀνίσασεις, ὅτε χόωσιν, ἡ λιτὰς, Soph. Ll. 136. Ἐπὶ τῶν χυτρῶν τῶν ἐφ' ἑστίης ἀνισαμαι, Aristoph. Pac. 682. Ex ἀνὰ, & ἱστημι.

Ἀνιστηρία, ας, ἡ, interrogo, fœtentor; (2) commentor. Οὐδ' ἀνιστῆρας μακάρ, Soph. Tr. ch. 321. Ex α priv. & ἱστορέω.

Ἀνιστορησια, ας, ἡ, historiæ ignoratio. Ex α priv. & ἱστορία, historia.

Ἀνιστορητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui historiæ non novit; (2) cujus nulla in historia fit mentio. Ex α priv. & ἱστορία, narratio, historia.

Ἀνιστορικῶς, Adv. sine cognitione historiæ.

Ἀνίσω, fut. 2. frg. pass. imp. pass. Att. & Ion. pro ἀνίσσω, ab ἀνίστημι.

Ἄνισω, ἄνισον, 2. frg. pret. imper. act. Ion. pro ἄνισσον a verbo ἀνίσσω, erige.

Ἀνισωτὶ, ὁ ἡ ὄν, Genium turbore vacans. Ex α priv. & ἰσχὺς, lambo.

Ἀνίσχυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, invalidus, infirmus. Ex α priv. & ἰσχυρὸς, validus.

Ἀνισχυς, υος, ὁ ἡ ὄν, infirmus. Ex α priv. et ἰσχὺς, robur.

Ἀνίσχω, attollo, (2) erigo; (3) emitto, prodo; (1) influo. Ἠέλιος θεσσι χειρας ἀνίσχων, Il. S. 347. Ἂν δ' ἴσχαν τελαμῶνα, Il. ε, 798. Ex ἀνὰ, & ἴσχω.

Ἀνιστὰς, ἀνὰ mannaliter. Ab ἀνίστημι.

Ἀνισωσις, εως, ἡ, adæquatio, exæquatio. Ex ἀνισόω, exæquo.

Ἀνιχνος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui est sine vestigiis. Ex α priv. & ἴχνος, vestigium.

Ἀνιχνεύω, f. εύσω, investigo, indago, perquiro. Ἀνὰ τ' ἐνιχνεύων διὰ τ' ἔμπεδον, ὄφρα κεν ἕκ ῃ, Il. κ, 192. Διὰ γῆς καὶ θαλάσσης ἀνιχνεύων, Plut. Ex ἀνὰ, & ἰχνεύω.

Ἀνιχνευτὴς, idem quod

Ἀνιχνευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui investigari nequit, imperscrutabilis. Ex α priv. & ἰχνεύω.

Ἀνιαδὴς, ἁδὴς, ὁ ἡ ὄν, molestus, gravis. Ab ἀνία, molestia.

Ἀνιάουσα, 1. plur. præs. ind. pass. v. ἀνιάω.

Ἀνιηρὸν, tristitiam, genit. pl. ab ἀνία.

Ἀνίητος, ος, ὁ ἡ ὄν, rubiginem non sentiens, æruginem non contrahens. Ex α priv. & ἰός, rubigo.

Ἀνιῶτο, mœstum reddat, 3. singul. præs. optat. med. contr. pro ἀνιῷτο, a verbo ἀνιάω.

Ἄννα, ας, ἡ, Anna. Nomen mulieris. Hebr. Gratiosa.

Ἄννας, α, ὁ, Annas. Nomen viri. Hebr. Gratiosus.

Ἄνοειν, percipere, præs. inf. act. Poet. pro ἄνειν, a verbo ἄνω pro αὔω, percipio.

Ἀνοίφιλος, sine nubibus, Poet. pro ἀνήφιλος.

Ἀνοδία, ας, ἡ, iter impervium. Ex α priv. & ὁδὸς, via.

Ἄνοδμος, ος, ὁ ἡ ὄν, odore carens, non odoratus. Ἄνοδμα ἄρα, Aret. Ex α priv. & ὀδμὴ, odor.

Ἀνοδος, ος, ὁ ἡ ὄν, invius; (2) ὁ, via sursum ferens, adscensus. Ex α priv. vel ἀνὰ, & ὁδὸς, via.

Ἀνόδους, οντος, ὁ ἡ ὄν, edentulus, cui dentes sunt rari, aut nulli. Ex α priv. & ὀδὰς.

Ἀνοδύρομαι, lamentor, vehementer deploro. Ἀνοδύρεσθαι τῷ συμφορὴν, Suid. Ex ἀνὰ, ὀδύρομαι.

Ἀνόδυρτος, ον, indeploratus.

Ἄνοζος, ος, ὁ ἡ ὄν, enodis, sine nodo. Ex α priv. & ὄζος, nodus.

Ἀνοήμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, non compos mentis; stultus, insipiens. Ex α priv. & νοημων.

Ἄνοησια, ας, ἡ, insipientia. Ex α priv. & νοησις, cogitatio.

Ἀνοησιαινω, desipio, insipiens sum, imprudenter & temere ago:

Ἀνοητέω, f. ήσω, idem. Ab

Ἀνόητος, ος, ὁ ἡ ὄν, demens, insipiens, mente carens, stultus; (2) qui intelligi nequit. Ex α priv. & νοητὸς, intelligibilis.

Ἀνοήτως, Adv. imprudenter, stulte.

Ἀνοθευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, germanus, non fictus, legitimus, non spurius. Ex α priv. & νοθεύω, vel νοθὸω, adultero.

Ἄνοια, ας, ἡ, & Ion. ἀίοιη, amentia, stultitia. Ab ἄνους, amens.

Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reseratio.

Ἀνοιγνύω, idem quod

Ἀνοίγω, f. ξω, p. pass. ἀέχθμαι, aperio, reseno, pando, expando, patefacio, Gl. V. ἀνοίγομαι, pateſco, Gl. V. ἀνέῳγμαι, pateo, Gl. V. part. pass. Πύλας ἀνοιγας σὰν τέκνων ὀξεῖ φόνῳ, Eur. Med. 1316. Ἀνοίχθη μου τὸ στόμα αὐτῷ παρρησίᾳ, Luc. 1, 64. Ἀνέῳξα ἐγὼ βύζλινον αὐτοις, aperui, Theoc. 14, 15. Ex ἀνὰ, & οἴγω, aperio.

Ἀνοιδαίνω, tumefacio; (2) tumeo, intumesco. Ab

Ἀνοιδέω, ω, f. ήσω, intumeo, intumesco, turgeo; (2) irascor. Ἀνοιδέσι θυμῷ, Herodot. Ex ἀνὰ, & οἰδέω, tumeo.

Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. Ab ἀνοιδέω.

Ἀνοιδυνω, idem quod ἀνοιδαίνω.

Ἀνοικειος, εια, ειον, & ἀνοίκειος, α, ον, ὁ ἡ ὄν, non familiaris, non domesticus; (2) non conveniens, non congruus; (3) improbabilis, incredibilis. Ex α priv. & οἰκεῖος, familiaris, cognatus. Hinc

Ἀνοικειοτης, ητος, ἡ, nulla familiaritas; (2) mores a familiaritate alieni.

Ἀνοίκητος, ος, ὁ ἡ ὄν, inhabitabilis. Ex α priv. & οἰκέω, habito.

Ἀνοικίζω, f. ίσω, instauro, reædifico; (2) migro, habitationem transfero. Ἀνοικίζειν τὰς πόλεις ἀνοικισαδ' ἐς Ὀλυνθον, Thuc. Ab ἀνοικος.

Ἀνοικισμὸς, ὁ, ὁ, instauratio. Ab ἀνοικίζω.

Ἀνοικοδομέω, ὦ, f. ήσω, instauro ædificium. Ἀνοικοδομέω τὸν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυιαν, Act. 15. 16. Ex ἀνὰ, & οἰκοδομέω.

Ἀνοικονόμητος, ος, ὁ ἡ ὄν, prodigus; (2) male dispositus. Ex α priv. & οἰκονομέω.

Ἄνοικος, ος, ὁ ἡ ὄν, extorris, sine domo.

Ἀνοικτέιρμων, ὁ ἡ ὄν, immisericors.

Ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν, apertus; (2) apertilis. Ab ἀνοίγω.

Ἀνοικτος, ος, ὁ ἡ ὄν, immisericors. Ex α priv. & οἰκτος, misericordia.

Ἀνοικτρος, ος, ὁ ἡ ὄν, non miserandus, immiserabilis. Ex α priv. & οἰκτρὸς, miserandus.

Ἀνοίκλας, Adv. immisericorditer. Ab ἄνοικτος.

Ἀνοιμώζω, f. ξω, ingemisco, fleo, edo gemitum. Ex α priv. & οἰμώζω, fleo. Hinc

Ἀνοιμωκτὶ, f. ἀνοιμωκτὶ, sine fletu.

Ἀνοίμωκτος, ον, indefletus.

Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀνοίγω.

Ἀνοίξαντες, nom. plur. a. 1. part. act.

Ἀνοιξις, εως, ἡ, apertio, reseratio; (2) ostium. Ab ἀνοίγω, aperio.

Ἀνοισις, εως, ἡ, revectio. Ab ἀναφέρω, refero.

Ἀνοιστέον, referendum est. Ab eod.

Ἀνοιστρέω, ῶ, f. ήσω, incito, stimulo.

Ἀνοίστω, 1. sing. f. 1. ind. act. v. ἀναφέρω.

Ἀνοκωχὴ, inducia. Ab ὀκωχὴ.

Ἀνολβία, ας, ἡ, miseria:

Ἀνόλβιος, ος, ὁ ἡ ὄν, infelix, miser. Ab

Ἄνολβος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem. Ex α priv. & ὄλβος.

Ἀνολεθρος, ος, ὁ ἡ ὄν, ab exitio & damno immunis, Hom. Il. 13, 761. Ex α priv. & ὀλεθρος, perditio.

Ἀνολκὴ, ῆς, ἡ, tractio quæ fit sursum versus. Ab ἀνέλκω, sursum trahe. Hinc

Ἀνολκητὸν, οῦ, τὸ, id, quo aliquid sursum trahitur.

Ἀνολολύζω, f. ξω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo. Ἀνολόλυξε δ' ἀνανίαν, Soph. El.

Ἀνολοφύρομαι, deploro, lamentor.

Ἄνομαι, perfici. Poet. pro ἀνύομαι.

Ἀνομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) fœturio; (3) effundo tanquam pluviam, effundo more imbris.

Ἀνομβρησις, ἡεσσα, ἡεν, pluvialis, pluvius, pluvialis:

Ἀνομβρία, ας, ἡ, pluviæ, seu aquarum penuria. Ab

Ἄνομβρος, ος, ὁ ἡ ὄν, imbribus carens. Ex α priv. & ὄμβρος, pluvia.

Ἀνομέω, ῶ, f. ήσω, iniquè ago, leges transgredior. Ἀνομεῖν ἐς ἱρὸν, Herodot. Ex α priv. & νόμος, lex. Hinc

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, iniquitas, flagitium.

Ἀνομία, ας, ἡ, legum contemtus, iniquitas. Ab ἄνομος.

Ἀνομίζω, idem quod ἀνομέω.

Ἀνομιλέω, versor cum aliquo; (2) concumbo cum aliqua vel aliquo.

Ἀνομίλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, insociabilis. Ex α priv. & ὁμιλέω, conversor.

Ἀνόμιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, illegitimus. Ab ἄνομος.

Ἀνόμιχλος, ος, ὁ ἡ ὄν, innubilis, innubis, nebula vacans. Ex α priv. & ὁμίχλη, nebula.

Ἀνόμματος, ος, ὁ ἡ ὄν, oculorum expers. Ex α priv. & ὄμμα, oculus.

Ἀνομοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, qui est diversæ speciei, specie dissimilis. Ex α priv. & ὁμοιδὴς.

Ἀνομοιόπηρος, ος, ὁ ἡ ὄν, lege male ordinatus; (2) nullis legibus constructus. Ex α priv. & νομοθετέω, legibus constituo.

Ἀνομοιογενὴς, e diversis generibus.

Ἀνομοιομερὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, partibus dissimilibus constans. Ex α priv. & ὁμοιομερὴς.

Ἀνομοιόπλατος, ον, dissimiliter definens.

Ἀνόμοιος, ος, ὁ ἡ ὄν, dissimilis, absimilis, dispar. Ex α priv. & ὅμοιος, similis. Unde

Ἀνομοιόστροφος, ον, e dissimilibus compositus ac mixtus:

Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, dissimilitudo:

Ἀνομοιόχρονος, ον, disparem quantitatem habens; de syllabis.

Ἀνομοιόω, ῶ, f. ώσω, dissimilem facio.

Ἀνομοίως, Adv. inæqualiter, non perinde, non æqualiter.

Ἀνομοίωσις, εως, ἡ, dissimilitudo.

Ἀνομολογέω, ῶ, f. ήσω, fateor, adfentior; (2) concedo. Ἀνομολόγηται παρὰ τοῖς ἀληθῆ δοξάζουσι, Philo.

Ἀνομολογία, ας, ἡ, incongruentia, inconvenientia; (2) dissensio inter aliquos de re aliqua. Ex α priv. & ὁμολογέω, consentiens.

Ἄνομος, ος, ὁ ἡ ὄν, exlex, lege carens; (2) iniquus; (3) improbus. Ex α priv. & νόμος, lex.

Ἀνόνητος, ος, ὁ ἡ ὄν, inutilis, futilis; (2) injucundus. Ex α priv. & ὄνημι, juvo.

Ἀνονόμαστος, ον, obscurus, ignobilis.

Ἄνους, contr. ufitatius, ἄνους, ους, ὁ ἡ ὄν, amens. Ex α priv. & νόος, mens.

Ἀνόπαια, ſ. ἀνοπαῖα, ας, ἡ, anopæa, avis ex aquilarum genere.

Ἄνοπιν, *Adv.* retro, retrorſum. Ex ἀνά, & ὀπίσω, *retro.*

Ἄνοπλος, ος, ὁ ἡ ὅν, inermis. Ex α priv. & ὅπλα, *arma.*

Ἄνόπλως, ſine armis.

Ἄνοπτος, ος, ὁ ἡ ὅν, inviſibilis. Ex α priv. & ὀπτομαι, *video.*

Ἀνόρατος, ον, idem.

Ἀνορχάζω, ſ. άσω, commoveo; (2) exſilio.

Ἀνόργανος, ος, ὁ ἡ ὅν, inſtrumentorum expers. Ex α priv. & ὄργανον, *inſtrumentum.*

Ἀνοργία, ας, ἡ, quando quis origni ſ. ſacris non eſt initiatus, Ex α priv. & ὄργια.

Ἀνόσιος, ος, ὁ ἡ ὅν, ſacris non initiatus.

Ἄνορος, ος, ὁ ἡ ὅν, ira carens. Ex α priv. & ὀργή, *ira.*

Ἀνορία, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas. *Dor.* pro ἀνδρία. Ab ἀνήρ, *vir.*

Ἀνορεξίη, ας, ſ. ήσω, faſtidio cibos. Ab

Ἀνορέκτος, ος, ὁ, cibum faſtidiens, cujus ſtomachus omnia reſputi. Ex α priv. & ὀρέγομαι, *appeto.*

Ἀνορεξία, ας, ἡ, morbus, quum ſtomachus omnia reſputi, faſtidium cibi. Ex iiſd.

Ἀνορθόω, ω, ſ. ώσω, ſurrigo, rurſum erigo. Ἀνορθώσω αὐτὴν, Act. 15, 16. Ἡρραχρήμα ἀνορθώθη, Luc. 13, 13.

Ἀνορμάω, ῶ, ſ. ήσω, animo incitor, commoveor, magno impetu in aliquid feror.

Ἄνορμος, ος, ὁ ἡ ὅν, ſtationem navium non habens, incommodus ſtationi navium. Ex α priv. & ὅρμος, *ſtatio navium, portus.*

Ἀνόρνυμι, excito.

Ἀνόσιος, *juricaſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὠφέλησε, ab

Ἀνορέω, ſ. ήσω, exſurgo, proſilio. Ὁ δ' ἐξ ὑπνου μάλα κραιπνὸς ἀνόρουσε, Hom. Il. 10, 162. Ὁ δ' ἄρ' ἐκ λιμένος ἀνόρουσε, Il. 21, 246.

Ἀνορθοτύλιος, ος, ὁ ἡ ὅν, cui cauda deeſt; (2) qui inter volandum non regitur cauda. Ex α priv. & ὀρθοτύλιον.

Ἄνορος, ος, ὁ ἡ ὅν, tecto carens, non tectus.

Ἀνορταλίζω, incipio in altum ferri, Ariſt. Eq. 1340.

Ἀνορύξας, a. 1. part. act. verbi

Ἀνορύσσω, vel ἀνορύττω, ſ. ξω, effodio, quod defoſſum erat, cavo e terra; (2) exſtirpo, in vetto. Τὰν δ' ἀποθνήσκειν τὰς νεκρὰς ἀνορύξαντες ἐξέβριψαν ὑπὲρ τὰς ὄρυς, Plut. Ἐξ ὑβρίζεις ἀνορύττεις, Anth. Av. 659.

Ἀνορχέομαι, ούμαι, ſ. ήσομαι, exulto, exſilio; (2) ſalto.

Ἄνορχος, ος, ὁ ἡ ὅν, teſticulis carens. Ex ὄρχις.

Ἄνορω, excito.

Ἀνόσητος, ος, ὁ ἡ ὅν, non ægrotus. Ex α priv. & νόσος, *ægrotus.*

Ἀνόσιος, ος, ὁ ἡ ὅν, non ſanctus, impius, ſceleratus; profanus, ſceleſtus, nefarius, Gl. V. Ex α priv. & ὅσιος, *ſanctus.*

Ἀνοσιότης, ητος, ἡ, impietas. Ab ἀνόσιος.

Ἀνοσιεργέω, ῶ, ſ. ήσω, impia perpetro, impie ago. Hinc

Ἀνοσιέργημα, τὸ, idem. Ab

Ἀνοσιουργός, ός, ὁ ἡ ὅν, impium factum, ſcelerata actio.

Ἀνοσιουργία, ας, ἡ, impie & ſcelerate agens. Ex ἀνόσιος, *ſceleratus, impius,* & ἔργον, *opus.*

Ἀνοσίως, *Adv.* impie, ſcelerate. Ab ἀνόσιος.

Ἀνοσμος, ος, ὁ ἡ ὅν, ſine odore, non odoratus. Ex α priv. & ὀσμὴ, *odor.*

Ἄνοσος, ος, ὁ ἡ ὅν, immunis a morbis. Ex α priv. & νόσος, *morbus.*

Ἀνόσως, ſine morbo.

Ἀνόστεος, ος, ὁ ἡ ὅν, ſine oſſibus, exoſſis. Ἀνόστεος περιόλη, *Arct.* Ex α priv. & ὀστέον, *os.*

Ἀνόστητος, ος, ὁ ἡ ὅν, reditus expers. Ex α priv. & νόστος, *reditus.*

Ἀνόστιμος, ος, ὁ ἡ ὅν, idem & ex iiſd.

Ἄνοστος, ος, ὁ ἡ ὅν, idem & ex iiſd.

Ἄνοστος, ος, ὁ ἡ ὅν, exos, Gl. V. oſſibus carens. Ex α priv. & ὀστέον, *os.*

Ἀνότιστος, ος, ὁ ἡ ὅν, ſiccus, non humidus. Ex α priv. & νοτίζω, *humecto.*

Ἀνοτοτύζω, lamentor, per ὀνοματοποιίαν, e ſono lamentantis.

Ἀνυθέτητος, ος, ὁ ἡ ὅν, repudians admonitionem. Ex α priv. & νυθετέω, *admoneo.*

Ἄνους, ος, ὁ ἡ ὅν, amens, demens, vecors, ſtultus, Ph. mente captus, ſine ſenſu, al. Gl. V. Ex α priv. & νοῦς, *mens.*

Ἀνύσιος, ος, ὁ ἡ ὅν, carens ſubſtantia. Ex α priv. & ὐσία, *ſubſtantia.*

Ἀνύτατος, ος, ὁ ἡ ὅν, non vulneratus. Ex α priv. & κτάω, *vulnero.*

Ἀνυστὶ, *Adv.* ſine vulnere.

Ἀνύχευτος, ος, ὁ ἡ ὅν, expers coitus, qui non coit. Ex α priv. & ὀχεύω, *coeo.*

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia. Ab ἀνέχω, *tolero.*

Ἀνοχλίζω, ſ. ίσω, vecte ſubmoveo, vel elevo.

Ἄνοχλος, ος, ὁ ἡ ὅν, inſolentia, nulli moleſtia edfectus, turba, ſeu hominum multitudine carens. Ex α priv. & ὄχλος, *turba.*

Ἀνοχμάζω, ſ. άσω, geſto tollens in altum, ſubtatum geſto. Ex ἀνά, & ὀχμάζω.

Ἀνοχύρωτος, ον, non munitus.

Ἀνοψία, ας, ἡ, opſonii penuria. Ab ἄνοψος.

Ἄνοψος, ος, ὁ ἡ ὅν, opſonio carens. Ex α priv. & ὄψον, *opſonium.*

Ἄνσα, 2. ſing. a. 2. imp. act. *Dor.* & *Poët.* pro ἄνσχεθι, a verbo ἀνίσχω

Ἀνσάς, a. 2. part. act. *Poët.* pro ἀναξάς.

Ἀνσχέμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* & *Abd.* pro ἀναξῆναι.

Ἀνσχὴν, 3. dual. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀνοχήτην.

Ἀνσχρίστας, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Poët.* pro ἀναχρίφεται, ab ἀναχρίφω.

Ἀνστάθεν, *emergere*, præſ. inf. act. verbi ἀνίσχεσθαι, quod *Poët.* dicitur pro ἀνέχω, *emergo.*

Ἀνστέο, *I ſtare*, 2. ſing. a. 2. imp. med. *Poët.* & *Ion.* pro ἀνάσχεσο, ſ. ανόχω, ab ἀναχέω ſive ἀνδχνυι, pro ἀνέχω, *jubeo.*

Ἀνσχησεθῆναι, ſ. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀναχήσεσθαι

Ἀνσχοιτο, *tolerare*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Poët.* pro ἀνάσχοιτο.

Ἄντα, *Adv.* coram, e regione, *Hom. Il.* 2, 626. Ab ἀντί.

Ἀνταγοράζω, viciſſim emo; (2) permuto.

Ἀνταγορεύω, adverſantum me gero, hti me offero; (2) obloquor. Ex ἀντί, & ἀγορεύω.

Ἀνταγωνίζομαι, ſ. ισομαι, decerto; (2) repugno. Πρὸς τῷ ἁμαρτίαι ἀνταγωνίζομένοι, Heb. 12, 4. Hinc

Ἀνταγώνισμα, ατος, τὸ, adverſatio, obſtaculum, Suic.

Ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo certat, adverſarius; æmulus, Gl. V. Ab eod.

Ἀνταγωνίσας, mete adverſantiem.

Ἀνταδελφὸς, ός, ὁ, qui eſt loco fratris. Ex ἀντὶ. & ἀδελφὸς, *frater.*

Ἀνταδικέω, ῶ, ſ. ήσω, injuriam illatam ulciſcor, viciſſim injuria afficio.

Ἀνταδω, cano; (2) cantu provoco, cantu reſpondeo. Ex ἀντὶ, & ἀδω.

Ἀνταείρω, adverſus aliquem aliquid tollo, vel ſuſcipio. Ἀνταείρειν τὰς χεῖρας τινι, πόλεμον βασιλῆ, ὅρος τινα· Ex ἀντὶ, & ἀείρω, pro ἄρω.

Ἀνταῖες, *contrarius*, *Dor.* pro ἀντίους.

Ἀνταῖος, αῖα, αῖον, adverſus; (2) hoſtis, infenſus. Ab ἀντὶ, vel ἀντα.

Ἀνταίρω, idem quod ἀνταείρω; (2) Gl. V. rebello; (3) atma contrafero, etiam *in med.* omninoque (4) reſiſto, repugno.

Ἀνταιτία, peto, ambio, pro aliquo, ſuffragor petenti honores.

Ἀνταιτιάομαι, contra accuſo.

Ἀνταικολυθία, ῶ, ſ. ήσω, viciſſim ſequor.

Ἀνταικολυθία, ὴ, mutuus comitatus.

Ἀνταικοντίζω, contra jaculor.

Ἀνταικύω, ſ. ύσω, viciſſim audio.

Ἀνταιχρόομαι, idem.

Ἀνταλλάζω, ſ. άξω, reclamo, viciſſim, vel contra clamorem attollo.

Ἀνταλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio; (2) expiatio; (3) pretium red imptionis. Ab

Ἀνταλλάσσω, vel ἀνταλλάττω, ſ. άξω, muto, permuto. Ἀντήλλαξε τῇ ἐκκλησίᾳ τὴν διδασκαλίαν, Plut. Τὸ δὲ ταῖς λειδουσαις ὀδοῦσι κ χάσκειν, τὸ δ' ἀσελγῶς ζυμφέρειν ἀνταλλάττεσθαι, D m.

Ἀνταμείβω, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀντημείβεται, ab

Ἀνταμείβομαι, ſ. ψομαι, gratiam refero, compenſo, remunero.

Ἀνταμείνω, ſubmuto, Gl. V. Σὺ δ' ἀντάμειψαι μ', Eur. Ph. 293. Ἀθέμις ἐστὶν γὰρ ἀταμειψόμεθα σ', ὡσπερ εἰκὸς, ἀντ. τῶν ἐς, Ariſt. Θεσμ. 728.

Ἀνταμοιβὴ, ῆς, ἡ, retributio, compenſatio; permutatio, ſubmutatio, Gl. V.

Ἀνταμοιβὴν, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Ἀνταμοιβὸς, ὁ ἡ ὅν, remunerationus.

Ἀνταμύνομαι, viciſſim auxilior; (2) obſiſto rurſum; (3) me ulciſcor. Ex ἀντὶ, & ἀμύνω, *auxilior.*

Ἀνταμφιδόω, obviam ſero obtero. Ex ἀντὶ, & ἀμφιδόω, *bratum, circumtus.*

Ἀνταναβαίνω, vicitim impono.

Ἀνταναγιγνώσκω, vicitim lego; (2) relego. Hinc

Ἀνταναγνώστης, ου, ὁ, qui viciſſim legit, qui relegit, recognitor.

Ἀνταντία, & ἀνταντίαμαι, ex adverſo in hoſtem prodeo, obviam hoſti prodeo Ἀνταντίαται, Thuc. Ex ἀντὶ, & ἀντία.

Ἀνταναδίδαμι, remitto, ut in reciprocatione ferræ.

Ἀνταναιρέομαι, ούμαι, viciſſim ſumo, ſu accipio. Ex ἀντὶ, & αἱρέω, *capio.*

Ἀνταναίρεσις, ὴ, idem quod ἀνθυφαίρεσις.

Ἀνταναίρω, contra attollo, ſuſtollo, erigo, (2) contra deſtruo. Ex ἀντὶ, & αἴρω, *tollo.*

Ἀνταναπλάσεις, εως, ἡ, repulſus, reciprocatio; (2) motio reciproca & reflexa; (3) figura rhetorica:

Ἀνταναπλαστικὸς, ὴ, όν, reciprocus. Ab

Ἀνταναπλάσσω, ſ. ξω, retrago, reflecto, repercutio. Ex ἀντὶ, & ἀνάκλάω, *reflego.*

Ἀνταναπτὴς, οῦ, ὁ, repercuſſo. Ab

Ἀνταναπτω, repercutio.

Ἀνταναλίσκω, viciſſim conſumo.

Ἀνταναμένω, viciſſim exipecto.

Ἀνταναπληρόω, ῶ, ſ. ώσω, ſuppleo. Ἀνταναπληροῦ τὰ ὑστερήματα τῆς θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, Col. 1, 24.

Ἀνταναπλόω, idem.

Ἀνταναστήσαι, a. 1. inf. act. v. ἀνταναίστημι.

Ἀνταναφέρω, refero.

Ἀνταναφὴς, ῆς, ὁ ἡ, in alius viri locum ſubſtitutus, ſuccedaneus, vicarius. Ex ἀντὶ, & ἀνὰ.

Ἀνταναίστημι, ex adverſo inſurgo, contra ſurgo. Ἀνταναίστη αὐτῷ, Thuc. Ex ἀντὶ, & ἀνίστημι.

Ἀνταναίστημι, e regione excito.

Ἀνταναίστασθαι, ſ. ἀνταναστήσομαι, contra inſurgo, adverſus quempiam inſurgo, reſiſto, reluctor. Ἀνταναστῆναι ἱρωτι, Plut.

Ἀνταναίσκω, orior, contra exorior.

Ἀνταναισόμαχ, ατος, τὸ, partilis quantitas, v. c. numerus militum occiſis par. Ex ἀντὶ, & ἀνισόω, *æquo.*

Ἀνταξ, *Adv.* viciſſim, Heſ. Ab ἀντὶ.

Ἀνταξίως, ίσ, ων, exiſtimatione par, æqualis pretii, *Hom. Il.* 1, 135. Ex ἀντὶ, & ἄξιος, *dignus.* Hinc

Ἀνταξιόω, ω, ſ. ώσω, paria rependo.

Ἀνταπαιτίω, ῶ, ſ. ήσω, repoſco.

Ἀνταπαμείβομαι, reſpondeo.

Ἀνταπαστράπτω, ſ. ψω, contra fulgero, ex adverſo fulgeto, fulgero adverſus fulgurantem. Ex ἀντὶ, & ἀπαστράπτω, *refulguro.*

Ἀνταποδείκνυμι, contra demonſtro.

Ἀνταποδίδαμι, viciſſim reddo; (2) rependo, retribuo; (3) *in paſſ. dicitur* de oppoſito *apud philoſophos.* Ἀνταποδίδονται τὸ ὅμοιον, par pari refert. Δίκαιον παρὰ Θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν, 2 Theſſ. 2, 6. Ἀνταποδοθήσει γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων, Luc. 14, 14. Hinc

Ἀντα ποδόθησομαι, 2. ſing. fut. 1. ind. paſſ.

Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, retributio.

Ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, retributio, ſatisfactio.

Ἀνταπο-

Ἀνταποδοτέον, reddendum.
Ἀνταποδοτικὸς, ἡ, ὸν, retributivus.
Ἀνταποδοτικῶς, consecutive, in consequente.
Ἀνταποδίδομαι, vicissim me accingo, contra aliquem accingor.
Ἀνταποδώσω, f. 1. ind. act. v. ἀνταποδίδωμι.
Ἀνταποκρίνομαι, respondeo; (2) altercor. Καὶ ὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα, Luc. 14, 6. Hinc
Ἀνταπόκρισις, εως, ἡ, responsio.
Ἀνταποκτείνω, vicissim occido, contra interficio.
Ἀνταπολαμβάνω, vicissim accipio. Ἀνταπολαμβάνειν χάριν, Dem.
Ἀνταπόλυμι, vicissim prælio.
Ἀνταπολογοῦμαι, vicissim mutuo excuso, defendo.
Ἀνταποτίμπω, vicissim dimitto, seu amando.
Ἀνταποτρόπαι, crepitum ventris emittenti vicissim oppedo.
Ἀνταποτρίλλω, vicissim emitto, remitto.
Ἀνταποστροφὴ, ἡ, digressus, divortium duarum rerum in diversas partes situs.
Ἀνταποτειχίζω, vicissim vallo includo.
Ἀνταποτίνω, vicissim obstruo.
Ἀνταπόστιμι, f. ἀνῶ, vicissim solvo, rependo.
Ἀνταποφαίνω, vicissim ostendo, demonstro.
Ἀνταποχὴ, ῆς, ἡ, scriptum quo debitum creditori fatetur debitor, aut quo quis se obligat. Ex ἀντὶ, & ἀποχή.
Ἀνταπτίδες, *capsulæ*, præs. inf. med. *Ion.* pro ἀνθάπτεσθαι, ab ἀνθάπτομαι.
Ἀνταπωθέω, ῶ, vicissim repello; (2) retrudo, repello. Hinc
Ἀνταπώθησις, εως, ἡ, repulsio, renixus, relisio.
Ἀνταράτης, ου, ὁ, conjuratus.
Ἀνταρκέω, ῶ, f. ήσω, par sum ad resistendum; (2) resisto, ad ultimum usque resisto.
Ἀνταρκτικὸς, ἡ, ὸν, septemtrionali oppositus. Ex ἀντ, & ἀρκτικὸς, *septemtrionalis*.
Ἄνταρσις, εως, ἡ, insurrectio, ipsa actio attollendi manus adversus aliquem. Ex ἀνταίρω, *attollo*. Unde
Ἀντάρτης, ου, ὁ, qui manus attollit adversus legitimum regem, rebellis.
Ἀνταστάζομαι, f. άσομαι, vicissim saluto, resaluto, vicissim amplector.
Ἀνταστράπτω, idem quod ἀναστράπτω.
Ἀνταυγάζω, resplendeo. Hinc
Ἀνταυγασία, ας, ἡ, reluminatio, Ph.
Ἀνταύγεια, ας, ἡ, lucis, s. splendoris reflexio, Gl. V. reluminatio:
Ἀνταυγίω, ῶ, lucem, seu splendorem reflecto.
Ἀνταυγὴς, ές, ὁ, ἡ, ὲς, lucis seu splendoris reflexionem habens. Ex ἀντ., & αὐγὴ.
Ἀνταυδάω, ῶ, vicissim loquor, respondeo.
Ἀνταφαιρέω, ῶ, vicissim aufero.
Ἀνταφίημι, vicissim dimitto, aut emitto.
Ἀνταχάτης, ου, ὁ, lapis, seu gemma achates, quum uritur, myrrham redolens, s. succini species bituminosa. Ex ἀντὶ, & ἀχάτης.
Ἀντάω, ῶ, f. ήσω, obvius fio, occurro; (2) consequor, nanciscor. Ἀτᾶν τι ὑπό τινος, pati; τινὸς, consequi. Μή σοι γέ σε δύσῃ ἀντήσας θάνοι, Soph. Aj. 533. Ab ἀντ., vel αντα.
Ἀντεβόλησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἀντιβολέω, *occurro*.
Ἀντεγγράφω, rescribo in locum ejus, quod deletum est; (2) in aliorum loco sufficio. Ex ἐγγράφω, in literas refero.
Ἀντεγείρω, contra erigo, alterius loco erigo.
Ἀντεγκαλέω, ῶ, vicissim criminor, recriminor, recriminando objicio; (2) excuso culpam alicujus. Ex ἀντὶ, & ἐγκαλέω.
Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio.
Ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, ad recriminandum pertinens.
Ἀντεγχειρίζω, vicissim trado.
Ἀντεικάζω, f. άσω, vicissim adsimilo, comparo. Ἀντήκασ' ἀντὶν πάτροπι, Arist. Vesp. 1300.
Ἀντειλας, 2. sing. a. 1. Ind. act *Poët.* pro ἀντεῖλας, ab ἀνατέλλω.
Ἀντειπον, 2. sing. a. 1. imp. act. *Poët.* pro ἀντεῖπον, ab ἀνατείνω.
Ἀντειπεῖν, *contradicere*, sive *contradixisse*, a. 2. inf. act. verbi ἀντέπω. Ἀντιπεῖν δίκαιον λόγον τινι, πρὸς τὰς λόγῳ τιμᾶς. Οὐ βούλομαι ἐ μαντιν ἀντιπεῖν κακῶς, Soph. Antig. 1065.
Ἀντείρῃς, præs. infin. med. verbi
Ἀντείρομαι, vicissim interrogo, item; (2) contradico, fut. ἀντερήσομαι. Ex ἀντὶ, & εἴρω, *interrogo*.
Ἀντεισάγω, f. άξω, vicissim introduco, vel in alterius locum introduco. Ἀντεισάγειν τὸν ἑαυτῦ γιάμβον, Naz. Hinc
Ἀντεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio, quæ fit vicissim, vel in alterius locum; Ph. subrogatio.
Ἀντεισβάλλω, contra irrumpo, bellum infero.
Ἀντεισέρχομαι, f. ελεύσομαι, vicissim ingredior, in alterius locum subeo, succedo.
Ἀντεισφέρω, contra infero, in locum alterius infero, refero, v. c. gratiam. Ἀντεισφέρειν τῷ θελήματι τὸ θέλημα, Naz.
Ἀντεκδραμέντες, a. 2. part. act. v. ἀνατρέχω.
Ἀντεκκόπτω, f. ψω, vicissim excindo.
Ἀντέκλινε, *adverso impulebat*, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀντικλίνω.
Ἀντεκθλίβω, rursus, vicissim extero, exprimo.
Ἀντεκκλέπτω, vicissim furor, furto eripio.
Ἀντεκκομίζω, rursus effero.
Ἀντεκπίμπτω, vicissim en itto.
Ἀντεκπλέω, classe exeo, obviam navigantibus obnato.
Ἀντέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. Ex
Ἀντεκτείνω, contendo, confero, comparo.
Ἀντεκτίθημι, contra expono.
Ἀντεκτίνω, vicissim luo, rependo.
Ἀντέκτισις, εως, ν, repensio, mulcta. Ab
Ἀντέκτιτος, ἡ, ὸν, idem quod ἀντέκτιτον.
Ἀντεκτρέφω, vicissim enutrio & educo.
Ἀντεκτρέχω, procurro, prorumpo s. in hostes.
Ἀντεκφέρω, vicissim effero & expono.
Ἀντελαυνόμαι, vicissim vincor.
Ἀντέλεγεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἀντιλέγω.
Ἀντελιγμὸς, οῦ, ὁ, conversio & replicatio contraria. Ex ἀντὶ, & ἑλικτὸς, *volvo*.
Ἀντέλοισα, præt. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀντίλοισα, a verbo ἀντίλω, *obsto*.
Ἀντελοιδορῇ, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀντελοιδόρει, ab ἀντελοιδορέω.
Ἀντελπίζω, f. ίσω, novum spem concipio; (2) contra spero. Ex ἀντ, & ἐλπίζω.
Ἀντεμβάλλω, vicissim impono, vel in locum alterius repono; (2) reædifico, reædo; (3) contra irruo, contra impetum facio.
Ἀντεμβιβάζω, substituo, addo supplementum, vicissim impono.
Ἀντεμβολὴ, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius. Ex ἀντεμβάλλω.
Ἀντεμπίμπρημι, vicissim incendo.
Ἀντεμπλέκω, f. ξω, mutuo implico, s. amplector.
Ἀντεμπλήθω, f. ήσω, vicissim impleo. Τὴν τ' οἰκίαν αὐτῦ ἀντεμπλήσαντες τῷ ὄθνειδείῳ, Xen.
Ἀντεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, mutuus complexus, complexus mutuo hærentium. Ab ἀντεμπλέκω.
Ἀντεμφαίνω, contra dico, refellere tento.
Ἀντεμφασις, εως, ἡ, divertitus apparitionis, sive species externæ.
Ἀντεναγωγὴ, ῆς, ἡ, compensatio; (2) mutua accusatio. Ex ἀντὶ, & ἀναγωγὴ.
Ἀντενανταίτης, ου, ὁ, figuræ nomen, quum per contrarium dicimus, quod velut per affirmationem dictum intelligi volumus. Ex ἀντὶ, & ἐναντίωσις, *repugnantia*.
Ἀντενδείκνυμι, contra indico, contrariam indicationem habeo. Hinc
Ἀντένδειξις, εως, ἡ, obnunciatio, consilii capti & acuati diremptio.
Ἀντενδύομαι, vicissim induor, seu induo me.
Ἀντενέδραι, ῶν, αἱ, mutuæ insidiæ. Ex ἀντὶ, & ἐνέδρα, *insidiæ*.
Ἀντενεδρεύω, contra insidior.
Ἀντενέχυρον, τὸ, pignus, quod contradatur, vel accipitur.
Ἀντενεχυράζομαι, contra pignus capio.
Ἀντενεργέω, ῶ, ἀντενεργῶν, efficacem vim habeo contra aliquid; operari adversus aliquid. Ex ἀντὶ, & ἐνεργέω, *operor*.
Ἀντεξάγω, vicissim educo, e contrario educo; (2) resisto, repugno. Ἀντεξῆγον τοὺς Ῥωμαίους οἱ ὕπατοι, Plut.
Ἀντεξαίτια, ὰς, f. ήσω, vicissim exposco.
Ἀντεξαπατάω, vicissim decipio.
Ἀντέξειμι, contra prodeo in aciem.
Ἀντεξελαύνω, f. λάσω, vicissim invado; (2) repello. Ἀντεξελάσας ἐκείνος ἐπαύσε ἀγαθοὺς, Plut.
Ἀντεξέρχομαι, idem quod ἀντέξειμι.
Ἀντεξετάζω, f. άσω, contra, vel ex adverso examino, vicissim examino; (2) contendo, comparo; ἀντεξετάζομαι, contra examinor; ad causam accurro, judicio me sisto, adversor. Hinc
Ἀντεξέτασις, εως, ἡ, collatio, comparatio.
Ἀντεξετασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀντεξορμάω, ῶ, f. ήσω, contra irruo & impetum facio. Hinc
Ἀντεξορμησις, εως, ἡ, impetus acierum in primo concursu; (2) contrarius incursus.
Ἀντεπάγω, refero, Gl. V. reduco in aciem, adversus aliquem; contra eo.
Ἀντεπᾴδω, contra accino.
Ἀντεπαινέω, ῶ, vicissim laudo.
Ἀντεπακάγω, vicissim reduco, e contrario revecho, occurro.
Ἀντεπανέρχομαι, rursus redeo.
Ἀντέπειμι, occurro, contra eo, ut ἀντέξειμι.
Ἀντεπεισάγω, vicissim seu e contrario introduco.
Ἀντεπείσοδος, ου, ὁ, ἡ, mutuus, seu alternus ingressus, aditus alternus. Ex ἀντὶ, & εἴσοδος, *ingressus*.
Ἀντεπεισφέρω, vicissim adfero vel addo.
Ἀντεπεξάγω, ex adverso propitior; (2) in occursum suo; invadenti hostiliter occurro.
Ἀντεπέξειμι, idem.
Ἀντεπεξελαύνω, idem.
Ἀντεπεξέρχομαι, idem.
Ἀντεπεξῆσαν, ισαν, 3. plur. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἀντεπεξῆεσαν, ab ἀντεπέξειμι.
Ἀντεπέξοδος, ου, ὁ, ἡ, eruptio in hostes irruentes. Ex ἀντὶ, & ἔπέξοδος, hostilis aggressio.
Ἀντεπεριβάλλομαι, obnitor, renitor, Gl. V.
Ἀντεπεπράτησις, εως, ἡ, restipulatio, Gl. V.
Ἀντεπεπρᾶτο, restipulor, Gl. V.
Ἀντεπερείσω, σω, vicissim refono.
Ἀντεπερχαίνω, contra adsideo; (2) adversor.
Ἀντεπεσκεύαζον, ἀσω, vicissim auxilior, vicissim auxilior.
Ἀντεπικρατέω, vicissim vinco.
Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra niteor, retineo.
Ἀντεπιμελέομαι, ήσομαι, vicissim curam gero.
Ἀντεπιμίλλομαι, contra cunctor in re aliqua, vicissim cunctor.
Ἀντεπιμετρέω, ῶ, remetior, eadem mensura retribuo.
Ἀντεπινοέω, ῶ, vicissim, seu contra alium excogito & comminiscor.
Ἀντεπιπλέω, contra tendo, obnavigo, hostium classi occurro.
Ἀντεπιρρέω, vicissim adfluo.
Ἀντεπίρρημα, pars parabasεos chori, respondens ἐπιρρήματι.
Ἀντεπισκάπτω, repungo dicterio.
Ἀντεπισείλλω per epistolam rescribo, respondeo.
Ἀντεπισπάτιόω, vicissim bellum infero.
Ἀντεπισπάφω, vicissim, vel contra converto.
Ἀντεπιστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio mutua, vel contraria, vel in contrariam partem.

Ἀντεπι-

Ἀντεπιτάττω, contra injungo, viciſſim impono.
Ἀντεπιτειχίζω, viciſſim munitionem excito.
Ἀντεπιτίθημι, viciſſim vel contra aliquid impono; (2) reſcribo, contra do mandata alicui ad aliquem.
Ἀντεπιφέρω, refero, Gl. V. ἀντεπενεχθεὶς, relatus, Gl. V.
Ἀντεπιφορά, ᾶς, ἡ, relatio, Gl. V. A præc.
Ἀντεπιχειρέω, ῶ, contra adgredior, viciſſim molior; (2) contra invado; (3) contra argumentor. Hinc
Ἀντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverſo adgreſſio.
Ἀντέπνεον, *contra ſpirabat*, 3. ſing. imperf. ind. cum ν ἑφελκ. a verbo ἀντιπνέω.
Ἀντερανίζω, f. ίσω, viciſſim corrogo, viciſſim exigo; ἀντερανιζόμενον, quod ſic exigitur.
Ἀντεραστής, οῦ, ὁ, rivalis, æmulus alicujus in amore. Ex ἀντὶ, & ἐραστὴς, *amator*.
Ἀντεράστρια, ας, ἡ, pellex, Gl. V. Ex ἀντὶ, & ἐράστρια, *amatrix*.
Ἀντερέω, ῶ, redamo, viciſſim amo, mutuo amore proſequor.
Ἀντεργολαβέω, ῶ, contendo cum aliquo in redemptura operis faciendi.
Ἀντερείδω, renitor; (2) innitor; (3) certo cum aliquo. Ἀντερειδὲ νῦν βασιν σῷ, ſiſte, Soph. Phil. 1394.
Ἀντερεῖν, *contradicere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀντιρρεῖν, ἀντερικα, *contra dixi*.
Ἀντερείσαις, a. 1. part. act. maſc. gen. *Æol.* pro ἀντερείσας, a verbo ἀντερείδω. Unde
Ἀντέρεισις, εως, ἡ, renixus, obluctatio.
Ἀντέρεισμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Ἀντεριδαίνω, contra contendo.
Ἀντεριζω, contendo cum aliquo, certo cum aliquo per æmulationem.
Ἀντερις, ἴδος, ἡ, obluctatio. Ex ἀντὶ, & ἔρις, *contentio*.
Ἀντερόομαι, viciſſim interrogo. Ἐγώ σε ἀντερήσομαι. Naz.
Ἀντερύσσω, a. 1. inf. med. v. ἀντερύω.
Ἀντέρως, ωτος, ὁ, amor mutuus.
Ἀντεσοπτεύω, ῶ, f. ήσω, viciſſim interrogo, viciſſim perſcrutor.
Ἀντερώτησις, ηας, ἡ, mutua interrogatio, interrogatio quæ fit viciſſim.
Ἀντεῦθι, præſ. inf. med. verbi ἄντομαι.
Ἀντέχω, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀντέχομαι.
Ἀντεψαμβίζω, *in contrarium verſus*, partic. perf. paſſ. verbi ἀντιστρέφω. Hinc
Ἀντεψαμβίως, *Adv.* vice verſa.
Ἀντέτακται, 3. ſing. perf. indic. paſſ. *Pelt.* pro ἀνατέτακται, ab ἀνατείνω.
Ἀντέτεινε, *erexit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἀντετόρησεν, Il. 5, 337, *tranſixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀντιτορέω.
Ἀντετύπτετο, Hom. Il. 8, 163. *ſimilis erat* ſeu *fuerat*, 2. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi αντιτύπτω.
Ἀντευεργετέω, ῶ, viciſſim benefacio, gratiam refero. Hinc
Ἀντευεργέτης, ου, ὁ, qui gratiam refert.
Ἀντευεργετικὸς, ὴ, όν, beneficium reddens, ſeu referens.
Ἀντεύκρατος, ου, ὁ ἡ, ἡ, temperato oppoſitus. Ex ἀντὶ, & εὔκρατος, *temperatus*.
Ἀντευνοέω, ῶ, viciſſim benevolus ſum.
Ἀντευπάσχω, viciſſim beneficium accipio.
Ἀντευποιέω, ῶ, beneficium rependo.
Ἀντεφέροντο, *referebantur*, 3. pl. imp. ind. paſſ. v. ἀντιφέρω.
Ἀντεφοινίσσω, ῶ, viciſſim convivio accipio.
Ἀντεφίλασε, *redamavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀντεφίλησε, ab ἀντιφιλέω.
Ἀντεφοδιάζω, & ἀντεφοδιάζομαι, ingruo, irruo. Ab ἀντὶ, & ἐφοδιάζω.
Ἀντεφορμέω, ῶ, naves in ſtatione habeo ad prælium paratas.
Ἀντέχησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀντιχέω.
Ἀντέχω, f. ἀντέξω, detineo, inhibeo, prohibeo, Gl. V. retineo, duro, poſſum; ἀντέχομαι, retineo, ſufficio, Gl. V. vendico; ſufficio; ἀντέχειν, inhibuiſſe, Ph. Ἀντέχειν τῷ σώματι, ſuſtinere [illegible], ſuppeditare; τοῖς πολεμίοις, reſiſtere; ἀντέχεσθαί τινος, adhærere. Ἔρως με ἀντέχεται, ἡ οὐκ ἔστ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινὸν, Luc. Ἀντέχεσθε τῆς ἀληθείας, 1 Theſſ. 5, 14.
Ἀντέω, Il. 7, 423. *Ion.* pro ἀντάω, obviam eo, occurro. Ab ἀντὶ.
Ἀντημείβετο, *reſpondebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀντημείβομαι.
Ἀντημοιβός, ὁ ἡ, ἡ, remuneratorius.
Ἀντῖα, *Adv.* coram; (2) ex adverſo; (3) manifeſte, aperte. Ab ἀντὶ.
Ἀντήρης, ους, ὁ ἡ, ἡ, qui viciſſim remigat; (2) qui viciſſim datur. Ex ἀντὶ, & ἐρέσσω.
Ἀντηρὶς, ίδος, ἡ, ſtructura lapidea, utrimque editiora ædificia fulciens; ἀντηρίδες, tibricines, Gl. V. Ab ἀντερείδω.
Ἀντήριος, 3. ſ. a. 1. ind act. v. ἀντερίζω.
Ἀντησις, εος, ἡ, occurſus, ſupplicationes, ſuplices preces. Ab ἀντάω, vel ἀντίω.
Ἀντηχέω, ῶ, f. ήσω, reſono.
Ἀντηχήσονς, g. ſ. præſ. part. act. v. ἀντηχέω.
ΑΝΤΙ, Pro, re-- Ph. contra; in Comp. re-- viciſſim, & quandoque paritatem ſignificat, ut ἀντίθεος, Deo par.
Ἀντία, *Adv.* ex adverſo, contra. *Neutrum Plur.* ab ἀντὶος.
Ἀντιάζεθε, 2. plur. imp. indic. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἀντιάζεσθε, ab ἀντιάω.
Ἀντιβύχη, ης, ἡ, q. d. præfocatio obluctans & reſiſtens; (2) tumor inveteratus faucium, qui diſcuti nequit. Ex ἀντὶ, & ἄγχω, *laſſo*.
Ἀντιβύω, f. άσω, obviam procedo; (2) obteſtor. Ἀντιάζειν τ' ἔφατο, occurrere. Καὶ σ' ἀντιάζω πρός τ' ἰφείου Διὸς, Soph. Aj. 492. Ἀλλ' ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον, Id. Phil. 805. Ab ἀντιὸς.
Ἀντιαμοιβός, id. quod ἀνταμ.
Ἀντιάνειρα, ας, ἡ, virago, viris æquiparanda, *Hom Il.* 3, 189. Ex ἀντὶ, & ἀνὴρ, *vir*.
Ἀντιάξῃ, 3. ſing. f. 1. ind. *Dor.* pro ἀντιάσῃ, a ἀντιάω.
Ἀντιαξὼν, ονος, ὁ, axis, ſeu polus, qui noſtro oppoſitus eſt; (2) aura auſtralis nobis incognita. Ex ἀντὶ, & ἄξων, *axis*.
Ἀντιάομαι, interſum, *Hom. Il.* 24, 62.
Ἀντιαόμην, *occurrebam*, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἀντιαόμην.
Ἀντιάς, άδος, ἡ, tenfilla. Ab ἀντίος.
Ἀντιάσας, *qui occurrit*, vel *affectus eſt*, Hom. Il. 1, 67. a. 1. part. act. verbi αντιάζω, non ἀντιάω; hujus enim penultima in aoriſtis & futuris longa eſt.
Ἀντιάσειν, *occurſurum eſſe*, f. 1. inf. act.
Ἀντιαχίω, ῶ, reclamo, contradico.
Ἀντιάω, ῶ, f. άσω, obviam eo, vel venio, occurro; (2) adæquor, conſequor; (3) precor, ſupplico. Ἔτι γὰρ πολέμοιο μέμονα ἀντιάειν, Il. 13, 215. Ab ἀντὶ.
Ἀντιβάλλω, obnixè, contra nitendo.
Ἀντιβαίνω, refragor, adverſor, obnitor; obſto.
Ἀντιβάλανος, ου, ἡ, galla, Heſ. Ex ἀντὶ, & βάλανος, *glans*.
Ἀντιβάλλω, contra jacio, ex adverſo jacio; (2) inter ſe confero, reputo. Gl. V. confero, recognoſco, retracto. Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους; Luc. 24, 17.
Ἀντιβασιλεύς, έως, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet. *ap. Hiſt Rom.* interrex.
Ἀντιβασις, εως, ἡ, contra itio, occurſus; (2) refragatio. Ab ἀντιβαίνω.
Ἀντιβάτης, ου, ὁ, repagulum januæ, quod veluti renititur & obſiſtit. Ab eod.
Ἀντιβατικὸς, ὴ, όν obvius. Ab eod.
Ἀντιβῆναι, a. 1. inf. act. v. ἀντιβαίνω.
Ἀντιβίᾳ, *Adv.* contra, e contrario, ex adverſo; (2) coram, in conſpectu. *Dativus fœm.* ab ἀντίβιος.
Ἀντιβιάζομαι, f. άσομαι, reluctor vim adhibens, vi obſiſto.
Ἀντιβιβρώσκω, viciſſim comedo.
Ἀντιβίη, *contraria*, *Ion.* pro ἀντιβία.
Ἀντιβίλως, *Adv.* idem quod ἀντιβίως.
Ἀντιβίος, *Adv.* idem. Ab
Ἀντιβίος, ίη, ίον, & ἀντιβιὸς, ὸς, ὁ ἡ, ὸν, contrarius, adverſus. Ex ἀντὶ, & βία, *vis*.
Ἀντιβλάπτω, f. ψω, viciſſim noceo, læſus lædo
Ἀντιβλέπω, f. ψω, ex adverſo intueor, (2) adverſis oculis adſpicio; (3) renitor, obſiſto.
Ἀντίβλεψις, εως, ἡ, obtutus. Ab ἀντιβλέπω.
Ἀντιβοάω, ῶ, reclamo. Ex ἀντὶ, & βοάω.
Ἀντιβοηθέω, f. ήσω, viciſſim auxilior.
Ἀντίβοος, ου, ὁ ἡ, ἡ, bovis pretium æquans, tantum valens, quantum valet bos. Ex ἀντὶ, & βοῦς, *bos*.
Ἀντιβολεῖν, præſ. inf. act. verbi
Ἀντιβολέω, ῶ, f. ήσω, occurro, conſequor, interſum; (2) ſupplico, oro, Gl. V. ἀντιβολῶ, oro, quæſo, precor, fodes, obſecro, obteſtor. Μάχης καυστειρῆς ἀντιβολήσαι, Il. 4, 342. Ἴθι μοι παράκλητ', ἀντιβολῶ σφωΐ τοῦ θεῶν, Ariſt. Veſp. 1377. Ex ἀντὶ, & βάλλω, *jacio*.
Ἀντιβολὴ, ῆς, ἡ, occurſus; (2) conflictus (3) collatio. Ab ἀντιβάλλω.
Ἀντιβόλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀντιβόλησα, ab ἀντιβολέω. Unde
Ἀντιβόλησις, εως, ἡ, ſupplicatio, poſtulatio, adhortatio, deprecatio.
Ἀντιβολία, ας, ἡ, idem & ab eod.
Ἀντιβωκολέω, lenibus verbis demulceo, ſc. illudentem.
Ἀντιβρασύνω, viciſſim cunctor.
Ἀντιβροντάω, ῶ, f. ήσω, contra tonantem tono, obtono.
Ἀντιγενεαλογέω, ῶ, reclamo.
Ἀντιγενεαλογία, ῶ, f. ήσω, e diverſo progeniem recenſeo.
Ἀντιγηροτροφέω, ῶ, viciſſim in ſenectute alo.
Ἀντιγνωμονέω, ῶ, contra ſentio, diſſentio, refragor. Ab
Ἀντιγνώμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, qui contrariæ eſt ſententiæ ſeu opinionis. Ex ἀντὶ, & γνώμη.
Ἀντίγραμμα, ατος, τὸ, contrarium ſcriptum; (2) litera alia ſibi reſpondens.
Ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ, exſcriptio, deſcriptio, Gl. V. reſcriptum. ἀντιγραφαὶ, conſtitutiones, Ph. item accuſatio ejus, a quo ante reus factus fis; denique lites, controverſiæ.
Ἀντίγραφον, ου, τὸ, exemplar, exemplum, v. c. libri.
Ἀντίγραφος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ſcriptus; tranſcriptus, deſcriptus. Ab
Ἀντιγράφω, f. ψω, reſcribo, ſcripto reſpondeo.
Ἀντιδάκνω, f. δήξομαι, remordeo.
Ἀντίδειπνος, ου, ὁ ἡ, ἡ, vicarius alicujus in ſumenda cœna, alterius loco in cœna ſufficetus. Ex ἀντὶ, & δεῖπνον, *cœna*.
Ἀντιδεξιόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, viciſſim amice excipio, viciſſim dextram porrigo, item viciſſim gratificor, liberaliter, comiter tracto.
Ἀντιδιαιρέω, contra tueor, non timeo aliquem; quod aliis ἀσκεπρδωμυθίαν, *Ern.*
Ἀντιδέχομαι, f. ξομαι, viciſſim accipio.
Ἀντιδημαγωγέω, ῶ, viciſſim mihi populum concilio, R.
Ἀντιδημιουργέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim (ſimile quid) fabricor, opus contrarium fabricor, Suic.
Ἀντιδιαβαίνω, viciſſim tranſeo mare.
Ἀντιδιαβάλλω, viciſſim criminor.
Ἀντιδιαίρεσις, εως, ἡ, diviſio in contraria, ut, virtus, vitium, &c. Ab
Ἀντιδιαίρω, ῶ, in oppoſita divido, oppono.
Ἀντιδιάκονος, ου, ὁ ἡ, ἡ, viciſſim ſerviens. Ex ἀντὶ, & διάκονος, *ſervus*.
Ἀντιδιαλλάσσομαι, vel ἀντιδιαλλάττομαι, permuto, velut captivos, muto in contrarium, contrarie modo, v. c. narro.
Ἀντιδιαπλέκω, contra involvo; metaph. replico, obtexo.
Ἀντιδιαστέλλω, diſtinguo. Hinc
Ἀντιδιαστολὴ, ῆς, ἡ, diſcrimen, differentia, diſtinctio.
Ἀντιδιατάσσω, vel ἀντιδιατάττω, contra ſtatuo, ſeu decerno.
Ἀντιδιατιθέμενος, *contrario animo affectus*, præſ. part. paſſ. verbi ἀντιδιατίθημι.
Ἀντιδιατίθημι, contrarie diſpono, repello, ulciſcor. Hinc ἀντιδιατιθέμενος, reſiſtens, con-

trar o animo adfectus. Ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, 2 Tim. 2, 25.

Ἀντιδιάκειμαι, alia, contraria dico.

Ἀντιδιαλέγομαι, contra enarro, differo.

Ἀντιδιαπορέομαι, idem.

Ἀντιδιαστέλλω, diſtinguo in contraria.

Ἀντιδιάστολος, 3. ſing. gen. ου. ſubſt. pro verbi

Ἀντιδιδάσκω, f. ξω, do vicißim, rependo; (2) mutuo dare, cum ſe recipiendi fit. (3) officio permutationem ſe functum v. ἀντίδοσις. Ἀ δ' ἀντιδιδοῦσ' ἀντιτίσεις ἐμοί, ἄκαστον, Lut. Hec. 288. Τὰ γιγνόμενα δὴ ἐκ τῶν ἀγαθῶν πάντα χάριν ἀντιδίδωσι, Arist. Θεσμοφ. ut.

Ἀντιδικάζω, f. άσω, contra judico contendo.

Ἀντιδικαστής, οῦ, ὁ, id. ac præc. Gl. V. A præc.

Ἀντιδικέω, ῶ, f. ήσω, ad eandem occurro, judicio me ſiſto; (2) contra litigo, Gl. V. ἀντιδικία, adverſor, ſedicio. Ab ἀντίδικος.

Ἀντιδικησις, εως, ἡ, retractatio, Gl. V.

Ἀντιδικία, ας, ἡ, contra litigatio, oppoſitio litiganti ſtatui ſe. Ab

Ἀντίδικος, ε, ὁ ἡ ἡ, adverſarius in lite, litigans, contra aliquem, (2) hoſtis, adverſarius. Ex ἀντί, & δίκη, *lis*.

Ἀντιδιορθόω, contra conſulto ago.

Ἀντιδογματίζω, f. ίσω, contraria dogmata introduco, vel ſequor.

Ἀντιδοκέω, ῶ, contra cenſeo, contrariam ſententiam habeo.

Ἀντιδοξάζω, f. άσω, opinionis contrariæ ſum, contrarium dogma foveo; (2) glorificor.

Ἀντιδοξέω, ῶ, f. ήσω, contrariam ſententiam habeo vel ſequor; 2) refragor. Ab

Ἀντιδοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui eſt contrariæ ſectæ vel opinionis. Ex ἀντί, & δόξα *opinio*.

Ἀντιδορον, ε, τὸ, cutis cui, quæ facilitur & oppenitur tergori & pelli, Suid. Ex ἀντί, & δέρας, *pellis*.

Ἀντιδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio; (2) verborum forenſe actionis, qui is qui recipit tributum vel munus impertit, propterea, quod id is facultatem ſuperet, deſert alium, qui eorum habeat, cui tributum illud convenit, eoque negante, permutationem rei ſimulans ſe cum illo lectum promutuit. Sic eſt locus apud Iſocr. in Ἰσοκρ. orat. περὶ ἀντιδόσεως, *Lem.* Ab ἀντιδίδωμι. Unde

Ἀντίδοτον, ε, τὸ, remedium, medicamentum, quod adverſus malum aliquod datur.

Ἀντιδοτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui remedii gratia contra malum datur.

Ἀντιδοτος, ε, ἡ, idem quod ἀντίδοτον.

Ἀντιδουλία, vicißim ſervio.

Ἀντιδουλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui loco ſervi eſt; (2) vicißim ſervientes, ſeu miniſtrantes.

Ἀντιδοπέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, contra ſonans. Ex ἀντί, & δοπέω, *ſono*.

Ἀντιδράω, f. άσω, vicißim facio; (2) rependo.

Ἀντιδυσωπέω, contra inſero.

Ἀντιδώρεα, ας, ἡ, remuneratio, retributio. Ex ἀντί, & δῶρον, *donum*.

Ἀντιδωρον, ε, τὸ, idem & ex ſcil. ſcriptores eccl. de eulogiis utuntur.

Ἀντιδώρημα, remuneror.

Ἀντιζήλημα, æmulor.

Ἀντιζητέω, contra, pariter quæro me quærentem.

Ἀντιζίζω, *caſtra caſtris oppoſita habeo*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀντιζώζω, a verbo ἀντιζώω.

Ἀντίζυγος, ε, ὁ ἡ ἡ, ex adverſo reſpondens; (2) adverſus, oppoſitus, Ex ἀντί, & ζυγος.

Ἀντιζυγέω, renitor.

Ἀντιθάλπω, vicißim mutuo foveo.

Ἀντία, *adv.* ἀ, *Ion.* pro ἀντίον, ab ἀντίος.

Ἀντιόεις, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, æquiparandus Deo, ſimilis Deo, divinus, ſemideus, *Il.* 1, 262.

Ἀντιθεραπεύω, f. εύσω, vicißim colo & obſervo, mutua obſervantia colo.

Ἀντιθερμαίνω, f. ανῶ, contra calefacio.

Ἀντιθεσις, εως, ἡ, oppoſitio. Ab ἀντίθημι.

Ἀντιθετος, ε, ὁ ἡ ἡ, contra poſitus, oppoſitus. Ab eod.

Ἀντιθοώσσω, *qui contra aliquem iſt curſurus*, f. 1. part. med. verbi ἀντιθέω.

Ἀντιθέω, contra currentem curro, occurro.

Ἀντιθλίβω, f. ψω, vicißim premo, contra premo.

Ἀντιθρονος, ε, ὁ ἡ ἡ, ex oppoſito ſedens. Ex ἀντί, & θρόνος, *thronus, ſedile*.

Ἀντιθρος, ε, ὁ ἡ ἡ, vicißim, vel contra ſonans. Ex ἀντί, & θρόος, *clamor, tumultus*.

Ἀντιθύρετρος, ε, ὁ ἡ ἡ, viceſim januæ præſtans. Ex ἀντί, & θύρα, *janua*.

Ἀντίθυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, januæ oppoſitus, januæ obverſus. Ex uſd.

Ἀντικαθίζομαι, bellum gero contra aliquem.

Ἀντικαθημαι, in conſpectu hoſtium caſtra habeo; caſtra caſtris oppono.

Ἀντικαθίζω, f. ίσω, ex adverſo colloco; (2) *in med.* ex adverſo ſedeo; (3) caſtra caſtris oppoſita habeo.

Ἀντικαθίσημι, contra ſtatuo, adverſus aliquem ſtatuo, oppono; (2) ſubſtituo, ſufficio in locum alterius; ſubrogo, Gl. V. ἀντικαθίσησι, repræſentat Ph. ἀντικαθίσημαι, ſuffero, ſufficio, Gl. V. ἀντικαθίσημι, altercatio, Gl. V. Οὕτω μέχρις ἀμαῦ ἀντικατίσητε, Heb. 12, 4.

Ἀντικαλλύνω, ῶ, vicißim malum inſero, Suic.

Ἀντικαλέω, idem.

Ἀντικαλέω, ῶ, vicißim voco, invito. Μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀντικαλέσωσι, Luc. 14, 12.

Ἀντικατονίζω, contra canones conſtituo, vel decerno, Suic. Ex ἀντί, & κανών, *canon*.

Ἀντικάρδιον, ε, τὸ, cavum illud, quod ſub pectore eſt, carneum molleque os ventris. Ex ἀντί, & καρδία, *cor*.

Ἀντικαρτερία, reſiſto incommodo, perfero incommodum.

Ἀντικατακλυζόμαι, e regione occupo.

Ἀντικατακλείω, lego in locum alterius; *de mutuo*.

Ἀντικατάλλαγα, vicißim rei quo v. c. liberos, hæreditatem libens.

Ἀντικατάλλαξις, εως, ἡ, permutatio. A ſeq.

Ἀντικατάλλαγμα, τὸ remuneratio, compenſatio.

Ἀντικαταλλάσσομαι, vel ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto.

Ἀντικαταλλαγή, permuto, Gl. V.

Ἀντικαταμύω, contra ſ. vicißim conniveo.

Ἀντικατασκευάζω, contra apparo, v. c. bellum, muros.

Ἀντικατατίθημι, vicißim pollicitor ſe facturum.

Ἀντικατάστασις, εως, ἡ, reſtitutio, reſectio, redintegratio; (2) dimicatio, refutatio, contra diſputatio. Ab ἀντικαθίσημι.

Ἀντικατασφενδονίζω, caſtra caſtris oppono.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ retentio. Ex ἀντί, & κατάσχεσις, *retentio*.

Ἀντικαταυλέω, contra contendo, contra differo.

Ἀντικατατρίχω, vicißim inconſiderate infeſto.

Ἀντικαταφρονέω, contemnentem me contemno.

Ἀντικαταχρίω, ῶ, f. ήσω, vicißim accuſo. Hinc

Ἀντικατηγορία, ας, ἡ, mutua accuſatio, recriminatio.

Ἀνθικάθηζε, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀντικάθησθαι, a verbo ἀντικάθημαι.

Ἀντικαθίζομαι, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀντικαθίζεσθαι, a verbo ἀντικαθίζω.

Ἀντίκειμαι, f. κείσομαι, ex adverſo ſitus, ſeu poſitus ſum, oppoſitus ſum; obſto, refragor. officio, Gl. V. ἀντικεῖσι, obeſt, Gl. V. ἀντικείμενος, adverſarius, obtrectator, objectus, adverſus, Gl. V. ἀντικεῖσθαι, obeſſe, efficere, Ph. Καὶ εἴ τι ἕτερον, τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται. 1 Tim. 1, 10.

Ἀντικειμήως, *Adv.* more eorum, quæ oppoſita ſunt, ex oppoſito.

Ἀντικίλλοθος, ε, ὁ ἡ ἡ, obvius; (2) adverſus, oppoſitus. Ex ἀντί, & κίλλω.

Ἀντικελεύω, f. εύσω, contra jubeo, vicißim jubeo; (2) contrarie jubeo.

Ἀντικένετρον, τό, par ſtimulo, ſtimuli vim habens, incitamentum.

Ἀντικενδαίνω, colo in morem, v. c. patris.

Ἀντικέδομαι, rurſus colo.

Ἀντικηρύττω, contra prædico, dico, edico.

Ἀντικινέω, ῶ, f. ήσω, contra moveo, vicißim moveo.

Ἀντικιχράω, ῶ, vicißim commodo.

Ἀντικλάζω, f. γξω, reboo, clangorem vicißim edo.

Ἀντικλαίω, contra, vicißim ploro.

Ἀντικλάω, refringo, *de radiis ſolis*.

Ἀντικλεῖθρον, ε, τὸ, adulterina clavis, Gl. V. Ex ἀντί, & κλεῖθρον, *clauſtrum*.

Ἀντικλίνω, contra declino ſ. dejicio; (2) ex adverſo adduo.

Ἀντικνήμιον, ε, τὸ, pars ſuræ oppoſita, pars cruris anterior. Ph. tibia. Ex ἀντί, & κνήμη, *tibia*.

Ἀντικολάζω, vicißim punio (2) contra ſupplicio adficio, ſc. loco præmii.

Ἀντικολακεύω, f. ευσω, vicißim adulor, aſſentando par pari refero.

Ἀντικομίζομαι, f. ίσομαι, vicißim reporto; vicißim recipio. Ex ἀντί, & κομίζω, *firo*.

Ἀντικονπάζω, contra, vicißim me jacto.

Ἀντικονταστις, εως, ἡ, renixus, qui fit contra, quum quis loco cruris conto corpus fulcit. Ex ἀντί, & κοντος, *contus*.

Ἀντικοπή, ῆς, ἡ, repulſus, ipſe repellendi actus; (2) conflictatio, colliſio. Ab

Ἀντικόπτω, f. ψω, retundo, refero, repercutio; (2) propulſo.

Ἀντικορύσσομαι, vel ἀντικορύττομαι, oppugno; (2) ad prælium me comparo. Ex ἀντί, & κορύσσω, *galea armo*.

Ἀντικοσμέω, ῶ, vicißim orno; (2) contra orno, inſtruo, apparo. Hinc

Ἀντικοσμησις, ις, apparatus ad bellum contra aliquem.

Ἀντικράζω, contra clamo.

Ἀντικρίνω, comparo.

Ἀντικρουσις, εως, ἡ, repulſus, impulſus contrarius, ſeu in contrariam partem; (2) obſtaculum. Ab

Ἀντικρούω, f. υσω, retundo, repello; (2) incurro, offendo; (3) reſiſto, repugno, diſſentio; (4) occupo, præter opinionem evenio.

Ἀντικρύ, *Adv.* e regione contra; *Hom. Il.* 3, 359. (2) penitus; (3) aperte. Οὐ πειρητικὰς ἀδὲ πανουργὰς ἀλλ' ἀντικρυς ἔφη, Plut. Fab. Max. c. 3. Ab ἀντί.

Ἀντικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, emo pecuniam, vel alterius rei permutatione mihi comparo.

Ἀντικτείνω, contra, vel vicißim funero.

Ἀντικτίνων, ονος, ὁ ἡ ἡ, vicißim interficiens.

Ἀντικτύπω, contra fragorem, ſtrepitum edo.

Ἀντίκτυπος, ε, ὁ ἡ ἡ, obſtrepens, contra ſonans. Ex ἀντί, & κτύπος, *ſonitus*.

Ἀντικυμαίνομαι, undabundus factor, contra aliquid. Ex ἀντί, & κυμαίνω, *fluctuo*.

Ἀντικυρία, ας, ἡ, poteſtas oppoſita. Ex ἀντί, & κύρος, *auctoritas*.

Ἀντικυρικον, ε, τὸ, helleborus, ſic dictus ab Anticyra.

Ἀντικορτας, a. 1. part. act. verbi

Ἀντικύω, f. ὑρσα, incido in aliquem, nanciſcor, offendo. Ex ἀντί, & κύρω, *incido*.

Ἀντικαλύω, impedio.

Ἀντιλαβίς, ίδος, ὁ, ſcuti fibula, vel uncus ſcuti fibulam accipiens. Ab ἀντιλαμβάνω. Unde

Ἀντιλαβή, ῆς, ἡ, apprehenſio; (2) apprehenſionis anſa; (3) ſententia brevis hemiſtichio potiſſimum comprehenſa.

Ἀντιλάβοις, 2. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλαγχάνω, reſortior, vel vicißim ſortior; (2) denuo judicio experior in eadem cauſa.

Ἀντιλάζομαι, prehendo.

Ἀντιλακτίζω, f. ίσω, recalcitro.

Ἀντιλαμβάνω, recipio, vicißim accipio; (2) rem aliam alterius loco accipio; (3) intelligo, percipio, *quo ſenſu uſitatius eſt med.* ἀντιλαμβάνομαι, *quod præterea ſignifi at* (2) prehendo, manum injicio; (3) teneo; (4) capeſſo. Gl. V. ſuſcipio; (5) affecto, vindico mihi; (6) corripio, comprehendo; (7)

opitulor, sustineo cadentem, *cum genit.* Ἀντιλαμβάνεσθε τῶν πραγμάτων, *Dem.* Κατέπεσε· ἐπαρθεὶς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου, Arist. Ran. 795. Ἀντιλάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, Luc. 1, 54.

Ἀντιλάμπω, f. ψω, e contrario, splendeo, s. fulgeo; (2) splendorem reflecto; refulgeo, renideo, Gl. V.

Ἀντιλεγόμενον, acc. part. præs. pass. ab

Ἀντιλέγω, f. ξω, contradico; (2) nego, recuso; (3) ambigo; (4) altercor, dissentio, reclamo, Gl. V. Καλῶ βέλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι τῷ Μελανίωνι, contra hunc narrare, Arist. Lys. 809. Hinc

Ἀντίλεξις, εως, ἡ, contradictio, in tragœdiis & comœdiis opponuntur μονῳδίαις, suntque partes, quibus duo aut plures colloquuntur, *Ern.*

Ἀντιλεκτός, ή, ὁ καὶ ἡ, controversus, dubius.

Ἀντιλέων, ὁ, similis leoni.

Ἀντιλέχαινα, oggannio, adversus aliquem effutire aliquid.

Ἀντιληκλικὸς, est genus versus Iambici, ap. *Aristoph.*

Ἀντίληξις, εως, ἡ, qu. resortitio, cum in causa ea, in qua v. c. ob vadimonium ante defectum, damnatus fis, iterum adversus actorem & victorem experiare. Ab ἀντιλαγχάνω.

Ἀντιληπτέος, έα, έον, suscipiendus. Ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιληπτικὸς, ἡ, ὸν, susceptivus, apprehensivus; (2) ad percipiendum aptus, comprehensibilis; (3) sustinendo, s. opitulando aptus.

Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defensor, adjutor, propugnator. Ab eod.

Ἀντιληψις, εως, ἡ, apprehensio; (2) opitulatio, subsidium, patrocinium; (3) reprehensio, objectio; (4) perceptio sementis; (5) perceptio alicujus commodi.

Ἀντιλίβανος, ου, ὁ, Antilibanus, mons Libano oppositus, Ex ἀντὶ, & Λίβανος.

Ἀντιλιπαρῶς, viciſſim ſuppliico, R.

Ἀντίλυσιν, ε, τὸ, pars auris contra posita λοβῷ. Ex ἀντὶ, & λοβὸς, quod vide.

Ἀντιλοβὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἀντιλογηλικὸς, id. quod ἀντιλογικὸς, *Phav.*

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, disputatio doctorum hominum, s. altercatio, convicium. Ab αντιλέγω.

Ἀντιλογίζομαι, f. ἰσομαι, vicissim, vel rursum cogito; contendo, Gl. V. Ab eod.

Ἀντιλογικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars contentiosa & concertatoria Sophistarum. Ab eod.

Ἀντιλογικὸς, ἡ, όν, contradictorius; (2) refutandi peritus; (3) argutus. Ab eod.

Ἀντιλογικῶς, contra dicendi causa, contra dicentium modo.

Ἀντίλογος, ον, contra dicens, contrarius.

Ἀντλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, convicium regero, Gl. V. ἀντλοιδορῶ, temaledico. Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντλοιδόει, 1 Pet. 2, 23.

Ἀντιλυπέω, ῶ, ήσω, vicissim molestus sum; vicissim negotium facesso. Hinc

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, molestia, quæ vicissim alicui exhibetur.

Ἀντίλυρος, ε, ὁ καὶ ἡ, lyræ respondens, lyræ consonans. Ex ἀντὶ, & λύρα, *lyra.*

Ἀντίλυτρον, ε, τὸ, redemptionis pretium. Ex ἀντὶ, & λύτρον, quod idem significat. Hinc

Ἀντιλυτρόω, ῶ, f. ώσω, vicissim redimo.

Ἀντιμαίνομαι, furo contra aliquem, per furorem alicui adversor.

Ἀντιμανθάνω, contra disco; vicissim disco.

Ἀντιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, contrarium testor; (2) reclamo; (3) palam attestor. Ἀντιμαρτυρῶ παρὶς αἰσθησιν, Plut.

Ἀντιμάχησις, εως, ἡ, depugnatio adversus aliquem; repugnatio, refragatio, Gl. V. Ab

Ἀντιμάχομαι, pugno adversus aliquem; repugno, reluctor, adversor. Ἀντιμάχεται τῇ κράσει, τύτο.

Ἀντιμαχος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui pugnat adversus aliquem; adversarius. Ex iisd.

Ἀντιμεθίλκω, f. ὑλξω, in contrariam partem traho. Τῇ καὶ τῇ Σαμιναῖε ἀντιμεθιλκόμενος, scil. βιος, Epigramm.

Ἀντιμεθίημι, in contrariam partem transfero; (2) vicissim loco moveo; ἀντιμεθίεσαι, in locum discentis subeo. Ψηφίσματα καὶ νόμον ζητῶ ἀντιμεθιέναι, Arist. Θεσμ. 369.

Ἀντιμεταδόμαι, f. δώσομαι, vicissim erga aliquem juveniliter, vel adolescentis more ago.

Ἀντιμελίζω, f. ίσω, contra modulor.

Ἀντιμέλλω, contra cunctor, vicissim cunctor.

Ἀντιμέμφομαι, f. ψομαι, vicissim queror & expostulo.

Ἀντιμένω, contra perduro, permaneo resistendo.

Ἀντιμέρεια, vel ἀντιμερία, ας, ἡ, partis unius pro alia positio. Ex ἀντὶ, & μέρος, *pars.*

Ἀντιμεσομφαλὸς, ὸν, in opposito cœli umbilico sum.

Ἀντιμεταβάλλω, in contrarium muto.

Ἀντιμετάβασις, εως, ἡ, obluctatio in transitu. Ex ἀντὶ, & μεταβαίνω, *transeo.*

Ἀντιμετάθεσις, εως, ἡ, mutatio in contrarium. Ex ἀντὶ, & μετατίθημι, *transmuto.*

Ἀντιμεταλαμβάνω, vicissim accipio; (2) suscipio, velut odium. Hinc

Ἀντιμετάληψις, εως, ἡ, participatio, quæ vicissim fit; (2) commutatio, quum vices redduntur.

Ἀντιμεταμελέω, id. quod ἀντιδιορυτίω.

Ἀντιμεταπίπτω, refluo.

Ἀντιμετασπάω, alio traduco.

Ἀντιμετάστασις, εως, ἡ, in contrariam partem translatio, seu transmutatio. Ab ἀντιμετίθημι, *in contrariam partem transfero.*

Ἀντιμετατάσσομαι, pugno, prælior contra aliquem.

Ἀντιμεταχαρίω, progredior in contrarias partes.

Ἀντιμετίρχομαι, vicissim seu contra ambio.

Ἀντίμετρία, ῶ, f. ήσω, vicissim metior; (2) rependo. Τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν, Luc. 6, 38.

Ἀντιμετρηθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ἀντιμέτρησις, εως, ἡ, æqua remensio.

Ἀντιμέτωπος, ε, ὁ καὶ ἡ, oppositam frontem habens. Ex ἀντὶ, & μέτωπον, *frons.*

Ἀντιμηνίω, f. ίσω, vicissim iraſcor, ob illatam injuriam iraſcor.

Ἀντιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinis machinas oppono, repugno, vim defendo, vim vi repello.

Ἀντιμηχάνημα, remedium adversus vim, fraudes, insidias, machinationes.

Ἀντιμίμησις, εως, ἡ, imitatio hostium, h. e. cum vim vi, fraudes fraudibus defendas.

Ἀντιμιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui aliquem imitatur æmulatione; (2) similis. Ex ἀντὶ, & μιμέω, *imitor.*

Ἀντιμισέω, ῶ, f. ήσω, contra odi. Κόσμος ὑμᾶς ἀντιμισεῖ τοὺς ἐμοὺς ἄνδρας ἀεὶ, Arist. Lys. 820.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, merces, meritis respondens, remuneratio; Gl. V. mercedis retributio. Ex ἀντὶ, & μισθὸς, *merces.*

Ἀντιμισθωτὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, qui est vice mercenarii, qui pro alio mercede est conductus. Ex iisd.

Ἀντιμοιρίω, vicissim sortiri, i. e. partem accipere tantam, quantam alter accepit.

Ἀντιμολέω, ῶ, f. ήσω, obviam eo, obvio, contra aliquem eo.

Ἀντίμολπος, ὸς, ὁ καὶ ἡ, contrarius in cantu, diversi cantus. Ex ἀντὶ, & μολπὴ.

Ἀντίμορφος, ε, ὁ καὶ ἡ, adversam formam imitans, *veluti speculum.*

Ἀντιμυκάομαι, vicissim mugio.

Ἀντιμυκλήριζω, f. ίσω, vicissim subsanno, seu irrideo, vicissim naso suspendo.

Ἀντιναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, contra seu vicissim naves fabricor, contra machinor in navium fabricatione.

Ἀντινήχομαι, nato contra, seu adversum.

Ἀντινομία, ας, ἡ, legis adversus legem repugnantia, legum inter se pugnantia, legum contrarietas, leges contrariæ. Ex ἀντὶ, & νόμος, *lex.* Hinc

Ἀντινομικὸς, ἡ, όν, pertinens ad ἀντινομίαν, habens legum contrarietatem.

Ἀντινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem fero adversum.

Ἀντινουθετέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim admoneo.

Ἀντίνωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, oppositum tergum habens. Ex ἀντὶ, & νῶτος, *tergum.*

Ἀντιξοεῖν, contrarium esse. A seq.

Ἀντίξοος, ε, *contr.* ἀντίξους, ε, ὁ καὶ ἡ, oppositus, adversus, contrarius. Ex ἀντὶ, & ξέω, *rado, polo.*

Ἀντιξύω, f. ύσω, viciſſim scalpo, seu distringo, mutuum scabo.

Ἀντίον, *Adv.* ex adverso, e regione, contra. Ab ἀντὶ.

Ἀντίον, ε, τὸ, liciatorium, lignum teres, quo circumacto textores licium intendunt, Gl. V. insubulum, insubula; (2) magnus malus, nauticus. Ab eod.

Ἀντιόομαι, ώμαι, obsisto, adversor. Ἀντιόῳ τοῖς τινος φρίξασι, τινὶ δὲ μάχῳ. Ἀντιοῦμαι ἐ βάρξαρι, Herodot. Ab

Ἀντιος, ία, ίον, adversus, ex adverso stans, qui est in conspectu; (2) obvius.

Ἀντιόῳ, præs. inf. med. *contr.* pro ἀντιόομαι, a verbo ἀντιόομαι.

Ἀντιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, contraria sentiens. Ex ἀντὶ, & φρὴν, *mens.*

Ἀντιόω, ῶ, adversor, repugno. Ab ἀντίος.

Ἀντιόων præs. part. act.

Ἀντιπαγὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ, e contrario compactus, ex adverso fixus. Ex ἀντὶ, & πηγνύω, *compingo.*

Ἀντιπάθεια, ας, ἡ, naturalis dissensio & repugnantia. Ab

Ἀντιπαθὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, contrariam adfectionem habens, contrarius. Hinc τὸ ἀντιπαθὲς, ές, remedium adversus aliquid. Ex ἀντὶ, & πάθος, *adfectus.*

Ἀντιπαιδία, ας, ἡ, pubertas. Ab αντιπαις.

Ἀντιπαίζω, obludo, ludo contra ludentem; (2) viciſſim jocor.

Ἀντίπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, puer jam adultus, adolescens, valde juvenis, Gl. V. pueraster, juvenis. Ex ἀντὶ, & παῖς, *puer.*

Ἀντιπαλὴ, ἡ, αίσω, contra percutio, viciſſim percutio, repercutio.

Ἀντιπαλαιστὴς, οῦ, ὁ, colluctator.

Ἀντιπαλαίω, f. αίσω, reluctor, obluctor, resisto.

Ἀντιπαλαμάομαι, idem.

Ἀντίπαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, obluctator, adversarius in lucta; (2) adversarius, hostis, inimicus, æmulus; (3) æquas vires habens, viribus par; (4) oppositus, contrarius. Unde de pugna ambigua, de timore mutuo dicitur. Ex ἀντὶ, & πάλη, *lucta.*

Ἀντιπάλως, *Adv.* æquis viribus, æquo Marte.

Ἀντιπανουργέω, fraudes fraudi oppono.

Ἀντιπαραζάλλω, confero inter se, comparo, Ἀντιπαραζάλλει τὰ ἑαυτοῦ ταῖς ἐκείνου πράξεσι, Plut. Hinc

Ἀντιπαραζολὴ, ῆς, ἡ, collatio, comparatio.

Ἀντιπαραγγελία, ας, ἡ, ipse actus, quo quis renunciat mulieris παραγγελίαν, seu denunciationem de gravitate ex ipso negat; (2) omnino, certamen, velut candidatorum, &c. ejusque professio, denunciatio, *Ern.* Ab

Ἀντιπαραγγέλλω, mulieris παραγγέλλει contradico; (2) competitor sum alicui magistratum petenti; (3) denuncio, sc. arma capere contra hostes.

Ἀντιπαραγραφὴ, ῆς, ἡ, formula, qua quis excutit ei, qui exceptione utitur, replicatio, Gl. V. replicatio, proscriptio, perscriptio. Ab

Ἀντιπαραγράφω, exceptione utenti occurro, Ph. remandigo.

Ἀντιπαρέρχομαι, ex adverso procedo; (2) hostium exercitum captans, cum exercitu ipse adequito. Hinc

Ἀντιπαρεργασὴ, ῆς, ἡ, copiarum suarum copiis hostium oppositio; (2) obtrectatio secundæ fortunæ.

Ἀντι-

Ἀντιπαραδίδωμι, reddo, trado alteri, sc. quod & ipse ab alio accepi.

Ἀντιπαράθεσις, εως, ἡ, oppositio, qua aliquid cum alio contendimus, s. comparatio. Ex ἀντὶ, & παρατίθημι.

Ἀντιπαραινέω, vicissim cohortor.

Ἀντιπαραίνεσις, ἡ, in contrarium hortor, contra hortor.

Ἀντιπαρακελεύω, f. εύσω, vicissim hortor; (2) contraria suadeo.

Ἀντιπαράκειμαι, in locum alterius pono.

Ἀντιπαραλυπία, ας, ἡ, vicissim molestia adficio.

Ἀντιπαραπλέω, vicissim præternavigo; (2) adversus hostem tendens præternavigo.

Ἀντιπαρασκευάζω, vicissim instruo.

Ἀντιπαρασκεύη, ης, ἡ, apparatus, qui fit ex parte contraria. Ex ἀντὶ, παρὰ, & σκευὴ.

Ἀντιπαράστασις, εως, ἡ, contrariis frontibus conflictio; acies contra instructa; (2) genus argumentationis rhetoricæ, quo in refellendo magna cum vi utuntur. *Ein.* Ex ἀντὶ, & παρίστημι, *ſtbo.*

Ἀντιπαρατατικὸς, ἡ, όν, quo quid negatur non simpliciter, sed cum diligenti explicatione ac demonstratione.

Ἀντιπαρατραπεδεύω, contra castra pono.

Ἀντιπαρέχειν, a. 2. int. act. verbi ἀντιπαρέχω, pro ἀντιπαρέχω, *retribuo.*

Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra instructa.

Ἀντιπαρατάσσω, vel ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie, aciem contra instruo: unde in voce med. apud Thucyd. lib. 1. καὶ Μακεδόνες ἱππεῖς ἀντιπαρετάξαντο ὡς καλύσοντες.

Ἀντιπαράτασις, εως, ἡ, contentio; (2) comparatio, collatio. Ab

Ἀντιπαρατείνω, contendo, compono, comparo, prætendo.

Ἀντιπαρατίθημι, contra pono, oppono; (2) confero, *Acc. & Dat.* Τὰς ἄλλας νύκτας τὸ μὲν ἥμισυ τῆς τῷ βίῳ τῷ ἑαυτοῦ ἀντιπαρατίθεται ταύτῃ τῇ νυκτὶ, &c. comparatione cum hac nocte, *Plat. in Apol.*

Ἀντιπαχαρίζω, ὦ, alicui invicem cedo, Gl. V. ἀντιχαρίζομαι, reconcedo.

Ἀντιτάσσω, contra eo.

Ἀντιπαρέκτασις, εως, ἡ, idem quod ἀντιπαράτασις.

Ἀντιπαρατείνω, contra oppono secundum longitudinem, v. c. munitum, aciei.

Ἀντιπαρεξάγω, contra duco exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes. Ex ἀντὶ, παρὰ, ἐξ, & ἄγω, *duco.*

Ἀντιπαρίστημι, hostium exercitum captans cum exercitu adequito; (2) decedo invicem via alicui; (3) adversor; (4) persequor; (5) subinde me oppono.

Ἀντιπαρεξετάζω, contra disquiro & perscrutor, oppono; (2) vicissim compono, ex adverso comparo.

Ἀντιπαρέρχομαι, ex adverso prætereo. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαῆλθεν, Luc. 10, 31.

Ἀντιπαρέχω, refero, retribuo.

Ἀντιπαρηγορία, ας, confolor, allocutionibus contrariis obsto ad consolandum.

Ἀντιπαρίκω, contrario gradu incedo, contravenio, me contra infero. Ἀντιπαρήκει δ' τοῖς εἰρημένοις ὁ σύντομος, Aristot. de mundo.

Ἀντιπαρῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἀντιπαρέρχομαι, *præcerco.*

Ἀντιπαριππεύω, contra adequito, equestrem aciem admoveo.

Ἀντιπαρίστημι, repræsento, Ph.

Ἀντιπαῤῥησιάζομαι, f. άσομαι, vicissim libere loquor.

Ἀντιπάσχω, contra patior, contrariam adfectionem habeo; (2) vicissim beneficio, adficior, vel maleficio, *cum dat.* ἀντιπάσχειν ταῖς δυσὶ τέχναις. *Dieſe.*

Ἀντιπαταγέω, ῶ, contra vel vicissim strepo, seu fragorem edo, obstrepo.

Ἀντιπατέω, ῶ, vicissim, vel contra calco, seu conculco.

Ἀντιπελαργέω, ῶ, f. ήσω, vicem rependo, beneficium retribuo. Ex ἀντὶ, & πελαργὸς, *ciconia*, quæ parentes senio confectos vicissim alere creditur. Hinc

Ἀντιπελάργησις, εως, ἡ, idem quod

Ἀντιπελαργία, ας, ἡ, beneficii accepti remuneratio.

Ἀντιπέμπω, f. ψω, remitto. Ἀντιπέμπουσι τὰς φωνὰς ἴσχυν.

Ἀντιπεπονθὸς, ὀτ, τὸ, æquale repensum, æqualitas vicissitudinis, talio. Ab ἀντιπάσχω.

Ἀντιπεπονθότως, *Adv.* oppositè. Ab eod.

Ἀντιπέραιος, αία, αῖον, ex adverso situs. Οἳ ἤπειρον ἶχον, ἠδ' ἀντιπέραιον ἔμοντο, Hom. Il. 2, 635. Ex ἀντὶ, & πέραν *trans.*

Ἀντιπέραν, *Adv.* e regione, ex adverso, transf.

Ἀντιπέρας, *Adv.* idem & ex iisd.

Ἀντιπέρην, idem.

Ἀντιπερίστημι, in contrarium converto, in diversum circumago.

Ἀντιπεριβάλλω, comprimo, coarcto, intra cohibeo; & ἀμφίεσμαι, comprimor, cohibeor; (2) resisto contrario modo; (3) circumobsisto.

Ἀντιπεριλαμβάνω, vicissim amplector.

Ἀντιπερίστασμα, ατος, τὸ, stratagema, quum hostes alibi detinentur, vel domum revocantur ad tuendam patriam. Ab

Ἀντιπερίστημι, ῶ, retraho, revoco; (2) retracto; (3) in contrariam partem vim convertere cogo.

Ἀντιπέρισασις, εως, ἡ, dicitur in humano corpore, quum e loco superiore spiritus coërcetur infra, aut contra. Ab ἀντιπερίστημι.

Ἀντιπερισπάω, contrario, circumverto, circumagendo verto in contrariam partem. Hinc

Ἀντιπερισπωφή, ῆς, ἡ, circumactio e contrario, vel circumactio in partem contrariam.

Ἀντιπεριχαράω, circumvenio hostem, circumeo a tergo.

Ἀντιπεψύχω, vicissim perfrigero, s. refrigero.

Ἀντιπιέσμαθίω, ῶ, comprimo, coarcto, cohibeo intra. Hinc

Ἀντιπίεσις, εως, ἡ, obnixus & compressio.

Ἀντιπιφᾶσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀντιφαω, *occido pro alteo.*

Ἀντίπετρος, ον, valde durus ut saxum; saxi locum tenens.

Ἀντιπηδάω, ῶ, f. ήσω, vicissim & ipse salio.

Ἀντίπηξ, γος, ἡ, arca lignea, cista, *Eurip. Ion.* 19, & 1338. & 1391. Ex ἀντὶ, & πήγνυμι.

Ἀντιπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilum reddo, mutilo.

Ἀντιπιέζω, f. έσω, vicissim premo, prementem premo.

Ἀντιπιμπλημι, rursus, vicissim impleo.

Ἀντιπιμπρημι, vicissim incendo. vicissim uro.

Ἀντιπίπτω, contra irruo, obnitor. Ὑμεῖς δὲ τῷ σώματι τῷ ἀγίῳ ἀντιπίπτετε, Act. 7, 51. Ex ἀντὶ, & πίπτω, *ruo.*

Ἀντίπλας, ος, ὁ ἡ ἡ, similiter, s. e simili materia fictus; (2) ad exemplar alterius fictus. Ex ἀντὶ, & πλάσσω, *fingo.*

Ἀντιπλέκω, retorqueo, Gl. V.

Ἀντιπλευρος, ον, ὁ ἡ ἡ, qui est contra latus, qui adverso est latere. Ex ἀντὶ, & πλευρά.

Ἀντιπλέω, contra navigo, navi occurro.

Ἀντιπλήσσω, contra percutio.

Ἀντιπληξ, ὁ ἡ ἡ, percussus, ictibus crebris obnoxius, ut litus.

Ἀντιπληρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario repleo, vicissim impleo; (2) vires exhaustas repleo; (3) suppleo quod deest.

Ἀντιπλήσσω, vel ἀντίπλήττω, f. ξω, repercutio, reflerio.

Ἀντίπλοια, ας, ἡ, navigatio, quæ fit adverso utrimque remorum actu & impulsu; (2) æquabilitas, paritas. Ex ἀντὶ, & πλέω, *navigo*, s. πλοῦς, *navigatio.*

Ἀντιπλεῖν, præs. inf. act. verbi

Ἀντιπνέω, reflo, contrarium flatum emitto; (2) adversus fum. Ἀντιπνεῖν ἀνέμοισι, Phocyl. Ex ἀντὶ, & πνέω, *flo.* Unde

Ἀντιπνοὴ, reflatus, flatus contrarius.

Ἀντίπνοια, ας, ἡ, flatus adversus, ventus contrarius.

Ἀντίπνοος, *contr.* ἀντίπνους, ουν, ὁ ἡ ἡ, spirans adversus, reflans.

Ἀντιπόδως, *Adv.* in contrarium.

Ἀντίποδες, ων, οἱ, adversipedes, Ph. Ab ἀντίπους.

Ἀντιποθέω, ῶ, f. ήσω, mutuo alicujus desiderio tangor.

Ἀντιποιέω, ῶ, f. ήσω, contra facio; (2) *in Pass.* contra fio, vicissim fio; ἀντιποιοῦμαι, vendico, mihi attribuo, adfecto, adsequi conor. Τῶν ἀλλοτρίων ἀντιποιεῖσθαι, τ' ἀρχῆς, τ' τιμῆς, usurpare.

Ἀντιποίησις, ἡ, studium alicujus rei comparandæ, ut ἀριτῆς.

Ἀντιποιούμενος, præs. part. pass.

Ἀντίποινον, ου, τὸ, pœna pro delicto. Ex ἀντὶ, & ποινὴ, *pœna.*

Ἀντιπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero adversus, bello lacessitus vicissim bello infesto.

Ἀντιπολεμίζω, ου, ὁ ἡ ἡ, bellum contra aliquem gerens, hostis. Ex ἀντὶ, & πολεμος, *bellum.*

Ἀντιπόλεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀντιπολίζω, urbem vel munimenta urbis instar exstruere, ad oppugnandam urbem. Ex

Ἀντιπολις, urbs urbi opposita & æmula.

Ἀντιπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, vicissim obsideo, obsessorem obsidione cingo, obsideo eum, a quo obsidebar antea.

Ἀντιπολιτεία, ας, ἡ, contraria factio, proprie in reip. administratione; ἀντιπολιτεῖαι, tumultates, Ph. Ex ἀντὶ, & πολιτεία.

Ἀντιπολιτεύομαι, f. εύσομαι, adversor alicui in administranda republica; (2) contrariam factionem sequor; (3) contrario modo rempubl. administro; (4) reclamo, refragor, intercedo. Ἀντιπολιτεύεσθαι τοῖς παλαιοῖς βασιλεῦσι, Plut.

Ἀντιπορεύομαι, f. εύσομαι, contra eo, vado in contrariam partem; (2) resisto, refrager.

Ἀντιπορία, ας, ἡ, idem.

Ἀντιπορεύω, ῶ, f. ήσω, vasto vicissim.

Ἀντιπρόθεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, oppositus ex ulteriori parte fieti. Ex ἀντὶ, & πρόθεσις.

Ἀντίπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, contra gradiens, in contrariam partem tendens; (2) oppositus, e regione situs. Ex ἀντὶ, & πόρος.

Ἀντίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, adversa vestigia figens; (2) pedes nobis obvertens. Ex ἀντὶ, & πούς, *pes.*

Ἀντιπρακτικὸς, adversarius, inimicus.

Ἀντίπραξις, ἡ, refragatio, resistentia. Ab

Ἀντιπράσσω, vel ἀντιπράττω, f. ξω, contra seu contraria facio, in contrarium laboro; (2) resilio, repugno, renitor, Gl. V. officio.

Ἀντιπρεσβεύομαι, f. εύσομαι, e contrario legatos mitto. Ex ἀντὶ, & πρεσβεύω. Hinc

Ἀντιπροσδυτὴς, οῦ, ὁ, prolegatus, Gl. V.

Ἀντιπρᾶσσειν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀντιπράσσειν, a verbo ἀντιπράσσω.

Ἀντιπροσδηλόομαι, contra propono & nomino designandum. Ex ἀντὶ, & προσδηλόω.

Ἀντιπρόσοδος, ου, ἡ, nominatio alterius, contra alterum. A præc.

Ἀντιπρόειμι, ex adverso prodeo, s. progredior.

Ἀντιπροηεσαν, 3. pl. pluſq. ind. act. *Att.* pro ἀντιπροήεισαν.

Ἀντιπροθυμέομαι, curo alterum, alterius vice curo.

Ἀντίπροικα, ων, τὰ, quæ vili pretio venduntur. Ex ἀντὶ, & προῖκα, *sine mercede.*

Ἀντιπροίχω, vicissim do, retribuo. Hes.

Ἀντιπροκαλέομαι, ῶμαι, vicissim provoco; (2) optione provoco, vicissim conditionem fero, vel offero, vicissim conditionem stipulor. Gl. V. ἀντιπροκαλεῖσθαι, restipulari. Hinc

Ἀντιπρόκλησις, εως, ἡ, mutua provocatio, stipulatio vicissim facta conditionem ferendi.

Ἀντιπροπίνω, vicissim propino.

Ἀντιπροσαγορεύω, resaluto, vicissim saluto.

Ἀντιπροσαμάομαι, ῶμαι, e contrario adgero.

Ἀντιπροσιλδυνω, e contrario parte adequito.

Ἀντιπροσέρχομαι, e contraria parte, adeurro, accedo.

Ἀντιπροσιπεῖν, resalutare.

Ἀντιπροσκυνέω, vicissim adoro, veneror.

Ἀντιπρόσρια, resaluto.

'Αντιπροσειμι, contra in aciem eo.
'Αντιπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ὄν, oppositam faciem habens; (2) contraria fronte alium adſpiciens. Ex ἀντὶ, & πρόσωπον, *facies*.
'Αντιπρότασις, ἡ, oppoſita propoſitio. Ab
'Αντιπροτείνω, viciſſim porrigo, v. c. manum.
'Αντιπροτίθημι, contra viciſſim propono, v. c. edicta.
'Αντιπρῳρος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui proram habet in aliquem converſam; (2) adverſus alicui, ſ. faciem obverſam alicui habens. Ex ἀντὶ, & πρῴα.
'Αντίπτωσις, εως, ἡ, figura, quum Caſus pro Caſu ponitur. Hinc
'Αντιπτωτικῶς, caſuum permutatione.
'Αντιπυγος, ὁ ἡ ὄν, adverſas clunes habens.
'Αντιπυκλεύω, repugno, adverſor, obluctor.
'Αντίπυλος, ου, ὁ ἡ ὄν, oppoſitam januam, ſ. portam habens. Ex ἀντὶ, & πύλη.
'Αντιπυνθάνομαι, contra interrogo, percunctor.
'Αντίπυργος, ου, ὁ ἡ ὄν, quod turri opponi & comparari poteſt. Ex ἀντὶ, & πύργος.
'Αντιπυργόω, contra munio, turres ædifico.
'Αντιρητορεύω, contra concionor.
'Αντιῤῥέπω, in contrariam partem vergo.
'Αντιῤῥῆδαι, contradici.
'Αντίῤῥησις, εως, ἡ, contradictio, reſponſio contradicens alicui; (2) refutatio. Gl. V. altercatio, refragatio, controverſia. A præc.
'Αντιῤῥητικὸς, ἡ, ὸν, refutatorius. Ex nſd.
'Αντιῤῥῖνον, ου, τὸ, herba quædam ita dicta, quod ſemine ſit vituli naribus ſimili. Ex ἀντὶ, & ῥὶς, *naſus*. *Angl.* Calves ſnout, Snap dragon.
'Αντιῤῥοπέω, *Ion.* ἀντιῤῥοπίω, niſus in contrariam partem, æquilibrium.
'Αντίῤῥοπος, ου, ὁ ἡ ὄν, in contrariam partem vergens; (2) æquipollens, æquale pondus, ſeu momentum habens; Gl. V. æquilibris. Ex ἀντὶ, & ῥέπω, *vergo*.
'Αντιῤῥόπως, *Adv.* æquipollenter.
'Αντισαζω, f. άσω, contra æquo, oppono adæquando. Ex ἀντὶ, & ἰσάζω, *æquo*.
'Αντισάομαι, viciſſim colo.
'Αντισεμνύομαι, f. ύσομαι, gravitati gravitatem oppono, liberaque contumacia reſpondeo, gravitatem præ ſe ferenti pari gravitate occurro; (2) viciſſim glorior & me jactito.
'Αντισηκόω, ῶ, f. ώσω, quaſi ad æquilibrium rependo, ex æquo rependo. Hinc
'Αντισήκωμα, τὸ, contrapondium; remuneratio.
Αντισήκωσις, εως, ἡ, adæquatio in pondere; (2) repenſio, remuneratio.
'Αντισημαίνω, f. ανῶ, contra ſignifico, ſignificationem do in contrariam partem; (2) contrarium & adverſum futuri præſagium edo.
'Αντισιωπάω, alternis ſilere, ut & alius loqui poſſit.
'Αντισκώπτω, f. ψω, viciſſim mordacibus dictis inceſſo. Ex ἀντὶ, & σκώπτω, *cavillor*.
'Αντισοφιζομαι, f. ίσομαι, Sophiſmatis certo contra, Sophiſmatis contra Sophiſtam argumentor; (2) fraudem fraudi oppono. Hinc
'Αντισοφιστὴς, οῦ, ὁ, qui contra Sophiſmatibus certat; (2) qui ingenioſis commentis utitur ad aliquid evertendum, qui ſapienter oppugnat.
'Αντισόω, f. ώσω, æquo, comparo; (2) permuto. Ex ἀντὶ, & ἰσόω, *æquo*.
'Αντισπασις, εως, ἡ, tractio in contrariam partem, abſtractio in diverſum: revulſionem medici vocant in arte ſuâ.
'Αντίσπασμα, ατος, τὸ, cauſa diſſidii vel diſcordiæ; (2) quicquid contra dicitur, vel dici poteſt, quicquid alicui opponitur, ut ſententia mutet, adverſatio, *Ern.*
'Αντισπαστικὸς, ἡ, ὸν, Antiſpaſtis conſtans:
'Αντίσπαστος, ου, ὁ ἡ ὄν, in contrariam abſtractus; (2) contra nitens; (3) Pes Proſodicus, Syllaba brevi, duabus longis & iterum brevi conſtans. Ab
'Αντισπάω, f. άσω, in contrariam partem traho, ſeu vello, in diverſum averto; (2) contrarius ſum, repugno; (3) reprehendo. 'Αντίσπασον σύριγγα ζωΐης, prehendit, Apollon. Ex ἀντὶ, & σπάω, *trabo*.
'Αντισπεύδω, f. εύσω, contra contendo, contrarium efficere enitor, repugno, obſiſto.
'Αντισποδος, ου, ὁ ἡ ὄν, cineris vicem præſtans, qui eſt pro cinerula, ſ. ſpodio. Ex ἀντὶ, & [illegible]νις, *cinis*.
'Αντισποδάζω, [illegible]bſtrecto, Ph. (2) contra aliquem ſtudio [illegible]ndio meo adverſor alicui.
'Αντισταθμ[illegible]ίσω, rependo, e contrario pondere [illegible] & σταθμὸς.
'Αντισταθμί[illegible]ίσω, rependo, in æquilibrio repono, Gl. V. repenſo. Ab
'Αντισταθμος, ου, ὁ ἡ ὄν, æquale pondus habens, æqualis ponderis; (2) æquipollens, æquivalens, æqualis, ſeu paris momenti. Ex ἀντὶ, & σταθμὸς, *libra, ſtatera*.
'Αντιστὰς, a. 2. part. act. v. ἀνίστημι.
'Αντιστασιάζω, f. άσω, contrariam factionem moveo, vel ſequor. Ex ἀντὶ, & στάσις, *factio*. Hinc
'Αντιστασιαστὴς, οῦ, ὁ, qui eſt contrariæ factionis:
'Αντιστάσιος, ου, ὁ ἡ ὄν, ejuſdem ponderis par.
'Αντιστασιώτης, ου, ὁ, qui eſt contrariæ factionis.
'Αντίστασις, εως, ἡ, reſiſtentia, obluctatio, renixus, obſtaculum, Gl. V. (2) comparatio; (3) intentio; (4) factio contraria. Ab ἀνθίστημι. Hinc
'Αντιστατὴς, οῦ, ſ. ήσω, obſiſto, obluctor, reluctor, contra eo in prælium; (2) factioſus ſum; factiones cogo.
'Αντιστάτης, ου, ὁ, reluctator, adverſarius.
'Αντιστατικὸς, ἡ, ὸν, reluctativus, ad reluctandum valens, vim reluctandi habens.
'Αντίστερνον, ου, τὸ, ſpina dorſi, quæ pectori opponitur. Ex ἀντὶ, & στέρνον, *pectus*.
'Αντιστλῶσι, a. 2. inf. act. v. ἀντίστημι.
'Αντίστηριγμα, ατος, τὸ, fulcimentum, ſeu ſtramentum contra quidpiam. Ab
'Αντιστηρίζω, f. ίξω, contra fulcio; (2) protego.
'Αντιστοιχέω, ῶ, f. ήσω, oppoſitus ſum e regione:
'Αντιστοιχία, ας, ἡ, duarum rerum oppoſita collocatio. Ab
'Αντίστοιχος, ου, ὁ ἡ ὄν, e regione oppoſitus; (2) æqualis. Ex ἀντὶ, & στοῖχος, *ordo*.
'Αντιστοίχως, *Adv.* oppoſita ſerie.
'Αντίστομος, ου, ὁ ἡ ὄν, os, ſeu faciem adverſum habens. Ex ἀντὶ, & στόμα, *os*.
'Αντιστρατεύω, f. εύσω, expeditionem ſuſcipio contra aliquem; (2) adverſor alicui, repugno; ἀντιστρατεύομαι, adverſus milito, Gl. V. Βλέπω ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, Rom. 7, 23.
'Αντιστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris locum obtineo; (2) tum hoſtium dux. Ab
'Αντιστράτηγος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui eſt loco imperatoris, vicem gerens imperatoris. Gl. V. proprætor, pro prætore; (2) contrariæ partis imperator, hoſtium imperator.
'Αντιστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra ex adverſo metor.
'Αντιστρατοπέδευσις, ἡ, caſtrametatio adverſus caſtra hoſtium.
'Αντιστρέφω, f. ψω, in contrarium verto; obverto, converto, reciproco, retorqueo, Gl. V. (2) retrorſus ago, ſeu repello. Hinc
'Αντιστροφὴ, ἡς, ἡ, inverſio, converſio retrorſum, reciprocatio; (2) Schema rhetoricum; (3) Dramatis, & Odæ Pindaricæ pars.
'Αντίστροφος, ου, ὁ ἡ ὄν, oppoſitus, e regione ſitus, obverſus. Gl. V. reciprocus; (2) contrarius; (3) ex adverſo reſpondens; (4) æquipollens.
'Αντιστρόφως, *Adv.* converſo, reciproce; (2) contrario modo.
'Αντισυγκρίνω, comparo.
'Αντισυλλογίζομαι, f. ίσομαι, contrario Syllogiſmo refuto. Hinc
'Αντισυλλογισμὸς, οῦ, ὁ, Syllogiſmus contrarius.
'Αντισυμποσιάζω, rurſus convivio accipio.
'Αντισυμφωνία, ας, f. ήσω, viciſſim conſentio.
'Αντισφαιρίζω, pila contra ludo.
'Αντισφάλλω, viciſſim occido.
'Αντιχαρακτίζω, eadem figura contra utor, imitor figuram alterius. Hinc
'Αντιχαρακτισμὸς, ὁ, imitatio ejuſdem figuræ.
'Αντίχειν, pr. inf. act. v. ἀντίχω.
'Αντιχειρίζω, f. ίσω, e contrario firmo, ſeu corroboro, obfirmo; (2) obnitor; (3) e contrario adfirmo, contendo. Δεῖ ἢ ἀντιχειρίζειν πρὸς ἀμφότερα, Plut.
'Αντιχέω, f. ύσω, obnitor viribus, contra nitor, obluctor, reſiſto.
'Αντίχω, teneo ante, oppono. 'Αντίχεσθε τραπέζας ἰσὸν ἀκυμόρων, Odyſſ. 22, 74.
'Αντισωζω, f. άσω, viciſſim ſervo; (2) inſtauro.
'Αντίταγμα, τὸ, quod alicui opponitur, quo vim alterius arcemus.
'Αντιτακτικὸς, ἡ, ὸν, qui declinat, adverſatur.
'Αντιταλαντίω, f. εύσω, rependo, æquali pondere retribuo.
'Αντιτάλαντος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui paris, ſeu æqualis eſt ponderis; (2) paris momenti; (3) æqualis. Ex ἀντὶ, & τάλαντον.
'Αντιτάλλω, f. λῶ, contra vireo; (2) virere facio, alo. "Ους ὁ βροτὸς αὐτὸς ἔχων ἀντιτάλλει ἰέξιφος ὅτι φάτην, Il. 24, 280. *Ion.* pro ἀντιθάλλω.
'Αντιταμίας, ου, ὁ, proquæſtor.
'Αντιτάξις, εως, ἡ, acies inſtructio adverſus hoſtem; (2) repugnantia, Gl. V. refragatio. Ab ἀντιτάσσω.
'Αντιτασις, εως, ἡ, reluctatio, obſiſtentia. Ab ἀντιτείνω.
'Αντιτάσσω, vel ἀντιτάττω, f. άξω, ex adverſo inſtruo ad prælium; (2) oppono; ἀντιτάσσομαι, refragor, Gl. V. 'Αντιτάσσεσθαι καλῶς κάγαθὸς, τινὶ ἢ τινος, πρός τινα. Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, Jac. 4, 6.
'Αντιτείνω, f. ντενῶ, in contrariam partem tendo, ſeu traho; (2) viciſſim tendo, obtendo, oppono; (3) renitor, repugno, refragor; (4) oppoſitus ſum. 'Αντιτείνειν τινὶ, τὶ αὐτί τινος, πρός τι.
'Αντιτειχίζω, f. ίσω, contra mœnibus munio; (2) contra munio, munitionem oppono. Ex ἀντὶ, & τειχίζω, *munio*. Hinc
'Αντιτείχισμα, ατος, τὸ, munitio alteri oppoſita.
'Αντιτέρπω, f. ψω, viciſſim delecto, viciſſim delectationem adhibeo.
'Αντίτευχος, ου, ὁ ἡ ὄν, contrarius. Ex ἀντὶ, & τεῦχος, *inſtrumentum*.
'Αντιτεχνάζω, f. άσω, alterius artificiis alia oppono, contra machinor.
'Αντιτεχνάω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab ἀντίτεχνος.
Αντιτεχνίω, ῶ, f. ήσω, aliquem in arte quapiam æmulor, eandem artem exerceo. Hinc
'Αντιτέχνησις, εως, ἡ, æmulatio alterius eandem artem profitentis; (2) contraria machinatio, contraria molitio:
'Αντίτεχνος, ου, ὁ ἡ ὄν, adverſarius alicui in arte quapiam; (2) æmulus; (3) contrarius commodis alicujus. Ex ἀντὶ, & τέχνη, *ars*.
'Αντιτίω, *luere*, præſ. inf. et. verbi ἀντίτισις.
'Αντιτίθημι, ex adverſo pono; (2) comparo, confero; (3) pono rem aliquam loco alterius; obdo, obtendo, objicio, oppono, Gl. V. ἀντιτίθεται, refertur, Ph. 'Αντιτιθέντι τὰ χρήματα τῇ βασιλείᾳ, λίθος ἐπὶ τῷ λίθῳ. Ex ἀντὶ, & τίθημι, *pono*.
'Αντιτιμάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim honoro; (2) contra æſtimo. 'Αντιτιμᾶσαι τιὰ σοφὰ τοῖς καλοῖς. Ἐγὼ ἢ τινος ὑμῖν ἀντιτιμήσομαι; Plat. Hinc
'Αντίτιμημα, ατος, τὸ, æſtimatio litis, quam reus actoris æſtimationi opponit, multa, quam reus ſibi contra actorem ſtatuit.
'Αντιτίμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
'Αντίτιμος, ου, ὁ ἡ ὄν, quem aliquis viciſſim punit, qui viciſſim pœnas luit. Ab ἀντίτιω.
'Αντιτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim punio, pœnas repoſco.

Ἀντιπάθεια, ας, ἡ, viciſſim percutio. concutio.
Ἀντιπίνω, viciſſim luo, viciſſim pendo:
Ἀντιτισις, εως, ἡ, mutua pœnæ luitio:
Ἀντίτιτος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, viciſſim punitus, viciſſim pœnam paſſus. Ab
Ἀντιτίω, f. ἴσω, viciſſim punio, ſeu ulciſcor, viciſſim pœnas ſumo; (2) *in Paſſ.* viciſſim pœnas luo.
Ἀντιτολμάω, ῶ, f. ήσω, contra audeo, adverſor alicui ſumpta audacia, audacter obſiſto.
Ἀντίτολμος, ον, adverſarius.
Ἀντιτονος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, in contrarium tendens, renitens. Ab ἀντιτείνω.
Ἀντιτοξεύω, contra ſagittas mitto.
Ἀντιτορέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, perfodio. Εἶδαρ ἑ δόρυ χρόϊς ἀντιτόρησεν, Il. 5, 337.
Ἀντιτ pro ἀντίτιτος, *per Syncopen*, viciſſim punitus. Τοτ᾽ ἀντίτα ἔργα γένοιτο ϖαιδὸς ἐμῆ, Hom. Il. 24, 213.
Ἀντιτρέφω, f. ψω, viciſſim alo, alimenta reddo.
Ἀντιτρέχω, curro contra, ſeu in contrariam partem.
Ἀντιτυπτανύω, rependo, compenſo.
Ἀντιτυχάνω, viciſſim adipiſcor, viciſſim adſequor. Γωνικὸς ἄρ᾽ ἀντιτύτυξο, Il. 8, 163.
Ἀντιτυπία, ῶ, f. ήσω, repercutio, relido; (2) renitor, reſilio:
Ἀντιτυπής, ής, ὁ κ᾽ ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) durus, difficilis, refractarius:
Ἀντιτυπία, ας, ἡ, renixus; (2) durities, aſperitas; (3) contrarietas, Ph. repercuſſio:
Ἀντιτυπον, ου, τὸ, exemplum, exemplar, typus, & figura; (2) exemplum ex alio expreſſum. Ab
Ἀντίτυπος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) refractarius, durus, aſper; (3) contrarius, adverſarius, (4) eandem formam & figuram habens, ſimilis. Ex
Ἀντιτύπτω, repercutio, Gl. V.
Ἀντιτύπτων, *Adv.* repercuſſione, cum repercuſſione; (2) cum renixu; (3) dure, aſpere.
Ἀντιτυχοίς, 2 ſing. a. 2. opt. act. v. ἀντιτυγχάνω, pro ἀντιτύχοις, *conſequor*.
Ἀντιφάρμακον, ου, τὸ, reſiſtens venenis, antidotum, quod venenis reſiſtit; Ph. remedium. Ex ἀντὶ, & φάρμακον, *venenum*.
Ἀντίφασις, εως, ἡ, contradictio. Ab ἀντίφημι.
Ἀντιφατικος, ἡ, όν, contradictorius. Ab eod.
Ἀντιφερω, f. ἄσω, occido loco alterius. Τρῶες ἵνος ἀντιφέρσαι, Il. 13, 417. Ἀΐδ᾽ ἅμα ϖάντες Ἀκτορ ἀφίλετ᾽ ἀντὶ Διὸς ὅτι ϖυκὶ ϖιφύδῃ, Il. 24, 254.
Ἀντιφιλίζω, obviam me offero; (3) contendo, concerto, æquiparo me, oppono. Ἥφαιε, ἄτις ἑοὶ γε δίδν δώατ᾽ ἀντιφιλίζειν. Il. 21, 357. Τὼ ϳ ἀπ᾽ αἰσ κενὸν ἐδλὸν ἀντιφιλίζ, Hesiod. Theog. 609.
Ἀντιφιλίζω, *obviam je o'ſ*, f. 1. inf. act. *Poët. & Dor.* pro ἀντιφιλίσαι.
Ἀντίφνα, ων, τὰ, ea, quæ viciſſim a marito ſponſæ dotis loco dantur. Ex ἀντὶ, & φυνή.
Ἀντιφέρω, oggero, refero, Gl. V. ἀντιφέρομαι, obviam me fero, offero me, occurro, reſiſto. Οὔτι ϖοτ᾽ ἀντιφέρατο μάχῃ, contra ferebantur, Il. 5, 701. Ἀργαλέ᾽ γὰ Ὀλύμϖι ἀντιφέρεσθ, reſiſti, Il. 1, 580.
Ἀντιφιρίζω, idem; (2) par ſum ut ἰσοφ.
Ἀντιφεύγω, alterius loco fugio, in exilium eo.
Ἀνλιέμαι, contradico.
Ἀντίφθέγγομαι, f. ξομαι, obloquor, contradico; (2) viciſſim ſonum edo; Gl. V. reſpondeo, reclamo.
Ἀντίφθεγμα, τὸ, Echo.
Ἀντίφθογγος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, viciſſim ſonum edens; (2) contrarium ſonum edens. Ex ἀντὶ, & φθόγγος, *ſonus*.
Ἀντιφιλέω, ῶ, f. ήσω, redamo; viciſſim amo.
Ἀντιφίλησις, εως, ἡ, redamatio, mutuus amor. Χεῖρεσιοι ϖάλαι ἄνδρες, ἐϖ᾽ ἀντιφίλησ᾽ ὁ φιλήσεις, Theoc. 12, 16. Ab ἀντ. φιλέω.
Ἀντιφιλεδυξία, ῶ, f. ήσω, gloriæ cupid te certo cum aliquo. Ἀντιφιλοδοξήσαντες οἱ ϖρὸ Ἰλιφάντων ὅϖισθ᾽ ϖρὸς Ἀσδρύβαν, Polyb. Ex ἀντὶ, & φιλοδοξία.
Ἀντιφιλονεικία, ῶ, f. ήσω, ex adverſo contendo; (2) pertinaciter & contentioſe reſiſto.
Ἀντιφιλοσοφία, contraria ſtatuo, doceo, contrariæ ſectæ addictus ſum.
Ἀντιφιλοσοφία, ας, ἡ, ſecta philoſ. alteri contraria. Ab
Ἀντιφιλόσοφος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, ſecta contrariæ addictus, philoſophus alteri contraria defendens.
Ἀντιφιλοτιμέομαι, ῶμαι, certo, ſeu contendo; (2) ex adv[illegible]; (3) munificentia cum aliquo certo.
Ἀντιφιλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim amanter complector.
Ἀντιφλίγω, viciſſim illuſtro, R.
Ἀντιφονέω, viciſſim interficio.
Ἀντίφονος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, cædem compenſans; (2) qui pro cæde rependitur. Ex ἀντὶ, & φόνος, *cædes*.
Ἀντιφορικῶς, idem quod ἀντιφρασικῶς.
Ἀντιφορτίζομαι, f. ίσομαι, pro pretio rerum venditarum alias merces emo & mecum abſporto. Ex ἀντὶ, & φορτίζω, *onero*.
Ἀντιφράζω, f. άσω, per contrarium loquor; (2) contraria appellatione nomino. Hinc
Ἀντίφρασις, εως, ἡ, oppoſitio, objectio; Ph. adverſitas; (2) figura grammatica, qua quid ex contrario dicitur.
Ἀντιφραξις, εως, ἡ, obſtructio, oppoſitio. Ab
Ἀντιφράσσω, vel ἀντλω, f. ξω, contra obſtruo, obſtructioni obſtructionem oppono; (2) obſtruo; (3) oppono. Ἐκλειπτει ἡ Σελήνη διὰ τὸ ἀντιφράττειν τῷ ἡλίῳ αὐτῇ, Alex. Aphr.
Ἀντιφρουρος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, qui eſt loco cuſtodis; (2) contrariam, aut æqualem cuſtodiam habens. Ex ἀντὶ, & φρουρὸς, *cuſtos*.
Ἀντιφυλακὴ, ῆς, ἡ, mutua cuſtodia, cuſtodia quæ fit ex altera parte.
Ἀντιφυλάσσω, vel ἀντιφυλάττω, f. ξω, contra, vel viciſſim cuſtodio; ἀντιφυλάσσομαι, viciſſim caveo.
Ἀντιφυτεύω, f. εύσω, viciſſim gigno.
Ἀντιφωνέω, ῶ, f. ήσω, contra clamo, contradico; (2) proclamo; (3) reclamo; (4) reſpondeo; (5) conſtituo me ſoluturum, expromitto. Hinc
Ἀντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio; (2) ſonus contrarius; (3) expromiſſio; pecunia conſtituta, Ph.
Ἀντιφωνία, ας, ἡ, reſponſio; (2) ſonus contrarius:
Ἀντιφωνον, ου, τὸ, ecloga ex Pſalmo aliquo in Liturgiis Græcorum, qua ſacerdoti chorus reſpondet. Ab
Ἀντιφωνος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, contra ſonans; (2) reſpondens; (3) qui eſt contrariæ vocis, diſſonus. Ex ἀντὶ, & φωνὴ, *vox*.
Ἀντιφωτισμός, ου, ὁ, adverſum lumen, i. e. quod ſit ante oculos poſitum.
Ἀντιχαίνω, pariter. gaudeo.
Ἀντιχαλίπαινω, oblævio, contra lævio; (2) viciſſim ſuccenſeo.
Ἀντιχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratiam repono, beneficium rependo, mutuam gratiam refero. Ab
Ἀντίχαρις, ιτος, ἡ, beneficii remuneratio. Ex ἀντὶ, & χάρις, *gratia*.
Ἀντιχασμάομαι, ώμαι, viciſſim oſcito.
Ἀντιχειρ, ειρος, ὁ, pollex. Ex ἀντὶ, & χειρ, *manus*, quod ſolus tantum valeat, quantum reliqui quatuor digiti, ſ. quod oppoſitus eſt & adverſus manui.
Ἀντιχειροτονία, ῶ, f. ήσω, contraria ſciſco ſuffragia ferenda, refragor. Hinc
Ἀντιχειροτονία, ας, ἡ, refragatio, ſuffragatio contraria.
Ἀντιχθών, ονος, ἡ, oppoſita pedibus noſtris terra, terra antipodum. Ex ἀντὶ, & χθών.
Ἀντιχορδος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, contrarias chordas habens, contrarium ſonum chordis edens; (2) contrarius; (3) conſonus, reſpondens. Ex ἀντὶ, & χορδὴ, *chorda*.
Ἀντιχορηγία, ω, ſum antichoragus, in choragio certo.
Ἀντιχόρηγος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui in choragio certat cum alio choragio, five choragi aliarum tribuum, qui eodem tempore fabulas edunt ſuo ſumtu. *Etym.* Ex ἀντὶ, & χορηγός.
Ἀντιχορία, ας, ἡ, oppoſita chori pars; (2) quod oppoſita chori pars canit. Ex ἀντὶ, & χορὸς, *chorus*.
Ἀντιχρᾶν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀντιχράειν, a verbo ἀντιχράω, *ſufficio*. Unde
Ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus uſus.
Ἀντίχριστος, ου, ὁ, Antichriſtus, Chriſti adverſarius.
Ἀντιχρόνισμα, ατος, τὸ, temporis pro tempore poſitio. Ex ἀντὶ, & χρόνος, *tempus*.
Ἀντιχρονισμός, οῦ, ὁ, idem & ex iiſdem.
Ἀντιψάλλω, pſallo viciſſim; (2) alteri in pſallendo reſpondeo; (3) plaudo viciſſim. Τοῖς σοῖς ἰλίγοις ἀντιψάλλαν ἰλιφαντόδετον φόρμιγγα, Ariſt. Av. 225. Hinc
Ἀντίψαλμος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, qui viciſſim canitur, ex adverſo reſpondens carmini.
Ἀντιψήχω, viciſſim invideo.
Ἀντίψηφος, adverſarius, qui alteri refragatur.
Ἀντιψηφίζομαι, f. ίσομαι, contra decerno, contra ſtatuo, ſeu ſciſco; Gl. V. refragor.
Ἀντίψυχος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, vicem animæ præſtans, qui pro altero ſe devovet & mori cupit; (2) qui pro anima, ſ. vita datur. Ex ἀντὶ, & ψυχὴ, *anima*.
Ἀντιψύχω, f. ξω, viciſſim refrigero.
Ἀντλαθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀντλέομαι.
Ἀντλέω, ῶ, f. ήσω, haurio, exhaurio; (2) infundo; (3) exhaurio laborem, exantlo. Πατρώαν κλῆσιν Αἰγιεὺς δόμαν ἀντλεῖ, Soph. El. 1304. Οἱ ἀντληκότις τὸ ὕδωρ, Joan. 2, 9. Ab ἄντλος.
Ἄντλημα, ατος, τὸ, hauſtus; (2) vas ad hauriendum; (3) perfuſio. Ab ἀντλέω.
Ἀντλῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀντλέω.
Ἀντλήσαντες, *qui hauſerunt*, nom. pl. part.
Ἄντλησις, εως, ἡ, hauſtus, actio hauriendi.
Ἀντλητήριον, ου, τὸ, vas ad hauriendum, hauſtrum. Ab eod.
Ἀντλητὴρ, ῆρος, ὁ, hauſtor. Ab eod.
Ἀντλητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἄντλία, ας, ἡ, ſentina; (2) miniſterium & pœna hauriendi ſentinam; Gl. V. hauſtus:
Ἀντλίον, ου, τὸ, hauſtrum:
Ἄντλον, ου, τὸ, ſentina. Ab
ΑΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, ſentina; (2) mare; (3) manipulorum acervus.
Ἀντοικοδομία, alterius loco ædifico, ſi vel collapſum ſit, vel periculum ſit ne ruatur, v. c. murus in obſidione.
Ἀντοικοδομία, extructio muri talis.
Ἄντοικος, ου, ὁ κ᾽ ἡ, ex adverſo habitans.
Ἀντοικτίζω, f. ίσω, e diverſo, vel viciſſim miſereor.
Ἀντοικτείρω, idem.
Ἀντοιομαι, contra aliter opinor.
Ἀντολὴ, ortus, *Poët.* pro ἀνατολὴ.
Ἄντομαι, occurro, obvius fio; (2) ſupplico. Ἑρμῇ τε Νόμιον ἄντομαι, Ariſt. Θεσμ. 986. Διπλόος ἰώτητο Σθρηξ, Il. 4, 133. Ab ἄντα.
Ἀντομματία, ᾶς, obnitor, obſiſto, Suic. Ex ἀντὶ, & ὄμμα, *oculus, adſpectus*.
Ἀντόμνυμι, f. ἀντομόσω, contra juro, juro viciſſim, propriè de juramento calumniæ.
Ἀντομνύω, idem. Hinc
Ἀντομοσία, ας, ἡ, jusjurandum de calumnia a parte rei, vel accuſatoris.
Ἀντομόω, ῶ, contra juro; (2) adjuro viciſſim, adhortor. Ex ἀντὶ, & ὀμόω, *juro*.
Ἀντονομάζω, f. άσω, tranſnomino, nomen commuto; (2) contra alium nomino. Hinc
Ἀντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua nomen proprium ponitur pro communi, aut contra.
Ἀντοργίζομαι, viciſſim iraſcor.
Ἀντορύσσω, vel ἀντοκύπτω, f. ξω, contra fodio; (2) e diverſo, vel contrario fodio.
Ἀντορχέομαι, ούμαι, ἦμαι, ήσομαι, viciſſim vel contra ſalto, ſaltationem alterius imitor, ut ſimiæ faciunt. Ex ἀντὶ, & ὀρχέομαι, *ſalto*.

Ἀντο-

'Αντοφείλω, f. οφελήσω, seu οφλήσω, p. οφείληκα, seu ὤφλημα, vicissim debeo, debitor sum alicui ob acceptum aliquod officium.
'Αντοφθαλμέω, ῶ, f. ήσω, contra intueor; (2) obluctor, obnitor, audacter contra eo, non timeo. 'Αντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, Act. 27, 15.
'Αντόφθαλμος, ος, ὁ ἡ ὄν, adversis oculis intuens, obtuens; (2) oppositus oculis. Ex ἀντί, & ὀφθαλμός.
'Αντοχή, ῆς, ἡ, mutua retentio. Ab ἀντέχω.
'Αντοχυρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario munio.
'Αντρᾶδης, αία, αῖον, cavernosus. Ab ἄντρον.
'Αντρίδες, δδος, ἡ, quæ libenter in antris versatur. Ab eod.
'Αντροδίαιτος, ὁ ἡ ὄν, in speluncâ vivens.
'Αντροειδής, ής, ὁ ἡ ὄν, antri formam habens. Ex ἄντρον, & εἶδος, *forma*.
'ΑΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, antrum, caverna, spelunca.
'Αντροφυής, ής, ὁ ἡ ὄν, in antris natus. Ex ἄντρον, & φύω, *nascor*.
'Αντροχαρής, ὁ ἡ ὄν, antris gaudens, libenter in antris agens.
'Αντρώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, antris plenus, cavernosus. Ab ἄντρον.
'Αντυγες, *habenæ*, nom. plur. ab ἄντυξ.
'Αντυγωτὸς, ὴ, ὸν, colligatus, ut orbes rotarum ferro. Ab ἀντυγόω, *illo modo colligo*.
'ΑΝΤΤΞ, γος, ἡ, orbiculus additus summæ sellæ currûs, e quo habenæ suspendi possunt, si currus sistendus sit, *Eus.* (2) currus; (3) ambitus aliarum rerum; orbis, fornix, Ἐξ ἀντυγος ἡνία τείνας, *Hom. Il.* 5, 262. Ph. ἀντυγες, clitellæ.
'Αντυπηρτεῖν, *aptissim inservire*, præs. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἀνθυπηρτέειν.
'Αντω, occurro, obvius fio. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.
'Αντῳδὴ, ῆς, ἡ, cantus, quo alteri occinitur, cantus alteri respondens. Ex ἀντὶ, & ᾠδὴ.
'Αντῳδὸς, ὁ, ὁ, qui cantu mutuo respondet, qui occinit. Ex ἀντὶ, & ᾠδὸς, *cantor*.
'Αντωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, repello, reniter, obnitor.
'Αντωμοσία, ας, ἡ, idem quod ἀντομοσία.
'Αντωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, vicissim, vel contra emo; (2) in auctione mercor contra licendo; (3) emo loco alterius.
'Αντωνυμία, ας, ἡ, Pronomen, pars orationis. Ex ἀντὶ, & ὄνομα, *nomen*. Hinc
'Αντωνυμικὸς, ὴ, ὸν, ad pronomen pertinens, pronominalis, reperitur & ἀντανυμικός.
'Αντωνυμικῶς, ultu Pronominis, pronominaliter.
'Αντωπέω, ῶ, obtueor, contra intueor:
'Αντώπη, ης, ὁ ἡ ὄν, obtuens; (2) adversus:
'Αντωπὸν, *Adv.* adversa facie, e regione, ex adverso. Ab
'Αντωπὸς, ος, ὁ ἡ ὄν, ex adverso intuens; (2) splendidus. Ex ἀντὶ, & ὤψ, *oculus*.
'Αντωσις, εως, ἡ, occursus; (2) repulsus. Ab ἄντω, *obsum*, vel ἀντωθέω, *repello*.
'Αντωφελίω, ῶ, f. ήσω, vicissim adjuvo; (2) refero gratiam, beneficium rependo.
'Ανύβριστος, ος, ὁ ἡ ὄν, contumeliæ expers. Ex α priv. & ὕβρις, *contumelia*.
'Ανυγίαστος, ον, insanabilis. Ab α priv. & ὑγιάζομαι.
'Ανυγραίνω, humecto, madefacio. Ex ἀνὰ, vel α pleon. & ὑγραίνω, *madefacio*.
'Ανυδρεύομαι, ex fonte haurio, exhaurio. Ex ἀνὰ, & ὑδρεύω, *aquor*.
'Ανύδρευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non rigatus. Ex α priv. & ὑδρεύω, *rigo*.
'Ανυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, ariditas. Ab
'Ανυδρος, ος, ὁ ἡ ὄν, aridus, siccus, aqua carens. Ex α priv. & ὕδωρ, *aqua*.
'Ανυδρων, *arentium*, gen. plur. ab ἀνυδρος.
'Ανυε, *perficiebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤνυε, a verbo ἀνύω.
'Ανύκτερος, ος, ὁ ἡ ὄν, non caliginosus, Suic. Ex α priv. & νύκτερος, *nocturnus*.
'Ανυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, silva carens, non silvosus; (2) expers materiæ, incorporeus. Ex α priv. & ὕλη, *materia, silva*.
'Ανυμέναιος, ος, ὁ, ἡ, carens honoribus nuptialibus, justos hymeneos non passa. Ex α priv. & ὑμέναιος.
'Ανυμες, *perficiebamus*, 1. pl. imp. ind. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἠνύομεν, ab ἀνύω.
'Ανυμνίω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo, decanto. Ex ἀνὰ, & ὑμνίω, *celebro hymno*.
'Ανύμφευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, innupta. Ex α priv. & νυμφεύω, *nubo*.
'Ανυμφος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui sponsam non habet, expers connubii; (2) quæ nuptum dari nequit, illocabilis. Ex α priv. & νύμφη.
'Ανυπαίτιος, ος, ὁ ἡ ὄν, insons, innocens. Ex α priv. & ὑπαίτιος, *noxius, sons*.
'Ανύπαρκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non existens, commentitius; (2) qui in rerum natura esse nequit. Ex α priv. & ὑπάρχω, *existo*. Unde
'Ανυπαρξία, ας, ἡ, interitus, essentiæ privatio.
'Ανύπεικτος, ος, ὁ ἡ ὄν, immitis, non cedens. Ex α priv. & ὑπείκω, *obedio*.
'Ανυπερβλήτως, *Adv.* sine exceptione.
'Ανυπέρβλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, insuperabilis; inexsuperabilis, Gl. V. (2) incredibilis; (3) eximius. Ex α priv. & ὑπερβάλλω, *supero*.
'Ανυπερβλήτως, *Adv.* magnopere, summopere, vehementissime.
'Ανυπερήφανος, ος, ὁ ἡ ὄν, minime superbus, R. Ex α priv. & ὑπερήφανος, *superbus*.
'Ανυπέρθετος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui differri & procrastinari nequit. Ex α priv. & ὑπερτίθημι, *differo*. Hinc
'Ανυπερθέτως, *Adv.* sine mora, absque dilatione & cunctatione. Gl. V. incunctanter.
'Ανυπέθυνος, ος, ὁ ἡ ὄν, innoxius; (2) legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur. Ex α priv. & ὑπεύθυνος, *reus*.
'Ανυπεύθύνως, *Adv.* cum summâ libertate apendi, quæ velis, ut rationi reddere nemini copare, ita ut non sis obnoxius; (2) libere quasi nemini sis obnoxius.
'Ανυπήκοος, ος, ὁ ἡ ὄν, non obediens, non obtemperans. Ex α priv. & ὑπήκοος, *obediens*.
'Ανύπνιος, ος, ὁ, ἡ, imberbis. Ex α priv. & ὑπήνη, *barba*.
'Ανυπηρέτητος, ος, ὁ ἡ ὄν, ministris carens. Ex α priv. & ὑπηρέτης, *minister*.
'Ανυπόδατος, *Dor.* pro ανυπόδητος.
'Ανυποδησία, ας, ἡ, pedum nuditas:
'Ανυποδητέω, ῶ, calceis careo, non sum calceatus. Ab
'Ανυπόδητος, ος, ὁ ἡ ὄν, non calceatus, qui est nudi pedibus. Ex α priv. & ὑποδέω.
'Ανυπόθετος, ος, ὁ ἡ ὄν, non suggestus; (2) non suppositus, non spurius. Ex α priv. & ὑποτίθημι, *suppono*.
'Ανύποιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, intolerabilis, non ferendus. Ex α priv. ὑπὸ, & οἶστος.
'Ανυποίστως, *Adv.* ita ut sufferri nequeat, intolerabiliter.
'Ανυπόκριτος, ος, ὁ ἡ ὄν, minime simulatus, non fucatus, Gl. V. non fictus, sincerus. Ex α priv. & ὑποκρίνομαι, *simulo*.
'Ανυποκρίτως, sine simulatione.
'Ανυπομόνητος, ος, ὁ ἡ ὄν, intolerabilis, Gl. V.
'Ανυπόμονητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui sustineri nequit, intolerabilis, it. impatiens. Ex α priv. & ὑπομένω.
'Ανυπονόητος, ος, ὁ ἡ ὄν, non suspicans; (2) non suspectus; non provisus.
'Ανυποπτεύτως, *Adv.* non suspicioše; (2) non suspecte; inopinato & insperato.
'Ανυπόπτευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non suspectus, suspicione vacans. Ex α priv. & ὑποπτεύω.
'Ανύποπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem, & *act.* nihil mali de aliquo cogitans.
'Ανυπόπτως, *Adv.* citra suspicionem.
'Ανυποσημείωτος, ον, non annotatus.
'Ανυπόστατος, ος, ὁ ἡ ὄν, intolerabilis; (2) cujus impetus sustineri nequit; (3) Theologis, qui non potest subsistere, subsistentiam non habens. Ex α priv. & ὑφίστημι, *subsisto*.
'Ανυπόστολος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui in dicendo nihil timet, aut veretur, qui libere loquitur, non prævaricans. Ex α priv. & ὑποστέλλομαι.
'Ανυποστόλως, *Adv.* sine timore, liberè; (2) citra prævaricationem; (3) nihil remittendo.
'Ανυπόστροφος, ον, idem quod
'Ανυπόστρεπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, irrevocabilis, irreparabilis, Ph. Ex α priv. & ὑποστρέφω, *revoco*.
'Ανυπόταχτος, ος, ὁ ἡ ὄν, refractarius, Gl. V. indomitus. Ex α priv. & ὑποτάσσω.
'Ανυποτίμητος, ος, ὁ ἡ ὄν, non census, non æstimatus; (2) cui lis æstimata non est, mulcta, vel pœna non æstimata; (3) impunitus, unde (4) effrænis, v. c. insolentia, impietas. Ex α priv. & ὑποτιμάω, *censeo, æstimo*.
'Ανυποτιμήτως, *Adv.* impune; (2) licenter, liberè.
'Ανύπουλος, ος, ὁ ἡ ὄν, non simulatus, sincerus; sine suspicione; sine vitio occulto; propre sub cujus cicatrice nullum vitium latet. Ex α priv. & ὕπουλος.
'Ανυπτε, ὀδος, ὁ ἡ ὄν, qui pedibus celeriter confecit, Hes. Ex ἀνύω, *perficio*, & πούς.
'Ανυσάμαν, *confeci*, 1. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἠνυσάμην, a verbo ἀνύω.
'Ανύσας, *qui perfecit*, a. 1. part. act.
'Ανυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤνυσε.
'Ανυσίπονος, ος, ὁ ἡ ὄν, laboriosus, R. Ab ἄνυσις, & πόνος.
'Ανύσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, expeditus, efficax; (2) utilis. Ab ἀνύω, *perficio*.
'Ανυσίμως, *Adv.* efficaciter, strenue, perfecte.
'Ανυσις, εως, ἡ, perfectio; effectio, Gl. V. efficacitas, effectus, efficacia, Gl. V. *Hom. Il.* 2, 347. (2) profectus, commodum. Ab ἀνύω.
'Ανύσας, qui *perfecit*, *Poët.* pro ἀνύσας.
'Ανυσίν, perficiendum. Ab eod.
'Ανυσικὸς, ὴ, ὸν, efficax, effectum magnum habens. Ab eod.
'Ανυσὸς, ὴ, ὸν, qui effici potest, facilis, promptus. Ab eod.
'Ανυτο, 3. sing. imp. ind. pass. *Ion.* pro ἤνυτο, a verbo ἀνύω, *perficio*.
'Ανύτω, & ἀνύτλα, idem quod ἀνύω.
'Ανυφαίνω, intexo, Gl. V. Fx ἀνὰ, & ὑφαίνω.
'Α ὑφαντος, ος, ὁ ἡ ὄν, rudis, non textus, intextus, Gl. V. Ex α priv. & ὑφαντὸς, *textus*.
'Ανύφαμμος, ος, ὁ ἡ ὄν, non arenosus. Ex α priv. & ὑφαμμος, *arenosus*.
'Ανυψόω, ῶ, f. ώσω, elevo, erigo, sublevo. Ex ἀνὰ, & ὑψόω, *erigo*.
'ΑΝΤΩ, f. ύσω, perficio, efficio, conficio, peragO; (2) prorsum, confero; (3) impleo, (4) perdo; (5) lucror; (6) iter facio, consumo, *in med.* festino; (2) impetio; (3) consequor, lucror. Σχῇ τῦμὲν ἔργον ἤνυτο, Soph. Trach. 323. Τυδ' ὑφημοσύνῃ κοπὰν ἤνυσεν ἐς φίλας ἀρωγὰς, id. Phil. 1135. Οὐ γὰρ εἶμι πάτερ γε ζώπυρον ἀνυσασᾷ τάδε ἔργα, perfectum iri, Odyss. 16, 373.
'ΑΝΩ, *Adv.* sursum, supra, in loco, vel ad locum. Hinc ὁ, ἡ, τὸ, ἄνω, superior superius; ἄνω τε κὰτω, sursum & deorsum. *Interp. Bacch.* 240.
'Ανώ, *desinam*, f. *desinam*, 1. sing. a. 2. conj. act. verbi ἀνίημι, pro ἀνέω, *desino*.
'Ανωγα, 1. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro ἤνωγα, a verbo ἀνώγω.
'Αναγίμψ, pr. int. act. *Ion.* pro ἀνάγειν.
'Ανάγιον, ου, & ἀνάγειον, ου, τὸ, cœnaculum. Ab
'Ανάγεως, ω, ὁ ἡ ὄν, qui supra terram est. Ex ἀνὰ, & γῆ, *terra*.
'Αναγία, suadeo. Ab
'Ανωγὴ, ῆς, ἡ, jussum, adhortatio. Ab ἀνώγω.
'Ανώγησι, 2. sing. pr. imp. act. v. ἀνώγημι.
'Ανώγμαι, 1. s. perf. ind. pass. v. ἄνωγα.
'Αναγεν, *jubebam*, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἤνωγεον, a verbo ἀνώγω.
'ΑΝΩΓΩ, jubeo, hortor, suadeo, instigo. Τί δῆτ' ἀνώγας; Soph. Phil. 53. Σιωπᾷν λαὸν ἀνώγει, Il. 2, 280.
'Ανωγον, imp. ind. act. *Ion.* pro ἤνωγον.
'Ανωδὸς, non canens, *Epist.* 2. v. 8.
'Ανωδὶνος, ος, ὁ ἡ ὄν, partus dolores non sentiens; doloris expers. Ex α priv. & ὠδὶς.
'Ανωδυσία, ας, ἡ, doloris carentia. Ab
'Ανώδυνος, ος, ὁ ἡ ὄν, doloris expers; (2) ἡ, quæ doloris partus non sentit, sine dolore parions; (3) dolores pellens. Ex α priv. & ὀδύνη, *dolor*.
'Ανωδύνως, *Adv.* sine dolore. Ab ἀνώδυνος.

'Ανωθ',

Ἄνωθεν, *Adv.* desuper ſuperne, e loco ſuperiori; (2) cœlitus, e cœlo; (3) a principio, altius repetendo; (4) denuo, rurſum; *οἱ ἄνωθεν* dicuntur majores noſtri, omnino veteres, antiqui, priſci. Ab *ἀνω.*

Ἀνωθέω, ῶ, f. θήσω, vel *ώσω*, ſurſum impello; (2) repello, retrudo. Ὁι μὲν ἀνάστατοι πᾶσιν ἐς πόλιν, Odyſſ. 15, 552. Ἀνῶσαι εἰς πολεμίους τὴν πόλιν, objectare, Thuc. Ex *ἀνά*, & *ὠθέω*, *pello*. Hinc

Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulſio ſurſum verſus; (2) repulſio.

Ἀνωΐστι, *Adv.* clam, inopinato, inſperato. Ἀνδρὶ, *αν ωϊστι*, δολῳ, *ἁλομένῃ ἀλόχοιο*, *I. v. Od.* 4, 2. Ab

Ἀνώϊστος, η, ον, inopinatus, improviſus. Τῷ δ' ὀρ' ἀνώϊστον κακὸν ἦλυθε δῖον Ἀχιλλῆϊ, *Il. m. I.* 21, 39. Ex *α* priv. & *ὀίομαι.*

Ἀνωΐστως, *Adv.* inopinato, præter opinionem.

Ἀνωίχθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. *per Dialyſin* pro *ἀνῴχθην*, ab *ἀνοίγω.*

Ἄνωκται, *aperui ſi*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἀνωλεθρος, ος, ον, ἡ, ὁ, interitus expers, interitui non obnoxius. Ex *α* priv. & *ὀλέθρος*, *perditio.*

Ἀνωλόκρατος, ον, indefectus. Ab *α* priv. & *ὀλοφύρομαι.*

Ἀνωμαλὴς, ές, ὁ, ἡ, non planus, ſalebroſus, confragoſus; (2) inæqualis, non æquabilis. Ex *α* priv. & *ὁμαλὸς*, *planus.* Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, aſperitas; (2) inæqualitas; (3) inconſtantia.

Ἀνώμαλος, ος, ον, ὁ, ἡ, idem quod *ἀνωμαλὴς.*

Ἀνωμαλοτης, ητος, id. quod *ἀνωμαλία.*

Ἀνωμάλως, *Adv.* ſalebroſe; (2) inæqualiter, inæquabiliter.

Ἀνωμάλωσις, εως, ἡ, inæqualis diſtributio.

Ἄνωμος, ος, ὁ, ἡ, humero carens. Ex *α* priv. & *ὦμος*, *humerus.*

Ἀνωμοτὶ, *Adv.* ſine jurejurando. Ab

Ἄνωμοτος, ος, ὁ, ἡ, injuratus; (2) non addictus jurejurando, extra jusjurandum. Ex *α* priv. & *ὄμνυμι*, *juro.*

Ἄνων, præſ. part. act. v. *ἄνω*, pro *ἀνύω.*

Ἄνωνις, Dioſcorid. anonis, herbæ genus, *Angl.* **Reſt-harrow**, or **Camock.**

Ἀνώνυμος, ος, ὁ, ἡ, qui ſi innominabilis, nefandus; (2) qui ſine nomine eſt. Ex *α* priv. & *ὀνομάζω*, *nomino.*

Ἀνωνυμὶ, & *ἀνωνυμεὶ*, *Adv.* ſine nomine. Ab

Ἀνώνυμος, ος, ὁ, ἡ, expers nominis, ſine nomine; (2) non nominatus, incelebris, *ἀνώνυμα*, etiam dicuntur, quæ narrantur, ſuppreſſo nomine ejus a quo veniunt, aut ad quem pertinent; ut indicium *ἀνώνυμον.* Ex *α* priv. & *ὄνομα*, *nomen.*

Ἀνωξαι, *juſſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi *ἀνάγω.*

Ἄνωξις, εως, ἡ, juſſum. Ab *ἀνάγω.*

Ἀνώϊστον, ου, τὸ, locus editior & a conſpectu ſemotus. Ex *α* priv. & *ὀϊστὸς*, *oculus.*

Ἀναρθάσθην, *in altum ſe attuli ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi *ἀναφέρω*, *fero.*

Ἀναρσι, ας, ἡ, incompoſitivus. Ab *ἄναρσος.*

Ἄναρσος, ος, ὁ, ἡ, incompoſitivus; (2) immaturus, præcox. Ex *α* priv. & *ὥρα*, *tempus.*

Ἀνώρυφος, ὁ, ἡ, tectum non habens. Ab *α* pr. & *ὀροφὴ*, *tectum.*

Ἀνωρροθία, ας, ἡ, unda, quæ ad ſummam navis marginem attollitur. Ex *ἀνα*, & *ῥόθος.*

Ἀνωρρυπὴς, υς, ὁ, ἡ, ſurſum vergens, reſupinus. Ex *ἀνω*, & *ῥέπω*, *inclinato.*

Ἀνωρύομαι, magno cum ululatu exclamo; (2) graviter ejulo, lamentor. Ex *ἀνὰ*, & *ὠρύομαι*, *ululo.*

Ἀνωστάμενος, part. a. 1. med. v. *ἀναθίω*, pro *ἀνίστημι*, *pr pello.*

Ἀνῶσαι, *retruſiſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro *ἀνῶσαι*, a verbo *ἀναφέρω*, pro *ἀνέλω*, *refero.*

Ἀνώτατος, η, ον, ſummus, ſupremus, Gl. V.

Ἀνωτάτω, *Adv.* in ſupremo loco. Ab *ἀνω.*

Ἀνωτερικὸς, ἡ, ὸν, ſupernus, Ph. al Gl. V. ſuperans. Ab

Ἀνώτερος, α, ον, ſuperior, Gl. V. Ab *ἄνω.*

Ἀνωτέρω, ſuperius. Ab *ἀνώτερος.*

Ἀνωφελὴς, ὲς, ὁ, ἡ, inutilis; infructuoſus, incommodus, Gl. V. *ἀνωφελῆ*, irrita, Ph. (2) damnoſum. Ex *α* priv. & *ὠφελέω*, *juvo.*

Ἀνωφέλητος, ος, ὁ, ἡ, non adjutus, nullo commodo affectus; (2) inutilis. Ex iiſd.

Ἀνωφελῶς, *Adv.* inutiliter, nullo commodo.

Ἀνωφέρεια, ας, ἡ, adſcenſus, acclivitas. Ab

Ἀνωφερὴς, ές, ὁ, ἡ, ad ſuperna tendens, ſublimis, ſurſum ferens. Ex *ἀνα*, & *φέρω.*

Ἀνώφορτος, ος, ὁ, ἡ, ſurſum tendens. Ex *ἀνω*, & *φορτὸς*, *eo.*

Ἀνωφορὶα, ſurſum fero, veho.

Ἀνώφορος, ος, ὁ, ἡ, idem quod *ἀνωφερὴς.*

Ἀνῳξα, 1. ſing. perf. indic. act. v. *ἀνοίγω.*

Ἀνωχθὶ, *jubeto*, pro *ἀνώχθητι*, *Eurip. Herc. fur.* 241. A verbo *ἀνάγνημι*, *jubeo.*

Ἀνῶχθι, *jube*, 2. ſing. præſ. imper. act. *per Syncopen* pro *ἀνάγνηθι*, *Hom. Il.* 10, 63.

Ἀνωχθω, *jubeto*, 3. ſing. præſ. imper. act. *per Syncopen* pro *ἀναγνηθι*, *Hom. Il.* 11, 189.

Ἀνώχυρος, ος, ὁ, ἡ, non munitus, intutus, indefenſus. Ex *α* priv. & *ὀχυρὸς.*

Ἄξαιμι, *fixerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. verbi *ἄγω*, vel *ἄγνυμι*, *frango.*

Ἄξας, a. 1. part. act. verbi *ἄγω*, *duco.*

Ἄξε, *age*, pr. imp. v. poetici *ἄξω* pro *ἄγω.*

Ἄξεια, *fregerim*, 1. ſing. a. opt. act. *Æol.* pro *ἀξαιμι*, a verbo *ἄγνυμι*, *frango.*

Ἀξειὸς, *fine hoſpite*, *Poet.* pro *ἄξενος.*

Ἀξενιάγητος, ος, ὁ, ἡ, non ductus ab hoſpite, non receptus. Ex *α* priv. & *ξεναγωγία*, *hoſpitium.*

Ἀξενία, ας, ἡ, inhoſpitalitas, inhumanitas erga peregrinos.

Ἄξενος, ος, ὁ, ἡ, ſine hoſpite; (2) inhoſpitalis; (3) cui non eſt hoſpes, a quo ſuſcipiatur. Ex *α* priv. & *ξένος*, *hoſpes.*

Ἄξεος, ος, ὁ, ἡ, radendo non politus. Ex *α* priv. & *ξέσις*, *lapis.*

Ἀξία, ας, ἡ, dignitas, meritum, dignatio; (2) æſtimatio, juſtum pretium. Ab *ἄξιος.*

Ἀξιεράστης, ου, amore dignus.

Ἀξιάστος, ος, ὁ, ἡ, admiratione dignus; (2) fide dignus; Gl. V. memorabilis; *ἀξιάστως*, operæ pretium, memorabile, Gl. V. Ex *ἄξιος*, & *ἄγασις*, *admirabilis.*

Ἀξιάκουστος, ος, ὁ, ἡ, auditu dignus; (2) memorabilis. Ex *ἄξιος*, & *ἀκούω*, *audio.*

Ἀξιακόουστος, ος, ὁ, ἡ, idem. Ex *ἄξιος*, & *ἀκούομαι*, *audio.*

Ἀξιαξίωτος, ος, ὁ, ἡ, dignus memoratione, memorabilis. Ex *ἄξιος*, & *ἀξίωσις.*

Ἀξιεπίτητος, ος, ὁ, ἡ, dignus laude. Ex *ἄξιος*, & *ἐπαινέω*, *laudo.*

Ἀξιεπιθύμητος, ος, ὁ, ἡ, dignus, qui expetatur. Ex *ἄξιος*, & *ἐπιθυμία*, *deſiderio.*

Ἀξιέρατος, ος, ὁ, ἡ, dignus amore, amabilis. Ex *ἄξιος*, & *ἔρως*, *amor.*

Ἀξιεύρατος, *dignum reperio*, 1. ſ. pr. indic. med. *Dor.* pro *ἀξιοῦμαι*, ab *ἀξιόομαι.*

Ἀξινάριον, ου, τὸ, aſcia parva. Dim. ab *ἀξίνη.*

Ἀξινομαντεία, ας, ἡ, divinatio per ſecures. Ex *ἀξίνη*, & *μαντεία*, *divinatio.*

Ἄξιόβιος, *dignum vivere.* Ex *ἄξιος*, & *βίος*, *vitalis.*

Ἀξιοδάκρυτος, ον, deflendus, deplorandus, lacrymabilis.

Ἀξιοεπιθύμητος, ον, appetitione, ſtudio dignus, amabilis.

Ἀξιόερος, ον, petio dignus aliquo.

Ἀξιόζηλος, ος, ὁ, ἡ, dignus quem æmulemur, dignus æmulatione; (2) optabilis. Ex *ἄξιος*, & *ζῆλος*, *æmulatio.*

Ἀξιοζήλως, *Adv.* laudabiliter.

Ἀξιοζήλωτος, ος, ὁ, ἡ, idem. Ex *ἄξιος*, & *ζηλόω*, *æmulor.*

Ἀξιοθάνατος, ον, morte dignus.

Ἀξιοθαύμαστος, ος, ὁ, ἡ, dignus admiratione. Ex *ἄξιος*, & *θαυμάζω*, *admiror.*

Ἀξιοθέατος, ος, ὁ, ἡ, ſpectatu dignus, ſpectabilis. Ex *ἄξιος*, & *θεάομαι*, *ſpecto.*

Ἀξιοθέητος, *Ion.* pro *ἀξιοθέατος.*

Ἀξιόθρηνος, ος, ὁ, ἡ, dignus lamentatione, lamentabilis. Ex *ἄξιος*, & *θρῆνος.*

Ἀξιοκοινώνητος, ος, ὁ, ἡ, dignus quocum communicemus, dignus, cujus conſortium expetamus. Ex *ἄξιος*, & *κοινωνία.*

Ἀξιόκτητος, ος, ὁ, ἡ, dignus, qui quæratur & poſſideatur, digno vel juſto pretio quæſitus, vel quærendus. Ex *ἄξιος*, & *κτάομαι.*

Ἀξιόλεκτος, ος, ὁ, ἡ, dictu dignus, laudabilis. Ex *ἄξιος*, & *λέγω*, *dico.* Unde

Ἀξιόλογος, ος, ὁ, ἡ, mentione dignus, memorabilis, laudabilis; (2) non adſpernandus, magni pretii. Ph. honeſtus, egregius; *ἀξιόλογον*, operæ pretium. Gl. V. *ἀξιολογώτατος*, dignitſimus, perfectiſſimus, Ph.

Ἀξιολόγως, *Adv.* egregie, præſtanter, ita ut ſit mentione dignum, laudabiliter.

Ἀξιομακάριστος, ος, ὁ, ἡ, dignus, quem beatum omnes prædicent. Ex *ἄξιος*, & *μακάριστος*, *beatus.*

Ἀξιόμαχος, ος, ὁ, ἡ, qui alicui pugnando reſiſtere poteſt, par viribus. Ex *ἄξιος*, & *μάχομαι*, *pugno.*

Ἀξιομιμέομαι, imitor.

Ἀξιομισὴς, ὁ, ἡ, odio dignus:

Ἀξιομισητος, ος, ὁ, ἡ, idem. Ex *ἄξιος*, & *μισέω*, *odi.*

Ἀξιομνημονεύτος, ος, ὁ, ἡ, memorabilis, commemorabilis, Gl. V. Ex *ἄξιος*, & *μνημοσύνη*, *memoria.*

Ἀξιόνικος, ος, ὁ, ἡ, victoria dignus. Gl. V. *ἀξιόνικον*, palmarium. *ἀξιονικοτερον*, *Herodot.* Ab *ἄξιος*, & *νίκη*, *victoria.*

Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, veriſimilitudo, ſpecies, auctoritas fide digna. Ph. honeſtas. Ab

Ἀξιοπιστος, ος, ὁ, ἡ, fide dignus, gravis; (2) veriſimilis, haud impar fidei, certus, Ph. ſeverus, honeſtus, idoneus. Ex *ἄξιος*, & *πίστις*, *fides.*

Ἀξιοπίστως, *Adv.* fideliter, ita ut fide ſit dignum.

Ἀξιόποινος, ος, ὁ, ἡ, pœna dignus; (2) qui meritas pœnas accipit. Ex *ἄξιος*, & *ποινή.*

Ἀξιοπραγία, ἡ, rerum honeſtarum ſuſceptio.

Ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ, dignitas. Ab *ἀξιοπρεπὴς.*

Ἀξιοπρεπὴς, ές, ὁ, ἡ, dignus, decorus, laude dignus. Ex *ἄξιος*, & *πρέπω*, *convenio.*

Ἀξιοπρεπῶς, digne, decore.

Ἀξιοπροστάτευτος, ον, imperio dignus.

ΑΞΙΟΣ, ία, ιον, dignus; (2) æſtimabilis, pretium & æſtimationem habens; (3) ſalubri pretio parandus.

Ἀξιόσκεπτος, ος, ὁ, ἡ, dignus conſideratione, feu animadverſione, conſiderandus. Ex *ἄξιος*, & *σκέπτομαι*, *conſidero.*

Ἀξιοσπούδαστος, ος, ὁ, ἡ, dignus ſtudio, dignus cum ſtudioſe ſectemur. Ex *ἄξιος*, & *σπουδάζω*, *ſtudeo.*

Ἀξιοστρατηγητος, ον, dignus imperatore; imperatori laudem gignens.

Ἀξιοστρατηγικος, ον, ὁ, ἡ, idem.

Ἀξιοστράτηγος, idem.

Ἀξιοτίκνωστος, ος, ὁ, ἡ, probatus ſufficientibus argumentis. Ex *ἄξιος*, & *τεκμαίρω.*

Ἀξιοτης, ητος, ἡ, dignitas; (2) dignatio.

Ἀξιοτίμητος, ος, ὁ, ἡ, pretioſus, Ph. Ex *ἄξιος*, & *τιμάομαι*, *æſtimo.*

Ἀξιόχρεως, ος, ὁ, ἡ, qui eſt ſolvendo; (2) fide dignus; (3) idoneus ad aliquid; (4) dignus; (5) ſatis magnus & amplus. Ex *ἄξιος*, & *χρέος*, *debitum*, *munus*, &c.

Ἀξιόω, ῶ, f. *ώσω*, dignam cenſeo, di (2) peto, poſtulo; (3) exiſtimo, puto ſtatuo, inſtituo, aggredior; (5) oportet, decet me; *τὸ ἀξιοῦν*, opinio; *ἀξιοῦμαι*, reor, Gl. V. dignus habeor; *ἀξιωθῆναι* meruit, Ph. Ἀξιώματος συγγραφῆς τῆς, *βυλῆ, τιμορίας, ἧς δωρεᾶν, τῷ ἐπαινέσαι, σώτειραν φύσιν σῶν βυλευμάτων.* Οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων, Soph. Phil. 7, 7. Οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σε ἐλθεῖν, *ἀλλὰ γὰρ δέξῃ σὺ τοῦτον πρᾶον ἐξίωσ'*, Heb. 3, 3. Ab *ἄξιος.*

Ἀξίωμα, ατος, τὸ dignitas, auctoritas, dignatio, honos, meritum, Ph. (2) enunciatio,

effatum, pronunciatum ; (3) voluntas ; (4) supplex oratio, preces.

Ἀξιωματικὸς, ἡ, ὸν, habens auctoritatem, auctoritate præditus ; (2) dignatione & magistrate venerandus ; honorarius, Gl. V. in precibus consumtus, sc. sermo, &c. *Ern.*

Ἀξιωματικῶς, *Adv.* cum auctoritate, cum dignitate ; (2) pro axiomate, axiomat ce.

Ἄξιας, *Xiv.* merito, digne, prout dignum est ; (2) satis levi & salubri pretio. Ab ἄξιος.

Ἀξιώσειε, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀξιώσαιμι, a verbo ἀξιόω. Unde

Ἀξίωσις, εως, ἡ, petitio, oratio, postulatio, desiderium, rogatio, postulatum, Gl. V. (2) dignatio, prærogativa, Gl. V. (3) opimo, imprimis de se, virtutibusque suis ; (4) significatio, vis verborum ; (5) salutatio honorifica, omnimoque honos, qui alteri habetur.

Ἄξιος, ense carens, quod sine gladio peragitur.

Ἄξοανος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, sculptili imagine carens. Ex α priv. & ξόανον, *sculptum, politum.*

Ἄξομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. ἄγω.

Ἄξον, 2. sing. a. 1. imp. act.

Ἀξυήλατος, ον, agitatus. Ex ὀξύω, & ἐλαύνω.

Ἀξονικὸς, ἡ, ὸν, ad axim pertinens. Ab ἄξων.

Ἄξοος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, non politus. Ex α priv. & ξέω, *rado, polio.*

Ἀξυγχρότητος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, qui conflatus, seu coactus non est ; (2) qui conflari, seu cogi nequit. Ex α priv. & συγχρότεω.

Ἀξύλευτος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, in quem nemo lignatum ivit, e quo nemo ligna collegit. Ex α priv. & ξυλεύω, *lignor.*

Ἀξυλία, ας, ἡ, lignorum inopia.

Ἀξύλιστος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, unde nemo ligna petiit. Ab

Ἄξυλος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, non lignosus, ligno carens ; (2) lignis plenus, ex quo nemo ligna petit. Ὅτι πῦρ ἀίδηλον ἐὸν ἀξύλῳ ἐμπίσῃ ὕλῃ, *Il m. Il.* 11. 155. Ex α priv. vel intens. & ξύλον, *lignum.*

Ἀξυμβλητος, ον, ὁ ἡ, ὸν, non conferendus ; (2) quod intelligi non potest, de quo nemo potest conjecturam facere. Ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν, Soph. Trach. 707. Ab α priv. & συμβλητὸς, vel ξυμβλητος.

Ἀξύστητος, vid. Ἀσύστητος.

Ἄξυρος, ἡ, ὁ, irasus, Gl. V. intonsus, Ex α. priv. & ξύρομαι, *rador*

Ἄξυστος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, irasus, Gl. V. rudis. Ex α priv. & ζύω, *rado.*

Ἄξω, 1 sing. f. 1. ind. act. verbi ἄγω.

Ἄξων ονος, ὁ, axis, *Hom. Il.* 16, 378.

Ἄοδμος, ἡ, ὸν, odore carens, inodorus. Ex α priv. & ὀδμὴ, *odor.*

Ἀοζος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, qui est sine nodis, enodis ; (2) ramosus, plenus ramorum ; (3) nodosus ; (4) qui multa ligna comburit. Ex α priv. vel intens. & ὄζος, *nodus arboris.*

Ἀοιδᾶν, gen. plur. *Dor.* pro ἀοιδῶν, ab

Ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, cantus ; (2) carmen ; (3) fama. Ab ἀείδω, *cano.*

Ἀοιδιάω, ᾶ, cano, canto. Καλὸν ἀοιδιάᾳ, Odyss. 10, 227. Ἡ δ' ὕπνον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ κακλῇ, Odyss. 5, 61. Ab eod. Unde

Ἀοίδιμος, ἡ, ὸν, celebris, decantatus.

Ἀοιδοθέτης, ου, ὁ, poëta, qui componit cantilenas, Ex ἀοιδὴ, & τίθημι, *pono.*

Ἀοιδομαχος, ὁ, qui cantando certat.

Ἀοιδόπολος, ου, ὁ, qui versatur circa carmina, poeta. Ex ἀοιδὴ, *carmen,* & πολέω.

Ἀοιδὸς, ου, ὁ, cantor ; (2) poeta ; (3) cantus peritus. Ab eod.

Ἀοιδοσύνη, ης, ἡ, cantio, cantilena. Ab ἀοιδὸς.

Ἀοίκητος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, inhabitatus, inhabitabilis, Gl. V. Ab

Ἄοικος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, domo carens ; (2) extoris ; (3) pauper. Ex α priv. & οἶκος.

Ἀοιμος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, invius, vagus. Ex α priv. & οἶμη, *via.*

Ἀοινία, vino abstinere, non utor.

Ἀοινία, ἡ, abstinentia a vino.

Ἄοινος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, vino carens ; (2) abstemius. Ex α priv. & οἶνος, *vinum.*

Ἀοκνία, ἡ, strenuitas.

Ἄοκνος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, impiger ; (2) intrepidus ; indefessus, Gl. V. Ex α priv. & ὄκνος.

Ἀόκνως, *Adv.* impigre. Ab ἄοκνος.

Ἀολλίσ, ῶ, f. ἡσω, confertos reddo, congrego. Καὶ δ' ἀρ' ἀόλλησαν (alii ἀόλισαν) κρὶ ἄγυιαὶς, Il. 6, 287.

Ἀολλίζω, *Adv.* confertim, simul. Ab

Ἀολλὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὸν, confertus, congregatus ; ἀολλέες, conferti, densi.

Ἀολλίζω, f. ισω, idem quod ἀολλίσ. Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσιν ἀολλίσθησαν Ἀχαιοὶ, Il. 19, 51.

Ἄοπλος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, inermis. Ex α priv. & ὅπλα, *arma.*

Ἄοσσητος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, qui nullam vocem edit, mutus ; (2) invisibilis. Ex α priv. & οἰ.

Ἀοσσήτος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, invisibilis. Ex α priv. & ὄσσομαι, *video.*

Ἄορ, ος. ορος, τὸ, ensis, Gl. V. spatha.

Ἀορτσια, ας, ἡ, cæcitas. Ex α priv. & ὁράω.

Ἀόρατος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, invisibilis ; (2) quem natus est videre ; (3) *act.* qui non videt.

Ἀοράτως, *Adv.* invisibiliter. Ab ἀόρατος.

Ἀοργησία, ας, ἡ, vacuitas ab iracundia, lentitudo. Ex α priv. & ὀργὴ, *ira.*

Ἀόργητος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, qui non irascitur, aut irasci solet. Ex nfd.

Ἀορλήτως, *Adv.* sine ira, lente, leniter.

Ἄορες, ων, αἱ, mulieres ; (2) tripodes.

Ἀοριστιάω, hæsito, dubito. Ab ἀόριστος. Unde

Ἀοριστέω, ῶ, f. ησω, indefinitus fum.

Ἀοριστία, ας, ἡ, infinitas. Ab eod.

Ἀόριστος, ἡ, ὸν, indefinitus. Ab eod.

Ἄορισ ος. ἡ, ὁ ἡ, ὸν, infinitus, indefinitus, indeterminatus. Ex α priv. & ὁρίζω.

Ἀορίστως, *Adv.* infinite, indeterminate.

Ἄορνος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, avibus carens ; (2) Avernus, lacus. Ex α priv & ὄρνις, *avis.*

Ἀορτὴ, ῆς, ἡ, arteria magna, quæ a sinistro cordis sinu oritur.

Ἀορτηδὸν, suspensus, appensus, affixus, a. 1. pass. ab ἀείρω, *fusi edi.*

Ἄορτηρ, ο, locum seu funis, quo ensis, vel clypeus, vel pera appenditur. Hinc

Ἀορτηρον, τὸ, par pulmonis utrimque suspensa.

Ἄορτο, *subl tus erat,* 3. sing. plusq. ind pass. *Ion.* pro ἦορτο, ab ἀείρω, *tollo.*

Ἀοσχὴς, ὁ, cui testiculi excisi sunt, Eunuchus. Ex α priv & ὄρχις.

Ἀοσμία, ας, ἡ, odoris carentia, odor nullus ; (2) odor malus, fœtor. Ab

Ἄοσμος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, odoris omnis expers ; (2) odore gravis & fœtidus ; (3) *Subst.* ὸ idem quod ἀοσμία. Ex α priv. & ὀσμὴ.

Ἀουτέω, auxilior, *Steph.* Unde

Ἀουτητὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator, adjutor, qui juvat ἄνευ ὀσσης, nec omine, nec augurio aliquo impulsus, sed sponte.

Ἄουτος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, illæsus. Ex α priv. & αὐτάω,

Ἀοχλησία, ας, ἡ, vacuitas a turbis. Ex α priv. & ὀχλέω, *turbo.*

Ἀοχλητος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, qui turba & molestia vacat. Ex nfd.

Ἄοψ, οπος, ὁ ἡ, ὸν, visus, expers, cæcus. Ex α priv. & ὄπτομαι, *video.*

Ἀπαγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγείλατε, 2. plur. a. 1. imper. act.

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, narratio ; (2) recitatio, quæ fit memoriter ; (3) phrasis ; (4) oratio ; (5) notatio, explicatio. Ab

Ἀπαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, refero, narro ; (2) pronuncio ; (3) enuncio ; (4) memoriter recito ; (5) salutem nuncio alicui aliquo ; ἀπήγγειλεν, retulit, Ph. a. ἀπαγγείλαι, relatum est, Ph. a. 1. pass. Ex ἀπὸ, & ἀγγέλλω *nuncio.* Hinc

Ἀπαγγελτέον, pronunciandum, renunciandum.

Ἀπαγγελτὴρ, ῆρος, ὁ, index renuncius.

Ἀπαγγελτικὸν, ἡ, τὸ, enunciatio. Ab eodem.

Ἀπαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, renunciativus, enunciativus, commemorans, explicans.

Ἀπαγε, *Adv.* apage, apagefis ; (2) aufer ; (3) absit, ne feceris. Ex ἀπὸ, & ἄγω.

Ἀπαγὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὸν, qui compactus non est. Ex α priv. & ἀπάγω a συνάγω.

Ἀπαγινέω, abduco, aufero. Ἀπαγινεῖν φορτία, ἀργύριον, φόρον, pendere tributum, Herodot. Ex ἀπὸ, & ἄγω, *duco.*

Ἀπαγκαλίζω, in ulnis foveo. Ab ἀγκάλαι.

Ἀπαγκύλος, curvo, obliquo.

Ἀπαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubitos intendo. Ex ἀπὸ, & ἀγκὼν, *cubitus.*

Ἀπαγλαΐζω, detrimento, dehonesto. Ex ἀπὸ, & ἀγλαΐζω, *illustro.*

Ἀπαγόρευμα, ατος, τὸ, interdictum magistratus, edictum prohibitorium.

Ἀπαγόρευσις, εως, ἡ, interdictum, prohibitio.

Ἀπαγορευτικὸς, prohibitorius, vetitus.

Ἀπαγορεύω, f. εύσω, abdico, interdico, renuncio, succumbo, Gl. V. ἀπαγορεύῃ, execrat, Ph. ἀπηγορευμένον, interdictum, Ph. ἀπηγορευμένῳ, interdictum, Ph. Ἀπαγορεύειν τοὺς φύσει πρὸς τὰς πόνους, abhorrere ; μὴ σεσιγηκὼν. Κἀπαγορεύσητε μήτ' ἐξελθεῖν, μήτ' ἀνύσαι τι ἄλλως, Arist. Θεσμ. 797.

Ἀπαρείνω, eripio, aufero, propriè quidem vestimento.

Ἀπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreste reddo, effero, exalpero ; ἀπαγριώμαι, efferor, exasperor. Ex ἀπὸ, & ἄγριος, *agrestis.* Hinc

Ἀπαγρίασις, εως, ἡ, efferatio, exasperatio.

Ἀπαγροικίζομαι, ad mores rusticos reducor.

Ἄπαγρος, ου, ὁ, infelix & infortunatus venator, Hes. Ex ἀπὸ, & ἄγρα, *venatio.*

Ἀπαγχονία, et

Ἀπαγχονίη, f. ίσω, strangulo, suffoco.

Ἀπάγχω, f. άγξω, idem. *in med.* strangulare se, laqueo sibi gulam frangere ; (2) ita ægro animo aut irato esse, ut parum absit, quin tibi laqueo vitam finias. Ὃ μὲν λάι πεζὸν ἀπάγχων, Odyss. 19, 230. Καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο, Matt. 27, 5. Ex ἀπὸ, & ἄγχω.

Ἀπάγω, f. ἄξω, abduco, avoco ; (2) abduco in carcerem, ad supplicium ; (3) reduco ; (4) pendo, solvo. Ἀπάγειν τινα δὴ τὼ βουλῶ, deducere in senatum ; τινὰ τ' ἐπιθυμίας, abducere ; φέρειν, δεσμὸν, pendere ; εἰκαδὶ, reducere. Κλαύσετ' ἄρα ὅσις σ' ἀπάξῃ, τυπτομένους τῇ λαμπάδι. Arist. Θεσμ. 921. Ἐι μ' ἄπτων ἐκ τῆδ' σὰν ἀπάξοι βία, Soph. Phil. 979. Μετὰ πομπῆς βίᾳ ἐκ τῆδ' χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε, Act. 24. 7. Ex ἀπὸ, & ἄγω, *duco.* Hinc

Ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, abductio ; (2) abductio in carcerem ; (3) reductio ; (4) pensio tributi ; (5) reductio, ut reductio ad impossibile, ad absurdum ; (6) libellus, quo quis magistratui aperit, aliquem in judicium esse rapiendum.

Ἀπαγωγὸς, ου, ὁ, expulsor, abductor.

Ἀπαδεῖν, *displicere,* f. *displiciturus,* a. 2. inf. act. verbi ἀπάδω.

Ἀπαδὶς, ἡ, vis mentis, providentia, ap. Pind.

Ἀπαδὸν, in cantu discrepo ; (2) dissentio, discrepo ; ἀπαδέω abhorret, discrepat, ἀπάδων, abhorrens, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ἄδω, *cano.*

Ἀπαειρόμενος, *discedens,* part. præs. med. verbi ἀπαείρω, *discedo.*

Ἀπαείρω, f. ερῶ, tollo ab, attollo. *Metaph.* discedo. Μή μ' ἀπαειρόμενον π λεος ἀνδρὸς νοήσῃ, Il. 21, 563. Ab ἀπὸ, & ἀείρω.

Ἀπαθανατίζω, f. ίσω, reddo immortalem. Ex ἀπὸ, & ἀθανατίζω, *reddo immortalem.*

Ἀπαθανάτισις, εως, ἡ, consecratio, relatio in deos.

Ἀπάθεια, ας, ἡ, adfectuum vacuitas ; (2) indolentia ; (3) stupor. Ab ἀπαθὴς.

Ἀπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὲς, non obnoxius adfectibus, carnis passionum & adfectuum animi perturbatione, unde & placidus, lenis, velut ἦος ἀπαθὴς ; (2) illæsus ; (3) nullis malis obnoxius ; (4) expers, & immunis alicujus rei ; (5) non commotus. Ex α priv. & παθὴς, *adfectus animi.* Hinc

Ἀπαθὴτος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, q. impatibilis, patiendi necessitati non obnoxius.

Ἀπαθῶς, *Adv.* sine ulla passione, f. adfectu ut ἀπαθῶς ὁρᾶν, non amore capi ejus quem videas.

Ἀπαὶ *Præsf. Pœt.* a, ab. pro ἀπὸ.

Ἀπαιγεόομαι, in alnum commutor. Ab ἀίγειρος.

Ἀπαιδαγώγητος, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, qui regi nequit ; (2) indocilis, intractabilis ; (3) qui rectorem non habet. Ex α priv. & παιδαγωγέω.

Ἀπαι-

Ἀπαιδαγώγ-ητος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ἀπαιδαγώγητος, Adv. sine institutione; (2) indocte, imperite.
Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, insciti, imperitia. Ex α priv. & παιδεύω, instituo. Unde
Ἀπαίδευτ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, ineruditus, imperitus, indoctus.
Ἀπαιδεύτως, Adv. imperite, indocte.
Ἀπαιδία, ἡ, orbitas liberorum. Ab ἄπαις.
Ἀπαιδοτριβήτ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, sub magistro non exercitatus; (2) inexercitatus. Ex α priv. παῖς, puer, & τρίβω, exerceo.
Ἀπαιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo, torrefacio.
Ἀπαιθριάζω, f. άσω, sub dio ago; (2) sereno, serenum reddo. Ex ἀπό, & αἴθριος.
Ἀπαιθύσσω, ventilo, concutio facem, sc. ignis excitandi causa.
Ἀπαίνυμαι, aufero. Τίον δ' ὡς ἤνυσσεν Ἀλέξανδρος, θεοειδὴς τόκος ἀπαινύμην Ἀνδρομάχης, Il. 11, 542. Κῦδος ἀπαινυτο, Il. 15, 595. Ex ἀπό, αἰνυμαι, capio.
Ἀπαιολάω, & έω, decipio, fraudo, Eur. I, 549. Ab ἄπαλος.
Ἀπαίολη, ης, ἡ fraus. Aristoph. Nub. 1144.
Ἀπαιολημα, τὸ, idem.
Ἀπαιολησις, ἡ, fraudatio, imprimis in mercede, usura, &c.
Ἀπαιρεθέω, f. sing. a. 1. conj. pass. Ion. pro ἀφαιρεθῶ, a verbo ἀφαιρέω.
Ἀπαιρημένοι, fraudati, nom. plural. partic. perf. pass. Ion. & Att. pro ἀφῃρημένοι.
Ἀπαίρω, tollo, aufero; (2) discedo, abeo, solvo, discedo navi; (3) morior. Ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν ἐυγῆ, circumeamus. Eur. Med. 938. Καὶ τοιοῦτο ἀπ' αὐτῶν ἀπάρχεται, a patria, Luc. Ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, Luc. 5, 35.
Ἄπαις, αιδ-ος, ὁ ἡ, ἡ, liberis carens. Ex α priv. & παῖς, puer.
Ἀπαίσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, infaustus, inauspicatus, malus auguris, obscœnus, Ph. Ex ἀπό, & αἶσα, sors, fatum.
Ἀπαισία, infauste.
Ἀπαίσσω, f. ξω, prosilio cum impetu; (2) abeo. Καὶ μὴν τόδ' ἔμμα κἀφρίσε διστόμοις γνάμαις ἀπίξαν τ' ἐμῆς, reflucrunt, Soph. Aj. 447. Ex ἀπό, & αἴσσω, prosilio.
Ἀπαιτέομαι, pudorem exuo.
Ἀπαιτέω, ῶ, f. ήσω, requiro, postulo, exigo. Ἀπαιτεῖ τι φωτα τις, τινὰ ἀρχήγον. Τοῦθ' ὁπλ' ἀπαιτῶ τὸν πατρός, τὰ τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν, Soph. Phil 301. Εἰ καί νύ κεν ὄικοθεν ἄλλο μέζον ἀπαιτήσειας, Il. 23, 593. Hinc
Ἀπαίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.
Ἀπαιτητέ-ος, α, ον, repetendus, efflagitandus. Ab eod.
Ἀπαιτητικός, ἡ, όν, repetens, agens repetitorem. Ab eod.
Ἀπαιτίζω, f. ισω, postulo, exigo. Χρήμαθ' ἁπαιτίζοντες, ἅς κ' ἀπὸ πάντα δοίεν, Odyss. 2, 78. Ab ἀπαιτέω.
Ἀπαιφάω, ῶ, ἀπαιφήσω, immineo, impendeo, depondeo. Ἔτι ὁ ζώουσι δίκαιοι ἔπειτα ἀπαιφήνῃ, Hesiod. Ἀσπ. 234. Ex ἀπό, & αἰφάω, pro αἴρω, tollo.
Ἀπαιωρίζω, f. ισω, pendeo.
Ἀπακριβόω, ῶ, f. ώσω, diligenter aliquid facio, elaboro accurate; (2) studiose exquiro; (3) exacte respondeo. Ex ἀπό, & ἀκριβής, accuratus.
Ἀπακτέ-ος, α, ον, retrahendus, abducendus. Ab ἀπάγω, abduco. Unde.
Ἀπακτ-ός, ου, ὁ ἡ ἡ, ablatus, abductus.
Ἀπάλα, mollis, Dor. pro ἁπαλή, ab ἁπαλός.
Ἀπάλαιστ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, luctæ inexpertus, exercitationibus R. Ex α priv. & παλαίστρα.
Ἀπαλαιστρία, ου, ὁ ἡ ἡ, palæstræ imperitus. Ex α priv & παλαίστρα, palæstra.
Ἀπαλαλίμβ, Dor. pro ἀπαλαλήσειν.
Ἀπαλάλκει, 3. sing. a. 1 opt. act. Ab Ἀπαλαλκω, arceo, depello. Ὡς ἂν ἔδ', ὡς σῆς γε κυνοκτασίης ἀπαλάλκοι, Il. 22, 510.
Ἀπαλαμ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, industria carens; (2) consilii inops; (3) difficilis. Ex α priv. & παλάω, ars, vis.
Ἀπαλάομαι, ῶμαι, deerro, vagor, Αὐτὸς δ' ἀπαλήσας ἄλλη χάρῃ ἄϊδρις ἰδυίῃ, Hesiod. Ἀσπ. 400. Ex ἀπό, & ἀλάομαι, erro.
Ἀπαλγέω, ῶ, f. ήσω, dedoleo, dolere desino; (2) animum desponden. Οἵτινες ἀπηλγηκοτες ἑαυτὸς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, Eph. 4, 19.
Ἀπαλέξησις, ἡ, propugnaculum, auxilium.
Ἀπάλεψον, 2. f. a. 1. imp. act. Ab
Ἀπαλείφω, f. ψω, deungo; (2) deleo, obliterio. Δίκη δ' ἀπαλείψει ἄμυναν, Phocyl.
Ἀπαλεξικάκ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, a quo malum depelli non potest, Ex ἀπό, ἀλέξω, depello, & κακόν, malum.
Ἀπαλέξω, propulso, repello; (2) auxilior. Ἄλλα κεν ἄλλον σεῦ ἀπαλεξήσαιμι, Il. 24, 371. Ex ἀπό, & ἀλέξω, depello.
Ἀπαλέομαι, devito, evito, effugio. Ex ἀπό, & ἁλέω, vito.
Ἀπαληθέω, f. ήσω, vera prædico.
Ἀπαλήσω, 3. f. f. 1. ind. med. Ion. ἀπαλάομαι.
Ἀπαλλάσσομαι, f. ησομαι, curo. Οὐδέκεν ἐξεδίκατες ἀπαλλάσσοιμβος ἐνιπτὰς ἔλασ' ἀπηνῆ σειθεν, Il. 8, 405, & 419. Ex ἀπό, & ἄλθω, curo.
Ἀπαλός, ή, όν, hydus renellus & delicatus. Ab ἁπαλός, mollis, tener.
Ἀπαλοχαλίς, ῆς, ἡ, dilapsus, fugitivus; (2) reconciliatio; (3) libertus.
Ἀπαλοχαλίς, ἐς, ον, liberum virum habens, salutaris.
Ἀπαλοχαλίς, ἐς ον, liberari, defungi velle.
Ἀπαλύνω, f. υνῶ, virilem.
Ἀπαμείρω, effungi cura, olo discedere, libe D Sacrative f. ησω, f. 1. ve πατρίδος, ἀπὸ Ἀπαμείξαντες ἀπὸ δικαίως ἀπαμείρω, Ph.
Ἀπαμείλιξις, ἡ, dendi facultas Ab
Ἀπαμάω, ῶ, f. ἀπαμάσω, f. ήξω, diruto, abrumpo, (2) libro, (3) amove, dimitto, (4) libero e præda; (5) defungor via: ἀπαλλάσσομαι, ab o, discedo; ἀπαλλαγμένος, liberatus, pe part. pass. ἀπαλλαγ- ασθαι, discedere, ἐν γ γάμου, τ γ ἐθνῶν μισεῖ ἀπαλλαγῆναι συνω, γῆς κακῶν, ἐς τα οἰκία. Δικτύῳ εἰμι τὰδ' ἀπαλλάξθαι κύκλῳ, Ant Antig 406 Μ σ' ἐκχέοντα πρὸ τῶν ἐπαλλάξειν κόπ Θεοῦ, f. 1. 202. πλαγαι φλέβων τῆσδε, quod ad hanc ibi, 785. Καὶ νῦν ἀπαλλαχθεντε τῆδε μακρῶν λόγων, Ph. 1449.
Ἀπαλλοτριάω, ῶ, f. άσω, abalieno; ἀπαλλοτριόομαι, abalienatus, Gl. V. p part pass.
Ἀπαλλοτριούμενοι τ πολιτείας τῶν Ἰσραήλ, Ephes 1, 12. Hinc
Ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, abalienatio.
Ἀπαλοθρίξ χος, ὁ ἡ ἡ, mollem comam habens.
Ἀπαλοκάω, ῶ, f. ήσω, idem quod sequens ἀπαλύνω. Ex ἀπό, & ἁλοάω, molo.
Ἀπαλοκόω, ῶ, f. ώσω, contero, cohfringo; (2) ter, fatigo. Ἀμφοτέρων τε οἱ ὀστέα καὶ σάρκες ἀνωϊδὴς ἀχρὶς ἀπαλοκόψειν, Il. 4, 522. Ex ἀπό, & ἀλοάω, molo, tritum.
Ἀπαλοκτη, ῆς, ἡ, tura. Ab ἀπαλέφω.
ΑΠΑΛΟΣ, ἡ, όν, tener, mollis, delicatus.
Ἀπαλόσαρκος, ου, ὁ ἡ ον, carne mollis, molli carne, edens. Ex ἁπαλός, & σάρξ, caro.
Ἀπαλότης, ητ-ος, ἡ, teneritas, mollities. Ab ἁπαλός.
Ἀπαλοτρεφής, ές, ου, ὁ ἡ ἡ, delicate nutritus, fastidiosus. Ex ἁπαλός, & τρέφω.
Ἀπαλοφό-ος, ου, ον, delicatis vestibus utens.
Ἀπαλόφρων, mollis animo præditus. Ab ἁπαλός, & φρήν.
Ἀπαλόχροος, contr. ἀπαλόχρως, ου, ὁ ἡ ἡ, cute tenera, & mollis præditus. Ex ἁπαλός, & χρόα, cutis.
Ἀπαλύνω, f. υνῶ, teneram reddo, emollio, Gl. V. mollio, mitigo; ἀπαλύνομαι, mollesco, Gl. V. Ab ἁπαλός.
Ἀπαλῶς, Adv. mollitur; (2) delicate.
Ἀπαμαλδύνω, perdo, corrumpo, deleo, obliterio, demolior, everto, solo æquo.
Ἀπαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, tenebras offundo.
Ἀπαμάω, f. ησω, meto, abscindo. Ἀτ' ἔκτα νηλεῖ χαλκῷ ῥινὸς τ' ἀμήσαντες, Odyss. 2, 300. Ab ἀπό, & ἀμάω, meto.
Ἀπαμβλύνω, hebeto, obtundo. Ὧν ἄρα μοῦ' ἀπαμβλύνῃ, Hom. Hymn. ad sacerd. Samiam, v. 4. Ex ἀπό, & ἀμβλύνω.
Ἀπαμβρότω, aberro, decerro. Χρησμὸν δ' αὐτῷ μοῦ' ἀπήμβροτε δυσφεσσῳ, Il. 16, 466. Ex ἀπό, & ἀμβρότω, pro ἁμαρτάνω.
Ἀπαμείσατο, 3 sing. imp. ind. med. verbi
Ἀπαμείσομαι, f. ψομαι, respondeo. Τὸν δ' αὖτ' Ἀπόλλων ἀπαμείσατο, φῶτ ἀντίοντ, Il. 20, 199. Ex ἀπό, & ἰμείβω, respondeo.
Ἀπαμείρω, lepare, privo, aufero, pass. privor; (2) expers fum, careo. Ἐνθάδε τοι θεῶν ἀπαμείρομ' αἶσι, ἵόντα, Hes. Θ 701.
Ἀπαμελέω, ῶ, neglego, prorsus neglego.
Ἀπαμερδέω, priv.
Ἀπαμμύσσω, fugio, part. perf. pass. Ion pro ἀφαμμύσσω, a verbo ἀφάσσω.
Ἀπαμπίχω, exuo.
Ἀπαμύνω, propello, arceo; (2) resisto. Ἐξ μὲν Ἀπόλλων ἀπάμυνε κακὸν ἦμαρ, Il. 6, 111. ἀπαμύνειν πολέμοιο, Herodot. Ὅ δ' ἐκ παμύσσετο λῦσι, Odyss. 11, 633.
Ἀπανδάω, vestimenta exuo, nudo, spolio.
Ἀπάνευθε, f. ν. Ex ἀπό, & ἀνευθε.
Ἀπαμφίσκω, f. ἀπαμφίσω, Ion. ἀπαμφίεννυμι, ἀπό, & ἀμφίσκω.
Ἀπανδάω, f. ήσω, a. 1. ind. med. Poet. & Dor. pro ἀπειπάμην.
Ἀπανδᾶσθαι, a. 1. inf. med. Ab
Ἀπανίσταμαι, refugio, recedo, recedo; ἀπανιστέομαι, abscedatur, Ph. Ἐκ γῆς δ' ἀπανίστασθε, πολεμίη δ' ἔρχεται βέλεσιν, Hesiod. Ἔργ. 242. Θεὸς δ' ὧν Odyss. 10, 297.
Ἀπανοσιώομαι, impudenter attento; ἀπανοσιώτατος, impudentissimus, Ph. a. 1.
Ἀπανοχωτέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me gero, impudentia utor.
Ἀπανοχωτία, ας, ἡ, impudentia. Hinc
Ἀπανοχώτως, Adv. impudenter.
Ἀπανσίσκω, f. ἀπανσίσω, ἀπό, & ἀνασίσκω. Hinc
Ἀπανσις, εως, ἡ, consumptio.
Ἀπανάστασις, εως, ἡ, migratio, transmigratio. Ab ἀπανίστημι.
Ἀπανδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo; ἀπανδρίομαι, virilitatem, seu viriles annos adeuno.
Ἀπανθῶς, Adv. sine, procul, seorsum. Ex ἀπό, & ἀνθ', fine.
Ἀπανθέω, ῶ, f. ήσω, defloreo, emarcesco, floreni amitto, flore exuor. Hinc
Ἀπάνθησις, εως, ἡ, defloratio, defloratio; (2) flo um marcor & fluxus.
Ἀπανίζω, f. ίσω, deflore, decerpo. Hinc
Ἀπανισμός, οῦ, ὁ, linea fabrilis & visum cluacu
Ἀπανθρακίζω, f. σω, exhalo; accendo; (2) to o, allo; (3) pudi ita dictos, comedo. Ex ἀπό, & ἀνθρακίζω, cavo, f. ἀνθρακίσω. Hinc
Ἀπανθρακισμός, οῦ, ὁ, pudor genus cui convenit affectio, (2) pudor, ita dictus genus.
Ἀπανθρώπισμα, ατ-ος, τὸ, quivis tollum in brutum
Ἀπανθρωπόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, ferro redigo, exuro.
Ἀπανθρωπεύομαι, inhumaniter, vel crudeliter ago.
Ἀπανθρωπία, ἡ, inhumanitas, crudelitas. Ab
Ἀπάνθρωπ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, inhumanus, crudelis; (2) hominum frequentia carens.
Ἀπανθρώπως, Adv. inhumaniter, crudeliter.
Ἀπανισαμβής, dissolutus, pr. part. med. f. g.
Ἀπανισάω, ῶ, idem quod
Ἀπανίστημι, f. στήσω, excito alicunde, surgere facio; ἀπανίσταμαι, surgo, exsurgo, discedo, migro. Ἀπανίσασθαι ἀπὸ τ πολίων, Herodot. Ex ἀπό & ἀνίστημι.
Ἀπάνυρτ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, tenuis, non exquisitus.
Ἀπάνυρτος, simpliciter, tenuiter, sine arte multa.
Ἀπαντάω, præf. inf. act. contr. pro ἀπαντάειν, a verbo ἀπαντάω.
Ἀπαντ-αχῇ, Adv. ubique, passim. Ab ἅπας.
Ἀπαντ-αχόθεν, Adv. ubique, undiquaque, quaquaversum. Ab eod.
Ἀπαντ-αχόθι, Adv. idem quod ἀπαντ-αχοῦ.
Ἀπανταχόσε, Adv. quaquaversum.
Ἀπαντ-αχοῦ, Adv. in omnem partem, quoquoversum; ubique. Ab ἅπας.

Ἀπαν-

'Απαντάω, ῶ, f. ήσω, obviam procedo, occurro; (2) me confero; (3) pervenio; (4) respondeo; (5) congruo; (6) evenio; contingo; (7) ap. LXX. percutere, interficere. 'Απαντᾶν τοῖς πολεμίοις, εἰς ἃ ἀγῶνα· εἰς τιμὴ τίμησιν, deprecari; πρός σε, δὸς τιμὴ μνησθῆναι· πρὸς τὸ δικαστήριον· τοῖς ἐρημβίοις. Ex ἀπό, & ἀντάω.

'Απάνη, ubique, undiquaque. Ab ἅπας.

'Απάντημα, ατος, τὸ, occurs congressus; (2) pernicies. *Sym.* Ab ἀπαντάω. Unde

'Απάντησις, εως, ἡ, occursus; (2) responsio; (3) supplicatio, dies festus.

'Απαντικρυ, *Adv.* e regione.

'Απαντίον, *Adv.* idem. Ex ἀπό, & ἀντί.

'Απαυλίω, ῶ, f. ήσω, exhaurio; (2) minuo; (3) lenio. 'Απαυλῶν βίβλον ψυχῆς, Eur.

'Απέστομαι, refisto. Ab ἀπαντάω.

'Απαξ, *Adv.* semel; (2) omnino, prorsus.

'Απας, ασα, απαν, simul omnis, universus, cunctus. Ex ἅπ, & ἅπας, *omnis.*

'Απαξαπλῶς, *Adv.* universe, in universum, omnino. Ex ἅπαξ, & ἁπλῶς.

'Απαξία, ας, ἡ, indignitas. Ab ἀπόξιος.

'Απόξιος, ος, ον, indignus. Hinc

'Απαξιόω, ῶ, f. ώσω, dignor, indignum reputo. Οὐδ' αὐτῷ τῷ καλλίστῳ ἀπηξίασε, Aristot. Hinc

'Απαξίωσις, εως, ἡ, dedignatio, contemptio, despicientia.

'Απάορτος, *Dor.* pro ἀπήορτος, 'Απάορτος, ον, non cognatus, alienus.

'Απαράβατος, ος, ὁ, ἡ, non transitorius; (2) perpetuus; qui non transit in alium, v. c. homos; (3) qui non violatur, inviolabilis, *Epith.* legis; (4) act. qui non fallit, peccat, legem violat. Ex ἀπό, & παραβαίνω.

'Απαραβάτως, *Adv.* citra transgressionem.

'Απαράβλαστος, ος, ὁ, ἡ, nullam sobolem proferens; (2) non renascens, non recrescens, a radice non regerminans. Ex α priv. & παραβλαστάνω, *circumpullulo.*

'Απαράβλητος, ος, ὁ, ἡ, incomparabilis; (2) dissimilis; (3) insociabilis. Ex α priv. & παράβλητος, *comparabilis.*

'Απαραγγέλτως, *Adv.* injussu. Ex α priv. & παραγγέλλω, *jubeo.*

'Απαράγωγος, ον, perpetuus, constans. Ab α priv. & παράγω, *praetereo.*

'Απαραδεκτος, ος, ὁ, ἡ, non receptus; (2) qui accipi non; (3) non recipiens. Ex α priv. & παραδέχομαι, *recipio.*

'Απαράθετος, ὁ, ἡ, *Epith.* libri in quo nulla ex aliis loci adferuntur; ap. *Diog. L.* Ex α priv. & παρατίθημι.

'Απαρᾶι, *Insul. pl.* ad. inf. act. verbi ἀπαίρω.

'Απαρακρυβδήν, part. perf. pass. *Ion.* & *poet.* pro ἀπαρακρυβδήν. Ab ἀφαιρέω.

'Απαραίτητος, ος, ὁ, ἡ, inexcusabilis; (2) implacabilis, inde, recabilis, severus, qui nec precibus, nec pretio flecti potest; (3) inevitabilis, necessario subeundus. Ex α priv. & παραιτέομαι, *deprecor.*

'Απαραιτήτως, *Adv.* inexorabiliter; (2) ut evitari nequeat.

'Απαρακάλυπτος, ος, ὁ, ἡ, non occultatus, apertus, manifestus. Ex α priv. & παρακαλύπτω, *occulo.*

'Απαρακαλύπτως, *Adv.* manifeste, aperte; (2) impudenter.

'Απαρακολούθητος, ον, innumerabilis, quem mens nulla assequi potest.

'Απαρακολουθήτως, temere, sine consilio.

'Απαρώλειπτος, ον, non deficiens, perennis, perpetuus.

'Απαρόκλητος, ος, ὁ, ἡ, inconsolabilis; (2) non vocatus, se offerens, spontaneus. Ex α priv. & παρακαλέω, *consolor, advoco.*

'Απαρόλλακτος, ος, ὁ, ἡ, immutabilis; (2) non differens, per omnia similis. Ex α priv. & παραλλάττω, *muto.*

'Απαραλλάξως, *Adv.* absque ulla differentia, similiter per omnia, constanter.

'Απαραλλαξία, ας, ἡ, immutabilitas, constantia. Ex α priv. & παραλλάττω, *muto.*

'Απαραλόγιστος, ος, ὁ, ἡ, qui decipi nequit; (2) non decipiens, non conflictus ad decipiendum. Ex α priv. & παραλογίζομαι.

'Απαραλογίστως, *Adv.* ita, ut non decipiaris, vel decipi possis.

'Απαράλογος, ον, non absurdus, non adeo inopinatus.

'Απαραμίλλητος, ος, ὁ, ἡ, incomparabilis, qui in certamen & contentionem non venit, nihil par habens. Ex α priv. παρά, & ἐμιλλάομαι, *contendo.*

'Απαραμύθητος, ος, ὁ, ἡ, qui verbis flecti, vel persuaderi nequit, ferus; (2) inconsolabilis. Ex α priv. & παραμυθέομαι.

'Απαράμυθος, idem.

'Απαραμυθήτως, *Adv.* inconsolabiliter.

'Απαραπόδιστος, ος, ὁ, ἡ, non præpeditus, liber ab impedimentis, non intricatus. Ex α priv. & παραποδίζω, *pedes implico.*

'Απαραποδίστως, *Adv.* sine impedimento.

'Απαραποίητος, ος, ὁ, ἡ, non adulteratus, germanus, genuinus, verus. Ex α priv. & παραποιέω, *falso assimilo, adultero.*

'Απαραποίητως, *Adv.* non adulterate, genuine.

'Απάρας, a. 1. part. verbi ἀπαίρω.

'Απαρασάλευτος, ος, ὁ, ἡ, inconcussus, immotus, firmus. Ex α priv. & παρασαλεύω.

'Απαρασαλεύτως, *Adv.* instar rei inconcussæ.

'Απαρασήμαντος, ος, ὁ, ἡ, non definitus; (2) incelebris. Ex α priv. & παρασημαίνω.

'Απαρασημείωτος, ος, ὁ, ἡ, non insignitus, non adnotatus. Ex α priv. & παρασημείωσις, *insigno.*

'Απαράσημος, ος, ὁ, ἡ, nullo insigni notus; (2) incorruptus, illæsus, integer, sanus. Ex α priv. & παράσημος.

'Απαρασκευασία, ἡ, negligentia.

'Απαρασκεύαστος, ος, ὁ, ἡ, imparatus. Ex α priv. & παρασκευάζω, *paro.*

'Απαράσκευος, ος, ὁ, ἡ, idem, item simplex, tenuis, de genere vitæ. Ex α priv. & παρασκευή, *apparatus.*

'Απαρασκεύως, *Adv.* imparate, sine præmeditatione.

'Απαράσπιστος, ον, implacabilis. Ab α, παρά, & σπένδω.

'Απαράσσω, vel ἀπαράττω, f. ξω, abscindo, amputo; (2) depello, deturbo. 'Αντικρὺ οἱ ἀπάρξει, Il. 16, 116. 'Απήρξεν ἡ χαμάζε, Il. 14, 497. Οὐδ' ἀπαρέξει πράτα βίᾳ βίλει μολὼν τῷ συγερῷ, Soph. Trach. 1032. Ex ἀπό, & ἀράσσω.

'Απαραχημάτιστος, ον, qui mutari non potest.

'Απαρατήρητος, ος, ὁ, ἡ, inobservatus; (2) inobservabilis. Ex ἀπό, & παρατηρέω.

'Απαρατηρήτως, *Adv.* sine observatione, negligenter.

'Απαράτιλτος, ος, ὁ, ἡ, qui vulsus non est, hirsutus. Ex ἀπό, & παρατίλλω, *vello.*

'Απάρατος, ος, ὁ, ἡ, execrabilis, execrandus; (2) deprecandus. Ex ἀπό, & ἀράομαι.

'Απαράτρεπτος, ος, ὁ, ἡ, indeclinatus; (2) indeclinabilis; (3) non declinans, nec oblique faciens. Ex α priv. & παρατρέπω.

'Απαραρίπλως, *Adv.* recta nullo diverticulo.

'Απαράφθαρτος, ος, ὁ, ἡ, incorruptus, Suic. Ex α priv. & παραφθείρω, *corrumpo.*

'Απαράφθαρος, ος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

'Απαραφυλάκτως, *Adv.* incaute. Ex α priv. & παραφυλάσσω, *observo.*

'Απαραχάραυτος, ος, ὁ, ἡ, non perperam signatus; (2) non adulterinus; (3) illæsus, inviolatus. Ex α priv. & παραχαράσσω.

'Απαρεχυτος, ον, merus. *Epith.* vini.

'Απαραχώρητος, ος, ὁ, ἡ, nihil cedens, pertinax. Ex α priv. & παραχωρέω, *cedo.*

'Απαραχωρήτως, pertinaciter, constanter.

'Απαρεγχείρητος, ος, ὁ, ἡ, quem comprehendere manibus non licet, adversus quem nihil moliri possumus, inexpugnabilis, Suic. Ex α priv. & παρεγχειρέω.

'ΑΠΑΡΓΙ'Α, ας, ἡ, herbæ certæ nomen.

'Απαρχμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ex ἀπό, & ἀρχή, *initium.*

'Απαργυρίζω, f. ίσω, ære muto, vendo. Τὰ οἰκία καὶ τὰ ὄψα ἀπαργυρίζαν, Themist. Ex ἀπό, & ἄργυρος, *argentum.* Hinc

'Απαργυρισμός, οῦ, ὁ, æstimatio rei in pecunia numerata.

'Απαργυρόω, ῶ, f. ώσω, in argentum verto, argento muto; ἀπαργυρῶδες, in argentum verti.

'Απαρεγχείρητος, ὁ, ἡ, inviolabilis, non movendus, vel mutandus.

'Απαρεγχειρήτως, ut nemo audeat aggredi rem, perfecte; ap. *Diod. Sic.*

'Απαρίγχυτος, ον, id. quod ἀπαράχυτος.

'Απαρεμπόδιστος, ος, ὁ, ἡ, minime implicitus, non impeditus, qui impediri non potest. Ex α priv. & παρεμποδίζω, *impedio.*

'Απαρίμφατος, ος, ὁ, ἡ, q. d. minime declarativus, cui nulla subest declaratio, indefinitus; infinitivus; ἀπαρίμφολος, infinitivus, Gl. V. Ex α priv. & παρεμφαίνω.

'Απαρεμφάτως, *Adv.* absque declaratione, indefinite, per modum infinitivum.

'Απαρεθύμητος, ον, attentus, diligenter cogitans.

'Απαρεθυμήτως, diligenter, cogitate.

'Απαρενόχλητος, ος, ὁ, ἡ, minime perturbatus. Ex α priv. & παρενόχλέω, *perturbo.*

'Απαρίσκα, f. ίσω, displiceo, improbor; (2) improbo, repudio: & (3) ἀπαρίσκομαι, ægre fero. 'Απαρίσκεί μοι τοῦτο γράφων, Ἐν μύτοι με πρὶ ῥιβίνταν ἀπαρίσκει, Plat. Hinc

'Απάρισκος, ος, ὁ, ἡ, ingratus, injucundus, ita ut non placeat.

'Απαρηγόρητος, ος, ὁ, ἡ, inconsolabilis. Ex α priv. & παρηγορέω, *consolor.*

'Απαρηγορήτως, *Adv.* inconsolabiliter.

'Απαρήγω, f, ξω. juvo, auxiliando propulso.

'Απαρθένευτος, ος, ὁ, ἡ, non decens virginem. Ex α priv. & παρθενεύω.

'Απάρθενος, ος, ὁ, ἡ, non amplius virgo, devirginatus. Ex α priv. & πάρθενος.

'Απαρθρόω, sejungo, ut sit peculiaris pars, velut articuli sunt ἀπηρθρωμένα.

'Απαρθῶ, 1. sing. a. 1 conj. pass. v. ἀπαίρω.

'Απαριθμέω, ῶ, pernumero, percenseo; (2) numero, enumero, recenseo. 'Απαριθμησάμενος ἅπαν τὸ στράτευμα, Xen.

'Απαριθμήσας, a. 1. part. act. v.

'Απαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio, recensio.

'ΑΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, Aparine, herba quædam. *Ang.* Cleavers, Goose-grass.

'Απαρκέω, ῶ, sufficio, satis sum.

'Απαρκής, ές, ὁ, ἡ, sufficiens. Ex iisd.

'Απαρκτίας, ου, ὁ, ventus septemtrionalis. Ex ἀπό, & ἄρκτος, *septemtrio.*

'Απαρνέομαι, ῆσομαι, f. ήσομαι, abnego. Οὐ μὴ ἐμὲ ἀπαρνήσομαι, Marc. 14, 31. Hinc

'Απάρνησις, εως, ἡ, abnegatio, Gl. V.

'Απαρνητὴς, ου, ὁ, abnegator, Gl. V.

'Απαρ.ος, ος, ὁ, ἡ, qui pernegat.

'Απαρνυμαι, auferio.

'Απαρόδευτος, ον, non accessus, per quem via non datur, non munita est, &c. Ex ὁδεύω, *iter facio.*

'Απάρω, 2. sing. a. 2. imp. act. v. ἀπαίρω.

'Απαρόρμητος, ος, ὁ, ἡ, qui nulla re incitatur, immotus, languidus, stupidus. Ex α priv. & παρορμάω, *incito.*

'Απαρρενόω, ῶ, f. ώσω, masculum reddo.

'Απαρρησίαστος, ος, ὁ, ἡ, qui libere loqui non audet; (2) qui omni fiducia laudabit destituitur, adeoque semper inter spem metumque vivit. Ex α priv. & παρρησιάζω

'Απαυσις, εως, ἡ, profectio, abitio, discessus. Ex ἀπό & αἴρω, *tollo, f.. sarcinam.*

'Απαρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo; (2) dirimo, sejungo, seorsim suspendo; (3) colloco; (4) proficiscor. 'Απαρτᾶν τὰς ἰλπίδας ἐν τινὶ, Luc. ἀπαρτῶμαι, separor, disto. Hinc

'Απάρτησις, εως, ἡ, appensio.

'Απάρτι, *Adv.* plane, omnino *al.* ab hoc tempore, *nullo idonco auctore.* Ex ἀπό, & ἄρτι, *nunc.*

'Απαρτία, ας, ἡ, supplicium, qua se instrumunt

proficiſcentes ; (2) profectio. Ex ἀπὸ & εἶρω, *tollo*.

'Απαρτιζόντως, *Adv.* abſolute & perfecte, conſummato & completo numero. Ab

'Απαρτίζω, f. ίσω, perfectum & abſolutum reddo, omnibus numeris expleo ; (2) quadro, æquiparo, adæquo ; (3) in jure antiquo, tranſigo ; (4) divido, disjungo ; (5) defino, finior ; Gl. V. perficio, conſumo ; ἀπαρτίζεται, peragitur, Ph. ἀπαρτισθέντων, peractis, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἀπαρτίζειν φησὶ τὸ μίγνυσθαι καὶ τὸ σῶμα τῆς ἀρχῆς, Ariſtot. Ex ἀπὸ, & ἄρτιος.

'Απαρτιλογέω, planè, perſpicuè loquor.

'Απαρτιλογία, ας, ἡ, integra ſumma, rotunda ratio. Ex ἀπὸ, ἄρτιος, & λόγος.

'Απάρτισις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio. Ab ἀπαρτίζω.

'Απαρτισμός, ὁ, ὁ, conſummatio. Ab eod.

'Απαρτιστικὸς, ἡ όν, abſolutorius, ad perfectionem & abſolutionem alicujus rei pertinens. Ab eod.

'Απαρτῶς, *Adv.* accurate, perfecte.

'Απαυτῶ, idem quod

'Απαυρίσω, f. ξω, idem quod

'Απαύρω, f. ύσω, haurio, detraho.

'Απαρχαΐζω, f. αΐσω, antiquum reddo ; (2) antiquo nomine appello ; (3) antiquitatis formam tribuo.

'Απαρχαίω, ῶ, f. άσω, antiquum reddo, obſoleſcere facio ; ἀπηρχαίωμαι, antiquor, obſoleſco. Ex ἀπὸ, & ἀρχαῖος, *antiquus*.

'Απάρχεσθαι, præſ. inf. med. v. ἀπάρχομαι.

'Απαρχὴ, ῆς, ἡ, primitiæ. Ex ἀπὸ, & ἀρχὴ.

'Απάρχημα, τὸ, idem. Qs. Ab ἀπαρχίω.

'Απαρχῆς, *Adv.* ſtatim, ab initio.

'Απάρχομαι, f. ἄρξομαι, primitias ſolvo & decerpo ; (2) libamenta facio ; (3) primas partes recipio, primitias occupo. Ἀλλ' ἐγὼ ἀπαρχόμενος, κεφαλὴς τρίχας ἐκ συρὸς βαλὼν, Odyſſ. 14, 442. Ex inſd.

'Απαρχὸς, ὑ, ὁ, dux, præfectus, ap. *Æſch.*

'Απας, ασα, αν, *Gen.* αντος, άσης, αντος, omnis, omnino, univerſus ; ἅπαντες, univerſi. Ex α collect. & πᾶς, *omnis*.

'Απασζολόομαι ῶμαι, fuliginem excutio. Ex ἀπὸ, & ἀσζόλη, *fuligo*.

'Απασίων, gen. pl. *Ion.* pro ἁπασῶν, ab ἅπας.

'Απασκαρίζω, f. ίσω, deſilio, deſulto ; (2) exſilio gaudio.

'Απασπίρω, palpito, ſingultio, *ut ſimplex*.

'Απαξὶ, *Adv.* jejune. Ab ἀπαξ.

'Απαξία, αι ἡ, jejunium, Ab eod.

'Απαξ, ξος, ὁ ἡ, ὁ, qui non guſtavit ; (2) jejunus. Ex α priv. & πάω, *guſto*.

'Απασράπλω, f. ψω, fulgeo, corruſco.

'Απασχολέω, ῶ, f. ήσω, negotium laceſſo ; (2) impedio, occupo, abſtraho.

'Απασχολία, ἡ, occupatio, *ut ſimplex*.

'Απατᾶ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἀπατάει.

'Απαταγὶ, *Adv.* ſine ſtrepitu, ſeu crepitu Ex α priv. & φάταγος, *ſtrepitus*.

'Απατάτω, 3. ſing præſ. imper. act. *contr.* pro ἀπατάτω. Ab

'ΑΠΑΤΑΩ ῶ f. ήσω, fallo, decipio, impono, ſeduco. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις, Eph. 5, 6. Καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, 1. Tim 2, 14.

'Απάτηθεν, & ἀπάτηθεν, *Adv.* procul, ſeorſum. Ex ἀπὸ, & ἄτη, *fine*.

'Απατεὼν, ῶνος, ὁ, deceptor. veterator. Ab

'Απάτη, ης, ἡ, deceptio, fallacia, fraus. Ab ἀπατάω.

'Απατηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. ἀπατάω.

'Απατηλὸς, ἡ, ὁν, fallax, deceptorius, fraudulentus, doloſus . Ab ἀπάτη.

'Απατηλὶς, ἰδος, ἡ, idem & ab eod.

'Απάτημα, ατος, τὸ, fallacia, impoſtura, fraus. Ab ἀπατάω.

'Απατήλως, ορος, ὁ ἡ, ὁν, virum decipiens. Ex ἀπὸ τοῦ, & ἀνὴρ *vir*.

'Απατήσω, 3 ſing. f. 1. ind. act. v. ἀπατάω.

'Απάτησις, εως, ἡ, deceptio. Ab eod.

'Απάτητος, ὑ, ὁ ἡ, ὁν, inculcatus, non calcatus ; (2) inculcabilis, qui calcari nequit. Ex α priv. & πατέω, *calco*.

'Απατιμάζω, et

'Απατιμάω, ῶ, f. ήσω, dedecore afficio. Οὔτοι ἀπατιμήσει σοδάκια Πηλείωνα, Il. 13, 113.

'Απατμίζω, f. ίσω, exhalo, emitto vaporem.

'Απατῶντες, nom. pl. part. præſ. act. *contr.* pro ἀπατάοντες. Ab ἀπατάω.

'Απάτωρ, ορος, ὁ ἡ, ὁν, ſine patre natus ; (2) patre, orbatus ; (3) poſthumus ; (4) abdicatus a patre aut neglectus ; (5) ſpurius extra matrimonium natus ; (6) obſcuro, ſordido patre natus ; (7) cujus pater ignoratur.

'Απαυγάζω, f. άσω, lucem edo, ſplendorem reddo. Ex ἀπὸ, & αὐγὴ, *ſplendor*. Hinc

'Απαύγασμα, ατος, τὸ, effulgentia, ſplendor.

'Απαυγασμὸς, ὑ, ὁ, idem & ab eod.

'Απαυγὴ, ῆς, ſplendor, lucis effulgentia. Ex ἀπὸ, & αὐγὴ, *fulgor*.

'Απαυδᾶν, pr. inf. act. pro ἀπαυδάειν. Ab

'Απαυδάω, ῶ, f. ήσω, renuncio ; (2) veto, interdico, prohibeo ; (3) deficio, defatigor. Ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' ὑπὲρ τ' Ἀτρειδῶν, τῶ τε ζύμπαντος στρατῶ, Soph. Phil. 1282. Τὸ λιμᾶ τριῶν ἡμερῶν ἀπηυδηκώς, Luc.

'Απαυδήσαντες, nom. plur. a. 1. part. act.

'Απαυθαδιάζομαι, f. άσομαι, arroganter me gero ; (2) pertinaci contumacia utor.

'Απαυθαδίσαι, f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀπαυθαδιάσασθαι. Ab

'Απαυθαδιάζομαι, f. ισομαι, idem.

'Απαυθημερίζω, f. ίσω, eo ipſo die redeo.

'Απαύλια, ων, τὰ, dies quo ſponſus apud ſocerum ſeorſum a ſponſa pernoctat. Ex ἀπὸ, & αὐλὴ, *domicilium, ſtabulum*.

'Απαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſeorſum ſtabulor, ſeorſim ſtationem habeo ; (2) ſeorſim pernocto. Ex ἀπὸ, & αὐλὴ, *ſtabulum*.

'Απαυλισήριος, ία, ιον, qui die ἀπαυλίων a ſponſa mittitur ſponſo. Ab ἀπαυλία.

'Απαυλίσιος, innoxius, qui non nocet, *Ern.* ſeorſim ſtabulans, *Stiph.*

'Απαυράω, ῶ. q. d. reſpirationem aufero, i. e. occido ; (2) aufero, eripio. Μελίφρονα θυμὸν ἀπαύρας, Heſiod. Ἀσπ. 428. Ex ἀπὸ, & ἀύρα, *aura*. Hinc

'Απαυρίσκω, accipio, fruor.

'Απαυς., *Adv.* indefinenter, inceſſanter. Ab

'Απαυς, υος, ὁ ἡ, ὁν, indefinens, non ceſſans, irrequietus ; (2) ſine cæſura, perpetuus. Ex α priv. & παύω, *finio*.

'Απαυτίκα, ſtatim, illico.

'Απαυτομάτιζω, f. ίσω, ſponte ſubminiſtro. Ex ἀπὸ, & αὐτόματος, *ſpontaneus*.

'Απαυτομολία, ῶ, auſugio, transfugio, perfuga fum.

'Απαυχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, ſ. frango ; contumaciter reluctor ; (3) fræno. Ex ἀπὸ, & αὐχὴν, *cervix*.

'Απαφίσκω, fallo, decipio. Οὔτι σε Πρόσφατα δῖος Ὀδυσσεὺς ἀπαφίσκει, Odyſſ. 11, 216. Ab ἀπάφω.

'Απαφίζω, f. ίσω, deſpumo. Ex ἀπὸ, & ἀφρὸς, *ſpuma*.

'ΑΠΑΦΩ, decipio, fallo. Μή τις με βροτῶν ἐπέεσσιν ἀπάφοι, Odyſſ. 23, 216.

'Απαφθὲς, a. 1. part. paſſ. ἀπάγω.

'Απαχλυόμφος, ὁ, ὁ ἡ, ὁν, caligine offuſcatus, *Alciph.* Ex ἀπὸ, & ἀχλὺς, *caligo*.

'Απαχρειόομαι, obſoleſco, inutilis fio. Ab ἀχρεῖος, *inutilis*.

'Απάχας, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἀφάξας, a verbo ἀφάσσω, *necto*.

'Απέβα, *præceſſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέβη, a verbo ἀποβαίνω, pro ἀποβάλλω.

'Απέβαλε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀποβάλλω

'Απέβη, 3 ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποβαίνω.

'Απεβήσατο, *diſceſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med.

'Απεγαλακτίσθιλα, 1. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογαλακτίζω, *ablactor*.

'Απέγγονος, ὑ, ὁ, pronepos. Ex ἀπὸ, & ἔγγονος, *nepos*.

'Απεγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus porrigo, præbeo.

'Απεγλυκάνθη, *dulcis evaſit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπεγλυκαίνω, *dulcem reddo*.

'Απεγνωκότως, *Adv.* deſperate, per deſperationem. Ex ἀπογινώσκω, *deſpero*. Unde

'Απεγνώθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

'Απεδανὸς, ὴ, ὸν ὴ, pro ἀποδανὸς, *Steph.*

'Απεδάρσω, 2. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἀπεδάσω, ſ. ἀπεδάσω. Ab ἀποδέζομαι.

'Απέδειξα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποδείκνυμι.

'Απεδειροτόμησεν, 3. a. ησ, ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἀποδειροτομέω, *caput amputo*.

'Απέδεξατ' pro ἀπεδέξατο, *recipit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀποδέχομαι, *recipio*.

'Απεδήμησα, *peregre profectus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποδημέω.

'Απεδίδυ, 2. ſing. imp. ind. paſſ. v. ἀποδίδωμι.

'Απεδίδυν, 3. pl. imp. ind. act. *Ion.* pro ἀπεδίδοσαν.

'Απέδιλος, ὑ, ὁ ἡ, ὁν, calceis carens, excalceatus. Ex α priv. & πέδιλον, *calceus*.

'Απεδοκίμασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἀποδοκιμάζω, *reprobo*.

'Απέδοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἀποδίδωμι.

'Απεδὸς, ὑ, ὁ ἡ, ὁν, planus, campeſtris. Ex α idem quod ὁμοῦ, & πέδον, *Steph.*

'Απέδοσθε, 2. pl. a. 2. v. ἀποδίδωμι.

'Απέδρα, *aufugi*, a. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* & *per Apocopen*, pro ἀπέδρασα, a verbo ἀποδιδράσκω, pro ἀποδιδράω, *aufugio*.

'Απεδύσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. ἀποδύω.

'Απέδω ; abedo, inuſ. ſed hinc ἀπεδέδη, a. 1. paſſ. Βρύκεις ἀπέδεσθαι φασί μιν τοὺς δακτύλους, Ariſt. av. 26.

'Απέδωχ' ob ſeq. adſpiratam, & ἀπέδωκ' pro ἀπέδακε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποδίδωμι.

'Απείπειν, *negabat*, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἀπεῖπεν, a verbo ἀπέπω, *nego*.

'Απείργεν, *arcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπεῖργεν, a verbo ἀπείργω, *arceo*.

'Απιζος, ον, pedem non habens.

'Απιζοσμένος, *exauctoratus*, partic. perf. paſſ. verbi ἀποζώννυμι, *exauctoro*.

'Απίλα, *aberat*, 3. ſing. imperf. ind. *Poët.* pro ἀπῆν, a verbo ἄπειμι, *abſum*.

'Απίθησον, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποθνήσκω.

'Απίθητο, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀποτίθημι.

'Απίθλι, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀποθλάω.

'Απιθίζω f. ίσω, deſuefacio ; ἀπιθισμένος, deſuetus, Ph. p. part. paſſ.

'Απει, *abi*, 2. ſ. præſ. imp. pro ἄπιθι. Ab ἄπειμι.

'Απειθαρχία, ἡ, in obedientia. Ex α priv. & πειθαρχέω.

'Απείθεια, ας, ἡ, contumacia. Ab ἀπειθὴς.

'Απειθέω, ῶ, f. ήσω, non pareo ; (2) incredulus ſum. Ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, Joann. 3. 36. Ab eod.

'Απείθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀφείθη, a verbo ἀφίημι, *dimitto*.

'Απειθὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὁν, contumax, inobediens ; (2) incredulus. Ex α pr. & πειθὼ.

'Απείθια, ας, ἡ, perſuaſionis obedientiæque contraria contumacia, diffidentia ; (2) incredulitas ; (3) intractabilitas. Ab ἀπειθὴς.

'Απείθως, non obedienter, &c.

'Απεικάζω, f. άσω, adſimilo ; (2) comparo. Ὡς δὲ θεὸς αὐτὸν ἀπεικάζει, Luc. Ἀπεικάζειν τοῖς μέρεσι, Plat. Hinc

'Απεικασία, ας, ἡ, adſimiliata & expreſſa figura.

'Απείκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum, imago.

'Απεικονίζω, f. ίσω, effingo ad imaginem, ſeu exemplar. Ἀνάγκη σαφῆ καὶ ἐκπίπτοντα καὶ διχόμηνον ἀπεικονίζειν, Philo Hinc

'Απεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effictio ad exemplar ; (2) effigies ; ſpecimen, ſimulacrum, Gl. V.

'Απεικὼς, υῖα, ὸς, abſimilis, ſurdus, incongruus. Ab ἀπείοικα.

'Απειλείσα, part. pr. act. *Poët.* pro ἀπειλέουσα. Ab

'ΑΠΕΙΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, minor, minitor, interminor,

terminor; (2) graviter præcipio, cum minis jubeo; (3) glorior. Ἀπειλῶν θάνατόν τινι, τινι εἰ μὴ, κατά τινος. Ἆρ' ἀπειλοῦσί γε νῶϊν, Arist. Av. 315. Μεῖλαξ ζημίας ἀπειλῶν καὶ τὸ μὴ ὑπακούσαντος, Plut. Hinc

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, comminatio, minæ; (2) gloriatio.

Ἀπείλημα, τὸ, minæ.

Ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, comminatrix. Ab ἀπειλητήρ.

Ἀπειλήτω, minati sunt, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion. & per Syn.* pro ἀπειλησάτω.

Ἀπειλητήρ, ῆρος, ὁ, minator, minax. Ab ἀπειλέω.

Ἀπειλητήριος, ία, ον, minax. Ab cod.

Ἀπειλητικός, ἡ, όν, idem & ab eod.

Ἀπειλητικῶς, minaciter.

Ἀπειλητέρος, ον, minax.

Ἀπείλησαν, *reperunt*, 3. pl. pluſq. ind. act. *Att.* pro ἀπολελήφεσι, ab ἀπολαμβάνω.

Ἄπειμι, f. ἴσομαι, abſum. Ex ἀπό, & εἰμί.

Ἄπειμι, abeo, proficiſcor; (2) abibo. Ex ἀπὸ, & εἶμι, *vado, eo.*

Ἀπειπέμεν, 1. ſing. a. 1. ind. med.

Ἀπεῖπε, *abdicavit*, 3. ſing. a. 1. vel 2. ind. act. Ab

Ἀπειπεῖν, abnuere, interdicere; (2) deponere honorem, abdicare ſe magiſtratu; (3) repudio; (4) deficio, deſpero; (5) nego alicui; (6) diſſuadeo. Ἀπείπασθ' ἀοιδὰς, τὸν φρίσσοδον, τὸν ὄψιν, ὀπαλίαν. Τοῖσι θεοῖσιν εἰμὶ ἀπειπεῖν διὰ τ' χόρακε ὑμετέρας μὴ διδάσκοντας, Arist. Av. 564. Ex ἀπὸ, & εἰπεῖν.

Ἀπειραγαθία, ας, ἡ, nimia item infinita beneficentia, item nimia magnificentia, Gl. V. infirmitas. Ab

Ἀπειράγαθος, ἡ, ὁ ἡ, infinite bonus; (2) imperitus. Ex ἄπειρος, & ἀγαθός, *bonus.*

Ἀπειραγάθως, imperite.

Ἀπειράκις, *Adv.* infinitis modis ſ. vicibus. Ab ἄπειρος.

Ἀπείραντος, ὁ, ἡ, infinitus. Ab eod.

Ἀπειρατος, ὁ, ἡ, intentatus; (2) qui tentari nequit. Ex α priv. & πειράζω.

Ἀπείρατος, ὁ, ἡ, inexpertus; (2) intentatus, cujus periculum non eſt factum. Ex α priv. & πειράω, *tento.*

Ἀπειραχῶς, *Adv.* infinitis modis. Ab ἄπειρος.

Ἀπειρέω, f. ξω, arceo, excludo, prohibeo; (2) deterreo, abigo; (3) inhibeo; (4) dirimo; (5) relinquo, prætereo. Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις, ἃν ἔθηκεν ἡ πόλις, Arist. Eccl. 463.

Ἀπειρίσιος, ος, ὁ ἡ ὁν, & ἀπειρίσιος, ία, ιον, infinitus, immenſus. Ab ἄπειρος.

Ἀπειρέω, ῶ, f. ήσω, defatigor, viribus concido.

Ἀπειρημὸς, feſſus, Gl. V. part. perf. act. ἀπειρημόω, interdictus, Gl. V.

Ἀπειρητος, ὁ, ἡ, idem quod ἀπείρατος; intentatus, inexpertus. Ex α priv. & πειράω, *tento.*

Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia. Ex α priv. & πεῖρα, *ſpecimen, experimentum.*

Ἀπειρίστος, ὁ, ἡ, indeterminatus. Ex α priv. & πεῖρας, *terminus.*

Ἀπειρίτος, ὁ, ἡ, infinitus. Ex iiſd.

Ἀπείρξαν, 3. pl. a. 1. ind act. v. ἀπείργω.

Ἀπειρξις, εως, ἡ, repulſio, cohibitio. Ab ἀπείργω.

Ἀπειρόγαμος, ὁ, ἡ, nuptiarum expers, cælebs. Ex ἄπειρος, *inexpertus*, & γάμος.

Ἀπειροδάκρυς, ſine fine & modo plorans.

Ἀπειροδωδεκάμηνος, ὁ, ἡ, infinitam habens poteſtat m. Suic. Ex ἄπειρος, & δωδεκάμηνος.

Ἀπειροζυγος, ὁ, ἡ, expers jugi, Suic.

Ἀπειροθάλασσος, vel ἀπειροθάλαττος, ὁ, ἡ, maris ſeu navigandi inexpertus. Ex ἄπειρος, & θάλασσα, *mare.*

Ἀπειροκακέω, ῶ, f. ήσω, malitia non utor, ſimplicitate utor. Ab

Ἀπειρόκακος, ὁ, ἡ, malorum inexpertus; (2) minime malus, ſimplex. Ex ἄπειρος, & κακὸς, *malum.*

Ἀπειροκαλία, ineptio, parum eleganter, frigidè facio, loquor.

Ἀπειροκαλία, ας, ἡ, ignorantia boni honeſtique. Gl. V. inſolentia, infirmitas. Ab

Ἀπειρόκαλος, ὁ ἡ ὁν, decori ignarus, ineptus; inſolens, Ph. Ex ἄπειρος, & καλὸς.

Ἀπειροκάλως, *Adv.* inepte, præter decorum.

Ἀπειρολεχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁν, expers tori, cælebs. Ex ἄπειρος, & λέχος, *lectus.*

Ἀπειρομάχης, ου, ὁ ἡ ὁν, *Dor.* ἀπειρομάχας, imperitus prælii, R. Ex ἄπειρος, & μάχη.

Ἀπειρομεγέθης, ες, immenſus.

Ἀπείρονα, *infinitam*, acc. ſing. ab ἀπείρων.

Ἀπειροπαθεία, ας, ἡ, immenſitas perturbationum; (2) vacuitas a perturbationibus, i. moleſtiis. Ab

Ἀπειροπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁν, immenſitati perturbationum obnoxius; (2) vacuus a turbis animi, a moleſtiis. Ex ἄπειρος, & πάθος.

Ἀπειροπλάσιος, ος, ὁ ἡ ὁν, infinitiplex; (2) multiplex. Ab ἄπειρος, *infinitus.*

Ἀπειρόπλους, ος, ὁ ἡ ὁν, navigatione non expertus, navigationis imperitus. Ex ἄπειρος, & πλοῦς, *navigatio.*

Ἀπειροπόλεμος, ος, ὁ ἡ ὁν, rei militaris imperitus. Ex ἄπειρος, & πόλεμος, *bellum.*

Ἀπειροπολίμαος, contra rationem belli benè gerendi.

Ἄπειρος, ος, ὁ ἡ ὁν, imperitus; (2) infinitus, immenſus, interminatus. Ex α priv. & πεῖρα, *experimentum*, vel πέρας, *terminus.*

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia, inſcitia. Ab ἄπειρος.

Ἀπειρότοκος, ος, ὁ ἡ ὁν, quæ non peperit, ſterilis, Suic. Ex ἄπειρος, & τίκτω, *pario.*

Ἀπειρόδυν, ῖνος, ἡ, dolores partus non experta. Ex ἄπειρος, & ὀδυνὴ.

Ἄπειρων, ονος, ὁ ἡ ὁν, infinitus. Ab ἄπειρος.

Ἀπείρως, *Adv.* imperite. Ab ἄπειρος.

Ἀπείρως, *Adv.* infinite, immenſe. Ab ἄπειρος, *infinitus.*

Ἀπεισαγγελία, ας, ἡ, denunciatio læſæ majeſtatis, (eadem putatur eſſe quæ εἰσαγγελία, *Etm.*)

Ἀπεῖσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἄπειμι.

Ἀπεισέω, ῶ, f. ήσω, non pareo, incredulus ſum. Ab ἄπειθος.

Ἀπειτον, ου, τὸ, pertinacia, contumacia. Ab

Ἀπειτος, ος, ὁ ἡ ὁν, nulla perſuaſione flexibilis, contumax. Ex α priv. & πείθω.

Ἀπεῖχεν, 3. ſing. imp. ind. act. v. ἀπέχω.

Ἀπεκάλει, *non inabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπεκάλει, ab ἀποκαλέω.

Ἀπεκάλυψε, 3. ſ. a. ind. act. v. ἀποκαλύπτω.

Ἀπέκηγον, ου, ὁ, abnepos. Ex ἀπὸ, & ἔκγονος, *nepos.*

Ἀπεκδέχομαι, f. ξομαι, exſpecto. Ἡ γὰρ ἀποκάλυψις τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται, Rom. 8, 19. Ex ἀπὸ, ἐκ, & δέχομαι, *capio.* Hinc

Ἀπεκδοχὴ, ῆς, ἡ, exſpectatio.

Ἀπεκδύω & δύομαι, fut. υσω, exuo; (2) *in med.* accingor ad aliquid, qui depoſitis veſtibus. Ex ἀπὸ, & ἐκδύω. Hinc

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, exutio, ipſe exuendi actus.

Ἀπεκλαίοντο, 3. plur. imp. paſſ. v. ἀποκλαίω.

Ἀπεκλαυθάνω, obliviſcor. Ex ἀπὸ, ἐκ, & λαυθάνω, *lateo.*

Ἀπέκλασα, 3. ſ. a. 1. ind. act. verbi ἀποκλάω.

Ἀπεκλέγομαι, reprobo, non eligo.

Ἀπέκλεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποκλείω.

Ἀπεκλελαθόμην, 1. ſing. a. 2. ind. med. *Poet.* & *Att.* pro ἀπεξελαθόμην, ab ἀποκλανθάνω.

Ἀπεκλιγὴν, ἡ, reprobatio.

Ἀπεκλόω, f. ύσω, eluo, abluo, eluendo abſtergo. Ex ἀπὸ, & ἐκλύω, *eluo.*

Ἀπεκλύω, f. ύσω, reſolvo; (2) debilito; (3) libero. Ex ἀπὸ, & ἐκλύω, *reſolvo.*

Ἀπέκοψε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποκόπτω.

Ἀπεκρίθη, *reſpondit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἀπεκρίνατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀποκρίνομαι.

Ἀπεκροφῶ, exhaurio, exſorbeo.

Ἀπεκρυφάμην, 1. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀποκρύπτω.

Ἀπέκλαιεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum v ἐφελκ. Ab ἀποκλαίω.

Ἀπεκτείνω, extendo, diffundo, prolato.

Ἀπεκτητος, υ, ὁ ἡ ὁν, impexus. Ex α priv. & πεκτέω, *pecto.*

Ἀπεκτος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem. A πέκω, *pecto.*

Ἀπελάζω, concionor, quod & ἀπελλάζω, ſcribitur, & vocabulum Laconicum eſt.

Ἀπελάκοντο, 3. ſing. imp. ind. med. v. ἀπολάμπω.

Ἀπελαύνω, f. άσω, expello, abigo, arceo, abduco. Τὸν ἐμὸν ἀπελάσω φρενὸς πρὸ ἐμαυτοῦ σπέρματον, a mea ſobole, Soph. Oed. Col. 591.

Ἀπελαφρύω, ſublevo. Ex ἀπὸ, & ἐλαφρὸς.

Ἀπέλεγμα, ατος, τὸ, refutatio, confutatio: probrium.

Ἀπελεγμὸς, ὁ, refutatio, redargutio; (2) probrium.

Ἀπέλεγξις, εως, ἡ, idem quod ἀπέλεγμα. Ab

Ἀπελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto, confuto. Ἀπελέγξει τινὰ ψευδόμενον, Chryſ.

Ἀπέλεθρος, ος, ὁ ἡ ὁν, immenſus. Ex α priv. & πέλεθρον, *jugerum.*

Ἀπελέκητος, ος, ὁ ἡ ὁν, non dedolatus, ſecuri non complanatus. Ex α priv. & πελεκάω, *ſecuris.*

Ἀπελίζω, a. 2. inf. med. *Ion.* pro ἀπελίσθαι, ab ἀφεκρίω pro ὀρίλω.

Ἀπελευθερία, ας, ἡ, manumiſſio, aſſertio in libertatem, Vulg. Lex:

Ἀπελευθερικὸς, ὁ, ὁ ἡ ὁν, libertinus:

Ἀπελευθέριος, ος, ὁ, idem. Ab

Ἀπελεύθερος, ος, ὁ ἡ ὁν, libertus, libertate donatus. Ex ἀπὸ, & ἐλεύθερος, *liber.* Hinc

Ἀπελευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto.

Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, manumiſſio.

Ἀπελευθερωτὴς, ου, ὁ, manumiſſor.

Ἀπέλευσις, εως, ἡ, abitus, diſceſſus. Ab ἀπέρχομαι.

Ἀπελεύσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. ἀπέρχομαι.

Ἀπέλιπεν, 3. ſ. imp. ind. act. v. ἀπολείπω.

Ἀπελίλακας, 3. ſ perf. ind. act. *Att.* pro ἀπέλακας, a verbo ἀπελαύνω pro ἀπελάω.

Ἀπελίλατο, *elactus fuerat*, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ.

Ἀπελυθῇ, *abiit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. &

Ἀπελθὲ, *abi*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ἀπέρχομαι, pro ἀπελθέ, *abe.*

Ἀπέλιπον, 1. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀπολείπω.

Ἀπελλάζω, vide ἀπελάζω.

ΑΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, fauces; (2) concliones, Hes.

Ἀπελέμβοσι, *qui eripuerunt*, a. 2. part. med. *Ion.* pro ἀφελόμβοι, a verbo ἀφέλκω.

ΑΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, ulcus, vulnus.

Ἀπελπίζω, f. ίσω, inde ſpero; (2) deſpero. Δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, Luc. 6, 35.

Ἀπελπίσας, *qui vitam ſperare jubet*, a. 1. part. act.

Ἀπελπισμὸς, ῦ, ὁ, deſperatio.

Ἀπελύθη, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀπολύω.

Ἀπελυμαίνοντο, 3. pl. imp. ind. paſſ. v. ἀπολυμαίνω.

Ἀπέλυσε, *abſolvit, dimiſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀπολύω.

Ἀπελύσθη, *contumeliam accepit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπολύω.

Ἀπέμαθον, *didici*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀπομανθάνω pro ἀπεμάθησα. *dediſco.*

Ἀπεμαράνθη, *emarcuit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπομαραίνω.

Ἀπέμεσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἀπέμεσε, ab

Ἀπεμέω, f. ήσω, revomo, evomo, vomitu ejicio. Ex ἀπὸ, & ἐμέω, *vomo.*

Ἀπεμύσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἀπομύσσομαι.

Ἀπεμόργνυ, 3. sing. imp. ind. act. v. ἀπομόργνυμι.

Ἀπεμπολάω, ῶ, idem quod

Ἀπεμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo, venundo; (2) ut emptum abduco, seu rapio. Ἀπεμπόλησε τὰς μὴν δὴ πολλὰς, οἷας ὁ μιαρὸς Ἀπελλῆς, Luc. Hinc

Ἀπεμπολή, ῆς, ἡ, venditio; (2) nundinatio; (3) negotiatio.

Ἀπεμπόλησις, εως, ἡ, venditio; (2) nundinatio.

Ἀπεμπολητὴς, οῦ, ὁ, venditor, seu qui lucrum e venditionibus facit, institor.

Ἀπεμυθιόμην, 1. s. a. 2. ind. med. v. ἀπομυθέω.

Ἀπεμφαίνω, non convenio, dissimilis sum. Hinc

Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expositio, demonstratio, R.

Ἀπεμφὴς, ής, ὁ, ἡ, οὐ, dissimilis, absimilis. Ex ἀπὸ, & ἐμφερὴς, *similis*.

Ἀπεναντί, *Adv.* coram; (2) e regione, contra. Ex ἀπὸ, & ἐναντι, *coram*.

Ἀπεναντίον, *Adv.* idem & ex iisd.

Ἀπεναντίος, contra.

Ἀπενίκασθαι, *abstulisse*, a. 1. inf. med. verbi ἀπενείκω pro ἀπενίκω, *aufero*.

Ἀπενιγκοῦσα, part. a. 2. fem. gen.

Ἀπενεχθείς, a. 1. part. pass. *Ion.* pro ἀπενιχθείς.

Ἀπενείχθη, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἀπενίχθη.

Ἀπενίπω, f. ἀπενίσω, interdico; (2) adversor.

Ἀπενιχθῆναι, a. 1. inf. pass. v. ἀποφέρω.

Ἀπενθεῖν, *abisse*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀπελθεῖν, a verbo ἀπέρχομαι pro ἀπελθέω.

Ἄπενθὴς, ές, ὁ, ἡ, luctu carens. Ex α priv. & πένθος, *luctus*. Hinc

Ἀπένθητος, ου, ὁ, ἡ, quem luctu nemo prosecutus est, vel prosequitur; (2) indefletus.

Ἀπενιαυτίζω, f. ίσω, per annum absum, vel cesso. Ἀπενιαυτιζέτω τρεῖς ἑαυτὰς, Plat. Ex ἀπὸ, & ἑαυτὸς, *annus*. Hinc

Ἀπενιαυτισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. abannatio, i. e. exilium s. omnino absentia & discessus in unum annum

Ἀπέντες, *qui dimiserunt*, nom. pl. a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀφέντες, a verbo ἀφίημι.

Ἀπενόσφισεν, *separavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum v ἐφελκ. a verbo ἀποσφίζω, *separo*.

Ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco.

Ἀπεξεδυσόμην, 1. s. a. 1. ind. med. v. ἀπεκδύω.

Ἀπεξελαθόμην, *oblitus sum*, 1. sing. a 2. ind. med. verbi ἀπεκλανθάνω pro ἀπελάθω.

Ἀπεξεργάζομαι, perficio, absolvo.

Ἀπεξηραμμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro ἀπεξηραμμένος, ab ἀποξηραίνω.

Ἀπέοικα, absimilis, & dissimilis sum; p. med. Ex ἀπὸ, & ἔοικα, *similis sum*. Hinc

Ἀπεοικότως, *Adv.* absimili modo, diversimode; (2) non verisimiliter, absurde:

Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus.

Ἀπέοντα, acc. s. *Ion.* pro ἀπόντα, ab ἀπὸν, *absens*.

Ἀπεπλάγχθη, *recessit, aberravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀποπλάζω.

Ἀπέπαντος, ου, ὁ, ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex α priv. & πέπαλον, *coquo*.

Ἀπέπερος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, idem & ex iisd.

Ἀπέπλωσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποπλέω.

Ἀπέπλος, ου, ὁ, ἡ, peplo carens. Ex α priv. & πέπλος, *peplum*.

Ἀπέπλωσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποπλεύω.

Ἀπέπνει, *spirabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἀπέπνεε, a verbo ἀποπνέω.

Ἀπεπνεύσατο, *exspiravit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπέπηξα, 1. s. a. 1. ind. act. v. ἀποπήγνυμι.

Ἀπέπομαι, abdico, renuncio. Ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, 2 Cor. 4, 2. Ab ἀπὸ, & ἔπω, *dico*.

Ἀπεπτέλεμαι, 1. s. a. 2. ind. med. v. ἀφίπταμαι.

Ἀπέπλω, 1. sing. a. 2. ind. act.

Ἀπεπτὸν, ου, cibum non concoquo. Ab

Ἄπεπτος, ου, ὁ, ἡ, non coctus; (2) qui coqui nequit. Ex α priv. & πέσσω.

Ἀπέπτυσε, crudè.

Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, verbosa oratio, loquacitas. Ab

Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ, ἡ, nullum finem loquendi faciens, verbosus, loquax. Ex ἀπέραντος, & λόγος, *sermo*.

Ἄπερᾶντος, ου, ὁ, ἡ, infinitus. Ex α priv. & πέρας, *terminus*.

Ἀπερᾶντως, *Adv.* infinite.

Ἀπέρασις, εως, ἡ, rejectio per vomitum. Ab α & ἐράω, *funlo, vomo*.

Ἀπέρατος, ου, ὁ, ἡ, infinitus, non habens exitum; (2) qui transiri nequit, impervius. Ex α priv. & πέρας, *finis*, vel ὁδάω, *transeo*.

Ἀπεράτατος, η, ον, finem, exitum non habens. Ex α priv. & περατόω.

Ἀπεργάζομαι, f. άσομαι, efficio, facio, conficio, fingo. Τὰ ξύλινα τῷ τείχει τίνες ἀπειργάσαντ'; Arist. Av. 1159. Hinc

Ἀπεργασία, ας, ἡ, effectio, absolutio; (2) emolitio, ut morbi curatio.

Ἀπεργατέος, ἁ, ον, peragendus.

Ἀπεργαστικὸς, ἡ, όν, operosus, efficax.

Ἀπεργαστικῶς, *Adv.* efficaciter, operosè.

Ἀπέργειν, *Ion.* pro ἀπεργεῖν, ab ἀπείργω.

Ἄπεργμαι, 1. sing. perf. ind. pass.

Ἀπέργω, id. quod ἀπείργω.

Ἀπερείδω, f. ρείσω, firmiter figo, defigo; ἀπερείδομαι, incumbo, innitor. Ἀπηρειδόμην τῷ ὄψιν εἰς τὸ ἀτενὲς, Luc. Ἀπερείδοντο δὴ τὰς τελευταίας ζωθήκας, Polyb.

Ἀπέρεισαν, *effudisse*, a. 1. inf. med.

Ἀπέρεισι pro ἀπερείσια, & hoc *per Metathesin*. pro ἀπειρίσια. Ab

Ἀπερείσιος, ου, ὁ, ἡ, infinitus, multus, per Metathes. pro ἀπειρίσιος. Ab ἄπειρος.

Ἀπέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi. Ab ἀπερείδω.

Ἀπερεύγω, f. εύξω, eructo, sursum ructo; (2) emitto, *de fluviis*.

Ἀπέρευξις, εως, ἡ, eructatio, *Aret.*

Ἀπεσθαι, insitatum; sed hinc ἀπείρηκα, p act. deficior; tum de hominibus cum fatigati sunt, quam de rebus, cum deesse cæperunt; ἀπείρηται, p. pass. interdictum est; ἀπεῶ, nepabo, renuam, f. 2. quod *Ionice* ἀπείρω. Vid. ἀπειρηκώς.

Ἀπερημόω, ῶ, f. ώσω, desolo, eremum facio; ἀπερημοῦμαι, desolor, Gl. V.

Ἀπερητύω, reprimo, cohibeo.

Ἀπερίαλτος, ου, ὁ, ἡ, non circumspectus; (2) cujus non facilis circumspectus, qui non facile cavetur. Ex α priv. & περιαλτέα, *circumspicio*.

Ἀπέρικλυτος, ου, ὁ, ἡ, non circumvestitus, purus, nudus. Ex α priv. & περικλύω.

Ἀπερίληπτος, ον, insuperabilis. A περιλαμβάνομαι, *circ.*

Ἀπεριγράπτος, ου, ὁ, ἡ, non circumscriptus; (2) incomprehensibilis; (3) perpetuus, æternus. Ex α priv. & περιγράφω, *circumscribo*.

Ἀπερίγραπτος, *Adv.* incircumscripte, Suic.

Ἀπεριδεσμος, ου, ὁ, ἡ, incircumscriptus.

Ἀπεριγράφως, idem quod ἀπεριγράπτως.

Ἀπερίεργος, ου, ὁ, ἡ, non exquisitus; (2) non superfluus, non supervacaneus; (3) non curiosus Ex α priv. & περίεργος.

Ἀπερίεργως, *Adv.* non exquisite, non curiosè.

Ἀπερίηγητος, ον, non explicatus.

Ἀπερήχητος, ον, quem nullus strepitus aut sonus circumsonat.

Ἀπεριλάθαρτος, ου, ὁ, ἡ, non mundatus, immundus. Ex α priv. & περικαθαίρω.

Ἀπεριλάλητος, ου, ὁ, ἡ, detectus, apertus, sine dissimulatione. Ab α priv. περί, & καλυπτὸς, *tectus*.

Ἀπερικάλυπτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἀπεριλάλητος.

Ἀπερικόπως, sine molestia, nemine impediente.

Ἀπερικάλυπτος, ου, ὁ, ἡ, infans, fari nesciens; (2) quem non facile verbis compescas; (3) qui blaterandi finem non facit, garrulus. Ex α priv. vel intens. περὶ & λαλέω, *loquor*.

Ἀπερίληπτος, ου, ὁ, ἡ, nullo loco, vel tempore circumscriptus nec comprehensus, Gl. V. incomplexus, item finem non habituus, sc. de oratione, ap. *Jos.* Ex α priv. λαμβάνω, *comprehendo*.

Ἀπερίμερμνος, ου, ὁ, ἡ, qui nullas animo curas versat, inconsideratus. Ex α priv. & μέριμνα, *cura*.

Ἀπερίμερμνως, *Adv.* inconsiderate.

Ἀπερίνοητος, ου, ὁ, ἡ, qui mente comprehendi nequit. Ex α priv. & περινοέω.

Ἀπερινοήτως, *Adv.* temere atque inconsiderate.

Ἀπερίοδος, ου, periodis carens, non periodo expressus.

Ἀπερίοπτος, negligens.

Ἀπεριόπτως, negligenter.

Ἀπερίορις, ου, ὁ, ἡ, indeterminatus, indefinitus. Ex α priv. & περιορίζω.

Ἀπερίπλυτος, non tectus, obvolutus.

Ἀπερίπλατος, ου, ὁ, ἡ, qui talis est, ut non incidat. Ex α priv. & περιπίπτω.

Ἀπερισάλπιγκτος, ου, ὁ, ἡ, qui tubarum clangore non circumsonat; (2) quem nihil circumsonat. Ex α priv. & περισαλπίζομαι, *tubæ sonitu excitor*.

Ἀπερισκεπτος, ου, ὁ, ἡ, non circumspectus, inconsideratus. Ex α priv. & περισκέπτομαι, *circumspicio*.

Ἀπερισκέπτως, *Adv.* inconsiderate, imprudenter; incaute, Gl. V.

Ἀπερισκεψία, ας, negligentia, imprudentia.

Ἀπερισκοπητος, & ἀπερίσκοπος, ον, idem quod ἀπερίοπτος.

Ἀπερίσπαστος, ου, ὁ, ἡ, inconcussus; (2) non distractus, qui non occupatur multis. Ex α priv. & περισπάω, *distrahe*.

Ἀπερισπάστως, *Adv.* sine ulla distractione, s. cura, otiosè, tranquillè, constanter.

Ἀπερισσεία, ας, ἡ, cum in aliqua re nil redundat. Ex α priv. & περισσὸς, *abundans, superfluus*.

Ἀπερισσόχρονος, ου, ὁ, ἡ, soppar ætate, qui non excedit alium tempore. Ex α priv. περισσὸς, *excedens*, & χρόνος, *tempus*.

Ἀπερίστατος, ου, ὁ, ἡ, quem nihil circumstat; (2) desertus, derelictus. Ex α priv. & περιίστημι, *circumsto*.

Ἀπερίστροπος, ου, ὁ, ἡ, qui non circumvertitur; (2) qui circumagi nequit. Ex α priv. & περιστρέφω, *circumago*.

Ἀπερίτμητος, ου, ὁ, ἡ, non circumcisus. Ex α priv. & περιτέμνω, *circumcido*.

Ἀπερίτροπος, ου, ὁ, ἡ, qui circumagi nequit, qui non commutatur, non volubilis, non versatilis; (2) non revertens; (3) non curans. Ex α priv. & περιτρέπω, *circumago*.

Ἀπερίτροπος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Ἀπερίτρωτος, vel ἀπέριτρωτος, ου, ὁ, ἡ, vacuum nil habens; (2) luxu carens; (3) simplex, ens; (4) negligenter factus. Ex α pr. & περιτρώω.

Ἀπερίτως, negligenter, simpliciter, sine sollicita cura elaborandi, vel ornandi.

Ἀπερίτματος, ου, ὁ, ἡ, excrementis carens, quæ περιττώματα.

Ἀπερίφορος, ου, ὁ, ἡ, non orbiculatus. Ex α priv. & περιφέρω, *circumfero*.

Ἀπέρξας, a. 1 part. act. v. ἀποπέρθω.

Ἀπέρρε, *abi in malam rem*, 2. sing. præs. imper. act. verbi ἀπέρρω, *Æol.* pro ἀπείρω.

Ἀπέρρα, abeo, facesso in malam rem.

Ἀπερρωγὼς, perf. part. med. v. ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀπερυθριάω, ῶ, f. άσω, non erubesco, pudorem depono, impudenter ago. Ἀλλὰ κρεῖττον ἦν σοὶ ἐνθάδε ποτὲ ἀπερυθριάσαι γε μᾶλλον, ἢ χεῖν φάρμακα, Arist. Nub. 1218. Ex ἀπὸ, & ἐρυθριάω, *erubesco*, ab ἐρυθ ές, *ruber*.

Ἀπερυκόμην, *prohibens*, pr. part. med. Ab

Ἀπερύκω, f. ξω, repello, propulso, abigo. Ἀπερύκειν τὰς λύκους ἀπὸ τῆς προβάτων, Xen. τινος τὸν ἐπιχειροῦντας ἀδικεῖν τινα. Λυτὰρ βιλέων ἀπερυκοι ἰφθίμους, Il 4, 542.

Ἀπερυσιζόω, ῶ, rubiginem ingenero, rubigine consumo; ἀπερυσιζώμαι, rubiginem sentio. Ex ἀπὸ, & ἐρυσιζάω, ῶ.

Ἀπερύω, f. ύσω, abstraho, detraho. Ῥινὸν ἀπ' ὀστέφιν ἐρύσαι, Odyss. 14, 134.

Ἀπέρχομαι, f. ελεύσομαι, a. 2. ἦλθον, abeo, discedo;

discedo; (2) morior. Ἀπελθεῖν ἡβῆς ὄνειαρ, abesse a domesticis; τῷ λόγῳ, omittere; τῷ βίῳ, mori; ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἐς τὴν πόλιν, ἀπός τινα.

Ἀπειρεύς, ῆος, ὁ, qui impetum alicujus impedit, s. inhibet. Ab

Ἀπειρέω, ῶ, cohibeo; (2) discedo. Τῆ κε συνερῆς πολέμου ἀπειρεσίοιο, Il. 16, 723.

Ἀπειρήσιας, 2. sing. a. 2. opt. *Æol.* act.

Ἀπείρων, ον, durus, asper, immitis. Ab α priv. & ἔρας.

Ἄπες, *dimitte*, 2. sing. a. 2. imp. *Ion.* pro ἄφες, a verbo ἀφίημι, *dimitto*.

Ἀπέσαξα, 1. s. a. 1. ind. act. v. ἀποσάττω.

Ἀπέσαξας, 2. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέσσυας ab ἀποσείνυμι pro ἀποσείω.

Ἀπέσσευε, *exstinxit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπεσσίδω, abedo, exedo, erodo.

Ἀπεσυμμφθαι, a. 1. inf. pass. v. ἀποσυμπλω.

Ἀπεσκολυμμένος, perf. part. pass. v. ἀποσκολύπλομαι.

Ἀπέσομαι, 1. s. f. 1. ind. med. v. ἄπειμι.

Ἀπέσπασα, 1. s. a. 1. ind. act. v. ἀποσπάω.

Ἀπέστυθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Æol.* vel *Bœot.* & *Poët.* pro ἀπεσύθησαν, ab ἀποσύομαι.

Ἀπέσυτο, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Poët.* pro ἀπεσύσυτο.

Ἀπεσφάλλω, 1. s. a. 2. ind. pass. v. ἀποσφάλλω.

Ἀπεσφάλη, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀποσφάλλω.

Ἀπεσφήλατο, 3. s. a. 1. ind. pass. v. ἀποσφάλλω.

Ἀπέσχε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀποσέλλω.

Ἀπεσείρησε, 3. s. a. 1. ind. act. ἀποσειρέω.

Ἀπέσσω, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀφίημι.

Ἀπέσχον, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀποσείχω.

Ἀπέσολε, 3. s. perf. ind. med. v. ἀποσέλλω.

Ἀπεσφραμμένος, perf. part. pass. v. ἀποσφράω.

Ἀπέστραφον, *averti*, 1. sing. a. 2. ind. act.

Ἀπέστρεψε, *avertit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπέστω, *abſit*, 3. s. pr. imp. act. v. ἄπειμι.

Ἀπεστώ, ῶς, οῖ, ἡ, abſentia. Ab ἄπειμι.

Ἀπεσφάλην, 1. s. a. 2. ind. pass. v. ἀποσφάλλω.

Ἀπέσχηκα, *abſui*, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀπέχω pro ἀποχέω, *abſtineo*.

Ἀπέσχον, *abſtinui*, 1. sing. a. 2. ind. act.

Ἀπέταμον, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀποτέμνω.

Ἀπετίθη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. ἀποτίθημι.

Ἀπέτηλος, ος, ὁ, ἡ, ſine foliis. Ex α priv. & φύτηλον, *folium*.

Ἀπετίνυον, 3. pl. imp. ind. act. v. ἀποτινύω.

Ἀπέτραγον, 1. s. a. 2. ind. v. ἀποτράγω.

Ἀπετρωπᾶτο, *non audebant*, 3. pl. imp. ind. pass. *contr.* pro ἀπετραπάοντο, ab ἀποτραπάω.

Ἀπήμων, ονος, ὁ, ſerenitas, tranquillitas cœli, aeris, maris. Ex ἀπο, & ἠνδία.

Ἀπηνδαίω, improbo, repudio.

Ἀπήνθανατίζα, 1. *ion.* felicem mortem oppeto, honeſta morte perfungor. Ex ἀπό, & εὐθανατος, *bene & honeſte moriens*.

Ἀπήνθης, ές, ὁ, ἡ, fama inauditus, incognitus; (2) imperitus. Ex ἀπό, & αὐθάνομαι, *audio*.

Ἀπήνθος, ος, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀπηνθύνω, adæquo; (2) rego, diſpono, dirigo; (3) corrigo, emendo; (4) punio. Ἀπηνθύνειν τὴν πόλιν, Soph. Oed. Tyr. 103. Σὺ δ' ἐν τοῖς χέρας δισσοῖς ἀπηνθύνοντα, πρόσμολεῖν καλῶ, id. Aj. 72.

Ἀπήνικος, ος, ὁ, ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ex α priv. & πήνικη, *tæda*.

Ἀπηνικαῖος, ος, ὁ, ἡ, idem quod

Ἀπηνικός, ὴ, όν, abominandus, exſecrandus; (2) vilandus, averſandus. Ab ἀπέχομαι.

Ἀπηνύσα, f. ἄσω, ſopio.

Ἀπήνυτος, ος, ὁ, ἡ, inauditus. Ex α priv. & πυνθάνομαι, *audio*.

Ἀπηυτακλία, id. quod ἠυτακλία.

Ἀπηύχητος, ον, idem quod ἀπηυχής.

Ἀπήχομαι, f. ξομαι, deprecor, precor, ſeu opto non evenire; (2) abominor, exſecror. Τῶτο μήτοτε μὴ γένοιτο μεθαμῶς ἀπήχεσθαι, Ariſt. Θεσμ. 721.

Ἀπηωνίζω, f. ίσω, vilem reddo. Ex ἀπό, & ἠωνος, *vilis*.

Ἀπήωρα, 3. pl. imp. ind. act. v. ἀπαρτάω.

Ἀπιφαύσκω, *oſtendi*, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποφαίνω.

Ἀπίφνε, *oſtendit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπιφθαρμένος, perf. part. pass. v. ἀποφθείρω.

Ἀπιφθίξατο, 3. s. a. 1. ind. med. v. ἀποφθίγομαι.

Ἀπίφθιτο, *interiere*, 3. sing. pluſq. ind. pass. verbi ἀποφθίω, *corrumpo*.

Ἀπεφθός, ὴ, όν, ſæpe coctus, ut ἀπεφθὸς χρυσός, aurum excoctum, obryzum. Pro ἀφεψητός, decoctus.

Ἀπίφυσον, 1. s. a. 2. ind. act. pass. v. ἀποφύω.

Ἀπίχῃ, *ſufficit*, imp. alias 3. ſing. præſ. ind. act. v. ἀπέχω, *abſtineo*.

Ἀπέχθαίρω, f. αρῶ, odio proſequor; (2) inviſum reddo. Τὰς δὲ σ' ἀπεχθήρω, ἃς νῦν ἐκπαγλ' ἑφίλησα, Il. 3, 415.

Ἀπεχθάσομαι, f. χθήσομαι, inviſus ſum, odio ſum; (2) odi, infenſus ſum. Ὅσις ἃ δύσιν', ἀπέχθω ἔστω ἠ τοῖς γείτοσιν, Ariſt. Lyſ. 702.

Ἀπέχθεια, ας, ἡ, inimicitia, odium, ſimultas. Ab ἀπεχθὴς.

Ἀπεχθέμεναι, *odio proſequi*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀπέχθειν, a verbo ἀπέχθω.

Ἀπεχθηναι, *odio fis*, 2. ſing. præſ. conj. pass. *Ion.* pro ἀπέχθησαι, ſ. ἀπέχθῃ.

Ἀπέχθημα, τό, res odioſa & inviſa.

Ἀπεχθὴς, ές, ὁ, ἡ, inviſus, infenſus. Ex ἀπο, & ἔχθος, *invidia, odium*.

Ἀπεχθήσομαι, *odio ero*, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi ἀπεχθάνομαι, *odio ſum*.

Ἀπεχθητικός, ὴ, όν, qui in hominum odia ſolet incurrere. Ab ἀπεχθὴς.

Ἀπέχθομαι, f. θήσομαι, offendor; (2) ſum hoſtis; (3) triſtor; (4) odio ſum; ἀπέχθημαι, idem. Κρεῖσσον δὲ μοι τῶν σφῶϊν σ' ἀπέχθεσθαι, Eur. Med. 290. Ὅταν τοὶ ἀπέχθωνται θεοὶ κῆρι, Il. 4, 53. Ab eod.

Ἀπεχθόμην, 1. s. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀπεχθόμην.

Ἀπεχθῶς, *Adv.* odioſe, inviſe. Ab eod.

Ἀπέχρησε, *ſatis erat*, imperf. pro ἀπέχρη.

Ἀπέχρη, *ſatis erat*, imperf. ind. verbi impersonalis ἀπόχρη, *ſatis eſt*.

Ἀπεχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio.

Ἀπέχω, f. ἀφέξω, abſtineo; (2) diſto, abſum, differo; (3) recipio, reporto; (4) ſatis ſum, ſufficio; ἀπέχομαι, abſtineo. Οἶνον τ' ἀπέχειν καὶ γυμνασίων, abſtineas, Ariſt. Nub. 416. Τοσοῦτον ἀπέχειτο τῶ τι καταπρήξασθαι ὧν ἐθέλοιτο, tantum abſunt, ut conficeret, Them. Οὐδ' ἀπείχετο μάτ' ἀπὸ φίλου, Plut. τῶ λίγειν, id. Ex ἀπὸ, & ἔχω.

Ἀπέψια, ας, ἡ, indigeſtio. Ex α priv. & πέψις, *coctio*.

Ἀπεψύχοντο, 3. s. imp. ind. med. v. ἀποψύχω.

Ἀπέψω, decoquo, coquo.

Ἄπιων, *abſens*, *Ion.* pro ἀπὼν, ab ἄπειμι.

Ἀπίσασε, *repulit*, 3. ſing. a. 1. indic act. *Att.* pro ἄπασσε, a verbo ἀπαθέω, *repello*.

Ἀπῇ, *abſit*, 3. ſing. præſ. conj. verbi ἄπειμι.

Ἀπῆγαγεν, 3. s. a. 1. ind. act *Att.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆγεν, ab ἀπάγω.

Ἀπήγγειλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀπαγγέλλω.

Ἀπηγήσασθαι, *narraſſe*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ἀφηγήσασθαι, a verbo ἀφηγέομαι.

Ἀπηγξάμην, 1. s. a. 1. ind. med. v. ἀπάγχω.

Ἀπηγορίου, ῶ, f. ήσω, accuſationi reſpondeo. Fx ἀπὸ, & ἀγορία, *comitior*. Hinc

Ἀπηγόρημα, ατος, τὸ, reſponſio ad accuſationem; (2) narratio, relatio.

Ἀπῆγχε, 3. s. perf. ind. act. v. ἀπάγχω.

Ἀπήδαλος, ος, ὁ, ἡ, gubernaculo carens. Ex α priv. & πηδάλιον, *gubernaculum*.

Ἀπῆειν, 1. s. pluſq. ind. med. v. ἄπειμι.

Ἀπηθέω, ῶ, f. ήσω, excolo, percolo, per colum trajicio, deliquo. Ex ἀπὸ, & ἠθω. Hinc

Ἀπήθημα, ατος, τὸ, cremor percolatus; (2) quicquid percolatum eſt.

Ἀπῆκεν, *dimiſit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀφῆκε, a verbo ἀφίημι.

Ἀπηκριβωμένως, *Adv.* abſolute, ad amuſſim. Ab ἀπηκριβωμένος, quod eſt ab ἀπακριβόω.

Ἀπηκτος, ος, ὁ, ἡ, incompactus; (2) non concretus. Ex α priv. & πηγνύω, *compingo*.

Ἀπήλαυνε, *abegit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi ἀπελαύνω, pro ἀπήλασε, *abigo*.

Ἀπήλασα, *alegi*, 1. ſing. a. 1. ind. act.

Ἀπήλαυνον, 1. s. imp. ind. act. v. ἀπελαύνω.

Ἀπηλεγίω, non curo, contemno:

Ἀπηλεγίως, *Adv.* ſæve, intrepide, atrociter. Ab

Ἀπηλεγὴς, ές, ὁ, ἡ, nullius curam gerens, nullius reſpectum habens; (2) ſævus, atrox. Ex ἀπὸ, & ἀλέγω, *non curo*.

Ἀπῆλθον, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀπέρχομαι.

Ἀπηλιασὴς, οῦ, ὁ, alienus a judiciis & litibus, ſeu cauſſis judiciariis, alienus a foro. Ex α priv. & ἠλιαία, *quod erat forum certum Athenis*.

Ἀπηλιθίω, ῶ, f. ώσω, facio fatuum, ad fatuitatem redigo.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, ventus ſubſolanus. Ex ἀπὸ, & ἥλιος, *ſol*.

Ἀπηλλάγην, 3. s. a. 2. ind. pass. v. ἀπαλλάττω.

Ἀπηλλοτρίακε, 3. s. perf. ind. act. v. ἀπαλλοτριόω.

Ἀπήλοιπεν, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀπολοιπόω.

Ἀπηλπικε, 3. s. perf. ind. act. v. ἀπελπίζω.

Ἀπήμαντος, ον, ὁ, ἡ, illæſus. Ex α priv. & πημαίνω, *lædo, damnum adfero*.

Ἀπήμαρτεν, 3. s. a. 2. ind. act. *Poët.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀφήμαρτεν, ab ἁφαμαρτάνω.

Ἀπημελημένος, perf. part. pass. v. ἀπαμελέω.

Ἀπημελημένως, *Adv.* neglectim. Ab ἀπημελημένος, *neglectus*, quod eſt ab ἀπαμελέω.

Ἀπήμην, 1. pl. pluſq. ind. act. *per Syn.* pro ἀπήειμεν, a verbo ἄπειμι, *abeo*.

Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas. Ab ἀπήμων.

Ἀπήμυνεν, 3. s. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀπαμύνω.

Ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, nullo damno adfectus, illæſus, ſalvus, incolumis; (2) non nocens; innoxius. Ex α priv. & πῆμα, *damnum*.

Ἀπὴν, 1. ſing. imp. ind. verbi ἄπειμι.

Ἀπήνεγκε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀποφέρω.

Ἀπηνείη, ας, ἡ, crudelitas, ſævitia. Ab ἀπηνὴς.

Ἀπήνεμος, ον, ὁ, ἡ, vento carens. Ex ἀπὸ, & ἄνεμος, *ventus*.

Ἀπηνίς, *atrocis*, gen. ſing. ab ἀπηνὴς, *atrox*.

Ἀπηνώθη, *obſtupefactus eſt*, 3. s. a. 1. Dan. *cap.* 4, 19. ind. med. v. ἀπηνίσσομαι.

Ἀπηνυτάμην, 1. s. a. 1. ind. med. v. ἀπαναίνομαι.

ΑΠΗΝΗ, ης, ἡ, rheda, curriculum viatorium.

ΑΠΗΝΗΣ, ίος, ὁ, ἡ, crudelis, immitis, ſævus; durus, trux, Gl. V.

Ἀπῆνθεν, *abiit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆλθε, ab ἀπέρχομαι.

Ἀπήντησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀπαντάω.

Ἀπηνῶς, inclementer, Gl. V. A πρᾶος.

Ἀπηόριος, ος, ὁ, ἡ, deſuper impendens; (2) altus, ſublimis, in alto ſitus. Ex ἀπὸ, & ἀείρω, *tollo*.

Ἀπήορος, ος, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd. item diſtans, remotus.

Ἀπήρατεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. ab ἀπαράομαι.

Ἀπηρεισάμην, a. 1. ind. med. verbi ἀπερείδω.

Ἀπηρὴς, ές, ὁ, ἡ, nullo membro captus, autmutilus. Ex α priv. & πηρος, *mutilus*.

Ἀπήρθη, 3. ſ. a. 1. ind. pass. v. ἀπαείρω.

Ἀπηρὸς, ος, ὁ, ἡ, pera carens, ſacco deſtitutus, Ex α priv. & πήρα, *pera*.

Ἀπηρὸς, ος, ὁ, ἡ, idem quod ἀπηρὴς.

Ἀπηρτημένος, perf. part. pass. v. ἀπαρταω.

Ἀπήρτισμαι, 1. ſ. perf. ind. pass. v. ἀπαρτίζω.

Ἀπηρτισμένως, planè, perfectè. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπηρυθρασμένως, *Adv.* impudenter, depoſito pudore, perfricta fronte. Ab ἀπηρυθριασμένος, quod eſt ab ἀπηρυθριάω.

Ἀπήρατος, ος, ὁ, ἡ, non mutilatus, integer, illæſus. Ex α priv. & πηρὸς.

Ἀπήσων, f. 1. part. act. *Ion.* pro ἀφήσων, ab ἀφίημι.

Ἀπηύρα, *auferebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπαύρα, a verbo ἀπαυράω, *aufero*.

'Απηύρα, *suffulsit*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* p.o ἀπεύρα, a verbo ἀπαυράω, *a fio*
'Απηῦρα, *privavi*, a. 1. ind. act. per *Synop.* pro ἀπηύρησα.
'Απηύρων, 3. pl. imp. ind. a t. *contr.* pro ἀπηύρεον.
'Απηχέω, ῶ, f. ήσω, dissono, absono; (2) resono. Ab ἀ pr. & ἠχέω. Hinc
'Απήχημα, ατος, τὸ, resonantia; impulsio quæ in fine auditur, durante aliquamdiu loco. Unde (2) pro effectu alicujus rei naturali.
'Απηχὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, absonus; (2) ingratus, odiosus. Ex ἀπὸ, & ἠχὴ, *sonus*.
'Απηχήσις, εως, ἡ, idem quod ἠχημα.
'Απηχθέτο, 3. s. imp. ind. pass. v. ἀπέχθομαι sive ἀπεχθάνομαι.
'Απηχθόμαι, *odio incipio fieri*, perf. ind. pass.
'Απήχθων ἀδελφεὸς ἦν, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀπέχθω, *odisco*.
'Απήχθωσε, f. a. 1. ind. act. v. ἀπεχθάνω.
'Απὸ θέλω, a. 2. ind. med. vid. ἀπόλλυτο.
'Απὸ θέλω, *fortem exuo*, pro ἀπεμύετο, 3. pers. imperf. ind. pass. *Dor.* pro ἀπεμύοντο, *a* ἀπεμύομαι, ex ἀπεμύεντο, a verbo ἀπεμύω.
'Απόκρεμ, ές, ὁ ἡ, ἡ, suspensus, elevatus; (2) dissitus. Ex ἀπὸ, & κρεμάω, *suspendo*.
'Απόκτεσι, 3. pl. fut. ind. act. *Ion.* pro ἀποκτενοῦσι, ab ἀποκτείνω.
'Απόδω, 1 sing. a. 2. conj. v. ἀποδίδω.
'Απόεμψε, *emittam*, 1. pl. pr. ind. act. *Ion.* pro ἀποπέμψω, a verbo ἀποπέμπω.
'Απόεμψαι, *emittere*, præt. inf. act. verbi ἀποπέμπω.
'Απόεσσονται, *omittent*, 3. pl. præt. ind. med. *Ion.* pro ἀφέσονται, a verbo ἀφίημι, *omitto*.
'Απόησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀπόημι.
'Απόης, *abeas*, 2. sing. præs. conjunct. act.
'Απόθανος, ὁ ἡ, ἡ, improbabilis; (2) cui non creditur, non paretur, Gl. V. ineptus. Ex α priv. & πιθανός. Hinc
'Απιθανότης, ἡ, improbabilitas; (2) defectus auctoritatis in suadendo, jubendo.
'Απιθάνως, *Adv.* improbabiliter; (2) inscite, absurde.
Απιθεῖν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀπειθέειν.
'Απιθέω, ῶ, f. ήσω, inobediens sum, non obtempero. 'Απιθεῖν τῷ ἄρχοντι, Xen. Ex α priv. & πείθω, *persuadeo*.
'Απίθησα, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠπίθησα.
'Απιθύνω, dirigo, Gl. V. 'Απιθύνειν τ' ὀϊστὸν τὰ δ' ἄστροφα, *Act.*
'Απίκαδ, 3. pl. perf. pass. *Ion.* pro ἀφίκαδ, & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, ab ἀφικνέομαι.
'Απίκη, 2. s. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ἀφίκη.
'Απικνέεσθαι, præs. inf. pass. *Ion.* & *contr.* pro ἀφικνεῖσθαι.
'Απικόμην, a. 2. part. med. *Ion.* pro ἀφικόμενον.
'Απικρος, ε, ὁ ἡ, ἡ, non amarus, amaritudinis expers. Ex α priv. & πικρὸς, *amarus*.
'Απικρόχολος, ε, ὁ ἡ, ἡ, non biliosus, flavæ bilis expers. Ex α priv. & πικρὸς, & χολή.
'Απικὴν, 3. s. a. 1. ind. pass. v. ἀπικνέομαι.
'Απίλλω, vel ἀπείλλω, arceo, excludo. Ex ἀπὸ, & ἴλλω, *cludo*.
'Απίμελος, ε, ὁ ἡ, ἡ, pinguedinis expers. Ex α priv. & πιμελὴ, *pinguedo*.
'Απιμελὴς, ὁ ἡ, ἡ, idem & ex iisd.
'Απινὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, purus a sordibus. Ex α priv. & πίνος, *sordes*.
'Απινύσασα, desipio; (2) efflo. Κὴρ' ἀπινύσασα, Il. 15, 10. Δοκέεσκε δὲ μιν ἐξ ἀπινύσασαν, Odyss. 6, 258. Ex α priv. & πινύσασα.
'Απίξομ, *veniet*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀφίξεται, ab ἀφικνέομαι.
'Απιον, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἄπειμι.
'Απιον, ε, τὸ, pirum. Ab ἄπιος.
'ΑΠΙΟΣ, ε, ὁ, pirus; (2) Apios, Thymalli species. *Angl.* Knobbed Spurge.
'Απιος, ία, ιον, longinquus. Ab ἀπὸ.
'Απιστόν, t. ἄσω, adæquo, exæquo. Κἄτα ζεύγλην ἀπισώσαι αὐτάδε, Luc.
'Απιστος, ε, ὁ ἡ, ἡ, non picatus. Ex α priv. & πίσσα, *pix*.
'Απίσσασθαι, *discedere*, pr. inf. act. v. ἀφίσσομαι.
'Απίσχαται, *defecerunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀφίσχαται, ab eodem.
'Απίσχω, ω, f. ήσω, diffido. Οὔτι σοῖς ἀπισχήσω λόγοις, Eur. Med. 927. Πῶς ἀπισχήσω λόγοις τοῖς τῇδ', ὃς ἦν μὲν ἐμοὶ σωφρονῶν; Soph. Phil. 1339. Ab ἀπὸ & ἴσχω.
'Απίσσομαι, *ad defectionem solicito*, *Ion.* pro ἀφίσσομαι.
'Απιστικὸς, ὴ, όν, incredulus.
'Απιστία, ας, ἡ, diffidentia, incredulitas; (2) incredibilitas; (3) perfidia. Ab eod.
'Απιστος, ε, ὁ ἡ, ἡ, incredulus, infidelis, qui non creditur; (2) incredibilis; (3) infidus, cui non creditur; perfidus. Ex α priv. & πιστὸς, *fidus*.
'Απιστοσύνη, ης, ἡ, perfidia. Ab ἄπιστος.
'Απίστως, *Adv.* fraudulenter, perfide, infide, incredibiliter. Ab eod.
'Απισχαίνω, emacio, extenuo.
'Απίσχνεω, idem.
'Απίσχυρίζομαι, f. ίσομαι, obnitor; (2) ad fortitudinem me compono; (3) denego acriter, abnuo, pernego.
'Απίσχω, abdimo, (2) aversum teneo, amoveo. Ex ἀπὸ, & ἴσχω, *habeo*.
'Απισωσις, εως, ἡ, adæquatio. Ab ἀπισόω.
'Απιτ' pro ἄπιτε, 2 pl. pr. imp. act. v. ἄπειμι.
'Απιτης, ου, ὁ, ut οἶνος ἄπιτης, vinum e piris factum. Ab ἄπιον, *pirum*.
'Απιτίνος, ε, ὁ ἡ, ἡ, idem quod ἀπίσσατος.
'Απιχθὺς, υος, ὁ ἡ, ἡ, qui non vescitur piscibus. Ex ἀπὸ, & ἰχθὺς, *piscis*.
'Απίων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, non pinguis. Ex α priv. & πίων, *pinguis*.
'Απλανητος, ὁ ἡ, ἡ, qui nihil peccat, *Hes.* e *Sch.* (*nisi verum est* ἀμπλ.) Ab α & πλανάζομαι, *Frm.*
'Απλάνησις, ας, ἡ, stabilitas, vacuitas ab errore. Ab
'Απλανὴς, ὲς, ὁ ἡ, ἡ, non erraticus, non vagabundus. Ex α priv. & πλανὴ, *error*.
'Απλάνητος, ε, ὁ ἡ, ἡ, idem & ex iisd. Suic.
'Απλανῶς, sine errore.
'Απλεονέκτητος, ον, non fraudatus.
'Απλὴς, ε, ὁ ἡ, ἡ, informis, ineffigiatus; (2) simplex. Gl. V. inflictus. Ex α priv. & πλάσσω, *fictus*.
'Απλάστως, *Adv.* simpliciter, non ficte, non dissimulanter.
'Απλατὴς, ὲς, ὁ ἡ, ἡ, latitudine carens. Ex α priv. & πλατὺς, *latus*.
'Απλατὴς, ε, ὁ ἡ, ἡ, in cœlum. Ex α priv. & πλατὺς pro πελάω, *appropinquo*.
'Απλατος, *Dor.* pro ἄπλητος.
'Απλατομεγέθης, ες, immensus.
'Απλεύρης, ε, ὁ ἡ, ἡ, cui latus non est stipatum. Ex α priv. & πλεύρα, *latus*.
'Απλειτος, ον, innavigabilis.
'Απλήμων, ε, ὁ ἡ, ἡ, simplex, innocens, innocuus. Ab
'Απλημοσύνη, ης, ἡ, vestis simplex. Ab ἁπλόος.
'Απλησθὴς, ὲς, ὁ ἡ, ἡ, non plenus; (2) frigidus, R. Ex α priv. & πλησθὴς, *plenitudo*.
'Απληκτος, ε, ὁ ἡ, ἡ, non percussus. Ex α priv. & πλήσσω, *percutio*.
'Απλημμελὴς, ὲς, delicti expers, insons. Ab α priv. & πλημμελέω.
'Απλήμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, inexplebilis. Ex α priv. & πλέος, *plenus*.
'Απλὴξ, γος, ὁ ἡ, ἡ, non percussus, non læsus. Ex α priv. & πλὴξ, *percussor*.
'Απλήρωτος, ε, ὁ ἡ, ἡ, inexpletus, non completus. Gl. V. incomplebilis, insatiabilis. Ex α priv. & πληρόω, *implco*.
'Απληρώτως, insatiabiliter.
'Απλησθόμαι, f. θήσομαι, sum insatiabilis; (2) sum avidus. Ab ἄπλητος.
'Απλησία, ας, ἡ, inexplebilitas, insatiabilitas. Ph. avaritia; (2) immensitas. Ab eodem.
'Απλήσιονος, ον, insatiabilis vini.
'Απλητος, ε, ὁ ἡ, ἡ, inexplebilis, insatiabilis; (2) immensus. Ex α priv. & πλήθω.
'Απλήτως, *Adv.* inexplebiliter, insatiabiliter, avare, Gl. V. (2) immense.
'Απλητος, ε, ὁ ἡ, ἡ, inaccessus; (2) immensus. *Poët.* ἄπλατος. Ab eod.
'Απλόη, ης, ἡ, simplicitas, candor.
'Απλόθριξ, χος, ὁ ἡ, ἡ, qui pron. vel porrectum capillum habet; (2) qui raro est capillitio. Gl. V. recto capillo. Ex ἁπλόος, & θρὶξ, *capillus*.
'Απλοια, ας, ἡ, tempus, quo navigari non potest. Ex α priv. & πλέω, *navigatio*.
'Απλοίζομαι, f. ίσομαι, simplicitate utor. 'Απλοίζεσθε πρὸς τινα, Xen. Ab ἁπλόος.
'Απλοικὸς, ὴ, όν, simplex, non versutus; (2) inaffectatus. Ab eod.
'Απλοικως, *Adv.* simpliciter, citra dolum.
'Απλοῖς, ίδος, ἡ, vestis simplex. Ab ἁπλόος.
'Απλοκος, ε, ὁ ἡ, ἡ, non plicatus. Ex α priv. & πλέκω, *plico*.
'Απλοκύων, ὁ, Cynicus verissimus. Ex ἁπλόος, & κύων, *canis*.
'ΑΠΛΟΟΣ, ὴ, όον, usitate, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, simplex; (2) candidus, ingenuus; sincerus, Gl. V. (3) fultus; (4) plane verus & extra controversiam positus.
'Απλοος, *contr.* ἄπλους, ὁ ἡ, ἡ, navigatione carens; (2) impar navigationi, innavigabilis. Ex α priv. & πλόος, *navigatio*.
'Απλοχίτων, eandem simplicem speciem habens.
'Απλότης, ητος, ἡ, simplicitas, candor. Ab ἁπλόος.
'Απλοτρόπος, simplicius.
'Απλουτος, ε, ὁ ἡ, ἡ, divitiis carens, pauper. Ex α priv. & πλοῦτος, *divitiæ*.
'Απλόω, ῶ, f. όσω, explico, expendo, extendo; ἁπλῶμαι, pandor. Gl. V. ἁπλόῳ, porrigi, Ph. ἁπλωμῷος, patulus, Gl. V. perf. part. pass. ἄπλασον, expande, Gl. V. a. 1. Ab ἁπλόος.
'Απλυσία, ας, ἡ, immundities, illuvies; (2) spongia, quæ elui nequit. Ex α priv. & πλύνω, *lavo*. Unde
'Απλυτος, ε, ὁ ἡ, ἡ, illotus, immundus.
'Απλωμα, τος, τὸ, expansio, dilatatio.
'Απλῶς, *Adv.* simpliciter; (2) non accurate, negligenter; (3) temere, frustra; (4) uno modo; (5) omnino, prorsus; (6) ingenue, candide; (7) necessario. Ab ἁπλόος.
'Απλωτος, ε, ὁ ἡ, ἡ, innavigabilis. Ex α priv. & πλώω, *navigo*.
'Απνειὸς, ία, όν, ὁ, ἡ, ἡ, valde spirans; (2) non spirans, flatu destitutus. Ex α intens. vel priv. & πνέω, *spiro*.
'Απνεύματος, ε, ὁ ἡ, ἡ, a vento non perflatus. Ex α priv. & πνεῦμα, *spiritus*.
'Απνευσὶ, *Adv.* uno spiritu, sine respiratione; (2) confertim; (3) sine labore.
'Απνευστία, ας, ἡ, spiritus repressio. Ab ἄπνευστος. Hinc
'Απνεύστιζω, t. άσω, spiritum reprimo & contineo.
'Απνευστος, ε, ὁ ἡ, ἡ, qui respirare non potest, sine anhelitu, exanimis. Ex α priv. & πνέω, *spiro*.
'Απνοια ας, ἡ, ubi nullus est flatus; (2) sedata tempestas, tranquillitas a ventis. Ab
'Απνοος, ον, *contr.* ἄπνους, ε, ὁ ἡ, ἡ, flatu, & respiratione carens, flatum non emittens; (2) mortuus, exanimis. Ex α priv. & πνέω, *spiro*.
'Απνυν, *mortuum*, acc. sing. *contr.* pro ἄπνοον.
'ΑΠΟ', Præpos. a, ab, abs, de, e, re-dis-Ph. Soli Gen. jungitur.
'Απω, *Adv.* longe, procul. Ab ἀπὸ.
'Αποαίνυμαι, aufero, detraho, adimo. Τὸ κταμένων ἀποαίνυμαι, Il. 13, 262. Θεὸς δ' ἀποαίνυτο, νόον, Odyss. 12, 419.
'Αποαιρεῖσ, pr. inf. pass. *Ion.* & *contr.* pro ἀφαιρεῖσθ.
'Αποαίρω, *aufer*, 2. f. pr. imp. med. *Ion.* pro ἀφαίρεσο, seu ἀφαίρυ. Ab
'Αποαιρόομαι, ῶμαι, *Ion.* pro ἀφαιρόομαι, aufero, adimo. Δῶρ' ἀποαιρόεσθαι, Il. 1, 23. Μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν, ἀποαίρεο κύριλλον, ibid, 275. Ex ἀπὸ, & αἱρόομαι.
'Αποβαδίζω, f. ίσω, abeo, discedo.
'Αποβάθρα, ας, ἡ, scala navalis. Ex
'Αποβαίνω, descendo; (2) discedo, abeo; (3) evenio, contingo, accido; ἀπέβη, evenit, Gl. V. a. 2. ἀποβάς, digressus, Ph. part.

2. 2. Ἀποβαίνειν ἐς τὴν γῆν, τὴν νῆσον, παρά τινος, τῷ ἵππῳ, ἀπὸ τῆς φολοίης. Τρῳὰς ἀνδρὶ ἀποβαίνουσι, evadunt, fiunt, Luc. Τοιόνδ' ἀπίζει τόδε πρᾶγμα, Eur. Med. 1422.

Ἀποβάντι, 2. pl. a. 2. conj. act. Ab

Ἀποβάλλω, abjicio; (2) amitto; (3) repudio, rejicio; ἀποβληθείς, repulsus, Ph. a. 1. part. pass. ἀποβληθέντα, explosa, Ph. Ἀποβάλειν τὴν τυραννίδα, τὰ ἀγαθὰ, τὰ πατρῷα, κρατόν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, Heb. 10, 35.

Ἀποβάπτω, f. ψω, intingo, immergo. Ἀποβάπτειν εἰς ὕδωρ, Dioſc.

Ἀπόβασις, εως, ἡ, deſcenſus, Ph. digreſſio; (2) exitus, eventus. Ab ἀποβαίνω.

Ἀποβαστάζω, deporto, Ph. ἀποβασταχθείς, devectus, Ph. a. 1. part. pass.

Ἀποβεβληκότων, eorum, qui abjecerunt, gen. plur. part. perf. act. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβιῶναι, a. 2. inf. act. verbi ἀποβαίνω, deſcendo.

Ἀποβήσομαι, deſcendam, f. 1. ind. med.

Ἀποβήσω, vel ἀποβιτῶ, f. ξω, extuſſio, tuſſiendo ejicio.

Ἀποβιάζομαι, f. άσομαι, vim adfero, vi cogo; (2) enitor, de muliere pariente. Ἀποβιάζεσθαι ταῖς ὠδῖσι, Xen.

Ἀποβιβάζω, f. άσω, deſcendere in terram facio; (2) trajicio. Ἀποβιβάσας εἰς νῆσον, Ariſtid. Ἐς τὴν Ταυρικὴν ἀποβιβάσασιν αὐτούς, Thuc.

Ἀποβιβάσαι, πωῖ, pr. inf. act. v. ἀποβιβάω. Ab

Ἀποβιόω. ῶ, f. ώσω, de vita decedo, morior; ἀποβιώσας, defunctus, Gl. V. a. 1. part. Ex ἀπὸ, & βιόω, vita. Hinc

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, mors, obitus, interitus.

Ἀποβλάπτω, f. ψω, lædo; (2) privo. Ἀποβλαφθῆναι φίλης, Soph.

Ἀποβλαστάνω, f. στήσω, germino, egermino.

Ἀποβλάστημα, ατος, τὸ, germen; (2) proles. A priæc.

Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, germinatio. Ab eod.

Ἀποβλαφθείς, a. 1. part. pass. v. ἀποβλάπτω.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, adſpectus; (2) reſpectus.

Ἀποβλητός, ἡ, ὁν, conſpicuus; (2) celeber; (3) venerandus. Ab

Ἀποβλέπω, f. ψω, reſpicio, intueor, adſpicio; (2) ſuſpicio, admiror, colo; (3) rationem habeo; (4) ſpecto. Ἀποβλέπειν εἴς τινα, πρός τινα. Εἰς ἓν πάντες ἀποβλέψονται, Luc.

Ἀποβληθείς, a. 1 part. pass. v. ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβλητικός, ἡ, όν, qui abjecit, vel amiſit; (2) qui abjiciendo eſt. Ab

Ἀπόβλητος, ὁ, ἡ, ὁν, abjectus, abjiciendus, reſpuendus, Ph. rejectus, amotus; ἀπόβλητα, rejectanea, idem. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβλίτω, f. ζω, exprimendo aufero, detero. Ὀδ' ἀπέβλισε θοιμάτιον μου, Ariſt. Av. 504.

Ἀποβλύζω, f. ύσω, ſcaturio, emitto aquas; (2) vomo, evomo Ἀποβλύζων ἐκ νηπίης ἁλιωσύνης, Il. 9, 487. Ex ἀπὸ, & βλύζω.

Ἀποβολεύς, έως, ὁ, abjector, rejector. Ab ἀποβάλλω. Unde

Ἀποβολή, ῆς, ἡ, bjectio, rejectio, ejectio, amiſſio, repudium, projectio, jactura, Ph.

Ἀποβολιαῖος, α, ὁ, ἡ, rejectaneus, Gl. V. rejectitius. Ab eod.

Ἀποβόσκομαι, depaſco. Ἀμβροσίων μηλέων ἀπεβόσκετο, Ariſt. Av. 755. Ex ἀπὸ, & βόσκω, paſco.

Ἀποβουκολίω, ῶ, f. ήσω, abgrego, a grege abduco; (2) aberrare facio, decipio. Τῇ θυγατρὶ τὸ παῖδά τινος ἀποβουκολήσας, Xen. Μὴ ἀποβουκοληθῇς, Luc. Hinc

Ἀποβουκόλημα, ατος, τὸ, e grege alieno abductio; (2) impoſtura, deceptio.

Ἀποβουκολίζω, f. ίσω, id. quod ἀποβουκολέω.

Ἀποβράζω, f. άσω, fervendo, ſeu æſtuando exſpuo, per æſtum exſpuo; (2) exæſtuo, deferveſco. Hinc

Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, ſpuma; (2) furfur tritici.

Ἀποβράσσω, vel ἀποβράττω, idem quod ἀποβράζω.

Ἀπόβριγμα, ατος, τὸ, dilutum; (2) aqua, qua quid perfuſum eſt. Ab

Ἀποβρίχω, f. ξω, perfundo, madefacio, intingo.

Ἀποβρίζω, f. ίξω, crapulam edormio; (2) dormio. Ἔνθα δ' ἀποβριξάντες ἀμύναμεν ἠῶ δῖαν, Odyſſ. 9, 151.

Ἀποβρίθω, f. ίσω, degravo; (2) præ pondere devergo.

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio, madefactio. Ab ἀποβρίχω.

Ἀποβροχθίζω, forbeo, glutio, voro. Ex ἀπὸ, & βρόχθος, guttur, fauces.

Ἀποβροχίζω, llaqueo, laqueis implico. Ex ἀπὸ & βρόχος, laqueus.

Ἀποβρύκω, f. υξω, demordeo, abeo.

Ἀποβρωθείς, a. 1. part. pass. verbi

Ἀποβρώσκω, abedo, comedendo conſumo.

Ἀποβύω, f. ύσω, obturo, obſtruo.

Ἀπόβωμος, ὁ, ἡ, ὁν, qui non in altari peragitur, ſed in terra, ſc. (2) impius, contemtor deorum. Ex ἀπὸ, & βωμὸς, altare.

Ἀπόβωμος, ὁ, ἡ, ὁν, ab altari remotus, profanus, Heſ. Ex iiſd.

Ἀπογαῖον, ὁ, τὸ, funis, quo navis in terra alligatur. Ab

Ἀπόγαιος, α, ὁ, ἡ, ον, a terra remotus, terreſtris, Gl. V. Ex ἀπὸ, & γαῖα, terra.

Ἀπογαιδὸς, in terram verti. Ex ἀπὸ, & γαῖα.

Ἀπογαλακτίζω, f. ίσω, ablacto, a lacte depello. Ex ἀπὸ, γάλα, lac. Hinc

Ἀπογαλακτισμὸς, οῦ, ὁ, ablactatio.

Ἀπογεία, ας, ἡ, ventus, qui e terra ortus, in mare fertur.

Ἀπόγειον, ου, τὸ, funis, quo navis alligatur in litore, Ph. ἀπόγεια, retinacula; (2) ſumma planetæ altitudo & maxima a terra diſtantia. Ab

Ἀπόγειος, α, ὁ, ἡ, ον, a terra remotus, Ph. terreſtris. Ex ἀπὸ, & γαῖα, vel γῆ, terra.

Ἀπογειόω, ῶ, f. ώσω, imbrico, imbricatim, vel ſuggrundiorum modo tego. Ex ἀπὸ, & γεῖσον, ſuggrunda.

Ἀπογεμίζω, impleo.

Ἀπογέμω, demo, ex eo quod plenum eſt, minus plenum reddo. Hel. Ex ἀπὸ, & γέμω, impleo.

Ἀπογενάω, ῶ, genero, produco, Vet. Lex.

Ἀπογέννημα, τὸ, proles, fœtus.

Ἀπογέννησις, ἡ, idem.

Ἀπογεύομαι, f. εύσομαι, degusto.

Ἀπογεφυρόω, ῶ, f. άσω, ponte jungo, pontem impono. Fx ἀπὸ, & γέφυρα, pons.

Ἀπογηράσαντας, acc. pl. pr. part. act. Ab

Ἀπογήρασις, ἡ, ραος, conſenefco.

Ἀπογηράσκω, f. γηράσομαι, p. γηρακα, rejicio, non agnoſco, repudio; (2) cenſeo, ſtatuo aliquid non eſſe faciendum; (3) abſolvo; (4) deſpero; ἀπογηρακὼς, perditus, Ph. perf. part. pass. Ἀπογηράσειν τὸν γραφὴν, τὸν ἔνδειξιν τινὸς τῶν ἐγκλημάτων, abſolvere; ἑαυτὸν, τὸ πατρῷον, τὸν Ζωπυρίαν, deſperare.

Ἀπογλαυκόω, ῶ, f. άσω, cæſium reddo. Ex ἀπὸ, & γλαυκὸς, cæſius. Hinc

Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo. Idem.

Ἀπόγλυκος, ὁ, ἡ, ὁν, qui exiguus eſt clunibus, depygis. Ex ἀπὸ, & γλουτὸς, clunis.

Ἀπογλυκαίνω, dulce reddo, edulco; γλυκαντὸς, dulceſcere

Ἀπογλωττίζω, elinguo, Gl. V. mutum reddo. Ex ἀπὸ, & γλῶττα, lingua.

Ἀπογομῶ, exonero, Gl. V. Ex ἀπὸ, & γομῶ, oncro.

Ἀπόγνοια, ας, ἡ, deſperatio. Ab ἀπογινώσκω.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui dentes ætate indices amiſit. Ab eod.

Ἀπόγνωθι, 2. ſing. a. 2. conj act. v. ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, deſperatio; (2) negatio, vel abſentia. Ab eod.

Ἀπογνώστης, ου, ὁ, deſperator. Ab eod.

Ἀπογονὴ, ῆς, ἡ, ſobules, proles, progenies, propago; poſteritas, Ph. Ab

Ἀπόγονος, υ, ὁ, ἡ, nepos, et qui longius diſtant, unde ἀπόγονος τρίτος, pronepos; ἀπόγονος τέταρτος, abnepos. Hiſtorici tamen et pro *filio* dixere. Ex ἀπὸ, & γείνομαι, naſcor.

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio; (2) cenſus; (3) enumeratio, profeſſio, Gl. V.

Ἀπόγραφον, ου, τὸ, exemplum libri vel tabulæ, deſcriptum, exſcriptum.

Ἀπογραφος, ου, ὁ, ἡ, ab exemplari, vel ad exemplar deſcriptus, f. effictus. Ab

Ἀπογράφω, f. ψω, deſcribo; (2) in tabulas refero; (3) depingo; (4) ἀπογράφομαι, nomen do, ſeu profiteor quacunque de cauſa, in primis in cenſu. Πρὸς τὸν γραπτὸν ἀπογράφεσθαι, Diod. Παντηχόθεν ἡ ἐκκλησία φρατικοῖσιν ἐν φρατρῇσι ἀπογράμμασιν, Heb. 12, 23.

Ἀπογυιόω, ῶ, f. ώσω, enervo, membra debilito, deartuo, delumbo. Μή μ' ἀπογυιώσῃς, Il. 6, 265. Ex ἀπὸ, & γυῖον.

Ἀπογυμάζομαι, exerceor, exerceo me.

Ἀπογυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo, denudo. Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν ἡ αἰδῶρα θέσθαι, Odyſſ. 10, 301.

Ἀπογυμνωθείς, a. 1. part. pass.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio.

Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, effæminatio. Ex ἀπὸ, & γυνὴ, fœmina.

Ἀπογωνιόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, in angulum me colligo. Ex ἀπὸ, & γωνία, angulus.

Ἀπόδυ, pedibus carentem, acc. ſing. Ab ἄπους.

Ἀποδάζομαι, f. άσομαι, divido, diſtribuo, partior, impertio. Ἀποδασάμενος τὸ στρατιῆς μοῖραν, Herodot. Ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοὶ ἀπὸ δάσσαντες, Il. 22, 118. Ex ἀπὸ, & δαίω, divido.

Ἀποδαιμονίζω, f. ίσω, furo, inſanio. Ex ἀπὸ, & δαίμων, dæmon.

Ἀποδακνῶ, f. δήξω, demordeo, præmordeo.

Ἀποδακρύω, f. ύσω, lacrimis prodo; (2) lacrimo; (3) lacrimarum more deſtillo. Gl. V. delacrymo.

Ἀποδαμεῖν, peregre profiſci, præſ. inf. act. Dor. pro ἀποδημεῖν, a verbo ἀποδημέω.

Ἀποδάπτω, demordeo, reſecc.

Ἀποδάσμιος, α, ὁ, ἡ, qui ſi butum pandit. Ab

Ἀποδασμὸς, οῦ, ὁ, diviſio, partitio; (2) pars, portio. Ab ἀποδάζομαι, divido.

Ἀποδασὴς, ῆος, ἡ, idem.

Ἀποδάσσατο, a. 1. inf. med. Poët. pro ἀποδάσασθαι, a verbo ἀποδάζομαι.

Ἀποδαυλίζω, tutione dedolo, vel contundo; (2) contundo. Ex ἀπὸ, & δαυλὸς, tutus.

Ἀποδίδημαι, 1. ſ. perf. ind. pass. v. ἀποδίδωμι.

Ἀποδιδεγμένος, receptus, part. perf. ejuſd.

Ἀποδιδιλιακότας, Adv. timide, meticuloſe, eorum more, qui animo concidere. Ab ἀποδιδιλιακὼς, quod eſt ab ἀποδειλιάω.

Ἀποδιδράσασι, aufugerunt, 3. plur. pert. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω, pro ἀπέδρα.

Ἀποδεὴς, ἐος, ὁ, ἡ, inferior, deficiens, vacuus. cui aliquid deeſt. Ab δεῖσθαι, *abſum*.

Ἀποδειδίσσομαι, vel ἀποδιδίττομαι, impert. ἀποδειδιάσομαι, deterreo, abſterreo. Ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τόξῳ φίλει Il. 12, 53.

Ἀποδείκνυμι, f. ξω, oſtendo, demonſtro, rationibus probo; (2) efficio, reddo; (3) creo, deſigno, mando; (4) edo, pario, *de fœmina*; ἀποδεδειγμένον, probatum Gl. V. item quod ad certum uſus deſtinatum & accommodatum eſt. Ὁ θεὸς ὑμᾶς ἀποδείξει ἱκανοὺς ἀπόστολους, 1. Cor. 4, 9. Hinc

Ἀποδειπνίς

Ἀποδεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonstrativus.
Ἀποδεικτικῶς, *Adv* demonstrative.
Ἀποδειλιᾶω, ῶ, f. ήσω, retorpmido ; præ timore refugio. Πρὸς τὸ θάνατον ἀποδειλιᾶς. Luc.
Ἀποδειλίασις, ὑ, timor. Ab
Ἀποδειλιάω, ῶ, f. άσω, retormido ; præ timore refugio. Πρὸς τὸ θάνατον ἀποδειλιᾶς. Luc.
Ἀποδεῖξαι, aor. 1. inf. act. v. ἀποδείκνυμι.
Ἀπόδειξις, εως, ἡ, demonstratio, declaratio, probatio ; (2) specimen. Ab ἀποδείκνυμι.
Ἀποδειπνέω, ῶ, ἀποδείπνῆσ ι, percœnare, Gl. V.
Ἀποδειπνίδιος, ον, e cœna reliquus.
Ἀποδειπνος, ὁ, ἡ ὁ ἡ, qui cœnam finiit, qui cœnatus est ; (2) cœnæ expers. Ex ἀπὸ, & δεῖπνον, *cœna*.
Ἀποδείρειν, *excoriare*, præs. inf. act. *Poët.* pro ἀποδέρειν, a verbo ἀποδέρω, *excorio*.
Ἀποδειροτομέω, ῶ, f. ήσω, obtrunco, cervicem abscindo, decollo, abscindo a cervice. Τῆς δ' ὅτι δὴ Πρόδὸς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν, Hesiod. Θεογ. 280. Ἀποδειροτομήσω τράχηλα καὶ, Il. 18, 336.
Ἀποδειχθεὶς, a. 1. part. pass. v. ἀποδείκνυμι.
Ἀποδεκατίδυσις, ἡ, edecumatio, Gl. V. Ab
Ἀποδεκατόω, ἀποδεκατόονται, decimantur, Ph.
Ἀποδεκατόω, ῶ, f. ώσω, decimo, decimas accipio ; (2) decimas do. Gl. V. edecumo. Ἐντολὰς ἔχουσιν ἀποδεκατεῖν τὸν λαὸν κατὰ νόμον, Heb. 7. 5. Hinc
Ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, decimarum exactio.
Ἀποδέκεσθαι, pr. inf. med. *Ion.* pro ἀποδέχεσθαι, a verbo ἀποδέχομαι.
Ἀποδεκτέος, α, ον, recipiendus, admittendus. Ἀλλ' ἀποδεκτέα ταῦτ' ἐστὶν ὑμῖν, Arist. Lys. 502. Ab ἀποδέχομαι. Hinc
Ἀποδεκτήρ, ῆρος, ὁ, idem quod
Ἀποδέκτης, ου, ὁ, receptor, coactor tributi & vectigalis. Gl. V. ærarii tribunus.
Ἀποδεκτὸς, ὴ, ὸν ἡ, dignus, qui admittatur & recipiatur ; (2) acceptus, gratus, probatus.
Ἀποδέκτως, gratè, jucundè, rectè.
Ἀποδενδρόομαι, ώμαι, arboresco.
Ἀποδεῖξαι, *demonstrasse*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποδεῖξαι, a verbo ἀποδείκνυμι.
Ἀπόδειξις, *demonstratio*, pro ἀπόδεξις.
Ἀπόδερμα, ατος, τὸ, cutis, seu pellis, detracta ; (2) spolium. Ab ἀποδέρω. Hinc
Ἀποδερματόω, ῶ, f. ώσω, excorio, corium detraho.
Ἀποδέρω, f. ρῶ, deglubo, excorio, Gl. V. (2) verberibus cædo. Καθ' ὃτ' ἀποδειρομένων Arist. Vesp.
Ἀποδεισις, εως, ἡ, religatio. Ab ἀποδέω.
Ἀποδεσμέω, f. ήσω, religo, devincio.
Ἀποδεσμία, ῶν, f, ησιν, idem. Ab
Ἀπόδεσμος, ου, ὁ, fasciculus, linteum ; (2) fascia circa caput mulierum, vel mammas earum continens, Gl. V. alligamen. Ab ἀποδέω.
Ἀποδεσμόω, ῶ, f. ώσω, colligo, religo. Ab ἀπόδεσμος.
Ἀποδεχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi
Ἀποδέχομαι, f. ξομαι, excipio, recipio, admitto ; (2) probo, approbo ; (3) commendo, laudo. Ἀποδέχεσθαι χρήμασι χρησιμωτάτοις, dare ; λαμπρὸν ἐόντα, edere ; στρατείαν, expeditionem facere ; ἐμοὶ ἡ σοφὶ αὐτῇ ἀποδέχεται, a me sententia dicta est ; εἰς τὰς ὑπηκόους ἐυεργεσίας, conferre.
Ἀποδέχῃ, *recipe*, 2. sing. præs. imper. *contr.* pro ἀποδέχεσο ex ἀποδέχεσο.
Ἀποδέω, ῶ, f. ήσω, religo, alligo, præligo, adnecto. Ex ἀπὸ, & δέω, *ligo*.
Ἀποδέω, absum, ἀποδεῖ, abest, deest. Τοσοῦτον ἀποδέω τοῦ δεδοικέναι τὸν θάνατον, ὥστε ἥδιον ἂν ἔχειν αὐτῷ ἔρασθαι, tantum abest, ut extimescam, Plat. Ex ἀπὸ, & δέω, *desicio*.
Ἀποδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifestum reddo, declaro.
Ἀποδημέω, ῶ, f. ήσω, absum domo seu patria, peregrinor, peregre proficiscor. Πάσαισιν ἡμῖν ἔστιν ἀποδημῶν ἀνὴρ, Arist. Lys. 101. Ἀποδήμησον εἰς χώραν μακράν, Luc. 15, 13. Ab ἀπόδημος. Hinc
Ἀποδημητὴς, οῦ, ὁ, peregrinator.
Ἀποδημητικὸς, ὴ, ὸν, peregrinari solitus.
Ἀποδημία, ας, ἡ, peregrinantis absentia, peregrinatio. Ab
Ἀπόδημος, ου, ὁ ἡ ὁ ἡ, peregre agens, absens a domo vel patria. Ex ἀπὸ, & δῆμος.
Ἀποδία, ας, ἡ, pedum carentia. Ex α priv. & πούς, *pes*.
Ἀποδιαιρέομαι, divido, disjungo.
Ἀποδικάζω, ῶ, f. άσω, arbitrio absolvo. Ἀποδικάζειν τινὸς τινὶ τῶν δίκων, Dem. Ex ἀπὸ, & δίκαστὴς, *arbitrium*.
Ἀποδιαρρίλλω, dispesco, interspio, divido.
Ἀποδιατρίβω, f. ψω, immoror, consumo tempus.
Ἀποδιδάσκω, f. ξω, dedoceo.
Ἀποδιδόειν, pr. inf. act. v. ἀποδίδωμι, adeoque pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδιδόω.
Ἀποδιδόντες, *retollentes*, nom. pl. pr. part. act.
Ἀποδιδράσκω, f. δράσω, aufugio.
Ἀποδίδωμι, f. ώσω, reddo ; (2) attribuo, assigno ; (3) permitto, concedo ; (4) explico, narro, definio ; (5) *imprimis eleganter* facio, efficio, perficio ; (6) *in med.* vendo ; ἀποδίδοναι, dependere, Ph, a. 2. inf. Ἀποδιδόναι τὸ σῶμα τῇ γῇ, χάριν, ὄρκους τινὶ τὸ στρατεῖον εἰς τὸ δημόσιον, deferre, τὰ ἀξίως ἀποδοθέντα, vendi ; ἑκάστῳ τῷ ἰδίῳ, τινὶ τῶν ὁμοίων, referre. Ὅσοις ἀποδόσεται (*s.* ut nonnulli ἀποδώσεται) μοι τῶν ψήφων, Luc. Ἀναχ. c. 4. Οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ Σκῆπτρον τῆς Δρυοκολάπτης, Arist. Av. 486.
Ἀποδιείρω, dirimo, distinguo ; ἀποδιέσταμαι, disto, intervallo sejungor.
Ἀποδικάζω, f. άσω, absolvo ; adjudico, Gl. V.
Ἀποδικέω, ῶ, f. ήσω, causam meam defendo. Ex ἀπὸ, & δίκη, *jus*.
Ἀποδίκω, abjicio, removeo, repello.
Ἀποδινέω, ῶ, f. ήσω, devolvo.
Ἀποδίομαι, idem quod simplex δίομαι, expello.
Ἀποδιοπομπέω, ῶ, & ὁμαι, ὔμαι, ablego, procul amando ; (2) abjicio ; (3) expurgo, expio, lustro ; (4) invocando Jove depello. Ex ἀπὸ, Διὸς, *Jovis*, & πέμπω, *mitto*. Hinc
Ἀποδιοπόμπησις, εως, ἡ, sacrum piaculare, piamentum.
Ἀποδιορίζω, segrego suis limitibus ; (2) separo. Οὗτοι εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς, Judæ, 19.
Ἀποδισκεύω, discum dejicio ; (2) disci more jacio. Ex ἀπὸ, & δίσκος, *discus*.
Ἀποδιφθογγόω, ῶ, in diphthongum conflo, sive contraho. Ex ἀπὸ, & δίφθογγος.
Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, conflatio in diphthongum.
Ἀποδιωθέω, expello, extrudo.
Ἀποδιωκτειρία, ἡ, expultrix, propulsatrix.
Ἀποδιώκω, f. ξω, abigo, expello. Hinc
Ἀποδίωξις, εως, ἡ, expulsio.
Ἀποδόθεισ, 2. s. a. 1. opt. pass. v. ἀποδίδωμι.
Ἀποδόθηναι, *redditum esse*, a. 1. inf. pass.
Ἀποδοκεῖ, non videtur ; ἀπέδοξε, non visum est, non placuit. Ex
Ἀποδοκέω, ῶ, displiceo, R. Ex ἀπὸ, & δοκέω.
Ἀποδοκιμάζω, f. άσω, improbo, non approbo, rejicio ; reprobo, Gl. V. ἀποδοκιμάζειν, refutari Ph. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, Matt. 21, 42. Hinc
Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio ; repulsio, repulsa, Gl. V.
Ἀποδοκιμαστέος, α, ον, reprobandus.
Ἀποδοκιμέω, ῶ, improbo, abjicio, R. Ab
Ἀποδόκιμος, ου, ὁ ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus. Ex ἀπὸ, & δόκιμος, *probus*.
Ἀπόδομα, ατος, τὸ, munus, donum, oblatio. Ab ἀποδίδομι.
Ἀποδόμεναι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἀποδοῦναι, a verbo ἀποδίδομι, *reddo*.

Ἀποδόντωσις, εως, ἡ, sordium expurgatio. Ex ἀπὸ, & ὄδος.
Ἀποδοτέος, α, ον, qui reddi restituique debet. Ab ἀποδίδωμι.
Ἀπόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, persolutio ; (2) enarratio, explicatio ; (3) propositio ἀποκρίσεως respondens. Ab eod.
Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor, R. ab eod.
Ἀπόδουλος, ου, ὁ ἡ ὁ ἡ, ex servo genitus. Ex ἀπὸ, & δοῦλος, *servus*.
Ἀποδοῦναι, *reddidisse*, a. 2. inf. act. verbi ἀποδίδωμι, communiter formatus.
Ἀπόδοσ, *redde*, 2. sing. a. 2. imper. act.
Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium. Ab ἀποδέχομαι.
Ἀπόδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admissio ; (2) honos, qui (in excipiendo) habetur ; (3) approbatio. Ab eod.
Ἀποδοχίνω, recipio, exigo, vectigal sc. *ap. Suid. e lectione C. Vat. an em est.*
Ἀποδοχεὺς, έως, ὁ, exactor.
Ἀποδοχμόω, ῶ, obliquo, incurvo. Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, Odyss. 9, 372.
Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, quod manu decerptum prehenditur. Ab ἀποδράττω.
Ἀποδραθεῖν, *dormisse*, a. 2. inf. act. *per Metath.* pro ἀποδαρθεῖν, a verbo ἀποδαρθάνω
Ἀπόδραθι, 2. s. a. 2. imp. act. v. ἀπόδρημι.
Ἀποδραίη, *aufugerit*, 3. sing. a. 2. opt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω pro ἀποδράσ.
Ἀποδράς, a. 2. part. act. v. ἀπόδρημι.
Ἀποδράσεια, *aufugerim*, 1. s. a. 1. opt. act. *Att.* pro ἀποδράσαιμι. Ab ἀποδιδράσκω.
Ἀποδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, desertio. Ab ἀποδράω.
Ἀποδράττω, & ἀποδράττομαι, decerpo.
Ἀποδράω, ῶ, f. άσω, fugio, aufugio, effugio. Ὅτε γὰρ δὴ τὸ Ζεὺς ὄμμ' ἀπέδρην, Soph. Aj. 167. Ἐκ νηὸς ἀποδρὰς ἠλύθ' ἐμὸν πρὸς ἄθμενν, Odyss. 16, 65.
Ἀποδρέπω, f. ψω, & ἀποδρίπτομαι, decerpo, Ph. ἀποδρίπτω, decerpit.
Ἀποδρᾶναι, *aufugisse*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἀποδρᾶναι, a verbo ἀποδιδράσκω.
Ἀποδρομὴ, ἡ, perfugium.
Ἀπόδρομος, ου, ὁ ἡ ὁ ἡ, qui recurrit, cursu revertens ; (2) cursu inferior. Ex ἀπὸ, & τρέχω, vel *potius*, δρόμος, *curro*.
Ἀποδρύπτω, f. ψω, & ἀποδρύω, dilacero, dilanio, discerpo. Ἀποδρύψασι ἧ σάρκα, Odyss. 17, 480.
Ἀποδρύφω, f. ψω, idem.
Ἀποδρώω, *aufugerem*, 1. sing. præs. opt. act. *Att.* pro ἀποδράμοιμι, a verbo ἀποδιδράσκω.
Ἀποδυρμὸς, οῦ ὁ, deploratio, Gl. V. A lkq.
Ἀποδύρομαι, f. δυροῦμαι, lamentor, graviter conqueror defleo, deploro, ejulo, Gl. V. ἀποδύρονται, queruntur, Ph.
Ἀποδὺς, pr. part. act. v. ἀποδύμι.
Ἀπόδυσις, εως, ἡ, ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio. Ab ἀποδύω.
Ἀποδυσπεπτία, ᾶς, f. ήσω, stomachor, ægre fero, impatienter agitor ; (2) renitor, resisto, difficulter cedo. Hinc
Ἀποδυσπέπτησις, εως, ἡ, stomachatio in rebus adversis, impatientia.
Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, locus ubi vestimenta exuuntur. Gl. V. spoliarium, consternium. Ab
Ἀποδύω, f. ύσω, exuo, spolio, despolio, detraho, *in med.* exuo me ; (2) amoveo, repudio ; (3) accingor, aggredior. Ἀποδύτε τὰς καταράτους ἐμβάδας, Arist. Vesp. 1151. Ὑπ' ὀργῆς γὰρ σαυτὰς ἢ ταυτὶ (ἱμάτια) ἀπέδυσα ἐγώ. id. Lys. 1024. Ἀπέδυσας μὲ τὸ σαυτοῦ τιμιῶτε ὄν, id. Thesm. 751.
Ἀποδῶ, ῷς, f. a. 2. conj. act. v. ἀποδίδωμι.
Ἀποδώῃν, 1. s. a. 2. opt. act. *Att.* pro ἀποδοίην.
Ἀποδωρεῦμαι, id. quod simplex.
Ἀποδῷς, *reddideris*, 2. sing. a. 2. conj. act.
Ἄποδων, *pedibus carentium*, gen. plur. ab ἄπους.
Ἄποισιν pro ἀπόθεσο, *fac refutaveris*, 2. sing. a. 2. imper. act. verbi ἀποέπω, *refuto*.
Ἀποιδύνω, exuo, spolio. Ex ἀπὸ, & δύνω, Ἀποιμ-

[illegible]

Ἀποζάω, ῶ, f. ήσω, parce & tenuiter vivo, vitam quoque modo ago ; inf. ἀποζῆν.

Ἀποζεύγνυμι, vel ἀποζευγνύω, f. ζεύξω, disjungo, sejungo, separo, divido ; ἀπεζευγμένον, sejunctum, Ph.

Ἀπόζεμα, ατος, τὸ, decoctum. Ab

Ἀποζέω, ῶ, f. έσω, fervefacio.

Ἀποζυγόω, dejugo, Gl. V.

Ἀπόζω, redoleo, oleo. Ex ἀπὸ, & ὄζω, oleo

Ἀποζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, effingo, depingo, Ph. Ἀποζωγραφεῖ, depingit.

Ἀποζώννυμι, f. ἀποζωννύω, f. ζώσω, discingo, zonam aufero ; (2) exauctoro. Gl. V. decingo. Ph. ἀπέζωσεν, discinxit, a. 1.

Ἀποζωσθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀποθάλλω, defloresco.

Ἀποθανεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποθνήσκω.

Ἀποθανοῖσα, *mortua*, a. 2. part. act. f. g. *Dor*. pro ἀποθανοῦσα.

Ἀποθαῤῥέω, f. ήσω, confido, magnopere fido.

Ἀποθαρσέω, ῶ, idem.

Ἀποθαυμάζω, f. άσω, demiror, suspicio. Ἄφαρ δ᾽ ἀπεθαύμασ᾽ ὄνειρον, Odyss. ζ, 49.

Ἀποθεάομαι, ῶμαι, despecto ex alto.

Ἀποθειάζω, numine divino adflor.

Ἀποθεμελιόω, ῶ, funditus everto.

Ἀποθέμενος, a. 2. part. med. v. ἀποτίθημι.

Ἄποθεν, *Adv.* longe, seorsim, eminus, extra, procul ; unde ὁ, ἡ, τὸ ἄποθεν, remotus, a, um. Ab ἀπό.

Ἄποθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sine Deo est ; (2) impius. Ex ἀπὸ, & θεὸς, *Deus*.

Ἀποθεόω, ῶ, f. ώσω, facio deum, in deos vel divos refero, consecro, divinos honores tribuo. Gl. V. divino, deum facio ; ἀποθεοῦμαι, deus fio, ad deos abeo. Ex iisd.

Ἀποθεραπεία, ας, ἡ, cultus, veneratio ; (2) cura post remedia vehementiora ; (3) cura post exercitationem adhibita. Ab

Ἀποθεραπεύω, f. εύσω, curo, sano, (2) colo.

Ἀποθεράπευσις, ἡ, curatio.

Ἀποθερίζω, f. ίσω, demeto ; (2) abscindo, succido.

Ἄποθερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, caloris expers, *Aret*. Ex ἀπὸ, & θερμὸς, *calidus*.

Ἀπόθεσθε, a. 2. part. med. ind. v. ἀποτίθημι.

Ἀποθέσιμος, repositus, reconditus.

Ἀπόθεσις, εως, ἡ, depositio, abjectio ; (2) expositio partus ; (3) finis, *vox grammaticorum*. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum profero, edo.

Ἀποθέσπισις, εως, ἡ, oraculum.

Ἀπόθεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, detestabilis, abominandus contemtus. Ex ἀπὸ, & θέσσομαι, *desidero*.

Ἀποθέτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reponi solet in apothecis ; (2) repositus, reconditus, conditus. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθησόμενος, f. 1. part. med. verbi

Ἀποθέω, f. θεύσομαι, curro, aufugio.

Ἀποθεωρέω, ῶ, f. ήσω, longe prospecto ; (2) speculor, exploro ; (3) diligenter animadverto.

Ἀποθέωσις, εως, ἡ, relatio inter deos, s. divos, consecratio Ab ἀποθεόω.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, repositorium, reconditorium ; (2) horreum, granarium. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθηλασμὸς, ου, ὁ exsuctio, suctus, qu. ex ἀποθηλάζω.

Ἀποθηλύνω, effemino, emollio.

Ἀποθηριόω, ῶ, effero, efferatum reddo, ad feritatem, seu crudelitatem incito.

Ἀποθησαυρίζω, f. ίσω, recondo, congero pro thesauro. Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, 1 Tim. 6, 19.

Ἀποθησαυρισμὸς, ου, ὁ, coacervatio pecuniarum, aut [illegible].

[illegible] Gl. V. [illegible]

Ἀπόθλασις, [illegible] (2) exaggero [illegible] Sic.

Ἀπόθλασμα, ἡ, fractio, fractura. A seq.

Ἀποθλάω, frango ; Gl. V. defringo.

Ἀποθλίβω, f. ψω, exprimo ; (2) elido ; (3) affligo vehementer ; (4) excludo, abigo. Οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, Luc. 8, 45. Hinc

Ἀπόθλιμμα, ατος, τὸ, succus expressus.

Ἀπόθλιψις, εως, ἡ, expressio ; elisio ; (3) afflictio, calamitas. Ab eod.

Ἀποθνήσκοι, 3. s. pr. opt. verbi

Ἀποθνήσκω, f. 2. m. θανοῦμαι, morior ; ἀποθανεῖν, emori, Ph. a. 2. inf. ἀποθνῄσκοντος, defuncto, Ph. ἀποθνήσκων, moribundus, Gl. V. ἀποθνήσκει, decedit, Ph.

Ἀποθορεῖν pr. inf. act. *contr*. pro ἀποθορέειν Ab

Ἀποθορέω, ῶ, desilio. Ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, Herod. Ex ἀπὸ, & θορέω, *salio*.

Ἀποθοῦνται, 3. pl. pr. ind. pass. v. ἀποθέω.

Ἀποθρασύνω, f. υνῶ, fiduciam adfero, animum reddo, in med. animum sumo.

Ἀπόθραυσις, εως, ἡ, fractura, perfractio ; (2) friatura, comminutio. Ab

Ἀπόθραυσμα, ατος, τὸ, fragmentum. Ab

Ἀποθραύω, f. αύσω, confringo, perfringo ; (2) frio.

Ἀποθρηνέω, ῶ, f. ήσω, vehementer lugeo, lamentor.

Ἀποθριάζω, f. άσω, folia fici arboris decerpo & colligo ; (2) aufero. Ex ἀπὸ, & θρῖον, *folium fici*.

Ἄποθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, impubes ; (2) depilis, carens pilis. Ex ἀπὸ, & θρὶξ, *pilus*.

Ἀπόθρισμα, τος, τὸ, frustum, segmentum.

Ἀποθρομβόω, exgrumare, degrumari, Gl. V. Ex ἀπὸ, & θρόμβος, *grumus*.

Ἀπόθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, a throno veniens, a sede emanans. Ex ἀπὸ, & θρόνος, *thronus*.

Ἀποθρύπτω, f. ψω, frango luxu & deliciis.

Ἀποθρώσκωσιν, 3. pl. pr. conj. verbi

Ἀποθρώσκω, desilio ; (2) resilio ; (3) exsilio.

Ἀποθυμέω, ῶ, animum despondeo. Ex ἀπὸ, & θυμὸς, *animus*.

Ἀποθυμίασις, ἡ, exhalatio, evaporatio. Ab

Ἀποθυμιάω, ῶ, f. άσω, evaporo, exhalo ; (2) odorem cieo.

Ἀποθύμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingratus animo, invisus, molestus. Ex ἀπὸ, & θυμὸς, *animus*.

Ἀπόθυμος, ον, remissus, negligens.

Ἀποθυνίζω, expungo, repudio, decipio.

Ἀποθυρίζω, evalvo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & θύραι, *valvæ*, Gl. V.

Ἀποθυρόω, ῶ, excludo, foras ejicio.

Ἀποθυστάνιον, ου, τὸ, genus poculi. Ex ἀπὸ, & θυσία, *sacrificium*, quod ejus in hoc usus.

Ἀποθύω, f. ύσω, polluceo, in sacrificium absumo ; (2) offero Δεκάτην τῆς ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ ἀπέθυσε, Xen.

Ἀποθώμεθα, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi ἀποτίθημι.

Ἀποίδησις, ἡ, tumor. Ex ἀπὸ, & οἰδέω.

Ἀποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine arte factus. Gl. V. inhabilis. Ex α priv. & ποιέω, *facio*.

Ἀποικέω, ῶ, f. ήσω, aliunde habitatum venio ; (2) migro in coloniam ; (3) procul habito. Ἀποικεῖν ἐκ τῆς πόλεως, εἰς τόπον, μακράν. Ex ἀπὸ, & οἶκος, *domus*. Unde

Ἀποικία, ας, ἡ, colonia, transmigratio.

Ἀποικίζω, f. ίσω, in coloniam deduco ; (2) migrare amando, facio, procul habitare facio. Πρὸς εἰς ἑτέραν ἀπῳκισμένος [illegible], adeptatus, Plut. Ex ἀπὸ & οἰκίζω.

Ἀποικίς, ίδος, ἡ, in coloniam missa.

Ἀποικισμὸς, ου, ὁ, coloniæ deductio ; (2) deportatio ; (3) migratio. Ab Ἀποικίζω.

Ἀποίκιλος, ον, simplex.

[illegible]

[illegible], ῶ, f. ήσω, obstruo ; (2) de-

[illegible]

[illegible] a dispensatione removeo ; (2) [illegible]

Ἄποικος, ου, ὁ καὶ ἡ, procul domo [illegible] ; (2) [illegible] ; (3) peregrinus, [illegible] Ex ἀπὸ & οἶκος, *domus*.

Ἀποικτίζομαι, f. ίσομαι, miseror, defleo, [illegible] miserabiliter ; (2) conqueror.

[illegible], carens pabulo, [illegible] pastore.

Ἀποιμώζω, f. ώξω, ejulo, lamentor ; (2) defleo, lamentor. Αὐτὴ πρὸς αὑτὴν πατέρ᾽ ἀποιμώξῃ φίλον, Eur. Med. 31. [illegible] μῶξαι (deflere) κακά ; Soph. Phil. 277.

Ἀποινᾶν, pr. inf. act. *contr*. pro ἀποινάειν. Ab

Ἀποινάω, ῶ, f. άσω, debitæ pœnæ [illegible] (2) redimo ; (3) pœnam exigo. Ab

Ἄποινον, ου, τὸ, pretium, aut munus, quod loco pœnæ debitæ offertur, s. quo [illegible] debita pensatur ; (2) pœna ; (3) [illegible] cujus usus est in recompensatione [illegible] Ex ἀπὸ, & ποινὴ, *pœna*.

Ἀποινεὶ, sine pœna.

Ἀποίνητος, ον, impunitus.

Ἀποινόδικος, ον, ultor, ultrix.

Ἄποιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine qualitate, qualitatis expers. Ex α priv. & ποῖος, *qualis*.

Ἀποίσετον, 2. vel 3. dual. f. 1. ind. act. verbi ἀποφέρω.

Ἀποιστέον, auferendum, perferendum. Ex ἀπὸ, & οἰστέον, *ferendum*.

Ἀποισῶ, 1. sing. f. 1. ind act. *Dor*. pro ἀποίσω, a verbo ἀποφέρω.

Ἀποιωνίζομαι, abominor, Gl. V.

Ἀποίχομαι, f οἰχήσομαι, abeo, discedo.

Ἀποιχόμενος, præs. part. med.

Ἀποκαθαίρω, expurgo, abstergo.

Ἀποκαθαρίζω, purgo, mundo, Suic. Hinc

Ἀποκάθαρμα, ατος, το, expurgamentum, repurgamentum, purgamentum, excrementum ; (2) piaculum, piamentum.

Ἀποκάθαρσις, εως, ἡ, expurgatio, repurgatio, purgatio, (2) expiatio, lustratio.

Ἀποκαθαρτικὸς, ἡ, ὸν, purgatorius, expurgativus, purgandi vim habens ; (2) expiatorius. Ab eod.

Ἀποκαθέζομαι, resideo, Gl. V. ἀποκαθέζεται absidet, Ph.

Ἀποκαθεύδω, f. ευδήσω, seorsim dormio, secubo ; (2) obdormio.

Ἀποκαθηλόω, ῶ, refigo. Hinc

Ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ, qs. d. refixio.

Ἀποκάθημαι, deses sum, desideo, (2) languidus sum ; (3) seorsim sedeo, ἀποκαθήμενος, sessilis, reses, Gl. V.

Ἀποκαθίζομαι, sedem repeto ; seorsim sedeo.

Ἀποκαθιστᾷ, *restituit*, 3. sing præs indic act. *contr*. pro ἀποκαθιστάει, a verbo ἀποκαθιστάω.

Ἀποκαθιστάνω, et

Ἀποκαθιστάω, idem quod ἀποκαθίστημι, Ph. ἀποκαθιστῶ, remancipo, resarcio, ἀποκαθιστᾶν, repræsentare, Ph. ἀποκαταστῆσαι, repræsentare, Ph. a. 1 inf.

Ἀποκαθίστημι, reddo, Ph. restituo, repræsento, redintegro ; ἀποκαθίστησι, exhibet, redintegrat, Ph

Ἀποκαθίστων, *restituebam*, vel *restituebant*, 1. s. vel 3. pl. imper. ind act. *contr*. pro ἀποκαθίσταον, a verbo ἀποκαθιστάω.

Ἀποκαίνυμαι, vinco, supero, Τῇ δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους, Odyss. 8, 127.

Ἀπόκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempestivus ; (2) absurdus. Ex ἀπὸ, & καιρὸς, *tempus*.

Ἀποκαίω, f. καύσω, aduro, exuro.

Ἀποκακέω, ῶ, f. ήσω, præ malo deficio, succumbo malo ; (2) succumbo, (3) male me habeo ; (4) ignaviter fugio. Ex ἀπὸ, & κακὸν, *malum*, vel κάκη, *ignavia*. Unde

Ἀποκακίζω, malus fio, degenero.

Ἀποκαλέω, ῶ, voco, appello, Gl. V. sevoco ; (2) invoco ; (3) interdico, veto ; ἀποκαλοῦμαι, devoco, Gl. V. [illegible]

ρᾶν πολιν, clamando vetuimus, Arist. Av. 1267.

Ἀποκαλλωπίζω, ornatu privo.

Ἀποκαλύπτικος, ἡ, ὁν, qui revelare, seu patefacere solet, aut potest. Ab

Ἀποκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo. Σὰρξ καὶ αἷμα, οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, Matt. 16. 17. Ἀποκαλύπτεται ὀργὴ Θεοῦ, Rom. 1, 18.

Ἀποκαλυφθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, detectio, patefactio.

Ἀποκάμνω, f. κμοῦμαι, defatigor, deficio, fatisco; Ἀπεκάμασε, Luc., cessata, Ph. a. 2. part.

Ἀποκάμπτω, f. ψω, deflecto; (2) deflecto me a re loco alia, Ph. ἀποκάμψαι, degenerare. Ex Ἀπό, & κάμπτω, *flecto*. Hinc

Ἀποκαρτερέω, f. ήσω, in fame

Ἀποκαυλίζω, f. ισω, in ho, pulmigo. Hinc

Ἀποκαυτιασμός, ὁ, excoriatio rei fusilis per infundibulum ve. undinem.

Ἀποκαρτερικός, ή, ὸν, fortis & quasi exserto animo exis ens. Hinc

Ἀποκαρτέρησις, εως, ἡ, fortitudo & anxia exspectatio.

Ἀποκεφαλίζω, caput abscindo.

Ἀπόκειμαι, κεῖσθαι, κεῖμαι, ο. ocandendo relegatus. Ab ἀπό & κεῖμαι, *jacere*.

Ἀποκειρέω, ω, fructum colligo, pullulo.

Ἀπόκαρσις, εως, ἡ, tonsura. Ab ἀποκείρω.

Ἀποκεῖσθαι, f. ἔσομαι, nobis mortem mihi conscisco; (2) non sufficio, animo deficio, impatientia doloris. Hinc

Ἀποκαρτέρησις, εως, ἡ, mortis oppetitio per inediam; (2) tolerantia doloris victa, abruptio patientiæ præ dolore.

Ἀποκαρφολογέω, ῶ, f. ήσω, palcas, seu festuces abscindo lecto.

Ἀποκατάκαίω, defendo.

Ἀποκαταλλάσσω, vel ἀποκαταλλάττω, f. άξω, reconcilio. Καὶ οὗ νῦν ἀποκατηλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, Col. 1, 20.

Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, circuitus solis, lunæ, & aliarum Pedarum errantium anno vertente in eodem signo, (2) restitutio in pristinum formam, vel statum, Gl. V. restitutio, redhibitio. Ab ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατέχομαι, detentio, Ph. abstentio. Ab ἀποκατέχω.

Ἀποκατιστᾶτε, *celebrate*, 3. pl. pr. ind. med. *Ion.* pro ἀποκαθίστατε. Ab ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατασθῶ, 1. fing. a. 2. ind. pass. verbi ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατατίθεμαι, deporo.

Ἀποκατοφάω, de fœcula, figuram rediente rei objectæ, infringentis.

Ἀποκατοχή, cessatio, Ph. ἀποκατοχιδιῶ, desinere, Ph.

Ἀποκαυλέω, ῶ, f. ήσω, decaulescio, caulem amitto. Ab ἀποκαυλος. Hinc

Ἀποκαύλησις, εως, ἡ, cauli arefactio & abjectio, caligatio.

Ἀποκαυλίζω, f. ίσω, decortico, decurto; (2) revello unà cum cespite. Ἀποκαυλίζε τὸ σκέλος τῆ ἀξίνῃ, excidebat, Thuc. Ex Ἀπό, & κλάω, *frango*. Unde

Ἀποκαυλος, ὁ, ἡ ἡ, cauli trunco non germinans

Ἀποκαυσις, εως, ἡ, combustio. Ab ἀποκαίω.

Ἀποκεφαλή, f. κεφαλοῦμαι, capio per caput; (2) fortunam, impero; ἀποκεφαλοῦσθαι, Gl. V. ἀποκεφάλισον, confringe, percute, caput, Gl. V. ἀποκεφαλισμός, percussio capitis, Ph. Ἀποκεφαλὴ ὡς ἀθρητὸς ἀπὸ ἀπτέρου, Hes. o. ...

Ἀποκείρω, tondeo, recido, ... 2) amputo, abscindo; (3) privo, spolio, ... ἀποκείρων τὰ περόεντα τῶν πτερύγων, Ἐκ ἀπὸ δὲ πυρὸς ξανθὸν ἀποκείρατο γαυτίον, Il. 23, 141.

Ἀποκεκαλυμμένος, *velatus*, aperte pulsus. Ab ἀποκεκαλυμμένως. Ab ἀποκαλύπτω.

Ἀποκεκλεῖσθαι, 3. pl. pluſq. pass. pari. *Ion.* pro ἀποκεκλείατο. Ab ἀποκλείω

Ἀποκεκληρωμένος, definitate, effecte.

Ἀποκεκρυμμένος, occulte.

Ἀποκεκρυμμένων, *occultatorum*, gen. plur. part. perf. pass. verbi ἀποκρύπτω, *occulto*.

Ἀποκεκύλισαι, 3. f. perf. ind. pass. v. ἀποκυλίω.

Ἀποκένω, deflecto, declino a via, quæ ad portum tendit; (2) declino a recta via.

Ἀποκενῶν, ῶ, ὁ ἡ ἡ, vacuus, inanis. Hinc

Ἀποκενόω, ῶ, f. ώσω, exinanio, evacuo.

Ἀποκένωσις, εως, ἡ, exinanitio, vacuitas, Gl. V.

Ἀποκεντέω, ῶ, f. ήσω, compungo, transfigo.

Ἀποκερδαίνω, lucrifacio, lucrori ex aliqua re.

Ἀποκερμάτιζω, f. ίσω, in æris minutulos nummos redigo; (2) facultates dissipo.

Ἀποκέρσω, *dividere*, f. fing. f. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀποκόψω, a verbo ἀποκείρω.

Ἀποκεφαλίζω, *decollo*, capite privo, caput amputo; Ph. decollo. Ἀποκεφαλίω ὑπὸ ἀπενεφαλίσα, Luc. 9, 9. Ex Ἀπό, & κεφαλή.

Ἀποκεφάλισμα, ατος, τὸ, capitis amputatio; (2) fœtus, quibus caput repurgatum fuit. Ab ἀποκεφαλίζω.

Ἀποκεφαλισμός, ὁ, capitis amputatio.

Ἀποκήδω, *ut*

Ἀποκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo, lactum fimo. Ex Ἀπό, & κήδω, *curo*.

Ἀποκήρικτος, ὁ, ἡ ἡ, abdicatus, excommunicatus.

Ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, f. ξω, per præconem vendo, auctionor; (2) proscribo: (3) edicto; (4) finibus expello, in exsilium ejicio; (5) excommunico; (6) edicto publico interdico. Ἀποκηρύσσειν τὰ ὄντα, τὰ πατρῷα, τὰ πατρώους. Ἦσαν τῶν ἀποκηρυττόντων; Luc.

Ἀποκιδνημι, dissipo.

Ἀποκικλήσκω, avoco. Ab ἀποκαλέω.

Ἀποκινδυνεύω, f. εύσω, periculum facio, periclitor; (2) periculum aleo, aleam subeo. Ἀποκινδυνεύειν αὐτὸ τινος, πρός τινα.

Ἀποκίνεω, ῶ, f. ήσω, amoveo, removeo, Gl. V. ἀποκινῶ, dimoveo, (*rarius* demoveo) summoveo; ἀποκινηθείς, amotus, Ph. ἀποκινήσαντες, emoti, Ph. ἀποκινηθῶσι, Ph. a. 1. pass. Hinc

Ἀποκίνησις, *fugatio*, f. 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἀπεκίνησε.

Ἀποκίνησις, εως, ἡ, remotio, ejectio, Ph.

Ἀποκινῶ, ῶ, recedo, abscedo, fugio; (2) perdo, dilabor. Ἀπὸ πυρὸς εἶναι ἀποκινεῖν χρὴ τὸν δεσπότην, Arist. Eq. ...

Ἀποκοιμῶμαι, *dormio*, ne dormiam, ... Ex Ἀπό, & κοιμῶμαι, *dormio*.

Ἀποκοινῶ, ῶ, ἡ, abscessio; (2) deportatio; (3) ... Ab

Ἀποκοιμίζω, f. ίσω, sopio, sedo, deporto; ... Gl. V. ἀποκοιμίσας δὲ τὸν ... Ph. ... ἀποκοιμίσας τὸ παιδίον ἐν ... ἀποκοιμίζειν τὸ παιδίον ἐκ ... Ph.

Ἀποκόμματα, ατῶν, τὰ, f. pass, fragmenta, ... ἀποκόμματα, *fragmenta*, *praecisamina*, Gl. V. Ab ἀποκόπτω.

Ἀποκομιτίζω, f. άσω, insolentius me effero, ...

Ἀποκομπάζω, g. f. a. 2. part. pass. f. g. v. ...

Ἀποκοπεύς, έως, ἡ, abscissio, amputatio; ... (2) ... Gl. V. (3) figura grammatica qua ... liquid ...

Ἀποκοπή, ῆς, ἡ, abscissio; (2) ... in ...; Ph. ... castratio, Gl. V. Ab

Ἀποκοπτω, f. ψω, abscindo, amputo, recido, ... (2) recido, abrumpo, ... avoco, abstrahо. Ἀπέκοψεν ἀπὸ τὸ ἄστυ τὸ δίκαιον, Joan. 18, 10. ... ἀποκόπτομαι, obstinato, Gl. V.

Ἀποκορδόω, ῶ, f. ώσω, detondeo.

Ἀποκορυφᾶν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀποκορυφοῦν. Ab

Ἀποκορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo; (2) ... exsedo. Ex Ἀπό, & κορυφή.

Ἀποκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine collocata auferо; (2) ornatum auferо, ornatu privo; *immuno-*

Ἀποκλήρωσις, εως, ἡ, electio, seu creatio, quæ fit per sortes; delegatio, deputatio; Ph.

Ἀπόκλητος, ὁ, ἡ ἡ, vocatus, evocatus. Ab Ἀποκαλέω, *vocо*.

Ἀπόκλιμα, τος, τὸ, declivitas.

Ἀποκλινθείς, a. 1. part. pass. *Poët.* pro ἀποκλιθείς. Ab

Ἀποκλίνω, declino, inclino, vergo, deflecto; (2) inclino animo ad aliquid; (3) deflecto, deficio ab aliquo; Ἀπόκλινε, devertit, Ph. Ἀποκλίνειν φρὸς τὰ ἤπλα, εἰς εἰρήνην, τὸ ῥιθυμεῖν· ἀποκλίνειν εἰς ὄχλον, εἰς ὀχλον.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, inclinatio. Ab ἀποκλίνω.

Ἀποκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo; deluo, Gl. V. Ἀποκλύζεται τὸ νεφέλη, *abluitur*.

Ἀπόκνισις, εως, ἡ, molestatio, vexatio. Ab

Ἀποκνίω, tædio afficio, adigo; (2) obtundo; (3) exhumio, accido. Ὁ δ' ἵππος τὸ γυμνάσιον ἀποκνίει με, Luc.

Ἀποκνίω, ῶ, f. ήσω, fodio, abrado.

Ἀποκνέω, ῶ, f. ήσω, pigror, metuo ab aliquo detineor; (2) per ignaviam aliquid adgredi recuso.

Ἀπόκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicujus rei ex ignavia aut metu. Ab ἀποκνέω.

Ἀποκοιζω, f. ίσω, vello, carpo aliquid abscindo, vel abrumpo; (2) ungue vulnero; (3) dedolo, extenuo. Hinc

Ἀπόκνισμα, ατος, τὸ, frustum rei alicujus proprie ungue abscissum; (2) fragmentum.

Ἀποκογχίζω, f. ίσω, concha aut testa excipio, aut in ipsam diffundo ac repono. Ex Ἀπό, & κογχη, *concha*.

Ἀποκολυμπάω, ῶμαι, f. ήσομαι, fossam formo, fossa, fossam cædo, (2) defodio.

Ἀποκομίζω, idem quod

Ἀποκοιτέω, ῶ, f. ήσω, scrobo, effodio; enumero, Gl. V. Ab

Ἀπόκοιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, fecibus, fœtem demens. Ph. emanens; ἀπόκοιτος, Ph. ἀπόκοιτοι, emanantes, Gl. V. emanatio, Ph. Ex Ἀπό & κεῖτη, *lectus*.

Ἀποκολακεύω, *blandior*, Gl. V.

Ἀποκολάπτω, f. ψω, tundendo aufero; percutio; (3) insculpo.

Ἀποκολεύω, ῶ, f. εύσω, detrecto, recuso, (2) intrigo.

Ἀποκολπίζω, ῶ, f. ίσω, sinu ... fœtus excipio.

Ἀποκομιδή, ῆς, ἡ, f. ήσω, curatio, *curatio* ...

Ἀποκομίζω, ῶ, f. ίσω, curo, *curo*, ... Ex Ἀπό, & κόμη, *coma*.

Ἀποκουφή, ῆς, ἡ, abstinentia; (2) deportatio; (3) ... Ab

Ἀποκοπέω, ῶ, f. ήσω, deporto, curto, deporto; ... Gl. V. ἀποκοπῶν ... Ph. ... ἀποκοπῶν τὸ ... ἀποκόπτω, *Abscindo*, ἀποκόπτω τὸ ... ἀποκόπτω ἐκ ... Ph.

Ἀποκόπωμα, ατος, τὸ, f. pass, fragmentum, ... ἀποκόπωματα, *fragmenta*, *praecisamina*, Gl. V. Ab ἀποκόπτω.

Ἀποκομπάζω, f. άσω, insolentius me effero, *vel* ...

Ἀποκοπεύς, g. f. a. 2. part. pass. f. g. v. ...

Ἀποκοπεύς, έως, ἡ, abscissio, amputatio; ... (2) ... Gl. V. (3) figura grammatica qua ... liquid ...

Ἀποκόπτω, f. ψω, abscindo, amputo, recido, ... (2) recido, abrumpo, ... avoco, abstrahо. Ἀπέκοψεν ἀπὸ τὸ ἄστυ τὸ δίκαιον, Joan. 18, 10. ... ἀποκόπτομαι, obstinato, Gl. V.

Ἀποκορδόω, ῶ, f. ώσω, detondeo.

Ἀποκορυφᾶν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀποκορυφοῦν. Ab

Ἀποκορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo; (2) ... exsedo. Ex Ἀπό, & κορυφή.

Ἀποκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine collocata auferо; (2) ornatum auferо, ornatu privo; *immuno-*

que privo, sed re pudeas, ut regno, &c. Ἀποκοσμέω, dedecoramus, Ph. Ex ἀπό, & κόσμος, ornatus.

Ἀποκόσμιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui procul a cœtu hominum degit, qui in secessu s. monasterio vivit. Ex ἀπό, & κόσμος, mundus.

Ἀποκοτταβίζω, f. ίσω, effundo cum sonitu, quod a potu in poculo remanserat. Hinc

Ἀποκοττάβισμός, ᾶ, ὁ, certamen illud potorum, quo postquam biberant, reliquum sic e poculo ejiciebant, ut resonaret.

Ἀποκουρέω, detondeo.

Ἀποκουρά, ἡ, tonsio.

Ἀποκούριμος, ον, tonsus, vel tondendus.

Ἀποκναίζω, f. ίσω, lædo, sublevo, exonero. Οὐδὲν σωθῆναι ἀποκναίζουσι, Ep. Hec. 105. Ἀποκναίζειν φυλυπρωγιαῖς ὑγιᾶ τὴν πόλιν, Plut.

Ἀποκόψειν, f. 1. inf. act. v. ἀποκόπτω. Unde

Ἀποκόψιμος, ος, excidaneus, Gl. V.

Ἀποκοπάδιζα, e ramo secundo autem. Ex ἀπό, & κράδη, ramus secundus.

Ἀποκοπολάζω, ω, cumulum efficio, seu exhibeo. Ἐξοπτίσεις καὶ ἀποκοπολάσεις, Plut. in Anton. 36.

Ἀποκοπτικαλίζομαι, f. ισθμαι, idem. Ex ἀπό, & κοπτικάλη, cos. lis. Unde

Ἀποκοπτικαλισμός, οῦ, ὁ, crepulæ exhalatio, reditus ad crepulam. Athen.

Ἀποκρημνίζω, f. ίσω, præcipito, ad amputo & resecto. Ex ἀπό, & κρημνός, rupes.

Ἀποκυκάω, f. ήσω, exhibeo, compesco; (2) sedo.

Ἀποκρίνω, f. ινῶ, secerno, separo, delego, eligo; (2) incerno, excerno; (3) rejicio, improbo, abjudico; ἀποκρίνομαι, respondeo; *in pass.* defino, pertineo, vergo. Ἀποκρίνειν ἐν δυοῖν κακοῖν. Ἀποκρίνεσθαί τι τινι, πρός τινα. Σὺ δ' ἀποκρίνει μοι τόδε, Arist. Θεσμ. 737. Ἀπεκρίθη ἐς τοῦτο πάντα, conveniebantur, Thuc. Hinc

Ἀποκρισιν, dat. pl. cum v ἐφελκ. ab

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, responsio, responsum; (2) excretio, seu ipsa actio excernendi.

Ἀποκριτικός, ἡ, όν, excretivus. Ab eod.

Ἀπόκριτος, ος, ὁ ἡ ἡ, selectus; ἀπόκριτον, excretum, Gl. V. Ab eod.

Ἀποκροτέω, ω, f. ήσω, crepito, plaudito: Ἀποκροτήματα, ατος, τὸ, digitorum concrepitatio. Ab

Ἀπόκροτος, ος, ὁ ἡ ἡ, durus, asper, rigidus; (2) pavitus. Ex ἀπό, & κρότος, pulsus.

Ἀποκρύβδην, præf. inf. med. v. ἀποκρύπτω.

Ἀποκρουσις, εως, ἡ, depulsio, repulsio, propulsio:

Ἀποκρουστικός, ἡ, όν, repulsivus, depulsivus, vim depellendi habens:

Ἀποκρουστός, ος, ὁ ἡ ἡ, qui repellitur, seu rejicitur. Ab

Ἀποκρούω, f. ύσω, repello, depello, propulso, reprimo; (2) excutio; & ἀποκρούομαι, propulso, refello, refuto. Ἀποκρούειν τί τινος. ἀποκρούεσθαι τὸ ἵππον, Xen.

Ἀποκρύπτακτος, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπεκρυπτε, ab

Ἀποκρύπτω, f. ύψω, abscondo, occulto, contego, operio, celo, obscuro; (2) dignitate & præstantia supero, vinco; ἀποκρύπτομαι, delitesco, delitesco, celo, Gl. V. ἀποκεκρυμμένον, abditum, abstrusum, absconsum, reconditum, Ph. ἀπέκρυψεν, abdidit, Ph. Ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν, καὶ συνετῶν, Matt. 11, 25. Οὐδὲν ἀποκρύψομαί σε, Plut. Ἀποκρύπτειν τί τινα, παρός τινα, ἀπό τινος. Ex ἀπό, & κρύπτω, *abscondo*. Hinc

Ἀποκρυφή, ῆς, ἡ, latebra, latibulum.

Ἀπόκρυφος, ος, ὁ ἡ ἡ, occultus, absconditus; ἀπόκρυφον, abditum, absconditum, absconsum, secretum, arcanum, Ph. obscurum, Gl. V.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, absconsio, occultatio, Gl. V. latitatio.

Ἀποκυσταλλῶμαι, in glaciem concresco, conglacio.

Ἀποκτάμμι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποκτεῖναι, a verbo ἀποκτείνω.

Ἀποκταθῆναι, *interfectum esse*, a. 1. inf. pass.

Ἀποκτάομαι, ώμαι, possessionem alicujus rei amitto; alieno, a domino meo cmitto, evancipo.

Ἀπόκτητος, ον, alienus.

Ἀποκτεῖναι, a. 1. ind. act.

Ἀποκτείνας, *qui interfecit*, a. 1. part. act. ab

Ἀποκτείνω, f. κτενῶ, interficio, occido; perimo, Gl. V. Ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, Joan. 5, 16.

Ἀποκτενεῖτε, 2. plur. f. 2. ind. act.

Ἀποκτεννύω, idem.

Ἀποκτεσέσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. v. ἀποκτείνω.

Ἀποκτίνω, idem.

Ἀποκτιννύμι, & ἀποκτιντύω, idem.

Ἀποκτινύντα, acc. f. præf. part.

Ἀποκτοέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἀποκτίσις, ὴ, colonia. Ab ἀπό, & κτίζω.

Ἀποκτυπέω, ῶ, f. ήσω, sonum edo, vel cieo.

Ἀποκυδεύω, alcam tento, fortunæ casum subeo.

Ἀποκυδίσαι, desilio, præcipitem me do.

Ἀποκυέω, ῶ, pario, gigno; ἀποκυήσασα, enixa, cornix. Ph. effœta, al. Gl. V. a. 1. act. part. Ἡ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον, Jac. 1, 15. Hinc

Ἀποκύησις, εως, ἡ, partus, puerperium:

Ἀποκυίσκω, pario, fœtum depono. Ex ἀπό, & κύω, *in utero gesto*.

Ἀποκυλίζω, f. ίσω, devolvo, volvendo amoveo, volvendo amolior. Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Marc. 16, 3.

Ἀποκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἀποκυλίσω, 3. f. f. 1. ind. act. v. ἀποκυλίζω.

Ἀποκυλίω, f. ίσω, devolvo; (2) amoveo

Ἀποκυματίζω, undis agito, R. Ex ἀπό, & κῦμα, *fluctus*.

Ἀπόκυνον, ου, τὸ, frutex, qui canes in pumilis aliphis comestus necat traditur. Ex ἀπό, & κύων, *canis*. Dioscor.

Ἀποκυρτόω, pilosum reddo.

Ἀποκυσόω, ῶ, f. ώσω, abigo, irritum facio, auctoritate privo; ἀποκυρῶ, abrogo, Ph. Ex ἀπό, & κυρόω, *auctoritatem do*. Hinc

Ἀποκύρωσις, εως, ἡ, abrogatio, Gl. V.

Ἀποκύω, gigno.

Ἀποκωκύω, flendo conficio.

Ἀποκαλέω, f. ύσω, prolabeo, veto, impedio.

Ἀποκώλυσις, ὴ, impeditio.

Ἀπολαφύω, ῶ, mutum reddo; (2) exhaudo, surdum reddo.

Ἀπολαβόμην, 1. pl. 2. a. conj. act. v. ἀπολαμβάνω.

Ἀπολαγχάνω, f. λήξομαι, sortior. Ἀπολαγχάνειν ἀπὸ καταμάτων, τῆς γῆς, τὸ μεῖον τιμῶν.

Ἀπολαιοτομία, ᾶς, jugulum incido.

Ἀπολαιμότομος, ον, cui gula incisa est.

Ἀπολακτίζω, f. ίσω, calce ferio, calce rejicio; (2) despicio, sperno. Hinc

Ἀπολακτισμός, οῦ, ὁ, calcitratio.

Ἀπολαλίν, ῶ, f. ήσω, garrio, effutio; (2) renuo, fermone recuso.

Ἀπολαμβάνω, f. λήψομαι, recipio, recupero, Gl. V. (2) seduco; (3) in excludo, intercipio, dirimo; (4) capio, accipio; ἀπείληφεν, recipit, Ph. ἀπολάβωσι, consequerentur, Ph. Ἀπολαμβάνειν τῶν ἀρχῶν, τὸ μισθὸν, τὰ ἔργα, τι παρά τινος, τὰ παρὰ τοῦ λόγου, reducere.

Ἀπολαμπρύνω, splendidum reddo, illustro. *pass.* ἀπολαμπρύνεται, gloria quæritur, gaudet.

Ἀπολάμπω, f. ψω, emico, effulgeo, resplendeo; (2) ejaculor, emitto. Ὀρθαὶ σωταχῇ ἀκτῖνες ἀπολαμπίσιν, Arist. Av. 1015. Χάρις δ' ἀπελάμπετο πᾶσιν, Il. 14, 183.

Ἀπολαμφθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. *Ion.* pro ἀπολαφθέντες, qu. a. fut. λάμψω, pro pro λήψω, ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολάπτω, f. ψω, lambendo absorbeo.

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio, usus, commodum, fructus, quem ex aliqua re percipimus; (2) voluptas, oblectatio:

Ἀπόλαυσμα, ατος, τὸ, oblectamentum:

Ἀπολαυστικὸς, ἡ, όν, in voluptate vivens; (2) voluptatem adjuvans. Ab

Ἀπολαυστὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, ad voluptatem pertinens. Ab

Ἀπολαύω, f. αὐσω fruor; commodum, fructum, emolumentum capio; (2) *in deteriorem partem*, fungor, capio, punior. Φίλων ἡδίστης καὶ πιθανώτατος ἐψεύς ἀπολαύσαι, Philo. Ἀπολαυσόμεθα τι ὑ, εἰ διαφθείρομαι; Arist. Av. 1, 3

Ἀπολελυθέντες, *Dor.* pro ἀπολελυμένοι.

Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀπολαγχάνω.

Ἀπιλαίνω, lævigo, complano; (2) contero, commodo.

Ἀπολείβω, f. ξω, deligo, seligo; (2) decerpo; (3) rapio, rapido; (4) excludo; (5) intendo, veto. Ἀπολείβειν τὸν ἐν τῇ ψυχῇ διαβεβλημένον ἀπολείβειν τῷ θείῳ, πόνῳ τὸν ψυχὸν, deponendo.

Ἀπολεῖ, f. 1. 2. inf. med. *Att.* pro ἀπολλῦ, a verbo ἀπόλλυμι pro ἀπόλεῖ, *perdo*.

Ἀπολείβω, ον, ὁ, fundo. Καιρούσιν δ' ὀθόνια ἀπολείβοῦ ὑγρὸν ἔλαιον, Odyss. 7, 107.

Ἀπολειμμα, τος, τὸ, reliquum, reliquiæ. Ab

Ἀπολείπω, f. ψω, relinquo, derelinquo; (2) desero, destituo; (3) supero, vinco, præsto, a tergo relinquo; (4) desisto, desino; *locum cum participio*, (5) absum, *in formulâ*, parum abest, *cum gen. & inf.* Μικρὸν ἀπέλιπε τοῦ μὴ φυγεῖν, ἀπολείπειν τὸ κυρίως, vadimonium deserere; τὸ ὀλίγου ἐλείπε, abesse. Ἦπα σε ταχέως ἀπέλιπε τὰ χρήματα; Arist. Plut. 532. Ἀπὸ γὰρ βίου αὐτίκα λιάζω, Soph. Phil. 1150.

Ἀπολείς, 2. sing. f. 2. ind. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπολείσω, *participium*, 2. plur. f. 2. ind. act.

Ἀπολειτεύω, ῶ, f. ήσω, impero deinngor.

Ἀπολείχω, f. ξω, lingendo, f. lambendo tollo, lateo. Οἱ κύνες ἐν μέσῃ ἀπολείχουσι τὰ ἕλκη αὐτῶν, Luc. 16, 21.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio; (2) defectus, defectio. *Ab* ἀπολείπω.

Ἀπολεκτός, ὴ, ὸν, electus, exclusus. Ab ἀπολέγω.

Ἀπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bello careo.

Ἀπολεμωμένος, bello confectus.

Ἀπολεμωμένος, perf. pass. pass. v. ἀπολεμόω.

Ἀπολέσειεν, 1. f. pers. ind. act. v. ἀπολλύω.

Ἀπολεσσάτιες, nom. pl. pers. part. med. verbi ἀπολεσσάτιω, *deleo*.

Ἀπολελειμμένος, perf. part. pass. v. ἀπολείπω.

Ἀπολελυμένως, *Adv.* solute, absolute, libere. Grammaticis dicitur etiam de positivo adjectivorum gradu. Ab ἀπολύω.

Ἀπολέμαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, bello non vexatus, bello non lacessitus. Ab

Ἀπόλεμος, ος, ὁ ἡ ἡ, inhabilis, inhabilis ad bellum; (2) inexpugnabilis; (3) pacificus.

Ἀπολέμως, *Adv.* non pugnanter & infanter.

Ἀπόλεμος, ους, τὸ, corium, pellis. Ab ἀπό, & λέπω. Unde

Ἀπολεπίζω, f. ίσω, decortico.

Ἀπολεπισμα, τος, τὸ, cortex resectus, item minuta partes olei, plantarum resectæ.

Ἀπολεπτύνω, f. υνῶ, in mucronem cuneo; (2) extenuo.

Ἀπολέπω, f. ψω, decortico.

Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπολίσκομαι, pereo; quæ hinc fit ἀπόλισκετο, imperf. quod tamen *Ionicum* eſt pro ἀπώλετο, ab ὄλλυμι.

Ἀπολίσθ, 2. 2. infin. med.

Ἀπόλισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ὄλλισαν.

Ἀπολίσω, *perdam*, 1. ſing. f. 1. ind. act.

Ἀπολευκαίνω, dealbo, candefacio. Ex ἀπὸ, & λευκὸς, *albus*.

Ἀπολήγοι, *deſinat*, 3. ſing. præſ. opt. verbi

Ἀπολήγω, deſino. Ἀλλά τε χὴ σοὶ δυρὶ σιταρμέϊ ὺκ ἀπολήγῃ ἀλωὴ, Il. 21, 577.

Ἀπολιαίω, ῶ, crepo, crepitum edo.

Ἀπολιθαζίζω, f. ίσω, detraho λιθάζιον, ſeu ornamentum oratorium.

Ἀπόληξις, εως, ἡ, finis, clauſula.

Ἀπολιπίω, ῶ, f. ίσω, nugor, deliro.

Ἀπόλλ, 3. ſ. a. 2. conjunct. med. v. Ἀπόλλυμι.

Ἀπολοφύρεις, part. a. 1. paſſ. v. ἀπολαμβάνω. Unde

Ἀπόλαψις, εως, ἡ, receptio, retentio, recuperatio; (2) interclufio, ſuppreſſio.

Ἀπολείπομαι, liveſco.

Ἀπολιζάζω, f. άξω, recedo, aufugio Οὐκ ἀπολιζάξεις, ὃ κάκις' ἀπολέμβω; Ariſt. Av. 1473. Ab ἀπολιζάω, *deſtillo*.

Ἀπολιγαίνω, ſtrepitum facio, turbas excito. Ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ, τὰς ἀγορὰς καλῶ, Ariſt Arch. 973.

Ἀπολιθόω, ῶ, f. άσω, in lapidem verto, lapideſcere facio; ἀπολιθῶμαι, lapideſco. Ex ἀπὸ, & λιθ, *lapis*. Hinc

Ἀπολίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem.

Ἀπολιμπάνω, relinquo. Ab ἀπολείπω.

Ἀπολινόω, ῶ, f. ώσω, lino vincio. Hinc

Ἀπολίνωσις, εως, ἡ, ligatio proprie quæ fit lino.

Ἀπολίορκητος, ον, qui obſideri, expugnari non poteſt.

Ἀπολις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, extorris, patria pulſus. Ex α priv. & πόλις, *urbs*.

Ἀπολισθαίνω, delabor; (2) non attingo, non adhæreſco.

Ἀπολισθάω, ῶ, f. ήσω, delabor; (2) lapſante greſſu, ut in loco lubrico, aberro ab eo, quod petebam; (3) non attingo, non adhæreſco; (4) labor.

Ἀπολιταρχίζω, celeri gradu a foribus me propripto, celeriter aufugio, me abripio; ἀπολιθαρχίω, f. 1. *Att.* pro ἀπολιθαρχίσω. Ex ἀπο, & λίτη, *janua*, & ἀρχὸς, *celer*.

Ἀπολίτευτος, υ, ὁ ἡ ἡ, nequaquam civiliis, non urbanus, ſine politia. Ex α priv. & πολιτεύω, *verſor in republica*.

Ἀπολίτης, υ, ὁ, qui civis eſſe deſinit; alienus a reip. negotiis. Ab ἄπολις, *extorris*.

Ἀπολιτικὸς, ἡ, ὁ, qui non eſt πολιτικὸς, qui eſt reip. ignarus. Ab eod.

Ἀπολιχμάω, ῶ, delambo, delingo. Ἐνταῦθ' ἔνθα μιν' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλὰς αἷμ' ἀπολιχμήσονσ' ἀκήδεις, Il. 21, 123.

Ἀπολλ, *deſino*, *Poët.* pro ἀπολήγω.

Ἀπολλυμι, f. ἀπολῶ, perdo, vaſto; f. 1. ἀπωλέσω, f. 2. ἀπολῶ, p. ἀπολώλεκα, a. 1. ἀπώλεσα; ἀπόλλυμαι, pereo, intereo, diſpereo; ἀπώλετο, periit, Gl. V. a. 2. Τὸ μὲν ζώειν τὰς πόλεις χὴ τὰλα φάντα, τὸ δ' ἀπόλλυσι χὴ ἀνατοιπή, Plat. Ἐν τοῖσι ἔπειτα θυμὸν ὐκ ἀπώλεσεν, Soph. El. 26. Ἀλλά μι λόγοις ἀπώλεις, ibid. 1376.

Ἀπόλλυ, 3. ſing. præſ. ind. paſſ.

Ἀπολογαριάζω, rationem ineo, computo. Ab ἀπολογίζομαι.

Ἀπολογεῖ, 3. ſ. præſ. ind. med. *contr.* pro ἀπολογέϊ, ab

Ἀπολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, defendo ſermone; (2) excuſo. Ἀπολογεῖσ πρὸς τὰ ἐγκλήματα, πρὸς τινα, τῷ δήμῳ, ὑπέρτινος. Ἐυθυμότερον τὰ πρὸς ἑμαυτὸν ἀπολογοῦμαι, Act. 24, 10. Ex ἀπὸ, & λόγος, *ſermo*. Hinc

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excuſatio; (2) refutatio.

Ἀπολογησαμένῳ, dat. ſing. a. 1. part. med.

Ἀπολογητικὸς, ἡ, ὁν, defenſorius, ad defenſionem pertinens. Ab eod.

Ἀπολογία, ας, ἡ, defenſio; excuſatio, purgatio, ſatisfactio, Ph. Ex ἀπὸ, & λόγος.

Ἀπολογίζομαι, f. ίσομαι, rationes reddo, ſeu refero; (2) imputo, impenſum refero; (3) rationem ineo, ratione inita colligo. Καὶ τάλλα διοικῶν ἀπελογίζετο κατ' ἐνιαυτὸν, Xen. Hinc

Ἀπολογισμὸς, ὦ, ὁ, rationis redditio & relatio; (2) expenſi relatio; (3) rationum codex; (4) narratio, expoſitio rei qua apparet, rem bene actam; (5) mentis abalienatio.

Ἀπόλογος, ω, ὁ, narratio longa & verboſa; (2) fabula, apologus, narratio ficta. Ex ἀπὸ, & λόγος, *ſermo*.

Ἀπόλοιπος, ε, ὁ ἡ ὁ, reliquus.

Ἀπόλοιτο, *pereat*. 3. ſ. a. 2. opt. med.

Ἀπολολύζω, f. ύξω, clamore & vociferatione lætitiam præ me fero.

Ἀπολυθήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. paſſ. verbi ἀπολύω.

Ἀπολύμαι, f. 2. ind. med. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπόλυμα, τὸ, lavacrum, ſ. quod lavando abluitur, ſordes e lotione.

Ἀπόλυσις, ἡ, lotio. Ab

Ἀπολύω, f. ύσω, abluo. Πάτροκλον λύσειαν ἀπο βρότεον αἱματόεντα, Il. 18, 345. Ἀπόλυσαι τὰς ἁμαρτίας σε, Act. 22, 16.

Ἀπολοφύρομαι, ὔμαι, f. ύσομαι, frutico, fruticeſco, denſis fruticibus ſilveſco. Ex ἀπὸ, & λόχμη.

Ἀπολυμαίνεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἀπολυμαίνομαι, purgor; (2) corrumpo. Λαὸς ὃ Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθ' ἀνωγεν, Il. 1, 313. Hinc

Ἀπολυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, corruptor, perniciem adferens, pernicies.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπολύω.

Ἀπολυπραγμένος, ον, nihil laboris habens.

Ἀπολυπραγμονήτως, ſine multo labore.

Ἀπολυπράγμων, ον, non curioſus.

Ἀπολύσιμος, ε, ὁ ἡ ὁ, liberativus, abſolutivus. Ab ἀπολύω.

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, liberatio, abſolutio; (2) refutatio; (3) diſceſſus, profectio; (4) deceſſus, obitus; (5) confectio ſc. negotiorum. Ab eod.

Ἀπόλυσον, *dimitte*, 2. ſing. a 1. imperf. act.

Ἀπολύσασι, 3. plur. a. 1. conjunct.

Ἀπολυτος, ε, ὁ ἡ ὁ, ſolutus, liberatus. Ab eod.

Ἀπολυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo; (2) accepto pretio dimitto. Χρημάτων ὀλίγων τ' Ἕκτορος νεκὸν ἀπελύτρωσας, Luc. Hinc

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio.

Ἀπολύτως, *Adv.* ſolute, libere; (2) abſolute.

Ἀπολύω, f. ύσω, ſolvo, exſolvo, ſejungo; (2) abſolvo reum; (3) dimitto, remitto; do veniam abeundi; (4) libero dato pretio redemptionis; & (5) ἀπολύομαι, diluo, refuto; (6) diſcedo, profiſciſcor; (7) dimitto redemtum ab altero. Ἀπολύειν ζωυτὸν αἰτίας, τὰ κατηγορήματα, τὴν γυναῖκα. Ἐμὲ ἀπόλυσον τούτης τ' ὀπιμηδείης, Xen. Ἀπολύεσθ τὰς διαζολὰς, Plat.

Ἀπολωβάω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio, contumelia laceſſo. Μηνις γὰρ ἀλκὴ ἡμῖν ὁ κλεινὸς Νηλείδης κῖος ἀπολωβήσῃ, Soph. Aj. 216.

Ἀπόλωλα, 1. ſ. perf. ind. med. *Att.* pro ἀπόλλυμαι.

Ἀπόλωλεν, 3. ſ. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἀπώλετο.

Ἀπολώλεκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἀπώλεκα.

Ἀπολωλεκίναι, *perdidiſſe*, inf. perfecti ejuſd.

Ἀπολωλὲς, neutr. ſing. part. perf. med.

Ἀπολωλότα, *perdita*, acc. pl. n. g. part.

Ἀπολωπίω, f. ήσω, veſte exuo.

Ἀπολωτίζω, detrunco, avello, more eorum, qui lotum carpunt, h. e. optimum quodque.

Ἀπολωφάω, ῶ, f. ήσω, ſedo, ceſſare facio.

Ἀπομαγδαλία, ας, ἡ, ſ. ἀπομαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, v. μαγδαλία, quod idem eſt. Ab ἀπομάσσω, *abſtergo*. Unde

Ἀπόμαγμα, ατος, τὸ, abſtergimentum, five id, quod ex abſtergione colligitur.

Ἀπομαδάρόω, tendeo.

Ἀπομαδίζω, idem.

Ἀπομάθημα, τὸ, quod oblivioni dedimus:

Ἀπομάθησις, εως, ἡ, doctrinæ oblivio. Ab ἀπομανθάνω, *dediſco*.

Ἀπομαθοῦσα, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀπομαθοῦσα, ab ἀπομανθάνω.

Ἀπομαίνομαι, f. νῆμαι, furo, inſanio; (2) furere, inſanire deſino.

Ἀπομακρύνω, longè removeo.

Ἀπομάντης, υ, ὁ, abſterſor. Ab ἀπομάττω.

Ἀπομαλακίζομαι, f. ίσομαι, effeminatus ſum, ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus ſum. Ex ἀπὸ, & μαλακίζω.

Ἀπομαλθακίζομαι, idem.

Ἀπομαλθακόομαι, idem.

Ἀπόμανῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. ἀπομαίνομαι.

Ἀπομανθάνω, dediſco. Ὥσε ἀπίμαθον χὴ ταῦτα, α πρωτὰ ὠμὸν ἰδέαι, Plat.

Ἀπομαντεύομαι, divino.

Ἀπομάξη, *abſtergas*, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἀπομάξεσαι, ab ἀπομάττω.

Ἀπόμαξις, εως, ἡ, abſterſio. Ab ἀπομάσσω.

Ἀπομαραίνω, tabefacio; ἀπομαραίνομαι, deficio, collabor.

Ἀπομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtor, atteſtor.

Ἀπομάσσω, vel ἀπομάττω, f. ξω, abſtergo; (2) exprimo, effingo, mentior aliquem, i. e. ſimilis ei plane ſum; *in med.* (3) veneficiis defixum & devotum libero. Καὶ ἡ κοινωνὸν ἡ κολληθέντα ἡμῖν ὲν τῇ πόλει ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν, Luc. 10, 11.

Ἀπομαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, vehementer flagello.

Ἀποματαίζω, f. ίσω, crepitum ventris emitto.

Ἀπομάχομαι, propugno, propulſo hoſtes, pugnam tuſtineo; item, arceo *ſimpliciter*.

Ἀπόμαχος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui eſt extra pugnam; (2) pugnæ inutilis. Ex ἀπὸ, & μάχη, *pugna*.

Ἀπομεθύσκομαι, ebrius eſſe deſino, ebrietate liberor, crapulam dormio. Ex ἀπὸ, & μεθύσκω.

Ἀπομειλίσσω, vel ίττω, f. ίξω, demulceo, delinio, placo.

Ἀπομείρει, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi

Ἀπομείρομαι, f. εῦμαι, præbeo, diſtribuo; (2) ſortior. Ἠὼς γὰρ τ' ἤρωσι τρίτῳ ἀπομείρει αἶσαν, Heſiod. Ἔργ. 576.

Ἀπομείωσις, εως, ἡ, diminutio. Ex ἀπὸ, & μείωσις, quod idem ſignificat.

Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo.

Ἀπόμελι, ιτος, τὸ, decoctum dulciſſimorum favorum acetо mixtorum. Ex ἀπὸ, & μέλι, *mel*.

Ἀπομέμαρμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἀπομείρομαι.

Ἀπομέμηκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. ἀπομάσσω.

Ἀπομέμφομαι, f. ψομαι, accuſo, incuſo; (2) reprehendo Ἀπομεμφομένην δ' ἴτέραν αὐτὸν δὴ ταῖς παραλείσεσι φῆ ὄρκων, Plut.

Ἀπομένω, f. ινῶ, remaneo; (2) permaneo; (3) maneo. Κεῖν' ἀπομεῖναι, ἢ convaleſcant a morbo, *Aret.*

Ἀπομερίζω, f. ίσω, diſpertio, divido, ſeparo; tribuo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & μερίζω.

Ἀπομερμηρίζω, f. ίσω, depoſitis curis dormio.

Ἀπομετρέω, f. ήσω, metior, dimetior, Gl. V. demetior. Hinc

Ἀπομέτρημα, ατος, τὸ, demenſum, Ph.

Ἀπομηκύνω, f. υνῶ, longum facio, produco.

Ἀπομηνίσαντος, g. ſ. a. 1. part. act. v. ab

Ἀπομηνίω, f. ίσω, iraſcor. Κεῖτ', ἀπομηνίσας Ἀχιλλῆϊ, θοιμῆϊ λαῶν, Il. 2, 772. Ex ἀπὸ, & μῆνις, *ira*.

Ἀπομίγνυμι, f. ίξω, miſceo, commiſceo.

Ἀπομιμεῖσθαι, *imitari*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἀπομιμέεσθαι, ab

Ἀπομιμέομαι, ῦμαι, imitor, effingo. Ἀπομιμεῖσθ βροτοὺς χὴ κρατυνὲς, Plut. Hinc

Ἀπομίμημα, τὸ, imitatio, ſimulacrum.

Ἀπομίμησις, εως, ἡ, imitatio, expreſſio ad exemplar alicujus.

Ἀπομι-

'Απόμιξις, ιν, commistio. Ab ἀπομίγνυμι.
'Απόμισθος, ου, ὁ ἡ ὁν, cui merces non datur, cui merces aut stipendium detrahitur; (2) mercede aliquid faciens, mercenarius. Ex ἀπὸ, & μισθὸς, merces. Hinc
'Απομισθόω, f. ώσω, eloco mercede conductâ, eloco; (2) conduco:
'Απομίσθωμα, ατος, τὸ, res mercede conducta, aut locata.
'Απομνημονεύω, ῶμαι, f. ήσομαι, recordor; (2) memorem me oftendo beneficii referendo gratiam, vel injuriæ, ulciscendo. Ex ἀπὸ, & μνάομαι, memini.
'Απομνημόνευμα, ατος, τὸ, dictum memorabile; (2) res, quæ memoratur, hiſtoria; (3) commentarii rerum geſtarum:
'Απομνημόνευσις, ις, commemoratio. Ab
'Απομνημονεύω, f. εύσω, recordor, reminiſcor; (2) memoriter recito; Gl. V. commemoro; (3) idem quod ἀπομνάομαι, (2).
'Απόμνησα, 2. ſ. a. 1. imp. med. v. ἀπομνάομαι.
'Απομνησικακία, ας, f. ήσω, memor ſum injuriæ; (2) non ſum memor injuriæ.
'Απόμνυμι, f. ἀπομνύω, f. ἀπομόσω, abjuro, jurejurando nego, ejuro, ἀπεμόσαμεν, inficiari, dejerare, Gl. V. a. 1. 'Απώμοσ' ἀγνῷ Ζηνὸς ὑψίστου Ζίβας, Soph. Phil. 1278.
'Απόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio, pars reditus, ab agro, v. c. decimæ. Ex ἀπὸ, & μοῖρα, portio.
'Απομονόω, ῶ, f. ώσω, derelinquo, defero; (2) privo, ſeparo, excludo; (3) non comprehendo, v. c. ſtudere.
'Απόμοργμα, ατος, τὸ, quod eſt expreſſum ex alio; ut ſignum annulo expreſſum.
'Απομόργνυμι, f. ἀπομορξύω, f. ξω, exprimo; (2) abſtergo; (3) lacrimor. Σπόγγῳ σ' ἀμτὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόρξω, Il. 18, 414. Hinc
'Απόμορξις, εως, ἡ, abſtergo; (2) expreſſio.
'Απομόσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπόμνυμι. Unde
'Απόμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio.
'Απομοτικῶς, ejurandi ſenſu.
'Απόμουσος, ου, ὁ ἡ ὁν, Muſis alienus; (2) indoctus. Ex ἀπὸ, & Μοῦσα, Muſa.
'Απομούσως, indoctè.
'Απόμυγμα, τος, τὸ, excretio muci. Ab ἀπομύττω.
'Απομύζηρις, ιδος, ἡ, fellatrix. Ex ἀπὸ, & μύζηρις.
'Απομυθίομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dehortor, diſſuadeo, prohibeo. Μάλα γάρ τοι ἴγαγε θεὸν, ἀπεμυθιόμην, Il. 9, 109. Ex ἀπὸ, & μῦθος, verbum.
'Απόμυιος, ου, ὁ, abactor muſcarum; (2) cognomen Jovis. Ex ἀπὸ, & μυῖα, muſca.
'Απομυκάομαι, ῶμαι, mugio.
'Απομυκτηρίζω, ſubſannando repudio.
'Απομυλλαίνω, intorqueo, incurvo. Ex ἀπὸ, & μυλλὸς, curvus.
'Απομυξία, ας, ἡ, id quod emungendo detrahimus. Ab
'Απομύσσω, vel ἀπομύττω, f. ξω, mungo, emungo; (2) decipio. 'Απομύσσειν τινὰ ῥῖν' τῇ χειρί, Epigr.
'Απομύω, f. ύσω, claudo, tego.
'Απομπολύγωτος, ου, ὁ ἡ ὁν, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Ex α priv. & ἀπομπολυγόω, bullo.
'Απομωρόω, ῶ, fatuum reddo. Ex ἀπὸ, & μωρὸς, ſtultus, fatuus.
'Απομωσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per ejuſjurandum. Ab ἀπόμνυμι.
'Απομωτικὸς, ἡ, όν, abjurativus. Ab eod.
'Απόμωτος, ου, ὁ ἡ ὁν, ὡς d. abjurabilis; (2) vitandus, fugiendus. Ab eod.
'Αποναίω, migro, ſedem muto, alio habitatum eo.
'Απόναμαι, vel ἀπόνημι, f. ἀπονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio, fruor. Μηδ' ἀπὸ σεῦ ἀλλοθεν ἀπωναίατο τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα, Hom. Il. 13, 320. Ex ἀπὸ, & ὄνημι, juvo.
'Απόναρ, 3. plur. impoſit. ind. med.
'Απονεάζω, & ὦ, torpeſco, torpeo, piget facio.
'Απονεάσσαν, 3. pl. a. 1. contr. pro ἀπονέασαν, ab
'Απονέω, f. έσω, commigro, ad habitandum me confero; (2) migrare facio. 'Απνέω οἱ ἀπαλαλὰς ἀφὶς ἀπονέασαν, Il. 16.
'Απονεῖσθαι, redire, pr. inf. med. v. ἀπονέομαι.
'Απονέμομαι, emorior, item obſtupeſco (frigore) & emorior.
'Απονέμησις, εως, ἡ, diſtributio; attributio, aſſignatio, deputatio, Ph:
'Απονεμητικὸς, ἡ, όν, diſtributivus.
'Απονεμητὴς, οῦ, ὁ, diſtributor, Gl. V. Ab
'Απονέμω, f. μῶ, tribuo, attribuo, aſſigno, diſpertio, Gl. V. ἀπονεμηθεὶς, diſputatus, Ph. a. 1. part. paſſ. ἀπονεμημένος, deputatus, tributus, Gl. V. p. part. paſſ. 'Απονέμειν χάριν τινὶ, agere gratias; εὐδοξίαν, referre; ἑκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν, ζυζυγάμῳ τινὶ, tribuere. 'Επὶ ἀπονεμομένοις ἐτάχθη τὰ ψηφίσματα, Ariſt. Av. 1294. Τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, 1 Pet. 3, 7.
'Απονενεμημένος, part. perf. paſſ. v. ἀπονέομαι
'Απονενεμημένως, Adv. demgnter, faſtuoſe. Ab ἀπηνὴς.
'Απονέομαι, f. ήσομαι, abeo; (2) redeo, reverton Ex ἀπὸ, & νέω.
'Απονεοττίδω, f. δεύσω, nidifico; nidificationem relinquo.
'Απόνευμα, τὸ, declivitas.
'Απονεύρόω, ῶ, enervo, nervos incido. Hinc
'Απονεύρωσις, εως, ἡ, enervatio, nervorum inciſio; (2) contio multorum nervorum; (3) tendo.
'Απονεύω, f. εύσω, abnuo, reſpuo, averſor; (2) nuto, ad ruinam inclino, declino, flecto, vergo, inclino. 'Απονεῦσαι κρὸς τὰ αἰθέρα, Philo; κρὸς τὴν γεωμετρίαν, Plat.
'Απόνημαι, f. ονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio; (2) fruor. Σὺ δ' ἦβῇ δ' ἀπόναιο, Il. 24, 556. Ex ἀπὸ, & ὄνημι, juvor.
'Απόνηρος, ου, ὁ ἡ ὁν, minime malus, non depravatus, noxa carens. Ex α priv. & πονηρὸς, malus.
'Απονηστίζομαι, jejunium finio.
'Απονητὶ, Adv. facile, ſine labore, Xenoph. Κυρ. Παιδ. 2, 9. Ab
'Απόνητος, ου, ὁ ἡ ὁν, illaboratus; (2) labore carens, facilis. Ab ἄπονος.
'Απονήχομαι, f. νήξομαι, nato; (2) enato. 'Απονήξασθαι κρὸς ῥεῦμα, Plut.
'Απονία, ας, ἡ, Ion. ἀπονίη, vacatio e labore; (2) averſatio laboris, laborum detrectatio; (3) deſidia, inertia. Ab ἄπονος.
'Απονίζω, f. ίσω, abluo, abſtergo. Τὼ ἀπονίζουσα φρασσάμην, agnovi, Odyſſ. 23, 75. Αὐτὴ σ' ἰδρῶ σολλὸν ἀπονίζοντο θαλάσσῃ ἐς ἑαυτὸν, Il. 10, 572.
'Απονικάω, f. ήσω, vinco, ſupero.
'Απονίπτω, a. 1. inf. act.
'Απόνιμμα, ατος, τὸ, malluvium:
'Απόνιστρον, ου, τὸ, idem. Ab
'Απονίπτω, f. ψω, abſtergo, abluo. 'Αλλά μιν ἀμφίπολοι ἀπονιψάτω, Odyſſ. 19, 317. 'Αλλ' ἴομεν μὴ ἀποτρέχωσι, ἀπονίψομαι, Ariſt. Av. 1268.
'Απονοέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, nihil penſi habeo, mentem & rationem abjicio; (2) inſolesco, veſana quadam mente efferor; dicitur de omnibus generibus robuſtioris improbitatis, ut maledicere improbè, inceſtare, &c. de quibus Latini furorem dicunt, Ern. ἀπονοημένος, temerarius, demens, deſperatus. Ex ἀπὸ, & νόος, mens.
'Απονοΐα, ad amentiam, &c. redigo; Gl. V. ἀπονοῶ, amento.
'Απόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia. Ph. dementia; (2) veſania, confidentia, inſolentia & animi elatio; contumacia, Ph. Ex iiſd.
'Απονομάζω, f. άσω, denomino, appello.
'Απονομὴ, ῆς, ἡ, partitio, diſtributio. Ab ἀπονέμω.
'Απόνος, ου, ὁ ἡ ὁν, minime exercitus, (2) minime laboriosus; (3) levis; (4) non difficilis, facilis, 'Απονέστερος, Comp. apud Thucyd. & ἀπονέστατος, apud Arrian. Ex α priv. & πόνος, labor.
'Απονοσέω, part. ῶν. f. 1. act. Dor. pro ἀπονοστέω, ab
'Απονοστέω, ῶ, f. ήσω, redeo, revertor. Μὴ σ' ἀπὸ δυσφήμου τόθεν ἀπονοστήσαντα, Hesiod. Ἔργ. 733. 'Αψ ἀπονοστήσειν αὖτις Ἴλιον ἠμάθοεσσαν, Il. 8, 499.
'Απονοστήσας, qui aliunde redit, a. 1. part. act.
'Απονοστήσειν, rediturum esse, f. 1. inf. act.
'Απονόστησις, εως, ἡ, reverſio, reditus.
'Απονοσφίζω, f. ίσω, ſeparo, ſejungo; (2) (2) privo. Ὁ ξυλακὸν μὲν, κἀπονοσφίσας ὀπλὰν, Soph. Phil. 970.
'Απονυκτέω, pernocto foris, abnocto.
'Απονύμφιος, ου, ὁ, qui a contrahendis ſponſalibus, h. e. ducenda uxore abhorret; (2) qui mulierum commercio non delectatur:
'Απονύμφος, ου, ὁ, idem, & ex ἀπὸ, & νύμφη.
'Απονυσάζω, f. άξω, obdormiſco, dormito; (2) negligenter ago; (3) ſervubo, foris cubo.
'Απονυχίζω, f. ίσω, ungues reſeco. Hinc
'Απονυχισμα, ματος, τὸ, unguium reſegmen.
'Απόνως, Adv. facile, ſine labore. Ab ἄπονος.
'Απονωτίζω, exdorſuo, Gl. V. (2) fugo; (3) fugio. Ex ἀπὸ, & νῶτον, dorſum.
'Αποξενος, ου, ὁ ἡ ὁν, inhoſpitalis, inhoſpitus. Ex ἀπὸ, & ξένος, hoſpes. Hinc
'Αποξενίζω, idem quod
'Αποξενόω, ῶ, f. ώσω, peregre abigo, expello; (2) facio exſulem, in exſilium ablego; (3) abalieno; (4) abdico, ἀποξενόομαι, ῶμαι, extra patriam dego, peregrinor; (2) recuſagor peregrinitatis; (3) exteranm me ſimulo. 'Αποξενῶντο σολὺν χρόνον ἴξω τ' οἰκίας, Ariſtot. Hinc
'Αποξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio, migratio in externam regionem; (2) commoratio extra patriam.
'Αποξεστὸς, ὰ, όν, repudiandus, abjiciendus, Ariſt. Ab eod.
'Αποξέω, f. ήσω, abrado, dedolo, Gl. V. (2) polio, expolio.
'Αποξηράνω, exſicco, arefacio; ἀποξηράνομαι, exarefco, Gl. V.
'Αποξιφίζω, idem quod ſimplex.
'Αποξυλίζω, f. ίσω, lignum, ſeu quod eſt lignorum detraho; (2) ligno ſpolio.
'Αποξυνῶ, f. υνῶ, acidum reddo; (2) acutum reddo, exacuo; ἐξυνόομαι, aceſco. 'Αποξυνθεὶς ἐστιᾷ, Odyſſ. 6, 269.
'Αποξυρόω, ῶ, f. ήσω, novacula rado, detondeo.
'Αποξυρίω, ῶ, f. ήσω, idem. Ὅς τε μ' ἀποξύρησι τριτάτῳ, Ariſt. Θεσμ. 1052.
'Αποξύρομαι, rador, detondeor.
'Αποξυρὸς, ὰ, όν, abraſus; (2) exeſus. Ex ἀπὸ, & ξυρὸς, acutus, aptus ad radendum.
'Αποξυς, υος, ὁ ἡ ὑ, acuminatus, mucronatus, in mucronem taſtigiatus. Ex ἀπὸ, & ὀξὺς, acutus.
'Αποξύσας, a. 1. part. act. v. ἀποξύω. Unde
'Αποξυσμα, ατος, τὸ, quod abraſum eſt, rameutum:
'Αποξυστρόω, ῶ, f. ώσω, hebeto, aciem aufero. Ab
'Αποξύω, f. ύσω, abrado, derado; (2) deſtringo; (3) abſtergo; (4) lævigo; (5) detraho; in med. exuo, depono.
'Αποπαχύσομαι, concreſcam, 1. ſing. f. 2. ind. paſſ. verb. ἀποπήγνυμι, pro ἀποπήξω.
'Αποπαίζω, f. ξω & σω, ludo, luſito; (2) ludere deſino.
'Αποπαλαίω, ῶ, f. ώσω, abrogo, antiquo.
'Αποπάλλω, evibro, jaculor. Ὄψεαι τὰς κεφαλὰς, ἀλλοτε μὲν πρὸς σεμφηδόνα ἐς σελάγη τῆς ἠμέρας, ἀλλοτε δ' ἐς ἀποπαμένας βάθη αἰθέρος, Ariſt.
'Αποπάπαξ, ου, ὁ, abavus. Ex ἀπὸ, & πάππος, avus.
'Αποπαπτάω, ῶ, in pappos verto.
'Αποπαπτάινω, circumſpicio.
'Αποπαρθενόω, f. ώσω, idem quod

'Αποπα-

'Απαρθενεύω, ῶ, devirgino, virginate privo. Ex ἀπὸ, & παρθένος, virgo.

'Απάστως, ου, ὁ ἡ ὁ, qui non gustavit, jejunus. Ex ἀπὸ, & ἅπω, gusto.

'Αποπατία, ᾶς, f. ήσω, a via recedo, a via deflecto; (2) ventrem exonero, caco, excerno. Hinc

'Αποπάτημα, ατος, τὸ, excrementum, quod ejectum est, merda:

'Απόπατος, ου, ὁ, secessus, quem quærimus ad levandum ventrem, locus, ubi venter exoneratur; (2) evacuatio ventris.

'Απιτύδε, 2. sing. præt imper. med. Ion. pro ἀποπαύεσο, f. ἀποπαύ.

'Αποπαυσις, εως, ἡ, & Ion. ιος, finis, cessatio, vel decessio, abeo.

'Αποπαύτωρ, ορος, ὁ, finem, requiem afferens. Ab

'Αποπαύω, f. αύσω, cessare facio, compesco, cohibeo; ἀποπαύομαι, desisto, desino. Ἤ μιν ἔπειτ' ἀποπαυσιν ἐς ὀφθαλμὸν ἑρμιδιῶσι, Odyss. 12, 120. Οὐδέποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι, cessabo, Soph. Ll. 232.

'Απόπειρα, ας, ἡ, experimentum; (2) conatus, inceptum. Ex ἀπὸ, & πείρω. Hinc

'Αποπειράζω, f. άσω, tento, periculum facio; (2) conor, niter. 'Αποπειράζοντας ἡμῖν ἀγραυλέντων Arist.

'Αποπειράω, ῶ, f. ασω, experior, periclitor. 'Αποπειρᾶσθαι γνώμης τινὸς, τῶν μαντείων, τόπου. Τοῖσι δ' αὖτις ἀποπειράσομαι, Arist. Ran. 661. 'Αποπειρασαι τῶν γαυνῶν ἐβούλοντο, Thuc. Ab eod.

'Αποπίπτω, f. πτω, detonesco.

'Αποπελεκάω, ῶ, f. ήσω, securi aufero; (2) securi dolo & complano. Παλαιόντες, οἱ τοῖς ῥυγχεσιν ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας, Arist.

'Αποτεμπλόω, ῶ, f. άσω, quintam partem persolvo. Ex ἀπὸ, & πεμπτὸς, quintus.

'Απότεμπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, dimissus; (2) dignus, qui rejiciatur ob improbitatem. Ab

'Αποπέμπω, dimitto, potestatem abeundi concedo; (2) comitor comitatu; (3) amando, ablego; (4) in exilium mitto; (5) remitto; (6) emitto, evulgo; (7) rejicio, repudio; (8) non agnosco. 'Αποπέμπειν τινὰ ἐς τόπον, ἐξ ὀφθαλμῶν τὸ παράπαν ἐκ τόπου, evulgare, Arist. Ran. 361. Κἀπεμπόμην ἐπὶ τοῦτο, ἡ τὸ καὶ φρένας, hac de causa, Soph. Fl. 662.

'Αποτιμπλέω, 3. f. f. 1. ind. act. Dor. pro ἀποπίμπλημι.

'Απότεμψις, εως, ἡ, dimissio; (2) missio; (3) rejectio, repudiatio; (4) repudium.

'Αποπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo; (2) elugeo.

'Αποπεπλάνημαι, 3. f. perf. ind. act. v. ἀποπλανάω.

'Αποπέπτλην, 3. f. perf. ind. act. v. ἀποπλέω.

'Αποπέπυχας, 2. f. perf. ind. act. v. ἀποπύω.

'Αποπέπωλας, 3. f. perf. ind. act. v. ἀποπίπτω pro ἀποπίπτω, decido.

'Αποπεράω, f. ανῶ, ad finem perduco, efficio, perago.

Αποπερατόω, ῶ, f. ώσω, idem.

'Αποπερέω, ῶ, trapeto alicunde.

'Αποπέρδω, f. 2. ἀποπαρδῶ, crepitum ventris emitto.

'Αποπερονάω, ῶ, f. άσω, averto; (2) circumductum abstraho.

'Αποπέτομαι, avolo; (2) revolo. Εἰς ταπεινὰ θράκης ἀποπέτης, κἀκεῖ μύχιος, Arist. Av. 1375. Οἴκαδ' εἰκὸς ἀποπταμένθαι, id. Pac. 719. 'Αποπετάσει ὄπτιλος εἰς Ἐλύμπιον, ibid. 1135.

'Αποπεφασμένως, Adv. palam, manifeste. Ab ἀποπεφασμένος, quod est ab ἀποφαίνω.

'Αποπήγνυμι, f. ξω, frigore cogo & adstringo, concrescere facio. Ἐυῤῥὸς γὰρ ἀποπήγνυσι τὰ τυρὸ, Arist. Ran. 126.

'Αποπηδάω, ῶ, f. ήσω, desilio; (2) resilio; (3) aufugio, celeriter abscedo. 'Αποπηδᾶ ἀπὸ τῆς πυέος, Theophr.

'Αποπήζω, f. ήσω, exprimo, comprimo. Hinc

'Αποπίτυμα, ατος, τὸ, retrimentum ab expresso succo reliquum, fraces.

'Αποπιμπλάμι, f. πλήσω, impleo, expleo; (2) satio, saturo.

'Αποπινύω, ῦσω, f. ύσω, fordibus emaculo; (2) fordibus inquino.

'Αποπίπτω, decido. Ἐπεὶ κέ τις ἀποπέσῃσιν ὀρμηθῆ ἀπὸ πέτρης, Odyss. 24, 7.

'Αποπιστόω, ῶ, f. ώσω, fido, credo.

'Αποπλάζω, f. γξω, a. 1. pass. ἀποπλαγχθῆναι, aberrare, vel evagare facio; ἀποπλάζομαι, aberro, evagor. Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε, Il. 13, 578.

'Αποπλανάω, ῶ, f. ήσω, aberrare facio, evagor; (2) impello in errorem, decipio; ἀποπλανῶμαι, aberro. 'Αποπλανᾶν τ' ὑποθέσιας, ἀπὸ τ' ὑποθέσιας. 'Αποπλανᾶν ἀβουλομαι τ' λόγων, Luc. 'Αποπλανηθῆσαν ἀπὸ τ' πίστεως, 1 Tim. 6, 10. Hinc

'Αποπλάνησις, εως, ἡ, aberratio, evagatio, (2) Figura certa rhetorica.

'Απόπλανος, ου, ὁ, impostor. Ex ἀπὸ, & πλάνος.

'Αποπλείειν, pr. inf. act. Poët. pro ἀποπλέειν, ab

'Αποπλέω, f. ύσω, navi discedo, solvo.

'Αποπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo; (2) saturo, satio.

'Αποπληκτικὸς, ὴ, όν, attonitus; (2) ad apoplexiam pertinens, Ab

'Απόπληκτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui laborat apoplexia; (2) insanus, amens, attonitus. Ab ἀποπλήσσω, percutio, attonitum reddo.

'Αποπλήκτως, Adv. insane, stupide, stolide.

'Αποπλήρω, ῶ, f. ώσω, impleo, compleo; (2) perficio, præsto; (3) expleo, satio, saturo. Hinc

'Αποπλήρωσις, εως, ἡ, expletio.

'Αποπληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid complet ac perficit, executor. Ab eod.

'Αποπλήσσω, vel ἀποπλήττω, f. ξω, percutio; (2) repercutio; (3) attonitum reddo, perterrefacio.

'Αποπλέομαι, vel ἀποπλήτομαι, f. ξομαι, absilio, saltu me proripio, seu aufugio. Ex ἀπὸ, & πλέομαι, gradior.

'Απόπλοος, contr. πλοῦς, ου, ὁ, discessus, proprie navi. Ab ἀποπλέω.

'Αποπλουτέω, ῶ, f. ήσω, divitias amitto, divitias absumo, vel profundo. Ex ἀπὸ, & πλοῦτος, divitiæ.

'Απόπλυμα, τος, τὸ, aqua sordida, in qua aliquid lavamus. Ab

'Αποπλύνω, f. υνῶ, abluo. Οἱ δ' ἐλθόντες ἀποζώστες ἀπ' αὐτῆς ἀπέπλυνον τὰ δίκτυα, Luc. 5, 2.

'Αποπλώειν, renavigare, præt. inf. act. verbi Ionici ἀποπλέω pro ἀποπλέω.

'Αποπνείσα, respirans, præs. part. act. fem. g. Poët. pro ἀποπνέουσα, a verbo ἀποπνέω.

'Αποπνοὴ, ῆς, ἡ, exhalatio, exspiratio. Ab

'Αποπνέω, f. εύσω, exhalo, spiro. Gl. V. redoleo, prospiro; (2) ejecto animam, morior; (3) pedo, flatum ventris emitto. Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο, Hesiod. Theog. 324. Θυμὸν ἀποπνείων, Il. 4, 524.

'Αποπνιγηςόμενος, part. f. a. pass. Ab

'Αποπνίγω, f. ξω, suffoco, strangulo; (2) vexo, discrucio. Οἱ δ' ὕπνοι μὲ νὰν ἀποπνίζουν βάλεται, Arist. Vesp. 1128.

'Αποπνίξαις, a. 1. part. act. Æol. pro ἀποπνίξας.

'Αποπνοὴ, ῆς, ἡ, exhalatio, exspiratio, efflatio. Ab ἀποπνέω.

'Απόπνοια, ας, ἡ, flatus, exhalatio. Ab eod.

'Αποποιέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, abdico, rejicio, alienum a me facio. Gl. V. ἀποποιεῦμαι, ablego; (2) improbo, non admitto, repudio; (3) renuncio alicui amicitiam. Ex ἀπὸ, & ποιέω, facio. Hinc

'Αποποίησις, εως, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio.

'Αποπομπαῖος, αία, αῖον, depulsorius, ad pellendum aptus; (2) depulsor malorum; (3) emissarius, de hirco Levit. xvi. Ab ἀποπέμπω. Unde

'Αποπομπία, ᾶς, depello prodigia:

'Αποπομπὴ, ῆς, ἡ, dispello; (2) missio; (3) rejectio, repudiatio; (4) obnegatio; (5) procuratio, aut depulsio prodigii, sceleris; (6) fatus dies, quo sacrificabatur.

'Αποπονία, ᾶς, f. ήσω, finem laborandi facio, laborare desino. Ἀλλ' ἐκ τοι ἐδὲν πρᾶγμα ἔσται, τὰ πλεῖστα γὰρ ἀποπεπόνηκας, Arist. Thesm. 252.

'Αποποντόω, in mare submergo.

'Αποπορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris. Ab ἀποπέρδω, pedo.

'Αποπορεία, ας, ἡ, abitus, discessus; (2) reditus, reversio. Ab

'Αποπορεύομαι, f. εύσομαι, discedo, abscedo, abeo, transeo. 'Αποπορεύεσθαι παρὰς τοὺς ἑαυτῶν, Arist. Hinc

'Αποπορευτέον, abeundum est.

'Αποπρεσβεία, ας, ἡ, expositio actorum in legatione; (2) renunciatio legationis. Ab

'Αποπρεσβεύω, f. εύσω, acta in legatione expono.

'Αποπρίαμαι, emo. Ex ἀπὸ, & πρίαμαι, emo. Ἀπόπριμα, ατος, τὸ, scobs, scobis, Gl. V. Ab

'Αποπρίω, f. ίσω, serra deseco, serra abscindo.

'Αποπρὸ, Adv. procul. Ex ἀπὸ, & πρό.

'Αποπροβάλλω, procul abjicio.

'Αποπροΐημι, 3. f. a. 1. ind. v. ἀποπρίημι.

'Αποπροπεμένα, τὰ, rejecta, postposita. Vox Stoicorum de malis corporis & fortunæ; opponuntur προηγμένοις.

'Απόπροσθε, f. ἀπόπροθεν, e longinquo, eminus; (2) fine. Ab ἀποπρό.

'Απόπροσθι, Adv. procul, longe. Ab eod.

'Αποπροφεύγω, procul, longè fugio.

'Αποπρίημι, emitto. Τὸν ὃ τέτρατον ἀποπρίηκε πύλινδι, Odyss. 14, 26. Τὸν ἀποπρίεις βάλε σῆθος παρὰ μαζὸν, ib. 22, 82.

'Αποπρολείπω, relinquo longe.

'Αποπροσωτίζω, f. ίσω, separo a.

'Αποπροσποιέομαι, proprie nego ad me pertinere, repudio, rejicio.

'Αποπροσωπίζομαι, f. ίσομαι, faciem purgo, sordes faciei abstergo. Ex ἀπὸ, & πρόσωπον, facies.

'Αποπροτέμνω, f. μῶ, abscindo. Νῶτα (ὑὸς) ἀπιπροτάμων, Odyss. 8, 475.

'Αποπτάμενος, a. 2. part. med. v. ἀποπλαμαι pro ἀφίπταμαι, abeo.

'Αποπτάω, circumspicio.

'Αποπτύνεσι, Ion. pro ἀποπτύουσι.

'Αποπτύζω, f. ίσω, excre peto. Ex ἀπὸ, & πτέρνα, calcaneus.

'Αποπτύσομαι, f. ξομαι, alas pando & quatio.

'Αποπτύω, a. 2. inf. med. v. ἀφίπταμαι.

'Αποπτὴς, ου, ὁ, spectator, qui ex editore loco aliquid spectat. Ab ἀπόπτομαι.

'Αποπτώσομαι, simulato, f. 2. ind. v. ἀφίπταμαι.

'Αποπτήσω, ῶ, exterrefacio, obstupefacio.

'Απόπτολις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, extorris, exsul. Ex ἀπὸ, & πόλις, urbs.

'Απόπτομαι, f. ψομαι, despicio, despecto, ex altiore loco adspicio.

'Αποπτὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, qui spectari ex alto potest; (2) qui videri alicunde potest; (3) qui eminus conspicitur. Ab ἀποπτομαι.

'Αποπτύρω, abterreo, deterreo, Gl. V.

'Αποπτυστὴρ, ῆρος, ὁ, aspernator, contemptor:

'Αποπτυστὸς, ὸν ἡ ὸν, aspernandus, aversandus, detestandus. Ab

'Αποπτύω, spuo, exspuo; (2) respuo, averfor. 'Αποπτύει δ' ἀλὸς ἀχνὸν, Il. 4, 426.

'Απόπτωμα, ατος, τὸ, casus, prolapsio, ruina. Ab ἀποπίπτω.

'Απόπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

'Αποπυδίζω, saltare nates calce feriendo. 'Αποπυδίσαι μόδαν, Arist. Eq. 694.

'Αποπυητικὸς, ὴ, όν, purulentus. Ex ἀπὸ, & πύος, pus.

'Αποπυίσκομαι, purulentus fio.

'Αποπαυθήσομαι, f. πύσομαι, scisciter ex aliquo, interrogo.

'Αποπυργίζω, in modum turris extruo.

'Αποπυ-

'Απεπυρίας, ου, ὁ, ut ἀπεπυρίαν ἄρτος, panis, qui super carbonibus coquitur. Ex ἀπό & πυρ, ignis.

'Απεπυρίδες, ων, ὡν, pisces quidam. Ex iisd.

'Απεπυρίζω, f. ίσω, assio, igni torreo. Ex iisd.

'Απεπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo; ἀπεπυρούμην, ωμαι, ignesco, Ex iisd.

'Απεπυτίζω, f. ίσω, respuo, spuendo ejicio vel eructo. 'Απεπυτίζει γλὼ θάλασσαν, Arist. Ab ἀποπτύω.

'Απεραπαξίδωσις, εως, ἡ, raphani in podicem intrusio, raphanum per podicem trajectio, quæ pœna erat mœchorum. Ex ἀπό, & ῥαφανίδόω, raphano in anum immisso cruciari, a ῥάφανος, raphanus.

'Απόργης, ου, ὁ ἡ ὁ, iracundus. Ex ἀπό, & ὀργή, ira.

'Αποργίζω, f. ίσω, irrito; & ἀποργίζομαι, irascor. Ex iisd.

'Απορέγχω, f. γξω, desterto.

'Απορεῖ, 3. s. pr. ind. act. contr. pro ἀπορεί. Ab ἀπορέω.

'Απορέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, dubito, perplexus sum. 'Απορέμβρυον ἦ ἐγὼ εἰς τὸν περὶ τούτε ζήτησιν, Act. 25, 20. Ex α priv. & πόρος, ratio ex optata efficiendi aliquid.

'Απόρθητος, ε, ὁ ἡ ὁ, qua iter non est, invius. Ex α priv. & πορεύομαι, eo.

'Απορέω, ῶ, f. ήσω, ad angustias detrusus inexplicabilis hæsito; (2) dubito, æstuo, nescio quo me vertam; (3) nequeo, non possum; (4) egeo, destitutus sum. 'Απορεῖν τῷ πράγματι, τῷ αἰτίαν τινὸς, egere. Οὐκ ἔστοτε λόγων ἥτορ ἔπειν, Hesiod. Μήτιν ἀτρυγέτοιο γάλοιο, Hesiod. Θεογ. 393. Ab ἄπορος. Hinc

'Απόρημα, ατος, τὸ, res, de qua quæritur, dubitatio in medium allata; (2) dubitatio.

'Απορηματικὸς, ἡ, ὸν, dubitandi vim habens.

'Απορηματικῶς, vi dubitandi.

'Απορητικὸς, ἡ, ὸν, qui dubitare solet, dubitator, hæsitator. Ab eod.

'Απόσβητος, ε, ὁ ἡ ὁ, inexpugnabilis, incolumis. Ex ἀπό, & σείω, divido, emitto.

'Απορθόω, f. ωσω, erigo; (2) dirigo, directum reddo. Ex ἀπό, & ὀρθόω, erigo.

'Απόρθωσις, εως, ἡ, planatio, Gl. V. A præc.

'Απορία, ας, ἡ, inopia consilii, res dubiæ & perplexæ, anxietas, angustiæ, difficultas; (2) inopia, egestas. Ab ἄπορος.

'Απορτέω, ῶ, f. ήσω, avem reddo. Ex ἀπό, & ὄρνις, avis.

'Απορτίω, f. ίσω, idem & ex iisd. Hinc

'Απορτίωσις, εως, ἡ, conversio seu transformatio in avem.

'Απορυόμενος, nom. pl. pr. part. pass. f. g. Ab

'Απόρνυμι, excito, concito; & ὄρνυμαι, prodeo cum impetu, concitus alicunde feror. Ἐς ἐνὸν με ὦσαν ἄνεμοι, Διὸς ὗες, ἀπορνύμενοι Ἀκαιῶν, Il. 5. 1-5.

'Απόρος, ε, ὁ ἡ ὁ, invius, non pervius; (2) difficultatibus impeditus; (3) consilii inops, dubius, hebes, (4) difficilis; (5) pauper, inops, egenus, indigus; (6) perplexus, dubius. Ex α priv. & πόρος, via, transitus.

'Απόρσε, 3. s. a. 1. ind. act. Ab

'Απορύω, f. ύσω, profundo, erumpo; (2) discedo. Ἦ αὖθι σ' ἐγὼ ἀπόρυσα, λιπὼν θεοπάλιδα δῆρον, Il. 5, 20.

'Απορρᾴγείω, 1. s. a. 2. optat. pass. v. ἀπορρήγνυμι.

'Απορραθυμέω, ῶ, f. ήσω, pigresco, ignavia impedior, quo minus aliquid suscipiam.

'Απορραίνω, spargo, adspergo, irroro. 'Απορραίνειν τῷ θεῷ, Herodot. τὸν ὑγρότητα, Arist. Ex ἀπό, & ῥαίνω, perfundo.

'Απορραίω, destruo; (2) careo. Ἦ ῥ' ἐν ἔνθα ἐ χρὴ ἔσσεσθαι αἶσιμα βάζει Κρονίδεω ἀπορραίσει, Odyss. τ, 401. Τὸν ῥ' ἐβάλον φθῖσαι, καὶ ἀπ' ἰφθίμοιο φίλοιο ἦτορ, Odyss. 16, 428.

'Απορράζις id, quod amputatum, seu avulsum est. Ab ἀπορράσσω.

'Απόρραξις, εως, ἡ, modus ludendi pila, quo hanc fortasse solo aliqui ei remittebatur, qui miserat. Ab eod.

'Απορραπίζω, obturo, obstruo.

'Απορρᾶπτον, præf. inf. actv. vetus.

'Απορράπτω, f. ψω, consuo, confodio, contrudo. Ἀπορράπτειν τὸ βαλάντιον, Plato, de Rhetor. Æschin.

'Απορράσσω, vel ἀπορρήγνυμι, f. ξω, amputo, revello.

'Απορραψῳδέω, ῶ, f. ησω, metro dico, recito, canto.

'Απορρεμβομαι, latius evagor, aberro.

'Απορρέω, f. εύσω, effluo, defluo; (2) emano, promano, profluo. Φάσας ἢ ἀπορρὼν φύλλα τῇδ' ἐφάνην, Idem. Οτε δὴ ἀπορρεῖ μοῖρις τὸ ἀποπροθέντος, beneficii, Soph. Aj. 523.

'Απορρέω, veto. Ex ἀπό, & ῥέω, inus. dico.

'Απόρρημα, ατος, τὸ, segmentum, fragmentum avulsum, Hesych.

'Απορρήγνυμι, vel ἀποῤῥήγνυμι, f. ξω, abrumpo, disrumpo, frango; (2) abrumpo, divello; (3) erumpo. Δεσμὸν ἀπορρῆξας δεινὸ πεδίοιο κραναίην, Il. 6. 507. 'Απορρῆξαι τ' εἰρύσσης τῶν ζυμμαχίαν, Æsch. Τὸν βίον, Eur.

'Απορρήθιν, vetitum, est, ἀπορρηθὲς, vetitus, item abdicatus, repudiatus, ἀπορρηθόσεσθαι, dirimi, de induciis ap. Lys.

'Απόρρημα, ατος, interdictum, Gl. V. diverbium. Ex ἀπό, & ῥέω, dico, inus.

'Απορρῆξας, a. 2. part. act. v. ἀπορρήγνυμι. Unde

'Απορρῆξις, εως, ἡ, & Ion. ιος, eruptio, Aret.

'Απορρησις, εως, ἡ, interdictio, (2) renunciatio; (3) inopia, He, sed videtur esse debere ἀπόρησις; (4) defatigatio, Ern.

'Απορρίνασα, vel ἀπορρίπτω, f. ξω, idem quod ἀποῤῥήγνυμι.

'Απόρρητος, ε, ὁ ἡ ὁ, vetitus; (2) arcanus; (3) inenarrabilis, ineffabilis; (4) contumeliosus, in contumeliam dictus aut factus, et quidem majorem; (5) nefandus; ἀπόρρητον, penetrale, secretum, arcanum, inauditum, nefandum, Ph. ἀπόρρητα, sacra, Ph. arcana, Gl. V. item merces quas exportare non licet, (atque maximè) demque maledicta gravora, quæ lege nominatim vetita erant, ut ἀνδροφόνος, βίασπις, &c. Ab ἀπόρρητος.

'Απορρήτως, Adv. clam, secreto; (2) ita ut dici nequeat, s. non debet.

'Απορρηγιάω, ῶ, f. ήσω, exhorreo, extimesco. Οἱ πατρὸς μὴ ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νίεσθ, Odyss. 2. 52.

'Απορρίζόω, ῶ, f. ώσω, radicitus evello. Ex ἀπό, & ῥίζα, radix.

'Απόρριμμα, ατος, τὸ, retrimentum, Gl. V. Ab ἀπορρίπτω.

'Απορρινάω, ῶ, f. ήσω, lima aufero, limo. Ex ἀπό, & ῥινή, lima. Hinc

'Απορρινημα, τὸ, limatura.

'Απορρίπίζω, f. ίσω, flatu discutio, depello, abigo.

'Απορρίπτω, f. ψω, abjicio, rejicio, projicio, Gl. V. (2) dicitur & ut jacio ap. Lat. de maledicta in aliquem conferentibus, ἀπορριμμένος, abjectus, despectus, spretus, Gl. V. perfect. part pass. Μνησθμὸν ἀπορρίψας, Il. 16, 282. 'Απεσσὸς γῆς ἀπορριφθησομαι, Soph. Aj. 1031. Hinc

'Απορρίψαντο, acc. s. a. 1. part. act.

'Απορρῖψις, εως, ἡ, abjectio, projectio.

'Απορρ.ή, ῆς, ἡ, profluvium, defluvium; (2) efflux, profluentia, emanatio; (3) succus alicunde effluens. Ex ἀπό, & ῥέω, fluo.

'Απορροιάω, ῶ, f. ήσω, cum sonitu eructo, seu emitto.

'Απόρροος, ον, contr. ους, ους, ὁ ἡ ὁ, profluens, manans, emanans. Ex ἀπό, & ῥέω, fluo.

'Απορροφάω, ῶ, & ἀποῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, absorbeo, exhaurio.

'Απορρύπτω, f. ψω, abluo, sordibus, expurgo.

'Απόρρυτος, ὁ ἡ ὁ, effluens, defluens. Ab

'Απορρύω, f. ύσω, effluo, defluo.

'Απόρρωξις, εως, ἡ, ruptio, seu rupture avulsa. Ab ἀπορρήγνυμι.

'Απορρώξ, ῶγος, ὁ ἡ ὁ, abruptus, præruptus. Substant. fragmentum avulsum, pars, portio, emanatio, stillamentum, latex, rivus, 'Απορρῶγας τῶν σπλάγχνων, Aret. Ab eod.

'Απορυάω, f. απορύσω, f. ξω, defodio.

'Απόρυψις, ἡ, detersio, ut simplex.

'Απορφανίζω, f. ίσω, orbo, orphanum reddo. 'Απορφανίδιότης, ὁ ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὄρφνος, 1 Thess. 2, 17. Ex ἀπό, & ὀρφανός.

'Απόρφυρος, ε, ὁ ἡ ὁ, nulla purpura insignis. Ex α priv. & πορφύρα, purpura.

'Απορχίομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, desulto, id est, imperite saltando perdo. 'Απορχήσατο γάμον, Herodot.

'Απόρως, Adv. perplexe; (2) tenuiter. Ab ἄπορος.

'ΑΠΟΣ, ους, τὸ, labor, lassitudo.

'Αποσαλεύω, f. εύσω, e portu in alium provehor; (2) in filo filo, jactis ancoris commoror; unde additur interdum, ἐπ' ἀγκυρῶν, ἐπ' ἀγκυρῶς; (3) me stabilio. 'Αποσαλεύσας ἡμέρην ἡ νύκτα ἐπὶ τῷ στρατοπέδῳ, Thuc.

'Αποσαρκόω, ῶ, f. ώσω, in carnem concrescere facio; ἀποσαρκόομαι, ῶμαι, in carnem concresco, in carnem vertor; (2) me totum carni dedo, carnis voluptates sector. Ex ἀπό, & σάρξ, caro.

'Αποσάτλω, f. ξω, depono clitellas, deonero.

'Αποσαφίνω, ῶ, f. ήσω, declaro, significo, ostendo. Ex ἀπό, & σαφὲς, clarum, manifestus.

'Αποσβέννυμι, & ἀποσβίω, f. ζέσω, exstinguo, cessare facio. Hinc

'Απόσβεσις, εως, ἡ, & Ion. ιος extinctio. Ἦν ὁ ζουμὸς πρὸς ἀπόσβεσιν ἴσῃ, Aret.

'Αποσβέσασθαι, 3. pl. a. 1. conj. Poet. pro ἀποσβέσασθαι. Ab ἀποσβέννυμι.

'Αποστεμφύω, a. 1. part. med. v. ἀποστείω.

'Αποσεσιγμένος, ους, ὁ, excessio; (2) saltatio quædam impudica. Ab

'Αποσείω, f. είσω, excutio, concutiendo a me repello; (2) amolior, ablego; (3) de medio tollo. 'Αποσείσασθαι τὸ χάρτες, Arist. Lys. 673.

'Αποσεμνύνω, magnifice celebro; (2) in med. jacto me, ostendo, vendito, arrogans sum.

'Αποσθία, idem quod ἀποσύω, quod vide.

'Αποσθω, excutio cribro.

'Αποσκάω, ῶ, f. άσω, in stabulo includo, includo tanquam in stabulo. Ex ἀπό, & σκάος, stabulum.

'Αποσημαίνω, designare, præf. inf. med. verbi 'Αποσημαίνω, f. ανῶ, indico, significo; ἀποσημαίνομαι, denoto.

'Αποσήπω, f. ψω, putrefacio.

'Αποσιγησις, ἡ, reticentia, taciturnitas.

'Αποσμάω, ῶ, limam reddo; (2) a loco cavo cibum furtim; (2) extollo, effero.

'Αποσιτέω, ῶ, (ἀποσιτίζω, Etm.) a cibo abstineo. Ab ἀπόσιτος.

'Αποσιτία, ας, ἡ, abstinentia a cibo, inedia; (2) cibi fastidium. Ab eod.

'Αποσιτικὸς, ἡ, ὸν, abstinentiam a cibo inducens. Ab eod.

'Απόσιτος, ε, ὁ ἡ ὁ, a cibo abstinens, abhorrens a cibo. Ex ἀπό, & σῖτος, cibus.

'Αποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, silleo, tacco; (2) reticesco, conticesco. Καὶ μετ' ἐμὲ λόγων ἀποσιώπα, ἡ διάλειπε, Plut. Hinc

'Αποσιώπησις, εως, ἡ, reticentia; (2) figura rhetorica.

'Αποσκάλλω, defodio, fodiendo detraho.

'Αποσκαρίζω, f. ίσω, palpitans pedes in aversum jacto; (2) palpitans animam effio, Anthol. Judic. car. 4. (3) cachinnum tollo. 'Αποσκαρίσω γὰρ γέλωτ' ἐμοὶ πάντων, Menand.

'Αποσκεδάννυμι, f. αστκέδασω, f. άσω, dissipo, disperso. Ὡς εἶπὼν, ἄλλας μὲν ἀποσκεδάσαν ἐφετμὰς, Il. 19, 300. 'Αλλ' ἄνδρες δυοῖν τῶν ἀποσκεδῶ μύθων, Soph. Oed. Tyr. 137.

'Απο-

'Αποκιδάνημι, f. -κιχρᾱδάνω, idem.
'Αποκιτίζω, ἀπόκιτος reddo, Gl. V. ἀπόκιτος φέρω, ἀποκομίζω.
'Αποκλασμάτιον, ου, τὸ, certa fractura cranii. Ex ἀπό, & Συντρίβω, *excia percutio.*
'Αποκλιμακίς, ίδος, ἡ, scala, ex alto speculor.
'Αποκλείω, detego. Ex ἀπό, & κλείω, *rego.*
'Αποκομίζω, f. ίσω, vasa aufero; (2) abjicio, depono, excutio; (3) onus ventris depono; (4) rejicio, repudio, non admitto; (5) amolior, de medio submoveo; (6) abjego, amando; (7) tollo de medio, neco; (8) demolior, everto; (9) refuto, refello. 'Αποκομίζεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, Act. 21, 15. Ex ἀπό, & Κομίζω.
'Αποκομίδη, ῆς, ἡ, vasa viatoria & farcinæ; (2) impedimenta exercitus; (3) amolitio, sublatio de medio; (4) exoneratio alvi, & ipse locus, ubi alvus exoneratur. Ex iisd.
'Απόκημμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum; (2) decubitus, id est, humor, qui, relicta ea parte, quam infestabat, in aliam transit. Ab
'Αποκημπλω, f. ψω, idem quod ἀποκαμπλω.
'Απόκηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, semotum ab aliis tentorium seu tabernaculum habens; (2) procul ab alio habitans. Ex ἀπό, & Σκηνή.
'Αποκηνόω, ῶ, f. ώσω, seorsum, seu longe remotum tabernaculum habeo; (2) seorsum habito; (3) tentorium moveo.
'Αποκλίνω, f. νω, decumbo in, incumbo, innitor; (2) decido, allidor; (3) evado, erumpo; (4) desino. 'Αποκεκλιντος εἰς φλυῦρον, *Herodot.* 33, 10.
'Αποκλίς, ε. 1. part. act.
'Απόκλισις, εως, ἡ, & Ion. ιος, decubitus, eruptio, Hippocr. Ab ἀποκλίνω.
'Αποκναίζω, f. άσω, obumbro. Hinc
'Αποκιασμα, ατος, τὸ, obumbratio; (2) umbra.
'Αποκιασμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.
'Αποκιδάνημι, dissipor. Μυρμιδόνες δ' ὡς εἶεν ἀποκιδνᾶθ' Ἀχιλῆος Il. 23, 4.
'Αποκίμπτω, fulcio.
'Αποκιρρόω, ῶ, f. ώσω, in scirrhum induro, induro; ἀποκιρρᾶθ, occalluisse. Hinc
'Αποκιρρωμα, ατος, τὸ, durities, quæ in scirrhum abiit.
'Αποκιρτάω, ῶ, f. ήσω, resilio.
'Αποκλήμι, exaresco; (2) morior; (3) tabesco; (4) obduresco; ἀποκλημὼς, tabidus, Gl. V. perf. part. pass. Ex Κλῆθ, & Κλίνω.
'Αποκλῆναι, *exarescere*, a. 2. inf. act.
'Αποκληρόω, ῶ, f. ώσω, duro, induro, obduro; ἀποκληρῶμαι, obdurescor, indurescor.
'Αποκληρύνω, induro; præduro, Gl V. ἀποκληρύνομαι, indurescor.
'Αποκολύπτω, f. ψω, decortico, excorio; (2) detrunco, mutilo; (3) circumcido.
'Αποκοτέω, ῶ, f. ήσω, diligenter considero & intueor, contemplor.
'Αποκοτίω, f. ίσω, ex alto despicio; (2) eminus contueor; (3) custodio, observo, Gl. V. speculor, *pro* ignoro Hes. Ab
'Απόκοτος, ου, ὁ, ἡ, eminus intuens. Ex ἀπό, & Κοτέομαι, *speculor.*
'Αποκορακίζω, f. ίσω, ad corves abire jubeo, contumelioſe repello; (2) in locum desertum amando; (3) vilipendo, contemni habeo. Hinc
'Αποκορακισμὸς, οῦ, ὁ, amandatio alicujus in aliam rem, contumeliosa repulsio; (2) ignominia.
'Αποκορνίζω, f. ίσω, obtenebro, obscuro; (2) umbra submoveo, corpus, quo obumbratum aliquid, amoveo.
'Αποκορτόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, obscuro, tenebris obductum oculis eximo; (2) adumbro, picturam umbra decoro, Ph. ἀποκόρτωσις, obtio, obtum. Ex ἀπό, & Κόρτη, *umbra.*
'Αποκυκλίζω, f. ίσω, rejicio, repudio, tamquam rem contemnendam.
'Αποκυλίνομαι, irascor, succenseo. Ἦμοι, μὴ δὴ πάμπαν ἀποκύδμαιτ' Ἀχιλῆϊ, Il. 24, 64.
'Αποκυλίζω, f. ίσω, irrito.
'Αποκυνδίζω, f. ίσω, Scythice loris tendo; (2) contumeliosa censura, ilido.
'Αποκυνίζω, ῶ, f. ίσω, deprædor, stipio prædando.
'Αποκυνόω, f. ώσω, idem.
'Αποκυσμὸς, οῦ, ὁ, dictorum morsax, irrisio per contum.
'Αποκωμάζω, f. άσω, scommata jacio, scommate incesso. 'Αποκωμάζειν ἐς τοὺς φιλοσόφους, Luc.
'Αποκωμάω, ῶ, f. ήσω, detergo, abstergo. 'Αποκωμᾶν τὸν ἱδρῶτα, Luc.
'Απόκωμμα, ατος, τὸ, retrimentum. Ab
'Αποκωμόω, f. ώσω, detergo. 'Αρίστων τὰ τρύβλια τῆ λιχανῷ ἀποκωμῶν, Luc.
'Αποκωμῳδέω, ad parvitatem redigo, imminuo. Τὸ μεῖζον ἀποκωμῳδῶ. ὁρᾶς τὸ ταπεινότατον καταπάτημα, Luc. pro imag.
'Αποκωλίδιμα, τὰ, segmen scalpello factum, quod scalpello undique resecatur. Ab
'Αποκωλίδω, ίδωσω, scalpello amputo, seu reseco; (2) scalpro purgo; (3) polio, expolio.
'Αποκωμύχω, f. ξω, igni latente absumo; (2) lenta tabe absumo; (3) dolore occulto et diuturno conficio.
'Αποσοβέω, ῶ, abigo, expello. 'Αποσοβῆσαι ἀ γέλωτ, Arist. Ran. 45. Οὐκ ἀποσοβήσεις; κ' ταχέως, ἰυγξ, σατάξ; id. Av. 1263.
'Απόσ, ου, ὁ ἡ ἡ, quantitatis expers. Ex α priv. & σόσ, *quantus.*
'Αποσπάδιον, ου, τὸ, excerptum, decerptum. Ab ἀποσπάω, *extrabo, evello.*
'Αποσπάδων, ονος, ὁ, cui testiculi sunt avulsi, vel exsecti. Ab eod.
'Αποσπαράσσω, lacerando avello.
'Αποσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, fascia exsolvo.
'Αποσπαρθάζω, palpito, vibro, pulso. Ex ἀπό, & Σπαίρω, *palpito.*
'Απόσπασις, εως, & Ion. ιος, avulsio, evulsio, *Arct.* Ab ἀποσπάω. Unde
'Απόσπασμα, ατος, τὸ, pars rei avulsa; (2) evulsio, Gl. V. lacinia; fragmentum.
'Αποσπασμὸς, οῦ, ὁ, idem.
'Αποσπασμάτιον, ου, τὸ, particula excerpta, seu avulsa, Dim. ab ἀπόσπασμα.
'Αποσπάω, ῶ, f. άσω, abstraho, avello, ab aliquâ re, impr. uxorem abduco ab aliquo; (2) ἀποσπάσαι, secedere. 'Αποσπᾶδ τῆς μνήμης Στῶ Basil. Πῶς σ' ἀποσπάσω σπιτρὸ τῶδ' αἰόλα κλώσντος; Soph. Aj. 1043. ἀποσπασθείς, avulsus, item regressus, Gl. V. a. 1. part. pass.
'Αποσπείρω, dissemino.
'Αποσπίνδω, f. Σπείσω, libo, effundo, Ph. delibo; ἀπέσπεισεν, delibavit, Ph. a. 1. Πολλὰ δὴ Ἀθήνη ἐνχετ' ἀποσπίνδων, Odyss. 3. 394.
'Αποσπερμαίνω, semino, semen jacio.
'Αποσπερματίζω, f. ίσω, semen emitto, semine genitali polluor.
'Αποσπεύδω, f. εύσω, ab aliqua re deterreo, dehortor. Τῶν Μαντινέων τινὲς ἀπέστρεπτον μὴ ἀποσπεύδειν, Thuc.
'Αποσπογγίζω, f. ίσω, spongia abstergo, seu detergo. Hinc
'Αποσπογγισμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes spongia detersæ.
'Αποσποδίω, ῶ, f. ήσω, cinerem detergo; (2) ictu decutio; (3) in cinerem redigo; (4) e medio tollo. Ἀποσποδῆσαι τὰς ὀνυχας τῷ δακτύλων, attrivisse, Av. 8.
'Απόσποδος, ου, ὁ ἡ ἡ, alienus & excludendus a libationibus, impius, profanus. Ex Ἀπό, & Σπονδὴ.
'Αποσπορᾶς, ου, ὁ ἡ ἡ, satus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Ab ἀποσπείρω, *semino.*
'Αποσπουδάζω, f. άσω, studiosius alicujus rei esse desino; (2) negligo, contemno, repudio, 'Αποσπουδάζειν τῶν κοινῶν Philost.
'Απόσυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, excitatus. Ab ἀποσύω.
'Απόσταγμα, ατος, τὸ, liquor definens; distillatio; (3) Rirs, stilla. Ab ἀποστάζω.
'Αποσταλὰ, Adv. eminus. Ab ἀφίστημι.
'Αποστάλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
'Αποστάλιος, ου, ὁ, stillo, vergens, fundo. Ἀποστάλιος ἐστὶν ἀνὴρ χρυσῆς, Luc.
'Αποστᾰμόω, ῶ, f. ώσω, depondo, appenſum trado.
'Αποσταλάζω, destillo. Ab ἀποσταλὰ.
'Αποσταλὰω, ῶ, idem & ab eod.
'Αποστάλησις, εως, ἡ, stillatio, distillatio. Ab eod.
'Αποστασία, ας, ἡ, defectio, discessio, discidium, Gl. V. ω
'Αποστάσιον, ου, τὸ, repudium; (2) derelictio justi domini, unde ἀποστασίου δίκη.
'Αποστασις, εως, ἡ, abscessio, defectio; rebellio, segregatio, abitus, discidium, prævaricatio, Ph. venditio per libram. Ab ἀφίστημι.
'Αποστατέον, desistendum est. Ab ἀφίστημι.
'Αποστατέω, ῶ, f. ήσω, non adsum, non præsto sum; (2) deficio, desero. Οὗτοί πάλαι ἀφάστημι, κἀκ ἀποστατῶ φίλων, Arist. Av. 320. Ab ἀποστάτης.
'Αποστάτης, ου, ὁ, qui deficit, qui secessionem facit; (2) retractator, faciens desistere. Ab ἀφίστημι. Unde
'Αποστάτης, ου, ὁ, transfuga, desertor; (2) rebellis; (3) religionis Christianæ desertor.
'Αποστατικὸς, ὴ, όν, rebellis, contumax, Gl. V. suppuratorius. Ab ἀποστάτης.
'Αποστάτις, ίδος, ἡ, rebellis, defectrix.
'Αποσταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallis, seu palis ligneis in terram depactis munio seu cingo; (2) adfigo cruci.
'Αποσταφιδόω, ῶ, f. ώσω, in uvam passam converto, seu muto. Ex ἀπὸ, & σαφὶς, *uva.*
'Αποστεγάζω, f. άσω, detego; (2) tego, operio. 'Αποστέγασαι τῷ στέγῳ ὅπως ἦν, Marc, 2, 4.
'Αποστέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, operculum; (2) protectio.
'Αποστεγνόω, ῶ, f. ώσω, tego.
'Αποστέγω, intus coërceo, cohibeo; (2) arceo, inhibeo, propulso.
'Αποστείχω, abeo.
'Αποστείχω, f. ξω, abeo, discedo. Οἴκαδ' ἀποστείχειν, Odyss. 11, 131.
'Αποστελεῖ, 3. s. f. 1. ind. act.
'Αποστελίζισμα, τὸ, strigmentum.
'Αποστέλλω, f. ελῶ, mitto; (2) mitto cum mandatis; (3) amando, ablego; (4) vi submoveo, *ap. Thuc.* ἀποστέλλει, renunciat. ἀποστέλλεσθαι, *pass. etiam dicuntur*, quos abeuntes prosequuntur; ἀποστελεῖς, directus, Ph. a. 2. part. pass. Τίνα μ' ἑκατι γῆς ἀποστέλλεις; Eur. Med. 282. Φοῖβός ἀποστελεῖς ὁμαίμων λαβεῖν, id. Ph. 323. Ex ἀπὸ, & στέλλω, *mitto.*
'Αποστενόω, ῶ, f. ώσω, angustum reddo. Ex ἀπὸ, & στενὸς, *angustus.*
'Αποστενωτικὸς, ὴ, όν, brevitatem in pauca redigens sententiam.
'Αποστερτικὸς, ὴ, όν, pertinens ad ademptionem coronæ. Ab ἀποστέφω, *adimo coronam.*
'Αποστέργω, f. ξω, ejicio ex animo amorem, desino amare; (2) sustineo, tolero. Suid.
'Αποστερέω, ῶ, f. ήσω, privo, fraudo, defraudo, abnego, Gl. V. ἀποστερεῖ, inficiatur, Ph. 'Αποστερῶν τινα τὰ χρήματα, τῷ χρήματ' ἀποστερεῖσθ Συντυχίας τινός. Ἀποστέρημαι ἀ βίον τὰ τόξ' ἐλών, Soph. Phil. 954. Τὸ μόνον τέκνον μὲ θεὸς ἐστέρησε μοῖρα; Arist. Thesm. 705. Ἀποστερῆς ἀ πατέρα ἀ τυραννίδος; id. Av. 1611. Hinc
'Αποστέρησις, εως, ἡ, privatio, defraudatio.
'Αποστερητὴς, οῦ, ὁ, fraudator, fraudulentus, inficiator, Ph. Ab eod.
'Αποστερητὴς, ίδος, ἡ, fraudatrix.
'Αποστερητικὸς, ὴ, όν, fraudativus, ad fraudandum valens. Ab eod.
'Αποστερίζω, & ρίπτω, privo.
'Αποστεφόω, ῶ, f. ώσω, corona privo; ἀποστεφανῶμαι corona privor. med. coronam depono.
'Αποστέω, f. ψω, idem. Ex ἀπὸ, & στέω.
'Αποστῆ, 3. s. f. 2. a. 2. conj. act. v. ἀφίστημι.
'Αποστιβίζω, f. ίσω, ex pectore depromo, aut elcquor. Ex ἀπὸ, & στίβη.
'Απόστημα, ατος, τὸ, abscessus, apostema.

Gl.

Gl. V. vomica, suppuratio, ulcus; (2) spatium & intervallum, quo absistimus; (3) locus remotior ac secretior. Ab ἀφίστημι. Hinc

'Αποστηματίας, ου, ὁ. qui abscessu, seu apostemate laborat.

'Αποστηματίζω, resisto, subsisto. Ab eod.

'Αποστηματικος, ή, όν, separativus. Ab eod.

'Αποστημάτιον, ου, τὸ, parvum apostema, parvus abscessus. Dim. Ab eod.

'Αποστηματίζων, ιος, ον, apostemate laborans.

'Αποστηματώδης, εστ, ὁ ἡ ἡ, apostematis, seu abscessus naturam habens. Ab eodem.

'Αποστῆναι, a. 2. inf. act. v. ἀφίστημι.

'Αποστηρίζω, f. ξω, fulcio, fustento. Τοῖς Κελλασι τὰς μηρὰς ἀποστηρίζόμβροι, Arr. Ind.

'Αποστῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀφίστημι.

'Αποστήσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med.

'Αποστιλβόω, ῶ, splendidum reddo.

'Αποστίλβω, f. ψω, splendeo, niteo, rutilo, illustro, splendorem emitto. Ἀποστίλβοντες ἀλείφατος, Odyss. 3, 468. Gl. V. remideo.

'Απόσχες, 2. f. a. 2. imper. act. v. ἀπόσχω.

'Αποσχαλίζω, destringo, abrado. Hinc

'Αποσχάλισμα, ατος, τὸ, fragmentum.

'Αποσχολός, ἐος, ὁ, qui classi praest, magistratus rei nauticæ praefectus.

'Αποστολη, ης, ἡ, missio; (2) dimissio; (3) remissio; (4) protectio navi; (5) munus apostolicum.

'Αποστολικος, ἡ, όν, ad apostolos pertinens; (2) apostolos decens; (3) ab apostolis profectus.

'Αποστολιμαῖος, αία, αῖον, missivus, emissitius.

'Αποστολος, υ, ὁ, apparatus classium & expeditio maritima, classis, Gl. V. (2) imperator classis; (3) literæ dimissoriæ; (4) qui cum mandatis ab aliquo mittitur; (5) Apostolus; & (6) adjective ὁ ἡ ἡ, qui huc illuc mitti solet; Gl. V. missus. Ab ἀποστέλλω.

'Αποστοματίζω, f. ίσω, memoriter recitare jubeo, (2) allicio ad loquendum; (3) memoriter recito, refero. Ἥρξαντο οἱ γραμματεῖς —— ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πολλῶν, Luc. 11, 53, Gl. V. dicto. Ex ἀπὸ, & στόμα, ατος.

'Αποστομίζω, f. ίσω, idem; (2) os obstruo; (3) aciem retundo, hebeto. Ἡλλήνων λαοὺς ἀποστομισμένους ὑπὸ τῆς πλησμονῆς, Philostr. Ex infra im.

'Αποστομόω, ῶ, os obturo, occludo; (2) aciem hebeto; ore tacito arguo. Hinc

'Αποστόμωσις, εως, ἡ, aperto facto ostio; (2) apertura, putefactio.

'Αποστοργος, η, ον, ὁ ἡ ἡ, amoris expers; (2) immitis. Ex α priv. & στοργη, amor.

'Αποστρακίζω, f. ίσω, testulis in urnam conjectis damno, relego.

'Αποστρακον, f. άσω, in testam muto; (2) indoro in testæ modum.

'Αποστρατεύω, f. εύσω, dimitto a militia, exauctoro; ἀποστρατεύομαι, emereor, Gl. V. ἀποστρατεύσιμος, emeritus.

'Αποστράτηγος, ου, ὁ ἡ ἡ, dux exauctoratus, imperatoris vel ducis loco motus.

'Αποστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra moveo, castris motis revertor.

'Αποστραφείς, 2. f. a. 2. op. pass. v. ἀποστρέφω.

'Αποστραφῶ, ῆς, ῆ, 2. f. a. 2. conjunct.

'Αποστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo.

'Αποστρέφω, f. ψω, everto; (2) obverto; (3) retro ago, retro flecto; (4) converto; (5) dirigo, alio ter flecto; ἀποστρέφομαι, averto, aversor, aversori, abhorreo, fastidio, Gl. V. ἀποστραμμένος, aversus, Ph. part. perf. pass. Ἀποστρέψατε τὴν λαιν, Luc. 23, 14. Ἀποστρεφομένων τῶν ἀλιέων, Tit. 1, 14. Νυνὶ δ' ἀποστρέψαντες ἀν ὀρνιθομαντείαι, Aristt. Av. 1289. Ἀποστρέφεται δημον, aversa refugit, id. Pace, 681. Hinc

'Αποστρέψας, a. 1. part. act.

'Αποστροφη, ης, ἡ, aversio, aversatio; (2) perfugium. receptus, unde v. c. ἀποστροφὴ τοῦ βίου, ratio vitæ tolerandæ; (3) effugium; (4) depulsio, purgatio; (5) Figura rhetorica.

'Αποστροφίας, ας, ὁ, cognomen Veneris hominem ab inconcessa libidine avertentis. Ab

'Αποστροφος, υ, ὁ ἡ ἡ, aversus, abhorrens. Subjantive est Figura grammatica, literæ abjectæ nota.

'Αποστυγίω, ῶ, f. ήσω, abhorreo, avertor. Ἀποστυγήσας τὸ φονικὸν, Rom. 12, 9.

'Αποστυγήτις, nom. pl. part. pr. act

'Αποστυφελίζω, depello, deturbo. Τρὶς δ' αὖτε ἀποστυφέλιξεν Ἀπόλλων, Il. 16, 703.

'Αποσύφω, f. ψω, adstringo.

'Αποσῶ, dissuerim, 1. f. a. 2, conj. act. v. ἀφίστημι

'Αποσυκάζω, f. άσω, ficus decerpo; (2) explodo more eorum, qui ficus carpunt, (3) ficus comedo.

'Αποσυλᾶσαι, a. 1. inf. act. Dor. pro ἀποσυλῆσαι. Ab

'Αποσυλάω, ῶ, f. ήσω, despolio, depraedor, dejecutior, ejuscando auferro, eripio, Gl. V. ἀποσυλῶ, expilo.

'Αποσυμβολάω, ῶ, concurro, occurro. Ex ἀπὸ, & Συμβάλλω, ει.

'Αποσυμβολάω, f. ήσω, dehortor, dissuadeo.

'Αποσυρίζω, diffugio, dispello.

'Αποσυνάγωγος, ου, ὁ ἡ ἡ, synagoga motus, cui interdictum est synagoga. Ex ἀπὸ, & Συναγωγὴ, synagoga.

'Αποσύναγωγος, ου, idem.

'Αποσύρμα, ατος, τὸ, id, quod detractum, seu abrasum est, tractum alicunde, abrasum, evulsum, excussum; (2) locus desquamatus. Ab

'Αποσύρω, detrahо, retraho; abstrahe, subtrahe, subduce, Gl. V.

'Αποσυσσιτέω, ῶ, detrahi sodalitati, abesse a sodalitio, seu convivio.

'Αποσύσσασις, ἡ, destructio.

'Αποσφήνισις, ἡ, evulsio.

'Αποσφίγγω, f. ξω, stringo, adstringo, compello, coarcto, restringo, Gl. V. Ὅσα μὴ ταῖς Σειρῆσιν ἀποσφίξατε, Luc.

'Αποσφίγξις, ὑ, constrictio.

'Αποσφραγίζω, f. ίσω, resigno; (2) signo; (3) reddo, perfero. Μαθόντα δὲ αὐτὸ τὰ Διραπόντια ἀποσφράγισε, Diog. Laert. Hinc

'Αποσφράγισμα, ατος, τὸ, signaculum, sigillum.

'Αποσφραγιστὴς, οῦ, ὁ, resignator, Gl. V.

'Αποσφυρίομαι, odoror, olfacio.

'Αποσχάζω, f. άσω, scarifico, venam aperio. Τῶν φλέβα ἀποσχάσαι, Hippocr.

'Αποσχαλιδόω, ῶ plagas erigo, & furcis fulcio. Ex ἀπὸ, & σχαλὶς, furcula, qua attollantur retia.

'Αποσχάω, ῶ, idem quod ἀποσχάζω.

'Αποσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore dico; (2) temere & inconsulte ago.

'Απόσχεν, a. 2. inf. act. v. ἀποσχίω.

'Απόσχεο, abstine, 2. sing. a. 2. imperat. med. Ion. pro ἀπόσχεσο, seu Attice ἀπόσχου.

'Αποσχεσις, ἡ, abstinentia, temperantia. Ab

'Αποσχίω, abstineo. Ab ἀπέχω.

'Αποσχισαν, scindere, 3. plur. f. 1. ind. act.

'Αποσχίζω, f. ίσω, abscindo, resecо, scilo avello, abrumpo. Ἀποσχίζειν τινὰ τῶν λόγων, Aristt. Hinc

'Αποσχις, ιδος, ἡ, Aret. (propago, Ern.) id. quod

'Αποσχισις εως, ἡ, abscissio, avulsio, quæ scindendo, aut rumpendo fit.

'Αποσχοινίζω, f. ίσω, funo e resumsciptum sejungo; (2) sejungo, separo. Ex ἀπὸ, & σχοινίζω, funiculo.

'Αποσχολάζω, f. άσω, vaco rei alicui.

'Αποσχόμενος, a. 2. part. med. v. ἀποσχίω.

'Αποσώζω, f. άσω, servo, sanitati restituo. Ἡμᾶς τοὺς μὲν ἐν Σελήνῃ δύτ' ἔμπυον βάσιν σαώσαντας ὀλγας, κἀποσώζοντας νόσῳ, Soph. Phil. 1369.

'Αποσωθῆναι, a. 1. inf. pass.

'Αποταξὴ, ῆς, ἡ, renunciatio. Ab ἀποτάσσω.

'Αποτάδην, Adv. prolixe. Ab ἀποτείνω.

'Αποτανθεὶς, a. 1. part. pass. v. ἀποτείνω.

'Αποτακεὶς, a. 1. part. pass. v. ἀποτίκω.

'Αποτακτὸς, ὴ, ὸν ἡ ἡ, ad certum usum sepultus. Ab ἀποτάττω.

'Αποτεμιοῦσα, f. οῦσα, secundo.

'Αποτάμιαι, Ion. pro ἀποτέμνα, quod vide.

'Αποτάξις, εως, ἡ, renunciatio.

'Αποτασις εως, ἡ, extensio; (2) consilium, propositum, argumentum, materia tractanda. Ab ἀποτείνω.

'Αποτάσσω, f. ἀποτάξω f. ξω, collocо certo in loco, repono, recondo; (2) constituo, in stationibus certo loco pono; (3) destino, despondeo, ἀποτάσσομαι, renuncio, abeo vale o, a me fabricatum, et libro, valedico, dimitto. Τὰς γυναῖκας ὑμῶν ἐκάστους ἀποτάξει Pind. Ἐστε καὶ μοι ἀποτεταγμένοι ἐς τὸ ἀλέξειν, Luc. 3, 61.

'Αποτατὸς, Adv. prolixe. Ab ἀπὸ, & τατὸς.

'Αποτάτως, ὁ ἡ ἡ, tanto citerior.

'Αποτειβόμενος, f. ώσω, terram fodio; & ἀποτειβόμενος, fossas in terra pro, terram effodio. Καὶ τὰ τοιαῦτα ἔθνεα κατορύσσει ἀποτειβόμενα, Eur. Mel. 1.

'Αποτειβὴς, ὑ, ὁ ἡ ἡ, privatus sepultura; (2) terram ab alias sepultus. Ex ἀπὸ, & τάφος, sepulcrum.

'Αποτειχισις, εως, ἡ, circumvallatio, circumvallatio, Ab

'Αποτειχίζω, f. ίσω, circumdo fossa, muro includo, immuno doco, circumvallo, munio. Ἐκεῖνοι δὲ δυνάμενοι, ἀποτείχισαν, Aristt.

'Αποτείνω, extendo, produco in longum, v. c. orationem, convicium; (2) intendo; ἀποτείνομαι, imprecor, Gl. V. Οἱ δ' ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν ἀποτείνεσι μιαιφόνους σπαρὰ θυᾶν, Plat.

'Αποτειχαθῶ, 1. sing. a. 1. conj. pass. v. ἀποτειχίζω.

'Αποτειχίζω, f. ίσω, muro obstruo, muro inter-

terscipio ; (2) muro arceo, exitu vel aditu, vallum condo, adversus aliquem, urbem circumvallo. Ἀποτείπισε τὰς κατασκόπους τῆς Θρᾳκῆς, Plut. Hinc

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, obstructio per murum ; (2) murorum ablatio.

Ἀποτείχισμα, ατος, τό, murus circumductus ad obstruendum munimentum loci.

Ἀποτειχισμός, οῦ, ὁ, obstructio, quæ fit muro circumducto ; (2) circumvallatio, munitio.

Ἀποτεκιόω, liberis orbo.

Ἀποτελείω, ῶ, perficio ; (2) confecro, sacro, initio.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τό, effectio, effectus ; (2) effectus stellarum ; (3) eventus. Ab ἀποτελέω. Hinc

Ἀποτελεσματικός, ἡ, ὸν, effectum habens ; unde ἡ ἀποτελεσματικὴ, scilicet τέχνη, scientia docens ἀποτελέσματα, *imprimis* ars auguralis.

Ἀποτελεσματικῶς, cum vi efficiendi, effective.

Ἀποτελεστικός, ἡ, όν, efficiendi vim habens.

Ἀποτέλεσσα, ῶ, f. ἴσω, finem habeo, desino ; (2) finem do, termino.

Ἀποτελεύτησις, ἡ, finis, determinatio.

Ἀποτιλέω, ὠ, f. ἰσω, efficio, perficio, præsto ; consummo, Gl. V. Ἀποτελοῦν τὰ νομιζόμενα ἐπὶ καρπόν, producere ; εἰς τέλος ἡλικίαν, adhibere. Ἡ ὑπ' ἀμαρτίας ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον, Jac. 1, 15.

Ἀποτέμνω, f. τεμῶ, abscindo ; deseco, recido, resecо, Gl. V. Κρᾶτ' ἀπὸ σῶτα χ' ἅρθρα τιμῶ χερί, Soph. Phil. 1198.

Ἀποτεμών, f. 1, part. act.

Ἀποτέξασθαι, f. 1. *int.* med. v. ἀποτίκτω.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus. Ab ἀποτίκτω.

Ἀποτερματίζω, f. ίσω, definio, determino ; (2) extermino, excludo. Hinc

Ἀποτερματισμός, οῦ, ὁ, definitio, determinatio, descriptio.

Ἀποτερμίζω, f. ίσω, finio, definio. Ex ἀπὸ, & τέρμα, *terminus*.

Ἀποτετραμμένος, perf. part. pass. v. ἀποτείνω.

Ἀποτέτμητο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἀπετέτμητο. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτόλμημα, ατος, τό, res, quæ male & præter animi sententiam succeſſit ; (2) damnum. Ab ἀποτυγχάνω, *non adsequor*.

Ἀποτολμητικός, ἡ, ὸ, qui solet aberrare & frustrari. Ab eod.

Ἀπότολξις, εως, ἡ, repulsa, siniſter & infelix succeſſus ; Gl. V. offensatio. Ab eodem.

Ἀποτορῶ, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.

Ἀποτραγίζω, f. ίσω, e fartagine comedo.

Ἀποτήκω, f. ξω, liquo ; (2) macero, tabefacio, consumo.

Ἀποτῶθεν, *Adv.* procul. Ex ἀπὸ, & τῶθε.

Ἀποτηξις, εως, ἡ, distillatio, quæ fit humore liquefacto. Ab ἀποτήκω.

Ἀποτιεῖ, 3. sing. f. 1, ind. act. *Att.* pro ἀποτίσει. Ab ἀποτίω, *ino*.

Ἀποτιθημι, depono, repono, Gl. V. ἀποτίθεμαι, omitto, depono, recondo, condo, Gl. V. Ἀποτιθεῖς τὸν ἀρχαῖον, ἐχθραν, ὀργὴν, ἐπ' ἀνδράσιν, εἰς ἴσησιν.

Ἀποτίκτω, pertum enitto ; (2) gigno.

Ἀποτίλλω, avello, revello. Hinc

Ἀπότιλμα, ατος, τό, id quod avulsum est, seu vellendo abstractum.

Ἀποτιμᾶν, pr. inf. act. *Ionic.* pro ἀποτιμᾶσθαι.

Ἀποτιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo ; (2) æstimatum do ; (3) pignus conductionis domus do, at Ἀποτιμάομαι, pignus ejusmodi accipio ; (4) ignominia notato, Gl. V. ἀποτιμῶμαι, censor. Ἀποτιμάσασθαι τὸ χρέος, Dem. Hinc

Ἀποτίμημα, ατος, τό, pignus, quod dotis loco datur ; (2) pignus, quod dare cogebatur, qui domum pupilli ab Archonte conducebat.

Ἀποτίμησις, εως, ἡ, descriptio, census. Gl. V. æstimatio ; (2) vectigal, tributum.

Ἀποτιμητής, οῦ, ὁ, qui pignus conductionis certo pretio æstimatum accipit. Gl. V. censor.

Ἄποτιμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, honore carens, inhonoratus ; (2) oppignoratus. Ex α priv. & τιμὴ, *honor*.

Ἀποτιναγμα, ατος, τό, id quod decutitur, seu excutitur. Ab

Ἀποτινάξασθαι, a. 1. inf. med. verbi

Ἀποτινάσσω, vel ἀποτινάττω, f. ξω, excutio, decutio ; (2) ἀποτίναξεν, decussit, Ph a, 1. Τὸν κοπιορτὸν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἀποτινάξατε, Luc. 9, 5.

Ἀποτιννύμενος, pr. part. med. verbi

Ἀποτίννυμι, pœnas sumo. Ἡ ἰέναι ἐν αὐτῷ Κρονίδης ἀποτίνῃ) αὐτῶν, Hesiod. Ἔργ. 245. Ab ἀποτίω.

Ἀποτινύω, perfolvo, luo, Gl. V.

Ἀποτίνω, luo pœnas, solvo, dependo. Τιεῖς δραχμὰς τῷ ἰδιώτῃ, δύο δ' ἄλλας ἀποτίνειν εἰς τὸ δημοτικὸν, Plut.

Ἀποτισάμενος, a. 1. part. med. v. ἀποτίω.

Ἀποτισῇ, *Iuet*, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ἀπότισις, εως, ἡ, restitutio, redhibitio, Gl. V. Ab eod.

Ἀπότιτθος, ου, ὁ ἡ, ἡ, a matris uberibus amotus. Ex ἀπὸ, & τιτθὸς, *mamma*.

Ἀποτίω, f. ίσω, punio ; (2) perfolvo, luo, dependo, reddo ; ἀπιτισεν, luit, Ph. Ἡνίκ' ἂν ἀποτίσω τὰ τρία τάλαντα, ἀ ὤφλον, Dem. Τὰ παράνομα ταῦτ' ἀνόσια θεὸς ἀποτίνει), Antiſt. Θεσμ. 692. Ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης, h. e. post id. Vesp. 1246.

Ἀποτμήγω, f. ξω, abscindo. Πολλὰς ἢ κλειτὸς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδρας, Il. 16, 390.

Ἀτομὴξ, ηξος, ὁ ἡ ἡ, abscissus, abruptus. Ab ἀποτμήγω.

Ἀποτμήξας, a. 1. part. act. v. ἀποτμήγω.

Ἀπότμησις, εως, ἡ, prosectio, abscisſio. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτμήσω, abscindo, abrumpo.

Ἄποτμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, miser, infelix. Ex α priv. & σύτμος, *fors*.

Ἀπότοκος, ου, ὁ ἡ, ἡ, enascens, enatus. Τοιγαροῦν τὰ ἀπότοκα τῶν νοσημάτων ἄφυκτα γίγνεται, *Arct.* Ab ἀποτίκτω.

Ἀποτολμάω, ῶ, f ήσω, confidenter audeo, confidenter aggredior ; facinorose audeo. Ἡσαμεν δὲ ἀποτολμᾷ, Rom. 10, 20.

Ἀπότολμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, audax. Ex ἀπὸ, & τόλμα, *audacia*.

Ἀποτομὰς, άδος, ἡ, abrupta, abscisſa ; (2) jaculi genus. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτομεὺς, ἑως, ὁ, abscissor. Ab eod.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abscisſio, scissura ; prosectio, Gl. V. (2) jaculum parvum.

Ἀποτομία, ας, ἡ, abscisſio, incisio ; (2) nimius rigor, severitas nimia, qua res omnes ad vivum resecantur ; Ph. crudelitas. al. Gl. V. tementas, severitas, acerbitas.

Ἀπότομος, ου, ὁ ἡ, ἡ, abscisſus, abruptus, præruptus ; (2) durus, rigidus, severus, inexorabilis, Ph. crudelis, immanis, acerbus, durus ; ἀποτομώτατος, derisissimus, Gl. V. Ab eod.

Ἀποτόμως, *Adv.* abscisſe, abrupte ; (2) severe, rigide ; (3) plane, præcise, temere.

Ἀποτοξεύω, f. εύσω, sagitta appeto ; (2) sagitta procul, propulso.

Ἀποτορνεύω, f. εύσω, deterno ; (2) expolio, elaboro, exorno ; (3) in orbem recigo.

Ἄποτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui sine potu vivit ; (2) ad potandum non idoneus. Ex ἀπὸ, & πῖνω, *bibo*.

Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποτρώγω. Unde

Ἀποτράγημα, ατος, τό, cibi reliquiæ.

Ἀποτραχηλίζω, f. ίσω, strangulo, frango collum. Gl. V. decollo, detrunco. Ex ἀπὸ, & τράχηλος, *collum*.

Ἀποτρεχύνω, exalpero ; (2) audeo.

Ἀποτριπτικὸς, ἡ, όν, avertendi, f. depellendi vim habens ; (2) diffuasorius, dehortatorius. Ab

Ἀποτρίπω, f. ψω, averto ; (2) avoco, revoco, deterreo, dehortor ; ἀποτρίτομαι, pelem averto, retro converto ; (3) averſor, repudio, repello. Ἀποτρίτειν τῇ γάμῳ, τῇ ἀμφιτμήτῳ. Ὅπως ἀποτρίψαις ἂν ἀπιδικαστὴν διαλυσ ; Arist. Nub. 774. Οὐδὲν τούτων ἀποτρίπτομαι, μὴ οὐχὶ πᾶσιν παρ' αὐτῷ, prohibuit, quo minus, Luc. ἀποτετραμμένος, alienus ab aliqua re ; ἐκ ἀποτ. non alienus, immo cupiens aliquid facere.

Ἀποτρέχω, currendo abeo, recurro, revertor.

Ἀπότριψις, ἡ, averſio. Ex ἀποτρίπω.

Ἀποτριάζω, tres ictus infligo ; (2) vinco, supero ; (3) triumphum cano.

Ἀποτριαδίζω, idem.

Ἀποτριάσιος, f. άξω, idem.

Ἀποτριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, detritus. Ab

Ἀποτρίβω, f. ψω, detero, attero, contero ; (2) aboleo, expello ; (3) fricta seu tritu abſtergo ; ἀποτρίβομαι, detergo, diluo ; (2) submoveo, amolior. Gl. V. Ἀπότριψον, defrica. Πλάθρα ἀποτρίψασι, Odyſſ. 17, 232. Ἀποτρίψειν διαζωλὰς, Diod. Sic. Hinc

Ἀπότριμμα, ατος, τό, quod deterendo decidit, ramentum deterendo detractum. Gl. V. retrimentum.

Ἀποτριτόω, ῶ, f, ώσω, ad tertiam partem redigo Ph. ἀποτριτῶ, decoquit.

Ἀπότριχες, ων, οἱ ἡ, αἱ, impuberes. Ex ἀπὸ, & θρὶξ, *crinis, pilus*. Unde

Ἀποτρίχω, f. θρίξω, pilos avello. Εἶδεν ἀκρα ἀπὸ ἄκρας ἀπόθριξα τρίχας, Eur.

Ἀπότριψις, εως, ἡ, detritio ; tritura, Ph. Ab ἀποτρίβω.

Ἀποτροπάδην, pr. inf. med. v. ἀποτρόπαιος.

Ἀποτρόπαιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, malorum depulſor ; (2) averruncus ; (3) averruncandus, avertendus, abominandus, fugiendus, odio dignus. Ab ἀποτροπὴ.

Ἀποτροπάομαι, ῶμαι, averſor, declino. Ex ἀπὸ, & τροπάω, *verto*.

Ἀποτροπόω, ῶ, averto. Ἡμεῖς καὶρ μὲν ἀποτραπαμβι ἐπίσω αὐτόθεν, Il. 20, 119.

Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, averſio ; (2) amolitio, depulſio ; (3) dehortatio, diſſuaſio. Ab ἀποτρέπω, *averto*.

Ἀποτροπιάζομαι, f. άσομαι, averſor, abominor, odio proſequor, exſecro ; (2) placo, expio.

Ἀποτροπιάζω, pro piaculo expio, Gl. V. Ab ἀποτροπὴ. Hinc

Ἀποτροπίασμα, ατος, τό, sacrificium quod fit malorum avertendorum cauſſâ, piaculum, piamentum, expiatio.

Ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, averruncatio hæc deorum ; (2) averſatio. Ab eod.

Ἀποτρόπιος, ου, ivertendi vim habens.

Ἀπότροπος, ου, ὁ ἡ, ἡ, averſandus, abominandus, refugiendus ; (2) separatus ac quasi exterminatus ; (3) depulſor mali, averruncus, averruncator. Ab ἀποτρέπω.

Ἀπότροφος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui procul a parentibus nutritus fuit ; (2) peregrinus ; (3) qui philoſophiæ non e alumnus. Ex ἀπὸ, & τρέφω, *nutrio*.

Ἀποτρυχάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.

Ἀποτρύχω, f. ξω, attero, conſume, exhaurio. Ἀποτρύχειν ἑαυτὸν, Plut.

Ἀποτρύω, f. ύσω, detero, attero ; (2) abjicio ; (3) defatigo, conficio laboribus. Φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν χιλίαις σι, Soph. Trach. 126.

Ἀποτρώγω, f. ξομαι, abedo, avello morſu ; dentibus exſcindo.

Ἀπότρωκτος, ου, demorſus, reſectus ; Grammatici de Apocope dicunt.

Ἀποτυγχάνω, aberro, non adsequor ; (2) frustror ; (3) perdo, amitto ; & (4) ex voto non succedo, præter spem evenio ; repulsam fero, Gl. V. ἀπέτυχον, deceptus sum, Ph. a. 2. ἀποτυχὼν, deceptus, Ph. part. Ἀποτυγχάνειν τῆς ζωῆς, τῆς ἐλπίδος, Dem.

Ἀποτυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco ; ἀποτυλῶμαι, occalleo, Gl. V. ἀποτυλώθῃ, calleſcere.

Ἀποτυμπανίζω, f. ίσω, fuſtibus concido ; (2) tympanis & fidiculis extendo ; (3) crudeliter interficio.

Ἀποτυπόω, ῶ, f. ώσω, effingo, exprimo, Gl. V. ἀπετυπώθη, effingo, ἀποτυποῦν, effingit, Ph. Πρὸς τοῦτο τὸ παράδειγμα ἀποτυπούμενον εὖσιν, Plat.

Ἀποτυπτιάζω, præſ. inf. med. verbi

Ἀπο-

'Απυτύπτω, f. ψω, verberare desino, *in med.* verberare me desino, plangere desino.
'Απουλόω, ῶ, f. ώσω, excæco; (2) obturo, sc. fontem, feneſtram.
'Απότυχμα, ατος, τὸ, infortunium. Ab ἀποτυγχάνω, Unde
'Απότυχία, ας, ἡ, ſpei fruſtratio, repulſa.
'Αποτυχίζω, a lapide aſſulas & cementa malleo roſtrato decutio ad cum complanandum, Ex ἀπὸ, & τύχος, ſeu τύκος, quod v.
'Αποτυχόντας, *Adv.* præter ſpem, præter votum. Ab ἀποτυγχάνω.
'Αποτυχών, aor. 2. part. act. v. ἀποτυγχάνω.
'Απυλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco. Ex ἀπὸ, & ὑλόω, *cicatricem duco.* Hinc
'Απύλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio.
'Απυλωτικὸς, ἡ, ὸν, cui vis ineſt cicatricem inducendi.
'Απυραμέω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco, a tergis agmen duco. Ex ἀπὸ, & ὑραμέω.
'Απυρανόθεν,, cælitus.
'Απυράμβος, a. 2. part. med. *per Syn.* pro ἀπυρισάμβος. Ab ἀπυρίζω, pro ἀφορίζω. *definio.*
'Απύρας, a. 1. part. act. *per Syn.* pro ἀπυρίσας, a verbo eod.
'Απυρία, ᾶς, f. ήσω, urinam reddendo ejicio, in urina dejicio, cum urina excerno. Ex ἀπὸ, & ὑρέω, *urinam mitto.*
'Απυρίζω, f. ίσω, aufero, ſeparo. Ἄλλοι γάρ οἱ ἀπυρίαυσιν ἀρούρας, Il. 22, 489. Ab ἀφορίζω, *aufero.*
'Απύρησις, εως, ἡ, & *Ion.* ιος, ipſa actio mingendi, vel urinam reddendi. 'Απυρησις προθυμίη, *Abet.*
'Απυρος, ος, ὁ ϗ ἡ, qui abeſt a terminis. Ex ἀπὸ, & ὑρος, *terminus.*
'Απυρόω, ῶ, f. ώσω, deſtituor vento ſecundo, adverſo vento utor. Ex ἀπὸ, & ὑρος.
'Απυς, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus carens.
'Απῦσι, *abſunt*, præſ. part. f. g. verbi ἄπειμι.
'Απυσία, ας, ἡ, abſentia; (2) detrimentum. Ab ἄπειμι, *abſum.*
'Απυσιάζω, f. άσω, bonorum partem do alicui. Ex ἀπὸ, & ὑσία, *bona, ſa ultaes.*
'Αποφαγία, comedo.
'Αποφαίνω, oſtendo, demonſtro, palam facio; (2) probo; (3) exhibeo, profero; (4) defero; (5) efficio, reddo, effectum exhibeo; (6) declaro, explico; ἀποφαίνομαι, pronuncio, decerno, ſententiam dico. Ἀποφαίνειν γνώμην περὶ τινος, τῷ διαθήκῃ, τ. ἅπαντος τὸ δημόσιον εἰς τὸ κοινόν. Hinc
'Αποφαίνομες, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποφαινόμεθα, ab ἀποφαίνω.
'Απόφανσις, εως, ἡ, enunciatio, ſeu pronunciatio; (2) ſententia, breve dictum; (3) rei quæſitæ probatio; (4) index, recenſio, commentarius. Ab ἀποφαίνω.
'Αποφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciativus, pronunciativus, adfirmationem aut negationem habens, qui ſive adfirmans, ſive negans aliquid pronunciat; (2) qui aliquid negat. Ab ἀποφαντος.
'Αποφαντικῶς, *Adv.* enunciative, more eorum qui de aliquid pronunciant.
'Αποφαντος, ή, όν, enunciatus, pronunciatus. Ab ἀποφαίνω.
'Αποφάω, 2. pl. a. 2. imp. med. v. ἀπόφημι.
'Αποφασις, εως, ἡ, negatio; (2) deſcriptio bonorum, qua particulatim indicatur, quantum quis in bonis habeat. Ab ἀπόφημι.
'Αποφάσκω, nego, inficior; (2) enuncio aliquid; (3) interdico. Ex ἀπὸ, & φάω.
'Αποφατικος, ἡ, όν, negativus, negans.
'Αποφατικῶς, *Adv.* negative.
'Αποφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, parvi, ſtoici facio.
'Αποφέρομαι, paſcor, ſeu alor ex, paſco, ſeu alo me ex. Ex ἀπὸ, & φορέω, *alo.*
'Αποφέρσιατο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro ἀποφέροιντο. Ab
'Αποφέρω, aufero, abduco, tollo; (2) refero, reporto; (3) pendo, perſolvo; (4) adfero; (5) renuncio, deſigno, nomen alicujus edo; (6) refero; ἀποφέρομαι, effluo, emano, expiro, Gl. Vet. 'Αποφέρειν φόρον, ſolvere; νόσος ἀπώλεκε αὐτόν, necavit; φαρμάκων χρῆσιν κατά τινος, accuſare. 'Αποφέρε τὰ Ζηδὸν λαζῶν τευτὶ πάλιν, Ariſt. Pace. 287. Καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα, καὶ ἀποδοῦναι, reddere idem, Conc. 449.
'Αποφεύγω, f. ξομαι, effugio, evado; (2) abſolvor. 'Αποφεύγειν φ τόπον, νόσον, πάθος, αἰτίαν· τὸ ἐγκλημα, δικὴν, ψηφίσματα, abſolvi. Εὖ γὰρ ἴσθι, ὅτι Ζεὺς κἄφυ ταῦθ' ἁποφεύξεῖν, Soph. Phil. 1158. Εἰ μή τι τούτων δύναι ἀποφυξόμεθα, Ariſt. Av. 933. Hinc
'Αποφευκτικὸς, ἡ, όν, effugiendi peritus; (2) qui habet fortunam, ut facile effugiat.
'Αποφεύξις, εως, ἡ, effugium, evaſio.
'Αποφηλικίζω, decorpo, ſeu deligo ficus immaturas; (2) vim adfero, cogo, Suid. Ex ἀπὸ, & φήλιξ, *ficus immatura.*
'Απόφημι, f. φήσω, contradico; (2) nego, inficior; (3) profiteor, eſſero; (4) cenſeo, autumo; (5) declaro; (6) demonſtro. Ἀλλ' ὑμεῖς ἀρχαῖοι, ϗ ἀγέλειοι ἀπόφαθε, Il. 9 645.
'Απόφημος, ος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt mali ominis, inominatus. Ex ἀπὸ, & φήμη, *omen.*
'Αποφθάνω, a. 1. inf. act. v. ἀποφαίνω.
'Απόφθαρμα, ατος, τὸ, pharmacum abortum faciens. Ex ἀποφθείρω, *corrumpo.*
'Αποφθεγσομαι, f. ξομαι, eloquor, ſententioſe dico; vaticinor, oraculum edo. Ἐπῆρε τὸν φανὸν αὐτῷ, ϗ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς, Act. 2, 14. Hinc
'Απόφθεγτος, ος, ὁ ϗ ἡ, a ſermone remotus & ſeparatus, indignus quem alloquamur.
'Απόφθεγμα, ατος, τὸ, dictum ſententioſum & breve. Hinc
'Αποφθέγματικὸς, ἡ, όν, peritus apophthegmata loquendi; (2) qui apothegmatis loquendis gaudet.
'Αποφθείρω, corrumpo, perdo; (2) corruptum fœtum edo, abortum patio. Ἀποφθείρειν τὸ ἔμβρυον, Hippocr.
'Αποφθίμβος, part. pr. med. *per Syncop.* pro ἀποφθιμένος. Ab ἀποφθίω.
'Αποφθινύθω, perdo, profligo, (2) pereo, intereo. Ἀποφθινύθεσι ϗ λαοί, Il. 5, 643.
'Αποφθίνω, intereo, pereo; (2) corrumpo, perdo. Οὐτ' ἄρ ἔτι ἀποφθίσειε θάλασσα, Heſiod. Ἔργ 664. Ex ἀπὸ, & φθίνω.
'Αποφθίσεις, *perdideris*, 3. ſing. a. 1. opt. act. v.
'Αποφθίσθω, 3. ſing. præſ. imper. med. vel paſſ. *per Syncop.* pro ἀποφθιέσθω. Ab
'Αποφθίσω, f. ίσω, perdo, inficio; pereo, ἀποφθίμενος, peritus, interfectus, mortuus. Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθισον ἐσθλοὶ ἑταῖροι, Odyſſ 5, 110. Ex ἀπὸ, & φθίω.
'Αποφθορὰ, ᾶς, ἡ, abortus, editio fœtus in utero corrupti. Ab ἀποφθείρω.
'Αποφθυμέω, ῶ, f. ήσω, fricelia capiſtro; (2) os obturo.
'Αποφλαυρίζω, f. ίσω, floccifacio; (2) derideo; (3) malum averſor.
'Αποφλαυίξασα, a. 1. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποφλαυρίσασα. Ab ἀποφλαυρίζω.
'Αποφλεγμαίνω, aidere, ſeu aſſuare deſino, inflammari tumore deſino, tumorem depono.
'Αποφλεγματίζω, f. ίσω, pituita purgo, pituitam elicio. Ex ἀπὸ, & φλέγμα. Hinc
'Αποφλεγματισμος, ος, ὁ, purgatio a pituita; (2) id, quo utimur, ad eliciendam pituitam.
'Αποφλοιόω, ῶ, f. ώσω, decortico. Ex ἀπὸ, & φλοιὸς, *cortex.*
'Αποφλύζω, effio, ebullio.
'Αποφοιβάζω, expurgo; (2) oracula reddo.
'Απ φοιτάω, ῶ, f. ήσω, abeo, abſcedo, reſilio, recedo; (2) non frequento, (3) renuncio; (4) morior. 'Απεφοίτα πρὸ ἐκκλησίας, Philoſtr. Hinc
'Απφοίτησις, εως, ἡ, abitio, diſceſſus.
'Απόφοκος, φοικος, injuſta, inconveniens cædes. Ex ἀπὸ, & φόνος, *cædes.*
'Αποφορὰ, ᾶς, ἡ, ablatio; (2) lucrum, emolumentum; (3) vectigal, tributum; (4) penſio; penſitatio; (5) exhalatio, exſpiratio, effluxio; (6) reditus, proventus; (7) graveolentia. Ab ἀποφέρω, *aufero.*
'Αποφόρητος, ον, aufeſendus; τὰ ἀποφόρητα, dona convivis data.
'Αποφορὸς, ος, ὁ ϗ ἡ, infirmus, imbecillis, qui non eſt oneri ferendo; (2) non tolerandus, averſandus. Ab eod.
'Αποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero, onus abjicio. Ἔκεινο γὸν ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτισόμενον φ γόμου, Act. 21, 3. Ex ἀπὸ, & φόρτος, *onus.*
'Αποφράγνυμι, ſive ἀποφραγνύω, obſtruo, obturo, communio velut ſepto. Ex ἀπὸ, & φράσσω, *ſepio.*
'Αποφραξις, ἡ, obturatio, obſtructio.
'Αποφρὰς, άδος, ἡ, neſtus, ſceleratus, infandus, inauſpicatus; ἀποφράδες, neſti dies, Ph. Ex ἀπὸ, & φράζω, *loquor.*
'Αποφράσσω, ſive ἀποφράττω, f. ξω, obſtruo, obturo, inſepio. Ἀποφράσσειν τὸ σῶμα.
'Αποφρικὸς, ὁ ϗ ἡ, inhorreſcens, exterritus, *Ariſt.* Ex ἀπὸ, & φρικὸς, *horrendus.*
'Αποφυὰς, άδος, ἡ, appendix; (2) ramulus adnaſcens majoribus. Ab ἀποφύω.
'Αποφυγεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποφεύγω. Unde
'Αποφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium.
'Αποφυλὸς, υ, ὁ ϗ ἡ, tribum non habens, peregrinus. Ex ἀπὸ, & φυλὴ, *tribus.*
'Αποφυλλίζω, folia, ſeu frondes, amputo, Gl. V. defolio. Ex ἀπὸ, & φύλλον. Hinc
'Αποφυλλισις, εως, ἡ, foliorum amputatio, frondatio.
'Αποφυσάω, ῶ, f. ήσω, efflo; (2) perflo; (3) flatu expello, flatu diſſipo, flatu dejicio; (4) reſpuo. Ἀποφυσᾶν φλύτα, μελίδια, Philo.
'Αποφύσια, ας, ἡ, eminentia; (2) bulla. Ab
'Απόφυσις, εως, ἡ, excreſcentia, pars ab alia exiens & procedens; (2) pars oſſis exoberans. Ab ἀποφύω.
'Αποφυτεία, ας, ἡ, tranſplantatio, quum ſtolo evulſus ſeritur. Ab
'Αποφυτεύω, f. εύσω, ſtolonem evulſum fero; (2) tranſplanto.
'Αποφύω, emitto ſurculum; ἀποφύομαι, enaſcor, exorior, adnaſcor; (2) adnaſcor.
'Αποφώλιος, ος, ὁ ϗ ἡ, vanus, irritus; (2) monſtroſus, prodigioſus; (3) indoctus. Ex ἀπὸ, & φωλεὸς, *foſſum, in quo feræ lateri.*
'Αποχάζω, f. άσω, abſcedo, recedo. Ἀλλ' ἀποχάζου βόθρου, Odyſſ. 11, 94.
'Αποχάλασμος, ος, ὁ, relaxatio. Ab
'Αποχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto, reſolvo. Ἀποχαλᾶν τῷ φευτίδα.
'Αποχαλιόω, ῶ, f. άσω, frenum detraho, effræno. Gl. V. refreno.
'Αποχαλκεύω, f. εύσω, ære tego; (2) fabricor.
'Αποχαλκίζω, f. ίσω, ære privo, ſeu ſpolio.
'Αποχαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo, ſeu aggere includo.
'Αποχάραξις, εως, ἡ, veſtigii impreſſio. Ab
'Αποχαράσσω, f. ἀποχαράξω, f. ξω, ſcalpo, cædo; (2) impreſſo veſtigio ſigno, vel nato.
'Αποχαρίζομαι, f. ίσομαι, elargior.
'Αποχειμάζει, hiems deſinit, deſæviit. Ex ἀπὸ, & χειμάζω, *hiemo.*
'Αποχειρίζω, f. ίσω, manum amputo, manu privo.
'Αποχειρόβιος, ος, ὁ ϗ ἡ, manibus victum quærens, manuum labore victitans, artem ſellulariam exercens. Ex ἀπὸ, & χειρόβιος.
'Αποχειροβιωτικὸς, ὸν, ἡ, ὸν, idem, Gl. V. mechanicus.
'Αποχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ſuffragio meo improbo, vel antiquo; (2) veto, abrogo; (3) plebiſcito abſolvo. Ἀποχειροτονήθω τρὶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, Ariſt. Pace, 665. Τὸ ψήφισμα ἀκήκοε ὁ δῆμος ἀποχειροτονήσας Μειδίᾳ, Dem. Hinc
'Αποχειροτονία, ας ἡ, antiquatio, quæ ſit ſuffragio; (2) abrogatio.
'Αποχετεύω, f. εύσω, per canalem in alium locum

locum deduco, derivo; (2) averto rem molestam.

'Αποχέω, & ἀποχεύω, effundo.

'Αποχή, ῆς, ἡ, cessantia; (2) scriptum, quo pecuniam debitam creditor se accepisse testatur. Gl. V. apocha, acceptilatio; (3) abstinentia. Ex ἀπό, & ἴσχω, *Labeo.*

'Αποχλαρίτης, ου, ὁ, cui color faciei mutatur ex pudore aut infania, proprie in pallorem. Ex ἀπό, & χλαρίς.

'Απόχρυβος, ος, ὁ ἡ ὁ, absonus. Ex ἀπό, & χρεών, *debita.*

'Αποχώννω, ῶ, f. ώσω, terra adgesta averto; (2) aggere communio.

'Αποχρᾶ, sufficit, satis est. Ab ἀπόχραμαι.

'Αποχρῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀποχρῆν, a verbo imperf. ἀπόχρη, *satis est.*

'Αποχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, abutor; (2) utendo consumo, usu attero; (3) vehementer utor; (4) utor; ἀποχρᾶται, usurpat, Ph. (5) interficio; (6) contentus sum. 'Αποχρᾶτο τῇ στρατιᾷ, Aristot.

'Απόχρημα, ατος, τό, excrementum. Ab

'Αποχρίμπτομαι, f. ψομαι, excreo, screatu ejicio. Hinc

'Αποχριμπτικὸς, ἡ, όν, excreabilis.

'Αποχρίνωσις, εως, ἡ, excretio.

'Αποχριώμβρος, *contritus, Ion.* pro ἀποχρώμβρος, quod est ab ἀποχράομαι.

'Απόχρη, f. ήσω, satis est, sufficit. Ἐμοὶ μὲν ἀποχρῆ ταῦτα, καὶ ψηφιοῦμαι, Arist. Av. 1699. Ex ἀπό, & χρῆμι pro χράομαι.

'Απυχτησις, εως, ἡ, abitus; (2) interfectio, occisio. Ab ἀποχτάομαι.

'Αποχυνῶ, f. ἰσω, detraho, seu derado, quod tunctum fuit; (2) derado. Gl. V. rehino.

'Αποχυσόω, ῶ, f. ώσω, inauro. Ex ἀπό, & χρυσὸς, *aurum.*

'Αποχρὴν τὰς, *Adv.* satis; abunde. Ab ἀποχρῶ, ἀποχρῶσα, quod est ab ἀπόχρη.

'Απόχρασις, εως, ἡ, coloratio, tinctura. Ex ἀπό, & χρόα, *color.*

'Αποχυθὲις, part. pass. a. 1. v. ἀποχύω.

'Αποχυλίζω, f. ίσω, succum extraho.

'Αποχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ex ἀπό, & ὀχυρὸς, *munitus.*

'Αποχυμα, ατος, τό, id, quod effusum est.

'Απόχυσις, εως, ἡ, effusio; (2) spicæ emissio in frumento. Ab

'Αποχύω, effundo, profundo.

'Αποχαλάω, f. άσω, clau um reddo.

'Αποχαλόω, ῶ, f. άσω, idem.

'Αποχαρέω, ῶ, f. ήσω, abfcedo, difcedo, recedo, decedo, Gl V. 'Αποχάρητε δόμων, Ariſt. Ach. 460. Διὸ ἂς εἰμὶ ἀποχάρησον, accede, ſi. Av. 1653. 'Αποχάρισαι ἀπ' αὐτῆς, Act. 13, 13. Hinc

'Αποχάρισμα, ατος, τό, retrimentum.

'Αποχάρισις, εως, ἡ, abſceſſus, diſceſſus, deceſſus; (2) egreſſio.

'Αποχωρίζω, f. ίσω, fejungo, ſecerno, ſegrego, revello, ſequeſtro, abſtraho, abjungo, Gl. V. Ἐβούλετο ἂν περιζῶσαι ἄρσι ἀποχωρίσθωσι αὐτὰ, ἀπ' ἀλλήλων, Act. 15, 39. Hinc

'Αποχωρισης, ῆ, ὁ ſevocator, Gl. V.

'Αποχωσις, εως, ἡ, munitio, quæ fit aggere. Ab ἀποχόω.

'Αποχωλεύω, ſacrificio reſpondeo.

'Αποψάλλω, perſtringendo evello.

'Αποψάω, f. ήσω, abſtergo, detergo. 'Αλλ' ἀποψήσας ἐγὼ καίτοι γε πάνυ κόκκον εἰ Ariſt. Lyſ. 1036.

'Αποψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, fingo, confingo.

'Απόψημα, ατος, τό, rapturn, ſtrimentum, purgamentum. Ab ἀποψάω, *detergo.*

'Απόψυκα, αιος, τὸ, quod detergendo vel radendo detractum eſt. Ab ἀπόψω *tondeo.*

'Απόψηστος, ος, ὁ ἡ ὁ, detenſus, detritus.

'Αποψηφίζομαι, ſuffragio meo abſolvo, abſolvo; (2) ſuffragio meo antiquo, abrogo, repeto ſuffragio meo aliquem a magiſtratu; (3) cenſeo; (4) ſententiam fero. Εἰ γὰρ ἀποψηφιοῦσι ταῦτα, abſolvere is, Dem. νόμον, aurogere.

'Αποψήφισις, εως, ἡ, ſuffragiorum iteratio.

'Αποψίχω, f. ξω, derado, detergo, deſtringo.

'Αποψιλόω, ῶ, f. ώσω, nudo, privo; (2) deglabro, depilo. Hinc

'Αποψίλωσις, εως, ἡ, nudatio; (2) depilatio.

'Απόψις, εως, ἡ, adſpectus; conſpectus, proſpectus, Gl. V. Ex ἀπό, & ὄπλομαι.

'Αποψοφέω, ῶ, magnum ſtrepitum edo; (2) crepitum ventris emitto, pedo.

'Απόψυγμα, ατος, τό, id, quod excernitur, ſtercus. Ab

'Αποψύχω, f. ξω, frigefacio; (2) reſtinguo; (3) exſpiro, animam efflo, morior, Gl. V. derigeo; (4) animi deliquium patior; (5) exſicco, depurgo; (6) excerno, alvum exonero; (7) conſumo. Ἐς ἀπόψυξιν βίου, Soph. Aj. 1050. Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου, Luc. 21, 26.

'Απο ψαλίω, ῶ, f. ήσω, præputium detraho, glandem nudo; (2) apellam facio. Ex ἀπὸ, & ψωλὸς, *apella, vulpus.*

'Αποωμνυς, 2. f. imp. ind. act. *Poët.* pro ἀπώμνυς. Ab ἀτόμνυμι.

'Απτασαι, *Adverbium annuentis & approbantis.*

'Απραγία, ας, ἡ, ceſſatio a rebus agendis. Ex α priv. & πρᾶσσω.

'Απραγμάτευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, circa quem ſtudium adhibitum non fuit, non curioſe excogitatus, levi labore partum. Ex α priv. & πραγματεύω.

'Απραγμόνως, *Adv.* ſine moleſtia; (2) incuriose; (3) modeſte, quiete; (4) ſine affectatione imperii, potentiæ.

'Απραγμοσύνη, ης, ἡ, vacatio a negotiis; (2) tranquillita. a negotiis vacui; (3) neglegentia, Gl. V. otium, incuriositas, incuria. Ab

'Απράγμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, negotiis vacuus, quietus; (2) a negotiis abhorrens, iners, (3) qui placeris eſt moribus & nulli negotium faceſſit; (4) qui lites non amat, fugitans litium; (5) ignarus rerum & incuriosus. Ex α priv. & πρᾶγμα, *negotium.*

'Απραγόπολις, εως, ἡ, urbs negotiis vacua, otii altrix. Ex α priv. πρᾶγος, *negotium*, & πόλις, *urbs.*

'Απρακτέω, ῶ, nihil proficio; (2) non impetro, quod peto; (3) nihil ago, otioſus ſum. Ἢ περὶ ἀνθρώπους ἀπρακτεῖν, Xen.

'Απρακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, infectus, non factus; (2) inultus, impunitus; (3) qui nihil efficit, ineficax, et qui effici nequit; (4) intractabilis; (5) ignavus, otioſus, Gl. V. (6) in quo a laboribus & negotiis abhorretur, ut ἄπρακτοι ἀμέραι, Luc. Gl. V. (7) unde nil redit, ut γλῶσσα ἄπρακτος, non vectigalis. Ex α priv. & πρακτὸς.

'Απράκλας, *Adv.* re infecta, inulte, ſine protectu.

'Απραξία, ας, ἡ, ceſſatio a rebus agendis; (2) otium; (3) ignavia, inertia, (4) juſtitium. Ex α priv. & πρᾶξις, *actio.*

'Απρασία, ας, ἡ, improbi penuria quum nihil vendere velitur. Ex α priv. & πρᾶσις, *venditio.*

'Απρατος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui nondum venditus eſt, (2) qui non vendit. Gl. V. invenalis, non venditus. Ex ind.

'Απράυντος, ος, ὁ ἡ ὁ, non domabilis. Ab α priv. & πραΰνω.

'Απρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum, dedecus, fœditas, Gl. V. Ab ἀπρεπὴς.

'Απρεπέσον, *Adv.* indecenter.

Απρεπως, *Adv.* pro ἀσεπῶς

'Απρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, indecens, indecorus. Ex α priv. & πρέπω, *decet.*

'Απρεπῶς, *Adv.* indecenter, Gl. V. dedecore, illiberè.

'Απρικίδεσι, dat. pl. *Ion. & Poët.* pro ἀπράκτοις

'Απρικτὸν, idem quod ἄπρατον, *Ion.*

'Απριάτως, *Adv.* non vendite, ſine pretio, gratis. Ex α priv. & πρίαμαι, *emo.*

'Απριδα, idem quod

'Απρίξ, *Adv.* tenaciter, ita ut ferra diffecari nequeat, tenaciter, mordicus, totis viribus, enixe, firmiter. Ex α priv. & πρίω.

'Απραιρεσία, ας, ἡ, temeritas, inconſiderantia. Ex ἀπὸ, & προαίρεσις.

'Απροαίρετος, ος, ὁ ἡ ὁ, involuntarius, qui non fit conſulto. Ex ind.

'Απροαιρέτως, *Adv.* involuntarie, non ſponte, non conſulto, non de induſtria.

'Απροβούλευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, temerarius, inconſultus. Ex α priv & προβουλεύω.

'Απροβούλευτος, ος, idem.

'Απροβούλευτως, *Adv.* inconſulto, non præmeditate.

'Απροβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex ἀπὸ, προ, & βουλὴ, *conſilium, deliberatio.*

'Απροβούλως, improvide, incaute.

'Απροδιηγήτως, ſine duce. Ex α, διὰ, & ἡγέομαι.

'Απροδιορίστως, indefinite.

'Απροθύμως, *Adv.* ſine certo conſilio, temere. Ex ἀπὸ, & προτίθημι, *propono.*

'Απρόθυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, minime alacer, tardus. Ex α priv. & πρόθυμος.

'Απροθύμως, *Adv.* non alacriter, non libenter, tergiverſando.

'Απροΐδης, ίδες, ὁ ἡ ὁ, improviſus, non præviſus, inopinatus. Ex α priv. & προείδω.

'Απροικος, ος, ὁ ἡ ὁ, dotis expers, indotatus. Ex α priv. & προῖξ, ὁ πρὶξ, *dos.*

'Απροκαλύπλως, *Adv.* ſine velamento & colore quæſito, prætextu nullo, aperte, palam. Ex α priv. & προκαλύπλομαι.

'Απροκατασκεύαστος, ος, neceſſaria præſtructione, aut præparatione carens.

'Απρολογος, ος, prologo carens.

'Απρομηθία, ἡ, incogitantia, temeritas.

'Απρομήθητος, ος, non prædictus.

'Απρονοησία, ας, ἡ, imprudentia. Ex α priv. & προνοέω, *ante mente percipio.*

'Απρονόητος, ος, ὁ ἡ ὁ, non proviſus; (2) qui providentia non regitur; (3) improvidus, imprudens. Ex ind.

'Απρονόητως, *Adv.* imprudenter, incaute, non proviſo eventu.

'Απρονόμευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non direptus, in quem excurſiones non ſunt factæ, ante nondum paſtus. Ex α priv. & προνομεύω, *prædatum* vel *pabulatum egredior.*

'Απροόπλος, ος, ὁ ἡ ὁ, improviſus. Ex α priv. & προοπλομαι, *provideo.*

'Απροοπτίως, *Adv.* ex improviſo, præter exſpectationem.

'Απροόρατος, ος, ὁ ἡ ὁ, non proviſus, improvifus. Ex α priv. & προοράω, *provideo.*

'Απροσάτως, *Adv.* ex improviſo, de improviſo.

'Απροσαισία, ἡ vacuitas a temeritate in aſſentiendi, abſtinentia a temeraria aſſenſione. Ex α, & προπετὴς. Unde

'Απροπέτως, ος, ὁ ἡ ὁ, temere adſentiens.

'Απροσίτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad quem non patet accęſſus, inacceſſus. Ex α priv. & προσαίτεω, *in accęſſum.*

'Απροσανάγκαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, non compellitus, infalutatus. Ex α priv & προσανάγκω

'Απρόσβατος, ος, ὁ ἡ ὁ, inacceſſus. Ex α priv & πρόσβατος, *ad quem accęſſus patet.*

'Απροσβλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui nemo reſiſtere poteſt, inacceſſus. Ex α priv. & προσβάλλω, *affligo, adorior.*

'Απροσδεὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, qui nulla re indiget. Ex α priv. & προσδέω, *indigeo.*

'Απροσδεικτος, ος

'Απροσδεκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui admittendus non eſt. Ex α priv. & προσδέχομαι.

'Απροσδιόνυσος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui nihil ad rem facit; (2) absurdus. Ex α priv. πρὸς, & Διόνυσος, *Bacchus.*

'Απροδιόριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, indefinitus. Ex α priv. & προσδιορίζω, *definio.*

'Απροσδοκήτως, *Adv.* indefinite.

'Απροσδόκητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inexſpectatus, inopinus. Ex α priv. & προσδοκάω, *exſpecto.*

'Απροσδοκήτως, *Adv.* præter exſpectationem, ex improviſo, inopinato.

'Απροσιζήσιος, ab ἰζήσις, idem quod

'Απροσίλουτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inacceſſus, ad quem accedere non licet. Ex α priv. & ἰλυόμαι.

'Απροσιτὸς, ος, negligens.

'Απρο-

Ἀπροσιξία, ας, ἡ, negligentia, segnities. Ex α priv. & προσίχω, *deditus sum rei alicui.*

Ἀπρασηγόρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, insalutatus. Ex α priv. & προσηγορέω, *saluto.*

Ἀπροσηγορία, ας, ἡ, silentium, taciturnitas; (2) neglectum salutandi officium. Ab

Ἀπροσήγορος, ος, ὁ ἡ ὁ, quem nemo appellare nec salutare ob severitatem audet, qui propter morum asperitatem non est adfabilis; (2) qui non libenter salutat. Ex α priv. & προσήγορος, *salutator.*

Ἀπροσίκτητος, ον, intactus. Ab α priv. & προσδυμίω.

Ἀπρόσικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inaccessus, R. non adsequendus. Ex α priv. & προσικομαι, *accedo.*

Ἀπρόσιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inaccessus, Gl. V. inaccessibilis, Gl. V. Ex α priv. & πρόσειμι.

Ἀπροσκεπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, improvisus, inconsideratus. Ex α priv. & προσκέπτομαι.

Ἀπροσκέπτως, *Adv.* inconsiderate.

Ἀπρόσκλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, dicitur actio contra eum instituta, qui non est rite vocatus in judicium. Ex α priv. & προσκαλέω.

Ἀπροσκλινὴς, ὲς, non inclinans se, non adsentiens, non amans, non studiosus.

Ἀπροσκλινώς, sine adsensione, accessione ad partes alicujus, studio alicujus rei.

Ἀπρόσκλιτος, ον, id. quod ἀπροσκλινὴς.

Ἀπρόσκοπος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui mollensu gradu procedit; (2) mollensus. Ex α priv. & προσκόπτω, *offendo.*

Ἀπροσκόπως, *Adv.* sine offendiculo.

Ἀπροσκορὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, satietatem nullam adferens, Suic. Ex α priv. & πρόσκορὴς.

Ἀπρόσκλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, non adsumptus, Suic. Ex α priv. & προσλαμβάνω, *adjumo.*

Ἀπρόσλογος, ον, ineptus, abhorrens a re proposita, alienus.

Ἀπροσλόγως, ineptè. A ἄπρὸς λόγον, *aptè.*

Ἀπρόσμαχτος, ος, ὁ ἡ ὁ, intactibilis, qui tangi nequit, intactus. Ex α priv. & προσμάσσω, *attingo.*

Ἀπρόσμαχος, ος, ὁ ἡ ὁ, inexpugnabilis, invictus; (2) intolerabilis. Ex α priv. & προσμάχομαι, *expugno.*

Ἀπροσμάχητος, ος, ὁ ἡ ὁ, contra quem nullæ valent machinæ, inexpugnabilis. Ex α priv. & μηχανη, *machina.*

Ἀπρόσμικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui nullum cum alio commercium est. Ex α priv. & πρόσμιγνυμι, *commisceo.*

Ἀπροσοδεύτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui nullus adiri vius potest, inaccessus. Ex α priv. & πρόσοδος.

Ἀπρόσοιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, intolerandus, non ferendus. Ex α priv. & φορτίζω, *tolero.*

Ἀπροσοίστως, *Adv.* intolerabiliter.

Ἀπροσοιτος, idem. Hes.

Ἀπροσομιλος, id m.

Ἀπροστικτος, ον, idem quod

Ἀπροσόρατος, ος, ὁ ἡ ὁ, adspectu difficilis, horrendus, difficilis aditu. Ex α priv. & προσόρατος.

Ἀπρόσορμος, ον, statione in navium non habens.

Ἀπροσπαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀπροσκλινὴς.

Ἀπροσπαθῶς, idem quod ἀπροσκλινῶς.

Ἀπροσπέλαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, inaccessus. Ex α priv. & προσπελάζω, *adpropinquo.*

Ἀπρόσπλαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, in quo nihil offensionis est, planus, tutus. Ab α priv. & προσπλάσσω.

Ἀπροσπέλασία, ας, ἡ, securitas ab hostili impetu. Ex α priv. & προσπίπτω.

Ἀπροσπλατος, ος, ὁ ἡ ὁ, in quem impetus fieri nequit, quem adoriri non est tutum.

Ἀπρόσρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, nulli adfabilis; (2) in quo salutationibus supersedetur. Ex α priv. & πρόσρητος.

Ἀπροστάτευτος, ον, ὁ ἡ ὁ, rectore & adjutore carens. Ex α priv. & προστατεύω.

Ἀπροστάτητος, ον, idem.

Ἀπροστομος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui acuta cuspide præfixus non est, non acutus in summa sui parte. Ex α priv. & πρόσομαι.

Ἀπρόσφορος, ος, ὁ ἡ ὁ, incommodus, inconveniens. Ex α priv. & πρόσφορος.

Ἀπρόσφυλος, peregrinus, alienus, abhorrens.

Ἀπροσφάντος, inexorabilis, qui flecti nequit.

Ἀπρόψαυστος, intactus, non tangendus.

Ἀπρωσαπολήπτης, ου, ὁ, respectu personarum carens. Vulg. Lex. Ex α priv. & προσαπολήπτης, reperitur & ἀπροσαπόληπτος.

Ἀπροσαπολήπτως, *Adv.* citra personarum respectum.

Ἀπρόσαπος, ος, ὁ ἡ ὁ, impersonalis, cum personæ non fit mentio; (2) qui personam, i. e. larvam non habet; (3) qui faciem pulchram non habet, adspectu turpis, deformis. Ex α priv. & πρόσωπον.

Ἀπροσώπως, *Adv.* sine persona, impersonaliter.

Ἀπροτίμαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, intactus, incontaminatus, *Hom. Il.* 19, 262. Lx α priv. & προτιμάω, *attingo.*

Ἀπροτιοπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, quem adspicere non licet, invisibilis. Ex α priv. πρός, & ὀπτομαι, *video.*

Ἀπροφανὴς, ὲς, improvisus.

Ἀπροφάσιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, prætextu & excusatione carens; (2) qui sine prætextu & simulatione aliqu d agit, inflexibilis, implacabilis. Ex α priv. & πράφασίζομαι, *prætexto.*

Ἀπροφασίστως, *Adv* sine prætextu & excusatione; (2) præcise, simpliciter, ἀπατόμως.

Ἀπροφάτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀπροφάσιστος; (2) non prædictus, ex improviso accidens. Ex α priv. πρό, & φημι, *dico.*

Ἀπροφάτως, *Adv.* sine prætextu

Ἀπρυφιακὶς, ος, ὁ ἡ ὁ, incustoditus; (2) nulla cautione prævisus. Lx α priv. & πρυφιάσσω *custodio.*

Ἀπρωτοκάκλας, incaute, improvide.

Ἀπρωσία, ας, ἡ, immunitas a peccato. Ex α priv. & πταίω.

Ἀπταιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, non impingens. Gl. V. reprehensibilis. Lx idem

Ἀπταίστως, *Adv.* sine offensione, citra offensionem, sine peccato.

Ἀπτέρως, velocissime. Ex α pro ἅμα, & πτερον.

Ἀπτερος, ος, ὁ ἡ ὁ, non alatus, alas non habens. Gl. V. implume. Ex α priv.

Ἀπτερυγος, ος, ὁ ἡ ὁ, alas non habens. Ex α priv. & πτέρυξ, *ala.*

Ἀπτερόομαι, alas quatio, signum fertitive in volatilibus. Ex α int. & πτέρομαι.

Ἀπτέως, *Adv.* celeriter. Vid ἀπτέσθαι.

Ἀπτηρ, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀπτερος; (2) velox.

Ἄπτεσθαι, 2. dual. imp. med. v. ἅπτομαι, *tango.*

Ἀπτιλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, implumis, non volucris. Ex α priv. & πτιλον, *penna, pinna.*

Ἄπτιλος, ος, ὁ ἡ ὁ, implumis, non volucris. Ex α priv. & πτίλον, *penna, pinna.*

Ἀπτοεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, in dicendo intrepidus, (2) mordax in verbis, audax. Ex α priv. πτοία, *perturbatio*, & ἐπος, *verbum*, vel ex ἅπτομαι, *tango*, & ἐπος, *verbum.*

Ἀπτόητος, ος, ὁ ἡ ὁ, intrepidus; impavidus, Ph. Ex α priv. & πτοέω, *conturbo.*

Ἀπτόλιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex mss.

Ἀπτολεμος, ος, ὁ ἡ ὁ, imbellis. Ex α priv. & πτόλεμος, vel πτολεμος, *bellum.*

Ἅπτομαι, f. ψομαι, tango, hæreo, attingo, Gloss. Vet. ἥψατο, tetigit, attigit, Gloss. Vet. Ἅπτεσθε πολιτικῶν πραγμάτων, πολιτείας, λόγων, μυστικῆς, πολέμου. Μὴ τῆς ἀρίστου ἅπτεται βουλεύματος. Soph. Antig. 185. Ὡς μου χρησμὸς ἁπτοίας φρενῶν, Arist. Eq. 1233.

Ἅπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui tangi potest, sub tactum cadens, tractabilis. Ab ἅπτω, *tango.*

Ἅπτω, f. ψω, necto, annecto, alligo, apto; ἧψεν, aptavit, a. 1. ἠμμένος, aptatus, annexus, perf. part. pass.

Ἅπτω, f. ψω, accendo; ἅπτομαι, accendor; ἠμμένος, accensus, perf. part. pass. Τῷ λίθοι τοιούτῳ ἁψαι, ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτεται; Arist. Nub. 766. Ἧπται μυκὸς, Soph. Trach. 1027.

Ἁπτὼς, ὼτος, ὁ ἡ ὁ, qui non cadit, stabilis, firmus, constans. Ex α priv. & πιπτω

Ἄπλατος, ος, ὁ ἡ ὁ, indeclinabili, carens πλάτει, i. e. latu.

Ἁπλάτως, *Adv.* citra lapsum, sine defectu. Ab ἁπλὰς.

Ἀπλουτία, sine pauperie.

Ἄπυος, ος, ὁ ἡ ὁ, nates non habens, perexiles nates habens. Ex α priv. & πυγὴ.

Ἀπύθμενος, fundum non habens.

Ἄπυκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui dentur, seu creber non est. Ex α priv. & πυκνος, *densus.*

Ἀπύλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui porta clausus, seu munitus non est, qui obstrui nequit, patens; (2) effrænis, *de lingua.* Ex α priv. & πύλη, *porta.*

Ἀπυθμένωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, fundo carens. Ex α priv. & πυθμὴν, *fundum.*

Ἄπυος, ος, ὁ ἡ ὁ, inulceratus, qui sine ulcere, sive sine pure est. Ex α priv. & πύον, *pus.*

Ἄπυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, turres non habens, turribus non munitus Ex α priv. & πύργος.

Ἀπυρέτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex mss.

Ἀπύρετος, ος, ὁ ἡ ὁ, non febricitans, febri non laborans. Ex α priv. & πυρέσσω.

Ἀπυρεξία, ας, ἡ, carentia febris, τὸ non laborare febri. Ex mss.

Ἀπύρετος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀπύρετος. Ex α priv. & πυρετὸς.

Ἀπύρηνος, ος, ὁ ἡ ὁ, nucleum non habens. Ex α priv. & πυρὴν, *nucleus.*

Ἀπυρρύμνη, ης, ἡ, specillum, quod nucleum, i. e. acumen non habet. Ex α priv. πυρὸς, & μάλη, *specillum.*

Ἄπυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, ignis expers, ignem non experiens. Ex α priv. & πῦρ, *ignis.*

Ἄπύρως, sine igni.

Ἀπύρωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex α priv. & πυρόω, *ignio.*

Ἄπυστος, ος, ὁ ἡ ὁ, fando inauditus, de quo nihil fama, aut auditione cognoscitur; (2) qui fando non audivit. Ex α priv. & πυνθάνομαι, *audio.*

ΑΠΥΩ, fono, fonatum reddo; (2) vociferor, clamo: (3) loquor; (4) dico. Τί φυτ' ἀπύσω; Eur. Hec. 146.

Ἀπφὰ frater, vel soror, velut a blandientibus ipsi appellantur, Hes.

Ἀπφάριον, ου, τὸ, amasius. Ab cod.

Ἀπφίον, ου, τὸ, amasia. Ab cod.

ΑΠΠΑΣ υος, ὁ, pater, qui ut dicitur a liberis eorum.

Ἀπφὰ, idem. Ab ἀπφος; (2) nunc, etiamnum; (3) occultus, absconditus, quæ vox Hebræa est.

Ἀπφάγον, ανος, ὁ ἡ ὁ, imberbis. Ex α priv. & πώγων, *barba.*

Ἀπφάω, ω, f. ησω, in cantu discrepo; (2) sum absonus. Ab

Ἄπφος, ος, ὁ ἡ ὁ, absonus, dissonus; (2) abhorrens, (3) non placens. Ex α priv. & φδὴ, *cantus.*

Ἀπωδύσατο, 3. s. imp. med. v. ἀποδύρμαι.

Ἄπωθεν, *Adv.* procul, eminus. Ab ἀπὸ, *ab.*

Ἀπωθία, ῶ, f. ἀσω, vel ωθήσω, repello, abjicio, detrudo, Gl. V. ἀπωσω, detrudo, repello, repudio, depello, tundo; ἀπωθοῦμαι, expellor, repellor, propellor; (2) pello, depello, depulso, propello, retrudo, repudio; ἀπώθησεν, dispulit, Ph. a. 1. act. ἀπωθῆναι, depulsi esse, Gl. V. ἀπώσασθαι, propelleret, Ph. a. 1. med. ἀπωθὴς, repudiatus, repulsus, abactus. Gl. V. a. 1. part. pass. ἀπωθῆναι, depelli, Ph. a. 1. inf. pass.

Ἀπώλης,

Αἰδρὸς τῶδ' ἀπώσαντες κρίνω, Soph. Aj. 446. Αὐθαδία φίλους ἀπωθῇ, Eur. Med. 622. Φυγάδα σ' ἀπωθεῖ πᾶσ' Ἑλληνικὸν χθονός, id. Ph. 76. Σὺ μὴ σκληρὸς ἀπασαμένῳ μετ' ἐμοῦ τῷ φίλτρῳ χθόνιος, Anst. Pace 776.

Ἀπάθητος, ον, repudiatus, repulsus.

Ἀπαθισμένος, perf. part. pass. v. ἀποκλίνω.

Ἀπάλεια, ας, ἡ, exitium, pernicies, amissio. Ab ἀπόλλυμι, perdo.

Ἀπαλέθριστος, ος, ὁ ἡ, non domitus eruditusque, ut pulli domari eruditique solent. Ex α priv. & παλεύω, pullos equinos domo.

Ἀπάλεσα, 1. s. a. 1. ind. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπολόμην, 2. 2. ind. med.

Ἀπάλοντο, exitiati sunt, 3. plur. a. ejusd.

Ἀπαματικῆς, abjurative.

Ἀπαμοσία, ας, ἡ, abjuratio, insciatio per jusjurandum. Ab ἀπόμνυμι, abjuro.

Ἀπαμοσίς, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀπαμοτικός, ὴ, ὸν ἡ, abjuratrix.

Ἀπώμοτος, ος, ὁ ἡ, vitandus, lege interdictus. Ab eod.

Ἀπάν, ablens, part. præs. verbi ἄπειμι, abjum.

Ἀπάρυς, υγος, ὁ, canalis sub terra totius; (2) prolago in vite; (3) prolago; (4) fenestra, fissura. Ab ἀπορύσσω, defodio.

Ἀπαρχήσαο, 2. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἀπήρχησαο vel ἀπορχήσω, ab ἀπορχέομαι.

Ἀπάρωτος, ος, ὁ ἡ, qui callum non obduxit, adeoque nondum cont. Ex α priv. & πῶρος, callus.

Ἀπασάμαλλω, a. 1. ind. med. verbi ἀπαθία.

Ἄπασις, εως, ἡ, repulsio, rejectio, deturbatio. Ab ἀπωθία, pello.

Ἀπασμος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἀπασόμαθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ἀπαθία.

Ἀπαστικὸς, ὴ, ὸν, vim habens expellendi:

Ἀπασὸς, ὴ, ὸν, expulsus, detrusus. Ab eod.

Ἀπάτηρ, ἀπατορος, remotior, & ἀπάτατος, ατη, ατον, remotissimus. Ab ἄπο, procul.

Ἀπατέρω, adv. remotius, & ἀπατάτω, remotissime. Ab ἀπάτηρ, & ἀπάτατος.

Ἀπαύχατο, 3. pl. imp. ind. med. v. ἀπαυχομαι

Ἄ Ρ', apud Pœtas pro ἄρα, ergo, utique, certe.

Ἄ.ΡΑ, utique, tempe; (2) tandem; (3) forte; (4) nam, Adsentio, ut quis nam? (5) igitur, ergo, cum γε, vel ἔν, ut ὄρεγε, ἄρα ὄν, igitur, quamobrem?

Ἆρα, Adv. an, utrum. Hinc (2) ἆρά γε, utrum, numquid? (3) ἆρα ἀν, utrum, nonne igitur? (4) ἆρα μὴ, numquid? (5) ἆρ' οὐ, nonne? ἆρ' οὐν ν, nonne.

ΑΡΑ', ᾶς, ἡ, preces; (2) preces supplices, (3) diræ, imprecatio; (4) noxa, damnum.

Ἀρᾶδος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est sine virga, seu baculo. Ex α priv. & ῥάβδος, virga.

Ἀρᾶδιῶται, consentientes non sine litibus, nom. pl. part. pr. act. Dor. pro ἀραδεύσασι, ab

Ἀραδία, ας, ἡ, ἄσω, strepitum, seu fragorem edo. Ἀδινὰς ἀραδιεῦσι ὀδόντας, Hesiod. Ἀστ 240. Ab ὀραδέω.

Ἀράζησε, impacavit, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, regio Asiæ. Ab Ἄραψ

Ἀραβίζω, f. ἰσω, Arabice loquor; (2) partibus Arabum faveo. Ab eod.

Ἀραβικὸς, ὴ, ὸν, Arabicus; (2) repentinus & procellosus. Ab ἄραβος.

Ἀραβός, ος, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) Arabs.

ΑΡΑΒΟΣ, ος, ὁ, strepitus, fragor dentium in frigore aut consternatione.

Ἄραγμα, τος, τα, ὁ

Ἀραγμὸς, ὁ, ὁ, collisio, pulsatio, strepitus. Ab ὀράσσω, pulso.

ΑΡΑΔΟΣ, ος, ὁ, pulsus cordis post vehementem exercitium.

Ἀραι, sustulisse, a. 1. inf. act. verbi αἴρω.

Ἀραία, ας, ἡ, venter & intestina, ubi est multa ἀρυίτητε. Ab ἀρυίς.

Ἀραιόπορος, ος, ὁ ἡ ἡ, meatus, seu foramina rara habens. Ex ἀραιὸς, & πόρος.

ΑΡΑΙΟΣ, ὰ, όν, rarus; (2) tenuis; (3) angustus; (4) imbecillus.

Ἀρᾶς, ος, ον, imprecationibus & diris devotus. Ab ἀρα, imprecatio.

Ἀραισόκρανος, ος, ὁ ἡ ἡ, raram, seu laxam carnem habens. Ex ἀραιὸς, & ζάφξ, caro.

Ἀραιόστυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, rara columnas habens. Ex ἀραιὸς, & στύλος, columna.

Ἀραιοτύκριτος, quibus corpus est laxe concretum, cui libera corporis transpiratio est. Ex ἀραιὸς, & ζυγκούεμαι, concresco.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas spongiosa. Ab ἀραιὸς.

Ἀραιοφύλλος, ος, ον, rara folia habens.

Ἀραιρημένος, perf. part. pass. Att. & Ion. pro ἠρημένος, a verbo αἱρέω, capio.

Ἀραιῶς, Adv. rare, raris intervallis, leviter.

Ἀραιόω, ῶ, f. ωσω, rarefacio; ἀραιῶμαι, rarefacio, rarefio. Ab eod. Hinc

Ἀραίωμα, ατος, τὸ, interstitium, rima, hiatus, raritas:

Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio, rarefactio, attenuatio.

Ἀραιωτικὸς, ὴ, ὸν, rarefaciendi vim habens.

Ἀρακιδες, species leguminis.

Ἄρακος, ου, ὁ, species leguminis.

ΑΡΑΚΤΟΝ, ου, τὸ, atramenti sutorii species.

Ἀεάμβων, a. 1. part. med. verbi αἴρω.

Ἄραξεν, 3. plur. a. 1. ind. act. Ion. pro ἤραξαν, a verbo ἀράσσω, amputo.

Ἀραξῆι, 3. s. f. 1. ind. act. Dor. pro ἀράξῃ.

Ἄραο, amabas, 2. sing. imperf. ind med. Ion. & Dor. pro ἤρασο, a verbo ἐράομαι.

Ἀράομαι, ῶμαι, precor, facio vota; (2) imprecor, maledico. Ἤ σε πολλάκις θεοῖς ἀρᾶι ζῶντα καὶ πρὸς δόμοις μολεῖν, Soph. Aj. 609. Ab ἀρά, preces.

Ἄρασα, me accommodavi, 1. sing. perf. ind. med. Part. pro ἄρα, a verbo ἄραω, apto.

Ἀρασάμενος, commodatus, qui placuit, perf. part. med. Att. pro ἀρσάς, a verbo ἄραω.

Ἀρασε, qui aptabit, a. 1. part. act. verbi ἄραω.

Ἀρασίμη, ης, ὁ ἡ ἡ, exsecrandus, detestabilis. Ab ἀράομαι.

Ἀρασσε, texuit, 3. s. imp. ind. med. verbi ἀράσσω.

ΑΡΑΣΣΩ, vel ἀράττω, f. ξω, pulso, il lido. Ὀνόσσεται γὰρ οὐδὲν ἔνθεν κάπέρ, Soph. Aj. 736. Ἡνασεν κακὸς τοῖς σοῖσιν, ibid. 373. Πρώτῳ ἀράξας νῶτον ὡς πλινθὸς δρμάθε, Lyc. 15.

Ἀρᾷ 3. s. pr. ind. med. contr. pro ἀράεται, ab ἀράομαι.

Ἀροτρεύω, ῶ, aratrum fero. Ex ἄροτρον, aratrum, & φέρω, fero.

Ἀράτω, 3. sing. a. 1 imp. ind. v. αἴρω.

ΑΡΑΧΝΙΔΝΑ, ης, ἡ, quædam.

ΑΡΑΧΝΗ ης ὁ, araneus, vel aranea.

Ἀραχνικὸς, ὴ, ὸν, idem quod ἀραχνιώδης.

Ἀράχνιον, ου, τὸ, araneæ tela; (2) arantus, vel aranea; (3) vitium olivis & vitibus peculiare. Ab ἀράχνης.

Ἀραχνίδιον, ῶ, & ἀραχνιόεσσα, ᾶσα, araneis squalco, a aneis vitiosus. Ab eod.

Ἀραχνώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) araneæ speciem imitans. Ab eod.

ΑΡΑΨ, ἄβος, ὁ, Arabs.

ΑΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, scalprum, culter sutorius.

ΑΡΒΥΛΗ, ης, ἡ, genus quoddam calceamenti cavi & profundi, idemque in primis ad lutum calcandum. Hinc

Ἀρβυλὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) calceus venatorius.

Ἀρβυλοπῖρος, ος, ὁ ἡ ἡ, alis adfixas habens calceos. Ex ἀρβύλη, & πῖρος, alis.

Ἀργαλέω, albico, albesco. Ab ἀργὸς, albus.

Ἀργαλέος, ος, ον, difficilis, molestus, qui alicui operosus est. Ab ἔργον, opus, aliis ab ἄλγος, dolor, quasi ἀλγαλέος.

Ἀργαλέως, Adv. difficulter.

ΑΡΓΑΣ, αντος, ὁ, ἄργας, ᾶ, ἄργης vel ἀργῆς, genus serpentis; (2) qui callidioris, quam pro ætate, est ingenii; (3) qui ferinis & violentis moribus est.

Ἀργεῖαι, ῶν, αἱ, genus pretiosorum calceamentorum, quæ Argis conficiebantur. Ab Ἄργος.

Ἀργείης, ου, ὁ, albus. Ab ἀργὸς.

Ἀργείος, εία, εῖον, Argivus. Ab Ἄργος.

Ἀργειφόντης, ου, ὁ, Argi occisor, epitheton Mercurii. Ab Ἄργος, & φοντης, pro φονευτὴς, occisor.

Ἀργήλοφοι, οἱ, extremæ & inutiles rei partes.

Ἄργεμα, ατος, τὸ, albugo, vel oculi ulcusculum, quod in nidis circulo nascitur. Ab ἀργὸς.

Ἄργεμον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἀργεμνὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Ἀργεννὸς, ὴ, ὸν, albus. Ab eod.

Ἀργεσὴρ, ῆλος, ὁ, albus, splendidus:

Ἀργέστης, ου, ὁ, albus; (2) velox; ἀργέστης ventus quidam. Ab eod.

Ἀργέτι, alibi, dat. sing. ab ἀργὴς, pro ἀργῆς.

Ἀργέω, cesso, ferior, pigrescio, Gl. V.

Ἀργέω, ῶ, f. ήσω, otior, Gl. V. feriatus sum, cesso, vaco. Ὅσις τὸ κρῖμα ἐκπλαὶ ἐκ ἀργεῖ, 2 Pet. 2, 3. Οὐδεὶς γὰρ ἀνθρώπους ἀργεῖ) πρὸς παράκλησιν δειμάτων, Xen. Ab ἄργος, otiosus.

Ἀργήεις, ἠεσσα, ῆεν, albus. Ab ἀργὸς.

Ἀεγῆς, f. ἄργης, vide Ἀργᾶς.

Ἀργὴς, ῆτος, ὁ, albus; (2) velox. Ab ἀργὸς.

Ἀργία, ας, ἡ, otium; (2) segnities, socordia; (3) festivitas qua Deo otiamur. Ab ἀργὸς, otiosus.

Ἀργικέραυνος, ος, ὁ ἡ ἡ, albicans, s. lucidum. Ex ἀργὸς, albus, & κεραυνὸς, fulmen.

ΑΡΓΙΛΑΟΣ, ου, ὁ, ἄργιλλος, ου, ὁ, argilla, terra alba & pura. Hinc

Ἀργιλλώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, argillosus, argilliceus; (2) sordidus.

Ἀργίνεες, εσσα, όεν, albus, candidus, spl nidus. Ab ἀργὸς, albus.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ ἡ ἡ, albos dentes habens. Ex ἀργὸς, & ὀδοὺς, dens.

Ἀργιόδων, οντος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀργίτης, οδος, ὁ ἡ ἡ, celer, velox; (2) albis pedibus.

Ἄργμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ab ἄρχομαι.

Ἀργμένος, qui cœpit, qui inceptus est, perf. part. pass. Ion. pro ἠργμένος, ab ἄρχομαι.

Ἀργολογέω, ῶ, verba otiosa & supervacua facio.

Ἀργολογία, ας, ἡ, sermo otiosus & supervacuus.

Ἀργοναύτης, ου, ὁ, Argonauta, qui in navi Argo Jasonem comitatus est. Ex Ἀργὼ, Argo navis, & ναύτης, nauta.

Ἀργοπόδης, ους, ὁ ἡ ἡ, inertiam adferens; incitum reddens. Ex ἄργος, otiosus, & πούς.

ΑΡΓΟΣ, εος, τὸ, Argos, urbs Peloponnesi celeberrima, unde & pro ipsa Græcia quandoque ponitur; (2) ος, ὁ, Argus, pastor centum oculis præditus, a Mercurio demum occisus.

ΑΡΓΟΣ, ὴ, όν, albus; (2) otiosus, piger; (3) incultus, Gl. V. segnis, desidiosus, socors, lentus; (4) rudis, de lapide non cælo.

Ἀργοτρεφέομαι, otiose & molliter vivo.

Ἀργοφάγος, inutilis homo fruges consumere natus.

Ἀργυρόχηλος, ος, ὁ, quum quis muneribus corruptus tacet, & ab argento quasi suffocatur. Ex ἄργυρος, argentum, & ἀγχω, suffocatio.

Ἀργυρμοιβικὸν, Adv. argentum more. Ab inus. ἀργυρόβιβικος, quod est ab

Ἀργυραμοιβικὸς, ὴ, ὸν, nummularius, argentarius, trapezita, qui monetam (mutuorem vel aeram argentea permutat. Ab ἄργυρος, argentum, & ἀμείβω, muto.

Ἀργύρα-

Ἀργύασπις, ίδος, ὁ ἡ ἡ, argentum clypeum habens. Ex ἄργυρος, & ἀσπὶς, *clypeus.*

Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, argentarii officina; (2) argentifodina. Ab ἄργυρος, *argentum.*

Ἀργύρειος, argenteus, Gl. V. Ab eod.

Ἀργυρεῖος, εία, εῖον, idem.

Ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, *contr.* ἀργυρεῖος, ᾶ, οῦν, idem.

Ἀργύρος, idem.

Ἀργυρεύω, f. εύσω, argentum effodio. Ab eodem.

Ἀργυρηλάτης, ου, ὁ, argenticusor. Ex ἄργυρος, & ἐλαύνω.

Ἀργυρίδιον, ου, τὸ, pecuniola. Ab ἄργυρος.

Ἀργυρίζω, f. ίσω, pecunia corrumpo. *In med.* capturas facio, nundinor, lucror; corrumpi me patior.

Ἀργυρικὸς, ὴ, όν, pecuniarius. Ab eod.

Ἀργυροθήκη, ης, ἡ, argenti, seu pecuniæ theca. Ex ἄργυρος, & θήκη.

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ, argenticusor; (2) argentarius. Ex ἄργυρος, & κοπτὸ, *fcdo.*

Ἀργύριον, ου, τὸ, argentum, pecunia, nummi argentei; (2) nummus argenteus minutior. Ab ἄργυρος.

Ἀργυρις, ίδος, ἡ, argentea phiala, item argenteum vas quodvis. Ab eod.

Ἀργυρισμὸς, οῦ, ὁ, capturarum confectatio, quæstus, pecunia capta. Ab ἀργυρίζω.

Ἀργυρίτης, ου, ὁ, qui pecunia abundat.

Ἀργυρῖτις, quæ pecunia abundat; (2) quæ argento abundat.

Ἀργυρόβιος, ου, ὁ ἡ ὁ, arcum argenteum habens. Ex ἄργυρος, & βιὸς, *arcus.*

Ἀργυρογνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, argenti spectator, sive explorator, qui argentum ad Lydium lapidem probat. Ex ἄργυρος, & γνώμων.

Ἀργυροδίνης, ου, ὁ, argenteus, i. e. limpidos ac claros habens vortices. Ab ἄργυρος, & δίνη, *vortex.*

Ἀργυροειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, argenti speciem habens. Ex ἄργυρος, & εἶδος, *species.*

Ἀργυρόηλος, ου, ὁ ἡ ὁ, argenteis clavis confixum. Ex ἄργυρος, & ἦλος, *clavus.*

Ἀργυροθήκη, ης, ἡ, argenti theca. Ex ἄργυρος, & θήκη, *theca, vas fictile.*

Ἀργυροκάπηλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui argentariam exercet. Ex ἄργυρος, & κάπηλος.

Ἀργυροκοπεῖον, ου, τὸ, officina argentaria, in qua nummi argentei cuduntur. Ab

Ἀργυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, argenteos nummos cudo, argentum signo. Ab

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ ἡ ὁ, argentarius, argenti signator; monetarius, Gl. V. Ex ἄργυρος, & κόπτω, *cudo, cædo, ferio, tundo.*

Ἀργυροκοτίστηρ, ῆρος, ὁ, idem.

Ἀργυρολογέω, ῶ, f. ήσω, pecuniam posco & exigo. Ab ἀργυρολόγος.

Ἀργυρολογίνητος, ου, ὁ ἡ ὁ, ad pecuniam colligendam institutus. Ab ἀργυρολογέω.

Ἀργυρολογία, ας, ἡ, pecuniæ exactio. Ab

Ἀργυρολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui pecuniam colligit. Ex ἄργυρος, & λέγω, *colligo.*

Ἀργυρομιγὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, argento mixtus. Ex ἄργυρος, & μίγνυμι, *misceo.*

Ἀργυρόπεζα, ας, ἡ, quæ pedes argenteos, i. e. candidos & formosos habet. Ex ἄργυρος, & πούς.

Ἀργυρόπεζος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui pedes argento similes habet. Ex iid.

Ἀργυρόπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, argenteis pedibus præditus, sive instructus. Ex ἄργυρος, & πούς, *pes.*

Ἀργυροπρίλης, ου, ὁ, nummularius. Ab ἄργυρος, & πρᾶτλα, *fama.*

Ἀργυροπρακτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, argentaria, sc. ars. Ab

Ἀργυροπρακτικὸς, ὴ, όν, ad argentum elaborandum faciens, s. pertinens. Ex ἄργυρος, & πράττω, *facio.*

Ἀργυροπράτης, ου, ὁ, nummularius. Ex ἄργυρος, & πρατὴρ, *venditor.*

Ἀργυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, pecunia numerata vendo. Ex ἄργυρος, & πωλέω, *vendo.*

Ἀργυρορύτης, ου, ὁ, q. d. argentifluus, fluenta habens argentum velientia. Ex ἄργυρος, & ῥύω, *fluo.*

ΑΡΓΥΡΟΣ, ου, ὁ, argentum; (2) pecunia; (3) vasa argentea.

Ἀργυροστεφὴς, ὲς, furax. Ex ἀργ. & στερέω.

Ἀργυρότοιχος, parietes argento ornatos habens. Ex ἄργυρος, & τοῖχος, *paries.*

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ ἡ ὁ, argenteo arcu decorus. Ex ἄργυρος, & τόξον, *arcus.*

Ἀργυροτραπίζα, ης, ἡ, mensa argentaria; (2) mensa argentea.

Ἀργυροῦν, *argenteum,* nom. sing. n. g. *contr.* pro ἀργύρεον, ab ἀργύρεος, *contr.* ἀργυρεῦς.

Ἀργυροφάλαρος, ου, ὁ ἡ ὁ, argenteis phaleris insignis. Ex ἄργυρος, & φάλαρα.

Ἀργυροφανὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, instar argenti splendens. Ex ἄργυρος, & φαίνομαι, *splendeo.*

Ἀργυροφεγὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, argento splendens. Ex ἄργυρος, & φίγω, *splendor.*

Ἀργυροφύλαξ, κος, ὁ, argentarius, Gl. V. Ex ἄργυρος, & φύλαξ, *custos.*

Ἀργυροχάλινος, ου, ὁ ἡ ὁ, argenteis frenis ornatus. Ex ἄργυρος, & χαλινὸς, *frenum.*

Ἀργυροχοέω, ῶ, f. ήσω, argentum fundo, vel conflo, de vascularibus. Ab

Ἀργυροχόος, ου, ὁ, argenti fusor, faber argentarius. Ex ἄργυρος, & χέω, *fundo.*

Ἀργυρόω, ῶ, deargento. Ab ἄργυρος. Hinc

Ἀργύρωμα, ατος, τὸ, vas argenteum.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ ἡ ὁ, argento emptus, servus. Ex ἄργυρος, & ὠνέομαι, *emo.*

Ἀργυρῶν, dat. sing. ab ἀργυρᾶς.

Ἀργύφεος, ου, ὁ ἡ ὁ, albus propter texturam. ex alba textura constans; (2) albus. Ex ἀργὸς, *albus,* & ὑφὴ, *textura.*

Ἀργυφὲς, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἀργυφὴς, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

ΑΡΓΩ, όος, ἡ, Argo, navis Jasonis; (2) fictus quoddam.

Ἀργὰς, *Adv.* otiose, segniter; (2) temere, frustra. Ab ἀεργὸς, *otiosus.*

Ἄρδα, inquinamentum. Hinc

Ἀρδαλὸς, ὴ, ὁν, immundus. Hinc

Ἀρδαλόω, ῶ, inquino, contamino.

Ἀρδάλιον, ου, τὸ, vas fictile; (2) vas ex quo pedes bibunt; (3) vas, quod ante fores defunctorum ponebatur, ut ex eo se adspergerent introeuntes. Ab ἄρδω.

Ἀρδεία, ας, ἡ, irrigatio, s. e pluvia, s. e rivis. Ab eod.

Ἀρδεῖν, pr. inf. act. *Att* & *Dor.* pro ἄρδειν.

Ἄρδευσις, εως, ἡ, irrigatio. Ab

Ἀρδεύω, f. εύσω, rigo, irrigo; (2) adaquo. Ἀρδεύομέν τοὺς ψυχροὺς, *Theophr.* Ab ἄρδω.

Ἄρδην, *Adv.* funditus, plane, omnino. Οἱ δυνηθεὶς τοὺς ἐχθροὺς ἄρδην ἀφανίσαι, *Polyb.* 1. *cap.* 82. Ab ἄρω, *tollo.*

ΑΡΔΙΣ, ιος, ἡ, cuspis telı; (2) arma, quibus communis pugnabant.

Ἄρδμὸς, οῦ, ὁ, irrigatio; (2) adaquatio.

Ἄρδοντες, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro ἄρδουσι. Ab

ΑΡΔΩ, f. σω, rigo, irrigo, (2) potum præbeo, adaquo. Ἄρδειν τοὺς κήπους, *imper.* Ἐξεστί μοι ταχέως εἶναι χοᾶς, ἢ νῦν ἐν ἄρδω, Arist. Eq. 96. Ἄρδω σ' ὅπως ἀναβλαξήσῃς, id, Lys. 387.

Ἄρεια, ᾶς, ἡ, *Poët.* ἀρετὴ, minæ. Ab ἀρὴ.

Ἄρειθύσαιος, ου, ὁ, fimbria Martis.

Ἀρεικὸς, ὴ, όν, Mavortius, Gl. V. Ab Ἄρης.

Ἀρεικμανὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, Marte furens, bellicosus. Ex Ἄρης, *Mars,* & μαίνομαι, *furo.*

Ἀρεικμάνιος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἀρειομανὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, Amans. Am studio furens. Ab Ἄρειος, *Mars,* & μαίνομαι, *furo.*

Ἀρειομανίτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἀρειοπαγίτης, ου, ὁ, Areopagita, senator Areopagi; (2) proverbialiter homo tetricus, severus & taciturnus. Ab

Ἀρειοπάγος, ου, ὁ, Areopagus, curia Athenis, qs. Martis collis. Ex Ἄρης, *Mars,* & πάγος, *collis.*

Ἄρειος, ου, ὁ ἡ ὁ, Martius; (2) Marti sacer, s. ad Martem pertinens; (3) bellicosus. Ab Ἄρης.

Ἀρειστόλεως, ου, ὁ ἡ ὁ, Marte audaciam sumens, Martius; (2) bellicosus. Ex Ἄρης, *Mars,* & τόλμα, *audacia.*

Ἀρεῖω, 3. s. f. f. 2. iid. med. v ἄρω.

Ἀρείφατος, ου, ὁ ἡ ὁ, Martius, bellicosus, fortis, proprie in bello, sive a Marte interemptus. Ex Ἄρης, *Mars,* & φάω.

Ἀρείων, ον, ὁ ἡ ὁ, ἡ τὸ ἄρειον, præstantior, proprie Marte; (2) melior, potior, præstantior. Ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀρέμβατος, immotus, constans. Ab α priv. & ῥέμβω.

Ἄρεος, *Martis,* gen. sing. ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀρέσσαι, a. 1. inf. act. v. ἀρέσκω.

Ἀρεσαίμαν, 1. s. a. 1. opt. med. *Dor.* pro ἀρεσαίμην.

Ἀρέσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠρέσαντο.

Ἀρέσαια, 1. s. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀρέσαιμι.

Ἀρέσθαι, *sustul.* a. 2. inf. med. verbi αἴρω.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, comitas adsentatrix, lepos in sermone, facetosa urbanitas, blanditia. Gl. V. venustas. Ab ἀρέσκω, *placeo.*

Ἀρέσκευμα, ατος, τὸ, blanda & adulatoria appellatio. Ab

Ἀρεσκέλομαι, comiter appello, comiter cum aliquo ago. Ἀρεσκελεῖσθαί τινα τῇ κρίσει, τοῖς σκώμμασι. *Stob.* ἱερεῖς, Xen.

Ἀρεσκόντως, *Adv.* grate.

Ἀρέσκος, ίσκη, ίσκον, blandus, placendi studiosus, gratiæ occupator. Ab

ΑΡΕΣΚΩ, f. έσω, placeo, amicum reddo; (2) placeo; ἀρέσκομαι, adquiesco, placet conditio, satis fit mihi; ἀρέσῃ, libeat, Gl. V. a. 1. Conj. ἀρέσαι, placitum, Gl. V. ἀρέσκων, placitus, Gl. V. ἀρέσας, placet, libet, juvat, Gl. V. ἀρέσκομαι, placo, Gl. V. Σὺ ᾗ ταῦτ' ἀρέσκεις; Arist. Ran. 103. Τὸ χρῆμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τ' κόρῃ, Arist. Thesm. 413. Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται, Rom. 8; 8.

Ἀρέσομαι, *placebo,* 1. sing. f. 1. ind. med. verbi ἀρέσκω pro ἀρῶ, *placeo.*

Ἀρεσσάμβυος, a. 1. med *Poët.* pro ἠρεσάμβυσε.

Ἀρεσὴρ, ῆρος, ὁ, libum, genus placentæ dilis gratum. Ab ἀρέσκω. Hinc

Ἀρεσήριον, ου, τὸ, sacrificium gratum.

Ἀρεστὸν, οῦ, τὸ, decretum, placitum. Ab ἀρέσκω.

Ἀρεστὸς, ὴ, όν, gratus, æquus; placidus, Gl. V. Ab eod.

Ἀρεστῶς, *Adv.* grate.

Ἀρεστάνω, idem quod ἀρεστάω.

Ἄρετ' pro ἄρετο, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἤρετο, a verbo αἴρω, *tollo.*

Ἄρετσι, 3. sing. præs. ind. med. v. ἄρω.

Ἀρετῶν, gen. pl. *Dor.* pro ἀρετῶν.

Ἀρετὰω, ῶ, virtutis felicitatem adsequor; (2) feliciter procedo; (3) virtutis studiosus sum; (4) virtutis laudem quæro. Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, Odyss. 8, 329. Ab

ΑΡΕΤΗ, ῆς, ἡ, virtus, industria, fortitudo, navita, Gl. V.

Ἄρευς, *Martis,* gen. sing. *Dor.* pro Ἄρεως, ex Ἄρρευς, ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀρέων, gen. plur. *Ion.* pro ἀρῶν.

Ἀρὴ, pro Ἄρεια, *Martem,* acc. sing. ab Ἄρης.

Ἀρηγέω, f. ήσω, 2. conj. med. *Ion* pro ἀρήγω.

Ἀρηγίμῳ, pr. inf. act. *Ion.* pro ἀρήγειν.

Ἀρήγοισα, præs part. act. *Dor.* pro ἀρήγουσα.

ΑΡΗΓΩ, f. ξω, auxilior, opem fero, propriæ in bello, ἀρήγειν, opitulari, Ph. Ἀμήγειν τοῖς φίλοις, Xen. Καί τί μοι φησὶ μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν, Il. 1, 521.

Ἀρηγὼν ονος, ὁ ἡ ὁ, auxiliator; (2) defensor. Ab ἀρήγω.

Ἀρηίθοος, ου, ὁ ἡ ὁ, bellicosus, propriæ apilis in prælio. Ex Ἄρης, *Mars,* & θοὸς, *velox.*

Ἀρηιος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἄρειος.

Ἀρηιφατος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀρείφατος.

Ἀρηιφίλος, ου, ὁ ἡ ὁ, Marti carus, Martis amicus; (2) cui Mars est carus, bellator. Ex Ἄρης, *Mars,* & φίλος, *amicus.*

Ἀρὴν, ut hinc fit ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα, ἄρνες, pec. Syncop. pro ἀρένες, &c. agnus, agna.

Ἄρειος, *Martius,* acc. sing. ab Ἄρης, Ἄρεος.

Ἀρήρει, a. 1. inf. med v ἀρήγω.

Ἀρηγὼς, ἡ, auxilium. Ab ἀρήγω.

Ἄρης,

Ἄρηρα, 1. s. perf. ind. med. *Att.* pro ἄρα. Ab ἄρω.

Ἀρήρειν, 1. s. plusq. ind. med. *Att.* pro ἤρειν.

ΑΡΗΣ, ος, ὁ, Mars; Gradivus, Gl. V. (2) prælium; (3) bellum; (4) vulnus, plaga; (5) cædes; (6) terrum.

Ἀσῦς, gen. sing. *Ion.* pro ἄρεως.

Ἀσκήσωμαι, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ἀρήομαι.

Ἀρκ, 3. sing. a. 2. conj. v. αἴρω.

Ἀρήτειρα, ας, ἡ, facerdos. Ab ἀρά, *precor.*

Ἀρητήρ, ῆρος, ὁ, precator; (2) facerdos. Ab eodem.

Ἀρητιάς, άδος, ἡ, Martia, bellicosa. Ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀρητός, ἡ, όν, funestus, noxius, perniciosus. Ab ἀράομαι, *damno adficio.*

Ἀρηφάτεω, *Martem præ se ferens*, qs. part. præs. act. ab ἀρηφάτω, ex Ἄρης, & φαίνω, *oft. d.*

Ἀρθείς, *fallus*, e 1. part. pass. verbi ἄειρω.

Ἄρθεν, *fallus sum*, 3 plur. a. 1. ind. pass. *Ion.* & *Poet.* pro ἤρθησαν, a verbo eod.

Ἀρθής, 2. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἤρθης.

Ἄρθησαν, *fuscepti*, 3. plur. f. 1. ind. pass.

Ἄρθατι, *fublevatus esto*, 2. s. a. 1. imp. pass.

Ἀρθμέω, ῶ, f. ήσω, amicitiæ vinculo jungor cum aliquo. Ἠὲ ἅυτ' ἐν ξυλόπτι διέτμαγεν ἁρθμήσαντε, Il. 7, 302. Ab ἁρθμός.

Ἀρθμίη, ας, ἡ, amicitia, concordia.

Ἀρθμιος, ος, ὁ, amicus. Ab eod.

Ἀρθμός, ὁ, amicitia. Ab ἄρω, & θυμός.

Ἀρθρικός, ἡ, όν, articularis, articulis quadrans & conveniens, (2) articulis laborans, podagricus, chiragricus, articularis.

Ἀρθριτικός, ἡ, όν, idem.

Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, morbus articularis, dolor articulorum. Ab

ΑΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, artus, articulus, naturalis ollium compages; copula, Gl. V. (2) Articulus, vox Grammaticorum. Hinc

Ἀρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo, fingo, formo.

Ἀνθρώσαι, *formasti*, 3. sing. a. 1. opt. act.

Ἀρθρώδης, ους, ὁ, ἡ, ὦ, articulosus.

ΑΡΙ, particula inseparabilis, quæ vocabulis præfixa significationem eorum auget per Valde, vehementer, multum, cito, statim, facile, ut ἀρίδηλος, valde clarus, valde manifestus.

ΑΡΙΑ, ας, ἡ, arbor quædam fero florens. *Angl.* The white Beam tree.

Ἀρίγνωτος, ος, ὁ, ἡ, ὦ, valde notus, clarissimus, qui facile nosci potest. Ex ἀρι, *valde*, & γινώσκω, *nosco.*

Ἀριδάκρυος, ος, ὁ, ἡ, ὦ, multum lacrimans, propensus ad lacrimandum. Ex ἀρι, & δάκρυ, *lacryma.*

Ἀριδάκρυτος, ος, ὁ, ἡ, ὦ, idem & ab eod.

Ἀριδείκετος, ος, ὁ, ἡ, ὦ, præclarus, valde inclitus. Ex ἀρι, & δείκνυμι, *ostendo.*

Ἀριδηλος, ος, ὁ, ἡ, ὦ, valde clarus, præclarus, valde manifestus. Ex ἀρι, & δῆλος.

Ἀριδήλος, *Att.* masculine

Ἀριζηλος, ος, ὁ, ἡ, ὦ, multum excellentibus, (2) valde clarus, manifestus, & positio pro Ex ἀρι, & ζῆλος, *amulor.*

Ἀριζήλως, *Att.* contr. masculine; (2) fortasse.

Ἀριζήλωτος, ος, ὁ, ἡ, ὦ, valde æmulandus. Ex ἀρι, & ζηλόω, *æmulor.*

Ἀρίηκος, ος, ὁ, ν. ἡ, ὦ, valde audiens; (2) acute audiens. Ex ἄρι, & ἀκούω.

Ἀριθμεῖν, 3. pl. pr. ind. pass. *Dor.* pro ἀριθμοῦνται. Ab

Ἀριθμίω, ῶ, f. ίσω, numero. Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ γόμαθ' ἀριθμίσω, Odyss. 13, 215. Ἀλλ' ἢ καὶ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσίν, Luc. 12, 7. Ab ἀριθμός. Hinc

Ἀριθμηθήμεναι, a. 1. 1. f. pass. *Dor.* pro ἀριθμηθῆναι.

Ἀρίθμημα, τὸ, numerus.

Ἀρίθμησις, εως, ἡ, numeratio, enumeratio.

Ἀριθμητική, sc. τέχνη, sc. ἡ, arithmetica, ars numerorum & numerandi. Ab

Ἀριθμητικός, ἡ, όν, numerandi peritus; (2) ad arithmeticam pertinens.

Ἀριθμητικῶς, modo numerandi. Ab

Ἀριθμητός, ἡ, όν, numerabilis; (2) paucus; (3) dicitur & de paucis eleganter. Ab ἀριθμέω.

ΑΡΙΘΜΟΣ, ου, ὁ, numerus; (2) homo nullius pretii.

Ἀρικύμων, ονος, ἡ, quæ facile fit gravida; (2) fœcunda, Ex ἄρι, & κύω.

Ἄριν, ινος, ὁ, ἡ, nolo, feu naribus catens; (2) non fagax. Ex α priv. & ἴνις, *naſus.*

Ἄρινος, ος, ὁ, ἡ, ὦ, idem & ex iisd.

Ἀριοβαρζάνης, ους, ὁ, nomen emplaſtri. Ab Ariobarzane.

Ἀρίπικρος, ον, valde amarus.

Ἀρισπιστίης, nom. pl. ab ἀριστρεπής.

Ἀρισπρέπεια, ας, ἡ, decus eximium.

Ἀρισπρεπέως, *Adv.* valde decenter. Ab

Ἀρισπρεπής, ές, ὁ, ἡ, ὦ, valde decorus; (2) valde illuſtris & excellens. Ex ἄρι, *valde*, & πρέπω, *decorus ſum, convenio.*

Ἄρις, ινος, ὁ, ἡ, ὦ, idem quod ἄρην.

ΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, inſtrumentum fabrile; (2) herba quædam, *Angl.* Frize-cole.

Ἀρίσαμος, *bene clarus*, *Dor.* pro ἀρίσημος.

Ἀρίσημος, ος, ὁ, ἡ, ὦ, clarus, conſpicuus; (2) illuſtris, inſignis. Ex ἄρι, *valde*, & σῆμα, *ſignum.*

Ἀρισθάρματος, victor certamine curuli.

Ἀρισκήνης, ους, ὁ, ἡ, ὦ, valde indignans, ſeu indignabundus Etymol. Ex ἄρι, & σκύζομαι.

Ἄριστα, *Adv.* optime, Gl. V. Ab ἄριστος.

Ἀριστάλιος, ος, ὁ, ἡ, optime decertans, præſtantiſſimus in certaminibus. Ex ἄριστος, *optimus*, & ἅλις, *certamen.*

Ἀριστάρχειον, το, templum Dianæ ſacrum. Ab

Ἀριστάρχεω, ῶ, optime impero, optime gero magiſtratum. Ex ἄριστος, & ἄρχω, *impero.*

Ἀριστεβολτιγχίης, ου, ὁ, præſtantiſſimus tubicen. Ex ἄριστος, & Σαλπιγξ, *tuba.*

Ἀριστοτέχνης, ου, ὁ, optimus & præſtantiſſimus artifex. Ex ἄριστος, & τέχνη, *ars.*

Ἀριστοτίκτων, ονος, ὁ, ἡ, ὦ, qui vel quæ optimos parit. Ex ἄριστος, & τίκτω, *pario.*

Ἀρισύχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, ὦ, manibus fortunatus, fortiſſimus. Ex ἄριστος, & χείρ, *manus.*

Ἀρίστατος, ου, ὁ, tempus prandii, Hci. Ab ἄριστον.

Ἀρισφαλής, ές, ὁ, ἡ, ὦ, valde lubricus; (2) fallax. Ex ἄρι, *valde*, & σφαλλω, *labor.*

Ἀρισφραδής, ές, ὁ, ἡ, ὦ, valde manifeſtus, inſignis. Ex ἄρι, & φραδής, *prudens.*

Ἀριφραδέως, valde perſpicue.

Ἀριφραδής, ές, ὁ, ἡ, ὦ, valde prudens. Ex ἄρι, & φρήν, *mens.*

Ἄρκει, *ſufficit*, 3. ſ. pr. ind. act. *Ion.* pro ἀρκεῖ. Ab ἄρκεω.

Ἀρκεῖον, ου, το, peronatum, *Plin.* l. 25, § 55, e q. herba quam Græci peronatum, *Angl.* Wild-Rocket. Ab ἀρκέω.

Ἀρκείος, ος, ον, ſufficiens. Ab ἄρκεω.

Ἀρκείτω, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. ἀρκέω.

Ἀρκεσθήσεται, *auxiliabitur*, 3. ſ. fut. ind. pass. *Dor.* pro ἀρκεσθήσομαι. Ab ἀρκέω, & ἀρωγή.

Ἀρκευθίδες, *baccæ juniperi*, Gl. V. Ab

Ἀρκευθος, ου, ἡ, juniperus, arbor & fructus.

Ἀρκέω, ῶ, f. έσω, populo; (2) auxilior, opitulor; (3) ſatio, ſatis fum, (4) pr. tum; (5) contentus ſum, adjuvo; ἀρκεῖ, ſufficit, ſatis eſt, ἀρκεῖσθαι, contenti eſſe, Gl. V. imperat. ἀρκείσθω, contentus eſto, Phi. a. 1. imp. pass. Ἡφαιστον ἐσθλὸς, ὡς ἀρκεῖν φίλοις, Soph. Fl. 324. Οὐδ' ἔργα μείω χειρὶς ἀρκέσας ἐμοὶ

con-

Ἀρισμῶ, recte loquor, dico.

Ἀρισμὸς, ὁ, recte loquens.

Ἄριστοι, ων, οἱ, optimates, primores, ſummates, proceres, viri præcipui ac præſtantiſſimi. Ab ἄριστος.

Ἀριστοκρατεία, ας, ἡ, ſtatus reipublicæ, quæ ab optimatibus gubernatur. Ex ἄριστος, & κρατέω, *imperio.*

Ἀριστοκρατίω, ῶ, f. ήσω, optime impero; & (2) ἀριστοκρατέομαι, ῶμαι, ſub optimatum regimine vivo, ab optimatibus gubernor. Ἀριστοκρατεῖσθ' ὅλλοι εἴ ζώουσιν, Ariſt. Av. 123. Ex iisd.

Ἀριστοκρατία, ίας, ἡ, idem quod ἀριστοκρατεία.

Ἀριστοκρατικός, ἡ, όν, ad ariſtocratiam, ſive imperium optimatum pertinens; (2) ariſtocratiæ ſtudioſus. Ab eod.

Ἀριστοκρατικῶς, *Adv.* ut convenit ariſtocratiæ, more optimatum remp. gubernantium.

Ἀριστολοχία, ας, ἡ, herba puerperis opitulans. Ex ἄριστος, & λοχός, *gravida.* Angl. Birthwort.

Ἀριστομάντις, εως, ὁ, ἡ, optimus, ſeu præſtantiſſimus vates. Ex ἄριστος, & μάντις.

Ἀριστόμαχος, ος, ὁ, ἡ, ὦ, præſtantiſſimus in prælio. Ex ἄριστος, & μάχη, *prælium.*

ΑΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, prandium.

Ἀριστοφορία, ας, ἡ, optimatum regimen, ſeu imperium. Ex ἄριστος, & φορὸς, *proſ. conc.*

Ἀριστοφιλής, ές, ὁ, ἡ, ὦ, benevolus, optima mente præditus. Ex ἄριστος, & φίλος, *contr. vers.*

Ἀριστοποιέω, ῶ, prandium facio, cibum apparo, ἀριστοποιέομαι, ῶμαι, prandeo. Ex ἄριστον, & ποιέω, *facio.*

Ἀριστοπόνος, ος, ὁ, ἡ, ὦ, optime laborans. Ex ἄριστος, & πονέω, *laboro.*

Ἄριστος, ίστη, ίστον, optimus, præſtantiſſimus, propriæ Marte, five armis; (2) optimus, generaliter; egregius; (3) maxime idoneus. Ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀριστοσαλπιγκτής, ού, ὁ, præſtantiſſimus tubicen. Ex ἄριστος, & Σαλπιγκτής.

Ἀριστοτέχνης, ου, ὁ, optimus & præſtantiſſimus artifex. Ex ἄριστος, & τέχνη, *ars.*

Ἀριστοτίκτων, ονος, ὁ, ἡ, ὦ, qui vel quæ optimos parit. Ex ἄριστος, & τίκτω, *pario.*

Ἀρισύχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, ὦ, manibus fortunatus, fortiſſimus. Ex ἄριστος, & χείρ, *manus.*

Ἀρίστατος, ου, ὁ, tempus prandii, Hci. Ab ἄριστον.

Ἀρισφαλής, ές, ὁ, ἡ, ὦ, valde lubricus; (2) fallax. Ex ἄρι, *valde*, & σφαλλω, *labor.*

Ἀρισφραδής, ές, ὁ, ἡ, ὦ, valde manifeſtus, inſignis. Ex ἄρι, & φραδής, *prudens.*

Ἀριφραδέως, valde perſpicue.

Ἀριφραδής, ές, ὁ, ἡ, ὦ, valde prudens. Ex ἄρι, & φρήν, *mens.*

Ἄρκει, *ſufficit*, 3. ſ. pr. ind. act. *Ion.* pro ἀρκεῖ. Ab ἄρκεω.

Ἀρκείος, ος, ον, ſufficiens. Ab ἄρκεω.

Ἀρκείτω, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. τοκέω.

Ἀρκεσθήσεται, *auxiliabitur*, 3. ſ. fut. ind. pass. *Dor.* pro ἀρκεσθήσομαι. Ab ἀρκέω, & ἀρωγή.

Ἀρκευθίδες, *baccæ juniperi*, Gl. V. Ab

Ἀρκευθος, ου, ἡ, juniperus, arbor & fructus.

Ἀρκέω, ῶ, f. έσω, populo; (2) auxilior, opitulor; (3) ſatio, ſatis fum, (4) pr. tum; (5) contentus ſum, adjuvo; ἀρκεῖ, ſufficit, ſatis eſt, ἀρκεῖσθαι, contenti eſſe, Gl. V. imperat. ἀρκείσθω, contentus eſto, Phi. a. 1. imp. pass. Ἡφαιστον ἐσθλὸς, ὡς ἀρκεῖν φίλοις, Soph. Fl. 324. Οὐδ' ἔργα μείω χειρὶς ἀρκέσας ἐμοὶ

con-

conficiens, idem, Aj. 439. Ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν, Luc. 3, 14.

Ἀρκι〈ος〉, ου, ὁ καὶ ἡ, sufficiens; (2) satis dignus, ab ἀρκέω; (3) septentrionalis. Ab

Ἄρκος, ursa, pro ἄρκτος.

Ἀρκούντως, *Adv.* sufficienter, satis, abunde, Ab ἀρκοῦν, quod est ab ἀρκέω.

Ἀρκτεία, ας, ἡ, consecratio virginum Dianæ. Ab ἀρκτεύω.

Ἄρκτειος, εια, ειον, ursinus. Ab ἄρκτος.

Ἀρκτέος, έα, έον, incipiendus. Ab ἄρχω.

Ἀρκτεύω, f. εύσω, in ursæ occisæ honorem virgines Dianæ consecro. Ab ἄρκτος.

Ἀρκτικός, ἡ, όν, septemtrionalis. Ab eod.

Ἀρκτόμυς, ὸς, ἡ, mus ursinus, sic dictus, quod velut ursus binis pedibus incedit, R. Ex ἄρκτος, *ursus*, & μῦς, *mus*.

ΑΡΚΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, ursus, ursi; (2) signum cœleste; (3) piscis quidam; (4) pars cœli septemtrionalis.

Ἀρκτοῦρος, ου, ὁ, Arcturus, stella post ursæ maioris caudam. Ex ἄρκτος, & οὐρά.

Ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, Arctophylax, custos ursæ, Sive quod & Bootes. Ex ἄρκτος, & φύλαξ.

Ἀρκτῷος, ῴα, ῷον, arctous, septentrionalis. Ab ἄρκτος.

Ἀρκύδιον, ου, τὸ, reticulum, Gl. V. Ab ἄρκυς.

Ἀρκυοστασία, ἡ, retium tentio. Ex ἄρκυς, & ἵστημι.

ΑΡΚΥΣ, υος, ἡ, rete; ἄρκυες, casses, Gl. V.

Ἀρκυστάσιον, ου, τὸ, locus, ubi tenduntur retia. Ex ἄρκυς, & στάσις, *statio*.

Ἀρκύστατα, ων, τὰ, loca, ubi retia tenduntur. Ex ἄρκυς, & στατὸς, *qui stat*.

Ἀρκυστάτης, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. retium tentor.

Ἀρκυωρέω, ῶ, f. ήσω, retia custodio, sto ad retia, f. ad indaginem. Ab

Ἀρκυωρὸς, οῦ, ὁ, retiarius, custos, qui retia custodit. Ex ἄρκυς, & οὖρος, *custos*.

ΑΡΜΑ, ατος, τὸ, currus, vehiculum, quadrigæ, (2) pondus, onus.

Ἁρμαλιά, f. *Ionic.* ἁρμαλιὴ, cibus, alimentum, demensum. Ab ἄρω, *aptare*.

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, carruca, carpentum, paulo commodius quam ἅρμα. Ab ἅρμα.

Ἁρμάτειος, εία, ειον, ad currum pertinens, curulis, Eurip. Orest. Ab ἅρμα.

Ἁρματεύω, f. εύσω, aurigo, aurigor. Ab eod.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, agitatio curus. Ex ἅρμα, & ἐλαύνω, *ago*.

Ἁρματηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigo, currum ago. Ab

Ἁρματηλάτης, ου, ὁ, auriga, agitator curus, Ph. quadrigarius, al. Gl. V. vehicularius Ex eod.

Ἁρμάτιον, ου, τὸ, curriculum, Gl. V. curriculus, Dim. ab ἅρμα. Unde

Ἁρματῖται, ῶν, οἱ, bigales, bigarii.

Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, certamen curule. Ex ἅρμα, & δρόμος, *cursus*.

Ἁρματομάχος, curru certans aurigæ.

Ἁρματώδης, εος, ους, curulis. Ab ἅρμα.

Ἁρματομαχέω, ῶ, f. ήσω, ex curru pugno. Ex ἅρμα, & μάχομαι, *pugno*.

Ἁρματοπηγέω, ῶ, currus fabricor. Ab

Ἁρματοπηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, curruum fabricator, plaustrorum compactor. Ex ἅρμα, & πήγνυμι, *compingo*.

Ἁρματοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, curruum fabricator. Ex ἅρμα, & ποιέω, *facio*.

Ἁρματοτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos curules alo. Ex ἅρμα, & τρέφω, *alo*.

Ἁρματοτροφία, ας, ἡ, equorum curulium nutritio. Ex iisd.

Ἁρματοτροχία, ας, ἡ, & ἁρματοτροχιὰ, ᾶς, ἡ, orbita. Ex ἅρμα, & τροχὸς, *rota*.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, aurigatio, vox Comica Aristophanis, in qua confunduntur ἁρματηλασία, & ἁμαρτωλία, [illegible]ium.

Ἁρμένα, nom. [illegible] pr. part. pass. n. g. [illegible] Sync. pro ἀραρμένα. ab ἄρω.

Ἁρμένιζω, vel [illegible], Gl. V. A seq.

Ἄρμενον, [illegible], velum navis, carbasus; (2) [illegible]mentum; armamentum, Gl. V. Ab [illegible].

Ἀρμήλιος, ου, ὁ, idem & ab eodem.

Ἁρμὴ, ῆς, ἡ, compages, commissura. Ab eod.

Ἁρμηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigor; (2) aurigatione certo in certamine curuli. Ab

Ἁρμηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex ἅρμα, & ἐλαύνω.

Ἁρμοῖ, *Adv.* confestim. Ab ἁρμοῖ.

Ἁρμογὴ, ῆς, ἡ, apta junctura, seu commissura, compages, coagmentatio, aptus ordo, aptatio. Ab ἁρμόζω.

Ἁρμόδιοις, dat. pl. f. g. ab

Ἁρμόδιος, ία, ιον, aptus, concinnus, idoneus, Ph. aptabilis; ἁρμόδιον, congruum, Gl. V. Ab eod.

Ἁρμοδίως, competenter, Gl. V. A præc.

Ἁρμόζουσα, pr. part. act. *Ion.* pro ἁρμόζουσα.

Ἁρμόζοντως, *Adv.* convenienter, congruenter.

Ἁρμόζω, fut. όσω, quadro, convenio, congruo; (2) apto, adapto; (3) jungo connubio, conjungo. Ἁρμόζειν τὰς κόρας τοῖς πολίταις. Ἁ δ' ἐφίεται μοι τὸ σπαργέντι τῷ χρόνῳ, ἅρμοσον, Soph. El. 1267. Ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ, 2 Cor. 11, 2. Ab ἅρμος.

Ἁρμοῖ, [illegible], modo, nuper.

Ἁρμοῖ, convenienter, concinne. Ab ἁρμός.

Ἁρμολογέω, ῶ, coagmento, compingo. Ἡρμολόγηται πάντα, Ep.

Ἁρμολόγησις, εως, ἡ, compaginatio. Gl. V.

Ἁρμολογία, ἡ, coaptatio, conjunctio.

Ἁρμολόγος, ου, ὁ, coagmentator, Ph. Ex ἁρμός, & λέγω, *lego*.

Ἁρμονία, ας, ἡ, compages; (2) concentus, harmonia. Ab ἁρμός.

Ἁρμονίης, gen. sing. *Ion.* pro ἁρμονίας.

Ἁρμονικὸς, ἡ, ὸν, ad harmoniam pertinens; (2) Musicæ peritus. Ab ἁρμονία.

Ἁρμόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, conveniens. Ab ἁρμονία.

Ἁρμὸς, οῦ, ὁ, commissura, compages, articulus. Ab ἄρω, *apto*.

Ἁρμοστεία, ας, ἡ, gubernatio. Ab ἁρμόζω. Hinc

Ἁρμοσις, εως, ἡ, aptatio, compaginatio, Gl. V.

Ἅρμοσμα, ατος, τὸ, idem.

Ἅρμοσσα, vel ἁρμόττω, f. όσω, idem quod ἁρμόζω. Ἁρμόσειν τινι πρός τι. Isoc. πρὸς τὰς [illegible] ἁρμόττει, Isoc. Ab ἁρμὸς.

Ἁρμοσται, [illegible], f. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἥρμοσται.

Ἁρμοστὴς, ῆρος, ὁ, moderator, magistratus, gubernator. Ab eod.

Ἁρμοστὴς, οῦ, ὁ, idem, Gl. V. aptator.

Ἁρμοστικὸς, ἡ, ὸν, [illegible], Gl. V. Ab

Ἁρμοστὸς, ἡ, ὸν, conveniens, congruens, Gl. V. aptus, habilis; [illegible] Ab ἁρμόζω.

Ἁρμοστὴρ, ῆρος, ὁ, id. qui ἁρμοστὴρ.

Ἁρμοστοῦσι, moderatore, [illegible]

[illegible], 3. pl. [illegible] v. ἁρμόττω.

Ἁρμόττοντως, apte.

Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina cum lana, Ph. pellis lanata. Ab ἀρνός.

Ἄρνας, ἀρνὸς, accus. pl. ab ἀρὸς, agnus.

Ἀρνειὸν, οῦ, τὸ, locus, ubi agnorum carnes venduntur, Hes. Ab eod.

Ἀρνειὸς, εῖα, ειον, agninus. Ab eod.

Ἀρνειὸς, οῦ, ὁ, agnus a mensibus. Ab eod.

Ἀρνέεσθαι, pr. inf. med. Ab ἀρνέομαι.

Ἀρνεθοίνης, ου, ὁ, agnis vescens. Ex ἀρνὸς, & θοίνη, *convivium*.

Ἀρνευτὴς, ῆρος, ὁ, urinator. Ab ἀρνὸς, agnus, ad cujus imitationem urinator in caput desilire solet.

ΑΡΝΕΌΜΑΙ, οῦμαι, f. ήσομαι, recuso, negare, inficior, denego, detrecto. Οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου, Apoc. 3. 8.

Ἀρνησάμενοι, a. 1. part. med.

Ἀρνήσασθαι, a. 1. inf. med.

Ἀρνησίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, Deum negans, infidelis. Ex ἀρνέομαι, *nego*, & Θεὸς, *Deus*.

Ἄρνησις, εως, ἡ, negatio, recusatio. Ab ἀρνέομαι.

Ἀρνήσηται, 3. s. præs. conj. *contr.* pro ἀρνήσηται.

Ἀρνητικὸς, ἡ, ὸν, negativus. Ab eod.

Ἀρνίον, ου, τὸ, agnellus, Dim. ab ἀρὸς, *agnus*.

Ἀρνόγλωσσον, ου, τὸ, plantago, seu lingua agnini. Ex ἀρὸς, & γλῶσσα, *lingua*. Angl. Plantain.

Ἀρνόγλωσσος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἀρνὸς, [illegible], gen. sing. ab ἀρὸς, *agnus*.

Ἀρνοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui agnum devorat, vel comedit. Ex ἀρὸς, & φάγος, *edax*.

Ἀρνόφυλλον, ου, τὸ, q. d. agni folium, cytisus, herba, qua agni delectantur. Ex ἀρὸς, & φύλλον, *folium*.

ΑΡΝΥΜΑΙ, capio, consequor, recipio. Ὧν ἐγὼ μεθ᾽ [illegible], ὅτ᾽ οὐκέτ᾽ ἀρκεῖ, τηνικαῦτ᾽ ἄρνυμαι, cum nil prodest, Soph. Trach. 721. Κηρὸς—πολὺ παρὰ πόδας κράτος ἄρνυτ[illegible], sup. editat, id. Phil. 833.

Ἀρνώδην, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Ion.* & *Poet.* pro [illegible].

Ἀρνωδὸς, οῦ, ὁ, cantor, cui agnus propositus est præmium. Ex ἀρὸς, & ᾠδὴ, *cantus*.

Ἀρνῶν, [illegible], Gl. V. Ab ἀρός.

Ἀρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἄρχομαι.

Ἀρξόμεθα, [illegible] 1. sing. f. 1. ind. med. [illegible] & *Att.* pro ἄρξομαι.

Ἀρόης, 2. [illegible] pr. [illegible] v. ἀρόω.

Ἀρόμην, 1. f. a. 2. opt. med. *Dor.* pro ἀροίμην, Ab αἴρω.

Ἀροίμεσθα, [illegible] 1. pl. a. 2. opt. med. [illegible], 2 [illegible] a. opt. [illegible].

Ἀρόμμεναι, pr. inf. act. *P.* & *Dor.* pro ἀροῦν.

ΑΡΟΝ, ου, τὸ, arum, herb, *Angl.* Cuckow-pintle, Calve Folin.

Ἄρον, [illegible], 2. sing. a. 2. imper. act. verbi αἴρω.

Ἀρονται, [illegible], 3. plur. a. 2. ind. med.

Ἀρος, utilitas, apud Æschylum.

Ἀρόσῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. v. ἀρόω.

Ἀρόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, arabilis, segetibus accipiendis aptus. Ab

Ἄροσις, εως, ἡ, aratio; (2) agricultura; (3) ager frumentarius. Ab ἀρόω.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator; (2) pater. Ab ἀρόω.

Ἀροτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀροτήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, arabilis. Ab eodem.

Ἀροτήσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad arationem pertinens. Ab eod.

Ἀρότοιο, [illegible], gen. sing. *Ion.* pro ἀρότου.

Ἄροτος, ου, ὁ, aratio, Gl. V. seges, sementis, (2) generatio prolis. Ab eod.

Ἄροτος, ου, ὁ, tempus arandi. Ab eod.

Ἀροτὸς, ἡ, ὸν, arabilis. Ab eod.

Ἀροτρεὺς, έως, ὁ, arator. Ab eod.

Ἀροτρεύτης, ῆρος, ὁ, arator. Ab

Ἀροτρεύω, f. εύσω, aro. Ab ἀροτρεὺς.

Ἀροτρεντὶς, ίδος, ἡ, [illegible].

Ἀροτριάζω, f. άσω, aro. Ab ἄροτρον. Hinc

Ἀροτρίασις, εως, ἡ, aratio, aratura, Ph.

Ἀροτριάω, ῶ, f. άσω, idem & ab eodem. Ἐπ᾽ ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾷν, 1 Cor. 9, 10.

Ἀροτραῖος, rusticus, arationi favens, &c.

Ἀροτρίμον, τὸ, ager aratus.

Ἀροτρίασις, εως, ἡ, aratio. Ab ἀροτριάω.

Ἀροτροειδὴς, ὲς, aratri figuram habens.

Ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum. Ab ἀρόω.

Ἀροτροπαιδίον, ὁ καὶ ἡ, aratro liberans.

Ἀροτροπόνος, ου, ὁ, vomer. Ex ἄροτρον, & πονέω, *laboro*.

Ἀροτρυφέω, aratrum traho.

Ἀροῦν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀρόειν.

Ἄρουρα, ας, ἡ, arvum, arata terra, ager, Gl. V. seges, (2) terra, tellus; (3) terræ mensura centum cubitorum. Ab ἀρόω. Hinc

Ἀρουραῖος, αία, αῖον, rural.

Ἀρούριον, ου, τὸ, agellus, Dim. Ab ἄρουρα.

Ἀρουροπόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, in arvo laborans, agricola. Ex ἄρουρα, & πονέω, *laboro*.

Ἀροῦσι, *Atticè*, 3. pl. f. ind. act. verbi αἴρω.

ΑΡΟΏ, ῶ, f. ώσω, aro. Εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπῇς ἀρόῃς χθόνα δῖαν, Hes. E. 477.

Ἁρπάγδην, *Adv.* raptim. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπαγεῖσα, [illegible] a. 2. part. pass. v. ἁρπάζω.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, raptus, ipsa rapiendi actio; rapina. Ab eod.

Ἁρπάγη, ἡ, harpago, harpax, instrumentum, quo e puteis educuntur vasa aquaria.

Ἁρπαγιμαῖος, α, ον, idem quod

Ἁρπάγιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, rapto quæsitus.

Ἁρπα

Ἁρπαγίμως, *Adv.* raptim, Ph.
Ἅρπαγμα, ατος, τὸ, quod raptum est, rapina, i. e. ipsa rapta. Ab eod.
Ἁρπαγμός, ὁ, ipsa rapiendi actio, raptus.
Ἁρπάζοντα, n. dual part. pres. act. v.
ΑΡΠΑΖΩ, f. άσω, vel άξω, utroq; præd or, Gl. V. ἥρπασα, rapui, Gl. V. a. 1. ἡρπαγμένος, raptus, Ph. p. part. pass. Ἁρπάσαν, ἁς ἐτος εἶτεν, τὴν κάλυκα ἥρπασαν, Luc. Καὶ πᾶσι ταῦτ' ἀστάζειν ἐν τῇ χειρὶ τῶν πατρὸς μου, Joan. 10, 29 Καὶ ἁρπάσωσι τὸν ἄρτον ἀπὸ τῆς, Apoc. 12, 5. Ἥρπασεν ἐγὼ ἀ τὸν, Soph. Aj. 2. hostium comitia præripere, *Cic. Off.* 1, 30. Huc
Ἁρπάστειρα, ἡ, raptrix.
Ἁρπαστήρ, ῆρος, ὁ, raptor.
Ἁρπαχθείς, ῆσα, ὲν, idem Hinc
Ἁρπαχθικός, ἡ, όν, rapiendi peritus, rapax.
Ἁρπαχθίως, *Adv.* rapaciter; (2) raptim.
Ἁρπαχτός, ὴ, όν, eruptus. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπαχτός, ὑ ὸν, ἡ, raptus, direptio. Ab eod.
Ἁρπαχτίδης, εα, ίεν, rapax, rapidus; (2) celer. Ab eod.
Ἁρπαχτίδως, *Adv.* rapide; (2) raptim.
Ἁρπάλιμος, ὁ ἡ ὸν, desideratus; (2) qui rapitur. Ab eod.
Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax, raptor. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπάξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἁρπάξας.
Ἁρπάξασα, *qui rapuit*, a. 1. part. act. f. v.
Ἁρπαξίβιος, ος, ὁ ἡ ὸν, rapto vivens. Ex ἅρπαξ, & βίος, *victus*.
Ἁρπαχῶ, 1. s. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἁρπάξω.
Ἅρπασμα, ατος τὸ, rapina. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπαστικός, ἡ, όν, rapax. Ab eod.
Ἅρπαστον, ὦ, τὸ, harpastum, genus pilæ grandioris. Ab
Ἁρπαστός, ὴ, όν, raptitius. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπεδών, ὼνος, ὁ, funis, liqueus, planum. Ex ἅρπω, & πέδον, *solum*. Hinc
Ἁρπεδίζω, solo æquo, complano, pavio, Hes.
Ἁρπεδαῖος, αία, όον, planus. Ab eod.
Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, liqueus, funis. Ab ἁρπεδών.
Ἁρπεδνίζω, ἡ. ισω, præder, liqueo. Ab ἁρπεδών.
Ἁρπεδών, όνος, ὁ, finis, liqueus. Ab ἁρπάζω.
Ἅρπεζα, ης, ἡ, pes, vel unum montis. Ex ὄρος, *mons*, & πέζα, *pes*.
Ἅρπη, ης, ἡ, falx; (2) avis quædam, harpe, e genere aquilarum. Ab eod.
Ἅρπη, ης, ἡ, crepida, aut calcei genus, A *gratiz. fur*, quam ῥπίς.
Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia, monstrum rapax fictitium, procella. Ab ἁρπάζω.
Ἅρπυς, υος, ὁ, amor, Hes. Ab eod.
Ἀῤῥαβδωτός, ὴ, ὸν ἡ, non virgatus. Ex α pr. & ῥάβδωτός.
ΑΡΡΑΒΩΝ, ῶνος, ὁ, arrhabo, arrha, pignus.
Ἀῤῥαγὲς, ὲος, ὸ ἡ ὲν, non fractus, infragilis. Ex α priv. & ῥήσσω, *frango*.
Ἀῤῥαδιῤῥηκτος, ὴ, ὸν ἡ, non temerarius Ex α priv. & ῥαδιῤῥήκτος.
Ἀῤῥαιστος, ὴ, ὸν ἡ, non corruptus, incorruptus. Ex α priv. & ῥαίστος, *corruptus*.
Ἀῤῥαξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* & *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro ἤραξε. Ab ἀῤῥάσσω.
Ἀῤῥαφος, ὴ, ὸν ἡ, insutilis, inconsutus, Gl. V. Ex α priv. & ῥάπτω, *suo*.
Ἀβλητὸς, ὲς, idem.
Ἀῤῥεκτος, ὴ, ὸν ἡ, infecta, imperfectus. Ex α priv. & ῥίζω, *facio*.
Ἀῤῥενικὸς, ὴ, όν, masculinus. Ab ἄῤῥην, *mas*.
Ἀῤῥενικὸς, *Adv.* masculine, masculino genere apud Grammaticos.
Ἀῤῥενογονία, ας, ἡ, masculorum generatio; seu procreatio; virilis sexus, Ph. A seq.
Ἀῤῥενογόνος, ὴ, ὸν ἡ, mares generans. Ex ἄῤῥην, *mas*, & γείνομαι, *genero*.
Ἀῤῥενόθηλυς, ος, ὁ ἡ ὸν, generis, mas & femina, incerti s. ambigui. Ex ἄῤῥην, & θῆλυς.
Ἀῤῥενοκοίτης, ὴ, ὸ, qui cum maribus concumbit. Ex ἄῤῥην, & κοίτη, *cubile*.
Ἀῤῥενοκοιτέω, ὦ, f. ήσω, prolem masculam edo.
Ἀῤῥενομανέω, ῶ, f. ήσω, masculos depereo, Suic. Ex ἄῤῥην, & μαίνομαι, *insanio*.
Ἀῤῥενοστοκέω, ῶ, f. ήσω, partum sexus virilis edo. Ab
Ἀῤῥενοτόκος, ὴ, ὸ ἡ, ὸν, masculum pariens vel generans. Ex ἄῤῥην, & τίκτω, *pario*.
Ἀῤῥεφθορία, ᾶς, f. ήσω, masculos corrumpo, Suic. Ex ἄῤῥην, & φθείρω, *corrumpo*.
Ἀῤῥήνω, ῶ, f. ήσω, masculum reddo; ἀῤῥενωθῆναι, masculum evadere. Ab ἄῤῥην. Hinc
Ἀῤῥενωπὸς, ὸς, ὸν, ὁ ἡ, masculus, fortis.
Ἀῤῥηνωπῶς, *Adv.* masculo, fortiter.
Ἀῤῥενωνυμέω, masculino nomine appello.
Ἀῤῥενωπεῖον, ῶ, τὸ, masculæ facies, (2) animus virilis & generosus. Ab
Ἀῤῥενωπὸς, ὴ, ὸ ἡ, ὸν, qui virili facie est; (2) fortis, virilis. Ex ἄῤῥην, & ὤψ.
Ἀῤῥενωπὰς, *Adv.* viriliter, masculo.
Ἄῤῥητος, ος, ὸν ἡ, non vergens quoquam, in neutram partem inclinans. Ex α priv. & ῥέπω, *inclino, vergo*.
Ἀῤῥιπὼς, *Adv.* non vergendo in alterutram partem.
Ἀῤῥιξία, ας, ἡ, animus in neutram partem magis inclinans. Ex α priv. & ῥέπω.
Ἀῤῥηκτος, ὴ, ὸ ἡ, ὸν, non fractus. Ex α priv. & ῥήσσω, *frango*.
Ἀῤῥηκὲς, firme, ut bibrei.
Ἀῤῥηκίσει, dat. pl. *Poet.* pro ἀῤῥαξοῖς.
Ἀῤῥηκίω, gen. sing. *Dor.* pro ἀῤῥηκὸς.
Ἀσῠμπαθεσύνη, ης, ἡ, taciturnitas, silentium. Ab
Ἀῤῥήμων, ονος, ὁ ἡ, ὸν, tacitus, taciturnus, mutus. Ex α priv. & ῥῆμα, *verbum*.
ΑΡΡΗΝ, ενος, ὁ, mas, masculus; (2) ὁ ἡ, ὸ, fortis, virilis.
Ἀῤῥησία, ας, ἡ, silentium. Ex α priv. & ῥέω.
Ἀῤῥητοποιία, ας, ἡ, nefandum facinus, imprimis fœdi Veneris. Ab
Ἀῤῥητοποιὸς, ὴ, ὸ ἡ, ὸν, nefanda perpetrans. Ex ἄῤῥητος, *nefandus*, & ποιέω, *facio*.
Ἀῤῥητος, ος, ὸ ἡ, ὸν, non dictus, infectus, inauditus, ineffabilis; (2) non dicendus, celandus, (3) non dicendus ex lege, deconvicia gravioribus lege prohibitis. Unde ἄῤῥητα, fœda convicia; (4) infandus, nefandus, nefastus, Gl. V. (5) fœdus, odiosus. Ex α & ῥέω.
Ἀῤῥητοεργία, ας, ἡ, nefandum facinus, nefanda libido. Ex ἄῤῥητος, & ἔργον, *opus*.
Ἀῤῥητως, *Adv.* infande, ineffabiliter, arcane.
Ἀῤῥήτω ἔω, ῶ, sacra arcana fero
Ἀῤῥητουργία, ας, ἡ, arcanorum gestatio. Ab
Ἀῤῥητόῤῥων, ονος, ὁ ἡ, ὸν, recondita & arcana gestans. Ex ἄῤῥητος, & ῥέω, *fero*.
Ἀῤῥηχος, ος, ὁ ἡ, ὸν, admodum aptus ad spirametus. Ex α intens. & ῥάχος, *spiramentum*.
Ἀῤῥίγητος, ος, ὁ ἡ, ὸν, exhorrescere nescius, impavidus. Ab
Ἀῤῥιγὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲν, non frigens, frigori non obnoxius. Ex α priv. & ῥῖγος, *frigus*.
Ἀῤῥιζος, ος, ὁ ἡ, ὸν, radicis carens, radices nullas agens. Ex α priv. & ῥίζα, *radix*.
Ἀῤῥίζατος, ος, ὁ ἡ, ὸν, idem. Ex α priv. & ῥίζα, *radix*.
Ἄῤῥιν, ινος, ὁ ἡ, ὶν, naso, aut naribus carens, (2) nullum habens nasum, non sagax. Ex α priv. & ῥὶς, *nasus*.
Ἄῤῥις, ινος, ὁ ἡ, ὶν, idem & ex iisd.
ΑΡΡΙΧΑΣΟΑΙ, manibus & pedibus nitum terere. Hes. alibus ἀνυῤῥιχάζει
ΥΡΡΙΧΟΣ, ος, ὁ ἡ, ὸν, cohortus, vas vinarium.
Ἀῤῥύα, ας, ἡ, retentio mensium, s. menstrui, Ex α priv. & ῥοὴ, *fluxus*.
Ἀῤῥυθμία, ας, ἡ, dissonantia, discrepantia. Ab ἄῤῥυθμος.
Ἀῤῥυθμοπότης, ος, ὁ, qui non bibit ad rhythmum & mensuram, & splendis poculis & succinctim. Ex ἀῤῥυθμος, & πίνω, *bibo*.
Ἀῤῥυθμος, ος, ὁ ἡ, numeris & modulatione carens, inconcinnus. Ex α priv. & ῥυθμὸς.
Ἀῤῥυθμως, *Adv.* sine numeris, inconcinne.
Ἀῤῥύπαστος, ος, ὁ ἡ, ὸν, non sordidatus, non contaminatus. Ex α priv. & ῥύπος. Unde
Ἀῤῥυπαρος, ος, ὁ ἡ, ὸν, non sordidus.
Ἀῤῥύπατος, ος, idem.
Ἀῤῥυσίαστος, ος, ὁ ἡ, ὸν, qui pignori opponi non potest. Ex α priv. & ῥυσιάζω.
Ἀῤῥύσιντα, *haurient*, 3. pl. f. 1. ind. med. *Poet.* pro ἀναῤῥύσονται, a verbo ἀναῤῥύω.
Ἀῤῥυτίδατος, ος, ὁ ἡ, ὸν, qui rugis non habet. Ex α priv. & ῥυτιδόω, *corrugo*.
Ἀῤῥώδεῖ, non timeo, contemno. Ex α priv. & ὀῤῥώδέω, *timeo*, ap. Ammon. sed *Herod.* dixit pro ὀῤῥώδέω.
Ἀῤῥωξ, ωγος, ὁ ἡ, ὸν, non fractus, non scissus. Ex α priv. & ῥῆξις, *fissura*.
Ἀῤῥωστέω, ῶ, f. ήσω, infirmus fum, adversa valetudine laboro, Gl. V. ἀῤῥωστῶ, ægroto, languesco. Ex α priv. & ῥώννυμι.
Ἀῤῥωστημα, ατος, τὸ, languor, ægritudo.
Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus, ægritudo, invaletudo, Gl. V.
Ἀῤῥωστος, ος, ὁ ἡ, ὸν, infirmus, ægrotus. Ab eod.
ΑΡΣ, ἀρὸς, ὁ, agnus.
Ἀρσάμβων, a. 1. part. med. *Æol.* pro ἁρμόζων.
Ἄρσαντες, nom. pl. a. 1. part. a&. *Æol.* pro ἄραντες Ab ἀρω.
Ἀρσενικὸς, ὴ, όν, masculinus; ἀρσενικὸν, masculinum, antipigmentum, Gl. V.
Ἀρσενόθηλυς, ος, ὁ ἡ ὸν, generis, mas & femina, incerti s. ambigui. Ex ἄρσην, & θῆλυς.
Ἀρσενόθηλυς, idem quod ἀῤῥενόθηλυς.
Ἀρσενοκοίτης, idem quod ἀῤῥενοκοίτης.
Ἀρσενόμορφος, ον, masculina facie præditus.
Ἀρσενότοκος, ον, masculus est filius. Ex ἄρσην, & τόκος, *filius*.
Ἀρσενόπληθὴς, ὲς, plenus maribus.
Ἄρσην, Attice idem est quod ἄῤῥην, unde & reliqua ab ἄρσω incipientia sub ἀῤῥὴν videnda sunt.
Ἄρσις, εως, ἡ, elevatio, subvectio; (2) allatio, detractio; (3) onus, tributum. Ab αἴρω, *tollo*.
Ἄρσον, a. 1. imp. act. *Æol.* pro ἆρον. Ab ἀρω.
Ἄρσω, 1. sing. f. 1. ind. *Æol.* pro ἀρῶ.
ΑΡΤΑΒΗ, ης, ἡ, genus mensuræ Persicæ sive Medicæ medimnum Atticum capiens.
Ἀτιμία, ω, f. ήσω, concido in frustra; (2) trucido. Ab
ΑΡΤΑΜΟΣ, ος, ὁ, lanius; (2) coquus.
Ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus, (2) fuspendium. Ab
ΑΡΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, fuspendo, appendo; & (2) ἄρτασμαι, ασαι, pendeo ex aliquo, fpem in aliquo collocatam habeo.
Ἀρτεμέα, *integra*, fœc. fing. ab ἀρτεμὴς.
Ἀρτεύω, ῶ, f. εύσω, incolumis fum, valeo, fum integris viribus. Ab
ΑΡΤΕΜΗΣ, ὲος, ὁ ἡ, incolumis, integer, fanus, fal. . Hinc
Ἀρτεμία, ας, ἡ, incolumitas, falus, fanitas.
Ἀρτεμιζόμενος, ος, ὁ ἡ, a Luna, five Luna percussus, lunaticus, lymphaticus, R. Ex Ἄρτεμις, *Diana*, & βάλλω.
Ἄρτεμις, ιδος, vel ιδος, ἡ, Diana, qs ab ἄρτεμης, quod puerperis servet.
ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ, ας, ἡ, Artemisia, herba. *Angl.* Mugwort.
Ἀρτεμίσιον, ου, τὸ, Dianæ statua, aut templum, imbs Dianæ sacra Ab Ἄρτεμις.
ΑΡΤΕΜΩΝ, ονος, ὁ, artemo, velum navis, ius.
Ἀρτεπιβόλιμος, ος, ὁ ἡ, pani insidians; nomen inditum in Bericch. Ex ἄρτος, *panis*, & ἐπιβάλλω, *insidior*.
Ἀρτέω, ῶ, f. ήσω, paro, apparo. Ab ἄρτος.
Ἄρτημα, ατος, τὸ, quidquid pendet ex aliquo loco fuspensum, appensum, etiam monilia, inaures; (2) de centro, ad quod nituntur partes corporis, v. c. terræ, quia ex eo corpus quasi fuspensum est. Ab ἀρτάω.
ΑΡΤΗΡ, ῆρος, ὁ, [illegible] ferramenti genus; (2) instrumentum bajulorum.
ΑΡΤΗΡΙΑ, ας, ἡ, arteria, spiritus semita, spiritus conceptaculum, Gl. [illegible] vena vitalis.
Ἀρτηριακὸς, ὴ, ὸ, arteriacus, ad arteriam pertinens; (2) raucus. Ab ἀρτηρία.

Ἄρτια-

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ diſſectio. Ex ἀρτηρία, & τέμνω, ſeco.

Ἀρτηριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, arterioſus.

ΑΡΤΙ, *Adv.* modo paullo ante, nuper; (2) nunc, jamprimum; (3) in compoſitione notat perfectionem, brevitatem, vel novitatem; ἑως ἄρτι, huc uſque; ἀπ' ἄρτι, ſ. ἀπάρτι, ex hoc tempore, jam nunc.

Ἀρτιάζω, f. άσω, ludo par impar; (2) præparo. Στατῆρσι δ' οἱ Σφάκιοι ἀρτιάζομεν χρυσοῖς, Arſt. Plut. 816. Ab ἄρτιος.

Ἀρτιάκις, *Adv.* pariter, pari numero, ſecundum numerum parem. Ab cod.

Ἀρτιασμός, οῦ, ὁ, luſus eorum, qui ludunt par impar, jactatio. Ab ἀρτιάζω.

Ἀρτιβλαστής, ές, ὁ ἡ ἐς, recens germinans. Ex ἄρτι, & βλαστάνω, *germino*.

Ἀρτιβρεχής, ές, ὁ ἡ ἐς, nuper irrigatus. Ex ἄρτι, & βρέχω, *irrigo*.

Ἀρτιγάμος, ος, ὁ ἡ ον, qui modo uxorem duxit, vel recens nupta. Ex ἄρτι, & γάμος, *nuptiæ*.

Ἀρτιγένεθλος, ος, ὁ ἡ ον, recens genitus, modo natus. Ex ἄρτι, & γενέθλη.

Ἀρτιγένειος, ος, ὁ ἡ ον, *Epith.* lanugnis. Ex ἄρτι, & γένειον, *barba*.

Ἀρτιγενής, ές, ὁ ἡ ἐς, modo natus. Ex ἄρτι, & γένομαι, *nascor*.

Ἀρτιγένητος, ος, ὁ ἡ ον, idem. Ex ἄρτι, & γένητος, *genitus, creatus*.

Ἀρτιγονος, ος, ὁ ἡ ον, modo natus, recens genitus. Ex ἄρτι, & γόνος, *genitura*.

Ἀρτιγραφίς, ὶς, modo ſcripta.

Ἀρτιδίδακτος, ος, ὁ ἡ ον, qui nuper didicit; (2) qui nuper discere cœpit; (3) qui nuper cognitu & mente perceptus eſt. Ex ἄρτι, & διδακτός, *discus*.

Ἀρτιδάκρυος, υος, ὁ ἡ ον, qui modo lachrymavit. Ex ἄρτι, & δάκρυ, *lachryma*.

Ἀρτιδακτος, ος, ὁ ἡ ον, recens doctus, qui modo didicit. Ex ἄρτι, & διδακτός, *discus*.

Ἀρτίδιον, τὸ, parvus panis, Dim. Ab ἄρτος.

Ἀρτιδόμητος, ος, ὁ ἡ ον, recens exſtructus. Ex ἄρτι, & δομέω, *exſtruo*.

Ἀρτιεπεία, ας, ἡ, verum dictum; (2) vera dicendi ſtudium.

Ἀρτιεπής, ές, ὁ ἡ ές, verborum concinnator, in dicendo præcelſus; (2) garrulus & conſummatæ loquacitatis; (3) verecundus. Ab ἄρτιος, & ἔπος, *ſermo*.

Ἀρτιζυγία, ἡ, recens conjunctio.

Ἀρτίζω, f. ίσω, commodo, perficio; (2) paro, inſtruo. Τέκτονι δ' ὡς μέσσην νύμφαν χορὸν ἀρτίζοιτο, Theoc. 13, 43. Ab ἄρτιος.

Ἀρτιζωος, ος, ὁ ἡ ον, qui eſt brevis vitæ. Ex ἄρτι, & ζωή, *vita*.

Ἀρτιθάλης, ές, ος, ὁ ἡ ες, recens ortus, ut flos, planta, &c. Ex ἄρτι, & θάλλω.

Ἀρτίθανος, ος, ὁ ἡ ον, modo mortuus, recens mortuus. Εq χοτί, & θνῆσκω, *morior*.

Ἀρτικόλλητος, ος, recens, i. accurate conglutinatus. Ab ἄρτι, & κόλλα.

Ἀρτιμαθής, ές, ὁ ἡ ές, qui nuper diſcere cœpit; (2) qui nuper certior factus eſt. Ex ἄρτι, & μαθήνω, *diſco*.

Ἀρτιμελής, ές, ὁ ἡ ές, qui membris eſt integris & perfectis. Ex ἄρτιος, & μέλος.

Ἀρτιμερής, ές, ὁ ἡ ές, cui mens eſt ſana.

Ἀρτιμέριστος, ος, ὁ ἡ ον, par impar. Ex ἄρτιος, & ἀμείρω, *impar*.

Ἄρτιος, α, ον, ἡ, ὁ, par, ut numerus; (2) integer, perfectus, omnibus partibus ſuis conſtans, (3) integer, ſanus, incolumis; (4) conſentaneus; (5) conſummatus plenoque inſtructus ad omnia pietatis officia; (6) paratus ad aliquid faciendum.

Ἀρτιπάγής, ές, ὁ ἡ ές, recens compactus & coagmentatus. Ex ἄρτι, & πήγνυμι.

Ἀρτιπαις, αιδος, ὁ, adultus puer. Ex ἄρτι, & παῖς, *puer*.

Ἀρτιπλουτος, ος, ον, recens ditatus.

Ἀρτίπους, ους, ὁ ἡ οῦν, pedibus integer & valens, integros pedes habens. Ex ἄρτι, & πούς, *pes*.

Ἀρτισις, εως, ἡ, cultus, ornatus. Ab ἀρτίζω.

Ἀρτισκαφής, ές, ὁ ἡ ές, recens foſſus, nuper effoſſus. Ex ἄρτι, & σκαφή, *foſſa*.

Ἄρτισχος, ου, ὁ, parvus panis, paſtillus, *Athen.* Dim. ab ἄρτος.

Ἀρτισχολία, ας, ſ. ήσω, expedite & articulate loquor. Ab

Ἀρτίσχολος, ος, ὁ ἡ ον, qui diſtincte, plane, & perfecte verba pronunciat, minime blæſus; (2) qui jam fari poteſt. Ex ἄρτι, vel ἄρτιος, & σχολή, *os*.

Ἀρτισυρατευτος, ου, recto.

Ἀρτισυζυγία, ἡ, idem quod ἀρτιζυγία.

Ἀρτιτελής, ές, ὁ ἡ ές, recens initiatus. Ex ἄρτι, & τέλη, *myſteria*.

Ἀρτιτόκος, ος, ὁ ἡ ον, nuper natus. Ὡς ἐκ ζώων ἀρτιτοκα, *Ael.* Ex ἄρτι, & τίκτω.

Ἀρτιτόκος, ος, ὁ ἡ ον, qui, vel quæ nuper peperit. Ex ἄρτι, & τίκτω.

Ἀρτιτομος, ος, ὁ ἡ ον, nuper cæſus, nuper vel recens ſectus. Ex ἄρτι, & τέμνω, *ſeco*.

Ἀρτιτόμος, ος, ὁ ἡ ον, qui nuper fecit, ſeu incidit; (2) qui nunc fecat. Ex uſu.

Ἀρτιτρεφής, ές, *Epith.* infantis.

Ἀρτιτροπος, puerilem ætatem vix egreſſus.

Ἀρτίτυπος, ος, ὁ ἡ ον, recens formatus. Ex ἄρτι, & τύπος, *forma, figura*.

Ἀρτιύδρος, ος, ὁ ἡ ον, recens humectus. Ab ἄρτι, ὑπὸ, & ὕδωρ.

Ἀρτιφάνής, ές, ὁ ἡ ές, qui viſum modo recuperavit. Ex ἄρτι, & φάος, *lux*.

Ἀρτιφανης, ές, ὁ ἡ ες, nuper in lucem editus. Ex ἄρτι, & φαίνω, *in lucem profero*.

Ἀρτιφθιτος, ος, ὁ ἡ ον, recens peremptus. Ex ἄρτι, & φθίω, *interficio*.

Ἀρτιφρονία, ſana mente præditus ſum. Ab

Ἀρτίφρων, ονος, ὁ ἡ ον, mente integra, ſana præditus. Ex ἄρτι, & φρήν.

Ἀρτιφυής, ές, ὁ ἡ ές, recens natus. Ex ἄρτι, & φύω, *naſcor*.

Ἀρτιφυτος, ος, ὁ ἡ ον, nuper plantatus, vel natus. Ex cod.

Ἀρτιφωνος, ος, ὁ ἡ ον, cui vox eſt integra & perfecta; (2) qui verba accurate & integre pronunciat. Ex ἄρτι, & φωνή, *vox*.

Ἀρτιχαὴς, ές, ὁ ἡ ές, qui recens hiare cœpit. Ex ἄρτι, & χαίνω, *hio*.

Ἀρτιχάρακτος, ος, ὁ ἡ ον, recenter ſculptus, ſeu inculptus. Ex ἄρτι, & χαράσσω.

Ἀρτιχειρ, ειρος, ὁ ἡ ον, cui manus ſunt integræ & perfectæ; (2) qui utraque manu utitur. Ex ἄρτι, & χείρ, *manus*.

Ἀρτιχόρευτος, ος, ὁ ἡ ον, recens choreis celebratus. Ex ἄρτι, & χορεύω, *choros ago*.

Ἀρτιχρὶς, ος, ον, recens unctus.

Ἀρτίχυτος, ος, ὁ ἡ ον, recens fuſus. Ex ἄρτι, & χύω, *fundo*.

Ἀρτίως, *Adv.* modo, nuper, recens, paullo ante; (2) integre, perfecte, proſuſus, (3) aptè, ut cohæreat. Ab ἄρτιος.

Ἀρτόδειγμα, ατος, τὸ, ſpecimen frumenti in pane ex eo confecto. Ex ἄρτος, & δεῖγμα.

Ἀρτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, panem do, panem diſtribuo. Ex ἄρτος, & δίδωμι, *do*.

Ἀρτοζώστης, cibum quærens, ad cibum vocatus.

Ἀρτοθήκη, ης, ἡ, locus, in quo panis reponitur, panarium. Ex ἄρτος, & θήκη.

Ἀρτοκοπεῖον, ου, τὸ, piſtrinum. Ex ἄρτος, & κόπτω, *cædo*.

Ἀρτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, piſtrinam exerceo.

Ἀρτοκοπικὸς, ὴ, ὸν, ad piſtrinum pertinens. Gl. V. piſtrinicus, Cerealis.

Ἀρτοκόπιον, ου, τὸ, idem quod ἀρτοκοπεῖον. Ab

Ἀρτόκοπος, ου, ὁ ἡ ον, piſtor, piſtrix. Ex ἄρτος, & κόπτω, *pinſo, pſto*.

Ἀρτόκρεας, ατος, τὸ, panis cerni mixtus, cibus pane & carne conſtans. Ph. vitiorato. Ex ἄρτος, & κρέας, *caro*.

Ἀρτολάγανον, ου, τὸ, panis genus delicatum. Ex ἄρτος, & λάγανον, *laganum*.

Ἀρτολάγυνος πήρα, pera panem & lagenam habens. Ex ἄρτος, & λαγυνος, *lagena*.

Ἀρτοποιία, ας, ἡ, confectio panem, artem piſtoriam exerceo; (2) in panes formo. Ab ἀρτοποιός. Hinc

Ἀρτοποιΐα, ας, ἡ, panificium, piſtura.

Ἀρτοποικὸς, & ἀρτοποικτικὸς, ὴ, ὸν, ad piſtoriam, ſ. piſtrinum, pertinens, piſtorius.

Ἀρτοποιεῖον, ου, τὸ, panificium, Gl. Vet. Ab

Ἀρτοποιὸς, ου, ὁ ἡ ον, unde panis coquitur; (2) piſtor, vel piſtrix. Ex ἄρτος, & ποιέω, *facio*.

Ἀρτοπτήιον, ου, τὸ, vas, vel officina ubi panes coquuntur. Ex ἄρτος, & ἑπτάω, *coquo*.

Ἀρτοπτὴς, ου, ὁ, qui panes coquit. Ex infl.

Ἀρτοπωλεῖον, ου, τὸ, taberna, in qua panes venduntur. Ab

Ἀρτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, panes vendo. Ex ἄρτος, & πωλέω, *vendo*.

Ἀρτοπώλης, ου, ὁ, qui panem vendit. Gl. V. panarius. Ex iidem.

Ἀρτοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi panis venditur. Ex iid.

Ἀρτοπῶλις, ιδος, ἡ, quæ vendit panem.

ΑΡΤΟΣ, ου, ὁ, panis; (2) quivis cibus.

Ἀρτοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pane veſcor. Ex ἄρτος, & σιτέω, *vivo*.

Ἀρτοτρεφέω, ῶ, f. ήσω, pane alo. Ex ἄρτος, & τρέφω, *alo*.

Ἀρτοφαγέω, ῶ, f. ήσω, pane veſcor. Ex ἄρτος, & φαγεῖν, *edere*. Hinc

Ἀρτοφάγος, ος, ὁ ἡ ον, panivorus, qui panem vorat.

Ἀρτοφόρον, ου, τὸ, vas, quo panis fertur; panarium, Gl. V. Ex ἄρτος, & φέρω, *fero*.

Ἀρτοχάριτες, ων, αἱ, placentarum genus. Ex ἄρτος, & χάρις, *gratia*.

ΑΡΤΥΑΙ, ας, ἡ, teſtimentum, Heſ.

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, condimentum; condiura, pulmentum, Gl. V. Ab ἀρτύω. Hinc

Ἀρτυματάδες, ων, ὁ ἡ ες, in condiendis cibis uſum habens.

Ἀρτύνω, apto, adorno. Ἀρτύνειν νῶϊ ὀπίσσω, parare, Herodot. Οἱ δέ τε πουρηδὸν Σφῖσιν αὐτὸς ἀρτύνεσκε, Il. 12, 43.

Ἄρτυσις, εως, ἡ, ipſa actio condiendi. Gl. V. conditura. Ab cod.

Ἀρτυτιὰ, ᾶς, τὸ, fructus cinaræ.

Ἀρτυτικὸν, conditaneum, Gloſſ. Vet. Ab

Ἀρτυτὸς, ὴ, ὸν, condimentarius, conditaneus, conditus, Gl. V. Ex ἀρτύω.

ΑΡΤΥΩ, f. ύσω, apparo, adorno, inſtruo; (2) condio; ἠρτυμένον, conditum, Gl. V. perf. part. paſſ.

Ἀρύσαλλος, ου, ὁ, marſupium quoddam plexile, quod trahendo claudituv, & aperitur, crumena. Ex ἀρύω, *traho*, & βάλλω, *jacio*.

Ἀρυσάμβη, a. 1. part. med. v. ἀρύω.

Ἀρυσάνη, ης, ἡ, cyathus. Ab ἀρύω.

Ἀρυσὴρ, ῆρος, ὁ, quoddam menſuræ genus, cyathus; (2) hauſtrum. Ab cod.

Ἀρύταινα, ης, ἡ, genus cyathi aut poculi; (2) hauſtrum. Ab cod.

Ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, cochlear; (2) hauſtrum.

Ἀρύτρα, idem quod ſequens infra.

ΑΡΥΩ, f. ύσω, haurio, e profundo traho; ἀρύομαι, hauro, Gl. V. ἀρύσασθαι, exantlare. Ph. in med. eſt enim deducere, e fodina, puteo, lacu, mari, ſcapha & ſimile.

Ἀρχάγγελος, ος, ὁ, archangelus, princeps angelorum. Ex ἀρχὴ, & ἄγγελος, *angelus*.

Ἀρχαγέτας, ου, ὁ, *Dor.* pro ἀρχηγέτης.

Ἀρχᾶθεν, *antiquitus, Dor.* pro ἀρχῆθεν.

Ἀρχαῖ, ων, αἱ, pars tibiæ. Ab ἀρχὴ, *principium*.

Ἀρχαΐζω, f. ίσω, *antiquitatem, ſeu antiquos mores, antiquo, Gl. V.* Ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαϊκὸς, ὴ, ὸν, antiquitatem, ſeu antiquam ruſticitatem præ ſe ferens, ſine moribus, (2) ruſticus, ſimplex. Ab cod.

Ἀρχαϊκῶς, *Adv.* antiquo more loquendi & vivendi.

Ἀρχαιολογία, ας, ἡ, *antiqua origo, antiquitas, Gl. V. origo originalis.* Ab

Ἀρχαιολογος, ος, ὁ ἡ ον, originem, primordialis. Ex ἀρχαῖος, & λόγος, *ratio*.

Ἀρχαιόμοιρος, ος, ὁ ἡ ον, antiquarius, Phi. Ex ἀρχαῖος & μοῖρα, *ſortis*.

Ἀρχαιόοσμος, ος, ὁ ἡ ον, antiquitatem redolens.

Ἀρχαιόπους, ους, ὁ ἡ οῦν, antiquitus, Gl. V.

Ἀρχαιολογέω, ῶ, f. ήσω, de rebus antiquis diſſero, (2) antiquo ſermone utor.

Ἀρχαιολογία, ας, ἡ, hiſtoria, de rebus antiquis, Gl. V. origo, ἔθνους, origines, antiquitates.

'Αρχαιολογικός, ἡ, όν, qui antiquitatem rimatur; antiquitatis peritus. Ab

'Αρχαιολόγος, ὁ ἡ, ἡ, de rebus antiquis differens; (2) antiquo sermone utens. Ph. ἀρχαιλογοι, Attellani. Ex ἀρχαῖος, & λόγος.

'Αρχαῖον, ου, τὸ, fors usufructus; (2) bonum avitum, bona, unde pro sorte & capite fructus & reditus manat. Ab ἀρχαῖος.

'Αρχαιοπρεπὴς, ἐς, antiquitatem redens. Ab ἀρχαῖος, & πρέπω.

'Αρχαιόπλουτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, immunde a majoribus dives. Ex ἀρχαῖος, & πλοῦτος, *divitiæ*.

'Αρχαῖος, αία, αῖον, primus, antiquus, vetustus; (2) olim, inceptus, bonus, simplex; (3) rusticus. Hinc

'Αρχαιότης, ητος, ἡ, antiquitas, vetustas.

'Αρχαιοτοκία, ας, ἡ, prima sortis ratio. Ab

'Αρχαιόφρων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, antiquis moribus præditus, ap. *Eustath.* ad *Iliad.* Ex ἀρχαῖος, & φρὴν, *mens*.

'Αρχαιόφωνος, poëta antiquo. A præc.

'Αρχαιρεσία, ας, ἡ, magistratuum electio seu creatio; (2) magistratuum eligendorum tempus; (3) magistratus electi. Gl. V. ἀρχαιρεσίαι, *comitia*. Ex ἀρχὴ, & αἵρεσις.

'Αρχαῖστα, ίων, τὰ, comitia consularia. Gl. V. *comitia*. Ex ἀρχαῖος. Unde

'Αρχαιρεσιάζω, f. άσω, ad magistratus creandos convenio magistratum creo; (2) magistratum peto, (quo sensu & *medial.* dicitur), (3) gratiam hominum capto; ambitione ineo.

'Αρχαιρεσιακὸς, ἡ, όν, comitialis, Gl. V.

'Αρταϊσμὸς, οῦ, ὁ, vocorum, seu verborum amissio; (2) antiqui loquendi ratio. Ph. antiquitas. Ab ἀρχαΐζω.

'Αρχαΐς, *adv.* antique, antiquo more; (2) *Pulc.* Ab ἀρχαῖος.

'Αρχάριος, ου, ὁ, tiro, novellus, incipiens, Suic. Ab ἄρχομαι.

'Αρχάς, ὁ m. sing. *Dor.* pro ἀρχῆς.

'Αρχέγονος, ου, ὁ ἡ, ἡ, primogenitus, prior natu; (2) primus. Gl. V. primævus; (3) auctor generis; item causa genitrix, causa gignendi. Ex ἀρχὴ & γόνος.

'Αρχέκτυπος, ὁ, proprie, auctor juris, justus possessor.

'Αρχεῖον, ου, τὸ, magistratuum curia; (2) tabularium publicum, archivum. Ab ἀρχὴ.

Ἀρχεῖος, εία, εῖον, antiquus, primus.

'Αρχέκακος, ου, ὁ ἡ, ἡ, auctor, seu origo malorum. Ex ἀρχὴ, & κακὸς, *malus*.

'Αρχέλαος, ου, ὁ ἡ, ἡ, populi rector; (2) nomen proprium. Ex ἀρχὴ, & λαὸς, *populus*.

'Αρχέναυς, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui navi primum navigat, (2) navi imperans. Ex ἀρχὴ, & ναῦς, *navis*.

'Αρχέπλουτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, pene quem administrationum ac dignitatum deorum potestas est; (2) *Dominus divitiarum & prosperæ fortunæ habendus*. Ex ἀρχὴ, & πλοῦτος, *divitiæ*.

'Αρχέπτολις, εως, ὁ ἡ, ἡ, civitati imperans, R. Ex ἀρχὴ, & πόλις, *civitas*.

'Αρχεσιμόλπης, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui cantui præest. Ex ἀρχὴ, & μολπὴ, *cantus*.

'Αρχέστρωτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, vesperæ principium differens. Ex ἀρχὴ, & ἐστρῶτο.

'Αρχέτω, 3. s. imp. ind. med. *Dor.* pro ἀρχέτω.

'Αρχέτυπον, ου, τὸ, exemplar primigenium, exemplar primum, ad quod reliqua effinguntur; Ph. principale. Ab

'Αρχέτυπος, ου, ὁ ἡ, ἡ, archetypus, qui alterius dat fictum, qui primam rerum formam exhibet. Ex ἀρχὴ, & τύπος.

'Αρχέω, imp. med. *Dor.* pro ἄρχω.

'Αρχθέω, f. εύσω, impero. Ab ἀρχὴ.

'Αρχιαγρώστης, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui præest venatui, chorages. Ex ἀρχὴ, & χορὸς.

'ΑΡΧΗ, ῆς, ἡ, principium, exordium, initium, fundamentum; (2) principatus, imperium, dominatus, magistratus; (3) series, origo. *in Accus. adhibetur* principio, ante omnia, in primis, primo, statim. *in fin.* Angeli.

'Αρχηγὲτης, ὁ ἡ, ἡ, auctor,

'Αρχηγετέω, f. ήσω, principatum obtineo, præsum:

'Αρχηγετία, ας, f. ήσω, auspicor, incipio. Ab

'Αρχηγέτης, ου, ὁ, præses, princeps, dux; (2) auctor. Ab ἀρχηγός.

'Αρχηγέτις, ιδος, ἡ, præses, princeps, dux femina.

'Αρχηγικὸς, ἡ, όν, principalis, præcipuus. Ab

'Αρχηγὸς, ου, ὁ ἡ, ἡ, præses, dux, auctor, magister, inventor, causa rei. Ex ἀρχὴ, & ἡγοῦμαι, *dux sum, præsto*.

'Αρχηθὲν, *Adv.* ab initio, antiquitus, denuo. Ph. Ab ἀρχὴ.

'Ἀρχηθέντα, acc. s. a. 1 part. pass. v. ἄοχω.

'Αρχιάτρος, ου, ὁ, medicorum princeps primarius inter medicos. Gl. V. archiater. Ex ἀρχὴ, & ἰατρὸς, *medicus*.

'Αρχιβούκολος, ου, ὁ ἡ, ἡ, bubulcorum princeps. Ex ἀρχὴ, & βουκόλος, *bubulcus*.

'Αρχιβώλαξ, ου, ὁ ἡ, ἡ, princeps consilii.

'Αρχιγενέθλιος, ὁ ἡ, ἡ, auctor vitæ.

'Αρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, scribarum præfectus, inter scribas primarius; ἀρχιγραμματεῖς, cancellarii.

'Αρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, custos & princeps, f. præfectus carceris.

'Αρχιδιάκτης, ου, ὁ, idem, Suic.

'Αρχιδιάκονος, ου, ὁ, archidiaconus, primarius inter diaconos. Ex ἀρχὴ, & διάκονος.

'Αρχιδικαστὴς, οῦ, ὁ, præses, seu præfectus judicum. Ex ἀρχὴ, & δικαστὴς, *judex*.

'Αρχιδικος, ου, ὁ ἡ, ἡ, præses judicii, qui exercet judicium, judex quæstionis. Ex ἀρχὴ, & δίκη, *jus*.

'Αρχιδίον, ου, τὸ, imperiolum, parvum imperium, parvus magistratus. Dim. ab ἀρχὴ.

'Αρχιεροσύνη, ας, ἡ, principatus inter remiges, remigatio, Suid. Ex ἀρχὴ, & εἰρεσία.

'Αρχιθάομαι, ῶμαι, summus sacerdos sum, summo sacerdotio fungor.

'Αρχιθάτεω, θήσω, idem.

'Αρχιθάτιος, ἡ, όν, pontificius, ad summum sacerdotem pertinens. Ab ἀρχιθέομαι.

'Αρχιέρεια, ἡ, pontificatus maximus.

'Αρχιερεὺς, έως, ὁ, summus pontifex, summus sacerdos. Ex ἀρχὴ, & ἱερὸς. Hinc

'Αρχιέρως, *nom.* idem.

'Αρχιερωσύνη, ης, ἡ, summum sacerdotium. Gl. V. pontificatus. Ab ἀρχιερεὺς.

'Αρχιεταῖρος, ου, ὁ, princeps sodalium.

'Αρχιευνοῦχος, ου, ὁ, eunuchorum præfectus, seu princeps. Ex ἀρχὴ, & εὐνοῦχος, *eunuchus*.

'Αρχιζωστὴρ, ῆρος, ὁ ἡ, ἡ, vitæ initium præcens, vitæ auctor. Ex ἀρχὴ, & ζωὴ, *vita*.

'Αρχιθεωρὸς, ου, ὁ, *Dion.* præfectus eorum, qui ad ludos Græcia mittebantur.

Ac ΙΔ. ασιτης, ου, *Dorice* Bacchi, *in ant. script.*

'Αρχικεντεύθης, ὁ ἡ, ἡ, auctor sermonis.

'Αρχικυβερνήτης, ου, præfectus fori mus.

'Αρχικὸς, ἡ, όν, primarius, princeps, Gl. V. principalis; (2) peritus navigandi, aptus ad navigandum; (3) imperans. Ab ἀρχὴ.

Ἀρχικυνηγὸς, ὁ, magister rei venaticæ.

'Αρχίλητος, ου, ὁ, princeps prægonum, f. latorum. Ex ἀρχὴ & λητὸς, *latus, portatus*.

'Αρχιμάγειρος, ου, ὁ, præfectus, seu magister coquorum. Ex ἀρχὴ, & μάγειρος, *coquus*.

'Αρχιμανδρίτης, ου, ὁ, Archimandrita, præfectus cœnobii, *Eccles.* Ex ἀρχὴ, & μάνδρα.

'Αρχιμανδρίτις, ιδος, ἡ, abbatissa, Gl. V. præfecta cœnobii.

'Αρχιμίμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, mimorum princeps, (2) princeps histrionum.

'Αρχιοικονομία, ας, ἡ, dignitas officium ejus, qui principatum inter peculiares tenet. Ab

'Αρχιοικονόμος, ου, ὁ, princeps cellatorum.

'Αρχιπειρατεύοντας, principes piratarum.

'Αρχιπειρατὴς, οῦ, ὁ, pratarum princeps, archipirata. Ex ἀρχὴ, & πειρατὴς.

'Αρχιποιμαίνω, ανῶ, ὁ, pastorum princeps.

'Αρχιπόσιον, ου, τὸ, principatus bibendi; (2) primus bibendi locus. Ex ἀρχὴ, & πόσις, *potus*.

'Αρχιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, princeps legationis.

'Αρχιράβδουχος, ου, ὁ, lictor primus, summus lictor, Ph. Ex ἀρχὴ, & ῥαβδοῦχος.

'Αρχισιτοποιὸς, οῦ, ὁ, pistorum princeps; (2) pistor. Ex ἀρχὴ, σῖτος, & ποιέω.

'Αρχισπάτης, ου, ὁ, imperator exercitus, princeps militiæ, summus imperator.

'Αρχισύμβολον, ου, τὸ, inter Symbola princeps, Suic. Ex ἀρχὴ, & σύμβολον, *Symbolum*.

'Αρχισωσώγως, ου, ὁ, princeps Synagogæ.

'Αρχισωματοφύλαξ, ὁ, præfectus satellitum, princeps stipatorum, præcipuus custos corporis.

'Αρχιτεκτονέω, ῶ, f. ήσω, fabricor, architector. Ab ἀρχιτέκτων.

'Αρχιτεκτόνημα, ατος, τὸ, opus ab architecto fabricatum, structura. Ab ἀρχιτεκτονέω.

'Αρχιτεκτονία, ας, ἡ, architectonica ars.

'Αρχιτεκτονικὴ, sc. τέχνη, ars architectonica, architectura. Ab

'Αρχιτεκτονικὸς, ἡ, όν, architectonicus, ad architecturam pertinens. Ab

'Αρχιτέκτων, ονος, ὁ, architectus, fabrorum princeps, structor, machinator.

'Αρχιτελώνης, ου, ὁ, magister publicanorum.

'Αρχιτρίκλινος, ου, ὁ, architrichinus, sympoarcha, qui præest apparando convivio.

'Αρχιυπασπιστὴς, οῦ, ὁ, princeps satellitum.

'Αρχιφύλοι, præfecti, f. principes tribuum.

'Αρχιφὼρ, ῶρος, ὁ, princeps furum; nomen magistratus, ap. *Diodor.*

'Αρχίφωτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, princeps, seu auctor luminis. Ex ἀρχὴ, & φῶς, *lumen*.

'Αρχμᾶν, pr. part. pall. *Dor. Sync.* pro ἀρχόμενος.

'Αρχοζωνίδης, ου, ὁ, magistratus ambiens. Etym. Emil. Ex ἀρχὴ, & ζώνη, *fascia*.

'Αρχοντικὸς, ἡ, όν, principi formam habens; (2) principalis; (3) primarius. Ex ἀρχὴ, & εἶδος, *forma, species*.

'Αρχοντολόγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, magistratuum hospes, susceptor. Ex ἀρχὴ, & λάμβανω.

'Αρχοντοπρεπὴς, ἐς, ὁ ἡ, ἡ, magistratum ambiens; (2) ex magistratu pinguescens. Ex ἀρχὴ, & λιπαρὴς, nitidus, vel λιπαρὸς, *pinguis*.

'Αρχομαι, f. ξομαι, incipio, cœpto, incheo, cœpi, Gl. V. ἀρχίμβλω, incuntis, Ph. ἦρξαμβλ. orsus sum, cœpi, inchoavi, Gl. V. ἀρξάμβλω, orsus, cœptus, Gl. V. Ἀρχόδαί τινος, ἐκ τινος, ὑπό τινος, τῷ ἄρξασθαι, τῇ γεύσει.

'Αρχοντεύω, ῶ, principatum ambio, Suic. Ab ἄρχων.

'Αρχοντικὸς, ἡ, όν, ad magistratum pertinens.

'Αρχὸς, οῦ, ὁ, princeps, dux; (2) pedor, intestinum rectum. Ab

'Αρχω, f. ξω, perf. I ἦρχμαι, incipio, initium facio, (2) principium, auctor, dominor sum; (3) pueros pectes occino, pro aliquid incipio; (4) principatum obtineo, impero, dominor, præsum; (5) magistratum gero; ἄρχομαι, incipio; (2) sum sub dominatu, tutelâ, ditione, patco, obtempero; ἀρχεύομαι, subjectorum. Ph. Ἄρχειν τῆ μάχης, τῆ διαφορᾶς, τῷ ἀρχὴν. Οὐκ ἔστιν εὖ ἄρχειν μὴ ἀρχθέντα, nemo potest bene imperare, nisi prius sub imperio fuerit, Aristot. Ab ἀρχὴ.

'Αρχόω, *Ion.* pro ἀρχέω.

'Αρχὼν, οντος, ὁ, principatum, seu imperium obtinens, princeps, Ph. præpositus, moderator, rector, præses, magistratus. Ab ἄρχω.

ΑΡΩ, f. ἀρῶ, apto, adapto; (2) congruo, quadro. Νῆ' ἄρσας ἑρετῆσιν εἴκοσιν, *Od. ξ.* 1, 280.

'Αρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium, remedium. Ab ἀρήγω.

'Αρωγοναύτης, ου, ὁ, nautarum auxiliator, sive fautor. Ex ἀρωγὸς, & ναύτης, *nauta*.

'Αρωγὸς, ου, ὁ ἡ, ἡ, auxiliator; (2) defensor. Item *Adj.* ut, Ἀρωγὸν μὲν ἀν καὶ τὸ πάθος ἄρρεν, *Arist.* Ab ἀρήγω.

ΑΡΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odoramentum, suavitas odorum, Gl. V. ἀράματα, *odores*, Ph.

'Αρωμα-

Ἀρωματίζω, f. ίσω, aromata resipio; (2) aromatis imbuo. Ab ἄρωμα. Unde

Ἀρωματικὸς, ὴ, ὸν, aromaticus, odoratus:

Ἀρωματίτης, ου, ὁ, aromaticus, & aromatibus confectus. Ab eod.

Ἀρωματῖτις, ιδος, ἡ, ex aromatibus confecta, aromatica.

Ἀρωματοπώλης, ου, ὁ, aromatum venditor. Gl. V. odorarius. Ex ἄρωμα, & πώλης.

Ἀρωματοφορέω, ῶ, f. ήσω, aromata fero. Ab

Ἀρωματοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aromata ferens. Ex ἄρωμα, & φέρω, fero.

Ἀρωραῖος, pro ἀρουραῖος.

Ἀρώσιμος, ον, idem quod ἀρόσιμος.

Ἆρας, heras, Dor. pro ἥρας.

Ἃς, quas, acc. pl. attic. postpos. ὅς, qui.

Ἆσα, a. 1. ind. act. Dor. pro ᾖσα, ab ἄω.

Ἆσα, cecini, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω.

Ἀσαγήνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nondum captus, Suic. Ex α priv. & σαγηνεύω, [illegible], capio.

Ἀσαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oneribus ferendis non adsuetus, Suic. Ex α priv. & σάγη.

Ἀσάζω, fastidio, nauseo; (2) tristor. Ab ἄση.

Ἆσαι, satiasse, a. 1. inf. act. verbi ἄδω, satio: sed ᾆσαι est ab ᾄδω, cano.

Ἀσαίνω, idem quod ἀσάζω.

Ἄσακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non conculcatus, non oneratus. Ex α priv. & σάττω, conculco, creo.

Ἀσαλαμίνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, rei nauticæ imperitus, maris expers. Ex α priv. & Σαλαμίνιος, quia Salaminii rei navalis fuere peritissimi.

Ἀσαλεία, ας, ἡ, tranquillitas, securitas; (2) incogitantia, Etym. Ab σάλος.

Ἀσάλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcussus, immotus, inquietatus. Ex α priv. & σαλεύω.

Ἀσαλεύτως, Adv. intrepide, constanter.

Ἄσαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, tranquillus, cura vacuus, Etym. Ex α priv. & σάλα, cura.

Ἀσαλπίγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, tuba non proclamatur. Ex α priv. & σάλπιγξ, tuba.

ΑΣΑΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, pelvis, solium, labrum, in quo veteres se lavabant, balneis nondum repertis.

Ἀσᾶν, pr. inf. act. contr. pro ἀσάειν, ab ἀσάω, [illegible]

Ἀσάνδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, sandaliis carens. Ex α priv. & σάνδαλον, sandalium.

Ἄσαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non adblandiens, [illegible] more canum caudam agitantium, Hes. Ex α priv. & σαίνω, agito.

Ἀσάομαι, ῶμαι, nauseo, fastidio. Ab ἄση.

Ἀσαπὴς, ὁ καὶ ἡ, non putrefactus, putredini non obnoxius. Ex α priv. & σήπω.

Ἀσαρίτης, ου, ὁ, asarites, [illegible] vinum ex asaro herba confectum. Ab ἄσαρον.

Ἀσαρκέω, gracilis, s. macilentus sum.

Ἀσαρκία, ας, ἡ, macies, gracilitas. Ab

Ἄσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, carnis expers; (2) gracilis, macilentus. Ex α priv. & σάρξ, caro.

Ἀσαρκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem. Aret.

ΑΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, asarum, nardus silvestris. Angl. Asarabacca.

Ἀσάρωτος, ον, qui non verritur. τὸ ἀσάρωτον, pavimentum, ex marmore, &c. quod non purgatur verrendo. Ab α & σαίρω.

Ἆσας, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ᾖσας, ab ἄδω.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, obscuritas. Ab

Ἀσαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, obscurus; (2) incertus.

Ἀσαφῶς, Adv. obscure.

Ἄσβεστος, ου, ον, & ἄσβεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inextinguibilis, inextinctus, nunquam cessans. Ph. calx. Ex α priv. & σβέννυμι.

Ἀσβολαίνω, fuco. Gl. V. ἀσβολαίνω, fuscinum. Ab

ΑΣΒΟΛΗ, ης, ἡ, fuligo, favilla. Hinc

Ἀσβολόεις, όεσσα, όεν, fuliginosus.

Ἄσβολος, ου, ἡ, idem quod ἀσβόλη. Hinc

Ἀσβολόω, ῶ, f. ώσω, fuligine [illegible].

Ἀσβολώδης, εος, ὁ [illegible], idem quod ἀσβολόεις.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, contemptus cultus divini, impietas. Ab [illegible].

Ἀσεβέω, ῶ, f. ήσω, irreligiosus & impius sum, impie ago; impie tracto aliquem; in pass. impie tractari, & impie fieri. [illegible] — περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν, ὧν ἠσέβησαν, Judæ 15. Ab eod.

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium. Gl. V. nefas. Ab ἀσεβέω.

Ἀσεβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui numen divinum, vel nullum Deum colit, irreligiosus, impius, qui Deum non novit. Ex α priv. & σέβω, colo.

Ἀσέβησις, εως, ἡ, actio impia & nefaria. Ab ἀσεβέω.

Ἀσεβῶς, impie, Ph. Ab ἀσεβής.

Ἄσειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, habena carens; (2) non vinctus. Ex α priv. & σειρά, catena.

Ἀσείριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex usu.

Ἄσειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcussus, immotus, non quassatus. Gl. V. inquassatus; (2) qui quassari & concuti nequit. Ex α priv. & σείω, quatio.

Ἀσελγαίνω, petulanter & lascive ago; (2) petulanter aliquem injuria adficio; (3) protervæ libidini indulgeo. Οὐκ εἰς ἐμὲ ἠσέλγαινε μόνον, Dem. Gl. V. lascivio:

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, petulantia, protervitas, improbitas; (2) petulans & proterva injuria, lascivia, luxus, impudentia:

Ἀσελγέω, ῶ, f. ήσω, quod idem ἀσελγαίνω:

Ἀσελγῶς, Adv. proterve, petulanter, improbe, libidinose. Ab

ΑΣΕΛΓΗΣ, έος, ὁ καὶ ἡ, petulans, insolens, protervus, improbus, petulanter injurius; (2) lascivus. Ph. ganearius, libidinosus, luxuriosus, impudicus; obscœnus, flagitiosus, impudicus, incestus, al. Gl. V.

Ἀσελγόκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, cornibus lasciviens, item magna cornua habens. Ex ἀσελγής, & κέρας, cornu.

Ἀσελγομανέω, ῶ, per lascivium insanio, insana impudicitia teneor, vel pruriο. Ex ἀσελγής, & μαίνομαι, insanio.

Ἀσελγῶς, idem quod ἀσελγῶς.

Ἀσέληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, illunis; (2) obscurus. Ex α priv. & σελήνη, luna.

Ἀσέμνευτος, ὁ καὶ ἡ, [illegible], inhonoratus; (2) incultus, impudicus, Gl. V.

Ἀσέμνως, [illegible] decore.

Ἀσεπτέω, impius sum.

Ἀσεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, impius, [illegible]. Ex α priv. & σέβω, colo.

Ἀσεσμαι, [illegible], f. 1. ind. med. Ion. pro ἀσοῦμαι, a verbo ἄω, satio.

Ἄση, ης, ἡ, fastidium, nausea; (2) mœror [illegible]; (3) [illegible]

Ἆσῃ, 2. s. f. 1. [illegible] ind. Ionice pro ᾄσῃ [illegible].

Ἀσθεῖσα, 1. f. a. 1. [illegible] v. ἀσάομαι.

Ἀσεσθε, 2. s. f. 1. [illegible] pass.

Ἀσηκρῆτις, fastidiens e [illegible].

Ἀσημαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non signatus, nullo sigillo obsignatus; (2) incertus [illegible]; (3) rectore carens. Ab σῆμα.

Ἀσημείωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non signum, seu nota non est impressa; (2) obscurus; (3) qui nihil significat. Ex α priv. & σημεῖον.

Ἀσημότης, ητος, ἡ, ignobilitas. A prec.

Ἀσήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄσημος.

Ἀσήμως, Adv. obscure; (2) ignobiliter. Οὐ πάνυ ἀσήμως, Luc.

Ἄσηπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, putredine non vitiatus, incorruptus. Ex α priv. & σήπω, putrefacio.

Ἀσηρὸς, ὰ, ὸν, fastidium adferens, molestus; (2) impurus; (3) nausea habens, Suid. Ab ἄση

Ἀσηρῶς, Adv. moleste. Ab ἀσηρός.

Ἀσθῇ, 2. s. f. 1. conj. [illegible] v. ἀσάομαι.

Ἀσθεὶς, a. 1. part. pass. verbi [illegible]

Ἀσθένεια, ἡ, infirmitas, [illegible]; [illegible], infirmitas [illegible], Gl. V.

Ἀσθενέω, ῶ, f. ήσω, imbecillis sum, [illegible], [illegible]; (2) [illegible]. Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, Rom. [illegible].

Ἀσθένημα, ατος, ἡ, idem quod ἀσθένεια.

Ἀσθενής, έος, ὁ καὶ ἡ, infirmus, invalidus; debilis, æger, infirmus, æger, tenuis, Gl. V. Ex α priv. & σθένος, robur.

Ἀσθενικὸς, ὴ, ὸν, imbecillis, languidus, valetudinarius; (2) pauper. Ab ἀσθενής.

Ἀσθενοποιὸς, ὸν, languidum faciens.

Ἀσθενόρριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbecilli radice hærens. Ex ἀσθενής, & ῥίζα, radix.

Ἀσθενεύντων, gen. pl. præs. part. act. contr. pro ἀσθενεόντων, ab ἀσθενέω.

Ἀσθενόψυχος, ον, imbecillis animo.

Ἀσθενόω, ῶ, f. ώσω, infirmum reddo, debilito, robur viresque alicujus frango. Ab ἀσθενής.

Ἀσθενῶς, Adv. imbecilliter, invalide.

Ἀσθῇ, detrimentum passus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ᾔσθη, a verbo ἄω.

ΑΣΘΜΑ, ατος, τὸ, flatus, spiritus, anhelitus, anhelatio; (2) respiratio difficilior, suspirium

Ἀσθμάζω, f. άσω, anhelo. Ab ἆσθμα. Hinc

Ἀσθμαίνω, anhelo, halo. Ἐν γὰρ τοῖσι περιζωσμοῖσι ἀσθμαίνουσι καὶ δίδει, Arat:

Ἀσθματικὸς, ὴ, ὸν, ad anhelationem, seu respirationem pertinens; (2) suspiriosus, difficulter spirans. Gl. V. anhelator.

Ἀσία, ας, ἡ, Asia, nomen regionis.

Ἀσιανὸς, ὴ, ὸν, Asianus. Ab Ἀσία.

Ἀσιάρχης, ου, ὁ, Asiarcha, princeps Asiæ. Ex Ἀσία, & ἄρχων, princeps.

Ἀσιατογενὴς, ὲς, Asiaticus.

Ἀσιγησία, ας, ἡ, tacendi impotentia. Ex α priv. & σιγάω, taceo.

Ἀσίγητος, non tacens, non silens, tacere non valens, garrulus. Ex usu.

Ἄσιγμος, ου, ὁ καὶ ἡ, stridore carens; (2) carens litera Sigma. Ex α priv. & σιγμὸς, stridor, vel σίγμα, sigma.

Ἀσίδηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sine ferro est; (2) qui sine ense est.

Ἀσίης, gen. sing. Ion. pro ἀσίας, ab ἄσιος.

Ἄσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, [illegible] carens cibi non appetens; (2) non impeunlus.

ΑΣΙΝΗ, ης, ἡ, herba quædam aliis sese implicans.

Ἀσινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, illæsus, nullo malo adfectus, innocuus, Æschyl. Anim. 1530. Gl. V. sine vitio. Ex α priv. & σίνω, noceo.

Ἀσινῶς, Adv. sine [illegible], innoxie, sine noxa.

Ἀσιος, ια, ιον, limosus. Ab ἄσις, limus.

ΑΣΙΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, locustæ genus, carens pennis.

ΑΣΙΣ, εως, ἡ, limus, sordes, cœnum

Ἀσιτέω, ῶ, f. ήσω, cibum non capio, a [illegible], panem non comedo.

Ἀσιτία, ας, ἡ, inedia, esuries, jejunium, abstinentia a cibo; (2) inappetentia, [illegible]. Ab

Ἄσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cibum non sumit, jejunus, impastus. Ex α priv. & σῖτος.

Ἀσίτως, [illegible].

ΑΣΚΑΛΑΒΟΣ, ου ὁ, stellio, animalculum lacertæ simile.

Ἀσκαλαβώτης, ου, ὁ, idem

ΑΣΚΑΛΑΦΟΣ, [illegible] avis nomen.

Ἀσκαλαφρος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde durus. Ex ἀσκελὴς, & ἀφὴ, Suid.

Ἀσκάλευτος, ὁ καὶ ἡ, non fossus, non circumfossus, non fossus. Ex α priv. & σκάλλω.

Ἄσκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α priv. & σκάλλω, [illegible].

Ἀσκαλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

ΑΣΚΑΛΩΝΙΑΣ, ου, ἡ, palmago, avis galeli [illegible] magnitudine.

Ἀσκαλώνιον, ου, ἡ, genus herbæ [illegible].

ΑΣΚΑΝΤΗΣ, ου, ὁ, vilis lectus, [illegible] stratum, grabbatus, (2) feretrum, [illegible].

Ἀσκαρδαμυκτὶ, & ἀσκαρδαμυκτεὶ, Adv. oculis fixis, [illegible], ita ut non nictetur.

Ἀσκαρίζω, [illegible], non conniveo, non nicto. Ex α priv. [illegible].

Ἀσκαρδάμυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non nictans, non connivens. Ex α priv. & σκαρδαμύσσω.

Ἀσκαρης, [illegible], non [illegible], non palpitans. Ex α priv. & σκαίρω, [illegible].

Ἀσκαρθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex eod.

Ἀσκαρίζω, [illegible], scateo [illegible], [illegible]. Ab ἀσκαρίς

'Ασκα-

Ἀσκαρίζω, f. ίσω, salio, exsulto. Ex α pleon. & Σκαρίζω, *salio*.

ΑΣΚΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, genus lumbricorum.

Ἀσκάριστος, ος, ὁ ἡ ἡ, non saliens, non exsultans. Ab ἀσκαρής.

ΑΣΚΑΡΟΣ, ου, ὁ, calceorum, seu sandaliorum genus, ex Hes. (2) genus quoddam crepidarum, Pollux.

Ἄσκαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non fossus. Ex α priv. & Σκαπτός, *fossus*.

Ἀσκιάθης, ές, ὁ ἡ ἡ, illæsus, incolumis. Ex α priv. & σκίδνημι, *lædo*.

Ἀσκιέτι, ἡ, id. quod ἄσκησις.

Ἀσκίον, idem quod ἄσκιον.

Ἀσκλῆς, *Adv.* dure, graviter. Ab ἀσκελής.

Ἀσκληρῶς, *Adv.* duriter; (2) assidue; (3) graviter, (4) sine crumbus; (5) pari mensura. Ab

Ἄσκελος, ές, ὁ ἡ ἡ, qui non obduruit; (2) qui supra modum exaruit, vel obduruit, præcurrus; (3) crumbus carens; (4) immobilis, adultus, indefinens. Ex α priv. vel intens. & Σκέλλω, vel Σκέλ, *crus*.

Ἀσκιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, rudis, impolitus, non elaboratus, non exasciatus, secum non tactus. Ex α priv. & Σκεπάρνιον.

Ἄσκ. ηστος, ος, ὁ ἡ ἡ, Ph. intectus. Ex α priv. & Σκεπάζω, *tego*.

Ἀσκέπαρος, ὁ ἡ ἡ, qui tectus non est, operimento carens. Ex α pr. & Σκέπαρνον.

Ἄσκεπτος, ὁ καὶ ἡ, idem Ex α & Σκέπτω.

Ἀσκεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex infl.

Ἀσκεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, inconsideratus, non circumspectus; inconsultus, incognitus, Gl. V. Ex α priv. & Σκέπτομαι, *contemplor*.

Ἀσκέπτως, *Adv.* inconsiderate, temerarie, inconsulto, temere.

ΑΣΚΕΠΑ, ας, ἡ, calceamenti Attici genus, quod frustum erat & commodum tempori hiemali.

Ἀσκευτικόν, τὸ, idem.

Ἀσκεύαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, imparatus.

Ἀσκεύος, ος, ὁ ἡ ἡ, vasis utensilibusque carens, omni instrumento ac supellectile carens, non instructus, inops; (2) simplex & omni apparatu carens. Ex α & σκεῦος.

Ἀσκεύ, ητος, ος, ὁ ἡ ἡ, fugiens curiosique perscrutationes non excutiens. Ex α priv. & Σκεύ, *perscrutor*.

ΑΣΚΕΩ, ῶ, f. ήσω, colo, exerceo, percolo, meditor, Gl. V. ἀσκῶμεν, erudimus, Ph. ἤσκησα, percolui, Ph. a. 1. (2) polio; ἠσκημένος, politus, Ph. p. part. pass. Ἀσκεῖν ἀληθείαν, ἀληθείαν· τὸ νῦν φ ὀνίχωμεν πρότον, *Abstb. Phar.* 47. Ἐν τούτῳ ὁ αὐτὸς ἀσκῶ, Vul. ἐμαυτὸν, Act. 24, 16. Σὺν ἀρετῇ (Ευτέλιη) τιμωσιν, ὅσοι τὰ δίκαια ἀσκέσιν, Ipar.

Ἀσκήνη, ης, ὁ ἡ ἡ, non lene, incolumis.

Ἄσκημα, ατος, τὸ, quod exercendi causa fit. Ab ἀσκέω.

Ἄσκηνος, ος, ὁ ἡ ἡ, tentorio sive tabernaculo carens; (2) habitu, sub dio positus; (3) non habitus. Ex α priv. & Σκηνή, *tentorium*.

Ἀσκήνως, *Adv.* non secte.

Ἄσκησις, εως, ἡ, exercitatio, meditatio, incessus, cultus. Gl. V. ἄσκησιν, (2) vitæ monachicæ. Ab ἀσκέω

Ἀσκητάς, ἁς, ἡ, exercendus. Ab eod.

Ἀσκητήριον, ου, τὸ, locus, in quo exercitationi instituuntur, gymnasium; (2) cœnobium, monasterium. Ab eod.

Ἀσκητής, οῦ, ὁ, q. d. exercitator. Gl. V. curator, (2) athleta; (3) qui rerum divinarum meditatione se exercet. Ph. ἀσκηταί, cælibes. Ab eod Hinc

Ἀσκητικός, ἡ, όν, ad exercitationem comparatus; (2) exercitationi vacans, (3) meditationi sacræ incumbens; (4) discendi cupidus, sapientiæ studiosus.

Ἀσκητός, ἡ, όν, elaboratus artis, affabre factus; (2) ornatus; (3) qui exercitatione adquiri ac doceri potest ac debet. Ab ἀσκέω.

Ἀσκήτρια, ας, ἡ, virgo, seu quævis mulier meditationibus sacris vacans, monialis. Gl. V. ἀσκήτριαι, sanctimoniales. Ab ἀσκητής.

Ἀσκίας, ου, qui occultari non potest.

Ἀσκίδιον, ου, τὸ, parvus uter. Dim. ab ἀσκός.

Ἀσκίον, ου, τὸ idem & ab eod.

Ἄσκιος, ία, ιον, umbrosus, opacus, qui densam habet umbram; (2) umbri carens; incpacus, Gl. V. Ex α int. vel pr. & Σκιά.

Ἀσκίτης, ου, ὁ, ut ἀσκίτης ὑδρωψ, species aquæ interceptis, sive hydrops, in quo humor aquosus cum exiguo spiritu in membrana abdominis interiore inter peritonæum & intestina, velut in utre quodam continetur. Ab ἀσκός.

Ἀσκληπιάδαι, medici. Ab Ἀσκληπιός.

Ἀσκληπιός, ου, ὁ, Æsculapius.

Ἀσκικάλης, ου, ὁ, heri nodus, Gl. V. Ex ἀσκός, & κυλλ, *hernia*.

Ἀσκοτύρα, ας, ἡ, marsupium, pera, crumena. Ex ἀσκός, & θύρα, *pera*.

Ἄσκυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, inconsideratus, non circumspectus; (2) mente & cogitatione non præceptus, (3) multus, longævus, (4) innatus; (5) non scriens scopum. Ex α priv. & Σκοτέω, *caligo*.

Ἀσκοτυτίνη, ης, ἡ, lagena coriacea. Ex ἀσκός, & πατίνη, *lagena*.

Ἀσκόπως, *Adv.* inconsiderate; (2) inopinate.

Ἀσκορδινάτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non agitans membra. Ex α priv. & Σκορδινάομαι, *paralyticus*.

ΑΣΚΟΣ, οῦ, ὁ, uter, utris, pellis; follis, coleus, Gl. V.

Ἀσκοτεινός, ἡ, non tenebrosus.

Ἀσκυδοῦτις, ἡ, ursa minor.

Ἄσκυμνος, ου, pl. præs. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἀσκίζομεν, ab ἀσκέω.

Ἀσκοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, utrem ferens. Ex ἀσκός, & φέρω, *fero*.

Ἀσκύλευτος, ου, ὁ ἡ ἡ, infrolitus, non spoliatus. Ex α priv. & Σκυλεύω, *spolio*.

Ἀσκυλτος, ου, ὁ ἡ ἡ, fatigabilis, Gl. V. Ex α priv. & Σκύλλω, *fatigo*.

Ἀσκύλτως, *Adv.* ita, ut non vexeris, aut fatigeris Ex α priv. & Σκύλλω, *vexo*.

ΑΣΚΥΡΟΝ, ου, τὸ, hyperici genus, herba. *Apel* St. Peter's wort.

Ἀσκώλια, ων, τὰ, Aeolia, festum Bacchi Athenis. Ab ἀσκός, quia super ἀσκὸς, unico pede saltabant, ut lapsi risum excitarent. Hinc

Ἀσκωλιάζω, f. άσω, super utrem salio; (2) salto unico pede manendo; (3) claudico. Hinc

Ἀσκωλιασμός, οῦ, ὁ, saltatio ἀσκωλιαζόντων.

Ἄσκωμα, ατος, τὸ, pelis mumens remos, qua parte scalmo incumbunt; (2) loru quo remus scalmo alligatur. Ab ἀσκός.

Ἄσμα, ατος, τὸ, carmen, cantatum, cantilena, cumen. Ab ᾄδω, *cano*.

Ἀσματίων, ου, τὸ, cantuncula Dim. ab ἄσμα.

Ἀσματοκάμπτης, ου, ὁ, cantuum inflexor, qui versus carminum inflexibus utitur, velut poeta Dithyrambici erant; vox Aristophanica. Ex ἄσμα, & κάμπτω.

Ἀσμενίζω, f. ίσω, libens suscipio, comiter accipio; (2) acquiesco. Ab ἄσμενος.

Ἀσμενίσειε, 1. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀσμενίσαιμι.

ΑΣΜΕΝΟΣ, έη, ον, gaudens, alacris. Gl. V. ultroneus, libens.

Ἀσμένως, *Adv.* cum gaudio, libenter; jucunde, Gl. V.

Ἄσμιος, ου, ὁ, idem qui ἄσμα. Ab ἀδω, *cano*.

Ἀσμολογίσιος, ου, fine solœcismo.

Ἀσολοικος, ου, ὁ ἡ ἡ, recte carens, non solœcus, non barbarus.

Ἀσολοικως, *Adv.* sine vitio; (2) simpliciter.

Ἄσοφος, ος, ὁ ἡ ἡ, insipiens, stultitia, Ab

Ἄσοφος, ου, ὁ ἡ ἡ, insipiens, imperitus.

Ἀσόφως, *Adv.* insipienter, stulte. Ab ἄσοφος.

ΑΣΠΑΖΟΜΑΙ, f. άσομαι, amplector, amplexor, comiter excipio, amanter complector, saluto, complector, cupide apprehendo; ἀσπασαι, saluta, Gl. V. a. 1. imp. m. Καί μ' ἰυθὺς ὠ κύκλω φρατὸς ἐκδέκτα φῶς ἠσπάζετο, Soph. Phil. 355. Μαθέτω χῦ τῶν ὁδὸν ἀσπάσεσθαι, Luc. 10, 4.

Ἀσπαίρω, tremo, palpito. Ex α pleon. & Σπαίρω, *palpito*.

ΑΣΠΑΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, frutex multis spinis horrens.

ΑΣΠΑΛΑΞ, ακος, ὁ, talpa; (2) herbæ genus.

Ἀσπαλιεία & ἀσπαλεία, ἡ, piscatus, (*pro quo vulgo* ἀσπαλία, ἐθνη.) Unde

Ἀσπαλιεύς, έως, ὁ, piscator. Ab ἄσπαλος.

Ἀσπαλιεύομαι, f. εύσομαι, piscor. Hinc

Ἀσπαλιευτής, οῦ, ὁ, piscator.

Ἄσπαλος, ου, ὁ, piscis, Hes. Ex α priv. Σπάω, *trahe*, & ἅλς, *mare*.

Ἀσπαραγία, ας, ἡ, asparagi plantarum. Ab

ΑΣΠΑΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, asparagus.

Ἀσπαρίζω, f. ίσω, tremo, palpito. Ab ἀσπαίρω.

Ἄσπαρτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non satus, non seminatus, infeminatus; (2) cui semen non committitur, qui non seminatur. Ex α priv. & Σπείρω, *semino*.

Ἀσπάρτως, *Adv.* semente non facta, citra sationem.

Ἄσπασαι, 2. f. a. 1. imp. med. v. ἀσπάζομαι.

Ἀσπάσασθε, *salutamini*, a. 1. imp. m.

Ἀσπάσκωδι, 2. pl. a. 1. conj. med.

Ἀσπάστιος, ία, ιον, & ἀσπαστός, ή, ὁ ἡ ἡ, amplectendus, optatus, gratus, acceptus. Ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπασίως, *Adv.* grate, lubenter, comiter, amice, amanter.

Ἄσπασμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur. Ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπασμός, ου, ὁ, amplexatio, amplexus, salutatio. Ab eod.

Ἀσπασικόν, οῦ, τὸ, salutatorium, quod erat locus extra basilicam, ubi peregrini excipiebantur:

Ἀσπασικός, ἡ, όν, salutatorius, Gl. V. Ab

Ἀσπαστός, ἡ, όν, quem quis amplectendi vehit, amplectendus, optatus, gratus, jucundus; divinum speciem præ se ferens:

Ἄσπασις, εως, ἡ, salutatio. Ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπαστῶς, *Adv.* lubenter. Ab ἀσπαστός.

Ἄσπεισος, ου, ὁ ἡ ἡ, irreconciliabilis, implacabilis. Ex α priv. & Σπένδω, *fœdus ico*.

Ἄσπερμος, ος, ὁ ἡ ἡ, sine semine & prole, semine carens. Ex α pr. & Σπέρμα, *semen*.

Ἀσπιρχὲς, *Adv.* sedulo, studiose, sine cessatione, diligenter, continue. Ex α intens. & Σπίρχω, *urgeo*.

Ἀσπιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, quem adiequi nequeas; (2) multus, immensus. Ex α pr. & ἵπομαι.

Ἀσπιδιστολάς, ᾶτος, ὁ, qui alpeos, sive clypeum abjecit, desertor militiæ; vox comica. Ex ἀσπὶς, & Ἀποβάλλω, *abjicio*.

Ἀσπίδης, ίος, ὁ καὶ ἡ, in clypei modum rotundus. Ab ἀσπὶς.

Ἀσπιδηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, clypeum ferens, scutatus, scutiger. Ex ἀσπὶς, & φέρω, *fero*.

Ἀσπιδίον, ου, τὸ, parvus clypeus, clypeolus, scutulum. Dim. ab ἀσπὶς.

Ἀσπιδισκάριον, ου, τὸ, parma. Gl. V. parmula. Ab

Ἀσπιδίσκη, ης, ἡ, idem & ab eod. Hes.

Ἀσπιδίσκον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἀσπιδιώτας, *Dor.* pro

Ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, scutatus, clypeum gerens.

Ἀσπιδοδηκτός, ου, ὁ ἡ ἡ, ab aspide morsus, sive ictus. Ex ἀσπὶς, & δάκνω, *mordeo*.

Ἀσπιδόδυπος, ον, scutum pulsans, item scutatus. Ex ἀσπὶς, & δύπος.

Ἀσπιδόεις, όεσσα, όεν, scutatus, in clypei formam factus.

Ἀσπιδοειδής, ές, idem.

Ἀσπιδοξρίμμαν, ου, bello vigens, bellicosus.

Ἀσπίδον, *Adv.* clypeatim, testudinis facta, Suid. Ab eod.

Ἀσπιδοπηγεῖον, ου, τὸ, locus, ubi clypei compinguntur. Ab ἀσπιδοπηγός.

Ἀσπιδοπήγιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἀσπιδοπηγός, οῦ, ὁ, clypeorum compactor, seu fabricator. Ex ἀσπὶς, & πηγνύω, *compingo.*

Ἀσπιδοποιία, ας, ἡ, clypeorum fabricatio. Ab

Ἀσπιδοποιὸς, οῦ, ὁ, clypeorum fabricator, Gl. V. scutarius. Ex ἀσπὶς, & ποιέω, *facio.*

Ἀσπιδότροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui vescitur aspidibus, sive serpentibus. Ex ἀσπὶς, & τρέφω.

Ἀσπιδοῦχος, ου, ὁ ἡ ἡ, clypeum tenens, clypeatus. Ex ἀσπὶς, & ἔχω.

Ἀσπιδοφόρβιον, ου, ὁ ἡ ἡ, qui clypeo se alit, qui bello vivit, bellicosus. Ex ἀσπὶς, & φέρβω, *alo.*

Ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, clypeum gerens, clypeatus. Ex ἀσπὶς, & φέρω, *fero.*

Ἀσπίζω, f. ίσω, clypeo protego, defendo. Ab ἀσπὶς.

Ἄσπιλος, ου, ὁ ἡ ἡ, immaculatus, intemeratus, sine macula. Ex α priv. & σπῖλος.

Ἀσπίλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

ΑΣΠΙΣ, ίδος, ἡ, clypeus, scutum, clypeatorum agmen; (2) aspis, serpentis genus.

Ἀσπισάων, g n. pl. *Æol.* pro ἀσπίδων, ab

Ἀσπιστὴς, οῦ, ὁ, clypeatus, miles. Ab ἀσπὶς.

Ἀσπίσωρ, ορος, ὁ, idem.

Ἀσπλαγχνος, ου, ὁ ἡ ἡ, non habens cor; (2) timidus, ignavus, (3) immitis, crudelis, inhumanus. Gl. V. immisericors. Ex α priv & σπλάγχνον, *viscera.*

Ἄσπλιον, ου, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia; (2) herba quædam. Ab

Ἄσπλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, lienis expers. Ex α priv. & σπλὴν, *splen.*

Ἀσπονδεὶ, *Adv.* sine amicitia; (2) sine sacrificio, sine libationibus:

Ἀσπονδία, ῶν, f. ήσω, fœdus, aut inducias non ferio; (2) fœdus non admitto. Ab

Ἄσπονδος, ου, ὁ ἡ ου, fœderis, seu inducarum expers; (2) qui est sine libamento; (3) irreconciliabilis. Ex α priv. & σπένδω, *libo.*

Ἄσπορος, ου, ὁ ἡ ου, non seminatus, inseminatus; (2) semine expers. Ex α priv. & σπεῖρω, *semino.*

Ἀσπούδαστος, ὁ ἡ ὁν, negligentior, Gl. V. insedulus, improperatus. Ex α priv. & σπουδὴ.

Ἀσπουδεὶ, *Adv.* sine cura, sine studio, negligenter. Ex iisd.

Ἀσπουδῆ, *Adv.* sine molestia. Ex iisd.

ΑΣΠΡΟΣ, ου, ὁ, quercus species.

Ἀσσάριον, ου, τὸ, assarium, assis, quarta pars unciæ. Vox Lat.

Ἄσσομαι, idem quod ἀσσόομαι. *Aret.*

ΑΣΣΟΝ, *Adv.* prope, propius. Item, *Adj.* prope, fere omnia, pleraque. Ὧν τοῖς ξυγγράμμασι ἄσσον μοι φρεσὶν ξυγράφασθαι, *Arist.* Hinc ἀασσοτέρω, propius, & ἀσσοτάτω, proxime.

Ἀασσότατος, η, ον, proximus. Ab ἄασσον.

Ἀασσότερος, α, ον, propior. Ab eod.

Ἀασυρία, ας, ἡ, Assyria. Nomen regionis.

Ἀασυτέρων, *propius, Æol.* pro ἀασσοτέρων, comp. ab ἄασσον, *prope.*

Ἀασώδης, idem quod ἀσώδης.

Ἀσταγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, non stillatus, vel stillativus, non destillans, sed copiose fluens. Ex α priv. & στάζω, *stillo.*

Ἀσταθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, instabilis. Ex α priv. & ἵστημι, *sisto.*

Ἀστάθμευτος, ου, ὁ ἡ ου, immunitatem habens ab tributis publicis; (2) qui caret cathis. Ex α priv. & σταθμεύω.

Ἀσταθμητος, ου, ὁ ἡ ου, instabilis, incertus; (2) improvisus, inopinatus, Gl. V. inconsideratus; (3) a quo nemini cautum est, quod omnibus accidere potest. Ex α priv. & σταθμητός.

ΑΣΤΑΚΟΣ, οῦ, ὁ ἡ ὁ, astacus, cancer marinus. Gl. V. locusta, scilla.

Ἀσταλὶ, *Adv.* non stillatim; (2) affatim; (3) cum multis lachrymis. Ab

Ἀσταλὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ὁ, non destillans. Ex α priv. & στάζω, *destillo.* Unde

Ἀστάλυκος, ου, ὁ ἡ ου, non stillatus, non stillativus, non destillans.

Ἀστάλὴς, ὁ ἡ ὁ, non instructus, vestimentis non indutus. Ex α pr. & στέλλω.

ΑΣΤΑΤΗΣ, ου, ὁ, nuntius, f. tabellarius Persicus, Angarus.

Ἀστασία, ας, ἡ, instabilitas, inconstantia. Ex α priv. & στάσις, *statio.*

Ἀστασίαστος, ὁ ἡ ὁν, seditionis carens, nullis seditionibus turbatus. Ex iisd.

Ἀστατέω, ῶ, f. ήσω, inconstans sum, vacillo; (2) incertis sedibus vagor, 1 Cor. 4. Ab

Ἄστατος, ου, ὁ ἡ ου, instabilis, inconstans.

Ἀστάτως, *Adv.* inconstanter. Ab ἄστατος.

Ἀσταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa. Ex α pleon. & σταφὶς.

Ἀστεφύλινος, η, ὁ, pastinaca herba; (2) genus quoddam insecti. Ex α pleon. & σταφυλῖνος, quod idem significat.

Ἀστέφυλος, ον, uvis carens.

Ἄσταχυς, υος, ὁ, spica; arista, culmus, Gl. V. Ex α pleon. & στάχυς, *spica.*

Ἀστέγαστος, η, ὁ ἡ ὁν, non tectus, non co-opertus. Ex α priv. & στεγαστὸς, *tectus.*

Ἀστεγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁν, non tectus; (2) multis tectis clausus. Ex α priv. vel intens. & στέγω, *tego.*

Ἀστεγὶς, ὶς, ὁ ἡ ὶ, tecto ædibusque destitutus; (2) qui non retinet arcana in pectore, loquax; (3) qui sustineri nequit, intolerabilis. Ex α priv. & στέγω, *tego.*

Ἀστειζόμαι, ίσομαι, urbanitate sermonis utor, festivus sum, jocor. Ab ἄστυ.

Ἀστειολόγος, ου, ὁ ἡ ὁν, eloquens, disertus, Ph. Ex ἀστεῖος, & λέγω, *dico.*

Ἀστειολογία, ας, ἡ, urbanitas, lepos orationis.

Ἀστειορημοσύνη, ης, ἡ, lepore orationis utor.

Ἀστεῖος, ου, ὁ ἡ ὁν, urbanus, festivus, lepidus, comis, venustus, elegans, honestus, bellus. Ab ἄστυ. Hinc

Ἀστειοσύνη, ης, ἡ, urbanitas; (2) festivitas:

Ἀστειότης, ητος, ἡ, festivitas, elegantia, sales, facetiæ, Gl. V.

Ἀστεισμὸς, οῦ, ὁ, urbanitas; (2) festivitas; (3) figura rhetorica. Ab ἀστειζόμαι.

Ἀστείως, *Adv.* festive, urbane. Ab ἀστεῖος.

Ἀστεκὴς, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἄστεγος. Hinc

Ἀστέκτως, *Adv.* intolerabiliter, intoleranter.

Ἀστελέχης, εος, ὁ ἡ ὁ, caudice, trunco carens. Ex α priv. & στέλεχος.

Ἀστέλεχος, ου, ὁ ἡ ὁν, idem & ex iisd.

Ἀστεύκαλα, lamentabiliter, flebiliter. Ab

Ἀστίμβακτος, ου, ὁ ἡ ὁν, contumelia pictaque carens; (2) firmus, stabilis. Ex α priv. & στίμβω, *contumelia afficio, mœro.*

Ἀστιρὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁν, immotus, firmus; (2) non perturbatus, stupor, non attonitus, metu non perculsus. Ex iisd.

Ἀστερητὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁν, idem & ex iisd.

Ἀστερόφως, Adv. immote, rigide, firmiter.

Ἀστιγκτεὶ, *Adv.* sine gemitu:

Ἀστιγκτὶ, *Adv.* idem. Ab

Ἀστίγκτος, ου, ὁ ἡ ὁν, non gemebundus; (2) qui non gemit, qui sine gemitu aliquid agit. Ex α priv. & στένω, *gemo.*

Ἀστιγκτως, *Adv.* sine gemitu, ita, ut non ingemiscas.

Ἄστιπτος, ου, non coronis ornatus, honoratus, item, cultus. Ex α, & στέφω.

Ἀστεργάναρ, ορος, ἡ, non grata marito.

Ἀστεργὴς, ὁ ἡ ὁν, inamabilis; (2) inexorabilis, implacidus. Ex α pr. & στέργω.

Ἀστέρεως, ου, ὁ ἡ ου, stellans, sidereus. Ab ἀστὴρ.

Ἀστεριαῖος, ου, ὁ, stellarius. Ab eod.

Ἀστερίζω, f. ίσω, in stellam verto. Ab eod.

Ἀστέριον, ου, τὸ, phalangium. Ab eod.

Ἀστέριος, ου, ὁ ἡ ου, stellans. Ab eod.

Ἀστερίσκος, ου, ὁ, stellula, asteriscus; (2) herba quædam. Dim. ab ἀστὴρ.

Ἀστεροειδὴς, ἐς, stellatus.

Ἀστερόμματος, ον, *Epith.* noctis, stellata, *propr.* oculorum loco stellas habens.

Ἀστερόεις, όεσσα, όεν, stellatus, stellis distinctus & ornatus. Gl. V. sidereus. Ab eod.

Ἀστεροπᾶ, dat. sing. *Dor.* pro ἀστεροπῇ.

Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. Ab ἀστράπτω. Hinc

Ἀστεροπητὴς, οῦ, ὁ, fulgurator, fulminator.

Ἀστεροσκόπος, ου, ὁ ἡ ὁν, stellarum contemplator. Ex ἀστὴρ. & σκοπὸς, *spectator.*

Ἀστεροφεγγὴς, ἐς, stellis fulgens.

Ἀστερωπὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁν, stellarum faciem habens, stellatus. Ex ἀστὴρ, & ὤψ, *facies.*

Ἀστέφανος, ου, ὁ ἡ ὁν, coronam non habens, corona non redimitus.

Ἀστεφάνωτος, ου, ὁ ἡ ὁν, idem.

Ἀστὴ, ῆς, ἡ, civis femina. Ab ἄστυ.

Ἄστηλος, ου, ὁ ἡ ὁν, cippum non habens, *Epith.* sepulti vel sepulcri. Ex α priv. & στήλη, *cippus.*

Ἀστὼ, λῶος, ὁ ἡ ὁν, infortunatus, infelix, ærumnosus, qui nullam stationem nec sedem habet, Hes. Ex α priv. & στῶναι, *stare.*

Ἀστῶος, ου, ὁ ἡ ὁν, idem & ex iisd. Hes.

Ἀστὴρ, έρος, ὁ, stella.

Ἀστήρικτος, ου, ὁ ἡ ὁν, instabilis, infirmis. Ex α priv. & στηρίζω, *stabilio.*

ἀστὴς, οῦ, ὁ, cantor, Gl. V. Ab ἄδω, *cano.*

Ἀστὶβὴς, οῦ, ὁ, cantor, Gl. V. Ab ἄδω, *cano.*

Ἀστίβητος, ου, ὁ ἡ ὁν, non calcatus, non tritus; (2) non pervius. Ex α priv. & στείβω, *calco.*

ἀστικὸς, ὴ, όν, canorus, Gl. V. Ab ἀστὴς.

Ἀστικὸς, ὴ, όν, qui in urbe habitat; (2) urbanus, civilis, festus, festivus; (3) prudens, circumspectus. Ab ἄστυ, *urbs.*

Ἀστικῶς, *Adv.* festive, urbane, prudenter.

Ἄστικτος, ου, ὁ ἡ ου, qui punctus non est; (2) nullo stigmate signatus. &Ex α priv. & στικτὸς, *punctus.*

Ἀστοχος, ου, vas rotundum, quod infusa pice, sulphure, & stuppa, injectoque igne ejaculabatur, Hes.

Ἀστοιχείωτος, ον, *prop.* elementis carens; (2) rudis literarum, indoctus. Ex α priv. & στοιχεῖα.

Ἀστοιχος, ου, ὁ ἡ ὁν, in quo versus seu ordines nulli sunt. Ex α priv. & στοῖχος, *ordo, versus.*

Ἄστομος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui os non habet; (2) qui loquendi facultate destitutus est; (3) cui parvum est os; (4) durioris oris; (5) ingratus ori. Ex α priv. & στόμα, *os.*

Ἀστοματος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui exactus non est; (2) qui non tinctus est, postquam candefactus fuit. Ex α priv. & στομόω.

Ἀστονος, ον, dolore vacuus; (2) valde tristis. Ex α & στένω.

Ἀστόξενος, ου, ὁ ἡ ὁν, cujus majores erant cives, quum ipse sit peregrinus. Ex ἄστυ, & ξένος, *peregrinus.*

Ἄστοργος, ου, ὁ ἡ ὁν, naturalis amoris expers; Ph. inamabilis, sine affectione. Ex α priv. & στοργὴ, *amor naturalis.*

Ἄστυς, υ, ὁ, civis. Ab ἄστυ.

Ἀστοχία, ῶν, f. ήσω, non recta ad scopum tendo; aberro a scopo; (2) non gratificor, desum alicui, ap. *Polyb.* Πρὶ τὸν πίστιν ἠστόχησαν, 1 Tim. 6, 21. Ὧν τινες ἀστοχήσαντες, ibid. 1, 6. Ab ἄστοχος. Hinc

Ἀστόχημα, ατος, τὸ, erratum, proprie ejus, qui non recte ad scopum tendit.

Ἀστοχία, ας, ἡ, quum quis non bene collineat, quum quis aberrat a scopo; (2) opinionis & spei frustratio. Ab

Ἄστοχος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui non bene collineat; (2) qui non bene conjicit. Ex α priv. & στοχάζομαι, *collineo.*

Ἀστόχως, *Adv.* more eorum, qui non bene conjiciunt.

ΑΣΤΡΑΒΗ, ης, ἡ, sella lignea, ephippium; (2) asinus, mulus.

Ἀστραβηλάτης, ου, ὁ, agaso, mulio. Ex ἀστράβη, & ἐλαύνω, *agito.*

Ἀστραβηλος, ου, ὁ, idem quod στράβηλος.

Ἀστραβὴς, ὶς, ὁ ἡ ὶ, non tortus, seu tortuosus, qui non fallit, certus. Ex α priv. & στρέφω. Hinc

Ἀστραβίζω, & ἀστραβηλίζω, complano.

Ἀστραγαλίζω, f. ίσω, talis ludo. Ab ἀστράγαλος.

Ἀστράγαλος, ου, ὁ, taxillus, parvus talus. Dim. ab ἀστέον.

Ἀστραγαλίσκος, ου, ὁ, taxillus. Ph. Ab eod.

Ἀστραγαλισμὸς, οῦ, ὁ, lusus taxillorum, vel aleæ. Ab ἀστραγαλίζω. Unde

Ἀστραγα-

'Αςραγαλιςικὸς, vel ἀςραγαλιτικὸς, ὴ, ὸν, talarius.

'Αςραγαλίτης, ȣ, ὁ, astragalo similis.

'ΑΣΤΡΑΓΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, vertebra, spondylus; (2) talus lusorius.

'Αςραγαλωτὸς, ὴ, ὸν, talaris, Philox. A præc.

'Αςραπαῖ☉, αία, αῖον, fulguralis. Ab

'Αςραπὴ, ῆς, ἡ, fulgur, coruscatio. Ab ἀςράπτω

'Αςραπηφορέω, ῶ, f. ήσω, fulmina fero. 'Υφ' ὑψηλῶν ἀεὶ δὲ Ζηνὸς ἀςραπηφορεῖ, Arist. Pace, 721. Ex ἀςραπὴ, & φέρω, fero. Ab

'Αςραπηφόρ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, fulgura ferens.

'Αςραποειδὴς, έ☉, ὁ ϰ̀ ἡ, coruscus. Gl. V. Ex ἀςραπὴ, & εἶδ☉, forma.

'Αςραπτηὺς, έως, fulgurator.

'Αςραπτικὸς, ὴ, ὸν, idem.

'ΑΣΤΡΑΠΤΩ, f. ψω, fulguro; (2) fulgeo, corusco, mico; (3) ejaculor, emitto, fundo. Κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀςράπτει, Eur. Ph. 111. "Ηςραπτε χαλκὸς, Xen. Cyr. 6, 24.

'Αςραρχης, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, princeps siderum.

'Αςρατεία, ας, ἡ, militiæ vacatio; (2) desertio militiæ; (3) pax. Ex α priv. & ςρατεία, militia.

'Αςρατεύτ☉, ὁ ϰ̀ ἡ, immunis a militia; (2) quem nemo militavit. Ex α priv. & ςρατεύω.

'Αςρατηγησία, ας, ἡ, imperatoriæ artis imperitia. Ex α priv. & ςρατηγέω.

'Αςρατήγητ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, imperitus ducendi exercitum; (2) duce carens. Ab eod.

'Αςρατηγήτως, Adv. sine duce, sine imperio.

'Αςρατηγικὸς, ὴ, ὸν, imperatoriæ artis ignarus, malus imperator. Ex α priv. & ςρατηγὸς, imperator.

'Αςραφὴς, έ☉, ὁ ϰ̀ ἡ, qui flecti nequit; durus, immobilis. Ex α priv. & ςρέφω.

'Αςραπτ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, qui flecti aut torqueri nequit; (2) quem vertere, aut circumagere non licet. Ex iisd.

'Αςρίαι, & ἀςρίες, taxilli. Ab ἀςράγαλ☉.

'Αςρίζω, f. ίσω, taxillis ludo. Ab ἀςρίαι.

'Αςρικὸς, ὴ, ὸν, sideralis. Ab ἄςρον.

'Αςρίς, ίδ☉, ἡ, idem quod ἀςρία.

'Αςροβάκχ☉, ȣ, ὁ, astronomus, qui de astris loquitur. Ex ἄςρον, & βάζω, loquor.

'Αςροβλὴς, ῆτ☉, ὁ ϰ̀ ἡ, sideratus, a sidere percussus. Ex ἄςρον, & βάλλω, jacio.

'Αςροβλησία, ας, ἡ, sideratio. Ex iisd.

'Αςροβλητ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, idem & ex iisd.

'Αςροβολέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, sidere percellor. Ex iisd.

'Αςροβολία, ας, ἡ, idem quod ἀςροβλησία.

'Αςροβολιζεσθαι, siderari, Gl. V. ἀςροβολιζόμενοι, siderati, Gl. V. Ex ἄςρον, & βάλλω.

'Αςροβολισμὸς, ȣ̃, ὁ, sideratio. A præc.

'Αςρογείτων, ον☉, ὁ ϰ̀ ἡ, ita editus, ut astris vicinus videatur. Ex ἄςρον, & γείτων.

'Αςρογοητεία, ας, ἡ, astrologia præstigiatrix, Suid. Ex ἄςρον, & γοητεία, præstigiæ.

'Α... ῖτ☉, ον, sub dio etiam noctu agens, ... pastores.

'Αςρ... ής, ὲς, sideribus similis, sc. motu, aut ...

'Αςροθεσία, ας, ἡ, plures stellæ simul positæ, quæ situato, tale sidus efficiunt; (2) constellatio, positus siderum. Ex ἄςρον, & θέσις, positio.

'Αςροθετεῖν, stellas quasdam vocans conjungere (un amen), ἀςρισμὸν vocant, eique nomen tribuere.

'Αςροθέτημα, τὸ, asterismus, astrum ipsum.

'Αςροθέτης, ȣ, ὁ, qui conjungit stellas, & iis nomen facit.

'Αςρολάτρ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, ad stellarum positionem ... Ex ἄςρον, & τίθημι ...

'Αςροθύτης, ȣ, ὁ, qui astris sacrificat, astrorum cultor. Ex ἄςρον, & θύω ...

'Αςρολογέω, ῶ, f. ήσω, astrologiam tracto, ...

'Αςρολόγημα, τὸ, constellatio, horoscopus.

'Αςρολογία, ας, ἡ, astrologia, scientia astrologica.

'Αςρολογικὸς, ὴ, ὸν, ad astrologiam pertinens, astrologicus. Ab

'Αςρολόγ☉, ȣ, ὁ, qui ex astris futura prædicit, astrologus. Ex ἄςρον, & λόγ☉, sermo.

'Αςρόμαντις, εως, ὁ, qui ex astrorum contemplatione futura prædicit. Ex ἄςρον, & μάντις, vates.

'Αςρον, ȣ, τὸ, sidus, astrum; (2) stella; (3) canis, canicula. Ab ἀςὴρ.

'Αςρονομέω, ῶ, astronomiam tracto.

'Αςρονομία, ας, ἡ, astrorum scientia, astronomia.

'Αςρονομικὸς, ὴ, ὸν, ad astronomiam pertinens, astronomicus.

'Αςρονόμ☉, ȣ, ὁ, astrorum scientiæ peritus, astronomus. Ex ἄςρον, & νέμω, distribuo.

'Αςροπλὴξ, siderosus, Ph. Ex ἄςρον, & πλήσσω, ferio.

'Αςροπολέω, ῶ, f. ήσω, circa astrorum scientiam versor. Ex ἄςρον, & πολέω.

'Αςρόθις☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, qui radiculæ succo elotus purgatusque non est. Ex α priv. & ςρυθίζω, radiculæ succo purgo.

'Αςροφαὴς, έ☉, ὁ ϰ̀ ἡ, stellans, s. in modum stellarum resplendens. Ex ἄςρον, & φάω, splendeo.

'Αςροφόρ☉, ȣ, ὁ, astrifer. Ex ἄςρον, & φέρω.

'Αςροχίτων, ὁ ϰ̀ ἡ, stellis, velut tunica indutus, stellis amictus. Ex ἄςρον, & χιτών.

'Αςρῶ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, sidereus. Ab ἄςρον.

'Αςρωπὸς, ὸν, sidereus, sideris modo splendens.

'Αςρωσία, ας, ἡ, cubatio sine stragulis. Ex α priv. & ςρωννύω, sterno.

'Αςρωτ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, qui stratus, seu instratus non est, stragula non tectus, item sine stragulis cubans. 'Αςρωτ☉ εὕδει χαμαὶ, Aristoph. Ex iisd.

'ΑΣΤΥ, ε☉, τὸ, urbs, astu, i. asty; peculiariter Athenæ.

'Αςυβόητης, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, per urbem clamitans, Ex ἄςυ, & βοάω, clamito.

'Αςυγειτονέω, in vicinia (urbis) habito.

'Αςυγειτονικὸς, ὴ, ὸν, idem quod

'Αςυγείτων, ον☉, ὁ ϰ̀ ἡ, urbi vicinus, vicinus, conterminus, finitimus, propinquus; confinis, proximus, urbi, Gl. V.

'Αςυδρομία, per urbem vigor.

'Αςικὸς, ὴ, ὸν, qui in urbe habitat, oppidanus; (2) urbanus, lepidus. Ab ἄςυ.

'Αςυλ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, columnis carens.

'Αςυνομέω, ædilis sum.

'Αςυνομία, ας, ἡ, viarum ædificiorumque publicorum gerendi munus, ædilitas.

'Αςυνομικὸς, ὴ, ὸν, ad astynomos, s. ædiles pertinens.

'Αςυνόμια, τὰ, edictum ædilitium.

'Αςυνόμ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, qui viarum ædificiorumque curam gerit, ædilis, curator urbis. Ex ἄςυ, & νέμω, custodio, rego.

'Αςύοχ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, urbem tuens, seu protegens. Ex ἄςυ, & ἔχω, habeo.

'Αςυπολέω, ῶ, per urbem vagor, in publicum prodeo, in forum, &c. Ex ἄςυ, & πολέω, ...

'Αςυρον, vel ἀςυρὸν, ȣ, τὸ, oppidulum. Dim.

'Αςύςατ☉, ȣ, ὁ, qui penem extendere nequit. Ex α priv. & ςύω.

'Αςυφέλικτ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, non disturbatus, inconcussus, immotus; (2) non dilectus. Ex α priv. & ςυφελίζω, ...

'Αςυφηλ☉, ὁ ϰ̀ ἡ, minime durus, non asper, vel salebrosus.

'Αςυφία, ας, ἡ, adstrictionis vacuitas. Ex α priv. & ςύφω, adstringo.

'Αςυλία, ας, ἡ, idem ex eod.

'Ασύγγενος, ὁ ϰ̀ ἡ, nullius affinitatis habens, alterius generis.

'Ασυγγνώμων, ον☉, ὁ ϰ̀ ἡ, non propensus ad ignoscendum; (2) qui veniam non dat; (3) ... immitis.

'Ασυγγνωςτ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, indignus venia, inexpiabilis.

'Ασυγγνώςως, Adv. ita ut ignosci non possit, ...

'Ασύγγραφ☉, ον, Epith. pecuniæ sine syngrapha datæ.

'Ασυγγύμναςτ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, qui simul non exercetur, vel qui simp. non exercetur.

'Ασυγκέραςτ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, intemperatus, Gl. V. Ex α priv. & συγκεράννυμι, commisceo.

'Ασύγκλειςτ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, non conclusus; (2) qui concludi nequit. Ex α priv. & συγκλείω, concludo.

'Ασύγκλαςτ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, qui nendo connexus non est; (2) qui connecti nequit. Ex α priv. & συγκλώθω, consuo, necto, connecto.

'Ασυγκόμιςτ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, qui comparatus, seu collectus non est. Ex α priv. & συγκομίζω, convebo, comporto.

'Ασύγκρατ☉, simplex, non mixtus; (2) qui cum altero conciliari, coire, non potest, plane contrarius.

'Ασύγκριτ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, qui concretus non est; (2) qui concrescere, aut coalescere nequit; (3) qui cum alio commercium non habet; (4) qui cum alio contendi & comparari nequit; incomparabilis, Gl. Vet. Ex α priv. & συγκρίνω, coagmento.

'Ασυγκρίτως, Adv. citra concretionem, more eorum, quæ concreta non sunt.

'Ασυγκρότητ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, qui conflatus, seu coactus item compactus non est; (2) qui conflari, aut cogi non potest. Gl. V. sine sustentatione. Ex α priv. & συγκροτέω, conflo.

'Ασυγκροτήτως, disperse, negligenter.

'Ασύγχυτ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, non confusus, non permixtus, distinctus. Ex α priv. & συγχέω.

'Ασυγχύτως, Adv. citra confusionem, distincte.

'Ασυγχώρητ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, non concedendus, non permittendus; (2) venia non dignus, cui non est ignoscendum; (3) qui ad veniam dandam non est propensus, non conciliandus, placendus, &c. (4) nimium severus, inclemens. Ex α priv. & συγχωρέω, concedo.

'Ασυγχωρήτως, Adv. ita, ut venia dari non possit, citra veniam.

'Ασύζευκτ☉, ον, insociabilis, abhorrens, qui coire cum altero non potest.

'Ασυκοφάντητ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, qui sycophantose delatus non est; (2) qui calumniose deferri nequit. Gl. V. sine calumnia. Ex α priv. & συκοφαντέω.

'Ασυκοφαντήτως, citra calumniam.

'Ασυλαῖ☉, αία, αῖον, ad asylum pertinens. Ab ἄσυλον.

'Ασυλάρχης, ȣ, ὁ, inviolabilis & sacer magistratus, qualis apud Romanos Tribuni plebis erant. Ex ἄσυλ☉, & ἀρχὴ.

'Ασυλεὶ, Adv. tuto, sine spoliationis periculo; (2) ita ut sine scelere summo violari nequeas. Ab ἄσυλ☉.

'Ασύλητ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, non spoliatus, inviolatus, firmus, item non violandus.

'Ασυλία, ας, ἡ, sanctitas loci, (2) jus libertatis & veniæ, quod quis apud aras consequitur; (3) Asylum ipsum, ap. JC.

'Ασυλληπτ☉, ὁ ϰ̀ ἡ, qui comprehendi non potest. Gl. V. incomprehensus; ἡ quæ concipere nequit. Ex α priv. & συλλαμβάνω.

'Ασυλληψία, ας, ἡ, privatio facultatis concipiendi. Ex iisd.

'Ασυλλόγιςτ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, non probe collectus, & ratiocinando conclusus; ἀσυλλόγιςον, inexpugnabile, Gl. V. Ex α priv. & συλλογίζομαι, ratiocinando colligo.

'Ασυλλογίςως, Adv. sine ratiocinatione; (2) inconsiderate.

'Ασυλον, ȣ, τὸ, asylum, locus a violatione tutus. Ab

'Ασυλ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, inspoliatus, tutus, Gl. V. intemeratus; (2) a violentia tutus, sacer inviolabilis. Ex α priv. & σύλη, spolium.

'Ασύλωτ☉, ον, idem.

'Ασυμβίβαςτ☉, ȣ, ὁ ... idem quod

'Ασύμβατ☉, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, qui compositionem non admittit, a pacificatione alienus; (2) non conveniens, non congruens, ... cohærens. Ex α priv. & συμβαίνω, convenio.

'Ασυμβάτως, Adv. animo a compositione alieno.

'Ασυμβλη-

'Ασύμβλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, non comparandus, impar, non adsequendus, obscurus. Ex α priv. & συμβάλλω.

'Ασύμβολος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui symbolam non confert (2) iners, inutilis; (3) qui nihil in medium attulit. Ex α priv. & σύμβολον, symbolum.

'Ασυμβόλως, Adv. sine symbolo, gratis.

'Ασυμβούλευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui nemine consultore utitur; (2) quem nemo consilio adjuvat, ἀσυμβούλευτον infusum, Ph. Ex α priv. & συμβουλεύω, consilium do.

'Ασύμβουλος, ος, ὁ ἡ ὁ, consilio vacans, incon sultus. Ex α priv. & σύμβουλη, consilium.

'Ασυμμετρία, ας, ἡ, symmetriæ carentia; (2) chorda in circulo. Ab

'Ασύμμετρος, ος, ὁ ἡ ὁ, inconcinnus, incongruus, Gl. V. immoderatus; (2) qui nullam quantitatis proportionem sive nullum commensum habet cum alio.

'Ασυμμέτρως, Adv. sine symmetria.

'Ασυμμιγὴς, ὲς, qui misceri cum altero non potest.

'Ασυμμίκτος, ον, idem.

'Ασυμπαγὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, qui compactus, & coagmentatus non est. Ex α priv. & συμπήγνυμι, compingo.

'Ασυμπαθεια, ας, ἡ, vacuitas ab adfectu, inclementia, nulla misericordia. Ab

'Ασυμπαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, adfectus, s. naturæ consentu carens, cui nullus est consensus adfectuum cum alio; (2) qui commiseratione alienæ malæ non tangitur; Pn. inclemens, immitis. Ex α priv. & συμπαθὴς.

'Ασυμπαθῶς, sine misericordia.

'Ασυμπλεκὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, qui copulatus non est, qui non est conserius; (2) qui complicari aut connecti nequit. Ex α priv. & συμπλέκω, complico.

'Ασυμπλήρωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, incompletus; (2) qui compleri nequit. Ex α priv. & συμπληρόω, complco.

'Ασυμπλοκὴς, ὲς, qui conjungi, coire cum altero non potest, inconabilis.

'Ασυμπαραστὴς, ος, ὁ ἡ ὁ, non consolidatus Ex α priv. & συμπήγνυμι.

'Ασυμφανὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, non conspicuus, non perspicuus. Ex α priv. & συμφαίνω.

'Ασυμφανῶς, Adv. obscure, tecte, ænigmatice.

'Ασύμφορος, ος, ὁ ἡ ὁ, incommodus, inutilis, damnosus. Ex α priv. & σύμφορος.

'Ασυμφόρως, Adv. inutiliter, damnose.

'Ασυμφυὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, non coalescens.

'Ασύμφυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, nullam cognationem habens; (2) abhorrens, alienus; (3) non quadrans. Ex α priv. & σύμφυλος.

'Ασυμφυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non connatus, non conjunctus Ex α priv. & σύμφυτος.

'Ασύμφυτος, ον, alienus, abhorrens ab alterius natura.

'Ασυμφωνία, ας, ἡ, inconsentus, Gl. V. Ab

'Ασύμφωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, absonus, discors, dissentiens Gl. V. abhorrens, inconveniens, incongruens, inconsonans. Ex α priv. & σύμφωνος, consonus.

'Ασυνεφώνως, Adv. absone, inconvenienter, incongruenter; absurde.

'Ασυνάγωγος, ος, ὁ ἡ ὁ, alienus a Synagoga, excluius a Synagoga. Ex α priv. & συναγωγὴ, Synagoga.

'Ασυναίστος, ον, non contractus, vox Grammatica.

'Ασυναρτήτως, Adv. incontexte, sine contextione. Ex α priv. & συναρτάω, connecto.

'Ασύνακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui congregari non potest, insociabilis. Ex α priv. & συνάγω.

'Ασυνάλλακτος, ὁ ἡ ὁ, ab omni commiseratione alienus, Suic. Ex α priv. & συναλλάσσω.

'Ασυναλοιφὴς, sine Synalœphe, sine collisione. Vox Gramm.

'Ασυνάλλαξος, ος, ὁ ἡ ὁ, cum quo contrahi, vel commercium habere non potest; (2) cui nihil est commercii cum vita civili; (3) insociabilis. Ex α priv. & συναλλάσσω.

'Ασύναπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non conjunctus, non colligens; (2) qui conjungi nequit, incoibilis, insociabilis. Ex α priv. & συνάπτω.

'Ασύνθετος, vox Gramm. qui articulo non copulatur substantivo.

'Ασύνδετος, sine articulo.

'Ασυνάριθμητος, qui connumerari non potest.

'Ασυνάστατος, ος, ὁ ἡ ὁ, non connexus, non cohærens; (2) non consentaneus, non conveniens. Ex α priv. & συναρτάω, connecto.

'Ασυναρτήτως, non connexe.

'Ασύνδετον, ου, τὸ, conjunctionis copulativæ defectus, Figura Grammatica. Ab

'Ασύνδετος, ος, ὁ ἡ ὁ, non connexus, non copulatus. Ex α priv. & ζεύδω, copulo.

'Ασυνδέτως, Adv. sine copula; (2) modo Asyndeti.

'Ασύνδηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, non manifestus, non cognitus.

'Ασυνδύαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, non copulatus; (2) qui copulari, aut conjungi nequit; (3) cælebs. Ex α priv. & συνδυάζω.

'Ασυνδυάστως, Adv. sine coitu, sine copulatione.

'Ασυνείδητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inconsciens, Gl. V. Ex α priv. & συνειδέναι, conscire.

'Ασυνειδότως, Adv. inconscio alio. Ex α priv. & σύνοιδα, conscius fio.

'Ασυνίετος, ον, obscurus, nulla conjectura aut ingenio assequendus.

'Ασυνεσία, ας, ἡ, insipientia, mentis in judicando nulla vis, inscitia. Ex α priv. & συνίημι intelligo.

'Ασυνετέω, ῶ, desipio; (2) non intelligo. Ab

'Ασύνετος, ος, ὁ ἡ ὁ, insipiens, inconsultus; qui in judicando non est perspicax. Gl. V. imprudens. Ex α priv. & συνετὸς.

'Ασυνετοποιέω, stulte facio, dementer ago.

'Ασυνέτως, dementer.

'Ασυνηγόρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, patrocinio destitutus. Ex α priv. & συνηγορία, patrocinor.

'Ασυνήθεια, ας, ἡ, insolentia, novitas insueta. Gl. V. desuetudo. Ab

'Ασυνήθης, ους, ὁ ἡ ὁ, insuetus, insolens. Ex α priv. & συνήθης, consuetus.

'Ασυνήθως, insolenter.

'Ασυνθησία, ας, ἡ, transgressio & violatio pactorum, seu fœderis. Ex α priv. & συντίθημι, compono.

'Ασύνθετος, ος, ὁ ἡ ὁ, non compositus aut concretus, simplex; incompositus, Gl. V. (2) qui fœdera & pacta non servat, qui pacta non init, qui non est pactus, qui fœdus non fecit, cum quo nemo pactum inire potest, ab omni commercio cum aliis abhorrens. Ex nihil.

'Ασυνθέτως, dissolute, dissolve, per Tmesin.

'Ασυνίετος, ερος, ὁ inconsciens, Gl. V.

'Ασυνὴς, ὴ νουν prudens.

'Ασυνόπτιστος, ον, non connitens.

'Ασύνοπτος, ον, obscurus, qui non oculis adsequi non licet.

'Ασυνοσίως, ος, ὁ ἡ ὁ, cum nemine versans, cum nemine conjunctionem habens. Ex α priv. & συνουσία, conjunctio.

'Ασυντάκτως, ος, ὁ ἡ ὁ, inordinatus, indispositus; (2) immunis a muneribus. Ex α priv. & συντάττω, compono.

'Ασυντάξια, ας, ἡ, ordinis perturbatio. Ex α priv. & σύνταξις, ordo.

'Ασυντέλεστος, ον, imperfectus.

'Ασυντέλεια, ὁ ἡ ὁ, imperfectus, ad finem non perductus; (2) inutilis, qui nihil prodest; ἀσυντέλεια χειρὸς, immunes manus, Gl. V. Ex α priv. & συντέλεια, perfectio.

'Ασυντελῶς, imperfecte.

'Ασύντονος, ὁ ἡ ὁ, non contentus, laxus, remissus, languidus. Ex α priv. & συντείνω.

'Ασυντόνως, Adv. sine contentione, remisse.

'Ασύντριπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inquassatus, Gl. V. Ab συντρίβω, contero.

'Ασυνύπαρκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui simul non subsistit, Vox Eccles. Suic. Ex α priv. & συνυπάρχω.

'Ασυρμα, ὁ ἡ ὁ, fœtidus, temerarius; (2) abjectus, sentinæ instar. Ex α priv. & σύρω.

'Ασύριστος, ὁ ἡ ὁ, non exfibulatus, intactus a fibula. Ex α priv. & συρίσσω.

'Ασυσκέαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, non complicatus, ut farcina, non convasatus; inconditus, non digestus. Ex α priv. & συσκευάζω.

'Ασυσσασία, ας, ἡ, non consistentia, non cohærentia. Ab

'Ασύστατος, ος, ὁ ἡ ὁ, male compactus, non cohærens, qui consistere non potest, parum sibi constans. Ex α priv. & συνίστημι.

'Ασυστόλως, Adv. citra systolen sive correptionem. Ex α priv. & συστολὴ.

'Ασύστροφος, ον, inconcinnus, incompositus.

'Ασύφηλος, ὁ ἡ ὁ, vilis, abjectus; (2) stolidus, Ph. absurdus, (reperitur & ἀσυμφηλος, sed dubia scriptura, Ern.) Ex ἄτω, & φῆλος.

'Ασυχα, quiete, Dor. pro ἡσυχα.

'Ασυχίμως, acc. pl. Dor. pro ἡσυχίμους.

'Ασυχῶν, gen. sing. Dor. pro ἡσυχίου.

'Ασφάδαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, expers jactationis pedum, seu convulsionis modo huc, modo illuc. Ex α priv. Σφαδάζω.

'Ασφαδάστως, Adv. sine palpitatione, ita, ut non convellaris, nec pedibus terram pulses.

'Ασφαλίστος, ος, ὁ ἡ ὁ, non infestatus σφαλίσσω. quod vide.

'Ασφαλὴς, non machatus. Ab α & σφάλλω.

'Ασφάλεια, ας, ἡ, securitas; (2) cautio, pignora, sponsores, cautela, Gl. V. (3) fides publica, salvus conductus, libera potestas huc illuc ve commeundi; (4) præsidium firmum, munitio; (5) veritas, certitudo; stabilitas, Gl. V.

'Ασφαλέως, Adv. tute, secure, sine periculo; (2) certo, haud dubie; (3) diligenter, accurate. Ab

'Ασφαλὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, minime lubricus; (2) tutus, nonpericulosus; (3) qui non potest everti & dejici, firmus; (4) tutus adversus fortunæ incursus, seu insidias; cautus, Gl. V. ἀσφαλὲς, cautum, Gl. V. Ἀσφαλέςδι, ὲς κίνδυνον, minus periculosi, Att. Ex α priv. & σφάλλω, supplanto, vacuo.

'Ασφαλίζω, f. ίσω, tuor, firmo, stabilio, propugno in hebraico lapidem; (2) confirmo, affirmo, pro certo adfirmo: (3) tutum reddo, munio; (4) cauco sponsoribus, sive pignoribus; (5) propugno, arceo; ἀσφαλίζομαι, cavco, communio, munio, Gl. V. ἠσφαλίσα, cavi, Ph. a. 1. med. ἠσφαλισμὴν, munitum, cautum, fert part. pull. Τὰς πόλας ἀυτῶν ἠσφαλισατο εἰς τὸ ξύλον, Act. 16, 24. Τὰς κατασφορὰς ἐξῆ μαχαιρᾶν ἀσφαλίζεσθαι, Plb. Ab ἀσφαλὴς Unde

'Ασφάλιος, ὁ, ὁ, flabilator, epith. Neptuni, qui inconcussa terræ fundamenta servat.

'Ασφαλισαῖο, 2. pl. a. 1. imp. med. v. ἀσφαλίζω.

'Ασφάλισις, ἡ, stabilitio, munitio, firmatio.

'Ασφαλισμα, ατος, τὸ, cautela, Gl. V. munimio; ἀσφαλισμα πολίτ, faburra, Gl. V. ἀσφαλίσματα, instrumenta, Ph. Ab ἀσφαλίζω, munio.

'Ασφαλτίτης, ὁ, ἡ, bitumen fundens.

'Ασφαλτῖτις, ίδος, ἡ, idem de femmino. Ab

'Ασφάλτος, ὁ, ἡ, bitumen. Hinc

'Ασφαλτόω, ῶ, f. ώσω, bitumine illino.

'Ασφάλτωσις, εως, ὁ ἡ ὁ, bituminosus.

'Ασφάλτωσις, εως, ἡ, illitio bitumine, q. d. bitumination. Ab ἀσφαλτόω.

'Ασφαλῶς, Adv. tuto, firmiter, stabiliter, certe, Ab ἀσφαλὴς.

'Ασφαναγία, ῶ, valde strepo. Ex α intens. & σφιμαγία, strepo.

'Ασφάραγος, idem quod σφάραγος; (2) aspuragus.

'Ασφιγκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui constringi nequit; (2) non constrictus. Ex α priv. & σφιγξὶ, constringo.

'ΑΣΦΟΔΕΛΟΣ, ος, ὁ, asphodelus, planta, bulbum tolla longa & caulem edulentum, Pro ea pœnæ caterum & Manibus sacra. Pb. ebulum. Angl. King's Spear, or Asphodil.

'Ασφοδελὸν, asphodelum generans, ubi asphodelus invenitur. Ab ἀσφοδελος.

'Ασφοδελώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, asphodelo similis, qui de asphodeli genere est Ab eod.

'Ασφράγιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, non signatus, non obsignatus;

signatus; (2) non custoditus; (3) non baptizatus. Ex α priv. & σφραγίζω.

'Ασφυκτέω, ῶ, pulsu destitutus sum, venæ mihi conciderunt. Ab

'Ασφυκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non pulsans, pulsu destitutus, ubi pulsus tam exilis est, ut deprehendi nequeat. Ex α priv. & σφύζω, *pulso*.

'Ασφυξία, ας, ἡ, privatio seu defectio pulsus in animali. Ex α priv. & σφύξις.

'Αχαλάω, ῶ, idem quod sequens ἀχάλλω. 'Αχαλάων πυρὶ νηυσὶ κορωνίσιν, Il. 2, 297.

'ΑΧΘΑΛΛΩ, doleo, mœreo, tristor; (2) indignor, ægre fero. "Ην κ' ἐπὶ θυμῷ τίνων ἀχάλλῃς, Odyss. 2, 193.

'Αχιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, intolerabilis; (2) qui cohiberi nequit. Ex α priv. & χω, pro ἴχω.

'Αχίτως, *Adv.* immoderate.

'Αχιμάτιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, figura carens, figuras, seu ichemata non habens, non figuratus; (2) male figuratus. Ex α priv. vel κακῶς notante, & χηματίζω, *figuro*.

'Αχηματίστως, sine figuris.

'Αχήματος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex α priv. & χῆμα, *figura*.

'Αχημονέω, ῶ, ήσω, indecore ago; ἀχημονήσαντες, deformati Ph. a. 1. part. 'Αχημονεῖν δὲ τὴν παρθένον αὐτῶν, 1 Cor. 7, 36.

'Αχημόνως, *Adv.* indecore, indecenter.

'Αχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio cum turpibus gestibus; (2) deformitas, turpitudo. Ab

'Αχήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, figura, seu forma carens. indecorus, turpis, Gl. V. inhonestus, ignominiosus, indecorus. Ex α priv. & χῆμα, *figura*.

'Αχιδής, ὲς, ὁ ἡ ὁ, non fissus, fissura carens, indivisus, individuus. Ex α priv. & χίζω.

'Αχιζής, ὲς, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.

'Αχίστος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem; (2) qui scindi nequit. Ex iisd.

'Αχολέω, ῶ, negotium facesso, occupo in opere, detineo. Gl. V. ἀχολῶ, avoco; ἀχολεῦμαι, occupatus sum, Ph. ἀχολησθεὶς, districtus, Ph. negotiis distringor. 'Αχολεῦσθαι πρός τι, Æsop. 'Απόντος, ἠχολεμμένου, τῷ Σεζήρῃ, *Herod*. Ab ἄχολος.

'Αχόλημα, ατος, τὸ, negotium, occupatio.

'Αχολία, ας, ἡ, idem. Ab

Αχολος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui otium non est, occupationibus & negotiis districtus. Ex α priv. & χολὴ, *otium*.

Αχολως, fine otio.

'Ασω, 2. f. pr. imp. pass. pro ἀσθῆ, ab ἀσάομαι

'Ασώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, fastidio & nausea laborans, ex repletione cibum fastidiens; (2) arenosus, palustris, *Ern.* 'Ασώδεις τοῦρ, *Aret.* Ex ἄσω, & ἄδω.

'Ασωματοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, corpoream formam non habens, incorporeus, Suic. Ex α priv. & σωματοειδὴς, *corpori similis*.

'Ασώματος, ος, ὁ ἡ ὁ, incorporeus. Ex α priv. & σῶμα, *corpus*. Hinc

'Ασωματότης, ητος, ἡ, incorporea natura, Suic.

'Ασωμάτως, *Adv.* sine corpore.

Ασωμος, ος, ὁ ἡ ὁ, incorporeus, incorporalis, cui corpus non est. Ex α priv. & σῶμα, *corpus*.

"Ασωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀσωτος.

'Ασωτεία, ας, ἡ, luxus, luxuria, prodigalitas, profusio; nequitia. Ab ἀσωτος.

'Ασωτεῖον, ος, τὸ, locus, in quo homines luxuriose epulantur ac libidines exercent, ganeum. Ab eod.

'Ασωτέλομαι, f. ἐσομαι, luxuriose vivo, omnia per luxum profundo. Gl. V. luxurior, prodigo, helluor. Ab eod.

'Ασωτία, ας, ἡ, idem quod ἀσωτεία. Gl. V. luxus, luxuria, lascivia.

'Ασωτοδιδάσκαλος, ος, ὁ ἡ ὁ, luxuriosorum magister. Ex ἄσωτος, & διδάσκαλος.

'Ασωτοποσία, ας, ἡ, luxuriosa potatio, crapula. Ex ἄσωτος. & πόσις, *potatio*.

'Ασωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui servari seu sospitari nequit, de cujus salute spes nulla est, perditus, desperatus, Ph. ganearius, lascivus, luxuriosus, prodigus, profusus, sumptuosus, helluo, exoletus, balistro. Ex α priv. & σῴζω, *servo*.

'Ασώτως, *Adv.* luxuriose, luxuriosorum more, Gl. V. prodige. Ab ἀσωτος.

'Ασωφρέιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, non castigatus aut emendatus; (2) qui non castigat & emendat. Ex α priv. & σωφρονίζω.

'Ατεισι, dat. plur. *Ion.* pro ἄτεσι.

'Ατεία, stupeo, obstupesco, cum stupore admiror.

'Ατακτέω, ῶ, f. ήσω, inordinatus sum, ordinem non servo; (2) in manipulo, aut turma me non contineo; (3) inhoneste & petulanter me gero, flagitiose vivo. Gl. V. ἀτακτῶ, tumultuor. Οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, 2 Thess. 3. 7. Ab ἄτακτος.

'Ατάκτημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo petulantur factum est; (2) confusio; (3) turbatus rerum status. Ab ἀτακτέω.

'Ατακτιδακρύω, inordinate, seu intempestive lacrimor; (2) affatim lacrymor. Ex ἄτακτος, & δακεύω, *lacrimor*.

'Ατακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inordinatus, in quo nullus servatur ordo, perturbatus, confusus; (2) qui in numerum non est redactus, de milite; (2) incompositis moribus; (4) qui nulla moderatione utitur; (5) curiosus & qui præter officium ac decorum aliquid facit. Ph. inquietus, inordinatus, petulans; ἀτακτότροι, tumultuosiores, Ph. Ex α priv. & τάκτω, *ordino*.

'Ατάκτως, *Adv.* inordinate, incomposite, indigeste; (2) more ejus, qui incompositus est moribus; (3) nulla moderatione; (4) petulanter.

'Αταλαίπωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, laborum & ærumnarum expers; molestiis carens; (2) segnis, iners; (3) qui ex tempore & sine demonstratione dicitur; (4) facilis & manifestus. Ex α priv. & ταλαίπωρος.

'Αταλαιπώρως, *Adv.* segniter, negligenter, incuriose.

'Αταλαιπώρητος, ον, durus, immisericors.

'Αταλαιπωρήτως, sine misericordia.

'Ατάλαντος, ος, ὁ ἡ ὁ, paris ponderis; (2) æqualis, par, similis. Ex α similitudinis, & τάλαντον, *pondus*.

'Αταλάφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, puerilia sapiens, tener, impotens. Ex ἀταλὸς, & φρὴν.

'Ατάλλω, delicate nutrio; (2) cresco, adolesco; (3) præ gaudio exsulto. 'Ατάλλειν νέαν ψυχὴν, Soph. Aj. 560. Ab

'ΑΤΑΛΟΣ, ὴ όν, tener, puerilis, juvenilis.

'Ατάλόφρων, ὁ ἡ ὁ, id. quod ἀταλόφρων.

'Ατάλόψυχος, ος, ὁ ἡ ὁ, pusilli, angusti animi est; (2) animi mollis et teneri. Ex ἀταλὸς, & ψυχὴ, *anima*.

'Ατάμίδιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non reconditus, qui non reconditur; (2) qui nihil recondit; (3) non providens res in futurum necessarias; (4) qui vim suam uno impetu effundit, qui abutitur potentia, opibus, imperio, ad crudelitatem, luxuriam, &c. Ex α priv. & ταμιεύω, *recondo*.

'Ατραμιεύτως, *Adv.* more eorum, quæ non reconduntur, non recondendo.

'Αταξ.ε, ας ἡ, confusio; (2) incontinentia; (3) ob hoc in militia desertio. Gl. V. enormitas. tumultuatio. Ex α priv. & τάξις, *ordo*.

'Ατάξιος, ος, ὁ ἡ ὁ, confusus, minime regularis. 'Ατάξιοι σφυγμοὶ, *Aret.* Ab eod.

'Αταπείνωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, celsus, minime abjectus. Ex α priv. & ταπεινος, *humilis*.

'ΑΤΑΡ, *Conjunct.* sed, verum, cæterum, at, Gl. V.

'Αταραξία, constantia, impavido animo sum.

'Ατραπτοποιοῦμαι, ας, ἡ, actio imperturbata. Ex ἀτάραπτος, & ποιέω, *facio*.

'Ατάραπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, imperturbatus, qui perturbari nequit, tranquillus, quietus. Ex α priv. & ταράττω, *turbo*.

'Αταράξιως, sine pavore.

Αταραξία, ας, ἡ, status animi imperturbatus, tranquillitas animi. Ex α priv. & τάραξις.

'Ατάραχος, ος, ὁ ἡ ὁ, tutus & imperturbatus; (2) intrepidus; (3) lætus ac delectatus. Ex α priv. & ταράττω, *turbo*.

'Αταράχως, *Adv.* citra perturbationem, intrepide, tranquillè.

'Αταρβὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, intrepidus, minime pavidus & meticulosus. Ex α priv. & ταρβος, *terror*.

'Ατάρβητος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem; (2) inculpatus, irreprehensus. Ex α priv. & ταρβέω.

'Αταρβήτως, *Adv.* intrepide, impavide.

'Αταρίχευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non conditus, aut maceratus sale. Ex α priv. & ταριχεύω.

'Ατάρμυκλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui oculos non claudit; (2) intrepidus, impavidus. Ex ἄτρ, & μύω, vel α priv. & ταρμύσσω.

'Αταρνον, ος, τὸ, ferrum in modiolo rotæ. Ex α priv. & τείρω, *tero*.

'Ατάρτηρός, ρὰ, ρὸν, & ἀτάρτηρος, ος, ὁ ἡ ὁ, noxius, damnosus; (2) contumeliosus. Ex α priv. & ἄτηρός, *noxius*.

'Ατάφευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, insepultus. Ex α priv. & τάφος, *inferiæ*.

'Ατασθαλία, ας, ἡ, improbitas, amentia, vesania, vecordia, petulantia.

'Ατασθαλλω, inepte ago, proterve me gero. Ab

'ΑΤΑΣΘΑΛΟΣ, ος, ὁ ἡ ὁ, magnorum damnorum auctor, improbus, sceleste, pernicioso, injustus, impius.

'Ατάυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, tauro non tactus, taurum non expertus. Ex α priv. & ταυρος. Hinc

'Ατάύρωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, tauri expers, taurum non expertus; (2) expers conjugii.

'Αταφία, ας, ἡ, inopia sepulchri, jactura sepulchri. Ab

'Ατάφος, ος, ὁ ἡ ὁ, sepulchro carens, non sepultus; inhumatus, insepultus, Gl. V.

'ΑΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, noxam seu damnum infero.

"ΑΤΕ, utpote, quippe, quia, quasi, quum, veluti; ἅτε δὴ, utpote, quippe, Ph.

'Ατειχίστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui tinctus & madefactus non est; (2) qui tingi & humectari nequit; (3) cujus cor emolliri non potest; (4) qui nullis consolationibus mitigari potest, qui nullam consolationem admittit; (5) qui nulla miseratione movetur.

'Ατίγῶσως, *Adv.* ita ut humectari & aquâ tingi nequeat; (2) duriter, rigide.

'Ατιτρὼς, ὼτος, ὁ ἡ ὁ, indomitus. Ex α priv. & τείρω, *domo*.

'Ατείχιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, sine muris; (2) non circumvallatus; (3) non munitus. Ex α priv. & τεῖχος, *murus*.

'Ατίκμαρτα, *Adv.* sine certis signis, indiciis aut argumentis, absque conjectura, Rob. Ab

'Ατίκμαρτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ad finem & exitum perduci nequit; (2) de quo nulla certa conjectura fieri potest, obscurus; (3) inconsideratus; (4) nullas conjecturas sequens; (5) ex cujus volatu nullum augurium capi potest. Ex α priv. & τίκμαρ.

'Ατικμάρτως, sine conjectura, nullam sequendo conjecturam. Ab ἀτίκμαρτος.

'Ατικνία, ᾶς, f. ήσω, liberis, seu prole careo, sterilis sum.

'Ατικνία, ας, ἡ, orbitas. Ab

"Ατικνος, ος, ὁ ἡ ὁ, liberis, seu prole carens. Ph. orbus, sine liberis, sterilis. Ex α priv. & τίκνον, *proles, filius, filia*.

'Ατικνόω, ῶ, f. ώσω, liberis & prole orbo; (2) sterilem efficio. Ab eod.

'Ατίλεια, ας, ἡ, imperfectio; (2) immunitas a publicis oneribus. Ex α priv. & τέλος.

'Ατιλείωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, imperfectus; (2) qui effici nequit. Ab ἀτελὴς.

'Ατίλεσα, *Adv.* frustra; (2) sine fine. Ab

'Ατίλεστος, ος, ὁ ἡ ὁ, infectus, imperfectus; (2) rudis, Ph. (3) infinitus, Ph. (4) non initiatus, non baptizatus. Ex α priv. & τέλος, *finis*.

'Ατελεσφόρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad maturitatem non perductus. Ex ἀτελὴς, & φέρω, *fero*.

'Ατελεύτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, intermmatus, ad finem non perductus; (2) fine carens, æter-

nus;

'Ατελεσί, gen. sing. *Ion.* pro ἀτελέος.

'Ατελής, ές, ὁ, ἡ ἄ, imperfectus; (2) mutilus; (3) immunis a pendendo vectigali; (4) immunis; (5) qui nihil præstat; (6) non sumptuosus, Ph. inefficax. Ex α priv. & τέλος, *finis, vectigal.*

'Ατελώνητος, ος, ὁ ἡ ὄ, ex quo vel de quo vectigal non penditur. Ex α priv. & τελωνέω, *vectigal exigo.*

'Ατέμβεος, α, ὁ ἡ ὄν, querulus, miser. Ab

'ΑΤΕ'ΜΒΩ, contristo, tristitia adficio; (2) privo, frustror. Ἐξ ἧς ἀτέμβεϊ θυμὸν ἐν ἑλθόντιν Ἀχαιῶν, Odyss. 2, 90. Ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος, Il. 23, 445.

'Ατενὲς, *Adv.* intentis, seu fixis oculis, valde attente; (2) omnino; (3) confestim; (4) valde, vehementer; (5) simpliciter. Ab

'Ατενὴς, ἐος, ὁ ἡ ές, intentus; (2) admodum intentus; (3) qui intentis et fixis oculis aliquid intuetur; (4) qui eumdem semper tenorem servat, rigidus, inflexilis; (5) pervicax, obstinatus. Hinc

'Ατενίζω, f. ίσω, intentis oculis adspicio, oculos defigo, Gl. Vet. contemplor, contueor, intueor; ἀτενίζων, intuens, Ph. Ἀτενίζειν τινι, εἰς τινα, εἰς τὸ στρίσωπόν τινος. Ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες, Act. 6, 15.

'Ατενισμὸς, οῦ, ὁ, intuitus fixus & rigidus obtutus, intuitus, Gl. V. Ab ἀτενίζω.

'Ατενῶς, *Adv.* idem quod ἀτενές. Ab ἀτενὴς.

'Ατιξ, ῖγος, sterilis, orba, Suic. Ex α priv. & τίκω, *pario.*

'ΑΤΕΡ, *Adv.* fine, citra, extra, præter, absque.

'Ατερμονίη, ης, ἡ, incoctilis natura; *Ion.* Ab

'Ατέρμων, ονος, ὁ ἡ ον, durus, præfractus, indomitus, pervicax, qui non facile mutatur, fatigatur, vel mollitur; (2) inhabilis concoctioni, Gl. V. ἀτέρμονες, capitones. Hinc

'Ατερμοσύνη, ης, ἡ, durities et pervicacia in concoquendo, incoctilitas.

'Ατέρμων, *duri*, gen. sing. *Dor.* pro ἀτέρμονος.

'Ατερμονίης, ιος, ὁ ἡ ες, natura incoctilis.

'Ατέρμων, ονος, ὁ ἡ ον, id. quod ἀτέρμων.

'Ατερόδοντος, ος, ὁ ἡ ον, a teredinibus non exesus; (2) teredinibus non obnoxius. Ex α priv. & τερηδονίζομαι.

'Ατερθα, *sine*, Æol. pro ἄτερθεν.

'Ατερθε, ς. ἀτερθεν, absque, fine, præter. Ab ἄτερ.

'Ατερμάτιστος, ος, ὁ ἡ ον, interminatus, infinitus; (2) infirmus, instabilis; (3) incertus, fundamento carens. Ex α priv. & τέρμα, *terminus.*

'Ατέρμων, ονος, ὁ ἡ ον, idem & ex iisd.

'Ατερος, prim. prod. *alter*, Att. pro ὁ ἕτερος.

'Ατερπὴς, ἐος, ὁ ἡ ές, infunwis, injucundus. Ἔστις ὑπερδέλλοι τὸ μέτριον, τὰ ἕπτερπέστατα ἀπρήξατα ἂν γίγνοιτο, *Stob.* Ex α priv. & τέρπω, *delecto.*

'Ατερτος, ος, ὁ ἡ ον, idem & ex iisd.

'Ατερψίη, ης, ἡ, molestia. Ex α priv. & τέρψις, *delectatio.*

'Ατευχέω, ῶ, f. ήσω, non attingo, non adsequor; (2) aberro; (3) spe frustror. Ab

'Ατεύκτος, ος, ὁ ἡ ον, qui consecutus non est, voti non compos. Ex α priv. & τυγχάνω, *adsequor.*

'Ατευχὴς, ἐος, ὁ ἡ ές, armis destitutus, inermis. Ex α priv. & τεῦχος,

'Ατεχνὴς, ἐος, ὁ ἡ ές, rudis, imperitus, sine arte. Gl. V. iners; (2) qui est sine fraude. Ex α priv. & τέχνη, *ars, fraus.*

'Ατεχνία, ας, ἡ, imperitia, nulla ars, Gl. V. inertia. Ex iisd.

'Ατεχνίτευτος, ον, non elaboratus arte.

'Ατεχνος, ος, ὁ ἡ ον, inartificialis; (2) calidus, astutus; (3) imperitus; (4) artibus dolosis carens, Ph. rudis, iners. Ex α priv. vel intens. & τέχνη, *ars, dolus.*

'Ατέχνως, *Adv.* sine artificio, sine arte, imperite, negligenter; insabre, Gl. V.

'Ατεχνῶς, *Adv.* ütique, certe; (2) prorsus, omnino; (3) *Ion.* pro ἀτεχνῶς (quatenus pro ἀτεχνῶς ἔχω ἀτεχνῶς, *Hdt.*).

'Ατέω, Ιædo, noceo, damno, adficio.

'Ατη, ης, ἡ, damnum, noxa; æruinna, Gl. V. peccatum; (3) Atæ dea hominibus nocens. Ab ἀτάω, *lædo.*

'Ατηκτος, ος, ὁ ἡ ον, non liquescens; (2) non liquefactus. Ex α priv. & τηκτὸς.

'Ατημελεσία, ας, ἡ, negligentia, incuria, contemptus.

'Ατημελέω, ῶ, f. ήσω, negligo. Ab

'Ατημελὴς, ἐος, ὁ ἡ ές, incuratus, inornatus, neglectus. Ex α priv. & τημελὴς.

'Ατημελήτως, ος, ὁ ἡ ον, idem.

'Ατημελήτως, *Adv.* negligenter, incurioſe; (2) inornate, inscite, inculte.

'Ατημελία, ας, ἡ, idem quod ἀτημελεσία.

'Ατημελῶς, *Adv.* idem quod ἀτημελήτως.

'Ατηρὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, contumeliosus, æruinnosus. Ab ἀτάω, *noceo.*

'Ατθὶς, ίδος, Attica, v. c. dialectus.

'Ατίητος, ος, ὁ ἡ ον, inultus; (2) qui non valet punire; (3) qui non punit aut ulciscitur, Rob. Ex α priv. & τίω, *punio.*

'Ατίζω, f. ίσω, vilipendo; (2) privo. Ex α priv. & τίω.

'Ατιθάσευτος, ος, ὁ ἡ ον, qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus. Ex α pr. & τιθασεύω, *mansuefacio.*

'Ατίθασος, ος, ὁ ἡ ον, asper, intractabilis.

'Ατιμαγέλας, *Dor.* pro ἀτιμαγέλης.

'Ατιμαγελάω, ῶ, gregem sperno, armentum fastidio; (2) seorsim pascor a grege; (3) segregor, separor a grege. Vid. Erasm. Adag. p. 44. b. Ex ἄτιμος, & ἀγέλη. Unde.

'Ατιμαγέλης, ου, ὁ, qui spernit gregem; (2) refractarius et gregem domini deserens.

'Ατιμάζησκε, 3. s. imperf. act. *Ion.* pro ἠτίμαζε. Ab

'Ατιμάζω, f. άσω, contemno, dedignor; (2) contumelia adficio; (3) honore privo, nihil honoris tribuo, Ph. contumelior, dehonesto, infamo, deformo; ἀτιμασμένον, dehonestatum, Ph. perf. part. pass. Ἀτιμάζειν τινά. Ἀτιμάζεσθαι πρός τινος, ὑπό τινος. Τιμᾶς ἢ ἀτιμάσατε ἢ σέβοχόν, Jac. 2, 6. Ex α priv. & τίω.

'Ατιμασθλίως, a. 1. inf. pass.

'Ατιμαστέος, έα, έον, qui contemni debet, contemnendus. Ab ἀτιμάζω.

'Ατιμαστὴς, οῦ, ὁ, contumeliosus, Ph. a præc.

'Ατιμαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

'Ατιμάω, ῶ, f. ήσω, despicio, vitupero, dehonesto. Ph. ἀτιμῶ, dehonesto, inhonoro. Μὴ νὺν ἄτιμα θεὸς, Soph. Aj. 1148. Ἠτίμηται, ὅτι ἐφόνευσε, *Dem.* Ab ἄτιμος.

'Ατιμήσει, 3. s. f. 1. ind. act. v. ἀτιμάω.

'Ατίμητος, ος, ὁ ἡ ον, inhonoratus, contemptus, neglectus; (2) non æstimatus; (3) qui non æstimari solet, *Epith.* δίκης, causæ, in qua leges pœnam constituerunt, ut non sit opus τιμήσει actoris vel judicis. Ab ἀτιμάω.

'Ατιμία, ας, ἡ, ignominia, infamia, contumelia, famositas, ignobilitas, dehonestamentum, dehonestatio, Ph. Ab

'Ατίμιος, ος, ὁ, inhonoratus, Ph. Ex α priv. & τιμὴ, *honor.*

'Ατιμοπενθὴς, ὲς, contumeliam lugens.

'Ατιμοποιὸς, ὸν, ὁ, qui alium ignominia adficit, ignominiosus. Gl. V. famosus. Ph. capitalis. Ex ἄτιμος, & ποιέω, *facio.*

'Ατιμος, ος, ὁ ἡ ον, inhonoratus, honore carens; (2) ab omni honore exclusus. Ph. famosus, ignobilis, infamis, al. Gl. V. inhonoratus, intestabilis, infimus. Ex α priv. & τιμὴ, *honor.* Hinc

'Ατιμόω, ῶ, ignominia adficio, infamia noto.

'Ατίξεσθαι ἀτιμοῦσθαι, Marc. 12, 4.

'Ατιμωρησία, ας, ἡ, impunitas, Ph. Ex α priv. & τιμωρία, *punio.* Unde

'Ατιμωρητὶ, *Adv.* impune. Ab

'Ατιμωρητος, ος, ὁ ἡ ον, de quo pœna non est sumpta; (2) cujus injuriam nemo ultione persecutus est, inultus; (3) cui auxilium non fertur; (4) malus, improbus, Gl. V. inultus, impunitus.

'Ατιμωρήτως, *Adv.* impune.

'Ατίμως, *Adv.* sine honore; (2) ignominiose, cum infamia. Ab ἄτιμος.

'Ατίμωσις, εως, ἡ, ignominiosa damnatio. Ab ἀτιμόω. Unde

'Ατιμωτικὸς, ἡ, όν, ignominiosum reddens, ad contumeliam valens.

'Ατιμώτικος, chm ignominia & infamia.

'Ατιν' pro ἄτινα, *quæ* neutr. plur. Ab ὅτις,

'Ατίνακτος, ος, ὁ ἡ ον, inconcussus, immotus, non agitatus, inquassatus, Gl. V. Ex α priv. & τινάσσω, *concutio.*

'Ατιοανδρία, ας, contemno virum, Hes. Ex ἀτίζω, & ἀνὴρ, *vir.*

'Ατιταλίμιτος, pr. ind. act. *Dor.* pro ἀτιτάλλειν.

'Ατιτάλλω, delicate nutrio, curo; (2) ἀτιτάλλω Πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλῃ Ἀδωνιν, Theoc. 15, 111. Ab ἀτηλὸς, *mollis.*

'Ατιτέω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio. Ex α priv. & τίω, f. τίσω, *punio.*

'Ατίτης, ου, ὁ, inhonoratus. Ex α priv. & τίω, *honoro.*

'Ατιτος, ος, ὁ ἡ ον, inhonoratus; (2) impunitus, inultus. Ex α priv. & τίω.

'Ατλαγενέων, gen. plur. ab

'Ατλαγενὴς, έος, ὁ ἡ ές, Atlante genitus. Ex Ἄτλας, & γένομαι, *nascor.*

'Ατλας, αντος, ὁ, Atlas, nomen proprium; (2) extrema colli vertebra; (3) qui aliquid more Atlantis cæliferi bajulat; (4) statua aliquid capite sustinens; (5) qui non est audax; (6) qui nihil patitur. Ex α priv. vel. pleon. & τλῆμι, *perfero.*

'Ατλατος, *intolerabilis*, Dor. pro ατλητος.

'Ατλησία, ας, ἡ, intolerantia, impatientia.

'Ατλητία, ῶ, f. ήσω, tolerare, vel perpeti non possum; (2) sum intolerabilis; (3) metuo, animo sum abjecto. Ab

'Ατλητος, ος, ὁ ἡ ον, intolerabilis, intolerandus. Ex α priv. & τλάω, seu τλῆμι.

'Ατμᾷ, *vapori*, dat. sing. *Dor.* pro ἀτμῇ, ab ἀτμὸς, *vapor.*

'Ατμενία, ας, ἡ, servitus; (3) infortunium, calamitas; (3) administratio.

'Ατμένητος, ος, ὁ ἡ ον, laboriosus. Ab

'ΑΤΜΕ'ΝΟΣ, ου, ὁ, famulus, servus.

'Ατμεύω, servio. Pro ἀτμεύω, ab ἄτμος.

'Ατμὴ, ῆς, ἡ, vapor. Ab ἀτμὸς.

'Ατμὴν, ένος, ὁ, idem quod ἀτμὸς.

'Ατμητος, ος, ὁ ἡ ον, non sectus, sectionem non passus; (2) non exsectus, non castratus; (3) indivisibilis. Gl. V. imputatus, incæduus. Ex α priv. & τέμνω, *seco.*

'Ατμίω, ῶ, exhalo, vaporo. Ab ἀτμὸς.

'Ατμιδώχος, ος, ὁ, vaporem habens, vaporosus. Ex ἀτμὶς, & ἔχω, *habeo.*

'Ατμιδώδης, ώδες, idem.

'Ατμίζω, f. ίσω, vaporo, exhalo. Ab ἀτμὸς.

'Ατμὶς, ίδος, ἡ, flatus, halitus, exhalatio, vapor, fumus. Ab eod.

'Ατμοειδὴς, ές, ὁ ἡ ές, fumi speciem habens, vapori similis. Ex ἀτμὸς, & εἶδος.

'Ατμοειδῶς, *Adv.* in fumi, s. vaporis modum.

'ΑΤΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, flatus, vapor, halitus, fumus. Hinc

'Ατμώδης, ώδες, ὁ ἡ ές, plenus vaporis, vaporiferus, vapores multos emittens.

'Ατοιχος, ος, ὁ ἡ ον, parietem non habens.

'Ατοκεί, sine prole; (2) sine usura.

'Ατόκιον, ου, τὸ, medicamen sterilitatem inducens. Ab

'Ατόκιος, ος, ὁ ἡ ον, qui conceptionem impedit, qui sterilitatem adfert. Ab

'Ατοκος, ος, ὁ ἡ ον, qui nondum peperit; (2) qui non parit, sterilis; (3) mutuo datus sine usura. Ex α priv. & τίκτω, *pario.*

'Ατόκως, quod ἀτοκεί, (2).

'Ατολμάτα, gen. sing. *Dor.* pro ἀτολμήτου.

'Ατολμάω, ῶ, f. ήσω, inaudax sum, timidus sum, formido.

'Ατόλμητος, ον, non audendus, non sustinendus.

Ἀτολμία, ας, ἡ. timiditas, formido, ignavia. Ab

Ἄτολμος, ον, ὁ ἡ ὄ, audacia carens, timidus, imbellis, formidolosus. Ex α pr. & τόλμα. Ἀτόλμως, timide.

Ἄτομος, ου, ὁ ἡ ὄ, insectilis, individuus; (2) qui sectus non est; (3) ὁ, corpusculum minutissimum, quod divisionem non admittit; (4) momentum, temporis spatium brevissimum. Ex α priv. & τέμνω, seco.

Ἀτονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, infirmus sum, langueo, Ph. ἀτονῶ, deficit.

Ἀτονία, ας, ἡ, defectus, defectio, imbecillitas, infirmitas. Ab

Ἄτονος, ου, ὁ ἡ ὄ, incontentus, infirmus, inefficax, lassus, Ph. Ex α priv. & τείνω.

Ἀτόνως, Adv. leviter, remisse.

Ἀτόξευτος, ου, ὁ ἡ ὄ, quem sagitta non possis attingere; (2) qui sagitta non est ictus. Ex α priv. & τοξεύω, sagitta ferio.

Ἄτοξος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui sine arcu est; (2) qui arcu uti nequit. Ex α priv. & τόξον, arcus.

Ἄτοπημα, ατος, τὸ, factum vel dictum ineptum atque absurdum. Ph. flagitium, facinus. Ab ἄτοπος.

Ἀτοπηματοποιός, οῦ, ὁ, facinorosus, Gl. V. Ex ἀτόπημα, & ποιέω, facio.

Ἀτοπία, ας, ἡ, insolentia, insolita novitas; (2) turpitudo, malitia, fœditas; (3) absurditas, inconvenientia. Ab

Ἄτοπος, ου, ὁ ἡ ὄ, insolens, novus, etiam mirabilis; (2) incommodus, importunus; (3) absurdus; (4) stolidus; (5) improbus. Gl. V. absurdus, inconsequens; item facinorosus, flagitiosus, Gl. V. Ex α priv. & τόπος, locus.

Ἀτόπως, Adverb. absurde, inconvenienter, inepte,

Ἀτάρυτος, ου, ὁ ἡ ὄ, incælatus, Gl. Vet.

Ἄτος, ὁ ῆ ὄν, insatiabilis. Ex α priv. & ἄδω.

Ἀτραγῳδία, ας, ὁ ἡ ὰ, tragœdiæ non similis; (2) indecens. Ex α priv. & τραγῳδός.

Ἀτραγῴδητος, ου, ὁ ἡ ὄ, tragico fastu & ostentatione carens; (2) qui tragice decantatus, aut exaggeratus non est. Ex iisd.

Ἀτραγῴδως, sine tragico tumore, sine strepitu, tumultu; leniter, modeste.

Ἀτράκτιον, ου, τὸ, fusus, Gl. V. Ab ἄτρακτος.

Ἀτρακτοειδής, ές, ὁ ἡ ὲς, fuso similis. Ex ἄτρακτος, & εἶδος, forma, species.

ΑΤΡΑΚΤΟΣ, ου, ὁ ἡ ὄ, fusus, colus; (2) jaculum, sagitta.

Ἀτρακτυλλίς, ίδος, ἡ, spinæ genus, Gl. V. colus. Ab ἄτρακτος. *Angl.* The Distaff Thistle.

Ἀτράνωτος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui declaratus non est, non manifestus, obscurus. Ex α priv. & τρανός, perspicuus.

Ἀτρέπτος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui difficulter moveri potest; (2) morosus. Ex α priv. & τρέπω.

Ἀτραπίζω, eo, vado, viam carpo, iter facio, Hes. Ab ἀτραπός, via.

Ἀτραπιτός, οῦ, ὁ, idem quod

Ἀτραπός, οῦ, ἡ, via trita, semita, callis, trames, Ph. Ex α int nf. & τραπέω, calco.

Ἀτραυμάτιστος, ου, ὁ ἡ ὄ, invulneratus; (2) invulnerabilis. Ex α priv. & τραυματίζω.

ΑΤΡΑΦΑΞΙΣ, εως, ἡ, atriplex, genus oleris. *Angl.* Orrache.

Ἀτραφαξυς, υδος, ἡ, idem.

Ἀτρείδαι, *Atridæ*, *Dor.* pro Ἀτρεῖδαι.

Ἀτρείδα, *Atridæ*, nom. dual.

Ἀτρίκεια, ας, ἡ, veritas. Ab

ΑΤΡΕΚΗΣ, ές, ὁ ἡ ὲς, verus, certus, accuratus.

Ἀτρεκίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἀτρίκεια.

Ἀτρικῶς, *Adv.* vere. Ab ἀτρικής.

Ἀτρέμα, *Adv.* sine aliquo motu, quiete, tranquille; (2) intrepide. Ab ἄτρομος.

Ἀτρεμαίος, αία, αῖον, quietus. Ab ἀτρέμα.

Ἀτρέμας, *Adv.* idem quod ἀτρέμα.

Ἀτρεμιδίζω, præs. inf. med. vrbi

Ἀτρεμίω, ῶ, f. ήσω, immotus maneo. Ἀτρεμίει ἡ χλόη, *Aret.* Ab ἄτρεμος.

Ἀτρεμὶς, ὶς, imperterritus.

Ἀτρεμία, ας, ἡ, quies, audacia. Ab eod. Hinc

Ἀτρεμίζω, imperf. ίσω, quiesco, sileo. Hinc. Ἀτρεμίζων τὸν ἀκτῖνα, Macrob.

Ἄτρεπτος, ου, ὁ ἡ ὄ, immutabilis, immotus, firmus, constans; (2) rectus. Ex α priv. & τρέπω, verto. Hinc

Ἀτρεπτότης, ητος, ἡ, immutabilitas, nulla conversio, Suic.

Ἀτρέπτως, *Adv.* immutabiliter; (2) recte.

Ἄτρεστος, ου, ὁ ἡ ὄ, intrepidus. Ex α priv. & τρέω, tremo.

Ἀτρέστως, *Adv.* intrepide. Ab ἄτρεστος.

Ἀτρεψία, ας, ἡ, idem quod ἀτρεπτότης, Suic. Ex α priv. & τρέπω, verto.

Ἄτρητος, ου, ὁ ἡ ὄ, non cavus, non perforatus nec pertusus, non terebratus; (2) cui meatus ani coaluit.

Ἀτρήτως, *Adv.* sine foramine, more eorum, qui foramine carent.

Ἀτρήχυτος, ου, ὁ ἡ ὄ, asperitatis expers. Ἀτρήχυτον ἔλαιον, Aret. Ab α priv. & τρηχύνω, *Ion.* pro τραχύνω, exaspero.

Ἀτρίατος, ου, ὁ ἡ ὄ, invictus.

Ἀτριβής, ές, ὁ ἡ ὲς, non tritus, inusitatus; (2) inexercitatus, imperitus. Ex α priv. & τρίβω, tero.

Ἄτριβων, ωνος, ὁ ἡ ὠ, pallio carens trito; (2) non tritus in aliqua re.

Ἀτριπής, ές, ὁ ἡ ὲς, idem quod ἀτριβής; (2) indomitus, laboris inexpertus. Ex iisd.

Ἄτριχος, ου, ὁ ἡ ὄ, sine capillis, capillis carens. Ex α priv. & θρὶξ, capillus.

Ἀτρίψ, ῖβος, imperitus, in re aliqua non versatus. Ex α priv. & τρίβω, tero.

Ἀτρομέω, ῶ, f. ήσω, non tremo. Ab

Ἄτρομος, ου, ὁ ἡ ὄ, intrepidus. Ἄτρομον μένος, Il. 5, 126. Ex α priv. & τρομέω.

Ἀτροπία, ας, ἡ, male morata natura, improbitas, malignitas; (2) temeritas; (3) immutabilitas; (4) nox intempesta, media nox. Ab

Ἄτροπος, ου, ὁ ἡ ὄ, immutabilis, perpetuus, æternus; (3) ἡ, una Parcarum, Atropos. Ex α priv. & τρέπω, verto.

Ἀτροφέω, ῶ, f. ήσω, tabesco, non nutrior, Gl. V. tabesco. Ex α priv. & τρέφω, nutrio.

Ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; inedia, Gl. V. (2) tabes; (3) morbus. Ab

Ἄτροφος, ου, ὁ ἡ ὄ, impastus; (2) non alens. Ex α priv. & τροφὴ, alimentum.

Ἀτρύγιτος, ου, ὁ ἡ ὄ, sterilis, infructuosus. Ab

Ἄτρυγος, ίδος, ὁ ἡ ὶς, qui vindemiari non potest, ineptus vindemiæ. Ex α priv. & τρυγάω, vindemio.

Ἄτρυγος, ου, ὁ ἡ ὄ, fæce carens; (2) purus. Ex α priv. & τρυξ, virum reris.

Ἀτρύμων, ου, idem quod ἄτρυτος.

Ἄτρύπητος, ου, ὁ ἡ ὄ, non perforatus, nullo foramine pertius. Gl. V. infossus; (2) solidus. Ex α priv. & τρύπη, foramen.

Ἄτρυτος, ου, ὁ ἡ ὄ, æruminosus; (2) qui multos subit labores nec iis frangitur. Ex ἀτρυτῶ, & πόνος, labor.

Ἄτρυτος, ου, ὁ ἡ ὄ, indefessus, indomitus; (2) vehemens; (3) ingens. Ex α priv. et τρύω, tero. Hinc

Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, indomita, *Epith.* Minervæ.

Ἀτυτος, sine defatigatione, fortiter, constanter.

Ἀτρυφερός, ου, ὁ ἡ ὄ, minime mollis, non delicatus, delicias non addictus; (2) inconditus. Ex α priv. & τρυφὴ, deliciæ.

Ἀτρύφητος, ου, ὁ ἡ ὄ, idem.

Ἄτρυφος, idem; (2) delicatus, ap. *Ath.*

Ἄτρωτος, ἄτρωτ, ὁ ἡ ὠ, invulneratus; (2) illæsus; (3) inoffensus. Ex α priv. & τιτρώσκω vulnero.

Ἀτρωσία, q. d. invulnerabilitas, corpus quod vulnerari nequit, quale fuit Cæneo.

Ἀτρώτως, *Adv.* sine vulnere; (2) invicte.

ΑΤΤΑ, ας, τὰ, alica, quædam; (2) vocalis in sermone plane abundans.

ΑΤΤΑ, vox, qua ju-niores senes compellant, socios, amabo, pater.

Ἀττάγας, ὁ ἀττάγας, avis picto dorso, gallinago, rusticula, coturnix, attagen.

ΑΤΤΑΓΗΝ, ηνος, ὁ, idem.

Ἄτταλος, ου, ὁ ἡ ὄ, pustulis, seu nitiluvio turgescentibus, quod pari nitbium coctu, detegitur, aut sponte decidit.

ΑΤΤΑΤΑΙ, *Interjectio*, atat.

ΑΤΤΑΤΑΙΑΞ, *Interjectio flentis.*

ΑΤΤΕΛΑΒΟΣ, ου, ὁ, locustæ species.

Ἀττέλης, ου, ὁ, idem.

Ἀτταλοσοφθαλμος, ου, locustæ oculus habens.

Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, Attica, Atticus ager.

Ἀττικίζω, partes Athenienfium sequor; (2) Atticorum dicendi genus imitor. Ab Ἀττικός.

Ἀττικισμὸς, οῦ, ὁ, sermo Atticus, Attica dialectus. Ab ἀττικίζω.

Ἀττικὸς, ὴ, ὸν, Atticus.

Ἀττικιστὶ, Attice, more Attico.

Ἀττικουργέω, more Attico facio, elaboro.

Ἀττικουργὴς, ὲς, more Attico factus.

ΑΤΤΩ, profilio, subsilio, subsulto. Ἄτταλλε διΐφρε κακείων, Dem.

Ἀτυζηλὸς, ὴ, ὸν, terribilis, terrificus. Ab

ΑΤΤΖΩ, f. ξω, terreo, metu percello; (2) perturbo; (3) obstupefacio, stupore percello, attono. Πατρὸς φίλου ὀφθεὶς ἀτυχθείς, Il. 6, 486.

Ἄτυκτος, ου, ὁ ἡ ὄ, infectus. Ex α priv. & τεύχω, fabricor.

Ἀτύμβευτος, ου, ὁ ἡ ὄ, carens sepultura, insepultus, non humatus, R. Ex α priv. & τυμβεύω, tumulo.

Ἀτυμος, ου, ὁ ἡ ὄ, idem.

Ἄτυπος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui non satis expedite lingua utitur, non satis verba exprimens, aërem nempe non recte feriendo; (2) decenti & justa membrorum proportione destitutus. Ex α priv. & τύπος.

Ἀτύπωτος, ου, ὁ ἡ ὄ, incæsus, Gl. V. Ex α priv. & τύπτω, cædo.

Ἀτύπωτος, ου, ὁ ἡ ὄ, non formatus, non expressus; (2) rudis. Ex α priv. & τυπόω.

Ἀτυράννευτος, ου, ὁ ἡ ὄ, liber a tyranno, sive a dominatu tyrannico. Ex α priv. & τυραννεύω, tyrannus sum.

Ἄτυρος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui in caseum densatus & coagulatus non est; (2) qui lac coagulari non finit. Ex α priv. & τυρός.

Ἀτυφία, ας, ἡ, humilitas, modestia, vacuitas a fastu. Ab

Ἄτυφος, ου, ὁ ἡ ὄ, minime fastuosus.

Ἀτύφως, *Adv.* sine fastu, modeste, quasi sine jactantiæ fumo.

Ἀτυχία, ας, ἡ, misera sum, non adsequor. Ab ἀτυχὴς. Hinc

Ἀτύχημα, ατος, τὸ, miseria, infortunium.

Ἀτυχὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, infelix; (2) impos voti Ex α priv. & τύχη, fortuna.

Ἀτύχησις, εως, ἡ, ei

Ἀτυχία, ας, ἡ, casus adversus, infortunium; (2) culpa, flagitium, ap *Polyb.* Ex α priv. & τύχη, fortuna.

Ἀτυχῶς, *Adv.* infeliciter; (2) præter votum.

Ἄτω, f. ἄσω, lædo, noceo. Ab ἄτη, noxa.

ΑΤ, *Adv.* rursum; (2) retro, retrorsum; (3) vice versa, contra; (4) vicissim; (5) vero, pro δέ; (6) αὖ, αὖ, vox ficta latratum canis exprimens.

Ἀυαίνω, vel ἀναύω, f. ανῶ, arefacio, exsicco. Ἀφιλ. ἀυαινῶ βίον, Soph. El. 821, Ab ἄυος, siccus.

Ἀυαλέος, έα, έον, siccus, aridus; (2) squallidus, horridus, *de capillis.* Ab αὖος.

Ἀυάνθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ηὐάνθης, a verbo ἀυαίνω.

Ἀυανσις, εως, ἡ, arefactio; (2) senium et labes plantarum. Ab ἀυαίνω.

Ἀυαντὴ, ῆς, nomen morbi ap. *Hipp.*

Ἀυαντικὸς, ὴ, ὸν, exsiccans aliquid. Ab eod.

Ἀυασμὸς, οῦ, ὁ, exsiccatio; (2) siccitas.

Ἀυγίζω, f. άσω, illustro; (2) video, adspicio; (3) splendeo, illucesco. Ἐις τὸ μὴ ἀυγάσαι ἢ φωτισμὸν, &c. 2 Cor. 4, 4. Οὐδὲ σφὶ ἄλλος ἀυγάσεται, Hesiod. Ἔργ. 476. Ab ἀυγὴ.

Ἀυγάσσαι, ἰφθίμε, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro ἀυγάζου, et hoc ἰφι. pro ἀυγάζεω. εο, seu ἀυγάζη, a verbo ἀυγάζομαι.

Ἀυγά-

Αὐγάσσασθαι, ion. pro αὐγάσασθαι, v. ἀγάσσομαι.
Αὐγασμα, ατος, τὸ, splendor. Ab αὐγάζω.
Αὐγασμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Αὐγάω, ῶ, f. ήσω, splendeo. Ab αὐγὴ.
ΑΥΓΗ, ῆς, ἡ, splendor, lux; jubar, lumen, Gl. V. (4) locus illustratus; (3) oculus; (4) diluculum.
Αὐγήεις, ήεσσα, ῆεν, splendidus; (2) oculorum acie valens. Ab αὐγὴ.
Αὐγήτειρα, ἡ, illuminatrix, Epith. Lunæ.
Αὐδάζομαι, loquor, proloquor.
Αὐδάξασθαι, a. 1. inf. med. Ion. pro αὐδήσασθαι.
Αὐδάσομαι, f. 1. ind. med. Dor. pro αὐδήσομαι. Ab
Αὐδάω, ῶ, f. ήσω, vocem edo, loquor; (2) alloquor. Χρὴν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν, Soph. Phil. 430. Ab αὐδὴ.
ΑΥΔΗ, ῆς, ἡ, vox, oratio, sermo; (2) nuncium.
Αὐδήεις, ήεσσα, ῆεν, voce præditus, vocalis; (2) clarus, celebris, qui voce hominum celebratur. Ab αὐδὴ.
Αὐδήσασκε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ηὔδησε, a verbo αὐδάω.
Αὐδρία, ας, ἡ, aquæ penuria. Ab
Ἄϋδρος, ος, ὁ ἡ ὁ, aqua carens. Ex α priv. & ὕδωρ, aqua.
Αὖθ', rursus, pro αὖτε.
Αὐθάδεια, ας, ἡ, arrogantia; (2) morositas; (3) amor sui; (4) pertinacia; (5) temeritas, Ph. contumacia, præsumptio, temeritas, insolentia. Ab
Αὐθάδης, ες, ὁ ἡ ὁ, sibi placens, se ipsum admirans; (2) superbus; (3) contumax; procax, insolens, præfractus, cerebrosus, petulans, ferox, Gl. V. Ex αὐτὸς, & ἁδία.
Αὐθαδία, ας, ἡ, idem quod αὐθάδεια. Hinc
Αὐθαδιάζω, f. άσω, contumaciam reddo, & αὐθαδιάζομαι, pertinaciter resisto.
Αὐθαδιζομαι, insolenter, temere ago. Gl. V. præsumo.
Αὐθαδικὸς, ὴ, όν, idem quod αὐθάδης.
Αὐθάδισμα, ατος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia. A præc.
Αὐθαδιστομέω, ῶ ὁ ἡ ὁ, contumaci ore & temerario. Ex αὐθάδης, & στόμα, os.
Αὐθαδῶς, Adv. contumaciter, pertinaciter.
Αὐθαιμάω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, qui est ejusdem sanguinis. Ex αὐτὸς, & αἷμα, sanguis.
Αὐθαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd. R.
Αὐθαίρετος, ος, ὁ ἡ ὁ, voluntarius, ultroneus, Gl. V. Ex αὐτὸς, & αἱρέω, eligo.
Αὐθαιρέτως, Adv. sponte, ultro.
Αὐθέκας, ος, ὁ ἡ ὁ, severus, rigidus; (2) justus. Ex αὐτὸς, & ἵκας.
Αὐθεντέω, ῶ, auctoritatem in aliquem usurpo, dominor, auctoritate utor; (2) auctoritate mea probo; (3) auctorem me præbeo. Gl. V. αὐθεντῶ, auctoro. Αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, 1 Tim. 2, 12. Ab αὐθέντης. Hinc
Αὐθέντημα, ατος, τὸ, auctoramentum, Gl. V.
Αὐθέντης, ου, ὁ, qui sua manu se perimit; (2) auctor cædis; (3) auctor quibet; (4) dominus, auctor, qui sua auctoritate aliquid facit. Ex αὐτὸς, & ἕντεα, arma sive ἵημι, mitto. Hinc
Αὐθεντία, ας, ἡ, potestas, auctoritas.
Αὐθεντικὸς, ὴ, όν, authenticus, auctoritate munitus. Gl. V. αὐθεντικὸν, auctoritatium, authenticum.
Αὐθεντικῶς, Adv. cum auctoritate, authentice.
Αὐθημάνυτος, ον, facilis explicatu.
Αὐθημερίζω, eadem die perficio, v. c.
Αὐθημερὸν, eodem die, eo ipso die.
Αὐθήμερος, ος, ὁ ἡ ὁ, eodem die factus, qui est ejusdem diei, subitus, extemporalis. Ex αὐτὸς, & ἡμέρα, dies.
Αὐθημερινὸς, idem.
Αὖθι, Adv. illic, ibi; (2) huc. Ab αὐτόθι. Quandoque etiam id. quod αὖθις.
Αὐθιγενὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, indigena, in aliquo loco natus; (2) perennis. Ex αὖθι, & γίνομαι, nascor.
Αὐθιμῶλος, ος, ὁ ἡ ὁ, ibidem natus, nativus.
Αὖθις, Adv. denuo, rursus, iterum; (2) posthac, in posterum; (3) retro. Hinc (4) ὁ ἡ τὸ, αὖθις, sequens, posterus. Ab αὖτε.
Αὐθομαίμων, ων, ὁ ἡ ὁ, consanguineus; (2) frater. Ex αὐτὸς, & αἷμα, sanguis.
Αὐθομολογέομαι, οῦμαι, ultro profiteor, mea sponte significo.
Αὐθυπάρκτως, Adv. per se subsistens. Ex αὐτὸς, & ὑπάρχω, subsisto.
Αὐθυπόστατος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex αὐτὸς, & ὑφίστημι, subsisto.
Αὐθυποστάτως, Adv. ita ut per se sit Subjunctivi modi. Ex αὐτὸς, & ὑποτάσσω.
Αὐθυποτάκτως, Adv. ita ut per se sit Subjunctivi modi.
Αὐθωρὶ, Adv. eadem hora, eodem momento. Ex αὐτὸς, & ὥρα, hora.
Αὐϊάχος, ος, ὁ ἡ ὁ, clamans, ut canes latrantes; (2) clamosus, R. Ex αὖ, & ἰάχω.
Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina, velum scenæ. Ab αὐλὴ, aula.
Αὐλακηρατὴς, ου, ὁ, sulcorum efficiens, Epith. vomeris. Ex αὖλαξ, sulcus, ἐργάτης, operarius.
Αὐλακίζω, f. ίσω, sulco, hiulco, imporco, Ph. Αὐλακίζειν τὸ χαρίεν, Arist. Ab
ΑΥΛΑΞ, ακος, ἡ, sulcus, lira, Gl. V.
Αὐλακισμὸς, οῦ, ὁ, sulcatio, Gl. V. αὐλακισμοὶ, infectiones. Ab αὐλακίζω.
Αὐλάρχης, ου, ὁ, aulæ princeps, Suic. Ex αὐλὴ, & ἄρχων, princeps.
Αὐλεία, ας, ἡ, aulæ janua. Ab αὐλὴ.
Αὐλειον, ου, τὸ, vestibulum, atrium. Ab αὐλὴ.
Αὐλειος, ος, ὁ ἡ ὁ, θύρα, janua atrii, h. e. viæ proxima, antica.
Αὐλειος, ος, ὁ ἡ ὁ, vestibularis, atrialis.
Αὐλεώτης, ου, ὁ, villicus. Ab αὐλὴ.
Αὐλέω, ῶ, f. ήσω, tibia cano. Ab αὐλὸς.
ΑΥΛΗ ῆς, ἡ, locus subdialis; (2) atrium; (3) stabulum, caula, ovile; (4) domus regia, f. principis.
Αὐλημα, ατος, τὸ, carmen ad tibiarum sonum. Ab αὐλέω.
Αὐλησοῦσι, tibia laudabunt, 3. pl. f. 1. ind. act. Dor. pro αὐλήσουσι, ab αὐλέω. Unde
Αὐλησις, εως, ἡ, ipsa tibiarum inflatio.
Αὐλησον, tibia cane, 2. sing. a. 1. imper. act.
Αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, tibicen. Ab eod.
Αὐλητὴς, ου, ὁ, tibicen. Ab eod.
Αὐλητικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars inflandi tibias, seu canendi tibiis. Ab
Αὐλητικὸς, ὴ, όν, ad tibicinem pertinens.
Αὐλητικῶς, Adv. more tibicinum.
Αὐλητρὶς, ίδος, ἡ, theca tibiarum. Ab eod.
Αὐλητρίδιον, ου, τὸ, tibicinula. Dim. ab
Αὐλητρὶς, ίδος, ἡ, tibicina. Ab αὐλητὴς.
Αὐλιζόμαι, f. ίσομαι, diversor, stabulor, pernocto, dormio; (2) custodio castra loco. Gl. V. commoror. Αὐλιζεσθαι ἀπὸ τινος, abesse; ὅπου τ' ᾖς, facere. Ab αὐλὴ.
Αὐλικὲς, ὴ, όν, tibialis, fistularis; (2) tibicen, fistulator. Ab αὐλὸς.
Αὐλιον, ου, τὸ, stabulum; (2) domicilium. Ab αὐλὴ.
Αὐλιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad stabulum pertinens, vel ducens. Ab eod. Unde
Αὔλις, ιδος, ἡ, aula; (2) tentorium; (3) cubile, lectus; (4) stabulum, caula, ovile.
Αὐλίσκος, ου, ὁ, parva tibia, fistula, Dim. Ab αὐλὸς.
Αὐλισμὸς, οῦ, ὁ, pernoctatio, stabulatio. Ab αὐλιζομαι.
Αὐλοθύτης, ου, ὁ, f. ήσω, fistulas, seu tibias compingo. Ex αὐλὸς, & τύπτω, compono.
Αὐλοθήκη, ἡ, loculus tibiarum.
Αὐλοποιητικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars conficiendi tibias.
Αὐλοποιητικὸς, ex arte tibiarum conficiendarum.
Αὐλοποιΐα, ας, ἡ, idem.
Αὐλοποιὸς, ἡ, idem. Ab
Αὐλοποιὸς, οῦ, ὁ, qui fistulas conficit, Gl. V. tibiarius. Ex αὐλὸς, & ποιέω, facio.
Αὐλοπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, aulæ conveniens. Ex αὐλὴ, & πρέπω, convenio.
Αὐλὸς, ὁ, tibia; follis; (3) para hastilia, pyxidis fibulæ; (4) sanguinis e naribus torrens.
Αὔλων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, materiæ expers. Ex α priv. & ὕλη, materia.
Αὐλωτρύπης, ου, ὁ, qui tibias perforat. Ex αὐλὸς, & τρύπη, foramen.
Αὐλῳδία, ας, ἡ, tibiarum cantus, tibiæ sonus.
Αὐλωδικὸς, ὴ, όν, tibialis, fistularis. Ab
Αὐλωδὸς, οῦ, ὁ, cantor, auletes, tibicen. Ex αὐλὸς, & ᾄδω, cantus.
Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, vallis, convallis, locus planus circa montem. Ab αὐλὸς.
Αὐλωνίσκος, ου, ὁ parva vallis. Dim. ab αὐλὼν.
Αὐλωνίτης, ου, ὁ, in vallibus commorans, habitans, v. c. Nympha.
Αὐλωνοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, vallis figuram habens, anfractuosus. Ex αὐλὼν, & εἶδος.
Αὐλωπίδι, galeæ, dat. sing. ab αὐλῶπις.
Αὐλώπις, ιδος, ἡ, angusta, oblonga, quasi in fistulam abiens. Epitheton galeæ, ab
Αὐλωπὸς, ος, ὁ ἡ ὁ, fistulæ instar oblongos habens oculos; (2) piscis quidam. Ex αὐλὸς, & ὤψ, oculus.
Αὐλωτὸς, ὴ, όν, fistulatus, tibiis instructus. Ab αὐλὸς.
Αὐξάνω, f. ξήσω, augeo, incrementum do; αὐξάνομαι, crescо, glisco, olesco, integrasco, augesco, Gl. V. αὐξῆσαι, augere, Ph. a. 1. inf. αὐξηθῆναι, creta, Ph. a. 1. pass. part. ηὐξημένος, ampliatus, Ph. perf. part. pass. (2) interdum tamen est, crescо. Τοῖς χρόνοις προσθήκαις αὐξάνεσθαι, Greg. Ἰσονυκτίους αὐτὸν ἠὔξησι, Isaer. Αὐξάνονται αἱ πόλεις ἐκ τῆς ἡσυχίας, Id. Ab αὔξω.
Αὔξε, 2. sing. præs. imper. act. ab αὔξω.
Αὔξη, ης, ἡ, incrementum. Ab eod.
Αὐξηθεὶς, a. 1. part. pass. v. αὐξάνω.
Αὔξημα, ατος, τὸ, incrementum, Gl. V.
Αὔξησαι, a. 1. inf. act. v. αὐξάνω.
Αὔξησις, εως, ἡ, incrementum, augmentum, auctus, Gl. V. Ab αὐξάνω.
Αὐξῇ, 3. s. perf. ind. pass. Ion. pro ηὔξηται.
Αὐξητικὸς, ὴ, όν, augendi vim habens, auctificus; (2) crescens, crescendi vim habens, Gl. V. augmentarius. Ab eod.
Αὐξητικῶς, augendi causa.
Αὐξιθαλὴς, ὶς, viriditatem largiens, virescens. Ex αὐξω, & θάλλω.
Αὐξιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad augendum & increscentum accommodatus. Ab eod.
Αὔξις, εως, ἡ, auctus, incrementum, augmentum. Ab eod.
Αὐξιτόκος, alens; αὐξίτροφος, adolescens. Αὐξομβρος, præs. part. med. verbi
Αὔξω, f. ξήσω, augeo, amplifico, cumulo, Gl. V. cresco, glisco; αὐξομαι, cresco, olesco, Gl. V. Γνῶθι προθύμως τῷ Ἑλληνικῷ αὐξειν τιμὴ δρυΐδι, Aristid. Τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμέτροις σίτοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις αὔξεσθαι πέφυκε, Isaer. Ab αὐξω, augeo.
Αὐόη, ης, ἡ, siccitas, ariditas, Etym. (2) clamor, Varin. Ab αὐος, sicco, vel αὐσμὸς.
Αὖος, αὔη, αὖον, siccus, aridus; (2) qui (terrore) obriguit, obstupefactus. Ab αὐω.
Αὐότης, ητος, ἡ, siccitas, ariditas. Ab αὖος.
Αὐπνία, ας, ἡ, insomnia, vigiliæ, pervigilatio. Ab
Ἄϋπνος, ος, ὁ ἡ ὁ, insomnis, somnum non capiens, vigil, pervigil; (2) in quo somnus non capitur. Ex α priv. & ὕπνος, somnus.
ΑΥΡΑ, ας, ἡ, aura, ventus lenior; (2) exspiratio ex humido prodiens; (3) ventus.
Αὐριζω, procrastino, in crastinum diem differo; (2) algeo, Etym. Ab αὔριον.
Αὔριον, Adv. cras, crastino die. Unde ὁ, ἡ, τὸ, ἄυριον, crasturus.
Αὔσαι, siccasti, a. 1. inf. act. verbi αὔω.
Αὔσει, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἤυσε.
Αὐσταλὴς, ὴς, ὶν, siccus, aridus; (2) squalens, squalidus. Ab αὖος.
Αὐστηρὸς, ὰ, ὸν, austeritas, tetricitas. Ab
ΑΥΣΤΗΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, austerus, severus, agrestis; tetricus, durus, Gl. V. Hinc

'Αυστηρότης, ητος, ἡ, austeritas, severitas.
'Αυστηρῶς, *Adv.* austere; (2) severe; (3) tenuiter.
'Αυτ', *rursus*, pro ἄυτε.
'Αυτά, *ipsa*, *Dor.* pro αὐτή.
'Αῦτᾰ, *pugna*, *Dor.* pro αὐτή.
'Αυτάγγελος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui sibi est nuncius, qui sua ipse nunciat; (2) qui ultro nuncius venit. Ex αὐτὸς, & ἄγγελος, *nuncio*.
'Αυτάγγελτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, nuncius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuncio. Ex iisd.
'Αυτάγαστος, ος, ὁ ἡ, ἡ, sui ipsius admirator, R. Ex αὐτὸς, & ἄγαμαι, *admiror*.
'Αυτάγητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, idem & ex iisd. R.
'Αυτάγρετος, ος, ὁ ἡ, ἡ, a se ipso collectus, sumptus, electus; (2) ultro oblatus; (3) sponte collectus, congregatus. Ex αὐτὸς, & ἀγείρω, *congrego*.
'Αυταδελφος, ου, ὁ, frater germanus, frater ex utroque parente.
'Αυτ', hæ, nom. plur. f. g. ab ὅτος, *hic*.
'Αυτᾶν, *ipsam*, acc. sing. f. g. *Dor.* pro αὐτὴν.
'Αυταυδί, *Adv.* cum ipsis viris. Ab
'Αυτανδρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, cum ipsis hominibus, seu viris. Ex αὐτὸς, & ἀνὴρ, *vir*.
'Αυτανεψιὸς, οῦ, ὁ, consobrinus, patruelis; fratris, vel sororis filius.
'ΑΤΤΑ'Ρ, sed, autem; (2) cæterum; (3) deinde.
'Αυταρέσκεια, ἡ, nimius amor sui, suarumque rerum. Ab
'Αυτάρεσκος, ου, ὁ ἡ, ἡ, sibi placens. Ex αὐτὸς, & ἀρέσκω, *placeo*.
'Αυτάρκεια, ας, ἡ, animus sua sorte contentus, sufficientia; (2) frugalitas:
'Αυταρκέω, ῶ, sufficio, satis sum, duro; αὐτάρκησον, contentus esto, Ph. a. 1. imperat. Ab
'Αυτάρκης, ους, ὁ ἡ, ἡ, contentus, frugalis; (2) sibi sufficiens, habens necessaria, nec aliena ope indigus; (3) opportunus, commodus, idoneus. Ex αὐτὸς, & ἀρκέω.
'Αυταρκία, ας, ἡ, idem quod αὐτάρκεια.
'Αυτάρκως, *Adv.* sufficienter, contente, satis; abunde, prolixe, commode, Gl. V.
'Αυταρχέω, ῶ, f. ήσω, ipse summæ rerum præsum. Ab
'Αυτάρχης, ου, ὁ, qui summæ rerum præest, qui summam rerum potestatem obtinet. Ex αὐτὸς, & ἄρχων, *princeps*. Hinc
'Αυταρχία, ας, ἡ, summa rerum potestas.
'Αυτᾶς, gen. sing. f. g. *Dor.* pro αὐτῆς.
'Αυτάων, *ipsarum*, gen. plur. *Dor.* pro αὐτῶν.
Αὖτε, *Adv.* rursum, iterum, postea. Ab αὖ.
'Αυτεπάρχητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, ipse per se opitulans & efficiens. Ex αὐτὸς, & ἐπαρχέω, *operor*.
'Αυτεξούσιον, ου, τὸ, liberum arbitrium. Ab
'Αυτεξούσιος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui sui juris, sive suæ potestatis est. Gl. V. licentiosus, suæ potestatis, sui juris; (2) de imperio infinito, de regno, cujus potestas nullis limitibus circumscribitur. Ex αὐτὸς, & ἐξουσία.
'Αυτεξουσιότης, ητος, ἡ, libera potestas.
'Αυτεξουσίως, libere.
'Αυτίον, *exclamabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ηὔτεον, a verbo αὐτέω, *exclamo*.
'Αυτίν, *ipsa*, *Ion.* pro αὐτήν.
'Αυτεπάγγελτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, sponte aliquid indicans, vel pollicens; Ph. ultroneus, Isocrat. ad Demon. Ex αὐτὸς, & ἐπάγγελμα.
'Αυτεπίβουλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, suis ipsius captus insidiis. Ex αὐτὸς, & ἐπίβουλος, *insidiosus*.
'Αυτεπίσκοπος, ὁ, sui juris, sui ipse curam gerens.
'Αυτεπίστας, ου, ὁ ἡ, ἡ, quem quis sibi ipse accersivit atque attraxit.
'Αυτεπιτάκτης, ου, ὁ, qui ipse per se aliquid injungit, qui jure suo jussa imponit. Ex αὐτὸς, & ἐπιτάσσω, *impero*.
'Αυτεπίτακτος, ος, ὁ, idem.
'Αυτεπιτακτική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars suo imperio regendi. Ab
'Αυτεπιτακτικὸς, ὴ, όν, ad imperium absolutum pertinens. Ab αὐτεπιτάκτης.
'Αυτεπιτακτικῶς, *Adv.* more eorum, qui per se jubendi potestatem habent.
'Αυτεπώνυμος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cui idem nomen ac impositum, cognominis. Ex αὐτὸς, & ὄνυμα.
'Αυτερέτης, ου, ὁ, miles, qui ipsemet remigat.
'Αύτεω, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ηὔτων, ab
'Αύτέω, ῶ, clamo. Ab ἄυω.
'Αύτή, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commissæ; (2) pugna. Ab αὐτέω.
'Αυτήν, *ipsa*, *Att.* pro αὐτή.
'Αυτήκοος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui suis aliquid auribus audivit; (2) qui sui est juris. Ex αὐτὸς, & ἀκούω, *audio*.
'Αυτῆμαρ, *Adv.* eodem die.
'Αυτῆς, *ipsis*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro αὐταῖς.
'Αυτίκ', *statim*, pro αὐτίκα.
'Αυτίκα, *Adv.* mox, statim, protinus, illico, continuo, extemplo, illicet. actutum, Gl. V. (2) exempli causa; (3) primum, jam primum.
'Αὐτις, *Adv.* idem quod αὖθις.
'Αυτίτης, ου, ὁ, hornus, qui unius ejusdemque anni est; (2) purus, merus; (3) solus in solitudine vivens. Ex αὐτὸς, & ἔτος, *annus*.
'Αυτίχ, pro αὐτίκ', ob sequentem adspiratam.
'ΑΥΤΜΗ, ῆς, ἡ, halitus, spiritus; (2) vapor; (3) fumus; (4) ardor.
'Αυτμὴν, ένος, ὁ, idem.
'Αυτοαγαθός, όν, ὁ ἡ, ἡ, ipse per se bonus. Hinc
'Αυτοαγαθότης, ητος, ἡ, ipsamet bonitas.
'Αυτοαγιότης, ητος, ἡ, sanctitas naturæ interna, Suic.
'Αυτόγε, *h.e profecto*, *Dor.* pro αὐτόγε.
'Αυτεδάμας, αντος, ὁ, ipsissimus adamus, Suic.
'Αυτοαλήθεια, ας, ἡ, ipsa veritas.
'Αυτοαληθῶς, verissime.
'Αυτοάνθρωπος, ου, ὁ, homo ipse per se.
'Αυτοάπειρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, per se infinitus, Suic.
'Αυτοαρετὴ, ῆς, ἡ, ipsa virtus, Suic.
'Αυτοβοάω, ῶ, ipse me mea voce prædico, ipse mei præconem ago. Ex αὐτὸς, & βοάω.
'Αυτοβοεὶ, *Adv.* ipso clamore, primo statim clamore. Ex αὐτὸς, & βοὴ, *clamor*.
'Αυτοβοηθὸς, ὁ, qui sibi ipse sufficit, consulere potest.
'Αυτοβόητος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui ipse sua voce de se testatur. Ab αὐτοβοάω.
'Αυτοβορέας, ου, ὁ, ipse boreas.
'Αυτόβουλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, sua sponte, suo instinctu per se aliquid volens; Ph. arbiter. Ex αὐτὸς, & βουλὴ, *consilium*.
'Αυτογένθλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, cui ipsi ex se ipso genus est, qui a se ipso est. Ex αὐτὸς, & γενέθλη, *origo, genus*.
'Αυτογενὴς, ὲς, ὁ ἡ, ἡ, idem. Ex αὐτὸς, & γένομαι, *nascor*. Unde
'Αυτογέννητος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ex se genitus.
'Αυτογναμπία, ας, ἡ, ἡ, ex animi mei sensu & arbitratu facio ac judico. Ab
'Αυτογνώμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, qui suam damtaxat sententiam sequitur. Ex αὐτὸς, & γνώμη, *sententia*.
'Αυτογνωμόνως, sua arbitrio, consilio.
'Αυτογνωτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, suam sententiam secutus. Ex αὐτὸς, & γιγνώσκω, *cognosco*.
'Αυτογονος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ipse per se genitus, a se ortum habens. Ex αὐτὸς, & γόνος.
'Αυτογραμμὴ, ῆς, ἡ, linea mathematica.
'Αυτογραφον, ου, τὸ, scriptum propria manu exaratum. Ab
'Αυτόγραφος, ου, ὁ ἡ, ἡ, propria manu scriptus. Ex αὐτὸς, & γράφω, *scribo*.
'Αυτοεργον, ου, τὸ, aratri dentale, lignum, cui vomer includitur. Ex αὐτὸς, & ἔργα.
'Αυτοδαὴς, ὴς, ὁ ἡ, ἡ, qui ex se ipso & sine magistro didicit. Ex αὐτὸς, & δαίω, *disco*.
'Αυτοδαίκτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, a se ipso interfectus. Ex αὐτὸς, & δαίζω, *occido*.
'Αυτόδακτος, idem quod αὐτόδοντος.
'Αυτοδάξ, *Adv.* mordicus, ipsis dentibus.
'Αυτόδετος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui vocatus secum ipse adfert, quæ cœnet, (*sive potius*, pauper, parasitus, *ut* αὐτοσίτος, *Ern.*) Ex αὐτὸς, & δεῖπνον.
'Αυτοδεκαέτης, solidis decem annis. Ex αὐτὸς, δέκα, *decem*, & ἔτος, *annus*.
'Αυτοδέσποτος, ὁ, dominus absolutus, summus.
'Αυτοδέτης, ου, ὁ, a se factus.
'Αυτοδιακονία, ας, ἡ, quum quis sui ipsius ministerio, non alieno, utitur. Ab
'Αυτοδιάκονος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui ipse sibi ministrat & famulatur. Ex αὐτὸς, & διάκονος, *minister*.
'Αυτοδίδακτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui sua ipsius industria aliquid didicit, a se ipso doctus; (2) suapte natura aliquid faciens.
'Αυτοδιδάκτως, *Adv.* naturæ instinctu.
'Αυτοδιήγητος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ab ipso seu per se narratus, ab ipso auctore commemoratus. Ex αὐτὸς, & διηγέομαι, *narro*.
'Αυτοδιηγήτωρ, ορος, ὁ, ipse ex sua persona narrans. Ex iisd.
'Αυτοδικαιοσύνη, ης, ἡ, ipsa justitia.
'Αυτοδικία, ῶ, f. ήσω, mihi ipsi jus dico. Ex αὐτὸς, & δίκη, *jus*.
'Αυτοδικία, ας, ἡ, litigatio per se ipsum, & non per alium. Ex iisd.
'Αυτόδικος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui se ipso judice utitur. Ex iisd.
'Αυτόδιον, *Adv.* statim, e vestigio. Ex αὐτὸς, & ὁδὸς, *via*.
'Αυτοδόξα, ἡ, opinio, vel gloria ipsa per se spectata.
'Αυτοδόξαστος, ον, proprie & magis opinabilis.
'Αυτοδρομος, ος, ὁ ἡ, ἡ, per se & sua natura cursens; (2) qui per se & sua natura movetur. Ex αὐτὸς, & inus. δρόμω, *curro*.
'Αυτοδύναμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, per se potens. Ex αὐτὸς, & δύναμαι, *possum*.
'Αυτόδωρον, τὸ, donum ipsum, totum.
'Αυτοειδὴς, ὲς, prorsus similis.
'Αυτοείναι, ipsum esse, per seipsum esse.
'Αυτοίκας, ου, ὁ, pro se quisque.
'Αυτοίλιγξ, ιγγος, ὁ ἡ, ἡ, sua sponte volutatus, qui per se contorquetur, vel vorticibus circumagitur. Ex αὐτὸς, & ἑλίσσω.
'Αυτοενεργητικὸς, ὴ, όν, vocem passivam, sed activam significationem habens.
'Αυτοεντεῖ, *Adv.* propria manu. Ab
'Αυτοέντης, ου, ὁ, interfector, percussor; (2) qui sibi ipse manum infert; (3) dominus, ap. Eur. *Ern.* Ex αὐτὸς, & ἵημι, *mitto*.
'Αυτοεξουσία, ας, ἡ, libera potestas.
'Αυτόετες, *Adv.* eodem anno. Ab
'Αυτοέτης, ίου, ὁ ἡ, ἡ, eodem anno, qui ejusdem anni est. Gl. V. anniculus. Ex αὐτὸς, & ἔτος, *annus*.
'Αυτοζήμιος, qui se ipse punit.
'Αυτοζήτητος, qui se ipse offert, qui non quæsitus reperitur.
'Αυτοζωὴ, ῆς, ἡ, ipsa vita, cum quis per se vivit. Ex αὐτὸς, & ζωὴ, *vita*.
'Αυτοθάνατος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui ipse sibi mortem infert. Ex αὐτὸς, & θάνατος, *mors*.
'Αυτοθελεὶ, ultro.
'Αυτοθελὴς, ὲς, ὁ ἡ, ἡ, quod ipse quis vult, voluntarius. Ex αὐτὸς, & θέλω, *volo*.
'Αυτοθέμεθλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, per se habens fundamentum. Ex αὐτὸς, & θέμεθλον.
'Αυτόθεν, *Adv.* illic, istinc, inde, ex isto loco; indidem, Gl. V. (2) ab hoc tempore; (3) ex tempore, confestim, protinus; (4) jam inde. Ab αὐτός.
'Αυτοθεὸς, ου, ὁ ἡ, ἡ, per se Deus, vel Dea, Deus verissimus, Suic. Ex αὐτὸς, & θεὸς, *Deus*.
'Αυτοθήριον, ου, τὸ, ipsa bellua, Suic.
'Αυτόθι, *Adv.* illic, istic, ibi; inibi, Gl. V. Ab αὐτός.
'Αυτόθροος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ex sua ipsius voce profectus, quem quis de se ipso dicit. Ex αὐτὸς, & θρόος, *clamor, loquor*.
'Αυτοῖο, *ipsius*, gen. sing. *Ion.* pro αὐτοῦ, ab αὐτὸς, *ipse*.
'Αυτοκάβδαλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, utcumque subactus; (2) brevi tempore & levi opera compactus, tumultuarie factus. Ex αὐτὸς, & κάδος, *fusima*, de qua proprie dicitur.
'Αυτοκάθαρσις, εως, ὁ, ipsamet purgatio, per se purgatio. Ex αὐτὸς, & κάθαρσις.
'Αυτόκαλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, per se bonus, Suic.

Αὐτοκα-

Αὐτοκατάκριτος, ος, ὁ ἡ ὁ, suopte judicio condemnatus. Ex αὐτὸς, & κατακρίνω.

Αὐτοκατασκεύαστος, non factus opera humana, natus.

Αὐτοκέλευστος, ος, ὁ ἡ ὁ, per se iter faciens.

Αὐτοκέλευστος, ος, ὁ ἡ ὁ, injussus, sua sponte. Ex αὐτὸς, & κελεύω, jubeo.

Αὐτοκέλης, ες, (a κέλομαι) idem.

Αὐτοκίρνας, ατος, ὁ ἡ ὁ, ipse per se mixtus ac temperatus. Ex αὐτὸς, & κεράννυμι.

Αὐτοκίφαλον, ου, τὸ, ipsum caput.

Αὐτοκινησία, ας, ἡ, motus ultroneus, motus, quo res aliqua sua sponte, vel suopte impulsu movetur, aut moveri potest. Ex αὐτὸς, & κίνησις, motus.

Αὐτοκίνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui per se movetur, aut moveri potest, suapte natura mobilis. Ex αὐτὸς, & κινέω, moveo.

Αὐτόκλαδος, ος, ὁ ἡ ὁ, ipse cum suis ramis.

Αὐτόκλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, a se ipso vocatus, qui non invitatus ad epulas venit.

Αὐτοκλήτως, Adv. suâ ipsius vocatione.

Αὐτοκμὴς, ῆτος, ὁ ἡ ὁ, a se ipso fabricatus & elaboratus. Ex αὐτὸς, & κάμνω.

Αὐτόκομος, ος, ὁ ἡ ὁ, ipse per se comatus, sua sponte comatus. Ex αὐτὸς, & κόμη.

Αὐτόκομον ἱμάτιον, ου, τὸ, vestis comica, vulgo Cupia dicta. Ex αὐτὸς, & κόπτω, succido.

Αὐτοκρὰς, άος, ὁ ἡ ὁ, ipse per se mistus & temperatus; (2) cui aliunde temperamentum accersere opus non est. Ex αὐτὸς, & κεράννυμι, misceo.

Αὐτόκρας, ατος, ὁ ἡ τὸ, idem.

Αὐτοκράτειρα, ης, imperatrix, liberum arbitrium habens.

Αὐτοκρατὲς, ους, τὸ, libera potestas.

Αὐτοκρατὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, qui sui juris est, qui pro suo arbitrio de re aliqua statuit. Ex αὐτὸς, & κράτος, potestas.

Αὐτοκρατορεύω, imperator sum, summum imperium teneo.

Αὐτοκρατορία, ας, ἡ, libera potestas, potestas αὐτοκράτορος, Gl. V. principatus.

Αὐτοκρατορικὸς, ὴ, όν, ex libero arbitrio manans; (2) imperatorius, pertinens ad imperatorem; imperialis, Gl. V.

Αὐτοκρατορικῶς, Adv. pro suo arbitrio, plena potestate.

Αὐτόκρατος, ὁ, vinum sapore medium inter dulcem & austerum.

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, qui sui juris est, qui liberam plenamque potestatem habet, ut legatus, Dux belli. Unde (2) Imperator Rom. a Græcis sic vocatur. Ex αὐτὸς, & κράτος, potestas.

Αὐτοκτένισα, ipse interficio me.

Αὐτόκτιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, sua sponte structus. Ex αὐτὸς, & κτίζω.

Αὐτοκτιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Αὐτόκτονος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui se ipsum interfecit, qui sibi manus intulit. Ex αὐτὸς, & κτείνω, occido.

Αὐτοκτόνως, sua cæde manu.

Αὐτοκυβερνητὶ, sua ipsius gubernatione.

Αὐτοκύλιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, per se volutus, suapte natura volubilis.

Αὐτοκύριος, ος, ὁ ἡ ὁ, per se dominus.

Αὐτόκωπος, ος, ος, adnatum capulum habens ensis.

Αὐτολάλητος, ος, secum loquens.

Αὐτολεξεὶ, Adv. verbo tenus, ad verbum. Ex αὐτὸς, & λέξις, verbum.

Αὐτολίκυθος, ος, ὁ ἡ ὁ, pauper; (2) parasitus.

Αὐτολυτὴρ, ὁ, peremtor. Ex ὄλλυμι.

Αὐτολίθινος, ος, ὁ ἡ ὁ, lapideus, saxeus; (2) durus, qui flecti nequit.

Αὐτολόγος, ος, ὁ, ipsum verbum, filius Dei.

Αὐτολόχευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, per se genitus. Ex αὐτὸς, & λοχεύω, pario.

Αὐτολυρίζω, f. ίσω, ipsemet lyra cano.

Αὐτομαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, qui ex se ipso didicit; qui nullo præceptore usus est. Ex αὐτὸς, & μανθάνω, disco.

Αὐτομάρτυρος, ος, f. ίσω, de me ipse testor.

Αὐτομάρτυς, υρος, ὁ, qui sibi ipse testis est, seu testimonium exhibet.

Αὐτόματα, Adv. sponte, ultro. Ab αὐτόματος.

Αὐτοματάω, Adv. idem & ab eod.

Αὐτοματεὶ, Adv. libenter & ab eod.

Αὐτομάτεια, ας, ἡ, fortunæ temeritas, eventus fortuitus. Ab αὐτόματος.

Αὐτοματίζω, f. ίσω, sponte facio; injussus non coactus. Hinc

Αὐτοματισμὸς, οῦ, ὁ, actio, quæ sponte fit.

Αὐτόματος, ος, ὁ ἡ ὁ, ex se ipso aliquid faciens, non alieno impulsu, spontaneus, ultroneus; (2) fortuito eveniens. Ex αὐτὸς, & μάτω, frustra, vel μάομαι, excitor.

Αὐτομάτως, Adv. sponte, ultro, sine alieno impulsu; (2) temere, fortuito.

Αὐτοματουργὸς, ὸν, ὁ, faber αὐτομάτου, artifex operis se ipsum moventis. Ex αὐτόματος, & ἔργον, opus.

Αὐτομαχέω, ῶ, per me pugno; (2) per me ipse, non per alium, litigo ac judicio contendo. Ex αὐτὸς, & μάχομαι, pugno.

Αὐτομήτηρ, ηρος, ὁ ἡ ὁ, ipsissima mater.

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, eadem matre natus.

Αὐτομολέω, ῶ, f. ήσω, ad hostes deficio, transfugio, meos desero & ad hostes deficio, ut ipsis militem; (2) ruo in aliquid, amplexor aliquid. Αὐτομολεῖν παρά τινα, ἐς τινα, ἔπι τινος. Ab αὐτόμολος. Unde

Αὐτομολία, ας, ἡ, transfugium, defectio, qua quis sponte ad hostes transit; (2) stolo, seu soboles e trunco vitis propullulans.

Αὐτόμολος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui sua sponte & a nullo incitatus it; (2) qui sua sponte ad partem alteram transit ac deficit; transfuga, Ph. perfuga, al. Gl. V. Ex αὐτὸς, & μολέω, venio, eo.

Αὐτομόλως, Adv. more transfugæ, in modum proditoris ac transfugæ.

Αὐτονομέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, meis legibus utor, meique juris sum:

Αὐτονομία, ας, ἡ, potestas vivendi suis legibus, vel suo jure utendi. Gl. V. privilegium. Ab

Αὐτόνομος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui suis legibus vivit; magister morum, Ph.

Αὐτονόμως, Adv. suis vivendo legibus, suo utendo jure.

Αὐτοπεριμαρύμενος, η, ὁ, se ipsum puniens. Ex αὐτὸς, & τιμωρία, punio.

Αὐτονυκὶ, αὐτονυχεὶ, & αὐτονυχὶ, ea ipsa nocte.

Αὐτόξυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, ex ipso ligno adhuc rudi confectus; (2) qui est e vernaculo ligno. Ex αὐτὸς, & ξύλον, lignum.

Αὐτοοδίτδον, ου, τὸ, per se, sive absolute neutrum. Vox gramm. ex αὐτὸς, & ὁδίτης.

Αὐτοπαγὴς, ὲς, a semet ipso factus sibi.

Αὐτοπάθεια, ας, ἡ, innata passio; (2) reciprocatio, qua persona agit & patitur. Ab

Αὐτοπαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, ex se, vel intrinsecus patiens; (2) reciprocus. Ex αὐτὸς, & πάθος, passio.

Αὐτοπαθῶς, Adv. cum passione innata, patiendo intrinsecus; (2) ex proprio affectu; (3) ex vero animi sensu.

Αὐτόπαις, αιδος, ὁ ἡ ὁ, filius genuinus.

Αὐτοπαράκλητος, ὁ, qui sponte aliquid facit, non indigens adhortatione.

Αὐτοπάρουλος, ος, ὁ ἡ ὁ, a se ipso productus. Ex αὐτὸς, & παράγω, produco.

Αὐτοπαρουσία, ας, ἡ, per se ipsum productio, Suic. Ex iisd.

Αὐτοπάτωρ, ορος, ὁ, qui a se est, nullo patre natus.

Αὐτοπήμων, ὁ, sibi ipse nocens.

Αὐτόπιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, per se fidem faciens, per se credibilis. Ex αὐτὸς, & πίστις, fides.

Αὐτοποδὶ, suis pedibus.

Αὐτοποδία, ας, ἡ, actio, quum quis suis pedibus iter facit. Ex αὐτὸς, & πούς, pes.

Αὐτοπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ὁ, a se ipso factus. Ex αὐτὸς, & πρόσωπον, persona.

Αὐτόπτης, ου, ὁ, ita sponte & per se factus, L. factum.

Αὐτοπτὴς, ῆτ, ἡ, civitas, quæ suis ipsius legibus utitur, urbs, quæ per se sola civitatis nomine censetur. Ex αὐτὸς, & πόλις.

Αὐτοπόνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, per se elaboratus. Ex αὐτὸς, & πονέω, laboro.

Αὐτοπους, ώδος, ὁ ἡ ὁ, qui suis ipsius pedibus iter facit; (2) suis pedibus sine duce incedens. Ex αὐτὸς, & πούς, pes.

Αὐτοπραγία, ας, ἡ, actio, quum quis per se & suo arbitrio aliquid facit; (2) potestas vivendi, ut velis. Ex αὐτὸς, & πράττω.

Αὐτοπραγματίνως, sine arte.

Αὐτόπριμνος, ος, ὁ ἡ ὁ, per se radicatus, nativus, sua sponte proveniens. Ex αὐτὸς, & πρέμνον, stirps.

Αὐτοπρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, se ipsum decens, sibi ipsi conveniens; (2) difficilis; (3) qui cum ipsis radicibus evellitur; (4) magnus. Ex αὐτὸς, & πρέπω, convenio.

Αὐτοπροαίρετος, ος, ὁ ἡ ὁ, libero arbitrio agens, Gl. V. ultroneus, voluntarius.

Αὐτοπροαίρετως, Adv. suo ipsius arbitratu, sua sponte.

Αὐτοπρόσωπον, ου, τὸ, scriptum, in quo auctor ex sua persona docet, nulla extrinsecus adsumpta. Ab

Αὐτοπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ὁ, non personatus; (2) personam, qualis est, veram gerens. Ex αὐτὸς, & πρόσωπον, persona.

Αὐτοπροσώπως, Adv. in, vel sub propria persona; (2) coram.

Αὐτοπτέω, ῶ, ipse meis oculis cerno. Ab

Αὐτόπτης, ου, ὁ, qui suis oculis vidit, oculatus testis. Ex αὐτὸς, & ὄπτομαι, video.

Αὐτοπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ipse visus & deprehensus. Ex iisd.

Αὐτοπυρίτης, ου, ὁ, ut ἄρτος αὐτοπυρίτης, panis, cui furfur ademptum.

Αὐτόπυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex αὐτὸς, & πυρὸς.

Αὐτοπώλης, ου, ὁ, qui non vendit ab alio empta. Unde

Αὐτοπωλικὴ, ἡ, mercatura rerum non aliunde emptarum, ut frugum in agro suo natarum.

Αὐτορίζωμον, ου, ὁ ἡ ὁ, quod ipse sibi struit, sive sibi conciliat aliquis. Ex αὐτὸς, & ῥίζα, struo.

Αὐτόρριφος, ος, ὁ ἡ ὁ, tectum ex se ipso habens, se ipsum contegens. Ex αὐτὸς, & ὀροφή.

Αὐτόρριζος, ος, ὁ ἡ ὁ, cum ipsa radice, cujus radix non avulsa est; (2) radices, fundamenta habens a se.

Αὐτοσίφης, ες, sua sponte cadens, labens.

Αὐτόρρυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, sponte profluens. Ex αὐτὸς, & ῥέω, fluo.

ΑΥΤΟΣ, ὴ, ὸ, ipse, ipsa, ipsum; (2) ipsemet; (3) qui sponte aliquid facit; (4) solus, ab aliis non adjutus; (5) idem; (6) ego; (7) dominus. Hinc *Superl.* αὐτόσατος, ipsissimus.

Αὐτόσαρκες, οἱ ἡ αἱ, cuticulam nimis curantes, voluptarii.

Αὐτόσε, Adv. illuc, huc; (2) eodem.

Αὐτοσίδηρος, ὁ ἡ ὁ, ferreus.

Αὐτόσιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ipse sibi cibum comparat; (2) qui cum alio cœnaturus ipse suas secum adfert dapes; (3) pauper; (4) parasitus. Ex αὐτὸς, & σῖτος.

Αὐτοσκίνας, idem quod

Αὐτόσκευος, ος, ὁ ἡ ὁ, rudis, simplex & inconditus, nullo constans artificio.

Αὐτοσαυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, sponte excitus, veniens. Ex αὐτὸς, & σεύομαι, excito.

Αὐτοσαδία, ας, ἡ, pugna stataria, qua nimirum pede collato cum hoste pugnatur. Ex αὐτὸς, & στάδιος, *stataius*, *stabilis*.

Αὐτόστεγος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ipse sibi tecti locum est, vel tecto natura sua instructus; (2) perfectus, absolutus.

Αὐτοσυνέχος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui solus secum meditatur, qui ipse ad se animum advertit.

Αὐτοσφε-

Αὐτόπλοος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui sine navi trajicit, ipse sibi navis est, de mortuis.

Αὐτοσιεί, adv. tacite gemens.

Αὐτοσπάτης, ου, ὁ ἡ ὁ, summus dux belli, qui auspicia habet.

Αὐτόστυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, per se & suapte natura columnis fultus.

Αὐτοσφαγής, ές, ὁ ἡ ὁ, ipse a se jugulatus, qui se ipse occidit. Ex αὐτός, & σφαγή.

Αὐτοσχεδά, Adv. illico; (2) cominus.

Αὐτοσχεδία, ας, ἡ, sc. μάχη, pugna, quæ cominus fit. Ab αὐτοσχεδιάζω.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore & tumultuarie facio, five (2) temere, inconsulte, v. c. judico, loquor, &c. (3) sponte ago. Αὐτοσχεδιάζειν περὶ τῶν πραγμάτων, Isocr. εἰς τὰ Σάμια, Æschin. Ab eod.

Αὐτοσχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore & tumultuarie factum. Ab αὐτοσχεδιάζω.

Αὐτοσχεδιαστής, οῦ, ὁ, dictio extemporalis:

Αὐτοσχεδιαστικός, ἡ, όν, qui extemporalem habet orationem; (2) qui ex tempore & tumultuarie aliquid facit:

Αὐτοσχεδιαστί, Adv. ex tempore, non præmeditate:

Αὐτοσχεδιαστικός, ἡ, όν, extemporalis.

Αὐτοσχέδιος, ια, ιον, & αὐτοσχέδιος, ου, ὁ ἡ ὁ, extemporalis, ex tempore factus, inelaboratus, tumultuarius, Gl. V. αὐτοχέδιον, præ oculis dictio.

Αὐτοσχέδιος, Adv. ex tempore, tumultuarie; (2) temere, fortuito casu; (3) sponte sua.

Αὐτοσχεδόν, Adv. cominus.

Αὐτοτελεία, ας, ἡ, perfectio, absolutio; (2) integritas. Ab αὐτοτελής.

Αὐτοτελής, ές, ὁ ἡ ὁ, per se perfectus. Ab

Αὐτοτέλης, έος, ὁ ἡ ὁ, in se finem suum habens; (2) per se finem faciens seu imponens; (3) per se absolutus & consummatus; (4) ipse sibi sufficiens, cui propriæ vires ad aliquid perficiendum sufficiunt, Ph. αὐτοτελὲς, absolutum. Ex αὐτὸς, & τέλος, finis.

Αὐτοτελῶς, Adv. absolute, perfecte.

Αὐτότεχνος, ου, ὁ ἡ ὁ, per se peritus, per se artem tenens. Ex αὐτὸς, & τέχνη, ars.

Αὐτότοκος, ου, ὁ ἡ ὁ, editus cum ipso partu. Ex αὐτὸς, & τίκτω, pario.

Αὐτότροφος, idem quod αὐτόσιτος.

Αὐτότυπος, ου, ὁ ἡ ὁ, a se ipso impressus.

Αὐτοῦ, Adv. ibi, illic; (2) hic. Ab αὐτός.

Αὐτοϋπουργός, ου, ὁ ἡ ὁ, per se supra-essentialis, Suic. Ex αὐτὸς, & ὑπουργός.

Αὐτουργέω, ω, f. ήσω, per me facio. Ab αὐτουργός. Hinc

Αὐτοῦργος, ου, ὁ ἡ ὁ, extemporalis, inelaboratus; (2) sponte natus.

Αὐτούργημα, το, quod quis ipse facit.

Αὐτουργία, ας, ἡ, operatio ejus, qui per se aliquid efficit. Ab

Αὐτουργός, ὁ ἡ ὁ, qui per se facit & operatur, non aliena opera utens; (2) qui manu sua victum sibi quærit; (3) opifex; (4) qui sua manu cædit, pulsat, vel pugnat. Gl. V. auctor rei. Ex αὐτὸς, & ἔργον.

Αὐτουργός, ὁ, qui sua manu victum quærit potius, quam ab allo datis fruitur.

Αὐτοχειροτεχνικός, ὴ, όν, subito, ex tempore factus

Αὐτόθι, i. αὐτοῦ, Adv. ibi; (2) ipsis pro Dativo αὐτῶν.

Αὐτοφιλανθρωπία, ἡ, humanitas ipsissima.

Αὐτοφλαυτος, ου, sui amans.

Αὐτοφλοιος, ου, ὁ ἡ ὁ, ipsum corticem adhuc labens, nondum a cortice sejunctus.

Αὐτοφονεύτης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui se ipsum perimit, vel per mortem. Ex φονεύω.

Αὐτοφόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem.

Αὐτόφορτος, ος, ὁ, idem; (2) qui alii sua manu cædem infert. Ex φέρω.

Αὐτοφόρτως, suo ictu, sua manu.

Αὐτοφυσέω, ω, ὁ ἡ ὁ, qui ipse voravit. Ex αὐτὸς, & φύσεω, vorare.

Αὐτοφορτος, ου, ὁ ἡ ὁ, cum ipso onere & merce ut. Ex αὐτὸς, & φόρτος, onus.

Αὐτοφράστος, ου, a semet ipso servatus.

Αὐτόφυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, ex se ipso natus, ex se ipso procreatus. Ex αὐτὸς, & φυτὸς.

Αὐτοφυῶς, Adv. suapte natura, sponte naturæ; (2) native, genuine; (3) sine arte, elaboratione. Ab αὐτοφυὴς.

Αὐτόφωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνὴ.

Αὐτόφωρος, ου, ὁ ἡ ὁ, deprehensus in ipso furto, deprehensus in ipsa re, sive scelere, ita ut non sit inficiando. Gloss. Vet. manifestarius; ἐπ' αὐτοφώρῳ, in furto, in scelere ipso; Gl. V. manifesto.

Αὐτοφῶς, τὸ, ipsa lux; (2) Spiritus Sanctus.

Αὐτόχαρις, ιτος, ἡ, ipsa per se gratia, Suic.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ ἡ ὁ, qui sua manu aliquid facit; (2) qui sua manu victum quærit; qui sua manu vim facit, cædem patrat; (4) quod propria manu patratur; (5) qui se ipsum interficit; (6) αὐτόχειρ τινος, etiam est qui aliquem sua manu capit, v. c. in prælio. Hinc

Αὐτοχειρὶ, Adv. propria manu, proprio Marte.

Αὐτοχειρία, ας, ἡ, homicidium manu sua patratum; neque solum in semet ipso, sed & in aliis, unde interdum facinus possit vertere:

Αὐτοχειρία, Adv. sua ipsius manu:

Αὐτοχειρίζω, f. ίσω, propria manu facio:

Αὐτόχειρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui se ipsum occidit.

Αὐτοχειροτόνητος, ου, ὁ ἡ ὁ, suo ipsius suffragio electus, per se creatus. Ex αὐτὸς, & χειροτονία, creo.

Αὐτοχείρως, idem quod αὐτοχειρὶ.

Αὐτόχθον, ονος, ὁ ἡ ὁ, ex ipsa terra ortus, ex ipsa tellure oriundus; (2) indigena, domesticus; patricius, Ph. αὐτόχθονες, aborigines, Ph. Ex αὐτὸς, & χθὼν.

Αὐτοχόλωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui sua sponte iram concipit; (2) sibi ipsi iratus. Ex αὐτὸς, & χολόω, irascor.

Αὐτοχόωνος, ὁ ἡ ὁ, crassi Minerva fusus, veluti sua sponte fusus. Ex αὐτὸς, & χώνη.

Αὐτόχρημα, Adv. re ipsa, re vera, plane, omnino. Ex αὐτὸς, & χρῆμα, res, negotium.

Αὐτόχρους, contr. ους, ου, ὁ ἡ ὁ, nativi coloris, Gl. V. αὐτόχροος, nativa.

Αὐτόχυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, per se & sponte sua fusus, vel diffusus. Ex αὐτὸς, & χέω.

Αὐτοχωνευτος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem quod αὐτογένητος. Ex αὐτὸς, & χωνεύω, fundo.

Αὐτόψιος, ας, ἡ, quum quis suis oculis vidit, oculata fides. Gl. Vet. in conspectu. Ex αὐτὸς, & ὄψις, visus.

Αὐτῷ, sibi ipsi. dat. sing. Att. pro ἑαυτῷ.

Αὔτως, five αὐτὸς, Adv. sic, hoc modo; (2) eodem modo, pariter; (3) utcumque; (4) temere, frustra. Ab αὐτὸς.

Αὐχένα, cervicem, Dor. pro αὐχένα.

Αὐχενίας, ου, ὁ, cervicosus, Gl. V. Ab αὐχὴν. Unde

Αὐχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, cervicem frango; (2) loro caput equi constringo:

Αὐχενικὸς, ὁ, gulam frangens, Epith. laquei.

Αὐχενικὸς, ὴ, όν, ad cervicem pertinens.

ΑΥΧΕΩ, ῶ. f. ήσω, glorior, jacto me. Αὐχῶν πλὴν ἀγίνεων, Aristid. Ἔστι, λίαν αὐχεῖς ὅτι χαρίεις, Hom. Batr. 57. Hinc

Αὐχὴ, ῆς, ἡ, gloriatio, animi elatio.

Αὐχήεις, ήεσσα, ήεν, jactabundus, gloriabundus, ad jactantiam comparatus; (2) altus, cui cervix erecta est. Ex αὐχὴν, vel αὐχέω.

Αὔχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio, fastus.

ΑΥΧΗΝ, ενος, ὁ, cervix; (2) angustia loci, locus angustus; (3) pars clavis & gubernaculi, in quam gubernator incumbit, Gl. V. αὐχένες, gubernaculum; αὐχένα σαλεῖν, gubernaculum, Gl. Vet. αὐχένι σαλεῖν, trino, Ph.

Αὐχητικὸς, ὴ, όν, idem quod αὐχήεις.

Αὐχμάω, ῶ, f. ήσω, arco præ æstu; (2) squaleo. Ab αὐχμὸς.

Αὐχμηρὸς, ά, όν, squalidus. Ab eod.

Αὐχμηρὸς, ά, όν, squalidus, hispidus, hirsutus, Gl. Vet. (2) obscurus, caliginosus; (3) siccus; (4) pauper. Ab eodem.

Αὐχμηρούμαι, ῶμαι, ὁ, sanam squalidam habeo.

ΑΥΧΜΟΣ, ου, ὁ, siccitas ex æstu vehementi; (2) squalor, situs, pædor, illuvies.

Αὐχμώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, æstuosus, aridus præ æstu; (2) squalidus. Ab αὐχμὸς.

ΑΥΩ, vel ἄνω, sicco, arefacio, accendo.

Αὔω & per dialys. ἄδω, clamo, resono, boo. Αὖε δ' ἰτέαμος, Il. ιγ', 461.

Ἀφ', ab, pro ἀπὸ, ob sequentem literam aspiratam.

Ἀφαγίζω, f. ίσω, purifico, expio; (2) consecro; (3) spolio, exuo. Ex ἀπὸ, & ἁγίζω.

Ἀφαγιεῖν, ίσω, idem. Ἀφαγιεῖσας ἁ χρὼς, Soph. Antig. 253. Ab eod.

Ἀφαγισμὸς, οῦ, ὁ, purificatio, consecratio.

Ἀφαδὴς, ὁ ἡ ὁ, qui non placet, ingratus; (2) hostis, inimicus. Ex ἀπὸ, & ἀδὼ, placeo.

Ἀφαιμαξις, εως, ἡ, sanguinis detractio. Ab

Ἀφαιμάσσω, vel ἀτω, sanguinem elicio, sanguinem detraho. Ex ἀπὸ, & αἱμάσσω.

Ἀφαιρεθεὶς, a. 1. part. pass. v. ἀφαιρέω.

Ἀφαιρέουσι, auferunt, 3. sing. præs. ind. med.

Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, quod aufertur; (2) ablatio; (3) quod pro donario eximitur & seligitur. Ab ἀφαιρέω. Hinc

Ἀφαιρεματικὸς, ὴ, όν, ablativus, abstractivus.

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio, abstractio; (2) Figura grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur; (3) id, quod ex cæsi animalis interaneis extrahitur. Ab ἀφαιρέω.

Ἀφαιρέτις, creptrix. Epith. Parcæ.

Ἀφαιρετὸς, ὴ, όν, qui auferri potest; (2) exemptilis. Fam. quoque ἀφαιρετὴ occurrit. Ab eod.

Ἀφαιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, adimo, detraho; (2) vindico, adfero; (3) eximo. Ph. ἀφαιρέμαι, adimo, demo, decipio, detrahio, auferio, eximo, subtraho; ἀφείλετο, abstulit, dempsit, Gl. V. a. 2. ἀφηρεμέαν, detracta, Ph. perf. part. pass. Ἀφαιρῶν τί τινος, τί τινι, τί τινα, ἀπό τινος. Καλῶ μὲν αἰεὶ βασιλέων δυμμένων ἐγχὸς ἀφῆραι, Eur. Med. 456. Ἀνδρασι, ἀφαιρεῖσθαι μοι τιμὴ τραγῳδίαν; auferes? Arist. Ach. 469. Εἰ τιμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με, Soph. Phil. 374. Τὸν βίον μὴ μ' ἀφέλῃς, Ibid. 976. Ex ἀπὸ, & αἱρέω, capio.

Ἀφαίρημα, ατος, τὸ, idem quod ἀφαίρεμα.

Ἀφαιρήσεσθ', f. 1. int. med. v. ἁρπάζω.

Ἀφαιρητικὸς, ὴ, όν, idem quod ἀφαιρετικός.

ΑΦΑΚΗ, ης, ἡ, legumenis & quidem in specie viciæ genus, Gl. V. vicia. Angl. Vetch, or Tare Tetching.

Ἀφάλλομαι, desilio, ex uno loco in alium salio, resilio; exilio, desilio, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ἅλλομαι, salio.

Ἄφαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, clavis, seu scutulis ex auro splendentibus non insignis; (2) sine cono, aut crista. Ex α priv. & φαλὸς.

Ἄφαλτος, εως, ἡ, resultatio. Ab ἀφάλλομαι.

Ἄφαλτος, ου, ὁ ἡ ὁ, resiliens. Ab eod.

Ἀφαμαρτάνω, f. ήσω, aberro; (2) privor. Ἀφαμαρτανεῖ τῆ φάσει οὐδέν, Prov.

Ἀφάμαρτε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἁφήμαρτε.

Ἀφαμαρτωλὸς, ός, ὁ ἡ ὁ, errans in verbis; (2) futilis. Ex ἀφαμαρτάνω, & ὑπὸ.

Ἀφανδάνω, displiceo. Ex ἀπὸ, & ὀνδάνω.

Ἀφανὲν, non manifestum, Gl. V.

Ἀφάνεια, ἡ, obscuritas; (2) incertitudo. Ab

Ἀφανὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, obscurus, non manifestus, occultus, latens; (2) incertus. Gl. V. ignotus; (3) ignobilis; (4) qui e medio sublatus est, perit, discerptus a bestiis, &c. Ex α priv. & φαίνω, ostendo. Hinc

Ἀφανίζω, f. ίσω, ab adspectu removeo, e conspectu aufero, ex oculis tollo; (2) perdo, inter-

interficio; (3) inquino, polluo, contamino; (4) quovis modo corrumpo, depravo, excido; (5) levo, imminuo v. e. laborem, ne sentiatur; (6) in exilium pello; (7) in deos refero, *cum additur* ἐξ ἀνθρώπων; (8) abeo, e conspectu discedo, *int.* ἠμαυρόν. ἀφανίζομαι, evanesco abolesco, pereo, &c. Ab *ἀφανὴς*.

'Αφάνισις, εως, ἡ, abolitio, ex conspectu hominum ablatio. Ab Ἀφανίζω. Unde

'Αφανισμὸς, οῦ, ὁ, evanescentia; interitus, exterminium, Gl. V. obscuratio rei, v. c. veritatis.

'Αφανιστὴς, οῦ, ὁ, destructor, exterminator, vastator, corruptor.

'Αφανιστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens e medio tollendi.

'Αφανιτὸς, ἡ, ὸν, destructilis, Gl. V.

'Αφαντασίαστ⊙ς, ου, ὁ ἡ ἡ, qui nullis perturbatur visis & insomniis. Ex *α* priv. & *φαντασία, apparitio, visio.*

'Αφαντασιωτ⊙ς, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non habet vim perspicuas rerum imagines concipiendi. Ex iisd.

'Αφάντας⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, visionibus carens. Ex *α* priv. & *φαντασία.*

'Αφαντ⊙ς, ου, ὁ ἡ ἡ, ab adspectu remotus, qui non videtur; (2) qui discessit, abiit quocunque modo & quacunque de causa; (3) cujus memoria nulla est, qui unditus extinctus est. Ex *α* priv. & *φαίνω, ostendo.*

'Αφανῶς, *Adv.* ita, ut non appareat, occulte, clanculum. Gl. V. obscure, pedetentim.

'Αφάπλω, f. ψω, suspendo; (2) alligo; (3) admoveo, applico. Ex *ἀπὸ*, & *ἅπλω, necto.*

'Α Φ Α Ρ, *Adv.* statim, continuo, facile.

Αφαρεῖ, vel *ἀφαρὶ*, *Adv.* festinanter & inconsiderate, statim, celeriter. Ab *ἄφαρ.*

'Α Φ Α Ρ Ε Τ Σ, ίδος, ὁ, pinna, quam thynnus fœmina sub ventre habet.

'Α Φ Α' Ρ Κ Η, ης, ἡ, Apharca, arbor semper virens.

'Αφαρμάκευτ⊙ς, υ, ὁ ἡ ἡ, medicamenti expers, sine medicamentis. Ex *α* priv. & *φαρμακεύω.*

'Αφάρμακ⊙ς, υ, ὁ ἡ ἡ, non venenatus, non infectus. Ex *α* priv. & *φάρμακον, venenum.*

'Αφαρμακ⊙ς, υ, ὁ ἡ ἡ, veneficio non infectus, Gl. Vet. innocuus. Ex *α* priv. & *φαρμάσσω.*

'Αφαρμόζω, f. όσω, non convenio, dissonus sum. Ex *α* priv. & *ἁρμόζω, quadro.*

'Αφαρμόπλω, idem & ex iisd.

'Αφαρμόζομ⊙ς, υ, ὁ, jusculum ex tempore, vel cito factum. Ex *ἄφαρ*, & *ζωμός.*

'Αφαρ⊙ς, ου, ὁ ἡ ἡ, investis; (2) inaratus, incultus. Ex *α* priv. & *φάρ⊙ς, vestis exterior*, it. *aratio*, Etym. Unde

'Αφάροτ⊙ς, υ, ὁ ἡ ἡ, inaratus, Etym.

'Αφαρόω, ῶ, aro, Suid. Ex *κατὰ*, & *ἀρόω.*

'Αφαρπάζω, f. άσω, vel *ἅξω*, abripio, eripio, diripio, arripio, rapto; derripio, Gl. V. *ἀφαρπάξαι*, derripere, Ph. *ἀφήρπασε*, diripuit, Ph. a. 1. 'Αναελίψας ἐρῶ τ' ἰδία τὰς φύσεις ἀφαρπάζοντα, Arist. Plut. 676.

'Αφάρτ⊙ς, ίρα, ὸν, celerior. Comp. Ab *ἄφαρ.*

'Αφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmutescentia, stupor, præ quo loqui non possumus. Ex *α* priv. & *φημὶ, loquor.*

'Αφάσσω, vel *ἀτίω*, tango, contrecto. Ἐν χρῷ ἀφάσσειν, Apoll. Ab *ἀφὴ, tactus.*

'Αφατ⊙ς, υ, ὁ ἡ ἡ, ineffabilis, non dicendus. Gl. V. nefandus; (2) incelebris.

'Αφάτως, ineffabiliter. Ab *ἄφατ⊙ς.*

'Αφαυάνω, arefacio, exsicco. Δίψει γὰρ, ἂς ἐοικεν, ἀφαυανθησόμεθ', Arist. Conc. 146.

'Α Φ Α Υ Ρ Ο Σ, ρὰ, ρὸν, imbecillis, debilis.

'Αφαύω, fut. αύσω, sicco, uro; *ἀφαύομαι*, siccor, inedia exarescо. Ἀφαυεῖ τῇ φασήλῳ, ὦ γνάθε, πρὸς χοπίσας, Arist. Pace, 1153. Ex *κατὰ*, & *αὔω, sicco.*

'Αφὰω, ῶ, tango, contrecto. Ex *κατὰ* & *ἀφὴ.*

'Αφεγγὴς, ἐ⊙ς, ὁ ἡ ἐς, caecus, obscurus, lumine carens. Ex *α* priv. & *φέγγ⊙ς.*

'Αφεδράζω, cloco, Gl. Vet. Ex *κατὰ*, & *ἑδράζω.*

'Αφεδρὼν, ῶνος, ὁ, latrina, cloaca, Gl. V. Ex *κατὰ* & *ἕδρα, sella.* Unde

'Αφεδρ⊙ν, ου, τὸ, purgatio menstrua mulierum.

'Αφεδὼν, ῶν⊙ς, ὁ, latrina, cloaca, Gl. V.

'Αφέντε, *dimiseritis*, 2. plur. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro *ἀφῆτε*, ab *ἀφίημι.*

'Αφεθείς, aor. 1, part. pass. a verbo eod.

'Αφειδὴς, ἐ⊙ς, ὁ ἡ ἐς, non parcus; (2) contemnó, nullam curam habeo. 'Αφειδῶν τῆδ' ἀλοτρίων, τῷ ζωμάτων. Ab *φείδω.*

'Αφειδῶς, *non parce Ion.* pro *ἀφειδῶς.*

'Αφειδῶς, non parce, liberaliter. Ab eod.

'Αφειδὴς, ἐ⊙ς, ὁ ἡ ἐς, non parcens, profusus. Gl. V. largus; (2) rigidus, asper. Gl. V. Ex *α* priv. & *φείδομαι, parco.*

'Αφειδησαντα, *securum, qui non pepercit*, acc. sing. a. 1. part. act. verbi *ἀφειδέω.*

'Αφειδία, ας, ἡ, crudelitas; (2) imparsimonia. Ab *ἀφειδὴς.*

'Αφειδῶς, sine parsimonia, Gl. V. (2) asperе, crudeliter. Ab eod.

'Αφείθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. v. *ἀφῆμι.*

'Αφειλέον, abstinendum est. Ab *ἀπέχομαι.*

'Αφειλικὸς, ἡ, ὸν, abstinens. Gl. V. distans. Ab *ἀπέχομαι, abstineo*, vel *ἀπέχω, disto.*

'Αφεῖλεν, 3. s. a. 2. ind. act. v. *ἀφαιρέω.*

'Αφεῖμαι, 1. sing. perf. pass. v. *ἀφίημι.*

'Αφεῖμεν, 1. pl. a. 2. opt. *per Sync.* pro *ἀφεῖημεν*,

'Αφεῖναι, *dimisisse*, aor. 2. infin. act.

'Αφεὶς, *derelinquens*, a. 2. part. act.

'Αφείλετο, ας, ἡ, simplicitas. Ab *ἀφελὴς.*

'Αφελὴν, a. 2. inf. act. v. *ἀφαιρέω.*

'Αφελῆται, *auferet*, 3. sing. f. 2. med.

'Αφελέσθ⊙, *abstulisse*, aor. 2. inf. med.

'Α Φ Ε Λ Η' Σ, ἐ⊙ς, ὁ ἡ ἐς, simplex; (2) tenuis, frugalis.

'Αφελόω, ῶσω, f. *ἀσω*, exulcero, vulnero; *ἀφέλκω*, exulcerat, Ph. Ex *κατὰ*, & *ἕλκ⊙*.

'Αφέλκυσις, εως, ἡ, deductio, Gl. V. Ab

'Αφελκύω, f. ύσω, abstraho, detraho, avoco, abduco; *ἀφείλκυσεν*, abstraxit, Ph. *ἀφελκύσαι*, detrahere, Ph. Ex *κατὰ*, & *ἕλκύω.*

'Αφέλκω, abstraho, subtraho, detraho, Gl. V. *ἀφέλκει*, detrahit, Ph. *ἀφέλκειν*, detrahi, Ph. Κἄτα κεἰσὲν ἐ θὤλκων ψῆφ' ἀφέλκων, Arist. Av. 509. Θέρμ' ἂν κατίδοι σοῦ τὸν λόγον ἀφέλκοντα, Id. Pace, 361.

'Αφέλκυσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab *ἀφελκόω.*

'Αφελκύσθω, 3. s. ind. med. *Ion.* pro *ἀφελκύσθω.*

'Αφελότης, ητ⊙ς, ἡ, simplicitas. Ab *ἀφελὴς.*

'Αφέλωμαι, 1. sing. a. 2. conj. med. v. *ἀφαιρέω.*

'Αφελὼν, *auferens*, a. 2. particip. act.

'Αφελῶς, *Adv.* simpliciter, nude, sine artis affectione. Ab eodem.

'Αφεμα, ατ⊙ς, τὸ, id. quod demittitur. Ab *ἀφίημι, demitto.*

'Α Φ Ε Ν Ο Σ, ου, ὁ, vel *ἄφεν⊙ς*, ε⊙ς, τὸ, divitiæ, opes, qs. reditus annui, lucrum.

'Αφέντες, nom. pl. a. 2. part. act. Ab *ἀφίημι.*

'Αφέντι, *relinquenti*, dat. aor. ejusd.

'Α Φ Ε' Ν Τ Ι Ν Α Α, ας, ἡ, nomen lusus.

'Αφεξις, εως, ἡ, abstinentia. 'Αφεξις δριμεῖαν, *Arist.* Ab *ἀπέχω, abstineo.*

'Αφέξω, 1. sing. f. 1. indic. act. v. *ἀπέχω.*

'Αφεφλ⊙ς, ου, ὁ ἡ ἡ, conclusus, inclusus, velut carcere. Ex *κατὰ*, & *ἕρκομαι.*

'Αφερμηνεύω, f. εύσω, enarro, explico.

'Αφερπύζω, idem quod *ἀφέρπω.*

'Αφέρπω, f. ψω, abeo. Ex *κατὰ*, & *ἕρπω.*

'Αφέρτ⊙ς, υ, ὁ ἡ ἡ, non ferendus, non tolerabilis, minime tolerandus; *ἀφέρτερ⊙ς*, *ἀφέρτατ⊙ς*, minus, minime ferendus.

'Αφέρτω, *serpendo abibo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro *ἀφέρψω*, a verbo *ἀφέρπω.*

'Αφες, a. 2. imper. act. verbi *ἀφίημι.*

'Αφέσ⊙ς, υ, ὁ, q. d. dimissor, liberator. Epitheton Jovis. Ab *ἀφίημι, dimitto.*

'Αφεσις, εως, ἡ, dimissio uxoris, &c. (2) carceres, ultima meta; (3) remissio, debiti v. c. delicti, pœnæ, Gl. V. emancipatio. Ab eodem.

'Αφεσμὸς, οῦ, ὁ, examen, congregatio apum; (2) agmen. Ex *κατὰ*, & *ἑσμ⊙ς, examen.*

'Αφέσσατε, 2. sing. a. 2, opt. act. *Pan.* pro *ἀφεσσαίμην*, a verbo *ἀφίεμαι.*

'Αφέσσαν *ἀφίεσαν*, 3. plur. præs. ind. act. pro *ἀφιᾶσι*, a verbo *ἀφίημι, cesso.*

'Αφέσσατε, *dimisseritis*, 2. plur. perf. imper. act. *per Syncop.* pro *ἀφεῖκατε.*

'Αφεστὼς, ῶσα, ὸς, absum.

'Αφεστ⊙ς, ῶσα, ὸς, ἡ, ἡ, ὸν, absens, qui a domo abest, non domesticus. Ex *κατὰ*, & *ἵστημι.*

'Αφέτε, 2. pl. a. 2. imper. act. v. *ἀφίημι.* Unde

'Αφετ⊙ς, ἡ⊙ν, ἡ⊙ν, dimittendus.

'Αφετὴρ, ῆρ⊙ς, ὁ, dimissor. Ab eod.

'Αφετηρία, ας, ἡ, sc. γραμμὴ, θύρα, &c. carceres, unde equi cursu certaturi dimittuntur; (2) principium ineundæ viæ, aut professionis; (3) quodlibet principium.

'Αφετήριον, ἰου, τὸ, portus unde navigatur, *Strabo lib.* 10. Ab

'Αφετήρι⊙ς, υ, ὁ ἡ ἡ, missilis, qui mittere, seu dimittere potest, missorius, seu immissorius. Ab *ἀφίημι.*

'Αφέτης, ου, ὁ, emissor; (2) manumissus, e servitute dimissus, libertus. Ab eod. Hinc

'Αφετικὸς, ἡ, ὸν, emissorius, remittendi vel emittendi potestatem & vim habens.

'Αφετ⊙ς, υ, ὁ ἡ ἡ, dimissus, liber; (2) solutus & cujusque libidini expositus; (3) pro derelicto habitus; (4) absolutus. Ab *ἀφίημι.*

'Αφευκτ⊙ς, ὸν, non effugiendus. Unde

'Αφευκτὶ, *Adv.* sinè ullo effugio, inevitabili lege.

'Αφέω, f. ἥσω, accendo, inflammo. 'Απεζυρεῖτο τοῖ, τὰ κύτα σ' ἀφέλειν, Arist. Θεσμ. 223. 'Αφέσειν αὐτὸν, Ibid. 597. Ex *κατὰ*, & *ἕω, uro.*

'Αφεψία, ᾶς, f. ήσω, decoquo. Ex *κατὰ*, & *ἕψω.*

'Αφεψὶς, ἴος, ἡ, decoctio. Ab eod.

'Αφέψημα, ατ⊙ς, τὸ, decoctum.

'Αφέψησις, ἡ, coctio, decoctio. Ab *ἀφέψω.*

'Αφεψὶς, εως, ἡ, idem.

'Αφέψω, idem quod *ἀφεψέω.*

'Αφῆκα, *remisi*, 1. sing. perfect. ind. act. *Att.* pro *ἀφῆκα*, a verbo *ἀφίημι.*

'Αφῆκαν, 3. pl. pers. ind. pass. *Att.* pro *ἀφεῖνται.*

'Αφιὰσα, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἀφίασα*, & hoc pro *ἀφίεσαν.* Ab *ἀφιάω.*

'Αφὴ, ῆς, ἡ, tactus, contrectatio; (2) commissura; (3) ictus, plaga; (4) accensio, incensio; (5) color lepræ. Ab *ἅπτομαι, tango*, vel *ἅπλω, incendo.*

'Αφηβάω, ῶ, f. ήσω, ex pubertate egredior, depubesco. Ab *ἀφηβ⊙ς.* Hinc

'Αφηβικὸς, ὸτ⊙ς, ὁ, vergens ad senectutem.

'Αφηβ⊙ς, υ, ὁ ἡ ἡ, qui pubertatem excessit. Ex *κατὰ*, & *ἥβη, adolescentia.*

'Αφηγέομαι, ὑμαι, f. ήσομαι, duco, sum, dux, præco; (2) narro, enarro, commemoro. 'Αφηγεῖσθ' ἁ χολὴς ἐπὶ τὸ γεγονὸς, τὰ δ' ἐμὰ ξυμφέρει. Ex *κατὰ*, & *ἡγέομαι.*

'Αφήγημα, ατ⊙ς, τὸ, narratio.

'Αφηγηματικὸς, ἡ, ὸν, narratione constans, narrationem continens.

'Αφηγηματικῶς, modo narrationis.

'Αφηγήτωρ, ορ⊙ς, ὁ ἡ ἡ, dux viæ.

'Αφηγητὴς, οῦ, ὁ, narrator; (2) dux viæ.

'Αφηδυάω, f. ώσω, jucundum reddo.

'Αφῆκα, *dimisi*, a. 1. ind act. verbi *ἀφίημι.*

'Αφῆκα, f. ἥξω, pervenio. Ex *κατὰ*, & *ἵκω.*

'Αφῆλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. *ἀφάλλομαι.*

'Αφῆλιξ, ικ⊙ς, ὁ ἡ ἡ, qui florentes annos exegit, adultæ ætatis, Ph. (2) impubes, Ph. minor; 'Αφηλικέστ⊙ρ, adultior, jam senior, quæ antiqua est significatio, *Ern.* Ex *κατὰ*, & *ἥλιξ, ccævus.*

'Αφηλιώτης, ου, ὁ, subsolanus, Gl. V. Ex *κατὰ*, & *ἥλι⊙ς, sol.*

'Αφήμαρτεν, a. 2. ind. act. v. *ἁμαρτάνω.*

'Αφημερ⊙ς, υ, ὁς, federis procul, federis fœtus sim. Ex *κατὰ*, & *ἥμαι, sedeo.*

'Αφημῶλα, f. ήσω, interdictum habeo; (2) alterum absum. Ex *κατὰ*, & *ἡμῶλα.*

Αφημ-ος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui fama, celeris non est, non nominatus, non memoratus. Ex α priv. & φήμη, *fama*.

Ἀφήμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, idem & ex iisd.

Αφήμως, *Adv.* tacite; (2) decore (indecore, *Ern.*)

Ἀφιαίζω, f. *άσω*, habenas detracto, & excutio, frena respuo; (2) contumax sum, non pareo, contumaciter recedo. Ἀριτὰς δ' ἀφιαίταντας, spernentes, Philo. Ex ἀν, & ἰαία, *frenum*. Hinc

Ἀφιαισμός, οῦ, ὁ, frenorum excussio, ferocia habenas non admittens; (2) contumacia; (3) rebellatio.

Ἀφιαιτὴς, οῦ, ὁ, habenarum excussor; (2) ferox. Ab eod.

Ἀφιαίω, ῶ, idem quod *αφιαίζω*.

Αφηρίζω, *ἀφηρῶ*, & *Dor.* *ἀφηρίζω*, heroum honore adficio; in numerum heroum refero. Ab ἥρως. Ex ant. inf.

Ἀφηρίθην, a. 1. ind. pass. v. *αφαιρέω*.

Ἀφησυχίζω, ad quietem redigor, conquiesco.

Ἄφητε, 2. plur. a. 2. conj. act. v. *αφίημι*.

Ἀφήτωρ, ορ-ος, ὁ, emissor, jaculator, vaticinator. Ab *ἀφίημι*.

Αφητρείη, ας, ἡ, vaticinatio; (2) jaculatio. Ab *ἀφήτωρ*.

ΑΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, ulcera maligna in oris superficie.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas; (2) immortalitas. Ex α priv. & φθάρσις, *corruptio*.

Αφθαρτίζω, f. *ίσω*, incorruptibilem reddo; (2) immortalem reddo. Ab

Αφθαρτ-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, incorruptibilis, immortalis, Ph. incorruptus, inviolatus, inlibatus, intemeratus, al. Gl. V. Ex α priv. & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀφθάστας, celerrime, ut adsequi nemo possit. Ex α & φθάω.

Ἀφθάω, ῶ, aphthis laboro. Ab *ἄφθαι*.

Ἄφθεγκτ-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, non vocalis.

Ἀφθείς, a. 1. part. pass. verbi *ἄπλομαι*.

Ἄφθη, *constigravit*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἤφθη, a verbo *ἅπτω*, *incendo*.

Ἀφθιτόμητις, ιδ-ος, ὁ ἡ ὄ, qui consilium habet incorruptum. Ex *αφθιτ-ος*, & μῆτις.

Ἄφθιτ-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, incorruptibilis. Ex α priv. & φθίω, *corrumpo*.

Ἀφθιφ-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, aphthis laborans. Ab *ἄφθαι*.

Ἄφθογγ-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, mutus, non vocalis.

Ἀφθονέστ-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, invidiæ non obnoxius. Ex α priv. & φθονέω, *invideo*.

Ἀφθονήτως, sine invidia.

Ἀφθονία, ας, ἡ, invidiæ carentia; (2) *usitatus* abundantia; copia. Gl. V. Ex α priv. & φθόνος, *invidia*.

Ἄφθον-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, invidia carens, nulli invidens, sine invidia, Gl. V. (2) copiosus. Gl. V. opimus. Ex iisd.

Ἀφθόνως, *Adv.* sine invidia, copiose, affatim.

Ἀφθορία, ας, ἡ, incorrupta conditio. Ph. pudicitia. Ab

Ἄφθορ-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, incorruptus. Ex α priv. & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀφθώδης, ιδ-ος, ὁ ἡ ὄ, aphthis laborans. Ab *ἄφθαι*.

Ἄφια, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἀφιδρόω, ῶ, f. *ώσω*, desudo, exsudo, sudorem emitto. Ex ἀπό, & ἱδρώς, *sudor*.

Ἀφίδρυμα, ατ-ος, τὸ, statua; simulacrum, deiformum, effigies, Ph. Ab *ἀφιδρύω*.

Ἀφιδρύνω, idem quod *ἀφιδρύω*.

Ἀφίδρυσις, εως, ἡ, collatio, dedicatio. Ab

Ἀφιδρύω, f. *ύσω*, statuo, colloco, firmum stare facio. Gl. V. erigo. Ex ἀπό, & ἱδρύω.

Ἀφιδρωσία, ῆς, ἡ, sudatio, desudatio; (2) sudoris evocatio. Ab *ἀφιδρόω*.

Ἁφιερόω, f. *ώσω*, sacrum & sanctum reddo, purifico. Ex ἀπό, & ἱερός, *sanctus*.

Ἀφιερόω, ῶ, f. *ώσω*, consecro, dedico, devoveo; *ἀφιερωθέντες*, dicati, Ph. *ἀφιερόω-ος*, sacrosanctus, Pn. Ex iisd. Hinc

Ἀφιέρωμα, ατ-ος, τὸ, donarium.

Ἀφίερωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio.

Ἀφίζανε, f. ζήσω, e sede surgo ac descendo.

Ἀφίζω, f. ίσω, *Ion.* pro ἱζάνω, *sedeo*.

Ἀφίημι, f. ἀφήσω, dimitto, repudio; (2) absolvo, remitto; (3) omitto, missum facio; (4) permitto, sino; (5) emitto; (6) projicio, conjicio; (7) jacio, *ἀφίεμαι*, dimittor, Gl. V. emereor; *ἄφες*, sine, omitte, dimitte, remitte, Gl. V. a. 2. part. *ἀφεθ-ών*, solutus, Ph. perf. part. pass. *ἀφειμέν-ος*, missus, Ph. a. 1. part. pass. *Ἀφεῖσαί τινα δηὶ τόπον, τὸν ψυχήν, τὸν γυναῖκα, τινὰ τῷ ἐγκλήματος, τινα τῷ χρέως ἀφεῖδε τὸ δέξης*, sententiam repudiare; *τῷ ἐγκλήματος*, absolvi. *Τὰ μὴ σφεσαδόντα τῆδ λόγων ἄφεις*, Soph. El. 1301. *Ἀφεῖνται σωτῆρες εἰδὼ σοι φυγῆς*, liberati sunt, Eur. Med. 1002. Ex ἀπό, & ἵημι.

Ἀφίησιν, 3. sing. præs. ind. act.

Ἀφιεῖ, *remittuntur*, 3. plur. præs. ind. act.

Ἀφικάνω, advenio, pervenio. *Ἢ μὴν δὴ σφὶς ἐπειγομένη ἀφικάνει*, Il. 6, 388.

Ἀφικέσθ, a. 2. inf. med. v. *ἀφικνέομαι*

Ἀφικὸ, 2. s. a. 2. imper. med. *Dor.* pro *ἀφίκου*.

Ἀφίκωμαι, *advenerit*, 2. sing. a. 2. conjunct. med. *per Paragogen*, pro ἀφίκῃ.

Ἀφικνέομαι, ἥσομαι, f. *ἀφίξομαι*, pervenio, advenio, adsequor. *Ἀφικνεῖδ τοσοῦτον τεῖχος διὰ μάχης τινι*, prælium committere cum; *ἐς λόγους τινί, ἐς λέσχην ὥδε τινῶ*, colloqui; *ἐς διαπεράν τινῶ*, periculum facere; *ἐς χεῖρων νόμον*, manus conserere. *Κηγὰ σπουδὴν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι*, Eur. Med. 757. *Τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφιγμθα ταχέϊ πτερύλῳ*; Arist. Thesm. 1108. Ex ἀπό, ἱκνέομαι, *venio*. Hinc

Ἀφικτωρ, ορ-ος, ὁ ἡ ὄ, supplex.

Ἀφιλάγαθ-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, minime amans bonorum aut bona. Ex α priv. φίλ-ος, & ἀγαθὸς.

Ἀφιλανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, inclementia. Ab

Ἀφιλάνθρωπ-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, inhumanus, inclemens. Ex α pr. φίλ-ος, & ἄνθρωπ-ος.

Ἀφιλανθρώπως, *Adv.* inhumane, inclementer, inhumaniter.

Ἀφιλαργυρία, absum ab avaritia.

Ἀφιλαργυρίη, ἡ, vacuitas ab avaritia.

Ἀφιλάργυρ-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, alienus ab avaritia. Ex α priv. φίλ-ος, & ἄργυρ-ος, *argentum*.

Ἀφιλέταιρ-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, qui suos sodales odit, inimicus sodalium.

Ἀφιλεχθῶς, sine amore inimicorum.

Ἀφιλήδον-ος, ν, voluptatem contemnens.

Ἀφίλητ-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, inamabilis, Gl. V. Ex α priv. & φιλῶ, *amo*.

Ἀφιλία, ας, ἡ, amicorum defectus; (2) inimicitiæ.

Ἀφιλίωτ-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, qui conciliari nequit, cum quo familiaritas iniri non potest. Ab

Ἀφίλ-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, alienus ab amicitia, amicis carens. Ex α priv. & φίλ-ος, *amicus*.

Ἀφιλοδοξία, ας, ἡ, gloriæ contemptus. Ab

Ἀφιλόδοξ-ος, ὁ ἡ ὄ, minime gloriæ cupidus, non ambitiosus. Ex α priv. φίλος, & δόξα.

Ἀφιλοδοξίως, sine gloriæ cupiditate.

Ἀφιλοεργία, ὁ, f. *ήσω*, in otio dego.

Ἀφιλοθεάμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, non cupidus spectandi, spectaculorum non amans.

Ἀφιλοθεία, ας, ἡ, impietas, Suic. Ab

Ἀφιλόθεος, ν, ὁ ἡ ὄ, Dei non amans, Suic.

Ἀφιλοικτίρμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, immisericors, immitis. Ex α priv. & φιλοικτίρμων.

Ἀφιλοικτίρμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, idem & ex iisd.

Ἀφιλοκαλία, ας, ἡ, rerum honestarum negligentia. Ab

Ἀφιλόκαλος, ν, rerum honestarum minimè studiosus.

Ἀφιλοκομπέω, ῶ, fastum contemno, Suic.

Ἀφιλοκομπία, ας, ἡ, arrogantiæ & fastus contemptus, Suic. Ab

Ἀφιλόκομπ-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, alienus ab arrogantia & fastu, Suic.

Ἀφιλομαθὴς, ὁος, ὁ ἡ ὄ, discendi non cupidus; (2) imperitus, Suic. Hinc

Ἀφιλομαθία, ας, ἡ, ruditas, imperitia, Suic.

Ἀφιλόμαχος, ν, ὁ ἡ ὄ, a pugna abhorrens, Suic. Ex α priv. & φιλόμαχος.

Ἀφιλονείκ-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, a contentione alienus, non litigiosus. Ex α priv. & φιλόνεικος.

Ἀφιλονείκως, *Adv.* idem.

Ἀφιλονικίας, ου, ὁ, idem.

Ἀφιλονίκως, *Adv.* sine contentionis studio.

Ἀφιλοξενία, ας, ab hospitalitate alienus fuit, Suic. Ex α priv. & φιλοξενία.

Ἀφιλοπαιστία, ας, ἡ, divitiarum contemptus.

Ἀφιλοπόλεμος, ν, ὁ ἡ ὄ, belli non amans, non bellicosus.

Ἀφιλόπονος, ν, ὁ ἡ ὄ, instudiosus, sine studio, Ph. Ex α priv. & φιλόπονος.

Ἄφιλος, ν, ὁ ἡ ὄ, amicis carens; (2) ab amicitia alienus. Ex α priv. & φίλος.

Ἀφιλοσόφητος, ν, ὁ ἡ ὄ, philosophiæ & literarum expers. Ex α priv. & φιλοσοφία.

Ἀφιλόσοφος, ν, ὁ ἡ ὄ, a philosophia alienus; (2) philosophiæ non conveniens.

Ἀφιλοστοργία, ας, f. *ήσω*, a caritate sum alienus. Suic. Ab

Ἀφιλόστοργος, ν, ὁ ἡ ὄ, non amans, a caritate alienus. Ex α priv. & φιλόστοργος.

Ἀφιλοτιμία, ας, ἡ, non amatio liberorum. Ex α priv. & φιλότεκνος, *amans liberorum*.

Ἀφιλοτιμία, ας, ἡ, animus ab honorum cupiditate alienus. Ab

Ἀφιλότιμος, ν, ὁ ἡ ὄ, liber ab ambitione; (2) illiberalis, qui laudem non meretur.

Ἀφιλοχρηματία, ας, ἡ, contemptus neglectusque divitiarum.

Ἀφιλοχρήματος, ν, ὁ ἡ ὄ, qui pecuniam non amat, qui opes contemnit, Suic.

Ἀφιματόω, ῶ, vestes exuo, veste exuo, vestimentis spolio. Ex ἀπό, & ἱμάτιον.

Ἀφιξις, εως, ἡ, adventus, accessus, interventus; (2) discessus, profectio. Ab

Ἀφίξομαι, f. 1. ind. med. v. *ἀφικνέομαι*.

Ἀφιππάζομαι, f. *άσομαι*, equo aufugio. Ex ἀπό, & ἵππος, *equus*.

Ἀφιππάω, f. *άσω*, idem & ex iisdem.

Ἀφιππεία, vel *ἀφιππία*, ἡ, inscitia equitandi; (2) fuga quæ fit equo.

Ἄφιππος, ν, ὁ ἡ ὄ, equitandi imperitus; equitari non aptus. Ex iisd.

Ἀφιπποτοξότης, ου, sagittarius equester.

Ἀφίπταμαι, avolo, Gl. V. Ex α priv. & *ἱπτάμαι*, *volo*.

Ἀφιστάω, idem quod *ἀφίσημι*.

Ἀφιστέω, idem quod *ἀφίσημι*.

Ἀφίστημι, sejungo, elongo, abscedo, absisto, Gl. V. *ἀφίσταμαι*, absto, absisto, desero; abscedo, discedo, recedo, desisto, suppuro, Gl. V. Ἀποστῆσον, remove, Ph. a. 1. imperat. Ἀποστῆσαι, per libram vendere; Ἀποστῆσασθαι, libra appensum accipere. *ἀπίστη*, destitit, Ph. a. 2. *Ἀφιστάνεν τινα τῆδ πολεμίων*, ἀπὸ τινος, τὸν διανοίαν τῆδ ἰχομένων, ἀποστάναι; dicere; *ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς*, abdicare; *ἀφίστασθαι φρενῶν*, deficere, Soph. Phil. 867. *Παμπολὺ τῆδ τῆ πατρὸς ἐγκλημάτων ἀφεστηκώς*, remotus, Luc. Τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν φύσιος, ἣν ἔχῃ τις ἀεί, Arist. Vesp. 1446.

Ἀφίχθαι, perf. inf. pass. v. *ἀφικνέομαι*.

Ἄφλαστον, ν, τὸ, summa pars puppis. Ex α priv. & φλαστὸς, *qui contundi nequit*.

Ἄφλεβος, ν, ὁ ἡ ὄ, venis carens, seu privatus. Ex α priv. & φλὴψ, *vena*.

Ἀφλέγμαντος, ν, ὁ ἡ ὄ inflammatione carens; (2) inflammationem prohibens. Ex α priv. & φλεγμαίνω, *inflammo*.

Ἄφλεκτος, ὁ ἡ ὄ, non ustus; (2) non coctus, non tostus. Ex α pr. & φλέγω.

Ἀφλόγιστος, ν, ὁ ἡ ὄ, non ustulatus. Ex α priv. & φλογίζω, *ustulo*.

Ἄφλογος, ον, igni carens.

Ἄφλοιος, ν, ὁ ἡ ὄ, cortice carens, vel privatus. Ex α priv. & φλοιὸς, *cortex*.

Ἀφλοισμός, οῦ, ὁ, (et *ἀφλυσμὸς*) spuma. Ab *ἀφρὸς*, mutato ρ in λ.

Ἀφλύαρ-ος, ν, ὁ ἡ ὄ, nugis, garrulitate abstinens.

Ἀφλυκτώνητος, ν, ὁ ἡ ὄ, pustulas non sentiens, ex quo pustulæ non erumpunt. Ex α priv. & φλυκταινόομαι, *in pustulas erumpo*.

Ἀφνείομαι, ditesco. Ab

Ἀφνειός, ᾶ, ὁ ἡ ὄ, idem quod *ἀφνειὸς ἀφνειὸν πατρὸς*, ditior; *ἀφνειώτατος*, ditissimus.

'Αφνίω, ῶ, ditesco, Eust. Ab ἄφνω. Hinc
'Αφνήμων, ονος, ὁ, dives, opulentus.
'Αφνος, εος, τὸ, idem quod ἄφενος.
'Αφύσσω, dito. A præc.
'Αφύω, dito. Ab eod.
'Αφνω, Adv. repente, subito; protinus, Gl. V. Ab ἄφνως.
'Αφόβητος, ος, ὁ ἡ, metu non perculsus, non metuens. Ex α priv. & φοβέομαι.
'Αφοβία, ας, ἡ, securitas, imperterritus animus. Ab
'Αφοβος, ος, ὁ ἡ, ον, metu carens, intrepidus; interritus, Gl. V. (2) metum non adhibens. Ex α priv. & φόβος, metus.
'Αφόβως, Adv. sine metu, intrepide.
'Αφοβόσπλαγχνος, ον, audax, timoris expers.
'Αφόβυμα, ατος, τὸ, stercus, Gl. V. Ab
'Αφοβύω, f. ὕσω, caco, alvum exonero. Ab
'Αφοδος, ος, ἡ, discessus, d gressus; (2) reditus; (3) secessio ad exonerandam alvum; (4) latrina; (5) excrementum, fœcus. Ex ἀπό, & ὁδος, via.
'Αφοίτητος, ος, ὁ ἡ ον, qui frequentari nequit, inaccessibilis. Ex α priv. & φοιτάω.
'Αφολκος, ος, ὁ ἡ ον, levis. 'Αφολκότερος, Strabo, lib. 15. Ex ἀπό, & ὁλκή, pondus.
'Αφόμοιος, ος, ὁ ἡ ον, abfimilis, dissimilis, ficto simili. Ex ἀπό, & ὅμοιος. Hinc
'Αφομοιόω, ῶ, f. ώσω, similem reddo, adfimilo.
'Αφομοίωμα, ατος, τὸ, similitudo alicujus rei ficta, simulacrum, effigies. Gl. V.
'Αφομοίωσις, εως, ἡ, adsimilatio. Ab eod.
'Αφοπλίζω, f. ίσω, exarmo, armis spolio; (2) arma exuo. Οἱ δ' ἐντὸς ἀφωπλίζοντο ἑκαστος χάλκεα, Il. 23, 26. Ex ἀπό, & ὅπλον, arma.
'Αφοράω, ῶ, f. άσω, intueor, respicio, Gl. V. adspecto. Ἀτενὲς ἀφιδρα εἰς ἐμὲ, Luc. Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν, Heb. 12, 2.
'Αφόρδιον, ου, τὸ, excrementum. Ab ἄφοδος, inserto ρ.
'Αφορητος, ος, ὁ ἡ ον, intolerabilis, molestus. Ex α priv. & φέρω. Hinc
'Αφορητότης, ητος, ἡ, intolerabilitas, Gl. V.
'Αφορήτως, ut tolerari nequeat.
'Αφορία, ας, ἡ, infœcunditas, sterilitas frugum, sterilitas agrorum, quum non sunt fruges. Ab ἄφορος.
'Αφορίᾶ, 3. s. f. 1. ind. act. Att. pro ἀφορίσῃ, ab ἀφορίζω.
'Αφορίζω, f. ίσω, separo, segrego, distinguo; (2) finio, termino; (3) designo, adsigno, attribuo. Gl. V. delego, destino, determino, limito; (4) extermino, excommunico; (5) repudio; (6) alicui abjudico aliquid, ut virtutem, &c. ἀφορίζομαι, destinor, deportor, deputor, Gl. V. ἀφώρισεν, delegavit, Ph. a. 1. act. ἀφωρισμένα, destinata, Ph. perf. part. pass. Ἀφόρισε τοὺς μαθητὰς, Act. 19, 9. Ἀφορισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, Matt. 25, 32. Ex ἀπό, & ὁρίζω, definio. Hinc
'Αφόρισμα, ατος, τὸ, suis terminis descriptum & definitum.
'Αφορισμένος, part. perf. pass. Ion. pro ἀφωρισμένος.
'Αφορισμὸς, ὁ, determinatio, distinctio, separatio; (2) brevis sententia. Ab eod.
'Αφοριστικὸς, ὴ, ὸν, secernendi & distinguendi vim habens. Ab eod.
'Αφοριστικῶς, distinguendi causa.
'Αφορμάω, ῶ, proripio me ex aliquo loco; (2) discedo, proficiscor. Δίδακ' ἀφορμᾶσθ' ὅτι τάχιστα τῆσδ' ἀφορμάσθ' χθονὸς, Eur. M. 1240.
'Αφορμίζω, ῶ, f. ίσω, e statione navium discedo, solvo, enavigo. Ἀφώρμισαν ἐπιτῦδιν εἰς τὴν Λιβύην, Polyb.
'Αφορμὴ, ῆς, ἡ, impetus; (2) perfugium, auxilium; (3) materia alicujus rei perficiendæ, occasio, opportunitas; (4) pecunia, et res familiaris universa; (5) merces, mercatus, negotiatio. Ex ἀπό, & ὁρμὴ. Unde
'Αφορμος, ον, erumpens, profugus, abiens.
'Αφορολόγητος, ος, ὁ ἡ ον, qui tributum non solvit. Ex α priv. & φορολογέω, tributum.
'Αφορος, ος, ὁ ἡ ον, sterilis, non fructifer. Ἄφορα γυναῖκας, Hippocr. Ex α priv. & φέρω.
'Αφρόνιστος, ος, ὁ ἡ ον, impolitus, non inquinatus. Ex α priv. & φαίνατο, polluo.
'Αφοσιόω, ῶ, ἀφοσίωμαι, ῶμαι, expio; (2) sacro, devoveo; (3) justa facio; (4) abominor; (5) perfunctorie ago, unde ἐφοσιωμένως, leviter defungor, velut auspicandi tantum causa; (6) deprecor, recuso. Ἐφόλιν τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀφοσιῶν, Æschin. Ex ἀπό, & ὅσιος, sanctus. Hinc
'Αφοσίωμα, ατος, τὸ, piaculum.
'Αφοσίωσις, εως, ἡ, expiatio. Ab eod.
'Αφυ, 2. f. ῦ. 2. imp. med. Att. pro ἄφσο, & hoc Ion. pro ἄφσο, ab ἀφίημι.
'Αφώντα, acc. sing. præs. part. act. Poët. pro ἀφέντα, ex ἀφάω. Ab ἀφέω.
'Αφραδίοντι, dat. s. part. pr. act. v.
'Αφραδίω, ῶ, f. ήσω, inconsulte ago; (2) stulte loquor, insanio. Ab ἀφραδὴς.
'Αφραδίως, Adv. stulte, temere, inconsiderate.
'Αφραδὴς, ὁῦς, ὁ ἡ ὁῦν, temerarius, inconsultus. Ex α priv. & φραδὴς, consultus.
'Αφραδία, ας, ἡ, imprudentia, temeritas, stultitia. Ab ἀφραδὴς.
'Αφραδμόνως, quod ἀφραδίως.
'Αφραδμων, ονος, ὁ ἡ ον, idem quod ἀφραδὴς. Ex α priv. & φραδμων, circumspectus.
'Αφράζω, desipio. Ex α priv. & φράζω, dico.
'Αφραίνω, f. ανῶ, insanio, desipio. Ἀφραίνεις, Μαγλας διστρεφὲς, Il. 7, 109. Ex α priv. & φρὴν, mens.
'Αφραξὴς, ὁῦς, ὁ ἡ ὁῦν, non septus; (2) non munitus. Ex α priv. & φραξὴς, septus.
'Αφρεδμων, idem quod ἀφραδμων.
'Αφρεσμόνως, idem quod ἀφραδμόνως.
'Αφρᾶς, ᾶδος, ὁ ἡ ἄδες, ineffabilis; (2) improvisus, inexpectatus; (3) occultus. Ex α priv. & φράζω, dico. Hinc
'Αφρασότης, ητος, ἡ, ineffabilitas.
'Αφραστὺς, ὑδος, ἡ, idem quod ἀφραδία.
'Αφράσως, Adv. inconsiderate; (2) ex improviso. Ab ἄφρασος.
'Αφρέω, ῶ, f. ήσω, spumo, spumeseo. Ab ἀφρὸς, spuma.
'Αφρήτωρ, ορος, ὁ, qui est extra tribum; (2) ejor civilis societatis. Ex α priv. & φρήτωρ, contribulis.
'Αφρίζω, f. ίσω, spumo, spumam excito, Marc. 9, 18. Ab ἀφρὸς, spuma. Hinc
'Αφρισμὸς, ὁ, spumatio.
'ΑΦΡΙΚΗ, ης, ἡ, Africa. Quasi ex α priv. & φρίκη, frigus.
'Αφρικὶ, sine horrore. Ab α & φρικὶς.
'Αφρόγαλα, ακτος, τὸ, spuma lactis, lac spumosum, lac, quod cunctum in spumam abiit. Ex ἀφρὸς, & γάλα, lac.
'Αφρογένεια, ας, ἡ, spuma genita. Epitheton Veneris. Ex ἀφρὸς, spuma, & γίνομαι.
'Αφρογενὴς, ὁῦς, ὁ ἡ ὁῦν, spuma prognatus.
'Αφροδίσια, ων, τὰ, res Veneream; (2) festum Veneris. Ab 'Αφρόδιτη.
'Αφροδισιάζω, & ἀφροδισιάζομαι, utor rebus Veneris, Venerem exerceo; (2) passive muliebria patior. Ab eod.
'Αφροδισιακὸς, ὴ, ὸν, Venereus; (2) ὁ sc. λίθος, gemma Aphrodisiaca. Ab eod.
'Αφροδισιὰς, άδος, ἡ, Acoron, Veneria.
'Αφροδισιασμὸς, ὁ, rerum Venerearum usus. Ab 'Αφροδισιάζω.
'Αφροδισιαστικὸς, ὴ, ὸν, Venereus, salax, libidinosus. Ab eod.
'Αφροδισιὸς, ία, ιον, f. ἀφροδισιος, ου, ὁ ἡ ὁν, idem. Ab
'ΑΦΡΟΔΙΤΗ, ης, ἡ, Venus, Dei amoris; (2) Veneris libido; (3) venustas, gratia.
'Αφρόκομος, ος, ὁ ἡ ον, spumicomus, spumantes capillos habens. Ex ἀφρὸς, & κόμη.
'Αφρολόγος, ος, ὁ ἡ ον, spumilegus. Ex ἀφρὸς, & λέγω, colligo.
'Αφρονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, non sapio, amens sum. Ex α priv. & φρὴν, mens. Hinc
'Αφρονία, ας, ἡ, spuma nitri, aphronitrum.
'Αφρονος, ος, ὁ ἡ ον, curæ expers, securus. Ex α priv. & φροντὶς, cura.
'Αφροντιστία, ας, negligentia.
'Αφροντιστος, ος, f. ηστος, p. ηκα, non curo, negligo. Ab ἀφροντὶς.
'Αφροντὶς, ίδος, cura.
'Αφρόντιτος, ος, ὁ ἡ ον, curis vacuus, securus; (2) curis abundans. Ex α priv. vel intens. & φροντίζω, curo.
'Αφροντίστως, Adv. sine cura, secure; (2) negligenter, contemptim.
'Αφρονως, Adv. insipienter, imprudenter. Ab ἄφρων.
'ΑΦΡΟΣ, ὁῦ, ὁ, spuma; (2) pisces quidam.
'Αφροσίλινος, ου, ὁ, spuma lunæ, lapis quidam. Ex ἀφρὸς, & σελήνη, luna.
'Αφρεσι, ἀφρέσιν, dat. plur. Ab ἄφρων.
'Αφροσκόροδον, ου, τὸ, allii prægrandis genus. Ex ἀφρὸς, & σκόροδον, allium, eo, quod tritum multam spumam reddat.
'Αφροσύνη, ης, ἡ, amentia, imprudentia. Ab ἄφρων.
'Αφρούρητος, ος, ὁ ἡ ον, incustoditus, nullo præsidio munitus. Ex α priv. & φρουρὸς.
'Αφρυκτος, ος, ὁ ἡ ον, idem; (2) immunis ab excubiis. Ex α priv. & φρυκτὸς, custodia.
'Αφτοφόρος, ος, ὁ ἡ ον, spumam ferens, spumans. Ex ἀφρὸς, & φέρω, fero.
'Αφυσσὺς, ὁῦς, ὁ ἡ ὑν, spumam innatam habens. Ex ἀφρὸς & φύω, nascor.
'Αφτὺς, ὑος, ἡ, apua, piscis e spuma nasci solitus. Ab ἀφρὸς. Unde
'Αφρὼ, οῦς, ἡ, Venus, idem quod 'Αφροδίτη.
'Αφρώδης, ὁῦς, ὁ ἡ ὁες, spumosus. Ab eod.
'Αφρων, ονος, ὁ ἡ ον, amens, desipiens, stolidus, stultus, imprudens. Ex α priv. & φρὴν, mens.
'Αφυβρίζω, f. ίσω, desævio, petulantiam meam compesco, injuria, vel contumelia adficere desino. Ex ἀπό, & ὑβρίζω.
'Αφυγιάζω, sanum reddo, sano.
'Αφυγιασμὸς, ὁ, sanatio.
'Αφυδρατέω, abluo.
'Αφύλλιον, τὸ, Dim. Ex
'Αφύη, ης, ἡ, apua, piscis quidam. Pro ἀφρὺς.
'Αφυὴς, ὁῦς, ὁ ἡ ὑν, natura minime aptus ad aliquid; (2) indoctus, imperitus. Ex α priv. & φυὴ, natura. Hinc
'Αφυία, ας, ἡ, natura ad aliquid inepta.
'Αφυκτος, ος, ὁ ἡ ον, fuca carens.
'Αφυκτὸς, ὴ, ὸν, inevitabilis, necessarius. Ex α priv. & φεύγω, fugio.
'Αφύκτως, Adv. sine spe fugæ.
'Αφυλακτέω, ῶ, f. ήσω, mihi non caveo, incaute me gero. Ab
'Αφυλακτὸς, ος, ὁ ἡ ον, qui sibi non cavet, incautus, securus; (2) incustoditus, non observatus. Ex α priv. & φυλακτὸς, custodio.
'Αφυλάκτως, Adv. incaute; (2) incustodite.
'Αφυλαξία, ας, ἡ, custodiæ defectus; (2) incuria custodum & excubitorum. Ex α priv. & φυλαξὶς, custos.
'Αφυλίζω, f. ίσω, defæco. Ex ἀπό, & ὑλίζω.
'Αφυλισμα, ατος, τὸ, sedimentum, crassamentum. Ab ἀφυλίζω.
'Αφυλὸς, ος, ὁ ἡ ον, foliis carens.
'Αφύξιμος, ος, ὁ ἡ ον, qui haurire; (2) exhaustus. Ab ἀφύσσω, haurio.
'Αφυξὰς, Laurium, 1. sing. f. 1. ind. act. Dor. pro ἀφύξω, a verbo ἀφύσσω haurio.
'Αφυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, e somno excito. Ex ἀπό, & ὕπνος, somnus. Unde
'Αφυπνιστὴς, ὁῦ, ὁ, expergefactus.
'Αφυπνία, ας, ἡ, f. ώσω, sopior, obdormisco. Πλείονες ἢ δεῖ τῷ ὕπνῳ ἀφυπνώσωσι, Luc. 8, 24.
'Αφύρητος, non mistus vel subactus. Ab ἀ & φυράω.
'Αφυσητὸς, ὴ, ὸν, haustus; (2) sordes, excrementum. Ab ἀφύσσω, haurio.
'Αφύσητος, ος, ὁ ἡ ον, non inflatus. Ab α & φυσάω.
'Αφυσιολόγητος, ος, ὁ ἡ ον, alienus a scientia naturali, non consentiens doctrinæ naturali.
'Αφυσμὸς, ὁ, hausti, exhaustio. Ab

Ἄφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers [illegible], non infans. Ex α priv. & φύρα, [illegible].

Ἀφύσαι, a. 1. inf. act. Poët. pro ἀφύσαι. Ab ἀφύω.

Ἀφύσσω, f. ξω, p. χα, haurio, hauriendo promo, colligo. Ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν, Il. 1, 171. Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι, Il. 3, 295. Ab ἀφύω.

Ἀφυστερέω, ῶ, f ήσω, subtrahor ; (2) defraudor Ex ἀπὸ, & ὑστερέω, posterior sum.

Ἀφύτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non plantatus, non satus ; (2) non consitus. Ex α priv. & φυτεύω, planto.

ἈΦΥ΄Ω, f. ύσω, p. υκα, haurio, hauriendo promo ; (2) dealbor. Εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος, Hesiod.

Ἀφυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, apuam referens, in apuæ modum albidus. Ab ἀφύη.

Ἀφυῶς, Adv. natura inhabili ; (2) male temperate. Ab ἀφυής.

Ἀφωμοιωμένος, part. perfect. pass. v. ἀφομοιόω.

Ἀφώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, privatus facultate edendi vocem. Ex α priv. & φωνέω, vocem edo.

Ἀφωνία, ας, ἡ, defectus vocis ; (2) silentium. Ab

Ἄφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutus, voce destitutus. Ex α priv. & φωνὴ, vox.

Ἀφώνως, Adv. mute, sine ullo vocis usu, vocem non emittendo.

Ἀφώρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, non deprehensus in furto ; (2) non deprehensus. Ex α priv. & φωράω, in furto deprehendo.

Ἀφώριζον, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἀφορίζω.

Ἀφωρισμένως, separatim.

Ἀφώτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, lucis expers ; (2) non illuminatus ; (3) mysteria religionis Christianæ non edoctus ; (4) non baptizatus. Ex α priv. & φωτίζω, illumino.

Ἀφῶσι, 3. pl. a. 2. conj. act. v. ἀφίημι.

ἈΧΑΙΊΑ, ας, ἡ, Achaia. Nomen regionis.

Ἀχαΐς, ΐδος, ἡ, & Ἀχαιὶς, idem.

Ἀχαϊκὸς, ἡ, ὸν, & Ἀχαικὸς, Achaicus, pertinens ad Achæos. Ab eod.

ἈΧΑΙΟῪΣ, ὰ, ὸν, Achæus, Achivus.

Ἀχάλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, effrenatus.

Ἀχαλίνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem ; (2) freno carens. Ex iisd.

Ἀχάλκευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non est ex ære fabricatus. Ex α priv. & χαλκεύω.

Ἀχαλκέω, ῶ, f. ήσω, sum sine ære, pecuniam non habeo. Ab

Ἀχαλκὴς, ὁ καὶ ἡ, ære carens ; (2) non habens pecuniam. Ex α pr. & χαλκός.

Ἄχαλκος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem

ἈΧΑ΄ΝΗ, ης, ἡ, genus mensuræ frumentariæ apud Persas ; cista frumentaria.

Ἀχανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non hians, unde (2) mutus, ob defectum virium vel animi, qui hiscere non potest. Ab α pr. & χαίνω. (3) α int. valde hians, vastum hiatum habens, unde et, (4) non tectus, de ædificio ; (5) vastus, immensus.

Ἀχάρακτος, ὁ καὶ ἡ, nullas sibi impressas habens notas, nullis notatus signis ; (2) ineffigiatus, informis. Ex α priv. & χαράσσω.

Ἀχαράκωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vallo non munitus. Ex α priv. & χαρακόω, vallo munio.

Ἄχαρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ, ingratus, insuavis, invenustus, illepidus, insulsus, molestus ; (2) tristis, durus, acerbus ; (3) ingratus, officii immemor. Ex α priv. & χάρις, gratia.

Ἀχαριστέω, ῶ, f. ήσω, ingratus sum ; (2) non gratificor, non indulgeo, non obsequor ; & (3) in Passivo, non accipio debitam gratiam. Ἀχαριστεῖσθαι πρὸς τοὺς φίλους ἄδικόν ἐστι, Xen.

Ἀχαριστία, ας, ἡ, animus ingratus, animus beneficii immemor. Ab

Ἀχάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingratus, injucundus. Ex α priv. & χάρις, gratia.

Ἀχαρίστως, Adv. ingrate, animo ingrato ; (2) gravate, non libenter. Ab ἀχάριστος.

Ἀχαριτία, ἡ, ingratus animus.

Ἀχαρίτως, ingrato animo.

Ἀχειλ[illegible], [illegible] α & χεῖλος.

ἈΧΑ΄ΤΗΣ, ου, ὁ, achates, gemma.

Ἄχει, 3. sing. imperf. ind. act. Dor. & contr. pro ἤχει, ab ἠχέω.

Ἄχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, labiis carens ; (2) qui sine ora, sive margine est.

Ἀχείμαντος, ὁ καὶ ἡ, tranquillus, nullis tempestatibus agitatus. Ex α pr. & χεῖμα.

Ἀχείμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἄχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, τὸ, manibus carens, mancus. Ex α priv. & χεὶρ, manus.

Ἀχειρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀχειρία, ἡ, opp. εὐχειρίας, defectus manus, tarditas manus.

Ἀχειραγώγητος, ον, immansuetus, sævus.

Ἀχειρογεώργητος, ον, non cultus manu humana.

Ἀχειρόπλαστος, ον, non fictus manu.

Ἀχειροποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non manu, vel manibus factus ; (2) non humano structus opere. Ex α priv. & χειροποίητος.

Ἀχειροποιήτως, Adv. sinè manuum opera.

Ἄχειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄχειρ.

Ἀχειροτόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nullis electus est suffragiis. Ex α priv. & χειροτονητός.

Ἀχειροτεύκτος. ον, non factus humana manu.

Ἀχείρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui subigi non potest, insuperabilis ; (2) manu non factus.

Ἀχέοισα, part. pr. act. f. g. Dor. pro ἠχέουσα. Ab ἀχέω, doleo.

ἈΧΕΡΔΟΣ, ου, ἡ, spina quædam.

ἈΧΕΡΩΙ῎Σ, ίδος, ἡ, populus alba.

Ἀχέρων, οντος, τὸ, Acheron fluvius. Ex ἄχος, dolor, & ῥόος, fluvius.

Ἀχεῦσιν, resonant, 3. plur. præs. ind. act. Dor. Æol. & cum ν ἐφελκ. pro ἠχοῦσι.

Ἀχεύω, f. εύσω, doleo, ægre fero. Θυμὸν ἀχεύων, Il. ε, 869.

Ἀχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἀχέω, resono, Dor. pro ἠχέω.

Ἀχὴν, ῆνος, ὁ καὶ ἡ, pauper, mendicus. Ex α priv. & ἔχω, habeo. Hinc

Ἀχηνία, ας, ἡ, pauperies, mendicitas.

Ἀχηρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dolorificus, molestus. Ab ἄχος.

Ἀχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄχλυς.

Ἀχήσῃ, Dor. pro ἠχήσῃ, ab ἠχέω.

Ἀχθεινὸς, ὴ, ὸν, gravis, onerosus ; (2) molestus ; (3) invisus ; (4) laboriosus. Ab ἄχθος.

Ἀχθεινῶς, moleste, graviter.

Ἀχθεὶς, ductus, a. 1. partic. pass. verbi ἄγω.

Ἀχθέσει, 2. sing. f. 1. ind. med. Att. pro ἀχθέσῃ, a verbo ἀχθέω, doleo.

Ἀχθηδὼν, όνος, ἡ, dolor, tristitia. Ab eod.

Ἀχθῆναι, adduci, a. 1. inf. pass. verbi ἄγω.

Ἀχθηρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, onerosus, gravis, molestus. Ab eod.

Ἀχθηρῶς, Adv. gravate, gravatim.

Ἀχθήσομαι, ducebo, f. 1. ind. med. verbi

Ἄχθομαι, f. θέσομαι, vel θήσομαι, gravor, pondere premor, ingemo sub pondere ; (2) gravate fero, ægre & moleste fero ; (3) succenseo. Ἄχθεσθαι δεῖ τινος πράγματος. Ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν, Eurip. Med. 244. τοῖς πρέσβεσι, Arist. Ach. 62. Οὕτω τοῖς παισὶν ἄχθομαι, Soph. Phil. 961. Πολλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι, Arist. Lys. 10 Σαπρὸν τὸ χοινίον, ὅμως γε μὴν τῷ τριβομένῳ ἐν ἄχθει, Id. Vesp. 1333. Ab ἄχθος.

ἈΧΘΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus ; (2) dolor, gravis molestia.

Ἀχθοφορέω, ῶ, f. ήσω, onera fero, onera sustineo. Ex ἄχθος, & φέρω, fero.

Ἀχθοφορία, ας, ἡ, Ion. ἀχθοφορίη, molestia in oneribus ferendis. Ab eod.

Ἀχθοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sarcinas & onera fert, bajulus, sarcinarius. Ex iisd.

Ἀχὶ, vel ἄχι, Adv. facile, Suid.

Ἀχὶ, ubi, Dor. pro ἧχι.

Ἀχιλῆα, acc. sing. Ion. & Poët. pro Ἀχιλλέα, ab Ἀχιλλεύς.

Ἄχιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine fucao, aut nutrimento ; (2) pabulo destitutus ; (3) pabulo abun-

[illegible], Ex α priv. vel intens. & χιλός.

Ἀχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, qui tunicam non habet.

Ἀχλαινία, ἡ, defectus lænæ.

Ἄχλαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est sine læna, vel veste. Ex α priv. & χλαῖνα, læna.

ἈΧΛΑΔΞ, ακος, ὁ, arena lapidosa, glarea ; (2) lapillus.

Ἀχλόητος, ον, idem quod

Ἄχλοος, ἄχλους, ου, ὁ καὶ ἡ, virore destitutus. Ex α priv. & χλόα, herba virens.

Ἀχλυόεις, όεσσα, όεν, caliginosus. Ab

ἈΧΛΥ῎Σ, ύος, ἡ, caligo ; (2) tenebræ ; (3) nebula ; (4) oculorum caligatio.

Ἀχλύω, f. ύσω, & ἀχλυόω, f. ώσω, caligo, obtenebror ; (2) obtenebro. Ab ἀχλύς.

Ἀχλυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, caliginosus, nebula obtectus. Ab eod.

ἈΧΝΑ, vel ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus ; (2) fumus, fuligo ; (3) spuma ; (4) sordes ; (5) tenuissima & minima pars alicujus rei.

Ἄχνοος, ου, contr. ἄχνους, ὁ καὶ ἡ, lanugine carens, imberbis ; (2) impuber.

Ἄχνυμαι, f. ύσομαι, doleo. Ab ἄχος.

Ἀχνύμενος, præs. part. med.

Ἀχνὺς, ύος, ἡ, mæror. Ab ἄχνυμαι.

Ἀχοῖ, Echo, dat. sing. Dor. & contr. pro ἠχόϊ, ab ἠχὼ, Echo.

Ἀχολία, ἡ, mens non biliosa, nulla bilis. Ab

Ἄχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, bile, seu felle carens. Ex α priv. & χολὴ, fel, bilis.

Ἄχορδος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine fidibus. Ex α priv. & χορδὴ, chorda.

Ἀχόρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens choreis ; (2) illætabilis. Ex α priv. & χορεύω, choreas duco.

Ἀχορηγία, ας, ἡ, inopia commeatus, s. apparatus. Ex α priv. & χορηγέω, sumptus præbeo.

Ἀχορήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui non subministratur, non suppetit, egens. Ex iisd.

Ἄχορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀχόρευτος.

Ἀχόρταστος, ου, ὁ καὶ ἡ, insatiatus, inexpletus, inexplebilis. Ex α priv. & χορτάζω.

ἈΧΟΣ, εος, τὸ, mæror, dolor, tristitia.

Ἀχραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impollutus, incontaminatus, purus, intactus. Ex α priv. & χράω.

Ἀχραντὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἄχραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

ἈΧΡΑ΄Σ, άδος, ἡ, pirus silvestris ; (2) fructus piri silvestris.

Ἀχρειόγελως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, temere, vel sine caussa ridens ; (2) qui ob inutilia ridet ; (3) ineptus, stultus. Ex ἀχρεῖος, & γέλως.

Ἀχρεῖον, Adv. leviter, indecore. Ab ἀχρεῖος.

Ἀχρειοποιὸς, ὁ, inutilia faciens.

Ἀχρεῖος, εία, εῖον, inutilis ; (2) ineptus. Ex α priv. & χρεία, utilitas.

Ἀχρειόω, ῶ, f. ώσω, inutilem reddo ; & (2) in Pass. inutilis fio. Ab ἀχρεῖος.

Ἀχρείως, Adv. turpiter. Ab eod.

Ἀχρήεις, ήεσσα, ῆεν, inutilis. Ex α priv. & χρεία, utilitas.

Ἀχρηματία, ας, ἡ, inopia pecuniæ. Ab

Ἀχρήματος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens pecunia, inops. Ex α priv. & χρήματα, opes.

Ἀχρηματέω, ῶ, f. ήσω, pecunia careo, sum inops.

Ἀχρημοσύνη, ης, ἡ, inopia, pecuniæ defectus. Ab

Ἀχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀχρήματος.

Ἀχρηστία, ας, ἡ, idem quod ἀχρηστία.

Ἀχρήσιμος, ον, inutilis.

Ἀχρηστέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, inutilis sum ; (2) insuetatus sum.

Ἀχρηστία, ας, ἡ, inutilitas ; (2) non usus. Ab

Ἄχρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inutilis, incommodus ; (2) insuetatus ; (3) improbus.

Ἀχρήστως, Adv. inutiliter ; (2) insuetate.

Ἄχρι, vel ἄχρις, Adv. usque ad, tenus, quoad ; (2) donec

Ἄχριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non unctus, non illitus. Ex α priv. & χρίω, ungo.

Ἀχροέω, f. ήσω, sum coloris expers ; (2) nativum colorem amisi ; (3) sum pallidus. Ab ἄχροος.

Ἀχρωμα, ατ... coloris ... lor; (2) pallidus color; (3) color ... colore nativo. Ab eod.

Ἄχροιος, ον, exanguis, coloris expers.

Ἄχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers temporis, æternus.

Ἀχρόνως, *Adv.* fine tempore, citra temporis principium; (2) fubito, ftatim.

Ἀχρονοτριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, celeriter, ... fubito factus; (2) qui tempus non terit. Ex α priv. & χρονοτριβέω, *tempus tero.*

Ἀχροος, *contr.* ἄχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, coloris expers, nullo colore imbutus; (2) qui nativum clorem amifit, decolor. Ex α priv. & χρόα, *color.*

Ἀχρυσόπεπλος, ὁ καὶ ἡ, carens vefte aurea.

Ἄχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro carens, pauper.

Ἀχρωμάτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullo colore imbutus, coloris expers. Ex α priv. & χρωματίζω, *colore imbuo.*

Ἄχρωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α priv. & χρῶμα, *color.*

Ἄχρωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) inverecundus, impudens. Ex α priv. & χρώζω.

Ἄχυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, exfuccus; (2) infipidus; (3) fatuus. Ex α priv. & χυλὸς, *fuccus.*

Ἄχυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀχύμαντος, ον, idem.

Ἀχύνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, longe lateque & in multas partes fufus, copiofe fluens. Ex α intenf. & χύνω, *fundo.*

Ἀχύρινος, η, ον, e paleis conftans.

Ἀχυρμιά, ας, ἡ, acervus palearum. Ab ἄχυρον.

Ἀχυροδόκη, ης, ἡ, locus, ubi paleæ volitantes coguntur, palearium. Ex ἄχυρον, & δέχομαι, pro δέχομαι, *recipio.*

Ἀχυροθήκη, ἡ, idem.

ἌΧΥΡΟΝ, ου, τὸ, palea, acus, feftuca; (2) folliculus tritici.

Ἀχυρότριψ, βος, ὁ καὶ ἡ, paleam terens. Ex ἄχυρον, & τρίβω, *tero.*

Ἀχυροφαγέω, paleas comedo.

Ἀχυρόω, f. ώσω, paleis fterno & refpergo; (2) paleis immifceo. Ab ἄχυρον.

Ἀχυρτίδες, αἱ, palea̋læ.

Ἀχυρώνης, ου, ὁ καὶ ἡ, acerofus. Ab eod.

Ἀχυρὼν, ῶνος, ὁ, acervus palearum; (2) receptaculum palearum. Ab eod.

Ἀχύρωσις, εως, ἡ, q. d. paleatio, conftructio quæ fit paleis, paleata conftructio. Ab ἀχυρόω.

Ἀχώ, *Echo*, *Dor.* pro ἠχώ.

Ἀχώνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non conflatus, qui conflari nequit. Ex α priv. & χωνεύω, *conflo.*

ἈΧΩ'Ρ, ῶρος, manans capitis ulcus, fordes capitis.

Ἀχώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui comprehendi non poteft, immenfus. Ex α priv. & χωρέω, *capio.*

Ἀχώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infeparabilis. Ex α priv. & χωρίζω, *feparo.*

Ἀχωρίστως, infeparabiliter, indivife.

Ἄχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fine loco eft, extorris, cui igni & aqua interdictum eft.

ἌΨ, *Adv.* retro, retrorfum, in averfum; (2) rurfus, iterum; (3) ἂψ δ' αὖθις, rurfus autem.

Ἀψάλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tactus non eft; (2) qui tangi nequit; (3) immotus, immobilis. Ἀπῆλθεν ἡ ψάλακτος, inultum tulit, Arift. Lyf. ... Ex α priv. & ψαλάσσω, *tango.*

Ἄψαλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, fidium pulfu, vel cantu carens. Ex α priv. & ψάλλω, *cano.*

Ἀψάμαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, arenis carens, non fabulofus. Ex α priv. & ψάμαθος.

Ἄψαμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἄψαο, *tetigifti*, 2. fing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἥψω, a verbo ἅπτω, *tango.*

Ἄψασθαι, *tetigiffe*, a. 1. inf. med. v. ejufd.

Ἀψαυστέω, ῶ, f. ήσω, non tango, non attingo. Ab ἄψαυστος.

Ἀψαυστὶ, *Adv.* citra tactum. Ab eod.

Ἄψαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus, illibatus; (2) non tangendus; (3) qui non tetigit. Ex α priv. & ψαύω, *tango.*

Ἀψεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, irreprehenfus. Ex α priv. & ψέγω, *reprehendo.*

Ἀψευδέω ... ὁ καὶ ἡ ...

Ἀψευδία, ας, ἡ, veracitas, veritas.

Ἀψευδέω, ῶ, f. ήσω, verum dico, non mentior.

Ἀψευδέως, *Adv.* vere, citra mendacium, revera. Ab

Ἀψευδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mentiri nefciens, verax.

Ἀψευδέω, ῶ, f. ήσω, non mentior, veritatem loquor.

Ἄψευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mentiens, minime fallax. Ex α priv. & ψεύδω, *mentior.*

Ἄψηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non rafus (2) non detersus; (3) durus, non mollis. Ex α priv. & ψήχω, *rado.*

Ἀψηλάφητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus.

Ἀψήφιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non tulit fuffragium; (2) non computatus. Ex α priv. & ψηφίζω, *fuffragor.*

Ἄψηφος, ου, ὁ καὶ ἡ, fuffragii carens.

Ἀψηφοφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nondum fuffragium tulit. Ex ἄψηφος, & φορέω, *fero.*

Ἀψιδοειδὴς, έος, in modum abfidis formatus, f. ftructus. Ex ἀψὶς, & εἶδος.

Ἀψικάρδιος, ον, vim habens in animum.

Ἀψικορία, ας, ἡ, faftidium. Ab

Ἀψίκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, faftidiofus. Ex ἅψις, & κόρος, *fatietas.*

Ἀψιμαχέω, ῶ, f. ήσω, velitor, proludo ad pugnam.

Ἀψιμαχία, ας, ἡ, velitaris pugna, velitatio; leve certamen, quo nil decernitur; (2) quælibet rixa. Ab

Ἀψίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pugnam leviter attingens, veles. Ex ἅψις, *tactus*, & μάχη.

Ἀψιμισία, ας, ἡ, odium vel fimultas non diuturna. Ex ἅψις, & μῖσος, *odium.*

ἈΨΙ'ΝΘΙΟΝ, ου, τὸ, abfinthium, herba amara. *Angl.* Wormwood. Hinc

Ἀψινθίτης, ου, ὁ, fc. οἶνος, abfinthites, vinum abfinthio conditum.

Ἄψινθος, ου, ὁ, abfinthium.

Ἀψὶς, vel ἁψὶς, ῖδος, ἡ, connexio, vinculum; (2) teftudo, fornix, arcus; (3) ligneus rotæ circulus. Ab ἅπτω, *necto.*

Ἅψις, εως, ἡ, tactus; (2) contrectatio. Ab ἅπτομαι, *tango.*

Ἀψίχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cito irafcitur, fed iram etiam facile deponit. Ex ἅψις, & χολὴ, *ira.*

Ἀψοῤῥὸν, *Adv.* retro, retrorfum; (2) iterum.

Ἀψόῤῥοος, *contr.* ἀψόῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, retrograda, feu reciproca fluenta habens, refluus. Ex ἄψ, & ῥόος, *fluentum.*

Ἄψορρος, ου, ὁ καὶ ἡ, retrogradus, retro veftigia referens. Ex iifd.

Ἄψος, εος, τὸ, junctura membrorum; (2) membrum. Ab ἅπτω, *connecto.*

Ἀψοφητὶ, *Adv.* fine ftrepitu. Antonin. 1, 6. fed in fenfu metaphorico. Ab

Ἀψόφητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullum edens fonum, vel ftrepitum. Ex α priv. & ψοφέω.

Ἄψοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀψυδράκωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non infeftatus puftulis, quæ ψύδρακες dicuntur.

Ἄψυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui refrigerari nequit; (2) qui refrigerationem non fentit. Ex α priv. & ψύχω, *refrigero.*

Ἀψυχέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, animæ expers fum; (2) animo linquor, exanimor.

Ἀψυχία, ας, ἡ, τὸ exanimum effe; (2) animi deliquium; (3) timiditas, ignavia. Ab

Ἄψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, anima carens, inanimus; (2) timidus, ignavus. Ex α priv. & ψυχὴ, *anima.*

ἌΩ, f. ἄσω, flo, fpiro.

Ἀώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, inodorus, non olens. Ex α priv. & ὄζω, *oleo.*

Ἀῶθεν, *mane*, *Dor.* pro ἠῶθεν.

Ἀωρέω, ῶ, f. ήσω, non cuftodio, negligo.

Ἀωρὶ, *Adv.* intempeftive.

Ἀωρία, ἡ, intempeftivitas, immaturitas. Ab

Ἄωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempeftivus, *act.* & *paff.* (2) indecorus; (3) difficilis cuftoditu; (4) non curans, negligens. Ex α priv. & ὤρα, *tempus*, five ὦρος, *cuftos*, vel ὥρα.

Ἀωρεὶ, idem quod

Ἀωρόνυκτος, ον, media nocte veniens, abiens, &c.

Ἀωρότοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, immaturo, feu intempeftivo partu editus. Ex ἄωρος, & τόκος.

Ἄωρτο, *Hom. Il.* 3, 272, *pependerat*, 3. fing. plufq. ind. paff. per *Syncop.* & *Ion.* pro ᾐώρητο, a verbo ἀειρέω, *furfum vclo.*

Ἀὼς, *aurora*, *Dor.* pro ἠὼς.

Ἀωτέω, f. ήσω, flores decerpo; (2) texo; (3) dormio. Ab

Ἀωτίω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab

ἌΩΤΟΝ, ου, τὸ, flos; (2) præftantiffimum cujufque rei.

Ἄωτος, ου, ὁ, idem.

Ἄωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, aures non habens; (2) anfa carens. Ex α priv. & οὖς, ὠτὸς, *auris*, *anfa.*

B

B Secunda litera Alphabeti, quæ βῆτα dicitur ab Hebræorum Beth; (2) nota numeralis fignificans *duo*, & cum lineola interne pofita ,β, *duo millia.*

Βῆ, *incede*, 2. fing. a. 2. imper. *Dor.* & *per Apoc.* pro βῆθι, a βαίνω, *eo.*

Βαὰλ, ὁ καὶ ἡ, Baal, Bal, Bel. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Dominus.*

ΒΑ'ΑΞ, mollis, Suic.

ΒΑΑ'ΡΑΣ, radix quædam.

Βαβάζω, f. άσω, vel άξω, inarticulate loquor, vocem inarticulatam edo. Gl. Vet. βαβάζειν, lallare. A βάζω.

ΒΑΒΑΙ', *Interjectio* admirantis, papæ! (2) βαβαὶ, βαβαιὰξ, idem.

Βαβάκτης, ου, ὁ, loquax, garrulus, nugator; (2) infanus (3) faltator. A βαβάζω.

Βαβάλιον, ου, τὸ, cunabula. A βαβάζω.

Βαβαλιστήρια, ων, τὰ, cunæ. Ab eod.

Βάβαλον, ου, τὸ, pudenda.

Βάβαξ, ακος, ὁ, garrulus, nugator, loquax; (2) vanus; (3) impudens. A βάζω. Unde Βὰξ, & per reduplicationem βάβαξ.

Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, Babylon, urbs. Hebræis *confufio.*

Βάγμα, ατος, τὸ, fermo, oratio; (2) rumor, fama; (3) vaticinium. A βάζω.

Βαγώας, ὁ, eunuchus. Vox Perfica.

Βάδαν, *pedetentim*, *Dor.* pro βάδην.

Βαδδιν, linea veftis, ftola. Vox Hebræa.

Βάδην, *Adv.* pedetentim, gradatim, lento gradu. A βαίνω.

Βαδίζοντι, *Dor.* pro βαδίζουσι.

Βαδίζω, f. ίσω, p. ικα, vado, eo. Βαδίζειν ὁδὸν, ὁδῷ, πρὸς, ἐπὶ, εἰς οἰκίαν· εἰς τὸ πολίτευμα, fe conferre; ἐπὶ τὸ βῆμα. Ἀπάσῃ τῇ στρατείᾳ βαδίζειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, Luc. Διὰ ταῦτα τὴν βάδην βαδίζομεν, Arift. Av. 42. Ab ibid.

Βαδιξῶ, 1. f. f. 1. ind. act. *Dor.* pro βαδίσω.

Βαδιοῦμαι, 1. f. f. 1. ind. med. *Att.* pro βαδίσομαι.

Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingreffus. A βαδίζω. Hinc

Βάδισμα, ατος, τὸ, greffus, inceffus.

Βαδισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Βαδισματίας, ου, ὁ, idem qui βαδιστικός.

Βαδιστέον, *Adv.* pofit. eundum eft, *Arift. Ran.* 631. Ab eod.

Βαδιστὴς, οῦ, ὁ, tolutarius, curfor. Ab eod.

Βαδιστικὸς, ἡ, όν, qui ambulare poteft, qui veloces pedes habet. Ab eod.

Βαδιστὸς, ἡ, ὸν, per quem incedi poteft.

Βαδιῶ, *ibo*. futurum idem ac βαδιοῦμαι & eadem dialecto formatum in activo.

Βάδος, ου, ὁ, iter; (2) greffus. Ab eod.

ΒΑ'ΖΩ, f. άσω, & άξω, loquor, dico, fatio verba, orationem habeo.

Βαθέην, acc. fing. ... pro βαθεῖαν.

Βαθεῖ, *profundo*, dat. fing. contr. pro βαθέϊ.

Βαθέεσσιν, dat. plur. *Ion.* & ... pro βαθέσι, a βαθὺς, εῖα ...

Βαθίως, *Adv.* profunde, alte, (2) graviter.
Βαθμηδόν, *Adv.* gradatim. A *Βαθμός.*
Βαθμίς, ίδος, ἡ, gradus; (2) basis. Ab eod.
Βαθμός, οῦ, ὁ, gradus; (2) limen; (3) gradus dignitatis; (4) statio pœnitentium. A *βαίνω, scando.*
ΒΑΘΟΣ, ους, τὸ, profunditas; (2) locus penitior, locus intimus; (3) acies militaris; (4) εἰς *βάθος*, penitus, introrsum, alte, profunde.
Βαθράδιον, τὸ, *Dim.* ex
Βάθρα, ας, ἡ, scala domus, vel navis. A *ἔβαινα.*
Βάθρον, ου, τὸ, scala; (2) fundamentum, basis, traimnum, subsillium. Ab eod.
Βαθυαγκὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, profundas valles habens. Ex *βαθὺς*, & *ἄγκος*, *vallis.*
Βαθύβουλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, profundi consilii, prudentissimus. Ex *βαθὺς*, & *βουλὴ*, *consilium.*
Βαθύγειος, ου, ὁ ἡ, ἡ, cujus solum profundum est, fertilis, pinguis. Ex *βαθὺς*, & *γαῖα.*
Βαθυγένειος, ου, ὁ ἡ, ἡ, profundam barbam habens, egregie barbatus. Ex *βαθὺς*, & *γένειον, barba, mentum.*
Βαθύγηρας, ος, ὁ ἡ, ἡ, idem quod *βαθύγηρως.*
Βαθύγηρας, ος, ὁ ἡ, ἡ, provectam senectutem agens, decrepitus, valde senex. Ex *βαθὺς*, & *γῆρας, senectus.*
Βαθύγλωσσος, ου, ὁ ἡ, ἡ, eloquens. Ex *βαθὺς*, & *γλῶσσα, lingua.*
Βαθυγνώμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, homo abstrusi ingenii & consilii, taciturnus. Ex *βαθὺς*, & *γνώμη, sententia.*
Βαθυδίνης, ου, ὁ ἡ, ἡ, profundos vortices habens. Ex *βαθὺς*, & *δίνη, vortex aquarum.*
Βαθυδόξοτος, η, ὁ ἡ, ἡ, gloriosissimus, celeberrimus. Ex *βαθὺς*, & *δόξα, gloria.*
Βαθύζωνος, ὁ ἡ, ἡ, infra cinctus. Ex *βαθὺς*, & *ζώνη, zona.*
Βαθυζώνους, acc. pl. *Dor.* pro *βαθυζώνους.*
Βαθύθριξ, τριχος, ὁ ἡ, ἡ, denso vellere insignis. Ex *βαθὺς*, & *θρὶξ, capillus.*
Βαθυκαμπὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, longe lateque curvatus, valde curvus. Ex *βαθὺς*, & *κάμπη.*
Βαθυκήτης, ου, ὁ ἡ, ἡ, piscosus; (2) profundus, altus; (3) in profundis recessibus cetos habens. Ex *βαθὺς*, & *κῆτος.*
Βαθυκλεὴς, ές, illustris.
Βαθύκληρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, opulentus.
Βαθύκολπος, ου, ὁ ἡ, ἡ, profundum sinum habens. Ex *βαθὺς*, & *κόλπος, sinus.*
Βαθυκόμης, ου, ὁ, bene comatus.
Βαθυκρήμνος, ου, ὁ ἡ, ἡ, profunda præcipitia habens. Ex *βαθὺς*, & *κρημνός.*
Βαθυκρηπὶς, ίδος, ὁ ἡ, ἡ, profundum fundamentum habens. Ex *βαθὺς*, & *κρηπὶς.*
Βαθυκτίλιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, prædives. Ex *βαθὺς*, & *κτῆνος, possessio, opes.*
Βαθυκύμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, habens undas profundas. Ex *βαθὺς*, & *κῦμα, unda.*
Βαθυλειμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, læta pascua habens.
Βαθυλείμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, idem.
Βαθυλήϊος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ferax, fertilis. Ex *βαθὺς*, & *λῆϊον.*
Βαθυλλὴς, ου, ὁ ἡ, ἡ, villosus.
Βαθυμήτης, ου, ὁ, prudentissimus. Ex *βαθὺς*, & *μῆτις.*
Βάθυσσις, εως, ἡ, excavatio. A *βαθύω.*
Βαθύνω, f. υνῶ, p. υγκα, excavo, profundum facio. A *βαθὺς.*
Βαθύξυλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, opacus, densus arboribus. Ex *βαθὺς*, & *ξύλον, lignum.*
Βαθυπέδιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, (2) *βαθυπέδιον, ἰος, τὸν*, latum campum, seu planitiem habens. Ex *βαθὺς*, & *πεδίον, campus.*
Βαθυπικρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, valde amarus.
Βαθυπλεκὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, valde nexus, perplexus. Ex *βαθὺς*, & *πλέκω, necto.*
Βαθυπλοκαμὶς, ίδος, ὁ ἡ, ἡ, comam densis cinctam nexam habens.
Βαθυπλουτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, prædives.
Βαθύπλουτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, idem.
Βαθυπολεμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui magnum & grave bellum movet. Ex *βαθὺς*, & *πόλεμος.*
Βαθύπρῳρος, ου, navis alta prora.
Βαθύπτερος, ου, ὁ ἡ, ἡ, profundi fluminis, seu lacus ripam habens.
Βαθύπυργος, ου, ὁ ἡ, ἡ, altas radices habens. Ex *βαθὺς*, & *πύργος, radix.*
Βαθύῤῥοος, *contr.* *βαθύῤῥους*, ου, ὁ ἡ, ἡ, profunde fluens. Ex *βαθὺς*, & *ῥέω, fluo.*
Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus; (2) longus & extremus; (3) crassus; (4) altus; (5) *in compositione* profundus, magnus, gravis. *Compar.* *βαθύτερος*, *βαθίων*, & *βάθιων. Superl.* *βαθύτατος*, & *βάθιστος.* A *βάθος.*
Βαθυσκαφὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, altè effossus. Ex *βαθὺς*, & *σκάπτω.*
Βαθύσκιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, umbrosus. Ex *βαθὺς*, & *σκιά.*
Βάθυσμα, τὸ, profunditas, altitudo. A *βαθύς.*
Βαθύσπορος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui profunde seritur; (2) in quo profundæ sationes fieri possunt.
Βαθύστερνος, ου, ὁ ἡ, ἡ, cui altum est pectus; (2) profundos habens recessus. Ex *βαθὺς*, & *στέρνον, pectus.*
Βαθυστήριξ, γος, ὁ ἡ, ἡ, fulcimentum profundum habens, altè defixus.
Βαθύστομος, ου, altas fauces habens.
Βαθύστρωτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, alte stratus, molliter stratus. Ex *βαθὺς*, & *στρώννυμι, sterno.*
Βαθύχοινος, ου, ὁ ἡ, ἡ, densos juncos ferens, juncis obsitus, juncosus.
Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas. Ab *βαθύς.*
Βαθύτριχος, ου, ὁ ἡ, ἡ, villosus, multos & prolixos capillos habens. Ex *βαθὺς*, & *θρὶξ, capillus.*
Βαθύφρων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, profunda mente præditus, callidus, prudens. Ex *βαθὺς*, & *φρὴν, mens.*
Βαθύφυλλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, profunda folia habens, frondosus. Ex *βαθὺς*, & *φύλλον, folium.*
Βαθύφωνος, ου, ὁ ἡ, ἡ, profundus labio, ex quo non exit vox distincta. Ex *βαθὺς*, & *φωνὴ, vox.*
Βαθυχαΐτης, ου, valde nobilis. Ex *βαθὺς*, & *χάος.*
Βαθύχαιτης, ου, ὁ, qui densam habet cæsariem. Ex *βαθὺς*, & *χαίτη, coma.*
Βαθύχειλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, profunda habens labia.
Βαθύχθων, ονος, fertilis, pinguis.
Βαθύχροος, *contr.* *βαθύχρους*, ου, ὁ ἡ, ἡ, profunde ecoloratus, qui denso & saturo est colore. Ex *βαθὺς*, & *χρόα, color.*
Βαΐεν, *recipiunt*, 3. plur. aor 2. opt. act. *per* ι. *Nymph.* pro *βαίησαν*, a verbo *βαΐω, eo.*
Βαΐϊνος, η, ὁ ἡ, ἡ, palmeus. A *βαΐον.*
ΒΑΪΝΩ, f. *βάσω*, vel *βήσομαι*, p. *βέβηκα*, gradior, incedo, eo; (2) abeo; (3) coëo, ineo, de animalibus; (4) *in Perfectum* situs & fixus sum, fundatus sum. *Βέβηκεν ὀπὴ Σμικρὴ*, basin exiguam habere, *ἐν ῥυθμῷ, ἀρὸς ῥυθμὸν μεγάλα. ἴσα, ἀΐρει*, superbe, æquis passibus, mollitet; *εὖ*, bene succedere, *ἀνάγκας ὀπὶ τὰς καμήλας ἑβήσαν*, imposuit, *βεβηκυῖα ἐν δαπέδῳ*, fundata. *Οὐ δὴ σάλπιγξ ἂν ἐξέστω δίδοσθαι· ἐγὼ μὴ μοι βεβήκοι*, mortuus sit, Sopat. Phil. 494.
Βαΐον, ου, τὸ, Dim. a *βαΐς.*
Βαΐος, ου, ὁ, pauliſper, parum. A *βαΐος.*
ΒΑΪΟΣ, ὰ, όν, parvus, modicus, paucus, tenuis.
Βαϊοφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, palmifer. Ex *βαΐον*, *φέρω, fero.*
ΒΑΪΣ, ὶν, ramus.
ΒΑΪΤΑ, ης, ἡ, [illegible] ex corio, seu pellibus.
Βαϊφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, idem quod *βαϊοφόρος.*
ΒΑΙΩΝ, ωνος, ὁ, piscis gobio adsimilis, alias *βλέννος*, dictus.
ΒΑΚΑΝΟΝ, ου, τὸ, raphani, sive brassicæ semen.
ΒΑΚΗΛΟΣ, ου, ὁ, homo magna statura præditus, sed exeors & effeminatus; (2) eunuchus, spado; (3) mollis.
Βακκάριον, ου, τὸ, unguentum ex baccari. A
ΒΑΚΚΑΡΙΣ, ιδος, ἡ, baccar, s. baccaris, herba odorata.
Βακκεύω, idem.
Βακτηρίδιον, ου, τὸ, bacillum.
Βακτήριμα, ατος, τὸ, nixus in baculum; (2) baculus ipse, quo nitimur. A
Βακτρίω, fut. ίσω, idem quod *βακτηρίω.*
Βάκτρον, ου, τὸ, idem quod *βακτήριον.*
Βακτροπηρόπτης, *Epith.* Cynici baculum gestantis, & mendicantis.
Βαχεία, ας, ἡ, bacchatio. A *βάκχος.*
Βαχεῖον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.
Βαχείος, εία, ειον, furor Bacchico adflatus; (2) Bacchicus, ad Bacchum pertinens; (3) *subst.* ὁ, Bacchius, pes poëticus syllaba brevi & duabus longis constans.
Βαχειατης, ου, ὁ, idem quod *βακχίτωρ.*
Βαχεύματα, ων, τὰ, Bacchanalia. Ab eod.
Βαχευτὴς, οῦ, ὁ, bacchicus. A *βακχεύω.*
Βακχευτικὸς, ὴ, όν, bacchativus, ad bacchationem pertinens. Ab eod.
Βακχεύτωρ, ορος, ὁ, bacchator. Ab eod.
Βακχεύω, f. εύσω, debacchor, Orgia celebro; (2) *βακχεύομαι*, furiosus sum:
Βάκχη, ης, ἡ, furore percita; (2) sacerdos Bacchi:
Βακχία, ας, ἡ, debacchatio, Insania:
Βακχιάζω, bacchor.
Βακχικὸς, ὴ, όν, bacchicus. A
Βακχιακὸς, ὴ, όν, & *Βακχικὸς*, ὴ, όν, idem.
ΒΑΚΧΟΣ, ου, ὁ, furore percitus; (2) Bacchus, Deus vini; (3) Orgia celebrans; (4) coronæ quoddam genus.
Βάκχος, ου, ὁ, Bacchulus. Dim. a *βάκχος.*
Βαλαάμ, ὁ, Nomen Hebræum *ἀκλίτον. Vastitas populi.*
Βαλὰν, ὁ, Nomen Hebræum *ἀκλίτον. Exnon ens.*
Βαλανάγρα, ας, ἡ, claustrum, cui inseritur pessulus. Ex *βάλανος*, & *ἄγρα.*
ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ, ου, τὸ, balneum, balneum.
Βαλανεὺς, έως, ὁ, balneator. A *βαλανεῖον.*
Βαλανεύτρια, ας, ἡ, balneatrix. Ab eod.
Βαλανεύω, f. εύσω, aquam in balneo administro; (2) servio, ministro. Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ μαυτῷ *βαλανεύσω*, Aristt. Pace, 1112. Ab eod.
Βαλανηρὰ, ῶν, τὰ, quæ glandium genere comprehenduntur. A *βάλανος.*
Βαλανηφαγίνω, glandibus vescor.
Βαλανηφάγος, ὁ ἡ, ἡ, qui glandes edit, qui glandibus vescitur. Ex *βάλανος*, & *φαγεῖν.*
Βαλανηφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui glandes fert, glandifer. Ex *βάλανος*, & *φέρω, fero.*
Βαλανίζω, f. ίσω, glandes excutio; (2) glandem sedi subjicio:
Βαλάνινος, ίνη, ινον, qui e glande fit:
Βαλανὶς, ίδος, ἡ, balneatrix.
Βαλανίτης, ου, ὁ, glandem referens. A
ΒΑΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, glans, fructus quercus; (2) fructui similis quivis; (3) arbor glandifera; (4) animalculum quoddam aquatile; ( ) medicamentum quoddam in glandis formam effigiatum, quod sedi imponitur ad dejiciendam alvum; (6) extrema pars penis; (7) obex, pessulus.
Βαλανόω, ῶ, f. ώσω, obice objecto obsero. Νῦν μὲν γὰρ ὕπ' ἐμοῦ *βεβαλάνωται* τῇ θύρᾳ, Aristt. Conc. 361. A *βάλανος.*
Βαλαντίδιον, ου, τὸ, Dim. a
ΒΑΛΑΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, crumena, marsupium.
Βαλαντιοτομέω, crumenas seco. A
Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, crumenarum sector, fur zonarum, saccularius. Ex *βαλάντιον*, & *τέμνω, seco.*
ΒΑΛΑΤΣΙΟΝ, ου, τὸ, flos mali silvestris Punici.
Βαλὲν, vel *βαλλὲν*, O rex. Unde
Βαλενεῖος, vel *βαλληνεῖος*, regius.
ΒΑΛΒΙΣ, ίδος, ἡ, repagulum, locus, unde ii, qui cursu certant, emittuntur.
Βάλε, 2. s. a. 2. imper. act. verbi *βάλλω.*
Βάλε, & *βάλεν, demisit*, 3. sing. a. 2. indic. act. *Ionice*, pro ἔβαλε.

Βάλλην,

Βαλεῖται, dat. sing. f. 2. part. *Ion.* pro βαλοῦσα.
Βαλέω, 1. fing. a. 2. conj. *Ion.* pro βάλω.
Βαλῇς, *jeceris*, 2. fing. a. 2. conjunct. act.
Βαλήσω, *jaciam*, fut. 1. indic. act.
Βαλιὸς, ά, όν, & βαλλὸς, λὰ, λὸν, varius, maculosus; (2) velox, rapidus. A βάλλω.
Βάλλεαι, 2. f. pr. conj. paſſ. *Ion.* pro βάλλῃ.
Βάλλεο, præſ. imp. med. *Ion.* pro βάλλου.
Βαλλίσσατο, *jaciebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion. & Poët.* pro ἐβάλλετο.
Βάλλετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβάλλετο.
Βάλλῳ, præſ. imp. med. *Dor.* pro βάλλου.
Βάλλησα, *jeci*, 1. ſing. a. 1. ind. *Ion. & Poët.* pro ἐβάλλησα, a verbo inuſ. βαλλέω.
Βάλοι, 3. ſ. a. 2. optat. act. verbi βάλλω.
Βαλλίζω, f. ίσω, tripudio. Quaſi ex βάλω, eo, & ἅλλομαι, *ſalio*, vel potius a βάλλω.
Βαλλιστρὸς, ὔ, ὁ, tripudium. A βαλλίζω.
ΒΑ'ΛΛΩ, f. βλήσω, p. βέβληκα, jacio, jaculor; (2) ferio, figo, ſaucio; (3) attingo; (4) projicio; (5) emitto, profundo; (6) pono, immitto; (7) trado, committo; (8) condo, ædifico; (9) verto, flecto. Βάλλειν πέτροις, petere; λόγοις, laceſſere; Σκοπὸν, ſ. ἐπὶ Σκοπὸν, attingere; δάκρυα, effundere; ἐν θυμῷ, ſ. ἐν φρεσὶ, cogitare; βάλλειν εἰς νῦν, animum advertere; ἐφ' ἑαυτῷ, apud ſe cogitare, τὶ ἐς θυμόν.
ΒΑΛΑΩΤΗ', ῆς, ἡ, marrubium nigrum. *Angl.* Stinking Horehound.
Βαλοῖσαι, nom. pl. a. 2. act. f. g. *Dor.* pro βαλοῦσαι, a verbo βάλλω.
Βαλσαμίνη, ης, ἡ, balſamine, herba quædam. Ab
ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, balſamum. Hinc
Βαλσαμιώδης, ες, ἡ, caſſia quædam, odore ſimili odori balſami.
Βαλῶ, *jaciam*, f. 2. ind. act. verbi βάλλω.
Βαλλαμὴν, 1. plur. a. 2. conj. act. a. βάλλω, *jacio, dejicio.*
Βᾶμα, *meſſus, graſſus, Dor.* pro βῆμα.
Βᾶμμα, *tinctura, Dor.* pro βάμμα.
Βαμβαλίζω, tremo labiis, ſtrideo.
Βαμβάλη, idem.
Βᾶμὲν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Dor.* pro βῶμὲν, a verbo βαίνω, *eo.*
Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura. A βάπτω, *tingo.*
ΒΑΜΒΑΙΝΩ, inarticulate loquor, balbutio, confuſum quemdam ſonum edo; (2) dentibus præ metu crepito.
Βαν, *iverunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion. & per Syncop.* pro ἔβασαν, a βαίνω.
Βαναυσία, ας, ἡ, ars, quæ ad caminum exercetur; (2) opus, quod ad ignem conficitur; (3) mechanica, aut illiberalis; (4) inepta & prodiga magnificentia:
Βαναυσικὸς, ἡ, όν, ad artifices mechanicos pertinens. A
ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ ἡ, artifex mechanicus & illiberalis, proprieque, qui opus ſuum ad ignem conficit, qui manibus ſibi victum quærit, ſellularius, ſedentarius; (2) inepte magnificus; (3) trivialis, vilis; (4) negligens.
Βαναυσοτεχνέω, opificium exerceo.
Βαναυσεργέω, idem.
Βαναυσεργὸς, ὸν, ὁ, qui manu opera conficit, quæ ſunt artis ſedentariæ & ſellulariæ. Ex βάναυσ-, & ἔργον, *opus.*
Βαναύσως, *Adv.* more βαναύσου. A βάναυσος.
Βάντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. βαίνω.
Βάξις, εως, ἡ, fama, ſermo. A βάζω.
Βαπλίζω, f. ίσω, mergo, immergo, aqua obruo; (2) abluo, lavo; (*quibuſcunque in rebus tr ſice mergere dicitur Latinus, inde & pro* opprimere, urgere v. c. tributis, ære alieno, ebriare, *Ern.*) (3) baptizo, *ſignificatu ſacro.* Βαπλίζειν εἰς τὸν λίμνην, *Heliod.* l. 1. Ψυχὴ τοὺς μὴ ξυμμέτρως ἀνθρώπους, τοὺς ὑπὸ δαίμονι βαπτίζει. *Plut.* c. educat. Τῇ ξυμφορᾷ βεβαπτισμένος, *Heliod.* l. 2. Τὰς νῦν κινδυνώδεσι βαπλιζούσας, *Æſop.* A βάπτω.
Βαπλίσιαι, 2. plur. f. 2. [illegible]
Βαπλιστὰς, ᾶ, ὁ, lavacrum. A βάπτω. Unde
Βαπλισμὸς, ὁ, immerſio, intinctio, (2) baptiſmus:
Βαπλιστὴς, οῦ, ὁ, idem:
Βαπλιστήριον, ου, τὸ, lavacrum; (2) Baptiſterium, [illegible] baptiſmus peragitur:
Βαπλιστὴς, ὁ, qui immergit, qui abluit; (2) baptizator, baptiſta.
Βαπτὸς, ὴ, όν, tinctus, infectus colore aliquo; (2) hauriendus; (3) gemma quædam. A βάπτω.
Βαπτρίς, ίδος, ἡ, tinctrix. Ab eod.
ΒΑΠΤΩ, f. ψω, mergo, immergo; (2) tingo, intingo; (3) lavo; (4) haurio, impleo hauriendo; (5) pereo, de navi. Βάπτειν τι ἐς ὕδατα· ἴγχος πρὸς Ἀργείων στρατῷ, Soph. Aj. 95.
ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, fovea in terra excavata; (2) hiatus terræ profundior; (3) locus apud Athenienſes, in quem malefici præcipitabantur; (4) pernicies. Hinc
Βαραθρόω, ῶ, f. ώσω, in barathrum præcipito:
Βαραθρώδης, ες, ὁ ἡ ὐ, barathro ſimilis; (2) profundæ altitudinis, voraginoſus.
Βαρβαρίζω, f. ίσω, barbaris faveo; (2) barbaros imitor; (3) barbarice loquor. A βάρβαρος.
Βαρβαρικὸς, ὴ, όν, barbaricus, ad barbarorum mores accedens. A βάρβαρος.
Βαρβαρικῶς, *Adv.* barbare, barbarorum more.
Βαρβαρισμὸς, ὔ, ὁ, barbariſmus. A βαρβαρίζω.
Βαρβαριστὶ, *Adv.* barbaros imitando, barbarice. Ab eod.
Βαρβαρόγλωσσος, ὁ ἡ ὐ, barbare loquens.
Βαρβαρόκλοτος, ὁ ἡ ὐ, a barbaris interfectus.
ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ῳ, ὁ ἡ ὐ, barbarus, pronuntiatione inſuavi & peregrina utens; omninoque peregrinus, cujus orationem non intelligimus; (2) ineruditus, imperitus; (3) agreſtis; (4) non Græcus.
Βαρβαροσομία, ας, ἡ, vitium, quo quis linguam barbare pronunciat. A
Βαρβαρόσομος, ος, ὁ ἡ ὐ, qui barbare verba linguæ alicujus effert. Ex βάρβαρος, & στόμα, *os.*
Βαρβαρότης, ητος, ἡ, barbaries.
Βαρβαροφαίνω, ῶ, f. ήσω, barbare loquor; (2) barbaro ſermone utor. A
Βαρβαρόφωνος, ος, ὁ ἡ ὐ, barbaram vocem habens. Ex βάρβαρος, & φωνὴ, *vox.*
Βαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo, effero, agreſtem, ferum facio, (2) barbaricum poteſtati ſubjicio. A βάρβαρος.
Βαρβάρως, *Adv.* barbare. A βάρβαρος.
ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, barbilus. Nomen arboris.
Βαρβιτίζω, f. ίσω, barbitum pulſo, barbito cano. A
ΒΑ'ΡΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, barbitum, inſtrumentum muſicum multis chordis intentum.
Βάρβιτος, ου, ὁ ἡ ὐ, idem.
Βαρβιτῳδὸς, οῦ, ὁ, qui barbito canit. Ex βάρβιτος, & ᾠδὸς, *cantor.*
Βάρδιστος, *tardiſſimus*, nom. ſing. ſuperl. per *Metathef.* pro βραδύστος, a βραδὺς, *tardus.*
Βαρείσθω, *gravetur*, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. *contr.* pro βαρείεσθω, a
Βαρέω, ῶ, f. ήσω, gravo, degravo, deprimo pondere. A βαρὺς.
Βαρὶς, *Adv.* graviter, moleſte, valde.
Βαρικόως, difficulter audio.
Βάρημα, ατος, τὸ, gravitas, pondus. A βαρέω.
Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, Bartholomæus. Nomen Hebræum. *Filius ſuſcitans aquam.*
Βαρὶς, ίδος, ἡ, *Ion.* βαρὶς, ῖος, ἡ, gravitas, pondus. A
ΒΑ'ΡΙΣ, ίδος, vel ίδος, ἡ, *proprie* quodvis ad ſiſtium. Ἀποδόμενα, reſpondetque Lat. *venia.* Dicitur de variis ſpeciebus dicitur navi, (2) turri; (3) domo turrita & regia; (4) muro; (5) porticu; (6) ſphæra.
Βαρκαῖος, Βαρκαῖος. Nomen Hebræum. *Filius benedictionis.*
ΒΑ'ΡΟΣ, ους, τὸ, pondus, onus; (2) molestia; (3) auctoritas, gravitas.
Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, Barſabas. Nomen Hebræum. *Filius quietis.*
Βαρτιμαῖος, ου, ὁ, Bartimæus. Nomen Hebræum. *Filius Timæi.*
Βαρυαλγὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, gravi dolore percitus, graviter dolens; it. gravem dolorem inferens. *Epith.* Furiarum. Ex βαρὺς, & ἄλγος.
Βαρυάλγητος, ος, ὁ ἡ ὐ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert.
Βαρυβόας, gravi clamore boans. Ex βαρὺς, & βοάω, *clamo.*
Βαρυβρεμέτης, graviter fremens, tonans, *Form.* βαρυβρεμέτωρ.
Βαρύβρομος, ος, ὁ ἡ ὄν, graviter fremens, vel ſtrepens. Ex βαρὺς, & βρίμαω, *fremo.*
Βαρυβρὼς, ῶτος, valde mordens, acerbus.
Βαρύγδουπος, ος, ὁ ἡ ὐ, graviter ſonans. Ex βαρὺς, & δοῦπος, *ſono.*
Βαρυγλωσσος, vel βαρύγλωττος, ος, ὁ ἡ ὐ, cujus lingua gravis eſt; (2) maledicus.
Βαρυγνάθος, & βαρύγναθος, ος, tardus.
Βαρυγυιος, ος, gravans, conficiens membra; item, membra gravatus, tardus.
Βαρυδαιμονίω, ῶ, f. ήσω, gravi fortuna premor, miſer ſum:
Βαρυδαιμονία, ας, ἡ, gravis fortuna. A
Βαρυδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὐ, infelix, miſer.
Βαρύδακρυς, υος, ὁ ἡ ὐ, graviter lacrymans.
Βαρυδάκρυος, ος, ὁ ἡ ὐ, idem & ex iiſd.
Βαρύδεσμος, ος, ὁ ἡ ὐ, gravi vinculo ligatus.
Βαρυδότειρα, ἡ, graviter adfligens, vexans.
Βαρύδουπος, ος, ὁ ἡ ὐ, idem quod βαρύγδουπος.
Βαρυηκέφαλος, ος, gravedo.
Βαρύζηλος, ος, ὁ ἡ ὐ, æmulus, invidus; (2) invidioſus; (3) infeſtus.
Βαρυηκοΐα, ἡ, hebetudo aurium.
Βαρυήκοος, ος, ὁ ἡ ὐ, cui hebetes ſunt aures. Βαρυήκοος νόσος, *Hippocr.* Ex βαρὺς, & ἀκοὴ, *auditus.*
Βαρυηχὴς, ὲς, ὁ ἡ ὐ, graviſonus. Ex βαρὺς, & ἠχος, *ſonus.*
Βαρυθυμία, ας, ἡ, ira; (2) abjectio animi. A
Βαρύθυμος, ος, ὁ ἡ ὐ, difficilis, animo ferox; (2) abjectus animo.
Βαρυθύμως, *Adv.* irate, ægre.
Βαρύθω, f. ύσω, gravor, premor. Βαρύθῃ ξ' ὑπ' αὐτῆς, Heſiod. Ἔργ. 213. A βαρὺς.
Βαρυκάρδιος, ος, ὁ ἡ ὐ, excors. Ex βαρὺς, & καρδία.
Βαρυκέφαλος, ος, ὁ ἡ ὐ, grave caput habens. Ex βαρὺς, & κεφαλὴ.
Βαρύκομπος, ος, ὁ ἡ ὐ, gravem ſtrepitum edens. Ex βαρὺς, & κόμπος, *ſonitus.*
Βαρύκοτος, ὁ ἡ ὐ, inviſus.
Βαρύκτυπος, ος, ὁ ἡ ὐ, graviſtrepus, graviter tremens. Ex βαρὺς, & κλυτὸς, *ſonus.*
Βαρύλαλος, valde ſonans, fremens.
Βαρύλιθον, ου, τὸ, ponduſculum, Ion. pro βάρος.
Βαρυλίβης, ος, ὁ ἡ ὐ, maledicus.
Βαρύλυπος, ος, ὁ ἡ ὐ, graviter dolens; (2) gravem dolorem adferens. Ex βαρὺς, & λύπη, *dolor.*
Βαρυμέδων, Dor. pro
Βαρυμήνης, ος, ὁ ἡ ὐ, valde iratus.
Βαρύμηνις, ος, ὁ ἡ ὐ, idem.
Βαρυμηνίω, valde irascor.
Βαρύμας, ᾶ, ὁ, animadverſus.
Βαρύμητον, τὸ, idem quod βάρος.
Βαρυμοχθος, ος, ὁ ἡ ὐ, laboriosus.
Βάρυσθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐβαρύθησαν, a βαρύνω.
Βαρύσσω, ῶ, f. ξω, gravi morbo laboro; (2) graves morbos adferens.
Βαρυστικὸς, ὴ, όν, gravandi vim habens. A
Βαρύτω, f. υτῶ, gravo, premo; (2) molior, ædificio. Βαρύτειν τὰς δίκας, [illegible] βαρύνειν καὶ ἄνω ς, χλωρὸς [illegible] ρος. A βαρὺς.

Βαρύνωτος, ον, ὁ ἡ ἡ, gravi tela, i. tergora onustus. Ex βαρὺς, & τῶτος, dorsum.

Βαρυοδμία, ας, ἡ, & Ion. βαρυοδμίη, graveolentia. A

Βαρύοδμος, ον, ὁ ἡ ἡ, graviter olens.

Βαρύπατος, gravisonus, Dor. pro βαρύφατος.

Βαρύοργος, ον, ὁ ἡ ἡ, qui gravi ira exardescit. Ex βαρὺς, & ὀργὴ, ira.

Βαρύοσμος, ον, ὁ ἡ ἡ, idem quod βαρύοδμος.

Βαρυστρέφω, argue fero.

Βαρυπειθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, tardus ad parendum. Ex βαρὺς, & πείθω.

Βαρυπληγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, gravi luctu oppressus. Ex βαρὺς, & πλήγη, luctus. Hinc

Βαρυπληθὴς, ἐος, ἡ, gravis luctus.

Βαρυπλήξ, id quod βαρυπληθὴς.

Βαρυπήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, gravi detrimento adfectus; (2) gravia detrimenta adferens. Ex βαρὺς, & πῆμα, damnum.

Βαρυπνία, graviter flo. Ex βαρὺς, & πνέω.

Βαρύπνοος, ον, ὁ, grave olens.

Βαρύτλήμων, ον, ὁ ἡ ἡ, miser, infelix. Ex βαρὺς, & τάομαι.

Βαρυτρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, valde decorus; (2) sumptuosus. Ex βαρὺς, & πρέπω.

Βαρύπυκτος, ον, ὁ, sonus in musicis, qui velut regiones primas spissus retentat.

Βαρυς, εῖα, ὺ, ponderosus, gravis; (2) robustus; (3) gravis, de sono; (4) violentus; (5) molestus, onerosus; (6) opulentus, potens, amplus. A βάρος.

Βαρυσίδηρος, ον, ὁ ἡ ἡ, gravis ferro.

Βαρυσθμέω, ῶ, f. ήσω, pondus & gravitatem addo. A βαρύσθμος.

Βαρυσθμίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Βαρύσθμος, ον, ὁ ἡ ἡ, graviter ponderans, gravis. Ex βαρὺς, & σταθμὸς, libra.

Βαρυστενάχω, f. άξω, graviter gemo.

Βαρύστονος, ον, ὁ ἡ ἡ, graviter suspirans; (2) intelix; (3) luctuosus.

Βαρυστόνως, aegre, magno cum gemitu.

Βαρυσύφορος, ον, ὁ ἡ ἡ, infelix. Ex βαρὺς, & συμφορὰ.

Βαρυσυμφορώτατα, infelicissime.

Βαρυσφάραγος, ον, ὁ ἡ ἡ, qui gravem edit strepitum, gravistrepus.

Βαρύσφυρος, robustus.

Βαρυτάρβης, ες, terribilis.

Βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas, acerbitas, dolor. A βαρύς.

Βαρυτιμος, ον, ὁ ἡ ἡ, gravis pretii, pretiosus. Ex βαρὺς, & τιμὴ, pretium.

Βαρυτλήτος, ον, intolerabilis.

Βαρυτόνεω, ῶ, gravi tono profero.

Βαρυτόνησις, pronunciatio cum tono gravi. A

Βαρύτονος, ον, ὁ ἡ ἡ, gravitonus, qui gravi tono pronunciatur. Ex βαρὺς, & τόνος.

Βαρυτόνως, *Adv.* gravi tono. A βαρύτονος.

Βαρύφωνος, hymnus grave sonans.

Βαρύφθογγος, ον, ὁ ἡ ἡ, gravium sonum edens.

Βαρύχροος, ον, ὁ ἡ ἡ, gravis, onustus.

Βαρυφρονία, ῶ, f. ήσω, graviter mente sum adfectus. A βαρύφρων. Hinc

Βαρυφροσύνη, ης, ἡ, aegritudo animi.

Βαρύφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, aeger animo. Ex βαρὺς, & φρὴν, mens.

Βαρυφωνία, ας, ἡ, gravis vox, gravitas vocis. A

Βαρύφωνος, ον, ὁ ἡ ἡ, cui vox est gravis. Ex βαρὺς, & φωνὴ, vox.

Βαρυφωνέω, ῶ, vaste loquens.

Βαρύψυχος, ον, ὁ ἡ ἡ, qui ignavo est animo. Ex βαρὺς, & ψυχὴ, animo.

Βαρυωδίνης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui graves dolores patitur; (2) qui graves dolores adfert. Ex βαρὺς, & ὠδὶν, dolor.

Βαρυωπία, ας, f. ήσω, visu sum obtusiore. Ex βαρὺς, & ὤψ, oculus.

Βὰς, qui fuit, a. 2. part. act. verbi βαίνω, seu potius βάω, ex βάω, eo.

Βάσαν, acc. sing. a. 2. part. act. f. g.

Βασανιζόμενος, qui cruciatur, pr. part. pass. v.

Βασανίζω, f. ίσω, explora, probo, examino; (2) torqueo ad emendam veritatem, quæstionem habeo de aliquo; (3) torqueo, adigo coercitique modo. Βασανίζειν ταῖς

ἰατρικαῖς [illegible]. Arist. Rep. ἐὰν ἢ [illegible] ταῖσι λύσεσι, Arist. Ran. 636. Ἐγὼ ἢ βασανιᾶ τὸν μίνιν, id. Ach. 110. A βάσανος.

Βασανισμὸς, ῦ, ὁ, exploratio, quæstio, tormenta, cruciatus. A βασανίζω.

Βασανιστέον, ferendum. Ἀλλὰ βασανιστέον τόδε σοι τὸ πάθος μιτ' ἐμοῦ, Arist. Lys. Ab eod.

Βασανιστήριον, ῦ, τὸ, instrumentum ad explorandum; (3) locus in quo habetur quæstio; (3) locus cruciatus quivis. Ab eod.

Βασανιστὴς, οῦ, ὁ, explorator; (2) tortor. Ab eod. Hinc

Βασανίστρια, ας, ἡ, exploratrix; (2) tortrix.

ΒΆΣΑΝΟΣ, ου, ἡ, lapis, quo probatur aurum, lapis Lydius; (2) exploratio, probatio, inquisitio, examen; (3) quæstio per tormenta; (4) tormenta; (5) cruciatus quivis.

Βασεύμαι, *Jo*, 1. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* & *Æol.* pro βήσομαι, a verbo βαίνω.

Βασεύνται, *progredientur*, 3. plur. futuri ejusd.

Βασίλαια, ας, ἡ, regina. A βασιλεύς.

Βασιλείᾱ, ας, ἡ, regnum; (2) diadema. Ab eod. Hinc

Βασιλειάω, ῶ, f. άσω, regnum adfecto.

Βασιλειδὴς, ές, *f.* ἐσσα, regnum adfecto.

Βασιλείδιος, ου, ὁ, regius filius, Suid. Ab eod.

Βασιλείδιον, ου, τὸ, regulus. Dim. ab βασιλεύς.

Βασίλειον, ου, τὸ, regia, regia domus. A

Βασίλειος, ου, ὁ ἡ ἡ, regius. A βασιλεύς.

Βασιλεύμεν, præs. inf. *Ion.* pro βασιλεύειν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ, έως, ὁ, rex; (2) regulus avis.

Βασιλεύτειος, ου, ὁ, qui regiam majestatem magis præ se fert, quam cæteri, augustior; (2) regno dignior. A βασιλεύς.

Βασιλευτὸς, ὴ, όν, qui regnum ferre natura aptus est. A

Βασιλεύω, f. εύσω, regno, impero, rex sum; (2) regnum adipiscor; (3) regem creo. Βασιλεύειν τ' Ἄργους, ἢ Πίτρασις· Βασιλεύσει γάρ τίνος. Ἢ ἐστι γᾶς βασιλεύσεις, Arist. En. 1048. A βασιλεύς.

Βασιλῆ, ἡ, regnum, Hes. ex Soph. Ab eod.

Βασιλῆι, *regi*, Dat. sing. *Ion.* pro βασιλεῖ.

Βασιλῆϊδα, *regiam*, acc. sing. a. βασιλὴς.

Βασιλίζομαι, ίσομαι, regis more ego, regiam gressum præ me fero. Ab eod.

Βασιλικὸς, ὴ, όν, regius, regalis. Hinc βασιλικὴ, ῆς, ἡ, regia domus; (2) basilica, ædificium amplum transigendis negotiis destinatum. Ab eod.

Βασιλικῶς, *Adv.* regie, regaliter.

Βασιλίνδα, ης, ἡ, ludi genus, in quo, qui sorte rex factus, facienda imperat.

Βασίλινα, ης, ἡ, regina, apud Men.

Βασιλὶς, ίδος, ἡ, regina. A βασιλεύς.

Βασιλίσκος, ου, ὁ, regulus; (2) avicula quædam; (3) serpens quidam; (4) stella in corde leonis. Dim. a βασιλεύς.

Βασιλίσσα, ης, ἡ, regina.

Βάσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, pervius; (2) accessibilis; (3) facilis; (4) stabilis, fixus, constans. A βάσις.

Βάσις, εως, ἡ, gressus, gradus, incessus; (2) pes, planta pedis; (3) fulcimentum, fundamentum. A βαίνω, *ego, incedo.*

ΒΑΣΚΑΊΝΩ, f. ανῶ, fascino; (2) invideo, (3) criminor, reprehendo. Βασκαίνω τινά, τί τινι. ὅτῳ τινι.

Βασκαντικὸς, ὴ, όν, invidiæ pronus.

Βασκανία, ας, ἡ, fascinatio; (2) invidia, invidentia; (3) obtrectatio. A βάσκανος.

Βάσκανον, ου, τὸ, fascinum; (2) odium. A

Βάσκανος, ου, ὁ ἡ ἡ, fascinator, fascinatrix; (2) invidus; (3) obtrectator, malevolus; (4) invisus, intolerandus. A βασκαίνω.

Βασκάνως, *Adv.* invide, animo invido.

Βάσκασις, ως, ἡ, fascinatio, fascinum.

Βάσκω, vado. Poet. rum.

Βασμὸς, ὲ, ὁ, id. quod βαθμός.

Βασσύνται, *gradientur*, 3. pl. f. 1. ind. med. *Æol.* pro βήσονται, a verbo βαίνω.

Βάσσα, *cum avitas*, *Dor.* pro βῆσσα.

ΒΑΣΣΆΡΑ, ας, ἡ, genus calceamenti; (2) Baccha; (3) meretrix; (4) vulpes.

Βασσαρεύς, έως, ὁ, vulpeus. A βασσάρα.

Βασσαρικὸς, ὴ, όν, bacchicus. Ab eod.

Βασσάριον, & εον, τὸ, Dim. a βασσάρα.

Βασσαρὶς, ίδος, ἡ, Baccha; (2) vulpes femina; (3) meretrix. Ab eod.

Βάσκη, ης, ἡ, onus, quod portatur:

Βάσαγμα, ατος, τὸ, gestamen. A

ΒΑΣΤΆΖΩ, f. άσω, vel *Dor.* άξω, porto, bajulo; (2) examino, exploro, proprie scilicet, onus; (3) exporto; (4) tolero, sufifero; (5) e medio tollo, deleo, sepelio. Βαστάζειν τι ὑπὸ πᾶν ἄμαν, Aristot. ὕδριν, Epig. Πάντα σ' ἐβάστασεν φρενὶ, Arist. Θεσμ. 444.

Βαστακτικῶς, bajulantis modo.

Βαστὸν, οῦ, τὸ, calceus.

Βασσάσαι, a. 1. inf. act. verbi βασσάζω.

Βασσάσασι, dat. pl. a. 1. part. act.

Βάσωμεν, 1. pl. præs. conj. act. *Dor.* pro βήσωμεν.

Βαταλιζομαι, f. ίσομαι, turpiter & effeminate vivo. A

ΒΑΤΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, mulierosus, effeminatus, cinædus; (2) tibicen quidam effeminatus Ephesius; (3) podex.

Βατάγιον, ου, τὸ, patella. Dim. a πατάνη.

Βᾶτε, *ite*, 2. pl. a. 2. imper. act. *Dor.* pro βῆτε, a βαίνω.

Βατδίσσε, f. δ'σω, coëo, de maribus, ut βατδίομαι, de feminis. A βατίω.

Βατίσε, ω, idem; (2) calco, pro πατίω, a βαίνω.

Βάτλω, 3. d. a. 2. ind. act. v. βαίνω.

Βατὴρ, ῆρος, ὁ, qui incedit; (2) meta; (3) limen. Ab eod.

Βατήρι, ῖος, τὸ, scansorius. A βατὴρ.

Βατία, ας, ἡ, rubus. A βάτος.

ΒΑΤΙΆΚΗ, ης, ἡ, peculi genus.

Βατιδοσκόπος, & βατισοσκόπος, idem qui ὀφεσκόπος. Ex βάτις, vel βατία, *fissis*, & σκέπτομαι.

Βάτινος, ίνη, ινον, rubeus, e rubo. Ab eod.

Βάτιον, ου, τὸ, parvus cadus. Dim. a βάτος.

Βατὶς, ίδος, ἡ, herbæ nomen; (2) pisces quidam, taia, Gl. V. avis quædam.

Βατοδρόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, rubos decerpens. Ex βάτος, & δρέπω, *decerpo.*

ΒΆΤΟΣ, ου, ἡ, rubus, sentis.

ΒΆΤΟΣ, ου, ὁ, batus, mensura liquidorum apud Hebræos.

Βατὸς, ὴ, όν, pervius, accessu facilis. A βαίνω, *ego.*

Βατράχειος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. ranalis, ad ranas spectans. A βάτραχος.

Βατραχίζω, f. ίσω, p. ιχα, in morem ranæ nato. Ab eod.

Βατράχιον, ου, τὸ, ranunculus: (2) genus herbæ, *Plin.* l. 22. §. 10. c. 12. cujus succo inficiebant ferramenta inventis pernonas. Scribitur & βατράχειον, unde et color sic dictus. Dim. ab eod. *Angl.* Crowfoot.

Βατραχὶς, ίδος, ἡ, vestis habens colorem, qui ex βατράχῳ fit.

Βατραχίσκος, ου, ὁ, pars quædam in cithara.

Βατράχιτης, ου, ὁ, fc. λίθος, batrachites lapis.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum & murium pugna, titulus Carminis Homero tributi. Ex βάτραχος, μῦς, & μάχη.

ΒΑΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, rana.

Βαττολίζω, f. ίσω, balbutio, lingua titubo & hæsito; (2) blatero, garrio. A βάττος. Hinc

Βαττολισμὸς, οῦ, ὁ, titubantia & hæsitantia linguæ, linguæ offensio in loquendo.

Βαττολιστὴς, οῦ, ὁ, titubator, hæsitater, qui impedite loquitur.

Βαττολογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βαττολίζω. Ex βάττος, & λόγος, *sermo.*

Βαττολογία, ας, ἡ, inanis eorundem repetitio; (2) loquacitas. A βαττολογέω.

ΒΑΤΤΟΣ, ου, ὁ, Battus, princeps Cyrenæorum, balbus & exili voce præditus.

ΒΑΤΤΑΗ, ης, ἡ, femina nana.

Βάτω, 3. sing. aor. 2. imp. verbi βαίνω.

Βαύδης, ου, ὁ, ἡ, *mutus, mute similis*. A *βαύζω*.

Βαυζάω, ῶ, f. *ήσω*, dormio ; (2) sopio. A

Βαυζώ ους, *contr.* οῦς, ἡ, Baubo, nutrix Cereris.

Βαύσδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro *βαύζειν*.

ΒΑΥΖΩ, f. ξω, latro, baubor. *Βαύζει, τιμὴν ζῶμα βίλωσα ψίχῳ*, Ar. Thes. 902.

Βαυκαλάω, ῶ, f. *ήσω*, sopio cantu nutricum more. A *βαυζάω*.

Βαυκαλίζω, f. *ίσω*, idem quod *βαυκαλάω*.

Βαυκάλιον, ν. τὸ, vas anguſti oris. A *βαύζω*.

Βαύκαλις, εως, ἡ, vas ad refrigerandum.

Βαυκίδες, genus calceamentorum.

Βαυκίζω, f. *ίσω*, deliciar, laſcivio. A *βαυκός*.

Βαύκισμα, ατος, τὸ, deliciæ. A *βαυκίζω*.

Βαυκισμός, οῦ, ὁ, genus laſcivæ ſaltationis.

ΒΑΥΚΟΣ, ὴ, όν, jucundus, delicatus.

ΒΑΥΝΟΣ, υ, ὁ, fornax, caminus.

Βαφεῖον, υ, τὸ, officina tinctoris, f. infectoris. A *βάπτω*.

Βαφεύς, έως, ὁ, tinctor. Ab eod.

Βαφή, ῆς, ἡ, immerſio ; (2) tinctura ; (3) color ; (4) macula. Ab eod.

Βαφικὸς, ἡ, όν, tinctorius. Hinc ἡ *βαφική*, ſc. *τέχνη*, ars tinctoria. Ab eod.

Βδέλλας, acc. 1. part. act. v. *βάπλω*.

Βαφίς, ίδος, ἡ, tinctio, ipſe tingendi, aut mergendi actus. Ab eod.

ΒΑΩ, inuſ. unde *βάμι*, & *βαίνω*, *eo*.

ΒΑΛΑΩ, f. *αλῶ*, mulgeo ; (2) ſugo. Hinc

Βάλιτις, εως, ἡ, mulctus ; (2) ſuctus.

Βδελλα, ης, ἡ, hirudo, ſanguiſuga ; Prov. 30, 15. (2) arbor quædam. Ab eod.

Βδέλλιον, υ, τὸ, arbor quædam Arabica ; (2) ſuccus emanans arboris. Dim. a *βδέλλα*.

Βδελλαγμὸς, ὁ, convicium in parаſitum.

Βδελλω, mulgeo, ſugo.

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, exſecratio, abominatio ; (2) res exſecranda. A *βδελύσσω*.

Βδελυγμία, ας, ἡ, abominatio ; (2) nauſea. Ab eod.

Βδελυγτός, ὴ, όν, idem quod *βδέλυγμα*.

Βδελυκτὸς, ὴ, όν, abominabilis, execrabilis.

Βδελυκτόπους, idem. A *βδ.* & *πους*.

Βδελυσσόομαι, idem quod *βδελύσσομαι*.

Βδελυρία, ας, ἡ, ſumma impudentia, ingens protervia, (2) ſcurrilitas ; (3) vita impura & flagitioſa. A *βδελυρός*.

Βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, qui eſt frontis proſtitutæ, protervus, flagitioſus, impurus, fœdæ libidini deditus. A *βδέω*.

Βδελυρῶς, *Adv.* impure, flagitioſe. Ab eod.

Βδελύσσομαι, vel *βδελύττομαι*, f. ξομαι, exſecror, abominor, deteſtor, proprie ob fœtorem ; (2) formido, exhorreo. **Βδελύττομαι γὰρ τὰς γλώσσας ἐξελύχθη κεῖνος**, Id. Lyſ. 707. A *βδέω*.

Βδελυχρὸς, ὰ, όν, quod *βδελυρὸς*.

Βδέλυνσαι, ἀντὶ τοῦ ἐξεμοῦ.

Βδέσμα, ατος, τὸ, flatus ventris.

ΒΔΕΩ, f. *έσω*, vel *ήσω*, pedo, flatum ventris emitto ; (2) fœteo, puteo.

Βδέλλος, ου, ὁ, flatus ventris ; (2) crepitus ; (3) fœtor extremæ lucernæ. A *βδέω*.

Βδύλλω, idem quod *βδέω* ; (2) timeo, tremo. **Τί βδύλλεσθ' ἡμᾶς** ; Ariſt. Lyſ. 356.

Βέβαα, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro *βέβηκα*, a *βαίνω*.

Βεβαιότης, ητος, ἡ, firmitas, ſtabilitas.

Βεβαιόω, ῶ, f. *ώσω*, ſtabilio, firmo, firmum reddo ; (2) confirmo ; (3) præſto, ut ei habere liceat, cui ſponſione & ſtipulatione evictionis cautum eſt ; (4) fidem facio, affirmo. **Βεβαιῶν τὸν εἰρωῶνα, νόμως, τὸν ἀρχὸν τινι.** Ab eod.

Βεβαίως, *Adv.* firme ; (2) certo, explorato.

Βεβαιώσαι, *confirmaſſe*, a. 1. inf. act.

Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio, firmamentum. A *βεβαίω*.

Βεβαιωτὴς, οῦ, ὁ, *confirmator, ſtabilitor*.

Βεβαιωτικὸς, ὴ, όν, confirmativus. Ab eod.

Βεβεκὼς, perf. part. act. *Dor.* pro *βεβηκὼς*, a *βαίνω*.

Βεβήλως, *profanus*, acc. pl. *Dor.* pro *βεβήλους*.

Βεβάμμεν, 1. pl. perf. ind. act. *per Syncop.* pro *βεβήκαμεν*, a *βαίνω*.

Βεβαρμμένος, part. perf. paſſ. verbi *βαρέω*.

Βεβαρνὸς, perf. part. act. *Ion.* pro *βεβαρηκὼς*.

Βεβάσαν, *ingreſſi erant*, 3. pl. pluſq. ind. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro *ἐβεβήκεισαν*.

Βέβασε, 3. ſing. perf. ind. act. v. *βάπλω*.

Βεβασὼς, perf. part. act. *Ion.* pro *βεβηκὼς*, a *βαίνω*.

Βέβηκα, *ingreſſi*, 2. ſing. perf. ind. act.

Βέβηλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, profanus, non initiatus. A *βηλὸς*, *limen domus*. Hinc

Βεβηλόω, ῶ, f. *ώσω*, profano, contamino.

Βεβήλωσις, εως, ἡ, profanatio. A *βεβηλόω*.

Βεβιασμένως, coacte.

Βέβικα, 3. ſing. perf. ind. act. act. v. *βιάω*.

Βεβίωμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. *βιόω*.

Βέβλαβε, 3. ſing. perf. ind. med. v. *βλάπλω*.

Βέβλαμμαι, 1. ſing. perf. indic. paſſ.

Βεβλήκικε, 3. ſ. perf. indic. act. v. *βλασάνω*.

Βέβλαφε, 3. ſing. perf. ind. act. v. *βλάπλω*.

Βέβληαι, *vulneratus es*, 2. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro *βέβλησαι*, a *βάλλω*.

Βεβλήκαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro *βέβληνται*.

Βεβλήκτο, *ſurarant*, 3. pl. pluſq. perf. *Ion.* pro *βεβλήμβοι ἦσαν*.

Βεβλημαι, *jaculatus es*, 2. ſing. perf. ind. act.

Βέβληται, *decumbit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Βεβόηται, *clamati ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro *βεβόηνται*, a *βοάω*.

Βέβοκα, *pavi*. perf. ind. act. verbi *βόσκω*.

Βεβολήαται, *ejecti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro *βέβληνται*, a *βάλλω*.

Βεβολυμβῶν, perf. part. paſſ. v. *βολύω*.

Βέβυλα, 1. ſ. perf. ind. med. v. *βούλομαι*.

Βεβούλαμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. *βουλόω*.

Βεβουλαμένως, conſulto.

ΒΕΒΡΑΣ, αδος, ἡ, ſpecies piſcis.

Βέβρεγμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. *βρέχω*, *rigo*.

Βεβρέμικε, *ſtrepuit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi *βρέμω*, *ſtrepo*.

ΒΕΒΡΗΚΕΣ, pars illa, quæ inter maxillas eſt.

Βέβριθε, 3. ſing. perf. ind. med. v. *βρίθω*.

Βεβριθότι, *impoſo*, dat. ſing. perf. part. med.

Βεβρισμένος, *obrutus*. perf. part. paſſ.

Βέβρυχας, 2. ſ. perf. ind. act. *Att.* pro *βέβρυχας*, a *βρύχω*.

Βέβρυχε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi *βρύχω*.

Βεβρωθαι, *comedi*, perf. ind. med.

Βεβρώθοιτο, 2. ſing. perf. optat.-med. a *βιβρώσκω*.

Βεβρώθω, f. *ώσω*, comedo, depaſco. A *βιβρώθω*, inuſitato.

Βεγκάνης, 2. ſ. perf. ind. act. verbi *βράσκω*, *βεβράσκω*, *βράμαι*, *βρώω*, vel *βρόω*.

Βέβρακα, *parui*, 3. ſing. perf. ind. act.

Βεβρακόσιν, dat. pl. perf. part. act.

Βεβρας, qui comedit, perf. part. act. *per Syncop.* pro *βεβρωκὼς*, a verbo eod.

Βεβραχυμένος, *celebris*, *clarus*, perf. part. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro *βεβρομένος*, a verbo *βρομέω*.

Βεβῶς, perf. part. act. *Att.* & *Ion.* pro *βεβηκὼς*, a *βαίνω*.

Βεελζεβοὺλ, ὁ, Beelzebub. Nomen Hebr. *ἀλιτόν*. *Dominus muſcarum*.

Βέη, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro *βῇ*, a *βαίνω*.

Βεηνταόω, ῶ, Venerem appeto. A *βαίνω*, in uſu *βαινταῖν*.

ΒΕΙΝΩ, in uſu *βῖναι*, ire, eo.

Βειομαι, *venam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Poët.* pro *βέσομαι*, a verbo inuſ. *βέω*, *venio*.

Βείω, *venio*, 1. f. a. 2. conj. *Poët.* pro *βῶ*, a *βαίνω*.

Βεκκασίλλως, υ, ὁ ἡ, ἡ, delirus, ſtupidus ; (2) antiquus, quaſi ante *βίκκον*, *panem*, & *Σελήνην*, *lunam*.

ΒΕΚΚΟΣ, υ, ὁ, panis, Phrygum lingua ; (2) amens.

Βεκκύνιος, α, ὁ ἡ, ἡ, pecuinus, ovillus, Suid.

ΒΕΚΚΟΣ, legumen, lathyro ſimile, Suid.

Βέλεμνον, ου, τὸ, telum, ſagitta. A *βέλος*.

Βελεμνίτης, ου, ὁ, lapis, qui ſagittæ effigiem habet. Ab eod.

ΒΕΛΕΝΟΣ, υ, ὁ, piſcis quidam.

Βέλεσσιν, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro *βέλεσι*, a *βέλος*, *telum*.

Βελεσσιφαρὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, ſagittis, ſive jaculis gaudens. Ex *βέλος*, & *χαίρω*, *gaudeo*.

Βελιὰλ, ὁ, Belial. Nomen Hebræum *ἀκλινὲς*, *ſine jugo*, vel *nequam*.

Βελόκαυον, υ, τὸ, q. d. telorum remedium, dictamnus. Ex *βέλος*, & *καίω*, *uro*.

Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra. Ex *βέλος*, & *θήκη*, *theca*.

Βελομαντεία, ας, ἡ, genus vaticinationis, quum ſagittæ nominibus inſcriptæ mittuntur in pharetram miſcenturque, ut videatur, cujus nomen primum exeat. ex eoque conſilium capiatur. Ex *βέλος*, & *μαντεία*.

Βελόνη, ης, ἡ, acus ; (2) piſcis quidam. A *βέλος*.

Βελονὶς, ίδος, ἡ, acicula. Dimin. a *βελόνη*.

Βελονοειδὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, acus formam habens. Ex *βελόνη*, & *εἶδος*, *ſpecies*.

Βελονοποικίλτης, ου, ὁ, qui acu veſtes variegat. Ex *βελόνη*, & *ποικίλλω*, *variego*.

Βελονοπώλης, ου, ὁ, qui acus vendit. Ex *Βελόνη*, & *πωλέω*, *vendo*. Unde

Βελονόπωλις, ιδος, ἡ, quæ acus vendit.

Βελοποιία, ας, ἡ, telorum fabricatio. A

Βελοποιὸς, ου, ὁ, telorum fabricator.

ΒΕΛΟΣ, ους, τὸ, telum, jaculum, ſagitta, & quicquid vulnerat ; (2) fulmen ; (3) ictus & dolor ex ictu illatus.

Βελόστασις, εως, ἡ, locus ad tela conſtitutus ; (2) machina bellica, aries, baliſta. Ex *βέλος*, & *στάσις*, *ſtatio*.

Βελοσφενδόνη, ης, ἡ, phalarica ; (2) ſagitta. Ex *βέλος*, & *σφενδόνη*, *funda*.

Βελοτόκος, ου, ὁ, dictamnus, pulegium ſilveſtre, quod ſagittarum & putrium remedium eſt. Ex *βέλος* & *τόκος*, *partus*.

Βελουλκία, ας, ἡ, tela extrahо.

Βελουλκία, ας, ἡ, teli infixi extractio.

Βελουλκικὸς, ὴ, όν, ad telorum extractionem pertinens. A

Βελουλκὸς, ὸν, ὁ, tela miſſilia extrahens. Ex *βέλος*, & *ἕλκω*, *trahо*.

ΒΕΛΤΕΡΟΣ, έρα, ῶτερ, melior. Compar. irreg. ab *ἀγαθὸς*.

Βελτιόω, ῶ, f. *ώσω*, meliorem reddo. A *βελτίων*.

Βέλτισα, *Adv.* optime.

Βέλτιστος, ίστη, ίστον, optimus. Superlat. ab *ἀγαθὸς*.

Βελτίω, nom. & acc. pl. comp. n. g. *Ion.* & *Att.* pro *βελτίονα*. A

Βελτίων, ωνος, ὁ ἡ, ἡ, melior.

Βελτίωσις, εως, ἡ in meliorem ſtatum reſtitutio ; (2) emendatio ; (3) profectus. A *βελτίων*.

Βεμβάω, f. *ήσω*, idem quod *βεμβηλίζω*.

Βεμβέω, ῶ, f. *ήσω*, idem & ab eod.

Βεμβικάω, idem quod

Βεμβικίζω, f. *ίσω*, in gyrum ago, circumago, volvo. **Ἐν ἐμ' ἠσυχίας ἡμῶν σφᾶς βεμβικίζουσιν ἐκεῖνες**, Ar. V. 1206. A

ΒΕΜΒΗΞ, ηκος, ὁ, ἡ, turbo, trochus.

Βεμβίξ, ικος, ὁ, ἡ, idem.

Βεμβικώδης, ες, turbinis formam habens.

Βεμβρὰς, idem quod *βεμβρὶς*. Piſcis genus.

Βεμβρύω, f. *ύσω*, idem quod *βεμβέω*.

Βεμβρὼς, ῦς, f. *ῦσα*, idem quod *βεμβρὰς*.

Βέ δος, ους, τὸ, profunditas, fundum. A *βαθὸς*.

Βενιαμὶν, ὁ, Benjamin, Nom. Hebr. *ἀκλινὲς*. *Filius dextræ*, vel *dierum*.

Βέντιστος, *optimus*, *Dor.* pro *βέλτιστος*.

Βέομαι, ῶνται. 1. ſing. f. 1. ind. *Poët.* pro *βέσομαι*, a verbo inuſ. *βέω*, *venio*.

ΒΕΠΕΡΙ, τὸ, concha unionem continens. Vox Indica.

Βέρεθρον, barathrum, foſſa. *Att.* pro *βάραθρον*.

ΕΤΙΟΝ, ου, τὸ, bellum. Iudex, (1) ictamnus.
ΕΤΑΟΣ, ου, τὸ, vestis genus varium, purpureum.
ΗΙ, vox ovium balantium.
ιν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβη.
ῆγμα, ατος, τὸ, quod tussiendo exspuitur; (2) tussi ipsa. A *βήσσω, tusso.*
ήζω, clamo, βη, ut oves; (2) clamo. A *βη.*
ηθαβαρά, ᾶς, ἡ, Bethabara. Vox Hebr. *Domus transitus.*
ηθανία, ας, ἡ, Bethania. Vox Hebr. *Domus afflictionis.*
ηθσαϊδά, ἡ, f. Bethsaïda. Vox Syr. *Domus miserieordiæ*, f. *beneficentiæ.*
ῆθι, voc. 2. sing. a. 2. imp. verbi *βαίνω.*
ηθλεέμ, ἡ, Bethlehem. Vox Hebr. ἄκλοις, *Domus panis.*
ηθσαϊδά, ἡ, f. Bethsaïda, Bethsaida. Vox Heb. ἁλιτ. *Domus piscationis.*
ηφαγή, Bethphage. Vox Hebr. *Domus ficuum præcocium.*
ία, ων, τα, oves, Hes. A Βῆ.
ΗΛΟΣ, ου, ὁ, limen domus.
ῆμα, ατος, τὸ, gressus; (2) vestigium; (3) tribunal, suggestus. A *βαίνω.* Hinc.
ηματίζω, ῶ, f. ίσω, pedibus calco, ingredior. ηματίζω, f. ίσω, per passus metior, per gressus distinguo; (2) rem divinam in bemate, sive in gestu perago. Ab eod. Hinc
ηματιστής, οῦ, ὁ, mensor itinerum.
ήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro *βῆναι*, a *βαίνω.*
ήμι, vel, 1. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβην.
ΗΞ, βηχὸς, ἡ, tussis.
ΗΡΗΚΕΣ, ων, αἱ, mensæ factæ e farinæ percolatis; (2) gladii recti.
ηρύλλιον, ου, τὸ, beryllus, gemma. Dim. a
ΗΡΥΛΛΟΣ, υ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, idem; (2) herbæ genus.
ησάμενος, η, ον, part. med. a *βαίνω.*
ῆσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβησαν.
ῆσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔβησε.
ήσεσθαι, *iturum esse*, f. 1. inf. med.
ήσετο, 3. s. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐβήσετο.
ήσομαι, *progrediar*, 1. sing. f. 1. ind. med.
ήσομεν, *ibimus*, 1. pl. f. 1. ind. act.
ΗΣΣΑΙ, ῶν, αἱ, loca in montibus, per quæ gradi possumus; (2) saltus; (3) convalles, valles profluæ, reperitu & Asp.
ησσήεις, ήεσσα, ῆεν, saltuosus. A *βῆσσα.*
ήεσσι, *vallibus*, dat. plur. *Ion.* pro βήσσαις.
ΗΣΣΟΣ, ου, τὸ, caverna.
ήσσω vel βήττω, f. ξω, tundo. Ὁ γὰρ ἀνὴρ τῶν τύχῃ ἄλλῳ ἡσσᾶται, τριχῇ ἐστὶν ἡττημένος, Arist. conc. 516. A *βηξ.*
βηταρμός, οῦ, ὁ, saltatio concinno gressu, ad sonum. Ex *βάω*, & ἁρμόζω.
βητάρμων, ονος, ὁ, saltator ad sonum.
βήτιλλα, 3. d. a. 2. ind. *Poët.* & *Ion.* pro ἔβητίλλα.
βηχικὸς, ἡ, ὁν, ad tussim pertinens. A *βηξ.*
βήχιον, ου, τὸ, tussilago, *Plin.* l. 26. §. 10. & 6. f. tussicularis, *Cord. Anr.* herba. Ab eodem. *Angl.* Coltsfoot.
βηχώδης, ης, ὁ, ἡ, η, tussi laborans. A *βηξ.*
ΒΙΑ, ας, ἡ, vis, robur; (2) violentia, violentus impetus; (3) injuria, contumelia violenta.
βίαζε, ου, pr. imp. med. *Ion.* pro βιάζου.
βιάζε, 2. sing. pr. imper. med. *Ion.* pro βιάζου.
βιάζω, f. άσω, ufficatus βιάζομαι, vim adhibeo, urgeo; (2) opprimo; (3) vi efficio, (4) violento; (5) stupro, stuprum infero. Βιάζεσθαι βίᾳ ἀνέμους, Eccl. 4, 31. adverbus flumen navigare, h. e. frustra agere. A *βίη.*
βιαιοπαθὴς, ὄος, ὁ, vi extortus.
βιαιοσύνη, ης, ὁ, violentus pugnator, strenuus bellator, propriæ qui vi corporis, non dolo, pugnat. Ex *βιαιὸς*, & *μάχομαι.*
βιαιοπραγέω, vi cogitare. A præc.
βιαιοπραγία, αιας, ἡ, & βιαιοπράγημα, ατος, τὸ, violentia, injuria, vehemens; (2) audacia. A *βίη.*
βιαιότης, ητος, ἡ, violentia. A *βίαιος.*
βιαίως, *Adv.* vi, violenter. Ab eod.
βιαρκὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ἐς, ad vitam sufficiens, vitam & victum suppeditans. Ex *βίος*, & ἀρκέομαι, *sufficio.*
βιάρχης, ου, ὁ, victui, seu commeatui præfectus. Ex *βίος*, & ἄρχω.
βιάσθη *coepit*, præf. inf. med. verbi *βιάω.*
βιάσθω, 3. sing. præs. imper. med. per contr. pro βιάεσθω, a verbo eod.
βιασμὸς, ὁ, violatio, vis adhibita. A *βιάζω.*
βιαστὴς, οῦ, ὁ, violator, qui vim infert, *Dor.* βιαστὰς, fortis, strenuus, ap. *Pind.* Ab eodem.
βιαστικὸς, ἡ, όν, violentus. A *βιαστὴς.*
βιάω, ῶ, ex βιάσμαι, βιᾶσθαι, vim infero, violo. A *βία.*
βιβάζω, f. άσω, venire facio; (2) admitto, admissario admoveo. A *βαίνω, eo.*
βιβὰς, præs. vel a. 2. part. act. verbi βίβημι, pro *βαίνω.*
βιβάσθω, vado, transeo, ambulo. Ab eod.
βιβασις, εως, ἡ, genus saltationis apud Lacedæmonios. A βιβάζω.
βιβαστὴς, οῦ, ὁ, admissarius. Ab eod.
βιβάω, ῶ, eo, gradior, incedo. A *βαίνω.*
βιβημι, idem & ab eod.
βιβλαρίδιον, ου, τὸ, libellus. Dim. a *βιβλάριον.*
βιβλάριον, ου, τὸ, idem. Dim. a βίβλος. Unde
βιβλιακὸς, ἡ, όν, in librorum lectione versatus; (2) biblicus, ad libros pertinens.
βιβλιαφόρος, ου, ὁ, ἡ, tabellarius.
βιβλινος, ίνη, ίνον, Biblinus, natus in Biblinis montibus Thraciæ; (2) charta cus.
βιβλιογραφία, ας, ἡ, librorum scriptio. A
βιβλιογράφος, ου, ὁ, ἡ, librorum scriptor. Ex *βιβλίον*, & γράφω, *scribo.*
βιβλιοθήκη, ης, ἡ, Bibliotheca, libraria. Ex *βιβλίον*, & θήκη, *theca, repositorium.*
βιβλιοπώλης, ου, ὁ, ἡ, venditor librorum, qui libri venales habet.
βιβλίον, ου, τὸ, liber; (2) scheda; & *in Plur.* τὰ βιβλία, Biblia, Scriptura sacra. A *βίβλος.*
βιβλιοπώλης, ου, ὁ, Bibliopola, venditor librorum. Ex *βιβλίον*, & πωλέω, *vendo.*
βιβλιοτάφος, ου, ὁ, ἡ, qui libros occultat, & illis locum invisit. Ex *βιβλίον*, & θάπτω.
βιβλιοφόρος, ου, ὁ, ἡ, bibliophorus, tabellarius. Ex *βιβλίον*, & φέρω, *fero.*
βιβλιοφυλάκιον, ου, τὸ, locus ubi libri custodiuntur & adservantur. Ex *βιβλίον*, & φυλάκιον, *cubiculum.*
ΒΙΒΛΟΣ, ου, ἡ, liber.
βιβλοπώλης, ου, ὁ, ἡ, idem quod *βιβλιοπώλης.*
βιβρώσκω, f. *βρώσω*, p. βέβρωκα, edo, comedo, depasco. A *βρώσκω.*
βιβρώσκω, 3. pl. pr. part. act. *Dor.* pro βιβρώντες.
βιβυμάχος, ου, ὁ, ἡ, η, vi & robore, non arte, pugnans. Ex *βία*, & μάχη, *pugna.*
βιες, voc. sing. *Ion.* pro βίης.
βίεται, 3. s. a. 1. ind. med. *Ion*, pro ἐβιήσατο, verbi βιάω, *cogo.*
βίεσσι, η, pro *Paragogen. Poët.* & *Ion.* pro βίης.
βιζάνιον, ου, τὸ, idem quod f.
βίκιον, ου, τὸ, urceolus. Dim. A
ΒΙΚΟΣ, ου, ὁ, urna ansata; (2) urceus; (3) *Amphora.*
ΒΙΝΕΩ, ῶ, f. ήσω, ineo, coëo.
βιοπτίζω, ω. *vitæ cupio*, libidinor. A *βιόω.*
βιοδότης, ου, vitæ dator. Ex *βίος*, & δίδωμι.
βιοθάρπαξ, ακος, ἡ, victum largiens, altrix. Ex *βίος*, & θαρπαξ, *donum.* Unde
βιοθαρπὴς, οῦς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, victum largiens, altor.
βιοθάρπης, ου, ὁ, idem. & ex isti.
βιοθάτωρ, ορος, ὁ, idem. Ex *βίος*, & δίδωμι.
βιοθλαμμὴς, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui diuturnæ vitæ est, longævus. Ex *βίος*, & θάλλω, *vigeo.*
βιοθανατέω, violenta morte pereo.
βιοθανατὴς, qui violenta morte perit.
βιοθρεπτήρ, ῆρος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, victum & sustentamentum largiens. Ex *βίος*, & τρέφω, *alo.*
βιοθρέπτης, ου, ὁ, ἡ, vitæ nutrix.
βιοῖ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro *βιόει.*
βιομηχανία, ας, ἡ, industria in vita sustentanda & victu comparando. A
βιομήχανος, ου, ὁ, ἡ, η, docilis & ad vitæ munera ingeniosus, qui omnia ad vitam sustentandam machinatur. Ex *βίος*, & μηχανὴ, *machina.*
βιοπλανὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ὁν, qui victus parandi caussa huc illuc vagatur, mendicus.
βιοπορισικὸς, ἡ, όν, victum parans & suppeditans. Ex *βίος*, & πορίζω, *paro.*
ΒΙΟΣ, ου, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates; (4) certa vivendi ratio; (5) annona; (6) res omnis ad vitam sustentandam necessaria; (7) vulgus, populus.
βιός, οῦ, ὁ, arcus; (2) nervus arcus. A *βία.*
βιοσώος, ου, ὁ, ἡ, η, vitam servans, salutifer. Ex *βίος*, & ζόω, *servo.*
βιοτεύω, ὁ, ἡ, cui victus & ad vitam sustentandam necessaria non suppetunt. Ex *βίος*, & τεύω, *privo.*
βιοτεία, ας, ἡ, vitæ institutum. A *βιοτή.*
βιοτάω, vivo; (2) victum quæro. A
βιοτή, ῆς, ἡ, vita; (2) victus; (3) vivendi ratio. A *βίος.*
βιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.
βιοτήσιος, ου, ὁ, ἡ, η, vitalis. A *βιοτή.*
βιοτικὸς, ἡ, όν, vitalis, ad vitam sustentandam pertinens. Dimin. a *βίος.*
βιότιον, ου, τὸ, parvus victus. Ab eod.
βιοτοῦ, victus, gen. sing. *Ion.* pro βιότου.
βιοτὸς, ου, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates. A *βίος*
βιὸς, a. 2. part. act. verbi inus. *βίημι.*
βιὸς, ου, ὁ, ἡ, præs. inf. med. a verbo βίω.
βιοφθορία, ας, ἡ, pernicies vitæ, pestis.
βιοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, η, vitam corrumpens. Ex *βίος*, & φθείρω, *corrumpo.*
βιοχρηστος, ου, ὁ, ἡ, η, vitæ utilis.
βιόω, ῶ, f. ώσω, vivo. Ab hoc βιῶμι, unde usurpata ἐβίων, βιῷς, βιῶναι. A *βίος.*
βιτύνη, crepidæ, fundibula, Suid.
βιώατο, *vixerunt*, 3. pl. imperf. opt. *Ion.* pro βιῷτο, a verbo βίω.
βιώων, *vivens*, 1. sing. præs. opt. act. *Att.* pro βιοίμην, a *βίος.*
βιῶσι, 2. sing. a. 2. imper. act.
βιῶναι, a. 2. inf. act. verbi inus. *βιόομαι.*
βιώνης, ου, ὁ, qui bona alicujus sub hasta emit, fictus. Ex *βίος*, & ὠνέομαι, *emo.*
βιῶσαι, *vivisse*, a. 1. inf. act. verbi βιόω.
βιώσιμος, ου, ὁ, ἡ, η, spem vitæ habens; (2) vitalis. A *βίος.*
βιωσίμως, *vitaliter.*
βιωσις, εως, ἡ, ipsa vivendi actio; (2) vita intacta. Ab eod.
βιώσκομαι, vivifico. Ab eod.
βιωτικὸς, ἡ, όν, vitalis, ad vitam sustentandam pertinens; (2) civilis, laicus. A *βίος.*
βιωτικῶς, *Adv.* ut fit in communi vita, populariter. A βιωτικὸς.
βιωτὸς, ἡ, όν, vitalis. A *βίος.*
βιώτα, *vixerit*, 3. sing. a. 2. imp. act. verbi βιόομαι, pro βιόω, *vivo.*
βιωφελὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ὁν, vitæ utilis. Ex *βίος*, & ὠφέλεια, *prosum.*
βλαβερὸς, ὰ, όν, noxius, damnosus. A *βλάπτω.*
βλαβερῶς, *Adv.* perperam.
βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum. A *βλάπτω, noceo.*
βλαβὴς, ὲς, ἐν, noxius.
βλάβης, ητος, ὁ, ἡ, idem quod *βλάβη.*
βλάβδη, Antiquum pro βλάπτω.
βλάβω, *nocebo*, 1. sing. f. 2. ind. act.
βλαδὸν, ῶν, τὸ, immatura, fatua, Hes. A *βλαδὸς, germen.*
βλαδαρὸς, ὰ, όν, flaccidus, dissolutus. A *βλάδω, fultus sum.*
βλαδὸν, *Adv.* tarde. Ab eod.
βλάδω, fultus sum. A *βλάζω.*
βλαινώδης, v. *βλαυώδης.*

Βλαισόπους, ποδος, ὁ, vel ἡ, pedibus impressis vel oblæsis. Ex βλαισός, & πούς, pes.

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ἡ, όν, valgus, distorta habens crura. Hinc

Βλαισότης, ητος, ὁ, distortio.

Βλαισόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, distorqueo.

Βλαίσ-ωσις, ωσεως, ἡ, distortio. A βλαισόω.

Βλακεδμία, ατος, τὸ, quod per socordiam fit; (2) arrogantia; (3) stupor, dementia.

Βλακόδω, f. ώσω, socordiæ me dedo, torpeo, stupeo. A βλαξ.

Βλακεία, ας, ἡ, socordia, stupor. Ab eod.

Βλακικός, ἡ, όν, ignavus, socors, piger, stultus. Ab eod.

Βλακικῶς, *Adv.* ignave, tarde.

Βλακώδης, βλακοδ-έστερος, ignave, ignavius, Polluc. A βλακώδης, *ignavus*.

Βλάμμα, ατος, τὸ, detrimentum. A βλάπτω.

Βλανίς, idem quod βλεννός.

ΒΛΑ'Ξ, βλακός, ὁ, stultus quidam inutilis; (2) fatuus, ignavus, iners, socors, supinus.

Βλαπῇς, 2. s. præt. conj. act. v. βλάπτω.

Βλαπτέμεν, *Dor.* pro βλάπτειν, inf. act.

ΒΛΑΠΤΩ, f. ψω, lædo, noceo, damno, adficio. Οὐ γάρ με φρένων ἔβλαψε δόξα, Eur. Med. 293. Βλαπτεῖς δέ που ζῶ ζάνθους, Arist. Av. 1018.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, f. βλαστήσω, p. βεβλάστηκα, germino, frutico, pullulo; (2) originem duco; (3) prodeo, proficio. Τοιοῦτ' ἀττ' ἀνθ' ὧν βλαστοῦσι βωλόβλητα, manent, Arist. Lys. 1018.

Βλάστημα, ατος, τὸ, germen, propago. A βλαστάνω.

Βλάστη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Βλάστημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Βλαστησατω, *germinet*, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi βλαστάω, pro βλαστέτω. Unde

Βλάστησις, εως, ἡ, germinatio; (2) fructuum incubatio.

Βλαστήσω, f. 1. sing. f. 1. ind. act.

Βλαστητικός, ἡ, όν, germinandi vim habens; (2) ad germinandum propensus. Ab eod.

Βλαστικός, ἡ, όν, idem & ab eod.

Βλαστολοπάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, germina detrahe, germina corrumpo. Ex βλαστός, & λοπάω, *decortico*.

Βλαστολοπέω, ῶ, f. ήσω, pro ηκα, lego germina, pampino. Ex βλαστός, & λέγω.

Βλαστολογία, ας, ἡ, germinum collectio, pampinatio. A βλαστολογέω.

Βλαστός, ὁ, ὁ, germen. A βλαστάνω.

Βλασφημία, ας, ἡ, ἡ, impie loquor, maledicta profero. Βλασφημεῖν ὡς τινα, εἰς τινα, κατά τινος.

Βλασφημία, ας, ἡ, blasphemia, maledicentia. Ab

Βλάσφημος, ου, ὁ κ ἡ, blasphemus, maledicens; κατὰ τῶν βλάπτειν τὸν φήμην.

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, ου, τὸ, os anterius narium pueri; (2) concha fluvii.

ΒΛΑΥ'ΤΑΙ, ῶν, αἱ, genus calceamenti. Hinc

Βλαυτία, ας, τὸ, solea, crepida, sandaliolum.

Βλαυθεὶς, *lavus*, a. 1. p. p. pass. verbi βλαύω.

Βλαστή, ῆς, ἡ, fœtus, seu partus lætus. Ex βλάστω, & γονή, *genitura*.

Βλαστίς, ίδος, ἡ, lætus. A βλάστω.

Βλαψίφρων, ονος, ὁ κ ἡ, cui mens est læsa, stolidus. Ex βλάψις, & φρήν, *mens*.

Βλέμαι, *I wish*, 1. sing. a. 2. opt. act. v. βλῆμι, *jacio*, a βάλλω.

Βλεὶς, *percutiens*, a. 2. part. act. v. ejusd. vel *jactus*, a. 2. part. pass. *per Syn.* pro βαλείς.

Βλεκίμυζος, ου, ὁ κ ἡ, Hes. mucosus; (2) ignavus; (3) deceptu facilis. Ex βλώξ, & μύξα, *mucus*.

Βλεμεαίνω, truculis oculis circumspicio, minor. A

Βλεμμα, ατος, τὸ, adspectus, intuitus, vultus. A βλέπω.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, mucus.

Βλεννὸς, ἡ, όν, ignavus. A βλέννα.

Βλεννώδης, ους, ὁ κ ἡ, mucosus. A βλέννα.

Βλεπεδαίμων, ονος, ὁ κ ἡ, retortis oculis horrificoque adspectu intuens; (2) fluvius; (3) *amnis*. Ex βλέπω, & δαίμων, *deus*.

Βλέπησις, εως, ἡ, adspectus.

Βλέπτεσα, *Dor.* pro βλέψασα.

Βλέπος, εος, τὸ, adspectus. A βλέπω.

Βλεπτικός, ἡ, όν, acute cernens.

ΒΛΕΠΩ, f. ψω, adspicio, intueor; (2) spectato, pertineo; (3) fabulo caveo; (4) rationem habeo; (5) vivo. Βλέπειν φιλοφρόνως πρός τινα, amice intueri; πρὸς, f. εἰς τινα, exspectare aliquid ab; ἀπὸ, caveo. Βλέπασι εἰς σε κἀμέ, Arist. Av. 316.

Βλαισὸς, ἡ, όν, valgus, varus, incurvus; (2) cui membra sunt soluta, paralyticus; (3) cui lingua est impedita, blæsus. A βλαισός.

ΒΛΕ'ΤΤΕΣ, Hes. nugæ.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, crebro conniveo.

Βλεφαρίς, ίδος, ἡ, cilium, pili palpebrarum; (2) palpebræ. A

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ου, τὸ, palpebra, pellis tegens oculos.

Βλίψις, εως, ἡ, intuitus. A βλίπω.

Βλῆδην, *Adv.* jactim, jaciendo. A βάλλω.

Βλῆθείς, a. 1. part. pass. verbi ejusd.

Βλῆθεναι, *projici*, a. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Βλῆθείην, *conjiciaris*, 2. sing. f. 1. conj. pass.

Βλῆμα, ατος, τὸ, jactus, ictus; (2) vulnus; (3) plaga. Ab eod.

Βλημάζω, alias βλημάζω, Σλημάτιω, contrecto, tactu exploro; *impr.* mammas fœminæ contrecto. *Vox comica.* Unde appeto.

Βλήμενος, *ictus*, perf. pass. part. *per Syn.* pro βεβλημένος, a βάλλω.

Βλῆν, pro βεβλῆσθαι, perf. inf. pass.

Βλησιρίζω, f. ίσω, jacto cum vi & impetu. Βλησιρίζεσθαι ἐν τῇ παλαίᾳ κόνει, *Aret.* A βλῆμα. Hinc

Βλησιρισμός, ὁ, ὁ, jactatio assidua & vehemens corporis, v. c. ægrotantium.

Βλῆσω, *jaciam*, f. 1. ind. act. verbi βάλλω.

Βλῆτο, 3. sing. pluscp. ind. pass. *Ion.* pro ἐβέβλητο, a verbo eod.

Βλητίζω, dejicio, vinco.

Βλητός, ἡ, όν, ictus, attonitus, apoplecticus. Vox medicorum de iis qui e lateris inflammatione difficulter respirant, & livores in latere habent, velut e percussione. A βάλλω.

Βλῆτρον, ου, τὸ, clavus ferreus, pessulus.

Βλητρόω, immitto, v. c. clavum.

Βλήτρων, favor ipsum eximo, ap. *Plut.*

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ήσομαι, f. ησομαι, balo ut ovis; (2) vagio ut infans.

Βλῆ ἔδη, *balare*, v. βλήχομαι pro βληχάομαι.

Βλῆχη, ης, ἡ, balatus. A βληχάομαι.

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Βλῆχες, ικος, ὁ, filix, herba. A βληχτός.

Βλῆχοῦν, οῦ, τὸ, leguminis genus. Ab eod.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὰ, όν, debilis, imbecillus; (2) validus, robustus.

Βληχώδης, ους, ὁ κ ἡ, q. d. balatorius; (2) mente simplici ovi. A βληχάομαι.

Βλήχων, ωνος, ἡ, pulegium, herba.

Βληχωνίας, ου, ὁ, ut βληχωνίας κυκεών, potio cui pulegium admistum.

Βλιμαζω, idem quod βλημάζω. Οἱ δ' ἀνδρὶ βλιμάζοντες, Arist. Av. 556.

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ου, τὸ, blitum, olus insipidum; (2) fœmina fatua.

Βλιτομάμας, ου, ὁ, stultus, fatuus.

ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, exprimendo aufero, ut mel è favis. Ἦν μὴ τὶς ἄτρεκὲς σοφιστὴν βλίτῃ με κἀρεβίζῃ, Arist. Lys. 478.

Βλιχανώδης, (f. βλιχάδης) pituitosus.

Βλοσυρισμὸς, ὁ, *Gal.* Indat *Phav.* & interp. ἀπορίαν.

Βλοσυρόνυχιος, ὰ, ὸν, acerrime pungens.

Βλοσυρὸς, ἡ, όν, lævus, immitis.

Βλοσυρῶν, gen. sing. *Ion.* pro βλοσυροῦ, a

ΒΛΟΣΤΡΟ'Σ, ρὰ, ρόν, terribilis adspectu, torvus, truculentus; (2) auctoritate præditus.

Βλοσυρῶπις, ῶπιδος, ἡ, habens oculos truces. Ex βλοσυρὸς, & ὤψ, *oculus*. Unde

Βλοσυρωπίς, ἡ, ὸν, terribilis adspectu.

ΒΛΥ'ΖΩ, f. βλύσω, fluturio, mano; (2) effundo.

Βλύαξ, ακος, ὁ, idem.

Βλύαρος, ου, ὁ, *Dor.* pro βλάβος, a βλύζω.

Βλύαστις, ιος, ἡ, de fœtumitate, naturiens & nascens. A βλύω.

Βλύβη, ης, ἡ, ἡ, vesica, idem quod βλύζα.

Βλεβρὸς, ἡ, όν, vallus, procerus; (2) vividus; (3) teneri. A βλάστω, *adscendo*.

Βλιβίδιον, ου, τὸ, *parva*, buccella, offula, frustulum. Dim. a

ΒΛΩΜΟ'Σ, ου, ὁ, buccella, fragmentum panis, portio.

Βλῶσις, εως, ἡ, adventus. A βλώσκω.

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. βλώσω, p. ωκα, advenio; (2) adscendo; (3) entro.

Βλῶσω, *veniam*, f. 1. ind. act. verbi βλώσκω.

Βοᾶ, ᾷς, ἡ, *Dor.* pro βοή, ἡ, *clamor*, a βοάω.

Βοᾶς, 2. sing. præs. ind. pass. *Dor.* pro βοᾷ, a βοάω, *clamo*.

Βοάσαι, *Dor.* pro βοήσαι.

Βοάσας, 3. plur. pr. ind. act. *Dor.* pro βοῶσι.

Βοαύλιον, ου, τὸ, boum stabulum, bubile. Ex βοῦς, & αὐλὴ, *aula*.

ΒΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boo, clamo; (2) vociferor; (3) clamando dico, cum clamore dico; (4) inclamo, clamando voco; (5) celebro; (6) usurpatus & de inanimatis. Τὼδὲ δ' ἐκεῖσε βοᾶτον ἐπὶ τάδ' ἄντῃς ἠδὲ τὰ τῇδ' φίλην κατὰ δοῦπ. El. 805. Τίς ὁ βοῶν τ' ἀστράπτων; Arist. Av. 60.

Βοέα, ας, ἡ, pellis bubula; (2) scutum, sive clypeus e pelle bubula factus. A βοῦς.

Βοεικὸς, ἡ, όν, e bubula pelle factus; (2) bubulus. A βοῦς.

Βοεικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Βόειος, εία, εον, bovinus, bubulus. Ab eod.

Βόεος, εία, εον, idem & ab eod.

Βόες, *boves*, nom. plur. a βοῦς, *bos*.

Βοέος, ους, ὁ, lorum e corio bubulo. Ab eod.

Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor; (2) pugna. A βοάω.

Βοῇ, 3. sing. præs. conj. act. v. βοάω.

Βοηγενὴς, ὁ κ ἡ, bove genitus. Ex βοῦς, & γένομαι, *nascor*.

Βοηδρομέω, ῶ, f. ήσω, currens vociferor; (2) auxilior.

Βοηδρομικὸς, ἡ, ὸν, auxiliaris. A

Βοηδρόμος, ου, ὁ, ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator. Ex βοάω, & δρόμος, *cursus*.

Βοηθαρχέω, ῶ, ὁ, præfectus auxiliorum.

Βοήθει, *succurre*, 2. sing. præs. imper. act. contr. pro βοήθησι, a verbo βοηθέω.

Βοήθεια, ας, ἡ, a jumentum, auxilium; (2) sepultio malorum; (3) persecutio fugientium, &c. A

ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, auxilior, opitulor, succurro; (2) occurro hostibus, propugnatum advenio; (3) patrocinor. Βοηθεῖν τινι πρὸς τοὺς ἐπιόντας ἢ τοῖς φεύγουσι, adversus; & τινι τινων procurrere.

Βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium; (2) remedium. A βοηθέω.

Βοηθηματικὸς, ἡ, όν, auxiliatorius, auxiliandi vim habens. A βοήθημα.

Βοηθητικὸς, ἡ, ὸν, auxiliaris, qui auxiliari potest, aptus ad auxiliandum. A βοηθητὸς.

Βοηθὸς, ὁ, ὁ, auxiliator, opitulator. Ab eod.

Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio; (2) præda. Ex βοῦς, & ἐλαύνω, *abigo*.

Βοηλατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boves agito; (2) boves abigo. A βοηλάτης.

Βοηλάτης, ου, ὁ, bovum agitator, bubulcus; (2) boum abactor. Ex βοῦς & ἐλαύνω.

Βοηλάτις, ιδος, ἡ, boum agitatrix. A βοηλάτης.

Βόημα, ατος, τὸ, clamor, *Dor.* βόαμα, a βοάω.

Βοῆν, *clamare*, *Dor.* & contr. pro βοάειν.

Βοηλούμος, ου, ὁ, boum pastor, bubulcus. Ex βοῦς, & νέμω, *pasco*.

Βόησον, 2. ſ. a. 1. impe. ab eod.
Βοητύς, ύος, ἡ, clamor. Ab eod.
Βοθρίζω, f. ίσω, obruo. A βοθρίς, *fovea*.
Βόθριον, υ, τὸ, parva ſcrobs. Dim. ab eod.
Βοθροειδής, ές, in ſcrobis modum cavatus.
ΒΟΘΡΟΣ, υ, ὁ, fovea, ſcrobs.
Βόθωνος, υ, ὁ, idem. A βαθύνω, *excavo*.
Βοιδάριον, υ, τὸ, bucula. A βοῦς.
Βοίδιον, ſ. βοΐδιον, υ, τὸ, idem & ab eod.
Βοϊκὸς, ἡ, όν, bubulus. Ab eod.
Βοϊλλεύς, έως, ὁ, boum, ſur. Ex βοῦς, & κλέπτω, *furor*.
Βοΐσι, bubulci more.
Βοϊτάζω, & βοϊτεύω, Bacchorum partibus faveo, ſtudeo.
Βολαῖος, αία, αῖον, impetuoſus; (2) irritus; A βολὴ, *jactus*.
Βολβάριον, υ, τὸ, bulbulus, parvus bulbus. Dim. a βολβός.
Βίλβιον, υ, το, idem & ab eod.
Βόλβιτον, υ, τὸ, ſtercus bubulum; (2) limus. A βόλλω, *jacio*, quoniam ejicitur.
Βολβοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ, bulboſus, bulbum referens. A
ΒΟΛΒΟΣ, ου, ὁ, bulbus; (2) radix quævis rotunda.
Βολβώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, bulboſus. A βολβός.
Βολέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, jacio. A βάλλω. Hinc
Βολεών, ῶνος, ὁ, ſimetum, ſterquilinium.
Βολὴ, ῆς, ἡ, jactus; (2) ictus, plaga. A βάλλω.
Βολίζω, f. ίσω, p. ικα, bolidem demitto. A
Βολὶς, ίδος, ἡ, jaculum, ſagitta; (2) funis cum alligato plumbo, quo nautæ profunditatem maris explorant. A βάλλω.
Βολίτινος, ίνη, ινον, ſtercoreus. A βολίτου.
Βολίτου, υ, τὸ, ſtercus, limus. A βάλλω.
Βόλιτος, υ, ὁ, idem & ab eod.
Βολοκυμία, ας, ἡ, jactus teſſerarum in alea.
Βόλος, υ, ὁ, jactus vel teſſeræ aut tali, vel retis, unde & captura; (2) dentitio.
Βομβαίνω, ſonum bombo ſimilem edo. A βόμβος.
Βομβαύλης, ου, ὁ, tibicen. Vox comica. Ex βόμβος, & αὐλὸς, *tibia*.
Βομβεύτης, *Dor.* pro βομβεύσει, a
Βομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombum edo. A βόμβος.
Βομβηδὸν, *Adv.* edendo bombum.
Βομβήεις, ήεσσα, ῆεν, bombum edens; (2) ſtridulus. Ab eod.
Βόμβησις, εως, ἡ, editio bombi. A ῥομβέω.
ΒΟΜΒΟΣ, υ, ὁ, bombus, ſonus, quem edunt apes; (2) ſtrepitus quivis. Hinc
Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis ſtrepentis.
Βομβυλιάζω, f. άσω, p. ακα, ventris murmur edo. A
Βομβύλιος, υ, ὁ, idem quod βομβύλη; (2) infecta canora omnia; (3) genus poculi. A βόμβος.
Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis. Ab eod.
ΒΟΝΑΣΟΣ, υ, ὁ, animal ſilvaticum, monops.
Βοόσσοος, ου, ὁ, boum paſtor, bubulcus. Ex βοῦς, & βόσκω, *paſco*.
Βοοῦλωψ, ωπος, ὁ, ἡ, ἡ, pulchris oculis præditus. Ex βοῦς, & ὤλιδος, *pupilla, oculus*.
Βοὸς, ὁ, Boaz, ſ. Boas. Nomen Hebr. ἀκλιτον. *In quo robur eſt*.
Βουζύγιον, υ, τὸ, boum jugum. Ex βοῦς, & ζυγὸς, *jugum*.
Βουθύτης, ου, ὁ, qui bovem mactat. Ex βοῦς, & θύω, *macto*.
Βουκλόπος, ου, ὁ, boum raptor. Ex κλέπτω.
Βουκράνιος, ου, ὁ, bubulum caput habens.
Βουκτασία, ας, ἡ, boum occiſio. Ex βοῦς, & κτείνω, *occido*.
Βουκόλος, ου, ὁ, bubulcus.
Βουφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. Ex βοῦς, & φάττω, *macto*.
Βουτρόφος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui boves alit, vel paſcit. Ex βοῦς, & τρέφω, *alo*.
ΒΟΡΑ, ᾶς, ἡ, eſca, pabulum, proprie brutorum.
Βορβορεύω, f. εύσω, cœnum refero; (2) cœno inquino. A βορβορος.
Βορβορηρός, ὁ, ἡ, ἡ, cœnoſus, ſterore plenus.
Βορβορόβιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui cubat in cœno. Ex βορβορος, & βαίτη, *cubile*.
ΒΟΡΒΟΡΟΣ, υ, ὁ, cœnum, limus, lutum.
Βορβορόω, ῶ, f. ώσω, cœno contamino. A βόρβορος.
Βορβοροτάραξις, εως, ὁ, turbulentus, qui ſtatum civitatis fœdum & turbulentum reddit. Vox Comica. Ex βόρβορος, & ταράσσω, *commoveo*.
Βορβορυγὴ, ῆς, ἡ, idem quod
Βορβορυγμὸς, οῦ, ὁ, inteſtinorum ſtrepitus. A
ΒΟΡΒΟΡΥΖΩ, f. ύσω, ſtrepo, proprie de inteſtinis crepitantibus.
Βορβορώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, qui cœni ſpeciem refert, fœdus, turpis. Ex βόρβορος, & εἶδος.
Βορέαο, *boreæ*, gen. ſing. *Æol.* pro βορέου, a
ΒΟΡΕΑΣ, ου, ὁ, boreas, aquilo; (2) ſeptemtrio.
Βορίηθεν, *Adv.* a plaga ſeptemtrionali, a ſeptemtrione. A βορίης.
Βόρειος, ος, ὁ, ἡ, ον, borealis, ſeptemtrionalis.
Βορὶω, *pabulum*, acc. ſing. *Ion.* pro βορὰν.
Βόρος, ρα, ρον, edax, vorax. A βορὰ.
Βορὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.
Βορρᾶς, ᾶ, ὁ, Boreas. A βορίας.
Βοσις, ιος, ἡ, paſtus, cibus. A βόω, *paſco*.
Βοσκαδίων, ία, ιον, paſcens, altilis. A ſeq.
Βοσκὰς, άδος, paſcens, a βόσκω; (2) avis quædam marina; (3) piſcis quædam ſpecies.
Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus; (2) paſcua. A βόσκω, *paſco*.
Βοσκησις, εως, ἡ, paſtio. Ab eod.
Βοσκήσω, *paſcam*, f. 1. ind. act.
Βοσκησόμενοι, *paſcemini*, 2. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro βοσκήσεσθε, a βοσκέω, vel βόσκω.
Βόσκοντι, pro βόσκουσι, a
Βόσκω, f. βοσκήσω, paſco. Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος, Eur. Ph. 399. Βόσκε κύφους ποτάμασιν, Soph. Aj. 559. Ἅ (σκαιδάρια) ἐγὼ μόλις ςηραγκλοκῶ ἔβοσκον, Ariſt. Θεσμ. 455. A βόω.
Βόσμυρδον, ſtumenti Indici genus, Strabo, lib. 15. Quaſi dicas βόσκας μόρον, *morum eſculentum*.
Βοστρίχιος, υ, ὁ, ἡ, ἡ, boſporius. A
Βόσπορος, υ, ὁ, boſporus, quaſi boum trajectus, fretum. Ex βοῦς, & πόρος.
ΒΟΣΤΡΥΞ, χος, ὁ, cincinnus, cirrus mulebris; (2) capillus, caſaries.
Βοστρυχαδὸν, *Adv.* in cincinni modum, in formam cirri. A Βόστρυξ.
Βοστρυχίζω, f. ίσω, in cincinnos plecto, capillum compono, calamiſtro. Ab eod.
Βοστρυχίον, υ, τὸ, cincinnulus, Dim. ab eod.
Βοστρυχόομαι, ώμαι, unde βεβοστρυχωμένος, cincinnatus.
Βόστρυχος, υ, ὁ, idem quod βόστρυξ.
Βοστρυχώδης, ης, ὁ, ἡ, ἡ, cincinni ſeu cirri formam habens. A βόστρυχος.
Βόσω, *paſcam*, f. 1. ind. act. a βόω.
Βοτάμια, ων, τὰ, paſcua. A βόω.
Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen. Ab eod. Hinc.
Βοτανίζω, f. ίσω, herbas carpo, vello.
Βοτανικὸς, ἡ, όν, herbarius, ad herbas pertinens. Hinc ἡ βοτανικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Botanica, peritia herbarum. Ab eod.
Βοτάνιον, υ, τὸ, herbula, herba puſilla, Dim.
Βοτανισμὸς, οῦ, ὁ, evulſio herbarum. A βοτανίζω.
Βοτανολογέω, ῶ, f. ήσω, herbas lego, colligo. Ex βοτάνη, & λέγω.
Βοτανώδης, ες, ὁ, ἡ, herbaceus, herboſus, herbis abundans. A βοτάνη.
Βότειρα, ας, ἡ, femina paſtoris. A βοτὴρ.
Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, paſtor. A βόσκω.
Βοτηρικὸς, ἡ, όν, paſtoralis. A βοτὴρ.
Βοτὸν, οῦ, τὸ, pecus, armentum, quod paſcitur. *Plur.* τὰ βοτὰ, ων, oves. A βόσκω.
Βοτὸς, οῦ, ὁ, paſtuum, alimentum. Ab eod.
Βοτρύδιον, υ, τὸ, racemulus; (2) acinus. Dim. a βότρυς.
Βοτρυδὸν, *Adv.* denſe inſtar racemi.
Βοτρυδοτήρ, ῆρος, ὁ, ἡ, ἡ, racemos elargiens, dans uvas, botrorum largitor. Ex βότρυς, & δῶρον, *donum*.
Βοτρυόεις, όεσσα, όεν, racemoſus, racemi inſtar collectus & intortus. A βότρυς.
Βοτρυοκόσμος, ὁ, ἡ, ἡ, racemis ornatus.
Βοτρυόμαι, ῶμαι, racemor. Ab eod.
Βοτρυόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, ἡ, vitis, quæ botros, ut liberos fert. Ex βότρυς, & παῖς.
Βοτρυοσταγὴς, ής, ὁ, ἡ, ἡ, ab uvis diſtillans. Ex βότρυς, & ςάζω, *ſtillo*.
Βοτρυοστεφὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ, botrorum ſertis redimitus. Ex Βότρυς, & ςέφανος.
Βοτρυοχαίτης, ου, ὁ, botros crinibus implexos habens. Ex Βότρυς, & χαίτη, *coma*.
ΒΟΤΡΥΣ, υος, ὁ, botrus, uva; racemus; (2) nomen herbæ; (2) *metaph.* uſurpatur e capillis. Hinc
Βοτρυώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, racemoſus.
Βοτρυφόρος, ὁ, ἡ, ἡ, uvas ferens.
Βυ, *Particula* augendi, ut βύλιμος, βύπαις.
Βυάγρ. ορος, ὁ, ἡ, ἡ, paſtor, armenti ductor. Ex βοῦς, & ἄγω, *ago, duco*.
Βυβαλὶς, ίδος, ἡ, bubala, vacca ſilveſtris. A
Βύβαλος, ὁ, bubalus, bos ſilveſtris. A βοῦς.
Βυβάρας, ὁ, qui inſtar bovis eſt gravis; (2) tardus, ſtupidus. Ex βοῦς, & βάρος.
Βυβόστιον, υ, τὸ, locus, ubi paſcuntur boves. Ex βοῦς, & βόσκω.
Βυβοσιὴ, ῆς, ἡ, voracitas. Ex iiſd. Unde
Βυβότας, *boum paſtor*, *Dor.* pro βυβότης.
Βυβότης, ου, ὁ, boum paſtor, bubulcus.
Βύβοτος, υ, ὁ, ἡ, ἡ, pabulo abundans.
Βυβρωσις, εως, ἡ, magna fames; (2) triſtitia, acerbus dolor. Ex βοῦ, & βρῶσις.
ΒΟΤΒΩΝ, ῶνος, ὁ, inguen; (2) tumor circa inguina, vel etiam in quacumque corporis parte.
Βυβωνιάω, ῶ, laboro tumore circa inguen; (2) laboro tumore quovis. A βυβών.
Βυγάτης, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui valde jactat, magnus jactator. Ex βοῦ, & γάω, *glorior*.
Βυγενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, bove genitus. Ex βοῦς, & γίνομαι, *naſcor*.
Βύγλωσσον, υ, τὸ, lingua bubula, herba. Ex βοὸς, & γλῶσσα, *lingua*. Angl. Bugloſs, Borage.
Βύγλωσσος, ου, ὁ, idem; (2) ſolea, piſcis.
Βυδέριον, υ, τὸ, bovinum corium. Ex βοῦς, & δέρω, *excorio*.
Βυδόρος, υ, ὁ, ἡ, ἡ, boves excorians. Ex βοῦς, & δέρω, *excorio*.
Βυδρομέω, ῶ, f. ήσω, accelero, curſu incitato curro. Ex βοῦ, & δρόμος, *curſus*.
Βυδρομὶς, ας, ἡ, curſus citatus, ſ. incitatus.
Βυθιρὶς, ίδος, ὁ, ἡ, ἡ, qui a bobus depaſcitur. Ex βοῦς, & θέρος, *æſtus, meſſis*.
Βυθορὸς, ὁ, inſiliens vaccæ, *Lat.* tauri.
Βυθυσία, ας, ἡ, immolatio boum. Ex βοῦς, & θύω, *macto*.
Βυθυτέω, ῶ, f. ήσω, boves macto & immolo; (2) ſacrifico. Ἔνθα βυθυτεῖν μᾶλλον ἁρμὸς, Eur. Hec. 263. Ex iiſd.
Βυθύτης, ου, ὁ, qui boves mactat. Ex iiſd.
Βύθυτος, υ, ὁ, ἡ, ἡ, ad boum mactationem pertinens. Ex iiſd.
Βυκαῖος, ου, ὁ, bubulcus; (2) agricola, ruſticus, meſſor. A βοῦς.
Βυκάτας, ᾶν, αἱ, boum præſepia. Ex βοῦς, & κάπη, *præſepe*.
Βυκάρδιος, υ, ὁ, ſc. λίθος, bucardia, ſc. gemma. Ex βοῦς, & καρδία, *cor*.
Βύκεντρον, υ, τὸ, ſtimulus, quo boves impelluntur. Ex βοῦς, & κέντρον, *ſtimulus*.
Βυκέρας, fœnum Græcum.
Βύκερως, ω, ὁ, ἡ, ἡ, bubulis præditus cornibus; (2) fœnum Græcum. Ex βοῦς, & κέρας, *cornu*.
Βυκέφαλος, υ, ὁ, ἡ, ἡ, taurino & magno capite præditus; (2) equus Alexandri Magni.
Βυκολέω, ῶ, f. ήσω, boves paſco; (2) paſco; (3) *paſſ.* erro, vagor; (4) inani ſpe lactare, item, blandis verbis, narrationibus, &c. fallo, ac decipio, *item*, demulceo, delinio. Κατακέαρ βύκολε με βυκολήσεται, Ariſt. Pace, 153. Βυκόλει τὸν δῆμον, id. Conc. 81. A βυκόλος. Unde
Βυκόλημα, ατος, τὸ, lenimen, ſolamen.
Βυκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio.

Βυκόλια

Βουκόλια, ας, ἡ, armentum, grex boum.
Βουκολιάζω, f. άσω, & ίξω, Doricè, pastoritium carmen cano. Ab eod.
Βουκολιασδους, Dor. pro Βουκολιάζουσι.
Βουκολιασμὸς, ὁ, pastoritii carminis modulatio. A βουκολιάζω.
Βουκολιαστὴς, οῦ, ὁ, pastoritii carminis modulator. Ab eod.
Βουκολικὸς, ἡ, όν, pastoritius, pastoralis. A βουκόλος. Unde
Βουκόλιον, ι, τὸ, armentum boum.
Βουκολὶς, ἰδος, ἡ, ad boves pascendos apta, v. c. herba.
Βουκολισμὸς, οῦ, ὁ, pastoralis cantilena.
Βουκόλος, ου, ὁ, bubulcus, armentarius. Ex βοῦς, & κόλον, cibus.
Βουκόρυζα, ης, ἡ, magna gravedo.
Βουκόρυζος, ου, ὁ ἡ ὁ, admodum mucosus; (2) stolidus. Ex βοῦ, & κορύζα.
Βοῦλος, ου, ὁ, bubulcus; (2) meiser. A βοῦς.
Βουπρήσιον, ου, τὸ, vitis nigra. A βούπρηστον.
Βούπρηστον, τὸ, caput bubulum; (2) galea facta ex corio bubulo. Ex βοῦς, & πρήθω.
Βούπρωρος, ον, bubulum caput habens.
Βουλεῦος, αία, αῖον, consiliarius. A βουλὴ.
Βουλαρχέω, ῶ, f. ήσω, consilii vel curiæ sum princeps. Ex βουλὴ, & ἄρχω.
Βουλάρχος, ὁ, consilii publici princeps.
Βουλαφόρους, acc. pl. Dor. pro βουληφόρους.
Βούλῃ, vis, 2. sing. præs. ind. Att. pro βούλῃ.
Βουλεῖα, ων, munus senatorium.
Βουλεῖον, ου, τὸ, curia, Herodot. A βουλὴ.
Βούλεο, velis, 2. sing. præs. imper. Dor. pro βούλου, seu βούλεσο, a verbo βούλομαι.
Βουλεύεο, consultare, 2. sing. præs. imper. med. Ion. pro βουλεύεσο, a βουλεύω.
Βουλεύῃσι, 2. s. pr. conj. act. Ion. pro βουλεύῃς.
Βούλευμα, ατος, τὸ, consilium. A βουλεύω.
Βουλεύμων, volens, præs. part. med. Dor. & Poët. pro βουλόμενος, a verbo βούλομαι.
Βούλευσαι, 2. sing. a. 1. imp. med. v. βουλεύω.
Βουλεύσαντε, nom. dual. a. 1. part. act.
Βούλευσεν, consultavit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. & cum ν ἐφελκ. pro ἐβούλευσε.
Βούλευσις, εως, ἡ, consultatio; (2) accusatio; (1) insidiarum vitæ nostræ factarum; (2) pecuniæ in publicum per calumniam petitæ, Harpoc. Ab eod.
Βουλευτήριον, ου, τὸ, consilii locus, curia, senatus. Ab eod.
Βουλευτὴς, οῦ, ὁ, consultor, senator. Ab eod.
Βουλευτικὸς, ἡ, όν, consultus; (2) senatorius, ad senatum pertinens. Ab eod.
Βουλευτὸς, ἡ, όν, in deliberationem cadens. Ab eodem.
Βουλεύω, f. εύσω, p. βεβουλευκα, consulto, delibero, consilia agito. Βουλεύειν πατρὶ σωτήρια τινος, ἀληθρόν τινι, moliri. Ὅσις γραπτὰ ξύμπαντα βεβουλευκε φόνου, Soph. Aj. 1074. Ἀλλ' ἄμεινον βεβούλευμαι τάδε, Eur. Med. 893. Τί βεβούλευ περὶ τῆδ' Ἑπομδῶι ἐν τῇ ςήλῃ παραγράψαι ἐν τῇ δήμῳ τιμῆσον ὑμῖν; Arist. Lys. 515. A βουλὴ.
Βουλέων, consiliorum, gen. pl. Ion. pro βουλῶν.
ΒΟΥΛΗ, ῆς, ἡ, consilium, consultatio; (2) curia, consilium. Lucian, de Saltat.
Βούλησαι, 2. s. pr. ind. med. Ion. pro βούλῃ.
Βουληθείην, voluerim, 1. sing. a. 1. opt. pass.
Βουληθεὶς, qui voluit, a. 1. part. pass.
Βούλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium propositum. A βουλὴ.
Βουλῆσιν, consiliis, dat. plur. Ion. pro βουλαῖς.
Βούλησις, εως, ἡ, voluntas. A βουλὴ. Unde
Βουλητικὸς, ἡ, όν, voluntarius.
Βουλητὸς, ἡ, όν, sub voluntatem cadens; τὸ βουλητὸν, voluntas.
Βουλοφόρος, ου ὁ ἡ ὁ, consultor, consiliarius. Ex βουλὴ, & φέρω, fero.
Βουλιμία, ας, ἡ, bovina, i. e. ingens fames. Ex βοῦς, & λιμὸς, fames.
Βουλιμιασις, εως, ἡ, idem quod βουλιμία. A
Βουλιμιάω, ῶ, f. άσω, fame ingenti & intolerabili premor. A βουλιμία.
Βούλιμος, ου, ὁ, idem quod βουλιμία.
ΒΟΥΛΟΜΑΙ, f. βουλήσομαι, volo, cupio; (2) malo; (3) opto.
Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, vesperi, tempus, quo boves solvuntur. Ex βοῦς, & λύω, solvo.
Βύμαδος, vel βύμακος, ου, ὁ, uva quædam a crassitudine ita dicta. Ex βῦς, & μακὸς.
Βυμβλὶς, ἰδος, ἡ, q. d. bubula fraxinus, species fraxini. Ex βοῦς, seu βῦ, & μελία.
Βυμβλὸς, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Βυμελγὸς, οῦ, ὁ, bumulgus, qui vaccas mulget. Ex βοῦς, & ἀμέλγω, mulgeo.
Βυμυκὰ, & βύμυκος, mugitus. A βοῦς, & μυκὰ, mugitus.
Βύνκος, ου, ὁ, hinnulus magnus. Ex βῦ, & νῆρὸς, hinnulus.
Βυνὶς, napi genus. A βυνὸς.
Βυνίζω, f. ίσω, accumulo, adgrego. Ab eod.
Βύνιον, ου, τὸ, idem quod βυνὶς.
Βυνὶς, ἰδος, ἡ, sc. γῆ, terra collibus frequens. A βυνὸς.
Βυποβατέω, ῶ, per colles incedo. Ex βυνὸς, & βατέω, vado.
Βυνοειδὴς, ὑος, ὁ, ἡ, montosus. Ex βυνὸς, & εἶδος, species.
Βύνομος, a bobus depastus.
Βυνόμος, bobus pascendis aptus. Ex βοῦς, & νέμω, pasco.
Βυνοπατέω, ῶ, f ήσω, colles calco, per colles ingredior. Ex βυνὸς, & πατέω.
ΒΟΥΝΟΣ, ου, ὁ, collis, tumulus, clivus; (2) tumulus, acervus.
Βυνώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, collibus, seu tumulis frequens, clivosus, colli similis. A βυνὸς.
Βύπαις, αιδος, ὁ, puer vel adolescens grandis, & apicularum epitheton, quia e bobus nascuntur. Ex βῦ, & παῖς, puer.
Βυπάλεος, ου, magnus.
Βύπαλις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, multam luctam habens. Ex βῦ, & πάλη, luctа.
Βύπαλος, ου, ὁ, magnus luctator; (2) magnus; (3) magnus asinus. Ex iisd.
Βυπάμμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, boum possessor, pecoris dives. Ex βοῦς, & πάομαι, possideo.
Βύπεινα, ης, ἡ, magna fames. Ex βῦ, & πεῖνα, fames.
Βυπέλατης, ου, ὁ, bubulcus. Ex βοῦς, & πελάζω, propinquo.
Βυπλάσσης, ου, ὁ, qui boves fingit.
Βύπλευρον, ου, τὸ, herba quædam. Ex βοῦς, & πλευρὰ, latus.
Βύπλημμον, ου, τὸ, bovis stimulus.
Βυπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex βοῦς, & πλήσσω, ferio.
Βυποίμων, ονος, ὁ, boum pastor, bubulcus.
Βυπόλος, ου, ὁ, idem. Ex βοῦς, & πολέω, verso.
Βυπόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, ad boves transfigendos aptus. Ex βοῦς, & πείρω, transfigo.
Βύπρηστις, εως, ἡ, insectum ex cantharidum genere, scarabæo simile; (2) oleris silvestris species. Ex βοῦς, & πρήθω, inflammo, quia a bobus in herba devorata eos inflammat ac rumpit.
Βύπρωρος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, qui bovem in prora habet; (2) in quo bos antecedit. Ex βοῦς, & πρῶρα, prora.
ΒΟΤΡΑΣΣΟΣ, ου, ὁ, fructus, qui claudit spathe, s. elate, i. e. palma suo involucro inclusa.
ΒΟΤΣ, βοὸς, ὁ ἡ ὁ, taurus, vaccca; (2) bovina pellis; (3) flagellum factum e corio bubulo, item scutum; (4) piscis quidam; (5) numisma Atticum bovis imagine signatum.
Βυσκαφὲς, subruo, proruo. E σκάπτω.
Βυσδίον, ου, τὸ, bubile. A βοῦς, & ἵσαμαι.
Βύσεαθμον, ου, τὸ, idem. Ex βοῦς, & σαθμὸς.
Βυσάσιον, ου, τὸ, idem. Ex βοῦς, & σάσις.
Βυσασία, ας, ἡ, & Βύσασις, εως, ἡ, idem.
Βυσεροφηδὸν, Adv. vertendo & flectendo se more boum arantium. Ex βοῦς, & στρέφω.
Βύσερος, ου, aratus.
Βυσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. Ex iisd.
Βυσφαγὶς, ἰδος, ἡ, mactandi [illegible] Ex iisd.
Βυσφάγος, ου, ὁ, [illegible] quod βουθυτικὸν.
Βυσφόνος, ου, ὁ, [illegible] ore flavus.
Βυτάρης, ου, ὁ, [illegible] bubulcus. A βοῦς.
Βυτάριον, ου, τὸ, [illegible] parvum aquam. Ex βοῦς, & ταρίχιον, [illegible].
Βυτάριχον, ου, τὸ, petroleon, herba, sive frutex [illegible]. Ex βοῦς & τάριχος, [illegible].
Βυτάρσιος, ου, ὁ, [illegible] ex iisd.
Βυτρανὴς, οῦς, ὁ ἡ ὁ, boves penetrans & transfigens. Ex βοῦς, & τραίνω.
Βυτρόφος, ου, ὁ ἡ ὁ, boves alens. Ex βοῦς, & τρέφω, alo.
Βύτυπος, ου, ὁ ἡ ὁ, boves tundens, qui boves mactat; (2) species animalculi. Ex βοῦς, & τύπτω, ferio.
Βυτυρεῖον, ου, [illegible] butyro factus. A
Βύτυρον, ου, τὸ, [illegible] Ex βοῦς, & τυρὸς.
Βυφάγος, ου, ὁ ἡ ὁ, boves vorans; (2) valde vorax, [illegible].
Βυφθαλμὸς, οῦ, ὁ, [illegible], herba. Ex βοῦς, & ὀφθαλμὸς, oculus, quia flores ejus oculis bovinis similes sunt. Angl. Ox eye.
Βυφονία, ας, ἡ, bovis, boves mactio. A βυφόνος.
Βυφόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui boves cædit & mactat; (2) sacerdos bove immolans. Ex βοῦς, & φονὰ, cædes.
Βυφορβία, ας, ἡ, [illegible], boves pascio.
Βυφορβία, ων, τὰ, [illegible]. A
Βύφορβος, ου, ὁ, qui boves pascit, bubulcus. Ex βοῦς, & φορβὴ, pasco.
Βυχανδὴς, ὴος, ὁ ἡ ὁ, valde capax, amplissimus, de crustaceis, lebete, &c. Ex βοῦς, & poëtico χανδὸς, capio.
Βυχανδὸς, οῦ, [illegible], alendo pecori aptus. Ex χανδὸς.
Βοῴω, 1. sing. pr. opt. Att. pro βοοίμην, a verbo βοάω, clamo.
Βόων, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. & contr. pro ἔβοων.
Βοώνης, ου, ὁ, bovum emptor, sive ad sacra, sive in macellum aliquis publicum, nomen curationis publicæ, ejusdem valdè honestæ. Ex βοῦς, & ὠνέομαι, emo.
Βοώνητος, ου, ὁ ἡ ὁ, bove emptus. Ex iisd.
Βοώντι, clamantibus, dat. plur. præs. part. act. Dor. pro βοῶσι, a verbo βοάω.
Βοώπης, ου, ὁ, & βοῶπις, ιδος, ἡ, magnos, (i. e. pulcros) oculos habens. Ex βοῦς, & ὤψ, oculus.
Βοώτης, ου, ὁ, bubulcus.
Βόωψ, βόωπος, piscis quidam. Ex iisd.
Βραβεία, ας, ἡ, actio moderandi certamen & constituendi de eo; (2) dijudicatio & disceptatio. A βραβεὺς.
Βραβεῖον, ου, τὸ, victoriæ præmium. Ab eod.
Βραβεύτω, palmam ferat, 3. sing. præs. imp. act. verbi βραβεύω, palmam fero.
ΒΡΑΒΕΥΣ, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis, judex certaminis; (2) arbiter rerum aliarum & præmia dirimens.
Βραβεύτης, ου, ὁ, idem.
Βραβεύω, f. εύσω, præmium do certaminis, certaminis jum arbitres & moderatur; (2) moderor, dispenso, simpliciter, tribuo, præbeo, do. Βραβεύειν τινὶ δίκαιον, Plut. A βραβεὺς.
ΒΡΑΒΤΑΟΝ, ου, τὸ, prunum Damascenum.
Βραγχαλὸς, ἡ, όν, raucus. A βράγχος.
Βράγχια, ων, τὰ, branchiæ, quibus pisces spirant; (2) fauces porci. Ab eod.
Βραγχιάω, ῶ, raucesco. Ab eod.
Βραγχιώδης, ους, branchiis similis.
ΒΡΑΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel ὁ ἡ τὸ, raucedo, rucitas.
Βραγχώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, raucus. A βράγχος.
Βράδεως, Adv. tarde, ferè; (2) segniter, cunctanter. A βραδὺς.
Βραδύγλωσσος, vel βραδυγλώσσης, ου, ὁ ἡ ὁ, tardiloquus, qui tardioris est linguæ. Ex βραδὺς, & γλῶσσα, lingua.
Βραδυδινὴς, ὴος, ὁ ἡ ὁ, qui tardo vortice se circumagitur; (2) tardus ad motum. Ex βραδὺς, & δίνη, vortex.
Βραδυκάρπος, ου, ὁ ἡ ὁ, tardus, seu sero [illegible] fructus. Ex βραδὺς & καρπὸς, fructus.
Βραδυκίνητος, ου, tardus, tarde [illegible].
Βραδυμύθια, ας, ἡ, tarditas mentis & ingenii. A

Βραδεύω, contr. βραδύνω, f. ύσω, tardo est mente & segnior. Ex βραδύς, & τόδ, mens.

Βραδύω, f. ύσω, tardo, cunctor. A βραδύς.

Βραδυπειθής, ές, ὁ, ἡ, qui tarde & arte sibi persuaderi sinit. Ex βραδύς, & πείθω.

Βραδυπηλέω, ῶ, f. ήσω, tarde coquo; (2) tarde concoquo. Ex βραδύς, & πηλέω, coquo.

Βραδυπλία, ας, ἡ, tarda & imbecilla concoctio. Ex lisd.

Βραδυπλέω, f. ήσω, tarde navigo. Ἐν ἡσυχαίῃ ἡ ἡμέρῃς βραδυπλοήσαντες, Act. κζ, 7. Ex βραδύς, & πλέω, navigatio.

Βραδύπνους, ου, ὁ, ἡ, spiritum segre trahens, Aret. Ex βραδύς, & πνεῦμα, spiritus.

Βραδυπορέω, ῶ, f. ήσω, tarde progredior.

Βραδυπότης, ου, ὁ, ἡ, tardus, lenta pertrahens. Ex βραδύς, & ποτόμαι, transeo.

Βραδύπους, οδος, ὁ, ἡ, tardigradus; (2) lentus. Ex βραδύς, & πούς, pes.

ΒΡΑΔΥΣ, εῖα, ὑ, Gen. έος, εῖας, έος, tardus, segnis; (2) tardus ingenio. Comp. βραδίων, vel βράσσων, vel βραδύτερος. Superl. βράδιστος, vel βραδύτατος.

Βραδυσκελής, ές, tardigradus, tarde incedens. Ex βραδύς, & σκέλος, crus.

Βραδυστομέω, ῶ, f. ήσω, impedite & difficulter loquor. Ex βραδύς, & στόμα, os.

Βραδυτής, ῆτος, ἡ, traditas, cunctatio; (2) segnities. A βραδύς.

Βραδυτόκος, ος, ον, tarde pariens. Ex βραδύς, & τίκτω, pario.

Βραδυχρόνιος, ον, serus.

ΒΡΑΖΩ, f. άσω, ferveo, bullio. Βραδῆ τὰ ὕδατα τῷ θέρμῃ, Aret.

ΒΡΑΘΥ, υος, τὸ, sabina, f. favina, herba.

Βραδθείς, a. 1. part. pass. v. βράζω.

Βράκανα, τὰ, olera agrestia quæ non facile purgantur.

Βράγμα, ατος, τὸ, ebullitio, fervor; (2) agitatio, velut aquæ ferventis. A βράζω.

Βρασματίας, ου, ὁ, qui fit cum ebullitione; (2) ebullitioni similis. A βράσμα.

Βρασματώδης, ες, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, immodicus, qui quasi fervet. Ab eod.

Βοσομαῖς, ῦ, ὁ, idem quod βράσμα.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βράχε, 3. sing. impert. vel a. 2. ind. act. Ion. pro ἔβραχε, a βράχω.

Βράχεα, τὰ, brevia. Quasi a βραχυς, εῖα, ὑ.

Βραχέη, nom. sing. f. g. Ion. pro βραχεῖα.

Βρεχεῖς, perfusus, a. 2. part. pass. verbi βρέχω, seu βρέχω, madefacio.

Βραχέως, Adv. breviter; (2) pauce; (3) ad breve tempus.

ΒΡΑΧΙΩΝ, ονος, ὁ, brachium, lacertus; (2) artus virtuti.

Βραχυβίοτος, ος, ὁ, ἡ, qui brevis est vitæ. Ex βραχύς, & βίος, vita. Hinc

Βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ brevitas.

Βραχυβλεβής, ές, parum, leviter potens.

Βραχυβῶλος, ον, parum gleb e habens. Epith. prædioli parvi.

Βραχυβούλιαν, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, tardus consilio.

Βραχυδρόμος, ος, tarde, tarde currens.

Βραχυεπής, ές, ὁ, ἡ, breviloquus, brevitatis in dicendo studiosus. Ex βραχύς, & ἔπος, verbum.

Βραχυεπῶς, Adv. breviter, paucis verbis.

Βραχυκαταλήκτος, ος, ὁ, ἡ, in brevem desinens; (2) pede uno brevior. Ex βραχύς, & καταλήγω, desino, (γρ. ληγω.

Βραχυκομέω, ῶ, f. ήσω, comam brevem gero. Ex βραχύς, & κόμη, coma.

Βραχυκῶλος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, brevibus membris constans. Ex βραχύς, & κῶλον, membrum.

Βραχυλέκτης, ου, brevis in dicendo.

Βραχυλογέω, ῶ, f. ήσω, brevis sum in loquendo.

Βραχυλογία, ας, ἡ, breviloquentia. A

Βραχυλόγος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, brevis in sermone. Ex βραχύς, & λόγος, dictio vel λόγος.

Βραχυμερία, ας, ἡ, brevitas, tenuitas partium. Βραχυμέρης.

Βραχυμερής, ής, ὁ, ἡ, ές, quibus partes sunt breves & exiguæ, tenues. Ex βραχύς, & μέρος, pars.

Βραχυμυθία, ας, ὁ, breviloquentia. Ex βραχύς, & μῦθος, oratio, sermo.

Βραχυτικός, ὴ, όν, breviandi vim habens. A

Βραχύω, f. ύνω. corriplo, breve reddo. A βραχύς.

Βραχυώνυξ, υξ, ὁ, ἡ, brevis tergo, breve dorsum habens. Ex βραχύς, & νῶτος.

Βραχυόνειρος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, pauca habens somnia. Ex βραχύς, & ὄνειρος, somnium.

Βραχυπαραλήκλια, ας, f. ήσω, penultimam brevem habeo. A

Βραχυπαράληκτος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, cujus penultima brevis est. Ex βραχύς, & παραλήγω.

Βραχύπνους, contr. βραχύπνους, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, breves simulque tardos spiritus ducens. Ex βραχύς & πνοή, spiritus.

Βραχυπτολις, parva, Epith. Urbis.

Βραχύτορος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, breves meatus habens. Ex βραχύς, & πόρος, meatus.

Βραχυστενής, ής, ὁ, ἡ, parum patens. Ex βραχύς, & στόμα, pecus.

Βραχυστομος, ος, ὁ, idem & ex lisd.

Βραχυσυλλαβία, ας, ἡ, brevitas radicum. A

Βραχύσυλλος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, breves radices habens. Ex βραχύς, & ῥίζα, radix.

ΒΡΑΧΥΣ, εῖα, ὑ, Gen. έος, εῖας, έος, brevis, parvus, exiguus. Hinc (2) ἐν βραχεῖ, brevi tempore, subito, repente, paucis; (3) κατὰ βραχὺ, sensim, paullatim; (4) βραχύ, aliquantum, interdum, paullisper, parvi momenti.

Βραχυσίδηρος, brevis, Epith. teli.

Βραχυσκελίχης, qui parvo sed brevi caudice est. Ex βραχύς, & σκελίχος, caudex.

Βραχυσομία, ὴ, brevitas oris.

Βραχυστομος, ὁ, ἡ, ὁ, qui brevi est ore, sive parvo ostiolo. Ex βραχύς, & στόμα.

Βραχυσυλλαβία, ὴ, brevitas orationis, carminis.

Βραχυσύλλαβος, ὁ, ἡ, ὁ, paucis syllabis constans, Epith. pedis, numeri.

Βραχυσύμβολον, ὁ, ἡ, ὁ, qui parvum seu exiguum symbolum ad convivium confert. Ex βραχύς, & Συμβολὴ, symbolum.

Βραχυτελὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὁ, brevem finem habens. Ex βραχύς, & τέλος, finis.

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas. A βραχύς.

Βραχυτομέω, ῶ, f. ήσω, curte recido. A

Βραχύτομος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, curte recisus. Ex βραχύς, & τέμνω, seco.

Βραχυτράχηλος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, breve collum habens. Ex βραχύς, & τράχηλος.

Βραχύυπνος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, brevi contentus somno.

Βραχυφωνία, ας, tenuitas victûs, paucitas.

Βραχυφεγγίτης, ος, ὁ, breve & exiguum lumen habens. Ex βραχύς, & φέγγος.

Βραχύφυλλος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, brevia habens folia.

Βραχυχρόνιος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, brevi tempore durans. Ex βραχύς, & χρόνος, tempus.

Βραχυωτία, ας, ὁ, ἡ, ὁ, brevis habens auriculas. Ex βραχύς, & ὦς, auris.

ΒΡΥΝΩ, sono, sonitum seu crepitum edo, ῥ. ἔβρυσα. Est onomatopœia. Hinc ἔβρυχε, & βρυχάομαι, apud poëtas.

Βρίγμα, ατος, τὸ, sinciput. A βρίχω.

Βριγμὸς, ὁ, idem & ab eod.

ΒΡΕΚΕΚΕΞ, vox ranarum.

Βρίμεσθαι, fremere, pr. inf. med. verbi

ΒΡΕΜΩ, fremo, murmuro. Μυρίοισι δ' ἑπόλοις βρέμομαι, Eur. Ph. 119.

ΒΡΕΝΘΙΞ, vel βρένθος, lactuca.

Βρένθιον, & βρένθινον, τὸ, unguentum e floribus. Unde βρενθιστὴς.

ΒΡΕΝΘΟΣ, ου, ὁ, tumor, fastus; (2) avicula incerta.

Βρενθύομαι, & βρενθυνομαι, superbio, elato animo sum, eumque gestu & vultu prodo. ῥ. ἀντιζήσιορες, vox comica; (2) apud posteriores, vana, quæ ab superbia fiunt, aut cum superbia quadam conjuncta sunt, ut indigner, irascor, fastidio, aut superiorum motibus suat, ut severo & composito vultu aliquid dicere, vel tr. meditari, Eur. Τὸ βρενθύεσθαι βραδύς, Arist. Pac. 26. Χ. Βρίθος.

Βρίξις, εως, ἡ, pluvia. A βρίχω.

Βρίζω, pluere, ἀ. ιν inf. act. verbi βρίχω, pluo.

ΒΡΕΤΑΣ, τὸ, simulacrum.

Βρεφικὸς, ὴ, όν, infantilis.

Βρεφικῶς, infantiliter.

Βρεφοκλονία, ας, ἡ, infanticidium.

Βρεφοκλόνος, ος, ὁ, ἡ, infanticida. Ex βρέφος, & κλείνω, occido.

ΒΡΕΦΟΣ, εος, τὸ, infans.

Βρεφοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis & educandis infantibus destinatus. Ex βρέφος, & τρέφω, alo.

Βρεφύλλιον, ου, τὸ, infantulus. Dim. a βρέφος.

Βρέχμα, ατος, τὸ, sinciput. A βρέχω.

Βρεχμὲς, ῆ, ὁ, idem & ab eod.

Βρεχμὸς, ὁ, idem & ab eod.

ΒΡΕΧΩ, f. ξω, madefacio, irrigo, pluo. Ἤρξατο βρέχειν τοῖς δάκρυσι, Luc. 7, 38. Βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, Matt. 5, 45.

ΒΡΙ, Partic. inlep. quæ in Compositione intensionem notat, redditurque fere per valde, vel vehementer.

Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, fortis, robustus, validus.

Βριαρόχειρ, ὁ, ἡ, ὁ, robustus.

ΒΡΙΑΩ, ῶ, f. άσω, robustum reddo; (2) robustus sum; (3) extollo; (4) tumefco. Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥεῖα δ' βριάοντα χαλέπτει, Hesiod. Eoy. 5.

Βριζόμαντις, εως, ὁ, ἡ, ὁ, qui ex somniorum interpretatione futura prædicit. Ex βρίζω, & μάντις, vates.

ΒΡΙΖΩ, f. ίσω, vel ξω, post cibum dormio. Ἐκ τοῦ ἂν βριζοῖεν ἰδοιτ' Ἀχαιμίμνονα δῖον, Il. 4, 223.

Βριθύτης, ος, ὁ, ἡ, ὁ, vehementer clamans. Ex βρί, & ἠπύω, clamo.

Βριθὺς, εος, τὸ, pondus, gravitas. A βρίθω.

Βριθοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod. Ut et

Βριθὺς εῖα, ὑ, Gen. έος, εῖας, έος, gravis.

Βριθύκερως, ως, ὁ, ἡ, ὁ, gravia habens cornua. Ex βριθὺς, & κέρας, cornu.

Βριθυμος, contr. βριθυμος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, gravem & prudentem mentem faciens.

ΒΡΙΘΩ, sum gravis, ingravesco, onustus sum; (2) deorsum vergo præ pondere, inclino; (3) ingruo, impræsionem facio; (4) abundo; (5) gravo. Ἡ χειρὶ βρίθουσε, ἢ μακρὰ πάλτα βάρει, pollex manu, vel ophus, Soph. Aj. 130.

Βριμάζω, f. άσω, leonis voce utor. A βρίμομαι, fremo. Unde et

Βριμαίνω, f. ανῶ, idem; (2) excandesco.

Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia. A βριάω,

Βριμάομαι, ῶμαι, fremo.

Βριμώδης, ες, cum fremitu, fremebunde.

Βρίμημα, ατος, τὸ, fremitus.

Βριμὶς, ἡ, oracunda. A βρί, & μῆνις.

ΒΡΙΜΟΟΜΑΙ, ῦμαι, f. ησομαι, fremo, excandesco ira, tremeo. Ἐβριμᾶτο πᾶσ' ἐπὶ Κύπρῳ, ἢ τοῖς Μήδοις, Xen.

Βριμόθυμος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, currum gravans. Ex βριθὺς, gravis, & ἅρμα, currus.

ΒΡΙΣΣΟΣ, ου, ὁ, echini marini genus.

Βρόγχια, ων, τὰ, pulmonis concavitates. A βρόγχος.

Βρογχὶς, ἡ, arteria cartilaginea.

Βρογχίζω, f. άσω, v. ακω, deglutio, devoro.

Βρογχοκήλη, ης, ἡ, tumor in gutture seu aspera arteria exoriens, tumidum guttur. A βρόγχος, & κήλη, hernia, ramex.

ΒΡΟΓΧΟΣ, ου, ὁ, guttur, fauces; (2) aspera arteria.

Βρομάω, ῶ, f. ήσω, fremo. A βρίμω.

Βρομιάζω, f. άσω, bacchor. A βρόμιος.

Βρόμιος, ου, ὁ, Bromius, cognomen Bacchi. A βρίμω. Unde

Βρομὸς, ὁ, ἡ, ὁ, fremitus, fragor; (2) avena.

Βρομώδης, ες, ὁ, ἡ, ὁ, fremitum, seu sonum edens. A βρόμιος.

Βροντειος, εία, εῖον, tonitrualis, tonans.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, tono. A

ΒΡΟΝΤΗ, ῆς, ἡ, tonitru.

Βρόντημα, ατος, τὸ, idem. A βροντάω.

Βροντεῖον, τὸ, machina theatralis, qua tonitruum fragorem imitantur.
Βροντησικεραυνοβόλος, ὁ ἡ, tonans & fulminans.
Βροντογενὴς, έος, ὁ ἡ, filius, vel filia tonitrûs. Ex βροντὴ, & γείνομαι, nascor.
Βροντόπαις, αιδος, ὁ ἡ, idem.
Βροντοποιὸς, ῦ, ὁ ἡ, tonitru faciens. Ex βροντὴ, & ποιέω, facio.
Βροντόφωνος, ω, vocem gravem, tonitrubus similem, habens.
Βροτεᾶν, gen. pl. f. g. Dor. pro βροτεῶν. A
Βρότειος, ω, ὁ ἡ, mortalis, humanus. A βροτός.
Βρότεος, έα, εον, idem & ab eod.
Βροτήσιος, ω, ὁ ἡ, idem & ab eod.
Βροτοβάμων, Dor. pro
Βροτοβήμων, ονος, ὁ ἡ, calcator hominum. Ex βροτὸς, & βῆμα, gressus.
Βροτόγηρυς, υος, ὁ ἡ, voce humana loquens.
Βροτοειδὴς, έος, ὁ ἡ, qui est humana specie; (2) homini similis. Ex βροτὸς, & εἶδος, species.
Βροτόεις, όεσσα, όεν, saniosus, cruore respersus. A βρότος, cruor.
Βροτοκτονέω, hominum interficio.
Βροτοκτόνος, ω, ὁ ἡ, homicida. Ex βροτὸς, & κτείνω, occido.
Βροτολοιγὸς, ῦ, ὁ ἡ, idem. Ex βροτὸς, & λοιγός.
ΒΡΟΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, mortalis; (2) homo.
ΒΡΟ'ΤΟΣ, ω, ὁ, sanies, cruor; (2) fungus pulvere permixtus. Hinc
Βροτοσκόπος, ον, homines, eorum actiones spectans, inspiciens, *Epith.* Furiarum.
Βροτόσωος, ον, salutaris hominibus.
Βροτοστυγὴς, ὲς, invisus hominibus.
Βροτοφθόρος, ον, hominibus perniciosus.
Βροτόω, ῶ, f. ώσω, cruore inficio, cruento.
ΒΡΟΥ͂ΚΟΣ, seu βροῦχος, ω, ὁ, species locustarum, Lev. 11, 22.
Βρόχετος, ὁ, laqueus.
Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. A βρέχω, humecto.
Βροχθίζω, f. ίσω, sorbeo; (2) voro; (3) helluor. A βρόχθος.
Βρόχθος, ω, ὁ, guttur; (2) lagena. A βρέχω.
Βροχθώδης, εος, ὁ ἡ, inaquosus, aridus.
Βροχὶς, ίδος, ἡ, laqueus.
Βρόχος, ω, ὁ, idem.
Βρόχω, sorbeo, voro, deglutio, *insf.* unde ἀναβρόξειε, καταβρόξειεν, apud Hom.
Βρυάζω, f. άσω, floreo, germino; (2) lætor, exsulto. A βρύω.
Βρύγδην, *Adverb.* cum stridore dentium; (2) frictim. A βρύχω.
Βρύγμα, ατος, τὸ, morsus. Ab eod.
Βρυγμὸς, ῦ, ὁ, stridor dentium; (2) fremitus; (3) rugitus. Ab eod.
ΒΡΥ'ΚΩ, f. ξω, mordeo; (2) rodo; (3) deglutio. βρύκουσα [illegible] τὰς [illegible], Arist. I, l. 369.
Βρύλλω, potito, subbibo; (2) sorbeo, sorbillo; inebrior. A βρύω.
ΒΡΥ'Ν, vox infantium potum petentium.
Βρυόεις, όεσσα, όεν, Gen. όεντος, όεσσης, όεντος, muscosus; (2) mollis, friatilis. A
ΒΡΥ'ΟΝ, ω, τὸ, muscus. *Angl.* Mosse. (2) alga, *Plin.* 23. §. 48. c. 25. *Angl.* Sea-wrack.
Βρυοφόρος, ω, ὁ ἡ, muscifer, musci fertilis. Ex βρύον, & φέρω, fero.
Βρυόω, ῶ, f. ώσω, musco oppleo. Ab eod.
Βρύσις, εως, ἡ, quasi d. scaturitio. A βρύω.
Βρύτεα, ων, τὰ, residuum post pressuram calcatarum uvarum. A βρύτον.
ΒΡΥ'ΤΟΝ, ω, τὸ, cerevisia, potus ex hordeo, vinum hordeaceum.
Βρύτος, ω, ὁ, idem & ab eod.
Βρύττω, idem quod βρύχω, edo, devoro.
Βρυχαλέος, έα, έον, rugiens. A βρύχω. Hinc
Βρυχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ejulo.
Βρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rugio.

Βρυγὴ, ῆς, stridor & contritio, [illegible] dentium; strepitus.
Βρυχηδὸν, *Adv.* cum rugitu, cum fremitu.
Βρυχηθμὸς, ῦ, ὁ, rugitus, ejulatio, gemitus, &c.
Βρύχημα, ατος, τὸ, idem.
Βρύχιος, ω, ὁ ἡ, submersus, submersorius.
Βρυχμὸς, ῦ, ὁ, morsus, rosio. A βρύκω.
ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω, frendo, strideo, mordeo cum stridore dentium; (2) fremo; (3) mugio; (4) gemo; (5) *med.* furo. Ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτὸν, Act. 7, 54.
Βρυχώδης, ες, strepens fluctibus.
ΒΡΥ'Ω, f. ύσω, scateo; (2) fundo; (3) germino; (4) floreo; (5) abundo, circumfluo; (6) scatere facio; (7) mano. Μήτι ἡ πηγὴ, ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; Jac. 3, 11. βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις, Arist. Nub. 45.
Βρυώδης, εος, ὁ ἡ, id. quod βρυόεις.
Βρυωνία, ας, ἡ, vitis genus, bryonia. A βρύον. *Angl.* Bryony.
Βρυωνὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Βρωθεὶς, θεῖσα, θὲν, 1. part. pass. v. βρώσκω.
Βρῶμα, ατος, τὸ, esca, cibus; (2) quod excesum & erosum est. A βρώσκω. Hinc
Βρωμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, propriè, de ruditu asinorum, tum; (2) de clamore aliarum bellurum; ut leonis atque etiam hominum iratorum; (3) fœteo.
Βρωματίζω, f. ίσω, cibum do. Ab eod.
Βρωμέω, ῶ, f. ήσω, fœteo. A βρῶμος.
Βρώμη, ης, ἡ, cibus, edulium, esca. A βρώσκω.
Βρωμήεις, ήεσσα, ῆεν, rudens. A βρωμάομαι.
Βρώμησις, εως, ἡ, ruditus. Ab eod.
Βρωμητὴς, ῦ, ὁ, q. d. ruditor, rudens.
Βρωμήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.
Βρωμολόγος, ω, ὁ, fœtores loquens, Vox inepta apud *Lucian.*
ΒΡΩ͂ΜΟΣ, ω, ὁ, graveolentia, fœtor; (2) virus.
Βρωμώδης, εος, ὁ ἡ, fœtidus. A βρῶμος.
Βρωσείω, esurio, edere cupio. A βρώσκω.
Βρώσιμος, ω, ὁ ἡ, esculentus, edulis. A βρῶσις.
Βρῶσις, εως, ἡ, cibus, edulium; (2) ipsa comedendi actio; (3) erosio, adesio. A
ΒΡΩ'ΣΚΩ, f. βρώσω, comedo, depasco consumo. Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', gramina, Il. 22, 94.
Βρωτικὸς, ὴ, ὸν, edulis, cibo aptus.
ΒΥ͂, vox infantis vagientis.
ΒΥ'ΑΣ, ω, ὁ, bubo, avis nocturna.
Βυβλάριον, ω, τὸ, chartula ex papyro. Dim a βύβλος.
Βύβλινος, ίνη, ινον, chartaceus, papyraceus, junceus. Ab eod.
Βυβλίον, τὸ, papyracea charta, in qua nihil scriptum est; (2) funiculus nauticus. A
ΒΥ'ΒΛΟΣ, ω, ὁ, papyrus Ægyptia; (2) herba quædam papyro similis; (3) liber.
Βύζην, *Adv.* dense. A βύζω.
Βύζω, f. ύσω, confertim impleo; (2) vagio; (3) bubulo. A βύω, *obturo*, vel βῦ, *vox infantium*, vel βύας, *bubo*.
Βυθιζέσθαι, *demergi*, præs. inf. pass. verbi
Βυθίζω, f. ίσω, mergo. A βυθός.
Βύθιος, ία, ιον, qui est in profundo, profundus, unde τὰ βύθια, aquatilia. Ab eod.
Βυθίως, *Adv.* sub fluctibus. A βύθιος.
ΒΥΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, gurges, profundum.
Βυθοτρεφὴς, έος, ὁ ἡ, in profundo nutritus. Ex βυθὸς, & τρέφω, *nutrio*.
ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, buccina. Hinc
Βυκάνημα, ατος, τὸ, clangor buccinarum.
Βυκανίζω, f. ίσω, buccino. Ab eod.
Βυκανιστήριον, ω, τὸ, buccina. A βυκανιστής.
Βυκανιστὴς, ῦ, ὁ, buccinator. A βυκανίζω.
Βύκτης, ω, sonans, spirans. A βύζω.
ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, hordeum madefactum, malta.
Βυπτέω, ῶ, f. ήσω, mergo. A βάπτω.
ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, corium, pellis.
Βυρσεὺς, έως, ὁ, coriarius. A βύρσα. Unde
Βυρσεύω, f. εύσω, corium apparo, concinno.
Βύρσινος, ίνη, ινον, coriaceus. Ab eod.
Βυρσὶς, ίδος, ἡ, corium, pellis. Dim. ab eod.

Βυρσοδεψέω, [illegible] corium concinno, tingo. Ex [illegible]
[illegible] Ex iisd. Hinc
Βυρσο[illegible] ad coriarios pertinens.
Βυρσότονος, [illegible] coriis contectus, corio compactus. Ex βύρσα, & τείνω.
Βυρσοτόμος, [illegible] coriarius.
Βυρσο[illegible], corii confector.
Βυρσότονον, [illegible] Ep. tympani.
Βυρσότονος, [illegible] idem.
Βυρσόω, ῶ, [illegible] corio contego. A βύρσα.
Βύσιος, ω, ὁ, mensis quidam apud Delphos. A φύω, germino, quia tum omnia germinant.
Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum. A βύω.
Βύσσινος, [illegible] A βύσσος.
Βυσσοβαρὴς, [illegible] in profundum labens præ pondere. Ex βυσσὸς, & βάρος.
Βυσσοδομεύω, f. [illegible] profunde cogito, machinor. A βυσσὸς, & δομέω.
Βυσσόθεν, *Adv.* ex imo, a βυσσὸς, pro βυθός.
Βυσσὸς, ῦ, ὁ, fundum, profunditas. A βυθός.
ΒΥ'ΣΣΟΣ, ω, ἡ, byssus, lini pretiosissimi genus.
Βυσσόφρων, ονος, ὁ ἡ, profunda cogitans. Ex βυσσὸς, & φρὴν, mens.
Βύσσωμα, ατος, τὸ, profunditas. A βυσσός.
Βύστρα, idem quod βύσμα.
ΒΥ'Ω, f. ύσω, obturo, obstruo; (2) impleo; (3) tego. Χρυσῷ δὲ ταῦτα πάντα βύσας τὸ στόμα, Arist. Pace, 643. Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον, Odyss. 4, 134.
Βῶ, 1. sing. 2. aor. conj. act. v. βαίνω.
Βώδιον, τὸ, bucula. Ex βοίδιον. Dim. a βοῦς.
Βωθεῖν, præs. inf. [illegible] *Ion.* pro βοηθεῖν.
Βωκολιασδεῖν, [illegible] inf. act. *Dor.* pro βουκολιάζειν.
Βωκόλω, *bubulci*, gen. sing. *Dor.* pro βουκόλου.
Βῶκον, *bubulcum*, acc. sing. *Dor.* pro βοῦκον.
Βωλάκιον, ω, τὸ, glebula. Dim. A
Βῶλαξ, κος, gleba, Job 7, 5. A βῶλος.
Βωλάριον, ω, τὸ, idem & ab eod.
Βωληδὸν, *Adv.* in glebæ modum. Ab eod.
Βώλιον, ω, τὸ, glebula. Dim. ab eod.
Βωλίτης, ω, ὁ, boletus, fungi genus.
Βωλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, glebas scindo, vel frango, occo. Ex βῶλος, & κοπὴ, *sectio*.
Βωλοκοπία, ας, ἡ, glebarum comminutio, occatio. Ex iisd.
ΒΩ͂ΛΟΣ, ω, ὁ, gleba; (2) ager; (3) massa; (4) bolus.
Βωλοστροφία, ας, ἡ, glebarum inversio. Ex βῶλος, & στρέφω, *verto*.
Βωλοτόμος, ω, ὁ ἡ, glebas secans. Ex βῶλος, & τέμνω, *seco*.
Βωλώδης, εος, ὁ ἡ, glebosus. A βῶλος.
Βωμάκευμα, ατος, τὸ, scurrile factum, aut dictum. A βώμαξ.
Βώμαξ, ακος, ὁ ἡ, sacrilegus, scurra; (2) ara parva. A βωμός. Unde
Βωμίδευσις, εως, ἡ, extructio.
Βωμιαῖος, ον, idem quod
Βώμιος, ω, ὁ ἡ, ad aram pertinens.
Βωμὶς, ίδος, ἡ, arula. Dim. ab eod.
Βωμίστρια, ας, ἡ, quæ ad aram sacra peragit, sacrificula, sacerdotissa. Ab eod.
Βωμοειδὴς, έος, ὁ ἡ, aræ similis. Ex βωμὸς, & εἶδος, *forma, species*.
Βωμολόχευμα, ατος, τὸ, scurrile factum aut dictum. A βωμολοχεύω.
Βωμολοχεύω, f. εύσω, scurram ago.
Βωμολοχεῖν, idem.
Βωμολοχία, ας, ἡ, scurrilitas.
Βωμολοχικὸς, ὴ, ὸν, scurrilis. A
Βωμολόχος, ω, ὁ ἡ, propriè assiduus aræ & quasi insidians. Hinc (2) parasitus; (3) adulator; (4) scurra; (5) avis quædam e monedularum genere. Ex βωμὸς, & λόχος, *insidiæ*.
Βωμονίκης, ω, ὁ, qui ad aram contendit. Ex βωμὸς, & νικάω, *contendo, vinco*.
ΒΩΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, basis; (2) ara.
Βῶν, *bovem*, acc. sing. *Ion.* & *Dor.* pro βοῦν.
Βωνήτης, ω, ὁ, bubulcus. A βοῦς.
Βῶξ, κος, ὁ, piscis quidam. A [illegible]
Βῶς, *boves*, accus. plur. *Dor.* pro βόας.
Βωτα.

Βῶσαι, *vocare*, a. 1. inf. aor. *Ion.* & *Dor.* pro *βοῆσαι*, a *βοάω*.

Βώσαντι, *Poët.* pro *βοήσαντι*.

Βῶσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro *βοήσας*.

Βωσῥίομες, *vocemus*, 1. pl. præf. conj. act. *Dor.* & *Poët.* pro *βωσῥίωμεν*. A

Βωσῥίσ, f. *ίσω*, clamo, voco. *Τί με βωσῥεῖς*, vocas? Arist. Ach. 964. *Πολίσω τὴμβροτ τὸς δημότας βωσῥῆν σ' ἰγὼ πικτῶνον*, id. Lys. 688. *Τὸν τε Μαιλῶ ἢ Σθρα βοσῥήσατο τῶ χορῶ*, id. Pace, 1155. A *βοάω*, *clamo*.

Βώτην, *pastorem*, acc. sing. *Dor.* pro *βοτῆρα*.

Βώτης, pastor, *Fem.* **Βωτὶς**. A *βόσκω*, *pasco*.

Βωτιάνειρ, *populoræ*, dat. sing. f. g. a

Βωτιάνειρ, ᾱρος, ὁ ἡ ἄν, alens & educans viros. Ex *βώτης*, & *ἀνὴρ*, *vir*.

Βώτις, ἰδος, ἡ, femina pastoris. A *βώτης*.

Βώτωρ, ορος, ὁ, pastor. A *βόσκω*, vel *βίσκω*, *pasco*.

Γ.

Γ, Tertia Alphabēti Græci litera, quæ Γάμμα ab Hebræorum *Gimel*, dicitur; (2) nota numeralis, significans tria, at cum lineola inferne apposita γ, *tria millia*.

Γ', pro γε, per apostrophum, ob sequentem vocalem vel diphthongum.

ΓΑ, *Dor.* pro γῆ, *terra*, vel eadem dialecto pro γέ.

Γαββαθᾶ, ἡ, Gabbatha. Vox Hebræa indeclinabilis. *Pavimentum elatum*.

Γαβριὴλ, Gabriel. Nomen ἄκλιτον, Hebr. *Robur Dei*.

ΓΑΓΑ΄ΤΗΣ, ου, ὁ, pen. prod. Gagates, lapis.

ΓΑΓΓΑΛΙ΄ΖΩ, f. *ισω*, titillo.

Γαγγαμύς, ίδος, ὁ, qui rete in aquam ejectum extrahit, piscator. A Γαγγάω.

ΓΑΓΓΑ΄ΜΗ, ης, ἡ, sagena, rete piscatorium.

Γάγγαμον, τὸ, idem.

Γαγγαμαλὶς, ίδος, ἡ, idem quod γαγγαμύς. Ex γαγγάω, & ἕλκω, *traho*.

Γαγγίτης, ου, ὁ, vel **γαγγίτις**, Gangites, gemma, A Γάγγης.

ΓΑΓΓΑΛΙ΄ΟΝ, ου, τὸ, nervi præter naturam contortio, (tuberculum circa nervos sub cute nasci solitum, *Ern.*)

Γαγγλιώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, ganglio similis; (2) e anglicum genere. A γαγγλίον.

ΓΑΓΓΡΑΙ΄ΝΑ, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus corporis mortificatio. Hinc

Γαγγρανίνης, ου, ὁ, gangrænæ similis.

Γαγγραίνομαι, ῶμαι, f. *ώσομαι*, gangræna corripior. Ab cod.

Γαγγράνωσις, εως, ἡ, gangrænæ inpræsentia A γαγγραίνω.

Γὰδ ὁ, Gad, Nom. Hebr. *ἄκλιτ* ν, *Turma*.

Γαδαρεὺς, έως, ὁ, Gadarensis. A Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cœlo-Syria.

Γαδαρηνὸς, ῆ, ὁ, Gadarenus. A Γάδαρα.

ΓΑ΄ΖΑ, ης, ἡ, gaza, opes, divitiæ; (2) thesaurus. Vox Persica.

Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, gazophylacium; (2) ærarium ecclesiasticum. A

Γαζοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἄν, thesauri custos.

Γαθὲ, *bone*, voc. sing. *pro Ἀγαθέ*. pro ἀγαθὲ.

Γαθεῖν, *gaudere*, præs. inf. act. *Ion.* pro γαίειν

Γαθήσω, *gavisus ero*, 3. sing. a 1. ind. act. *Dor.* & *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἐχάρην.

Γαῖ, *terræ*, per apostr. pro γαίᾳ.

ΓΑΙ΄Α, ας, ἡ, terra, tellus; (2) regio; (3) patria.

Γαίᾳ, *terræ*, dat. sing. *Ion.* pro γαίᾳ.

Γαιγενὴς, ὲς, terra natus.

Γαίηθεν, *Adv.* a terra. A γαῖα.

Γαιήϊος, ου, ὁ ἡ ὁν, terrenus, terrestris.

Γαιηνοχος, ου, ὁ ἡ ὁν, terram cingens & continens. Ex γαῖα, & ἔχω, *contineo*.

Γαιηφάγος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui terra vescitur.

Γαιοβρώς, ῶτος, ὁ ἡ ὁν, qui terram devorabit. Ex γαῖα, & βρώσω, *furio*.

Γαιόδοτος, ου, ὁ, terræ dator.

Γαῖος, ου, ὁ, Caius, vel Gaius. Nomen viri.

Γαϊσηνὸς, ἡ, idem quod γαισοφόρος.

ΓΑΪΣΟ΄Σ, οῦ, ὁ, & γαῖσον, γαῖσα, gæsum, contus, armaturæ genus.

ΓΑΙ΄Ω, glorior, superbio, efferor. *Κύδει γαῖ ων*, Il. 1, 405.

Γαιωδὴς, ους, ὁ ἡ ὁν, terreus. A γαῖα.

Γαιωμορία, ν γαωμ.

ΓΑ΄ΛΑ, γάλακτος, τὸ, lac; (2) succus plantæ vel arboris apud med cos, ut Lat. *lac*.

Γαλαθώδης, ους, ὁ, ὁν, lacteus. A γάλα. Unde

Γαλακτάω, ῶ, lacte abundo, lacte plena sum.

Γαλακτίζω, f. *ίσω*, candorem lactis imitor, candore lac refero.

Γαλακτικὸς, ὴ, ὸν, lac referens, lacteus.

Γαλακτινος, ίνη, ινον, lacteus. Ab cod.

Γαλάκτιον, τὸ, idem quod γάλα.

Γαλακτὶς, ίδος, ἡ, &

Γαλακτίτης, ου, ὁ, lapis quidam, ita dictus quod lacteum quendam succum emittat.

Γαλακτοδόχος, ου, lacti recipiendo factus, ut mustela.

Γαλακτοειδὴς, ίος, ὁ ἡ ὁν, lacteus, lac referens. Ex γάλα, & εἶδος, *forma*, *species*.

Γαλακτοθρέμμων, ονος, lacte nutritus.

Γαλακτοκομέω, ῶ, ὁ, pastor. Ex γάλα, & κομέω, *curam gero*.

Γαλακτίομαι, ῶμαι, f. *ώσομαι*, lacteſco, in lac vertor, in naturam lactis degenero.

Γαλακτοπίνω, lac bibo.

Γαλακτοποιητικὸς, ὴ, ὸν, lacti augendo aptus.

Γαλακτοποιία, ἡ, lactis augendi vis.

Γαλακτοποσία, ἡ, usus lactis ad bibendum.

Γαλακτοπότην, acc. sing. *Dor.* pro γαλακτοπότιν.

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, qui lac bibit. Ex γάλα, & πώτης, *potor*.

Γαλακτοτροφία, ας, ἡ, f. *ήσω*, lacte alo. Ex γάλα, & τροφὴ, *cibus*.

Γαλακτοτρεφία, ας, ἡ, nutritio, quæ fit lacte.

Γαλακτουργέω, lacticinia conficio.

Γαλακτουργὸς, ὸ, ὁ ἡ ὸν, lacticiniorum confector. Ex γάλα, & ἔργον, *opus*.

Γαλακτοφαγία, ας, ἡ, f. *ήσω*, lacte vescor. A γαλακτοφάγος.

Γαλακτοφαγία, ας, ἡ, lactatio. Ab cod.

Γαλακτοφάγος, ου, ὁ ἡ ὸν, lacte vescens, lacte nutriens. Ex γάλα, & ἔχω, *fabo*.

Γαλακτοφυγὼν, όνος, ὁ ἡ ὸν, lacte victitans, lacticiniis vescens. Ex γάλα, & φεύγω, *vescor*.

Γαλαθοφόρος, ου, ὁ ἡ ὸν, lacti generando, lacte nutriendo, apud med cos.

Γαλαξιόχροος, contr. γαλαξόχρους, ου, ὁ ἡ ὸν, lacteo colore.

Γαλαξίδιος, ία, ιον, lacteus, candidus, ardens γαλαξιάδες, ων, lac & lactis ferum. A γάλα.

Γαλάκτωσις, εως, ἡ, degeneratio in lac.

Γαλάνης, ου, ὁ, fluvius. *Dor.* pro γαλήνης.

Γαλάξιος κύκλος, circulus lacteus in cœlo.

Γαλαξίας λίθος, lapidis genus.

Γαλῆς, ῆ, ὁ, ἡ, felis; (2) Gallus. Hinc

Γαλατία, ας, ἡ, Galatia; (2) Gallia.

Γαλατικὸς, ὴ, ὸν, Galaticus; (2) Gallicus.

Γαλέη, ης, ἡ, cavea ferrea & quoddam carceris genus; (3) decipula. Ex γαλέη, & ἀγείρω, *congrego*.

ΓΑΛΕΗ, ης, *contr.* γαλῆ, ῆς, ἡ, mustela; (2) cavea, pilla, Lev. 11, 29.

Γαλεοειδὴς, ίος, ὁ ἡ ὁν, qui ex mustelino genere est; (2) mustelæ similis. Ex γαλεὸς, & εἶδος, *forma*.

Γαλεομυομαχία, ας, ἡ, prælium inter felem & mures. Ex γαλῆ, μῦς, *mus*, & μάχη.

Γαλεὸς, οῦ, ὁ, mustela; (2) piscis quidam; (3) stellio; (4) felis. A γαλῆ.

Γαληνὸς, ὴ, ὸν, tranquillus, serenus; (2) hilaris. A γαλάω.

Γαληνοτὸς, ὴ, ὸν, oculis lætus & hilaris. Ex γαλήνη, & ὤψ, *oculus*, *vultus*.

Γαλιάνης, ου, ὁ, idem quod γαλεοειδὴς.

Γαλιστὴς, οῦ, ὁ, stellio. A γαλῆ.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, felis; (2) mustella. A γαλῆ, ex quo contractum est.

Γαλιωτὸς, ὴ, ὸν, tranquillus. A γαλιόω.

ΓΑΛΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, serenitas, tranquillitas & hilaritas vultus.

Γαλιώδης, ίου, ὁ ἡ ὄν, idem quod γαλιώτ.

Γαλιωτάω, ῶ, serenus fum, tranquillus fum.

Γαλιωτίζω, f. *ίσω*, serenus fio, tranquillor.

Γαλιώτ, ὴ, ὸν, tranquillus, serenus; (2) hilaris. A γαλιόω.

Γαλιωτισμὸς, ὴ, ὸ, serenitas. A γαλιωτίζω.

Γαλιωτῶσαν, acc. f. part. præf. act. f. g. a γαλιωτάω.

Γαλιωὸς, ὴ, ὸν, idem quod γαλιώτ.

Γαλιώτης, ητος, ἡ, serenitas, tranquillitas; (2) titulus imperatoriæ A γαλιωτ. Unde

Γαλιώω, ῶ, f. *ώσω*, sereno, tranquillo.

Γαλιωὼς, *Adv.* tranquille, tranquillo animo.

Γαληρωπὸς, ὸς, ὁ ἡ ὁν, serenum & hilarem vultum habens. Ex γαληρὸς, pro γαληρὸς, & ὤψ, *oculus*, *vultus*.

Γαλιόγκων, ὁ ἡ ὁν, qui est breviori brachio, qu. mustelæ cubitum habens, ancus. Ex γαλῆ, & ἀγκὼν.

Γαλιλαία, ας, ἡ, Galilæa. Nomen regionis, Hebr. *limes*.

Γαλιλαῖος, αία, αῖον, Galilæus. A γαλιλαία.

Γάλιον, ου, τὸ, galium, herba. A γάλα, quod lac coagula modo cogat.

ΓΑΛΟΨΙ΄Σ, ιος, ἡ, frutex, urticæ similis, urtica mortua, lamium, *Plin.* 22. §. 16. c. 23. *Vegl* Archangel.

Γαλατικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad gallos, qui gallorum est. A

ΓΑ΄ΛΛΟΣ, ου, ὁ, γαλλὸς, ὼ, ὁ, gallus eviratus, spado.

Γαλακτέω, ῶ, f. *ήσω*, lacte abundo, lac habeo. Ex γάλα, & ἔχω, *habeo*.

Γαλαξία, ας, ἡ, abundantia lactis. Ex iisd.

Γάλοος, ὁ, τὸ γάλως, & γάλως, ὁ, ἡ γάλα, item γάλως, glos, soror mariti; (2) uxor fratris.

Γάμαι, f. m. f. act. *per Syn.* pro γαμῆσαι.

Γαμαλιὴλ, ὁ, Gamaliel. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Retributio Dei*.

Γαμέω, f. *ήσω*, connubio jungo, vel socio. Ἐγὼ ἐμαυτὸν ἔθετο ἵνα μὴ καθ' ὁμολογίαν τῆς Ἑλλάδος γένηται. Josepn.

Γαμήλιον, ου, τὸ, munus, seu convivium a genero cari solitum. A

Γαμήλιος, α, ον, pretiosus, v. c. vestitus, qualis rex Persarum generis gerebat.

ΓΑΜΒΡΟ΄Σ, ου, ὁ gener; (2) socer; (3) frater sponsi; (4) sponsus, impr. ap. *Dor.* & *Æol.*

Γαμεῖσαν, 3. pl. præf. imper. act. v. γαμέω.

Γάμβρ, 3. f. a. 1. ind. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐγάμησεν.

Γαμεῖσται, pro γαμήσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro γαμήσεται.

Γαμετὴ, ῆς, ἡ, uxor. A γαμέω.

Γαμέτης, ου, ὁ, maritus.

Γαμέτις, ιδος, ἡ, uxor, conjux. Ab cod.

ΓΑΜΕ΄Ω, ῶ, fut. *ήσω*, uxorem duco; (2) nubo. *Εἰ κακὸν ἐστὶν, τι γαμεῖ' ἡμᾶς*; Arist. Thesm. 796. *Οὐ γὰρ γαμέομαι τῷ καπήλῳ τούτῳ*, ib. 907.

Γαμηλία, ἡ, pecunia quam dat novus maritus pro uxore, cum in curiales suos inducit.

Γαμήλιον, ου, τὸ, munus nuptiale. A γάμος.

Γαμήλιος, ου, ὁ ἡ ὁν, nuptialis, conjugalis.

Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, October, al. Januarius.

Γαμησίεω, nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero. Ab cod.

Γαμίζω, f. *ίσω*, nuptum do. Ab eod.

Γαμικὸς, ὴ, ὸν, nuptialis. A γάμος.

Γάμιος, ία, ιον, idem & ab cod.

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω.

Γάμοιο, gen. sing. *Ion.* pro γάμου.

Γαμοῦτο, *nubat*, 3. sing. præs. opt. med. *contr.* pro γαμέοιτο. A γαμέω.

Γαμοκλοπία, ἡ, f. *ήσω*, furtivas nuptias quæro. Ex γάμος, & κλοπὴ *furtum*.

Γαμοκλόπος, ου, ὁ ἡ ὁν, nuptiarum fur, adulter. Ex iisd.

Γαμοποιΐα, ἡ, nuptiarum apparatio.

Γαμόρου, *agricolæ*, gen. sing. *Dor.* pro γεωμόρου.

Γάμος,

Γάμος, ου, ὁ, nuptiæ ; (2) connubium, matrimonium, conjugium. A γαμέω.
Γαμοστολέω, ῶ, f. ήσω, nuptias paro. A
Γαμοστόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, nuptias parans, ornans. Ex γάμος, & στέλλω, orno.
Γαμοτελέω, ῶ, nuptias celebro. Ex γάμος, & τελέω, perficio.
Γαμπτήρ, ῆρος, dat. pl. pr. part. pass. f. g. v. γαμέω.
Γαμφαί, ῶν, αἱ, maxillæ. A γαμφός.
Γαμφηλαί, ῶν, αἱ, idem & ab eod.
Γαμφός, ή, όν, incurvus inflexus, aduncus. A κάμπτω, flecto. Hinc
Γαμφότης, ητος, ἡ, curvitas, curvatura, flexura.
Γαμφωλή, ῆς, ἡ, idem & ab eod.
Γαμφόωνυξ, quibus curvi sunt ungues, nom. pl. a γαμφώνυξ.
Γαμφώνυξ, χος, ὁ ἡ ὁ, cui curvi sunt ungues. Ex γαμφός, & ὄνυξ, anguis.
Γαμφωνυχος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.
ΓΑΝΟΣ, ους, τό, lætitia ; (2) voluptas ; (3) splendor ; (4) hortus ; (5) vinum.
Γανόω, ῶ, f. όσω, lætitia adficio ; (2) splendeo. A γάνος.
Γάνυμαι, lætor, gaudeo. Γάνυται τῇ ἐπαίνῳ, Luc. Τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, Arist. Vesp. 610. Ab eod.
Γανύομαι, f. ύσομαι, idem & ab eod.
Γαυτελίω, ῶ, opipare apparo ; (2) lætitiam efficio, jucunditatem adfero. Ex γάνος, & τελέω, perficio.
Γάνυμα, ατος, τό, lætitia ; (2) splendor. A γανόω.
Γάποτος, ον, Dor. pro γήπ. a terra bibendus, hauriendus.
ΓΑΡ, Conjunctio postpos. enim, nam.
ΓΑΡΓΑΙΡΩ, f. αρῶ, splendeo ; (2) vibro ; (3) palpito ; (4) multiplico.
ΓΑΡΓΑΛΙΖΩ, f. ίσω, titillo ; (2) lætitia adficio. Γαργαλίζειν τὸ ἄνθρωπον, Cebes.
Γαργαλισμός, ου, ὁ, titillatio. A γαργαλίζω.
Γάργαλος, ου, ὁ, idem & ab eod.
Γάργαρα, ων, τά, dicitur de multitudine insigni. Alloquio urbe Troadis. A γαργαίρω.
ΓΑΡΓΑΡΕΩΝ, ῶνος, ὁ, gurgulio, guttur, fistula, qua spiratur.
Γαργαρίζω, f. ίσω, gargarizo. A præc. Hinc
Γαργαρισμός, ῦ, ὁ, ipsa gargarizandi actio.
ΓΑΡΟΝ, ου, τό, garum, liquamem piscium sale conditorum.
Γάρος, ου, ὁ, idem,
Γαρύω, præs. inf. act. Ion. pro γηρύειν.
Γάρυε, præs. idem, Dor. formatum.
Γαρύομαι, congneror, Dor. pro γηρύομαι.
Γᾶς, terræ, gen. sing. Dor. pro γῆς, a γῆ,
ΓΑΣΤΗΡ, ῆρος, per Syncop. γαστὸς, ὁ, venter ; (2) ventriculus in quem cibus recipitur ; (3) uterus.
Γάστρα, ας, ἡ, fundum vasis, navis, & similium. A γαστὴρ.
Γάστρη, ης, ἡ, idem & ab eodem.
Γαστρίδιον, ου, τό, parvus venter. Dim.
Γαστρίζω, f. ίσω, ventrem expleo, ventrem siburro ; (2) opipare & laute accipio ; (3) in ventrem cædo. Παράδειπνα κύπελλ', ἡ γάστριον ζεσταίν, Arist. Vesp. 1515.
Γαστριμαργία, ας, ἡ, ingluvies, helluatio. A
Γαστρίμαργος, ου, ὁ, gulosus, cibi avidus. Ex γαστὴρ, & μάργος, insanus.
Γαστριμαργως, cum cibi aviditate.
Γάστρις, ιδος, ὁ, gulosus, lurco, ventri deditus ; (2) lumbricus. A γαστὴρ.
Γαστρισμός, ῦ, ὁ, ventris impletio, ingluvies. A γαστρίζω.
Γαστροειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, formam ventris habens, ventrosus. Ex γαστὴρ, & εἶδος, forma.
Γαστροκνημία, ἡ, sura, para tibiæ posterior ; (2) pulpa carnis. Ex γαστὴρ, & κνήμη.
Γαστρολίμιον, ου τό, idem & ex iisd.
Γαστρολογία, ίας, ἡ, liber de ventris cupedibus, ridiculi causa Archestrati opus. A
Γαστρολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui de rebus ventri gratis differit & eas exponit. Ex γαστὴρ, & λόγος, sermo.
Γαστρομαντεύομαι, f. εύσομαι, ventre vaticinor. Ex γαστὴρ, & μαντεύομαι, vaticinor.
Γαστρομαντις, εως, ἡ, qui ventre vaticinatur, Archestrati titulus. Ex γαστὴρ, & μάντις.
Γαστρονόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ventri deditus est. Ex γαστὴρ, & νέμω, curo.
Γαστρορραγία, ας, ἡ, ventris vulnerati commoda. Ex γαστὴρ, & ῥαγὴ, fissio.
Γαστρορραγὴς, ὁ ἡ ὁ, ventri deditus. Ex γαστὴρ, & ῥαγὴ.
Γαστρόχειρ, ρος, ὁ ἡ ὁ, manuum labore vivens. Ex γαστὴρ, & χεὶρ, manus.
Γαστρώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, ventrosus. A γαστὴρ.
Γάσταρ, αρος, ὁ, gulosus, lurco. Ab eod.
ΓΑΤΑΞ, ῆ, ὁ, mulctra, mulctrale, situla.
Γαυλικὸς, & γαυλιτικὸς, ὴ, όν, navalis, χρήματα γαυλικὰ pecunia de navibus coacta. A
Γαῦλος, ου, ὁ, navigii genus ; (2) sentina.
Γαυλὸς, multitrus, acc. plur. Dor. pro γαύλας.
Γαυλάκη, ἡ, mantile villosum, ap Cl. Al.
Γαυριαμα, ατος, τό, exsultatio, gloriatio. A
Γαυριάω, ῶ, f. άσω, glorior, superbio, efferor, me jacto. Οἱ ἠγωνιῶντο τὴν ἡμέρην, Job 3, 14. Γαυριῶντες τὴν τῆς ζωῆς ἐλπίδα & παιδαγωγὸν, Plut. A γαῦρος.
Γαυρικὸς, ὴ, όν, elatus, superbus. Ab eod.
Γαυριόωντες, superbientes, nom. pl. pr. part. act. Poët. pro γαυριῶντες. A γαυριάω.
Γαῦρος, ρα, ρον, superbus, arrogans, ferox ; (2) qui elatus est & aliqua re exsultat. Hinc
Γαυρότης, ητος, ἡ, superbia, elatio, ferocia.
Γαυρόω, ῶ, f. όσω, superbio, glorior, efferor. Ab eodem.
Γαύσαπος, ὁ, gausape.
ΓΑΥΣΟΣ, ὴ, όν, vel γαῦσος, ου, ὁ, curvus, tortuosus.
Γαυσόω, ῶ, f. όσω, curvo. A γαυσὸς.
ΓΕ, Particula, aliis vocibus fere adnecti solita, certe ; (2) cum pronominibus quidem ; (3) abundat omnino ; (4) saltem ; (5) καίγε, idem quod γε ; (6) ἦ γε, tamen ; (7) καίτοιγε, etsi ; (8) μᾶλλόγε, immo vero.
Γέα, ας, contr. γῆ, ῆς, ἡ, terra ; (2) patria. A γαῖα.
Γεάγχος, ου, ὁ ἡ ὁ, terram complectens. Ex γέα, & ἄγχω, contineo.
Γέγαα, 1 s. perf. ind. med. Ion. pro γέγηνα, a v. poët. γάω, pro γένομαι.
Γεγάασιν, genuti sunt, 3. plur. perf. ejusd.
Γεγάατε, geniti estis, estis, 2. plur. perf.
Γεγαθὼς, perf. part. act. Dor. pro γεγηθὼς, & hoc per Sync. pro γεγηθώσης, a γηθέω.
Γεγάμβν, natum esse, perf. ind. med. Dor. & Poët. pro γεγηνέναι, a verbo γάω.
Γεγαναμένος, perf. part. pass. v. γανύω pro γανύω.
Γεγενημένος, genitus, perf. part. pass. Dor. pro γεγονυμένος, a verbo γίνομαι, fio, nascor.
Γεγένημαι, natus fui, 1. sing. perf. ind. pass.
Γεγονάμεν, factum, acc. sing. perf. part. pass.
Γεγονέναι, fuisse, præs. inf. pass.
Γεγονοίμεν, Poët. & Ion. pro γενοίμεν.
Γέγηθα, per Sync. pro γεγήθηκα, a γηθέω.
Γεγηθότως, Adv. cum gaudio, cum lætitia. A γεγηθὼς, quod est a γηθέω.
Γεγήρακα, 1. s. perf. ind. act. v. γηράσκω.
Γεγόναμεν, factus sumus, 1. plur. perf. ind. med.
Γεγόνει, natus fuerat, 3. sing. plusq. ind. med. Ion. pro ἐγεγόνει, a verbo γίνομαι, fum.
Γέγονεν, factum est, 3. sing. perf. ind. med.
Γεγραμμένος, perf. part. pass. verbi γράφω.
Γέγραπται, scriptum est, 3. sing. perf. ind. pass.
Γεγυμνασαρχηκὼς, perf. act. v. γυμνασιαρχέω.
Γεγυμνασιαρχηκὼς perf. part. pass. v. γυμνάζω.
Γεγωνεῖν, præs. inf. act. Dor. pro γεγωνέειν.
Γεγωνέω, ῶ, f. ήσω, clare clamo, clare vociferor. Ab inus. γεγών. Hinc
Γεγάνησις, εως, ἡ, vociferatio, altus clamor.
Γεγωνίσκω, idem quod γεγωνέω.
Γεγωνὸς, ὴ, όν, alto clamore enunciatus, clare pronunciatus. A γεγών.
Γεγὼς, natus, perf. part. med. pro γεγαὼς, & hoc pro γεγαυὼς, a verbo γάω, nascor.
Γεδεών, Gideon. Nomen Hebr. ἄθλιος, Evusor.
Γέεννα, ης, ἡ, gehenna, valle filiorum ; (1) locus supplicii. Vox Hebr.
Γεηπονία, ας, ἡ, terræ, seu agri cultura. A
Γεήπονος, ου, ὁ ἡ ὁ, agricola. Ex γέα, & ἔπομαι, sequor.
Γήϊος, ία, ῖον, terrenus, terrestris. Ex γῆ.
Γειήρατος, ου, ὁ, agricola. Ex γέα, & ἄρω.
Γειτονεύσασα, aor. pen. sing. part. a. 1. med. Ion. pro γειτονεύσαμένη, a verbo γειτονεύω.
Γειτονεύω, 1. f. εύσω, med. Ion. pro γειτονέομαι.
Γείτων, ονος, ὁ ἡ ὁ, 2. f. ονη, 1. sing. med. Ion. pro γείτομαι. A γῆ, & ἔτης, amico.
Γείτωμα, ατος, τό, 2. sing. imper. med. verbi ejusd.
Γείτω, 2. sing. præs. ind. Ion. pro γείτων.
ΓΕΙΤΟΜΑΙ, 2. s. 2. ἐγειτόμην, finitor, metior ; (2) active & mare & femine, gigno, procreo ; (3) fundo.
Γειτονόρος, ου, ὁ, agricola. Ex γέα, & ὄρος, & ὀμέω, curo.
Γειτόωμαι, ῶ, οῦμαι, colonos, qui agrum inter se dividunt. Ex γῆ, & τέμνω, partio.
Γεωνόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, agricola. Ex γῆ, & νέμω.
Γεωτρόμον, ου, τό, aratrum. A
Γεωτρύμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui terram scindit, agricola. Ex γέα, pro γῆ, & τρύω, fero.
Γίσιον, ου, τό, septum, lorica ; (2) suggrundium. A γῖσος.
Γεισιωδίζω, f. ίσω, suggrundia fulcio. A γεισίωσις. Hinc
Γεισιωδισμὸς, ου, ὁ, suggrundatio.
Γεισιωδισμα, ατος, τό, suggrundiorum fulcrum.
Γεισίωτος, ου, ὁ, idem. Ex γεῖσος, & οὖς.
ΓΕΙΣΟΝ, ου, τό, suggrunda, suggrundium.
Γεῖσος, ους, τό, idem ; (2) capitellum. A γῖσος.
Γεισόω, vel γεισώω, f. όσω, suggrundo, suggrundis imbrico ; (2) in suggrundæ modum conformo. Ab eod. Hinc
Γεισωμα, ατος, τό, suggrundatio, suggrundamentum, imbricamentum.
Γείσωσις, εως, ἡ, suggrundatio, imbricatio.
Γειτνεια, ας, ἡ, vicina. A γείτων.
Γειτνία, ας, ἡ, vicinitas. Ab eod.
Γειτνιάζω, f. άσω, vicinus sum ; (2) affinis, cognatus sum. A γειτνία.
Γειτνίασις, εως, ἡ, vicinitas. A γειτνιάζω.
Γειτνιάω, ῶ, f. άσω, idem quod γειτνιάζω.
Γειτνιῶσα, vicina, præs. part. act. fem. g. verbi γειτνιάω, vicinus sum
Γειτονάω, ῶ, f. ήσω, idem quod γειτνιάω.
Γειτονείδιμα, ατος, τό, vicinitas, Arat.
Γειτονεύω, f. εύσω, vicinus sum. A γείτων.
Γειτόνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Γειτόνημα, ατος, τό, vicinitas. A γειτονέω.
Γειτονία, ας, ἡ, idem. A γείτων.
Γείτοσι, vicinis, dat. plur. a γείτων.
Γειτοσυνος, ωνος, ωνον, vicinus. Ab eod.
ΓΕΙΤΩΝ, ονος, ὁ ἡ ὁ, vicinus ; (2) affinis ; (3) similis.
Γειώρας, ου, ὁ, advena ; (2) proselytus ; al. γειώρας. Vox Syro-Chald.
Γελᾶ, ridet, 3. sing. præs. pro γελάει.
Γελᾷς, rides, 2. sing. præs. ind. act. Æol. pro γελᾷς, & hoc per contr. pro γελάεις.
Γελᾶν, ridens, præs. part. act. Dor. pro γελάων.
Γελαστὴς, ἰος, ὁ ἡ ὁ, hilaris. A γελάω.
Γελασσῶ, ridebo, 1. sing. f. 1. Dor. pro γελάσω.
Γελάοισα, præs. part. Dor. pro γελάουσα.
Γελασίη, ridere cupio. Ab eod.
Γελάσιμος, ὴ, ὁ ἡ ὁ, ridiculus, risu dignus.
Γέλασμα, ατος, τό, risus. Ab eod.
Γελάσσαι, 2. 1. inf. act. Poët. pro γελάσαι.
Γελαστικὸς, ὴ, όν, ridendi facultate præditus.
Γελαστὴς, οῦ, ὁ, risor, irrisor. Ab eod.
Γελαστὸς, ὴ, όν, risu dignus. Ab eod.
Γελάσσαι, ους, ἡ, risus. Ab eod.
Γελάσσιμι, 1. pl. a. 1. conj. act.
ΓΕΛΑΩ, ῶ, f. άσω, rideo ; (2) irrideo ; (3) splendeo, niteo, floreo. Γελάσας σφίσιν ἐπέπεσε τοῖς Ἀτρείδαις διπλῶς σεσηκὼς derisus ab, Soph. Phil. 1014. Ἐγέλασε μέγα πρᾶγμα μ' εἰ Σταγίρου, Arist. Vesp. 1278.
Γελεῦσα, præs. part. act. f. g. Dor. pro γελοῦσα, a γελέω, Ion. pro γελάω.
ΓΕΛΓΗ, ης, ἡ, omnis generis mences sartinæ variarum mercium ; (2) color, tinctura.

Γελγηθεύω, f. εύσω, derideo. A γέλως.
Γελγιδόομαι, ώμαι, in γέλγιδας ευτο, in nucleos, seu spinas divido, & discerno. A ΓΕΛΓΙΣ, ιος, & γελγίς, ίδος, ἡ, allii caput, seu nucleus.
Γελγοπωλία, ας, ἡ, ίσω, scruta vendo. Ex γέλγος, & πωλέω, vendo.
Γελγοπώλης, ου, ὁ, scrutorum venditor.
Γελγοπώλις, ίδος, ἡ, scrutorum venditrix.
Γελᾶς, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro γελᾷς.
Γελοιΐζω, f. ίσω, ridicula dico, jocor. A γελοῖος.
Γελοισμός, ῦ, ὁ, jocatio. A γελοΐζω.
Γελοιαστής, οῦ, ὁ, jocator, facetus. Ab eodem.
Γελοίης, gen. sing. *Ion.* pro γελοίᾳς.
Γελοίϊα, *ridiculi*, gen. sing. *Ion.* A
Γελοῖος, οία, οῖον, jocosus, facetus, urbanus; at γελοίος, ut Grammaticis placet, ridiculus, irridendus.
Γελοιότης, ητος, ἡ, ridiculum rei.
Γελοίωντες, *ridentes*, *Poët.* pro γελῶντες.
Γέλοιως, *Adv.* ridicule. A γελοῖος.
Γέλος, ωτος, vel ως, ὁ, risus; (2) maris fœcunditas. A γελάω.
Γελωτοποιέω, ῶ, f. ήσω, risum excito, scurra sum. Ex γέλως, & ποιέω.
Γελωτοποιΐα, ας, ἡ, excitatio risus, scurrilitas. A
Γελωτοποιός, ὁ, scurra.
Γεμίζω, f. ίσω, impleo; (2) onus impono. Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος, Joan. 2, 7. Ἐπεθύμει γεμισθῆναι τῶν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κεράτιων, Luc. 15, 16. A γέμω.
Γεμίσας, a. 1. part. act.
Γεμίσατε, *implete*, 2. plur. a. 1. imperat. act.
Γεμισθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass.
Γέμισμα, ατος, τὸ, impletio, implementum. A γεμίζω.
Γέμουσες, *pleni sumus*, *Dor.* pro γέμομεν.
ΓΕΜΩ, plenus sum, onustus sum, proprie de navi, tum vero de variis aliis, adeoque & de rebus animi. Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, Soph. Oed. Tyr. 4.
Γενάρχης, ου, ὁ, gentis & familiæ auctor; unde Aboriginer, γενάρχαι, (2) princeps, nomen magistratus. Ex γένος, & ἀρχή.
Γενεά, ᾶς, ἡ, generatio; (2) progenies, genus; (3) tempus, spatii, non satis certi: non tamen infra 25 annos.
Γενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, genus recenseo, natales progenitorum investigo; (2) annumero in prosapia aliqua. A γενεαλόγος.
Γενεαλόγημα, τὸ, idem quod
Γενεαλογία, ἡ, genealogia, generis recensio.
Γενεαλογικός, ἡ, όν, ad generis recensionem, sive ad genealogiam pertinens.
Γενεαλόγος, ου, ὁ, qui originem & genus alicujus recenset. Ex γενεὰ, & λέγω, *dico*.
Γενέθλιν, genere.
Γενέθλιος, *generatione*, dat. sing. *Ion.* & per *Paragogen* τῦ φιν, pro γενεᾷ, a γένος.
Γενέθλη, ας, ἡ, generatio. A γενεά. Hinc
Γενέθλια, ων, τὰ, natalitia.
Γενεθλιάζω, natalitia ago.
Γενεθλιακός, ὴ, όν, ad natalitia pertinens; (2) genethliacus, planetarius. A γενέθλια.
Γενεθλιαλογία, ας, ἡ, prædictio ex natali die, notatio ex fideribus natalitiis. A
Γενεθλιαλογέω, genethliacus sum.
Γενεθλιαλόγος, ου, ὁ, qui prædictiones e natali die facit. Ex γενέθλια, & λέγω, *dico*.
Γενέθλιοι, ων, οἱ, natalitius.
Γενεθλιολήτης, ου, ὁ, idem quod γενεθλιαλόγος.
Γενέθλιος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, dies natalis homini, urbis, &c. A γενέθλη. Hinc
Γενέθλιος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, natalis, natalitius.
Γενέθλιομα, τὸ, genus, sexus.
Γένεθλον, ου, τὸ, genus, filius vel filia, proles.
Γένει, dat. sing. *contr.* pro γενεῖ, a γένος.
Γενειάω, f. ήσω, pubesco. A γένειον, *barba*.
Γενείων, præt. inf. act. *contr.* pro γενειᾶσιν.
Γενειὰς ἄδος, ἡ, lanugo; (2) barba; (3) genæ. Ab eod.
Γενειάσθαι, præt. part. *Dor.* pro γενειάζειν.
Γενείσκομαι, *barbam primum incipio*. A γενειάω.
Γενείων, ονος, ὁ, barbam gero; (2) pubesco. A γένειον, Hinc,
Γενήτας, acc. sing. *Dor.* pro γενήτην, a
Γενήτης, ου, ὁ, & γενήτωρ, barbatus.
Γένειον, ου, τὸ, mentum; (2) barba. A γένυς.
Γένος, *fuisti*, 2. sing. a. 2. med. *Ion.* pro ἐγένου, a verbo γίνομαι, *fum*.
Γενέσσαις, *Att.* & *Ion.* pro γενέσεις, a γένεσις.
Γενέσθαι, a. 2. Inf. med. verbi γίνομαι.
Γενέσια, ων, τὰ, natalitia & quidem propriè de mortuo cujus natalis celebratur. A γένεσις.
Γενεσιάρχης, ου, ὁ, originis auctor. Ex γένεσις, & ἀρχή.
Γενεσιουργός, ὸς, ὁ, originis caussa. Ex γένεσις, & ἔργον.
Γένεσις, εως, ἡ, ortus, orizo; (2) creatio; (3) generatio, nativitas; (4) genitura, positus cœli tempore nativitatis. A γίνομαι.
Γενέτειρα, ας, ἡ genitrix, parens. A γενέτηρ.
Γενετὴ, ῆς, ἡ, ortus, nativitas. A γίνομαι.
Γενετήρ, ῆρος, ὁ, genitor, pater. Ab eod.
Γενέτης, ου, ὁ, idem & ab eod.
Γενέτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.
Γενέ ο, *fuit*, 3. a. 2. *Ion.* pro ἐγένετο.
Γένθ', 2. a. 2. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἔγνω.
Γένη, *fueris*, 2. sing. a. 2. conj. med.
Γενηίς, ίδος, ἡ, fœcuris. Ἐκεῖ γὰ ὅ τί τε γενηὶς ἐλῶ πλεγμ', ὁ διπέλλης ἐκβολὰν, Soph. Antig. 255. Ἕίρος οἱ πεθὼν, ἢ γένναι, ἢ βελίων τι, φροπίμφατα, id. Phil. 1249.
Γενηθείς, *natus*, a. 1. part. pass. verbi γίνομαι.
Γενήθητι, *nascaris*, 2. sing. a. 1. imp. pass.
Γενηθήτω, *fiat*, 3. sing. a. ejusd.
Γενήσῃ, *eris*, 3. sing. f. 1. ind. med.
Γενήσθε, *fueritis*, 2. plur. a. 2. conjunct. med.
Γενήσομαι, *ero*, 1. sing. f. 1. ind. med.
Γενῆ, ῶν, οἱ, qui ejusdem generis sunt, gentiles. Ab eod.
Γένῃ, 3. sing. a. 2. conjunct. med.
Γενητὸς, ἡ, ὸν, creatus, factus. Ab eod.
Γενικὸς, ἡ, ὸν, generalis, γενικὴ πτῶσις, genitivus, casus. A γένος.
Γενικῶς, *Adv.* generaliter. A γενικός.
Γένναι, ας, ἡ, genus, progenies. A γίνομαι.
Γεννάδας, ου, ὁ, generosus; (2) ingenuus. A γεννά.
Γενναῖος, αία, αῖον, ingenuus; (2) nobili loco ortus; (3) naturalis, avitus, insitus; (4) generosus, strenuus; (5) vehemens, validus. Ab eod,
Γενναιοπρεπῶς, generosè.
Γενναιότης, ητος, ἡ, generositas. A γενναῖος.
Γενναίως, *Adv.* generosè, fortiter. Ab eod.
Γεννᾶται, *nasceretur*, 3. sing. præs. conjunct. pass. *contr.* pro γεννάοιτο, a γεννάω.
Γέννατο, *fuit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Æol.* pro ἐγένατο, a verbo γίνομαι, *fum*.
Γεννάω, ῶ, genero, progigno, *de patre*, pario, *de mulieribus*; (2) pario, *metaph.*
Γεννθείς, *natus*, masculinum.
Γεννθὶν, aor. 2. part. pass. n. g. A γεννάω.
Γεννηθέντος, gen. sing. a γεννηθείς.
Γέννημα, ατος, τὸ, quod natum seu procreatum est, progenies; (2) fructus. A γεννάω.
Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi γεννάω.
Γεννησαρὶτ, τὸ, Gennesaret. Nomen urbis Hebr. *malitum*. *Hortus principis*.
Γέννησις, εως, ἡ, nativitas, generatio. A γεννάω. Unde
Γεννήτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens, mater.
Γεννητὸς, ἡ, ὸν, generator.
Γεννητικὸς, ἡ, ὸν, generandi vim habens, genitalis.
Γεννητὸς, ἡ, ὸν, genitus, natus; (2) mortalis.
Γεννήτωρ, ορος, ὁ, genitor, parens.
Γενναῖος, ὴ, ὸν, generosus, fortis.
Γενναίως, *Adv.* generosè, fortiter.
Γενοδοτειρα, genetrix, *Epith.* Veneris.
Γενόεσσα, *generosa*, præt. part. act. *contr.* pro γεγάυῖα, a verbo γεγάασι.
Γενοίατο, 3. pl. a. 2. opt. med. *Dor.* pro γενοίντο.
Γενόμενος, *natus*, aor. 2. part. med.
Γένος, ους, τὸ, genus, progenies, familia; (2) gens, natio; (3) Genus, cui opponitur Species. A γίνομαι.
Γενὲ, *fis*, 2. sing. aor. 2. imper. med.
Γενώμαι, *fiam*, f. 2. ind. med.
Γένυος, *generis*, g. s. *contr.* pro γένεος, a γένος.
Γενύσιος, ὁ, ἡ, genere propinquus. A γένος.
ΓΕΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viscera.
ΓΕΝΤΙΑΝΗ, ῆς, ἡ, gentiana, herba. *Angl.* Gentian, or Felwort.
Γένυτο, *fuit*, 3. sing. a. 1. med. *Poët.* pro ἐγένετο, a verbo γίνομαι, *fum*, *nascor*.
ΓΕΝΥΣ, υος, ὁ, ἡ, mentum, maxilla. (2) barba.
Γενώμαι, *fiam*, a. 2. conj. med. v. γίνομαι.
Γενώμεθα, *efficeramur*, 1. p. pl. a. ejusd.
Γεοειδὴς, ές, terreus.
Γεόομαι, ώμαι, in terram vertor.
Γεωχος, ου, ὁ, terram continens, qui terram suo ambitu complectitur. Ex γῆ, & ἔχω.
Γεραίεσσι, vel γεραιέεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro γέρασι, a γέρας, *munus*.
Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, anus; (2) matrona. A γεραιὸς.
Γεραιὸς, ὰ, ὸν, senilis; (2) *masc.* senex. A γέρων.
Γεραίρω, muneror honoris caussa, orno. Τραγικοῖσι χοροῖσι αὐτὸν ἐγέραιρον, Herodot. Μέλπε, ἡ γέραιρε φωνῇ πᾶσα, χορομανεῖ τρόπῳ, Aristoph. Θεσμ. 970. A γέρας.
Γεραίτερος, *senior*, per Syncop. pro γεραιότερος.
Γεράνδρυον, ου, τὸ, (al. γεράνδριον) arbor annosa. Ex γέρων, & δρῦς, *arbor*.
Γερανὸς, ὁ, grus, machina; (2) Geranium, herba, *Plin.* l. 26. §. 63. c. 11. A γέρανος. *Angl.* Cranesbill.
Γερανίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, geranites, lapis quidam. Ab eod.
Γερανοβοτία, ας, ἡ, grex gruum pascentium. Ex γέρανος, & βόσκω, *pasco*.
Γερανομαχία, ας, ἡ, pugna cum gruibus. Ex γέρανος, & μάχη, *pugna*.
ΓΕΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, grus, avis; (2) saltationis genus; (3) machina scenica; (4) machina tollendis oneribus comparata.
Γεραὸς, οῦ, ὁ, senex; (2) honoratus. A γέρων.
Γεράρας, a. 1. inf. act. verbi γεραίρω.
Γεραιρὸς, ρὰ, ρὸν, honorandus, venerandus, augustus. Ab eod.
ΓΕΡΑΣ, ατος, τὸ, præmium, munus. (2) honor.
Γερασιμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, honoratus, honore & præmio dignus; (2) honorificus; (3) senilis. A γέρας.
Γερασφόρος, ου, ὁ, ἡ ὁ, præmium ferens; (2) præmium capiens. Ex γέρας, & φέρω.
Γερατοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.
Γεράων, gen. pl. *Ion.* pro γεράτων, a γέρας.
Γερζέρμος, ὁ ἡ ὁ, *Epith.* Olivæ, estque decidua, quæ ob maturitatem sponte decidit.
Γεργεσηνὸς, ὸν, ὁ, Gergesenus. Vox Hebr. *Vicinus peregrinationi*.
Γέρια, nom. pl. *Ion.* pro γέρατα, a γέρας.
Γερμιος, ου, ὁ ἡ ὁ, epitheton Nestoris ap. Hom. honoratus. A γέρας, aut a loco Γερμος.
Γερουσία, ἡ, honores.
Γέρον, *senex*, vocat. sing. a γέρων, *senex*.
Γεροντοτροφία, ᾶς, ἡ, ίσω, senem instituo, senilis mores formo. A
Γεροντοτρόφος, ὸς, ὁ, qui senem instituit, bene erudit. Ex γέρων, & τρέφω, *educo*.
Γεροντικὸς, ἡ, ὸν, senilis. A γέρων.
Γεροντικῶς, *Adv.* senilis, idem & ab eod.
Γεροντικὸς, ἡ, ὸν, senectus.
Γεροντισμὸς, ῦ, senium & delirium senilis, senile delirium resipio. Ab eod.
Γεροντικὸς, ὴ, ὸν, senilis. Ab eod.
Γερόντιον, τὸ, vetulus, senecio.
Γεροντικῶς, *Adv.* seniliter. A γεροντικὸς.
Γεροντοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui senis atque adeo parum docilis præceptor est. Ex γέρων, & διδάσκαλος, *præceptor*.
Γεροντοκομεῖον, ου, τὸ, locus ubi senes tractantur & curantur. Ex γέρων, & κομέω, *curo*.
Γέρουσι, *senibus*, dat. plur. a γέρων.
Γερουσία, ας, ἡ, senatus. A γερουσιος.
Γερουσιαστὴς, οῦ, ὁ, senator. A γερουσία.

Ιερόν,

Γερόσιος, α, ὁ ἡ ἡ, ad senes pertinens; (2) honorabilis. A γέρων.

Ἱερράδια, ων, τὰ, floreæ ex vimine, aut junco. A γέρρον.

ΓΕ'ΡΡΟΝ, ου, τὸ, scutum Persicum ex vimine textum, (2) quodvis defensaculum.

Γερροφόρος, miles, qui scuto vimineo utuntur.

ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, senex; (2) *in Plural.* senatores, curia; (3) colus.

Γερωχία, ἡ, pro γερουσία, f. e. γερουσία, senatus.

Γεύθμός, οῦ, ὁ, gustus. A γεύω.

Γεῦμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Γευματίζω, f. ίσω, gusto. A γεῦμα.

Γεύμεθα, 1. plur. perf. ind. pass. *Ion. & Dor.* pro γεύμεθα, a γεύω.

ΓΕΥ'ΟΜΑΙ, gusto, experior. *Εἰ μὴ γεύσεται ἐμεῦ ἡ χώρη τὰ δεῖ ὕδεος*, Herodot. irrigetur pluviis. *Μὴ διατρίψῃς, ἀλλὰ γεύσῃ τῆς Σύρας*, Arist. Ran. 461. *Ἐγευσάμην βραχύ τι μέλιτος*, 1 Sam. 14, 29.

Γευσάμενος, a. 1. part.

Γεύσις, εως, ἡ, gustatio. A γεύω. Unde

Γεύστηριον, ου, τὸ, gustandi instrumentum; (2) poculum, quo vinum gustatur.

Γευστικὸς, ἡ, ὸν, gustatorius.

Γευστὸς, ἡ, ὸν, gustabilis.

ΓΕ'ΥΩ, fut. εύσω, gustare facio, gustum præbeo.

ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons; (2) intervallum inter binas instructæ aciei ordines.

Γεφυρίζω, f. ίσω, e ponte scommata in aliquem jacio; (2) derideo, cavillor, subsanno. A γέφυρα.

Γεφύριον, ου, τὸ, ponticulus. Dim. a γέφυρα.

Γεφυρισμὸς, οῦ, ὁ, derisio, cavillatio. A γεφυρίζω. Unde

Γεφυριστὴς, οῦ, ὁ, cavillator, irrisor.

Γεφυροποιέω, ῶ, f. ήσω, pontem facio. A

Γεφυροποιὸς, οῦ, ὁ, pontifex, qui pontem facit. Ex γέφυρα, & ποιέω, *facio*.

Γεφυροῦν, præs. inf. pro γεφυρόειν. A

Γεφυρόω, ῶ, f. όσω, ponte jungo, pontem impono. *Γεφυροῦν ὀπλίτας*, Polyb. *τὰς φυσαμένας ναυμαχίας*, Ex γέφυρα.

Γεφύρωμα, ατος, τὸ, ipsum opus jungendi ponte fluvium; (2) transitus. A γεφυρόω.

Γεφύωσις, εως, ἡ, pontium exstructio.

Γεφυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui pontes exstruit. Ab eod.

Γεωγραφέω, ῶ, f. ήσω, terrarum orbem describo. A γεωγράφος.

Γεωγραφία, ας, ἡ, descriptio terræ. Ab eod.

Γεωγραφικὸς, ἡ, όν, ad terræ descriptionem pertinens; (2) terræ descriptionis peritus; hinc (3) γεωγραφικὰ, ῶν, τὰ, commentarii de terræ descriptione. Ab eod.

Γεωγραφικῶς, Geographice, more Geographi.

Γεωγράφος, ου, ὁ, qui terram, seu terræ situm describit. Ex γέα, & γράφω, *scribo*.

Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ divisio, distributio, partitio. Ex γέα, & δαίω, *divido*.

Γεώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, terreus, terrenus. A γέα.

Γεωλοφία, ας, ἡ, tumulus, collis. A γεώλοφος.

Γεώλοφον, ου, τὸ, collis, tumulus, mons. A

Γεώλοφος, ου, ὁ ἡ ἡ, e terra instar tumuli, f. collis elevati; (2) *Subst.* ὁ, tomulus; (3) homo crassus, stupidus inutile terræ pondus. Ex γέα, & λόφος.

Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, terram metior. *Γεωμετρησαι βιβλώμας ἢ ἄλλο ὁμόν*, Arist. Av. 1001. A

Γεωμέτρης, ου, ὁ, Geometra, agri mensor. Ex γέα, & μετρέω, *metior*.

Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria, terram dimetiendi scientia. A γεωμετρέω.

Γεωμετρικὸς, ἡ, όν, ad Geometriam, f. Geometram pertinens; (2) Geometriæ peritus. Ab eod.

Γεωμετρικῶς, *Adv.* geometrice, proportione. A γεωμετρικὸς.

Γεωμιγὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, terræ mixtus; (2) terrenus. Ex γέα, & μίγνυμι, *misceo*.

Γεωμορία, ας, ἡ, agricultura. A γεωμόρος.

Γεωμόριον, ου, τὸ, terræ portio. Ab eod.

Γεωμορικὸς, ἡ, όν, (τόπος) agrarius.

Γεωμόρος, ου, ὁ, agricola, colonus. Ex γέα, & μείρω, *divido*.

Γεωπόνος, ου, ὁ, qui terram colit. Ex γέα, & πόνος, *labor*.

Γεωργία, ας, ἡ, agricultura. Ex infl.

Γεωργικὸς, ἡ, όν, ad agriculturam pertinens, f. spectans. A γεωργία.

Γεωργὸς, οῦ, ὁ, agricola.

Γεωρχέω, ῶ, f. ήσω, terram colo, agriculturam exerceo. *Γεωρχέων τὴν γῆν*, Dem. A γεωργὸς.

Γεώσημα, ατος, τὸ, agricolatio. A γεωρχία.

Γεωρχήσιμος, ὁ ἡ ἡ, ad colendum idoneus, fertilis.

Γεωρχία, ας, ἡ, Agricultura. A γεωργὸς.

Γεωργικὸς, ἡ, όν, ad agriculturam pertinens; hinc Γεωργικὰ, ῶν, τὰ, libri de agricultura.

Γεώρυγον, υ, τὸ, agricolatio; (2) arvum, ager aratus. Ab eod.

Γεωρχὸς, οῦ, ὁ, agricola; (2) vinitor; (3) colonus quivis. Ex γέα, & ἔρδω, *opus*.

Γεωρχιδεύς, έως, ὁ ἡ ύς, rusticus. Hinc κατὰ τὸ γεωρχιδέως, agricolarum, sive rusticorum more. A γεωρχὸς.

Γεώρχος, ου, οἱ, & χαῦραι, οἱ, qui terram custodiunt, agrorum custodes. Ex γέα, & ὄρχος, *custos*.

Γεωρυχέω, ῶ, f. ήσω, terram fodio. A

Γεωρύχος, υ, ὁ, qui terram fodit, suffossor. Ex γέα, & ὀρύσσω, *fodio*.

Γεωτόμος, υ, ὁ, qui terram scindit, agricola. Ex γέα, & τέμνω, *scindo*.

Γεωτροφία, ἡ, victus e rebus terræ natis, *in infantibus opp.* Lacti, & est cibus alius non liquidus quivis. Ex γέα, & τρέφω.

Γεωφάνιον, υ, τὸ, locus, in quo metalla nascuntur, f. apparent. Ex γέα, & φαίνομαι.

Γῆ, γῆς, ἡ, terra; (2) regia. *Contr.* ex γέα.

Γηγενὴς, ὲς, ὁ, terrigena, terræ filius. Ex γῆ, & γίνομαι, *nascor*.

Γηγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, idem, (2) indigena; (3) gigas. Ex infl.

Γήδιον, υ, τὸ, agellus. Dim. a γῆ.

Γῆθεν, *Adv.* e terra. Ab eod.

Γήθεον, *Ion.* pro ἐγήθεον. A

ΓΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lætor. *Τῷ δὲ τάδε γηθέοντι*; Il. 9, 77. *Γήθησεν δ μέλισσα φρεσὶ ἔργα σκαλάρη*, Hesiod. Oper. 783.

Γήθησεν, 3. pl. a. 1. ind. *Ion.* pro ἐγήθησαν.

Γηθήσεο, *lætatus fis*; 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro γηθήσοις.

Γῆθος, εος, τὸ, gaudium. A γηθέω.

Γηθόσυνη, ης, ἡ, idem. A γῆθος.

Γηθόσυνος, ου, ων, ωον, lætus, lætabundus.

Γηθοσύνως, *Adv.* lætè, lætabundè.

Γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) olus perro simile. A

ΓΗ'ΘΥΟΝ, υ, τὸ, genus cepæ.

Γήθω, idem quod γηθέω.

Γήϊνος, η, ὁ ἡ ὸν, terrenus; (2) corruptioni obnoxius; (3) mortalis. A γῆ.

Γήϊος, α, ὁ ἡ ὸν, idem & ab eod.

Γηΐτης, ου, ὁ, agricola, rusticus. Ab eod.

Γηλεύς, έως, ὁ ἡ ύς, qui terram quatit, vel movet. Ex γῆ, & λεύω, *moveo*.

Γηλοχὺς, ὑος, ὁ ἡ ύς, humi cubans, cui humi lectus est. Ex γῆ, & λέχος, *lectus*.

Γήλοφος, ου, ὁ, tumulus, pro γεώλοφος.

Γῆμας, aor. 1. inf. *per Syncop.* pro γαμῆσαι.

Γήμας, *qui duxerit uxorem*, part. aor. 1.

Γημᾶσθαι, aor. 1. inf. med. *per Syncop.* pro γαμῆσασθαι.

Γημέρος, ου, ὁ, agricola. Ex γῆ, & μέλομαι.

Γηὺχιον, ου, τὸ, f. ίσω, terram habeo, agrum possideo. Ex γῆ, & ἔχω, *habeo*.

Γηύχος, ου, ὁ, terram habens; (2) terram continens, *de Neptuno*. Ex infl.

Γηφύλλιον, ου, ὁ, paxillus terræ. Ex γῆ, & φύλλον, pro σκάφιον, *paxillus*.

Γήτειον, υ, τὸ, ager, fundus, solum; (2) solum, quod ædificiis prædii urbanis. Ex γῆ, & οἶδος, *solum*.

Γηφόρος, ου, ὁ, qui terram fodit, fossor. Ex γῆ, & ὀρύσσω, *fodio*.

Γήϊον, ου, τὸ, ager, arvum, solum. A γῆ.

Γηωργία, ας, ἡ, agricultura. Ab eod.

Γηωργὸς, οῦ, ὁ, agricola. Ex γέα, & ἔργον.

Γηωτικὸς, rustice, more agricolarum.

Γῆρα, dat. f. *Ion.* & *Dor.* pro γήρᾳ, γήρᾳ.

Γηραιὸς, αιὰ, αιὸν, senex, senilis, senio confectus, grandævus. A γῆρας.

Γηραλέος, ἐη, ἐον, idem & ab eod.

Γηραλέος, ας, ον, pass. (2) tristis, acerbus.

Γήρανμα, ατος, τὸ, senescentia; (2) flocous vanescentes floris. A γηράω.

Γηράσκω, γηρασκήσω, ἐγήρασκα, γεγήρακα, *senesco*, γεγηρασκὼς, ὑῖα, ὸς, part. *Poët.* & *Ion.* pro γηράσκων, de hoc pro γηράσκειν, a γηράσκω, verbi γηράω, *senesco*.

Γηράς, *senescens*, præs. part. verbi γήρασκω.

ΓΗΡΑΣ, ατος, τὸ, senectus, senium.

Γηράσιμος, *senectæ*, 2ν. sing. a. 1. conj. ασω, ω.

Γηράσκω, f. άσω, senesco. A

Γηράω, ῶ, idem. *Κούρη ἐπὶ κυάνεον ἐπὶ μεγάροισιν ὑφήνει*, Il. 3, 125. A γῆρας.

Γήρειον, υ, τὸ, idem quod γήραμα. Ab eod.

Γηροβοσκεῖον, ου, τὸ, f. ήσω, in senectute alo.

Γηροβοσκία, ας, ἡ, sustentatio senis.

Γηροβοσκὸς, οῦ, ὁ ἡ ὸν, senum nutritor, qui aliquem in senectute alit. Ex γῆρας, & βόσκω, *pasco, alo*.

Γηρομοσίον, υ, τὸ, locus, quo ejiciuntur senes. A γηρομόσιος. Unde

Γηρομόσιος, ου, ὁ, cura & nutritio senum.

Γηροκομικὸς, ἡ, όν, ad curam alendi senes pertinens.

Γηροκόμος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui curam habet senum. Ex γῆρας, & κομέω, *curam, gero*.

Γηροτροφεῖον, υ, τὸ, locus, in quo senes aluntur. A γηροτρόφος. Unde

Γηροτροφέω, ῶ, f. ήσω, in senectute alo.

Γηροτροφία, ας, ἡ, actio & cura alendi senes.

Γηροτρόφος, ου, ὁ ἡ ὸν, senes nutriens. Ex γῆρας, & τρέφω, *nutrio*.

Γηρύειας, *vocalis*, *garrulæ*, gen. sing. *Dor.* pro γηρύονος, a γηρύων, *garrula*.

ΓΗ'ΡΥΣ, υος, ἡ, vox.

Γήρυμα, ατος, τὸ, vox. A γηρύω.

Γηρύω, f. ύσω, sono, (2) loquor, dico, conqueror. *Γήρυε' ἀθρήσας ἀδικον νόον*, Hesiod. Ἔργ. 258. A γῆρυς.

Γίγας, gen. sing. *Ion.* & *Att.* pro γίγαντος.

Γίγειος, α, τὸ, idem quod γήϊος.

Γίγτης, ου, ὁ, agricola rusticus. A γήϊτης.

Γίγτομαι, fut. ήσω, terram scindo, f. findo.

Γιγτόμος, υ, ὁ, qui terram findit, seu scindit. Ex γῆ, & τέμνω, *scindo*.

Γιγφάγος, υ, ὁ ἡ ὸν, qui terra vescitur; (2) pauper, qui terræ glebis se sustentat. Ex γῆ, & φάγω, *comedo*.

Γίγχυτον, υ, τὸ, exterior pars terræ mollis & minime lapidosa. Ex γῆ, & χύω, *fundo*.

Γίγαντάϊος, αία, αῖον, giganteus. A γίγας.

Γιγάντειος, εία, ειον, giganteus. Ab eod.

Γιγαντίδαι, ῶν, gigantes imitor, gigantum similis sum.

Γιγαντολέτειρα, ας, ἡ, gigantum peremtrix. Ex γίγας, & ὀλέτειρα, *perditrix*.

Γιγαντολέτης, ου, ὁ, gigantum perditor & exstinctor. Ex γίγας, & ὀλλύμι, *perdo*.

Γιγαντοφανὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, quod γιγαντόφανος.

Γιγαντόφανος, ον, ὁ ἡ ὸν, quod γιγαντοφανὴς.

Γιγαντομαχία, ας, ἡ, pugna gigantum. Ex γίγας, & μάχη.

Γιγαντοτεραστὴς (*A. pass.*) idem quod

Γιγαντοφόνος, υ, ὁ ἡ ὸν, qui gigantes interficit. Ex γίγας, & φόνος, *cædes*.

Γιγαντώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, giganti similis.

ΓΙΓΑΡΤΟΝ, ου, τὸ, quod in acino vinaceo esseum, f. lapidosum est, granum acini. *Num.* 6, 4. Hinc

Γιγαρτώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, plenus γιγάρτου.

ΓΙΓΑΣ, αντος, ὁ, gigas.

ΓΙΓΓΙ'ΔΙΟΝ, υ, τὸ, herbula, pulmonariæ silvestri similis.

ΓΙΓΓΙΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, titillatio; (2) titillatus petulans.

Γιγλυμώδης, ες, ὁ, ἡ, ingliymo fimilis. Ab eod.

ΓΙΓΓΑΜΟΣ, ου, ὁ, cardo portæ, qui cum ipsa porta vertitur; (2) ossium quædam junctura instar vertebræ.

Γιγλυμόω, gingiymo jungi.

Γιγλυμώδης, ους, ὁ, ἡ, ες, ὁ, ἡ, ὁ, quasi vertebrosus.

Γιγράω, f. ασω, cano tibia, quæ gingras dicitur. A Γιγρας. Hinc.

Γιγρᾶντὲς, ὰ, ὲν, qui ad gingras cantatur.

ΓΙΓΓΡΑΣ, α, ὁ, parvula quædam tibia lamentabilem sonum edens.

Γιγρασμὸς, ὺ, ὁ, cantus, seu sonitus ἐν γίγρᾳ. A γίγρας.

Γίγραμαι, vide γινομαι.

Γίγράσκω, vide γιγνώσκω.

Γίνεσθαι, fieri, præs. inf. med. verbi γίνομαι.

Γίνετ', ἔγένετ, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. & per Apostr. pro ἐγίνετο. A γίνομαι.

ΓΙ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ equuleus, equus parvulus; (2) fœtus asininus, vel equinus, qui in ventre matris corrumpitur, & inde membris depravatis nascitur.

ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, f. γενήσομαι, p. m. γέγονα, nascor, gignor; (2) orior; (3) fum, fio; (4) accido, evenio, contingo. Τινὶ σφίσιν, μετά τινος, ab aliquo ſtare; κατὰ τινος, opponere; ὀφθαλμῷ, incidere; εἰς ταὐτόν, versari; ἐξ ἴσου, æquare, φίλος ἢ ἐχθρὸς, inimicus esse; ἐπὶ ταὐτὰ τινὶ γνώμης, idem ſentire; ἐπ' ἐλπίδος, ſperare; ἐπί τινα, appellere.

Γινόμην, præf. inf. act. Dor. pro γενέσθαι.

Γινόσκοις, ſcis, 2. plur. præſ. ind. act.

Γινόσκοντι, Dor. pro γινώσκουσι.

ΓΙ'ΝΩΣΚΩ, vel γιγνώσκω, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, nosco, cognosco, agnosco, intelligo, novi; (2) meum agnosco; (3) approbo; (4) censeo, existimo, judico, statuo; (5) ſentio; (6) cognosco, coëo cum aliqua. Ἔγνω ἀνδρα δυσχίσατον, Arist. Θεσμ. 9, 2. Ἄδικα ἔγνωκε περὶ ἐμοῦ ὁ Ζεὺς, ſtatuit, Luc.

Γλαῖδες, ὦν, ὁ, &

Γλαγένης, ἐος, ἐα, ἐον, lacteus. A

Γλαῖος, ου, τὸ, lac. A γάλα.

Γλαϊσωτὴς, ου, qui lac concrescere facit, ſ. in quo lac concrescit. E γλ. & σαίνυμι.

Γλαδτηφόρος, ον, qui lacte alitur.

Γλαδτοφόρος, lac habens, Epith. uberis.

Γλαζόνης, ου, ὁ, lacteſcens & nondum ſatis mitidus. Ab eod.

Γλάζω, cano.

Γλαθάω, lacte plenus ſum.

Γλαμάω, ῶ, f. ήσω, gramia laboro, lippio. A

Γλάμη, ης, ἡ, gramia, lippitudo; (2) oculorum ſordes. A λάμη, hippitudo.

Γλαμιξίδες, ῶν, idem quod γλαμάω. A

Γλάμυξ, υγος, ὁ, ἡ, oculi, quorum anguli labri ſunt, ſ. ſcabra lippitudine laborant. A γλάμη.

Γλαμυρὸς, ά, όν, gramioſus, lippus.

Γλαμυρὸς, ὁ, ἡ, idem.

Γλάμων, ονος, ὁ, ἡ, idem. A γλάμη.

ΓΛΑΝΓΣ, ίδος, ἡ, piſcis quidam.

Γλανὶς, ίδος, ἡ, Hymna.

Γλαφὶς, ίδος, ἡ, inſtrumentum architecti.

Γλαφὺς, pro γλαφυρὸς, nitidus, &c. ſingit a γλάφω, nitidus.

Γλαυκάσσω, ττω, Poet. γλαυκόω, glaucis oculis terribiliter intueor; (2) glaucesco. A γλαυκὸς.

Γλαυκέω, f. ήσω, ad glaucum colorem accedo; (2) obtuſe video. Ab eod.

Γλαυκιὰν, ᾶνος, ὁ, γλαυκὶς; herba quædam; (2) avis a glaucis oculis nomen habens.

Γλαυκίαν, Poet. pro γλαυκιᾶν.

Γλαυκιῶσαι, præſ. para. act. Poet. pro γλαυκιᾶν.

Γλαυκίσκος, ου, ἡ, piſcis quidam, qui & γλαυκίδιον. Ab eod.

Γλαυκόμματος, ου, ὁ, ἡ, glaucos oculos habens, cæſius. Ex γλαυκὸς, & ὄμμα, oculus.

ΓΛΑ'ΥΚΟΣ, η, ον, glaucus, cæſius, cæruleus.

Γλαυκοτρίχης, ου, ὁ, ἡ, glaucos capillos habens. A

Γλαυκόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, qui cæſia eſt oculis.

Γλαυκοχαίτης, ου, ὁ, ἡ, cæſiam jubam, vel comam habens. Ex γλαυκὸς, & χαίτη.

Γλαυκόχρως, contr. γλαυκόχους, ῶ, ὁ, ἡ, ὁ, glauci coloris. Ex γλαυκὸς, & χρὼς, color.

Γλαυκόω, ῶ, cæſium reddo. A γλαυκὸς.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, idem quod γλαυκόμματος.

Γλαυκῶψ, ωπος, ὁ, ἡ, ὁ, qui cæſios oculos habet. Ex γλαυκὸς, & ὤψ, oculus.

Γλαυξ, κὸς, ἡ, ulula, noctua. A γλαυκὸς.

Γλαύσσω, ſplendeo, cerno. Ab eod.

Γλάφυ, τὸ, ſpelunca, antrum, caverna. A γλάφω.

Γλαφυρῆσσι, & γλαφυρῆς, Ion. pro γλαφυραῖς.

Γλαφυρία, ας, ἡ, elegantia, concinnitas. A

Γλαφυρὸς, ά, όν, elegantia, concinnitas. A γλάφω.

ΓΛΑΦΩ, f. ψω, cavo; (2) ſculpo.

Γλαυκαλγὸς, ὺ, ὁ, ἡ, muſtum vehens. Ex γλεῦκος, & ἄγω, fero, veho.

Γλεύκιον, ου, τὸ, muſteus. A γλεῦκος.

ΓΛΕΥΚΟΣ, εος, contr. γλοῦκος, τὸ, muſtum, decoctum, defrutum; (2) dulce, h. e. potus quilibet dulcis factitius.

Γλεῦξις, εως, ἡ, idem.

Γλυκοπότης, ου, ὁ, muſti, dulcioris potionis amans.

Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. A λήμη.

Γλιάδες, ων, τὰ, res ornatæ, pretioſæ, ſpectaculo dignæ. A γλιὼν.

ΓΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi; (2) oculus; (3) pupa; (4) puella; (5) cavitas oſſis quæ aliud os recipit.

Γλίσσα, ης, τὸ, ſtella; (2) lumen. A γλιὼν.

ΓΛΗ'ΧΩΝ, ωνος, ἡ, pulegium, herba. Angl. Pennyroyal.

Γληχωνίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum e pulegio confectum. A γλήχων.

ΓΛΊΑ, ας, ἡ, gluten.

ΓΛΊΝΟΣ, ἡ, γλῆνος, genus aceris campeſtris, gallice.

Γλιχραίνω, f. ανῶ, viſcoſum ſive lentum reddo. A γλίχρος.

Γλιχραντιλογεπιτριπτὴς, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui damnoſæ & levis litis eſt. Ex γλίχρος, ἀντιλογία, lis, ἐπί, ex, τρίπτης, quod uxteri putet. Vox Comica.

Γλίσχρασμα, ατος, τὸ, viſcoſitas. A γλίσχρος.

Γλισχρότης, ητος, ἡ, viſcoſitas, lentor, tenacitas; (2) lubricitas; (3) parcitas. A γλίσχρος.

Γλισχρὸς, ά, όν, viſcoſus, tenax, glutinoſus; (2) lubricus; (3) tenax, parcus; (4) ſtrictus; (5) jejunus; (6) valde ſordidus; (7) acrimonioſus; (8) guloſus; (9) ſuavis; (10) humilis; (11) adulator.

Γλισχρύνω, ττω, ἡ, viſcoſitas, lentor, tenacitas; (2) lubricitas; (3) parcitas. A γλίσχρος.

Γλισχρώδης, ες, ὁ, ἡ, viſcoſus & biliſosus; γλισχρώδη, excrementa glutinoſa, & biliſosa. E χυλὸς, bilis.

Γλισχώδης, ες, ὁ, ἡ, lentus, tenax, viſcoſus. Ab eod.

Γλίχρων, ονος, ὁ, ἡ, qui aliquid diſcupit; (2) infelix, infortunatus. Ab eod.

Γλίχρως, Adv. tenaciter, more viſcoſorum; (2) lubrice; (3) parce, tenuiter; (4) vix, difficulter, ægre. Ab eod.

ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, cupio, deſidero, appeto. Γλίχεσθαί τινος, τοῦ, alicui amici. Τῶν ἀναγκαίων ἡ φύσις γλίχεται, Arist.

Γλοιάζω, contrendo oculos obvolvo.

Γλοιὸς, ὸν, ὁ, cynus maligne jocans.

Γλοιὸς, ὸν, ὁ, invalidus. A

ΓΛΟΙΟ'Σ, ὸν, ὁ, invalidus; (2) ſordidus; (3) malignus, malis imbutus moribus; Subſtantive (4) ſordes olei, ſtrigmenta.

Γλοιόω, ῶ, f. ώσω, lentum & viſcoſum reddo; Paſſ. lentesco, viſcoſus fio. A γλοιὸς.

Γλοιώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ſtrigmentoſus, glutinoſus, viſcoſus. Ab eod.

Γλοιωδὸς, Adv. more eorum, qui nuunt capite inter dormiendum; (2) conniventer.

Γλῶτις, ιος, ἡ, naticulæ, corpora duo dura in cerebro ad latera illius eminentia. A

ΓΛΟΤΤΟ'Σ, ὸν, ὁ, ἡ, ητος, clunis.

Γλυκάζω, f. άσω, dulce reddo; (2) dulceſco. A γλυκὺς. Hinc

Γλυκαίνω, f. ανῶ, dulce reddo.

Γλύκανσις, εως, ἡ, q. d. dulcificatio. A γλυκαίνω.

Γλύκασμα, ατος, τὸ, dulcedo. A γλυκάζω.

Γλυκασμὸς, ὺ, ὁ, idem & ab eod.

Γλυκεῖα, ας, ἡ, radix prædulcis, al. γλυκύρριζος; ab Hippocrate vocatur γλυκύμυα.

Γλυκερὸία, dulcis, gen. fing. Ion. pro γλυκερὴ, a γλυκερὸς.

Γλυκερὸς, ὰ, ὸν, dulcis.

Γλυκεροχρὼς, ὼ, ὁ, ἡ, formoſus, tener.

Γλυκόπικρος, ία, ον, dulciuſculus, ſubdulcis.

Γλυκύδακρυς, υος, ὁ, ἡ, ὁ, dulces fundens lachrymas. Ex γλυκὺς, & δάκρυ, la brymæ.

Γλυκυδερκὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ὁ, dulce videns, aut adſpiciens, qui dulcis adſpectus eſt. Ex γλυκὺς, & δέρκω, video.

Γλυκύδωρος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, qui ſuavia, vel dulcia largitur. Ex γλυκὺς, & δῶρον, donum.

Γλυκυηχὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ὁ, dulciſonus. Ex γλυκὺς, & ἠχὼ, ſono.

Γλυκυθυμία, ας, ἡ, animæ ſuavitas, animi hilaritas. A

Γλυκύθυμος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, exhilarans; (2) delicatus; (3) placido & miti animo præditus. Ex γλυκὺς, & θυμὸς.

Γλυκύκαρπος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, qui dulcem fructum fert. Ex γλυκὺς, & καρπὸς, fr. Ion.

Γλυκυμείλιχος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, dulcis & mitis, dulciloquus. Ex γλυκὺς, & μείλιχος, blandus.

Γλυκύμηλον, ου, τὸ, malum prædulce. Ex γλυκὺς, & μῆλον.

Γλυκυπάρθενος, ου, virginea ſuavitate præditus.

Γλυκυπίκρος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, dulcedinem amaroris permixtam habens. Ex γλυκὺς, & πικρὸς, amarus.

Γλυκυρρίζα, ης, ἡ, dulcis radix. Ex γλυκὺς & ῥίζα, radix. Hinc Angl. Liquorice.

Γλυκυρρίζων, ωνος, τὸ, idem & ex iiſd.

ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ὺ, Gen. έος, έως, έος, dulcis; (2) jucundus.

Γλυκυσίδη, Glycyſide, planta quædam.

Γλυκύσμυρνος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ſapore dulci ſimul & amaro præditus.

Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo; (2) Schema oratorium.

Γλυκυτραχηλος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, dulcem cervicem ſeu dulce collum habens.

Γλυκυφθόγγος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, dulce ſonans.

Γλυκυφωνία, ας, ἡ, dulcis vox, cantus dulcis. Ab

Γλυκύφωνος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, qui dulcis eſt vox. Ex γλυκὺς, & φωνὴ, vox.

Γλυκύχυλος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, dulcem ſuccum habens.

Γλύμμα, ατος, τὸ, ſculptura, cælatura, quod ſculptum eſt. A γλύφω.

Γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſculptor, cælator.

Γλυπτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Γλυπτὸς, ὴ, όν, ſculptilis; (2) ſculptus.

Γλυφάνιον, gen. f. ίου, pro γλυφεῖον. A

Γλύφανος, ου, εἰ, ſcalprum, inſtrumentum ferreum, quo metalla ſcalpuntur & cælantur.

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, ſculptura, cælatura.

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, ſcalprum.

Γλυφὺς, έως, ὁ, ſculptor.

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, ſculptura, cælatura.

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, inciſura & ciena ſagittæ. A

Γλύφω, f. ψω, ſculpo, ſculpo. Γλύφειν τὰς γραφὰς, Arist. A γλάφω.

ΓΛΩ'ΣΣΑ, ης, Attice, γλῶττα, ης, ἡ, lingua; (2) di-

(2) dicendi facultas; (3) genus aliquod genti peculiaris; (4) vocabulum peregrinum, obscurum & exoletum; (5) lingua seu lingula tibiæ; (6) calceamentorum vincula.

Γλωσσαλγέω, ῶ, f. ήσω, lingua doleo; (2) lingua prurio. Ex γλῶσσα, & ἄλγω, *doleo*.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor; (2) linguæ prurigo; (3) loquax maledicentia. Ex γλῶσσα, & ἄλγος, *dolor*.

Γλωσσαρία, ας, ἡ, garrulitas, loquacitas; (2) linguæ ignavia. A γλωσσαργός.

Γλωσσαργός, ός, ὁ ἡ ἡ, garrulus, loquutuleius, blatero, nugator. Ex γλῶσσα, & ἀργός.

Γλωσσάριον, ε, τὸ, lingula, Dim. A γλῶσσα.

Γλωσσασπίς, ίδος, ὁ ἡ, ἡ, qui lingua pro clypeo utitur, qui sua se defendit facundia. Ex γλῶσσα, & ἀσπὶς, *clypeus*.

Γλωσσηματικὸν, ῦ, τὸ, vocabulum peregrinum, aut ratum, explicatione indigum. A γλῶσσα.

Γλωσσηματικὸς, voce antiqua, rara, exquisita.

Γλωσσογάστωρ, ορος, ὁ, qui linguæ ministerio ventrem alit, qui lingua victum quærit. Ex γλῶσσα, & γαστὴρ, *venter*.

Γλωσσογράφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui de glossemata interpretatione scribit. Ex γλῶσσα, & γράφω, *scribo*.

Γλωσσοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, linguæ similis. Ex γλῶσσα, & εἶδος, *species*.

Γλωσσοκάτοχος, ε, ὁ ἡ ἡ, linguam continens. Ex γλῶσσα, & κατέχω, *continco*.

Γλωσσοκομεῖον, ε, τὸ, vas, quod lingulas tibiarum recipit; (2) receptaculum quodvis. A Γλωσσόκομος, ε, τὸ, theca condendis lingulis tibiarum idonea; (2) loculus, cui Ægyptii includebant cadavera condita; (3) marsupium; (4) arca in templo collocata, in quam conjiciebatur pecunia. Ex γλῶσσα, & κομέω, *curo*.

Γλωσσοκρατέω, ῶ, f. ήσω, linguam coërceo, tacco. Ex γλῶσσα, & κρατέω, *continco*.

Γλωσσομανία, ἡ, linguæ incontinentia, petulantia, [illegible]

[illegible] ῶ, f. ήσω, linguam agiliter verso, blatero. Ex γλῶσσα, & στρέφω.

Γλωσσότμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui lingua præcisa est. Ex γλῶσσα, & τέμνω, *scindo, seco*.

Γλωσσότομέω, ῶ, f. ήσω, linguam amputo.

Γλωσσοχαριτέω, ῶ, f. ήσω, lingua blandior. Ex γλῶσσα, & χάρις, *gratia, blanditiæ*.

Γλωσσώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lingulatus; (2) linguæ similis; (3) linguax, locutuleius.

Γλῶτα, ας, ἡ, vide γλῶσσα.

Γλωτιαῖος, ἡ, ον, ad linguam pertinens.

Γλωτίσμος, ὁ, ὁ, osculum, quo linguæ basiantium se contingunt mutuo. Ab eod.

Γλωτταδελφέω, ῶ, fello, ore morigeror. Ex γλῶττα, pro γλῶσσα & δελφὺς.

Γλωττόκομος, ε, τὸ, idem quod γλωσσόκομον.

Γλωττολογεῖν, verba fingo, formo, sed talia fere, qualia philosophi solent.

Γλωττοσοφία, ας, idem quod γλωσσοσοφία.

ΓΛΩΧΙΝ, ῖνος, ὁ, cuspis teli, angulus, acies.

Γλωχὶς, ῖνος, ὁ, idem.

Γναθμὸς, ὦ, ὁ, mala, maxilla. A γνάθος.

ΓΝΑΘΟΣ, ε, ἡ, mala, maxilla; (2) dentes; (3) bucca. Hinc

Γναθὸω, ῶ, f. ώσω, cædo in malas.

Γναθὼν, ωνος, ὁ, parasitus; (2) nomen proprium. Ab eod.

Γναμπτοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro γναμπτοῖς. A

Γναμπτὸς, ἡ, ὸν, incurvus, flexibilis. A

Γνάμπτω, f. ψω, inflecto carpendo vel vellicando pollo. A κάμπτω.

Γνάπτω, f. ψω, carpendo vel vellicendo pollo. Ab eod.

Γναφάλιον, ε, τὸ, herba, cujus foliis nonnulli pro gnaphalo utuntur. A γναφεὺς.

Γναφεὺς, ἑως, ὁ, fullo; (2) pilicis quidam.

Γναφήιον, sc. τέχνη, ης, ἡ, fullonica, sc. ars. A γναφεὺς.

Γναφικὸς, ἡ, ὸν, ad fullonicam pertinens. A γναφεὺς.

Γναφὶς, ίδος, ἡ, pilicis, quæ fit a fullonibus carpendo & vellendo. Ab eod.

Γνησιος, ία, ιον, vel γνήσιος, α, ον, & ος, η, ον, legitimæ genitus; (2) genuinus, sincerus. A γίγνομαι. Hinc

Γνησιότης, ητος, ἡ, filiocritas, germanitas.

Γνησίως, *Adv.* legitime, genuine. Ab eod.

Γνοίην, 1. sing. a. 2. opt. act. v. γιγνώσκω.

Γνὺς, *scinn.* a. 2. part. act. verbi ejusd.

Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebrosus, caliginosus.

Γνοφὶω, ῶ, f. ώσω, obtenebro.

ΓΝΟΦΟΣ, ε, ὁ, caligo, tenebræ; (2) turbo. Hinc

Γνοφὸω, ῶ, f. ώσω, obtenebro.

Γνοφώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, caliginosus. Ab eod.

Γνυξ, *Adv.* genuflexo. A γόνυ, *genua*.

Γνὼ, *cognovi*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔγνων, a verbo γιγνώσκω.

Γνώμας, *mentis*, gen. sing. *Dor.* pro γνώμης. A γνώμη, *mens*.

Γνωματόδμα, τὸ, decretum, judicium.

Γνωματόω, f. ώσω, sententiose loquor; (2) dignosco, judico. A γνώμη.

Γνώμενον, a. 2. inf. act. *Dor.* pro γνῶναι.

Γνώμη, ης, ἡ, sententia, mens; (2) voluntas; (3) consilium; (4) sententia, s. dictum aliquod insigne; (5) rogatio ad populum, relatio ad senatum; (6) senatus auctoritas, sc. cum intercessione tribuni SCtum impeditur. A γιγνώσκω.

Γνωμαδὸν, *Adv.* per singulorum sententias.

Γνωμίδιον, τὸ, sententiola.

Γνωμικὸς, ἡ, ὸν, sententiosus. A γνώμη.

Γνωμοδοτέω, ῶ, f. ήσω, consilium do, sententiam pronuncio. Ex γνώμη, & δίδωμι, *do*.

Γνωμολογέω, ῶ, f. ήσω, sententiose dico, sententias loquor. A γνωμόλογος. Unde

Γνωμολογία, ας, ἡ, dictio sententiæ; (2) sententiarum collectio.

Γνωμολογικὸς, ἡ, ὸν, sententiis utens.

Γνωμολογικῶς, sententiose.

Γνωμολόγος, ε, ὁ ἡ ὁ, sententiis frequenter utens. Ex γνώμη, & λέγω.

Γνωμονικὸς, ἡ, ὸν, peritus, sciens, doctus; (2) ad sciatherica pertinens. Hinc ἡ γνωμονικὴ, sc. τέχνη, Gnomonica, quæ est ars conficiendi solaria. A γνώμων.

Γνωμονικῶς, *Adv.* gnomonice.

Γνωμοσύνη, ἡ, scientia, acumen judicii.

Γνωμοτυπία, sententiis acutis utor.

Γνωμοτυπικὸς, ἡ, ὸν, frequens acutis sententiolis.

Γνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, cognitor; (2) index; (3) norma, amussis; (4) dens, ætatis index. A γιγνώσκω.

Γνῶναι, a. 2. inf. act. v. γιγνώσκω.

Γνωριζόμενος, 3. sing. pr. imp. pass. A

Γνωρίζω, f. ίσω, noscito, agnosco, cognosco; (2) probo, explore; (3) notum facio, indico; (4) in memoriam revoco. Γνωρίζειν τὰς ἀδίκους, ἵνα δὲ ἡ τινὲς εἶσι, loc. γνωρίζειν ἐφ' ὑμῖν τοῦτον, ab. Lut.

Γνώριμος, ε, ὁ ἡ ὁ, notus, cujus notitiam habemus; (2) notus, familiaris; (3) clarus, celebris; (4) discipulus. A γνωρίζω.

Γνωρίμως, *Adv.* familiariter.

Γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium, nota; (2) proprietas; (3) insigne, ornamentum, decus.

Γνωρισμὸς, ὦ, ὁ, agnitio e signis, &c.

Γνωριστικὸς, ἡ, ὸν, notitiam præbens, indicans. A γνωρίζω.

Γνωρὸν, *notum fecisti*, 2. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro γνώρισον, a verbo γνωρίζω.

Γνῶσαι, a. 1. f. 1. ind. med. *Ion.* pro γνώσεται.

Γνῶσθ', 2. sing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro γνώσεσαι, a γιγνώσκω.

Γνωσθεὶς, *cognitus*, a. 1. part. pass.

Γνωσθὲν, *notum fit*, 3. sing. a. 1. imper. pass.

Γνωσιμαχία, ας, f. ήσω, repugno sententiæ meæ quoque modo, pœnitentiam agit, refligito. Ex γνῶσις, & μάχομαι, *pugno*.

Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, notitia; (2) judicium; (3) sententia, opinio. A γιγνώσκω.

Γνωστὸς, ἡ, ὸν, verb. a γιγνώσκω.

Γνωτὴ, ἡς, ἡ, cognata, consanguinea, ab eod.

Γνωτὸς, ὁ, ἡ, cognatus, consanguineus, ab eod. Hinc ἀ γνωτὸς, qui in conviviis dat aliena quam cæteri se propinante accipiens (neque vel ebrietatis causa [illegible] Cl. Ab. *Jaqu. Ind. Inscription. Græc. Fabret.* [illegible] *Epist.*] A γνώτη.

Γνωτὸς, ὁ, ἡ, cognatus, consanguineus, ab eod.

Γνωτὸς, ὁ, ἡ, noto; (2) familiarissimus, propinquus, frater. A γιγνώσκω.

Γνωτοσύνη, ἡς, ἡ, interfectrix matris, parricida.

Γνώτου, ὀθέντος, 3. sing. a. 2. imper. pass.

Γνῶτω, 3. pl. a. 2. conj. act. *Poët.* pro γνῶσι.

Γνῶτω, 3. pl. pr. imp. act. *Dor.* pro γνόντων, a γιγνώσκω.

ΓΟΑΩ, ῶ, f. ώσω, & γοάσομαι, fut. m. gemo, deploro, defleo. Γοᾶσθ', *ut ἀ γοᾶσθε, Aristoph. Thesm.* 1045.

Γόγγρος, ε, congrus, vel conger, piscis; (2) arborum tuberculum rotundum, olivum [illegible]

Γογγροειδὴς, ἐς, congro similis.

Γογγροειδὸς, ὁ, qui congrum occidit.

Γογγρώνη, ης, ἡ, tumor guttoris, allarumque nervosarum partium.

Γογγύζω, f. ύσω, murmuro, mussito.

Γογγύλαμα, ατος, τὸ, conglomeratum rotundum, opus teres, orbis. A

Γογγυλία, ας, f. ήσω, rotundo, rotundum efficio. A Γογγύλος.

Γογγυλιάω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Γογγύλη, ης, ἡ, rapum rotundum; *Angl.* Turnep; (2) maza rotunda. Ab eod.

Γογγυλίδιον, ε, τὸ, rapulum; (2) pilulæ murinæ. Dim. a γογγύλη.

Γογγυλίζω, f. ίσω, idem quod γογγύλλω.

Γογγυλλὸς, ὲ, ὁ ἡ ὁ, idem quod γογγύλος.

Γογγυλὶς, ίδος, ἡ, rapa. A γογγύλος.

Γογγύλος, ὴ, ὸν, rotundus. A στρογγύλος.

Γογγυλοσκήνιον, ε, ὁ ἡ ὁ, tabernaculum sub domicilium habens rotundum. Ex γογγύλος, & Σκηνὴ, *tabernaculum*.

Γογγυλωτὸς, ὴ, ὸν, qui rotunda est facie, rotundus visu seu adspectu. Ex γογγύλος, & ὠπὴ, *visus, vultus*.

Γογγυσμὸς, ὁ, ὁ, murmur, mussitatio, fremitus. A γογγύζω.

Γογγυστὴς, ὁ, murmurator. Ab eod.

Γογγυστικὸς, ἡ, ὸν, ad murmurationem proclivis.

Γόης, ητος, ὁ, lucth dotatus, lugens. Ex γόος, & ἴδνω.

Γοερὸς, ρὰ, ρὸν, lugubris, flebilis, lamentabilis. A γοάω.

Γοερῶς, lamentabiliter.

Γοήμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro γοᾶσθαι, a γοάω, *gemo*.

Γοήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, gemibundus, lamentabilis. Ab eod.

Γοητικὸς, ἡ, ὸν, q. d. lacrivagus. Ex γόη, & πλάνη, *error*.

ΓΟΗΤΗΣ, ητος, ὁ, ἡ, incantator, præstigiator; (2) impostor quivis. Hinc

Γοητεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantamentum.

Γοητευμα, ατος, τὸ, idem.

Γοητευτικὸς, incantandi, fascinandi cauth.

Γοητεύω, f. εύσω, incanto, fascino, incantatione & præstigiis decipio; (2) illicio, pellicio. Ξυναπατῶντες ἡ γοητεύοντες, *Plat.* A γόης.

Γοητικὸς, ἡ, ὸν, incantatorius. Ab eod.

Γολγοθᾶ, Golgotha, Nomen Syr. ἀλληγορ. *Locus Calvariæ*.

Γόμορρα, ας, ἡ, Gomorrha. Nomen urbis. Hebr. *Habitatio*. Hinc

Γομορρηνὸς, ὴ, ὸν ἡ ὁ, *Gomorrhæus*.

Γόμος, ε, ὁ, onus navis; (2) merces. A γέμω.

Γομφίασις, ὁ ἡ ὁ, stomachus. Ex γόμφος, & πάσω.

Γομφιάω, ῶ, f. ώσω, dentes molares evello. A γόμφος.

Γομφίδιον, ε, τὸ, dens molaris; (2) cultellus. Dim. a γόμφος.

Γομφίον, ε, τὸ, dens molaris; (2) clavus. A γόμφος.

Γομφίος, ὁ, dens molaris; (2) clavus. A γόμφος.

Γομφοδακτυλία, ας, ἡ, digitus medius. Ex γόμφος, & δάκτυλος.

Γομφοδακτύλιος, ὁ, idem.

Γομφοειδὴς, ἐς, clavo similis. Ab eod.

Γομφοειδῶς, *Adv.* clavi instar.

Γομφοκόπος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui dentes molares evellit. Ex γόμφος, & κόπτω.

Γομφοκοπῶ, ῶ, f. ήσω, dentes molares evello. Ab eod.

Γομφοκοπία, ας, ἡ, dentium molarium evulsio. Ab eod.

Γομφοκοπικὸς, ἡ, ὸν, dentes molares evellens. Ab eod.

Γομφοκοπικῶς, *Adv.* dentium molarium evulsione. Ab eod.

Γομφοκοπίς, ίδος, ἡ, dentium molarium evulsio. Ab eod.

Γομφοκοπῶ, ῶ, f. ήσω, dentes molares evello. Ab eod.

Γομφοκοπῶν, ῶνος, ὁ, dentium molarium evulsor. Ab eod.

Γομφοκοπῶνος, ὁ, idem.

Γομφοκοπῶς, ὁ, idem.

Γομφοκοπῶσις, ὁ, dentium molarium evulsio. Ab eod.

Γομφοκοπῶτης, ὁ, dentium molarium evulsor. Ab eod.

Γομφοκοπῶτικὸς, ἡ, ὸν, dentes molares evellens. Ab eod.

Γομφοκοπῶτικῶς, *Adv.* dentium molarium evulsione. Ab eod.

Γομφοκοπῶτις, ίδος, ἡ, dentium molarium evulsio. Ab eod.

Γομφοκοπῶω, ῶ, f. ώσω, dentes molares evello. Ab eod.

Γομφοκοπῶων, ῶνος, ὁ, dentium molarium evulsor. Ab eod.

Γομφοκοπῶωνος, ὁ, idem.

Γομφοκοπῶως, ὁ, idem.

Γομφοκοπῶωσις, ὁ, dentium molarium evulsio. Ab eod.

Γομφοκοπῶωτης, ὁ, dentium molarium evulsor. Ab eod.

Γομφοκοπῶωτικὸς, ἡ, ὸν, dentes molares evellens. Ab eod.

Γομφοκοπῶωτικῶς, *Adv.* dentium molarium evulsione. Ab eod.

Γομφοκοπῶω

Γομόω, ῶ, f. ὥσω, idem. A γόμος.
Γομφίσκος, ὁ, parvus clavus; (2) vilis quidam.
Γομφιότης, ητος, ἡ, mobilitas dentium, morbi genus.
Γομφόσις, εως, ἡ, confractio, vel ſtupor dentium. Ab eod.
Γομφοτήρ, ῆρος, ὁ, dens molaris. A γόμφος.
Γομφωτός, ή, όν, clavis firmatus.
Γομφωτόμος, ος, ον, idem; (2) accuratus, exquiſitus.
ΓΟΜΦΟΣ, ου, ὁ, cuneus, (2) clavus; (3) pilcis quidam. Hinc
Γομφώτριον, ου, τὸ, clavus ligneus.
Γομφοτόμος, ου, ὁ, clavis fixus. Ex γόμφος, & τίτνω, fero.
Γόμφωμα, ατος, τὸ, coagmentatio per clavos
Γόμφωσις, εως, ἡ, idem.
Γομφωτὴρ, ῆρος, ὁ, coagmentator, fabricator.
Γεγομφωτος, ὴ, όν, coagmentatus, compactus. A
Γομφόω, ῶ, f. ώσω, clavis compingo; (2) compingo. A γόμφος.
Γονατίζω, f. ίσω, geniculo, genua flecto; (2) in genua procumbere facio. A γόνυ.
Γονάτιον, ου, τὸ, geniculum. Dim. ab eod.
Γονατόδεσμος, ου, ὁ, genuale. ſcil. ligaculum. Ex γόνυ, & δεσμός.
Γονατόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, geniculor, in geniculum nodor. Ab eod.
Γονατώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, geniculatus, geniculis ejnctus, nodis geniculatus. Ab eod.
Γονεία, ας, ἡ, fœtificatio. A γονεύς.
Γονεῖς, *parentes*, nom. pl. *contr.* pro γονέες. A
Γονεύς, ῆος ὁ, parens. A γόνος, *genitura*.
Γόνη, ης, ἡ, genitura, (2) ſemen genitale; (3) fœtus, ſoboles. Ab eod.
Γονή, ῆς, ἡ, *Ion.* pro γονεύς, a γονεύς.
Γόνιμος, ος, ὁ ἡ ον, genitalis, prolificus; (2) fœcundus; (3) generoſus. Ab eod.
Γονίμως, *Adv.* fœcunde.
Γονιμότης, ητος, ἡ fœcunditas.
Γονοποιὸς, οῖον, ὄν, fœcundus.
Γονοποιὸς, ὁία, ὁν, fœcundus, fertilis. A γίνομαι, ποιέω.
Γονορροια, ας, ἡ, ſeminis genitalis profluvium. A
Γονορρύης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ſemin s fluxum patitur. Ex γόνος, & ῥέω, fluo. Unde
Γονορρύτης, idem quod γονόῤῥοια.
Γονορρυὴς, ὲς, ὁ, idem quod γονόῤῥοια.
Γονορροέω, ῶ, f. ήσω, fluxum ſeminis patior.
Γονὸς, ὁ, ὁ, ſoboles, proles; (2) generatio, (3) genus; (4) filius. A γίνομαι, *nascor*.
Γονυ. ῦος, ὁ, locus, vel ſolum fertile. Ab eod.
ΓΟΝΥ, ὐος, & γουνὸς, & *Poet* γοῦνος, ὸῦ, genu; (2) internodium.
Γονυαλγὴς, ὁ ἡ ὁ, genuum dolore laborans.
Γονυκλινία, ᾶς, f. ήσω, genu flecto A
Γονυκλινὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, genua flectens. Ex γόνυ, & κλίνω, *flecto*.
Γονυκλισία, ας, ἡ, genuflexio, ſupplicatio quæ fit genibus flexis. Ex γόνυ, & κλίσις.
Γονύπετος, ος, ὁ ἡ ὁ, blæſus; (2) cui genua trepidant; (3) timidus; (4) cinædus, mollis. Ex γόνυ, & πίπτω.
Γονυπετέω, ῶ, f. ήσω, ad genua accido. A
Γονυπετὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, accidens ad genua alicujus. Ex γόνυ, & πίπτω.
Γόος, ου, ὁ, luctus A γοάω.
Γόργειος, εία, ειον, Gorgonius. A γοργώ.
Γοργίζω, f. ίσω, gradum cito, feſtino, A γοργὸς.
Γοργόβλεφος, Gorgiæ dictionem tomidam imitor.
Γοργόειος, α, ον, γοργονεῖος, & γοργωπὸς, idem quod γοργώπις.
Γοργολόφα, ης ἡ, galeam habens ex cap te Gorgonis, caput Gorgonis in cono galeæ geſtans. Ex γοργὼ, & λόφος.
Γοργόπους, ποδος, ὁ ἡ, idem & ωκὺς ipſe.
Γοργόπους, οδος, ὁ ἡ, idem quod γόργειος.
Γοργόπους, ους, ὁ ἡ ὁ, in tergore Gorgonis caput pictum habens Ex γοργὼ, & ὄπτος.
Γοργύσομαι, ῦμαι, fut. ύσομαι, agitatorem & vaticinatorem me præbeo; (2) feſticulo, efferor. Ab eod.

ΓΟΡΓΩ, οῦς, ἡ, *Ion.* γοργὼ, ὼῦς, ἡ, *contr.* γοργὴ, ῆς, ἡ, (1) Gorgo. A γοργὸς.
Γοργὼδες, ωπος, ὁ, *contr.* ὼψ, (2) Gorgonis interfectrix.
Γοργοφόνη, ης, ἡ, ἡ, interfectrix, vel idem.
Γοργοφόνης, ου, ὁ, interfector, vel idem.
Γοργοφόνος, idem quod γοργόπις.
Γοργὸς, ὸῦ, *contr.* ῆς, ὸῦν, celeratus; (2) Gorgo, una filiarum Phorci, Meduſa ſcilicet, vel Sthenio, vel Eurya'e, quæ junctim γοργόνες dicuntur. A
Γοργὼν, ὼνος, ὁ, idem; (2) animal noxium in Africa.
Γοργῶπις, ιδος, ἡ, adſpectu horrenda, ut Gorgo.
Γοργωπὸς, ὸῦ, ὁ, adſpectu horrendus ut Gorgo. Ex γοργὼ, & ὤψ, *oculus, vultus*.
Γοῦν, igitur, (2) certe, quidem; (3) ſaltem; (4) etiam Ex γε, & ὄν.
Γουνάζομαι, f. άσομαι, genua amplectens oro. Τὸν ὑπὲρ ἐκθρὸν ἐγὼ γουνάζομαι ἠδὲ τοκήων, Il. 15, 665. A γόνυ.
Γούνᾳσ', pro γούνατα, acc. pl. *Ion.* pro γόνατα.
Γουνάλγης, ὲς, id. quod γονυαλγὴς.
Γούνασμαι, τος, τὸ, ſupplicatio.
Γουνοῦσιν, *fertilibus*, dat. plur. *Ion.* pro γονεῦσι. A γονὸς, *fertilis*.
Γουνόομαι, ώμαι, genua amplector ſupplex.
Γουπαχὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, genua pinguis, tumida habens genua. Ex γοῦν, & παχὺς, *craſſus*
Γυιος, ὁ, ὁν, fertilis; (2) *Subſtantive* ſolum fertile vel ferax.
Γδυαν, gen. pl. *Ion.* pro γονέων, a γόνυ.
Γοωδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, lugubris. A γοάω.
Γοωτὸς, *contr.* pro γοάωτος, a γοάω.
Γραδδίως, *Adv.* expreſſe, quaſi depictim. A γράφω.
ΓΡΑΒΙΟΝ, ου, τὸ, tædæ genus.
ΓΡΑΙΑ, ας, ἡ, anus, vetula; (2) cutis circa umbilicum, quia in ea r gæ ſenectutem indicant; (3) una γραιων, quæ certæ Deæ ſentilium erant.
Γραῖδ, ἡ, arca panaria.
Γραΐδιον, ου, τὸ, anicula. Dim. a γραῖα.
Γραικὸς, ὴ, όν, anilis. Ab eod.
ΓΡΑΙΚΟΣ, ὴ, όν, Græcus a, um.
Γραινόομαι, ώμαι, anus fio, ſenelco. A γραῖα.
Γραίνω, comedo, quaſi a γράω.
Γραὶς, ιδος, ἡ, anus. Ab eod
Γράμμα, ατος, τὸ, littera ſcripta; (2) *antiq. pro* libro; (3) ſcriptum quodcunque, ut tabulæ publicæ, leges, libri rationum, &c. et *in Plurali* epiſtola, l teræ; (5) literæ, doctrina; (6) acta publica, tabulæ; (7) chirographum.
Γραμμάριον, ου, τὸ, ſcrupulum, v geſima quarta pars unciæ. A γράμμα.
Γραμματεία, ας, ἡ, ſcriptura, literatura.
Γραμματεῖον, ου, τὸ, tabella, libellus, codicillus, album; (2) volumen quodcunque, (3) teſtamentum, teſtamenti exemplum; (4) chirographum, cautio; (5) ludus literarius; & *in Plurali.* (6) acta & documenta publica, (7) rationes argentarii.
Γραμματεὺς, έως, ὁ, ſcriba; (2) magiſtratus nomen variæ *in* variis civitatibus poteſtatis; (3) *in S. Lit.* legis divinæ interpres, Theologus, Theologiæ Doctor.
Γραμματεύω, f. εύσω, ſum ſcriba; ſcribæ partes ago. A γραμματεὺς
Γραμματεῖον, ου, τὸ, epiſtolium *impr.* amatorium; (2) ſchedula teſtificantis; (3) tabella, libellus. Dim. a γράμμα.
Γραμματιστεύομαι, f. εύσομαι, grammaticum, ſeu literatorem ago A γραμματιστὴς.
Γραμματικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη Grammatica, ſc. ars. Ab eodem.
Γραμματικὸς, ὴ, όν, literator grammaticus; (2) calculo, numeris tractandis peritus.
Γραμματικῶς, *Adv.* gram matice.
Γραμματίζω, f. ίσω, literas, initia linguæ trado, i. e. legendi & ſcribendi ſcientiam.
Γραμμάτιον, τὸ, idem quod γραμματεῖον.
Γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, Grammaticæ præceptor. A γραμματίζω.

Γραμματοδιδασκαλεῖον, ου, τὸ, ludus literarius.
Γραμματοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui literas docet, ludi litterarii magiſter. Ex γράμμα, & διδάσκαλος, *magiſter*.
Γραμματονεύτης, ου, ὁ, publicarum literarum promulgator; (2) ad literas introductor. Ex γράμμα, & εἰσάγω, *duco*.
Γραμματονεύων, ωνος, ὁ, pueros docens, ſc. legere vel ſcribere (vilis & contemptibilis ut γραμματίστης.) Ex γράμμα, & νέφω.
Γραμματοφορία, ας, fut. ήσω, literas fero. A
Γραμματοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, tabellarius. Ex γράμμα, & φέρω.
Γραμματοφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi ſcripta publica aſſervantur. Ex γράμμα, & φυλακὴ, *cuſtos*.
Γραμμὴ, ῆς, ἡ, l nea; (2) circeres ſive initium curricuh, quod olim ducta linea notabatur; (3) tabula, in qua latrunculis ludebatur. A γράφω H nc
Γραμμίζω, fut ίσω, latrunculis ludo.
Γραμμικὸς, ὴ, όν, linearis; (2) linearum peritus. Ab eod.
Γραμμισμὸς, ὁ, ludus latrunculorum. A γραμμίζω.
Γραμμοποικίλος, ου, linc's varius diſtinctus, virgatus, ſiculatus.
Γραμμώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, lineæ ſimilis. A γραμμὴ.
Γραολογία, ἡ, aniles nugæ, fabulæ aniles.
Γραοπρεπὴς, ὲς, aniculas decen , an is
Γραοφίλος, ὁ, aniculæ amans.
Γραοσύλλος, ου, ὁ, qui vetula abig t, proprie ab emendis piſcibus. Vox Comica. A γραῦς, & Σύλλω, *aligo*.
Γράπις, ιδος, ἡ, ſenecta, ſeu exuviæ ſerpentis, cicadæ, & ſimilium, (2) avis ſpecies.
Γραπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſcriptor. A γράφω.
Γραπτὸς, ὴ, όν, rugoſus. Ab eod.
Γραπτὸς, ὴ, όν, ſcriptus. Ab eod.
Γραπτὺς, ύος, ἡ, inſcriptio corpor s rubis vibus; (2) icarificatio. Ab eod.
ΓΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, ſordes, quæ in ovium lanis colligu ntur, (2) alar m fœtor.
ΓΡΑΤΣΟΣ, ου, ὁ, clan or militum in conflictu primo.
Γράτις, ιος, ἡ gramen. A γράω.
Γράσσαν, ανος, ὁ ἡ ὁ, h rcefus, cui fœtens alæ ſ (2) fatuus, ſtultus, demens. A γράσος.
Γραῦς, αός, ἡ, anus. A γραῖα.
Γραφεῖδιον, ου, τὸ ſtilus; (2) pen cillus.
Γραφεῖον, ου, τὸ, em. A
Γραφεὺς, έως, ὁ, ſcriptor; (2) pictor.
Γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura, ſcriptio; (2) pictura; (3) accuſatio.
Γραφήτασαν, 3, pl. a. 2i amper. paſſ. v. γράφω.
Γραφίδιον, τὸ, ſtili *Dim.*
Γραφικὸς, ὴ, όν, ſcriptorius; (2) pingendi peritus.
Γραφικῶς, *Adv.* graphice, expreſſi, ſignanter.
Γράφος, ίδος, ἡ, ſtilus A
ΓΡΑΦΩ, f. ψω, ſcribo; (2) pingo; (3) inſculpo; (4) decerno, ſancio. Γράφω Ζὶ μυρίας ὁραχμὰς, accuſo, Ariſt. Av. 1057. Γραφὴν τινα ἀναδόμου, δίκ τινος, accuſare coram; δίκλω, impingere.
Γραφεῖον, ſcripturio.
Γράψῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. γράφω.
Γράψον, ſcribe, 2. ſing. a. 1. imper. act.
ΓΡΑΩ, ῶ, f. άσω, comedo.
Γραώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, anilis. A γραῦς.
Γρηγορία, ᾶς, f. ήσω, v gilo. Ab ἐγρήγορα.
Γρηγορεύω, εως, ὁ, vigilantia. A γρηγορία.
Γρηγορικὸς, ὴ, όν, vigil, pervigil. Ab eod.
Γρηγορὼς, perf. part med. *Ion.* pro ἐγρηγορὼς, a verbo γρηγορέω, *vigilo*.
Γρηΐος, α, ὁ ἡ ὁ, anilis; (2) antiquus. A γραῦς.
Γρίπτομαι, & γριπόομαι, it. γριπόω, & γριφόω, ἀφ. ἔγριψ. Vellico, lancino, de doloribus & ſpaſmo.
Γριπεὺς, έως, ὁ, piſcator; (2) qui conſuit, vel ſarcit retia. A γρίπος.
Γριπεύω, piſcor.
Γριπίζω, f. ίσω, piſcor. Hinc

Γρίπισμα,

Γρίσιμα, ατ⊙, τὸ, lectum, cubile.
ΓΡΙΠΟΣ, ου, ὁ, rete.
Γριπεύς, ὁ, piscator. A γρίπ⊙.
Γριφόω, f. ώσω, griphos dissolvo. A
Γρίφ⊙, ου, ὁ, vulgo γρῖφος, ου, τὸ, rete; (2) sagena; (3) convivalis quæstio æniginatica; (4) ænigmatices & amfibiguus sermo quivis, griphus. A γρίπ⊙.
Γριφώδης, ες⊙, ὁ ἡ, ὁ, griphi similis; (2) intricatus A γρῖφ⊙.
ΓΡΟΝΘΩΝ, primum rudimentum tabicinum, modulus, quem primum docentur, ſ. qui tibias inflare discunt.
ΓΡΟΣΦΟΣ, ου, ὁ, tale genus, pilum, hastæ culpis, quam terræ infigimus; (2) glans qua funda excutitur.
Γροσφομοχθής, ὁ, miles levis armaturæ, veles.
Γροσφοφόρος, ὁ, idem.
ΓΡΤ, vel γρυ, quicquid minimum est; (2) sordes, quæ sunt sub unguibus, (3) genus quoddam parvi numismatis; (4) vox suum, quam & edere solent, qui designantur respondere.
Γρύζω, f. ύξω, grunnio· (2) hisco, leniter loquor, allatro. Οὐ γὰρ γρύζειν εἰάσ' ἡμᾶς, Arist Lys 511. A γρυ.
Γρυλλη, ης, ἡ, grunnitus. Ab eod.
Γρυλλίζω, f ίσω, grunnio. A γρυλλη.
Γρυλλισμος, ε, ὁ, grunnitus.
Γρύλλιον, ου⊙, ὁ, idem Diminut. A
Γρύλλ⊙, ου, ὁ, idem quod γρυλλισμός.
Γρυμαια, ας, ἡ, peræ quoddam genus; (2) res vilis & minimi pretii. A γρυ.
Γρυμαιοπάλης, ου, ὁ, qui peras & scruta vendit. Ex γρυμαια, & πωλέω, vendo.
Γρυπαίνω, incurvor. A γρυπός.
Γρυπος, ᾶ, ὁ, qui naso, vel rostro est aduncо.
Γρυπος, η, ον, incurvus, aduncus, inflexus. A γρυπ Hinc
Γρυποτης, ητ⊙, ἡ, incurvitas, aduncitas, peculiariter nasi.
Γρυσμος, ου, ὁ, grunnitus. A γρύζω.
Γρυπόω, ῶ, f. ωσω, aduncum reddo, incurvum [illegible] facio. Ab eod.
Γρυτάρια, ων, τὰ, scruta. A γρυ.
Γρυτη, ης, ἡ, idem & ab eod.
Γρυτὰ ταλεῖον, locus ubi scruta venduntur.
Γρυτοπώλης, ου, ὁ, scrutorum venditor. Ex γρυτη, & πωλέω
ΓΡΩΝΗ, ης, ἡ, & γρῶνος, ὁ, caverna, saxum exesum, excavatum
ΙΤΑ, ας, ἡ, arvum, jugerum; (2) via; (3) fossa
Γύαλα, ων, τὰ, funes, quibus naves terræ alligantur A γύα.
Γυδλαι, ων, αι, potula. Vox Megarica.
Γυκλω, gen sing Ion. pro γυαλω.
ΙΤΑΛΟΝ, ου, τὸ, cavitas, (2) vola; (3) vallis. Hinc
Γυαλος, ὁ, ον, qui manu comprehendi potest.
Γυαρκης, ἐ⊙, ὁ ἡ, ὁν, qui facit membra apta ad ferendos labores; (2) vegetus. Ex γυῖον, membrum, & ἀρκέω, sufficio.
Γυης, ου, ὁ, dentale, pars aratri. A γύω.
Γυητης, ου, ὁ, claudus. A γυιος.
Γυιοκαμης, ες, membra gravans, malè afficiens.
Γυιοκλιβ⊙, ου, ὁ ἡ ὁν, membra depascens. Ex γυῖον, & βορὸς, edax.
Γυιοδαμαλ, α, ὁ, qui membra domat. Ex γυῖον, & δαμάω, domo.
Γυιόλλυσις, ὁ ἡ ὁν, membra, pedes conbringens
Γυιοπόν⊙, ου, ὁ ἡ ὁν, membra depascens; (2) membra fatigans. Ex γυῖον, & πένω.
ΓΥΙΟΝ, ου, τὸ, membrum, in primis majus, ut pes manusve.
Γυιοπαγὴς, ες, qui membra facit torpida, rigida, ut frigus.
Γυιοπέδη, ης, ἡ, pedica
Γυιὸς, ὰ, όν, claudus. A γυῖω.
Γυιοτακὴς, ἐ⊙, ὁ ἡ ὁν, membra tabefaciens. Ex γυῖον, & τήκω, tabefacio.
Γυιοτόρος, ὁ ἡ ὁν, membra transigens, lacerans.
Γυιοφθ⊙, ου, ὁ ἡ ὁν, membra exedens, Ex γυῖον, & φαγεῖν, comedere.
Γυιόω, ῶ, f. ώσω, membra frango; (2) claudum reddo; (3) enervo. A γυιὸς.

[illegible] vinculum colli, vimineum in quibus cibus asservabatur.
Γυμαζω, f. άσω, exercito. A γυμὸς.
Γυμὴν, ένος, ὁ, ἡ, exercitatione aptus. Ab eod.
Γυμνάδιον, ου, τὸ, exercitatio, A γυμνάζω.
Γυμνάζω, f. άσω, exercitationibus præsum, sum gymnasiarcha. A
Γυμνασίαρχος, ου, ὁ, gymnasii præfectus, gymnasiarchus. Ex γυμνάσιον, & ἄρχω, præsum.
Γυμναστραχία, ας, ἡ, gymnasii præfectura.
Γυμνασιάρχ⊙, ου, ὁ, idem & ex usu.
Γυμνάσιον, ου, τὸ, exercitatio; (2) palæstra, gymnasium, locus, in quo se nudi exercent. A γυμνάζω.
Γύμνασις, εως, ἡ, exercitatio, Ab eod.
Γύμνασμα, ατ⊙, τὸ, idem & ab eod.
Γυμναστὴς, οῦ, ὁ, præfectus pueris exercendis.
Γυμναστικὸς, ἡ, όν, exercitationis. Ab eod.
Γυμναστικῶς, more palæstrico.
Γυμνάτος, η, ον, inops. A γυμνὸς
Γυμνὴς, ητ⊙, ὁ, miles levis armaturæ, veles. Ab eod.
Γυμνησίαι, & γυμνήσιδες, insulæ Baleares.
Γυμνητεία, & γυμνητία, ἡ, levis armatura, i. e. milites levis armaturæ. A γυμνὴς.
Γυμνητεύω, f. εύσω, sum miles levis armaturæ, (2) nudus sum Γυμνητεύομεν ἡ κολαφιζόμεθα, 1 Cor. 4, 11. Ab eod.
Γυμνήτης, ου, ὁ, idem quod γυμνὴς.
Γυμνητικὸς, ἡ, όν, levis armaturæ; (2) qui nudus degit. A γυμνήτης.
Γυμνικὸς, ἡ, όν, gymnicus. A γυμνὸς.
Γυμνοδρηκτομαι, ούμαι, nudus conspicior. Ex γυμνὸς, & δρηκω, conspicio.
Γυμνοκάρπος, ου, ὁ, ἡ ὁ, cujus fructus nudi sunt, qui non habet fructus involucro tectos. Ex γυμνὸς, & καρπὸς, fructus.
Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, nudorum puerorum exercitatio Plut. in Lycurg. cap. 15. Ex γυμνὸς, & παῖς, puer.
Γυμνοποδία, ῶ, f ήσω, nudis pedibus incedo, (2) nudipedalia exerceo. A γυμνόπους.
Γυμνοπόδης, idem quod γυμνόπους.
Γυμνοποδία, ας, ἡ, incessus nudis pedibus; (2) saltationis genus; (3) nudipedalia. A γυμνόπους.
Γυμνοπὸς, ὁ, ἡ, ὁν, qui nudis pedibus est, vel incedit. Ex γυμνὸς, & πούς
ΓΥΜΝΟΣ, ὴ, όν, nudus; (2) inermis; (3) destitutus rebus quibusvis, pauper, inops; (4) solus; (5) puer imberbis; (6) manifestus, apertus.
Γυμνοσοφισταὶ, ῶν, οἱ, Indorum sapientes, qui nudi vitam voluptatis expertem agebant. Ex γυμνὸς, & σοφιστὴς, sapiens.
Γυμνοσπέρμ⊙, & γυμνοσπερματ⊙, ου, ὁ ἡ ὁν, cujus semen nudum, i. e. nullis involucris tectum est.
Γυμνότης, ητ⊙, ἡ, nuditas; (2) paupertas A γυμνὸς.
Γυμνόω, ῶ, fut. ώσω, nudo; (2) spolio, privo; (3) aperio, detego. Ab eod, Hinc
Γυμνωθὴς, ἐς, f. m. g. a. t. part. pass. v. γυμνόω.
Γύμνωσις, εως, ἡ, nuditas; (2) nuditas.
Γυνὰ, mulier Dor. pro γυνὴ
Γυναῖ, ô mulier! voc. sing. ab inus. γυναιξὶ pro γυνὴ.
Γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.
Γυναικίας, mollis, effeminatus. Ex γυνὴ, γυναικὸς mulier, & ἀνὴρ, vir.
Γυναικάριον, ου, τὸ, mulierecula. Dim. a γυνὴ
Γυναικεῖον, ου, τὸ, gynæceum, conclave mulierum. A
Γυναικεῖ⊙, εία, εῖον, muliebris. Hinc τὰ γυναικεῖα, ων, menstrua.
Γυναικείως, Adv. muliebriter.
Γυναικίζω, ὁ, muliebris, effeminatus.
Γυναικίζω, f. ίσω, cultu gestuque fœminam redoleo, (2) effemino. In med. (1) cultu fe-

[illegible] effeminatus.
Γυναικομανὴς, ὁ, ἡ, insaniens mulieribus.
Γυναικομανία, ας, ἡ, insania mulierum.
Γυναικομανὶς, ίδος, ἡ, idem & ex usu.
Γυναικοπαθὴς, ὁ, qui est ignavi muliebris. Ex γυνὴ, & πάθος, affectus.
Γυναικοπληθὴς, ὁ, ἡ, ὁν, qui muliebri amore tenetur. Ex γυνὴ, & πλήθω, impleor.
Γυναικοπληθία, ας, ἡ, muliebris amor.
Γυναικοπλήθω, f. ήσω, muliebri amore teneor.
Γυναικοπλὴς, ὁ, ἡ, ὁν, muliebris amore tenens.
Γυναικοπλὴς, ὁ, ἡ, ὁν, mulierosus. Ex γυνὴ, & πλήθω, fluo. Hinc
Γυναικοπληθία, ας, ἡ, insanus mulierum amor.
Γυναικορρᾳ⊙, ῶ, ὁ ἡ ὁν, mulieres imitans. Ex γυνὴ, & ῥαδιουργέω, fingo.
Γυναικόμορφ⊙, ου, ὁ ἡ ὁν, mulieris formam habens Ex γυνὴ, & μορφὴ, forma.
Γυναικονομία, ας, ἡ, mulierum disciplina.
Γυναικονόμος, ου, ὁ, magistratus moderator mulierum. Ex γυνὴ, & νέμω, rego.
Γυναικοπαρὴς, ὁ, ἡ, ὁν, mulieribus similis.
Γυναικοπαρθένος, ου, ὁ, mulieri celebratus.
Γυναικοπόρος, ου, ὁ, adulter.
Γυναικοπρᾶμαι, ᾶσθαι, οἱ, magistratus, qui Athenis mulieres petulantiores multa coercebant. Ex γυνὴ, & πράσσω.
Γυναικοπρὴς, ὁ, ἡ, ὁν, mollitudo muliebris.
Γυναικοπρατὴμαι, ήσομαι, f. ήσομαι, fœminarum imperio regor, fœminæ pareo. Ex γυνὴ, & ἡγέομαι, regor. Unde
Γυναικοπρατία, ας, ἡ, muliebris imperium.
Γυναικομανία, ῶ, amore mulierum insanio Γυναικομανῶ γὰρ, ἀκρήτῳ δ' ἔμπλεος ἔρωτι, Arist. Θεσμ. 783. A inus.
Γυναικομανὴς, ὁ, ἡ, ὁν, mulierum amore insanus, mulierosus. Ex γυνὴ, & μαίνομαι, furo. Hinc
Γυναικομανία, ας, ἡ, insanus mulierum amor.
Γυναικομορφ⊙, ου, ὁ ἡ ὁν, mulieres imitans. Ex γυνὴ, & μορφὴ, forma.
Γυναικονόμος, ου, ὁ ἡ ὁν, mulieres decens. Ex γυνὴ, & νέμω, decet.
Γυναικοπαρὴς, Adv. muliebriter, ita ut mulieres decet.
Γυναικὸς, mulieris, gen sing. a γυνὴ.
Γυναικοφιλὰς, Dor. pro
Γυναικοφίλης, ου, ὁ, mulierum amator; (2) effeminatus. Ex γυνὴ, & φιλ⊙, amicus.
Γυναικόφρων, muliebriter sentiens, cogitans.
Γυναικοφανὴς, ὁ, ἡ, ὁν, muliebrem faciem habens. Ex γυνὴ, & φαίνω, ἐφάνην, ostendo.
Γυναικώδης, ες, ὁ ἡ ὁν, muliebris, effeminatus. A γυνὴ.
Γυναικὼν, ῶνος, ὁ, mulierum conclave. Ab eod.
Γυναικωνίτης, ου, ὁ, idem
Γυναικωνῖτις, ίδος, ἡ, idem; (2) cœtus mulierum A γυναικὼν.
Γυναιμανὶς, idem quod γυναικομανὴς.
Γυναιον, ου, τὸ, muliercula, Dim. a γυνὴ.
Γυναιπόρος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui masculi & fœminæ similis est. Ex γυνὴ, & ἀνὴρ, vir.
ΓΥΝΗ, γυναικὸς, γυναικὶ, γυναῖκα, γύναι, mulier, femina; (2) uxor. Hinc
Γύνις, & γυνὴ, ίδος, ἡ, mollis, effeminatus.
Γυπάετος, ου, ὁ, aquila fulvi fere speciem referens. Ex γὺψ, γυπὸς, & ἀετὸς, f. ὀπτὴρ.
Γυπάριον, ου, τὸ, avis nidus. Ab eod.
Γυπὴ, ῆς, vel γυπιὰ, ᾶς, ἡ, vulturis nidus; (2) tugurium; (3) lustrum, domicilium subterraneum. A γὺψ
Γύπιος, ία, ιον, vulturinus, qui e vulture est. Ab eod.
Γυρὰλέος, έα, έον, inflexus, curvus. A γύρος.
ΓΥΡΙΑΘΟΣ, ου, ὁ, cimistrum e vimine.
Γυρεία, ας, ἡ, fossa, scrobs, receptaculum semen.
Γυρὰω, ῶ, f. άσω, in orbem verto; (2) fodio; (3) in scrobibus condo. A γύρος.
Γυρόπαμαι, ᾶμαι, ὁ ἡ ᾶται, in orbem sedens. γύρος, & πάομαι, sedeo.

Γυρὸς

Γυρατόμας, in orbem tondens.
Γυρέω, rapæ circundare. Ἀπὸ τοῦ γύρος. Ἐξ οὗπερ καὶ γυρεῖα ἐκάλουν τὰ γυρεύματα. Anatus 947.
Γύρευε, ἰῶ, ἴσω, circularis. Ab eodem.
ΓΥΡΙΣ, ιος, ὁ, pollen.
Γυρόδρομος, ος, ὁ, in orbem currens, aut motus. A γύρος, & δρόμος, δρέμω, curro.
ΓΥΡΟΣ, ρά, ρόν, curvus, incurvus; (2) rotundus; (3) ὁ, Subst. scrobs.
Γῦρος, ου, ὁ, gyrus, circulus, ambitus; (2) placentæ quoddam genus. A γυρόω.
Γυρόω, ῶ, f. ώσω, incurvo; (2) in gyrum colligo, in orbem verto; (3) in scrobem condo. A γυρός.
Γύρωμα, ατος, τὸ, circumactio in orbem; (2) circus. A γυρόω.
Γύρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
ΓΥΨ, γυπὸς, ὁ, vultur.
ΓΥΨΟΣ, υ, ἡ, gypsum, res calci cognata. Hinc
Γυψόω, ῶ, f. ώσω, gypso illino, gypso obduco.
Γώ, ego, per Aphæresin, pro ἐγώ.
ΓΩΑΕΑ, ῶν, spheluncæ & latibula, seu lustra ferarum.
Γῶν, saltem, Ion. pro γοῦν.
Γώνατα, nom. vel acc. pl. Dor. pro γόνατα.
ΓΩΝΙΑ, ας, ἡ, angulus; (2) locus abditus.
Γωνιαῖος, αία, αῖον, angularis. A γωνία.
Γωνιατρος, ὁ, ὁ, angulus concurrentium parietum. A γωνιάζω.
Γωνίδιον, υ, τὸ, parvus angulus; (2) locus angustus & abditus. Dim. a γωνία.
Γωνιοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, anguli formam habens, angularis. Ex γωνία, & εἶδος, forma.
Γωνιόομαι, ώμαι, fut. ώσομαι, angulo, in angulum formo, angularem reddo. A γωνία.
Γωνιόφυλλος, υ, ὁ ἡ ὁ, angulosa folia habens. Ex γωνία, & φύλλον, folium.
Γωνισμὸς, ὁ, ὁ, idem quod γωνιασμός.
Γωνιώδης, ους, ὁ, ἡ ὡ, angulosus, angularis. A γωνία.
Γωνιωδῶς, Adv. in formam anguli.
ΓΩΡΥΤΟΣ, ὁ, ὁ, pharetra.

Δ.

Δ Quarta Alphabeti litera, quæ Δέλτα. ab Hebræorum *Daleth* dicitur; (2) nota numeralis significans *quatuor*, & cum lineola infernè oppositâ δ, *quatuor millia*; (3) pais Ægypti.
Δα, *Particula*, inseparabilis augens significationem vocum, quibus componitur, v. gr. δάσκιος, valde umbrosus, ex δά, & Σκιά, umbra, δαρσινὸς, cædis admodum avidus, ex δά, & φόνος, cædes.
Δαβὶδ, ὁ, David. Nomen Hebr. ἀγαπητὸν. *Dilectus.*
ΔΑΙΤΑ, ίδος, ἡ, (pen. prod.) Theocr. 2, 110. ubi exponunt; (1) glacies; (2) simulacrum cereum; (3) ornamentum quoddam muliebre; (4) corolla.
Δαχνάω, mordeo. Ex δάκνω.
ΔΑΔΑΞ, ακος, ἡ, mensuræ genus.
Δαδίον, υ, τὸ, facula. A δαὶς, ἀρὸς.
Δαδιοπλόω, ῶ, f. ήσω, tædam excido. Ex δὰς, & πλόω, *findo.*
Δαδιουργέω, ῶ, f. ήσω, tædas conficio. A δαδιουργὸς, οῦ, ὁ, qui tædas conficit. Ex δὰς, & ἔργον, *opus.*
Δαδοφορέω, ῶ, f. ήσω, facem præfero, præluceo; (2) illumino, illustro. A δαδοφόρος.
Δαδοφορία, ας, ἡ, facis gestatio. Ab eod.
Δαδοφόρος, ου, ὁ, ἡ, facem, seu tædam gestans. Ex δὰς, & φέρω, *fero.*
Δαδουχέω, ῶ, f. ήσω, facem, seu tædam gesto. A δαδοῦχος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem quod δαδοφόρος.
Δαδόω, ῶ, fut. ώσω, in tædam converto.
Δαδώδης, ους, ὁ, ἡ ὁ, tædaceus; (2) tædæ similis; (3) tædis abundans. Ab eodem.
Δάδων, gen. ωνος, ὁ, a δὰς, *tæda.* A δαὶς.
Δαήμων, ονος ὁ, Praefectus, Attice dicta.
Δαημοσύνη, ης, ἡ, Præfectura, Attice dicta.
Δαητήρ, ῆρος, ὁ, Præfectus, sacerdos.
Δαῖος, *dictus*, ὁ, a, ον, part. pass. verbi δαίω.
Δαίω, disco. A δαῆναι.
Δαίω, ῶ, disco, doceo; (2) scio. A δαίω.
Δαίομαι, f. δάσομαι, p. δεδάσμαι, divido; (2) lacero, discerpo. Ab eod.
Δαὶς, ιδος, ἡ, pugna. A δαΐω, *incendo.*
Δαϊθμὸς, ὁ, ὁ, incendium. Ab eod.
Δαϊκτήμαι, s. 2. inf. pass. *Dor.* pro δαΐσθαι, a δαίω.
Δαιμόνεσσι, *peritis*, dat. plur. *Ion.* & *Poët.* pro δαίμοσι, a verbo δαίμων, *peritus.*
Δαιμοσύνη, ης, ἡ, peritia, scientia. A δαήμων.
Δαήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, doctus, gnarus, peritus. A δαίω.
Δαΐδαω, aor. 2. infin. pass. verbi δαίω.
ΔΑΗΡ, ἐρὸς, ὁ, levir, mariti frater.
Δάϊσσα, *discam*, f. 1. ind. act. verbi δαίω.
Δαὶ, vero. A δὴ, Attice, in interrog.
Δαιδαλίοιο, gen. sing. *Ion.* pro δαιδαλέου.
Δαιδαλόεις, εσσα, εν, vel δαιδάλεος, vel δαιδάλεσσα, artificiosus, artificiosè factus; (2) varius.
Δαιδαλίδμος, ον, suaviſſimè olens. *Epith.* unguenti.
Δαιδαλιότρια, ἡ, artifex.
Δαιδάλλω, f. αλῶ, artificiosè facio; (2) varicgo.
Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificiosum & egregium. A δαιδάλλω. A
ΔΑΙΔΑΛΟΣ, υ, ὁ, Dædalus, artifex summe ingeniosus; (2) artificiosus; (3) varius.
Δαιδαλόχειρ, ῥος, ὁ ἡ ὁ, artificiosas manus habens, solers. Ex δαίδαλος, & χεὶρ.
Δαιδαλόφωνος, ν, ὁ ἡ ὁ, artificiosè resonans. Ex δαίδαλος, & φωνὴ, *vox.*
Δαιδάλεος, ὁ, idem quod δαιδάλλω.
Δαΐδων, *facium*, gen. pl. a δαὶς, *fax.*
Δαΐζε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδαιζε, a δαΐω.
Δαΐζω, fut. ίσω, vel ίξω, divido, partior; (2) discerpo, lanio; (3) occido. A δαίω.
Δαιθμὸς, δαιθμὸς, divisio. Ex δαίω, & δαΐζω.
Δαιλίμ, ὁ, & δαίλιμος, vi cogens, domans, infestus, hostilis.
Δαιμανάω, ῶ, fut. ήσω, sum dæmoniacus; (2) insanio, furore correptus sum.
Δαιμονιάζω, f. άσω, idem. A δαίμων.
Δαιμονιασὲς, ὴ, ὸν, a dæmone obsessus aut adflatus. Ab eod.
Δαιμονιὰς, ᾶδος, idem quod δαιμονία.
Δαιμονίζω, f. ίσω, pro dæmone habeo, & δαιμονιζόμαι, a dæmone possideor, vexor, torqueor. Ab eod.
Δαιμονίη, *Ion.* pro δαιμονία, a δαιμόνιος.
Δαιμονικὸς, ὴ, ὸν, dæmonicus, qui est dæmonis. Ab eod.
Δαιμόνιον, ου, τὸ, dæmonium, i. e. spiritus impurus, diabolus in N. T. apud Profanos, Numen; (2) larva; (3) genius; (4) fortuna. Ab eod.
Δαιμονιόληπτος, ον, a Dæmone afflatus.
Δαιμόνιος, ου, ὁ ἡ ὁ, divinus; (2) felix; (3) augustus; (4) admiratione dignus; (5) præter modum magnus; (6) miser, miserandus. Ab eodem.
Δαιμονιόπληξ, ηγος, ὁ ἡ ὁ, dæmoniacus.
Δαιμονίως, *Adv.* vehementer, mirum in modum.
Δαιμονοκλαυσία, ὰς, ἡ, ira, vel pœna divina.
Δαιμονολάτρης, ου, ὁ, dæmonum cultor. Ex δαίμων, & λάτρις, *cultor.*
Δαιμονομανία, ας, ἡ, insanus dæmonum amor. Ex δαίμων, & μανία, *insania.*
Δαιμονοφόρητος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui a dæmone agitatur, dæmoniacus.
ΔΑΙΜΩΝ, ονος, ὁ ἡ ὁ, Deus; (2) spiritus potens, sed Deo inferior; (3) genius; (4) fortuna cum bona, tum adversa; (5) diabolus, in N. T.
Δαίνυ, 2. sing. præs. imperat. act. per *Apocopen*, pro δαίνυθι, a δαίνυμι.
Δαίνυμαι, convivor, epulor. A δαίω. Hinc
Δαίνυμι, epulas do, convivium præbeo.
Δαίνυν pro δαίνυσο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐδαίνυντο, a δαίνυμι.
Δαίνυσθαι pro δαίνυσθαι, *epulari*, perf. inf. med.
Δαίξαι, *divisisse*, aor. 1. inf. act. verbi δαΐζω.
Δαΐος, ία, ον, peritus, prudens; (2) hostilis. Ab eodem.
Δαίρα, ὰς, pro δαΐτρα.
Δαίρω, flagello, verbero, cædo. A δέρω.
Δαὶς, ίδος, ἡ, tæda; (2) pugna, prælium, bellum. A δαίω.
Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum, convivium.
Δαισάμενος, gen. 1. part. med. verbi δαίω.
Δαίσιμος, υ, ὁ ἡ ὁ, edulis, esculentus. Ab eod.
Δαῖτα, *cibus*, acc. sing. a δαὶς, *cibus.*
Δαιταλέης, ίους, ὁ, conviva; (2) adj. A δαίτη.
Δαιταλήρια, ας, ἡ, coquendi ars. Ex δαίω, & ἔργον, *opus.*
Δαιταλόω, ῶ, fut. ώσω, convivor, epulor. A δαίτη, ης, ἡ, epulum, epulæ. A δαίω.
Δαίτηθεν, *Adv.* e convivio. A δαίτη.
Δαίτης, ίδος, ὁ, fax major; (2) alliorum capita colligata. A δαίω, *uro.*
Δαιτρεύω, f. εύσω, divido cultro; (2) coquum ago. A δαιτρὸς.
Δαιτροπόνος, υ, ὁ ἡ ὁ, pistor, coquus. Ex δαιτρὸς, & πονέω.
Δαιτρὸν, *Adv.* divisim. A δαιτρὸς.
Δαιτρὸς, οῦ, ὁ, qui carnes dividit, coquus. A δαίω.
Δαιτροσυνὴ, ης, ἡ, scientia ministrandi more δαιτρὸς. A δαιτρὸς.
Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, epulo, conviva; (2) qui convivium instruit. A δαίω.
Δαιτὺς, ύος, idem quod δαὶς.
Δαίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, bellicosus; (2) prudens. Ex δαὶς, & φρὴν, *mens.*
Δαίχθείς, a. 1. part. pass. verbi δαΐζω.
ΔΑΪΩ, f. αίσω, perf. m. δέδηα, pl. perf. ἐδιδήειν, disco; (2) epulum præbeo; (3) divido; (4) incendo, uro; (5) epulor, edo.
ΔΑΚΑΡ, genus cassiæ.
Δάκε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδακε, a δάκνω.
Δακεῖν, a. 2. inf. act. *Poët.* pro δακεῖν.
Δακέθυμος, υ, ὁ ἡ ὁ, mordens animum; (2) gravis, molestus. A δάκνω, & θυμὸς.
Δάκετον, υ, τὸ, animal venenosum. A δάκος.
Δακνάζω, idem quod.
ΔΑΚΝΩ, f. δήξω, perf. δέδηχα, aor. 2. ἔδακον, mordeo; (2) pugno. Ἀλλ' ὁ γὸ ἀν ζῶ μυρίοις ὀνήσιος δάκνομαι, Eur. Med. 1347. Ἀνηκέστως πρὸς ἀ ξένους ἔχει, ægre ferens, Soph. Phil. 377.
Δακνώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, mordax. A δάκνω.
Δακοντ-, g. f. aor. 2. part. act. v. δάκνω.
Δάκ-, ος, τὸ, animal venenosum. Ab eod.
ΔΑΚΡΥ, υος, τὸ, lacrima; (2) humor, vel succus e plantis distillans.
Δακρυγέλως, ωτος, ὁ ἡ ὁ, fletu misto ridens. Ex δάκρυ, & γέλως, *risus.*
Δακρύδιον, υ, το, lacrimula. Dim. a δάκρυ.
Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacrima, fletus.
Δακρυντὸς, ὴ, ὸν, lacrymabilis, flebilis.
Δακρυόεις, όεσσα, όεν, Gen. όεντος, όεσσης, όεντος, lacrimosus, lacrimabundus.
Δακρυόεν, *Adv.* lacrimis effusis. A δακρυόεις.
Δακρυοπαὶς, ὁ, ὁ, lacrimas ciens. Ex δάκρυον, & ποιέω.
Δακρυοστακτος, ν, ὁ ἡ ὁ, lacrimis stillans, lacrimosus.
Δακρυπλάω, lacrimis exundo. Ex δάκρυ, & πλάω, pro πλέω, *fluito.*
Δακρυρρόω, ῶ, f. ήσω, lacrimis fluo, lacrimor. A
Δακρυρρόος, ν, ὁ ἡ ὁ, lacrimis fluens, lacrimas fundens. Ex δάκρυ, & ῥέω, *fluo.*
Δακρύσας, a. 1. part. act. v. δακρύω.
Δάκρυσιν, *lacrimis*, dat. plur. a δάκρυ, *lacrima.*
Δακρυσιστάλαγμος, idem quod δακρυόεις.
Δακρυσταλὲω, f. ήσω lacrimas fundo.
Δακρύσω, f. ύσω lacrimor, deploro. Ἐδάκρυσά γ' ἡμῶν πατέρων μᾶλλω, Arist. Av. 547. A δάκρυ.

Δακρυωδὴς,

Δακρυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lacrimosus.
Δακτυλήθρα, ας, ἡ, digitale, digitorum involucrum; (2) tormentum digitis manuum & pedum adhiberi solitum; (3) annuli pala. A δάκτυλος. Unde
Δακτυλικός, ἡ, ὁν, digitalis; (2) dactylicus, dactylis pedibus constans.
Δακτυλικῶς, per dactylos.
Δακτυλιογλυφία, ας, ἡ, annulorum sculptura sive celatura. A
Δακτυλιογλύφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui annulos sculpit, aut celat. Ex δακτύλιος, & γλύφω.
Δακτυλοθήκη, ης, ἡ, annulorum theca, sive repositorium. Ex δακτύλιος, & θήκη, theca.
Δακτύλιος, ου, ὁ, annulus. A δάκτυλος.
Δακτυλιουργός, οῦ, ὁ, annulorum artifex, s. faber. Ex δακτύλιος, & ἔργον, opus.
Δακτύλιος, ίου, ἡ, digitalis. A δάκτυλος.
Δακτυλίτις, ιδος, ἡ, dactylitis, herbæ genus.
Δακτυλιώτης, ου, ὁ, digitus annularis.
Δακτυλοδεικτέω, ῶ, digito monstro. A
Δακτυλοδείκτης, ου, ὁ, qui digito monstrat. Ex δάκτυλος, & δείκνυμι, monstro.
Δακτυλοδεικτέω, ου ὁ ἡ ἡ, qui digito monstratur.
Δακτυλοδεῖξις, ἡ, demonstratio facta digito.
Δακτυλοειδής, ὲς, digito similis.
Δακτυλοδοχμή, ῆς, ἡ, palmus minor. Ex δάκτυλος, & δοχμή, palmus.
ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, digitus; (2) pes metricus, e syllaba longa & duabus brevibus constans; (3) fructus palmæ; (4) gramen aculeatum; (5) conchæ genus.
Δακτυλότριπτος, ον, digito tritus.
Δακτύλωτος, η, ὸν, digitatus. A δάκτυλος.
Δακὼν, a. 2. part. act. verbi δάκνω.
Δᾶλε, Dele, voc. sing. Dor. pro Δᾶλε, a Δᾶλος.
Δαλεῖτο, lædebat, 3. sing. imperf. ind. med. Dor. & Ion pro ἐδηλεῖτο, a verbo δηλέω.
Δαλερός, ρά, ρὸν, tortilis, calidus. A δαλός.
Δάλεσις, τὸ, torus, titio. A δηλέω.
Δάλιος, Dor. pro Δήλιος, Delius.
Δαλματνθᾶ, ἡ, Dalmanutha. Nomen regionis Heli ἄκλιτον. Hæreditas pauperis.
Δαλματική, ἡ, vestis sacerdotalis, ferè clavata.
Δαλός, οῦ, ὁ, pen. prod. titio, tortis; (2) fulmen. A δαίω.
Δᾶμα, pro δαμᾶν, a δαμάω. Unde
Δαμάζω, f. άσω, domo; (2) interficio. Ὁ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπὶς βελίεσι δαμάζῃ, Epigr.
Δαμάλη, ης, ἡ, juvenca, vitula, bucula. Ab eodem.
Δαμαλίσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, depastus a juvencis. A δαμάλη, & βόσκω, pasco.
Δαμαλιστής, οῦ, ὁ ἡ ἡ, bucularum, seu juvencarum cursor, qui buculas devirat.
Δαμαλίζω, idem quod δαμάζω.
Δαμάλλει, jacto, avidè voro.
Δάμαλις, εως, ἡ, juvenca, vitula, bucula.
Δάμαρ, αρτος, ἡ, uxor. A δαμάω, quia domatur jugo mariti.
Δαμάσαι, a. 1. inf. act. verbi δαμάω.
Δαμασσεῖν, Dor. pro δαμάζειν.
Δαμασίβροτος, ου, ὁ ἡ ἡ, domitor mortalium. A δαμάω, & βροτὸς, mortalis.
Δαμασιγένεια, ης, ἡ, domitio, domitura; (2) celum. A δαμάζω.
Δαμασίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui domat mentem. Ex δαμάζω, & φρὴν, mens.
Δαμασίφως, αντος, ὁ ἡ ἡ, hominum domitor. Ex δαμάζω, & φὼς, vir.
Δαμασκός, οῦ, ἡ, Damascus. Urbs Syriæ. Hinc Δαμασκηνὸς, ὴ, ὸν, Damascenus.
Δάμασσεν, Ion. & Poët. pro ἐδάμασε, a δαμάζω.
Δαμαστήριον, ου, τὸ, tormentum, quo quis cogitur fateri, aut facere, quæ nolit. A δαμάζω.
Δαμασώνιον, ου, τὸ, herba quædam.
Δαμάτειρα, ἡ, victrix, domitrix, Domina.
Δαμάτωρ, ορος, ὁ, domitor, victor. A
ΔΑΜΑ'Ω, ῶ, fut. άσω, p. ακα, aor. 2. ἔδαμον, domo, subigo; (2) adfligo; (3) occido. Εἰ δὲ ὁμῶ σὺν ὁλεμίζω τε δαμᾶ ἡ λῆμος Ἀχαιῶν, Il. τ. 61. Ἀνὴρ ἐπιβὰς ἵππου δαμάσσῃ ὠκέος ἵππου, Il. 12, 476.
Δαμεὶς, domitus, ὲς, 3. singul. aor. 2. opt. pass. verbi δάμνω, vel δαμάω, pro δαμάσ.
Δάμεν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. Poët. & Ionic. pro ἐδάμησαν, a verbo δαμάω.
Δαμέντε, nom. dual. a. 2. part. pass.
Δαμήμεναι, aor. 2. inf. pass. Dor. pro δαμῆναι.
Δαμναίμαν, dicor, 1. sing. præs. opt. pass. Dor. pro δαμναίμην, a δάμνημι.
Δαμνάω, ῶ, idem quod δαμάω.
Δάμνημι, idem & ab eodem.
Δάμνησι, 3. sing. præs. ind. act. v. δάμνημι.
Δαμνίππους, ου, eques, bene equitans.
Δᾶμον, acc. s. Dor. pro δῆμον, a δῆμος.
Δαμόταν, acc. sing. Dor. pro δημότην.
Δαμασώμεθα, 1. plur. a. 1. conjunct. med. Dor. pro δαμασόμεθα, a verbo δαμάσομαι.
ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, laurus Alexandrina; (2) nomen mulieris.
Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, Argivi. A Δαναός.
Δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus; (2) obolus Charonti solvi solitus. A δαίω.
Δαναοὶ, ῶν, οἱ, Danai, sive Græci a Danao, Beli filio, sic dicti.
Δανειακὸς, ὴ, όν, mutuus. A δάνειον.
Δανείζω, f. είσω, mutuum do, fœnero. Ἐς χορίδιον μοι τὸν δανείσειν τρεῖς δραχμὰς, Arist. Pace, 374. in med. mutuum fumo. A
Δάνειον, ου, τὸ, fœnus, mutuum, æs alienum. A δανὸς, donum.
Δανείσασθαι, a. 1. inf. med. v. δανείζω.
Δανισμα, ατος, τὸ, pecunia fœneratitia; (2) ipsa fœneratio. A δανείζω.
Δανισμὸς, οῦ, ὁ, fœneratio, mutuatio.
Δανιστὴς, οῦ, ὁ, fœnerator, creditor. Hinc
Δανιστικὸς, ὴ, όν, fœneratorius, fœneratitius.
Δανιὴλ, ὁ, Daniel. Nomen viri Hebr. Δικαστὴν. Judex Dei.
ΔΑ'ΝΟΣ, ου, τὸ, donum; (2) mutuum; (3) mors. Macedonibus.
Δανὸς, ὴ, ὸν, pen. prod. aridus. A δαίω, uro.
Δάος, ου, vel Δαὸς, οῦ, ὁ, lumen; (2) ignis; (3) lampas; (4) lupus, Phrygibus; (5) Davus. Ab eod.
Δαπαπᾶν, præs. inf. pro δαπανᾶν.
Δαπανάσαιμι, 1. sing. a. 1. opt. act. A
ΔΑΠΑΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, consumo, impendo, sumptus facio; (2) exhaurio; (3) splendide vivo & bona obligurio. Δαπανᾶν τὴν οὐσίαν, πολλὰ εἰς ἡδονὰς, τὴν πόλιν. Hinc
Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus, impendium.
Δαπάνημα, ατος, τὸ, impensa, sumptus.
Δαπανηρὸς, ρὰ, ρὸν, sumptuosus; (2) in quem magni sumptus fiunt. A δαπάνη.
Δαπανηρῶς, Adv. sumptuosè, magnis sumptibus.
Δαπανητικὸς, ὴ, όν, consumendi vim habens. Ab eod.
Δάπτων, ου, ὁ ἡ ἡ, consumptor, consumendi vim habens; (2) sumptuosus, profusus.
ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, pavimentum; (2) solum.
Δαπίδιον, ου, τὸ, parvus seu vilis tapes. A
Δάπις, ιδος, ἡ, tapes, tapetum. A τάπης.
Δαπλὺς, ὺ, ὺν, vorax, at δαπταὶ μυῖαι, mordaces muscæ, a δάπτω.
Δαπτιδόω, ῶ, lacerator, edax. Ab eod.
ΔΑ'ΠΤΩ, f. ψω, voro, dilanio, dilaniando voro. Πᾶπλον ἢ λεπτοὶ λευκὼ ἴδαπλον Σάρπα τ' δυσδαίμονος, Eur. Med. 1192.
Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod δάπτω, cum reduplicatione. Καὶ τὰς σπλήνας δαρδάπτουσι, Arist. Nub. 710. Τοιαῦτοί τοίνυν με δαρδάπτῃ φίδος Εὐριπίδου, invadit, id. Ran. 66.
Δαρθομαι, 1. sing. f. 2. indic. pass. δέρω.
Δάρικος, ου, ὁ, nummus aureus Persicus.
ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, f. δαρθήσομαι, a. 2. ἔδαρθον, dormio. Ἔδραθεν ἐν ἁρδόμῳ, per metath. pro ἔδαρθεν, Odyss. 23, 143. A
Δαρθία, ῶ, dormio. Inusitatum.
Δαρθίζω, ου, ὁ ἡ ἡ, longævus. Ex δαρὸς, pro δηρὸς & βίος, vita.
Δάρσις, εως, ἡ, excoriatio. A δέρω, excorio.
Δαρτὸς, ὴ, όν, excoriatus. Ab eod.

Δάρτω, 3. sing. aor. 2. ind. med. Dor. pro ἔδαρτο, a δέρω.
Δάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Dor. pro ἔδασε, a δάζω.
Δασάμενος, 3. sing. a. 1. ind. med. Poët. & Ion. pro ἐδάσατο, a δάζω.
Δασσῆται, 3. s. f. 1. ind. med. Dor. pro δάσηται.
Δασέως, Adv. aspirate. A δασύς.
Δασθήσομαι, dividar, f. 1. ind. pass. v. δάζω.
ΔΑ'ΣΚΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, dasicilus, pilus quidam.
Δάσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, umbrosus. Ex δάς, & σκιά.
Δάσμιος, ατος, τὸ, partitio. A δάζομαι, divido.
Δάσμωσις, εως, ἡ, idem & ab eodem.
Δασμολογία, ῶ, f. ήσω, tributum colligo. & Δασμολογέομαι, tributum pendo. Δασμολογεῖν τὰς νησιάτας, Isoc. παρὰ τῶν ἄλλων ἀρχῶν, Dem.
Δασμολογία, ας, ἡ, tributi collectio. A
Δασμολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, tributorum collector. Ex δασμὸς, & λέγω, colligo.
Δασμὸς, ου, ὁ, divisio; (2) portio; (3) tributum, vectigal. A δάζομαι.
Δασμοφορέω, ῶ, f. ήσω, tributum solvo, seu pendo. A
Δασμοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui tributum pendit, tributarius. Ex δασμὸς, & φέρω, fero.
Δάσος, ους, τὸ, locus silvosus, fruticetum. A δασὺς.
ΔΑΣΠΗ'Σ, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, difficilis, gravis, atrox. Ex δα intensivo, & σίμπλημι, repleo, quasi malo augens; vel a πολίζω, quasi accessu nocens.
Δασπλῆτις, εως, ἡ, gravis; (2) accessu difficilis. A δασπλὴς.
Δάσσατο, 3. plur. aor. 1. ind. med. Ion. & Poët. pro ἐδάσαντο, v. δάζω.
Δασυγένειος, ου, barbatus.
Δασύθριξ, ιχος, ὁ ἡ ἡ, qui denso capillo est. Ex δασὺς, & θρὶξ, capillus.
Δασύκερκος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui villosa est cauda. Ex δασὺς, & κέρκος, cauda.
Δασυκέρκας, Dor. pro δασυκέρκης.
Δασυκνήμων, ὁ, hirsutos pedes habens.
Δασύμαλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, lanosus, cui densum est vellus. Ex δασὺς, & μαλλὸς.
Δασυνῶ, fut. υνῶ, denso, pilosum reddo; (2) spiritu aspero vocabulum signo. A δασὺς.
Δασυπόδων, ου, ὁ ἡ ἡ, leporinus. A
Δασύπους, οδος, ὁ, lepus; (2) cuniculus. Ex δασὺς, & πούς, pes.
Δασύπρωκτος, ον, hirsutum anum habens.
Δασυπώγων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, densam barbam habens, hispida & hirsuta barba præditus.
ΔΑΣΥΣ, εῖα, ύ, Gen. έος, είας, έος, densus; (2) pilosus, hirsutus. Hinc δασὺ πνεῦμα, spiritus asper, sive densus, apud Grammaticos.
Δασύσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, densam umbram faciens. Ex δασὺς, & σκιά.
Δασυσμὸς, οῦ, ὁ, densatio, densitas. A δασύω.
Δασυστέρνος, ου, ὁ ἡ ἡ, hirsutum pectus habens. Ex δασὺς, & στέρνον, pectus.
Δασύτης, ητος, ἡ, densitas; (2) pilositas; (3) adspiratio vocis apud Grammaticos. A δασὺς.
Δασυτόνως, idem quod δασέως, ap. Gramm.
Δασύτριχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod δασύθριξ
Δασύφλοιος, ου, ὁ ἡ ἡ, densum, vel hirsutum, habens corticem. Ex δασὺς, & φλοιός.
Δασυχαίτης, ου, ὁ, densam jubam, seu comam habens.
Δατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, divido, partior. Ἀπορθιμίην ἢ διὰ κτῆσιν δατέσθαι χηρεῦσαι, Hesiod. Oper. 606. Ἁρμαλιὴν δατέεσθαι, id. Hom. 3.
Δατέοντο, 3. plur. imperf. ind. Ion. pro ἐδατέοντο, contr. ἐδατοῦντο.
Δατεῖσθαι, Ion. pro ἐδατοῦντο.
Δατεώμεθα, dividamur, 1. pl. præs. conj.
Δατέων, ους, ὁ, dividens.
Δάτησις, εως, ἡ, divisio, partitio. A δατέομαι.
Δατητὴς, οῦ, ὁ, divisor, distributor. Ab eod.

ΔΑΤΙΣΜΟΣ, ου, ὁ, Dativus, i. e. barbarismus vel solœcismus, v. gr. χαίρομαι, pro χαίρω, quo loquendi genere in Græcia utebatur Datis, Persarum satrapa.

Δαυάσαι, helleb. vero. A δαίω.

Δαύκινον, ου, τὸ, sc. ὄινος, vinum dauci radice conditum. A

ΔΑΥ̓ΚΟΣ, ου, ὁ, herba quædam Cretica.

Δαυλός, ὁ, ὁ, denſus. Ex δά, & ὕλη, ſilva.

Δαυλός, ᾶ, ὁ, titio, torris. Æolicum, a δαλός.

Δαφνᾶς, ου, ὁ, Daphnæus, Epitheton Apollinis. A δάφνη.

Δαφνέλαιον, ου, τὸ, laurinum oleum.

ΔἈΦΝΗ, ης, ἡ, laurus; (2) nomen proprium Nymphæ in laurum converſæ.

Δαφνίκεος, ήεσσα, ῆον, laureus. A δάφνη.

Δαφνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, lauri comeſtor. Dicuntur ita vaticinantes.

Δαφνηφορέω, ῶ, f. ήσω, laurum fero; (2) ſum laureatus. A

Δαφνηφόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, lauriger.

Δαφνιακός, ή, όν, laureus, laurinus. A δάφνη.

Δαφνινος, ή, ον, idem & ab eod.

Δάφνινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Δάφνις, ίδος, ἡ, laurea; (2) bacca laurina.

Δαφνίτης, ου, ὁ, idem quod δαφνᾶς; (2) qui laurum aliqua ſimilitudine refert. Ab eod.

Δαφνίτις, ιδος, ἡ, planta quædam lauro quodammodo ſimilis. A δαφνίτης.

Δαφνοχαθὴς, ους, ὁ, ἡ, ἡ, lauro gaudens. Ex δάφνη, & χαθέω, gaudeo.

Δαφνοειδὴς, ους, ὁ, ἡ, ἡ, lauri ſpeciem gerens. Ex δάφνη, & εἶδος, ſpecies.

Δαφνόκομος, ὁ, ἡ, ἡ, laureatus.

Δαφνοπόλλις, ὁ, Epith. Apollinis.

Δαφνόσκιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, lauris umbroſus.

Δαφνοφορία, ᾶς, f. ήσω, id. quod δαφνηφορέω. A

Δαφνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, lauriger.

Δαφνοφόρως, Adv. cum lauro, ſeu laurea.

Δαφνώδης, ες, lauris conſitus.

Δαφνών, ῶνος, ὁ lauretum, locus conſitus lauris. A δάφνη.

Δαφοινὸς, ου, ὁ, ἡ, ἡ, valde funeſtus, cruentus. Ex δα intenſ. & φόνος, cædes.

Δαφοινὸς, ὴ, ὸν, cædis avidus, valde cruentus; (2) rufus, valde fulvus. Ex iiſd.

Δαψίλεια, ας, ἡ, copia, abundantia.

Δαψιλεύομαι, f. εύσομαι, copioſe & abundanter ſubminiſtro; (2) valde ſolicitus ſum.

Δαψιλῶς, contr. δαψιλᾶς, Adv. copioſe, abundanter, laute. A

ΔΑΨΙΛἨΣ, ίος, ὁ, ἡ, ἡ, dapſilis, largus, copioſus.

Δάω, ῶ, 1. pl. a. 2. conj. act. v. δαίω.

ΔἘ, Conj. vero, autem; (2) ſed, verum; (3) enim; (4) igitur; (5) ſane.

Δέαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro δεδίαται, & hoc pro δέδηται, a δέω.

Δέγμενος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, perf. part. paſſ. Æol. pro δεδεγμένος. A δέχομαι.

Δέδαα, perf. ind. act. Ion. pro δεδάηκα. A δαίω.

Δεδάηκα, didici, novi, 1. ſing. perf. ind. act.

Δεδαίαται, diviſi ſunt, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro δέδανται, a verbo δαίω, divido.

Δεδαϊγμένος, perf. part. paſſ. v. δαΐζω.

Δέδαιμαι, cruſus ſum, perf. ind. paſſ. v. δαίω.

Δεδάκρυσαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. v. δακρύω.

Δεδάμασμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δαμάζω.

Δέδαν, diviſi, 1. ſing. a. 2. ind. act. Poët. pro ἔδασα, a verbo δαίω, divido.

Δεδάρθηκα, perf. ind. act. verbi δαρθάνω.

Δέδαρμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δέρω.

Δέδασμαι, perf. ind. paſſ. A δάζω.

Δεδαὼς, doctus, perf. part. med. al. perf. part. act. Ion. pro δεδαηὼς, a verbo δαῶ.

Δεδέγμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δέομαι.

Δέδεγμαι, perf. ind. paſſ. verbi δείκνυμαι.

Δεδειπα, timui, perf. ind. act. verbi δείδω.

Δεδειπάμην, 1. pl. perf. ind. med. a δειπνέω.

Δεδειπεῖν, 1. inf. act. Ion. pro δεῖσαι, a δείδω.

Δέδειπνα, 1. ſing. perf. ind. act. v. δείκνυμι.

Δέδειρμαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δείχομαι.

Δέδεμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δέω.

Δεδεμμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g.

Δεδέμνηται, 2. ſing. perf. ind. act. v. δέμνη.

Δέδεντο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. Ion. pro ἐδέδεντο, verbi δέω, ligo.

Δεδέξεται, mox capiet, 3. ſing. paulo poſt. fut. ind. paſſ. verbi δέχομαι, capio.

Δέδεξο, 2. ſing. perf. imper. paſſ.

Δέδηχα, vidi, perf. ind. act. verbi δέρκω.

Δέδηλται, perf. ind. paſſ. verbi δήλω.

Δέδεται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δέω.

Δεδήχατας, ceperunt, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro δεδεγμένοι εἰσὶ, a verbo δέχομαι.

Δέδηκα, 1. ſing. perf. ind. med. v. δαίω.

Δέδηγμαι, perf. ind. paſſ. verbi δάκνω.

Δεδηλώκαμεν, 1 plur. perf. ind. act. v. δηλόω.

Δεδημιέργηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δημιουργέω.

Δέδημαι, ligatus ſum, perf. ind. paſſ. A

Δεδῆσθε, 2. pl. perf. opt. paſſ. pro δεδημένοι εἶητε, a δέω, ligo.

Δεδήσομαι, 1. ſing. paulo poſt fut. ind.

Δέδηκα, 1. ſing. perf. ind. act. verbi δάκνω.

Δέδημαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. δηέω, ſ. δηιόω.

Δέδοι, pro δεδία, 1. ſing. perf. ind. med. v. δείδω.

Δεδίζηθε, 2. ſ. a. 2. imper. paſſ. v. δεδίττομαι.

Δεδιδάχθαι, perf. infin. paſſ. v. διδάσκω.

Δεδικάκηκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. δικακεύω.

Δεδιήτηκα, arbitratus ſum, pro δεδιαίτηκα, 1. ſing. perf. ind. act. verbi διαιτάω.

Δεδιθὼ, 2. ſ. a. 2. imper. paſſ. v. δεδίττομαι.

Δεδικαίωμαι, perf. indic. paſſ. v. δικαιόω.

Δέδιμεν, veremur, 1. plur. perf. ind. med. per Syncop. pro δεδίαμεν, a verbo δείδω.

Δεδίοτας, Adv. timidè.

Δεδίσκομαι, idem quod δεδίττομαι.

Δεδίττομαι, f. ίξομαι, terreo, terrefacio; (2) metuo, trepido, timeo. Τῷ χάσματι δεδιττόμενος, Luc. A δείδω.

Δεδιωγμένοι, nom. pl. part. perf. paſſ. verbi διώκω.

Δεδίωκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. Att. pro διώκηται, a verbo διωκέω.

Δέδμανθ' pro δέδμανται, 3. plur. perf. ind. paſſ. Dor. pro δεδμῆται, a δέμω.

Δεδμᾶτο, domiti ſunt, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. Ion. pro ἐδεδμῆντο, a verbo δαμάω.

Δέδμηκα, ædificavi, perf. ind. act. per Syncop. pro δεδόμηκα, a verbo δέμω.

Δέδμημαι, perfect. ind. paſſ. per Syncop. pro δεδόμημαι, ab inuſ. δέμω, pro οἰκέω.

Δέδμητο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. Ion. & per Syncop. pro ἐδεδόμητο, a δέμω.

Δέδεγμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δοκέω.

Δέδοικα, timui, perf. ind. med. Ion. pro δέδοιχα.

Δέδοιγμεν, 1. plur. perf. ind. med. per Syncop. pro δεδοίκαμεν, a δέδοικα, euphroniæ gr. pro δέδοιδα, a δείδω.

Δεδοίκαμες, timuimus, Dorice, pro Δεδοίκαμεν.

Δεδόκηκα, perf. ind. act. verbi δοκέω.

Δεδόκημαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. ind. paſſ. v. δοκιμάζω.

Δέδοκται, viſum eſt, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δοκέω, video.

Δεδόκτο, percuſſus erat, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. Dor. & Ion. pro ἐδεδόκητο. A δοκέω.

Δεδοξασμένος, perf. part. paſſ. v. δοξάζω.

Δέδορκα, 1. ſing. perf. ind. med. v. δέρκω.

Δέδοται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δίδωμι, do.

Δεδόχαδαι, 1. ſing. perf. ind. act. v. δυλόω.

Δεδυλωμένοι, perf. part. paſſ. v. δυλόω.

Δέδυτο, 1. ſing. perf. ind. med. v. δυτέω, ſino.

Δέδυχα, perf. ind. act. v. δύκω, pro δυκέω.

Δέδρακα, 1. ſing. perf. ind. act. v. τρέω.

Δεδρεμμένα, 1. ſing. perf. ind. act. v. τρέχω.

Δέδρατα, excoriatus eſt, 3. ſing. perf. ind. paſſ. per Metath. pro δέδαρται, a δέρω.

Δέδρομα, vidi, 1. ſing. perf. ind. med. per Metath. pro δέδορκα, a verbo δέρκω, video.

Δέδρομαι, 1. ſing. perf. ind. med. v. τρέχω.

Δεδρωσμένον, part. perf. paſſ. verbi δράσσω.

Δέδωκα, fudi, 1. ſ. perf. ind. act. v. δόω vel δυκέω.

Δεδύκη, 3. ſ. pluſq. ind. act. Ion. pro ἐδεδύκει.

Δεδυκέσθαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. δυκάομαι.

Δεδυσύχηκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. δυσυχίω.

Δέδυκας, 2. ſ. perf. ind. act. verbi δίδωμι.

Δεδόρηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δορίομαι.

Δέολγε, manifeſtus, Poët. pro δῆλος.

Δέη, 3. ſing. præſ. conj. act. v. δεῖ, oportet.

Δεήθητε, 2. pl. a. 1. imper. paſſ. a. δέομαι.

Δέημα, ατος, τὸ, precatio, preces. A δέομαι.

Δεῆσαν, 3. 1. part. act. n. g. v. δεῖ, oportet.

Δεήσῃ, dat. ſing. contr. pro δεήσει. A

Δέησις, εως, ἡ, Obſecratio. A δέομαι.

Δεήσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. δέομαι.

Δεητικὸς, ἡ, όν, precatorius, rogatorius; (2) ſupplex. Ab eod.

Δεῖ, fut. δεήσῃ, aor. 1. ἐδέησε, oportet, convenit, opus eſt. Δεῖ σ' ἔπως πατρὸς δείξῃς ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου τράφης, Soph. Aj. 588. Ἔρρειν δεῖν πειρατέον ἦν, tentandum putavit, Plat. Οὐδὲν ὅπως τυχήσεται ἀυτῆ δεῖ, Ariſtot. Πολλῶ δεῖ ἄτως ἔχειν, multum abeſt, Plat. Οὐδὲν γὸ δεῖσί μι ταῦτα ἔχοντα, Luc. A δέω. Unde

Δεία, ας, ἡ, penuria, indigentia, Heſ.

Δεῖγμα, ατος, τὸ exemplum; (2) ſpecimen alicujus rei, quod oſtenditur emturientibus; (3) locus in Piræo, ubi ſpecimina talia proponebantur mercium. A δείκνυμι.

Δειγματίζω, f. ίσω, palam traduco, in exemplum propono. Ἀπεδυσάμην τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ, Col. 2, 15. A δείγμα.

Δείδιεν' pro δείδιεσαν, 3. ſing. pluſq. indic. paſſ. Ion. & Poët. pro ἐδεδίεσαν, a v. δίχομαι.

Δεδείχαται, excepterunt, 3. plur. perf. ind. paſſ. Ion. pro δεδεγμένοι, εἰσὶ, a verbo εἰμὶ.

Δειδήμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, timidus, meticuloſus.

Δειδία, ας, ἡ, nox obſcura, nox obſcuritate ſua terrorem incutiens, Suid. Euſt.

Δείδια, timui, 1. ſing. perf. ind. med. Poët. pro δέδια, a verbo δείδω, timeo.

Δειδίζω, timeo. A δείδω.

Δείδιθι, timueris, 2. ſing. perf. imper. med. Poët. pro δεδιθι, & hoc pro δέδιε.

Δειδίμεν, timuimus, 1. pl. perf. ind. med. Poët. pro δέδιαμεν.

Δειδίξεται, perterrebit, 3. ſing. f. 1. indic. med. Poët. pro δειδίξεται, a δειδίττομαι.

Δειδιότες, nom. pl. perf. part. med. v. δείδω.

Δειδίσσομαι, timeo; (2) humaniter excipio.

Δείδιστο, præt. imp. Ion. pro ἐδείδιατο. A

Δειδιάσσομαι, vel δειδίττομαι, f. ίξομαι, terreo; (2) metuo. Ὡς μὲ φ' ὧκ ἐδιώκοντο, δύω Αἴαντε κορυστὰ Ἑκάεργε Πριαμίδαι καὶ νηυσὶ δειδίξαντ, Il. 18, 163, 164. Δαιμόνι' ἤ Ζεύς τοι, κακὸν ὃς, δειδίασιν, Il. 2, 190.

Δείδοικα, timui, 1. ſing. perf. ind. med. Poët. vide δέδοικα.

ΔΕἸΔΩ, f. δείσω, timeo, paveo, trepido. Δείδειν πλὼ φίσιν, ὡσεί τινος, ὥσπερ τινος, ἢ περ τοῖσιν Ἕλλησι, μᾶλλον τινι. Νῦν δ' ὧν δείσας πόδ', Soph. El. 1322. Τὰ περὶ λαῶν δείδεια, Ilſoc.

Δειελίαι, ῶν, f. ήσω, meridior. Hom. Od. 17, 599. δειελίησας, ubi exponunt etiam cœnatus.

Δειελινὸς, ὴ, όν, pomeridianus; (2) veſpertinus.

Δείελον, ου, τὸ, merenda; (2) crepuſculum.

Δείελος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, veſpertinus. A δείελον.

Δεικανάασιν, præſ. inf. act. verbi inuſ. δεικανάω, oſtendo.

Δεικανόωντο, comiter & benigne excipere, ſalutare, apud Hom. Il. 15, 86. ubi δεικανόωντο, pro ἐδεικανόωντο, quaſi a δείκανμαι, Ion. pro δέχομαι, ap. Theoc. autem eſt vel porrigere vel ſimile quid.

Δεικηλίστης, ου, ὁ, qui velut imaginem quotidianæ vitæ in ſcena repreſentat, mimus; quaſi a δεικηλίζω, ſimulacrum repræſento. Hujus verbi f. 1. δεικηλίξω, Dor. unde ὁ δεικηλιστὴς, Dor. idem quod δεικηλιστής.

ΔΕἸΚΕΛΟΝ, ου, τὸ, ſimulacrum.

Δεικηλιστὴς, ου, ὁ, idem quod δεικηλιστής.

Δεικήλιον, ου, τὸ, idem quod δεικηλον.

ΔΕΙΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, fut. δείξω, ostendo, monstro, indico, declaro, manifesto, pro δείκω. Καὶ δείξον ἀνθρώποισι τὰ τοιαῦτα ἡ δυσγένεια ἣν ἔχει δοκοῦν θεοῖς, Soph. El 1398.

Δεικνυμι οἰκοδομῶν, me ædificare, Plat.

Δεικνυναι, præs infin act v. *δείκνυμι*

Δεικτηρίς, ἀδος, ἡ, prostibulum ap. Alexandrinos

Δεικτήριον, ν τό, pulpitum, suggestus. A δείκνυμι. Unde

Δεικτήρ, ῆρος, ὁ, ostensor, demonstrator.

Δεικτικός, ἡ, όν, demonstrativus, ostensivus.

Δεικτικῶς, *Adv* demonstrative.

Δειλαινομαι, t midus fum A δειλος

Δειλαιος, α, ον, timidus. Ab eod

Δειλαίοτατε, *formidet*, 3 fing præs imperat act. *contr* pro δειλαίτατε, a verbo δειλαίω

ΔΕΙΛΗ, ης ἡ, tempus pomeridianum, (2) vespera, (3) diluculum, (4) crepusculum

Δειλικαιος, ον, ὁ ἡ ὁν, timidus, meticulosus A δειλος,

Δειλια ας, ἡ, timiditas Ab eod

Δειλιαζω, f ασω, formido ob ignaviam refug Απο φανῆς βροντῆς ζω δειλιασουσι, Pal 104, 7 A δειλια

Δειλιασις, t ανα, terrefactio Ab eod

Δειλιασις εως, ἡ, pavor, formido A

Δειλιασω ῶ, f άσω, formido, ob ignaviam refugio A δειλια.

Δειλινός, g f Poet & Ion pro δειλινη,

Δειλινον, ῦ, τὸ merenda A δειλη

Δειλινη, *Adv* vesperi, vespertino tempore.

Δειλιος, α, ον, pomeridianus Ab eod

Δειμαινω ανω, t δειμαι timeo, paveo A

ΔΕΙΛΟΣ, η, ον, timidus, ignavus, (2) miles, (3) deterior, (4) impiis, malus.

Δειλοτης ητος, ἡ timiditas A δειλος

Δειλοψυχος, ον, ὁ ἡ ὁν, timidus, timidi animi

Δειμα ματος, τὸ timor, metus

Δειμαινω, t ανω, timeo Δειμαινειν τινὰ δυναμιν τινος, περι ἑαυτοῦ, ὑπερ τινος Δειμαινω τὴν ζωὴν αλκὴν, Eur Ph 264

Δειμαλέος, ἑα, ἑον, timidus, (2) terribilis.

Δειμαομαι ῶμαι timeo, Hes. A δειμα.

Δειμαρ ατος, ἡ, pars pro verbi δῖμα

Δειματώδης, ους, ον timidus pavidus

Δειμα τος α, f ασα, terrefactio Ἐδείματο τὸς Ιωνας, Herodot Ab eod Hinc

Δειμάτωρ ορος, ὁ, ος, ὁ ἡ ὁν, terribilis, terrificus

Δειμα τος ἡ terror metus A δείδω Hinc

Δειμαωδης ες ὁ ἡ ὁν, terribilis terrificus

Δειν pro δεῖν, *ebribilis* gen fing *Ion.* pro δεινῶν

Δειναμαχανος, magna vi coercens, præpotens Ex δεινος, & μαχανη.

Δειν λαχης, ὁ, inteliv conjugii

Δειν λινος, ον infelix Ex δεινὸς, & λινον, *fi ne* Parcarum

Δειν ομαι, ῦμαι, fut ὑσομαι, graviter conqueror. Ex δεινος, & λέγω, *dico.*

Δειναλγέω, ῶ, f ήσω, graviter dolore afficior. Ex δεινὸς, & ἀλγέω.

Δειναμένη, ης ἡ, cœna. Fictum ridiculi studio in Parodia, ἐν ᾗδῃ δειπνοποιοῦνται, ut videtur, ἐπὶ τῶν πολυτελῶν. A δεῖπνον.

Δειναυχέω, ῶ, f. ήσω, augeo crimen amplificoque dicendo. Ex δεινος, & αὐχέω *facio.*

Δεινοτατος, ὁ ἡ ὁν, celer, (2) cujus adventus gravis est

Δεινοπρεπέω, ῶ, terribili sum visu, seu adspectu Ex δεινὸς, & πρόσωπον, *vultus.*

ΔΕΙΝΟΣ, η, ον, *universe* qui est in aliquo genere multus, vehementer, excellens, *unde spectatum*, (2) dirus, (3) gravis, (4) solers, (5) peritus, (6) validus, (7) magnus, (8) nefarius, improbus, (9) terribilis, (10) graviter aliquid faciens, (11) splendidus

Δεινος, ου, ὁ, gyrus, turbo, (2) vortex, gurges, (3) poculi genus (4) saltationis genus, A δῖνος.

Δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas, acerbitas, (2) calliditas, solertia, (3) eloquentia, dicendi vis A δεινος.

Δεινοω, ῶ, fut ωσω, contorqueo, in orbem ago, (2) exaggero. Δεινοῦσι σκληρὰ ὀδὼ τὸ μεῖζον, Thuc. Ἐοικεν ἐνταῦθα δεινοῦσθαι τὰς πατρίδος συμφορὰς, Plut *in* Pericle 28 Videtur hoc loco exaggeraſſe patriæ calamitates. A δεῖνος

Δεινοω, *terribiles*, nom dual a δεινος, *terribilis*

Δεινοπὸδε, ῶ, ὁ ἡ ὁ, torvus Ex δεινος, & ὠψ.

Δεινως, *Adv* vehementer, graviter, (2) terribiliter, (3) mire, (4) accurate, (5) indigne.

Δεινωσις, εως, ἡ, conversio, (2) exaggeratio

Δεινωτικῶς, *Adv* cum exaggeratione A δεινόω Unde

Δεινωτος, η, ον, conversus, (2) ornatus

Δεινωπὸς ωπος, ὁ ἡ ὁν, terribilis adspectu, Ex δεινὸς, & ὤψ, ὠπος, *vultus*

Δεξαιτο ξιτο, 2 fing a r opt act v δεικνυμι.

Δεῖξε, 3 f a r ind act Ion pro ἔδειξε

Δειξις, εως, ἡ, ostentio, ostentatio, (2) indicium, (3) argumentum A δείκνυμι.

Δειξον, 2 fing a r imp act v δεικνυμι

Δειπέω ῶ, *cœnitare*, I fing fut r ind act

Δειπνάριον, ι τ, cœnula, Dim a δεῖπνον

Δειπνεῦντες Dor. pro δειπνοῦντες A

Δειπνίω ῶ, f ήσω, cœno, (2) comedo. Απο τραπέζων δειπνίν, Plato δειπνήσαι πολυτελῶς δεῖπνα, Iac Ab eod.

Δειπνημι, unde δειπνάναι, idem & ab eod.

Δειπνησὸς, ὴ, ὸν, idem quod δειπνητὸς.

Δειπνήσω, *cœnabo*, I fing f. r ind act. verbi δείπνεω.

Δειπνητήριον, ν, τὸ, cœnaculum, cœnitorium

Δειπνητικὸς, ἡ ὸν, ad cœnam pertinens, cœnæ instruendæ peritus.

Δειπνητικῶς, lante, opipare

Δειπνητὸς ὴ, ὸν, lautus in epulando

Δειπνητὸς, ὸυ, ὁ, cœnæ tempus A δειπνεῖν

Δειπνίδιον, ν, τὸ, cœnula, Dim a δεῖπνον

Δειπνίζω, f ίσω, cœnam præbeo Δειπνίζουσι Ξέρξεα, Herodot Τοιούτους σοφιστὰς δειπνίζουσαι, Xen Ab eod

Δειπνίτης, ἡ, convivalis, *Epith.* σκιὰς, quæ in cœna utebantur.

Δειπνοκλητωρ, ορος, ὁ, qui convivas ad cœnam vocat, vocator. Ex δεῖπνον, & κλητὴρ

Δειπνοκλητορίον, τὸ, epulæ, convivium.

Δειπνολογία, ας, ἡ, sermo de cœna A

Δειπνολόγος, ν, ὁ ἡ ὁ, qui de cœna loquitur Ex δειπνον, & λέγω *dico*, *I quor*

Δειπνολόχος, ν, ὁ ἡ ὁ, qui convivis insidiatur, (2) parasitus, luxu Ex δεῖπνον, & λόχος

Δειπνομανὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲ qui in ano cœnarum amore ducitur. Ex δεῖπνον, & μαίνομαι, *furio.*

ΔΕΙΠΝΟΝ, ου, τὸ, cœna, (2) cibus, (3) convivium, epulum

Δειπνοποιεω, ῶ, apparatio cœnæ vel convivii

Δειπνοποιὸς, ὸυ, ὁ, qui cœnam aut convivium parat. Ex δεῖπνον, & ποιέω, *facio*

Δειπνοσοφιστὴς, ὸυ, ὁ, qui inter cœnandum de rebus philosophicis disserit. Ex δεῖπνον & σοφιστὴς.

Δειπνοφόρημα, ατος, τὸ, cœna. Fictum ridiculi studio in Parodia, ἐν ᾗδῃ δειπνοφορήματα, ut videtur, ἐπὶ τῶν πολυτελῶν. A δεῖπνον.

Δειπνοφόρια, ας, ἡ, cœnæ portatio A

Δειπνοφόρος, ου, ὁ ἡ ὸ, cœnam ferens, ad cœnam ferendam comparatus. Ex δεῖπνον, & φέρω, *fero*

Δειρὰς, άδος, ἡ, jugum montis. A δειρὴ.

Δειρας, α r part act verbi δέρω

Δειραυχήν, ενος, ὁ ἡ ὲν, collo onerosus. Ex δειρὴ, & ἀχθος, *onus*

Δειρη ῆς, ἡ, collum, (2) cervix. A δειρὰ.

Δειρίδιον, ου, probris fcindo. Ex conjectura δέρω, *scindo*

Δειρω præt inf. *Ion* pro δεῖραι, a δέρω.

Δειροκυτίλλον, ν, τὸ, poculum oblongo collo. Ex δειρὴ, & κυτίλλον, *poculum.*

Δειροκλὶς, ίδος, ἡ, monile, torquis, collare. Ex δειρὴ, & κλὶς, *pectus*

Δειρὸς, ὸυ, ὁ, collis, Hes. A δειρὴ.

Δειροτομέω, ῶ, f ήσω, decollo, caput amputo. Ex δειρὴ, & τέμνω *seco.*

ΔΕΙΣΑ, vel δεῖσα, ης, ἡ, humor, (2) fœtus, (3) fœtor, L G

Δεισαλέος, ἑα, ἑον, fœtoreus. A δεῖσα.

Δεισαλία, ας, ἡ, impuritas

Δεισαντε nom dual n. r part act. v δείδω.

Δεῖσε, 3 f aor r ind act. *Ion* pro ἔδεισε.

Δειδῆς, præs inf *ont* pro δείδειν, a v δείδομαι.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, superstitio, vel gloſus ſum.

Δεισιδαιμονια, ας, ἡ, metus deorum, superstitio, (2) religio A δεισιδαίμων

Δεισιδαίμονιας religiose

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὸν, superstitiosus. Ex δείδω, *metuo*, & δαίμων

ΔΕΚΑ οι, αι, τα, decem Hinc οἱ δέκα, decem viri

Δεκαζομαι, ω ὁ ἡ ὸ, decem boum pretio estimabilis. Ex δέκα, & βοῦς

Δεκαζυια, ας ἡ, generatio ad decimum usque gradum Ex δέκα, & γονὴ *generatio*

Δεκαγραμματος ω ὁ ἡ ὸν, decem literis constans Ex δέκα, & γράμμα, *littera*

Δεκαδακτυλος, ὁ ἡ ὸ decem digitos habens, numeratis pollicibus

Δεκαδαρχης ου, decurio, (2) decemvir Ex δέκα & ἀρχὴ *principatus*

Δεκαδαρχια, ας, ἡ, decemviratus, (2) decuriona

Δεκαδαρχικὸς, ἡ, ὸν, idem quod δεκαδάρχης.

Δεκαεδιον, ου, τὸ, decemtabulatum.

Δεκαεδιος εως, ὁ, decurialis A δέκα.

Δεκαδικὸς, ἡ, ὸν, denarius Ab eod

Δεκαδυχος, ν, ὁ decemvir Ex δέκα, & ἔχω.

Δεκαετὲς di decim Καλλίστη

Δεκαλιτρος, ὁ ἡ ὸ, decem palmos longus, Ex δέκα, & σπιθαμὴ *palmus.*

Δεκαμηνία, no erod cim

Δεκαξ, οι αι τὰ, fedecim

Δεκαεπία ει αι τα, septemdecim.

Δεκαετηρις ι ἡ ὸ, decennalis A δεκαετὴς.

Δεκαετὴς ἐς, ἐος, ὁ ἡ ὲν, idem & ex utrisdem.

Δεκαετὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲν, idem Ex δέκα, & ἔτος

Δεκαετία ας ἡ, decennium A δεκαετὴς.

Δεκαζω, f άσω, do decimam, (2) numero corrumpo, (3) corrumpo perverto, Τὴν Ἑλλάδα ἐδεκάζετο χρυσῷ ἐκεῖνος διαπέμψας, Plut. A δέκα

Δεκαπλοῦς, *Adv* decies Ab eod

Δεκαπόδιλος, ον, decem lectos habens

Δεκαπτυλος, ον, decem ectylos habens.

Δεκαπυμία, ας, ἡ, decumanus, i. e magnus fluctus Ex δέκα & κῦμα *fluctus.*

Δεκαστιχος, ον, decem versiculis constans.

Δεκαλιτρος, ν, ὁ ἡ ὸ, qui decem libratum vel obolorum est Ex δέκα, & λίτρα

Δεκαλογος, ν, ἡ, Decalogus, decem præcepta Dei Ex δέκα & λόγος, *verbum, sermo*

Δεκαμηνιαῖος, αια, αῖον, decimum mensem agens, decimestris. Ex δέκα, & μὴν.

Δεκαμίλιος, ν, ὁ ἡ ὸ, idem & ex milio

Δεκαμναῖος, α, ον, decem minarum est. Ex δέκα & μνᾶ, mina.
Δικάμνως, ω, τὸ, merces decem minarum.
Δεκαμφορεύς, έως, ὁ, decem amphoras capiens.
Δεκανδρόομαι, ώμαι, humaniter excipio, Hes. A Dor. δέκμαι pro δέχομαι.
Δεκανία, ας, ἡ, decem naves.
Δεκαρχία, ας, ἡ, idem, ap. Strab.
Δεκανία, ας, ἡ, decuria.
Δεκαοκτώ, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.
Δεκαπάλαι, Adv. q. d. decies olim.
Δεκαπέντε, quindecim. Ex δέκα, & πέντε.
Δεκάπηχυς, υς, ὁ ἡ ὁ, decem cubitorum.
Δεκαπλασιάζω, f. άσω, decuplo.
Δεκαπλάσιος, α, ον, decuplus. A δεκάπλους.
Δεκαπλήθριος, α, ὁ ἡ ὁ, decuplus. A δεκάπλους.
Δεκαπλοῦς, ῆ, οῦν, decuplus, A δέκα.
Δεκάπολις, εως, ἡ, decem habens civitates; (2) regio quædam Judææ. Hinc
Δεκαπολίτης, ου, ὁ, qui ex regione Decapoli est.
Δεκάπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, qui decem pedum est.
Δεκαπρωτεία, ας, ἡ, decemprimatus. A
Δεκάπρωτοι, ων, οἱ, decemprimi senatores.
Δεκάρχης, ου, ὁ, decurio. Ex δέκα, & ἄρχω.
Δεκαρχία, ας, ἡ, decurionatus. A δεκάρχης.
Δεκαρχικὸς, ἡ, όν, decurionalis. Ab eod.
Δεκὰς, άδος, ἡ, decas, numerus denarius; (2) decuria. A δέκα.
Δεκάσκαλμος, ος, ὁ ἡ ὁ, decem scalmis instructus. Ex δέκα, & σκαλμὸς, scalmus.
Δεκασμὸς, ὁ, ὁ, decimatio; (2) decimæ; (3) corruptio munerum largitione. A δεκάζω.
Δεκάσπορος, ος, ὁ ἡ ὁ, in quo decem sementes factæ sunt; (2) decennalis. Ex δέκα, & σπόρος, satio.
Δεκαστάτηρος, ος, ὁ ἡ ὁ, decem stateribus valens. Ex δέκα, & στατὴρ, stater.
Δεκάστεγος, ος, ὁ ἡ ὁ, decem tabulata habens. Ex δέκα, στέγος, tectum.
Δεκάστυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, decem columnas habens. Ex δέκα, & στῦλος, columna.
Δεκάσχοινος, ος, ὁ ἡ ὁ, decem schœnos longus, vel latus. Ex δέκα, & σχοῖνος, schœnus.
Δεκατεῦς, έα, εῦν, qui decimo die v.c. venit.
Δεκατάλαντια, ας, ἡ, decem talenta. A
Δεκατάλαντος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui decem talentorum est, qui decem talenta ponderat.
Δεκατέσσαρες, α, οἱ ἡ αἱ, quatuordecim.
Δεκατεύσις, εως, ἡ, decimatio. A δεκατεύω.
Δεκατευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo decimæ persolvuntur. Ab eod.
Δεκατευτὴς, οῦ, ὁ, decimator, qui decimas exigit; (2) decumanus. Ab eod.
Δεκατεύω, f. εύσω, decimo, decimam partem exacto; (2) decimum quemque interficio. Δεκατεύειν τῷ θεῷ, Herodot. A δέκα.
Δεκάτη, ης, ἡ, decima pars, decima.
Δεκατηλογία, ας, ἡ, decimarum exactio.
Δεκατηλόγιον, ου, τὸ, locus in quo decimæ colliguntur. A
Δεκατηλόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, decimarum exactor. Ex δέκη, & λέγω, colligo.
Δεκατημόριον, ου, τὸ, decima pars. Ex δέκα, & μόριον, portio.
Δέκατος, άτη, ατον, decimus. A δέκα. Hinc
Δεκατόω, ῶ, fut. ώσω, decimas accipio; (2) decimo. Ἀπεδεκάτωσε τὴν Ἀζριὰμ, Heb. 7, 6. δεδεκάτωται, ib. v. 9.
Δεκατώτης, ου, ὁ, qui decimas redimit, decumanus, genus publicani. Ex δεκάτη, & ὠνέομαι emo.
Δεκάφυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, decem tribus habens, in decem tribus divisus. Ex δέκα, & φυλὴ, tribus.
Δεκάχαλκον, τὸ, decem chalci, decem æræi nummi, denarius. Ex δέκα, & χαλκὸς.
Δεκάχιλοι, αι, α, decies mille. Pro δεκαχίλιοι, Homerus. Ex δέκα, & χίλιοι, mille.
Δεκάχορδος, ος, ὁ ἡ ὁ, decem chordas habens. Ex δέκα, & χορδὴ.
Δεκάχρους, ος, ὁ ἡ ὁ, decem instructus rostris. Ex δέκα, & ἄκρωνα, rostrum.
Δεκετὴς, ες, ὁ ἡ ὁ, decennalis.
Δεκέτης, ους, ὁ ἡ ὁ, idem. Form. δεκέτις.

Δέκη, ης, ἡ, Dor. & Ion. pro δίκη, & δίκομαι.
Δεκήρης, ους, ὁ ἡ ὁ, decem ordines remorum habens navis. Ex δέκα, & ἐρετμὸς, remigo.
Δέκομαι, capio, Ion. pro δέχομαι.
Δεκτὸς, ὴ, όν, accipiendus, excipiendus, recipiendus. A δέχομαι.
Δεκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui aliquos accipit vel suscipit. Ab eod.
Δεκτὴς, οῦ, ὁ, acceptor; (2) mendicus.
Δεκτικὸς, ἡ, όν, ad recipiendum aptus.
Δέκτο, Ion. pro ἐδέξατο. A δέχομαι.
Δεκτὸς, ὴ, όν, acceptus, gratus. Ab eod.
Δεκτὼρ, ορος, ἡ, acceptrix, susceptrix, receptrix. A
Δεκτὼρ, ορος, ὁ, susceptor. A δεκτὸς.
Δέκτωρ, ορος, ὁ, idem.
Δελεάζω, f. άσω, inesco, esca capio; (2) escam impono; (3) *metaphorice* allicio. Δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, 2 Pet. 2, 14. Ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος, Jac. 1, 14. A
Δέλεαρ, ατος, τὸ, esca, qua animalia capiuntur; (2) illecebræ quævis; (3) fraus, dolus.
Δελέασμα, ατος, τὸ, inescamentum, quod escæ loco imponitur hamo vel laqueis, illectamentum. A δελεάζω. Hinc Dim.
Δελεασμάτιον, ου, τὸ, inescamentum exiguum.
Δελεασμὸς, οῦ, ὁ, illectamentum. A δελεάζω.
Δελεάστρα, ας, ἡ, decipula, laqueus, transenna, in quam esca imponitur. Ab eod.
Δελεαστρεὺς, έως, ὁ, inescator, qui esca decipit. Ab eod.
Δελεάστρης, ου, ὁ, esca rapiens.
Δέλεαρ, ατος, ὁ ἡ ὁ, esca rapiens.
Δελεαρ, τὸ, idem quod δέλεαρ.
Δελητήριον, ου, τὸ, idem.
Δελήτιον, ου, τὸ, idem.
Δέλτα, τὸ, litera quarta Alphabeti Græci; (2) pars Ægypti; (3) pudendum muliebre.
Δελτάριον, ου, τὸ, tabellula. Dim. A δέλτος.
Δελτίον, ου, τὸ, parvi pugillares, tabellulæ. Dim. ab eod.
Δελτογράφος, ὁ, qui aliquid in literas refert.
Δέλτιον, *libellus*, dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro δέλτοις, a δέλτος, *liber*.
Δέλτος, ου, ἡ, pugillares, qui forma litera Δ plicabantur; (2) liber quilibet; (3) tabula legum; (4) testamentum; (5) tabula picturæ. A δέλτος.
Δελτόω, ῶ, fut. ώσω, in formam literæ Δ plico vel effingo. Ab eod.
Δελτωτὸς, ὴ, όν, in formam triangularem literæ Δ effectus. Hinc Δελτωτὸς, triangulum, signum quoddam cœleste, & δελτωτοὶ, libri in Δ figuram complicati. A δελτόω.
Δελφάκιον, ου, τὸ, porcellus lactens; (3) pudendum muliebre. Dim. a δέλφαξ.
Δελφακόομαι, succresco in porcum.
Δέλφαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, porcellus.
Δελφὶν, ῖνος, ὁ, delphin, piscis; (2) nauticum instrumentum, quo usebantur ad demergendas naves.
Δελφινίζω, delphinos imitor.
Δελφίνιον, ου, τὸ, delphinium, herba. *Angl.* Larkspur; (2) templum Apollinis hoc nomine Athenis fuit, & hinc judicium ἐπὶ Δελφινίῳ. A δελφὶν.
Δελφινίσκος, ου, ὁ, delphinulus. Dim. a δελφὶν.
Δελφινοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, delphini formam habens. Ex δελφὶν, & εἶδος.
Δελφινόσημος, ος, delphino signatus; (2) mensa Delphica, abacus marmoreus.
Δελφὶς, ῖνος, ὁ, idem quod δελφὶν.
Δελφύς, ύος, ὁ, ἡ, vulva, uterus.
Δέμω, inesco.
Δέμας, ατος, τὸ, vinculum; fasciculus. A δέω.
Δέμας, ατος, τὸ, corpus. *Numen indeclinabile.*
Δεμάτιον, ου, τὸ parvus fasciculus. A δέμω.
Δέμειν, ædificare, præt. int. act. verbi δέμω.
Δέμνιον, ου, τὸ, stratum, lectus.
Δεμνιοτήρης, ου, ὁ, qui strata custodit. Ex δέμνιον, & τηρέω observo, custodio.
Δέμω, ædifico, struo; est inusitatum sicut

δέμω, ἔδμην, Dor. & Ion. pro ἔδειμον, & ἐδόμην; in usu hæc: δέδμαι, ἐδμήθην, δμηθῆναι.
Δενδίλλω, oculos huc illuc verto; (2) oculio nuo, vel adnuo. A δινέω, & ἴλλω, oculus.
Δένδρεα, arbores, nom. plur. a δένδρεον, arbor.
Δένδρεον, ου, τὸ, arbor. A δένδρον.
Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, nemorosus, arboribus abundans. A δένδρεον arbor. Hinc
Δενδρίζω, arboresco, arboris figura sum.
Δενδρικὸς, ἡ, όν, arboreus.
Δένδριον, ου, τὸ, arbuscula.
Δενδρίτις, ιδος, ἡ, vitis arboreſcens, *Strabo* 5.
Δενδροβατέω, ῶ, fut. ήσω, arbores scando. Ex δένδρον, & βαίνω, *scando*.
Δενδροειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, arboris figuram habens. Ex δένδρον, & εἶδος, *figura*.
Δενδρομαλάπτης, ου, ὁ, picus. A κολάπτω, *scalpo*.
Δενδρόκομος, ος, ὁ ἡ ὁ, arboribus ornatus. Ex δένδρον, & κομάω, *orno*.
Δενδροκοπέω, ῶ, f. ήσω, arbores excindo. Ex δένδρον, & κόπτω, *cædo*.
Δενδρολάχανα, ων, τὰ, olera arboreſcentia. Ex δένδρον, & λάχανον, *olus*.
Δενδρολίβανος, ου, ὁ, thus arbor, seu arbor ipsa, quæ thus fert; (2) ros marinus coronarius.
Δενδρομαλάχη, ης, ἡ, malva arboreſcens, althæa. Ex δένδρον, & μαλάχη, *malva*.
Δένδρον, ου, τὸ, arbor; (2) stirps.
Δενδροπήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, arboribus nocens. Ex δένδρον, & πῆμα, *damnum*.
Δένδρος, ου, τὸ, (unde δένδρεσι) idem quod δένδρον.
Δενδρότης, ητος, ἡ, arborum incrementum.
Δενδροτομέω, ῶ, f. ήσω, arbores excindo, vasto, populor. Ex δένδρον, & τέμνω, *seco*.
Δενδροφορία, ἡ, fœtacitas arborum.
Δενδροφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, arborum ferax. Ex δένδρον, & φέρω, *fero*.
Δενδρόφυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, arboribus consitus. Ex δένδρον, & φύω, *nascor*.
Δενδρύζω, fut. ύσω, quercus fuboo, inter quercus me abscondo. A δένδρον.
Δενδρύδιον, ου, τὸ, arbuscula. Ab eod.
Δενδρύτιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Δενδρώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, arboreus, arborarius; arborosus, ad arboris magnitudinem accedens. Ab eod.
Δενδρωνὶς, ίδος, ἡ, arboribus abundans.
Δενδρὼν, ῶνος, ὁ, Arbustum, arboretum, locus arboribus consitus.
Δενδρώτης, ου, ὁ, arboribus densa.
Δενυάζω, f. άσω, maledico, probris incesso, *Euripid. Hec.* 926. A δένυος.
Δενυαστὸς, ὴ, όν, convitus & maledictis obnoxius. Ab eod.
Δένυος, ου, ὁ, probrum, contumelia.
Δέξαι, 2. sing. a. 1. imper. med. A δέχομαι.
Δεξαμὴν, ενος, ὁ, receptaculum; (2) lacus; (3) cisterna; (4) piscina. A δέχομαι.
Δεξάμενος, a. 1. part. med. v. δέχομαι.
Δέξασθαι, *recipisse*, aor. 1. inf. med.
Δέξασθε, *suscipite*, 2. plur. aor. 1. imper. med.
Δέξατο, 3. s. a. ind. med. *Ion.* pro ἐδέξατο.
Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, sc. χεὶρ, dextra sc. manus; (2) fides per dextram data; (3) pacta, conventa; (4) potentia & auxilium.
Δεξιάδλως, *Adv.* a dextra. A δεξιὰ. Hinc
Δεξιάομαι, ώμαι, dextra prehendo, dextra prehensum amplector, saluto. Præsupponitur propter Homericum δεξιόωντα, quod est pro δεξιῶντο, ἰδεξιῶντο, ex ἰδεξιόωντο.
Δεξιδωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, dono accipiens. Ex δέχομαι, & δῶρον, *donum*.
Δεξίμηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, oves excipiens, vel suscipiens. Ex δέχομαι, & μῆλον, *ovis*.
Δεξιόβλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui dextra manu telum jacit. Ex δεξιὸς, & βάλλω, *jacio*.
Δεξίζυγος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui dextra & agilia membra habet. Ex δεξιὸς, & ζυγὸν.
Δεξιολάβος, ος, ὁ, satelles, stipator. A δεξιὰ, & λαμβάνω, *sumo*.
Δεξιόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, dextram jungo, dextra prehendo; (2) humaniter, ac comiter excipio. A δεξιὰ.
Δεξιὸς, ὰ, όν, dexter; (2) faustus, prosper; (3) solers, acutus, ingenii dexteritate præ-

prædictus ; (4) felix, eruditus, astus, verbo banus, lepidus ; (5) agilis, promptus, expeditus.

Δεξιόσειρος, ος, ὁ, scil. ἵππος, equus jugali equo ad dextrum latus alligatus. Hinc metaphorice δεξιόσειρος Ἄρης apud Sophoclem. Mars in dextrum cornu inclinans. Est a Σειραί, habenæ.

Δεξιόστατος, η, ον, qui a dextra stat ; (2) qui in dextra chori parte præsidet. Ex δεξιός, & ἵστημι, sisto.

Δεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas, solertia. A δεξιός.

Δεξιοτοιχος, ος, ὁ ἡ ὁν, in dextra parte navis remigans. Ex δεξιός, & τοῖχος.

Δεξιοῦντο, scribitur imperf. ind. med. Poët. pro ἐδεξίωντο, a δεξιόομαι.

Δεξίπυρος, ος, ὁ ἡ ὁν, ignem suscipiens, vel excipiens. Ex δέχομαι, & πῦρ, ignis.

Δέξις, εως, ἡ, modus alicujus excipiendi, tractandi.

Δεξιτερός, ρά, ρόν, dexter. A δεξιός.

Δεξίωμα, ατος, τό, id, quod comiter accipimus, & quasi dextra prehendimus, res grata, jucunda, expetita ; (2) exceptio liberalis, modus liberalis excipiendi adeuntem. A δεξιόομαι.

Δεξιώτατα, Adv. commodissime. A δεξιώτατος, quod est Superl. a δεξιός.

Δέξομαι, f. fing. f. 1. ind. med. v. δέχομαι.

Δεξάντων, 3. pl. a. 1. conjunct. med.

Δεῖ, metus, Poët. pro δέος.

Δέομαι, f. δεήσομαι, oro, rogo ; (2) indigeo, mihi opus est, δεόμενος etiam qui aliquem cupunt convenire. Δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν συγγενέσθαι μικρόν, Aristoph. Nub. 128 ἀντοχικὶ βουκτήριος, Ach. 43. Παιδαγωγὸν γὰρ ἐδεόμεθ' ἡμεῖς τῷ παιδὶ καλὸν ὄντα μοι, Lucian. Vitar. Auct. 12. A δεῖ, pro est.

Δέον, οντος, τό, decens, æquum, commodum ; (2) deficiens ; (3) nec flatum. Ab eod.

Δέεσκε, legebam, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. pro ἔλεγον, a verbo δέω, lego. Hinc

Δέοντως, Adv. decenter ; (2) commode.

Δέος, δείους, τό, metus. A δείδω.

Δεπάεσσιν, dat. pl. Ion. pro δέπασι, a δέπας.

Δέπας, αος, τό, poculum ; (2) patera.

Δέπτορα, ος, τό, poculum, crater. A δέπας.

Δερᾶχνης, ου, ὁ ἡ ὁν, collum constringens & suffocans. Ex δέρη, & ἄγχω, strangulo.

Δέραιον, ου, τό, collare, torques. A δέρη.

Δεσποσύνδη, ης, ἡ, laqueus, quo aves capiuntur, laqueus aucupatorius. Ex δέρειον, & σεῖδη, fides.

Δέρας, ατος, τό, pellis, corium.

Δέρβη, ης, ἡ, Derbe. Nomen urbis Hebr. Simulac.

Δερίης, ῆρος, ὁ, pellis, corium, Su.d. Pleonasmo τῦ β. A δέρας.

Δέρκμα, ατος, τό, adspectus. A δέρκω.

Δερμῆς, ῆδος, idem & ab eod.

Δέρη, ης, ἡ, cervix, collum.

Δέρη, collum, Hes. A δέρη.

Δρκέσκετο, Apud Homerum est. a δέρκομαι, video. Imperfectum Ionicum, ut τύπτεσκον, & τυπτέσκετο.

Δρκάνης, ίδος, ὁ ἡ ὁν, inter dormiendum videns. Ex δέρκω, & ἄνη, cubile.

Δρκέσθαι, δέρκει, video. A δέρκω.

Δερκέσθωσαν, videant, 3. pl. præs. ind. med. Poët. & contr. pro δρκέσθωσαν.

ΔΕΡΚΟΜΑΙ, vel δέρκω, video. Poët.

Δερκομένων, Æol. pro δερκομένων.

Δερκομένοιο, Ion. pro δρκομένοιο.

Δέρμα, ατος, τό, pellis, cutis. A δέρω.

Δερμάτινος, ίνη, ινον, coriaceus. A δέρμα.

Δερμάτιον, ου, τό, pellicula, Dim. A δέρμα.

Δερματουργικός, ἡ, όν, e corio conficiens.

Δερματοφαγεῖον, pellem edo.

Δέρμενος, ου, ὁν, f. ενη, pellem gerens, pelle indictus fuit. Ex δέρμα, & φέρω, fero.

Δερμάτεος, ος, ὁ ἡ ὁ, coriaceus ; (2) ceteus. A δέρμα.

Δερμήστρος, ου, ὁ ἡ ὁν, animalculum quoddam a consumendis pellibus ita dictum. A δέρμα.

Δερμήστρος, ου, ὁ ἡ ὁν, membranis volitans, cui membranulæ loco pinnarum sunt. Ex δέρμα, & πτερόν, ala.

Δερμώλω, sanguinem poto ; (2) excerio. Lexicogr. Græc. A δέρμα.

Δέρξις, εως, ἡ, visio, ipsa actio videndi. A δέρκω.

Δέρος, ους, τό, pellis, corium. A δέρας.

Δερρίδιον, ου, τό, umbraculum coriaceum, umbella ex pellibus confecta. A δέρρις.

Δέρριον, ου, τό, cilicium. A δέρας.

Δέρρις, εως, ἡ, pellis ; (2) crassum seu vile vestimentum, cilicium. A δέρρις.

Δέρρις, ῆρ, ῆρος, ὁ, monile equi Hes. Ab eod.

Δέρρων, ωνος, τό, membrana ; (2) omentum ; (3) rostrum. A δέρας.

Δρυθείς, obtritus, aor. 1. part. pass. verbi δέρκω.

Δέρω, f. δρσῶ, a. 2. ἔδαρον, excorio, pellem detraho ; (2) cædo, verbero. Εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δαρῇ, 2 Cor. 11, 20.

ΔΕΣΙΟΣ, ου, ὁ, mensis Junius apud Macedones, ut quidem nonnulli volunt.

Δέσις, εως ἡ, ligatio ; (2) nodus ; (3) junctura, conjunctio. A δέω.

Δέσμα, ατος τό, vinculum. Ab eod.

Δεσμεύτικος, ἡ, όν, aptus ad ligandum. A

Δεσμεύω, fut. εύσω, ligo, vincio, colligo. Δεσμεύουσι ὕδωρ εἰς νεφέλας, Job 26, 8. A δεσμός.

Δεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Δέσμη, ης, ἡ, fasciculus. A δέω.

Δεσμήιος, ος, ὁ ἡ ὁν, vinctus. Ab eod.

Δεσμίς, fasciculus. Dim. a δεσμός.

Δεσμός, οῦ, ὁ, vinculum, ligamen. A δέω.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, commentariensis, custos vinctorum. A δεσμός, & φυλάξ.

Δεσμόω, ῶ, f. ώσω, vincio, ligo ; (2) in carcerem conjicio. A δεσμός.

Δεσμωτήριος, ου, τό, carcer. Ab eod.

Δεσμώτης, ου, ὁ, vinctus, captivus. Ab eod.

ΔΕΣΠΟΖΩ, f. όσω, dominor, dominium obtineo ; (2) & in Passivo dominio alicujus potior, adquiror. Hinc

Δέσποινα, ης, ἡ, hera, domina, regina.

Δεσπόσιος, ου, ὁ ἡ ὁν, herilis. Ab eod.

Δεσποσυνάυτης, ου, ὁ, q. d. herilis navis magister ; genus libertorum Lacomicorum, quorum opera in navibus utebantur.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, dominium, imperium. A

Δεσπόσυνος, ου, ὁ ἡ ὁν, herilis. Δεσποσύνη, filia h. A δεσπόζω.

Δεσποτεία, ας, ἡ, dominium, dominatus.

Δεσπότειρα, ας, ἡ, domina, hera. A δεσπότης.

Δεσποτεῖν, fut. εύσω, idem quod

Δεσποτέω, f. ήσω, dominor. Ab eod.

Δεσπότης, ου, ὁ, herus, dominus ; (2) rex, imperator ; (3) rei alicujus possessor. A δεσπόζω. Hinc

Δεσποτικός, ἡ, όν, herilis ; (2) qui dominari novit ; (3) imperiosus, dominandi cupidus.

Δεσποτικῶς, Adv. heriliter, more dominorum.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, hera, domina. A δεσπότης.

Δεσποτόσκος, ὁ, herus vel blandiendo vel contemnendo.

Δεσποτός, ἡ, όν, dominabilis. A δεσπόζω.

Δέτας, gen. sing. Dor. pro δέτης, a

Δέτη, ης, ἡ, fistula. A δέω.

Δετής, ης, ες, fasciculus colligatæ.

Δετός, ἡ, όν, vinctus, ligatus. Ab eod.

Δεῦε, imperf. ind. Ion. pro ἔδθε, a δέδω.

Δεύεται, inferior, ες, 2. sing. pr. ind. med. Ion. pro δεῖ, v. δέομαι, Poët. pro δέομαι.

Δεύσεαι, 2. f. f. 1. ind. med. Ion. pro δεύσῃ.

Δεύσομαι, indigebo, 1. sing. f. 1. ind. med. Poët. pro δεήσομαι, a verbo δέομαι.

Δεῦχος, τό, idem quod γλεῦκος, Etym.

Δεύμα, ατος, τό, irrigatio. A δεύω.

Δεύτερα, πρωτοσύστατος, η, ον, primo loco positus. Pro δεύτατος, a verbo δεύομαι.

Δεύτερος, madefactus, nom. pl. part. pass. pass. f. ε. a verbo δεύομαι, madefio.

Δεύτερος, pro δεύτερος, v. δεύομαι, oro.

Δεύτ', 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro ἐδεύοντο, a verbo Poët. δεύομαι, pro δέομαι.

Δεύοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐδεύοντο, a δεύομαι, vel δεύω.

Δευρί, pro δεῦρο, huc.

ΔΕΥΡΟ, Adv. huc ; (2) adesdum.

Δεύση, 3. sing. aor. 1. conj. act. v. δεύω.

Δεύσποποίω, tingo, inficio, (v. c. fuco) humecto. E δεύω, idem.

Δεύσποποίη, ης, ἡ, infectio, fucatio, &c.

Δεύσποποιός, ου, ὁ, infector, tinctor, (2) benus tinctus ; (2) indelibilis. Ex δεύω, & πρίω.

Δεύτατος ἄτη, ατον, ultimus, postremus.

Δεῦτε, Adv. huc, agite, adeste, venite. A δεῦρο.

Δευτεραγωνίσεω, ῶ, f. ήσω, secundas fabulæ partes ago ; (2) secundam in judicio orationem habeo. A

Δευτεραγωνιστής, ου, ὁ, qui secundas fabulæ partes agit. Ex δεύτερος, & ἀγωνίζομαι.

Δευτεραῖος, αία, αιον, secundarius ; (2) qui secunda die aliquid agit. A δεύτερος.

Δευτεῖα, τά, secundæ partes. Ab eod.

Δευτεύω, f. εύσω, secundus sum, secundas fero, locum secundum obtineo ; (2) dissimilis sum. Ab eod.

Δευτεύω, f. εύσω, secundas partes ago, qs. lampada alicui trado, ut mihi in actu succedat. A δεύτερος.

Δευτερίας, sc. οἶνος, vinum secundarium, lora.

Δευτέριον, ου, τό, secundæ, partus qs. secundarius. Ab eod.

Δευτεριος, ία, ίον, secundarius. Ab eod.

Δευτερόκλιτος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui secunda vice dentes indices jacit. Ex δεύτερος, & κλίνω.

Δευτερογαμέω, secundas nuptias celebro.

Δευτερογαμία, ης, ἡ, secundæ nuptiæ.

Δευτερόγαμος, bigamus.

Δευτροδεκάτη, ης, ἡ, secundaria decima a Levitis olim faciendis solvenda. Ex δεύτερος, & δεκάτη, decima.

Δευτερόζυγος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui est secundæ Conjugationis. Vox Grammatica. Ex δεύτερος, & ζυγός, jugum.

Δευτερόκοιτος, ου, ὁ ἡ ὁν, secundus, vel secunda sum in lecto, socium habeo in cubili. Ex δεύτερος, & κοίτη, cubile.

Δευτερολογέω, ῶ, f. ήσω, secundo loco sermonem habeo. Secundam orationem habeo.

Δευτερολογία, ας, ἡ, secunda actio, secundæ dicendi vices.

Δεύτερον, Adv. secundo. A δεύτερος.

Δευτερονόμιον, ου, τό, repetitio legis, secunda lex, liber quintus Mosis. Ex δεύτερος, & νόμος, lex.

Δευτεροπρωτόμος, qui pro mortuo habitus, ideoque justis & exequiis de more honoratus, salvus redit ex bello, vel ex peregrinatione. A δεύτερος, & πρῶτος.

Δευτεροπροσωπεῖον, ου, jus secundæ personæ. Vox Gram. A

Δευτεροπροσωπος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui secundæ personæ est. Vox Gram. Ex δεύτερος, & πρόσωπον, persona.

Δευτεροπρωτίζω, ος, ὁ ἡ ὁν, alter primus, a secundo primus ; Epith. sabbathi etiam a secundo Paschatos die, Scal.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, secundus, alter, posterior. Ἐκ δευτέρου, secunda vice.

Δευτερόφατος, ου, ὁ ἡ ὁν, secundo loco sequens, secundarius. Ex δεύτερος, & ἕπω.

Δευτεροτόκος, ου, ὁ ἡ ὁν, quæ secundo parit vel peperit. Ex δεύτερος, & τίκτω, pario.

Δευτερότοκος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui secundo partu editus est. Ex isth.

Δευτερουργός, οῦ, ὁ ἡ ὁν, qui secundas actionis partes, vel secundum in agendo locum obtinet ; (2) manuarius. Ex δεύτερος, & ἔργον, opus.

Δευτερουχος, ὁ, qui secundas tenet.

Δευτέρωσις, f. ωσω, secundo facio; (2) itero, repeto. A δεύτερος.

Δευτέρωμα, ματος, τό, secundus actus, repetitio.

Δεύτερως, Adv. secundo. Ab eod.

Δευτερώσις, εως, ἡ, secundus actus aut ordo, iteratio, repetitio; (2) traditio.

Δευτροτής, οῦ, ὁ, traditionum doctor.

Δεύτρον, ρου, ο, instrumentum pistorum & coquorum. A

ΔΕΥΩ, rigo, madefacio, imbuo. Ἐρυσίβην οἷα ἰδευτε, effudi, Soph. Aj. 376.

ΔΕΦΩ, f. δέψω, excorio; (2) glandem penis denudo.

Δεκάμματος, ος, ὁ ἡ, ὁ, decem nodos, seu vim ulnæ habens. Ex δέκα, & ὅμμα.

Δίχαται, pro διδίχαται, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro διδίχασται εἰσί, a v. δίχομαι.

Δίχεσθε, capite, 2. plur. præs. imper. med.

Δεκαήμερος, ος, ὁ ἡ, ὁ, decem dies durans. Ex δέκα, & ἡμέρα, dies.

Δέχθαι, suscipisse, perf. inf. pass. Ion. & Poët. pro δεδέχθαι, a verbo δέχομαι

Δίχομαι, per Syncop. pro δεχόμενος.

Δεχυμαι, capio. A

ΔΕΧΟΜΑΙ, f. δέξομαι, capio, accipio; (2) excipio, suscipio; (3) admitto, recipio; (4) admitto, approbo. Δέχεσθαι χάριν, ἢ ὅρκον, τινὰ χάριν, τὸ στρατιώτας πῶς τύχει, τί παρά τινος. Ὅσις ξένους δέξειτο ἐντὸς ζάλης κυμαντὰς, Arist. Ostm. 479. Τίς μὲ δέξεται πόλις; Eur. Med. 286.

Δέψα, ης, ἡ, pellis, corium, Suid. A δέρω.

Δέψω, ῶ, fut. ήσω, depso, subigo, mollio coriariorum more. Ab eod.

ΔΕΩ, f. δήσω, vel δύσω, ligo, vincio; (2) in vincula conjicio. Κ' ὀπίσω τὼ χεῖρε δέω, a tergo liga. Arist. Lys. 437.

ΔΕΩ, δήσω, abtum; opus habeo. Τοσοῦτ' δέομαι χάριν ἔχειν. Iloc. Τοῦτ' τὸ σφῦγμα φορτίου δέεται πᾶσιν, Arist. Av. 1381. Ὀλίγου ἐδέησαν διαφθαρῆναι, parum abfuerunt, quin, Thuc. Τί δεῖ μοχλῶν; opus est? Arist. Lys. 434. Unde δεῖ oportet, ἐδέησε.

Δή, sane, profecto; (2) porro, vero; (3) igitur, proinde; (4) videlicet, scilicet; (5) demum, dum taxat; (6) interrogationi servit; (7) ironicum est; (8) abundat.

Δῆγμα, ατος, τό, morsus. A δάκνω, mordeo.

Δῆγμις, ῆ, ὁ, idem & ab eod.

Δήετε, invenietis, 2. plur. præs. ind. act. verbi δάω, invenio.

Δηθά, Adv. diu; (2) frequenter, crebro, Poët. A δήω.

Δηθαγόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, loquax, qui diu loquitur. Ex δηθά, & ἀγορεύω, loquor.

Δηθαῖος, ου, ὁ ἡ, ὁ, longævus, annosus. Ex δηθά, & αἰών, ævum.

Δηθάκι, vel δηθάκις, Adv. diu; (2) crebro.

Δῆθε, Adv. videlicet, scilicet. A δή.

Δηθύω, f. ύνω, tardo, moror, Il. 1, 27. A δηθά.

Δηϊάλατος, ου, ὁ ἡ, ὁ, bello captus. Ex δηΐς, & ἁλίσκω, capio.

Δηϊόω, ῶ, igne ferroque vasto, hostiliter depopulor. Hinc ἀπεδήϊσαν, Ion. Imperfect. pro ἐδήϊσαν, quod est ex ἐδήϊσαν. A δηΐς.

Δήϊον, acc. sing. Ion. pro δήϊον. A

Δηΐος, ία, ον, hostilis, infestus, & Substantive, hostis. A δηΐα. Hinc

Δηϊοσύνη, ης, ἡ, pugna; (2) bellum.

Δηΐτοα, ῶ, f. άσω, idem quod δηϊόω.

Δηΐς, ιδος, pugna; (2) bellum. A δάΐζω.

Δηκτήριος, ος, ὁ ἡ, ὁ, mordax. A δάκνω.

Δήκτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Δηκτικός, ὴ, όν, idem & ab eod.

ΔΗΚΩ, f. δήξω, mordeo. Verbum insuf.

Δηλαδή, Adv. videlicet, scilicet, profecto. A δῆλος, δῆλα, & Partic. δή.

Δηλαίνω, lædo, corrumpo A δηλέω.

Δηλάμψομαι, Dor. pro δηλήμψομαι. A

ΔΗΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, impr. incantando & Veneficiis; (2) deludo, decipio. Οὐδεὶς κακοεργὸς δαλεῖται ἢ ἐντα, Theoc. 15, 48. Hinc

Δήλημα, ατος, τό, noxa, detrimentum, vexatio.

Δηλήμων, ονος, ὁ ἡ, ὁ, nocivus, perniciosus.

Δήλησις, εως, ἡ, læsio, maleficium. A δηλέω.

Δηλητής, ῆτος, ὁ, qui lædit. Ab eod.

Δηλητήριον, ου, τό, nocivum (pharmacum) venenum.

Δηλητηριώδης, ους, ὁ ἡ, ὁ, nocivus. Ab eod.

Δηλίφρων, ονος, ὁ ἡ, ὁ, cui mens est oblæsa, stolidus; apud Naum.

Δηλονότι, Adv. nimirum, omnino, profecto, quippe. Quasi ex δῆλον, & ὅτι.

Δηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, manifestum reddo. Ex δῆλος, & ποιέω.

ΔΗΛΟΣ, η, ον, manifestus, perspicuus.

Δῆλος, ου, ἡ, Delus, insula. A δῆλος, manifestus, quod repente mari enata apparuerit.

Δηλόω, ῶ, f. ώσω, manifesto, declaro, indico. Ἐδ.ξεν ἔν μοι φρὸς Ζὸς δηλῶσαι τὸ φᾶς, Soph. Trach. 373. A δῆλος.

Δήλωμα, ατος, τό, indicium. A δηλόω.

Δήλως, Adv. manifeste, aperte. A δηλος.

Δήλωσις, εως, ἡ, declaratio, manifestatio, significatio, enunciatio; (2) ap. LXX. Urim & Thummim. A δηλόω. Hinc

Δηλωτικός, ὴ, όν, declarativus, aptus ad declarandum, declarandi vim habens.

Δημαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, populum duco, quò volo, populi gratiam capto; (2) aliquem capio, concilio mihi, & in pass. ab aliquo capi, delectari, impr. oratione.

Δημαγωγῶν τὰς πόλεις, Plut. A

Δημαγωγία, ας, ἡ, populi ductus & regimen; (2) concio; (3) administratio reipublicæ; (4) popularitas, gratia & auctoritas, qua quis valet apud populum; (5) ars, qua quis utitur ad conciliandum sibi populum. Ab eod.

Δημαγωγὶς, ῖδος, ὁ, cujus consiliis populus obsequitur, utpote sibi gratiosi, popularis. Ex δῆμος, & ἄγω, duco.

Δημαγωγικῶς, popullariter, more demagogorum.

Δημάζω, ludo.

Δημακίδιον, του, popellus. A δῆμος, δήμαξ, δήμακος.

Δημάρατος, ου, ὁ ἡ, ὁ, populi precibus & votis expetitus Ex δῆμος, & ἀράομαι, precor.

Δημαρχέω, ῶ, f. ήσω, tribunus plebis fum, tribunatu plebis fungor. A δήμαρχος.

Δημαρχία, ας, ἡ, tribunatus plebis. Ab eod.

Δημαρχικὸς, ἡ, όν, tribunitius. Ab eod.

Δήμαρχος, ου, ὁ, tribunus plebis, magistratus plebis quicunque etiam apud Græcos. Ex δῆμος, & ἄρχω, princep.

Δημαρχὸς, οῦ, ὁ, populi studiosus, popularis. Ex δῆμος, & ἐράω, amo. Hinc

Δημαρχία, ας, ἡ, popularitas.

Δημάσιος, ος, ὁ ἡ, ὁ, proscriptio. A δημόω.

Δήμασις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δημόω, f. ώσω, publico; (2) proscribo; & in Pass. bonorum publicatione, five proscriptione multor. Δημώσειν ἡμῶν τὰς ἀγρὰς, Dion. Hal. A δῆμος.

Δημηγορέω, ῶ, fut. ήσω, concionor. Ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς, Act. 12, 21.

Δημηγορία, ας, ἡ, concio, oratio.

Δημηγορικὸς, ἡ, όν, concionalis, concionatorius.

Δημηγόρος, ου, ὁ, concionator, orator. Adject. concionatorius. Ex δῆμος, & ἀγορεύω.

Δημηλάσιος, & δημήλατος, ον, populitcitu in exilium actus. Ex δῆμος, & ἐλαύνω.

Δήμητρα, τος, τρος, ἡ, & Δήμητρα ας, Ceres. A δῆ, i. e. γῆ, terra, & μήτηρ, mater. Doribus autem usitatum δᾶ pro γῆ. Unde & Attici Δάματερ in Vocativo; (2) fruges. Hinc

Δημήτρια, ων, τὰ, Cerealia, festum Cereris.

Δημητριακὸς, ὴ, όν, Cerealis. Ab eod.

Δημήτριος, ου, ὁ ἡ, ὁ, idem & ab eodem; (2) Demetrius. Nomen viri.

Δημίδιον, ου, τό, popellus, plebecula. A δῆμος.

Δημητριακὸς, vel Δημήτριος, ου, ὁ, hymnus, qui in Cererem canitur. Ex Δημήτηρ, & ὕμνος, Hymnus in Cererem.

Δημίζω, f. ίσω, populi fum addictus, favco ut: Medic.

Δημιανάκτης, ου, ὁ, princeps populi.

Δημιανάκτησις, εως, ἡ, quo populus abundat.

Δημιπράσια, quæ populus vendit, quæ publicantur. Ex δημος, & πιπράσκω, vendo.

Δήμιος, ία, ον, publicus, plebeius; (2) Subst. ὁ, servus publicus, lictor, carnifex. A δῆμος.

Δημιουργεῖον, ου, τό, officina.

Δημιουργέω, ῶ, f. ήσω, fum opifex, opificium exerceo, efficio; fabricor, condo.

Δημιούργημα, τό, opus artificis cujusque, item qu equid ab aliquo effectum est.

Δημιουργία, ας, ἡ, rerum popularium administratio; (2) opificium; (3) administratio, gubernatio, effectio.

Δημιουργικὸς, ἡ, όν, ad opificem pertinens, fabrilis.

Δημιουργικῶς, artificiose. A

Δημιουργὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, quilibet opifex & artifex; (2) auctor operis, creator, unde de deo, legislatore, architecto &c. dicitur, item, & conciliatrice nuptiarum; (3) administrator, gubernator, præfectus; unde interdum est nomen magistratus, v. ἀπὸ. & συνὸ. Ion. Ex δήμιος, & ἔργον, opus.

Δημοβόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui bona populi devorat, vel consumit. Ex δῆμος, & βορά.

Δημογέρων, οντος, ὁ, senator; (2) qui in populo honoratior est propter ætatem.

Δημοδιδάσκαλος, ου, ὁ, populi doctor; (2) concionator ecclesiasticus.

Δημόθεν, Adv. e populo. A δῆμος.

Δημοθοινία, ας, ἡ, epulum publicum, sacrificium publicum; (2) dies festus. Ex δῆμος, & θοίνη, epulum.

Δημόθρους, ὁ ἡ, ὁ, rumore vulgi celebratus, vulgatus, popularis. Ex δῆμος & θρῦς, fremitus.

Δημοκατάρατος, ου, ὁ ἡ, ὁ, publicæ exsecrationi obnoxius. Ex δῆμος, & κατάρατος.

Δημοκηδὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὁ, popicola, qui populum colit. Ex δῆμος, & κηδομαι.

Δημοκηρυξικὸς, ἡ, όν, ad crum.

Δημόκοινος, ου, ὁ, publicorum tormentorum minister, tortor. Ex δῆμος, & κοινός.

Δημοκόλαξ, ακος, ὁ ἡ, ὁ, adulator populi.

Δημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, populi favorem capto. A δημοκόπος.

Δημοκοπία, ας, ἡ, captatio gratiæ populi, popularitas. Ab eod.

Δημοκοπικὸς, ἡ, όν, ad popularem gratiam captandam aptus, popularis.

Δημοκόπος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui populum velut concutit obsequens ei arte aliqua, qui popularitate sua populum sibi conciliat, popularis. Ex δῆμος, & κόπτω.

Δημοκρατέομαι, ῆμαι, populi imperio subsum. Ἐτε δημοκρατεμένης φ πόλιος, Plat.

Δημοκρατία, ας, ἡ, democratia, populi principatus, imperium populare; (2) respublica. Ab eod. Hinc

Δημοκρατίζω, f. ίσω, imperio populari favco.

Δημοκρατικὸς, ἡ, όν, ad democratiam sive imperium populare pertinens.

Δημοκρατικῶς, Adv. juxta popularem statum.

Δημόκρατος, ον, popularis.

Δημολάλητος, ου, ὁ ἡ, ὁ, populi sermone jactatus. Ex δῆμος, & λαλέω, loquor.

Δημόλευστος, ὁ ἡ, ὁ, a populo lapidibus obrutus.

Δημολογέω, concionor.

Δημολογικὸς, ὁ, concionator plebeius.

Δημόομαι, ῶμαι, populum lenociniis capto. Lexicogr. Græci; propter δημάματα, Dor. apud Aristoph. pro δημάματα, ludicra & carmina publica. A δῆμος.

Δημοπίθηκος, ου, ὁ, qui simiam se exhibet erga populum vel adulatione, vel fraudulentia. Ex δῆμος, & πίθηκος, simia.

Δημόπρακτος, ου, publicus, a populo factus, decretus, &c.

Δημορραφὴς, ὲς, a populo jactatus, f. vulgatus, popularis. E δῆμος & ῥαπτὸς.

ΔΗΜΟΣ, ου, ὁ, populus, plebs, vulgus; (2) partes tribuum Atheniensium dictæ δῆμοι,

δῆμος, imus, cujus in censure opera potior electus; (3) dicitur tamen & de honestioribus hominibus, qui civitati suas operas præstant.

Δ Η Μ Ο Σ, ου, ὁ, pinguedo, adeps.

Δημοσία, *Adv.* publice, in loco publico.

Δημοσιακός, ἡ, όν, publicus. A δημόσιος.

Δημοσίευσις, εως, ἡ, promulgatio, divulgatio. A

Δημοσιεύω, f. εύσω, promulgo, divulgo, publico; (2) publica persona fungor, publica civitatis negotia tracto. Δημοσιεύειν τὴν πολιτείαν, Plat. A δημόσιος.

Δημόσιον, ου, τὸ, ærarium publicum, fiscus; (2) carcer. Ab eod.

Δημόσιος, ία, ιον, publicus, solennis; (2) *Subst.* ὁ, minister publicus, publicanus, publici redemtor. Δημόσιος. Hinc

Δημοσιόω, ῶ, fut. ώσω, publico; (2) divulgo.

Δημοσιώνης, ου, ὁ, vilis, contemptus, *Suid.* male. *Ern.* Ex δημόσιος, & ὠνέομαι. Hinc

Δημοσιώνιον, ου, τὸ, proventus publicus.

Δημοσίως, *Adv.* publice. A δημόσιος.

Δημοτροφία, ας, fut. ήσω, in populo versor. Ex δῆμος, & τρέφω, *verto, verso.*

Δημοτελέω, ῶ, f. ήσω, publicis expensis, aut publico nomine facio. A δημοτελής.

Δημοτελής, ὁ ἡ ἡ, publicis expensis factus; (2) publicus. Ex δῆμος, & τελέω.

Δημοτελῶς, *Adv.* publicis impensis; (2) publice.

Δημοτερπής, ής, ῆς, ὁ ἡ ἡ, populo jucundus, populum delectans.

Δημοτεύομαι, fut. εύσομαι, popularis sum, municeps sum, populo alicui accenseor. A

Δημότης, ου, ὁ, homo plebeius; (2) popularis, certo, it. eidem δήμῳ adscriptus. A δῆμος.

Δημοτικός, ἡ, όν, popularis, plebeius; (2) popularis status amans. Ab eod.

Δημοτικῶς, *Adv.* populariter, more popularium seu plebeiorum; (2) humaniter.

Δημήχος, ὁ ἡ ἡ, Præses, gubernator, rector populi.

Δημοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, plebivorus.

Δημοφθόρος, populum corrumpens.

Δημοχαρίστης, ου ὁ, qui populo libenter gratificatur. Ex δῆμος, & χαρίζομαι, *gratificor.*

Δημόω, publico, usibus populi concedo. ap. *Dion.*

Δημώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, plebeius, popularis; (2) publicus. A δῆμος.

Δημωφελέω, ῶ, f. ήσω, populo prosum. Ex δῆμος, & ὠφελία, *prosum.*

Δημωφελής, ής, ὁ ἡ ἡ, populo utilis. Hinc τὸ δημωφελές, ους, publica utilitas.

Δημωφελῶς, *Adv.* populo utiliter, δημωφελέστατα, ad utilitatem populi aptissime.

Δ Η Ν, *Adv.* diu; (2) dudum, pridem.

Δηωτός, ή, όν, diuturnus, longævus; (2) vetus, qui jam olim fuit. A *Dηω.*

Δηνάριον, ου, τὸ, denarius.

Δήνιον, τὸ, consilium. A

Δ Η Ν Ο Σ, ου, τὸ, consilium; (2) ars; (3) vafrities.

Δηξ, δηκός, ἡ, teredo, vermis lignum corrodens. A δήκω, pro δάκνω, *mordeo.*

Δηξιμυθος, ου, ὁ ἡ ἡ, animum mordens; (2) molestus. Ex δῆξις, & θυμός, *animus.*

Δῆξις, εως, ἡ, morsus. A δήκω, *mordeo.*

Δήξω, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi δάκνω.

Δῆον, *comburebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* & *Ion.* pro ἐδήουν. A

Δηόω, vasto, hostiliter populor. Δηοῶσι τὴν νῆσον, Herodot. A δῆτις, *pugna*, vel δῆος, *hostilis.*

Δῆπου, *Adv.* saltem. Ex δὴ, & που.

Δηπόθεν, *Adv.* undecunque. Ex δὴ & πόθεν.

Δήποτε, *Adv.* aliquando, tandem, unquam.

Δήπου, *Adv.* utique, certe, profecto; (2) nimirum. Ex δὴ & που, particula enclitica.

Δήπουθεν, *Adv.* videlicet, scilicet; (2) utique, certe; (3) alicunde, ex aliquo loco.

Δῆρις, ιος, ἡ, pugna, contentio. A δηρίς.

Δηρίδω, ῶ, contendo, pugno. Ab eod.

Δηρίζω, idem.

Δηριδιάω, & Δηρίσαδις, ejusdem significationis. Ab inusitatis, δηρίνω, & δηρίζω.

Δηριθήτην, *contendebant*, 3. dual. a. 1. ind. pass. *Ion.* ἐδηριθήτην, a verbo δηρίνω.

Δ Η Ρ Ὸ Σ, ὴ, όν, prisci, pristini, solennis, consuetus. Δηρὸν χρόνον, *diuturnum tempus.*

Δηρόν, *Adv.* diu, ad multum tempus. A

Δηρὸς, ρὰ, ρὸν, diuturnus, longævus. A δῆλ.

Δῆσαν, 3. pl. aor. 1. *Ion.* pro ἔδησαν, a δέω.

Δησάσκετο, *colligebat*, 3. sing. imperf. ind. verbi Ῥοῦτ. ἐδησάσκομαι, vel pot. us pro ἐδήσατο, 3. sing. aor. 1. med. verbi δέω.

Δήσατε, *colligate*, 2. plur. a. 1. imper. act.

Δήσε, 3. sing. aor. 1. *Ion.* pro ἔδησε, a δέω.

Δῆτα, *Adv.* demum, certe, sane, igitur. A δή, *sane.*

Δ Η Ὼ, invenio, vel potius in significatione Futuri, inveniam.

Δηώ, οῦς, *contr.* οῦς, ἡ, Ceres.

Δηώσειν, fut. 1. inf. act. v. δηόω, pro δηώσω.

Δί, pro δις, vide δις.

Δ Ι Α, *Præpos.* cum *Genitivo*, per; (2) ex; (3) in; (4) post; (5) inter; (6) notat *caussam instrumentalem*, & redditur Latine Ablativo; (7) cum Nominibus temporis redditur per *quoque*, vel *quaque*, v. g. διὰ δέκα ἐτῶν, decimo *quoque* anno; (8) facit periphrasin *Adverbii*, v. gr. διὰ τάχους, celeriter, διὰ βραχέων, breviter; (9) notat *spatium*, vel *intervallum*, διὰ βίου, tota vita, δι' ἔτους, toto anno; (10) cum *Accusativo*, per; (11) propter; in *Compositione*, notat; (12) *Diversitatem*, ut διασκεδάζω, dispergo; (13) *medium*, per quod, ut διαβαίνω, transeo sive eo per; (14) *continuum* ut διαμένω, permaneo; (15) *vehementiam* aut *excellentiam*, διορῶ, perspicio; (16) *rem fieri inter duos plureſve*, ut διαγανθίτιν; (17) redditurque adeo per *di*, vel *dis*, *per*, *trans*, *de*, *circum*, *ex*, *post*, *ab*, *contra*, & *sub*, *cum*, inter; (18) sæpissime significationem simplicis non mutat.

Διαβαδίζω, f. ίσω, pertranseo.

Διαβάθρα, ας, ἡ, scala nautica, pons; (2) scala, qua in muros adscenditur. Ex διὰ, & βάθρα, *scala.*

Διάβαθρον, ου, calceamenti genus.

Διαβαίνω, f. βήσομαι, permeo, transeo, trajicio; (2) divarico. Διαβαίνειν ἐπὶ στεναμὸν εἰς τόπον. Ἱίχει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, Heb. 11, 29.

Διαβάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, trajicio, transfero; (2) calumnior; (3) defero; criminor; (4) invidiam facio; unde διαβεβλημένοι, qui malè audiunt, inviſi sunt. (5) fallo, decipio. Οὐ γὰρ με ἡ γυνὴ διαβεβάλει Κλέαν, calumniabitur, Arist. Ach. 507. Μὴ με διαβάλλῃς σρατῇ, Soph. Phil. 583. Διέβαλλε μ' ὠγραῖς, Arist. Θεσμ. 1226. διαβέβληκέν σ' ὁ Θεός, id. Av. 1654.

Διαβᾶς, a. 2. part. act. verbi διαβαίνω.

Διαβασανίζω, diligenter examino, exploro.

Διαβασείω, transiturus sum.

Διαβασιλίζομαι, f. ίσομαι, regis more ago, regiam ipeciem præ me fero, regnum mihi vindico, regem ago.

Διάβασις, εως, ἡ, transitus; (2) divaricatio. A διαβαίνω.

Διαβάσκω, circumeo. Ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει, Arist. Av. 492.

Διαβασταζω, f. άσω, porto.

Διαβαστάσαι, *portaſſe*, 2. 1. inf. act.

Διαβατήρια, ων, τὰ, sacrificia pro transitu. A διαβαίνω.

Διαβατήρ, ῆρος, ὁ, qui felicem transitum augitur. Epith. Jovis. Ab eod.

Διαβάτης, ου, ὁ, trajector. Ab eod.

Διαβατὸς, ὴ, όν, qui trajici, vel transiri potest.

Διαβεβαιόομαι, ώμαι, affirmo, adfevero. Περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, Plt. 3, 8.

Διαβεβαίωσις, εως, ἡ, affirmatio, assertio.

Διαβῆ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. διαβαίνω.

Διάβημα, ατος, τὸ, transitus; (2) gressus. A διαβαίνω.

Διαβητέον, transiturio, transire cupio.

Διαβήτης, ου, ὁ, perpendiculum; it. funiculus fabrorum rubrica illitus, quo exprimunt lineam rectam in ligno; (2) circinus; (3) medicis, morbus, cum vitio renum omnem urinam in corpore retinent, & per urinam continuo & copiosè effundunt, qui *ischuria* urinæ. Ab eod.

Διαβιβάζω, f. άσω, trajicio; (2) traduco. Κατὰ τὸν χειρόμακτα διαβιβάσω σ' ὁμαρτεῖν, Her.

Διαβιβρώσκω, idem.

Διαβιβρωσκω, peredo, exedo, corrodo. Διαβεβρῶθαι ὑπ' ἐτονίς, *Arist.*

Διαβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam trahigo, vitam traduco. Τὸν χαλεπὸν ἔτι μᾶλλον διαβιώσῃ, Xen. Δύσκολον, *Byor*, Ifoc. Ex διὰ, & βιόω, unde διαβιωτέον.

Διαβλαστάνω, f. στήσω, germino, pullulo. Hinc

Διαβλάστησις, εως, ἡ, germinatio.

Διαβλέπω, f. ψω, perspicio, visu penetro; (2) despicio. Καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος, &c. Luc. 6, 42.

Διαβλέψεις, 2. sing. f. 1. ind. act.

Διαβοάω, ῶ, f. ήσω, divulgo, celebro. Διαβοᾶσθαι τοῖς ἐκεῖσε ἀνθρώποις, Plut.

Διαβόητος, ου, ὁ ἡ ἡ, celebris, insignis; (2) famosus. A διαβοάω.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, criminatio, obtrectatio. A διαβάλλω. Unde

Διαβολία, ας, ἡ, idem.

Διαβολὴν, dat. sing. *Ion.* pro διαβολίᾳ.

Διαβολικὸς, ἡ, όν, calumniatorius; (2) diabolicus.

Διάβολος, ου, ὁ, calumniator; (2) diabolus, satan.

Διαβολῶς, *Adv.* calumniose. A διάβολος.

Διαβομβέω, ῶ, f. ήσω, perstrepo.

Διαβομβορύζω, & διαβομβορίζω, strepitum edo.

Διαβόρειος, ον, adversus Boream porrectus in latitudinem.

Διάβορος, ου, ὁ ἡ ἡ, absumptus, exesus; (2) peredens, exedens. Ex διὰ, & βιβρώσκω.

Διαβοστρυχόω, cincinnis orno.

Διαβουκολέω, ῶ, f. ήσω, permulceo, delinio; (2) decipio. Διαβουκολεῖ ἑαυτὸς ἡ ἐπιλησίζ, Luc.

Διαβουλεύομαι, f. εύσομαι, delibero, decerno.

Διαβουλία, ας, ἡ, deliberatio, dubitatio. Ex διὰ, & βουλὴ, *consilium.*

Διαβούλιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Διάβουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, dubius, consilii dubii vel duplicis, Hes.

Διαβρέχω, f. ξω, perfundo, adspergo, humecto, irroro.

Διαβρεχὴς, humefactus.

Διαβρίθω, f. ίσω, gravo.

Διαβροχὴ, ῆς, perfusio, humectatio.

Διάβροχος, ου, ὁ ἡ ἡ, madidus, uvidus. A διαβρέχω.

Διάβρωμα, τος, τὸ, quod exesum est vetustate.

Διαβρωσις, εως, ἡ, proscio. A seq.

Διαβρώσκω, idem quod διαβιβρώσκω.

Διαβρωτικὸς, ἡ, όν, peredendi vim habens.

Διαβυνίεσθε, præs. inf. med. verbi.

Διαβωμόομαι, Verbum rarissimum. Ap. *Her.* διαβωμοῦνται, trajiciunt, transfigunt.

Διαγάω, infercio, indo.

Διαγᾶς, 1. sing. a. 2. conj. act. v. διαγάω.

Διαγαλήνίζω, f. ίσω, sereno, tranquillo.

Διαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, perægre fero, indignor. Ex διὰ, & ἀγανακτέω, *molestè fero.*

Διαγανάω, exhilaro.

Διαγγελία, ἡ, præceptum, jussum.

Διαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, divulgo. Διαγγέλλει τὸν βασιλέων τῷ Θεῷ, Luc. 9. Hinc

Διάγγελμα, ατος, τὸ, idem quod διαγγελία.

Διαγγελος, ου, ὁ, internuncius.

Διάγε, 3. f. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro διῆγε, a διάγω.

Διαγείρω, fut. ξῶ, congrego, colligo.

Διαγελάω, ῶ, f. άσω, derideo; (2) de serenitate & tranquillitate. Ex διὰ, & γελάω.

Διαγενόμενος, a. 2. part. med. v. διαγίνομαι.

Διαγεύομαι, idem quod διαγεύω.

Διαγευσάμην, idem quod διαγεύομαι.

Διαγίνομαι, f. γενήσομαι, interfum; (2) intercedo; (3) duro, permaneo; (4) vitam tolero; (5) evado. Ἡμᾶς ἡ διαγενομένη τιμὴ, Act. 25, 13.

Διαγιγ-

Διαγιγνώσκω, f. γνώσομαι, pernosco, plane cognosco; (2) statuo; (3) delibero. Εἰ γὰρ καθαρεῖ με διαγνώσεται, Luc. Διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς, Act. 24, 22.

Διαγκυλόω, ῶ, f. ώσω, digitos amento jaculi insero. Ex διά, & ἀγκυλίς.

Διαγκυλίζω, f. ίσω, idem. Ex διά, & ἀγκύλη, *jaculi ansa.*

Διαγκυλόω, ῶ, f. ώσω, idem & ex iisd.

Διαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubito innitor, in cubitum reclinatus ludeo. Hinc

Διαγκωνισμός, οῦ, ὁ, reclinatio in cubitum.

Διαγλεύσσω, illumino.

Διαγλίψασα, Homerus, quasi a διαγλάφω, aut διαγλάπτω, inusitato.

Διάγλυμμα, τὸ, opus cælatum. A

Διαγλύφω, f. ψω, sculpo, insculpo.

Διαγνοία, ἡ, deliberatio, decretum.

Διαγνώμη, ης, ἡ, statutum, decretum, plebiscitum; (2) consilium; (3) deliberatio, consultatio. A διαγινώσκω.

Διαγνώμων, ονος, ὁ ᾗ ὁ, dijudicator. Ab eod.

Διαγνωρίζω, f. ίσω, notifico, divulgo. Διεγνώρισαν αὐτοῖς τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ λαληθὲν αὐτοῖς, Luc. 2, 17. Ex διά, & γνωρίζω.

Διάγνωσις, εως, ἡ, discretio; (2) cognitio causæ judicum. A διαγινώσκω.

Διαγυμνάσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. med. verbi διαγυμνάσκω, *pernosco.*

Διαγυμνάστης, ου, ὁ, idem quod διαγνώμων.

Διαγωγικός, ἡ, όν, qui est diu candi & dignoscendi peritus. Ab eod.

Διαγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro. Διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, Luc. 15, 2.

Διαγράβδην, f. δύσω, explicate dico, scribo; edisero. Διαγράβδην κακὸν Πλάτωνα, traducit, Luc. Ex διά, & γράβδα.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, titulus, (2) breviarium; (3) decretum, edictum; (4) descripta tabella; (5) Diagramma, figura geometrica, item multitudo in tabulæ modum notis conscriptæ. A διαγράφω, *describo.*

Διαγραμμισμός, οῦ, ὁ, tessellatio Latinorum. A διαγραμμίζω, verbo in ea re usitato, h. e. lineis describo, in areolas divido.

Διάγραπτος, ὁ, ἡ, (δίκη) delata lis.

Διαγραφεῖς, έως, ὁ, qui publico scribendi munere fungitur.

Διαγραφή, ῆς, ἡ, edictum; (2) descriptio & delineatio v. c. ædificii, (3) tabulæ rationum; (4) antiquatio ex controversiis & sublatio ex actis publicis. A

Διαγράφω, f. ψω, describo; (2) conscribo, deligo; (3) deleo, abrogo; (4) proscribo, Διέγραψεν ὁ ἄρχων τοὺς τοῦ νόμου τοῦ τοιούτου ἀμφισβήτησιν, Dem.

Διαγράψαμεν, *describimus*, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro διαγράφομεν, a verbo διαγράφω, *describo.*

Διαγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, evigilo. Διαγρηγορήσαντες ἴδωσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, Luc. 9, 32.

Διαγρίνω, f. ανῶ, exacerbo, effero.

Διαγρυπνία, ας, ἡ, vigilia, ita insomnem noctem transigo. Ἤδη φόβῳ ὑπὸ μακροῦ χρόνου τινὸς διηγρύπνησα, Aristt. Ran. 1048.

Διαγρυπνητής, οῦ, qui noctem vigilando consumit, vel in custodia, vel in convivis, &c.

Διαγυμνάζομαι, f. άσομαι, exercco me.

Διάγχω, f. ξω, suffoco, strangulo.

Διάγω, f. διάξω, traduco, trajicio, transmitto; (2) vitam dego, traduco; (3) rego; (4) abduco; (5) induco, divertico; (6) prorogo diu, in longum traho vel duco, Διαγειν ἐν ἴσῃ μὲν φειδοῖ σε, in studio; ἐν ἡσυχίᾳ, ἀθόρυβον σε ἐρατὸν, trajicere; Ἀπὸ τοῦ λόγου, abducere. Τὸν φόβητα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διέζεις, Aristt. Nub. 462. Τοῦτο καὶ πείσομαί σοι, εὐθὺς ἀναστὰς ἐκ βίβλου διέξειμι, id. Conc. 240. Διάγαγε τὰ ζύλα, Ezech. 16, 25.

Διαγωγή, ῆς, ἡ, traductio: (2) productio; (3) vita, vitæ institutum; (4) conversatio; (5) oblectamentum; (6) statio. A διάγω.

Διαγών, ῶνος, τὸ, transvectionis merces, aut portorium.

Διαγωνάω, ῶ, f. ήσω, valde annos fam, tredipo; (2) vereor. Ex διά, & ἀγανάω.

Διαγωνίζομαι, f. ίσομαι, certo, dimico, prælior; (2) certo ad finem five extremam dimicationem; (3) conor. Διαγωνίζεσθαί τινι, περί τινα. Διαγωνίζομαι περὶ τῆς ψυχομένης, Xen.

Διαγώνιος, ος, ὁ ᾗ ὁν, ab angulo ad angulum perductus, diagonalis. Ex διά, & γωνία, *angulus.*

Διαγωνοθετέω, certamen committo inter, &c.

Διαδαΐζομαι, f. άσομαι, divido, distribuo, unde διεδάσαντο.

Διαδάκνω, mordendo lacero.

Διαδακρύω, lacrymor.

Διαδάπτω, f. ψω, dilacero; (2) percutio, vulnero. Διὰ ᾗ χρόα καλὸν δαφθεν, Il. 5, 858.

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. med. v. διαδάζομαι.

Διαδατέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dispertior. Χεραὶ διὰ μίτυιν δατέονται, Il. 5, 158.

Διαδείκνυμι, f. δείξω, ostendo, do documentum & specimen.

Διαδιδακτός, ὁ, ἡ, hæreditate acceptus.

Διαδεδέγμενος, a. 1. part. med. v. διαδέχομαι.

Διαδέξιος, ος, ὁ ᾗ ὁν, faustus, lætus, prosper.

Διάδεξις, εως, ἡ, successio, propagatio, ab alio ad alium, ut humerum ex parte in alium. *Hippocrat.* A διαδέχομαι.

Διαδέρκω, f. ξω, & διαδέρκομαι, perspicio, transpicio.

ΔΙΑΔΕΣΜΑ, ατος, τὸ, malva hortensis.

Διάδεσμος, ου, ὁ, fascia, ligamentum.

Διαδεσμέω, ῶ, f. ώσω, vincio, ligo.

Διάδετος, vinctus.

Διαδέχομαι, f. ξομαι, excipio, accipio; (2) succedo. Διαδεξάμενος ἀρχὴν οὐκ ἀδοξον, Plut.

Διαδέω, f. ήσω, cingo, redimio; (2) corono; (3) connecto; (4) intertexo. Διετὶ διαδεδεμένοι τῷ κεφαλῷ διεδέδετο, Luc.

Διαδηλόω, ῶ, f. ώσω, valde lædo; (2) premo. Ἡ ἀλγηδὼν ἐκ κύστεως διεδήλωσαν, Oribas. 14.

Διάδηλος, ος, ὁ ᾗ ὁν, manifestus, perspicuus; (2) vide manifestus, *Arist.*

Διαδηλόω, manifesto, declaro.

Διάδημα, ατος, τὸ, diadema, fascia candida, qua redimitur caput regum. A διαδέω.

Διαδηματοφόρος, ος, ὁ ᾗ ὁν, diadema gestans.

Διαδιδράσκω, f. άσομαι, trado per manus; (2) distribuo; (3) attemino, *Lat.* Τῶν ἐξ οὐσίας ἐνυπάρξεων τοῦ βαρέος διαδιδράσκειν, Aper. 27, 12.

Διαδικάζω, f. άσω, dijudico, judicium fero, & quidem *interdum* definitivum, & in *Attica* judicio contendo, ut actor.

Διαδικαῖος, ᾶ, ον, f. άσω, justum censeo, ut justum dicam.

Διαδικασία, ας, ἡ, disceptatio; (2) litigium; (3) altercatio; (4) contentio inter duos oblegionis honore aut munere, ut convivatio *Lat.* (5) controversia, de pecuniis publicatis aut publicandis, ap. *Lys.* (6) judicium definitivum, ut vocant. A διαδικάζω. Unde

Διαδικαστήριον, ατος, τὸ, actio, petitio.

Διαδικαστής, οῦ, ὁ, lis, disceptatio, in qua.

Διαδικάω, ῶ, f. ήσω, judicio contendo, seu disputo; (2) injuria affligo. A

Διάδικος, ος, ὁ, litigator. Ex διά, & δίκη, *lis.*

Διάδιπλος, ος, ὁ ᾗ ὁν, duplex. Ex διά, & δίπλος, *duplex.*

Διαδιπλοῦμαι, intercutis salto. Ex διά, & διπλοῦς, *plicatus.*

Διαδοκιμάζω, f. άσω, internosco, dijudico.

Διαδοκιμαστικός, ἡ, όν, cui internoscendi & dijudicandi vis in se, (2) profundi vi prædito. A διαδοκιμάζω.

Διάδομος, ου, ὁ, tignum transversarium, quod cæteras trabes sustinet. Ex διά, & δόμος, *trabecula.*

Διαδονέω, ῶ, f. ήσω, agitando discutio, disturbo.

Διαδορατίζομαι, f. ίσομαι, hasta dimico vel pugno. Ex διά, & δόρυ, *hasta.*

Διάδοσις, εως, ἡ, f. ώσω, valde annos fam, tredipo; (2) vereor. Ex διά, & ἀγανάω.

Διαδοχεύς, ὁ, ἡ, sing. a. 2. imper. act. v. διαδέχομαι.

Διαδοχιστής, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, qui per manus traditur, qui propagatur. A διαδίδωμι.

Διάδοσις, εως, ἡ, traditio; (2) divisio, distributio. Ab eod.

Διαδοχή, ῆς, ἡ, successio, & quicquid fit per vices; (2) liberi, proles. A διαδέχομαι.

Διάδοχος, ος, ὁ ᾗ ἡ, successor, succedens; (2) vicarius; (3) διάδοχα, quæ per vices fiunt.

Διαδράκοι, 3. f. a. 2. opt. act. v. διαδέρκω.

Διαδραματίζω, f. ίσω, fabulam, vel aliquod poema ago; (2) comœdiæ, tragœdiæ, vel alterius poëmatis dramatici auctor sum. Ex διά, & δράμα, *fabula.*

Διαδραμίσα, nom. fing. a. 1. part. act. f. g. *Dor.* pro διαδραμοῦσα, a διατρέχω.

Διαδράναι, *aufugisse*, a. 2. inf. verbi inus. διαδρήμι, pro διαδράσκω, *aufugio.*

Διαδρᾶσα, nom. fing. a. 2. part. act.

Διαδράσκω, f. σω, & inus. διαδρήμι, aufugio.

Διαδρασιπολίται, qui reip. munia subterfugunt; vox Aristophanica.

Διαδράστω, *diffugiat*, 3. fing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* pro διαδράσηται.

Διαδρασις, εως, ἡ, effugium, fuga.

Διαδρομάω, ῶ, discurro. Ex διά, & δρόμος.

Διαδρομή, ῆς, ἡ, discursus, discursio; (2) excursio ad lacessendam pugnam. Ex iisd.

Διάδρομος, ος, ὁ, idem & ex iisd.

Διαδυμάω, f. διαδύσω, subeo per medium; (2) permeo, pedabor; (3) effugio, elabor, viso.

Διαδύομαι, idem. Ἀνοιῶ, ὅπη ποτὲ διαδύσεται, Plat. Διαδὺς δυσὶ διαδύς, Dem.

Διαδύς, *subiens*, a. 2 part. verbi διαδύω.

Διάδυσις, εως, ἡ, permeatio; (3) detrectatio, tergiversatio, latitatio, elusio. A

Διαδύω, f. ύσω, idem quod διαδύομαι.

Διαδω, f. διάσω, disono. Ex διά, & ἀδω.

Διαδρίσμαι, donando destribuo.

Διαείδω, perspicio, cognosco. Unde apud Homerum διαειδής, & in fut. διαείσεται.

Διειμένος, *trajectus*, perf. part. pass. *Ion.* pro διειμένος, a verbo διίημι, *trajicio.*

Διαείσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. διαείδω.

Διαείρω, ῶ, ὁ ᾗ ὁν, aërius. Ex διά & ἀείρω.

Διαζάω, ῶ, f. ήσω, vivo, vitam ago. Ὡς μὲ ᾗ μάθῃς ἀφ' ὧν διέζων, ὡς τ' ἔχω, ἐυκαρδίως, Soph. Phil. 530. Ἀφ' ὧν διαζῇν ἄνδρα χρὴ τοιοῦτοι, Aristt. Av. 1440.

Διαζεύγνυμι, f. ζεύξω, disjungo, disgrego; (2) repudio. Hinc

Διάζευγνος, idem & ex iisd.

Διαζευκτικός, ἡ, όν, disjunctivus.

Διάζευξις, εως, ἡ, separatio, disjunctio.

Διαζηλεύομαι, æmulor, affecto.

Διαζηλόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, æmulor invideo.

Διαζήτησις, exercitio, exegesis. Πολλὴν λόγου ἐποιήσατο διαζήτησιν, Aristt. Θ. 446.

Διαζώσις, εως, ἡ, separatio. Ex διά, & ζωή.

Διαζύγιον, ου, τὸ, divortium. Ex διά, & ζυγὸς, *jugum.*

Διαζωγραφέω, ῶ, fut. ήσω, depingo.

Διαζωμα, ατος, τὸ, septum transversum; (2) cingulum, cinctus, zona.

Διαζωμάω, bene decoquo.

Διαζώννυμι, f. ζώσω, præcingo, succingo. Καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν, Joan. 13, 4. (2) διεζωσμένος τι, *eleganter* instructus, adjutus; *ut Lat.* succinctus.

Διαζωνύω, idem & ex iisd.

Διαζωτήρ, ῆρος, ὁ, duodecima dorsi vertebra, secundum Pollucem. A διαζώννυμι.

Διαζώω, idem quod διαζῶ. Ex διά, & ζῶ.

Διάημι, f. ήσω, perflo. Ex διά, & ἄημι, *flo.*

Διάηκε, *transmittet*, 3. sing. f. 1. ind. act. *Poët.* pro διήσει, a διαημι pro διίημι.

Διάητι, 3. f. pr. ind. act. *Dor.* pro διάησι, a διίημι.

Διαθαλασσόω, f. ώσω, mari disjungo.

Διαθάλπω, ψω, foveo, calefacio; (2) expassis alis apricor.

Διαθέμαστος, ον, admirandus.

Διαθεάομαι, ώμαι, f. άσομαι, dispicio, considero.

Διαθεῖναι,

Διαθείω, f. ήσω, sulphure perfumo & expio. Ex διά, & Θεῖον, *sulphur*.

Διαθερμαίνω, f. ανῶ, f. calefacio ; (2) incalesco.

Διαθερμασία, ας, ἡ, calor ; (2) calor diffusus. Ex διά, & Θερμασία, *calor*.

Διάθερμος, ος, ὁ ἡ, ἡ, fervidus, præcalidus.

Διαθερμόω, penitus calefacio.

Διάθεσις, εως, ἡ, dispositio ; (2) testamentum ; (3) adfectio, adfectus ; (4) venditio ; (5) conditio, ratio ; (6) constitutio ; (7) caritas ; (8) accuratior descriptio ; (9) species, habitus externus rei, ut διάθεσις οἰκίας, species, domus, &c. (10) dispensatio. A διατίθημι

Διαθεσμοθετέω, f. ήσω, instituo ; (2) designo.

Διαθεσμοφύλακιον, ου, τὸ, interstitium, intervallum, ap *Lipp.*

Διαθετήρ, ῆρος, ὁ, ordinator, moderator, rector. A διατίθημι.

Διαθέτης, ου, ὁ, dispensator, curator ; (2) explanator, interpres Ab eod.

Διαθετικός, ἡ, όν, adficiendi vim habens ; (2) adfectum denotans. Ab eod.

Διαθέω, f. θεύσομαι, discurro, percurro, pervagor. Διαθεῖν κατὰ τινα, Xen.

Διαθήκη, ης, ἡ, testamentum, (2) fœdus, pactum ; (3) Libri Vet. & Nov. Test. A διατίθημι.

Διαθηλύνω, f. υνῶ, effemino ; (2) prorsus effemino.

Διαθηράω, ῶ, venor, venando indago.

Διαθηριόω, ῶ, f. ώσω, efferо ; (2) prorsus efferо, exacerbo.

Διαθῆς, 2. sing. a. 2. conj. act. v. διατίθημι.

Διαθλάω, perfrango, contusione penetro.

Διάθλασις, εως, ἡ, decerto, labore.

Διαθλίβω, fut. ψω, premo.

Διαθολόω, ῶ, f. όσω, perturbo ; (2) infuscо.

Διαθορυβέω, ῶ, f. ήσω, valde tumultuor ; (2) tumultuari facio ; in tubas conjicio.

Διαθρανέω, f. αύσω, confringo, lacero.

Διαθρέψω, a. 1. inf. act. verbi διατρέφω.

Διαθρέω, ῶ, f. ήσω, tumultuando clamo seu loquor ; (2) perturbo.

Διαθρυλέω, ῶ, f. ήσω, fusurro ; (2) rumorem dilemino ; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρύπτω, f. ψω, diffringo, comminuo, contero ; (2) delicias frango, effemino ; διαθρύπτομαι, delicior ; (3) decantaturo, præludio mollibus præludente. Διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα, Luc.

Διαθρυπτίς, εως, ἡ, enervatio, effeminatio ; (2) deliciæ. A διαθρύπτω.

Διάθυμον, ου, τὸ, obex transversarius ductilis aut versatilis, repagulum. Ex διά, & θύρα.

Διαΐγλω, *Adv.* cum impetu transeundo. A διαΐσσω.

Διαιθριάζω, f. άσω, differeno ; (2) sub dio ago. A

Διάιθριος, ος, ὁ ἡ, purus, serenus, perspicuus. Ex διά, & αἴθρα, *æthra*.

Διαΐθυσσω, ruo, irruo.

Διαίθω, uro, incendo. Διαίθεται φλεγμονή, *Aret.* Ex διά, & αἴθω, *uro*.

Διαιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, sanguinolentus, cruentus. Διαιμον φλέγμα, *Aret.* Ex διά, & αἷμα, *sanguis*.

ΔΙΑΙΝΩ, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo. Οὐδ' ὑπνώοντα διαίνετο χέλυς ἀοιδὴν, Nonn.

Διαιολάω, decipio, fraudo. Ab αἰόλος.

Διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, distributio ; (2) discriminatio & differentiarum constitutio.

Διαιρέτης, ου, ὁ, divisor, distributor.

Διαιρετικὸς, ἡ, όν, vim aut facultatem dividendi sive discriminandi habens ; (2) aptus ad dividendum.

Διαιρετικῶς, *Adv.* cum facultate dividendi ; (2) separatim.

Διαιρετὸς, ἡ, όν, divisibilis, qui dividi potest ; (2) separabilis ; (3) divisus ; (4) fissilis ; (5) explicabilis. A διαιρέω.

Διαιρετῶς, *Adv.* divisim, separatim.

Διαιρέω, ῶ, fut. ήσω, divido, distribuo ; (2) distinguo ; (3) findo, seco ; (4) explano, explico ; (5) respondeo, v. c. de jure, cum accus. (6) in med. differo, interpretor, dissero ; (7) pass. dolleo. Διαιρεῖν τὸ ἀνθρώπειον γένος εἰς μέρη τοσαῦτα θεῶν εἰκόνας, Luc. pro Imag. Διαιρεῖν αὐτοῖς τὸν βίον, Luc. 15, 12. Ex διά, & αἱρέω, *capio*.

Διαίρω, f. αρῶ, tollo, attollo, erigo ; (2) aperio sc. os ; (3) trajicio, transfreto. Οὐδὲ διήρε τὸ σῶμα, Dim. F: διά, & αἴρω.

Διαισθάνομαι, fut. θήσομαι, persentisco, perspicue percipio, plane sensu percipio. Τὰ τε ἀδυνάτα καὶ τὰ δυνατὰ διαισθήσῃ, Plat.

Διαΐσσω, f. ίξω, cum impetu pertranseo ; (2) emico. Διαΐσσουσιν ὀδοῦσι, *Hippocr.*

Διαίσω, ῶ, f. άσω, memoriam alicujus aboleo deleo, extinguo. Fx διά, & αἰσόω.

Διαισχύνομαι, fut. υνοῦμαι, vereor, erubesco.

ΔΙΑΙΤΑ, ης, ἡ, vitæ seu vivendi institutum, vitæ ratio, vitæ genus ; (2) victus ; (3) certa vivendi ratio, quod ad victum corporis attinet ; (4) diæta seu victus ratio a medicis præscripta ; (5) judicium, arbitrium ; (6) habitatio, domicilium, cubiculum.

Διαΐτησεν, *præcipit*, 3. sing. a. 1. act. *Poët.* & *Dor.* pro διήτησεν, a

Διαιτάω, ῶ, f. ήσω, sum arbiter, judico, discepto, disputo ; (2) diæta præscripta alo. Διαιτᾶν τοὺς νοσοῦντας ἰλλοι, Plut.

Διαιτάομαι, victito, vitam ago ; (2) habito, commoror, versor ; (3) victus ratione certa utor. Ὑπὸ δεσποτῇ διαιταμένῳ μόλις, Xen.

Διαιταμένη, *vitam degens*, præs. part. med. f. g. *contr.* pro διαιταομένη, a verbo διαιτάομαι, *vitam dego*.

Διαίτημα, ατος, τὸ, vitæ institutio, & disciplina, vitæ genus, quod quisque sequitur, (2) victus ratio. A διαιτάω. Unde

Διαιτήσιμος, ος, ὁ ἡ, ἡ, arbitrarius.

Διαιτητήριον, ου, τὸ, locus in quo judicant arbitri.

Διαιτητὴς, οῦ, ὁ, arbiter.

Διαιτητικὴ, scil. τέχνη, ης, ἡ, diætetica, medicina victum ordinans.

Διαιτητικὸς, ὁ, λογος, judicium, arbitrium.

Διαιωνεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διαιωνίσει.

Διαιωνίζω, f. ίσω, perenno, perpetuo duro, in æternum maneo. A

Διαιώνιος, ος, ὁ ἡ, ἡ, sempiternus. Ex διά, & αἰών, *æviternus*.

Διακαὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, perustus, accensus, ardens. Ex διά, & καίω, *uro*.

Διακαθαίρω, f. αρῶ, in diversis partibus purgo, interpurgo, interputo & interluco, sc. arbores.

Διακαθαριεῖς, *repurgabis*, 2. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διακαθαρίσεις. A

Διακαθαρίζω, f. ίσω, perpurgo, purifico, mundo. Διακαθαριεῖ πλὼ ἅλωα αὐτῆς, Mat. 3, 12.

Διακάθαρσις, εως, ἡ, interpurgatio, interlucatio. A διακαθαίρω.

Διακαθίζω, f. ίσω, consessum instituo ad deliberandum.

Διακαίω, f. καύσω, peruro, urendo penetro ; (2) accendo ; (3) stimulum addo, incito ; (4) ira accendo. Ταῦτα διέκαιε ἡ στρατιὰ τῶν Κρητῶν, Plut.

Διακαλλωπίζω, orno.

Διακαλύπτω, f. ψω, detego ; (2) patefacio.

Διακαμπίω, f. ψω, inflecto, incurvo. Hinc

Διάκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

Διακανδύειν, cum murmure descendere, Eurip. Vid. ὑγκανδύειν.

Διακάρδιος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cor transiens. Ex διά, & καρδία, *cor*.

Διακαρπόομαι, ώμαι, fructus decerpo.

Διακαρτερέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum usque perduro, tolero, pertero.

Διακατάζηλος, infamo, invisum reddo.

Διακαταδαρθάνω, obdormisco, dormio.

Διακατάκρισις, εως, ἡ, conservatio.

Διακατακορδόμαι, interficio.

Διακατελίγχομαι, magis ac magis redarguo. Εὐτύπας γὰρ τῶν Ἰουδαίων διακατελίγχετο Παυσανίᾳ, Act. 18, 28. A διά, & κατελέγχω, *redarguo*.

Διακατέχω, f. σέξω, morer ; (2) obtineo, possideo. Ex διά, & κατέχω. Hinc

Διακατοχὴ, ῆς, ἡ, possessio, detentio.

Διακάτοχος, ος, ὁ ἡ, ἡ, possessor, detentor.

Διακαυλίζω, f. ίσω, caulem amitto, decaulesco. Ex διά, & καυλὸς, *caulis*.

Διάκαυμα, ατος, τὸ, æstus & ardor perurens. A διακαίω.

Διάκαυσις, εως, ἡ, peruſtio, ustio penetrans seu pertransiens. Ab eod.

Διακαῶς, ardenter, v. c. amare.

Διάκειμαι, f. κείσομαι, constitutus sum, æstimatus, affectus ab aliquo & in aliquem.

Διακείρω, f. ρῶ, p. αρκα, tondeo, detondeo ; (2) intersero.

Διάκεισο, 2. f. pr. imper. v. διάκειμαι.

Διακεκριμένως, *Adv.* discrete, distincte. A διακεκριμένος, quod est a διακρίνω.

Διακελεύομαι, f. σόμαι, hortor, adhortor, cohortor ; (2) præcipio, præcepta do, (3) jubeo. Τοσαῦτα ὑμῖν διακελεύομαι μενεμαχεῖν, Hom. Hinc

Διακελευσμὸς, οῦ, ὁ, & διακέλευσμα, τὸ, adhortatio.

Διακενῶς, *Adv.* inaniter, frustra, nequicquam.

Διάκενος, ος, ὁ ἡ, ἡ, vacuus, inanis ; (2) macilentus. Ex διά, & κενὸς, *inanis*.

Διακενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo. A διάκενος.

Διακεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo ; (2) adfigo.

Διακένως, *Adv.* vane, inaniter. A διάκενος.

Διακένωσις, εως, ἡ, evacuatio ; (2) inanitas. A διακενόω.

Διακεράννυμι, f. άσω, misceo, permisceo, diluo.

Διακερματίζω, in minutas partes seco.

Διακέρσαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro διακεῖραι.

Διακερτομέω, ῶ, f. ήσω, convicia proicindo.

Διακεχυμένως, effuse, sine modo.

Διακεχαραγμένως, diserte, separate.

Διακηρυκεύομαι, f. εύσομαι, per caduceatorem seu præconem pacem peto ; (2) mitto legatos de incundo fœdere. Ex διά, & κηρυκεύω, *præconis munus fungor*.

Διακιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, sive motacillam, moveor sive agitor more κίγκλου ; (2) concutio, moveo, motito.

Διακινδυνεύω, periculum adeo. & *in Pass.* in periculum adducor, cum periculo fio.

Διακινέω, ῶ, f. ήσω, permoveo, incito, concutio. Διακινεῖ ἐν αὐτῇ, Arist. Nub. 477. Χρυσοχάλινα πάτταλον ἁλίαν διακινήσας φοιδρᾶς ὠσίν, id. Pace, 156.

Διακλάσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro διακλάσας.

Διακλαυστικὸς, ἡ, όν, flebilis, fletus vocem exprimens. A διακλαίω.

Διακλάω, ῶ, f. άσω, frango, confringo, comminuo, findo.

Διάκλεισις, ως, ἡ, interclusio, prohibitio.

Διακλείω, f. είσω, discludo, intercipio ; (2) ad inopiam redigo.

Διακλέπτω, f. ψω, furto distipio & distrahо, subduco, sapprimo.

Διακλιδαζόμαι, f. ίσομαι, ominor, vaticinor.

Διακλῆρόω, ῶ, f. ώσω, forte distribuo seu divido ; (2) *in Medio* sortior. Hinc

Διακλήρωσις, εως, ἡ, distributio, quæ fit forte ; (2) ipsa actio legendi sorte.

Διακλίνω, declino, vito.

Διακλονέω, ῶ, f. ήσω, valde percutio ; (2) perturbo.

Διακλύζω, f. υσω, perluo, colluo. Hinc

Διάκλυσμα, ατος, τὸ, id, quo colluimus, seu quo utimur ad colluendum.

Διακλυσμὸς, οῦ, ὁ, colluvio. Ab eod.

Διακναίω, f. αίσω, corrumpo, vitio, fraudo ; (2) molestia adficio ; (3) tabefacio ; (4) macero. Ἵνα μὴ διακναίειν τὰς φρένας ἡμῶν, Arist. Ran. 1345.

Διακνίζω, f. ίσω, vellicatim rumpo, ungue dirumpo.

Διακοιλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cavus.

Διακοινωνέω, commune pluribus facio.

Διακοσμέω, ῶ, ήσω, regis more obso & administro.

Διαγλίσσω, ῶ, f. ήσω, conglutino, coagmento, confertumino. Hinc

Διαγλυκτικός, ή, όν, ad conglutinationem, vel formationem pertinens, vel faciens.

Διαγλυμβόω, ῶ, f. ήσω, transmato.

Διαγλυμβώντων, gen. pl. præf. part. act.

Διαγωγή, ής, ή, transportatio, traductio, trajectio, quæ portande vehendoque fit. A

Διαγωγίζω, f. ίσω, transporto, transveho; (2) perfero, ut tabellarius. Hinc

Διαγωγεύς, έως, ὁ, qui aliquid transportat vel transvehit; (2) tabellarius, qui literas portat.

Διαγωνίω, ῶ, f. ήσω, glorior, jacto.

Διαγωνώω, ῶ, f. ωσω, cognosco.

Διακόνειον, ου, τὸ, Diaconeum, locus, ubi diaconi congregantur, vel convenire solent. A διάκονος.

Διακονέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ancillor, ministrum ago, inservio, ministro, dicitur de legatis imp. eleganter; (2) cædere, interficere. Ὡς βλακικὰς διακονεῖς; Arist. Av. 1528. Διακόνει αὐτῷ καὶ παρχόντων αὐτοῖς, Luc. 8, 3. Ab eod.

Διακ γηθέσα, *femina, cui alii inserviunt*, a. 1. part. pass. f. g. verbi διακονέω.

Διακόνημα, ατος, τὸ, opera a ministro præstita, ministerium; (2) utensile ad supellectilem pertinens. A διακονέω.

Διακονητὴς, οῦ, ὁ, idem quod διάκονος.

Διακονία, ας, ἡ, ministerium; (2) officium publicum; (3) legatio; (4) diaconatus in ecclesia; (5) instrumentum ad supellectilem pertinens. A διάκονος.

Διακονίζω, f. ίσω, idem quod διακονέω.

Διακονικὸς, ἡ, όν, ministratorius, ad ministerium pertinens; (2) promptus ad exsequendum ministeria, peritus exsequendi ministerium. Hinc τὸ διακονικὸν, sacrarium. A διάκονος.

Διακονικῶς, *Adverb.* more ministratorio, more eorum, qui ministrant.

Διακόνιον, ου, τὸ, diaconatus; (2) placentæ genus; (2) placentæ crepido; (4) jus quoddam; (5) mazæ. A διάκονος.

Διακονὶς, ίδος, ἡ, adornatio; (2) textura quædam; (3) homo gracilis. Ab eod.

Διακόνισσα, ης, ἡ, diaconissa. Ab eod.

Διακονῶ, f. ίσω, pulvere perlino; (2) pice perlino; & (3) διακονίω, lorico me pulvere more athletæ, in palæstra ad certamen me paro.

Διάκονος, ου, ὁ ἡ, ἡ, Antep. prod. minister, famulus; (2) legatus; (3) diaconus ecclesiæ; (4) qui eleemosynas distribuebat pauperibus; (5) qui panem & calicem ministrabat in Eucharistia; *in Compar.* (6) διακονέστερος, expeditior & celerior in ministrando. Ex διὰ, & κονία.

Διακοντίζω, f. ίσω, jaculor.

Διακοπὴ, ῆς, ἡ, intercisio, præcisio, separatio. A

Διακόπτω, f. ψω, discindo, dissideo; (2) dirimo, separo; (3) interrumpo, interpello, impedio; (4) perrumpo. Διακόψαι φάσγανον, τὰς διαλύσεις, ἀμφισβήτησιν.

Διακόσδοσις, εως, ἡ, devirginatio, stuprum. A

Διακορβυτὴς, ὁ, corruptor virginis.

Διακορεύω, f. εύσω, devirgino, stupro, vitio. Ὅσπερ με διεκόρθωσεν ἕως ἐπλίτην, Arist. Thesm. 487. Ex διὰ, & κορέω.

Διακορία, ᾶς, f ήσω, idem. Ex διὰ, & κόρη.

Διακορὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, satur, satiatus, expletus. Ἦρξ καινὸς ἡ σωφρόνιστος ἐπὶ τὴν κοινωνίαν, οὐ διακορὴς ὢν ἐξεπλεύσε τοῖς ἀναίδην φιλοπαίσι. Plut. in Lycurg. cap. 15. Ex διὰ, & κόρος, *satietas*.

Διακόρησις, εως, ἡ, devirginatio. A διακορέω.

Διακορίζω, f. ίσω, devirgino; (2) intentus oculis vel pupillis intueor. Ex διὰ, & κόρη.

Διακορυζάω, ῶ, f, ήσω, sternutum edere cogo. Ex διὰ, & κορυζὰω, *sternuto*.

Διάκορος, ου, ὁ ἡ, ἡ, idem quod διακορὴς.

Διακορὰς, *Adv.* abunde, adfatim, satis superque.

Διακόσιοι, αι, α, ducenti; (2) duceni. Ex διὰ, & ἑκατὸν, *centum*. Hinc

Διακοσιοντάχις, ις, ducentiplex.

Διακοσιοστὸς, ὴ, όν, ducentesimus.

Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordino; (2) distribuo, digero; (3) compono, adorno, exorno. Στρατιὰ ἐπαργύροις καὶ ὀπλοχρύσοις ὅπλοις διακεκοσμημένη, Philo. A διάκοσμος.

Διακοσμηθέμεν, *distributi fumus*, 1. plur. a. 1. opt. pass. *per Syncop.* pro διακοσμηθείημεν.

Διακόσμησις, εως, ἡ, ordinatio; (2) distributio; (3) gubernatio. A διακοσμέω.

Διάκοσμος, ου, ὁ, ordo & rerum digestio, numeros omnes concinnitatis habens. Ex διὰ, & κόσμος, *ordo*.

Διακοσμοῦμαι, f. ήσομαι, Etymolog. intentis pupillis sive oculis adspicio. Ex διὰ, & κόρη, sive κόρη, *pupilla*.

Διακούω, audio ut discipulus præceptorem; (2) audio. Διάκουσον Ἀντιόχῳ τῷ ῥήτορος, Plut. Διακουσμαὶ Ζω, Act. 23, 35.

Διάκοψις, εως, ἡ, intercisio, dissectio. A διακόπτω.

Διακραδαίνω, fut. ανῶ, quasso, concutio.

Διακρᾶζω, f. ξω, clamo, vocifero. Οἷα φιτύζουσι καὶ τρίχουσι διακεκραγότες; Arist. Av. 314.

Διακρᾶϊν, præs. inf. act. v. διακραύω.

Διακραναίσασθε, Theocr. διακρανωσατε, quod Schol. exponit ἀνοίξατε, aperuistis, & ἐπηγάσατε, i. e. e fonte manare fecistis. Quasi a Dor. κράνα, pro κρήνη, *fons*. Al. quasi pro διακρανιώσατε, ut si caput *delii* aperuistis. Al. quasi διεκράσατε, i. e. miscuistis.

Διακρατέω, ῶ, f. ήσω, pertinaciter obtineo vel retineo, dilabi e manibus non sino. Hinc

Διακράτησις, εως, ἡ, retentio, conservatio.

Διακραυγὴ, ἡ, clamor.

Διακρέκω, f, ξω, catharam pulso.

Διακρημνίζω, præcipito e saxo.

Διακρηνάω, fundo, e fonte refundo.

Διακροβολίομαι, ιοῦμαι, f. ήσομαι, accurate dicut o; (2) accurate edissero.

Διακριβόω, ῶ, f. ώσω, accurate elaboro.

Διακριδὸν, *Adv.* discrete, distincte, diligenter; (2) præter cæteros, præcipue. A διακρινω.

Διακριθῆτε, 2. pl. a. 1. opt. pass. *per Syncop.* pro διακριθείητε, a verbo διακρίνω.

Διακριθήμεναι, *discretum esse*, a. 1. inf. pass. *Dor.* pro διακριθῆναι.

Διακριθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass.

Διακρινίεις, 3. f. f. 1. ind. act. *Ion.* pro διακρινεῖ.

Διακριθήμεναι, *discreti*, nom. pl. a. 1. part. pass. *Poet.* pro διακριθέντες.

Διακρίνομαι, discepto, judicio contendo; (2) disputo, hæsito. A

Διακρίνω, f. ινῶ, discerno, dirimo, secerno; (2) dissipo, discutio; (3) dijudico, discepto, (4) *in pass.* (cum πρὸς) significat etiam adjungo me; (5) deficio. Διακρίνειν τῷ ἐκκοίτῳ τὸ ἀκόπτον ἢ φύλεμον, dimicare. Μαρδόνιος τὴν στρατιὴν διέκρινε, Herodot. delectum habebat; διακρίνωσι μάχη. Οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, Act. 15, 9. Καὶ ἐδιακρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, Jac. 2, 4.

Διάκρισις, εως, ἡ, discretio, diremptio, discriminatio, secretio; (2) dissolutio; (3) judicium, dijudicatio; (4) certamen.

Διακριτικὸς, ἡ, όν, discernendi vim habens; (2) segregativus & præditus facultate discutiendi; (3) dissipativus. Ab eod.

Διακροβολίζομαι, f. ίσομαι, velitor.

Διακροβολισμὸς, ὁ, velitatio.

Διακροτέω, pertundo.

Διάκρουσις, εως, ἡ, depulsio veluti periculi, calumniæ, &c.

Διακρούονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. διακρύω.

Διακρυστικὸς, ἡ, όν, eludens, fraudulentus. A

Διακρύω, f. ύσω, pulsando penetrare facio; (2) *in med. pass.* depello, protelo, (3) rejicio; (4) retro ago, retro impello; (5) impello; (6) interpello; (7) eludo, fallo; (8) differo; (9) recuso. Ταύτη διακρυσάμενος αὐτὸς τὸ στρατόν, Dion. Hal.

Διακτενίζω, pecto.

Διακτενισμὸς, ὁ, compositio capillorum.

Διακτορία, ας, ἡ, administerium; (2) functio perferendi mandata. A διάκτωρ.

Διάκτορος, ε, ὁ, minister; (2) nuncius, internuncius. Mercurii epitheton uti & sequens. Ab eod.

Διάκτωρ, ορος, ὁ, idem. A διάγω.

Διακυπέω, strepo, sonum gravem edo.

Διακυβερνάω, ῶ, f. ήσω, guberno, rego.

Διακυβεύω, f. εύσω, alea ludo; (2) aleam, s. periculum adeo.

Διακυκάω, ῶ, f. ήσω, perviscero; (2) confundo, perturbo.

Διακυκλόω, ῶ, f. ώσω, volvo.

Διακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, pervolvo; (2) in diversas partes volvo.

Διακυμαίνω, fluctuare facio, concito.

Διακωδωνθαλμίζομαι, f. ίσομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio; (2) in faciem procaciter resisto.

Διακύπτω, f. ψω, per aliquem locum, ut rimam vel simile, perspicio, suspicio.

Διακυρίττουσι, dicuntur arietes inter se cornibus decertantes; (2) Metaph. signif. repugnare, Hes. Comp. ex διὰ, & κυρίττω, *cornu peto*.

Διακωδωνίζω, f. ίσω, tinnio; (2) tintinnabuli sono exploro; (3) diligenter exploro, examino; (4) divulgo.

Διακώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum.

Διακωλυτὴς, οῦ, ὁ, qui vetat, qui impedimento est.

Διακωλυτικὸς, ἡ, όν, impediendi vim habens. A

Διακωλύω, f. ύσω, impedio, prohibeo, veto. Ἐάν ποτε διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοισι, imminentem fratribus, Soph. Oed. Col. 1774. Ἡ γὰρ Ζεὺς λιταὶ διακωλύσει' ὀρφανὰν ἢ παίδες μιλίας, Eur. Hec. 151.

Διακωμαδέω, ῶ, f. ήσω, comice decanto, dico, vel taxo, mordacibus dictis incesso, subsannio, irrideo.

Διακωπηλατέω, remigo.

Διακωχὴ, ῆς, ἡ, intermissio, cessatio; (2) indutiæ. A διέχω, *transfigo, divino*.

Διαλαγχάνω, fortior, sortito divido. Θηλῶ ζεύγη δᾶμα διαλαχεῖν τάδε, Eur. Ph. 68.

Διαλακίω, ῶ, difrumpor, cum sonitu diffilio aut crepo. Ex διὰ, & λακίω.

Διαλακτίζω, calcitrando repello.

Διαλαλέω, ῶ, f. ήσω, colloquor; (2) divulgo.

Διαλάλιαν ποιεῖς ἀλλήλοις, Luc. 6, 11. Διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ibid. 1, 65.

Διαλάλησις, ἡ, colloquium, divulgatio.

Διαλαμβάνω, f. λήψομαι, divisim & singillatim accipio; (2) interpello, occupo; (3) distinguo, divido, partior; (4) comprehendo complector; (5) narro, vel differo; (6) interpello; (7) dirimo, deduco; (8) ornandi causa distinguo, orno; (9) intelligo, capio; (10) statuo, censeo, dijudico; (11) consulto; administro, rego. Ὁ δὲ διέλαβεν τοὺς ὁδοὺς φυλακαῖς, Polyb.

Διαλάμπω, f. ψω, illucesco; (2) excello, splendeo.

Διάλαμψις, ἡ, splendor.

Διαλανθάνω, f. λήσομαι, p. m. λέλησμαι, prorsus lateo. Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθε, Isocr.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. act. v. διαλαγχάνω.

Διαλγέω, ῶ, f. ήσω, vehementer dolore acri dolore discrucior. A

Διαλγὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, qui perdolet, qui vehementi dolore discruciatur. Ex διὰ, & ἄλγος, *dolor*.

Διαλγῶν, *Adv.* eximie, præcipue, insigniter. A διαλέγω, *deligo*.

Διαλέγομαι, loquor, sermocinor; (2) disputo, differo. Οὐδ' ἂν διαλεχθεῖμι ἀτέχνως τοῖς ἄλλοις, Arist. Nub. 424.

Διαλέγω, f. ξω, deligo, seccino, eligo.

Διαλείβομαι, ειβοῦμαι, f. ψομαι, restagno. Ex διὰ, & λείβω.

Διάλειμμα, ατος, τὸ, interstitium. A

Διαλείπω, f. ψω, intermitto, interjicio; (2) disto, absum; (3) *cum Participio* desino. Οὐ διέλιπε καταφιλῶσα με τὰς σφόδρα, Luc. 7. 45. Διαλείποντες συριτοὶ, *Hippiatr.*

Διαλείφω,

Διαλείφω, f. ψω, perungo, perlino; (2) deleo. Ex διά, & ἀλείφω, *ungo.*

Διαλείχω, f. λείξω, perlambo, perlingo.

Διαλειψις, εως, ἡ, intermissio. A διαλείπω.

Διαλεκτικιδιάφορος, ον, subtiliter differo.

Διαλεκτική, ῆς, sc. τέχνη, Dialectica, ars differendi, ars argumentis aliquid demonstrandi. A

Διαλεκτικός, ἡ, όν, dialecticus, differendi peritus. A διαλέγω.

Διάλεκτος, ου, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, Dialectus. Ab eod.

Διαλελαμβάνω, *delectus*, perf. part. pass. *Ion.* pro διαλελαμβάνω, a διαλαμβάνω.

Διαλελυμένως, adv. dissolute.

Διαλεξις, εως, ἡ, sermocinatio, dissertatio, colloquium. Ab eod.

Διαλεπτολογίομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, argute differo, subtiliter disputo, de rebus parvis argute disputo. Ex διά, & λεπτολογίω.

Διάλεπτος, ον, ὁ ἡ ή, pertenuis, pereximius.

Διάλευκος, ον, ὁ ἡ ή, albo intermixtus & distinctus. Ex διά, & λευκός, *albus.*

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. v. διαλέγομαι.

Διάλημμα, ατος, τό, intercapedo. A διαλαμβάνω.

Διάληξις, εως, ἡ, divisio per sortem. A διαλαγχάνω.

Διαληπτικός, ἡ, όν, diligens, accuratus.

Διάλησον, 2. sing. f. 1. ind. med. v. διαλανθάνω.

Διάληψις, εως, ἡ, intercaptio, intercapedo; (2) consilium, propositum, institutum; (3) disceptatio, ratiocinatio; (4) explicatio rei, quæ tractatur; (5) communicatio; (6) opinio, cogitatio, existimatio; (7) constitutio, decretum, A διαλαμβάνω.

Διάλιθος, ον, ὁ ἡ ή, gemmatus, gemmis distinctus. Ex διά, & λίθος, *gemma.*

Διαλιμπάνω, relinquo temporis spatium in medio. A διαλείπω.

Διαλιπάνω, ω, f. ήσω, de retibus evado seu effugio. Ex διά, & λίνον, *rete.*

Διαλιπεῖν, a. 2. inf. act. v. διαλείπω.

Διαλιχμάζω, f. άσω, perlambo. A διαλείχω.

Διαλλαγή, ῆς, ἡ, differentia; (2) reconciliatio. A διαλλάττω.

Διαλλάγηθι, 2. f. a. 2. imp. pass. v. διαλλάσσω.

Διάλλαγμα, τό, reconciliatio, reconciliandi efficiens.

Διαλλακτήρ, ῆρος, ὁ, reconciliator, pacificator. Ab eod.

Διαλλακτήριος, ον, ὁ ἡ ή, reconciliandi vim habens. Ab eod.

Διαλλακτής, οῦ, ὁ, reconciliator, pacificator.

Διαλλάσσω, vel διαλλάττω, f. ξω, muto, permuto, (2) prætereo, transeo; (3) differo, differo; (4) reconcilio. Καὶ διαλλάττειν φασὶς ἡμᾶς ἀνδράσιν Ἀχαικοῖς, fœdus ferire, Aristoph. Lys. 631. Πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, Matt. 5, 24.

Διάλλομαι, transilio. Ex διά, & ἅλλομαι.

Διάλμα, ατος, τό, saltus. Ex διά, & ἅλμα.

Διάλογη, ης, ἡ, delectus, secretio; (2) dimensio; (3) oratio; (4) colloquium. A διαλέγω.

Διαλογίζομαι, f. ίσομαι, disserto, discepto; (2) dimetior, distinguo; (3) rationem cum aliquo ineo; (4) ratiocinor, animo verso. Διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, Luc. 20, 14. ἐν ἑαυτοῖς Marc. 2, 8. Ex διά, & λογίζομαι.

Διαλογικός, ἡ, όν, ad dialogos, sive dialogorum scriptionem pertinens. A διάλογος.

Διαλογισμός, ου, ὁ, sermocinatio; (2) cogitatio hominis secum ratiocinantis; (3) nugæ, inanis cogitatio; (4) dubitatio. A διαλογίζομαι.

Διαλογιστικός, ἡ, όν, ratiocinativus.

Διάλογος, ου, ὁ, sermocinatio, sermo aliquorum inter se differentium aut confabulantium. A διά λέγω.

Διαλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, & διαλοιδορίω καὶ, ῦμαι, convicium facio, maledicto infecto. Hinc

Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, maledictio, maledicentia; (2) convicium, maledictum.

Διαλογίζω, f. ίσω, flecto. Hinc

Διάλυμα, ατος, τό, flexio.

Διαλυμαίνομαι, noceo, detrimentum infero; (2) dilanio, dilacero, excarnifico. Καπηλεῖς τὸν χοῦν ἢ τὸν κοτυλῶν τὰ νίμισμα διαλυμαίνεται, Arist. Θεσμ. 355.

Διαλύσεις, acc. pl. *contr.* pro διαλύσεας. A

Διάλυσις, εως, ἡ, dissolutio; (2) solutio æris alieni & quicquid debeas, *unde et* gratiæ relatio; (3) compositio, pacificatio; (4) fœdus; (5) mors, interitus. A διαλύω.

Διαλυτής, οῦ, ὁ, dissolutor. Ab eod.

Διαλυτικός, ἡ, όν, dissolvendi vim habens, paralyticus, ἰατροὶ διαλυτικοί, *Hippocr.* Ab eod.

Διαλυτός, ή, ὁ ἡ ή, dissolutus. Ab eod.

Διαλυτός, ἡ, όν, dissolubilis, qui dissolvi potest.

Διαλύω, f. ύσω, dissolvo, persolvo; (2) tollo, abrogo; (4) pacem inter aliquos compono.

Διαλφίτω, ῶ, f. ώσω, farina conspergo. Verbum Aristophanicum. Ex διά, & ἄλφιτον.

Διαλωβάω, ῶ, f. ήσω, mutilo, depravo, lædo.

Διαμαθύνω, vasto, perdo.

Διαμαλάττω, f. ξω, emollio, penitus emollio. Ex διά, & μαλάττω, *mollio.*

Διαμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor; (2) oraculum peto, oraculum consulo, augurium capto.

Διαμάομαι, ῶμαι, effodio. Ex διά, & ἄμη.

Διαμαρτάνει, 3. sing. præs. cpt. act. A

Διαμαρτάνω, f. αρτήσω, aberro; (2) adiequi nequeo, excido; (3) fallo. Διημαρτηκότες τῆς ἐλπίδων, Luc. τ δόξης, Hoc.

Διαμαρτία, ας, ἡ, error, aberratio. Ex διά, & ἁμαρτία, *peccatum.*

Διαμάρτημα, τό, idem.

Διαμαρτυράμενος, *qui etiam atque etiam obtestatus est*, a. 1. part. med. verbi διαμαρτύρομαι.

Διαμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, de scripto contestor; & *in Med.* (2) testor, contestor.

Διαμαρτυρία, ας, ἡ, contestatio, obtestatio; (2) testimonium; (3) in foro Attico est genus παραγραφῆς, cum actor aut reus testes affert, actionem dari posse aut non posse, intendi posse vel non posse.

Διαμαρτύρομαι, testificor, obtestor; (2) demonstro, doceo, *impr.* in re mala. Ἑτέροις τε λόγοις σαλείσει διαμαρτύρίλο, Act. 2, 40.

Διαμασσομαι, & διαμασσόμαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, commanduco.

Διάμασσημα, vel διαμάσσαγμα, ατος, τό, mansum, id, quod mansum, seu commanducatum est. A διαμασσόμαι.

Διαμάσησις, εως, ἡ, ipsa actio commanducandi. Ab eod.

Διαμάσσω, vel διαμάττω, f. άξω, subigo, pinso. Οὐ διαμάττειν ἐ καλῶς, Anst. Av. 469.

Διαμαστιόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo. Hinc

Διαμαστίγωσις, εως, ἡ, flagellatio

Διαμαστροπεύω, f. εύσω, lenocinior, concilio.

Διαμαχαλίζω, fulfarcino.

Διαμάχη, ης, ἡ, pugna, depugnatio.

Διαμάχομαι, f. ίσομαι, εσομαι, & ῦμαι, depugno, acriter pugno, (2) repugno. Διαμάχεσθαί τινι ὥσπερ τ χάρης, ὑπὲρ τ πόλεως, πρός τινα, ὑπό τινος, τοῖς λέγουσι. Ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τῶν μερῶν τῷ ἐμπορίῳ διεμάχοντο, Act. 23, 9.

Διαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto, abscindo. Διάμησε χιτῶνα ἰσχύι, Il. 5, 359.

Διαμείβω, f. ψω, commuto, permuto. Ἡμεῖς αὐτοῖς ὁ διαμειψόμεθα τ ἀριστῆς φλυτον, Luc.

Διαμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo, aliquantum rideo. Διαμειδιᾷ τῷ προσώπῳ, Plut.

Διαμειρακίομαι, f. ύσομαι, adolescenturio; (2) ludo, exulto; (3) juveniliter & jactabunde contendo cum aliquo, &c. Ταῖς Ζοφοσιαῖς διαμειρακιεύμενος, Plut.

Διάμειψις, εως, ἡ, permutatio. A διαμείβω.

Διαμειψόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. διαμείβω.

Διαμελαίνω, f. ανῶ, nigro, denigro, denigrefacio.

Διαμελεί, *Adv.* membratim, per partes.

Διαμελετάω, exercco aliquid.

Διαμελίζω, f. ίσω, membratim concido; (2) trunco. Hinc

Διαμελισμός, οῦ, ὁ, concisio in membra.

Διαμέλησις, εως, ἡ, cunctatio, mora.

Διαμελητής, οῦ, ὁ, cunctator, procrastinator. A

Διαμέλλω, f. ήσω, futurus sum; (2) cunctor, moror; (3) differo.

Διαμεμφηκότες, *qui permanserunt*, nom. pl. perf. part. act. verbi διαμένω, *permaneo.*

Διαμέμφομαι, f. ψομαι, incuso, conqueror, accuso. Διαμέμφεσθαί τινα ἀχαριστίας.

Διαμένω, f. ενῶ, p. μεμεινηκα, permaneo, perduro. Τμεῖς δ ἐστε οἱ διαμεμφηκότες μετ ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου, Luc. 22, 28. Διαμένειν εἰς ἡμᾶς, Plut.

Διαμερίζω, f. ίσω, partior, distribuo. Διεμέριζον αὐτὰ (ἱμάτια) πᾶσι, Act. 2, 45. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, Matt. 27, 35. Διαμεριεῖσιν πατὴρ ἐφ' υἱῷ, Luc. 12, 53. Hinc

Διαμεριστὸν ὕπνα, *divisa*, a. 1. part. pass. ὕπνος.

Διαμερισμός, οῦ, ὁ, partitio; (2) dissidium.

Διάμεσος, ον, ὁ ἡ ή, intermedius; (2) qui mediocres fortunæ est. Ex διά, & μέσος.

Διάμετρος, ου, ὁ ἡ ή, plenus, refertus. Hinc

Διαμετρέω, ῶ, f. ήσω, replco, impleo.

Διαμετρέω, ῶ, f. ήσω, dimetior, admetior; (2) distribuo. Ἡδίων διαμετρήσασθαι χωρίον, Herodot.

Διαμετρηθῆναι, *metiri*, a. 1. inf. med.

Διαμετρησις, εως, ἡ, dimensio. A διαμετρέω.

Διαμετρητός, ἡ, όν, dimensus. Ab eod.

Διάμετρος, ου, ἡ, sc. γραμμή, Diameter linea dimentiens, per medium secans. Hinc ἐν διαμέτρῳ, directe ex opposito. Ex διά, & μέτρον, *mensura.*

Διαμηρίζω, f. ίσω, femora diduco; (2) femoribus diductis inco. Διαμηριῶ τὸν Ἴριν αὐτὸν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως, Anst. Av. 1260. Ex διά & μηρός. Hinc

Διαμερισμός, οῦ, ὁ, femorum diductio; (2) coitio.

Διαμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, machinor, conor. Διαμηχανάσθαι τινα τρόπον ἀνασώσεσθαι με, Plut.

Διαμηχανητέον, elaborandum, quærendum.

Διαμίγνυμι, permisceo.

Διαμίσγω, idem.

Διαμικρολογήσομαι, ῶμαι, nimis *minutus*, i. e. ridiculus, & scrupulosus fuit.

Διαμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, magno studio decerto.

Διαμινυρίζω, exili voce cantillo.

Διαμισέω, ῶ, f. ήσω, perosus sum, penitus odi.

Δίαμυδος, ου, ὁ ἡ ή, attenuatus. Ex διά, & ἀμυδός, *arena.*

Διαμνημονεύω, f. εύσω, in memoriam revoco, commemoro. Λαβὲ εἰρημένα αὐτὸς διαμνημονεύσει, Luc.

Διαμοιρᾶσαι, *Adv.* aquis portionibus.

Διαμοιράομαι, ώμαι, f. ησομαι, dispartior, divido. Ἐσὶ τὰ μὲν πάντα σώματα διαμοιράτο, Odyss. 14, 434.

Διαμονή, ῆς, ἡ, permanentia, stabilitas, perennitas. A διαμένω.

Διαμυσταγωγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod μυσταγωγέω.

Διαμορφοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, formas specto, de forma aliquorum ex diligenti inspectione judico.

Διαμορφόω, ῶ, f. ώσω, deformo; (2) ad formam fingo, informo, effingo.

Διαμόρφωσις, ἡ, efformatio.

Διάμυσις, ἡ, effluvium.

Διαμυσσω, ω, f. ύσω, illitum linteamentum vulneri indo, linteamentum vulneri indo, ne coëat. Ex διά, & μυσσω.

Διαμωμάομαι, vehementer emolior.

ΔΙΑΜΠΑΞ, *Adv.* in totum, penitus, prorsus; (2) semper; (3) utrimque.

Διαμπάσσω, penitus trafigo. Ex διά, & ἀμπάσσω, *transfigo.*

Διαμπερές, *Adv.* penitus, in totum penitus, perpetuo. A διαμπερής.

Διαμπερίσιος, *Adv.* idem & ab eod.

Διαμπερπέσθαι, a. 2. inf. act. *Æol. & Poët.* pro διαπεραθεῖν, a διαπίρθω.

Διαμυδάω, nimio humore, fudore, marcesco.

Διαμυθέομαι, vulgo vocer. Hinc

Διαμύθησις, εως, ἡ, Hef. faliens ratio, paralogiſmus.

Διαμυθολογέω, ῶ, f. ήσω, & διαμυθολογίσομαι, confabulor ; (2) diſputo, diſſero. Διαμυθολογῆσαι περὶς ἀλλήλους, Plut.

Διαμυθολογικός, ἡ, όν, fabulotus.

Διαμυθολογικῶς, *Adv.* fabulate.

Διαμυλλαίνω, f. ανῶ, libra torqueo, rictu os diſtraho ; (2) totis labris illudo ; (3) paſtoritia fiſtula profequor. Οὗτος ὁ διαμυλλαίνων, ὡς δὴ δέξεις Ariſt. Veſp. 1304. Ex διά, & μυλλός, *tortus.*

Διαμυσίλλω, diſſeco in fruſta.

Διαμφισβήτιος, ῐ, ὁ κ' ἡ, ſeorſum poſitus ; (2) ſeparatus ; (3) diverſus ; (4) alienus. διαμφισβίου μελὸς, Æſchyl. Prometh. vinc. 557. id. quod. ἀλλοῖον, διαπαντὸς κεχωρισμένον. Ἀμεὶς γὰρ χαρίς, Heſych. A διαμφίς.

Διαμφὶς. *Adv.* utrimque ; (2) ſeorſim. Ex διά, & ἀμφὶς. *utrimque.*

Διαμφισβητέω, ῶ, f. ήσω, controverſor, diſcepto. Διαμφισβητεῖν περὶς ἀλλήλους περὶ τ' ἡγεμονίας, Dim. Hinc

Διαμφισβήτησις, εως, ἡ, dubitatio ; (2) altercatio.

Διαμφοδέω, ῶ f. ήσω, devio, in bivio ab alio divellor. Ex διὰ, & ἀμφοδεύω, *bivium.*

Διαμωκάομαι, ώσομαι, f. ήσομαι, irrideo, illudo. Hinc

Διαμώκησις, εως, ἡ, inſiſio, illuſio.

Διανᾰβάλλω, differo, protelo, procraſtino, prolato. Ex διὰ, & ἀναβάλλω, *differo.*

Διαναγινώσκω, lego.

Διαναγκάζω, f. άσω, invitum cogo.

Διανεῦσαι, *benefiſſe*, a. 1. inf. act. verbi διανέω.

Διανακλάω, ῶ, f. άσω, reflecto, refringo.

Διαναπαύω, f. αύσω, recreo, interquieſcere facio, refocillo, *Hippocr.*

Διανέασω, vel διανάτλω, interfarcio, farciendo premo, *Strabo*, lib. 4.

Διανάστασις, ἡ, conatus aſſurgendi.

Διαναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio dimico. Ex διὰ, & ναυμαχέω.

Διανέω, perfluo. Ex διὰ, & νάω, *fluo.*

Διὰνδιχα, *Adv.* bifariam. Ex διὰ, & ἄνδιχα.

Διανεῖσαι, aor. 1. inf. act. verbi διανέμω.

Διανεμηθῆ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Διανενεύνημαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Διάνευσις, εως, ἡ, d viſio, diſtributio ; (2) diſſipatio. διανεμὰω.

Διανευστικὸς, ἡ, όν, diſtributivus. Ab eod.

Διανεφόω, ῶ, f. ώσω, ventilo, (2) ventilo, expono

Διανέμω, *diſtribuo*, divido, partior. Τὰς πολλὰς τὰ τρὶ ὀλίγων ὑπὸ ψηφισάντων διανέμειν, Plut. Ἵνα ὁπόσα πολλοὶς διανεμηθῆ εἰς ἓ λεῖρ, Act. 4, 17.

Διανενοημένως, cogitate, prudenter.

Διανεύμα, τὸ, actus annuendi.

Διανεῦσαι, tranare. A διανέω. Ex διὰ, & νέω, *nato.*

Διανέω, f. εύσω, annuo, innuo

Διανέω, enato ; (2) evado periculum, moleſtiam.

Διανήθω, f. ήσω, neo.

Διάνημα, τὸ, filum, ſtamen.

Διανηστίδιος, jejunio.

Διανηστισμὸς, ῦ, ὁ, jentaculum ; (2) jentaculi ſumptio. Ex διὰ, & νῆστις, *jejunus.*

Διανήχομαι, f. ξομαι, tranſino, natando perveniò ; (2) pertranſeo. Ex διὰ, & νήχω.

Διανηψὶς, εως, ἡ, evaporatio, exhalatio crapulæ. Ex διὰ, & νήφω.

Διανθέω, ῶ, f. ήσω, perfloreo. Ex διὰ, & ἄνθος, *flos.*

Διάνθης, ῐ. ὁ ᾱ, ἡ, duplicem florem habens. Ex διὰ, pro δὶς, & ἄνθος, *flos.*

Διανθίζω, f. ίσω, floridum reddo, floridis coloribus pingo, variego.

Διανιάω, & ᾰομαι, vehementer ango.

Διανίζω, idem quod

Διανίζω, f. ψω, perluo, eluo, abluo.

Διανίσομαι, tranſeo.

Διανίσημι, f. σω, excito, exſuſcito ; (2) excito, incito, *in mal.* aſſurgo, ſurgere conor. Ex διὰ, & ἀνίσημι, *erigo.*

Διάνιψις, εως, ἡ, lotio, perlutio.

Διανοέομαι, ούμαι, f. ήσομαι, ratiocinor, mente agito, ſentio, ſtatuo. Διανούμενος πρὸς ἑαυτόν, Plut. Κακῶς διανοηθεὶς ὑπὲρ τῆς ἰδίας, Iſocr. Ex διὰ, & νοέομαι, *mente agito.* Hinc

Διανοηθείς, a. 1. part. paſſ.

Διάνοημα, ατος, τὸ, cogitatum, cogitatio ; (2) commentatio ; (3) ſententia.

Διανοῆθαι, 2. plur. præſ. conj. paſſ. v. διανέομαι.

Διανόησις, εως, ἡ, ipſa actio cogitandi.

Διανοητικὸς, ἡ, όν, ad cogitationem pertinens, in cogitatione & commentatione poſitus ; (2) cogitatione valens, ingenioſus. Ab eod.

Διανοητὰς, mente & cogitatione.

Διάνοια, ας, ἡ, mentis agitatio, cogitatio ; (2) mens, animus ; (3) ingenium ; (4) ſententia, ſenſus. Ex διὰ, & νάω, *mens.*

Διανοίγω, f. ξω, adaperio. Διὰνοιξεν ἡμῖν τὰς γραφὰς, Luc. 24, 32. Διανοιχθήσαν αὐτῷ αἱ ἀκοαὶ, Marc. 7, 35.

Διανοίχθητι, 2. ſing. a. 1. imper. paſſ.

Διανομεὺς, έως, ὁ, diviſor, diſtributor, diſpenſator. A διανέμω.

Διανομὴ, ῆς, ἡ, diviſio, diſtributio, largitio.

Διανομοθετέω, ῶ, f. ήσω, fero leges, ſtatuo.

Διανοσέω, diu ægroto.

Διανοσίζω, ῶ, f. ίσω, di-jungo, diſtimo, divido.

Διανύμφιος, præſ. part. paſſ. v. διανέομαι.

Διαντίος, αία, αῖον, adverſus, ex adverſo penetrans. Ex διὰ, & ἀντί, ſ. ἀνταῖος.

Διαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio ; (2) tolero, perfero.

Διαντλίζομαι, idem.

Διανυκτερεύω, f. εύσω, pernocto. Ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ, Luc. 6, 12.

Διάνυσις, εως, ἡ, iter quod conficitur.

Διάνυσμα, ατος, τὸ, idem. A

Διανύω, & διανυτέω, f. ύσω, abſolvo, expedio, perficio. Ἡμεῖς δὲ τὰ πολλὰ διανύσαντες, Act. 21, 7.

Διαξαίνω, carmino, carpo ; (2) cædo.

Διοξεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. v. ὁ ἄγω.

Διαξηραίνω, exſicco

Διαξιφίζομαι, digladior, gladio decerto. Ex διὰ, & ξιφος.

Διάξυσμα, τος, columnæ canaliculus, *ſtrigem* vulgo vocant.

Διοξύω, f. ύσω, radendo ſtrias, canaliculos facio.

Διαπαγκρατιάζω, f. άσω, pancratio certo

Διαπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, inſtituo pueros ; (2) moderor ; (3) inſervio, accommodo me. Διαπαιδαγωγῆσαι, ἐν τοῖσι αὐτοῖς πλὴν πολιτείαις, Plut. Κλεοπάτρα διεπαιδαγώγει τὸν Ἀντώνιον, Plut. in Ant. c. 29.

Διαπαιδεύω, f. εύσω, inſtituo, erudio, doceo.

Διαπαίζω, f. ξω, & σω, illudo, ludificor, irrideo.

Διαπαλαίω, f. αίσω, colluctor.

Διαπάλη, ης, ἡ, e luctatio.

Διαπάλλω, quatio, concutio.

Διαπαλύνω, in partes minutas comminuo, conſpergo, v. c. farina, nive.

Διαπαννυχισμὸς, ῦ, ὁ, pervigilium

Διαπαννυχίζω, f. ίσω, totam noctem tranſigo, pernocto.

Διαπανσὶς, *Adv.* ſenſim. Ex διὰ, & παῦω

Διαπαραπτάινω, circumſpicio per.

Διαπαρανύπλω, f. ψω, oblique adſpicio.

Διαπαρθενεύομαι *Ion.* pro διαπαρθενεύω. A

Διαπαρθένωσις, f. ώσω, de virgino, vitio virginem.

Διαπαρθενία, ἡ, ας, dotis quæ dantur pro virginitate adempta. Ex διὰ, & παρθένος.

Διαπασσάλευσις, crucifixio, infixio.

Διάπασμα, ατος, τὸ, medicamentum corpori vel potui inſperſum, unguentum, quo crines, &c. adſpergunturi. A διαπάσσω.

Διαπασσαλεύω, & διαπατταλεύω, diſtendo clavis ab extrema parte fixis. Διαπασσαλευθεὶς χαμαὶ, Ariſt. Eq. 370.

Διαπάσσω, vel διαπάττω, f. άσω, inſpergo.

Διαπατάω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio.

Διαπατέω, conculco.

Διάπαυμα, ατος, τὸ intermiſſio, ceſſatio.

Διάπαυσις, εως, ἡ, idem. A

Διαπαύω, f. αύσω, intermiſſionem do. [quieſcere facio, inter-

Διαπαύω, f. αύσω, inter

Διαπειλέω, ῶ, f. ήσω, interminor, interpretis minis territo, minitor.

Διαπεινάω, ῶ, f. ήσω, valde ſurio.

Διάπειρα, ας, ἡ, experientia, periculum. Ex διὰ, & πεῖρα, *periculum.*

Διαπειράζω, f. άσω, pertento. Διεπειράτο αὐτῶν τ' ψυχὰς, Herodot.

Διαπειράω, ῶ, f. άσω, tento, ſollicito ; (2) capto. Διαπειράμενος τῶν παίδος, Plut.

Διαπείρω, f. ερῶ, transfigo, tranſadigo. Ex διὰ, & πείρω, *tranſigo.* Σφυᾶν ζαδηρᾶν κίντρα διαπείρας μέσον, Eur. Ph. 26.

Διαπελεκίζω, f. ίσω, ſecuri percutio ſeu ferio.

Διαπέμπω, f. ψω, tranſmitto ; (2) dimitto, in varia loca mitto. Διαπέμπειν ἐλέγε πρός τινα, τινί. Κατὰ τὸν χάραν ἐφυρὸς διεπεμψαν.

Διαπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo. Διεπένθησεν ἑαυτὸν ὅλον ὅτι τῷ ἀνδρὶ, Plut.

Διαπεπονημένως, elaborato, eleganter.

Διαπέπλα, ſive διαπέπλω, f. ψω, percoquo, penitus coquo.

Διαπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, abſolvo. Στελλὼν ἐν μέσῃ τ' ἑαυτῆς διαπεραίνῃ κύκλον, Ariſtot.

Διαπεράνω, a. 1. inf. act.

Διαπεραίω, ῶ, trajicio in ulteriorem oram, tranſporto, tranſveho. Ὡς εἰς τοσοῦτον πλῆθον ὥστε καὶ χειρῶν κωλυῶν ἑαυτὰ διεπεραιοῦσθαι ξίφη, ſtringerentur, Soph. Ai. 741.

Διάπερασις, εως, ἡ, trajectus. A διαπεράω.

Διαπλάσας, aor. 1. part. act.

Διαπέρημα, τὸ, trajectus ; (2) fretum.

Διαπερὴς, ῆς, ἡ, pervius.

Διαπερόω, ῶ, f. άσω, tranſicio, tranſmitto. Διαπεράσαι πέλαγος, Ariſt. Av. 1270. Ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, Matt. 9, 1.

Διαπερθέω, f. περσῶ, devaſto, everto, depopulor, expugno. Τὰς διαπέρσας, ὅταν τοι ἀπήχθοιτο κεῖ χάρι, Il. 4, 53.

Διαπερόω, ῶ, f. ώσω, trajicio, fibula neſto.

Διαπέρσιμος, ῐ ου. f. 1. ind. act. verbi διαπερθέω.

Διαπλάσιν, 3. pl. præſ. conj. act. *contr.* pro διαπλάσωσι, a διαπλάω.

Διαπεσεῖν, f. 2. t. med. v. διαπίπτω.

Διαπετάννυμι, f. πετάσω, aperio, pando. Ἡγε ταχεῖαι, ὅταν διαπετάσασα ἵππους πλήθυν μύσῃ Ariſt. Lyſ. 735.

Διαπετάω, f. πτάσω, idem.

Διαπέτομαι, f. πτήσομαι, pervolo. Σκιᾶς διαπτὰς διὰ τ' ὠκύτητος τ' ἀκμοτρίας, volos. Ariſt. Av. 1222.

Διαπεττεύω, tefſerarum ludo confido.

Διάπτωσις, ἡ, concoctio. A διαπέπτω.

Διάπτυγα, ων, τὰ, intercolumnia, columnæ parvæ inter majores diſpoſitæ. A

Διαπτύγνυμι, f. ξω, compingo, concimno, compono. Ex διὰ, & πτύγνυμι, *compingo.*

Διαπτώσσω, ῶ, f. ήσω, tranſilio, ſaltu ſupero. Διαπτῶσσ' ὁδὸν Xen.

Διαπυδησις, εως, ἡ, tranſitus, qui ſaltu fit.

Διαπυδύω, f. ύσω, ſcaturio ; (2) Heſ. διαπηδῶ, διαπηδᾶ, tranſilit.

Διαπλωκίζω, f. ίσω, decipio, fallo.

Διαπήρωμα, ατος, τὸ, quod mutilatum eſt. Ex διὰ, & πήρωμα, *mutilo.*

Διαπιαίνω, f. ανῶ, pinguiſacio, pinguedine diſtendo

Διαπιέζω, comprimo.

Διαπιθηκίζω, f. ίσω, ludo more ſimiæ. Ex διὰ, & πίθηξ, *ſimia.*

Διαπιδύω, ſcaturio, permeo.

Διάπικρος, ον, amarus.

Διαπιμπρημι, f. πρήσω, perurio,

Διαπίνω, perpoto, epoto, ebibo; (2) interpoto. Ex *διά*, & *πίνω*, *poto*.

Διαπιπράσκω, f. *πρᾶσω*, divendo.

Διαπίπτω, f. *πεσοῦμαι*, intercido, interlabor, labor, ruuli e manibus, *unde* (2) excido, de urbis, &c. emano in vulgus; (3) vanesco, intereo, diffluo. Ἐν τῇ μάχῃ διαπεσόντες, Xen. Λόγῳ διαπίπτων εἰς τὰ στρατόμματα, Plut.

Διαπιστεύω, f. *εὔσω*, credo, concredo, fidei alicujus committo; (2) *διαπιστεύομαι*, committitur fidei meæ; (3) creditur mihi, fides habetur mihi. Ex *διά*, & *πιστεύω*, *credo*.

Διαπίτνω, ἄ, f. *ἄσω*, prorsus diffido, fidem non habeo. Νομίζω μᾶλλον ἡμᾶς τότε διαπίτνειν, Dem. Ex *διά*, & *πίτνω*, *fido*.

Διάπλασις, εως, ἡ, formatio, conformatio; (2) species. A *διαπλάσσω*.

Διαπλάσσω, vel **διαπλάττω**, f. *πλάσω*, fingo, formo, apud medicos in locum restituo membrum. Τελειότατον ἔργον διαπλάσασθαι, Philo. Hinc

Διάπλασμα, τό, formatio, conformatio.

Διαπλασμός, ὁ, idem.

Διαπλαστικός, ἡ, όν, effingendi formandique vi præditus.

Διαπλατύνω, dilato. Ex *διά*, & *πλατύνω*.

Διαπλέκω, f. *ξω*, intertexo; (2) pertexo, contexo; (3) implico; (4) dego. Πάθοι διαπλέξαι μὴ ὁ δωμήσας τὸ στρατόν, perumpere, Plut. Διαπλέκειν τὸν βίον, Plut.

Διαπεπλεγμένα, diducta, divaricata.

Διαπλεξάμενα, *quæ contexuit*, a. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro **διαπλεξάσα**.

Διάπλεως, ων, ὁ, ἡ, ἡ, plenus

Διαπλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. A

Διαπλέω, f. *εύσω*, navigando transeo, navi transmitto. Τὸ, τι φιλεῖ τὸ χῶμα τῶν Κνιδίων καὶ Πατμυλίων διατμήσαντες, Act. 27. 5. Διαπλεῦσαι τὸν βίον, Herodot. transigere

Διαπλήθω, f. *ήσω*, expleo, compleo.

Διαπλησιάζομαι, f. *ισοῦμαι*, ubique ad plagas pervenio in altercatione; (2) dimico, pugno. Hinc

Διαπλησιασμός, ὁ, altercatio, qua venitur ad manus.

Διαπλόω, f. *ώσω*, ictu pertringo, ictu diffringo, diffindo; (2) diffuo; (3) *διαπλώσεως*, divaricem. Τὰς μὲν ἵππους διαπλώσαντες Ἀχαιοί, Il. 23. 320.

Διαπλοκή, ῆς, ἡ, simultas, (2) permistio, confusio. A *διαπλέκω*.

Διάπλοκος, ον, ὁ, ἡ, implicitus. Ab eod.

Διάπλους, *contr.* **διάπλους**, ου, ὁ, trajectus, trajectio, transmissio. A *διαπλέω*.

Διαπλώω, *Poët.* navigationem conficio; (2) emetior, transigo. Ex *διά*, & *πλέω*.

Διαπνεῦμα, τό, vapor, exhalatio.

Διαπνευστικός, ἡ, όν, halitus, exhalatio.

Διαπνευστικός, ἡ, ὁ, ἡ, ἡ, dilipans, dissipandi vim habens, *Med.* A

Διαπνέω, f. *πνεύσω*, perflo, perspiro; (2) diffio, dissipo; (3) interspiro; (4) flatum ventris emitto. Διαπνεύσαντες τ' ταμοισιας ἐπ' ὀλίγον, Philo. Hinc

Διαπνοή, ῆς, ἡ, perflatus, dissipatio, perspiratio.

Διαποδίζω, fut. *ίσω*, pedibus dimetior; (2) expedio. Hinc

Διαποδισμός, ὁ, genus saltationis.

Διαποιέω, conficio, transigo.

Διαποικίλος, ον, ὁ, ἡ, ἡ, variegatus, variis coloribus distinctus.

Διαποικίλλω, vario, variego, varie distinguo.

Διαπολεμέω, ῶ, bello decerto, depugno, bello vinco. Τὰρ τ' κείνης ἰλαδὸν διεπολέμησεν πρὸς τὸν πυραπόδα, Plat. Hinc

Διαπολέμησις, εως, ἡ, decertatio; (2) debellatio.

Διαπολιορκέω, ῶ, f. *ήσω*, constanter obsideo.

Διαπολιτεία, ας, ἡ, concertatio de rebus ad reip. administrationem pertinentibus. A

Διαπολιτεύομαι, f. *εύσομαι*, concerto de rebus ad administrationem reip. pertinentibus; (2) in reipublicæ administratione versor.

Διαπολλύμι, f. *ολέσω*, penitus perdo, interimo. Ex *διά*, & *ἀπόλλυμι*, *perdo*.

Διαπομπή, ῆς, ἡ, transmissio, dimissio.

Διαπόμπιμος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, transmissus. A *διαπέμπω*.

Διαπονέω, ῶ, f. *ήσω*, elaboro, expolio; (2) operam do; (3) exerceo; (4) facilito; (5) excolo; (6) *in pass.* laboribus exerceor; (7) laboro. Διαπεπονημένος, studiosus alicujus artis eamque exercens. Διαπονεῖσθαι ἐν ὅπλοις, Plut. Διαπονήμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς ἃ λαῖν, Act. 4. 2. A *διάπονος*.

Διαπόνημα, ατος, τό, labor & exercitatio.

Διαπόνησις, εως, ἡ, idem.

Διαπονηρεύομαι, callide, improbe facio.

Διάπονος, ος, ὁ, ἡ, laboriosus, laborum patiens, industrius. Ex *διά*, & *πόνος*, *labor*.

Διαπόντιος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, qui per mare fertur. Ex *διά*, & *πόντος*, *mare*.

Διαπόνως, *Adv.* laboriose, magno cum labore. A *διάπονος*.

Διαπορεία, ας, ἡ, iter per aliquem locum; (2) interceſſio. A

Διαπορεύομαι, f. *εύσομαι*, eo per locum aliquem; (2) eo, proficiscor; (3) enarro, ut *διέρχομαι*. Διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, Luc. 13, 22. Διεπορεύοντο τὰς πόλεις, Act. 16, 4.

Διαπορθμεύω, f. *εύσω*, transfreto; (2) transporto; (3) interpreter. Τῷ στρατῷ ἐκ Χρύσης διεπορθμεύσαι ἐς Ἄκιδας, Herodot.

Διαπορθμευτικῶς, *Adv.* transportando, transmittendo.

Διαπορθμεύω, f. *εύσω*, transfreto; (2) transporto; (3) interpreter. Τῷ στρατῷ ἐκ Χρύσης διεπορθμεύσαι ἐς Ἄκιδας, Herodot.

Διαπορφυρόω, ῶ, ὁ, ἡ, ex quo aliquid purpurei coloris perluceat, purpureus. Ex *διά*, & *πορφύρα*, *purpura*.

Διαποσείλλω, f. *ελῶ*, amando in diversas partes; (2) dimitto, seu emitto nuncium. Hinc

Διαποσολή, ῆς, ἡ, missio internuncii.

Διαπραγματεύομαι, negotior, idem quod *πραγματεύομαι*. Ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο, Luc. 19, 15.

Διαπράθειν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro *διαπαρθεῖν*, a verbo *διαπέρθω*, *devasto*.

Διαπράθομαι, 1. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* pro *διεπράθημεν*.

Διαπραξάμενος, a. 1. part. med. v. *διαπράττω*.

Διάπραξις, εως, ἡ, confectio negotii; (2) negotium. A *διαπράσσω*.

Διάπρασις, εως, ἡ, venatio, divenditio. A *διαπιπράσκω*.

Διαπράσσω, vel **διαπράττω**, f. *ξω*, conficio, efficio; (2) obtineo, impetro; (3) transigo cum aliquo; (4) *in med.* dicitur & de iis, qui pecunia aliquid conficiunt, in malam partem. Διαπράσσειν μοι ἐφ' ἁλιεῖ, Dem. Διαπραττόμενος τὸν κατάπλουν παρὰ τῶν, Luc.

Διαπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, excellentia.

Διαπρεπής, ής, ὁ, ἡ, ἡ, eximius, illustris, excellens. A

Διαπρέπω, decorus sum & excello inter alios. Διαπρέπει μορφώματι, Plat.

Διαπρεπῶς, *Adv.* decore, eximie, magnifice.

Διαπρεσβεία, ας, ἡ, legatorum interceſſio. A

Διαπρεσβεύω, f. *εύσω*, legatus dimitto, & *πρεσβεύομαι*, legatus dimittor.

Διαπρήθω, f. *ήσω*, penitus inflammo, percutio.

Διαπρήξαι, *perfic.* a. 1. inf. pro **διαπρᾶξαι**, a verbo *διαπράσσω*.

Διαπρήσασα, f. 1. part. act. f. g. Et

Διαπρήσσουσι, 3. plur. f. 1. ind. act. a *διαπρήσσω*, *poetice*, a fut. v. *διαπράω*, *neo*.

Διαπρία, f. *ίσω*, scira discco. Οἱ δ' ἀκούσαντες διεπρίοντο, Act. 5, 33.

Διαπρύ, *Adv.* per totum, penitus.

Διαπρύσιος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, & **διαπρύσιος**, ία, ιον, penetrabilis; (2) penetrans; (3) clarus, auditui pervius. A *διαπρύω*.

Διαπρυσίως, *Adv.* clare, clara voce.

Διαπτάω, f. *άσω*, effendo, titubo. Τοῦτο κἠ ἐτὶ τούτων πολέμια διαπταίσας, Luc,

Διαπτύω, f. *ύσω*, alas explico seu expando. **Διαπτύσασαι** *βίον χιτῶνα*, *Hippocr.*

Διαπτύσσω, idem.

Διαπτέρωσις, ἡ, expansio alarum; (2) purgatio animi, quæ fere fit penna, ap. *Hipp.*

Διαπτυω, f. *ύσω*, tundo. Ex *διά*, & *πτύω*.

Διαπτύω, ῶ, f. *ύσω*, perterrefacio. *Pass.* **διαπτύομαι**; (2) amore incendo, *pass.* vehementi amore capior.

Διαπτόησις, & **διαπτοίησις**, εως, ἡ, pavor, formido; (2) vehemens libido.

Διαπτυίζω, ventilo, *λικμάω*. A *πτύον*.

Διαπτύξις, εως, ἡ, explicatio, solutio. A

Διαπτύσσω, f. *ξω*, explico, quod complicatum est; (2) expando, aperio.

Διάπτυστος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, despuendus, dignus despui. A

Διαπτύω, f. *ύσω*, despuo; (2) contemno, fastidio. Σοφὸς ὁ ζωμὸς ἀνὴρ ἡ διαπτύων τὰς ἁλμας, Diem.

Διαπτώμα, ατος, τό, lapsus, ruina; (2) opprimens vel spei frustratio. A *διαπίπτω*.

Διάπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Διατάραμα, ατος, τό, collectio puris universi, collecto tumore aliquo, qui præter naturam est. A *διατύσσω* pro *διατύω*.

Διατύησις, εως, ἡ, suppuratio. Ab eod.

Διαπυητικός, ἡ, όν, ad pus movendum accommodatus. Ab eod.

Διαπυθέω, f. *ησω*, penitus putrefacio.

Διαπυίσκω, f. *πύσω*, pus moveo, suppuro, ad suppurationem perduco. Ex *διά*, & *πυίω*, *suppuro*.

Διαπυκτίδω, f. *ίδσω*, pugnis decerto; (2) contendo. Τοῖς καιαρλοῖς οἰκονόμοις διαπυκτίζειν, Luc.

Διαπυλητής, ὁ, ἡ, ἡ, qui per portam effertur. Ex *διά*, & *πύλη*, *porta*.

Διαπυνθάνομαι, fut. *πεύσομαι*, intelligo, cognosco; (2) scitor, percontor.

Διαπυος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, suppuratus. Ex *διά*, & *πύον*, *pus*.

Διαπυρίζω, f. *ίσω*, excandefacio; (2) accendo, inflammo; (3) ad iram commoveo. A

Διάπυρος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, igne excandefactus; (2) fervidus, ardens, vehemens, acer. Hinc τὸ **διάπυρον**, ardor, fervor Ex *διά*, & *πῦρ*, *ignis*.

Διαπυρόω, ῶ, f. *άσω*, idem quod *διαπυρίζω*.

Διαπυρσεύω, f. *εύσω*, faccm accendam præfero.

Διαπύρως, acriter, vehementer.

Διάπυστος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, auditus, intellectus, notus. A *διαπυθάνομαι*.

Διαπυτίζω, idem quod *πυτίζω*.

Διαπύω, suppurare facio, ad suppurationem perduco. **Διάπυον ἤταρ**, *Hippocr.*

Διαπαλίω, ῶ, f. *ήσω*, divendo.

Διαραίνω, vel **διαῤῥαίνω**, f. *ανῶ*, inspergo, irrigo.

Διαρδάσω, vel **διαῤῥάπτω**, f. *άψω*, pertundo, pertringo. Διὰ δ' μέγα ζάνος ἔρραξα, Hesiod. Ἀσπ. 364.

Διάργεμος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, Suid. partim albus, partim niger. Ab *ἄργος*, *albus*.

Διάρδω, f. *άρσω*, irrigo; (2) adaquo.

Διαρθρόω, ῶ, f. *ώσω*, articulis suis distinguo; (2) jungo, annecto; (3) effingo, conformo, exprimo;

exprimo; (4) membratim & artuatim compono, absolvo; (5) explico, explano.

Διάρθρωσις, εως, ἡ, articulatio, artuum commissura; (2) artuum agilitas. A διαρθρόω.

Διαρθρωτικός, ἡ, όν, articulandi & membra committendi vim habens. Abcod.

Διαριθμάω, ῶ, f. ήσω, dinumero, distincte numero, numerando discerno, enumero. Ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ, Arist. Av. 1628. Hinc

Διαριθμησις, εως, ἡ, dinumeratio, supputatio.

Διαριστεύομαι, certo cum digno.

Διάρκεια, ας, ἡ, perpetuitas, continuatio. A διάρκης.

Διαρκέω, ῶ, f. έσω, sufficienter vivo, labore, parcimonia; (2) duro, perdure, permaneo; (3) sufficio, submitto, suppedito, exposco. Διαρκεῖν ποιεῖ τὸ πενθεῖν τὰ μέγιστα, Luc. τοῖς γαμεῖσθαι, Plut. Hinc

Διαρκής, ές, ὁ, ἡ, sufficiens, abunde instructus; (2) durans, perdurans.

Διαρκῆς. Forsan, 2. sing. præs. e inusitat. ind. contr. pro διακίνης a διακίνεω.

Διαρκῶς, adv. sufficienter, (2) perseveranter. A διαρκής.

Διάρμα, ατος, τὸ, elatus; (2) trajectus. A διαίρω, vol.

Διαρμοζω, f. οσω, dejungo, dispergo.

Διαρμόττω, f. οσω, idem.

Διαρπαγή, ῆς, ἡ, direptio. A

Διαρπάζω, f. άσω, vel άξω, diripio. Τὰ Σαβεὶν αὐτὰ διαρπάσω, Matt. 12, 29. Ἐξ ἡλικίας διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικεῖσθαι, Jer. 21, 22.

Διαρρᾶγείης, 2. f. a. 2. opt. pass. v. διαρρήγνυμι.

Διαρρᾶινα, vide διαχαίνω.

Διαρρᾶισί, ραῖσθαι, 3. f. f. 1. ind. act. v. διαρράσσω, vol.

Διαρρέω, vasto, prædo, e trunco, destruo. Νὺξ δ' ἠδ' ἠι διαρρεῖσ' ὄρετον, ἠὲ ζάκοτ', Il. 9, 78.

Διαρρεντίζω, f. ίσω, adspergo, conspergo.

Διαρρέπτω, divergo, in utramque partem moveo.

Διαρρέω, f. εύσω, per medium regionem fluo, perfluo; (2) diffluo, dilabor. Ἦσαν ἐχόρτῳ διαρρέοντα. Heer. διαῤῥέοντα τροφῇ.

Διαῤῥήγνυμι, f. ήξω, diffringo, perfringo. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, Matt. 26, 65. Διαῤῥηγνύντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, Luc. 5, 6.

Διαῤῥηγνύω, idem. Ex διά, & ῥήγνυμι.

Διαῤῥιπίω, *Aldus*, palam, clare, diertis verbis. Ex διά, & ῥιπίω, *ventilo*.

Διαῤῥάπτης, ὁ, a. 1. part. act. v. διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥώξις, ἡ, fissio, diruptio, divortium fluminis.

Διαῤῥώσσω, f. διαῤῥήξω.

Διαρρίμμα, ατος, τὸ, dejectio, dejectus. A διαῤῥίπτω.

Διαῤῥίπτιζω, f. ίσω, diventilo, diffio; (2) ventilando, vel flando dispergo, dejicio.

Διαῤῥίπτω, f. ψω, dejicio, in diversas partes jacio. Πατταχῇ διέῤῥιπτοι ὁμμα, Arist. Thesm. 672. Τὰ δ' ἐν ὕδατα διὰ τ' ἰσχνότητα διαῤῥίπτομαι, ibid. 781.

Διάῤῥιψις, ἡ, dispersio, dissipatio.

Διασαθρο-, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ex variis compositum. Ex διά, & βάθρον, *solum*.

Διαρρόη, ῆς, ἡ, meatus, canalis. A διαῤῥέω.

Διάῤῥοια, ας, ἡ, fluxus, fluentum, meatus; (2) profluvium ventris. Abcod.

Διαῤῥοιάω, f. ήσω, cum impetu vel strepitu fluo, trajicio. Ἐς ἣ πεῖσμα τὴν γῆν διεῤῥοίζησεν, cum strepitu trajecta est anchora, Strab. Trach. 577. Abcod.

Διαῤῥοιζέω, f. ήσομαι, idem profluvio laboro. A διάῤῥοια.

Διαῤῥοος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, fluxus, diffluus, unde in usu διαῤῥοικός, διαῤῥοίς, διαῤῥοΐσκος. Διαῤῥυπικὸς ὡσπερ μαλακός, Plut.

Διαῤῥύπτω, f. ψω, sordes eluo, purgo, abstergo.

Διαῤῥύτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, irriguus. A διαῤῥέω.

Διαῤῥώξ, Ion. διαῤῥηγή, ῆς, ἡ, interruptio, rima hiatus.

Διαῤῥωξής, ῆγος, ὁ, ἡ, ὁ, diruptus, fissus. A διαῤῥήγνυμι.

Διάρσις, εως, ἡ, elatio in altum. A διαίρω.

Διαρτμία, ῶ, f. ήσω, concido in frusta; (2) trucido.

Διαρτία, ῶ, f. ίσω, in altum tollo; (2) discerno, dirimo, intervallo aliquo intercipio; (3) diffamo; (4) decipio, fallo. Ex διά, & ἄειρω.

Διαρτίζω, f. ίσω, compingo, fingo, formo.

Διαρτυχίζω, f. ίσω, coepto.

Διαρυμβιάω, diffamo, dejicio.

Διαρύω, vel διαῤῥύω, f. ύσω, traduco trahendo. Διαρύσαι τὰς νῆας ἐς ἰθμόν, Herodot. Ex διά, & ῥύω, *trahio*.

Διασχω, impr. to tend ad certum finem.

Διασσαίνω, allatro, de cane, crudum movente.

Διασταλακτίζω, f. ίσω, mollito diffluo, delicate fluo, molle radio incido.

Διασταλάω, f. ήσω, vehementer concutio, quasso, commoveo.

Διαστασιάζω, f. ίσω, provulgo, divulgo.

Διασαρδονίζω, Sardonicum rideo, (2) subrideo.

Διασαυλίομαι, ῦμαι, *vel* unde διασαυλαμβάνεσθαι, ῆσθαι, *vel*, celebrari, luxuriando...

Διασαφέω, ῶ, f. ήσω, cognitum & intellectum reddo. Διασάφησον τοῦ κυρίου αὐτοῦ πᾶντα τὰ γεγραμμένα, Matt. 18, 31.

Διασαφίζω, f. ίσω, accurate & dilucide explico, (2) explano, declaro.

Διασάφησις, εως, ἡ, declaratio, explicatio. A διασαφέω.

Διασαφητικός, ἡ, όν, declarativus, explicativus. Abcod.

Διασεισμός, ῶ, ὁ, concussio magistratus, quæ fit municipibus, corruptio magistratus donatione pecuniæ. A διασείω.

Διασείστης, ου, ὁ, ἡ, concussus. Abcod.

Διασείω, vehementer concutio; (2) terreo subtemptando; (3) municipibus corrumpo; (4) decipio. Μηδένα διασείσητε, Luc. 3, 14. Ὅλον ζῆ διασείων τοὺς ἰατρούς, Luc.

Διασείω, cribro, incerno; (2) abrado, expurgo, deleo.

Διασεσταίω, ῶ, f. άσω, pondus minu æstimo, manu sublatum pondero.

Διασημαίνω, f. ανῶ, signum do, nuto, designo; (2) notis insigno, signo notis. Διεσήμηνεν αἰτησαι ἡσυχίαις ἡ Σιωπῆς, Plut. Διασημαίνῃ τὸ ἐφ' ἑνὸς μίρεσθαι, *Aldus*.

Διασημος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, insignis, illustris. Ex διά, & Σῆμα, *signum*.

Διασήπτω, f. ψω, putrefacio, putredine ac tabe consumo. Διασαπὲν ὕπνῳ, *Aldus*.

Διάσια, ων, τὰ, Jovialia, festum in honorem Jovis Milichii Athenis. A Gen. Διός, & ἄσμαι, *saltavi*, quoniam hoc Athenienses Jovi Milichio ope ejusdam collegerant.

Διασιγάομαι, ῶμαι, ῇ, ᾶται, 1. sing. f. 1. indic. med. Dor. pro διασιγήσομαι, a verbo διασιγάω, ῶ, ήσω.

Διασιγάω, ῶ, f. ήσω, convivium jocosum ludo.

Διασιλλάω, ῶ, f. άσω, idem.

Διασιωπάω, ῶ, f. ήσω, silentium turbo, conticesco, cloco. Ex διά, & Σιωπάω, *silco*.

Διασκαίρω, transsilio, pernito.

Διασκαλεύω, f. εύσω, laxo & terram verso. Ex διά, & Σκαλεύω, *purgo*.

Διασκανδικίζω, ἀπ. ογ. Euripidis more me gero. Ex διά, & Σκανδίξ, *chirocale*, quod vendere solebat Euripidis mater.

Διασκάνδυλα, f. ύω, percutio, fracundo everto.

Διασκαριθῆσαι, aves de re in angulos terram scalpentes; διασκαρίσσω ἀεί, dissolvere.

Διασκεδάζω, f. άσω, dissipo, dejicio, dispergo; (2) divulgo, diffamo.

Διασκιδάω, ῶ, f. άσω, & Διασκιδάνυμι, idem in pass. est etiam, pereo ap. Ilia. Διασκιδᾶν χθὼ καὶ νόμους, Soph. Aj. 293. Πολλῶν ὑπαρχόντων Σκηπτῶν διασκιδᾶν, Arist. Vesp. 229.

Διασκιάζω, tego, obscuro.

Διασκέπτομαι, f. ψομαι, dispicio, considero; (2) contemplor, inspecto; (3) perspicio, consulto, delibero. Ἀλλ' ἴσως ἡμῖν ἅπαντα πως διασκέψεσθαι καλῶς, Arist. Thesm. 694.

Διασκευάζω, fut. άσω, adorno, compono, instruo; (2) emendo, [illegible]; (3) in [illegible] distrahere, v. c. rem familiarem. Τὰ μὲν χρὴ λαβόντα τύχῃ βασιλικῶς διασκευάσαι, Luc.

Διασκευή, ῆς, ἡ, ornamentum; (2) apparatus; (3) ordo militaris. Ἐξ διά, & Σκευή.

Διασκευωρέω, ῶ, f. ήσω captiose machinor, infido ac fabrico, dolos, tracto; (2) circumservo, tueor.

Διάσκεψις, εως, ἡ, considerantio, deliberatio. A διασκέπτομαι.

Διασκίδω, ῶ, f. ήσω, exorno.

Διασκιδνάω, ῶ, *vel* διασκιδνάω, ῶ, f. ήσω, diversandi causa tentoria pono; (2) dispertior tendo; (3) castra metior, (4) tentoria dispono, vasa colligo.

Διασκιπίας, fustibulo.

Διασκιδνᾶσιν, 3. pl. præs. ind. act. v.

Διασκίδνημι, diffugio, dispergo. Διασκιδνᾶσί τε νῆες, Hesiod. Oper. 827.

Διασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsulto, exsilio, persulto.

Διασκοπέω, ῶ, f. ήσω, contemplor, speculor; (2) contemplor animo, considero rem; (3) exploro hominem, specto, experior. Διασκοπεῖν Σικυῶν, Arist. Thesm. 667. Διασκοπεῖν ἤδομαι τὰς λημνίας ἀμπέλας, Ad. Phæ. 11. .

Διασκοτίδωμαι, ῶμαι, speculor, ex speculo observo.

Διασκορπίζω, f. ίσω, dissipo, dispergo. Διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν, Luc. 1, 51. Διασκορπιοῦσι τὰ πρόβατα τῶν ποιμνίων, Matt. 26, 31. Hinc

Διασκορπισμός, ῶ, ὁ, dispersio, dissipatio.

Διασκάπτω, f. ψω, scommata & dicteria jacio. Τοῦτα μὲν δὴ ὕστερα διασκώπτεις, Xen.

Διασμα, ατος, τὸ, lucium. A διάζομαι.

Διασμᾶν, præf. inf. act. *contr.* pro διασμᾶσθαι. A

Διασμάω, ῶ, extergo, detergo.

Διασμάω, ῶ, idem.

Διασμήχω, f. ξω, extergendo perpurgo.

Διασμιλεύω, f. εύσω, scapello perpurgo; (2) accurate expolio.

Διασμύχω, f. ξω, lento & latente igne exuro, & cæt. quæ ἀπεσμύχω.

Διασοβέω, ῶ, fut. ήσω, dispello, discutio, disturbo.

Διασοφίζομαι, ίσομαι, astruor, sophisticor. Διασοφιζόμην, λέγων, Μαντοῦ ὄντι, ᾗ μὴ ἐπῳδαῖς, Arist. Av. 1625.

Διασπαθάω, ῶ, f. ήσω, lienem mulco aut Σπάθῃ instrumento quodam textorio; (2) prodire hora relæ addo; (3) dilapido, prodigo intimo. Διασπαθῆσαι τὴν οὐσίαν, Plut.

Διασπαρακίς, ῆς, ὁν, dilaniatus, Hace attic. A

Διασπαράσσω, vel διασπαράττω, f. ξω, dilacero, dilanio, discerpo.

Διασπασίστρατος, ου, ὁ, ἡ, qui divelli & distrahi potest. A διασπάω.

Διάσπασις, εως, ἡ, divulsio.

Διάσπασμα, ατος, τὸ, distractio, divulsio.

Διασπασμός, οῦ, ὁ, idem & abscessus.

Διασπάω, ῶ, dilacero, divello, dirimo. Βύλας ἐλθὼν ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, Act. 23, 10. Διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησε, Hocr.

Διασπείρω, fut. ερῶ, dispergo, disseminio, dissipo. Πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον, Soph. El. 750. Πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας, Act. 8, 1.

Διασπεύδω, f. ζω, excito ad properandum, festinare jubeo, *in med.* festino.

Διασποδέω, idem quod simplex.

Διασπορά, ᾶς, ἡ, dissemination, dispersio; (2) in f. locus Israelitæ vel Judæi exteres, & diversis locis domicilium habentes. A διασπείρω.

Διασπορεύς, έως, ὁ, dispersor. A præced.

Διασποδάζω, f. άσω, ambit ose aliquid vel

expeto; unde & de ambitu dicitur, διασπαδάσαντες per ambitum sc. creati fuut. *Dicitur & in med.*

Διαραδόν, *Adv.* Eminus, interjecto spatio, διαραδὸν ἑστάναι, utrimque intervallo. A *διίστημι, sejaro.*

Διαραδιόομαι, ῶμαι, ὁ, ἤτομαι, metor, dispono. Ex *διά*, & *ῥαθμάω, fenderc.*

Διαραλίσωται, 3. pl. p. 2. ind. pass. v. *διαρίλλω.*

Διάραλσις, εως, ἡ, fossus, pactum; (2) distinctio. A *διαρίλλω.* Unde

Διαραλτικὸς, ἡ, ὸν, ad distinguendum aptus, distinguendi cavâ factus.

Διαραλτικῶς, ad distinguendum accommodate.

Διαρασιάζω, f. *άσω*, discordiam vel seditionem inter aliquos excito, dissidiis seprego. Ὁ δὲ Μάνλιος διαρασιάζει τὴν πόλιν, Plut. A *διάρασις.*

Διάρασις, εως, ἡ, intervallum; (2) diremptio, distractio in duas partes; (3) dissidium, animorum disjunctio; (4) mutatio in ius, quæ degenerant; (5) apta & concinna rerum dispositio; (6) drachma data arbitris ab actore. A *διίστημι.*

Διαρατίω, ῶ, disto; (2) dissidiis implico.

Διαρατικὸς, ἡ, ὸν, dirimendi vim habens. A

Διαρατὸς, ἡ, ὸν, distans, diremptus. A *διίστημι.*

Διαραυρόω, vallo interfepio, munio.

Διάρειλον, 2. f. a. 2. imper. act. v. *διαρίλλω.*

Διαρείω, permeo, pervado; (2) discedo. Διαρεῖχεν πόλιν, Eur.

Διαρίλλω, fut. ελῶ, diduco; (2) divido, separo, distermino; unde *διαρείλας, pro* discentie, ap. *Polyb.* (3) dispono, distinguo; *unde* Ὑ *pro* interpungo; (4) mando, edico, præcipio, (5) interdico. Διρείλατο αὐτὸς σαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πόλεων λαόν, 2 Reg. 8, 53. Διρείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδεὶς πίπασιν, Matt. 7, 26.

Διάρικος, ἡ, ὁ ἡ ἡ, amphora.

Διάρρικος, ἡ, ὁ ἡ ἡ, ftellis diftinctus, ftellatus. Ex *διά*, & *ἀστὴρ, ftella.*

Διάρημα, ατος, τὸ, diftantia, intervallum. Λ *διίστημι.* Hinc

Διαρηματίζω, f. *ίσω*, pauliper fubfifto & ceffo, intervallum facio.

Διαρηματικὸς, ἡ, ὸν, intervallis diftinctus.

Διαρηριζω, ſtabilio, firmo.

Διαρῆσαι, a. 1. inf. act. v. *διίστημι.*

Διαρήτων, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro *διαρήτων.*

Διαρίζω, f. ξω, diſtinguo punctis & notis; (2) in punctum deſino.

Διαρίλλω, rnico, pelluceo, intermico. Αἱτὶ ἀρίνακις διαρίλλουσι πρὸς τὸ ἥλιον, Ariſt. Pace 565.

Διάρικις, εως, ἡ, interpunctio. A *διαρίζω.*

Διαροιζέλλω, f. *άσω*, conſtipo.

Διαροιχίζω, fut. *ίσω*, ordine colloco & diſpono.

Διαρολεύς, έως, ὁ, inſtrumentum chirurgicum, quo os ægrotantis aut alia compreſſa diducuntur. A *διαρίλλω.*

Διάρολη, ῆς, ἡ, diſtinctio; *unde &* interpunctio; (2) diviſio, diſcretio, diſtractio; (3) pacificatio, reconciliatio animorum; (4) eminentia. Ab eod.

Διαρομόω, ῶ, f. *ώσω*, diduco ore pateſacto. Ex *διά*, & *ρόμα, ως.* Hinc

Διαρόμασις, εως, ἡ, diductio & apertio oris.

Διαρομωτὶς μάλη, ſpeculum, quo os clauſum diducitur. Ab eod.

Διαροχέλλομαι, f. *άσομαι*, conjector.

Διαρρατλω, f. ψω, coruſco, fulguro, quaſi diffulguro. Ex *διά*, & *ἀστράπτω, fulguro.*

Διαρτρατεύομαι, conficio ſtipendia; legitime ſtipendia, f. annos militiæ, abſolvo, διαρτρατευσαμένοι, emeriti veterani.

Διαρρατηγία, ᾶς, munus imperatoris obeo.

Διαρτρεβλόω, torqueo, tormentis diſtraho.

Διάρτ.ομα, τὸ, depravatio, perverſitas. A

Διαρρέφω, fut. ψω, perverto, diſtorqueo; (2) depravo. Ζητῶ διαρρέψαι τὸ ἀνυπατόν λόγον τοῦ ἱσταν, Act. 13, 8. Διαρρέφων τὰς ὁδὸς τοῦ Κυρίε τὰς εὐθείας, ib. v. 10.

Διαρρεβία, ᾶς, ἡ. ἴσω, rapido vortice circumago, impetuoſe pervado.

Διαρρορὰ, ᾶς, ἡ, diſtortio, obliquitas; (2) iniquitas, perverſitas. A *διαρρέφω.*

Διάρρορος, ος, ὁ, ἡ, ὁν, diſtortus; (2) perverſus, præpoſterus. Διάρρορα φαινόμενα, *Arat.* Ab eod.

Διαρρώννυμι, vel *διαρρωνύω, ſtirpo.*

Διάρυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, columnis fultus. Ex *διά*, & *ρύλος.* Hinc

Διαρτυλόω, ῶ, f. *ώσω*, columnis fulcio.

Διασυνίστημι, commendo, jucundum reddo; (2) conſtituo, inſtituo, Gl. V.

Διασύομαι vel *διασύομαι*, tranſeo. Poëtice ut hinc ſit *διάσυτο.*

Διασυρισμὸς, ὁ, exſibilatio, irriſio. A

Διασυρίζω, ſibilum edo.

Διασυρμὸς, ῦ, ὁ, diſtractio; (2) Diaſyrmos, figura rhetorica, qua dictio ad duo diverſa ſignificata trahitur; (3) obtrectatio, cavillatio. A *διασύρω.*

Διασυρτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad obtrectandum, obtrectatorius. Ab eod.

Διασύρω, obtrecto, calumnior, graviter reprehendo. Ὃν ἐγὼ διασυρμὸν ἡ διασύραν, Dem.

Διασφαγὴ, ῆς, ἡ, hiatus in jugulo, ſeu gutture diſſecto; (2) hiatus quilibet.

Διασφαγμα, τὸ, idem. A

Διασφάζω, vel *διασφάττω*, jugulum ſeco, diſſeco.

Διασφαιρίζω, f. *ίσω*, in modum pilæ diſjicio.

Διασφακτὴρ, ῆρος, ὁ, jugulum alicui reſolvens, aptus ad reſolvendum jugulum. A *διασφάζω.*

Διασφαλίζω, f. ῶ, munio, tutum reddo.

Διασφάλλω, abertare facio, fallo. Διασφαλεῖ τὸν πόλεμον, Æſchin. Διασφαλεῖται τὰ πρὸς τὸν Φίλιππον Συμμαχία, id.

Διασφὰξ, γος, ἡ, interſtitium, quo duæ rupes disruptæ diſtant a ſe invicem, inanis hiatus & roſſura, rupes hinc & inde ductæ; (2) vallis, quam a *Διασφάζω.*

Διασφενδόνη, vel *διασφενδόνα*, f. ήσω, funda ejacio, dejicio.

Διασφενδονίζω, f. *ίσω*, idem.

Διασφιγγίζω, filii veneficae. Γυναῖκα διὰ, & *Σφιγγίζω, mimfacio.*

Διασφικόω, ῶ, f. *άσω*, in veſpam converto, veſpæ figuram tribuo, v. *σφηκόω.*

Διασφολιόω, ῶ, cunctis diffimulo.

Διασφιγγίζω, f. ξω, perſtringo, valde ſtringo, cohibeo, colligo.

Διάσφιγξις, εως, ἡ, colligatio. Διάσφιγξις ἀρατείας, *Arct.*

Διασφύζις, εως, ἡ, pulſus *arteriarum, Arct.* Ex *διά*, & *Σφύζω, jalio.*

Διαχάω, fut. *χάω*, pertundo. Διαχάσαι φλέβα, *Alct.* Ex *διά*, & *χάω, fcalpro aperio.*

Διαχηματίζω, f. *ίσω*, figuro.

Διαχίζω, f. *ίσω*, diffindo, diſcindo, diſſeco. Διίχισται τῷ καλῷ, ſeparatur ab honeſto.

Διαχὶς, ίδος, ἡ, diſſectio, ſiſſio.

Διάχισμα, ατος, τὸ, fruſtum ex diſſectione. A *διαχίζω.*

Διαχολέω, f. *ήσω*, negotiis deſtinco, occupo.

Διαχὼν, a. 2. part. act. verbi *διαχέω.*

Διασώζω, f. *ώσω*, ſervo, ſalvum & incolumem tuor, conſervo, *in paſſ.* effugio, ſalvus perfugio. Ἐρωτᾷ αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ ἡ δοῦλον αὐτοῦ, Luc. 7, 3. Διεσώθησαν δι' ὕδατος, 1 Pet. 3, 20.

Διασώσῃ, *ſervaverit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro *διασώσαι.*

Διασώσῃ, *ſervaverit*, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Διασωστικὸς, ἡ, ὸν, hominum vitæ conſervandæ ſtudioſus, *Epiſt.* Imperatoris.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, ſanctio, mandatum; (2) miniſterium. A *διατάττω.* Hinc

Διάταγμα, ατος, τὸ, edictum, ſanctio.

Διατάκτης, ου, ὁ, diſpoſitor.

Διατάλαιπάρέω, ῶ, f. *ήσω*, ærumnis & miſeriis uſque premor.

Διαταμιεύω, f. εύσω, in penu cuſtodio.

Διατάνυσι, diſſeco, diſcindo, *Ion. & Poët.* pro *διατίμνω.*

Διάταξις, εως, ἡ, edictum, conſtitutio; (2) ordinatio; (3) ordo militaris, acies. A *διατάσσω.*

Διαταράσσω, vel *διαταράττω*, f. ξω, perturbo. Διετυράχθη ὅλη τῷ λόγῳ αὐτοῦ, Luc. 1, 29.

Διάτασις, εως, ἡ, contentio virium & vocis; (2) contentio, ſeu oratio invectiva; (3) diſtentio. A *διατείνω.*

Διατάσσω, vel *διατάττω*, f. ξω, ordino, diſpono; (2) ſtatuo, conſtituo; (3) imperio, præcipio. Διατάσσειν τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, Matt. 11, 1. Ἔπειτα τὰ διατεταχθέντα αὐτῷ, Luc. 17, 9.

Διατεφρεύω, f. εύσω, foſſam duco ad dirimendum, foſſa dirimo, vel ſeparo; (2) perfodio.

Διατεχέως, *Adv.* repente, derepente, *Strabo*, lib. 7. A *διά*, & *ταχύς.*

Διατήκω, f. ξω, humecto, mollio.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata*, nom. plural. perf. part. paſſ. n. g. verbi *διαθρυλλέω.*

Διατεθρυμμένως, *Adv.* delicate, molliter; (2) diſſolute. A *διατεθρυμμένος* quod eſt *Part. rip. Perf. Paſſivi* a *διαθρύπτω.*

Διατείνας, a. 1. part. act. verbi

Διατείνω, protendo, extendo, porrigo; (2) duco, (3) tormento, ſpecto; (4) *διατείνομαι*, omnes nervos intendo, enitor, allaboro; (5) affirmo, aſſevero; (6) oratione contendo cum aliquo, ſæpe per contentionem interpono. Διατεῖνε ταῦτα διὰ παντὸς βίου, Ariſtot. Διατεινόμενοι οἱ μὲν τὰ πλοῖα, οἱ δὲ τὰ τόξα, Xen.

Διατειχίζω, fut. *ίσω*, diruno, diſtermino muro interjecto. Ἡ δὲ ὑδωλὴ μὲν διατέτειχικε τὰ ῥήματα, Xen. Hinc

Διατείχισμα, ατος, τὸ, murus in id ſtructus, ut ſeparet quædam, murus interjectus.

Διατεκμαίρομαι, a. 1. *διετεκμήρατο*, certis notis offendo; (2) conjecto, conjectanis adſequor. Ἐκεῖνα τοῦτ' αὐτὸ ἑκάστοις ἐδύνατο διατεκμήρασθαι, Herod. Ἐκ. 396.

Διατελέω, ῶ, f. *έσω*, perago, traduco ævum vel vitam; (2) permaneo, perſevero. Διατετελεκὼς τὰ ἐκ τῶν ἱερῶν ἔθνη, Xen. Ἀσιτεῖ διατελέσας, Act 27, 33.

Διατελὴς, ὁ ἡ, ἐς, perpetuus.

Διατελὼς, *Ion.* διατελέσας, f. mper.

Διατέμνω, f. ῶ, diſſeco, divello, perrumpo, diſcindo. Διατετμημένα τῶν πολιτικῶν, Æſchin.

Διατετμηκὼς, ότος, ὁ ἡ ὸς, pertendens, contendens. A *διατείνω.*

Διατρέσσω, exſicco, infarcio.

Διατετραμμένως, *Adv.* magna contentione, enixe. A *διατείνω.*

Διατετταλὼς, perf. inf. act, *διατάσσω.*

Διατετάχθαι, perf. inf. paſſ. v. *διατάσσω.*

Διατετράινω, vel *διατετραίνω*, perforo, perterebro, pertundo.

Διατήκω, f. ξω, liquo, liquefacio; (2) tabefacio, mollio.

Διατηρέω, ῶ, f. *ήσω*, ſervo, conſervo, tueor; (2) ſervo, obſervo; (3) attente obſervo, cavco. Συντήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς Luc. 2, 51. Hinc

Διατήρησις, εως, obſervatio, conſervatio.

Διατίθημι, f. θήσω, diſpono, compono; (2) adminiſtro quamcunque rem; a vas *διατίθεμαι*, male profanis ait, male ſe (3) conſtituo; (4) aliquo modo afficio, (5) tracto; & *in Medio*, (6) teſtor, teſtamento mando; (7) pactum, pactum inco, fœdus pango; (8) tabernaculo; (9) vendo, veram emo; (10) *διατίθεμαι* ſignificat & habeam animi & mentis, ἐπιστήμην διατίθεται, eandem habeas, Γ. (11) ſ. animi cogitationem, ἐπιστήμονες διατίθενται certi ne tenue in ... Ἡ ἐπιστήμη βάκη, n. διατίθεται τῷ ... Ἕλλησι, Heb 8, 10. Διάθηκε τὸν ... elegantes, Anſt. ... 13, 6.

Διαττιλάω, ῶ, f. ήσω, caco, excerno.
Διαττίλλω, p rvello, evello. Hinc
Διαττίλμα, ατ⊙, τὸ, pervulsio, evulsio.
Διαττιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo, probo. Διαττετίμηται Ζηνὶ, Æschyl. Hinc
Διαττίμησις, εως, ἡ, æstimatio.
Διαττιμητικὸς, ἡ, όν, æstimandi vim habens, i. e. rei venalis pretium constituendi.
Διαττινάσσω, f. άξω, discutio, quassatione discutio ; (2) quatio, vibro. Κάρα τε διττιναξ' ὄπνῳ κάτω, Eur.
Διαττυθλε⊙, ία, ίον, fervidus, ignitus, candens.
Διαττυρίνω, vide διατιτρώνω.
Διαττλάω, vel διάτλημι, f. ήσω, perfero, perpetior.
Διαττμήγω, f. ξω, disseco, discindo.
Διατμησις, ἡ, f. ήσω, secundum, quadratione discutio ; (2) quatio, vibro. Κάρα τε διττιναξ' ὄπνῳ κάτω, Eur.
Διατμίζω, f. ίσω, in vaporem resolvo, perspiro. Διετμίσθη τὸ ξύμπαν ζέων⊙, Arist.
Διατμίχιν, ᾶ, f ήσω, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex διά, & πτίχες.
Διατοιχ⊙, ε, ὁ κὶ ἡ, a pariete ad parietem pertinens. Ex nisi.
Διατομὴ, ῆς ἡ, rine fura. A διατέμνω.
Διατομ⊙, ε, ὁ κὶ ἡ, dilecte, discretius ; (2) aqualiter one dividus. A διατέμνω.
Διατο θορ.ζω, murmuro, fremo.
Διατόνιον, ω, τὸ, circuli, annuli. A διατείνω.
Διάτο⊙, ε, ὁ κὶ ἡ, distentus, extentus ; (2) contentus, vehemens. Ab eod.
Διατοξάω, f. άσω, figitta pertino, vel tiajicio ; (2) jacsio, telum vibro
Διατοτύω, ῶ, f. ήσω, perforo, pertrebro.
Διατοτ⊙, ε, ὁ κὶ ἡ, penetrans ; (2) trajectus ; (3) qui clare undi potest, acutus, sonorus. Ex διὰ, & τορὸς, penetrans.
Διατραπέω, ῶ, f. ήσω, sedulo curam & perspicuum, seclere, meditor.
Διατραχηλίζω, f. ίσω, præcipitando collum frango ; (2) præcipito.
Διατρέπω, f. τρέψω, distorquco, perverto ; (2) averto, avoco, deterreo ; (3) perturbo ; (4) confundo, perterreo, ad inopinum consilio redigo. Διέτρεψε φρὸς ὀλιγον το μειράκιον, Herodian
Διατριπτικώτατα, efficacissime sc. ad persuadendum, ap. Cicer.
Διατρίφω, f Θρέψω, alo, nutrio, enutrio. Ἀπο χρηστοῦ ἵππου χρηστὸς γίγνεται διατρεφῆ, Xen.
Διατρέχω, f. ξομαι, p. δεδράμηκα, discurro, percurro, cursu pertranseo.
Διατρήω, ῶ, f. ήσω, intremisco ; (2) perterrefactus diffugio ; (3) perterebro, perforo. Τρῶες δ' ἐτρέσσαν ἀλυξέμεν⊙, Il. 11, 186. Ex τρὶς, & τρία, tremo, vel τρέω, fugio.
Διατρησις, εως, ἡ, perforatio, pertusio, A διατρέω. Unde
Διατρητ⊙, ε, ὁ κὶ ἡ, perforatus, foraminibus pervius.
Διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora, extractio temporis in longum, procrastinatio ; (2) commoratio in aliquo loco, conversatio ; (3) studium & operi, quæ alicui rei impenditur, exercitium, occupatio ; (4) Philosophorum commissus & disputatio ; (5) locus in quo διατριβὴ fit ; (6) schola, locus, in quo literæ discuntur. A
Διατρίβω, f. ψω, absumo, attero, perdo ; (2) moror, commotor ; (3) tempus tero in aliqua re ; (4) procrastino, differo. Διατρίβειν χρόνον, ἵππον, ἢ βοῦν, ἢ τινα, ἢ τινι, ἢ τὰ μαθήματα, ὡς ἀσχολίας, Plut. Διατριβεῖν ἢ ἐκεῖ χρόνον ἢ ἐνταῦθα διὰ τὰς μαθήσεις, Act. 15, 28. Hinc
Διάτριμμα, ατ⊙, το, interitio.
Διατριπτικὸς, ἡ, όν, ex attritu ortus, atterendi vim habens.
Διάτριτ⊙, ε, ὁ, morbus seu febris tertia quaque die veniens. Ex διὶ, & τριτὸς.
εἰστριχα, vide. trifariam, trupliciter.
Διατροπὴ, ῆς, ἡ, pudor, confusa facies ; (2) confusio, perturbatio ; (3) commiseratio. A διατρέπω.

Διάτροπ⊙, ε, ὁ κὶ ἡ, perversus ; (2) qui perverti solet ; (3) mutabilis. Ab eod.
Διατροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum, victus, cibus. A διατρέφω.
Διατροχάζω, curru vehor, & quidem fere celeriter, propere.
Διατρυγ⊙, ε, ὁ κὶ ἡ, frumento consitus inter vitium ordines ; (2) trugifer. Ex διὰ, & τρύγη, triticum.
Διατρυτάω, ῶ, f. ήσω, perterebro, perforo, pertundo ; (2) penetio, transfigo ; (3) excavo. Hinc
Διατρύτημα, τὸ, perforatio, foramen.
Διατρύτησις, ἡ, perforatio.
Διατρυπητὸς, ἡ, όν, perforatus.
Διατρυφαω, ῶ, f. ήσω, delicate vivo, luxuriosi, luxu diffluo. Διατρυφήσῃ φασιδίῳ τεθραμμένῳ⊙, Plat.
Διατρυφὴς, aor. 2. part. pass. verbi διαθρύπλω.
Διατρώγω, f. τρώξομαι, peredo, perrodo, erodo.
ΔΙΑΤΤΑ'Ω, ῶ, percribro.
Διάτλα, profillo, defilio, hinc & illuc, emico. Ex διὰ, & ἅλλω, prosilio.
Διατυπόω, ῶ, f. άσω, constituo, sancio ; (2) formo, reformo ; (3) apud me constituo, animo concipio. Διατυπῶν νόμους, Luc. Hinc
Διατύτασις, εως, ἡ, informatio ; (2) constitutio, statutum, testamentum ; (3) figura rhetorica.
Διαυαπομαι, exsiccor.
Διαυαθῶμαι, a. 1. inf. pass. v. διαυαίνομαι.
Διαυγάζω, f. άσω, diffulgeo, transpareo ; (2) lucesco. Ἕως ἡμέρα διαυγάσῃ, 2 Per. 1, 19. Hinc
Διαύγασμα, ατ⊙, τὸ, diluculum.
Διαυγασμὸς, ὁ, splendor transfucens.
Διαυγεια, ας, ἡ, idem. A
Διαυγὴς, ε⊙, ὁ κ, ἡ, pellucidus, transfucidus, limpidus. Ex διὰ, & αὐγὴ, splendor.
Διαυγία, ας, ἡ, splendor pellucens.
Διαυγάω, illucesco, ἡμέρα διαυγάσα, diluculum.
Διαυλακίζω, f. ίσω, perfulco, perarro.
Διαυλεῖον, ου, τὸ, diaulum, quum omnibus in scena tacentibus tibicen intus canit. Ex διὶ, & αὐλὸς, tibia.
Διαύλιον, ου, τὸ, idem quod διαύλιον.
Διαυλίσκ⊙, ε, ὁ, canaliculus in dioptris, quo volas dirigitur. Ex iisd.
Διαυλοδρομέω, ῶ, quum ad calcem seu metam pervenerunt, rursum ad carcerem redeo. A
Διαυλοδρόμ⊙, ε, ὁ, qui diaulum curris, qui curium circumiens, i. e. διςκίλιος, peragit.
Διαυλ⊙, ε, ὁ, circumacti curriculi hujusmodi, ut, quum ad metam pervenissent, flectentes eo rursum recurrant, unde cursum inierant, cursu duplex, a carcere ad metam, & a meta ad carcerem ; (2) mensura duorum stadiorum ; (3) stadium obeundi, sed & mox redeundi. Ex διὶ, & αὐλὸς, quod vide.
Διαυλωτὶς, ας, ἡ, locus angustus, in quo aves frivolæ capiuntur. A διαυλ⊙.
Διαυλωτὸς, ἡ, όν, per angustum fluo ; (2) metus longos tramito. A διαυλωτὶς.
Διαβάσιμος, ε, ὁ, transitus per longos meatus.
Διαυχενίζω, f. ισω, cervicem ergo ; (2) circa cervicem macio. Ex διὰ, & αὐχὴν, cervix.
Διαυχὴν⊙, ε, ὁ κ, ἡ, cervicalis. Ex iisd.
Διαυχία, glorior.
Διαυχὴν, pereleo, excedere, edendo consumere.
Διαφαίνω, f. αναῶ, ostendo, demonstro ; (2) elucco ; & διαφαίνομαι, inter alia conspicuus fum ; (3) transparens & pellucidus fum ; (4) in conspectum venio, conspicuus fio. Διαφὰν ὕδὼρ φησὶν ὁ ἰχθὺ⊙ πῖνει, ἢ ἀέρ⊙νείας, Thucyd. l. 2. c. 51.
Διαφανεία, & διαφανία, ἡ, splendor, perspicuitas, pellucidites.
Διαφανὴς, ές⊙, ὁ ν, ἡ, pellucidus, candens ; (2) illustris, celebris, clarus. A διαφαίνω.

Διαφανέστατα, Adv. clarissime.
Διάφανσις, εως, ἡ, interlucentia ; (2) transparentia. Ab eod.
Διαφανῶς, Adv. pellucide, perspicue, clare manifeste ; (2) cum consensu juris.
Διαφαρμακεύω, f. εύσω, medeor, medicamentum purgans præbeo.
Διάφασις, εως, ἡ, idem quod διάφανσις.
Διαφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, flocci facio.
Διαφαύω, f. αύσω, illucesco.
Διαφεγγὴς, ὲς, splendidus.
Διαφενάκισις, ἡ, deceptio, impostura.
Διαφέροντως, Adv. excellenter, egregie ; (2) magis, maxime, vehementer. A διαφέρων.
Διαφέρω, f. διοίσω, a. 1. διήνεγκα, differo, in diversas partes fero ; (2) diffugio ; (3) divulgo ; (4) traduco, agito, bellum, aratum, &c. (5) fero, perfero, sustineo ; (6) differo, differepo ; 7) antecello, excello, praesto ; (8) contero prosum ; & (9) διαφέρομαι, jactor, diffundor ; (10) diffideo, dissentio ; (11) contendo, ambigo, litigo ; (12) etiam sententia judicum dicitur διαφέρεσθαι. Διαφέρειν τὰς ψυχὰς, distrahere, ἐαυτῷ, cogitare, ἀπὸ τοῦτου, ἐπὶ τόπον traducere, γυναικῶν ἀδὴν differre ; τῆς ἄλλης τι, anteceilere in ; ἡμῖν, prodesse, ὠφελεῖν, ἄριστα, præstare, Imperf. ὦ μάλιστα διαφέρει, cujus maxime interest. Οὐδὲν διαφέρουσιν Χαιρεφῶντ⊙ τοῦ ζύτου, differebris, Arist. Nub. 503.
Διαφεύγω, f. φύξομαι, effugio, evito. Εἰπὲ τὰ χρὴ διαφυγεῖν, Arist. Nub. 412. Οὐ ῥᾴδιας ἔτως ἂν αὐτὰς διέφυγες, Id. Vesp. 459. Hinc
Διαφεύξις, ἡ, effugium.
Διαφημίζω, f. ίσω, spargo famam, divulgo, nomen indo, quod vulgetur mox. Διεφημίζετο ὁ λόγον, Marc. 1, 45. Διεφήμισαν αὐτὸν ὅλη τῇ γῇ ἐκείνῃ, Matt. 9, 31.
Διαφθαρῶ, 2. sing. a. 2. conj. pass. v. διαφθείρω, corrumpo.
Διαφθείρω, f. ῶ, corrumpo ; (2) stupro ; (3) interficio ; (4) *de legibus est* abrogare, *de judicio* eludere, perfringere ; *in fœtu*, elidere per abortum. Πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρουσι διὰ τὰ σχήματα, Arist. Pace, 323. Τὰς ἔτας τί μὴ κ τὰς ἀπήνας ἐλπίδας διαφθεῖρει, Soph. El. 308. Hinc
Διαφθονέομαι, per invidiam in periculum & mala adducor, *ap. Jos.*
Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela ; (2) stupratio, vitiatio ; (3) abortus ; (4) internecio, strages, cædes, pernicies ; (5) mors.
Διαφθορεὺς ἕως, ὁ, corruptor ; (2) stuprator.
Διαφθορεύω, ῶ, diffimio, vasto.
Διαφίημι, f. ήσω, dimitto. Διαφεῖναι τὸν δυνάμει, Dem. Ex διὶ, ἀπὶ, & ἵημι.
Διαφιλονεικέω, ῶ, ήσω, pervicaciter contendo.
Διαφιλοτιμέομαι, ούμαι, f. ήσουμαι, contendo & magno studio conor aliquid efficere.
Διαφλέγω, f. ξω, exuro. Ex διὰ, & φλέγω.
Διαφλυξις, ἡ, effusio, ebullitio. A φλύω.
Διαφοινίζω, f. ίσω, varicinor.
Διαφοινόω, rubefacio, cruento.
Διαφοιτάω, ῶ, f. ήσω, pervagor, percrebesco. Τὸ ἔργον κλέος μείζον διεφοίτησεν εἰς Ῥώμην, Plin. Ex διὰ, & φοιτάω.
Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, differentia ; discrimen ; (2) dissidium, dissensio, controversia, contentio, inimicitia. A διαφέρω.
Διαφορέω, ῶ, f. ήσω, differo, disjicio, distrahо ; (2) diripio, spolio ; (3) discutio ; (4) digero ; & *in Pass.* exhaurio, resolvor, dissipor. Διαφορεμβόμενος ἐ δυτὸ χώρας ὑπὸ τῆς λησῶν, Dem. Ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ dilanier, Arist. Av. 360. Διαφορήσω σ', εἴσω γρύζεις, id. Eq. 294. A διαφορὰ. Hinc
Διαφόρημα, ατ⊙, τὸ, quod dissipatur, seu dissipatur ; (2) ludicrum, ludibrium.
Διαφόρησις, εως, ἡ, dissipatio, v. c. per sudorem, resolutio ; (2) dissolutio. Ab eod.
Διαφορητικὸς, ἡ, όν, discutiendi vim habens, v. c. per sudorem. Vox medica.

Διάφορα, ας, τὰ, differentia; (2) simultas, inimicitia; (3) pars adversa, (4) controversia; (5) turbatio, impedimentum; (6) ipsi pecuniæ & pretium rei; (7) tributum; (8) utilitas. Διαφορώτερος, α, ον, diversus, diversus; (2) præstantior, excellentior; (3) commodus, interesse; (4) diffidens, dissidens, inimicus, atque etiam inimicus, hostis. Διάφορος.

Διαφορότης, ητος, ἡ, idem quod διαφορά.

Διαφορώς, adv. diverse, dissidenter, cum differentia; (2) diversi, varie, multifariam.

Διάφραγμα, ατος, τὸ, intersepimentum, quod aliquid, tum interpositum dividit, (2) membrana, quæ cor & pulmonem a jecore & ventre dividit, præcordia.

Διαφράσσω, fut. ξω, perf. διέφραχα, sepio, munio, circumdo. Διεφράσσατο ξύλοις πᾶσαν τὴν τριπλῆν. Herod. A

Διαφυλάσσω, vel διαφυλάττω, f. ξω, intersepio, interjecto obstaculo & sepio.

Διαφυλάξ, haud, aperte.

Διαφυρίσκω, de solo ictu.

Διαφυτεύω, f. εύσω, curo, curam suscipio & colligo.

Διαφυτίζω, fœcundam Sueam est, fœtificia præbet. Tim. A cado, qui φυκιὰ ἢ φυτὸν ἀναδίδωσι, & φυτίζει κύκλῳ.

Διαφυτος, ὁ, ἡ, fœtus.

Διαφυτω, edingo, evado. Διεφύγαν ἐκ τῆς δικαστηρίου, Time. A διαφεύγω.

Διαφυχή, ῆς, ἡ, effugium. Ex διὰ, & φυγή.

Διαφυω, ῶ, f. ὑσω, 2. opt. act. v. διαφεύγω.

Διαφυω, ῶ, f. ὑσω, intercludo, intercipio, medium interpono, divido. A διαφύω.

Διαφωγή, ῆς, ἡ, inf. act. v. διαφάγω.

Διαφωλάζω, vel διαφωλεύω, f. άξω, contendo, certo, luctor, reluctor. Διαφωλάσσειν πρὸς τοῦτον, Ion.

Διαφωλεύω, ῶ, f. εύσω, fodio, pinso.

Διαφωλιάω, ῶ, f. ήσω, fodio; (2) fata disquiro; (3) effodio. Ion.

Διαφωλισμός, ὁ, perforatio, effossio.

Διαφωνέω, ῶ, f. ήσω, (1) discrepo, dissideo; (2) dissono, non intercedo, & dissentio, non assentior.

Διαφωνία, ας, ἡ, discordia. Ex διὰ, & φωνή.

Διαφωνος, ον, discors, dissonus.

Διαφωρέω, ῶ, f. ήσω, vehementer fleo; (2) emaseo, emoll. Ex διὰ, & φώρ, φωρός.

Διαφώτισις, εως, ἡ, f. ισω, vel ἐσω, fenestra, foramen, ostium; (2) fenestra, ostium, aditus, via, (3) ostium, aditus, via, (4) animadversio, cautio, monitio, præcautio, *Ion.*

Διαφώτισις, εως, ἡ, diffamatio, defamatio.

Διαφωτιστής, οῦ, ὁ, vocis seu soni discrepantia; (2) dissensio, dissonitia. A

Διαφωτίω, ῶ, ὁ, ἡ, discrepantem vocem seu sonum habens, dissonus; (2) dissentiens. Ex διὰ, & φωτή, & ἔχω.

Διαφωτόω, ῶ, f. ώσω, cavere ab aliquo.

Διαφωτώσκω, illucesco.

Διαφωτίζω, f. ίσω, lucidum reddo, illumino, illustro; (2) in lucem profero.

Διαχαίνω, hisco, magno horum dehisco.

Διαχαλᾶν, ῶντος, ὁ, laxatio, hiatus.

Διαχαλάω, ῶ, f. άσω, laxo, solvo, (2) remitto, dissipo.

Διαχαράσσω, f. ξω, scribo, exaro.

Διαχαυνίζομαι, delargior.

Διαχάσκω, hisco.

Διαχείμι, 2. inf. act. verbi διειμι.

Διαχειμάζω, f. άσω, hiemem traduco, hiberno.

Διαχειμαζόω, traduco.

Διαχείρισις, ἡ, administratio, tractatio.

Διαχειρίζω, f. ίσω, in manibus habeo, administro, tracto, gero, tracto, *in re f.* in officio. Διαχειρίζειν τὰ πρήγματα, χρήματα, πολλὰ τῶν γενῶν. Ὃν ὑμεῖς διεχειρισάσθε ἐμμένοντες ὅρκῳ, Act. 5, 30.

Διαχείρισις, εως, ἡ, idem quod διαχείρια.

Διαχειριστής, οῦ, ὁ, idem.

Διαχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, suffragio meo declaro, una res ea propositis rebus placeat.

Διαχειροτονία, ας, ἡ, dijudicatio, qua una e duobus rebus alteri suffragio præfertur.

Διαχέω, f. χέω, diffundo, dispergo, & dilapido, fundere; (2) divulgo; (3) pertundo, transfundo; (4) differo, in fusile feco; (5) frango, nemo, v. c. negotium, ignis; *metaph.* lenio, placo; (6) perdo. Καὶ μὲν διέχυσαν ἄστυ πᾶν, Il. 7, 316.

Διαχηδάω, video.

Διαχηλάω, ῶ, f. άσω, luxui deditus fum, in deliciis vivo.

Διαχήν, f. ᾶσω, aperiens perduco; (2) aggere arceo.

Διαχηραίνω, ὄμαι, f. ὑσομαι, vior; (2) fictento uor; (3) interlino, (4) pro suo sumo. Διαχρᾶσθαι ξεινικοῖσι εἴδεσι, κίρρῳ, ἀδελφεῷ. Διαχρήσασθαι τοῖσιν μάλιστα. Herod.

Διαχηλόω, fut. inf. pro διαχαλάω, dehisco.

Διαχθόνιος, ὁ, ἡ, qui mortuus est, sepultus.

Διαχθονίω, vel διαχρανίω, f. χράνω, idem quod διαχέω.

Διάχυσις, εως, ἡ, diffusio, effusio; (2) profusio, prodigalitas; (3) lætitia, voluptas, risus, placentia.

Διαχυτικός, ἡ, ὸν, diffundendi vim habens, (2) profusus. A

Διαχύω, f. ύσω, diffundo, effundo; (2) dispergo, placo, exhilaro; *medic.* διαχεῦσαι, Ion, hilare, *præsertim* in convivio, lenire, item voluptatem.

Διαχώνυμι, vel διαχάνυμι, idem quod διαχάω.

Διαχώρια, ῶν f. ήσω, pervado; (2) excrementa, onus ventris pono; (3) adminiculo, prosubo, *de mariscis.* Hinc

Διαχώρημα, ατος, τὸ, excrementum, (2) humor.

Διαχώρησις, εως, ἡ, ipsa excrementa solvo, cacatio.

Διαχωρητικός, ἡ, ὸν, laxativus, purgativus.

Διαχώρησις, f. ήσω, lego, discerno, dijungo. Hinc

Διαχώρισις, εως, ἡ, idem quod

Διαχώρισμα, ατος, τὸ, separatio, disjunctio.

Διαχωριστικός, ἡ, ὸν, separativus, disjunctivus, differentiæ accipiens. Adverb.

Διαχωρίζω, ῶ, f. ίσω, intercludo quod est inter, distinguo, discerno, dirimo, secerno, separo. Ex διὰ, & χωρίζω.

Διδάγμα, ατος, τὸ, exercitium, meditatio.

Διδακτός, ἡ, ὸν, qui docilis est, qui doceri potest. A διδάσκω.

Διδακτικός, ἡ, ὸν, aptus ad docendum, docendi peritus. Adverb.

Διδακτός, ἡ, ὸν, doctus, peritus; (2) qui docere potest, (3) præceptor, magister; (4) doctrinalis, qui docere potest, (5) ante cognitus, cognitus. Adverb.

Διδακτρον, τὸ, præmium, quod magistro pro doctrina datur, Merced., doctrinum. Adverb.

Διδακτήρ, ῆρος, ὁ, qui docet, magister. Ex διὰ, & δέκω.

Διδακτός, ἡ, ὸν, idem quod διδακτός.

Διδακτύλιος, ὁ, ἡ, bimembris, duplex.

Διδαμάω, ῶ, f. ήσω, domo, subigo.

Διδάξιμος, ὁ, ἡ, qui docendi est, docilis.

Διδάσκαλος, ὁ, ἡ, magister, præceptor, doctor, institutor, qui docet, (2) qui docendi est, (3) qui docendi peritus est, (4) qui docendi munus obit, (5) qui docendi officium præstat, (6) qui docendi artem profitetur, (7) qui docendi artem exercet, (8) qui docendi artem callet, (9) qui docendi artem tenet, (10) qui docendi artem habet, (11) qui docendi artem scit, (12) qui docendi artem novit, (13) qui docendi artem intelligit, (14) qui docendi artem perspectam habet, (15) qui docendi artem perfecte tenet, (16) qui docendi artem perfecte novit, (17) qui docendi artem perfecte intelligit, (18) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (19) qui docendi artem perfecte callet, (20) qui docendi artem perfecte scit, (21) qui docendi artem perfecte novit, (22) qui docendi artem perfecte intelligit, (23) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (24) qui docendi artem perfecte callet, (25) qui docendi artem perfecte scit, (26) qui docendi artem perfecte novit, (27) qui docendi artem perfecte intelligit, (28) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (29) qui docendi artem perfecte callet, (30) qui docendi artem perfecte scit, (31) qui docendi artem perfecte novit, (32) qui docendi artem perfecte intelligit, (33) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (34) qui docendi artem perfecte callet, (35) qui docendi artem perfecte scit, (36) qui docendi artem perfecte novit, (37) qui docendi artem perfecte intelligit, (38) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (39) qui docendi artem perfecte callet, (40) qui docendi artem perfecte scit, (41) qui docendi artem perfecte novit, (42) qui docendi artem perfecte intelligit, (43) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (44) qui docendi artem perfecte callet, (45) qui docendi artem perfecte scit, (46) qui docendi artem perfecte novit, (47) qui docendi artem perfecte intelligit, (48) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (49) qui docendi artem perfecte callet, (50) qui docendi artem perfecte scit, (51) qui docendi artem perfecte novit, (52) qui docendi artem perfecte intelligit, (53) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (54) qui docendi artem perfecte callet, (55) qui docendi artem perfecte scit, (56) qui docendi artem perfecte novit, (57) qui docendi artem perfecte intelligit, (58) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (59) qui docendi artem perfecte callet, (60) qui docendi artem perfecte scit, (61) qui docendi artem perfecte novit, (62) qui docendi artem perfecte intelligit, (63) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (64) qui docendi artem perfecte callet, (65) qui docendi artem perfecte scit, (66) qui docendi artem perfecte novit, (67) qui docendi artem perfecte intelligit, (68) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (69) qui docendi artem perfecte callet, (70) qui docendi artem perfecte scit, (71) qui docendi artem perfecte novit, (72) qui docendi artem perfecte intelligit, (73) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (74) qui docendi artem perfecte callet, (75) qui docendi artem perfecte scit, (76) qui docendi artem perfecte novit, (77) qui docendi artem perfecte intelligit, (78) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (79) qui docendi artem perfecte callet, (80) qui docendi artem perfecte scit, (81) qui docendi artem perfecte novit, (82) qui docendi artem perfecte intelligit, (83) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (84) qui docendi artem perfecte callet, (85) qui docendi artem perfecte scit, (86) qui docendi artem perfecte novit, (87) qui docendi artem perfecte intelligit, (88) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (89) qui docendi artem perfecte callet, (90) qui docendi artem perfecte scit, (91) qui docendi artem perfecte novit, (92) qui docendi artem perfecte intelligit, (93) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (94) qui docendi artem perfecte callet, (95) qui docendi artem perfecte scit, (96) qui docendi artem perfecte novit, (97) qui docendi artem perfecte intelligit, (98) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (99) qui docendi artem perfecte callet, (100) qui docendi artem perfecte scit, (101) qui docendi artem perfecte novit, (102) qui docendi artem perfecte intelligit, (103) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (104) qui docendi artem perfecte callet, (105) qui docendi artem perfecte scit, (106) qui docendi artem perfecte novit, (107) qui docendi artem perfecte intelligit, (108) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (109) qui docendi artem perfecte callet, (110) qui docendi artem perfecte scit, (111) qui docendi artem perfecte novit, (112) qui docendi artem perfecte intelligit, (113) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (114) qui docendi artem perfecte callet, (115) qui docendi artem perfecte scit, (116) qui docendi artem perfecte novit, (117) qui docendi artem perfecte intelligit, (118) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (119) qui docendi artem perfecte callet, (120) qui docendi artem perfecte scit, (121) qui docendi artem perfecte novit, (122) qui docendi artem perfecte intelligit, (123) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (124) qui docendi artem perfecte callet, (125) qui docendi artem perfecte scit, (126) qui docendi artem perfecte novit, (127) qui docendi artem perfecte intelligit, (128) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (129) qui docendi artem perfecte callet, (130) qui docendi artem perfecte scit, (131) qui docendi artem perfecte novit, (132) qui docendi artem perfecte intelligit, (133) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (134) qui docendi artem perfecte callet, (135) qui docendi artem perfecte scit, (136) qui docendi artem perfecte novit, (137) qui docendi artem perfecte intelligit, (138) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (139) qui docendi artem perfecte callet, (140) qui docendi artem perfecte scit, (141) qui docendi artem perfecte novit, (142) qui docendi artem perfecte intelligit, (143) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (144) qui docendi artem perfecte callet, (145) qui docendi artem perfecte scit, (146) qui docendi artem perfecte novit, (147) qui docendi artem perfecte intelligit, (148) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (149) qui docendi artem perfecte callet, (150) qui docendi artem perfecte scit, (151) qui docendi artem perfecte novit, (152) qui docendi artem perfecte intelligit, (153) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (154) qui docendi artem perfecte callet, (155) qui docendi artem perfecte scit, (156) qui docendi artem perfecte novit, (157) qui docendi artem perfecte intelligit, (158) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (159) qui docendi artem perfecte callet, (160) qui docendi artem perfecte scit, (161) qui docendi artem perfecte novit, (162) qui docendi artem perfecte intelligit, (163) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (164) qui docendi artem perfecte callet, (165) qui docendi artem perfecte scit, (166) qui docendi artem perfecte novit, (167) qui docendi artem perfecte intelligit, (168) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (169) qui docendi artem perfecte callet, (170) qui docendi artem perfecte scit, (171) qui docendi artem perfecte novit, (172) qui docendi artem perfecte intelligit, (173) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (174) qui docendi artem perfecte callet, (175) qui docendi artem perfecte scit, (176) qui docendi artem perfecte novit, (177) qui docendi artem perfecte intelligit, (178) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (179) qui docendi artem perfecte callet, (180) qui docendi artem perfecte scit, (181) qui docendi artem perfecte novit, (182) qui docendi artem perfecte intelligit, (183) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (184) qui docendi artem perfecte callet, (185) qui docendi artem perfecte scit, (186) qui docendi artem perfecte novit, (187) qui docendi artem perfecte intelligit, (188) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (189) qui docendi artem perfecte callet, (190) qui docendi artem perfecte scit, (191) qui docendi artem perfecte novit, (192) qui docendi artem perfecte intelligit, (193) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (194) qui docendi artem perfecte callet, (195) qui docendi artem perfecte scit, (196) qui docendi artem perfecte novit, (197) qui docendi artem perfecte intelligit, (198) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (199) qui docendi artem perfecte callet, (200) qui docendi artem perfecte scit, (201) qui docendi artem perfecte novit, (202) qui docendi artem perfecte intelligit, (203) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (204) qui docendi artem perfecte callet, (205) qui docendi artem perfecte scit, (206) qui docendi artem perfecte novit, (207) qui docendi artem perfecte intelligit, (208) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (209) qui docendi artem perfecte callet, (210) qui docendi artem perfecte scit, (211) qui docendi artem perfecte novit, (212) qui docendi artem perfecte intelligit, (213) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (214) qui docendi artem perfecte callet, (215) qui docendi artem perfecte scit, (216) qui docendi artem perfecte novit, (217) qui docendi artem perfecte intelligit, (218) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (219) qui docendi artem perfecte callet, (220) qui docendi artem perfecte scit, (221) qui docendi artem perfecte novit, (222) qui docendi artem perfecte intelligit, (223) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (224) qui docendi artem perfecte callet, (225) qui docendi artem perfecte scit, (226) qui docendi artem perfecte novit, (227) qui docendi artem perfecte intelligit, (228) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (229) qui docendi artem perfecte callet, (230) qui docendi artem perfecte scit, (231) qui docendi artem perfecte novit, (232) qui docendi artem perfecte intelligit, (233) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (234) qui docendi artem perfecte callet, (235) qui docendi artem perfecte scit, (236) qui docendi artem perfecte novit, (237) qui docendi artem perfecte intelligit, (238) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (239) qui docendi artem perfecte callet, (240) qui docendi artem perfecte scit, (241) qui docendi artem perfecte novit, (242) qui docendi artem perfecte intelligit, (243) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (244) qui docendi artem perfecte callet, (245) qui docendi artem perfecte scit, (246) qui docendi artem perfecte novit, (247) qui docendi artem perfecte intelligit, (248) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (249) qui docendi artem perfecte callet, (250) qui docendi artem perfecte scit, (251) qui docendi artem perfecte novit, (252) qui docendi artem perfecte intelligit, (253) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (254) qui docendi artem perfecte callet, (255) qui docendi artem perfecte scit, (256) qui docendi artem perfecte novit, (257) qui docendi artem perfecte intelligit, (258) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (259) qui docendi artem perfecte callet, (260) qui docendi artem perfecte scit, (261) qui docendi artem perfecte novit, (262) qui docendi artem perfecte intelligit, (263) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (264) qui docendi artem perfecte callet, (265) qui docendi artem perfecte scit, (266) qui docendi artem perfecte novit, (267) qui docendi artem perfecte intelligit, (268) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (269) qui docendi artem perfecte callet, (270) qui docendi artem perfecte scit, (271) qui docendi artem perfecte novit, (272) qui docendi artem perfecte intelligit, (273) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (274) qui docendi artem perfecte callet, (275) qui docendi artem perfecte scit, (276) qui docendi artem perfecte novit, (277) qui docendi artem perfecte intelligit, (278) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (279) qui docendi artem perfecte callet, (280) qui docendi artem perfecte scit, (281) qui docendi artem perfecte novit, (282) qui docendi artem perfecte intelligit, (283) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (284) qui docendi artem perfecte callet, (285) qui docendi artem perfecte scit, (286) qui docendi artem perfecte novit, (287) qui docendi artem perfecte intelligit, (288) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (289) qui docendi artem perfecte callet, (290) qui docendi artem perfecte scit, (291) qui docendi artem perfecte novit, (292) qui docendi artem perfecte intelligit, (293) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (294) qui docendi artem perfecte callet, (295) qui docendi artem perfecte scit, (296) qui docendi artem perfecte novit, (297) qui docendi artem perfecte intelligit, (298) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (299) qui docendi artem perfecte callet, (300) qui docendi artem perfecte scit, (301) qui docendi artem perfecte novit, (302) qui docendi artem perfecte intelligit, (303) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (304) qui docendi artem perfecte callet, (305) qui docendi artem perfecte scit, (306) qui docendi artem perfecte novit, (307) qui docendi artem perfecte intelligit, (308) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (309) qui docendi artem perfecte callet, (310) qui docendi artem perfecte scit, (311) qui docendi artem perfecte novit, (312) qui docendi artem perfecte intelligit, (313) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (314) qui docendi artem perfecte callet, (315) qui docendi artem perfecte scit, (316) qui docendi artem perfecte novit, (317) qui docendi artem perfecte intelligit, (318) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (319) qui docendi artem perfecte callet, (320) qui docendi artem perfecte scit, (321) qui docendi artem perfecte novit, (322) qui docendi artem perfecte intelligit, (323) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (324) qui docendi artem perfecte callet, (325) qui docendi artem perfecte scit, (326) qui docendi artem perfecte novit, (327) qui docendi artem perfecte intelligit, (328) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (329) qui docendi artem perfecte callet, (330) qui docendi artem perfecte scit, (331) qui docendi artem perfecte novit, (332) qui docendi artem perfecte intelligit, (333) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (334) qui docendi artem perfecte callet, (335) qui docendi artem perfecte scit, (336) qui docendi artem perfecte novit, (337) qui docendi artem perfecte intelligit, (338) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (339) qui docendi artem perfecte callet, (340) qui docendi artem perfecte scit, (341) qui docendi artem perfecte novit, (342) qui docendi artem perfecte intelligit, (343) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (344) qui docendi artem perfecte callet, (345) qui docendi artem perfecte scit, (346) qui docendi artem perfecte novit, (347) qui docendi artem perfecte intelligit, (348) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (349) qui docendi artem perfecte callet, (350) qui docendi artem perfecte scit, (351) qui docendi artem perfecte novit, (352) qui docendi artem perfecte intelligit, (353) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (354) qui docendi artem perfecte callet, (355) qui docendi artem perfecte scit, (356) qui docendi artem perfecte novit, (357) qui docendi artem perfecte intelligit, (358) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (359) qui docendi artem perfecte callet, (360) qui docendi artem perfecte scit, (361) qui docendi artem perfecte novit, (362) qui docendi artem perfecte intelligit, (363) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (364) qui docendi artem perfecte callet, (365) qui docendi artem perfecte scit, (366) qui docendi artem perfecte novit, (367) qui docendi artem perfecte intelligit, (368) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (369) qui docendi artem perfecte callet, (370) qui docendi artem perfecte scit, (371) qui docendi artem perfecte novit, (372) qui docendi artem perfecte intelligit, (373) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (374) qui docendi artem perfecte callet, (375) qui docendi artem perfecte scit, (376) qui docendi artem perfecte novit, (377) qui docendi artem perfecte intelligit, (378) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (379) qui docendi artem perfecte callet, (380) qui docendi artem perfecte scit, (381) qui docendi artem perfecte novit, (382) qui docendi artem perfecte intelligit, (383) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (384) qui docendi artem perfecte callet, (385) qui docendi artem perfecte scit, (386) qui docendi artem perfecte novit, (387) qui docendi artem perfecte intelligit, (388) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (389) qui docendi artem perfecte callet, (390) qui docendi artem perfecte scit, (391) qui docendi artem perfecte novit, (392) qui docendi artem perfecte intelligit, (393) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (394) qui docendi artem perfecte callet, (395) qui docendi artem perfecte scit, (396) qui docendi artem perfecte novit, (397) qui docendi artem perfecte intelligit, (398) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (399) qui docendi artem perfecte callet, (400) qui docendi artem perfecte scit, (401) qui docendi artem perfecte novit, (402) qui docendi artem perfecte intelligit, (403) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (404) qui docendi artem perfecte callet, (405) qui docendi artem perfecte scit, (406) qui docendi artem perfecte novit, (407) qui docendi artem perfecte intelligit, (408) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (409) qui docendi artem perfecte callet, (410) qui docendi artem perfecte scit, (411) qui docendi artem perfecte novit, (412) qui docendi artem perfecte intelligit, (413) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (414) qui docendi artem perfecte callet, (415) qui docendi artem perfecte scit, (416) qui docendi artem perfecte novit, (417) qui docendi artem perfecte intelligit, (418) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (419) qui docendi artem perfecte callet, (420) qui docendi artem perfecte scit, (421) qui docendi artem perfecte novit, (422) qui docendi artem perfecte intelligit, (423) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (424) qui docendi artem perfecte callet, (425) qui docendi artem perfecte scit, (426) qui docendi artem perfecte novit, (427) qui docendi artem perfecte intelligit, (428) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (429) qui docendi artem perfecte callet, (430) qui docendi artem perfecte scit, (431) qui docendi artem perfecte novit, (432) qui docendi artem perfecte intelligit, (433) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (434) qui docendi artem perfecte callet, (435) qui docendi artem perfecte scit, (436) qui docendi artem perfecte novit, (437) qui docendi artem perfecte intelligit, (438) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (439) qui docendi artem perfecte callet, (440) qui docendi artem perfecte scit, (441) qui docendi artem perfecte novit, (442) qui docendi artem perfecte intelligit, (443) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (444) qui docendi artem perfecte callet, (445) qui docendi artem perfecte scit, (446) qui docendi artem perfecte novit, (447) qui docendi artem perfecte intelligit, (448) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (449) qui docendi artem perfecte callet, (450) qui docendi artem perfecte scit, (451) qui docendi artem perfecte novit, (452) qui docendi artem perfecte intelligit, (453) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (454) qui docendi artem perfecte callet, (455) qui docendi artem perfecte scit, (456) qui docendi artem perfecte novit, (457) qui docendi artem perfecte intelligit, (458) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (459) qui docendi artem perfecte callet, (460) qui docendi artem perfecte scit, (461) qui docendi artem perfecte novit, (462) qui docendi artem perfecte intelligit, (463) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (464) qui docendi artem perfecte callet, (465) qui docendi artem perfecte scit, (466) qui docendi artem perfecte novit, (467) qui docendi artem perfecte intelligit, (468) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (469) qui docendi artem perfecte callet, (470) qui docendi artem perfecte scit, (471) qui docendi artem perfecte novit, (472) qui docendi artem perfecte intelligit, (473) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (474) qui docendi artem perfecte callet, (475) qui docendi artem perfecte scit, (476) qui docendi artem perfecte novit, (477) qui docendi artem perfecte intelligit, (478) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (479) qui docendi artem perfecte callet, (480) qui docendi artem perfecte scit, (481) qui docendi artem perfecte novit, (482) qui docendi artem perfecte intelligit, (483) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (484) qui docendi artem perfecte callet, (485) qui docendi artem perfecte scit, (486) qui docendi artem perfecte novit, (487) qui docendi artem perfecte intelligit, (488) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (489) qui docendi artem perfecte callet, (490) qui docendi artem perfecte scit, (491) qui docendi artem perfecte novit, (492) qui docendi artem perfecte intelligit, (493) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (494) qui docendi artem perfecte callet, (495) qui docendi artem perfecte scit, (496) qui docendi artem perfecte novit, (497) qui docendi artem perfecte intelligit, (498) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (499) qui docendi artem perfecte callet, (500) qui docendi artem perfecte scit, (501) qui docendi artem perfecte novit, (502) qui docendi artem perfecte intelligit, (503) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (504) qui docendi artem perfecte callet, (505) qui docendi artem perfecte scit, (506) qui docendi artem perfecte novit, (507) qui docendi artem perfecte intelligit, (508) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (509) qui docendi artem perfecte callet, (510) qui docendi artem perfecte scit, (511) qui docendi artem perfecte novit, (512) qui docendi artem perfecte intelligit, (513) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (514) qui docendi artem perfecte callet, (515) qui docendi artem perfecte scit, (516) qui docendi artem perfecte novit, (517) qui docendi artem perfecte intelligit, (518) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (519) qui docendi artem perfecte callet, (520) qui docendi artem perfecte scit, (521) qui docendi artem perfecte novit, (522) qui docendi artem perfecte intelligit, (523) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (524) qui docendi artem perfecte callet, (525) qui docendi artem perfecte scit, (526) qui docendi artem perfecte novit, (527) qui docendi artem perfecte intelligit, (528) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (529) qui docendi artem perfecte callet, (530) qui docendi artem perfecte scit, (531) qui docendi artem perfecte novit, (532) qui docendi artem perfecte intelligit, (533) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (534) qui docendi artem perfecte callet, (535) qui docendi artem perfecte scit, (536) qui docendi artem perfecte novit, (537) qui docendi artem perfecte intelligit, (538) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (539) qui docendi artem perfecte callet, (540) qui docendi artem perfecte scit, (541) qui docendi artem perfecte novit, (542) qui docendi artem perfecte intelligit, (543) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (544) qui docendi artem perfecte callet, (545) qui docendi artem perfecte scit, (546) qui docendi artem perfecte novit, (547) qui docendi artem perfecte intelligit, (548) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (549) qui docendi artem perfecte callet, (550) qui docendi artem perfecte scit, (551) qui docendi artem perfecte novit, (552) qui docendi artem perfecte intelligit, (553) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (554) qui docendi artem perfecte callet, (555) qui docendi artem perfecte scit, (556) qui docendi artem perfecte novit, (557) qui docendi artem perfecte intelligit, (558) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (559) qui docendi artem perfecte callet, (560) qui docendi artem perfecte scit, (561) qui docendi artem perfecte novit, (562) qui docendi artem perfecte intelligit, (563) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (564) qui docendi artem perfecte callet, (565) qui docendi artem perfecte scit, (566) qui docendi artem perfecte novit, (567) qui docendi artem perfecte intelligit, (568) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (569) qui docendi artem perfecte callet, (570) qui docendi artem perfecte scit, (571) qui docendi artem perfecte novit, (572) qui docendi artem perfecte intelligit, (573) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (574) qui docendi artem perfecte callet, (575) qui docendi artem perfecte scit, (576) qui docendi artem perfecte novit, (577) qui docendi artem perfecte intelligit, (578) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (579) qui docendi artem perfecte callet, (580) qui docendi artem perfecte scit, (581) qui docendi artem perfecte novit, (582) qui docendi artem perfecte intelligit, (583) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (584) qui docendi artem perfecte callet, (585) qui docendi artem perfecte scit, (586) qui docendi artem perfecte novit, (587) qui docendi artem perfecte intelligit, (588) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (589) qui docendi artem perfecte callet, (590) qui docendi artem perfecte scit, (591) qui docendi artem perfecte novit, (592) qui docendi artem perfecte intelligit, (593) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (594) qui docendi artem perfecte callet, (595) qui docendi artem perfecte scit, (596) qui docendi artem perfecte novit, (597) qui docendi artem perfecte intelligit, (598) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (599) qui docendi artem perfecte callet, (600) qui docendi artem perfecte scit, (601) qui docendi artem perfecte novit, (602) qui docendi artem perfecte intelligit, (603) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (604) qui docendi artem perfecte callet, (605) qui docendi artem perfecte scit, (606) qui docendi artem perfecte novit, (607) qui docendi artem perfecte intelligit, (608) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (609) qui docendi artem perfecte callet, (610) qui docendi artem perfecte scit, (611) qui docendi artem perfecte novit, (612) qui docendi artem perfecte intelligit, (613) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (614) qui docendi artem perfecte callet, (615) qui docendi artem perfecte scit, (616) qui docendi artem perfecte novit, (617) qui docendi artem perfecte intelligit, (618) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (619) qui docendi artem perfecte callet, (620) qui docendi artem perfecte scit, (621) qui docendi artem perfecte novit, (622) qui docendi artem perfecte intelligit, (623) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (624) qui docendi artem perfecte callet, (625) qui docendi artem perfecte scit, (626) qui docendi artem perfecte novit, (627) qui docendi artem perfecte intelligit, (628) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (629) qui docendi artem perfecte callet, (630) qui docendi artem perfecte scit, (631) qui docendi artem perfecte novit, (632) qui docendi artem perfecte intelligit, (633) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (634) qui docendi artem perfecte callet, (635) qui docendi artem perfecte scit, (636) qui docendi artem perfecte novit, (637) qui docendi artem perfecte intelligit, (638) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (639) qui docendi artem perfecte callet, (640) qui docendi artem perfecte scit, (641) qui docendi artem perfecte novit, (642) qui docendi artem perfecte intelligit, (643) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (644) qui docendi artem perfecte callet, (645) qui docendi artem perfecte scit, (646) qui docendi artem perfecte novit, (647) qui docendi artem perfecte intelligit, (648) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (649) qui docendi artem perfecte callet, (650) qui docendi artem perfecte scit, (651) qui docendi artem perfecte novit, (652) qui docendi artem perfecte intelligit, (653) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (654) qui docendi artem perfecte callet, (655) qui docendi artem perfecte scit, (656) qui docendi artem perfecte novit, (657) qui docendi artem perfecte intelligit, (658) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (659) qui docendi artem perfecte callet, (660) qui docendi artem perfecte scit, (661) qui docendi artem perfecte novit, (662) qui docendi artem perfecte intelligit, (663) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (664) qui docendi artem perfecte callet, (665) qui docendi artem perfecte scit, (666) qui docendi artem perfecte novit, (667) qui docendi artem perfecte intelligit, (668) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (669) qui docendi artem perfecte callet, (670) qui docendi artem perfecte scit, (671) qui docendi artem perfecte novit, (672) qui docendi artem perfecte intelligit, (673) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (674) qui docendi artem perfecte callet, (675) qui docendi artem perfecte scit, (676) qui docendi artem perfecte novit, (677) qui docendi artem perfecte intelligit, (678) qui docendi artem perfecte perspectam habet, (679) qui docendi artem perfecte callet, (680) qui docendi artem perfecte scit, (681) qui docendi artem perfecte novit, (682) qui docendi artem perfecte intelligit, (683)

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, doctrina, inſtructio, admonitio. A διδάσκω.

Διδαχθῆς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ. verbi διδάσκω.

Διδέασι, *ligant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Poët.* pro διδίασι, vel δίδωσι, a δίδημι.

Διδέω, vel δίδημι, ligo. A δέω.

Δίδη, ligabat, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐδίδη.

Διδόαμεν, *damus*, 1. pl. præſ ind. act. per *Epenthef.* pro δίδομεν, a δίδωμι.

Διδοῖ, *dat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro διδόῃ, a διδόω, pro δίδαμι, *do*.

Διδόμεν, præſ. inf. act. *Ion.* p.o διδόναι.

Δίδοτι, 3. ſ. præſ. ind. act. *Dor.* pro δίδωσι.

Δίδοτω, *dato*. 3. ſing. præſ. imperat. act.

Δίδυ, δία, 2. ſing. præſ. imperat. med.

Διδῦν, *Ion.* & *Poët.* p.o διδόναι.

Διδόω. Unde δ.δώσιμος, δ.δώσιον, ἐδίδων. Idem quod δίδημι.

Διδράσκω, fugio, aufugio. A δράω.

Δίδραχμον, ου, τὸ, didrachmum, nummus duas continens drachmas, (Alexandrinis autem idem eſt, quod al. τετράδραχμον, quia drachma Alex. valet duas Atticas, *Ern.*) Ex δὶς, & δραχμή.

Διδραχμ@ρ, ος, ὁ ϗ ἡ, valens duas drachmas. Ex ntd.

Δίδυμάοιν, nom dual. a δ.δυμάων.

Διδυματόχ@ρ, ος, ὁ, ἡ, & δ.δυματό @ρ, gemellipara, quæ gemellos peperit. Ex δίδυμ@ρ, & τίκτω, *pario*.

Δίδυμέων, ἀων@ρ, ὁ, geminus. A δίδυμ@ρ.

Διδυμέω, f. ήσω, geminam habeo prolem.

Διδυμογενὴς, ὲς, eodem partu editus.

Διδυμόφθογ@ρ, ος, ὁ ϗ ἡ, duplici voce reſonans. Ex δίδυμ@ρ, & φθόγ@ρ, *vox*.

Δ Ί' Δ Υ Μ Ο Σ, ος, ὁ ϗ ἡ, geminus, duplex; *in Plurali*; (2) gemini, gemelli; (3) teſticuli.

Διδυμότης, ητ@ρ, ἡ, duplicitas; (2) gemina natura; (3) geminatio. A δίδυμ@ρ.

Διδυμοτοκέω, ῶ, f. ήσω, geminos pario.

Διδυμοτοκία, ας, ἡ, geminorum partus. A Δ.δυμοτόκ@ρ, ος, ὁ, ἡ, idem quod διδυματόκ@ρ.

Διδυμόχρο@ρ, *contr.* διδυμόχρους, ους, ὁ ϗ ἡ, bicolor. Ex δίδυμ@ρ, & χρόα.

Δίδωθι, imperat. act. *Poët.* & *Æol.* pro δίδοθι.

Δ Ί' Δ Ω Μ Ι, f. δώσω, dono, do; (2) concedo, permitto; (3) do nuptum, do in patrimonium; (4) offero, porrigo; (5) dedo; (6) tribuo, adſcribo alicui, *in bonam partem*, ut doctrinæ laudem, &c. (7) *in partem deteriorem*, affligere, ut δίδοσι πόνους, &c. *Ern.* Διδόναι τινὶ σοφίας ἀριστεῖον, θυγατέρα, εἰς χεῖρας, ἑαυτὸν, dedere; κλητὰ, infigere; τῷ βέλεσι, projicere, ἀμαξιδίας ἐπὶ τὰς πόδας, injicere. Οὐκ οἶδ' ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χεῖρας σοφὴ, Soph. El. 1363. Γαμικὼ χλαμύδα δίδοτω τις δεῦρό μοι, Ariſt. Av. 1699.

Δίδων, *dare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro διδῶν, & hoc *Ion.* & *Poët.* pro δ.δόναι.

Δίδωρ@ρ, ος, ὁ ϗ ἡ, qui duorum palmorum eſt. Ex δὶς, & δῶρον, *palmus*.

Δίε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδιε, a δίω, pro δείδω, *timeo*.

Διεζεύσασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διαζεύζω.

Διεζεύχθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. διαζεύγνυμι.

Διεζυγὴ, ῆς, ἡ, fidejuſſio. Ex διὰ, & ἐζεύγνυμι.

Διεζεύγνυν, ῶ, ſponſione facta recipio & libero, quod fit in adſertione, repignero; (2) oppignero; (3) *in medio* ſpondeo, promitto, facturum me recipio. Διεζευγνύασιν τὰ σώματα χρημάτων, D. Hal. Hinc

Διεζεύγνυσις, εως, ἡ, fidejuſſionis interceſſio.

Διεζείρω, ξῶ, excito, ſuſcito, experrectatio; (2) exſtimulo. Ἐν αἷς δ.εγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, 2 Pet. 3, 1. Θάλασσα διηγείρετο, Joan. 6, 18.

Διεγδθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. διεγείρω.

Διέγερσις, εως, ἡ, excitatio. A διεγείρω.

Διεγερτικὸς, ἡ, όν, excitandi vi habens, concitandi vi præditus. Ab cod.

Διεγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, vigilo, expergiſcor.

Διεδάσατο, *diſtribuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poët.* a διαδάζω.

Διεδεξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro δ.έδ.ξε, a δι.κνυμι.

Διεδιδέμεν, 1. ſing. imp. ind. paſſ. v. διαδ.δωμι.

Διεδοξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διαδοκέω.

Διέδρα, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro δ.έδρη, a διαδραμεῖν, *effugio*.

Διεδρία, ας, ἡ, diſſidium. A δίεδρ@ρ.

Διέδριον, ου, τὸ, ſellula, Dim. a δίεδρον.

Διέδρον, ου, τὸ, biſellium, ſellæ genus. A

Διέδρ@ρ, ος, ὁ ϗ ἡ, diſſidens. Ex διὰ, & ἕδρα, *ſella*.

Διέδρακε, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. δ.αδίδρασκω.

Διεζώσατο, 3. ſ. a. 2. med. v. διατίθημι.

Διέθηκε, 1. ſing. a. 1. indic. act.

Διέϊ, *tranſmittebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi δίημι, aut διΐημι, *tranſmitto*.

Διεζωλγμένως, diviſe, diſjuncte.

Διεθίζω, f. σω, adſuefacio; & διεθίζομαι, aſſuefacio. Διεθίζει χρῆμα μακρῷ τὸ ἀληθὲς, *Ariſt.*

Διεἰδέναι, pernoſcere.

Διειδὴς, ές@ρ, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, clarus. Ex δια, & εἶδ@ρ, *forma*.

Διεῖδε, 3. ſ. a. 2. ind. v. διαείδω.

Διειλημμένως, *Adv.* diſtincte, diviſim; (2) præciſe, præciſa formula. A διειλημμέν@ρ, quod eſt a διαλαμβάνω.

Διειλησε, εσας, ἡ, turbo, convolutio. Ex διὰ, & εἰλέω, *volvo*.

Δ ειλύω, vel διειλύσατο, clam evolvo. *in paſſ.* clam abeo, aufugio.

Διειμι, tranſeo, permeo, tranſmitto; (2) penetro; (3) proſequor; (4) percurro oratione; (5) narro, percenſeo. Ἅπαντα γὰρ διειμί σοι τὰ πάρα, narro, Ariſt. Av. 1398. Ex διὰ, & εἶμι, *eo*.

Διειμι, uſque ſum, pergo eſſe. Ex διὰ, & εἰμὶ, *ſum*.

Διειπω, enuncio, expono; (2) adminiſtro.

Διείρω, f. ξω, diduco, dirimo, interſepio, ſeparo. Βραχεῖ σῴρῳ διειργεῖ τ' Ἀτλικὴς ἡ νῆσ@ρ, Plut.

Διειρεο, imp. med. *Ion.* pro διείρου, a

Διείρομαι, inquiro, interrogo. Ex διὰ, & εἴρω, *duo*.

Διείρω, trajicio, infero, innecto; (2) tranſadigo, tranſuo.

Διεκδεξι@ρ, ος, ὁ ϗ ἡ, ſimulato hoſpitio fallens, ſub hoſpitalitatis ſpecie decipiens. Vox Comica Ariſtophanis de Laconibus. Ex διὰ, ἐκδοχὴ, *ſimulatio*, & ξέν@ρ, *hoſpes*.

Διεισδύνω, f. δύσω, ſubeo, ingredior. Ex διὰ εἰς, & δύνω, *ingredior*.

Διεκβαίνω, exeo per, inter.

Διεκβάλλω, per medium emitto, trajicio. Hinc

Διεκβολὴ, ῆς, ἡ, trajectus, ſaltus; (2) eruptio; (3) exitus per locum anguſtum & intercentum, & exitus quicunque.

Διεκθόλιον, τὸ, medicamentum ejiciens fœtum.

Διεκδικέω, ῶ, f. ήσω, tueor, defendo, ſive armis, ſive oratione.

Διεκδρομὴ, ῆς ἡ, excurſus; (2) percurſus. Ex διὰ, & ἐκτρέχω, *excurro*.

Διέκδυμι, & διεκδύω, exeo, erumpo. Hinc

Διέκδυσις, εως, ἡ, ambages, fuga & ſtrophæ tergiverſationum, exitus, eruptio.

Διέκειτο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. διάκειμαι.

Διεκθέω, f. θεύσομαι, diſcurro, excurro.

Διεκθρώσκω, permano, erumpo.

Δ.εκλύω, reſolvo, exſolvo.

Διεκπέπλω, 1. ſing. a. 2. paſſ. v. διακόπλω.

Δ.εκπαίω, proruo, prorumpo, cum impetu egredior.

Διεκπεραίνω, f. ανῶ, abſolvo & ad finem perduco rem inſtitutam, (2) percurro.

Διεκπερδω, ῶ, f. ήσω, vel άσω, ex loco alique per alium tranſeo; (2) exeo; (3) tranſjicio, tranſeo; (4) tranſjicio, tranſtigo.

Διεκπερδικίζω, f. ίσω, perdicis more decipio & effugio. Ex δ.ά, ἐκ, & πέρδιξ, *perdix*.

Διεκπίπλω, per medium elabor, & evado; (2) per rimam & foramen evado; (3) intercido.

Διεκπίπλω ἐκ τῆσ γραπτοῖδαν, Plut.

Διεκπλέω, f. πλεύσομαι, impetum claſſe facio, carptim, h. e. irruendo, & mox recedendo, & deinde iterum impe[illegible]le talis impetus dicitur

Διέκπλο@ρ, *contr.* δίεκπλους, ου, ὁ, & diſtinguitur a μάχη, *Ern.*

Δ.εκπλώω, præſ. inf. act. *Ion.* & *Poët.* pro διεκπλεῖν, a διεκπλέω.

Διεκπνέω, f. πνεύσω, exſpiro per, perflo. Hinc

Διεκπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus, exſpiratio, pertranſitus.

Διεκπορεύομαι, f. εύσομαι, egredior, exeo per, tranſeo per; (2) progredior.

Διεκπροαλὲς, ὶς, e ſuperiori loco pendere ſue ruens.

Διέκπλοσις, ἐως, ἡ, elapſus, effugium. A διεκπίπλω.

Διεκρέω, f. ρεύσω, perfluo, effluo per.

Διεκρο@ρ, *contr.* δίεκρους, ου, ὁ, meatus per quem aliquid effluit, oſtium, exitus aquæ. A δ.εκρέω.

Διέκλασις, ἡ, pandiculatio. A δ.εκλάω.

Διεκλέπτω, f. ψω, diſſeco; (2) exſeco.

Διεκτρέχω, excurro per, percurro.

Διεκφανὴς, ές@ρ, ὁ ϗ ἡ, pellucidus; (2) illuſtris, clarus. Ex δι', & ἐκφανὴς.

Διεκφυγὴ, effugium.

Διεκχέω, effundo. Διεκχὴν τὸ αἷμα, *Arct.*

Διέλαθον, 1. ſ. a. 2. ind. act. v. διαλανθάνω.

Δ.ελάλην, *dialogabar*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro διελάλεον, a δ.αλαλέω.

Διελαεία, ας, ἡ, decurſio militaris. A δ.ελαύνω.

Διέλασις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δ.ελαύνω, f. λάσω, percquito, equitando iterperago; (2) decurro in armis; (3) tranſigo, tranſjicio. Οὐ ζῦ δορατίῳ διέλασας, Luc.

Διελέγετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. διαλέγομαι.

Διελέξα, f. ξω, redarguo, refuto; (2) diſcepto. Διελέξαν ἅπαντες, Luc.

Διελεῖν, *diviſſe*, a. 2. inf. act. verbi διαιρέω.

Διελεύσ@ρ, *penetrabit*, 3. ſing. &

Διελεύσομαθα, *tranſilimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi διέρχομαι.

Διελέχθην, 1. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. διαλέγω.

Διελιλυθότα, acc. ſ. perf. part. med. verbi διέρχομαι, *tranſeo*.

Δίελκε, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. διαιρέω.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. v. διέρχομαι.

Διελινύω, ceſſo deſino.

Δ ελίττω, pervolvo, excutio, ſc. librum.

Δ ελκυσμὸς, ὁ, pertractio.

Διελκυστίνδα, ης, ἡ, puerorum luſus, in quo una pars funiculos alterius partis ad ſe pertrahere ſatagit. A διελκύω.

Δ.ελκύω, f. ύσω, traho per, v. c. annulum, *præſertim de navibus* quæ per iſthmum trahuntur, v. δίολκ@ρ.

Διέλκω, f. ξω, diduco.

Διελλαμζάνω, undique amplector, λόγ@ρ δ.ειλλαμένος, oratio intricata, obſcura.

Διελο.δορήντο, *convitiis adſciebantur*, 3. pl. imp. ind. paſſ. verbi διελο.δορέω.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. pro διέλεσθε, a διαιρέω, *dirimo*.

Δίεμαι, humecto,

Διεμαρτυρόμην, 1. ſ. [illegible] 1. ind. med. verbi διαμαρτύρομαι.

Διεμάχετο, 3. ſ. imperf. med. v. διαμάχομαι.

Δ εμβάλλω, injicio, immitto.

Δ.εμβιβάζω, 1. ſ. a. 1. ind. paſſ. verbi διαμβίζω.

Διεμένω, f. εμῶ, conſtanter permaneo in.

Διεμπιμπλάω, f. δ.εμπίμπλημι, f. διεμπιμπλάω, & πλήσω, impleo.

Διεμπολάω, ῶ, f. ήσω, coëmo, mercor; (2) divendo. Τί γε χρὴ ζκόπον ποτὲ διεμπολᾶν λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναυζέτης; dictis obſcuris ducit, Soph. Phil. 580.

Διεμφαίνω, f. ανῶ, oſtendo.

Διενεῖκαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro διενεγκαι, a διαφέρω, *confero*.

διανυσθῶσι, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. v. διανύομαι.
διανύσω, *diſtulit*. 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* verbi διαφέρω, *differo*.
διανυθμίσομαι, cogito diligenter, cum cura & [illegible]
διανυκτερεύω, f. εύσω, pernocto.
διανυκτερίζω, f. ίσω, peranno, per totum annum duro; (2) per totum annum alicui rei incumbo.
διανυστάζω, f. άσω, refragor differendo.
διανυσθῆν, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. διανύομαι.
δίανυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, biennis, bimus, qui eſt duorum annorum. Ex δὶ vel δὶς, & ἔνος.
διανωχλῶ, molitus ſum.
διαξάγω, f. ξω, traduco; (2) rego, adminiſtro; (3) tranſigo; (4) dirimo. Διαξαγειν ἢ βιον, τῶν ἀμφισβητησιν, Polyb.
διαξαγωγή, ῆς, ἡ, tranſactio, compoſitio, controverſiæ diſcuſſio; (2) exactio, finis rei. A διαξάγω.
διαξάξω, *cum impetu tranſiit*, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διαξηξε, a διαξάσσω.
διαξανθήμα, ατος, τὸ, puſtula. Διαξανθήματα μικρὰ, *Arct.* Ex διὰ, & ἄνθημα.
διαξατμίζω, per vaporem emitto, evaporo.
διαξάτιν, f. άξω, erumpo, proſilio, raptim emico.
διαξειμι, tranſeo; (2) nato, edifſero, mente revolvo; (3) prælego. Ex διὰ, ἐξ, & εἶμι, *eo*.
διαξεισιν, 3. pl. præſ. ind. act.
διαξειργω, prohibeo, arceo.
διαξελαυνω, f. άσω, tranſeo.
διαξελαυσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. διαξέρχομαι.
διαξελείχω, reſello.
διαξελαυσις, ἡ, idem quod, διέξοδος.
διαξελήλυθα, *tranſii*, perfect. ind. med.
διαξελθεῖν *tranſiſſe*, a. 2. inf. act.
διαξελιασω, diſſolvo. Φακέλλος ῥάβδων διαξελιασυσι, Herodot.
διαξερίσμαι, ῦμαι, f. ισομαι, interrogo, percontor.
διαξερδνάω, ῶ, f. ήσω, perveſtigo, perſcrutor. Διαξερδνάμψω χθόνα, Plat. Hinc
διαξερδνητὴς, ὴ, ὁ, perſcrutator, indagator.
διαξερπύζω, f. ύσω, erepo, prorepo. A
διαξέρω, f. ύσω, penetro, rependo.
διαξέρχομαι, f. ελεύσομαι, pertranſeo, pervado; (2) percurro narrando, explico; (3) percurro legendo; (4) conſidero, perpendo. Διεξελθεῖν κατηγορίαν κατά τινος βίου, Luc. acculare. Ὅσους ποιήσας ἢ διεξελθὼν πόνους, Soph. Phil. 1409.
διαξεσχεθῆ, 3. pl. præſ. indic. act.
διαξετάζω, f. άσω, diligenter inquiro.
διαξηγέομαι, narro, demonſtro, explico.
διαξῆς, ῆς, ἡ, idem quod, διεξόδος.
διαξῆσαι, *enarrare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro διαξέναι, a verbo διάξειμι.
διαξῆσαι, dimitto, emitto per.
διαξοδεύω, exitum reperio, exeo.
διαξόδιος, ὁ, ἡ, ον, pervius; (2) qui aliquid ordine & proline narrat & explicat, ἱστορία διαξόδιος, Plut. in Fab. A διέξοδος.
διαξοδίως, *Adv.* narratione & explicatione [illegible], perſpicue.
διαξοδος, ὁ, ἡ, bivium, trivium; (2) effugium, exitus latior; (3) tranſactio; (4) explicatio verborum, & enarratio rei; (5) cuſtas; (6) excretio per alvum; (7) expenſio bellica.
διαξόνιον, per unicum emitto.
διαξυστάζω, f. άσω, ſenium celebro.
διαπείρασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαπειράω.
διάπεισιν, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. διαπίπτω.
διαπέφραδε, *docuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διέφραδε, a verbo διαφράζω, *doceo*.
διάπεσι, *Dor.* pro διάπεσει, a πίπτω.
διαπεράθομες, *perdicimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διαπεράθομεν, a διαπίρθω.
διάπερησαν, *efficiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro διάπρασσον, a verbo διαπράσσω.
διάπιατο, 3. ſing. a 2. ind. med. v. διαπίσμαι.
διάπτω, adminiſtro, rego, guberno. Διάπτειν ἡνίας, Herodot. σρατὸν, II. 2, 207. Ex διὰ, & ἅπω, *ſero*.
Διε ἰφράζω, explico, præcipio, moneo.
Διεπιφαύσκω, illucefco.
Διερράζομαι, f. άσομαι, conficio. Καὶ μὴ σὲ γ' αὐτὸν ἡ πόλις διεργάσῃ, perdas, Soph. Oed. Col. 1412.
Διερρίζω, f. ίσω, valde irrito. Hinc
Διερρίσμα, ατος, τὸ, irritamentum.
Διερείδω, f. είσω, infigo, & διερείδομαι, innitor. Καὶγὼ Σκολιῷ Σκίμπωνι χεῖρὸς διερειδομένα, Eur. Hec. 65. Διερεισαμένη τὸ χῆμα τῇ βακτηρίᾳ, Ariſt. Conc. 150.
Διερίσσω, vel διερίπτω, f. ξω, remigo per.
Διερόω, ῶ, f. ήσω, indago, perſcrutor. Τῆς μυχῆς ἐ Θαλάσσης διερόῶνες, App.
Διερευνητὴς, ὴ, ὁ, inquiſitor, ſcrutator.
Διερῶ, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro διερὰν.
Διερίζω, f. ίσω, contendo, certo.
Διερμήνευσις, ἡ, interpretatio.
Διερμηνεὺς, ὲως, ὁ, interpres. A διερμηνεύω.
Διερμηνεύω, f. εύσω, interpretor. Διερμήνευον αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ αὐτοῦ, Luc. 24, 27.
Διέρομαι, interrogando pergo, interrogo.
Διερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, madidus; (2) recens. A διαίνω, *humecto*.
Διερπύζω, f. ύσω, penetro reptando.
Διερπω, f. ψω, idem.
Διερρηγνύμην, 1. ſ. imp. ind. paſſ. v. διαῤῥηγνυμι.
Διερρήγνυτο, 3. ſing. imperf.
Διῤῥῆξε, *diruit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Διῤῥιπτημένως, negligenter. A διαῤῥίπτω.
Διέῤῥιψε, 3. ſ. a. 1. and. act. v. διαῤῥίπτω.
Διίρυθρος, ος, ὁ ἡ ὄν, rubro colore diſtinctus, cui ruber color permiſtus eſt. Ex διὰ, & ἐρυθρὸς, *ruber*.
Διερύκω, f. ύξω, inhibeo, impedio; (2) diximo quaſi medium me interponendo. Διερύκων ἀψιμαχίαν τινὰ, Plut.
Διέρχομαι, f. ελεύσομαι, tranſeo, pertranſeo, præterco; (2) diſſero, enarro, oratione percurro; (3) tranſigo, conficio; (4) pervado, dimano; (5) exeo, præterco, *de certo die aut tempore*; (6) nihil prætermittere. v. c. in narrando, vexando, &c. Διέρχεσθ' ἢ βίον διὰ ἡσυχείας, pie tranſigere. Διελθόντες ὁ τὴν νῆσον, Act. 13, 6. Περὶ ἐμὲ διελθὼν λόγος, Plat. Τὸν βίον, id. ἄρας ἑαυτὸν, reputare, Iſocr.
Διερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo. Διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, Act. 10, 17.
Διεσάφησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. διασαφέω.
Διεσείω, f. ίσω, exedo, corrodo, eredo.
Διεσις, εως, ἡ, diviſio; (2) tranſmiſſio; (3) perfuſio; (4) quarta pars toni muſici, quæ eſt elementum toni minimum. *Unde* (5) minima rei pars. *Err.* A δίημι, *diruido*, vel δίνημι, *perfundo*.
Διεσκίδνασι, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διασκίδνημι.
Διεσκεμμένως, *Adv.* prudenter. A διασκέπτομαι, *contemplor*.
Διεσκόρπισε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διασκορπίζω.
Διεσπειρεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διασπείρω.
Διεσπούδασμένος, accurate, diligenter.
Διέσπειρε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διασπείρω.
Διεσυρτο, *mota eſt*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro διεσύετο, a διασσύω.
Διεσχιλάμην, 1. ſ. a. 1. ind. med. v. διασχίλλω.
Διέσχισα, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. διέστημι.
Διέσχε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. διέχω.
Διεσχεδιασμένος, paſſim, diverſis partibus. A διασπάω.
Διεσπουδασμένος, accurate, diligenter.
Διέσπειρε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διασπείρω.
Διεσυρτο, *mota eſt*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro διεσύετο, a διασσύω.
Διεσφαλμένως, cum noxa.
Διέσχε, *diviſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi διέχω pro διέχω.
Διεσώθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. διασώζω.
Διέτησα, *ſervavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Διέταξα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. διατάσσω.
Διετάραχθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. διατάρασσω.
Διετεμήραντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. διατεμαίρω.
Διετίλει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετίλλε, a διατίλλω.
Διετιτάχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro διατετάχατο, a διατάσσω.
Διετήρει, *conſervabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετήρει, a διατηρέω.
Διετηρίς, ίδος, ἡ, biennium. Ex δὶς, & ἔτος.
Δίετης, ὄς, ὁ ἡ, humulus, biennis. Διέτης ὁ τόκος τῶν ἐλαφείων ἐστὶ, Ariſt. *de gen. animal.* l. 4. ¶ Δ ετὴς & Δίετης. Prior, de eo dicitur, qui perannet; poſterior de bimo, *Cauboni*, ad *Suetm.* Veſp. c. 5.
Διετήσιος, ος, ὁ ἡ, per totum annum durans; annivarſarius. Ex διὰ, & ἔτος.
Διετίζω, f. ίσω, totum annum duro, annum compleo; (2) bimatum compleo.
Διέτμαξεν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. *Dor.* pro διετμάγησαν, a διατμήγω.
Διέτμαξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διέτμηξεν.
Διετὲς, pro διετοῦς, gen. ſing. a διετὴς.
Διετρίσον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. διατρίβω.
Διετρ.ψεν, *diuſſiſtis*, 3. ſing, a. 1. ind. act.
Διευεργετέω, benefacio.
Διεύθυτέω, ῶ, f. ήσω, huo quodque loco digero & diſpono; (2) boni conſulo.
Διευθέτησις, ἡ, compoſitio, bona adminiſtratio.
Διεθθυνία, ἡ, f. ήσω, pergaudeo, bono & hilari ſum animo.
Διεθθυντὴς, ὴ, ὁ, director, gubernator. A
Διεθύνω, f. υνω, dirigo; (2) corrigo, emendo; (3) examino, diſcepto; (4) refuto; (5) inquiro diſputando. Διεθύνειν ἢ λόγον, Luc.
Διεθυκρίνω, ῶ, f. ήσω, diſcerno, diſtinguo; (2) dijudico, diſputo, diſcutio, accurate examino. Ex διὰ, & εὐκρινὴς, *dijudicatu facilis*. Hinc
Διεθυκρίνησις, εως, ἡ, diſcretio, diſcuſſio.
Διεθύλαξεσμαι, ἔμαι, f. ήσομαι, metuo; (2) caveo; (3) vereor; (4) colo.
Διευνάζω, ſopio; (2) vitam adimo.
Διευπραξία, res bene, feliciter gero, fortuna ſecunda utor.
Διεφθρπίζω, f. ίσω, huc & illuc vagor, ſive lumpi more huc illuc agitor & reciprocor.
Διεφύρνω, f. υνῶ, dilato.
Διεφτοχίαν, accquor quod petii, volui.
Διεφχημοσύνη, decore ago, decorum confero.
Διεφτυχία, ας, f. ήσω, valeo ſum, valeo viribus, poſſum. Ex διὰ, & ἔυτος.
Διεφτυχίω, ῶ, f. ήσω, utque quaque proſpera utor fortuna.
Διέφαυσεν, *Ionic.* 3. ſing. a. 1. ind. act. cum v ἐφελκ. verbi διαφαύσκω.
Διεφθαίω, 1. ſ. a 2. ind. paſſ. v. διαφθείρω.
Διεφθάρμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.
Διεφθορένως, corrupte, vitioſe.
Διεφθ, ὸς, ὁ ἡ, decoctus, concoctus. Ex διὰ, & ἑφθὸς, *coctus*.
Διέφυ, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. διαφύω.
Διεχειρίσαντο, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi διαχειρίζω, *interficio*.
Διέχθασι, 3. pl. a. 1. ind. act. v. διαφέω.
Διεχθὴς, ἐχθὸς, ὁ ἡ, disjunctus, diſcretus. Ex διὰ, & ἔχω, *habeo*, *teneo*.
Διεχθρόθην, 1. ὁ ſing. inimicus ſum, inimicitias gero.
Διεχλόασε, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi διαχλοάομαι.
Διέχυσα, dispergo; (2) pertineo, ad locum aliquem; (3) diſſero. Διέχειν ἀπ' ἀλλήλων, Thuc. Ex διὰ, & ἔχω, *habeo*.
Διέψευσμένως, falſe iter, fallendi cauſa, falſo.
Διεψύσω, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. διαψύχομαι.
Διέψω, coquo, concoquo; bene calefacio.

Δι-ζ-ο, *quæro*, 2. fing. præf. imperat. med. *Ion.* pro δίζησο, a δίζημαι.

Διζεαι, *quæris*, 2. fing. præf. ind. a t. *Poët.* pro δίζῃ, & hæc *Ion.* pro δίζηται.

Δ ζ ησθε, *quæritis*, 2. pl. præf. ind. act.

Δίζημαι, idem quod δίζω

Δι ζημα, quæro, inveſtigo, A δίζω.

Δ ζητεω, *quæro*, *inveſtigo*, *quæſtor*, *inveſtigatus*. Nonnus. A δίζημαι.

Δίζυξ, υγος, ὁ ἡ, *qui geminum vitam habet*, vitæ geminæ, vel duplicis. Ex δίς, & ζυξ, *vita*.

Δ ζυξ, υγος, ὁ ἡ, *idem* ex uſu

Δ ζυξ, υγος, ὁ ἡ, *idem* ex uſu

Δ Ι Ζ Ω, inuſit. ſed ſub ſig. (1) *quæro*; (2) *deſidero*, *opto*, *cupio*, *ſtudeo*. Δίζῃ γὰρ, *ait* μ κ ος, &c. Il. 16, 754.

Δίζυς, *geminus*, *vitæ geminæ*, *vitæ duplicis*, g. n. *Poët.* pro δίζυξ, & hoc *Ion.* pro δίζυγος, a δίζυξ.

Δίζυξ, υγος, ὁ ἡ, *qui geminam vitam habet*, vitæ geminæ, vel duplicis. Ex δίς, & ζυξ, *vita*.

Δ κηρα, 1. ſ. v. 1. ind. act. v. δικάζω.

Δικηφόρω, *vinco*, *victoriam reporto*, *victor numero*, *diſſero*. Τίς ἐν ἀντ τοῦ φραγμ' αὐτοῖς δικηφόρησεν τοῦτο; Ariſt. Av. 2 9. Δικηφόρησατο αὐτοῖ, ἵνα μὴδενὶ δικηφορήσῃ, Matt. 9, 9.

Δ κησις, εως, ἡ, narratio; (2) expoſitio, commemoratio. A δικάζω.

Δικηματικῶς, *ad*, ει, *quæ narrationibus delectantur*, fabulator; (2) *ad narrationem pertinens*, narrativus. A δίκημα.

Δικηματικός, *Adv.* narrative, narratione verborum.

Δ κημάτιον, υ, τὸ, narr ſiuncula. Dim. a δίκημα.

Δ κησις, εως, ἡ, narratio, commemoratio, ſed longior, quam δίκημα. A δικάζομαι.

Δικήσω, 1. f. plusq ind. med. *Ion.* a δικάζω.

Δικηφορέω, pro δικαιόω, ω, ὁ ἡ ἡ, *acuo*, per aurem gradiens vel volans, qui eſt in aëre, ad aurem pertinens. Ex δικ, & ἀκροάομαι, *audio*.

Δικηθλέω, ῶ, f. ήσω, *pervol*; (2) *item tranſporto*, ut lumen de corporibus polluendis. Ex δικ, & πλέω, *navigo*.

Δικθέω, *idem* & ex uſſ.

Δικθησις, ἡ, *pervolatio*.

Δικνεῦσι, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro δικνοῦσιν, a δικνέω.

Δικνοδαμῶς, *Adv.* accurate. Ex διά, & ἀκριβαμῶς, *accurate*.

Δ κνω, ἥξω, *pervado*, *pertranſeo*. Ἵνα δικνῶμεν εἰς τὰ πόρρω θάλασσ, Arrian.

Δικλῆθρ, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. διάκλημαι.

Δικλισω, ᾶ, f. ασω, *infolo*, *ſolo pernio*.

Δικλλαττον, imperf. ind. act. v. διαλλάττω.

Δικλω, ῶ, f. άσω, *clavum adigo per*, *clavo tranſfixo per*.

Δικλυσις, εως, ἡ, *excuſſus*, (2) *ſeparatio*. A διὰ ομαι.

Δικμηκασι, 3. plur. perf. ind. act. v. διαμηκάομαι.

Δικμιδάω, f. άσω, *diem tranſigo*, *diem totam duco*.

Δικμῶ, ῶ, f. ωσω, *mitigo*, *emollio*.

Δ l'HMI, *humecto*, *perlambo*, *diluo*.

Δ λωσ ν, 3. f. aor. 1. ind. act. v. διαφέρω.

Δ λωσιν, dat. pl. *Poët.* pro διλωσι, a διλωσις.

Δι λωσις, *Adv.* *continue* & *perpetuo ſeries*, *jugi & continuo tenore*, *continue*, *perpetuo*, *identidem*. A

Δι λωσις, ῶς, ὁ ἡ, *continuus*, *perpetuus*. Hinc ἐς τὸ διλωσὶς, vel διλωσὶς in *perpetuum*, *jugiter*. Ex διά, & ἰωσις.

Δι λωσις, *Adv.* idem quod διλωσις.

Δ λωρος, ον, *ventoſus*, *ventoſo ſpiritu*.

Δι λωσιξε, 1. f. aor. 1. ind. act. v. διαλύσω.

Δ ξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro δίκιξε, a δικίσσω.

Δ πκω, *revoco*, *in continentem redigo*, *continenti adjungo*.

Δ πκέ, 3. f. imperf. ind. act. v. διατορέω.

Δ πκον, *mihi haruſi*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro δίκτορον, a δίκτορος.

Δ ρσε, 3 ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro δ ρίσσα, a διερίσσω.

Δ ρμφ ω, *divido*, *diſtinguo*. A

Δ ρμφ ω, *diſtinguo*, *diſcerno*, *diſtinctus*, *diſcretus*, *diſtans*, *diſcretim*, *diſtincte*, *diſtinctim*, *diſcrete*, *diſtanter*, *diſtinctio*, *diſcretio*, *diſtantia*, *diſcretor*, *diſtinctor*, *diſcretrix*, *diſtinctrix*, *diſcretivus*, *diſtinctivus*, *diſcretorius*, *diſtinctorius*, *diſcretivum*, *diſtinctivum*, *diſcretorium*, *diſtinctorium

Δικαιατήριον, ν, τὸ, locus, ubi (1) judicium exercetur; (2) pœnæ sumuntur.

Δικάζω, apud Herodotum est pro δικάσειν, non a δικάω.

Δικανικός, ή, όν, (ex δίκη, ης,) judicialis; (2) juris peritus. A δίκη.

Δικέφαλος, ος, ὁ ἡ, ον, biceps. Ex δίς, & κεφαλή, caput.

Δικμηνία, ας, fut. ήσω, bi rus sum, bis fructum fero. Ex δίς, & καρπός, fructus.

Δίκμηνος, ος, ὁ ἡ, ον, bis ructum gignens.

Δίκος, gen. sing. Dor. pro δίκης.

Δικτάσσε, 2. s. a. 1. conj. act. v. δικάζω, jus dico. Unde

Δικαστήριον, ν, τὸ, in quo judicium, aut ius dicere licet, judicio præfitutus.

Δικτυοπολίη, ης, ἡ, Ion. pro ὁ καυσοπολίτης in Epigramm. judicium, lis, caufla, controversia. A

Δικαστοπόλος, ος, ὁ, judex, qui versatur circa jus; (2) rex. Ex δίκη, & πολέω, verfor.

Δικάσσαι, a. 1. inf. act. Poet. pro δικάσαι, a δικάζω.

Δικαστήριον, ν, τὸ, forum judiciale; (2) judicium, (3) comedus judicum, (4) tribunal.

Δικαστήριόν, τὸ, Dim. a prec.

Δικαστικός, ή, όν, v. sub fin. A δικάζω.

Δικαστικόν, ν, τὸ, merces judicum, sportulæ judicum. A δικαστής.

Δικαστικός, ή, όν, ad judicem pertinens, judicialis, (1) retiarius; (2) judicandi peritus.

Δικαστικῶς, adv. judicum more, ut fit in judicio. A δικαστικός.

Δικάστρια, ας, ἡ, femina judex.

Δικατενλικτός, ή, ὁ ἡ, duplicater desinens. Ex δίς, & κατελήγω, desinens.

ΔΙΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo, bidens, instrumentum rusticum. Hinc

Δικελλάτης, ου, ὁ, qui ligone utitur, fossor.

Δίκερως, ὁ ἡ, ων, duo cornua, sive duos apices habens. Ex δίς, & κέρας, apex.

Δικέφαλος, ος, ὁ ἡ, bicaput. Ex δίς, & κεφαλή, caput.

Δικόλλης, ου, ὁ, idem & ex ind.

Δικόρας, ου, ὁ ἡ, ον, idem & ex ind.

Δικόρυφος, ος, ὁ ἡ, ον, biceps. Ex δίς, & κορυφή, caput.

ΔΙΚΗ, ης, ἡ, tas, justitia, fas; (2) dea prædictarum præses, Dice; (3) ritus, mos, consuetudo, (4) dies, judicium, causa, actio, lis; (5) supplicium, pœna.

Δικηλάτης, ου, τὸ, ligo, proprie statua Jovis. Ex δίκη, & ἐλαύνω, *simulatrum*. Vide δίκελλα.

Δικηΐσιν, dat. plur. Ion. pro δικαίοις.

Δικαίωσις, εως, vindicta. A δίκη.

Δικηφόρος, ὁ, juris defensor, *Epist.* Jovis, item, pretialis v. c. dies: item judex, ulter injuriæ alteri factæ.

Δικίδιον, ν, τὸ, litucula, controversiola. Dim. a δίκη.

Δικλειδής, ής, ὁ ἡ, utrimque clausus.

Δικλείδιος, ος, ὁ ἡ, ον, idem. A

Δικλείς, ίδος, ἡ, fores geminæ, valvæ bifores; (2) quæ sphæra clave obditur. Ex δίς, & κλείς, *claudo*.

Δικογραφία, ας, ἡ, causfarum scriptio, seu concinnatio. A

Δικογράφος, ος, ὁ, causfarum scriptor, qui orationes judiciales conficit, quas alii recitent. Ex δίκη, & γράφω, *scribo*.

Δικολογίαν, ας, ἡ, causæ dictio. Ex δίκη, & δίδωμι, *do*.

Δίκοκκος, ος, ὁ ἡ, ον, duplici grano præditus. Ex δίς, & κόκκος, *granum*.

Δικολογίκος, ος, ὁ, causfidicus. Ex δίκη, & λέγω, *dico*.

Δικολογέω, ῶ, f. ήσω, causfas dico; (2) judiciales præceptiones do.

Δικολογία, ας, ἡ, de jure disceptatio. A

Δικόλογος, ος, ὁ, causfidicus. Ex δίκη, & λέγω, *dico*.

Δίκολπος, ος, ὁ ἡ, ον, duos sinus habens. Ex δίς, & κόλπος.

Δικοδεσμος, ος, ὁ ἡ, ον, duos nodos habens, qui binis nodis adducitur. Ex δίς, & κόρδυλος, *nodus & articulus digiti*.

Δικορραφέω, ῶ, fut. ήσω, causfas consuo, Arist. Av. 1441. A

Δικορραφία, ας, ἡ, causfarum conferinatio.

Δικορράφος, ος, ὁ, causfarum conficinator, calumniator. Ex δίκη, & ῥάπτω, *suo*.

Δικρανος, ος, ὁ ἡ, biceps. Ex δίς, & κόρυς, *caput*.

Δικρανος, ος, ὁ ἡ, binos cornibus, seu vertices habens. Ex δίς, & κορυμβος.

Δικόκρυφος, ος, ὁ ἡ, qui duplicem verticem habet; (2) qui duplex est capillorum discrimine. Ex δίς, & κορυφή.

Δικότυλος, ος, ὁ ἡ, duas caruncolas concavas circa cardines habens; (2) qui gemellos coxendices habet. Ex δίς, & κοτύλη.

Δικόω, ῶ, f. ώσω, judicio adhibeo. Apud Cic. Διακόσιον. A δίκη.

Δίκρανος, ίδος, ὁ ἡ, biceps. Ex δίς, & κρᾶς, *caput*.

Δίκρατος, ος, ὁ ἡ, bicornis, bifidus.

Δικρατίστας, ητος, ἡ, q. d. bicornutas, bifidatus. A δίκρατος.

Δίκρατος, ος, ὁ ἡ, biceps; (2) bifidus; (3) bicornis. Ex δίς, & κρατός.

Δικρατόω, in duas partes divido, bifidum facio.

Δικρανία, ας, ἡ, furcina.

Δικρανος, ος, ὁ ἡ, biceps. Hinc

Δικρανία, ᾶς, f. άσω, bifurcum reddo, biceps facio.

Δικρατής, ής, ὁ ἡ, q. d. bipotens, duplum habens imperium. Ex δίς, & κρατέω, *impero*.

Δίκροος, ος, ὁ ἡ, ον, δίκοος, & δικρόος, contr. δικρόος, biceps, bifidus, bifurcus.

Δικόσσωπος, ος, ὁ ἡ, geminam habens simbriam, fimbriatus, ornatus. Ex δίς, & κροσσός, *fimbria*.

Δίκροτος, ος, ὁ ἡ, ον, bis pulsans; (2) qui utrimque impellitur. Ex δίς, & κρότος.

Δίκρωτος, ος, ὁ ἡ, ον, duos hamos seu cuspides habens. Ex δίς, & κέντρον.

ΔΙΚΤΑΜΟΝ, vel Δίκταμος v. ου, ὁ, & δίκταννον, ου, ὁ, ctri species, seu dictamnus herba, *Virgil.* Dittany.

Δίκτης, ου, ὁ, indagator, inspector, defensor. A δίκτυον.

Δικτιάρτης, ου, ἡ, retiarius. Ex δίκτυον, & ἄρω, *ligo*.

Δικτιάλωτος, ος, ὁ ἡ, reti captus, irretitus. Ex δίκτυον, & ἁλίσκω, *capio*.

Δικτυάδες, v. Δικτυές.

Δίκτυννα, Diana, Ion. ἀπὸ δικτύων, a retibus, quæ venatrix.

Δικτύδιον, ν, τὸ, reticulum, rete parvum. Dim. a δίκτυον.

Δικτύδης, ου, ὁ, piscator retiarius. Ab ed.

Δικτυόκλωθος, ος, ὁ ἡ, ον, qui retia nectit, piscator retiarius. Ex δίκτυον, & θάλλω.

Δικτυόθετος, ος, ὁ ἡ, ον, rete in aliqua positus, reticulatus. Ex δίκτυον, & τίθημι.

Δικτυόκλωθος, ος, ὁ ἡ, ον, in rete plexus, in retia filo modo intextus. Ex δίκτυον, & κλάθω, *neo, necto*.

ΔΙΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, rete; (2) plaga, cassis; (3) media cribri pars.

Δικτυοπόλος, ος, ὁ ἡ, ον, qui retia texit. Ex δίκτυον, & πολέω.

Δικτυοπώλης, ου, ὁ, qui rete fraudi, piscator retiarius. Ex δίκτυον, & ἁλίσκω, *capio*.

Δικτυόω, ῶ, f. ώσω, ad retis formam compono & fabrico, reticulatum facio. A δίκτυον.

Δικτυώδης, ες, ὁ ἡ, ον, reticulatus. A δικτυόω.

Δικτυωτός, ή, όν, reticulatus. A δίκτυον.

Δικύκλος, ος, ὁ ἡ, ον, binas rotas habens fc. currus: unde & pro carpento tali dicitur.

ΔΙΚΩ, jacio, dejicio.

Δικωλος, ος, ὁ ἡ, ον, bimembris. Ex δίς, & κῶλον, *membrum*.

Δικαπία, ας, ἡ, scapha, quæ ductus tantum remis agitur. A

Δίκωπος, ος, ὁ ἡ, ον, duos remos habens. Ex δίς, & κώπη, *remus*.

Δικλίκυθον, ν, τὸ, gemina lecythus, bina lecythi. Ex δίς, & λήκυθος, *lecythus*.

Δίλημμα, ατος, τὸ, dictamna, syllogismus ob utraque pariterius adversarium, syllogismus communis, complexio. Ex δίς, & λῆμμα, quod est a λαμβάνω, *sumo*.

Διλεγέω, ῶ, f. ήσω, bis idem dico.

Διλογία, ας, ἡ, sermonis ambiguitas; (2) duplex vocis in eodem loco significatio. Figura Grammat.

Δίλογος, ος, ὁ, bilinguis, fallax.

Διλογχής, ής, ὁ ἡ, ές, duas gestans lanceas. Ex δίς, & λόγχη, *lancea*.

Δίλοφος, ος, ὁ ἡ, ον, duas cristas, item duplicem verticem habens.

Διλοχία, ας, ἡ, duplaris decuria. Ex δίς, & λόχος, *decuria*.

Διμάχαι, οἱ, duplicem pugnam committentes, qui equites & pedites dequenadit, prout nec diros exigit. Ex δίς, & μάχομαι, *pugno*.

Διόδαιμος, ος, duobus gladiis armatus.

Διμερόπους, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

Διόβλητος, η, ὁ ἡ ἡ, a Jove tactus, seu fulmine ictus. Ex ζεύς, *Gen.* διὸς & βάλλω, *jacio.* Unde

Διόβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, a Jove missus.

Διογενέθλιος, ου, τὸ, Jovis partus, Jovis natalis.

Διογενής, ής, ὁ ἡ ἡ, e Jove genitus, f. ortus; (2) generosus, divus, nobilissimus. Ex διὸς, & γείνομαι, *nascor.*

Διογίνητος, η, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Διογκάω, ῶ, f. ήσω, tumefactio, inflo, tumidum reddo; Διογκάομαι, ώμαι, turgeo.

Διόγκησις, εως, ἡ, tumefactio. A διογκόω.

Διόγνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod διογένητος.

Διδύειν, ις, ἡ, & διδύδυσις, εως, ἡ, transitus.

Διοδευτικός, ή, ὁ ἡ ἡ, pervius, permeabilis. A

Διὰ ὁδοῦ, f. ὁδώσω, iter facio per, transeo. Διὰ δὲ χρὴ πόλιν ἡμᾶς κάμψαι, Luc. 8, 1. Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, Act. 17, 1. Ex διὰ, & ὁδεύω.

Διοδοιπορία, fut. ήσω, permeo. Ex διοδος, & ποιέω, *facio.*

Διόδος, ε, ἡ, transitus. Ex διὰ, & ὁδός.

Δίοζος, ὁ ἡ ἡ, duos ramos habens. Ex δὶς, & ὀζος, *ramus.*

Διόθεν, *Adv.* a Jove. A ζεύς, *Gen.* διός.

Διοίγμα, ατος, τὸ, reclusio, ap. Æsch. (si locus sanus, *Eur.*) Ch. v. 24. ubi legendum videtur διὶ ἰυγμὸς.

Διοίγνυμι, fut. ξω, aperio, pando, refero. Ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε, Aristoph. Conc. 849. Ex διὰ, & οἴγω, *aperio.*

Διοίγω, f. ξω, idem & ex it. d. Βαῖ διοίγειν κλείθρα, Soph. Oed Tyr. 1296.

Διοιδαίνω, intumesco, intorgesco; (2) intumesco ira; (3) emano, erumpo.

Διοίδησις, εως, ἡ, f. ήσω, intumesco. Διοιδήσασι φλέβες, *Hipp.* Διαδύνει ἐκ τῆ φαρμακοποσίας τὸ ζωϊλκὲς, Luc.

Διοιδής, ές, ὁ ἡ ἡ, tumidus, turgidus.

Διοικέω, ῶ, f. ήσω, prorsum habito; (2) rego, administro; (4) tributo. Διοικεῖν τὴν πολιν, τὰ πρὸς τὴν πόλιν, ἡ βίον κεχωρισμένα διοικεῖ, administrationem.

Διοικήσας, a. 1. int. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, administratio, moderatio; (2) quævis provincia, in qua præses jus dicit, & contentus; (3) administratio militarum provinciarum, apud Scriptores ecclesiasticos, Diœcesis. A διοικέω. Unde

Διοικητὴς, οῦ, ὁ, administrator, procurator, *inspector.*

Διοικητήριον, ὐ, promacondi, cellæ penuariæ præpositus.

Διοικίζω, f. ίσω, disjungo, incolas dimitto, separatim colloco.

Διοικιδιόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, ædificando separo & discrimino.

Διοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, per vetio legendo.

Διοικοῦντες, acc. plur. part. act. *contr.* pro διοικέοντας, a διοικέω.

Διοινοχόω, vinum immitto convivæ.

Διοινόω, ῶ, f. ώσω, vino refercio. Ex διὰ, & οἶνος, *vinum.*

Διοίξις, εως, ἡ, apertio, patefactio. A διοίγω.

Διοίσω, f. f. fut. 1. ind. act. v. διαφέρω, *differo.*

Διοιστεύω, f. εύσω, fagittam mitto per, jaculor.

Διοιστρία, vehementi cupiditate ac propè insana incendo.

Διοιχνέω, ῶ, f. ήσω, pereto, permeo. Διέρχεσθε διοιχνέοντες πανταχῆ οἶκους, Lyc. 1. 1.

Διοιχήσομαι, f. οιχήσομαι, pereo, intereo.

Διοκτυπὴς, ὁ, fulmine ictus.

Διοκωχὴ, ἡ, remissio

Διολισθαίνω, labor per; (2) delabor e manibus; (3) labor, cado.

Διολισθία, ᾶς, fut. ήσω, idem. Διολισθῶν τὰς χρησὰς, Aristoph. Nub. 1. 3.

Διολκὴ, ῆς, ἡ, distractio, tractio per. A διέλκω, *distraho.*

Διόλκος, ου, ὁ, Tractus in Isthmo Corinthiaco, ubi naves ex Ionio in Ægæum & vicissim trahebantur. Ab eod.

Διόλλυμι, f. διολῶ, f. ολέσω, p. ολώλεκα, disperdo. Τὸ κάλλος αὐτῆς ἀπὸ βίον διώλεσε, Soph. Trach. 472.

Διόλου, ὁ ἡ ἡ, perpetuus.

Διόλου, *Adv.* perpetuum, Gl. V.

Διομαλίζω, f. ίσω, complano, lævigo, æqualem reddo.

Διομαλόω, idem.

Διόμβρος, ε, ὁ ἡ ἡ, imbre madidus; (2) madidus. Ex διὰ, & ὄμβρος, *imber.*

Διόμνυμι, f. ομόσω, vel ομοῦμαι, dejero; (2) juro; jurejurando adfirmo.

Διομνύω, idem. Ex διὰ, & ὀμνύω, *juro.*

Διομολογέομαι, ούμαι, f. ήσομαι, confiteor; (2) pactisco, ex pacto promitto; (3) constituo; (4) adfirmo; (5) transigo, (6) decido; (7) a te contendo, ut hoc fatearis. Διομολογησάμενοι τῷ δικαιοσύνῳ ἀρετὴν ἕξ, Plat.

Διομολόγησις, ἡ, confessio, pactum, transactio.

Δίον, 1. f. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦιον, a δίω.

Διονομάζω, fut. άσω, denomino, appello. Hinc διανομασμὸς, celeber, in utramque partem.

Διονύσεια, ων, τὰ, festa Bacchi, bacchanalia. A Διόνυσος, *Dionysus*, f. *Bacchus.*

Διονυσιάζω, f. άσω, bacchanalia ago, festum Bacchi celebro. Ab eod.

Διονυσιακὸς, ὴ, όν, Bacchicus, Bacchanalis.

Διονυσὶς, άδος, ἡ, herba quædam. Ab eod.

Διονύσιον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Διονυσίος, ία, ιον, Bacchicus. Ab eod.

Διονυσίσκος, ου, ὁ, q. d Bacchulus; (2) ossea eminentia, quæ prope tempora nascitur. Dim. Ab eod.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, Dionysus, Bacchus.

Διόπαις, αιδος, ὁ, Jovis filius. Ex ζεύς, *Gen.* διὸς, & παῖς, *filius.*

Διοπεμπὴς, ὴς, ὁ ἡ ἡ, a Jove missus. Ex ζεύς, διὸς, & πέμπω, *mitto.*

Διόπερ, *Conjunct.* quapropter, quare, proinde, ideo. Ex διὰ, *propter*, & ὅπερ, *quod.*

Διοπετὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, a Jove delapsus, de cœlo delicientem. Ex ζεύς, διὸς, & πίπτω.

Διοπομπέομαι, ῆμαι, expio, ablego, procul amando, expio, & procul amoveo, rejicio, *Ion.* pro. Ex Διὸς, *Jovis*, & πομπὴ, *missio.*

Διοπὴς, ὴ, ὁ, administrator, inspector; (2) curator navis, (3) rex. Æschyl. in Pers. .... v. Iust. ad Il. 2. & Od. 17. A διοψ.

Διόπτης, ὴ, ὁ, qui pervidet, & prospicit, inspector. Ab eod.

Διοπτεύομαι, f. εύσομαι, pervideo, perspicio.

Διόπτρα, ας, ἡ, optica, instrumentum geometricum; (2) instrumentum librandis aquis aptum; (3) speculum matricis. A διόπτομαι.

Διοπτευτικὸς, ὴ, όν, ad spectandi remotiora aptus.

Διορᾶν, pro διοψεῖσθαι, a διοπτεύω.

Διορατικὸς, ὴ, όν, perspicax. A διοράω.

Διορᾶω, ῶ, f. ήσω, perspicio; (2) perspicio; (3) interpono. Διορᾷ κοὐκ ἐᾷ τινα, Incer.

Διορθάνωσις, εως, ἡ, pertotum instrumentalium in corpore hominis compagmentatio. Ex διὰ, & ὀρθόω, *erigo.*

Διορίζω, f. ίσω, pro accendo vel inflammo.

Διόρθιος, ος, ον, ἡ ἡ, duas ulnas longus. Ex διὰ, & ὄρθιος.

Διορθόω, recti o, facio.

Διορθόω, ῶ, f. ώσω, corrigo, emendo. Διορθωσαι τὸ χρέος, solito, Phal. Hinc

Διόρθωμα, ατος, τὸ, correctio, emendatio.

Διορθῶν, corrigens, *contr.* pro διορθόων, a διορθόω.

Διόρθωσις, εως, ἡ, idem, vel ipsa corrigendi vel emendandi actio, membri luxati repositio. Ab eod. Unde

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat.

Διορθωτικὸς, ὴ, όν, qui corrigere potest.

Διορία, ας, ἡ, definita & præscripta dies; (2) discrimen. A διόρος. Unde

Διορίζω, f. ίσω, distermino; (2) extermino; (3) definio, distinguo, explico, explano differendo; (5) statuo, decerno, adfirmo, *quo jure* (2. 3.) & *in med. dicitur.* Δικαιότατον διορίζειν περὶ τινος, Hocr. Hinc

Διόρισμα, ατος, τὸ, distinctio, definitio.

Διορισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Διορισμῶνες, distincte, a finite.

Διόρνυμαι, procedo. Ex διὰ, & ὄρνυμι.

Διός, ου, ὁ, diemptor discriminator. Ex διὰ, & ὁρος, *terminus.*

Διόροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, duplici tecto instructus, duplicem concamerationem, vel contignationem habens. Ex δὶς, & ὄροφος.

Διορόω, vel διορύσσω, f. ώσω, in ferum convertio, in ferofam qualitatem muto.

Διόρρησις, ἡ, idem quod διόρυσις.

Διορυχὴ, ῆς, ἡ, fossa, perfossio. A διορύτω.

Διορυχθαι, a. 2. inf. pass. v. διορύσσω.

Διόρυγμα, ατος, τὸ, fossa per aliquem locum ducta; (2) fovea. Ab eod.

Διορύσσω, vel διορύττω, f. ξω, perfodio. Ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσι, ἡ κλέπτουσι, Matt. 6, 19.

Διορχήσομαι, ήσμαι, f. ήσομαι, perfalto, usque ad finem fallo, delallo; (2) peritia saltandi cum aliquo certo.

Διόρασις, εως, ἡ, conversio in ferum.

Διὸς, Jovis, gen. sing. a Ζεύς, *Jupiter.*

Δῖος, δία, δῖον, a Jove oriundus; (2) divus, (3) generosus. A Ζεύς, *Gen.* διός.

Διόσδοτος, ε, ὁ ἡ ἡ, a Jove datus. Ex *Gen.* διὸς, & δίδωμι, *do*

Διοσημεῖα, vel διοσημία, ας, ἡ, signum a Jove datum; (2) prodigiosa tempestas; (3) prodigium, ostentum. Ex ζεὺς, διὸς, & σημεῖον, *signum.*

Διόσκοροι, ων, οἱ, Jovis filii, Castor & Pollux; (2) reges. Ex ζεὺς, διὸς, & κοῦρος.

Διόσκουροι, ων, οἱ, idem; (2) apostemata sub auribus emergentia (παρωτίδες) in gravi morbo salutem indicantia.

Δίοσμος, ε, ὁ, vis illa, quæ odorum sensum ad odoratum transmittit. Ex διὰ, & ὀσμὴ, *odor.*

Διόσπυρα, & Διόσπυρον, genus cerasi. Theophrast. hist. plant. 3, 13. Est etiam Dioscorion alio nomine lithospermon dicta herba. Plin. 27. § 74. c. 11. *Angl.* Stonecrop.

Διόσσος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex gemino conflatus esse. Ex δὶς, & σεῖω, *cio.*

Διοσφραίνω, olore (i. fœvi, f. fædo) pertundo, imbuo, *male* inquino fœtis sordibus.

Διότι, *Conjunct.* quoniam, quan obrem, quare. Ex διὰ, τὸ, *propter*, & ὅτι, *quod.*

Διοτρεφέσιν, dat. pl. *Ion.* pro διοτρεφέσι, a διοτρεφὴς.

Διοτρεφὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, a Jove nutritus, Jovis alumnus. Ex ζεὺς, *Gen.* διὸς, & τρέφω.

Διοτρέω, ῶ, f. ήσω, permingo, permeio. Hinc

Διουρητικὸς, ὴ, όν, vim habens urinam ciendi.

Διοχέτευσις, ἡ, aquæ deductio.

Διοχετεύω, f. εύσω, per canalem aquam deduco, aquam per tubam duco.

Διοχὸς, ὁ ἡ ἡ, quo duo vehi possunt. Ex δὶς, & ὄχος, *currus.*

Διοχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, molestiam exhibeo, molestus sum.

Διοχλίζω, idem quod ὀχλίζω.

Διοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.

Διοψὴς, οπος, ὁ, dispensator, Hes. A διόπτομαι. Hinc

Διόψις, εως, ἡ, transpectus; (2) perfectio.

Δίπαις, δος, ὁ ἡ ἡ, duorum liberorum parens; (2) bis puer.

Δισπάλαιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, duorum palmorum, bipalmus. Ex δὶς, & παλαιστὴ, *palma.*

Δίπαλτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui utrimque vibrari potest; (2) utrimque telum vibrens, bina tela tenens; (3) ambidexter. Ex δὶς, & πάλτος, *subratus.*

Δισπάλτως, *Adv.* utrimque vibrando telum; (2) ambabus manibus, totis viribus.

Δισπηχυς,

Δίπηχυς, ύος, ὁ ἡ ὑ, bicubitalis. Ex δίς, & πῆχυς, *cubitus*.

Διπλάζω, f. άσω, geminus fum ; (2) duplico. A διπλόος.

Δίπλ..ξ ..κος, ῆ, ὑν, duplicata ; (2) ὁ ἡ ὑ, duas habens cruftas. Ab eod. vel etiam ex δίς, & πλάξ, *cruſta*.

Διπλασιάζω, f. άσω, duplico, gemino.

Διπλασιασμός, ῦ, ὁ, duplicatio ; (2) Figura grammatica, qua litera geminatur.

Διπλάσιος, ία, ιον, duplo major ; (2) duplex, geminus. A διπλόος.

Διπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὑ, duplex. Ab eod.

Διπλέθριον, ου, ὁ ἡ ὑ, ſpatium duorum jugerum ; (2) duo jugera. Ex δίς, & πλέθρον.

Δίπλεθρος, ον, duo jugera æquans.

Διπλήθης, έος, ὁ ἡ ὑ, duplicatus, bis plenus. Ex δίς, & πλήθω, *impleo*.

Διπλόη, ῆς, ἡ, duplicitas ; (2) fraus, verſutia, deceptio ; (3) obſcuritas. A διπλόος.

Διπλοείματος, ον, duplicato pallio utens.

Διπλοΐζω, duplico, ap. *Æſch.* (*fi lectio jana* Em.) Ag. v. 844.

Διπλοΐς, ίδος, ἡ, læna duplicata ; (2) toga Rom. quæ totum hominem ambit ; (3) pallium ; (4) chlamys. Ab eod.

ΔΙΠΛΟΟΣ, ῆ, ν. διπλόη, ῆ, n. διπλόον, όν, duplex, duplus ; (2) verſipellis, verſutus ; (3) magnus.

Διπλοσήμαντος, ῆ, ὁ ἡ ὑ, duas habens ſignificationes. Ex διπλόος, & σημαίνω.

Διπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico. Διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, Apoc. 18, 6.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, diploma, literæ principum, vulgo *patentes* ; (2) vas duplex.

Δίπλωσις, ἡ, duplicatio. A διπλόω.

Δίπνους, ὁ, idem.

Διποδίζω, f. ξω, ſalto per διποδίαν.

Δίπολις, εως, εως, εον, bipedalis, bipedaneus.

Δίπους, οδος, ὁ ἡ ὑ, idem. A δίπους.

Διπτυλής, ῆ, ὁ ἡ ὑ, bis verſus ſeu aratus. Ex δίς, & πτυλίω, *verſo*.

Δίπτυος, ου, ὁ ἡ ὑ, duas vias ſeu duos meatus habens. Ex δίς, & πόρος, *meatus*.

Δίπότταμος, ον, duo flumina habens, qui a duobus fluminibus alluitur.

Δίπους, οδος, ὁ ἡ ὑ, bibes. Ex δίς, & πους, *pes*.

Διπρίσωπος, ῆ, ὁ ἡ ὑ, biceps, bifrons, anceps. Ex δίς, & πρόσωπον.

Διπρυμνίστος, ῆ, ὁ ἡ ὑ, duplicem puppim habens. Ex δίς, & πρύμνα, *puppis*.

Δίπρορος, ῆ, ὁ ἡ ὑ, duplicem proram habens. Ex δίς, & πρῶρα, *prora*.

Δίπτερος, ῆ, ὁ ἡ ὑ, bipennis, binas alas ſive pennas habens. Ex δίς, & πτερόν, *ala*.

Διπλίφυξ, υγος, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iiſd.

Δίπλιξ, υχος, ὁ ἡ ὑ, duplex. Ex δίς, & πτύσσω, *plico*.

Δίπτυχα, *Adv.* dupliciter. A διπλοῦς.

Διπλοῦς, ῆ, ὁ ἡ ὑ, duplex, geminus. Hinc διπλοῦν δακτύλιον, pugillaris duplicatus. A διπλίξ.

Δίπυλος, duas portas habens.

Διπύρωτον, ου, τὸ, inſtrumentum chirurgicum, ſpeculum, duo capita habens, everſa parte, & in ſumma cuſpide, velut nucleos.

Διπύρωτος, ῆ, ὁ ἡ ὑ, duos nucleos habens ; (2) qui interiore ligno gemino eſt. Ex δίς, & πυρόω, *nucleus*.

Δισταυρίτης, ὁ, bis coctus, *Epith.* panis.

Δίπυρος, ῆ, ὁ ἡ ὑ, idem. Ex δίς, & πῦρ.

ΔΙΡΡΑΙΑ, ας, ἡ, herba quædam.

Διρραβδος, ον, duabus lineis deſcriptus, notatus.

Διρρυθμος, ον, duos rhythmos habens.

Δίρρυμος, ῆ, ὁ ἡ ὑ, duos temones habens. Ex δίς, & ῥυμός, *temo*.

ΔΙΣ, *Adv.* bis, quod in compoſitis ſequente vocali vel Diphthongo σ fere retinen, ſequente Conſona vero plerumque amittit, v. gr. δισσάλφος, biſſextus, δίπους, bipes. Sed dicitur tamen etiam δισσφος, pro δίσφος, & δισσανὲς, pro δίσανες.

Δίς, δὶς, ὁ, Jupiter, ſed pro hoc Nominativo in uſu eſt Ζεύς.

Δισαλία, impuritas. A δίσσα, *ſtercus*.

Δισεγγένη, ης, ἡ, atneptis. A δισέγγονος.

Δισέγγονος, ου, ὁ ἡ ὑ, atnepos. Ex δίς, & ἐγγονος, *nepos*.

Δίσεκτος, ου, ὁ ἡ ὑ, biſſextus.

Δισεξάδελφος, conſobrinus patruelis.

Δίσανδρος, ου, ὁ, qui duas habet uxores. Ex δίς, & ἀνὴρ, *cubile*.

Δισεσφθος, ου, ὁ ἡ ὑ, bis coctus, recoctus.

Δίσημος, ον, duplicem ſignificationem habens.

Δισθανὴς, ίος, ὁ ἡ ὑ, bis moriens. Ex δίς, & θνήσκω, *morior*.

Δισκεύς, έως, ὁ, cometa quidam. A δίσκος.

Δισκεύω, f. εύσω, diſco ludo, diſcum jacio.

Δισκίον, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Δίσκημα, τὸ, quod jaculamur, projicimus, ut δίσκον.

Δισκηπτρος, ον, duo ſceptra tenens.

Δισκίος, ον, perumbrous.

Δισκόσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro δισκήσας, a δισκέω.

Δισκοβολία, ας, ἡ, diſci jactus. A δισκοβολος.

Δισκοβόλος, ῆ, ὁ, diſci jaculator. Ex δίσκος, & βάλλω, *jacio*.

ΔΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, diſcus, orbis ferreus, ligneus, ſaxeus, vel plumbeus, quem exercendi corporis cauſſa jacere ſolebant olim ; (2) orbis ſolis ; (3) vas in quo cibaria apponuntur, patina, quadra ; (4) ſpeculum.

Δίσκυρα, terminus, qui diſci jactu comprehenditur. Ex δίσκος, & Ionico ὄρος, pro ὅρος, *terminus*.

Δισκοφόρος, ον, diſcum ferens.

Δισμύριοι, αι, α, bis decies mille, viginti millia, reperitur & δισμύριος, α, ον.

Δίσπαππος, ου, ὁ, atavus. Ex δίς, & πάππος, *avus*.

Δισπιθαμαῖος, αία, αῖον, idem quod

Δισπιθαμος, ου, ὁ ἡ ὑ, duas ſpithamis longus ; (2) duos dodrantes altitudine æquans. Ex δίς, & Ζπιθαμὴ, *ſpithama*.

Δισπόνδειος, ου, ὁ, geminus, vel duplex ſpondeus.

Δισσάκις, *Adv.* bis. A δισσός.

Δισσάρχης, ου, ὁ ἡ ὑ, princeps vel rex geminus. Ex δίς, & ἄρχων, *princeps*.

Δισσεύω, f. εύσω, duplex ſum. A δισσός.

Δισσολογία, vel διττολογία, ας, f. ήσω, geminato verbo loquor ; (2) bis dico ; (3) duobus modis effero. Ex δισσὸς, & λέγω.

Δισσολόγιστος, ον, quod duobus modis pronunciatur, ſcribitur.

Δισσὸς, vel διττὸς, ὴ, ὸν, duplex, geminus. A δίς.

Δισυλλαβία, ἡ, duæ ſyllabæ.

Δισύλλαβος, ου, ὁ ἡ ὑ, duabus conſtans ſyllabis.

Δισυλλαβῶς, per duas ſyllabas.

Δισυμμανὲς, ῶν, f. ήσω, duarum ſum Conſonantium. A

Δισύμφωνος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui duarum eſt Conſonantium.

Δίσσως, dupliciter.

Δισταμὲς, ου, ὁ, dubitatio. A δισταζω,

Δισταδίος, ου, ὁ ἡ ὑ, duo ſtadia æquans.

ΔΙΣΤΑΖΩ, f. άσω, dubito, ambigo. Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας, Matt. 14, 31.

Δισταλὴς, ὴς, ὸν, dubitativus.

Δίσταστς, εως, ἡ, dubitatio. A δισταζω.

Δισταστικὸς, ὴ, ὸν, dubitativus. Ab eod.

Δισσάσιος, ου, bilibris ; (2) duplum pondrans.

Δισταφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, bis ſepultus. Ex δίς, & θάπτω, *ſepelio*.

Δισταγία, ίας, ἡ, duplex tectum vel domicilium duobus tectis ſeu contignationibus duabus inſtructum. A

Δίστεγος, ου, ὁ ἡ ὑ, duas contignationes habens. Ex δίς, & στέγη.

Δίστιχος, ου, ὁ ἡ ὑ, duos ordines habens ; (2) ex duobus verſibus conſtans.

Δισστοιχία, ας, ἡ, duplex ordo, bini ordines. A

Δίστοιχος, ου, ὁ ἡ ὑ, idem quod δίστιχος.

Δίστοκος, ου, ὁ ἡ ὑ, quæ bis peperit. Ex δίς, & τίκτω, *pario*.

Δίστολος, ον, geminus.

Δίστομία, bilinguis ſum.

Δίστομος, ου, ὁ, ἡ ὑ, geminum os habens ; (2) anceps, acutus ; (3) duo habens oſtia.

Δισύλλαβος, ου, ὁ ἡ ὑ, idem quod δισυλλαβος.

Δισχιδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, bifidus. Ex δίς, & σχίζω, *findo*.

Δισχίλιοι, αι, α, bis mille, duo millia.

Δίσχολος, ου, ὁ ἡ ὑ, utroque claudicans pede. Ex δίς, & χωλὸς, *claudus*.

Δισωματος, ου, ὁ ἡ ὑ, bicorpor. Ex δίς, & σῶμα, *corpus*.

Δίσωμος, ου, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iiſd.

Διταλαντος, duo talenta ponderans.

Διτοκίω, ῶ, f. ώσω, bis pario ; (2) gemellos pario. A

Δίτοκος, ου, quæ bis peperit. Ex δίς, & τίκτω, *pario*.

Διτονίζω, duobus diverſis tonis utor in pronunciando.

Διτταχῶς, *Adv.* dupliciter. A διττὸς.

Διτλογλωττία, ας, ἡ, duplex lingua. A

Διττόγλωττος, ου, ὁ ἡ ὑ, bilinguis, duplicis linguæ. A δι.πλὸς, & γλῶττα, *lingua*.

Διττογονία, ῶ, bis pario, ſeu bina pario. Ex διττὸς, & γίγνομαι, quod eſt a γένομαι.

Διτλολογία, ῶ, idem quod διαλογία.

Διττὸς, ὴ, ὸν, duplex, *Attice*, pro διπλοῦς.

Δίτυλος, ου, duplicem gibbum habens.

Διυγραίνω, madefacio, humecto. A δίυγρος.

Δίυγρος, ου, ὁ ἡ ὑ, humidus ; (2) uliginoſus ; (3) mollis, infirmus.

Διυλόζομαι, f. όσομαι, in materiam abeo.

Διυλίζω, f. ίσω, defæco, per colum transfundo. Οἱ διυλίζοντες τὴν κάνθαρον, Matt. 23, 24. Ex διὰ, & ὑλίζω, *defæco*.

Δύλισις, εως, ἡ, defæcatio, percolatio ; (2) baptiſmus. A διυλίζω.

Διυλισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Διυλιστὴς, ῆ, ὁ, colum. Ab eod.

Διυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, e ſomno excito. Ex διὰ, & ὕπνος, *ſomnus*.

Διυφαίνω, intertexo, pertexo.

Διφαλαγγάρχης, ου, ὁ, præfectus duarum phalangum. Ex διὰ, & φαλαγγάρχης.

Διφαλαγγαρχία, ας, ἡ, præfectura, qua quis duabus phalangibus præeſt. A

Διφαλαγγάρχος, ου, ὁ, idem quod διφαλαγγάρχης

Διφαλαγγία, ας, ἡ, duplicata phalanx ; (2) duæ phalanges. Ex δίς, & φάλαγξ, *phalanx*.

Διφασία, ας, ἡ, duobus modis dici, ſermo duplex & ſecum non conveniens. A

Διφάσιος, ία, ιον, qui duobus modis dicitur, bifarius ; (2) duplex, geminus. Ex δίς, & φάσις, a φάω, *ai o, dico*.

Δίφατος, ον, ὁ ἡ ὑ, qui duobus modis dicitur. Ex δίς, & φάω, *dico*.

ΔΙΦΑΩ, ῶ, quæro, veſtigo. Τὸν δ᾽ ἐφάσσε κέλευθον, Heſiod. Ἔργ. 372. Hinc

Διφήτωρ, ορος, quæſitor, inveſtigator.

ΔΙΦΘΕΡΑ, ας, ἡ, pellis, exuvium ; (2) veſtis contexta ; (3) membrana, in qua ſcribitur.

Διφθεράς, ου, ὁ, qui geſtat διφθέρας.

Διφθέριον, ου, τὸ, ulcus quoddam. Ab eod.

Διφθερίτης, ου, ὁ, idem quod διφθεράς.

Διφθερίτις, ιδος, ἡ, femina, quæ veſtem coriaceam geſtat. A διφθερίτης.

Διφθεροπάλης, ου, ὁ, qui pellibus negotiatus.

Διφθερόω, ῶ, f. όσω, pelle obtego, corio intego. A διφθέρα.

Διφθογγίζω, per diphthongum ſcribo aut pronuncio.

Διφθογγογραφέω, per diphthongum ſcribo.

Διφθογγος, ου, ὁ ἡ ὑ, duplicem ſonum habens ; (2) ἡ, duæ vocales in unum ſonum conſtatæ, Diphthongus. Ex δίς, & φθόγγος.

Διφορία, ᾶς, f. ήσω, biferus ſum, bis fructum fero. Hinc

Διφόρησις, ἡ, differentia, diſcrimen.

Δίφορος, ου, ὁ ἡ ὑ, biferus, bis anno fructum ferens. Ex δίς, & φέρω, *fero*.

Δίφρα, ας, ἡ, ſella. A δίφρος.

Διφρὰς, ἀδος, ἡ, idem & ab eod.
Διφρεία, ας, ἡ, auriga, rurrus agitatio vel circumgitato. A διφρεύω.
Διφρηλάτειρα, ἡ, c rrus agitatrix.
Διφρευτὴς, οῦ, ὁ, auriga, currus, seu bigarum agrator, rector plaustri. Ab eod.
Διφρεύω, f. εύσω, curru aut bigis vehor; (2) aurigor, moderor currum. A διφρος.
Διφρηλασία, ας. ἡ, currus agitatio, aurigatio. Ex διφρος, & ἐλαύνω, ago. Unde
Διφρηλάτης ου, ὁ, currus agitator, auriga.
Διφροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sella lectica ve aliquem gestat. Ex διφρος, & φέρω, fero, gesto.
Δίφρος, ου, ὁ, locus in curru, in quo prabates & auriga sedebant; (2) biga; (3) sella.
Διφρωλάω, ῶ, f. ήσω, currum traho. Ἀντὶ τοῦ διφρηλατῶ. Ipier Ex διφρος, & ἐλαύνω.
Διφυΐα, ας ἡ, bi arum f u sellarum fabricatio. Ex δίφυος, & ἔργον, opus.
Δίφυος, ον, f. ύος, curru vebo. A
Διφυόω, ῶ, f. ώσω, qui sella lectica aliquem gestat. Ex δίφυος, & φέω, fero.
Διφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, bs toffus, qui bi torre re. Ex δὶς, & φυὴ, natura.
Δίφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui duas habet naturas; (2) bipartitus, geminus. Ex δὶς, & φυή.
Διφυὴς, ές, ἡ, bifida partitio. Ex διφύης.
Δίφυλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, bina folia habens, bifolius. Ex δὶς, & φύλλον, folium.
Δίφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, duplicem habens vocem; (2) duplici voce loquens, bilinguis. Ex δὶς, & φωνὴ, vox.
Δ φῶσα, part. contr. pro διὰ σα, a διάω.
Δ χα, Adv. bifariam, duplic ter, divisim; (2) sine, absque, secrsim a. A δὶς.
Δ χάζω, f. άσω, in duo divido, separo; (2) diffido de alio. Μηδὲ γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κτ' ἀνέρος ἄλλου, Matt. 10, 35. A διχα.
Διχάω, idem.
Διχάς, άδος, ἡ, unus dentium quatuor anteriorum A διχάζω, quoniam dentes ubi cilum dividunt.
Διχῆ, Adv. divisim, bifariam, duplic ter.
Διχηλὰς, f. άσω, ungulam bifidam habeo.
Διχηλὸς, ὴ, ὸν, f. ὴσω, idem. A
Δ χηλὸς, ὴ ὸν ἡ, in duas ch las fissus; (2) ungulam habens bifidam; (3) bifulcus, bifidus. Ex δὶς, & χηλὴ.
Διχθὰ, duplicem, bifariam. A δίχα.
Διχθάδιος ία, ον, duplex. A διχθὰ.
Διχθὰ, ά ῶν, ὁ, duplex. Ab eod.
Διχίτων, ὁ ἡ ἡ, duabus tectis tunicis. Ex δὶς, & χιτὼν.
Δ χόβουλος, ος, ὁ ἡ ἡ, discors, dissentiens. Ex δίχα, & βουλὴ, voluntas
Διχογνωσία, ῶ, f. ήσω, dissentio animo, duplici sententia distrahor. A διχογνώμων.
Διχογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Διχογνώμων, ων ονος, ὁ ἡ ἡ, ancipiti tractus sententia; (2) cujus sententia dissidet a sententia alterius Ex δὶς, & γνώμη.
Διχόθεν, Adv. ex duabus partibus. A δίχα.
Διχόθυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, dubius animi.
Διχοίνικον, ου, τὸ, menbra continens dura chonicas. A
Διχοινικος, ος, ὁ ἡ ἡ, duas capiens chonicas. & χοινιξ, dua
ἡ ἡ, duplicis ira.
duas partes men- Hinc
Δ χομηνία, ας, ἡ, dimidia mensis pars; (2) dimidium.
Δ χομηνίς, ίδος, ἡ, Ex διχόμην, dies, qui mensem in duas partes aequales dividit; (2) quae decimo quinto die mensis aliquid facit. Ab eod.
Διχόμυξος, ος, ὁ ἡ ἡ, Ex διχα, & μυξα, nares. Qui duas habet nares.
Δ χόνοια, ας, ἡ, ancipitis animi cogitatio, dubitatio. A διχόνοος.
Διχονοέω, ῶ, f. ήσω, dissentio, discordo; (2) dissentionem facio; (3) contendo; (4) ambigo, dubito. Ὅτε γὰρ περὶ ἄνδρα μὴ δὶς ὀφέλῃ Eur. Med. 15. Ex δίχα, & νοέω, fero.
Διχοτομέω, ῶ, f. ήσω, in duas partes seco, dissecо, secro. Διχοτομήσει αὐτὸν, Matt. 24, 51. Ex διχα, & τέμνω, seco.
Διχοτόμημα, ατος, τὸ, una ex duabus partibus æqua proportione divisis; (2) particula, fractum. A διχοτομία.
Διχοτομία, ἡ, divisio in duas partes. A
Δ χότομος, ος, ὁ ἡ ἡ, dissectus, in duo divisus; (2) dimidiatus.
Δ χοτόμος, in duo dividens. A δίχα, & τέμνω.
Δ χόω, ῶ, f. ώσω, dissideo, dissentio.
Δ χόωσις, εως, ἡ, discordia; (2) inimicitia; (3) factio. A
Διχόφρων, ων ονος, ὁ ἡ ἡ, discors, dissentiens, qui mente est discordi. Ex δίχα, & φρὴν.
Δίχρα, divido in duas partes.
Δίχρους, ους, ὁ ἡ ἡ, gemmus color. A δίχροος.
Δ χρόνος, ος, ὁ ἡ ἡ, sum duorum temporum, sum anceps, indifferens. A δὶς, & χρόνος.
Διχρονοεντελεχής, ὴς, ὁ ἡ ἡ, dentiens in anterum vocalem.
Δίχρους, ους, ὁ ἡ ἡ, qui duorum temporum est, anceps, indifferens, communis.
Δίχροος, ους, Διχρους, ους, ὁ ἡ ἡ, bicolor, qui semini coloris est. Ex δὶς, & χρόα.
Δίχρωμος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Δίχρως, ωτος, duplicitet. A δίχα
Δ Ψ Α, ης, ἡ, sitis; (2) vehemens desiderium.
Διψὰ, μτ. vide διψῶ.
Διψὰς, άδος, ἡ, rotundus renum, quem comitatur maxima sitis; (2) genus herbe; Angl. Teasel. A δίψος. Unde
Διψαλέος, έα, έον, sitibundus, siticulosus.
Διψὰς, άδος, ἡ, siticulosa, bibula, arida; (2) genus vipere venere celerius necantis, prester, cenis, melanuras; (3) genus herbe.
Διψάω, ῶ, f. ήσω, sitio; (2) cupio, desidero, aspiro. Διψῶν ὕδατων μέλιτος, Herodot. Πόλις διψῶσα δόξης, Plut.
Διψῶ, ῶσα, ῶν, 3. sing. præs. ind. act. Dor. pro διψᾷ, ex διψάω, a verbo διψέω.
Δίψος, εος, τὸ, siticulosus, aridus. Ab eod.
Δ ψος, 3. sing. a. 1. conj. act. verbi διψάω.
Δίψυος, ος, sitis.
Δίψυος, ος, ὁ ἡ ἡ, sitim parvcens; (2) siticulosus, sitibundus sitibus. A διψάω.
Δίψυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, fiticulosus, aridus. A διψάω.
Δ ψος, εος, τὸ, idem quod διψος.
Διψυχέω, ῶ, f. ήσω, ambigo, ambiguo & dupli animum.
Διψυχία, ας, ἡ, dubitatio, hesitatio. A
Δίψυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, animo duplex, qui mentem habet dubiam & inconstantem. Ex δὶς, & ψυχὴ, anima.
Δίψυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, siticulosus, sitibundus, sitis.
Δ ψυχος, a διψάω.
(2) timeo; (3) cele-
Δ
A διψάω.
Δ Ω, ῶ, ῶσω, abigo,
Δ Ω, ῶ, ῶσω, abigo,
Δ Ω, ῶ, ῶσω, abigo,

pro δαμάσωσι, a δάμνημι.

Δαμάσσατο, *domitus est*, 3. sing. a. 1. part. pass. f. g.

Δαμάσσατο, *domitus est*, 3. sing. a. 1. impr. pass.

Δαμάτωρ, τορος, ὁ, domitio, domitio; (2) ipse domandi actus. Δαμάσω.

Δαμάτειρα, ας, ἡ, domitrix. A δαμάτωρ.

Δαμάτωρ, τορος, ὁ, domitor. A δαμάω.

Δαμάτος, ὁ, domitus. Ab eod.

Δαμώη, ης, ἡ, serva, ancilla. A δάμαρ.

Δαμώς, ῶος, ἡ, idem & ab eod.

Δαμώς, ῶ, ὁ, servus. A δάμαρ.

Δαμώς, ὼος, ὁ, idem & ab eod.

Δαμῶσιν, *servis*, dat. plur. cum ν ἐφελκ.

Δ Ν Ο Η Α Λ Ι Ζ Ω, f. ίσω, agito & percutio, vel excutio manibus; (2) induo. Ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐδνοπάλιζεν, Il. 4, 472.

Δνόφερός, ά, όν, caliginosus, ater. A δνόφος.

Δνοφερῇσι, dat. pl. *Ion.* pro δνοφεραῖς. A

Δνοφερός, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.

Δ Ν Ο Φ Ο Σ, ου, ὁ, tenebræ, caligo.

Δοάζω, ομαι, dubito, delibero; (2) post dubitationem tandem decerno.

Δόγμα, ατος, τὸ, edictum, decretum; (2) placitum, dogma; (3) ritus, institutum. A δοκέω, *censeo*. Hinc

Δογματίζω, f. ίσω, dogma aliquod introduco, dogmata trado; (2) ritibus onero; (3) consulto; (4) censeo. Τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε; Col. 2, 20.

Δογματικός, ἡ, όν, dogmaticus, qui certam rerum quarundam scientiam dari statuit; (2) ad præcipiendum vel docendum aptus.

Δογματιστής, οῦ, ὁ, qui dogmatis alicujus est auctor vel defensor. A δογματίζω.

Δογματοποιέω, ῶ, f. ήσω, decretum facio.

Δογματοποιία, ἡ, inventio sententiarum philosophicarum, confectio systematis philosophici.

Δεδειές, a. 1. part. pass. v. δίδαμι.

Δεδείσης, *datæ*, gen. sing. a. ejusd. f. g.

Δεδῆναι, *datum esse*, a. 1. inf. pass.

Δ Ο Θ Ι Η Ν, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnosis corporis partibus.

Δοθίων, ωνος, ὁ, idem.

Δοιώ, *duo*, nom. plur. n. g. *Poët.* pro δύο.

Δοιάζω, f. άσω, dubito; (2) consulto, delibero. A δοιά.

Δ Ο Ι Ά Τ Ξ, ικος, ὁ, pistillum mortarii; (2) cochleat, quo contusa eximuntur.

Δοιδυκτύπος, ου, ὁ, pistilli sonum timens.

Δοῖεν, 3. pl. a. 2. opt. act. *Bœot.* & *Æol.* pro δοίησαν. A δίδωμι.

Δοιή, ῆς, ἡ, dubium, dubitatio. A δύο.

Δοίη, 3. f. aor. 2. opt. v. δίδαμι.

Δοιαί, *duo*, nom. pl. m. g. *Poët.* pro δύο.

Δοιός, ά, όν, geminus. Ab eod.

Δοιώ, *duo*, nom. dual. g. m. *Poët.* pro δύο.

Δ Ο Κ Α Ζ Ω, fut. άσω, observo, exspecto, arbitror. Ὥρῃν κεπλύδῃ νιν ὑπὸ κράνεσσι δοκεύσας, Theoc. 1, 150.

Δοκεύσεις, 2. f. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro δοκήσεις, a δοκέω.

Δοκεῖς, 2. f. pr. ind. act. *contr.* pro δοκέεις.

Δοκεύω, observo, exspecto; (2) insidior. Βοῦς Ζύλοσον δοκεύων, Hesiod. Scut. 180. A

Δ Ο Κ Ε Ω, ῶ, f. ήσω, videor, censeo, existimo; (2) probo; (3) in aliqua existimatione sum, laudor, celebror. *unde* δοκοῦντες *sunt* clari, &c. *Impers.* δοκεῖ, videtur, placet, volo, ut κοὐδὲ δοκεῖς, τί δοκεῖς, ὅσον δοκεῖς, sunt formulæ admirandi. *In pass.* δέδεγμαι, visum est, decretum est. Δοκεῖ μοὶ ἀδύνατον εἶναι, Plat. Κἂν ἐμοὶ δοκῇ μοι κίνδυνον οὐκ ὀκνοῦντα κατορθοῦν, Xen. Ἀρίστῳ δοκεῖ, Luc. Ὡς τότ' ἐδόκει, Æsch.

Δόκημα, ατος, τὸ, idem quod δόκησις.

Δοκησιδίκαιος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, qui sibi acutus & dexter videtur, qui se faustum & felicem existimat. Ex δοκέω, & δίκαιος.

Δόκησις, εως, ἡ, existimatio, opinio, suspicio, exspectatio. A δοκέω.

Δοκησισοφία, ας, ἡ, opinio, quam quis falso de sua sapientia concipit. A

Δοκησίσοφος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, qui sibi videtur sa-

Δοκίδιον, ου, τὸ, tabula, trabs parva. Dim. a δοκός.

Δοκιμάζω, f. άσω, expiuro, probo, examino, experior; (2) approbo, in pretio habeo; (3) utile judico, consultum censeo. *it. Impers.* citer, judico, censeo, & *in pass.* (1) tutelæ meæ permittor, togam virilem sumo; (2) de iis quarum vita & mores explorantur, an quis sit ad honores, quos petit, admittendus. Δοκιμάζε τὰς φιλὰς ἐκ τοῦ βίου τὰ ἀτυχίας, Isocr. Πρὸς ἀνθρώπων δοκιμάζεσθαι, Plat. A δόκιμος. Hinc

Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio; (2) *impr.* eorum qui honores petunt; (3) censura; (4) specimen, documentum.

Δοκιμαστής, οῦ, ὁ, explorator, examinator, æstimator; (2) approbator. Ab eod.

Δοκιμαστικός, ἡ, όν, exploratorius. A δοκιμαστής.

Δοκιμή, ῆς, ἡ, experientia. A δόκιμος.

Δοκίμιον, ου, τὸ, exploratio. Ab eod.

Δόκιμος, ου, ὁ, ἡ, probus, probatus, acceptus. A δοκέω.

Δοκίμως, planè, verè.

Δοκίς, ίδος, ἡ, trabecula; (2) trabs. A δοκός.

Δ Ο Κ Ο Σ, ός, ἡ, trabs, tignum; (2) hasta, lancea.

Δοκώ, ἡ, opinio.

Δόκωσις, εως, ἡ, contignatio. A δοκός, verbale.

Δολερός, ρὰ, ρὸν, dolosus. A δολέω.

Δολερῶς, *Adv.* dolosè, fraudulenter.

Δολίκιος, dat. pl. *Ion.* pro δολίκιος, a δόλιος.

Δολιόομαι, fut. όσομαι, fraudulenter ago. A δόλιος. Hinc

Δολιόω, f. ώσω, adulterо, corrumpo.

Δόλιος, ία, ιον, dolosus. Ab eod.

Δολιόπους, ὁ, ἡ, ὁν, insidiator, insidioso pede incedens.

Δολιότης, ητος, ἡ, fraudulentia. A δόλιος.

Δολίφρων, ονος, ὁ, ἡ, dolosa cogitans, fraudulentus, dolosus. Ex δολίος, & φρήν.

Δολιόω, ῶ, f. ώσω, dolo utor, decipio. Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, pro ἐδέλεαζον, Baruch. Rom. 3, 13. A δόλιος.

Δολίχαυλος, ου, ὁ, ἡ, longas tibias seu fistulas habens. Ex δολιχός, & αὐλός.

Δολιχαύχιος, ονος, ὁ, ἡ, longam cervicem habens. Ex δολιχός, & αὐχήν, *cervix*.

Δολιχεγχής, ές, ὁ, ἡ, ὁν, longam hastam habens. Ex δολιχός, & ἔγχος, *hasta*.

Δολιχήσιος, ον, dolichum, quod est curriculum certum, curro, decurro; (2) curlito. Δολιχεῖ ἐν τῇ φύσει δρόμον, Philo. A δόλιχος.

Δολιχήρετμος, ου, ὁ, ἡ, qui longis remis utitur. Ex δολιχός, & ἐρετμός, *remus*.

Δολιχογραφία, ας, ἡ, scriptorum prolixitas.

Δολιχόδειρος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, collum longum habens. Ex δολιχός, & δειρή, *collum*.

Δολιχοδρομέω, ῶ, f. ήσω, dolichum, h. e. curlum longissimum decurro. A

Δολιχοδρόμος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, qui sexies stadium decurrit. Ex δολιχός, & δρόμος, *curro*.

Δολιχόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, longum caulem habens; (2) longum hastile habens.

Δολιχόκερως, q. d. longam caudam habens; *Epith.* versus cujus in fine syllaba redundat.

Δολίως, dolosè.

Δολόδουπος, ὁ, ἡ, ὁν, callide strepens.

Δολιχόπους, ὁ, ἡ, ὁν, quod δολιχόκωλος.

Δ Ο Λ Ι Χ Ο Σ, ὴ, όν, longus, prolixus; (2) multus.

Δόλιχος, ου, ὁ, curriculum duodecim, vel quatuor & viginti stadiorum. A δολιχός.

Δολιχόσπονδος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, longam projiciens umbram; (2) longus.

Δολόεις, όεσσα, όεν, dolosus; (2) dolosè factus. A δόλος.

Δολοφασία, ἡ, cædes per insidias facta.

Δολομήδης, ους, ὁ, ἡ, ὁν, qui dolos meditatur, dolosus. Ex δόλος, & μήδομαι.

Δολομῆτα, voc. sing. a

Δολομήτης, ου, ὁ, vafer, dolosus. Ex δόλος, & μῆτις, *consilium*.

Δολόμητις, ὁ, ἡ, ὁν, dolosè loquens.

Δολοπεύω, f. εύσω, Late Græc. Frustro, differ, insidior. A δόλος.

Δολοπλοκία, ας, ἡ, dolus. A δολοπλόκος.

Δολοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, dolos nectens, versutus, dolosus. Ex δόλος, & πλέκω, *necto*.

Δολοποιός, ὁν, idem.

Δολόπους, οδος, ὁ, ἡ, dolosè pede gradiens. Ex δόλος, & πούς, *pes*.

Δολορραφέω, dolos suere, dolum procudere. A

Δολορράφος, ος, ὁ, ἡ, ὁν, ex dolis consutus, dolosus. Ex δόλος, & ῥάπτω, *suo*.

Δολορραφία, ας, ἡ, vafricies. A δολορράφος.

Δ Ο Λ Ο Σ, ου, ὁ, dolus, fraus.

Δολοῦντες, part. pro δολίοντες, a δολόω.

Δολοφονία, ῶ, f. ήσω, dolo & ex insidiis occido. Ex δόλος, & φόνος, *cædes*.

Δολοφονία, ας, ἡ, cædes dolo & ex insidiis patrata. Ex iisd.

Δολοφόνος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, ficarius.

Δολοφραδής, ές, ὁ, ἡ, ὁν, dolos animo agitans, astutus. Ex δόλος, & φράζω, *dico*.

Δολοφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁν, idem & ex iisd.

Δολοφρονέω, ῶ, f. ήσω, dolos, fraudes, cogito. Τέκνα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέοντα σαφήσω; Il. 3, 405. Ex δόλος, & φρονέω.

Δολοφροσύνη, ης, ἡ, doli meditatio, dolus, fraudes. A

Δολόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὁν, dolos meditans. Ex δόλος, & φρήν, *mens*.

Δόλυψ, υπος, ὁ, speculator, explorator, insidiator, ap. Hes. Ex δόλος, & ὄψις, *visus*. Alioqui Δόλοπες, Thessaliæ incolæ.

Δολόω, ῶ, f. ώσω, falso vel dolosè ago, dolis capio, decipio; (2) adulterо, depravo. Οὐκ ἔστι δόλιον δολώσεθ; Soph. Phil. 1276. A δόλος.

Δολωθείς, a. 1. part. pass.

Δόλωμα, ατος, τὸ, fraus.

Δόλων, ωνος, ὁ, fica, pugio, in baculo ligneo occultus; (2) minimum velum in navi. Ab eod.

Δόλωσις, εως, ἡ, fraus, deceptio. A δολόω.

Δόμα, ατος, τὸ, donum quocumque modo datum. A δίδαμι.

Δομαῖος, αία, αῖον, ad structuram pertinens.

Δομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico. Ὃ δ' Ἀγκίτιος αὖτ' ἄρ' Αὐσονίτην φυλακὴν δομέσατο; Lyc. 593. A

Δομή, ῆς, ἡ, ædificium, structura; (2) murus. A δέμω, *struo*.

Δόμησις, εως, ἡ, structura. A δομέω.

Δομήτωρ, ορος, ὁ, architectus.

Δόμοιδε, *Adv.* domum versus. A δέμω.

Δόμος, ου, ὁ, domus. A δέμω.

Δομοσκαλής, ές, domum labefactans.

Δονακθῆσα, a. 1. part. pass. f. g. *Dor.* pro δονακωθῆσα, a δόναξ.

Δονακών, ῶνος, τὸ, arundinetum. A δόναξ.

Δονακώτις, ίδος, ὁ, arundinosus. Ab eod.

Δονακώσεις, εσσα, εν, idem.

Δονακῦν, acc. f. *Ion.* pro δονακᾶν, a δονακᾶς.

Δονακοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, arundiniser. Ex δόναξ, & τρέφω, *alo*.

Δονακόχλοος, *contr.* δονακόχλους, ου, ὁ, ἡ, ὁν, arundinibus virens. Ex δόναξ, & χλόη.

Δονακώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁν, arundinosus. A

Δ Ο Ν Α Ξ, ακος, ὁ, arundo concava & crassa; (2) sagitta; (3) calamus scriptorius; (4) calamus piscatorius; (5) tibia.

Δονέω, f. έσω, agito. A δόνος.

Δ Ο Ν Ε Ω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) turbo; (3) lacesso. Ῥέμβ τε καὶ πλῆσσον καὶ δόνει ζέφυρος αἴθρη δονεῖ, Arist. Av. 1188.

Δόνημα, ατος, τὸ, motus. A δονέω.

Δόνησις, εως, ἡ, agitatio. Ab eod.

Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. δίδωμι.

Δόξα, ης, ἡ, sententia, opinio; (2) fama, rumor; (3) gloria, laus, fama, honor; (4) exspectatio; (5) dignitas; (6) dogma, axioma. A δοκέω.

Δοξάζητε, 2. pl. pr. conj. act. v.

Δοξάζω, f. άσω, glorifico; (2) existimo;

Δρυοκολάπτης, ου, ὁ, picus Martius. Ex δρῦς, & κολάπτω, *tundo, excavo*, quia arborem rostro tundit & cavat.

Δρυοκόλαψ, ῡπος, ὁ, ἡ, qui quercus secat, qs. quercicisa; (2) generis roborei avis. Ex δρῦς, & κόπτω, *secо*.

Δρυοκοπικός, ἰδος, ὁ, ἡ, e quercubus compactus. Ex δρῦς, & πήγνυμι, *compingo*.

Δρυόπτερις, ἰδος, ἡ, herba quædam. Ex δρῦς, & πτέρις, *filix*.

Δρῦς, υος, ὁ, secundum quosdam pro δρῦος.

Δρυοτομία, ας, ἡ, arborum amputatio.

Δρυοτομική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars amputandi arbores. A

Δρυοτόμος, ου, ὁ, ἡ, quercuum amputator; (2) arborum amputator; (3) materiarius, lignarius faber. Ex δρῦς, & τέμνω, *seco*.

Δρύοχος, ου, ἡ, carina, alveus navis; (2) securis. Ex δρῦς, & ἔχω, *haheo*.

Δρυπτ, απος, ὁ, nomen avis. A δρῦς.

Δρυπεπὴς, ἰος, ὁ, ἡ, oliva drupa; fructus maturus. Ex δρῦς, & πέπτω, *coquo*.

Δρυπετὴς, ἰος, ὁ, ἡ, maturus, qui ex arbore cadere solet. Ex δρῦς, & πίπτω.

Δρύπτ, απος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Δρυπὶς, ἰδος, ἡ, frutex, qui loco foliorum spinas habet. A δρύπτω, *lacero*.

Δ Ρ Υ Π Τ Ω, f. ψω, lacero, lanio. Δρύπτειν σαρκὰς, Eur. Hec. 651.

Δ Ρ Υ Σ, υός, ἡ, quercus; (2) robur; (3) quævis arbor, *impr.* fructifera.

Δρύτη, ης, ἡ, coculus, fundapila, capulum. Alii scribunt δροῦτη, Æschyl. Coëph. 999.

Δρύφακτον, ου, τὸ, cancelli, sepes. Ex δρῦς, & φράττω, *sepio*.

Δρυφάκτος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Δρυφάκτωμα, ατος, τὸ, idem. *Strabo lib.* 13. A δρυφάκτος.

Δρυφὰς, ἀδος, ἡ, unguis; (2) laniatus, Hes. A δρύπτω.

Δρυφάσσω, lorico, munio, v. c. veste.

Δρυφὴ, ῆς, ἡ, carptio & laceratio, quæ fit unguibus. Ab eod.

Δρυώδης, ους, ὁ, ἡ, roboreus, quernus. A δρῦς.

Δρώσμαι, 1. sing. præs. opt. act. pro δρῶμι vel δρώοιμι, a verba δρώω, *facio*.

Δρώσων, g. pl. præs. part. pro δρώντων.

Δρωπακίζω, fut. ίσω, adglutinatione picis calidæ evello pilos, & cutem deglabro. Hinc

Δρωπακισμὸς, ῦ, ὁ, dropacis adplicatio.

Δ Ρ Ω Π Α Ξ, ακος, ὁ, pix, qua evelluntur pili; (2) *Adjective*, vulsus, glaber.

Δῦ, 3. f. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδυ, a δύμι.

Δυαδικὸς, ἡ, ὸν, dualis. A δυάς. Unde

Δυάζω, f. άσω, dubito, (2) nugor.

Δυὰς, άδος, ἡ, binarius, dualitas, A δύο.

Δυασμὸς, ὁ, coitus. A δυάζω.

Δυάω, ῶ, in miserias & calamitates conjicio, unde Homericum δυόωσι, pro δυῶσι, δυόω. A δύη. Unde

Δυᾶδὴς, ρὰ, ρὲν, laboriosus, ærumnosus, calamitosus; (2) damnosus, noxius.

Δ Υ Η, ης, ἡ, calamitas, infelicitas; (2) dolor, mœror, anxietas.

Δυηπάθεια, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpessio. A

Δυηπαθὴς, ἰος, ὁ, ἡ, laborum ærumnarumque patiens; (2) patiens. Ex δύη, & πάσχω, *patior*.

Δῦης, 2. sing. præs conj. act. v. δύμι.

Δύθι, *subiveris*, 2. sing. a. 2. imper. act.

Δυϊκὸς, ἡ, όν, dualis. A δύο.

Δυϊκῶς, *Adv.* dualiter. A δυϊκὸς.

Δύμεν, 2. 2. inf. act. *Dor.* pro δῦναι. A δύω, subeo. A δύη, vel δύω.

Δύνει, *subeat*, 3. sing. præs. ind. *per Apocopen*, pro δύνηται, vel *Dor.* pro δύῃ, a δύναμαι.

Δυνάζομαι, inus. unde ἐδυνάσθην, potui.

Δύνασο, pro δύνασαι, 2. sing. præs. opt. A

Δ Υ Ν Α Μ Α Ι, f. νήσομαι, *possum*, valeo; (2) *autumor, de numis*; (3) efficio. Οὐδὲν ἀρήκοι δύνασαι, Xen.

Δυνάμεις, ῆς, ἡ, *Poët.* pro δυνάμεσι, a δύναμις.

Δυνάμεσθα, *possumus*, 1. pl. præs. ind. act. *Poët.* pro δυνάμεθα, a δύναμαι.

Δυναμικὸς, ἡ, όν, valens, efficax.

Δύναμις, ιος, ἡ, potentia, vis, vires, facultas; (2) exercitus, copiæ; (3) multitudo, copia, *ut Lat.* vis. in *Plur.* (4) angeli; (5) miracula, in N. T. A δύναμαι. Unde

Δυναμόω, ῶ, fut. ώσω, confirmo, roboro.

Δυνασθῆναι, *potuisse*, a. 1. inf. verbi ejusd.

Δύνασις, ιος, ἡ, potentia. A δυνάζομαι.

Δυναστεία, ας, ἡ, potentia, dominatio, imperium. A δυνάστης.

Δυνασθέντας, acc. pl. part. A

Δυνασεύω, f. εύσω, potentatum obtineo, sum princeps, impero, præsum; (2) polleo opibus & potentia; (3) in *Pass.* potentiæ seu imperio alicujus subjectus sum. Δυνασεύω Γάμης, Plut. χρὴ μοναρχίαν, Gal.

Δυνάστης, ου, ὁ, potentatum obtinens, potens, dominus, dynasta. A δυνάζομαι.

Δυναστικὸς, ἡ, όν, ad obtinendum potentatum aptus, potentatum referens. A δυνάστης.

Δυνάστις, ίδος, ἡ, mulier potentatum obtinens. Ab eod.

Δυνάστωρ, ορος, ὁ, vir obtinens potentatum.

Δυνατέω, ῶ, f. ήσω, potens sum. A

Δυνατὸς, ἡ, όν, potens; (2) possibilis. A δύναμαι.

Δυνατῶς, *Adv.* potenter, valide.

Δύνε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυνε, a verbo δύνω, *ingredior*.

Δυνέαται, *possunt*, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro δύνανται, a δύναμαι.

Δύνῃ, *possis*, 2. singul. præs. conjunct.

Δύνηαι, *possis*, 2. sing. pr. conj. *Ion.* pro δύνῃ.

Δυνηθείω, 1. sing. a. 1. opt. pass.

Δυνήμενος, ρὰ, ρὲν, potens, pollens. A δύναμαι.

Δυνήσεαι, *poteris*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro δυνήσῃ, a δύναμαι.

Δυνήσεται, *poterit*, 3. sing. f. ejusd.

Δύνοντος, g. s. præs. part. v. δύνω.

Δύντα, *cadentem*, acc. sing. n. 2. part. act.

Δύντα, f. δύσω, subeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Θώρηκα δὲ σφίσιν ἔδυνεν, Il. 3, 332. A δύω.

Δ Υ Ο, *Gen.* δυοῖν, duo.

Δυογὲν, τὸ, vox antiq. pro ζυγὸν. ap. Plat.

Δυοδέκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.

Δυοδεκάμηνος, ε, ὁ, ἡ, qui duodecim mensium est. Ex δυώδεκα, & μὴν, *mensis*.

Δυοδεκαταῖος, duodecim dies natus, vel duodecimo die; (2) qui duodecimo die aliquid facit.

Δυοδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.

Δυοειδὴς, ἐς, biformis.

Δυοκαίδεκα, duodecim.

Δυοκαιδεκὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus.

Δυοῖν, ῶν, τὸ, *inc.* μέρος, pars altera, respondet quæstioni, *quota pars?* A δύο.

Δυοτοκέω, ῶ, f. ήσω, bina pario. Ex δύο, & τίκτω, *pario*.

Δύπλης, ου, ὁ, urinator, qui aquas subit. A

Δύπτω, f. ψω, aquas subeo, mergo. Φιφυνόμενε ἰδυφὼ Νηΐους τάφους, Lyc. 164. A δύω, *subeo*.

Δ Υ Σ, *Particula inseparabilis*, notans in compositione ægre, difficulter; (2) male, infeliciter; (3) in, five non, velut α privativum; (4) intensionem, velut α ἐπιτατικὸν, valde.

Δύσαγρος, ου, ὁ, ἡ, male cæsus, impurus, spurcus.

Δυσαγρέω, ῶ, f. ήσω, infelici captura utor, infelix fum. In venando vel piscando, &c. Ἁλιεὺν καὶ δυσάγρην, Plut. in Anton. cap. 29. Ex δύς, & ἀγρεύω, *venatu*.

Δυσαγρία, ας, ἡ, infelix captura, seu venatio. Ex iisd.

Δυσαγωγὸς, ὸς, ὁ, ἡ, qui difficile impellitur, vel ducitur, quo volemus; intractabilis, refractarius. Ex δύς, & ἀγωγὴ, *ductus*.

Δυσάδελφος, ὁ, ἡ, infelix in fratribus.

Δυσάηρ, ηρος, ὁ, malus aër, cœlo turbulento gravis, quasi intemperies.

Δυσαήρ, ος, ὁ, ἡ, malum habens aërem.

Δυσανὶς, ίδος, ὁ, ἡ, graviter spirans. Ex δύς, & ἄω, *spiro*.

Δυσάλιος, ου, valde miser.

Δύσαι, a. 1. inf. act. v. δύω, vel δύνω.

Δυσαίμων, ος, ὁ, ἡ, graviter, deplorabiliter defletus; (2) qui non facile flugitur; (3) lugubris; (4) qui non facile luget. Ex δύς, & αἴδω, *lugeo*.

Δυσαισανὴς, ίδος, ὁ, ἡ, idem.

Δυσαίνητος, ου, infamis.

Δυσαίρετος, ου, difficilis expugnatu.

Δυσαισθησία, ας, ἡ, sensuum labefactio. Ex δύς, & αἴσθησις, *sensus*.

Δυσαίσθητος, ου, ὁ, ἡ, sensu non valens, hebetem sensum habens; (2) hebes.

Δυσαίων, ωνος, ὁ, ἡ, cui ærumnosa est vita, qui vitam miseram degit.

Δυσαλγὴς, ίος, ὁ, ἡ, difficilem & gravem adferens dolorem, ægre tolerabilis; (2) qui ægre dolore alterius adficitur. Ex δύς, & ἄλγος, *dolor*.

Δυσάλγητος, ου, ὁ, ἡ, idem quod δυσαλγὴς.

Δυσαλθὴς, ἐς, ὁ, ἡ, sanatu difficilis; (2) incurabilis. Ex δύς, & ἀλθὴς, *sanatio*.

Δυσάλθητος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab ipso.

Δυσαλλοίωτος, ου, ὁ, ἡ, qui vix mutari potest.

Δυσάλυκτος, ου, ὁ, ἡ, vix evitabilis; (2) inevitabilis. Ex δύς, & ἀλύσκω, *evito*.

Δυσάλωτος, ου, ὁ, ἡ, difficilis captu; (2) qui ægre vel difficulter corripitur vel tentatur.

Δυσάμβατος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter adiri aut scandi potest, impervius. Ex δύς, ἀνὰ & βαίνω, *scando*.

Δυσάμμορος, ου, ὁ, ἡ, idem quod seq.

Δυσάμμοιρος, ου, ὁ, ἡ, infelix, qui fata habet difficilia, Hes. Ex δύς, & μόρος, *fatum*.

Δυσανάζιστος, ὁ, ἡ, qui haud facile adduci, adsuefieri alicui rei potest.

Δυσανάγωστος, ου, ὁ, ἡ, qui ægre rejicitur, vel exscreatur, non facile excreabilis; (2) difficilis persuasu. Ex δύς, & ἀνάγω.

Δυσανάδοτος, ου, ὁ, ἡ, qui non facile digeritur & in membra distribuitur.

Δυσανάκλητος, ου, ὁ, ἡ, revocatu difficilis, qui ægre revocari potest. Ex δύς, & ἀνακαλέω, *revoco*.

Δυσανακόμιστος, ου, qui ægre reducitur. Ex δύς, & ἀνακομίζω, *reduco*.

Δυσανάκρατος, ου, ὁ, ἡ, qui difficulter commiscetur seu temperatur. Ex δύς, & ἀνακεράννυμι, *commisceo*.

Δυσανάλωτος, idem quod δυσαλγ.

Δυσαναπλήστος, ου, ὁ, ἡ, qui difficile resocillari, aut recreari potest. Ex δύς, & ἀναλαμβάνω, *recupero*.

Δυσανάλυτος, ου, ὁ, ἡ, ægre resolubilis, seu dissolubilis. Ex δύς, & ἀναλύω, *resolvo*.

Δυσανάλωτος, ου, qui non potest absumi, confici.

Δυσανάπειστος, ου, ὁ, ἡ, qui vix dissuaderi potest; (2) qui ægre ab opinione potest deduci. Ex δύς, & ἀναπείθω, *persuadeo*.

Δυσανάπλους, ουν, non navigabilis, adverso flumine.

Δυσανάπλωτος, ου, vix tranabilis.

Δυσανάπνευστος, ου, ὁ, ἡ, ægre respirans. Ex δύς, & ἀναπνέω, *respiro*.

Δυσανάπορος, ον, difficilis transitu, s. ad quem non facile transitur.

Δυσανάφλατος, ου, qui ægre e morbo convalescit.

Δυσανεχτία, ας, ἡ, ægre ferre, gravor. Δυσανεχτίαν ἔχει ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις, Plut. ἐπὶ Φωκέων, Pl.

Δυσανέχτητος, ου, ὁ, ἡ, toleratu difficilis; (2) intolerabilis.

Δυσανεχτίως, *Adverb.* ægre animo, iniquo animo.

Δυσανάτρεπτος, ου, ὁ, ἡ, eversu difficilis. Ex δύς, & ἀνατρέπω.

Δυσαν-

Δυσπραγία, ας, ἡ, res difficulter exitura. Ex δύς, & πράσσω, *fortuna, res, negotium*.

Δυσπρᾶξ, ξις, ὁ, ἡ, idem quod δυσπράγητος.

Δυσπρόσοδος, ος, ὁ ἡ, morosus, difficilis; (2) anxius. Ex δυσ- & πρόσοδος, *aditus, meror*.

Δυσπρόσοιστος, ος, ὁ ἡ, adscensu difficilis; (2) ad quem accedi vix potest.

Δυσπρόσωπος, ος, ὁ ἡ, idem.

Δυσταιχμόπτης, ου, ὁ ἡ, cum quo male & periculose decertatur fortis, bellicosus. Ex δύς, & ἀντιταχμίζομαι.

Δύσταρτος, ος, ὁ ἡ, arduus. Apud Poëtas idem quod

Δυσάντητος, ος, ὁ ἡ, cujus malus, seu finister est occursus; (2) difficilis, sævus. Ex δύς, & ἀντάω, *occurro*.

Δυσαντίσκοπος, ος, ὁ ἡ, adspectu terribilis. Ex δύς, & ἀντισκέπω, *contra adspicio*.

Δυσαντίλεκτος, ος, ὁ ἡ, cui vix contradici potest, qui vix refelli potest; (2) cui refisti non potest.

Δυσαντίρρητος, ος, ὁ ἡ, cui ægre contradici potest.

Δυσαντιρρήτως, *Adv.* ita, ut vix contradici queat.

Δυσαντροφθάλμητος, ον, cui resisti non potest, invictus.

Δυσάνωρ ορος, infelix viro, qui viro infeliciter succedit.

Δυσάξιστος, ον, inexorabilis.

Δυσαπαλλαξία, ἡ, difficultas rejectionis. A

Δυσαπάλακτος, ος, ὁ ἡ, qui difficulter abjici potest; (2) qui difficulter profligatur, quo vix liberari possumus. Ex δύς, & ἀπαλλάττω, *dimitto*.

Δυσαπαλλάκτως, ut haud facile discedi, liberari possis.

Δυσαπόλαυστος, ον, non facile abluendus.

Δυσαπόνητος, ος, idem quod δυσάπυρ.

Δυσαπάτητος, ος, ὁ ἡ, difficilis deceptu, qui ægre decipi potest. Ex δύς, & ἀπατάω, *decipio*.

Δυσαπίστω, ῶ, f. ώσω, difficulter diffido, vix non credo.

Δυσαπόδεικτος, ον, ægre demonstrandus.

Δυσαποδίδακτος, ὁ ἡ, qui ægre dedocetur.

Δυσαποκατάστασις, ἡ, ægritudo, languor.

Δυσαπόκριτος, ος, ὁ ἡ, difficilis ad respondendum, cui difficulter responderi potest. Ex δύς, & ἀποκρίνομαι, *respondeo*.

Δυσαποκρίτως, *Adv.* ita, ut ægre responderi queat.

Δυσαπολόγητος, ος, ὁ ἡ, qui ægre defenditur vel excusatur. Ex δύς, & ἀπολογέομαι, *excuso*.

Δυσαπολύτως, *Adv.* ita, ut difficulter avelli, vel absolvi queat.

Δυσαπόμαγμος, ος, ὁ ἡ, qui vix deleri, vel elui potest. Ex δύς, & ἀπομάττω, *eluo*.

Δυσαπόπαυστος, ος, ὁ ἡ, cui vix finem imponere possumus, vix sedabilis; (2) strenuus in bello. Ex δύς, & ἀποπαύομαι, *cesso*.

Δυσαποπαύστως, *Adv.* ita, ut vix finis imponi possit; (2) firmissime.

Δυσαπόπλυτος, ος, ὁ ἡ, qui difficulter ablui potest. Ex δύς, & ἀποπλύνω, *abluo*.

Δυσαπόπτωτος, ος, ὁ ἡ, qui vix decidit, seu delabitur. Ex δύς, & ἀποπίπτω, *decido*.

Δυσαπόῤῥυτος, ος, qui elui non potest.

Δυσαπόσπαστος, ος, ὁ ἡ, ὸ, qui ægre avellitur. Ex δύς, & ἀποσπάω, *avello*.

Δυσαποσπάστως, *Adv.* ita, ut ægre avelli possit, more eorum, quæ difficulter avelluntur.

Δυσαποτέλεστος, ος, eventum non habens, non finiendus, aut absolvendus.

Δυσαπότρεπτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, qui cum difficultate avertitur; (2) qui difficulter avocatur, refractarius. Ex δύς, & ἀποτρέπω.

Δυσαπότρεπτος, ος, qui amoveri non potest.

Δυσάρτυλος, ος, ὁ ἡ, ὸ, ægre cicatricem ducens. Ex δύς, & ἀρτύλλω.

Δυσαρτύλωτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, idem & ab eod.

Δυσάρτισμα, ατος, dispositio.

Δυσαρτιστία, ας, ἡ, inceptus gratiæ aucupator.

Δυσαρτιστος, ος, ὁ ἡ, ὸ, difficulter ad gratiam alicujus accedens.

Δυσαρτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, idem quod δυσάρτιστος.

Δυσαρτύτης, ητος, ἡ, dispositionis vis & tardium. A δυσαρτίζω.

Δυσάρης, ος, ὁ ἡ, ὸ, cui placere difficulter queas, morosus, unde τὸ δυσαρεστεῖν, ὸ, morositas. Ex δύς, & ἄρεσος, *gratus*.

Δυσαρέστως, *Adv.* morose, iniquo animo.

Δυσαρίθμητος, ος, innumerabilis.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, sed malo fato.

Δύσαρτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, cui difficile est imperare, contumax. Ex δύς, & ἀρχή.

Δύσαρμος, ος, ὁ ἡ, ὸ, disconvenientia, discordia. Ex δύς, & ἁρμός, *congruo*.

Δυσαρχία, ας, ἡ, difficultas imperandi, quando milites imperatori vix obediunt.

Δυσάχθητος, ος, ὁ ἡ, ὸ, intolerabilitate molestus.

Δυσάτιμος, ος, idem quod ἄτιμος.

Δυσαυλία, ἡ, inhospitalitas loci.

Δύσαυλος, ος, ὁ ἡ, ὸ, & δυσαύλιστος, ad commorandum, divertendum parum commodus. A δύς & αὐλή.

Δυσαυξής, ής, ὁ ἡ, ὸ, cui difficulter augescit, auctu difficilis. Ex δύς, & αὐξω.

Δυσαύξητος, ος, ὁ ἡ, ὸ, idem & ex iisd.

Δυσαυχής, ής, ὁ ἡ, ὸ, molestus sese jactando. Ex δύς, & αὐχή.

Δυσαφαίρετος, ος, ὁ ἡ, ὸ, difficilis ablatu.

Δυσαχθής, ής, ὁ ἡ, ὸ, onerosus, molestus. Ex δύς, & ἀχθος, *molestia*.

Δυσβάστακτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, difficilis portatu.

Δυσβατοποιέομαι, ῶμαι, difficilem aditum, transitum, vel receptum facio. Ex δύσβατος, & ποιέομαι, *facio*.

Δύσβατος, ος, ὁ ἡ, ὸ, qui difficulter adiri, aut scandi potest, inaccessus, impervius, unde τὸ δύσβατον, ὸ, adeundi, seu transeundi difficultas. Ex δύς, & βαίνω, *eo*.

Δυσβαύκτος, ον, lamentabilis.

Δυσβίοτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, miser, ærumnosus.

Δυσβλαστέω, ῶ, difficulter germino. A

Δυσβλαστής, ής, ὁ ἡ, ὸ, difficulter germinans.

Δυσβοήθητος, ος, ὁ ἡ, ὸ, cui vix succurri potest, ægre medicabilis. Ex δύς, & βοήθεια, *auxilior*.

Δυσβόητος, ος, ὁ ἡ, ὸ, idem & ex iisd.

Δυσβολέω, ῶ, ὁ ἡ, ὸ, cui jactus aleæ male cecidit. Ex δύς, & βάλλω, *jacio*.

Δυσβουλία, ας, ἡ, malum consilium, infelicitas consilii. A

Δύσβουλος, ος, ὁ ἡ, ὸ, cujus malum vel infelix est consilium. Ex δύς, & βουλή, *consilium*.

Δύσβρωτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, non valde edulis, gratum in cibis non habens.

Δύσβωλος, ος, ὁ ἡ, ὸ, cui terra est aspera, vel gleba difficilis. Ex δύς, & βῶλος, *gleba*.

Δύσγαμος, ος, ὁ ἡ, ὸ, qui infeliciter contraxit nuptias. Ex δύς, & γάμος, *nuptiæ*.

Δυσγαργαλίς, ίδος, ὁ ἡ, ὸ, qui se ægre manibus titillari vel contrectari finit. Ex δύς, & γαργαλίζω, *titillo*.

Δυσγαργάλιστος, ος, ὁ ἡ, ὸ, idem & ex iisd.

Δυσγάργαλος, ος, ὁ ἡ, ὸ, idem & ex iisd.

Δυσγένεια, ας, ἡ, ignobilitas, generis obscuritas; (2) animus degener, ignavia. A

Δυσγενὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲ, ignobilis, qui claro genere non est ortus; (2) degener. Ex δύς, & γένος.

Δυσγεφύρωτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, qui ponte vix jungi potest, qui ægre fert pontem. Ex δύς, & γεφύρα, *pontem jungo*.

Δυσγεώργητος, ος, ὁ ἡ, ὸ, qui difficulter coli potest. Ex δύς, & γεωργέω, *terram colo*.

Δυσγνώριστος, ος, ὁ ἡ, ὸ, agnitu difficilis, qui difficulter agnosci potest. Ex δύς, & γνωρίζω, *nosco*.

Δυσγνώτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, idem.

Δυσγοήτευτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, qui non facile fascinari potest; (2) qui non facile vel illecebris, vel stupore adscitur. Ex δύς, & γοητεύω, *fascino*.

Δυσγράμματος, ος, ὁ ἡ, ὸ, ineptus ad literas discendas.

Δυσγράπτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, scriptum invenitur difficulter.

Δυσδαιμονία, ας, ἡ, infortunium, infelicitas.

Δυσδαιμόνως, *Adv.* infeliciter.

Δυσδαίμων, ων, ὁ ἡ, ὸ, infelix, infortunatus. Ex δύς, & δαίμων, *fortuna, fors*.

Δυσδάκρυτος, ος, lacrimabilis.

Δυσδαμάστος, ος, infelix uxore.

Δύσδειστος, ος, ὁ ἡ, ὸ, demonstratu difficilis. Ex δύς, & δείκνυμι, *demonstro*.

Δυσδιάκριτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, qui difficulter videri potest. Ex δύς, & δίχα, *video*.

Δυσδιάβατος, ος, ὁ ἡ, ὸ, transitu difficilis, impervius. Ex δύς, & διαβαίνω, *transeo*.

Δυσδιάγνωστος, ος, obscurus.

Δυσδιάγωγος, ος, ὁ ἡ, ὸ, difficulter tractandus, regendus, coercendus. Δυσδιάγωγοι πρὸς τὰ σωτήρια καὶ σωφρονικὰ ἀκολουθία τῆς βασιλείας, Suidas lib. 16.

Δυσδιάθετος, ος, ὁ ἡ, ὸ, dispositu seu compositu difficilis; (2) non vendibilis. Ex δύς, & διατίθημι.

Δυσδιαίρετος, ος, ὁ ἡ, ὸ, difficulter dividendus. Ex δύς, & διαίρω, *divido*.

Δυσδιαίτητος, ος, ὁ ἡ, ὸ, cujus arbitrium difficile est, de quo difficile est arbitrari. Ex δύς, & διαιτάω, *arbitror*.

Δυσδιακόμιστος, ος, ὁ ἡ, ὸ, portatu difficilis. Ex δύς, & διακομίζω, *porto*.

Δυσδιάκριτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, qui difficulter discerni, seu dijudicari ægre potest. Ex δύς, & διακρίνω, *dijudico*.

Δυσδιάλλακτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, difficilis reconciliatu, qui ægre placari potest. Ex δύς, & διαλλάττω.

Δυσδιάλυτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, qui difficulter dissolvi potest; (2) qui iram ægre deponit. Ex δύς, & διαλύω, *dissolvo*.

Δυσδιαίτητος, ον, obscurus, difficilis.

Δυσδιάπευστος, ος, ὁ ἡ, ὸ, qui ægre diffletur; (2) qui per spiritales meatus ægre transmittitur. Ex δύς, & διαπέω, *perflo*.

Δυσδιατύπωτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, qui ægre ad bonos mores formari potest. Ex δύς, & διατυπόω, *formo*.

Δυσδιαφάλακτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, qui ægre evitabilis potest. Ex δύς, & διαφαλάσσω, *evito*.

Δυσδιαφόρητος, ος, ὁ ἡ, ὸ, cui difficulter succurritur, perspirabili cute digeruntur. Ex δύς, & διαφορέω, *digero*.

Δυσδιαφυκτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, ægre evitabilis. Ex δύς, & διαφεύγω, *evito*.

Δυσδιαφύλακτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, qui ægre custodiri potest. Ex δύς, & διαφυλάττω.

Δυσδιαχώρητος, ος, ὁ ἡ, ὸ, qui difficulter discernit. Ex δύς, & διαχωρίζω, *excerno*.

Δυσδίδακτος, ος, tardus, difficilis eruditu.

Δυσδιέξοδος, ος, ὁ ἡ, ὸ, excitatu difficilis. Ex δύς & διέξοδος, *exitus*.

Δυσδιεξίτητος, ος, qui difficulter percurri, seu transiri potest; (2) qui percurrendo vix explicari potest. Ex δύς, & διέξειμι, *transeo, percurro*.

Δυσδιέξοδος, ος, ὁ ἡ, ὸ, ægre pervius, unde exiri non potest.

Δυσδιερεύνητος, ος, ὁ ἡ, ὸ, difficilis investigatu. Ex δύς, & διερευνάω, *investigo*.

Δυσδιήγητος, ος, ὁ ἡ, ὸ, enarratu difficilis. Ex δύς, & διηγέομαι, *enarro*.

Δυσδιέξιτος, ος, idem quod δυσδιέξοδος.

Δυσδιοίκητος, ος, ὁ ἡ, ὸ, administratu vel moderatu difficilis. Ex δύς, & διοικέω.

Δυσδιόρθωτος, ος, ὁ ἡ, ὸ, qui ægre emendari potest. Ex δύς, & διορθόω.

Δυσδοκίμαστος, ος, ὁ ἡ, ὸ, probatu perspectuque difficilis. Ex δύς, & δοκιμάζω, *probo*.

Δύσεαι, 2. sing. a. 1. conjunct. med. ἴω, pro δύσησαι, a δύω, *induo*.

Δυσεγχείρητος, ος, difficilis conatu.

Δύσειλος, ος, ineptus, abhorrens.

Δυσειδὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲ, deformis, turpis. Ex δύς, & εἶδος, *forma*.

Δυσείκαστος, ος, ὁ ἡ, ὸ, infeliciter expressus, conjectu difficilis. Ex δύς, & εἰκάζω.

Δυσείματος, nude vestitus. Hinc

Δυσειματέω, ῶ, fut. ήσω, malo, seu sordido vestitu utor. Ex δύς, & ἕμα, *vestitus*.

Δυσείματος, ον, male & sordide vestitus. A
Δυσείμων, ων, ὁ, ἡ, ὦ, sordide vestitus, male induens, parcus. Ex δύς, & εἷμα.
Δυσέρεσια, ας, ἡ, difficilis remigatio ; (2) remigatio infausta. Ex δύς, & ἐρεσία.
Δυσεσβολής, ές, ὁ, ἡ, ἄ, accessu, difficilis inaccessus. Ex δύς, & εἴσοδος, *ingressus*.
Δυσέσπλους, ον, idem quod
Δυσεσπλοῦς, ῦς, ὁ, ἡ, ῦν, ægre patens navibus. Ex δύς, & εἰσπλέω, *navis intro*.
Δυσεκβίαστος, ος, ὁ, ἡ, ον, cui non facile vis adferri potest ; (2) pertinax. Ex δύς, & ἐκβιάζω, *vi exturbo*.
Δυσεκβίαστος, ὁ, ἡ, ον, qui haud facile ab aliqua re revocari, abstrahi potest.
Δυσέκδοτος, ος, ὁ, ἡ, ον, non facile edendus vel enucleabilis. Ex δύς, & ἐκδίδωμι.
Δυσεκθέρμαντος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui ægre potest calefieri, seu incalescere. Ex δύς, & ἐκθέρμαινω, *excalefacio*.
Δυσεκκόμιστος, ος, ον, ægre exportandus.
Δυσέκκριτος, ος, ον, non facile excernendus.
Δυσεκλάλητος, ος, ον, non effandus.
Δυσέκλειπτος, ος, ὁ, ἡ, ον, ægre deficiens. Ex δύς, & ἐκλείπω, *deficio*.
Δυσεκλόγιστος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui ægre computari potest, adeoque perspectu difficilis est. Ex δύς, & ἐκλογίζομαι, *expendo, ratiocinor*.
Δυσέκλυτος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui ægre solvi vel exsolvi potest, vix exsolubilis. Ex δύς, & ἐκλύω, *exsolvo*.
Δυσέκνιπτος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui difficulter elui potest. Ex δύς, & ἐκνίπτω, *eluo*.
Δυσεκπέρατος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui difficulter absolvi & ad finem perduci potest. Ex δύς, & ἐκπεράω, *ad finem perduco*.
Δυσεκπλεύς, εῦν, unde vix enavigari potest.
Δυσεκπλώτος, ος, ον, idem.
Δυσέκπλυτος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui difficulter elui potest. Ex δύς, & ἐκπλύνω, *eluo*.
Δυσεκτέλεστος, ος, ὁ, ἡ, ον, idem & ex iisd.
Δυσεκπέρατος, ον, unde evadi, exiri non potest.
Δυσεκπύητος, ος, ὁ, ἡ, ον, suppuratu difficilis, qui ægre ad suppurandum perducitur. Ex δύς, & ἐκπυέω, *suppuro*.
Δυσεκπύλιστος, ον, qui non facile evacuatur.
Δυσέκφευκτος, ον, vix effugiendus.
Δυσεκφορος, ως, difficilis, durus pronunciatu.
Δυσεκφορος, dure ad pronunciandum.
Δυσελκύλιστος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui difficulter redargui potest. Ex δύς, & ἐλέγχω, *redarguo*.
Δυσέλικτος, ος, ὁ, ἡ, ον, difficile evolubilis ; (2) difficilibus gyris perplexus. Ex δύς, & ἕλισσω, *volvo*.
Δυσελκὴς, έος, ὁ, ἡ, ές, cujus difficulter curantur ulcera vel vulnera. Ex δύς, & ἕλκος.
Δυσελκία, ας, ἡ, difficilis curatio ulceris, vel vulneris. Ex iisd.
Δυσέλκυστος, ος, qui ægre aliquo duci, trahi potest.
Δύσελπις, ιδος, ὁ, ἡ, ι, qui est abjectæ spei.
Δυσελπιστέω, ῶ, f. ήσω, prope despero.
Δυσελπιστία, ας, ἡ, spes mala. Ex iisd.
Δυσέλπιστος, ος, ὁ, ἡ, ον, idem quod *δύσελπις*.
Δυσέλπιστος, cum mala spe, sine spe.
Δυσεμβάτης, ου, ὁ, ἡ, ες, in quo incedi ægre potest, qui pedibus calcari nequit.
Δυσέμβλητος, ος, ον, qui non facile reponi in locum suum potest.
Δυσεμβολος, ος, ὁ, ἡ, ον, difficilis accessu ; in quem difficulter invectio fieri potest, item ad quem vix perveniri potest. Ex δύς, & ἐμβάλλω, *injicio*.
Δυσεμεσία, ῶ, fut. ήσω, ægre vomo.
Δυσεμέω, idem.
Δυσέμετος, ος, ὁ, ἡ, ον, ægre vomens. A
Δυσεμὴς, ὁ, ἡ, ές, idem. Ex δύς, & ἐμέω.
Δυσέμφατος, ος, ὁ, ἡ, ον, malæ & molestæ significationis. Ex δύς, & ἐμφαίνω, *significo*.
Δυσεντερία, ας, ἡ, testinorum torm na.
Δυσεντερικός, ὴ, όν, dysenter cus ; (2) qui dysenteria laborat.
Δυσεντερίδιον, ου, ὁ, ἡ, ι, idem. A
Δυσέντερος, idem. Ex δύς, & ἔντερον.
Δυσεντευκτος, ος, ὁ, ἡ, ον, ad quem non facile patet aditus ; (2) inaffabilis. Ex δύς, & ἐντυγχάνω, *adeo*.
Δυσεντευξία, ας, ἡ, morositas.
Δυσένωτος, ος, ον, non facile in unum conjungendus.
Δυσεξάγωγος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui difficile adducitur, vel exportatur. Ex δύς, & ἐξάγω, *educo*.
Δυσεξάλειπτος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui difficulter deletur s. obliteratur. Ex δύς, & ἐξαλείφω.
Δυσεξάλλακτος, ος, ὁ, ἡ, ον, ægre mutabilis, qui in aliam naturam vix mutari potest. Ex δύς, & ἐξαλλάττω, *muto*.
Δυσεξανάλωτος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui non facile consumitur. Ex δύς, & ἐξαναλίσκω.
Δυσεξαπάτητος, ος, ὁ, ἡ, ον, difficilis deceptu. Ex δύς, & ἐξαπατάω, *decipio*.
Δυσεξαρίθμητος, ος, ὁ, ἡ, ον, vix numerabilis. Ex δύς, & ἐξαριθμέω, *enumero*.
Δυσεξέλεγκτος, ον, qui non facile convinci, item d monstrari potest.
Δυσεξέλικτος, ος, ὁ, ἡ, ον, difficilis explicatu & evolutu. Ex δύς, & ἐξελίττω, *evolvo*.
Δυσεξέργαστος, ος, difficilis elaboratu. Ex δύς, & ἐργάζομαι.
Δυσεξέτασις, ος, ὁ, ἡ, ον, cujus difficilis est perscrutatio, qui non facile investigari potest. Ex δύς, & ἐξετάζω, *investigo*.
Δυσεξεύρετος, ος, ὁ, ἡ, ον, inventu seu adinventu difficilis. Ex δύς, & ἐξευρίσκω.
Δυσεξήγητος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui vix explicari potest. Ex δύς, & ἐξηγέομαι, *explico*.
Δυσεξήμερος, ος, ὁ, ἡ, ον, difficilis ad cicurandum, qui difficulter cicurari potest. Ex δύς, & ἐξημερόω, *cicuro*.
Δυσεξήνυστος, ος, ὁ, ἡ, ον, vix enodabilis ; (2) inexplicabilis ; (3) effectu difficilis. Ex δύς, & ἐξανύω, *perficio*.
Δυσεξίτηλος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui difficulter elabitur seu evanescit. Ex δύς, & ἐξίτηλος.
Δυσεξίτητος, ος, ὁ, ἡ, ον, difficilis exitu. Ex δύς, & ἔξειμι, *exeo*.
Δυσέξοδος, ος, ὁ, ἡ, ον, difficilem exitum habens.
Δυσεξόητος, ος, ὁ, ἡ, ον, elatu vel expositu, vel interpellatu difficilis. Ex δύς, & ἐκφέρω.
Δυσεπανόρθωτος, ος, ὁ, ἡ, ον, vix emendabilis. Ex δυς, & ἐπανορθόω, *emendo*.
Δυσεπεκτάλαστος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui difficulter extenditur. Ex δύς, & ἐπεκτείνω, *extendo*.
Δυσεπιθύλακος, ος, ὁ, ἡ, ον, conjectu difficilis, quem contingere vix licet, explicatu difficilis. Ex δύς, & ἐπίθυλος, *corpus*.
Δυσεπίβατος, ον, ad tu difficilis.
Δυσεπιδύλωτος, ος, ὁ, ἡ, ον, cui non facile fiunt insidiæ, cui difficile imponitur. Ex δύς, & ἐπιδυλόομαι, *insidior*.
Δυσεπιθέρατος, ος, ὁ, ἡ, ον, cui vix auxilium adferri potest. Ex δυς & ἐπικουρία, *auxilium*.
Δυσεπίκριτος, ος, ὁ, ἡ, ον, de quo vix judicari potest. Ex δυς, & ὄπως ἴνω, *judico*.
Δυσεπίμικτος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui cum aliis commercium non habet, qui non facile aliis admiscetur. Ex δύς, & ἐπιμίγνυμι.
Δυσεπιπόητος, idem quod *δυσδιάπνοος*.
Δυσεπιστρεπτος, qui non facile converti potest.
Δυσεπίτευκτος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui difficulter inhiberi, contineri, aut retineri potest. Ex δύς, & ἐπέχω, *cohibeo*.
Δυσεπίτευκτος, ος, ον, difficilis ad assequendum.
Δυσεπιτέλεστος, ος, ὁ, ἡ, ον, multis difficultatibus impletus, in quo elaborando summa diligentia requiritur.
Δυσεπιχείρητος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui non facile invadi potest ; (2) conatu difficilis. Ex δύς, & ἐπιχειρέω, *manum admoveo*.
Δυσέργαστος, ος, ὁ, ἡ, ον, factu difficilis. Ex δύς, & ἐργάζομαι, *operor*.
Δυσεργὴς, ές, ὁ, ἡ, ές, idem quod *δυσεργός*.
Δυσεργία, ας, difficultas ; (2) segnities. A
Δύσεργος, ος, ὁ, ἡ, ον, piger ad opus faciendum ; (2) difficilis, operosus. Ex δύς, & ἔργον, *opus*.
Δυσεύρετος, ος, ὁ, ἡ, ον, inscrutabilis. Ex εὑρίσκω, *scrutor*.
Δυσέρημος, ος, ὁ, ἡ, ον, desertus, desolatus ; (2) difficilis ob solitudinem.
Δυσέρις, ιδος, ὁ, ἡ, ι, contentiosus, morosus.
Δυσέριστος, ος, ὁ, ἡ, ον, de quo, vel cum quo contendere difficile est ; (2) in infelici contentione positus. Ex δύς, & ἐρίζω.
Δυσερμήνευτος, ος, ὁ, ἡ, ον, explicatu difficilis. Ex δύς, & ἑρμήνευω, *interpretor*.
Δυσερμηνεύτος, obscure.
Δυσέρμια, ας, ἡ, infelicitas, infortunium, Hes. A
Δύσερμος, ος, ὁ, ἡ, ον, infelix. *Suidæ* exspes. A δύς, & Ἑρμῆς, *Mercurius*.
Δύσερως, ωτος, ὁ, ἡ, ὠ, invenustus, qui infelici & periculoso amore tenetur, perdite amans.
Δυσερώτως, *Adv.* perdito amore.
Δύσεσ, 3. s. pr. ind. v. poet. *δύσομαι*.
Δυσετηρία, ας, ἡ, sterilitas anni, malus annus. Ex δύς, & ἔτος, *annus*.
Δυσετυμολόγητος, ος, ὁ, ἡ, ον, cujus Etymologia vix reduci potest. Ex δύς, & ἐτυμολογέω, *origines verborum indico*.
Δυσευνήτειρα, ἡ, infeliciter cubans, quæ obdormiscere non potest. A
Δυσευνήτωρ, ὁ, male cubans.
Δυσεύνητος, idem.
Δυσεύρετος, ος, ὁ, ἡ, ον, inventu, intellectu, numeratu difficilis. Ex δύς, & εὑρίσκω, *invenio*.
Δυσέφικτος, ος, ὁ, ἡ, ον, ad quem vix pervenire possumus ; (2) cui vix pares esse possumus, Herodian, 2, 11.
Δυσζηλία, ας, ἡ, zelotypia. A δύς, ζῆλος.
Δυσζήλος, ος, ὁ, ἡ, ον, æmulus, invidus, in malam partem æmulator. Ex δύς, & ζῆλος.
Δυσζήλως, invide.
Δυσζήτητος, ος, ὁ, ἡ, ον, quæsitu, vel pervestigatu difficilis. Ex δύς, & ζητέω, *quæro*.
Δύσζωος, ος, ὁ, ἡ, ον, cujus misera est vita. Ex δύς, & ζωή, *vita*.
Δυσηκὴς, ές, ὁ, ἡ, ές, sanatu difficilis. Nam Hes. δυσηκὴ exponit δυσίατον. Ex δυς, & ἀκέομαι, *sano, sano*.
Δυσηκοέω, ῶ, f. ήσω, difficulter audio ; (2) inobediens sum. A δυσήκοος.
Δυσηκοΐα, ας, ἡ, difficultas auditus, aurium tarditas ; (2) inobsequentia. Ab e d.
Δυσήκοος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui difficulter audit ; (2) inobsequens, inobediens. Ex δύς, & ἀκούω, *audio*.
Δυσήλατος, ος, ὁ, ἡ, ον, vix equitabilis, inequitabilis. Ex δύς, & ἐλαύνω, *agito*.
Δυσηλὴς, ές, ὁ, ἡ, ές, molestam habens dermitionem ; (2) molestus, gravis. Ex δύς, & λίγμα, *labo, dormio*.
Δυσήλιος, ος, ὁ, ἡ, ον, ad quem sol ægre pervenit, soli minus expositus.
Δυσημερέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix, adversa fortuna utor, res mihi infeliciter cedunt. Ex δύς, & ἡμέρα, *dies*.
Δυσημερὶς, ίδος, ἡ, infaustus dies ; (2) infortunium, fortuna adversa. Ex iisd.
Δυσημία, ῶ, f. ήσω, ægre vomo. A
Δυσημὴς, ές, ὁ, ἡ, ές, ægre vomens. Ex δύς, & ἐμέω, *vomo*.
Δυσθύμαξ, ος, ὁ, ἡ, ον, gravi vento agitatus, ventis vexatus. Ex δύς, & ἄνεμος, *ventus*.
Δυσθωίας, ος, ὁ, ἡ, ον, qui frenis vix regi potest. Ex δύς, & ἰθύς, *frenum*.
Δυσθωΐδεως, *Adv.* ita ut frenis vix regi queat. Ex *δυσθωίας*.
Δυσθώκτος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui frenis contineri nequit ; (2) morosus ; (3) doloris impatiens. Ex δύς, & ἰθύς, *frenum*.
Δυσθωϊοχήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ὦ, gubernatu difficilis, qui habenis ægre retineri potest. Ex δύς, & ἰθύς, *frenum*, & ἔχω, *habeo*.
Δυσθωΐως, *Adv.* idem quod *δυσθωϊδέως*.
Δυσθώτος, ος, ὁ, ἡ, ον, effectu difficilis, inextricabilis. Ex δύω, & ἰθύνω, *perficio*.
Δυσιάσιν, imperf. ind. act. pro *δυσπίσιον*. A
Δυσίατος, *non sanabilis*.
Δυσίατος, ος, ὁ, ἡ, ον, curatu difficilis. Ex δύς, & ἰάομαι, *curo*.
Δυσικτίλλητος, ον, invictus, vix vincendus.
Δυσίκταρ, ορος, ὁ, ἡ, ὦ, tristis, qui animo tristis est. Ex δύς, & ἵκταρ, *cor*.
Δυσιχὴς, ὁ, ἡ, ές, horrisonus. Ex δύς, & ἠχή, *sonus*.

Δυθαλής, ής, ὁ ἡ ὁ, infeliciter aut ægre germinans, ægre virescens. Ex δύς, & θάλλω, *vireo.*

Δυθαλπὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, calefactu difficilis, frigidus. Ex δύς, & θάλπω, *foveo.*

Δυθανατέειν, *iniquo animo mortem ferre*, præs. inf. act. verbi a δυθανατία.

Δυθανασίη, iniquo animo mortem fero. A

Δυθανάτως, ὁ ἡ ὁ, difficulter moriens; (2) difficilem mortem inferens; (3) mortifer. Ex δύς, & θάνατος, *mors.*

Δυθανὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, misere mortuus, qui infelici morte perlit. Ex δύς, & θνήσκω.

Δυθέητος, ος, ὁ ἡ ὁ, invisus, non visus; (2) horribilis vel infelix adspectu. Ex δύς, & θεάομαι, *adspicio.*

Δυθηρίη, deficio viribus.

Δυθηρίη, ἡ, languor corporis, ægritudo animi.

Δύθεος, ος, ὁ ἡ ὁ, impius; odiosus Deo. Ex δύς, & θεός, *Deus.*

Δυθέρμαντος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre sanabilis. Ex δύς, & θέρπω, *fano.*

Δυθερὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, calefactu difficilis. Ex δύς, & θέρω, *calefacio.*

Δυθετέω, ῶ, f. ήσω, male adficio, languidum reddo. Ex δυς, & θετός.

Δύθετος, ὁ ἡ ὁ, male situs; (2) male adfectus, languens, sibi displicens.

Δυθεώρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, cujus contemplatio difficilis est. Ex δύς, & θεωρία, *contemplor.*

Δυθήρατος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis venatu; (2) difficilis intellectu. Ex δύς, θήρα.

Δύθηρος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui parum succedit venatio. Ex ut sup.

Δυθησαύριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, reconditu difficilis, qui ægre recondi, aut adservari potest. Ex δύς, & θησαυρός.

Δύθραυστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ægre frangitur. Ex δύς, & θραύω, *frango.*

Δύθρηνος, ος, ὁ ἡ ὁ, flebilis, lamentabilis.

Δυθυμέω, ῶ, animum despondeo.

Δυθυμία, ας, ἡ, animi mœror. A

Δύθυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, graviter animo adfectus; (2) quem pœnitentia facti subit.

Δυθύμως, Adv. ægro animo.

Δυσὶ, *duobus*, dat. plur. a δύο, *duo.*

Δυσιατος, ος, ὁ ἡ ὁ, incurabilis; (2) curatu difficilis. Ex δύς, & ἰάομαι, *curo.*

Δύσιδρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ægre sudat, cui difficulter elicitur sudor. Ex δύς, & ἱδρώς.

Δυσιδέω, ῶ, f. ήσω, male sacrifico; (2) sacrificia mihi dira portendunt. Ex δύς, & ἱδεῖν, *facere.*

Δυσθάλασσος, vel δυσθάλαττος, ος, ὁ ἡ ὁ, mare subiens seu ingrediens. Ex δύω, vel δύνω, & θάλασσα, *mare.*

Δυσίμερος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre amabilis; (2) ægre cupidus; (3) improbus & protervus amator. Ex δύς, & ἵμερος, *desiderium.*

Δύσιππος, ος, ὁ ἡ ὁ, equitatui minus idoneus. Ex δύς, & ἵππος, *equus.*

Δύσις, ιος, ἡ, occasus. A δύνω, *subeo, occido.*

Δυσιχνεύτος, ος, ὁ ἡ ὁ, investigatu difficilis, ægre investigabilis. Ex δύς, & ἰχνεύω.

Δυσκαὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter uri, seu cremari potest, ægre ardens. Ex δύς, & καίω, *uro.*

Δυσκαθαίρετος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ægre sive difficulter everti potest. Ex δύς, & καθαιρέω.

Δυσκαθάρτος, ος, ὁ ἡ ὁ, purgatu difficilis. Ex δύς, & καθαίρω, *purgo.*

Δυσκάθεκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter contineri seu cohiberi potest.

Δυσκαμπὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, qui non facile flectitur, inflexibilis. Ex δύς, & κάμπτω.

Δύσκαμπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex usu.

Δύσκαπνος, ος, ὁ ἡ ὁ, fumum molestum habens. Ex δύς, & κάπνος, *fumus.*

Δυσκαρτέρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre tolerabilis; (2) plane intolerabilis. Ex δύς, & καρτερέω, *tolero.*

Δυσκαταγώνιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, expugnatu difficilis. Ex δύς, & καταγωνίζομαι.

Δυσκατάλας, ος, ὁ ἡ ὁ, fractu difficilis. Ex δύς, & κλάω, *frango.*

Δυσκατάλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex δύς, & καταλύω, *frango.*

Δυσκατάμικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, obscurus.

Δυσκατάλλακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis reconciliatu, implacabilis. Ex δύς, & καταλλάττω, *reconcilio.*

Δυσκατάλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre solubilis. Ex δύς, & καταλύω, *dissolvo.*

Δυσκατάμαθητος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis ad discendum. Ex δύς, & καταμανθάνω, *disco.*

Δυσκατάμαθήτως, Adv. ita ut vix addisci, vel intelligi possit. A

Δυσκατάμαχητος, ος, ὁ ἡ ὁ, vix expugnabilis. Ex δύς, & καταμάχομαι, *expugno.*

Δυσκατανόητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui vix potest animadverti. Ex δύς, & κατανοέω.

Δυσκατάπαυστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui vix sedari seu cohiberi potest, irrequietus. Ex δυς, & καταπαύω, *sedo.*

Δυσκατάπαυστος, Adv. ita, ut vix sedari possit.

Δυσκατάπληκτος ος, terribilis, timendus.

Δυσκατάπλεμητὸς, ος, vix bello subigendus.

Δυσκατασκεύαστος, ος, vix efficiendus.

Δυσκατάπρηκτος, ος, idem.

Δυσκατάποτος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis deglutitu. Ex δύς, & καταπίνω, *deglutio.*

Δυσκατάρτιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui conceptum non perficit. Ex δύς, & καταρτίζω.

Δυσκατάσβεστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui facile extingui nequit. Ex δύς, & καταστέννυμι.

Δυσκατασκεύαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, conditu seu fabricatu difficilis. Ex δύς, & κατασκευάζω.

Δυσκατάστατος, ος, ὁ ἡ ὁ, sedatu difficilis. Ex δύς, & καθίστημι, *compono.*

Δυσκαταφρόνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui contemni vix potest. Ex δύς, & καταφρονέω.

Δυσκατέργαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui effici seu confici ægre potest; (2) difficilis concoctu. Ex δύς, & κατεργάζομαι, *conficio.*

Δυσκατόπτευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui spectari vix potest. Ex δύς, & κατόπτομαι, *spectro.*

Δυσκατόρθωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter ex animi sententia conficitur; (2) qui difficulter emendatur. Ex δύς, & κατορθόω.

Δυσκατάκλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre cicatricem ducens. Ex δύς, & κατακλώ.

Δυσκέλαδος, ος, ὁ ἡ ὁ, malum sonum edens, horrisonus; (2) maledicus.

Δύσκεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυσκεν, a δύσκω, pro δύω, vel δύνω.

Δυσκερδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, non lucrosus, malum lucrum aut non sine summo labore adferens. Ex δύς, & κέρδος, *lucrum.*

Δυσκηδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, graves curas habens; (2) difficilis; (3) infelix. Ex δύς, & κῆδος, *cura.*

Δυσκινησία, ας, ἡ, difficilis motus, seu motus difficultas. Ex δύς, & κίνησις, *motus.*

Δυσκίνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficile movetur, aut moveri potest, tardus; (2) inexorabilis, præfractus. Ex δύς, & κινέω.

Δυσκινήτως, difficulter ad movendum.

Δυσκλὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, inglorius, infamis. Ex δύς, & κλέος, *gloria.*

Δύσκλεια, ας, ἡ, obscura fama, gloria pæne nulla. A δυσκλὴς.

Δυσκλεῶς, cum fama non bona, sine gloria.

Δυσκληδὴς, ος, ὁ ἡ ὁ, qui male ominis est, male ominatus. Ex δύς, & κληδονίζομαι, *ominor.*

Δυσκλήω, ῶ, f. ήσω, difficili sorte premor; (2) sorte a magistratu excludor.

Δυσκληρία, ας, ἡ, sors difficilis & aspera, infortunium. A

Δύσκληρος, ος, ὁ ἡ ὁ, quem sors difficilis premit. Ex δύς, & κλῆρος, *sors.*

Δύσκλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inglorius, inhonoratus, celebris. Ex δύς, & κλυτὸς, *clarus.*

Δυσκοιλίη, ης, ὁ ἡ ὁ, cui alvus est adstrictior, alvo incommodus. Ex δύς, & κοιλία.

Δυσκοινώνητος, ος, alienus a societate, asper, immitis.

Δυσκοιτίη, ἡ ægre & non sine molestia cubo Ex δύς, & κοίτη, *cubile.*

Δυσκοιτία, ας, ἡ, mala & incommoda cubatio. A

Δύσκολος, ος, ὁ ἡ ὁ, male & incommode cubans. Ex δύς, & κοίτη, *cubile.*

Δυσκολαίνω, morosus fuit, indicativo *Ion.* Δυσκολαίνει ἐπὶς ἐμὶ, ἡ βροτῶν, Aristt. Lys. 889. A δύσκολος. Unde

Δυσκολία, ας, ἡ, difficultas, morositas.

Δυσκόλαντος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui plutinari difficulter potest, glutine vix sociabilis. Ex δύς, & κολλάω, *glutino.*

Δυσκολόκαμπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficulter flexibilis, qui ægre flectitur, in quo vix voluntas flectitur. Ex δύσκολος, & κάμπτω.

Δυσκολόκοιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficile somnum efficiens. Ex δύσκολος & κοίτη, *cubile.*

Δύσκολος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis in sumendo cibo; (2) morosus; (3) difficilis; (4) acerbus. Ex δύς, & κόλον, *cibus.*

Δυσκόλως, Adv. morose, iniquo animo.

Δύσκολπος, ος, infelicem uterum habens. *Epith.* matris fœtum mortuum edentis.

Δυσκόμιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre tolerabilis. Ex δύς, & κομίζω, *curo, porto.*

Δυσκρασία, ας, ἡ, intemperies. Ex δύς, & κρᾶσις, *mixtio.*

Δύσκρατος, ος, ὁ ἡ ὁ, male temperatus. Ex δύς, & κεράννυμι, *tempero.*

Δύσκριτος, ος, ὁ ἡ ὁ, judicatu difficilis, cujus disceptatio difficilis est, Ex δύς, & κρίνω, *judico.*

Δυσκρίτως, Adv. ita ut non facile sit judicare, ita, ut difficilis sit disceptatio.

Δύσκλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre paralibilis, comparatu difficilis. Ex δύς, & κλητὸς.

Δυσκυδία, ας, f. ίσω, infelix fama in judicio, infamia. Ex δύς, & κύδος, *fama.*

Δυσκύμαντος, ος, procellosus.

Δύσκυφος, ος, ὁ ἡ ὁ, fundaster.

Δύσλεκτρος, ος, infelici conjugio utens.

Δυσλαμπὴς, ος, ὁ ἡ ὁ, captu difficilis. Ex δύς, & λαμβάνω, *capio.*

Δυσλογίστος, ος, ὁ ἡ ὁ, ratiocinatu difficilis; (2) inconsideratus, qui reputatus & perpensus non est. Ex δύς, & λογίζομαι.

Δυσλοφὴς, ος, ὁ ἡ ὁ, qui cervici non convenit, quod difficulter portatur.

Δυσλοφὴς, Adv. difficulter, periculose.

Δύσλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui vix solvi potest.

Δυσλύτως, Adv. ita, ut vix solvi queat, nexus non facile solubili.

Δυσμάθεια, ας, ἡ, tarditas ad discendum, indocilitas. A

Δυσμαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, qui non facile discit, tardus ad discendum. Ex δύς, & μανθάνω.

Δυσμαθία, ας, ἡ, idem quod δυσμάθεια.

Δυσμαθῶς, Adv. non facile discendo.

Δυσμαχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, rarefactu difficilis. Ex δύς, & μανὸς, *rarus.*

Δυσμαρὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, difficilis. Ex δύς, & μόρος, *munus.*

Δυσμαχέω, ῶ, f. ήσω, aegre resisto, ita, ut vix fim expugnabilis.

Δυσμάχητος, &

Δύσμαχος, ος, ὁ ἡ ὁ, vix expugnabilis, inexpugnabilis. Ex δύς, & μάχη, *pugna.*

Δυσμείλικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter flectitur vix mulceri potest, implacabilis. Ex δύς, & μείλιγμα, *mollitum remedium, placo.*

Δυσμενέω, animo erga aliquem sum malevolo adfecto, adversor. Ex δύς, & μένος.

Δυσμενέεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro δυσμενέσι. A δυσμενὴς.

Δυσμένεια, ας, ἡ, animus male erga aliquem adfectus, odium, inimicitia, hostilitas. A

Δυσμενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, cujus animus male erga aliquem adfectus est, malevolus, inimicus. Ex δύς, & μένος, *animus.*

Δυσμενῶς, Adv. animo male erga aliquem adfecto, inimice, hostiliter. A δυσμενὴς.

Δυσμετάβλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis mutatu. Ex δύς, & μεταβάλλω, *muto.*

Δυσμετάδοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficile & non libenter impertitur. Ex δύς, & μεταδίδωμι, *tribuo.*

Δυσμετάθετος, ος, ὁ ἡ ὁ, transpositu, vel mutatu difficilis. Ex δύς, & μετατίθημι.

Δυσμε-

Δυσμεταπειστος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui non facile dimoveri (seu mutari) potest. Ex δύς, & μεταπείθω, *transmuto*.

Δυσμετάπειστος, ος, ον, immisericors, inexorabilis.

Δυσμεταπόμπευτος, ος, ον, idem quod

Δυσμετατρεπτος, ος, ον, vix mutabilis, s. flexibilis.

Δυσμετατρεπτος, ος, ον, idem.

Δυσμετάπειστος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui ægre de sententia dimoveri potest.

Δυσμεταχείριστος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui capi aut teneri ægre potest; (2) qui vix tractari potest; (3) infuperabilis. Ex δύς, & μεταχειρίζω, *manu tracto*.

Δυσμεταχείριστος, *Adv.* ita ut vix tractari queat.

Δυσνίτακτος, ον, idem qui δυσαγωγός.

Δυσμίτητος, ος, ὁ, ἡ, ον, quem metui non est facile. Ex δύς, & μετρία, *metior*.

Δυσμή, ῆς, ἡ, occasus solis; (2) occasus quilibet; (3) finis. A δύω.

Δύσμισις, ιος, ὁ, ἡ, ον, cujus gravis est ira; (2) injuriarum acceptarum memor, ægre placabilis. Ex δύς, & μῖσος, *ira*.

Δυσμήτηρ, ερος, ὁ, ἡ, ον, mala, seu infesta mater.

Δυσμήτης, ου, ὁ, mala meditans, mala consilia animo volvens. Ex δύς, & μῆτις.

Δύσματις, ιδος, ὁ, ἡ, ον, idem & ex uno.

Δυσμήτως, ὁ, sævam, &c. matrem habens.

Δυσμηχανέω, difficultate laboro, frustra conor.

Δυσμικός, ὴ, όν, occidentalis. A Δυσμη.

Δύσμικτος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui non facile cum alio misceri potest. Ex δύς, & μικτός.

Δυσμίκτως, *Adv.* non facile admittendo mixtionem.

Δυσμίμητος, ος, ὁ, ἡ, ον, vix imitabilis. Ex δύς, & μιμέομαι, *imitor*.

Δυσμίσητος, ος, ὁ, ἡ, ον, exosus. Ex δύς, & μισέω, *odi*.

Δυσμνημόνευτος, ος, ον, difficilis ad tenendum memoria.

Δυσμοιρία, ἡ, infelicitas.

Δύσμοιρος, ος, ὁ, ἡ, ον, infelix. Ex δύς, & μοῖρα, *fors*.

Δυσμορία, ας, ἡ, miseria, qua quis fatum adversum experitur. A

Δύσμορος, ος, ὁ, ἡ, ον, cui difficile fatum obtingit, infelix; (2) male infelicique morte periens. Ex δύς, & μόρος, *fatum*.

Δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas, forma turpis & indecora. A

Δύσμορφος, ος, ὁ, ἡ, ον, deformis, infelici forma præditus, turpis adspectu.

Δύσμυος, ος, ὁ, ἡ, ον, abhorrens a musis, parum suavis.

Δυσνίκητος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui haud facile vinci potest.

Δυσνίπτος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui ægre lavari, aut elui potest; (2) qui ægre deleri potest. Ex δύς, & νίπτω, *lavo*.

Δυσνοέω, ῶ, f. ήσω, malevolentia prosequor, infensus sum. Ex δύς, & νόος. Hinc

Δυσνόητος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui ægre intelligi potest, vix intelligibilis, difficilis intellectu.

Δυσνοήτως, *Adv.* perobscure.

Δυσνομία, ας, ἡ, malarum legum institutio; (2) improbitas. Ex δύς, & νόμος, *lex*.

Δυσνομίη, *Ion.* pro δυσνομία.

Δύσνομος, ον, abhorrens & legibus nefarius.

Δύσνους, *contr.* δύσνους, ος, ὁ, ἡ, ουν, qui male est mente adversus aliquem, malevolus, inimicus. Ex δύς, & νόος, *mens*.

Δύσνυς, υος, ὁ, ἡ, ον, difficilis, infaustus, *Epith.* iter facientis vel navigantis.

Δυσνυμφεύτος, ος, ὁ, ἡ, ον, gravis nuptiis. Ex δύς, & νυμφεύω, *nuptum do*.

Δύσνυμφος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui infauspicatas contraxit nuptias, infelix, confusus. Ex δύς, & νύμφη, *sponsa*.

Δυσξήραντος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui difficulter inaresci, difficilis siccatu. Ex δύς, & ξηραίνω.

Δυσξύμελητος, ος, obscurus.

Δυσξύνετος, ος, ὁ, ἡ, ον, idem; (2) cum quo non facile pacta ineuntur; (3) difficilis moribus, non affabilis. Ex δύς, & ξυνίημι.

Δυσξύνετος, ος, ὁ, ἡ, ον, imprudens; (2) difficilis intellectu. Ex δύς, & ξυνίημι.

Δύσορνις, ιθος, ὁ, ἡ, ον, valde gravis. Ex δύς, & ὄρνις, *avis*.

Δυσοδέω, ῶ, f. ήσω, ægre iter facio, in malam & impervium viam incido. A δύσοδος.

Δυσοδία, ας, ἡ, iter impervium sive malum.

Δύσοδμος, ος, ὁ, ἡ, ον, malum odorem spirans, olidus, fœtidus. Ex δύς, & ὀδμή, *odor*.

Δύσοδος, ος, ὁ, ἡ, ον, per quem difficulter iter fieri potest; (2) invius, avius; (3) *Subst.* via difficilis, aspera, & salebrosa.

Δυσοδοπαίτολος, ον, idem.

Δυσοίκητος, ος, ὁ, ἡ, ον, habitatu difficilis, propemodum inhabitabilis. Ex δύς, & οἰκέω.

Δυσοικονόμητος, ος, ὁ, ἡ, ον, dispensatu difficilis. Ex δύς, & οἰκονομέω, *dispenso*.

Δύσοικος, idem quod δοίκητος.

Δύσοικος, ος, ὁ, ἡ, ον, immiscricors.

Δύσοιμος, ος, ὁ, ἡ, ον, idem quod δύσοδος. Ex δύς, & οἶμη, *semita, via*.

Δύσοινος, ος, ὁ, ἡ, ον, malum vinum producens; (2) non ferax vini.

Δύσοιστος, ος, ὁ, ἡ, ον, quem difficulter ferre queas, ægre tolerabilis. Ex δύς, & οἴω.

Δυσοίστως, *Adv.* ita ut vix feras.

Δυσοιστωνισμός, ὁ, omen infaustum.

Δυσοιώνιστος, ος, ὁ, ἡ, ον, inauspicatus, siniftri auspicii. Ex δύς, & οἰωνίστης, *augurium*.

Δυσοσμέω, ῶ, f. ήσω, pigeo, fœtor. Ex δύς & ὀσμή.

Δυσόχλως, *Adv.* pigre, segniter, gravatim.

Δυσόλεθρος, ος, ὁ, ἡ, ον, difficulter interiens.

Δυσόμβρος, ος, ον, pluviosus.

Δυσομίλητος, ος, ὁ, ἡ, ον, cum quo consuetudinem habere & colloqui difficulter possimus, ægre, adtabilis. Ex δύς, & ὁμιλος, *cœtus*.

Δυσομίλητος, ος, ον, idem.

Δυσόμματος, ος, ον, hebes, cæcus.

Δυσόμματος, ος, ὁ, ἡ, ον, dissimilis.

Δυσόνειρος, ος, ὁ, ἡ, ον, molestis somniis molestans. Ex δύς, & ὄνειρος, *somnium*.

Δύσοπτος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui ægre videtur. Ex δύς, & ὄπτομαι, *video*.

Δυσοράτος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui vix visui est obvius, qui cerni difficulter potest. Ex δύς, & ὁράω, *video*.

Δυσοργησία, ας, ἡ, gravis ira. A δύσοργος.

Δυσοργία, ἡ, iracundia.

Δυσόργητος, ον, iracundus.

Δυσοργήτως, iracunde.

Δύσοργος, ος, ὁ, ἡ, ον, iracundus, qui graviter iratcitur. Ex δύς, & ὀργή, *ira*.

Δυσόρισος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui definiri & determinari vix potest. Ex δύς, & ὁρίζω.

Δύσορμος, ος, ὁ, ἡ, ον, stationem navium difficilem & incommodam habens.

Δύσορνις, ιθος, ὁ, ἡ, ον, qui adversa ave fit.

Δυσορφναῖος, α, ον, obscurus, caliginosus.

Δυοσμία, ας, ἡ, malus odor. A δύσοσμος.

Δύσοσμος, ὁ, ἡ, ον, malum odorem spirans, fœtidus. Ex δύς, & ὀσμή, *odor*.

Δυσουρέω, ῶ, f. ήσω, ægre urinam reddo, *Aret.* Ex δύς, & οὖρον, *urina*.

Δυσουρία, ας, ἡ, difficilis urinæ excretio; (2) urinæ suppressio. Ex iisd. Hinc

Δυσουρικός, ὴ, όν, urinæ difficultate laboro.

Δυσουρικός, ὴ, όν, urinæ difficultati obnoxius.

Δυσοφόρητος, ος, ὁ, ἡ, ον, infelix, qui secundo vento non provehitur. Ex δύς, & ὄρος.

Δύσπαβος, ος, ὁ, ἡ, ον, custoditu difficilis.

Δυσπαθεία, ας, ἡ, Isborum & ærumnarum perpessio. A δυσπαθής.

Δυσπαθής, ές, ὁ, ἡ, ές, laborum miseriarumque patiens. Ex δύς, & πάθος, *passio*.

Δυσπάλαιστος, ος, ὁ, ἡ, ον, vix eluctabilis, superatu difficilis. Ex δύς, & πάλαιστος, *luctor*.

Δυσπάλαμος, ος, ὁ, ἡ, ον, difficilis & malis instructus artibus, Hesl. Ex δύς, & πάλαμη.

Δυσπαλής, ής, ὁ, ἡ, ές, difficilem luctam adserens, non facile superabilis, superatu difficilis; (2) difficilis. Ex δύς, & πάλη.

Δυσπάλλω, concutio, laboracto.

Δυσπαραβίαστος, ος, ὁ, ἡ, ον, cui auxilium ferri non potest.

Δυσπαράβατος, ος, ὁ, ἡ, ον, difficilis admissu seu perceptu. Ex δύς, & παραβαίνω.

Δυσπαραίτητος, ος, ὁ, ἡ, ον, vix exorabilis.

Δυσπαραίτητος, ος, ὁ, ἡ, ον, exoratu difficilis; (2) inexorabilis, implacabilis. Ex δύς, & παραιτέομαι, *exoro*.

Δυσπαρέκλητος, ος, ον, difficilis ad flectendum.

Δυσπαρακολούθητος, ος, ὁ, ἡ, ον, intellectu difficilis. Ex δύς, & παρακολουθέω.

Δυσπαράκομος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui difficulter vehitur equo, vel gestatur, qui difficulter iter facit. Ex δύς, & παρακομίζω.

Δυσπαραμύθητος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui verbis vix flecti potest, qui hortamenta & fusiones ægre admittit. Ex δύς, & παραμυθέομαι.

Δυσπαραπλόειος, ος, ὁ, ἡ, ον, ad præter-navigandum difficile, *Strab.* lib. 16.

Δυσπάρδιος, ος, ον, in quo, s. quocum ægre cubatur, non bene dormitur.

Δυσπαρηγόρητος, ος, ὁ, ἡ, ον, vix consolabilis, consolatu difficilis, omnisque vehementissimus, velut amor. Ex δύς, & παρηγορία.

Δυσπαρήγορος, ος, ον, idem.

Δυσπαρηγορήτως, *Adv.* q. d. inconsolabiliter, consolationem non admittendo.

Δυσπάρθιλκτος, ος, ον, inconsolabilis.

Δυσπάρθενος, ος, ὁ, ἡ, virgo misera.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infaustus et infelix Paris; (2) infaustum et male ominatum nomen habens, ut Paris.

Δυσπάρμενος, ος, ὁ, ἡ, progressu vel transitu difficilis. Ex δύς, & πάρειμι, *progredior*.

Δυσπάροδος, ος, ὁ, ἡ, ον, difficilis transitu.

Δυσπάστητος, ος, ὁ, ἡ, ον, asper calcatu.

Δυσπείθεια, ας, ἡ, obsequium coactum et involuntarium, inobedientia, inobsequentia. A

Δυσπειθής, έος, ὁ, ἡ, ές, qui ægre paret et obsequitur; (2) refractarius; (3) cui ægre persuaderi potest. Ex δύς, & πείθω.

Δυσπειθῶς, *Adv.* inobsequenter.

Δυσπειρία, ἡ, difficultas experientiæ.

Δυσπειστος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui ægre sibi persuaderi quidquam sinit. Ex δύς, & πείθω.

Δυσπείστως, *Adv.* ita ut ægre aliquid alicui persuadeatur.

Δυσπερίπλοος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui ægre aut non amoveri, submoveri potest.

Δυσπέρπλους, ος, ὁ, ἡ, ον, qui ægre aut non amoveri, submoveri potest.

Δυσπέρφιλος, ος, ὁ, ἡ, ον, trajectu difficilis; (2) valde turbatus, tempestuosus. Ex δύς, & πέρνημι, *mitto*.

Δυσπενθέω, ῶ, f. ήσω, graviter lugeo. A

Δυσπενθής, ές, ὁ, ἡ, ές, graviter lugens. Ex δύς, & πένθος, *luctus*.

Δυσπεπέω, ῶ, f. ήσω, difficulter concoquo; (2) ferre non possum. A

Δύσπεπλος, ος, ὁ, ἡ, ον, concoctu difficilis. Ex δύς, & πέπλος, *coquo*.

Δυσπέρατος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui difficulter transitur. Ex δύς, & περάω, *transeo*.

Δυσπεριπαθαίρητος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui difficulter detrahi seu demi potest. Ex δύς, & περιπαθαίρω, *demo*.

Δυσπεριπάρατος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui non facile circumpurgari potest. Ex δύς, & περιπαθαίρω, *circumpurgo*.

Δυσπεριπάρητος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui difficulter comprehendi potest. Ex δύς, & περιλαμβάνω.

Δυσπερισσότος, ος, ὁ, ἡ, ον, difficilis intellectu. Ex δύς, & περισσόω, *intelligo*.

Δυσπερίψυκτος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui difficulter refrigerari potest, difficulter prefrigescens.

Δυσπετέω, ῶ, f. ήσω, res mihi male cadunt, cum malis conflictor, adversis casibus agor; (2) mole me habeo; (3) ægre fero.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, casus adversus, infortunium.

Δυσπετής, ές, ὁ, ἡ, ές, male cadens, adversus; (2) difficilis. Ex δύς, & πίπτω, *cado*.

Δυσπετῶς, ægre, molestè; (2) infeliciter.

Δυσπηλία, ας, ἡ, difficultas concoctionis. Ex δύς, & πέπλω, *coquo*.

Δυσπηνής, ής, ὁ, ἡ, ές, fordibus ac illuvie deformis, squalidus, sordidus. Ex δύς, & πίνος, *sordes*.

Δυσπιθία, ας, ἡ, credendi difficultas.

Δύσπιστος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui difficulter credit, incredulus

vix effabilem. Ex δύς, & φωνή.

Δυσπίστως, ἄχθ. ægre credo.

Δυσπλαγχνία, ας, inamitas, sævitia.

Δύσπλαγχνος, ον, δυσκαθαρτος, sed miser.

Δύσπλαυτος, ος, ὁ, ἡ, qui non facile percellitur, seu perturbatus. Ex δύς, & πλάω.

Δυσπλήρωτος, ος, ὁ, ἡ, completu, seu perfectu difficilis. Ex δύς, & πληρόω, *complco.*

Δύσπλους, ους, ὁ, ἡ, navigatu difficilis; (2) malefidus navibus. Ex δύς, & πλοῦς.

Δύσπλύτος, ον, ægrè eluendus.

Δυσπνοία, ας, ἡ, spirandi difficultate laboro.

Δυσπνόητος, ον, ægre respirans.

Δύσπνοια, ας, ἡ, spiritus difficultas.

Δυσπνοϊκός, ὴ, όν, respirandi difficultate laborans. A

Δύσπνους, contr. δύσπνοος, idem. Ex δύς, & πνέω, *spiro.*

Δυσπολέμητος, ος, ὁ, ἡ, qui bello ægre capi potest. Ex δύς, & πολεμέω.

Δυσπόλεμος, ος, ὁ, ἡ, vix habilis ad bellum, imbellis, timidus.

Δυσπολιόρκητος, ος, ὁ, ἡ, obsessu difficilis. Ex δύς, & πολιορκέω.

Δυσπολίτευτος, ον, ineptus ad remp. gerendam.

Δυσπονέω, ῶ, ὁ, ἡ, laboriosus, ærumnosus. Ex δύς, & πόνος, *labor.*

Δυσπόνητος, ος, ὁ, ἡ, qui difficili labore fit. Ex δύς, & πονέω, *laboro.*

Δυσπόριστος, ος, ὁ, ἡ, impervius, invius, difficilem habens transitum.

Δυσπορία, ας, ἡ, viæ difficultas. A δύσπορος.

Δυσπάρις, ος, ὁ, ἡ, ægre parabilis. Ex δύς, & πορίζω, *paro.*

Δύστορος, ος, ὁ, ἡ, qui difficulter transiri potest. Ex δύς, & πόρος, *transitus.*

Δυσποτμέω, ῶ, f. ήσω, adversa fortuna utor, infelici fato adfligor.

Δυσποτμία, ας, ἡ, fors, seu fortuna adversa.

Δύσποτμος, ος, ὁ, ἡ, cui fors est adversa, infelix. Ex δύς, & πότμος, *fors.*

Δυσπότμως, Adv. infeliciter, misere.

Δύσποτος, ον, amarus, *de potu*, non potabilis.

Δυσπραγέω, ῶ, f. ήσω, infeliciter res gero; (2) infelix sum, adversa fortuna utor. A

Δυσπραγής, ές, ὁ, ἡ, infelix in rebus agendis; (2) infelix in rebus quibuslibet. Ex δύς, & πράττω, *ago.*

Δυσπραξία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis; (2) infelicitas quævis. A δυσπραγής.

Δυσπραγματευτος, ος, ὁ, ἡ, difficulter tractabilis, difficilis, morosus, cum quo rem habere difficile est. Ex δυς, & πράγμα.

Δύσπρακτος, ος, ὁ, ἡ, factu difficilis. Ex δύς, & πράττω, *facio.* Unde

Δυσπρηξία, ας, ἡ, idem quod δυσπραγία.

Δυσπρεπής, ές, ὁ, ἡ, indecorus, turpis. Ex δύς, & πρέπω, *decorus sum.*

Δύσπριστος, ος, ὁ, ἡ, serra ægre secabilis, sectu difficilis. Ex δύς, & πρίω, *serra seco.*

Δυσπρόμαχος, ὁ, ἡ, ὸ, inhabilis ad defendendum alterum.

Δυσπρόπτωτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, non facile procidens. Ex δύς, & πρόπτωσις, *procido.*

Δυσπρόσβατος, ὁ, ἡ, ὸν, haud facilis accessu.

Δυσπρόσβλητος, idem.

Δυσπρόσδεκτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui ægre admittitur, seu recipitur. Ex δύς, & προσδέχομαι, *admitto.*

Δυσπροσήγορος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, non adfabilis, qui difficilem se præbet in colloquiis. Ex δύς, & προσηγορία, *alloquor.*

Δυσπροσηγόρως, Adv. ita ut alloqui difficile sit.

Δυσπρόσιτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui difficulter adiri, seu accedi potest; (2) qui non est adfabilis. Ex δύς, & πρόσειμι, *adeo.*

Δυσπρόσιτος, Adv. ita ut ægre adiri possit.

Δυσπρόσμικτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem quod δυσπρόσιτος. Ex δύς, & πρόσοδος.

Δυσπρόσοιστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem; intractabilis, vix ferendus.

Δυσπρόσοπος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, (1) qui vultum difficilem præbet; (2) *morosus, difficilis.*

Δυσπρόσορμος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, quo navis appelli non possunt.

Δυσπροσπέλαστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, accessu difficilis, qui ægre adiri potest. Ex δύς, & προσπελάζω, *accedo.*

Δυσπρόσρητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, non adfabilis, morosus.

Δυσπρόσωπος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui deformi facie est, adspectu tristis.

Δυσπύητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, suppuratu difficilis. Ex δύς, & πυέω, *suppuro.*

Δυσραγής, ές, ὁ, ἡ, ὸν, ruptu difficilis. Ex δύς, & ῥήγνυμι, *rumpo.*

Δύρρηκτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui non facile perrumpi potest.

Δύρρητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui ægre dici seu pronunciari potest; (2) non facile dicendus. Ex δύς, & ῥέω, *dico.*

Δυσρίγης, ες, ὁ, ἡ, ὸν, idem quod

Δυσριγός, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui frigus ægre tolerat, frigoris impatiens, algiosus.

Δυσροΐα, ας, ἡ, non bene succedo, non prospere fluo.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, impietas. A δυσσεβής.

Δυσσεβέω, ῶ, f. ήσω, impius sum. Ab eod.

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, impium facinus, impietas. A δυσσεβέω.

Δυσσεβής, ές, ὁ, ἡ, ὸν, impius. Ex δύς, & Σέβομαι, *religiose colo.*

Δυσσεβῶς, impie.

Δύσσειστος, firmus, immobilis.

Δύσσειο, 2. sing. præs. imper. med. *Poët.* pro δύσεο, & hoc *Iun.* pro δύσεο, a δύσομαι.

Δύσσομαι, *Poët.* rubeo aquas, mergor. A δύνω.

Δυσσομαύων, *Æol. & Poët.* pro δυσωμίαν. A δύσομαι.

Δύσσορος, ον, valde miser, ærumnosus.

Δύσσορος, ον, valde ventosus, procellosus.

Δυσσυμφράστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, conjectu difficilis, qui difficulter quæri, inveniri, aut comprehendi potest, Soph. Oed. Tyran. 109. Ex δύς, & τεκμαίρω, *certis signis ostendo.*

Δυσταινία, ας, ἡ, infelicitas liberis. A

Δύστεκνος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, infelix liberis. Ex δύς, & τέκνον, *filius*, vel *filia.*

Δυστεμής, ές, molestus.

Δύστηκτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, ægre liquabilis. Ex. δύς, & τήκω, *liquefacio.*

Δυστηνία, ας, ἡ, miseria, ærumna, calamitas. A

Δύστηνος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, miser, ærumnosus, perditus. Ex δύς, & ἵστημι, *fisto*, quasi qui non invenit, ubi consistat.

Δυστήρητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, observatu difficilis, qui ægre custodiri potest. Ex δύς, & τηρέω.

Δυστεύκτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, investigatu difficilis. Ex δύς, & στεύω.

Δυστιθάσευτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, ferus, qui se mansuefieri non finit.

Δυστλήμων, ων, ὁ, ἡ, ὸν, ærumnosus.

Δύστλητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, toleratu difficilis. Ex δύς, & τλάω, *tolero.*

Δυστοκεύσασα, a, v. part. act. f. g. v. δυστοκέω.

Δυστοκέω, ῶ, f. ήσω, difficulter pario.

Δυστοκία, ας, ἡ, difficultas pariendi. A

Δύστοκος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, difficulter pariens.

Δύστομος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, difficilis casu. Ex δύς, & πίπτω, *cado*, *feci.*

Δύστονος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, valde molestus, gravis. A τόνος.

Δυστοπάζω, f. άσω, difficulter conjicio. Hinc

Δυστόπαστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, quem conjectura difficulter adsequi possis, difficilis conjectu.

Δύστοπος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, difficilis, absurdus.

Δυστράπελος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, ut difficilis *Chrysippus*

Δυστραπελία, ας, ἡ, perversitas & difficultas morum, impotis mores; (2) *morosus* quis efficiendi. A

Δυστράπελος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, morosus, qui difficulter movetur, potest, cujus animus aegre flectitur, potest, durus, rigidus; (2) qui non facile sedatur; (3) qui suæ calamitatis solatium non invenit. Ex δύς, & στρέφω, *verto.*

Δυστρέπτως, *Adverb.* implacide, contumaciter; (2) inconcinne, incondite.

Δυστρεπτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, non facile loco movendus.

Δυστροπία, ας, ἡ, difficultas morum, morositas, malignitas & pravitas animi. A

Δύστροπος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui ingenio & moribus est difficilis; (2) qui transferri & moveri difficulter potest; (3) inutilis; (4) pravus, malignus; (5) contumax. Ex δύς, & τρέπω, vel τρέπω.

Δυστρόπως, *Adv.* maligne, morum quodam pervertitate.

Δύστροφος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui difficulter alitur. Ex δύς, & τρέφω, *alo.*

Δυστρύητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, terebratu difficilis. Ex δύς, & τρυπάω, *terebro.*

Δυστυχία, ας, ἡ, fum infelix. Δυστυχῆ σὲ γὴ μάχῃ, Plut. ἐν τοῖς ἠθικοῖς, Luc. A δυστυχής.

Δυστύχημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. A δυστυχέω.

Δυστυχής, ές, ὁ, ἡ, ὸν, miser, calamitosus, infelix. Ex δύς, & τύχη, *fortuna.*

Δυστυχία, ας, ἡ, miseria, infortunium.

Δυστυχῆντας, acc. pl. præs. part. act. contr. pro δυστυχέοντας, a δυστυχέω.

Δυστυχῶς, *Adv.* infeliciter, adversante fortuna.

Δυσυπτίω, ῶ, ægre obdormisco. A δύσυπνος.

Δύσυπνος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui ægre obdormisco.

Δυσυποζεύγνυμι, ος, ὁ, ἡ, ὸν, subducto difficilis. Ex δύς, & ὑποζεύγνυμι, *subduco.*

Δυσύποιστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui ægre sustineri potest, ægre tolerabilis. Ex δύς, & ὑφίστημι.

Δυσυπόστατος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, cujus impetus vix sustineri potest. Ex δύς, & ὑφίστημι.

Δύσφαλτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, labefactu & subversu difficilis. Ex δύς, & σφάλλω, *labefacio.*

Δυσφανής, ές, ὁ, ἡ, ὸν, vix apparens, obscurus. Ex δύς, & φαίνομαι, *appareo.*

Δυσφάτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, non facile visionem concipiens. Ex δύς, & φαντάζω.

Δύσφατος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, nefandus, non dicendus. Ex δύς, & φημί, *dico.*

Δυσφθίς, ές, intolerandus.

Δυσφημία, ας, ἡ, f. ήσω, probra & convitia in aliquem jacto; (2) male ominor; (3) omnia nosa loquor.

Δυσφημία, ας, ἡ, maledicentia; (2) obscœnitas verborum.

Δυσφήμιος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, male ominatus.

Δύσφημος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, maledicus, famam & existimationem alicujus lædens; (2) male ominis, infaustus. Ex δυς, & φημί.

Δύσφθαρτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, vix corruptibilis. Ex δύς, & φθείρω, *corrumpo.*

Δυσφορέω, ῶ, f. ήσω, difficulter porto vel tolero; (2) ægre fero, indignor.

Δυσφορητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, latu toleratuque difficilis; (2) qui non facile resolvitur.

Δυσφορία, ας, ἡ, portandi seu tolerandi difficultas; (2) difficultas trahendi v. e. spiritum.

Δυσφορικός, ὴ, όν, animi molestiam exprimens, lamentans. Vox Gramm.

Δυσφορμιγξ, γγος, ὁ, ἡ, flebilis, lacrymabilis.

Δύσφορος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, portatu difficilis; (2) molestus, gravis. Ex δύς, & φέρω.

Δυσφόρως, *Adv.* ita, ut vix portari queat; (2) molestè, ægre, iniquo animo.

Δύσφραστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui vix explicari potest. Ex δύς, & φράζω, *explano.*

Δυσφράστως, obscure in pronunciando.

Δυσφρενία, ἡ, f. ήσω, animum abjicio, animo ægre fero. Ex δύς, & φρήν.

Δύσαρμτις, ἡ, curia plenus, ignicitus.
Δυσθύμως, ἠ, ægro animo.
Δύσθυμος, ἠ, ægre animo.
Δυσορασσάμην, pl. Æol. pro δυσωρασσάμην.
Δυσορασσία, ας, ἡ, animi ægritudo, anxietas, dolor, sollicitudo. A δύσορνν.
Δυσόρνιξ, ιθος, ὁ ἡ ἰ, difficile nascens, aut progenies. Ex δύς, & φύω, nascor. Hinc
Δυσοφία, ας, ἡ, nascendi difficultas.
Δυσφύλακ@, ος, ὁ ἡ ὀ, custodiru difficilis, quæ ægre custodiri potest. Ex δύς, & φυλάσσω, custodio.
Δύσφασις, εως, ἡ, mala natura.
Δυσφωνία, ἡ, asperitas vocis, seu soni. A
Δύσφων@, ος, ὁ ἡ ὀ, malam vocem habens, malum aut insuavem sonum edens. Ex δύς, & φωνὴ, vox.
Δυσφώνως, Adv. voce aspera, sono insuavi.
Δυσφράστ@, ος, ὁ ἡ ὀ, qui difficile deprehendi potest. Ex δύς, & φαρίω.
Δυσχάλινατος, ον, effrænis.
Δυσχάριστ@, ος, ὁ ἡ ὀ, parum gratus, Ex δύς, & χάρις, gratia.
Δυχειμερ.ὸς, ὴ, ὸν, difficilis habitatu ob hiberna frigora; (2) infestus hiberno frigore. A
Δυσχείμερ@, ος, ὁ ἡ ὀ, idem. Ex δύς, & χειμὼν, hiems.
Δύσχειμ@, ος, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisd.
Δυσχείμων, ονος. idem.
Δυσχείρωμα, τὸ, res invicta, invincibilis.
Δυσχείρωτ@, ος, ὁ ἡ ὀ, ægre superabilis. A δύς, & χειρόω, subigo.
Δυσχερανθέντως, Adverb. cum indignatione & stomacho. A
Δυσχεραίνω, f. ανῶ, moleste fero, gravor; (2) pertæsus sum, indigne fero; (3) rem difficilem esse censeo, addubito, hæsito; (4) rem difficilem reddo; & (5) δυσχεραίνομαι, sum molestus, odiosus, invitus. Δυσχεραίνειν καθ' ἡμῶν, Plut. ὃν πράξῃ, Luc. τὸ πρᾶγμα, Dem. A δυσχερὴς. Hinc
Δυσχεραντικὸς, ὴ, ὸν, difficilis.
Δυσχέρασμα, ατος, τὸ, morositas.
Δυσχέρεια, ας, ἡ, difficultas, (2) molestia, tædium, incommodum; (3) sævitia, acerbitas quæcunque.
Δυσχερὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, manibus non facile tractabilis; (2) difficilis, arduus; (3) molestus, gravis, odiosus. Ex δύς, & χείρ.
Δυσχερῶς, Adv. difficulter; (2) odiose, moleste.
Δυσχημάτιστ@, ος, ὁ ἡ ὀ, figuratu difficilis. Ex δύς, & χηματίζω.
Δύσχιμος, pro δύσχειμος.
Δύσχιστ@, ος, ὁ ἡ ὀ, difficulter finditur, seu scinditur. Ex δύς, & χίζω, findo.
Δυσχλαινία, ας, ἡ, mala & detrita læna; (2) quævis vestis squalida. A δύσχλαιν@.
Δύσχλαν@, ος, ὁ ἡ ὀ, attrita & lacera læna indutus. Ex δύς, & χλαῖνα, læna.
Δύσχρατος, ον, non commode habitandus, non bene munitus.
Δυσχρὴς, ὶς, fœdus, squalidus, & hinc invisus.
Δυσχρὴς, ὶς, idem.
Δυσχρηστὸς, ὴ difficilis, aut etiam nullius usus fere. Δυσχρηστόμαι, usu rei cujuspiam offendor, impedior. Ἐδυσχρήστουν τὰ πρὸς ἀναπλοΐαν, Cedren, Polyb. Ex δύς, & χράομαι, utor. Hinc
Δυσχρήστημα, ατ@, τὸ, incommodum.
Δυσχρηστία, ας, ἡ, difficultas utendi re aliqua, incommoditas. A
Δύσχρηστ@, ος, ὁ ἡ ὀ, cujus difficilis est usus; (2) inutilis, incommodus; (3) mala vaticinans, sinistra oracula reddens. Ex δύς, & χράομαι, utor, vel oraculum reddo.
Δυσχρήστως, ita, ut difficile sit uti. Ab eod.
Δύσχροια, ἡ, deformis, teter color corporis. A
Δύσχρο@, contr. Δύσχρως, ωτος, ὁ ἡ ὀ, male coloratus. Ex δύς, & χρόα, color.
Δύσχρως, ωτος, ὁ ἡ ὀ, idem.
Δυσχυδία, ας, ἡ, sporis injucunditas, sapor insuavis. A
Δύσχυλ@, ος, ὁ ἡ ὀ, difficilem & ingratum habens saporem. Ex δύς, & χυλὸς.
Δύσχυμος, ος, ὁ ἡ ὀ, difficilem & molestum succum, seu saporem habens.
Δύσχωλος, ος, ὁ ἡ ὀ, graviter claudicans.
Δυσχωρία, ας, ἡ, difficultas loci, f. regionis, loca difficilia. Ex δύς, & χῶρος, locus.
Δυσχώριστος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui difficulter sejungi aut secerni potest. Ex δύς, & χωρίζω.
Δυσωδὴς, εος, ὁ ἡ ὀ, graviter olens, fœtidus. Ex δυς, & ὀζω, oleo. Hinc
Δυσωδία, ας, ἡ, malus odor, fœtor.
Δυσώλεθρος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui difficulter interit; (2) ægre moriens. Ex δύς, & ὄλεθρος.
Δυσωνέω, ῶ, f. ήσω, difficilem me præbeo in emendo; nolo tantum dare, quantum petitur. A
Δυσώνης, difficilis emptor, qui morosus est in emendo. Ex δύς, & ὠνέομαι, emo.
Δυσώνητος, ον, male emptus.
Δυσώνυμος, ος, ὁ ἡ ὀ, cui malum est & infaustum nomen; (2) cujus nomen odiosum est; (3) infaustus. Ex δύς, & ὄνομα.
Δυσωπέω, ῶ, fut. ήσω, pudore adficio; (2) flecto, exoro, persuadeo; (3) omnino moveo, sed rebus deterioribus, quæ absterrent, &c. unde est (4) horribili specie perterreo; (5) hæreo, hæsitabunde adspicio; (6) suspicor, vereor. Τί μάλιστά σε δυσωπεῖ τῶν ὑπὸ Κλεομένους πάθῃ; Plut. Ex δύς, & ὠψ, vultus, adspectus. Hinc
Δυσώπησις, εως, ἡ, ipsa actio adficiendi aliquem pudore; (2) exoratio, persuasio.
Δυσωπητικὸς, ὴ, ὸν, vim habens pudoris, timoris, &c. injiciendi.
Δυσωπητικῶς, ad injiciendum pudorem, &c. accommodate.
Δυσωπία, ας, ἡ, pudor, qui nos eos intueri non sinit, qui aliquid a nobis postulant; (2) vitiosus & immodicus pudor; (3) difficultas aliquid certo comprehendendi. Ex δύς, & ὠψ, oculus, adspectus.
Δυσωρέω, ῶ, f. ήσω, difficulter custodio. Ex δύς, & ὥρος, custos.
Δυσωρήσω, 3. pl. f. ind. med. v. δυσωρέω.
Δύσωρος, ον, importunus.
Δυτὴς, ὴ, ὸ, urinator. A δύνω. Hinc
Δυτικὸς, ὴ, ὸν, urinatorius; (2) qui aquas subire amat, seu solet; (3) occidentalis.
Δυτὸς, ὴ, ὸν, qui indui potest.
ΔΥΤΩ, f. δύσω, subeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Καὶ ἤδιον ἀμφὶ ζῆμα πλήσασαι πίπλον δῦναι, Luc. 277.
Δυώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.
Δυωδεκαδάρχης, ου, ὁ, qui duodecim viris præest. Ex δυώδεκα, & ἄρχω.
Δυωδεκάδρομος, ὁ, qui duodecim curricula absolvit.
Δυωδεκαετισσοπάτυχος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui duorum & viginti cubitorum est.
Δυωδεκάμηνος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui duodecim mensium est. Ex δυώδεκα, & μὴν, mensis.
Δυωδεκάπαις, αιδος, ὁ ἡ ὀ, qui duodecim habet filios. Ex δυώδεκα, & παῖς, filius.
Δυωδεκάπηχυς, εος, ὁ ἡ ὀ, qui duodecim cubitorum est. Ex δυώδεκα, & πῆχυς.
Δυωδεκαπλάριθμος, ος, ὁ ἡ ὀ, duodecimus numero. Ex δυώδεκα, & ἀριθμὸς, numerus.
Δυωδεκὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus; (2) Adjec. pro in duodecim partes divisus; (3) pars duodecima.
Δυωδεκατεύω, qui duodecimo v. g. die aut anno aliquid facit aut patitur. A
Δυωδέκατος, duodecimus.
Δυῶ, gen. dual. Att. & Ion. pro δυοῖν.
Δυώνυμος, ος, duo nomina habens.
Δῶ, acc. sing. pro Aor. pro δῶμα.
Δῶ, 1. sing. a. 2. conj. act. v. δίδωμι.
Δώδεκα, οἱ αἱ τὰ, pro δυώδεκα.
Δωδεκάζωνος, ος, ὁ ἡ ὀ, duodecim boum pretium valens. Ex δωδέκα, & ζεύς, bos.
Δωδεκαγραμμίτης, ου, duodecim flexus habens. Epith. curriculi.
Δωδεκαδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ὀ, duodecim digitos habens. Ex δώδεκα, & δάκτυλ@.
Δωδεκαδέσμιος, ος, ὁ ἡ ὀ, idem quod δυωδεκάδεσμος.
Δωδεκαδέσμος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui duodecim tabularum est, qui ex duodecim tabulis constat. Ex δώδεκα, & δέλτος, tabula.
Δωδεκαδραχμος, ος, duodecim drachmas valens.
Δωδεκάδωρος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui duodecim palmorum est. Ex δώδεκα, & δῶρον, palmus.
Δωδεκάζορος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui duodecim basium, s. laterum est. Ex δώδεκα, & ἵδρα.
Δωδεκάθλος, ον, decies victor.
Δωδεκαετὴς, ὶς, ὁ ἡ ὀ, qui duodecim annorum est, duodecennis. Ex δώδεκα, & ἔτος, annus.
Δωδεκαήμιτος, ον, decem & semidurans.
Δωδεκάθεον, ου, τὸ, medicamentum quoddam antidoton; (2) herba quædam, a duodecim diis sic dicta. Sunt autem οἱ δώδεκα θεοὶ, Jupiter, Juno, Apollo, Mars, Venus, Ceres, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Minerva, Diana, & Vesta.
Δωδεκάθεος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui duodecim deorum est.
Δωδεκάκις, Adv. duodecies. A δώδεκα.
Δωδεκάκλινος, ον, decem lectos stratos habens.
Δωδεκάκλωνος, ον, decem ramos habens.
Δωδεκάκρηνος, ὁ ἡ ὀ, duodecim habens fistulas, sive scaturigines, κρηνὸς, scatebra saliens.
Δωδεκάκωλος, ον, decem membra, versus habens.
Δωδεκάλινος, ον, duodecim filis constans.
Δωδεκάμιλλος, ος, ὁ ἡ ὀ, idem quod δυωδεκάμιλλος.
Δωδεκαμήχανος, ος, ὁ ἡ ὀ, duodecim instructus machinis; (2) duodecim artium peritus, versutus. Ex δώδεκα, & μηχανὴ.
Δωδεκάμοιρος, ος, ὁ ἡ ὀ, in duodecim partes divisus. Ex δώδεκα, & μοῖρα, pars.
Δωδεκάπαλα., dudum.
Δωδεκάπηχυς, εως, ὁ ἡ ὀ, qui duodecim cubitorum est.
Δωδεκάπηχυς, οδος, ὁ ἡ ὀ, qui duodecim pedes habet; (2) qui duodecim pedum est.
Δωδεκαρχὴς, v. δυαδ.
Δωδεκὰς, v. δυαδ.
Δωδεκάσκαλμ@, ος, ὁ ἡ ὀ, decem scalmis instructus. Ex δώδεκα, & σκαλμὸς.
Δωδεκάσκυτος, ος, ὁ ἡ ὀ, duodecim habens pelles. Ex δώδεκα, & σκύτος, corium.
Δωδεκασταδίος, ον, decem stadia æquans.
Δωδεκαστάσιος, ον, duodecim libras pendens.
Δωδεκατὰῖος, αία, αῖον, qui duodecim dierum est; (2) qui dies duodecim alicubi manet, vel alicunde abest. A δώδεκα.
Δωδεκατημόριον, ου, τὸ, duodecima pars. Ex δωδέκατος, & μόριον, pars.
Δωδέκατ@, ατη, ατον, duodecimus.
Δωδεκαφύλλος, ος, ὁ ἡ ὀ, duodecim folia habens. Ex δώδεκα, & φύλλον, folium.
Δωδεκάφυλον, ου, τὸ, duodecim tribus.
Δωδεκαφόρος, νίτις singulis mensibus uvas ferens.
Δωδεκέτης, ὁ, qui decem annorum est, fœm. δωδεκέτις.
Δωδεκηΐδες, Ion. pro δωδεκαΐδες, θυσίαι, quæ & δωδεκαΐδες, dicuntur, sacrificia ex duodecim animalibus.
Δωδεκήρης, ος, ὁ ἡ ὀ, duodecim remorum ordinibus instructus. Ex δώδεκα, & ἐρέσσω.
Δῶιον, 1. f. a. 2. opt. act. Att. pro δοῖον, a δίδωμι.
Δώκησε, dedecit, 3. sing. a. 2. opt. act. Ion. pro δῴη, & hoc Att. pro δοίη.
Δῶλον, servum, acc. sing. Dor. pro δοῦλον.
Δῶμα, ατος, τὸ, domus; (2) tectum planum. A δέμω, ædifico.
Δωμάτιον, ου, τὸ, cubiculum, conclave; (2) tectum. Dim. a δῶμα.
Δωματῖτις, ἡ, domestica.
Δωμέω, ῶ, fut. ήσω, ædifico. Οἳ ζῆμα δωμήσαντες ἐγχωρίῃ Lyc. 719.
Δῶμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. v. δίδωμι.
Δώμησις, εως, ἡ, structura, ædificatio. A δωμέω.
Δωμήτης, ὑος, ἡ, apparatus structuræ, structura. Ab eod.
Δωμήτωρ, ορος, ὁ, ædificator, conditor. Ab eod.
Δώμῳν, decrimus, 1. pl. a. 2. conj. act. per Syncopen pro δῴημεν, & hoc Att. pro δοῖμεν.

Δωρ', *Dor.* pro δῶρα, pl. a δῶρον, *donum.*
Δωρεά, ᾶς, ἡ, donum, munus, ut victus, qui publice alicui præbetur, prima sedes, immunitas, & simyliæ, quæ in primis honoris caussa alicui dantur, sive quæ ita dantur, ut non reddantur. ✝ A δῶρον.
Δωρεάν, *Adv.* gratis, sine merito; (2) frustra, sine caussa. A δωρεά, cujus proprie Accusativus est, subaudiendumque venit τὸ κατά.
Δωρέω, ῶ, f. ήσω, & δωρῆμαι, dono. Κρεῖσσις ἑκατὸν δύο ταῦροι δωρέονται, Herodot. Ἕλλην σ' ἀδελφὸν τοῖσδε δωρεῖται χθονὸς, Eur. Or. 1217. A δῶρον, *donum.* Hinc
Δωρημα, ατ⊙, τό, donum, munus.
Δωρηματικός, ή, όν, munificus, liberalis.
Δωρητικός, ή, όν, idem quod δωρητός.
Δωρητός ή, όν, muneribus placabilis; (2) donatus, dono, sive gratis datus; (3) qui dona accipit. A δωρέω.
Δωριτικός, ή, όν, idem.
Δωριάζω, Dorice loquor; (2) partem corporis nudo, seu nudam conspiciendam præbeo, ut Dores quondam solebant.
Δωριακός, ή, ὸν, Doricus.
Δώριος, ία, ιον, idem. A
ΔΩΡΙΣ, ίδος, ἡ, Doris, regio Græciæ.
Δωρίσδειν, *Dorice loqui*, præs. inf. act. *Dor.* pro δωρίζειν, a verbo δωρίζω, *Dorice loquor.*
Δωρισμός, ὁ, ὁ, Dorica loquendi ratio.
Δωριστί, *Adv.* Dorice. A Δωρίς.
Δωροδόρος, ὁ, ὁ ἡ, ἡ, qui dona vorat, donivorus. Ex δῶρον, & βορ⊙, vel βορός.
Δωρογραφία, ας, ἡ, accusatio ejus, qui remp. administrat ob dona accepta. Ex δῶρον, & γράφω, *scribo.*
Δωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, donis inhio, munera accipio; (2) muneribus corrumpo. Οἱ δωροδοκοῦντες καὶ χρήματα λαμβάνοντες ἀδικοῦσι, Dem. Δωροδοκεῖ παρά τινι, idem. Διδωροδόκηται ταῦτα, id. Ex iisd.
Δωροδόκημα, ατος, τό, munus per corruptionem acceptum. A δωροδοκέω.
Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio.
Δωροδόκιστι, avide in accipiendis donis.
Δωροδόκος, ὁ, ὁ ἡ, ἡ, munerum acceptor, donis inhians. Ex δῶρον, & δέχομαι.
Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, de donis reseco. Ex δῶρον, & κόπτω, *seco.*
Δωρολαπτέω, munera accipio, muneribus me corrumpi sino.
Δωρολήπτης, ὁ, ὁ, qui munera accipit. Ex δῶρον, & λαμβάνω, *capio.*
Δωρολῆψία, ας, ἡ, munerum acceptio, aviditas.
ΔΩΡΟΝ, ὁ, τό, donum; (2) palmus minor.
Δωροξενία, ας, ἡ, quum quis peregrinitatis accusatus donis judicibus datis effugit. Ex δῶρον, & ξένος, *hospes, peregrinus.*
Δωροτελέω, munera solvo, fero.
Δωροφάγος, ὁ, ὁ ἡ, ἡ, qui dona devorat, donivorus. Ex δῶρον, & φαγεῖν, *vorare.*
Δωροφορέω, ῶ, donum fero, largior. A
Δωροφορία, munerum oblatio. A
Δωροφόρος, ὁ, ὁ ἡ, ἡ, qui dona fert, seu portat. Ex δῶρον, & φέρω, *fero.*
Δωρὸς, ἡ, donatio, donum. Ἄκλιτον, a δίδωμι.
Δωσομαι, f. 1. inf. act. *Dor.* pro δώσειν.
Δωσῃ, *tradat*, 3. f. a. 1. conj. act. *Poët.* pro δώῃ.
Δωσι, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro δῷ.
Δωτήδικος, ὁ, ὁ ἡ, ἡ, qui ad pœnam traditur; (2) qui dat pœnas; (3) qui judicio se permittit. Ex δίδωμι, & δίκη, *pœna.*
Δωτοῦντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσουσι.
Δωτὸς, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσω.
Δώσω, 1. f. fut. 1. ind. act.
Δώσων, ὁ, Doson, qui semper pollicetur se daturum, nec tamen unquam dat, *Dabo, onis*, ex versione Erasmi. A δίδωμι.
Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator, dator. Ab eod.
Δώτης, ου, ὁ, idem & ab eod.
Δωτιάζω, dona colligo & accipio. A δωτίνη.
Δωτιναν, acc. sing. *Dor.* pro δωτίνην.
Δωτίνη, ης, ἡ, *donum*, munus, ut victus, vestis, &c. A δίδωμι.
Δωτινῆς, *donis*, dat. pl. *Ion.* pro δωτίναις.
Δώτωρ, ορος, ὁ, dator, donator. A δίδωμι.
Δώωσι pro δῶσαι, *dedissent*, 3. pl. a. 2. conj. *Poët.* pro δῶσι, a verbo δίδωμι, *do.*

E.

E, Quinta apud Græcos litera, quæ ε ψιλὸν, sive E tenue atque exile dicitur, ad differentiam τοῦ η, quod E latum, & pingue sonat; (2) nota numeralis valens *quinque*, & cum addita inferne lineola ϵ, *quinquies mille*, s. *quinque millia.*
Ἐ, ὁ, *Interjectio dolentis*, he! he!
Ἔ, *je*, acc. sing. ab ἕς, *sus.*
Ἔα, *interjectio querentis*, ah; (2) *admirantis*, hem! Quasi ab Imperativo Verbi ἐάω, *sino.* Hinc ἐα δή, *age igitur.*
Ἔα, *eram*, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἦα, & hoc pro ἤμην, a εἰμί.
Ἔα, 3. s. pr. pro ἐᾷ, a ἐάω.
Ἔαα, 3. s. pr. *Poët.* pro ἐᾷ.
Ἔαγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἔηγα, ab ἄγνυμι.
Ἐάγλω, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἠγλω, ab eodem.
Ἔαγμα, τό, fragmentum, ab ἄγω.
Ἔαδα, perf. ind. med. *Att.* part. ἕδς, ab ἄδω.
Ἐαδότα, acc. s. perf. part. med. *Att.* pro ἡδότα.
Ἔαικα, perf. ind. act. ind. pro εἴακα, ab ἐίκω.
Ἐάλακα, *capsus sum*, perf. ind. act. *Att.* pro ἥλακα, a verbo ἁλίσκω, *capio.*
Ἔάλων, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἥλων, ab eod.
ΕΑΝ, *Conjunct.* ἐί; (2) ἐὰν μὴ, nisi; (3) geminatum cum τι notat sive; (4) particula potentialis pro ἄν; (5) ἐάπερ, si; licet.
Ἐάνδανον *placebam*, 1. sing. inf. imperf. ind. act. *Att.* pro ἤνδανον, a verbo ἀνδάνω.
Ἔανές, ὴ, ὸν, indutu pulcher; (2) splendidus; (3) tenuis, simplex, coloribus non distinctus; et (4) *Substantive* amictus, pallium, peplum. Ab ἐω, *induo.*
Ἔαντα, 3. pl. pr. ind. act. *Att.* pro ἵνται, ab ἵημι.
Ἔαξεν, *fregit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔᾶξε, a verbo ἄγνυμι, vel ὄγω, *frango.*
ΕΑΡ, αρ⊙, τό, ver; (2) sanguis; (3) pinguedo. Hinc
Ἐαρίζω, fut. ίσω, vernum tempus dego; (2) verno, vernam temperiem refero.
Ἐαρινός, ὴ, ὸν, vernus. Ab eod.
Ἐαρόδρεπτος, ον, verno tempore decerptus.
Ἐαροτρεφὴς, ὲς, vernus, vere natus, nutritus.
Ἐαροτρόφος, ον, & ἐαροτροφὴς, ὶς, idem.
Ἐαρόχροος, ον, vernum colorem, i. e. recentem, viridem habens.
Ἐάρτερ⊙, ίρα, ίρον, vernus. Ab ἔαρ.
Ἐᾶς, *finis*, pro ἐάσεις, ab ἐάω.
Ἔασα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἦσα, ab ἀνδάνω.
Ἐάσαμεν, *finximus*, a. 1. ind. act, verbi ἐάω.
Ἐάσατε, *finxeris*, 2. pl. f. 1. ind. act.
Ἔασκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶπε.
Ἔασι, *sunt*, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* pro εἰσί, a verbo εἰμί, *sum.*
Ἐάσομεν, *finemus*, f. 1. ind. act. verbi ἐάω.
Ἐασσα, *existens*, præs. part. f. g. *Dor.* pro ἔουσα, ab εἰμί, *sum.*
Ἔαστε, 2. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἦτε.
Ἐαστέον, renunciandum vel valedicendum est. Ab ἐάω.
Ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, ῆι ipsius. Ex ἑο pro ἕ, *sui*, & αὐτὸς, *ipse.*
Ἐάφθην, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἐφθήν, ab ἅπτομαι.
Ἐᾶ Ω, ῶ, f. άσω, sino; (2) prætermitto, omitto; (3) desino; (4) valere jubeo, renuncio. Οὐκ ἐᾷ σωτὴν, Xen. Μὴ ἐᾷ ὄχλον ἐμβῆναι ἐμοὶ, μὴ ἐμβιβάσῃ σὺ μὲ, Ilocr.
Ἔβαν, 3. pl. a. 2. *Att.* pro ἔβησαν, ab βαίνω.
Ἔβας, *venit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔβη, a βαίνω.
Ἐβάδισε, 3. f. aor. 1. ind. act. v. βαδίζω.
Ἔβαεν, 3. f. imperf. ind. act. v. βαίνω.
Ἐβάκευε, *facti*, a, um. ind. act. verbi βάκευω.
Ἔβαλε, *iserunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. Βαίνω. pro ἔβησαν, a βαίνω.
Ἐβάπτετο, 3. f. imperf. ind. pass. v. βάπτω.
Ἐβαπτίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. βαπτίζω.
Ἐβαρυόπησαν, *caligarunt*, 3. pl. a. 2. ind. a. βαρυόπλομαι, *caligo.*
Ἐβασον, *fine*, a. 1. imper. act. *Lesb.* pro βῆσον.
Ἐβάσσα, 1. f. a. 1. ind. act. v. βάσσω.
Ἐβάφλω, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. βάπτω.
Ἐβδελυγμέν⊙, part. perf. pass. v. βδελύσσομαι.
Ἐβδιλεξάμεθα, 1. plur. a. 1. ind. med.
Ἑβδομαγίτης, ὁ, septimo die natus, *Epith.* Apollinis.
Ἑβδομαδικὸς, ὴ, ὸν, septimanus. Ab ἑβδομάς.
Ἑβδομαῖ⊙, αία, αῖον, qui septimo die aliquid facit; (2) septimanus. Ab ἕβδομ⊙.
Ἑβδομάκις, *Adv.* septies. Ab eod.
Ἑβδομάς, άδ⊙, ὴ, numerus septenarius; (2) hebdomas, septimana; (3) septima quæque dies. Ab eod.
Ἑβδόματ⊙, άτη, ατον, septimus. Ab eod.
Ἑβδομηκοντα, αἱ, αἱ, τά, septuaginta.
Ἑβδομηκοντάκις, *Adv.* septuagies.
Ἑβδομηκοντούτης, septuaginta annos natus, ἑβδομηκοντοῦτις, fœm.
Ἑβδομηκοστὸς, ὴ, όν, septuagesimus. Ab eod.
Ἕβδομ⊙, όμη, ομον, septimus. Ab ἑπτά.
Ἐβιβάσθη, 3. sing. 1. ind. pass. & Ἐβιβάσατο, 3. f. a. 1. ind. act. v. βιβάζω.
Ἐβίβλῃμι, 1. sing. plus. ind. pass. v. βάλλω.
Ἐβίβλητο, *jaciebat*, 3. sing. pluq. ejusd.
ΕΒΕΛΟΣ, ου, ὁ, ebenus, lignum gravissimum.
Ἑβένιν⊙, ίνη, ινον, ebeninus, ex ebeno factus. Ab
Ἐβεν⊙, ου, ὁ, idem quod Ἔβελ⊙.
Ἔβερ, vel Ἐβὲρ, ὁ, Heber, vel Eber. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *transiens.*
Ἔβλω, *veni*, acr. 2. ind. act. verbi βλώσκω.
Ἔβην, *venit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐβήσατο, *ibat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βήσομαι pro βαίνω, *eo.*
Ἐβήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. βάω.
Ἔβιε, *vivebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐβίου, a verbo βίω, *vivo.*
ΕΒΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, hibiscus, malva, althæa herba.
Ἔβιων, *vixi*, a. 2. ind. act. verbi ejusd.
Ἐβλαβόι, a. 2. ind. act. verbi βλάπτω.
Ἐβλάδμην, *difficultus sum*, perf. ind. pass. *Att.* pro βεβλάδμαι, a verbo βλάπτω.
Ἐβλημαι, *læsus sum*, perf. ind. pass. *Att.* pro βεβλαμμαι, a verbo βλάπτω, *noceo.*
Ἐβλασκηκοτες, nom. plur. partic. perf. act. *Att.* pro βεβλαστηκότες, a βλαστάνω.
Ἐβλάστησεν, *germinavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐβλαστον, *germinavi*, a. 2. ind. act.
Ἐβλασφήμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βλασφημέω.
Ἐβλαψε, 3. s. a. 1. ind. act. v. βλάπτω.
Ἐβλαψις, 3. s. imperf. ind. act. v. βλάπτω.
Ἐβλητὸ, *jactus erat*, 3. singul. pluq. ind. pass. per *Syncopen*, pro ἐβέβλητο, a verbo βάλλω.
Ἐβόα, 3. s. imperf. pro ἐβόασε, a βοάω.
Ἐβοήθησα, *succurri*, aor. 1. ind. act.
Ἐβοήθησαμεν, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi βοηθέω.
Ἔβοσκον, 3. pl. imperf. ind. act. v. βόσκω.
Ἐβούλοντο, *volebant*, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐβούλοντο, a verbo βούλομαι, *volo.*
Ἐβύθισε, 3. s. perf. ind. act. v. βυθίζω.
Ἐβύσσισε, *confudit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐβύλόθη, 3. s. aor. 1. ind. pass. v. βυθίζω.
Ἐβύλε, *volebat*, 2. sing. imperf. ind. pass. *Att.* & *Ion.* pro ἐβούλετο, ab eod.
Ἐγαλζω, f. ίσω, Ebræorum more loquens, seu vivo. Ab Ἐγαλ⊙.

Ἑβραῖος, ου, ὁ, Hebræus. Ab eod.
Ἑβραῖος, α, ον, Ebraus. Ab Ἕβρη.
Ἑβραῖς, ΐδος, ἡ, Ebræa. Ab Ἕβραῖος.
Ἑβραϊστί, Adv. Ebraice. Ab eod.
Ἑβρίβη, obstrinxit, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi βρίζω.
Ἔβρυχε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. βρύχω.
Ἐβρώθην, maduerunt, 1. sing. a. 2. ind. act.
Ἔβρωξε, maledecit, 3. sing. aor. 1. ind. act.
Ἐβρώτευσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. βρωτεύω.
Ἐβρώχατο, 3. sing. impers. ind. med. verbi βρώχομαι.
Ἔβρω, 3. sing aor. 2. ind. act. v. βράω.
Ἐβώατο, vocavit, 3. sing. a. 1. ind. med. Dor. pro ἐβόατο, a verbo βοάω.
Ἔβωσεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. Dor. pro ἐβόησεν.
Ἐβωσήθην, celebres facti sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐβοήθησαν.
Ἐγαμβρεύθη, 1. s. a. 1. ind. pass. v. γαμβρεύω.
Ἐγαῖος, αία, αῖον, qui in terra est. Ex ἐν, & γαῖα, terra.
Ἐγαλήνιζεν, 3. imp. ἐγαληνίζω, serenus fio, tranquillor. Ex ἐν, & γαλήνη.
Ἐγαλακτίσμαι, ίζομαι, lacteſco, in lac convertor.
Ἔγαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, lac habens. Ex ἐν, & γάλα, lac.
Ἐγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco.
Ἐγγαστρίθιος, ὁ, imum ventrem penetrans.
Ἐγγαστρίμαντις, εως, ὁ ἡ, vaticinator e ventre. Ex ἐν, γαστὴρ, venter, & μάντις.
Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ ἡ, ventiloquus, qui ex ventre vocem reddit; (2) qui in ventre dæmonem habet, interrogantibus responsa dantem. Ex ἐν, γαστὴρ, & μῦθος.
Ἔγγαστρις, ου, ὁ ἡ, qui in utero seu ventre est. Ex ἐν, & γαστὴρ, venter.
Ἐγγαστρίτης, ου, ὁ, idem qui ἐγγαστρίμυθος.
Ἐγήγερκα, 1. f. perf. ind. med. v. ἐγείρομαι.
Ἐγγεγαῶτα, prognata, part. f. g. perf.
Ἐγγεγάμηκα, 1. sing. perf. ind. act. Att. pro ἐγγύηκα, ab ἐγγυάω.
Ἐγγεγυμνασμένος, perf. part. pass. v. ἐγγυμνάζω.
Ἔγγειος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in terra, seu ipso solo est. Ex ἐν, & γῆ, terra.
Ἐγγενήτης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in ipsa terra nascitur. Ex ἐγγίγνομαι, & γένος, partus, a γίνομαι, pario.
Ἐγγεοφυλλής, ου, ὁ ἡ ὁ, habens folia humi serpentia. Ex ἔγγειος, & φύλλον, folium.
Ἐγγελαστής, οῦ, ὁ, irrisor. Ab
Ἐγγελάω, ῶ, f. άσω, irrideo. Ἐγγελάσαι τοῖς ἀναπεπτωκόσι, Soph. El. 279.
Ἔγγενής, ες, inquilinus, indigena.
Ἐγγενής, ους, ὁ ἡ ὁ, indigena, ingenitus; (2) consanguineus; (3) congenitus, insitus.
Ἐγγένηται, innatus fuerit, 3. sing. aor. 2. conjunct. med. verbi ἐγγίνομαι.
Ἐγγενάω, gigno, ut simplex.
Ἐγγέω, idem quod ἐγγύω, terrefacio.
Ἐγγήρασμα, τὸ, id, cui inſenescimus. Ab
Ἐγγηράσκω, f. ἐγγηράσω, f. άσω, inſeneſco.
Ἐγγηροτρόφος, ου, ὁ ἡ ὁ, in senectute alo.
Ἐγγίγνομαι, f. ἐγγένομαι, f. γενήσομαι, inſum, innascor; (2) interſum, interjicior, de tempore; (3) contingo, evenio; & (4) ἐγγίνεται, impers. licet, facultas est; (5) pro γίγνομαι. Ἵνα μηδεὶς χρόνος ἐγγένηται ἀναβολῆς, Dem. Ἵνα μὴ αὖθις ἡμῖν τοῦτον ἐγγένηται, Plat. Ex ἐν, & γίγνομαι, nascor, fio.
Ἐγγιγνώσκω, agnosco inesse. Οὔτε τῶν ἔρωτα ἐγγιγνώσκων, Ares. Ex ἐν, & γιγνώσκω.
Ἐγγίζω, fut. ίσω, appropinquo, immineo, instо, accedo. Ἐγγίζοντι πόδες τῷ ἀληθεῖ σκοπῷ, Cebes. Ab ἐγγύς, prope.
Ἐγγίημαι, vide ἐγγίγνομαι.
Ἐγγίων, ον, propior. Ab ἐγγύς.
Ἐγγιώοντο, 3. pl. a. 1. imper. act. verbi ἐγγιόω, appropinquo.
Ἔγγιστα, Adv. proxime. Ab eod. Unde
Ἔγγιστος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, extrā fissura, in qua os adfectum loco naturali dimotum ad interiorem cerebri membranam pertingit.
Ἐγγλαυκής, ἐς ἡ ὁ, glaucus.
Ἐγγλισχρός, ὁ, ὁ ἡ ὁ, viscosus, glutinosus, lentus, tenax. Ex ἐν, & γλίσχρος, viscosus.
Ἔγγλυκυς, υ, ὁ ἡ ὁ, cui inest aliqua dulcedo. Ex ἐν, & γλυκὺς, dulcis. Unde
Ἐγγλύκαινω, dulcedinem infero.
Ἐγγλύφω, f. ψω, insculpo. Ἐγγλύφειν ζῶα ἐν λίθοις.
Ἐγγλωσσοτυπέω, lingua crepo; (2) semper in ore habeo, jacto. Ex ἐν, γλῶσσα, & τυπίω.
Ἐγγλωττογάστωρ, ορος, ὁ, qui lingua victum quærit. Ex ἐν, γλῶσσα, & γαστὴρ.
Ἐγγόμφωσις, εως, ἡ, compages dentium. Ex ἐν, & γομφόω, compingo.
Ἐγγόνη, ης, ἡ, neptis. Ab ἔγγονος.
Ἔγγονον, υ, τὸ, fœtus, fœtura. Ab eod.
Ἔγγονοι, οἱ, nepotes, omnisque, posteri, progenies. Ex ἐν & γίνομαι.
Ἐγγραμματος, ου, ὁ ἡ ὁ, scriptus. Ab ἐγγράφω.
Ἐγγραπτός, ὁ, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.
Ἐγγραφή, ῆς, ἡ, inscriptio. Ab eod.
Ἔγγραφος, ου, ὁ ἡ ὁ, scriptus, scriptio constans, in literas relatus; (2) in scriptura existans. Ab eod.
Ἐγγράφω, fut. ψω, inscribo; (2) refero in tabulas; unde ἐγγεγραμμένα, de quibus lis instituta est in foro; (3) adscribo, addo; (4) conscribillo; (5) sacrifico. Ἐγγράφειν εἰς βιβλίον, εἰς πολιτείαν, εἰς τὸ ψήφισμα ἐγγράφεσθαι εἰς ἄνδρας, τὸ διπλοῦν τινι, mulctari. Ex ἐν, & γράφω, scribo.
Ἐγγράφως, Adv. scripto, in scripto.
Ἐγχυαλίζω, fut. ίσω, vel ίξω, in manus trado; (2) trado. Ἔσχον, ὃ δὴ θεὸς ἐγχυαλίξῃ, Il. 2, 436. Ex ἐν, & χύαλον, manus cavitas.
Ἐγχυαλῖξαι, tradere, a. 1. inf. act.
Ἐγχύσσομαι, 1. sing. f. 1. indic. med. Dor. pro ἐγχύσομαι. Ab
Ἐγχυάω, ῶ, spondeo, ἐγχυᾶν παιδά τινι, Herodot. Ἀλλ' ἐγὼ ἐγχυῶ σοὶ ἡξειν ἐπὶτὸν ὦν ἐμὲ, οἵσω τὰς χύτρας, Arist. Plut. 1203. Οὐδὲ τις βάλλεται ἐγχυᾶσθαι τὰ μέλοντα ἔσεσθαι, Dem. Ab
Ἐγχύσαθος, ου, fundo vicinus.
ΕΓΓΥΗ, ῆς, ἡ, sponsio, fidejussio.
Ἐγχυθήκη, ης, ἡ, scrinium, in quo velut in fidejussione nummi deponuntur, & pretiosa supellex. Ex ἐγχύω, & θήκη.
Ἐγχύσαι, aor. 1. ind. act. v. ἐγχυάω. Unde
Ἐγχύστις, εως, ἡ, fidejussio, vadimonium.
Ἐγχυστὴς, οῦ, ὁ, fidejussor, sponsor. Ab eod.
Ἐγχυστικὸς, ὴ, όν, ad fidejussionem pertinens.
Ἐγχυτὸς, ὴ, όν, promissus; unde ἡ ἐγχυτὰ, sponsa, desponsata. Ab eod.
Ἐγχύθεν, Adv. cominus, prope. Ab ἐγχύς.
Ἐγχυθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγχυθήκη.
Ἐγχύθι, Adv. prope. Ab eod.
Ἐγχυμανάζω, f. άσω, exerceo. Ἐγχυμανάζουσι σχολάζοντες, Plut.
Ἐγχυοθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγχυθήκη.
Ἐγχυῶ, ὁ, ὁ ἡ ὁ, præs; (2) sponsor. Ab ἐγχύη.
ΕΓΓΥΤΣ, Adv. prope. Hinc ἐγχύτερος, vel ἐγχύτερον, propior, & ἐγχύτατος, vel ἐγγιστος, proximus.
Ἐγχύτατα, Adv. proxime.
Ἐγχυτάτω, Adv. idem & ab eod.
Ἐγχυτέρω, Adv. propius. Ab ἐγχύτερος.
Ἐγχύτης, ητος, ἡ, propinquitas, vicinitas. Ab ἐγχυς.
Ἐγχύτης, ου, ὁ ἡ ὁ, angulos habens. Ex ἐν, & γωνία, angulus.
Ἐγχρήψασθε, 1. sing. plusq. ind. act. verbi γραφίω, scribo.
Ἐγχύτατο, genuissi, 2. sing. a. 2. ind. med. Ion. pro ἐγένετο, a verbo γίνομαι, nascor.
Ἐγχρας, a. 1. inf. act. v. ἐγείρω.
Ἐγχειρι, 3. sing. a. 2. ind. act.
Ἐγχειρόμενος, excitati, gen. sing. præs. part. pass. Dor. pro ἐγειρομένου, a verbo eod.
Ἐγχειρόφρων, mentem excitans, acuens.
ΕΓΕΙΡΩ, f. σῶ, excito, expergefacio; (2) incito, accendo; (3) exstruo, ædifico; (4) vitam redeo in N. T. Μὴ ἐγείρετε τὴν ἀγάπην ἕως θελήσῃ, Soph. Oed. Col. ἐγείρειν. Τὸ ἐγείρειν ἐκ τῶν ἐγχύτατων, Matt. 13, 23.
Ἐγχύλαξε, aor. 1. ind. act. Dor. pro ἐγήλασε, a γηλάω.
Ἐγχύλασσε, ηρι. 1. ind. act. Dor. pro ἐγήλασε, a γηλάω.
Ἐγχύλασσε, risit, 3. sing. aor 1. ind. act. Poët. pro ἐγήλασε.
Ἐγχύμασαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. γεμίζω.
Ἔγχυμαι, imperf. ind. pass. v. γίμω, onustus sum.
Ἐγχυνήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. a γενάω.
Ἐγχύνησε, genuit, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐγχυόμην, a. 2. ind. med. verbi γίνομαι.
Ἐγχυτο, factus est, 3. sing. a. 2. med. per Syncop. pro ἐγένετο, a verbo eod.
Ἐγχύθην, a. 1. ind. pass. v. ἐγείρω.
Ἐγχυθώσι, expergisci, inf. a. ejusdem.
Ἐγχυσιόντος, ου, ὁ ἡ ὁ, voce excitans. Ex ἐγείρω, & βοάω, clamo.
Ἐγχυσίγελως, ωτος, ὁ ἡ ὁ, risum excitans. Ex ἐγείρω, & γέλως, risus.
Ἐγχυσιθέατρος, ου, spectatores excitans.
Ἐγχύρσιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, Epith. somni, e quo evigilamus, cui opponitur somnus mortis.
Ἐγχυσίνους, contr. ἐγχυσίνους, ου, ὁ ἡ ὁ, mentem excitans. Ex ἐγείρω, & νόος, mens.
Ἔγχυσις, εως, ἡ, excitatio; (2) resurrectio. Ab ἐγείρω.
Ἐγχυσίφως, ῶτος, ὁ, lucem vel ignem excitans. Lapis igniarius. In Epigram. εἴτ' ἐγχυσίφως. Ex ἔγχυσις, & φῶς.
Ἐγχυστικός, ὴ, όν, excitativus, excitandi vim habens. Ab eod.
Ἐγχύσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. v. γάω.
Ἐγχυγέρατο, 3. pl. plusq. ind. pass. Ion. & Att. pro ἐγχυγρόμενοι ἦσαν, ab ἐγείρω.
Ἐγχυδυσι, perf. ind. pass. Att. pro ἤγχυμαι.
Ἐγχυγμένον, rejussitatum, acc. sing. part. perf.
Ἐγχυθίω, 1. sing. aor. 1. ind. pass. v. γηθέω.
Ἐγχυμα, vicem duxi, a. 1. ind. act. verbi obsoleti γάμω, vicem duco.
Ἐγχυσκεν, cognoscebat, 3. sing. imperf. ind. act. cum v ephelc. verbi γινώσκω.
Ἐγχυχάζω, fut. άσω, illudo, cachinnor, effuse rideo.
Ἐγχύειν, præf. inf. act. Ion. & Att. pro ἐγχαίειν, ab ἐγχαίω, incendo.
Ἐγχυθείρω, purgo.
Ἐγχυθερμόζω, fut. ξω, apto, quadro. Τέτων χρὴ ἀσκεῶν τὸ τετραμβὲς ξύλον ἐγκαθερμοσαι λαξόντας τετρυῖ ἀειχίᾳ, perforato stipite vincire, Arist. Lys. 684.
Ἐγκαθέζομαι, fut. εδοῦμαι, insideo.
Ἐγκαθειργνυμι, f. ἐγκαθειρχνύω, & ἐγκαθείργω, f. ξω, includo. Βίᾳ τῷ σώματι τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθείργειν, Plut. Ex ἐν, κατὰ & εἴργω, includo, concludo.
Ἐγκάθετος, ου, ὁ ἡ ὁ, subornatus, clam submissus. Ex ἐν, & κατὰ, & τίθημι, immitto.
Ἐγκαθεύδω, fut. ευσω, indormio, incubo. Οὐκ ἐγκαθεύδειν, ὅτε ἐν ἐκκλησίᾳ, Arist. Lys. 617.
Ἐγκαθίημι, f. ἥσω, incoquo.
Ἐγκαθηβάω, ῶ, fut. ήσω, puberto in, juvenesco in, pubertatem consumo in.
Ἐγκάθημαι, insideo; (2) observo, insidior.
Ἐγκαθιδρύω, f. ύσω, colloco in.
Ἐγκαθίζω, f. ίσω, colloco in v. e. in insidiis; (2) insideo. Ἐγκαθίζειν εἰς δρόμον, Plato.
Ἐγκαθίημι, f. ήσω, immitto.
Ἐγκάθισμα, ατος, τὸ, sessio in aqua medicata; (2) insidiæ; (3) locus depressus, cavus, unde in pronunciatione ἐγκάθισμα est in asperitate vocis, cum vox velut subsidet; opp. ἀναπνοὴ, σπερισμὸς, velut offensio ad eminentia loca. Ern.
Ἐγκαθισμὸς, ὁ, idem. Ab ἐγκαθίζω.
Ἐγκαθίστημι, f. στήσω, colloco; (2) constituo in; (3) interpono; (4) clam submitto. in aor. 2. perf. & pass. etiam (5) interfum. Ἐγκαθιστάναι πύργον πεδίῳ, Dem. ὁμοῦ, Luc.
Ἐγκαθορᾶν, specto.
Ἐγκαθορμίζομαι, in portum invehor.

Ἐγκαθυ-

'Εγκαθοράζω, f. ίσω, insolesco & contemptim sum in; (2) insolens sum.

'Εγκαίνια, ων, τὰ, encænia, festus dies novi operis memoriæ dicatus. Ex ἐν, & καινός.

'Εγκαινίζω, futur. ίσω, renovo, instauro; (2) sanctio, confirmo; (3) dedico, consecro. Ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, Heb. 10, 20. ἐγκαινίσας, ibid. 9. 18. Ex εἰδ. Hinc

'Εγκαινισμός, ῦ, ὁ, renovatio, instauratio; (2) regeneratio; (3) dedicatio, consecratio,

'Εγκαινόω, ῶ, f. ώσω, innovo; (2) initio, dedico. Ex ἐν, & καινὸς, novus.

'Εγκαιρία, ας, ὁ, opportunitas. Ab ἔγκαιρος.

'Εγκαίρ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, opportunus, tempestivus. Ex ἐν, & καιρὸς, tempus.

'Εγκαίρως, Adv. opportune, tempestive.

'Εγκαίω, f. καύσω, inuro; (2) exuro; (3) encaustica pingo.

'Εγκαμάω, male tracto, molestia afficio; item segnesco, detrecto, ut ἐκκαμάω, si vera lectio. Ern.

'Εγκαλέω, ῶ, & in med. ἐγκαλοῦμαι, in jus voco; (2) peto ab aliquo aliquid actione juris, ut pecuniam; (3) accuso, sc. in causa capitis. Ἐγκαλῶν δέ μοι φόνου πατρῷου, Soph. El. 781. Οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων, Dem.

'Εγκαλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo, obvolvo, operio.

'Εγκαλλωπίζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, glorior. Λαμβὸς ἐν ἐγκαλλωπισαδ῀ τοῖς αἰχροῖς, Plut. Hinc

'Εγκαλλώπισμα, ατ⊙, τὸ, ornamentum, id, quo gloriamur.

'Εγκαλοσκελὴς, ἐ⊙, ὁ ἡ ἐς, qui habet crura in ligno seu numella, Hes. Ex ἐν, κᾶλον, *lignum*, & σκέλ⊙, *crus*.

'Εγκαλυπτήρια, vox jocantis qui ob deformitatem sponsæ negabat sibi κακαλυπτήρια convenire sed ἐγκ.

'Εγκαλύπτω, f. ύψω, obtego, obvolvo; (2) *in med.* velo me, faciemque meam aut caput; (3) pudore suffundor.

'Εγκάλυψις, εως, ἡ, velatio. Ab ἐγκαλύπτω.

'Εγκάμνω, f. μῶ, lassesco. Ἐγκάμῃ τὸ θέρμον ἔργον, *Aret.*

'Εγκάμπτω, fut. ψω, inflecto.

'Εγκανχήσαδ῀, Theocr. ἐγκανχήσατο, lætus intonuit. Ex ἐν, & κανχή.

'Εγκάτεξαι, Aristoph. Eq. 105. ἐγκάτεξον, infunde cum sonitu; quasi a κατηχέω. Vide διακατέξαι.

'Εγκανθὶς, ίδ⊙, ἡ, canthorum radix; (2) tumor carneus in angulis oculorum. Ex ἐν, & κανθὸς, *oculi angulus*.

'Εγκάπτω, fut. ψω, voro, devoro.

'Εγκέφ, αφ⊙, τὸ, cerebrum; (2) pediculus. Sed hæc vox cum his significationibus tantum Grammaticorum auctoritate nititur, eorum qui apud Homerum Il. 1. v. 378. pro ἐν καρὶ legebant ἐγκαρ⊙, minus bene.

'Εγκέφαλ⊙ν, ου, τὸ, q. d. in quo cor est, medulla ligni; (2) quod in corde est, τὰ ἐγκάρδια, cogitationes mentis, Cl. Al. Ex ἐν, & καρδία.

'Εγκέφαλ⊙ς, ου, ὁ, cerebrum. Ab ἐν, & κάρ, *caput*.

'Εγκέφαλος, ου, idem quod

'Εγκεφαλ⊙ς, ου, ἡ ὁ ἡ, fructum in se habens; (2) fecundus; (3) gravidus. Ex ἐν, & καρπὸς, *fructus*. Hinc

'Εγκαίρωσα, fructum capio, mercedem, &c. *ut* ἔκαρ.

'Εγκάρσι⊙ς, α, ὁ ἡ ὁ, obliquus.

'Εγκαρσίως, *Adv.* obliquo.

'Εγκαρτέρια, ῶ, f. ήσω, patienter vel forti animo fero, constans maneo in re aliqua. Ἐγκαρτερῶ ταῖς ἀλγηδόσιν, Xen.

'Εγκάτα, *Adv.* profunde, bene. *Gal. in Exc. Hipp.*

'Εγκατία, ας, τὰ, intestina, viscera, Gen. 43, 30.

'Εγκατάβαινω, descendo in, ingredior.

'Εγκατακλίνω, ῶ, fut. ίνω, vitam consumo in,

'Εγκατακλιτ⊙ς, ου, ὁ ἡ ὁ, qui irridendo ridiculus. Ex ἐν, & κατακλίνω, *irrideo*.

'Εγκατακοιμάομαι, consenesco in.

'Εγκατακρύπτω, inscribo.

'Εγκατάκτημα, deduco in.

'Εγκατακρημάω, subigo, affligendo perdomo, affligo.

'Εγκαταλαρδάζω, indormio.

'Εγκαταλέω, illigo. Ex ἐν, & καταδέω, *ligo*.

'Εγκαταλείβομαι, f. δάσω, dimitto.

'Εγκαταλέξω, sive ἐγκατέδυμι, subeo in.

'Εγκαταλιζάνομαι, f. ζήξω, adjungo, adapto, accommodo.

'Εγκαταλῇς, *rejeceris*, 2. sing. a. 2. conjunct. act. verbi ἐγκαταλείβομαι.

'Εγκαταναλόω, aduro, inuro.

'Εγκατανεύω, f. κεύσομαι, insideo, incumbo; (2) incumbo, sc. oraculi petendi causa.

'Εγκατανεύδ῀, *insidere*, præf. ind. med.

'Εγκατασπείρομαι, vel ἐγκατασπαρνύω, f. σπερῶ, immisceo.

'Εγκατάκλειστος, ον, inclusus. Ab

'Εγκατακλείω, f. είσω, includo, intercludo.

'Εγκατακλίνω, f. ινῶ, reclino, depono; unde ἐγκατακλίνομαι, discumbo, accumbo.

'Εγκατακρύπτω, occulto.

'Εγκατάκρυψις, infigo.

'Εγκαταλαμβάνω, f. λήψομαι, intus capio; (2) obstringo, obligo; (3) intercipio. Ἐγκαταλημφθῆναι ἐντὸς τείχ⊙ν, Thuc.

'Εγκαταλέγω, f. ξω, recenseo inter alios, adnumero; (2) adlego, adscisco; (3) militibus accenseo; (4) congero.

'Εγκατάλειμμα, ατ⊙, τὸ, reliquiæ, monumentum. Ab ἐγκαταλείπω.

'Εγκαταλείπω, f. ψω, derelinquo. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, Act. 2, 27. Τὰς χώρας τῶν ἀπορίαν ἐγκατέλιπε, Thuc. Hinc

'Εγκατάλειψις, εως, ἡ, derelictio; (2) cum aliquid alicubi relinquitur.

'Εγκαταλείφω, inungo, illino.

'Εγκατάληψις, ἡ, interceptio, intercluſio: suppressio humorum evacuandorum in corpore.

'Εγκαταλιμπάνω, idem quod ἐγκαταλείπω.

'Εγκαταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, adnumero.

'Εγκατάμειμιγμένως, permixtim, immiscendo. Ab

'Εγκαταμίγνυμι, vel ἐγκαταμιγνύω, f. ίξω, insero, immisceo. Καὶ τότε ἐγκατέμιξαι, Arist. Lys. 583.

'Εγκατανέω, habitatum deduco aliquo, colloco alicubi habitandi causa.

'Εγκατάντλησις, εως, ἡ, exhaustio, actio exhauriendi.

'Εγκαταπαίζω, f. ξω, vel ζω, illudo.

'Εγκατάπηγνυμι, f. πήξω, infigo.

'Εγκαταπλέω, f. ξω, innecto, inſero.

'Εγκαταρράπτω, f. inſuo in.

'Εγκατασκευάζω, f. άσω, intus conficio, condo, & perficio.

'Εγκατάσκηνος, u, ὁ ἡ ὁ, concinnus; (2) locuples; (3) absolutus. Ex ἐν, & κατασκηνόω.

'Εγκατασκήνως, aptè, concinnè.

'Εγκατασκήπτω, f. ψω, invado. Hinc

'Εγκατάσκηψις, εως, ἡ, invasio v. c. morbi, &c.

'Εγκατασκληρύνω, ῶ, f. ύνω, in ferrum induro; (2) inveterco.

'Εγκατασπείρω, f. σπερῶ, spargo in, semino in; (2) disſemino, divulgo.

'Εγκατάστρωμα, ἡ, disſimulatio.

'Εγκατατιτρώσκω, inſero, interpono, pono in medio.

'Εγκατεστοιχειωμένος, ῶ, fut. ώσω, una cum primis elementis indo, Plut. in Lycurg. cap. 13. Ex ἐν, κατὰ & στοιχεῖον, *elementum*.

'Εγκατασφάζω, trucido in loco aliquo.

'Εγκατασχίζω, f. άσω, sacrifico, scalpro aperio.

'Εγκατατάσσω, vel ἐγκατατίθημι, f. θήσω, inter alios colloco.

'Εγκατατέμνω, concido in loco aliquo.

'Εγκατατίθημι, f. θήσω, depono in, repono seu recondo.

'Εγκατατυχὸν & χοντες, obruo.

'Εγκαταχρίζω, ungo, illino.

'Εγκατάχυσις, ἡ, fusio, act. ἡ, ind. act. pass. *Dor.* pro ἐγκατάχευσις, a verbo ἐγκατα⊙έω.

'Εγκατείλιν, ῶν, f. ῆσω, illudo, implico.

'Εγκατείρω, f. ῆσω, a. ῆ, ind. act. pass. ἐγκατειλίσσω, *depso*.

'Εγκατίσχω, insisto. Ex ἐν, & κατέχω.

'Εγκάτθω, *cado*, f. ξ. fing. ἔκα a. imper. 1ος. pro ἐγκατέβην, vel ἐγκατέβαν, a verbo ἔκω.

'Εγκάτθετο, ς, fing. a. 2. ind. med. *per Syncop.* pro ἐγκατέθετο, ab ἐγκατατίθημι.

'Εγκατίζω, pr. f. int. med. 1ος. pro ἐγκατίζομαι, ab ἐγκαθίζομαι.

'Εγκαχηλάω, f. άσω, irrideo, cum quodam oculorum motu. Hes. ἐγκαχηλάσαι, ἐγκατα⊙αμυκτηρίσαι.

'Εγκατοικία, ας, f. άσω, inhabito, incola fio in. Ἐγκατοικίαν ἐν δικαιοσύνῃ, 2 Pet. 2, 8.

'Εγκατοικίζω, fut. ίσω, introduco, colloco in vel intus.

'Εγκατοικοδομέω, inædifico; (2) ædificatione includo, munio; (3) in carcerem compingo. it. vivum circum ædifico, includo structis parietibus ut moriatur. *Ern.*

'Εγκάτοικος, ὁ, incola.

'Εγκατορύττω, defodio.

'Εγκατ⊙, ὁ ἡ ὄν, interior. Ex ἐν, & κατὰ μαι.

'Εγκαυλία, ῶ, fut. ήσω, caulesco, caulem emitto, seu gigno, eſumpo in caulem. Ex ἐν, & καυλὸς, *caulis*.

'Εγκαυμα, ατ⊙, τὸ, nota inusta; (2) inustio; (3) pustula ex ustione contracta; (4) materia, quæ cito ignem concipit. Ab ἐγκαίω. Unde

'Εγκαυσις, εως, ἡ, exustio; (2) ardor, æstus aliquis ve excitatus.

'Εγκαυστὴς, οῦ, ὁ, inustor; (2) pictor, qui inustione aliquid pingit. Ab eod.

'Εγκαυστικὸς, ἡ, όν, ad ἐγκαυσιν, sive inustionem pertinens; (2) ἐγκαυστικὴ pictus; vide & ἡ ἐγκαυστικὴ, scil. τέχνη, ars inustione pingendi. Ab ἐγκαυστὸς.

'Εγκαυστ⊙, ος, ὁ ἡ ὄν, inustus; (2) ἐγκαύστου pictus. Ab ἐγκαίω, *inuro*.

'Εγκαυχάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, glorior.

'Εγκαφ⊙, ος, ὁ, buccella. Ab ἐγκάπτω.

'Εγκείσομαι, f. κείσομαι, jaceo in, insum, hæreo; (2) invado, immineo, incumbo, instо, valde cupio. Οἷς ἄμαν ἐγκείσεται, Arist. Ach. 313. Ὅσοι σῇ ἀνοσίᾳ ἐγκείμενοι βλάβαις, Soph. Phil. 1306.

'Εγκείσαι, 2. sing. f. 1. ind. 1ος. pro ἐγκείσῃ.

'Εγκειται, 3. f. præf. ind. verbi ἔγκειμαι.

'Εγκεκαινισμένα, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐγκαινίζω.

'Εγκεκαλυμμέν⊙ς, perf. part. pass. ab ἐγκαλύπτω.

'Εγκέλευθ⊙ς, ου, ὁ ἡ ὁν, cui inest stimulus; (2) genus insecti, quod bombum edit.

'Εγκέλευσμα, τὸ, adhortamentum, ap. Xen.

'Εγκελάδωμα, ατ⊙ς, τὸ, idem.

'Εγκελαδισμὸς, ῦ, ὁ, hortatio.

'Εγκέλευσ⊙ς, ου, ὁ ἡ ὁν, jussus. Ab

'Εγκελεύω, f. εύσω, & ἐγκελεύσομαι, hortor, incito.

'Εγκέλλω, f. έλσω, infisto, incumbo.

'Εγκένδω, infundendo evacuo, infundo large.

'Εγκέντρις, ιδ⊙ς, ἡ, calcaria, Hes. Ab ἐγκεντρί⊙ς. Unde

'Εγκεντρίζω, f. ίσω, stimulo, pungo; (2) infero. Δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς, Rom. 11, 23. Ἐγκεντρισθήσεται ἐφ' ἱδίᾳ ἰλαῖς, ibid. 24.

'Εγκεντρίς, ιδ⊙ς, ἡ, aculeus; (2) calcar; (3) graphium, stilus; (4) retinaculum ferreum, quo uti solent in altum nitentes.

'Εγκέντρισις ους, ἡ, insitio. Ab ἐγκεντρίζω.

'Εγκεντρ⊙ς, ος, ὁ ἡ ὁν, aculeatus, cui aculeus est. Ex ἐν, & κέντρον, *stimulus*. Hinc

'Εγκεντρία, ῶ, f. έσω, aculeum infigo.

'Εγκέρδω, præf. inf. act. v. ἐγκερδάω.

'Εγκεφάλμι, seu ἐγκεφαλίσω, fut. ἐγκέφαλον misceo.

'Εγκεφαλίζω, f. ίσω, convitia jacio in, (2) illudo.

Ἐγκέφαλος, ὁ, cerebrum, quod in capite est. Hinc ὁ ἐγκεφαλός, sc. μυελός, cerebrum.
Ἐγκέχυκα, perf. ind. med. v. ἐγχέω.
Ἐγκεχυμένος, perf. part. pass. v. ἐγχέω.
Ἐγκεχρασμένος, perf. part. pass. v. ἐγχυκλέω.
Ἔγκηρ, mortalis, Hes. ἔγκηροι, θνητοί, mortales. Ex ἐν, & κῆρ, *Parca, mors.*
Ἐγκηρόω, ῶ, f. ώσω, cera obduco. Ex ἐν, & κηρός.
Ἐγκιθαρίζω, f. ίσω, citharam pulso in.
Ἐγκικρᾶ, immisceo. Ex ἐν, & κικρᾶ, a κράω.
Ἐγκικλήσκομαι, f. ήσομαι, morosus, seu potius improbus sum, ingenio improbo præditos sum, moribus Cilicum utor. Lexicogr. Gr. Ex ἐν, & Κίλιξ, *Cilix.*
Ἐγκιλικίζομαι, idem pro eodem.
Ἐγκιρνάμενος, turbans, impediens, Lexicogr. Gr. Ex ἐν, & κιρνᾶμαι, *misceor.*
ΕΓΚΙΣΣΑΩ, ῶ, f. ήσω, coitum maris appeto. Hinc
Ἐγκίσσησις, εως, ἡ, implicatio ; (2) intus, coitus Venereus.
Ἐγκισσόομαι, hederæ more volvor, serpo. *unde* (2) implicor ; (3) coëo.
Ἐγκισσῶσι, 3. plur. a. 1. conj. act. verbi ἐγκισσάω.
Ἐγκλασρίδια, τὰ, inguen.
Ἐγκλάδω, f. άσω, infringo. Ex ἐν, & κλάω.
Ἐγκλαίω, f. εύσω, includo. Εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείσει φύσις, præcluderet, Soph. Antig. 311. Ἐγκεκλημένον τι, aliquid occultans, occulte faciens.
Ἐγκλεισμός, οῦ, inclusio, occultatio.
Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen cujus aliquis accusatur ; (2) accusatio ; (3) querela. Ab ἐγκαλέω. Hinc
Ἐγκληματικός, ἡ, όν, litigiosus, accusatorius.
Ἐγκληματικῶς, acculatorie. A præc.
Ἐγκληματίομαι, ώμαι, sarmentis silvesco.
Ἔγκληρος, ος, ὁ, ἡ, consors, particeps ; (2) hereditarius ; (3) dives. Ex ἐν, & κλῆρος.
Ἔγκλησις, εως, ἡ, criminatio, accusatio, expostulatio. Ab ἐγκαλέω.
Ἐγκλητός, ἁ, όν, reprehensione digna.
Ἔγκλητος, ου, ὁ, ἡ, de quo provocatio est ; (2) de quo provocatum est. Ab eod.
Ἐγκλίδην, *Adv.* inclinando.
Ἔγκλιμα, ατος, τὸ, inclinatio. Ab
Ἐγκλίνω, f. ινῶ, inclino. Ἐγκλιμάτια τοῖς ζυγώμασι, innixi, Plut.
Ἔγκλισις, εως, ἡ, inclinatio ; (2) Modus, apud Grammaticos.
Ἐγκλιτικός, ἡ, όν, qui inclinari potest ; (2) encliticus, sive qui accentum in vocem præcedentem reclinat, vel rejicit. Ab eod.
Ἐγκλείω, ῶ, f. εύσω, includo, seu illigo vinculo, quod collo circumdatur. Ex ἐν, & κλοιός, *collum*, sive κλείω, *indo.*
Ἐγκλυδάζομαι, f. άσομαι, intus fluctuo. Hinc
Ἐγκλυδαζικός, ἡ, όν, fortius fluctuare vel æstuare intus, f. æstum intus movens.
Ἐγκλύζω, f. ύσω, per clysterem indo.
Ἔγκλυσμα, ατος, τὸ, quod per clysterem infunditur, infusio. Ab ἐγκλύζω.
Ἐγκνίθω, f. ίσω, intero.
Ἐγκοιλαίνω, f. ανῶ, incavo, excavo.
Ἐγκοίλιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui in ventre est. Hinc τὰ ἐγκοίλια, intestina, viscera. Ex ἐν, & κοῖλος, *alvus.*
Ἔγκοιλος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, introrsum, cavus.
Ἐγκοίλωσις, εως, ἡ, excavatio. Ab ἐγκοιλόω.
Ἐγκοιμάομαι, ώμαι, incubo.
Ἐγκοιμοκουρήματα, ἐμάτων, Cœsyræ mores imitor, luxuriosa vita, & in primis nimio cultu ornor, Aristoph. ἐγκεκοιμοκόμηκα, etiam, longo Cœsyrarum ordine ac lenia (i. e. nobilitate) superbiens. Ex ἐν, & κοιμοκόμος, quod est a Κασσύρα, quæ femina Athenis erat luxu & mollitie diffluens.
Ἐγκοιμᾶσθαι, dormio, alicubi.
Ἐγκολάπτω, idem quod ἐγκολαπτέω.
Ἐγκόλαμμα, ατος, τὸ, sculptura, celatura.
Ἐγκολαπτός, ἡ, όν, insculptus, incisus, proprie tundendo. Ab

Ἐγκολάπτω, f. ψω, tundendo, insculpo ; (2) insculpo, incido. Ἐγκολάπτων εἰς τὸ χρυσίον τὸν χαλκὸν ἐγκολάπτει, Plut.
Ἐγκολλαΐζω, f. ίσω, & ἐγκολλίζω, instar κολλάβου deglutio. Ἐγὼ δ' ἀναστρέψας τὸ ὦμον, αὐτὸν ἐγκολλάβισας, Arist. Eq. 263. Ex ἐν, & κόλλαβος, *panis genus.*
Ἐγκολπίας, ου, ὁ, ventus, qui e sinu maris oritur. Ex ἐν, & κόλπος, *sinus.*
Ἐγκολπίζω, f. ίσω, infinuo, in sinum recipio. Πλήθος ἄλλων Σωμάτων, εἰς οἰκεῖα ἐγκολπίσεως μέρη, Philo. Ex iisd.
Ἐγκόλπιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, in sinu s. gremio jacens.
Ἐγκολπόω, ῶ, f. ώσω, in sinum colligo vel constringo. Ex iisd.
Ἐγκομβόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, induor ; (2) ornor. Τὸν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, 1 Pet. 5, 5. Ex ἐν, & κομβόω, *ornio.* Hinc
Ἐγκόμβωμα, ατος, τὸ, amictorium servile.
Ἐγκόμμα, ατος, τὸ, impedimentum, offensio Ab ἐγκόπτω.
Ἐγκονέουσα, præs. part. act. f. g. Ab
Ἐγκονέω, ῶ, f. ήσω, propero, festino, urgeo opus. Οὐ θᾶσσον ἐγκονήσεις ; Arist. Av. 1329. Ex ἐν, & κόνις, *pulvis.* Unde
Ἐγκονητί, *Adv.* laboriose, cum labore.
Ἐγκονίζω, pulvere conspergo luctatorem.
Ἐγκονισμαί, pulvere perfundor, ut luctatores.
Ἐγκονίς, ίδος, ἡ, ancilla, famula, ministra.
Ἔγκοπίς, ίδος, ἡ, instrumentum, quo lapides secantur. Ab ἐγκόπτω.
Ἐγκοπή, ῆς, ἡ, incisio, incisura ; (2) impedimentum. Ab eod.
Ἔγκοπος, ος, ὁ, ἡ, laboriosus, *de rebus.* Ex ἐν, & κόπος, *labor.*
Ἐγκόπτω, f. ψω, incido ; (2) impedio, interpello ; (3) impingo ; (4) figo.
Ἐγκορδύλιος, ου, f. ήσω, involvo, Aristoph. ἐγκεκορδυλημένος. Ex ἐν, & κορδύλη.
Ἐγκορύπτω, f. ψω, cornibus peto. Τῷ δ' ὀπίσω ἐπὶ σκληρῷ ἀθαμβὴς κριὸς ἐγκορύψει, incutiet, Lyc. 558.
Ἐγκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine colloco, seu dispono. Ex ἐν, & κόσμος, *ordo.*
Ἔγκοσμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui est intra mundum, qui in mundo versatur. Ex ἐν, & κόσμος, *mundus.*
Ἐγκοτέω, ῶ, f. ήσω, irascor, æstuo ira. Ex ἐν, & κότος, *ira vetus.*
Ἐγκότημα, ατος, τὸ, ira. Ab ἐγκοτέω.
Ἐγκότησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἔγκοτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui veteres iras animo conditas habet ; (2) uatus, pertinaciter infestus. Ex ἐν, & κότος, *ira vetus.*
Ἐγκότως, *Adv.* irato animo, iracunde, irate.
Ἐγκραγγαγεῖν, Suidas ἐκβοᾶν. A seq.
Ἐγκράζω, inclamo. Ex ἐν, & κράζω, *clamo.*
Ἐγκρασίχολος, pisces quidam. Ab ἐν, & κρᾶσις, *mistura,* & χολή, *bilis.*
Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia, moderatio. Ab ἐγκρατής.
Ἐγκρατεῖς, *continentes,* nom. plur. *contr.* pro ἐγκρατεῖς, ab ἐγκρατής.
Ἐγκρατεύομαι, contineo me. Ἐὰν δὲ οὐκ ἐγκρατεύωνται, 1 Cor. 7, 9.
Ἐγκρατῶ, ῶ, f. ήσω, teneo, contineo. Ἐγκρατῶ τῇ φωνῇ, Plut. Ab
Ἐγκρατής, ίος, ὁ, ἡ, ὁ, qui in potestate habet aliquid ; (2) superior ; (3) potens, validus ; (4) qui potitur re aliqua. Ex ἐν, & κράτος.
Ἐγκρατῶς, potenter ; (2) temperanter.
Ἐγκρεμάννυμαι, ἐγκρεμαννύω, ἐγκρεμάω, ῶ, f. ήσω, suspendo me. Ex ἐν, & κρεμάω.
Ἐγκρικός, incero, periscio, proprie annulo. A κρίκος.
Ἐγκρίνω, f. νῶ, admitto, adopto, adjungo. Ἐπειδὴ τις εἰς τὸν πολιτεύειν ἐγκριθῇ, Dem.
ΕΓΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, opus dulciarium ex simila et oleo, vel oleo, melle, & aqua, Exod. 16, 31.
Ἔγκρισις, εως, ἡ, admissio, approbatio, (2) sacrum certamen. Ab ἐγκρίνω.
Ἔγκριτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, admissus, approbatus, probus. Ab eod.

Ἐγκρυφίας, ου, ὁ, genus panis qui in cinere occultatus coquitur, *panis* subcinericius.
Ἐγκύδομαι, posthideo extra patriam. *Unde*
Ἔγκυημα, ατος, τὸ, & ἐγκύησις, posthellio, extra patriæ fines.
Ἔγκτητος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, adquisitus, comparatus.
Ἐγκτίζω, justa facio, funus.
Ἐγκύλιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, in aliquo loco condo.
Ἐγκυδής, magna gloria præditum, Hes. Ex ἐν, & κῦδος, *gloria.*
Ἐγκυκάω, ῶ, f. ήσω, immisceo, miscendo confundo. Ἐσίψῃ ἐγκυκήσαν ἀλφίτῳ βρῦτα, Lyc. 674.
Ἐγκυκλίω, ῶ, circumvolvo ; (2) in theatris dicebantur Ἐγκυκλεῖν, cum per machinam proferebant spectanda, quæ intus acta essent, *Ern.* Hinc
Ἔγκυκλημα, τος, τὸ, machina, qua conversa in scenis proferuntur ea, de quibus ἐγκυκλεῖν dicitur.
Ἐγκύκλιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, circularis, rotundus ; (2) trivialis, vulgaris, ad omnes pertinens ; ( ) anniversarius ; (4) certis temporibus veluti orbe quodam rediens, solennis. Ex ἐν, & κύκλος.
Ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, disciplinarum orbis sive complexus. Ex ἐγκύκλιος, & παιδεία.
Ἔγκυκλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, orbicularis, in orbem factus, circularis. Ast τὸ ἐγκύκλιον, vestis quædam mulebris. Ex ἐν, & κύκλος.
Ἐγκυκλόω, ῶ, f. ώσω, circo includo, circumago ; (2) circumeo, cingo. Ἵστορ' ἔφην μὲ τίς ἐγκυκλοτερᾶ, Arist. Vesp. 394. Χαρᾷ ἢ πᾶς τις ἐνυχὰς ἐγκυκλομάχει, id. Av. 1185. Ab ἐγκύκλος. Hinc
Ἐγκύκλωμα, τὸ, machina quæ & ἐκκύκλημα ; (2) actio, qua proferuntur in conspectum per machinam, quæ latebant ; quæ et
Ἐγκύκλωσις, εως, ἡ.
Ἐγκυλίδατος, ου, (f. potius ἐγκυλιν.) in olutus, convolutus.
Ἐγκυλίνδω, ῶ, f. ήσω, involvo implico.
Ἐγκυλίω, f. ίσω, idem. Ex ἐν, & κυλίω.
Ἐγκυμαίνω, f. ανῶ, gravida sum, fero uterum.
Ἔγκυμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, fœtum habens, prægnans ; (2) plenus, refertus. Ex ἐν, & κύω.
Ἔγκυος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem & ex iisd.
Ἐγκυπτόμενος, præs. part. v. ἐγκύπτομαι.
Ἐγκύπτω, f. ψω, pronus incumbo ; (2) incurvo me ad introspiciendum ; (3) cognosco.
Ἐγκυρέω, ῶ, f. ήσω, incurro, incido. Ab
Ἔγκυρος, f. ύρσος, idem. Ex ἐν, & κῦρος.
Ἐγκύρσας, *illapsus*, a. 1. pass. act. Æol. pro ἐγκυρήσας, a verbo ἐγκύρω.
Ἐγκυτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, partus. Ab ἐγκύω.
Ἐγκυτί, *Adv.* ad cutem usque, Etymologus. Ex ἐν, & κύτος, pro Χύτος, *cutis.*
Ἔγκυτος, ου, τὸ, Laconibus pro ἔγκατον, intestinum, Hes. Ex iisd.
Ἐγκύω, f. ύσω, in utero fero, sum prægnans.
Ἐγκωμιάζω, f. άσω, laudo. Ἀνὴρ ἀριστεὺς διὰ λόγων ἐγκωμιάζεται, Plut. Ἐγκωμιασθεὶς ἐπ' ἀνδραγαθίαις, Isocr. Ab ἐγκώμιον, *laus.* Hinc
Ἐγκωμιαστέος, α, ον, laudandus.
Ἐγκωμιαστής, οῦ, ὁ, laudator. Ab eod.
Ἐγκωμιαστικός, ἡ, όν, laudatorius. Ab eod.
ΕΓΚΩΜΙΟΝ, ου, τὸ, laudatio, præconium.
Ἐγλυκάνθην, a. 1. ind. pass. v. γλυκαίνω.
Ἔγμαι, *habeor*, præs. ind. act. *per Syncop.* pro ἔχομαι, quod Dor. dicitur pro ἴσχω.
Ἔγνα, ἔς, f. a. 2. ind. act. v. γιγνάσκω.
Ἔγνωκα, *cognovi*, perf. ind. act. verbi ejusd.
Ἐγνώκαμεν, *cognovimus*, 1. plur. perf. ejusd.

Ἔγκατα, *fœtus, exuviæ*, n. a. ind. act.

Ἐγκατέτρω, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi γκατείρω.

Ἐγκάτοικος, *natum fecit*, 3. sing. 1. ind. act.

Ἔγνασαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. γιγνώσκω.

Ἔγνασμαι, 1. sing. perf. ind. pass.

Ἐγξέω, ῶ, intus rado ; (2) insculpo, inscalpo.

Ἐγόγυζον, 3. pl. imperf. ind. act. v. γογγύζω.

Ἐγράφησαν, *scripti sunt*, 3. pl. a. ind. pass.

Ἔγραψε, *scripsit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐγρεμύδοιμος, ου, ὁ ᾰ ῡ, tumultum excitans bellicum. Ex ἐγείρω, *excito*, & κυδοιμός, *turba*.

Ἐγρεμύχης, ου, ὁ ᾰ ῡ, incitans ad pugnam. Ex ἐγείρω, & μάχη, *pugna*.

Ἔγρει, *excitare*, 2. sing. præs. imper. pass. *Ion.* pro ἔγειρσο, a verbo ἔγρω pro ἐγείρω.

Ἐγρεσικαμος, ου, ὁ ᾰ ῡ, excitans comessationem, cognomen Bacchi. Ex ἐγείρω, & κῶμος, *comessatio*.

Ἐγρηγερε, 3. s. perf. ind. med. γρηγορέω.

ΕΓΡΗΓΟΡΕ Ω, ῶ, perf. ἐγρηγορα, vigilo. Ἐγὼ δέ σ' ὑμᾶς προσδοκῶ ἐγρηγορεῖ τὼ νύκτα πᾶσαν, Arist. Conc. 32. Hinc

Ἐγρήγορθαι, *fuscitatum esse*, perfect. inf. med. *Poët.* pro ἐγρηγορέναι, a verbo præced.

Ἐγρηγόρθασιν, 3. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro ἐγρηγόρασιν.

Ἐγρηγορίας, ὁ, ἐν vigil, pervigil.

Ἐγρήγορος, ου, ὁ ᾰ ῡ, idem & ab eod.

Ἐγρηγορότας, *Adv.* vigilanter, vigilando.

Ἐγρηγορσις, εως, ἡ, vigilantia, evigilatio. Ab eodem.

Ἐγρηγορτι, *Adv.* vigilanter. Ab eod.

Ἐγρήσιμον, idem quod ἐγρηγορίαν.

Ἐγρόμαι, *excitor*, *Att.* pro ἐγείρομαι.

Ἐγυμνάζον, imperf. ind. act. v. γυμνάζω.

Ἐγύμνασμαι, *exercitus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro γεγύμνασμαι.

Ἐγυμνώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. γυμνόω.

Ἐγχαίνω, f. ανῶ, inhio ; (2) valde derideo. Κύνι ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατηθὲν Τυρρολόγῳ, Arist. Vesp. 1000. Οὐ γὰρ ἡμῶν γε σφατηὼν ἐγχανεῖται τῇ σοφῇ, id. Eq. 1309.

Ἐγχαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio ; (2) freno injecto rego.

Ἐγχαλκεύω, f. εύσω, cudo in aliquo, cudendo imprimo. Ab

Ἐγχαλκος, ου, ὁ ᾰ ῡ, cui æs ineſt, æreus ; (2) cui est pecunia. Ex ἐν, & χαλκός, *æs*.

Ἐγχάραγμα, ατος, τὸ, vestigium.

Ἐγχάραξις, εως, ἡ, insculptura, incisura ; (2) scarificatio. Ab

Ἐγχαράσσω, vel ἐγχαράττω, f. ξω, insculpo, incido, imprimo. Ex ἐν, & χαράσσω, *scalpo*.

Ἐγχάσκω, idem quod ἐγχαίνω.

Ἐγχίζω, f. ίσω, *Perf.* ἐγκίχοδα, caco in.

Ἐγχείη, ας, ἡ, five ἐγχεία, ης, hasta ; (2) peritia hasta certandi. Ab ἐγχος, *hasta*.

Ἐγχειβορος, ὁ ᾰ ῡ, bellicosus. A βρίμω.

Ἐγχειβρίμης, ου, ὁ ᾰ ῑ, qui fulmine pro hasta uti solet, fulmina jaciens.

Ἐγχειμάζω, f. άσω, hiberno in.

Ἐγχείμαγος, ου, ὁ ᾰ ῡ, hasta furens, bellicosus. Ex ἐγχος, & μάρναμαι, *insanus*.

Ἐγχειρίω, ῶ, f. ήσω, adgredior, tracto. Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργα πορίμα, Arist. Thesm. 784. Ὑμῶν ἐδόκει δ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν, Ibid. 814. Ex ἐν, & χείρ, *manus*. Hinc

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, cœptum, conatus.

Ἐγχειρηματικός, ἡ, όν, solers in aggrediendo.

Ἐγχείρησις, εως, ἡ, tractatio. Ab eod.

Ἐγχειρητής, οῦ, ὁ, qui aliquid aggreditur.

Ἐγχειρητικός, ἡ, όν, solers in aggrediendo.

Ἐγχειρίδιον, τὸ, enchiridium, libellus ; (2) pugio, gladiolus ; (3) manubrium.

Ἐγχειρίζω, f. ίσω, in manum do, trado, committo, & *in Pass.* in manus sumo, mihi in manus traditur. Ἐγχειρίζειν τὰς πόλεις, Dem. Αὐτοῖς χρήματα, ἃ δόξειν, ἐγχειρίσειν, Isocr. Ex ἐν, & χείρ, *manus*.

Ἐγχειρίθετος, ου, ὁ ᾰ ῑ, in alicujus manu positus. Ex ἐν, & χείρ, *manus*, & τίθημι, *pono*.

Ἐγχείριον τὸ, mantile.

Ἐγχείρισις, εως, ἡ, idem quod

Ἐγχείρησις, εως, ἡ, qui manum conserit. Ab ἐν, & χείρ, *manus*.

Ἐγχειρητής, οῦ, ὁ, qui conatur, molitor.

Ἐγχειρογάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui manuum labore victitant. Ab ἐν, χείρ, & γαστήρ, *venter*.

Ἐγχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, inter alios creo manus imponendo.

Ἐγχειρουργέω, ῶ, f. ήσω, manibus operor ; (2) fabricor ; (3) manu facinus perpetro ; (4) medicinam manu admoveo.

Ἔγχελυς, υος, ὁ ᾰ ῡ, anguillaria. Ab ἐγχέλυς, *anguilla*. Unde

Ἐγχελιδίν, ῖνος, ὁ, ᾱ, vivarium anguillarum.

Ἐγχέλιον, ου, τὸ, parva anguilla. Dim.

Ἐγχελίδιον, τὸ, idem.

Ἐγχελυοτρόφος, ου, ὁ ᾰ ῑ, anguillarum nutritor. Ex ἐγχέλυς, & τρέφω.

ΕΓΧΕΛΤΣ, υος, & εως, ἡ, anguilla.

Ἐγχελυώδης, ους, ὁ ᾰ ῡ, anguillæ similis. Ex ἐγχέλυς, & ὠψ, *vultus*.

Ἔγχεον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνέχεον. Ab ἐγχέω.

Ἐγχεσίμαργος, ου, ὁ ᾰ ῑ, idem quod ἐγχείμαργος.

Ἐγχεσίμαρος, ου, ὁ ᾰ ῡ, bellicosus. Ex ἔγχος, & ἄρα, *cura*.

Ἐγχεσίπαλος, ὁ ᾰ ῑ, qui hastam vibrat ; (2) bellicosus. Ex ἔγχος, & πάλλω.

Ἐγχίσπαλος, ου, ὁ ᾰ ῑ, idem & ex iisd.

Ἐγχεσφόρος, ὁ ᾰ ῡ, hastatus, bellicosus.

Ἐγχεύντα, acc. f. part. præs. act. *Dor.* pro ἐγχέοντα. Ab

Ἐγχέω, f. χεύσω, infundo. Ἐγχέ δὲ Σπονδάς, ἐς πῦρ σπλάγχνων φέρε δᾳδί, Arist. Pace, 1111. Ex ἐν, & χέω, *fundo*.

Ἐγχθόνιος, ου, ὁ ᾰ ῑ, qui in terra est, terrenus. Ex ἐν, & χθών, *terra*.

Ἐγχλαινόω, f. ώσω, læna induo. Ἀεὶς ἐδῆτα πρὸς τρίπατον ἐγχλαινύμβρος, Lyc.

Ἐγχλίω, f. ίσω, delicias habeo in, luxurior in.

Ἔγχλωρος, ου, ὁ ᾰ ῡ, viridis.

Ἔγχνοος, contr. ἔγχνους, ου, ὁ ᾰ ῡ, lanuginosus.

Ἐγχονδρίζω, f. ίσω, chondro adspergo ; (2) cartilaginem coapto. Ab ἔγχόνδρος.

Ἔγχονδρος, ου, ὁ ᾰ ῡ, grumosus ; (2) cartilagineus.

Ἔγχορδος, ut ἔγχορδα ἐγχορδα, instrumenta chordas habentia. Ex ἐν, & χορδή.

Ἐγχορδία, f. δώσω, choros duco in.

ΕΓΧΟΣ, εος, τὸ, hasta ; (2) ensis.

Ἔγχυσις, εως, ἡ, fucus, Anchusa herba.

Ἐγχυσίζομαι, fuco colorari. A præc.

Ἔγχώς, ῶος, ὁ, ἡ, ῶν, usit. ἐγχωνία, terra adgesta impleo.

Ἐγχωνία, infligo, impingo. Ἐνέγκασα τὸ Σκῆπτρον ἐς τὸ πρόσωπον, Herodot.

Ἐγχραω, coloro, imbuo, *pass.* ἐγκεχραμένοι, colluſi.

Ἐγχρίσμα, ατος, τὸ, quod in aliquem excreamus. Ab

Ἐγχρίπτομαι, excreo in, inspuo in.

Ἐγχρίω, utor, opus habeo. Τὰ ἐγχρίοντα, utensilia.

Ἐγχυμπλοΐσα, a. 1. part. pass. f. g. Ab

Ἐγχυμπλόω, & ἐγχυπτάω, appropinquare facio, appello ; (2) accedo ; (3) fulcio me, nitor. Πξυστικὸς μόνον τις ἡμῖν ἦν ὑπ' ἐγχυμπτὴς βροτῶν, Soph. El. 904.

Ἔγχρισις, εως, ἡ, inunctio ad, sc. qua fit ob vulnus, &c. quod &

Ἔγχρισμα, τὸ, unguentum.

Ἔγχρισον, 2. sing. a. 1. imper. act. v. ἐγχρίω.

Ἔγχρις, ιος, ὁ ᾰ ῑ, inunctus, illitus ; (2) qui inungitur, seu illinitur, de medicamentis. Ab ἐγχρίω.

Ἐγχρίψας, Nicand. in Theriac. 445. *admovens*, a. 1. part. act. *Poët.* pro ἐγχρίμψας, verbi ἐγχρίμπτω, *admoveo*.

Ἐγχρίω, f. ίσω, inungo, illino ; (2) pungo, stimulo. Κολυμβᾶν ἔγχρισιν τὰς ὀφθαλμούς Cæ, Apoc. 3, 18.

Ἐγχρονίζω, f. ίσω, diu permaneo in, immoror ; (2) inveterasco. Ab

Ἔγχρως, ωτος, ὁ ᾰ ῡ, per aliquem totum cutis. Ex ἐν, & χρώς, *cutis*.

Ἔγχυμα, usit. ἔγχυσις, τὸ, ατος, colore inductus, tinctus ; (2) liquor velut colore.

Ἐγχύσις, vel ἔγχυσις, Nom.

Ἔγχυτος, ου, ὁ ᾰ ῡ, aurum in se habens.

Ἐγχυτρίω, f. ίσω, in succum redigo. Ab ἔγχυτος. Hinc

Ἐγχύτισμα, ατος, τὸ, succus expressus.

Ἔγχυτος, ου, ὁ ᾰ ῡ, succum in se habens, succulentus ; (2) sapidus. Ex ἐν, & χυτός.

Ἐγχυλόω, ῶ, idem quod ἐγχυλίζω. Hinc

Ἐγχύλωσις, εως, ἡ, succi derivatio, *Arist.*

Ἔγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur, seu infusum est. Ab ἐγχέω. Hinc

Ἐγχυματίζω, f. ίσω, infundo, infilio. Hinc

Ἐγχυματισμός, οῦ, ὁ, infusio, instillatio.

Ἔγχυμος, ου, ὁ ᾰ ῡ, succulentus, succi plenus ; (2) sapidus. Ex ἐν, & χυμός. Hinc

Ἔγχύμωμα, ατος, τὸ, sanguinis & humorum in aliquam partem naturalis infusio.

Ἐγχύμωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἔγχυσις, εως, ἡ, infusio. Ab ἐγχέω.

Ἔγχυτος, ου, ὁ ᾰ ῡ, infusus, qui infundi solet aut potest. Ab eod.

Ἐγχύτρια, & ἐγχυτρίσματα, quæ inferias mortuis ferunt ; (2) præficæ ; (3) quæ in olla exponunt. Ab

Ἐγχυτρίζω, in olla pono ; (2) occido. Ex ἐν, & χύτρα.

Ἐγχύω, fut. ύσω, infundo. Ex ἐν, & χύω.

Ἐγχώνυμι, vel ἐγχανύω, f. χώσω, p. κκα, terra adgesta impleo.

Ἐγχωρία, ᾶ, f. ήσω, concedo, admitto, do locum. Hinc ἐγχωρεῖ, licet, locus est. Καθ' ὅσον ἐγχωρεῖ, Quatenus fieri potest, Xen.

Ἐγχώριος, ου, ὁ ᾰ ῑ, qui natus est in ea regione in qua degit, indigena domesticus, patrius. Ab

Ἔγχωρος, ὁ ᾰ ῡ, idem. Ex ἐν, & χῶρος.

Ἐγχωρίτις, ιδος, ἡ, impletio, quæ fit terra adgesta in locum cavum. Ab ἐγχόω.

ΕΓΩ, *Gen.* ἐμοῦ, per Aphæresin μοῦ, ego.

Ἔδαεν, 3. s. a. 2. ind. act. v. δαίω.

Ἔδαή, *novit*, 3. sing. a. 2. ind. pass.

Ἐδαίζετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. δαΐζω, *divido*.

Ἐδαίσατο, 3. s. a. 1. ind. med. v. δαίσμαι, *epulor*.

Ἔδαχ', pro ἔδακε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. δάκνω.

Ἐδάμασσε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐδάμασε, a verbo δαμάω, *domo*.

Ἐδάμη, *domitus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass.

Ἐδάμνα, *domabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐδάμνατο, a verbo δαμάω.

Ἐδανός, ἡ, όν, jucundus, suavis. Ab ἔδω.

Ἔδαρ, ατος, τὸ, unde usitatum ἔδαρ per Epenthesin ῶν, ος, esca, edulium, cibus. Ab ἔδω, *edo*.

Ἔδαρθον, *dormivere*, 3. pl. a. 2. ind. act. v. δαρθάνω, seu δαρθίω, *dormio*.

Ἔδρακον, *vidi*, 1. sing. a. 2. ind. act. *per Metathes.* pro ἴδρακον, a verbo δέρκω.

Ἐδασάμην, *divisi*, 1. sing. a. 1. ind. med. v. δάζομαι, *divido*.

Ἐδασσάμεθ' pro ἐδασσάμεθα, *divisimus*, 1. pl. *Poët.* pro ἐδασάμεθα.

Ἔδασσεν, 3. s. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἔδασεν. Ab

Ἐδαφίζω, f. ίσω, solo allido, solo æquo. Ab ἔδαφος.

Ἐδάφιον, ου, τὸ, parvum pavimentum, Dim.

Ἔδαφος, εος, τὸ, solum ; (2) pavimentum ; (3) fundus ; (4) contextus facer. Ab ἵζομαι, *sedeo*.

Ἔδαψεν, 3. sing. a. 1. ind. act. a δάπτω.

Ἐδδάσσω, *timuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔδεισα, a verbo δείδω.

Ἔδεαι, 2. s. præs. ind. *Ion* pro ἔδεσαι. Ab ἔδομαι.

Ἐδίατρος, ου, ὁ, prægustator ; (2) convivii magister & curator. Ab ἔδω.

Ἐδίγμην, 1. sing. pluſq. ind. pass. *Poët.* & *Ion.* pro ἐδεδίγμην, a δέχομαι.

Ἐδέατο, *ligati fuerunt*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδατο, a verbo δέω, *ligo*.
Ἐδέδμην, 1. ſ. pluſq. ind. med. v. δείω.
Ἐδέδεσο, 2. ſing. pluſq. ind. med. v. δείδω.
Ἐδέδματο, *ſtructi erant*, 3 pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδεδμῆντο. A δέμω.
Ἐδέησε, 3. pluſq. ind. med. v. δείδω.
Ἔδει, *oportebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδη, a verbo δέω, *oportet*.
Ἐδεύθην, *imbui*, a. 1. ind. paſſ. v. δεύομαι.
Ἔδευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δεύω.
Ἐδεύθη, 3. ſing. a. 1. ind paſſ. verbi δεύω.
Ἔδῃ, *oportebat*, imperf. ind. verbi imperſ. δεῖ.
Ἐδείδισαν, *timuerant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *per Syncop.* pro ἐδεδίεσαν. A δείδω.
Ἔδειμε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δέμω.
Ἔδειξε, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. δείκνυμι.
Ἔδειρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δείρω.
Ἐδέθλιον, ου, τὸ, firmamentum, fundamentum ; (2) ſolum, pavimentum. Ab ἵζομαι, *ſedeo*.
Ἐδέθλου, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ἔδμητο, *ſuſceperat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐδέδεκτο. A δέχομαι.
Ἐδέμμαι, præſ. inf. *Dor.* pro ἐδεῖν. Ab ἔδω.
Ἔδεξατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. verbi δέχομαι.
Ἐδέρχθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. δέρκω, *video*.
Ἔδεστε, 3. ſ. imperf. *Ion.* pro ἤδει. Ab ἔδω.
Ἔδεσμα, ατος, τὸ, cibus, edulium. Ab ἔδω.
Ἐδέσματιον, τὸ, idem. Dim.
Ἐδεσμοθήκη, ης, ἡ, penaria cella.
Ἐδεστής, οῦ, ὁ, ctor, qui edit. Ab ἔδω.
Ἐδώδιμος, ος, ον, edulis, eſculentus. Ab eod.
Ἔδυτο, 3. ſing. imperf. ind. v. δύομαι.
Ἐδώδησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. *Poët.* δόλια, *uro*.
Ἔδῃ, 2. ſing. f. 2. ind. med. verbi ἵζω.
Ἐδήδοται, *comeſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδηδεσμένος ἐστὶ.
Ἐδηδώς, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἤδη, a verbo ἔδω, *edo*
Ἐδήδοκα, *edi*, 1. ſing. perfect. ind. act. *Att.* pro ἤδηκα, a verbo inuſ. ἐδήω, *edo*.
Ἐδήδων, ονος, ἡ, ſerpigo, phagedæna.
Ἐδηδώς, perf. part. med. verbi ἔδω.
Ἔδηκα, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἤδηκα, a verbo inuſ. ἐδήω, *edo*.
Ἐδηλήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. δηλέω.
Ἐοάλει *manifeſtabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδήλοον, a verbo δηλόω.
Ἔδησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δέω.
Ἐδητύς, ύος, ἡ, cibus, id quod comeditur.
Ἐδήχθην, *punctus*, ſeu *morſus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi δάκνω, *mordeo*.
Ἐδίδαξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διδάσκω.
Ἐδίδε, *dabat*, 3. ſing. imperf. antecedentis.
Ἐδίδουν, *Dor.* pro ἐδίδοσαν, a διδωμι.
Ἐδίζητο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. δίζω.
Ἔδικμε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. δικμάω.
Ἔδισσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δισσεύω.
Ἔδιψησε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. διψάω.
Ἐδίωκον, imperf. ind. act. v. διώκω.
Ἐδόμμαι, præſ. inf act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἐδίδεσθαι, *Poët.* pro ἔδειν, a verbo ἔδω.
ΕΔΝΑ, vel ἕδνα, ων, τὰ, munera ſponſalia, quæ ſponſus ſponſæ dat.
Ἑδραία, ας, ἡ, cathedra, ſedes, Suid. Ab ἵζομαι, *ſedeo*.
Ἕδρας, άδος, ἡ, epulum quod acceptis donis ſponſalibus paratur, Heſ. Ab ἕδρα. Unde
Ἑδρύω, idem quod ἑδνόω.
Ἕδρη, ἡ, ια, ων, ſponſalia.
Ἑδνόω, ῶ, f. ώσω, deſpondeo.
Ἐδνωτή, ῆς, ἡ, quæ ſponſo jam deſponſata eſt & donata ab ipſo donis ſponſalibus.
Ἑδνωτής, οῦ, ὁ, ſocer, qui filiam deſpondet alii, addita dote. Ab eod.
Ἐδόθη, 3. ſ. aor. 1. ind. paſſ. v. δίδωμι.
Ἔδοιτο, *edas*. 2. ſing. præſ. optat. act.
Ἔδομαι, 3. ſ. imperf. ind. act. v. ἔδηκα.
Ἐδομέδευσε, 1. plur. impert. ind. act. *Dor.* pro ἐδοκίμαζον.
Ἐδολίεσαν, *dolo uſi ſunt*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐδόλευν, a δόλος.
Ἐδόμαι, *comedam*, 1. ſ. f. 2. ind. med. *Att.* pro ἔδομαι, ab ἔδω.
Ἔδον, *edimus*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Dor.* & *Boeot.* pro ἔδομεν, a δίδωμι.
Ἐδόντο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἐδίδοντο. A δίδωμι.
Ἔδοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἴδασι, Ab ἴδω.
Ἔδοξε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. δόκω, *puto*.
Ἕδος, εος, ους, ſedes, ſella ; (2) delubrum, templum, ædes ; (3) ſimulacrum ; (4) firmamentum, baſis. Ab ἵζομαι, *ſedeo*.
Ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi δίδωμι.
Ἔδε, *da*, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Att.* pro ἔδου & hoc *Ionice* pro ἔδοσο.
Ἐδολόσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi δολόω.
Ἕδομαι, 1. ſing. fut. 2. ind. med. v. ἵζω.
Ἐδόπην, 3. pl. a. 2. ind. act. v. δοπέω.
Ἕδρα, ας, ἡ, ſella, ſedes ; (2) baſis ; (3) podex hominis ; (4) latrina. Ab ἵζομαι.
Ἔδρα, *cucurri*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *per Apoc.* pro ἔδραμα, a verbo διδράσκω.
Ἑδράζω, fut. άσω, colloco, ſtabilio. Ab ἕδρα.
Ἑδράθον, *dormivi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metathef.* pro ἐδαρθον, a verbo δαρθάνω.
Ἑδραῖος, αία, αῖον, ſedentarius ; (2) ſtabilis, firmus. Ab ἕδρα. Hinc
Ἑδραιόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio, firmo.
Ἑδραίωμα, ατος, το, ſtabilimentum, firmamentum.
Ἑδραίως, *Adv.* q. d. ſeſſim ; (2) ſtabiliter, firmiter.
Ἔδρακον, *vidi*, 1. ſing. aor. 2. act. *per Metathef.* pro ἐδαρκον, a δέρκω.
Ἔδραμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τρέχω pro δρέμω, *curro*.
Ἔδραμεν, *fugimus*, 1. plur. aor. 2. ind act. *Dor.* pro ἐδράμομεν, a verbo διδράσκω, *fugio*.
Ἔδραμον, *cucurri*, 1. ſing. a. 2. ejuſdem.
Ἔδρακε, *fugerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἔδρασαν, a verbo διδράσκω.
Ἕδρανον, ου, τὸ, ſedes ; (2) baſis. Ab ἕδρα.
Ἑδρανός, ὴ, όν, ſtabilis, firmus. Ab eod.
Ἑδρανῶς, *Adv.* firmiter, ſtabiliter.
Ἔδρασε, 3. ſ. aor. 1. ind act. v. διδράσκω.
Ἔδρασμα, ατος, τὸ. firmamentum, fundamentum. Ab ἐδράζω.
Ἕδρασις, ιος, ἡ, ſeſſilis, ſtabilis. Ab ἕδρα.
Ἕδρασις, ιος, ἡ, ſeſſilis, ſtabilis. Ab ἕδρα.
Ἕδρας, *ſedes*, gen. ſing. *Ion.* pro ἕδρας, ἕδρα.
Ἔδρασα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδρασα, a δράω, *facio*.
Ἔδρασιν, dat. plur. *Ion.* pro ἕδρασις.
Ἑδράσσομαι, ſedeo. Unde ἑδράσαντο, pro ἐδρίσαντο, ἐδράσατο.
Ἑδρακός, ὴ, όν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab eod.
Ἔδρειον, ου, τὸ, Heſychio ἕδρα idem quod ζαυί δρια, conſeſſus. Ab eod.
Ἑδρόωντας, *ſedem habentes*, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *Poët.* pro ἑδρόωνται, a verbo ἑδράω.
Ἕδρης, ſupplex, Suid. Ab ἕδρα.
Ἑδροδιστολάς, άος, ὁ, inſtrumentum, quo chirurgi hominis anum diducunt, ut excrementa tranſmittere poſſint. Ex ἕδρα, & διστέλλω, *duco*.
Ἑδροστρόφος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui podicem verſat, velut luctatores inter luctandum. Ex ἕδρα, & στρέφω, *verſo*.
Ἑδύομαι, 1. ſing. imperf. ind. v. δύομαι.
Ἕδω, *edi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. δέδμι.
Ἐδωδή, 3. ſing. a. 1. ind. *Dor.* pro ἐδωδήθη, a δώομαι.
Ἐδωδίοντο, 3. pl. imp. ind. med. *Ion.* pro ἐδωδῶντο.
Ἐδωδιόω, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. δωδέω.
Ἐδωδύσατο, 3 ſing. imperf. ind. v. δωδύσομαι.
Ἔδωκα, 3. ſing. imperf. ind. act. v. δώω.
Ἐδωκίσθη, 3 pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐδωκήθη, a ἐωκίσμαι.
Ἐδωκίσσατο, *dotavit*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ.
Ἔδωσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δόω vel δώω.
Ἐδώσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐδόσατο.
Ἐδωσίκωσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δωσικόω.
Ἐδυσφόρει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδυσφόρεε, a δυσφορέω.
Ἐδύσω, fut. 2. med. ἐδύσομαι, vel ἐδύσομαι, perf. ἐδύκα, εδύ ; (2) ratio, *circuit*. Ἐδυσε τὸν ἅλιον μάλα Il. 22, 319. Τῶν ἅτε κύματα κύρτα χέοντα ζάπλεα ἰχθύων, H. 4, 237.
Ἐδώδιμος, ου, ον, ἐδώδιμος, ον, *Dor.* pro ἐδώδιμος.
Ἐδώδη, ης, ἡ, ἐδωδή. Ab ἔδω. Unde
Ἐδωδίμος, ος, ὁ ἡ, eſculentus, edulis.
Ἐδώδιος, ος, ον, edax. Ab eod.
Ἔδωκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δίδωμι.
Ἐδωλιάσαι, in tranſtris collocare remiges. Ab ἐδώλιον, ου, τὸ, ſedes ; & *in Plur.* navium tranſtra, ſori. Ab ἵζομαι, *ſedeo*.
Ἔδωνται, 3. pl. præſ. conj. med. v. ἔδω.
Ἐδώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. δωρέω.
Ἔδωσαν, *dederunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐδοσαν, a δίδωμι.
Ἐεδνα, & ἐεδνα, ων, τὰ, dona ſponſalia. Ab ἕδνα.
Ἐεδνώσασθαι, ab ἐεδνόω, dotatam filiam elocare.
Ἐεδνωτής, οῦ, ὁ, qui dotatam elocat ; (2) ſocer, affinis.
Ἐείδομαι, aſſimilor, unde ἐεισάμενος.
Ἐεικοσέτεια, τὰ, pretium viginti boum. Ex ἕικοσι, & ἔτος, *bos*.
Ἐείκοσι, *Poët.* pro ἕικοσι.
Ἐοικώς, *ſimilis eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐοίκασι, a verbo ἔοικα, *ſimile eſſe*.
Ἐειπα, 1. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro εἶπα, ab ἔπω.
Ἐειπον, 1. ſ. a. 2. ind. act. *Att.* pro εἶπον.
Ἑεις, *unus*, *Ion.* pro εἷς.
Ἐεισαμένος, aor. 1. part. med. *Ion.* pro ἐεισάμενος, a verbo εἴδω, *video*.
Ἐεισάμενος, 1. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐεισάμην.
Ἐείσατο 2. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἴσασο.
Ἐεισάτην, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion.* pro εἰσάτην, a verbo εἶμι, *eo*.
Ἐέλδεται, *Ion.* pro ἐλδεται, ab ἔλδομαι.
Ἐέλδωρ, *deſiderium*, *Ion.* pro ἔλδωρ.
Ἐέλμαι, *ſtabilitus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἵλμαι, a verbo εἴλω, ſeu εἵλεω.
Ἐέλπετο, *ſperabat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἤλπετο, a verbo ἔλπομαι, *ſpero*.
Ἐέλσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἑλάσαι, quod *per Syncop.* dicitur pro ἐλάσσαι. Ab ἐλαύνω.
Ἐένδυεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνδυεν, a verbo ἔνδυω, *indo*.
Ἐέργαθε, 3. ſing. imperf. *Ion.* pro εἵργαθε, ab ἔργω.
Ἐέργε, 3. ſing. præſ. imper. act. *Ion.* pro εἶργε. Ab ἔργω.
Ἐεργμένοι, n. pl. part. paſſ. *Ion.* pro εἰργμένοι.
Ἐερμένος, *muniti erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐερμένοι ἦσαν.
Εἰς, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦς, ab εἰμὶ, *ſum*.
Ἐάδω, *laudatur*, 3. ſing. a. 2. imper. paſſ. *Ion.* pro ἐάδω, a verbo ἔνυμι, ſeu ἔω, *induo*.
Ἔεστο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἧστο.
Ἔζεα, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ζέω.
Ἔζεστο, 3. ſing. ind. med. *Ion.* pro ἵζετο. Ab ἵζομαι.
Ἔζη, *vivebat*, *Dor.* & *contr.* pro ἤζαε, a ἄζω.
Ἐζήλωσα, a. 1. ind. act. v. ζηλόω.
Ἐζημίωμαι, perf. ind. paſſ. v. ζημιόω.
Ἔζλιν, *vinciebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἵζανον, a ζάω.
Ἐζήτε, *quæreſtis*, pro ἐζήτεε, a ζητέω.
Ἐζήτην, *quæreſtis*, 3. plur. imperf.
Ἕζομαι, ſedeo.
Ἐζόμενος, præſ. part. med. verbi ἵζομαι.
Ἐζόωμεν, 1 ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ζόω, *vivo*.
Ἐζωγρημένος, perf. part. paſſ. v. ζωγρέω.
Ἔζωον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ζάω. *vivo*.
Ἔζωσα, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ζωννύω, pro ζώσω. *cinxi*.
Ἐζωσμαι, *cinctus ſum*, perf. ind. paſſ.
Ἦ, *ſit*, 3. ſ. præſ. conj. *Ion.* pro ᾖ, ab εἰμὶ.
Ἦαται, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἧκαι, ab ἵημι.
Ἦεν, *eram*, 1. ſing. vel *erat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμὶ, *ſum*.
Ἠβάσκετον, *placabam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠβάσκον, ab ἀνάβω.
Ἠβῶν, *boni*, gen. ſing. *Ion.* pro ἠβῶ, ab ἠύς.

'Εᾶδα, σας, ε, fing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Æol.* pro ᾔδη, a verbo εἰμί, *fum*.

'Εᾶσι, ſit, 3. ſing. præſ. conjunct. *Ion.* pro ᾖ.

'Εᾶσι, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἑαῖς, ab ἑός, *ſuus*.

'Εᾶσον, *ſoveris*, 2. ſing. aor. 1. imper. act. *Ion.* pro ἔσεον, a verbo ἔω, *ſino*.

'Εᾶτε 2. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἦτε, ab εἰμί.

'Εθαλες, 2. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔθηκας, a τίθημι.

'Εθαλον, *vigui*, a. 2. ind. act. verbi θάλλω.

'Εθαρον, a. 2. ind. act. v. θρύπτω.

'Εθάς, ἀδ⊙, ὁ ἡ ἄδ, adſuetus, amicus. Ab ἔθω.

'Εθαυμαζες, 3. ſing. imperf. ind. act. v. θαυμάζω.

'Εθαύμασαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

'Εθαψα, *ſepelii*, a. 1. ind. act. verbi θάπτω.

'Εθηκαμην, a. 1. ind. med. v. τίθημι.

'Εθησαθε, *vidiſtis*, 2. plur. a. ejus d.

'Εθεσιν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. θέω.

'Ε Θ Ε Ι Ρ Α, ας, ἡ, coma, cæſaries; (2) juba equorum.

'Εθειρᾶζω, f. άσω, comam alo. Ab ἔθειρα.

'Εθειρᾶς, ᾶδ⊙, ἡ, idem quod ἔθειρα.

'Εθεϊε, *miſſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἵημι.

'Εθελαπριξία, ἡ, inanis diligentia.

'Εθελεσκε, *volebat*, *Ion.* pro ἤθελε, a θέλω.

'Εθέλοχθρ⊙, ε, ὁ ἡ ἐ, qui libenter cum aliquo inimicitias exercet. Ex ἐθέλω, & ἐχθρός.

'Εθελόχθρως, *Adv.* ita ut libenter cum alio ſuſcipiantur inimicitiæ.

'Εθελμος, ε, ὁ ἡ ἐ, voluntarius. Ab ἐθέλω.

'Εθελήμων, ον⊙, ὁ ἡ ἐ, volens, lubens.

'Εθελήμως, & ἐθελημώς, *Adverb.* voluntarie, prompte.

'Εθέλησθα, *velis*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *Æol.* pro ἐθέλῃς, ab ἐθέλω.

'Εθέλησεν, *voluerit*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* pro ἐθέλῃ.

'Εθέλστο, *volam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

'Εθελοδικλία, voluntariam in ſervitutem me trado.

Εθελοδικλία, & ἐθελόδικλία, ας, ἡ, voluntaria ſervitus. Ab

'Εθελόδικλ⊙, ſervus voluntarius. Ab ἐθέλω, & δῦλ⊙.

'Εθελοθρησκεία, ας, ἡ, numinis cultus voluntarius; (2) ſuperſtitio.

'Εθελοθρησκέω, ῶ, arbitratu meo numen aliquod mihi fingo & ſuperſtitionis cæremoniis colo. Ex ἐθέλω, & θρησκεύω.

'Εθέλοι, 3. ſ. pr. opt. act. verbi ἐθέλω.

'Εθελοκακία, ῶ, f. ήσω, rem ultro ignaviter gero, tergiverſer. Hinc

'Εθελοκάμνησις, εως, ἡ, quum milites voluntarie vincere nolunt ob indignationem & malevolentiam erga imperatorem.

'Εθελοκακία, ας, ἡ, idem. Ab

'Εθελόκακ⊙, ε, ὁ ἡ ἐ, malevolus, male rem data opera gerens. Ex ἐθέλω, & κακός, *malus*.

'Εθελοκάκως, *Adv.* de induſtria ignaviter.

'Εθελοκινδυν⊙, ε, ὁ ἡ ἐ, qui ſua ſponte ſe periculis obiicit, temerarius. Ex ἐθέλω, & κίνδυνος, *periculum*.

'Εθελοκωφία, ῶ, ſponte audire nolo. Ab

'Εθελόκωφ⊙, ε, ὁ ἡ ἐ, qui ſponte ſurdus eſt & audire non vult. Ex ἐθέλω, & κωφός.

'Εθελοντηδόν, *Adv.* ultro, ſponte. Ab ἐθέλω.

'Εθελοντῶδ, *Adv.* idem & ab eod.

'Εθελοντ⊙ν, ῆρ⊙, ὁ, voluntarius. Ab eod.

'Εθελοντίης, ου, ὁ, idem & ab eod.

'Εθελοντί, ἐθελοντεί, ſponte.

'Εθελόντιμ⊙ς, voluntarius, ultroneus.

'Εθελόξεν⊙ς, ε, ὁ ἡ ἐ, qui voluntarie peregrinatur. Ex ἐθέλω, & ξέν⊙ς, *hoſpes*.

Εθελοπαιδαγωγοθρησκεία, idem quod ἐθελοθρησκεία.

'Εθελόπονος, ε, ὁ ἡ ἐ, laboris cupidus. Ex ἐθέλω, & πόν⊙ς, *labor*.

'Εθελόπορν⊙ς, ε, ὁ ἡ ἐ, qui ſua ſponte corpus ſuum proſtituit. Ex ἐθέλω, & πόρν⊙ς.

'Εθελοξεν⊙ς, ε, ὁ ἡ ἐ, voluntarius hoſpes, qui ultro hoſpites recipit. Ex ἐθέλω, & ξεν⊙ς, *hoſpes publicus*.

'Εθεν, *paſſ*⊙, ε, ὁ ἡ ἐ, cujus vehemens memorabilis. Ex ἐθέλω & τέρπω, *gaudeo*.

'Εθελουργός, ὁ, alacritas in labore ſuſcipiendo vel conficiendo. Ab

'Εθελουργός, ὀῦ, ὁ ἡ ὀύ, qui ſponte opus ſubit, promptus & impiger factor operis. Ex ἐθέλω & ἔργον, *opus*.

'Εθελόσ⊙, ε, ὁ ἡ ὁ, voluntarius. Ab ἐθέλω.

'Εθελοντίως, *Adv.* ultro, libenter, ſponte.

'Εθίλυθον, a. 1. ind. paſſ. verbi θίλγω.

Ε Θ Ε Λ Ω, f. ἐθελήσω, volo.

'Εθεν, *ſui*, gen. ſing. *Æol.* pro ε.

'Εθεντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. v. τίθημι.

'Εθεράπευε, *medebatur*, v. θεραπεύω, *medeor*.

'Εθεσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. τίθημι.

'Εθέλ, 2. ſ. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἔθου.

'Εθηγεν, *acuebat*, a θήγω.

'Εθηέμεθα, *ſpectamus*, 1. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro ἐθηόμεθα, a θηέομαι.

'Εθηήσαντο, *inſpexerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθεάσαντο, a θεάομαι.

'Εθήπετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐθάπτετο.

'Εθηκα, *poſui*, a. 1. ind. act. v. τίθημι.

'Εθήκαμεν, 2. ſ. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθήκασθε.

'Εθηλα, *florui*, a. 1. ind. act. verbi θάλλω.

'Εθήλασας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. v. θηλάζω.

'Εθημοσύνη, ης, ἡ, mos, conſuetudo, adſuetudo. Ab

'Εθήμων, ον⊙, ὁ ἡ ἐ, conſuetus. Ab ἔθος, *mos*.

'Εθην, aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐθέλω, ab ἐθέλω.

'Εθίζε, 2. ſ præſ. imper. act. ab

'Εθίζω, f. ίσω, adſuefacio, inſtituo; ἐθίζομαι, adſuefio, ſolco. Πρὸς τὰς πόλεις τὰ βέλεμνα ἐθίζοντες, Luc. Ἐθισμέν⊙ ἀπὸ παλλ μὲν βοσκέειν, Xen. Ab ἔθ⊙. Unde

'Εθιμ⊙, ε, ὁ ἡ ἐ, conſuetus, adſuetus.

'Εθισμα, ατ⊙, τὸ, adſuefactio. Ab ἐθίζω.

'Εθισμός, ῦ, ὁ, adſuefactio; (2) conſuetudo; (3) inſtitutum. Ab ἐθίζω. Unde

'Εθιστέον, adſuefaciendum eſt.

'Εθιστὸς, ὴ, ὸν, qui conſuetudine parari, aſſumi poteſt.

'Εθλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. θλάω.

'Εθναρχος, ῦ, ὁ, dux gentis. Ex ἔθνος, & ἄρχω.

'Εθναρχης, ου, ὁ, gentis præfectus, nomen principis, regio minus majus tetrarchæ nomine. Ex ἔθν⊙, & ἄρχω, *primeps*.

'Εθναρχία, ας, ἡ, præfectura gentis.

'Εθνη, *gentes*, acc. pl. *contr.* pro ἔθνεα, ab ἔθνος.

'Εθνικὸς, ὴ, ὸν, genti alicui peculiaris ac proprius; (2) a fide Chriſtiana alienus, gentilis, ethnicus. Ab ἔθν⊙.

'Εθνικῶς, *Adv.* more gentilitio, gentiliter.

'Εθνικὸς, ὸ, ὁ, gentilis, ejuſdem gentis.

'Εθνίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ε Θ Ν Ο Σ, ε⊙, τὸ, gens, natio; (2) gens a vera fide aliena; (3) ſocietas, ordo atque genus hominum; (4) ſexus; (5) multitudo; (6) pars orbis.

'Εθνιστὶ, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi θουνίομαι.

'Εθοινῶντο, *depaſcebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐθοίνεον, a verbo θοινάω.

'Ε Θ Ο Σ, ε⊙, τὸ, ritus, mos, conſuetudo; (2) lex non ſcripta.

'Εθου, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro ἔθεο, a τίθημι.

'Εθόωσαι, *excitavi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐθόωσα, a verbo inuſ. θόω.

'Εθραξε, *concutiebant*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἐτίναξε, a verbo τινάσσω.

'Εθρεξα, *cucurri*, a. 1. ind. act. verbi τρέχω.

'Εθρέφθην, aor. 1. ind. paſſ. v. τρέφω.

'Εθρεψα, *alui*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

'Εθρυλλεν, *inculcabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐθρύλλουν, a θρυλέω.

'Εθρύφθην, aor. 1. ind. paſſ. v. θρύπτω.

'Εθυμόθην, a. 1. ind. paſſ. verbi θυμόω.

'Εθυνον, 3. pl. imperf. ind. act. v. θυνέω.

'Εθυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. θύω.

'Εθω, *pæn. vlaſhe*, conſuefco, facio aliquid ex conſuetudine. Ab ἔθω.

'Εθῶσι, 3. pl. a. 1. conj. paſſ. v. ἵημι.

'Ε Ι, *Conjunctio*, ſi; (2) an, utrum, num; (3) utinam; (4) quod. Hinc (5) εἰ δὲ, quod ſi, ſin autem; (6) εἰ μὴ, niſi, ſin minus, alioqui; (7) εἰ δὲ μὴ, ſin minus, alioqui; (8) εἰ δὲ μὴν, ſin quidem, ſi modo; (9) εἰ γὰρ, ſi quidem, ſi modo; (10) εἰ καὶ, etſi, tametſi; (11) εἰ μὴν, verum; (12) εἰ τις, ſi quis; (13) εἴ τε, ſive, vel; (14) εἴ τις, ſi quis; (15) εἰ μὴ τις, ſi quis non; (16) εἰ μὴ τι, ſi quid non; (17) εἴ τις, ſi quis, ſi ve, ſi quis, vel ſi quis, ſi quis, ſi ve, ſi quis, vel ſi quis, ſi quis, ſi ve, ſi quis, vel ſi quis

Εἰδότος, *scientis*, nom. plur. perf. part.
Εἰδότως, *Adv.* knowingly. Ab εἰδόω.
Εἰδοποιΐα, ας, ἡ, (1) *speciosa alicujus rei effingo, gestu, motu, &c.*
Εἴδυῖα, *eadem*, part. act. f. g. *per Syncop.* pro εἰδυῖα, ab εἴδω.
Εἰδύλλιον, ου, τὸ, Idyllium, parvum poëma. Dim. Ab εἶδος.
ΕΙΔΩ, video *in præs. & imperfect.* inusitatum. Usitata εἶδον, & ἴδον, a. 2. ἰδωμι, Opt. ἰδοίην infin. ἰδεῖν, part.
Εἰδῶ, 1. f. præf. conj. act. pro εἰδέω
Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, deluborum. Ab εἴδωλον.
Εἰδωλικός, ἡ, ὁν, paganus, opp. Chriſtianus.
Εἰδωλικῶς, corpore a ſpecie.
Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, quod idolo immolatur. Ex εἴδωλον, & θύω, *immolo*
Εἰδωλολάτρεια, ας, ἡ, idololatria, cultus idoli. Ab
Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra, cultor idoli. Ex εἴδωλον, & λάτρις, *ſervus*.
Εἰδωλομανία, ας, ἡ, inſanus idolorum cultus. Ex εἴδωλον, & μαίνομαι, *furo*.
Εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, ſimulacrum. Ab εἶδος, *ſpecies*
Εἰδωλόπλαστος, ου, cujus ſpecies efficta eſt animo, ſomnio. Ex εἶδος, & πλάσσω, *fingo*.
Εἰδωλοποιΐα, ᾶς, fut. ήσω, idola fabrico, ſimulacra conficio. Ex εἴδωλον, & ποιέω, *facio*
Εἰδωλοποιητικός, ἡ, ὸν ad ſpeciem rei vel corpoream, vel intelligibilem effingendam aptus
Εἰδωλοποιός, ὁ, ἡ, ὸν, idem.
Εἰδωλουργικός, ἡ, ὸν, idem.
Εἰδωλοποίημα, ατος, τὸ, imaginis fictio; (2) perſonæ repræſentatio. Ab εἰδωλοποιέω
Εἰδωλοποιός, ὁ, ἡ, ὸν, ſimulacri ſpeciem habens Ex εἴδωλον, & ποιέω, *facio*.
Εἰδωλοφανεῖται, ων, οἱ, idoli ſpeciem referentes. Ex iſd.
Εἰδώς, *qui novit*, perf. part. act. *per Syncopen*, pro εἰδώτος, a verbo εἴδω.
Εἶεν, age vero, eſto; (2) ſatis de hoc. Ab εἶμι
Εἶεν, *eſſent*, 3. pl. præſ opt. *per Sync. Att.* pro εἴησαν, a verbo εἰμί, *ſum*.
Εἴλω, 1. f. a. 2. opt act. verbi ἵημι.
ΕΙΎΘΑΡ, *Adv.* ſtatim, conteſtim.
Εἴθε, *Adv.* utinam. Ab εἰ
Εἴθην, 1 ſing aor. 1. ind paſſ. ἵημι.
Εἰθισάδε, *aſſuetus*, pert. part. act. verbi εἰθίζω.
Εἰθισα, *aſſuevi*, a 1. ind. act.
Εἴθισμαι, *aſſuetus ſum*, perfect. ind. paſſ.
Εἶκα, perfect. indic. med verbi εἴκω.
Εἶκα, φησί, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἵημι.
Εἰκαδάρχης, ου, ὁ, viginti virorum ordinis præfectus. Ab εἴκοσι, & ἄρχων, *princeps*.
Εἰκαδεῖς, ῶν, οἱ, q. ἐκ. vicefimarii, quo nomine appellabantur Epicuri, qui vicefimum cujuſvis menſis diem in honorem Epicuri feſtum habebant. Ab εἰκάς.
Εἰκάζω, f. άσω, adſimilo; (2) conjicio. Εἰκάζειν ἔστι τὸ σφριγῶν τῶν τ' ὀφθαλμῶν διάθεσιν, e vultu judicare. Τί δῆτα σ' ὧδε δεῖ Ἀθηναίων ἔχειν, Eur Ph. 423 Ab εἶκω, *ſimilis ſum*.
Εἰκάθω, cedo, pareo. Ἐικάθειν τοῖς κρατοῦσι, Soph. El. 391. Ab εἴκω, *cedo*.
Εἰκαιοβουλία, ας, ἡ, vana conſultatio; (2) ſtoliditas Ex εἰκαῖος, & βουλή, *conſilium*.
Εἰκαιολόγος, garrulus.
Εἰκαιολογία, ἡ, garrulitas. Ab εἰκ. & λέγω.
Εἰκαιοσυβία, ᾶς, f ήσω, vana loquor. Ex εἰκαῖος, & μυθέω, *fingo*.
Εἰκαιομυθία, ας, ἡ, vaniloquentia. Ex iſd.
Εἰκαιόμυθος, ὁ, ἡ, ὸν, vana loquens, garrulus.
Εἰκαιοῤῥημοσύνη, ᾶς, fut. ήσω, vana loquor.
Εἰκαιοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, vaniloquentia. Ab
Εἰκαιορρήμων, ονος, ὁ, ἡ, ὸν, vaniloquus. Ab ῥῆμα, *verbum*.
Εἰκαῖος, ου, ος, ον, temerarius, qui temere aliquid facit; (2) qui temere ſe offert; (3) vulgaris, trivialis; (4) vanus, futilis. Ab ἔικη.
Εἰκαιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.
Εἰκαιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὸν, temere reprehenden,

Εἰκάς, άδος, ἡ, nomerus vicenarius; (2) vigeſimus; (3) vigeſimus dies menſis. Ab εἴκοσι.
Εἰκασία, ας, ἡ, ſimilitudo, repræſentatio imaginis, adſimilatio; (2) conjectura, imaginatio; (3) ſimulacri effictio. Ab εἰκάζω, Unde
Εἴκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum.
Εἰκασμός, οῦ, ὁ, conjectura, conjectatio.
Εἰκάσσασις, ἡ, ſing. ἀ. 3. opt. act, *Poet.* pro εἰκάσαις. Ab εἰκάζω.
Εἰκαστής, οῦ, ὁ, conjector,
Εἰκαστικός, ἡ, όν, conjecturalis, dubitativus; (2) adſimilativus. Hinc (3) ἡ εἰκαστική, ſc. τέχνη, ars ſtatuaria, & εἰκαστικά, ſc. ἐπιρρήματα, Adverbia dubitativa, ſ. dubitandi.
Εἰκαστῶς, per conjecturam.
Εἴκατι, *viginti*, *Dor.* pro εἴκοσι.
Εἶκε, 2. ſing. præſ. imper. act. v. εἴκω.
Εἰκείη, *verum*, pluſq. ind. act. verbi εἰμί, *eo*.
Εἰκελότριφ, ου, ὁ, ἡ, ſomnio ſimilis, (2) vanus, inanis. Ex εἰκελος, & ὄνειρος.
Εἰκελος, ου, ὁ, ἡ, ſimilis. Ab εἴκω.
Εἰκελοφρων, ων, vocem ſimilem (ſc. alteri) habens.
ΕΙΚΗ, *Adv.* fruſtra, (2) temere, ſine conſilio.
Εἰκολογέω, ῶ, f. ήσω, conjector. Ex εἰκῆ, & βάλλω, jacio, qs. *temere telum conjicio*.
Εἰκονίζω, f, ίσω, adſimilo, exprimo. Ab εἰκών.
Εἰκονικός, ἡ, όν, iconicus, omnibus lineis exemplar expreſſus. *Epitb.* ſimulacri ſtaturam archetypi æquantis.
Εἰκόνιον, ου, τὸ, exigua ſtatua, parva imago. Dim. ab εἰκών.
Εἰκόνισμα, τος, ſpecies, ſimulacrum.
Εἰκονισμός, οῦ, ὁ, effictio, effigies, imago; Figura rhetorica. Ab εἰκονίζω.
Εἰκονογραφία, ας, f. ήσω, rerum perſonarumve imaginem orat one deſcribo.
Εἰκονογραφικός, ἡ, όν, deſcriptio per imagines ſeu figuras. Ex εἰκών, & γράφω.
Εἰκονολογία, ἡ, idem.
Εἰκονομαχία, ἡ, imaginum oppugnatio. Ab
Εἰκονομαχέω, ῶ, ὁ, ἡ, ὸν, qui imagines oppugnat atque e templis deturbat. Ex εἰκών, & μάχομαι, *pugno*.
Εἰκονοποιΐα, ſimulacrum facio.
Εἶκτην, *Lor.* pro εἶκων, ab εἴκω.
Εἰκος, ότος, τὸ, *par*, decens conſentaneum, veriſimile, probabile. Ab εἴκων.
Εἰκοσάβοιον, *boves* viginti valens. Ex εἴκοσι, & βοῦς *bos*.
Εἰκοσάζυγος, ου, ὁ, qui vicenorum ſeſſuum eſt; (2) qui viginti biſſibus conſtat. Ex εἴκοσι, & ζυγόν, *baſis, ſides*.
Εἰκοσαετής, ής, ὁ, ἡ, ὲς, qui viginti annorum eſt. Ex εἴκοσι, & ἔτος, *annus*
Εἰκοσαετία, ας, ἡ, tempus viginti annorum. Ex iſd.
Εἰκοσαετίς, ίδος, ἡ, quæ viginti eſt annorum
Εἰκοσάζυλος, *Adv.* vicies. Ab εἴκοσι.
Εἰκοσάκλινος, ους viginti lectos habens.
Εἰκοσακωλος, ον, viginti verſibus brevioribus conſtans.
Εἰκοσάκωπος, ου, ὁ, ἡ, viginti remos habens. Ex ἴκοσι, & κώπη, remus
Εἰκοσάμηνος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, qui viginti menſium eſt, viginti menſes durans. Ex εἴκοσι, & μὴν, *menſis*.
Εἰκοσανδρος, ου, ὁ, ἡ, ον, vigecuplus.
Εἰκοσαπροτοκία, ας, ἡ, viginti primitiæ. Ab εἰκοσάπρωτος.
Εἰκοσάπρωτος, ον οἱ, vig nti primi
Εἰκοσέδρος, ὁ, ἡ, ον, cum decades.
Εἰκοσέδρων, τὸ, ſpatium viginti ſtadiorum.
Εἰκοσέδρος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, viginti habens ſolia. Ex εἴκοσιν & ἕδρα, *ſedium*.
Εἰκοσέτης, ους, ὁ, ἡ, qui viginti annorum eſt. Ex εἴκοσι, & ἔτος, *annus*.
Εἰκοσήρης, ους, ὁ, ἡ, habens viginti remos. Ex εἴκοσι, & ἐρέτης, *remus*.
Εἰκοσήρους, ου, ὁ, ἡ, habens viginti remorum ordines. Ex εἴκοσι, & ἐρέσσω, *remigo*.

ΕΙΚΟΣΙ, viginti, *Dor.* ἴκατι.
Εἰκοσίδραχμος, ου, ὁ, ἡ, viginti bonum pretio æſtimabile. Ex εἴκοσι, & δραχμή, *bra*.
Εἰκοσίδωρος, ſolum quid unoquod.
Εἰκοσιετής, ής, ὁ, ἡ, ὲς, viginti annorum. Ex εἴκοσι, & ἔτος, *annus*.
Εἰκοσιμέδιμνος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, viginti menſuras capiens. Ex εἴκοσι, & μέδιμνος *menſura*.
Εἰκόσιμνα, ων, τὰ, viginti minarum. Ex εἴκοσι, & μνᾶ, *mina*.
Εἰκοσομάχης, ου, ὁ, ἡ, ὸν, de quo viginti contenderunt. Ex εἴκοσι, & μάχομαι, *contendo*.
Εἰκοσόνικος, viginti octo.
Εἰκοσπέντε, viginti quinque.
Εἰκοσπένταχος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, qui viginti cubitorum eſt.
Εἰκοσπιέσαρες, ων, ὁι, ἡ, αι, viginti quatuor.
Εἰκοσόργυιος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, qui eſt viginti orgyiarum. Ex εἴκοσι, & ὀργυιά, *orgya*.
Εἰκόσορος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, qui viginti remis agitur. Ex εἴκοσι, & ἐρέσσω, *remigo*.
Εἰκοσταῖος, αία, αῖον, vigeſimo die proveniens. Ab εἰκοστός.
Εἰκοστολόγος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, qui vigeſimam vectigalis colligit. Ex εἰκοστός, & λέγω.
Εἰκοστός, ἡ, όν, vicefimus. Ab εἴκοσι.
Εἰκοστώνης, publicanus vicefimæ vectigalis. Ab εἰκ. & νέομαι
Εἰκοτολογέω, ῶ, f. ήσω, probabiliter dico; (2) ex conjecturis dico. Ex εἰκὸς, & λέγω, *dico*
Εἰκότως, *Adv.* merito, ut par eſt, ut conſentaneum eſt. Ab εἰκὸς.
Εἴκτην, *ſimiles fuerunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro εἰκέτην, a verbo εἴκω.
Εἰκτίκος, ἡ, όν, facile cedens. Ab εἴκω, *cedo*.
Εἴκτο, *adſimilatus erat*, 3. ſing. impert. ind. paſſ *per Syncop.* pro εἴκετο.
Εἰκυῖαν, *decorum*, acc f ab εἰκώς
ΕΙΚΩ, fut ξω, ſimilis ſum, (2) cedo, non repugno; (3) morem gero. Εἴκειν τινι τῇ ὀργῇ. Hinc ἔοικα, conſentaneum eſt, par eſt. Hinc
Εἴκω, ὁ, contr. εἰκών, ἡ, imago, effigies.
Εἰκών, όνος, ἡ, imago, effigies; (2) ſchema rhetoricum. Ab eod.
Εἴκων, *cedens*, præſ participium act. verbi εἴκω.
Εἴκως, υῖα, ος, *ſimilis, æquus, probabilis*, perf. part. med. verbi εἴκω.
Εἰλάδον, *Adv.* in gyrum, ſimul, univerſim, turmatim Ab εἰλάδον.
Εἰλαμίς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum includens. An εἰλέω, *involvo*.
Εἰλαπινάζω, f. άσω, epulor. Ab εἰλαπίνη.
Εἰλαπινάστης, ου, ὁ, conviva Ab εἰλαπινάζω.
ΕΙΛΑΠΙΝΗ, ης, ἡ, epulum.
Εἴλαρ, ατος, τὸ, propugnaculum. Ab εἴλω.
Εἰλαρχής, ου, ὁ, præfectus agminis equitum, ordinum præfectus. Ab εἶλη, & ἄρχων.
Εἰλάδη, idem quod εἴλεα. Εἰλώτεαι ὀφθαλμοί, *Ariſt.*
Εἶλε, 3 ſ. aor. 2 ind. act verbi αἱρέω.
Εἰλεγμαι, *dictus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro λέλεγμαι, a verbo λέγω.
ΕΙΛΕΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, dea parturientium; (2) partus. Hinc
Εἰλειθυῖον, ου, τὸ, templum Lucinæ.
Εἰλεῖται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ ab εἰλέω.
Εἴλεος, ου, ὁ, volvulus, morbus inteſtinorum; (2) menſa coquinaria; (3) latebra ferarum. Ab εἴλλω, *volvo*.
Εἴλεσο, 2. ſing a. 2. ind med. v. αἱρέω.
Εἴλετο, 3. ſing aor. 2. ind. med. *Dor.* pro εἵλετο.
Εἰλίκρινῆ, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro εἱλίκριναι. Ex εἰλίκρινης, ab
ΕΙΛΕΩ, f. εἴλῆσω, ῶ, fut. ήσω, conglobo, cogo, ſtipo, concludo, circumago, volvo, involvo, circumvolvo. Ἕνθ' ἐλάται χεῖρας μεμαυῖαι εἰλίσσουσι, Il. ν. 434.
Εἶλλω, inſolo, Eum. unde εἰλλάς. Ab εἶλω.
Εἰλλόμενος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, ileo ſive volvulo laborans. Hinc τὰ εἰλλόμενα, ileï cruciatus, ſive torſiones. Ab εἴλεος.
Εἶλη, ης, ἡ, globus, agmen, grex; (2) foramen. Ab εἴλλω.

Εἴλη,

Εἶλα, ας, ἡ, (pendor Gallis, ἕλη) calor solaris, ab ἥλη.

Εἰλαδόν, Adv. rotundatim. Ab εἰλάω, verso.

Εἰλαδρέω, ἤσω, fut. ἤσω, ad solem calefacio, insolor, aprico. Ab

Εἰλαδρός, ἡ, ὁν, ἄ, ὸν, e sole calefactus. Ab εἶλη, splendor, & ἀδρός, maturus.

Εἰλάζω, in sole calefactum, Plut. Ab εἶλη.

Εἰλάλησθι, ναντο, 3. sing. perf. ind. med. Poët. pro ἐλήλυθα, ab ἔρχομαι.

Εἰλαλυθέμεν, ναντες, 3. sing. plusq. ind. med. Poët. pro ἐλελύθη.

Εἰλαλυθμαι, νασθαι, 1. pl. perf. ind. med. per Syncop. & Dor. pro ἐληλύθαμεν, quod Poët. dicitur pro ἐληλύθεμεν.

Εἴλαμα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum. Ab εἰλάω, involvo.

Εἴλαμμαι, adsumptus sum, perf. ind. pass. Att. pro λήλημμαι, a λαμβάνω.

Εἴλαπται, adsumptus est, 3. sing. perf. ind. pass. Att. λήλαπται.

Εἴλασις, εως, ἡ, apricatio, æstus.

Εἴλησις, εως, ἡ, convolutio, circumvolutio.

Εἰλατικός, ἡ, όν, qui se volvit & trahit inter incedendum, ut serpens, eruca. Ab εἰλέω.

Εἰλατός, ἡ, όν, convolutus; (2) convolubilis. Εἰλατὴ, ap. Ich. Ant. farcimen.

Εἴλαφα, sumpsi, 1. sing. perf. ind. act. Att. pro λέλημφα, a λαμβάνω.

Εἴλαχε, sortitus est, 3. sing. perf. ind. act. Att. pro λέλαχε, a λαγχάνω.

Εἰλαχιάω, ῶ, f. ήσω, tentor vertigine. Ab

Εἰλαχιός, ὰ, όν, vortex, gyrus; (2) tormen intestinorum. Ab εἰλέω, verso.

Εἴλιγμα, τὸ, involutio. Ab εἰλίττω.

Εἴλιγμαι, perf. ind. pass. v. εἰλίττω.

Εἰλιγματόδης, ἐος, ὁ ἡ ὴ, tortuosus, intortus, flexuosus. Ab εἴλιγμα.

Εἰλιγμὸς, ὁ, ὁ, vortex, gyrus. Ab εἰλίσσω.

Εἰλιδὸν, Adv. plexim & implicatim, flexuose.

Εἰλικοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, flexuosus, amfractus. Ex εἰλιξ, & εἶδος, forma.

Εἰλικόεις, εσσα, όεν, tortuosus, voluminibus tortus. Ab εἰλίσσω.

Εἰλικρινεία, ας, ἡ, sinceritas.

Εἰλικρινέω, ῶ, fut. ήσω, sincerum reddo. Ab

Εἰλικρινὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, distinctus; (2) sincerus; (3) manifestus. Ex εἶλη, splendor solis, & κρίνομαι, discerno.

Εἰλικτός, ὴ, όν, convolutus.

Εἰλίδομαι, ὔμαι, versor, volutor. Ab εἰλίω.

Εἰλιξ, ικος, ἡ, volumen, involucrum; (2) gyrus, & hinc (3) via per ambages (4) species hederæ; (5) Adj. implicatus. Ab εἰλίσσω.

Εἰλίποδες, οδων, ὁ ἡ ὰ, flexipes, curvos pedes habens. Ex εἰλίω, & πούς.

Εἰλιποδοθυμίαι, ῶν, ἡ, vertigo; (2) vertigo conjuncta cum offusione oculorum. Ex εἰλίσσω, & σκοτόω, obtenebro.

Εἰλίσσω, f. ίξω, circumvolvo, verso. Θοοὶ ἵπποισιν εἰλίσσων φλέγα, Eur. Ph. 3. Βροτῶν εἰλισσόμενον, Apoc. 6, 14. Ab εἰλέω.

Εἰλιτενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, qui volutatim in altum extenditur. Ex εἰλίω, & τείνω.

Εἰλίχατο, 3. pl. plusq. ind. pass. Ion. pro εἰλίγμενοι ἦσαν, ab εἰλίσσω.

Εἴλκεν, 3. s. imperf. ind. act. ab ἕλκω, traho.

Εἴλκυσα, traxi, a. 1. ind. act. verbi ἕλκω.

Εἴλλω, vel εἴλλω, in angustiam cogo. Πλεῖστον ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων Εἰλέομεν, Il. 8, 214. Ab εἰλέω.

Εἰλόμενος, arctatus, præf. part. act. v. εἴλω.

Εἵλομαι, elegi, a. 2. ind. med. verbi αἱρέω.

Εἶλον, accepi, a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Εἰλοπέδιον, ου, τὸ, campus apricus, locus calori solis expositus. Ex εἶλη, & πέδον.

Εἶλε, 2. s. a. 2. imper. med. v. αἱρέω.

Εἴλοχε, dimit, 3. sing. perf. ind. med. Att. pro λέλοχε, a λέχω.

Εἰλύαται, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro ἐλύμεναι εἰσὶ, ab εἰλύω, seu εἴλυμαι.

Εἰλυθμὸς, ὦ, ὁ, latibulum. Ab εἰλύω. Unde

Εἴλυμα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum; (2) vestis, indumentum.

Εἰλυὸς, ὦ, ὁ, latibulum, lustrum.

Εἰλύω, ύσω, f. ύω, involvo. Ab εἴλω.

Εἰλυφάω, ῶ, f. ήσω, volvendo traho. Ab εἰλύω.

Εἰλυφόω, f. ώσω, volvendo traho. Ab εἰλύω.

Εἰλυόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, multa, quæ mihi volvendo tribuitur.

Εἴλυσα, involvi. Ab εἰλύω.

Εἰλύσθην, 3. sing. imp. (ἐσθω) volvi v.

Εἰλυσπάω, verso, torqueo. Ἕκτορα δ' αὖθις ἕλκε κατ' ἀμφοτέρους ἰλύσπα, Il. 20, 492. Ab εἰλύω.

Εἰλυσπὰς, άδος, ἡ, idem & ab eod. Ἰσχὺν φλέγα δ' εἰλυσπάδος, Hesiod. Scut. 692.

Εἰλυσπάστης, Poët. pro εἰλυσπαστὴς.

Εἰλυσπάσασα, part. præt. act. f. g. Poët. pro εἰλυσπάσαι, de hoc constr. pro εἰλυσπάσε.

Εἰλύω, vel εἴλυμι, f. ύσω, verso, volvo; & (2) εἰλύομαι, volvor; (3) reflecto de homine qui incedere nequit; (4) involvo, occulto. Ἐν κεφαλῇ εἰλύσθω διεμπερὲς ἐν σιδὸς ἄκρῃ, Il. 16, 640. Ab εἴλω. Unde

Εἴλω, sive εἴλω, volvo. Μὴ γ' ἀεὶ ζαντὸν εἴλας τὸν γνόμον δεῖ, Aristoph. Nub. 759.

ΕΙΛΩΣ, ωτος, ὁ, & εἰλώτης, ου, ὁ, Helos, Helota, servus Spartanus.

Εἰλωτεία, ας, ἡ, helotici ministerii præstatio, servitus; (2) turba servorum, mancipia. Ab

Εἰλωτεύω, f. εύσω, helotici ministerii præsto, servio. Ἐλωτεύειν τῷ σώματι, Ilocr.

Εἰλωτικὸς, ὴ, όν, helotici. Ab

Εἰλωτὶς, ίδος, ἡ, serva, ancilla. Ab eod.

Εἵμαι, ἕσθαι, ται, vestio. Ab ἕω, indue.

Εἶμαι, perfect. ind. pass. v. ἵημι.

Εἵμαρμαι, perf. ind. pass. Att. pro μέμαρμαι, a μείρω.

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum, divinitus decretum. A μείρω, unde εἵμαρμαι.

Εἰμβρὲ, fumus, Poët. pro ἰσμὸς, ab ἵημι.

Εἰμένναι, esse, præs. inf. act. Dor. pro εἶναι.

Εἰμὲς, fumus, Dor. pro ἰσμὸς.

Εἶμι, f. ἴσομαι, sum. Ab ἴω.

Εἶμι, eo, vado; (2) venio. Ab ἴω.

Εἰν, in, Poët. pro ἐν.

Εἰνάετὴς, vel ἐνάετὴς, Adv. per novem annos. Ex ἐνέα, & ἔτος, annus. Hinc

Εἰνατεύομαι, novem annos natus sum.

Εἰνάπηχυς, ὁ ἡ ὺ, id. q. ἐνάπηχυς.

ΕΙΝΑΤΕΙΡ, vel ἐνάτηρ, ερος, ἡ, fratria, i. e. uxor fratris.

Εἰνατὸς, pro ἔνατος, nonus.

Εἰναφάσσων, ὁ ἡ ὸν, unum, vel novem vela habens. Ab ἓν vel ἐννέα & φάσσαι.

Ἔινεκα, propter, Poët. pro ἕνεκα.

Εἰνέτης, ες, novennis.

Εἰνὶ, ἐν, Poët. & Att. pro ἐν.

Εἰνίκηντο, 3. pl. a. 1. ind. med. Ion. & Poët. pro ἐνίκηντο, vel ἐνηνίκαντο, a v. φέρω.

Εἰνόδιος, in via positus. Pro ἐνόδιος.

Εἰνοσίφυλλος, in qua folia agitantur, i. e. frondosus. Ab εἴθω, agito, & φύλλον.

Εἰνύω, vel εἴνυμι, induo. Ab ἕω.

ΕΙΟ, federunt, 3. pl. perf. ind. pass. verbi inusit. ἧσθαι.

Εἶξα, sensim fui, a. 1. indic. act. v. εἶκω.

Εἶα, fui, gen. sing. Poët. pro ἦς.

Εἰοικυῖα, perf. part. med. f. g. Poët. pro ἐοικυῖα, ab εἴκω.

Εἶπα, dixi, a. 1. ind. act. verbi ἔπω, dico.

Εἶπε, dic, 2. s. a. 2. imper. act. Att. pro εἶπον.

Εἶπέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro εἰπεῖν.

Εἶπερ, siquidem, si. Ex εἰ, & περ.

Εἶπεσκε, dixit, 3 sing. a. 2. ind. act. Ion.

Εἶπὴ, dixerit, 3. sing. a. 2. conjunct. act.

Εἶπῃς, dixeris, 2. sing. a. 2. conjunct. act.

Εἰπησθα, dixeris, 2. sing. a. ejusd. & pro eod. per Paragogen τὸ σθα.

Εἰπόμαν, imperf. ind. med. v. ἕπομαι.

Εἶπον, dixi, a. 2. ind. act. verbi ἔπω, dico.

Εἶπον, dixero, a. 2. conjunct. act.

Εἴπως, si quomodo, si qua ratione. Ex εἰ, & πως.

Εἰράων, ρεως, gen. sing. Dor. pro ἐρέων.

Εἴργθω, prohibeo, distraho. Ab εἴργω.

Εἰργαζόμην, a. 1. ind. med. v. ἐργάζομαι.

Εἰργάθω, perf. ind. pass. Att. pro ἔργμαι.

Εἴργω, ξω, f. ξω, includo; (2) coërceo, arceo; (3) additum deprehendo. Ab

Εἱρκανὴ, ης, ἡ, carcer, custos. Ex ἕρκος, & αὐλὴ, custos.

Εἱρκάνομι, f. ἑρξω, coërceo, arcere contineo. Ab εἴργω.

Εἴρκων, ρκοντος, ὁ, part. præs. part. act. n. g. v.

ΕΙΡΚΩ, f. ξω, arceo, prohibeo, vetor, excludo. Ἐκ δ' ἔρκος ὀδόντων φύγε λαῖφος ἄνακτος, Soph. Trach. 770. Εἴργεσθ' ἀπὸ τοῦτων, Plat.

ΕΙΡΩ, f. ξω, includo; (2) includo, coërceo, confligo in carcerem. Ἐν δὲ μιν ἔρξεν ἀνάγκη ἀθανάτων μεγάλων Διὸς, Hom.

Εἰρκὴ, ἀς, ἡ, conclio, custus, additamentum. Ab εἴργω, dico.

Εἶρον, interrogas, 2. sing. præs. ind. med. pro εἴρεαι, a verbo εἴρομαι pro ἐρωτάω.

Εἰρόαται, dicti sunt, 3. pl. perf. ind. pass. pro ἐρέαται, a ἔρω.

Εἰρύεσθαι, insinuare. præs. inf. med. Att. Poët. pro ἐρύεσθαι, a verbo εἴρυμαι.

Εἶρυε, 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro εἶμαι.

Εἰρυθὴ, ἡ, ἡ, captivitas, servitus. Ab εἴρω.

Εἰρυθὴ, præs. inf. med. verbi εἴρομαι.

Εἰρυσία, ας, ἡ, remigatio, remigium. Ab ἐρέσσω.

Εἰρυσιάων, ῶν, ἡ, ramus oleæ lana velatus in signe supplicum. Ab εἴρω, ἔρια.

Εἰρυσσάμενοι, apud Hesiodum, Scut. 38. Ion. pro ἐρυσσάμενοι, dicentes. pro ἐρυσσάμενοι, scut. præs. part. act. f. g. verbi ἐρύω.

Εἶρυσε, dixit, 3. sing. perf. ind. act. Att. pro εἴρηκε, a ἔρω, dico. Unde

Εἰρυσθὲς, perf. part. pass. Att. pro ἐρρυθμένος.

Εἴρυσι, ύων, Lacedæmoniis puer, qui jam fari potest. Ab eod.

Εἰρυσσαγώγιον, ου, τὸ, ἴσσω, pacifice deduco. Ex εἰρήνη, pax, & ἄγω, ago, duco.

Εἰρυσσικὸς, ὴ, όν, pacificus. Ab εἰρήνη.

Εἰρυσσίως, Adv. pacate, amice.

Εἰρυσσάρχης, ου, ὁ, irenarcha, magistratus qui securitatem & quietem tuetur. Gl. V. Ab εἰρήνη & ἄρχω. Hinc

Εἰρυσσαρχικὸς, ὴ, όν, ad securitatem, quietem præstandam constitutus, factus, &c.

Εἰρυσσεῖον, templum pacis.

Εἰρυσσεύω, in pace vivo.

Εἰρυσσεύοντες, ντων, pl. pr. part. act. v.

Εἰρυσσεύω, f. εύσω, & εἰρυσσεύομαι, ἰδεῖν, εἰρυσσεύετε ἐν ἑαυτοῖς, 1 Thess. 5, 13. εἰρυσσεύειν, Rom. 12, 18.

ΕΙΡΗΝΗ, ης, ἡ, pax, quies.

Εἰρυσσικὸς, ὴ, όν, pacificus, pacatus; (2) pacis studiosus; (3) ad pacem pertinens. Ab εἰρήνη.

Εἰρυσσικῶς, Adv. pacifice. Ab εἰρυσσικὸς.

Εἰρυσσοδίκαι, οι, feciales, quia interpretes sunt pacis & belli.

Εἰρυσσοποιέω, ῶ, f. ήσω, pacem constituo, pacifico, paco. Εἰρυσσεποίησας διὰ τοῦ αἵματος, Col. 1, 20. Ab

Εἰρυσσοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ὸν, pacificus, qui est in imperio pacis amante; (2) pacificator, pacis conciliator. Ex εἰρήνη, & ποιέω, facio.

Εἰρυσσοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὸ, pacis custos; (2) pacificator.

Εἰρυσσὸς, ὸν, ὁ ἡ ὸ, laneus. Ab εἶρος.

Εἶρος, ν, τὸ, & ἔριον, lana. Ab εἴρω.

Εἶρις, ιδος, ἡ, Iris, genus aromatis, ap. Athen.

Εἱρκὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἴργω.

Εἱρκοφύλαξ, ὰ, custos carceris.

Εἱρμὸς, ὦ, ὁ, nexus, series. Ab εἴρω, necto.

Εἱρεοκόμος, ου, ὁ ἡ ὸ, lanas carpens, vel tractans. Ex εἶρος, & κομέω, curo.

Εἴρομαι, interrogo.

Εἱρεόκος, ου, ὁ ἡ ὸ, laniger. Ex εἶρος & κείρω, vellus.

Εἱρεοκόω, ου, ὁ ἡ ὸ, qui lanificio laborem impendit. Ex εἶρος, & σκέλω, laboro.

Εἶρομεν, ibamus, 1. pl. imperf. ind. act. Dor. pro εἴρομεν, a verbo ἔρομαι, ἔρω, ἔρω.

ΕΙΣ, ΕΙΣΟΣ, εος, τὸ, ima.

Εἰραγενής, ἐος, ὁ, ἡ. Bonam lanam; lanificus, lanam gerens.

Εἰρήκατ', 2. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἴρηκ' a verbo εἴρω pro ἐρῶ.

Εἴρυσαν, *ſubtulerunt*, 2. pl. perf. ind. act.

Εἰρύσθαι, præſ. Inf. act. *Dor.* pro εἰρύειν.

Εἴρυτο, 3. pl. imperf. ind. med. v.

Εἰρύομαι, ſervo, conſervo. Ab ἐρύομαι.

Εἰρύσσαι, 2. a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐρύσασθαι, ab ἐρύω.

Εἴρυτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ.

Εἴρηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἐλέγνυμι.

Εἶρπε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἕρπω.

ΕΙ'ΡΩ, unde εἶρας, nect.

Εἶρω, dico. In præſenti & imperfecto inuſitatum, fut. ἐρῶ, & per διάλυσιν, ἰρῶ, uſitatum & perf. εἴρηκα.

ΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, diſſimulator in oratione, diſſimulate loquens; (2) cavillator, omnia deridens. Hinc

Εἰρωνεία, ας, ἡ, diſſimulatio in oratione; (2) derſio; (3) Tropus rhetoricus.

Εἰρωνεύομαι, f. εὐσομαι, utor diſſimulatione in oratione; (2) derideo. Ἥκασας αὐτὸς οἷον εἰρωνεύῃ; Ariſt. Av. 1216.

Εἰρωνεύτης, ου, ὁ, idem quod εἴρων.

Εἰρωνευτικὸς, ἡ, ὸν, diſſimulatione utens.

Εἰρωνικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab εἴρων.

Εἰρωνικῶς, *Adv.* fictè, diſſimulate, ironice.

Εἰρωνῶ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro εἰρωνεύῃ, ab εἰρωνάω, *Ion.* & *Poet.* pro ἐρωτάω.

Εἰρωτᾶν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτᾶν.

ΕΙ'Σ, *Præpoſ.* regens *Accuſ.* in; (2) ad; (3) erga; (4) contra; (5) ſuper; (6) poſt; (7) propter; (8) apud; (9) per; (10) inter; (11) circiter; (12) quoad; (13) intu, modo; (14) *in Compoſitione* notat in, ad, intra; (15) *inſervit Periphraſi*, & cum Nomine redditur quandoque adverbialiter, v. g. εἰς τάχος, celeriter, εἰς ἀκριβέστατον, accuratiſſimè, εἰς ἐπιστολάς, ſummè.

ΕΙ'Σ, μία, ἕν, unus; (2) quidam; (3) alter. Hinc (4) εἷς καθ' εἷς, ſiguli; (5) ἓν πρὸς ἕν, vicißim; (6) ὑφ' ἕν, conjunctè in unum.

Εἶς, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. *contr.* ex Ionico ἔησθα pro ἦς, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Εἷς, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi εἶμι.

Εἷς, *qui miſit*, aor. 2. part. verbi ἵημι.

Εἶσα, *ſivi*, aor. 1. ind. act. verbi εἴδω.

Εἶτα, a. 1. ind. act. verbi ἔομαι, ſeu ἵω.

Εἰσαγαγὼν, *introduxerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Att.* εἰσάξῃ, ab εἰσάγω.

Εἰσαγγελεὺς, ἐως, ὁ, qui nuntiat adventum alicujus; (2) delator, accuſator in ſenatu. (3) Χάρης ὁ εἰσαγγελεὺς, Plut. in Alex. 46. interrountius, Juſtin. 1, 9. Ab eod.

Εἰσαγγελία, ας, ἡ, acculatio, delatio criminis innominati, ſtellionatus.

Εἰσαγγελικὸς, vel εἰσαγγελτικὸς, pertinens ad εἰσαγγελίαν, ut lex, modum εἰσαγγελίαν præſcribens.

Εἰσαγγέλλω, ἤ, ειλᾶ, p. ειλκα, accuſo, defero; (2) renuntio, refero. Τὰ πράγματ' αὐτοῖ δοῦναι εἰσαγγείλαι, Ariſt. Θεσμ. 604.

Εἴσαγε, 2. ſing. præſ. imper. act. v. εἰσάγω.

Εἰσαγείρω, colligo, congrego.

Εἰσάγω, f. ξω, introduco; (2) eſt verbum forenſe, quod de judice & actore dicitur; (3) inſerre in numerum, ordinem, collegium. Hinc. Ὅταν ζῇ καιρὸς εἰσάγῃ, opportunum fuerit, Soph. El. 59. Οὐδὲν ἔστ' ἐμοῦ σοφώτερ' εἰσάξεις δίκῃ, Ariſt. Nub. 780.

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, Introductio.

Εἰσαγωγικὸς, ἡ, ὸν, introductorius.

Εἰσαγωγεὺς, ὁ, ὁ ἡ ὸν, importatus, qui alicunde importatus; (2) actio quam intendere licet ex legem, quæ jure fori petenti poteſt.

Εἰσαεὶ, *Adv.* ſemper. Hinc ὁ εἰσαεὶ, ſempiternus. Ex εἰς, & ἀεὶ, ſemper.

Εἶσατο, *ſatus bominavit*, 3. ſing. a. 1. ind med. verbi ἵω.

Εἰσαθρία, ας, f. ησα, conſpicio, inſpicio.

Εἰσάϊξω, inſero, appono. Ex εἰς, & ἄϊξω.

Εἰσαΐσσω, f. ξω, *ſubito advolo, irrumpo.*

Εἰσαΐω, audio, inaudio. Ex εἰς, & ἀΐω.

Εἰσακοντίζω, f. ίσω, jaculor in aliquem locum; (2) jaculis incello.

Εἰσακούω, exaudio. Τοῦτο λίσσομαί σε πάντως εἰσήκουσ' ἐμοί, Soph. Trach. 355.

Εἰσάλλομαι, inſilio.

Εἰσαμείβω, ingredior.

Εἰσαμελγμὶ, *colligentes*, nom. plur. a. 1. part. med. *Ion.* pro ἐσάμελγοι, a verbo ἐω.

Εἰσάμεινε, f. ίνω, a. 1. ind. med. v. εἶδω.

Εἶσαν, 3. pl. a 1. ind. act. verbi ἔω.

Εἰσανεβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conſcendo. Τὴν ἀκρόπολιν εἰσαναβᾶσα, Il. 2, 514.

Εἰσαναγκάζω, cogo, compello, adigo.

Εἰσανάγω, f. ξω. introduco, induco. Εἴμεθον εἰσανάγειν, Odyſſ. 8, 529.

Εἰσαναλίσκω, f. ωσω, impendo, ſumptum facio in aliquid.

Εἰσανδρόω, maribus compleo.

Εἰσανέομαι, ingredior.

Εἰσανίδω, ſurſum adſpicio, inſpicio. Οὐρανὸν εἰσανιδών, Il. 24, 307.

Εἰσανίσχω, inſurgo, exſurgo.

Εἰσάντων, a. 2. part. act. v. εἰσάνεμι.

Εἰσαντλέω, infundo, ingero.

Εἰσάπαν, *Adv.* omnino, prorſus.

Εἰσάπαξ, *Adv.* ſemel. Ex εἰς, & ἅπαξ.

Εἰσαποδίδω, evado.

Εἰσαποκλείω, includo, exitu intercludo.

Εἰσαράσσω, irruere, impetum facere jubeo.

Εἰσαρπάζω, abreptum occulto.

Εἶσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi εἶδω.

Εἰσάτλω, inſilio, ſubſilio.

Εἰσαῦθις, *Adv.* in poſtremum, poſthac.

Εἰσαύριον, *Adv.* cras, in poſterum diem.

Εἰσαφίημι, f. ήσω, jacio intro; (2) introduco.

Εἰσαφικάνω, accedo; (2) redeo, Μάλα δ' ἄκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν, Odyſſ. 22.

Εἰσβαίνω, 2. ſing. a. conj. med. *Ion.* pro εἰσαφίκῃ, ab

Εἰσαφικνέομαι, ὔμαι, f. ίξομαι, idem. Πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι, Il. 22, 17.

Εἰσβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, ingredior. Οἱ σφ' αἶψ' εἰσβαῖνον, ἵν' ὕπνῳ κλισίῃ ἀδίζοιτο, Odyſſ. 9, 103.

Εἰσβάλλω, injicio; (2) invado, ingredior.

Εἰσβάλλειν εἰς Θάλασσαν, Herodot.

Εἴσβασις, εως, ἡ, adſcenſus; (2) ingreſſus.

Εἰσβατὸς, ὴ, ὸν, quem ingredi poſſumus.

Εἰσβιβάζομαι, fut. άσομαι, vi ingredior; (2) vim infero. Εἰσεβίβασθαι εἰς τὰς οἰκίας, Plut.

Εἰσβιβάζω, f. άσω, adſcendere facio. Εἰσεβίβαζον τοὺς δήλους ναύτας, Iſocr.

Εἰσβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ingredior ad ferendum auxilium.

Εἴσβολος, ὴ, ὸν, quem ingredi poſſumus.

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus, incurſus; (2) expeditio militaris; (3) impetus & inſultus primus febris, paroxyſmus. Ex εἰς & βάλλω.

Εἰσβουλεύω, fœneri colloco pecuniam.

Εἰσβρέμομαι, inſpicio.

Εἰσδέχομαι, f. δέξομαι, admitto intro. Κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, 2 Cor. 6, 17.

Εἰσδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. Ab εἰσδέχομαι.

Εἰσδραμοῦσα, e. a. part. act. f. g. ab εἰστρέχω.

Εἰσδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, ingreſſio; (2) invaſio, irruptio. Ab εἰστρέχω.

Εἰσδύνω, f. ύσω, ſubeo, ingredior, penetro.

Εἴσδυσις, εως, ἡ, introitus, ingreſſus; (2) os ſpeluncæ. Ab εἰσδύω.

Εἰσδύω, f. υσω, & εἰσδύσομαι, idem quod εἰσδύνω.

Εἶσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἵω.

Εἶσθα, *ſcis*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro εἶσῃ, ab εἶδω.

Εἰσιάω, intromitto, introire ſino.

Εἰσιδρύω, a. 2. ind. act. verbi εἰστρέχω.

Εἰσίδω, *ingreſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi εἰσδύομαι, *ingreſſus ſum*.

Εἰσιδὼν, & ἰσιδὼν, videns.

Εἰσιλέω, ῶ, f. ήσω, concludo, cogo in anguſtium, redigo in.

Εἴσιμι, intro, ingredior. Ex εἰς, & εἶμι, *ea*.

Εἰσίσιν, *immittunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἰσιᾶσι, a verbo εἰσίημι.

Εἰσκαλέω, f. έσω, invoco, ingredior, accerſo. Εἰσκαλεῖσθαι μέγα βίβλον ἀπολλώνιον, Plut.

Εἰσκλύσεως, εως, ἡ, ingreſſus, introitus. Ab εἰσκλύζομαι.

Εἰσκλύσομαι, *ingrediar*, f. s. ind. med.

Εἴσκλυθι, *ingredere*, 2. ſing. 2, 2. imper. act.

Εἰσκλυθεῖν, *poſſitis ingredi*, 2. pl. a. 2. conj.

Εἰσκλύω, rapio, traho aliquo, v. c. in judicium.

Εἰσκομιστρίδομαι, f. ίσομαι, importandarum mercium cauſſa me confero aliquo.

Εἶσον, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἔω.

Εἰσοίγνυμι, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. ὑφίημι.

Εἰσοιγνύω, 3. ſing. pluſq. ind. med.

Εἰσοίθαμεν, 1. pl. a. 2, conjunct. act. *Dor.* pro εἰσέλθωμεν, ab εἰσέρχομαι.

Εἰσόκεισε, *Adj.* vel *Conj.* deinde, poſtea.

Εἰσοπίσσω, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi εἰσπτάω.

Εἰσοπιδνήμι, ῶ, f. ήσω, peregre veniens aliquo diverto.

Εἰσοπίδνησι, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. εἰσοπιδνάω.

Εἰσίρπω, irrepo. Ex εἰς, & ἕρπω, *repo*.

Εἴσιρσις, εως, ἡ, plexus, nodus.

Εἰσέρχομαι, f. ελεύσομαι, ingredior. Κατὰ πύλας φύλας εἰσέλθε εἰς τὸ τεῖχος; Ariſt. Av. 1214. Εἰσιρχεῖ αὐτῷ φοβερός, Plut.

Εἰσεσπάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi εἰσπάω.

Εἴσῃθα, 3. ſing. f. 1. ind. med. v. εἶδω.

Εἰσίτι, *Adv.* in poſterum quoque.

Εἰσιτοπίω, ſuppedito, aor. 1. εἰσιτοπίῶσαι, ap. *Diod.* niſi leg. εἰσπορίσαι.

Εἰσιτίημι, f. ήσω, intro mitto.

Εἰσίχω, pertineo, pervado. Εἰσίχει εἰς τὸ οἶκον ἥλιος, Herodot.

Εἰσηγέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, auctor ſum & cauſa alicujus rei. *Unde varie ſignatur* pro ſuadere; (2) docere; (3) legem ferre; (4) inhibere aliquid; (5) exemplum præire; (6) explicare. Μὴ δεῖ ταῦτα εἰσηγεῖσθαι αὐταῖς, Xen. Εἰσηγήσατο ἐν νόμοις, Luc.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, omnia ſignificat, quæ verbum: h. e. in quo auctoritas aliqua, cauſa intelligi poteſt, ut ſuaſio, admonitio; doctrina, &c.

Εἰσηγητὴς, οῦ, ὁ, cujuſcunque rei quocunque modo auctor, ut ſuaſor, monitor, &c.

Εἰσηγορία, ας, ἡ, accuſatio, querimonia. Suid. Ex εἰς, & ἀγορία, *dico*.

Εἴσθην, 3. ſing. pluſq. ind. med. v. εἰσειμι.

Εἰσηθέω, ῶ, f. ήσω, Attice ιῶ, colo, decolo in, celatio infundo, per colum infundo. Herodotus ἐσηθήσαντες, ubi aliqui ἐσηθίσαντες, quaſi ab ἐσηθίζω, pro εἰσηθέω.

Εἰσηκάσθη, 3 f. a. 1. ind. paſſ. v. εἰσικάω, *excudi*.

Εἰσήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi εἰσάλλομαι.

Εἰσῆλθον, *ingreſſus ſum*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum v ἐφελκ. a verbo εἰσέρχομαι.

Εἰσηνεγκάμην, a. 1. ind. med. v. εἰσφέρω.

Εἴσθα, ας, 2. ſing. præſ. ind. *Æol.* pro εἶς, ab εἰμὶ.

Εἶσθ', *miſſumeſſe*, perf. inf. paſſ. verbi ἵημι.

Εἴσθεσις, ἡ, initium veluti comœdiæ, odæ, &c. Vox ſcholiaſtarum.

Εἰσθέω, irrumpo.

Εἰσθορεῖν, ῶ, f. ήσω, inſilio.

Εἶσι, 3. ſing. præſ. ind. act. v. εἶμι.

Εἰσιᾶσι, *ingrediuntur*, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἴασι, ab εἴσιμι.

Εἰσιέναι, præſ. Inf. verbi εἴσιμι.

Εἴσιημι, immitto, intromitto.

Εἰσίημι, ἵσω, ἵω, vi cus.

Εἰσιππεύω, equo ingredior.

Εἰσίπτημι, & εἰσίπταμαι, involo, Διὰ πύλῶν εἰσίπτατ' εἰς τὸ ἄστυ, Ariſt. Av. 1178. Ex εἰς, & ἵπταμαι, *volo*.

Εἰσιτήριος, ία, ιον, ad ingreſſum pertinens, ingreſſorius. Ab εἴσιμι. Hinc εἰσιτήρια, ων, τὰ, primus anni dies, & ſacra, quæ initio anni fiebant.

Εἰσιτητὸς, ὴ, ὸν, ad quem ingreſſus patet.

Εἰσκαλέω,

Εἰσκαλέω, fut. ἐσω, evoco, invito. Ἀτρεΐδῃ δ' ἄρα πρόφρασσι ξείμαντο εἰσκαλέσσαι τῶν εἵνεκα, Aristt. Vesp. 1464.

Εἰσκαταβαίνω, ingredior v. c. antrum.

Εἰσκαλέω, appello, advenio. Πολλὰ δ' χαίρων εἰσκαλοῦμαι Σοφῆ; Aristt. Θεσμ. 884.

Εἰσκηρύττω, f. ξω, voce præconis evoco, in concionem voco.

Εἰσκλύζω, inundo.

Εἰσκολυμβάω, innato.

Εἰσκομιδή, ῆς, ἡ, invectio. Ab εἰσκομίζω.

Εἰσκομίζω, f. ἰσω, importo, inveho.

Εἰσκρίνω, aliquem gumerum adscisco, lego, coopto, & (2) εἰσκρίνομαι, ingredior, insinuo me.

Εἰσκρισις, εως, insinuatio Ab εἰσκρίνω.

Εἰσκυκλέω, ῶ, f ησω, volvendo intus verto, infero Εἰσω τ ς ως ταχιστ μ εἰσκυκλησατε, Aristt Θεσμ 272

Εἰσκύκλημα, ατος, το, machina theatralis, quæ e conspectu remotebantur ostenta. Ab εἰσκυκλέω

Εἰσκυλίω, f ἰσω, involvo, immitto aliquo. Κακοδ μων ἐγὼ δὶ ἐμαυτὸν εἰσκυλίσα πρᾶγματα, Aristt Θεσμ 658.

Εἰσκυτ ω, f ὑσω, intueor, inspicio.

Εἰσκω, adsimilo. Ab εἰκω, *similis sum*.

Εἰσκωμάζω, f άσω, comessabunde & temulenter me intero, irrumpo, (2) tropice, irrepo, invalesco, sed semper in deteriorem partem, sæpe ap *Chrys.*

Εἰσλαμπω, f ψω, illuceo, *de Solis radiante*

Εἰσμάσσω, vel εἰσμάττω, f ξω, imprimo, Μαλλ γὰρ μὲ Θεὸς εἰσμαγεῖσ Σύμου, Il 17, 564 *in mi l lem* quod

Εἰσωστεύομαι, inse endo d gno contrecto, t t t

Εἰσνέ , u n to Ex εἰς, & νεω, *no o*.

Εἰσνάω, ῶ f ησω. Un c σεισησα, animad rti, φίλον πατερ εἰσησασθ ἐσωτ ω ἵππω Il 24, 700.

Εἰσοδιάζ μαι, f. άσομαι, redeo, *de pecunia* Ab

Εἴσοδος, ου, ἡ, reditus honorarius, pensio honoraria, n *Plur* reditus quivis, t mpt s

Εἰσοδ ος ου, ὁ κ, ἡ, ad introitum pertinens, in ingressu alib beri solitus, (2) qui itat, ventitat sæpe, &c. Ab εἰσοδ ος

Εἰσοδ ος, ου, ἡ, ingressus, introitus, (2) via, qua in locum aliquem fert; (3) reditus, tributum, vectigal Ex εἰς, & ὁδος.

Εἰσοικειόω, ῶ, f. ωσω, habitatum aliquo migro

Εἰσοίκησις, εως, ἡ, migratio in locum aliquem

Εἰσοικίζω, f ισω, domum introduco, fu re cipio, (2) in urbem habitatum mitto, (3) *in m d.* in domum immigrare, (4) insinuare se; (5) versari, commorari Ἐλθὲ εἰσοικισθᾶ, Aristt. Pace 260.

Εἰσοικισμὸς, οῦ, ὁ, introductio vel receptio in æ es, deductio c lonorum.

Εἴσοισις, 2 sing f ι. ind act v εἰσφέρω.

Εἰσοισ ος, insferendus, introducendus

Εἰσοιχνέω, ingredior. Οὐδὲ μὴν εἰσοιχνεῖσι κυνηγέ Odyss 9, 120

Εἰσοκε, & εἰσοκεν, *Poet* donec, Ex εἰς, ὅς *quod*, & κε, vel κεν, pro ἄν.

Εἴσομαι, f ι m, f ι ind. med. verbi εἰδω.

Εἰσομορ ομαι, attingo,

Εἴσοπισω, *Adv.* postea.

Εἰσοπ ος, ου, ὁ κ, ἡ, qui inspectus est, qui i sp i potest. Ex εἰς, & ὄπομαι.

Εἰσοπτρίζομαι, f. ισομαι, inspicio speculum, in speculo faciem intueor. Ab

Εἴσοπτρον, ου, το, speculum. Ex εἰς, & ὄπτομαι, *video*.

Εἰσορ ω, ῶ, intueor, adspicio. Ἴκταρ τ εἰσορ ων Il 5, 183

Εἰσορ ων, *videns*, part. act. *Poet.* pro εἰσορ ων, quod *contr.* dic tur pro εἰσορᾶν.

Εἰσορμίζω, in portum invehor.

Ἴσος ος ου, ὁ, ἡ, *Poet* pro ἴσος, æqualis, æquabilis, moderatus. Εἰσοι *Epith.* navis, videtur esse bona, bene ædificata; dicturque & de

Ἀσφαλὲς, *Epith.* & cum de ipso dicitur, ἀσφαλὲς, *tutum, securum, stabile.* Ἐσσ.

Εἰσοράω, ῶ, f. ψομαι, *aliquem.* Ἐσσ.

Εἰσορθόω, ῶ, f. ωσω, quod interdum vergit. Ab ορθὸς.

Εἰσορμάω, f. ήσω, *feriens impello, irrumpo.*

Εἰσορμέω, f. ήσω, immitto, *appono.*

Εἰσορμίζω, ῶ, f. ίσω, vel ἵσω, *transfero, transfugio*; (2) adeo.

Εἰσορμάομαι, f. ήσομαι, *involvo, volvendo introeo.*

Εἰσορνύω, vel εἰσορνυμι, *idem.*

Εἰσορνυμι, f. ήσω, immitto, irrumpo. Αἰσθ σας ζ φωτα εἰσορνῦσα, Act. 16, 25.

Εἰσορνίθω, incido, *intuo.* Εἰσορνίθω εἰς τὸν σολὸν Thuc.

Εἰσπλέω, f ύσω, navigo introrsum, adnavigo Εἰσπλ εις ἐ λιμ να, Plut.

Εἴσπλοος, *contr* εἴσπλους, ου, ὁ, adnavigatio, (2) locus per quem intrant naves portum Ex εἰς, & πλους, *navigatio*

Εἰσπνέω f ύσω, inspiro, adflo, (2) spiritum duco, (3) amo

Εἰσπυθ νίζω, ῶ, ω, Laconibus amasius, amoris igne adflatus. Ab εἰσπνέω.

Εἴσπνοια, ῆς, ἡ, inspiratio. Ab eod

Εἰσποιάω, ῶ, f. ήσω, adsciscо; (2) adopto Τῶν πραττομένων εἰσποιῆ κοινωνὸν αὐτὸν, Dinar.

Εἰσποίησις, εως, ἡ, adoptio. Ab εἰσποιέω.

Εἰσποιητὸς, ὴ, όν, adoptatus Ab eod

Εἰσπομπὸς, ὴ, όν, immissio. Ab εἰσπέμπω.

Εἰσπορεύομαι, f. εύσομαι, ingredior. Εἰσπορ ου ὐ εἰς Καπερναούμ, Marc. 1, 21 εἰς τὸ ἱερὸν, Act 3, 2. *præcautor*, ib. 28. 30

Εἰσπρακτὴρ, ῆρος, ὁ, exactor.

Εἰσπρακτ ς, ὴ, όν, exactio. Ab

Εἰσπράσσω, vel εἰσπράττω, f ξω, pœnas, pecuniam exigo; (2) vendico alicui quid Εἰσπρακτέδαι τινα τὰ χρήματα, φλω, Dem

Εἰσπτύω, f. ύσω, inspuo. Ex εἰς, & πτύω

Εἰσρέω f f ύσω, irrivo, illibor, interlabor.

Εἴσρο ος, *contr* εἴσρους, ου, ὁ, ἡ, influxus, influxio Ab εἰσρέω

Εἴσρυσις, εως, idem & aqueæ

Εἰσσοι, 3 li r pe f ind f ll *Pot* pro εἰστηκει, ab εἰστημι

Εἰστημι, plu m ind act v ἱστημι

Εἰστιάω, *contr* εἰστιῶ, f ἰάσω, verbo *contr* pro εἰστιάω, a verbo εἰστία ω

Εἰστίθημι, impono, pono in, seu intra, indo.

Εἰστιθέομαι, in cen im det ro, *cum accus*

Εἰστοξεύω, sagittam immitto, f gitta ferio, *tropi*, alte in animum injicio.

Εἰστρέπομαι, f ψομαι, vert r in, seu intra, recipio me intra, f intus

Εἰστρέχω, f δραμοῦμαι, incurro Εαὶ ἀν εἰσδράξωσιν Ἀμφιτρυ δόμους, Lyc 1163. Εἰσδραμὸν μέσα ἡ ἀπηλάθη, Act 12, 14.

Ἐστρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebro intro, terebrando perforo; (2) insinuo me, claim me intero

Εἰστρέχω, f. εἰστρεξω, a. 1 εἰσεδραμον, infero, ingero Ξανθίππην γὰρ τινὰ εἰστρέχεις ες τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, Act 17, 20. Ἐστρεχ ζωσι τὸ αἷμα, Heb. 13, 11.

Ἐστρέφομαι, clam irrepo. Ex εἰς, & στρέφω.

Ἐστροχάομαι, ῶμαι, f ήσω, ingredior, eo, vado, (2) sæpe ingredior; (3) sæpe adeo.

Ἐστροφὴ, ῆς, ἡ, oblatio, (2) collatio, (3) tributum. Ab εἰστρέφω.

Εἰστρωτὸς, vel εἰστρατὸς f. ώσω, obstruo intra Ex εἰς, & στρώννυμι, *sterno*

Ἐστρωφάω, & εἰστροφάω, f. ήσω, infero, intromitto.

Ἰσοχωρέω, trado.

Εἰσχέω, f. χεύσω, infundo,

Εἴσω, *Adv.* intra, (2) intus, *Poet* pro ἔσω. Hinc ὁ εἴσω, interior Ab εἰς

Ἔσω, *etiam*, f ι ind act verbi εἴδω.

Ἐσωθέω, f. ήσω, intrudo, intrepello.

Ἐσωθεν, ὁ, ἡ, ἐσθὸν, intrudi, intrepello.

Ἐσωκοὶ, ῶν, οὶ, ἂ, ante c nfectum aliquid habeo Ex εἰς, & ἔχω, *teneo*

ΕΙΤΑ, *Adv.* postea, deinde, tum, (2) annc, numquid, *num?* *cum indignatione*; (3) *in argumentatione* atqui, omnivero, (4) sed.

Εἶτ' pro εἶτα, *deinde.*

Ἐσχάρα, ἡ, *Dor* pro ἑστία, *focus, ignis, ara, &c.*

Ἔσχε, *fuit*, 3. pl. *præt.* *imper.* *pro* ἴσχω, *habeo, habui, &c.*

Ἔσχε, & ἔσχεν, pro ἔσχε, & ἔσχεν, *Adv.* idem quod ἔσχα.

Ἔσχω, *fui*, 3. sing. præs. imper. pro ἴσχω, verbo simp vel *cui*, 3. sing præs. imp. ἴσχω, ab ἴσχω.

Ἔσχηκα, *cessisse*, perf. ind. act. verbi ἴσχω.

Ἔσχεθε, *tenebas*, 2. sing. imperfect. ind. ἴσχω, *I n.* pro σχέθες, ab ἴσχω.

Ἔσχον, *habebam*, imperfect. ind act.

Ἔσω, *ostiarum*, σχω, vado, eo. Ab ἔσω, *ingredior*

Ἔσω, *m fssem*, 1. sing. a. 2. conj. act. b ἔσω.

Ἔσωθεν, 3 sing. perf. ind. med v. ἔσω.

Ἐσωθότες, *Adv.* consuete, more solito. Ab ἐσωθὸς, *consuetus.*

Ἔσων, imperf. ind. act. pro ἔσχον, ab ἔσω.

Ἔσωσ, 3 pl pr. conj act. *Poet.* pro ὦσι.

ΕΤ, sequente Consona, & ἑ sequente Vocali vel Diphthongo, *Præpos.* regens Genitivum, e, ex, (2) a, ab; (3) de, (4) per, (5) propter; (6) juxta, (7) post, (8) extra, (9) in; (10) sæpe cum suo casu pro *Adverbio*, penitus, v. g ἐτ τὸ φανερῦ, aperte, ex τὸ ἔτυμου, juste, ἐτ ὀκαιρείας, ultro, consulto, ἐτ ῥίζων, radicitus, (11) interdum *abundat*, v g ἐξ ἀρχῆθεν, ordine, (12) *sine t Peripatetici*, ut οἱ ἀπ τῆς Περιπάτου, Peripatetici, οἱ ἐξ ἀγορᾶθεν, rixosi, (13) notat *in Compositione* ex, vel extra, idem ab, in, re, seorsum, (14) *velamentum*, (15) *ornatum*; (16) *contrarium*

Ἐταδάω, imperf ind act *Dor* pro ἐκάδδω, a verbo καδάω

Ἑκαεργ ω, ου, ὁ κ, ἡ, Apollinis epitheton, longe arcens, procul abigens. Ex ἑκας, & εἴργω, *arceo*

Ἑκαζω, *situm sum*, a 2 ind. pass. verbi κάθημαι.

Ἑκαθέζ μην imperf ind v καθέζομαι.

Ἑκαθεν *Adv* procul, ex nus Ab ἑκὰς.

Ἑκαθεύδω imperf ind act verbi καθεύδω.

Ἑκαθήμην imperf. and med v καθήμαι.

Ἑκαθίμην, 3 sing a 1 ind act v καθαίρω.

Ἑκαθητο, 3 pl. imperf ind med v καθήμαι.

Ἑκαθίζον, imperf ind act verbi

Ἑκαθξα, 3 sing a 1 ind act. *Do* pro ἐκάθισα.

Ἑκαίνυτο, 3 sing imperf ind v καίνυμαι.

Ἑκαδασα, a 1 ind act v κάνω.

Ἑκαδε, *accendit*, 3 sing imperf. ind. act. *contr act* pro ἐκάιε, a καίω.

Ἑκαλεσσε, 3. sing a 1 ind. act. *Poet.* pro ἐκάλεσε

Ἑκαλινδ το, *volutabar*, imperf ind pass. pro ἐκαλινδεῖτο

Ἑκαλλιπ σατο, *pulchros reliquos fecit*, 3. sing. a. 1 ind med verbi καλλαπίζω

Ἑκαλλιτο, *ornatus*, e sing *Dor.* pro ἐκάλλυνε.

Ἑκάλυψα, a 1 ind act verbi καλύπτω

Ἑκαμμουν, *curvabam*, imperf. ind. act. pr κάπτω, a verbo κάπτω, *curvo.*

Ἑκ μον, 1 2 ind act. v. κάμνω

Ἑκανεν, *occidi*, 1. 2. ind. act verbi κάνω.

Ἑκαον, *ussi*, a 2 ind. act. verbi καίω.

Ἑκαρη, 3. sing. 2 2. ind pass v. κείρω.

Ἑκαρσανυσατο, 3 pl. a. 1. ind med v καρσανύω.

Ἑκατ, *Adv.* procul, *a longinquo*, *eminus.*

Ἑκατατω, *Adv.* longissime Ab ἑκατὸς.

Ἑκατεχθ, *Adv.* ubique, ubilibet Ab ἑκατὸς.

Ἑκατεχθὴν, *Adv.* undique. Ab eod

Ἑκατεχθὴς, *Adv.* ub quæ gentium, passim.

Ἑκατεχθὸς, *Adv.* quocum que, quoquo rerum Ab eod.

Ἑκατεχθ, *Adv.* ubilibet, ubique.

Ἑκατ ω, *Adv.* ultra, magis procul, Ab ἑκὰς

Ἑκαστ ος, ἄστη, singuli, qui quo. ἑκάστοτε vel ἐκ καθ' ἑκαστ ν, singuli ἐκ καθ' ἑκάστ ν, sg llatim; καθ ἑκαστ ν ἡμ ραν, ἀνὰ ἑκάστα, semper, ubique.

Ἑκατὸν,

Ἑκάεργε, *Adv.* idem & ab eod.

Ἑκαεργίην, *Adv.* longius. Ab eod.

Ἑκάεργος, pro ἑκαετηρός, *Hipp.*

Ἑκαετόλλου, *longe jaculantem*, acc. sing. *Dor.* pro ἑκατηβόλου, ab ἑκατηβόλος.

Ἑκάεργος, & ἑκάτειος, Hecates fanum & festus.

Ἑκάζεσθε, *fellebant*, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάζοντο, a κάζομαι.

Ἑκάτερθεν, *Adv.* utrimque seu utraque vice, *Hes.* Ab ἑκάτερος.

Ἑκάτερθεν, *Adv.* utrimque. Ab eod.

Ἑκατερθι, *Adv.* utrimque.

Ἑκατερομάσχαλος, ος, ὁ ἡ ὁ, manicis ab utraque axilla dependentibus instructus. Ex ἑκάτερος, & μασχάλη, *axilla*.

ΕΚΑΤΕΡΟΣ, ἑρα, ἑρον, alteruter, alter ex duobus, utervis; (2) uterque.

Ἑκατεροῦθεν, *Adv.* utrinque. Ab eod.

Ἑκατέρωθι, *Adv.* in alterutra parte, ubivis. Ab eod.

Ἑκατέρως, *Adv.* alterutro modo; (2) utroque modo. Ab eod.

Ἑκατέρωσε, *Adv.* in alterutram partem; (2) in utramque partem. Ab eod.

Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate. Nomen deæ.

Ἑκατηβελέτεω, g. s. *Æol.* pro ἑκατηβολέτου, ab

Ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, longe jaculans. Ex ἑκάς, & βέλος, *jacio*.

Ἑκατηβόλος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἑκατηγόρησα, a. 1. ind. act. v. κατηγορέω.

Ἑκατήσια, τὰ, sacra Hecates.

Ἑκατί, propter, causa, *Dor.* pro ἕκατι.

Ἑκατογκέφαλος, ος, centiceps.

Ἑκατόγκειρος, ὁ ἡ ὁ, idem.

Ἑκατόγχειρ, ειρος, ὁ ἡ ὁ, centimanus.

Ἑκατόγχειρος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἑκάτεος, gen. sing. *Ion.* pro ἑκάτου.

Ἑκατόμβατα, ων, τὰ, testum in qua hecatombe mactari solebat. Ab ἑκατόμβη.

Ἑκατομβαιών, ῶνος, ὁ, hecatombæon, mensis Atheniensium, ita dictus ab hecatombis, quæ tum immolabantur.

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, sacrificium centum boum seu quorumvis pecorum, hecatombe; (2) sacrificium solennius quodvis. Ex ἑκατόν, & βοῦς, *bos*.

Ἑκατόμβοιος, ος, ὁ ἡ ὁ, centum boum, seu ejus nominis nummorum pretio æstimabilis. Ex iisd.

Ἑκατομπλάσιον, ονος, ὁ ἡ ὁ, centuplus. Ab ἑκατόν.

Ἑκατόμπεδος, ος, centum pedes æquans.

Ἑκατόμπολις, ιος, ἡ, habens centum civitates.

Ἑκατόμπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, centum habens pedes.

Ἑκατόμπυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, centum, i. e. multas habens portas. Ex ἑκατόν, & πύλη.

ΕΚΑΤΟΝ, οἱ, αἱ, τὰ, *Adject. inde l.* centum; (2) multi.

Ἑκατόντζυγος, fc. ναῦς, centum transtrorum navis, centiremis. Ex ἑκατόν, & ζυγόν.

Ἑκατόντεμμος, ος, augustum, multum, magnum. Ex ἑκατόν, & ζεμός, *augustus*.

Ἑκατονταέτης, ους, ὁ, centum annorum, qui vixit centum annos. Ex ἑκατόν, & ἔτος.

Ἑκατονταετής, ές, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἑκατονταπέρας, Dor. pro ἑκατονταπλάσιον, *centuplex*.

Ἑκατονταπεχέως, apud Aristoph. *Dub.* Idem.

Ἑκατονταπλάσιος, *Adv.* centies. Ab ἑκατόν.

Ἑκατονταπλόος, ος, ὁ ἡ ὁ, centum lectis instructus. Ex ἑκατόν & πλόος, *lectus*.

Ἑκατονταπλοῦς, ῆ, οῦν, tot centum.

Ἑκατονταπλοῦς, ῆ, οῦν, idem.

Ἑκατονταπλοῦς, ῆ, οῦν, & ἑκατοντόπλους, qui centum talentorum est, centum in eum pondere æquans. Ex ἑκατόν, & τάλαντον, *talentum*.

Ἑκατονταπλοῦς, ῆ, οῦν, & ἑκατοντόπλους, qui centum cubitorum vel orgyarum est.

Ἑκατονταπλοῦς, ῆ, οῦν, centuplus. Ab ἑκατόν.

Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὁ, idem.

Ἑκατονταπλασίως, *Adv.* in centuplum.

Ἑκατονταρσία, ας, ἡ, centum remis instructa.

Ἑκατονταρχία, ας, ἡ, centuria. Ex ἑκατόν, & ἄρχω.

Ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἑκατοντάς, άδος, ἡ, centuria, centenarius.

Ἑκατοντατριλίτρος, ος, centum talentis librans.

Ἑκατοντάχρης, ὁ ἡ ὁ, centimanus.

Ἑκατοντάχους, *contr.* ους, ὁ ἡ ὁ, centoplum reddens. Ex ἑκατόν, & χέω, *fundo*.

Ἑκατοντόργυος, ος, ὁ ἡ ὁ, centum orgyarum.

Ἑκατοντόρυγος, fc. νεώς, q. d. centiremis. Ex ἑκατόν, & ἐρέσσω, *remigo*.

Ἑκατοντοτάλαντος, ος, ὁ ἡ ὁ, centum talentorum.

Ἑκατόπεδος, ος, ὁ ἡ ὁ, centum pedum.

Ἑκατός, ή, όν, longe jaculans. Epitheton Apollinis. Ab ἑκάς.

Ἑκατοστεύω, f. εύσω, centuplico. Ab ἑκατόν.

Ἑκατοστεύων, ουσα, ον, centesimus.

Ἑκατόσταθμος, ος, ὁ ἡ ὁ, centum ostia habens. Ex ἑκατόν, & στόμα, *os*.

Ἑκατοστός, ή, όν, centesimus. Ab ἑκατόν.

Ἑκατοστύς, ύος, ἡ, centuria. Ab eod.

Ἑκαυθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. καίω.

Ἑκβαίνω, f. βήσομαι, p. βηκα, egredior; (2) evenio, accido. Ἔστιν ὅτων ἀλιτὼν ἐκβῆναι δίκης, Lyc. 136. Κἀκεῖς ἐκ δρῶν ἐκβέβηκε πάσσε, evasit, Eur. Med. 229. Εὐτυχῶς τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, Arist. Conc. 503. Ex ἐκ, & βαίνω.

Ἐκβάχεύω, f. εύσω, & ἐκβακχεύω, vehementer bacchor, debacchor; (2) ἐκβακχεύω, in furorem bacchicum impello.

Ἔκβαλε, *ejecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέβαλε, ab ἐκβάλλω.

Ἐκβαλεῖν, *ejecisse*, aor. 2. inf. act.

Ἐκβάλλω, efficio, excutio, elido, *impr.* fœtum; (2) repudio, explodo; (3) contemno, atque adeo contumelia afficio; (4) erumpo, velut fons e terra. Οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ, effundat, Eur. Hec. 604. Σπασμάτιον ὅποτέ τι θαλίαις ἐκβάλλω, Arist. Vesp. 1279. Ἔλαφος ἔνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτόν, Lyc. 1033.

Ἐκβάλω, aor. 2. conj. act.

Ἐκβαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo; ἐκβαρβαρόομαι, barbarus fio. Ἐξεβαρβάρωσε τὴν πόλιν, Isocr.

Ἐκβαρβάρωσις, ις, barbaries.

Ἐκβασανίζω, cruciatu & tormentis fateri cogo.

Ἐκβάσιος, ος, ὁ, exscensorius. Epitheton Apollinis. Ab

Ἔκβασις, εως, ἡ, egressus; (2) eventus, exitus; (3) evasio; (4) figura rhetorica. Ab ἐκβαίνω.

Ἐκβεβαίωσις, ις, fiducia.

Ἐκβέλεμνος, ος, sine telis capiendus vel captus.

Ἐκβεβλήκει, perf. ind. act. v. ἐκβάλλω.

Ἐκβέβηκας, *exibis*, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐκβήσεσαι, ab ἐκβαίνω.

Ἐκβήτω, fut. ξω, extussio.

Ἐκβιάζω, f. άσω, & ἐκβιάζομαι, vi exturbo; (2) vi adigo; (3) exprimo, extorqueo.

Ἐκβιβάζω, f. άσω, educo; (2) e navi exire facio; (3) exigo. Ἐκβιβάσειν ἐκ τῶν βιότων τυρίβιον, Arist. Av. 668. Hinc

Ἐκβίβασμός, οῦ, ὁ, exactio.

Ἐκβίβαστής, οῦ, ὁ, exactor rei judicatæ, exequutor sententiæ; (2) apparitor, viator, qui in jus vocat. Ab eod.

Ἐκβλαστάνω, f. ήσω, egermino. Ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον χλόης, *Job* 38, 27.

Ἐκβλάστημα, ατος, τὸ, germen, quod egerminat. Ab ἐκβλαστάνω.

Ἐκβλάστησις, εως, ἡ, egerminatio. Ab eod.

Ἐκβλαστήσομαι, f. ι. ind. pass. v. ἐκβλάλλω.

Ἐκβλητός, ός, όν, ejiciendus, rejiciendus, ejectitius. Ab ἐκβάλλω.

Ἐκβλύζω, f. ύσω, effundo, emano, scaturio.

Ἐκβοάω, ῶ, exclamo; (2) proclamo; (3) celebro; (4) cum clamore erumpo.

Ἐκβοήσω, ας, ἡ, proruptio. Ab ἐκβοάω.

Ἐκβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum procurro, auxilium ferb.

Ἐκβόησις, εως, ἡ, exclamatio. Ab ἐκβοάω.

Ἔκβολάς, άδος, ἡ, abortiva; (2) purgamentum argenti, scoriæ. Ab ἐκβάλλω.

Ἐκβολίζω, radicitus extraho, effodio.

Ἔκβολος, ος, ὁ, ejectio, jactura; (2) fluxus intestinorum cum dysenteria exitio. Ab eod.

Ἐκβολοσπορέω, ῶ, ήσω, expello, ejicio.

Ἔκβολος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.

Ἐκβόλιον, ου, τὸ, q. d. ejectorium, i. e. ejectrix medicina, abigens emectos in utero infantes; ἐκβόλιον εἶναι, vinum, quo partus ejicitur. Ab eod.

Ἔκβολος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.

Ἐκβράσσω, f. βρασσήσω, & ἐκβρασσήσομαι, depasco, absumo.

Ἐκβράσσω, f. άσσω, ebullire seu fervere facio, Nehem. 13, 28. Hinc

Ἔκβρασμα, ατος, τὸ, quod qs. bulliendo erumpit; (2) papula ardens; (3) fragmentum navis in littus ejectum.

Ἔκβρασμός, οῦ, ὁ, ebullitio; (2) ejectio.

Ἐκβράσω, æstus impetu ejicio, f. ἐκβρύω

Ἐκβρεμτάω, ῶ, f. ήσω, tonitru emitto, instar fulminis emitto vim.

Ἐκβρυχάομαι, ῶμαι, vehementer vociferor; (2) fugio, ut leo; (3) ut alia fera.

Ἔκβρωμα, ατος, τὸ, edulium, quod editur. Ex ἐκ, & βιβρώσκω, *edo*.

Ἐκβρώσκω, exedo, consumo.

Ἐκγαμίζω, nuptui colloco, Matt. 22, 30.

Ἐκγαμίσκω, idem. Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐκγαμίσκονται, Luc. 20, 34.

Ἐκγαυρόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, superbus fio, insolesco; (3) effero, jacto, exaggero.

Ἐκγεγάμηκα, perf ind. med. *Poet.* pro ἐκγεγάμηγα, *Dor.* pro ἐκγεγάμηκα. Ab ἐκγίνομαι, *nascor*.

Ἐκγεγαώς, perf. part. med. verbi ἐκγάω.

Ἐκγελάω, ῶ, f. άσω, in risum effundor, effuse rideo.

Ἐκγελώς, ωτος, ὁ, risus effusus.

Ἐκγενίης, ης, ὁ, oriundus, ortus ex.

Ἐκγενάω, pario.

Ἐκγεγόμεσθα, 1. pl. a. 2. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐξεγενόμεθα. Ab ἐκγίνομαι.

Ἐκγιγαρτίζω, f. ίσω, nucleum eximo, vinacea eximo. Ex ἐκ, & γιγαρτον.

Ἐκγίγνομαι, vel ἐκγίνομαι, f. γενήσομαι, enascor, oriundus sum; (2) ἐκγίνεται, datur, licet.

Ἐκγλυκαίνω, f. νῶ, viscosum reddo, *Arat.*

Ἐκγλυκίζω, dulce reddo.

Ἐκγυμνάζω, f. άσω, præstigiis illudo.

Ἔκγονοι, liberi liberorum. Ab

Ἔκγονος, ος, ὁ, ortus, oriundus; (2) ἔκγονοι, proles, & quicquid alicunde natum est; (3) alumnus, discipulus. Ex ἐκ, & γονή, *proles*.

Ἐκγράφω, & ἐκγράφομαι, exscribo, describo. Ὃν ἐγὼ παρὰ τ' Ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην, Arist. Av. 588.

Ἐκγρηγορίω, ῶ, evigilo. Τοῦτ' τὸ κακὸν ὑ' φυλλου ἐξεγρήγορεν, Arist. Av. 1419.

Ἐκγρυτόω, fut. ώσω, scrutor, Heſ. Ex ἐκ, & γρύτη, *scrutum*.

Ἐγδακρύω, f. ύσω, illacrymor.

Ἐκδαπανίζω, fut. ίσω, sumsero. Ex ἐκ, & δάπανος, *sumtus*.

Ἐκδαπανάω, ῶ, f. ήσω, expendo. Ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ψυχῶν ὑμῶν, 2 Cor. 12, 15. Ex ἐκ, & δαπάνη, *sumptus*.

Ἐκδιδαρθρόω, perf. part. pass. νῖ ἐκδέρω.

Ἐκδεδίκηται, *ultio data est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐκδικέω, *ultiscor*.

Ἐκδείκνυμι, ostendo.

Ἔκδευς, έος, ὁ ἡ ὁ, cui aliquid deest, imperfectus. Ex ἐκ, & δέομαι, *egeo*. Unde

Ἔκδηια, είας ἡ, inopia, penuria, defectus.

Ἐκδειματόω, ῶ, f. ώσω, terreo, timore percello.

Ἐκδειμαίνω, idem.

Ἐκδεινόω, augeo dicendo.

Ἐκδεκατίω, decimas do.

Ἐκδεκάζω, præs. inf. med. *Ion.* pro ἐκδέχομαι.

Ἐκδεκτικός, ὴ, όν, exceptivus. Ab ἐκδέχομαι.

Ἔκδεξις, εως, ἡ, exceptio, susceptio; (2) successio. Ab eod.

Ἐκδέρω, fut. δῶ, excorio, pellem detraho.

Ἐκδεξαπτίζω, idem.

Ἐκδιαμάω,

Ἐκδέκομαι, f. δέξομαι, recipiam, excipiam.
Ἐκδημέω, fut. ἥσω, recipio, hospitio ; (2) exspecto ; (3) incipio ; (4) insolito aut exoticus sum. (Ἐκδ. ἔφην, ἐξεδήμουν. Soph. Phil. 222.)
Ἔκδημος, ος, ον, peregrinus, exoticus. Ex ἐκ, & δῆμος, populus.
Ἐκδημία, ας, ἡ, peregrinatio.
Ἐκδημοσθένης, ους, ὁ, qui se gerit ut Demosthenes.
Ἐκδημοσθενίζω, imitor Demosthenem.
Ἐκδημοσθενικός, ή, όν, Demosthenicus.
Ἐκδημοσθενικῶς, Adv. Demosthenice.
Ἐκδημοσθενισμός, ὁ, imitatio Demosthenis.
Ἐκδημοσθενιστής, οῦ, ὁ, imitator Demosthenis.
Ἐκδημοσθενιστί, Adv. Demosthenice.
Ἐκδημοσθενιστικός, ή, όν, Demosthenicus.
Ἐκδημοσθενιστικῶς, Adv. Demosthenice.
Ἐκδημοσθενόω, Demosthenem imitor.
Ἐκδημοσθενωτί, Adv. Demosthenice.
Ἐκδημοσθενωτικός, ή, όν, Demosthenicus.
Ἐκδημοσθενωτικῶς, Adv. Demosthenice.
Ἐκδημοσθενωτός, ή, όν, Demosthenicus.
Ἐκδημοσθενωτῶς, Adv. Demosthenice.
Ἐκδημόω, ῶ, f. ώσω, peregrinor, exoticus sum.
Ἐκδημῶ, ῶ, f. ήσω, peregrinor, exoticus sum.
Ἐκδιαιτάομαι, ῶμαι, desciscor, discedo a disciplina, genere vitæ, victus. Ab ἐκ, & διαιτάω.
Ἐκδιαίτησις, εως, ἡ, discessio a disciplina ; (2) vita in luxum effusa. A præc.
Ἐκδιαπρίζω, resecare veluti serra sæpe feriendo.
Ἐκδίδαγμα, τό, tirocinium. Ab
Ἐκδιδάσκω, f. ξω, edoceo ; ἐκδιδάσκομαι, edocendum curo. Ἀόχρ δέ ζε βραχεῖ τῶν ἐκδιδάξω, Soph. Phil. 435.
Ἐκδιδῶν, exonerare se, præs. inf. act. Ion. & Poet. pro ἐκδιδόναι, a verbo ἐκδίδωμι.
Ἐκδιδράσκω, effugio.
Ἐκδιδρήσκειν, Ion. pro ἐκδιδρᾶναι.
Ἐκδιδύσκω, exuo. Ab ἐκδύω.
Ἐκδίδωμι, edo ; (2) dedo in potestatem alterius ; (3) do nuptui, eloco, item nube ; (4) erumpo ; (5) in aliquem locum, influo, illabor. Τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς, Matt. 21, 41.
Ἐκδικαιόω, cum vi emptionem facio.
Ἐκδιηγήσομαι, ήσομαι, fut. ἠγησάμην, enarro, explico. Ἐκδιηγήσομαι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν, Act. 15, 3.
Ἐκδιΐστημι, dirimo.
Ἐκδικάζω, f. άσω, judicia exerceo.
Ἐκδικέω, ῶ, f. ήσω, defendo, vindico, ulciscor. Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου, Luc. 18, 3. Ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς, Apoc. 19, 2. Ex ἐκ, & δίκη, jus, ultio. Hinc
Ἐκδίκημα, τό, scelus, pœna dignum.
Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta.
Ἐκδικητής, οῦ, ὁ, ultor. Ab eod.
Ἐκδικητικός, ulciscendi vim, munus habens.
Ἐκδίκια, ας, ἡ, defensio, vindicta. Ab eod.
Ἔκδικος, ου, ultor, vindex, defensor ; (2) adjective injustus. Ex ἐκ, & δίκη.
Ἐκδικοῦντες, ulciscentes, nom. pl. præs. part. act. contr. pro ἐκδικεῦντες, a verbo ἐκδικέω.
Ἐκδίκως, Adv. injuste. Ab ἔκδικος.
Ἐκδίνεῦσι, 3. pl. præs. ind. act. Dor. & Æol. pro ἐκδίνουσι, ab ἐκδινέω.
Ἐκδιόθεν, Adv. ex Jove, divinitus.
Ἐκδιφρία, f. ίσω, e curru vel sella excutio.
Ἐκδιωκέειν, propulsare oportet. Ab
Ἐκδιώκω, f. ξω, expello ; (2) vexo, affligo. Ἡμᾶς ἐκδιώξαντος, 1 Thess. 2, 15. Hinc
Ἐκδίωξις, εως, ἡ, insectatio ; (2) expulsio.
Ἐκδοκιμάζω, exploro, examino.
Ἐκδοκίω, ῶ, f. ήσω, emoveo.
Ἐκδορά, ᾶς, ἡ, excoriatio, evulsio. Ab ἐκδέρω, excorio.
Ἐκδορία, sc. φάρμακα, ων, τά, medicamenta excoriatoria. Ab eod.
Ἐκδοτήρ, ῆρος, ὁ, qui edi, f. dedi potest. vel debet, locatilis, elocatus. Ab ἐκδίδωμι.
Ἔκδοσις, εως, ἡ, editio ; (2) traditio ; (3) locatio ; (4) disponsatio ; (5) nauticum fœnus. Ab eod.
Ἐκδοτέον, ἐκδοτέος, ἐκδοτός, ἐκδότωρ, ἐκδοτῶν, ἐκδοτῶσα, ἐκδοτῶσαι, ἐκδοτῶσι, ἐκδοτῶσιν, ἐκδοτῶσῃ, ἐκδοτῶσῃς, ἐκδοτῶσῃσι, ἐκδοτῶσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃ, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃς, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσι, ἐκδοτῶσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσῃσιν, ἐκδοτῶσῃ

Ἐκθνήσκω, animo linquo, ac. pro mortuo jacere; (2) præternaturali morte, ut fame, sitc, &c. extingol.

Ἐκθορία, ἡ, exilio, a. 2. ἐξέβαρον, ἐξέθορε. Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, Hesiod. Theog. 281.

Ἐκθρύγνυμι, idem, *Arat.* Ex ἐκ, & θρύπτω.

Ἐκθορυβέω, ῶ, f. ήσω, perturbo, *Act.*

Ἐκθρύλλω, ἐκθρύψω, enumerare, indicare. Ὡς ζῆθι θάνατον ἐξ ἀμφῶν θρύλλῳ, Soph. Oed. 1420. Ab ἐκ, & θρύλλω, *loqui.*

Ἐκθρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo, congelo & concrescere facio. Hinc

Ἐκθρομβωσις, εως, ἡ, concretio.

Ἐκθυάσκω, exilio, prosilio.

Ἐκθύζω, effervesco, ebullio; (2) evomo, Hes. Ab ἐκθυω, *evomo.*

Ἐκθυμα ατος, τὸ, quod per cutem quasi erumpit, pustula, papula. Ab eod.

Ἐκθυμία, ας, ἡ, animi alacritas, animi promptitudo. Ab ἐκθυμος.

Ἐκθυμιάω, ῶ, fusfio, adoleo, accendo.

Ἐκθυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui animo prompto est, alacer. Ex ἐκ, & θυμός, *animus.*

Ἐκθύμως, *Adv.* alacriter, prompte.

Ἐκθύω, ύσω, placo, expio. Ex ἐκ, & θύω.

Ἐκθυσιαστης, ου, ὁ ἡ ὁ, expiatius. A præc.

Ἐκθυσις, εως, ἡ, victimarum oblatio.

Ἐκθύω, futur. ύσω, perdo & quasi macto; (2) effervco, crumpo.

Ἐκίνησα, κινέω, a. 1. ind. act. verbi κινέω.

Ἔκιον, 2. sing. imperf. ind. act. verbi κίω.

Ἐκίρνη, *miscebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκίρνα, a κίρνάω.

Ἐκίχανε, 3. sing. imperf. ind. act. v. κιχάω.

Ἐκκαγχάζω, f. άσω, effuse ridco.

Ἐκκαθαίρω, f. αρῶ, expurgo, ejecio. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, 1 Cor. 5, 7.

Ἐκκαθάρτε, 2. plur. a. 1. imper. act. v. ἐκκαθαίρω.

Ἐκκαθεύδω, dormio.

Ἐκκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, sedecim.

Ἐκκαιδεκάσπιθος, ος, ὁ ἡ ὁ, sedecim palmos longus. Ex ἐκκαίδεκα, & σπιθή, *palmus.*

Ἐκκαιδεκαετηρίς, ίδος, ἡ, sedecim annorum tempus. Ex ἐκκαίδεκα, & ἔτος, *annus.*

Ἐκκαιδεκαέτης, ου, ὁ, qui sedecim annorum est. Ex eod.

Ἐκκαιδεκάπηχυς, sedecim cubitos æquans.

Ἐκκαιδεκάπλεθρος, ον, sedecim jugerum fœtus.

Ἐκκαιδεκέτης, ους, ὁ, idem quod ἐκκαιδεκαέτης.

Ἐκκαιδεκήρης, ους, ἡ, sc. ναῦς, navis sedecim ordinum. Ex ἐκκαίδεκα, & ἐρετής.

Ἐκκαιρος, ου, ὁ ἡ ὁ, intempestivus; (2) exoletus. Ex ἐκ, & καιρός, *tempus*

Ἐκκαίω, e-uro, (2) accendo, Rom. 1, 27.

Ἐκκακέω, ῶ, f. ήσω, tegnesco; (2) male succumbo. Αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου, Ephes. 3, 13. Ex ἐκ, & κακός, *malum.*

Ἐκκακῶμεν, 1. pl. præs. conj. act. verbi ἐκκακέω.

Ἐκκαλαμάομαι, ωμαι, extraho, evello. Metaphorice spolio, ἀπὸ τῆς καλάμης, *a culmo*; *spolio*; vel etiam, ἀπὸ τῶν ἀστακίδων καὶ καλάμων, *ab ejus dentibus arista.* Καὶ φαντασίαν ἅμα τῇ γλαυκῇ τριβουλον ἐκκαλαμᾶ, Arist. Vesp. 607.

Ἐκκαλαμᾶτ, præs. imper. pass. *contr.* pro ἐκκαλαμάεσθε, ab ἐκκαλαμάομαι.

Ἐκκαλίσασθε, 2. 1. ind. m. d. verbi

Ἐκκαλέω, ῶ, & ἐκκαλίσαμαι, Arist. Conc. 34.

Ἐκκαλύνω, deformo, corrumpo.

Ἐκκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo, in theatrum produco spectandum.

Ἐκκάμνω, defatigor labori aut dolori succumbo.

Ἐκκανθάζω, evacuare, exhaurire. Ut supra ἐγχανθάζω, infundere.

Ἐκκανθάρω, f. ἄρω, adultero cauponum merces; (2) cauponor.

Ἐκκαπηλεύω, fucus decipio & percipio, & ἐκκαπηλίζομαι, defrugo, defrugatione exiguum.

Ἐκκαρπόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, fructum colligo; (2) exhaurio, extenuo. Hinc

Ἐκκαρπωσις, εως, ἡ, fructuum ac commodorum perceptio.

Ἐκκατοπτέλλω, indico. Ἐκκατοπτέλλει ἀγγέλους Plut.

Ἐκκατύω, relinquo, penitus destituo.

Ἐκκατάτασις, ἡ, membri luxati per extensionem repositio, *ut symp.* (2) luxatio ipsa.

Ἐκκατείδω, inuitat, conspicor,

Ἐκκατιδεῖν, aor. 2. part. act. v. ἐκκατείδω.

Ἐκκαυλία, ᾶς, fut. ήσω, caulesco, caulem emitto; (2) in caule marcesco. Hinc

Ἐκκαυλωμα, ατος, τὸ, id quod caulis instar eminet; (2) caulis scapus.

Ἐκκαύλησις, εως, ἡ, caulis emissio.

Ἐκκαυτίζω, caulem evello. Ab eod.

Ἐκκαυμα, ατος, τὸ, fomes, fuscitabulum, id, quo aut quod accendimus. Ab ἐκκαίω.

Ἐκκαυσις, εως, ἡ, accensio, adustio.

Ἐκκαυστικὸς, ἡ, όν, inflammandi & accendendi vim habens. Ab eod.

Ἐκκεκμαι, periculo expositus sum.

Ἐκκλβ.ος, ου, ὁ ἡ ὁ, devius.

Ἐκκέλευστος, hortatus, quasi ἐξ ἄλλων κελευθείς

Ἐκκενᾶν, pro ἐκκενεῖν. Ab

Ἐκκενέω, ῶ, fut. ώσω, evacuo, exinanio; (2) depuno Ex ἐκ, & κενός

Ἐκκεντέω, ῶ, pungo, stimulo, transfigo, transverbero. Ὅστις αὐτὸν ἐξεκέντησαν, Apoc. 1, 7.

Ἐκκεντ ω, ῶ, idem.

Ἐκκεντίζω, f. ίσω, idem.

Ἐκκένωσις, ωσεως, ἡ, egestio, evacuatio. Ab ἐκκενόω

Ἐκκεραΐζω, diripio, populor, vasto.

Ἐκκεράννυμι, vel ἐκκεραννύω, f. ἐκκερῶ, effundendo miscco.

Ἐκκεχυμένως, liberaliter, benigne. Ab ἐκχέω.

Ἐκκέχυται, *effusus est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐκχύω, vel ἐκχωννι, *effundo.*

Ἐκκήρυκτος, ου, ὁ ἡ ὁ, voce præconis extermi natus, publice expulsus; (2) expulsus, exactus, ejectus. Ab

Ἐκκηρύσσω, vel σττω, f. ξω, præconis voce extermino, ejicio. Ἐξεκήρυξεν ἐκ τῆ πολεως, *Athen.*

Ἐκκινέω, ῶ, f. ήσω, exapito; (2) *item* pro κινέω *a te fig. fre* apperere, cum præp. περι. Σὺ γάρ μ' ἀπώκλασθαί τῶν ἐκκινεῖς κακῶν, Soph. Trach. 1168. Οὗτος ἀνελὼν ἐξεκίνησε τῆδε τὸ ῥῆμα; id. Oed. Tyr 389. Τηλοῦ φίλων τε δεῖ ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκινῆσ λόγων, *dictis dictis*, Soph. Phil. 54. Ἐκκίνᾶς ἐμέ, decipiens, ibid. 970.

Ἐκκλαίεσθ, *excludi*, præs. inf. pass. verbi

Ἐκκλαίζω f. ίσω, excludo Ab ἐκκλείω.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus, convocatus; (2) locus concionis; (3) Ecclesia, cœtus eorum, qui verbum Dei audiunt, eique quocunque modo credunt; (4) cœtus electorum; (5) cœtus fidelium in una aliqua civitate, vel etiam in una aliqua domo; (6) soli pastores & ministri, qui Ecclesiæ præsunt; (7) soli auditores, (8) locus in quo cœtus fieri congregantur, templum. Ab ἐκκλέω. Hinc

Ἐκκλησιάζω, concionor; (2) in concione delibero; (3) sum in concione, concioni interesum; (4) in concursu vivo. Τειυδτα δὲ ἀλλήλοις ἐκκλησιάζοντες, *Plato.*

Ἐκκλησιαστὴς, ὁ, concionator, qui in concione verba facit; (2) qui concionem sententiam dicit; (3) qui in concione ἐλθεῖν.

Ἐκκλησιαστικὸς, ἡ, όν, ad concionem pertinens, (2) ecclesiasticus, ad Ecclesiam Dei pertinens; τὸ ἐκκλησιαστικὸ, apud Athenienses merces eorum, qui concioni interfuerant.

Ἐκκλησις, εως, ἡ, evocatio. Ab ἐκκαλέω.

Ἐκκλησίω, f. άσω, ob κακομαρτυρίαν, testimonium non dictum in jus voco.

Ἐκκλητικὸς, ἡ, όν, evocandi, item alliciendi, eliciendi vim habens. Ab ἐκκλητός.

Ἐκκλητικῶς, *Adv.* tanquam evocando, eliciendo.

Ἐκκλητὸς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, evocatus; (2) ad quem provocatur; (3) de quo provocatio est; (4) ad certam consultationem destinatus. Ab ἐκκαλέω.

Ἐκκλίνω, deflecto. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, Rom. 3, 12.

Ἐκκλισις, εως, ἡ, declinatio. Ab ἐκκλίνω.

Ἐκκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo. Τὸν ὀπὶ ψυχῆ ῥύπον ἐκκλύζειν. Luc. Hinc

Ἐκκλυσμα, ατος, τὸ, elutio.

Ἐκκλαζω. exilio, explodo.

Ἐκκνισισθητε, 3 pl. fut. ind. act. *Æol. & Dor.* pro ἐκκνίσεσθε. Ab

Ἐκκνισις, odiose fit do Ex ἐκ, & κνάω.

Ἐκκνίζω, f. ίσω, excido, expungo, evello, excerpo.

Ἐκκοβαλικεύω, apud Aristophanem, fraudulentis adulterationibus circumvenire, allure furari. Ὥσπερεὶ γίγνεται ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύῃ, Aristi. Eq. 270.

Ἐκκοιλίζω, e ventre eximo.

Ἐκκοιμάομαι, ώμαι, somno excitor.

Ἐκκοιτίω, ῶ, excubo, dormio totus. Ab ἐκ, & κοίτη, κοίτος.

Ἐκκομμόω, ώσω, cortice ablato granum eximo; (2) spolio, viduo. Ἐκκομιῶ τὸ χλωρὸν ζῶ, Aristi. Lys. 366.

Ἐκκολάπτω, f. ψω, exculpo, tundendo eximo; (2) excido; (3) excludo ovis. Hinc

Ἐκκολαφὶς, ίδος, ἡ, exculio, quæ tundendo fit, excisio ovorum.

Ἐκκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato. Μήτις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι, Act. 27, 42.

Ἐκκολύπτω, cortice nudo.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. Ab

Ἐκκομίζω, f. ίσω, eveho, exporto. Ἐκκομισας ἐμαυτὸν ἡ χρήματα, Herodot. Ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς, Luc. 7, 12. Hinc

Ἐκκομίσαι, 2. f. a. 1. imper. med. v.

Ἐκκομισις, ως, ἡ, exportatio, evectio.

Ἐκκομψὸς, ἡ, όν, insolesco.

Ἐκκομψόω, lepidus, venustus, argutus fum in ornatu, sermone, &c.

Ἐκκονόω, a pulvere purgo.

Ἐκκοπεὺς, έως, ὁ, f alpum ad exfectiones.

Ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, excisio. Ab ἐκκοπτω.

Ἐκκοπὸς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, tessus, lassatus, lassitudine enervatus. Ex ἐκ, & κόπτω, *labo.*

Ἐκκοπρίω, & ἐκκοπρόω, sterco, edo, alvum levo.

Ἐκκοπρόω. idem.

Ἐκκόπτω, ψω, alvi l tio.

Ἐκκοπτικὸς, ἡ, όν, laxandi vim habens.

Ἐκκόπτω, excindo, excundo; (2) *item* de medio tollo; (3) impedio. & quæritur in me eil, tollo. Κἀσοσα γε δὴ ἀπαξ κὰ τὸ ψάλμα ἐκκοπῆς, Aristi. Av. 748.

Ἐκκορακίζω, ad corvos ablego, Suid. abligo, excio, procellere jubeo. Ex ἐκ, & κόραξ.

Ἐκκορέω, ῶ, f. ήσω, everro, verrendo, expurgo; (2) excutio; (3) deformo, corrumpo.

Ἐκκορυφόω, ῶ, fut. ώσω, summatim dico. Ex ἐκ, & κορυφὴ, *vertex.*

Ἐκκνίζω, l. ίσω, levo, sublevo. Ex ἐκ, & κνάω, *levis.*

Ἐκκυψον, 2. sing. a. 1. imper. act. v. ἐκκύπτω.

Ἐκκραυγάνω, vociferor.

Ἐκκρεμάζω exclamo.

Ἐκκρέμαμαι, & ἐκκρεμάννυμαι, dependeo, suspensus sum de, pendeo ab aliquo. Ὁ λαὸς ἦν ἅπας ἐξεκρέματο αὐτῶ ἀκούων, Luc 19, 48.

Ἐκκρεμάσαμαι, ἐκκρεμαννύω, & ἐκκρεμάω, suspendo. Ex usit.

Ἐκκρεμὴς, ὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, pendulus, dependens. A præc.

Ἐκκρήμνημαι, id m quod ἐκκρεμαννυμαι.

Ἐκκρίνω, f. ινῶ, excerno, expello, eximo, rejicio; (2) ordine moveo, exsungo; (3) ablacto.

ablecto. Ἐκκρίνει ἡ γῆ καρπὸν ἐκ σπόρου ἢ ἐκ ῥιζῶν, Aristot. Hinc

Ἔκκρισις, εως, ἡ, excretio; (2) exhauſtio; (3) evaporatio, vapor.

Ἐκκριτικος, ἡ, ον, exȩrnendi vim habens, excretorius. Ab eod.

Ἔκκριτος, η, ὁ ἡ ἡ, ſelectus, eximius.

Ἐκκροτέω, excutio ſc. fragore & cum ſonitu.

Ἔκκρουσις, εως, excuſſio, exturbatio.

Ἔκκρυτος, η, ὁ ἡ ἡ, excuſſus, exturbatus; (2) ſtupefactus. Ab

Ἐκκρύω, f. ύσω, expello, excutio; (2) repello, depello; (3) dimoveo, deterreo, deturbo; (4) rejicio a me, proſtituo; (5) tero. Ἐκκρύειν ἡ καιρὸν, ex τὼ ὑσμῖνα, ἡ φθόνον. Ἐκκρύσω τὰ παρόντος ἡμυτὸν, Dem.

Ἐκλυπτέω, cum ſonitu crumpo.

Ἐκκυβεύω, f. εύσω, jacio aleam, jacta alea pericliter. Ex ἐκ, & κυβεία, *alea ludo.*

Ἐκκυβιστάω, ῶ, præceps in caput deſilio.

Ἐκκυκλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, revolo, converſione machinæ in ſcena oſtendo, quod intus agitur

Ἐκκύκλημα, τος, τὸ, machina theatralis, quæ effert res ſpectandas.

Ἐκκύκλιος κίρκος, quaſi dicas, rotatilis & volubilis corona. A ſeq.

Ἐκκυκλίω, ἐκκυκλιῶδέω, & ἐκκυκλόω, evolvo, devolvo.

Ἐκκυμαίνω, fluctuando exundo; (2) fluctuo; (3) ejicio in littus.

Ἐκκύμανσις, εως, ἡ, exundatio. A præc.

Ἐκκυματίζω, fluctibus ad littus ejicio.

Ἐκκυνηγετέω, perſequor.

Ἐκκυσις κυνὸς, canes morbo quodam affecti, & hinc a canum ſocietate remoti.

Ἐκκύπτω, f. ψω, proſpicio; (2) promineo, foris appareo.

Ἐκκωδωνίζω, ebuccino, divulgo. A κώδων.

Ἐκκωμάζω, f. άσω, procax excedo.

Ἐκκωφέω, ῶ, f. ήσω, ſurdum facio; (2) hebeto; vim adimo. Ὅσοις ἡμῶν τὰς ἀβλαβὰς ἐκκεκώφηκας βοᾶν, Ariſt. Eq. 322.

Ἐκκωφόω, ῶ, fut. ώσω, idem.

Ἐκλαγξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλάζω.

Ἔκλαγον, *clamavi*, aor. 2. ind. act.

Ἐκλαγχάνω, ſortior. Ὅτως πατρῴας τύμβου ἐκλαγχον χθονὸς, Soph. El. 762. Κακῶν μέρος ἐξέλαχον, Ariſt. Θεσμ 1080.

Ἐκλαδόμην, a. 2. part. med. v. ἐκλανθάνω.

Ἐκλακτίζω, fut. ίσω, calces in ſublime jacto, calcibus auram verbero; (2) rejicio calcibus impetrando. Σκέλη ὑράνιον γ' ἐκλακτίζων, Arist. Veſp. 1481. Hinc

Ἐκλάκτισμα, τος, τὸ, ſaltationis genus, quod fiebat calcibus in altum jactatis.

Ἐκλακτισμός, η, ὁ, idem & ab eod.

Ἐκλαλέω, ῶ, f. ήσω, effutio, evulgo, eloquor. Παραχρῆμα, μηδενὶ ἐκλαλήσαι, Act. 23, 22.

Ἐκλαμβάνω, f. λήψομαι, percipio, conſequor; (2) excipio; (3) denigo. Οἱ παρ' ἑκατέρων ἐκλαβόντες, Philo.

Ἐκλαμπάω, idem quod ἐκλάμπω.

Ἐκλαμπρος, η, ὁ ἡ ἡ, lucidus, fulgidus.

Ἐκλαμπρύνω, illuſtro, & ἐκλαμπρύνομαι, clarico, illuſtrior fio; (2) glorior.

Ἐκλάμπω, f. ψω, eluceo, effulgeo; (2) adfulgeo, illuceo, (3) majore laude emineſco. Ἀρ' ἐξέλαμψε τῆς χωλικῆς ἡ τρυφὴ, Ariſt. Lyſ. 390. Οὔθ' ἥλιε τηλαυγὲς ἀκτῖσιν ζέλας ἐξέλαμψεν, id. Av. 1716. Ἐκλάμψει ἐκλάμψει θυμάτων ζέλας. Lyc. 1091.

Ἔκλαμψις, εως, ἡ, fulgor, ſplendor emicans. Ab ἐκλάμπω.

Ἐκλανθάνομαι, obliviſcor. Ἐκλάθεσθε τ' ἀναγκαίας, Hes. 22, 5. Ex ἐκ, & λανθάνω.

Ἐκλαξεύω, exſpolio, exſculpo.

Ἐκλαπάω, a. 2. ind. paſſ. v. κλαπάω.

Ἐκλάπτω, lambendo ebibo, ſeu exforbeo, lambendo exhaurio. Τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας φίτρον, Lyc. 1201.

Ἔκλασα, *frēgi*, a. 1. ind. act. verbi κλάω.

Ἐκλατομέω, ῶ, fut. ήσω, lapides excido, (2) lapidibus conſtruo.

Ἔκλαυσα, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. κλαίω.

Ἐκλαχάνω, f. ανῶ, effodio.

Ἐκλαχανίσασθαι, alus decerpere. Ex ἐκ, & λάχανα, *olus.*

Ἐκλείχω, & ἐκλείχομαι, eligo, deligo; (2) adnoto, colligo; (3) eximo, detrabo; (4) exigo, ſc. tributum vel vectigal; (5) accipio, v. c. mercedem; (6) Ex *Hebr. in med.* amo, item appeto, probo. Μαρία ἡ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελίξατο, Luc. 10, 42.

Ἔκλειγμα, ατος, τὸ, ecligma, medicamentum quod alius electuarium dicitur.

Ἐκλείχων, ω, τος, idem. Ab ἐκλείχω.

Ἐκλειτριζία, ας, f. ήσω, tero minutiſſime, contero & contundo, ita, ut leviſſimum evadat. Ex ἐκ, λεῖος, & τρίζω.

Ἐκλειτρικὸς, ἡ, όν, ecliptícus, defectivus. Ab

Ἔκλειπω, futur. ψω, derelinquo, deſero; (2) omitto, prætermitto; (3) deficio, defain. Ἡ Σελήνη δ' ἐξέλιπε τὴν ἕδραν, Ariſt. Nub. 384. Ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου, Luc. 22, 32.

Ἐκλείφθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. κλείω.

Ἐκλείχω, delingo, delambo; (2) in eclegmate ſumo. Ex ἐκ, & λείχω, *lingo.*

Ἔκλειψις, εως, ἡ, defectus; (2) deliquium ſoli, vel lunæ, eclipſis. Ab ἔκλειπω.

Ἐκλεκτικοί, philoſophi qui nulli ſectæ addicti ex omnibus deligunt, quod maxime placet.

Ἐκλεκτὸς, η, όν, electus; (2) eximus; (3) *Per Hebr.* ſanctus, *item* carus. Ab ἐκλέγω.

Ἐκλέλαθον, *latui*, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐξέλαθον, a verbo ἐκλανθάνω, pro ἐκλήθω.

Ἐκλελαθεῖν, præſ. part. act. v. ἐκλελήθω.

Ἐκλελάθοι, 2. pl. perf. ind. paſſ. v. ἐκλανθάνω.

Ἐκλελυμμένως, *Attic.* ſolute; (2) minus ornate, & elaborate. Ab ἐκλύω, *ſolvo.*

Ἔκλεμμα, τὸ, cortex, v. λέμμα.

Ἐκλεξις, εως, ἡ, delectus, electio.

Ἐκλέξασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐκλέγω.

Ἐκλεπίζω, f. ίσω, ex cortice & putamine eximo, decortico, deliquamo; (2) excludo, excudo.

Ἐκλεπισις, εως, ἡ, corticis detractio; (2) pullorum excluſio.

Ἐκλεπτός, ὸν, valde tenuis.

Ἐκλεπτρολία, ᾶς, f. ήσω, minutiſſima quæque perſequor.

Ἐκλεπτύνω, extenuo; (2) conficio tabe, macie.

Ἐκλέπω, f. ψω, idem quod ἐκλεπίζω.

Ἐκλευκαίνω, f. ανῶ, dealbo.

Ἐκλευκός, η, ὁ ἡ ἡ, valde albus, candidiſſimus.

Ἔκλεψα, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κλέπτω.

Ἐκλήγω, f. ξω, deſiſto, deſino ab, ceſſo ab.

Ἐκλελήθω, oblivíſci facio. Ab ἐκλήθω.

Ἐκλελῆσθαι, a. 1. ind. paſſ. *per Syn.* pro ἐκλελήθω, a κλέω.

Ἐκλελῆσται, τοι ἐστὶ, 2. pl. a. 2. ind. paſſ.

Ἐκλήθω, unde ἐκλελαθον, apud Hom. Il. 2. 600. pro ἐξελάθεσθον, oblivíſci facio.

Ἐκλήισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλείζω.

Ἐκλήπτωρ, ορος, ὁ, exceptor; (2) ſuſceptor. Ab ἐκλαμβάνω. Unde

Ἐκληψις, εως, ἡ exceptio; (2) ſuſceptio; (3) collectio; (4) conductio. Ab eod.

Ἔκλησις, εως, ἡ, oblivio. Ab ἐκλήθω.

Ἐκλιθάζω, f. άσω, lapidem jacio.

Ἐκλιθολογία, ᾶς, f. ήσω, lapides eligo, i. e. legendo eximo.

Ἐκλικμάω, ῶ, f. ήσω, ventilo, ventilabro purgo.

Ἐκλιμία, ας, ἡ, vehemens fames. Ab

Ἔκλιμος, η, ὁ ἡ ἡ, fame confectus, macilentus, jejunus. Ex ἐκ, & λιμὸς, *fames.*

Ἐκλιμνόω, palude obruo, ſtagnum facio.

Ἐκλιμπάνω, idem quod ἐκλείπω.

Ἔκλινεν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλίνω.

Ἐκλινατω, *declines*, 3. ſing. a. 1. imper. act.

Ἐκλινεα, ω, f. ήσω, de rebus evado, ſeu effugio. Ex ἐκ, & λινεν, *linum.*

Ἐκλιθήμεθα, *recubuimus*, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. *Poet.* & *Dor.* pro ἐκλιθημεν, a verbo κλίνω.

Ἐκλιπαίνω, pinguefacio.

Ἐκλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, impenſe oro, obtęſtor; (2) impenſe ocando exoro.

Ἐκλιπεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκλείπω.

Ἐκλιπὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, deficiens, prætermiſſus. Ab ἐκλείπω.

Ἔκλιπτε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. ἐκλείπω.

Ἐκλογίομαι, excuſo, crimen diluo. Ex ἐκ, & λέγω, *colligo*, vel *dico.*

Ἐκλογεύς, έως, ὁ, exactor vectigalium, eos actor. Ex ſiſd.

Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio; (2) carmen paſtorale, eclogа; (3) excerpta; (4) præſtantia in quoque genere. Ab ἐκλέγω, *eligo.*

Ἐκλογω, f. ξω, eligo. Ἐκλόγειν τῶν φρυκτῶν τοὺς καλλίμους γάμους, Hicr.

Ἐκλογίζομαι, f. ίσομαι, numero, reputo, perpendo, æſtimo. Ἐκ ζωφρόνως τις ἡ φόβου ἐκλογίζοιτο, Thuc. Hinc

Ἐκλογισμὸς, ὁ, computatio, æſtimatio; (2) conſilium.

Ἐκλογιστὴς, ᾶ, ὁ, præfectus rationibus.

Ἐκλογισις, εως, ἡ, enumeratio; (2) comparatio, (3) numeratio facta poſito calculo.

Ἐκλύεσκε, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. κλυέω.

Ἐκλοπεύσεσθε, 3. f. a. 1. ind. act. v. κλοπεύω.

Ἐκλούω, f. ύσω, eluo, abluo.

Ἔκ γε χοάνης, f. εύσω, partu edo, enitor. Ὃν ἡ ξυναιμος αὐτοῦ ἐκλοχεύσῃ, Lyc. 468.

Ἐκλοχίζω, f. ίσω, cohortes ſeligo; (2) in cohortes diſtribuo.

Ἐκλοχμώομαι, ὦμαι, f. ώσομαι, fruticeo denſis fruticibus, frutico, fruticeſco. Ex ἐκ, & λόχμη, *locus fruticoſus & nubilis apibus.*

Ἐκλυζετο, 3. f. imperf. ind. paſſ. v. κλύζω.

Ἐκλυθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. paſſ. v. κλύω.

Ἔκλυον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. κλύω.

Ἐκλύπτος, ον, triſtis.

Ἐκλύσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐκλύω, Unde

Ἔκλυσις, εως, ἡ, exſolutio, diſſolutio, liberatio; (2) imbecillitas, enervatio, debilitatio; (3) deliquium animi vitiumque.

Ἐκλυσσᾶν, ῶ, rabie & impetu feror; (2) capide appeto; nam & λυσσᾶν dicitur de amore infano. Ex ἐκ, & λύσσα, *rabies.*

Ἐκλυτήριον, τὸ, piaculum libertatis, qui mortem meo cum malis publicis.

Ἔκλυτος, η, ον, ἡ ἡ, diſſolutus, languidus, effeminatus.

Ἐκλύτως, ſolute, expedite.

Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, redemptio.

Ἐκλύω, f. ύσω, exſolvo; (2) dirimo; (3) ſtupe; (4) emoveo; (5) enervo, debilito; (6) macero; (7) deſtituo, relinquo; (8) liberto. Καὶ μὴν φοβοῦσί γ' αὐτὸν ἐξεκλυσαμίων, ablegavi, Soph. Aj. 531. Μήτε ἐκλυθῆσαι ἐκ τῆς ὁδῶν, Matt. 15, 32.

Ἐκλωβάω, f. ήσω, injuria afficio. Μόλις οἵ τ' ἐκ ἐξ ἴσου ὄντ' αὐτοὶ ἐξελωβήθην μολὼν, Soph. Phil. 1320.

Ἐκλωπίζω, f. ίσω, veſte exuo. Ex ἐκ, & λώπη, *veſtimentum tenue.*

Ἐκμαγεῖον, τὸ, mantile, ſpongia, & quocunque ad abſtergendum, expungendumve utimur, (2) expreſſum rei alicujus ſimulacrum.

Ἐκμαίσσω, ῶ, f. ώσω, exprimo, effingo.

Ἔκμαλμα, ατος, τὸ, maſſa ſubacta; (2) expreſſum rei cujus ſimulacrum, velut in cera ſignum. unde & σφραγὶς exponitur; (3) illud ipſum, quod recipit ſpeciem & figuram, unde ap. *Plat.* materia ſuſceptrix & genetrix formarum variarum ſic vocatur. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαίνομαι, perfuro; (2) furo, inſanio.

Ἐκμαίνω, in furorem ago; (2) amore incendo. Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ τούτῳ; Ariſt. Conc. 961.

Ἐκμασχαρίζω, f. ίσω, (prorſus) beatum præ dico.

Ἔκμαστρον, τὸ, impreſſa ſpecies, veſtigium.

Ἐκμαλάσσω, f. ξω, emollio.

Ἐκμαλθακόω, ῶ, f. ώσω, emollio; (2) effemino.

Ἔκμανὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, furioſus; (2) inſane cupiens, amans. Ex ἐκ, & μαίνομαι, *furo.*

Ἐκμανθάνω, f. μάθομαι, perdiſco, ediſco; (2) cognoſco, intelligo. Ἁμήχανον ὄ πάντες ἄνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχὴν τε, καὶ φρόνημα, καὶ γνώμην, Soph. Ant. 181. Ἔπειτ' ἀκούσασ' ἐξέμαθον τὴν ἀντίρρησιν Ariſt. C. 244.

Ἐκμανῶ, a. 2. conj. priſ. v. ἐκμανίνω.

Ἐκμανῶς, furioſe, ardenter.

Ἐκνάξας, *qui abſtinuit*, a. 1. part. act. verbi ἐκνάσσω, *abſtineo*.

Ἔκπαξις, εως, ἡ, exterſio. Ab ἐκπάσσω.

Ἐκπαρίνω, f. ανῶ, tabefacio, languidum reddo; (2) extinguo, perimo.

Ἐκπαρτυρέω, f. ήσω, teſtimonium abſens edo, mitto.

Ἐκπαρτυρία, ας, ἡ, teſtimonium abſentis a judicio. Ex ἐκ, & μαρτυρία, *teſtimonium*.

Ἐκπαρτύριον, ν, τὸ, idem.

Ἐκπάσσω, vel ἐκπάττω, f. ξω, & ἐκπάτλομαι, extrigo, abſtringo; (2) exprimo; (3) veneficiis defixum ac devotum libero. Ἐξέπαξε τὰς θριξὶν αὐτὸς τὰς σώλας αὐτῶν, Joan. 12, 3. Ἄρκτε τιθῆνες ἐκπεπαγλωμένε τροπῆς, Lyc. 138.

Ἐκπαστέω, quæro, indago.

Ἐκπαστόμαι, ῶμαι, vanus fio.

Ἐκπεθύσκω, f. θύσω, ebrium reddo, inebrio.

Ἐκπειθίσκω, demulceo, delinio.

Ἐκπελείω, ἡ, cantus extra numerum, ſine numeris.

Ἐκπελιτᾶς, 2 ſing. præſ. imperat. act. pro ἐκπελίτω. Ab

Ἐκπελιτάω, ω, f. ήσω, meditor, exerceo. Πελιτέων τῷ ὑρίῳ ἐκπελιτάτισαι, Luc.

Ἔκπελος, ίδη, ὁ, ἡ, ἠ, locors, iners; (2) qui eſt extra modulationem, abſonus, inconcinnus; (3) viribus caſens, invalidus; (4) Luxatus. Ex ἐκ, & μέλη, *membra*, vel μέλω, *carmen*, ſive *membrum*.

Ἐκπελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco. Ex ἐκ, & μέλω, *membrum*. Unde

Ἔκπελος, ν, ὁ, ἡ, ἠ, invalidus. Heſ.

Ἐκπελῶς, *Adv.* cum reſolutione membrorum, ſeu luxatione.

Ἐκπεμπύω, 3. f. perf. ind. paſſ. v. ἐκπυθόμαι.

Ἐκπετάω, ω, f. ήσω, emetior, dimenſione exquiro, dimetior. Τὴν Κορινθίαν ἐκπετάσθη γῆν, Soph. Oed. 805.

Ἐκπέτρησις, ἡ, dimenſio.

Ἐκπετρῶ, ῶ, ὁ, ἡ, ἠ, modum excedens. Ex ἐκ, & πέτρον, *menſura*.

Ἐκπέτρως, *Adv.* modum excedendo, immodice.

Ἐκπικάνω, longum facio, extendo.

Ἐκπικραίνω, f. ήσω, excandeſco ira, indignor.

Ἐκπίλιν, ῶ, ὁ, ἡ, ἠ, qui ſex menſium eſt. Ex ἐκ, pro ἕξ, & μῆν, *menſis*.

Ἐκπιλώσω, f. ώσω, indico, enuncio.

Ἐκπιπρύσκομαι, f. ύσομαι, evello, (2) extraho. Ex ἐκ, & πιπρύω, *vello*.

Ἐκπισσόομαι, f. ώσομαι, *emitando exprimo*. Σφιγξ κελεύνης γῆρυν ἐκπισσουμένη, Lyc. 7. Πάντα δὲ ὑπὸ τῆ ἡδυπνόε σοιβείαν ἄπρο σοιβῆτες, ἐκπισσώμενοι, Ariſt. Av 1290.

Ἐκπιτῶ, ῶ, ὁ, ἡ, ἠ, cui merces non datur. Ex ἐκ, & μισθὸς, *merces*. Hinc

Ἐκπιτόω, ῶ, f. ώσω, mercede eloco.

Ἐκπιτῶς, *Adv.* ita ut merces non detur.

Ἐκπίτωσις, εως, ἡ, locatio, quæ fit pacta mercede. Ab ἐκπιτόω.

Ἐκπολέω, ῶ, f. ήσω, exeo, pudeo.

Ἐκπρίσσομαι, vel ἐκπρίωμαι, f. ξομαι, exprimo; (2) imprimo, (3) abdigo. Ex ἐκ, & πρίζομαι, pro ἐπιπρίσμαι.

Ἐκπορρόω, formam effingo, fic exprimo.

Ἐκπυσίνω, carmine aliquid, v. c. legeo, complectior; (2) doceo, ſc. per carmina, proprie.

Ἐκπονοχθίω, ῶ, f. ήσω, exantlo labores.

Ἐκπυκλάω, vectibus evello, vel excutio.

Ἐκπυολίζω, medullam eximo, detraho; (2) *omnino*, detraho, v. c. pinguedinem, confricio. A πυελός.

Ἐκπυζάω, ῶ, f. ήσω, exfugo.

Ἐκπυζίω, ῶ, fut. ίσω, idem. Hinc

Ἐκπυζήσις, εως, ἡ, exfuctio, ipſa fugendi actio.

Ἐκπυκλήρίζω, f. ίσω, irrideo, ſannis excipio. Ἐξεμυκτήριζον αὐτὸν, Luc. 16, 14.

Ἐκπυσίζω, f. ίσω, uno hauſtu & ſpiritu ebibo. Ex ἐκ, & πύω, *os five labra claudo*.

Ἐκπυσκάω, ῶ, f. ήσω, obtorpeſco.

Ἐκπυολέω, ῶ, fut. ήσω, cum navi portu exeo.

Ἐκπυυδλόω, ῶ, f. ώσω, naulo accepto exporto; (2) e fluctibus me ſolvo. Λιγεία σ' ἐς Τίρσιναν ἐκπυυδλάσῃ, Lyc. 726.

Ἐκπυύζω, f. άσω, juveniliter excreſco.

Ἐκπυυμάδω, depilci; (2) educi vel exire ad pabulum. Οὐκ' ἀφορρον ἐκπυρῃ πόδα; retio teres, Soph. Aj. 396.

Ἐκπυυσίζω, fut. ίσω, enervo, nervos incido. Ex ἐκ, & πυῦρον, *nervus*.

Ἐκπυδροκαυλῶ, ῶ, ὁ, ἡ, ἠ, cui nervoſus caulículus eſt, nerviculis. Ex ἐκ, & πυῦρον, & καυλὸς, *caulis*.

Ἐκπυίσαι, *enatare*, a. 1. inf. act. verbi ἐκπύω.

Ἔκπυσις, εως, ἡ, declinatio, quum quis inclinato capite ictum evitat; (2) deflexus ſive diverticulum. Ab

Ἔκπυω, nuto jubeo; (2) propendeo, evito, (3) diverto, declino. Ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξέπυσε, ὄχλε ὄντῶ ἐν τῷ τόπῳ, Joan. 5, 13.

Ἐξ ἠφιλῶ, ῶ, ὁ, ἡ, ἠ, e nube prorumpens. Ex ἐκ, & πυφέλη, *nubes*.

Ἐκπυφιος, ν, ὁ, idem. Ex ἐκ, & πύφῶ, *nubes*.

Ἐκπύω, f. πύσω, enato; (2) expedio me a re aliqua, difficili & perniciosa.

Ἔκπυς πύω, jejuno.

Ἐκπύφω, f. φω, crapulam edormio. Ἐξύπνισεν Νῶε τοῦ οἴνου, 1 Reg. 25, 37. Ἔκπυφῃ ὕπνος πρόσκημα, Sirac. 31, 2. Hinc

Ἔκπυφις, εως, ἡ, exhalatio crapulæ.

Ἐκπύχομαι, f. πύξομαι, enato.

Ἐκπύκάω, ῶ, vinco, ſupero; (2) obtineo.

Ἐκπυκημα, τὸ, quod quis vincendo obtinuit.

Ἔκπυκησις, τὸ, evictio. Ab ἐκπυκάω.

Ἐκπυ.ξι, 3. f. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔκπυστ, a κυίζω.

Ἐκπυίπλω, f. ψω, eluo; (2) expio; (3) abſtergo. Οὐδέποτ' ἐκπύψῃ ζῦ τα ἐκεῖ σπαραγμάτα Σαυτῦ, Dem.

Ἔκπυστο, 3. ſ. a. 1 ind paſſ. v. κυίζω.

Ἐκπυστρόω, ῶ, f. ώσω, lavo nitro, nitro perfrico, nitro perfrictum expurgo. Ex ἐκ, & πύτρον, *nitrum*.

Ἔκπυψις, εως, ἡ, cluſio, abſterſio. Ab ἐκπύπλω.

Ἔκπυσια, ας, ἡ, dementia. Ab ἔκπυς.

Ἐκπυμα, ἡ, paſſio. Ab ἐκπύμω.

Ἐκπυμος, ν, ὁ, ἡ, ἠ, exlex; (2) inſuetus, vehemens, inſolens, (3) ſceleſtus, nefandus. Ex ἐκ, & πύμῶ, *lex*.

Ἐκπυμιας, *Adverb.* enormiter, præter modum, magnopere, vehementer.

Ἔκπυος, ν, ὁ, ἡ, ἠ, idem quod ἐκπύμος. **Ἔκπυς**, *contr.* ἔκπυς, ν, ὁ, ἡ, ἠ, excors, demens, ſtultus. Ex ἐν, & πύς, *mens*.

Ἐκπυσαλεύω, f. ευσω, aegrum curo.

Ἐκπυσσάντι, n. dual. a. 1. part. act. v. ἐκπυσσίω.

Ἐκπυστίζω, f. ίσω, ſeparo ex; (2) alieno; (3) rejicio.

Ἐκπυλόω, ῶ, f. ώσω, ex alia materia in lignum verto, ex teneto & molli lignoſum reddo; & in *Paſſivo* lignum fio, in lignum mutor.

Ἐκπύλωνε, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κυιλαίνω.

Ἐκπυμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἐκπυμήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. κυιμάω.

Ἐκπίμισα, a. 1. ind. act. verbi κυιμίζω.

Ἐκπολάρισα, a. 1. ind. act. v. κυλαρίζω.

Ἐκπολοβάθω, a. 1. ind. priſ. v. κυλοβόω.

Ἐκπόμιζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κυμίζω.

Ἐκπόμιζαν, *duxerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκπόμισαν.

Ἐκπομίσατο, 3. pl. a. 1. ind med.

Ἐκπόμιστν, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐκπόμιστ.

Ἐκπόμπασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κυμπάζω.

Ἐκπόνισαν, *pulvere fodavit*, 3 ſing. a. 1. ind. act. *Part.* pro ἐκπόνησε, a verbo κυνίζω.

Ἐκπυντ, *Adv.* ſponte, ultro. Ab ἐκπυν.

Ἐκπάσσα, a. 1. ind. act. verbi κυπάζω.

Ἐκπόπλω, a. 2. ind. paſſ. verbi κίπλω.

Ἔκπολον, *incidebant*, 3. plur imperf. ind. act.

Ἐκπυπόθω, a. 1. ind. paſſ. v. κυπόω.

Ἐκπορίσθω, a. 1. ind. paſſ. verbi κυρίω.

Ἐκπορίσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐκπορίσατο.

Ἐκπόρυσσεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. κυρύσσω.

Ἐκπόσμηθεν, 3. plur. a. 1, ind. paſſ. *Boeot.* pro ἐκοσμήθησαν, a κυσμέω.

Ἐκπᾶσα, *volens*, fem. ab ἑκὼν, *voluntarius*.

Ἐκπυσιάζομαι, f. άσομαι, ſponte & voluntarie aliquid ago, do, &c. Ab ἐκπυσίως.

Ἐκπυσιασμος, ῦ, ὁ, actio voluntaria, *impr.* donum tale.

Ἐκπυσίως, ν, ὁ, ἡ, ἠ, ſponteneus, voluntarius. Ab ἐκών

Ἐκπυσίως, *Adv.* ſponte, ultro, voluntarie.

Ἐκπύγλα, *Adv.* terribilem & ſtupendum in modum, immaniter, Neutr. plur.

Ἐκπυγλὸν, *Adv.* idem. Neut. ſing. Ab

Ἔκπυγλος, ν, ὁ, ἡ, ἠ, terribilis, ſtupendus, admirabilis. Ab ἐκπύσσω.

Ἐκπυγλόομαι, ῦμαι, admiratione percellor, obſtupeſco, admiror. A præc.

Ἐκπυγλότατα, *terribiliſſima*, nom. pl. n. g. grad. ſuperlat.

Ἐκπυγλύμῶ, ῶ, ὁν, efficticm cupiens. πατέρα μὴ σὸν ἐκπυγλύμῶ. Eurip. Oreſt. τύμβῳ ἕδος ἐκπυγλυμένη, Idem Troad.

Ἐκπύγλὸς, horribiliter, mirifice.

Ἐκπαθὴς, ές, ὁ, ἡ, ἠ, qui nihil paſſus eſt, illæſus, incolumis; (2) immodice adfectus. Ex ἐκ, & πάθος.

Ἐκπαθῶς, *Adv.* cum immodico adfectu.

Ἐκπαιδόω, f. άσω, inſtituo, erudio; (2) ad adultam ætatem perducere. Ἃς δὴ Πρόκλας ἐξεπαίδευε θρασύς, Lyc. 577.

Ἐκπαιφάσιν, more inſanorum excurrere, Hom. Il. 5, 803. Ex ἐκ, & παιφάσσω.

Ἐκπαίω, f. αίσω, cum impetu egredior, perrumpo.

Ἐκπαλαι, *Adv.* jam olim. Ex ἐκ, & πάλαι.

Ἐκπαλαίω, f. αίσω, eluctor; (2) contra leges gymnaſticas ago.

Ἐκπαλλακίδιοι, αι, οἱ, nothi, ſpurii, Heſ. Ex ἐκ, & παλλακὴ, *concubina*.

Ἐκπαντὸς, *Adv.* omnino, prorſus.

Ἐκπαππῶδῆ, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro ἐκπαπτάδῆ, ab

Ἐκπαππόομαι, in pappos abeo vel diſſolvor. A πάππος, *lanugo cardui*.

Ἐκπαραβόλως, auſaciſſime.

Ἐκπαρθενίω, devirgino.

Ἐκπαρίσημι, præter adpono, aor. 2. adſto. Ἐκπαρασῆναι τοῖ ἐν τῇ γνώμῃ, Dem.

Ἐκπαταγέω, perſono, obtundo aures alicujus clamore.

Ἐκπατάσσω, f. ξω, percello, attonitum reddo. Unde ἐκπεπαταγμένος, perculſus, attonitus.

Ἐκπατέω, ῶ, f. ήσω, extra viam tritam evagor, exſpatior, inambulo. Ex ἐκ, & πατὴς, *via*. Unde

Ἐκπάτιος, qui extra ſemitam eſt, Æſchyl. Agam. 49. Ἐκπάτιον, το ἐξω πάτε, Heſych.

Ἐκπατρίον, ν, τὸ, non patrium, diſſimile. Heſ. Ex ἐκ, & πάτριος, *patrius*.

Ἐκπάνω, libero a malo aliquo; (2) expio.

Ἐκπαχύνω, craſſum reddo.

Ἐκπαφλασμὸς, ὁ, ſtridor.

Ἐκπείθω, perſuadeo.

Ἐκπειρίζω, f. άσω, tento, experior. Καί σε τοσῦτον πρῶτον ἐκπειράσομαι, percontabor, Ariſt. Eq. 1230.

Ἐκπειράω, ῶ, & ἐκπειρῶμαι, idem.

Ἐκπελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri exſcindo.

Ἔκπελοι, Heſ. ἔξεσι, licet. A πέλω, *ſum*.

Ἐκπέμπω, f. ψω, emitto. Διὰ δ' νυκτὸς ἐξέπεμψαν ἡ Παῦλον, Act. 17, 10. Hinc

Ἔκπεμψις, εως, ἡ, emiſſio, legatio.

Ἐκπεπαίνω, prorſus percoquo, ad maturitatem plane perduco.

Ἐκπεπόρθυκα, perf. ind. act. v. ἐκπορθέω.

Ἐκπεπότασαι, *evoluſti*, 2. ſ. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐκπεπότησαι, ab ἐκποτάομαι.

Ἐκπερόω, ad finem perduco.

Ἐκπεράω, ῶ, transeo; (2) trajicio, traduco, transporto. Κίδαρι φαλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα σοδί, scande, Eur. Ph. 100.

Ἐκπερδικίζω, f. ίσω, decipio, effugio more perdicis. Ex ἐκ, & περδίξ, perdix.

Ἐκπέρθω, f. έρσω, everto, devasto. Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, Il. 1, 19.

Ἐκπεριάγω, circumduco.

Ἐκπερίειμι, peragro, lustro. Ex ἐκ, περὶ, & εἶμι, eo.

Ἐκπεριέρχομαι, usquequaque circumdo; (2) usquequaque obeo, circumeo; (3) circumvenio, obsideo; (4) graviter constrictum teneo.

Ἐκπερισις, ἡ, circuitio, percursio. Ab ἐκ, & περιέρχομαι.

Ἐκπεριλαμβάνω, f. λήψομαι, p. εἴληφα, undique comprehendo & circumplector.

Ἐκπεριπλέω, f. πλεύσομαι, circumnavigo.

Ἐκπεριπλοκή, ἡ, plenior conversio militum triplici flexione constans. Ex ἐκ, & περιπλοκή.

Ἐκπεριτρέχω, percurro, currendo obeo, s. ab uno ad alterum curro.

Ἐκπέσσω, a. 1. inf. act. verbi ἐκπέρθω.

Ἔκπεσε, excidit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἐξέπεσε, a verbo ἐκπίπτω pro ἐκπέτα.

Ἐκπέτασα, excoquo.

Ἐκπεταννύω, ἡ, ὁ, ἡ, amplus, passusque in modum folii. Ex ἐκ, & πέταλον, folium.

Ἐκπετάννυμι, f. πλάσω, evolo.

Ἐκτετάνυμαι, vel ἐκπετανύω, f. ἐκπετάζω, extendo. Unde ἐξεπέτασα· ἐκτετάνυμαι, extendor. Unde ἐκτεταμένος, extensus. Ἐξετέτασα τὰς χεῖρας μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα, Rom. 10, 21. Hinc

Ἐκπέτασις, ἡ, expansio,

Ἐκπετάννυμι, ῶσαι, evolo.

Ἐκπετηρός, volucris, volatilis. A præc.

Ἐκπέτομαι, volo.

Ἐκπετῶ, f. ῶ, excoquo. Ἐξέπτωε τὰ ζῶντα· Hes. Ex ἐκ, & πέπτω, pro πέσσω.

Ἐκπέφρασται, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἐκφράζω.

Ἐκπεφυδίαι, p. pl. part. med. f. g. v. ἐκφύω.

Ἐκπήγνυμι, vel ἐκπηγνύω, f. πήξω, congelo, compingo.

Ἐκπηδάω, ῶ, exsilio, saltu exeo. Hinc

Ἐκπήδημα, τὸ, saltus, procursio.

Ἔκπηδησις, εως, ἡ, exitus ejus, qui exsilit.

Ἐκπηκτικός, ἡ, όν, congelandi & congraciandi vim habens. Ab ἐκπήγνυμι.

Ἐκπηνίζω, filum educo, 3. sing. f. 1. ind. med. att. pro ἐκπλώσεται. Ab

Ἔκπλω ζω. ισω, extrico, Aristoph. Ran. 587. A πλέκω.

Ἔκπηξις, εως, ἡ, congelatio, concretio, quæ frigore fit. Ab ἐκπήγνυμι.

Ἐκπηρόω, mutilo.

Ἔκπηχυς, υος, ὁ, ἡ, qui sex cubitorum est. Ex ἐκ pro ἑξ, & πῆχυς, cubitus.

Ἐκπίασμα, quasi ab ἐκπιάζω pro

Ἐκπιέζω, f. ἔσω, exprimo, premendo expello. Hinc

Ἔκπιεσις, εως, ἡ, expressio; (2) compressio, comprehensio.

Ἔκπισμα, ατος, τὸ, id quod expressum est, succus seu liquor expressus; (2) fractura calvariæ in multas partes.

Ἐκπιεσμός, οῦ, ὁ, expressio; (2) oculi prolapsus extra suam cavitatem.

Ἐκπιεστήριον, ου, τὸ, in quo aliquid exprimimus, prelum, torcular.

Ἔκπιστος, ἡ, ον, expressus; (2) qui exprimi potest.

Ἐκπικρύζω, idem quod ἐκπικρόω.

Ἐκπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo, exulcero. Ab

Ἐκπικρος, ος, ὁ, ἡ, vehementer amarus. Hinc

Ἐκπικρόω, ῶ, f. ώσω, peramarum reddo.

Ἐκπιμπλημι, vel ἐκπιμπλάω, f. πλήσω, impleo, compleo.

Ἔκπινον, ebibo, epoto. Τὸν ὑὸν λοιδῶν ἐκπινὼν Cυίφιον, Lyc. 163. Τὴν μὲν ἐκπίνω· ἀεὶ ψυχῆς ἄκρατον αἷμα, Soph. El. 787. Ἔπειδὴ ἐκπίνης οἷον νῦν λιπαρῶ, Arist. P. 921.

Ἐκπίπτω, excido, decido; (2) expellor, explodor, repudior; (3) erumpo, edor, ut, de oraculis; (4) perire, item exitum non habere, irritum esse, de dictis, &c. (5) reperitur tamen & de eventu, pro evenire, incidere; (6) de mutatione rerum in contrarium aut diversum; (7) digredior. Ἐξέπεσον ἐκ ἁρμάτων, Arist. Vesp. 1416. Λοχαν ματαιαν ἑνὶκ' ἐκτεσῇ χθονός, Eur. Med. 450.

Ἐκπιτίζω, f. ίσω, pituitando exhaurio. Ab ἐκπτύω.

Ἐκπιτνάω, ῶ, excido, decido.

Ἐκπλαγεις, a. 2. part. pass. v. ἐκπλήσσω.

Ἐκπλαγής, ής, ὁ, ἡ, perterritus, attonitus; (2) terribilis. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπλαγῶς, Adv. mirabiliter, egregie.

Ἐκπλεθρίζειν, plethrum, s. jugerum cursu metiri. Ab

Ἔκπλεθρος, ος, ὁ, ἡ, plethri, s. jugeri mensuram excedens. Ex ἐκ, & πλέθρον.

Ἐκπλεονάζω, f. άσω, redundo.

Ἔκπλεος, ος, ον, Attice, ἔκπλεως, expletus; (2) cumulate expletus; (3) qui sufficit.

Ἔκπλευρος, ος, ὁ, ἡ, sex latera habens. Ex ἐκ pro ἑξ, & πλευρὰ, latus.

Ἐκπλεύσας, a. 1. inf. act. verbi

Ἐκπλέω, f. εύσω, enavigo, solvo e portu; (2) impetum classe in hostes facio. Οὐ μὴ ποτ' ἐς τὸν Σκύρον ἐκπλεύσῃς ἔχων, Soph. Phil. 380. Ἡμεῖς ὃ ἐξεπλεύσαμεν χθὲς τὰς ἡμέρας τῷ ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, Act. 20, 6. Ex ἐκ, & πλέω.

Ἐκπλήδην, Adv. cumulate, abunde.

Ἐκπληθῶς, Adv. terribiliter. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπλήθω, f. ήσω, expleo. compleo; (2) luo, (3) perfungor. Ὥστε σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς, Eur. Ph. 174.

Ἐκπληκτικός, ἡ, όν, terrorem adferens, horribilis. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπληκτικῶς, Adv. cum stupore, cum terrore.

Ἐκπληκτος, ος, ὁ, ἡ, attonitus. Ab eod.

Ἐκπλημμυρίζω, ῶ, f. ίσω, æstu inundo, restagno.

Ἔκπληξις, εως, ἡ, perterrefactio, consternatio, mentis abalienatio; (2) frigus & arborum tabes. Ab eod.

Ἐκπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo. Τούτου ὁ Θεὸς ἐκπλήρωσε τὸν τεκνὸν αὐτῷ ἡμῖν, Act. 13, 32. Hinc

Ἐκπλήρωμα, το, supplementum, complementum.

Ἔκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, complementum.

Ἐκπληρωτής, οῦ, ὁ, qui facit pollet, mandata.

Ἐκπλησσες, 2. sing. pass. imperat. pass. Ion. pro ἐκπλήσθητι. Ab

Ἐκπλήσσω, vel ἐκπλήττω, f. ξω, percello, perterrefacio, stupefacio; (2) exanimo, opprimo, ameveo; (3) de medicamentis suaviter afficiente, quod Lat. tangere; unde expugnare incendo; (4) in pass. timeo, terreor. Ἔρρει θυμὸν ἐκπλαγέν· Ἰάσων, Eurip. Med. 8. Ἐκπλησσομένων ἀπὸ τῆς διδαχῆς τοῦ Κυρίου, Act. 13, 12.

Ἐκπλινθόω, f. ώσω, lateres eximo.

Ἔκπλοια, f. ωσω, eluo. Ἐκπλύνατε τὸν ἐσπόδιον, Arist. Lys. 577. Ἐκπλύνω τὸ ἔριον εἰς γάλα, Aristot. Hinc

Ἔκπλυσις, εως, ἡ, pro eluendi actio.

Ἔκπλυτος, ος, ὁ, ἡ, vel ἐκπλυτὸς, ὴ, όν, elutus, elotus, (2) colorem non retinens.

Ἐκπλόω, f. αυσω, enavigo. Ἡτρας Συμπληγάδας ἐξεπλόμην, Apoll.

Ἐκπνευματόω, ῶ, f. ωσω, in spiritum verto; (2) flatibus extollo. Ex ἐκ, & πνεῦμα, spiritus.

Ἐκπνεύσις, εως, ἡ, exspiratio; (2) mors. Ab

Ἐκπνέω, f. εύσω, efflo, exspiro; (2) morior. Ὅταν σινάζωσι κῆρες ἐκπνεῦσαι βίον, Lyc. 807. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσεν, Marc. 15, 37.

Ἔκπνοη, ης, ἡ, exspiratio, exhalatio. A præc.

Ἐκποδὼν, Adv. e medio, e conspectu, tropice e vita; (2) cum gen. vetere hac procul. Ex ἐκ, & πούς, pes.

Ἐκποιέω, ῶ, f. ήσω, alieno, abalieno; (2) subduco, libero ab aliqua re; (3) emancipo, item adoptandum do; (4) sufficio; (5) perficio, consummo; (6) imperf. suppetit, licet.

Ἐκποιῶ με τῇ διακονίᾳ, Herodot. Hinc

Ἐκποίησις, εως, ἡ, alienatio; (2) emancipatio; (3) absolutio, perfectio.

Ἐκποίητος, ος, ὁ, ἡ, emancipatus, in adoptionem datus. Ab eod.

Ἐκποικίλλω, f. ιλῶ, vario, varie distinguo.

Ἐκτίλλω, f. ίσω, vello crines, vellus adimo. Ἀλλ' ἐκποιῶ Cυ τὰς φοινίδας, Arist. Θεσμ. 574.

Ἐκπολεμέω, ῶ, f. ήσω, debello, expugno. Ex ἐκ & πολεμέω, bellum. Unde

Ἐκπολεμίζω, ἡ, ad bellum concito, hostem alicui conciliare, infensum reddere, in pass. infensum fieri alicui. Ἐξεπολεμίσθησαν, πρὸς τοὺς φυτιώτας, Plut.

Ἐκπολίζω, f. ίσω, urbem exstruo.

Ἐκπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obsidione ad deditionem cogo, capio. Ἐκπολιορκηθεὶς ὑπὸ φυτερῶν αἰ Ἑλλήνων, Xen.

Ἐκπολιτίζω, populum ad aliam formam reip. inorum traduco.

Ἐκπομπάζω, f. άσω, me effero; (2) effero, evulgo, pando secreta. Ἐκπομπάζῃ τῷ κάλλει, Luc.

Ἐκπομπὴ, ῆς, ἡ, emissio; (2) deductio; (3) excursio; (4) relegatio; (5) repudium. Ab ἐκπέμπω, emitto.

Ἐκπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, excolo, exerceo, conficio; (2) labores perficio. Ἐκπονεῖν ὕδωρ τειχῶν, Arist. Av. 384.

Ἐκπονηδίζω, f. ίσω, pravum & vitiosum reddo, vitio. Ex ἐκ, & πονηρός.

Ἐκπορπίζω, f. ισω, trajicio mare. Ex ἐκ, & πορθμὸς, mare.

Ἐκπορεύσωμαι, fut. εύσομαι, exeo, egredior. Ἐξεπορεύετο ἐξ' ἐκ τ' ὠδῖνας, Marc. 11, 19. Hinc

Ἐκπορευσις, εως, ἡ, processio, egressio.

Ἐκπορευτὴς, ὴ, όν, procedens, egrediens.

Ἐκπορευτὰς, Adv. per processionem.

Ἐκπορθέω, ῶ, f. ήσω, devasto, diripio. Πᾶσαν ἀκλεῶ ἐξεπόρθησαι δορί, Lyc. 1339.

Ἐκπορθήτωρ, ορος, ὁ, vastator. A præced.

Ἐκπορία, ας, ἡ, quæstus, negotiatio. Ex ἐκ, & πόρος, transitus.

Ἐκπορίζω, fut. ίσω, excogito; (2) quæro, comparo; (3) suppedito. Τοῖς διορθώσεσι ἡ βίοι ἐκπορίζειν, victum suppeditare, Dem. Πάντα γὰρ κινδύνῳ αὐτὰ, κἀπορίζομεν βίον, Arist. Vesp. 1107.

Ἐκπορνεύω, f. εύσω, effuse fornicor. Αἱ πόλεις αὐτὰς ὁμοίως ταύτας τρόπον ἐκπορνεύσασαι, Jude 7.

Ἐκπορπάομαι, ῶμαι, evolo.

Ἐκποτόομαι, ώσομαι, idem. Ὡς δ' ἐπὶ ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται, Il. 19, 357.

Ἐκποτισμός, οῦ, ὁ, ficula terræ.

Ἔκπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab

Ἐκπρασσω, vel ἐκπράττω, f. ξω, perficio, exigo. Ἐκπράσσειν χρήματα, μετρίων φόρων, ulcisci.

Ἐκπραυνω, f. υνῶ, demulceo, permulceo.

Ἐκπρεμνίζω, exstirpo, radicitus evello.

Ἐκπρεπὴς, ἐς, ἐκ, ἡ, decorus & insignis inter alios, eximius, elegans. Ex ἐκ, & πρέπω, decorum sum. Unde

Ἐκπρεπω, decorus sum, inter alios excello.

Ἐκπρεπόντως, decenter, ut decet.

Ἐκπρεπως, Adv. decore, eximie.

Ἐκπυέω, fut. ήσω, tumeo, inflammo; (2) ciffio. Hinc

Ἐκπυησις, εως, incensio, inflammatio.

Ἐκπυρσωσις, fervor aquæ &c. bullientis s. fridor.

Ἐκπρίξας, a. 1. part. act. Ion. pro ἐκπρύξας ab ἐκπράττω.

Ἐκπρίαμαι, eximo; (2) pecunia corrumpo. Τοὺς κινδύνους ἐξεπρίαντο, Lysias.

Ἐκπρίασθαι, præf. inf. med.
Ἐκπρίω, f. ίσω, serra exseco, excido.
Ἐκπροθεσμία, ᾶς, f. ίσω, diem præstitutum excedo, in mora fum. Ab
Ἐκπρόθεσμος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui præstitutum diem non servat. Ex ἐκ, & πρόθεσμος.
Ἐκπροθέσμως, *Adv.* post diem præstitutum.
Ἐκπροθυμέομαι, cupio, valde cupio.
Ἐκπρομαι, em tto.
Ἐκπροικίζω, f. ίσω, doto, dote data eloco. Ex ἐκ, & πρoῖξ, ικος.
Ἐκπροκαλέομαι, έσμαι, evoco, accerso. Ἐκπροκαλισσομένη μεγάρου ἀβαιταόντων. Odyss 2, 400. Ex ἐκ, πρό, & καλέω.
Ἐκπρολείπω, fut. ψω, relinquo, dimitto. Μητέρα δ' ἐκπρολίπης, Phocyl.
Ἐκπρολίποις, 2. fing. a. 2. opt. act.
Ἐκπρομολέω, ῶ, f. ήσω, egredior.
Ἐκπροπίπτω, decido.
Ἐκπροφαίνω, oftendo, præ me fero.
Ἐκπροφέρω, effero, profero.
Ἐκπροφεύγω, effugio.
Ἐκπρόχοια, fut. θσω, effundo. Χλοιρὰς ἐκπροχόαν πλοκάμοις, Epigr.
Ἐκπτέρωμαι, in alum evolo; (2) attenuo, ut levitate facile attollar.
Ἐκπτῆσθαι, f. ξομαι, alas pando & quatio, alas expaffas concutio; (2) geflio.
Ἐκπτήσσω, f. expavefacio, exterrefacio. Οἶκον μ' ὃς τ' ὄρνις δάμασε τόδ' ἐξέπληξε, Eur. Hec. 181.
Ἔκπτυστος, ὁ ἡ ὄν, abominandus, repudiandus.
Ἐκπτύω, f. υσω, exputo; (2) refpuo, abhorreo, Ga'. 4, 14.
Ἔκπτωμα, ατος, τό, prolapfio; (2) luxatio. Ab ἐκπίπτω. Unde
Ἔκπτωσις, εως, ἡ, elapfio, eruptio; (2) calamitas.
Ἔκπτωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, delapfus. Ab eod.
Ἐκπυέω, ῶ, f. ήσω, fuppuro; (2) ad fuppurationem perduco. Ex ἐκ, & πύον. Hinc
Ἐκπύημα, ατος, τό, puris collectio.
Ἔκπυησις, εως, ἡ, fuppuratio. Ab eod.
Ἐκπυητικὸς, ἡ, όν, vim habens fuppurandi feu pus movendi. Ab eod.
Ἐκπυίσκω, idem quod ἐκπυέω.
Ἐκπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, audio; (2) fciscor. Σαλαῖος αὖτ' ἐκπυνθάνῃ, reges, Arift. Plut 60. Πρὶν ἐκπύθεσθαι πᾶν τὸ πρᾶγμ', ὅπως ἔχει, Arift. Conc. 749. Ἵν' ἐκπυθώμεθα πόθεν πόρεται Eur. Cyc. 93.
Ἐκπυΐω, f. ύσω, idem quod ἐκπυέω.
Ἐκπυρηνίζω, f. ίσω, enucleo, educo velut nucleum; (2) extraho. Ex ἐκ, & πυρὴν, nucleus.
Ἐκπυρίζεσθαι, incendi, incalefcere, ap. *Hipp.*
Ἔκπυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, fervidus, æftuofus, ardens. Ex ἐκ, & πῦρ, ignis. Hinc
Ἐκπυρόω, ῶ, fut. ώσω, incendo; (2) excandefacio. Αὐτίκα τ' ἐκπυρόσει ζώματα, Eur. 293.
Ἐκπυρσεύω, f. εύσω, igne luceo, ex aliquo loco. Ex ἐκ, & πυρσὸς, fax.
Ἔκπύρωσις, εως, ἡ, inflammatio; (2) ardor. Ab ἐκπυρόω.
Ἔκπυστος, ος, ὁ ἡ ὄν, exauditus, cognitus. Ab ἐκπυνθάνομαι.
Ἐκπώγων, ωνος, ὁ ἡ ὄν, cui barba excrevit, barbatus. Ex ἐκ, & πώγων, barba.
Ἐκπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo.
Ἔκπωμα, ατος, τό, poculum, phiala. Ab ἐκπίνω.
Ἐκπωτάομαι, ῶμαι, evolo.
Ἐκπωτισμὸς, ὁ, ficcitas terræ.
Ἐκράδανεν, *impleti funt*, 3. pl. a 1. ind. paff. Βακ. pro ἐπλήσθησαν, a πίμπλημι.
Ἐκραδίζω, f. ίσω, virgis expello. Ἐκ τ' αὐλίων θαλλινέης ἐκραδίζειν τὰς μοιχθηρὰς, Arift. Lyf. 578. Ab ἐκ, & ῥαδίζω.
Ἔκραγα, perf. ind. med. v. κράζω.
Ἐκραζον, 3. pl. imperf ind. act.
Ἔκραξις, εως, ἡ, diruptio, effractura. Ab ἐκρήγνυμι, *effringo.*
Ἐκρασπεν, *implevi*, a. 2. ind act. v. πίμπλημι.
Ἐκρασσαν, 1. fing. imperf. ind. act.
Ἐκράθην, mixtus fum, 1. fing. a. 2. ind. paff. *per Syncop.* pro ἐκεράσθην, a κεράννυμι.
Ἐκρανω, f. ανῶ, fpargo ex; (2) difpergendo effundo. Κόμης ἢ λιλικὸν μυελὸν ἐκρανῇ μίσυ κρατὶς διεσπαρίντος, effuit, Soph. Trach. 795. Ex ἐκ, & ῥαίνω.
Ἔκρηξα, aor. 1. ind. act. v. κράζω.
Ἐκραταιοῦτο, *corroborabatur*, 3. fing. imperf. ind. paff. verbi κραταιόω.
Ἐκρεκάζασιν, *vociferatus eft*, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi κρεκάζω.
Ἐκρέμαντο, *pendebat*, 3. fing. imperf. ind. med. verbi κρέμαμαι.
Ἐκρέμω, *pendebas*, 2. fing. imperf. ejufd. *Att.* & *Ion.* pro ἐκρέμεσο.
Ἐκρεῖν, f. ρεύσω, effluo; (2) excido. Ἐξερρύησαν οἱ Θεμιστοκλέους λόγοι τῆς Ἑλλάδος, Plut.
Ἔκρηγμα, ατος, τό, abruptum; (2) falebra, locus a torrente in campo excavatus; (3) eruptio aquarum. Ab
Ἐκρήγνυμι, vel ἐκρηγνύω, f. ρήξω, effringo, erumpo. Καδ' ἡμᾶς δ' ὅπου ἐκρήξῃ μάχη, Soph. Aj. 786. Hinc
Ἔκρηξις, εως, ἡ, diruptio; (2) vociferatio.
Ἐκρήνηα, a. 1. ind. act. v. κραίαινω.
Ἐκριζόω, ῶ, eradico, exftirpo. Ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸ Ζιζάνιον, Matt. 13, 29 ἐκριζωθήσεται, ib. 15, 13.
Ἐκριζώσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.
Ἐκρίζωσις, εως, ἡ, eradicatio, exftirpatio.
Ἐκριζωτὴς, οῦ, ὁ, eradicator, exftirpator.
Ἔκριμμα, ατος, τό, purgamentum, quod ejicitur. Ab ἐκρίπτω.
Ἔκρις, ιν, ὁ ἡ ν, cui nafus eft prælongus, *Aret.* Ex ἐκ, & ῥὶς, *nafus.*
Ἐκρίνατο, *interpretatus eft*, 3. fing. a. 1. ind. med. verbi κρίνω.
Ἐκρινίζω, f. ίσω, nafo fufpendo, fubfanno. Ex ἐκ, & ῥὶν, *nafus.*
Ἐκριπίζω, f. ίσω, flando excito; (2) accendo; (3) flando impello; (4) excito. Πνεῦμα ὑποσοβοῦν ἄφνω τὴν περιπλεμφορίλιν ὕλλην ὑπὸ τὰς φολιρίνας ἐξεῤῥιπίζει, Plut.
Ἐκριπτέω, ῶ, projicio, ejicio.
Ἐκρίπτω, f. ψω, projicio; (2) decutio, relego in locum aliquem. Hinc
Ἔκριψις, εως, ἡ, projectio, decuffio, ipfa actio projiciendi.
Ἔκροη, ης, ἡ, effluxus. Ab ἐκρέω.
Ἔκροος, contr. ους, ὁ, idem.
Ἐκρυδδίω, a. 1. ind. paff. v. κρύπτω.
Ἐκρυσα, *rupi diffi.*, 2 fing. a. 1. ind. med.
Ἐκτεθείκω, ῶ, f. ησω, exfodico.
Ἐκτείλω, 1. fing. a. 2 ind. paff. v. κρύπτω.
Ἔκρυπτον, 1. fing. imperf. ind. act.
Ἔκτυσις, εως, ἡ, effluxus, profluvium. Ab ἐκτύω, *effluo.*
Ἐκρυφα, *occultavi*, 1. fing. perf. ind. act. *Att.* pro κέκρυφα, a κρύπτω.
Ἐκρυψα, *abfcondi*, 1. fing. a. 1. ind. act.
Ἐκρύω, f. ύσω, effluo. Ει ἐκρύμαι, eximo, liberor. Τῷ σπεῖρ ἐν ζωγαῖς κεμὰς φασγάνων ἐκρύσθη, Lyc. 190
Ἐκσαγηνόω, *I expedio*, feu reti explico.
Ἐκσαλεύω, *agitando* f. concutiendo ejici, cum vi expello.
Ἐκσαρκίζω, f. ίσω, exfarnifico, carnem feparo. Ex ἐκ, & σάρξ *caro.*
Ἐκσαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnem excrefcere facio, carnem ingenero. Ex ἐκ. Hinc
Ἐκσάρκωμα, ατος, τὸ carnis excrefcentia.
Ἐκσείω, f. είσω, excutio, quaffo, commoveo.
Ἐκσημαίνω, f. ανῶ, *notabo*, pono.
Ἐκσήπω, f. ψω, penitus *corrumpo.*
Ἐκσιφωνίζω, f. ίσω, *hauftum* elicio, vel extraho.
Ἐκσκεδάζω, f. άσω, ejicio diffipo, ejicio fimul & difpergo.
Ἐκσκεδάζομαι, fut. άσομαι. *Ex* fummota alicunde exporto; (2) expello.
Ἐκσκορπισμὸς, οῦ, ὁ, diffipatio. Ex ἐκ, & σκορπίζω, *diffipo.*
Ἐκσυέω, ῶ, f. ήσω, exsero.
Ἐκσώζω, f. ώσω, expello, abigo foras.
Ἐκσπάω, f. άσω, extraho, expello.
Ἐκσπείδω, f. σπείσω, libamina effundo, libo.
Ἐκσπερματίζω, f. ίσω, femen emitto.
Ἐκσπερματόω, ῶ, f. ώσω, ad femen pervenio, femen reddo.
Ἐκσπεύδω, feftino, feftinando pervenio, tendo.
Ἐκσπογγίζω, f. ίσω, fpongia exterqo.
Ἐκσπονδυλίζω, cervicem confringo.
Ἔκσπονδος, ος, ὁ ἡ ὄν, excluſus a fœdere vel a focietate; (2) fœdifragus; (3) qui nullo fœdere tenetur. Ex ἐκ, & σπονδὴ, *fœdus.*
Ἐκσπουδάζω, ω, ὁ ἡ ὄν, fex ftudiorum. Ex ἐκ, pro ἐξ, & σπουδὴ, *ftudium.*
Ἔκστασις, εως, ἡ, dimotio fui e ftatu, in quo erat; (2) mentis emotio, ecftafis; (3) abfceffus, difceffus; (4) mutatio, qua res in aliam naturam degenerat; (5) admiratio, ftupor. Ab ἐξίστημι, *de ftatu dejicio.*
Ἐκστατικὸς, ἡ, όν, vim rem aliquam e ftatu fuo dimovendi habens; (2) attonitus, mente alienatus, furiofus; (3) dementans; (4) pronus ad iracundiam. Ab eodem.
Ἐκστέλλω, fut. λῶ, emitto, extra mitto; (2) exorno.
Ἐκστέφω, f. ψω, coronam aufero, coronam depono; (2) inanio, evacuo; (3) corona exorno; (4) exorno. Ἥκτισε ὃ βωμὸς οὐ κατ' Ἀδμήτου δόμους πρεσβήδε, κάξεστέψε, Eur. Alc. 168.
Ἐκστηθίζω, f. ίσω, ex pectore loquor; (2) memoriter non e libro aut membrana recito. Ex ἐκ, & στῆθος, *pectus.*
Ἐκστήσῃ, *mirabitur*, 3. fing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐκστήσεται, ab ἐξίστημι.
Ἐκστραγγίζω, f. ίσω, excolo, ftillatim exhaurio.
Ἐκστρατία, ας, ἡ, eductio exercitus in expeditionem. Ab ἐκστρατεύω.
Ἐκστράτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐκστρατεύω, f. εύσω, exercitum in expeditionem duco, inteſto exeo agmine.
Ἐκστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra loco extra.
Ἐκστρέφω, fut. ψω, inverto, immuto. Ἐκστρέψω ὡς τάχιστα τὸν Σαυτῦ τρόπον, Arift. Nub. 88. Ἐκστρέψας τὴν ἡμιτέρην ἵππιον κακὸς κακῶς, ibid. 554.
Ἐκσύομαι, aut ἐκσεύομαι, erumpo; unde ἐξέσυτο apud Hom. Il 7, 1.
Ἐκσυρίζω, ῶ, f. άσω, aperio & pervium reddo velut fiftulam
Ἐκσυρίζω, fibilo de ſerpente.
Ἐκσυρισμὸς, vel ἐκσυρίτλω, f. ξω, exſibilo, explodo.
Ἐκσφενδονάω, ῶ, f. ήσω, funda ejaculor; (2) fundibuli more ejaculor.
Ἐκσφενδόνη, ῆς, f. ήσω, idem.
Ἐκσφραγίζω, fut. ίσω, ad exemplar ſigno. Hinc
Ἐκσφράγισμα, ατος, τὸ, effigies expreſſa.
Ἐκσχίζω, f. ίσω, fcindo ex, exſcindo.
Ἐκσώζω, f. ώσω, e periculo ſervo, libero, tueor. Τύμβος δ' αὐτὸν ἐκσώσῃ μόνα Ὀπλοσμίας, Lyc. 613. Πρὸς οἵκου ἐκσώσων μ' ἄγαν, Soph. Phil. 488. Ἰδεῖν τάδε τὸ κασιγνήτω, φίλοι, Ὦ ἐκ πατρῴου οἴκου ἐξεσωσάτην, id. El. 985.
Ἐκσωρεύω, fut. εύσω, accumulo, acervatim adgero
Ἔκτα, *occidit*, 3, fing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔκτα, a verbo κτήμι.
Ἐκτακὴ, ῆς, ἡ, delegatio. Ab ἐκτάσσω.
Ἔκτακον, 3. fing. perf. ind. act. v. κτείνω.
Ἐκτακὸν, *Adv.* extenſe, porrectim. Ab ἐκτείνω.
Ἐκτανύσθω, ος, ὁ ἡ ὄν, extenſus, exporrectus; (2) amplus, qui longe lateque patet. Ab eodem.
Ἐκτανδὸν, *Adv.* idem quod ἐκτάδην.
Ἐκτασθεὶς, ὁ, 1. partic. paſſ. v. ἐκτείνω.
Ἔκτασιν, *occiſi ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Βακ. pro ἐκτάσθησαν, a κτείνω.
Ἐκταῖος, αια, αῖον, fextus; (2) fextanus. Ab ἕκτος, *fextus.*
Ἔκτακε, *occidit*, 3. fing. perf. ind. act.
Ἑκτάλαντος, talentis, i. e. magna pecunia laudo. Ἔκτεμε,

Ἔκταμα, ατος, τὸ, extensio, productio, id quod extensum est. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάμβος, perf. part. pass. v. κτείνω.

Ἐκτάμῃσι, *excideris*, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐκτάμῃ, ab ἐκτάμνω.

Ἔκταμμαι, pert. ind. pass. verbi κτείνω.

Ἐκτάμνω, exseco, excido. Ἰὼς ἐκτάμνειν, Il. 11, 515. *vinos*, ib. 3, 62. σφυρηλάω, ib. 12, 149. Ab ἐκτέμνω.

Ἔκταν, *occiderunt*, 3. pl. *l.* 2. ind. act. *Boeot.* pro ἔκτασαν, a verbo κτῆμι.

Ἔκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κτείνω.

Ἐκταράζω, tremo.

Ἐκτανύω, f. ύσω, extendo. Ab ἐκτείνω.

Ἔκτασις, εως, ἡ, ordinatio, instructio aciei. Ab ἐντάττω, *ordino*.

Ἐκταπεινόω, ῶ, f. ώσω, deprimo, humilem facio.

Ἐκπαραλιλικὸς, ἡ, ὸν, vim turbandi habens, ap. medicos, ventrem.

Ἐκτάραξις, εως, ἡ, perturbatio, ap. medicos, ventris.

Ἐκταράσσω, vel ἐκταράττω, f. ξω, perturbo. Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσοντες ὑμῶν τὸν οἶκον, Act. 16, 20. Ἐταραχθεὶς πρὸς τὴν πληγὴν φόβου, Luc.

Ἐκτάρβω, ῶ, f. ήσω, extimesco; (2) exterreo.

Ἔκτας, *occidisti*, 2. sing a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἔκτεινας, a κτείνω.

Ἔκτασις, εως, ἡ, extensio, porrectio; (2) Figura grammatica, qua syllaba brevis producitur. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάσσω, vel ἐκτάττω, f. ξω, instruo, in ordine pono. Ἐν τοῖς ὁπλοις ἐκτεταγμένοι πρὸς μαχὴν, Philo.

Ἔκτασα, *I stretched*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἔκτησα, a κτάομαι.

Ἔκτατο, 3. sing. pluſq. ind. pass. v. κτείνω.

Ἐκτατος, 3. sing. pluſq. ind. pass. v. κτείνω.

Ἐκτατος, η, ον, exporrectus, extentus. Ab ἐκτείνω

Ἔκτατο, *I stretched*, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐκτάλντο, a κτάομαι.

Ἐκτεθειμένος, *exposed*, acc. sing. a. 1. part. pass. verbi ἐκτίθημι

Ἐκτεθραμμένους, *nourished*, acc. plur. perf. part pass. verbi ἐκτρέφω.

Ἐκτείνας, a. 1. part. act. v. ἐκτείνω.

Ἔκτεινε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. κτείνω.

Ἐκτείνω, f. τενῶ, extendo, protendo; (2) extrabo, educo. Ἦλθε γὰρ κοὐκ ἐκτείνατ' ἐκ χρόνου, Soph. Aj. 1, 19. Μείζων ἐκτείνει λόγος, id. Trach. 692.

Ἐκτειχίζω, f. ίσω, muris cingo. Ἆρα διανοεῖσθε ὅτι ἔτι τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ; Arist. A. 1170.

Ἔκτεκε, pario.

Ἐκτελεῖν, Ionice, Ionis insipio.

Ἐκτελέω, ῶ, f. ώσω, perficio, consumo.

Ἐκτελέσαι, 2. pl. pret. opt. act. v. ἐκτελέω.

Ἐκτελέσας, *when completed*, qui compevit, a. 1. part act. *Att.* pro ἐκτελέσας.

Ἐκτελεσθησαι, *Dor.* pro ἐκτελεσθήσῃ, ab ἐκτελευτάω, finio.

Ἐκτελέω, ῶ, f. έσω, perficio. Ἐκτελεῖν τὸν δικαιον, φόνον, γάμον τινος.

Ἐκτελὴς, ὁ, ἡ, ὁ, perfectus. Ex ἐκ, & τέλος, *finis*.

Ἐκτεμῶ, f. ἐμῶ, excido, exseco; (2) castro. Ἐγὼ δὲ τὸ κάρυον ἂν ἐκτέμοιμι σοι, Arist. Rhet. 5, 4.

Ἔκτεσις, εως, ἡ, extensio; (2) explicatio; (3) jugis & additua opera; (4) copia, abundantia. Ab ἐκτείνω.

Ἔκτενὴς, ἐός, ὁ, ἡ, ὸν, extensus; (2) sedulus, diligens; (3) assiduus, jugis. Ab eod.

Ἐκτενία, ας, ἡ, idem quod ἐκτένεια.

Ἔκτεινε 1. sing. f. 1. ind. act. v. ἐκτείνω.

Ἐκτενῶς, *Adv.* vehementer, impense, prolixe. Ab ἐκτενὴς.

Ἐκτετυγμένος, ordinate, ab ἐκλάσσω.

Ἐκτετμένος, explicate. Ab ἐκτετράφω, quod est *Partic. Pass.* ab ἐκτείνω.

Ἔκτος, ἔως, ὁ, sextarius. Ab ἕκτος, *sextus*.

Ἐκτεφρόω, in cineres redigo.

Ἐκτέφρωσις, ἡ, cinefactio.

Ἐκτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contechnor, commiscor. Ex ἐκ, & τέχνη, *ars*.

Ἐκτήκω, fut. ξω, eliquo, exprimo liquefactum; (2) emacero, exinbefacio.

Ἐκτηξις, ἡ, liquefactio, percolatio.

Ἐκτημόριον, ὁ, τὸ, sextans, sexta pars, sextarius. Ex ἕκτος, & μόριον, *particula*.

Ἔκτησθε, 3. pl. pert. ind. pass. v. κτάομαι.

Ἐκτησάμην, 1. sing. a. 1. ind. med.

Ἐκτῆσθε, perf. inf. pass. *Ion.* pro κεκτῆσθαι.

Ἐκτιθεύω, f. ευσω, enutrio, educo.

Ἐκτιθημι, f. θήσω, expono, ut e navi, e vehiculo; (2) expono infantem; (3) adoptandum do filium; (4) propono, v. c. edictum, praemium, &c. (5) proferro aliquem vel aliquid, (6) edo in publicum, ut librum; (7) vendo; (8) *in med.* aliquo transportandum curo, securitatis causa *Eurip.* Ἐκθεὶς αὖ ἑρίφου, Eur. Ph. 25. Τὴν ἢ πατέρα Κηφέα, ὃς σ' ἐξέθρεψεν, ἀπαλίσεται ὁ Διὸς. Arist. Thesm. 1065. Ἐκτίθεσθε ὑπὸ μητρὸς εἰς τὴν ὁδὸν, Hier.

Ἐκτιθλεύω, f. εύσω, idem quod ἐκτιθεύω.

Ἐκτιθλιόω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐκτικὸς, ἡ, ὸν, in habitu positus; (2) qui hectico febri laborat. Ab ἔχομαι, *habeo*.

Ἐκτικῶς, *Adv.* habitualiter. h. e. firmiter, probe.

Ἐκτίκτω, fut. τέξομαι, partu edo, edo in lucem.

Ἐκτίλλω, evello.

Ἐκτιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo, nimio pretio æstimo; (2) valde honoro; (3) honoris causa nomine aliquo, præfectum honestiori, appello. Hinc

Ἐκτίμησις, ἡ, magni honores.

Ἐκτιμος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, expers honoris. Ex ἐκ, & τιμὴ, *honor*.

Ἐκτινάγμος, ου, ὁ, excussio. Ab ἐκτινάσσω.

Ἐκτινάξατε, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ἐκτινάσσω, f. ξω, excutio. Ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν, Matt. 10, 14.

Ἐκτίνυσι, fut. τίσω, exsolvo, luo. Ab ἐκτίνω.

Ἐκτίνω, f. τίσω, idem & ab eod. Ἐκτίνειν τὸ ὀφειλόμενον, Plut. Ὅσων κατ' αὐτοῦ ὀφλεῖν ἐτίσατο ἴσα, retulisset. Soph. Aj. 304. Ἢ σώματος ἂν στάσιν ἐκτίνων χάριν δεῖναι, Lyc. 211. Ab eod.

Ἔκτισα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. κτίζω.

Ἐκτισις, εως, ἡ, perlolutio. Ab ἐκτίω

Ἔκτισμα, ατος, τὸ, mulcta. Ab eod

Ἔκτισις, 3. sing. perf. ind. pass. v. κτίζω.

Ἐκτίστης, ου, ὁ, qui solvit, (2) exacto; (3) vindex. Ab eod.

Ἔκτιτεύω, idem quod ἐκθεύω.

Ἐκτιτρώσκω, f. τρώσω, abortum facio.

Ἐκτίω, luo, punio, solvo, rependo. Ἐνδίκως ἐκτίσαι φασίν, Eur. Med 207.

Ἔκτμημα, ατος, τὸ, frustum sectione extractum, segmentum. Ab ἐκτέμνω, *exseco*.

Ἔκτμησις, εως, ἡ, excisio, excisio, (2) castratio. Ab eod.

Ἐκτοθεν, *Adv.* extra, ex eo, seorsum. Ab ἐκτός.

Ἐκτοθι, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐκτοιχάρυξις, paretis perfodio furandi causa.

Ἐκτοκίζω, f. ίσω, fœnori do. ap. *Ion.* ad fœnerandum impello, incito. Ex ἐκ, & τόκος, *usura*.

Ἐκτολμάω, f. ήσω, audeo.

Ἐκτολμήσας, *audens*, a. 1. part. act.

Ἐκτολυπώσας, a. 1. part. act. v.

Ἐκτολυπεύω, f. εύσω, perficio.

Ἐκτομεὺς, έως, ὁ, sculptor, excisor, sector. Ab Ἐκτέμνω.

Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, exsectio. Ab eod.

Ἔκτομος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ἔκτομος, ου, ὁ, exsectus, castratus. Ab eod.

Ἔκτομος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ἔκτονε, 3. sing. perf. pass. med. v. ἐκτείνω.

Ἔκτονος, ον, abhorrens a tono, f. musico.

Ἐκτοξεύω, f. εύσω, exhortor, utoprie pharetram; (2) emitto telum Νομίζων ἐκτοξεύσαι βίον, Arist. Plut. 34. Ex ἐκ, & τοξεύω, *arcus*.

Ἐκτοπίζω, f. ίσω, loco moveo, abigo, relego; (2) peregre abeo. Ἐκτοπίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, Aristot. Ab ἔκτοπος.

Ἔκτοπος, ος, ὁ, ἡ, peregrinus. Ab eod.

Ἐκτοπισμὸς, οῦ, ὁ, discessus, sedis mutatio; (2) luxatio; (3) longinquitas loci. Ab ἐκτοπίζω.

Ἐκτοπιστέον, abigendum.

Ἐκτοπιστὴς, οῦ, ὁ, exterminandus.

Ἐκτοπιστικὸς, ὴ, όν, qui loca mutare solet.

Ἔκτοπος, ος, ὁ, ἡ, loco suo emotus; (2) inusitatus. Ex ἐκ, & τόπος, *locus*.

Ἔκτοπος, *Adv.* extra. Ab ἐκ, vel ἐξ, *ex*.

Ἐκτοσθεν, *Adv.* extra. Ab ἐκτός.

Ἔκτοσι, idem & ab eod.

Ἔκτοτε, *Adv.* ex eo tempore. Ab ἐκ, & τότε, *tunc*.

Ἐκτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragœdia decanto; (2) tragice decanto & exaggero.

Ἐκτράπεζος, ος, ὁ, ἡ, extra mensam constitutus, qui in mensam non infertur. Ex ἐκ, & τράπεζα, *mensa*.

Ἐκτραπελοστάτης, ου, ὁ, deformem ventrem habens.

Ἐκτράπελος, ος, ὁ, ἡ, invenustus, fœdus, avertandus. Ex ἐκ, & τρέπω, *decorus sum*.

Ἐκτραπέλως, invenuste, fœde.

Ἐκτραπῇ, *deflectat*, 3. sing. a. 2. conj. pass. verb. ἐκτρέπομαι, *averior*.

Ἐκτρέχω, f. ξομαι, fut. ἔσομαι, excutio & præcipitem do, de equo; (2) collum seu cervicem frango; (3) interficio, nominatim decollo; (4) in silentium abeo, ethero, extollo; ἐκτραχηλίζω, excuti & in collum devolvi; (2) interfici; (3) superbire; (4) deliquium pati. Ὁ ὑπὸ ἐκτραχηλίζῃ τὰς μυκτῆρας ἐχέδης, Plut. Ex ἐκ, & τράχηλος, *collum*, *cervix*.

Ἐκτραγῴδησε, exsipero, exacerbo.

Ἐκτρεπτέον, adverto, deflecto iter; (2) averteri.

Ἐκτρεπτὸς, ἡ, όν, deflecto. Πόσα τε σοφίσματα ἐκπρεπτὰ Soph. Ai. 53. Οὗτος ἐκτρέπεται με τὸν κατηγόρῳ Dem.

Ἐκτρέφω, ut Θρέψω, enutrio. Ἐκτρέφειν τὰ θαλαττίδια, Ael. Hist. 5, 29. Χ' ἥτις ἐξέτρεφε χώραν τιμὴν τὴν θρασείαν ὕπα, Arist. Thesm. 529.

Ἐκτρέχω, excurro, raptim proripio. Ἐκ τῶν ἰδίων ἐκτρέχει λαρῶν, Aristot.

Ἔκτρησις, εως, ἡ, foramen, perforatio, *Attice*. Ab εἴρω & τίτρω.

Ἐκτριαινόω, ῶ, f. ήσω, tridente emoveo.

Ἐκτρίβω, ut ψω, exterit, deterio.

Ἐκτριβήσομαι, *perdar*, f. 2. ind pass. verbi

Ἐκτρίβω, f. ψω, ex ιο Καπνίζομαι κακῶς τὴν ὄψιν ἐκτρίψαι βούλει, exigere a Soph. Ord. Tyr. 256. Σὲ γὰρ κακὸς ὀφθαλμὸς βασκήσῃ κάκιστ' ὀφθεὶς ἐκτριβήσεσθαί φασι, peribit, Ibid. 436. Hinc

Ἔκτριμμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid abstergimus; (2) mantile, fulcrum, &c.

Ἔκτριψε, a. 1. infinit act. verbi ἐκτρίβω.

Ἐκτροπὴς, έως, ἡ, exitio, deletio. Ab eod.

Ἔκτροπος, ος, ὁ, ἡ, deflexio, digressio; (2) diversorium; (3) divortium aquarum, &c. (4) ambages. Ab ἐκτρέπω.

Ἐκτροπὶς, ὶς, ἡ, scil. ἐσθὴς, tappa.

Ἔκτροτον, ου, τὸ, ultimum palpebræ exterius.

Ἐκτροφὴν, ῆς, ὁ, ἡ, ὸν, defensus; (2) malevolus; (3) dilucidaneus. Ab eod.

Ἔκτροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἐκτρέφω.

Ἐκτροχάζω, f. άσω, excurro, procurro, percurro.

Ἐκτροχάω, ῶ, f. ήσω, v. ademio.

Ἐκτυπάσω, ἡ, fut. πάω, terebrando cavo; (2) terebram trumpo Ἀπ' ἐκτετύπωκε λυθῆναι μ' ἐκέλευσεν, Arist. Ceres. 337 Hinc

Ἔκτυπημα, ατος, τὸ, terebramentum, ramenta, quæ terebra educit.

Ἐκτυχάω,

Ἐκτρυχόω, ῶ, f. ώσω, detero, attero, consumo, exhaurio. Ex ἐκ, & τρυχόω, tero.
Ἐκτρύχω, idem. Ex ἐκ, & τρύχω, tero.
Ἔκτρωγω, exodo, exedo. Ex ἐκ, & τρώγω, rodo.
Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. Ab ἐκτιτρώσκω. Hinc
Ἐκτρωματίας, ία, ίου, abortivus.
Ἔκτρωσις, εως, ἡ, abortus. Ab ἐκτιτρώσκω.
Ἔκτρωσμός, οῦ, ὁ, abortio. Ab eod.
Ἐκτυγχάνω, assequor, vel sum.
Ἔκτυπος, ος, ον, ὁ κ ἡ, expressus ex archetypo.
Ἐκτυπόω, ῶ, exprimo, effingo, informo. Hinc
Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, effigies expressa.
Ἔκτυπωσις, εως, ἡ, expressio, efformatio.
Ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco. Hinc
Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio.
Ἐκτύφομαι, & ἐκτυφόομαι, ῶμαι, in fumum evanesco. Ex ἐκ, & τύφω, fumum excito.
Ἐκυδάκατο, convulsus est, 3. sing. a. 1. ind. med. Poet. pro ἐκυδάσθη. A κυδάζω.
Ἐκύκλασα, a. 1. ind. act. v. κυκλόω.
Ἔκυρὰ, ᾶς, ἡ, socrus, mariti mater. Ab
Ἔ Κ Τ Ρ Ο Σ, ὸς, ὁ, socer, mariti pater.
Ἔκυσα, a. 2. ind. act. Æol. pro ἔκυρσα. A κύρω.
Ἐκυσιώθην, a. 1. ind. pass. verbi κυρόω.
Ἔκυψεν, 3. sing. a. 1. ind. cum v ἐφελκ. v. κύπτω.
Ἐκφαγεῖν, exedere, ἐξέφαγον, ἐκφαγών.
Ἐκφαιδρύνω, nitidum ac tersum reddo.
Ἔκφανὴς, ἐσσα, ὸν, ὁ κ ἡ, manifestus, apertus; (2) splendidus, illustris. Ab
Ἐκφαίνω, f. ανῶ, in lucem edo, profero, evulgo; & (2) ἐκφαίνομαι, in lucem edor; (3) appareo, conspicuus fum. Ὡς τὸ σωθικὸν θεῦ μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀστιας ἐμοί, Oed. Tyr. 250.
Ἐκφανίζω, f. ίσω, manifestum reddo, aperio.
Ἔκφανσις, εως, ἡ, patefactio, evulgatio; (2) expressio, enumeratio, significatio.
Ἐκφαντικὸς, ὴ, όν, enunciativus, enarrativus.
Ἐκφαντικῶς, Adv. enunciative, (2) expresse, significanter.
Ἐκφαντορία, ας, ἡ, doctrina rerum recondit arum interpres. Ab ἐκφαίνω.
Ἐκφαντόριος, ὸς, ὴ, όν, idem quod ἐκφαντικὸς.
Ἐκφαντὸς, ὴ, όν, patefactus, evulgatus.
Ἐκφαντωρ, ορος, ὁ, enarrator, interpres, qui arcanum aliquod patefacit.
Ἐκφατὸς, manifeste, palam. Ab ἐκφάνω.
Ἔκφασις, εως, ἡ, edictum. Ab ἐκφημι.
Ἐκφατνώματα, ων, τὰ, prælcenium purgamenta, fordes, quæ e præsepibus ejiciuntur, reliquiæ ciborum. Ab ἐκφατνίζω, quod est ab ἐκ, & φάτνη, præsepe.
Ἐκφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, elevo, contemno. Hinc
Ἐκφαυλισμος, ὁ, contemtus.
Ἐκφαυλος, ον, contemtus, sordidus.
Ἐκφλέμφω, præs. inf. act. Ion. pro ἐκφλέγειν.
Ἐκφλεμφω, dicitur de ore elumbo, divulgo. Ex ἐκ, εἴρω, & μῦθος, rumor.
Ἐκφέρομαι, effero, aufero; (2) efferor, rapior.
Ἐκφέρω, effero, exporto; (2) effero mortuum; (3) divulgo, enuntio; (4) publico, v. c. libium publice propono, recito, &c (5) promo, edo; (6) refero, v. c. ad senatum vel populum; (7) infero, v. c. bellum; (8) uterum fero ad maturitatem fœtus, Prov. Ἐκφέρειν δεῖγμα τῆ φύσει, Heer. Πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει, Soph. Fl. 550. Καί γάρ τινες ἐντιμοι τυτοισὶ γεγένηνται, Arist. Ran. Ran. 171.
Ἐκφεύγω, effugio. Μικρὸν ἐξέφυγε τῶ μὴ καταπατηθῆναι, parum abfuit quin, Xen. Πῶς γὰρ ἂν τέτης δὲ ἐκ ἐκφυγεῖν; Arist. Av. 761. Ἀυλητῆρα ἐκπεφευγότα λαιτμοεδέρης ριπας, Lyc. 235.
Ἐκφλέγω, v. l. f. 1. ind. med. v. ἐκφλέγω.
Ἔκφημι, eloquor; unde ἔφατο, ἐσφάμην.
Ἐκφθείρομαι, inauspicato & in perniciem exeo.
Ἐκφθείρω, corrumpo, perdo, interficio.
Ἐκφλαυρίζω, f. ίσω, idem quod ἐκφαυλίζω. Ex ἐκ, & φλαῦρος, vilis, pravus.
Ἐμφλιγμαίνω, in phlegma converti.
Ἐκφλίγω, f. ξω, exuro. Αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν, Arist. Pace, 606.
Ἐκφλίζω, idem quod ἐκθλίζω, ap. Hipp.
Ἐκφλοχόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, flammam ejaculor.
Ἐκφλυαρίζω, contemno, d primo.
Ἐκφλύζω, f. ύσω, ebullio, exundo.
Ἐκφλυνδάνω, erumpo. Ex ἐκ, & φλύω.
Ἐκφλύσσω, f. ξω, ebullio; apud Apollon Rhod. ἐκφλύξαι, quasi exæstuare, ex corde æstuanti promere.
Ἐκφοβέω, ῶ, f. ήσω, exterrefacio, exterreo. Hinc ἐκφοβέομαι, extimesco. Ἵνα μὴ δόξω, ὡς ἐν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῆς ἐπιστολῶν, 2 Cor. 10, 9. Ab ἐκφοβος. Hinc
Ἐκφόβισμα, τὸ, terriculamentum.
Ἐκφόβισμα, τὸ, idem.
Ἔκφοβος, ὁ terror.
Ἔκφοβος, ος, ὁ κ ἡ, exterritus, consternatus. Ex ἐκ, & φόβος, timor.
Ἐκφοινίσσω, vel ἐκφοινίττω, f. ξω, rubefacio; (2) cruento.
Ἐκφοιτάω, ῶ, f. ήσω, exeo, egredior, prodeo. Περὶ τ' γυναικὸς ἐξεφοίτων λόγοι, Plut. Hinc
Ἐκφοίτησις, εως, ἡ, egressio; (2) divulgatio rei.
Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio; (2) elatio funeris; (3) divulgatio. Ab ἐκφέρω.
Ἐκφορέω, ῶ, f. ήσω, effero, exporto. Ἐκφόρησον αὐτὸν & πωλῆτ ν ἐκ τ πόλεως, Luc. Οὐδὲ μονῶν & ζωμὸν ἐκφορήσεις, Arist. Eq. 359. Ab eod. Hinc
Ἐκφόρημα, ατος, τὸ, quod exportatum f. egestum est.
Ἐκφόρησις, εως, ἡ, exportatio, egestio.
Ἔκφορτος, ος, ὁ, terræ provectus, fructus, quem terra edit. Plur. τὰ ἔκφορτα.
Ἔκφορος, ος, ὁ κ ἡ, exportatitius; (2) divulgatus; (3) peritus.
Ἐκφορτίζομαι, f. ίσομαι, onus abjicio, exonero; (2) excutio velut onus.
Ἐκφράζω, f. άσω, eloquor, edisserere, enarro.
Ἐκφρακτικὸς, ὴ, όν, cui vis inest expediendi mratus obstructos. Ab ἐκφράσσω.
Ἔκφρασις, εως, ἡ, descriptio, expositio, explicatio. Ab ἐκφράζω.
Ἐκφραστικὸς, ὴ, όν, eloquendi facultate præditus. Ab eod.
Ἐκφρέω, vel ἐκφρημι, f. φρήσω, exuo foras; (2) effero.
Ἐκφρενόω, ῶ, f. ήσω, cuto; (2) decipio; (3) animo efferor, omniroque immoderate fortunam fero. Ab ἔκφρων.
Ἐκφρεντίζω, f. ίσω, excogito; (2) non cuto; (3) cogito. Ἐκφροντίζειν γὰρ σιωπᾶν φρονεῖν, Aristoph. Ex ἐκ, & φροντὶς
Ἔκφρονος, Att. fatuæ, amentes. Ab
Ἔκφρων, ονος, ὁ κ ἡ, qui est extra mentem, delirans, amens. Ex ἐκ, & φρὴν, mens
Ἐκφυὰς, άδος, ἡ, res quæ alii adnata est. Ab ἐκφύω.
Ἐκφυγάνω, effugio.
Ἔκφυγε, 3 fing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω. Unde
Ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium, fuga.
Ἔκφυες, ος, ὁ κ. ἡ, naturæ modum excedens, sed tolerabilem formam. Ex ἐκ, & φυὴ.
Ἐκφυλακεύω, ῶ, fenatu vel ordine aliquem moveo. Ex ἐκ, & φύλλα, folium, quo olim suffragia tegebantur, & εἴρω.
Ἐκφυλλοφορία, ας, ἡ, ejectio e tribu, senatu, vel populo. Ex
Ἔκφυλος, ος, ὁ κ ἡ, qui non est ejusdem tribus; (2) qui non est tribu; (3) peregrinus, externus, barbarus, a moribus gentis abhorrens; (4) degenerans. Ex ἐκ, & φυλὴ, tribus.
Ἔκφυμα, ατος, τὸ, [illegible] Ab ἐκφύω.
Ἐκφυσάω, præs. inf. act. Ion. pro ἐκφυσᾶν. Ab
Ἐκφυσάω, ῶ, exsufflo, vehementer respiro, gravi respiratione laboro; (2) follibus ventilo; (3) exeto spiritu. Ἐξεφύσησε γὰρ τοσοῦτον φύλλιον, ὥστε, &c. Arist. Pace, 628. Hinc
Ἐκφύσημα, ατος, τὸ, effiatio, exsufflatio; (2) inflatio, morbus; (3) id, quod effiatur.
Ἔκφύσησις, εως, ἡ, effiatio, exsufflatio.
Ἔκφυσις, εως, ἡ, q'a d. enascentia, exortus, germinatio; (2) eruptio germinantium post fementem; (3) generatio, procreatio, quæ nata sunt. Ab ἐκφύω.
Ἔκφυσις, εως, idem, Ion.
Ἐκφυτεύω, transplatum alicunde planto.
Ἐκφύω, f. ύσω, & ἐκφυμι, pigno; (2) nascor. Ἐγὼ δ' ἀλλοθρόου μὲν ἐξέφυν πατρὸς Soph. Aj. 487. Ἡμᾶς μὲν οὐς δυλας Ζεὺς ἀπαντα τὸν ἀρ' ἐξέφυσεν, τὸ ἐλευθέρους, id. Phil. 987.
Ἐκφωνέω, ῶ, f. ήσω, exclamo; (2) pronuncio, exprimo; (3) nominatim dico. Hinc
Ἐκφώνησις, εως, ἡ, exclamatio; (2) Figura rhetorica; (3) pronunciatio, vocis emissio; (4) disceta ad cujus nominatio.
Ἐκφωτίζω, f. ίσω, illumino, illustro.
Ἐκχαλάω, ῶ, f. άσω, demitto, laxando emitto; (2) dejicio.
Ἐκχαλκεύω, fabricor ex ære aut metallo alio.
Ἐκχαραδρόω, ῶ, f. ώσω, cavernosum & salebrosum reddo, torrentibus impetuosis excavo. Ex ἐκ, & χαράδρα.
Ἐκχαυνόω, ῶ, laxiorem reddo, emollio; (2) tumidum reddo, *proprie & tropice. Ion.*
Ἐκχέω, f. εύσω, effundo, exhaurio; (2) *pass.* effundor, al umor, perco. Κεκχύκασι τὸ καθ' ἑαυτὸν φέτσμα, Soph. Phil. 14. Θώμιγγι ἐλαφρῶν ἐκχύσω. Lyc. 773.
Ἐκχιλόω, ῶ, f. ωσω, pabulo privo, vasto; unde ἐκκεχιλωμένος, desolatus.
Ἐκχοίζω, fut. ισω, fodio; (2) emundo. Ex ἐκ, & χόω, humum ago.
Ἐκχολόομαι, & ἐκχολόω, pallesco, sed ut aliquid vitii vel luridi admistum sit.
Ἐκχυλόω, ῶ, f. άσω, in bilem verto; (2) bile impleo; (3) iratum reddo.
Ἐκχορδόω, e fidibus excito, h. e. fidibus cano.
Ἐκχορεύω, e choro ejicio.
Ἐκχρίμπτομαι, exspuo.
Ἐκχρᾶ, præs. inf. act. pro ἐκχρῆναι.
Ἐκχρηματίζομαι, f. ίσομαι, exigo pecuniam. Ex ἐκ, & χρῆμα, pecunia.
Ἐκχρῆσαι, sufficere, ἐξέχρησε, sufficit; ἐκχρήσῃ, ex usu erit. A χρή, ut δύναμαι.
Ἐκχρησμωδέω, vaticinor, oracului reddo.
Ἔκχυδίντος, g. f. a 1. partic. pass. v. ἐκχύω.
Ἐκχυλίζω, f. ίσω, lucum ejicio; (2) in lucum redeo.
Ἐκχυμίζω, f. ίσω, exfugo. Ex ἐκ, & χυμὸς.
Ἐκχυμόω, ῶ, a quo ἐκχυμίζω, liquidi dicitur, cum succos & humores extra vasa sua effundit, ut in suggillatione. Hinc
Ἐκχυμωμα, ατος, τὸ, sanguinis sub cutem per rumpos effusio, suggillatio.
Ἔκχυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐκχυτὸ, *pass. ut* ἐκχυτὸς, 3. pl. pluq. ind. pass. Ion. pro ἐξέχυτο. Ab ἐκχύω.
Ἔκχυσις, εως, ἡ, effusio. Ab ἐκχύω.
Ἐκχύτης, ου, ὁ, effusor. Ab eod.
Ἔκχυτος, ος, ὁ κ ἡ, effusus. Ab eod.
Ἐκχυτρίζω, f. ίσω, ex olla effundo, vel eximo; (2) effundo. Ex ἐκ, & χύτρα.
Ἐκχύω, effundo, *pass.* amore alicujus rei capior; (2) valde exhilaror, ad lætitiam, risum profunder; (3) frangor, lugueo; (4) pereo, frustra consumor, de labore, impensa, *Prov.*
Ἐκχωνεύω, conflo.
Ἐκχωρέω, ῶ, excedo, discedo. Χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐήρατῳ ὥρᾳ, Soph. Hinc
Ἐκχώρησις, ἡ, excessus, discessus.
Ἔκψυγμα, τὸ, ramentum.
Ἐκψύχω, f. ξω, animam efflo, exspiro; (2) deficio animo.
Ἐκὰλυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. καλύω.
Ἑ Κ Ὼ Ν, οῦσα, ὸν, voluntarius, qui sponte aliquid facit.
Ἔλαια, ας, ἡ, oliva, fructus olivæ. Ab ἐλαία.
Ἔλδαν, præs. inf. act. *Poet.* pro ἐλάειν.
Ἔλδεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤλασκον.
Ἔλεσθαι, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.
Ἐλάδιον, ου, τὸ, pauxillum olei. Ab ἐλαία.

Ἐλαφὸς

Ἐλαθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἐλαύνω.
Ἔλαθον, *latui*, a. 2. ind. act. verbi λανθάνω.
ΕΛΑΙΑ, ας, ἡ, oliva, arbor; (2) olea, i. e. fructus olivæ.
Ἐλαίαγνος, ου, ἡ, oleagnus, planta. Ex ἐλαία, & ἄγνος, *vitex*.
Ἐλαΐδιες, ἄδεσα, άδν, oleosus, oleaceus. Ab ἐλαία.
Ἐλαιαλογία, ῶ, f. ήσω, olivarum fructus colligo. Ex ἐλαία, & λέγω.
Ἐλαιέμπορος, ου, ὁ, qui oleorum mercaturam exercet. Ex ἐλαία, & ἔμπορος, *mercator*.
Ἐλαΐζω, oleas colo; (2) oleagino colore tum. Ab ἐλαία.
Ἐλαΐεις, ήεσσα, ῆεν, oleosus. Ab eod.
Ἐλαιηρὸς, ρὰ, ρὸν, olearis, olearius. Ab eod.
Ἐλαΐνος, ίη, ινον, oleaginus, ex olea arbore. Ab eod.
Ἐλάϊνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.
Ἐλαιόβροχος, ου, ὁ ἡ ὄ, oleo tinctus, imbutus. Ex ἐλαία, & βρέχω.
Ἐλαιόδυτος, ου, ὁ ἡ ὄ, oleo imbutus. Ex ἐλαία, & δύω, *imbuo*.
Ἐλαιοδόκος, vel ἐλαιοδόχος, ου, ὁ ἡ ὄ, oleum continens. Ex ἐλαία, & δέχομαι.
Ἐλαιοειδὴς, olivæ vel oleæ speciem habens.
Ἐλαιοκομία, olearum cultura. A seq.
Ἐλαιοκόμος, ου, ὁ ἡ ὄ, olearum cultor. Ex ἐλαία, & κομέω, *curo*.
Ἐλαιοκονία, ας, ἡ, albarium ex oleo. Ex ἐλαία, & κονία, *albarium*.
Ἐλαιολογέω, ῶ, f. ήσω, olivas colligo. Ex ἐλαία, & λέγω.
Ἐλαιολόγος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui olivas colligit.
Ἐλαιόμελι, ιτος, τὸ, elæomeli, oleum mellcum, quod in Syria alibique ex arborum caudicibus effluit. Ex ἐλαία, & μέλι, *mel*.
Ἔλαιον, ου, τὸ, oleum. Ab ἐλαία.
Ἐλαιοπίτυης, ες, oleo imbutus, sordidus. Ex ἔλαιον, & πίτυη.
Ἐλαιοποιΐα, ας, ἡ, olivatio. Ex ἐλαία, & ποιέω.
Ἐλαιοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi venditur oleum. Ex ἔλαιον, & πωλέω, *vendo*.
Ἐλαιοπώλης ου, ὁ, venditor olei. Ex iisd.
Ἐλαιοπώλιον, ου, τὸ, idem quod ἐλαιοπωλεῖον.
Ἐλαιοτρίβειον, ου, τὸ, trapetum, locus, ubi olivæ teruntur, & oleum exprimitur. Ex ἔλαιον, & τρίβω, *tero*.
Ἐλαιότρυγον, ου, τὸ, olei fæx, murca. Ex ἔλαιον, & τρύξ, *fæx*.
Ἐλαιουργεῖον, ου, τὸ, locus, ubi oleum conficitur. Ex ἔλαιον, & ἔργον, *opus*.
Ἐλαιουργία, ας, ἡ, olei confectio. Ex iisd.
Ἐλαιοφόρον, ου, τὸ, vas olearium. Ex ἔλαιον, & φέρω, *fero*.
Ἐλαιοφόρος, ου, ὁ ἡ ὄ, ferens oleas, oliviser.
Ἐλαιοφυὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, oleis consitus, in quo oleæ enatæ sunt. Ex ἐλαία, & φύω.
Ἐλαιοφυλοφάγος, ὁ ἡ ὄ, olivæ folia edens.
Ἐλαιόφυτος, ου, ὁ ἡ ὄ, idem quod ἐλαιοφυὴς.
Ἐλαιοχρισία, ας, ἡ, olei unctio. Ex ἔλαιον, & χρίω, *ungo*.
Ἐλαιόω, ῶ, f. ώσω, olivo, olivas colligo; (2) oleo perungo. Ab ἐλαία.
Ἔλαις, ίδος, ἡ, oliva, olea arbor. Ab eod.
Ἐλαιτὴς, οῦ, ὁ, qui oleas colligit. Ab eod.
Ἐλαΐα, *oleæ*, gen. sing *Dor.* pro ἐλαίας.
Ἐλαιώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, oleosus; (2) pinguis.
Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab eod.
Ἐλαιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui olivas colligit, qui olivat. Ab ἐλαιόω.
Ἐλαιωτὸς, ὴ, όν, oleo perunctus, seu imbutus. Ab eod.
Ἔλακον, a. 2. ind. act. v. λήκω.
Ἐλάλου, pro ἐλάλεον. A λαλέω, *loquor*.
Ἔλασε, *agitavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε. Ab ἐλαύνω.
Ἐλαφηβόλος, ου, viros sapiens.
Ἔλασσας, ὁ, nomen avis, ap. *Aristoph.*
Ἐλάσσαι, *compulisse*, a. 1. inf. act.
Ἔλασσαν, *compulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἐλάσσασκε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε.
Ἐλάσσια, a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐλάσαιμι.
Ἐλάσσια, expeditionem adfecto & apparo. Ab ἐλαύνω, *agito*. Unde

Ἐλάσσια, ὰς, ἡ, equitatio; (2) cursio; (3) expeditio militaris.
Ἐλασίβροντος, ου, ὁ ἡ ὄ, a tonitru agitatus, impetu quodam agitatus, qualis est tonitrus. Ex ἐλαύνω, & βροντὴ, *tonitru*.
Ἐλάσιππος, ου, qui equis vehitur, eques. Ab ἐλαύνω, & ἵππος.
Ἔλασις, εως, ἡ, agitatio equorum, seu currus, aurigatio, equitatio; (2) expeditio; (3) remigatio; (4) expulsio, abactio. Ab ἐλαύνω. Unde
Ἔλασμα, ατος, τὸ, lamina metalli.
Ἐλασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐλασσάμβος, ου, *qui impulit*, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἐλασάμβος, a verbo ἐλάω,
Ἔλασσε, 3. s. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἤλασε.
Ἔλασσον, *Adv.* minus.
Ἐλασσόων, idem.
Ἐλασσόω, vel ἐλαττόω, ῶ, diminuo. Ἐλασσώμαι τ' τιμῆς, Thuc. Ab ἐλάσσων.
Ἔλασσω, *minorem*, acc. s. *Att.* & *Ion.* pro ἐλάσσονα, ab ἐλάσσων.
Ἐλάσσωμα, ατος, τὸ, diminutio, deterior conditio. Ab ἐλασσόω.
Ἐλάσσων, vel ἐλάττων, ωνος, ὁ ἡ ὄ, minor; (2) deterior; (3) inferior; (4) paucior. *Comparativus*, ab ἐλαχύς.
Ἐλαστὴς, οῦ, ὁ, impulsor, agitator. Ab ἐλαύνω. Hinc
Ἐλαστρέω, ῶ, f. ήσω, agito, impello.
Ἐλάσω, f. 1. ind. act. v. ἐλαύνω, pro ἐλάω.
Ἐλατειρα, ας, ἡ, expultrix. Ab ἐλατὴρ.
ΕΛΑΤΗ, ης, ἡ, abies.
Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, aurigator; (2) placentæ genus. Ab ἐλαύνω.
Ἐλάτης, ου, ὁ, agitator; (2) cursor.
Ἐλατήριον, ου, τὸ, quicquid deorsum ventrem purgat; (2) succus cucumeris agrestis; (3) cucumer. Ab eod.
Ἐλατικὸς, ὴ, όν, impellendi, incitandi vim habens.
Ἐλατίνη, ης, ἡ, herba quædam. Ab ἐλάτη.
Ἐλάτινος, ίνη, ινον, abiegnus. Ab eod.
Ἐλατόμησα, a. 1. ind. act. v. λατομέω.
Ἐλατὸς, ὴ, όν, ductilis, ut lamina metalli. Ab ἐλαύνω.
Ἐλαττον, *Adv.* minus, parum. ἐλαττον ἔχειν, vinci, inferiorem esse, injuria affici, inultum abire. Ab ἐλάσσων.
Ἐλαττοράκις, *Adv.* minus rarius. Ab eod.
Ἐλαττολογία, ας, minus habeo. Ab eod.
Ἐλαττόνως, *Adv.* minus. Ab ἐλαττον.
Ἐλάττων, idem quod ἐλάσσων.
Ἐλάττω, idem quod ἐλασσόω. Hinc
Ἐλάττωσις, εως, ἡ, diminutio.
Ἐλαττωτικὸς, ὴ, όν, d minuens, diminuendi vim habens.
Ἐλαυιέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐλαύνειν.
Ἐλαύνοι, *impellat*, 3. sing. opt. verbi ejusd.
ΕΛΑΥΝΩ, f. ἐλάσω, p. ἐλήλακα, agito, impello; (2) stimulo, incito; (3) exerceo, exagito; (4) fatigo; (5) vexo, infector, (6) persequer judicio, accuso; (7) verbero; (8) excutio; (9) excito, cito, moveo; (10) abigo, expello; (11) duco, ductile opus facio; (12) traduco, transfigo; (13) promoveo, progredior, evado, pervenio; (14) equito; (15) vulnero. Κεῖνός τε λυπῆ πᾶς ἐλήλακ' ἀκῇ, Soph. Ajac. 275. Κρύπτων μ' ἐλαύνῃ φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονὸς, Eur. Med. 706. Ἐπ' Ἰνδὸς στρατιὰν ἤλασε, fuscepit, Luc. Ὑπὸ τ' ζωφύσιος τὴν ὀργὴν ἐλαυνόμενος, Herodian.
Ἐλάφειος, ου, ὁ ἡ ὄ, cervinus. Ab ἔλαφος.
Ἐλαφηβολία, ας, ἡ, cervorum jaculatio, seu venatio. Ab ἐλαφηβόλος.
Ἐλαφηβόλια, ων, τὰ, festum in honorem Dianæ venatricis. Ab eod.
Ἐλαφηβολιών, ὼν, ὁ, mensis Februarius, ita a sipendis cervis dictus. Ab eod.
Ἐλαφηβόλος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui cervos jaculis figit, venator cervorum; (2) venator quivis. Ex ἔλαφος, & βάλλω, *jacio*.
Ἐλαφίνης, ου, ὁ, hinnulus cervinus. Ab ἔλαφος.
Ἐλάφιον, ου, τὸ, cornu, vel caro cervi.
Ἐλαφοσέσκιον, ου, τὸ, Elephalofcon, herba quædam valens contra morsus serpentum. Ex ἔλαφος, & βόσκω, *pasco, alo*.
Ἐλάφοιο, *cervi*, gen. sing. *Ion.* pro ἐλάφου.
Ἐλαφοκτόνος, ου, ὁ ἡ ὄ, cervos occidens Ex ἔλαφος, & κτείνω, *occido*.
ΕΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, cervus, vel cerva, (2) placentæ genus.
Ἐλαφοσκόροδον, ου, τὸ, allium cervinum. Ex ἐλ. & Σκόροδον, *Angl.* Wild Parsnip.
Ἐλαφρία, ας, ἡ, levitas; (2) paucitas.
Ἐλαφρίζω, f. ίσω, levo, elevo, allevo.
Ἐλαφροπους, celer.
ΕΛΑΦΡΟΣ, ὰ, όν, levis & celer, velox; (2) levis, non gravis; (3) levis, non molestus, non difficilis.
Ἐλαφροτης, ὴ, levitas, celeritas.
Ἐλαφρύνω, f. υνῶ, allevo. Ab ἐλαφρὸς.
Ἐλαφρῶς, *Adv.* leviter, celeriter.
Ἔλαχεν, 3. s. a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.
Ἐλάχησι, 3. pl. a. 1. ind. act. v. λαχαίνω.
Ἐλαχίστα, *Adv.* minime. Ab ἐλάχιστος.
Ἐλάχιστος, ίστη, ιστον, minimus, paucissimus, brevissimus. Ab ἐλαχύς.
Ἐλαχιστότερος, ρα, ρον, minimo minor. Comp. a Superl. ἐλάχιστος.
Ἔλαχον, a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.
Ἐλαχυπάρυξ, γος, ὁ ἡ ὄ, breves alas habens.
ΕΛΑΧΥΣ, εῖα, υ, parvus, exiguus; Comp. ἐλάσσων, Superl. ἐλάχιστος.
Ἐλάω, abigo, ejicio. Τόνδε παίδας γῆς ἐλᾷν Κορινθίας μίασμ' Κρέων, Eur. Med. 70.
Ἐλαὼν, ὧνος, ὁ, olivetum. Ab ἐλαία.
Ἐλδεται, 3. s. pr. ind. med. *Ion.* pro ἔλδεται. Ab
ΕΛΔΟΜΑΙ, *Poet.* cupio, desidero, appeto.
Ἔλδωρ, ορος, τὸ, desiderium, cupido. Ab ἔλδομαι.
Ἕλε, *interfecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλε, a verbo αἱρέω, pro ἁλίσκω.
Ἐλεάζαρ, ὁ, Eleazar, Nomen viri Hebr. ἀκλιτον, *Dei auxilium*.
Ἐλεαίρω, misereor. Ab ἔλεος, *misericordia*.
Ἐλεακείμ, Eleachim, Nomen viri Hebr. ἀκλιτος, *Deus restituet*.
ΕΛΕΑΣ, ὁ, nomen avis.
Ἐλεγεία, ας, ἡ, idem quod
Ἐλεγεῖον, ου, τὸ, carmen elegiacum.
Ἐλεγειοποιὸς, οῦ, ὁ scriptor elegiarum. Ex ἐλεγεῖον, & ποιέω, *facio*.
Ἐλεγεῖος, εία, εῖον, ad mœstitiam factus. Ab ἔλεγος.
ΕΛΕΓΙΝΟΙ, ων, οἱ, pisces gregales, elegini.
Ἐλεγκτικὸς, ὴ, όν, reprehensorius. Ab ἐλέγχω.
Ἐλεγκτὸς, ὴ, όν, reprehensibilis. Ab eod.
Ἔλεγμὸς, οῦ, ὁ, reprehensio; redargutio.
Ἔλεγξάτασαν, 3. pl. a. 1. imp. act. v. ἐλέγχω.
Ἔλεγξις, εως, ἡ, idem quod ἔλεγμὸς.
ΕΛΕΓΟΣ, ου, ὁ lamentatio, vox lugubris; (2) carmen elegiacum, quo lamentatio continetur.
Ἐλεγχίη, ης, ἡ, increpatio, probr.
Ἔλεγχὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, vituperabilis.
Ἐλεγχθῆ, 3. s. a. 1. conj. pass. v. ἐλέγχω.
Ἐλεγχίγαμος, ου, fidem aut perfidiam conjugis ostendens.
Ἔλεγχος, ους, τὸ, probrum, dedecus.
Ἔλεγχος, ου, ὁ, elenchus, argumentum, indicium, signum; (2) criminatio; (3) accusatio. Νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξίαν experientia doctus, Soph. Phil. 97. Ab
ΕΛΕΓΧΩ, f. ξω, arguo, argumentis demonstro; (2) refuto; (3) redarguo, reprehendo; (4) convinco; (5) reprimo, coërceo; (6) adspernor; (7) scisciter, percontor; (8) quæstionem de aliquo habeo. Μὴ μ' ἔλεγχε πολλοῖσι λόγοις, interroga, Soph. Ll. 1369. Ἀμηχανῶ δ' ὅστις τὸ ζῆν σάθημ' ἐλέγχω σφῶτον, ἢ κεῖνα σέθεν, id. Phil. 336.
ΕΛΕΔΩΝΗ, ης, ἡ, eledona, species polypi.
Ἐλεεῖν, *ejicere*, a. 2. inf. act. *Poet.* pro ἐλεῖν, a verbo αἱρέω pro ἁλίσκω.
Ἐλεεινολογία, ῶ, f. ησω, miserabiliter loquor, mise-

miseratilem vocem edo. Ex ἐλεεῖν, & λέγω, *dico*. Unde

Ἐλεεινολογία, ας, ἡ, oratio miserabilis.

Ἐλεεινός, ἡ, όν, miserabilis. Ab ἔλεος.

Ἐλεεινῶς, *Adv.* miserabiliter. Ab ἐλεεινός.

Ἐλεέω, ῶ, f. ήσω, misereor; & *in Pass.* misericordiam consequor. Οὐδ' ἐλεεῖτ' τὸ παιδίον ἄλητον ἐν κάθηλον ἕστω ἡμέραν; Arist. Lys. 882. Ἐλέησον αὐτὸν τῷ ὄντι, id. Pace, 330. Ab ἔλεος.

Ἐλεηδίσειν, 3. pl. f. 1. ind. pass.

Ἐλεηθῆσιν, 3. pl. a. 1. conj. pass.

Ἐλεήμονος, ὁ, ὁν misericors, benignus.

Ἐλεήμονες, misericorditer. Ab ἐλεήμων.

Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, misericordia; (2) stips erogata pauperibus, eleemosyna; (3) omne beneficium, quo calamitosos prosequimur. Ab eod.

Ἐλεήμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, misericors. Ab ἔλεος.

Ἐλέησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ἐλεέω.

Ἐλέησον, 2. sing. a. 1. imper. act.

Ἐλεητικὸς, ἡ, όν, ad misericordiam propensus, misericors. Ab ἐλεέω.

Ἐλεητὸς, ὸν, ὁ, ἡ, commiseratio. Ab eod.

Ἐλέιν, *interficere*, a. 2. inf. act. v. αἰρέω.

Ἐλειοβάτης, ου, ὁ, qui per paludes graditur. Ex ἕλος, *palus*, & βαίνω, *eo*.

Ἐλειογενὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, in palustribus locis natus. Ex ἕλος, & γίνομαι, *nascor*.

Ἐλειονόμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, vel ἐλειόνομος, in paludibus degens, palustris. Ab ἕλος, & νέμω, *colo, habito*.

Ἔλειος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, palustris, in paludibus nascens, vel degens. Ab ἕλος.

Ἔλειος, ου, ὁ, glis; (2) sciurus; (3) species accipitris. Ab eod.

Ἐλειοσίλινον, apium palustre. A σέλινον, *apium*. Vid. ἑλεοσέλινον. *Angl.* Smallage

Ἐλειότροφος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, in paludibus altus, crescens. Ex ἕλος, & τρέφω, *nutrio*.

Ἐλειόχρυσος, ου, ὁ, aurelia, flos agrestis aurei coloris. Ex ἕλειος, & χρυσὸς.

Ἐλείπασκον, *relinquebam*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλειπον, a λείπω.

Ἐλεκλὸ, *conclusum est*, 3. sing. perf. ind. pass. *Poet.* pro ἐκλείσθη. A κλῄω.

ΕΛΕΛΕΥ, acclamatio bellica, elelen!

Ἐλελιθόεις, *chirosus*, 3. sing. plusq. ind. act. *Poet.* pro ἐλελιθώς, a verbo λειθόω.

Ἐλελίζει, *torquebat*, sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠλέλιζε. Ab

Ἐλελίζω, f. ίσω, elelen, s. alala clamo; & ἐλελίζομαι, defleo cum acclamatione ἐλελεῦ; (2) torqueor. Τὸν μὲν ϰ᾽ Ὄτον ϰαὶ Ἐφιάλτην Ἶτυν ἐλελιζομένην δάμας μένος, Antim. Av. 220. Ab ἐλελεῦ.

Ἐλελιζόμενος, 3. f. plusq. ind. pass. v. ἐλίσσω.

Ἐλελιζούσης, *qui circumlatus est*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐλελιξάσης, a verbo ἐλελίζω.

Ἐλέλιξεν, 3. f. a. 1. ind. act. cum v ἐφελκ.

Ἐλελισφακίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum salvia conditum. Ab

Ἐλελίσφακον, ου, τὸ, vel ἐλελίσφακος, ου, ὁ, salvia obvoluta & implicata manu, salvia sementi. A ζέω, *ferveo*, & φάκελος. *Angl.* Sage.

Ἐλελιτίζω, fut. ίξω, rapido volumine torqueo, convolvo, vel circumago, oculis & tremefacio. Ab ἐλίσσω, *volvo*.

Ἐλελιχθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ἐλελίχθησαν. Ab ἐλελίζω.

Ἐλελιχθμὸς, οῦ, τὸ, rapidus motus & concussio. Ab ἐλελίσσω.

Ἐλελιχθὼν, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui terram rapido motu concutit. Ex ἐλελίζω, & χθών.

Ἐλελόγχει, 3. f. plusq. ind. med. ἐλαγχάνω.

Ἐλελοίπεσαν, *emiserunt*, 3 pl. plusq. ind. med. *Att.* pro ἐλελοίπεισαν, a λείπω

Ἔλεν, *invasi*, 3 sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβε, a verbo αἱρέω, pro ἕλω.

ΕΛΕΝΗ, ης, ἡ, Helena; (2) vas quoddam.

Ἐλενηφόρια, τὰ, festum quoddam, dictum ἀπὸ τῆς ἑλένης, a vase, in quo mysteria portabantur.

Ἐλένιον, τὸ, festum apud Lacedæmonios, in honorem Helenæ.

Ἐλένιον, ου, τὸ, herba quædam, quæ e lacrymis Helenæ enata fingitur, Ph. inula. Ab Ἑλένη, *Angl.* Elecampane.

Ἐλέξατο, *dormivit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi λέχομαι, *dormio*.

Ἐλεοδύτης, ου, ὁ, mensæ coquinariæ minister. Ex ἐλεός, & δύω.

Ἐλεόθρεπτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, genitus seu nutritus in paludibus. Ex ἕλος, & τρέφω, *alo*.

Ἐλεόϊσιν, *mensis*, dat. plur. *Ion.* pro ἐλεοῖς.

Ἐλεΐν, *Adv.* misere, *per Syncop.* Ab ἐλεεινός.

Ἔλεοι, οἱ, τὸ, five

ΕΛΕΟΣ, ους, ὁ, mensa coquinaria; (2) avis quædam.

ΕΛΕΟΣ, ου, ὁ, vel εος, ους, τὸ, misericordia, commiseratio.

Ἐλεοσέλινον, ου, τὸ, apium palustre, helioselinum. Ex ἕλος, & σέλινον, *apium*.

Ἐλέπτεσε, a. 1. ind. act. λεπτίζω.

Ἐλέπτολις, ιος, ἡ, sc. μηχανὴ, machina obsidionalis, machina, qua urbes capiuntur. Ex ἑλεῖν, *capere*, & πόλις, *urbs*.

Ἐλέπτολις, idem

Ἐλεῖν, a. 2. inf. med. v. αἱρέω.

Ἔλεσθε, *sumite*, 2. pl. a 2. imper. med.

Ἐλέσθω, 3. dual. a. 2. ind. med.

Ἑλέσσε, ἡ, ὸν, præstabilis, apud Homerum, Il. 9, 489. Ab ἑλεῖν, *præferre*.

Ἔλευ, *cape*, 2. sing. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἕλε. Ab αἱρέω.

Ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέριον, ου, τὸ, Libertatis solemnia.

Ἐλευθεριάζω, f. άσω, libere vigor, ut servus fugitivus; (2) libertatem usurpo, libere ago. Ab ἐλεύθερος. Hinc

Ἐλευθεριαστικὸς, ἡ, όν, qui libertatem amat, qui libere agere amat.

Ἐλεύθερικὸς, ἡ, όν, liber. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέριος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, liberali ingenio præditus, ingenuus; (2) liberalis, libero homine dignus; (3) servator, liberator, epitheton Jovis.

Ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas; (2) liberalitas; (3) beneficium a sincero animo profectum. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθερίως, *Adv.* liberaliter, ingenue.

Ἐλευθεροστόμεις, ιδος, ὁ ϰ᾽ ἡ cui filii sunt liberi & qui ipse etiam inde liber est.

Ἐλευθεροπρατεῖον, ου, τὸ, liberi hominis venditio, unde ἐλευθεροπρατεῖν δίκη, plagii crimen. Ab ἐλεύθερος, & πιπράσκω, *vendo*.

Ἐλευθεροπρεπὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, liberum hominem decens, liberalis. Ex ἐλεύθερος, & πρέπω, *decet*.

Ἐλευθεροπρεπῶς, liberaliter, hominem liberum & ingenuum decet.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ, έρα, ερον, vel ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui vivit quo vult; (2) liber, non servus; (3) liber, immunis, liberatus; (4) liberalis, ingenuus, generosus.

Ἐλευθεροστομέω, ῶ, f. ήσω, Libere loquor.

Ἐλευθεροστομία, ας, ἡ, libertas loquendi. Ab

Ἐλευθερόστομος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ qui est ore libero, qui loquitur libere quæcumque in buccam venerint. Ex ἐλεύθερος, & στόμα.

Ἐλευθέρωτας, *liberaliter*, acc. plur. part. præs. act *contr.* pro ἐλευθεροῦντας. Ab

Ἐλευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto; (2) in libertatem vindico. Ἐλευθεροῦν τινα τῶν ἐπιτηδείων τῷ πείνῃ. Ἀπὸ βαρβάρων ἐλευθεροῦσθαι τῷ πείνῃ, Plat. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθερωθεὶς, 3. sing. f. 1. ind. pass.

Ἐλευθέρωτες, *liberi*, ium, liberum & ingenuum decet. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθερώτης, ου, ὁ, liberator. Ab eod.

Ἐλεύθη, venio. Inusit. pro ἔρχομαι. Unde ἐλεύσομαι, ἐλήλυθα, ἐλήλυθε, ἤλυθον. Hinc

Ἐλεύθεα, ων, *cunæ*, ὰ, Lucina, quod invocetur, ut pariens veniat in lucem.

Ἐλεύσις, εως, ἡ, adventus; (2) iris.

Ἐλεύσσομαι, f. 1. ind. med. ὁράω.

Ἐλεφάν, *cum elephanto*. Ab eod.

ΕΛΕΦΑΙΡΩ, decipio, nocco, ludo. Ἐλεφήρατο φῶτ' ἀνδρῶπον, Hes. Θ. 330.

Ἐλεφαντάγαγος, ου, ὁ, qui elephantem agit, vel ducit. Ex ἐλέφας, & ἄγω, *ago*.

Ἐλεφαντάρχης, ου, ὁ, dux eorum, qui pugnant ex elephantis, elephantorum præfectus. Ex ἐλέφας, & ἄρχω. Hinc

Ἐλεφαντάρχια, ας, ἡ, præfectura elephantorum.

Ἐλεφάντειος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, elephantinus.

Ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, elephantiasis, morbus lepræ similis.

Ἐλεφαντιασμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab

Ἐλεφαντιάω, ῶ, elephantiasi laboro.

Ἐλεφάντινος, η, ον, eburnus.

Ἐλεφαντιστὴς, οῦ, ὁ, elephantorum magister, elephantorum domitor & rector.

Ἐλεφαντόδετος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, eboris revinctus. Ex ἐλέφας, & δέω, *vincio*.

Ἐλεφαντοκάλλυντος, ον, ex ebore compositus, i. ebore ornatus, eburneis figuris.

Ἐλεφαντόκρανος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, eburneum capulum habens. Ex ἐλέφας, & κάπτω.

Ἐλεφαντόμαχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, cum elephanto pugnans, elephantis infestus. Ex ἐλέφας, & μάχομαι, *pugno*.

Ἐλεφαντόπους, οδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, eburneos pedes habens. Ex ἐλέφας, & πούς, *pes*.

Ἐλεφαντοφάγος, ὁ ϰ᾽ ἡ, elephanti carnem comedens.

Ἐλεφαντώδης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, elephantinus.

ΕΛΕΦΑΣ, αντος, ὁ, elephas, elephantus; (2) ebur; (3) elephantiasis, morbus; (4) poculi genus.

Ἐλέχθη, a. 1. ind. pass. verbi λέγω.

Ἐλεψη 3. sing. a. 1. ind. act. v. λέπω.

ΕΛΗ, ης, ἡ, color, ex sole prodiens, calor solaris; (2) splendor solis.

Ἔληκα, a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔλησα. A λάω.

Ἔλμαι, *operiri*, 2. sing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἕλῃ, a verbo αἱρέω.

Ἐλόβετο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο, a λανθάνω

Ἐλόλακεν, perf. ind. act. *Att.* pro ἤλακεν, a verbo ἐλαύνω.

Ἐλήλακτες, perf. part. act. *Att.* pro ἠλακότες.

Ἐλήλαμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἤλαμαι.

Ἐλήλαμψιν, perf. part. pass. *Att.* pro ἠλαμμένοι.

Ἐλήλαξ, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἤλαξ.

Ἐλήλεγκε, *redargutus est*, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἐλήγχθη. Ab ἔλεγχος.

Ἐλήλεγμαι, *convictus jam*, perf. ind. pass.

Ἐλήλιδα, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* & *Att.* pro ἠλασμένοι εἰσι. Ab ἐλαύνω.

Ἐλήλυθες, *qui venit*, perf. part. med. *Att.* & *Æol.* pro ἐλυθὼς. Ab ἔρχομαι.

Ἐλήλυθα, p ind. med. *Att* pro ἐλυθα.

Ἐληλύθειν, pluſq. ind. med. *Att.* pro εἰλύθειν.

Ἐλήλυθῖα, perf. part. med. *Att.* pro ἐλυθυῖα.

Ἐλῆξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi λήγω.

Ἐλήφθης, 2. f. a. 1. ind. pass. v. λαμβάνω.

Ἐλθὲ, *veni*, 2. sing. a. 2. imper. act. *per Syncop.* pro ἐλυθε, ab ἔρχομαι.

Ἐλθέμβω, a. 2. inf act. *Ion.* pro ἐλθεῖν.

Ἐλθὴν, vel ἐλθὼν, *venisse*, a. idem, *Dor.*

Ἐλθὴς, 2. f a. 2. conj. v. ἔρχομαι.

Ἐλθοι, *veneret*, 3. sing. a. 2. optat. act.

Ἐλθὸν, *quod venit*, a. 2. part. act. n. g.

Ἐλθόντεσσιν, *advenientibus*, dat. pl. a. 2. part. act. *Poet.* pro ἐλθοῦσι.

Ἔλθοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Boeot.* pro ἦλθον.

Ἐλθὼν, *veniens*, a. 2. conjunct. act.

Ἐλιάσθω, 3. f. a. 1. ind. pass. v. λιάζω.

Ἐλίγδην, *Adv.* volutim, convolutum, volubiliter. Ab ἑλίσσω, *volvo*.

Ἐλιγήσομαι, f. 2. ind. pass. v. ἑλίσσω.

Ἐλιγμὸς, οῦ, ὁ, volutatio, involutio. Ab eod. Hinc

Ἐλιγματώδης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, tortuosus, flexuosus, intortus.

Ἐλιγμὸς, οῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab ἑλίσσω.

Ἐλιδά-

Ἐλαθόμην, ἀ. τ. ind. pass. v. λανθάζω.
Ἐλαθόμην, imp. ind. act. v. ἀναθόμην.
Ἑλικάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, crines in nodum collectos habens.
Ἑλίκη, ης, ἡ, ursa major inter astra; ἑλικὴ, salix Arcadibus. Ab ἑλίσσω.
Ἑλικηδόν, *Adv.* volutatim, in orbem.
Ἑλικίτας, ου, ὁ. tortuosus, unde ἑλικίαι κεραυνοί.
Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ ἡ ὁ, proprie cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ; (2) pulchros oculos habens, pulchra. Ex ἑλικὸς, & βλέφαρον.
Ἑλικοδρόμος, ὁ ἡ ὁ, in orbem currens, *Epith.* solis & Lunæ.
Ἑλικοειδὴς, ίος, ες, tortilis. Ab ἕλιξ, & εἶδος, *species*.
Ἑλικοειδῶς, tortuose, in gyrum.
Ἑλικόεις, εσσα, εν, tortuosus. Ab ἑλίσσω.
Ἑλικὸς, ἡ, ὸν, volubilis, tortilis, vorticosus; (2) niger. Ab eod.
Ἑλικώπης, ητος, ὁ, armilla; (2) inauris.
Ἑλίκτος, ἡ. ὸν, tortilis, tortuosus. Ab eod.
Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, Helicon, mons Musis sacer; (2) instrumentum quoddam musicum. Ab eod. Hinc
Ἑλικωνιάδες, ων, αἱ, Heliconiades, Musæ.
Ἑλικώνιος, ία, ιον, Heliconius, ad Heliconem pertinens. Hinc *αἱ ἑλικώνιαι παρθένοι*, eadem sunt, quæ Heliconiades hic Musæ.
Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, puella, quæ amantium oculos ad se trahit; (2) cui oculi sunt nigri, vel rotundi, ac mobiles h. e. pulcri, unde (3) pulcra. Ab
Ἑλικωπὸς, ωπος, ὁ ἡ ὁ, cui oculi sunt nigri, vel rotundi, vel mobiles, pulcri. Ex ἑλικὸς, & ὤψ, *oculus*.
ΕΛΙΝΥΩ, ύσω, vito, caveo; (2) desino, desisto; (3) manco, motor; (4) sedo, cessare facio. Ἐλινύσας ὀδύνα χρόνος, Herodot.
ΕΛΙΝΟΣ, ου, ὁ, ramus, apud Nicandrum. Vitis, ap. Dionys. P.
Ἑλινύω, idem quod ἑλιγύω. Οὐκ ἑλινύειν ἐχολῇ, ἀλλὰ ζωπῶν ἀνδρα, Anth. Στρατ. 605.
Ἕλιξ, ικος, ἡ, volumen, involucrum; (2) vortex, gyrus; (3) clavicula; (4) armilla, annulus; (5) species hederæ; (6) ὁ ἡ ὁ, intortus, implicitus; (7) volubilis; (3) circumiens. Ab εἱλέω.
Ἑλίξις, ἡ, linctus. Ab ἑλίσσω, ap. *Hipp.*
Ἑλιξοκέρας, ατος, ὁ ἡ ὁ, tortuola cornua habens. Ex ἕλιξ, & κέρας, *cornu*.
Ἐλὸϊ, ὁ, *Eliud*, Nomen viri Hebræum ακλιτον, *Laus Dei*.
Ἐλιπεν, *reliquit*, a. 2. ind. act. verbi λείπω.
Ἐλισαβέτ, ἡ, *Elisabetha*, Nomen mulieris Hebr. ἀκλιτον, *Deus juravit*.
Ἐλισαιέος, ου, ὁ, *Elisæus*, nomen prophetæ Hebr. *A Deo salus*.
Ἕλιτον ῥόῳ, pr. int. act. *Ion.* pro ἑλίσσειν.
Ἐλίσσετο 3. sing. imperf. ind. med. verbi λισσομαι, *supplico*.
Ἑλ συμβῶν, part. pr. f. g. med. vel pass. v.
Ἕλισσα, vel ἑλίττω, f. ξω, volvo, circumvolvo, complico. Σὸν δ' ἑλίσσω τρυπᾶϊ ἰμάσι, Soph. El. 784. Ab εἰλέω.
Ἑλίτροχος, ου, in quo vertitur axis, *Epith.* σιδήρεος.
Ἐλίχθεν, *relicti sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐλείφθησαν, a λείπω.
Ἑλιχρυσος, idem quod ἑλειόχρυσος.
Ἕλκε, *trahebat*, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἷλκε, ab εἵλκω.
Ἕλκεϊ, *ulceri*, dat. sing. *contr.* pro ἕλκει.
Ἑλκέμεν, pres. inf. act. *Ion.* pro ἑλκειν.
Ἕλκεο, 2. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro εἵλκε.
Ἑλκεσίπεπλος, ου, ὁ ἡ ὁ, longa veste indutus, peplum inter ferendum trahens. Ex ἕλκω, *traho*, & πέπλος.
Ἕλκετο, 3. sing. imperf. verbi ἕλκω.
Ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, cui longa est vestis sive tunica. Ex ἕλκω, *traho*, & χιτὼν.
Ἑλκία, fut. ήσω, apud Homerum trahio; (2) discerpo, dilacero; (3) violo, attento, per vim traho. Σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ Ἑλκήσουσ' ἀΐσσας, Il. 22, 336.
Ἑλκηδὸν, *Adv.* tractim, trahendo. A præc.
Ἑλκηθμὸς, οῦ, ὁ, violentia, tractio, vis. Ab ἕλκω.
Ἕλκηθρον, ου, τὸ, trahea; (2) buris. Ab eod.
Ἕλκημα, τος, τὸ, præda.
Ἑλκοποιέω, ῶ, ulcero, exulcero. Ab
Ἑλκοποιὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, vulnificus; (2) exulcerans. Ex ἕλκος, & ποιέω, *facio*.
ΕΛΚΟΣ, ους, τὸ, ulcus; (2) vulnus, in primis inveteratum.
Ἑλκόω, ῶ, f. ώσω, ulcero, exulcero. Unde *Pass.* ἑλκώδης, ἑλκωμένος. Ab ἕλκος.
Ἑλκτικὸς, ἡ, ὸν, tractorius, attractativus. Ab ἕλκω.
Ἑλκτὸς, ἡ, ὸν, tractus, ductilis. Ab eod.
Ἑλκύδριον, ου, τὸ, usculsculum. Dim. ab ἕλκος.
Ἕλκυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἕλκυσμα, ατος, τὸ, scoria seu recrementum argenti. Ab eod.
Ἑλκυσμὸς, οῦ, ὁ, tractio. Ab eod.
Ἑλκυσάζω, fut. άσω, trahendo rapto.
Ἑλκυστὴρ, ῆρος, ὁ, tractor; (2) haustorius; (3) capitricum; (4) instrumentum, quo fœtus ex utero trahitur. Ab eod.
Ἑλκυστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens trahendi.
Ἑλκύω, f. ύσω, traho. Ἑλκύειν τινα εἰς εἶλον. Ὅπως λιπαρὴς κλᾶσις ἑλκύσῃ πικρά, Lyc. 716. Ab
ΕΛΚΩ, f. ξω, trano, attraho, manu, naribus, pondere, &c. (2) fugo. Ἕλκειν τὸ γῆρας ἀπό τινος. Τί δῆτα μ' ἕλκεις ἀθλίως ἔσω; Arist. Θεσμ. 625. Ἴχνος ξυνεργὸν ἕλκειν, κλῆμα σύντομον βίᾳ, Epigr.
Ἑλκώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, ulcerosus. Ab ἕλκος.
Ἕλκωμα, τὸ, ulceratum. Ab ἑλκόω. Hinc
Ἑλκωματικὸς, ἡ, ὸν, ulcerativus.
Ἑλκωσις, εως, ἡ, ulceratio. Ab ἑλκόω.
Ἕλλαβε, *sumpsit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔλαβε, a verbo λαμβάνω.
Ἑλλαδικὸς, ἡ, ὸν, Græcanicus. Ab ἑλλὰς.
Ἑλλαμβάνω, comprehensum, constrictum teneo.
Ἑλλαμπρύνομαι, splendesco, claresco; (2) magnificentiam ostendo, largitionis splendore me illustro; (3) splendida & magnifica oratione utor. Ex ἐν, & λαμπρύνω.
Ἑλλαμπτικὸς, ἡ, ὸν, illuminativus.
Ἑλλαμπτικῶς, *Adv.* illuminose.
Ἑλλαμψάσθαι, a. 1. inf. med. v. ἐλλάμπω.
Ἑλλάμψις, εως, ἡ, splendor, fulgor, claritas; (2) illuminatio. Ab
Ἑλλάμπω, fut. ψω, illuceo; illustro, divinitus doceo.
Ἑλλανοδίκαι, ῶν, οἱ, judices sacrorum certaminum apud Græcos, *Dor.* pro Ἑλλανοδικαὶ. Ex ἕλλω, & δίκη, *edictum*.
Ἑλλανοδικεὺς, έως, ὁ, f. ήσω, judex sum sacrorum certaminum. Ex iisd.
Ἕλλανες, *Græci*, *Dor.* pro Ἕλληνες, ab Ἕλλω, *Græcus*.
Ἑλλὰς, άδος, Hellas, Græcia; (2) *Adj.* Græcanica, Græca, pro ἑλληνικὴ.
Ἑλλάσαι, *Poët.* pro ἐλάσαι, ab ἐλαύνω.
Ἕλλαχον, a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔλαχον, a λαγχάνω.
Ἑλλεβορίαν, helleboro indigere.
Ἑλλεβορίζω, helleboro purgo.
Ἑλλεβορισμὸς, οῦ, ὁ, purgatio helleboro facta, *Aret.* Ab
Ἑλλέβορος, & ἑλλέβορον, ου, ὁ, Helleborus, veratrum, *Angl.* Hellebore.
Ἑλλεδανίσιν, *Ion.* pro ἑλλεβάνοις, ab
Ἑλλεβάνη, ης, ἡ, vinculum, restis. Ab ἕλλω, *stringo*.
Ἔλλειμμα, ατος, τὸ, defectus, delictum, erratum; (2) reliquum pensionis non persolutæ. Ab ἐλλείπω.
Ἐλλειπὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, cui deest aliquid, imperfectus. Ab eod.
Ἐλλειπτικὸς, ἡ, ὸν, defectivus.
Ἐλλειπτικῶς, defective.
Ἐλλείπω, fut. ψω, relinquo, prætermitto; (2) desicio. Οὐδὲν ἐλλείψασ' οὐδαμῇ λιπαρᾶς χειμερρίας, Arist. Lys. 1, 6. Hinc
Ἔλλειψις, εως, ἡ, derelictio, præteritio; (2) defectus; (3) Figura grammatica, qua vox eleganter omittitur. Ab ἐλλείπω.
Ἐλλεύχω, f. ξω, linctu ingero, lingendo admoveo. Ex ἐν & λείχω, lingo.
Ἐλλεχὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, vulgatus, qui est in omnium ore & sermone. Ex ἐν, & λέχη.
ΕΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, Græcus; (2) filius Deucalionis, a quo Græci nomen Ἑλλήνων sortiti
Ἑλληνίζω, fut. ίσω, Græcos sequor, seu imitor, Græcum reddo, Græcus sum; (2) cum Græcis facio, Græcis faveo; (3) Græce loquor. Ab Ἕλλην.
Ἑλλήνικος, ἡ, ον, Græcus, Graius, Græcanicus; (2) Græcos decens; (3) Græcis vens. Ab eod.
Ἑλληνικῶς, *Adverb.* Græce, Græco more, Græcanice.
Ἑλληνιστὴς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, idem quod Ἑλληνικός.
Ἑλλησποντιακὸς, Græcorum gratiam captus; (2) Græcorum more differo, ap. *Polyb.*
Ἑλλησποντιακὸς, ὁ, ὁ, quæstores Græciæ, æraii Græci præfecti. Ex Ἕλλη, & ταμίας, *dispensator, quæstor*.
Ἑλλοξὶ, *Poët.* pro ἐλλοξὶς, a λέγω.
Ἑλλοπωτίας, ου, ὁ, nomen venti ab Hellesponto spirantis.
Ἑλλοπόντιος, ου, ὁ ἡ ὁ, Hellespontinus; (2) qui ad Hellespontum pervenit. Ab
Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Hellespontus, mare, vel portus fretum inter Europam Asiamque. Ex Ἕλλη, *Helle*, & πόντος, *mare*, quasi πόντος τῆς Ἕλλης, *mare Helles*, quæ in ipso perit.
Ἑλλιμενίζω, f. ίσω, in portu fum, in portu verlor; (2) in portum venio, portum capio; (3) portorium exigo. Ex ἐν, & λιμὴν, *portus*.
Ἑλλιμένιον, ου, τὸ, portorium. Ex iisd.
Ἑλλιμενικὸς, ἡ, όν, ad portum s. portorium pertinens. Ἑλλιμενικὰ, τὰ, vectigalia e portorio.
Ἑλλιμενιστὴς, οῦ, ὁ, portorii exactor, portitor. Ex ἑλλιμενίζω.
Ἑλλιμνάζω, fut. άσω, stagno, restagno.
Ἐλλιπὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, cui deest aliquid. Ab ἐλλείπω.
Ἐλλιπῶς, defective. A præc.
Ἑλλισίζω, filiquor. Ab ἑλλισὸς.
Ἑλλίτιον, ου, τὸ, inanis. Ex ἐν, & λεῖος.
Ἑλλοβοβὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, florem in filiqua edens, in folliculo florens. Ex ἑλλὸς, & βοτὸς, *flos*.
Ἑλλοκάρπατος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui semina sunt in folliculo vel filqua. Hinc ἑλλοκαρπίματα, semina in folliculis clausa. Ex ἑλλὸς, & καρπὸς, *fructus*.
Ἑλλοκαρπίματα, ων, τὰ, fructus in folliculo, vel in filiqua clausi. Ex ἐν, & λοκὸς.
Ἑλλοκοσπέρματος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui semina sunt in folliculo vel filqua. Hinc ἑλλοκοσπέρματα, semina in folliculis clausa. Ex ἑλλὸς, & σπέρμα, *semen*.
Ἑλλοκαὸνης, ους, ὁ ἡ ὁ, qui est e genere filiquatorum vel filiquas ferentium.
Ἑλλογᾶν, imputare. Ab ἐλλογος.
Ἐλλόγιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, clarus, nobilis; (2) doctus, facundus. Ex ἐν, & λέγω.
Ἔλλογος, ου, ὁ ἡ ὁ, rationis particeps, rationalis; (2) aptus, probaneus; (3) eximius, insignis, clarus.
Ἐλλόγως, cum ratione, apte.
Ἑλλοπιδία, f. ήσω, idem & ab eod.
Ἑλλοπιδία, f. εύσω, idem & ab eod.
ΕΛΛΟΣ, ου, ὁ, hinnulus; (2) mutus.
Ἐλλοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὁ, hinnulorum cervinorum pecuarius; (2) cervorum interfector. Ex ἐλλὸς, *hinnulus*, & τρέφω, *alo*.

Ἐλλυσία,

Ἐλοχεύω, ῶ, f. ήσω, in insidiis lateo, insidior. Ex ἐν, & λοχος, *insidiæ*.

Ἐλλοχίζω, in insidias pono. Ex iisd.

Ἐλλος, ου, ὁ, qui vocem edere nequit, mutus, ut piscis; (2) pisces. Ex λείπω, & ὀψ, ωπος.

Ἐλλυτης, ου, ὁ ἡ ὐ, qui molestiarum & curarum expers non est. Ex ἐν, & λύπη.

Ἐλλυχμασμένος, ellychnium habens. Ab

Ἐλλύχνιον, ου, τὸ, ellychnium, funale. Ex ἐν, & λύχνος, *lychnus*.

Ἐλλυχνιστὸν, linamenti genus apud chirurgos ex materia ellychniorum.

Ἔλλω, contineo. Ab εἴλω, *coarcto*.

Ἐλμινθιάω, ῶ, lumbricis infestor.

Ἑλμίνθιον, ου, τὸ, lumbriculus; (2) tinea.

Ἐλμινθώδης, ὁ ἡ ὐ, lumbrico similis. Ab

Ἔ Λ Μ Ι Ν Σ, νθος, ἡ, (*scribitur* & ἕλμυς) lumbricus; (2) tinea.

Ἐλμωδὰδ, *Elmodam*, Nomen viri Hebr. ἄκλητον, *Deus mensurabit eos*.

Ἑλξίνη, ης, ἡ, helxine, parietaria, herba. Ab ἕλκω, *traho*, eo quod prætereuntium vestes attrahat. *Angl.* Pellitory of the wall.

Ἕλξις, εως, ἡ, tractio, attractus. Ab eod.

Ἑλυγίζω, a. 1. ind. pass. v. λυγίζομαι.

Ἐλεδὸν, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἷλον, a λέω.

Ἑλεδόουν, 3. pl. imperf. ind. act. v. λοιδορέω.

Ἑλοίτην, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω.

Ἕλομαι, *eligam*, a. 2. opt. act.

Ἑλοῦσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro εἷλοῦσα.

Ἑλόμην, a. 2. ind. med *Ion.* pro εἱλόμην.

Ἕλον, *cepi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλον.

Ἕ Λ Ο Σ, ους, τὸ, palus, aqua palustris cœno mixta.

Ἕλυ, 2. sing. a. 2. imper. med. verbi αἱρέω.

Ἐλὔμην, 1. pl. imperf. ind. act. pro εἱλόμην a λέω.

Ἑλύντες, nom. pl. a 2. part. act. v. αἱρέω.

Ἑλὼς pro ἑλοῦσα. Vide ἕλουσα.

Ἐλοχεύω, v. 1. ind. pass. verbi λοχεύω.

Ἔλπεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἕλπεσαι, ab ἐλπομαι.

Ἔλπεο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro ἕλπου.

Ἐλπιοδοσίτης & δώτης, autor spei.

Ἐλπιοποιέω, spem alicui facio, ipe facto.

Ἐλπίζω, f. ίσω, spero; (2) reor, existimo, *dicturque interdum & in pejorem deteriorem pro* vereor, metuo; (3) & act. spem facio, *ut* ἐπιλπίζω. Τῶνδε δ' ἔξοδον ἐλεθρίαν Ἀιαντος ἐλπίζῃ φέρειν, Soph. A. 810. Τυτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα, Aristt. Av. 962. Ab ἐλπίς.

Ἔλπιξι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίσουσι,

Ἔ Λ Π Ι Σ, ίδος, ἡ, spes; (2) exspectatio.

Ἐλπιδωλὶς, a. 1. part. pass. v. ἐλπίζω. Unde

Ἔλπισμα, ατος, τὸ, id, quod speratur, spes.

Ἐλπιστικὸς, ὴ, όν, in spe positus.

Ἐλπιτὸς, ὴ, όν, sperabilis, qui sperari potest.

Ἔλπιον, f. 1. ind. act. *Att.* pro ἤλπισα.

Ἔλπομαι, spero; (2) existimo, puto. Ab ἐλπίς.

Ἔλπω, sperare facio, in spem adduco, apud Homerum, Od. 2, 90. Ab eod.

Ἔλπωρὴ, ῆς, ἡ, spes. Ab eod.

Ἔλσω, a. 1. inf. act. *per Syn.* pro εἱλάσω.

Ἕλυμα, f. ἑλυμα, ατος, τὸ, pars aratri in medio, temo, buris; (2) integumentum. Ab εἱλύω, f. ἑλύω, *involvo, tego*.

Ἐλύμας, α, ὁ, Elymas, Nomen magi Arab.

Ἐλυμήνατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi λυμαίνω.

Ἔλυμηνε, 2. sing. ejusd. mod. & temp.

Ἔλυμος, ου, ὁ, theca citharæ; (2) tibia e buxo; (3) genus leguminis, panicum herba. *Angl.* Panick. Ab εἱλύω, *involvo*.

Ἐλύπεα, *dolebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐλύπει, a λυπέω.

Ἔλυσα, *solvi*, a. 1. ind. act. verbi λύω, *solvo*.

Ἔλυτρον, ου, τὸ, involucrum, integumentum; (2) pars illa, e qua nascitur cilium; (3) stuffa in intectis, quæ alas claudit; (4) folliculus seminis; (5) alveus & receptaculum aquarum. Ab eod.

Ἔλυτρον, υ, τὸ, idem.

Ἐλυτρώσω, *liberabo*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐλυτρώσασο, a λυτρόω.

Ἑλύω, vel εἱλύω, f. ύσω, involvo, implico, intego. Ab εἱλέω. *involvo*.

Ἕλω, a. 2. conj. act. v. αἱρέω.

Ἑλώδης, ες, ὁ ἡ ὐ, palustris. Ab ἕλος.

Ἑλωμαι, a. 2. conj. med. v. αἱρέω.

Ἑλὼν, *capiens, qui cepit*, a. 2. part. act.

Ἑ Λ Ω Ρ, ρος, τὸ, captura; (2) rapina, præda; (3) pœna captionis vel interfectionis.

Ἐλώριον, υ, τὸ, idem.

Ἔμαθες, 2. pl. a. 2. ind. act. v. μανθάνω.

Ἔμαθον, *didici*, 1. sing. a ejusd.

Ἐμάθοσαν, 3. pl. a. *Bocot.* pro ἔμαθον.

Ἐμαίμαασε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐμάλμασε, a μαίμάω.

Ἐμακάρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi μακαρίζω.

Ἐμαλάχθην, a. 1. ind. pass. v. μαλάσσω.

Ἐμαλοφόρ, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* & *per contr.* pro ἐμηλοφόρει, a μηλοφορέω.

Ἐμάνθην, a. 2. ind. pass. verbi μαίνομαι.

Ἐμάξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. μάσσω.

Ἐμάρανε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. μαραίνω.

Ἐμαράνθη, 3. sing. a. 1. ind pass.

Ἐμαργήναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi μαργαίνω.

Ἐμαρτυδόλω, 3. d. imperf. ind. med. verbi μάρτομαι.

Ἐμαυτὸν, ῆς, οῦ, mei ipsius. Ex ἐγὼ, *Gen.* ἐμοῦ, & αὐτὸς, *ipse*.

Ἐμαχεσάμην, a. 1. ind. m. v. μάχομαι.

Ἔμβα, *progredere*, 2. sing. a. 2. imper. *per Apocop* pro ἔμβηθι, a verbo ἐμβαίνω.

Ἐμβαδίζω, incedo.

Ἐμβάδιον, υ, τὸ, calceus, vel solea. Ab ἐμβάς.

Ἐμβαδὸν, *Adverb.* pedestri itinere. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβαθμος δικαστὴς, in Pand. ordinarius judex. Ab eod.

Ἔμβαθρα, ων, τὰ, calceamenta quædam. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβαθυνὸς, Hes. sapientes, prudentes, quorum cogitationes sunt profundæ. Ex ἐν, & βάθος. Unde

Ἐμβαθύνω, fut. υνῶ, profundum facio, in profundum extendo; (2) immergo.

Ἔμβαινον, imp. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβαινον. Ab

Ἐμβαίνω, ingredior, subeo, adeo; (2) ingredior, i. e. gradum facio, (3) insulto; (4) ἐμβῆσαι, intrare facere, injicere. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμβῆσαι ὀφρύσι, Eur. Ph. 2. εἰς ἀγορὰν, Plut. Ex ἐν, & βαίνω.

Ἐμβακχεύω, bacchor in, insolenter luctor in.

Ἐμβακχεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐμβάλλω.

Ἐμβαλλε, 3. sing. imp. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβαλλε.

Ἐμβάλλω, jaculer in aliquem, immitto, injicio; (2) infero, interfero, intercalo; (3) ingredior, irrumpo (4) hostiliter irruo, impetum in aliquem facio; (5) repono, condo. Ἥτις τέκνοισι ζώσιν ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης, Eur. Med. 232. Κάυτος ὁ Ποσειδῶν ἄπασιν ἐμβάλοι τὰς εἰκάς, subvertat, Aristt. Ach. 516. Ἐμβαλλε χωρὶς ἀσπίδα, Soph. Phil 810. Ἐς τὰς τέκνας ἐπίβαλον αὐτοῖν τοῖν φωδοῖν, Aristt. Av. 1151.

Ἐμβάλοι, *conjecerit*, 3 sing. a. 2. conj.

Ἔμβαμμα, ατος, τὸ, embamma, liquamen, intinctus, jurulentum quod ad intinctus paratur. Ab ἐμβάπτω.

Ἐμβάντι, dat. sing. part. ἐμβάς.

Ἐμβαπτίζω, f. ίσω, intingo, immergo.

Ἐμβαπτίσω, idem.

Ἐμβάπτω, f. ψω, idem. Ἐνέβαψεν εἰς ἓν κηρὸν αὐτὸς τὸ σφῶδε, Aristt. Nub. 140.

Ἐμβαρύνω, f. ύσω, ingravo, gravo.

Ἐμβάς, άδος, ἡ, solea; (2) soccus. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβὰς, a. 2. part. act. v. ἐμβαίνω.

Ἐμβασιλεύσας, qui intrare facit, aut intrat τὴν κόιτην cubile.

Ἐμβασίλδων, imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐνεβασίλδων, ab

Ἐμβασιλδέω, f. ήσω, regno in. Ὁ δ' ἐμὴν ἐμβασιλδεῖ, Hesiod. Theog. 71.

Ἐμβάσιος, ου, ὁ, conscensorius, epithetum Apollinis, qui colebatur in littore & conscensuris navem. Ab ἐμβαίνω. Unde

Ἔμβασις, εως, ἡ, ingressus, introitus, conscensus; (2) solium, in quo lavamur.

Ἐμβασίχυτρος, ου, ὁ ἡ ὐ, in ollas repens, nom. muris in Batrachom. 208. Ex ἐμβαίνω, & χύτρα, *olla*.

Ἐμβάς, άνος, οἱ, cothurni. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβατευτικὸς, ὴ, όν, pulsatorius. Ab

Ἐμβατεύω, f. εύσω, & ἐμβατέω, f. ήσω, fastuose incedo; (2) invado, ingero me, incolo, Æschyl. in Pers. 449. (3) quæro, scrutor. Ἐμβατεύειν εἰς τὴν οὐσίαν, Dem. εἰς τὴν ναῦν, id. Καὶ τοὶ μὲν αἰεὶ ἐμβατίουσιν λειμῶν Ἰθαρβόσιος, Lyc. 642.

Ἐμβατεῖον, ingredior.

Ἐμβατὴ, ῆς, ἡ, solium, vel alveus, five vas, quo in balineo ad lavandum utuntur. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβατήριον, υ, τὸ, genus cantus ad tibiam; (2) ingressus. Ab

Ἐμβατήριος, ου, ὁ ἡ ὐ, ingressivus. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβάτης, ου, ὁ, sessor, equitator; (2) miles classiarius. Ab eod.

Ἐμβατὸς, ὴ, όν, & ἐμβατὸς, υ, ὁ ἡ ὐ, qui adscendi potest; (2) facilis accessu, ad quem accedere licet. Ab eod.

Ἐμβάφιον, υ, τὸ, patina profundior. Ex ἐν, & βάπτω.

Ἐμβάφιος, ου, ὁ ἡ ὐ, bibulus. Ex iisd.

Ἐμβάψας, a. 1. part. act. v. ἐμβάπτω.

Ἐμβεβαίοι, ῶ, f. ώσω, constabilio, confirmo. Ἐμβεβαιώσασθαι τὸ νίκημα, Plut.

Ἐμβεβακὼς, 3. sing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἐμβεβηκὼς, v. ἐμβαίνω.

Ἐμβέβασαν, 3. pl. plusq. ind. act. *per Syncop.* pro ἐνεβεβήκεισαν, ab ἐμβαίνω.

Ἐμβεβαὼς, part. perf. act. *Att.* & *Ion.* pro ἐμβεβηκὼς. Ab eod.

Ἐμβεβηλόω, ῶ, profano, contamino.

Ἐμβὴν, *ingressus fit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐμβῇ, ab ἐμβαίνω.

Ἔμβλης, ητος, ὁ ἡ ὐ, qui est intra teli jactum. Ex ἐν, & βάλλω, *telum*.

Ἔμβλη, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐνίβλη, ab ἐμβαίνω.

Ἐμβλῆν, 3. sing. a. 2. opt. act. *Poet.* pro ἐμβαίη.

Ἐμβλήθι, *injiende*, 2. sing. a. 2. imper. act.

Ἐμβλῆναι, *ingressum esse*, a. 2. inf. act.

Ἐμβλιδάζω, fut. άσω, facio ut inscendat; (2) impono; (3) impello; (4) induco, introduco; (5) deduco. Ἐμβλιδάζειν τινα εἰς σκλοῖον, Plut.

Ἔμβιος, ου, ὁ ἡ ὐ, vitalis, vivus, animatus cui vita, seu vitalis vis inest, vividus, vivax. Ex ἐν, & βίος, *vita*.

Ἐμβιοτεύω, f. σω, vivo in, alor. Ἐν ᾗ (δίαιτα) ἐμβιοτεύῃ ἀνθρωπος, Aristt.

Ἐμβιόω, ῶ, idem. Hinc

Ἐμβίωσις, εως, ἡ, vita aliquo loco acta.

Ἐμβλεμμα, ατος, τὸ, intuitus, rectus adspectus. Ab

Ἐμβλέπω, fut. ψω, intueor, oculos figo. Ἐμβλέψας μοι ἡμάλα τυραννικὰς, Plut.

Ἐμβλημα, ατος, τὸ, emblema, operi alteri inseritum ornatus caussa. Ab ἐμβάλλω.

Ἔμβλησις, ἡ, injectio.

Ἐμβοάω, ῶ, fut. ήσω, inclamo, clamorem tollo. Μᾶζον ἐμβοᾶν τῷ Στύπτορι, Luc.

Ἐμβόησις, εως, ἡ, q. d. inclamatio, clamitatio, *Aret.* Ab ἐμβοάω.

Ἐμβοθρος, ου, ὁ ἡ ὐ, in foveam depressus locus; (2) qui in fovea est. Ex ἐν, & βόθρος.

Ἐμβοθρόω, in foveæ vel fcrobis formam excavo vel deprimo.

Ἐμβολὰς,

Ἐμβολή, ἧς, ἡ, arbor insita ; (2) fructus insitus. Ab ἐμβάλλω.

Ἐμβολεύς, έως, ὁ, adgressor, invasor.

Ἐμβολή, ῆς, ἡ, irruptio ; (2) impressio irruentis aciei vel grandinis ; (3) ostium fluminis ; (4) rostrum navis, *an significet non certum est*, Ern. Ab eod.

Ἐμβόλια, τὰ, retia quædam.

Ἐμβολιμαῖος, αία, αῖον, interjectitius, insertus, intercalatis. Ab

Ἐμβόλιμος, ν, ὁ ἡ ἡ, intercalaris, insertus ; (2) imperfectus. Ab ἐμβάλλω.

Ἐμβολίσματα, panni hinc inde consuti.

Ἐμβολισμός, οῦ, ὁ, intercalatio.

Ἔμβολος, ν, ὁ, & ἔμβολον, ν, τὸ, rostrum navis ; (2) paxillus, fulcimentum ; (3) acies cuneata, pars machinæ ; (4) porticus in templis Græcorum. Ab ἐμβάλλω.

Ἐμβολοῦσθαι, οῦμαι, f. ισθήσομαι, bombos edo ; (2) resono in.

Ἐμβραδύνω, f. υνῶ, immoror, moror in.

Ἐμβραχυ, *Adv.* summatim, breviter.

Ἔμβρεγμα, ατος, τὸ, liquor, succus, id, in quo aliquid tingitur & madefit ; (2) id, quod in liquore aliquo madefactum parti adfectæ applicatur. Ab ἐμβρέχω.

Ἐμβρίμαω, infremo. Ἀνίμοιο δὲ δεινὸς ἀὴτης Ἴσιον ἐμβρίμησι, Il. 15, 627.

Ἐμβρίχω, f. ξω, impluo, humecto.

Ἐμβρίθεια, ας, ἡ, gravitas. Ab

Ἔμβριθης, έος, ὁ ἡ ἡ, gravis, ponderosus ; (2) majoris momenti ; (3) constans, solidus, firmus ; (4) ferox. Ex ἐν, & βρίθω.

Ἐμβριθῶς, *Adv.* ponderose, graviter ; (2) severe, rigide ; (3) ferociter.

Ἐμβριμάομαι, ᾶμαι, fut. ήσομαι, fremo, graviter & vultu irato increpo, interminor. Ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Matt. 9, 30. τῷ πνεύματι, Joann. 11, 33. Ab ἐμβρίμω. Hinc

Ἐμβρίμημα, ατος, τὸ, comminatio, indignatio, oratio minarum plena.

Ἐμβροντάομαι, ῶμαι, attonitus fio, obstupesco, unde ἐμβεβροντημένος, stupere ; ἐμβεβροντημένος, stupefactus, stupidus. Hinc

Ἐμβροντησία, ας, ἡ, stupor ; vesania.

Ἐμβρόντητος, ν, ὁ ἡ ἡ, attonitus ; (2) amens. Ab eod.

Ἐμβροχή, ῆς, ἡ, irrigatio, quæ fit intingendo, humectatio. Ab ἐμβρέχω.

Ἐμβροχος, ν, ὁ ἡ ἡ, illaqueatus, laqueis implicitus. Ex ἐν, & βρόχος, *laqueus*.

Ἐμβρυοδόχος, ν, ὁ, receptor embryi. Ex ἔμβρυον, & δέχομαι, *capio*.

Ἐμβρυουλκός, ν, ὁ, uncus, seu spiculum ad educendos fœtus. Ex ἔμβρυον, & ἕλκω, *contundo, frango*. Celf. 7. 29. Gal. Voc. Gall. Un Tire-tête. Conf. Tertull. de anima, c. 25.

Ἐμβρυοσκόος, ν, ὁ ἡ ἡ, fœtum necans. Ex ἔμβρυον, & κτείνω, *neco*.

Ἔμβρυον, ν, τὸ, embryon, infans in utero maternio adhuc conclusus, crudus & immaturus ; (2) fœtus ; (3) infans recens natus, vel fœtus, qui ante paucos dies ex utero prodiit. Ex ἐν, & βρύω, *pullulo*, quasi ἐν τῇ γαστρὶ βρύον, in ventre sive utero pullulans.

Ἐμβρυωδης, ν, ὁ ἡ ἡ, prolificus, genitalis.

Ἐμβρυωτομία, ας, ἡ, umbilici fœtus in infante recens edito. Ex ἔμβρυον, & τέμνω.

Ἐμβρυουλκός, ὁ, instrumentum, quo fœtus ex utero trahitur. Ab ἔμβρυον, & ἕλκω.

Ἔμβρωμα, ατος, τὸ, jentaculum ; (2) eroſio, seu id ipsum, quod erosum est. Ex ἐν & βρωμα.

Ἐμβρωματίζω, f. ίσω, cibum do.

Ἔμβυθος, ν, ὁ ἡ ἡ, quod est in profundo profunditas, immersus. Ex ἐν, & βυθός.

Ἐμβυκανάω, buccino canto.

Ἐμβύω, f. ύσω, obturo, obstruo ; (2) impleo ; (3) tego.

Ἐμεγάλυνε, a. 1. ind. act. v. μεγαλύνω.

Ἐμέγαρε, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμέιγνυε. A μείγνυμι.

Ἐμεδε, 1. pl. a. 2. ind. med. v. ἵημι.

Ἐμεῖθεν, g. l. *Eol.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

Ἐμεθύθλιω, a. 1. ind. pass. v. μεθύω.

Ἐμεθύθησαν, *inebriati sunt*, 3. plur. aor.

Ἔμεινα, *manſi*, aor. 1. indic. act. verbi μένω.

Ἐμεῖο, *mei*, gen. sing. *Poët.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

Ἔμελε, imperf. ind. impers. v. μέλω.

Ἐμέλησε, *curæ fuit*, aor. 1. ind.

Ἔμελλε, 3. sing. imperf. ind. v. μέλλω.

Ἐμεμιγμένος, perf. part. act. verbi ἐμίω.

Ἐμεμιγμένω, pluſq. ind. pass. v. μίγνυμι.

Ἐμέμφετο, 3. s. imperf. ind. med. v. μέμφομαι.

Ἐμμί, *sumus*, 1. pl. præs. ind. *Poët.* pro ἐσμέν, ab εἰμί.

Ἔμμεν, *esse*, præs. inf. pro εἶναι, ab eod.

Ἔμμι, pr. int. act. *Ion.* pro εἰμι, ab ἴημι.

Ἐμμύκινα, *curabar*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμμυκάτο, a μμυκάομαι.

Ἔμμυον, imperf. ind. act. verbi μύω.

Ἔμμω, a. 2. part. med. verbi ἴημι.

Ἐμίρισε, 3. s. a. 1. ind. act. v. μοιρίζω.

Ἐμεσσε, a. 1. part. act. verbi ἐμέω.

Ἐμεσίη, ας, ἡ, vomitus. Ab ἐμέω.

Ἔμεσις, εως, ἡ, idem.

Ἔμεσμα, τος, τὸ, quod vomitu rejicitur.

Ἐμεστεύθη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. μεθύσκω.

Ἐμετήρια, ων, τὰ, pharmaca vomitoria. Ab ἐμέω.

Ἐμετιάω, ῶ, vomiturio. Ab eod.

Ἐμετικός, ὴ, όν, vomitorius, vomitum provocans. Ab eod.

Ἐμετοποιέομαι, οῦμαι, vomitum facio.

Ἐμετοποιός, ός, ὁ ἡ ὁ, vomitum ciens. Ex ἔμετος, & ποιέω, *facio*.

Ἔμετος, ν, ὁ, vomitus, vomitio. Ab ἐμέω.

Ἐμετός, ὴ, όν, vomitu ejectus. Ab eod.

Ἐμετωδέως, *Adv.* in modum vomitus. Ab ἐμετώδης, quod est ab ἔμετος.

Ἐμεῦ, *mei*, gen. sing. *Dor.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

ΕΜΕΩ, ῶ, f. έσω, vomo, evomo. Οὐδέπω τὸ ἱλαρὸν ἐμέσαμεν, Luc. Μέλλω σε ἐμεῖν ἐκ τοῦ στόματός μου, Apoc. 3, 16.

Ἐμεωυτοῦ, *mei ipsius*, *Ion.* pro ἐμαυτοῦ.

Ἐμῆλυ, aor. 2. ind. med. verbi ἵημι.

Ἐμηνε, a. 1. ind. act. v. μαίνομαι.

Ἐμήνυε, 3. s. imperf. ind. act. v. μηνύω.

Ἐμηνύθην, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Boeot.* a μηνύω.

Ἐμήνυσεν, *indicavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐμησατο, 3. s. a. 1. ind. med. v. μήδομαι.

Ἐμηχανήσατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμηχανῶντο, a μηχανάομαι.

Ἐμίανα, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

Ἔμιγον, a. 2. ind. act. verbi μίγνυμι.

Ἐμιήνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμίανα, a μιαίνω.

Ἐμικτο, *mixtus erat*, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐμέμικτο, a μίγνυμι.

Ἐμιμήσα, 2. l. a. 1. ind. med. a μιμέομαι.

Ἔμιν, dat. sing. *Dor.* pro ἐμοί, ab ἐγώ.

Ἔμιμνε, 3. s. imp. ind. act. v. μίμνω.

Ἔμιξε, 3. s. a. 1. ind. act. v. μίγνυμι.

Ἐμισητε, 3. s. imperf. ind. pass. v. μισέω.

Ἐμισησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. μισέω.

Ἐμισθώσαιο, 3. sing. a. 1. indic. med. v. μισθόω.

Ἐμιχθεν, *miſti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ἐμίχθησαν, a μίγνυμι.

Ἐμίχθην, *miſtus ſum*, 1. sing. aor. ejusd.

Ἔμμαθε, *didicit*, 3. s. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔμαθε, a μανθάνω pro μανθάνω.

Ἐμμαίνομαι, furo in, insano. Περισσῶς τε ἐμμαινόμενοι αὐτοῖς, Act. 26, 11.

Ἔμμαλος, ν, ὁ ἡ ν, lanatus, villosus. Ex ἐν, & μαλλός.

Ἐμμανὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, furibundus, lymphatus, furore plenus. Ab ἐμμαίνομαι.

Ἐμμανῶς, *Adv.* furibunde, furenter.

Ἐμμανουὴλ, ὁ, *Emanuel*. Nomen Hebr. ἀκλητος, *Deus nobiscum*.

Ἔμμαος, ὴ, *Emmaus*, Nom. Hebr. ἀκλητος, *prægnaticum*.

Ἐμμαπίως, dicto citius aliquid facio. Nicander ἐμμαπέως, ubi schol. ἀσφαλῶς, i. e. latagens, operose. Ex ἅμα, & ἵπτω, *cerebrum*.

Ἐμμανέως, *Adv.* dicto citius, simul atque dicto, prompte, studiose. Ex illo.

Ἐμμαρτυρος, ν, ὁ ἡ ὁ, testes habens, testimoniis comprobatus. Ex ἐν, & μάρτυς.

Ἐμμαρτύρως, e testimonio, ut testis idoneus adsit.

Ἐμμάσσω, Hes. ἐνσπάσω, impingere. Ab ἐν, & μάσσω, *contrectare*.

Ἐμματαιάζω, f. άσω, inania & futilia blatero, Suidas.

Ἐμμαστία, Nicander ἰμματίαν, ubi Schol. καθεῖς τὰς δακτύλους, demittens & immittens digitos. Hes. ἐμμαστῶν, ψηλαφῶν, i. e. contrectans. Ab ἐμμάσσω.

Ἐμμαχίσμαι, ᾶμαι, pugno in.

Ἐμμέθοδος, ν, ὁ ἡ ὁ, in quo methodus inest ; (2) compendiosus, artificiosus.

Ἐμμεθόδως, *Adv.* methodice, artificialiter, via & ratione compendiaria.

Ἐμμεθύσκομαι, inebrior in, vel inter ; (2) ebrius sum. Ex ἐν, & μεθύσκω.

Ἐμμειδιάω, ῶ, fut. άσω, subrideo in, vel propter.

Ἐμμεῖναι, a. 1. inf. act. v. ἐμμένω.

Ἐμμελεία, ας, ἡ, modulatio ; (2) apta modulatio ; (3) genus saltationis tragicæ ; (4) concinnitas, elegantia. Ab ἐμμελής.

Ἐμμελεστέρως, curiosius, accuratius.

Ἐμμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo me in aliqua re. Hinc

Ἐμμελέτημα, ατος, τὸ, id, in quo se aliquis exercet.

Ἐμμελής, ές, ὁ ἡ ές, modulationem habens, canorus ; (2) concinnus, scitus, aptus. Ex ἐν, & μέλος, *carmen*.

Ἐμμελῶς, *Adv.* concinne, apte ; (2) canore.

Ἐμμελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulando pronuncio ; (2) modis musicis mando.

Ἐμμεμαυῖα, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro ἐμμεμηκυῖα, ab ἐμμάω.

Ἐμμεμαώς, υῖα, ός, concitatus, studio inflammatus, part. perf. act. *Ion.* pro μεμηκώς.

Ἐμμέμηκα, perf. ind. med. v. ἐμμαίνομαι.

Ἔμμεν, perf. inf. *Ion.* pro εἶναι, ab εἰμί.

Ἔμμενε, idem sed *Dorice*.

Ἐμμενετικός, ὴ, όν, qui permanere & perseverare potest, aut solet. Ab ἐμμένω.

Ἐμμενέως, *Adv.* constanter, alacriter, *Poët.* pro ἐμμενῶς. Ab

Ἔμμενης, ές, ὁ ἡ ές, permanens & constanter perseverans. Hinc τὸ ἐμμενὲς, ές, constantia, stabilitas, & ἐμμενὲς, *Adv.* constanter, firmiter, perpetuo. Ab

Ἐμμένω, fut. ενῶ, permaneo, persevero, v. c. in conditione, pacto, &c. *unde vertitur*, servo, observo ; (2) adquiesco. Ἐμμένειν ταῖς Σκυθίκαις, τοῖς λεγομένοις, τοῖς ὅροις, ὡς τὰ τάξει. Οὐκ ἐμέμνανε τῇ διαθήκῃ μου, Heb. 8, 9.

Ἐμμεσιτεύω, conciliatorem, pacificatorem ago.

Ἔμμεσος, ν, ὁ ἡ ὁ, intermedius, qui medium habet. Ex ἐν, & μέσος.

Ἔμμετρος, ν, ὁ ἡ ὁ, plenus impletus, refertus, Ex ἐν, & μέτρον.

Ἐμμετρέω, metior, ap. *Lucian.* sed verbum est suspectum, *Ern.*

Ἔμμετρος, ν, ὁ ἡ ὁ, metricus, metro constans ; (2) qui metrice scribit. Ex ἐν, & μέτρον, *metrum*.

Ἐμμέτρως, *Adv.* carmine, verbis metro vel numero adstrictis, metrice.

Ἔμμηνος, ν, ὁ ἡ ὁ, menstruus. Ex ἐν, & μήν, *mensis*.

Ἔμμηνος, ν, ὁ ἡ ὁ, idem. Hinc τὸ ἔμμηνον, ου, menstrua mulierum. Ex usd.

Ἔμμυελος, ν, ὁ ἡ ὁ, medullam in se habens. Ex ἐν, & μυελὸς, *medulla*.

Ἐμμὶ *jam*, *Dor.* pro εἰμι.

Ἐμμίγνυμι, vel ἐμμιγνύω, f. ξω, immisceo.

Ἔμμιλτος, ν, ὁ ἡ ὁ, inluto rubrica, rubricæ colore rubens. Ex ἐν, & μίλτος, *minium, rubrica*.

Ἐμμισθος, ν, ὁ ἡ ὁ, mercenarius. Ex ἐν, & μισθός.

Ἐμμονη, ης, duratio. Ab ἐν, & μένω.

Ἔμπεδος, ος, ὁ ἡ ὄν, stabilis, permanens, constanter perseverans. Ab ἐμβάω.

Ἐμμόρ, ὁ, *Emmor*. Nomen viri Hebr. ἄλλως, *Lutulentus*.

Ἔμμορα, perf. ind. med. *per Misath* pro μέμορα, à μείρω, *sortior*.

Ἔμμορος, ος, ὁ ἡ ον, particeps; (2) qui in fatis est, fatalis. Ex ἐν, & μόρος.

Ἔμμορος, ος, ὁ ἡ ον, forma indutus, informatus; (2) formæ speciem habens. Ex ἐν, & μορφὴ, *forma*.

Ἔμμοτον, ου, τὸ, sc. φάρμακον, medicamentum liquidum, quod linteolis conceptis exceptum intra ulcera reconditur. Ab

Ἔμμοτος, ος, ὁ ἡ ον, qui ulcere cavo laborat; (2) cui μοτὸς inditus est. Ex ἐν, & μοτός.

Ἔμμουσος, ος, ὁ ἡ ον, musicus; (2) musicos modulos in se habens. Ex ἐν, & Μοῦσα

Ἐμμούσως, Adv. musice; (2) Musarum in finctu.

Ἐμπολυπόνος, ος, ὁ ἡ ον, laborum & ærumnarum plenus. Ex ἐν, & μόχθος.

Ἐμυλλων, ωνος, ὁ, mola. Ex ἐν. & μύλη.

Ἐμυήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐμνήσατο, à verbo μνάομαι.

Ἐμύμμακα, *inclinavi*, perf. ind. act. *Att.* & *per Ecthlips.* pro ἤμυκα, a verbo ἀμύω.

Ἔμυσα, a. 1. ind. act. v. μιμήσκω.

Ἐμνάσθη, *memini*, a. 1. ind. act.

Ἐμνάοντο, *memores erant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐμνῶντο.

Ἐμόχησα, a. 1. ind. act. verbi μογέω.

Ἔμοιγε, *mihi quidem*, dat. sing. ab ἐγώ.

Ἔμολε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. μολέω.

Ἐμόλυνα, a. 1. ind. act. verbi μολύνω.

Ἐμός, ἡ, όν, meus. Ab ἐγώ, *Gr. ἐμέ*.

Ἐμύχθη, *lab ravit*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμόχθησε, a verbo μοχθέω.

Ἔμπα, *Conjunct.* tamen. Ab ἔμπας.

Ἐμπαγέντων, gen. pl. a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι.

Ἐμπάζωμαι, 2. s. pr. conj. *Ion.* pro ἐμπάζῃ. Ab

ΕΜΠΑΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo; (2) revereor. Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, οὔτινα οἶδα, Il. 16, 50. Ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων, Odyss. 17, 488.

Ἐμπάθεια, ας, ἡ, affectus commotio. Ab

Ἐμπαθὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, cui insunt adfectus seu perturbationes, adfectu commotus. Ex ἐν, & πάθος, *adfectus*.

Ἐμπαθῦς, gen. sing. *contr.* pro ἐμπαθέος.

Ἐμπαθῶς, *Adv.* cum affectu, cum perturbation bus. Ab ἐμπαθὴς.

Ἔμπαγμα, ατος, τὸ, illusio, ludibrium.

Ἔμπαιγμός, ὁ, ὁ, idem ab ἐμπαίζω.

Ἐμπαιδευθήσομαι, ῆσαι, in aliqua re innutritus, diu versatus sum.

Ἐμπαίζω, f. ξω, vel ζω, illudo. Ἤ (Ἥρα) ῥα σφι τοῖς χορεύσι ἐμπαίζῃ, Arct. Θεσμ. 985.

Ἐμπαικτῶν, gen. pl. *Ion.* pro ἐμπαικτῶν. Ab

Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, illusor, irrisor. Ab ἐμπαίζω.

Ἐμπαίξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω.

Ἔμπαιρ, ος, ὁ ἡ ον, peritus, expertus. Ab ἐμπείρομαι.

Ἔμπαιος, ος, a πατάσσω, incidens, *Æsc. Ag.* 195.

Ἔμπαις, αιδος, ὁ, ἡ, quæ infantem utero gestat, gravida, prægnans, Hes. Ex ἐν, & παῖς, *puer*.

Ἔμπασμα, ατος, τὸ, imago, seu pictura incusa, s. impressa. Ab ἐμπάσσω.

Ἐμπαστική, sc. τέχνη, ης, ἡ, ars excudendi seu imprimendi imagines, *Athen.* l. 10.

Ἐμπαστός, ὴ, όν, cui imagines sunt impressæ.

Ἐμπαχθήσεται, 3. s. f. 1. ind. pass. v. ἐμπήξω.

Ἔμπαξαι, f. άξω, incudo, imprimo, sc. percussu.

Ἐμπαρδάσω, f. ξω, inquino, involvo.

Ἔμπαλιν, *Adv.* contra, e diverso, vice versa; (2) retro, retrorsum. Ex ἐν, & πάλιν.

Ἐμπάλλω, cum vi injecio, immitto.

Ἔμπαλνον, *Adv.* f. υσω, p. υκα, inspergo.

Ἐμπανδημίζω, f. ίσω, publicos festosque conventus celebro in vel ob.

Ἔμπαξ, ακος, ὁ, curator; (2) tutor; (3) educator. Ab ἐμπάζομαι, *curo*.

Ἐμπαρασκευάζω, præparo, efficio.

Ἐμπαρασκεύομαι, injicio, indo.

Ἐμπαρασκευάζω, præparo, efficio.

Ἐμπαρασκευάζομαι, ου, ὁ ἡ ον, præparatus, instructus. Ex ἐν, & παρασκευή.

Ἐμπαρατίθημι, depono aliquo loco.

Ἐμπαρίσχω, præbeo; (2) permitto, concedo; (3) accomodo; (4) expono. Οὐ γὰρ ἂν ἐμπαραχεῖν ἐαυτὸν τοιοῦτος, Luc.

Ἔμπαρτιμμι, remitto, laxo, ἐμπαρειμένη ὀδύσι, partus doloribus fracta.

Ἐμπαροινέω, ῶ, f. ήσω, temulenter aliquid facio, per ebrietatem alicui injuriam infero, insulto, ludibrio habeo; (2) *absol.* insolenter se gerere; insolenter abuti alicujus benignitate. *Pass.* ab temulento insolenter tractari.

Ἐμπαροινημόνη, contumeliæ ex insolentia, *Eun.*

Ἐμπαῤῥησιάζομαι, libere, magno animo disero, dico de re aliqua.

Ἔμπας, *Adv.* omnino, prorsus; (2) *Conjunct.* tamen. Ex ἐν, & πᾶς, *omnis*.

Ἐμπάσσω, & ἐμπάττω, f. άσω, inspergo; (2) intexo. Πολίτας δ' εὐπαγεῖς ἐπάσσατο, Il. 3. 126.

Ἐμπεδα, *Adverbialiter*. tuto, accurate, Ab ἔμπεδος.

Ἐμπεδάω, ῶ, f. ήσω, compedibus constringo.

Ἐμπεδόκυκλος, χρόνος, tempus quod firmis jugibusque orbibus volvitur. Nonnus.

Ἐμπεδόμητις ἀνάγκη, Necessitas stabilis consilii. Ex ἐμπεδος, & μῆτις, *consilium*.

Ἐμπεδόμοχθος, ος, ὁ ἡ ον, laboriosus, ærumnosus. Ex ἔμπεδος, & μόχθος.

Ἐμπεδόμυθος, ος, ὁ ἡ ον, qui firmi & constantis est sermonis, Nonnus.

Ἐμπέδον, *Adv.* firmiter; (2) tuto; (3) perpetuo. Ab ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκίω, ῶ, f. ήσω, fœdus sive jus juratum servo. Ex ἔμπεδος, & ὅρκος.

Ἔμπεδος, ος, ὁ ἡ ον, stabilis, firmus, in solo stans, ceu fixus. Ex ἐν, & πέδον.

Ἐμπεδοστερνος, ος, ὁ ἡ ον, firmum robur habens, constans. Ex ἔμπ. & στέρνον.

Ἐμπεδόφρων, ονος, ὁ ἡ ον, qui mente firma præditus est, qui mente captus non est, Ex ἔμπεδος, & φρὴν, *mens*.

Ἐμπεδόφυλλος, ος, ὁ ἡ ον, qui folia non amittit, sed perpetuo retinet. Ex ἔμπεδος. & φύλλον, *folium*.

Ἐμπεδόω, ῶ, f. ώσω, stabilio; (2) firmiter & constanter servo, seu observo. Τόνδ' ὅρκον, ὁ κατάμοσ' ἐμπεδώσομεν, Eur. Iph. in Taur. 793. Ab ἔμπεδος.

Ἐμπέδως, vel ἐμπεδῶς, *Adv.* firmiter, certo.

Ἐμπείραμον, *Poet.* pro ἔμπειρον, peritus.

Ἐμπειρέω, ῶ, peritus sum, calleo, ut ἐμπειρεῖν χάρας, regionis & loci peritum esse. Ab ἔμπειρος.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, experientia; (2) empirice, secta medicorum. Ab eod.

Ἐμπειρικὴ, ῆς, ἡ. Empirice, medicorum secta.

Ἐμπειρικὸς, ὴ, όν, qui solum ex experientia aliquid tractat, (2) à medicus ejusmodi.

Ἐμπειρικῶς, empiricorum more.

Ἐμπειροπόλεμος, ος, ὁ ἡ ον, belli peritus, in bello exercitatus, veteranus. Ex ἔμπειρος, & πόλεμος, *bellum*.

Ἔμπειρος, ος, ὁ ἡ ον, usu peritus; (2) peritus. Hinc τὸ ἐμπειρον, ου, peritia. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia*

Ἐμπειροτόκος, ος, ὁ ἡ ον, mulier quæ jam antea peperit.

Ἐμπείρω, fut. ῥῶ, p. πεαρα, infigo. Σπλάγχνα δ' ἐν ὑμετέροισιν, Γ. 2, 426.

Ἐμπείσως, *Adv.* peritè, more eorum qui rei periti sunt; (2) sc. to, ante.

Ἐμπελα, *appropinqua*, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* ἐμπέλασα, a verbo ἐμπελάω.

Ἐμπελάσιμος, *Adv.* prope; (2) cum impetu.

Ἐμπελάσσω *Adv.* prope; (2) appropinquando. Ab

Ἐμπελάζω, f. άσω, appropinquo, pervenio; (2) admoveo; (3) committo, committi judicio. Αἰὲν κατθανεῖν ἀποτρόπαιον, αἰεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐμπελάζειν αὖτε, Soph. Trach. 17. Πῶ δὴ ἐμπελάζοις τ' ἀνδρὶ καὶ παρίσασιν; ibid. 761.

Ἐμπελάσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Ἐμπελαστικὰς, *Adv.* cum impetu. Ab inus. ἐμπελαστικὸς, quod est ab ἐμπελάζω.

Ἐμπελάτιδα, ας, ἡ, meretrix, Ab eod. propterea, quod omnibus corpus admoveat.

Ἐμπελάω, ῶ, fut. άσω, appropinquo.

Ἐμπίλιος, ος, ὁ ἡ ον, intus lividus, seu in quo livor inest. Ex ἐν, & πέλιος.

Ἐμπεπαρμένος, perf. part. pass. v. ἐμπείρω.

Ἐμπεπιεσμένος, perf. part. pass. v. ἐμπιέζω.

Ἐμπεπρημένος, perf. part. pass. v. ἐμπιπράσκω.

Ἐμπείραμος, ος, ὁ ἡ ον, peritus; (2) qui transit, vel trajicit; (3) vector. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia*, vel πειράω, *transeo*.

Ἔμπης, ῆος, ὁ ἡ ον, peritus. Hes. ex Sophocle. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia*.

Ἐμπλέξω, fut. ξω, circumdo.

Ἐμπλέκω, complector, comprehendo.

Ἐμπλόκαμος, ος, ὁ ἡ ον, ornatus, elegans, artificiosus. Ex ἐν, & πλέκω.

Ἐμπλῦνάφω, f. ψω, scripto comprehendo.

Ἐμποδιαίτιος, ος, ὁ ἡ ον, continens, capax, qui multa comprehendere potest.

Ἐμποδίζομαι, obeo, perlustro.

Ἐμποδίσχω, contineo, comprehendo, complector. Φέρε δὴ, τὰ ἐμποδισχόμενα, κατ' ἰκάστην ἰδίαν τάξιν ἐπισκοπῶμεθα, Longin.

Ἐμποδιστέον, includum teneo.

Ἐμποδοκαπάζω, intus comprehendo; (2) comprehenco. Hinc

Ἐμποδιλητικὸς, ὴ, όν, qui comprehendi, capi potest.

Ἐμποδίλημψις, εως, ἡ, complexus, quo aliquid intra nos continemus, interior contactio.

Ἐμποδὼν, *Adv.* impedimento, incommodo; (2) obstaculo, ante. Ex ἐν, & πούς, *pes*.

Ἐμποδοποιέω, ῶ, f. ήσω, indoleo; (2) stomachor in.

Ἐμποδιπατέω, ῶ, f. ήσω, insambulo, incedo; (2) discepto, proprie, inambulando, defendo; (3) versor inter. Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμποδιπατήσω, 2 Cor. 6, 16.

Ἐμποδοπείρω, transfigo, configo.

Ἐμποδοπίπτω, incido.

Ἐμποδοπλέω, navigo alicubi.

Ἐμποδορήγνυμι, diffrumpo.

Ἐμποδόω, ῶ, f. ώσω, infibulo, fibula infigo, perforo, trajicio. Hinc

Ἔμποδος, ος, ὁ ἡ ον, vestis fibulis nexa, seu perforanda & fibulas trajiciendo confecta.

Ἐμποδοσάομαι, jacto me, ostento me & artem meam, placendi causa.

Ἔμπεσε, *inciderat*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐνέπεσε, ab ἐμπίπλω.

Ἐμπεσεῖν, *incidere*, 3. sing f. 2. ind. med.

Ἐμπέσωσι, *incidant*, 3. pl. a. 2. conj. act.

Ἐμπεταλὶς, ίδος, ἡ, edulium ex caseo paratum. Ex ἐν, & πέταλον, *folium*, quoniam foliis inductum coqui solet.

Ἐμπετάννυμι, vel ἐμπιτανύω, f. πετάσω, explico, extendo.

Ἐμπέτασμα, τος, τὸ, aulæum.

Ἔμπετες, 2. f. a. 2. ind. act. *Dor.* & *per Antithes.* pro ἐνέπεσες, ab ἐμπίπλω.

Ἔμπετρον, ου, τὸ, saxifraga, herba. Ab

Ἔμπετρος, ος, ὁ ἡ ον, qui in petris & locis saxosis provenit. Ex ἐν, & πέτρα.

Ἔμπευκὴς, ίδος, ὁ ἡ ὄν, amarus. Ex ἐν, & πεύκη, *amaritudo picea*.

Ἔμπεφυῖα, *implexa*, part. perf. act. f. g. *per Syncop.* pro ἐμπεφυκυῖα, ab ἐμφύω.

Ἐμπεφύκει, *innata est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. *Poet.* pro ἐνεφύη.

Ἐμπεφυυῖα, *implexa*, idem quod ἐμπεφυῖα, sed magis communiter.

Ἐμπήγνυμι, f. πήξω, infigo, depango, immungo, concresco.

Ἐμπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insulto.

Ἐμπήλαι,

'Εμπελ-ής, ές, ὁ, ἡ, minister; qui tabulas legum a legislatore accipiens in libellos compingit, Hes. Ab ἐμπήγνυμι.
'Εμπεξις, εως, ἡ, infectio. Ab eod.
'Εμπηρ-ος, ον, ὁ, ἡ, ὁν, mutilatus, mutilus.
'Εμπης, Ion. idem quod ἐμπας, tamen.
'Εμπιεζω, imprimo, infero firmiter.
'Εμπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo in; ἐμπικραίνομαι, amarulentus fo infensus fum.
'Εμπικρ-ος, ον, ὁ, ἡ, ὁν, amarulentus.
'Εμπιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo ac conftipo in.
'Εμπίμελ-ος, ον, ὁ, ἡ, ὁν, in quo pinguedo eft, pinguis. Ex ἐν, & πιμελὴ, pinguedo.
'Εμπίμπλημι, vel ἐμπίπλημι, vel ἐμπιπλάω, f. πλήσω, impleo; (2) expleo, explatio. Ἐμπιπλᾶν [illegible] ἡδονῆς, καρδίαν τῷ θείῳ ἵμερ-ος, ὃν φιότητ-ος οἶκε θεᾷ ἐμπλησθήσεσθαι. Ἐυ γ' οἶσθ' ὅδε ῥημάτων ἐμπίπλαμαι; Ariſt. Ach. 452.
'Εμπίμπρημι, vel ἐμπίπρημι, vel ἐμπιπράω, f. ήσω, incendo, inflammo.
'Εμπίνω, ebibo, exhaurio; (2) deglutio; (3) poto. Ἐμπιεῖν ὑμῖν' ἁρισκῆ, τῷ θεῷ δίκαιον καλῶς, Ariſt. Pace, 1152.
'Εμπίπλανται, 3. pl. præſ. ind. med. v. ἐμπίπλημι.
'Εμπιπλάω, & ἐμπίπλημι, impleo. Τὰς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη φλαρῶν, Ariſt. Av. 1312.
'Εμπίπλη, 2. ſing. præſ. imp. act. Att. pro ἐμπίπλησθι.
'Εμπιπρασκόμενο-ς, η, ον, præſ. partic. med. v.
'Εμπιπράσκω, f. άσω, vendo.
'Εμπιπράω, & ἐμπίπρημι. Vide ἐμπίμπρημι.
'Εμπίπτω, incido; (2) invado, irruo; (3) obvius fio. Ἐμοὶ μὲν οὖν ἔδοξε δεινὸς ἐμπεπτωκέναι τις τῷδ' ἀνδρὶ, Soph. Phil. 956.
'ΕΜΠΙΣ, ίδ-ος, ἡ, culicis genus.
'Εμπιστεύω, f. εύσω, fido, confido; (2) concredo, fidei committo; & ἐμπιστεύομαι, fidei meæ committitur, concreditur mihi.
'Εμπιστ-ος, ος, ὁ, ἡ, ον, cui fides ineſt. Ex ἐν, & πίστις, fides.
'Εμπιτνάω, ῶ, irruo, adgredior, adorior. Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπιτνῶν, Soph. Aj. 58. Τόσσον ἐν ποίμναις φιλεῖται, ibid. 185.
'Εμπλαζομαι, erro, ſeu vagor in; inerro.
'Εμπλακεὶς, a. 2. part. paſſ. v. ἐμπλέκω.
'Εμπλάσσω, vel ἐμπλάττω, f. άσω, illino, inſpergo; (2) obſtruo; (3) in maſſam formo; (4) imprimo, ſ. imprimendo figuram rei impreſſæ efficio, inſercio. Τὸν κηρὸν ἐμπλάττεσι, Ariſtot.
'Εμπλαστικ-ος, ὸς, ὸν, ad illinendum aptus.
'Εμπλαστὸς, ὸς, ὸν, idem ab ἐμπλάσσω.
'Εμπλαστρον, ου, τὸ, ſc. φάρμακον, emplaſtrum. Ab eod.
'Εμπλαστρ-ος, ος, ὁ, ſc. φαρμακεία, idem.
'Εμπλαστρώδης, ες, ος, ὁ, ἡ, emplaſtro ſimilis.
'Εμπλεῖμεν, præſ. opt. med. v. ἐμπίμπλημι.
'Εμπλεία, idem quod ἐμπλέα, Alex.
'Εμπλινθὶς, ίδ-ος, ὁ, cinctio, Ph.
'Εμπλινθὶς, ίδ-ος, ἡ, τὸ, ſtructuræ genus apud Architectos. Ab ἐμπλίνθ-ος.
'Εμπλίνθ-ρια, ας, ἡ, ornatrix quæ crines intorquet, quæ capillos fucat. Ab eod.
'Εμπλίνω, implico, irretio, intexo; (2) confundo, permiſceo. Ἴχν-ος ἐμπλίξας λύκοις, Lyc. 213. Χοίνικ' ἐμπλίξαι ἐκεῖ Eur. Or. 253. Ἐμπλακεὶς σκέψις, Plat.
'Εμπλοὴ, Att. ἐμπλοὰ, Poet. ἐμπλοὸς.
'Εμπλοάω, ῶ, f. ήσω, impleo; (2) ſatio; (3) refercio. Ab eod.
'Εμπλοΐδ-ης, ες, ος, ὁ, ἡ, ον, latera plena habens. Ex ἐν, & πλοῦς, latus. Hinc
Ἐμπλοΐδιος, α, ον, f. άσιμ, in latus alicujus inſilio, coſtas alicujus inſulto.
'Εμπλόω, f. πλώσω, immergo; (2) innato. Ὑπὲρ πλοῦν τῆσι νηυσὶ, Herodot.
Ἐμπλόως, Adv. plene. Ab ἔμπλε-ος.
'Εμπλήγδην, Adv. attonite, ſtupide; (2) temere, (3) ſine judicio. Ab ἐμπλήσσω.
'Εμπλημ-ων, ονος, ὁ, ἡ, qui fit verberibus, verberando, ut ἕξις ἐμπλημ-ων. A πλήσσω.
'Εμπλησίον, Adv. confertim, plene. Ab
'Εμπλήω, impleo, expleo; (2) exturo. Ἐμπλῆσαι πᾶσι χαρᾶς ἐλπίδ-ος, Plat. τὴν φύλαν χρηστῶν, Plut. Ὅταν ἐμπλησθῇ ὕδατ-ος σπόγγ-ος, Ariſt. Nub. 375.
'Εμπληκτικὸς, ὴ, όν, ſtupefaciens. Ab eod.
'Εμπληκτ-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, attonitus vel terrore, vel admiratione; (2) ſtupidus. Ab ἐμπλήσσω.
'Εμπλήμβρ-ων, qui implevit, a. 1. part. act. per Syncop. pro ἐμπλησάμβρ-ων, a verbo ἐμπίμπλημι.
'Εμπλησ, Adv. prope; Conj. tamen. Ab ἐμπελάω, appropinquo.
'Εμπληξία, ας, ἡ, ſtupor, ſtupiditas; (2) vecordia; (3) pavor; (4) admiratio. Ab ἐμπλήσσω.
'Εμπληοῦσι, 3. ſing. a. 1. ind. med. Poët. pro ἐμπλήσαλο. Ab ἐμπλήθω.
'Εμπλησθεὶς, impletus, a. 1. part. paſſ.
'Εμπλήσσω, vel ἐμπλήττω, f. ξω, irruo; (2) obſtupefacio. Ἐν φυκτοῖς δεσμοῖσιν ἐμπλησσόμην, Ariſt. Θεσμ. 1041.
'Εμπλησ-ίων, ίονος, ὁ, ἡ, implendus. Ab ἐμπλήθω.
'Εμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. Ab ἐμπλέκω.
'Εμπλόω, f. άσω, innavigo, innato, Arat.
'Εμπνεύματόω, inflo; (2) flatu ſeu vi ventorum incito. Ab ἐμπνέω. Hinc
'Εμπνευματώδης, ες, ος, ὁ, ἡ, flatus movens.
'Εμπνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio, flatuum ingeneratio. Ab eod.
'Εμπνευματωτικὸς, ὴ, όν, inflandi vi præditus, flatulentus. Ab eod.
'Εμπνεύσεις, qui inſpiravit, a. 1. part. act. Æol. pro ἐμπνεύσας, a verbo ἐμπνέω.
'Εμπνεύσασ, idem, ſed communiter.
'Εμπνεύσ-ας, ας, ὁ, ἡ, inſpiratus. Ab
'Εμπνέω, & Poët. ἐμπνείω, fut. εύσω, inſpiro; (2) ſpiro, unde ἐμπνέων, vivus, adhuc ſpirans; (3) Metaph. inſpiro, adſpiro, inflo. Ἔτι μὲν ἐμπνεῖ, βραχὺ δ' ἀναστένει, Eur. Or. 152. Οὐ γὰρ σοφώτατόν σ' ὑπέστην, ὅπερ ἐμπνέω, Ariſt. Θεσμ. 933. Ex ἐν, & πνέω, ſpiro.
'Εμπνίγω, f. ίξω, ſuffoco. Hinc
'Εμπνικ-ὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ὸν, ſuffocatus, ſpecialiter in olla furno incluſa.
'Εμπνοὴ, ῆς, ἡ, flatus venti irruens cum magna vi.
'Εμπνοια, ας, ἡ, ipſa inſpirandi actio; (2) ſpiratio, vita. Ab
'Εμπνο-ος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, ſpirans in; (2) ſpirans. Ex ἐν, & πνόη, flatus.
'Εμπνυθὴ, reſpiravit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Poët. pro ἐνεπνύσθη, a verbo ἐμπνυμαι.
'Εμποδίζω, f. ίσω, pedes implico, impedimento ſum. Τὸ θεῖον ἐμποδίζει με, Ariſt. Av. 973. Ἀλλ' χ' αἱ Ζοφαὶ γνάθμαι ἐμποδιζοῦσ' ἁμᾶ, Soph. Phil. 432. Ex ἐν, & πούς, pes.
'Εμπόδιον, ου, τὸ, impedimentum. Ab
'Εμπόδι-ος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui eſt impedimento; (2) obvius. Ex ἐν, & πούς, pes.
'Εμπόδ σμα, ατ-ος, τὸ, impedimentum. Ab ἐμποδ-ίζω.
'Εμποδισμὸς, ὁ, idem & ab eod.
'Εμποδιστὴς, ὁ, qui impedimento eſt.
'Εμποδιστ-ὴς, ὁ, ὁ, qui impedimento eſt.
'Εμποδιστικὸς, ὴ, όν, qui eſt impedimento, vel obſt culo. Ab eod.
'Εμποδὼν, Adv. ante pedes, in promptu, ſignificatque ſæpe ſimplicem præſentiam; (2) impedimento. Hinc ὁ ἐμποδών, obvius, τὰ ἐμποδὼν, præſentia. Ex ἐν, & πούς, pes.
'Εμποθὶν, hinc.
'Εμπολάω, ῶ, injicio, inde, incutio, infero, immitto; (2) facio. Ἐμπολεῖν ἁλιάδας ἀγαθὰς τινι, Xen. Ὅπως χαλκὸν ὧδ τις ἐμπεπολημένα, depicta, Ariſt. Av. 1306.
'Εμπολήσαι, fecerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπρησαν.

'Εμπολητικὸς, ὴ, όν, efficiens, injiciens [illegible] terrorem, amorem, &c.
'Εμπολίτευμα, interregno.
'Εμπολ-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui in grege eſt. Ex ἐν, & πόλος, grex.
'Εμπονίμ-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, puniendus, pœna dignus. Ex ἐν, & πονίω, pœnalis.
'Εμπον-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem. Ex ἐν, & πονὴ, labor.
'Εμπολαί-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, negotiator, mercator; (2) epitheton Mercurii; (3) præſes negotiorum. Ab ἐμπολὴ.
'Εμπολάω, ῶ, fut. ήσω, vendo, negotior; (2) comparo. Ex ἐν, & πολέω.
'Εμπολεμί-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, bellicus, ad bellum pertinens. Ex ἐν, & πόλεμ-ος, bellum.
'Εμπόλεμ-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, cujus in bello uſus eſt, aptus ad bellum. Ex iiſd.
'Εμπολὴς, ἐως, ὁ, mercator, negotiator. Ab
'Εμπολὴ, ῆς, ἡ, (2) emo; (3) comparo. Ἀλλ' οὐδὲν ἡμῖν ἀλλαγὴ ἔσω, ἢ τ' ἀλφιτ', ἢτε τυρὸς, Ariſt. Pace, 367. Hinc
'Εμπολὴ, ῆς, ἡ, quod ſibi aliquis emit, vel comparavit, merces, onera; (2) lucrum ex negotiatione partum.
Ἐμπόλημα, ατ-ος, τὸ, idem & ex iiſd.
'Εμπολίζω, f. ίσω, in urbem recipio, de hominibus; et rebus, locis, quæ hominibus urbis amplectimur.
'Εμπολὶς, ἴδ-ος, ὁ, ἡ, cui patria eſt & certa civitas; (2) eandem civitatem incolens. Ex ἐν, & πόλις, civitas.
'Εμπολιτεύω, f. εύσω, & ἐμπολιτεύομαι, verſor in republica, adminiſtro rempublicam; (2) verſor in, habito in.
'Εμπολίτης, ου, ὁ, incola.
'Εμπολόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. & Poët pro ἐνεπολόωντο. Ab ἐμπολάω.
'Εμπομπεύω, f. εύσω, pompatice me in aliqua re eſtero; (2) publice traduco; (3) in triumpho duco. Ἐμπομπεῦσαι τοῖς καταρθώσασι, Dem.
'Εμπονέω, ῶ, f. ήσω, illaboro alicui rei, operam alicui rei impendo. Ab ἐμπον-ος.
'Εμπόνημα, ατ-ος, τὸ, labor alicui rei impenſus Ab ἐμπονέω.
'Εμπον-ος, ος, ὁ, ἡ, ον, laborum patiens; (2) qui eſt in labore. Ex ἐν, & πόν-ος, labor.
'Εμπορεῖον, το, emporium.
'Εμπορεύσασθαι, 3. pl. a. 1. imp. paſſ. v.
'Εμπορεύομαι, f. εύσομαι, mercaturam facio, negotior, mercor, nundinor; (2) merces alunde importo; (3) ad negotiationem utor; (4) lucror, Jac. 4, 13. Ab ἔμπορ-ος.
'Εμπόρευμα, ατ-ος, τὸ, negotiatio, mercatura. Ab ἐμπορεύομαι.
'Εμπορευτ-ὸς, ὴ, όν, mercandus, mercium loco importandus. Ab eod.
'Εμπορευτικὸς, ὴ, όν, rei mercatoriæ peritus, ſtudioſus.
'Εμπορία, ᾶς, ἡ, f. ήσω, negotior, mercaturam facio. Ab ἐμπορ-ος. Hinc
'Εμπορικὸς, ὴ, όν, pertinens ad mercatores.
'Εμπορία, ας, ἡ, mercatura, negotiatio, proprie, qua mare trajicitur mercium cauſſa. Mercatus, nundinæ; (2) merces ipſa. Ab ἔμπορ-ος.
'Εμπορικὸς, ὴ, όν, mercatorius, negotiatorius.
'Εμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium, locus ad mercaturam exercendam aptus, emporium. Ab eod.
Ἔμπορ-ος, ος, ὁ, vector, qui mare transjicit pro naulo in alienæ nave; (3) viator; (4) ὁ, ἡ, ὸν, mercatorius. Ex ἐν, & πείρω.
'Εμπορπάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula alligo, ſeu ſubnecto.
'Εμπορπίσατο, ῶ, f. ίσω, idem. Ἐνεπορπίσατο Σάγιν ἰζηρικῶς, App. Hinc
'Εμπόρπισμα, ατ-ος, το, infibulatio; (2) quod fibula connectimur chlamys, &c.
'Εμπορφύω, ῶ, f. ύσω, idem quod ἐμπορφύρω.
'Εμπορφύρ-ος, ον, purpureus, pulcher & floribus.
'Εμπόρφυρ-ος, ος, ὁ, ἡ, ον, indutus purpura; (2) imbutus colore purpureo; (3) in purpuram vergens. Ex ἐν, & πορφύρα.

'Εμπότ-ος,

'Εμπότ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, q. d. potabilis, *Arist.* Ex ἐν, & πότος.

'ΕΜΠΟΤΣΑ, ης, ἡ, empusa, spectrum, quod ab Hecate immissum miseris apparere & in varias se formas mutare credebatur.

'Εμπρακτικός, ἡ, όν, efficax; (2) actuosus.

'Εμπρακτ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex ἐν, & πρᾶξις, *agio.*

'Εμπράκτως, *Adv.* efficaciter; (2) actuose.

'Εμπρεπ-ής, οῦς, ὁ ἡ ὁ, decorus, conveniens, Hes. Ab

'Εμπρέπω, decorus & præstans sum inter; (2) decori sum, convenio. Hinc *Impers.* ἐμπρέπει, decet. 'Εμπρέπειν μόνοις τοῖς ἀρχικοῖς.

'Εμπρήθω, f. ήσω, incendo; (2) inflo. 'Εμπρησον αὐτῆς τας κόμας, Arist. Lys. 383.

'Εμπρήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act.

'Εμπρησθείς, *in ensu*, a. 1. part. pass.

'Εμπρησις, εως, ἡ, incensio, inflammatio.

'Εμπρησμός, ῦ, ὁ, idem; (2) incendium.

'Εμπρηστ-ής, οῦ, ὁ, qui incendit, incendiarius. Ab ἐμπρήθω

'Εμπρισθείς, a. 1. part. pass. v. Εμπρία, f. ίσω, feria incido; (2) ferratim incisus sum; (3) constringo, comprimo.

'Εμπρόθεσμ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui intra constitutum diem aliquid facit.

'Εμπροθέσμως, *Adv.* intra præstitutum tempus.

'Εμπροικ-ος, dotata. Ab ἐν, & προῖξ.

'Εμπρομελετᾶν, f. ήσω, exerceo ad, v. c. bellum, *in med.* meditor, commentor, v. c. bellum, mortem.

'Εμπροσθεν, *Adv.* ante, coram. Hinc

'Εμπρόσθι-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, anterior.

'Εμπροσθόκεντρ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, aculeum in anteriore parte habens; (2) cui aculeus est in ore. Ex ἔμπροσθεν, & κέντρον.

'Εμπροσθοτονία, ας, ἡ, pronus raptus; (2) inclinatio colli in partes anteriores involuntaria.

'Εμπροσθοτονικός, ἡ, όν, qui laborat inclinatione colli, sive ἐμπροσθοτονία. Ab

'Εμπροσθότον-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, in anteriora tendens. Ex ἔμπροσθεν, & τείνω, *tendo.*

'Εμπροσθουρητικός, ἡ, όν, anteriore parte, seu adversa mingens, ut homo, *opp.* ὀπισθουρητικός. Ex ἔμπροσθεν, & οὐρέω.

'Εμπρόσωπ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, quem in oculis gerimus; (2) qui est exemplo vel spectaculo. Ex ἐν, & πρόσωπον, *facies.*

'Εμπρυ-ής, ής, ὁ ἡ ὁ, qui est in prora; (2) in proram inclinatus. Ex ἐν, & πρῶρα.

'Εμπτύσθητι, 3. sing. f. 1. ind. pass. verbi ἐμπτύω.

'Εμπτυσις, εως, ἡ, sputi immissio in aliquid.

'Εμπτυσμα, ατ-ος, τὸ, sputum, vel quod alicui inspuitur. Ab

'Εμπτύω, fut. ύσω, inspuo, conspuo. Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, Marc. 14, 65.

'Εμπτωσις, εως, ἡ, lapsus, casus, prolapsus in; (2) illapsus, ut lucis in oculos, tenebrarum; (3) *ap. Gramm.* significat Pleonasmum e litera inserta. Ab ἐμπίπτω.

'Εμπυάω, ω, fut. ήσω, purulentus sum; (2) pus exsterno. Ab

'Εμπύη, ης, ἡ, morbus, quum pus ex thorace aut latere per pulmonem proveniens exsecretur. Ex ἐ, & πύον, *pus.*

'Εμπύημα, ατ-ος, τὸ, collectio puris, suppuratio; (2) effusio, seu excretio puris.

'Εμπυήσεις, εως, ἡ, idem & ab eod.

'Εμπυΐσκω, idem quod ἐμπύω.

'Εμπυκάζω, f. άσω, intego, tego.

'Εμπύλιος, ου, janitrix. Ab ἐν & πύλη.

'Εμπυ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, in quo pus est, purulentus. Ex ἐν, & πύον, *pus.*

'Εμπύρισμα, ατ-ος, τὸ, incensio, inflammatio; (2) fusitabulum, fomenta, fomentum ignitarium. Ab

'Εμπυρόω, fut. ώσω, incendo, inflammo. Ὡς ζηλωτὴν ἐμπυρώσω, Arist. Lys. 504.

'Εμπυρίζω, idem. Ex ἐν, & πῦρ. Hinc

'Εμπυρισμός, οῦ, ὁ, incensio, inflammatio.

'Εμπυρ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, ignitus; (2) qui igni admovetur, qui crematur. Ex ἐν, & πῦρ, *ignis.*

'Εμπυροσκόπος, ὁ ἡ ὁ, divinans ex igni in sacrificiis imprimis, cum thus in ignem conjicitur.

'Εμπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo.

'Εμπυρρ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, rufus, ruber. Ex ἐν, & πυῤῥος, *rufus.*

'Εμπυτιάζω, f. άσω, coagulo, contraho, condenso. Ex ἐν, & πυτία, *coagulum.*

'Εμπωλέω, f. ῶ, vendo in aliquo loco, mercaturam alicubi exerceo; (2) comparo mihi, alicunde emo ad revendendum; (3) comparo, adquiro, lucror. Ὧν αὐτὸ ἐμπωλοῦμεν ἡδέως ἥμισυ, Aristt. Thesm. 459.

'Εμπωλη, ης, ἡ, venditio. Ab eod.

'Εμπώλημα, ατ-ος, τὸ, quod venditur, seu venum expositum. Ab ἐμπωλία.

'Εμπωλήσεις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

'Εμυθολόγησα, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω.

'Εμυκτ-ήρ, ῆρος, ὁ, *nasus*, a. 2. ind. act. verbi μυκάομαι.

'Εμφαγεῖν, *vesci*, comesse. Ab ἐν, & φαγεῖν.

'Εμφάγ-ών, όντ-ος, ὁ, *pastus*, qui comedit.

'Εμφαίνω, f. ανῶ, repræsento, speciem præbeo, præ me fero; (2) verbis ob oculos pono, indico, innuo; (3) refero. Hinc (4) ἐμφαινε, *imperf.* videtur. Ἅπαντες δὲ πῶς ἐμφαίνουσιν οἱ καρποὶ ἢ τὴ φυτῶ χρόαν, Theoph.

'Εμφάνεια, ας, ἡ, adspectus, apparitio; (2) significatio, demonstratio; (3) significatio præsentiæ, v. c. divinæ, per miracula, ut ἐμφάνεια Θεοῦ, ap. *Isa.*

'Εμφανὴς, ής, ὁ ἡ ὁ, qui repræsentatur oculis nostris, conspicuus; (2) manifestus, apertus, qui fit in propatulo. Ab ἐμφαίνω.

'Εμφανίζω, f. ίσω, repræsento, ante oculos pono, patefacio; (2) certiorem facio, indico; (3) accuso, defero aliquem. Hinc ἐμφανίζομαι, in conspectum venio, apparco; (2) deferor, accusor. 'Εμφανίζειν τι τινι, πρός τινα. Οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου, Act. 24, 1. Ab eod. Hinc

'Εμφανισμός, οῦ, ὁ, patefactio, declaratio; (2) delatio, accusatio.

'Εμφανιστικ-ός, ή, όν, habens emphasin. Ἔστι γὰρ ὁ ἰδιωτισμὸς ἐνίοτε τὸ κόσμω παραπολὺ ἐμφανιστικώτερον, Longin. 31.

'Εμφασις, idem quod ἐμφασις.

'Εμφαντάζομαι, intelligo, cogito in re aliqua, ut in illa re latens, comprehensum.

'Εμφαντικὸς, ἡ, όν, idem quod ἐμφατικὸς, ἡ, όν.

'Εμφαντικῶς, *Adv.* idem quod ἐμφατικῶς.

'Εμφανῶς, ἐμφανέστ-ερος, clare, manifeste, palam.

'Εμφαρυξάμην-ος, vel ἐμφαρυξάμεν-ος, qui in guttur demisit, devoravit. Hes. & Dosc. tanquam a themate φαρύσσομαι, quod esset a φάρυξ, *guttur.*

'Εμφασις, εως, ἡ, repræsentatio, inanis rei exhibitio; (2) simulatio; (3) expressa rei significatio, quum verbis ineat tacita quædam vis & significatio; (4) significatio quævis; (5) demonstratio, explicatio; (6) cognitio, ut effectus demonstrationis. Ab ἐμφαίνω.

'Εμφατικὸς, ἡ, όν, habens emphasin, significans cum emphasi. Ab eod.

'Εμφατικῶς, significanter, perspicue.

'Εμφατὸν, ὰ, τὸ, per emphasin dictum. Hesychio ἀσημάτικε dictum. Ab ἐμφαίνω.

'Εμφέρεια, ας, ἡ, similitudo. Ab

'Εμφερὴς, ἐστέρ-ος, ῆ ὁ ἡ ῆ, similis, qui refert aliquid. Ab

'Εμφερόμαι, decurro; (2) contineor; (3) intervenio; (4) convenio, similis sum. Ἐμφερόμενος ἐκ πολλῆς Philostr.

'Εμφερὸς, i militer. Ab ἐμφέρω.

'Εμφερτος, idem qui ἔμφορτος.

'Εμφθέγξομαι, f. ξομαι, vocem edo.

'Εμφθερμ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui peritus in, *Nican.*

'Εμφιλοκαλέω, delector studio rei, &c.

'Εμφιλοκαλία, ας, fut. ησω, in studio rei honestæ versor. Ἐμφιλοκαλεῖν τοῖς ῥητορικοῖς, Plut.

'Εμφιλοσοφέω, ῶ, philosopher in, philosophice commentor in, disputo in; (2) studium & operam meam colloco in. Hinc

'Εμφιλοσόφημα, ατ-ος, τὸ, in quo philosophamur, disputatio philosophica, studium philosophicum.

'Εμφιλόσοφ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, philosophiæ conveniens, ad philosophum pertinens; (2) ad philosophiam aptus, idoneus, de homine.

'Εμφιλοτεχνία, peritè in aliqua re versor, perite & accurate considero, exploro, explico.

'Εμφιλοχωρέω, fut. ήσω, libenter habito in, libenter commoror in; (2) adhæreo.

'Εμφλαω, intro deprimo ἐμπεφλασμένος, intro depressus.

'Εμφλεβοτομία, venæsectio in loco ...

'Εμφλεξω, fut. ξω, inflammo, incendo.

'Εμφλοι-ός, ᾶ, ὁ ἡ ὁ, corticem habens. Ex ἐν, & φλοιός.

'Εμφλοισπέρματ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, cujus semina cortice obtecta sunt. Ex ἔμφλοι-ος, & σπέρμα.

'Εμφλεχ-ής, γ-ος, ὁ ἡ ὁ, inflammatus, ignitus. Ab ἐμφλέγω.

'Εμφοβέομαι, ούμαι, f. ήσομαι, timeo. 'Εμφοβήσουσι τοὺς ἀνυπλ, Plut.

'Εμφοβ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, perterritus, timens. Ex ἐν, & φόβ-ος, *timor.*

'Εμφόρβι-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, depascens, absumens, Nicander. Ex ἐν, & φέρβω, *pasco.*

'Εμφορβιόω, ῶ, fut. ώσω, capistro, capistrum injicio. Unde ἐμπεφορβιωμένος, tibicen apud Aristophanem, *Av.* 868. capistratus, capistro munitus, ut spiritus e crepitu, nec buccæ nimis inflarentur. Ex ἐν, & φορβειά, *capistrum.*

'Εμφορεῖσθ, pr. inf. pass. pro ἐμφορεῖσθαι, ab

'Εμφορέω, ῶ, f. ήσω, importo; (2) inficio; (3) infligo, incutio. Hinc ἐμφορέομαι, repleor, fatior, fruor copiose, etiam in malam partem, item immodice utor, v. c. potestate, nimis indulgeo, v. c. iræ. *Ern.* Πολλὰ ἐμφορεῖ τῷ προσώπῳ σκληρὰ, Plut. Ἐμφορεῖσθαι τῆς ἀμβροσίας, τῆς ὀσφύος, Luc. Ex ἐν, & φέρω.

'Εμφόρησις, εως, ἡ, usus cibi, potus, largior & ultra satietatem ac necessitatem, nimis avidus; (2) abusus rei bonæ cujuscunque.

'Εμφορτ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, oneratus, onustus. Ex ἐν, & φόρτ-ος, *onus.*

'Εμφραγμα, ατ-ος, τὸ, obturamentum, septum, obex, obstructio. Ab ἐμφράσσω.

'Εμφραγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

'Εμφραλτικὸς, ἡ, όν, obstruendi vim habens.

'Εμφραχθ-ής, ῆς, ὁ ἡ ὁ, obstructus, septus, munitus, obturatus. Ab eod.

'Εμφράσσω, vel ἐμφράττω, fut. ξω, obturo, obstruo; (2) infercio. Ἐνεφράττειν κόμαι, Dem. Ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξε τὰς κατὰ Σῶ τεμωρίας, Æschin.

'Εμφρόνως, *Adv.* prudenter. Ab ἔμφρων.

'Εμφρουρέω, ῶ, inter custodias ago. Ab

'Εμφρούρ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui præsidia imposita sunt, præsidiis munitus; (2) qui in præsidio est, qui custodit; (3) in custodiam inclusus, in custodiam traditus. Ex ἐν, & φρουρὸς, *custos.*

'Εμφρων, ον-ος, ὁ ἡ ὁ, mentis compos; (2) prudens, sapiens. Ex ἐν, & φρὴν.

'Εμφυὴς, ής-ος, ὁ ἡ ὁ, natura insitus, naturalis. Ex ἐν, & φυὴ, *natura.*

'Εμφύλι-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, tribulis; (2) intestinus; (3) civilis. Ab

'Εμφυλ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex ἐν, & φυλή.

'Εμφυλλίζω, insero, inoculo.

'Εμφύην, a. 2. tanquam ab ἔμφυμι, Unde a. 2. ἐνέφυν, ἔμφυς, ἐμφύναι, ἐμφυὲς, adhærere; (2) amplecti. A φύω.

'Εμφύομαι, inhæreo, tenaciter. Ἐνεφύετο γὰρ ἀλλήλοις, ἡ κατεφίλησε, Plut.

'Εμφύρομαι, immisceo, subigo.

'Εμφυσάω, ῶ, fut. ήσω, inflo, inspiro; (2) flatu accendo. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε, scil. αὐτοῖς, Joan. 20, 22. Hinc

'Εμφύσημα, ατ-ος, τὸ, insufflatio; (2) id, quod sufflatur, seu inflando immittitur; (3) Spiritus Sanctus; (4) tumor, ventus

'Εμφυσησις,

μφύσησις, ἡ, flatus in intestinis.
μφυσις, εως, ἡ, ingeneratio, ipsa actio ingenerandi. Ab ἐμφύω.
μφυσιόομαι, ῶμαι, insolesco intumesco, superbio. Ex ἐν, & φυσιῶ, *insto*.
μφυτεία, ας, ἡ, insitio. Ab ἐμφυτεύω.
μφύτευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
μφυτεύω, fut. εύσω, infero. Ab
μφυτος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, ingenitus, insitus a natura; (3) nativus, non fucatus; (4) stabilis, pertinax, constans, *sic & Latini* insitus. Ab
μφύω, f. ύσω, ingenero, infero. Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἵμας ἀκάστοισιν ἐνίφυσεν, Odyss. 23. 348. Ex ἐν, & φύω *gigno*.
μφωλεύω, & ἐνδύω, lateo in, tenebras quæro in.
μφωνίω, ῶ, f. ήσω, canendo declaro vel indico, *Strabo* lib. 13. Ab
μφωνος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, voce præditus, canorus. Ex ἐν, & φωνή.
μφώτιστος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, splendidus. Ex ἐν, & φῶς, *lux*.
μψηφίζω, imputo.
μψιθυρίζω, susurro, fremo, obscure & clam loquor cum aliquo, insusurro aliquid. Ab ἐν & ψιθυρίζω.
μψοφος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, cui sonitus ineſt; (2) cum sonitu factus. Ex ἐν, & ψόφος.
μψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. Ab ἐμψύχω.
μψυχος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, animatus, spirans. Ex ἐν, & ψυχή, *anima*.
μψυχοφαγία, ἡ, esus animalium.
μψυχόω, ῶ, f. ώσω, animum indo, animo. Ab ἔμψυχος.
μψύχω, f. ξω, refrigero, frigus ingenero.
μψύχως, *Adv.* vive, vivaciter, animate.
Ν, *Præpos.* regens Dat. in, *quum significat in loco*; (2) pro εἰς, in, *quum significat in locum*; (3) inter; (4) apud; (5) ex; (6) per; (7) ad; (8) penes; (9) vice; (10) *facit Periphrasin Adverbii*, ut ἐν ἡσυχίᾳ, tranquille, ἐν καιρῷ, opportune, ἐν δίκῃ, merito; (11) *Verbi*, v. g. ἐν φόβῳ εἶμι, metuo, ἐν δυνάμει εἶναι, posse; (12) *notat tempus*, v. g. ἐν τρισὶν ἡμέραις, spatio trium dierum; (13) *abundat*, v. g. ἐν βέλει πεπλῆσθαι, telo percussus. Hinc etiam (14) ἐν ᾧ, valet dum, interea dum, propterea quod, quo facto; (15) ἐν τούτῳ, interea; (16) idem quod ἐνθα, ibi. (17) ἐνδα *significat* insuper, item.
Ἔνα, *vesperi*, *Dor.* pro ἑνη.
Ἐναζρύνομαι, insolesco.
Ἐναγεσισπέρματος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, vasculis semen inclusum habens. Ex ἐν, & ἀγγεῖον, *vas*, & σπέρμα.
Ἐναγείρω, congrego aliquo, convoco.
Ἐναγής, ές, ὁ ἡ ἡ, exsecrabilis, impurus, piacularis. Ex ἐν, & ἄγος, *piaculum*. Hinc
Ἐναγίζω, f. ίσω, sacra mortuis facio, parento; (2) immolo. Ἐναγίζειν βῶν, Plut.
Ἐναγισις, ἡ, ὁν, piacularis, de re.
Ἐνάγισμα, ατος, τό, parentatio; (2) libamen, quod parentationis causa adfertur; (3) inferiæ. Ab ἐναγίζω.
Ἐναγισμός, οῦ, ὁ, parentatio. Ab eod.
Ἐναγκαλίζομαι, f. ίσομαι, in ulnas recipio, amplector. Ἐναγκαλισάμενος αὐτό, scil. σκύφον, Marc. 9, 36. Ex ἐν, & ἀγκάλη.
Ἐναγκάλισμα, το, quod amplectimur, delicia.
Ἐναγκυλαω, & εω, amento. Ab ἀγκύλη.
Ἐναγκωνεῖς, 2. sing. imperat. act. *Att.* pro ἐναγκώνισαι, ab ἐναγκωνίζω.
Ἐναγκωνίζω, f. ίσω, cubito incumbo, inclino. Ex ἐν, & ἀγκών, *cubitus*.
Ἐναγκωνίζομαι, placeo mihi in re aliqua, jacto me.
Ἐναγχος, *Adv.* paullo ante, nuper. Ex ἐν, & ἄγχι, *prope*.
Ἐνάγω, induco, incito; (2) suadeo, urgeo; (3) accuso, defero, adduco in jus, judicium. Ἐνάγειν τὸν πόλεμον, Thuc. Hinc
Ἔναγχος, ἡ, ες, ἡ, accusatio, delatio.
Ἐναγωνίζομαι, f. ίσομαι, resisto, adversor; (2) certo in, (3) elaboro, exerceo me in aliqua re. Ἐναγωνίζεσθαι τοῖς Ἕλλησιν, Thuc.
Ἐναγώνιος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus; (2) ad certamen pertinens; (3) peritus, præfectus in aliquo genere; (4) *Epist.* Mercurii; (5) anxius, solicitus. Ex ἐν, & ἀγών, vel ἀγωνία.
Ἐναγωνίως, militariter, perite, valde.
Ἐνάδημονία, mœreo, lugeo, angor alicubi.
Ἐναδιαφορία, ᾶς, f, ήσω, rem aliquam pro indifferente habeo; (2) indifferens sum in aliqua re; (3) contemno, non magni facio.
Ἐναζολαχίω, de aliqua re garrio.
Ἐνιαυτός, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, annuclus, qui unius est anni. Ex ἑν, & ἔτος, *annus*.
Ἐναιρίζω, f. ίσω, in aërem subveho. Ab
Ἐναίριος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, aërius. Ex ἐν, & ἀήρ,
Ἐναθλέω, exerceo me in aliqua re, *Perf.* exercitatus, peritus sum.
Ἐναθρέω, ῶ, fut. ήσω, fixis oculis intueor.
Ἔναιε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ναιω.
Ἔναιθριος, ος, ον, ætherius.
Ἔναιθρος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, qui est sub dio, apricus.
Ἔναιμος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, sanguine præditus, vivus; (2) sanguinolentus, cruentus, sanguine adhuc stillans; (3) qui adhuc cruento vulneri injicitur & sistendo sanguini aptus est. Ex ἐν, & αἷμα, *sanguis*.
Ἐναιμότης, ητος, ἡ, est attributum partium corporis, sanguinem habentium.
Ἐναιματόω, cruento.
Ἔναιμων, ὁ ἡ ἡ, quod ἔναιμος.
Ἔ Ν Α Ι Ρ Ω, occido; (2) perdo; (3) spolio. Καὶ τὸν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖ χαλκῷ, Hesiod. Theog. 316.
Ἐναίσιμον, *Adv.* decenter, commode. Ab
Ἔναισιμος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, fatalis, aliquid portendens; (2) idoneus, decens, utilis, æquus, justus. Ex ἐν, & αἶσα, *fatum*.
Ἐναισίμως, fataliter; (2) apte, decenter.
Ἔναίσιος, ος, ον, auspicatus, *opp.* ἀξαισ.
Ἐναίχμάζω, f. άσω, armis pugno. Ἐναιχμάσουσιν δυτανίψιοι, Lyc. 546.
Ἐναιωρίομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, in sublimi, superficie nato, moveor. Ex ἐν, & αἰωρίομαι.
Ἐναιώρημα, ατος, τό, quod superne natat, nubecula in urina, quæ non subsidet. Ab ἐναιωρίομαι.
Ἐνακμάζω, f. άσω, vigorem accipio, invalesco, adolesco.
Ἔνακμος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, vegetus, robustus. Ex ἐν, & ἀκμή, *vigor ætatis*.
Ἔνακμος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ἐνακολασκαίνω, f. ήνω, petulans fum in aliquem, vel in aliqua re, libidinem meam in aliqua re exerceo.
Ἐνακοσιοστός, ὴ, όν, nongentesimus.
Ἐνακούω, exaudio.
Ἐναλλάσσω, intrinsecus augeo, Ἐναλλάσσας κορύθιον, Nic. Ex ἐν, & ἀλλάσσω.
Ἐναλείμμα, το, quod illinitur.
Ἐνάλειπτος, ος, ον, illitus, unctus. Ab
Ἐναλείφω, f. ψω, inungo, illino.
Ἐναλήθης, ες, ὁ ἡ ἡ, in veritate, verus. Τῆς ὑ ῥητορικῆς φαντασίας, κάλλιστον ἀεὶ τὸ ἐμπρακτον, ἡ ἐναλήθες, Longin. 15.
Ἐναλήθως, vere, verosimiliter.
Ἐναλιγκιος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, similis.
Ἐναλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo.
Ἐνάλιος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, vel ἐνάλιος, ία, ιον, *Poet.* ἐνύαλιος, marinus; (2) maritimus. Ex ἐν, & ἅλς, *mare*.
Ἐναλλαξ, *Adv.* inverse, contrarie, præposteræ ap. Theocr quasi ἐναλλαγμένως, aut adverbialiter pro ἐναλλάξ, aut ab ὁ, & ἄλλα, *alia*.
Ἐναλλάξ ὅλως, *Adv.* permutato ordine; (2) decussatim; (3) complicatim; (4) vice versa, vicissim, alternatim, e contrario.
Ἐναλλαγή, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio, ordinis mutatio.
Ἐνάλλαγμα, ατος, τό, permutatio; (2) pretium.
Ἐναλλάξ, *Adv.* mutuo; vicissim; vice versa.
Ἐναλλαξις, εως, ἡ, idem quod ἐναλλαγή. Ab
Ἐναλλάσσω, vel ἐναλλάττω, f. ξω, immuto, permuto; (2) vario, vices alterno; ἐναλλάσσομαι, immutor; ἐναλλαγμένος, instabilis; *item* per vices dans & accipiens, ἐναλλαγμένα, articuli vertebrarum, inserti sibi invicem; (3) commercium habeo, apud Thuc. ἐναλλάξασι Ἀθηναίοις, cum Atheniensibus commercium habuerunt. Νῦν δ' ἐναλλαξεν θεὸς, κλιὰ τῶν ὕδρα, Soph. Aj. 1080. Τῷ ἐκ τῶ χρ εἰσιν εἶμι, σκαιτοῖσι πρὸς μορίοις τροπὰς ἐναλλαξίσας τέξιν, Longin. 22.
Ἐναλλομαι, insilio, insulto.
Ἐναλύοντες, nom. pl. n. 2. part. act. verbi ἐναλίσκω.
Ἐναλύω, immoror cum tædio.
Ἐναμάρτητος, ον, peccati minime expers; non purus a peccatis.
Ἐναμβλύνω, f. υνῶ, hebeto & obtundo in.
Ἐναμάω, aggero, acervo in re aliqua, ut terram in corpore insepulto.
Ἐναμείβω, alterno.
Ἐναμιλλος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, certans & contendens cum, non cedens, par, respondens ex æquo, comparandus, par. Ex ἐν, & ἅμιλλα.
Ἐναμίλλας, *Adv.* ita, ut contendi possit, pariter.
Ἔναμμα, ατος, τό, vinculum. Ab ἐνάπτω.
Ἐναμοιβαδίς, *Adverb.* permutatis vicibus, vicissim.
Ἐναναπαύομαι, conquiesco in, acquiesco.
Ἐναναφανίζω, obscuro, deleo.
Ἐναναστρέφω, ῶ, f. έψω, inter homines versor. Ex ἐν, & ἀνθρωπος. Hinc
Ἐναναστροφή, ῆς, ἡ, conversatio inter homines.
Ἐνανθρωπίζω, idem quod ἐναναστρέφω.
Ἐνανθρωπησις, εως, ἡ, incarnatio, *vox Eccles.*
Ἔναντα, *Adv.* contra. Ex ἐν, & ἀντα, *ceram*.
Ἐναντι, *Adv.* coram, ante. Ex ἐν, & ἀντι.
Ἐναντιβιον, *Adv.* adversus, contra. Ab
Ἐναντιβιος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, adversarius. Ex ἐναντι, & βία, *vis*.
Ἐναντιγνωμοέω, contra sentio.
Ἐναντιγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui contrariæ est sententiæ, seu opinionis. Ex ἐναντιος, & γνώμη.
Ἐναντιοδρομέω, in contrarias partes curro, occurro.
Ἐναντιοδύναμος, ος, ον, adversus, contrarius; (2) contrariam vim habens.
Ἐναντιολογέω, ῶ, f. ήσω, contraria loquor.
Ἐναντιολογία, ας, ἡ, contradictio. Ab
Ἐναντιολόγος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, contraria loquens. Ex ἐναντιος, & λέγω, *dico*.
Ἐναντίον, *Adv.* contra, ex adverso, coram.
Ἐναντιόομαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, adversor. Ἀλλὰ μὲν δὴ ἄλλο ζοὶ πω πρᾶγμ' ἐναντιώμεθα. Arist. Av. 390. Δῆλος ἐσθ' ὅτ γ' ὅτι ἐναντιώσεται τι τῆς διαλλαγῆς, id. Pace, 1054. Ab ἐνάντιος.
Ἐναντιοστάτης, ου, ὁ ἡ ἡ, in contrariam partem lapsus, qui in adversum cecidit. Ex ἐναντιος, & πίπτω, *cado*.
Ἐναντιοσοφιστικός, ὴ, όν, qui semet ipsum cogit contraria dicere, *vox Plat.* de sophistis.
Ἐναντιοπραγία, adversor, ab adversariorum partibus sto.
Ἐναντίος, ία, ιον, qui est in conspectu, adversus, oppositus; (2) contrarius. Hinc ἐξ ἐναντίας vel ἐξεναντίας, e regione, ex adverso, & ὁ ἐναντίος, ου, hostis.
Ἐναντιότης, ητος, ἡ, repugnantia.
Ἐναντιοτροπή, ῆς, ἡ, conversio contraria. Ex ἐναντίος, & τροπή, *conversio*.
Ἐναντιόφημος, ος, ον, contraria dicens, sibi non constans.
Ἐναντιοφωνος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, contrariam vocem edens, contra sonans. Ex ἐναντίος, & φωνή, *vox*.
Ἐναντιπαχειν, mutuis beneficiis cum aliquo certare. Ex ἐν, & ἀντιπαχειν.
Ἐναντίωμα, ατος, το, quicquid adversatur, resistit; (2) adversus casus, (3) repugnantia rerum & factorum. Ab ἐναντιόομαι.
Ἐναντιωματικός, ὴ, όν, adversativus.

Ἐναντιω-

'Ενπεπλεγμένος, adjectivum, ... Ab ἐμπλέκω.
'Ενπίπτω, ... Ab ἐμπίπτω.
'Ενπλέω, ... Ab ἐμπλέω.
'Ενπνέω, ... Ab ἐμπνέω.
'Ενπολάω, ... Ab ἐμπολάω.
'Ενπορεύομαι, ... Ab ἐμπορεύομαι.
'Ενπρήθω, ... Ab ἐμπρήθω.
'Ενπρησμός, ... Ab ἐμπρήθω.
'Ενπρίω, ... Ab ἐμπρίω.
'Ενπυρίζω, ... Ab ἐμπυρίζω.
'Ενπυρισμός, ... Ab ἐμπυρίζω.
'Ενπυρίτης, ... Ab ἐμπυρίζω.
'Ενπυρσεύω, ... Ab ἐμπυρσεύω.
'Ενπυρσισμός, ... Ab ἐμπυρσεύω.
'Ενπυρσίστρια, ... Ab ἐμπυρσεύω.
'Ενπυρσοκοπέω, ... Ab ἐμπυρσεύω.
'Ενπυρσοκόπος, ... Ab ἐμπυρσεύω.
'Ενπυρσοκοπία, ... Ab ἐμπυρσεύω.
'Ενπυρσοκοπικός, ... Ab ἐμπυρσεύω.
'Ενπυρσοκοπικῶς, ... Ab ἐμπυρσεύω.
'Ενπυρσοκοπικὸν, ... Ab ἐμπυρσεύω.
'Ενπυρσοκοπικὸ

ἐνδείκνυμαι, ostento, ...; (2) defero. Unde ἐνδεικτέον, delator, accusator. Ἐνδείκνυμι τὸν ἔλεγχον τῷ βίῳ ἐνδεδεμένῳ, Hier.

ἐνδεικτής, οῦ, ὁ, delator, quadruplator, sycophanta. Ab ἐνδείκνυμι.

ἐνδεικτικός, ἡ, όν, ostentatorius. Ab eod.

ἐνδεικτικῶς, *Adv.* ostentatorie, ostentabunde, cum ostentatione; (2) per indicationem.

ἐνδείκω, 3. sing. plusq. ind. pass. *Poët.* pro ἐνεδείκτο. Ab ἐνδείκνυμι.

ἐνδεινός, ή, όν, gravis.

ἔνδειξις, εως, ἡ, demonstratio, indicium; (2) delatio, nomen actionis, cujus exemplum in ...; *or. Adv. Androtion.* Ab ἐνδείκνυμι.

Ἐνδεκακλεῖς, οἱ ἕνδεκα, Athenis undecimviri. Ex ἕν, & δέκα, *decem.*

ἐνδεκαετής, ές, ὁ, ἡ, ἐς, qui undecim annorum est. Ex ἕνδεκα, & ἔτος, *annus.*

ἐνδεκάζω, diem festum celebro, qui incidit, sc. in diem decimum.

ἐνδεκάκις, *Adv.* undecies. Ab ἕνδεκα.

ἐνδεκάκλινος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, undecim lectis instructus. Ex ἕνδεκα, & κλίνη, *lectus*, vel ..., *in hiro.*

ἐνδεκάπηχυς, ύς, ὁ, ἡ, ύ, qui est undecim cubitorum.

ἐνδεκατεύς, οῦ, ὁ, ἡ, ύ, undecim pedum, ut ἐνδεκάπους. Ἐνδεκατεῖς ὥρας de hora dici.

ἐνδεκάς, άδος, ἡ, numerus undenarius. Ab ἕνδεκα.

ἐνδεκατάιος, αία, αῖον, qui undecima die aquam ferri aut putari; (2) qui undecimum diem agit. Ab eod.

ἐνδεκατημόριον, ου, τό, undecima pars. Ex ἕνδεκα, & μόριον, *pars.*

ἐνδέκατος, άτη, ατον, undecimus.

ἐνδεκάζω, *admitto*, præs. inf. med. *Ion.* pro ἐνδέχεσθαι, ab ἐνδέχομαι.

ἐνδεκήρης, ες, ἡ, navis undecim ordinum, undeciremus. Ex ἕνδεκα, & ἐρέσσω.

ἐνδελέχεια, ας, ἡ, perennitas. Ab ἐνδελεχής.

ἐνδελεχής, ές, ὁ, ἡ, ἐς, perennis, continuus. Ex ἐν, & δέλεαρ, *lubet.*

ἐνδελεχίζω, fut. ίσω, perennis, continuus sum. Ab ἐνδελεχής. Hinc

ἐνδελεχισμός, οῦ, ὁ, perennitas, continuatio.

ἐνδελεχῶς, *Adv.* adfidue, continenter.

ἔνδεμα, ατος, τό, id, quod illigatur, alligamentum; (3) gestamen collo appensum. Ab ἐνδέω.

ἐνδέμω, *edificio*, muris vel ædificiis munio, & *cingo*, extremo simpliciter, *a.* 1. ἐνδέσω, *partic.* ἐνδέσας.

ἐνδεξιά, *Adv.* dextre, apte; (2) versus dextrorsum. Ab ἐνδεξιός.

ἐνδεξιόομαι, ωμαι, dextra manu teneo, vel amplector. Ab eod.

ἐνδέξιος, ία, ιον, qui est ad dextram; (2) faustus, propter. Ex ἐν, & δεξιά, *dextra.*

ἐνδεξίως, apte, prospere.

ἐνδέομαι, indigeo, desinor, unde ἐνδεηθείς, *a.* 1. Ab ἐν, & δέω, *abesse.*

ἐνδέομαι, illigo, unde ἐνδεδεμένος, *Perf.* inusitatus. Ab ἐν, & δέω, *ligo.*

ἔνδεσις, εως, ἡ, illigatio, locus ubi aliquid alteri conjunctum est.

ἔνδεσμα, ατος, τό, vinculum. Ab ἐνδέω.

ἐνδεσμεύω, ῶ, f. εύσω, illigo, implico. Ex ἐν, & δεσμός, *vinculum.*

ἐνδεσμόω, idem.

ἔνδεσμος, ου, ὁ, ligatura, volumen, nodus.

ἔνδετος, ος, ον, illigatus, nodatus. A ... *ligo.*

ἐνδέχομαι, admitto, recipio. Hinc ἐνδέχεται, *Impers.* convenit, licet, fieri potest; ἐνδεχόμενον, conveniens; τὸ ἐνδεχόμενον, contingentia. Ἐπεὶ τὰ γ' ἐνδέχεται ἐφ' ἑαυτοῦ τὰ ἀφορισμένα, Arist.

ἐνδεχομένως, convenienter, quam fieri potest maxime.

ἐνδέω, f. ἐνδήσω, deficior. Ἐνδεῖ τῆς ὁρμῆς, Luc.

ἐνδέω, f. ἐνδέσω, & ἐνδήσω, illigo, unde ἐνδεδεμένος illigatus.

ἐνδεῶς, *Adv.* indigenter, non sufficienter, pa...

ἔνδηλος, ος, ον, manifestus, evidens, insignis. Ex ἐν, & δῆλος.

ἐνδήλως, evidenter.

ἐνδήμιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui in populo est, in civitate vel domi domesticus, popularis, ut ἐνδήμιος. Ex ἐν, & δῆμος, *populus.*

ἐνδημιουργέω, gigno in, v. c. corpore.

ἐνδιάσαιον, *meridiabantur*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνεδίαον, a verbo ἐνδιάω.

ἐνδιαβάλλω, criminor, calumnior.

ἐνδιάγω, agito, seu dego in; (2) versor in.

ἐνδιάζω, meridior. Ἐνδιάζοντες ἐκαὶ διὰ τῶν ζειῶν ῥήμασι, Plut. Ab ἔνδον.

ἐνδιάθετος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, mente conceptus, internus; (2) in canonem sacrum receptus. Ex ἐν, & διατίθημι, *dispono.*

ἐνδιαθέτως, *Adv.* e sententia animi.

ἐνδιαθρύπτομαι, præs. inf. pass. verbi

ἐνδιαθρύπτω, ludificor, per delicias illudo; (2) delicate, molliter ago.

ἐνδιαιτάομαι, immoror, inhabito. Hinc

ἐνδιαίτημα, ατος, τό, locus, qui inhabitatur, habitatio, mansio, hospitium.

ἐνδιαιτημάτως, summa vi, cum contentione.

ἐνδιακλάτω, f. άξω, immuto.

ἐνδιαμένω, immaneo, maneo alicubi.

ἐνδιαπρέπω, ornatus, honoratus fum, splendeo.

ἐνδιάστασις, εως, ἡ, ornamenta instructus. Ex ἐν, & διασκευή.

ἐνδιασκέλλω, apte, decenter.

ἐνδιασπείρω, f. ερῶ, differo, dissemino in.

ἐνδιατάσσω, vel ἐνδιατάττω, ordino & digero in, seu intus.

ἐνδιατρίβω, tempus tero in, versor in, operam & studium pono in re aliqua, immoror, *imprimis* in laude alicujus rei, *unde interdum* laudo. *vertit* potest. Τοῖς ἀθλοις λίαν τοῖς τ' ἐρχαίοις ἐνδιατρίβειν, Arist. Conc. 583. Hinc

ἐνδιατριπτέον, immorandum est.

ἐνδιατριπτικός, ἡ, όν, assiduus in aliqua re.

ἐνδιαφθείρω, eneco in, v. c. utero.

ἐνδιαχειμάζω, hiberno alicubi.

ἐνδιαχρίω, f. ίσω, illino, oblino.

ἐνδιάω, meridior, dormio in meridie; (2) tranquillus sum. Ab ἔνδιος.

ἐνδιδύσκω, induo. Ἐνδιδύσκετο πορφύραν, Luc. 16, 19. Ab ἐνδύω.

ἐνδίδωμι, in manus trado; (2) præbeo; (3) cedo, remitto, permitto me, v. c. fluctibus, voluptatibus, &c. celo precibus, flecto; (4) inclinatus sum ad aliquid, studeo, v. c. rebus novis; (5) præco aliis voce, cantu, ἐνδίδυε, *placentur*, *Eun.* Ἐς γὰρ ἐνδοσή τις ἡμῶν παῖδας καὶ Σμικρὸν λαζεῖν, Arist. Lys. 675.

ἐνδίδοσαν, *instabant*, 3. plur. imperf. ind. act. pro ἐνέδιδοσαν, a verbo ἐνδίδωμι.

ἔνδικος, ος, ον, ἡ, ον, justus; (2) judicialis. Ex ἐν, & δίκη, *jus.*

ἐνδίκως, jure, merito. *A* præc.

ἔνδινα, ων, τὰ intestina. *Ab* ἔνδον, *intus.*

ἐνδινέω, ῶ, f. ήσω, instar vortices aut turbinis circum ago; (2) intus converto, f. torqueo, v. c. oculos.

ἔνδιον, ου, τό, domicilium, tedes, habitaculum; (3) meridies. Ab

ΕΝΔΙΟΣ, ία, ιον, meridianus, (2) sub dio agens.

ἐνδιφριος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui in curru est, fessor. Ab ἐν, & δίφρος, *currus.*

ἐνδογενής, ές, ὁ, ἡ, ὲς, intus genitus; (2) dominatus. Ex ἔνδον, & γίνομαι, *nascor.*

ἐνδοθέν, *Adv.* ex interiore loco, intrinsecus.

ἐνδοθι, *Adv.* intus, in. Ab ἔνδον.

ἐνδοιάζω, dubito, hæsito, ambigo. Ἐνδοιάζω τὸν ἀκατήρατον, Aug. *Ep.* ... *dubia, genimus.* Hinc

ἐνδοιαστικός, ἡ, όν, dubius.

ἐνδοιαστικῶς, dubie. *A* præc.

ἐνδοίασις, εως, ἡ, dubitatio. *Ab* eod.

ἐνδοιαστής, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ἐνδοιαστικός, ἡ, όν, ad dubitationem pronus, cum dubitatione conjunctus.

ἐνδοιαστικῶς, dubitanter.

ἐνδοιαστός, ἡ, όν, dubius. *Ab* eod.

ἐνδοιαστῶς, *Adv.* ambigendo, dubie, non constanter.

ἔνδομα, ατος, τό, remissio, laxatio; (2) indulgentia. Ab ἐνδίδωμι.

ἐνδομάχαν, acc. f. *Dor.* pro ἐνδομάχην, ab

ἐνδομάχης, ου, *Dor.* ἐνδομάχας, ὁ, intus vel domi pugnans, Ex ἔνδον, & μάχομαι.

ἐνδομύλια, ας, ἡ, *supellex.*

ἐνδομυχίς, ίδος, ἡ, pila, moles erecta ad mœnia fulcienda. Quasi ab ἐνδομύλιον.

ἐνδομυχέω, ῶ, intus lateo, ἐνδομυχεῖ κακόν, latens malum. Ab

ἐνδόμυχος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, intestinus, abditus, occultus. Ex ἔνδον, & μυχός, *penetrale.*

ΕΝΔΟΝ, *Adv.* intus.

ἐνδοξάζω, f. άσω, glorifico, ἐνδοξασθῆναι, glorificari. Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, 2 Thess. 1, 12.

ἐνδοξασθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass.

ἐνδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, gloriam in sermone aucupor.

ἐνδοξόπαλος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, equorum pulsu inclitus. Ex ἔνδοξος, & πάλλω, *pello.*

ἔνδοξος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, nobilis, gloriosus; (2) opinabilis. Ex ἐν, & δόξα, *gloria, opinio.*

ἐνδοξότης, ητος, ἡ, gloria.

ἐνδόξως, *Adv.* honorifice, ἐνδοξότατα, honorificentissime. Ab ἔνδοξος.

ἐνδόσιμος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, gratuitus. Ab ἔνδοσις.

ἔνδοσις, εως, ἡ, remissio, laxatio; (2) inclinatio cedentis oneri; (3) deditio; (4) modulationis exordium. Ab ἐνδίδωμι.

ἔνδοτατος, άτη, ατον, intimus, penitissimus. Superl. ab ἔνδον.

ἐνδοτάτω, *Adv.* intime. Ab ἐνδότατος.

ἐνδότερος, α, ον, interior. Comparat. ab ἔνδον.

ἐνδοτέρω, *Adv.* interius. Ab ἐνδότερος.

ἐνδοτικός, ἡ, όν, incitandi vim habens; ἄσμα ἐνδοτικὸν, idem quod ἐνδόσιμον.

ἐνδοτικῶς, *Adv.* remisse, moderate.

ἐνδυπέω, ῶ, f. ήσω, insono, sonum edo in. Ἄντλῳ δ' ἐνδύπησε φυσίζοος, Odyss. 15, 478.

ἐνδραστής, ές, ὁ, ἡ, ές, efficax, habilis ad faciendum, solers. Ab ἐν, & δράω.

ἐνδρομή, ῆς, ἡ, incursus, insultus; (2) certaminis quoddam genus. Ab ἐν, & δρομάω.

ἐνδρομίδες, αί, calceamenti genus, quo utebantur cursores in certamine; (2) vinculum. Ab eod.

ἐνδρομίς, ίδος, ἡ, vestimentum crassius apud Juvenalem.

ἔνδροσος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, roscidus, roridentus; (2) humidus, aquosus. Ex ἐν, & δρόσος.

ἔνδρυον, ου, τό, cor & medulla arborum; (2) temo; (3) aratrum. Ex ἐν, & δρῦς.

ἐνδυάζω, dubito, hæsito, ambigo, Hes. Ex ἐν, & δύω, *duo.* Hinc

ἔνδυασμός, οῦ, ὁ, dubitatio, Hes.

ΕΝΔΥΚΕΩΣ, *Ad. ab.* prompto animo, diligenter.

ἔνδυμα, ατος, τό, indumentum. Ab ἐνδύω.

ἔνδυμι, idem quod ἐνδύω.

ἐνδυναμόω, ῶ, f. ώσω, validum reddo, corroboro, confirmo. Ἐνεδυνάμωσε με, 2 Tim. 4, 17. Ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, Heb. 11, 24.

ἐνδυναστέω, f. ήσω, auctoritate valeo apud aliquem, in ditione habeo aliquem; (2) pra-

apud partes obtineo i. (3) incorrupta mea obtineo, perficio.

'Ενδύτης, nom. pl. pr. part. act. v. ἐνδυμι.

'Ενδύω, f. δύσω, pegetro, induo. Οἱ ἐμὲ δεσμεῖν ἐνδύσαι, Arist. Θεσμ. 1053. Τὼν ἰξυῶν ἐνδύσω, Ζεὺ σωτεῦ ἐγώ, id. Lys. 1082.

'Ενδύω, ingredior.

'Ενδῦσα, a. 2. part. act. f. g. v. ἔνδυμι.

'Ενδυτήρ, ῆρος, ὁ, quo quis indui potest.

'Ενδυτον, ῦ, τό, indumentum. Ab

'Ενδυτός, ή, όν, indutus.

'Ενδύω, f. ύσω, induo; (2) ingredior, subeo.

'Ενιαυτίζω, vernum tempus dego in, ver alicubi transigo. Ex ἐν, & ἐαρ, ver.

'Ενίκαλεν, a. 2. ind. act. v. ἐγκέλλω.

'Ενίκισσε, 3. f. a. 1. ind. act. v. ἐμκιδάζω.

'Ενκεκριμνόμην, graviter interminatus sum, a. 1. ind. med. verbi ἐμκρημνάμαι.

'Ενκυλίσομαι, ῶμαι, fut. ίσομαι, & ἐγκυλίσω, ῶ, f. ίσω, sponsio. Ex ἐν, & ἐγκύλη.

'Ενεγγήσας, a. 1. ind. act. Ion. pro ἐνεγκόντα.

'Ενεγγύς, Adverb. prope. Ex ἐν, & ἐγγύς.

'Ενείκαι, tulisse, a. 1. inf. act. verbi φέρω.

'Ενεγκεῖν, tulisse, a. 2. inf. act.

'Ενέγκας, a. 2. ipd. act. Ion. pro ἔνεγκον.

'Ενεγκώβια, ας, ἡ, patria. Ab ἐνίγκαι, fero.

'Ενεγκωμιάζω, laudibus celebro.

'Ενεδιδύσκετο, inducebatur, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἐνδιδύσκω.

'Ενέδρα, ας, ἡ, insidiæ. Ex ἐν, & ἕδρα.

'Ενεδρεύτης, insidiator, inceptor. A seq.

'Ενεδρευτικός, ή, όν, ad insidias aptus, proclivis.

'Ενέδρευω, f. εύσω, insidior. Ἐκεῖνοι ἐνεδρεύσαν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ αὐλῶνος, Plut. Τὰ ἡ ἵππος ἐνεδρεύσῃ, Xen.

'Ενεδρον, ου, τό, insidiosum, insidiæ.

'Ενδυος, ος, ὁ, ἡ, ή, inquilinus. Ab ἐν, & ἕδρα, sedes.

'Ενέδυσα, indui, a. 1. ind. act. verbi ἐνδύω.

'Ενέηκαν, immisit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. & Poët. pro ἔνηκαν, a verbo ἐνίημι.

'Ενεζόμαι, insideo. Ex ἐν, & ἐζόμαι, sedeo.

'Ενεθείς, dilutus, a. 1 part. pass. verbi ἐνίημι.

'Ενήγκατο, a. 1. ind. act. v. ἐντίθημι.

'Ενήθιζον, f. ίσω, adsuefacio.

'Ενηθυμήθη, 3. f. a. 1. ind. pass v. ἐνθυμέομαι.

'Ενήδεν, ἐνίδες, vidisti in, animadvertisti in. Part. ἰδών, intuitus.

'Ενείην, inim, præf. optat. act. verbi ἔνειμι.

'Ενεικα, propter, gratia, Poet. pro ἕνεκα,

'Ενεικα, attuli, a. 1. ind. act. Poët. pro ἤνεγκα, a verbo inus. ἐνείκω, pro φέρω.

'Ενεικονίζω, fut. ίσω, specto, vel comparo imagine.

'Ενειλίω, ῶ, implico, involvo. Καθηλῶ αὐτὸν ἐνειλήσας τῇ ζώνῃ, Marc. 15, 46. Ἐνειλήσεις λίνῳ, Thuc. Hinc

'Ενείλημα, ατος, τό, involucrum, volumen.

'Ενειλητέον, ῶν, f. ίσων, volvendum in.

'Ενείλημαι, fut. ξω, involvo, unde ἐνειλεγμένος, involutus.

'Ενειλέω, idem quod ἐνειλέω, a quo etiam defiendit.

'Ενείμαι, distribui, a. 1. ind. act verbi νέμω.

'Ενείμεν, 1. pl. præf. ind. act. Poët. pro ἐνεστίν. Ab

'Ενεστι, insunt. Ex ἐν, & εἰμί.

'Ενείργνυμι, vel ἐνεργύω, includo; (2) prohibeo. Ab

'Ενείρω, fut. ξω, idem.

'Ενείρω, annecto, infero, infibulo, implico; (2) confero, apto.

'Ενεικε, qui misit, a. 2. part. act. verbi ἐνίημι.

'Ενεικε, perfect. ind. pass

'Ενείχαι, in animo habebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔνειχε, a verbo ἔνεχω.

'Ενείχθην, Ionice pro ἐνίχθην, a verbo ἐνίχω, pro ἐνίκω.

'ΕΝΕΚΑ, Adv. causâ, propter

'Ενέκειτο, 3. f. imperf. ind. verbi ἐγκεῖμαι.

'Ενεκεκλίμην, inclinatus eram, 3. sing. pluſq. ind. pass. verbi ἐγκλίνομαι.

'Ενεκεν, Adv. idem quod ἕνεκα,

'Ενεκερτόμεον, a. 1. ind. pass. v. ἐγκερτόμεω.

'Ενεκλάσθη, concipiebant, 3. pl. imperf. ind. act, contr. pro ἐνεκλάσθην, a verbo ἐγκλάω.

'Ενεκοπτόμεον, impediebar, 1 sing. imperf. ind. pass. v. ἐγκόπτω.

'Ενεκότει, odii habebat, 3. sing. imp. ind. act. contr. pro ἐνεκότεε, a verbo ἐγκοτέω.

'Ενέκυψα, a. 1. ind. act. v. ἐγκύπτω, impedio.

'Ενέκυρσε, 3. f. a. 1. ind. act. v. ἐγκυρέω.

'Ενεκτέος, έα, έον, referendus. A φέρω.

'Ενέκυρσε, incidit, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. pro ἐνέκυρσε, a verbo ἐγκύρω.

'Ενελαύνω, invehor curru, equo ingredior, ap. Pind.

'Ενελείπετον, 3. f. a. 1. ind. act ab ἐνλείπω.

'Ενεμά, ατος, τό, id, quod immittitur seu infunditur, scil. per inferna in alvum. Ab ἐνίημι, immitto.

'Ενέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro ἐνεῖναι, Ab ἐνίημι.

'Ενέμετο, 3. f. imp. ind. pass. v. νέμω.

'Ενεμέω, ῶ, f. ήσω, evomo in.

'Ενεμήθης, 2. f. a. 1. ind. pass. v. νέμω.

'Ενέμοντο, 3. imperf. ind. pass. v. ejusd.

'Ενεμφιάζω, præf. inf. pass. v. ἐνφιάω.

'Ενενήκοντα, οἱ, αἱ, τά, nonaginta. Ab ἐννέα.

'Ενενηκοντούτης, ής, ὁ, nonagenarius.

'Ενενηκοντούτης, ής, ὁ, idem. Ex ἐνενήκοντα, & ἔτος.

'Ενενόησε, cogitavit, 3. sing. imperfect. ind. med. Ion. pro ἐνενόητο, a verbo ἐννοέω, ῶ.

'Ενενόησαν, 3. pl. perf. ind. act. Ion. pro ἐνενοήκασι.

'Ενένωντο, 3. pl. pluſq. ind. pass. Poët. pro ἐνενόητο.

'Ενεξουσιάζω, licentia utor in. Ab ἐν, & ἐξουσία.

'Ενεορτάζω, f. άσω, festum celebro. Ex ἐν, & ἑορτή.

'Ενεός, ά, όν, mutus; (2) surdus; (3) stultus. Ex ἐν, & ἀύω, clamo. Hinc

'Ενεότης, ῆτος, surditas; (2) defectus vocis.

'Ενεοτοκοτρόφησε, βοῦς exclusit, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi νεοτοκοτρόφεω.

'Ενέπαγεν, 3. f. a. 2. ind. act. v. πήγνυμι.

'Ενεπαγήσομαι, pollicor alicubi.

'Ενεπάσαντο, 3. pl. a. 2. ind. pass. v. ἐμπάσσω.

'Ενεπαίζεν, 1. f. imperf. ind. act. v. ἐμπαίζω.

'Ενεπαίχθη, illusus est, 3. sing. a. 1. ind. pass.

'Ενέπαξε, infixit, 3. sing. a. 1. ind. act. Dor. pro ἐνέπηξε, ab ἐμπήγνυμι.

'Ενεπήγετο, 3. f. imperf. ind. med.

'Ενεπίεσαν 3 pl. a. 2. ind. act. v. ἐμπίπλω.

'Ενεπαράξω, insulto, vexo, calumnior.

'Ενεπιδείκνυμαι, ostendo me in aliquo.

'Ενεπίδημέω ῶ, f. ήσω, ut peregrinus versor & commoror in.

'Ενεπίδημος, peregrinus in u be aliqua, advena.

'Ενεπιδίδωμι, idem quod ἐπιδ.

'Ενεπικύπτω, fut. ψω, inclino caput incumbo; (2) in unato capite intueor; (3) incumbo; (4) do operam.

'Ενεπιπρήθω, ῶ, f. ήσω, pigro in.

'Ενεπίσκημμα, τος, τό, actio judicialis, quam intendebant vindicantes sibi aliquid de publicatis bonis. A seq

'Ενεπισκήπτεσθαι, incumbere. Peculiariter creditores ἐνεπισκήπτεσθαι dicebantur, qui publicatis bonis cujuspiam experiebantur, contra populum, ut hoste contra fiscum, actione pignoratitia persequebantur & vindicantes sibi partem eorum, quæ sibi quacunque de causa deberentur, ut χρεοκόποι creditori creditum.

'Ενεπλήσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐμπλήθω.

'Ενεπνέοσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐμπνέω.

'Ενεπρήσθη, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἐμπρήθω.

'Ενέπτατο, 3. pl. pluſq. ind. act. Dor. pro ἐνέπτατο. Ab πτάω.

'Ενέπρησε, 3. sing. imp. ind. act. v. ἐμπρήθω.

'Ενέπρησα, incendi, a. 1. ind. act.

'Ενέπτυσα, a. 1. ind. act. v. ἐμπτύω.

'Ενέπω, & ἐνίσσω, ένισσα, cano; (2) calumnior.

'Ενερριζόμαι, injicio, inganno. Τοὺς ἄλλους ἐνεβυμίας τῷ ἀρχῇ, Plut.

'Ενέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia. Ab ἐνεργέω.

'Ενεργέω, ῶ, fut. ήσω, operor, intus efficio, ago. Hinc ὁ ἐνεργέων, ὄντος, a diabolo possessus. Hinc

'Ενέργημα, ατος, τό, effectus, operatio, cultus.

'Ενεργής, ές, ὁ ἡ ή, efficax, acer. Ex ἐν, & ἔργον.

'Ενεργητικός, ή, όν, activus; (2) efficax.

'Ενεργητικῶς, active; (2) efficaciter.

'Ενεργοῦσα, vi, (v. c. divina) aliqua commutor in aliam naturam.

'Ενεργολαβέω, quæstum in aliqua re facio; (2) opus faciendum suscipio, conduco.

'Ενεργός, ός, ὁ ἡ ή, efficax, acer.

'Ενεργῶς, Adv. efficaciter. Ab ἐνεργής.

'Ενέρσιδα, f. σίσω, impingo, illido; (2) infigo. in med. innitor, incumbo. Hinc

'Ενέρσισις, εως, ἡ, compressio, infixio, innixus.

'Ενερυγμός, eructo, irructo. Unde a. 2. ἐνήρυγον.

'Ενερυθρός, ός, ὁ ἡ ή, ruber, rubicundus. Ex ἐν, & ἐρυθρός, rubor.

'Ενέρθε, vel ἐνέρθεν, Adv. infra. Ex ἐν, & ἔρα, terra.

'Ενερθε, ων, mortui, manes, inferi. Ex iisdem

'Ενερυθροχρωτες, mortuorum colorem habentes, luridi. Ex ἐνερθε, & χρόα, color.

'Ενέρσις, εως, ἡ, innexio, religatio Ab ἐνείρω.

'Ενέρτερος, έρα, ερον, inferior. Ab ἐνερθε.

'Ενέρυθρος, ος, ὁ ἡ ή, rubicundus. Ἐνέρυθρος ὀφθαλμοί, Arist. Ex ἐν, & ἐρυθρός.

'Ενεσκε, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐνίημι.

'Ενεσία, ας, ἡ, consilium. Ab

'Ενεσις, εως, ἡ, immissio. Ab ἐνίημι.

'Ενέσσα, inseri, 2. sing. f. 1. ind. med. per Syncop. pro ἐνέσεαι, a verbo ἐνείω.

'Ενέσσαλε, 3. f. pluq. ind. pass. v. ἐνσείω.

'Ενεστώς, ῶτος, f. perf. part. act. Ion. & per Crasin, pro ἐνεστηκώς, ab ἐνίστημι.

'Ενεσσεύμην ut ἐδί, a. 1. ind med.

'Ενεστι, licet. Ab ἔεστι.

'Ενεστιάω, ῶ, convivio excipio in, convivium celebro alicubi.

'Ενέστιος, ος, ὁ ἡ ή, qui intra lares est, domesticus. Ex ἐν, & ἑστία, lares.

'Ενεστώς, ῶσα, ός, perf. part. act. Ion. & Att. pro ἐνεστηκώς, ab ἐνίστημι.

'Ενετιλάμην, a. 1. ind. med. v. ἐντέλλω.

'Ενετον, ής, ἡ, fibula. Ab ἐνίημι.

'Ενετήρ, ῆρος, ὁ, instrumentum medicinale, quo infusio perficitur, clyster. Ab ejd.

'Ενετύγχανον, imp. ind. act, v. ἐντυγχάνω.

'Ενετυλίξε, 3. f. a. ind act. v. ἐντυλίσσω.

'Ενέτυχον, a. 2. ind. act. v. ἐντυγχάνω.

'Ενευδαιμονέω, ῶ, feliciter vivo in, felicem vitam ago in.

'Ενέδδαν, pe. inf. act. Dor. pro ἐνδύναι, ab ἐνδύω.

'Ενευδοκιμέω, ῶ, inclarisco, clarus sum in.

'Ενεύδω, indormio. Ex ἐν, & εὕδω, dormio.

'Ενευημερέω, ῶ, prosperor in; ἐνευημέρησε, prospero successu usus est.

'Ενευθυμίδης, abundare in aliquare.

'Ενευκαιρέω, opportunitate utor in aliqua re.

'Ενευκατάφρονητος, ον, contemptibilis.

'Ενεύλογέω, ῶ, beatum reddo per, beatum prædico.

'Ενεύναιος, ος, ὁ ἡ ή, in lecto positus, qui est in lecto. Ex ἐν, & εὐνή, cubile.

'Ενευνος, ος, ὁ ἡ ή, idem & ea illd.

'Ενεύσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. νεύω.

'Ενευτρεπέω, ῶ, f. ήσω, concinna suavique melodia cantillo, f. psallendo in.

'Ενευχαριστέω, ῶ, f. ήσω, decenter me gero in.

'Ενευχελέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in.

'Ενευτυ-

Ἐυευτυχέω, ῶ, f. ήσω, felix fam in, felicitate ago in.
Ἐυθίχομαι, precor in, vel inter.
Ἐυθιωχέομαι, οῦμαι, convivor in, conviviis indulgeo.
Ἐυηφάνισα, 1. f. a. 1. ind. act. v. ἐμφανίζω.
Ἐυηφανθέν, 1. f. a. 1. ind. paſſ.
Ἐυηφορέετο, 3. f. imperf. ind. paſſ. v. ἐμφορέω.
Ἐυιησύουσι, 3. plur. a, 1. ind. act. verbi ἐμφράζω.
Ἐυηφύσας, 3. f. a. 1. ind. act. v. ἐμφυτεύω.
Ἐυεχεα, a. 1. ind. act. v. ἐγχέω.
Ἐυέχευν, *infudit*, 3. ſing. a. ejuſd.
Ἐυιχειρῇ, *moliebatur*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *contr.* pro ἐυεχείρει, a verbo ἐγχειρέω.
Ἐυιχέειν, præſ. inf. paſſ. verbi ἐυίχω.
Ἐυιχθέντα, aor. 1. part. paſſ. f. g. v. ἐμφέρω.
Ἐυιχθῆναι, *illatum eſſe*, inf. ejuſd.
Ἐυίχρα, 3. f. a. 2. ind. act. v. ἐγχράω.
Ἐυιχειρίζω, fut. ίσω, pignus capiendi poteſtatem do; *de magiſtratu, at in med.* pignus capio, *de creditore, qui e poteſtate a magiſtratu data pignus aufert*; (2) pignus capio, de miniſtro magiſtratuum; (3) *denique & de creditore* in activo; (4) pignori depono; (5) beneficium do; *in paſſ.* beneficio obligor. Ab ἐυέχυρον.
Ἐυεχυρασία, ὴ, pigneratio.
Ἐυεχύρασμα, ατος, τὸ, pignus, oppigneratum. Ab ἐυεχυράζω.
Ἐυεχυρασμὸς, οῦ, ὁ, pigneratio, oppigneratio.
Ἐυεχυριάζω, idem quod ἐυεχυράζω; ὠνέχυριασο, pignori oppoſitum fuerat.
Ἐυεχυρίασις, εως, ἡ, pigneratio.
Ἐυεχυρισμὸς, idem quod ἐυεχυρασμὸς.
Ἐυέχυρον, ου, τὸ, pignus, arrhabo. Ex ἐν, & ἔχυρος, *tutus*.
Ἐυίχω, inſto, urgeo. Hinc ἐυίχομαι, hæreo, teneor, teneor vinctus, obnoxius ſum. Ἐυίχει γάρ μοι Ἀφροδίτη, Ariſt. Conc. 357.
Ἐυέψω, ῶ, f. ήσω, incoquo, *Arct.* Hinc
Ἐυέψημα, ατος, τὸ, pulmentum, quod incoquitur, *Arct.*
Ἐυεψητέον, *Adv. poſitivi.* incoquendum eſt.
Ἐυηζόμαι, inſerveo. Ξυὸ ἐλαίῳ, ἐυθα κάρηατον ἐυεζέσθη, *Arct.*
Ἔυη, f. ἐυὴ vetus; (2) ἐυὴ ἡ νέα, tricesimus ſeu ultimus dies menſis, Atticis, *proprie* vetus & nova ſc. luna.
Ἐυηβάω, pubeſco; (2) juveniliter laſcivio, delectationibus indulgeo.
Ἐυηβητήριον, ου, τὸ, locus amœnus, in quo juvenes voluptatibus indulgent. Ab
Ἔυηβος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in pubertate eſt, puber. Ex ἐν, & ἥβη.
Ἐυήδομαι, delector in. Fx ἐν, & ἥδω.
Ἐυήδυος, ου, ὁ ἡ ὁ, voluptati deditus; (2) cum voluptate conjunctus. Ex ἐν, & ἡδονὴ.
Ἐυηδρόων, imperf. ind. act. v. ἐυηδρέω.
Ἐυηδυνέω, exhilaro in, illætifico.
Ἐυηδυπαθία, ῶ, ſuavitate & voluptate fruor in re aliqua, oblector. Ex ἐν, ἡδὺς, & πάθος.
Ἐυήεια, ας, ἡ, benignitas, manſuetudo. Ab ἐυήης.
Ἐυήϊον, 3. ſing. imperf. ind. *Poët.* pro ἐυίω, ἐυέομαι.
Ἐυήης, ους, ὁ ἡ ὁ, benignus, placidus, mitis. Ab ἐυὸς, *bonus*.
Ἐυηθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. ἐυήθω.
Ἐυῆκα, *immiſi*, 1. ſing. aor. 1. ind. act.
Ἐυήκοος, ου, ὁ ἡ ὁ, audiendi facultate præditus. Ab ἐυακ[illegible]
Ἐυήλατα, [illegible], ligna ſecta, in quibus defiguntur & adiguntur gradus ſcalæ; (2) clavi rotam in axe continentes; (3) ſpondæ, & in *ſingulari* ἐυήλατον, ſponda, *ap. Joſ.* pars thori, in qua ſedetur.
Ἐυήλικος, ου, ὁ ἡ ὁ, puber. Ex ἐν, & ἡλικία.
Ἐυήλυξ, υκος, ὁ ἡ ὁ, idem.
Ἐυηλλαγμένως, *Adv.* ordine permutato, ordine inverſo, viciſſim. Ab ἐυήλλαγμαι.
Ἐυηλύσιον, locus de cœlo tactus, bidental. Ab ἥλυσις, ſicut Jupiter *fulminator* dicitur καταιβάτης, quaſi *deſcenſor*.

Ἐυηλύσιος, ου, ὁ, inſertio clavorum, *item* clavi ipſi. Ab ἐν, & ἥλος.
Ἐυήμαι, inſideo.
Ἐυήμενος, ἰησίδεος, partic. præſ. med.
Ἐυῆν, 1. f. imperf. ind. verbi ἐυειμι.
Ἐυήνεμαι, οῦμαι, 1. f. perf. ind. med. v. ἐυηνέω.
Ἐυήνοχα, *tuli*, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἐυήνεγκα, a verbo ἐυηνέω.
Ἐυήρατο, 3. f. a. 1. ind. med. v. ἐυαίρω.
Ἐυηρεμέω, ῶ, f. ήσω, quæſco in.
Ἐυήρης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, navis remigio inſtructa. Ex ἐν, & ἐρετὴς, *remex*.
Ἔυησα, 1. f. a. 1. ind. act. verbi ἐυέω.
Ἐυῆσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐυειμι.
Ἐυήσειν, fut. 1. inf. act. v. ἐυίημι.
Ἐυηχέω, ῶ, inſono; (2) inculco, doceo.
Ἐυηχος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſonans, ſonorus. Ex ἐν, & ἠχὼ, *ſonus*.
Ἔυθ', pro ἐυθα, *hic*.
ΕΝΘΑ, *Adv.* hic; (2) ibi, illic; (3) ubi; (4) tum.
Ἐυθαδὲ, pro ἐυθάδε, *Lic.*
Ἔνθάδε, *Adv.* hic, iſtic; (2) huc.
Ἐυθαδὶ, Attice; idem & ab eod.
Ἐυθακέω, ῶ, f. ήσω, inſideo. Hinc
Ἐυθάκησις, εως, ἡ, inſeſſio.
Ἐυθαλασσόω, vel ἐυθαλαττόω, in mari verſor, mare frequento, in mari navigo, duco.
Ἐυθαλάττιος, ου, marinus.
Ἐυθάλπω, foveo, velut in ſinu.
Ἐυθανατόω, capitis condemno.
Ἐυθάπτω, f. ψω, q. d. inſepelio in, vel intra.
Ἐυθαρσέω, ῶ, & Attice, ἐυθαῤῥέω, ῶ, confido, bono animo ſum in.
Ἐυθαῦτα, *hic*, *Ion.* pro ἐυτεῦθα.
Ἐυθεάζω, & ἐυθεάζομαι, divino ſpiritu adflatus ſum. Ab ἐυθεος.
Ἐυθεαστικὸς, ἡ, ὁν, qui fanatico furore agitatur, fanaticus, numine adflatus, qui numine adflari ſolet. Ab eod.
Ἐυθεαστικῶς, ritu fanatico.
Ἔυθεμα, ατος, τὸ, furculus, qui inſeritur arbori. Ab ἐυτίθημι.
Ἐυθεματισμὸς, ὁ, inſertio.
Ἐυθέμεν, *inſerere*, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐυθεῖναι, a verbo ἐυτίθημι.
Ἐυθέμιον, ου, τὸ, interior pars puppis. Ab eodem.
Ἔυθεν, *Adv.* hinc; (2) illinc. Ab ἐυθα.
Ἐυθένδε, *Adv.* idem & exin. Ab eod.
Ἔυθες, 2. f. a. ind. act. *Ion.* pro ἐυθετο, ab ἐυτίθημι.
Ἔυθεος, & ἔυθης, ου, ὁ ἡ ὁ, numine adflatus, divinus, fanaticus. Ex ἐν, & Θεὸς.
Ἐυθηρίζω, fut. ίσω, æſtatem in aliquo loco dego, per æſtatem moror.
Ἐυθερμαίνω, f. νῶ, incalefco. Ἔιπερ ἐυτεθέρμανται πάθος, incenſus ſit, Soph. Trach. 372.
Ἐυθερμος, ου, ὁ ἡ ὁ, callidus, fervidus.
Ἔυθες, 2. f. a. 2. imp. act. v. ἐυτίθημι.
Ἔυθεσις, εως, ἡ, interpoſitio, inſertio; (2) bolus, buccella. Ab ἐυτίθημι.
Ἔυθετος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui eſt intra leges; (2) legitimus, licitus, legi conveniens. Ex ἐν, & Θεσμὸς, *lex*.
Ἐυθέτως, *Adv.* legitime, ut fas eſt.
Ἔυθετος, ου, ὁ ἡ ὁ, inſitus. Ab ἐυτίθημι.
Ἔυθευτεν, *hinc*, *Ion.* pro ἐυτεῦθεν.
Ἐυθέως, ſanctè, pie; (2) furioſè. Ab ἔυθεος.
Ἔυθνον, ου, merces, proprie, quæ imponitur navibus.
Ἐυθολυπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior in, muliebri libidine tabeſco. Ex ἐν, θῆλυς, & πάθος, *paſſio*.
Ἔυθηρος, ου, ὁ ἡ ὁ, feras habens; (2) ferinus. Ex ἐν, & θὴρ, *fera*.
Ἐυθὼς, *venerit*, 2. ſing. a. 2. conj. act. *Dor.* pro ἐυθῃς, a verbo ἔρχομαι.
Ἐυθλασις, εως, ἡ, cavitas in capite facta ex contuſione. Ab ἐν, & θλάω, *frangere*.
Ἐυθλάω, contundo, f. tundo, premo, ut ſubſidat, flectatur, cedat interiori parte vel in medio.

Ἐυθλίβω, fut. ψω, *in* infringo, *imprimo*, *Nicand. Alexiph.* 453.
Ἔυθλιμμα, immorſus.
Ἐυθλίψις, ἡ, inflictio.
Ἔυθορος, *inſilui*, ου, 2. ind. act. v. ἐυθορω.
Ἔυθυ, *impoſuerit*, ὑ, ſing. a. 2. imper. *Ion.* & *Att.* pro ἐυθέτω, ab ἐυτίθημι.
Ἔυθυς, vide ἐυθεος.
Ἐυθουσιάζω, f. άσω, fanaticè, ſeu furioſo furore ago; ἐυθουσιάζομαι, Emphaticus. Ab ἐυθεος.
Ἐυθουσιᾶν, lymphari, inſanire; in Partic. ἐυθουσιων, inſtinctus, *inſanicus*, Πλωτὸς δὲ ἐυθουσιᾶν ἑαυτοῖς δοκοῦσι, ἡ ἄκρα κυμάτων ἀλλὰ σαλεύεσθαι, Longin. 3.
Ἐυθουσιαστὴς, ου, fanaticus ſeu furiatus aſſlatus. Ab ἐυθουσιάζω.
Ἐυθουσιασμὸς, ὁ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐυθουσιαστὴς, ὑ, ὁ, numine adflatus, fanaticus.
Ἐυθουσιαστικὸς, ἡ, ὁν, numine adflatus, qui numine adflari ſolet; (2) animos furore divino corripiens. Ab eod.
Ἐυθουσιαστικῶς, *Adv.* more eorum, qui furore fanatici inſtincti aguntur.
Ἐυθουσιωδὴς, idem. Ab
Ἐυθουσιώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἐυθουσιαστικός.
Ἐυθύσσω, pungo intus, affligo interiori parte.
Ἐυθρέψασα, a. 1. inf. med. v. ἐυτρέφω.
Ἐυθριδὲς, ficulneis foliis involvi. *Præt.* ἐυτεθριδεσ. Ab ἐν, & θρῖον, *ficus folium*.
Ἐυθρονίζω, in throno loco. Hinc ἐυθρονιζομαι, in throno ſedeo. Ex
Ἔυθρονος, ου, ὁ ἡ ὁ, in ſolio ſedens.
Ἐυθρυλλέω idem quod
Ἐυθρυλλίζω, f. ίσω, immurmuro, inſuſurro, ἀλλά τινος προσαγορεύειν σε ἐυθρύλλουσιν οἱ δεσπόται, Ariſt. Θέσμ. 348.
Ἔυθρυπτον, τὸ, intritum; (2) placenta. Ab
Ἐυθρύπτω, f. ψω, comminuo intra, intero.
Ἐυθρύσκω, infilio. Ἐυθρύσκων σποδὸς, Lyc. 176.
Ἐυθυμέομαι, οῦμαι, cogito, mente agito, in animo concipio, expendo, conſidero, reputo. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐυτεθύμηϰ' ἀκλὰς, Ariſt. Conc. 262. Ex ἐν, & Θυμὸς.
Ἐυθυμηθέντος, g. ſ. aor. 1. part. paſſ.
Ἐυθυμηθῆναι, *animo vetuiſſe*, inf. a. ejuſd.
Ἐυθύμημα, ατος, τὸ, animi conceptus, cogitatio, commentum; (2) argumentum & ſententia oratoria, *imprimis* contraria interrogatione e contrariis; (3) ſpecies ſyllogiſmi, enthymema. Ab ἐυθυμέομαι.
Ἐυθυμηματικὸς, ἡ, ὁν, Enthymema continens; (2) acer in argumentando, argutus, orator. Ab ἐυθύμημα.
Ἐυθυμημάτιον, τὸ, ſententiola argutula.
Ἐυθυμηματόω, ῶ, ῶσω, ὁ ἡ ὁ, acutis argumentationibus refertus.
Ἐυθυμήσεις, acc. pl. pro ἐυθυμήσεσι. Ab
Ἐυθυμησις, εως, ἡ, cogitatio, conſideratio; (2) commentatio. Ab ἐυθυμέω.
Ἐυθυμία, ας, ἡ, cogitatio. Ab ἐυθυμέω.
Ἐυθυμιάω, ῶ, ſuffio intus.
Ἐυθυμίζομαι, cogitare, reputare.
Ἐυθύμιον, ου, τὸ, quicquid in animo concipitur; (2) piaculum (ὄγος) quicquid in religionem, aut omen trahi poteſt, ſ. cogitatio a tali re orta, religio; unde ἐυθύμιον ποιεῖσθαι, in religionem vertere ſ. in omen. Ab ἐν, & Θυμὸς.
Ἐυθυμικὸς, ἡ, ὁν, cujus ratio habetur in re aliqua; ἐυθυμικὸν ποιεῖσθαι religioni ducere, Herod.
Ἔυθυμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui eſt animo præſenti, in quo eſt animus fortis, animoſus.
Ἐυθύμως, fortiter, alacriter.
Ἐυθυσιάζω, f. άσω, ſacrificio in. Ab ἐυθύω.
Ἔυθυτε, *venerim*, 2. 2. conj. act. *Dor.* pro ἐυθω, a verbo ἔρχομαι.
Ἐυθωρακίζω, lorico.
Ἔυι, *Ion.* *per Aph.* pro ἔνι.
Ἐυί, ἰν, *Poët.* pro ἐν.
Ἐυιαύσια, *Adv.* quotannis. Ab
Ἐυιαύσιος, ου, ὁ, annuus.

'Ενιαύσιος, ος, ὁ ἡ ὁ, annosus, annosulus, anniversarius. Ab ἐνιαυτός.
'Ενιαυτίζω. annum transigo.
'ΕΝΙΑΥΤΟΣ, ου, ὁ, annus.
'Ενιαυτοφορία, ας, ἡ, f. ἥσω, annuum fructum fero. Ab
'Ενιαυτοφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, annuum fructum ferens. Ex ἐνιαυτος, & φέρω, fero.
'Ενιάω, fut. ἀύσω, immoror; (2) indormio.
'Ενιαχῆ, Adv. nonnullis in locis aut partibus. Ab ἔνιος.
'Ενιαχοῦ, Adv. alicubi, aliquando, interdum.
'Ενίγυιος, ος, ὁ ἡ ὁ, uno membro seu pede mutilus, claudus, Suidas. Ex ἐν, & γυῖον.
'Ενίδε, 3. f. a. 2. ind. act. v. ἐνείδω.
'Ενιδρύω, fut. ύσω, infundo.
'Ενίδρυσις, colloco in; (2) fundo, firmo.
'Ενιδρύω, f. ύσω, idem quod ἐνιδρύω.
'Ενιδών, intuitus, a. 2. part. act. v. ἐνείδω.
'Ενίει, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἔνιεσε, a verbo ἐνίημι pro ἐνίω.
'Ενιεν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἵημι.
'Ενιέναι, immittere. præs. inf. act. v. ἐνίημι.
'Ενίετι, immittit, 2. plur. præs. imper.
'Ενιζάνω, f. ζήσω, insideo.
'Ενιζεύγνυμι, adjungo; unde ἐνιζεύχθείς.
'Ενίζημα, τὸ, sedes.
'Ενίζησις, εως, ἡ, q. d. insessio, Arct. Ab
'Ενίζω, f. σω, insideo. 'Ενίζουσα τῇ γλώσσῃ χλιὴ, Arct.
'Ενίζω, unum seu unitatem pono, aduno. Ab ἕν, unum.
'Ενίημι, immitto, infigo, injicio.
'Ενίην, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐνίεσαν, a νιάω.
'Ενιπαστιβῆμι, depono in, repono.
'Ενιπαστίβω, 2. sing. a. 2. imper. med. Poët. & Ion. ἐνπατάσσω, ab ἐνπατάσσω.
'Ενιπλαύω, f. άσω, infringo.
'Ενιπλέω, f. εύσω, includo.
'Ενιπρ, ος, ὁ ἡ ὁ, humidus. Ex ἐν, & ὑμὸς, humor.
'Ενιπτομαι, ῦμαι, intro, penetro.
'Ενιπτύω, f. ύσω, intero radendo ungue, vel radula carptum intero.
'Ενιτὸς, ὴ, ὸν, singularis. Ab ἐν, unum.
'Ενιτῶς, Adv. singulariter, numero singulari.
'Ενιφερίζω pro ἐγκριτίζω, adnumerari, unde ἐνιφερίθμιος.
'Ενίλλω, irrideo oculis, Eustath. Hinc
'Ενιλλωπίω, ῶ, f. ήσω, oculos contorqueo, seu distorqueo.
'Ενιλλώπλω, sum strabo. Ab eod.
'Ενιόζω, f. όσω, veneno inficio. Ex ἐν, & ἰὸς, venenum ejaculans.
'ΕΝΙΟΙ, αι, α, aliqui, quidam, nonnulli.
'Ενίοτε, Adv. interdum; (2) aliquando; (3) aliquotics. Ab ἔνιος.
'Ενιπᾶς, g. f. Dor. pro ἐνιπᾶς. Ab
'Ενιπή, ῆς, ἡ, increpatio. Ab ἐνίπτω.
'Ενίπλεος, Poët. pro ἔμπλεος, plenus.
'Ενιπλέω, f. ήσω, impleo. 'Εισόκε φάσγανα ἐνιπλήσωσιν ἰπαύλης, Odyss. 23, 358. ἐνιπλησθῆναι, lb. 21, 451.
'Ενιπλίσσω, vel ἐνιπλήττω, terrorem incutio; (2) irruo, incido.
'Ενιππάζομαι, equo invehor.
'Ενιππεύω, f. εύσω, idem.
'Ενιπτύω, f. ύσω, inuro. Ὡς σπυρὶ ῥῆας ἐνιπτήσω, Il 8, 182.
'Ενιπτύζω, f. άσω, increpo. Ab
'Ενίπτω, f. ψω, dico; (2) objurgo. Μή μοι, γύναι, χαλεπαῖσιν ἐνίπτασι Δυμὸν ἐνιπτε, Il. 3, 438. Ex ἐν, & ἔπω, dico.
'Ενιπτύω, f. ύσω, inspuo.
'Ενισάζω, f. άσω, exæquo. Ex ἐν, & ἴσος.
'Ενισκίλλω, intus arefacio.
'Ενισκήπτω, f. ψω, innitor, incumbo. Οὐδέ ἐνισκλῶντο καρήατα, Il. 17, 437.
'Ενισκίμπτω, f. ψω, infigo. Δόρυ μαχρὸν ὀδὴ ἐνισκίμφθη, Il. 16, 612.
'Ενισπεῖν, dicit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi
'Ενισπέω, ῶ, dico. Ex ἐνὶ pro ἐν, & ἔπω.
'Ενίσσω, dico, enarro; (2) increpo, objurgo. Αἴ μὴ τις σ' ὄνειαρ Ἀχαιῶν ἐνίσσῃ, Il. 2, 80. Ex iisd.
'Ενιστάμην, Ion. pro ἐνίστασο, ab
'Ενίστημι, statuo inter, interpono; (2) colloco; (3) hinc ἐνίσταμαι, insisto, insto; (4) instituo, incipio; (5) intendo; (6) immineo, observo; (7) obsisto, repugno; (8) intercedo. Ἤδη γ' ὦ κλέος ἀνδρὸς ἐνίστατο κύδος ἀρέσθαι, Dem. Ὅσον ἔργον ἐνίσταμαι τὸ μέγεθος, Isocr.
'Ενισχνάω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, gracilis, tenuis.
'Ενισχυρίζομαι, fiduciam colloco, innitor.
'Ενισχύω, fut. ύσω, vires sumo, invalesco; (2) corroboro, validum reddo. 'Ενισχύων αὐτὸν, Luc. 22, 43.
'Ενίσχω, detineo, retineo; ἐνίσχομαι, inhæreo; (2) hæsito in loquendo.
'Ενιτρέφω, alo, seu nutrio in. Ὅς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφῃ φίλος υἱός, Il. 19, 326.
'Ενιχρίμπτω, f. ψω, appropinquo; pro ἐγχρίμπτω. Ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν, Il. 17, 405.
'Ενιάπτω, avide edo. 'ΑΛΛ' ἐξαρπάσας ὅλλυε ἐνίκαψε φειδωλίσας τοῦ φοδεῖν, Arist. Pac. 7.
'Ενλείπομαι, usitatius ἐκλείπομαι, deficio.
'Ενναέτειρα, ας, ἡ, inhabitatrix. Ab
'Εννατὴρ, ῆρος, ὁ, inhabitator; incola. Ex ἐν, & ναίτης.
'Εννάετες, Adv. per novem annos. Ex ἐννέα, & ἔτος.
'Εννατηρὶς, ίδος, ἡ, novennium. Ab eod.
'Εννατήρος, ος, ὁ, novennis.
'Εννατὸς, novennis. Fœm. ἐννατὶς.
'Εννάτης, inhabitator. Fœm. ἐννάτις, inhabitatrix. Ab ἐνναίω, inhabito.
'Εννάτειρα, pr. infin. act. Poët. pro ἐναίρειν.
'Εννάω, inhabito, incolo. 'Εν ἄνδρες ναίουσι πολυρρήνιες, Tmesis, Il. 9, 154.
'Εννάχις, novies.
'Εννακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, nongentesimus.
'Εννακόσιοι, αι, α, nongenti. Ab eod.
'Εννατιαῖος, αία, αῖον, qui nono die venit, moritur, &c.
'Εννάτη, πτον, dat. sing. f. g. ab
'Εννατος, άτη, ατον, nonus. Hinc τὰ ἔνατα, ων, memoriæ mortuorum nono die celebratæ, novemdialia. Ab ἐννέα.
'Εννεαυλοχῶμαι, in portu sto, de navi.
'Εννεαυμαχέω, ῶ. f. ήσω, pugno navali dimico in. Ex ἐν, ναῦς, & μάχομαι, pugno.
'ΕΝΝΕΑ, novem.
'Εννεάβοιος, ος, ὁ ἡ ὁ, novem boum, seu ejus nominis nummum pretium valens. Ex ἐννέα, & βοῦς, bos.
'Εννεάγηρος, ος, ὁ ἡ ὁ. novem (senectutes, sive) ætates vivens. Ex ἐννέα, & γῆρας.
'Εννεάδεσμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui noven vinculis seu junctúris continetur; (2) multis vinculis ligatus.
'Εννεαδικὸς, ὴ, ὸν, novennarius, nonarius.
'Εννεάζω, f. άσω, juventutem tero in, adolesco in aliquo studio.
'Εννεακαίδεκα, novemdecim.
'Εννεακαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, cyclus novemdecim annorum. Ex ἐννέα, καὶ δέκα, & ἔτος, annus.
'Εννεακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, undevicesimo die quid agens aut patiens
'Εννεακαιδέκατος, ατη, ον, undevicesimus.
'Εννεάκεντρος, ος, ὁ ἡ ὁ, novem habens stimulos siee aculeos. Ex ἐννέα, & κέντρον.
'Εννεάκις, Adv. novies. Ab ἐννέα.
'Εννεάκοιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, novem habens fistulas aquam fundentes; (2) nomen fontis Athenis, ante Callirhoë dicebatur.
'Εννεάλινος, ὁ ἡ ὁ, novem lectis stratis constans.
'Εννεάλινος, ος, ὁ ἡ ὁ, novemplici lino plexus. Ex ἐννέα, & λίνον.
'Εννεάμηνος, ος, ὁ ἡ ὁ. qui novem mensium est. Ex ἐννέα, & μὴν, mensis.
'Εννεάμυκλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui novem annorum est, robustus, validus, Hes. Ex ἐννέα, & μύκλος.
'Εννεάνυχες, Adv. per novem noctes. Ex ἐννέα, & νὺξ, nox.
'Εννεάπηχυς, υος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui novem cubitorum est.
'Εννεαπλάσιος, ία, ον, novemplex.
'Εννεάπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, novem pedes longus.
'Εννεάπτυλος, ὁ ἡ ὁ, novem portas habens.
'Εννεὰς, άδος, ἡ, novennarius. Ab ἐννέα.
'Εννεάφθογγος, ος, ὁ ἡ ὁ, novem sonos reddens.
'Εννεάφωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, novem voces habens. Ex ἐννέα, & φωνὴ, vox.
'Εννεάχιλοι, apud Hom. novies mille. ἐννεαχίλοισι vies mille.
'Εννεάχορδος, ος, ὁ ἡ ὁ, novem chordas habens, novem intentus fidibus. Ex ἐννέα, & χορδὴ, chorda.
'Εννέμομαι, pascor in.
'Εννενήκοντα, nonaginta. Ab ἐννέα, ποντα.
'Εννενηκοντούτης, & ἐννενηκοντάτης, qui nonaginta annorum est, nonagenarius. Ex ἐννενήκοντα, & ἔτος, annus.
'Εννενηκοστὸς, ὴ, ὸν, nonagesimus. Ab
'Εννεόργυιος, ος, ὁ ἡ ὁ, novem ulnas (orgyas) longus. Ex ἐννέα, & ὄργυια.
'Εννεὸς, ὰ, ὸν, attonitus, mutus, in quo vox præ stupore oppressa. Ex ἐν, & αὔω.
'Εννεοτρεφέως· ἐννεοτροφωθείς, ab adolescentia innutritus.
'Εννεοτεύω, f. εύσω, nidifico in. Ἐν τε τοῖς βαλαντίοις ἐννεοττεύουσι, Arist. Av. 1113.
'Εννέπισσα, Poët. & Dor. pro ἐνίπτω, ab
'Εννέπω, dico, loquor. Ex ἐν, & ἔπω, dico.
'Εννεσία, ας, ἡ, consilium, institutus. Ab ἐννέπω.
'Εννεσίησι, dat. pl. Poët. & Ion. pro ἐννεσίαις.
'Εννεύω, fut. εύσω, innuo, nutu significo. 'Εννεῦσαι ὁ τῷ πατρὶ αὐτῷ, Luc. 1, 62.
'Εννέωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, novennis. Ex ἐννέα, & ὥρα, annus.
'Εννῆμαρ, Adv. per novem dies. Ex ἐννέα, & ἦμαρ, dies.
'Εννήρις, scil. ναῦς, novem ordines remorum habens navis. Ab ἐννέα, & ἐρέσσω.
'Εννῆφιν, in perendinum, perendie. Ex ἔννυ, pro ἔνυ, & syllabica adjectione φι.
'Εννοέω, mente concipio, cogito. 'Εντιδεῖξαι ἰδέλω τί σοῦτι ἐννοεῖ, Plat. Μητρὸς ἐδὲν ἐννοέμβιοι κακῶν, Eur. Med. 46. Ab ἔννους. Hinc
'Εννόημα, ατος. τὸ, animi conceptus, cogitatio, intelligentia.
'Εννόμως, legitime, ex lege, secundum legem.
'Ἐννέπσα, fecisi, aor. 1. ind. act. Poët. pro ἐνόησα, a νοέω.
'Εννοια, ας, ἡ, cogitatio. Ab eod.
'Ἔννομα, Adv. legitime. Ab ἔννομος.
'Εννομολέχης, ου, ὁ, qui de legibus confabulatur. Ex ἐν, νόμος, lex, & λέχη.
'Ἔννομος, ος, ὁ ἡ ὁ, legitimus, legibus consentaneus, justus; (2) legi obnoxius.
'Ἔννοος. contr. ἔννους, ου, ὁ ἡ ὁ, mentis compos, sapiens, prudens. Ex ἐν, & νόος.
'Ἔννος, ου, ὁ, vetus. Ab ἔνος, ἔνυ.
'Εννοσίβιμβρ, movisse, a. 1. inf. act. Poët. & Ion. pro ἐνόσαι, a verbo ἐνόω.
'Ἐννοσίγαιος, ου, ὁ, quassator terræ, epitheton Neptuni. Ex ἐνόω, & γαῖα, terra.
'Ἐννοσσέω, pullos gigno, nidificor.
'Ἐννοσσοποιέω idem.
'Ἔννοσις, εως, ἡ, ἐνόω, ἔνυσις.
'Ἐννοσιφύλλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qualibet seu plures frondes seu folia habens seu frondes seu folia agitantes. Ex ἐνόω, & φύλλον.
'Ἐννυστάζω, dormio in loco aliquo.
'Ἐνόησις, & ἔνοος, ὁ ἡ ὁ, humidus, irriguus. A νοτία, humor.
'Ἐννυχεύω, f. εύσω, pernocto in.
'Ἐννυμι, vel ἔννυμι, induo. Χλὴ καλὰ μὴν' ἐστλὼ ἔννυδι, Odyss. 6, 28. Ex ἐν, & ἵω.
'Ἔννυδε, ὦ, ἡ, nurus. Ex ἐν, & ἰυὲς.
'Ἔννυτο, 3. sing. imperfect. ind. med. verbi ἔννυμι.

'Εννύχιος,

Ἐννύχιος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, nocturnus. Ex ἐν, & νύξ, nox.

Ἐννυχον, & ἐνόχιον, Adv. noctu; multa nocte. Ab

Ἔννυχος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, nocturnus. Ex ἐν, & νύξ, nox.

Ἐννυχώτερον, Adv. maturius. Ab ἔννυχος.

Ἐνύω, induo. Ex ἐν, & ὕω, induo.

Ἐνναθρος, ον, ὁ ἡ ὁ, torpidus.

Ἐνωσᾶσα, qui bene concepit, a. 1. part. act. Ion. pro ἐνώσασα, a ἐνάω ἐνώω.

Ἐνόδια, ων, τὰ, cassus. Ab ἐνόδιος.

Ἐνοδία, ας, ἡ, Hecate, Diana. Ab eod.

Ἔνοδος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, in via positus, obvius; (2) quod incidit seu offert se in via, aptus itineri, ut ὁπλα, quibus uti solent viatores. Ex ἐν & ὁδός.

Ἔνοδμος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, odoratus. Ex ἐν, & ὀδμὴ, odor.

Ἐνόθω, f. ὁσω, quatio, agito, moto.

Ἐνοδίτις, ιδος, ἡ, vialis Dea, præses viæ.

Ἐνοιδής, ἐος, ὁ ἡ ὁ, intumescens, turgidus, tumidus. Ex ἐν, & οἴδος, tumor.

Ἐνοικήσιμος, ον, habitabilis.

Ἔνοικος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, domesticus. Ἔνοικάδιοι γαλεοί, Arist. Ex ἐν, & οἶκος.

Ἐνοικειῶσαι, familiarem reddidisse, a. 1. inf. act. verbi ἐνοικειόω.

Ἐνοικέω, ῶ, f. ήσω, & Poët. ἐνοικείω, incolo, inhabito. Ἄλλοι δ' ἐνοικήσουσι Σικυῶν χθόνα, Lyc. 951.

Ἐνοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio. Ab ἐνοικέω.

Ἔνοικτιδιος, ον, domesticus.

Ἐνοικίζω, f. ίσω, in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio. Ἐνοικίζειν ἀλλοτριον.

Ἐνοίκισμα, τὸ, inhabitatio.

Ἐνοίκιον, ου, τὸ, pretium conductæ domus; merces, quæ hospiti datur, ad quem diverti mus. Ab ἔνοικος.

Ἐνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inædifico.

Ἔνοικος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, incola, inquilinus, qui domum aliquo in loco habet. Ex ἐν, & οἶκος, domus.

Ἐνοικυρέω, ῶ, domi maneo, servo.

Ἐνοινοχοέω, ῶ, f. ήσω, vinum infundo.

Ἐνοκλάζω, f. άσω, genibus flexis subsido. Ὁ δ' τοῖς ὀπισθίοις ἐνοκλάσας ἀνίσχε τὼ δέρω, Philostr. de cane.

Ἐνολισθαίνω, labor in, nuto.

Ἔνολμος, ᾱ, ὁ, divinus vates. Ex ἐν, & ὅλμος, pro tripode, quia ex hoc inter alia Apollo olim responsa dabat.

Ἐνομίζοντο, 3. pl imperf. ind. act. v. νομίζω.

Ἐνομίλεω, ῶ, f. ήσω, in consuetudine alicujus fum, conversor. Ex ἐν, & ὁμιλος.

Ἐνομίλησε, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐνομόργνυμι, f. ξομαι, abstergo, f. detergo in.

Ἔνν, Imperson. cum liceat. Ab ἔνεστι.

Ἐνοντα, quæ penes nos sunt, nom. plur. part præs. verbi ἔνειμι.

Ἐνοπὴ, ῆς, ὁ, vox, clamor. Ab ἐνέπω.

Ἐνοπλίζομαι, armari. Στερρὰν ἐνοπλίσουσιν αἰλίνοις σαλάτοις, Lyc. 205.

Ἐνόπλιος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui in armis est, vel fit. Ex ἐν, & ὅπλον, arma.

Ἔνοπλος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἐνοπλισθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass. Dor. pro ἐνοπλισθῶμεν, ab ἐνοπλίζω.

Ἑνοποιέω, ῶ, f. ήσω, unum facio, unio. Ex ἐν, & ποιέω.

Ἐνοπτεύω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, E. videns, vim unicuique habens. Ex id.

Ἐνοπτρίζομαι, f. ίσομαι, intueor in speculum.

Ἐνοπτρίζω, f. ίσω, in modum speculi illuminо. Hinc ἐνοπτρίζομαι, intueor velut in speculo. Ab

Ἔνοπτρον, ου, ὁ ἡ ὁ, speculum; (2) quicquid visum reflectit. Ex ἐν, & ὄπτομαι, video.

Ἐνορᾶν, pr. inf. act. pro ἐνορᾶειν, ab ἐνορᾶω.

Ἐνορᾶω, ῶ, inspicio, animadverto. Ἢ μὴν ἐνορῶ βλάβην ἐν ὀρθίων γένυ, Arist. Av. 263.

Ἔνορκος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui intra terminos est.

Ἐνόρκιον, ου, τὸ, juramentum. Ab ἐνόρκος.

Ἐνόρκιος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui forejurando fit. Ab

Ἔνορκος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, juratus, forejurando comprobatus. Ex ἐν, & ὅρκος, jusjurandum.

Ἐνόρκως, jurato.

Ἐνορμάω, impello, in med. vado, venio.

Ἐνορμίζω, f. ίσω, & ἐνορμίζομαι, navem in stationem appello, portum tenco, vel capio. Τὴν ναῦν ἐνορμίζ' λιμένισσιν τίνι χαρίεντι, Synes.

Ἔνορμίτης, ᾱ, ὁ, qui in portu stationem habet. Ex ἐν, & ὅρμος, portus.

Ἐνορύσσω, f. ίσω, ferruo, infilio.

Ἐνόρχαν, acc. sing. Dor. pro ἐνόρχιν.

Ἐνόρχεων, gen. pl. Ion. pro ἐνορχέων, ab

Ἔνορχης, ᾱ, ὁ, qui unum habet testiculum. Ex ἐν, & ὄρχις, testiculus.

Ἔνορχος, ὁ ἡ ὁ, idem.

Ἔνορχος, ᾱ, ὁ, testiculos habens, testiculatus. Ex ἐν, & ὄρχις.

Ἐνορχὶς, ιος, idem.

Ἐνόρω, excito, concito in; unde occurrunt ἐνῶρσας, excitasti, ἐνῶρτο, excitabatur. Τῶν δ' χόον ἀσπετον ἐνῶρτο, Il. 6, 499. Ἐνῶρτο χίλιος μακάρεσσι θεοῖσιν, 499.

ΕΝΟΣ, vel ἐνος, ου, ὁ, annus.

ΕΝΟΣ, ου, ον, vel ενος, ἔνη, ἔνον, annuus; (2) vetus. Hinc ἐνη & νέα, ultima dies mensis lunaris, quasi vetus & nova, pro vespera ἐνη dicitur ap. Theoc.

Ἐνόσφ, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐνόσφιζε, a νοσφίζω.

Ἔνοσις, εως, ἡ, motio, motus. Ab ἐνόω.

Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ ᾱ, ὁ, idem.

Ἐνοσφιδησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi ἐνοσφίζω.

Ἕνοσις, ιτος, ἡ, unitas. Ab ἕς, ἑνός.

Ἔνυαλε, ων, τὰ, gingivæ interiores, carnes dentes intrà ambientes. Ex ἐν, & ὑαλος.

Ἐνυαλισμὸς, ὁ, crepitatio, v. c. come quæ fit calamitate. Ab ἐν & ὑαλος.

Ἐνουράνιος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui in cœlis est, cœlestis.

Ἐνοφέω, ῶ, fut. ήσω, mitto in; (2) urinam non contineo. Hinc

Ἐνουρήθρα, ας, ἡ, matula, matella.

Ἔνουρος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui in urina est. Ex ἐν, & οὖρον, urina.

Ἐνουσιος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, substantialis; (2) substantiæ inhærens; (3) innatus; (4) opulentus. Ab ὢν ἐιμι, ipsum.

Ἐνοφείλομαι, debeor in.

Ἐνοφθαλμέω, ῶ, oculos alicui rei adjicio, appeto. Ex ἐν, & ὀφθαλμὸς.

Ἐνοφθαλμίζω, f. ίσω, inoculo, gemmam cum exiguo cortice in delibratam arborem infero. Εἴ τις ἐνοφθαλμίσειε δένδρον ἐν ὑγρῷ καλλικαρπίᾳ διαφορᾶν, Dioscor. Ex iisd. Hinc

Ἐνοφθαλμισμὸς, ᾱ, ὁ, inoculatio.

Ἐνοχὴ, ῆς, ἡ, obligatio, nexus. Ab ἐνίχομαι, obligo.

Ἐνέχιον, ου, τὸ, pretium pensionis. Ab eodem.

Ἐνοχλέω, ῶ, turbo, molestus sum. Νεωί δ' ἐνοχλεῖν ἄγαν, Arist. Conc. 303. Ἠνώχλουν, τὰς πόλεις τὰς ἐν Πελοποννήσῳ, Isocr. Ex ἐν, & ὄχλος, turba.

Ἔνοχος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui tenetur quasi vinctus & obstrictus; (2) obnoxius, obstrictus, icus. Ex ἐν, & ἴχω, hæreo, teneo.

Ἐνύω, ῶ, f. ύσω, unio, aduno. Ab ἕς, ἑνός.

Ἐνραίσθη, fut. ψα, infuo, includo. Ἐνερ' ψ-το ἐς ἁ μητρὸν, Herodot.

Ἐνράσσω, f. ξω, illido, irruo, nitendo effringo. Ὁ δ' Σαμψὰν ἐνράσσῃ φύλαξι, Joseph. Ab

Ἐνύσσω, idem.

Ἐνριζόω, ῶ, frigeo in. Unde ἐνέψυσα.

Ἐνριζόω, radices ago in.

Ἐνρίπτω, conjicio in aliquem.

Ἐνρυθμικὸς, ὴ, όν, qui certa ratione ordinem servat. Ab

Ἔνρυθμος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, numeros rhythmi & mensuram servans. Ex ἐν, & ῥυθμὸς, rhythmus.

Ἐνσαρὸν, ῦ, verru, jacto. Πάντα δ' ἔφερεν ἐνσαρύβδην μυχῷ, Lyc. 753.

Ἔνσεισις, f. είσω, incutio, infligo.

Ἐνσείθω, incerno, cribro transmitto.

Ἐνσημαίνω, & ἐνσημαίνομαι, significo, exprimo, imprimo. Τῷ αἴτιον ἐνσημαινόμενος, Themist.

Ἐνσιαλίζω, inspuo. Ex ἐν, & Σίαλος.

Ἔνσιμος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, simus, prefis naribus.

Ἐνσκευάζω, f. άσω, instruo, induo, orno. Ταῦτα δὴ εἶσι ἡ ἐνσκευάσασα ἀκολουθίζ, Plut.

Ἐνσκηνοποιέω, ῶ, f. ήσω, in scenam vel proscenium produco. Ex ἐν, & Σκηνὴ, & ποιέω.

Ἐνσκηπίμην, f. ψω, pro ἐνσκήψειν, ab

Ἐνσκήπτω, f. ψω, ingruo, irruo ut tempestas. Τοῖσι τυτθὸν ἐκχύσασι ἐνέσκηψε ὁ θεὸς θάλασσαν νοῦσον, Herodot.

Ἐνσκιατροφέομαι, vitam umbratilem dego.

Ἐνσκιρρέομαι, schirrhum duco, in schirrhum degenero.

Ἐνσκλημι, durefacio, perf. indurui, durus fum.

Ἐνσορίζω, f. άσω, in loculo condo, sepelio. Ex ἐν, & Σορὸς, tumulus.

Ἐνσπαργανόω, ῶ, fut. ώσω, fasciis involvo. Ἐνσπαργανῶσι θηλυδρίασι, a teneris unguiculis imbui, Longin. 44.

Ἐνστείρω, infero, insemino; (2) injicio.

Ἔνσπερμος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, in quo semen inest; (2) qui copioso est semine. Ex ἐν, & Σπέρμα, semen.

Ἐνσποδος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, cineritius, polverulentus.

Ἔνσπονδος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, fœdere junctus, fœderi inclusus, confœderatus; (2) qui a bello fit amicus. Ex ἐν, & Σπονδὴ, fadus.

Ἐνσπόνδως, Adv. more confœderatorum.

Ἐνσταζω, f. ξω, instillo.

Ἐνσκαλεύω, f. ξω, idem.

Ἔνστασις, εως, ἡ, exordium & auspicatio rei instituendæ; (2) instantia litis & causæ; (3) instantia, pugnax contentio; (4) propositum, institutum; (5) figura oratoria. Ab ἐνίστημι, statuo in.

Ἐνστάτης, ᾱ, ὁ, qui in via obsistit.

Ἐνστατικὸς, ὴ, όν, instans & urgens.

Ἐνστατικῶς, Adv. instanter & pugnaciter, pertinaciter inficiando.

Ἐνστίζω, in pectore figo, in med. in pectoris sinum recipio, amplector, complector. Ex ἐν, & στέρνον, pectus.

Ἐνστερνομαντις, εως, ὁ, ex cujus pectore Dæmon responsa dat. Ex ἐν, στέρνον, & μάντις.

Ἐνστόμαντις, εως, ὁ, idem & ex iisd.

Ἐνστυβίζω, idem quod ἐνστιγνίζω.

Ἐνστρίζω, infigo, adigo in.

Ἐνστοιβάζω, instipo.

Ἐνσοφίζω, f. ίσω, frænum injicio. Ab ἔνσοφος. Unde

Ἐνσόμιος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui in ore est.

Ἐνσόμισμα, ατος, τὸ, frænum. Ab ἐνσομίζω.

Ἔνσομος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἐνσόμιος. Ex ἐν, & σῶμα, os.

Ἐνσταυροπεδάω, castra metor f. pono in.

Ἐνστρέφω, intorqueo. Ἔνθα τε μυρὸς ἰσχίῳ ἐνστρεφεῖ, Il. 5, 306.

Ἐνσύρω, f. ψω, adstringo linguam; (2) spisso.

Ἐνσφηνόω, ῶ, fut. ώσω, cuneum intrudo, impingo velut cuneum; (2) inspisso, velut adacto cuneo.

Ἐνσφραγίζω, f. ίσω, signum imprimo, nota infigno.

Ἁφελὴς, ες, ὁ ἡ ὁ, levis, inelaboratus. Ἐνσχέδιος κάτασις, Arist.

Ἐνσχολάζω, fut. άσω, immoror, vefor in.

Ἐνσώματος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, corporeus, corporatus, corporalis. Ex ἐν, & Σῶμα. Hinc

Ἐνσωματόω, ῶ, fut. ώσω, corporeo naturæ indue, in corpus immitto.

Ἐνσωμάτωσις, εως, ἡ, animarum in corpora immissio; (2) incorporatio, incarnatio.

Ἐνσωρεύω, accumulo, obruo.

Ἔντακεν, a. 2. part. pass. verbi ἐντήκω.

Ἐντελθεῖν,

Ἐνταλθείς, aor. 1. part. pass. verbi ἐντέλλω.
Ἔντελμα, ατος, τὸ, mandatum. Ab ἐντέλλω.
Ἐντεμίσσω, ion. δσω, recondo, in thesaurum refero.
Ἐντέμνω, incido, *Ionice*. Ab ἐντίμνω.
Ἐντενδω, fut. ὑσω, intendo. Νευρὴν ἐντανύσσαι, Odyss. 21, 97.
Ἔντασις, εως, ἡ, intensio. Ab ἐντείνω.
Ἐνταράσσω, turbo, perturbo.
Ἐντάσσω, vel ἐντάττω, intercipio, interpono.
Ἐντατικὸς, ἡ, ὸν, intendendi vim habens. Ab ἐντείνω.
Ἔντατος, ἡ, ὸν, intentus. Ab eod.
Ἐντεῦθα, *Adv.* hic, illic, huc, eo. Ab ἔνθα.
Ἐντευθεῖ, *Adv.* idem & ab eod.
Ἐνταφιάζω, f. άσω, funero, ad sepulturam corpus compono. Ἦρε τὸ ἐνταφιάσαι με ἐπὶ ἧσιν, Matt. 26, 12. Ex ἐν, & θάπτω.
Ἐνταφιάσαι, *fumasti*, a. 1. int. act.
Ἐνταφιασμὸς, ὁ, funeratio. Ab ἐνταφιάζω.
Ἐνταφιαστὴς, οῦ, ὁ, funerator, libitinarius.
Ἐνταφιοπώλης, ου, ὁ, qui vendit ea, quæ ad sepulturam pertinent, libitinarius. Ex ἐντάφιος, & πωλέω, *vendo*.
Ἔνταφιος, τὸ, vestis quæ induitur cadaveri, ornandi & honoris causa.
Ἐντάφιος, ου, ὁ ἡ ὁ, sepulcralis, funebris. Ab ἐνθάπτω.
Ἔντε pro ἔντεα, *arma*.
ΕΝΤΕΑ, ων, τὰ, arma; (2) vasa convivalia.
Ἐντελάμενος, aor. 1. part. med. v. ἐντέλλω.
Ἐντείνω, f. ενῶ, intendo; (2) cædo, ferio; (3) verbibus exprimere, nude, & addito εἰς ἔπος. Ἐντείνει ἐν τῇ σοφιστῇ, Plat. πλαγὰς, Luc. Ἐντείνομαι τοξεύειν, Xen.
Ἐντειχίδιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui muris se continet, qui muris inclusus est. Ab
Ἔντειχος, ου, ὁ ἡ ὁ, muro cinctus. Ex ἐν, & τεῖχος.
Ἐντειχίζω, fut. ίσω, munimentum & murum ædifico. Hinc
Ἐντεῖχισις, εως, ὁ, muri seu munimenti in loco aliquo excitatio, seu muri exstructio.
Ἐντεκμαίρομαι, colligo, conjicio, judico.
Ἔντεκνος, ον, liberos habens.
Ἐντεκνόω, ῶ, fut. ώσω, liberos procreo in. Ex ἐν, & τέκνον, *filius*.
Ἐντελεῖ, 3. sing. f. 2. ind. med. v. ἐντέλλω.
Ἐντελευτάω, ῶ, finio vitam in, morior in.
Ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio, (2) actus. Ab
Ἐντελεχὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, perfectus; (2) assiduus. Vide ἐνδελεχὲς.
Ἔντελὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, perfectus, absolutus. Ἐντελὲς δεῖπνον, cœna recta, *Lucian*. Ex ἐν, & τέλος, *finis*.
Ἐντέλλω, & ἐντέλλομαι, mando, jubeo. Τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι διατρέφειν σε ἐκεῖ, 1 Reg. 17, 4. Ἐντέταλται ἐμοὶ ὁ Κύριος, Act. 13, 47.
Ἐντελομισθὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, qui plenam & perfectam accipit mercedem. Ex ἐντελὴς, & μισθὸς, *merces*.
Ἐντελῶς, *Adv.* perfecte, absolute.
Ἐντεμενίζω, dedico signum Jovi in æde
Ἐντέμνω, incido; (2) cæsis seu mactatis hostiis immolo sed heroibus; (3) dedico. Ἐντεμεῖν ζῴαγρα Ἡρῴοισι, Plut. Ex ἐν, & τέμνω.
Ἔντεχνος, ἰδος, ὁ ἡ ὁ, intentus, contentus. Ab ἐντείνω, f. ενῶ, oculos defigo. Ab ἐντεινὲς,
Ἐντρέλω, exenterato. Ex ἐν, & ἔντερον.
Ἐντερικὸς, ἡ, ὸν, intestinalis. Ab ἔντερον.
Ἐντερίτης, ης, ὁ. interior pars cujusvis rei, ut medulla, nucleus, &c. (2) intima pars navis. Ab eod.
Ἐντερόκηλος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.
Ἐντεροεπιπλοκήλη, ης, ἡ, tumor scroti intestino & omento simul in ipsum devolutis. Ex ἔντερον, & ἐπιπλοκήλη, *hernia*, quum omentum desiendit in scrotum.
Ἐντερομήλη, ης, ἡ, ramex, tumor scroti ex delapso in id intestino. Ex ἔντερον, & κήλη.
Ἐντερομηλήτης, ου, ὁ, ramicosus, Gl. Vet.
Ἐντερομηλικὸς, idem.
Ἔντερον, ου, τὸ, intestinum, ἔντερα γῆς, lumbrici, qui *Latis* alias dicuntur, centipedæ. Ab ἐντὸς.
Ἐντερόνεια, ων, τὰ, interiora navis ligna, quæ a carina ipsum ducunt; (2) ipsa carina navis. Ab ἔντερον.
Ἐντερεπώλης, ὁ, qui viscera, farcimina vendit.
Ἔντεσι, dat. plur. ab ἔντος, plur. ἔντεα.
Ἐντεσίζυγος, ου, ὁ ἡ ὁ, subjugalis. Epith. mulorum. Ex ἔντεα, & ζυγὸς, *coërceo*.
Ἐντεσιεργὸς, ὁ, ὁ ἡ ὁ, armorum opifex. Ex ἔργον, & ἔντεα.
Ἐντέταλται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντέλλω.
Ἐντεταμένος, part. perf. pass. v. ἐντείνω.
Ἔντετμος, vehementer.
Ἐντέτραφε, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντρέφω.
Ἐντετυπωμένη, perf. part. pass. f. g. verbi ἐντυπόω.
Ἐντετύχηκα, perf. ind. act. v. ἐντυγχάνω.
Ἐντεῦθεν, *Adverb.* hinc, ex eo, exinde. Ab ἔνθα.
Ἐντευθὴν, *Adv.* idem. Attice
Ἔντευξις, εως, ἡ, aditus; (2) cujus caussa fit aditus, ut postulatio, preces, gratiarum actio; (3) lectio. Ab ἐντυγχάνω. Unde
Ἐντευκτικὸς, ἡ, ὸν, qui conveniri & compellari facile potest, adsabilis, comis.
Ἐντευτλάνόω, cum betis coquo.
Ἔντερον, ου, ὁ ἡ ὁ, in quo cinis est; (2) cinereus; (3) referens id, in quo cinis est.
Ἐντεχνία, ἡ, peritia, doctrina, eruditio. Ab
Ἔντεχνος, ου, ὁ ἡ ὁ, doctus, artibus instructus, peritus; (2) ab arte profectus, artificiosus. Ex ἐν, & τέχνη, *ars*.
Ἐντέχνως, perite, cum magna arte.
Ἐντήκω, f. ξω, illiquefacio, instillo; (2) imprimo. Μισός τε γὸ σκαλαιὸν ἐντέτηκε μοί, Soph. El. 1324.
Ἐντὶ, *Dor.* pro ἐστὶ vel εἰσὶ, ab εἰμὶ.
Ἐντίθημι, fut. ήσω, impono; (2) infero, indo, immitto. Ἐνθήκατο ἡ χειρὶ ἄρπλον καρχαρόδοντα, Hesiod. Θεογ. 174.
Ἐντίκτω, ingenero, infero. Ἵνα τ' ἐκείνων ἀξιοῖτο τῶν ἀκόντων ἐντίκτῃ λόγον ἄξιον, Longin. 16.
Ἐντιλάω, ῶ, fut. ήσω, incaco, caco in vel ad; (2) merda seu stercore inquino.
Ἐντιμάομαι, ώμαι, æstimatum accipio.
Ἔντιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in honore & pretio habetur, spectabilis, honoratus, honestus, honorificus. Ex ἐν, & τιμὴ, *honor*.
Ἐντιμότης, ητος, ἡ, dignitas. Ab ἔντιμος.
Ἐντίμως, *Adv.* honeste, honorifice. Ab eod.
Ἐντινάγμός, οῦ, ὁ, incussio. Ab ἐντινάσσω.
Ἐντινάσσω, vel ἐντινάττω, f. ξω, incutio.
Ἔντμημα, ατος, τὸ, incisura. Ab ἐντέμνω.
Ἔντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἵημι, *mitto*.
Ἔντοκος, ον, pariens, *Epith.* puerperæ, sub usuris collocata pecunia sic dicitur, quia quasi gignit.
Ἔντολὴ, ῆς, ἡ, mandatum. Ab ἐντέλλομαι.
Ἐντόμαια, audeo.
Ἔντομα, ων, τὰ, insecta, ut vespæ, formicæ, &c. victimæ, inferiæ. Ab ἐντέμνω.
Ἔντομη, ῆς, ἡ, incisio. Ab eod.
Ἐντόμια, τὰ, insecta.
Ἐντομίας, ου, ὁ, eunuchus, spado, exsectus.
Ἐντομίδης, ου, ὁ, qui in funere se laniat, aut qui τὰ ἔντομα, i. e. insecta macta-, aut inferias infert.
Ἔντομις, ίδος, ἡ. incisio, incisura; (2) laceratio corporis, quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Ab eod.
Ἔντομος, ὴ, ὁ ἡ ὁ, sectus, incisus, unde (2) ἔντομα, animalcula, insecta, sacra heroica, Gl. V. inferiæ.
Ἐντονία, ας, ἡ, firmitas, intensio. A seq.
Ἔντονος, ου, ὁ ἡ ὁ, intentus; (2) acer, vehemens. Ab ἐντείνω.
Ἐντόνως, *Adv.* intente; (2) acriter, enixe.
Ἐντοξεύω, sagitta ferio, & tropice animo injicio, velut amorem.
Ἐντοπίζω, fut. ίσω, in loco quo aut commoreo; (2) in loco aliquo dego, sedem non muto. Ab
Ἐντόπιος, ου, ὁ ἡ ὁ, inquilinus, loci incola. Ex ἐν, & τόπος, *locus*.
Ἔντορος, ον, idem.
Ἐντορύσσω, f. ξω, perforo; (2) ferro trajicio; (3) penetro; (4) cælo, insculpo, per cælaturam addo.
Ἐντορνόω, torno addo.
Ἔντορνος, ου, ὁ ἡ ὁ, tornatilis, torno confectus. Ex ἐν, & τόρνος.
Ἔντος, *Adv.* intus, intra. Ab ἐν.
Ἐντοσθε, *Adv.* intus, intra. Ab ἐντὸς.
Ἐντοσθιδία, τὰ, interiora pectoris, Poll. Ex ἐντὸς, & σῆθος, *pectus*.
Ἐντοσθι, *Adv.* intus, intra. Ab ἐντὸς. Unde
Ἐντόσθια, ων, τὰ, intestina, viscera.
Ἐντοσθίδια, ων, τὰ, idem & ab eod.
Ἐντραγεῖν, comedere.
Ἐντραπεζίτης, ου, ὁ, parasitus, mensæ adsecla. Ex ἐν, & τράπεζα. Hinc
Ἐντραπεζῖτις, ίδος, ἡ, femina alienas mensas sectans, parasita.
Ἔντραπε, 3. sing. a. 2. conj. pass. v. ἐντρέπω.
Ἔντραχυς, in quo asperitas est.
Ἐντρεπτικὸς, ἡ, ὸν, pudefaciendi vim habens, pudore adficiens. Ab ἐντρέπω.
Ἐντρεπτικῶς, *Adv.* pudore adficiendo.
Ἐντρέπω, fut. ψω, pudore adficio, facio, ut præ pudore aliquis faciem avertat. Hinc (2) ἐντρέπομαι, pudore suffundor, vereor, revereor; (3) curo, curam habeo; (4) mutor, flector. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, 1 Cor. 4, 14. Ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος, Luc. 18, 2.
Ἐντρέφω, f. θρέψω, inutrio, nutrio, vel alo in. Μακρῷ χρόνῳ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ ἐντεθραμμένῳ, Herodian.
Ἐντρέχεια, ας, ἡ, solertia, industria. Ab
Ἔντρεχὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, velox; (2) solers, acutus, acer, in utramque partem.
Ἐντρέχω, incurro; (2) convenio, quadro; (3) inhæreo, infideo. Ἐντρέχοι δ' ἀλλαχῇ χοιὰ, Il. 19, 385.
Ἐντρεχῶς, citate, solerter. Ab ἐντρεχὴς.
Ἐντριαίνας, cum tridente incedens, epitheton Neptuni, Pind. Ex ἐν, & τρίαινα.
Ἔντριβὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, diligenter versatus in aliqua re, adsuetus, tritus. Ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς, Soph. Antig. 183. Ab
Ἐντρίβω, f. ψω, intero, infrico; (2) infligo, incutio, impingo; (3) tero. Hinc
Ἔντριμμα, ατος, τὸ, id, quod infricatur faciei, fucus, cerussa.
Ἔντριπλος, ου, ὁ ἡ ὁ, triplex.
Ἔντριτος, ου, ὁ, sequester. Ex iisd,
Ἔντριχον, ου, τὸ, coma appositicia, galericulum. Ab
Ἔντριχος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui galericulo utitur ob comarum penuriam. Ex ἐν, & θρὶξ, *coma*.
Ἐντρίχωμα, ατος, τὸ, pars sub o uli, f. extima palpebra, qua pili longiusculi enascuntur. Ab ἐντρίχος.
Ἐνθρίχωσις, εως, ἡ, palpebra. Ab eod.
Ἐντρίψις, εως, ἡ, infricatio. Ab ἐντρίβω.
Ἔντρομος, ου, ὁ ἡ ὁ, tremefactus. Ex ἐν, & τρόμος, *terror*.
Ἐντροπαλίζομαι, convertor, respecto inter eundum.
Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, verecundia, pudor, pudefactio, reverentia, respectus; (2) excusatio. Ab ἐντρέπω.
Ἔντροπος, *Ion.* ἔντρωπος, ου, ὁ ἡ ὁ, [illegible]
Ἐντροπίας, ου, ὁ, mutatus, ut [illegible] vappa. Ab ἐν, & τροπὴ, *mutatio*.
Ἐντροπίδες, ων, αἱ, calcamenta quædam.
Ἔντροφος, ου, ὁ ἡ ὁ, inutritus, adsuefactus in. Ab ἐντρέφω.
Ἐντρυλίζω, inclamare in aurem, coturnici victo in certamine; nam peculiariter id sic dicebatur.
Ἐντρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblecto me; (2) luxuriose utor; (3) illudo, insulto. Τίας ἐντρυφᾷς,

τροφὴ τῷ πίνειν. Plut. Ἐντρυφάσας τοῖς ἡδέσι. Jac. 5, 5. Hinc

Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, oblectamentum, delicia.

Ἐντρύφω, unde ἐντρυφῶν, in n. 2. comedens ingere in ventriculum; (2) comedo.

Ἐντυγχάνω, f. ἐντεύξομαι, a. 2. ἐνέτυχον, perf. ἐντετύχηκα, occurro alicui; (2) compello; (3) adeo aliquem precandi causa, interpello; (3) intervio. Τοιούτους γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνων, Soph. Ἐντυγχάνω τις ἡμῖν ἢ βροτῶν νόμῳ Ὁρίσῃ, Arist. Av. 1497.

Εντυε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνῦτο, ab ἐντύω.

Ἐντυλίσσω, νεῖ ἐντυλίττω, f. ξω, involvo. Ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι, Arist. Nub. 983.

Ἐντυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco.

Ἐντυπίδῃς, a. 1. inf. med. verbi ἐντύπω.

Ἐντυπων, 2. sing. aor. 1. imperat. act.

Ἐντυπόω, f. ωσω, apparo, adorno, instruo. Πλοιάρχοις λαμπαδοῦχον ἐντυπωθεὶ δρόμον, Lyc. 734. Ab ἔντυπα, *arma*.

Ἐντύπως, *Adv.* impresso corporis vestigio; (2) obvolutim. Ab

Ἔντυπος, ος, ὁ ἡ ὄν, impressus, *opp.* ἀπρόσυπος, quod vide.

Ἐντυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimo; (2) formam & effigiem, imprimo, cælo. Φασὶ δ' Φειδίαν τὸ ἑαυτοῦ ἀπρόσωπον ἐντυπώσασθαι, Aristot. Ab ἐντυπος.

Ἐντύπωσις, εως, ἡ, humeri acetabulum, ubi iste cum brachio coalescit. Ab ἐντυπόω.

Ἐντυπωτὴς, οῦ, ὁ, impressor, cælator.

Ἐντυραννέομαι, ἠμαι, tyranno subjectus sum.

Ἐντύφω, incendo; (2) intus foveo; (3) foveo.

Ἐντυχία, ας, ἡ, congressus, colloquium, compellatio, etiam per literas, legato. Ab ἐντυγχάνω.

Ἐντύω, paro, adorno, instruo. Ab ἔντεα.

Ἐνυαλίδιος, gen. f. *Ion.* pro Ἐνυάλιος. Ab

Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars; (2) bellicosus, Martius. Ab Ἐνυώ, *Bellona*.

Ἐνυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio, injurius & contumeliosus sum in aliquem. Τό Ζεν φιάσιν αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν Soph. Phil. 341. Hinc

Ἐνύβισμα, ατος, τὸ, contumelia, ludibrium.

Ἐνυγροθηρευτὴς, οῦ, ὁ ἡ ὄν, piscator. Ex ἔνυγρος, & θηρευτὴς, *venator*.

Ἐνυγροθηρικὸς, ὴ, όν, in aqua venans.

Ἔνυγρος, ος, ὁ ἡ ὄν, humidus, madens; (2) in humido degens, aquatilis.

Ἐνυδρεύω, humesco, madesco.

Ἐνυδρία, ας, ἡ, unæ copia, aquatio.

Ἔνυδρις, ίδος, vel ἴνυδρις, ίδος, ἡ, lutra.

Ἔνυδρος, ος, ὁ ἡ ὄν, in aqua vivens, aquatilis. Ex ἐνύδρος, & βίος, *vita*.

Ἔνυδρος, ος, ὁ ἡ ὄν, aquas in se habens; (2) aquis abundans; aquis irriguus; (3) in aquis degens, aquaticus. Ex ἐν, & ὕδωρ.

Ἐνυδρόω, ῶ, f. ώσω, aquosum reddo.

Ἐνυάλιον, τὸ, templum Bellonæ, vel etiam Martis. Ab Ἐνυώ.

Ἔνυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui inest materia, ex materia constans, corporalis. Ex ἐν, & ὕλη.

Ἐνυμβόσπιρος, ος, ὁ ἡ ὄν, tenuem habens membranis indusium. Ex ἐν, ὑμὴν, & σπεῖρα.

Ἐνυφαίνομαι, 3. f. ανῶ, 1. ind. act. v. ὑφαίνω.

Ἐνυφάνθην, 3. pl. aor. [illegible] act. v. ὑφαίνω.

Ἐνυπάρχω, ω, insum, sum insitus; (2) antecedo. Ex ἐν, & ὑπάρχω, *sum*.

Ἐνυπνιάζομαι, ἐνυπνιόομαι, somnio. Ἐνυπνιάζει πῶς [illegible] μάλιστα ὁ ἄνθρωπος, Arist. Ἐνύπνια [illegible] πιστεύσουσι, Act. 2, 17. A ἐνύπνιον.

Ἐνυπνιαστὴς, οῦ, ὁ, somniator. Ab ἐνυπνιάζω.

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, insomnium. Hinc *Adv.* ἐνυπνίου, per somnum. Ex ἐν, & ὕπνος.

Ἐνυπνιώδης, ες, somnio similis, vanus, inanis.

Ἐνυποπνίγω, suffoco in, v. c. aqua.

Ἐνυποσαπρος, ον, cui aliquid puris inest, purulentus.

Ἔνυσσα, ης, ἡ, qui fodicat, fodicatrix; (2) rerum natura exsistit. Ex ἐν, & ὑφίστημι, *subsisto*.

Ἐνύτατε, 3. f. α. 1. ind. act. v. ἐνυτάζω.

Ἔνυτρον, υ, τὸ, magnum intestinum. Ex ἐν, & ὕστερος, *posterior*, quia est in postrema corporis parte.

Ἐνυφαίνω, intexo.

Ἐνύφαντος, ον, intextus.

Ἔνυφασμα, τὸ, quod intextum est, tela, auro, &c. intexta.

Ἐνυφίστημι, inseto, *in aor.* 2. insum, ut pro pro toto.

ΕΝΥΩ, ὦ, *contr.* οῦς, ἡ, Enyo, Bellona, Dea belli, Martis soror.

Ἐνώμα, *quatiebat*, 3. sing. imperfect. ind. act. *contr.* pro ἐνάμα, a verbo νωμάω.

Ἐνωμος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui adhuc aliquid cruditatis inest, crudiusculus, acerbus.

Ἐνωμοτάρχης, ου, ὁ, qui præest certo numero militum, qui ἐνωμοτία, dicebatur.

Ἐνωμοτία, ας, ἡ, apud Laced. certus numerus militum, videlicet viginti quatuor, vel secundum alios, 25. Ab ἐνώμοτος.

Ἐνώμοτος, ου, ὁ ἡ ὄν, juratus, qui juravit, juramento obstrictus. Ex ἐν, & ὄμνυμι.

Ἐνωμότως, *Adv.* cum jurejurando, jurato.

Ἐνωπαδίᾳ, *Adv.* coram. Ab ἐνωπή.

Ἐνωπάδιος, coram. Ab eod.

Ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, adspectus. Ex ἐν, & ὤψ, *oculus*.

Ἐνωπῇ, *Adv.* manifeste, coram propitio.

Ἐνώπια, τὰ, apud Hom. paries vicinus ostio, aut adversus, qui est in adspectu.

Ἐνωπιάδιος coram.

Ἐνώπιον, *Adv.* in conspectu, coram.

Ἐνώπιος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui in alicujus præsentia aliquid facit, aut dicit. Ab ἐνωπή.

Ἐναρτίζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, ostento me in. Γυναιξὶν ἐναρτιζόμενος, Luc.

Ἔναρος, in flore ætatis constitutus, tempestivus, vegetus. Ab ἐν, & ἄρα, *tempus*.

Ἐνάρσε, *pruit*, 3. sing. a. ind. act. *Æol.* pro ἐνῆρε, a verbo ἐνήρω.

Ἐνάρτυε, ιτυεται, 3. sing. pluſq. ind. pass.

Ἐνᾶς, ὁ, *Enos*, Nomen viri Hebr. ἀνὴλιτον, *lono*.

Ἐνασόμαι, *sentavi*, a. 1. ind. med. *per Crasin*, pro ἐνησάμην, a νέω.

Ἐνῆσι, 3. pl. pr. conj. verbi ἐνειμι.

Ἕνωσις, εως, ἡ, unitas, unitio. Ab ἑνόω.

Ἐνωτίζομαι, fut. ίσομαι, auribus percipio. Ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου, Act. 2, 14. Ab ἐν, & ἓς, *auris*.

Ἐνωτοκίνητος, ος, ὁ, aures habens ad pedes usque dependentes, ut in iis dormire videatur.

Ἐνωτικὸς, ὴ, όν, vim uniendi habens. Ab ἕνωσις.

Ἐνώτιον, ου, τὸ, inauris, Pl. ἐνώτια τὰ, inaures. Ab ἐν, *in auris*.

Ἐνωτίσασθε a. 1. pl. imperat. med. verbi ἐνωτίζομαι.

Ἐνώχ, ὁ. *Emph.* Nomen viri Hebr. ἀνὴλιτος, *contentus*.

Ἐνωχλήθην 2. 1. ind. pass v. ἐνοχλέω.

Ἐνώχρος, ος, ὁ ἡ ὄν, in quo pallor est, pallidus. Ex ἐν, & ὠχρὸς, *pallidus*.

Ἕξ, οἱ, αἱ, τὰ, sex.

Ἑξ, *Præpos.* e, ex, frequente vocali, vel diphthongo, quæ ei subjungitur sequente consona. Vide ἐκ.

Ἑξάβολος, ος, ον, sex libris constans.

Ἑξαγε, ἐξῆκα, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξῆγε, ab ἐξάγω.

Ἐξάγεσκε, 2. f. ε. 2. imper. act. *Att.* pro ἐξάγε.

Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐξαγειν.

Ἐξάγιος, ος, ὁ ἡ ὄν, admiratione dignus, admirabilis.

Ἐξαγγελὴς, ους, ὁ, nuncius, nunciator. Ex ἐξ, & ἄγγελος.

Ἐξαγγελία, f. ελῶ, enuncio, prædico, annuncio, narro, expono. Πᾶς Ζεὺς αὐτὸ ἐξαγγέλλει; Plut.

Ἐξαγγελία, ας, ἡ, nunciatio; (2) evulgatio, enunciatio; (3) annunciatio. Ab

Ἐξαγγελὸς, ου, ὁ ἡ ὄν, qui nuncius ita quæ foris sunt, ea, quæ intus sunt, enunciatio; (2) index, qui in fabulis aliquid e scena adfert.

Ἐξαγγελτικὸς, ὴ, όν, nunciativus. Ab

Ἐξάγγελτος, ου, ὁ ἡ ὄν, patefactus per famam, proditus, enunciatus.

Ἐξαγγίζω, f. ίσω, effundo e vase. Ex ἐξ, & ἀγγὸς, *vas*.

Ἐξάγιζω, impurum declaro, ob piaculum expello, item extermino simpliciter.

Ἐξαγοίσω, pro ἐξάξω, *congrego*.

Ἐξάγιον, ου, τὸ, sextula, pondus pendens quatuor scrupula. Ex ἐξ, & ἄγω, *pondo*.

Ἐξάγιος, impurus, piaculo obstrictus, exterminatus, exsecratus. Ex ἐξ, & ἀγὸς, *piaculum*.

Ἐξαγκανίζω, f. ίσω, medium aliquem comprehendo, ut sit in lucta. Ex ἐξ, & ἀγκὼν.

Ἐξαγοράζω, f. άσω, redimo. Ἐξαγοράζει πολλοῦ μισθοῦ μεγάλης τιμῆς, Nazian.

Ἐξαγόρασις, ὴ, indicatio rei arcanæ. Ab

Ἐξαγοράω, effutio, enarro, confiteor, Ἐξάγειν ἐν χόνει ἐξαγορᾶσαι, Od. 11, 233.

Ἐξαγριαίνω, effero, exaspero, exacerbo.

Ἐξαγριόω, ῶ, fut. ώσω, agrestem reddo; (2) effero, exaspero; (3) item, asper fum. Hinc

Ἐξαγρίωσις, εως, ἡ, mutatio in naturam silvestrem; (2) efferatio, exasperatio.

Ἐξάγω, educo; (2) exporto; (3) subduco; (4) proveho; (5) induco, incito, impello; (6) perduco; (7) exeo; (8) aperio, patefacio. Οὐκ ἐξάγω πλοίοντας ἐγώ, Arist. Pace, 743. Ἐξήχθη ὁ ἀφίλος, extructus, Thuc.

Ἐξαγωγὲς, εως, ἡ, deductor, qui v. c. præsidia ex urbibus deducit.

Ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio; (2) exportatio; (3) demigratio e vita, mors violenta, omnino que finis alicujus rei, exitus. Ab ἐξάγω.

Ἐξαγωγίων, ου, ὁ ἡ ὄν, qui exportatur. Hinc τὰ ἐξαγώγιμα, ων, merces, quæ exportantur, qui effert, educit aliquid ut cloacæ, ἐξαγάγιον sordium. Ab eod.

Ἐξαγορεύομαι, certo.

Ἐξάγωνος, ου, ὁ ἡ ὄν, sexangulus, qui sex habet angulos. Ex ἐξ, & γωνία.

Ἐξάδελφος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Ἐξαδάκτυλος, ου, ὁ ἡ ὄν, sex habens digitos. Ex ἐξ, & δακτύλος, *digitus*.

Ἐξάδαρχος, ου, ὁ, sex virorum præfectus. Ex ἐξ, & ἄρχω, *præfectus*.

Ἐξάδελφος, ου, ὁ ἡ ὄν, natus ex fratre vel sorore.

Ἐξάδραχμος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui sex drachmarum est, qui sex drachmis venditur. Ex ἐξ, & δραχμὴ *drachma*.

Ἐξαδρύνομαι, ad perfectam maturitatem pervenio.

Ἐξαδυατέω, ῶ, elanguco, debilior fio, deficio. Ἐξαδυατεῖ τοῦ σώματος, Plut.

Ἐξαείρω, exanto, incantatione libero.

Ἐξαείρω, extollo, elevo.

Ἐξαείρω, ῶ, f. ώσω, in ærem converto, extendo. Hinc ἐξαέρωσις, in ærem conversio, evanesco, item ab aere perflari. Ex ἐξ, & ἀήρ.

Ἐξαετὲς, *Adv.* per sex annos, sexennio.

Ἐξαετὴς, ους, ὁ, sexennis. Ex ἐξ, & ἔτος.

Ἐξαετὴς, ους, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Ἐξαετία, ας, ἡ, sexennium. A prior.

Ἐξαίμβολος, ος, ὁ ἡ ὄν, sex dies habens vel numeros. Hinc τὸ ἐξαίμβολον, spatium sexdecim dierum, quo mundus a Deo conditus fuit. Ex ἐξ, & ἀμβολὴ, *dies*.

Ἐξαϊθλάω, enallago, exigo.

Ἐξαϊθλίζω, for. ίσω, vilipendo, contemno.

Ἐξαΐσσω, ος, ὁ, qui certare (ubi medium, &c.) amplius non potest.

Ἐξαϊστόω, compono, concoco.

Ἐξαϊφνίδιος, e proximo, celo, animo, exanimo.

Ἐξαϊφνίζω, f. ίσω, fervo, celo exciro, fugio, abeo, ad finem expiro, insolo.

Ἐξαίμαγμα, & ἐξαίμαγμος, ου, f. ξω, cruento.

Ἐξαιματόω, ῶ, f. ώσω, in sanguinem verto. Ex ἐξ, & αἷμα, *sanguis*. Hinc

Ἐξαιμα-

Ἐξαιμάτωσις, εως, ἡ, ipsa actio vertendi in sanguinem, sanguinis effectio vel generatio.

Ἔξαιμος, ον, ὁ ἡ ἡ, sanguine destitutus; (2) qui multum sanguinis effudit, exsanguis.

Ἐξαίνυμαι, aufero privo. Φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν ἀμοιτήσιν, Il. 5, 155. Νηὶ δ' ἅμ' ἀμφὶ μοῦνη ἐξαίνυτο καλλιμα δῶρα, Odyss. 15, 206.

Ἐξαίπτος, ον, sex equis junctus, sc. currus.

Ἐξαιρίθμησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. ἐξαιρέω.

Ἐξαιρεῖσθ, pr. inf. pass. pro ἐξαιρεῖσθαι.

Ἐξαιρίσιμος, ἡ, ὁν, exemptilis. A seq.

Ἐξαίρεσις, εως, ἡ, exemptio; (2) eductio; (3) exceptio; (4) locus in portu, in quem merces e navibus exponuntur; (5) actio forensis, qua servum vindicamus, ap. Harp. Ab ἐξαιρέω.

Ἐξαίρετος, ος, ὁ ἡ ἡ, exemptus e numero, electus, eximius, peculiaris. Ab eod.

Ἐξαιρέτως, Adv. eximie, præcipue, inprimis.

Ἐξαιρέω, Dor. & Ion. pro ἐξαιρέω, imp. ind. pass. verbi ἐξαιρέω.

Ἐξαιρέω, ῶ, & ἐξαιρίομαι, οῦμαι, eximo, eruo, educo, aufero, extraho; (2) secerno, seligo tanquam, præmium, donarium; (3) diripio, populor; (4) everto, expugno. Οὐκ ἐᾷ ἵππας ἐν ἐξελῶ ἐν τ' εἰρίας, Arist. Nub. 800. Ἐξαιρεῖσθ τ' μεμψίμοιρον, liberari. Ἡδονὰς ἅμοχθον ἐξαίρει βίον, exigit, Soph. Trach. 150. Εἴτις αὐτῷ ἐλπὶς ἐν κεναῖς φρὶ ἐξῆρεν', elatus, id El. 1488. Τις τὸν ἀγαπητὸν παῖδα σὸν ἐξῄρπασε; Arist. Thesm. 768.

Ἐξαιρέομαι, οῦμαι, in lolium vertor. Ex ἐξ, & αἶρα.

Ἐξαίρω, fut. ἀρῶ, tollo, effero, extollo; (2) tollo e medio, aufero; (3) effero, exporto; (3) incito, irrito. Ἐξαίρειν πὶ ἵππου τ' χαλινὸν, Xen. Εἰς ὄχλον ἐξαρθεὶς, Plut.

Ἐξαίσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, iniquus; (2) indecens; (3) ingens, immensus; (4) inaspectatus. Ex ἐξ, & αἶσα, jus.

Ἐξαίσσω, f. ξω, prosilio alicunde, cum impetu prodeo. Ἐξηξάτην ἂν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεω, Arist. Plut. 732.

Ἐξαισόω, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, facio, ut de aliquo nec fari quidquam nec cognosci possit; (2) deleo, extinguo.

Ἐξαιτέω, ῶ, & in med. ἐξαιτοῦμαι, deposco, exposco ad quæstionem; item ad pœnam, supplicium; (2) expeto, postulo; (3) in med. etiam aliquem deprecor ab aliquo, h. e. deprecatione a pœna liberare cupio vel libero. Ἐξήτησαν ἂν με πεῖσαι φυγόντα τὰς μαρτυρίας, Dem. Ἐξητήσαντο ὑμᾶς, Luc. 22, 31.

Ἐξαίτησις, εως, ἡ, ipsa actio deposcendi aliquem ad supplicium, vel quæstionem; (2) repetitio pœnæ. Ab ἐξαιτέω.

Ἔξαιτος, eximus, Hes. Suid. pro ἐξαίρετος.

Ἐξαίφνας, Ionice, Dor. pro ἐξαίφνης.

Ἐξαίφνης, Adv. subito, repente, quasi ex occulto adveniendo.

Ἐξαιφνίδιος, ος, ὁ ἡ ἡ, repentinus, subitus, improvisus.

Ἐξαιχμίζω, spinis privo, spinis evello.

Ἐξαιχνόω ῶ, f. ώσω, spirosum, ferum aculeatum reddo. Ex ἐξ, & ἀκαχίδω, quod idem notat.

Ἐξακέομαι, ἀμαι, f. ἐσομαι, medeor, sano, periapto; (2) placo; (3) sarcio. Θεὰ δ' ἄλγεα Φοίβου ἐξακέσσατο βουλὰς, Isoc. 1180.

Ἐξακέονται, 3. pl. præt. ind. med.

Ἐξακέσαι, 2. sing. a. 1. opt. med.

Ἐξακέσας, med. a. 1. part. act.

Ἐξακεσις, εως, ἡ, sanatio. Ab ἐξακέομαι.

Ἐξακεστικός, ος, ὁ ἡ ἡ, sanandi vim habens; (2) expiatorius. Ab eod.

Ἔξακες, Aeol. sexies. Ab ἕξ, sex.

Ἐξακισμύριοι, αι, α, sexcenti mille. Ab ἕξ, sex.

Ἔξακισχίλιοι, αι, α, sexies mille. Hinc

Ἐξακισχιλιοστός, ὸν, sexies millesimus.

Ἐξάκλινος, ος, ὁ ἡ ἡ, sex lectis instructus. Ex ἕξ, & κλίνη.

Ἐξακμάζω, f. άσω, vigorem amitto, succido.

Ἐξακοντίζω, f. ίσω, jaculor, jaculum emitto. Ἐξακοντίζειν ἐπί τινα, Plut. τοῖς βέλεσιν, Xen. Hinc

Ἐξακοντισμα, ατος, τὸ, jaculatio; (2) fulguris genus; (3) fulmen; (4) sanguinis ductus.

Ἐξακοντισμὸς, ὁ, idem & ab eod.

Ἐξάκοσιοι, αι, α, sexcenti. Ab ἕξ, sex.

Ἐξακοστὸς, ὴ, όν, sexcentesimus.

Ἐξάκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile exaudiri potest; (2) celebris. Ab

Ἐξακούω, exaudio, intelligo. Δίκης σθένος ἐξακούεται, Ar. Av. 1203.

Ἐξακριβίζω, f. ίσω diligenter & ad amussim aliquid facio.

Ἐξακριβόω, ῶ f. ώσω, idem. Οὐ μὴν ἐξακριβοῦσί γε πάσας ὁμοίως, Aristot.

Ἐξακρίβω, f. ίσω, ad vertices pertineo, in cacumen evado. Ἐξακρίζει αἰθέρα πολεμίοις; Eur. Or. 261.

Ἐξακτέος, educendus. Ab ἐξάγω.

Ἐξάκυκλος, ος, sex rotas habens, Epith. currus.

Ἐξάκωλος, ος, sex membra (versiculos breviores) habens.

Ἐξαλάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, excæco.

Ἐξαλαπάζω, f. άσω, & άξω, evacuo, exinanio; (2) vasto, diripio, depopulor. Ἔτεος δ' ἐτέρη πόλιν ἐξαλαπάξῃ, Hesiod. Ἔργ. 167.

Ἐξαλαπάξω, a. 1. inf. act.

Ἐξάλατο, exsiluit, Dor. pro ἐξήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι.

Ἐξαλδαίνω, germino.

Ἐξαλείφω, f. ψω, unguentum abstergo; (2) deleo ungendo; (3) deleo, oblitero, tollo, v. c. leges; (4) ungo; (5) aquilo ex animo, omitto, veluti spem. Οὐ μὴν ἐξαλεῖν τὸ ἔνομα αὐτῶ ἐκ τ' βίβλε τ' ζωῆς, Apoc. 3, 5. Οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλεῖψαι φρενὸς Eur. Hec. 590. Εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, Act. 3, 19.

Ἐξαλειφθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἐξαλείψεια, aor. 1. opt. act. Æol. pro ἐξαλείψαιμι.

Ἐξάλειψις, εως, obliteratio, deletio.

Ἐξαλέω, desilio, exsilio. Ὡς ἂν μηδὲν βλαβερὸν ἐξαλέσῃ ἡ θεός, Soph. Aj. 665.

Ἐξαλείπτης, ου, ὁ, qui calce, vel alio tectorio linit, unctui, pro ἐξαλοιφεύς, Hipp.

Ἐξαλίπερα, ας, ἡ, volutabrum, locus, ubi equi volutantur, abstergendi pulveris & sudoris causa.

Ἐξάλιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui sex librarum est. Ex ἕξ, & λίτρα, libra.

Ἐξαλίω, f. ίσω, volvendo ejicio, v. c. pulverem, cinerem; ab ἔξαλις pulvis. Ἀπαγε τ' ἵππον ἐξαλίσας ἐπαλξ, Arist. Nub. 122.

Ἐξαλλαγὴ, ἧς, ἡ, immutatio, varietas, discrimen. Ab ἐξαλλάσσω.

Ἐξαλλάξω, 1. sing. a. 1. ind. act. Ionice pro ἐξήλλαξα. Ab ἐξαλλάσσω.

Ἐξαλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) diversitas. Ab

Ἐξαλλάσσω, vel ττω, f. ξω, immuto; (2) differo, ἐξαλλαγείς, immutatus, transmutatus. Ἐξαλλάξαι τὸν ἐκ παντὸν τοῦ ἐνυπνίου χρόνον, Hipp. ἡ ἀσχολίας μοῦσαν, Arist. Κακοῖσιν οὐκ ἐξαλλάσσεται, semper versatur, Soph. Ai. 474.

Ἐξαλλοιόω, ῶ, idem, mutio.

Ἐξάλμενος, ος, ὁ ἡ ἡ, sex radios habens.

Ἐξαλοιφεύς, ὁ, qui sex librarum est. Ex ἕξ, & ἀλοιφὴ, unguentum.

Ἐξαλοιφὴ, ἧς, ἡ, ab ἐξαλείφω, unctio, unguentum.

Ἐξαλοιφὸς, ὸν, sex librarum. Ex ἕξ, & ἀλοιφὴ, unguentum.

Ἐξαλπάζω, f. άσω, exsilio. Ἐκ δ' ἐκ πολὺ σφυρὸν ἐξαλπάζων ἔχει, pro ἐξαλπάζῃ, Il. 17, 343.

Ἔξαλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, ab aliis diversus; (2) inusitatus; (3) egregius; (4) peregrinus.

Ἐξαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno, emancipo & vendo aliis.

Ἐξάλλως, Adv. alio modo; (2) inusitate; (3) mirum in modum, insolenter.

Ἔξαλμα, ατος, ὸς, τὸ, q. v. exsultatio, desilitio, (2) eruptio, (3) impetus; (4) saltus. Ab ἐξάλλομαι.

Ἔξαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, mari exemptus; (2) extra mare positus; (3) exstans mari. Ex ἐξ, & ἅλς, mare.

Ἔξαλσις, εως, ἡ, exsultus, saltus. Ab ἐξάλλομαι.

Ἐξαλυξις, & ἐξαλύξασθαι, effugere, devitare. Ab ἐξ, & ἀλυσκω, vito.

Ἐξάλυσκε, invento.

Ἐξαμαρτάνω, pecco, aberro; (2) peccare facio. Ἐξαμαρτάνειν εἰς τυραννίδας ἀνδρας, Ir. Med. 308. Ἡ δεινὸν τὸ λίμωσαν ἐξαμαρτάσαν, Soph. El. 1045. Βούλομαι δ' αὐτῷ, καλῶς, ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ μετὰ κακῶς, frustrari, Soph. Phil. 94.

Ἐξαμαρτία, ἡ, frustratio, cum quis excidit spe, aut alia qua re.

Ἐξαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, obliteto.

Ἐξαμάω, ῶ, fut. ήσω, demeto, abscindo. Βυάκητα ζῶ τὰς πανδήμους, ἢ τ' ἀντιτ' ἐξαμήσω, Arist. Lys. 369.

Ἐξαμβλίσκω, abortio, abortum facio. Ab

Ἐξαμβλόω, ῶ, idem. Φρονεῖδ' ἐξαμβλοῦσα ἐξοδημήλιον, Arist. Nub. 137.

Ἔξαμβλωμα, ατος, τὸ, abortus.

Ἐξαμβλωσις, εως, ἡ, abortio.

Ἐξαμβλώσω, fut. βλώσω, aborto.

Ἐξαμβρόσαι, Æol. affluere.

Ἐξαμείβετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐξημείβετο. Ab

Ἐξαμείβω, f. ψω, immuto, in varias formas muto; (2) rependo, retribuo. Κακαῖσι φωναῖς ταῖσδε μ' ἐξημείψατο, Æschyl. Ex ἐξ, & ἀμείβω. Hinc

Ἐξάμειψις, εως, ἡ, immutatio; (2) vicissitudo.

Ἐξαμείλιγμα, f. ξω, emulgeo, exfugo.

Ἐξαμελέω, præs. inf. act. ab

Ἐξαμελέω, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno. Ἐξημέλητο τὰ τῶν θεῶν ἀνθρώποις, Plut.

Ἐξάμετρος, ος, ὁ ἡ ἡ, sex metris constans; (2) Subst. versus hexameter. Ex ἕξ, & μέτρον, mensura, metrum.

Ἐξαμηνιαῖος, α, ον, semestris. Ab ἕξ, & μὴν, mensis.

Ἐξαμηνιοβίστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui sex menses vivit. Ex ἐξάμηνος, & βιόω, vivo.

Ἐξάμηνος, ος, ὁ ἡ ἡ, semestris, sex mensium. Hinc τὸ ἐξάμηνον, ου, semestre, sex menses. Ex ἕξ, & μὴν, mensis.

Ἐξαμιλλάομαι, per contentionem exigo, vel exagito, in certamine expello; (2) insector, vexo. Τίνες πολίταν ἐξαμιλλῶνται ζῶ γῆς; Eur. Or. 415. Αἱ τόνδ' ἐξαμιλλᾶνται φεύγω, ibid. 85.

Ἐξαμνατῶν, αία, αῖον, qui sex minarum est. Ex ἕξ, & μνᾶ, mina.

Ἐξάμνος, idem & ex nsd.

Ἐξάμοιρον, ου, τὸ, sexta pars. Ex ἕξ, & μέρος, pars.

Ἐξάνω, f. ξω, traho. Χ' ὥσπερ ποτ' ἐξαμπὸς σπάρτον ἐκ πολλῶν κάθηται, Arist. Lys. 280.

Ἐξαμύνομαι, defendo, propulso.

Ἐξαμυσίτατι, uno spiritu ejecto. Ab ἐξ, & ἀμυσίζειν.

Ἐξαμυστρίζω, f. ίσω, utrem re excido; (2) in oblivium pono, quam facio.

Ἐξαναγεννάω, cum gen. libero purgo ab aliqua re, ap. Suid.

Ἐξαναγιγνώσκω, perlego, legendo evolvo. Ἐξαναγνῶθι τὸ βιβλίον, Plut.

Ἐξαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, excito. Οἱ ἰχθῦς αὐτὸς ἐξωοτοκήσειν, Arist. Av. 302.

Ἐξανάγω,

Ἐξαγάγω, educo.
Ἐξαδύω, ἐξαδύσω, ἐξαδύσομαι, emergo ; (2) detrecto. Ἐξαδύσεις μάχης, Plut. Ex ἐξ, & δύω, *mergo*.
Ἐξαδύς, a. 2. part. act.
Ἐξαιάζω, ῶ, & ἄσω, *absilio*.
Ἐξαίρω, eximo, tollo de.
Ἐξαίρω, eximo, tollo de.
Ἐξαναπαλύπτω, e tegmentis evolvo.
Ἐξαναχλύζω, ῶ, f. ἄσω, emergo, enato.
Ἐξαναχωρέω, ῶ, ἄσω, retrahor.
Ἐξαντλέω, ἀπορῶ, *exhaurio*, fut. ἐξαντλήσω, p. ἐξηντλήκα, *Pass.* ἐξηντλήθην, ἐξαντληθείς.
Ἐξαντληθείς, a. 1. part. pass.
Ἐξαπαλύνομαι, f. λύσομαι, eripio, libero ; (2) *Pass.* venitus resolvor & evanesco.
Ἐξανανεόω, ῶ, renovo. *Strabo*, lib. 9.
Ἐξανανίσω, resipisco, ad me redeo.
Ἐξαναπείθω, persuadeo.
Ἐξαναπληρόω, ῶ, f. ώσω, repleo, compleo.
Ἐξαναπνέω, respiro.
Ἐξανάπτω, fut. ψω, appendo, suspendo, ad vel ex. Ἐπτάδων ἐξηνάπτον ἀγκύρας, Eur.
Ἐξαναρπάζω, abripio.
Ἐξανατάω, ῶ, evello, demolior.
Ἐξάνασις, εως, ἡ, reditus in vitam ; (2) expulsio e sede ; (3) eversio ; (4) migratio e sedibus suis ; (5) resistentia, ap. *Long.*
Ἐξανασείω, corono.
Ἐξανασπάω, everto.
Ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. act. v. ἐξανίστημι.
Ἐξαναστήσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act.
Ἐξανατέλλω, exoriri facio, excito. Θόρυβον πολλὸν ἐξανατέλλει, Plut.
Ἐξαναφανδόν, *Adv.* aperte, clare.
Ἐξαναφέρω, resicio me ; (2) suffero, sustineo.
Ἐξαναχαρίζω, ῶ, f. ίσω, recedo ex. Ἐξαναχωρεῖν τῶν στρατιῶν, Herodot.
Ἐξαναψύχω, refrigero ventilando ; (2) abstergo, sicco ; (2) refocillo, recreo.
Ἐξανδραποδίζομαι, in servitutem redigo.
Ἐξανδραποδισμένοι, nom. pl. f. 1. part. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐξανδραποδισάμενοι.
Ἐξανδραπόδισις, ἡ, abreptio in servitutem.
Ἐξανδροποδισμός, οῦ, ὁ, idem.
Ἐξανδρόομαι, ώμαι, vir fio, evado vir.
Ἐξάνειμι, egredior, exeo ; unde ἐξανίη, in a. 2.
Ἐξανιμόομαι, ώμαι, flatu turgesco, distendor ; (2) flatu siccor. Hinc ἐξωμαμένος.
Ἐξανύργητος, ος, ὁ ἡ ὁ, infectus, insabricatus, minime concoctus.
Ἐξανέρχομαι, egredior, prodeo alicunde.
Ἐξανίζω, aor. 2. ind. act. v. ἐξανίστημι.
Ἐξανίστημι, aor. 1. ind. act. v. ἐξανατέλλω.
Ἐξανδρίσκω, deprehendo, invenio. Οἷα κακὰ ξανδρίσκεις λέγων, Soph. Phil. 982.
Ἐξανίσχω, exsto super, emineo. Hinc ἐξανίσχομαι, perfero, tolero, sustineo.
Ἐξανῖσιν, 3. f. a. 1. ind. act. v. ἐξανίημι.
Ἐξανψιάδαι, οἱ, consobrinorum filii.
Ἐξανθέω, ῶ, f. ήσω, effloresco ex ; (2) defloresco ; (3) scateo, pullulo ; (4) mergo ; (5) per summa emineo ; (6) emitto, a. 1. ἐξήνθησα, perfect. ἐξήνθηκα. Οἱ τραγῳδοὶ ἐξηνθηκότες σοφίσματα, *Lucian. Piscat.* 2. Hinc
Ἐξάνθημα, ατος, τὸ, quod efflorui ; (2) pustula, seu papula.
Ἐξάνθησις, εως, ἡ, ipsa efflorescendi, prorumpendi actio.
Ἐξανθίζω, floridis coloribus tingo. Hinc
Ἐξανθίζομαι, utor veste diversicolori, floribus intexta, &c.
Ἐξανθισμός, οῦ, ὁ, eruptio pustularum.
Ἐξανθρωπίζω, ῶ, f. ίσω, ad humanum cultum traduco.
Ἐξανθρωπίζω, ex homine quasi in alienam naturam transmuto, *in pass.* homo non desino, sed contra ἐξανθρωπισμένα, ap. *Hipp.* ad naturam humanam accomodata, *velut* σιτία.
Ἐξάνθρωπος, ος, ὁ ἡ ὁ, durus, sævus, inhumanus ; (2) ex homine ratione prædito infamam belluam effigiens ; (3) ex hominum numero tollens. Ex ἐξ, & ἄνθρωπος.
Ἐξανίημι, emitto, libero. Ex ἐξ, & ἀνίημι. Hinc ἐξανίσω, ἐξανέωκα, pass. ἐξανέωμαι, exsolvi, liberari, & ἐξανίεμαι, remitti, diffluitur, quasi ab alio.
Ἐξανύσαι, *fundite evolvere*, præs. inf. act.
Ἐξανύσας, *evolving*, præs. imperat. pass. v.
Ἐξανίστημι, excito, exhaurio facile ; (2) surgere coepi ; (3) expello, ejicio ; (4) funditus ejicio ; (5) irrito, incendo in aliquem. Unde ἐξαναστάς, ἐξαναστάντος, ἐξαναστᾶσαι. At ἐξανίσταμαι, surgo, assurgo ; unde ἐξανίστω, ἐξανεστάμην, ἐξαναστάς. Χρῆζων χαλκοῦ ἐξανιστῆναι δόμων, Eur. Med. 1215. Ἐνθὸς ἐξανίσταμαι ὑπὸ δυσμὰς, efferor, Soph. Phil. 366.
Ἐξανύω, acrio. Εἶτ' ἐξάνυσε μυχανὰς τὰς Σίσυφου, Arist. Ach. 325.
Ἐξάνυξις, ἡ, patefactio.
Ἐξανορθόω, rursus erigo ; (2) in meliorem statum redigo.
Ἐξαντίπλερος, ον, qui est vel fit in latere contrario.
Ἐξάντλησις, εως, sanatus, morbo defunctus, ap. *Hipp.* qu. ἐξω τῆς ἄτης, Εφη.
Ἐξαντλάω, ῶ, fut. ήσω, exhaurio, exantlo, exprimo. Ἐξαντλεῖν γάμε, Eur. Hinc
Ἐξάντλημα, ατος, τὸ, haustrus, haustrum.
Ἐξανύω, fut. ύσω, perficio ; (2) efficio aliquid, profum. Ἀλλ' ἐπειδὴ σὺ ὀδύσαν ἐξανύσειν, ὅτις δίκας ἔτεισί μοι ἐξανύσαι βίότου, expellere, Soph. Trach. 1039.
Ἐξανύτω, idem, *Attice.*
Ἐξαίξω, *educam*, f. 1. ind. act. verbi ἐξάγω.
Ἐξαπάλαιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui sex palmorum est. Ex ἐξ, & παλαιστὴ.
Ἐξαπαλλάττομαι, unde ἐξαπαλλαγῶναι, subducere se, discedere.
Ἐξαπαᾶν, pr. inf. act. pro ἐξαπατᾶσθαι, ab
Ἐξαπατάω, ῶ, fut. ήσω, seduco, decipio. Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἐξαπατᾶν δίς τ' ἐξ τρὶς ταῦτ' εἰσάγων, Arist. Nub. 546. Πολλάκις ἐξηπάτηδ' ὑπὸ Ζῆ, Arist. Eq. 1099. Τί δ' ἐξαπατᾶς αὐτὸν ξένον ; Id. Thesm. 899. Ἐξηπάτησεν ἡ Χάρις τὸν ἄμπελον, id. Vesp. 1281.
Ἐξαπάτη, ης, ἡ, fallacia, deceptio.
Ἐξαπατῆσαι, *decepisse*, a. 1. inf. act.
Ἐξαπατητικός, ὴ, όν, fallax.
Ἐξαπατίσκω, fallo, decipio, *Poët.* Ex ἐξ, & ἀπατάω.
Ἐξαπατῶλα, idem.
Ἐξαπατῶσι, *decipiunt*, *Dor.* pro ἐξαπατῶσι.
Ἐξαπαφῶ, ῶ, fut. ήσω, *Poët.* fallo, decipio.
Ἐξαπαφίσκω, idem.
Ἐξαπάφατο, 3. s. pr. opt. med. v.
Ἐξαπάφω, decipio. Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόος, Il. 14, 160.
Ἐξάπεζος, ον, tripes.
Ἐξαπείδω, video. Ἐξαπείδομέν ἁ ἄνδρα, ἁ μὴ ἄδαμῶ πρόσθ' ἴτι, Soph. Oed. Col. 1043. Ab ἐξ, Χαὶ, & εἶδω, *video*.
Ἐξαπέλεκυς, εως, ὁ ἡ, cui sex secures præferuntur, ut Prætori.
Ἐξαπίσεως, *abiisti*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἐξαπέσιμι.
Ἐξάπινα, *Adv.* repente, ex improviso. Ex ἐξ, & priv. & φαίνομαι, *apparere*. Hinc
Ἐξαπίνας, ἄϊα, αῖον, vel ἐξαπινάος, ἄϊα, αῖον, repentinus, subitus, improvisus.
Ἐξαπιναίως, *Adv.* subito, ex improviso, repente.
Ἐξαπίνης, *Adv.* idem quod ἐξάπινα.
Ἐξαπλάσιος, σία, ον, sescuplex, sescuplo major ; (2) sexies tantus. Ab ἐξ, *sex*.
Ἐξάπλεθρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui sex jugerum est. Ex ἐξ, & πλέθρον, *jugerum*.
Ἐξάπλευρος, ον, sex latera habens.
Ἐξαπλῆ, *Adv.* sextupliciter. Ab ἐξαπλόος.
Ἐξαπλόος, *Ion.* pro ἐξαπλάσιος.
Ἐξαπλόος, ὴ, όν, *contr.* ἐξαπλοῦς, ῆ, οῦν, sextuplex. Ab ἐξ.
Ἐξαπλόω, ῶ, fut. ώσω, expando, explico, explano. Hinc
Ἐξάπλωσις, εως, ἡ, explicatio, expansio. Ἐξάπλωσις τῆς ὑμένων εἰς πλάτος, *Hipp.*
Ἐξαπόλλυμι, deperdo, unde ἐξαπολοίμην, ἐξαπολέσθαι, ἐξαπολέσειν, ἐξαπολέσθαι, ἐξαπολέσθω, ἐξαπολέσθων, ἐξαπολέσθωσαν, ἐξαπολέσθαι

luxatus; (2) cui articuli naturaliter prominent & exstant. Ex ἐξ, & ἄρθρον.

Ἐξαρθρόω, ῶ, fut. ώσω, artus suis sedibus emoveo. Ab ἐξάρθρος. Hinc

Ἐξάρθρωμα, ατος, τὸ, luxatio.

Ἐξάρθρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

ἐξαριθμέω, enumero, recenseo. Ἐξαριθμήσας γυπὸς ζυὸς μελαινῆς, Lyc. 1255.

Ἐξαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio.

Ἐξαρίθμιος, ον, sextuplex.

Ἐξαρκέω, ῶ, sufficio, satis sum, ἐξαρκεῖ, sufficit, ἐξαρκέσει. Ταῦτα ὁ φίλος ἀρὲς τοὺς φίλους ἐξήρκεσεν, Xen.

Ἐξαρκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, sufficiens. Ex iisd.

Ἐξαρκέντως, Adv. sufficienter, abunde.

Ἔξαρμα, ατος, τὸ, sublatio; (2) elevatio poli; (3) tumor. Ab ἐξαίρω.

Ἐξαρμόζω, harmonico concentui non sum consonus; (2) avello, disjungo.

Ἐξαρνέομαι, ῆμαι, pernego; (2) nego. Οὐκ ἐξαρνοῦμαι φιλίαν, Æschin.

Ἐξαρνησάμην, aor. 2. part. med.

Ἐξάρνησις, εως, ἡ, negatio, inficiatio.

Ἐξαρνητικὸς, ἡ, όν, inficiandi peritus.

Ἐξαρνητὴς, ου, ὁ ἡ ἡ, qui negat, inficiator.

Ἐξαρπάζω, f. άσω, vel ξω, eripio; unde ἐξήρπαχα, & pass. ἐξηρπάγην, ereptus fueram. Ἐξαρπάσομαί σε τοῦ ὄντος τὰ ὄντα, Arist. Eq. 705. Τὸ σωμάτιον ἐξαρπάσαι μοι φροῦδον ἀπὸ τῶν τιτθῶν, Id. Θεσμ. 698.

Ἔξαρσις, εως, ἡ, ademptio, evulsio; (2) elatio, Ab ἐξαίρω.

Ἐξαρτάω, ῶ, suspendo, alligo, annecto; (2) elevo, tollo. Hinc ἐξαρτάομαι, ῶμαι, pendeo, dependeo; (3) magnopere deditus sum; (4) adjungor; unde ἐξήρτημαι, conjunctus sum, adhæreo. At in voc. Med. ἐξαρτᾶσθαι, ἐξηρτῆσθαι, divinxisse tibi. Ἐξήρτηνται τῷ λυθησομένῳ, Xen.

Ἔξαρτημα, ατος, τὸ, appendix.

Ἐξάρτησις, εως, ἡ, suspensio, Arist.

Ἐξαρτίζω, f. ίσω, absolvo; (2) præparo, perfecte instruo. pass. ἐξηρτισμένος, perfecte instructus. Ὅτι δ' ἐγένετο ὑμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, Act. 21, 5.

Ἐξηρτυμένοι, instructi, perf. part. pass. Ionice pro ἐξηρτυμένοι, a verbo ἐξαρτύω.

Ἐξάρτυσις, ἡ, apparatus, instructio. Ab

Ἐξαρτύω, adorno, apparo, perf. pass. ἐξήρτυται, ἐξηρτυμένος, a. 1. ἐξαρτύθης, instructus, Παντοδαπῇ ὅπλων παρασκευῇ ἐξηρτυμένοι, Herod.

Ἔξαρσις, εως, ἡ, exhaustio. Ex

Ἐξαντέω, f. ύσω, exhaurio; (2) exprimo. Οὔτε γὰρ τὰ γε πόνων νῦν ἐξήντλησε βυσσὸν Ἀχαιῶν, Soph Phil. 423.

Ἐξαρχῆς, Adv. ab initio. Pro ἐξ ἀρχῆς.

Ἐξάρχω, ω, ὁ ἡ ὁ, qui aliquid incipit, auctor ac princeps alicujus rei, qui in aliqua re primus est. Ex ἐξ, & ἀρχὴ, initium.

Ἐξάρχω, & ἐξάρχομαι, incipio, auspicor. Οἷον ὑμῶν ἐξαρξω πλοῦ ἄγων αὐθαδίας; Arist. Θεσμ. 731. Στρόμβῳ δ' αἱμυτηρὸν ἐξήρχων νόμον, Lyc. 251.

Ἑξάς, άδος, ἡ, senarius numerus. Ab ἓξ.

Ἐξασθενέω, ῶ, f. ήσω, elanguesco, viribus deficior.

Ἐξασθενίζω, f. ίσω, debilito. Ex ἐξ, & ἀσθενίζω, f. ίσω, debilito. Ex ἐξ, & ἀσθενὴς, debilis.

Ἐξασκέω, ῶ, fut. ήσω, exerceo; (2) exorno, perpolio. Ἢν ταῦτα πάντα ἐξησκημένοι ὦσιν οἱ ἵπποι, Xen.

Ἑξασταδιαῖος, ον, sex stadia æquans.

Ἑξάστερος, ου, τὸ, Pleiades. Ex ἓξ, & ἀστὴρ, quoniam plurimum sex plerumque stellæ in Pleiade videntur, septima vero obscura est. Ex ἓξ, & ἀστὴρ, fides.

Ἐξασταί, αἱ, fuccei extantes in tela, panno, e trama f. subtemine, ap. Hipp.

Ἐξάστιχος, ος, ὁ ἡ ὁ, senis constans ordinibus; (2) sex constans versibus.

Ἐξαστράπτω, f. ψω, emico, refulgeo. Καὶ ὁ ἰμάτιομὸς ἐγένετο λευκὸς ἐξαστράπτων, Luc. 9, 29.

Ἐξάστυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, sex columnas habens.

Ἐξαφανίζω, f. ίσω, manifestum reddo.

Ἐξαφνιδίως, ῶς, prorsus infamia nota.

Ἐξατμίζω, f. ίσω, vaporem elicio, exhalationem subduco; ἐξατμιζόμενος, evaporare, exarescere, expirare; ἐξατμισθεὶς, evaporatus, in vaporem evanidus. Ἐξατμιζόμενος γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων συμβαίνει, Aristot.

Ἐξατονία, ας, f. ίσω, deficio, fatigor.

Ἐξάτλω, exsilio, subsilio.

Ἐξαυαίνω, fut. ανῶ, exsicco.

Ἐξαυγὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, splendens, candens. Ex ἐξ, & αὐγὴ, splendor.

Ἐξαύδα, 2. sing. præs. imper. act. contr. pro ἐξαύδας. Ab

Ἐξαυδάω, ῶ, eloquor. Τὰ κἀμὲ, μᾶτερ αὐτνί', ἐξαυδάμαν, invocabam, Soph. Ph. 394. Σοφὸς ἀνὴρ νικᾷ, ἐὰν ἐξαυδᾶς Ζεύς, ibid. 1232.

Ἐξαυθαδιζόμαι, arroganter me gero.

Ἐξαυλία, ας, unde ἐξαυλημένοι γλῶτται, scil. αὐλῶν, inveteratæ & detritæ linguulæ tibiarum. Ab

Ἔξαυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui tibia exempta aut fracta est; (2) qui tibiæ sonum non amplius edit. Ex ἐξ, & αὐλὸς, tibia.

Ἐξαύξω, immodice augeri.

Ἐξαυτῆς, Adv. eodem momento, continuo. Ex ἐξ, & αὐτῆς, sc. ἄρας.

Ἐξαυτίς, Adv. continuo, statim.

Ἐξαυτομολέω, ῶ, transfugio.

Ἐξαυχενισμὸς, οῦ, ὁ, contumacia pervicax, quasi ab ἐξαυχενίζομαι. Ex ἐξ, & αὐχὴν.

Ἐξαυχέω, ῶ, f. ήσω, valde glorior. Οὐ γάρ ποτ', ὦ σαί, τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγὼ, crediderim, Soph. Phil. 870.

Ἐξαυχμόω, & ἐξαυχμόομαι, ῶμαι, squalesco, exaresco. Ex ἐξ, & αὐχμὸς.

Ἐξαύω, accendo, torreo.

Ἐξαφαιρέομαι, ῶμαι, adsero ex. Hinc ἐξαφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν, apud Demosth. quasi ex servitute transdare in libertatem.

Ἐξαφανίζω, deleo. Ab ἐξ, & ἀφανίζω.

Ἐξαφίημι, dimitto. Ἐξαφεῖσ' τῶνδ' γ', ὡς ἐγὼ κλύω, Soph. Trach. 72.

Ἐξαφίσαμαι, absedo, absisto, abduco. Ἐξαφίσασθαι λόγων σκαλικῶν, Eur.

Ἐξαφόρ., ων, οἱ, qui sepi aliquod onus gestant. Ex ἐξ, & φέρω, fero.

Ἐξάφορον, ου, τὸ, lectica, quæ a sex viris gestatur. Ex iisd.

Ἐξαφρίζω, f. ίσω, despumo; ἐξαφρίζομαι, in spumam redigor. Ex ἐξ, & ἀφρὸς.

Ἐξαφύω, exhaurio. Ex ἐξ, & ἀφύω, haurio.

Ἐξάχειρ, ειρος, ὁ ἡ ὁ, qui sex manus habet.

Ἐξάχῃ, Adv. sexies, sex modis, in sex partes. Ab ἓξ, sex.

Ἔξάχους, contr. ἐξάχους, ους, ὁ ἡ ὁ, qui sex conjiorum est. Ex ἓξ, & χοῦς, congius.

Ἐξαψὶς, εως, ἡ, inflammatio. Ab ἐξάπτω.

Ἐξβάλλον, a. 2. ind. act. v. ἐκβάλλω.

Ἐξεῖσαν, exierunt, 3 plur. aor. 2. ind. act. per Syncop pro ἐξέβησαν, a verbo ἐκβαίνω.

Ἐξεγγυάω, ῶ, sponsione, vel fidejussione aliquem ex, vel a custodia libero. Hinc ἐξεγγυῶμαι, expromitto. Μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα, Dem. Hinc

Ἐξεγγύησις, εως, ἡ, vadimonium, fidejussio, sponsio.

Ἐξεγείρω, exsuscito, suscito; unde ἐξεγεῖραι, excitare, a. 1. Hinc ἐξεγήγερμαι, exsurgo. Ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, 1 Cor. 6, 14.

Ἐξεγίνοντο, 3. pl 2. 2. ind. med. v. ἐκγίνομαι.

Ἐξεγερσις, εως, ἡ, excitatio; (2) expergefactio, surrectio e cubili. Ab ἐξεγείρω.

Ἐξέγερμαι, exsurgo, excitor. Ἐκ τοῦ ὕδρου ἡ τῆς μίθης ἐξέγερτο, Arist.

Ἐξέγερτο, 3. pl. imperf. ind. pass. per Syncop. pro ἐξηγείροντο, a ἐξεγείρω.

Ἐξεδαφίζω, f. ίσω, e fundamentis eruo & everto; unde ἐξεδαφισθὶν, desolatum.

Ἐξεδιώκομεν, imperf. ind. med. v. ἐκδιώκομαι.

Ἐξέδικησα, a. 1. ind. act. v. ἐκδικέω.

Ἐξέδοντο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ἐκδίδωμι.

Ἐξέδρα, ας, ἡ, exhedra, locus, in quo frequentes sedes, v. c. porticus; (2) popina.

Ἐξεδρίδιον, ου, τὸ, exhedriolum, parva exhedra. Dim. ab ἐξέδρα. Unde

Ἐξεδρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in sede & domicilio suo non est, a sede & domicilio absens, remotus, aut expulsus.

Ἐξέδυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐκδύω.

Ἐξέδω, exedo, f. ἐξέδομαι, ἐξέσομαι, exedet.

Ἔξεην, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἔξειμι.

Ἐξεθαμβήθησαν, metu perculsi sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι.

Ἐξέθλιψα, a. 1. ind. act. v. ἐκθλίβω.

Ἐξέθορον, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐκθλώμαι.

Ἐξέθρεε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐκθρώσκω.

Ἐξεθρύψατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἐκθρύπτω.

Ἔξει, exi, 2. sing. pr. imper. act. pro ἔξιθι, ab ἐξέω, pro quo in usu est ἔξειμι.

Ἔξῃ, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἔχω.

Ἐξειδέναι, nosse, a themate inusitato; unde & ἐξοιδα, perspectum habeo. Ἐξειδῶσαι, accurate nosse.

Ἐξείδιον, ου, τὸ, parvus habitus. Dim. ab ἔξις.

Ἐξείης, Poet. pro ἑξῆς, deinceps, ex ordine.

Ἐξεικάζω, effingo, effigiem alicujus exprimo, adsimilo, ad similitudinem alicujus facio. Hinc ἐξεικάζομαι, similis sum; unde ἐξεικασμένος, imagine expressus.

Ἐξεικονίζω, fut. ίσω, exemplari effingo vel exprimo, omnibus lineamentis ad exemplar exprimo.

Ἐξείλε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐξαιρέω.

Ἐξειλέω, ῶ, f. ήσω, explico, evolvo.

Ἐξείλησις, ἡ, evolutio.

Ἐξειλυσα, a. 1. ind. act. v. ἐξειλύω.

Ἐξείλω, e possessione ejicio. Ἐάν τις ἐξείλῃ τινὰ τῶν ἐρασίας, Dem.

Ἐξειλόμην, aor. 2. ind. med. v. ἐξαιρέω.

Ἔξειμι, exeo, egredior; (2) exibo. Hinc ἐξιέναι, exire, ἐξιὼν, exiens.

Ἐξεῖναι, pr. infin. verbi imperf. ἐξῆν, licet.

Ἐξείπισα, bospitio excepi, aor. 1. ind. act. verbi ἐξενίζω pro ξενίζω.

Ἐξειπεῖν, enunciare, ἐὰν ἐξείπῃ, ἐξείπῃ, renunciet, ἐξεῖπον, edixi vel effatus sum, &c. item dicere simpliciter. Τάχα γὰρ τύχοις ἂν χρηστὸν ἐξειπών, Arist. Av. 460. Ab ἐξ, & inus. ἔπω.

Ἐξείπω, dicam, dixerim. a. 1. conjunct. act.

Ἐξειργασμένως, perf. part. pass. v. ἐξεργάζομαι.

Ἐξειργασμένως, perfecte, absolute.

Ἐξείργω, f. ξω, cohibeo, excludo; (2) interpello dicentem. Τὰς συκοφάντας ὁ Δίρυς ἐξείρξατο; Arist. Ach. 831. Ὀφθαλμῶν ἀδεὲς ἐκ θυρέων ἐξείργε δόμων, id. Conc. 11.

Ἐξειρύσαι, e. axisse. a. 1. inf. act. verbi seq.

Ἐξειρύω, f. ύσω, extraho.

Ἐξείρω, exsero. Ἐξείρειν τὴν γλῶτταν, Arist.

Ἐξειρωνεύομαι, irrideo; (2) pro joco, ut per jocum dictum accipio.

Ἐξείς, qui emisit, a. 2. part. act. v. ἐξίημι.

Ἔξεις, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἔχω.

Ἔξεισα, 3. sing. pr. ind. act. verbi ἔξειμι.

Ἐξεκαύθησαν, exusti, cremati sunt, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἐκκαίω.

Ἐξεκήτησα, a. 1. ind. act. v. ἐκκητέω.

Ἐξεκένωσα, a. 1. ind. act. v. ἐκκενόω.

Ἐξεκλησιάζω, f. άσω, concionem advoco, concilium habeo.

Ἐξεκλάσθην, a. 1. ind. pass. v. ἐκκλάω.

Ἐξεκλείσθην, a. 1. ind. pass. v. ἐκκλείω.

Ἐξέκλεψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. ἐκκλέπτω.

Ἐξεκλίναμεν, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω.

Ἐξεκόλαψα, a. 1. ind. act. v. ἐκκολάπτω.

Ἐξεκομίζετο, efferebatur, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐκκομίζω, efferre.

Ἐξεκόμιστο, conclamatum, 3. sing. imperfect. ind. med. verbi ἐκκομίζομαι.

Ἐξελάαν, expellere, præs. inf. act. Poet. pro ἐξελάσαι, a verbo ἐξελάω.

Ἐξελαθεν, a. 2. ind. act. v. ἐκλανθάνω.

Ἐξελαίβω, & ἔω, ήσω, ubi perungo & imbuo; (2) in oleum verto.

Ἐξελάμ-

Ἐξελέμενε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐκλαμβάνω.

Ἐξελάσσι, 3. pl. præs. ind. act. v. ἐξελάω.

Ἐξελάσσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἐξελάω.

Ἐξελάσσιε, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξελάσαι.

Ἐξελασία, ας, ἡ, expeditio, profectio.

Ἐξέλασις, εως, ἡ, expulsio; (2) discessus; (3) expeditio militaris. Ab

Ἐξελαύνω, fut. ἐξελάσω, *Attice* ἐξελῶ, p. ἐξελήλακα, expello, abigo; (2) equo erumpo. Τὴς ἐκ πατρώας ἐξελήλαμαι φυγάδα, Soph. Oed. Col. 1287.

Ἐξέλασσε, 3. sing. a. 1. *Poët.* pro ἐξέλασε. Ab

Ἐξελάω, ῶ, unde ἐξελάαν, expellere, per Dialysin ab ἐξελᾶν, idem.

Ἐξελε, 2. sing. a. 2. imper. act. v. ἐξαιρέω.

Ἐξελίζοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi ἑλίζω.

Ἐξελίσσω, f. ξω, redarguo, convinco; (2) deprehendo, comperio, in lucem profero; (3) *pass.* ap. *Polyb.* nudare animum. Ἐξελίξαι πάντας τὰς ἁπλότητας, Judæ 15.

Ἐξέλετο pro ἐξέλετο, *delegit*, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐξείλετο, a verbo ἐξαιρέω.

Ἐξελέξατο, *delegit*, 3. sing. a. sequentis.

Ἐξελέξω, *elegisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. a verbo ἐκλέγω.

Ἐξελίσθη, aor. 2. inf. med. verbi ἑλίσσω.

Ἐξελεύθεριος, ὁ, ἡ, libertinus, Ab

Ἐξελεύθερος, ου, ὁ ἡ ὁ, *proprie*, qui ob æs alienum in servitutem a creditore redactus, post libertatem recepit; (2) idem qui ἀπελεύθερος, libertus, libertinus.

Ἐξελευθεροστομέω, ῶ, admodum libero ore loquor, apud Soph.

Ἐξελευθερόω, ῶ, f. ώσω, liberum facio, libertate dono, manumitto.

Ἔξελευσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.

Ἐξελεύσομαι, *egrediar, profecturus sum*, f. ind. med. verbi ἐξέρχομαι pro ἐξελεύσω.

Ἐξελήλασαν, 3. pl. plusqu. ind. pass. *Att.* & *Ion* pro ἐξηλάκεισαν, ab ἐξελαύνω.

Ἐξελήλυθα, *exii*, perf. ind. med. *Att.* pro ἐξῆλυθα, a verbo ἐξέρχομαι.

Ἐξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Ἐξελθόν, aor. 2. part. act. n. g.

Ἐξέλθω, *exierim*, a. 2. conjunct. act.

Ἐξελιγμός, οῦ, ὁ, evolutio, explicatio, inprimis aciei. Ab ἐξελίσσω.

Ἐξελικτέος, ου, ὁ ἡ ὁ, evolvendus, explicandus. Ab eod.

Ἐξέλιξις, εως, ἡ, idem quod ἐξελιγμός & ab eod.

Ἐξέλιπον, aor. 2. ind. act. act. v. ἐκλείπω.

Ἐξελίσσω, vel ἐξελίττω, f. ξω, evolvo, explico. Ἐξέλιξας ἐμέ γ' ἐκ τῆδ' ἐμοῦ, Arist. Nub. 33.

Ἐξελκομένοιο, *extracti*, gen. sing. m. g. part. præs. pass. *Ion.* pro ἐξελκομένου, verbi ἑλκω.

Ἐξελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero.

Ἐξελκυσμός, οῦ, ὁ, extractio. Ab

Ἐξελκύω, abstraho, extraho. Ἐξελκύσαι πλὼ σῶσιν ἱερὰν φίλω, Arist. Part. 294.

Ἔξελκτε, f. ξω, idem. Ἀμφίχυτον φόρημα κωπῆς λαζόν, ἐξέλκε κολεῦ, Eur. Hec. 443. Τὸ τ' ἰδίας ὀνθυμίας ἐξελκύμενον, Jac. 1, 14.

Ἐξέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab ἐξελκόω.

Ἐξελληνίζω, f. ίσω, Græcum facio; (2) a Græcis derivo, a Græco deduco; (3) ad Græcorum formam & ritum instituo; (4) ad Græcam facundiam exacte enuncio.

Ἐξελόμενος, *diripui*, a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐξειλόμην, a verbo ἐξαιρέω pro ἐξέλω.

Ἔξελον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξεῖλον.

Ἐξέλω, *eximam*, fut. 2. ind. act. verbi ejusd.

Ἐξέμαξα, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω.

Ἐξέμεν, *emisisse*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐξεῖναι, a verbo ἐξίημι.

Ἐξέμεν, *servare*, vel *servaturum sive habiturum esse*, f. 1. inf. *Ion.* pro ἐξειν, ab ἔχω.

Ἐξεμέω, ῶ, evomo, reddo vomitione.

Ἐξεμπαιδεύω, constanter observo & sancio.

Ἐξεμπλάσσω, f. ξω, dirigo.

Ἐξεμπλασθείς, *vasatus*, part. pass. *Att.* pro ἐξεμπεπλασμένος.

Ἐξεναίρω, interficio, unde ἐξεναρεῖν, a. 2. inf. Κύνον τ' ἐξενάριξε, Hesiod. Ἀσπ. 329.

Ἐξεναρίζω, fut. ίσω, vel ίξω, interficio; (2) *pecilum armis spoliare.* Ἐξενάριξεν ὃν σφιν ἀξίωσε δόλῳ πίνυς, Lyc. 50.

Ἐξενάρικε, *interfecit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐξενίσσατε, *agite, exsuscitate*, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ἐκπίπτω pro ἐξενίγκατε.

Ἐξενίσαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro ἐξενίγκαι.

Ἐξενιχθείς, aor. 1. part. pass.

Ἐξενίσπω, *Pass.* ediço, eloquor.

Ἐξενιχυριάζω, f. άσω, pigneror; (2) pignora capio.

Ἐξενωσιγμένος, *exportatus*, perf. pass. *Ion.* pro ἐξενωσιγμένος, ab ἐκφέρω.

Ἐξενώχα, *extuli, exportavi*, perf. ind. med.

Ἔξενωχα, a. 1. ind. act. v. ἐκφέρω.

Ἐξέοθους, *exuas*, f. *exueris*, 2. sing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro ἐξέλθοις, ab ἐξέρχομαι.

Ἔξεσισα, a. 1. ind. act. v. ξέω.

Ἐξεσυμαι, exuo.

Ἐξεντερίζω, f. ίσω, exentero, eximo intestina, item medullam. Ex ἐξ, & ἔντερον.

Ἔξεντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐξέημι.

Ἐξεπάδω, excanto; (2) incantationibus permulceo.

Ἐξεπαίρω, extollo; (2) effero animo; (3) impello, incito; unde ἐξεπάρη, a. 2. conjunct. 3. sing. Τὰς θεοῖς ἐχθρὰν γυναῖκας ἐξεπαίρουσιν δόλῳ καταλαβεῖν τὰ χρήματ' ἡμῶν, Arist. Lys. 626.

Ἐξέπαρθον, a. 2. ind. act. v. ἐκπίρθω.

Ἐξέπεσσον, *excidi*, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, pro ἐκπέτω, *excido*.

Ἐξεπέτασε, a. 1. ind. act. v. ἐκπετάννυμι.

Ἐξεπεύχομαι, glorior.

Ἐξεπίπτε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐκπίπτω.

Ἐξεπίσαμαι, probe novi, percalleo. Ἀκριβῶς ἐξεπισάμην, Dem.

Ἐξεπίσασι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἐξεπίσασαι.

Ἐξεπισφραγίζω, signo, imprimo signum.

Ἐξεπίτηδες, *Adv.* ex industria, de industria, cum ἀν vel ἂν ᾖ frustra.

Ἐξεπιτρίβω, f. ψω, *perf.* ἐξεπιτριφα, premo, urgeo onere.

Ἐξεπλάγλω, a. 2. ind. pass. v. ἐκπλήττω.

Ἐξεπλάγησαν, 3. plur.

Ἐξεπλήσσοντο, 3. plur. imperf. ind. pass.

Ἐξέπλη, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐκπλέω.

Ἐξεπόνασα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξεπόνησα, ab ἐκπονέω.

Ἐξεπορθέοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἐκπορθέομαι.

Ἐξεπραθόμην, *deprædati sumus*, 1. pl. a. 2. ind. per *Metath.* pro ἐξεπαρθόμην, ab ἐκπέρθω.

Ἐξέπτη, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐξίπταμαι.

Ἔξεραμα, ατος, τὸ, vomitus. Ab ἐξεράω.

Ἔξερασμα, ατος, τὸ, idem; (2) id, quod ejectum est. Ab eod.

Ἐξερδάνεσθαι, *interfierent*, præs. inf. med. v.

Ἐξεργάζομαι, f. άσομαι, absolvo, perficio; (2) operæ pretium facio; (3) reddo, v. c. placatum, doctum, &c. (4) malo aliquo adficio; (5) perdo, occido; unde ἐξείργασο, ἐξειργάσθαι, ἐξειργάσμενος. Ταῦτα ξυμβαλέσθαι δεῖ, ἃ τὰς πολιτείας, ὡς πλεῖστα καὶ ἐργάσεται, Plat. Hinc

Ἐξεργασία, ας, ἡ, elaboratio, absolutio; (2) Figura rhetorica, qua phrases idem significantes eleganter conjunguntur.

Ἐξειργασμένος, *factus*, perf. part. pass.

Ἐξεργαστικός, ἡ, όν, industrius, rebus agendis idoneus. Ab eod.

Ἐξερείσω, 3. sing. imperf. act. *Ion.* pro ἐξηρείσω, ab

Ἐξερείδω, perquiro, interrogo.

Ἐξερεθίζω, f. ίσω, irrito, prorito.

Ἐξερεύγω, vomo, evomo. Δάκνει δέ μιν ἔρις ἐξερεύγουσαν, Hesiod. Ἀσπ. 274.

Ἐξέρεψας, *prostravisti*, 3. sing. a. 1. opt. act.

Ἐξερέωμαι, *interrogabam*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐξηρώτων, ab ἐξερόμαι.

Ἐξέρθεμμα, ατος, τὸ, id, quod ructu ejectum est; (2) ostium fluminis. Ab

Ἐξερεύγω, & ἐξερεύγομαι, eructo, ructu effundo, de fluminibus, quo se effundunt in mare; f. ἐξερεύξομαι, a. 1. ἐξέρυγον. Ὅσσα κλύδωνας ἐξερεύγεται γλαυκῶν, Lyc. 474. Ἐξερεύγουσι) σωτὰ, id, 725.

Ἐξερεύνα, ῶ, f. ήσω, perscrutor, perscrutor, 1 Pet. 1, 10. Hinc

Ἐξερεύνησις, ἡ, perscrutatio, investigatio.

Ἐξερευνητής, οῦ, ὁ, perscrutator, indagator.

Ἐξερευνητικός, ἡ, όν, ad investigandum acutus.

Ἐξερώτησις, εως, ἡ, exactatio, *Arat.* Ab ἐξερωτάω.

Ἔξερῶ, ῶ, eloquar, dicam, negipe per διάλυσιν ab ἔξειπε; ἐξείρω, & ἐξερόμαι, perquiro. Ex ἐξ, & inus. εἴρω, *dico*.

Ἐξερημόω, ῶ, f. ώσω, desolo, vasto. Τὰς ἐξερημωμένας πόλεις κατοικίζων, Plat.

Ἐξερινύω, capitifico.

Ἐξεριστής, οῦ, ὁ, litigator, contentiosus.

Ἐξεριπόντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ἐξερείπω.

Ἐξερμηνεύω, f. εύσω, interpretor.

Ἐξερόμαι, interrogo; unde ἐξείρετο ᾗ, ἐξέρετο, apud Homer. Ex ἐξ, & ἔρω, *dico*.

Ἐξερπύζω, f. σω, prorepo.

Ἐξερρήχθη, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. ἐκρήγνυμι.

Ἔξερρω. Hinc ἔξερρε, abi in malam rem.

Ἐξέρρωξις, ἡ, pro ἐξέρρηξις, effluxio, evacuatio.

Ἐξερυθριάω, rubefio.

Ἐξερυθρός, ᾶ, ὁ ᾗ ὁ, valde ruber.

Ἐξέρυσα, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐξέρυσσω.

Ἐξερύσσασκε, *Ion.* pro ἐξέρυσσε.

Ἐξερύω, f. ύσω, extraho. Χαίμαζον ἐξερύσας, Hesiod. Ἔργ. 624.

Ἐξέρχομαι, exeo, egredior. Ἐξέρχεσθε ἐξ πολύ εἰς, Joann. 8, 9.

Ἐξερωτάω, interrogo.

Ἔξεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ξέω, *rado*.

Ἐξεσθίω, exedo, erodo.

Ἔξεσία, ας, ἡ, ablegatio, legatio publica. Ab ἐξίημι, *ablego*.

Ἔξεσις, εως, ἡ, expulsio. Ab eod.

Ἐξεσκλαπε, perf. ind. act. v. ἐκσκάλλω.

Ἐξέσμων, *extorgebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐξέσμαον, a verbo ἐκσμάω.

Ἐξέσπασα, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐκσπάω.

Ἐξέσυτο, *eruperat*, 3. sing. pluſq. perf. pass. per *Metath.* pro ἐξέσσυτο, ab ἐκσεύω, vel ἐκσθέω.

Ἔξεται, *licebit*, f. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἔξεσται, a verbo imperf. ἔξεστι.

Ἐξεύξω, a. 2. ind. act. v. ἐξέυμι.

Ἔξεστι, licet. Hinc ἔξον, cum liceat. Ab ἔξ, & εἰμι, *sum*.

Ἐξέστραμμαι, perf. ind. pass. v. ἐκστρέφω.

Ἐξέστραμμαι, *Adv.* e transverso; (2) more eorum, quæ inversa sunt. Ab ἐξέστραμμένος, quod est ab ἐκστρέφω.

Ἐξετάζω, f. άσω, examino, inquiro, perscrutor, exploro, probo, experimentum facio; (2) æstimo; (3) comparo, contendo; (4) recenseo, enumero; (5) adnumero; (6) *in pass. dicitur de eo inprimis, qui in aliquo genere egregia documenta edidit*, cognitus, spectatus. Πάσας δ' ἰδίας (τὰ σὺ λεγεῖν) ἐξήτασεν, Arist. Θεσμ. 444. Ἐξετάσατε ἐπὶ τῷ παιδίῳ, Matt. 2, 8.

Ἐξέταμον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐκτέμνω.

Ἐξετανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἐκτανύω.

Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐξετάζω.

Ἐξετάσατο, *exquirite*, 2. pl. a. 1. imper. act.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquisitio, examen; (2) quæstio, criminis inquisitio; (3) comparatio; (4) explorstio; (5) recensio, lustratio; (6) specimen & documentum industriæ.

Ἐξεταστής, οῦ, ὁ, examinator, inquisitor.
Ἐξεταστικός, ἡ, όν, qui fruitus est in indagatione veritatis, vel alicujus rei; (2) inquirendi peritus. Ab eod.
Ἐξετάστως, *Adv.* accurate, exquisite.
Ἐξέτεινα, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω.
Ἐξετέλεων, *perficerunt*, 3. plur. imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐξετέλουν, a verbo ἐκτελέω.
Ἐξετελέσθην, *perfectus sum*, a. 1. ind. pass.
Ἐξετέλεσεν, *perficit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐξετέλεσε.
Ἐξετροποποίω, ῶ, f. ήσω, degenero.
Ἐξέτης, ους, ὁ, sexennis. Ex ἕξ, & ἔτος.
Ἐξέτι, *Adv.* ab illo tempore, jam inde.
Ἐξέτις, ιδος, sex annos nata.
Ἐξετιμήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐκτίμαω.
Ἐξετράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἐκτρέπομαι.
Ἐξέτρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτιτρώσκω.
Ἐξετύφλα, 3. sing. Imperf. ind. act. verbi ἐκτυφλόω.
Ἐξευθύνω, rationes ab aliquo exigo, muneris, rei gestæ.
Ἐξεύλαβέομαι, οῦμαι, vereor, caveo.
Ἐξευμαρίζω, f. ίσω, rem facilem reddo; (2) fœlicem reddo.
Ἐξευμενίζω, fut. ίσω, propitium reddo, placo.
Ἐξευνουχίζω, f. ίσω, eunuchum facio.
Ἐξεύπορίκ, ῶ, f. ήσω, *Supp tit mihi*; (2) suggero, suppedito; (3) conſequor, comparo mihi. Τἀ τε ἄλλα ἅπαντα δύναμαι πάσαις ἐπιτηρίαις ταῖς χρείαις ἐξευπορεῖν, Plat.
Ἐξεύρειν, a. 2. inf. act. v. ἐξεύρισκω.
Ἐξευρημένων, gen. pl. perf. part. act.
Ἐξεύρημα, ατος, τὸ, ſoleis inventum.
Ἐξεύρεσις, εως, ἡ, inventio, adinventio. Ab
Ἐξεύρίσκω, f. ήσω, invenio, excogito, comminiſcor; (2) comperio, reperio. Νὴ μὸι τὸ κάλλος ὀλίγου ἐξεύρε σοφὸν, pariet. Soph. Trach. 25. Πῶ ἀνδρα τοῦτον ἐξεύρησομεν; Ariſt. Eq. 145. Τοῦτ', ὦ γλῶ, ἐξεύρηται κἀξ Ζωφάτατα, id. Av. 1149.
Ἐξευρετικός, ἡ, όν, ſoleis, ad inveniendum acutus.
Ἐξεύροντες, nom. pl. a. 2. part. act.
Ἐξευτελίζω, f. ίσω, vilipendo, floccifacio, tanquam εὐτελὲς; (2) tenue reddo, facio.
Ἐξευτελισμός, ὁ, contemtus.
Ἐξευτρεπίζω, f. ίσω, paro, appato, inſtruo.
Ἐξεύχομαι, glorior.
Ἐξεφανθέω, a. 1. ind. paſſ. *Poët.* pro ἐξεφανθέω.
Ἐξέφανεν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ *per Syncop.* pro ἐξεφάνησαν, ab ἐκφάω.
Ἐξέφερον, 3 pl. imperf. ind. act. v. ἐκφέρω.
Ἐξέφηβος, ὁ, ἡ, ὁ, qui pubertatem exceſſit.
Ἐξεφίημι, injicio, immitto; ἐξεφίεμαι, mando.
Ἐξεφορεῖμεν, 1. pl. præſ. ind. act. v. ἐκφορέω pro ἐκφέρω.
Ἐξίσχαρ-γχος, ου, ὁ, ἡ, habens guttur prominens, *Hippocrat.* Ex ἐξίσχω, & βρόγχος.
Ἐξεχίγλωσσος, ὁ, ἡ, habens prominentes nates.
Ἐξέχεεν, *effundebat*, 3. ſing. imperfect. ind. act. cum v ἐφελκ. a verbo ἐκχέω.
Ἐξέχης, ές, ὁ, ἡ, eminens, prominens. Ab ἐξέχω.
Ἐξέχησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v ἐκχράω.
Ἐξεχύθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκχύω.
Ἐξέχω, emineo, exſto. Πρὶν ἠλίου ἐξέχειν, Dem.
Ἐξέψυξα, a. 1. ind. act. v. ἐκψύχω.
Ἐξέψω, excoquo.
Ἐξῆσαν, *expulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξασαν, a verbo ἐξώθεω.
Ἐξήβης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, qui pubertatem exceſſit, jam grandis & adultus. Ex ἐξ, & ἥβη.
Ἐξήγαγον, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐξάγω.
Ἐξηγείλα, a. 1. ind. act. v. ἐξαγγέλλω.
Ἐξήγειρε, a. 2. ind. act. v. ἐξεγείρω.
Ἐξηγεῖσθω, *dux eſto*, 3. ſing. imperat. med. *contr.* pro ἐξηγείσθω, ab ἐξηγέομαι.
Ἐξήγημα, ατος, τὸ, *dux, ſum, præſum*; (2) *expono, explico, interpretor, imperas* res ſacras, leges; (3) *cenſeo, differo*; (4) *adminiſtro*; (5) *educo, diduco*; (6) *pronuncio*. Χώρην μὲν αὐτὸς αὐτὸς ἐξηγήσομαι, Soph. Oed. Col. 1515.
Ἐξηγίρθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐξεγείρω.
Ἐξήγημα, ατος, τὸ, explicatio, enarratio. Ab ἐξηγέομαι.
Ἐξήγησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, dux in re aliqua; (2) ſequeſter, tranſactor, conciliator; (3) interpres, enarrator, explicator; (4) magus; (5) prudens juris pontificii & factorum interpres, omninoque juris divini & humani, qui conſulitur de iſtis rebus. Ab eod. Hinc
Ἐξηγητικὸς, ἡ, όν, enarrativus, interpretandi, narrandi peritus. Hinc τὰ ἐξηγητικὰ, ῶν, libri pontificiales.
Ἐξηγόρασα, a. 1. ind. act. v. ἐξαγοράζω.
Ἐξηγορία, ἡ, tripudium, prædicatio accepti beneficii.
Ἐξηγούμην, pr. part. med. v. ἐξηγέομαι.
Ἐξήεσαν, *exiſſi erant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἐξήεισαν, a verbo ἔξειμι.
Ἐξηκεῖν, *exire*, præſ. inf. act. verbi ἐξήκω.
Ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ſexaginta. Ab ἕξ.
Ἐξηκοντατὴς, ἐτὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ſexagenarius. Ex ἑξήκοντα, & ἔτος, *annus*.
Ἐξηκοντάκις, ſexagies.
Ἐξηκοντάπεντε, οἱ, αἱ, τὰ, ſexaginta quinque.
Ἐξηκοντάπηχυς, υ, ὁ, ἡ, ὁ, ſexaginta cubitos æquans.
Ἐξηκονταστάδιος, ον, ſexaginta ſtadia explens.
Ἐξηκονταπέντορες, οἱ, αἱ, ſexaginta quatuor.
Ἐξηκοντούτης, ες, ſexaginta annos natus.
Ἐξηκοστὸς, ἡ, όν, ſexageſimus. Ab ἕξ, *ſex*.
Ἐξηκριβωμένως, *Adv.* diligentiſſime, ad amuſſim. Ex ἐξ, & ἀκριβόω.
Ἐξήκω, discedo; (2) prætereo; (3) egreſſus ſum. Ὁ ὦ χρόνος ἐξήκει, Xen.
Ἐξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐξελαύνω.
Ἐξήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι, *exſilio*.
Ἐξηλείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.
Ἐξήλκωσεν, *delevit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum v ἐφελκ. ab ἐξαλείφω.
Ἐξήλθετε, 2 pl. a. 2. ind. act. v. ἐξέρχομαι.
Ἐξῆλθον, a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐξῆλυθον.
Ἐξηλιάζω, f. άσω, ſole aduro, ſoli expono; (2) ſuſpendo ſub dio. Ex ἐξ, & ἥλιος.
Ἐξήλιασα, 2. 1. ind. act. v. ἐξηλιάζω.
Ἐξηλλαγμένως, perf. part. paſſ. verbi ἐξαλλάττω.
Ἐξηλλαγμένως, perverſe, abhorrenti modo.
Ἔξήλυσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέλυσομαι
Ἑξήμαρ, *Adv.* per ſex dies.
Ἐξημαρτημένως, *Adv.* falſo, doloſe, perperam. Ab ἐξημάρτημαι, quod eſt ab ἐξαμαρτάνω, *pecco*.
Ἐξημέρωσε, ῶ, manſuefacio. Hinc
Ἐξημέρωσις, εως, ἡ, cicuratio.
Ἐξήμεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐξεμέω.
Ἐξημοιῶν, ὁ, ἡ, ὁν, permutatorius. Ab ἐξημείβω.
Ἐξήνεγκα, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐκφέρω.
Ἐξηνὸς, ὁ, ἡ, ὁ, effrenis. Ex ἐξ, & ἡνία, *frenum*.
Ἐξήπαφε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐξαπάω.
Ἐξηπεροπεύω, f. εύσω, decipio, circumvenio falſis verbis.
Ἐξηρείδω, aggerando terra continens ſolum facio.
Ἐξηπιαλόω, idem laboro, quæ ἐπιάλος dicitur.
Ἐξήπλωτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ v. ἐξαπλόω.
Ἐξῆρα, *ſuſtuli*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαίρω.
Ἐξήραμμαι, perf. ind. paſſ. verbi ξηραίνω.
Ἐξήσανα, *arſi*, aor 1. ind. act.
Ἐξησάνθην, a. 1. ind. paſſ.
Ἐξῆσε, 2. ſing. imperf. ind. act. v. ἐξαίρω.
Ἐξήστο, 3. ſing. Imperfect. ind. med. verbi ἐξέρομαι.
Ἐξηυδανόμην, a. 1. ind. act. v. ἐξηυδάνω.
Ἐξηύδων, ἡ, ὁν, *Dor.* pro ἐξηύδουν, navis ſex ordinum, hexeres. Ex ἕξ, & ἐρέσσω, *remigo*.
Ἐξηκρυμένος, perf. part. paſſ. v. ἐξαρτίζω.
Ἐξηρτυμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi ἐξαρτύω.
Ἐξήρχον, *incipiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi ἐξάρχω.
Ἐξηρύκην, *cum impetu latus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξερύκω.
Ἐξῆς, *Adv.* deinceps, conſequenter, ordine, ſerie perpetua.
Ἐξήτασα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξήτασα, a verbo ἐξητόζω, *examino*.
Ἐξητρίδζω, f. άσω, ſumendum hinc eſſe, ἐξητριασμένον, quod Galeno apud Hippocratem eſt τὸ διὰ ἠτρίν, i. e. λεπτῇ ὑράσματος ἠθμῷ, per tenue linteum percolatum. Ex ἐξ, & ἤτριον, *linteum*.
Ἐξήτλωμαι, ῶμαι, vincor.
Ἐξηχέω, ῶ, f. ήσω, perſono. Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, 1 Theſſ. 1, 8.
Ἐξιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, ſano.
Ἐξιδιάζομαι, fut. άσομαι, mihi vendico, occupo; (2) alicujus gratiam mihi conciliо. Ex ἐξ, & ἴδιος.
Ἐξιδιασμός, ᾶ, ὁ, uſurpatio. A præc.
Ἐξιδιόομαι, ῶμαι, proprium mihi facio; unde ἐξιδιώσω, a. 1. med. peculiarem tibi feciſti, & privatim familiarem.
Ἐξιδιοποιόμαι, proprium mihi facio, mancipio, vendico.
Ἐξιδιοποίησις, εως, ἡ, uſurpatio.
Ἐξιδρόω, f. ώσω, exſudo; (2) alvum exonero.
Ἐξιδρύω, ῶ, fut. ύσω, idem.
Ἐξιδρύω, depono, colloco.
Ἐξιερόω, ῶ, f. ώσω, conſecro, dedico.
Ἐξίειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐξιέναι. Ab
Ἐξίημι, emitto; (2) eximo; (3) depono. Hinc ἐξίεμεν, emittere, *Poëtice*; ἐξιάσιν. emittunt.
Ἐξιθύνω, ιορο, dirigo. Ὄφρα σάθμη δόρυ νήιον ἐξιθύνῃ, Il. 15, 410.
Ἐξικίδαιεν, *pervenerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἐξικέσθην, ab ἐξικνέομαι.
Ἐξίκετ' pro ἐξίκετο, 3. ſing. a. 2. ind. med.
Ἐξικετεύω, f. εύσω, ſupplico.
Ἐξικνύζω, f. άσω, exſtico, arefacio, exſugo; (2) excoquo; (3) exhalo.
Ἐξικνεῖσθαι, pr. inf. med. *contr.* pro ἐξικνέεσθαι. Ab
Ἐξικνέομαι, οῦμαι, pervenio; (2) aſſequor, v. c. oculis, mente; (3) exſuquor, perficio. Θεῶν δ' ἐξίκετο θῶκος, Il. 8, 439.
Ἐξικόμην, *pervenni*, a. 2. indicat. med.
Ἐξίκω, evenio.
Ἐξιλάσκομαι, f. άσομαι, propitium reddo, placo.
Ἐξίλασις, εως, ἡ, placatio. Ab ἐξιλάσμαι.
Ἐξίλασμα, ατος, τὸ, placamen. Ab eod.
Ἐξιλασμός, οῦ, ὁ, placatio, expiatio.
Ἐξιλάσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐξιλάσκομαι.
Ἐξιλαστήριος, ου, vim placandi habens, unde τὰ ἐξιλαστήρια, placula iræ divinæ.
Ἐξιλεόομαι, ῶμαι, propitio, placo.
Ἐξίλεωμα, τὸ, (non ἐξιλέασμα) placamen.
Ἐξίλλειν, ejicere, arcere, interficere.
Ἐξιμεῖναι, pr. inf. act, *Dor.* pro ἐξιέναι, ab ἐξειμι.
Ἐξινόω, ῶ, f. ώσω, evacuo purgationibus, *impr.* bilem, unde ἐξινωμένος, purgatus. Ab ἶνις.
Ἐξιόντων, gen. pl. a. 2. part. act. v. ἐξειμι.
Ἐξιπόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, expurgo.
Ἐξιππάζομαι, f. άσομαι, equo vehor, equo exeo.
Ἐξιππος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ſex equis junctus, *Eupol.* currus.
Ἐξιστάμαι, evolo.
Ἐξιστικὸς, ἡ, όν, exprimendi vi, item extrahendi & expurgandi præditus. Ab ἐξινόω.
Ἕξις, εως, ἡ, habitus, adfectio conſtans corporis vel animi. Ab ἔχω.
Ἐξισάζω, f. άσω, adæquo, æqualem reddo.
Ἐξίσης, *Adv.* æqualiter, perinde. Ex ἐξ, & ἴσος.

Ἐξίσου, *Adv.* idem & ex æquo.
Ἐξισόομαι, parem portionem capio, par fum alii, unde ἡ ἐξίσωσις dicitur de fitu planetæ.
Ἔξισος, ον, æqualis, par.
Ἐξισοτιμία, ας, ἡ, æqualitas seu æquatio bonorum. Ex ἐξ, & ἰσότιμος.
Ἐξισοῦσθαι, *adæquari*, præf. inf. paſſ. verbi
Ἐξισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo. Ἐξισῶσαι τὰς πολίτας, Ariſt. Rat. 206.
Ἐξίσταν, vel ἐξίστασαν, vel
Ἐξίστασαν, 3. pl. imperf. paſſ. v.
Ἐξίστημι, de ſtatu meatis dejicio, mente alieno; (2) percello, ſtupefacio; (3) deſciſcere vel degenerare facio, immuto, corrumpo.
Ἐξιστορεῖν, exquirere, ſciſcitari. Ἐξιστορῆσαι ὁδὸν βαλθμάτων, Eur. Hec. 733.
Ἐξίσχιος, ον, cui coxa eminet; (2) omnino membrum, cujus articulus vel nodus eminentior eſt.
Ἐξισχύσητε, *valeatis*, 2. pl. a. 1. conj. act. v.
Ἐξίσχυε, f. ύσω, poſſum, valeo, Epheſ. 3, 14.
Ἐξίσχω, emineo, promineo; (2) porrigo.
Ἐξίσωσις, εως, ἡ, exæquatio. Ab ἐξισόω.
Ἐξισωτὴς, οῦ, ὁ, exæquator; (2) peræquator, in Jure vet. dicitur, expendens cenſus & æquans, ut æqualiter tributarii pendant tributum.
Ἰξιτηλὸς, ὴ, ὁ ἡ, evanidus, evaneſcens, exoleſcens, fugiens; (2) qui evanuit, deletus eſt. Ab ἴξομαι, *exeo*. Unde
Ἐξιτήριος, ε, ὁ ἡ, ad diſceſſum pertinens.
Ἐξίτης, ε, ὁ, ſenarius, de jactu in talis, qui & Canis dicitur. Ab ἴξ.
Ἐξιτητέον, exeundum eſt, prodeundum eſt.
Ἰξιτὸν, exeundum. Ab ἴξειμι.
Ἰξιχνευτὴς, οῦ, ὁ, inveſtigator, ſpeculator.
Ἰξιχνὸς, f. ὁσω, idem quod ſimplex.
Ἰξιχνεύζω, f. άσω, idem. Hinc
Ἰξιχνευσμὸς, οῦ, ὁ, inveſtigatio, indagatio.
Ἰξιχνοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, inveſtigo, quæro per veſtigia. Ex ἴξ, ἴχνος, & Σκοπέω.
Ἐξιχωρίζω, f. ίσω, humorem ſeroſum aut lamem exprimo. Ex ἐξ, & ἰχώρ.
Ἐξογκία, ῶ, idem quod.
Ἐξογκόω, ῶ, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio. Τάλαιναν μητρ' ἐξώγκωκεν τόκος, Eur. Or. 386. Hinc
Ἐξόγκωμα, τος, τὸ, tumor.
Ἐξόγκωσις, ἡ, idem.
Ἐξοδεύω, iter facio ex aliquo loco; (2) exeo, procedo; (3) excedo ex hac vita.
Ἔξοδεία, ας, ἡ, exitus. Ab ἐξοδεύω.
Ἐξοδεύω, ω, fut. ήσω, idem quod ἐξοδεύω; (2) vendo.
Ἐξοδία, ας, ἡ, egreſſio, expeditio, excurſio. Ex ἐξ, & ὁδὸς, *via*.
Ἐξοδιάζω, f. άσω, exire facio; (2) erogo, expendo, impendo. Ab ἐξοδία.
Ἐξοδιασμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio expendendi ſeu impendendi. Ab ἐξοδιάζω.
Ἐξοδικὸς, ὴ, όν, ad exitum pertinens. Ab ἔξοδος.
Ἐξοδικῶς, *Adv.* obiter.
Ἔξοδιον, ε, τὸ, exodium, ſive carmen, quod in exitu fabulæ canitur; (2) exitus, finis; (3) teſtum in Vet. Teſtamento quod celebrabatur in memoriam exitus ex Ægypto.
Ἐξόδιος, ε, ὁ ἡ ὴ, idem quod ἐξοδικὸς.
Ἐξοδοπορέω, f. ήσω, proficiſcor ex aliquo loco, exeo foras, egredior.
Ἔξοδος, ε, ἡ, exitus de via; (2) egreſſio; (3) expeditio militaris; (4) excurſio, eruptio; (5) profectio ex aliquo loco; (6) cantilena, quæ in exitu alicujus rei canitur; (7) exitus, finis; (8) finis vitæ; (9) impetus. Ex ἐξ, & ὁδὸς, *via*.
Ἐξοδυνάω, torqueo.
Ἐξόζω, oleo, redoleo.
Ἐξοίγω, f. ξω, aperio.
Ἐξοιδαίνω, idem quod

Ἐξοίδω, f. ήσω, extumeſco.
Ἐξοίδωσις, tumefactio. Ab ἐξοιδέω.
Ἐξοικειόω, ῶ, & ἐξοικειόομαι, ώμαι, conciliо, amice conjungo, familiarem & amicum reddo. Ex
Ἐξοικέω, ῶ, fut. ήσω, domicilio & ſedibus meis exeo, emigro. Ab ἐξοικος. Hinc
Ἐξοίκησις, εως, ἡ, emigratio ex ædibus.
Ἐξοικήσιμος, ον, habitabilis, ap. *Soph.*
Ἐξοικίζω, f. ίσω, domo expello & ejicio; (2) expello; & (3) *in Paſſ.* migro, emigro. Καὶ λίμνην ἄρδλω ἀφεῖναν ἐξώκισαν, Eur. Hec. 876. Φρῦδα γὰρ ἴσασι (οἱ θεοὶ) ἐξοικισμένοι, Ariſt. Pace, 197. Hinc
Ἐξοίκτεσις, εως, ἡ, expulſio ſeu ejectio e domo; (2) expulſio ex quocumque loco.
Ἐξοικισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐξοικοδόμησις, ἡ, exædificatio.
Ἔξοικος, ε, ὁ ἡ ὄν, e domo ſua ejectus, exſul; (2) qui e domo ſua migravit.
Ἐξοιμώζω, f. ώσω, ejulo, in ejulatus erumpo.
Ἔξοινος, ε, ebrietas e vino.
Ἐξοινία, ας, idem.
Ἔξοινος, ε, ὁ ἡ ὄν, qui vineum ſaporem perdidit; (2) vino expletus, ebrius. Ex ἐξ, & οἶνος, *vinum*.
Ἐξοινόω, vino inebrio.
Ἔξοισις, ε, divulgatio. Ab ἐκφέρω.
Ἐξοίσομαι, 1. pl. f. 1. indic. act. v. ἐκφέρω.
Ἐξοιστρέω, ῶ, œſtro exagitor, furore perculſus ſum, furo.
Ἐξοιστρίω, ῶ, demento, & *Active*, œſtro exagito, unde *Paſſ.* ἐξοιστρῶμαι, œſtro exagitor.
Ἐξοιχνεῦσιν, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐξοιχνοῦσιν, ab
Ἐξοιχνέω, ῶ, f. ήσω, egredior.
Ἐξοίχομαι, idem. Ἢ ἐς Ἀθωπίης ἐξοίχεται, Il. 6, 379.
Ἐξοιωνίζομαι, ominor.
Ἐξοκέλλω, a. 1. ἐξώκειλα, inf. ἐξοκεῖλαι, impingo, incurro; (2) erumpo, effundo me; (3) averto alium a porta, a recta via, *dicitur & tropice in partem malam* incido ſc. in aliquod vitium, malum.
Ἐξολέσεις, *perdat*. 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξολέσαι, ab ἐξόλλυμι.
Ἐξολίσαμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.
Ἐξολιγαρῶ, ῶ, f. ήσω, prorſus negligo & contemno.
Ἐξολισθαίνω, &
Ἐξολισθέω, ῶ, f. ήσω, elabor, effugio; (2) delabor, prolabor, incido. Ἐξολισθαίνειν τὰς διαβολάς, Ariſt. Eq. 489. Πῶς ἐξολισθὼν σβεύοις ἂν δωμήσας; id. Pace, 141. Ὡς μὴ σοῦ' ἐξολισθῇ ἡμᾶς ὁ κάδυρος, animo excidat, id. Conc. 286.
Ἐξολκὴ, ῆς, ἡ, extractio. Ab ἐξέλκω.
Ἐξόλλυμι, vel ἐξολλύω, f. ἐξολέσω, prorſus everto, omnino perdo, f. 2. ἐξολῶ, in inf. ἐξολεῖν, Perf. ἐξολώλεκα. part ἐξολωλεκώς, a. 1. opt. ἐξολέσειε. Ἐιθέ μὲ σπυρόρος αἰθέρος ἀσὶρ ἀναρπάσας ἐξολέσειεν. Ariſt. Θεσμ. 1060.
Ἐξολοθρία, ας, f. ήσω, pernicies.
Ἐξολοθρευτὴς, οῦ, ὁ, vaſtator, deletor.
Ἐξολοθρευτικὸς, ὴ, όν, pernicioſus. Ab
Ἐξολοθρεύω, f. εύσω, diſperdo, funditus perdo; extermino. Ἐξολοθρεύσατε ἐκ τῦ λεῶ, Act. 3, 23. Ex ἐξ, & ὄλεθρος.
Ἐξολολύζω, fut. ύξω, exululo, ululatus edo.
Ἐξολόλυξα, *ululavi*, a. 1. ind. act.
Ἐξομαλίζω, fut. ίσω, complano, lævigo; (2) manu permulceo.
Ἐξομβρίω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) effundo tanquam pluviam.
Ἐξομβρίζω, f. ίσω, id. Ab eod.
Ἐξομηρεύσις, εως, ἡ, poſtulatio obſidum vel obſtrictio alicujus per obſides, vel obſtringendi aliquem tanquam obſidibus datis. Ab
Ἐξομηρεύω, f. εύσω, obſides poſco, acceptis obſidibus alicujus fidem obſtringo; (2) obſidibus datis emercor & adſequor.

Ἐξομιλία, ας, ἡ, conſuetudinem habeo.
Ἐξόμιλος, ε, ὁ ἡ ὄν, alienus, abhorrens a conſuetudine. Ex ἐξ, & ὁμιλέω.
Ἐξομματόω, ῶ, f. ώσω, oculatum reddo, viſum reſtituo; (2) oculos effodio; (3) ſordes ex oculis abſterſo. Ἀντὶ γὰρ τυφλῶ ἐξομματῶσαι, Ariſt. Plut. 364. Ex ἐξ, & ὄμμα, *oculus*. Hinc
Ἐξομμάτωσις, ως, ἡ, eliſio oculorum; (2) abſterſio ſordium, quæ in oculis ſunt.
Ἐξόμνυμι, & ἐξόμνυμαι, abjuro, ejuro, teſtimonium. Hinc ἐξωμόσαμεν, a. 1. ἐξομόσατο, ἐξομώμαι, f. 2.
Ἐξομοθεν, *Adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo.
Ἐξομοιόω, ῶ, ſimilem efficio, adſimilo.
Ἐξομοίωσις, εως, ἡ, effictio, qua ſimulacrum alicujus exprimitur. Ab ἐξομοιόω.
Ἐξομολογέω, ῶ, & ἐξομολογέομαι, ῶμαι, confiteor; (2) spondeo, polliceor. Ἐξομολογέσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, Rom. 15, 9.
Ἐξομολογήσατο, 3. ſing. a. 1. conj med.
Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, confeſſio; (2) prædicatio; (3) gratiarum actio.
Ἐξομόργνυμι, & ἐξομόργνυμαι, imprimo, exprimo; (2) abſtergo. Unde ἐξομόρξομαι, f. 1. ἐξομόρξατο, ἐξωμορξάμην, a. 1. ἐξωμόξατο.
Ἐξόμωξις, εως, ἡ, impreſſio.
Ἐξόμφαλος, ε, ὁ ἡ ὄν, cui prominet ſeu procidit umbilicus. Ex ἐξ, & ὀμφαλός.
Ἔξον, *licitum, cum licet*, præſ. part. n. g. v. ἔξεστι.
Ἐξονειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo. Hinc
Ἐξονειδισμὸς, οῦ, ὁ, exprobratio, irriſio.
Ἐξονειδιστικὸς, ὴ, όν, ad irridendum pronus, irriſor.
Ἐξονειρωγμὸς, οῦ, ὁ, ſeminis in ſomno emiſſio.
Ἐξονειρώσσω, f. ξω, ſemen in ſomno emitto.
Ἐξονομάζω, f. άσω, nomine voco; (2) loquor, verba facio.
Ἐξωνόμαινον, nuncupo, nomine voco; ἐξωνόμηνε, a. 1. conj. 2. ſ.
Ἐξονομακλήδην, *Adv.* nominatim.
Ἐξονυχίζω, fut. ίσω, ungues exſcindo ſeu eximo; (2) ungues præcido, ſeu reſeco; (3) exarmos; (4) exquiſite expendo, & ad unguem exigo. Ex ἐξ, & ὄνυξ.
Ἐξοξύω, fut. ύνῶ, acidum reddo. Unde ἐξοξύωμαι, *acſc.*
Ἐξοπάζω, præheo, largior.
Ἐξοπίζω, ſuccum exprimo. Ab ὀπὸς.
Ἐξόπιθεν, *Poet.* pro ἐξόπισθεν.
Ἐξόπισθεν, *Adv.* a tergo. Hinc ὁ ἐξόπισθεν, poſterior.
Ἐξοπίσω, *Adv.* retro; (2) in poſtremum, poſteo.
Ἐξοπλίζω, armo; (2) exarmo. Ἐξωπλισμένον Κύρον, App.
Ἐξόπλισις, εως, ἡ, quum aliquis ſe inſtruit armis, quum aliquis armis inſtruitur; (2) exercitatio militaris; (3) procinctus.
Ἐξόπλισις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπλισμὸς, ε, ὁ, inſtructio, qua armis aliquem inſtruimus. Ab eod.
Ἐξοπλος, ε, ὁ ἡ ὄν, armatus; (2) exarmatus. Ex ἐξ. & ὅπλον, *arma*.
Ἐξοπτάω, ῶ, f. ήσω, excoquo, aſſo.
Ἐξοπτὸς, ὴ, ὁ ἡ ὄν, inaſſatus, aſſus.
Ἐξοράω, perſpicio.
Ἐξορκίζω, ad ſacra ſuſcipienda præparo, ad ſacrorum cultum expio & idoneum reddo. Ἰβῶῖς τοῖς ἐξορκίζουσιν τὸν ψυχὸν χρῶνται, Ariſtot.
Ἐξορμίζω, f. ίσω, ad iram incito, irrito.
Ἐξορυβιάζω, ſublata voce clamo.
Ἐξορθὸς, rectus, erectus, ap. *Sib. Arati.*
Ἐξόρθιος, idem.
Ἐξορθόω, ῶ, erigo; (2) inſtauro, corrigo. Τὸν ἐξόρθωσε βίον, Sopn. Ant. 83.
Ἐξορία, ας, ἡ, exterminatio, exſilium.
Ἐξορίζω, exterminо, exſilio, mulcto. Ab
Ἔξορος,

Ἐξωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui extra terminos est; (2) exsul. Ex ἐξ, & ὅρος, terminus.

Ἐξωρισμός, ὁ, exterminatio. Ab ἐξορίζω.

Ἔξορος, ος, ὁ, ἡ, exterris, exsul. Ab eod.

Ἐξορκόω, ῶ, adjuro, adigo ad jusjurandum.

Ἐξορκίζω, f. ίσω, adjuro. Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Matt. 26, 63.

Ἐξορκισμός, οῦ, ὁ, adjuratio. Ab ἐξορκίζω.

Ἐξορκιστής, οῦ, ὁ, exorcista, adjurator.

Ἐξορκῶ, fut. 1. ind. act. Att. pro ἐξορκίσω.

Ἔξορκος, ου, ὁ, eximium jusjurandum; (2) jusjurandum contrarium aliorum verbis.

Ἐξορκῶν, pr. inf. act. pro ἐξορκίειν. Ab

Ἐξορκόω, ῶ, jurejurando obstringo. Hinc

Ἐξόρκωσις, εως, ἡ, jusjurandum.

Ἐξορμάω, ῶ, f. ήσω, impello, extrudo, *in pass. & med.* erumpo, proficiscor, egredior; quo sensu & in act. *reperitur.* Ἐξορμᾶν ναῦν, Thuc. οἴκοθεν, Xen. Πράττοντα μὴν χρὴ καιρὸν ἐξορμᾶν πολλά, Arist. Θεσμ. 666.

Ἐξορμέω, ῶ, f. ήσω, e statione navium discedo, enavigo, solvo.

Ἐξόρμησις, εως, ἡ, eruptio; (2) incitatio, cohortatio.

Ἐξορμίζω, f. ίσω, idem quod ἐξορμέω; (2) sede sua moveo, *in pass.* luxari.

Ἔξορμος, ου, ὁ, ἡ, qui e statione solvit.

Ἐξορυβιάω, incito, concito, incito.

Ἔξορος, ου, ὁ, ἡ, exsul, exterminatus. Ex ἐξ, & ὅρος, *terminus.*

Ἐξορυφος, ον, sex tabulata habens.

Ἐξορύσσω, exsilio, prosilio. Πάριδος ἡ θεὰς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν, Il. 3, 325.

Ἐξορρίζω, ferum lactis excolo, ferum e caseo exprimo. Ex ἐξ, & ὀρρός.

Ἐξορρῦμαι, in ferum vertor.

Ἐξορύσσω, vel ἐξορύττω, f. ξω, effodio; (2) perfodio. Τὰς ὀφθαλμὰς ὑμῶν ἐξορύξαντες, Gal. 4, 15. Ex ἐξ, & ὀρύσσω.

Ἐξορχέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, exsulto; (2) illudo; (3) enuntio, effatio.

Ἐξορῶ, excito. Unde ἐξῶρτο, apud Apollon.

Ἐξόσδεις, *clei*, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐξιζεις, a verbo ἐξίζω.

Ἐξοσιόω, ῶ, sanctum reddo; (2) excipio.

Ἐξοστίζω, fut. ίσω, exosso, ossa eximo; (2) luxo. Ex ἐξ, & ὀστέον, os.

Ἐξοστρακίζω, f. ίσω, testularum suffragiis in exsilium mitto; (2) in exsilium quocumque modo ejicio; (3) rejicio. Ex ἐξ, & ὄστρακον, *testa.* Hinc

Ἐξοστρακισμός, οῦ, ὁ, exostracismus, relegatio, quæ per testarum suffragia fiebat; (2) exsilium.

Ἐξόσασις, ἡ, ossis prominentia, *impr.* circa tempora.

Ἐξότι, *Adv.* ex quo tempore.

Ἔξοτε, *Adv.* idem. Pro ἐξ οτε pro ἐξ ὅτου.

Ἐξοτρύνω, exhortor, exstimulo.

Ἐξουδενέω, nihil facio, contemno, sperno. Hinc

Ἐξουδένησις, εως, ἡ, contemptus.

Ἐξουδενητής, οῦ, ὁ, contemptor. Ab eod.

Ἐξουδενοῦντας, acc. pl. part. act. *contr.* pro ἐξουδενοῦντας, ab

Ἐξουδενόω, ῶ, f. ώσω, contemno, sperno, pro nihilo habeo. Ἐξουδένωσεν βουλὴν ἀνθρώπων παρὰ ἑαυτῆς, 2 Sam. 6. 16. Ἵνα πολλὰ πάθῃ, καὶ ἐξουδενωθῇ, Marc. 9, 12. Hinc

Ἐξουδένωμα, τὸ, contemptus, abjectio.

Ἐξουδένωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐξουθενέω, ῶ, f. ήσω, nihili facio, pro nihilo habeo, adspernor. Σοφίαν καὶ παιδείαν ἀνόητοι ἐξουθένησαν, Prov. 1, 7. Αὐτὸς ὁ ἐξουθενηθεὶς ἀφ' ὑμῶν, Act. 4, 11. Ex ἐξ, & οὐθείς, *nemo, nullus.* Hinc

Ἐξουθένημα, ατος, τὸ, quod nihili ducitur; (2) contemptus, neglectus.

Ἐξουθενίζω, f. ίσω, pro nihilo duco; (2) in nihilum redigo. Ex ἐξ, & οὐθείς, *nullus.*

Ἔξουλη, ejectio.

Ἐξούλης δίκη, nomen actionis, adversus eos, qui bonis aliquem arcent; (2) actio ex interdicto, unde vi dejectus sis; (3) adversus eos qui judicatum non solvunt. Ab ἐξίλλω.

Ἔξουρα, in angustum coactus. Ab ἐξ, & οὖρος.

Ἐξουρεία, ἡ, extremum agmen.

Ἐξουρέω, ῶ, f. ήσω, cum urina ejicio, in urina excerno.

Ἐξούριος, ος, ον, ἐξούριος, ον, *Adv.* secundis ventis, feliciter. Ex ἐξ, & οὖρια, *ventus secundus.*

Ἐξουσία, ας, ἡ, licentia; (2) auctoritas; (3) potestas, jus; (4) magistratus, facultas. Ab ἔξεστι, *licet.* Hinc

Ἐξουσιάζω, f. άσω, potestatem habeo, dominor. Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, 1 Cor. 7, 4. ἐξουσιαδήσομαι, 6, 12.

Ἐξουσιαστὴς, οῦ, ὁ, dominus. Ab ἐξουσιάζω.

Ἐξουσιαστικὸς, ὴ, όν, ex auctoritate procedens, auctoritatem præ se ferens. Ab eod.

Ἐξουσιαστικῶς, *Adv.* cum potestate, imperiose; (2) licenter; ἐξουσιαστικώτερον, licentius.

Ἐξοφίλλω, adaugeo, amplifico, accumulo. Hom. Odyss. 15, 18, ἐξοφείλων ἔκδυσι.

Ἐξοφθαλμος, ος, ὁ, ἡ, qui oculis est prominentibus, cui oculi exstant.

Ἐξοφρύομαι, ῶμαι, supercilium tollo, seu adlevo, unde ἐξοφρυωμένος, supercilio sus.

Ἔξοχα, *Adv.* excellenter, supra modum. Ab ἔξοχος.

Ἐξοχετεία, ἡ, emissarium, emissio, deductio aquæ per fossam, canalem, &c.

Ἐξοχετεύω, f. εύσω, derivo, & ἐξοχετεύομαι, emano, per canalem effluo.

Ἔξοχη, ης, ἡ, eminentia, prominentia; (2) extuberatio, sive exrescentia in corpore; (3) excellentia, præstantia. Ab ἐξέχω, *emineo.*

Ἔξοχον, *Adv.* excellenter, eximie. Ab

Ἔξοχος, ος, ὁ, ἡ, eminens, præeminens; (2) excellens, præstans. Ab ἔξέχω.

Ἐξοχυρόω, ῶ, f. άσω, munio, firmo.

Ἐξόχως, *Adv.* excellenter, eximie.

Ἐξυβίζω, fut. ίσω, injuriam facio per insolentiam; (2) præ insolentia omne jus & fas contemno, fœdera violo, abutor potestate, &c. (3) insolenter me gero; (4) extra alveum erumpo; (5) nimia soli ubertate lascivio. Ἐξυβρίσαι δύτυχῆ, Xen. εἴς τινα, Luc. Hinc

Ἐξύβρισις, εως, ἡ, insolentia in quocunque genere; (2) luxuria segetum.

Ἐξυγιάζω, et

Ἐξυγιαίνω, sano, sanitati restituo.

Ἐξυγραίνω, macefacio. Unde ἐξυγρασθεὶς, macefactus, & ἐξυγρασμός.

Ἔξυγρος, ος, ὁ, ἡ, prorsus humidus seu aquosus.

Ἐξυδατόω, ῶ, f. άσω, in aquam naturam converto, in aquam resolvo. Ex ἐξ, & ὕδωρ, *aqua.*

Ἐξυδατόω, ῶ, in aquam converto vel resolvo. Unde Pass. ἐξυδατοῦμαι, aequiesco. Hinc

Ἐξυδάτωσις, εως, ἡ, in substantiam aqueam conversio.

Ἐξυδρίας, ου, ὁ, ἄνεμος, ventus cum aquis pluviis erumpens.

Ἐξυδροπιάω, ῶ, hydrope corripior.

Ἐξυλακίω, ῶ, f. ήσω, latratum emitto, in latratum erumpo. Τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσῃ γόνυ, Lyc. 764.

Ἐξυμβρίζω, f. ίσω, eximo membranulam, membranas demo. Ex ἐξ, & ὑμήν. Hinc

Ἐξυμβρισὴς, ῆους, ὁ, cultellus, quo in dissectione membranæ separantur.

Ἐξυμνέω, ῶ, hymnis prosequor, celebro.

Ἐξυνῆκα, *intellexi*, a. 1. ind. act. *Att.* pro Συνῆκα, a Συνίημι.

Ἐξυπαλύω, effugere, evitare.

Ἐξυπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio.

Ἐξυπειπεῖν, monere, judicare.

Ἐξυπερθε, *Adv.* supra, super.

Ἐξυπηρετέω, ῶ, & ἐξυπηρετέομαι, οῦμαι, ministro, inservio, opedio.

Ἐξυπνίζω, f. ίσω, expergefacio. Περιδόμαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτὸν, John. 11, 11.

Ἔξυπνος, ος, ὁ, ἡ, qui e somno excitat. Ab

Ἔξυπνος, ος, ὁ, ἡ, qui e somno evigilavit, expergefactus. Ex ἐξ, & ὕπνος.

Ἐξυπτιάζω, fut. άσω, idem quod simplex ὑπτιάζω, supinus sum, supinor; (2) resupinus lum. Ἐξυπτιάζων ἴσοιμι Πολυνείκει βίαν, Διὸς τ' ἀρωγὸν τ' ἐπικότον ἀνθεστήκοσιν, Æschyl. contra Theb. 583. ubi Schollast. ἐξυπτιάζειν, ἀναπίπτειν, ὑπτιοῦσθαι. Ἐξυπτιάζων — Εἰς δύο διαιρῶν τὸ ὄνομα.

Ἐξύρατο, 3. f. α. 1. ind. med. v. ξυράω.

Ἐξύρημαι, *rasus sum*, perfect. ind. pass.

Ἐξύρανεν, *raserunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ἐξυφαίνω, pertexo, contexo, texendo absolvo; (2) compono, struo. Unde a. 1. ἐξύφηνα, in Conj. ἐξυφήνω, ἐξυφήνωσι. Hinc

Ἐξύφασμα, τὸ, tela.

Ἐξύφηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξύφανα, ab ἐξυφαίνω.

Ἐξυφηγέομαι, duco, præeo.

Ἔξω, *Adv.* foras; (2) foris; (3) extra; (4) præter; (5) absque, sine. Hinc ἐξω, sc. ὤν, externus, peregrinus, item *Compar.* ἐξώτερος, ἐξωτέρα, ἐξωτέρον, exterior, & ἐξώτατος, ἀτη, ατον, *extimus.*

Ἔξω, *babebo*, fut. 1. indic. act. verbi ἔχω.

Ἐξώδηκα, perf. ind. act. v. ἐξοιδέω.

Ἔξωθεν, *Adv.* extrinsecus, ab externo; (2) extra, exterius, foris. Ab ἔξω.

Ἐξωθέω, ῶ, f. ώθήσω, vel ώσω, extrudo, expello, ejicio; (2) e cœtu hominum exturbo; (3) sedibus expello & extermino. Unde ἐξέωσα, a. 1. & ἐξόωσα, inf. ἐξῶσαι. a. 1. Pass. ἐξωθοῦμαι. Ὅς μ' ἐξέωσε, ναπισύλησεν κράτος, Soph. Oed. Col. 1325. Μὴ φθῶσιν ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύνας, exprimere, Id. 1132. Γῆ ἔξωσαι τὸ πλοῖον εἰς πόλιν, Act. 27, 39. Hinc

Ἐξώθησις, εως, ἡ, expulsio, ejectio.

Ἐξωκεανιοῦμαι, in oceanum egredior. Ex ἐξ, & ὠκεανὸς, *oceanus.* Hinc

Ἐξωκεανισμός, οῦ, ὁ, egressio in oceanum.

Ἐξώκισα, a. 1. ind. act. v. ἐξοικίζω.

Ἐξώκοιτος, ος, ὁ, ἡ, qui foris cubat, emansiot; (2) exocœtus, piscis quidam. Ex ἐξω, & κοίτη, *cubile.*

Ἐξόλεια, ας, ἡ, internecio, pernicies, exitium. Ab

Ἐξόλης, ους, ὁ, ἡ, perditus, deploratus; (2) pernicios; (3) interitu dignus; (4) cinædus. Ab ἐξόλλυμι.

Ἐξολέκειν, plusq. ind. act. v. ἐξόλλυμι.

Ἐξόλεθρον, a. 2. ind. act. v. ἐξολεθρέω.

Ἐξωμίας, ου, ὁ, qui humerum e pallio, veste exsertum habet. Ab ἐξωμος.

Ἐξωμίδιος, ου, ὁ, ἡ, superhumeralis; (2) ab humeris dependens. Ab eod.

Ἐξωμιδοποιία, ας, ἡ, opificium conficiendi exomidas. Ab

Ἐξωμιδοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, exomidum confector. Ex ἐξωμὶς, & ποιέω, *facio.*

Ἐξωμίς, f. ίσω, humero tenus nudo. Ὁμοίως χειροτονητὸν ἐξωμισάσαις ἢ ἕτερον βραχίονα, Arist. Conc. 267. Ab ἔξωμος.

Ἐξωμὶς, ίδος, ἡ, brevis & substricta tunica circa humeros desinens, s. tunica servilis non tegens brachia; (2) tunica vilis. Ab

Ἔξωμος, ου, ὁ, ἡ, qui humeros exsertos habet; (2) expeditus; (3) *Subst.* idem quod ἐξωμὶς. Ex ἐξ, & ὦμος, *humerus.*

Ἐξωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio sive exceptio cum jurejurando. Ab ἐξόμνυμι.

Ἐξωνέομαι, οῦμαι, redimo. Χρήματα ἐξωνοῦντο τὰς ζωγλυμφὰς, Aristot.

Ἐξωνησις, εως, ἡ, redemptio. Ab ἐξωνέομαι.

Ἐξώπιος, ος, ὁ, ἡ, extra conspectum positus. Ex ἐξ, & ὤψ, *oculus.*

Ἐξώπλισε, a. 1. ind. act. v. ἐξοπλίζω.

Ἐξώπρωτα ων, parapherna, dona, quæ sponsa extra dotem constitutam fert secum. Ex ἔξω, & πρῶτος, *dos.*

Ἐξωραΐζομαι, f. ίσομαι, exorno me.

Ἐξωραϊσμαι, perf. ind. pass. v. ἐξωραΐζω.

Ἐξώραϊζον, imperf. ind. act. v. ἐξωραΐζω.

Ἐξωρμίσθην, a. 1. ind. pass. v. ἐξορμέομαι.

Ἐξώριος, ος, ὁ, ἡ, intempestivus; (2) ætati non conveniens; (3) qui ex florenti ætate jam excessit; qui consenuit. Ex ἐξ, & ὥρα.

Ἐξῶρτο,

Ἐξέφτο, 3. s. pluſq. ind. paſſ. v. ἐξίημι.
Ἐξέωσα, a. 1. inf. act. v. ἐξωθέω.
Ἔξωσις, εως, ἡ, pro ἐξώθησις, expulſio, emotio, luctatio.
Ἔξωσμα, ατ-, τὸ, expulſio. Ab ἐξωθέω.
Ἐξωστὴρ, ῆρ-, ὁ, expulſor. Ab eod.
Ἐξώστης, ου, ὁ, idem; ἐξώστης ἄνεμος, ventus aſper & violentus. Ab eod. Unde
Ἐξώστρα, ας, ἡ, machina theatralis, quâ impulſu converſa offendebatur ſpectatoribus, quid in ſcena pararetur.
Ἐξωστρακισμέν-, perf. part. paſſ. v. ἐξοστρακίζω.
Ἐξώστατ-, vide ἔξω.
Ἐξωτάτω, *Adv.* extime. Ab ἐξώτατ-, quod eſt Superlat. ab ἔξω.
Ἐξωτικὸς, ὴ, ὸν, externus; (2) trivialis. Ab ἔξωθ-, vide ἔξω.
Ἐξωτέρω, *Adv.* foras, exterius. Ab eod.
Ἐξωτικὸς, ὴ, ὸν, peregrinus. Ab ἔξω.
Ἐξώχοντο, 3. pl. imp ind. med. v. ἐξώχομαι.
Ἐξωχρ-, valde pallidus.
Ἔοι, 3. f. pr. opt. act. *Poët.* pro εἴη, ab εἰμὶ.
Ἑοῖ *ipſi ſibi*, dat. ſing. *Poët.* pro οἱ, ab ὅς.
Ἑοιγμὸν, 1. pl. perf. ind. med. *per Syncop.* pro ἐοίκαμὸν.
Ἔοικα, perf. ind. med. *Att.* pro οἶκα.
Ἔοικε, *decet*, 3. ſing. perf. ab εἴκω.
Ἐοίκεσαν, *ſimiles fuêre erant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *Att.* pro εἴκεσαν.
Ἐοικότα, acc. ſ. perf. part. med.
Ἐοικότως, *Adv.* ſimiliter; (2) convenienter; (3) recte, jure, merito; (4) probabiliter. Ab ἐοικὼς, ſimilis, conſentaneus, convenienſ, meritus, quod eſt Part. Perf. med. Ab εἴκω.
Ἐοικὼς, *ſimilis*, nom. ſ. part. v. εἴκω.
Ἔοικμι, *immittere*, præſ. opt. act. verbi. ἵημι.
Ἑοῖο, *ſui*, gen. ſing. *Ion.* pro ἑοῦ, ab ὅς.
Ἐοισα, præſ. part. *Ion.* & *Dor.* pro ὖσα, ab εἰμὶ.
Ἑοῖσι, *ſuis*, dat. plur. *Ion.* pro οἷς, ab ὅς.
Ἔολπα, perf. ind. med. *Att.* ſeu *Ion.* pro ἔλπω, ab ἔλπω.
Ἔον, imperf. ind. act. *Poët.* pro ἦν, ab εἰμὶ.
Ἐὸν, præſ. part. act. n. g. *Ion.* pro ὄν.
Ἔοργα, perf. ind. med. *Att.* pro ὄργα, a verbo inuſ. ἔργω.
Ἐοργάν, *fecerant*, 3. pl. perf. ind. med. *Att.* & *Bœot.* pro ἐώργεσαν.
Ἐοργῇ, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐώργει.
Ἕορμη, ης, ἡ, cochleare, tudicula. Unde ἑορμᾶσθαι, cochlearî agitare, & ἑορμίζειν, cochleari agitari, Lexic. Græc.
Ἑορτάζω, feſtum celebro. Ἑορτάσατε ἑορτὴν τῷ Κυρίῳ, Lev. 23, 31. Ab ἑορτὴ. Hinc
Ἑορτάσιμ-, ος, ὁ ἡ ὸν, ſolennis, feſtus.
Ἑορτασμὸς, ατ-, τὸ, feſtivitas. Ab eod.
Ἑορτασμὸς, ὁ, feriæ. Ab eod.
Ἑορτασικὸς, ὴ, ὸν, ſolennis. Ab eod.
Ἑορτάσιον, feriandum eſt. Ab eod.
ΕΟΡΤΗ, ῆς, ἡ, feſtus dies; (2) celebritas, dies celebris; (3) feriæ.
Ἑόρτι-, ος, ὁ ἡ ὸν, ad feſtum pertinens; (2) ſolennis. Ab ἑορτὴ.
Ἑορτολόγιον, ου, τὸ, codicillus feſtorum, liber, in quo feſta ſolennia configuata ſunt. Ex ἑορτὴ, & λόγ-, *ſermo, recenſio.*
Ἑορτώδης, ες, feſtivus, ſolennis.
Ἑός, ἡ, ὸν, ſuus, *de uno*; (2) meus, *cum verbis primæ perſonæ*; (3) tuus *cum verbis ſec. perſonæ*; (4) veſter, *cum pluralibus & verbis ſecundæ perſonæ*. Ab ὅ, *ſe.*
Ἑοῦσα, præſ. part. act. *Ion.* pro ὖσα, ab εἰμὶ.
Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπαγεῖν.
Ἐπαγάλλομαι, lætor aliqua re, glorior, jacto me.
Ἐπαγάλλοντο *exſultâ*, 2. ſing. præſ. imperfect. med. *Ion.* pro ἐπαγάλλεσο, ab
Ἐπαγάλλομαι, exſulto, (2) ſuperbio.
Ἐπάγαμαι, admiror; (2) adfecto.
Ἐπαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, indignor ob.
Ἐπαγγελλόμεν-, a. 1. part. med. v. ἐπαγγέλλω.
Ἐπαγγελία, ἡ, denunciatio; (2) promiſſio; (3) genus quoddam accuſationis. Ab
Ἐπαγγέλλω, *in med.* promitto, polliceor; (2) profiteor; *unde* (3) profiteor me inter candidatos, honores ambire, cum acc. v. c. ἐπαγγελίαν, conſulatum peto. Hinc ἐπαγγελμάτιον, a. 1. Ἦν (ζηλωτὴς ἀληθινὸς) ἐπαγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς, Tit. 1, 2.
Ἐπαγγέλλομαι, Paſſ. denuncior, deferor, indicor. Hinc ἐπαγγέλλω, a. 1. ἐπαγγείλαντο, perf. part.
Ἐπαγγέλλοντι, ῃ, pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐπαγγέλλουσι.
Ἐπαγγελλω, edico, denuncio, a. 1. ἐπήγγειλα. Ἐπαγγέλλειν σύλλογον, Dem. *opus* τὰς δισμοθέτας, id. Hinc
Ἐπάγγελμα, ατ-, τὸ, promiſſio, pollicitatio; (2) profeſſio.
Ἐπαγγελτικὸς, ὴ, ὸν, ad promiſſionem pertinens. Ab eod.
Ἐπαγγελτικῶς, *Adv.* per promiſſionem.
Ἐπάγειν, præſ. inf. act. v. ἐπάγω.
Ἐπαγείρω, congrego, colligo, Il. 1, 126.
Ἐπάγερσις, εως, ἡ, collectio. Ab ἐπαγείρω.
Ἐπάγλια, a. 2. ind. paſſ. v. ἐπήγνυμι.
Ἐπαγνίειν, adducere, admovere, Herodot.
Ἐπαγλαίζομαι, exſulto ob, inſolentius me effero, Hom. Il. 18, 133. ἐπαγλαιεῖσθ, *in futuro, Att.* pro ἐπαγλαίσεσθε.
Ἐπαγμένῳ, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἐπηγμένῳ, ab ἐπάγω.
Ἔπαγον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπῆγον.
Ἐπάγριος, ου, ὁ ἡ ὁ, agreſtis, ferox.
Ἐπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſtem reddo, effero. Ab ἐπάγριος.
Ἐπαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, invigilo.
Ἔπαγω, induco, infero, invecho; *item paſſ.* invehor, impetum facio; (2) inſtigo, infero; (3) adduco, adfero poſt aliud, adjicio. Hinc (4) ἐπάγομαι, induco, inveho et invehor; (5) arceſſo; (6) mecum adduco; (7) impello, incito, allicio; (8) cito teſtem, auctorem; (9) mihi adjungo, ditionis meæ facio. Κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας, 2 Pet. 2, 5. Βέλτιόν ἐστιν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου, Act. 5, 28. Hinc
Ἐπαγωγεῖς, unde ἐπαγωγεῖς, certarum litium introductores, Polluci.
Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus; (2) introductio; (3) ſubvectio; (4) invaſio hoſtilis; (5) illecebræ; (6) ordinum ſeries; (7) criminatio, accuſatio; (8) ſociorum comparatio; (9) frequentia rerum, cum alia ſuper aliam cumulatur. (n. 5. & 8. ex ἐπάγομαι.) Ex ἐπάγω.
Ἐπαγώγιον, τὸ, præputium.
Ἐπαγωγὸς, ὴ, ὸν, qui alliciendi vim habet, blandus, ad perſuadendum aptus.
Ἐπαγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto ob. Ἐπαγωνίζεσθε τῇ πίστει, Judæ 3.
Ἐπαγωγὸς, ου, defenſor.
Ἐπᾴδω, *Poët.* ἐπαείδω, accino, incanto. Ἐπάσμασι μέλ- τι μαλθακτικοῖς, Ariſt. Conc. 1147.
Ἐπαείρας, a. 1. part. act.
Ἐπαείρομεν, *Dor.* pro ἐπαείρωμεν, ab
Ἐπαείρω, elevo; (2) incito.
Ἐπαθε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. πάσχω, *patior.*
Ἐπαθλον, ου, τὸ, præmium certaminis; (2) præmium quodvis, merces.
Ἐπαθροίζω, congrego. Τῶν ἧς ὄχλων ἐπαθροιζομένων, Luc. 11, 29.
Ἐπαιμάζω, illacrimor.
Ἐπαΐξω, *Adv.* cum impetu, impetuoſe; (2) in ſuperficie, leviter. Ex ἐπὶ, & αἴσσω.
Ἐπαΐσσω, f. ξω, irruo, impetuoſe ſpiro. Ex ἐπὶ & ἀΐσσω *ſpiro, procello.*
Ἐπαισθάνομαι, ομαι, erubeſco. Hinc ἐπαίσθησις, ἐπαισθόμενος. Ex ἐπὶ, & αἰσθάνω.
Ἐπαισθάνω, a. 1. ind. paſſ. v. παίσθω.
Ἐπαίθρια, & ἐπαίθρα, ων, τὰ, bellaria, cœna ſecunda; πρὸς *Dorica*. Ex ἐπὶ, & αἴθρα, *cibus, cœna*, pro quo etiam αἴθριον, & hinc ἐπαίθριον, dicitur.
Ἔπαισεν, 3. ſing. præſ. ind. act. contr. ἐπαΐσσει, ab ἐπαΐσσω.
Ἐπαισίμεν, *Dor.* pro ἐπαίσιμον.
Ἐπαισιμος, ὁ, ἡ, ον, ὸν, ὸς, ὸν, a. 1. inf. act.
Ἐπαίσιον, 3. ſ. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπαίσιμον.
Ἐπαισίμαις, *Poët.* pro ἐπαίσιος.
Ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, laudandus.
Ἐπαινετικὸς, ἡ, ὸν, laudator.
Ἐπαινετικὸς, laudem appeto.
Ἐπαινετικὸς, ἡ, ὸν, qui facile laudat.
Ἐπαινετικῶς, laudandi cauſa, laudantium more.
Ἐπαινετὸς, laudabiliter. Ab
Ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, laudabilis. Ab
Ἐπαινέω, ῶ, laudo; (2) approbo, aſſentior. Ἐπῄνεσε τὸ Ἀλεξάνδρου τῆς μεγαλοψυχίας, Luc. Ἐπῄνεσ' ἐγὼν, ἡ σφέτερον, ἦν ἴδω, Soph. Aj. 536. Ab ἔπαινος.
Ἐπαινήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐπαινέσας.
Ἐπαινέσω, 3. ſ. a. 1. conjunct. act.
Ἐπαινίζω, idem.
Ἔπαινος, ου, ὁ, laus, laudatio.
Ἔπαινος, ὴ, ὸν, inſignis, celebris; (2) durus, horrendus, atrox. Ex ἐπὶ, & αἶνος, *gravis.*
Ἐπαίξας, a. 1. inf. act. v. ἐπαΐσσω.
Ἐπαίξασκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπαΐξε.
Ἐπαιόλημα, ατ-, τὸ, impoſtura, Ariſt. Nub. 727. Ab Αἰόλ-, *vaſer.*
Ἐπαισάμενος, ωμαι, perfundo, irrigo.
Ἐπαισθεσις, idem.
Ἐπαίρω, & ἐπαίρομαι, attollo, erigo; (2) effero aliquo animi motu; eadem fere notat *in med.* *In paſſ.* eſt etiam moveor aliqua cupiditate, ſpe, &c. item audere aliquid, item arrogantem & ſuperbum fieri, inſolescere. Unde ἐπάρθη, a. 1. ἐπήρθην, impulſus ſum, ἐπήρμ-. Ἐπαίρειν τὰς ὀφρῦς, ſ. ἐπ' αὐχένα, inſolenter ſe gerere, γλῶτ' ἐπῆρται τὴν ἐν μητέρα, Impulit, Ariſt. Nub. 42. Ὅσις μ' ἐπάρας εἰς ἴχνη ἀνοσιώτατον, Eur. Or. 286.
Ἔπαισα, 3. ſing. a. 1. act. v. παίω.
Ἐπαισθάνομαι, ſentio; (2) audio, intelligo. Οὐ ἦσαν ἐδὼ τῆδε ἐπαισθάναι κακῶν, Soph. Aj. 553. Οὔτ' ἂν σοῦ ἀμφῆς τ' ἐμοῦ ἐπήσθετο, id. Oed. Col. 1346. Hinc
Ἐπαίσθημα, ατ-, τὸ, ſenſus.
Ἐπαίσσοντα, acc. ſ. part. act. ϕ.
Ἐπαΐσσω, fut. ξω, irruo; (2) accurro; (3) inſequor; (2) percutio; (5) invado; (6) inſurgo. Ἦ μάλ μοι μάλα σιλλοὶ ἐπήσσουσι μελίσσαι, Odyſſ. 14, 281.
Ἐπάϊστ-, ος, ὁ ἡ ὸν, qui innotuit, manifeſtus; (2) deprehenſus. Ab ἐπαΐω, *audio.*
Ἐπαίσχης, ίσ-, ὁ ἡ ὸν, turpis, pudendus, infamis. Ex ἐπὶ, & αἶσχ-, *turpitudo.*
Ἐπαισχύνθη, 2. pl. præſ. ind. paſſ. v.
Ἐπαισχύνομαι, me pudet, erubeſco. Hinc ἐπαισχυνθήσομαι, f. ἐπαισχυνθῶ, ῇς, a. 1, conj. Ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε, Rom. 6, 21. Τὴν ἅλυσιν μου οὐκ ἐπῃσχύνθη, 2 Tim. 1, 16.
Ἐπαιτίω, ῶ, f. ήσω, mendico, ſtipem peto; (2) inſuper peto, poſt aliud peto. Ἐπαιτῶν αἰσχυνομαι, Luc. 16, 3.
Ἐπαίτης, ου, ὁ, mendicus.
Ἐπαίτησις, εως, ἡ, mendicatio; (2) mendicitas. Ab ἐπαιτέω.
Ἐπαιτιάω, ῶ, & ἀομαι, ωμαι, cauſſam adfingo; (2) criminor, culpo. Μὴ ἐπαιτιάσῃ τέμον σέμα, Soph. El. 635. Φοίβῳ ἐπαιτιῶντο πλέξαι τὸ δεῖ, Ariſt. Veſp. 1736.
Ἔπαιτι-, ος, ὁ ἡ ὸν, qui eſt in culpa. Ex ἐπὶ, & αἰτία, *culpa.*
Ἐπαίχθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. παίζω.
Ἐπαΐω, idem quod ſimplex αἴω, *audio.*
Ἐπαιωρίομαι, ώμαι, attollor, efferor; (2) impendeo; (3) ſuſpenſe ago. Unde ἐπαιωρεῖτο, *imperf.* 3. *ſing.*
Ἐπακανθίζειν, aculeatum eſſe, ſpinis horrere.
Ἐπακάκοσε, perf. ind. med. *Att.* pro ἐπάκακα, ab ἐπακάω.
Ἐπακμάζω, fut. άσω, vigeo, ſum ætate, vegeto. Ab ἐπακμὴ.
Ἐπακμαστικὸς, ὴ, ὸν, invaleſcens paulatim, ſenſim efferveſcens. Ab ἐπακμάζω.

Ἐπακολ-

Ἐπαγμός, ὁ, ἡ, vegetus, robuſtus. Ex ἐπί, & ἄγνυμι, rubo, vigeo.

Ἐπακολουθέω, ῶ, f. ήσω, ſubſequor; (2) ſequor; (3) inſto operi; (4) adſector; (5) perſequor; (6) animadverſione & intelligentia dicentem conſequor. Ἆρ' ἔτι σοὶ ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ; Ariſt. Conc. 479. Ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ, 1. Pet. 2, 21. Hinc

Ἐπακολούθημα, ατος, τὸ, quod conſequitur ex alio; (2) appendix.

Ἐπακολούθησις, εως, ἡ, conſequentia, conſecutio. Ab eod.

Ἐπακολουθητικός, ἡ, όν, conſecutivus, qui conſequitur. Hinc τὸ ἐπακολουθητικόν, οῦ, conſectarium.

Ἐπακοντίζω, f. ίσω, jaculor. Hinc

Ἐπακοντισμός, οῦ, ὁ, jaculatio.

Ἐπάκοος, acc. f. *Dor.* pro ἐπήκοον.

Ἐπακροατής, οῦ, ὁ, q. d. ἐπήκοος, auditor. Ab ἐπακούω.

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, exauditio. Ab eod.

Ἐπακροάομαι, ῶμαι, exaudio, auſculto. Ἐπακροώνται ἢ αὐτοῖς οἱ δαίμονες, Act. 16, 25. Hinc

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, auſcultatio.

Ἐπακρωτήριος, ἡ, ον, in ſummitate anguſtus, in acutum deſinens.

Ἐπακτήρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτικός, ἡ, όν, illex; (2) advena.

Ἐπακτικῶς, *Adv.* per inductionem, ſingula ſeſtinando percurrendoque.

Ἐπακτός, ἡ, όν, advectitius, adſcitius; (2) peregrinus; ἐπακτὸς ὅρκος, juſjurandum delatum; ἐπακταὶ ἡμέραι, intercalati dies. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτρίς, ίδος, ἡ, navigium piraticum, actuarium.

Ἐπακτρον, ου, τὸ, navigium piſcatorium. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτροκέλης, ητος, ὁ, navigium prædatorium, medium inter ἐπακτρίδα, & κέλητα.

Ἐπαλαζονεύομαι, jacto me.

Ἐπαλαιον, 3. ſ. imperf. ind. act. v. σφάλλω.

Ἐπαλαλάζω, f. άξω, lætus acclamo.

Ἐπαλαομαι, ώμαι, pervagor. Πολλὰ σφαῶν, ᾗ σὺν' ἐπάλητο, Odyſ. 15, 176.

Ἐπαλγέω, ῶ, graviter afficior ob mala.

Ἐπαλγής, ής, ὁ, ἡ, qui valde dolet. Ἐπαλγεστέρη ἰχωρία, *Arct.* Ex ἐπί, & ἄλγος.

Ἐπάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio; (2) id, quo inunximus. Ab

Ἐπαλείφω, f. ψω, ſuper inungo, ſuperillino; (2) acuo, exhortor, excito. Βαλέμβιον αὐτὸν ἐπαλεῖσθαι ὅτι ἐπὶ Ἀντίοχον. Polyb.

Ἐπαλεξίω, f. ήσω, auxilior. Τῷδ' ἐπαλεξήσων Ἀχαιῶν, Il. 11, 428.

Ἐπαλεξήσασα, f. 1. part. act.

Ἐπαλεύομαι, molo.

Ἐπαληθεύω, verum reddo; (2) verum eſſe propoſito confirmo; (3) verus ſum.

Ἐπαληθίζομαι, conſentio cum aliquare, convenio

Ἐπάλθιος, ία, ιον, ſanus, ſano.

Ἐπαλινδέομαι, volvor, involvor.

Ἐπαλκής, ές, validus, robuſtus. Ex ἄλκω.

Ἐπαλλαγή, ἡ, permutatio, variatio, vices.

Ἐπαλλάξ, *Adv.* permutato ordine, vice verſa. Ab ἐπαλλάσσω.

Ἐπάλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) indiſcretus ab altero ad alterum tranſitus; (3) motus celerrimus; (4) micatio digitorum; (5) contractus; (6) mixtio. Ab

Ἐπαλλάσσω, vel ἐπαλλάττω, f. ξω, alterno, variis ſum, viciſſim hoc atque illo modo procedo; (2) vario, everio; (3) implico. Τοῦ' ἐπάλλασσε κορυθαίολος Ἕκτωρ ἀμφὶς ἐπαλλήλοισι, Il. 13, 359.

Ἐπάλλετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. σφάλλω.

Ἐπάλληλος, ος, ον, ſeries continua & ſine interceſſione. Ab

Ἐπαλλήλως, ῶ, ὁ, ἡ, alius ſuper alium, vel poſt alium; (2) creber & continuus; (3) qui ſine interſtitio aut intercapedine ſuccedit alteri; (4) ſimilis. Ex ἐπί, & ἀλλήλων.

Ἐπαλλήλως, *Adv.* ſerie continua & ſine interminſione, identidem.

Ἐπαλλόκαρπος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui aliarum plantarum fultus ſuſtentaculo fructificat. Ex ἐπί, ἄλλος, & καρπός, *fructus*.

Ἐπαλλόκαυλος, ος, ὁ, ἡ, ον, cujus caulis alii innititur.

Ἐπάλμενος, præſ. part. med. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐφαλλόμενος, ab ἐφάλλομαι.

Ἐπαλξις, εως, ἡ, pinna muri.

Ἐπαλξίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, lapis pinnalis, lapis, qui eſt ſupra pinnam muri poſitus.

Ἐπαλτής, ος, ον, mitis, ſuavis.

Ἐπαλτο, 3. ſ. imperf. ind. med. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐφάλετο, ab ἐφάλλομαι.

Ἐπαλφίτου, ου, unde ἐπαλφίτωσε, farina conſperſit.

Ἐπαλοάω, ῶ, triturator, aut qui bobus terentibus ſeu triturantibus moderatur. Ex ἐπί, & ἀλοάω, *tritura*.

Ἐπαμαξεύω, tero plauſtris, γῆ ἐπαμαξευμένη.

Ἐπαμάομαι, ώμαι, accumulo, coacervo.

Ἐπαμαξήτηρ, ῆρος, ὁ, vector, eques.

Ἐπαμβλύνω, *Adv.* cum tergiverſatione; (2) procraſtinando, differendo. Ab ἐπαναβάλλομαι, *differo*.

Ἐπαμείβω, & ἐπαμείβομαι, permuto; (2) alterno. Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, Il. 6, 230.

Ἐπάμεμπτο, 3. l. c. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπήμεμπτο.

Ἐπαμμένω, *Poët.* pro ἐπαναμένω.

Ἐπαμπὸν, acc. ſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἐφίμπον, ab ἐφίμπω.

Ἐπαμυνάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπαμύνω.

Ἐπαμοιβαδὶς, *Adv.* per vices, mutuo, implicite. Ab ἐπαμοιβός.

Ἐπαμοιβαδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐπαμοιβός, ἡ, όν, alternans.

Ἐπαμπίσχω, ſuperinduo.

Ἐπαμπίχω, idem.

Ἐπαμῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπαμύνω.

Ἐπαμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator; (2) vindex. Ab

Ἐπαμύνω, f. υνῶ, defendo ab injuria, ulciſcor; (2) auxilior, ſuccurro. Ἐπαμύνειν ταῖς ὑδείαις, Iſocr.

Ἐπαμφιέζομαι, ſuperinduor.

Ἐπαμφιένυμι, f. ίσω, induo, circumduo

Ἐπαμφίεσκον, idem.

Ἐπαμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo, ancipitem me præbeo; (2) utrique ſufficio; (3) in neutras partes tranſeo, neutrum me præbeo; (4) oratione ambigua utor, & quæ in utramque partem accipi poteſt.

Ἐπαμφοτερίστης, ου, ὁ, ambigue.

Ἐπαμφοτερόπλευρος, ος, ον, in utramque partem procliviſ, modius, ambiguus.

Ἐπᾶν, *Conjunct.* poſtquam. Ex ἐπεί, & ἄν.

Ἐπαναβαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus.

Ἐπαναβαίνω, aſcendo, conſcendo.

Ἐπαναβεβλήσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἐπαναβάλλω, differo; (2) *in med.* mitto. Καὶ θεμάτια τὰ θρία, τοῦτο ἐπαναβαλλόμενος, Ἐπαναβαλλόμενος, Ariſt. Conc. 276.

Ἐπαναβασις, εως, ἡ, aſcenſio. Ab ἐπαναβαίνω.

Ἐπαναζεύζω, impono, v. g. equo; (2) adduco, ſed in locum editum.

Ἐπαναζεύξαι, *Adv.* ſecundo injectum. Ab ἐπαναβάλλω.

Ἐπαναβοάω, ῶ, *Ion.* pro ἐπιβοάω, exclamo.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπαναγειν.

Ἐπαναγινώσκω, relego, ἐπαναγνῶναι, lege; ἐπαναγνῶναι, recognoſcere.

Ἐπαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello.

Ἐπαναγκαῖος, τὸ, neceſſe, neceſſitas; (2) neceſſarium. Ex ἐπί & ἀνάγκη, *neceſſitas*. Μὴ ἐπαναγκαῖα ὑποθέσθαι ἑαυτοῖς ἀναιρεθῆναι, Origen. contra Celſ. lib. 8, p. 396. Conf. Act. Apoſt. 15, 28.

Ἐπαναγόρευμα, præconis voce pronuncio.

Ἐπαναγορεύω, revoco, retrorſum ago, relicio, commoveo, provoco in altum, i. e. mare navem. *in paſſ.* in altum navi provehi; ἐπαναγορευθεὶς, revocavi, a. 2. Ἐπαναγορεύσατε εἰς τὸ βάθος, Luc. 5, 4.

Ἐπαναγωγή, ἡ, reductio ad aliquid.

Ἐπαναγωγός, ὁ, ἡ, ή, reduxi, *Epiſt.* Fortunæ.

Ἐπαναδέρω, cutem, corium revello.

Ἐπαναδίδωμι, creſco, augeor.

Ἐπαναδιπλάζω, &

Ἐπαναδιπλόω, ῶ, reduplico.

Ἐπαναδίπλασμα, &

Ἐπαναδίπλωμα, ατος, τὸ, id, quod reduplicatum eſt, replicatum. Ab ἐπαναδιπλόω.

Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio, replicatio, geminatio; (2) Figura rhetorica, quum eadem vox in una ſententia primum & ultimum locum occupat; (3) Figura grammatica, quum ſyllaba ab initio vocis geminatur; (4) vox medicorum de febri.

Ἐπαναδρομὴ, ῆς, ἡ, recurſio, recurſus; (2) reditus. Ab ἐπανατρέχω, *recurro*.

Ἐπαναζεύγνυω; ἐπαναζεύξαι, reverti; (2) proficiſci.

Ἐπαναθαίομαι, ῶμαι, ſpecto.

Ἐπαναιρόμαι, ῶμαι, ſuſcipio, capeſſo; (2) occido. Ex ἐπί, ἀνά, & αἴρεω. Hinc

Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, occiſio.

Ἐπαναίρω, elevo. Unde ἐπανήραντο, a. 1. med. ſuſtulit.

Ἐπαναισθητος, ος, ὁ, ἡ, ον, ſenſus valde expers, *Arct.*

Ἐπανακαινίζω, f. ίσω, rurſus renovo.

Ἐπανακαλέω, ῶ, revoco.

Ἐπανακάμπτω, f. ψω, reflecto.

Ἐπανάκειμαι, unde f. ἐπανακείσομαι, repoſitus erit, manebit.

Ἐπανακεφαλαίομαι, ῶμαι, ſummatim enumero & colligo.

Ἐπανακίρναδ, rurſus miſcere.

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, revocatio, reſtitutio. Ab ἐπανακαλέω.

Ἐπανακλίνω, reclino.

Ἐπανάκλισις, εως, ἡ, retroceſſio; (2) aciei in ſiniſtram partem inclinatio.

Ἐπανακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico conſilia capiendi gratia

Ἐπανακομίζω, f. ίσω, refero, reduco.

Ἐπανακρίμαμαι, pendeo, ſuſpenſus ſum.

Ἐπανακρίνω, interrogo, percontor.

Ἐπανάκρασις, εως, ἡ, repulſus, rejectio. Ab

Ἐπανακρούω, f. ύσω, repello; (2) retro inhibeo navim, curſum, &c. (3) retrocedere ſeu remeare cogo.

Ἐπανακυλίομαι, ῶμαι, recupero; (2) colligo me, i. e. animum, vires.

Ἐπανακυκλέω, repeto, itero, revolvo.

Ἐπανακυκλόω, ῶ, idem. Hinc

Ἐπανακύκλωσις, εως, ἡ, revolutio.

Ἐπανακύπτω, attollor, erigor.

Ἐπανακυρτόω, ῶ, f. ώσω, communico conſilia capiendi gratia

Ἐπανακωμάζω, f. ίσω, refero, reduco.

Ἐπανακρίμαμαι, pendeo, ſuſpenſus ſum.

Ἐπανακρίνω, interrogo, percontor.

Ἐπανάκρασις, εως, ἡ, repulſus, rejectio. Ab

Ἐπανακρούω, f. ύσω, repello; (2) retro inhibeo navim, curſum, &c. (3) retrocedere ſeu remeare cogo.

Ἐπανακυλίομαι, ῶμαι, recupero; (2) colligo me, i. e. animum, vires.

Ἐπανακυκλέω, repeto, itero, revolvo.

Ἐπανακυκλόω, ῶ, idem. Hinc

Ἐπανακύκλωσις, εως, ἡ, revolutio.

Ἐπανακύπτω, attollor, erigor.

Ἐπαναλαμβάνω, apprehendo, arripio; (2) repeto, itero; (3) auxilior, quocunque modo etiam monendo, corrigendo; (4) epilogum facio.

Ἐπανάληψις, εως, ἡ, repetitio; (2) Figura rhetorica. Ab ἐπαναλαμβάνω.

Ἐπανελίσσω, infumo; ἐπανήλωκα, ultra inſumpſi; ἐπανηλωκότες, qui conſumpſerunt.

Ἐπαναλυσίω, ῶ, altius repeto, ab initio, accurate explico.

Ἐπαναμένω, ἐπανάμεινον. expecta, aor. 2. Ἀλλ' ἐπαναμείνατε χρόνον, Ariſt. Nub. 801.

Ἐπαναμιμνήσκω, in memoriam revoco; ἐπαναμεμνῆσθαι, commonefieri, a. 1. Ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, Rom. 15, 15.

Ἐπαναμνησις, ἡ, repetitio, recordatio.

Ἐπαναπλόω, ῶ, f. όσω, renovo. Ἐπαναπλάσασθαι ἐν Θραυμάχῳ λόγον, Plat. Hinc

Ἐπανα-

'Επαναπαυστὴρ, τῆρος, ὁ, requietio.
'Επαναπαύω, f. αύσω, do requiem, reficio, recreo in. Hinc ἐπαναπαύομαι, requiesco super; (2) acquiesco in. 'Επαναπαύῃ τῷ νόμῳ, Rom. 2, 17. 'Επαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν, Luc. 10, 6.
'Επαναπέμπω, fursum pello in locum aliquem.
'Επαναπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insurgo.
'Επαναπίπτω, decumbo in v. c. lectum.
'Επαναπλάσσω, fingo, formo.
'Επαναπλέω, ῶ, crebrò navigo; 'Επαναπλεῖσθαι, navigasse; (2) navibus irruo in aliquem.
'Επαναπνέω, sæpe respiro, apud Herodot. ἐπαναπνεύσαι ἐπὶ τὸν ἄνδρα, effundere verba.
'Επαναποδίζω, f. ίσω, diligenter perpendo.
'Επαναποδιστέον, in medium revocandum & diligenter expendendum est. Ab ἐπαναποδίζω.
'Επαναπολέω, ῶ, f. ήσω, iterum revolvo; (2) iterum in memoriam revoco, oratione repeto.
'Επαναρρήγνυμι, erumpo.
'Επαναρρίπτω, suscito ignem flatu; (2) commoveo, fero bellum, belli causas.
'Επαναρρίπτω, unum super aliud rejicio; ἐπαναρρίπτειν, ejaculari, in sublime jacere.
'Επαναρτάω, f. ήσω, concutio, moveo fursum versus.
'Επανάσεισις, εως, ἡ, concussio armorum, vibratio, minæ. Ab
'Επανασείω, f. σίσω, concutio arma; quod factum initio prælii. Unde (2) terreo, & in pass. terribilis sum alii, minis terreo; (3) intento, v. c. arma.
'Επανασπείρω, insuper fero, denuo semino. Hinc
'Επανασπορὰ, ᾶς, ἡ, satio iterata.
'Επανάστασις, εως, ἡ, seditio, rebellio; (2) eminentia, tumor; (3) eruptio. Ab ἐπανίστημι.
'Επανασχίλλω, reprimo, inhibeo, compesco, contraho. Αἱ γινόμεναι ἐπαναστάσεις τὰς ῥαγὰς ἐπανασχίλλουσι, Aristot.
'Επανάστημα, ατος, τὸ, prominentia. Ab ἐπανίστημι.
'Επαναστενάω, f. 1. irid. med. v. ἐπανίσταμαι.
'Επαναστρέφομαι, revertor.
'Επαναστροφὴ, regressus, a. 2.
'Επαναστρέφω, retrorsus ago; (2) subverto; (3) redeo. Hinc
'Επάνστροφος, ου, ἡ, reversio, reflexus; (2) vita & conjunctudo.
'Επανασώζω, servo, iterum servo.
'Επανατάμνω, iterum exscindo. 'Επανατάμνειν αὐτὴν τῷ φλέβα, Arist. Ex ἐπὶ, ἀνὰ, & τάμνω.
'Επανατάσις, ἐως, ἡ, extensio, intensio; (2) sublatio, evectio. Ab
'Επανατείνω, intento, sublatum intento alicui; (2) intendo, augeo; ἐπανατείνασθαι; 'Επανατεινάμενος, a. 1.
'Επανατίλλω, orior, exsilio; (2) prorumpo, exorior.
'Επανατ.θεὶς, præf. inf. pass. verbi
'Επανατίθημι, impono, repono; (2) tribuo alicui, concedo, ut habeat &c. (3) tribuo alicui, ut dederit, acceptum fero.
'Επανατρέπω, subverto, everto.
'Επανατρέφω, reficio, *proprie* mediocrem verbum; dein *tropice* recreo, quoad rem familiarem.
'Επανατρέχω, recurro; (2) in sublime excresco; ἐπανέδραμε succrevit.
'Επανατρυγάω, f. ήσω, post vindemiam colligo, quæ supersunt.
'Επαναφέρω, transfero, removeo, rejicio; (2) refero, renuncio; (3) refero, reduco; (4) repeto, conjungo; ἐπανενεγκεῖν εἰς Δία, in Jovem removere, a. 2. Οἱ δ' ἐφίστιοι ἐπανοίσουσι ταῦτα εἰς' Αθήνας, Xen. Hinc
'Επαναφορὰ, ᾶς, ἡ, repetitio, relatio, reductio; (2) Figura rhetorica, qua ab eodem verbo plures sententiæ initium sumunt.
'Επαναφυσάω, respiro.
'Επαναχάζω, recedo.
'Επαναχαλινόω, ῶ, exfrenatione utor, de medicamentis.
'Επαναχάλωσις, exfrenatio, impetus pituitæ.
'Επαναχωρέω, recedo; (2) impetum facio; (3) redeo ad priora, post digressionem. 'Επανεχώρησαν, φόβον, μὴ καί τις ἐν ὕδρᾳ ἐφορμίσῃ ψυχήν, Arist. Conc. 29. Ex ἐπὶ, & ἀναχωρέω, recedo.
'Επαναχώρησις, εως, ἡ, impetus.
'Επανδρος, ου, ὁ ἡ ἡ, virilis, virilitatem præ se ferens, viripotens. Ex ἀνὴρ, & δύω.
'Επανιζάνω, excito, suscito. Hinc
'Επανίζησις, εως, ἡ, resurrectio.
'Επανίεμαι, f. 1. indic. pass. v. ἐπανίημι.
'Επάνειμι, redeo, revertor; (2) rursus disputo, ad differendum redeo; ἐπανίασι, revertantur, a. 2. Conj. ἐπανίωσι, redire; ἐπανιὼν. 'Εξ' ἐπανιὼν γὰρ ἐπάνειμι; Luc.
'Επανιππεύω, præconio annunciare.
'Επανίπτω, præconio promiserunt.
'Επανίσταμαι, præf. infin. med. Poët. pro ἐπανίστασθαι, ab ἐπανίσταμαι.
'Επανίστε, a. 2. part. act. ἐπανίημι.
'Επανίστημι, redeo, accedo. Ἐκ τῆς ἐπανισταμένης ἀνάγκης, Luc. 19, 15. 'Επανισταμένοις ἐλπίσι, Dem.
'Επανδωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo rursum.
'Επανδωτέω, 3. sing. f. 1. ind. act.
'Επάνιχω, antecello; (2) inanitor.
'Επανήκεστος, ον, insanabilis, irrevocabilis; de pœna, est ultima, gravissima.
'Επανήκω, redeo; (2) venio, advenio.
'Επανήρετο, 3. s. imperf. ind. med. v. ἐπανείρομαι.
'Επανθέω, dicitur de rebus, quæ aliquid decoris extrinsecus addunt; (2) de iis quæ medicis ἐξανθήματα dicuntur, quæ & dicuntur ἐπανθεῖν, erumpere e cute, prorumpere, *Ern.* superfloreo; (2) eniteo, effulgeo. Κύκνοι τε πολιοῦσθαι δὴ ἔμελ' ἐπανθοῦσι τρίχες, albicant, Arist. Vesp. 1059.
'Επάνθησις, εως, ἡ, eruptio pustularum; (2) decus extrinsecus colori, &c. additum, *id.*
'Επανθίζω, efflorescо, *Ion.* όω.
'Επανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus orno; floribus spargo, floridum reddo. 'Επάνθιζον χρυσῷ, Luc. Hinc
'Επάνθισμα, ατος, τὸ, eruptio pustularum; (2) quod incst, natat, serpit, in superficie, ut lanugo in genis, spuma in urina, &c. 'Επάνθισμα, ἀφρώδες, *Hippocr.*
'Επανθισμὸς, ὁ, ὁ, exornatio, coloribus floridis, verbis venustioribus & sententiis.
'Επανθρακίδες, αἱ, pisciculi quæ super carbonibus affantur. Ab ἐπὶ, & ἄνθρακες.
'Επανθρακίζω, f. ίσω, super carbonibus asso. Μόνον θεὸν γὰρ δεῖ σ' ἐπανθρακίζεσθαι, Arist. Av. 1452.
'Επανίασι, 3. pl. præf. ind act. *Att.* pro ἐπανιᾶσι, ab
'Επανίημι, remitto, laxo; ἐπανιεῖς, Particip. Præt. ἐπανείς, a. 2. part. f. ἐπανιοῦσ', inf. ἐπανεῖναι. Μικρὸν ἐπανεῖς τῆς ὀργῆς, Luc.
'Επανιόσω, exanguo.
'Επανιοῖτε, 3. pl. præf. optat. pass. *Ion.* pro ἐπανιοῖσθε, ab ἐπανίημι.
'Επανίσταμαι, assurgo; (2) emineo. Ὅπως δὲ ἔσται ἐπανεστάμενα τοῖς δημοτικωτέοις ἐρίοις, Arist. Av. 1590.
'Επανίστανται, 3. pl. præf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπανίστανται, ab
'Επανίστημι, excito, erigo; (2) antepono, præficio; (3) ἐπ. *aor.* 2. & *perf.* & *med.* ἐφ. surgo, insurgo; (1) rebello, seditionem moveo; (3) ex inferis redeo; (4) exorior, nascor, erumpo, v. c. e cute.
'Επανίωσι, *Adv.* pulv. reliquum est, ut &c. ἐπανίημι.
'Επανοιστὸν, idem & ob eod.
'Επανοῖτε, 2. pl. pass. v. ἐπανίημι.
'Επανὸς, ὁ, ἡ, reditus; (2) Figura rhetorica. Ab ἄνω, ἀνὰ, & ὁδὸς, via.
'Επανοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumesco.
'Επανορθόομαι, præf. part. pass. *contr.* pro ἐπανορθούμενος. Ab
'Επανορθόω, ῶ, f. ώσω, in integrum restituo, corrigo, emendo. Χρὴ λεληθότα σοφίσματα ἐπανορθοῦν, Xen.
'Επανόρθωμα, ατος, τὸ, recte factum; (2) emendatio, restitutio in integrum. Ab ἐπανορθόω.
'Επανόρθωσις, εως, ἡ, idem; (2) Figura rhetorica.
'Επανορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat.
'Επανορθωτικὸς, ἡ, όν, corrigendi vim habens; ad emendandum pertinens.
'Επαντέλλασα, præf. partic. act. verbi ἐπανατέλλω.
'Επάντης, ου, ὁ ἡ, ἐπάντες, acclivis; (2) excelsus, altus. Ex ἀνὰ, & ἔντα, *in conspectu.*
'Επαντίζομαι, precor, supplico.
'Επαντλία, ᾶς, haustam, aquam infundo.
'Επάντλημα, ατος, τὸ, infusio aquæ, vel alterius liquoris, fovendi potissimum gratia; (2) fotus, fomentum. Ab ἐπαντλέω.
'Επαντλησις, εως, ἡ, idem.
'Επαντλέω, f. ήσω, perficio. Unde ἐπαντλήσας, a. 1. Pass.
'Επάνω, *Adv.* supra; (2) supra quam.
'Επάνωθεν, *Adv.* desuper. Ab ἐπάνω.
'Επάνωθι, *Adv.* supra. Ab eod.
'Επάξας, a. 1. part. act. verbi ἐπάγω.
'Επαξὲ, 3. l. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐπηξε, v. πήγνυμι.
'Επάξιος, ου, ὁ ἡ ἄ, dignus. Hinc
'Επαξιόω, ῶ, f. ώσω, postulo, rogo, precor; (2) puto, censeo. Τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν, Soph. Phil. 799.
'Επαξίως, *Adv.* digne, pro dignitate.
'Επαξίωσις, ἡ, æstimatio, census.
'Επαξόνιος, ου, ὁ ἡ ἄ, qui circum axem volvitur. Ex ἐπὶ, & ἄξων, *axis.*
Επάξω, 2. f. a. 1. ind. med. *Dor. Att.* & *Ion.* pro ἐπάξω, a πήγνυμι.
'Επαοιδὴ, ῆς, ἡ, incantatio. Ex ἐπὶ, & ἀοιδὴ.
'Επαοιδία, ᾶς, ἡ, idem.
'Επαοιδὸς, οῦ, ὁ, incantator.
'Επαον, *sedavi*, a. 2. ind. act. verbi πανύω.
'Επαπειλὴς, οῦς, ἡ, ους, minor. Ἐμοὶ τὰ δεινὰ ἐπαπειλὲς' ἴσθι, Soph. Aj. 312.
'Επαπηδάδομαι, innitor. A seq.
'Επαπηδάω, f. ήσομαι, firmiter figo, *pass.* innitor.
'Επαπίρχομαι, discedo post, subsequor.
'Επαποδύομαι, f. ύσομαι, suscipio. Ἀλλ' ἐγὼ παποδυσόμεθα τυτωὶ τῷ ἀριγμῷ, Arist. Lys. 618.
'Επαποθνήσκω, post aliquem morior.
'Επαποικίζω, iterum coloniam deduco aliquo.
'Επαποκτείνω, insuper post alium vel alios interficio.
'Επαπολάω, fruor, i. e. voluptatem, fructum capio ex re aliqua.
'Επαπόλλυμι, pessundo porrò.
'Επαπολογίομαι, ούμαι, insuper defendo; (2) defendo.
'Επαπορέω, ῶ, fut. ήσω, addubito, insuper dubito; (2) aliam insuper dubitationem & quæstionem moveo. Hinc
'Επαπόρημα, ατος, τὸ, addubitatio, quæstio super aliqua re. Hinc
'Επαπορηματικὸς, ἡ, όν, addubitativus.
'Επαπόρησις, εως, ἡ, addubitatio & quæstio super aliqua re.
'Επαπορητικῶς, dubitanter.
'Επαπορῶμεν, 1. pl. pr. conj. act. *contr.* pro ἐπαπορέωμεν, ab ἐπαπορέω.
'Επαποστέλλω, mitto post alium.
'Επαπτω, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπῆψα, a πάπτω.
'Επαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio. Ἐπ' ἀρᾶ, & ἐπ'

Ἐπαρέσθαι, ὦμαι, impreor. Ἐπαρώμενος Ἥφαιστ' ἀμφλυ, Hom.
Ἐπάρη, 2. 1. part. act. v. ἐπαίρω.
Ἐπάρουα, quæ fustibus, fem. ab ἐπάρας.
Ἐπαρατός, ή, ὁ, ἡ, ὑ, exsecrabilis. Ab ἐπαρᾶσθαι.
Ἐπαρύσσω, vel ἀττω, item ἐπαρύσσω, τω, ξω, illido; (2) irruo, incumbo, a. 1. ἐπᾶρυξα, & ἐπήρυξα.
Ἐπάρσατε, 2. pl. a. 1. imper. act. v. ἐπαίρω.
Ἐπάρατος, ος, ὁ, ἡ, ὑ, exsecrabilis; (2) diis devotus; (3) diis sacratum, ne occupetur, habitetur. Ab ἐπαράομαι.
Ἐπάχμη, leucomate f. albugine laborans, de oculo & animante; (2) cæcus, obscurus. Ἐπάχμιον πάθος, ὀφθαλμῶν τὸ μυωδες λεύκωμα, Eustath. ad Iliad. 3. Ex ἐπι, & ἄχνη.
Ἐπάργυρος, ος, ὁ, ἡ, ὑ, inargentatus.
Ἐπαρδεύω, &
Ἐπαρδω, f. ξω, irrigo.
Ἐπαρέσκω, placo, reconcilio.
Ἐπάρη, 3. 1. a. 2. indic. pass. v. πείρω.
Ἐπαρήγω, f. ξω, auxilior. Ὀδυσῆϊ φωτὶ ἐπαρήξω, Il. 27, 783.
Ἐπαρωγός, ός, ὁ, ἡ, ὑ, adjutor, auxiliator.
Ἐπαρίξις, ὡ, auxilium.
Ἐπαρήκειν, pluiq. ind. act. verbi ἐπάρκω.
Ἐπαρυσσάμην, a. 1. part. med. Ion. pro ἐπαρυσάμην. Ab ἐπαρύομαι.
Ἐπαρθείς, a. 1. partic pass. v. ἐπαίρω.
Ἐπαρθεῖν, a. 2. ind. act. verbi πείρω.
Ἐπαρίσθιος, ος, ὁ, ἡ, ὑ, sinister, perversus, ineptus. Hinc
Ἐπαρισθένεια, ας, ἡ, q. d. sinisteritas; (2) ineptia, insulsitas.
Ἐπαρίστερον, Adv. sinistre; (2) inepte.
Ἐπάρκεια, ας, ἡ, auxilium. Ab ἐπαρκέω.
Ἐπάρκεσις, ἡ, idem.
Ἐπάρκεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐπάρκεσεν.
Ἐπαρκέσῃ, 3. sing. f. 1. ind. act.
Ἐπαρκέω, ῶ, arceo, propulso; (2) opitulor, opem fero; (3) suppedito, suggero, f. ἐπαρκέσω, ἐπαρκέσουσα, opem laturus, a. 1. ἐπήρκεσα, inf. ἐπαρκέσαι, Poët. ἐπαρκέσσαι. Ἥδειν γὰρ Φᾶλαντιδην τὰ Σείρβε αὐτῶν βάλοιον, ἢ τοῖς διωρύξοις ἐπαρκέσειεν, Dem.
Ἐπαρκής, ἐς, ὁ, ἡ, ὑ, sufficiens.
Ἐπάρκιος, ος, ὁ, ἡ, ὑ, idem. Ab ἐπαρκέω.
Ἐπαρκούντως, Adv. sufficienter. Ab ἐπαρκέων, οῦν, Part. Ab ἐπαρκέω.
Ἔπαρμα, ατος, τὸ, locus sublatus, editus; (2) tumor, tuberculum. Ab ἐπαίρω.
Ἔπαρσις, ἡ, idem.
Ἐπάρσομεν, acc. f. præf. part. pass. per Syncop. pro ἐπαρθέντες, ab ἐπαίρω.
Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπάρχομαι.
Ἐπάρουρος, ου, ὁ, ἡ, agricola, hortulanus.
Ἔπαρσις, εως, ἡ, elevatio; (2) superbia. Ab ἐπαίρω.
Ἐπάρω, f. 1. ind. act. Æol. pro ἐπαρῶ, ab ἐπαίρω.
Ἐπαρτέω, ῶ, suspendo desuper; (2) sed ἐπαρτάομαι, ῶμαι, impendeo, Perf. ἐπηώρημαι, κίνδυνος impendens periculum.
Ἔπαρτος, ος, ὁ, ἡ, ὑ, paratus, qui est in promptu. Ex ἐπι, & ἀρτίομαι, paro.
Ἐπαρτίζω, paro, perficio.
Ἐπαρτίος, ος, ὁ, ἡ, attollens, inflans. Ἐπαρτίοις ἐπὶ ὠδῖσι μὴν, ἡ σεμάχη ἐπαρτίοισι, Hesiod. Ab ἐπαίρω.
Ἐπαρτύω, apto, adapto.
Ἐπαρυτήρ, ῆρος, ὁ, & ἐπαρυστρίς, ίδος, ἡ, haustrum, infusorium. Ex ἐπι, & ἀρύω.
Ἐπαρχία, ας, ἡ, præfectura, provincia. Ab ἔπαρχος.
Ἐπαρχικός, ὴ, όν, ad magistratum pertinens, proconsularis.
Ἐπαρχιώτης, ου, ὁ, provincialis, F. ἐπαρχιώτις, ίδος. Ab eod.
Ἔπαρχος, ου, ὁ, ἡ, præses, præfectus.
Ἐπάρχω, f. ξω, impero, dominor; (2) sum præfectus. Hinc ἐπάρχομαι, auspicor. Τῶν Εὐρώπῃ ἐπῆρχον Ilocr.
Ἐπαρωγεύς, ῆος, ὁ, auxiliator.
Ἐπαρωγός, ός, ὁ, ἡ, ὑ, auxiliator.
Ἐπάσαι, ᾶς, ᾶ, 2. inf. aor. 1. v. ἐπάω.
Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. πάω.
Ἐπασθμαίνω, anhelo.
Ἐπασκέω, ῶ, ἐ, ἐσω, exercen, instruo adversus aliquem. Σφῶϊν ἐπασκῶ, Arist. Nub. 517. Hinc
Ἐπάσκητής, οῦ, ὁ, exercitator, athleta, Hes.
Ἔπασμα, ατος, τὸ, incantamentum; (2) cantilena pueris a nutricibus cantari solita. Ab ἐπᾴδω.
Ἐπασπαίρω, palpito.
Ἐπασσότερος, α, ον, alter post alterum. Ex ἐπὶ, & ἄσσον, prope.
Ἐπαστραπτερικῶς, ὁς, idem.
Ἐπαστράπτω, fulgeo, emitto splendorem.
Ἔπαχον, imperf. ind. act. v. πάχω.
Ἐπάτασε, 3. f. a. 1. ind. act. v. πατάσσω.
Ἐπατάθην, a. 1. ind. pass. v. πατέω.
Ἐπάτησε, calcavit, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐπαυγάζω, f. άσω, luminis radiis illustro, lucem adfero; at in Pass. splendesco; (2) splendeo. Hinc
Ἐπαύγασμα, ατος, τὸ, splendor.
Ἐπαυδάω, ῶ, f. ήσω, insuper dico.
Ἐπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, in pertinacia perduro, pertinaciter resisto.
Ἐπαύλιος, ος, ον, in aulam ferens, Epith. januæ.
Ἐπαυλία, præcinio, accino. Θρῆνον ἐπαυλῆσαι πρὸ Ηυθαγόρᾳ, Luc.
Ἐπαυλιζομαι, f. ίσομαι, fabulor, in loco commoror, in tentorio ago. Τῷ νυκτὶ ἐπαυλισάμενοι τῇ μάχῃ, Luc.
Ἔπαυλον, ου, τὸ, villa, villula; τὰ ἐπαύλια, repotia, secundus nuptiarum dies.
Ἐπαυλις, ὁ, villa, casa, fabulum, ovile.
Ἔπαυλος, ου, ὁ, fabulum.
Ἐπαυξάνομαι, & ἐπαύξομαι, cresco. Ab
Ἐπαυξάνω, & ἐπαύξω, f. ξήσω, adaugeo. Ἐπαυξήσαι φαιρίδα, Dem. Hinc
Ἐπαυξη, ης, ἡ, accretio, incrementum.
Ἐπαύξησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπαυξής, ἐς, ὁ, ἡ, ὑ, crescens paulatim, ut febris. Ἐπαυξίας νόσος, Hippocr. Ab eod.
Ἐπαυρεῖ, 3. f. præs. ind. act. pro ἐπαυρίσκῃ, ab ἐπαυρέω.
Ἐπαυρέμεν, præs. inf. act. Ion. pro ἐπαυρεῖν.
Ἐπαύρετο, 2. f. a. 2. ind. med. Ion. pro ἐπαύρατο.
Ἐπαυρίσκω, ἔω, ἐπαυρήσομαι, & ἐπαύρομαι, fruor, utilitatem & fructum percipio; (2) damnum accipio, pœnas luo; (3) adsequor, contingo; (4) consequor, nanciscor. Ἥρῃ χρέα λῶβαν ἐπαυρεῖν, Il. 11, 572.
Ἐπαύρηαι, fruaris, 2. s. præs. conj. med. Ion. pro ἐπαύρῃ.
Ἐπαύρασις, vel ἐπαύρισις, εως, ἡ, fruitio, voluptas, gaudium. Ab ἐπαυρίσκω.
Ἐπαυρίζω, spiro, flatum emitto.
Ἔπαυριον, Adv. cras. Hinc ὁ ἐπαύριος, crastinus.
Ἐπαυρίσκω, fruor, idem quod ἐπαυρίζω.
Ἐπαύρομαι, idem.
Ἐπαύρατο, 3. s. a. 2. opt. med. v. ἐπαυρίσκω.
Ἐπαύρατ', 3. pl. præs. conj. med.
Ἔπαυσεν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. παύω.
Ἐπαύσαλο, 3. sing. a. 1. ind. med.
Ἐπαύσω, 2. f. a. 1. imp. act. v. παύω.
Ἔπαυσα, 2. f. a. 1. med. Att. & Ion. pro ἐπαυσάμην, a παύω.
Ἐπαυτίκα, statim.
Ἐπαυτοφώρῳ, in flagranti delicto, in ipso facto. Sic conjunctim sæpe invenitur, pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, cujus dativi nominativus τὸ αὐτόφωρον, ipsum furtum, vel indictus, cum occurrat αὐτόφωρος.
Ἐπαυχένιος, ος, ὁ, ἡ, ὑ, qui cervici imponitur. Ex ἐπὶ, & αὐχήν, cervix.
Ἐπαυχέω, ῶ, glorior ob. Ἐπαυχεῖν ἐπὶ τοῖς Σοῖς λόγοις, Acts, Ad. Gal.
Ἐπαφαίρεσις, εως, ἡ, detractio furtiva. Ab
Ἐπαφαιρέω, ῶ, insuper demo, feu detrabo.
Ἐπαφαυαίνω, exsicco. Sed hoc verbum præsupponitur tantum, propter ἀπαφαυάνθη, ex Aristophanis Ranis, ubi tamen alii legunt ἀπαφανάνθη.
Ἐπαφάσσω, ἔω, f. ήσω, contrecto; (2) dompteo. Ab ἐπαφή.
Ἐπαφαυάνθη, 3. 1. ind. pass. v. ἐπαφαυαίνω.
Ἐπαφή, ῆς, ἡ, contactus, contrectatio. Ex ἐπὶ, & ἁφή.
Ἐπαφησις, ὡ, idem.
Ἐπάφησεν, aor. 1. indic. act. v. ἐπαφίημι.
Ἐπαφήσω, fut. ἥσω, immitto. Ἐπαφίειν τὰ φαλτά, Xen.
Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, Epaphras. Nomen viri, decurtatum ab Ἐπαφρόδιτος.
Ἐπαφρίζω, spumam ago, spumo.
Ἐπαφρόδιτος, ος, ὁ, Epaphroditus. Nomen viri. Venustus.
Ἔπαφρος, ος, ὁ, ἡ, ὑ, super quo spuma est.
Ἐπαφῶ, a. 2. conj. act. v. ἐπαφίημι.
Ἐπάχθεια, ας, ἡ, molestia, offensa. Ab
Ἐπαχθής, ἐς, ὁ, ἡ, ὑ, gravis, molestus. Ex ἐπὶ, & ἄχθος, pondus.
Ἐπαχθές, Adv. molestе. Ab ἐπαχθής.
Ἐπαχλύω, tenebris obscuratus sum.
Ἐπάχνησεν, 3, f. a. 1. ind. act. v. πάχνάω.
Ἐπαχνόω, a. 1. ind. pass. v. πάχνόω.
Ἔπειδ', Conj. posteaquam. Ab ἐπεί.
Ἐπείδε, a cessit, 3. sing. a. 2. ind. act. Dor. pro ἐπείδη, ab ἐπείδαίνω.
Ἐπείδεσαν, imperf. ind. act.
Ἐπείδαμε, 3. f. imperf. ind. act. v. ἐπείδάμην.
Ἐπείδαλον, injeci, a. 2. ind. act.
Ἐπείδασα, 3. f. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπεισέδυσα, a verbo ἐπεισέδυω.
Ἐπείδλω, a. 2. ind. act. verbi ἐπείδαίνω.
Ἐπείδνα, a. 1. ind. act.
Ἐπεισέδυσα, a. 1. ind. act. v. ἐπεισέδυω.
Ἐπείδια, 3. f. a. 2. ind. act. ab ἐπείδημι.
Ἐπείδλιψε, a. 1. ind. act. v. ἐπείδλίβω.
Ἐπείδύδυσε, 3. f. a. 2. ind. act. v. ἐπείδύδυω.
Ἐπειδήδαν, ὦ, illudo, insulto. Τοῖς θανοῦσι τοὺς φιλοῦσι κωμῴδεῖς ἐπειδήδᾶν, Soph. Aj. 1008.
Ἐπίδυος, ὁ, ἡ, ὑ, per sponsionem factus.
Ἐπείδυεις, 2. sing. præs. imp. act.
Ἐπειδείρω, excito. Δεινὸν μὲν τὸ φάλαγγ' ἐπειδείρειν ἄδην κακῶν ἐπειδείρειν, Soph. Oed. Col. 525. Σφῶϊν δ' ἄνδρε εἰσὶν ἐπειδοί, Arist. Av. 84.
Ἐπείδητο, 3. sing. a. 2. ind. med. per Syncop. pro ἐπειδήτο, ab ἐπείδημαι.
Ἐπειδμός, ὁ, &
Ἐπείδασις, ὁ, excitatio, incitatio.
Ἐπειδαστικός, ὴ, όν, incitandi, excitandi vim habens.
Ἐπειδαστικῶς, ad incitandum aptè.
Ἐπειδαχάζω, rideo super aliqua re, & quidem in malis alienis.
Ἐπειδαχάω, unde ἐπειδαφον, superingere, devora insuper
Ἐπειδαίνυμαι, insuper misceo.
Ἐπειδαλάπτω, incido.
Ἐπειδαμάω, suspendo in v. c. fumo.
Ἐπειδυλία, volvo in re obliqua, pass. volutor, hæreo in re aliqua.
Ἐπειδυσίας, dat. pl. perf. part. act. v. ἐπειδυλίω.
Ἐπειδυδάω, a. 1. ind. pass.
Ἐπειδυσαι, cognovisti, 2. pl. a. 2. ind. act.
Ἐπείδυτο, 3. sing. imperf. ind. med. per Syncop. pro ἐπειδύετο, a verbo ἐπειδύω.
Ἐπειδχάω, inhio, irrideo, in a. 2. ἐπειδχανον, ἐπειδχανών.
Ἐπειδχείρησις, ὁ, conatus, aggressio.
Ἐπειδχέω, infundo.
Ἐπείδχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur, seu infusum est. Ab ἐπειδχέω. Hinc
Ἐπειδχυματίζω, instillo, infundo.
Ἐπειδχύτης, ου, ὁ, pincerna. Ab eod.
Ἐπειδχύω, insuper infundo, itcrum infundo.
Ἐπείδωλος, 3. f. a. 1. ind. med. verbi ἐπειδωλόομαι.
Ἐπείδων, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπείδω.
Ἐπείδον, 3. f. imperf. ind. act. v. ἐπείδίδωμι.
Ἐπείδομαι, 3. f. a. 2. ind. act. v. ἐπείδέρχομαι.
Ἐπείδρα, mensa, gen. sing. Ion. pro ἐφέδρας.
Ἐπείδον, a. 2 ind. act. v. ἐπείδίδωμι.
Ἐπείδω, 3. f. a. 1. ind. act. v. ἐπείδίδωμι.

ἐπέεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ἔπεσι, ab ἔπος.
Ἐπεξέσσω, 3. f. a. 1. ind. act. v. ἐπεξέω.
Ἐπεξῄει, 3. f. imperf. ind. act. v. ἐπεξέρχομαι.
Ἐπείδετο, 3. f. a. 2. ind. med. v. ἐπείδομαι.
Ἐπείθμην, 3. f. a. 1. ind. act. v. ἐπείθομαι.
ΕΠΕΙ, postquam; (2) quoniam, quandoquidem; (3) alioqui.
Ἐπείγεμεν, 2. l. indic. pass. *Ion.* pro ἐπείγῃ.
Ἐπείγετο, 3. f. imperfect. ind. pass. *Ion.* pro ἐπείγετο.
Ἐπειγομένοισι, pass. *Ionice* pro ἐπειγομένῳ, ab
ΕΠΕΙΓΩ, f. ξω, urgeo, impello; ἐπείγομαι, festino, propero, maturo; (2) insto. Ἐπείγει γάρ με τὸν Διὸς σκοπὸν, Soph. Oed. 1535. Τὸν οἶκτον ἔπειγον ἐμόν, Id. Phil. 499. Ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα τὸ δεινὸν ὅπῃ ἐπείξεται, Aristt. Conc. 1143.
Ἐπειδάν, postquam, quoniam. Ab ἐπεί.
Ἐπειδή, idem quod ἐπεί.
Ἐπειδήπερ, *Conj.* quandoquidem.
Ἐπείδοι, 3. sing. præs. opt. act. v.
Ἐπείδον, inspexi, ab inusitato ἐπείδω.
Ἐπειή, *Poët.* quum; (2) quoniam. Ab ἐπεί.
Ἐπείθετο, 3. f. imperf. ind. pass. v. πείθομαι.
Ἐπείκαζε, fut. άσω, conjicio, conjecto; (2) conjectura adsequor.
Ἐπεικέ, f. ἐπείκειν, quando, postquam, *poeticum* pro ἐπειδή.
Ἐπείκλης, ους, ὁ, instigator. Ab ἐπείγω.
Ἐπειλημμένα, perf. part. pass. f. g. *Att.* pro ὁπλιλημμένα, ab ὅπλα μιζάνω.
Ἐπειμι, succedo; (2) invado. Ἐπεισί μοι γελᾶν, Luc.
Ἐπειμι, immineo, sum super & post, unde ἐπιγιγνόμενοι, *Poët.* posteri.
Ἐπείπω, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐνεῖπαι, ab ἐνέπω.
Ἐπείρα, a. 1. ind. act. verbi πειράω.
Ἐπειρᾶσθε, præt. inf. pass. v. πειράομαι.
Ἐπείρεξις, εως, ἡ, festinatio. Ab ἐπείγω.
Ἐπειπερ, *Conj.* quoniam, quandoquidem.
Ἐπείρα, *transfix*, a. 1. ind. act. verbi περάω.
Ἐπειράθην, ου 1. ind. pass. verbi περάω.
Ἐπειράσω, *tentassi*, 2. sing. a. 1. ind. med.
Ἐπειρᾶτο, 3. f. imperf. med. *contr.* pro ἐπειράτο.
Ἐπειρεῖσι, præs. inf. med. v. ἐπείρομαι.
Ἐπείρον, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπείρα, & hoc *contr.* pro ἐπέρασε, a περάω.
Ἐπειρύσθη, inf. med. *Poët.* pro ἐπηρύσθη, ab Ἐπειρύω, attraho.
Ἐπειρώατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro Ἐπειρῶντο, *periculum faciebant*, 3. pl. imperf. ind. pass. pro ἐπειράσθη, a πειράω.
Ἐπειρωνεύομαι, ironice loquor super aliqua re, derideo.
Ἐπείρωτᾶν, *rogare*, præs. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐπερωτᾶν, a verbo ἐπερωτάω.
Ἐπειρώτων, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπερώτων, *contr.* ex ἐπηρώτων.
Ἐπειρώτησιν, acc. sing. *Ion.* pro ἐπερώτησιν.
Ἐπείσω, *adii*, a. 1. ind. act. verbi ἐπείμι, *adeo*.
Ἐπείσαγμα, ατος, τό, Sophocl. id quod superinductum est, accessio, incrementum. Ab ἐπεισάγω. Sed apud Sophocl. alii legunt ὄπασγμα, ab ὀπάζω.
Ἐπεισάγω, super induco, aliunde inveho, adscisco, adopto.
Ἐπεισαγωγή, ῆς, ἡ, superinductio, invectio, importatio.
Ἐπεισακτικός, ή, όν, invectitius, importatus aliunde.
Ἐπείσακτος, ος, ον, ὁ ἢ ἡ, advectitius, ascititius.
Ἐπεισβαίνω, insuper ingredior; (2) ingredior. Ἐπεισβαίνων τῇ ἵππῳ δὶς τὴν θάλασσαν, Xen.
Ἐπεισβάλλω, super infundo, v. c. aquam vino; (2) ingredior; (3) irrumpo.
Ἐπεισβάτης, ου, ὁ, vector, miles classiarius.
Ἐπεισδέχομαι, fut. ξομαι, insuper admitto & recipio intro.
Ἐπείσδυσις, εως, ἡ, ingressio, irruptio.
Ἐπεισέρχομαι, ἐλεύσομαι, insuper induco; (2) in usum, consuetudinem induco, invenio; (3) celebro.
Ἐπείσθησις, εως, ἡ, initiatio. Vox. Schol. v. Ἔφορος.
Ἐπείσθιος, ον, ὁ, ἡ, ἐπείσθιον, τό, ἐπείσθιοι, ων, οἱ, ἐπείσθιαι, ων, αἱ, ἐπείσθια, ων, τά, inde, ulterior, posterior, posterus, posteritas, posteritus, posteritatis, posteritatem, posteritatis, posteritatem, posteritatis, posteritatem

'Επαμφω, 2. 1. ind. act. verbi ἀπαμφω.
'Επανήγετο, 3. sing. imperf. ind. med. Dor. pro ἐπανήχετο, ab ἐπανήχομαι.
'Επανθήσω, do amplius, addo.
'Επάνθημα, ατος, τὸ, superior vestis, ut toga, pallium.
'Επανδύτης, ου, ὁ, amiculum, indusium.
'Επαρνδύω, f. ύσω, super induo.
'Επανωχετ', 2. 2. inf. act, v. ἐπαφίημι.
'Επάνοχλις, εως, ἡ, illatio. Scribitur etiam sine γ, ἐπάνοξις. Ab 'επαφέρω, infero.
'Επανοίξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. Poet. pro 'επανοίξαντες, ab 'επαφέρω.
'Επάνσσμαι, 2. 1. ind. act. v. 'επανίημι.
'Επανίστο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi 'επανίημι.
'Επαυλίων, 1. sing. imperf. ind. act. v. 'επαυλιάω.
'Επαυλιόσθε, perf. ind. med. Att. & per Epenth. ου ο pro 'επαυλιᾶσθε, ab 'επαυλίω.
'Επανήχετο, natabat, 3. sing. imperf. ind. med. verbi 'επανήχω, supernato.
'Επαύσῃ, luxeris, 3. sing. imperf. indic. act. pro 'επαύσῃς, a παυθίω.
'Επαύθησις, εως, ἡ, insertio literæ vel syllabæ; Figura Gramm. Ab 'επαυξάνω.
'Επαυδορίω, insilio. Unde a. 2. 'επάνδορε, irruit, 'επανδοῦσα, 'επανδορῦσα.
'Επανδρόσσω, insilio, irruo.
'Επανθυμίσμαι, ῦμαι, enthymema enthymemati superadditum.
'Επανθύμημα, ατος, τὸ, enthymema enthymemati additum. Ab 'επανθυμίσμαι.
'Επανθύμησις, εως, ἡ, enthymematis ad enthymema adjunctio. Ab eod.
'Επανθών, aor. 2. part. act. Dor. pro ἐπιλαθών, a verbo 'επίρχομαι.
'Επανυτανύω, f. ύσω, insuper intendo.
'Επανυτάνομαι, contendo me, vires.
'Επανυτίλλω, mando, jubeo.
'Επανυτίθημι, infero in medium.
'Επανυτρίζω, infligo, sc. plagam, vulnus.
'Επανυτρυφάω, luxuriose aliqua re utor.
'Επανυτρώγω, una comedo, inf. a. 1. επανυτρωγεῖν.
'Επάνυτρωμα, τὸ, &
'Επανυτρωσις, ἡ, voces Epicureæ de voluptatibus quæsitis & superfluis. Ab επανυτρώγω. Casaub. Al. ab επανυτιτρώσκω, leviter vulnero, stringo, s. pungo cutem. Ern.
'Επαρτύνω, apparo, instruo. Ἀλλάμεσθ' ὅτι ἄλλα μ' 'επ' ἀυτοῖς χεῖρ' 'επανυτύνοντ' 'ἐμὴν ἔφαλεν, Soph. 451.
'Επανυτύω, idem.
'Επαξάγω, educo exercitum. Hinc
'Επαξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio aciei in hostem.
'Επαξαμαρτάνω, pecco insuper, porro.
'Επαξανθίζομαι, effloresco, επαξάνθισμένος, nitidus, pinguis.
'Επαξαπατάω, fallo, decipio.
'Επάξημι, egredior, exscendo; (2) erumpo; (3) reum pergo, accuso, item impugno, verbis male accipio, s. tracto; (4) ulciscor, punio; (5) persequor oratione, scriptis; (6) operam navo; (7) exsequor.
'Επαξελαύνω, f. λάσω, in aliquem proveher equo; (2) immitto; (3) erumpere jubeo. Οἱ 'Ολύνθιοι 'επαξελαύνουσι τὰς ἵππους, Xen.
'Επαξέλεγχος, ὁ, confutationis (ἔλεγχος) copiosior elaboratio.
'Επαξέλασις, εως, ἡ, vindicta, ultio; (2) pœna; (3) exsecutio. Ab 'επαξέρχομαι.
'Επαξελασόμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. v. ἐπαξέρχομαι.
'Επαξέλευτάτε, ὰ, ὸν, ultor, ultrix.
'Επαξέλθω, aor. 2, infin. act.
'Επαξεργάζομαι, f. άσομαι, elaboro; (2) effectum opus polio; (3) absolvo; (4) occido.
'Επαξεργαστὴς, οῦ, ὁ, exsecutor.
'Επαξεργαστικός, ὴ, ὸν, ad operis expolitionem faciens. Ab eod.
'Επαξεργαστικῶς, Adv. cum quadam operis expolitione.
'Επαξέρνω, permeo, pervado, velut calor corpus.
'Επαξέρχομαι, f. ελεύσομαι, incurso, invado, insulto; (2) percurro, oratione persequor; (3) ulciscor, punio; (4) in jus rapio, accuso, actionem intentatam persequor; (5) perficio, absolvo; (6) exscendo aliquo.
'Επαξέτασις, ἡ, repetita, altera lustratio, recensio exercitus.
'Επαξήρασε, f. ράσω, ultra adinvenio.
'Επαξήρομαι, 1. pl. a. 2. ind. act.
'Επαξήγησις, εως, ἡ, narrationi juncta narratio; (2) enarratio; (3) Figura, quæ idem variis verbis explicat ornandi vel dilucidius explicandi gratia.
'Επαξῆκε, deincepi, Ion. pro ἐφῆκε.
'Επαξίθι, 2. sing. præs. imper. act. verbi ἐπίημι.
'Επαξόδια, τα, sacra facta ob felicem expeditionis bellicæ susceptæ eventum.
'Επάξοδος, ὁ, ἡ, eruptio, exitus adversus aliquem. Ex ἐπὶ, & ἔξοδος, exitus.
'Επάοικα, 3. sing. perf. ind. med. v. ἐποικω.
'Επαπειθέτω, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐπαπειθῶ.
'Επάπειτον, insequi, præs. inf. act. Ion. pro ἐφέπειν, a verbo ἐφέπω.
'Επαπορέατο, 3. plur. pluſq. ind. pass. Ion. pro ἐπαπείρωτο. A πειράω.
'Επάπιτνον, 2. 2. ind. act. verbi ἐπαπίπτω.
'Επάπτηλ, fixerat, 3. sing. pluſq. ind. med. v. ἐπαπτήνυμι, figo.
'Επαπιθμὴν, 1. pl. aor. 2. ind. act. per Sync. pro ἐπαπίθομεν, quod Ion. pro ἐπάθομεν, a πείθω.
'Επάπλεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐπαπλέω.
'Επάπλυνον, aor. 2. ind. act. Att. pro ἐπλυνον.
'Επάπλυξα, a. 1. ind. act. v. ἐπαπλύνω.
'Επάπλυν, a. 2. ind. act. v. ἐπάπλυμι pro ἐπαπλύω.
'Επαπολθεν, 1. sing. pluſq. ind. med. verbi ἐπαπείθω.
'Επαπόρθην, 1. sing. pluſq. ind. med. Att. & Ion. pro ἐπαπόρθειν, ab ἐπαπάχω.
'Επαπράγεισαν, 3. plur. pluſq. ind. med. v. ἐπαπράσσω.
'Επάπτωρ, a. 2. ind. act. v. ἐπαπλαίρω.
'Επαπλάκειν, 1. sing. pluſq. ind. act. verbi ἐπαπίπλω.
'Επάπυρο, 3. plur. pluſq. ind. med. verbi πυθάνομαι.
'Επαραιάθλω, aor. 1. ind. pass. v. παραιόω.
'Επαργάζομαι, colo, aro, subigo. Hinc
'Επαργασία, ας, ἡ, jus arandi inter se; (2) aratio, quæ fit ultra terminos; (3) aratio, cultura.
'Επαραθίζω, irrito.
'Επαραθισμὸς, ὦ, ὁ, irritatio, proritatio.
'Επαραίδω, infigo, valde firmo & impingo, imprimo; 'επαραίδομαι, innitor, incumbo. Hinc
'Επάρασι, adegit, 3. sing. aor. 1. ind. act.
'Επάρισις, εως, ἡ, illisus; (2) intentio cogitationis in rem aliquam, repugnantia.
'Επαρίεγω, evomo in aliquem.
'Επαρήρεισμαι, perf. ind. pass. v. ἐπαρείδω.
'Επάρησα, aor. 1. ind. act. v. παραίω.
'Επάρομαι, f. ρήσομαι, sciscitor. Πρὶν λέγειν ὑμᾶς τοῦδ', 'επαρήσομαι τὰ μικρὰ, Arist. Lys. 98.
'Επαρράγλω, aor. 1. ind. pass. v. ἐπαρράγνυμι.
'Επαρρίεμαι, aor. 2. ind. pass. v. ἐπαίρω.
'Επάρρωσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐπαρράθυμι.
'Επαρρώσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med.
'Επαρυθρίαμαι, erubesco ob rem aliquam.
'Επαρῶ, fut. ρύσω, attraho.
'Επάρχομαι, fut. ελεύσομαι, accedo, advenio, etiam de adventu inopinato transeo; (2) in animum venio; (3) invado, impetum facio; (4) ulciscor; (5) edifico, explico; (6) in concionem dicendi causa prodeo. Εἰσ' 'επάλθοις ἄκαρτά μοι ζακῶ, percurras, s. narres, Arist. Eq. 615.
'Επεσοτᾶσ, ᾶς, interrogo; (2) consulo.
'Επειρώτημα, ατος, τὸ, interrogatio; (2) sponsio, stipulatio.
'Επειρώτησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
'Επερκτάσας, a. 1. part. act. v. ἐπερκτάω.
'Επερρόβησε, aor. sing. part. præf. act. contr. pro ἐπερροβάσσας, ab 'επερροβάω.
'Επέσηξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπισφάλλω.
'Επεσβαίνω, f. βήσομαι, ingredior; (2) conscendo, sc. navem. 'Επεσβαίνειν ἐς νῆας δέλεασαν, Thuc.
'Επεσβολία, convicior, maledico. Ex
'Επεσβολία, ας, ἡ, convicium. Ab
'Επεσβόλος, ου, ὁ ἡ, ὁ, maledicus, conviciator. Ex ἐπὶ, ὑς, & βάλλω, jacio.
'Επέσεν, vel 'επεσον, cecidi, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, pro πίπτω.
'Επεσσύθη, per colum adspergo, ap. Ios.
'Επεσδίω, post alium edo, insuper edo. 'Επεσδίειν μικρὸν ζίτου πολὺ ὄψον, Xen.
'Επεσδε, Poët. pro ἐπεδίω.
'Επεσθῶ, 3. sing. præs. imperat. med. verbi ἕπομαι.
'Επεσιν, dat. plur. ab ἔπος, verbum.
'Επέσκαζον, imperf. ind. act. v. ἐπισκάζω.
'Επέσκεπεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐπισκέπτω.
'Εξεσκέψασθε, 2. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπισκέπτομαι.
'Επεσκίασα, a. 1. ind. act, v. ἐπισκιάζω.
'Επεσκίρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιρτάω.
'Επεσκότησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτίω.
'Επεσον, cecidi, a. 2. ind. act. verbi πίπτω.
'Επέσπεδε, præs. inf. med. Ion. & Poët. pro 'εφέπεδε, ab 'εφέπομαι.
'Επέσπον, a. 2. ind. act. verbi 'επισπάω.
'Επέσυται, erit, 3. sing. fut. 1. ind. act. Poet. pro 'επέσεται, a verbo εἰμὶ, sum.
'Επεσυδόντο, 3. pl. imperf. ind. med. Poet. pro 'επεσθόντο, ab 'επεσθόμαι.
'Επεσυμβόω, incitate, cum impetu, Aret.
'Επέσυται, 3. sing. perf. ind. pass. per Metathes. pro 'επέσυσται, ab 'επεσθόω.
'Επεσφάθλω, a. 2. ind pass. v. 'εφίημι.
'Επέσχαλμαι, perf. ind. pass. v. 'επισχάλλω.
'Επεσειλα, misi, a. 1. ind. act.
'Επεσευαχίζω, 3. sing. imperf. ind. act. verbi 'επεσειαχίζω.
'Επέσεια, 3. sing. imperf. ind. act. v. 'επείω.
'Επεσείφαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi 'επείφω.
'Επεσὼς, perf. part. act. Ion. pro 'εφεσηκὼς, ab 'εφίημι.
'Επέσω, supervenio, a. 2. indicat. act.
'Επεσηρέλο, 3. sing. pluſq. perf. ind. pass. v. 'επεσηρίζω.
'Επεσηρίξα, confirmavi, aor. 1. ind. act.
'Επέσεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. v. 'εφίημι.
'Επεσε, Imperf. imminet; (2) licet. Ab ἔπειμι, immineo.
'Επέσσ, u, ὁ, Ion. pro 'εφεσ, rectius autem 'επεσ, domesticus, familiaris, epitheton Jovis. Ex 'επὶ, & ἑσία.
'Επεσσαχίζω, 3. sing. imperf. ind. act. verbi 'επεσσαχίζω.
'Επεσραμμένα, nom. pl. perf. part. pass. n. g. verbi 'επεσρέφω.
'Επεσραφθεὶς, conversus sum, a. 2. ind. pass.
'Επεσφοιβάζω, 3. pl. imperf. ind. act. verbi 'επεσφοιβάζω.
'Επεσχάριος, ω, in foco situs, s. ardens, &c. δαλὸς 'επεσχ. titio.
'Επέσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. 'επέχω.
'Επέσχετο, inhibuit, 3. sing. a. 2. ind. med.
'Επέτας, &c. Poet. & Dor. pro 'επέτεω, ab ἔπος.
'Επετάδλω, a. 1. ind. pass. v. πετάννυμι, seu πετάζω, pando.
'Επέτηλα, a. 1. ind. act. v. 'επετίλλω.
'Επετηρίδωρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, quotannis fructificans. Ex 'επέτης, & καρπὸς, fructus.
'Επετηρόφυλλος, ου, ὁ ἡ, ὁ, singulis annis caulem mutans. Ex 'επέτης, & φύλλον.
'Επέτιος, ου, ὁ ἡ, ὁ, anniversarius. Ex 'επὶ, & 'ετος, annus.
'Επετοφόρω, ῶ, f. ήσω, quotannis fero, s. fructifico. Ab
'Επετοφόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, singulis annis fructum ferens. Ex 'επέτης, & φέρω, fero.

'Επετυ-

'Επετείομαι, ῶμαι, metuo.
'Επεύχομαι, f. ξομαι, precor, facio vota; (2) glorior, jacto me. Τοσαῦτ' ἐλιξε, πᾶς σ' ἐπηύξατο στρατός, Eur. Hec. 542. Ἐπεύξατο τοῖς θεοῖς, Plut.
'Επεφημίζω, fut. ίσω, vilis pretii facio; (2) vili pretio vendo. Ἐπεφημισμένος τοῖς ἀγοραίοις, Plut. Ex ἐπί, εὖ, & φήμη.
'Επιγαμβρεύω, affino.
'Επιγαμία, ας, ἡ, affinitas.
'Επίγαμος, ος, ον, affinis.
'Επιγείτων, ονος, ὁ, ἡ, vicinus, finitimus. Ex ἐπί, & γῆ.
'Επιγελάω, ῶ, f. άσομαι, irrideo, derideo.
'Επιγελώς, ῶντος, ὁ, irrisor.
'Επιγίγνομαι, f. γενήσομαι, succedo; (2) accedo; (3) adsum; (4) supervenio; (5) adhæreo; (6) insum; (7) insto; (8) incumbo; (9) nascor; (10) oriundus sum; (11) ex aliquo fio; (12) ex aliquo gigno; (13) ex aliquo nascor; (14) ex aliquo natus sum; (15) ex aliquo prognatus sum; (16) ex aliquo genitus sum; (17) ex aliquo ortus sum; (18) ex aliquo oriundus sum; (19) ex aliquo descendo; (20) ex aliquo progenitus sum; (21) ex aliquo progenitus sum; (22) ex aliquo prognatus sum; (23) ex aliquo genitus sum; (24) ex aliquo ortus sum; (25) ex aliquo oriundus sum; (26) ex aliquo descendo; (27) ex aliquo progenitus sum; (28) ex aliquo prognatus sum; (29) ex aliquo genitus sum; (30) ex aliquo ortus sum; (31) ex aliquo oriundus sum; (32) ex aliquo descendo; (33) ex aliquo progenitus sum; (34) ex aliquo prognatus sum; (35) ex aliquo genitus sum; (36) ex aliquo ortus sum; (37) ex aliquo oriundus sum; (38) ex aliquo descendo; (39) ex aliquo progenitus sum; (40) ex aliquo prognatus sum; (41) ex aliquo genitus sum; (42) ex aliquo ortus sum; (43) ex aliquo oriundus sum; (44) ex aliquo descendo; (45) ex aliquo progenitus sum; (46) ex aliquo prognatus sum; (47) ex aliquo genitus sum; (48) ex aliquo ortus sum; (49) ex aliquo oriundus sum; (50) ex aliquo descendo; (51) ex aliquo progenitus sum; (52) ex aliquo prognatus sum; (53) ex aliquo genitus sum; (54) ex aliquo ortus sum; (55) ex aliquo oriundus sum; (56) ex aliquo descendo; (57) ex aliquo progenitus sum; (58) ex aliquo prognatus sum; (59) ex aliquo genitus sum; (60) ex aliquo ortus sum; (61) ex aliquo oriundus sum; (62) ex aliquo descendo; (63) ex aliquo progenitus sum; (64) ex aliquo prognatus sum; (65) ex aliquo genitus sum; (66) ex aliquo ortus sum; (67) ex aliquo oriundus sum; (68) ex aliquo descendo; (69) ex aliquo progenitus sum; (70) ex aliquo prognatus sum; (71) ex aliquo genitus sum; (72) ex aliquo ortus sum; (73) ex aliquo oriundus sum; (74) ex aliquo descendo; (75) ex aliquo progenitus sum; (76) ex aliquo prognatus sum; (77) ex aliquo genitus sum; (78) ex aliquo ortus sum; (79) ex aliquo oriundus sum; (80) ex aliquo descendo; (81) ex aliquo progenitus sum; (82) ex aliquo prognatus sum; (83) ex aliquo genitus sum; (84) ex aliquo ortus sum; (85) ex aliquo oriundus sum; (86) ex aliquo descendo; (87) ex aliquo progenitus sum; (88) ex aliquo prognatus sum; (89) ex aliquo genitus sum; (90) ex aliquo ortus sum; (91) ex aliquo oriundus sum; (92) ex aliquo descendo; (93) ex aliquo progenitus sum; (94) ex aliquo prognatus sum; (95) ex aliquo genitus sum; (96) ex aliquo ortus sum; (97) ex aliquo oriundus sum; (98) ex aliquo descendo; (99) ex aliquo progenitus sum; (100) ex aliquo prognatus sum; (101) ex aliquo genitus sum; (102) ex aliquo ortus sum; (103) ex aliquo oriundus sum; (104) ex aliquo descendo; (105) ex aliquo progenitus sum; (106) ex aliquo prognatus sum; (107) ex aliquo genitus sum; (108) ex aliquo ortus sum; (109) ex aliquo oriundus sum; (110) ex aliquo descendo; (111) ex aliquo progenitus sum; (112) ex aliquo prognatus sum; (113) ex aliquo genitus sum; (114) ex aliquo ortus sum; (115) ex aliquo oriundus sum; (116) ex aliquo descendo; (117) ex aliquo progenitus sum; (118) ex aliquo prognatus sum; (119) ex aliquo genitus sum; (120) ex aliquo ortus sum; (121) ex aliquo oriundus sum; (122) ex aliquo descendo; (123) ex aliquo progenitus sum; (124) ex aliquo prognatus sum; (125) ex aliquo genitus sum; (126) ex aliquo ortus sum; (127) ex aliquo oriundus sum; (128) ex aliquo descendo; (129) ex aliquo progenitus sum; (130) ex aliquo prognatus sum; (131) ex aliquo genitus sum; (132) ex aliquo ortus sum; (133) ex aliquo oriundus sum; (134) ex aliquo descendo; (135) ex aliquo progenitus sum; (136) ex aliquo prognatus sum; (137) ex aliquo genitus sum; (138) ex aliquo ortus sum; (139) ex aliquo oriundus sum; (140) ex aliquo descendo; (141) ex aliquo progenitus sum; (142) ex aliquo prognatus sum; (143) ex aliquo genitus sum; (144) ex aliquo ortus sum; (145) ex aliquo oriundus sum; (146) ex aliquo descendo; (147) ex aliquo progenitus sum; (148) ex aliquo prognatus sum; (149) ex aliquo genitus sum; (150) ex aliquo ortus sum; (151) ex aliquo oriundus sum; (152) ex aliquo descendo; (153) ex aliquo progenitus sum; (154) ex aliquo prognatus sum; (155) ex aliquo genitus sum; (156) ex aliquo ortus sum; (157) ex aliquo oriundus sum; (158) ex aliquo descendo; (159) ex aliquo progenitus sum; (160) ex aliquo prognatus sum; (161) ex aliquo genitus sum; (162) ex aliquo ortus sum; (163) ex aliquo oriundus sum; (164) ex aliquo descendo; (165) ex aliquo progenitus sum; (166) ex aliquo prognatus sum; (167) ex aliquo genitus sum; (168) ex aliquo ortus sum; (169) ex aliquo oriundus sum; (170) ex aliquo descendo; (171) ex aliquo progenitus sum; (172) ex aliquo prognatus sum; (173) ex aliquo genitus sum; (174) ex aliquo ortus sum; (175) ex aliquo oriundus sum; (176) ex aliquo descendo; (177) ex aliquo progenitus sum; (178) ex aliquo prognatus sum; (179) ex aliquo genitus sum; (180) ex aliquo ortus sum; (181) ex aliquo oriundus sum; (182) ex aliquo descendo; (183) ex aliquo progenitus sum; (184) ex aliquo prognatus sum; (185) ex aliquo genitus sum; (186) ex aliquo ortus sum; (187) ex aliquo oriundus sum; (188) ex aliquo descendo; (189) ex aliquo progenitus sum; (190) ex aliquo prognatus sum; (191) ex aliquo genitus sum; (192) ex aliquo ortus sum; (193) ex aliquo oriundus sum; (194) ex aliquo descendo; (195) ex aliquo progenitus sum; (196) ex aliquo prognatus sum; (197) ex aliquo genitus sum; (198) ex aliquo ortus sum; (199) ex aliquo oriundus sum; (200) ex aliquo descendo; (201) ex aliquo progenitus sum; (202) ex aliquo prognatus sum; (203) ex aliquo genitus sum; (204) ex aliquo ortus sum; (205) ex aliquo oriundus sum; (206) ex aliquo descendo; (207) ex aliquo progenitus sum; (208) ex aliquo prognatus sum; (209) ex aliquo genitus sum; (210) ex aliquo ortus sum; (211) ex aliquo oriundus sum; (212) ex aliquo descendo; (213) ex aliquo progenitus sum; (214) ex aliquo prognatus sum; (215) ex aliquo genitus sum; (216) ex aliquo ortus sum; (217) ex aliquo oriundus sum; (218) ex aliquo descendo; (219) ex aliquo progenitus sum; (220) ex aliquo prognatus sum; (221) ex aliquo genitus sum; (222) ex aliquo ortus sum; (223) ex aliquo oriundus sum; (224) ex aliquo descendo; (225) ex aliquo progenitus sum; (226) ex aliquo prognatus sum; (227) ex aliquo genitus sum; (228) ex aliquo ortus sum; (229) ex aliquo oriundus sum; (230) ex aliquo descendo; (231) ex aliquo progenitus sum; (232) ex aliquo prognatus sum; (233) ex aliquo genitus sum; (234) ex aliquo ortus sum; (235) ex aliquo oriundus sum; (236) ex aliquo descendo; (237) ex aliquo progenitus sum; (238) ex aliquo prognatus sum; (239) ex aliquo genitus sum; (240) ex aliquo ortus sum; (241) ex aliquo oriundus sum; (242) ex aliquo descendo; (243) ex aliquo progenitus sum; (244) ex aliquo prognatus sum; (245) ex aliquo genitus sum; (246) ex aliquo ortus sum; (247) ex aliquo oriundus sum; (248) ex aliquo descendo; (249) ex aliquo progenitus sum; (250) ex aliquo prognatus sum; (251) ex aliquo genitus sum; (252) ex aliquo ortus sum; (253) ex aliquo oriundus sum; (254) ex aliquo descendo; (255) ex aliquo progenitus sum; (256) ex aliquo prognatus sum; (257) ex aliquo genitus sum; (258) ex aliquo ortus sum; (259) ex aliquo oriundus sum; (260) ex aliquo descendo; (261) ex aliquo progenitus sum; (262) ex aliquo prognatus sum; (263) ex aliquo genitus sum; (264) ex aliquo ortus sum; (265) ex aliquo oriundus sum; (266) ex aliquo descendo; (267) ex aliquo progenitus sum; (268) ex aliquo prognatus sum; (269) ex aliquo genitus sum; (270) ex aliquo ortus sum; (271) ex aliquo oriundus sum; (272) ex aliquo descendo; (273) ex aliquo progenitus sum; (274) ex aliquo prognatus sum; (275) ex aliquo genitus sum; (276) ex aliquo ortus sum; (277) ex aliquo oriundus sum; (278) ex aliquo descendo; (279) ex aliquo progenitus sum; (280) ex aliquo prognatus sum; (281) ex aliquo genitus sum; (282) ex aliquo ortus sum; (283) ex aliquo oriundus sum; (284) ex aliquo descendo; (285) ex aliquo progenitus sum; (286) ex aliquo prognatus sum; (287) ex aliquo genitus sum; (288) ex aliquo ortus sum; (289) ex aliquo oriundus sum; (290) ex aliquo descendo; (291) ex aliquo progenitus sum; (292) ex aliquo prognatus sum; (293) ex aliquo genitus sum; (294) ex aliquo ortus sum; (295) ex aliquo oriundus sum; (296) ex aliquo descendo; (297) ex aliquo progenitus sum; (298) ex aliquo prognatus sum; (299) ex aliquo genitus sum; (300) ex aliquo ortus sum; (301) ex aliquo oriundus sum; (302) ex aliquo descendo; (303) ex aliquo progenitus sum; (304) ex aliquo prognatus sum; (305) ex aliquo genitus sum; (306) ex aliquo ortus sum; (307) ex aliquo oriundus sum; (308) ex aliquo descendo; (309) ex aliquo progenitus sum; (310) ex aliquo prognatus sum; (311) ex aliquo genitus sum; (312) ex aliquo ortus sum; (313) ex aliquo oriundus sum; (314) ex aliquo descendo; (315) ex aliquo progenitus sum; (316) ex aliquo prognatus sum; (317) ex aliquo genitus sum; (318) ex aliquo ortus sum; (319) ex aliquo oriundus sum; (320) ex aliquo descendo; (321) ex aliquo progenitus sum; (322) ex aliquo prognatus sum; (323) ex aliquo genitus sum; (324) ex aliquo ortus sum; (325) ex aliquo oriundus sum; (326) ex aliquo descendo; (327) ex aliquo progenitus sum; (328) ex aliquo prognatus sum; (329) ex aliquo genitus sum; (330) ex aliquo ortus sum; (331) ex aliquo oriundus sum; (332) ex aliquo descendo; (333) ex aliquo progenitus sum; (334) ex aliquo prognatus sum; (335) ex aliquo genitus sum; (336) ex aliquo ortus sum; (337) ex aliquo oriundus sum; (338) ex aliquo descendo; (339) ex aliquo progenitus sum; (340) ex aliquo prognatus sum; (341) ex aliquo genitus sum; (342) ex aliquo ortus sum; (343) ex aliquo oriundus sum; (344) ex aliquo descendo; (345) ex aliquo progenitus sum; (346) ex aliquo prognatus sum; (347) ex aliquo genitus sum; (348) ex aliquo ortus sum; (349) ex aliquo oriundus sum; (350) ex aliquo descendo; (351) ex aliquo progenitus sum; (352) ex aliquo prognatus sum; (353) ex aliquo genitus sum; (354) ex aliquo ortus sum; (355) ex aliquo oriundus sum; (356) ex aliquo descendo; (357) ex aliquo progenitus sum; (358) ex aliquo prognatus sum; (359) ex aliquo genitus sum; (360) ex aliquo ortus sum; (361) ex aliquo oriundus sum; (362) ex aliquo descendo; (363) ex aliquo progenitus sum; (364) ex aliquo prognatus sum; (365) ex aliquo genitus sum; (366) ex aliquo ortus sum; (367) ex aliquo oriundus sum; (368) ex aliquo descendo; (369) ex aliquo progenitus sum; (370) ex aliquo prognatus sum; (371) ex aliquo genitus sum; (372) ex aliquo ortus sum; (373) ex aliquo oriundus sum; (374) ex aliquo descendo; (375) ex aliquo progenitus sum; (376) ex aliquo prognatus sum; (377) ex aliquo genitus sum; (378) ex aliquo ortus sum; (379) ex aliquo oriundus sum; (380) ex aliquo descendo; (381) ex aliquo progenitus sum; (382) ex aliquo prognatus sum; (383) ex aliquo genitus sum; (384) ex aliquo ortus sum; (385) ex aliquo oriundus sum; (386) ex aliquo descendo; (387) ex aliquo progenitus sum; (388) ex aliquo prognatus sum; (389) ex aliquo genitus sum; (390) ex aliquo ortus sum; (391) ex aliquo oriundus sum; (392) ex aliquo descendo; (393) ex aliquo progenitus sum; (394) ex aliquo prognatus sum; (395) ex aliquo genitus sum; (396) ex aliquo ortus sum; (397) ex aliquo oriundus sum; (398) ex aliquo descendo; (399) ex aliquo progenitus sum; (400) ex aliquo prognatus sum; (401) ex aliquo genitus sum; (402) ex aliquo ortus sum; (403) ex aliquo oriundus sum; (404) ex aliquo descendo; (405) ex aliquo progenitus sum; (406) ex aliquo prognatus sum; (407) ex aliquo genitus sum; (408) ex aliquo ortus sum; (409) ex aliquo oriundus sum; (410) ex aliquo descendo; (411) ex aliquo progenitus sum; (412) ex aliquo prognatus sum; (413) ex aliquo genitus sum; (414) ex aliquo ortus sum; (415) ex aliquo oriundus sum; (416) ex aliquo descendo; (417) ex aliquo progenitus sum; (418) ex aliquo prognatus sum; (419) ex aliquo genitus sum; (420) ex aliquo ortus sum; (421) ex aliquo oriundus sum; (422) ex aliquo descendo; (423) ex aliquo progenitus sum; (424) ex aliquo prognatus sum; (425) ex aliquo genitus sum; (426) ex aliquo ortus sum; (427) ex aliquo oriundus sum; (428) ex aliquo descendo; (429) ex aliquo progenitus sum; (430) ex aliquo prognatus sum; (431) ex aliquo genitus sum; (432) ex aliquo ortus sum; (433) ex aliquo oriundus sum; (434) ex aliquo descendo; (435) ex aliquo progenitus sum; (436) ex aliquo prognatus sum; (437) ex aliquo genitus sum; (438) ex aliquo ortus sum; (439) ex aliquo oriundus sum; (440) ex aliquo descendo; (441) ex aliquo progenitus sum; (442) ex aliquo prognatus sum; (443) ex aliquo genitus sum; (444) ex aliquo ortus sum; (445) ex aliquo oriundus sum; (446) ex aliquo descendo; (447) ex aliquo progenitus sum; (448) ex aliquo prognatus sum; (449) ex aliquo genitus sum; (450) ex aliquo ortus sum; (451) ex aliquo oriundus sum; (452) ex aliquo descendo; (453) ex aliquo progenitus sum; (454) ex aliquo prognatus sum; (455) ex aliquo genitus sum; (456) ex aliquo ortus sum; (457) ex aliquo oriundus sum; (458) ex aliquo descendo; (459) ex aliquo progenitus sum; (460) ex aliquo prognatus sum; (461) ex aliquo genitus sum; (462) ex aliquo ortus sum; (463) ex aliquo oriundus sum; (464) ex aliquo descendo; (465) ex aliquo progenitus sum; (466) ex aliquo prognatus sum; (467) ex aliquo genitus sum; (468) ex aliquo ortus sum; (469) ex aliquo oriundus sum; (470) ex aliquo descendo; (471) ex aliquo progenitus sum; (472) ex aliquo prognatus sum; (473) ex aliquo genitus sum; (474) ex aliquo ortus sum; (475) ex aliquo oriundus sum; (476) ex aliquo descendo; (477) ex aliquo progenitus sum; (478) ex aliquo prognatus sum; (479) ex aliquo genitus sum; (480) ex aliquo ortus sum; (481) ex aliquo oriundus sum; (482) ex aliquo descendo; (483) ex aliquo progenitus sum; (484) ex aliquo prognatus sum; (485) ex aliquo genitus sum; (486) ex aliquo ortus sum; (487) ex aliquo oriundus sum; (488) ex aliquo descendo; (489) ex aliquo progenitus sum; (490) ex aliquo prognatus sum; (491) ex aliquo genitus sum; (492) ex aliquo ortus sum; (493) ex aliquo oriundus sum; (494) ex aliquo descendo; (495) ex aliquo progenitus sum; (496) ex aliquo prognatus sum; (497) ex aliquo genitus sum; (498) ex aliquo ortus sum; (499) ex aliquo oriundus sum; (500) ex aliquo descendo; (501) ex aliquo progenitus sum; (502) ex aliquo prognatus sum; (503) ex aliquo genitus sum; (504) ex aliquo ortus sum; (505) ex aliquo oriundus sum; (506) ex aliquo descendo; (507) ex aliquo progenitus sum; (508) ex aliquo prognatus sum; (509) ex aliquo genitus sum; (510) ex aliquo ortus sum; (511) ex aliquo oriundus sum; (512) ex aliquo descendo; (513) ex aliquo progenitus sum; (514) ex aliquo prognatus sum; (515) ex aliquo genitus sum; (516) ex aliquo ortus sum; (517) ex aliquo oriundus sum; (518) ex aliquo descendo; (519) ex aliquo progenitus sum; (520) ex aliquo prognatus sum; (521) ex aliquo genitus sum; (522) ex aliquo ortus sum; (523) ex aliquo oriundus sum; (524) ex aliquo descendo; (525) ex aliquo progenitus sum; (526) ex aliquo prognatus sum; (527) ex aliquo genitus sum; (528) ex aliquo ortus sum; (529) ex aliquo oriundus sum; (530) ex aliquo descendo; (531) ex aliquo progenitus sum; (532) ex aliquo prognatus sum; (533) ex aliquo genitus sum; (534) ex aliquo ortus sum; (535) ex aliquo oriundus sum; (536) ex aliquo descendo; (537) ex aliquo progenitus sum; (538) ex aliquo prognatus sum; (539) ex aliquo genitus sum; (540) ex aliquo ortus sum; (541) ex aliquo oriundus sum; (542) ex aliquo descendo; (543) ex aliquo progenitus sum; (544) ex aliquo prognatus sum; (545) ex aliquo genitus sum; (546) ex aliquo ortus sum; (547) ex aliquo oriundus sum; (548) ex aliquo descendo; (549) ex aliquo progenitus sum; (550) ex aliquo prognatus sum; (551) ex aliquo genitus sum; (552) ex aliquo ortus sum; (553) ex aliquo oriundus sum; (554) ex aliquo descendo; (555) ex aliquo progenitus sum; (556) ex aliquo prognatus sum; (557) ex aliquo genitus sum; (558) ex aliquo ortus sum; (559) ex aliquo oriundus sum; (560) ex aliquo descendo; (561) ex aliquo progenitus sum; (562) ex aliquo prognatus sum; (563) ex aliquo genitus sum; (564) ex aliquo ortus sum; (565) ex aliquo oriundus sum; (566) ex aliquo descendo; (567) ex aliquo progenitus sum; (568) ex aliquo prognatus sum; (569) ex aliquo genitus sum; (570) ex aliquo ortus sum; (571) ex aliquo oriundus sum; (572) ex aliquo descendo; (573) ex aliquo progenitus sum; (574) ex aliquo prognatus sum; (575) ex aliquo genitus sum; (576) ex aliquo ortus sum; (577) ex aliquo oriundus sum; (578) ex aliquo descendo; (579) ex aliquo progenitus sum; (580) ex aliquo prognatus sum; (581) ex aliquo genitus sum; (582) ex aliquo ortus sum; (583) ex aliquo oriundus sum; (584) ex aliquo descendo; (585) ex aliquo progenitus sum; (586) ex aliquo prognatus sum; (587) ex aliquo genitus sum; (588) ex aliquo ortus sum; (589) ex aliquo oriundus sum; (590) ex aliquo descendo; (591) ex aliquo progenitus sum; (592) ex aliquo prognatus sum; (593) ex aliquo genitus sum; (594) ex aliquo ortus sum; (595) ex aliquo oriundus sum; (596) ex aliquo descendo; (597) ex aliquo progenitus sum; (598) ex aliquo prognatus sum; (599) ex aliquo genitus sum; (600) ex aliquo ortus sum; (601) ex aliquo oriundus sum; (602) ex aliquo descendo; (603) ex aliquo progenitus sum; (604) ex aliquo prognatus sum; (605) ex aliquo genitus sum; (606) ex aliquo ortus sum; (607) ex aliquo oriundus sum; (608) ex aliquo descendo; (609) ex aliquo progenitus sum; (610) ex aliquo prognatus sum; (611) ex aliquo genitus sum; (612) ex aliquo ortus sum; (613) ex aliquo oriundus sum; (614) ex aliquo descendo; (615) ex aliquo progenitus sum; (616) ex aliquo prognatus sum; (617) ex aliquo genitus sum; (618) ex aliquo ortus sum; (619) ex aliquo oriundus sum; (620) ex aliquo descendo; (621) ex aliquo progenitus sum; (622) ex aliquo prognatus sum; (623) ex aliquo genitus sum; (624) ex aliquo ortus sum; (625) ex aliquo oriundus sum; (626) ex aliquo descendo; (627) ex aliquo progenitus sum; (628) ex aliquo prognatus sum; (629) ex aliquo genitus sum; (630) ex aliquo ortus sum; (631) ex aliquo oriundus sum; (632) ex aliquo descendo; (633) ex aliquo progenitus sum; (634) ex aliquo prognatus sum; (635) ex aliquo genitus sum; (636) ex aliquo ortus sum; (637) ex aliquo oriundus sum; (638) ex aliquo descendo; (639) ex aliquo progenitus sum; (640) ex aliquo prognatus sum; (641) ex aliquo genitus sum; (642) ex aliquo ortus sum; (643) ex aliquo oriundus sum; (644) ex aliquo descendo; (645) ex aliquo progenitus sum; (646) ex aliquo prognatus sum; (647) ex aliquo genitus sum; (648) ex aliquo ortus sum; (649) ex aliquo oriundus sum; (650) ex aliquo descendo; (651) ex aliquo progenitus sum; (652) ex aliquo prognatus sum; (653) ex aliquo genitus sum; (654) ex aliquo ortus sum; (655) ex aliquo oriundus sum; (656) ex aliquo descendo; (657) ex aliquo progenitus sum; (658) ex aliquo prognatus sum; (659) ex aliquo genitus sum; (660) ex aliquo ortus sum; (661) ex aliquo oriundus sum; (662) ex aliquo descendo; (663) ex aliquo progenitus sum; (664) ex aliquo prognatus sum; (665) ex aliquo genitus sum; (666) ex aliquo ortus sum; (667) ex aliquo oriundus sum; (668) ex aliquo descendo; (669) ex aliquo progenitus sum; (670) ex aliquo prognatus sum; (671) ex aliquo genitus sum; (672) ex aliquo ortus sum; (673) ex aliquo oriundus sum; (674) ex aliquo descendo; (675) ex aliquo progenitus sum; (676) ex aliquo prognatus sum; (677) ex aliquo genitus sum; (678) ex aliquo ortus sum; (679) ex aliquo oriundus sum; (680) ex aliquo descendo; (681) ex aliquo progenitus sum; (682) ex aliquo prognatus sum; (683) ex aliquo genitus sum; (684) ex aliquo ortus sum; (685) ex aliquo oriundus sum; (686) ex aliquo descendo; (687) ex aliquo progenitus sum; (688) ex aliquo prognatus sum; (689) ex aliquo genitus sum; (690) ex aliquo ortus sum; (691) ex aliquo oriundus sum; (692) ex aliquo descendo; (693) ex aliquo progenitus sum; (694) ex aliquo prognatus sum; (695) ex aliquo genitus sum; (696) ex aliquo ortus sum; (697) ex aliquo oriundus sum; (698) ex aliquo descendo; (699) ex aliquo progenitus sum; (700) ex aliquo prognatus sum; (701) ex aliquo genitus sum; (702) ex aliquo ortus sum; (703) ex aliquo oriundus sum; (704) ex aliquo descendo; (705) ex aliquo progenitus sum; (706) ex aliquo prognatus sum; (707) ex aliquo genitus sum; (708) ex aliquo ortus sum; (709) ex aliquo oriundus sum; (710) ex aliquo descendo; (711) ex aliquo progenitus sum; (712) ex aliquo prognatus sum; (713) ex aliquo genitus sum; (714) ex aliquo ortus sum; (715) ex aliquo oriundus sum; (716) ex aliquo descendo; (717) ex aliquo progenitus sum; (718) ex aliquo prognatus sum; (719) ex aliquo genitus sum; (720) ex aliquo ortus sum; (721) ex aliquo oriundus sum; (722) ex aliquo descendo; (723) ex aliquo progenitus sum; (724) ex aliquo prognatus sum; (725) ex aliquo genitus sum; (726) ex aliquo ortus sum; (727) ex aliquo oriundus sum; (728) ex aliquo descendo; (729) ex aliquo progenitus sum; (730) ex aliquo prognatus sum; (731) ex aliquo genitus sum; (732) ex aliquo ortus sum; (733) ex aliquo oriundus sum; (734) ex aliquo descendo; (735) ex aliquo progenitus sum; (736) ex aliquo prognatus sum; (737) ex aliquo genitus sum; (738) ex aliquo ortus sum; (739) ex aliquo oriundus sum; (740) ex aliquo descendo; (741) ex aliquo progenitus sum; (742) ex aliquo prognatus sum; (743) ex aliquo genitus sum; (744) ex aliquo ortus sum; (745) ex aliquo oriundus sum; (746) ex aliquo descendo; (747) ex aliquo progenitus sum; (748) ex aliquo prognatus sum; (749) ex aliquo genitus sum; (750) ex aliquo ortus sum; (751) ex aliquo oriundus sum; (752) ex aliquo descendo; (753) ex aliquo progenitus sum; (754) ex aliquo prognatus sum; (755) ex aliquo genitus sum; (756) ex aliquo ortus sum; (757) ex aliquo oriundus sum; (758) ex aliquo descendo; (759) ex aliquo progenitus sum; (760) ex aliquo prognatus sum; (761) ex aliquo genitus sum; (762) ex aliquo ortus sum; (763) ex aliquo oriundus sum; (764) ex aliquo descendo; (765) ex aliquo progenitus sum; (766) ex aliquo prognatus sum; (767) ex aliquo genitus sum; (768) ex aliquo ortus sum; (769) ex aliquo oriundus sum; (770) ex aliquo descendo; (771) ex aliquo progenitus sum; (772) ex aliquo prognatus sum; (773) ex aliquo genitus sum; (774) ex aliquo ortus sum; (775) ex aliquo oriundus sum; (776) ex aliquo descendo; (777) ex aliquo progenitus sum; (778) ex aliquo prognatus sum; (779) ex aliquo genitus sum; (780) ex aliquo ortus sum; (781) ex aliquo oriundus sum; (782) ex aliquo descendo; (783) ex aliquo progenitus sum; (784) ex aliquo prognatus sum; (785) ex aliquo genitus sum; (786) ex aliquo ortus sum; (787) ex aliquo oriundus sum; (788) ex aliquo descendo; (789) ex aliquo progenitus sum; (790) ex aliquo prognatus sum; (791) ex aliquo genitus sum; (792) ex aliquo ortus sum; (793) ex aliquo oriundus sum; (794) ex aliquo descendo; (795) ex aliquo progenitus sum; (796) ex aliquo prognatus sum; (797) ex aliquo genitus sum; (798) ex aliquo ortus sum; (799) ex aliquo oriundus sum; (800) ex aliquo descendo; (801) ex aliquo progenitus sum; (802) ex aliquo prognatus sum; (803) ex aliquo genitus sum; (804) ex aliquo ortus sum; (805) ex aliquo oriundus sum; (806) ex aliquo descendo; (807) ex aliquo progenitus sum; (808) ex aliquo prognatus sum; (809) ex aliquo genitus sum; (810) ex aliquo ortus sum; (811) ex aliquo oriundus sum; (812) ex aliquo descendo; (813) ex aliquo progenitus sum; (814) ex aliquo prognatus sum; (815) ex aliquo genitus sum; (816) ex aliquo ortus sum; (817) ex aliquo oriundus sum; (818) ex aliquo descendo; (819) ex aliquo progenitus sum; (820) ex aliquo prognatus sum; (821) ex aliquo genitus sum; (822) ex aliquo ortus sum; (823) ex aliquo oriundus sum; (824) ex aliquo descendo; (825) ex aliquo progenitus sum; (826) ex aliquo prognatus sum; (827) ex aliquo genitus sum; (828) ex aliquo ortus sum; (829) ex aliquo oriundus sum; (830) ex aliquo descendo; (831) ex aliquo progenitus sum; (832) ex aliquo prognatus sum; (833) ex aliquo genitus sum; (834) ex aliquo ortus sum; (835) ex aliquo oriundus sum; (836) ex aliquo descendo; (837) ex aliquo progenitus sum; (838) ex aliquo prognatus sum; (839) ex aliquo genitus sum; (840) ex aliquo ortus sum; (841) ex aliquo oriundus sum; (842) ex aliquo descendo; (843) ex aliquo progenitus sum; (844) ex aliquo prognatus sum; (845) ex aliquo genitus sum; (846) ex aliquo ortus sum; (847) ex aliquo oriundus sum; (848) ex aliquo descendo; (849) ex aliquo progenitus sum; (850) ex aliquo prognatus sum; (851) ex aliquo genitus sum; (852) ex aliquo ortus sum; (853) ex aliquo oriundus sum; (854) ex aliquo descendo; (855) ex aliquo progenitus sum; (856) ex aliquo prognatus sum; (857) ex aliquo genitus sum; (858) ex aliquo ortus sum; (859) ex aliquo oriundus sum; (860) ex aliquo descendo; (861) ex aliquo progenitus sum; (862) ex aliquo prognatus sum; (863) ex aliquo genitus sum; (864) ex aliquo ortus sum; (865) ex aliquo oriundus sum; (866) ex aliquo descendo; (867) ex aliquo progenitus sum; (868) ex aliquo prognatus sum; (869) ex aliquo genitus sum; (870) ex aliquo ortus sum; (871) ex aliquo oriundus sum; (872) ex aliquo descendo; (873) ex aliquo progenitus sum; (874) ex aliquo prognatus sum; (875) ex aliquo genitus sum; (876) ex aliquo ortus sum; (877) ex aliquo oriundus sum; (878) ex aliquo descendo; (879) ex aliquo progenitus sum; (880) ex aliquo prognatus sum; (881) ex aliquo genitus sum; (882) ex aliquo ortus sum; (883) ex aliquo oriundus sum; (884) ex aliquo descendo; (885) ex aliquo progenitus sum; (886) ex aliquo prognatus sum; (887) ex aliquo genitus sum; (888) ex aliquo ortus sum; (889) ex aliquo oriundus sum; (890) ex aliquo descendo; (891) ex aliquo progenitus sum; (892) ex aliquo prognatus sum; (893) ex aliquo genitus sum; (894) ex aliquo ortus sum; (895) ex aliquo oriundus sum; (896) ex aliquo descendo; (897) ex aliquo progenitus sum; (898) ex aliquo prognatus sum; (899) ex aliquo genitus sum; (900) ex aliquo ortus sum; (901) ex aliquo oriundus sum; (902) ex aliquo descendo; (903) ex aliquo progenitus sum; (904) ex aliquo prognatus sum; (905) ex aliquo genitus sum; (906) ex aliquo ortus sum; (907) ex aliquo oriundus sum; (908) ex aliquo descendo; (909) ex aliquo progenitus sum; (910) ex aliquo prognatus sum; (911) ex aliquo genitus sum; (912) ex aliquo ortus sum; (913) ex aliquo oriundus sum; (914) ex aliquo descendo; (915) ex aliquo progenitus sum; (916) ex aliquo prognatus sum; (917) ex aliquo genitus sum; (918) ex aliquo ortus sum; (919) ex aliquo oriundus sum; (920) ex aliquo descendo; (921) ex aliquo progenitus sum; (922) ex aliquo prognatus sum; (923) ex aliquo genitus sum; (924) ex aliquo ortus sum; (925) ex aliquo oriundus sum; (926) ex aliquo descendo; (927) ex aliquo progenitus sum; (928) ex aliquo prognatus sum; (929) ex aliquo genitus sum; (930) ex aliquo ortus sum; (931) ex aliquo oriundus sum; (932) ex aliquo descendo; (933) ex aliquo progenitus sum; (934) ex aliquo prognatus sum; (935) ex aliquo genitus sum; (936) ex aliquo ortus sum; (937) ex aliquo oriundus sum; (938) ex aliquo descendo; (939) ex aliquo progenitus sum; (940) ex aliquo prognatus sum; (941) ex aliquo genitus sum; (942) ex aliquo ortus sum; (943) ex aliquo oriundus sum; (944) ex aliquo descendo; (945) ex aliquo progenitus sum; (946) ex aliquo prognatus sum; (947) ex aliquo genitus sum; (948) ex aliquo ortus sum; (949) ex aliquo oriundus sum; (950) ex aliquo descendo; (951) ex aliquo progenitus sum; (952) ex aliquo prognatus sum; (953) ex aliquo genitus sum; (954) ex aliquo ortus sum; (955) ex aliquo oriundus sum; (956) ex aliquo descendo; (957) ex aliquo progenitus sum; (958) ex aliquo prognatus sum; (959) ex aliquo genitus sum; (960) ex aliquo ortus sum; (961) ex aliquo oriundus sum; (962) ex aliquo descendo; (963) ex aliquo progenitus sum; (964) ex aliquo prognatus sum; (965) ex aliquo genitus sum; (966) ex aliquo ortus sum; (967) ex aliquo oriundus sum; (968) ex aliquo descendo; (969) ex aliquo progenitus sum; (970) ex aliquo prognatus sum; (971) ex aliquo genitus sum; (972) ex aliquo ortus sum; (973) ex aliquo oriundus sum; (974) ex aliquo descendo; (975) ex aliquo progenitus sum; (976) ex aliquo prognatus sum; (977) ex aliquo genitus sum; (978) ex aliquo ortus sum; (979) ex aliquo oriundus sum; (980) ex aliquo descendo; (981) ex aliquo progenitus sum; (982) ex aliquo prognatus sum; (983) ex aliquo genitus sum; (984) ex aliquo ortus sum; (985) ex aliquo oriundus sum; (986) ex aliquo descendo; (987) ex aliquo progenitus sum; (988) ex aliquo prognatus sum; (989) ex aliquo genitus sum; (990) ex aliquo ortus sum; (991) ex aliquo oriundus sum; (992) ex aliquo descendo; (993) ex aliquo progenitus sum; (994) ex aliquo prognatus sum; (995) ex aliquo genitus sum; (996) ex aliquo ortus sum; (997) ex aliquo oriundus sum; (998) ex aliquo descendo; (999) ex aliquo progenitus sum; (1000) ex aliquo prognatus sum.

(31) contra, adversus; (34) in; (35) propter; (36) per; (37) apud, inter; (38) notat tempus, ut ἐπὶ τοῦτον, scil. χρόνον, tamdiu; (39) *sine Casu*, desuper, superne; (40) additum adjectivis, ut ἐπὶ μέγα, valde. *In compositione notat*; (41) ad, in, super, contra, imminutionem, intensionem, proclivitatem, & vitiationem, seu depravationem: sepe tamen redundat.—(42) *cum Gen.* Sub. in notatione temporis, ut ἐπ' Αυγούστου. *Ern.*

Ἐφάλλω, f. ἀλῶ, immitto; (2) mitto. Ἐπαλλεν εἰκάδι, Thuc.

Ἐπιάλμενος, præf. part. *per Syncop.* pro ἐπιαλλόμενος, ab ἐπάλλομαι.

Ἐπιάλτης, ου, ὁ, insultor, insultator; (2) incubus. Ex ἐπὶ, & ἅλλομαι, *salio*.

Ἐπιαδάω, complaceo, gratus sum.

Ἔπιασα, *capi*, a. 1. ind. act. verbi πιάζω.

Ἐπιάθλιω, *prehensus sum*, a. 1. ind. pass.

Ἐπιαύω, dormio inter vel apud. Ἦσι ζυζάντης ἐδηλὸς ἐπὶ ἐπίαυεν, Odyss. 15, ult.

Ἐπιαχον, 3. pl. imperf. ind. act. v. Ἐπιάχω, acclamo. Ἐπίαχον, Il. 5, 860.

Ἐπίβα, *ascende*, 2. sing. a. 2. imper. *per Apoc.* pro ἐπιβηθι, ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβάθρα, ας, ἡ, pons qui machinis admovetur ad muros urbium scandendos; (2) aditus ad rem, v. c. scientiam, basis.

Ἐπιβαίνω, ascendo, aggredior.

Ἐπιβαθρον, ου, τὸ, naulum. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβαίλω, a. 2. opt. act. v. ἐπιβαίνω.

Ἐπιβαίνομαι, *Ion.* pro ἐπιβαίνω.

Ἐπιβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conscendo. Ἐπιβαίνειν ἐπ' Αντιόπης, Dem. ἐπὶ τετραμμένοντα, Plat. τοῖς τρόποις, Thuc. Κολχίδα νῆα, Soph. ἐπὶ τὰς ναῦς, Thuc. εἰς λόγον, Herodot.

Ἐπιβακχάω, læta voce adclamo.

Ἐπιβαλὼν, 2. f. a. 2. conj. act. v. ἐπιβάλλω.

Ἐπιβάλλε, 2. f. pr. imperf. med. *Dor.* pro ἐπιβάλλου, & hoc *Att.* & *Ion.* pro ἐπιβάλλετο.

Ἐπιβάλλω, f. λῶ, injicio; (2) impono, velut mulctam, &c. (3) addo; (4) imprimo, sc. notam, &c. (5) contendo aliquo; (6) urgeo, ingruo; (7) aggredior, capesso; (8) τὰ ἐπιβάλλοντα, quæ ad nos pertinent, officia, & sic sæpe *in medio*. Οὐδὲ Σάμιόλων ἐπίβαλλον Ὀρνιθαρχῶ ἐδὲς ζοι παρὼν; Arist. Av. 1220. Διὰ τοῦτο ταῖς γεωνιαγνίτισιν Σφραγίδας ἐπιβάλλουσιν, Arist. Θεσμ. 422.

Ἐπιβαλὼν, a. 2. part. act. f. g.

Ἐπιβαλοῦσι, *impetrant*, 3. pl. f. 2. ind. act.

Ἐπιβαπτίζω, immergo.

Ἐπιβάπτω, *tundo*, *Ion.* idem.

Ἐπιβαρέω, ῶ, f. ήσω, adgravo; (2) gravi damno adficio.

Ἐπιβὰς, a. 2. part. act. ab ἐπιβαίνω.

Ἐπίβασις, εως, ἡ, scansio; (2) invasio; (3) incursio; (4) iter; (5) actio. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβασκήμεν, præf. infin. act. *Ion.* pro ἐπιβασκειν, a verbo *Pict.*

Ἐπιβάσκω, induco, Hom. Il. 2, 234. ἐπιβασκήμεν, inducere.

Ἐπιβατάζω, fero in v. c. manibus.

Ἐπιβατθίω, navem ingredior; (2) navigio vehor; (3) in navi milito; (4) adscendo; (5) minitor, insisto, incumbo; (6) invado, occupo, mihi vendico; (7) inco, congredior. rem v. neream habeo, de animalibus. Ἐπιβεβατηκὸν τετυ τῷ ῥίματῳ, Herodot. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβατήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, scansorius, ad scandendum pertinens. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, epibator, vector. Ab col.

Ἐπιβατικὸς, ἡ, ὁν, ad epibatas pertinens, Ἐπιβατικὸν, classiarii.

Ἐπιβατὸς, ἡ, ὸν, ad quem patet accessus, qui conscendi potest. Ab eod.

ΕΠΙΒΔΑ, ου, dies quarta & ultima festi Apaturiorum apud Athenienses; (2) postridiana nuptiarum dies; (3) dies secunda nuptiarum.

Ἐπιβάλλω, fundus mulgeo.

Ἐπιβεβαιόω, & ἐπιβεβαιώσομαι, ῶμαι, confirmationem addo, post confirmo, confirmo.

Ἐπιβεβηκὼς, part. perf. act. v. ἐπιβέβαιμαι.

Ἐπιβεβήμαι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐπιβῆναι.

Ἐπιβήσεται, 2. f. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐπιβήσῃ

Ἐπιβήσομαι, *consensurum esse*, fut. 2. inf. act.

Ἐπιβῆσσο, 2. f. pr. imper. med. *Ion.* pro ἐπιβῆσεο.

Ἐπιβησόμενος, f. 1. part. med. v. ἐπιβαίνω.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, insensor, vel adsensor, qui navem vel equum conscendit, qui navem vel equo vehitur; (2) mobilis, agilis; (3) qui fœminam conscendit. Ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβιβάζω, f. άσω, impono, facio adscendere. Ἐπιβιβάσας ἑ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον ὠθῶν, Luc. 10, 34. Ab eod.

Ἐπιβίβασις, a. 1. part. act.

Ἐπιβιβρώσκω, insuper edo, edo una, velut obsonium cum pane.

Ἐπιβιόω, ῶ, & ἐπιβιώσομαι, supervivo, ultra vivo, superstes sum. Hinc ἐπιβιώσιμος, ἐπιβιώσιμος, ἐπιβίωσις, ἐπιβιῶναι.

Ἐπιβλαβὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, noxius, damnosus. Ἐπιβλαβέσις, κεινοι, *Arist.*

Ἐπιβλαβῶς, damnose, noxie. Ab

Ἐπιβλάπτω, f. ψω, insuper noceo & damnum infero.

Ἐπιβλαστάω, super germino, insuper germino; (2) refrutico.

Ἐπιβλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem. Hinc

Ἐπιβλάστησις, εως, ἡ, supergerminatio, secunda germinatio.

Ἐπιβλαστικὸς, ἡ, όν, qui supergerminat, vel supergerminandi vim habet.

Ἐπιβλασφημία, convicior insuper, ultro.

Ἐπιβλέπω, f. ψω, inspicio. Ἐπιβλέπειν εἰς τι, τὰς Συμφορὰς τὰς ἐκ τῆς ἀδελφῆς, Ilocr.

Ἐπιβλήμενος, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπιβλήσιμι.

Ἐπιβλῆδην, *Adv.* q. d. injectim, superinjectim, injiciendo. Ab ἐπιβάλλω.

Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, additamentum; (2) panniculus; (3) inserta purpura in fine vestis; (4) ornamentum domus.

Ἐπίβλης, ητος, ὁ, obex, pessulus. Ab eod.

Ἐπιβλητὸς, ἡ, ὸν, adjectitius, adventitius. Ab eod.

Ἐπιβλυζῶ, *Adv.* abunde, affluenter. Ex ἐπὶ, & βλύζω, *mano, fluxus*.

Ἐπίβοος, ὁ, ἡ, ὸν, valde strepens, clamosus. Ab

Ἐπιβοάω, ῶ, & ἐπιβοήσομαι, ήσομαι, adclamo, invoco, implore. Κατιδόντες Θέμιν βλέποντα, Eur. Med. 168.

Ἐπιβοήθεια, ας, ἡ, auxilium, subsidium. Ab

Ἐπιβοηθία, ας, f. ήσω, ad auxilium ferendum supervenio, insuper auxilior, præter alios subvenio.

Ἐπιβόημα, ατος, τὸ, acclamatio. Ab ἐπιβοάω.

Ἐπιβόησις, ἡ, idem.

Ἐπιβόητος, ἡ, ὁ ἡ ἡ, famosus; in utramque partem, sed magis in malam.

Ἐπιβοιον, τὸ, sc. θῦμα, sacrificium, quod præter, vel post bovis immolationem fit. Ex ἐπὶ, & βοῦς, *bos*.

Ἐπιβόλαιον, τὸ, velamen, amictorium. Ab

Ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, injectio, impositio; (2) applicatio mentis; (3) impetus; (4) inceptatio; (5) mulcta; (6) tributum, vectigal. (7) impressio notæ in nummo, nota ipsa, insigne, quo quem agnoscimus. Ab ἐπιβάλλω.

Ἐπιβολὸς, ἡ, ὁ ἡ ἡ, compos, qui aliquid adeptus est. Ab eod.

Ἐπιβόλως, *Adv.* insidiose, supplanter; (2) sedulo.

Ἐπιβομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombis adsono; (2) bombos edo; (3) strepitum facio.

Ἐπιβόσκησις, εως, ἡ, depastio.

Ἐπιβόσκω, ἐβόσκον, ἡ, proboscis. Ab

Ἐπιβόσκομαι, pascor, depascor.

Ἐπιβούκολος, ου, ὁ, bubulcus.

Ἐπιβούλευμα, ατος, τὸ, insidiæ; (2) molimen, adgressio, conatus.

Ἐπιβούλευσις, εως, ἡ, insidiatio, insidiæ.

Ἐπιβουλεύτης, ου, ὁ, insidiator. Ab

Ἐπιβουλεύω, f. εύσω, insidias struo; (2) insidiose molior; (3) consilium capio, delibero; (4) conjuro. Ἐπιβουλεύειν τῇ τυραννίδι, Plat. θάνατον τινι, Thuc. λαθεῖν, Dem.

Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, consilium adversus aliquem initum, insidiæ. Ex ἐπὶ, & βουλὴ.

Ἐπιβουλία, ἡ, idem.

Ἐπίβουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, insidiosus.

Ἐπιβούλως, *Adv.* insidiose. Ab ἐπίβουλος.

Ἐπιβρέμομαι, cunctor, immoror.

Ἐπιβραχεῖ, *Adv.* ad breve tempus.

Ἐπιβρεγμα, τὸ, irrigatio, irroratio.

Ἐπιβρέμμα, & ἐπιβρέμομαι, admurmuro.

Ἐπιβρέχω, perfundo, irrigo.

Ἐπιβρίθω, f. ίσω, ingravesco, magno cum pondere irruo, impressionem facio; (2) degravo, deprimo.

Ἐπιβρεμάομαι, ῶμαι, infrendo.

Ἐπιβρίμη, 3. f. a. 1. conj. act. v. ἐπιβρίθω.

Ἐπιβρομέω, ῶ, f. ήσω, adfremo, rugio. Ab ἐπιβρέμω.

Ἐπιβρονταῖ, ᾶ, f. ήσω, insuper tono, attono, intono. Hinc

Ἐπιβρόντητος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui tonitrua mentem perculere, attonitus; (2) vecors, vesanus.

Ἐπιβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio. Ab ἐπιβρέχω.

Ἐπιβρύω, f. ξω, infremo, fremo.

Ἐπίβουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, scatens, plenus tum.

Ἐπιβύρσα, ας, ἡ, obturamentum; (2) obturatrix, obstructrix. Ab

Ἐπιβύω, f. ύσω, obturo, obstruo. Ἐπιβύειν τὸ στόμα τινος κέρμασι, Aristoph. Ἐπιβύσασθαι τὰ ὦτα, Luc.

Ἐπιβωμίζω, f. ίσω, aræ sacrificandi causa impono. Ex ἐπὶ, & βωμὸς, *ara*.

Ἐπιβωμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, altari impositus; (2) ad altare cantari solitus. Ex ind.

Ἐπιβωμιοστατέω, ad aram colloco.

Ἐπιβώσασθε, aor. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐπιβώσασθε, ab ἐπιβοάω.

Ἐπιβωσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. pro ἐπιβωσόμεθα.

Ἐπιβωτρέω, ῶ, fut. ήσω, invoco.

Ἐπιβώτωρ, ορος, ὁ, pastor.

Ἐπίγαιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui super terram est; (2) humi repens. Ex ἐπὶ, & γαῖα.

Ἐπιγαμβρεία, ας, ἡ, connubiorum junctio. Ab

Ἐπιγαμβρεύω, generum assumo, filiam alicui nuptum do; (2) & in pass. gener ño, uxorem duco.

Ἐπιγαμβρία, ας, ἡ, adfinitas, quæ ex juncto matrimonio est. Ab eod.

Ἐπιγαμέω, ῶ, uxorem superinduco, a. 1. ἐπιγημα. Ου γὰρ ἐπιγάμῃ πώποτ' ἄνδρα, Eur. Or. 572.

Ἐπιγαμία, ἡ, adfinitas, jus connubii. Ab

Ἐπίγαμος, ου, ὁ ἡ ἡ, nubilis.

Ἐπιγάννυμαι, vel ὄμμι, gaudeo aliqua re; *impr.* malis alterius.

Ἐπιγαύω, orno, illustro.

Ἐπιγάστριον, ου, τὸ, epigastrium, venter exterior. Ex ἐπὶ, & γαστὴρ, *venter*.

Ἐπιγαστρίδιος, ου, ventri deditus, ad ventrem spectans.

Ἐπιγαυριάω, ῶ, insulto calamitoso.

Ἐπιγαυρόομαι, ώμαι, exsulto, lætor; (2) efferor animo & ferocior reddor.

Ἐπίγαυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, jactabundus; (2) fortis.

Ἐπιγεγνας, perf. part. med. v. ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγειοκαυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus caulis humilis est, qui non erectum, sed humi stratum caulem habet. Ex ἐπίγειος, & καυλὸς.

Ἐπίγειον, ου, τὸ, apsis ima planetarum; (2) tunis quo navis terræ alligatur. Ab

Ἐπίγειος, ου, ὁ ἡ ἡ, terrestris; (2) humi repens. Ex ἐπὶ, & γῆ, *terra*.

Ἐπιγειόσειμος, ου, ὁ ἡ ἡ, a radice tantum foliatus; (2) sparsa humi folia habens.

Ἐπιγελάω, ῶ, arrideo; (2) irrideo, insulto. Ἐπιγελάσαι σφίσιμος ταῖς χορείαις, Arist. Θεσμ. 988.

Ἐπιγεμίζω, f. ίσω, onero, repleo,

Ἐπιγίνομαι, ατ, τὸ, id. quod ad aliquam rem quasi insuper accedit, accessio; (2) vitium vulneri accedens. Ab ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγενὴς, ους, ὁ ἡ ὀ, indigena; (2) natus post, adnatus, seu insuper natus.

Ἐπιγενάω, adgenero, insuper genero.

Ἐπιγέννημα, τὸ, quod adnatum est; (2) symptoma.

Ἐπιγεννηματικὸς, ὴ, ὸν, adnatus, adjunctus velut natura.

Ἐπιγενόμην, 2. a. pass. med. v. ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγεραίρω, insuper honore adficio.

Ἐπιγεύομαι, f. εύσομαι, gusto, degusto.

Ἐπιγηθέω, gaudeo, lætor aliqua re.

Ἐπιγήτιος, ου, ὁ, ἡ, herba quædam humilis. Ab ἐπίγειος.

Ἐπιγίγνομαι, vel ἐπιγίνομαι, post nascor; (2) adnascor; (3) succedo, subsequor; (4) advenio, supervenio. Οἱ ἐπιγιγνόμενοι, posteri, Hom.

Ἐπιγιγνώσκω, f. ἐπιγνώσκω, agnosco, cognosco, recipio, novi; (2) decerno, statuo; (3) amo, diligo.

Ἐπιγλίχαινω, v. Κοῆσius reddo.

Ἐπιγλίχομαι, cupio, appeto.

Ἐπιγλυκαίνω, reddo dulce; (2) dulcesco.

Ἐπιγλυκὺς, ὺ, ὁ ἡ ὐ, dulcis; (2) subdulcis.

Ἐπιγλύφω, f. ψω, inculpo, cælo.

Ἐπιγρώσκομαι, malè loquor de aliquo, malè ominor alicui, malè precor.

Ἐπιγλωσσίζομαι, vel ἐπιγλωττίζομαι, idem. Περὶ τῶν Ἀθηναίων δ' οὐκ ἐπιγλωττίσομαι τοῖσδε τοῖς ἀνδράσι, Arist. Lys. 37. Ex ἐπὶ, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἐπιγλωσσὶς, vel ἐπιγλωττὶς, ἰδ, ἡ, lingula, lingua minor; (2) membrana cartilaginosa rotunditatis oblongæ in interiore gutturis parte. Ex iisd.

Ἐπιγναμπτὸς, f. πτὸν, inflecto, intorqueo.

Ἐπιγναμψας, a. 1. part. act.

Ἐπίγναφος, ου, ὁ ἡ ὀ, interpolitus, innovatus. Ex ἐπὶ, & γνάφλα, *pelle*.

Ἐπιγνοίη, 3. f. a. 2. opt. v. ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Ἐπίγνωθι, 2. f. a. 2. imperat. act.

Ἐπιγνώμη, ης, ἡ, cognitio; (2) venia. Ab ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνωμοσύνη, ἡ, arbitrium, cognitio. Ab

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὠ, arbiter, judex; (2) qui veniam dat, venire facilis; (3) inspector sive æstimator jumenti. Ab ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνῶς, 2. sing. a. 2. conj.

Ἐπιγνώσεσθε, *agnoveritis*, 2. pl. f. 1. ind. med.

Ἐπιγνωσις, εως, ἡ, cognitio, agnitio, scientia. Ab eod.

Ἐπιγνωτὸς, ὸ, ὁ ἡ ὸ, cognitus, notus.

Ἐπιγονατὶς, ἰδος, ἡ, os latum & rotundum, quo genuum commissura tegitur, patella; (2) vestis genus ad genua pertinens.

Ἐπιγονὴ, ῆς, ἡ, instauratio generis; (2) fœtus. Ab ἐπιγίνομαι.

Ἐπίγονος, ὁ ἡ ὁ, post natus, fœtus succedaneus; (2) secundis nuptiis natus. Hinc ἐπίγονοι, ων, οἱ, posteri filii. Ab eodem.

Ἐπιγονατὶς, ἰδος, ἡ, os toti genu superjectum, mola, patella; (2) femur, genu musculus. Ex ἐπὶ, & γόνυ, *genu*.

Ἐπιγονὶς, ἰδος, ἡ, idem.

Ἐπιγονὶων, ὁ ὁ ἡ ὁ, genibus impositus.

Ἐπιγραδὸν, *Adv.* strictim, perstringendo, leviter. Ab ἐπιγράφω.

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, epigramma, inscriptio, sive prosaica, sive metrica. Ab eod.

Ἐπιγραμματογράφος, &

Ἐπιγραμματοποιὸς, ὁ, scriptor epigrammatum.

Ἐπιγραφεὺς, ἑως, ὁ, quæstor, qui pecuniam in ærarium conferendam describit. Ab eod.

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio, titulus; (2) indictio; (3) descriptio, census. Ab

Ἐπιγράφω, f. ψω, inscribo; (2) adscribo, ut autori; (3) acceptum refero; (4) viritim collationem describo; (5) testium nomina edo, quos producturus sum; (6) subscribo. Ἐπιγράφειν τίμημα τινὸς, Arist. Ἐπιγράφειν ἐπὶ τοῖς ἀπογραφαῖς γνώμας, *subscribere*, Dem. Ἐπιγράφειν ἐπὶ ἄκρῳ τοῦ ἀγῶνος ἀγῶνα, Arist. Pace, 880.

Ἐπιγρυπὸς, ὺ, ὁ ἡ ὺ, nasum aliquantum adunca habens; (2) curvus, aduncus.

Ἐπιγυμνάζομαι, insuper exerceo me.

Ἐπιδαίομαι, in medium profero, divido.

Ἐπιδαίσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, communis. Ex ἐπὶ, & δαὶς, *portio*.

Ἐπιδαισιάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, epulor, convivor, Hes. Ex ἐπὶ, & δαὶς.

Ἐπιδαιτρὸν, ὸ, τὸ, opsonium. Ex ἐπὶ, & δαιτὸς, *coquus*.

Ἐπιδάκνω, mordeo, pungo.

Ἐπιδακρύω, f. ύσω, defleo.

Ἐπίδακρυς, ὁ ἡ ὺ, *Durus*, pro ἐπίδημος.

Ἐπιδανείζω, f. είσω, ultra fœnero.

Ἐπιδασὺς, ὺ, ὁ ἡ ὺ, aliquantum densus & hirsutus.

Ἐπιδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, indulgeo, liberalem, nimium me præbeo, in dando, &c. addo corollarium seu auctarium.

Ἐπιδὲ, 2. f. a. 2. imper. act. v. ἐποιδέω.

Ἐπιδεδεγμένος, acc. f. perf. part. act. v. ἐπιδέχομαι.

Ἐπιδεὴς, ους, ὁ ἡ ὀ, indigens.

Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, specimen. Ab ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδεῖλα, *Adv.* post meridiem. Ab

Ἐπιδειλὸς, ὴ, ὸν, pomeridianus. Ex ἐπὶ, & δείλη.

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, & ἐπιδεικνύομαι, ostendo, demonstro; (2) specimen artis edo, artem ostento, de oratoribus *imprimis*, poëtis, &c. Unde (3) & pro dicere, canere, &c. Σκοτεῖν ἐπιδείκνυσι τοῖς ξένοις, Arist. Av. 637. Hinc

Ἐπιδεικτικεύω, ῶ, ostendere vel ostentare me cupio, ostento.

Ἐπιδεικτικὸς, ὴ, ὸν, demonstrativus, ostensivus; (2) utens genere dicendi ad ostendendum ingenium & eloquentiam comparato; quod genus ipsum ἐπιδεικτικὸν dicitur, & oratio ipsa ἐπιδεικτική.

Ἐπιδεικτικῶς, *Adv.* cum ostentatione; (2) demonstrative; (3) aperte, in propatulo; (4) valde ornate.

Ἐπιδεῖξαι, a. 1. inf. act.

Ἐπιδεῖξις, εως, ἡ, demonstratio; (2) ostentatio, artis specimen; (3) oratio, cantus, &c. ipse, artis ostentandæ causa. Ab ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδειπνέω, secundariam cœnam perago.

Ἐπιδειπνὸς, ὸ, ὁ ἡ ὸ, qui post cœnam est, fit, &c. Ab ἐπιδείπνον.

Ἐπιδεῖπνις, ἰδος, ἡ, q. d. post-cœnium, cœna secundaria. Ab eod.

Ἐπιδείπνον, ὸ, τὸ, idem.

Ἐπιδέκατος, η, ον, decimus; (2) qui post decem penditur.

Ἐπιδεκὰς, ὰς, ἡ, capax. Ab ἐπιδέχομαι.

Ἐπιδελεάζω, escam impono.

Ἐπιδέμνιος, ου, ὁ ἡ ὸ, in strato positus, qui in aut super strato est. Ex ἐπὶ, & δέμνια, *stratum*.

Ἐπιδεξιτέρωθεν, *Adv.* dextre & ingenue.

Ἐπιδέξιος, ου, ὁ ἡ ὸ, qui est ad dextram, dexter; (2) festivus, elegans; (3) urbanus, lepidus. Hinc

Ἐπιδεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas.

Ἐπιδεξίως, *Adv.* scite, decenter, lepide.

Ἐπιδεόμαι, fut. δεήσομαι, insuper egeo; (2) egeo, indigeo.

Ἐπιδέρκου, 2. f. præs. indic. med.

Ἐπιδεσπόζω, inspicio.

Ἐπιδηλὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ὸ, visibilis. A præs.

Ἐπιδερμὶς, ἰδος, ἡ, pellis, quæ est inter digitos anserinus & avium hujus generis; (2) cuticula sensu destituta & veræ cuti superstensa. Ex ἐπὶ, & δέρας, *pellis*.

Ἐπιδέρμιος, ος, ον, idem & ex iisd.

Ἐπιδεσμὸς, ὸ, ὁ, alligatio, obligatio. Ab

Ἐπιδέω, f. δήσω, insuper ligo, obligo.

Ἐπιδέσμιος, ος, ον, f. ίως, idem.

Ἐπιδέσμιον, τὸ, fasciola. Ab

Ἐπιδεσμὸς, ὸ, ὁ, ἡ ὸν, τὸ, 1. genus, id, quo vulnus obligatur, fascia.

Ἐπιδεσπόζω, ῶ, odis gaudens.

Ἐπιδεσπόζω, f. όσω, dominor.

Ἐπιδεύομαι, 2. f. pr. conj. med. *for.* pro ἐπιδεὴς, ab ἐπιδέω.

Ἐπιδήμιος, ου, ὁ ἡ ὸ, indigena.

Ἐπιδὴν, 2. f. præs. conj. act. v. ἐπιβαίνω.

Ἐπιδηὸς, & ἐπιδεὴς, indigeo.

Ἐπιδηόομαι, ῶμαι, præs. part. med.

Ἐπιδίδομαι, excipio; (2) accipio, admitto.

Ἐπιδέω, obligo; (2) alligo.

Ἐπιδιὰς, *Adv.* parce, non satis. Ab ἐπιδής.

Ἐπιδηλὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ὸ, manifestus.

Ἐπιδήλως, *Adv.* manifeste.

Ἐπιδημεύω, f. εύσω, advena sum; (2) peregre advenio, (3) domi sum, non absum. Ab ἐπιδήμος.

Ἐπιδημία, ὰς, f. ήσω, idem & ab eod. Hinc

Ἐπιδήμησις, εως, ἡ, adventus peregre.

Ἐπιδημιοεργὸς, ὸς, ὸν, domi & quasi intra populi fines manens. Ab eod.

Ἐπιδημὶς, ἰδος, ἡ, adventus, *impr.* decorum.

Ἐπίδημος, ου, ὁ ἡ ὸ, versans in populo; (2) civilis; (3) domesticus; (4) popularis; (5) publicus; (6) peregrinus. Ab eod.

Ἐπιδημιουργία, perficio opus.

Ἐπιδημιουργοὶ, apud Thuc. curatores munoniæ reficiendorum, sed apud Procopium Thuc. imitatorem, semper de opifice.

Ἐπίδημος, ος, ὁ ἡ ὸ, advena, non inquilinus; (2) qui peregre venit.

Ἐπιδὴν, *Adv.* diu, multo, pro ἐπὶ δὴν.

Ἐπιδηρὸν, idem, pro ἐπὶ δηρόν.

Ἐπιδιαβαίνω, post alium, qui transit, ipse etiam transeo; (2) pertranseo.

Ἐπιδιαγινώσκω, iterum decerno; (2) recognosco.

Ἐπιδιαθήκη, ης, ἡ, posterius testamentum. Ab ἐπιδιατίθημι.

Ἐπιδιαιτάω, divido, partior, describo.

Ἐπιδιαίτησις, εως, ἡ, dispensatio; (2) arbitrium; (3) victus ratio seu ordinatio. Ex ἐπὶ, & διαίτημαι.

Ἐπιδιαίτητος, ον, qui iterum disceptatur, judicatur, v. c. lis.

Ἐπιδιάκειμαι, adquiesco. Ex ἐπὶ, & διάκειμαι, *constitutus sum*. Τὸ ἐπιδιακείμενον ἀργύριον, *Pollux*. Æs mantuarium, Gell. 18. 13. *Angl.* Stakes or Forfeits.

Ἐπιδιαλιδυνίω, periclitor.

Ἐπιδιαιρέω, insuper discerno, postea discerno.

Ἐπιδιαλάμπω, perlucco, eluceo per.

Ἐπιδιαμένω, permaneo. Hinc

Ἐπιδιαμονὴ, ἡ, permansio, immoratio.

Ἐπιδιανέμω, insuper distribuo.

Ἐπιδιανοέω, post excogito.

Ἐπιδιαπέμπω, mitto insuper, sc. post alium jam missum.

Ἐπιδιαπλέω, f. εύσομαι, insuper navi trajicio; (2) trajicio.

Ἐπιδιαρρήγνυμι, f. ήξω, ditrumpo.

Ἐπιδιασκευάζω, recognosco, retracto.

Ἐπιδιασκεύασις, εως, ἡ, recognitio, retractio.

Ἐπιδιασύρω, perstringo, irrideo.

Ἐπιδιατάσσομαι, vel ἐπιδιατίθεμαι, insuper addo, vel constituo; (2) insuper addo.

Ἐπιδιαλήθημι, insuper pacisco; (2) depono.

Ἐπιδιατρίβω, tempus tero, moram traho.

Ἐπιδιαφθείρω, vitio, corrumpo.

Ἐπιδιδάσκω, doceo, quod restat, quod alter prætermisit.

Ἐπιδιδυμὶς, ἰδος, ἡ, propria & intima testiculorum tunica dura, crassa, & admodum valida. Ex ἐπὶ, & δίδυμος, *testiculus*.

Ἐπιδίδωμι, insuper do, dono præsereo; (2) do, trado, dedo; (3) cresco, augeor; (4) in convivium vocatus venio; (5) in dotem do. Ὅσῳ καθ' ἡσυχίαν ἐπιδίδωσιν ἡ σπουδαία ἰσχύς, Thuc.

Ἐπιδιεξέρχομαι, percenseo, percensendo, obeundo recognosco.

Ἐπιδιετὴς, ὴς, ὁ ἡ ὲς, qui biennium excedit.

Ἐπιδιζάνω, insuper quæro.

Ἐπιδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio.

Ἐπιδικάζω, litigo de re aliqua.

Ἐπιδικάζω, dicenda ; (2) sententia mea ut judico. Hinc ἐπιδικάζομαι, hereditatem jure peto, vel obtineo ; (2) expecto. Hinc
Ἐπιδικασία, ας, ἡ, legis actio de hereditate controversa.
Ἐπιδικαστής, οῦ, ὁ, arbiter familiæ herciscundæ *inpr.* deinde advocatus in quacunque re ; denique expetitus aliis, utilitatis causa.
Ἐπίδικος, ου, ὁ ἡ ὁ, litigiosus, controversus.
Ἐπιδίμοιρος, ου, ὁ ἡ ὁ, plus quam duas habens partes.
Ἐπιδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago, verso.
Ἐπιδιόρθωσα, a. 1. part. act.
Ἐπιδιορθόω, corrigo & emendo, quod dixi aut feci. Hinc
Ἐπιδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio eorum, quæ dicta sunt. Ab ἐπιδιορθόω.
Ἐπιδιορθωτικός, ἡ, όν, qui ad corrigenda superiora adjicitur, quo corrigere volumus ea, quæ diximus. Ab eod.
Ἐπιδιουρέω, insuper mingo, v. c. pus præter dolorem.
Ἐπιδιπλασιάζω, f. άσω, duplico, ingemino.
Ἐπιδιπλοΐζω, idem.
Ἐπιδιπλόω, ῶ f. ώσω, idem.
Ἐπιδιφρίας, ου, ὁ, currus circumferentia. Ex ἐπί, & δίφρος, *currus.*
Ἐπιδιφριτής, οῦ, ὁ ἡ ὁ, qui super curru est, sedet, aut pugnat ; (2) sellularius, ut τέχνη, ars sellularia ; (3) ignavus, effeminatus. Ex iisdem.
Ἐπιδίχα, *Adv.* seorsim, separatim.
Ἐπιδιψής, οῦ, ὁ ἡ ὁ, siticulosus.
Ἐπιδίω, f. ύσω, insudo.
Ἐπιδιώκω, ξω, f. ξω, insequor, persequor.
Ἐπιδίωξον, 2. sing. a. 1. imper. act.
Ἐπιδοξάζω, in utramque partem cogito, volvo animo.
Ἐπίδομα, ατος, τό, adjectio quæ supra justum mensuram datur emptori. Ab ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδοῦσις, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδοξος, ου, ὁ ἡ ὁ, de quo est aliqua opinio in futurum, item qui exspectatur ; (2) celebris, clarus, illustris. Ex ἐπί, & δόξα, *opinio.*
Ἐπιδόξως, *Adv.* honorifice, gloriose.
Ἐπιδορατίς, ίδος, ἡ, ferrum lanceæ, cuspis hastæ. Ex ἐπί, & δόρυ, *hasta.*
Ἐπιδορπία, cœnam secundariam sumo.
Ἐπιδορπίζομαι, f. ίσομαι, idem.
Ἐπίδορπος, ου, ὁ ἡ ὁ, ad cœnam utilis ; (2) q. d. post-cœnius. Ex ἐπί, & δόρπον.
Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, q. d. post-cœnium, cœna secundaria.
Ἐπιδόρπισμα, ατος, τό, quod in secundis mensis apponitur, bellaria.
Ἐπιδορπισμός, οῦ, ὁ, cœnæ secundariæ sumptio. Ab eod.
Ἐπιδός, 2. f. a. 2. imper. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδόσιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, additicius, ex accessione proveniens. Ab eod.
Ἐπίδοσις, εως, ἡ, accessio, additamentum ; (2) largitio, erogatio publice facta, donativum, congiarium ; (3) incrementum.
Ἐπιδοτικός, ἡ, όν, ad superaddendum seu largiendum pronus. Ab eod.
Ἐπιδοῦναι, *addidisse*, aor. 2. inf. act.
Ἐπιδουπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum insuper edo.
Ἐπιδοχεῖον, ου, τό, receptaculum.
Ἐπιδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, susceptio ; (2) successio. Ab ἐπιδέχομαι, *recipio.*
Ἐπιδρομήτης, g. f. a. 2. part. act. v. ἐπιτρέχω.
Ἐπιδραξάμενος, vel ἐπιδραττ. f. ξομαι, prehendo, adripio.
Ἐπίδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, irruptio, levis, & perfunctoria tractatio rei vel explicatio ; (2) affluxus humorum. ap. Med. Ab ἐπιτρέχω.
Ἐπιδρομὶς, ἡ, idem.
Ἐπίδρομος, ου, ὁ ἡ ὁ, accessu facilis, planus ; (2) incursionibus expositus ; (3) in quem accredi solet.
Ἐπιδύτω, 3. f. præs. imper. verbi ἐπιδύω.
Ἐπιδωσιλογέω, f. ήσω, post alium obtineo imperium.

Ἐπιδωσοφιστὴς, οῦ, ὁ, infimæ appellationis sophista.
Ἐπιδύω, & ἐπιδύνω, f. ύσω, occido, occido.
Ἐπιέζομαι, 1. pl. a. 2. conj. act. v. ἐπιέζω.
Ἐπιὼν, qui addidit, a. 2. part. act.
Ἐπιδώσω, addam, f. s. ind. act.
Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, æquum bonum, summi juris moderatio ; (2) clementia ; (3) modestia, quum quis facile cedit, vel aliquid moderate fert. Ab ἐπιεικὴς.
Ἐπιεικέλιος, ου, ὁ ἡ ὁ, similis.
Ἐπιεικέοι, *humani*, dat. plur. ab ἐπιεικὴς.
Ἐπιεικεύω, ex æquo & bono ago, sum mitis. Ab
Ἐπιεικὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, æquus ; (2) decens, consentaneus ; (3) clemens, lenis ; (4) bonus, modestus ; (5) mediocris, non magnus ; (6) qui bonus & frugi est ; (7) probabilis, verosimilis. Ex ἐπὶ, & εἰκὼ, *similis, vel consentaneus sum.*
Ἐπιείκησις, εως, ἡ, pictas. Ab ἐπιεικὴς. Sed potius ἐπιεικίσις, legendum, ut sit. Ab
Ἐπιεικίζω, f. ίσω, ex fide bono, ex æquo & bono statuo, seu arbitror. Ab eod.
Ἐπιεικὴς, ἡ, ες, tolerabilis ; (2) facile cedens. Ex ἐπὶ, & εἴκω, *cedo.*
Ἐπιεικῶς, *Adv.* non absurde ; (2) moderate ; (3) clementer. Συνδειπνεῖ παρ' αὐτῷ μηδὲν τῶν ἄλλων ἑταίρων ἐπιεικῶς, Plut. in Anton. cap. 28. (4) valde sufficienter. Ab ἐπιεικὴς.
Ἐπιεσμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro ἐφεσμένος, ab ἐφίνυμι.
Ἐπιέλδομαι, desidero, cupio.
Ἐπιέλπετο, 2. f. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιέλπου, ab
Ἐπιέλπομαι, spero.
Ἐπιέναι, pr. inf. act. v. ἔπειμι.
Ἐπιέννυμι, induo.
Ἐπιέσπομαι, insequor.
Ἐπιέσσεθ', a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἐφέσασθαι, ab ἐφίνυμι.
Ἐπίεσται, 3. f. perf. ind. pass. v. ἐπίειμι.
Ἐπιζαφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, infesto, gravo.
Ἐπιζαφελὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, valde vehemens, ardens, fervidus.
Ἐπιζαφελὼς, ὁ, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.
Ἐπιζαφελῶς, *Adv.* vehementer, ardenter.
Ἐπιζάω, ὦ, f. ήσω, vel ήσομαι, supervivo, superstes sum ; (2) diu vivo.
Ἐπίζεμα, ατος, τό, q. d. infervefactio, genus medicamenti. Ab ἐπιζέω.
Ἐπιζεύγνυμι, vel ἐπιζεύγνύω, f. ζεύξω, conjungo, insuper innecto, adjungo. Hinc
Ἐπιζεύκτης, ου, ὁ, catena ; (2) series.
Ἐπιζεύξις, εως, ἡ, conjunctio ; (2) iteratio ; (3) Figura rhetorica, quum eadem vox repetitur cum vehementia. Ab eod.
Ἐπιζέω, f. έσω, infervesco. Οἱ δὲ μάλιστ' ἐπιζέουσιν, Arist. Ach. 325. Οὐ θαυμάσεσθ' ἐπιζέοντα τῷ χόλῳ, id. Thesm. 475.
Ἐπίζηλος, ὁ ἡ ὁ, æmulandus, invidendus.
Ἐπιζηλοτυπία, ας, f. ήσω, zelotypia laboro *In vulg. ap.* Lucian. sed ibi legendum ἵνα ζηλ. Ern.
Ἐπίζημος, ου, ὁ ἡ ὁ, damnosus, noxius ; (2) cui mulcta est irrogata. Ex ἐπὶ, & ζημία.
Ἐπιζημιόω, multam irrogo.
Ἐπιζημίως, *Adv.* damnose.
Ἐπιζῆν, pro ἐπιζάειν, ab ἐπιζάω.
Ἐπιζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, rei amissæ desiderio teneor ; (2) persequ. Ἐπιζητῶ τι παρά τινος, Arist. Hinc
Ἐπιζήτημα, τό, quæstio.
Ἐπιζήτησις, εως, ἡ, requisitio, desiderium.
Ἐπιζητητικὸς, ἡ, όν, qui requirit potest, aut solet, appetitibilis. Ab eod.
Ἐπιζυγόω, ῶ, f. ώσω, claudo, munio. Ab ἐπιζύγνυμι.
Ἐπιζύγια, ων, balteus. Ex ἐπὶ, & ζυγὸς.
Ἐπίη, 3. f. a. 2. conj. act. v. ἔπημι, *immitto.*
Ἐπίηλα, 3. f. a. 2. ind. act. v. ἐπιάλλω.
Ἐπιήρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, adjutor. Ex
Ἐπίηρος, ου, ὁ ἡ ὁ, auxiliator ; (2) gratiam referens. Ex ἐπὶ & ἰάομαι.
Ἐπιηρὶς, *Ion.* pro ἐπηρὶς.

Ἐπιθαλάσσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, pl. ὰ, ων, f. part. pass. ἐπιθαλάσσομαι, ab ἐπιθάλασσος.
Ἐπιθαλάμιον, ου, τό, carmen nuptiale. Ab
Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ ἡ ὁ, nuptialis. Ex ἐπὶ, & θάλαμος.
Ἐπιθαλασσίδιος, ία, ιον, vel ὁ ἡ ὁ, maritimus. Ex ἐπὶ, & θάλασσα.
Ἐπιθαλάσσιος, vel ἐπιθαλάττιος, idem.
Ἐπιθαλπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, calidus ; (2) jucundus, delectabilis. Ex ἐπὶ, & θάλπω.
Ἐπιθαμβέω, ῶ, f. ήσω, cum stupore attonitè admiror, stupeo.
Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ ἡ ὁ, morti destinatus, capitis damnatus. Ex ἐπὶ, & θάνατος.
Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ ἡ ὁ, mortem accersens, seu adferens, lethifer ; (2) morti vicinus.
Ἐπιθανατίως, *Adv.* ita ut morti vicinus sit.
Ἐπιθανὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, morti propinquus. Ex ἐπὶ, & θνήσκω, *morior.*
Ἐπιθαρσέω, ῶ, fiducium sumo, confidentior fio.
Ἐπιθαρσύνω, f. υνῶ, audacem reddo, animum addo.
Ἐπιθαυμάζω, f. άσω, donis honoro.
Ἐπιθεάζω, f. άσω, deorum opem contra aliquem implore ; (2) deorum iram alicui imprecor.
Ἐπιθεάζω, f. άσω, numine divino adflor, instinctu divino agor ; (2) vaticinor ; (3) deos precor ; (4) imprecor ; (5) per deos obtestor, deorum testimonio utor ; (6) consecro.
Ἐπιθεασμὸς, οῦ, ὁ, affiatus divinus ; (2) obtestatio, quæ fit per Deos vel Deum ; (3) precatio, qua Dei opem imploramus. Ab ἐπιθεάζω.
Ἐπιθεσπεσίως, *Adv.* idem & ex iisd.
Ἐπιθεσπίσαι, a. 2. inf. act. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπίθεμα, ατος, τό, id, quod imponitur, seu super imponitur ; (2) statua, quæ defuncti sepulchro imponitur ; (3) operculum ; (4) corona ; (5) cinctura. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impositio ; (2) adgressio, invasio ; (3) rerum novarum molitio ; (4) conjuratio ; (5) insidiæ, impostura ; (6) amor, concupiscentia, libido. Ab eodem.
Ἐπιθεσπίζω, f. ίσω, obsequium præsto. Ἐπιθεσπίσαν τῷ ἑαυτῶν κήδεσθαι εἰς τὴν στρατιάν, Thuc.
Ἐπιθεσπίζω, oraculum redde in, fancio oraculo, auspicio, addico aliquid.
Ἐπίθεσπισμὸς, οῦ, ὁ, oraculum, scitum.
Ἐπιθετέον *adv. pol.* imponendum, aggrediendum. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπιθέτης, ου, ὁ, impostor. Ab eod. Hinc
Ἐπιθετικὸς, ἡ, όν, aptus ad fallendum, fallax ; (2) adjectus promptus, audax.
Ἐπίθετος, ου, ὁ ἡ ὁ, adjectus, adjectivus qui adjici solet ; (2) aliunde invectus ; (3) commentitius ; (4) simulatus, adfectatus ; (5) impositus, qui imponi solet. Hinc τὸ ἐπίθετον ὄνομα, apud Grammaticos est nomen adjectivum. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπιθέω, adcurro, incurro, irruo.
Ἐπιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, prospicio, considero, contemplor.
Ἐπιθῆν, 3. f. a. 2. conj. act. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπιθήγω, acuo, exacuo.
Ἐπιθήκη, ης, ἡ, accessio, additio. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπίθημα, τό (al. θήθεμα) operculum, tegmen. Ab eod.
Ἐπιθηματῶ, operculo claudo.
Ἐπιθηματουργία, ας, ἡ, jactabilium, tectorum, & aliorum operimentorum confectio. Ex ἐπίθημα, & ἔργον, *opus.*
Ἐπιθηραρχία, ας, ἡ, duplaria feraria, qua quis aliis ἐπιθηράρχοις, vel quatuor etiam elephantis præest. Ab
Ἐπιθηράρχης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui aliis ἐπιθηράρχοις præest, qui quatuor elephantos regit.
Ἐπιθήσω, 3 f. a. 1. ind. act. v. ἐπίθω.
Ἐπιθήσω, f. s. f. 1. ind. med. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπίθοι, 2. f. præs. imper. act. v. ἔπειμι.
Ἐπιθοιδέω, &
Ἐπιθοιμάω, ultimo, tango.

Ἐπιθλίβω, premo.
Ἐπιθλῖψις, ἐως, ἡ, compressio, Aret.
Ἐπιθύμ, 2. pl. a. 2. ind. act. per ἐφι. pro ἐπιθυμῶ, a verbo
Ἐπιθύω, infideo; (2) fedeo.
Ἐπιθολόω, infuſco, obſcuro; perturbo.
Ἐπίθου, perſuaſi, 1. ſing. a. 2. verbi
Ἐπιθρόα, ἡ, adſilio, inſilio, ſuperſilio.
Ἐπιθρυμμας, ineo feminam. Ab
Ἐπιθορυβέω, ἤσω, adſtrepo, ſecundo rumore adſtrepo, admurmuro.
Ἐπιθρέξει, a. fing. a. 1. ind. act. v.
Ἐπιθρήνησος, ον, bene nutritus vel auctus, de carne.
Ἐπιθρόμμα, ατος, τὸ, allamentor, collamentor.
Ἐπιθρομβέω, ῶ, in grumos cogo, coagulo in. Nicand. v.
Ἐπιθρόσκουσα, præſ. part. f. g. act. v.
Ἐπιθρώσκω, inſilio; (2) ſubſilio, ſubſultim progredior.
Ἐπιθυμέω, ῶ, fut. ήσω, cupio, concupiſco, deſidero. Ὦ ἐ μεγάλης Ζωΐας ἐπιθυμοῦσι ἄνθρωποι παρ' ἡμῖν, Ariſtoph. Nub. 421. Κῆδεν ἐδίεν ἐπιθυμίη, id. Eccl. 359. Ex ἐπὶ, & Θυμὸς, *animus*.
Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, cupiditas, deſiderium. Ab
Ἐπιθυμητής, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐπιθυμητὴς, οῦ, ὁ, qui tenetur alicujus rei deſiderio, cupidus. Ab eod. Hinc
Ἐπιθυμητικὸς, ἡ, όν, ad concupiſcendum propenſus, inſitam concupiſcendi facultatem habens; (2) impellens ad concupiſcendum; τὸ ἐπιθυμητικὸν, libido, cupiditas.
Ἐπιθυμητικῶς, Adv. ad deſiderium propenſe; cum ἔχειν, cupiditate teneri.
Ἐπιθυμητὸς, ἡ, όν, deſiderabilis. Ab
Ἐπιθυμία, ας, ἡ, cupiditas, deſiderium, aviditas; (2) libido, cupiditas effrenata.
Ἐπιθυμίαμα, ατος, τὸ, ſuffimentum, quod ad ſuffiendum adoletur. Ab
Ἐπιθυμιάω, ῶ, f. άσω, ſuffio, odoramenta adoleo, ſeu accendo.
Ἐπιθυμοδαιτὴς, ου, ὁ ἡ ἡ, cœnarum appetens. Ex ἐπιθυμέω, & δαὶτὸς, *cœna*.
Ἐπιθύνω, corrigo, Suid.
Ἐπιθυσιάζω, rem divinam facio.
Ἐπιθύω, f. ύσω, impetu feror in aliquem; (2) immolo vel ſacrifico poſt alium; (3) immolo, ſacrifico.
Ἐπιθωρηξ, 3. pl. a. 2. conj. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπιθωράκιον, ου, τὸ, veſtis, quæ thoraci ſuperinduitur. Ab
Ἐπιθωρακίζω, f. ίσω, inſuper lorico; (2) loricam; (3) ſuper thoracem aliquid induo.
Ἐπιθωρήσσομαι, armor adverſus aliquem.
Ἐπιθωύσσω, f. ξω, inclamo, acclamo, vociferando incito.
Ἐπιίδμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, gnarus.
Ἐπιίστωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, ſciens, peritus.
Ἐπιίζομαι, inſideo.
Ἐπιαχάζω, f. άσω, cachinnum ſuſtollo ad aliquid.
Ἐπιαχλάζω, ſtrepo, de aqua maritima.
Ἐπιβάζω, deſtruo, diruo.
Ἐπιβαίνω, confido in.
Ἐπίβαθρα, ων, τὰ, inſidiæ; (2) incubo.
Ἐπιβάθμιος, inſideo; (2) ſedeo.
Ἐπιβαθίζω, inſideo.
Ἐπιβαθίζω, f. ίσω, inſideo; (2) inſpino.
Ἐπιβαθίσαντος, g. ſ. a. 1. part. act.
Ἐπιβάϊσμα, ατος, τὸ, inſeſſus.
Ἐπιβάκτημα, ſubſtitutio, ſuffitio, a. 2. ἐπιβατήσω. Paſſ. ἐπιβατὴθην, ἐπιβατήθην, ſubſtituor.
Ἐπιβαλίζω, f. ίσω, inſtauro, innovo.
Ἐπιβαλία, ἡ, opportunitas.
Ἐπιβάλιος, ὁ ἡ ἡ, opportunus, commodus; (2) præcipuus; (3) temporarius. Ab
Ἐπίβαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ἐπιβαλίως, Adv. opportune.
Ἐπιβάλλω, & ἐπιβάλω, f. αλῶ, incendo, incendo; ἐπιβαλλόμενος, adultus. Τὸ Comma ἐπὶ τῷ πλείω ἐπιβαλλόμενον, Plat.
Ἐπιβαλλάμπομαι, ώμαι, f. ήσομαι, ſpicilegium facio. Ab
Ἐπιβαλλόμενος, ου, ὁ, ſpolia hoſtis quæ ad victorem redeunt.
Ἐπιβαλλομαι, βάλλω, invoco, imploro; (2) provoco, ſuperiorem appello; ἐπιβαλλόμενος, v. f. med. Paſſ. ἐπιβαλλόμαι, cognominor, ἐπιβέβλημαι, cognominatus, a. 1. Part. (2) poſtulor, accuſor. Ἐπιβαλόντα ἐ Βίαντα, Plut.
Ἐπιβαλλω, ῶ, nomino, appello, cognomino; (2) pro ἐγκαλῶ, objicio, vitio verto; (3) invoco, imploro; (4) teſtem facio. Ἀνθρώπους ἐαυτοῦ ἐπιβαλῶ, Xen.
Ἐπιβάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum; (2) prætextus. Ab ἐπιβαλύπτω.
Ἐπιβαλυπτήριον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ἐπιβαλύπτω, f. ψω, tego, contego; (2) obſcuro. Hinc
Ἐπιβάλυψις, εως, ἡ, contectio, velatio.
Ἐπιβαμὴ, ῆς, ἡ, inflexio, incurvatio, curvamen. Ab ἐπιβάμβω. Hinc
Ἐπιβαμὴς, ὴς, flexus, curvus.
Ἐπιβάμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ἐπιβαμπὴς, ὴς, ὁ ἡ ἡ, inflexus, incurvus. Ab eod.
Ἐπιβάμβω, fut. ψω, inflecto; (2) perſuadeo, animum alicujus ad meam voluntatatem inflecto.
Ἐπιβαμπύλος, υ, ὁ ἡ ἡ, incurvus.
Ἐπιβαμπὴς, flexe, curve.
Ἐπιβαμψὶς, ἡ, flexus, converſio, v. c. navis.
Ἐπιβαθίδες, ων, αἱ, cauthorum radices. Ex ἐπὶ, & βαθὺς, *cavatus*.
Ἐπίβαρ, Adv. ad verticem, in caput.
Ἐπιβαρπία, ας, ἡ, fructus, ſeu fructuum proventus; (2) uſus rei fructuoſus; (3) quæſtus, fœnus; (4) vectigal, quod a fructibus provenit. Ab ἐπὶ, & καρπὸς.
Ἐπιβάρπιος, υ, ὁ, ἡ ἡ, frugifer, fructifer, qui ſemen continet. Ex iiſd.
Ἐπιβαρπίδιος, α, qui fructibus (pomis) ineſt, extrinſecus.
Ἐπιβαρπολογία, ſpicilegium facio.
Ἐπίβαρσις, ἰα, ιον, vel ἐπιβάρσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, obliquus, tranſverſus.
Ἐπιβαρυνδίω, inſuper condio, condimentum aliud addo.
Ἐπιβατάζαινω, deſcendo.
Ἐπιβατάζαλλω, deprimo, demitto.
Ἐπιβατάγνυμι, inſuper frango.
Ἐπιβατάγομαι, poſt alium applico, vel appello.
Ἐπιβαταδαρθάνω, indormio; ἐπιβαταδαρθεῖν, aor. 2. indormire, indormiſſe.
Ἐπιβαταλία, f. είσω, concludo, recondo.
Ἐπιβατακλίνω, reclino in, repono in.
Ἐπιβατακλύσσω, a. 1. inf. act. v. ἐπιβατακλύζω, inundo, obruo aquis.
Ἐπιβαταμιμάομαι, ώμαι, indormio.
Ἐπιβατανεύθω, inſequor, perſequor.
Ἐπιβαταλαμβάνω, occupo, anteverto; (2) conſequor; (3) opprimo.
Ἐπιβατανατμάομαι, irrideo, ſubſanno.
Ἐπιβατανεύω, deſilio in.
Ἐπιβατανίζω, incumbo in aliquem.
Ἐπιβατανάλδομαι, emplaſtrum impono.
Ἐπιβατανήθω, comburo ſuper aliquo.
Ἐπιβατανίσσομαι, diris devoveo.
Ἐπιβατάρατος, ὁ ἡ ἡ, ſacer, exſecrabilis.
Ἐπιβατάρασις, vel ἐπιβατάρατος, percutio, impetum impello, *in paſſ.* immittor.
Ἐπιβατάρρεω, influo, illabor ex ſuperiore loco.
Ἐπιβατάρρηγνυμαι, ſuper aliqua re frangor, diſcindo, v. c. veſtes, a pectore.
Ἐπιβατάρριπτος, ſuper injicio.
Ἐπιβατάρρυτος, deſuper-deſluo aliquo.
Ἐπιβατάσσω, f. ξω, ſuper decutio, ſuper deturbo.
Ἐπιβατασκάλλω, fut. ψω, ſuper fodio, diruo ſuper.
Ἐπιβατατράω, detrabo.
Ἐπιβατατρεχαντίδιον, caſtra loco contra alicujus.
Ἐπιβατατρέπω, f. τρέψω, libo deſuper.
Ἐπιβατατρέπω, fut. ψω, ſuperinverto, inverto ſuper jaciendo.
Ἐπιβατατρώγλη, f. ξω, inſuper jugulo, macto ſuper.
Ἐπιβατατρώγω, inſuper aliquem.
Ἐπιβατατρώσκομαι, deſitor, delabor, prolabor.
Ἐπιβατατρώσκω, f. ψω, *pauſillum progredior*, paulo citra locum ſit occavo ab horizontis ſigno.
Ἐπιβατατρώτος, ὁ ἡ ἡ, pronus, proclivis.
Ἐπιβατεύω, adorior.
Ἐπιβατέω, ſuperſedeo v. c. agri lavior radio, ſarrio.
Ἐπιβατεύομαι, inventior adverſus aliquem.
Ἐπιβατεύω, inſpicio.
Ἐπιβάτηρια, deſuper deſcendo in, v. c. capite in ſtomachum.
Ἐπιβατήριος, idem.
Ἐπιβατίβρομος, ὁ, defufum, tranſfufum, ſic ut capulatum, vel elutriatum ſuperpono, vel alia compoſitione.
Ἐπιβατίζω, retineo.
Ἐπιβατιτύχω, inſuper exprobro; (2) inſulto, explico.
Ἐπιβατιτύχησις, ἡ, addita rei explicatio, ut in *Alba longa* τὸ longa eſt Figura ἐπιβατιτύχησις.
Ἐπιβατοικίω, inhabito, incolo.
Ἐπιβατορθόω, bene gero inſuper.
Ἐπιβατσίω, & ἐπιβατσίδομαι, veteramentum, ſutoris artem exerceo, coria inveterata & detrita confuo.
Ἐπιβαυλίφυλλος, ὁ ἡ ἡ, a caule tantum, foliatus. Ex ἐπὶ, αὐλὸς, & φύλλον.
Ἐπίκαυμα, ατος, ατος, aduſtio; (2) id ipſum, quod aduſtum eſt; (3) genus ulceris cicatrice nigram oculi partem: inuſionem Lat. modici vocant. Ab ἐπικαίω.
Ἐπικαυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπίκαυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, præuſtus. Ab eod.
Ἐπικαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior adverſus aliquem; (2) inſulto alicui. Hinc
Ἐπικαύχησις, εως, ἡ, inſultatio.
Ἐπικαχλάζω, ſuperne ſtrepito.
Ἐπικάω, id. quod, ἐπικαίω, quod videndum.
Ἐπίκειμαι, impoſitus ſum, ſuper impoſitus ſum; (2) imponor, ſuper imponor; (3) incumbo ſuper; (4) incumbo, immineo. Ἐπίκειται γὰρ ἐγὼ αὐτῇ, Ariſt. Av. 1024.
Ἐπικείρω, præſ. inf. med.
Ἐπικείρω, attondeo; (2) præcido.
Ἐπικελεύω, perf. part. paſſ. v. ἐπικέλλω.
Ἐπικερυμμίνως, occulte, obſcure.
Ἐπικέλευσις, ἡ, acclamantium cohortationes. Ab
Ἐπικελεύω, & ἐπικελεύομαι, hortor.
Ἐπικέλλω, *Poet.* appello, vel appellor, pervenio, f. ἐπικέλσω, a. 1, ἐπίκελσα, ἐπικέλσαι, ἐπικέλσας.
Ἐπικενεός, ὁ ἡ ἡ, inanis, vanus.
Ἐπικεντρίω, ſtimulum addo.
Ἐπικερόνυμι, vel ἐπικεράω, admiſceo. Hinc
Ἐπικερασιὸς, ὴ, ὸν, qui attemperandi vis ineſt, obtundens vel temperans malignitatem morbi.
Ἐπικέρας, vel ἐπίκερας, ατος, τὸ, ſinum Græcum. Ex ἐπὶ, & κέρας, *cornu*.
Ἐπικερδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, quæſtuoſus, lucroſus. Hinc τὸ ἐπικερδὲς, lucrum, quæſtus. Ex ἐπὶ, & κέρδος, *lucrum*.
Ἐπικερτομέουσα, præſ. part. act. f. g. Dor. pro ἐπικερτομοῦσα. Ab
Ἐπικερτομέω, ῶ, f. ήσω, maledictis ſeu probris inceſſo ſuper aliqua re; (2) falſum timorem incutere alicui cupio; (3) deludo, derideo. Hinc
Ἐπικερτόμημα, ατος, τὸ, dictum mordax cum irriſione; (2) objurgatio.
Ἐπικερτόμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπικεύθω, f. εύσω, occulo, celo.
Ἐπικεύω, f. 1. ind. act.
Ἐπικεφάλαιον, ου, τὸ, capitatio, id, quod de capita ſingula penditur, tributum capitulare. Ph. Ex ἐπὶ, & κεφάλαιον, *caput*.
Ἐπικεφαλαιόω, in ſummam colligo.
Ἐπικηδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, funebris. Hinc τὸ ἐπικήδειον, ου, Epicedium, carmen funebre, nenia. Ex ἐπὶ, & κῆδος, *funus*.
Ἐπικήκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ridiculus; (2) infamis. Ex ἐπὶ, & κηκάω *convitio inſector*.

Ἐπικάδιος, ος, ὁ ἡ ὁ, hortensis. Ex ἐπί, & κῆπος, hortus.

Ἐπικήριος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod

Ἐπίκηρος, ος, ὁ ἡ ὁ, fato lethifero obnoxius, fatalibus morbis obnoxius; (2) caducus, fluxus. Ex ἐπί, & κήρ, fatum.

Ἐπικηρυκεία, ας, actus mittendi, legatio de pace aut fœdere; (2) alia re. Ab

Ἐπικηρυκεύομαι, per caduceatorem, seu præconem pacem peto. Dicitur tamen & de nunciis privatorum; (2) mentionem facio (sc. in senatu vel ap. populum) pacis cum hoste faciendæ; (3) pronuncio, prædico, edico, denuncio.

Ἐπικήρυξις, ἡ, pronunciatio pecuniæ, vel denunciatio pœnæ, p. r præconem.

Ἐπικηρύσσω, vel ἐπικηρύττω, f. ξω, per præconem pecuniam publice et poltiveor, qui aliquem vivum mortuumve tradiderit; item, qui alicujus rei judicium fecerit; (2) per præconem edico, denuncio, veluti capitis pœnam; (3) sufficio, substituo. Ἐπικήρυττον τὰ χρήματα, ἢ τὰ σώματα, Plut.

Ἐπίκηρος, Ion. ου. more eorum, qui fatalibus morbis, vel fato etiam mortitero obnoxii sunt. Ab ἐπίκηρος.

Ἐπικιδνάμαι, dilipor super, dispergor super. Ex ἐπί, & κίδνημι, dispo.

Ἐπικινδυνεύσομαι, f. εύσομαι, in periculo versor, in periculum adductus sum.

Ἐπικίνδυνος, ὁ ἡ ὁ, periculosus.

Ἐπικίνυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem.

Ἐπικινδύνως, Adv. periculose.

Ἐπικίρνημαι, admisceo.

Ἐπικλάζω, flecto, intringo. Ex ἐπί, & κλάω.

Ἐπικλαίω, fleo super; (2) fleo. Σὶ δ' (χρὴ) ἐπικλαιειν ὕστερον, Arist. Θεσμ. 1072.

Ἐπίκλαυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, flebilis, lamentabilis. Ab ἐπικλαίω.

Ἐπικλάω, ω, f. άσω, frango, flecto; (2) animum alicujus flecto; (3) reflecto; ἐπικλασθῆναι, a. 1. Pass. frangi, flecti, animo; ἐπίκλασμος, ος, reflexus.

Ἐπίκλειος, ος, ὁ ἡ ὁ, gloriosus, celeber. Ex ἐπί, & κλέος, gloria.

Ἐπικλείω, celebro; (2) perhibeo, dico, nomino, appello; (3) invoco.

Ἐπικλησθείς, a. 1. partic. p. f. per Syn. pro ἐπικληθείς, ab ἐπικαλέω. Unde

Ἔπίκλημα, τος, criminis objectio; (2) accusatio; (3) crimen, quod objicitur.

Ἐπίκλην, Adv. cognomento; (2) prænomine. Ab inusit. nom. ἐπίκλη.

Ἐπίκληρος, ὁ, puella, ad quam universa hereditas pervenit; (2) uxor; (3) locupleta, opulenta. Ex ἐπί, & κλῆρος, sors.

Ἐπικλινέω, ῶ, f. έσω, fatis attribuo, (2) decreto aut quocunque modo affigno. Ἐπικεκλινον τὰ ἀρχοντα, Dem.

Ἐπίκλιρασις, ἡ, sortitio, attributio per sortem.

Ἐπικλῶσαι, a. 1. inf. act. per Syn. pro ἐπικλάσαι, ab ἐπικλάω.

Ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognomen; (2) invocatio; (3) ignominia. Ab eod

Ἐπίκλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, advocatus, evocatus, accitus; (2) mobili, ceterum; (3) attributus, adfignatus; (4) convivа extraordinarie vocatus, umbra; (5) reprehensione dignus. Ab eod.

Ἐπίκλινης, ές, ὁ ἡ ὁ, declinans, deorsum vergens, declivis, deversus.

Ἐπίκλινον, acclina, 2. sing. a. 1. imper. act. v. ἐπικλίνω.

Ἐπικλιντήρ, ῆρος, ὁ, inclinans, faciens, ut quid inclinet. Ab eod.

Ἐπίκλιντρον, ου, τὸ, sella, vel lectus, in quo nos reclinare vel recumbere possumus. Ab

Ἐπικλίνω, acclino, inclino, decumbo, jacto super, Appollon. ἐπικλίνομαι, adjicio; ἐπικεκλιμένος, inclinatus, Thuc. Hinc

Ἐπίκλισις, ἰσεως, ἡ, inclinatio; (2) declinatio.

Ἐπικλονέω, ῶ, f. ήσω, concutio, perturbo; (2) valde concutio.

Ἐπίκλοπος, ος, ὁ ἡ ὁ, furax, avidus furandi; (2) furtivus, occultus; (3) subdolus, vafer; versutiloquus; (4) Subst. fur. Ex ἐπί, & κλέπτω, furor.

Ἐπικλύζω, f. ύσω, proluo; (2) inundo, submergo; (3) tropice, ut inundo ap. Lat. (4) in aor. 1. abundo.

Ἐπικλύσασα, a. 1. part. act. f. g.

Ἐπίκλυσις, εως, ἡ, proluvies, diluvium maris terram obruentis; (2) illuvio, inundatio. Ab ἐπικλύζω.

Ἐπίκλυσμός, ου, ὁ, inundatio.

Ἐπίκλυστος, ος, inundatus, aquis obrutus.

Ἐπίκλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, celebris, inclytus. Ab

Ἐπίκλύω, audio, celeber sum.

Ἐπικλώθω, neo, fatalia stamina duco; ἐπίκλωσεν, destinavit; ἐπικλώσαντο. destinarunt; ἐπίκλωστος μοῖρα, fato destinata; ἐπίκλωθες, sorte attributus.

Ἐπικάμπτω, inflecto; (2) intorquo; propter Homericum ἐπικάμψατα, Il. 1, 569. sed ibi plerique legunt ἐπιγνάμψατα.

Ἐπικνέα, ᾶς, idem cum seq. Ἐπικνέαι τυρεῖ, ἔλαιοι, Σίλφιοι, ἐξ. infuper radunt. Arist. Av. 539.

Ἐπικνήθω, fut. ήσω, intero.

Ἐπικνίζω, fut. ίσω, in superficie scalpo; (2) per summa incido. Hinc

Ἐπίκνισις, εως, ἡ, scarificatio, scalptura; (2) incho, quæ per summas partes fit,

Ἐπικοιλίς, ίδος, ἡ, superior palpebra, cilium.

Ἐπίκοιλος, ος, ον, cavus.

Ἐπικοιμάομαι, ωμαι, indormio, incumbo.

Ἐπικοίμησις, ἡ, decubitus in aliquam corporis partem in somno.

Ἐπίκοινος, ος, ὁ ἡ ὁ, communis, promiscuus. Hinc τὰ ἐπίκοινα, ων, nomina epicœna, quæ sub una terminatione utrumque sexum denotant.

Ἐπικοινόω & νόομαι, communico.

Ἐπικοινωνέω, ῶ, f. ήσω, commune habeo.

Ἐπικοινωνος, ος, particeps.

Ἐπικοσμήτωρ, ὁ, rex, dux.

Ἐπικοτίζομαι, cubile habeo, vel constituo mihi in.

Ἐπικοκκάζω, arrideo, vox comica.

Ἐπικοκκυστρίζω, arridere, adludere solita; Epith. Jchul. ol. ἐπικοκκυστρίσο.

Ἐπικολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino. Hinc

Ἐπικόλλημα, ατος, τὸ, id, quod glutinamentis alteri rei jungitur.

Ἐπικολπίδιος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui in sinu gestatur. Ex ἐπί, & κόλπος, sinus.

Ἐπικομίζω, f. ίσω, curo, procuro.

Ἐπικομάω, ornatu nimis exquisito excolo.

Ἐπικομπάζω, fut. άσω, jactabundis verbis prædico, Plut. in Camill. c. 22. (2) jactabundis verbis addo.

Ἐπικόμπασις, ἄσεως, fut. ήσω, jactito, ostento.

Ἐπικόμπων τὰ μίζιστα, Thuc.

Ἐπίκομψος, ος, exquisitè ornatus.

Ἐπικοπανον, ου, τὸ, massa coquorum, supra quam carnes secari solent. Ab

Ἐπίκοπη, ης, ἡ, incisio, accisio, præcisio, qua arborum extremæ partes præciduntur.

Ἐπίκοπος, ος, ὁ ἡ ὁ, accisus, præcisus, decacuminatus; (2) brevis, Subst. τὸ, lignum, quod objicitur rei, quæ secatur.

Ἐπικόπτω, f. ψω, reprehendor. Ab

Ἐπικοπτόω, f. ώσω, incido, præcido, in cacumine cædo; (2) accido, vires attenuo, retundo, reprimo, inhibeo, reprehendo.

Ἐπικορέζω, ejecto, rejicio. Gaz. ap. Ariftot.

Ἐπικόσμιον, ου, ligamen quod supponitur rei secandæ.

Ἐπίνοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui supra tempora f. maxillas est. Ex ἐπί, & κόρση.

Ἐπικοτέομαι, armor adversum.

Ἐπικοτος, epicus, ut pos. certus. Ab ἔπος.

Ἐπικοτος, τὸ, ira, ἐπικοτος, iratus, ob quæ quis merito irascitur, Hes. ex ἐπί, & κότος.

Ἐπικοτταβίζω, f. ίσω, detracto guttas in poculo e. oto reliquas jac, ut sonitum reddat.

Ἐπικότως, Adv. irate, iracunde, Hes. Ab ἐπίκοτος.

Ἐπικουρέω, ῶ, f. ήσω, auxilior, auxilio venio, ἐπικουρεῖν τοῖς δεομένοις, Luc.

Ἐπικουρέω, a. 1. inf. act.

Ἐπικούρησις, εως, ἡ, opitulatio, auxilium.

Ἐπικούρημα, τὸ, idem.

Ἐπικουρία, ας, ἡ, auxilii latio.

Ἐπικούρικος, ὴ, ον, auxiliaris. Hinc τὰ ἐπικούρικα, ων, auxiliares copiæ.

Ἐπικούρος, ος, ὁ ἡ ὁ, auxiliaris. Ab

Ἐπίκουρος, ος, ὁ ἡ ὁ, auxiliator, adjutor, opitulator.

Ἐπικοφίζω, f. ίσω, allevo. Ἐπικοφίζειν τῷ σκέλει τινός, Greg.

Ἐπικραδαίνω, evibro, quatio super.

Ἐπικράζω, inclamo.

Ἐπεκράθη, amaris factus sum, a. 1. ind. pass. Poët. pro ἐπικράθην, a πικράω.

Ἐπικραίνω, & ἐπικραιαίνω, effecio, perficio. Hinc a. 1. ἐπέκρηνεν, f. ἐπέκρινεν, perfice, apud Homerum, Il. 1, 455. item, confirmo, ratum facio promissum, dictum. Ὅς τάδ' ἐπέκρανε, Soph. Phil. 1458.

Ἐπικραναι, a. 1. inf. act.

Ἐπικρανθῶ, vide ἐπικράθω.

Ἐπίκρανος, ὁ ἡ ὁ, ἡ, cerebellum. Ex ἐπί, & κρᾶνος, caput.

Ἐπίκρανον, ου, τὸ, quod super caput est, vitta, capitis ligamen; (2) monumentum, quod capiti imponitur; (3) capitulum columnæ. Ex iisd.

Ἐπίκρασις, εως, ἡ, attemperatio. Ab ἐπικεράννυμι.

Ἐπικρατάω, ῶ, fut. ήσω, insuper firmo.

Ἐπικράτεια, ας, ἡ, potestas, ditio.

Ἐπικρατέοντα, acc. sing. part. præs. m. g. v.

Ἐπικρατέω, ῶ, f. ήσω, prævaleo, potior, dominum obtineo, supero, cohibeo. Ἐπικρατεῖν τροφῆς, Thuc. τῆς δ' φύσεως ἁμαρτίας, Ibid. Ex ἐπί, & κρατέω.

Ἐπικρατέως, potenter, prævalide, Poët. pro ἐπικρατῶς. Ab

Ἐπικρατής, ἐος, ὁ ἡ ὁ, in potestate sui habens, alicujus rei compos; (2) fortis, potens. Ex ἐπί, & κράτος.

Ἐπικρατήσειεν, 1. sing. aor. 1. opt. act. Att. pro ἐπικρατήσαιμι. Ab ἐπικρατέω.

Ἐπικρατίδες, αἱ, fudaria,

Ἐπικρατίδιον, ου, τὸ, fudarium, quo caput obvolvebatur. Ex ἐπί, & κρᾶς, caput.

Ἐπικρατικός, ὴ, όν, cui attemperandi vis ineft. Ab ἐπικεράννυμι.

Ἐπικρατύνω, confirmo, roboro.

Ἐπικρατῶς, Adv. valde. Ab ἐπικρατής.

Ἐπικρέκω, digitis citharam vel lyram pulso, pofito plectro quo proprie κρίκειν.

Ἐπικρεμάννυμι, vel ἐπικρεμαννύω, vel

Ἐπικρεμέω, fuspendo super, imminere facio. Hinc a. 1. ἐπεκρέμασε· ἐπεκρέμασαι νιφάδων, periculum impendere fecisti. Hinc ἐπικρέμαμαι, fuspenfus fum super, impendeo, imminco; ἐπικρεμάμενος κινδύνος, impendens periculum, in a. 1. ἐπικρεμασθείς. Hinc

Ἐπικρεμής, ὁ ἡ ὁ, impendens.

Ἐπικρήνον, 2. fing. a. 1. imper. act per Epenth. & Att. pro ἐπίκρανον, ab ἐπικραίνω.

Ἐπίκρημνος, ος, ὁ ἡ ὁ, præceps, in præcipitium vergens. Ex ἐπί, & κρημνός.

Ἐπικρήωμεθα, 1. pl. aor. 1. conj. act. Att. pro ἐπικρανθῶμεν, ab ἐπικραίνω.

Ἐπικρῆσαι, aor. 1. inf. act. per Syncop. pro ἐπικεράσαι, ab ἐπικεράννυμι.

Ἐπικρητηρίδιον, ου, τὸ, operculum κρητηρίδιον sive parvæ craterae.

Ἐπικρίδην, Adv. cum delectu, diligenter.

Ἐπικρίνω, judicio meo approbo, decerno.

Ἐπίκριον, ου, τὸ, antenna navis. Hinc τὰ ἐπίκρια, ων, navis tabulata.

Ἐπίκρισις, εως, ἡ, adjudicatio; (2) judicium, juramentum; (3) difcretio; (4) cenfura; (5) dignatio. Ab ἐπικρίνω. Unde

Ἐπικριτής, οῦ, ὁ, arbiter; (2) consultor.

Ἐπίκριτος, ος, ὁ ἡ ὁ, lectus, delectus, approbatus. Ab eod.

Ἐπικροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo; (2) crepo, crepito, castigo, vitupero, increpo. Νεηνίδια ἀκριτόφυλλον ἐπὶ τῇ ὀλισθήσει ἐπικροτοῦσι, Luc.

Ἐπίκροτος,

'Επίκρουστος, ου, ὁ ἡ ἤ, pulsatus, propulsus, proculcatus. Ex ἐπί, & κρούω.
'Επίκρυμα, ατος, τὸ, pulsus, ictus.
'Επίκρυσις, εως, ἡ, certa percussio ferulis levibus. Ab
'Επικρύω, fut. ύσω. impello, incito. Μᾶλλον ἐπικρούετ' ἐζῆλ' (Φίλον). Arist. Θεσμ. 501; (2) idem quod ἐπικρίκω.
'Επικρυπτικός, ἡ, όν. q. d. occultativus; (2) occultationis significationem habentia. Ab
'Επικρύπτω, f. ψω, abscondo; (2) celo, dissimulo. Hinc
'Επίκρυφος, ον, occultus.
'Επίκρυψις, εως, ἡ, occultatio; (2) sermo ænigmaticus. Ab ἐπικρύπτω.
'Επικρώζω, adnocito.
'Επικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper adquiro, ultra adquiro, seu comparo.
'Επικτένιον, ου, τὸ, lanugo lini adhærens pectini, dum pectinatur linum, locus supra pubem. A κτείς, quod de pube etiam dicitur.
'Επίκτημα, τὸ, possessio extra patriæ fines, quæ al. ἐγκτημα.
'Επίκτησις, ἡ, acquisitio possessionum. Ab ἐπικτάομαι. Unde
'Επίκτητος, ου, ὁ ἡ, adquisitus, possessus.
'Επικτίζω, ίσω, super ædifico, superstruo.
'Επικτυπέω, ῶ, f. ήσω, insono, strepo, perstrepo; (2) strepitum excito.
'Επικυδάνω, glorior, effero me.
'Επικυδέστερος, Adv. gloriosius; (2) meliore fortuna & successu.
'Επίκυδος, ίος, ὁ ἡ ἤ, gloriosus; (2) potens; (3) magna fiducia præditus. Ex ἐπί, & κῦδος.
'Επικύεω, ῶ, f. ήσω, supertacto. Hinc
'Επικύημα, ατος, τὸ, fœtus, qui post alium conceptum concipitur.
'Επικυησκω, idem quod ἐπικυέω.
'Επικυκλέω, extrinsecus intexo, inculco.
'Επικυλίνδω, volvo super, devolvo.
'Επικυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindris in superficie æquo & complano. Ex ἐπί, & κύλινδρος, cylindrus.
'Επικυλινδέω, idem quod ἐπικυλινδόω.
'Επικυλίω, devolvo me.
'Επικυμαίνω, fluctuando ruo.
'Επικυματίζω, f. ίσω, innato.
'Επικυμάτωσις, ἡ, fluctuatio.
'Επικυπτάζω, f. άσω, pronus vel propendens incumbo.
'Επικυρέω, f. ήσω, incido, nanciscor.
'Επικυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, approbo.
'Επικύρσαι, aor. 1. inf. act. Æol. pro ἐπικυρῆσαι, ab ἐπικύρω.
'Επίκυρτος, ου, ὁ ἡ ἤ, incurvus. Hinc
'Επικυρτόω, ῶ, f. ώσω, incurvo.
Επικυρτώντε, nom. dual. part. præs. act. Pers. ἐπικυρτόοντε.
'Επικύρω, f. ύρσω, idem quod ἐπικυρόω, a. 1. ἐπικύρσαι, incidere; ἐπικύρσας, Partic.
'Επικύρωσις, εως, ἡ, confirmatio. Ab ἐπικυρόω.
'Επίκυφος, ου, ὁ ἡ ἤ, incurvus. Ab ἐπικύπτω.
'Επικωθωνίζομαι, f. ίσομαι, perpoto.
'Επικωκύω, f. ύσω, allamentor, allactimor. Κἀπικωκύω σφατρὸς τλῶ δυσθάνατον δαΐτα, Soph. El. 285.
'Επικώλυσις, εως, ἡ, impeditio. Ab
'Επικωλύω, f. ύσω, impedio; (2) insuper impedio, insuper prohibeo. Τίς ἔσται μ' ὁ ἐπικωλύσων τάδε, Soph. Phil. 1230.
'Επικωμάζω, fut. άσω, commissatum eo ad quem.
'Επικωμαστικῶς, laudantium more.
'Επικώμιον, ου, τὸ, encomium, laus. Ab
'Επικώμιος, ου, ὁ ἡ ἤ, laudatorius. Ab ἐγκώμιον, pro quo etiam ποιητικὸ dicitur.
'Επικωμος, comessator. Ex ἐπί, & κῶμος.
'Επικωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis increpo, mordeo, noto, taxo, subsanno.
'Επίκωπος, ου, ὁ ἡ ἤ, remo admotam habens manum, remigationi accinctus; (2) remigio instructus. Ex ἐπί, & κώπη.
'Επικῶς, more carminis Epici.
'Επικωφήσεις, ἡ, surditas.
'Επιλαβέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐπιλαμβάνω.
'Επιλαγχάνω, super alio seu post alium sorte obtineo; unde ἐπιλαχών, a. 2. sorte suffectus, sublectus, subfortitus.
'Επιλαζύομαι, prehendo, comprehendo.
'Επιλαθέσθαι, a. 2. infinit. med. verbi ἐπιλανθάνομαι pro ἐπιλήθομαι.
'Επιλαθῇ, 3. sing. aor. 2. conj. med.
'Επιλαΐς, ίδος, ἡ, curruca, avicula, quæ & ὑποκολαΐς, nuncupatur.
'Επιλαλέω, interpello, obloquor.
'Επιλαμβάνω, insuper adsumo; (2) sumo post alind; (3) excipio, succedo; (4) opprimo, invado, corripio, manum injicio; (5) occupo; (6) attingo; (7) nanciscor; (8) retineo, sisto; (9) obstruo, obturo; ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, arripio, (2) reprehendo, corripio; (3) retineo; (4) capto; (5) impedio; (6) opprimo, invado; (7) opem fero. Νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον, Thuc. Συ δ' ἐπιλαβὲ τὸ ὕδωρ, Dem.
'Επιλαμπρος, ου, ὁ ἡ ἤ, clarus, illustris, manifestus.
Επιλάμπρυνω, floreo, in celebritate magna versor.
'Επιλάμπω, superfulgeo, luceo super aut post; (2) illustro.
'Επιλαπαθήσθω, 3. sing. præs. imper. med. v.
'Επιλανθάνομαι, obliviscor, f. ἐπιλήσομαι, Perf. ἐπιλέλησμαι, a. 2. ἐπιλαθόμην. Νικᾷς ὅσοις τῷδ' οἰκτρὰς οἰκτρᾶν γόους ἐπιλάθῃ, Soph. El. 145. Ταῦτ' ἐπιλάθεσθε πρὶν μαθεῖν, oblitus es, Arist. Nub. 631.
'Επιλαρχία, ας, ἡ, turba duplatis, duæ turmæ, agmen militum centum viginti octo Ex ἐπί, & ἴλαρχος.
'Επιλασίνω, Levigo, polio; (2) commendo aliquid, laudo per alientationem.
'Επιλέγω, dicto adjo; (2) cligo, deligo, seligo; ἐπιλέγομαι, eligo, deligo; (2) lego; (3) recenseo; ἐπιλελεγμένος, a. 1. ἐπιλελεγμένος, Perf. delecti. Ἐπιλέγειν τεκμήρια, Thuc.
Επιλειαίνω, lævigo.
'Επιλείπω, fut. ψω, deficio, desum. Κλητῆρες ἐπιλείψασι τοὺς κυκλεμβόλους, Aristot. Vesp. 1324. Ἐπιλείποι δ' ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, Ibici.
'Επιλείχω, in superficie lambo; (2) lambo.
'Επιλειψίς, εως, ἡ, defectio, penuria. Ab ἐπιλείπω.
'Επίλεκτος, ου, ὁ ἡ ἤ, delectus, selectus; (2) miles extraordinarius. Ab ἐπιλέγω.
'Επιλεκτάρχης, ου, ὁ, præfectus militum extraordinariorum.
'Επιλέκτως, cum delectu.
'Επιλέλαθα, perf. ind. med. Dor. pro ἐπιλέλησμαι, ab ἐπιλανθάνομαι.
'Επιλελησθαι, oblivisci, eruditum esse, pert. inf. pass.
'Επίλεξις, εως, ἡ, delectus.
'Επιλεπαίνω, dealbo.
'Επιλεπτύνω, ω, ὁ ἡ ἤ, aliquantum albus, albicans
'Επιλέσθαι, adipisci, prospicio.
'Επιλήθου, 2. sing. præs. imper. med. Lac. pro ἐπιλήθω.
'Επιλήθων, ες, oblivionem afferens. Ab
'Επιλήθομαι, obliviscor. Κἀπιλήθομαι κακῶν, Eur. Hec. 285.
'Επιλήθων, apud Hom. aliqu. pro ἐπιλησιμόν, efficax oblivionis. Vid. mox.
'Επιλήθω, apud Poëtas obliviscifacio, oblivionem induco, aor. 1. ἐπίλησεν, oblivisci fecit. Ab hoc ἐπιλήθω, *Participium Neut.* ἐπιλῆθον, apud, Hom. Odyss. 4. 221. oblivisci faciens, secundum eos, qui ibi non scribunt ἐπίλησθον.
'Επιλησίς, ίδος, ἡ, jure belli pacta, v. c. urbs. Ex ἐπί & λεία.
'Επιληνίζω, crepitum seu strepitum excito ad, applaudo.
'Επιλιβαδίω, ῶ, f. ήσω, in fetto Bacchi tactatus. Ex ἐπί, & λιβάς, Bacchus.
'Επιλιβάς, άδος, ὁ ἡ ἤ, forcularius, ad torcular pertinens. Ex ἐπί, & λιβάς.
'Επιλιπαίνω, f. ἰνῶ, morbo comitiali laborare.
'Επιλιπαρέω, ῶ, ἡσω, morbo comitiali laborans.
'Επιλιπόλεμος, idem quod ἐπιλιπαίνω, Ab
'Επίλιπτος, ου, ὁ ἡ ἤ, reprehensione dignus; (2) correptus a dæmone; (3) laborans epilepsia, sive morbo comitiali; (4) conspicuus. Ab ἐπιλαμβάνω.
'Επιλήπτωρ, ορος, ὁ, reprehensor. Ab eod.
'Επιλήσμων, ων, ὁ ἡ ἤ, oblivio. Ab ἐπιλήθω.
'Επιλησμοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod.
'Επιλησμοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod.
'Επιλήσμων, ων, ὁ ἡ ἤ, oblivionis, quem facile capit oblivio; (2) oblitus, immemor. Ab ἐπιλήθω,
'Επιλήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐπιλήθομαι.
'Επιληστικὸς, ὴ, όν, oblivionem afferens.
'Επιληψία, ας, ἡ, invasio, paroxysmi infitium; (2) morbus comitialis, epilepsia; (3) retractio, obstructio, obturatio. Ab ἐπιλαμβάνω.
'Επιλήψιμος, ου, ὁ ἡ ἤ, reprehensione dignus. Ab eod.
'Επιληψις, εως, ἡ, prehensio, apprehensio; (2) invasio, manus injectio, vendicatio; (3) morbus comitialis, epilepsia. Ab eod.
'Επιλιβδην, Adv. stricte, leviter.
'Επιλιμνάζω, superstagno, restagno.
'Επιλιπαίνω, pinguedine illino.
'Επιλιπής, ής, ὁ ἡ ἤ, deficiens. Ab ἐπιλείπω.
'Επιλιπίζω, f. ίσω, oculus innuo. Ex ἐπί, & ἴλλος, oculus.
'Επιλλος, ου, ὁ ἡ ἤ, strabus, pætus.
'Επιλλοπέω, conniveo, adnicto.
'Επιλοβέ, ίδος, ἡ, jecinoris fibræ, Hes. Ex ἐπί, & λοβός, extrema pars hepatis.
'Επιλογή, ῆς, ἡ, delectus, electio. Ab ἐπιλέγω, filigo.
'Επιλογίζομαι, computo, supputo; (2) cogito, recogito, reputo. Hinc
'Επιλογικός, ἡ, όν, ad reddendam rationem pertinens, τὰ ἐπιλογικα, idem quod ἐπίλογοι.
'Επιλογισμός, ὁ, computatio, enumeratio; (2) cogitatio, ἐξ ἐπιλογισμοῦ, prudenter.
'Επίλογος, ου, ὁ, subjuncta dictarum ratio, dicti alicujus explicatio; (2) epilogus, conclusio. Ab ἐπιλέγω.
'Επιλογχος, ον, *Epith.* cuspidis in hasta.
'Επιλοιβεῖς, ὁ, libationis servens, sc. pater.
'Επιλοιδορέω, convicior, in re, ob rem.
'Επιλοίσιμα ἔπη, carmina, quæ cantantur post sedatum pectus. Ex ἐπί, & λοιμός.
'Επιλοιπος, ου, ὁ ἡ ἤ, reliquus. Ab ἐπιλείπω, relinquo.
'Επιλουτρον, ου, τὸ, merces pro lotura, merces balneatoria. Ex ἐπί, & λοῦτρον.
'Επιλυπέω, ῶ, ήσω, insuper molestiam adfero; (2) contristo.
'Επιλυσσάω, ῶ, ὁ ἡ ἤ, valde furiosus, admodum tristis. Ex ἐπ., & λύσσα, tristitia.
Επίλυσις, εως, ἡ, explicatio; (2) liberatio.
'Επιλυτικὸς, nodum quæstionis solvendi peritus. Ab eod.
'Επιλυχνος, ου, lucerna, f. ellychnium.
'Επιλύω, explico, solvo; (2) *med.* eam libero ad facultatem alicujus rei.
Επιλώβη, ignominia, injuria afficio.
'Επιλώβητος, ου, ignominia affectus, infimus.
'Επιμαιμάω, ῶ, f. ήσω, vehementer cupio.
'Επιμαιμάσσω μάχης, Lyc.
'Επιμαίνομαι, insanio; (2) furiose amo, a. 2. ἐπεμάνην; ἐπιμανείς, ἐπιμανέσα.
'Επιμαίομαι, attingo; (2) instigo; (3) cupio; (4) quæro.
'Επιμαλὸς, ου, ὁ ἡ ἤ, maltha inductus. Ex ἐπί, & μάλθα.
'Επιμάλλον, *Adv.* promptius, propensius, vehementius.
'Επιμανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἤ, insanus, furiosus. Ab ἐπιμαίνομαι.
'Επιμανῶς, furiose, vehementer.
'Επιμάζιος, lactans, de infante, a μαζός.

Ἐπιμανθάνω, disco seu doceor post.
Ἐπίμαρος, ος, ὁ ἡ ὄν, infanus.
Ἐπιμαρτυρ, υρος, ὁ ἡ ὄν, testis factæ rei.
Ἐπιμαρτυρέω, testimonium perhibeo; (2) testimonio meo attribuo vel adscribo.
Ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ, attestatio.
Ἐπιμαρτύρομαι, testes appello, cito super aliqua re; (2) testificor, contestor. Ὁ υἱὸς οὐκ ἐπιμαρτύρατο, Arist. Vesp. 1426.
Ἐπιμάρτυρος, Poëtice, qui testis est super aliqua re, qui testis adhibetur.
Ἐπιμαστάομαι, insuper mando, f. manduco; ἐπιμαστηθείς, insuper manducatus.
Ἐπιμάσσω, & ἐπιμάομαι, tango, attingo, contingo ita ut alius perfentiscat; (2) tactu exploro, palpo; (3) prehendo; (4) abstergo.
Ἐπιμαζίδιος, α, ὁ ἡ ὄν, mammæ admotus; (2) subrumus. Ex ἐπὶ, & μαστὸς.
Ἐπιμάστιος, α, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.
Ἐπιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fero auxilium.
Ἐπιμαχία, ας, ἡ, societas belli in propulsanda injuria, societas belli subsidiaria. Ab
Ἐπίμαχος, ος, ὁ ἡ ὄν, oppugnabilis; (2) expugnabilis; *superl.* ἐπιμαχώτατος; (3) qui auxiliatur in pugna. Ex ἐπὶ, & μάχομαι, *pugno.*
Ἐπιμηδάω, ῶ, f. ήσω, subrideo, &c.
Ἐπιμηδήσας, a. 1. part. act.
Ἐπιμηδίασις, ἡ, arrisio; (2) risus. Ab
Ἐπιμηδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo; (2) adrideo.
Ἐπιμήλια, τὰ, ap. Hom. Il. 9, 147. res dotales. Ex ἐπὶ, & μηλίσκω, *mulceo.*
Ἐπιμηλαίνομαι, nigresco, nigredine inficior.
Ἐπιμήλας, αινα, αν, nigricans.
Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, & *Ion.* ἐπιμελίη, cura, diligentia, studium; (2) curatio, procuratio; (3) curatio muneris. Ab ἐπιμελὴς.
Ἐπιμελέομαι, οῦμαι, f. ἐπιμελήσομαι, curo, curam gero, studeo, operam do. Ἐπιμελεῖσθαι τῶν Ἑλλήνων τῶν κοινῶν, res publicas. Ἐπιμελεῖτο ὃ τῶν ὑπαρχόντων ὡς αὐτὸς, Isocr. Ex ἐπὶ, & μελῶ.
Ἐπιμελέστατα, *Adv.* diligentissime. Ab ἐπιμελέστατος, Superl. ab ἐπιμελὴς.
Ἐπιμελέστερον, *Adv.* diligentius. Ab ἐπιμελέστερος, quod est Compar. ab eod.
Ἐπιμελήθητι, 2. sing. a. 1. imperat. pass. v. ἐπιμελέομαι. Unde
Ἐπίμελημα, ατος, τὸ, negotium, cujus curam gerimus, res, quæ curæ est; (2) cura.
Ἐπιμελὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, qui curam agit; (2) solicitus, diligens; (3) qui curæ est, qui curatur Ex ἐπὶ, & μέλω, *curæ est.*
Ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, curator; (2) procurator. Ab ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελητικὸς, ὴ, όν, aptus ad curam gerendam alicujus rei; (2) diligens & peritus curator. Ab ἐπιμελητὴς.
Ἐπιμέλλω, f. λήσω, cunctor.
Ἐπιμέλομαι, idem quod ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελῶς, *Adv.* cura adhibita, diligenter.
Ἐπιμεμπτὸς, ὴ, όν, culpabilis, accusabilis. Ab ἐπιμέμφομαι.
Ἐπιμεμφὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, idem & ab eod.
Ἐπιμέμφει, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro ἐπιμέμφεσαι, ab
Ἐπιμέμφομαι, conqueror super aliqua re, incuso; (2) reprehendo, vitupero. Ἐπιμέμφεσθε ἑαυτῷ τὸ τόλμης, Dosc.
Ἐπίμεμψις, εως, conquestio, reprehensio.
Ἐπιμένω, permaneo, persevero; (2) exspecto a. 1. ἐπέμεινα, ἐπιμεῖναι. Ἐπὶ ᾗ Καισαλίας ὕδασι ἐπιμένῃ με, Tur. Ph. 231.
Ἐπιμερὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, vid. ἐπιμόριος.
Ἐπιμερίζω, 1. ισω, impertior.
Ἐπιμερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio.
Ἐπιμερὼν, ὼν, ὁ ἡ ὄν, ἐπίμισα ῥήματα, Verba Deponentia.
Ἐπίμεστος, ος, ὁ ἡ ὄν, plenus, redundans.
Ἐπιμεταπέμπομαι, arcessio novum, v. c. auxilium.
Ἐπιμετρέω, ῶ, fut. ήσω, super mensuram addicio; (2) certa mensura mutuo do, quod eadem reddatur mihi; (3) admetior, addo; unde prorogo in tempus aliquod.
Ἐπίμετρον, ου, τὸ, quod super mensuram additur, auctarium; (2) quod ex abundanti additur.
Ἐπιμήδομαι, f. ήσομαι, excogito.
Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, consilium post rem jam peractam; (2) prudentia. Ab ἐπιμηθὴς.
Ἐπιμήθομαι, consilium re jam peracta capio. Ab eod.
Ἐπιμηθὴς, ους, qui sero sapit, qui re jam peracta consilium capit; (2) prudens; (3) Epimetheus. Ex ἐπὶ, & μᾶθος, *consilium.*
Ἐπιμήθης, ους, ὁ ἡ ὄν, prudens. Ex iisd.
Ἐπιμήκης, ους, ὁ ἡ ὄν, oblongus; (2) sublongus; (3) prælongus; (4) procerus; *Superl* ἐπιμηκέστατος. Ex ἐπὶ, & μῆκος.
Ἐπιμηλὶς, ίδος, ἡ, mespili arboris genus; (2) apii genus. Ex ἐπὶ, & μηλὶς.
Ἐπιμήνιος, ος, ὁ ἡ ὄν, menstruus, qui singulis mensibus fit. Ex ἐπὶ, & μὴν.
Ἐπιμήνιω, fut. ιῶ, irascor.
Ἐπιμητιάω, delibero, cogito.
Ἐπιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, vel machinor in aliquem.
Ἐπιμίγνυμι, vel ἐπιμιγνύω, f. μίξω, misceo, permisceo; (2) commercium habeo, exerceo.
Ἐπιμικτὸς, ὴ, όν, permixtus, commixtus; (2) promiscuus. A præc.
Ἐπιμιμνήσκομαι, recordor, memini; (2) *cum acc.* mentionem facio, f. ἐπιμνησθήσομαι, ἐπιμνησθήσομαι, aor. 1. ἐπεμνήσθην, & usitatius ἐπεμνήσθην. Ἐπεὶ ἡ ἡμῶν κολακεία ἐπεμνήσθη, Luc. Ex ἐπὶ, & μνάομαι.
Ἐπιμίμνω, *Poët.* permaneo alicubi, incumbo. Ex
Ἐπιμίξ, *Adv.* mistim, promiscue. Ab ἐπιμίγνυμι. Unde
Ἐπιμιξία, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ἐπιμίξας.
Ἐπιμιξία, ας, ἡ, permistio, commistio, coalescentia; (2) commercium; (3) congressus Ab eod.
Ἐπίμιξις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιμίσγομαι, commercium habeo, in contortium venio; (2) ingredior, accedo. Ab ἐπιμίγνυμι.
Ἐπιμισθιος, ος, ὁ ἡ ὄν, mercenarius, qui mercede aliquid facit. Ex ἐπὶ, & μισθὸς.
Ἐπιμισθία, ας, ἡ, mercenaria merces.
Ἐπιμνημοσύνη, memor fum.
Ἐπιμνησθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἐπιμιμνήσκομαι.
Ἐπιμοιρᾶσθαι, præs. inf. med. pro ἐπιμεμοιρᾶσθαι, ab
Ἐπίμοιρος, ος, & δμος, ον, impertior.
Ἐπιμοιρίτης, ου, fatalis.
Ἐπιμομφᾶς, gen. sing. *Dor.* pro ἐπιμομφῆς. Ab
Ἐπιμομφὴ, ῆς, ἡ, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπιμέμφομαι.
Ἐπίμομος, ος, vituperandus, vituperio obnoxius.
Ἐπιμονὴ, ῆς, ἡ, permansio, perduratio, perseverantia; (2) mora, cunctatio. Ab ἐπιμένω.
Ἐπίμονος, ος, ὁ ἡ ὄν, constanter permanens, perdurans. Ab eod.
Ἐπιμονόω, ῶ, f. ώσω, desolo, solum reddo, solitudinem adhibeo; (2) desero, destituo; unde ἐπιμονωθεὶς, destitutus.
Ἐπιμόνως, *Adv.* constanter, perseveranter. Ab ἐπιμονος.
Ἐπιμόριος, ος, ὁ ἡ ὄν, q. d. superparticularis, qui aliam quamlibet continet & præterea partem ipsius. Ex ἐπὶ, & μόριον.
Ἐπίμορος, ος, ὁ ἡ ὄν, tellus, pro qua colenda partem fructuum a domino capit colonus. Ex ἐπὶ, & μορτὸς.
Ἐπιμορφάζω, f. άσω, vultum varie fingo.
Ἐπιμοχθὴς, ὴς, ὁ ἡ ὄν, laboriosus, ærumnosus.
Ἐπιμοχθὶ, *Adv.* magno cum labore & molestia.
Ἐπιμοχλὸς, pessulum obdo.
Ἐπινάσσατο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pr ἐπινάττατο, & hoc pro ἐπιπλάτο, a πίμπλημι.
Ἐπίμπλα, 2. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* & *Att.* pro ἐπίμπλασο.
Ἐπίμπρα, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐπίμπρη, a πίμπρημι.
Ἐπιμύζω, f. ξω, compressis labris gemo.
Ἐπιμυθέομαι, οῦμαι, alloquor; (2) exhortor.
Ἐπιμυθέω, & ἐπιμυθόομαι, adfabulor. Ex ὄνη, & μῦθος. *fabula.*
Ἐπιμύθιον, υ, τὸ, adfabulatio, epilogus fabulæ. Ex iisd.
Ἐπιμύλιος, ος, ὁ ἡ ὄν, molaris, in mola cantari solitus, mola superior. Ex ὄνη, & μύλη, *mola.*
Ἐπιμυλὶς, ίδος, ἡ, patella, aut mola genu.
Ἐπίμυξις, εως, ἡ, suspirium seu gemitus, qui fit compressis labris. Ex ἐπιμύζω.
Ἐπιμύρομαι, humecto.
Ἐπιμύσσω, vel ἐπιμύττω, f. ξω, subsanno, strepitu narium flocci facio.
Ἐπιμύω, f. ύσω, claudo. Βλέφαρα μόγις τοῖσι ὀφθαλμοῖσι ἐπιμύῃ, *Arct.*
Ἐπιμωμάομαι, 2. vel ἐπιμωμέομαι, vitupero, reprehendo.
Ἐπίμωμος, ος, ὁ ἡ ὄν, culpabilis.
Ἐπινάσσω, f. ύσω, claudo. Βλέφαρα μόγις τοῖσι ὀφθαλμοῖσι ἐπιμύῃ, *Arct.*
Ἐπινάσσω, fut. ξω, ningo super, nive obruo; in superficie irrigo.
Ἐπινάω, ῶ, f. ήσω, excogito, comminiscor; (2) mente agito, cogito; (3) animadverto; (4) destino, in animum induco. Τὸ γ' ἐπινοῆσαι

ἐπινόμιος ἀπὸ τῆς ἐπινομῆς. Arist. Ath. 1317. Ἡ τοῦ ἐπινόμιου ἀνθρώπου, Arist. Conc. 247. Hinc

Ἐπινόμιον, τό, commentum.

Ἐπινομοθετικός, ἡ, όν, promptus consilio. Ab ἐπινόημα.

Ἐπινοητικός, ἡ, όν, idem. Ab ἐπινοία.

Ἐπινόησις, ἡ, inventio consilii.

Ἐπίνοια, ας, ἡ, cogitatio; (2) commentum; (3) solertia, qua quis excogitat. Ex ἐπί, & νόος, mens.

Ἐπινόμιες, 2. pl. imperf. ind. act. Dor. pro ἐπινόμην, a ἐπίνω.

Ἐπινομή, ἡ, jus compascui.

Ἐπινομία, ας, ἡ, pastio, jus pascendi in alieno; (2) jus pascendi inter se, pascuarium commercium. Ex ἐπί, & νέμω, pasco.

Ἐπινομίς, ίδος, ἡ, strena; (2) appendix legum; (3) dialogus quidam Platonis. Ex ἐπί, & νόμος, lex.

Ἐπινομοθετία, ας, f. ήσω, insuper sancio, ad leges latas aliquam addo.

Ἐπινομος, ου, ὁ ἡ ὁ, hæres, Hes. (2) idem quod σύννομος. Ab ἐπινέμω, distribuo.

Ἔπινον, bibebant, 3. pl. imperf. verbi πίνω.

Ἐπινοσία, ultra (superato morbo) ægroto; (2) ægroto.

Ἐπινοσος, ου, ὁ ἡ ὁ, morbis obnoxius.

Ἐπινόσως, Adv. per morbos, cum morbis.

Ἐπινοτίζω, fut. ίσω, in superficie humecto; (2) irroro, inspergo.

Ἐπινυκτίδω, f. ίδωσω, pernocto.

Ἐπινυκτίς, ίδος, ἡ, pustula nocte in eminentioribus corporis partibus erumpens, & nocte maxime etiam crucians; (2) nocturna hominis custodia; (3) commentarium nocturnum. Ex ἐπί, & νύξ, nox.

Ἐπινυμφιδιος, ου, Epithalamius.

Ἐπινύσσω, vel ἐπινύττω, f. ξω, pungo, fodico; (2) admoveo, impello.

Ἐπινυσταζω, f. άξω, capite declivi dormito, insuper dormito.

Ἐπινωμάω, ῶ, fut. ήσω, insuper distribuo; (2) lustro, inspicio. Οὐδέ τιν' ἀνὴρ φαίδιμα κακῶν ἐπινωμᾷν, Soph. Phil. 167.

Ἐπινώτια, dorsualia. Ab ἐπί, & νῶτος.

Ἐπινωτίδιον, ου, τό, mantica, quæ tergo imponitur. Ab ἐπινώτιος.

Ἐπινωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, super dorsum positus. Ex ἐπί, & νῶτος.

Ἐπιξαίνω, exulcero.

Ἐπιξανθος, ου, ὁ ἡ ὁ, subflavus.

Ἐπιξανίζω, hospitio excipio, in pass. diversor (devertor) apud aliquem.

Ἐπιξενόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, hospitio excipior; (2) peregrinor, peregre advenio.

Ἐπιξέσις, in superficie rado seu scalpo.

Ἐπίξεστον, mensa coquinaria.

Ἐπιξηραίνω, in superficie sicco; (2) exsicco, arefacio. Hinc

Ἐπιξηραντικός, ἡ, όν, exsiccandi seu arefaciendi vim habens.

Ἐπίξηρος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde siccus. Ἐπίξηρες γαστέρ, Arist.

Ἐπιξιφίζω, f. ίσω, protensis ensibus salto.

Ἐπιξυνόομαι, ώμαι, excogito.

Ἐπίξυνος, ου, ὁ ἡ ὁ, communis, promiscuus.

Ἐπιξύω, f. ύσω, in superficie rado.

Ἐπιογδοος, ου, ὁ ἡ ὁ, sesquioctavus.

Ἐπίον, a. 2. ind. act. v. πίνω.

Ἐπιόντα, acc. f. a. 2. part. act. v. ἔπειμι.

Ἐπιόπτομαι, f. ψομαι, inspicio. Τὰς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι, οἱ ὄφελόν, Il. q, 167.

Ἐπιορκία, ας, f. ήσω, pejero. Τὸν Διὸς ἐπιορκῶν, Æsch. Ab ἐπίορκος.

Ἐπιορκήσᾳς, 2. f. 2. 1. conjunct. act. v. ἐπιορκέω.

Ἐπιόρκιος, ος, ον, perjurus. Ab ἐπίορκος.

Ἐπιορκία, ας, ἡ, perjurium. Ab ἐπίορκος.

Ἐπιόρκιον, ου, τό, idem & ab eod.

Ἐπιορκιος, Adv. pejerando. Ab eod.

Ἐπιορκος, ου, ὁ ἡ ὁ, perjurus.

Ἐπιόρκως perjure, neglecto jurejurando.

Ἐπιόσσομαι, adloquor, significo; (2) prospicio.

Ἐπίουρα, τά, interstitium. Ab ἐπί, & οὖρος.

Ἐπίουρος, ου, ὁ, custos.

Ἐπιόω, ῶ, 2. part. act. ὤν, ῶσα, ὄν, v. ἔπειμι.

Ἐπίοικος, ου, ὁ ἡ ὁ, venturus; (2) de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus, Script. Eccles. supersubstantialis. Ab ἐπιέναι, scil. ἡμέρα, oratione dicta, quod est partic. verbi ἔπειμι, succedo, sequor.

Ἐπίοπτομαι, f. ἐφ.όψομαι, video.

Ἐπιόψεται, videbit, f. 1. ind. med. verbi ἐπιόπτομαι.

Ἐπίπαγος, ου, ὁ, glacies superficiaria; (2) humor in summo concretus; (3) succus, qui inciso arboris cortice emanans concrescit. Ab ἐπιπήγνυμι.

Ἐπιπάγχυ, Adv. prorsus, omnino. Ex ἐπί, & πάγχυ, pro πάνυ, valde.

Ἐπιπαιανίζω, pæanis cantu celebro.

Ἐπιπαίζω, deludo.

Ἐπίπαισμα, ατος, τό, offendiculum, offensio. Ab ἐπιπαίω.

Ἐπιπαίω, f. αἰ ω, impingo, offendo.

Ἐπιπαιωνία, ίδος, ἡ, herba quædam. Ab ἐπιπήγνυμι.

Ἐπιπακόω, ῶ, f. ώσω, obsero, claudo.

Ἐπιπαλαμάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, machinor; (2) simulate applaudo; (3) dolose ago.

Ἐπιπαμφαλάω, ῶ, attonitus inspicio. Apollonius ἐπιπομφαλόωντες, pro ἐπιπαμφαλῶντες, ἐπιπαμφαλόωντες.

Ἐπίπαν, Adv. in universum, omnino.

Ἐπίπαπτος, ὁ ἡ ὁ, proavus, al. atavus.

Ἐπιπαραγνομαι, supervenio.

Ἐπιπαραίνω, ω, f. ήσω, accumulo, exstruo, exaggero. Ἐπιπαρῆναν τ' ἄλλας σωλεας, Thuc.

Ἐπιπαραίω, f. ήσω, idem.

Ἐπιπαρασκευάζω, fut. άσω, apparo, præparo.

Ἐπιπάρειμι, adsum; ἐπιπαρών, adfuit.

Ἐπιπάρειμι, supervenio; (2) subsequor.

Ἐπιπαρίημι, impetum facio in.

Ἐπιπαριξέομαι, sensim exeo; unde ἐπιπαριξιών, paulatim evadens, seu excedens.

Ἐπιπαρίχομαι, progredior, procedo.

Ἐπιπαροτρύνω, incito, stimulo, incendo.

Ἐπιπορμάω, ῶ, f. ήσω, insuper adhortor.

Ἐπιπάσσω, vel ἐπιπάττω, f. άσω, q. d. insuper adspergo, inspergo. Αἰδὼ φαιτὰς ἐπιπάσσουσα τῇ νύμφῃ, Lucian. Hinc

Ἐπίπασις, ου, ὁ ἡ ὁ, conspersus condimentus; (2) qui inspergitur.

Ἐπιπαταλάω, ῶ, f. ήσω, adstrepo.

Ἐπιπατάσσω, infigo, v. c. clavum.

Ἐπιπάτωρ, ορος, ὁ, vitricus. Ex ἐπί, & πατήρ.

Ἐπιπαφλάζω, f. άσω, inferveo, infervesco; (2) efferveo, affluo.

Ἐπιπεδιαίος, ου, planior, satis planus.

Ἐπιπεδος, ου, ὁ ἡ ὁ, æqualis, superficiei planus; (2) latus; (3) campestris. Hinc τὸ ἐπιπεδον, ου, superficies. Ex ἐπί, & πέδον.

Ἐπιπειθου, 2. f. præs. imper. pass. Ion. pro ἐπιπείθου, ab ἐπιπείθομαι.

Ἐπιπειθὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, obediens, morem gerens, obsequens. Ab

Ἐπιπείθω, futur. ίσω, persuadeo. Hinc ἐπιπειθόμαι, persuadeor; (2) credo; (3) obedio, morem gero. Ὅσοι θεοῖς ἐπιπειθῇ, Il. 1, 218.

Ἐπιπειράω, tento, periculum facio.

Ἐπιπελάζω, appropinquo.

Ἐπίπεμπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, sesquiquintus; (2) quinta pars.

Ἐπιπέμπω, f. ψω, insuper mitto; (2) mitto ad; (3) mitto; (4) immitto. Εἰτα Σικέλια τις ἢ πελάτης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν αν; Arist. Conc. 235. Hinc

Ἐπίπεμψις, εως, ἡ, missio in aliquem locum.

Ἐπιπεντάμερος, ου, ὁ ἡ ὁ, quinarius alter.

Ἐπίπεπλος, quod incidit, perf. part. act. n. g. verbi ἐπιπίπτω, incido.

Ἐπιπερίπω, circumducendo ad me converto.

Ἐπιπέρκνος, ου, ὁ ἡ ὁ, subniger, nigricans; (2) maculis nigris distinctus.

Ἐπιπετάννυμι, super extendo vel pando. Ἐπιπεπτάνυσαι τῆσι ἰχθύσι, Ælian.

Ἐπιπετομαι, ώμαι, advolo; (2) involo; (3) evolo.

Ἐπιπέτρωμα, idem.

Ἐπίπηγον, ου, τό, herba quædam. Ex ἐπί, & πήγνυμι, pango.

Ἐπιπήγυμι, vel ἐπιπηγνύω, f. ξω, in superficie congelo, in summa parte concresco.

Ἐπιπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insulto, invado. Κἀκεῖ' εἰσαφίξει γ' ἐπιπηδησᾶ γ' αὐτῇ μεμβλῶν, Arist. Nub. 550.

Ἐπιπήδησις, ἡ, impetus in quem.

Ἐπιπήσσω, idem quod δύπτω, πύσσω.

Ἐπίπηχυς, υος, ὁ ἡ ὁ, qui supra cubitum est. Hinc τὸ ἐπίπηχυ, sc. μέρος, pars cubiti superior. Ex ἐπί, & πῆχυς.

Ἐπιπθοιλίζω, simium imitor.

Ἐπιπικραίνω, amarum reddo, exacerbo.

Ἐπίπικρος, ου, ὁ ἡ ὁ, ad amaritudinem accedens, aliquid amari habens.

Ἐπιπίλνημι, conspergo.

Ἐπίπινω, subbibo; (2) potum potui addo.

Ἐπιπίπτω, irruo, incido, ingruo. Ἐπίπεσε τὸ σύνδυμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, Act. 11, 15. Ἐπιπίπτω, concredo, sp. Joseph. ἡ νυὶξ ἐπέπεσε.

Ἐπιπίσασις, εως, ἡ, confirmatio.

Ἐπίπλα, ων, τά, supellex; (2) omne genus instrumenti, ut in bello, arma, tela. Ab ἐπιπλέω.

Ἐπιπλάζομαι, erro, vagor.

Ἐπίπλασις, εως, ἡ, idem quod

Ἐπίπλασμα, ατος, τό, medicamentum, quod illinitur aut imponitur. Ab

Ἐπιπλάσσω, vel ἐπιπλάττω, f. πλάσω, illino; (2) obstruo.

Ἐπίπλαστος, ου, ὁ ἡ ὁ, fictus, simulatus, commentitius, dicitur & de medicamentis, emplastris, quæ distinguuntur ab ἐπιπάσεις. Ab ἐπιπλάσσω.

Ἐπιπλάστως, ficte, simulate.

Ἐπιπλατάζω, ῶ, f. ήσω, plaudo super re aliqua, alicui applaudo.

Ἐπιπλατύνω, dilato, expando.

Ἐπιπλεον, Adv. ut plurimum; (2) ulterius, amplius, copiosius. Ab

Ἐπίπλεος, ου, ὁ ἡ ὁ, refertus, plenus.

Ἐπιπλέστατα, Adv. frequentissime, maxime.

Ἐπιπλέω, εύσω, ἐ κ, ἡ, amplior, copiosior.

Ἐπιπλέκω, f. ξω, permisceo, implico, intrico.

Ἐπιπλεμφύσις, gen. f. præt. part. med. Ion. per Syn. pro ἐπιπεπλ.ῥ.ῆ., ab ἐπιπλέμφω.

Ἐπιπλέον, Adv. amplius, copiosius. Ab

Ἐπίπλεος, ία, ον, plenus. Ex ἐπί, & πλέος, plenus.

Ἐπιπλεοντα, acc. f. part. præs. act. m. g. v. ἐπιπλέω.

Ἐπίπλοαρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui supra latus est, costis superjacens; (2) latera ampla habens. Ex ἐπί, & πλόος.

Ἐπιπλοῦσις, ἡ, ingressus navis, vel classis. Ab

Ἐπιπλόω, fut. όσω, supernavigo; (2) adnavigo in; (3) classe invado, navigando oppugno; (4) appello, applico; (5) innato, fluito. Αὐθις αθροισθέντες ἐστόλιζον τοῖς Κύκλωψιν, Thuc.

Ἐπίπλοος, idem quod ἐπίπλεος.

Ἐπιπλοῦς, impleo.

Ἐπιπλοῦς, ῆς, ὁ, castigator. Ab ἐπιπλήσσω.

Ἐπιπλοῦσιος, ἡ, ον, in castigando asper, ad castigationem pertinens.

Ἐπιπλοῦστως, praviter, aspere reprehendendo.

Ἐπιπλῆξαι, increpasse, a. 1. inf. act. verbi ἐπιπλήσσω, increpo.

Ἐπιπληξις, εως, ἡ, increpatio, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπιπλήσσω.

Ἐπιπλήρόω, adimpleo; (2) impleo.

Ἐπιπλήσσω, increpare, 2. sing. præs. imper. pass. Ion. pro ἐπιπλήσσου, ab

Ἐπιπλήσσω, vel ἐπιπλῆττω, f. ξω, increpo, objurgo, castigo. Ἡμεῖς δυνάμεθα μὴ ἐπιπλήξῃς, 1 Tim. 5, 1.

Ἐπίπλοκαι, ῶν, αἱ, amplexus, complexio. Ab ἐπιπλέκω. Unus

Ἐπιπλοκή, ῆς, ἡ, implicatio, implexus; (2) nexus amicitiæ, familiaritas, affinitas.

Ἐπιπλοκήλη, ης, ἡ, hernia, rarius, quum omentum defendit in scrotum. Ex ἐπιπλέω, & κήλη, hernia.

Ἐπιπλοκις,

'Επίπλοα, ῶν, τὰ, supellex. Ab ἐπιπλέω.
'Επίπλοαν, imperfecta, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐπιπλάω pro ἐμπλάω, seu ἐμπίμπλημι.
'Επίπλοον, ου, τὸ, omentum. Ab ἐπίπλοα, quod reliquis intestinis quodammodo innatat.
'Επίπλοος, comm. ος, ου, ὁ, navigatio adversus aliquem; (2) conflictus; (3) infestus classis adventus. Ab eod.
'Επιπλάουσι, 3. pl. præs. ind. Dor. pro Att. ἐπιπλέουσι, & hoc pro ἐπιπλέουσι.
'Επιπλὰς, navigans, acc. a part. act. per Sync. ἐπιπλάσας, ab
'Επιπλέω, innavigo; (2) navigo adversus. Ab ἐπίπλοα.
'Επιπνεῦσα, præs. part. act. Poët. pro ἐπιπνέουσα, ab
'Επιπνέω, inspiro, respiro. Ab ἐπιπνέω.
'Επιπνευσις, εως, ἡ, adflatus, inspiratio.
'Επιπνευστικὸς, ἡ, όν, inspiratione, adflatu factus vel constans, Epith. μανείας.
'Επιπνέω, f. πνεύσω, adspiro, adflo; (2) flo seu spiro super; (3) suggero, inspiro. Στρεβλὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας αἷμα μὴ θῦσαι, incitans contra, Eur. Ph. 796.
'Επιπνοια, ας, ἡ, adflatus instinctusque divinus. Ab ἐπιπνέω.
'Επίπνοος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, adflatus.
'Επιποδᾶ, ῶ, pedam intentem, Epith. lequi, pedicæ.
'Επιπόθω, expeto, desidero; (2) intime amo.
'Επιπόθησις, εως, ἡ, desiderium.
'Επιπόθητος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, exoptatus. Ab eod.
'Επιπόθια, ας, ἡ, desiderium. Ab eod.
'Επιποίσω, ὦ, f. ίσω, adfingo.
'Επίπλαστος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, fictus, commentitius Ab ἐπιπλάσσω.
'Επιποικίλος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, valde varius.
'Επίποκος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, lanatus, vellere infectus. Ex ἐπὶ, & πόκος, vellus.
'Επιπολάζω, f. άσω, innato; (2) in superficie fum, per summa fero, exsilio; (3) multus & frequens fum, redundo; (4) invalesco; (5) emergo, emineo. Ab ἐπιπολῆς.
'Επιπολαιοῦμαι, ούμαι, f. ώσομαι, cum radice levior fum fund. o. Ex ἐπιπολαίος, & ῥίζα.
'Επιπολαίος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, superficiarius, qui in superficie tantum cernitur; alicujus exfors; (2) levis, non pretiosus, non pensi plenus, (3) trivialis; (4) exilis, nominis literæ; (5) evidens, perspicuus, non obscurus. Ab ἐπιπολῆς.
'Επιπολαίως, Adv. in superficie, leviter, non vel crebrius, summatim.
'Επιπλησμὸς, οῦ, ὁ, immutatio cibi in ventriculo; (2) oberratio, pertinax & assidua infultatio, vel impetus. Ab ἐπιπολάζω.
'Επιπολαστικὸς, ἡ, όν, fluitabilis, innatans, redundans. Ab eod.
'Επιπολυχίως, Adv. abundanter, supra modum.
'ΕΠΙΠΟΛΗΣ, Adv. in superficie, in summitate, supra
'Επιπολήσομαι, ήσομαι, f. ἀσομαι, superne canesco, canus fio.
'Επιπολύ, πλέω. multum, valde, admodum; (2) diu; (3) magna ex parte. Hinc ὡς ἐπιπολύ, ὡς ἐπιτοπολύ. plerumque, fere, pene semper, ut plurimum.
'Επιπορφύω, tropice, purpuram duco.
'Επιπονέω, ῶ, f. ήσω, labore alicui rei; (2) labores tolero. Ab
'Επίπονος, ου, ὁ, ἡ, laboriosus, operosus; (2) labores & molestias adferens, lassescens, lassitudinem sentiens. Hinc τὸ ἐπίπονον, ου, labor, molestia.
'Επιπονῆσία, ας, ἡ, q. d. supermarina, Veneris cognimentum. Ex ἐπὶ, & πόνος, Ion. πῆνος.
'Επιπόνως, Adv. magno cum labore, difficulter, ægre; (2) sedulo, diligenter, magno cum studio. Ab ἐπίπονος.
'Επιπορεύομαι, f. εύσομαι, eo ad, proficiscor ad; (2) eo, seu proficiscor per, peragro.
Τῶν ἐπ' αὐτὸν ἐπιπορευομένων ὄχλον ἀνὴρ, Luc. 8, 4.
'Επιπορπάω, fibulas necto, in pass. induor vestite fibulis nexa. Hinc
'Επιπόρπημα, & Dor. ἐπιπόρπαμα, ατος, τὸ, ornamentum supra fibulam; (2) fibula.
'Επιπορπὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ex ἐπορπή.
'Επιποτάομαι, v. ἐπιπορπάω Hinc
'Επιπόρπαμα, ατος, τὸ, idem quod ἐπιπόρπημα, Hel.
'Επιπορφυρίζω, f. ίσω, ad purpuram accedo, in purpuram candico. Ab
'Επιπορφύρος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, purpureus, purpuræ similis.
'Επιποτάομαι, ᾶμαι, involo, advolo. Ab ἐπιπέτομαι.
'Επιπραξάμην, addo, insuper facio; (2) exigo, ut ἐπιπάλλομαι.
'Επιπρεπεια, ας, ἡ, decus. Ab ἐπιπρέπω.
'Επιπρεπὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁν, decorus. Ab
'Επιπρέπω, decorus sum, cum Dat.
'Επιπρεσβεύω, & ἐπιπρεσβεύομαι, legatus mitto, seu eo ad.
'Επιπρηνὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁν, cernuus, in faciem pronus.
'Επιπρὸ, f. ίσω, in superficie ferro; (2) ἐπιπρὸ τῶν ὀδόντων, dentibus intrudeo.
'Επιπρὸ, Adv. longo tractu, perpetim.
'Επιπροβαίνω, progredior, provehor.
'Επιπροβάλλω, superinjicio.
'Επιπροέηκεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. Att. pro ἐπιπροῆκα, ab ἐπιπροΐημι.
'Επιπροεῖπον, a. 2. inf. act. Ion. pro ἐπιπροεῖπαι.
'Επιπροθέω, longè procurro, provehor.
'Επιπροΐαλλω, protendo, foras emitto.
'Επιπροΐημι, I stupeo mitto.
'Επιπροικὸς, ὁ, ἡ, ὁν, dotata, quæ cum dote elocatur. Ab
'Επίπροιξ, quod doti additur, quod doti accedit, f. c. Ex ἐπὶ, & πρεῖξ, dos.
'Επιπρομηθέομαι, progredior, provehor.
'Επιπρὸς, idem.
'Επιπροσπίπτω, super incumbo, procumbo ad vescendum libendi causa.
'Επιπροσφέρω, præficio virtus, peto locum
'Επιπροσφέρω, ει ἐπιπροσφέρω, Att. ut eram.
'Επιπροσφορὴ, ἡ, ἐπιπροσφορὰ

Ἐπιῤῥιζδόν, *Adv.* rapido cum impetu & stridore. Ex ἐπί, & ῥιζδῶ, *stridor.*

Ἐπιῤῥιζέω, ῶ, clamo, minor vociferando, cum strepitu irruo. Ἀθάνατοι—σίρωσιν ἅλμα κὰν πιῤῥιζέωσιν πάτρῃ δεινὰς ἀκταῖς, Lyc. 217, conf. v. 585.

Ἐπιῤῥοφάω, ῶ, f. ήσω, sorbeo, sorbitione sumo.

Ἐπιῤῥοφίω, ώ, f. ήσω, idem.

Ἐπίῤῥυγχις, ίδος, ἡ, curvitas rostri in avibus rapacibus. Ex ἐπί, & ῥύγχος, *rostrum.*

Ἐπιῤῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros redigo. Γε τὸ ἀσφαλὲς ᾧ ἀῤῥύθμητον ἰκανὴν ἐπιῤῥυθμισεν, *Luciun. Pisc.* 3.

Ἐπιῤῥύτιδόω, commaculo.

Ἐπίῤῥυσις, εως, ἡ, confluxio, influxio, adfluxio. Ab ἐπιῤῥέω.

Ἐπιῤῥυτήρ, ῆρος, ὁ, ἡ, qui influit; (2) advenarius; (3) in quem humor influit, irriguus. Ab eod.

Ἐπιῤῥυτος, per affluxum, instillando.

Ἐπιῤῥωγολογία, & ῶμαι, racemos lego.

Ἐπιῤῥώννυμι, f. ῥώσω, corroboro.

Ἐπίσαγμα, ατος, τὸ, centones, qui supponuntur clitellis; (2) clitellæ. Ab ἐπισάσσω.

Ἐπισαλδέω, f. ήσω, concutiono, agito. Ab

Ἐπισαλός, ή, όν, qui agitatur, concutitur, instabilis.

Ἐπισαλτίζω, buccam accino.

Ἐπισαξις, εως, ἡ, cumulatio, adgestio. Ab

Ἐπισάσσω, vel ἐπισαττω, f. ξω, impono clitellas seu stragula; (2) sterno, insterno; (3) impono; (4) constipo, inculco.

Ἐπισειον, τὸ, pubes, pars ima ventris supra pudenda, *Foes.*

Ἐπισείων, ονος, (ἐπισείω) αἱ τρίχες, ventilantur crines. Personæ quædam comicæ sic indurebantur. Ab

Ἐπισείω, incutio; (2) vibro; (3) infero; (4) incutio timorem. Ἱκετεύω σε μὴ ἐπισεῖσαί μοι τὰς δίμιτους νῆ δρακοντώδεις κόμας, Lur. Or. 245. Οὐκ ἀκούσαι ἐπισείων σόλον, ibid. 908.

Ἐπισεύω, & ἐπισεύομαι, concito, impello advenas ad quem.

Ἐπισημαίνεσθε, 2. pl. præs. ind. pass. v.

Ἐπισημαίνω, f. ανῶ, indico, indicium facio, unde Deus dicitur ἐπισημαίνειν, ostendere se, adesse, opem ferre; (2) portendo, unde de Deo tum est promitto, ap. *Jos.* Hinc (3) ἐπισημαίνομαι, quamcumque significationem do; (4) acclamatione testor; (5) applaudo; (6) subscribo, approbo, obsigno. Hinc

Ἐπισημασία, ας, ἡ, significatio cujuscumque rei veluti futuræ tempestatis, sed *impr.* acclamatio faventium, plausus; (2) dicitur tamen simpliciter de laude, & de reprehensione; (3) judicium motus febrilis.

Ἐπισημειόω, ῶ, f. άσω, adnoto, scribo adnotationes; (2) plausu approbo. Hinc

Ἐπισημείωσις, εως, ἡ, adnotatio.

Ἐπίσημος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, cui signum, seu nota impressa est, signatus; (2) ἐπίσημός τινος est, quod ab aliquo nomen habet; (3) insignis, nobilis, illustris; (4) ἐπίσημον, *dicitur & de* nomine. Ex ἐπί, & Σῆμα.

Ἐπισημως, *Adv.* insigniter; (2) pertpicue, significanter.

Ἐπίσης, adæque. Ex ἐπί, & Ἴσος, ἴση, par.

Ἐπίσιγμα, ατος, τὸ, carum in ligatile. Ab

Ἐπισίζω, canes instigo, seu incito sibilo.

Ἐπίσιτος, ίου, ὁ, ἡ, ὁ, cui noceri potest, detrimento obnoxius. Ex ἐπί, & σιτος.

Ἐπίσιτος, ου, ὁ, insidiator, clam aliis nocere studens. Ex iisd.

Ἐπισιτίζω, f. άσω, viaticum sumo. Ab ἐπισίτια.

Ἐπισιτίω, cibaria præbeo, *in med.* idem fere, frumentum, commeatum deporto, subveho, sed proprie, cibaria, viaticum fungo, paro mihi, deinde locupleto me.

Ἐπισιτισάμβος, f. 1. part. med. *Dor.* pro ἐπισιτισάμενος, *vox.* pro ὀπτιτιζόμενος.

Ἐπισίτιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui victus causa alicui operam locat. Hinc τὰ ἐπισίτια, ων, cibaria, commeatus, viatica. Ab ἐπισιτος.

Ἐπισκεδασμός, ου, ὁ, commeatus, cibaria. Ab ἐπισκεδάννυμι.

Ἐπίσκιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem.

Ἐπισκιόω, ῶ, f. ώσω, incito pastorum vel venatorum more. Ex ἐπί, & σκίλλα.

Ἐπισκοπέω, irruimo dignum, turpe, Hes. Ex ἐπί, & σκολός, ός, obscurus.

Ἐπισκοπίς, ίδος, ἡ, claudico.

Ἐπισκολίς, ίδος, ἡ, lignum sub scalmo.

Ἐπισκάπτω, f. ψω, fodio, circumfodio.

Ἐπισκεδάζω, f. άσω, dissipo & dispergo; (2) inspergo, spargo.

Ἐπισκεδάννυμι, idem.

Ἐπισκελίσις, εως, ἡ, primus equi motus ad gressus glomerandos. Ex ἐπί, & σκελος.

Ἐπισκεπάζω, tego, contego.

Ἐπισκεπής, ής, ὁ, ἡ, ὁ, tectus; (2) a vento. Ex ἐπί, & σκέπη.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, invisa, visito; (2) pœnas sumo; (3) opem fero; (4) adspicio, inspicio, contemplor; (5) lustro, recenseo; (6) considero, animo expendo; (7) disquiro; disputo mecum, commentor. Ἐπισκεψάμενος ἦν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτύρωμαι, ὑπτὰ, Act. 6, 3.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, sterno, insauro; (2) insterno clitellas & onera jumentis impono. Ὡς τὸ δεῖνον δούλοις ἐ; ἐπισκευασμένοι ἐπεξάπασιν, Arist. Conc. 1142. Hinc

Ἐπισκευαστὴς, οῦ, ὁ, instaurator.

Ἐπισκευαστὸς, ὴ, όν, instauratus, redivivus.

Ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, instauratio, refectio.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, inspectio; (2) recensio, quæ fit lustrando & inspiciendo; (3) considerato, perpensio, cogitatio; (4) disputatio, disquisitio. Ab ἐπισκέπτομαι.

Ἐπισκήνιον, ου, τὸ, domicilium super scena; (2) superior scenæ pars. Ab

Ἐπισκηνος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui super scena est aut fit. Ex ἐπί, & Σκηνὴ, *scena.*

Ἐπισκιάω, ῶ, in tentoriis habito. Ἵνα ἐπισκιάσῃ ἐπ' ἐμὲ δύναμις τοῦ Χριστοῦ, 2 Cor. 12, 9.

Ἐπισκιάσῃ, 3. sing. a. 1. conj act.

Ἐπισκήπτω, fut. ψω, irruo, impetuo in; (2) urgeo, inito; (3) mando, injungo, *impr.* de mandatis morientium; (4) obtestor, obsecro; (5) innitor, incumbo; (6) *impr.* est verbum forense, & (maxime *in med.*) significat (1) falsi testimonii accusare; (2) actionem injuriarum intendere, ob verbera vel vulnera consulto illata; (3) reperitur etiam universe pro accusare, ut cædis, ap. Plat.

Ἐπισκηρίπτω, f. ψω, innitor.

Ἐπίσκηψις, εως, ἡ, ipsa incumbendi actio; (2) actio, qua testi crimen falsi testimonii intendimus; (3) oratio, qua moriens a circumstantibus aliquid petit, vel iis quidpiam mandat. Ab ἐπισκήπτω.

Ἐπισκιάζω, f. άσω, inumbro, obumbro; (2) tenebras offundo, obscuro. Καὶ ἤρξατο περίλυπα ἐπισκιάζειν αὐτοῖς, Marc. 9, 7. Περίλυπα γάρ τινα ἐπισκιάζειν αὐτὰς, Matt. 17, 5.

Ἐπισκιασμός, ου, ὁ, obumbratio; (2) tegumentum, velamentum. Ab ἐπισκιάζω.

Ἐπισκιάω, ῶ, f. άσω, obumbro.

Ἐπίσκιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, umbra tectus, umbrosus; (2) umbratilis. Ex ἐπί, & Σκιά.

Ἐπισκιος, umbrose.

Ἐπισκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsulto alicubi, in salto, exsultim ludo.

Ἐπισκληρος, ον, durus, præduius.

Ἐπισκόπει, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro ἐπισκόπεε, ab ἐπισκοπέω.

Ἐπισκοπεῖον, ου, τὸ, domus episcopi. Ab ἐπίσκοπος.

Ἐπισκοπεύω, f. εύσω, episcopum sum.

Ἐπισκοπέω, ῶ, f. ήσω, viso, visito, inviso; (2) inspicio; (3) curator, inspector sum; (4) disputo mecum, animo verso, considero; (5) video, observo, animadverto; (6) etiam fidera dicuntur ἐπισκοπεῖν, propter influxum suum. Ἐπισκοπεῖν ἢ φαινταχῇ κυκλόσαν ἐυνα χεὶ χεῖ καιδσασιν, Arist. Θεσμ. 966. Ἢν ἐ τι ἀν μίκρ ἐλλιπω, σφόδρα ἐπισκέπτ τῇ γνώμῃ, Hes. ad Dem. Hinc

Ἐπισκοπή, ῆς, ἡ, inspectio, inquisitio, recensio; (2) episcopatus; (3) visitatio ad opem ferendam, vel pœnam sumendam.

Ἐπισκόπησις, ἡ, idem.

Ἐπισκοπικὸς, ἡ, όν, episcopalis. Ab

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, ἡ, inspector; (2) qui alicui rei curandæ præfectus est; (3) inspector ecclesiæ, episcopus. Ab ἐπισκέπτομαι.

Ἐπισκοτάζω, idem quod

Ἐπισκοτέω, ῶ, ήσω, obtenebro, tenebras offundo; (2) luminibus obstruo. Ex ἐπί, & Σκότος, tenebræ. Hinc

Ἐπισκοτησις, εως, ἡ, obtenebratio, obfuscatio; (2) caligo.

Ἐπισκύζομαι, indignor.

Ἐπισκύζωται, 3. pl. præs. conj. med.

Ἐπισκυθίζω, f. ίσω, Scythas imitor, imperitis in potando.

Ἐπισκυθρωπάζω, tristi, severo vultu aliquem in aliqua re.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, supercilium; (2) fastus.

Ἐπισκώπτω, f. ψω, scommata & dicteria jacio, cavillor. Ἐπισκώπτειν τινὰ, Xen. Hell. 4, Plut.

Ἐπισμαραγίω, insono, strepo, fremo.

Ἐπισμάω, f. ήσω, abstergo.

Ἐπισμῇ, 2. f. præs. ind. act. *Ion.* pro ἐπισμᾷς, ab ἐπισμάω.

Ἐπισμήχω, f. ξω, abstergo, detergo.

Ἐπισμυδής, ῆρος, ἄδων, ærumnosus, miserabilis; (2) tristi facie, ex dolore exedens.

Ἐπισμυδῶς, *Adv.* ærumnose.

Ἐπισόμαι, æquabiliter, ex æquabili superficie constans, Strabo lib. 13. Ab ἐπὶ, ἴσος, & ὄχθος.

Ἐπισος, ου, ὁ, ἡ, æqualis.

Ἐπισποδὴν, haustu. Ab ἐπισπάω.

Ἐπισπαίω, subsulto, velut ab animi deliquio palpitabundus.

Ἐπισπασθείς, præs. inf. pass. pro ἐπισπασθῆς, ab ἐπισπάω. Unde

Ἐπισπασις, εως, ἡ, attractio, adductio.

Ἐπισπαστὴρ, ῆρος, ὁ, attractor, instrumentum, quo aliquid attrahimus.

Ἐπισπαστικὸς, ἡ, όν, attrahendi vim habens.

Ἐπισπασὸς, ὴ, όν, quem quis sibi ipse attraxit & accersivit. Ab ἐπισπάω.

Ἐπίσπεσμα, τὸ, laqueus, quem quis sibi ipse attrahit & induit; (2) marculus fersens; (3) funis, quo aliquid attrahitur; (4) velum, quod obducitur aditui. Ab

Ἐπισπάω, ῶ, fut. άσω, attraho; (2) consequor, adipiscor; (3) *in med.* adsequor, insequor, impello. Ἐγὼ ᾗ δ.χα κείνων σίνεσθαι τὸν ἐπισπόμενον κλέος, Soph. Ai. 786. Ἡ δ' ἀλγηδὼ τὸν γαλεώτην ἐπισπασαμένη λέαιν ποιεῖ ἐνυτῷ, *Lucian.*

Ἐπισπείρω, f. ῥῶ, insuper fero, denuo semino; (2) diffundo; (3) infero, insemino, fero in aliquo.

Ἐπισπεισις, εως, ἡ, libatio, libamen. Ab ἐπισπένδω.

Ἐπισπένδω, f. σπείσω, libo, effundo ex patera.

Ἐπισπερχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁ, incitatus, festinus, properans studiose aliquid. Ex

Ἐπισπερχω, premo, urgeo.

Ἐπισπεύδω, f. εύσω, accelero, propero, festino, (2) festinare cupio, incito; (3) urgeo, exhortor. Ἐπισπεύδων τεῖν ἰδοῦσι, Hercul. τὸ ἔργον, Plut.

Ἐπίστη, 3. f. a. 2. conj. act. v. ἐπιστάω.

Ἐπίστηθιος, *commune*, 3. sing. a. 2. opt. med. verbi *Poet.* ἐπίσταμαι, pro ἐποιμην.

Ἐπίσπλαγχνος, ον, misericors, dia commiserator super.

Ἐπίστλαγχνος, ον, idem.

Ἐπίσπλειον, ου, ὁ, ἡ, fœdus; (2) induciæ. Ab ἐπισπλεῖν, *obs.*

Ἐπίσπλειος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, fœdo ligatus, qua fœdi pactionis nexum superiorum; (2) inflatio, illatio alicujus in aliud. Ab ἐπισπλέω.

Ἐπίσπορος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπισπορὸς, ὁ, ἡ, ὁ, qui inseritur vel inseritur. Ab eod.

Ἐπίτευγμα, ατος, τὸ, adeptio, prosper successus. Ab ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιτολυτικὸς, ἡ, όν, qui solet adsequi id ad quod contendeba', successu non carens.

Ἐπιτοξις, εως, ἡ, impetratio. Ab eod.

Ἐπιτεχνάομαι, ωμαι, f. ήσομαι, insuper machinor; (2) molior, machinor, comminiscor. Hinc

Ἐπιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, adinventio; (2) commentum, inventum; (3) solertia.

Ἐπιτεχνητὸς, ἡ, όν, arte factus, artificialis.

Ἐπιτεχνολογέω, arte & ratione trado, differo.

Ἐπιτήδειος, εία, εον (ap. Lysium) ειος, idoneus, aptus, commodus, opportunus; (2) amicus, benevolus, studiosus; (3) necessarius, amicana conjunctus. Hinc τὰ ἐπιτήδεια, ων, ea victui necessaria, victus, commeatus. Ab ἐπιτηδές.

Ἐπιτηδειότερος, aptior, amicior, &c.

Ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, opportunitas & habilitas, aptitudo. Ab ἐπιτήδειος.

Ἐπιτηδείως, *Adv.* comm de, ut liter.

Ἐπίτηδες, *Adv.* de industria, data opera, studio. Ab ἐπιτηδές.

Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, studium, institutum, quod studiosè fectamur, tam in malam, quam in bonam partem, (2) prof dio; (3) disciplina; (4) vitæ institutum, vitæ genus. Ab ἐπιτηδεύω.

Ἐπιτηδευσις, εως, ἡ, studium accuratum, industria, opera; (2) adfectatio. Ab eod.

Ἐπιτηδευτὴς, οῦ, ὁ, studiosus, dedit is alicui rei.

Ἐπιτηδευτὸς, ἡ, όν, adf Status, nimis accurato studio factus. Ab eod.

Ἐπιτηδεύω, f. εύσω, studio & data opera aliquid facio; (2) studeo, operam do, studeo rebus in bonam & malam partem. Hinc ἐπιτηδεύμα, ατος, τὸ, habitus rebus, instruor. Ἐπιτηδεύειν ἐρωτικὰ τινος, Plat. Ab ἐπιτηδές.

Ἐπιτηδὲς, *Adv.* consulto, de, apte. Ab eod.

ΕΠΙΤΗΔΗΣ, έος, ὁ, ἡ, idoneus, aptus, habilis.

Ἐπιτίβη, ης, ἡ, abavia, avi vel aviæ mater.

Ἐπιτήκω, f. ξω, aliquefacio, (2) liquefacio obdito.

Ἐπιτηρέω, ω, f. ήσω, diligenter observo. καιρὸς ἐπιτηρεῖ, Plat.

Ἐπιτηρήσας, a. 1. part. act.

Ἐπιτήρησις, εως, ἡ, observatio, animadversio. Ab ἐπιτηρέω.

Ἐπιτηρητικὸς, ἡ, όν, qui observare solet, observator. Ab eod.

Ἐπιτίθεσε, 3. sing. pr. ind. act. *Ion.* pro ἐπιτίθησι.

Ἐπιτίθη, idem quod

Ἐπιτίθημι, impono, super impono; (2) addo, adjicio, (3) impono, infligo, (4) addo, adjicio; (5) claudo, occludo. Ἐπιτίθημαι; (6) impono alicui faciendum, injungo, mando; (7) crimen impono, accuso, adjicior; (8) lubenter adrecdor, adsentior, invado, (9) toto pectore incumbo, penitus dedito me rei; (10) auctor, dux fio, adjuto. Τὸν πονηρὸν ἐπὶ τὸν δικαιότατον ἐπίθωνται, Plat.

Ἐπιτίθης, 2 sing. pres. ind. act.

Ἐπιτικλάω, insuper frango, (2) pario, partum edo.

Ἐπιτικλᾶν, commode fr b re.

Ἐπιτιμᾷ, 3. sing. pres. ind. act. *Ion.* pro ἐπιτιμᾷ. Ab

Ἐπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, re pretium augeo seu intendo; (2) increpo, objurgo; (3) celebro. Μάλιστα δὲ ἐπιτιμῶσιν, εἰ φανεῖ τοῦτο μὴ πεπεῖσθαι, ἃ τοῖς ἄλλοις ἐν σοφίσμασι ὀπτιῶσι, Isocr.

Ἐπιτιμημα, ατος, τὸ, id, quod alicui vertitur vitio, quod in aliquo reprehenditur.

Ἐπιτιμησαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. act.

Ἐπιτιμήσοισι, dat. pl. ab

Ἐπιτιμησις, εως, ἡ, reprehensio, objurgatio, increpatio, interminatio.

Ἐπιτιμητὴς, οῦ, ὁ, reprehensor, objurgator, castigator; (2) qui rem æstimatam denuo æstimat.

Ἐπιτιμητικὸς, ἡ, όν, ad reprehensionem pertinens, reprehensorius.

Ἐπιτιμητικως, acriter, aspere.

Ἐπιτιμήτωρ, ορος, ὁ, punitor, ultor, vindex. Ab ὀπτιμάω.

Ἐπιτιμία, ας, ἡ, status, civis justus & integer, quum fama civis & existimatio integra est: (2) increpatio

Ἐπιτίμιος, ἡ, τὸ, mulcta, pœna; (2) præmium. Ab ἐπὶ, & τιμή. Unde

Ἐπίτιμος, ος, ον, ἡ, cui ad honores accedere licet; (2) cui honos suus integer & illæsus est, honoratus.

Ἐπιτιμῶσι, 3. pl. præs. ind. pass.

Ἐπιτίμως, honeste, honorifice. A præc.

Ἐπιτιτθὶς, ἡ, ὁ ἡ, subrumus, lactens. Ex ἐπὶ, & τιτθὸς, mamma.

Ἐπιτλάω, vel ἐπιτλάομαι, perfero, perpetior. Und ἐτ' λάτω, imp. pass. toleretur, perferat.

Ἐπιτμήγω, seu ἐπιτρώγω, incido, decurto. Ab ἐπὶ τμήγω.

Ἐπίτοκος, ος, ον, ἡ, fœcunda; (2) ἐπίτοκον ζήτημα, tuenario quæstiosa.

Ἐπίτολη, ης, ἡ, ortus siderum. Ab ἐπιτέλλομαι, ειλον.

Ἐπιτολμᾶν, pr. inf. act. pro ἐπιτολμάειν. Ab

Ἐπιτολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.

Ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, amputatio; (2) epitome, compendium. Ab ἐπιτέμνω, *contudo.*

Ἐπίτομος, ος, ον, ἡ, incisione, seu præcisione brevior factus, præcisus; (2) in compendium redactus; (3) brevis, compendiarius. Ab eod.

Ἐπίτονον, τὸ, instrumentum, quo chordæ tensive intenduntur; (2) amplificatio. Ab

Ἐπιτονος, ος, ὁ, fc. ἱμὰς, locum, quo aliquid intenditur; (2) funis, seu rudens, qui a summa mali parte in puppim tentus malum sustinet. Ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτοξίζομαι, f. ἰσομαι, arcum in aliquem tendo.

Ἐπιτοξὸς, idem.

Ἐπιτοπὶς, ίδος, ἡ, crena & cavum illud, cui incumbitur in arcu sagitta. Ex ἐπὶ, & τοπὶς, *locus.*

Ἐπιτοπῶ, ῶς, ἡ, Veneris commune. Ex ἐπὶ, & τοπὸς, *locus.*

Ἐπιτορνία, ας, ἡ, vitium viti, quum carbunculatum. Ex infl.

Ἐπίτορνος, ος, ον, ἡ, vitium viti, quum carbunculatum. Ex infl.

Ἐπιτραγῳδέω, tragice decanto & exagero.

Ἐπιτραπεζίδιος, ος, ὁ, ἡ, qui est super mensam, aut super mensa fit. Ab

Ἐπιτραπεζίτης, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex ἐπὶ, & τραπεζίτης, *mensa.*

Ἐπιτραπεζώματα, ων, τὰ, quæ in mensa seu super mensa apponuntur; (2) secundæ mensæ. Ex ἐπὶ, & τράπεζα.

Ἐπιτραχήλιος, ος, ον, ἡ, qui supra collum est, collaris. Ex ἐπὶ, & τράχηλος, *collum.*

Ἐπιτραχύνω, exacerbo.

Ἐπιτρέπτεον, permittendum est. Ab

Ἐπιτρέπω, f. ψω, permitto, trado; (2) committo cui aliquem. Οὐκ ἐᾷ σοὶ ἀνωφελῆ ἐπιτρέπειν σωθῆναι, Arist. Plut. 1078. Ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω τοῖς θεοῖς πεποιῆσθαι, id. Lys. 1094.

Ἐπιτρεφὴς, ὁ, ἡ, alo super, addo superduco, adnasci facio.

Ἐπιτρέχω, percurro, (2) adcurro; (3) incurro, incido; (4) in finem facio. Πολλαῖς μυρίσι ἐπιτρέχει, *curro*, Philo.

Ἐπιτρῆλον, 2. sing. pr. ind. imper. act. verbi ἐπιτρήθω.

Ἐπιτρῆσωσι, 3. plur. f. ησουσι. ind. act. *Dor.* pro ἐπιτρήσουσι.

Ἐπιτρίβεα, f. ψω, attero, adtrigo. Hinc a. 2. ἐπιτρίβω· ἐπιτριβέας, in Conj. pecas. Perf. ἐπιτέτριφα, perculi. Οἱ δὲ δόξαν θεοὶ εἴκασιν ἐπιτρίψαι ζόν, Arist. Av. 96.

Ἐπιτριηραρχίω, ῶ, f. ήσω, munus trierarchi sustineo; (2) idem justum tempus munus trierarchi obeo. Hinc

Ἐπιτριηράρχημα, ατος, τὸ, tempus, quo quis triremem regit

Ἐπίτριμμα, ατος, τὸ, id, quod atteritur seu adfricatur, protrimentum. Ab ἐπιτρίβω.

Ἐπίτριπτος, ος, ον, ὁ, ἡ, contritus; (2) dignus qui conteratur, vel perdatur; (3) sceleratus, perditus. Ab eod.

Ἐπίτρις, *Adv.* ter.

Ἐπίτριτος, ος, ον, ἡ, sesquitertius, (2) ter pectus.

Ἐπίτριψις, εως, ἡ, ipsa contendendi actio; (2) fluctus. Ab ἐπιτρίβω.

Ἐπίτρομος, ος, ον, ἡ, pertimitus, trepidus.

Ἐπιτροπάδην, *Adv.* ex commissio, non spente. Ab ἐπιτροπὴ.

Ἐπιτρόπαστος, ος, ον, commissus, concessus; (2) curæ alicujus traditus. Ab eod.

Ἐπιτροπεύω, ῶ, idem quod ἐπιτρέπω.

Ἐπιτροπεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio.

Ἐπιτρόπευσις, ις, ἡ, em.

Ἐπιτροπευτικὸς, ἡ, όν, peritus aliquid procurandi, fa administrandi. Ab

Ἐπιτροπεύω, f. εύσω, tum administrator seu præfectus, procurator, ministro; (2) tutor sum, in tutela habeo. Hinc ἐπιτροπεύομαι, tam sub tutela. Θαυμάζω δ' ὅπως ἢ δῆμος οἵος τ' ἐμ' ἐπιτροπεύειν ἦν, Arist. Lq. 212. Ab

Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, ipsa actio ἢ ἐπιτροπεύω, sive administrandi seu procurandi aliquid, procuratio, tutela; (2) deditio. Ab ἐπιτρέπω.

Ἐπίτροπος, ος, ὁ, ἡ, cui cura alicujus commissa est, procurator, vicarius; (2) tutor, (3) præfectus provinciæ minoris.

Ἐπίτροφος, ος, ὁ, ἡ, alimentum, ap Ἡσ.

Ἐπιτροχάδην, *Adv.* matute, festinanter, more ejus qui currit; (2) summatim, breviter succincte. Ab

Ἐπιτροχάζω, f. άσω, percurro.

Ἐπιτροχαλὸς, ὁ, ἡ, velox, volubilis. Ab

Ἐπίτροχος, ος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐπιτροχασμὸς, ὁ, ὁ, percursio; (2) verberum super se invicem effusio ad perturbandum adversarium. Ab ἐπιτροχάζω.

Ἐπιτροχάω, v. ἐπιτροχάζω.

Ἐπιτροχὰς, *Adv.* velociter, cito cursu.

Ἐπιτροχατέον, *Adv.* agilius.

Ἐπιτυίζω, f. ίσω, admiratum, accino.

Ἐπιτρώζω, ω a cum pane comedo.

Ἐπιτυγχάνοις, v. sing. præs. opt. act. v.

Ἐπιτυγχάνω, adsequor, nanciscor, (2) at ingo, & (3) succedo, feliciter evenio, (4) incido in aliquid, (5) convenio, adsequor. Hinc aor. 2. ἐπέτυχον v; ἐπιτυχὼν, nactus; (6) ὁ ἐπιτυχὼν, quilibet obvius, vulgaris Perf. ἐπιτετύχηκα, nactus sum Pass. ἐπιτετεύχθην, quo potius fumes, quod bene successit. Τάχ' ὃ' ἂν ἐπ τυγχάνοις, εἰ ἐπιτύχοις τῆς φύσεως ἥτις ποιεῖ δυνάμενος, Isocr. ad Dem. Ἦν ἄρα ἐπιτύχῃ θνητὸς ὢν ζοφερῷ, Arist. Nub. 535.

Ἐπιτυμβίδιος, ος, ὁ, ἡ, super sepulchro positus; (2) ad sepulchrum pertinens; (3) galeritus ut alauda. Ab

Ἐπιτύμβιος, ος, ὁ, ἡ, idem. Ex ἐπὶ, & τύμβος, *tumulus, sepulchrum.*

Ἐπιτυφλόω, ῶ, f. ώσω, obcæco.

Ἐπιτύφω, f. ψω, accendo in, inflammo.

Ἐπιτυχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, voti compos. Ab ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιτυχία, ας, ἡ, adeptio, prosper successus.

Ἐπιτυχὼν, a. 2. part. act. v. ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιτυχῶς, *Adv.* prospero successu, feliciter.

Ἐπιτωθάζω, f. άσω, irrideo, derideo, convitior; (2) effuse cachinnor; (3) adsentoi, adulor. Hinc

Ἐπιτωθασμὸς, ὁ, ὁ, adulatio.

Ἐπιφαγεῖν, a. 2. post aliquid edere, superedere, una cum pane edere.

Ἐπιφαιδρύνω, f. υνῶ, exhilaro; (2) splendidum reddo, purgo, lavo.

Ἐπιφαίνω

'Επιφαίνω, appareo super aliqua re, i. e. dum res geritur; (2) intervenio, supervenio; (3) appareo.
'Επιφῆναι, a. 1, inf. act.
'Επιφάνεια, ας, ἡ, species superna, superficies; (2) habitus & forma loci, item corporis, seu oris; (3) dignitas, honos, præstantia; (4) celebritas; (5) apparitio Deorum, sive vis divina, in auxilio ferendo, puniendo scelere, &c conspicua; (6) apparitio Christi in carne; item in judicio mundi, (7) unionemque majestatis divinæ naturæ in Christo conspicua, divinitas ipsa Christi; sed τὰ ἐπιφάνεια, ων, dies, qua Christus baptizatus fuit, item, qua gentibus manifestari cœpit, Magique ad eum accesserunt. Ab
'Επιφανής, ής, ές, ὁ, ἡ, conspicuus, (2) illustris, insignis, egregius. Ab ἐπιφαίνω.
'Επιφανία, ας, ἡ, vel τα ἐπιφάνια, ων, idem quod ἐπιφάνεια.
'Επιφανῶς, Adv. insigniter, insignem in modum, splendide, magnifice. Ab ἐπιφανής.
'Επιχρισμακεύω, aliud insuper medicamentum fumo
'Επιχρισις, εως, ἡ, species cretæ, cultus, apparatus, ut magnatum, &c. (2) suspectus, vultus. Ab ἐπιχρίω
'Επιχρίω, ω, ἐπιχρίσω, ἐπέχρισα, ἐπικέχρικα, ἐπιχρίομαι, ἐπεχρίσθην, ἐπιχρισθήσομαι, ἐπικέχρισμαι, ἐπιχρίσμην, ἐπιχρίσωμαι, ἐπιχρίσαιμι, ἐπιχρίσασθαι, ἐπιχρίσασθαι, ἐπιχρίσαμενος, ἐπιχρίσαμενος, ἐπιχρίσασθαι, ἐπιχρίσασθαι, ἐπιχρίσασθαι

Ἐπιχειροτονία, ας, ἡ, acclamatio in concionibus; (2) quæ movit petitiones athleticæ & gladiatoriæ. Ab ἐπιχείρημα.

Ἐπιχείρησις ἐσως ἡ, aggressio, molitio; (2) argumentatio. Ab ἐπιχειρέω.

Ἐπιχειρητέα, pro ἐπιχειρητέον, Adv. Poet. aggrediendum est. Ab cod.

Ἐπιχειρίζομαι, manus admoveo; (2) curationem per chirurgiam tento.

Ἐπιχείρα, ᾱ, τε, manupretium; (2) præmium iniuriæ; (3) præmium quodvis. Ex ἐπι, & χείρ, manus.

Ἐπιχειροτονίω, ῶ, f. ήσω, scisco, decerno, suffragia fero. Ἐπειδὴν ἐπιχειροτονήσῃ τὰς γνώμας, Dem. Hinc

Ἐπιχειροτονία, ας, ἡ, plebiscitum.

Ἐπιχειρονοσίζω, f. ίσω, accedo ad figuram cheironeii. Ex ἐπὶ, & χειρόνοσος.

Ἐπιχέω, fut. εύσω, infundo, superinfundo, addito ὄινον vel ὕδατον, est in convivio aliquid vini effundere appellato amici vel amicæ nomine. Χίρνα δ' ἀμφικύπελλον ἐρυθρὸν ἐπιχέω φρενί, Odyss. 4, 52. Ἐπὶ ἡμῖν σε, ᾗ Ἔκαβ' Ἥκῃ Θεσπιῳδὸν βίβλα τοιοῦτα χέουσα, Timesa. Il. 8, 259.

Ἐπιχήρευω, vidua sum, in viduitate vivo.

Ἐπίχθων, ονος, ὁ ἡ ὄν, terrenus, in terris versans; (2) indigena. Ex ἐπὶ, & χθών.

Ἐπιχλιάζω, f. άσω, lubrificor, illudo.

Ἐπιχρώω, ῶ, sum obtitus lanugine.

Ἐπιχρωσθείς, contr. ἐπιχρώς, ῶσα, ὸν, ἡ ὄν, lanugine tectus; (2) pulvere velut lanugine obtitus.

Ἐπιχόλιος, ος, ον, ἡ ὄν, iracundus, bilosus. Ex ἐπὶ, & χολὴ, ira.

Ἐπιχορδίς, ίδος, ἡ, corpus membranosum in medio intestinorum situm, mesenterium. Ex ἐπὶ, & χορδὴ, intestinum.

Ἐπιχορεύω, saltabundus accedo.

Ἐπιχορηγέω, suppedito, subministro, adjicio. Ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, 2 Pet. 1, 5. Hinc

Ἐπιχορήγημα, ατος, τὸ, quod insuper suppeditatur, additamentum ad priorem suppeditationem, apparatus, subministratio.

Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, suppeditatio. Ab cod.

Ἐπιχραύω, ομαι, f. ήσομαι, utor; (2) lædor; (3) familiaris sum alicui.

Ἐπιχραω, invado, vehementi cum impetu adorior, insto, urgeo.

Ἐπιχρεμπτόω, insuper hinnio.

Ἐπιχρέμπτωμαι, insuper exsereo.

Ἐπιχωμάζω, Ion. pro ἐπιχρεμπτόω.

Ἐπιχρηματίζω, fenero, ratum facio.

Ἐπιχρηματισμός, οῦ, fenus, ratificatio.

Ἐπιχρηματιστής, οῦ, ὁ, qui fenerat, ratum facit.

Ἐπιχρίμπτω, f. ψω, idem quod χρίμπτω.

Ἐπίχρισις, εως, ἡ, unctio.

Ἐπίχρισμα, ατος, τὸ, id, quo illinimur, quo inunguimur. Ab ἐπιχρίω.

Ἐπίχριστος, ος, ον, ἡ ὄν, illitus, inunctus. Ab

Ἐπιχρίω, f. ίσω, inungo, illino, proprie in superficie.

Ἐπιχροή, ῆς, ἡ, color.

Ἐπιχρονίζω, f. ίσω, immoror; (2) inveterasco.

Ἐπίχρονος, ος, ον, ἡ ὄν, diuturnus, inveteratus. Ab

Ἐπίχρονος, ος, ον, ἡ ὄν, idem.

Ἐπίχρυσος, ος, ον, ἡ ὄν, inauratus; auro obductus.

Ἐπιχρώζω, fut. ώσω, coloro, colorem induco & quidem leviter, ut color non sit deterendus; (2) leviter imbuo qua re, ἐπιχρώσμενος, leviter ductus. Διὰ τὸ ἐπιχρώζεσθαι, Plut.

Ἐπιχρωματίζω, idem. Ab χρῶμα.

Ἐπιχρώννυμι, vel ἐπιχρωννύω, f. άσω, idem.

Ἐπίχρωσις, εως, ἡ, infectio, levis coloratio, levis macula.

Ἐπίχυλος, ος, ον, succum faciens nutritium, ad ædendum valde aptus.

Ἐπιχύω, vel χέω, infundo, superinfundo. Unde usitatus ἐπιχυτὸς, ἐπιχυθείς.

Ἐπίχυσις, εως, ἡ, infusio; (2) vasculum quo aliquid infundimus; (3) dealbatio; (4) numerus redundans, multitudo ingens.

Ἐπίχωρος, ος, ον, ἡ ὄν, indigena, patrius.

Ἐπιχώριος, ος, ον, ἡ ὄν, aliquantum, claudus; (2) claudus.

Ἐπίχωμα, ατος, τὸ, agger, aggestus. Ab

Ἐπιχώννυμι, vel ἐπιχωννύω, f. χώσω, aggero, molio; (2) terra aggesta operio.

Ἐπιχωρία, concedo, permitto. Hinc

Ἐπιχώρησις, εως, ἡ, concessio, permissio; (2) cultus.

Ἐπιχωριάζω, fut. άσω, sum indigena, sum vernaculus; (2) ad locum aliquem venito; (3) frequenter versor apud; (4) in uno sum accubi. Ab

Ἐπιχώριος, ος, ον, vel ἐπιχώριος, ος, ον, ἡ ὄν, ἡ, indigena, patrius, vernaculus, *de persona & re*. Ex ἐπὶ, & χώρος, locus.

Ἐπιχωρίως, Adv. more regionis, more patrio.

Ἐπίχωσις, εως, ἡ, agger; (2) aggestio terræ. Ab ἐπιχόω.

Ἐπιψάλλω, fut. αλῶ, psallo, cano.

Ἐπιψαύω, Adv. ita ut summis tantum digitis attingas; (2) fanctim.

Ἐπιψαύσω, 3. sing. a. 1. conj. Ion. pro ἐπιψαύσῃ.

Ἐπιψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto leviter. Ἄκρους τοὺς πόδας ἐπιψαύειν τῷ ὕδατος, Lucian. Καξιπόξαδ' ἄρτον ἄρτας ἑκατὸν τόδ' ἐπιψαῦσαι μόνον, Phil. 670. Χάρα δεξιαν ἐρᾶς κάπας ἐπιψαύσασαν, ibid. 1243.

Ἐπιψήχω, f. ξω, inhumo, lepido.

Ἐπιψακάζω, f. άσω, irroro, adspergo; (2) instillo, ariff. Pac. 1150.

Ἐπιψάδομαι, f. άσομαι, adfingo, ementior. Ἐπιψάδιος κατηγορία ἀκύκλος.

Ἐπίψημα, ατος, τὸ, strigmentum, ramentum, purgamentum. Ab ἐπιψήχω.

Ἐπιψηλαφάω, ῶ, leviter attrecto.

Ἐπιψηφίζω, & ἐπιψηφίζομαι, in suffragium mitto, rogo sententias; (2) suffragio meo comprobo, decerno, idem in media sapius.

Ἐπιψήφισις, εως, ἡ, actio ipsa mittendi in suffragium; (2) approbatio. A præc.

Ἐπιψηφος, ος, ον, ἡ ὄν, qui reprehensionem meretur, in vituperium meritus.

Ἐπιψύχω, f. ξω, refrigero, perflo, perspiro.

Ἐπιψωμίζω, cibos in buccam ingero.

Ἐπωγαί, locus ubi naves stantes a ventorum injuria tutæ esse possunt. Ex ἐπὶ, ἐπὶ, πατὰς, & ἄγω, frango.

Ἐπῶν, a. 2. part. act. verbi ἔπειμι.

Ἐπωλάλω, a. 1. ind. pass. v. ἀλαλάζω.

Ἐπωλαλύχθην, a. 1. ind. pass. *per Ion. & poet.* pro ἐπωλαλύχθην, vel ab mutato verbo ὠλαλύζω, pro ὠλάζω, *ululare facio.*

Ἐπωλαλύχθο, 3. sing. imperf. indic. med. pro ἐπωλαλύχθετο, a ὠλαλύχθομαι.

Ἐπωλαξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐπωλαξε, a ὠλάζω.

Ἔπωλε, 3. sing. imperf. act. *per Syncop.* pro ἐπώλει, a ὠλέω.

Ἔπωλεν, 3. sing. imperf. act. v. ὠλέω.

Ἔπωλεο, ευαι, 2. sing. imperf. 2. ind. med. *per Syncop. & Ion.* pro ἐπωλοῦ, a ὠνέομαι.

Ἐπώλεσα, 1. sing. imperf. ind. act. v. ὀλέω.

Ἐπωλησάμην, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὠλοσύζω.

Ἐπωλεῦτο, ουτο, 3. sing. imperf. indic. med. *per Syncop.* pro ἐπωλεῖτο, a verbo ὠλέομαι.

Ἔπωλεῦν, ουν, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor. & per Syncop.* pro ἐπώλουν.

Ἐπωλόσμην, 1 pl. aor. 1. ind. act. v. ὀλέω.

Ἐπλήλυθα, aor. 2. no. pass. v. πλήσσω.

Ἐπλήλυθα, a. 1. ind. pass. v. πιμπλημι.

Ἐπλησθόθησαν, a. 1. ind. pass. v. πλησσω.

Ἐπλώοντο, 3. plur. pres. ind. pass. *per Syncop.* pro ἐπιπλώοντο, a πλώω.

Ἐπλήξε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. πλήσσω.

Ἐπλήρωσαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi πληρόω.

Ἔπλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. πλήθω.

Ἐπλήσθην, *impletus fui*, a. 1. ind. pass.

Ἐπλησάσαν, *impleti fuere*, 3 pl.

Ἔπλητο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. πλήσσω.

Ἐπλήτησα, 3. sing. a. 1. ind. act. v. πλητίω

Ἐπνίγην, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. πνίγω.

Ἐπνιγμός, 3. sing. imperf. ind. act. v. πνίγω.

Ἔπνιγον, 3. sing. imperf. ind. act. v. πνίγω.

Ἐπνίγω, 3. sing. a. 2. ind. pass.

Ἐπνοίθην, *spiratus sum*, a. 1. ind. pass. verbi inus. πνόω pro πνέω.

Ἔπνυξα, 1. sing. aor. 1. ind. act. v. πυκτεύω.

Ἐπόβησα, 3. sing. a. 1. ind. act. v. πόθω.

Ἐποδήσαν, *ornavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐποδαλέος, α, ον, tumidus.

Ἐποιδέω, intumesco; (2) in superficie tumeo.

Ἐποιδισκω, tumefacio; (2) in superficie tumefacio.

Ἔποιε, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* ἐποίει, ab ποιέω.

Ἐποιμάνας, *fecit*, 2. sing. a. 1.

Ἐποιμένω, ῶ, fut. ανῶ, alios ejectis inhabito. Ἡμῖν ξυνὸν ἐποικήσοντας ὀθνείαν κόνιν, Lyc. 926

Ἐποιδία, Ceres, quasi domestica.

Ἐποικέω, ædifico, v. c. ad flumen, de urbe, condo.

Ἐποικίον, ου, τὸ, supellex; (2) villa, casa, domicilium. Ex ἐπὶ, & οἶκος, domus.

Ἐποικοδομέω, ῶ, superstruo, ædifico.

Ἐποικοδόμημα, ατος, τὸ, inædificatio.

Ἐποικοδομηθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass.

Ἐποικοδόμησις, εως, ἡ, inædificatio, superstructio.

Ἐποικονομέω, ῶ, accuro, dispenso.

Ἐποικος, ος, ον, ὁ, colonus, advena. Ex ἐπὶ, & οἶκος.

Ἐποικοῦμαι, οῦμαι, f. ήσω, inhabito.

Ἐποικοφόρα, inferens. Κακὰ ἐποικοφόρητε νυξ, Soph. Phil. 1062. Ἠδὺ τῶν ζώντων ἐποικοφορᾶ τύχῃ. Eur. Hec. 347.

Ἐποικτίζω, f. ίσω, commiseror; (2) miserabiliter queror.

Ἐποικτίστος, ος, ον, miserabilis.

Ἐποιμαίζω, fut. άξω, lamentor, ægemo.

Ἐποινος, ος, ον, ὁ ἡ ὄν, vinolus. Ex ἐπὶ, & οἶνος, vinum.

Ἐποίσαι, a. 1. inf. act. v. ἐποφέρω pro ἐποῖσαι.

Ἐποισῇ, *inferet*, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ἐποιτέν, infer. Ab cod.

Ἐποιχεο, *accede*, 2 sing. præs. imper. med. *Ion.* pro ἐποίχου, ab ἐποιχομαι.

Ἐποιχεται, ονται, ῶ, co adversum, irruo, invado; (2) obeo, percurro; (3) adeo, accedo.

Ἐποιχομαι, idem. Ex ἐπὶ, & εἶμι, abeo.

Ἐποιωνίζω, ominor alicui, faveo.

Ἐποκέλλω, impingo, illido, a. 1. ἐποκέλλα.

Ἐπολιόω, ῶ, & ἐπολιάω, ῶ, f. ήσω, illabor, incido.

Ἐπολιτεύοντο, 3. plur. imperf. ind. med. v. πολιτεύομαι.

Ἐπολολύζω, f. ξω, ejulo, lamentor. Μὴ Χάριτες μέσῳ τ' ἐπολολύξαι, Arist. Av. 769.

Ἐπολοφυρόμαι, lamentor, lamentis prosequor.

ΕΠΟΜΑΙ, sequor; (2) assequor, intelligo; (3) consentio, convenio, respondeo; (4) τὰ ἑπόμενα τινὶ, quæ cum aliqua re conjuncta sunt, consentanea. Ἑπεσθαί τινι, ἅμα τινὶ, μετὰ τινος τῷ λόγῳ μᾶλλον ἕπεται, rationi consentaneum est. Τάχος γὰρ ἕψεται, κοὐδὲν ὕστερ' ἵππου ἵσταται, Soph. Aj. 825.

Ἐπομβρέω, imbre rigo, irrigo. Hinc

Ἐπόμβρησις, ἡ, irrigatio per imbrem.

Ἐπομβρία, ας, ἡ, imbris copia; (2) humiditas. Ab

Ἐπόμβριος, ος, ον, ἡ ὄν, imbrem habens seu fluvium, imbre abundans.

Ἐπομένων, acc. sing. pr. part. med. v. ἕπομαι.

Ἐπομένως, *adv.* consequenter, exinde, deinde, tum; (2) pedario more sequendo.

Ἐπόνυθι, 2. sing præs. imper. act. v.

Ἐπόμνυμι, ἐπομόσω, ἐπόμνυμαι, de re aliqua juro,

jurâ, jusjurandum exigimus; (2) infuper, vel præterea jure; (3) dejero; (4) jure. Hinc f. ἐπομόσομαι, a. 1. ἐπώμοσα, inf. ἐπομόσαι, Part. ἐπομοσάμενος.

Ἐπομόσαι, aor. 1. inf. act.

Ἐπομόσαν, 3. sing. a. 1. conj. act. Poët. pro ἐπόμοσεν.

Ἐπομφάλιος, & ἐπόμφαλος, impressus, innatus.

Ἐπομφαλίς, ίδος, ὁ, quod supra umbilicum est; (2) umbo clypeus. Ex ἐπὶ, & ὀμφαλός, umbilicus.

Ἐπομφαλίος, ος, ὁ ἡ ὄν, umbilicatus, rotundus.

Ἐπόνεσαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. Dor. pro ἐπόνησαν, a πονέω.

Ἐπονεῖ, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἐπόνει.

Ἐπονειδίζω, f. ίσω, probris & convitiis increpo, exprobro.

Ἐπονειδίστος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui probrose objici potest, probrosus. Ab ἐπονειδίζω.

Ἐπονειδίστως, Adv. probrose, cum probro.

Ἐπονήθην, a. 1. ind. pass. v. πονέω.

Ἐπονηθύνοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi πονηθύνομαι.

Ἐπονομάζω, f. άσω, cognomino; (2) nomen do, nominatim conjecto, & conjecto, dico simpliciter; (3) despondeo alicui fœminam.

Ἐπωνομασία, ας, ἡ, cognominatio.

Ἐπωνόμασται, Adv. nominatim.

Ἐπωνυμίδιος, ος, ὁ ἡ ὄν, cognominatus.

Ἐπωνομίζων, Adv. nominatim.

Ἔπωρον, 3. plur. imperf. ind. act. pro ἐπόων, a πωέω.

Ἔπωνται, 3. pl. præs. ind. med. v. ἕπομαι.

Ἐπωξίζω, fut. ίσω, coacceo.

Ἐπωτρύνω, instigo.

Ἐπωχύς, ύ, valde vehemens.

Ἐπωπίζω, fut. ίσω, revereor, caveo.

Ἐπωπίσθην, Adv. a torpo, pone.

Ἐποποιΐα, ας, ἡ, scriptio carminis heroici. Ex ἐπὸς, & ποιέω, facio.

Ἐποποικὸς, ἡ, όν, ad epopœiam pertinens.

Ἐποποιός, οῦ, ὁ, heroici carminis scriptor.

Ἐπόπιν, adv. insuper.

Ἐποπτεία, ας, ἡ, inspectio; (2) cura sacrorum. Ab

Ἐποπτεύω, fut. εύσω, inspicio, inspecto; (2) lectitoria facta post annum in nationis inspicio; (3) ferior. Ab ἐπόπτομαι.

Ἐποπτήρ, ῆρος, ὁ, inspector, speculator.

Ἐπόπτης, ου, ὁ, inspector, spectator, speculator; (2) qui aliquid inspicit & censura notat; (3) antistes sacrorum. Ab eod.

Ἐποπτικὸς, ἡ, όν, ad ἐποπτεύω pertinens.

Ἐποπτόμαι, f. όψομαι, inspicio, viso, invisio; (2) diligenti facta invisione secerno ac selligo. Οἰνῖρὶν γὰρ οἰνῖρὶν κεῖν' ἐπόψεσθαι φάσ' Lyc. 304. Τὸς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται σκέδας ἀμείλιχτον, ἐπὶ κακῶν σαρκὸς, Anst. Thesm. 1057. Hinc

Ἐποπτικὸς, ὁ ἡ ὄν, conspicuus, aspectabilis.

Ἐπορᾶν, præt. inf. act. Ion. pro ἐφορᾶν, ab

Ἐποσσία, inspicio, guberno. Ἐπορᾶν τὰ πράγματα, Herodot.

Ἐποργάω, ω, f. ήσω, impetu feror & concitor, propriè libidinis.

Ἐπορμίζω, mysteria, orgia celebro.

Ἐπορέγομαι, f. ξομαι, exporrecta manu prenso, protentâ manu capto; (2) porrecta manu præbeo.

Ἐπορεγόμην, a. 1. part. med. v. ἐφορέγομαι.

Ἐπορεύετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi πορεύομαι.

Ἐπορθώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass.

Ἐπορθύζω, altum clamorem tollo.

Ἐπορθύω, impers. pro ἐπόρθιον, a πορθέω.

Ἐπορθρεύω, f. εύσω, diluculo surgo.

Ἐπορθρίζω, f. ίσω, idem. Hinc

Ἐπορθρισμὸς, οῦ, ὁ, quod fit matutino tempore, consuetudo matutino tempore surgendi & agendi.

Ἐποτρύνω, concito adversus quem.

Ἐποτρύνοντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi ποτρύνω.

Ἐποφίζω, f. ίσω, adjuro, exorcizo. Hinc

Ἐποφιστὴς, οῦ, ὁ, adjurator, exorcista. Ab

Ἐποφιστὶ, pr. inf. act. Ion. pro ἐφιστάναι, ab ἐφίστημι.

Ἐποχέω, vel ἐποχῶ, obscurè & paro adverbium.

Ἐποψόμενος, pr. part. v. ἐπόπτομαι.

Ἔπραθε, 3. sing. aor. 1. ind. act. v.

Ἔπραθε, f. άσω, impetu seu gradu concitato fero, irruo, hostiliter adsilio.

Ἔπρασσον, 2. sing. a. 1. imp. act. Med. pro ἔπορσε, ab ἔπορσα.

Ἐπραχίομαι, ώμαι, f. ήσομαι, insulto.

Ἔπαρε, incito, concitu adversus. Unde a. 1. ἐπάρσα, ἐπάρσην, incitavit.

Ἔπος, ους, τὸ, verbum, vocabulum; (2) carmen heroicum; (3) versus; (4) versus contextus biblici; (5) oraculum, πρὸς ἔπος, statim. Ab ἔπω, dico.

Ἐπόσσαλίζω, f. ίσω, concham vel testulam mitto per superficiem aquæ, quod pueri ludentes facere solent. Ex ἐπὶ, & ὀστρακον.

Ἐποστρακισμὸς, οῦ, ὁ, ludus, quo conchæ vel testæ per superficiem aquæ mittuntur.

Ἐπόσχεν, 3. sing. imperf. ind. med. pro ἐπουδίστο, a σπουδάομαι.

Ἐπουσίσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. πυτίζω.

Ἐπουτοῦζω, deleo, deploro, super aliquem lugeo.

Ἐποτρυνέμεν, præs. inf. act. Ion. pro ἐποτρύνειν.

Ἐποτρυνῶ, instigo, excito, incito, aor. 1. Part. ἐποτρύνας.

Ἐπυλὶς, ίδος, ἡ, vitium gingivarum, quo tuberculum quoddam in iis provenit. Ex ἐπὶ, & ὕλη, gingiva.

Ἐπυλοῦσι, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco, ad cicatricem perduco. Ex ἐπὶ, & ὕλη, cicatrix.

Ἐπυλωτικὸς, ἡ, όν, efficax e cicatrici.

Ἐπυραῖος, αία, αῖον, qui in cauda est; (2) cui cauda est, caudatus.

Ἐπουράνιος, ος, ὁ ἡ ὄν, cœlestis.

Ἐπουρία, meio super; (2) mejo, mingo.

Ἐπουρίζω, flatu secundo impello; (2) obsecundo. Ex οὖρος, & ἴημι, propertas venti.

Ἐπουρίζω, f. ίσω, vento secundo impello; (2) propero, perficio. Ab

Ἔπουρος, ος, ὁ ἡ ὄν, vento secundo impellens.

Ἐπουσιώδης, ἐστὶ, ὁ ἡ ὄν, ad substantiam accedens, substantiæ adjunctus. Ex ἐπὶ, & οὐσία.

Ἐποφείλω, insuper debeo, a. 1. ἐπῴφειλησα.

Ἐποφλέω, adangeo, amplifico, accumulo.

Ἐποφθαλμία, ἀς, f. ίσω, oculos adjicio & concupisco; (2) invidia oculis adspicio, invideo; (3) admiror.

Ἐποφθαλμιάζω, idem.

Ἐποφθαλμίζω, idem.

Ἐποφθαλμίω, idem.

Ἐποφθάλμιος, ος, ὁ ἡ ὄν, oculo impositus, supra oculum situs. Ex ἐπὶ, & ὀφθαλμὸς.

Ἐποχετεία, ας, ἡ, derivatio. Ex ἐπὶ, & ὀχετὸς, canalis.

Ἐποχετεύω, per canalem deduco, derivo aliquo.

Ἐποχέω, iteum meo.

Ἐποχέω, ῶ, f. ήσω, velo, ἐποχοῦμαι, innitor, invehor. Ab ἔποχος.

Ἔποχη, ης, ἡ, retentio, repressio; (2) remora, impedimentum; (3) dubitatio; (4) status cœli positique siderum; (5) initium chronologiæ, Epocha, æra. Ab ἔπεχω, contineo.

Ἔποχος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui vehitur curru, seu equo; (2) qui summiter instat ad vehendum; (3) cui quis insidet. Ex ἐπὶ, & ὄχος, vehes, pertio.

Ἔποψ, οπος, ὁ, upupa, avis.

Ἐποψά μαι, ώμαι, una cum pane comedo, opsonii loco vescor. Ab ὄψον.

Ἔποψε, sero.

Ἐποψιασμὸς, οῦ, ὁ, inspiciendi vel spectandi cupiditas. Quasi ab ἐποψίζω, quod est ab ἐποψις.

Ἐπρεμνίσθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. πρεμνίζω.

Ἐπρεμνίσθην, Adv. idem. Ab πρέμνον, stipes.

Ἔπρεσβις, εως, ἡ, inspectio. Ex ἐπὶ, & ἔσσομαι video.

Ἐπρέσβυς, εως, ὁ, idem quod

Ἐπρέσβυς, εως, ὁ, ἡ, ὑ, adspectabilis, qui cernitur, visibilis; (2) epith. Jovis. Ab ἐπόπτομαι.

Ἔπροψε, ίων, adspectus, prospectus.

Ἔπρηθον, plusq. ind. med. Ion. pro ἐπεπράθειν, a πίπρημι, pedo.

Ἐπρήθην, a. 1. ind. pass. v. πιπράσκω.

Ἔπραθον, a. 2. ind. act. per Aeolismum pro ἔπρασθον, a πίπρημι.

Ἔπρηξα, a. 1. ind. act. verbi πράσσω.

Ἔπρησα, a. 1. ind. act. v. πιπράσκω.

Ἐπρήχθην, aor. 1. ind. pass. v. πράσσω.

Ἔπρηξα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἔπραξα.

Ἔπρισε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Poët. pro ἔπρισα a πρίζω.

Ἔπρηστε, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐπρήθω, a. 1. ind. pass.

Ἐπρησσόμην, 1. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐπρησσόμην, a πράσσω.

Ἔπρω θέω, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐπράφθην.

Ἐπρίμνω, in perf. ind. med. v. πρίμνημι.

Ἐπριόδοντες, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πρίω vel πρίζω, dissero.

Ἔπριν, 2. sing. imperf. ind. Att. & Ion. pro ἔπριας, a πρίαμαι.

Ἔπρησαν, ήκασι, 3. sing. a. 1. ind. act. pro ἐπρήτασαν, a σφρατόω.

ΕΠΤΑ, septem. Hinc ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς, numerus septenarius.

Ἐπταβασίλειον, τὸ, genus unguenti.

Ἐπταβόειος, ος, ὁ ἡ ὄν, ex septem bubulis pellibus factus; (2) impenetrabilis. Ex ἑπτὰ, & βοῦς, bos.

Ἑπτάβοιος, ος, ὁ ἡ ὄν, septem boves, i. e. numinos bovis in agmine signatos valens.

Ἑπτάγλωσσος, vel ἑπτάγλωττος, ος, ὁ ἡ ὄν, septilinguis. Ex ἑπτὰ, & γλῶσσα.

Ἑπταγράμματος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui septem literarum est. Ex ἑπτὰ, & γράμμα.

Ἑπτάγωνα, ων, τὰ, munera i. frumenta quædam, q. d. heptangula. Ex ἑπτὰ, & γωνία.

Ἑπτάετης, vel ἑπτάετος, έτους, ὁ ἡ ὄν, septennis, qui septem annorum est. Hinc

Ἑπταετία, ας, ἡ, septennium.

Ἑπτάμερος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui septem dierum est.

Ἑπτάμος, ος, ον, qui septimo die venit, aliudve fecit.

Ἑπτακαιδέκατος, η, ον, septemdecim.

Ἑπτακαιδεκάτος, ατη, ατον, decimus septimus.

Ἑπτακαιδεκατάλις, idem quod

Ἑπτακαιδεκέτης, septimidecim annos natus.

Ἑπτακαιεικοσαπλάσιος, ος, ὁ ἡ ὄν, septem & viginti partibus major.

Ἑπτάκαυλος, ὁ ἡ ὄν, septem caules habens.

Ἑπτάκις, vel ἑπτάκις, Adv. septies.

Ἑπτακισμύριοι, αι, α, septuagies mille.

Ἑπτακλινὴς, ὁ ἡ ὄν, septem lectis instructus. Ex ἑπτὰ, & κλίνη.

Ἑπτακόσιοι, septingenti.

Ἑπτακοσιοστὸς, η, όν, septingentesimus.

Ἑπτακυκλοπτος, η, ον, septimyentesimus.

Ἑπτάκωλος, ος, ὁ ἡ ὄν, septicolis.

Ἑπτάλοφος, ος, ὁ ἡ ὄν, septicollis.

Ἑπτάλυχνος, ος, ὁ ἡ ὄν, septem lucernas habens.

Ἔπτἀμην, aor. 1. ind. med. v. πτάμαι, vel a. 1. ind. med. per Syncop. pro ἐπτησάμην, ab ἵπταμαι.

Ἑπταμήνιος, ος, ον, septimum mensem agens; (2) qui per septimum mensem in lucem editus est. Ex ἑπτὰ, & μὴν, mensis.

Ἑπτάμηνος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem ac ex nfd.

Ἑπτάμητωρ, ορος, ἡ, septem filiorum mater.

Ἑπτάμιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, septem habens chordas.

Ἑπτάμοιρος, ος, τος, septima pars.

Ἑπτάμυχος,

Ἑπτάλοφος, ὁ, ἡ, septem habens recessus.
Ἑπτάξα, ᾱς, pl. ᾱ. τ. ind. act. *Dor.* pro ἑπτάσσω, ἑπτάσω.
Ἑπτάπλᾱς, ᾱ, ᾰν, qui septies vel multoties tendi potest. Ex ἑπτά, & πλάω.
Ἑπτάπηχυς, ΐος, ὁ, ἡ, ὐν, septem cubitis.
Ἑπταπλασιάσω, fut. άσω, reddo septuplo majorem. Ab
Ἑπτάπλᾰσιος, *Ion.* ίη, ίον, septuplus. Ab ἑπτά.
Ἑπταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, ον, idem & ab eod.
Ἑπταπλασίως, *Adv.* septuplo.
Ἑπτάπλοος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui septem latera habet; (2) cui septem costæ sunt.
Ἑπτάπλους, *contr.* ἑπτάπλους, ῦς, ὁ, ἡ, ῦν, septuplex. Ab ἑπτά.
Ἑπταπόδης, ης, ὁ, septempedalis. Ex ἑπτά, & πούς, *pes*.
Ἑπτάπορος, ος, ὁ, ἡ, ον, septem habens vias. *Epith.* Pleiadum.
Ἑπτάπους, οδος, ος, ὁ, ἡ, ὐν, septempedalis.
Ἑπτάπυλος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui habet septem portas.
Ἑπτάπυργος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui habet septem turres.
Ἑπτάρες, aor. 2. ind. act. verbi πτείρω.
Ἑπταρρόθιος, *contr.* ἑπτάῤῥυος, ος, ὁ, ἡ, ον, septemfluus; (2) septem ostia habens. Ex ἑπτά, & ῥέω, *fluentem*.
Ἑπτάς, άδος, ἡ, numerus septenarius.
Ἑπτασάλαμος, ος, ὁ, ἡ, ον, septem stadia constans.
Ἑπτάσκαλος, ος, ὁ, ἡ, ον, septem medis instructus seu ornatus.
Ἑπτάστομος, ος, ὁ, ἡ, ον, septem ora seu ostia habens, septem ostiis in mare influens.
Ἑπτατειχὴς, ὲς, *Epith.* portarum Thebanarum, ap. *Æsch.*
Ἑπτάτονος, ος, ὁ, ἡ, ον, septem tonos habens, seu septem chordis instructus.
Ἑπτάφωτος, ος, ὁ, ἡ, ον, septem partibus lucens, *Epith.* Zonarum cælestium.
Ἑπτάφωνος, ος, ὁ, ἡ, ον, septem voces seu sonos edens.
Ἑπτάφυλλος, ος, ον, septem folia habens.
Ἑπτάχορδος, ος, ὁ, ἡ, ον, idem.
Ἑπτάχα, *Adv.* septemplicitei. Ab ἑπτά.
Ἑπταχῆ, *Adv.* idem & ab eod.
Ἑπτάχορδος, ος, ὁ, ἡ, ον, septem fidibus instructus. Ex ἑπτα, & χορδὴ, *fides*.
Ἑπτέρηκα, perf. ind. act. v. πτερόω.
Ἑπτερόμην, a. 2. ind. pass. v. πτερόομαι.
Ἑπτέτης, ης, ὁ, septennis, septem annos natus. Ex ἑπτὰ, & ἔτος.
Ἑπτέτις, ίδος, ἡ, septem annos nata.
Ἑπτήμερος, ος, ον, septem dies durans.
Ἵπτιλον, a. 2. ind. act. verbi πτάμαι.
Ἵπτηρες, ος, ὁ, ἡ, septem remorum ordinibus instructus, septiremis. Ex ἑπτα, & ἐρέσσω, *remigo*.
Ἑπτίσθη, *exercefactus est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πτίω, *Dor.* pro πτόω.
Ἑπτόμην, *exhilabam*, imperf. ind. med. *per Syncop.* pro ἱπτάμην, a verbo πέτομαι.
Ἑπτυκώς, perf. part. act. *Ion.* pro πεπτυκώς, a πτύσσω.
Ἑπυδρος, udus, *Ion.* pro ἐφυδρος.
Ἑπυθόμην, aor. 2. ind. med. v. πυνθάνομαι.
Ἐπωθάνετο, 3. s. imperf. ind. med.
Ἔπύλιον, ου, τὸ, versiculus; (2) verbulum; (3) parvum carmen. Dim. ab ἔπος.
Ἐπυργωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω.
Ἔ Π Ω, dico; inusitatum, a. 2. ἔπον, εἶπεῖν, εἶπον, a. 1. εἶπα, usitata.
Ἕ Π Ω, ago, operor, in compositione usitatum.
Ἐπωάζω, f. άσω, ovis incubo; (2) ovis incubans cano vel clamo. Ex ἐπὶ, & ᾄδω.
Ἐπώασις, ίως, ἡ, incubatio, incubitus.
Ἐπωαστήρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.
Ἐπωβελία, ας, ἡ, sexta pars æstimationis litis, eo quod reus calumniæ in quamlibet drachmam obolo, qui sexta pars drachmæ erat, mulctaretur. Ex ἐπὶ, & ὀβολὸς.
Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, incantamentum; (2) carmen; (3) cantio. Ab ἐπῳδὸς.
Ἐπῳδὸς, ὁ, ἡ, fatidicus, præsolens, ut *Necydes*.
Ἐπῳδικὸς, ὴ, ὸν, succinens. Ab ἐπῳδὸς.
Ἐπῳδίνω, parturio.
Ἐπῳδίον, ου, τὸ, quod ode accinitur, versiculus. Ab ἐπὶ, & ᾠδὴ.
Ἐπῳδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, incantator, vel incantatrix, pueros ægrotantes carminibus curans; (2) pars carminis lyrici in primis odæ Pindaricæ; (3) versiculus brevior post longiorem; (4) quod vim habet amoris excitandi & conciliandi homines. Ex iisd.
Ἐπῳδυνος, ος, ὁ, ἡ, ον, dolorem inferens vel adferens; (2) dolens, gravi dolore affectus. Ex ἐπὶ, & ὀδυνάω.
Ἐπωδυνόως, cum gravi dolore.
Ἐπώζω, idem quod ἐποάζω.
Ἔπωθίω, ὰ, f. ἐπώσω, impello.
Ἐπωθίζω, f. ἰσω, idem.
Ἐπώκειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐποκέλλω.
Ἐπωλένιος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui in ulnis, vel sub ulnas fertur. Ex ἐπὶ, & ὠλένη.
Ἐπώλην, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπώλουν, a πωλέω.
Ἐπωμαδίας, ος, ὁ, ἡ, ον, superhumeralis, humeris superimpositus. Ex ἐπὶ, & ὦμος.
Ἐπωμαδὸν, *Adv.* super humeros, in humeris.
Ἐπωμίδιον, ου, τὸ, parva epomis. Dim. ab
Ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, superhumerale, i. e. summa humeri pars; (2) humerus; (3) nomen vestis muliebris humeros tegens; (4) pars eminens in navi, cui inscriptum est cloginn. Ex iisd.
Ἐπωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, quod additur ad confirmationem alicujus rei. Ab ἐπόμνυμι.
Ἐπώμοτος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui juravit, adstrictus juramento; (2) obstrictus. Ab eod.
Ἐπώνιον, ου, τὸ, tributum, quod pro aliqua re empta penditur. Ex ὠνὴ, & ὠνέομαι.
Ἐπωνόμασα, aor. 1. ind. act. v. ἐπονομάζω.
Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum, cognomen; (2) nomen. Ab
Ἐπώνυμος, ος, ὁ, ἡ, ον, additus ad nomen, q. supernominis, qui pro cognomine tribuitur, item cognominis; (2) denominatus, qui nomen traxit ab alio; (3) qui nomen dat alii. Hinc τὸ ἐπώνυμον, ου, cognomen. Ex ὄνυμι, & ὄνομα.
Ἐπωνύμως *Adv.* nomine.
Ἐπωπάζει, inspicio, Hes. Ab ἐπόπτης.
Ἐπωπαὶ, ᾶς, idem, Hes. Ab
Ἐπώπης, ου, ὁ, inspector, Hes. Ex ὄσσε, & ὤψ, *oculus*.
Ἐπῶπις, ιδος, ἡ, pedissequa.
Ἔπωσα, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐφόρεας, ab ἐφορέω.
Ἐπωτρύζω, cuio, solicitus sum. Ab ἐπὶ, & ὠτρὰ, *cura*.
Ἐπωτορίχατο, 3. pl. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπωτορεχμένοι ἦσαν, ab ἐποτρέχω.
Ἔπώτρυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπότρυνε.
Ἐπωτρύω, f. ὐνῶ, ὐνέομαι, ululo, infremo.
Ἔπωσις, εως, ἡ, impulsio. Ab ἐποθέω.
Ἐπωτειλημένη, insuper cicatrice obducor, *Aret.* Ex ἐπὶ, & οὐτειλὴ, *cicatrix*.
Ἐπωτίδες, αἱ, ligna ex utraque proræ parte prominentia. Quasi auriculæ navis. Ab ἐπὶ, & οὖς, *auris*.
Ἐπωφέλεια, ας, ἡ, utilitas. Ab ἐπωφελέω.
Ἐπωφελέω, insuper juvo; (2) profum.
Ἐπωφέλημα, ατος, τὸ, utilitas.
Ἐπωφελὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὲν, utilis.
Ἐποφίλεμος, ος, ὁ, ἡ, ον, idem & ab eod.
Ἐπώχατο, 3. pl. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεπαγμένοι ἦσαν, ab ἐπέχω.
Ἐπώχατο, 3. s. imperf. ind. med. v. ἐποιχόμην.
Ἔ Ρ Α, ας, ἡ, terra.
Ἐρᾶζε, *Adv.* humi, ad vel ad terram. Ab ἔρα.
Ἐραίμαν, 1. s. præs. opt. med. *Dor.* pro ἐραίμην, ab ἔραμαι.
Ἐραιδὴς, 3. s. a. 1. ind. pass. v. ῥαίω.
Ἔραμα, τος, vomitus. Ab ἔρεω.

Ἔρᾱν, pres. inf. act. *Dor.* pro ἔρειν.
Ἐρανάρχης, ου, ὁ, propriie, qui collegio eranistarum præest; (2) qui præest cœnæ collatitiæ. Ex ἔρανος, & ἄρχω, *principatus*.
Ἐρανεμπολος, ος, ὁ, ἡ, ον, qui in ἔρανον mercaturam exercet. Ex ἔρανος, & ἐμπολέω.
Ἐρανίζω, f. ίσω, *cum. acc.* peto ab amicis collationem, atque adeo obtineo; (2) corrogo, emendico; (3) *cum dat.* confero symbolam, largior eranon; (4) colligo, comporto; (5) *in med.* eſſ eranon peto; (2) *eleganter tropice*, colligere, aucupari & captare v. c. quæſtus, laudem, &c. (3) consequi ab aliquo aliquid. Τὰς φιλὰς ἐρανίσας, Idem. Ab ἔρανος.
Ἐρανικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad ἔρανος, qui fit ad corrogandam stipem. Ab eod.
Ἐράνιον, ου, τὸ, parva symbola; (2) exigua stips. Dim.
Ἐρανίστις, ιος, ὁ, ἡ,
Ἐρανισμὸς, οῦ, ὁ, corrogatio, collectio erani.
Ἐρανιστὴς, οῦ, ὁ, qui eſt ex numero ſodalium, qui ſingulis menſibus, qui ſtatis temporibus pecuniam conferunt. Ab ἐρανίζω.
Ἐρανὼς, *amicæ*, g. ου. *Dor.* pro ἐρανοῦς. Ab
Ἔρανος, ος, ὁ, ἡ, ον, amabilis. Ab ἔρεω, *amo*.
Ἔ Ρ Α Ν Ο Σ, ου, ὁ, collatitia cœna, convivium, in quod quiſque ſymbolam ſuam confert; repetitur etiam pro cœna lauta non e ſymbolis; (2) collatio pecuniæ ad juvandum aliquem ut reddatur commodo tempore. (3) collatio quæ ex pacto fit certis temporibus; (4) beneficium, beneficentia; (5) gratia, præmium, merces; *nempe quicquid laudatim variis factis conſequimur id elegantes ἔρανον dicitur, ut Cicero* gratiam colligere *dixit*. Ab ἔρανος, *fundo*.
Ἔρασθε, *humi*, *Dor.* pro ἔρασθε.
Ἐράσθω, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠράσθω, ab ἐράω.
Ἐρασίμελπος, ος, ὁ, ἡ, ον, amans carminis ſeu cantus. Ex ἐράω, & μέλπω, *canto*.
Ἐρασιπλόκαμος, ος, ὁ, ἡ, ον, ſtudioſus capillitii. Ex ἔρως, & πλόκαμος, *capillitium*.
Ἔρασις, εως, ἡ, amatio. Ab ἐράω.
Ἐρασχείματος, ος, ὁ, ἡ, ον, pecuniæ deſiderio flagrans, pecuniam ſive opes amans. Ex ἐράω, & χείματα, *opes*.
Ἐρασμιος, ος, ὁ, ἡ, ον, amabilis, deſiderabilis. Ab ἐράω.
Ἔρασαι, 2. ſ. præſ. ind. *Poët.* pro ἔρᾳ, ab ἔρημαι.
Ἐράσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐράσατο.
Ἐραστὴς, οῦ, ὁ, amator, amans. Ab eod.
Ἐραστεινὸς, ὴ, ὸν, amabilis, amœnus. Ab
Ἐραστὸς, ὴ, ὸν, amabilis, blandus. Ab ἐράω.
Ἐρατίζω, f. ίσω, amo, cupio. Ab eod.
Ἐρατοπλόκαμος, ος, ὁ, ἡ, ον, pulcricomus.
Ἐρατόχρως, *contr.* ἐρατόχροος, ος, ὁ, ἡ, ον, amabili colore præditus. Ex ἐρατὸς, & χρὼς.
Ἐρατὼ, οῦς, Erato, una Muſarum.
Ἐρατώπις, ιδος, ἡ, amabiles oculos habens. Ex ἐρατὸς, & ὠψ, *oculus*.
Ἐ Ρ Α Ω, ῶ, amo, amore proſequor; (2) cupio, affecto; ἐράσθη, a. 1. amavi; ἐρασθὲς, qui amavit; ἐράμενος, *ſubſtantive*, amaſius; ἐραμένη, *ſubſtantive*, amaſia, amica. Ταλαπώρων γε σπερμένων ἐρᾷς, Ariſt. Av. 135. Ἀλλ' ἀναγκαίας ἔχῃ σπερίδος ἐρᾷ ἅπαντας, Eur. Ph. 761. Ἀδῶν τυράννων κῆλος ἠράσθη λαβεῖν, id. Med. 700. *item*, fundo, expendo, vomo.
Ἐργᾷ, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Doct.* pro ἐργάσῃ, ab ἐργάζομαι.
Ἐργάζου, 2. ſ. præſ. imp. med. *Dor.* pro ἐργάζε.
Ἐργάζομαι, fut. άσομαι, opus facio, laboro, *imprs.* in agro, mari; *unde* (2) colo agrum; (3) navigo quæſtus cauſa; (4) quæſtum facio; (5) elaboro, efficio, *de arte factis*, imprimis, *Ern.* Τὰ δεινὰ κἀρδη ἀνημένης ἐργάζεται, Soph. Antig. 332. Τί μ' ἐργάσῃ τὸ δεινὸν; Ariſt. Lyſ. 368.
Ἐργαθεν, 3. ſ. imperf. *Poët.* pro εἴργαθον, ab
Ἐργάθω, arceo, ſufero, ſeparo. Ab εἴργω.

Ἐργα-

'Εργαλεῖον, ου, τὸ, *Ion.* ιηλεῖον, instrumentum, ferramentum. Ab ἔργον.
'Εργάνη, ας, ἡ, Minervæ cognomen, q. d. opifex. Ab ἔργον, & ἄνω, *perficio.*
'Εργάξῃ, 2. s. f. ξ. ind. med. *Dor.* pro ἠργάσῃ.
'Εργασαίμην, *operatus sim* 2. sing. a. 1. opt. med.
'Εργασθῇ, *operatus sit*, 3. s. a. 1. conj. pass.
'Εργασία, ας, ἡ, opus; (2) elaboratio, impr. in operibus artificum; (3) cultus; (4) opificium, opera, labor; (5) concoctio; (6) quæstus, lucrum; (7) factum præclarum. Ab ἐργάζομαι.
'Εργάσιμος, ε, ὁ ἡ ὁ, fabricabilis, qui elaborari potest; (2) confectus, elaboratus; (3) cultus. Ab eod.
'Εργασμαι, 1. s. perf. ind. pass. pro εἴργασμαι.
'Εργαστέον, *Adv. pos.* opera danda est, agendum est. Ab eod.
'Εργατάρ, ῆρος, ὁ, operarius. Ab eod.
'Εργαστηριάρχης, ε, ὁ, manceps officinæ; tabernarius; institor. Ex ἐργαστήριον, & ἀρχή.
'Εργαστήριον, ε, τὸ, officina, taberna; (2) *impudicæ* cella meretricia, *quam & Plautus* opificinam *vocat.* Ab ἐργάζομαι.
'Εργαστικός, ἡ, όν, operarius; (2) operosus, efficax; (3) in opere solicitus; (4) opere & labore præstans. Ab eod.
'Εργατεύομαι, laboro.
'Εργάτης, ε, ὁ, mercenarius, qui opus facit in quocunque genere & arte; (2) pro ἐργαστικός. Ab eod.
'Εργατήσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui coli & laborari potest. Ab eod.
'Εργατικός, ἡ, όν, operarius, operosus.
'Εργατικῶς, *Adv.* operose.
'Εργατίνοις, dat. pl. *Poët.* pro ἐργατίναις, ab
'Εργατῖνος, ε, ὁ, operarius. Ab eod.
'Εργάτις, ιδος, ἡ, operatrix; (2) mercenaria. Ab ἐργάτης.
'Εργάω, ῶ, idem quod ἐργάζομαι. Ab ἔοργον.
'Εργῇ, 3. s. pr. ind. act. v. ἐργω, *Ion.* pro ἐργει.
'Εργοπείτης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui opus urget. Ex ἔργον, & ἐπείλης, *instigator.*
'Εργοστατέω, operi præsum.
'Εργοστάτης, ου, ὁ, qui operi præest, operum reficiendorum curator. Ex ἔργον, & ὀπιστάτης.
'Εργατ-ῆς, ου, ὁ, sepes, sepimentum, impedimentum Hes. Ab ἔρκω, pro εἴργω, *includo.*
'Ερεγμα, ατος, το, septum, claustrum. Ab eod.
'Ερεγμα, ατος, τό, factum, opus, facinus. A δίζω, *facio.*
'Ερεγματι, dat. s. *per Metathes.* pro ῥίγματι, a ῥίγμα, *opus.*
'Ερεθοδιπλίω, ῶ, f. ήσω, urgeo opus. Ab
'Ερεθοδιδάλης, ε, ὁ, qui urget opus. Ex ἔργον, & διπλάω, *persecutor.*
'Ερεθοδοτέω, ῶ, f. ήσω, opus loco. Ab
'Ερεθοδότης, ε, ὁ, qui opera distribuit, qui pensum dat, operis locator. Ex ἔοργον, & δότης.
'Ερεθοπισάτης, ε, ὁ, idem quod ἐργεπισάτης.
'Ερεθοπλίτης, ε, ὁ, idem
'Ερεθολαξίω, ῶ, opus faciendum suscipio, operam loco, redemptoras facio. Aliquando de iis, qui judiciis corrumpendis operam suam locant.
'Ερεθολαξία, ας, ἡ, operis faciundi susceptio, redemptura, vel conductio. Ab
'Ερεθολάξ-ῆς, ε, ὁ ἡ ἡ, qui opus faciendum suscepit, redemptor. Ex ἔργον, & λαμβάνω.
'Ερεθολήπτης, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex illo.
'Ερεθομανίη, ας, ἡ, adulatio. Ab ἐργόμανος.
'Ερεθομανεύω, & ἐργομανῶ, adsentor, adulor, ancillor.
'Ερεθόμαν-ῆς, ε, ὁ ἡ ἡ, illusor; (2) adulator. Ex ἔργον, & μάω, *illudo.*
'ΕΡΓΟΝ, ε, τὸ, opus, factum, res; difficultas; (2) ædificium; (3) labor in agro, *omnimodo* in suo cujusvis opificio, artificio, &c. Οὐκ ἔστ' ἀμῖν ἔργον ἰσάναι, opus est, Arist. Av. 1308.
'Ερεθοπαρίπτης, ε, ὁ, operis locator. Ex παρίημι.
'Ερεθότης, ου, ὁ ἡ ἡ, laboriosus, rusticus.
'Ερεθοφάντης, ε, ὁ, curator, præfectus operis. Ex εἶδον.
'Ερεθίτης, inspector operum, qui urget opus. Hes. Ex ἔργον, & ὄτρύνω, *urgeo.*
'Ερεθόχειρον, ου, τὸ, opus manuum. Ex ἔργον, & χείρ.
'Ερεθοχειρέω, manibus labora.
'Ερεθω, f. ξω, arceo, prohibeo, veto, includo. Εἶργεν ἰκὼν τ' ἀέλλης, Herodot. Ab ἔρκω.
'Ερεθώδης, ες, ὁ, operosus, difficilis, laboriosus. Ab ἔργον.
'Ερεθωδῶς, *Adv.* difficulter. Ab ἐργώδης.
'Ερεθανος, ε, ὁ, manceps, s. conductor operum, *impr.* publicorum.
'Ερεθανία, ἡ, redemtura operum publicorum. Ex ἀνέομαι.
'Ερδησκε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤρδε.
'Ερδον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤρδον. Ab
'Ερδω, facio. Ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν ἅπερ ἀνασσόντων ὕπο, Soph. Phil. 7. Ἔρδοι τις ἃ μὴ ἐπίσταται εἰδέναι τέχνῃ, exerceat, Arist. Vesp. 1420] A ῥίζω, quod idem notat.
'Ερία, ας, ἡ, lana. Ab εἶρ-ω.
'Ερικεννός, ἡ, όν, furvus, obscurus. Ab ἠρεκός.
'Ερικόσφιν, g. s. *Dor.* & *per Paragog. Poët.* pro ἐρικός, *contr.* ex ἐρικέ-ω, ab ἔρεκ-ω.
'Ερικυθρεῖ-ω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, cicerinus.
'Ερικυθριαῖ-ος, αία, αῖον, idem.
'Ερικύθρ-ων, ωνος, ὁ, ονος, idem. Ab
'ΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, ε, ὁ, cicer, leguminis genus; (2) pudendum virile. Hinc
'Ερεβινθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ad cicerem pertinens; (2) ciceri similis.
'Ερεβοδιφάω, orci tenebris abscondita scrutor; (2) subterranea scrutor. Ex ἐρεβ-ος, & διφάω, *quæro.*
'Ερεβοθίν, ex erebo, ex orci tenebris.
ΕΡΕΒΟΣ, ε-ος, τὸ, erebus, orci tenebræ seu caligo.
'Ερεβώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tenebriosus; (2) profundus. Ab ἐρεβ-ος.
Ερεβώπις, ιδος, ἡ, orcinos, nigros, s. terribiles oculos habens.
Ερεγμα, ατος, τό, faba fresa fractaque, molam tamen nondum experta, nec in farinam redacta; (2) legumina quævis eo modo se habentia. Ab ἐρεικω, *frango.*
'Ερεμνιάω, ῶ, ὁ, idem & ab eod.
'Ερεννα, interrogo. Ab ἐρέω, *dico.*
'Ερεθησιν, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro ἐρεθῃ, ab ἐρέθω.
'Ρεθίζε, 2. s. præs. imper. act. v. ἐρεθίζω.
'Ερεθιζέμεν, pr. infin. act. *Ion.* pro ἐρεθιζειν.
Ερεθίζω, f. ίσω, irrito, lacesso. Κύνες τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων, Il. 17, 658. Ab ἐρέθω.
'Ερεθισθεν, *Dor.* pro ἐρεθίζειν.
'Ερεθίσμα, ατος, τὸ, irritamentum.
'Ερεθισμός, ὁ, ὁ, irritatio, provocatio; (2) rosio. Ab eod.
'Ερεθιστήρ, ῆρος, ὁ, irritator, provocator. Hinc
'Ερεθιστικός, ἡ, όν, irritatorius, proritandi vim habens.
'Ερεθιστικῶς, irritantis more, irritando.
'ΕΡΕΘΩ, lacesso, incito, provoco. Ὀξείᾳ μελεδῶνι θυμὸν μᾶλλον ἐρέθουσιν, Odyss. 19, 517.
'Ερεῖ, *dicit*, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἐέω.
'ΕΡΕΙΔΩ, f. ἐρείσω, figo, firmo, fulcio, tundo; (2) ingruo. Ἐς δίνη ἐρείσας καὶ δίναν αἴθοπα λύκος, Lyc. 246. Ἀσπὶς ἐρείδει ἀσπίδ' ἴσειδὲς, Il. 12, 131
'Ερειπτός, ὴ, όν, confractus, fresus, fissus. Ab
'ΕΡΕΙΠΩ, frango, contrinco, contundo; (2) frangor, adfringor. Ἐρειπόμενος ὣς ἔπεσε, Il. 13, 441.
'Ερειψις, εως, ἡ, fractio, fissio. Ab ἐρείπω.
'Ερειω, *interroga*, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἔρω, a verbo ἔρομαι.
'Ερειφαται, plur. præs. ind. act. *Poët.* pro ἐρείφω, ab ἐρέφω.
'Ερικτόν, contentiosus, ap. Theoc. si sana sit lectio, *Eun.*
'Ερείπιον, τὸ, ruinæ; (2) collapsi ædificii rudera.
'Ερεμνότης, *densitas*, ἡ, ὁ præs. masc. sing. v. ἐρεμνός. ab ἔρεβος.
'ΕΡΕΤΙΩ, everto, disturbo, demolior; impingo, ε. 1. part. pass. prostratus; ε. 2. ἐρέτω, ruo, ἔρετον, cecidi, lapsus sum. Οὐ γὰρ ἔπος ἔστιν ἀνδρὸς ἐρετὸν ἐπιόντος, Soph. Oed. Col. 1367. Αἴσχιστ' αἰσχύνῃ ἐρέτην ἐμὸν, Lyc. 1348.
'Ερεύ, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἐρέω.
'Ερεύατο, 3. s. a. 1. ind. med. verbi ἐρύω.
'Ερευσις, ὁ, fultura.
'Ερεισμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum. Ab ἐρείδω.
'Ερεῖτε, 2. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐρεῖτε.
'Ερεῖτω, *dicat*, 3. sing. præs. imper. act. *Dor.* pro ἐρείτω, ab ἐρέω.
'Ερείφιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, caducus, ruinosus. Ab ἐρείπω.
'Ερείω, interrogo. Ab ἐρέω.
'Ερεμνιὸς, ἡ, όν, tenebricosus, obscurus, caliginosus; (2) terribilis, horribilis. Ab ἔρεβος.
'Ερεξα, *feci*, a. 1. indic. act. verbi ῥέζω.
'Ερέατο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἤροντο, ab ἔρομαι.
'Ερεὸς, ῆ, ῆν, laneus. Ab εἶρ-ω, *lana.*
'ΕΡΕΠΤΩ, & ἐρέπτομαι, edo; (2) depasco; (3) orno; (4) corono. Ἄρτον ἐρέπτειν, Nonn.
'Ερέπτω, *projectus eram*, 3. sing. pluscq. ind. pass. *Att.* pro ἠρέπτο, a ῥέπτω.
'Ερεσία, ας, ἡ, remigatio. Ab ἐρέσσω.
'Ερεσσέμεν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐρέσσειν.
'ΕΡΕΣΣΩ, vel ἐρέττω, remigo; (2) impello. Τινὰ δὲ μῦθον ἐρέσσων, animo volvens, Soph. Antig. 164. Ἀλλ' ἐν μεταλλητῇ κολυμπήσαι ἀνδρὸς ἐρέσσῃ, id. Phil. 1125.
'ΕΡΕΣΧΕΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, cavillor, frommate ludo, ludificor; (2) contendo, rixor. Hinc
Ερεχελία, ας, ἡ, ludificatio; (2) contentiosa disputatio.
'Ερέτης, ε, ὁ, remex. Ab ἐρέσσω.
'Ερετικός, ἡ, όν, ad remos pertinens. Hinc ἡ ἐρετικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars remigandi. Ab ἐρέσσω.
'Ερέτμὸν, ὁ, τὸ, remus. Ab eod.
'Ερέτμος, ε, ὁ, remus. Ab eod.
'Ερετμόω, f. ώσω, remis instruo; (2) remigo. Ab ἐρέτμος.
'Ερέττω, vide ἐρέσσω.
'Ερεύγμα, τὸ, ructus. Ab ἐρεύγω. Hinc
'Ερευγματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ructus movens.
'Ερευγμάδης, ες, idem.
'Ερεύγμος, ε, ὁ, ructatio. Ab ἐρεύγω.
'ΕΡΕΥΓΩ, & ἐρεύγομαι, f. ἐρεύξομαι, ructo; (2) emitto, vel evolvo, quasi eructando. Ἐρεύγεσθαι μέλαν αἷμα, Il. 16, 102.
'Ερεύθεδανον, ε, τὸ, rubia, herba quædam.
'Ερευθεδανώδες, ες, ον, rubicundus.
'Ερεύθεος, ε, ὁ ἡ ἡ, ruber. Ab ἐρεύθω.
'Ερευθιάω, ῶ, rubesco, rubefio, sum ruber.
'Ερεύθεδανον, ε, τὸ, rubia, herba. Ab
'ΕΡΕΥΘΟΣ, ε-ος, τὸ, rubor. Hinc
'Ερεύθω, f. εύσω, rubefacio. Ὁ δ' αἱμάξας χαλκὸν ἐρεύθει σιδήρῳ, Il. 11, 394.
'Ερευκτικὸς, ἡ, όν, ructum movens. Ab ἐρεύγω.
'Ερευνα, ας, ἡ, indagatio; (2) quæsito per tormenta. Ab
'ΕΡΕΥΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, indago, investigo; (2) ferat r, persecutor, quæro; (3) conor. Πῶς θαλάσσης ἐρευνήσει μυχὸς; Lyc. 2[illegible].
'Ερευνήτωρ, ῆρος, ὁ, scrutator. Ab ἐρευνάω.
'Ερευνητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
'Ερεύξις, εως, ἡ, eructatio, *Hippocr.*
'ΕΡΗΦΩ, f. ἐρέψω, tego, contego, tectum impono. Εἰ τοῦτό τοι χαρίεντ' ὀπὶ νηὶ ἐρέψω, Il. 1, 39.
'Ερήϊδα, fodado, agito.
'Ερήκω, *commoveri*, a. 1. ind. act. v. ἐρίκω.
'Ερήμιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, rectis idoneus. Ab
'Ερῆψις, εως, ἡ, tectura, tectum. Ab ἐρέφω.

Ἐρέω, ῶ, quæro, interrogo, nuncio; (2) dicam, quæram, nunciabo. Ἄλλα μὲν τοι ἐρέω, Οὐ μὲν ἐγὼ φρεσὶ βέλτερα ζείσω, Il. 1, 297. Ab ἔρος, dico.

Ἐρῇ, amat, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐρᾷ, ex ἐράω, ab ἔρος.

Ἐρημάζεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠρήμαζον, ab

Ἐρημάζω, f. άσω, in solitudine vagor, loca deserta frequento. Ab ἔρημος.

Ἐρημαῖος, αία, αῖον, solitarius, desertus; (2) privatus, orbatus. Ab eod.

Ἐρημία, ας, ἡ, desertum, solitudo; (2) penuria; (3) viduitas, orbitas, &c. (4) absentia. Ab eod.

Ἐρημιάς, άδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἐρημικός, ἡ, όν, solitarius. Ab eod.

Ἐρημίτης, ου, ὁ, solitarius, eremita.

Ἐρημοδρόμος, ον, qui per deserta vagatur, qui in desertis agit.

Ἐρημοκομᾶς, ὁ, calvus.

Ἐρημοδίκιον, ε, τό, desertio vadimonii. Ex ἔρημος, & δίκη, *causa, lis.*

Ἐρημολαλέω, ὁ ἡ ἡ, in solitudine loquens, canens.

Ἐρημονόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, in deserto pastus. Ex ἔρημος, & νέμω, *pasco.*

Ἐρημοπλάνης, & ες, ὁ ἡ ἡ, solivagus, in desertis errans.

Ἐρημοποιός, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui desertum aliquid reddit, qui vastat. Ex ἔρημος, & ποιέω.

ΕΡΗΜΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, vel ος, ον, ος, ον, desertus, solus, solitarius, inhabitatus; (2) incultus; (3) præsidio destitutus, incustoditus, item qui defendi non potest propter absentium exercitus, aut aliam talem causam; (4) *omnibus* caret aliqua re utili, necessaria; (5) *Subst.* ἡ, sc. χώρα, eremus, desertum; (6) ἡ ἔρημα, sc. δίκη, vadimonium desertum.

Ἐρημοσύνη, ἡ, solitudo.

Ἐρημοφίλης, & ες, ου, ὁ, solitudinem amans.

Ἐρημόω, ῶ, f. ώσω, vasto, desertum reddo: (2) derelinquo. Φύσις ἠρημωθεῖσα ὑπὸ θεῶν ἐπιτροπίας, Arist. Ab ἔρημος.

Ἐρημῶ, 3. f. præs. ind. pass. pro ἠρημώσται.

Ἐρήμωσις, ἴσεως, ἡ, vastatio, desolatio.

Ἐρημωτὴς, οῦ, ὁ, vastator. Ab eod.

Ἐρημώσται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἠρημῶνται, ab ἔρημος.

Ἐρεσσήκει, perf. ind. act. *Att.* pro ἐρήκει.

Ἐρήρεσο, πους εσαι, 3. sing. præs. ind. pass.

Ἐρίσσω, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρικα, ab ἐρίζω.

Ἐρίσμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἤρισμαι.

Ἐρίρικα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρεικα.

Ἐρίρωται, perf. ind. act. *Att.* pro ἐρρώσται.

Ἐρίσομαι, f. 1. ind. med. vel ἐρισμαι, seu ρεῦμαι.

Ἐρητύετο, 3. s. impf. ind. pass. a ἐρητύω.

Ἐρητύθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Dor.* pro ἐρητύθησαν.

Ἐρητύσασα, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐρήτυσα.

Ἐρητύσαι, 3. s. a. 1. opt. act. *Att.* pro ἐρητύσαι

ΕΡΗΤΩ, inhibeo, cohibeo, reprimo. Πολλά κ' ἀθλοῦσ' ἐρητύω, Soph. Oed. C. 1196.

ΕΡΙ, particula, amoris significationem vocum, cum quibus componitur, v. g. ἐρίδρομος, *valde fremens.*

Ἐριαύχην, ενος, ὁ ἡ ἡ, cervicem elatam habens.

Ἐριβόας, ου, ὁ ἡ ἡ, valde clamans, clamosus. Ex ἔρις, & βοάω, *clamo.*

Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, pl. *Dor.* pro ἐριβρεμεταί, ab

Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ ἡ ἡ, valde fremens. Ex ἐρι, & βρέμω, *fremo.*

Ἐριβρόμης, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex eod.

Ἐριβώλακα, g. f. *Ion.* pro ἐριβώλακος, ab

Ἐριβώλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, valde glebosus; (2) fertilis. Ex ἐρι, & βῶλαξ, *gleba.*

Ἐριβῶλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex eod.

Ἐριγδουπέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, ventrosus. Ex ἐρι, & γαστὴρ, *venter.*

Ἐριγδούπουν, g. f. *Ion.* pro ἐριγδούπου, ab

Ἐριγδοῦπος, ου, ὁ, ἡ ἡ, valde sonans. Ex ἐρι, & δοῦπος, *sonus.*

Ἐριγέθοντες, pl. valde ridens. A γαθέω.

Ἐριγλαυκῶς, ὁ ἡ ἡ, magnas pupillas habens, Nonnus. Ex ἐρι, & γλήνη, *pupilla.*

Ἐρίγμα, ατος, τὸ, faba aliaque legumina fresa. Ab ἐρίσσω.

Ἐρίγμη, ης, ἡ, genus pulmenti ex leguminibus contusis. Ab ἐρίσσω, *frango.*

Ἐριδαίνω, certo, contendo. Ab ἔρις.

Ἐριδδήσασθαι, Iliad. ♱ 270, contendere, a. 1. inf. med. verbi ἐρίζω, f. 1. analogice ἐριδῶ. Unde novum verbum ἐριδέω, *Poet.* duplicatione ἐριδδέω.

Ἐριδμαίνω, vocabulum, *Poet.* pro ἐριδαίνω, contendo, certo; (2) irrito, ad contentionem provoco. Οὐδ' ἄρα δὴν ἐριδμαίνουσιν ἔθηκε, Il. 1', 200. Ab ἔρις.

Ἐριδμαντὴς, ου, ὁ ἡ ἡ, valde tonans.

Ἐρίζε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤριζε, ab ἐρίζω.

Ἐριζέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐρίζειν.

Ἐριζέμεναι, pr. inf. act. *Dor.* pro ἐρίζειν.

Ἐριζοντι, g. s. pl. pr. md. act. *Dor.* pro ἐριζόντων.

Ἐριήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, valde tonans.

Ἐρίζε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤριζε, ab ἐρίζω.

Ἐριζέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐρίζειν.

Ἐριζέμεναι, pr. inf. act. *Dor.* pro ἐρίζειν.

Ἐριζοντι, g. s. pl. pr. md. act. *Dor.* pro ἐριζόντων.

Ἐριήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, valde tonans.

ΕΡΙΘΑΚΗ, ης, ἡ, cribellum, avis quidam forte, quæ a quibusdam *Sylvia*, ab aliis *Ficedula* vocatur. Ab ἐριθάκη

Ἐριθάκη, ης, ἡ, cribellum, avis quidam forte, quæ a quibusdam *Sylvia*, ab aliis *Ficedula* vocatur. Ab ἐριθάκη

Ἐριθακὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, valde vorticosus, valde pulsans vel ventilans. Ex ἐρι, & ἔναλλα, *pulso.* Hinc

Ἐριθακώδης, ἔσσα, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ἐριθαλὶς, ίδος, ἡ, bella quædam.

Ἐριθεία, ας, ἡ, contentio. Ab ἐριθεύω.

Ἐριθὶς, ίδος, ὁ, ἡ ἡ, qui ἐριθεύει, qui ἐριθεύεται, ab ἔριθος.

Ἐριθεύω, & ἐριθεύομαι, pugno, contendo, (2) lanam traho, (3) laboro; (4) servio. Ab ἔριθος, *operarius*, vel ἔριθος, *lana.*

Ἐριθηλὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, valde florens, pullulans, aut frondens. Ex ἐρι, & θάλλω.

Ἐριθηλὸς, ὁ, ἡ ἡ, luxuriosus, rector, vel textrix; (2) *Subst.* ὁ, mestor. Ex ἔριθος, *lana*, vel ἔριθος, *labor.*

Ἐριθηνὲς, ἐς, *valde fresa.*

Ἐριθηρὸς, ὁ, ἡ ἡ, *valde pinguis.* Ex ἐρι, & θηρὸς, *pro*

Ἐριθλαὶ, ὁ, ἡ ἡ, valde strepens. Ex ἐρι, & θλαὶ.

Ἐριθλαὶ, ὁ, ἡ ἡ, valde strepens. Ex ἐρι, & θλαὶ.

Ἐριθρυλλὴς, ὁ, ἡ ἡ, valde lacrimosus.

Ἐριθρυπτὸς, ὁ, ἡ ἡ, valde tenuis.

Ἐριθρυπτὸς, ὁ, ἡ ἡ, valde tenuis.

Ἐριθρύπτης, ὁ, ἡ ἡ, valde tenuis. *Ab* ἐριθρύπτω.

Ἐριθρύπτης, ὁ, ἡ ἡ, valde tenuis. *Ab* ἐριθρύπτω.

Ἐριθρυπτὸς, ὁ, ἡ ἡ, valde tenuis

ἐριόλα, dicitur vestis lanosa, quasi ἔριλλα ἀπόλλυσι, lanæ pernicies.

Ἐρι̃ωπις, ωπος, ὁ, ἡ, magnos habens oculos & venustos. Ex ἔρι, & ὤψ, oculus.

Ἐριῶπις, ιδος, ἡ, quæ magnos & venustos oculos habet. Ab ἐριώπης.

Ἕρκεον, ου, τό, sepes, sepimentum, Eust. Ab εἴργω, includo.

Ἕρκατος, ὁ, ἔρχατος, ου, ὁ, sepes, sepimentum, murus, Hes. Ab eod.

Ἕρκειος, ὁ, ἐρκεῖος, Jovis epitheton, quasi tutelaris, qui tutetur septa. Ab ἕρκος.

Ἕρκιον, ου, τό, septum. Ab ἕρκος.

Ἑρκίτης, ου, ὁ, servus.

Ἑρκοθαρσυτικὴ, ἡ, retiaria venatio.

Ἑρκοδηρικὴ, ἡ, idem. A δήρ.

Ἕρκος, ους, τό, septum, vallum; (2) τὰ ἕρκη, retia. Ab εἴργω, includo.

Ἑρκὼ, οῦς, ἡ, carcer. Ab εἴργω, includo.

ΕΡΜΑ, ατος, τό, fulcrum, stabilimentum; (2) confidentia; (3) saburra; (4) scopulus, saxum in mari; (5) inauris; (6) monile.

Ἑρμαῖον, ου, τὸ, Mercuriale, Suid. (nisi legendum ἑρμίδιον vel ἑρμάριον, E. M. Ern. Ab Ἑρμῆς.

Ἑρμάζω, f. άσω, fulcio; (2) saburro. Ab ἕρμα.

Ἑρμαθήνη, statua Mercurii cum Minerva. Ex Ἑρμῆς, & Ἀθήνη.

Ἑρμιάζω, Mercurium imitor.

Ἑρμαικὸς, ὴ, ὸν, Mercurialis.

Ἑρμάριον, ου, τὸ, lucrum imperatum. Ab

Ἑρμαῖος, ου, ὁ, ἡ, vel Ἑρμαῖος, αια, αῖον, Mercurialis. Hinc τὰ Ἑρμαῖα, ων, Mercurii festum. Ab Ἑρμῆς

Ἑρμακὶς, saxi mari latentis; (2) cumuli lapidum.

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, Hermas. Nomen viri.

Ἑρμᾶς, ᾶδος, ἡ, scopulus occultus in mari. Ab ἕρμα.

Ἑρμαστὶς, ίδος, ἡ, saburra, vel quod saburræ loco navi ut bibendam justa pondere navem adjungitur. Ab ἕρμα, ατος.

Ἑρμάσματα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἑρματίζω, f. ίσω, saburro, saburra onero. Ab ἕρμα.

Ἑρματίτης, ὁ, fulciens, stabiliens. Ab ἕρμα.

Ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ, Hermaphroditus, filius Veneris & Mercurii; (2) semimas, ambigui sexus, androgynus. Ex Ἑρμῆς, & Ἀφροδίτη, Venus.

Ἑρμέας, ου, ὁ, Mercurius.

Ἑρμείας, ου, ὁ, idem.

Ἑρμείας, ου, ὁ, Poet. idem.

Ἑρμίδιον, ου, τὸ, Dim. ab Ἑρμῆς.

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, elocutio; (2) vocabulum, modus loquendi; (3) N. T. facultas interpretandi ea quæ alius peregrina lingua pronunciasset. Ab

ΕΡΜΗΝΕΥΣ, έως, ὁ, interpres.

Ἑρμηνήιμα, ατος, το, interpretamentum, interpretatio. Ab ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνεῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres; (2) historicus. Ab eod. Hinc

Ἑρμηνευτικὸς, ὴ, όν, interpretatorius, ad interpretationem pertinens. Hinc ἡ ἑρμηνευτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars interpretandi.

Ἑρμηνεύω, fut. εύσω, interpretor, explico; (2) dicitur & de Historicis; (3) propono, demonstro, doceo. Ab ἑρμηνεύς.

ΕΡΜΗΣ, οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, fulcrum tori. Ab ἕρμα.

Ἑρμογλυφεῖον, ου, τὸ, officina ejus, qui Mercurii statuas sculpit. Ex

Ἑρμογλυφὶς, ίδος, ὁ, qui Mercurii statuas sculpit; (2) statuarius quivis. Ex ἑρμῆς, & γλύφω, sculpo. Hinc

Ἑρμογλυφικὸς, ὴ, όν, ad statuarum confectionem pertinens. Hinc ἡ ἑρμογλυφικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars sculpendi statuas.

Ἑρμογλυφὸς, ου, ὁ, idem quod ἑρμογλυφὶς.

Ἑρμοκοπίδης, ου, ὁ, qui mutilat statuas Mercurii. Ex Ἑρμῆς, & κόπτω, amputo.

Ἑρμόνασσα, ατος, τὸ, Pan. Ex Ἑρμῆς Mercurius, & Πὰν, Pan, qui a Mercurio fingitur genitus.

Ἑρνεσίπτηλος, ον, frondibus velatus.

Ἑρνοκόμος, ου, ὁ, ἡ, qui plantas educat & curat, horrulanus. Ex ἔρνος, & κομέω.

ΕΡΝΟΣ, ους, τὸ, planta, germen; (2) ramus. Hinc

Ἑρνώδης, ους, ὁ, ἡ, ες, similis plantæ vel germini; (2) ramosus.

Ἕρξαι, a. 1. inf. act. verbi ἕρδω pro ῥίζω.

Ἕρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔρξαν.

Ἑρξὶ, face, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ἑρξίνης, ου, ὁ, coercitor, Heraclotus. Ab εἴργω, coërceo.

Ἕροχα, feci, perf. ind. med. per Metathes. pro ἔοργα, ab ἔργω.

Ἐρόεις, όεσσα, όεν, amabilis. Ab ἐράω.

Ἐρόμαι, f. ήσομαι, interrogo, rogo, inquiro. Ἀποκρίνας τὸν ἅτ' ἂν ἐρόμαι, Arist. Ab εἶμι.

Ἔρος, ου, ὁ, amor. Ab ἐράω.

Ἐρύκω, 1. pl. f. 2. ind. act. v. εἴρω,

Ἐρῶσιν, dicent, 3. pl. f. 2. ind. act.

Ἑρπακανθα, ης, ἡ, herpacantha, genus herbæ. Ex ἕρπω, & ἄκανθα, spina.

Ἑρπετοδηκτικὸς, ὴ, ὸν, morsus, seu ictus a reptilibus, seu serpentibus. Ex ἑρπετὸς, & δάκνω, mordeo.

Ἑρπετὸς, ὴ, όν, reptilis; (2) serpens, maxime. Ab ἕρπω. Hinc

Ἑρπετώδης, ὁ, ἡ, ες, qui est naturæ reptilis.

Ἑρπηδὼν, όν, ὁ, idem quod ἕρπης.

Ἑρπὴν, præs. inf. act. Dor. pro ἕρπειν.

Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus a serpendo dictus, eo quod per corpus serpat, estque tumor e bile puriose ortus, cum exulceratione. Ab ἕρπω.

Ἑρπητὴς, οῦ, ὁ, reptator. Ab eod.

Ἑρπητικὸς, ὴ, όν, reptilis. Ab eod.

Ἑρπετώδης, ους, ὁ, ἡ, ες, repens, serpens; (2) vim serpendi habens, ad serpendum aptus. Ab eod.

Ἕρπις, vinum apud Ægyptios.

Ἑρπὶς, ὶδος, ἡ, ὶν, ὶνος, per Syn. pro ἑρπετός.

Ἑρπύζω, f. ύσω, serpo. Ab ἕρπω.

Ἑρπύλλιν, ου, τὸ, serpyllum. Ab eod.

Ἑρπυσμὸς, οῦ, ὁ, reptatio. Ab ἑρπύζω.

Ἑρπυσὴρ, ῆρος, ὁ, reptator. Ab eod.

Ἑρπυσὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Hinc

Ἑρπυστικὸς, ὴ, όν, reptilis, aptus ad rependum, rependi vim habens.

ΕΡΠΩ, f. ψω, serpo, repo. Πρὸς γὸν τ' ἴχνος' ὁ φθόνος ἕρπει, ad potentem, Soph. Aj. 157. Εἰς ἔχθος ἕρπειν σωφρονοῦσι κ καλὸν, Eur. Or. 808.

Ἕρπομες, 1. plur. pr conjunct. act. Dor. pro ἕρπωμεν,

Ἐρραβδίσθην, a. 1. ind. pass. v. ῥιζόζω.

Ἐρράγλυν, a. 2. ind. pass. v. ῥηγνυμι.

Ἐρράδαθ', 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro ἐρράχασιν οἱ τινὶ, a ῥάζω.

Ἐρράμμην, perf. pass. v. ῥάπτω.

Ἐρραντισμένος, perf. part. pass. v. ῥαντίζω.

Ἔρρας, ὁ, ὁ, aries, al. aper, ap. Lyc.

Ἐρράπισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ῥαπίζω.

Ἐρράφθην, a. 1. ind. pass. act. v. ῥίζω.

Ἐρρεκωθμένως, Adv. per inertiam, segniter. A perf. verbi ῥεκάθω.

Ἐρρήγλυ, a. 2. ind. pass. verbi ῥήγνυμι.

Ἐρρᾶψαν, consuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ἔρρει, perii, 2. sing. præs. impor. act. v. ἴρρω.

Ἔρρει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ῥέω.

Ἐρρίβδλυ, a. 1. ind. pass. v. ῥέω, dico.

Ἐρρῖξ, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίζω.

Ἔρριτο, abeat in malam crucem, 3. sing. præs. imperat. act. verbi ἴρρω.

Ἔρρον, 2. plur. imperf. ind. act. Dor. & Ion. pro ἔρρετ, contr. pro ἔρρετον, a ῥέω.

Ἐρρύηκε, fluxit, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐρρήθην, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ῥέω, dico.

Ἐρρῶξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, vel ῥαγνυμι, frango.

Ἐρρίζωται, durat, perf. ind. med. verbi ῥιζόω.

Ἐρρίζωσι, 3. sing. præs. conj. act. Ion. pro ῥιζώσῃ, ab ῥιζόω.

Ἐρρίγωσι, dat. sing. præt. part. act.

Ἐρρίγω, ῶ, f. ήσω, inalgeo, a. 1. ἐρρίγησα. Ῥίγω, horreo, cum horrore trepido. Ab ῥίγος, quod est Perfect. Med. a ῥίγέω.

Ἐρρίζωμαι, perf. ind. pass. v. ῥιζόω.

Ἐρρίμμαι, perf. ind. pass. v. ῥίπτω.

Ἔρριν, ου, ὁ, medicamentum purgando capiti naribus infusum. Ex ἐν, & ῥὶς.

Ἔρριπτον, imperf. ind. act. v. ῥίπτω.

Ἐρρίφθην, 3. dual. perf. imper. pass.

Ἔρριψε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ῥίπτω.

Ἔρριψις, εως, ἡ, prostratio & dejectio corporis. Ex ἐν, & ῥὶψις, projectio.

Ἐρρύηκα, perf. ind. act. quasi a ῥύω pro ῥέω.

Ἐρρυθμισμένως, apte, concinne.

Ἐρρυθμος, ον, aptus, concinnus.

Ἐρρύπωκα, 1. sing. aor. 1. ind. act. Att. pro ἐρρύπακα, a ῥυπάω.

Ἐρρυσάμην, a. 1. ind. med. verbi ῥύω.

Ἐρρύσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass.

ΕΡΡΩ, segre eo, dolens & adflictus eo; (2) inauspicato & cum pernicie accedo; (3) abeo in malam rem, facesso in malam crucem; (4) pereo, intereo, pessum eo. Ἐρρὲ παῦτα τὰ ἐκυτῶν χαρᾶς, Plat.

Ἔρρωγα, perf. ind. med. Att. pro ἔρρηγα, verbi ῥήγνυμι seu ῥήσσω, frango.

Ἐρρώμαι, perf. ind. pass. verbi ῥώννυμι seu ῥωτόω.

Ἐρρωμένως, Adv. robuste, fortiter. Hinc ἐρρωμενέστερον, & ἐρρωμενέστατα, fortius. Ab ἐρρωμένος, quod est a ῥώννυμι.

Ἔρρων, præs. part. act. verbi ἴρρω.

Ἐρρώοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ῥώω, vel ῥώομαι, ruo.

ΕΡΡΩΟΣ, ου, ὁ, aper; (2) aries.

Ἐρρώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ῥώννυμι.

Ἐρρῶσθαι, perf. ind. pass.

Ἔρρωσο, vale, 2. sing. perf. imper. pass.

Ἔρσα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἦρσα, ab ἄρδω.

Ἐρσαῖος, αια, αῖον, roscidus, rore imbutus. Ab

ΕΡΣΗ, vel ἕρση, ης, ἡ, ros; (2) dicitur ut δρόσος ad exprimendam teneritudinem alicujus rei, ut agni, graminis, lanuginis.

Ἑρσήεις, ήεσσα, ῆεν, roriulentus, roscidus.

Ἕρσην, ενος, ὁ, mas, Ion. pro ἄρσην.

Ἕρσις, vel ἔρσις, εως, ἡ, nexus, plexus, religatio. Ab εἴρω, necto.

Ἔρσω, f. 1. ind. act. Æol. pro ἐρῶ, ab ἔρδω.

Ἐρυάδης, ου, ὁ, ἡ, ες, idem quod ἐρυήρης.

Ἐρυγγάνω, eructo. Ab ἐρεύγω.

Ἐρυγεῖν, ructasse, a. 2. inf. act. v. ἐρεύγω.

Ἔρυγξ, γγος, ἡ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω. Hinc

Ἐρυγμαίνω, eructo. Ab ἐρυγμὸς.

Ἐρυγματάδης, ου, ὁ, ἡ, ructus movens.

Ἐρύγμηλος, ου, ὁ, ἡ, ον, graviter boans; (2) eructans cibos. Ab eod.

Ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.

Ἐρυεσθ', ἐρύσασθε, pract. inf. med. v. ἐρύω.

Ἐρυθαίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. Ἐρυθαίνω rubefactio, ἐρυθαίνομαι, rubeo. Ab ἐρυθρὸς, τὸ, rubor. Hinc

Ἐρύθημα, ατος, τὸ, rubor; (2) verecundia.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. Att. pro ἐρυθήσας.

Ἐρυθιᾶν, ῶ, rubeo. Ab ἐρυθρὸς.

Ἐρυθιάσασαν, acc. sing. præs. part. act. Poët. pro ἐρυθιάσαν, ab ἐρυθιάω.

Ἐρυθραίνω, rubefacio. Ab ἐρυθρὸς.

Ἐρυθρὸς, ὰ, όν, ruber. Ab eod.

Ἐρύθρημα, ατος, τὸ, rubor.

Ἐρυθρίας, ου, ὁ, rubicundus, ruber. Ab eod.

Ἐρυθρίασις, εως, ἡ, rubor

Ἐρυθριάω, ῶ, f. άσω, erubesco, rubore suffundor. Ab eod.

Ἐρύθριον, τὸ, Malagmatis nomen, apud Ægineetam.

Ἐρυθρὸς, vel ἐρυθρινὸς, rubellio, piscis nomen.

Ἐρυθροζωὴς, ὲς, rubro colore tinctus.

Ἐρυθρόγραμμος, ου, ὁ, ἡ, ον, rubeis lineis interstinctus. Ex ἐρυθρὸς, & γράμμα, linea.

Ἐρυθροδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, ον, rubros habens digitos.

Ἐρυθράδανον, ου, τό, rubia, herba, qua tinguntur lanæ. Ab ἐρυθρός. *Angl.* Madder.

Ἐρυθροδανόμενα, apud Hes. rubra, coccinea, tincta rubiæ radice. Quasi ab ἐρυθροδάνον.

Ἐρυθρός, ᾱ ὸν, ὁ ἡ τό, vel ἐρυθραιός, tunica testium & vasorum spermaticorum, ubi extra ventrem procedere. Ab ἐρυθρός.

Ἐρυθρικάρδιος, ου, ὁ ἡ ὁν, rubro corde præditus. Ex ἐρυθρός, & καρδία, *cor.*

Ἐρυθροκόμης, ου, ὁ ἡ ὁν, qui rubeis est comis. Ex ἐρυθρός, & κόμη.

Ἐρυθρόπους, οδος, ὁ ἡ ὁν, cui pedes rubent, rubeos pedes habens.

Ἐρυθρός, ρά, ρόν, ruber. Ab ἐρεύθω.

Ἐρυθρόστικτος, ου, ὁ ἡ ὁν, rubris maculis distinctus. Ex ἐρυθρός, & στικτός.

Ἐρυθροχρόος, ὁ ἡ ὁν, ruber, rubro colore infectus.

Ἐρυθροχρώς, ωτος, ὁ ἡ ὁν, rubram cutem habens.

Ἐρυθρώδης, ες, rubicundus.

Ἐρύκακίαν, & ἐρυκάκων, coërceo, Hom. ἐρύκακε, ἐρυκακέειν, ἐρυκάκοι. Ab ἐρύκω.

Ἐρυκέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐρύκειν.

Ἐρύκοι, *contineat*, 3. sing. præs. opt. act.

ΕΡΥΚΩ, ξω, inhibeo, contineo, impedio; (2) servo. Ἵππους μὲν ἔρυξαν δῖα σίχας, Il. 3, 313. Ἀλλ' ἐκόλουσ' ὅδε χῶρος ἐρύκει, Soph. Phil. 1145.

Ἔρυμα, ατος, τό, tutamen, præsidium, propugnaculum. Ab ἐρύω, *servo.*

Ἐρυμάτιον, τό, parvum propugnaculum.

Ἐρυμνόστικτος, ου, ὁ ἡ ὁν, dorsum habens munitum seu loricatum. Ex ἐρυμνός, & στικτός.

Ἐρυμνός, ή, όν, munitus, tutus. Ab ἐρύω.

Ἐρυμνότης, ητος, ἡ, munitio, qua quid est munitum. Ab ἐρυμνός.

Ἐρύμνόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ab eod.

Ἐρύσαι, aor. 1. inf. act. v. ἐρύω.

Ἐρυσαίατο, 3. sing. a. 1. opt. med. *Ion.* pro ἐρύσαιτο, ab ἐρύω, *trabo.*

Ἐρύσαιο, 2. sing. a. 1. opt. med.

Ἐρύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐρύσας.

Ἐρύσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤρυσαν.

Ἐρυσάρματος, ου, ὁ ἡ ὁν, currum trahens. Hom. Il. 16, 370. ἐρυσάρμασιν ἵπποις, pro ἐρυσαρμάτοις, per metaplasmum. Ex ἐρύω, & ἅρμα, *currus.*

Ἐρύσσης, *traxeris*, 2. sing. a. 1. conj. act.

Ἐρυσίχαλκος, pignoris loco capio. Ab ἐρυσίχαλκον.

Ἐρυσιβάω, ῶ, æruginem creo, ἐρυσιβῶ, æruginem laborat. Ab

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, rubigo, morbus ex ære superveniens segetibus. Ab ἐρυθρός, *ruber.*

Ἐρυσιζέομαι, οῦμαι, ἐρυσιζοῦμαι, ærugine vitiatur. Ab ἐρυσίβη.

Ἐρυσίθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὁν, cui rufi sunt capilli; (2) qui capillos distrahit. Ex ἐρυθρός, vel ἐρύω, & θρὶξ, *capillus.*

Ἐρύσιμον, ου, τό, erysimum, herba. Ab ἐρεύω.

Ἐρυσιπέλας, ατος, τό, tumor de tenui fervente que sanguine ortus, ignis sacer, Erysipelas. Ex ἐρύω, & πέλας, *prope*, vel *invisenia*, unde etiam *vicinitabu*, & *invisibia*, dicitur. Hinc

Ἐρυσιπελατώδης, ους, ὁ ἡ ὁν, erysipelatis speciem habens, erysipelatem sacrum vergens.

Ἐρυσίπολις, ιος, ὁ ἡ ὁν, custos urbis.

Ἐρυσίσκηπτρον, Erysisceptrum. Frutex spinosus, alio nomine dictus ἀστράλαθος.

Ἐρυσσάμην, aor. 1 part. med. *Poët.* pro ἐρυσάμενος, ab ἐρύω.

Ἐρύσσατε, 1. plur. f. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐρύσατε, ἐρύσσω.

Ἐρυτός, ή, όν, tractilis; (2) tractus, structus. Ab ἐρύω.

Ἐρυτήρ, ῆρος, ὁ, qui salvum & incolumem reddit. Ab eod.

Ἔρυτο, 3. sing. imp. ind. med. *Ion.* pro εἴρυτο.

ΕΡΥΩ, trahe 3. (2) custodio; (3) vito. Τρῶας δ' ἐπιδάμνα ἐρύσῃ, Il. 17, 230.

Ἐρυός, ου, ὁ, pellis, Nicander. Ab ἐρύω.

Ἔρχαδ, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro εἰργμένοι εἰσί, ab εἴργω. Hinc

Ἔρκατος, ου, ὁ, sepes, septum, murus. Hinc

Ἐρκατόω, obsepio, concludo, ut hinc fit ἐρκατόωντο, apud Hom. Odyss. 14, 15.

Ἐρκατόωντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Poët.* & *Ion.* pro ἠρκατόοντο.

Ἔρκεο, 2. sing. præs. imper. *Ion.* pro ἔρχου, ab ἔρχομαι.

Ἔρκεσθ', 2. sing. præs. imper. *Dor.* pro ἔρχου.

Ἔρκεται pro ἔρχεται, *venio.*

ΕΡΧΟΜΑΙ, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, *per Sync.* ἦλθον, perf. ἐλήλυθα, venio, eo; (2) adgredior, incipio; (3) invado, persequor; (4) *part.* ἐλθὰν *indicat* studium, festinationem ut *ion.* Σὺ δ' εἰς τοσοῦτ' ἦλθες μανιῶν ἐλήλυθας; Arist. Nub. 830.

Ἔρμις, ιος, ἡ, reptatio. Ab ἕρπω, *repo.*

Ἔρμμεσθ', 1. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐλεύσομεθα.

Ἔρμω, 1. f. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἕρψω.

Ἔρπ', fut. 1. ind. act. v. εἶρπω, *dico.*

Ἔρπε, 2. sing. pr. imper. act. pro ἕρπου, ab ἕρπω.

Ἐρπύδες, & ἑρπάδιος, ardea.

ΕΡΩΔΙΟΣ, ου, ὁ, ardea, Lev. 11, 19.

ΕΡΩΕΩ, ῶ, f. ήσω, eo; (2) fluo; (3) impetu feror; (4) cesso; (5) retrocedo; (6) inhibeo; (7) impello. Αἷμά τοι αἷμα κελαινὸν ἑρωήσει σὺν δορί, Il. 1, 303.

Ἐρωή, ῆς, ἡ, impetus; (2) cessatio; (3) retrocessio; (4) fuga. Ab ἐρωέω.

Ἐρωήσω, 3. f. fut. 1. ind. act. v. ἐρωέω.

Ἐρωμανίεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ἐρωμανίαις. Ab

Ἐρωμανής, ίου, ὁ ἡ ὁν, amore insaniens; (2) amatorius. Ex ἔρως, & μαίνομαι.

Ἐρωμανία, ας, ἡ, amoris insania, perditus & insanus amor. Ab ἐρωμανής.

Ἐρωμανῶς, *Adv.* insano & furioso amore.

Ἐρωμένη, ης, ἡ, amica. Ab ἐράω, *amare.*

Ἐρωμένιον, ου, τό, scortulum; Dim.

Ἐρώμενος, amasius.

Ἐρῶν, præs. part. act. pro ἐράων, ab ἔραμαι.

Ἔρως, ατος, ὁ, amor, quo prosequimur aliquem; (2) Cupido, Amor, Deus amoris; (3) amor quivis. Ab ἐράω.

Ἐρωτάριον, ου, τό, parvus Cupido. Dim.

ΕΡΩΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, interrogo, rogo, scisitor, (2) oro, precor; (3) ἐρωτᾶν λόγον est proponere captiosas quæstiones, e quibus concessis conclusiuncula ducantur, deinde argumentari. Ἠρώτησε πρῶτα μὲν ὁπότερος, πότερος ταῖς ναυσὶ λεπτύσει, Arist. Ach. 654.

Ἐρατεῖν, pras. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτᾶν.

Ἐρατηθείς, a. 1. part. pass.

Ἐράτημα, ατος, τό, interrogatio, quæstio. Ab ἐρωτάω. Hinc

Ἐρωτηματίζω, fut. ίσω, interrogo.

Ἐρατηματικός, ή, όν, interrogatorius, interrogativus, qui per interrogationem effertur; (2) ad interrogationem pertinens.

Ἐρωτηματικῶς, *Adv.* interrogative.

Ἐρατηματίου, ου, τό, interrogatiuncula. Dim.

Ἐρατήσας, a. 1. inf. act. v. ἐρωτάω.

Ἐρωτησις, εως, ἡ, interrogatio, ipsa interrogandi actio; (2) quæstio; (3) propositio. Ab ἐρωτάω

Ἐρωτιδία, ων, τα, amoris festum. Ab ἔρως.

Ἐρωτικός, ή, όν, amatorius, ad amorem pertinens, ab amatore proficiscens; (2) in amorem valde propensus; (3) rerum ad amorem pertinentium peritus. Hinc τὰ ἐρωτικὰ ων, festum, quod Amori celebrabatur. Ab

Ἐρωτικῶς, *Adv.* amatorie. Ab ἐρωτικός.

Ἐρώτιον, ου, τό, parvus cupido; (2) imagunculi Cupidinis. Dim. ab eod.

Ἔρωτις, ιδος, ἡ, amiculi, scortillum.

Ἐρωτογράφος, scriptor historiæ amatoriæ, vel carminis amatorii.

Ἐρωτοδιδάσκαλος, ου, ὁ ἡ ὁν, artem amandi, seu amoris præcepta tradens. Ex ἔρως, & διδάσκαλος, *doctor.*

Ἐρωτολήπτος, ου, ὁ ἡ ὁν, amore captus; (2) cujus amor auctus est. Ex ἔρως, & λαμβάνω.

Ἐρωτολυψία, ας, ἡ, libido, perditus amor, quo quis captus est. Ex iisd.

Ἐρωτομανία, ας, ἡ, *Ion*, furiosus amor. Ab

Ἐρωτομανὴς, ίος, ὁ ἡ ὁν, perdite & furiose amans. Ex ἔρως, & μαίνομαι. Hinc

Ἐρωτομανία, ας, ἡ, furiosus amor.

Ἐρωτοπαίγνιον, τό, poëma, quo lusus amatorius continetur. Ex ἔρως, & παίγνιον.

Ἐρωτοπλάνος, ὁ ἡ ὁν, amorem facere ab amore avocans.

Ἐρωτοπλοέω, ῶ, in amore navigo. Ex ἔρως, & πλοῦς, *navigatio.*

Ἐρωτοποιέομαι, οῦμαι, ad amorem adjicio. Ex ἔρως, & ποιέω, *facio.*

Ἐρωτοτόκεσι, *Ion.* pro ἐρωτοτόκοις. Ab

Ἐρωτοτόκος, ου, ὁ ἡ ὁν, amorem pariens. Ex ἔρως, & τίκτω, *pario.*

Ἐρωτοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὁν, amorem alens. Ex ἔρως, & τρέφω, *alo.*

Ἐρωτύλος, ου, ὁ, amatorculus, parvus amator. Ab ἔρως.

Ἐρωτῷς, 2. sing. præs. opt. pass. *Ion.* pro ἐρωτῷο, ab ἐράομαι.

Ἐς, *in Præpos. Poët.* & *Att.* pro εἰς.

Ἐς, *mitte*, 2. sing. a. 2. imper. verbi ἵημι.

Ἐσαγήλλω, vide εἰσαγήλλω, & ita vocabula etiam reliqua, in quibus is *Att.* pro εἰς.

Ἐσαειρομένη, a. 1. part. med. v. ἐσαείρω.

Ἐσαθρήσειν, 3. sing. a. 1. opt. act. *Att.* pro ἐσαθρήσαι, ab ἐσαθρέω.

Ἐσάλτο, *insiliuit*, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Dor.* pro ἐσήλτο, ab ἐσάλλομαι.

Ἔσαν, 3. plur. imperf. ind. *Poët.* pro ἦσαν, ab εἰμί.

Ἔσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. v. ἧκα.

Ἔσανε, 3. sing. a. 1. ind. act verbi Σαίνω.

Ἔσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἕσατο, ab ἵημι.

Ἔσαπαξ, semel.

Ἐσάρτι, *Adv.* ad hoc tempus.

Ἐσαρτίζω, intro, munio.

Ἐσαφίκ, & ἀφικ, impetu in aliquem concertandi causa

Ἐσεφασσε, *Aeol.*

Ἐσάφλω, a. 2. ind. act. v. σφάλλω.

Ἐσάθην, 3. plur. aor. 1. ind. pass. pro ἐσαώθησαν, a verbo Σάζω.

Ἐσάωσα, *servavi*, a. 1. ind. act.

Ἐσβάντες, *gressi*, nom. pl. aor. 2, part. act. v. εἰσβαίνω pro εἰσβάντες.

Ἔσβεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. Σβεννυμι *extinguo.*

Ἐσβλω, *inserdi*, a. 2. ind. act. verbi Σβλω.

Ἐσβιδεῖν, *inflare*, præs. inf. act. *Ion. Poët.* & *Att.* pro εἰσβιδάσαι, ab εἰσβιδάω.

Ἔσβομβ' ι, *Dor.* pro ἐζόμην, ab ἵζομαι.

Ἐσβώμεθα, 1. plur. perf conjunct. *Dor.* pro ἐζώμεθα.

Ἔσβω, 2. sing. f. 1. ind. m. *Dor.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.

Ἐσβάθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi Σβαζομαι.

Ἔσεαι, 2. sing. f. 1. ind. *Att.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.

Ἐσείσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. Σείω.

Ἐσείσθω, *motus sum*, a. 1. ind. pass.

Ἔσεισ', 3. sing. fut. 1. ind. *Dor.* pro ἔσεισε, ab εἴσω.

Ἐσελθεῖν, aor. 2. inf. act. *Att.* pro εἰσελθεῖν, ab εἰσέρχομαι.

Ἐσενεχθείς, a. 1. part. pass. *Att.* pro εἰσενεχθείς, ab εἰσφέρω.

Ἐσέπλατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσέπλατο, ab εἰσπλώω.

Ἐσερχνώμαι, præs. inf. act. *Att.* pro εἰσερχνοῦμαι, ab εἰσέρχυμι.

Ἐσεσάχατο, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro εἰσέσακτο, a Σάττω, *saccp.*

Ἐσεσμένη, 3. sing pluſq. ind. med. v. Σαίρω.

Ἐσεσθαι, *futurum esse*, f. 1. inf. verbi εἰμί.

Ἔσεσυα, *concitavi*, aor. 1. ind. act. verbi Σείω.

Ἐσεύμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἐσσοῦμαι, ab εἰμί.

Ἐσέφσλω, a. 1. ind. pass. verbi Σέφλω.

Ἐσέχεον, *effluere*, præl. inf. act. pro εἰσχεῖν.

Ἐσεχύθη, *infusa erant*, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Ion.* & *Att.* pro εἰσεκέχυντο, a verbo Σχέω.

Ἔσῃ, *eris*, 2. sing. fut. 1. ind. a verbo εἰμί.

Ἐσηθέω, infundo, instillo.

Ἐσηκάδων,

Ἐσηκάσθην, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ἐσηκάσθησαν, a Σηκάζω.
Ἐσήλατο, *insiliit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Att.* pro ἐσήλατο, ab ἐσάλλομαι.
Ἔσηλυθα, ἡ, introitus. Ab ἔσειμι.
Ἐσήνεγκα, aor. 1. ind. act. v. Σημαίνω.
Ἔσθι, *mitte*, a. 2. infinit. med. verbi ἵημι.
Ἔσθας, τος, *Dor.* pro ἔσθης.
Ἐσθίμεναι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἔσθειν.
Ἕσθημα, ατος, τὸ, vestimentum. Quasi ab ἔσθεω, pro ἕω, *induo*.
Ἐσθημένος, perf. part. pass. ab inusit. ἐσθέομαι.
Ἔσθης, ητος, ὁ, ἡ, vestis, vestimentum. Ab ἕω, *induo*.
Ἔσθησις, εως, ἡ, vestitus. Ab inus. ἐσθέω.
Ἔσθι, 2. s. præs. imper. act. v. Ἔδω.
Ἔσθω, edo, comedo; (2) absumo. Ab ἔδω.
ΕΣΘΛΟΣ, η, ὁ, bonus, (2) fingi, probus; (3) utilis; (4) strenuus, fortis; (5) pernix. Hinc
Ἐσθλότης, ητος, ἡ, bonitas; (2) strenuitas.
Ἔσθλημα, ατος, τὸ, factum strenuum, facinus præclarum. Ab eod.
Ἔσθορε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Poët. Ion.* & *Att.* pro ἐπήδησε, ab ἐφάλλομαι.
Ἕσθος, εος, τὸ, vestis. Ab ἕω, *induo*.
ΕΣΘΩ, *edo*, comedo.
Ἐσκαλέω, ῶ, f. ήσω, invoco, advoco, *Attic.*
Ἔσκε, 3. sing. imperf. 2. imper. med. v. εἰμί.
Ἔσκε, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. Σκάζω.
Ἐσκίη, 3 sing. a. 2. conjunct. act. *Att.* pro σκιᾷ, ab ἐσκίον.
Ἐσίοιμι, præs. int. act. *Att.* pro εἰσίοιμι, ab εἶμι.
Ἐσκίοντο, 3 pl. a. 1. ind. med. v. σίνω.
Ἔσκον, 3. pl. a. 1. ind. act. *Att.* pro εἰσίον, ab εἰσέρχομαι.
Ἐσκόπελον, *scopulum transcendi*.
Ἔσκυτον, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐσκύπτομεν, a Σκύπτω.
Ἐσκαμμένος, perf. ind. pass. v. Σκάπτω.
Ἐσκόμην, 1. sing. aor. 2. ind. med. *Att.* & *per Syncop.* pro ἐσκεσάμην, ab ἐσκαλλίθημι.
Ἔσκηκα, *fodi*, perf. ind. act. verb. Σκάπτω.
Ἔσκε, *erat*, 3. s. imperf. ind. pro ἦν, ab εἰμί.
Ἐσκίμπτετο, 3. s. a. 1. ind. act. v. Σκιδάω.
Ἐσκεμμένος, perf. ind. pass. v. Σκέπτομαι.
Ἐσκεμμένως, *Adv.* *considerate, diligenter.*
Ἐσκιδνάντο, 3. pl. perf. ind. verbi *Ion.* pro ἐσκεδασμένοι εἰσί, a Σκεδάζω.
Ἐσκεδασμένος, *pertinax*, perf. part. pass.
Ἐσκευάσμην, perf. ind. pass. v. Σκευάζομαι.
Ἐσκιδνάσθη, 3. s. a. 1. ind. act. v. Σκεδάω.
Ἐσκιδιάσθη, 3. pl. imperf. ind. pass. v. Σκιδάνημι.
Ἔσκιρτα, 2. s. imperf. ind. act. pro ἐσκίρτας, a Σκιρτάω.
Ἐσκίρτων, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐσκίρτων.
Ἔσκλλον, *exarsi*, a. 2. ind. act. verbi Σκλλμι.
Ἐσκομίσατο, a. 1 inf. act. *Att.* pro ἐσκομίσασθαι, ab ἐσκομίζω.
Ἔσκον, imperf. ind. *Ion* pro ἦν, ab εἰμί.
Ἐσκιτίδωσαν, aor. 1. ind. pass. v. Σκυτίζω.
Ἔσκωπτον, 3. s. imperf. ind. act. v. Σκώπτω.
Ἐσμαράγησαν, 3. sing. a. 1. ind. act. a Σμαραγέω.
Ἔσμιν, *sumus*, 1. pl. præs. ind. verbi εἰμί.
Ἔσμυγμαι, perf. ind. pass. verbi Σμήχω.
Ἔσλος, *Dorice*, pro ἐσθλός.
Ἐσμὶς, ίδος, ἡ, examen apum; (2) examen quodvis, multitudo. Ab ἵημι, *mitto*.
Ἔστο, *esto*, 2. sing. præs. imper. verbi εἰμί.
Ἐσοιδαίνω, intus tumefio. Ἐσοιδαίνει τὸ δέρμα, *Acut.*
Ἐσοιντο, 3. pl. f. 1. optat. act. v. εἰμί.
Ἐσοισθα, *fueriis*, 2. pl. f. 1. optat.
Ἐσόμην, ἐσόμεθα, f. 1. ind.
Ἐσοπτρίζομαι, in speculum inspicio.
Ἐσορᾶν, poët. inf. act. *Attic.* pro ἐσοράειν, ab ἐσοράω.
Ἐσορᾷς, 2. sing. præs. ind. act. *Att.* & *Dor.* pro εἰσοράεις, & hoc *contr.* pro εἰσοράεις.
Ἐσορῶμες, 1. pl. præs. ind. act. *Att.* & *Dor.* pro εἰσοράομεν, *contr.* ex εἰσοράομεν.
Ἐσορῶν, *Att.* & *contr.* pro εἰσοράων.
Ἔσουμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσομαι, ab εἶμι.
Ἐσσῦσι, *erunt*, 3. plur. *Dor.*
Ἐσσείσατο, 3. s. aor. 1. ind. med. v. Σείζω.
Ἐσσόψεται, fut. 1. indic. med. *Att.* pro ἐπόψεται, ab ἐσσοπέομαι.
Ἐσπαδμένος, perf. part. pass. v. Σπαδάω.
Ἐσπάδων, imperf. ind. act. pro ἐσπάδων.
Ἐσπακα, perf. indic. act. verbi Σπάω.
Ἐσπάρξω, 3. s. aor. 1. ind. act. v. Σπαράσσω.
Ἐσπαργάνων, acc. s. perf. part. pass.
Ἐσπαργάνωσαν, 3. s. aor. 1. ind. act. verbi Σπαργανόω.
Ἐσπάρθαι, perf. ind. pass. verbi Σπείρω.
Ἐσπαρμένος, *satus*, perf. part. pass.
Ἐσπάσατο, 3. s. a. 1. ind. med. v. Σπάω, ἕσπε, 3. s. a. 2. ind. act. v. Σπέω, pro Σπάω.
Ἔσπειρα, aor. 1. ind. act. v. Σπείρω.
Ἔσπεισα, *libavi*, a. 1. ind. act. v. Σπένδω.
Ἐσπείσθαι, a. 1. ind. pass.
Ἕσπερα, ας, ἡ, vespera; (2) vespertina; (3) occidens, occidentalis mundi pars. Hinc ἑσπέρας vel ἑσπέρ' ἐσπέραν, vesperi. Ab ἕσπερος, Hinc
Ἑσπέριος, ας, ἡ, occasus, occidens, Hesperia.
Ἑσπερίζω, vesperi edo. Ab ἕσπερος.
Ἑσπερινός, ἡ, όν, vespertinus. Ab eod.
Ἑσπέριος, ος, ὁ ἡ, ἡ, vel ἑσπέριος, ία, ιον, vespertinus, vesperi accidens; (2) occidentalis. Ab eod.
Ἑσπερίς, ίδος, ἡ, occidua, occidentalis, herba quædam noctu fragrantius, quam interdiu spirans. Ἑσπερίδες vero sunt Hesperides, Deæ. Ab eod.
Ἑσπερισμα, ατος, τὸ, vespertina manducatio.
ΕΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, vesper, hesperus, stella Veneris, quæ Helperus dicitur solem sequens, Phosphorus solem antecedens; (2) vespera; (3) vespertinus; (4) occidentalis, occidentem spectans.
Ἔσπεσθαι, præs. inf. med. *Poët.* pro ἕπεσθαι.
Ἔσπετο, 3. s. imperf. indic. *Poët.* pro εἵπετο, ab ἕπομαι.
Ἔσπετε, 2. pl. pr. imper. act. v. ἔσπε, *dic.*
Ἐσπεδόων, 3. pl. imperf. ind. act. v. Σπεύδω.
Ἐσπεύσμεθα, *Adv.* *cito, festinanter.*
Ἐσπευσμένος, perf. part. pass. v. Σπεύδω.
Ἐσπλαγχνίσθη, aor. 1. ind. pass. v. Σπλαγχνίζομαι.
Ἐσπόμεθα, 1. pl. præs. ind. med. *Poët.* pro ἑπόμεθα, ab ἕπομαι.
Ἔσπον, *evulsi*, aor. 2. ind. act. v. Σπάω.
Ἔσπσδα, perf. ind. med. v. Σπεύδω.
Ἐσπούδασα, aor. 1. ind. act. v. Σπουδάζω.
Ἐσπουδασμένως, *Adv.* *bona fide, serio.*
Ἔσσα, a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔσσε, ab ἕζω.
Ἔσσαι, 2. 1. inf. act. *Poët.* pro ἧσαι.
Ἐσσαμένη, aor. 1. part. med. f. g. *Poët.* pro ἑσαμένη, ab ἕω, vel ἵνυμι.
Ἔσσαν, 3. pl. imperf. ind. *Poët.* pro ἦσαν, ab εἰμί.
Ἔσσεν, præs. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἔσσειν, ab ἔειμι.
Ἔσσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro ἕσσε, ab ἕω, vel ἵνυμι.
Ἔσσεαι, 2. s. f. 2. ind. *Poët.* & *Ion.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.
Ἐσσεῖ, 3. sing. f. 1. ind. *Poët.* & *Dor.* pro ἔσται.
Ἔσσεο, 2. s. præs. imper. *Poët.* pro ἔσο.
Ἔσσεο, pro ἦσο, 2. s. pluſq. ind. pass. *Ion.* & *Poët.* pro εἶσο, ab ἧμαι, seu ἵσσομαι.
Ἐσσόμενα, *futura*, neut. pl. f. 1. part. med. n. g. *Poët.* ἐσόμενα, ab εἰμί.
Ἔσσυμαι, 1. sing. perf. indic. pass. *Ion.* pro ἔσσυμαι.
Ἐσσύοντο, 3. pl. imperf. ind. pass.
Ἔσσυο, ύος, rex.
Ἔσσυσι, *es*, 2. sing. præs. ind. act. *Poët.* pro εἶ, ab εἰμί.
Ἔσσο, 2. s. præs. imper. *Poët.* pro ἔσο.
Ἔσσο, pro ἦσο, 2. s. pluſq. ind. pass. *Ion.* & *Poët.* pro εἶσο, ab ἧμαι, seu ἵσσομαι.
Ἐσσόμενα, *futura*, neut. pl. f. 1. part. med. n. g. *Poët.* ἐσόμενα, ab εἰμί.
Ἔστον, ου, τὸ, vestimentum. Ab ἕω, *induo*.
Ἔστο, pro ἕσο, *indue*, 2. sing. a. 1. imper. act. *Poët.* a verbo ἕω vel ἵνυμι.
Ἔστάμαι, *vincor*, *Ion.* pro ἑσσάμαι, & hoc *contr.* pro ἡσσάομαι, ab ἥσσων.
Ἔστάθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Epic.* & *Poët.* pro ἐστάθησαν, a Στάω, vel Στάω.
Ἔστάμαι, *erupi*, perf. ind. pass. *Poët.* & *per Metath.* pro Σέσυμαι.
Ἔστο, *irruit*, 3. sing. perf. ind. pass. *Poët.* & *per Metath.* pro Σέσυται.
Ἔστω, f. 1. ind. act. *Poët.* pro ἕσω, ab εἶμι.
Ἔσσυμαι, perf. ind. pass. *Ion.* pro ἔσσυμαι, ab ἐσσύομαι, *Ion.* pro ἐσσάομαι.
Ἔσταμεν, perf. ind. act. *Ion.* pro ἕστημεν, ab ἵστημι.
Ἔσταν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ἐστάθησαν.
Ἔστασα, perf. ind. act. *per Syncop.* pro ἑστακέναι.
Ἑστάστα, acc. sing. perf. part. act. *per Syncop.* pro ἑστακότα.
Ἔστασαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔστησαν.
Ἐστάσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐστήσατο.
Ἔστασι, 3. pl. præs. ind. act. *Poët.* pro ἑστᾶσι.
Ἔστάτε, *state*, 2. sing. præs. imperat. act.
Ἑστάς, perf. part. act. pro ἑστηκώς.
Ἐστανυμένον, perf. part. pass. v. στανύω.
Ἔστε, *estis*, 2. plur. præs. ind. verbi εἰμί, *sum*.
Ἕστε, *Adv.* donec. Ex ἕς, pro εἰς, & τέ.
Ἔστειλα, *misi*, a. 1. indic. act. verbi στέλλω.
Ἐστείχον, 3. pl. imperf. ind. act. v. στείχω.
Ἐστάλαδατο, 3. pl. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐστάλατο, ἦσαν, a στέλλω.
Ἐστίναξε, 3. s. a. 1. ind. act. v. στενάζω.
Ἔστεον, 3. s. imperf. ind. act. v. στέω.
Ἐστενομένως, *Adv.* *anguste, arcte.* Ab ἐστενομένος, a στενόω.
Ἐστρεάβησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. v. στρέβω.
Ἕστέρημαι, perf. ind. pass. v. στερέω.
Ἑστιεφάνιζα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐστεφάνωσα. A στεφανίζω.
Ἐστιεφανῦτο, 3. s. imperf. ind. pass. *contr.* pro ἐστεφανόετο, a στεφανόω.
Ἐστιφάνωζ, 3. sing. perf. ind. pass.
Ἔστησε, 3. sing. imperf. ind. act. v. στέφω.
Ἑστώς, *stans*, perf. part. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἑστακώς, a verbo ἵστημι.
Ἔστι, *stetit*, 3. sing. a. 2. indic. act.
Ἑστηκα, *steti*, perfect. ind. act.
Ἑστήκαντι, 3. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro ἑστήκασι.
Ἑστήκοῖς, *stetis*, 2. plur. perf. ind. act.
Ἑστήξω, f. ἐστήξομαι, sto, persto, constanter sto. Ab ἕστηκα, ab ἵστημι.
Ἔστιλλον, a. 2. ind. act. v. ἵστημι.
Ἐστήξῃ, 3. s. f. 1. ind. act. v. ἑστήκω.
Ἐστηριγμένος, perf. part. pass. v. στηρίζω.
Ἐστήρικται, 3. sing. perf. ind. pass.
Ἐστήριξεν, pro ἐστήριξε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ejusd.
Ἔστησα, 1. s. a. 1. ind. act.
Ἔστησαν, *steterunt*, 3. plur. a. 2. ind. act.
Ἑστηκὼς, perf. part. act. *per Syncop.* pro ἑστηκώς.
ΕΣΤΙΑ, ας, ἡ, focus, lar; (2) domus; (3) ara; (4) asylum; (5) Vesta, Dea. Ἀφ' ἑστίας ἄρασθαι, ceremoniam rei gerendæ initium capere, vid. Petav. ad Ion.

medium, p. 4. Ἀλλ' ἵνα Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος ἑπαίνῳ τινί, Arist. Vesp. 844.
Ἑστιάδιον, aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἱστιάθην, ab ἑστιάω.
Ἑστίαμα, ατος, τό, epulum. Ab ἱστιάω.
Ἑστιατορικῶς, de domino ædium, item diis, ut laribus, &c. Ab ἑστιάτωρ, quod apud Ἡσυχ. reponendum pro ἑστιάτωρ, *Ern.*
Ἑστιάτις, ιδος, ἡ, Vestalis. Ab ἑστία.
Ἑστίασις, εως, ἡ, epulatio, convivatio; (2) epulum, convivium; (3) animi pabulum.
Ἑστιατόριον, ου, τό, convivatorium, locus, in quo convivium instituitur.
Ἑστιάτωρ, ορος, ὁ, convivator, qui convivium præbet. Ab
Ἑστιάω, ῶ, f. άσω, lare vel domo excipio; (2) convivio excipio; (3) agito convivia; (4) convivia celebro; (5) pasco animum, oblecto. Ἑστιᾶν ἐμὲ μὲν ξένους τινὰς, Arist. Lys. 1060. Τοῖς κάρηξιν ἑστιᾶν, id. Θεσμ. 949. Εὐθύνομαι ἑστιώμενος, id. Vesp. 1212. Ab ἑστία.
Ἔστικεν, 3. f. aor. 2. ind. act. v. στίζω.
Ἑστιοπάμμων, ονος, ὁ, pater familias, domus dominus. Ex ἑστία, & πάομαι, *possideo.*
Ἑστιοῦχος, ου, ὁ, domus custos. Εἰ γὰρ τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον, Longin. 3.
Ἐστίτρωται, fut. Ϲω, intus vulnero. Ἐστίτρωσαν πρὸ ἑστίου, *Aret.*
Ἐστιχίσατο, 3. dual. a. 2. ind. act. v. στίχω.
Ἐστιχίουντο, 3. plur. aor. 2. ind. pass. *Poet.* pro ἐστιχόνθην, a στιχάω.
Ἑστιῶτις, ιδος, ἡ, domestica.
Ἔστο, *inducrat*, 3. f. pluſq. ind. act. *Pass.* seu *Ion.* pro εἵστο, seu εἶτο, ab ἵω, seu ἵνυμι.
Ἑστοῖσω, imperf. ind. act. v. στοιβάω.
Ἐστοιβάσθην, aor. 1. ind. pass. v. στοιβάω.
Ἐστὸν, *sunt*, 3. du. præſ. ind. verbi εἰμί.
Ἐστοναχίζετο, 3. f. imperf. ind. act. cum v ἐφελκ. a στοναχίζω.
Ἔστοργα, perf. ind. med. verbi στέργω.
Ἐστόρεσα, a. 1. ind. act. verbi στορέω.
Ἐστόρηϑ', *stratus es*, 3. ſing. perf. ind. pass.
Ἔστραμμαι, perf. ind. pass. verbi στρέφω.
Ἐστρατοπέδευσα, aor. 1. ind. act. v. στρατοπεδεύω.
Ἐστρατόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐστρατεύοντο, a στρατάομαι.
Ἐστράφαλο, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐστραμμένοι ἦσαν, a στρέφω.
Ἐστρέφθην, a. 2. ind. pass. v. ejuſd.
Ἐστρέχθην, *cursus sum*, aor. 1. ind. pass.
Ἔστρεφον, imperf. ind. act.
Ἐστρωμάσατο, a. 1. ind. act. v. στρωμάζω.
Ἔστροφα, *verti*, perf. ind. act. verbi στρέφω.
Ἔστρωμαι, perf. part. pass. v. στρώννυμι.
Ἐστρώννυον, 3. plur. imperf. ind. act.
Ἔστρωσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act.
Ἔστρωτο, 3. ſ. pluſq. ind. pass.
Ἔστυγον, a. 2. ind. act. v. στυγέω, vel στύγω.
Ἐστυφελίξαν, 3. f. a. 1. ind. act. a στυφελίζω.
Ἔστω, 3. ſing. præſ. imperat. v. εἰμί.
Ἐστωμυλάμην, a. 1. ind. med. v. στωμύλλω.
Ἔστων, 2 dual. præſ. imp. v. εἰμί.
Ἔστωρ, ορος, ὁ, clavus temonis. Ab ἵστημι.
Ἑστώς, *stans*, perf. part. act. *per Syncop.* pro ἑστηκώς, ab ἵστημι.
Ἔστωσαν, 3. pl. præſ. imper. act. v. εἰμί.
Ἑστῶτες, *stantes*, nom. pl. perf. part. act, *per Syncop.* pro ἑστηκότες, ab ἵστημι.
Ἐσυλήθην, a. 1. ind. pass. v. Ϲύω vel Ϲάω.
Ἔσυλλε, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἔσυλλεν, a Ϲυλάω.
Ἐσύλων, 3. pl. imperf. ind. act. v. Ϲυλάω.
Ἐσυνήκα, a. 1. ind. act. v. Ϲυνίημι.
Ἐσύρϑην, *Attic.* pro ἑλκύσθην.
Ἐσφάγην, aor. 2. ind. pass. v. Ϲφάλλω, seu Ϲφάζω.
Ἐσφαγμένος, *jugulatus*, perf. part. pass.
Ἔσφαζον, 3. pl. imperf. indic. act.
Ἐσφάλμην, 3. ſ. pluſq. ind. pass. v. Ϲφάλλω.
Ἐσφάλησαν, du. 2. ind. pass. v. Ϲφάλλω.
Ἐσφαλμένος, *decipior sum*, perf. ind. pass.
Ἐσφᾶλτο, *Attic.* imperite.
Ἔσφαξα, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. Ϲφάζω.
Ἐσφαραγίζετο, 3. plur. imperf. ind. act. verbi Ϲφαραγίζω.
Ἔσφαλκα, *decepi*, a. 1. ind. act. verbi Ϲφάλλω.
Ἔσφιγξεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. Ϲφίγγω.
Ἐσφιξέ, *adstrinxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐσφλασ.ς, ὁ, depreſſio mediæ rei, v. c. offis. Ab
Ἔσφλασα, medium, v. c. os deprimo, tundo, ut defidat, ap. *Hipp.* pro ἐσθλάσθη, vel ἐσθλάσθη, *Ern.*
Ἔσφραγισεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. Ϲφραγίζω.
Ἔσφραγίδωνται, 2. pl. a. 1. ind. pass.
Ἐσφραγισμένος, *obſignatus*, perf. part. pass.
ΕΣΧΑΡΑ, ας, ἡ, focus & craticula in foco; (2) focus ſ. craticula in ara; (3) ara *impr.* Heroum; (4) vagina terebri; (5) baſis ex arrectariis & transverſariis compacta; (6) pars balnei; (7) pudendum muliebre; (8) cruſta ex aduſtione vulneri adhærens. Hinc
Ἐσχαρίς, ίνος, ὁ, qui foco præſt in navi.
Ἐσχάριον, ίου, τό, focus. Ab eod.
Ἐσχάριον, ου, τό, foculus; (2) craticula; (3) acerra, thuribulum. Ab eod.
Ἐσχάριος, α, ὁ, ἡ, ad focum pertinens.
Ἐσχαρίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Ἐσχαρίσιμος, ου, ὁ, focalis, coctus in foco.
Ἐσχαρόπεπα, τά, cocta in foco. Ex ἐσχ. & πέσσω.
Ἐσχαρόω, ῶ, cruſtas obduco, in cruſtas erumpere facio. Unde Perf. ἐσχάρωμαι ἕλκη, incruſtata vulnera. Ab ἐσχάρα.
Ἔσχάρωσις, εως, ἡ, incruſtatio. Ab ἐσχαρόω.
Ἐσχαρωτικὸς, ἡ, όν, cruſtas inducens.
Ἔσχατιὰ, ᾶς, ἡ, ultimæ cujuſque rei partes. ſ. extremitas; (2) agri privatorum ſuis terminis diſtincti & ſeparati, idemque remotiores et finibus territorii, vel mari montibuſve proximi; (3) extrema pars & finis territorii; (4) explicantur etiam per ſolitudinem, ap. Hesych. *Ern.*
Ἔσχατιόω, ῶ, f. ώσω, in extrema parte ſum. Ab ἐσχατιά.
Ἐσχατίζω, f. ίσω, extremus, ſ. ultimus ſum; (2) tardo. Ab ἔσχατος.
Ἔσχάτιος, α, ὁ, ἡ, ultimus. Ab eod.
Ἔσχατόγηρων, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, extremam ſenectutem agens, decrepitus. Ex ἔσχατος, & γῆρας.
Ἐσχατιώτερος, α, ον, ultimus, poſtremus, in ultimis finibus ſitus. Ab eod.
ΕΣΧΑΤΟΣ, ἄτη, ατον, ultimus, poſtremus; (2) ſummus.
Ἐσχάτως, *Adv.* extreme; (2) ſumme, ita ut nihil ſupra ſit. Ab ἔσχατος.
Ἔσχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἔχω.
Ἐσχίσθην, *fiſſus ſum*, a. 1. ind. pass.
Ἔσχομαι, *habui*, a. 2 ind. med. v. ἔχω.
Ἔσχον, *habui*, a. 2. ind. act.
Ἔσω, *ſedere ſolum*, f. 1. ind. act. v. ἵζω.
Ἔσω, *Adv.* intra. Ab εἰς.
Ἐσωθεῖν, *Adv.* intrinſecus. Ab ἔσω.
Ἐσωθῆναι, a. 1. ind. pass. verbi Ϲώζω.
Ἐσωσα, *ſervavi*, aor 1. indic. act.
Ἐσωσεν, 3. ſ. a. ejuſd. cum v ἐφελκ.
Ἐσωτατος, άτη, ατον, intimus, penitiſſimus, Superl. ab ἔσω.
Ἐσωφρόνισα, aor. 1. ind. pass. v. Ϲωφρονίζω.
Ἔσχθε, ἄθος, ἡ, excreſcentia in ore berculum, ſed intus latens, opponitur ἐξωχάς, ap. *Hipp.*
Ἐταγὴν, a. 2. ind. pass. v. τείνω.
ΕΤΑΖΩ, f. άσω, examino, inquiro, ſcrutor. In compoſitione vitatum.
Ἐτάθην, a. 1. ind. pass. verbi τείνω.
Ἑταῖρα, ας, ἡ, amica; (2) meretrix. Ab ἑταῖρος.
Ἑταιρεία, ας, ἡ, ſocietas, ſodalitas, amicitia; (2) factio, ſocietas factioſa; (3) ſcortatio. Ab ἑταιρέω.
Ἑταιρεῖος, εία, εῖον, ſodalitius; (2) ſodalitatibus præeſt; (3) meretricius. Ab ἑταῖρος.
Ἑταιρέω, f. έσω, ſocietatem ago, in ſocietate verſor; (2) meretricor. Ab eod.
Ἑταιρέω, ῶ, f. ήσω, proſtituo me, mereor; ἑταιρηκὼς, perf. part. qui meruit, ſeſe proſtituit. Ab eod.
Ἑταιρήϊος, η, ον, *Ion.* id. quod ἑταιρεῖος.
Ἑταίρησις, εως, ἡ, impudicitia. Ab ἑταιρέω.
Ἑταιρία, ας, ἡ, ſodalitium. Ab ἑταῖρος.
Ἑταιρίδια, ων, τά, feſtum in honorem Jovis ſodalitii celebrari ſolitum. Ab ἑταιρία.
Ἑταιρίζω, ſodalem reddo, mihi adjungo, conſocio, & ἑταιρίζομαι, ſodalis fio; (2) opitulor. Ab eod.
Ἑταιρικὸς, ἡ, όν, ſodalitius, meretricius.
Ἑταιρικῶς, *Adv.* meretricio more.
Ἑταιρικὸς, ἡ, όν, idem quod ἑταιρικός.
Ἑταιρὶς, ίδος, ἡ, ſcortum, meretrix.
Ἑταιρισμὸς, οῦ, ὁ, ſcortatio, vita meretricia. Ab ἑταιρίζω.
Ἑταιριστὴς, οῦ, ὁ, ſcortator, qui meretricari ſolet. Ab eod. Hinc
Ἑταιριστρία, ας, ἡ, meretrix.
ΕΤΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, ſodalis; (2) familiaris; (3) ſocius; (4) adminiſter, adjutor; (5) nomen, quo compellamus non ſatis notum; (6) diſcipulus; (7) commilito.
Ἔτακεν, 3. ſing. imperf. indic. med. *Dor.* pro ἐτήκετο, a τήκομαι.
Ἐτάκην, 1. ſ. a. 2. ind. pass. v. τήκω.
Ἐταλάντευν, 3. ſ. imp. ind. act. v. ταλαντίζω.
Ἔταμον, 1. ſ. a. 2. ind. act. v. τέμνω.
Ἐταμώθην, 3. ſ. a. 1. ind. pass. v. ταμόω.
Ἔταξα, a. 1. ind. act. verbi τάττω.
Ἐτάπεινωσεν, 3. ſ. a. ind. act. cum ἐφελκ. a ταπεινόω.
Ἐτάραξα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. ταράττω.
Ἐταράχθη, 3. ſing. a. 1. ind. pass.
Ἐταράχθησαν, *pertimefacti ſunt*, 3. plur.
Ἐταριάσατο, 3. ſ. a. 1 ind. med. *Poet.* pro ἑταιρίσατο, ab ἑταρίζω.
Ἔταρον, acc. ſing. *Poet.* pro ἑταῖρον.
Ἔταρος, ου, ὁ, idem quod ἑταῖρος.
Ἔτασις, ίσεως, ἡ, inquiſitio, examen. Compoſita uſitata ſunt. Ab ἐτάζω.
Ἔτασμὸς, οῦ, ὁ, inquiſitio; (2) tormentum, in compoſitione uſitatum. Ab eod.
Ἔτασον, 2, ſing. a. 1. imper. act. v. ἐτάζω.
Ἐτάφίων, a. 2. ind. pass. verbi θάπτω.
Ἐτάχυνον, imperf. ind. act. v. ταχύνω.
Ἔτεα, *annos*, acc. pl. ab ἔτος.
Ἐτέθλαϐ, 3. ſ. pluſq. ind. med. v. θάλλω.
Ἐτέθην, a. 1. ind. pass. verbi τίθημι.
Ἐτέθηπτο, 3. ſing. pluſq. indic. med. *Ion.* pro ἐτεθήπει, a θάπτω.
Ἐτεθήκειν, pluſq. ind. act. v. θνήσκω.
Ἔτειλαν, 3. pl. a. 1. ind act. v. τέλλω.
Ἔτεινα, *extendi*, a. 1. ind. act. verbi τείνω.
Ἔτεος, εία, εῖον, annuus. Ab ἔτος.
Ἔτειρεν, 3. ſ. imperf. ind. act. cum v ἐφελκ. a τείρω.
Ἐτείρετο, 3. ſ. imperf. ind. pass.
Ἔτεκνα, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. τίκτω, pro τέκω.
Ἐτεκνοποιήσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. verbi τεκνοποιέω.
Ἐτέκνωθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ἐτεκνώθησαν, a τεκνόω.
Ἐτελείετο, 3. ſ. imperf. ind. pass. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτελέζετο, a τελέω.
Ἐτέλεσσεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐτέλεσε.
Ἐτελείωσα, 2. f. ind. act. verbi τελειόω.
Ἐτέλεσα, 1. ind. act. verbi τελέω.
Ἐτέλεσαν, *perfecerunt*, 3.
Ἐτελέσθην, a. 1. ind. pass.
Ἐτέλεσσα, *Poet.* pro ἐτέλεσα.
Ἐτελέσθη, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτελέσθη, a τελεσθέω.

Ἔτεμε,

ἐτύλλω, 3. sing. imperf. ind. act. v. τίλλω.
Ἐτύμαν, a. 2. ind. act. verbi τύμνω.
Ἑτεοδμώς, ῶος, ὁ, fideliter serviens, ita serviens ut huic naturæ servum decet. Ex ἑτεός, & δμώς, servus.
Ἑτεόκριθον, ν, τὸ, genuinum hordeum, hordei genus, quod nunquam vitiatur. Ex ἑτεός, & κρίθη, hordeum.
Ἑτεόν, Adv. vere, revera. Ab ἑτεός.
Ἑτεός, ά, όν, verus. Ab ἔτος.
Ἐτεραλίως, Adv. ancipite Marte. Ab
Ἑτεραλκής, ἐος, ὁ ἡ ἐς, dubius, anceps, q. d. anceps robur. Ex ἕτερος, & ἀλκή.
Ἑτεράχθης, ες, alteri parti gravis, i. e. alteram partem incumbens. Ab ἄχθος.
Ἑτέρη, Adv. Ion. alia via, alia ratione, alio modo. Ab ἕτερος.
Ἑτερήμερος, ος, ὁ ἡ ὁν, alternis diebus durans; (2) vicissim & mutuas fortes habens, per dies variatus. Ex ἕτερος, & ἡμέρα, dies.
Ἑτεροβαρεία, ἡ, alterius partis favor, s. studium.
Ἑτερογενής, ἐος, ὁ ἡ ὁν, alienigena; (2) alterius & diversi generis. Ex ἕτερος, & γένος, genus.
Ἑτερόγλαυκος, ος, ὁ ἡ ὁν, altero oculo cæsius. Ex ἕτερος, & γλαυκός, cæsius.
Ἑτερόγλωσσος, vel ἑτερόγλωττος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui alterius & diversæ linguæ est; (2) lingua ipsa diversa & peregrina. Ex ἕτερος, & γλῶσσα.
Ἑτερόγναθος, ος, ὁ ἡ ὁν, utrisque mandibulis avide comedens; (2) edax; (3) qui duro ore est. Ex ἕτερος, & γνάθος.
Ἑτερογνωμοσύνη, ης, ἡ, diversa sententia. Ab
Ἑτερογνώμων, ὁ ἡ ὁν, qui alterius, seu diversæ est sententiæ. Ex ἕτερος, & γνώμη.
Ἑτερόγονος, ος, ὁ ἡ ὁν, e vario genere natus. Ex ἕτερος, & γονή, genitura.
Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, fut. ήσω, diversam doctrinam doceo. Ex ἕτερος, & διδάσκω.
Ἑτεροδοξέω, ῶ, f. ήσω, alienam opinionem, oriti sectatur.
Ἑτεροδοξία, ας, ἡ, opinio diversa; (2) opinio prava. Ab
Ἑτερόδοξος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui alterius est opinionis; (2) qui alterius est sectæ. Ex ἕτερος, & δόξα, opinio.
Ἑτεροειδής, ἐος, ὁ ἡ ὁν, qui diversæ est speciei. Ex ἕτερος, & εἶδος, species.
Ἑτεροεθνής, ἐος, ὁ ἡ ὁν, qui diversæ est gentis. Ex ἕτερος, & ἔθνος.
Ἑτεροζηλής, ἐος, ὁ ἡ ὁν, qui alio studio ducitur, alia sectans.
Ἑτεροζήλως, Adv. inique, alieno animo, animo erga aliam partem magis adfecto.
Ἑτεροζυγέω, diversa animalia jungo; (2) adjungor alienigenis.
Ἑτεροζυγία, quibus in jugo non convenit.
Ἑτεροζυγῶν, Phocyl. ζάθμιον ἑτεροζυγῶν, statera in alteram partem inclinans.
Ἑτεροθαλής, ἐος, ὁ ἡ ὁν, qui altera tantum ex parte viret, vel altero ramo; (2) cujus pater vel mater tantum vivit. Ex ἕτερος, & θαλέω, vireo.
Ἑτερόθελος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui aliud vult. Ex ἕτερος, & θέλω, volo.
Ἑτερόθρους, ος, ὁ ἡ ὁν, q. d. alterisonus; (2) qui diversæ est linguæ; (3) alienigena.
Ἑτεροῖος, οία, οῖον, alius, dissimilis, diversus a reliquis. Ab ἕτερος. Hinc
Ἑτεροιότης, τος, ἡ, dissimilitudo.
Ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, altero, immuto.
Ἑτεροίως, Adv. alio & diverso modo, aliter, dissimiliter, diverse.
Ἑτεροίωσις, εως, ἡ, alteratio, diversitas, quum rerum qualitates aliæ atque aliæ fiunt.
Ἑτερόκαρπος, ον, diversum fructum edens, Cur. v. Insitus insitæ stirpi, &c.
Ἑτερόκλινής, ἐος, ὁ ἡ ὁν, versatilis. (2) in alteram partem vergens. Ex ἕτερος, & κλίνω, inclino. Unde
Ἑτερόκλιτον, τὸ, sc. ὄνομα, heteroclitum, nomen, quod in diversas declinationes cadit.
Ἑτερόκλιτος, ος, ὁ ἡ ὁν, aliter declinatus, a communi declinandi ratione deflectens.
Ἑτεροκλίτως, Adv. aliter declinando.

Ἑτερολαλέω, ῶ, f. ήσω, in diversum mooeo, vel quatio. Ex ἕτερος, & λαλέω.
Ἑτεροπαρείαι, αι, ἡ, dolor alteram cranii partem tentans.
Ἑτερόπληκτος, altera aure surdus. Hinc
Ἑτεροπληξία, altera aure surdus sum.
Ἑτερολεξία, ἡ, ejusdem rei aliis verbis expressio. A λέξις.
Ἑτερόμαλλος, ος, ὁ ἡ ὁν, altera parte villosus.
Ἑτερομηκέλος, ος, ὁ ἡ ὁν, altera tantum parte manulcatus. Ex ἕτερος, & μαχέλη.
Ἑτερομιγθία, ας, f. ήσω, inæqualiter crescо. Ex ἕτερος, & μίγθος, magnitudo.
Ἑτερομοιρία, ας, ἡ, studium partis alterius. Ab
Ἑτερομοιρίτης, ου, ὁ, qui est alterius partis, in alteram partem inclinans. Ex ἕτερος, & μέρος, pars.
Ἑτερομήκης, ες, ὁ ἡ ὁν, altera parte longior. Ex ἕτερος, & μῆκος, longitudo.
Ἑτερομήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diversa matre. Ex ἕτερος, & μήτηρ, mater.
Ἑτερομοῖρος, ος, ὁ ἡ ὁν, quo, vel ad quem alterâ tantum parte venit, vel accedit; ut ἑτερομοίρη δίκη, in qua adversarii non comparuerunt. Suid. Ex ἕτερος, & μοῖρα.
Ἑτερόμορφος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui formæ diversæ est.
Ἑτεροπάθεια, ας, ἡ, alterius partis vexatio. Ex ἕτερος, & πάθος, passio.
Ἑτερόπλους, contr. ἑτερόπλους, ους, ὁ ἡ ὁν, ab altera tantum parte navigationem præbens, ἑτερόπλουν δίκτυον, pecunia mutua nautica, qua periculo creditoris transferuntur emptæ merces aliquo, non vero aliæ inde exportantur, ut in ἀμφοτερόπλοις fit. Dicuntur & ἀμφοτερόπλοια, sc. χρήματα, vel δανείσματα.
Ἑτεροπρεσπέω, ῶ, f. ήσω, persona differo.
Ἑτεροπροσωπικός, ή, όν, qui alius seu diversæ personæ est.
Ἑτεροπροσωπικῶς, Adv. in alia personæ. Ab
Ἑτεροπροσωπέω, ῶ, ὁ ἡ ὁν, idem quod ἑτεροπροσωπικός. Ex ἕτερος, & πρόσωπον.
Ἑτερορρεπέω, in alteram partem vergo, seu propensus sum. Ex ἕτερος, & ῥέπω.
Ἑτερορρέπης, ἐος, ὁ ἡ ὁν, in alteram partem vergens, seu inclinans. Ex iisd.
Ἑτερορροπία, idem quod ἑτερορρέπεια.
Ἑτερόρρωπος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem quod ἑτερορρέπης.
Ἑτερόρρυθμος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui alterius rhythmi est. Ex ἕτερος, & ῥυθμός, rhythmus.
ΕΤΕΡΟΣ, έρα, έρον, alter; (2) alius; (3) diversus.
Ἑτερόσκιος, quorum alterum latus umbram facit, quorum umbra aut ad septemtrionem, aut ad meridiem spectat. Ex ἕτερος, & σκιά, umbra.
Ἑτεροσοικός, ος, ὁ ἡ ὁν, qui alterius est ordinis & diversæ sortis.
Ἑτερόσομος, ος, ὁ ἡ ὁν, altera tantum parte acies habens, ut altera tantum parte acutus. Ex ἕτερος, & σῶμα, acies.
Ἑτερόστροφα, metra quædam ab alteratione strophæum. Ex ἕτερος, & στροφή.
Ἑτεροσχήμων, ὁ ἡ ὁν, qui diversæ figuræ est. Ex ἕτερος, & σχῆμα.
Ἑτεροτης, ητος, ἡ, diversitas. Ab ἕτερος.
Ἑτερότροπος, ος, ὁ ἡ ὁν, aliusmodi, diversus; (2) alius; (3) dissimilis.
Ἑτερόφως, ὁ ἡ ὁν, unam sortem habens. Ab ἕως, pro ὗς.
Ἑτερούσιος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui alterius seu diversæ est essentiæ; (2) alius, diversus. Ex ἕτερος, & οὐσία, essentia.
Ἑτερόφθαλμος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui alterum oculum amisit; (2) monoculus; (3) qui habet oculos duplicis coloris. Hinc
Ἑτεροφθαλμία, ας, ἡ, vitium in primis in equis, quum varios habent oculos.
Ἑτεροφρονέω, qui ab alio custoditur.
Ἑτερόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁν, aliter sentiens. Ex ἕτερος, & φρήν, mens.
Ἑτερογενής, ἐος, ὁ ἡ ὁν, diversæ naturæ; (2) alibi natus. Ex ἕτερος, & φύω, natura.
Ἑτερόφυλος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui est ex alia tribu; (2) qui diversæ est gentis, alienigena; (3) qui diversæ est naturæ. Ex ἕτερος, & φύλη.
Ἑτεροφωνία, ἡ, diversitas soni, s. vocis.

Ἑτεροφώνος, ος, ὁ ἡ ὁν, aliam & diversam edens vocem. Ex ἕτερος, & φωνή, vox.
Ἑτεροχροΐα, alio & diverso colore sum. Ab
Ἑτερόχρους, contr. ἑτερόχρως, ους, ὁ ἡ ὁν, discolor, diverso præditus colore, versicolor. Ex ἕτερος, & χρόα. Hinc
Ἑτεροχρωΐστης, ου, diversitas coloris.
Ἑτερόχρωμος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem. Ex ἕτερος, & χρῶμα, color.
Ἑτεροχρόως, ος, ὁ ἡ ὁν, idem & ex iisd.
Ἑτερόω, ῶ, f. ώσω, altero, muto. Ab ἕτερος.
Ἑτέρσην, 3. s. imperf. ind. act. cum v ἐπιλατ. a τέρπω.
Ἕτερσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi τέρσω.
Ἑτέρφθην, a. 1. ind. pass. verbi τέρπω.
Ἑτέρφθη, Adv. altera ex parte, diversa ex parte. Ab ἕτερος.
Ἑτέρωθι, Adv. alibi, alio loco. Ab eod.
Ἑτερώνυμος, ος, ὁ ἡ ὁν, diversum nomen habens. Ex ἕτερος, & ὄνομα, nomen.
Ἑτερωνύμως, Adv. diverso nomine, non analogice.
Ἑτέρως, Adv. alio modo, aliter, secus.
Ἑτέρωσις, Adv. alteram in partem; (2) alio.
Ἑτερώσις, εως, ἡ, alteratio. Ab ἑτερόω.
Ἑτεταλμένω, pluſq. ind. pass. verbi τέλλω.
Ἑτετάφατο, 3. s. pluſq. ind. pass. verbi τατεύω.
Ἑτετάχατο, 3. plur. pluſq. ind. pass. Ion. pro τετάγμενοι ἦσαν, a τάσσω.
Ἑτετεύχατο, 3. pl. pluſq. ind. pass. Ion. pro τετυγμένοι ἦσαν, a τεύχω.
Ἐτέτμην, 3. s. imperf. ind. act. v. τέτμω.
Ἐτέτρηχεν, pluſq. ind. act. v. τρήχω.
Ἐτετυκτο, 3. s. pluſq. ind. pass. v. τεύχω.
Ἐτετύφειν, pluſq. ind. act. Ion. pro ἐτετύφεσαν, a τύπτω.
Ἐτετύχατο, 3. pl. a. 2. ind. med. Ion. v, τυγχάνω.
Ἑτικτε, 3. s. a. 2. ind. act. v. τίκτω.
Ἐτίκτην, natus sum, a. 1. ind. pass.
Ἐτήκετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. τήκω.
Ἐτίρων, imperf. ind. act. contr. pro ἐτήρεον, a τηρέω.
ΕΤΗΣ, ου, ὁ, socius, amicus; (2) civis; (3) sodalis. Hinc ὁ ἔτης, o bone.
Ἐτησίαι, ῶν, οἱ, Etesiæ, venti anniversarii, qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu Caniculæ spirare solent. Ab
Ἐτήσιος, ος, ὁ ἡ ὁν, anniversarius, annuus. Ab ἔτος.
Ἐτησίως, Adv. quotannis.
Ἐτητυμία, ας, ἡ, veritas. Ab
Ἐτήτυμος, ος, ὁ ἡ ὁν, verus, verax. Hinc
Ἐτητύμως, Adv. vere, revera. Ab ἐτήτυμος.
Ἐτητύμως, vere.
Ἐτιθύμαχα, perf. ind. act. Att. pro ἐτεθυμάχα, ab ἐτεθυμάχω.
ΕΤΙ, Adv. adhuc, etiamnum; (2) amplius, præterea; (3) posthac, in posterum; (4) quin, quin etiam; (5) jam, jamnunc; (6) interdum eleganter redundat. Hinc ἔτι μᾶλλον, etiam nunc.
Ἐτίθει, 3. s. imperf. ind. act. contr. pro ἐτίθη, a τίθημι, pro τίθημι.
Ἐτίθεν, 2. sing. imperf. ind. pass. Dor. pro ἐτίθου.
Ἐτίθη, 2. sing. imperf. ind. pass.
Ἐτίκτον, imperf. ind. act, v. τίκτω.
Ἐτίμησα, a. 1. ind. act. verbi τιμάω.
Ἐτινάσσετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi τινάσσω.
Ἐτίομεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. τίω.
Ἔτισα, celui, aor. 1. ind. act.
Ἐτίταινε, 3. s. imperf. ind. pass. v. τιτταίνω.
Ἐτίτηλα, sigillavi, a. 2. ind. act. verbi τίτηρε.
Ἐτμήγεν, 3. pl. a. 2. ind. pass. Boeot. pro ἐτμήγησαν, a τμήγω, vel τμήδην.
Ἔτμησα, secui, a. 1. ind. act.
Ἐτμήθην, aor. 1. indic. id.
Ἐτμήθη, a. 1. ind. pass. v. τέμνω prorsus.
Ἔτμορος, ου, ὁ, polmentarium ex fiebs chisque leguminibus confectum. Ab ἔτμος.
Ἔτμησις, εως, ἡ, tunica, qua pulsi herniter ji. (2) omne instrumentum, quo aliquid haeritur, corbicula, tudicula. Ab eod.

ΕΤΜΟΣ,

ΕΤΝΟΣ, ου, τὸ, puls ex leguminibus elixis confecta.

Ἑτοιμάζω, f. άσω, paro, expedio, facio, ut in promptu sit. "Α ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, 1 Cor. 2, 9. Οὐκ ἔξεστιν λῦσαι δῆσαι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται, Matt. 10, 40. Ab ἕτοιμος.

Ἑτοιμάσατε, parate, 2. pl. a. 1. ind. act.

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio; (2) basis, sedes firma, firmamentum; (3) promptitudo, alacritas; (4) apparatus ad aliquid agendum, v. c. militaris.

Ἑτοιμαστὴς, οῦ, ὁ, apparator.

Ἑτοιμόδακρυς, ὁ ἡ ὑ, qui facile flet.

Ἑτοιμοθανατῶν, ὁ ἡ ὑ, paratus ad moriendum, qui facile moritur.

Ἑτοιμοπονία, ἡ, tolerantia laboris, s. studium laborandi, sed inaniter fere & cum ostentatione.

ΕΤΟΙΜΟΣ, η, ὁ ἡ ὑ, promptus, paratus, τὰ ἕτοιμα, quæ jam parta sunt, pellectiones.

Ἑτοιμότης, ητος, ἡ, promptitudo, alacritas; (2) propensio. Ab ἕτοιμος.

Ἑτοιμοτρόπης, ου, ὁ ἡ ὑ, qui facile flectitur. Ex ἕτοιμος, & τρέπω.

Ἑτοίμως, Adv. prompte, expedite, parate.

Ἑτόλμα, 3. s. imperf. ind. act. pro ἐτόλμας, a τολμάω.

Ἐφόλμησε, ausus fuit, 3. sing. a. 1. ind. act

Ἔτον, 2. dual. a. 2. ind. act. v. ἴημι.

ΕΤΟΣ, ους, τὸ, annus.

Ἔτος, ὴ, ον, verus; (2) bonus. Ab εἰμὶ, sum.

Ἔτῆς, adv. frustra, temere, perfunctorie.

Ἔτραγον, ῦσι, a. 2. indicat. act. verbi τράγω.

Ἔτρατε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. τρίπω.

Ἔτρέποτο, 3. pl. imperf. ind. act. v. τραπέω.

Ἐτράπετο, 3. s. a. 2. ind. med. v. τρέπω.

Ἐτράπλω, versus sum, a. 2. ind. pass.

Ἐτραπόμὴν, verti, a. 2. indicat. med.

Ἐτράφθη, aor. 2. ind. passiv. verbi τρέφω.

Ἔτρεφον, αἶα, aor. 2. indicat. act.

Ἔτρεμε, 3. s. imperf. ind. act. v. τρέμω.

Ἔτρεσα, τρεμνὶ, a. 1. ind. act. verbi τρέω.

Ἐτρίζετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. τρίζω.

Ἔτριεν, ἄλιδαν, imperf. indic. act.

Ἔτρυσε, 3. s. a. 1. ind. act. v. τιτράω, seu πίτρημι.

Ἔτριχον, ἔτμην, a. 2. indic. act verbi τρίζω.

Ἐτρίχων, 3. pl. imperf. ind. contr. pro ἐτρίχαον, a τριχάω.

Ἔτρυπη, 3. sing. imperf. ind. act. Dor. pro ἐτρύτη, contr. ex ἔτρυπαε, a τρύπαω.

Ἐτρυφλώθη, a. 1. ind. pass. v. θρύπλω.

Ἐτρυφήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. τρυφάω.

Ἔτρασα, a. 1. ind. act verbi τιτράσκω.

Ἐτυβλώθη, a. 1. ind. pass. verbi τύφω.

Ἐτυλίχθην, a. 1. ind. pass. v. τυλίσσω.

Ἐτυμηγόρος, ου, ὁ ἡ ὑ, veridicus. Ex ἔτυμος, & ἀγορεύω, dico.

Ἐτυμόδρυς, υος, ἡ, quercus proprie dicta. Ex ἔτυμος, & δρῦς.

Ἐτυμόθρους, contr. ἔτυμόθρους, ου, ὁ ἡ ὑ, veri sonus, verilocuus. Ex ἔτυμος, & θρόος.

Ἐτυμολογία, ας, f. ἴσω, originem verbi indico. Ab ἔτυμολογος.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ, Etymologia, originis verborum indicatio. Ab eod.

Ἐτυμολογικὸς, ὴ, όν, etymologicus, peritus etymologiarum explicandarum.

Ἐτυμολόγος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui origines verborum indicat. Ex ἔτυμος, & λέγω, dico.

ΕΤΥΜΟΣ, η, ὁ ἡ ὑ, verus. Hinc ἔτυμον, Adv. vere, revera, & τὸ ἔτυμον, etymum, vera origo alicujus vocabuli.

Ἐτυμότης, ητος, ἡ, idem quod ἐτυμολογία.

Ἐτυμπανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. τυμπανίζω.

Ἔτυμος, η, ὁ ἡ ὑ, verus. Ab ἔτυμος.

Ἐτύμως, Adv. vere; (2) ab origine vocis, secundum originem vocis. Ab ἔτυμος.

Ἐτύπην, 2. 2. ind. pass. Dor. pro ἐτύπλω, a τύπτω.

Ἐτύφθη, 3. pl. a. 1. ind. pass. Boeot. pro ἐτύφθησαν.

Ἔτυχε, 3. s. a. 2. ind. act. v. τυγχάνω.

Ἐτύχθην, fui, a. 1. pass.

Ἔτυψα, natus sum, a. 1. indic. act.

Ἐτοσιεργὸς, οῦ, ὁ ἡ ὑ, qui in cassum laborat; (2) qui laborem fugit. Ex ἑτάσιος, & ἔργον, opus.

Ἑτάσιος, α, ον, inanis, cassus, inutilis. Ab ἑτὸς, frustra.

Ἑτησίως, Adv. frustra.

Εὖ, Adv. bene; (2) recte; (3) facile; (4) feliciter; (5) commode; (6) rite; (7) præclare; (8) pulchre. In compositione notat; (9) facile; & interdum (10) feliciter. Ab εὐς.

Εὔα, ας, ἡ, Eva. Nomen mulieris Hebr. vivificans.

Εὐαγγήλιον, τὸ, sacrificium, s. præmium ob lætum nuncium. Ex εὖ, & ἀγγελία.

Εὐαγγελίζω, & εὐαγγελίζομαι, bonum nuncio, læta nuncio; (2) doctrinam Christi annuncio, evangelium prædico, evangelizo. Ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτοῦ φίλοις τοὺς ἀποστόλους, Apoc. 10, 7. Εὐαγγελίζομαι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, Luc. 8, 1.

Εὐαγγελικὸς, ὴ, όν, evangelicus, ad Evangelium pertinens. Ab

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, lætum nuncium; (2) præmium, quod nuncium lætum adferenti datur; (3) annunciatio beneficii Christi, quo homines morte sua ab æterna morte liberavit; (4) doctrina Christiana universa; historia Christi, prout ab Evangelistis descripta est. Ex εὖ, & ἀγγελία.

Εὐαγγελιοῦμαι, 3. pl. f. 1. ind. med. Att. pro εὐαγγελίσουσι, ab εὐαγγελίζω.

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, Evangelista, Evangelii præco; (2) Evangelii sive Historiæ evangelicæ scriptor. Ab eod. Hinc

Εὐαγγελιστρία, ἡ, quæ Evangelium docet.

Εὐαγγελ, ὁ ἡ ὑ, qui fausta annunciat.

Εὐαγία, sanctus sum.

Εὐαγίως, Adv. sancte, pure, rite. Ab

Εὐαγὴς, ἐς, ὁ ἡ ὑ, sanctus, sacer, purus, castus, pius; (2) agilis; (3) secundus; (4) qui facile frangi potest. Ex εὖ, & ἄγος, res sacra, vel ἄγω, ago, s, frango.

Εὐάγων, ου, ὁ ἡ ὑ, purus, splendidus, clarus, mobilis, qui huc & illuc agitur. (Vox inepta dithyrambica ap. Aristoph. incertæ significationis Dor. pro εὐήγων, ab Ερη. Quasi ab εὖ, & ἀγω, vel ab ἀυγὴ, splendor.

Εὐάγκαλος, ου, ὁ ἡ ὑ, facilis complexu, facilis portatu. Ex εὖ, & ἀγκάλη, ulna.

Εὐαγλὶς, ίδος, ὁ ἡ ὑ, bonas seu pulchras spicas habens; (2) bonos nucleos habens.

Εὐαγλία, ᾶς, f. άσω, in captura sum felix; (2) prædæ copiam habeo. Ex εὖ, & ἄγρα.

Εὐαγρία, ας, ἡ, felicitas & bonus successus in captura, prospera venatio, opima præda. Ex iisd.

Εὔαγρος, ον, felix in captura.

Εὐαγωγία, ἡ, bona educatio.

Εὐάγωγος, ος, ὁ ἡ ὑ, ductilis, qui facile duci potest; (2) tractabilis, docilis.

Εὐαγῶς, fancte. Ab εὐαγὴς.

Εὐαδε, 3. s. a. 2. ind. act. Æol. pro ἤαδε, ab ἀνδάνω.

Εὔαδης, ἐς, ὁ ἡ ὑ, placidus, tranquillus. Ex εὖ, & ἄδω, placeo.

Εὐαδικτίος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui facile injuria adfici solet, injuriæ obnoxius; (2) imbecillus. Ex εὖ, & ἀδικέω.

Εὐαεῖ, dat. sing. ab εὐαὴς.

Εὐαερὴς, ἐς, tranquillum cœlum habens.

Εὐαερία, ας, ἡ, tranquillitas cœli. Ex ἀὴρ.

Εὐάζω, f. άσω, Evan clamo; (2) sacro furore percitus sum. Ab ludo.

Εὐαὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, salubriter spirans; (2) qui bene a ventis perflatur. Ἔστ' ἂν εὐαὲς αὐτῇ ἀῆται. Ὡρίωνος, Ἐπὶ δ' ἔδυσε, Hesiod. Ἔργ. 596. Ex εὖ, & ἀὴμι.

Εὐαθλος, ου, ὁ ἡ ὑ, bonus certaminibus, peritus certaminum.

Εὐαίνετος, ος, ὁ ἡ ὑ, laude dignissimus. Ab αἰνέω.

Εὐαίρετος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui facile capi potest. Ex εὖ, & αἱρέω, capio.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, sensuum vigor. Ex εὖ, & αἰσθάνομαι, sentio. Unde

Εὐαισθητος, ος, ὁ ἡ ὑ, sensu valens, sensum acrem habens. Hinc τὸ εὐαισθητον, ου, sentiendi facultas, sensus acumen.

Εὐαισθησία, cum sensuum vigore, comp. εὐαισθητότερος, ὑρ. Plat.

Εὐαίων, ονος, ὁ ἡ ὑ, beatus, felicitate ornatus.

Εὐαίως, Adv. feliciter. Vox Comica.

Εὐάλωτος, ος, ὁ ἡ ὑ, captu facilis, facile capiendus. Ex εὖ, & ἁλίσκομαι, capio.

Εὐαμερίαν, acc. s. Dor. pro εὐημερίαν. Ab

Εὐάμπελος, ος, ὁ ἡ ὑ, pulchre vitibus consitus, bonas vites habens.

Εὐάν, Vox mulierum Bacchum inclamantium. Hinc Lat. Evan, ipse Bacchus.

Εὐανάγνωστος, ος, ὁ ἡ ὑ, lectu facilis. Ex εὖ, & ἀναγινώσκω, lego.

Εὐανάγωστος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui facile rejicitur, sive exercetur. Ex εὖ, & ἀναγὴ.

Εὐαναδιδάκτως, Adv. ut facile mobilia sibi persuaderi sinat. Ab ἀναδιδάσκω.

Εὐανάδοτος, ὁ ἡ ὑ, qui facile digeritur & in membra distribuitur. Ex ἀναδίδωμι.

Εὐανάκλητος, ος, ὁ ἡ ὑ, revocatu facilis; (2) qui facile flecti potest. ... ocari. Ex εὖ, & ἀνακαλέω, revoco.

Εὐανακλήτως, placabiliter. A præc.

Εὐανάλωτος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui facile refocillari, restitui potest. Ex ἀναλαμβάνω.

Εὐανάλωτος, ον, qui facile absumitur.

Εὐανάμνηστος, ον, memor.

Εὐαναπνευστος, ον, respirationi aptus. Ab ἀναπνέω.

Εὐανάσφαλτος, ος, ὁ ἡ ὑ, facile ex morbo resurgens; facile convalescens. Ab εὖ, & ἀνασφάλλω.

Εὐανάστροφος, ος, ὁ ἡ ὑ, subversu seu eversu facilis. Ex εὖ, & ἀναστρέφω.

Εὐανάτροφος, ον, bene nutritus, vigens.

Εὐανδρία, ᾶς, f. άσω, bonis & strenuis viris abundo; (2) viribus polleo, vigeo.

Εὐανδρία, ας, ἡ, abundantia fortium virorum; (2) virilitas. Ab

Εὐανδρος, ος, ὁ ἡ ὑ, strenuos seu fortes viros habens, qui a strenuis viris incolitur. Ex εὖ, & ἀνὴρ, vir.

Εὐάνεμος, ος, ὁ ἡ ὑ, bonos & prosperos ventos habens; (2) serenus, pulcher; (3) a ventis tutus.

Εὐάνετος, ος, ὁ ἡ ὑ, emissu facilis; dissolutu & dilutu facilis; acile liquescens. Ex εὖ, & ἀνίημι, remitto.

Εὐανθεῖς, nom. plur. pro εὐανθέες, ab εὐανθὴς.

Εὐάνθεος, α, ον, &

Εὐάνθεμος, ος, ὁ ἡ ὑ, floridus.

Εὐανθία, bene & prospere floreo. Ab

Εὐανθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, pulchre floridus; (2) nitidus, venustus. Ex εὖ, & ἄνθος, flos.

Εὐάνιος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui moderate dolores fert, lenis, mitis. Ex εὖ, & ἀνία.

Εὐάοιλος, ος, ὁ ἡ ὑ, apertu facile, qui facile reseratur. Ex εὖ, & ἀνοίγω.

Εὐάπτης, ες, ... ab

Εὐάντητος, ος, ὁ ἡ ὑ, ... ic obvius, expositus; (2) propitius; (3) ei occurrere bonum & faustum est. Ex εὖ, & ἀντάω.

Εὐαντιλεκτος ὁ ἡ ὑ, qui facile refelli potest. Ex εὖ, & ἀντιλέγω.

Εὐάντλητος,

Εὐάντυξ, υγος, ὁ ἡ ὁ, pulchram circumferentiam aut orbem habens.
Εὐαπάλαιστος, ος, ὁ ἡ ὁν, quo facile liberari possumus. Ex εὖ, & ἀπαλλάσσω.
Εὐαπαλλάκτως, facile evadendum apte.
Εὐαπέραντος, ος, perfectus; absolutus.
Εὐαπάτητος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile decipitur. Ex εὖ, & ἀπατάω, *decipio*.
Εὐαπήγητον, *facilem narratu*, acc. sing. *Ion.* pro εὐαφήγητον, ab εὐαφήγητος.
Εὐαποβατος, ος, ὁ ἡ ὁν, facilis descensu. Ex εὖ, & ἀποβαίνω.
Εὐαποδειξίος, ος, ὁ ἡ ὁν, demonstratu facilis, probabilis. Ex εὖ, & ἀποδείκνυμι.
Εὐαπόδεκτος, ος, ὁ ἡ ὁν, acceptus, gratissimus. Ex εὖ, & ἀποδέχομαι.
Εὐαποδοτος, ὁ ἡ ὁν, redditu facilis; (2) qui facile excernitur. Ex ἀποδίδωμι.
Εὐαποκρίτως, *Adv.* ita, ut facile responderi queat. Ex εὖ, & ἀποκρίνομαι.
Εὐαπολόγητος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile excusari potest. Ex εὖ, & ἀπολογέομαι.
Εὐαπόλυτος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile exsolvi potest. Ex εὖ, & ἀπολύω, *absolvo*.
Εὐαπόρρυτος, ος, ὁ ἡ ὁν, facile defluens.
Εὐαπωσείστως, ut facile amoveri, repelli possit.
Εὐαπόσπαστος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile avelli vel abstrahi potest.
Εὐαποτείχιστος, ὁ ἡ ὁν, qui circumvallari & muniri facile potest. Ex ἀποτειχίζω.
Εὐαποφυκτος, qui facile effugi potest.
Εὐαρδής, ἐος, ὁ ἡ ὁν, bene irrigatus; (2) irrigationi aptus & conveniens. Ex ἄρδω.
Εὐάρεστος, ος, ὁ ἡ ὁν, blandus, placere cuilibet studens, placidus, obtemperans. Ex εὖ, & ἀρέσκω, *placeo*. Hinc
Εὐαρέστως, *Adv.* blande.
Εὐαρεστέω, ῶ, f. ήσω, bene placeo. Εὐηρέστησε ὁ Ηνωχ τῷ Θεῷ, Gen. 5, 22. Τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεὸς, Hebr. 13, 16. Hinc
Εὐαρεστήριος, ος, ὁ ἡ ὁν. Expiatorius.
Εὐαρέστησις, εως, ἡ, habilitas, lenitas, gratiæ conciliatio, studium placendi.
Εὐαρεστικὸς, ὴ, ὸν, ad placendum accommodatus.
Εὐάρεστος, ος, ὁ ἡ ὁν, acceptus, valde gratus, bene placens.
Εὐαρέστως, *Adv.* ad placitum, grate.
Εὐαριθμητος, ος, ὁ ἡ ὁν, numeratu facilis; (2) non multus, paucus.
Εὐαρκὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, ad propulsandum vel auxiliandum idoneus. Ex ἀρκέω.
Εὐαρκτος, ον, tractabilis, moriger. Ab ἄρχω.
Εὐάρματος, ὁ ἡ ὁν, qui bonum habet currum eoque bene utitur. Ex ἅρμα.
Εὐαρμοστία, ἡ, aptitudo, dexteritas, lepos.
Εὐάρμοστος, ος, ὁ ἡ ὁν, aptus, habilis, dexter, quadrans, commodus; (2) harmonice compositus.
Εὐαρμόστως, *Adv.* apte, concinne.
Εὔαρνος, ον, agnis abundans, bonos agnos habens. Ab ἄρν, *agnus*.
Εὐάρωτος, ος, ὁ ἡ ὁν, aratu facilis; (2) bene aratus. Ex εὖ, & ἀρότος.
Εὐάρτυτος, ον, bene conditus. Ab ἀρτύω.
Εὐαρχία, ας, ἡ, principatus bonus. Ab
Εὐάρχος, ὁ ἡ ὁν, bonus ductor & imperator; (2) imperio parens. Ex εὖ, & ἀρχὴ.
Εὐασμα, ατος, τὸ, ovatio, vociferatio bacchantium; (2) vociferatio quævis. Ab εὐάζω.
Εὐασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Εὐαστὴς, ῆρος, ὁ, splendide lucidus, lucidissime fulgens. Ex εὖ, & ἀστὴρ, *stella*.
Εὐαστήριος, ὁ ἡ ὁν, Baccha, sacerdos Bacchi.
Εὐαστὴρ, ῆρος, ὁ, Evans, qui fuit ex Baccho; (2) sacerdos Bacchi.
Εὐαστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab εὐάζω.
Εὐαστικὸς, ὴ, ὸν, Bacchicus.
Εὐαυξὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁν, augmento facilis; (2) auctu insignis. Ex εὖ, & αὐξάνω.
Εὐαφήγητος, ος, ὁ ἡ ὁν, facilis explicatu, *item* qui facile exprimi verbis potest. Ex εὖ, & ἀφηγέομαι.
Εὐαφεία, ας, mollitudo.
Εὐαφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁν, mollis, tractabilis. Ex εὖ, & ἁφὴ.
Εὐάφορμος, ος, ὁ ἡ ὁν, opportunus; (2) excusatu facilis; (3) excusatione dignus. Ex εὖ, & ἀφορμὴ.
Εὐάφορος, ος, ὁ ἡ ὁν, editus, unde longe prospici potest. Ex εὖ, & ἀφορὰω.
Εὐαφῶς, *Adv.* decenti tactu, appositissime.
Εὐαχῆς, non. plur. *Dor.* pro εὐαχὴς, ab εὐαχὴς.
Εὐβάστακτος, ος, ὁ ἡ ὁν, facilis gestatu, facilis ad ferendum. Ex εὖ, & βαστάζω.
Εὐβατος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile adiri, aut transiri potest, pervius.
Εὐβιος, ὁ ἡ ὁν, bene & commode vivens, compos vitæ facilioris, cui victus facilis est.
Εὐβιοτος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem.
Εὐβλαπτος, ὁ ἡ ὁν, offensioni expositus, qui facile lædi potest. Ex βλάπτομαι.
Εὐβλαστία, ας, ἡ, copiosa germinatio.
Εὐβλάστησις, ἐως, ὁ ἡ ὁν, bene germinans.
Εὐβλαστία, ας, ἡ, copiosa germinatio.
Εὔβλαστος, ος, ὁ ἡ ὁν, bene germinans.
Εὐβοήθητος, ος, ὁ ἡ ὁν, cui facile est opitulari, facile medicabilis, qui facile juvatur.
Εὐβολίω, ὰ, f. ήσω, felicem ictum jactum sortior, feliciter aleam jacio. Ab
Εὔβολος, ὁ ἡ ὁν, felix jactu. Ex βάλλω, *jacio*.
Εὐβοσία, ας, ἡ, pabuli bonitas, seu ubertas, bonum nutrimentum, fertilitas, pabuli copia. Ex εὖ, & βόσκω, *pasco*. Unde
Εὐβόσκος, ος, ὁ ἡ ὁν, bene pastus; (2) pascuis abundans; (3) bonas pecudes habens.
Εὐβοστρυχος, ος, ὁ ἡ ὁν, pulchros habens cincinnos, seu cirros.
Εὐβότρυς, υος, ὁ ἡ ὁν, pulchros racemos habens.
Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum consilium, prudentia, sive scientia dispiciendi, quid & quomodo aliquid faciendum sit. Ab
Εὔβουλος, ος, ὁ ἡ ὁν, consultus, prudens, qui bene consulit aliis. Ex εὖ, & βουλὴ.
Εὐβούλως, *Adv.* prudenter.
Εὐβρόχος, ος, ὁ ἡ ὁν, multos habens laqueos.
Εὐβρωτος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui facile comedi potest, edulis.
Εὐγάθητος, ος, ὁ ἡ ὁν, *Dor.* pro εὐγάθητος, delectabilis. Ex γαθέω.
Εὐγαιος, ος, terreus, *Epith.* soli, non lapidosi, sed facilis aratu & fertilis.
Εὐγάλακτες, ων, οἱ ἡ αἱ, bene lactati. Ex εὖ, & γάλα, *lac*.
Εὐγάληνος, ος, serenus.
Εὐγαλήνως, *Adv.* serene.
Εὔγαμος, ος, ὁ ἡ ὁν, felix in nuptiis.
Εὖγε, *Adv. laudantis seu adjumentis*, euge, sane, recte; (2) insultantis vel irridentis.
Εὐγενὴς, ὁ ἡ ὁν, idem quod εὐγλαος.
Εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas; (2) ingenuitas. Ab εὐγενὴς.
Εὐγένειος, ος, ὁ ἡ ὁν, pulchram barbam habens; (2) barbatus; (3) villosus; (4) generosus, nobilis. Ex γένειον, vel γένυς.
Εὐγενίτης, ος, ὁ ἡ ὁν, nobili & præstanti genere ortus, generosus.
Εὐγενὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁν, nobili genere ortus, generosus. Ex εὖ, & γενὸς.
Εὐγενὶς, ὶς, generosa.
Εὐγενῶς, *Adv.* generose.
Εὐγεώργητος, ος, arabilis, fertilis.
Εὐγεως, ω, ὁ ἡ ὁν, idem quod εὔγεως.
Εὐγηρία, ας, ἡ, commoda senectus, felix senium. Ex εὖ, & γῆρας, *senectus*.
Εὐγήρως, ος, ὁ ἡ ὁν, vocalis.
Εὐγήρως, ω, ὁ ἡ ὁν, senio felix, cui commoda senectus obtigit. Ex εὖ, & γῆρας.
Εὐγλαγὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁν, lacte abundans & plenus. Ex εὖ, & γλάγος, *Luc.*
Εὐγλάγατος, ον, idem.
Εὔγλαος, ος, ὁ ἡ ὁν, pulcheras & bonas pupillas in oculis habens; (2) acutum cernens. Ex εὖ, & γλαὺξ, *pupilla*.
Εὐγλυπτος, ος, ὁ ἡ ὁν, bene sculptus; (2) bene cavatus. Ex εὖ, & γλύφω.
Εὐγλυφὶς, ίδος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex lisi.
Εὐγλωττία, vel εὐγλωσσία, ας, ἡ, recte loquendi facultas; (2) facundia, suavitas sermonis. Ab
Εὔγλωττος, vel εὔγλωσσος, ὁ ἡ ὁν, disertus, facundus. Ex γλῶσσα. Hinc
Εὐγλωττέω, facundus, s. disertus sum.
Εὖγμα, ατος, τὸ, votum, precatio; (2) gloriatio. Ab εὔχομαι, *precor*.
Εὔγμαι, perf. ind. pass. v. ejusd.
Εὐγναμπτος, ος, ὁ ἡ ὁν, flexibilis, qui facile flecti potest; (2) bene flexus, *unde in nonnullis rebus vertit* elaboratus, pulcher.
Εὐγνωμονέω, fidem bonam agnosco; (2) æquo animo fero. Ab εὐγνώμων.
Εὐγνωμόνως, *Adv.* ex æquo bonoque, ex bona fide. Ab eod.
Εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas animi; bona mens; (2) æquanimitas; (3) candor. Ab
Εὐγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁν, probæ mentis præditus, fidelis, æquanimis; (2) bonus rerum æstimator; (3) qui bonam fidem agnoscit; (4) candidus. Ex εὖ, & γνώμη.
Εὐγνώριστος, ος, ὁ ἡ ὁν, agnitu facilis, qui facile agnosci potest. Ex εὖ, & γνωρίζω.
Εὔγνωστος, ος, ὁ ἡ ὁν, clarus, cognitu facilis; (2) bene notus.
Εὐγνώστως, clare, perspicue.
Εὔγομφος, ος, clavatus, clavis firmatus.
Εὐγόνατος, ος, ὁ ἡ ὁν, pulchra genicula seu lacernedia habens, bene seu pulchre geniculatus. Ex εὖ, & γόνυς, *genu*.
Εὐγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab εὔγονος.
Εὔγονος, ος, ὁ ἡ ὁν, fœcundus, ad generandum & procreandum habilis. Ex γονὴ.
Εὐγραμμία, ας, ἡ, lineamenta scite ducta, accurata delineatio. Ab
Εὔγραμμος, ὁ ἡ ὁν, bene delineatus, lineamentis bene distinctus. Ex γράμμα.
Εὐγραφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁν, bene, seu pulchris literis scriptus; (2) bene scribens, seu pingens. Ex εὖ, & γράφω, *scribo*.
Εὔγυρος, ος, in orbem actus, rotundus, *Epith.* luctæ.
Εὐγώνιος, ος, ὁ ἡ ὁν, recte angulatus, angulos bonos & rectos habens. Ex εὖ, & γωνία.
Εὐδαίδαλος, ος, perpulcher, egregie elaboratus.
Εὐδαιμεστάτα, *Adv.* felicissime. Ab
Εὐδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁν, felix sum, beate vivo. Ab εὐδαίμων. Hinc
Εὐδαιμόνημα, ατος, τὸ, res, eventus felix.
Εὐδαιμονία, ας, ἡ, felicitas, beatitudo.
Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, beatum judico, vel prædico.
Εὐδαιμονικὸς, ὴ, ὸν, ad felicitatem idoneus; (2) beatus.
Εὐδαιμονισμα, ατος, τὸ, felicitas.
Εὐδαιμονισμὸς, οῦ, ὁ, beatitudinis prædicatio.
Εὐδαιμονιστὴς, ἰα, ἰον, fortunatus existimandus.
Εὐδαιμόνως, *Adv.* fortunate, feliciter.
Εὐδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁν, fortunatus, felix, beatus; (2) dives, opulentus. Ex δαίμων.
Εὐδάκρυτος, ος, ὁ ἡ ὁν, valde luctuosus, lacrimosus.
Εὐδάπανος, ος, ὁ ἡ ὁν, sumptuosus, largus. Ex εὖ, & δάπανος.
Εὐδαρκὴς, ὁ ἡ ὁν, bene & acute videns, Hes. Ex εὐδερκὴς. Ex δέρκω.
Εὔδε, ... sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εὗδε, ab εὕδω.
Εὐδείελος, ος, ὁ ἡ ὁν, ad occasum, vel etiam ad meridiem situs; (2) clarus; (3) tranquillus. Ex εὖ, & δείελος.
Εὐδειπνος, ος, ὁ ἡ ὁν, copiosus, delicatus, *Epith.* cœnæ; (2) bene cœnans, qui lauta epulis excipitur.
Εὐδένδρος, ος, ὁ ἡ ὁν, arboribus bene consitus. Ex εὖ, & δένδρον, *arbor*.
Εὐδερμάτος, ος, firma vel pulcra pelle munitus, tectus.
Εὐδίδυκτος, ος, ὁ ἡ ὁν, subactu facilis. Ex εὖ, & δίδυκω, *subigo*.

Εὔδηλος, ος, ὁ, ἡ, admodum avidens.
Εὐδῳσι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro εὐδῇ, ab εὐδάω.
ΕΥΔΙΑ, ας, ἡ, q. d. ætis bonitas; (2) serenitas, sudum, serenum cælum; (3) pulchra dies; (4) tranquillitas aëris; (5) tranquillitas maris.
Εὐδιάζατος, ος, ὁ, ἡ, qui facile transiri potest. Ex εὖ, & διαζάσιμος, *transeo.*
Εὐδιάζλητος, ος, ὁ, ἡ, quem facile calumniari possumus, calumniæ obnoxius; (2) dignus calumnia. Ex εὖ, & διαζάλλω.
Εὐδιάζολος, ος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Εὐδιάζριτος, ος, ὁ, ἡ, facile discernendus.
Εὐδιάϑυμος, ος, ὁ, ἡ, lætus, hilaris; (2) qui est læti seu jucundi convictus; (3) qui obl ctat vitam & tædium admit. Ex εὖ, & διαγωγή, *vitæ institutum.*
Εὐδιάζομαι, fut. άσομαι, tranquillus sum, tranquille vivo. Hinc & εὐδιαζόμενος, tranquillus, serenus, clemens & tepidus. Ab εὐδία.
Εὐδιάϑετος, ος, ὁ, ἡ, bene seu pulchre dispositus, bene adfectus.
Εὐδιαϑέτως, *Adv.* interpositis spatiis.
Εὐδιαντήρ, ῆρος, ὁ, clavus ligneus in carina navis fixus, quo exempto defluit aqua in sentina collecta; (2) foramen in carina, per quam egeritur sentina. Ab εὐδία.
Εὐδιάϱϱητος, ος, ὁ, ἡ, qui facile dividi potest, scissilis; (2) perspicuus.
Εὐδιάτερος, α, ον, serenior, tranquillior.
Εὐδιαίτητος, ὁ, ἡ, arbitratu facilis, de quo arbitrari s. disceptare facile est. Ex διαιτάω.
Εὐδιαιτος, ος, ὁ, ἡ, qui victu facili est contentus, homo frugi. Ex εὖ, & διαιτα.
Εὐδιάκλαστος, ος, ὁ, ἡ, fragilis, fractu facilis. Ex εὖ, & διακλάω, *perfringo.*
Εὐδιακόμιστος, ον, qui facile trajici potest.
Εὐδιακτος, & εὐδιακοπτος, qui facile frangi, comminui potest.
Εὐδιάλακτος, ος, ὁ, ἡ, facile reconciliabilis, placabilis. Ex εὖ, & διαλάττω.
Εὐδιαλάκτως, placabiliter.
Εὐδιάλυτος, ὁ, ἡ, qui facile solvi potest, frangitur.
Εὐδιαίρετος, ος, ὁ, ἡ, dividuus, qui facile distribui potest. Ab εὖ, & διαίρεω.
Εὐδιάπνευστος, ον, idem quod seq; (2).
Εὐδιάτος, *contr.* εὐδίατος, ος, ὁ, ἡ, perflabilis, perflatum facile capiens; (2) qui per spiritales meatus facile transmittitur. Ex εὖ, & διατημι, *perflo.*
Εὐδιάρθρωτος, ον, bene articulatus, bene copulatus.
Εὐδιάρπαστος, ος, ὁ, ἡ, dueptu facilis, direptioni expositus. Ex εὖ, & διαρπάζω.
Εὐδιαῤῥήτιστος, ον, qui facile diffluat, h. e. perimitur, aboletur.
Εὐδιαστόλως, *Adv.* distincte.
Εὐδιάτμητος, ον, bene sectus, divisus.
Εὐδιαφθορος, ον, valdè corruptibilis.
Εὐδιάφθορος, ος, ὁ, ἡ, idem. Ex εὖ, & διαφθείρω.
Εὐδιαφόρητος, ος, ὁ, ἡ, cui facile succi perspirabili cute digeruntur; (2) qui facile digeritur. Ex εὖ, & διαφορέω.
Εὐδιαφυκτος, ος, ὁ, ἡ, qui facile vitari potest. Ex εὖ, & διαφεύγω.
Εὐδιάχυτος, ος, ὁ, ἡ, qui facile diffunditur, & diffluit. Ex εὖ, & διαχέω.
Εὐδιαχώρητος, ος, ὁ, ἡ, qui facile egeritur. Ex εὖ, & διαχωρέω *pergendo.*
Εὐδιάων, ωνος, tranquillus sum, tranquillitate fruor. Hinc εὐδιόων, *pro* εὐδιάει, εὐδιόωσιν.
Εὐδιδακτος, ος, ὁ, ἡ, docilis.
Εὐδιεινός, ὴ, όν, serenus, tranquillus. Ab εὐδία.
Εὐδιεινῶς, *Adv.* cum serenitate, tranquille.
Εὐδιεξόδευτος, ον, facile excernendus, transpirandus.
Εὐδιήγητος, ος, ὁ, ἡ, narratu facilis. Ex διηγέομαι, *enarro.*
Εὐδικία, ας, ἡ, bonum jus, judicium sincerum. Ex εὖ, & δίκη, *jus.*
Εὐδινητος, ος, ὁ, ἡ, facile mobilis. Ex εὖ, & δινέω.
Εὐδιοδος, ος, ὁ, ἡ, transitu facilis, facile pervius, permeabilis. Ab εὖ, & διοδος.
Εὐδιοίκητος, tractabilis, qui facile administrari potest. Ex εὖ, & διοικέω.
Εὐδοκητος, ὁ, ἡ, qui facile pervideri potest, visui facile pervius. Ex διόπομαι.
Εὐδιόρθωτος, ος, ὁ, ἡ, emendabilis, emendatus. Ex εὖ, & διορθω.
Εὔδιος, ος, ὁ, ἡ, serenus, tranquillus; (2) sereno cœlo utens, ap. *Arat.* Hinc εὐδια, *Adv.* tranquille, placide. Ab εὐδία.
Εὐδμητος, ος, ὁ, ἡ, bene ædificatus. Ex εὖ, & δέμω, *struo.*
Εὐδοκεω, ῶ, fut. ήσω, adquiesco, oblector; (2) bene volo; (3) bona existimatione sum; (4) probor; (5) celebror. Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, 2 Cor. 12, 10. ἐν *Coi*, Luc. 3, 22. ὁλοκαυτώματα, Heb. 10, 6.
Εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia; (2) bona & propensa voluntas Dei, amor Dei gratuitus; (3) summum desiderium; (4) decretum, placitum.
Εὐδοκιμέω, ῶ, & εὐδοκιμόομαι, ῶμαι, bene audio; (2) clarus sum; (3) felici successu utor; (4) gratiosus sum. Εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς ἄλλοις, Ilocr. Ab εὐδόκιμος.
Εὐδοκιμησατες, nom. plur. part. perf. act. v. εὐδοκιμέω.
Εὐδοκίμησις, εως, ἡ, gloriæ adeptio, honor, nominis splendor; (2) approbatio.
Εὐδόκιμος, ος, ὁ, ἡ, probus, probatus & laudatus.
Εὐδοξέω, ῶ, f. ήσω, celebror sermone hominum, sum clarus & illustris. Ab Εὔδοξος.
Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas, claritas nominis, bona existimatio. Ab eod.
Εὐδοξος, ος, ὁ, ἡ, illustris, gloriosus, honorificus. Ex δόξα.
Εὐδοξως, *Adv.* cum laude.
Εὔδουλος, ος, ος, bonæ frugi servus; (2) servis benevolus, aut benignus.
Εὐδραγίς, ίδος, pro εὐδρακής.
Εὐδράγεια, ας, ἡ, potentia, vires, robur, efficacia. Quasi ab εὐδρανὴς, *efficax.*
Εὐδρανία, ας, ἡ, idem.
Εὐδρομέω, ῶ, bene curro, agilis & pernix cursu sum; (2) inoffenso pede procurro.
Εὐδρομία, ας, ἡ, celeritas.
Εὐδρομίας, ου, ὁ, qui bene currit, rider. Ab
Εὐδρομος, ος, ὁ, ἡ, idem: (2) bene procedens. Ex εὖ, & δρόμος, *cursus.*
Εὔδροσος, ος, ὁ, ἡ, pulchre roscidus.
Εὐδυνατος, ον, valde potens.
Εὐδυσώπητος, ὁ, ἡ, qui facile pudore adficitur; (2) facile exorabilis. Ex δυσωπέω.
Εὐδυσωτάτως, *Adv.* facile erubescendo, flexibiliter.
ΕΥΔΩ, dormio. Ὡς ἔπος εὐδῇ λυπρὰ σὺ κηρύγματα; cessabis clamare? Eur. Hec. 65.
Εὐειπης, ος, ὁ, ἡ, decenter velatus.
Εὐέδρος, ος, ὁ, ἡ, cui tuto insidetur; (2) firmus; (3) tutus; (4) qui firmiter insidet. Ex εὖ, & ἕδρα, *sedes.*
Εὖ, 3. sing. pret. ind. act. verbi εἶν.
Εὐειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, speciosus, formosus, scitus, pulcher. Ex εὖ, & εἶδος, *species.*
Εὐείκαστος, ος, ὁ, ἡ, conjectu, seu ad conjecturam facilis. Ex εὖ, & εἰκάζω.
Εὐεικτος, ος, ὁ, ἡ, facile cedens, obsequens, morigerus. Ex εὖ, & εἴκω, *cedo.*
Εὐείκτως, *Adv.* cum prompto obsequio, facile, prompte.
Εὐειλος, ος, ὁ, ἡ, apricus, ad apricandum aptus. Ex εὖ, & ἠέλιος, *splendor solis.*
Εὐειματία, bene & eleganter, cum indutus. Ex
Εὐείματος, ος, ὁ, ἡ, bene & eleganter vestitus. Ex εὖ, & ἕννυμι, *vestio.*
Εὐείμων, ονος, ὁ, ἡ, idem quod εὐείματος.
Εὐειμοσύνη, idem quod εὐειματία.
Εὔειρος, ος, ὁ, ἡ, bonam habens lanam.
Εὐεισόδευτος, ος, ὁ, ἡ, ingressum vel adgressum facilem habens. Ex εὖ, & εἴσοδος.
Εὐεξόδευτος, ος, ὁ, ἡ, facilis egressu. Ex εὖ, & ἐξέρχομαι, *egredior.*
Εὐεκκριτικός, ὴ, όν, &c
Εὐεκκριτος, ος, ὁ, ἡ, excretu facilis, qui facile ejicitur. Ex εὖ, & ἐκκρίνω.
Εὐεκπλυτος, ος, ὁ, ἡ, qui facile elui & abluì potest. Ex εὖ, & ἐκπλύνω, *eluo.*
Εὐέκπλυτος, ος, ὁ, ἡ, qui facile eluit; (2) q. f. eluitur.
Εὐεκπόρατος, ον, prorsus exustus Ab ἐκπυρόω.
Εὐεκπυρωτος, ον, facile eluendus.
Εὐελπίω, ῶ, f. ήσω, sum bona corporis habitudine, sum firmo corporis habitu. Ab
Εὐέλπις, ος, ὁ, qui est bona corporis habitudine. Ex εὖ, & ἔχω, *habeo.*
Εὐελπικός, ὴ, όν, idem. Ab εὐέλπις.
Εὐελπικως, *Adv.* corpore firmo, bona corporis habitudine.
Εὐελπὶς, qui bene habito corpore est, strenuus, nitidus. Ex εὖ, & ἔχω, *habeo.*
Εὐέμφορος, ος, ὁ, ἡ, admodum fertilis.
Εὐέλαιος, ος, ὁ, ἡ, olei bene ferax. Ex εὖ, & ἐλαία, *oliva.*
Εὐέλεγκτος, ος, ὁ, ἡ, qui facile reprehendi, refelli potest; (2) prochivis ad reprehendendum. Ex εὖ, & ἐλέγχω.
Εὐέλικτος, ον, flexus, convolutus.
Εὐέλκης, ους, ὁ, ἡ, ulcus facile sanatu habens. Ex εὖ, & ἕλκος, *ulcus.*
Εὐέλπις, ιδος, ὁ, ἡ, bona spe fretus, benesperans. Hinc το εὐέλπι, bona spes. Hinc
Εὐέλπιδι, *Adv.* cum bona spe.
Εὐελπιδία, ας, ἡ, bona spes. Ab eod.
Εὐέμβατος, ος, ὁ, ἡ, facilis ingressu. Ex εὖ, & ἐμβαίνω.
Εὐέμβλητος, ον, qui facile invaditur; (2) morbis obnoxius.
Εὐέμβολος, ος, ὁ, ἡ, idem. Ex εὖ, & ἐμβολὴ.
Εὐέμετος, ὁ, ἡ, vomitum facile movens.
Εὐεμία, ας, ἡ, facile vomo, unde εὐέμησις, s. f. conj. vomitio bene succedat.
Εὐέμης, ους, ὁ, ἡ, facile vomens, prochivis ad vomendum. Ex id.
Εὐεμπτασία, ας, ἡ, prochivitas labendi; (2) medicis dicitur de incommodis, quæ facile eveniunt in corpore humano ut, catarrhus, diarrhœa.
Εὐέμπτατος, ος, ὁ, ἡ, qui facile incidit, seu illabitur; (2) qui facile labitur, peccat. Ex ἐμπίπτω.
Εὐέμπτώτως, *Adv.* facile incidendo seu illabendo, prochiviter.
Εὐένδοτος, ος, ὁ, ἡ, qui facile cedit. Ex εὖ, & ἐνδίδωμι, *cedo, præbeo.*
Εὐέντευκτος, ος, ὁ, ἡ, aditu facilis, affabilis. Ab ἐντυγχάνω, *adeo, convenio.*
Εὐεξάγωγος, ος, ὁ, ἡ, qui facile avehi potest. Ex εὖ, & ἐξάγω, *avecho.*
Εὐεξάλειπτος, ος, ὁ, ἡ, delebilis, qui facile deletur. Ex εὖ, & ἐξαλείφω, *deleo.*
Εὐεξαναλωτος, ον, qui facile consumitur; de cibo, qui facile digeritur.
Εὐεξάπατος, ος, ὁ, ἡ, facilis deceptu. Ex εὖ, & ἐξαπατάω, *decipio.*
Εὐεξάπτος, ος, ὁ, ἡ, accensu facilis, qui facile accendi potest. Ex εὖ, & ἐξάπτω.
Εὐεξέλεγκτος, ος, ὁ, ἡ, qui facile argumentis probari potest, certus, exploratus, bene discussus; (2) qui facile refelli potest. Ex εὖ, & ἐξελέγχω.
Εὐεξέλικτος, ος, ὁ, ἡ, facile evolvendus, vel explicandus, *Strabo lib.* 3.
Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. Ex εὖ, & ἔχω, *habeo.*
Εὐέξοδος, ος, ὁ, ἡ, facilem exitum habens. Ex εὖ, & ἔξοδος.
Εὐεπαίσθητος, ον, acutos sensus habens; facile sentiens; (2) qui facile sentit.
Εὐεπανόρθωτος, ος, ὁ, ἡ, correctu & emendatu, sanatu facilis. Ex εὖ, & ἐπανορθόω.
Εὐεπεια, ας, ἡ, facundia; (2) apta verborum compositio, nitor & elegantia verborum. Ab εὐεπὴς.

Εὐεπίτολος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui aliquid adeptus est.

Εὐεπιτόλως, *Adv.* manifeste; (2) recte.

Εὐεπιφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui facile noceri potest, damnis seu injuriis obnoxius. Ex εὖ, & ἐπιφορά, *damno adficio.*

Εὔεπις, ιδος, ὁ ἡ ὄν, facundus, disertus, eloquens. Ex εὖ, & ἔπος, *verbum.*

Εὐεπία, ας, ἡ, facundia. Ex iisd.

Εὐεπίτευκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui facile conscendi potest; (2) quem facile aggredi, invadere licet. Ex εὖ, & ἐπιτεύκτος.

Εὐεπόπτευτος, ον, conspicuus.

Εὐεπιβούλευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui facile insidiæ strui possunt. Ex εὖ, & ἐπιβουλεύω.

Εὐεπίγνωστος, ος, ὁ ἡ ὄν, facilis cognitu.

Εὐεπίλευ, acc. f. *Ion.* pro εὐεπίαν.

Εὐεπιθέτος, ος, ὁ ἡ ὄν, adgressu vel invasu facilis, expositus insidiis, incursionibus hostium. Ex εὖ, & ἐπίθημι.

Εὐεπιθέτας, ad insidias faciendas apte.

Εὐεπίλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, oblivioſus, facile obliviscens. Ex εὖ, & ἐπιλανθάνομαι.

Εὐεπιμιξία, ας, ὁ ἡ ὄν, facilis ad conversandum, sociabilis ad consortium, facilis aditu. Ex εὖ, & ἐπιμίγνυμι, *commisceo.*

Εὐεπιμίξως, *Adv.* facile admittendo congressum, seu consortium, s. aditum.

Εὐεπιφορος, ος, ὁ ἡ ὄν, pronus ad aliquid.

Εὐεπιφόρως, *Adv.* proclivitèr ad aliquid.

Εὐεπιχείρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, quem adoriri facile licet, adgressu facilis. Ex ἐπιχείρεω.

Εὐεπῶς, facunde.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia, beneficium. Ab εὐεργέτης.

Εὐεργεσιάων, gen. pl. *Æol.* pro εὐεργεσιῶν.

Εὐεργέτην, acc. s. *Dor.* pro εὐεργέτην.

Εὐεργετέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. **Εὐεργετεῖσθαι**, δεομένους, Arist. Plut. 835. **Τὸν σοῦλον.** Dem. ὅσα εὐεργέτηκεν ὑμᾶς ἕτερος ἀνήρ, id. Ab εὐεργέτης.

Εὐεργετηθείς, part. aor. 1. pass.

Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, beneficium, item quodvis præclarum [illegible].

Εὐεργέτης, ου, ὁ, benefactor, beneficus. Ex εὖ, & ἔργον, *opus.*

Εὐεργετητέον, beneficiendum est.

Εὐεργετητικός, ὴ, όν, beneficus. Ab eod.

Εὐεργετικός, ὴ, όν, beneficus, ad benefaciendum proclivis. Hinc τὸ εὐεργετικὸν, οῦ, beneficium, beneficentia. Ab εὐεργέτης.

Εὐεργέτις, ιδος, ἡ, benefica. Ab eod.

Εὐεργὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, bene fabricatus; (2) agilis, ad opus faciendum expeditus; (3) qui bene, vel bona operatur; (4) beneficus; (5) bene meritus de aliquo. Ex εὖ, & ἔργον.

Εὐεργίη, ας, ἡ, felix rerum successus; (2) beneficium, *ap. Jos.* si locus sanus. *Ern.*

Εὐεργὸς, ὁ ἡ ὄν, qui bene & honeste operatur, qui se bene gerit; (2) expeditus, facilis; (3) bene factus, bene cultus. Ex εὖ, & ἔργον, *opus.*

Εὐεργῶς, *Adv.* efficaciter.

Εὐερέθιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, facile irritabilis, iracundus. Ex εὖ, & ἐρεθίζω, *irrito.*

Εὐέρετος, ος, ὁ ἡ ὄν, promptus, expeditus. Ex εὖ, & εὑρίσκω, *invenio.*

Εὐέρκεια, f. **εὐερκία**, ας, ἡ, munitio, bona munitio.

Εὔερκης, ἐος, ὁ ἡ ὄν, bene septus, bene munitus. Ex εὖ, & ἕρκος, *septum.*

Εὐερκῶς, *Adv.* munite, bono septo.

Εὐερμὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, fortunatus, felici rerum successu gaudens. Ex εὖ, & Ἑρμῆς, *Mercurius*, qui mercimoniorum habebatur præses, & lucri inde provenientis procurator. Hinc

Εὐέρμια, ας, ἡ, fortunæ successus, felicitas, prosperitas.

Εὐερνὴς, ὁ ἡ ὄν, virens, qui est lætis germinibus, (2) [illegible] habens stipites s. truncos (3) densus [illegible] ramis.

Εὔερσος, & **εὐέρσιος**, ὁ ἡ ὄν, bene lanatus. Ex εὖ, & ἔρσος, *lana.*

Εὐέστιος, ὁ ἡ ὄν, bene habitans. Ex ἑστία.

Εὐετηρία, ας, ἡ, felicitas, animi tranquillitas, status rerum bonus ac tranquillus, *Æschyl.* Prom. vinct. 299. Ex εὖ, & ἔτος, *sistio.*

Εὐετηρίη, ας, ἡ, annorum proventuum felicitas, fertilitas, ubertas. Ex εὖ, & ἔτος.

Εὐετὴς, ἐος, ἡ, idem & [illegible] eod.

Εὐευρετος, ον, facilis inventu.

Εὐέφοδος, ος, ὁ ἡ ὄν, accessu facilis, adortu, oppugnatu.

Εὐέψητος, ος, ὁ ἡ ὄν, bene coctus; (2) coctu seu concoctu facilis.

Εὐζηλία, ας, ἡ, bona æmulatio, æmulatio in bonam partem. Ab

Εὔζηλος, ος, ὁ ἡ ὄν, æmulator in bonam partem; (2) bonus & felix æmulator, seu imitator.

Εὐζήλως, *Adv.* bono zelo; (2) feliciter.

Εὔζυγος, ὁ ἡ ὄν, bene junctus seu copulatus.

Εὐζωὰ, ἡ, *Dor.* pro εὐζωὴ, bona & beata vita.

Εὐζωΐα, ας, ᾶ, idem & ex iisd.

Εὐζωμάω, bene coquo, condio.

Εὔζωμος, ὁ ἡ ὄν, jurulentus, in jure seu condiendis cibis gratiam habens. Hinc τὸ εὔζωμον, ου, herba eruca, miræ suavitatis.

Εὐζώνοιο, gen. sing. *Ion.* pro εὐζώνου. Ab

Εὔζωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, bene cinctus; (2) formosus; (3) expeditus. Ex εὖ, & ζώνη.

Εὔζωος, ος, ὁ ἡ ὄν, cujus vita beata est; (2) vivax. Ex εὖ, & ζωὴ, *vita.*

Εὐζωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, merus, meracus, Comp. εὐζωρότερος, & εὐζωρέστερος, meracior.

Εὐηγγέλιε, aor. 2. ind. pass. v. εὐαγγέλλω.

Εὐηγγελίζετο, 3. sing. imperf. ind. pass.

Εὐηγγελισάμην, *evangelizavi*, a. 1. ind. med.

Εὐηγενὴς, ἐς, *Poët.* pro εὐγενὴς.

Εὐηγεσία, ας, ἡ, bonum imperium, bona administratio.

Εὐηγορίω, ῶ, f. ήσω, laudo, benedico.

Εὐηγορία, ας, ἡ, sermonis elegantia. Ab

Εὐήγορος, ος, ὁ ἡ ὄν, bene peritus fori; (2) jureconsultus; (3) facundus. Ex ἀγορά.

Εὐηγόρως, *Adv.* facunde.

Εὐήθεια, ας, ἡ, innocentia, probitas, simplicitas; (2) fatuitas, stultitia.

Εὐηθία, ἡ, idem. Ab

Εὐήθης, ες, ὁ ἡ ὄν, bonis moribus præditus; (2) simplex; (3) fatuus, stultus; (4) mitis, lenis, de morbo, &c.; (5) vilis, contemtibilis, tenuis. Ex εὖ, & ἦθος.

Εὐηθίζομαι, simpliciter ago; (2) stulte ago. **Τὶ εὐηθίζεσθε ταῦτα ἀλλήλοις**; Plat. Ab εὐήθεια.

Εὐηθικὸς, ὴ, όν, simplex; (2) stultus, ineptus.

Εὐηθικῶς, simpliciter; (2) stulte, inepte.

Εὐήθως, *Adv.* idem.

Εὐήκης, ος, ὁ ἡ ὄν, valde acutus. Ex ἀκὴ.

Εὐηκοέω, ῶ, f. ήσω, facile audio; (2) obedio.

Εὐηκοΐη, ας, ἡ, facilitas audiendi; (2) obsequentia. Ab

Εὔηκοος, ος, ὁ ἡ ὄν, facile audiens, auditu valens; (2) qui facile auditur, exaudibilis; (3) obsequens, morigerus; (4) attentus. Ex εὖ, & ἀκούω, *audio.*

Εὐηκόως, *Adv.* obedienter.

Εὐήκτεν, imperf. ind. act. pro εὐήκτην, ab εὐήκτέω.

Εὐηλάδματος, ος, ὁ ἡ ὄν, pulchram colum habens; (2) colus tractandæ peritus; (3) pulchras sagittas habens; (4) artis sagittariæ peritus. Ex εὖ, & ἠλακάτη.

Εὐήλατος, ος, ὁ ἡ ὄν, bene ductus; (2) spatiosus, equitabilis, patens, facilis equitatu; (3) bene fabricatus, puta, ex auro, &c. Ex ἐλαύνω.

Εὐήλιος, ος, ὁ ἡ ὄν, apricus, soli expositus.

Εὐηλίως, serene, placide.

Εὐήμερέω, ῶ, f. ήσω, prospero, prosperor, dies feliciter transigo, commode & ex animi sententia vivo, bona sum habitudine, vigeo, gratia & auctoritate valeo. Ab εὐήμερος.

Εὐήμερημα, ατος, τὸ, res, quæ prospere successit, felix inceptum, successus.

Εὐημερία, ας, ἡ, diei serenitas; (2) cœli temperies; (3) successus, *impr.* in rebus bellicis, prosperitas; (4) secunda fama, gloria. Ab

Εὐήμερος, ος, ὁ ἡ ὄν, prosper, felix; (2) manesuetus. Ex εὖ, & ἡμέρα, *dies.*

Εὐημονία, ἡ, peritia jaculandi. Ex ἵημι.

Εὐήνεμος, ος, ὁ ἡ ὄν, prosperos ventos habens; (2) amœnus, pulcher. Ex εὖ, & ἄνεμος.

Εὐήνιος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui habenas facile admittit; (2) tractabilis, mitis, lenis; (3) obsequens; (4) non turbulentus. Ex ἡνία.

Εὐηνορία, ας, ἡ, fortitudo. Ex

Εὐήνωρ, ορος, ὁ, virilis; (2) viriles seu strenuos faciens, viris animum addens; (3) habens & generans bonos viros; (4) potens; (5) viros ornans ac tuens. Ex εὖ, & ἀνὴρ, *vir.*

Εὐήνυστος, ος, ὁ ἡ ὄν, effectu; seu confectu facilis. Ex εὖ, & ἀνύω.

Εὐηπελὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, manſuetus; (2) obediens. Hes. Ex εὖ, & πέλομαι Hinc

Εὐηπελία, ἡ, prosperitas, bona habitudo.

Εὐήρατος, ὁ ἡ ὄν, valde amabilis. Ex ἐράω.

Εὐήρεια, ας, ἡ, facilitas in remigando; (2) facilitas in re quavis. Ab εὐήρης.

Εὐήρεσα, a. 1. ind. act. v. εὐαρεστέω.

Εὐήρετμος, ος, ὁ ἡ ὄν, bonos habens remos, agilis, habilis, de navi proprie. Ex εὖ, & ἐρέσσω.

Εὐήρης, ες, ὁ ἡ ὄν, idem; (2) qui facile agi, duci potest; (3) tractabilis, mitis. Ex iisd.

Εὐήρις, ἡ, affabre elaborata. Ex εὖ, & ἄρω.

Εὐήροτος, ὁ ἡ ὄν, aratu facilis; (2) bene aratus; (3) bonam habens terram. Ex ἀρόω, *aro.*

Εὐήτορος, ος, ὁ ἡ ὄν, animum oblectans. Ex εὖ, & ἦτορ, *animus, cor.*

Εὐήτρητος, ὁ ἡ ὄν, bene textus. Ex ἤτριον.

Εὐηχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, bene sonans, sonorus, bonam vocem habens. Ex εὖ, & ἦχος.

Εὐήχητος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Εὐθάλασσος, ον, mare opportunum habens, ad mare situs, *Epith.* urbis.

Εὐθαλέω, bene vireo seu germino. Ab

Εὐθαλὴς, ὁ ἡ ὄν, florens, floridus. Ex θάλλω.

Εὐθανασία, ας, ἡ, naturalis, facilis, *item* honesta mors. Ex θάνατος. Hinc

Εὐθανατέω, ῶ, fut. ήσω, felici & honesta morte morior; (2) dicitur & de eo quocum bene agitur, cum moritur, cui optabilis mors est.

Εὐθανάτου, ος, ὁ ἡ ὄν, qui in lectulo suo moritur, jubente fato; (2) bene & honeste moriens; (3) bonam & honestam mortem adferens.

Εὐθανάτως, *Adv.* felici morte; (2) facili morte.

Εὐθαρσέω, forti animo sum, bene spero.

Εὐθάρσεια, ἡ, fiducia, animi præsentia. Ab

Εὐθαρσὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, fiducia præditus, qui fidenti est animo, alacer, confidens. Ex εὖ, & θάρσος, *fiducia.*

Εὐθαρσῶς, *Adv.* cum fiducia, audacter. Ab eodem.

Εὐθείη, dat. sing. *Ion.* pro εὐθείᾳ, ab εὐθὺς.

Εὐθένεια, vel **εὐθενία**, ας, ἡ, prosper successus; (2) annonæ ubertas, abundantia & copia rerum.

Εὐθενέω, prospero successu utor; (2) sum dives, rebus omnibus abundo. **Εὐθενοῦντων τῶν πραγμάτων**, Dem. Ex θάλω, *cumulo.*

Εὐθεραπεύτος, ος, ὁ ἡ ὄν, facile sanabilis.

Εὐθερμαντος, ος, ὁ ἡ ὄν, bene calefactus; (2) bene calefiens.

Εὐθεσία, ας, ἡ, bona corporis habitudo, firma corporis constitutio; (2) de agris vel tempore, fecunditas, fertilitas, ut **εὐθέσεως**. Ex εὖ, & θέσις.

Εὐθετέω, aptus sum; (2) utilis sum; (3) bene habitus sum; (4) concinne dispono, recte digero. **Εὐθετεῖς σύντα**, Syn. Ab εὔθετος. Unde

Εὐθετίζω, f. ίσω, concinne dispono.

Εὐθετίσας, a. 1. part. act.

Εὔθετος, ος, ὁ ἡ ὄν, appositus, aptus; (2) firmus, stabilis Ex εὖ, & τίθημι.

Εὐθέτως, apte, utiliter.

Εὐθεώρητος, ὁ ἡ ὄν, spectatu, cognitu facilis.

εὐθέως, *Adv.* statim, confestim. Ab εὐθύς.
εὐθήκης, ου, ὁ ἡ ἡ, bene acutus. Ex θήγω.
εὐθηλής, ής, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
εὐθήλυς, υ, ὁ ἡ ὑ, mammosus, distentas mammas habens. Ex εὖ, & θυλή.
εὐθημονέω, apte & concinne disposo. Εὐθημονέοντο γράδες, Plut.
εὐθημοσύνη, ης, ἡ, concinna rerum dispositio, ordo. Ab
εὔθημων, ονος, ὁ ἡ ὠ, concinnus, bene constitutus, apte seu pulchre dispositus. Ex εὖ, & τίθημι, pono.
εὐθηνέω, ῶ, & εὐθαλίομαι, ῶμαι, abundo, exulto; (2) prosperis successibus utor, item, prospere succedo; (3) vigeo corpore, bene cresco.
εὐθλιῶντα, acc. sing. part act. pro εὐθαλιόντα.
εὐθλωσία, ας, ἡ, vid. εὐθάνεια.
εὐθηρατικός, ή, ὁ ἡ ὁ, facili venatu, qui facile capi potest venando. Ab εὐθηρος.
εὔθηρος, ε, ὁ ἡ ὁ, felix in venando; (2) aptus venationibus, de loco, &c. Ex θήρα.
εὐθηρία, ἡ, opportunitas aut felicitas venandi.
εὐθησαυρος, ε, ὁ ἡ ὁ, felix thesauris, habens egregios thesauros; (2) bene reconditus & custoditus.
εὐθιγής, ής, ὁ ἡ ὁ, tactu facilis, tractabilis; (2) facetus, dicax. Ex εὖ, & θίγω.
εὐθικλεῶς, *Adv.* apte, congrue, facete.
εὐθιξία, ας, ἡ, dexteritas in feriendo scopo; (2) sagacitas in re aliqua conjicienda & adsequenda; (3) felicitas in perficiendo, &c. Ex εὖ, & θίγω.
εὐθλαστος, ος, valdè fragilis. A θλάω.
εὐθνησιμος, ον, facilem ac sine dolore mortem efficiens, pro εὐθανάσιμος.
εὐθοινος, ος, ὁ ἡ ὁ, splendida cœna exceptus, lautus. Ex θοῖνη.
εὐθορύβητος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui facile terretur, perturbatur. Ex θορυβέω.
εὐθραυστος, ε, ὁ ἡ ὁ, tractu vel contusu facilis, fragilis; (2) aptus ad vulnera faciendo. Ex εὖ, & θραύω, vulnero.
εὔθρηκτος, ος, firma lorica, septo munitus; (2) munitus bene.
εὐθριξ, ιχος, ὁ ἡ ὁ, bene capillatus; (2) coronatus.
εὔθρονος, ὁ ἡ ὁ, pulchrum thronum habens.
εὔθροος, ε, ὁ ἡ ὁ, pulchre sonans, sonorus.
εὐθρυπτος, ε, ὁ ἡ ὁ, fragilis; (2) friabilis; (3) fractus deliciis, solutus; (4) mollis. Ex εὖ, & θρύπτω.
εὐθυ, *Adv.* recta; (2) statim, ab εὐθύς.
εὐθυβολέω, recte jaculor.
εὐβολεία, ας, ἡ, rectus jactus; (2) recta conjectura. Ab
εὐθυβολος, ε, ὁ ἡ ὁ, oppositus, q. d. recte jactus. Ex εὐθύς, & βάλλω, jacio.
εὐθυβολως, recto & destinato jactu, recte.
εὐθύγλωσσος, vel εὐθυγλωττος, ε, ὁ ἡ ὁ, verídicus; (2) eloquitur, quæ sentit; (3) sincerus, probus, verax.
εὐθυγραμμος, ε, ὁ ἡ ὁ, rectis lineis distinctus, directis lineis constans, rectilineus; τὸ εὐθύγραμμον, recta linea, regula lineis ducendis. Ex γραμμὴ, linea.
εὐθυδικέω, quasi pede collato & recto certamine confligo; (2) caput causæ peto.
εὐθυδικία, ας, ἡ, intentionis depulsio; (2) judicium rectum & incorruptum. Ab
εὐθύδικος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui in neutram partem numeribus illectus inclinat, recte judicans. Ex εὖ, & δίκη, jus.
εὐθυδρομέω, ῶ, f. ήσω, rectum cursum teneo, recto cursu pergo. Εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθρᾴκην, Act. 16, 11, Ab
εὐθυδρομος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui recto cursu pergit. Ἔρπω. Stat.
εὐθύεντερος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui recta sunt intestina. Ex εὐθύς, & ἔντερον.
εὐθυενία, ας, ἡ, rectum minimeque obliquum dicendi genus, Hes. Ab ἴτω.
εὐθυήκοος, ε, ὁ ἡ ὁ, subitam hostem inferens, statim intersiliens.
εὐθύθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὁ, qui crines habet pendentes.
εὐθυκλεῖς, ίδος, ἡ, ὁ ἡ ἰς, qui rectum habet caulem.
εὐθύλωτος, ε, ὁ ἡ ὁ, compératu, captu facilis. Ex εὐθὺς, & λαμβάνω.
εὐθυλογέω, recte & proprie loquor. Ex λέγω, vel λόγος.
εὐθυμακρος, ε, ὁ ἡ ὁ, recta in longitudinem tendens.
εὐθυμάχης, ου, *Dor.* εὐθυμάχος, qui recta in prælium tendit; (2) vir fortis. Ex μάχη.
εὐθυμαχία, ας, ἡ, prælium, seu bellum tumultuarium & repentinum. Ex iisd.
εὐθυμάχος, ε, ὁ, tumultuarie pugnans; (2) bellicosus. Ex iisd.
εὐθυμία, & ὁμη, bono & læto animo sum. Εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω, Jac. 5, 13.
εὐθυμία, ας, ἡ, lætitia animi, alacritas. Ab
εὔθυμος, ὁ ἡ ὁ, qui est bono & alacri animo.
εὐθύμως, *Adv.* alacriter, bono animo.
εὐθύνατε, 2. plur. aor. 1. imper. act. verbi εὐθύνω.
εὐθυνα, ης, ἡ, disquisitio; (2) accusatio; (3) crimen; (4) pœna, pl. εὐθῦναι, rationes. Ab εὐθύνω.
εὐθυνος, ε, ὁ, qui rationes exigit.
εὐθυνσις, εως, ἡ, directio, correctio. Ab eod.
εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, director, corrector.
εὐθυντήριος, α, ον, gubernandi vim habens, gubernans.
εὐθυντής, οῦ, ὁ, idem.
εὐθυντικος, η, ον, directorius, correctorius.
εὐθυντός, ή, όν, directus. Ab
εὐθύνω, fut. υνῶ, complano; (2) guberno, dirigo; (3) reprehendo, redarguo; (4) inquiro, exigo; (5) reum facio, postulo; (6) damno & mulcto. Φίλιππον λαὸς εὐθύνων δικῃ, Eur. Hec. 9. Ab εὐθύς.
εὐθυονειρία, ας, ἡ, insomnium aperte ostendens quid futurum sit. Ab
εὐθυόνειρος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui aperte videt in somnis quod futurum sit; (2) τὸ εὐθύονειρον, somnium evidens.
εὐθυόνυξ, χος, ὁ ἡ ὁ, rectos ungues habens.
εὐθυόνυχος, ε, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.
εὐθυπλοία, ας, ἡ, recta navigo.
εὐθύπλοια, ας, ἡ, recta navigatio, rectus navis cursus. Ex εὐθὺς, & πλέω.
εὐθυπλοκία, ας, ἡ, recta textura seu connexio. Ex εὐθὺς, & πλοκὴ, nexus.
εὐθύπλους, ον, recta navigans, rectum cursum tenens.
εὐθύπνοος, contr. εὐθύπνους, ε, ὁ ἡ ὁ, recta spirans, cujus flatus in rectum procedit; (2) qui facilem respirationem habet, ap. Hipp.
εὐθυπορέω, ῶ, f. ήσω, sum meatibus in rectum porrectis, habeo meatus in rectum protentos; (2) rectam viam sequor, recto itinere progredior.
εὐθυπορία, ας, ἡ, itineris rectitudo, progressio in rectum. Ab
εὐθύπορος, ε, ὁ ἡ ὁ, cujus meatus in rectum porriguntur, tramite recto progrediens; (2) rectus. Ex εὐθὺς, & πορεύω.
εὐθυρρημονέω, recte, sine circuitione rem eloquor; (2) rem suo nomine proprio, quamvis turpi, appello.
εὐθυρρήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, sine circuitione; (2) propria, quamvis turpi, verba.
εὐθυρρημοσύνη, ης, ἡ, oratio εὐθυρρήμων, s. confectudo εὐθυρρήμονα loquendi.
εὐθυρρήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui aperte & sine circuitione ulla rem ipsam loquitur; (2) utens verbis turpibus, non consulens auribus honestis. Ex εὐθὺς, & ῥῆμα.
εὐθύρριζος, ε, ὁ ἡ ὁ, cujus rectæ sunt radices, in rectum protensæ. Ex ῥίζα.
εὐθύρρις, ινος, ὁ ἡ ὁ, qui tactu est naso, habens nasum justæ proportionis.
εὐθύρρις, idem & ex iisd.
εὐθύρσος, ε, thyrsum gerens, s. ad modum thyrsi redimitus.
ΕΥΘΥΣ, εῖα, ύ, *Gen.* ίος, ίας, ος, rectus,

non obliquus; (2) apertus, nulla circuitione tectus. Hinc εὐθὺς, *Adv.* recta; (2) protinus, confestim, statim; (3) jam inde; (4) inconsulte, inconsiderate; (5) aperte, non dissimulanter.
εὐθυσκοπέω, recte adspicio.
εὐθύτενης, ίος, ὁ ἡ ὁ, directus, in directum tendens. Ex εὐθὺς, & τείνω, tendo.
εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo; (2) æquitas. Ab εὐθὺς.
εὐθυτόμος, ε, ὁ ἡ ὁ, in rectum secans, εὐθύτομες, *Paff.* directo sectus. Ex τέμνω.
εὐθύτονος, ε, ὁ ἡ ὁ, in rectum extensus. Ex τείνω.
εὐθύτρητος, ε, ὁ ἡ ὁ, in rectum perforatus, recta habens foramina.
εὐθυφερὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, in rectum tendens; (2) rectus. Ex εὐθὺς, & φέρω.
εὐθύφλοιος, ε, ὁ ἡ ὁ, rectum corticem habens; (2) species roboris.
εὐθυφορέομαι, οῦμαι, recta feror.
εὐθύφρων, ων, sapiens, prudens. A φρὴν.
εὐθυφρέω, ῶ, f. ήσω, recta linea progredior.
εὐθυφρία, ας, ἡ, rectitudo; (2) proceritas; (3) directio; (4) rectus trames; (5) rectus processus; (6) rectæ lineæ porrectio. Ab εὐθὺς.
εὐθυφρὸν, *Adv.* secundum lineam rectam; (2) recto tramite, recta via; (3) statim, eadem hora. Ab
εὐθυφρὸς, ὴ, όν, rectus, secundum lineam rectam. Ab εὐθὺς.
εὐθώρακος, ε, ὁ ἡ ὁ, bene thoracatus seu loricatus; (2) bene armatus. Ex εὖ, & θώραξ, thorax.
εὐιακὸς, ὴ, όν, Bachicus. Ab εὐιος.
εὐϊερος, α, ον, idem.
εὐϊατος, ε, ὁ ἡ ὁ, sanatu facilis. Ex εὖ, & ἴαμαι, sano.
εὐιλασία, ας, ἡ, propitiatio. Ab εὖ, & ἱλάσκομαι, propitior, placor.
εὐϊλατέω, gratiam fum; (2) ignosco.
εὐίλατος, ε, ὁ ἡ ὁ, propitius. Ex εὖ, & ἵλαος, propitius sum.
εὐιμάτεω, bene, pulcre vestitus sum.
εὐίνος, ε, ὁ ἡ ὁ, bene fibratus, nervosus. Ex εὖ, & ἶς, fibra, nervus.
εὔιος, ὁ, Bacchus.
εὐιππος, ε, ὁ ἡ ὁ, bonos seu præstantes equos habens; (2) equitandi peritus; (3) equitatu præstans.
εὐιχθὺς, ὁ ἡ ὁ, piscosus.
εὐκαὴς, ὁ ἡ ὁ, facile ardens. Ex καίω.
εὐκαθαίρετος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui facile everti potest. Ex καθαιρέω.
εὐκαθεδρος, ὁ, remigio bene instructa, sc. navis.
εὐκάθεκτος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui facile contineri aut cohiberi potest, facile in ordinem redigendus. Ex εὖ, & κατέχω.
εὐκαιρέω, opportunitatem nancisco; (2) vacat mihi; (3) opulentus sum. Οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν, Marc. 6, 31.
εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. Ab
εὔκαιρος, ὁ ἡ ὁ, opportunus, tempestivus; (2) cui vacat, otiosus.
εὐκαίρως, *Adv.* opportune, tempestive; (2) otiose: εὐκαίρως ἔχειν, vacare.
εὐκάματος, ε, ὁ ἡ ὁ, facilem laborem habens.
εὐκαμπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲ, flexibilis, curvus, rotundus. Ex κάμπτω.
εὐκαμπὴς, idem & ex iisd.
εὐκαμψία, ας, ἡ, flexibilitas. Ex iisd.
εὐκάρδιος, ε, ὁ ἡ ὁ, bonum cor habens, forti animo præditus; (2) stomacho gratus. Ex καρδία.
εὐκαρδίως, *Adv.* forti & præsenti animo; (2) prompte, cupide.
εὐκαρπέω, uberes fructus fero.
εὐκαρπίζω, idem.
εὐκαρπία, ας, ἡ, fructuum uber proventus; (2) fœcunditas, fertilitas. Ab
εὔκαρπος, ὁ ἡ ὁ, fructuosus, fœcundus; (2) fœcunditatem adjuvans.
εὐκατάγνωστος, ε, ὁ ἡ ὁ, reprehensibilis.
εὐκατηγόρητος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui facile accusari

fari potest, facile reprehensibilis. Ex εὖ, & κἀληγορία, accusatio.

'Ευκαταγώνιστος, ος, ὁ ἡ τὸ, expugnatu facilis, parum validus. A κατακαγίζομαι.

'Ευκατακόμιστος, ος, ὁ ἡ τὸ, deportatu facilis; (2) pronus, proclivis. Ex εὖ, & κατακομίζω, deporto.

'Ευκατακρατητος, ος, infirmus, parum validus.

'Ευκατάληπτος, ος, ὁ ἡ τὸ, comprehensu facilis.

'Ευκατάλλακτος, ος, ὁ ἡ τὸ, facilis reconciliatu, placabilis.

'Ευκαταμάχητος, ος, ὁ ἡ τὸ, expugnabilis. A κατακαμάχομαι.

'Ευκατανόητος, ος, ὁ ἡ τὸ, quem facile intelligere possumus. A κατανοέω.

'Ευκατάπρακτος, ος, ὁ ἡ τὸ, placabilis. A κατάπραξις.

'Ευκατάπρηστος, ος, ὁ ἡ τὸ, facilis combustu. A κατακίμπρημι.

'Ευκαταπτωτος, ος, ὁ ἡ τὸ, proclivis ad lapsum, caduccus; (2) debilis.

'Ευκατασήμαντος, ος, ὁ ἡ τὸ, obsignatu facilis. A κατασημαίνω.

'Ευκατασκεύαστος, ος, ὁ ἡ τὸ, conditu seu fabricatu facilis.

Ευρατάσκηπτος, ος, bene fultus, nixus; (2) impetu ruens.

'Ευκατάστατος, ος, ὁ ἡ τὸ, bene constitutus; (2) bene compositus; (3) sedatus, placidus; (4) stabilis. Ex εὖ, & καθίστημι.

'Ευκατάστριπτος, ος, volubilis, mobilis.

'Ευκατάστροφος, ος, idem.

'Ευκατάσχετος, ος, qui firmiter retinetur.

'Ευκατατρόχαστος, ος, ὁ ἡ τὸ, proprie volubilis in modum rotæ; (2) volaticus, inconstans; (3) in quem (agrum v. c.) facile incursio fieri potest; unde (4) contemtibilis. A τροχάζω.

'Ευκατάτροχος, ὁ ἡ τὸ, propensus. A τρέχω.

'Ευκαταφορία, ας, ἡ, proclivitas. Ab

'Ευκατάφορος, ος, ὁ ἡ τὸ, pronus, pronus præclivis. Ex εὖ, & καταφέρω.

'Ευκαταφρόνητος, ὁ ἡ τὸ, contemptibilis, despicabilis, adspernabilis. A καταφρονέω.

'Ευκατάψευστος, ος, in quo facile est mentiri.

'Ευκατεργάζομαι, bene fubigo, mollio velut lanam, linum.

'Ευκατέργαστος, ος, ὁ ἡ τὸ, qui facile confici aut effici potest; (2) qui facile fubigitur, vel aratur; (3) qui facile vincitur, item interficitur.

'Ευκάτοπτος, ος, ὁ ἡ τὸ, perspicuus.

'Ευκατόρθωτος, ος, ὁ ἡ τὸ, factu facilis. Ex εὖ, & κατορθόω.

'Ευκατοχος, ὁ ἡ τὸ, qui facile coërceri potest.

'Ευκαυς, υος, idem quod ἐυκαταυ.

'Ευκαυλος, ος, idem.

'Ευκλαστος, ος, ὁ ἡ τὸ, qui facile findi potest, A κλάζω.

'Ευκλαστος, ος, ὁ ἡ τὸ, idem & ex iisd.

'Ευκλαδος, ος, ὁ ἡ τὸ, bene sonans; (2) sonorus.

'Ευκλιτρος, ος, ὁ ἡ τὸ, bene aculeatus.

'Ευκέρως, ως, ὁ ἡ τὸ, pulchra habens cornua. A κέρας.

'Ευκέρως, ως, ὁ ἡ τὸ, bene mistus; (2) bene dilutus & temperatus. A κεράννυμι.

'Ευκεφάς, idem quod εὐκέφαλος.

'Ευκέφαλος, ος, ὁ ἡ τὸ, egregio capite præditus; (2) capiti conveniens, s. conducens. A κεφαλή.

'Ευκηλήτειρα, ας, ἡ, placatrix. Ab εὐκηλος.

'Ευκηλία, ας, ἡ, quies, Hes. Ab eod.

'Ευκηλος, ος, ὁ ἡ τὸ, quietus, mitis. Ab ἠκή.

'Ευκηλως, quiete.

'Ευκινησία, ας, ἡ, facilis motus, agilitas, mobilitas. Ex εὖ, & κινέω, moveo.

'Ευκίνητος, ος, ὁ ἡ τὸ, qui facile movetur, s. movere potest, mobilis, agilis. Ex iisd.

'Ευκινήτως, mobiliter, agiliter.

'Ευκίονες, ων, ὁ ἡ τὸ, pulchras habens columnas.

'Ευκλαδος, ος, procerus, late germinans.

'Ευκλεής, ὁ ἡ τὸ, fructu facilis, frugifer. Ex κλέος.

'Ευκλειής, ὁ ἡ τὸ, gloriosus. Ex κλέος.

'Ευκλεία, vel εὐκλεΐα, ας, ἡ, s. εὐκλεΐη, gloria, splendor nominis. Ab εὔκλεια.

'Ευκλείζω, f. ίσω, celebro. Ab εὐκλεής.

'Ευκλείξω, a. 1. inf. act. Dor. pro εὐκλείσαι.

'Ευκλειος, ὁ ἡ τὸ, gloriosus.

'Ευκλειῶς, Adv. gloriose. Ab εὐκλεὶς.

'Ευκλεις, ος, bene clausus.

'Ευκλείς, ὁ, bene clausa. Ex εὖ, & κλείω.

'Ευκληρία, prospera fortuna utor. Ab εὐκληρος.

'Ευκλήρημα, ατος, τὸ, prospera fortuna.

'Ευκληρία, ἡ, bona sors, prospera fortuna.

'Ευκληρος, ος, ὁ ἡ τὸ, fortunatus. Ex κλῆρος.

'Ευκλωστος, ος, ὁ ἡ τὸ, nendo bene contortus. Ex εὖ, & κλώθω.

'Ευκαμπτος, ος, ὁ ἡ τὸ, flexibilis, qui flecti facile potest. Ex εὖ, & κάμπτω.

'Ευκνημος, ος, ὁ ἡ τὸ, bene paratus a fullone. Ex κνήθω.

Ευκνημος, ος, ὁ ἡ τὸ, bene ocreatus vel armatus. Ex εὖ, & κνημὶς.

'Ευκνημος, ος, ὁ ἡ τὸ, qui bonis seu pulchris tibiis est. Ex κνήμη.

'Ευκοιλιος, ος, ὁ ἡ τὸ, bonam alvum faciens. Ex κοιλία, alvus.

'Ευκοινόβουλος, ος, communi multorum consilio bene constitutus.

'Ευκοινώνητος, ος, ὁ ἡ τὸ, facile communicans, communis, adfabilis. Ex κοινωνέω.

'Ευκοινωνησία, ἡ, affabilitas, comitas.

'Ευκολία, ας, ἡ, facilitas. Ab εὔκολος.

'Ευκόλλητος, ος, ὁ ἡ τὸ, q. d. adglutinabilis, sociabilis. Ex εὖ, & κολλάω, glutinare.

'Ευκολπος, ος, sinuosus, magnum sinum habens.

'Ευκολος, ος, ὁ ἡ τὸ, facilis, qui non est stomacho fastidioso; (2) simplex, apertus, ingenuus. Ex εὖ, & κόλον, cibus.

'Ευκόλως, Adv. expedite, facile; εὐκολώτατα, facillime.

'Ευκόλυμβος, ος, ὁ ἡ τὸ, urinandi peritus.

'Ευκόμης, ὁ, bene comatus. Ex εὖ, & κόμη.

'Ευκομιστος, ος, ὁ ἡ τὸ, bene curatus; (2) bene tractatus. Ex εὖ, & κομίζω, curo.

'Ευκομίζω, f. σω, bene secondo.

'Ευκομίσασθαι, a. 1. inf. med.

'Ευκόμιστος, ος, ὁ ἡ τὸ, qui bene curatur. Ex εὖ, & κομίζω, curo.

'Ευκομος, ος, ὁ ἡ τὸ, id. quod ἐυκόμης.

'Ευκοσμία, ας, ἡ, facilitas. Ab

'Ευκοπος, ος, ὁ ἡ τὸ, facilis, qui facili labore fit; (2) qui facili labore aliquid conficit.

'Ευκόπως, Adv. facili labore & negotio.

'Ευκοπρώδης, ες, excrementi colorem & naturam habens, τὰ ἐυκοπρώδεα, excrementa stercoracea.

'Ευκόρυθος, ὁ ἡ τὸ, pulchre galeatus. Ex κόρυς.

'Ευκοσμία, ας, f. ησω, modeste me gero, officio fungor; (2) ornо bene.

'Ευκοσμία, ας, ἡ, decentia, modestia.

'Ευκοσμίως, modeste, decenter.

'Ευκοσμος, ος, ὁ ἡ τὸ, bene ordinatus, concinnus.

'Ευκοσμως, Adv. concinne, recte.

'Ευκρατης, ες, ὁ ἡ τὸ, bene temperatus. Ex κεράννυμι.

'Ευκρατος, ος, ὁ ἡ τὸ, pulchra cornua habens. A κρᾶτα.

'Ευκρασία, ας, ἡ, bona temperies. A κεράννυμι.

'Ευκρατος, ος, ὁ ἡ τὸ, temperatus; (2) sincerus; (3) qui media constat temperatione; (4) qui confundi commisceriquе potest. Ex iisd.

'Ευκρατῶς, firmiter. A κράτος.

'Ευκρεπὴς, ος, ὁ ἡ τὸ, bene strepens, canorus, sonorus. Ex κρέπω.

'Ευκρινος, ος, ὁ ἡ τὸ, featurisque bona præditus. A κρίνω.

'Ευκριθος, ος, ὁ ἡ τὸ, bonum habens hordeum.

'Ευκρινια, ας, ἡ, dilucidiras, puritas. Ab

'Ευκρινης, ες, ὁ ἡ τὸ, purus, liquidus; (2) ordine collocatus; (3) distinctus; (4) qui a morbo convaluit, omnibusque roburibus elegans, velut de corpore. Ex εὖ, & κρίνω.

'Ευκριτος, ος, ὁ ἡ τὸ, bene discernendus.

'Ευκρινω, bene discerno, accuratum delectum habeo.

'Ευκρινως, Adverb. distincte, discrete.

'Ευκριτος, ος, perspicuus, facile distinguendus, judicandus.

'Ευκρόκαλος, ος, ὁ ἡ τὸ, pulchram s. copiosum in littore arenam habens. A κροκάλη.

'Ευκρόταλος, ος, suaviter strepens, sonorus. A κρόταλον.

'Ευκρότητος, ος, bene conflatus, compactus; (2) laudatus, ap. Soph. Ichn.

'Ευκρυπτος, ος, facile latens.

'Ευκρυφὴς, ὲς, ὁ ἡ τὸ, facilè se occultans; (2) qui bene latet. Ex εὖ, & κρύπτω.

'Ευκτὸς, αία, στὸν, optabilis. Ab εὔχομαι.

'Ευκλαίας, Adv. optabiliter.

'Ευκλίστος, ος, ὁ ἡ τὸ, dives, opulentus. A κλίστον.

'Ευκλήμων, ὁ ἡ τὸ, dives, opulentus. A κλῆσις.

'Ευκλημοσυνη, ἡ, divitiæ. Ab

'Ευκλήμων, ονος, ὁ ἡ τὸ, dives. A κλῆσις.

'Ευκλίσιος, ος, ὁ ἡ τὸ, precatorius, ad preces pertinens. Hinc εὐκλίσιος, oratorium, fanum, lararium. Ab εὔχομαι.

'Ευκλίζω, f. ίσω, bene ædifico.

'Ευκλικὸς, ἡ, όν, optativus. Ab εὔχομαι.

'Ευκλικῶς, Adverb. optative. Ab εὐκλικὸς.

'Ευκλιμένη, perf. part pass. Pass. pro εὐκλεισμένη, ab εὐκλίζω.

'Ευκλις, ος, ὁ ἡ τὸ, eleganter conditus.

'Ευκλιτος, ος, ὁ ἡ τὸ, bene structus.

'Ευκλὸς, ὴ, όν, item εὐκλὸς, ὁ ἡ τὸ, optabilis, optandus, expetendus. Ab εὔχομαι.

'Ευκλῶς, Adv. optabiliter.

'Ευκυκλία, ας, f. ίσω, felici successu ludo terit. A κύκλος.

'Ευκυκλος, ος, ὁ ἡ τὸ, rotundus; (2) cum Epith. currus, volubilis, ἐυτροχος; (3) qui fit in orbem.

'Ευκύκλως, rotunde.

'Ευκυκλόω, ω, rotundatus.

'Ευκύλιξ, ὁ ἡ τὸ, poculis, i. e. compotationibus, convivus aptus.

'Ευκύλιστος, ος, ὁ ἡ τὸ, volubilis. A κυλίω.

'Ευκύμαντος, ος, fluctuosus.

'Ευκωπος, ος, remigio bene instructus, agilis, de navi.

'Ευλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumspectio; (2) sollicitudo, anxietas.

'Ευλαβέομαι, vereor, caveo religiose; (2) timeo, metuo; (3) caveo, declino religiose; (4) vito, fugio; (5) religione teneor. Ἐυλαβεῖσθαι τὴν ὀργὴν τινος λύσαι. Ἐυλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διαφθαῖῃ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, Act. 23, 10. Μάλιστα εὐλαβῆ τας ἐν τοῖς φύτοις ζωυσίας, Isocr. Ab

'Ευλαβὴς, ὲς, ὁ ἡ τὸ, qui bene res expedit, seu adgreditur, circumspectus, cautus; (2) timidus; (3) religiosus; (4) verecundus. Ex εὖ, & λαμβάνω, capio.

'Ευλαβητέον, Adv. fugiendum est.

'Ευλαβία, ας, ἡ, cautio. Ab εὐλαβέομαι.

'Ευλαβίης, gen. s. ἴου, pro εὐλαβίας.

'Ευλαβὲ, 2. s. imperat. præs. med. pro εὐλαβέο, ab εὐλαβέομαι.

'Ευλαβῶς, Adv. timide, caute; (2) religiose.

'Ευλαγὴς, ὲς, leporibus abundans. A λαγὼς, Ion. lepus.

'Ευλάζω, putrefco, vermes produco, Hes. Ab εὐλὴ.

'Ευλάζω, f. εὐλάξω, aro, Lac. ap. Thuc.

'ΕΥΛΑΙ, ῶν, αἱ, vermes, proprie, qui e putredine nascuntur.

'Ευλαΐξ, γος, ὁ ἡ τὸ, e bonis pulchrisque lapidibus structus. Ex λᾶς.

'ΕΥΛΑΚΑ, ας, ἡ, Vox Lacon. vomer; (2) bidens, ligo.

'Ευλαλὸς, ος, ὁ ἡ τὸ, bene loquens, facundus, disertus; (2) loquaculus. Ex λαλέω.

'Ευλαμπὴς, ὲς, ὁ ἡ τὸ, splendens, fulgidus. A λάμπω.

'Ευλαμπρος, ος, splendidus.

'Ευλαχανος, ος, oleribus abundans, s. fertilis.

'Ευλειστος, ος, ὁ ἡ τὸ, qui facile levigatur.

ans complanatur; (2) qui facile conteritur. Ex λειαίνω.

Εὐλειμων, ων, ὁ ἡ ὀν, bona prata habens. Ex λειμών.

Εὐλειμμαν, ονος, ὁ ἡ ὀν, idem & ex iisdem.

Εὐλεκτρος, ον, pulcher, &c.

Εὐλιξις, εως, ὁ ἡ ὀν, bonas dictiones habens.

Εὐλίπαρος, ος, ὁ ἡ ὀν, desquamatu facilis; (2) qui facile delibratur & cortice spoliatur. A λιπαίζω.

Εὐλευκος, ὁ ἡ ὀν, valde albus.

Εὐλεχὼ, οῦς, idem quod εὐλεκτρος; (2) felix de sponsis, vel conjugibus, vel nuptiis.

Εὐληθάργης, ες, ὁ ἡ ὀν, qui facile labitur in lethargum. A λήθαργος.

Εὐλιπὴς, ὁ ἡ ὀν, brevis, non diu duraturus. A λίπω.

Εὐλιπαθίω, ῶ, f. ήσω, animosus sum, forti sum animo. A λῆμα.

Εὐλιπτος, ὁ ἡ ὀν, qui facile capi potest. Ex εὖ, & λαμβάνω.

Εὐλίπτως, Adv. ita ut facile & cito capi possit.

ΕΤΑΗΡΑ, ας, τὰ, lora, habenæ.

Εὐλιβανος, ὁ ἡ ὀν, thure abundans, thurifer.

Εὔλιθος, ος, ὁ ἡ ὀν, pulchros habens lapides.

Εὐλιμένος, ὁ ἡ ὀν, bene instructus portu, Epith. portus ipsius, commodus. A λιμήν.

Εὐλιπὴς, ὁ ἡ ὀν, præpinguis. A λίπος.

Εὐλογέω, ῶ, f. ήσω, laudo, prædico; (2) bene precor ominor; (3) benigne polliceor, per Ebr. vulgo benedico. Ἐάν τις αὐτὸν εὐλογῇ, Arist. Ach. 376. Ἀλλὰ σπουδὴ τὰ κάγαθὰ, ἐπεὶ τὰ σαλεῖσα τὰς γυναῖκας εὐλόγει, Id. Conc. 454. A λόγος.

Εὐλογηθήσεται, 3. pl. f. 1. ind. pass.

Εὐλόγημαι, perf. ind. pass. Ion. pro εὐλελόγημαι.

Εὐλογημένος, benedictus, part. perf. ejusd.

Εὐλογητὸς, ὴ, όν, qui benigne promissum est; (2) laudatus, vulgo benedictus.

Εὐλογία, ας, ἡ, honestus sermo; (2) laus, prædicatio; (3) fausta omnia, felicitaris promissio, vulgo benedictio; (4) beneficium, munus, eleemosyna; (5) sacra Cœna.

Εὐλογισίω, ῶ, f. ήσω, recte ratiocinor; (2) æquo animo fero.

Εὐλογισία, ας, ἡ, ratio bene subducta; (2) consilium, vel ratio recte inita, prudentia in capiendis consiliis. Ab

Εὐλόγιος, ὁ ἡ ὀν, quem facile reputare & perpendere licet; (2) qui recte ratiocinatur, prudens, moderatus; (3) probabilis, idoneus. A λογίζομαι.

Εὐλογίστως, prudenter, sapienter, recte.

Εὐλογος, ος, ὁ ἡ ὀν, rationabilis, rationi consentaneus, probabilis, rectus, verus; (2) quod facile parari & haberi potest.

Εὐλόγως, recte, apte, opportune, vere.

Εὐλογοφανία, ἡ, probabilitas causæ, prætextus.

Εὐλογοφανὴς, ὲς, speciosus, verosimilis.

Εὐλογχίω, felix sum, Hesych. Ab

Εὔλογχος, fortunatus. Ab λογχὴ.

Εὐλουσία, ας, ἡ, mundities, qua quis bene elotus est; (2) purgatio. Ex εὖ, & λούω.

Εὐλίφος, ος, ὁ ἡ ὀν, fortem cervicem habens; (2) flexuosus; (3) morigerus; (4) bene cristatus, pulchram cristam habens.

Εὐλίφως, Adv. generose, fortiter.

Εὔλοχος, ος, ὁ, gravidis parturientibus favens, epitheton Dianæ.

Εὐλύγιστος, ος, ὁ ἡ ὀν, flexilis, qui facile flecti potest. Ex εὖ, & λυγίζω.

Εὐλύρας, Dor. pro εὐλύρης, ες, ὁ, bonam lyram habens; (2) bene lyra canens; (3) canorus. Ex εὖ, & λύρα.

Εὐλυτος, ος, ὁ ἡ ὀν, idem & ex iisdem.

Εὔλυτος, ος, ὁ ἡ ὀν, qui facile solvi potest; (2) paratus discedere, expeditus. A λύω.

Εὐλύτως, expedite, facile.

Εὐμαθία, ας, ἡ, docilitas, celeritas discendi. Ab

Εὐμαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀν, docilis, ingeniosus; (2) facilis intellectu. Ex εὖ, & μανθάνω.

Εὐμαθία, ας, ἡ, idem quod εὐμαθεία.

Εὐμαθῶς, Adv. ita, ut quis facile addiscat, facile discendo.

Εὐμαλακτὸς, ὴ, ὁ ἡ ὀν, qui facile emollitur, facile emollescens. Ex εὖ, & μαλάσσω.

Εὔμαλλον, acc. f. Dor. pro εὔμηλον.

Εὔμαρα, ᾶ, pollis, corum, Sch. Theoc.

Εὐμάραντος, ος, ὁ ἡ ὀν, qui facile marcescit, caducus. A μαραίνω.

Εὐμάρεια, ας, ἡ, facilitas; (2) tranquillitas animi; (3) latrina, ap. Ionem.

Εὔμαρὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀν, facilis, commodus. A μᾶρ.

Εὐμαρία, ας, ἡ, idem quod εὐμάρεια.

Εὐμαρίζω, f. ίσω, allevo. Ab eod.

Εὐμαρὶς, ίδος, ἡ, calceamenti genus. Ab εὔμαρος, quia facile induitur aut expeditum incessum facit; sive ab εὐμάρα, quia e corio erant, Etym.

Εὐμαρῶς, Adverb. facile, nullo negotio.

Εὐμεγίθης, ες, ὁ ἡ ὀν valde magnus, ingens; (2) procerus. Ex μέγεθος.

Εὐμεθοδικῶς, methodice; (2) compendiose.

Εὐμεθόδος, ος, ὁ ἡ ὀν, in quo methodus & ratio est; (2) compendiosus, artificiosus.

Εὐμεθόδως, Adv. idem. Ab εὐμέθοδος.

Εὐμειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀν, hilaris, lætus. Ex εὖ, & μειδιάω.

Εὐμείλικτος, ὁ ἡ ὀν, qui facile mulceri, leniri, vel placari potest. A μειλίσσω.

Εὐμείλιχος, ος, ὁ ἡ ὀν, idem & ex iisd.

Εὐμέλεια, ας, ἡ, apta modulatio. Ab

Εὐμελὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀν, apte modulatus, canorus. A μέλος, modulatio.

Εὐμελία, ας, ἡ, idem quod εὐμέλεια.

Εὐμελίης, ος, ὁ, fraxini, i. e. hastæ e fraxino peritus. A μελία, fraxinus.

Εὐμελίλιος, acc. f. Ion. pro εὐμέλιον.

Εὐμελίττεος, apes meæ bene mellificant; (2) bene mellifico. A μέλιττα.

Εὐμελὼν, perite, accurate, egregie.

Εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia, animus bene affectus, clementia, placabilitas. Ab εὐμενὴς.

Εὐμενεστέρως, Adv. benignius, Ab eod.

Εὐμενίστειρα, ἡ, benevola, patrona. Ab

Εὐμενίστης, ου, ὁ, benevolus, amicus. Ab

Εὐμενίω, ῶ, f. ήσω, benevolus sum, propitius sum. Ab

Εὐμενὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀν, benevolus, clemens, amicus, benignus. A μένος.

Εὐμενίδες, ίδων, αἱ, Eumenides, furiæ. Per Antiphrasin ab εὐμενὴς.

Εὐμενίζω, f. ίσω, benevolum reddo.

Εὐμενῶς, benevole, benigne.

Εὐμερὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀν, dividuus.

Εὐμετάβλητος, ος, ὁ ἡ ὀν, mutabilis. A μεταβάλλω.

Εὐμεταβόλος, ος, ὁ ἡ ὀν, idem & ex iisd.

Εὐμεταβλήτως, inconstanter.

Εὐμετάδοτος, ος, ὁ ἡ ὀν, facilis ad impertiendum. Ex εὖ, & μεταδίδωμι.

Εὐμεταδότως, benigne, liberaliter.

Εὐμετάθετος, ος, ὁ ἡ ὀν, mutabilis. A μετατίθημι.

Εὐμετακίνητος, ος, ὁ ἡ ὀν, qui facile transmoveri & mutari potest. A μετακινῶ.

Εὐμετακόμιστος, ος, ὁ ἡ ὀν, transportatu & traductu facilis. A μετακομίζω.

Εὐμεταπείστος, inconstanter.

Εὐμετάπειστος, ος, ὁ ἡ ὀν, cui facile aliud persuadetur; (2) qui facile dissuaderi potest. Ex εὖ, & μετάπεισω.

Εὐμεταπτωτὸς, ον, mutabilis.

Εὐμετάπτωτος, ος, ὁ ἡ ὀν, mutationi obnoxius. A μεταπίπτω.

Εὐμετάστατος, ος, ὁ ἡ ὀν, instabilis, inconstans. A μεθίσταμαι.

Εὐμετατρεπὴς, ὲς, idem.

Εὐμεταφορὸς, ὸς, ὸν, mutabilis.

Εὐμεταχειρισία, ἡ, tractabilitas, placabilitas.

Εὐμεταχείριστος, ος, ὁ ἡ ὀν, tractabilis, non difficilis, mitis, placabilis; (2) qui facile capi potest. A μεταχειρίζω.

Εὐμεταχειρίστως, Adv. ita ut facile tractari queat, placabiliter.

Εὐμίτρης, ου, ὁ, ἡ, ης, idem quod

Εὐμετρὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀν, modum servans, moderatus. A μέτρον.

Εὐμήκης, ὲς, ὁ ἡ ὀν, bene longus. A μῆκος.

Εὔμηλος, ος, ὁ ἡ ὀν, ovibus abundans; (2) pecorum ferax. A μῆλον.

Εὐμήρης, ες, ὁ ἡ ὀν, qui bona sed firma femora habet.

Εὐμήρυτο, ἔρια, lanæ ad nendum faciles. Ex εὖ, & μηρύομαι, filum duco.

Εὐμήτις, ιδος, ἡ, prudens. A μῆτις.

Εὐμηχανία, ας, ἡ, industria, sollertia. Ab

Εὐμήχανος, ος, ὁ ἡ ὀν, ad machinandum promptus, industrius, ingeniosus. Ex εὖ, & μηχανὴ.

Εὐμηχάνως, Adv. ingeniose, artificiose.

Εὐμικτὸς, ὸν, facilis, bonus sodalis.

Εὐμίμητος, ὁ ἡ ὀν, imitabilis. A μιμέομαι.

Εὐμίσητος, ος, ὁ ἡ ὀν, invidiosus, invitus. A μισέω.

Εὔμιτος, ον, bono stamine factus.

Εὐμίτρος, ὁ ἡ ὀν, bene cinctus. A μίτρα.

Εὐμνημονεύτερος, ad retinendum aptius.

Εὐμνημόνευτος, ος, ὁ ἡ ὀν, memoratu facilis, memorabilis. A μνημονεύω.

Εὔμνης, ος, ὁ ἡ ὀν, cujus facile recordamur, cujus memoria semper nobis obversatur. A μνάομαι.

Εὐμοιρέω, ῶ, bona sorte utor.

Εὐμοιρία, ας, ἡ, bona sors, felicitas.

Εὔμοιρος, ος, ὁ ἡ ὀν, bona sorte utens, felix. A μοῖρα.

Εὐμοίρως, Adv. felici fato. A præc.

Εὐμολπία, ας, ἡ, elegans cantus, elegantia cantus; (2) suavitas vocis. A μολπή.

Εὐμολπος, ὁ ἡ ὀν, bene canens.

Εὐμορφία, ας, ἡ, pulchritudo. Ab

Εὔμορφος, ος, ὁ ἡ ὀν, formosus, speciosus. A μορφή.

Εὐμορφολογεῖν, facete, lepide loqui.

Εὐμουσία, ας, ἡ, mufica elegantia, musicus lepos & doctrinæ lepos & gratia. Ex εὖ, & Μοῦσα, Musa.

Εὔμουσος, ον, suaviter canens; (2) venustus, argutus; (3) eruditus.

Εὐμούσως, Adv. eleganter, erudite. Ex iisd.

Εὐμοχθος, ος, ὁ, labore honesto ortus, vel cum l. h. conjunctus, Hesy h.

Εὐμυκὸς, ὸν, mugiens. A μυκάομαι.

Εὐνάζομαι, dormio, cubo. Ab εὐνὴ.

Εὐνάζω, f. άσω, sopio; (2) in cubili colloco, cubile statuo; (3) de mari placare, tranquillum reddere, ponere, sternere; (4) dormio, quiesco; (5) concumbo. Τὸν τετράπηλον ὕδρον εὐνάσας θρίοις, Lyc. 1313. Γάμοις Ἰάσων βουσὶ λικνίοις εὐνάζεις, Eur. Med. 18. Καὶ τῆδ' μὲν ἡμῖν ἔνυσας ὄμμα δάκρυ, Lyc. 567. Ab εὐνὴ.

Εὐναίσι, ας, ἡ, Ion. pro εὐνὴ.

Εὐναίσιμος, part. pr. ind. pass. v. εὐναίω.

Εὐναῖος, ος, τὸ, stratum lecti, stragulum.

Εὐναῖος, αία, αῖον qui procumbere amat, Εὐναίη, bene vel commode habito.

Εὐνάσιμος, ος, ὁ ἡ ὀν, ad cubandum, seu cubile statuendum opportunus. Ab εὐνάζω. Unde

Εὐνασὴρ, ῆρος, ὁ, concubitor; (2) maritus.

Εὐνασήριον, ου, τὸ, cubiculum, dormitorium; (2) cubicularis lectus.

Εὐνασὴς, οῦ, ὁ, cubicularius.

Εὐνάσωρ, ορος, ὁ, idem quod εὐνασήρ.

Εὐνάτειρα, ας, ἡ, concubitrix; (2) conjux, marita. Ab

Εὐνατὴρ, ῆρος, ὁ, concubitor; (2) maritus.

Εὐνατήριον, ου, ὁ, cubile; (2) dormitorium.

Εὐνατὴρ, ὁ, v. εὐνατωρ.

Εὐνάω, ῶ, f. ήσω, sopio; (2) concumbo. Τῆς ἧ ὑὸς ἐνὶ γάλακτι εὐνηθεῖσα, Odyss. 4, 758. Θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, Il. 2, 821. Ab εὐνὴ.

Εὐνήτης, ου, ὁ, concubitor; (2) maritus.

Εὐνήτις, ιδος, ἡ, concubina; (2) uxor. Ab

ΕΤΝΗ, ης, ἡ, cubile; (2) lustrum; (3) concubitus; (4) tentorium; (5) sepulchrum; (6) locus quivis, in quo aliquis commoratur; (7) ancora; (8) vestis, stragula lecti.

Εὐνηθεῖσα, pari. a. 1. iad. pass. f. g. verbi εὐνάω.

Εὐνᾶθεν, *Adv.* e lecto. Ab eod.
Εὐνασμὸς, ὁ, concubitus.
Εὐνάστρια, ας, ἡ, cubitrix, cubans. Ab eod.
Εὐνατὴρ, ῆρος, ὁ, cubicularis; εὐνατὴρ χιτὼν, vestis cubicularis, nocturna.
Εὔνατος, ὁ ἢ ἡ, bene textus. A νέω.
Εὐνατὴρ, v. εὐνάστωρ.
Εὐνᾶφι, *Adv.* e lecto. Ab εὐνή.
Εὐνεῖα, ων, τὰ, stragula, strata. Ab eod.
Εὐνεὶς, ἴδος, ἡ, uxor. Ab eod.
Εὔνις, ιος, ὁ ἢ ἡ, privatus, orbus, viduus, vidua, orba. Ab ἓν, *unus*.
Εὐνοέω, ῶ, f. ήσω, benevolus sum, bene adfectus sum. Ἵλαθι εὐνοῶν τῇ ἀντιδίκῳ Ζεύ, Matt. 5, 25. Ab εὔνοος.
Εὐνόητος, ος, ὁ ἢ ἡ, facilis intellectu. Ab εὐνοέω.
Εὐνοήτως, *Adv.* ita, ut facile intelligi queat.
Εὐνοια, ας, ἡ, benevolentia. Ab eod.
Εὐνοϊκὸς, ὴ, όν, benevolus. Ab eod.
Εὐνοϊκῶς, *Adv.* benevole; εὐνοϊκώτερον, magis benevole. Ab εὐνοϊκός.
Εὐνομέω, ῶ, f. ήσω, bonis legibus instituo. Hinc εὐνομέομαι, ούμαι, bonis legibus utor; (2) bene leges exerceo. Πόλις μάλιστ' εὐνομήσεται, Plat. Ab εὔνομος.
Εὐνομία, ας, ἡ, bona legum constitutio, bonæ leges; (2) status sub bonis legibus; (3) æquitas, Eunomia. Ab eod.
Εὐνομίλω, acc. f. *Ion.* pro εὐνομίαν.
Εὔνομος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui bonis legibus utitur; (2) pascuus, pabulosus. Ex νόμος, *lex*, vel νέμω, *pasco*.
Εὔνοος, *contr.* εὔνους, ους, ὁ ἢ ἡ, bene adfectus erga aliquem, benevolus; τὸ εὔνοον, benevolentia. Comp. εὐνούστερος, Sup. εὐνούστατος.
Εὔνουν, acc. sing. *contr.* pro εὔνοον.
Εὔνοστος, ος, ὁ ἢ ἡ, numen molendinis appositum, quod farinæ mensuram inspicere, eique præesse credebatur.
Εὐνουχίας, ου, ὁ, spado. Ab εὐνοῦχος.
Εὐνουχίζω, f. ίσω, eunuchizo, castro, eviro. Matt. 19, 12. Ab eod.
Εὐνούχιον, ου, τὸ, lactucæ genus Veneri maxime adversum. Ab eod.
Εὐνουχιστὴς, οῦ, ὁ, castrator. A præc.
Εὐνουχοειδὴς, ὲς, Eunuchi similis.
Εὐνοῦχος, ου, ὁ, eunuchus, spado; (2) continentiam servans; (3) gynæcei præfectus, genus honoris in oriente, unde εὐνουχισμὸς, proceres. Ex εὐνὴ, & ἔχω, *curo*.
Εὐνουχόω, ῶ, ὁ ἢ ἡ, effeminatus, ut eunuchus. Ab εὐνοῦχος.
Εὐνόως, *Adv.* benevole. Ab εὔνοος.
Εὔνως, *Adv.* idem & ab eod.
Εὔντα, acc. sing. part. præs. *Dor.* pro ὄντα, s. ἴντα, ab εἰμί.
Εὐκαμὸς, ον, qui facile movetur, vibratur. A κάμπτω.
Εὔνωτος, ος, ὁ ἢ ἡ, bonum habens dorsum; (2) bonos & latos humeros habens.
Εὔξαιτο, 2. s. a. 1. opt. med. v. εὔχομαι.
Εὐξαμένῳ, dat. sing. part. aor. 1. med.
Εὔξεινος, ος, ὁ ἢ ἡ, hospitalis. Hinc Εὔξεινος, sc. πόντος, Pontus Euxinus, qui ante a feritate accolentium ἄξεινος.
Εὐξείνως, *Adv.* hospitaliter, amice.
Εὔξεστος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem quod εὔξεινος.
Εὐξέστως, idem quod εὐξείνως.
Εὔξεσται, ὁ ἢ ἡ, bene rasus, politus. A ξέω.
Εὔξῃ, 2. s. a. 1. conj. med. v. εὔχομαι.
Εὐξήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. αὐξάνω.
Εὐξήραντος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui facile deficcatur, exsiccatu facilis. A ξηραίνω.
Εὔξεστος, ος, ὁ ἢ ἡ, bene rasus seu politus; (2) qui rasura seu sculptura facile poliri potest. A ξέω.
Εὐξύλης, ίδος, ὁ ἢ ἡ, qui est probæ materiæ. A ξύλον.
Εὔξυλος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem & ex iisd.
Εὐξύμελος, vide ὠσιμέλος, & sic etiam cetera in quibus τὸ ξὺν, *Att.* pro ζύν.
Εὐξυνέτως, ον, perspicuus, clarus.
Εὔξυστος, ος, ὁ ἢ ἡ, rasilis. A ξύω, *rado*.

Εὐογκος, ος, ὁ ἢ ἡ, molis amplæ & compactæ, corpulentus, mediocriter intumescens; (2) qui admittit & requirit ornatum; (3) portatu facilis. Ab ὄγκος.
Εὐοδέω, ῶ, f. ήσω, & εὐοδέομαι, ούμαι, prospere progredior, prosperum iter præbeo, *in med.* prospero itinere, s. omnino, prospero successu utor. Ἡμῖν δὲ νυνὶ φίλη κεφαλὴ εὐοδεῖ, Dem. Ab εὔοδος.
Εὐοδάζω, idem.
Εὐοδὶς, idem quod εὔοδος.
Εὔοδος, ος, ὁ ἢ ἡ, prosperum iter. Ab eod.
Εὐοδμία, ας, ἡ, bonus odor, fragrantia. Ab ὀδμὴ.
Εὔοδμος, ος, ὁ ἢ ἡ, boni odoris, fragrans.
Εὔοδος, ος, ὁ ἢ ἡ, per quem facile iter patet, pervius; (2) iter expeditum habens; (3) qui prospero successu utitur.
Εὐοδόω, idem quod εὐοδέω, in act. & med.
Εὐόδωκα, perf. ind. act. *Ion.* pro εὐώδωκα.
Εὐόδωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act.
Εὐόδως, *Adv.* facili via, expedite; (2) prospero successu, feliciter. Ab eod.
ΕΥΟΙ, Euoë, vox, qua Baccho acclamabatur. Hinc ὁ Εὔοιος, Bacchi cognomen.
Εὐοικονόμητος, ος, ὁ ἢ ἡ, dispensatu facilis; (2) digestu facilis. Ex εὖ, & οἰκονομέω.
Εὐοικονομίας, ου, ὁ, œconomiæ peritus.
Εὔοικος, ος, ὁ ἢ ἡ, bonam domum habens; (2) bonus & commodus ad habitandum.
Εὐοινέω, ῶ, f. ήσω, vino abundo; (2) vinum bonum fero. Ab εὔοινος. Unde
Εὐοινία, ας, ἡ, vini abundantia & bonitas; (2) annus vini copia & bonitate insignis.
Εὐοίνιστος, ον, vino bono factus, ut libatio.
Εὔοινος, ος, ὁ ἢ ἡ, bonum vinum ferens; (2) vino abundans.
Εὐοιωνίζομαι, ούμαι, auspicatus. Ab οἰωνίζομαι.
Εὔολβος, ος, ὁ ἢ ἡ, felix, dives.
Εὐόλισθος, ος, ὁ ἢ ἡ, valde lubricus, labilis.
Εὐομβρος, ος, ὁ ἢ ἡ, imbribus abundans.
Εὐομμένος, part. præt. ind. pass. v. εὔω.
Εὐομίλος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui bene & dextre novit cum aliis conversari, affabilis.
Εὐομολόγητος, clarum & concessu facile. Ab ὁμολογέομαι.
Εὐόνειρος, qui bona somnia videt, vel efficit.
Εὐοπλία, ας, ἡ, armorum bonitas.
Εὔοπλος, ος, ὁ ἢ ἡ, bene armatus, felix in armis.
Εὔοπτος, ος, ὁ ἢ ἡ, conspicuus, adspectabilis. Ex εὖ, & ὄπτομαι.
Εὐόρατος, ὁ ἢ ἡ, qui facile cerni potest. A ὁράω.
Εὐοργησία, ας, ἡ, promptitudo, seu facilitas ad irascendum. Ab εὐόργητος.
Εὐόργητος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui facile seu levi de causa irascitur; (2) qui moderate irascitur; (3) bene moratus. Ab eod.
Εὐοργήτως, *Adv.* ita iracunde, ut ne ira modum excedat; (2) studiose, alacriter; (3) moderate, decore.
Εὔοργος, ος, ὁ ἢ ἡ, idem quod εὐόργητος. (2. a.) Ab ὀργή.
Εὐορεκτος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui bene appetit cibos; (2) qui stomacho appetitum cibi conciliat. Ex εὖ, & ὀρέγομαι.
Εὐόρκιος, ὁ ἢ ἡ, qui suis finibus facile continetur; (2) quem definire & suis limitibus describere facile est. Ab ὅρκος.
Εὐορκῶ, religiose juro, liquido juro. Τμεῖς δ' ἢν μὲν νόμοις εὐορκοῦντες καὶ εὐόρκοντας κρίνητε, Xen. Ab εὔορκος.
Εὐορκητὸν, ου, ἡ, sanctum jusjurandum.
Εὐορκία, ας, ἡ, jusjurandi fides. Ab
Εὔορκος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui jusjurandum religiose colit; (2) τὸ εὔορκον quod jurijurando confentaneum est.
Εὐόρκως, *Adv.* religiose jusjurando fervando; (2) inviolato, sacramento.
Εὐορμεῖ, 3. s. v. εὐορμέω.
Εὐορμέω, v. εὔορμος.
Εὔορμητος, ος, unde facile impetus fieri potest. Ab ἐφορμάω.

Εὔορμος, ος, ὁ ἢ ἡ, commodum & tutum navium stationem habens.
Εὐουθία, ας, ἡ, bonum augurium. Ab
Εὔουρος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui bonis auspiciis fit.
Εὐόσμος, ος, ὁ ἢ ἡ, bene olens, fragrans, odoratus. Ex εὖ, & ὀσμὴ, *odor*.
Εὐοσφαντικὸς, ὴ, όν, idem quod
Εὐόσφαντος, ος, ὁ ἢ ἡ, elactu pollens, sagax. Ab ὀσφραίνομαι.
Εὐόφθαλμος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui pulchris & venustis oculis est; (2) qui aliquis oculis gratus est; (3) honestus, bellus.
Εὐοφθάλμως, *Adv.* cum quadam oculorum venustate; (2) decore, decenter.
Εὔοφρυς, υος, ὁ ἢ ἡ, pulchra habens supercilia.
Εὐοχέομαι, οῦμαι, εὐόχημαι, recte habeatis regitur. Ab ὀχέω.
Εὐοχθέω, lætor, feliciter ago ex labore.
Εὐοχθος, ος, ὁ ἢ ἡ, lætus.
Εὔοχος, ος, firme retinens. Ab ἔχω.
Εὐοψέω, pulcher, jucundus adspectu fum.
Εὐοψία, ας, ἡ, facies pulchra, pulcher adspectus, venustas; (2) opsoniorum abundantia, bona opsonia. Ab ὄψις, vel ἀγορὰ.
Εὔοψος, ος, ὁ ἢ ἡ, opsoniis abundans.
Εὐπαγὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, bene compactus. Ab πήγνυμι.
Εὐπάθεια, ας, ἡ, natura, quæ facile adfici potest, corporis constitutio injuriis facile obnoxia; (2) felicitas; (3) beneficium, quatenus quis eo adficitur; (4) voluptas, oblectatio, deliciæ, habitus bonus corporis vel animi qui facile sustinet incommoda, robur corporis vel animi.
Εὐπαθέω, ῶ, f. ήσω, facile patior, seu adficior; (2) felicitate fruor; (3) bona sunt corporis habitudine; (4) genio vel voluptatibus indulgeo. Ab
Εὐπαθὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, qui facile patitur, seu adficitur; (2) pronus, promptus. Ex εὖ, & παθὼν, *adfectus*.
Εὐπαθητὸς, ὸν, ὁ ἢ ἡ, passibilis, patiendi necessitati valde expositus. Ab εὐπαθέω.
Εὐπαθῶν, beneficiarius, Partic.
Εὐπαιδεσία, ας, ἡ, recta institutio liberorum; (2) disciplinarum notitia, quæ inest rectæ institutio. Ex εὖ, & παιδεία.
Εὐπαίδευτος, ος, ὁ ἢ ἡ, recte institutus, valde eruditus, doctissimus. Ex εὖ, & παιδεύω.
Εὐπαιδεύτως, *Adv.* erudite, docte, perite.
Εὐπαιδία, ας, ἡ, felicitas habendi bonos liberos; felicitas, quam adierunt boni liberi. Ab
Εὔπαις, αιδος, ὁ ἢ ἡ, bonos habens liberos; (2) bona proles.
Εὐπαλὲς, acc. s. *Dor.* pro εὐπαλὲς.
Εὐπάλαμος, ος, ὁ ἢ ἡ, manu perita structus, artificiosus, bene constructus; (2) dexter, agilis; (3) validus. A παλάμη.
Εὐπαλὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, laborem facilem habens, facile eluctabilis. A πάλη.
Εὐπαλὼς, *Ion.* εὐπαλὴς, sine magno certamine.
Εὐπάρθον, acc. s. *Part. & Dor.* pro εὐπάρθενον.
Εὐπαράγωγος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui facile decipitur; (2) cui facile persuadetur; (3) qui facile regitur, s. tractatur.
Εὐπαράδεκτος, ος, ὁ ἢ ἡ, valde acceptus, probatus, gratus.
Εὐπαραδεξία, ας, idem quod simplex.
Εὐπαράδεκτος, ος, aptus, s. facilis ad recipiendum.
Εὐπαραίτητος, ος, ὁ ἢ ἡ, facile exorabilis, placabilis, non durus deprecantibus.
Εὐπαράκλητος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui facile adeo catur, qui facile allicitur, placabilis; (2) propensus ad recipiendum.
Εὐπαρακολούθητος, ος, ὁ ἢ ἡ, facilis intellectu; (2) perspicax. A παρακολουθέω.
Εὐπαρακολούθητος, *Adv.* perspicue.
Εὐπαραμύθητος, ος, ὁ ἢ ἡ, adversus fortunam facilis. A παραμυθέομαι.
Εὐπαραλογιστος, ος, qui facile decipitur.
Εὐπαραμύθητος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui facile flecti potest, facile exorabilis. A παραμυθέομαι.

Εὐπλοκος, ον, pulchre, *Dor.* ap. Pind. pro εὐπλοκος, ὁ, εὐπλοκία.

Εὐπαράπτωτος, ὁ, ἡ ος, ὁ ἡ ὁν, pravi docilis; cui facile malum suadetur. A παραπείθω.

Εὐπαρέλκυστος, ον, qui sine periculo præternavigatur.

Εὐπαράπλανος, ον, qui facile decipitur. A παραπλάνω.

Εὐπαραστύπωτος, ον, qui facile perperam exprimitur, vel effingit, *nam & act. dicitur.* A τυπόω.

Εὐπαράφορος, ος, ὁ ἡ όν, qui facile in malam partem detorquetur; (2) qui facile in mentis errorem incidit. A παράφορος.

Εὐπάρεδρος, ος, ὁ ἡ ον, constanter assidens; assiduus in aliquo negotio.

Εὐπαρόδως, assidue, constanter.

Εὐπάρειος, ος, ὁ ἡ ον, pulchras genas habens. A παρειά.

Εὐπάρθενος, ος, ὁ ἡ ον, felix virgo.

Εὐπαρήγορος, ος, ὁ ἡ ον, facile consolationem admittens, æquus animo.

Εὐπαρηγόρως, *Adv.* æquo animo, facilem se consolationibus præbendo.

Εὐπαρόρμητος, ος, ὁ ἡ ον, qui facile commovetur. A παρορμάω.

Εὐπάροχος, ος, ὁ ἡ ον, facilem se præbens. Ex εὖ, & παρίχω.

Εὐπάρυφος, ος, ὁ ἡ ον, eleganti limbo prætextus; (2) laticlavius; (3) laticlavia veste utens. Ex παρυφή.

Εὐπάσχω, beneficio adficior; unde εὐπαθών.

Εὐπατρία, ας, ἡ, claro patre nata, generosa; quasi ab εὐπάτωρ.

Εὐπάτητος, ος, ὁ ἡ ον, qui facile calcari potest. Ex εὖ, & πατέω, *calco.*

ΕΥΠΑΤΟΡΙΟΝ, ου, τὸ, eupatorium, herba quædam, *Plin.* 25, §. 29, c. 6. *Angl.* Agrimony.

Εὐπατρίδης, *Dor.* εὐπαλρίδας, patricius. Ex εὖ, & πατήρ.

Εὐπατρις, ιδος, ὁ ἡ ις, idem quod

Εὐπάτωρ, ορος, ὁ, a bono patre natus.

Εὐπαχὴς, ες, carnosus, compactus. A παχύς.

Εὐπεδίας, άδος, ἡ, bonos agros, multa loca plana habens.

Εὐπέδιλος, ος, ὁ ἡ ον, pulchris indutus calceis, seu talaribus. A πέδιλον.

Εὐπέζος, ον, pulchros pedes habens, pulchra sc. femina.

Εὐπειθία, ας, ἡ, obsequium, obedientia.

Εὐπειθέω, obtempero, obsequor. Ab

Εὐπειθὴς, ἐος, ὁ ἡ ές, qui facile paret, seu obsequitur, credulus. Ex εὖ, & πείθω.

Εὐπείθως, *Adv.* obsequenter, obsequiose.

Εὐπειστος, ος, ὁ ἡ ον, cui facile aliquid persuaderi potest; (2) morigerus. Ab eod.

Εὐπείστως, *Adv.* ita ut facile persuaderi cuiquam possit.

Εὐπεκτὸς, ος, ὁ ἡ όν, bene pexus.

Εὐπελίκητος, ος, ὁ ἡ ον, secari facilis, dolatu facilis. A πελεκάω.

Εὐπέμπελος, ον, felix, lætus.

Εὐπενθὴς, ες, ὁ ἡ ές, qui nobilem socerum habet.

Εὔπεπλος, ος, ὁ ἡ ον, pulchrum habens peplum.

Εὔπεπτος, ος, ὁ ἡ ον, concoctu facilis. A πέσσω.

Εὐπερίαγκτος, ος, ὁ ἡ ον, facilis circumactu, versatilis. A περιάγω.

Εὐπερίαιρετος, ος, ὁ ἡ ον, qui facile detrahitur. Ex εὖ, & περιαιρέω.

Εὐπερίβλεπτος, ος, ὁ ἡ ον, conspicuus.

Εὐπερίγραφος, ος, ὁ ἡ ον, bene circumscriptus, concinnus, habilis; (2) qui facile explicari, describi potest. A περιγράφω.

Εὐπερίθραυστος, ον, fragilis. A θραύω.

Εὐπερικάλυπτος, ος, ὁ ἡ ον, qui facile celari potest. A περικαλύπτω.

Εὐπερίκλαστος, ὁ ἡ ον, ap. *Polyb.* qui facile alicui importunitatem ferat, v, c. in adjuncto.

Εὐπερίκλειστος, ος, ὁ ἡ ον, valde adspectabilis; (2) qui facile despici potest, contemptibilis. Ex εὖ, & περικλείω.

Εὐπερίορτος, ος, ὁ ἡ ον, qui facile terminari seu circumscribi potest. A περιορίζω.

Εὐπερίπατος, ος, ὁ ἡ ον, bene ambulans seu incedere faciens, qui non impedit iter facere. Ex εὖ, & περιπατέω.

Εὐπεριστατος, ον, qui facile flecti, circumagi potest. A περιστάω.

Εὐπερίστατος, ος, ὁ ἡ ον, ad circumcingendum proclivis; (2) tenaciter inhærens; (3) quem multi circumsistunt. A περιστάω.

Εὐπερίστροφος, versatilis, versutus. Ex εὖ, & περιστρέφω.

Εὐπερίτρεπτος, ος, ὁ ἡ ον, circumactu facilis, subverti facilis. A περιτρέπω.

Εὐπερίφαρτος, ος, ὁ ἡ ον, manifestus, deprehensu facilis. A περιφράσσω.

Εὐπερίχυτος, ὁ ἡ ον, qui facile circumfunditur, undique circumfusus. A περιχύω.

Εὐπέταλος, ος, ὁ ἡ ον, bene foliatus, foliis decorus. A πέταλον.

Εὐπέτασος, ος, ὁ ἡ ον, expansu seu explicatu facilis. A πετάζω.

Εὐπέτεια, ας, ἡ, facilitas. Ab εὐπετὴς.

Εὐπετείης, gen. s. *Ion.* pro εὐπετείας.

Εὐπετὴς, ὁ ἡ ές, facilis. A πίπτω.

Εὐπετῶς, facile, sine molestia, expedite.

Εὐπετρος, ον, e saxo duro factus.

Εὐπεψία, ας, ἡ, facilis concoctio. Ex εὖ, & πέπτω, *coquo.*

Εὐπηγὴς, ές, ὁ ἡ ές, bene compactus, firmus, validus. A πήγνυμι.

Εὐπηλὴς, ες, ὁ ἡ ές, idem & ex lisd.

Εὐπήληξ, ηκος, ὁ ἡ ες, pulchra ornatus galea.

Εὔπηλος, ὁ ἡ ον, pulchre textus. A πηλὸς.

Εὐπηχυς, υος, ὁ ἡ υ, pulchra brachia habens. pulchra, de femina.

Εὐπιδὴς, ακος, ὁ ἡ ες, pulchros fontes habens, irriguus.

Εὐπιθὴς, ὲς, certus quo freti esse possumus. A πείθω.

Εὐπίλητος, ον, densus, dense textus.

Εὐπινὴς, ὲς, ὁ ἡ ές, squalidus, sordidus. A πίνος.

Εὐπιστος, ος, ὁ ἡ ον, qui facile credit, credulus; (2) fidelis; (3) credibilis, qui facile creditur. A πίστις.

Εὐπίστως, fideliter.

Εὐπλανὴς, ὲς, ὁ ἡ ές, qui feliciter errat & vagatur.

Εὔπλαστος, ὁ ἡ ον, qui facile fingi potest, qui facile formam induit. A πλάσσω.

Εὐπλάστως, ad fingendum apte.

Εὐπλατὴς, ὲς, ὁ ἡ ές, valde latus, peramplus. A πλατύς.

Εὐπλεκὴς, gen. pl. ab

Εὔπλεκτος, ὲς, ὁ ἡ ον, bene junctus, nexilis; unde εὐπλεκίας, *Poët.* A πλέκω.

Εὔπλεξος, ος, ὁ ἡ ον, bene plexus, bene plicatus, elegantes nexus, seu contextus.

Εὔπλευρος, ος, ὁ ἡ ον, qui bonis firmisque lateribus est, lateribus valens, seu decorus. A πλευρά.

Εὐπλήκτος, ος, ὁ ἡ ον, qui facile pulsatur. A πλήσσω.

Εὔπλητος, ος, ὁ ἡ ον, bene repletus; (2) qui facile impletur. A πλήθω.

Εὐπλοέω, bene navigo.

Εὔπλοια, ας, ἡ, *Ion.* ὐπλοίη, felix & bona navigatio. A πλέω.

Εὐπλοκαμὶς, ίδος, ἡ, pulchros cincinnos habens. Ab

Εὐπλόκαμος, ος, ὁ ἡ ον, idem; crinitus, cincinnatus.

Εὔπλοκος, ος, ὁ ἡ ον, bene textus. A πλέκω.

Εὔπλοος, contr. εὔπλους, ους, ὁ ἡ ουν, navigatu facilis, navigationem facilem habens.

Εὔπλυτος, ος, ὁ ἡ ον, divitiis auctus, prædives.

Εὔπλυτος, ος, ὁ ἡ ον, bene lotus; (2) mundus. A πλύνω.

Εὐπνοια, ας, ἡ, commoda spiratio, spiritus facilitas, facilis flatus. Ab

Εὔπνους, ος, ὁ ἡ ουν, bene spirans, cujus spiracula aperta sunt; (2) perflabilis; (3) bonum odorem spirans. A πνέω.

Εὔπνυστος, contr. εὔπνους, ους, ὁ ἡ ουν, bene spirans; (2) perflabilis. Ex lisd.

Εὐποδία, ας, ἡ, pedum integritas, vis, celeritas. Ab εὐπους.

Εὐποιία, ας, ἡ, *Ion.* ὐποιίη, beneficium, beneficium conferendi. Ἐυποιίην ἐ ὐκαλέω, Xen.

Εὐποιητὸς, ἡ, όν, beneficio adficiendus.

Εὐποίητος, ος, ὁ ἡ ον, bene factus, elegans.

Εὐποΐα, ας, beneficentia, beneficium.

Εὐποιος, ος, ὁ ἡ ον, beneficus. Ab eod.

Εὐποικιλος, ος, divericolor.

Εὔποκος, ος, ὁ ἡ ον, bonum vellus habens.

Εὐπολέμητος, ος, ὁ ἡ ον, oppugnabilis, quæ debellari facile potest, cui bellum gerere facile est. A πολεμέω.

Εὐπόλεμος, ος, ὁ ἡ ον, nobilis ad bellum, bellicosus, strenuus & fortis in bello.

Εὐπολίμαντος, ος, ὁ ἡ ον, apte ad rationem bellicam; ex arte militari.

Εὔπολις, multas, pulchras urbes habens.

Εὐπολίστευτος, ον, bene constitutus, de civitate.

Εὐπολιόρκητος, ος, ὁ ἡ ον, obsessu facilis. A πολιορκέω.

Εὐπολόβουλος, ον, consiliis abundans, prudentissimus.

Εὔπομπος, ὁ, bonus dux. A πομπὸς.

Εὐπόριτος, ος, ὁ ἡ ον, facile pervius, permeabilis. A πορεύω.

Εὐπορέω, ῶ, & ἐυπορέομαι, οῦμαι, abunde possum, est mihi facultas. Εὐπορεῖν χρημάτων, & τροφῆς, Aristot. ἐυπορεῖν, Plat. τὰ χρήματα, Dem. A πόρος.

Εὐπόρημα, τὸ, facultas, copia.

Εὐπόρητος, ος, ὁ καὶ ἡ ον, parabilis, cujus copia facile nobis fit, abunde suppetens.

Εὐπορία, ας, ἡ, copia, facultas, opes.

Εὐπόριστος, ος, ὁ καὶ ἡ ον, parabilis, adquisitu & paratu facilis, qui facile suppeditatur. Ex πορίζω.

Εὔπορος, ος, ὁ καὶ ἡ ον, expeditus; (2) copiosus, opulentus, locuples.

Εὐπόρως, *Adv.* facile, copiose.

Εὐπορώτερον, facilius, *Adv.*

Εὐποτμία, ας, ἡ, bona fortuna, felicitas. Ab

Εὔποτμος, ος, ὁ καὶ ἡ ον, felix, fortunatus.

Εὐπότμως, *Adv.* fortunate, feliciter.

Εὔποτος, ος, ὁ καὶ ἡ ον, potatu facilis, potui aptus; (2) e quo bibere facile ac jucundum est. Ex εὖ, & ποτόν.

Εὔπους, οδος, ὁ καὶ ἡ ουν, bonis pedibus prædituς, pedibus firmus; (2) velox.

Εὐπραγέω, ῶ, f. ήσω, feliciter res ago, felix sum in rebus gerendis. Ab εὐπραγὴς. Hinc

Εὐπράγημα, ατος, τὸ, felicitas in rebus agendis; (2) opera strenue navata.

Εὐπραγὴς, ες, ὁ καὶ ἡ ες, felix in rebus agendis. Ex εὖ, & πράσσω. Hinc

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem; (2) fors prospera, res secundæ; (3) recta actio, bonum opus.

Εὐπραξία, ας, ἡ, idem.

Εὔπραξις, ἡ, idem.

Εὐπρακτὸς, ὁ καὶ ἡ ον, factu facilis.

Εὐπράσσω, vel ἐυπράττω, f. ξω, felix sum in rebus gerendis, secundis rebus uter. Εὐπράττειν ἐν τῇ μάχῃ, Thuc.

Εὔπρηρος, ος, ὁ καὶ ἡ ον, pulchrum habens stipitem. A πρέμνον.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius, decora forma, pulchritudo, decus.

Εὐπρεπίεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ἐυπρεπέσι, ab

Εὐπρεπὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ ές, decorus, decens, speciosus, τὸ ἐυπρεπὲς, *impr.* de prætextu speciosо dicitur. A πρέπω.

Εὐπρηστος, ον, idem, ap. *Æsch.*

Εὐπρεπῶς, *Adv.* decore, decenter, speciose, speciosо prætextu; ἐυπρεπέστερον, decentius, quod & ἐυπρεπίστερον.

Εὐπρηξίλεω, acc. s. *Ion.* pro ἐυπραξίαν.

Εὔπρηστος, ος, ὁ καὶ ἡ ον, facilis accensu ustuque; (2) inflatu facilis. A πρήθω.

Εὐπρικὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ ές, accurate sectus aut dissectus; (2) qui facile secari potest. A πρίζω.

Εὐπροαίρετος, ος, ὁ καὶ ἡ ον, promptus. A προαιροῦμαι.

Εὐπροβόλητος, ος, ὁ καὶ ἡ ον, perfectus, pre ifus. A προβάλλω.

Εὐπραγήσω, σω, ἰν, Part. qui prius beneficio est affectus. Ex προπράσσω.
Εὐπρόσηκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, gratus.
Εὐπρόσθετος, ος, ὁ ἡ ὄν, adfidus in aliquo negotio.
Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, adfabilitas. Ab
Εὐπρόσηγορος, ος, ὁ ἡ ὄν, adfabilis, comis.
Εὐπρόσιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, accessu facilis. Ex πρόσειμι.
Εὐπρόσιτος, facili aditu.
Εὐπροσοδος, ος, ὁ ἡ ὄν, accessu facilis.
Εὐπρόσοιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, allatu facilis; (2) pervius; (3) expositus. Ex προσφέρω.
Εὐπρόσορμιστος, ον, facilem aditum habens, *Epith.* portus.
Εὐπρόσφορος, ος, ὁ ἡ ὄν, promptus.
Εὐπρόσφυτος, ος, ὁ καὶ ἡ, facile coiens & coalescens. Ex προσφύω.
Εὐπροσωπέω, honestam speciem habeo. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν Σαρκί, Gal. 6, 12.
Εὐπροσωπία, ας, ἡ, honesta species, verosimilitudo. Ab
Εὐπρόσωπος, ος, ὁ καὶ ἡ, pulcher adspectu, qui speciosa forma est; (2) speciosus, probabilis; (3) qui hilari & læto est vultu.
Εὐπροφάσιστος, ος, ὁ καὶ ἡ, prætextu facilis; (2) speciosum prætextum habens; (3) excusatione dignus. Ex προφασίζομαι.
Εὐπροφασίστως, *Adv.* speciosa prætextu.
Εὐπρυμνὶς, ίδος, ἡ
Εὔπρυμνος, ος, ὁ καὶ ἡ, pulchram puppim habens.
Εὔπρωρος, ον, bonam proram habens; (2) idem quod εὐπρόσπορος.
Εὐπλαιστος, ον, lubricus, fallax. A πλάω.
Εὔπλειρος, ος, ὁ καὶ ἡ, bene alatus; (2) nobilis, superbus. Ex πλεῖρον.
Εὐπλέυρος, ον, idem; (2) celer.
Εὐπλοντος, ον, timidus, facile terrendus. A πλοῖον.
Εὔπλοκος, ος, ὁ καὶ ἡ, habens pulchros ramos.
Εὔπυγος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui bonæ seu pulchræ nates sunt. Ex πυγὴ.
Εὔπυργος, ος, ὁ καὶ ἡ, pulchras turres (item urbes) habens, bene munitus.
Εὐπυρόφορος, ον, fertilis frugibus. A πυρός.
Εὐπύρωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile ignescit, facilis excandefactu.
Εὐπώγων, ονος, ὁ, barbatus.
Εὐπῶλος, ος, ὁ καὶ ἡ, producens bonos equos; (2) qui facile vertitur aratro. Ex πῶλος, vel πωλέω, *verto.*
Εὐραθάμιγξ, γγος, ὁ καὶ ἡ, multis irrorans guttis, Nonnus.
Εὐραὶ, ῶν, αἱ, ferramenta axi infixa, ne a rota atterantur, Pollux. Ab ἐυρὺς.
Εὐρράφωσι, aor. 1. part. med. *per Sync.* pro εὐρησαμένοις.
Εὐράμην, a. 1. ind. med. *per Sync.* pro εὑρησάμην, ab ἐυρέσκω pro ἔυρω, *invenio.*
Εὐρᾳξ, *Adv.* ex obliquo. A ἐυρὺς.
Εὐραφὴς, ὲος, ὁ καὶ ἡ, bene consutus, pulchram suturam habens. Ex ῥάπτω.
Εὑρὲ, 2. sing. a. 2. imper. act. v. ἐυρίσκω.
Εὑρέα, *Ion.* pro εὐρεῖα, ab ἐυρὺς.
Εὑρεῖθι, 2. sing. ab
Εὑρέθην, a. 1. ind. pass. v. ἐυρίσκω.
Εὑρέθησαν, *inventi sunt*, 3. plur.
Εὑρεμέμφαι, præs. infin. act. *Dor.* pro
Εὑρεῖν, *invenisse*, a. 2. inf. act, verbi ejusd.
Εὕρεμα, ατος, τὸ, inventum. Ab ἐυρίσκω.
Εὑρετίθεια, ἡ, inventio verborum; facundia.
Εὑρεσιεπέω, verba invenio; nova verba fingo.
Εὑρεσιεπὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, verborum inventor, facundus. Ex ἐυρίσκω, & ἔπος.
Εὑρεσίκακος, ὁ ἡ ὄν, inventor, autor malorum.
Εὑρεσιλογία, ᾶς, f. ἠσω, prompte & solerter verba invenio; (2) fictos sermones, nugas loquor.
Εὑρεσιλογία, ας, ἡ, solertia in inveniendis verbis, facundia; (2) loquacitas. Ab
Εὑρεσιλόγος, ος, ὁ ἡ ὄν, soler in inveniendis verbis, facundus, disertus; (2) nugator, fabulator. Ex ἐυρίσκω, & λόγος.
Εὕρεσις, εως, ἡ, inventio. Ab ἐυρίσκω.
Εὑρετὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, inventor antiquus.
Εὑρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. Ab eod.
Εὑρετὶς, ίδος, ἡ, inventrix. Ab ἐυρετὴς.
Εὑρετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. v. ἐυρίσκω.
Εὑρετὸς, ὴ, όν, inventus; (2) qui inveniri potest. Ab ἐυρίσκω.
Εὑρετρα, τὰ, præmium inventori rei amissæ dari solitum. Ab eod.
Εὑρέτρια, ας, ἡ, inventrix. Ab ἐυρετὴς.
Εὕρηκα, *inveni*, perf. ind. act. verbi ἐυρίσκω.
Εὑρηκτὸς, ὴ, όν, facile frangendus.
Εὑρηκτα Σώματα, *Aret.*
Εὕρημα, ατος, τὸ, inventum; (2) quæstus, lucrum.
Εὑρημοσυνὴ, ης, ἡ, facundia. Ab
Εὑρήμων, ὁ ἡ ὄν, facundus. Ex ῥέω.
Εὑρὴν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐυρεῖν.
Εὑρηος, & ἐυρήεις, εν, abundans pecoribus.
Εὑρήσεις, *invenies*, 2. sing. fut. 1. ind. act.
Εὑρήσετε, *invenietis*, 2. plur. fut. ejusd.
Εὑρησιεπὴς, ὁ ἡ ὲς, idem quod ἐυρεσιεπὴς.
Εὑρητὴρ, ορος, ὁ ἡ ὄν, inventor.
Εὑρητὸ, 2. pl. a. 2. conj. act. v. ἐυρίσκω.
Εὑρητὸς, ὴ, όν, inveniendus. Ab ἐυρίσκω.
Εὐριζὴς, ὁ ἡ ὲς, bene radicatus, firmis nitens radicibus; (2) radice exuberans. Ex ῥίζα.
Εὐριζόω, ῶ, f. ώσω, bene radicatus sum; (2) radicibus exubero. Ab ἐυριζὴς.
Εὐρὶν, ινος, ὁ ἡ ὶν, sagax, quasi cui bonus est nasus.
Εὐρινὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ὸς, idem & ex iisd.; (2) firmo vel pulcro corio, pelle pulcra tectus. A ῥὶς.
Εὐριπιδαίως, *Adv.* more Euripidis.
Εὐριπίσιος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui inflabilis est, ut Euripus; (2) qui fide incerta est. Ab ἐυριπίζω.
ΕΥΡΙΠΟΣ, ου, ὁ, Euripus, fretum recti piorum, quale est inter insulam Eubœam & Atticam; (2) fretum quodvis; (4) aquæ ductus & receptaculum, cisterna, lacuna, stagnum. Hinc
Εὐριπώδης, εος, ὁ ἡ ὲς, Euripo similis, reciprocos æstus habens, velut Euripus.
ΕΥΡΙΣΚΩ, invenio investigando & inquirendo; (2) casu reperio; (3) comperio, reperio, deprehendo. F. ἐυρίσκομαι, invenior, aor. 1. ἐυρέθην; (4) *in med.* comparo mihi, adipiscor, paro, impetro; (2) incido in aliquid mali, conscisco, aor. 1. med. ἐυράμην, ἐυράμενος, ἐυρήμενος, *Perf.* ἐυρῆδς, a. 2. Ἀρετὰς ἐυρόσατ' ἀσάατ μαθησί τε καὶ μελέτῃ δυξανομένας, Xen. Τὶ δ' ἔργα τὺς λόγυς ἐυρίσκεις; Soph. El. 627.
Εὑρεῖα, ᾶ, f. ἠσω, bene fluo; (2) facilem cursum habeo; (3) feliciter ago, prospera fortuna utor. Εὐρασάντος τῷ πράγματος, Polyb. Ab ἔυρος.
Εὑρεῖα, ας, ἡ, facilis fluxus; (2) facilis cursus; (3) res prosperæ & ad voluntatem fluentes. Ab eod.
Εὐρεῖζητος, ος, ὁ ἡ ὸν, bene stridens; (2) celeriter volans. Ex ἐυ, & ῥὶζω.
Εὑρεμένω, aor. 2. opt. ind. med. v. ἐυρίσκω.
Εὑρεῖσα, part. a. 2. act. *Dor.* pro ἐυροῦσα.
Εὐρεκλύδων, ωνος, Euroaquilo, fluctuosus Eurus. Ex ἔυρος, & κλύδων, *fluctus.*
Εὑρομες, 1. pl. aor. 2. ind. act. pro εὑρομεν. Ab
Εὗρον, *inveni*, a. 2. ind. act. verbi ejusd.
Εὐρόνοτος, ος, ὁ ἡ ὸν, Euronotus, ventus ab oriente hiberno spirans. Ex ἔυρος, & νότος.
Εὐοδέω, *contr.* εὔρω, ῶ, ὁ ἡ ὼ, bene fluens, facilem cursum habens; (2) facilem meatum præbens; (3) copiose fluens; (4) secundus.
ΕΥΡΟΣ, ου, ὁ, Eurus, ventus ab oriente spirans, ap. Poetas, at ap. Geographos, Historicos, Physicos, spirans ab oriente brumali, adeoque regione meridiem versus.
Εὖρος, εος, τὸ, latitudo, amplitudo. Ab ἐυρὺς, *latus.*
Εὑρὼν, a. 2. part. act. v. ἐυρίσκω.
Εὐρῳκὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ ὸς, bene seu pulchre compactus. Ex ἐυ, & ῥάπτω.
Εὐρόεσσα, ὴς, ὁ ἡ ὲν, pulchre fluens. Hom. ἐυρρείτης, in Genitivo. Ex ῥέω, ῥοὴ.
Εὐρόης, ου, ὁ ἡ ὸν, idem quod
Εὐρόπις, ιδος, ὁ ἡ ὶς, pulchras habens agnas, seu oves. Ex ἐυ, & ὀπὶς, ὄπιδος, *agnus.*
Εὔρρις, ιδος, ὁ ἡ ὶν, aut ἐυρρὶδης, ου, d. pulcherrimus, ut hinc fit *Genitivus.* ἐυρρείτης. Hom. Il. 6, 508. Ex ἐυ, & ῥὶς, ῥῖνος.
Εὐρρὶν, ὁ ἡ ὶν, sagacis nasi.
Εὔρροος, ος, ὁ ἡ ὸν, largiter, bene fluens.
Εὐρυ, *Adv.* late. Ab ἐυρὺς.
Εὐρυάγυια, ας, ὁ ἡ ὰν, latas vias habens. Ex ἀγυιὰ.
Εὐρυαλὴς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ὲς, latam seu amplam aciem habens; (2) latus, amplus, ἐλκος ἐυρυαλὲς.
Εὐρυάλης, ου, ὁ ἡ ὲς, idem & ex iisd.
Εὐρυανάσσα, ης, late regina, potens.
Εὐρυανδάνω, improbe agere, ut Eurybates, Ἐυρύβατος.
Εὐρυβάτης, ου, ὁ, cujus vis se late extendit. Ex ἐυρὺς, & βία.
Εὐρυγέρων, ὁ ἡ ὸν, amplam & numerosam posteritatem habens. Ex ἐυρὺς, & γένος.
Εὐρυδίνης, ου, ὁ, latos vortices habens. Ex ἐυρὺς, & δῖνη.
Εὐρυθμία, ας, ἡ, concinnitas, quam adferunt numeri; (2) concinnatus, corporis decens & aptus motus. Ab
Εὐρυθμὸς, ὁ ἡ ὸν, numerosus; (2) concinnus.
Εὐρύθμως, *Adv.* numerose; (2) concinne.
Εὐρυκάρηνος, ος, ὁ ἡ ὸν, latum seu vastum caput habens. Ex κάρηνον.
Εὐρύκερως, ωτος, lata cornua habens. Ex κέρας.
Εὐρυκοίλης, ος, latum alvum habens. A κοιλία.
Εὐρύκολπος, ος, latum sinum habens.
Εὐρυκρείων, οντος, ὁ, late dominans.
Εὐρυλείμων, ωνος, ὁ ἡ ὼν, lata prata habens; (2) latus, amplus.
Εὐρυμέδων, οντος, ὁ, late regnans, late rex. Ex ἐυρὺς, & μέδω, *impero.*
Εὐρυμέτωπος, ος, ὁ ἡ ὸν, latam frontem habens.
Εὔρωαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. εὑρίσκω.
Εὐρωέντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro εὐρωόντι.
Εὐρωέω, f. ώσω, dilato. Καλὸν δ' εὐρωοῦντα ἀγῶνα, Odyss. 8, 260. Ab ἐυρὺς.
Εὐρυώπης, ος, ὁ ἡ ὼν, latum dorsum habens.
Εὐρυοδείης, gen. f. *Ion.* pro εὐρυοδίης.
Εὐρυόδεις, εία, εῖον, vel εὐρυόδης, ος, ὁ ἡ ὲς, latas vias habens. Hinc εὐρυοδείη, *Ion.*
Εὐρυόπα, pro εὐρυόπτης, Hom. Il. 8, 206, late tonans, cujus vox late diffunditur. Ex ἐυρὺς, & ὄψ, ὠπὸς.
Εὐρύοχλος, ος, ὁ ἡ ὸν, latus seu amplus turbæ; (2) populosus. Ex ἐυρὺς, & ὄχλος.
Εὐρύοψ, late sonans, ut hinc fit accusativus εὐρύοπα Κρονίδην. Ex ἐυρὺς, & ὄψ, ὠπὸς.
Εὐρυπέδιλος, ος, ὁ ἡ ὸν, latum habens solum.
Εὐρύπορος, ος, ὁ ἡ ὸν, latos habens meatus; (2) lata habens vada. Ex ἐυρὺς, & πόρος.
Εὐρυπρωκία, ἡ, mollities cinædi.
Εὐρυπρωκὴς, ος, ὁ καὶ ἡ, latum & amplum podicem habens.
Εὔρυπλος, ον, abstersu facilis. Ab ῥύπτω.
Εὐρυπύλη, ης, ἡ, lata & spatiosa porta.
Εὐρύπυλος, ος, ὁ καὶ ἡ, latas, amplas, & spatiosas portas habens. Ex iisd.
Εὐρύπυλος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iisd.
Εὐρυρεὴς, ὴς, ὁ ἡ ὲς, lata habens flumina, late fluens. Ex ἐυρὺς, & ῥέω, *fluo.*
Εὐρυρρύω, f. εὔσω, late fluo. Ex iisd.
ΕΥΡΥΣ, εῖα, ὺ, latus, amplus.
Εὐρυσάνης, ου, ὁ ἡ ὲς, latum & amplum scutum habens. Ex ἐυρὺς, & Σάος, *scutum.*
Εὐρυσθενὴς, ὁ ἡ ὲς, late potens. A σθένος.
Εὐρύστης, ου, ὁ ἡ ὲς, latum habens loculum, ut εὐρύστερον Σῆμα, in Epigr. amplum & capax sepulchrum.
Εὐρυστερὴς, ὴς, ὁ ἡ ὲς, latum pectus habens.

Εὐρυσθεὺς

Εὐρυ-στέρνος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui lato seu amplo pectore est, pectorosus. Ex εὐρὺς, & στέρνον.

Εὐρυστομία, ας, ἡ, hiatus valvæ oris, sc. in pronunciando.

Εὐρύστομος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui lato ore seu ostio est. Ex εὐρὺς, & στόμα, os.

Εὐρυτανὶς, ίδος, ὁ ἡ ἡ, qui late distenditur, latus, amplus. Ex εὐρὺς, & τείνω, tendo.

Εὐρύτατος, ἀδν. latus.

Εὐρύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo.

Εὐρυτίμητος, ον, valde honoratus. A τιμὴ.

Εὐρυτὸς, ὁ ἡ ἡ, bene fluens, manans, liquidus.

Εὐρυτρητος, ὁ ἡ ἡ, lata & ampla habens foramina.

Εὐρυφαρέτρης, ὁ ἡ ἡ, altam seu amplam habens pharetram. Epith. con Apollinis.

Εὐρυφυὴς, ὁ ἡ ἡ, late crescens. Ex φυω.

Εὐρυφωνία, ἡ, pronunciatio, sonus verbi amplior.

Εὐρυφωνος, ον, ampla pronunciatione gaudens; (2) de verbo, sonorus.

Εὐρυχαδὴς, ὁ ἡ ἡ, latus, capax. Ex εὐρὺς, & χάζω, capax jam.

Εὐρυχαίτας, Dor. pro εὐρυχαίτης, ὁ, ἡ, latam comam habens. Ex εὐρὺς, & χαίτη, coma.

Εὐρύχορος, Ion. pro εὔρυχορος, ab

Εὐρύχορος, ὁ, ἡ, ὁν, in qua ampli chori duci possunt, & propterea ampla, spatiosa, sc. urbs vel regio, ut sit ab εὐρὺς, & χορὸς, chorus. Aut εὐρύχορος, pro εὔρυχορος, metri caussa.

Εὐρύχωρος, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὐρύχορος.

Εὐρυχωρία, ας, ἡ, locus amplus, spatium latum. Ab

Εὔρυχωρος, ὁ ἡ ἡ, amplus, spatiosus, capax.

Εὐρώψ, ωπος, vel ωπις, ὁ ἡ ἡ, latum vel magnum habens oculum, late videns. Jovis epitheton, quasi omnia longe lateque providentia sua perlustrantis & gubernantis. Ab εὖ, oculus. Aut ab ὄψ, vox, ut sit longe lateque sonans, tonans, Hom. Il. 1, 498. εὐρύοπα Κρονίδην. Apud eundem est & εὐρύοπα Ζῆν, Il. 5, 265. Nom. pro εὐρύοπες.

Εὐσαὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, bene acinatus. Ex ῥαξ.

Εὐσβὴς, ος, ὁ ἡ ἡ, & εὐρώεις, εντος, putris, situ obsitus; (2) tenebrosus, obscurus; (3) amplus, latus, Ab εὐρὺς.

Εὐρωμὴν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. εὑρίσκω.

Εὐρωπαῖος, αία, αῖον, Europæus.

Εὐρωπαῖος, ὁ ἡ ἡ, idem & ab

Εὐρώπη, ης, ἡ, Europa.

Εὐρωπὸς, ὁ, ὸν, adspectu latus; (2) tenebricosus. Ab εὐρώψ.

ΕΤΡΩΣ, ῶτος, ὁ, situs, mucor, caries.

Εὐρωστέω, bene, valeo, robustus sum.

Εὐρωστία, ας, ἡ, robur, firmitas, bona valetudo. Ab

Εὔρωστος, ὁ ἡ ἡ, robustus, validus, bene valens. Ex εὖ, & ῥώννυμι, roboro.

Εὐρώτας, Adv. robuste, valide, firmiter.

ΕΤΡΩΤΑΣ, ὁ, ὁ, Eurotas, fluvius Laconiæ; (2) veretrum in Ep. ap. Suid.

Εὐρωτάω, ῶ, situ obsitus sum, putreo, marceo, διρατιῶν, Part. carioso, foraminoso. Ab εὐρὼς.

ΕΤΣ, bonus; (2) strenuus.

Ἔσσα, aor. 1. ind. act. verbi εὔω.

Ἔσσα, part. præs. ind. act. Lon. & Æol. pro ὖσα, vel ὖσα, ab εἰμὶ.

Εὐσανίδωτος, ὁ ἡ ἡ, bene tabulatus, Epith. navis. Ex εὖ, & ζανὶς, ὼ, tabula.

Εὐσαρκία, ας, ἡ, corpulentia. Ab

Εὔσαρκος, ὁ ἡ ἡ, bonam habens carnem, carnosus, corpulentus. Ex ζαρξ. Hinc

Εὐσαρκόω, reddo corpulentum & carnosum.

Εὐσαρκώσις, ἡ, corpulentia.

Εὐσέβεια, ας, ἡ, pietas, religio; (2) cura & tutela eorum, quibus eam debemus. Ab

Εὐσεβέω, ῶ, f. ήσω, prebe & religiose Deum colo, solus sum, pie ago adversus quemcunque, cui pietas debetur. Hinc (2) curo & tueor eos, quos debeo. Πρῶτον μὲν δὴ εὐσεβεῖ τὰ πρὸς τοὺς θεούς, Hocr. Ab eod.

Εὐσεβίως, Adv. pie, religiose. Ab εὐσεβὴς.

Εὐσέβισμα, ατος, τὸ, pium factum, officium pietatis. Ab εὐσεβίζω.

Εὐσεβὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, pius, religiosus, qui pie colit Deum. Hinc τὸ εὐσεβὲς, ους, pietas. Ex σέβομαι.

Εὐσεβῶς, Adv. idem quod εὐσεβίως.

Εὔσεισος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile potest concuti; (2) terræ motibus obnoxius.

Εὐσελὴνος, ος, ὁ ἡ ἡ, lucidus, lunæ fulgore illustris; (2) non illunis.

Εὐσελμὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchra habens transtra. Ex σέλμα.

Εὐσεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, venerabilis. Ex σέβω.

Εὔσημος, ος, ὁ ἡ ἡ, bene significans; (2) insignis. Ex σῆμα.

Εὐσηπὲς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, qui facile putrescit, putredini obnoxius. Ex σήπω.

Εὐσηψία, ας, ἡ, putrescendi facultas.

Εὐσθένεια, ας, ἡ, virium integritas, robur.

Εὐσθενέω, viribus polleo. Ἕκαστον εὐσθενεῖ ἐν τῇ οἰκείᾳ χώρᾳ, Aristot. Ab

Εὐσθενὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, viribus pollens, validus, admodum robustus. Ex σθένος.

Εὐσθενος, ον, idem

Εὐστία, bene habitus sum e cibo; (2) cibum appeto; (3) cibum alacriter sumo. Ab

Εὔστομος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui bono est stomacho. Ex στόμα, cibus.

Εὐσκανδάλιστος, ον, qui facile offendit. A σκανδαλίζω.

Εὐσκέπαστος, ον, bene tectus, atque munitus.

Εὐσκεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, idem; bonum tegumentum habens. A σκέπω.

Εὐσκαρθμὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, bene saltans, celer, velox, agilis.

Εὐσκελὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, bona habens crura.

Εὐσκέπαστος, ον, &

Εὔσκευος, ος, ὁ ἡ ἡ, vasis utensilibus bene instructus.

Εὐσκευόω, vasis utensilibus bene instruo. Οὗτω μὲν ἐσκευῦμεν, Soph. Aj. 134.

Εὔσκιος, ος, ὁ ἡ ἡ, umbrosus, opacus, gratas umbras habens, amœnus. Ex σκιά.

Εὔσκοπος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui scopum perite adsequitur; (2) providus; (3) opportunus.

Εὐσκώπως, apte, perite.

Εὐσκωμμόνως, Adv. facete, salse.

Εὐσκωμμόσυνη, ης, ἡ, facilitas in scommatis & dicteriis salsis jaciendis. Ab

Εὔσκωμμος, ος, ὁ ἡ ἡ, facilis in dicteriis sive scommatibus dicendis. Ex σκῶμμα.

Εὐσμίλευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, scalpro bene politus, ex Hes. Ex εὖ, & σμίλη.

Εὐσοία, ας, ἡ, robur, virium potentia, Hes. & Suid. Ab

Εὔσσος, contr. εὔσος, ὁ ἡ ἡ, qui tuto servatur, incolumis, bene salvus, Hes.

Εὐσπειρὴς, ὲς, &

Εὔσπειρος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchras spiras faciens, pulchre se in spiras colligens, in spiras bene convolutus. Ex σπεῖρα.

Εὐσπλαγχνία, ας, ἡ, animositas; (2) misericordia.

Εὐσπλαγχνίζομαι, facile misereor.

Εὔσπλαγχνος, ος, ὁ ἡ ἡ, animosus; (2) misericors; (3) qui bona & valida viscera habet. Ex σπλάγχνα.

Εὔσπορος, ος, ὁ ἡ ἡ, fœcundus seminis. Ex σπορὰ.

Εὐστάθεια, ας, ἡ, stabilitas, firmitas, constantia; (2) bona constitutio corporis.

Εὐστάθω, ῶ, f. ήσω, stabilis ac firmus sum, placidus ac tranquillus sum, quiesco. Εὐστάθει φίλτατος, Luc. Ab

Εὐστᾶὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, stabilis, firmus, constans; (2) Epith. morbi constantis, ejusdemque moderati. Hinc τὸ εὐστᾶὲς, ους, bona constitutio. Ex εὖ, & ἵστημι.

Εὐστάλεια, ας, ἡ, idem quod εὐστόλεια.

Εὐστεβῶς, exacte, ad amussim.

Εὐστᾶὴς, Adv. constanter, firmiter, tuto.

Εὐστᾶλὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, bene instructus, decenter ornatus; (2) succinctus & paratus; (3) leviter armatus, ideoque expeditus. A στέλλω.

Εὐστᾶλὴς, Adv. decenti cultu & ornatu, composite.

Εὐστέφυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, uvis onustus. Ab στάφυλὴ.

Εὐστάχυς, υος, ὁ ἡ ἡ, bonas & multas spicas ferens.

Εὐστεγὴς, ὲς, bene tectus, munitus. A στέγω.

Εὐστειρος, ον, firmam carinam habens. Epith. navis. A στεῖρα.

Εὔστερνος, ος, ὁ ἡ ἡ, bonum ac firmum pectus habens. Ex στέρνον.

Εὐστέφανος, ος, ὁ ἡ ἡ, corona pulchra cinctus, bene coronatus; (2) bene munitus, bonis muris cinctus.

Εὐστοφὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex στέφω.

Εὐστίφιος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Εὐστιβὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, bene tritus & calcatus pedibus viatorum; (2) planus. Ex στείβω.

Εὐστιπὴς, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Εὔστολος, ος, ὁ ἡ ἡ, bene indutus, pulchre ornatus; (2) bene instructus, habilis. Ex στέλλω.

Εὔστομα, Adv. de silentio in sacris, ut εὔστομ' ἴχε, ore fave, lingua fave, i. e. sile, εὔστομα κάδω, lingua favendum.

Εὐστομαχία, ας, ἡ, bonus ventriculus; (2) sapor stomacho gratus. Ab

Εὐστόμαχος, ος, ὁ ἡ ἡ, bonum habens stomachum; (2) stomacho conveniens, utilis, gratus, stomachum corroborans.

Εὐστομέω, ῶ, f. ήσω, suavem ore cantum modulor; (2) ore rotundo loquor; (3) ore faveo, bona verba dico.

Εὐστομία, ἡ, bona pronunciatio; (2) oris festivitas, dicacitas; (3) sapor oris gratus. Ab

Εὔστομος, ος, ὁ ἡ ἡ, ori conveniens, sapidus; (2) qui pulchro ore est; (3) disertus.

Εὐστοχάζομαι, f. άσομαι, conjectura adsequor.

Εὐστοχία, jaculandi peritus sum, solerter jaculor, scopum attingo; (2) solerter conjecto; (3) prodesse, valere ad aliquid. Πάσης εὐστοχεῖν βελεσάσσης, Polyb.

Εὐστόχημα, ατος, τὸ, id, quod conjicitur, quod solerter perspicitur; (2) sententia, apophthegma.

Εὐστοχία, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, perspicacitas, solertia conjectandi. Ab

Εὔστοχος, ος, ὁ ἡ ἡ, felix in jaculando, peritus jaculandi; (2) recta ad scopum tendens, directus; (3) solers, ingeniosus, perspicax, acutus. Ab στοχάζομαι.

Εὐστόχως, Adv. dextre, apte, solerter, accommodate.

Εὐστρα, vel εὐστρα, ας, ἡ, fossa, in qua sues mactabantur; (2) spica hordei tosta. Ab εὔω, vel εὖω, uro.

Εὐστρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, qui facile torquetur, vel flectitur. Ex στρέφω.

Εὐστρατηγέω, bene impero exercitui.

Εὔστροφος, ος, ὁ ἡ ἡ, versatilis, agilis; (2) navus, strenuus. Ex στρέφω.

Εὔστρωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Εὐστρεφὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, pulchre tortus; (2) flexilis. Ex iisd.

Εὐστρογγύλιζω, in rotunditatem congloo.

Εὐστροφάλιγξ, ὁ ἡ ἡ, calamistratus, Epith. comæ.

Εὐστροφία, ας, ἡ, q. d. versatilitas; (2) versutia, versatile ingenium. Ab

Εὔστροφος, ος, ὁ ἡ ἡ, tortilis; (2) agilis; (3) pulchre tortus. Ex στρέφω.

Εὐστρώτος, apte, perite.

Εὔστυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, columnas justis intervallis distributas habens, ideoque columnarum specie decorus.

Εὐσύγκρυπτος, ὁ ἡ ἡ, bene celatus, Aret.

Εὐσύλητος, ος, prædantibus, spoliantibus expositus. A συλάω.

Εὐσύλληπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile concipit; (2) facilis captu; (3) comprehensibilis. Ex συλλαμβάνω.

Εὐσυλλόγιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facile colligi potest. Ex συλλογίζομαι.

Εὐσυμβίβαστος, ον, facile conciliandus, conjungendus, congruens.

Εὐσυμβλήτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui per conjecturas facile cognosci potest. Ex συμβάλλω.

Εὐσύμβολος, ος, ὁ ἡ ἡ, facilis in pactis, facilis

cilis in conversatione, cum quo facile versatur animus; (2) facilis, facilis & comis in congressibus aditu; (3) fausti ominis, fausti fugii; (3) facile aliquid conjiciens, bonus conjector. Ex σύμβολον.

Ευσυμβιβαστος, ος, ὁ ἡ, ον, qui facile circumducitur quo quis vult, obsequiosus, mollis, facile adsentiens. Ex συμβιβάω.

Ευσυμβυτος, ος, ὁ ἡ, ον, facile coalescens, qui facile conglutinari potest. Ex συμβύω.

Ευσυναγωγος, ος, ὁ ἡ, ον qui facile congregari potest, (2) in quem facile aliquis conjurare potest. Ex συναγω.

Ευσυναλλακτος, ος, ὁ ἡ, ον. idem quod ευσυμβολος. Ex συναλλασσω.

Ευσυναλλαξια, ας, ἡ, commercium, placiditas.

Ευσυνερμοστος, ος, ὁ ἡ, ον, qui facile aptari & adjungi potest. Ex συναρμοζω.

Ευσυναρπαστος, ος, ὁ ἡ, ον, qui facile abripi potest. A συναρπάζω

Ευσυνειδησια, ας, ἡ, bona conscientia, conscientia recti

Ευσυνειδητος, ος, ὁ ἡ, ον, bene sibi conscius. Ex συνειδησις.

Ευσυνειδητως, cum scientia recte facti

Ευσυνεσια, ας, ἡ, bona sagacitas, prudentia in videndo Ex συνιημι

Ευσυνετος, ος, ὁ ἡ, ον, intellectu facilis, (2) prudens, perspicax sagax Ex συνιημι

Ευσυνθεσια, ἡ facilitas impetrandi, fides in pactis serviendis

Ευσυνθετεω, ω, bene compositus sum, (2) fœderibus ineundi facilem me præbeo, (3) fœdera & pacta servo Ab

Ευσυνθετος, ος, ὁ ἡ, ον, apte compositus, (2) aptus ad compositionem

Ευσυνθετως, apte, congrue

Ευσυνοπτος, ος, ὁ ἡ, ον, qui facile conspici potest, conspicuus, manifestus, intellectu facilis.

Ευσυνοπτως, perspicue, clare

Ευσυντακτος, ος, ον, bene compositus, aptus, congruus Ab συντασσω.

Ευσυντακτως, apte, congrue.

Ευσυρτος, ος, ὁ ἡ, ον, facile vel recte pulsans, Aret Ex σφύζω

Ευσφυρος, ος, ὁ ἡ, ον, elegantes habens pedes, de femina pulcra

Ευσχετος, ος, ον, qui bene retineri, excipi potest Ab ἐχω

Ευσχημολογια, honeste & scite loquor Ex εὐσχήμων, & λέγω

Ευσχημονεω, honeste me gero, contineo, (2) cum hominibus, & rebus honestis, visu, auditu, &c

Ευσχημονως, Adv decore, decenter.

Ευσχημος, ος, ὁ ἡ, ον, honestus, speciosus Ex σχημα

Ευσχημοσυνη, ης, ἡ, decor, specioſitas, honestia Al

Ευσχημων, ων, ὁ ἡ, ον, decens, spectabilis, honestus, (2) honestiæ studens, & legibus obtemperans Ex σχημα

Ευσχημως, Adv honeste, compositè.

Ευσχιστος, ος, ὁ ἡ, ον, bene fissus aut scissus Ex σχίζω

Ευσχιστος, ος, ὁ ἡ, ον, fissi, qui facile findi aut scindi potest. Ex id

Ευσωλιαν, ᾶ, fut ησω, voco, ut bono abundo.

Ευσωλια, ας, ἡ, abundantia otii

Ευσχολος, ος, ὁ ἡ, ον, qui abundat otio. Ex σχολη, otium

Ευσωματια, sum corpore pulchro & bene constituto Ευσωματεῖ μ' ἡ σφιγξ, Arist Nub 79ν

Ευσωματια, ας, ἡ, bona corporis constitutio Ab

Ευσωματος, ος, ὁ ἡ, ον, qui corpore bene constituto est, corpulentus, corpore robusto. Ex σωμα

Ευσωμος, ος, ὁ ἡ, ον, idem

Ευσωστος, ος, ὁ ἡ, ον, habens bonas curvaturas rotæ Ex σωτηρ

Ευταξια, ordinem servo, (2) facio quæ debeo, modestè passo, solvo tributum quæ debeo, (3) factus Hinc Ab

Ευταλος, ος, ὁ ἡ, ον, ordinatus, dispositus, (2) ordinem servans, cultus, ornatus, proceſſus. Hinc τὸ εὐτάλον, ου, disciplina, modestia Ex ταλαω

Ευτακτος, Adv. ordinate, (2) æqualiter, compositè

Ευτυμιδωτος, ὁ ἡ, ον, bene reconditus, (2) bene admixtus, cum ſi parce & modice aliqua res utimur, nec totam simul profundimus, unde (3) moderatus, mediocris, facilis, pusillus Ex τυμιδία

Ευταξια, ας, ἡ, ordo, modestia Ex ταλαω

Ευταραλος, ος, ὁ ἡ, ον, qui facile perturbatur. Ex ταραασω

ΕΥΤΕ, Adverb aliquando, (2) quando, quum, ubi, (3) quoniam, (4) quandoquidem; (5) sicut, velut, ceu

Ευτειχης, ους, ὁ ἡ, ες, bene munitus. Ex τειχος.

Ευτειχιος, idem

Ευτειχιστος, ον, idem.

Ευτεκμαρτος, ος, ὁ ἡ, ον, conjectu facilis. Ex τεκμαιρομαι

Ευτεκνεω, ω, ευτεκνησα, felix prole.

Ευτελεια, ας, ἡ, parvus sumptus, frugalitas, parsimonia, (2) vilitas, humilitas Ab

Ευτελης, ες, ὁ ἡ, ες, non magnam impensam requirens, tenuis, frugalis qui parvos sumptus facit, (2) vilis, frivolus Ex τελος sumptus Hinc

Ευτελιζω, f. ισω, flocci facio, vili pendo, contemno aliquid, tanquam ευτελης Ευτελιζειν τας θεας, Luc

Ευτελισμος, ου, ὁ, extenuatio rei, contemptus

Ευτελως, Adv parvo sumptu, frugaliter, tenuiter Ab eod

Ευτερπη, ης, ἡ, Euterpe, una Musarum. Ex εὖ & τέρπω, delecto

Ευτερπης, ἐος, ὁ ἡ, ες, aptus ad delectandum, vi delectandi præditus, amœnus

Ευτεχνια, ας, ἡ, peritia, doctrina, eruditio, (2) artificium quodvis Ex

Ευτεχνος, ος, ὁ ἡ, ον, artificiosus, artis peritus Ex τεχνη

Ευτεχνως, Adv artificio

Ευτμητος, ος, ὁ ἡ, ον, bene sectus & paratus Ex τέμνω.

Ευτοκια, facile, sæpe pario.

Ευτοκια, ας, ἡ, fœcunditas, (2) facilis partus Ab

Ευτοκος, ος, ὁ ἡ, ον, fœcundus, (2) facile pariens ευτοκος ρίζ bene, feliciter genitus, pulcra proles Ex τικτω

Ευτολμαω, audeo

Ευτολμια, ας, ἡ, audacia, confidentia, animositas, animi præceps Ab

Ευτολμος, ος, ὁ ἡ, ον, audax confidens, animosus, intrepidus Ex τλαω

Ευτολμως, Adv audacter, animose, intrepide

Ευτομος, ος, ὁ ἡ, ον, sectu facilis, (2) bene seu pulchre sectus Ex τέμνω

Ευτονεω, validus sum, (2) vires recipio.

Ευτονια, ας, ἡ, firmitas, vis in extendendo, tendendo Ab

Ευτονος, ος, ὁ ἡ, ον, validus, firmus Ex τεινω

Ευτονως, Adv acriter, magna contentione

Ευτοξια, ας, ἡ, dexteritas & peritia jaculandi. Ab

Ευτοξος, ος, ὁ ἡ, ον, bonum arcum habens Ex τοξον.

Ευτορνος, ος, ὁ ἡ, ον, tornatu facilis, (2) pulchrè tornatus.

Ευτρεπης, scite, eleganter.

Ευτραπεζος, ος, ὁ ἡ, ον, qui multo laute excipit, (2) quod fit ad mensam laute instructam, (3) qui bene instructa mensa utitur

Ευτραπελιζομαι, lepide jocor

Ευτραπελια, ας, ἡ, urbanitas, comitas, (2) scurrilitas

Ευτραπελιζω, fut. ισω, festive jocor, humaniter loquor. Ab

Ευτραπελος, ος, ὁ ἡ, ον, qui sua verba, sua vertere potest, urbanus facetus, lepidus, facetus, (2) scurrilis, inept. Ex τρεπω

Ευτραπελως, facete, lepide, (2) scurriliter.

Ευτραφεω, ω, nutrimentis abundo Ex τρεφω.

Ευτραφης, ες, ὁ ἡ, ες, bene nutritus, ingenuus pinguis. Ab eod.

Ευτραφητος, ος, idem

Ευτριπης, ους, ὁ ἡ, ες, bene paratus. Hinc

Ευτριπιζω, apparo, instruo Hinc

Ευτριπισμος, ου, ὁ, apparatus, apparatio.

Ευτριπιστης, ου, ὁ, curator rei apparandæ.

Ευτριπλος, ος, ὁ ἡ, ον, verti facilis, mobilis Ex τρεπω

Ευτροφης, ους, ὁ ἡ, ες, v. ευτραφης.

Ευτρητος, ος, ὁ ἡ, ον, bene perforatus, literis Ex τυπτω

Ευτρ αινης, ὁ, tridentem gerens Epith. Neptuni.

Ευτριπτος, ος, ὁ ἡ, ον, bene tritus. Ex τριβω.

Ευτριπτ ς, ος, ὁ ἡ, ον, tritu facilis, friabilis.

Ευτριχος, ος, ὁ ἡ, ον, bene comatus, bene capillatus Ex θριξ.

Ευτροπια, ας, ἡ, morum probitas, morum elegantia Ab

Ευτροπος, ος, ὁ ἡ, ον, qui probatis est moribus, bene moratus

Ευτροπως, morate

Ευτρωτος, ος, ὁ ἡ, ον, bonam carinam habens navis

Ευτρ φια, ἡ f ησω, bene alor, copiosum nutrimentum accipio

Ευτροφια, ας, ἡ, bona nutritio, alimenta copiosa, (2) habitus vegetior Ab

Ευτροφος, ος, ὁ και ἡ, ον, bene nutritus, (2) pinguis, plenus, (3) a l part ευτρεφος, copiose nutriens Ex τρεφω

Ευτρογαλος, ος, ὁ και ἡ, ον, rotundus, (2) planus Ab

Ευτροχος, ος, ὁ και ἡ, ον, bene currens, volubilis, agilis Ex τρεχω

Ευτυκτος, ος, ὁ και ἡ, ον, qui facile dematitur, decipitur, vincitur Ex τευχω

Ευτυκως, bene paratu, ornatus, facilis.

Ευτυκος, affabre facile

Ευτυκος, ος, ὁ και ἡ, ον, idem Ex τευχω

Ευτυχειν præsumitur act pro ευτυχεῖσθαι, ab

Ευτυχεω, ω, fut ησω, sum felix, fecunda fortuna utor, (2) feliciter obtineo, assequor Ευτυχειν τοῖς πολλοῖς, Plut. Ab ευτυχης

Ευτυχηκα, perf ind act

Ευτυχία, Jon pro ευτυχῶς, felicitas.

Ευτυχημα ατος, τὸ, felicitas.

Ευτυχης, ους, ὁ και ἡ, ες, secunda fortuna utens, votorum compos, felix. Hinc τὸ ευτυχές, idem quod ευτυχια A τυχη.

Ευτυχια ας, ἡ, secunda fortuna, felicitas.

Ευτυχησαι, perf act. Æol pro ευτυχεσαι ἡ ευτυχιαι ἡ τυχαι ἡ ἐυτυχιαι, prospere.

Ευτυχος ου, pro ευτυχης, vitreus.

Ευυδρος, ος, ὁ ἡ, ον, aqua abundans. Ex ὕδωρ.

Ευυδρα, ων, copia aquarum.

Ευυμνος, ος, ὁ και ἡ, ον, bene celebratus, celebratissimus.

Ευυμνια, ἡ celebritas.

Ευυπερβλητος, ος, ὁ και ἡ, ον, superatu facilis, superabilis. Ex ὑπερβαλλω

Ευυπερβατος, ος, ον, superabilis, qui facile superatur

Ευυπτος, ος, ον, facile & facilè dormiens.

Ευυπ ιστος, ος, ον, tolerabilis.

Ευυφαντος, ος, ὁ ἡ, ον, bene & eleganter textus.

Ευυφης, ους, ὁ ἡ, ες, idem Ab υφαω

Ευφαμια, acc. sing D pro ευφημιαν.

Ευφαμος Dor pro ευφημος

Ευφανης, ους, ὁ ἡ, ες, bene clarus, pellucidus, Nonnus Ex φαος

Ευφαντασιαστος, ος, ὁ ἡ, ον, qui bene & facilè capitur fictionibus; (2) qui bene omnia secundum veram speciem fingit Ex φαντασιαζομαι.

Ευφαρμακτρια Dor pro ευφαρμακτρις, ιδος, ἡ, pulchram herbam habens

Ευφαρμακος, ος, ὁ ἡ, ον, medicamentis consentiens, seu utilibus Ex φαρμακον.

'Ευειδής, ές, ὁ ἡ ἤ, pulchrum splendorem habens, valde splendidus. Ex εἶδος.

'Ευεπιάω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo; (2) gratulor, bene ominor; (3) faveo lingua, bona verba dico; (4) verbis ἐυεπίαις utor ἀφήμως, melius ominando; bona verba quæso; desine male loqui; sile; ἀφημεῖτε, favete linguis. Ἐν κακοῖσι δ' οὐ ἐάδιον βοστάσαι ἀφημοῦν στόμα, Eur. Her. 650. Ab ἄφημος.

'Ευηφιάω, ω. 1. ind. act.

'Εὐηφία, ας, ἡ, bona fama; laus, favor; (2) honorifica appellatio; (3) bonum omen; (4) faustæ acclamatio. A eod.

'Εὐηφίζω, f. ίσω, faustis acclamationibus prosequor. Ab eod. Hinc

'Ευεπιεσία, ας, ἡ, boni ominis captatio; (2) euphemismus, figura rhetorica, qua res ingrato nomine molitori efficitur.

'Ευεπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, honorificus; (2) pius, religiosus; (3) proprie, bene, suaviter sonans, sed de verbis; bonæ, honestæ, jucundæque rei significationem afferens (opp. βλασφήμως); (4) bonum omen faciens, habens, bene ominatus.

'Ευεπτως, Adv. honesto nomine; (2) per Euphemismum; (3) bona verba dicendo, bene precando; (4) religiose.

'Ευεπτωσύνη, ἡ, idem quod ευεπία.

'Ευεφθαρτος, ος, ὁ ἡ ὁ, facile corruptibilis. Ex φθείρω.

'Ευφθεγγέω, bene sono, suaviter cano. Ab

'Ευφθογγος, ος, ὁ ἡ ὁ, bene sonans, suavem edens sonum.

Ευφιλὴς, ὲς, gratus, jucundus alicui.

Ευφίλητος, & Dor. ευφίλατος.

'Ευφιλοπαις, ὁ ἡ ὁ, indulgens in liberos.

'Ευφυλοτίμητος, ον, ambitiosus, laudis cupidus, magnificus.

'Ευφυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, adstringens, vim adstringendi habens, obturandi vel obstruendi vi pollens.

'Ευφυαστος, ον, fragilis. A φλάω.

'Ευφλεκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, inflammatu facilis. Ex φλέγω.

'Ευφορία, ας, ἡ, pabus seu alimenti copia. Ex εὐφόρος.

'Ευφορτιον, ὁ, τὸ, nomen arboris. Ex iisd.

'Ευφορος, fecax fum, uberes fructus proferens. Ἀνθρώπου τινος φλοιὸν εὐφόρησαν ὁ χέρσος, Luc. 12, 16. Ab εὐφορέω.

'Ευφορτος, ος, ὁ ἡ ὁ, portatu seu toleratu facilis, tolerabilis. Ab φέρω. Unde

'Ευφορία, ίας, ἡ, portandi facultas; (2) feracitas, fertilitas, abundantia, uberitas.

'Ευφόρμιγξ, γγος, ὁ ἡ ὁ, pulchrum citharam habens; (2) Subst. ἡ, pulchra cithara.

'Ευφορος, ος, ὁ ἡ ὁ, portatu facilis; (2) qui facile fert, fertilis, ferax, fœcundus; (3) agilis, expeditus. Ex φέρω.

'Ευφυὴς, ὲς, ita, ut facile pertineat vel toleretur; (2) leviter, facile, aquo animo.

'Ευφραδέσσι, dat. plur. Ion. & Poet. pro εὐφραδέσι, ab

'Ευφραδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, clarus, manifestus; (2) bene dicens, disertus. Ex φράζω.

'Ευφραδῶς, Adv. eleganter, prudenter, (2) decenter, ornate.

'Ευφραδία, ας, ἡ, venustas sermonis, vis dicendi. Ab εὐφραδὴς.

'Ευφραίνω, f. ανῶ, exhilare oblecto; εὐφραίνεσθαι, lætor. Καλέσας γ' ἐυὸν τοκεῦσ' ἐφ' ἡμῖν ἥκειν εὐφρανεῖ βίον, Soph. Œd. Col. 1248. Ἵνα μὴ ἐμοὶ καὶ τοῦτον ἐυοῖς εὐφράνῃσιν ἀνάγκαις, Call. Num. 56. Πατὴρ εὐφραίνει μάλιστα τε μᾶλλον ἢ ἐυοῖσι θύρῃσιν, Od. 4, 156. Ex φρὴν.

'Ευφρανθείη, 2. sing. 1. 2. ind. med. Ion. pro εὐφρανθῇ.

'Ευφρανθήτω, fut. 1. ind. act. Ion. pro εὐφρανθήτω.

'Ευφράνθην, 1. 2. ind. pass.

'Ευφράνθητι, 2. sing. 2. imperat. pass.

'Ευφραντικὸς, ὴ, όν, exhilarans, gen. ικὸς, ικοῦ.

'Ευφραντικοειδὴς, ὲς, exhilarans.

'Ευφροσύνη, ης, ἡ, lætitia, gaudium honestum. Ab εὐφρανῶ.

'Ευφρων, ὁ ἡ ὁ, lætus, hilaris, gaudio affectus; (2) pronunciatu facilis; (3) bene sonans, potabilis, fertilis. Ex φρὴν.

Εὐφυὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, bonum ingenium habens, ingeniosus, ingenii dexteritate præditus; (2) bene natus, potabilis, fertilis. Ex φύω.

Εὔφυια, ας, ἡ, bona indoles, ingenii dexteritas. Ab εὐφυὴς.

'Ευφυλλόεις, ὁ ἡ ὁ, frondosus, umbrosus. Ex φύλλον.

'Ευφυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, bene se late crescens, ut arbor, &c.; (2) habilis & aptus ad aliquid natura; (3) ingeniosus; (4) bene a natura constitutus & factus; (5) facetus, jocosus, dicax. A φύω.

'Ευφωνία, ας, ἡ, bona vox, vox canora, vocalitas; (2) suavis pronunciatio. Ab

Εὔφωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, bene sonans, vocalis, canorus. Ex φωνὴ.

'Ευφώνως, Adv. bona voce; (2) suavi pronunciatione.

'Ευφωρατος, ος, ὁ ἡ ὁ, deprehensu facilis Ex φωρὰω.

'Ευχαίτης, ος, ὁ, bene seu pulchre jubatus; bene comatus.

Εὐχαλκος, ος, ὁ ἡ ὁ, bonum æs habens, ex pulchro ære factus.

'Ευχαλκαστος, ον, idem.

'Ευχαριεντίζομαι, honeste, lepide, acute jocor.

Εὔχαρις, ιτος, ὁ ἡ ὁ, gratiosus, gratus, jucundus, facetus, cui gratia inest.

'Ευχαριστέω, ῶ, f. ήσω, gratum me præbeo, gratias ago. Ἐυχαριστέω ἐγὼ τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, 2 Thess. 1, 3. Ab εὐχάριστος. Hinc

'Ευχαριστήριον, ου, τὸ, gratiarum actio; (2) sacra Cœna.

'Ευχαριστήριος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad gratiarum actionem pertinens, ut hymnus, quo gratiæ agantur.

'Ευχαριτήσας, ας, ὁ ἡ ὁ, part. act. v. εὐχαριστέω.

'Ευχάριστία, ας, ἡ, grata beneficiorum commemoratio, pia animi significatio, gratiarum actio; (2) mysterium sacræ Cœnæ, quia pars ejus gratiarum actio cum beneficiorum per Christum partorum commemoratione conjuncta. Ab

'Ευχάριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, gratus, beneficii memor; (2) gratiosus, accessu, amabilis. Ex χάρις.

'Ευχαρίτως, Adv. animo grato; (2) placide, gratiose; (3) bene, fortunate.

Εὔχει, ος, sing. præs. conj. med. Ion. pro εὔχῃ, ab εὔχομαι.

Εὔχειος, ος, ὁ ἡ ὁ, laudosus, pulchra seu magna fabia fretus.

'Ευχείμερος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad hiberna accommodatus; (2) hiemi exigendæ aptus; (3) frigoris bene patiens. Ex χεῖμα.

Εὔχειρ, ὁ ἡ ὁ, cui manus sunt habiles, manu fortis, strenuus.

Εὐχειρία, ας, ἡ, manuum dexteritas seu agilitas; (2) artificium. Ab εὔχειρ.

Εὐχειρὶς, ίδος, ἡ, idem quod εὔχειρ.

Εὐχειρίστης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui se in potestatem manu facta, Ex χείρ.

Εὐχείρωσις, ως, ἡ, facilitas; (2) agilitas; (3) proclivitas. Ab

Εὐχειρος, ος, ὁ ἡ ὁ, manibus tractabilis, facilis; (2) levis; (3) proclivis. Ex χείρ.

Εὐχερὰς, Adv. facile; (2) leviter; εὐχερέστερον, facilius; εὐχερέστατα, facillime.

'Ευχετάομαι, ῶμαι, precor; supplico; (2) glorior; facto me, Poet. εὐχετόωμαι pro εὐχετῶμαι, εὐχετάομαι, 3. plur. ind. εὐχετάονται, imperf. pro εὐχετάμην, εὐχετάμεθα. Μεγάλ' εὐχετάοντο ἄνακτες, Il. 8, 347. Ab εὔχομαι

'Ευχετοώμην, præs. opt. med. Poet. pro εὐχετάμην.

'Ευχέτης, ου, ὁ, supplex, vota faciens.

'Ευχὴ, ῆς, ἡ, oratio, precatio, votum.

'Ευχήμων, ον, optabilis.

Εὔχθω, 3. sing. perf. imper. pass. v. εὐχομαι.

Εὔχλοος, ὁ ἡ ὁ, abundans pabulo & alimonia; (2) bene nutriens; (3) succulentus, corpulentus.

Εὐχλοος, contr. εὔχλους, ου, ὁ ἡ ὁ, bene virens, pulchre viridans. Ex χλόη.

Εὔχλωρος, ου, ὁ ἡ ὁ, pulchre viridans; (2) viridis.

'Ευχολόγιον, ου, τὸ, libellus, in quo preces continentur. Ex εὐχὴ, & λέγω.

ΕΥΧΟΜΑΙ, f. εὔξομαι, precor; opto; voveo; (2) glorior; jacto me; (3) profiteor, dico. Ἕτεροι γάρ εἰσιν, οἵους εὔχομαι ἔχειν, Acts. Ran. 1002. Ἐυξόμεθ' ἑαυτοῖς ἀνατείνοντες τὰ χεῖρ', id. Av. 630.

Εὔχορδος, ος ὁ ἡ ὁ, pulchras habens chordas, suaviter sonans. Ex χορδὴ.

Εὐχορτος, ὁ ἡ ὁ, fœno seu gramine abundans

Εὔχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus; (2) gloriatio, jactatio. Ab εὔχομαι.

Εὐχρηματία, opulentus fum, divitiis abundo.

Εὐχρηματία, ας, ἡ, opulentia. Ab

'Ευχρήματος, ος, ὁ ἡ ὁ, pecuniosus, pecunia bene instructus. Ex χρήματα.

'Ευχρημοσύνη, idem quod εὐχρηματία.

'Ευχρηστία, ας, ἡ, ίσω, facilem seu commodum usum præbeo, aptus sum; εὐχρηστῶμαι, commodis affector, seu beneficio. Ab εὔχρηστος. Hinc

'Ευχρήστημα, ατος, τὸ, commodum.

'Ευχρηστία, ας, ἡ, utendi facilitas, usus commodus, commoditas; (2) utilitas. Ab

Εὔχρηστος, ος, ὁ ἡ ὁ, commodus; utilis. Ex χράομαι.

'Ευχρηστως, commode, utiliter, liberaliter.

'Ευχρώστος, ον, bene coloratus, unctus, Ital. bene valentium. A χρόα.

'Ευχροεω, ῶ, f. ήσω, bono sum colore, colore sum hilari, vel jucundo, (2) bona sum corporis habitudine. Ab εὐχρώς.

'Ευχροὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, idem quod εὐχρώς.

Εὔχρως, ως, ὁ ἡ ὁ, pulcher color. Ab εὐ, & χρὼς, contr. εὔχρους, ου, ὁ ἡ ὁ, bono praesentis coloris, bene coloratus. Ex χρόα.

Εὔχροως, ὁ ἡ ὁ, idem. Ab eod.

'Ευχρυσος, ον, auro abundans, aurum ferens, Epith. Pactoli.

'Ευχυλία, ας, ἡ, bonitas succi; (2) bonus sapor. Ab

'Ευχυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, bono succo præditus, sapidus; (2) succo abundans.

'Ευχυμοσύνη, ης, ἡ, bonus succus, bonus sapor, saporis gratia. Ex χυμὸς.

Εὔχυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui boni succi est, sapidus. Ex id.

Εὔχυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, facile fusu. Ἐυχυτοι δ' ἀλλήλοισιν ἐγένοντο, Aret. Ex

'Ευχωλὴ, ῆς, ἡ, votum; (2) precatio; (3) votum; (4) gloriatio; (5) gloria. Ab εὔχομαι.

'Ευχωλιμαῖος, αία, αῖον, solidurius, devotus; (2) optabilis. Ab εὐχωλὴ.

'Ευχώμενος,

'Εφικτός, ή, όν, quilibet ingrandi, expletus & impetu facilis. Ex χαίζω.

Εὐχαρίστως, ή, ές, qui facile munificentiæ potest. Ex χαρίζομαι.

'Ευψυκτικός, ή, ή, ὄν, refrigerabilis. Ex ψύχω.

Εὐψυχέω, ῶ, f. ήσω, forti magnoque sum animo, confido, bono sum animo. Ἵνα καὶ ἐγὼ εὐψυχῶ, Phil. 2, 19. Ab εὔψυχος.

'Ευψυχής, ές, ὁ, ἡ, ὁ, incundo & salubri expositus frigori; (2) frigidus. Ex ψύχος.

'Ευψυχία, ας, ἡ, animi præstantia & fortitudo, magnanimitas, æquanimitas. Ab

Εὔψυχος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, qui generosâ & alacri est animo, animosus, magnanimus; (2) lætus, (3) æquo animo, mitis præditus; (4) audax. Ex ψυχή.

'Ευψύχως, Adv. animose, animo magno fortique, æquo animo.

Ε Υ Ω, vel εὔω, uro, ustulo. Ἦτ' ἀνδρα κ' ἰσθμὸν περάσαντα, Εὖ ἄστυ δῶμα, Hes. Εργ. 703.

Γ ὖλη, acc. f. pro ὑλάδα, ab

Ευωδης, ἐσ, ὁ, ἡ, ὁ, bene olens, fragrans. Ab ὄζω.

Ευωδία, ας, ἡ, odor, fragrantia, suavitas odoris. Ab ἐυώδης. Hinc

Ευωδιάζω, f. άσω, boni odoris sum, bene oleo, odoratum reddo, odorem spargo.

Εὐώδιν, ινος, ἡ, partu felix. Nonnus, ἐυώδινα Δαλίδαος, fœcundi Baris.

Ευώλενος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, pulchris habens ulnas.

Ευώνυμος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, æqualibus.

Ευώνητος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, qui salubris pretii est.

Ευωνία, ας, ἡ, salubre pretium; (2) vilitas pretium.

Ευωνίζω, f. ίσω, vilem facio, contemtum habeo. Ab

Ευωνος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, parabilis, qui parvo pretio emi potest. Ab εὖ ὠνέομαι.

Εὐώνυμος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, faustî nominis; (2) clarus, celebrandus; (3) sinister, lævus, quoniam læva olim felicia habebantur.

Εὐώνως, Adv. bono seu parvo pretio.

Ευωπις, qui pulchros habet oculos, pulcher de viro. Voc. ὄπα. Ab ὤψ.

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quæ pulchros habet oculos, pulchra. Ab ἐυωπης.

Εὐωπὸς, ή, όν, qui bene cernit; (2) idem quod ἐὐωπις.

Εὐωρεῖν, leviter curare; negligere, Hes.

Εὐωρία, ας, ἡ, levis cura; negligentia, Hes. Suid. Ab ὠρα.

Ευωρος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, bene curans; (2) male colloditus, neglectus; (3) qui non curat, negligens, Suid. Hes. Ab ὠρα.

Εὐώροφος, ον, bene tectus, laquearus, pulcher, de ædibus. Ab ὄροφος.

Εὐωχεῖν, convivio accipio; (2) fatuo, fatuo; (3) oblecto; (4) pasco; ἐυωχοῦμαι, convivor; epulor. Δεῦρό μοι ζεῦ ἐυωχησεαι καὶνὴν χάριν, Theophr. φιλόλογος. Εὐωχεῖς τὰς ἑταίρας, Herodot. Ab

ΕΥΩΧΙΑ, ας, ἡ, convivium, epulum, dapes.

Εὐωχιαστὴς, ὁ, ἡ, epulatorius. A præc.

Εὐωψ, ωπος, ὁ, ἡ, ὁ, pulchros habens oculos; (2) qui pulchro est aspectu, sed vultu.

Εφαι, 3. f. a. 2. ind. med. Dor. pro ἕῃ, a ἐημί.

Εφαλίσθην, a. 1. ind. pass. Poët. pro ἐφάλθην, a φαλόω.

Εφαλτήν, acc. f. Dor. pro ἐφαλτὸν.

Εφαγον, temp. a. 2. ind. act. verbi φάγω.

Εφαινεο, 2. f. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐφαίνου, a φαίνω.

Εφαιον, 3. plur. imperf. ind. act.

Εφαίρεομαι, ῶμαι, post eligo, aliquid eligo; (2) subsitituo in locum electi. Τὸ μὲν αὐτὸν ἐπαναιρεῖται ἐφαιρεῖτο, Thuc.

Εφάλιος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ad mare natus, maritimus, marî vicinus; (2) qui est super mare. Ex ἐπὶ, & ἅλς, mare.

Εφάλλομαι, insilio; irruo, a. 1. ἐφηλάμην, pass. ἐφηλάθην, qui insiluit. Apud poëtas ἐπαλλόμενος, pro ἐπαλλόμενος, insiliens, irruens. Ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος, Act. 19, 16.

Εφαπτης, ου, ὁ, qui ἡ, mutila conditus.

Εφαπτὸς, ἡ, όν, idem quod ἐφαπτὸς.

Εφαπτὸς, ἐος, ἡ, infinitus. Ab ἐφάπτομαι.

Εφαπτὸν, pluscp. part. ind. act. Dor. pro ἐφήπτειν, ab ἐφάπτω.

Εφαρμαρτάνω, peccio.

Εφαρμάτος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, mortalis obnoxius.

Εφαυμαν, a. 2. ind. med. Dor. pro ἐφάμην, a ἐημί.

Εφαυμην, 1. pl. imperf. ind. act.

Εφαυμεν, a. 2. ind. med.

Εφαυμιλος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, similis, par, æqualis; (2) æmulus, æmulator. Ab ἅμιλλα.

Εφαμιλλος, cum æmulatione, studiose.

Εφαμμα, ατος, τὸ, amictus, indumentum.

Εφαμμος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, arenosus.

Εφαν, 3. plur. imperf. ind. act. Dor. pro ἔφασαν, a ἐημί.

Εφανδανω, complaceo, gratus sum.

Εφανε, 3. f. aor. 2. ind. act. v. φαίνω.

Εφανθην, 3. f. a. 1. ind. pass. v. φαίνω.

Εφανη, 3. f. a. 2. ind. pass. a. φαίνω.

Εφαπαξ, ἅπ. λεγ. 2, ejusd.

Εφαπτω, ἅψομαι, ἧμαι, ἧται, ἅπ. λεγ. 1. ind. pass.

Εφαπτομαι, 3. pl. ἕωνται, ind. pass. v. φαίζω.

Εφαπτὸς, ἅπ. λεγ. fictus.

Εφαπλοω, impono, circumdo.

Εφαπλωμα, ατος, τὸ, integumentum, calcita. Ex ὅπλ. & ἁπλόω.

Εφαπτις, ίδος, ἡ, lagum, paludamentum. Ab ἐφάπτω.

Εφαπτω, attingo; allîgo; impendeo. Καὶ ἁρπάτα μὴ δὲ τοῦ κεφαλῆς ἐφήψατο, Arist. ph. Plut. 727. Ἰκέτης ἐφαψαι σωτῆρος ὅς σ' ἐγείνατο, Soph. Aj. 1191.

Εφαπτω, f. ψω, illigo, allîgo; (2) accendo.

Εοφαπτωρ, ορος, ὁ, captor, qui captis pignoribus aliquem coërcet.

Εφαρμογὴ, ἡ, commissura, convenientia. Ab

Εφαρμοζω, fut. όσω, accommodo, apto, concinno; (2) congruo, convenio, quadro. Ἀνὴρ ζωὸς φοιδοῖ ἡ δαπάνῃ μήτροι ἐφαρμόσαλο, Luc. in Epigr.

Εφαρμόσδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν.

Εφάρμοσις, εως, ἡ, convenientia.

Εφαρμοστὸς, accommodus; (2) quadro. Ἐφαρμόστων ἀλλήλοις, Procl. ἐν' αλλο γένος, Aristot. Ab ἐφαρμόζω.

Εφαξατο, 3. pl. a. 1. med. per Metathes. pro ἐφραξαντο, a φράσσω, vel φράττω.

Εφασαν, 3. pl. a. 2. ind. med. Dor. pro ἔφησαν, a ἐημί.

Εφατο, 3. f. a. 2. med. v. ἐημί.

Εφαυλισα, a. 1. ind. act. v. φαυλίζω.

Εφαφλώμην, a. 1. part. ind. med. v. ἐφάλλομαι.

Εφάψαλο 3. f. a. 1. ind. med. Dor. vel Ion. pro ἐφήψατο.

Εφαψις, ἰδος, ἡ, vinctura. Ab ἐφάπτω.

Εφεδρευω, 3. pl. imperf. ind. med. v. ἑδρεύω.

Εφεδρα, ας, ἡ, insessio; (2) verba quædam, ita dicta quod arboribus inhæreat. Hinc

Εφεδράζω, impono, defigo.

Εφείδρυνα, ον, τὰ, natum prominentiæ.

Εφεδρεία, ας, ἡ, sessio, tale sedendi vel insidendi actus; (2) statio, quæ alicui locte obtingit; (3) actus insidiandi vel observandi; (4) subsidia. Ab ἕζομαι.

Εφεδρεύω, f. εύσω, insideo, subsideo; (2) insidior; (3) victori immineo, ut cum eo quam primum congrediar; (4) immineo calamitati alicujus; (5) in subsidiis sum. Βυζάντιον ἐφεδρεῦον τοῖς περὶ σύμμαχον καρπῷ, Polyæn. Ab ἐφεδρος.

Εφεδρίζω, fut. ίσω, insideo; (2) insideo tergo alicujus, quod fiebat in ludo. Ab ead.

Εφεδρισμὸς, ὁ, actus insidendi tergo alicujus in ludo, ab ἐφεδρίζω, Hes. ἐφεδρισμὸς, quasi ab ἐφεδρίσω, quod idem est.

Εφεδριστὴς, ἐσσ, ὁ, qui in ludo devicti manibus a tergo junctis insistens portabatur; ex Hes. Ab ead.

Εφεδρος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, sella, & quidem firma.

Εφεδρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, insidens; (2) insidiator, qui eventum rei quasi ex insidiis auscultatur; (3) captator occasionis; (4) subsidiarius, subsessor, triarius; superstes; (5) adversarius; (6) successor. Ab ἕζομαι.

Εφεζομην, 3. f. imperf. indic. med. v. ἐφίζω.

Εφεζω, insideo. Ὀχθῳ ἐφεζόμενος σφῶν ἕζετο σκοπιὴν, Arist. Av. 730.

Εφεηκα, 1. f. ind. act. Ion. pro ἐφῆκα, ab ἐφίημι.

Εφεθη, aor. 1, part. ind. pass.

Εφειτο, 3. f. imperf. ind. med. v. φείδομαι.

Εφεμβεβως, perf. part. pass. v. ἐφεμβάω.

Εφεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι.

Εφεῖτο, impersonale, 3. pl. pluscp. ind. pass.

Εφειλκε, 3. f. a. 1. ind. med. v. φείδομαι.

Εφειλκυσμαι, perf. pass. v. ἐφέλκω.

Εφειμαι, 1. f. ind. med. Poët. pro ἐφίεμαι, ab ἐφίημι.

Εφεισατο, 3. f. a. 1. ind. med. v. φείδομαι.

Εφεκτικὸς, ἡ, όν, inhibendi & reprimendi vim habens, competens; ἐφεκτικαὶ, Philosophi Sceptici, Pyrrhonii, a cohibendo dicendo. Ab ἐπέχω, cohibeo.

Εφεκτὸς, τέκτ., q. d. usus sextarii; (1) summæ partis; (2) ἐφεκτὸν, summa pars. Ex ὅπλ. & ἑκτὸς, sextus.

Εφελκις, ίδος, ἡ, ramentum, crusta ulceris. Ab ἕλκω.

Εφελκύσω, pro ἐφελκύω, ap. Sch. Lyc.

Εφελκυσμὸς, ὁ, attractio.

Εφελκυστὴς, ὁ, attractor; (2) auxiliator, adjutor. Ab ἐφελκύω.

Εφελκυσ-τὸς, ἡ, ὁν, attractivus; (2) attractus. Ab eod.

Εφελκύω, attraho; (2) elicio; (3) impello.

Εφελκω, f. ξω, idem. Πολλ' ἐφέλκεις φυγὴ κακὰ ζῶν αὐτῇ, Eur. Med. 461.

Τφέιμην, a. 2. inf. act. Dor. pro ἐφεῖναι, ab ἐφίημι.

Εφεξῆς, Adv. deincens, posteà; (2) ordine.

Εφεξις, εως, ἡ, retentio, inhibitio. Ab ἐπέχω.

Εφεπασαν, 3. f. imper. ind. act. Ion. pro ἐφεπτον, ab ἕπω.

Εφεπομαι, fut. ομαι, Poët. ἐφέσσομαι, a. 2. ἐπισπόμην, ὐπόσπομαι. Τὸ ζῆν δικαίᾳ δὲτ' ἐπισπέσθ μὲ δεῖ, Soph. El. 1042. Ἀλλ' ὦ δόλιστα τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι, ibid. 973. vid. Schol. edit. per Johnson.

Εφέπω, apud poëtas, persequor, sector; (2) impero, guberno; (3) quæro, incolo. Ὡς τὴν Ἀτρείδης ἐφέπει κρείων Ἀγαμέμνων, Il. 11, 177.

Εφερον, ferebam, imper. ind. act. verbi φέρω.

Εφεσπυζω, f. ύσω, adrepo, irrepo. Ἐφ' ἡν ἐπεσπύσαν ὀκνηρότερος ἐφερπύσω, Arist. Plut. 674.

Εφέρτα, idem. Ex ὅπλ. & ἕρπω, serpo.

Εφερσεν, 3. f. a. 1. ind. act. Æol. pro ἤνεγκε, qs. a fut. φέρσω. Ἄ δ' ἔφερσε pro φέρε, a φέρω.

Εφες, 2. f. a. 2. imper. act. v. ἐφίημι.

Βζέσμιος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, qui transiens potest de judicio ad judicium. Ab

Εφεσις, εως, ἡ, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ de foro ad forum; (2) appetitus, desiderium; (3) impetus, impressio. Ab ἐφίημι.

Εφεσπερὶς, ας, ἡ, vespertina. Ab ἐφέσπερος.

Εφεσπερόω, f. ώσω, vesperi advigilo. Ab eod.

Εφέσπερος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, vespertinus.

Εφεσσαιτο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. & Poët.

Εφέσσομαι, prosequor, sector, Poët. & ὑγιὲς ἐφέσσεται, Arist. Vesp. 1268. Ab ἐφέπομαι.

Εφεσσω, 2. sing. a. 1. imper. med. Poët. pro ἐφεσαι, ab ἐφίζω.

Εφεσσωδὴς, f. 1. inf. med. Poët. pro ἐφεδεῖν.

Εφεσσασαν, 3. pl. imperf. indic. act. v. ἐφίημι.

Εφεστηκα, 1. f. aor. 1. ind. act.

Εφεστὼς, ὼσ, ὁ, ἡ, ὁ, domesticus, qui est circa locum; (2) qui habet tegum seu ædes, ut est, dominum; (3) oppidanus, civis, incola; (4) qui in eadem est domo; (5) qui domi est, qui domum redit; ἐφεστὼς θεοῦ, penates. Ab ἵστημι.

'Εφαπτίς, ίδος, ἡ, sagum, chlamys, amiculum, (opponitur χιτῶνι tunicæ.) (2) vestimentum quodvis. Ex ἐπί, & ἅπτω.

'Εφεστῶτα, acc. perf. part. act. *per Orasin Attic.* pro ἐφεστηκότα, ab ἐφίστημι.

'Εφέτης, ου, ὁ, Ephetæ, magistratus apud Athenienses, qui de caussis capitalibus judicabant. Ab ἐφίημι, *immitto.*

'Εφετμάσε, ῆ, ον, desiderativus. Ab ἐφίημι.

'Εφετμήων, g. pl. *Ion.* pro ἐφετμῶν, ab

'Εφέτμη, ῆς, ἡ, mandatum jussum. Ab ἐφίημι.

'Εφεύομαι, ῶμαι, bacchantium more tripudio, & vociferor in re aliqua.

'Εφευρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. Ab

'Εφεῦρον, invenio. Οὔτε τιν' ἄλλην μῆτιν ἐφεύρίσκω, Odyss. 19, 158.

'Εφήρει, 3. s. a. 2. opt. act.

'Εφιλιόωμαι, ῶμαι, illudo, insulto; ἐφιλιόωντο, 3. pl. imperf. pro ἐφιλιόοντο, ἐφιλιόοντο. Αὐτὰρ τεθνηότ' γ' ἐφιλιόωντ' ἄπαντες, Odyss. 19, 331.

'Εφιλιόωντο, 3. plur. imperf. ind. *Poët.* pro ἐφιλιόοντο.

'Εφίλω, recoquo, insuper coquo.

'Εφίσω, ῶ, f. ίσω, p. ικα, insidere facio, collocco.

'Εφίσσα, 3. s. imperf. ind. act. pro ἐφίστα, ab ἐφόρμω.

'Εφν, 3. s. aor. 2. ind. act. v. φημί.

'Εφηβάω, ῶ, pubesco, adolesco. Ab eod.

'Εφηβεία, ας, ἡ, ipsa actio pubescendi; (2) pubertas; (3) adolescentia. Ab ἐφήβη.

'Εφηβεῖον, ου, τό, Ephebeum, locus, in quo Ephebi versantur. Ab ἐφηβος.

'Εφηβέω, f. ήσω, pubesco; (2) puber sum.

'Εφηβία, ας, ἡ, idem quod ἐφηβεία. Ab eod.

'Εφηβικὸς, ἡ, όν, ad ephebos seu puberes pertinens. Hinc τὸ ἐφηβικὸν, οῦ, pubertas, ipsa pubes. Ab eod.

'Εφήβοντα, τὸ, pubes, pubis regio; id omne, quod est ab hypogastrio usque ad pudenda. Ab

'Εφηβος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ad pubertatem pervenit, puber, pubescens, adolescens usque ad virilem ætatem. Ex ἐπί, & ἥβη, *pubertas.*

'Εφηβότης, ητος, ἡ, pubertas. Ab ἐφηβος.

'Εφηγέομαι, ήσομαι, præsum. Hinc

'Εφήγησις, εως, ἡ, actio adversus eum, qui recipit aliquem, cui publice regione interdictum est.

'Εφήδομαι, delector, vel gaudeo aliqua re, *impr.* malis alterius, f. ἐφηδέσομαι, ἐφηδησάμενος, a. 1. ἐφηδήσαι, *in inf.*

'Εφηδύνω, exhilaro super aliqua re.

'Εφῆκα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἐφίημι.

'Εφῆκα, pervenio; (2) advenio; (3) venio. Καιρὸν ἐφῆκεν, Soph.

'Εφήλατο, 3. s. a. 1. ind. med. v. ἐφάλλομαι.

'Εφήλιξ, ικος, ὁ ἡ ὁ, ætate par, æqualis; (2) adultus.

'Εφηλὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ab ἥλος.

'Εφηλος, ου, ὁ ἡ ὁ, & ἐφηλὶς, ίδος, adfixus; (2) maculis solaribus infectus; & *hinc* (3) *subst.* cutis asperitas in facie ex ardore solis aut inflammatione; (4) soli expositus. Ab ἥλιος, vel ἥλη.

'Εφημένῳ, *insidens*, præs. part. verbi ἧμαι.

'Εφημερεύω, quotidie versor, assiduus sum in aliqua re.

'Εφημερία, ας, ἡ, & pl.

'Εφημερίαι, vices diariæ. Ab ἐφήμερος.

'Εφημεριαῖος, ἡ, ον, quotidianus. Ab eod.

'Εφήμερος, ου, ὁ ἡ ὁ, diurnus; (2) unius diei. Ab eod.

'Εφημερὶς, ίδος, ἡ, ephemeris, libellus, in quo acta diurna sive quotidiana consignantur, diarium, commentarius.

'Εφήμερον, ου, τό, herba quædam; (2) cicuta, quæ ita dicitur ab interitus celeritate.

'Εφήμερος, ου, ὁ ἡ ὁ, quotidianus; (2) diurnus; (3) in diem vivens; brevis vitæ & mortalis; homo. Ex ἐπί, & ἡμέρα.

'Εφημοσύνη, ης, ἡ, mandatum. Ab ἐφίημι.

'Εφην, *dixi*, a. 2. ind. verbi φημί.

'Εφην, 3. s. a. 2. ind. act. v. φαίνω.

'Εφηπτας, 3. s. perf. ind. pass. v. ἐφάπτω.

'Εφήρμοσε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἐφαρμόζω.

'Εφησα, *dixi*, a. 1, ind. act. verbi φημί.

'Εφησας, 2. s. fut. 1. ind. act. v. ἐφίημι.

'Εφησθα, 2. sing. imperf. ind. act. *Æol.* pro ἦσθα, ἐ φημί.

'Εφηυδάων, 3. pl. a. 2. optat. pass. *per Syncop.* pro ἐφηυδήσαιν, ab ἐφηυδάομαι.

'Εφήσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἐφίημι, *immitto.*

'Εφησυχάζω, acquiesco, quietem ago.

'Εφθακα, *prævenio*, perf. ind. act. verbi φθάνω.

'Εφθαξε, 1. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔφθασα.

'Εφθαλίσ-ος, ία, ίον, coctus, elixus. Ab ἑφθὸς.

'Εφθάρην, *pereo*, a. 2. ind. pass. verbi φθείρω.

'Εφθαρκα, *corrupi*, perf. ind. act.

'Εφθεμμένος, *interemptus*, perf. part. pass.

'Εφθασα, *prævenio*, a. 1 ind. act. verbi φθάνω.

'Εφθείροντο, 3. plur. Imperf. ind. med. verbi φθείρομαι.

'Εφθίξατο, 2. s. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐφθέγξατο.

'Εφθήμερος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui est septem dierum, durans septem dies; (2) factus intra septem dies. Ex ἑπτὰ, & ἡμέρα.

'Εφθημιμερὶς, ίδος, ὁ ἡ ὁ, semiseptenarius. Vox prosodica significans tres pedes cum dimidio.

'Εφθὸν, a. 2. ind. act. qa. a φθάμι, quod est a φθάνω.

'Εφθιάλο, 3. pl. pluſq. ind. pass. *Poët.* pro ἐφθίντο, a φθίω.

'Εφθίμην, *interii*, a. 1. ind. pass. verbi φθίνω, vel φθίω.

'Εφθιτο, 3. sing. pluſq. indic. pass.

'Εφθοπωλεῖον, ου, τό, locus ubi cocta seu elixa veneunt. Ab

'Εφθοπώλης, ου, ὁ, qui cocta seu elixa vendit. Ex ἑφθὸς, & πωλάω.

'Εφθορα, perf. ind. med. verbi φθείρω.

'Εφθος, ὴ, όν, elixus, coctus; (2) imbecillus a febri. Ab ἕψω.

'Εφθύω, ῶ, elixo, coquo; (2) asso. Ab ἑφθὸς.

'Εφιάλλω, immitto; (2) manus admoveo, f. ἐφιαλῶ, ἐφιαλεῖς. Ἐφιαλῶ χειρῖν ὑπὸ ἀπρωλοι Cs ἐφ. Σαπφόρᾳ, Aristt. Nub. 1302.

'Εφιάλτης, ου, ὁ, ephialtes, incubus. Ab ἄλλομαι. Hinc

'Εφιαλτία, ας, ἡ, herba pæonia adversus ephialten valens.

'Εφιάλτιον, ου, τὸ, idem & ab eod

'Εφιγμένος, perf. part. pass. v. ἐφικνέομαι.

'Εφιδρόω, imbuo; (2) sudore langueo; (3) sudo. Hinc

'Εφίδρωσις, εως, ἡ, sudor tenuis, debilitans corpus.

'Εφίει, 3. sing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἵει, ab ἐφίημι, pro ἐφίημι.

'Εφίεισι, 3. pl. præs. ind. act.

'ΕΦΙΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, calyculus, vel simile quid in corona.

'Εφίεμαι, mando; (2) expeto. Τῶτό Cos δ' ἐφίεμαι, Soph. Aj 816.

'Εφίεμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐφίεναι, ab ἐφίημι.

'Εφιέναι, *immittere*, præs. infin. act.

'Εφίεσαν, 3. plur. imperf. ind. act.

'Εφιζάνω, insideo, sedeo in vel super. Τπῖς ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, Il. 10, 26.

'Εφιζόωσα, præs. part. act. *Dor.* pro ἐφίζουσα, ab ἐφίζω.

'Εφίημι, f. ἥσω, inficio, immitto; (2) remitto; relaxo; (3) indulgeo; (4) permitto; (5) admitto; (6) impello, incito; (7) appello, provoco ad judicem aliquem. Hinc (8) ἐφίεμαι, pro appeto, cupio; (9) mando, præcipio. Δε δυεοχὲ Θέμιστες, τί τὸθ' ἡμῖν ἄπιτο ἐφίεσθε, Eur. Phœn. 5. Τί μοι ἐφῖ δυσφόρῳ ἐφίῃ; Soph. El. 144. Τῆς ἀπάτης ἐφιεῖσα, Xen.

'Εφίεσι, 3. sing. præs. ind. act.

'Εφίετε, 2. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐφίεσε.

'Εφιξάσθαι, aor. 2. inf. med. v. ἐφικνέομαι.

'Εφίξηται, 3. s. aor. 1. ind. med. v. ἐφικνέομαι.

'Εφίξω, fut. ἐφίξομαι, collocco juxta, admoveo, appono, adhibeo; (2) præficio; (3) animum intendo, intentus sum; (4) reprimo, inhibeo, coërceo. Hinc ἐφίσταμαι, insto, advento, impr. de adventu & apparitione deorum; (2) repente ex insidiis prodeo; (3) præfectus sum; (4) adhibeo mentem; (5) supernato, aor. 1. ἐπέστησα, admovi, advertis; ἐφίστημι, admovere, advertere; ἐπίστιος, adveni, a. 2. ἐφίσταμαι, perf. adstiti, adsum, immineo, insto. Ἐπέστησαν αὐτῖῖς οἱ ἱερεῖς, Act. 4, 1. Κινεῖς δ' ἐφίστασιν τραπέζας, Soph. Fl. 194. Ἐξ ὧν χρείαν ἐφέστηκε τραχυτῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν, animum intendit, Aristt. Ach. 634.

'Εφιστορέω, ῶ, f. ήσω, scisciter, percontor, insuper inscitor.

'Εφλαδον, a. 2. ind. act. verbi ελάζω.

'Εφλαξα, a. 1. ind. act. verbi φλάω.

'Εφλέχθη, 3. s. a. 1. ind. pass.

'Εφοβήθην, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Dor.* pro ἐφοβήθησαν, a φοβέω.

'Εφόβησα, a. 1. ind. act.

'Εφοδεία, ας, ἡ, lustratio, quæ obeundo fit; (2) munus obeundi vigilias. Ab ἐφοδος.

'Εφοδεύω, & ἐφοδόομαι, obeo, percurro, lustro, vigilias. Ab ἐφοδος.

'Εφοδιάζω, f. άσω, ad viam instruo & viatico dono; (2) instruo quasi viatico, *Glass. Vet.* impetum facio, irruo; ἐφοδιάζομαι, viatico donor, instruor, *item* viaticum peto. Ἐφοδιάζεσθαι δεῖται, Plut. Τὰ πρὸς ἀλλοτρίων ἐφοδιάζεσθαι, Xen. Ab ἐφόδιον.

'Εφόδιον, ου, τό, viaticum, & quicquid est inter farcinas iter facientis; (2) adminiculum, subsidium; (3) res familiaris, facultates. Ab

'Εφοδος, ου, ἡ, via qua aliquo accedimus; aditus; (2) via, ratio; (3) insinuatio; (4) accessus, adventus, in primis hostilis, invasio, impetus; (5) narratio, expositio rei primæ, velut in oratione, ubi per narrationem fit ingressus in causam; (6) apparatus, instrumentum; (7) *h. circuitor*, vigilarum recognitor; (8) meatus, per quem corporis

ἑρπύζω, 3. fing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἑρπε, a ἕρπω.
Ἕρπω, ἕρψω, 3. fing. imperf. ind. act. *Dor.* ἑρπέτα,
Ἑρμάκιον, ου, τὸ, gubernaculum; temo.
Ἑρμάκιον, ου, τὸ, navis parva; quæ a majori trahitur; (2) navicula, ex qua vectores in majorem admittuntur; (3) navicula quævis; (4) gubernaculum; (5) quidquid ex alio dependet. Ab ἕρμα.
Ἑρμακίς, ίδος, ἡ, idem; (2) appendix, accessio, auctarium, sed in re mala.
Ἑρμακὸς, ἡ, ὸν, attractivus, attrahens; (2) illiciens, suaviter capiens. Ab eod.
Ἱερομαρτία, ῶ, f. ήσω, insequor. Ἀλλ' ἱερομαρτεῖτον ἡ Σπάδιστον, Il. 8, 191.
Ἑρομολία, versor cum aliquo.
Ἑρόνδοτε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. φονδω.
Ἑροπλίζω, f. ίσω, armo, apparo adversus. Ἑροπλίζειν δαῖτα χίρνσι, Il. 4, 344. ἱμμένος ἡ ἁμαξαν, Odyss. 6, 37. δόρπον, Il. 23, 55.
Ἑροπλισομεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἱροπλισόμεθα.
Ἑρορατικὸς, ἡ, ὸν, peritus inspiciendi res & illis providendi. Ab
Ἑροράω, ῶ, intueor, oculis intro; (2) observo. Ζεὺς ὃς ἱροραῖ πάντα, ἡ κρατύνῃ, Soph. El. 176.
Ἑροσία, ας, ἡ, inspectio, Ephori munus.
Ἑροσίτιν, ι, τὸ, Ephororum curia, locus, in quo Ephori judicia exercebant. Ab eod.
Ἑρόρεις, 2. fing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἑρόρεις, a ἑρόω.
Ἑρόρων, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἑρορεν.
Ἑροτάω, f. ήσω, Ephorum ago, inspector fum. Ab ἑρορ.
Ἑρόφια, ας, ἡ, confinium; (2) fines. Ab
Ἑροῖος, ία, ον, qui in finibus eft, finitimus. Ab eod.
Ἑρορκίζω, adjuro,
Ἑρορμηθεὶς, a. 1. part. part. *Dor.* pro ἑρορμηθεὶς, ab ἑρορμάω.
Ἑρορμαίνω, irruo in aliquid, appero aliquid.
Ἑρορμάω, ῶ. f. ήσω, irruo, invado, impetum facio in. Ἑρορμῆσαι ἀλλήλοις, Thuc. Πομπηίῳ ὃ δὴν μέγας ἐπῆλθε ἱερμήσας, Plut. πόλεμον, Il. 3, 156. Ἑρμηκατὰς, ἀέθλας, Heſiod. Ἀσπ. 227.
Ἑρορμίω, ῶ, f. ήσω, appello, applico; (2) in ſtatione fum; (3) in ſtatione me continens alteri imminco; (4) obſideo portum. Πόλιν μεγάλην ἱερορμεῖν τοῖς ἑαυτῆς καιροῖς, Dem. Ab ἱερμ.
Ἑρορμὴ, ῆς, ἡ, incitatio; (2) invaſio.
Ἑρορμήσαδ', a. 1. inf. med. v. ἱερμάω.
Ἱερόρμησις, εως, ἡ, invaſio cum impetu; (2) ipſa irruendi actio; (3) adgreſſio. Ab ἱερμάω.
Ἑρορμητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens aggrediendi. Ab eod.
Ἑρορμίζω, f. ίσω, navem ad ſtationem appello, applico. Ab
Ἑρμ.ρ, ου, ὁ, ἡ, ὸ, qui in ſtatione eſt; (2) ὁ, locus ſtationi navium accommodatus; (3) ingreſſus navium.
Ἑρορ, ου, ὁ, ἡ, ὸ, finitimus, confinis.
Ἑρορ, ου, ὁ, inſpector, ephorus, præſes. Ab ἱεράω.
Ἑρόσον, *Adv.* in quantum, quoad.
Ἑρσαδον, a. 2. ind. act. verbi ἑρσάζω.
Ἑρσαθα, ης, ἡ, Ephratha. Nomen urbis Hebræum. *Fructifera.*
Ἑρσαὶμ, ὁ, Ephraim. Nomen viri Hebr. ἀκλιτον. *Sefe propagans.*
Ἑρραξα, a. 1. ind. act. verbi φράσσω.
Ἑρσάσθ', pro ἱερράσατο 3. ſ. a. 1. ind. med. v. φράζω.
Ἑρρατι, 3. ſing. ὰ. f. ind. act.
Ἑρρίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἱερράσαντο
Ἑρρύουν, imperf. ind. act. pro ἱερρέον, a ῥυέω.
Ἑρρώδησε, 3. f. imperf. ind. med. v. φρίσσω.
Ἑρρωξε, 3. f. ind. act. v. ῥήγνυμι, vel ῥήσσω.
Ἑρυ, ῆς, f. a. 2. ind. act. verbi ἐρύω.
Ἑρυθριζω, f. ίσω, torquamelia adficio. Ἡ δ' ὡς τὰ πάντα πρὸς τὸ ἐρυθριᾶν πόλοι Καπανέως; Eur. Ph. 182. ἐρύθμου, Plut.
Ἑρυθρίβης, ου, ὁ, ἡ, qui in aliquem injurius eſt, contumelioſus in alios, inſolens, petulans. Ab ἱερυθρίζω.
Ἑρυθρισὴς, ῆος, ἡ, idem & ab eod.
Ἑρύθρισμος, ου, ὁ, ἡ, contumelioſus, injurioſus. Ab eod.
Ἑρυθρίστως, *Adv.* contumelioſe, ignominioſe.
Ἑρυγον, a. 2. ind. act. verbi ῥύγω.
Ἑρύγοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἱερυγον.
Ἑρυγμαίνω, humecto.
Ἑρυγρὸς, ὰ, ὸν, ἡ, irriguus, uliginoſus, humidus.
Ἑρυδρὸς, ὰ, ὸν, ἡ, aquaticus. Ab ὕδωρ.
Ἑρυδρόω, irrigo; ἱερυδρώσας, adaquor.
Ἑρυδρὰ, ας, ἡ, aquæ copia. Ab ἱερυδρ.
Ἑρυδρὰς, άδος, Nympha aquatica.
Ἑρυδρὸς, ὰ, ὸν, ἡ, aquoſus; (2) aquaticus, aquas adferens. Ab ὕδωρ.
Ἑρύδωρ, ὁ, apparitor apud Athenienſes, qui clepſydras in judiciis curabat. Ex ἱερὸς.
Ἑρύη, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. v. ῥύω, vel ῥύμι.
Ἑρύλαξα, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω.
Ἑρυμνίω, decanto, celebro.
Ἑρύμνιον, ου, τὸ, canticum, quod hymno ſuccinitur, ſive, quod poſt hymnum cantatur. Ab ὕμνος.
Ἑρυν, a. 2. ind. act. verbi ῥύμι.
Ἑρυπερθε, ſive ἱερύπερθεν, *Adv.* deſuper. Ab ὕπερ.
Ἑρυπερθύριον, ου, τὸ, ſuperliminare.
Ἑρυπνιώδης, ους, ὁ, ἡ, ὸ, qui ad ſomnum adferendum facit, ſomnum inducens. Ab ὕπνος.
Ἑρυρὸν, 3. pl. imperf. ind. act. v. ῥύω.
Ἑρυσα, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἱφύσα, a φυσάω.
Ἑρυσαθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. φυσόω.
Ἑρύσσατ', *ſuffinabat*, 3. ſ. imperf. ind. act. *Dor.* & *Poet.* pro ἱερύσα, ex ἑρύσσω, a φυσάω.
Ἑρυτρίζω, f. ίσω, poſterior ſum, vel fio.
Ἑρύτριξα, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. φυτρόω.
Ἑρυφαίνω, intexo; (2) inter texendum infero.
Ἑρυφὴ, ῆς, ἡ, id, quod ſtamini ſubtexitur, trama, ſubtegmen.
Ἑρύω, f. ύσω, ſuperpluo; (2) pluvia perfundo. Hinc ἱρύη, *Imperf. ſimplicit.* pluvia ſtatim ſequitur, ſtatim poſt pluit.
Ἑρῶβα, vox Syriaca. *Adoratio.*
Ἑρώειον, 3. ſ. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a φαίνω.
Ἑρώεν, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἱφαίνε.
Ἑρώη, ης, ἡ, ὁ, ἡ, ὸ, tempeſtivus.
Ἑρώῃσι, ης, ἡ, tempeſtivum, quo bos alligatur aratro. Ex ἱερὸς, & βοῦς, βός.
Ἑρώῃσι, ης, ἡ, ὁ, ἡ, ὸ, fide dignus; (2) qui promiſſa ſervat; (3) ad fidem faciendam aptus. Ex ἱερὸς, & πείθω.
Ἑρωσύνη, ης, ἡ, taciturnitas, *Lucian.*
Ἑρώων, ων, ὁ, ἡ, ὸ, mente præditus; (2) qui animi cupiditates cœrcet. Ex ἱερὸς, & νόος.
Ἑρωτίον, ου, τὸ, viperula; (2) fœtus viperæ. Dim. ab ἔχις.
Ἑρωφόβος, ου, ὁ, ἡ, ὸ, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. φοβέω.
Ἑσάλιος, ου, ὁ, ἡ, ὸ, ſalax.
Ἑσαλόω, ῶ, ὁ, ἡ, ὸ, ſalo.
Ἑσαλωτὸς, ὰ, ὸν, ſalitus, ſalo inſtar glutinatus, glutinoſus. A ἅλας.
Ἑσαμολ, *Adv.* ſtirmiter.
Ἑσαλλαγὴς, ῆς, ὁ, ἡ, ὸ, habens divitias, dives.
Ἑσάμην, præſ. inſerviebam *Ion.* pro ἱσχόμην.
Ἑσαυβία, ας, ἡ, f. ήσω, linguam contineo, ſuprimo verba.
Ἑσαυμία, ας, ἡ, taciturnitas, ſilentium. Ab
Ἑσαύμων, ου, ὁ, ἡ, ὸ, qui linguam continere novit, taciturnus; (2) qui myſterium occultum ſervat. Ex ἱσχω, & μῦθος.
Ἑσχεν, *habet*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἱσχει, vel *habetat*, 3. ſing. imperat. act. *Ion.* pro ἑσχε, *habitat*, ab ἔχω.
Ἑσχε, 2. ſ. præſ. impetat. paſſ. *Ion.* pro ἱσχο.
Ἑσχανὶς, ίδος, ἡ, echeneis, remora, piſciculus; (2) anchora navem retinens. Ἐσχάνη & ἴαυς.
Ἑσχεπόλις, ίδος, ὁ, ἡ, ὸ, amarus; (2) mortifer, venenatus. Ex ἱσχω & πόλις.
Ἑσχίπικρος, ου, idem.
Ἑσχίπολος, ου, ὁ, ἡ, ὸ, pullos equinos habens. Ex ἱσχω, & πῶλος.
Ἑσχισαρκὴς, ου, ὁ, ἡ, ὸ, carni ſeu cibi adhærens. Ex ἱσχω, & σάρξ.
Ἑσχισκε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἱσχε, ab ἱσχω.
Ἑσχίσως, ου, ὁ, ἡ, ὸ, qui gemitus adfert; (2) perniciosus. Ex ἱσχω, & σόος.
Ἑσχίτιον, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἱσχίτιον.
Ἑσχίτης, ου, ὁ, dives. Ab ἱσχω.
Ἑσχίτλιον, ου, τὸ, locus in navi, ubi res reconduntur. Ab eod.
Ἑσχιτο, 3. ſ. imperfect. ind. paſſ. *Ion.* pro ἱσχετο, ab ἱσχω.
Ἑσχίτρασος, ους, ἡ, bryonia alba.
Ἑσχόμα, a. 1. ind. act. pro ἱσχεσα, a χέω.
Ἑσχόατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. pro ἱσχέσατο.
Ἑσχάτατος, *cordatiſſ.* nom. plural. ab ἱσχατος.
Ἑσχερονία, ὰ, ſ. ήσω, prudens ſum, ſapio.
Ἑσχερονίη, ης, ἡ, prudentia, mens cordata. Ab
Ἑσχερόνων, ου, ὁ, ἡ, ὸ, prudens, cordatus, *Ion.* ἱσχω, & φρήν.
Ἑσχρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἱσχηκα, a χαίρω.
Ἑσχρε, 2. ſing. præſ. conj. act. v. ἱσχω.
Ἑσχύρῃσι, 3. ſing. præſ. conjunct. act.
Ἑσχθαίρουσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἱσχθαίρουσι.
Ἑσχθαίρω, odio proſequor. Μόνον ἡ Ζεὺς ἐχθαίρει τῶν ὑπὲρ Γῆς ἐχθαίρουσι, Soph. Aj. 457. Ab ἐχθος, *odium.*
Ἑσχθὴ, 3. ſ. præſ. ind. act. verbi ἐχθαίρω.
Ἐχθὲς, *Adv.* heri. A χθές.
Ἐχθεσινὸς, ὴ, ὸν, heſternus. A præc.
Ἐχθεσταῖος, ὰ, ὸν, heſternus. Ab ἐχθος.
Ἐχθήμα, ατος, τὸ, odium. Ab ἐχθος.
Ἐχθήρεις, 3. ſ. a. 1. opt. act. *Dor.* pro ἱσχθήρας, ab ἐχθαίρω.
Ἐχθῆρα, a. 1. conj. act. *Att.* pro ἱσχθήρω.
Ἐχθήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐχθαίρω.
Ἐχθίστερος, *Adv.* magis infenſe, infeſtius. A ἐχθίων, *infenſior*, ab ἐχθος.
Ἐχθιστος, inimiciſſimus; infenſiſſimus, Soph.
Ἐχθος, ους, τὸ, ἡ, ἔους, altercor; (2) invifus fio, odio ſum. Οὐ ἐμ' ἐχθοῦσιν οἱ ἐμοὶ θεοὶ Ἥρη, Il. 1, 518. Ab
Ἐχθοδοπὸς, ὴ, ὸν, odioſus, invifus. Ex ἐχθος, & ὁδὸς, *via*, ſeu *vox*.
Ἐχθος, ους, τὸ, odium, inimicitiæ, & multas. Hinc *Comp.* ἐχθίων, odioſior, magis inimicus, & *Superl.* ἐχθιστος, odioſiſſimus, inimiciſſimus.
Ἔχθρα, ας, ἡ, ſimultas, inimicitia.
Ἐχθραίνω, odio proſequor; (2) pro ἐχθρὸν habeo, invifum reddo. Ἐχθραίνειν πόλεμον, Plut. Ἐχθραίνε Ἕλλησι, Soph. Antig. 92. Ab
Ἐχθραμὸς, ὰ, ὸν, odio proſequendus, inimico habendus. Ab ἐχθρος.

Ἐχθρόλ-, f. ἔστω, injecus fum, inimicitias exercebo. Ab ἐχθρα.
Ἐχθρο-ποίητος, ον, ὁ ἡ ἤ, inimicitias (2) parans. Ex ἐχθρός, & ποιέω, Il. v.
Ἐχθρο-ξέστης, ου, ὁ, ἡ, f. ἐσσα, ...
Ἐχθρο-τυλία, ἡ, f. ἐσσα, ... inimicitias concito. Ex ἐχθρός ... ω.
Ἐχθρός, ἡ, ὸν, invisus, ... (2) qui odit, inimicus; (3) ... Ab ἐχθος.
Ἐχθρόστατος, ... Ab ἐχθος.
Ἐχθρώδεις, ... ἐστω, ἐστον, ἐστε, inimicissimo, Lob. ... Ab ἐχθος.
Ἐχιδνα, ης, ἡ, ...
Ἐχῖνος, ὁ, ... & ἐχῖνος, ... ἐστω, Odyss. ν, 502. Ἠχῖνοι ... ἐστω, Il. ι, 566. Ab ἐχις.
Ἔχις, ιος, ὁ, ἡ, vipera. Ion. ι. Ab ἐχω.
Ἐχῖτη, ης, ἡ, vipera ...
Ἐχῖνος, ου, ὁ, echinus, ...
Ἐχῖνος, ου, ὁ, echinus, ...
Ἐχμάλωτος, ον, ὁ, ἡ, ... (2) concavitas ... Dim. ab ἐχος ἐστω.
Ἐχμηλο-κάλαθος, ου, ὁ, ἡ ἤ, qui ca... pilli echini fimile. Ex ἐχῖνος, & κάλαθος.
Ἐχῖνο-μάστραι, αν, αἱ, echinum ... cum matres, ... matrices, echini majores. Ex ἐχῖνος, & μάστος.
Ἐχῖνος, ου, ὁ, ... ἡ, herba vel ... cinus aculeis ... Ab ἐχις, quod hujus ... tur.
ΕΧΙΝΟΣ, ου, ὁ, echinus, marinus vel terrestris. Echinus; (2) testa echini ...; (3) olla fictilis; (4) capiti vel ... tegendo ... conficiebatur; (5) ... genus piscis; (6) ... genus.
Ἐχινώδης, ες, ὁ, ἡ, ... (2) spinosus, ... echini. Ab ἐχῖνος.
Ἐχιο-βαλής, ές, ὁ, ἡ, ... ἡ, ... vipera. Ex ἐχις, & βάλλω.
Ἔχιον, ου, τὸ, echium, ... Ab ἐχις, quod hujus ... tur.
ΕΧΙΣ ιδος, vel ... ος, ὁ, ἡ, ... vipera, ...
Ἔχιτης, ου, ὁ, echites, lapis ... pidis, seu gemma. Ab ἐχις.
Ἔχμα, ατος, τὸ, ... retinaculum; (2) ... Ab ἐχω.
Ἐχμάζω, fut. ... inhibeo, ... (2) ... detineo; (3) ... firmo; (4) ... Ab ἐχω.
Ἔχω, 1. ... ἐχε, ἐχετω, ἐχετον, ἐχετε, ἐχοντων, ἐχε, ἐχετω, ἐχετον, ἐχετε, ἐχοντων, ἐχον

tus, tenus, aliquis ad aliquod tempus; (2) *tandem, hucusque*. *Ab eos.*

"Εως, *dum*; *Plat.* pro ἕως.

Ἑστᾶ, 3. sing. præs. ind. act. *Att.* pro ἕστα, ab ἵστημι.

"Εσθλω, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἐσθλόν.

Ἑᾶσι, 3. plur. præs. conj. *Ion.* pro ὦσι, ab εἰμί, *sum*.

"Εασαι, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἕσται, ab εἶμι.

Ἑωσφόρος, ὁ, *luciferus*. Ex ἕως, & φέρω.

Ἑαυτοῦ, *sui ipsius*, *Ion.* pro ἑαυτοῦ.

Z.

Z Est sexta litera Græcorum, quæ ζῆτα appellatur, atque ab Hebræorum Zade exsistimatur orta; (2) in Notis numeralibus valet *septem*, & cum linea interius addita (ζ) *septies mille*.

ΖΑ, *Particula augendæ significationi vocis, cui ipsa compedita est, v. gr.* Ζαπλατῶς, *valde diros*, ζαφλεγής, *vehementer ardens*. Non tamen semper.

Ζάβα, Ion. ζάβη, *cymbalum*, Suid.

Ζαβάλλειν, Poet. & Etym. ἐξαπατᾶν, *decipere, putatur ex* ζα & διαβάλλειν, *calumniari*.

Ζαβάρεια, ἡ, τά, *zabarum, locus, in quo reponuntur res; armamentarium*, Suid. A ζάω.

Ζάβατος, ἡ, ὁ ἡ, ὁ, *admodum abundans pecoribus*; (2) *abundans pecoribus*, Hes. Ex ζα, & βατος, *pratum*, vel βοτον, *pecus*.

Ζαβουλών, ὁ, *Zabulon*. Nomen viri Hebr. ἀνάπαυσις, *habitaculum*.

ΖΑΒΡΟΣ, *edax, vorax*, Hes. Suid.

ΖΑΓΗΛΗΣ, ου, ὁ, *felix*.

Ζαγρεύς, ὁ, ου, idem.

Ζαγρεύς, ῆος, ὁ, *Bacchus, aliis Pluto*. Ex ζα, & ἀγρεύω, *capio*.

ΖΑΙΡΟΣ, *discalceatus*, Suid.

Ζάω, *jam*, præs. part. act. v. ζάομαι.

Ζάλις, ίος, ὁ ἡ ἡ, *vehementer spirans*. Ex ζα, & ἄω, *spiro*.

Ζάκενος, g. f. *Ion.* pro ζαθήν, a ζαθής, *divus, sacer*.

Ζαθής, ῆος, ὁ ἡ ἡ, *admodum calidus, fervidus, ardens*. Ex ζα, & θέρω.

Ζάκοι, 3. pl. præt. opt. act. *Boot.* pro ζαίησαν, a ζάημι pro ζάω.

Ζακύνθιος, ίου, ὁ ἡ ἡ, *admodum formosus, præclarus*, Hes. Ex ζα, & κάλλος.

ΖΑΚΙΑΙΔΕΣ, ὁ, ζακελατῆς, ου, αἱ, *ligna*; (2) *cucurbitæ*.

Ζάκορος, ου, ὁ ἡ ἡ, *acolythus*; (2) *famulus, minister*. Ex ζα, pro διά, & κοῦρος.

ζακόρος, ὁ ἡ ἡ, *luxuriosus, valde vacuus*.

Ζακυνθος, ου, ου, *cucurbitæ*, Hes.

Ζακχαῖος, ου, ὁ, *Zacchæus*. Nomen viri Syriacum. *Justus*.

Ζάκορος, ου, ὁ, *gazophylacium*. Vox Hebr.

Ζάλλω, *fluctuo, procellis agitor*; unde apud Nic. ζαλλόμενος, pro ζαλλόμενος, ζαλλόμενος.

ΖΑΛΕΙΑ, ας, ἡ, *zea, farris Alexandrina quædam, teste Dioscor.*

Ζάλου, 2. sing. præs. imper. med. *Dor.* pro ζηλοῦ, ex ζῆλος, a ζηλόω.

ΖΑΛΗ, ης, ἡ, *turbo, vehemens procella*; (2) *vis, violentia*; *æstus*; *tempestas*.

Ζάλινος, ἴνεος, ίνη, *procellosus*. A ζάλη.

Ζαλόκρης, ου, ὁ, *aqua agitata & fluctuans*. Ab eod.

Ζαλῶ, *Dor. & antiq.* pro ζηλόω.

Ζάλωσον, aor. sing. *Dor.* pro ζηλωτόν.

Ζαμπελαίλαιον, ου, τό, *oleum e baccis olivarum*.

Ζαμφλύω, ῶ, f. ύσω, *magna vi rapo*; (2) *valde mutor fum*. Καὶ ζαμφλύσας, ἡ ἥιεται ἀ φαρέτρης, Hesiod. Scut. 428.

Ζαμφλύσαι, 2. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐζαμφλύσας. A

Ζαμφλύς, ύος, ὁ ἡ ἡ, ύ, *vehemens, validus*; (2) *magnificus*; (3) *infensus*; (4) *valde laetabundus*; (5) *violentus*. Ex μάλα.

Ζάν, ζανὸς, ὁ, *Jupiter*. Vox *Dor.*

Ζανά, ᾶς, ἡ, *Juno*. A ζάω.

Ζάπεδον, ου, τό, *latum pavimentum, magnum solum*.

Ζαπλήμελος, ου, ὁ ἡ ἡ, *præpinguis, admodum pinguis*, Hes. Ex ἁπλῆμελος.

Ζαπλήθης, ίος, ὁ ἡ ἡ, *admodum plenus, copiosus, opulentus*. Ex πλήθω.

Ζαπλουτία, ας, ἡ, *valde dives tum, abundo divitiis*. A ζάπλουτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *valde dives, præditus*.

Ζαπότης, ητος, ὁ, *valde bibax, magnus sed strenuus potator*, Hes. Ex πότης.

Ζαπυρῶ, ῶ, ὁ ἡ ἡ, *valde spiro*. Ex πύρ.

Ζαρά, ὁ, *Zara, nomen viri Hebr. ἀκλιτον, Onias*.

Ζατέω, *Dor.* pro ζητέω, *quæro*; unde ζατεύσα ρο ζητήσω, *quæriens*.

Ζατρεῖον, ου, τό, *locus, in quo servi puniuntur, carcer servorum*; ex Vet. Lex. ad. ζητρεῖον.

Ζαυέλιον, *in pistrino torqueo*, Lexicogr. Gr. Ex ζα, & τρέω, *timeo*.

Ζατροφής, ῆος, ὁ ἡ ἡ, *bene nutritus, saginatus, pinguis*. Ex τρέφω.

Ζυφίζυγος, ὁ ἡ ἡ, *admodum lucidus & splendidus*; ex Hes. Ex φέγγος.

Ζαφελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *valde simplex*, Suid. (2) *durus, vehemens*, Hes. Ex ζα, & ἀφελὴς, *simplex*, vel ex ζα, & ἐφέλλω, *augeo*.

Ζαχρὴς, ἐος, *vehemens, intentus, quasi ζάφελος*. Ex ζα, & ὀφέλλω, *augeo*. Ejus

Ζαχλὸς, *valde turpidus*, Suid. (2) *vehementer*, Hes. A ζα, & ἀχλὺς, *caligo*.

Ζαχρεῖος, ου, ὁ ἡ ἡ, *valde utilis*. Ex ζα, & χρεία, *necessitas, utilitas*, Hom. ζαχρεῖοις ἀνίμοις, *quia ventis nobis utilis*. Sed quidam ubi legunt ζαχρεῖος, a seq.

Ζαχρὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *impetuosus*. Ex χρῶμαι.

Ζαχρυσος, ου, ὁ ἡ ἡ, *dives auri*. Ex ζαχρύσοις δώμασιν κεκαμμένον, Lucian. Rhet. 439.

ΖΑΩ, ζήω, *vivo*. Τοὺς μὲν ἔτι ζῶντε νομεῖται ἔασιν, Aristt. Av. 101. Flectitur hoc verbum per ζῶ, ζῇς, ζῇ. Imp. ζῆθι, ζῆτε, f. 1. ζήσομαι, a. 1. ἔζησα. Part. ζῶν, ζῶσα, ζῶν. Inf. ζῆν. Dialectus obtinet; *Ion.* ζωὸν, ζώειν, *vivo, vivis*.

ΖΕΑ, ας, ἡ, σπέρμα ἴδιον, *hordei genus, spelta*; (2) *frumenta pars ex spica*.

Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, *Zebedæus*. Nomen viri Hebræum. *Donatus* vel *munificus*.

Ζεδὲ, ὅς, ὁ, idem quod ζεὺς

Ζείδωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *fertilis, almus*. Ex ζειὰ, & δῶρον.

Ζείσαι, *Ion* pro ζέσαι, a ζέω, *fervo*.

ΖΕΙΡΑ, ας, ἡ, *amiculum, palla*; (2) *redimiculum*.

Ζειρῶν, *aromata facere*, Hes.

Ζείρω, *volvo*, Hes.

Ζείω, *Poet.* pro ζέω, *fervo*.

ΖΕΛΑΩ, *jacio*, Hes. Etym. pro βάλλω idem quod βάλλω.

Ζεμα, ατος, τὸ, *decoctio, potus coctus*. A ζέω.

Ζέννυμι, vel ζεννύω, *ferveo*; unde ζεννύμενον, quod ferbuit. A ζέω.

Ζέτεβρον τὸ βάρεθρον, τὸ βόθρον *baratrum*.

Ζέσαι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔζεσε, a ζέω.

Ζεστὸς, *fervefactus*, a. 1. part. pass.

Ζεστὸς, ὁ, ου, *fervor, æstus*. A ζέω.

Ζεσταλφία, ας, ἡ, *lotio, qua fit aqua fervida*. Ex ζεστὸς & φέω, *lavo*.

Ζεστὸς, ἡ, ὁν, *fervidus*. A ζέω.

Ζέσσε, ἡ, ον, *fervidus*. A ζέω.

Ζέσαι, *fervefacium*, 1. 1 ind. act. verbi ζέω.

Ζεύγαρον, ου, τὸ, *parvum jugum*. A ζεῦγος

Ζεύγατρος, ἥρος, ὁ, *hebd.* hic, quo res divinus, ap Hes. ubi tamen MSS. plerique ζευκλῆρ. Ex

Ζευγάτης, ου, ὁ, *jugum, ab*.

Ζευγηλάτης, ου, ὁ, *qui agit boum jugum, qui agit boves, jugarius*. Ex ζεύγος, & ἐλαύνω.

Ζευγηλατία, ας, ἡ, ἴσως, *jugum boum ago*. A

Ζευγηλατικὸς, ἡ, ὁ, *idem quod* ζευγηλάτης.

Ζευγηνίων, *census* τῶν ζευγιτῶν apud Athen.

Ζευγίτης, ου, ὁ, *jugalis, jugo adfinctus*; (2) ζευγίτης, apud Athenienses ex instituto Solonis classis civium equestri ordini subordinata; quasi jugales, a jumentis, quæ ζεύγη; aut quia junctim bina equitibus centum explerent; (3) remiges, medii ordinis in triremi. A ζεύγνυμι.

Ζεύγλη, ης, ἡ, *jugum*. Ab eod.

Ζευγλοβόριον, ου, τὸ, *iorum jugi*. Ex ζεύγλη, & βοτρὶς.

Ζεύγμα, ατος, τὸ, *junctura, conjunctio*; (2) *rezugma, figura Grammatica*. A ζεύγνυμι.

Ζεύγνυσι, 3. pl. pr. ind. act. *Ion.* pro ζεύγνυσι. A

ΖΕΥΓΝΥΜΙ, vel ζεύγνυω, ζεύξω, *jungo, conjugo*; (2) *jungo matrimonio*; (3) *jungo ponte, a. 1. ζευξα, & ζεῦξαι, jungere*. Pass. ἐζεύχθην ζεύχθης, &c. Poet. ἐζεύγλω. ἐζεύγης. Καὶ οἱ ζεῦ μὲν πλοῦτ τε καὶ ἀγλαΐη ζεύγες, Soph. Phil. 1017. Ζεύξεται ἁρματι πώλους, Eur. Hec. 469.

Ζεύγνυσις, εως, ἡ, *conjugatio, copulatio parium, & in specie bigarum constructio*. Ex ζεύγνυμι, & σύσις.

Ζεύγος, ους, τὸ, *jugum, & boves qui sunt sub jugo*; (2) *biga*; *duo tergae & quadrigae, omnesque vehicula*, (3) *par*; dicitur etiam de tribus. A ζεύγνυμι.

Ζευγοτροφέω *equos curules alere*. Ex ζεύγος, & τρέφω.

Ζευγοτροφὸς, *qui alit equos curules*.

Ζεύκλειος, ας, ἡ, *vinculum*. A ζεύγνυμι.

Ζευκτὸς, ὁν, ὁ, *conjugatus, junctus*. Ab eod.

Ζεύξω, f. 1. ind. act. v. ζεύγνυμι.

Ζευξιδαμος, ου, ὁ, *cui subditi sunt populi*. Ex ζεῦξις & δῆμος, vel *Att.* λαὸς, *populus*.

Ζεύξις, εως, ἡ, *connexio, copulatio, impr. pontis fabricatio in flumine*. A ζεύγνυμι.

Ζεύξω, *jungam*, f. 1. ind. act. v. ζεύγνυμι.

ΖΕΥΣ, ζηνὸς, *dies*, ὁ, *Jupiter*.

Ζεφυρίος, ὁ, ον, *zephyrius*. A ζέφυρος.

Ζεφυρόπνοος, ου, ὁ ἡ ἡ, *levemalis*.

ΖΕΦΥΡΟΣ, ου, ὁ, *zephyrus, favonius*.

ΖΕΩ, ζέσω, *ferveo, bullio, excandesco*; (2) *ferveo, fervefacio*. Ὡς δὲ λέβης ζέει ἔνδοθι, Il. 21, 361.

Ζῆ, 2. sing. præs. imper. act. *Dor.* pro ζῆθι, ex ζάω.

Ζηδώκη, *vocabulum*, Ph.

Ζήλα, 2. sing. præt. imper. act. v. ζῆμαι.

Ζηλανὸς, ἀνὸς, ἄνη, *incundus, æmulus*. A ζῆλος.

Ζηλάντης, ου, ὁ, *æmulator*; (2) *invidus*. A ζῆλος.

Ζηλάσσα, f. ὁσω, *æmulor*. A ζῆλος.

Ζηλήμων, ονος, ὁ, *invidus, zelotypus*. A ζῆλος, aut quasi ζῆλος, quod alter ζῆλος, quod alter *invidet*.

Ζηλοβάρης, ους, ὁ, *nimium invidendarum*, f. (2) *studium rerum bonarum injiciens*.

Ζηλόμυστις, *zelotypus, incundus*. *Lycophr.* Bacchis.

Ζηλόω, f. ὁσω, *æmulor*. A ζῆλος.

Ζηλωτὸς, ὁν, ὁ, *æmulatus*; (2) *invidia*; (3) *zelotypus, cultus divini*; (4) *studiosus*; (5) *laudatus, gloria*.

Ζηλωτύπη, ης, ἡ, *invidia*. A ζῆλος.

Ζηλωτυπία, ας, ἡ, ἴσως, *zelotypus sum, præ amentia vel cupientia rivalem pati nequeo*; (2) *zelo ducor*; (3) *æmulor, bono zelo prosequor*; (4) *invideo, pravo animo prosequor*; (5) *invideo, maligno animo prosequor*. Ζηλοτυπέω *zelotypia, Aristoph.*

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, *zelotypia, invidentia, qua quis rivalem in amore pati nequit*; (2) *invidia, æmulatio*. A

Ζηλότυπος, ου, ὁ ἡ, *zelotypus, invidia præditus*. Ex ζῆλος, & τύπτω.

Ζηλοφανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *per æmulationem, per invidiam*.

Ζηλόω ῶ, f. ωσω, *æmulor, ambio*; (2) *invideo*; (3) *invideo*; (4) *beatum prædico*; (5) *zelotypus*.

zelotypus sum. Ζηλῶ ζε τὴν νῦ, τ' ἂς δειλίας γυνᾶ, ob prudentiam laudo, Soph. El. 1037. Ὅσοι δαιμόνιους ζηλᾶτε τιμάς. Eur. Hec. 237. Οὐ ζηλῶ ζε τ' ἀκαιδίαιαιν, Arist. Θεσμ. 182. A ζῆλος.

Ζηλημα, ατος, τό, æmulatio, zelotypia. A ζηλόω.

Ζηλησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ζηλητὸς, ἡ, ὸν, æmulandus. Ab eod.

Ζηλητὴς, οῦ, ὁ, æmulator, accensus zelo.

Ζηλητικὸς, ἡ, ὸν, æmulatorius. Ab ζηλητὴς.

Ζηλωτὸς, ἡ, ὸν, emulandus, (2) qui beatus est ducendus; (3) laudandus. A ζηλόω.

ΖΗΜΙΑ, ας, ἡ, damnum, detrimentum; (2) mulcta, (3) pœna, supplicium; (4) privatio.

Ζημιοω, ῶ, f. ωσω, damnum adfero, detrimento afficio; (2) multo pecunia, exilio, &c. Ἐζημίωσε φυτίρα, Eur. Or. 561. τινὰ χρήμασι, Plat. Βασιλέα χρήμασι, Plut. Ἑαυτὸν τινι, Thuc. A ζημία.

Ζημιώδης, ες, ὁ ἡ, damnosus, perniciosus, qui fraudi est. Ab eod.

Ζημιωδὼς, damnose. A ζημιώδης.

Ζημιωθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. ζημιόω.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, damnum; (2) mulcta.

Ζημίωσις, εως, ἡ, multatio. Ab eod.

Ζηνὸς, ζηνὸς, ὁ, Jupiter.

Ζῆν, præt. inf. act. *Dor.* pro ζῆναι, a ζάω.

Ζηνοφρων, ονος, ὁ ἡ, ὀν, Jovis mentem habens. Ex ζῆνα, & φρὴν.

Ζῆς, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ζῇς. ex ζάεις.

Ζήσᾱς, a. 1. part. act. f. g.

Ζῆσῃ, ναις, 2. sing. f. 1. ind. med.

Ζήσομαι, vivam, f. 1. ind. med.

Ζήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

Ζητῆ, 2. sing. præs. imper. act. pro ζήτει, a ζατέω.

Ζητῆις, 2. sing. præs. conj. act. v.

Ζητὸω, f. ήσω, quæro. A

ΖΗΤΕΩ, ῶ, f. ησω, quæro; (2) quæstionem habeo seu exerceo; (3) requiro, rei amissæ desiderio tenor; (4) studeo, conor. Ἕλληνες Σοφίαν ζητοῦσιν, 1 Cor. 1, 22. Ζητεῖ τὰ χρήματα ἀνταπιπτεῖν, Plat. Οὐκ ὀν ἔδυτιρας ἐζητῶτο τοπ, Heb. 8, 7. Hinc

Ζήτημα, ατος, τὸ, quæstio, quæsitum.

Ζητημάτιον, ν. το, quæstiuncula. Dim.

Ζητησατω, 3. sing. a. 1. imper. act. v. ζητέω.

Ζητησις, εως, ἡ, ipsa quærendi actio, investigatio; (2) quæstio, controversia.

Ζητητέος, ἑα, ἑον, quærendus. Ab eod.

Ζητητηρια, τὰ, quæstiones, vel potius loca, ubi quæstiones exercentur, tormenta. Suid.

Ζητητὴς, οῦ, ὁ, quæstor criminum; (2) *impr.* in foro hic dicitur, qui *Lat.* recuperator in causa repetundarum: qui quærit quæ pecunia male conciliata & capta pervenerat, ut repeti inde possit. *Ern.*

Ζητίσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act. v. ζητέω.

Ζητητικὸς, ἡ, ὸν, qui quærere & investigare solet, fagax, ad quæstiones movendas promptus, A ζητητὴς.

Ζητῶσι, 3. pl. præs ζη ἴασι.

Ζητρειον, ν, το, locus, in quo lavi puniuntur. Vid. Ζατρειον.

Ζήτω, τίτω, 3. sing. præs. imp. act. *Ion.* pro ζάτω, *contr.* ex ζάετω, a ζάω.

Ζητῶμεν, 1. pl. præs. conj. act. *contr.* pro ζητέωμεν, a ζατέω.

Ζιβύνη, ης, ἡ, lancea, hasta, jaculum, ventibulum. A ζείβυνον.

ΖΙΓΓΙΒΕΡΙΣ, εως, ν, zingiberis, planta Arabica.

ΖΙΓΓΟΣ, ε, ὁ, sonus æneus, Hes.

ΖΙΖΑΝΙΟΝ, ε, το, zizanium; lolium.

Ζοης, a tic. gen. sing. *Ion.* pro ζωῆς, a ζωή.

Ζοήλαι, αι, capreæ, *Ion.* pro δορκάδες.

Ζορκες, capreæ, pro δορκες.

Ζοῦσθε, 2. sing. præs. imper. pass. *contr.* pro ζοείσθε, a ζοεω pro ζάνυμι.

Ζόφερὸς, ά, όν, idem quod ζοφερος.

Ζοφιρὸς, gen. sing. *Ion.* pro ζοφερῦ, a

Ζοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebrosus, caliginosus; A ζόφος.

Ζοφοδερκὴς, ης, ὁ, ἡ, qui vesperi cœnat. Ex ζόφος & δορπον, cœna.

Ζοφοδορα ς, ιδος, ἡ, cœna tenebricosa, h. e. frugalis. Ex ἰιδ.

Ζοφοειδὴς, ἑος, ὁ ἡ, ἑς, idem quod ζοφώδης.

Ζοφερὸς, ἑρὰ, ὸν, tenebricosus, obscurus. A ζόφος.

Ζοφερὸτης, ητος, ἡ, obscuritas lunæ, lunæ defectus Ex ζόφος, & μὴν, luna.

ΖΟΦΟΣ, ου, ὁ, caligo, tenebræ; (4) occasus, pars occidentalis. Hinc

Ζοφὸω, obtenebro, obscuro.

Ζοφώδης, ες, ὁ ἡ, ες, tenebricosus, obscurus.

Ζοφωσις, εως, ἡ, obscuratio; (2) tenebræ, obscuritas. Ab ζοφόω.

Ζυγα, τὰ, juga, transtra in navi triremi medii ordinis.

Ζυγὰδὸν, *Adv.* jugatim, junctim. A ζυγὸς.

Ζύγαινα, ης, ἡ, zygæna, vel libella, piscis.

Ζυγάστριον, ν, τὸ, arca, capta. Ab eod.

Ζυγαστρον, ν, τὸ, idem & ab eod.

Ζυγεντες, nom. plur. aor. 2. part. pass. verbi ζεύγνυμι.

Ζυγοφορὸς, ν, ὁ ἡ ὸν, jugum ferens. Ex ζυγος, & φερω.

Ζυγίω, ῶ, jugo, in jugum porrigor, quod fieri solebat in acie, quum multum ordines ab uno cornu in alterum instruebantur. A ζυγος.

Ζυγιανὸς, ἡ, ὸν, natus sub libra, signo cœlesti. Ab eod.

Ζύγιος, ν, ὸν, ὁ ἡ ὸν, jugalis.

Ζυγὶον, ν, νος, statera, libella. Ab eod.

Ζυγῖται, ν, ὁ, remex in medio navis supra arborem, remex medii ordinis; (2) ζυγῖται, οἱ ζεύγνῦ, de quibus supra.

Ζυγοδεσμὸν, ν, το. lorum, quo temo alligatur jugo; (2) collare, subjugium lorum. Ex ζυγος, & δεσμος.

Ζυγοδεσμὸς, ν, ὁ, idem & ex iisd.

Ζυγοδέτης, ν, ὁ, idem. Ex ζυγὸς, & δέω.

Ζυγοειδὴς, ἑος, ὁ ἡ, ες, jugi speciem præferens. A ζυγος, & εἶδος.

Ζυγοκλιτὸν, τὸ, lorum, quo jugum adstringitur cervicibus.

Ζυγομαχέω, rixor, contendo *impr.* cum domesticis, familiaribus; (2) repugno. Διὰ χεῖρα πρὸς εἰκέτην ζυγομαχεῖν, Plut. Ex ζυγος, & μάχη.

Ζυγὸν, ν, τὸ, transtrum, sedes remigum; (2) *impr. impr.* trutina. A ζυγος.

Ζυγοστατέω, ῶ, f. ήσω, juga curiarum constituo.

Ζυγὸς, ν, ὁ, jugum; (2) in testudine transtillum, quo brachia, f. cornua ejus junguntur; (3) jugum in acie, series porrecta; (4) calcamenti corriga; trutina, libra, *in gen. sam.* ut Grammatici placet.

Ζυγοστατὸω, ῶ, f. ησω, pondero, in trutina appendo, libra exæquo. Ζυγοστατω ἐν αὐτῇ τὴν λύπην, ἡ πῶς τὸ ἴσον ἀπολήψονε, *Lucian. Pisc. Abdic.* 21. Οὐ ζυγοστατοῦσι πάντες αὐτὸς πρὸς τὸν Τιμοδάχη βραχίονα. *Non conferunt omnes eos ad Timarchi brachium*, Aleph. 1. 2. A

Ζυγοστάτης, ν, ὁ, libripens, ponderator. Ex ζυγος, ἵστημι, & ἵστημι.

Ζυγοφορὸς, ν, ὁ ἡ ὸν, jugifer, qui fert jugum.

Ζυγόω, ῶ, f. ωσω, jugo submitto; (2) conjungo. A ζυγὸς.

Ζυγοβραζω, tot. ωσω, claudo vectes; (2) examino, libro, perpendo. A

Ζύγοβρον, ν, τὸ, vectis, qui valvas seu ambas fores conjungit. Ex ζυγὸς, & βύρα.

Ζύγωμα, ατος, τὸ, jugamentum.

Ζυγωσις, εως, ἡ, jugatio.

Ζωγρεις, ἡ, ὁ, junctor pecoris. A ζυγὸω.

ΖΥΘΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, ου, ἡ, zythum, potus ex hordeo confectus, cerevisia.

ΖΥΜΗ, ης, ἡ, fermentum, (2) falsa doctrina; (3) prava mores.

Ζυμιτες, ητικὰ, ἴτης, fermentitius. A ζύμη,

Ζυμὸω, fermentum relicio. Ab eod.

Ζυμίτης, ν, ὁ, fermentator. Ab eod.

Ζυμὸω, ῶ, f. ὠσω, fermento. Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμεῖ, Gal. 5, 9. Ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον, Luc. 13, 21. Ab eod.

Ζυμωδὴς, ἑος, ὁ ἡ ὲς, fermentaceus; (2) non mucidus. Ab eod.

Ζύμωμα, ατος, τὸ, fermentum. A ζυμόω.

Ζύμωσις, εως, ἡ, fermentatio, inflatio.

Ζυμωτικὸς, ἡ, ὸν, vim inflandi, flatus ciendi habens.

Ζυμωτὸς, ἡ, ὸν, fermentatus. Ab eod.

Ζωαγραφέω, idem quod ζωγραφέω.

Ζωαγραφήσαντος, aor. 1. part. med. ve. b. ζωαγραφέω.

Ζωάγρια, τὰ, præmium pro vita servata. A ζωαγρέω.

Ζωάριον, το, animaculum.

Ζωαρκὴς, ἑος, ὁ ἡ, ἑς, qui ad vitam sustentandam sufficit, vitam adjuvans. Ex ζωὴ, & ἀρκέω.

Ζωαρχικὸς, ἡ, ὸν, vitæ principium habens. Ex ζωὴ, & ἀρχὴ.

Ζωαρχὸς, ν, ὁ ἡ, ὸν, qui animanti præest; (2) qui præsit elephanto. Ex ζωον, & ἄρχω.

Ζωγράφειον, ν, τὸ, officina pictoris. A seq.

Ζωγραφέω, ῶ, fut. ησω, animalia pingo; (2) quidvis pingo. Ex ζῶον, & γράφω.

Ζωγράφημα, ατος, τὸ, pictura, id ipsum, quod pictum est. A ζωγραφέω.

Ζωγραφητὸς, ἡ, ὸν, pictus.

Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. A ζωγράφος.

Ζωγραφικὸς, ἡ, ὸν, pictorius, pingendi peritus; (2) ad artem pictoriam pertinens.

Ζωγραφικῶς, picturæ modo.

Ζωγράφος, ν, ὁ ἡ, pictor. Ex ζῶον, & γράφω.

Ζώγρει, 2. sing. præs. imperat. act. pro ζώγρει, a ζωγρέω.

Ζωγρεία, ας, ἡ, & ζωγρία, condonatio vitæ capto hosti facta; (2) captura vivi animalis. A ζωγρέω.

Ζωγρειον, ν, τὸ, vivarium, bestiarium, cavea, locus, in quo animalia capta adservantur. A

Ζωγρέω, ῶ, f. ήσω, vegeto, vivifico; (2) in vitam revoco, exfuscito; (3) instauro; (4) vivum capio, a cæde captum servo, vitam alicui in bello servo. Ζώγρει ὑπτιεύσα καλὸς κακαφώτα Φυμὸν, Il. 5, 698. Ex ζωὴ, & ἐγείρω, excito; vel ἀγρέω.

Ζωγρητικὸς, ἡ, ὸν, vivis animalibus capiendis accommodatus. ut rete, &c.

Ζωγρὶας, ν, ὁ, vivus captus. Ab eod.

Ζώγριον, ν, το, vivarium, cavea. Ab eod.

Ζωδεῖν, præs. part. act. *contr.* pro ζωγρεῖων, a ζωγρέω.

Ζωδάριον, ν, τὸ, animaculum, Dim. a ζῶον.

Ζωδιακὸς, ὁ, signifer, Zodiacus in cœlo. A

Ζωδιον, ν, τὸ, animaculum; (2) signum cœleste in Zodiaco; Dim. a ζῶον. Hinc

Ζωδιστὸς, ἡ, ὸν, idem quod ζωστὸς.

Ζωδιοφόρος, signifer, scil. circulus.

Ζῶι, *univebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔζων, a ζάω, *Poet.* pro ζάει.

Ζώειν, *vivere*, præs. inf. act. a verbo eod.

Ζώεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔζων.

Ζώῃ, 3. sing. præs. conj. act.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. A ζάω.

Ζωηδὸν, *Adv.* animantium more. A ζῶον.

Ζωΐω, præs. opt. act. *Att.* ζῷμι, *contr.* pro ζαοίμι.

Ζωῖρὸς, ρὰ, ρὸν, vivax; (2) vitam præbens. A ζαὴ.

Ζωῆσιν, pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ζωῆς.

Ζωηφόρος, ὁ ἡ ὸν, vitam adferens, salutari.

Ζωθάλμιος, ν, ὁ ἡ, ὸν, vividus, almus. Ex ζωὴ, & θάλπω, vel θαλλω.

Ζωϊδιακὸς, ν, ὁ, idem quod ζωδιακὸς.

Ζωϊκὸς, ἡ, ὸν, animalis. A ζῶον.

Ζῶμα, ατος, τὸ, vestimentum, quo cingimur, cingulum. A ζώννυμι.

Ζωμαυγρος, ν, το, trulla, cochlear. A ζωμὸς, & ἀφύω.

Ζωμέδμιον, τὸ, condimentum, salgamum. A

Ζωμεύω, condio; (2) elixo. A ζωμὸς.

Ζωμήνυσις,

Ζωμίσκος, ου, ὁ, hauſtus juſculi. Ex ζωμὸς & αἴσω.

Ζωμίον, ου, τὸ, juſculum. A ζωμός.

Ζωμοτεύω, jurulentum cibum facio.

Ζωμοτεύς, έως, ὁ, ἡ, opifex jurulenti cibi, conditionis juris peritus; (2) in cibos idoneus. Ex ζωμός, & τεύω.

Ζ Ω Μ Ο Σ, ου, ὁ, jus, juſculum, cibus jurulentus.

Ζωμοτάριχος, ου, ὁ, qui muria piſcium ſale conditorum nimium delectatur. Ex ζωμὸς, & τάριχος.

Ζωνάριον, ου, τό, zonula. A ſeq.

Ζώνη, ης, ἡ, zona, balteus, cingulum; (2) pera. A ζώννυμι, cingo.

Ζώνιον, τό, cingulum; (2) cinctura. Dim.

Ζωνιστλάκης, ου, ὁ, ἡ, qui zonas plicat, ſ. conficit, zonarius. Ex ζώνιον, & πλάκω.

Ζωνίτης, ου, ὁ, zonarius. A ζώνη.

Ζωνῖτις, ιδος, ἡ, zonaria. A ζωνίτης.

Ζ Ω Ν Ν Υ Μ Ι, ζωνύω, ζωννύσκω, ſ. ζάω, cingo, præcingo. Ὅταν ᾖ γηρέως, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, Joann. 21, 18.

Ζωννύσκετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐζώννυτο.

Ζώννυσθαι, accingi, armari, ſeſe parare, ζῶσαι, vor. 1. med. accinge te, ἐζωσμένος, perf. paſſ. partic. accinctus.

Ζωνοδόκωρ, ορος, ὁ, ἡ, mecio ventre cinctus. Ex ζώνη, & χαίρω.

Ζώνιον, ſ. ζάντιον, ου, τό, mola, qua ſc. victus conficitur. A ζάω.

Ζωογόνια, ᾶς, ſ. ήσω, animal ſtu vivum gigno; (2) fœtifico; (3) vivifico; (4) vivum conſervo. Ex ζωὸν, vel ζωὴ, & γονή.

Ζωογενὴς, ὲς, ab animali procreatus, animalis.

Ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis, animantis procreatio; (2) vermiculatio. A

Ζωογονῶν, ῶ, ὁ, ἡ, vivum animal generans; (2) vitalis; (3) numerus ſeptenarius, quod infantes ſeptimo menſe nati vivant facilius, quam qui nati menſe ſequente.

Ζωοδοτείρα, ας, ἡ, vitæ largitrix. A

Ζωοδότης, ου, ὁ, vitæ largitor. Ex ζωὴ, & δίδωμι, do.

Ζωοδοτικὸς, ἡ, ὁ, ἡ, vitam donans. Hinc τὸ ζωοδώρον, ου, vitam dandi facultas. Ex ζωὴ, & δῶρον.

Ζωοθηρία, ἡ, animalium vivorum captura Ex θήρα.

Ζωοθηρικὸς, ἡ, ὁ, ἡ, ad ζωοθηρίαν pertinens.

Ζωοθυσία, ἡ, victimæ conſtans animante.

Ζωοθυτέω, animal ſacrificio. Ex θύτης.

Ζώιμι, præſ. opt. act v. *Poët.* ζάω.

Ζώοις, *animalibus*, dat. pl. *Ion.* pro ζώοις.

Ζωόμορφος, ου, ὁ, ἡ, formam animalis habens. Ex ζῶον, & μορφὴ.

Ζῶον, ου, τό, animal. A ζάω, *vivo.*

Ζωοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, animal effingo, vivum formo. Ζωοπλαστῶ ἄνδρας, Lyc. 844.

Ζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, vivifico; (2) vermes gigno. Ex ζωὸς, & ποιέω. Hinc

Ζωοποίησις, εως, ἡ, vivificatio; (2) in vitam reſtitutio; (3) conſervatio.

Ζωοποιητικὸς, ἡ, όν, vim habens generandi viva, vim vivificandi habens. Ab eod.

Ζωοποιὸς, ὸς, ὁ, ἡ, vivificus; (2) vivum & animale generans. Ex ζωὸς, & ποιέω.

Ζωοπώλης, ου, ὁ, qui animalia vendit. Ex ζῶον, & πωλέω.

Ζωὸς, ὴ, όν, vivus. A ζάω.

Ζωοστασία, ας, ἡ, animalium ſtatio, ſtabulum. A ζῶον, & στάσις, *ſtatio.*

Ζωοτομέω, vivum diſſeco.

Ζωότης, ητος, ἡ, q. d. animalitas, natura animalis. A ζῶον.

Ζωοτοκία, animal genero, ſeu pario.

Ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio. A

Ζωοτόκος, ου, ὁ, ἡ, animal gignens vel patiens; (2) viviparus. Ex ζῶον, & τίκτω.

Ζωοτός, ὴ, όν, animalibus pictis diſtinctus. A ζωὸς.

Ζωοτροφεῖον, ου, τό, vivarium. A ſeq.

Ζωοτροφέω, animalibus nutriendis rem quæro. A

Ζωοτροφία, ας, procuratio, nutritio, & venditio animalium, piſcium, ut venandi.

Ζωοτροφικὸς, ἡ, όν, ad alenda animalia, & ad negotiationem iſtam pertinens.

Ζωοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, pecuarius, pecoribus alendis rem quærens. Ex ζῶον, & τρέφω.

Ζωοφαγέω, animalibus victito. A

Ζωοφάγος, ου, ὁ, ἡ, animantes devorans, animalibus victitans. Ex ζῶον, & φάγω.

Ζωόφθαλμον, τὸ, herba quæ βλεφαρίς, *Plin.*

Ζωοφόρος, ὁ, ἡ, animalia ferens; (2) circulus cœleſtis, zodiacus. Ex ζῶον, & φέρω.

Ζωόφυτον, τὸ, quæ mediæ ſunt naturæ inter animalia & plantas. Ex ζῶον, & φυτὸν.

Ζωφυτίω, vivos furculos edo, ap. *Athen.* ſi lectio ſana. *Erm.*

Ζώω, ῶ, f. ώσω, vivifico, animo. Ζωώσεις ἡμᾶς, Pſal. 80, 18. A ζάω.

Ζώπισσα, ης, ἡ, pix a navibus deraſa, reſina, quæ in uſum medicaminum a navibus deraditur. A σπίνα, *pix.*

Ζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, ignem ſopitum accendo; (2) bella aut alia mala ſopita tutcito; (3) refocillo, vires propemodum extinctas inſtauro; (4) reſtituo. Εἰ γὰ τὸ θεῖόν μὲ ζωπυρήσεις, irritabis, Ariſt. Lyſ. 685. Ὄρα, ἂν ἴσον ζωπυρεῖ τὴν τύχ; Euripid. Electr. 1121. A ζάπυρος.

Ζωπύρημα, τὸ, idem quod ζώπυρον (2)

Ζωπύρησις, ιος, ἡ, ſuſcitatio ignis ſopiti; (2) item alius rei propè extinctæ.

Ζωπύριον, ου, τὸ, follis. A

Ζώπυρος, ου, ὁ, ſuſcitabulum ignis; (2) ſcintillæ, reliquiæ ignis ſopiti & cineribus obruti; (3) vitam conſervans & quaſi excitans ſopitam; (4) follis, cujus flatu ignis excitatur; (5) reliquiæ quævis rem conſervantes; (6) herba quædam.

Ζωπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ζωπυρέω.

Ζωροποτήσω, ῶ, fut. ήσω, merum bibo. A

Ζωροπότης, ου, ὁ, meri bibulus, qui merum bibit; (2) obtuſus. Ex ζωρὸς, & πίνω.

Ζ Ω Ρ Ο Σ, merus, meracus.

Ζωρότερον, ſcil. οἶνον, meracius vinum, Hom. Il. 9, 202.

Ζῶς, pro ζωὸς, vivus, apud Hom. Il. 5, 887.

Ζῶσαι, a. 1. inf. act. v. ζώννυμι pro ζέω.

Ζῶσαι, acc. ſing. part. præſ. pro ζάσσας, a ζάω, *vivo.*

Ζῶσῃ, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ζώννυμι.

Ζώσθαι, *cingulum eſſe*, f. 1. int. med.

Ζωθεῖσα, *cincta*, a 1. part. paſſ. f. g.

Ζωθῆναι, *cinctum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ.

Ζωθήσομαι, *cingar*, f. 1. ind. paſſ.

Ζῶσι, 3. pl. pro ζάουσι, a ζάω.

Ζώσιμος, ου, ὁ, ἡ, vitalis, qui vivere poteſt. A ζάω.

Ζῶσις, εως, ἡ, ipſa cingendi actio. A ζώννυμι.

Ζῶσμα, ατος, τὸ, cingulum. Ab eod.

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, balteus. Ab eod.

Ζωστρία, Palladis epitheton. A ζώσασθαι, *accingi & armari.*

Ζωστὸς, ὴ, όν, cinctus. A ζωννύω.

Ζώστης, ου, ὁ, cinctor. Ab eod.

Ζῶστρον, ου, τὸ, cinctus, veſtis ad præcingendum. Ab eod.

Ζώσω, f. 1. ind. act. v. ζώννυμι pro ζάω.

Ζώτειον, ου, τὸ, locus, ubi ſervi molunt, idemque adeo quod ζώτρειον.

Ζωτικὸς, ἡ, όν, vivax; (2) vitalis; (3) vivificus; (4) vegetabilis. A ζάω.

Ζωτικῶς, *Adv.* vivifice; (2) vitaliter.

Ζωύδιον, ου, τὸ, animalculum, teſtiola, inſectum. A ζῶον.

Ζώφυτος, ου, ὁ, ἡ, fertilis plantarum. Ex ζωὸς, & φυτὸν.

Ζώω, vivo. A ζάω.

Ζωώδης, ους, ὁ, ἡ, animalis; (2) bellulnus. A ζῶον.

Ζωωνυμία, ἡ, denominatio ab animalibus, ut ſiderum.

Ζώωσις, εως, ἡ, vivificatio animantium, animatio. A ζώω.

Ζωωτὸς, ὴ, όν, idem quod ζωστός.

H.

H Septima litera Græcorum, quæ Ἦτα dicitur; (2) in notis numeralibus valet octo, & cum lineola inferne addita; (3) octies mille.

Ἦ, aut, vel an, quam.

Ἦ, *Poët.* pro ἦ.

Ἤαρ, quam.

Ἦτοι, ἤ, aut-aut.

Ἦτοι, *Poët.* pro μὴν, *quidem*, Hom. Ἦτοι ὁ γ' ὡς ἐπέων, *ille quidem ſic locutus.* Additur & μὴν, eadem manente ſignificatione.

Ἦ, ἦ, ah! ah!

Ἦ, certe, profecto, utrum, an.

Ἦ μὴν, profecto, *Poet.* & ἦ μήν.

Ἦ, *Adv.* qua ratione, quomodo, quatenus, qua, qua via, qua parte. Ab ἦ, *quæ.*

Ἦ, ὡς, quomodo, prout, pro ὅπως.

Ἦ, *Attic. præp.* ὁ ἢ τό.

Ἦ, *Artic. poſſp.* ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ quod; (2) *pron. poſſ.* ſua; (3) pro αὐτὴ hæc, *Poet.*

Ἦα, ἤατ, pro ἦκα, ἦκαν, τὰ, paleæ; (2) viaticum.

Ἦα, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμὶ.

Ἦα, *ivi*, perf ind, med. *Att.* pro εἶα, ab εἶμι.

Ἦατο, 3. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἧντο, ab ἧμαι.

Ἠβαιὸν, *Adv.* pauſillum. Ab

Ἠβαιὸς, ὰ, όν, exiguus, parvus. A βαιὸς.

Ἠβαις, gen. ſing. *Dor.* pro ἥβης.

Ἠβάσκω, pubeſco, adoleſco. Ab ἥβη.

Ἠβάω, ῶ, f. ήσω, idem; item floreo, vigeo, ἡβῶν, puber. Ἢ ἧ γυνὴ πίτνᾳ ἡβῶσα, σπαρτὸν δὲ γαμεῖται, Heſiod. Ἔργ. 696. Ab eod.

Ἡ Β Η, ης, ἡ, pubes, pubertas; (2) locus pubis; (3) Hebe, Dea pubertatis, juventas, uxor Herculis, filia Junonis.

Ἡβηδὸν, *Adv.* juveniliter, puberum more, petulanter; (2) *ubertiſſime*, omnes puberes, qui quidem puberes eſſent, ut σκληρὸς ἡβηδὸν interficere. Ab ἥβη.

Ἡβηκα, perf. ind. act.

Ἡβηκὼς, perf. part. act. v. ἡβάω.

Ἡβησα, *adultior factus ſum*, a. 1. ind act.

Ἡβήσαντε, n. dual. aor. 1. part. act.

Ἡβήσας, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἡβήσαι.

Ἡβησε, *fuleſcam*, f. 1. ind. act.

Ἡβητὴρ, ῆρος, ὁ, puber. Ab ἡβάω.

Ἡβητήριον, ου, τὸ, locus literarius, locus exercitii literarii adoleſcentum; (2) locus amœnus ad convivia agitanda.

Ἡβήτης, ου, ὁ, idem quod ἡβητὴρ.

Ἡβητικὸς, ἡ, όν, juvenilis, ad pubeſcentes ſeu adoleſcentes pertinens.

Ἡβητὴριον, ου, τὸ, idem quod ἡβητήριον; (2) diverſorium. Ab eod.

Ἡβητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἡβητής.

Ἡ Β Ο Σ, ου, ὁ, cuivus; (2) gibboſus.

Ἡβυλλίλλω, a. 1. ind. *Att.* pro ἐβαλλίλλω, ἐβάλλετο, pro ἐβάλετο. Eur. Heſ. 758. a. βαλλάμην.

Ἡβυλλίδω, ῶ, pubeſco, adoleſco. Ab ἥβη.

Ἡβώλιος, præſ. opt. act. *Att.* pro ἡβάσιμος, ab ἥβη.

Ἡβώοιμι, præſ. optat. act. v. *Poet.* ἡβάω pro ἡβάω.

Ἡβωτὴς, ου, ὁ, adoleſcens. Ab ἡβάω.

Ἡβώω, *Poet.* pubeſco. Ab eod.

Ἡβώσα, præſ. part. act. f. g. *Part.* pro ἡβῶσα ex ἡβάουσα, ab ἡβάω.

Ἦγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἄγω.

Ἠγάγετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Att.* pro ἠγετο.

Ἠγαθὲη, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἤγαγον.

Ἠγαθέη, ἠγαθέῃ, admodum divinus, ſacer, ſanctus ab ἅγος, & θεὸς.

Ἠγαλὸς, ὰ, όν, fractus, pro ἀγαλὸς, ab ἄγνυμι, *frango.*

Ἠγαλλίσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἀγαλλιάω.

Ἠγάομεν, imperf. ind. v. ἄγαμαι.

'Ηγανίωσα, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ηγανιῶμαι.
'Ηγανον, ου, τό, sartago, pro τήγανον.
'Ηγάπα, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἠγάπας, ab ἀγαπάω.
'Ηγαπᾶτε, 2. pl. imperf. pro ἠγαπάετε.
'Ηγάπων, 3. plur. imperf. ind. act. Dor. pro ἠγάπων, ex ἀγάπαον.
'Ηγαπημένοῖς, nom. plur. part. perf. pass.
'Ηγάπησε, 3. sing. a. 1. ind. act.
'Ηγασάμην, a 1. ind. med. v. ἀγάζομαι.
'Ηγάσθαι, 1. inf. pass.
'Ηγασσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Poët. pro ἠγάσατο.
'Ηγείρομεν, 1. pl. a. 1. ind. act. v. ἀγείρω.
'Ηγειρόμην, 1. ind. med. v. ἀγείρω.
'Ηγείρατο, 3. sing. a. 1. ind. pass.
'Ηγέθθη, aor. 1. ind. pass.
'Ηγείλατο, 3. sing. imperf. ind. pass.
'Ηγεῖρα, perf. ind. act. v. ἐγείρω.
'Ηγείρων, 3. sing. cum v ἐφελκ.
'Ηγείραν, 3. pl. a. 1. ind. act.
'Ηγεῖσθε, 3. f. imperf. ind. Dor. pro ἠγεῖσθε, ab ἡγεμόνευμαι.
'Ηγε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἄγω.
Ηγειρα, aor. 1. ind. act. verbi ἐγείρω.
'Ηγειραν, excitaverunt, 3. plur. a. quid.
'Ηγεῖσθ, præf. int. med. verbi ἡγέομαι.
'Ηγεῦ, 2. sing. pres. ind. med. pro ἡγεῖ.
'Ηγεμονίην, ας, ἡ, principium, principatus; (2) ducatus. Ab ἡγεμών.
'Ηγεμόνευμαι, ται, idem.
'Ηγεμονεύω, f. εύσω, præeo, sum dux, rego. Οὐδ' ὁδὸς ἄπτη μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ, Hesiod. Theog. 386. 'Ηγεμονεύεσθ' ὑφ' ὑμῶν ἃ ἀξιοῦσι, Thuc. Ab ἡγεμών.
'Ηγεμονέω, ῶ, f. ήσω, principatum teneo.
'Ηγεμονίη, ης, ἡ, Dianæ epitheton, Hes. & alii; item Veneris, Hes.
'Ηγεμονῆα, acc. sing. Ion. pro ἡγεμονέα, ab ἡγεμονεύς.
'Ηγεμονίης, ας, ἡ, imperium, ducatus. Ab ἡγεμών.
'Ηγεμονικός, ή, όν, principalis, præfidialis, imperatorius. Hinc τὸ ἡγεμονικὸν, οῦ, principatus, animus, rector corporis. Ab eod.
'Ηγεμονικῶς, Adv. ut ducem, imperatorem decet; (2) ut decet, (2) ut decet virum principem.
'Ηγεμονίη, ης, ἡ, Mercurius, qui ita dicitur, quoniam viæ dux est, & animas deducit. Ab ἡγεμών.
'Ηγεμονίς, ίδος, ἡ, imperatrix, regina, quæ principatum obtinet. Ab eod.
'Ηγεμόνοι, dat. plur. ab ἡγεμών.
'Ηγεμοσύνη, ης, τὸ, præmium ducendi, τὸ ἡγεμονεύειν, sacrificium pro felici itinere, cum Deum ducem expoſcimus Ab
Ηγεμών, όνος, ὁ, dux, præſes, auctor, cauſa rei. Ab
'ΗΓΕΟΜΑΙ, ἥσομαι, ἠγησάμην, duco, dux fum, præeo, (2) opinor, puto, reor, arbitror; ἥγημαι, exiſtimavi, puto. Οἱ γὰρ βελτίστους τῶν τυράννων ἡγούμεθα, Arist. Plut. 15. Ἐὰν κελεύσῃς ἡμᾶς ζημιωθῆναι φυγῇ, quod tantum exitio pomis, Eurip. Med. 455. Τίς ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν; Arist. Conc. 101.
'Ηγερέσθαι, 3. pl. imperf. ind. pass. v. ἀγείρεσθαι. Hom. Il. 9, 231.
'Ηγερεσίη, Poët. ἠγερεθίη, Hom. congregari. Ἐπεὶ γὰρ ἔσαν ἀπίφρονες ἠγερεθίῃ, Il. 10, 127. Ab ἀγείρομαι.
'Ηγερθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Bœot. pro ἠγέρθησαν.
'Ηγερόλιν, a. 1. ind. pass. verbi ἠγείρω.
'Ηγερσα, perf. ind. act. v. ἀγείρω.
'Ηγερτο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἄγω.
'Ηγεσίη, ης, ἡ, præitio; (2) principatus. Ab ἡγεμών.
'Ηγέτας, α, ὁ, dux. Ab eod.
'Ηγήγεμεν, pluſq. indic. act. Att. pro ἠγήκειμεν, ab ἀγείρω.
'Ηγηλάζω, f. άσω, duco, ago, pello, fuſtineo. Νῦν μὲν δὴ μάλα σεῦχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζεις, Odyſſ. 17, 217. Ab eod. aut ab ἄγειν & ἐλᾶν, pellere.
Ηγημα, ατος, τὸ, ductus; (2) conſilium.
Ηγθη, 3. 2. ind. paſſ. v. ἤχθημι, vel ἄγω.
Ηγησαι, 2. ſing. a. 1. imper. med. v. ἄγω.
Ηγησαμην, a. 1. ind. med. v. ἡγέομαι.
Ηγησατο, 3. ſing. a. 1. imperat. med.
Ηγησατο, 3. ſing a. 1. ind. med.
Ηγήσεαι, 3. ſing. præſ. conj. med.
Ηγησιες, ιος, ἡ, idem quod ἡγεμών
Ηγήτειρα, ας, ἡ, dux, femina, ductrix. Ab
Ηγητηρ, ῆρος, ὁ, ductor.
Ηγητέον, putandum. Ab ἡγέομαι.
'Ηγήτης, ὁ, dux.
'Ηγητηρια, ας, ἡ, maſſa ficuum, quæ in feſtivitate quadam præferebatur. in memoriam miſerioris & manſuetioris victus.
'Ηγητορία, ας, ἡ, principatus, Suid. (2) maſſa ficuum, Suid. A ſeq.
'Ηγήτρια, ας, ἡ, ductrix. Ab eod.
'Ηγήτωρ, ορος, ὁ, dux, ductor. Ab eod.
'Ηγιασμένους, dat. plur. perf. paſſ. v. ἁγιάζω.
'Ηγιαται, perf. ind. paſſ. verbi ἄγω.
Ηγιμένως, Adv. erudite. Ab ἡγιμένος, ductus, eruditus; Part. perf. Paſſ. ab ἄγω.
Ηγνισμένος, pure, caſte. Ab ἁγνίζω.
'Ηγνικοτες, nom. pl. perf. part. act. v. ἀγνίζω.
'Ηγνισμένος, purificatus, perf. part. paſſ.
Ηγνωκα, perf. ind. act. v. ἀγνοέω.
'Ηγνόησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Poët. pro ἠγνόησε.
'Ηγνων, 1. ſing. imperf. ind. act. pro ἠγνόουν.
'Ηγορᾶν, 1. pl. imperf. ind. act. v. ἄγω.
'Ηγορ, imperf. indic. act.
'Ηγοντο, 3. pl. impert. ind. med.
'Ηγορασας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀγοράζω.
'Ηγοράσθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ.
'Ηγορασμένος, perf. part. paſſ.
Ηγορεύοντων, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. ἀγορεύω.
Ηγορόωντο, 3. pl. impert. ind. paſſ. Poët. pro ἠγοράασθε.
'Ηγον, Conj. five; (2) videlicet. Ex ἤ, & γάν.
'Ηγοντο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. Poët. pro ἠγείροτο, ab ἐγείρω.
'Ηγοόθλω, a. 1. ind. paſſ. v. ἀγορεύω.
Ηγρευσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum v ἐφελκ.
Ηγρίωσαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀγριόω.
Ηγρίωσαι, perf. inf. paſſ.
'Ηγρικησάμην, a. 1. ind. med. v. ἀγρικάω.
'Ηγωνίζετο, 3 ſing. impert. ind. act. verbi ἀγωνίζομαι.
'Ηδέσμαι, perfect. ind. paſſ.
Ηδη, plusq. perfect. ind. med. v. ἀνδάνω pro ἄδω.
'Ηδονὸς, ὴ, ὸν, dulcis, ſuavis. Ab ἡδύς.
'Ηδάφω, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἰδαφόω.
Η Δ Ε, Gen. apud Æol. pro ἧς.
ἤδεα, 1. ſ. pluſq. ind. act. Ion. pro ἤδειν Att. & Sync. ex εἰδέειν, ab εἰδέω.
ἤδεμεν, 1. pl. pluſq. ind. act. Att. & per Sync. pro εἰδέκειμεν.
ἤδει, μᾶλλον, 3. ſing. pluſq. antecedentis.
ἤδειν, pluſq. ind. act. Att. & per Sync. pro εἰδέκειν.
ἤδεισαν, v. variant. 3. pl. pluſq. ind. act. Att. & per Sync. pro εἰδέκεισαν.
ἤδειτε, 2. hinc. pluſq. ind. act. Æol. & per Syncop. pro εἰδέκειτε.
ἤδειτε, 2. pl. pluſq. ejuſdem.
'Ηδεκα, perf. ind. act. Att. pro ἔδηκα, ab ἐδέω.
ἤδεσαν, 3. pl. pluſq. ind. act. Att. pro εἰδέκεσαν, ab εἰδέω.
ἤδεσθαι, 2. 1. ind. paſſ. v. αἰδέομαι.
'Ηδέτας, 2. ſing. præſ. ind. v. ἀδάσας.
'Ηδέως, Adv. ſuaviter, libenter. Ab ἡδύς.
Η Δ Η, Adv. jam; (2) mox, abhinc; (3) adeo.
Ἤδλω, pluſq. ind. act. Att. pro εἰδέκεσαν, ab εἴδω.
'Ηδικησεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum v ἐφελκ. ab ἀδικέω.
'Ηδιστα, Adv. ſuaviſſime, lubentiſſime. Ab ἥδιστος, Superl. ab ἡδύς.
Ἥδομαι, delector; lætor, ἥδω, a. 1. delectatus ſum, delector, f. ἁδέσομαι, Part. pr. ἁδόμενος, libens, gaudens. Ἥδιον ἀκούσαις, Arist. Eq. 693. Καὶ δεδράκοις γ' ἥδομαι, id. Av. 332.
'Ηδομένη, præſ. part. med. f. g.
'Ηδομένως, libenter. A præc.
'Ηδον, cantabam, imperf. ind. act. verbi ἄδω.
'Ηδονὴ, ῆς, ἡ, voluntas, ſuavitas, delectatio, τῶν ἡδονῶν, ſuavitatis cauſa, ἐν ἡδονῇ, idem, & leniter. Ab ἡδύς.
'Ηδονικὸς, ὴ, ὸν, voluptarius. Ab ἡδονή.
'Ηδονοπλὴξ, ηγος, ὁ, ἡ, ἡ, voluptate percuſſus, voluptati deditus. Ex ἡδονὴ, & πλήσσω.
'Ηδος, ους, τὸ, utilitas, delectatio, ſuavitas, jucunditas. Ab ἡδύς.
'Ηδος, ους, τὸ, acetum. Ab eod.
'Ηδρασα, aor. 1. ind. act. verbi ἁράζω.
'Ηδοντᾶε, adultus, perf. part. act. v. ἀδρύω.
'Ηδρυνθεν, aor. 1. ind. paſſ. v. ἀδρύω.
Ηδυ, Adv. ſuaviter. Ab ἡδύς.
'Ηδύβια, placentæ genera. Ex ἦδυς, & βίος, victus.
Ηδυβόας, Dor. pro ἡδυβοῶν, ῶσα, όν, jucundum clamans, ſuavem vocem edens, canorus. Ex ἡδὺς, & βοάω.
'Ηδύγαιος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, bonam terram ſeu bonum ſolum habens. Ex ἡδὺς, & γαῖα.
'Ηδυγέλας, ὁ, ἡ, ἡ, dulce ridens, ſuaviter ridens.
'Ηδύγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, ſuavem & jucundam linguam habens.
'Ηδυγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, qui conſilio & prudentia, &c. homines delectat. Ex ἡδὺς, & γνώμη.
'Ηδυέπεια, ας, ἡ, ſuaviloquentia, facundia. Ab
'Ηδυεπὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ, ſuaviloquus, eloquens, facundus.
'Ηδύθρους, contr. ἡδύθρους, ους, ὁ, ἡ, ἡ, ſuaviter ſonans, dulciſonus; mitis, lenis.
'Ηδύκαρπος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, ſuaves fructus habens.
'Ηδύκρειας, ας, ὁ, ἡ, ἡ, cujus caro grati eſt ſaporis. Ex κρέας.
'Ηδύκωμος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, jucundam præbens comeſſationem; (2) jucunda comeſſatio; (3) genus ſaltationis.
'Ηδυλίζω, f. ίσω, adulor, jucunda loquor. Ab ἡδὺς. Hinc
'Ηδυλισμὸς, ὁ, ὁ, adulatio, adſentatio.
'Ηδυλογέω, ῶ, f. ήσω, loquor auditu jucunda, adulor.
'Ηδυλογία, ας, ἡ, ſuavitas ſermonis, ſuaviloquentia; (2) ſcurrilis dicacitas; aſſentatio. Ab
'Ηδυλόγος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, ſuaviloquus, aſſentator, ſcurra.
'Ηδυλύρος, ος, ὁ, ſuaviter lyra canens; (2) ſuavitonus. Ex λύρα.
'Ηδυμελὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ, ſuavem & canoram vocem habens; ſuaviter canens. A μέλος.
'Ηδυμος, ſuavis, jucundus, dulcis. Ab ἡδὺς.
'Ηδυναιντο, 3 pl. præt. opt. Ion. pro δύναιντο, a δυνάομαι.
'Ηδυπάθεον, imperfect. ind. med.
'Ηδυπάθησα, a. 1. ind. med. Att. pro ἡδυπάθεον.
'Ηδυπαται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἡδύνω.
'Ηδυπτήρες ἅλες, ſal condiendi vim habens. Ab ἡδύνω. Hinc
'Ηδυπτήριος, α, ον, permulcendi, delectandi vim habens.
'Ηδυπτικὸς, ὴ, όν, condiendi vim habens, ad condiendum aptus; (2) ad condiendi ſcientiam pertinens. Hinc ἡδυπτικὰ, ῶν, condimenta. Ab ἡδύνω.
'Ηδυπτὸς, ὴ, όν, conditus. Ab eod.
'Ηδύνω, ſuave reddo, condio; (2) lætitia afficio. Ab ἡδὺς.
'Ηδύοινος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, ſuave vinum habens.
'Ηδυπνοΐη, ος, ὁ, ἡ, ἡ, jucunda ſpirans fomnia.
'Ηδυοσμία, ας, ἡ, odoris ſuavitas, odor jucundus. Ex ἡδύοσμος.
Ηδύοσμον, ου, τὸ, mentha. A ſeq.
'Ηδύοσμος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, jucunde & ſuaviter olens; (2) mentha, Angl. ſpearmint; (3) ὁ, calamus aromaticus. Ex ὀσμὴ.
'Ηδυόφθαλμος, ος, lætos oculos habens, ſuavis adſpectu.

Ἡδυπάθεια, ας, ἡ, voluptas, vita voluptaria, mollities, libido.

Ἡδυπαθέω, ῶ, fut. ήσω, voluptate fruor, molliter vivo. Ab ἡδυπαθὴς.

Ἡδύπαθημα, τὸ, voluptas, suavitas.

Ἡδυπαθὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, voluptati deditus, voluptarius, libidinosus. Ex ἡδὺς, & πάθος.

Ἡδυπνοῶν, contr. ἡδύπνους, ους, ὁ ᾗ ἡ, suaviter spirans. A ἀυτμή.

Ἡδύτολις, ίδος, ὁ ᾗ ἡ, gratus & acceptus civibus.

Ἡδυστρυφία, ας, ἡ, ostrea quædam.

Ἡδυστρύφιδες, phialæ & pocula quædam. Ab

Ἡδυστρύφις, ιδος, ὁ ᾗ ἡ, suavis convivia. fœm. ἡδυστρύφις, ιδος, ὁ αἰνεῖν, vel ἀστός.

Ἡδυποτός, ή, ὁ ᾗ ἡ, cujus potus suavis est.

Ἡδυπρόσπτος, ον, lætus aspectu, hilaris, mitis.

Ἡδύς, εῖα, ύ, Gen. έος, είως, έως, suavis, jucundus; (2) lætus, lepidus.

Ἡδύσμα, ατος, τὸ, suavitas; (2) condimentum suave. Ab ἡδὺς.

Ἡδυσμὰς, ῆ, ὁ, idem & ab eod.

Ἡδυσώλιος, ον, pulcher formæ.

Ἡδυτατα, *adv.* lubentissime, suavissime. Ab ἡδὺς.

Ἡδύτης, ητος, ἡ, suavitas, lepos, jucunditas.

Ἡδυφώνως, *adv.* suaviter cole.

Ἡδυφώνος, ος, ὁ ᾗ ἡ, suave sonans. A φωνή.

Ἡδυστόμους θυμματίδες, gutturi gratæ placentæ. A στόμα.

Ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis suavitas. Ab

Ἡδύφωνος, ος, ὁ ᾗ ἡ, suavem vocem habens, melodicus. A φωνή.

Ἡδυφώνως, *Adv.* suavi voce.

Ἡδύχροος, *contr.* ἡδύχρους, ους, ὁ ᾗ ἡ, jucundo colore præditus. A χρὼς.

Ἡδυωδία, ας, ἡ, suavitate & jucunditate adficio, delecto, oblecto, f. 1. ὄσω, a. 1. ὦσα; ὦσας, delectasti. Ab ἡδὺς.

Ἦε, *Conjunct.* aut, vel, sive; (2) an? Ab ἤ.

Ἦει, 3. f. imperf. ind. act. *Poët.* pro ἦν, ab εἰμί.

Ἕξει, plusq. ind. med. *Ion.* pro ἕεν, ab εἶμι.

Ἦει, *ire eras*, 3. sing. plusq. ind. med.

Ἤειδεσαν, plusq. ind. med. *Att.* pro εἰδεῖν, ab εἰδέω.

Ἤειδες, 2. f. plusq. conj. med. *Att.* pro εἰδῇς.

Ἤειμεν, pluſquam perf. ind. med. v. εἶμι.

Ἦειρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro εἶρα, ab αἴρω.

Ἤελιος, ου, ὁ, *Poët.* pro ἥλιος, q. v.

Ἦεν, 3. f. imperf. ind. *Att.* pro ἦν, ab εἰμί.

Ἢ περ, *Conjunct.* quam. Ex ἤ, & περ.

Ἤερα, *mane*, acc. f. ab ἠήρ, *Poët.* pro ἀέρα.

Ἠερέθομαι, in aërem attollor; (2) pendeo, in pensum sum; (3) inconstans vel suspenso animo sum. Τὸν ἐκαλὸν θύσσοιο ποτ' ἠερέθοντο, Il. 2, 448. Ἀεὶ δ' ὀπλοτέρην ἄνδρες φρένας ἠερέθονται, ibid. v. 108. Ab ἀείρω, *tollo*.

Ἠερέθονται, 3. plur. præf. ind. pass. v. ἀείρω, vel ἠερέθομαι.

Ἠερθεν a. 1. ind. pass. v. ἀείρω.

Ἠέρι, *aëri*, dat. sing. *Poët.* pro ἀέρι, ab ἀήρ.

Ἠέριος, α, ον, vernus. Ab ἔαρ, *ver*.

Ἠέριος, ία, ιον, ἠέριος, per aërem volans, qui est in aëre (2) excelsus; (3) vernus; (4) maturinus. Ab ἠήρ, pro ἀήρ.

Ἠερόεις, όεσσα, όεν, ἠερόεις, in aëre agitans; (2) qui in aëre agitatur. Ex ἠήρ, & ὄχεω.

Ἠερόεντος, ος, ὁ ᾗ ἡ, in aëre agitatus.

Ἠερόεις, έσσα, ὁ ᾗ ἡ, obscurus, τὸ ἠερόεν, dicitur totum aëris spatium, quoad oculus prospicere possumus. *Eust.* Ex ἠήρ, & εἴδω.

Ἠερόεις, όεσσα, όεν, tenebricosus, caliginosus. Ab ἠήρ.

Ἠεροθεν, *Adv.* ex aëre, ab aëre. Ab eod.

Ἠερομήκης, ες, altus. A μῆκος.

Ἠεροπλαγχθὼν, ονος, ὁ, in cœlo errans, *Epith.* stellarum. A πλάζω.

Ἠερ φοῖτις, ιδος, ἡ, per aërem means; (2) quæ in tenebris vagatur, quæ obscuritate septa vel alicujus oculos latens incedit, *Epith.* Furiarum. Ex ἠήρ, & φοιτάω, *eo*.

Ἠλιοφοιτος, ος, ὁ ᾗ ἡ, per aërem vagans; (2) aërius. Ex illd.

Ἠερόφωνος, ος, ὁ ᾗ ἡ, elatam seu altam vocem habens, voce aërem replens, valde clamans. Ex ἠήρ, & φωνή.

Ἤερτο, 3. f. plusq. ind. pass. v. ἀείρω.

Ἠερ, ἠέρ, ὁ ᾗ ἡ, *Poët.* pro ἀήρ, acr.

Ἤεσαν, 3. pl. plusq. ind. act. *Att.* pro ἦσαν, ab εἶμι.

Ἡζάνλω, aor. 1. ind pass. v. ἀζαίνω.

ἦκα, perfect. ind. med. *Att.* pro εἴαθα, seu εἶθα, ab ἦθω, *consuesco*.

Ἠθάδα, *consuetam*, acc. sing. ab ἠθὰς.

Ἠθμίον, ου, τὸ, colum. Ab ἠθέω.

Ἠθὰς, άδος, ὁ ᾗ ἡ, familiaris, adfuetus. Ab ἦθος.

Ἤθεα, *mores*, nom. plur. ab ἦθος, εος.

Ἤθειν, præt. inf. act. pro ἤθεαν, ab ἠθέω.

Ἠθήεν, εσσα, εσσαν, venerandus, colendus; ἠθεῖς, vox junioris ad feniorem reverentiæ causa; germane venerande, colende frater. A σέβω.

Ἤθελε, 3. f. imperf. ind. act. v. ἐθέλω.

Ἠθέλησα, *volui*, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ἤθελον, *volebam*, imperf. ind. act.

Ἠθέω, colo, per colum mitto. Ab ἦθος.

Ἤθηκα, ωσαι, perf. ind. act. verbi ἠθέω, *colo*.

Ἠθητὴς, οῦ, ὁ, colator, faccellator. Ab ἠθέω.

Ἠθίζω, f. ισω, *colo*. Ab eod.

Ἠθικὸς, ἡ, όν, ethicus, moralis, *morates*; (2) colatus. Ab ἦθος, *mos*, vel ἠθέω, *colo*.

Ἠθικῶς, *Adv.* moraliter, ethice; (2) modeste; (3) graviter, severe.

Ἠθισις, εως, ἡ, colatio. Ab ἠθίζω.

Ἠθισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἠθμήριον, ίκ, τὸ, rete, nassa. Ab ἠθίζω Vid. Ἰδωτήριον.

Ἠθμάριον, ου, τὸ, parvum colum, faccellus, Dim. ab ἠθμὸς.

Ἠθμοειδὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, coli formam habens.

Ἠθμὸς, ῦ, ὁ, colum, qualus. Ab ἠθέω.

Ἠθογραφία, ὦ, f. ήσω, mores scribendo exprimo. Ab

Ἠθογράφος, ος, ὁ, qui morum notationes scripsit.

Ἠθολογία, ας, ἡ, figura rhetorica, quum verba moresque alicujus oratione exprimuntur. Ab ἠθολόγος.

Ἠθολόγοι, morum effictores, mimi. Ex ἦθος, & λόγος.

Ἠθοποιία, mores exprimo.

Ἠθοποιικὸς, accommodate ad mores exprimendos, vel affectus

Ἠθοποιία, ας, ἡ, morum, adfectuum expressio. Ab

Ἠθοποιὸς, ὁ, ὁ ᾗ ἡ, mores instituens; (2) mores exprimens. Ex ἦθος, & ποιέω.

Ἠθος, εος, τὸ, ingenium, indoles, natura quædam propensitas, (2) mores, affectus, natura, præceptus.

Ἠθροισμένος pregnatus, coadunatus. Ab ἀθροίζω

Ἤθυον, imperf. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro ἔθυον, a θύω.

Ἠθῶν, colo, percolo faccello, per colum mitto, f. ἤσω, unde a. 1. part. ἤσας, i. e. ἠθήσας.

Ἤϊα, 3. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro ἧται, ab εἶμι.

Ἤϊα, τὰ, viatica; (2) poleæ.

Ἠΐθεος, ος, ὁ, adolescens, juvenis; (2) celebs; (3) Venerem non expertus.

Ἤικτο, 3. f. plusq. ind. pass. *Poët.* pro ἤιστο, ab εἴκω.

Ἤιμεν, 1. pl. plusq. ind. med. *Att.* pro ἤειμεν, ab εἶμι.

Ἤϊξα, a. 1. indicat. act. verbi ἴαχω.

Ἠΐξαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro αἰῖξαι, ab αἴνυμι.

Ἠΐξε, ίος, ίον, jaculandi peritus. Ab ἴημι.

Ἤϊσι, *quibus*, dat. pl. *Poët.* pro ἷς, & hoc *Ion.* pro αἷς, ab ἥ, *quæ*, fem. ab ὅς, *qui*.

Ἤϊσχυ, 3. pl. a. 1. ind. *Poët.* pro ἔσχον, ἠΐσχυνα.

Ἤϊσχυνε, 3. sing. imperf. ind. act. v. αἰσχύνω.

Ἤϊσχυσα, a. 1. ind. act. v. αἴσχω.

Ἠΐχθην, *excurri*, a. 1. ind. pass. verbi ἄχθω.

Ἠΐχι pro ἧχι, & hoc pro ᾗ, *ubi*.

Ἡΐων, ὁ, ἡ, littus, ripa.

Ἧκα, aor. 1. ind. act, verbi ἵημι.

Ἧκα, *Adv.* leniter, quiete, sensim, submisse.

Ἧκα, *accubui*, perfect. indicat. act. verbi κεῖμαι.

Ἧκα, *misi*, aor. 1. indicat. act. verbi ἵημι.

Ἡκάζειν, imperfect. ind. act. *Att.* pro ἠκάζειν, ab εἰκάζω.

Ἡκαλέως, έουσα, έον, lenis, quietus. Ab ἧκα.

Ἡκαλὸς, ὴ, όν, tranquillus, quietus. Ab ἧκα.

Ἤκασε, 3. pl. perf. ind. act. verbi ἴκω.

Ἡκάχην, *dolui*, aor. 2. ind. act v. ἀκαχίζω.

Ἧκε, 3. f. a. 1. ind. act. v. ἵημι.

Ἧκεν, pluſq. ind. act. *Att.* pro ἔικειν, ab ἔοικα.

Ἡκεν, *Poët.* pro ἦν, ἄν, ἐὰν, ἤς, ἄν.

Ἡκεστάρμην, aor. 1. ind. med. v. ἀκέομαι.

Ἡκέστος, ον, ἐστον, stimulo nondum domitus, stimulum nondum expertus. Ex ἀ pro α priv. & κεντέω, *stimulo*.

Ἡκεύειν, pluſq. ind. act. *Att.* pro ἀκηκόειν, ab ἀκούω.

Ἡκίσατο, aor. 1. indic. med. v. αἰκίζω.

Ἥκιστα, *Adv.* minime. Ab

Ἥκιστος, ίστη, ιστον, minimus. Ab ἧκα.

Ἡκολύθει, 3. f. imperf. ind. act. *contr.* pro ἠκολούθει.

Ἠκολούθησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκολουθέω.

Ἡκομεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. ἥκω.

Ἡκοντισμένη, perf. ind. pass. v. ἀκοντίζω.

Ἡκος, *Ion.* pro ἧπερ, *certe*.

Ἡκουσα, perf. indicat. act. verbi ἀκούω.

Ἡκουσα, *audivi*, a. 1. ind. act.

Ἡκροάθην, a. 1. ind. pass.

Ἠκριβωμένος, perf. part. pass. v. ἀκριβέω.

Ἠκριβωμένως, *Adv.* accurate. Ab ἠκριβωμένος, part perf. ab ἀκριβόω.

Ἠκρίωσα, aor. 1. ind. act. v. ἀκριβόω.

Ἠκροασατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἀκροάομαι.

Ἠκροτηριασμένος, perf. part. pass. v. ἀκροτηριάω.

Ἤκω, 3. f. plusq. ind. pass. v. ἄγω.

Ἠκυρώσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκυρόω.

ΗΚΩ, *I. ἥσω*, venio, accedo, pervenio, venio; pertineo, attineo. Ἥκ' ἐς ἀλίβραν, Dem. εἰς Ἀφόβητον, id. ὃ δὴ τὸ δεῖπνον, Xen. ὃ δὴ τῶν ἀριστέων, Dem. ἀφὸς ἐλευθερίαν, Xen. ἐκκλησιάσοντες, Isocr. Euripid. Heraclid. 431.

Ἡλάθην, a. 1. ind. pass. v. ἐλαύνω, pro ἐλήλαμαι.

Ἤλακα, perfect. indic. act.

Ἡλάομαι, insanio; ἠλάομενοι, vagantur. Ab ἄλαος, *fluctus*.

ΗΛΑΚΑΤΗ, ης, ἡ, colus; *in Pl.* τὰ ἠλάκατα, ων, tufus, (2) filo, filamina; *lanæ* colo circumvolutæ. *Hinc*

Ἠλακατιδὴς, pluto quidam a fimilitudine coli ita dicti.

Ἠλακατώδης, ες, coli similis; (2) ad colum pertinens.

Ἠλαλύξε, aor. 1. ind. act. v. ἀλαλάζω.

Ἠλάμην, aor. 1. ind. med. v. ἅλλομαι, *salio*.

Ἤλασα, 3. f. aor. 1. ind. act. v. ἐλαύνω.

Ἠλάσκιζε, idem quod sequens ἤλασκε. Εἰ μὲν ἔπειτα καὶ ὧδε ἐμὲ μᾶλλον ἠλάσκιζε, fugiat, Odyss. 9, 457.

ΗΛΑΣΚΩ, vagor, errabundus circumeo; (2) declino, devito; (3) errabundum facio, vagabundum declino. Αἶτε κῆ σαλάσκε πολυμήλους ἠλάσκε σῆι, Il. 2, 470.

Ἠλάσκον, imperf. ind. act. v. ἠλάσκω, Hom. Il. 15, 21.

Ἠλάσρεις, 2. f. imperf. ind. act. pro ἠλάσρεις, ab ἠλάσρεω.

Ἤλατο, 3. f. aor. 1. ind. med. v. ἅλλομαι.

Ἠλατόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. pro ἠλατώοντο, ab ἠλατόω.

Ἠλάτησα, aor. 1. ind. act. v. ἐλατήσω.

Ἤλαυνε, 3. f. imperf. ind. act. v. ἐλαύνω.

Ἥλειμμαι, perf. ind. pass. v. ἀλείφω.
Ἥλειφα, unxi, perf. ind. act. verbi ejusd.
Ἤλεκτρον, υ, τό, electrum, succinum; (2) metallum ex auro & argento conflatum; (3) lapis crystallinus. Ab ἠλέκτωρ.
Ἠλεκτρος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Ἠλεκτροφανής, ές, ὁ, ἡ, instar electri fulgens. Ex ἤλεκτρον, & φάος, *lucco*.
Ἠλεκτρώδης, ες, electro similis; (2) de excretione, cum splendeat & relucet.
Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, sol. Ex α pro α priv. & λέκτρον, *lectum*, quia eo oriente lectos deserimus, aut ab electri splendore.
Ἠλίβατος, ον, ατον, vanus, stultus. Ab
ΗΛΕΟΣ, ὰ, όν, stultus, stolidus.
Ἤλθα, aor. 1. ind. act. *Poet.* & *Æol.* pro ἦλθον, ab ἀλθω.
Ἠλθάνασε, a. 1. ind. act. v. ἀλθαίνω.
Ἠλήλατο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Att.* pro ἐλήλατο, ab ἐλαύνω, pro ἐλάω.
Ἠλήλιμμαι, plusq. perf. ind. pass. *Att.* pro ἀλίμμαι, ab ἀλείφω.
Ἦλθε, 3. s. a. 2 ind. act. v. ἔρχομαι.
Ἦλθον, a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ἦλυθον.
Ἦλθοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἦλθον.
Ἠλί, ὁ, *Eli*, Nomen viri Hebr. ἀνήλιτον, *Adsensus*.
Ἠλιάζω, f. άσω, & άξω, ad solem expando, soli expono. Hinc ἠλιάζομαι, apricor; (2) in Heliæa judico. Ἀλλ' ὅτε ἐξ' ἠλιάζεις, in foro sedebis, Arist. Lys. 332. Ab
Ἡλιαία, ας, ἡ, Heliæa, forum Athenis, in quo cause publicæ agebantur. Ab ἥλιος.
Ἡλιαῖον, οῦ, τό, solarium, locus apricus. Ab
Ἡλιακός, ὴ, όν, solaris. Ab ἥλιος.
Ἡλιάδες, ἀδων, ἡ, scil. κόραι, solis filia.
Ἡλιάδες, Heliades, solis filiæ.
Ἠλίας, ου, ὁ, Elias. Nomen Hebræum viri. *Deus meus*.
Ἠλίασις, εως, ἡ, insolatio, apricatio; (2) judicandi munus in Heliæa.
Ἠλιαστήριον, υ, τό, locus ad apricandum, solarium. Ab eod.
Ἡλιαστής, οῦ, ὁ, judex in Heliæa. Ab ἠλιάζω.
Ἡλιαστικός, ὴ, όν, heliasticus, judicialis.
Ἠλιάω, ῶ, solem refero, solis instar candeo. Ab ἥλιος.
Ἠλιβάτας, pro ἠλιβάτης, υ, ὁ, errabundus.
Ἠλίβατος, υ, ὁ, ἡ, ὴ, tam altus, ut uni soli sit pervius. Ex ἥλιος, & βαίνω, *vado*, vel etiam ἠλίβατος, tam altus aut profundus, ut accessum frustretur. Ab ἀλιτεῖν, *aberrare*, & βάσις, *gressus*.
Ἠλίδων, imperf. ind. act. v. ἀλιδάω.
Ἠλιθα, *Adv.* frustra; (2) copiose, valde; (3) simul. Ab ἠλίθιος.
Ἠλιθιάζω, f. άσω, stulte ago, stultus ac stupidus sum. Ab cod.
ΗΛΙΘΙΟΣ, ία, ον, stultus, stolidus, brutus, insipiens, sensu communi destitutus.
Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, stoliditas, stultitia, dementia. Ab ἠλίθιος.
Ἠλιθιόω, ῶ, f. ώσω, stultum reddo. Ab eod.
Ἠλιθίως, *Adv.* stulte, stolide. Ab eod.
Ἠλιθιοεργές, οῦ, stulte agens. Ex ἠλίθιος, & ἔργον.
ΗΛΙΚΙΑ, ας, ἡ, statura; (2) ætas; (3) adolescentia, juventus, ætatis vigor; (4) ætas bello apta, juventus apta bello gerendo; (5) ætas senilis; (6) ætas, i. e. æculum; (7) altitudo. Hinc
Ἡλικιώτας, ὁ, par ætate, æqualis.
Ἡλικιώτις, ιδος, ἡ, coæva. Ab ἡλικιώτας.
ΗΛΙΚΟΣ, ίκη, ίκον, quantus, quam magnus; (2) quam potens.
Ἠλιλίδω, perf. inf. pass. v. ἀλιδάω.
Ἥλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ὴ, qui ejusdem est ætatis.
Ἡλιόβλητος, ον, idem quod
Ἡλιόβολος, υ, ὁ, ἡ, ὴ, qui solis radiis quasi ferritur, soli expositus; (2) solis radiis ictus, liquefactus, &c. Ex ἥλιος, & βάλλω.
Ἡλιοειδής, ές, ὁ, ἡ, ὴ, solis formam habens, soli similis. Ex ἥλιος, & εἶδος. Hinc
Ἡλιοειδῶς, *Adv.* specie solis.
Ἡλιοκαής, ής, ὁ, ἡ, ὴ, peruftus a sole, exustus in sole. Ex ἥλιος, & καίω.
Ἡλιοκαΐα, ας, ἡ, ardor, sive æstus solis; (2) insolatio. Ab ἡλιοκαής.
Ἡλιοκάμινος, ου, ὁ, fornax solaris, caminus solaris, vaporarium solare.
Ἡλιοκάνθαρος, ου, ὁ, scarabæus solaris.
Ἡλιόκαυτος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, sole tostus, sole exustus. Ex ἥλιος, & καίω.
Ἡλιόμυιστρις, ιδος, ἡ, q. d. solipuga, musca in æstu solari pungens. A κέντρον.
Ἡλιομανής, ές, ὁ, ἡ, ὴ, insano solis amore captus, sole nimium gaudens. A μαίνομαι.
Ἡλιόμορφος, ὁ, ἡ, ὴ, solis formam habens.
Ἡλιόπους, οδος, ὁ, heliotropium magnum.
ΗΛΙΟΣ, ου, ὁ, sol.
Ἡλιοσκόπιον, ου, q. d. solem spectans, heliofcopium, tithymalli species comas cum sole circumagens. A σκοπέω.
Ἡλιοστερής, ές, ὁ, ἡ, ὴ, a sole privatus; (2) sole privans, inumbrans. Ex ἥλιος, & στέρω.
Ἡλιοστιβής, ές, ὁ, ἡ, ὴ, a sole tritus, per quem sol incedit aut meat, soli expositus. A στείβω.
Ἡλιότευκτος, ον, a sole ortus, s. creatus. A τεύχω.
Ἡλιοτρόπιον, υ, τό, herba solaris, heliotropion; (2) solarium, horologium. A τρέπω.
Ἡλιοφάνεια, ας, ἡ, solaris claritas. Ab
Ἡλιοφανής, ές, ὁ, ἡ, ὴ, solarem splendorem habens; (2) sole illustris. A φαίνω.
Ἡλιόω, ῶ, f. ώσω, insolo, in sole expono, inde solis modo splendeo, niteſco, ἡλιώσα, nitida. Hinc in *Pass.* ἡλιόομαι, ώμαι, sole illustror, a sole uror. Κοὐχ' ἡλιώσει τῦπον, untus fuit, Soph. Trach. 263. Ab ἥλιος.
Ἡλίσκοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. v. ἁλίσκω.
Ἥλισκος, ου, ὁ, claviculus, parvus clavus. Dim. ab ἦλος, *clavus*.
Ἥλιτεν, 3. s. a. 2. ind. act. v. ἀλιτέω.
Ἡλιτενής, altus; quasi ad solem protensus. Ab ἥλιος, & τείνω.
Ἥλιτες, ου, ὁ, clavaris. Hinc ἡλῖτης, ιδος, ὁ, squama æris, quæ e clavis decutitur. Ab ἦλος.
Ἡλιτόμηνος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, aberrans a mensibus, qui ante justos menses natus est. Ab ἁλιτεῖν, & μήν, *mensis*.
Ἡλιτόποινος, ον, improbos ulciscens, *Epith.* Furiarum. Ab ἁλιτεῖν, & ποινή.
ΗΛΙΨ, ικος, ὁ, calceus, Schol. Theocr.
Ἡλιώδης, ές, ὁ, ἡ, ὴ, solem referens, soli similis. Ab ἥλιος.
Ἡλιωθείς, aor. 1. part. pass. v. ἡλιόω.
Ἡλίωσις, εως, ἡ, insolatio, apricatio. Ab ἡλιόω.
Ἦλκον, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἷλκον, ab ἕλκω.
Ἡλκαμένος, perf. part pass. v. ἀλκάω.
Ἠλλάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. v. ἀμείβω
Ἠλλαγμένος, *mutatus*, perf. part. pass.
Ἠλλαξα, *mutavi*, aor. 1. ind. act.
Ἠλλαώμαι, perf ind. pass. v. ἀλλοιόω.
Ἠλλοτριώθη, 3. pl. perf. ind. pass. v. ἀλλοτριόω.
Ἠλοειδής, ὁ, ἡ, ὴ, clavi formam habens.
Ἠλοιδάω, a. 1. ind. pass. v. ἀλοιδάω.
Ἠλοίησιν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀλοιάω, *Poet.* pro ἀλόα.
Ἠλοκάστρον, υ, τό, calcar. Ab ἦλος, & κέντρον.
ΗΛΟΣ, υ, ὁ, clavus, palus; (2) oleæ morbus, qui & fungus; (3) tubercula callosa potissimum in plantis & digitis pedum, etiam in albo oculorum.
Ἠλός, ὴ, όν, stolidus. Ab ἀλάομαι.
Ἠλόω, ῶ, f. ώσω, clavo percussus aut fixus; (2) clavo trajectus. Ex ἦλος, & τυπτω.
Ἠλόω, ῶ, fut. όσω, clavo figo, configo. Ab ἦλος.
Ἠλτιεν, perf. ind. act. verbi ἰλτιάζω.
Ἠλυγάζω, fut. άσω, obumbro, obtenebro; (2) occulto. Ab ἠλύγη. Unde
Ἠλυγαίος, αία, αῖον, umbrosus, opacus.
Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγή, ῆς, ἡ, tenebræ, umbra. A λύγη.
Ἠλυγίζω, f. ίσω, id. quod ἠλυγάζω. Hinc
Ἠλυγισμός, οῦ, ὁ, obtenebratio, obumbratio; (2) obscuritas.
Ἠλυθα, perf. ind. med. verbi ἔρχομαι, pro ἦλθον.
Ἤλυθον, υθες, a. 2. ind. act.
Ἠλυξα, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω.
Ἠλύσιον, scil. πεδίον, Elysius campus.
Ἠλυσις, εως, ἡ, adventus, ingressus, *Epic*, Eurip. Herc. Fur. 1140 Ab ἔρχομαι.
Ἤλφεν, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἄλφω, vel ἀλφάνω.
Ἤλωκα, perf. ind. act. v. ἁλίσκω pro ἁλόω.
Ἠλωμένος, *vagatus*, imperf. ind. v. ἀλάομαι.
Ἤλων, a. 2. ind. act. v. ἀλίσκω, pro ἁλόω.
Ἤλωσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.
Ἧμα, ατος, τό, telum, missile, jaculum, Ab ἵημι, *mitto*.
Ἡμαθύνω, 3. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἡμαθαίνω, ab ἀμαθύω.
Ἡμαθόεις, εσσα, εν, arenosus. Ab ἄμαθος, *arena*.
Ἡμαθόεντα, acc sing. *Ion.* pro ἀμαθόεντα.
ΗΜΑΙ, ἧσαι, ἧται, sedeo
Ἦμαο, ατος, το, dies. Ab ἡμέρα.
Ἥμαρτες, 2. s. a. 2. ind. act. v. ἁμαρτάνω.
Ἡμάρτηκα, *peccavi*, perf. indic. act
Ἡμαρτημένως, perpetam, epp. ορθῶς.
Ἤμαρτον, *peccavi*, aor. 2. ind. act.
Ἡμάτιος, ία, ιον, diurnus. Ab ἦμαρ.
Ἡμάτομαι, perf. ind. pass. v. αἰνυμάω.
Ἡμβλακον, aor. 2. ind. act. v. ἀμβλακίσκω.
Ἠμβλίθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi ἀμβλύνω.
Ἤμβροτον, aor 2 ind. act. v. ἀμβροτέω.
Ἡμίας, ου, acc. plur. *Ion.* pro ἡμᾶς.
Ἡμίδαπος, η, ον, qui est e nostro, sc. solo, nostras. Ex ἡμεῖς, & δαπέδον.
Ἡμείσατο, 3. s. imperf. ind pass. v. ἀμείβω.
Ἡμείσκα, perf. ind. act. v. ἀμείδω.
Ἡμείων, *noster*, gen. plur. *Ion.* pro ἡμῶν.
ΗΜΕΚΤΕΩ, ægre fero, indignor.
Ἡμελημένως, incuriose, negligenter.
Ἡμελλε, 3. s. imperf. ind. act. v. μέλλω, *futurus fum*.
Ἡμελλον, 3. pl. imperf. indic. act. pro ἠμέλουν, ab ἀμέλω.
ΗΜΕΝ, *Comment.* &c, atque.
Ἤμην, 1. plur. imperf. ind. v. εἶμι.
Ἧμην, *esse*, præs. inf. *Ion.* pro εἶναι.
Ἡμένη, *sedens*, præs. part. verbi ἧμαι.
ΗΜΕΡΑ, ας, ἡ, dies; (2) pro tempore hebdomadis, (3) καθ' ἡμέραν, interdiu; πρὸς ἡμέραν, versus diem, sub lucem.
Ἡμερίδων, gen. pl. *Ion.* pro ἡμερῶν.
Ἡμερόω, f. ώσω, diem transigo, in opere diem totum verſor. Ab ἡμέρα.
Ἡμέρισιον, ου, τό, mercis diurna; (2) diarium. Ab
Ἡμέρσιος, ία, ιον, vel ἡμερήσιος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, qui est unius diei, diurnus. Ab ἡμέρα.
Ἡμερία, ας, ἡ, *Dor.* ἁμερία, cies.
Ἡμερίδιος, υ, ὁ, mitis. Ab ἥμερος.
Ἡμερίδιον, υ, τό, diecula, Dim. ab ἡμέρα.
Ἡμερινός, ὴ, όν, diurnus. Ab eod.
Ἡμέριος, υ, ὁ, ἡ, idem; (2) unicum diem durans. Ἡμέριοι, homines mortales, σολύμοχθον γένος ἀμέριον, *Dor.* pro ἠμέριον, Euripid. Iphig. in Aul. 1331.
Ἡμερίς, ιδος, ἡ, manducta, cicur. Ab ἥμερος.
Ἡμεροδίκης, ου, ὁ, ἡ, ὴ, qui in diem vivit; (2) victum quotidie mendicans. Ex ἡμέρα, & βίος, *vita*, vel νίκη.
Ἡμεροδρομία, ῶ, fum cursor, fum a pedibus; (2) totum diem curio. Ab
Ἡμεροδρόμος, ὁ, q. d. cursor diurnus, qui cursum die conficit; (2) tabellarius; (3) qui est a pedibus. Ex ἡμέρα, & δρόμος.
Ἡμεροδρυς, υος, ἡ, arbor quædam glandifera, species quercus. Ex ἥμερος, & δρῦς.
Ἡμεροθαλής, ους, ὁ, ἡ, ὴ, placide & benigne vigens

vigens seu pullulans; (2) placide vivescens & pullulare faciens. Ex ἡμέρα, & θάλλω.

Ἡμερθρεπτός, ὁ, interdiu venans.

Ἡμέρκιον, τό, sc. ἄνθος, &

Ἡμέρ[illegible]λλις, ίδος, ἡ, flos uno die vigens.

Ἡμερονυκτεύω, ὁ κῆ ὦ, qui tota die dormit. Ex ἡμέρα, & κατηυκτεύω.

Ἡμερόλεξδον, λέω. singulos dies numerando.

Ἡμερολεκτέω, ὦ, fut. ήσω, quotidie numero, dies supputo. Ex ἡμέρα, & λέγω.

Ἡμερολογίειν, *dies numerare*, præs. inf. act. v. ἡμερολογέω.

Ἡμερολογίον, & ἡμερολόγιον, ου, τό, diarium, calendarium, fast.. Ex iisd.

Ἡμερονύκτιον, ου, τό, diei & noctis spatium. Ex ἡμέρα, & νύξ.

Ἡμεροποιέω, manuetum reddo. Ex ἥμερος.

Ἡμεροποιός, q. d. manuefactor.

ΗΜΕΡΟΣ, α, ὁ κῆ ὁν, manuetus, cicur, mitis, placidus; (2) sativus.

Ἡμεροσκοπέω, speculor interdiu.

Ἡμεροσκοπεῖον, vel ἡμεροσκόπειον, diurnæ speculationis locus. Ab

Ἡμεροσκοπός, ὁ, diurnus speculator, excubiis diurnis agens. A σκοπός.

Ἡμερότης, ητος, ἡ, manuetudo. Ab ἥμερος.

Ἡμερφανής, ές, interdiu conspicuus, s. visus. A φαίνω.

Ἡμεροφοιτός, ὁ κῆ ὁν, interdiu oberrans. Ex ἡμέρα, & φοιτάω.

Ἡμεροφύλαξ, ακος, ὁ, custos diurnus.

Ἡμερόφωνος, ος, ὁ κῆ ὁν, diei s inclamans, seu vocans, i. e. lucem. Ex ἡμέρα, & φωνή.

Ἡμερόω, manuefacio, cicuro; ἡμερώμαι, manuefio. Ab ἥμερος. Hinc

Ἡμέρωμα, ατος, τό, mitigatio, manuefactio.

Ἡμεροφαγίν, interdiu ustedire, Suid. Hes. Ex ἡμέρα, & φαγεῖν.

Ἡμέρως, manuete, placide, modeste.

Ἡμερώσις, εως, ἡ, manuefactio. Ab ἡμερόω.

Ἧμες, præs. inf. *Dor.* pro ἦναι, ab εἰμί.

Ἡμετέρμσιν, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ἡμετέραις.

Ἡμί.ερος, ἱερα, ερον, noster, (2) qui nobiscum facit. Ab ἡμεῖς.

Ἡμίαν, ἡμῖν, gen. pl. *Ion.* pro ἡμῶν.

Ἡμιάζω, perf. part. pass. v. ἁμάω.

Ἧμαι, εσαι, imperf. ind. med. verbi εἰμί.

Ἥμαιο, impers. ind. med. v. ἥμαι.

Ἥμασε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἁμάω.

Ἡμᾶι, pro φημί, dico, Att. Aristoph. φαῖ, ἠμί, φαῖ, φασί, ἰησιν, φησι. Hinc ἦν δ' ἐγώ, dicebam; ἦ δ' ὅς, dicebat, inquit, Apud Attices.

Ἡμιαμφορίον, ου, τό, amphoræ dimidium, urna. Ex ἥμισυς, & ἀμφορεύς, & sic reliqua deinceps, ab ἥμι incipientia.

Ἡμίανδρος, ου, ὁ, semivir. Ἡμίανδροι, semimares. Ab ἀνήρ.

Ἡμιάνθρωπος, ου, ὁ, semihomo, semivir.

Ἡμιάονος, ος, ὁ, ἡ, semivir.

Ἡμίαρτον, τό, genus panis hemicycli figura, Hes. ἡμίαρτον. Ab ἄρτος.

Ἡμιασσάριον, τό, semissis.

Ἡμιασσάγαλον, ου, τό, semitalus.

Ἡμιβάρβαρος, ου, ὁ κῆ ὁν, semibarbarus.

Ἡμίβρυχος, & ἡμιβράχης, ους, ὁ κῆ ὁν, dimidia ex parte rigatus, semimadidus.

Ἡμιβρεχος, idem. A βρέχω.

Ἡμιβρωτός, ὁ κῆ ὁν, semesus. A βρώσκω.

Ἡμιβρωτός, ου, ὁ κῆ ὁν, idem & ex iisd.

Ἡμιγένειος, ος, ὁ κῆ ὁν, semibarbatus.

Ἡμιγενής, ές, ὁ κῆ ὁν, semigenitus, i. e. imperfectum genus habens, quasi semicreatus, semincboatus. A γείνομαι.

Ἡμίγυμνος, ου, ὁ κῆ ὁν, seminudus.

Ἡμιζύγιος, & Ἡμίζυξ, υγος, ὁ κῆ ὁν, semivir.

Ἡμίδαιος, ος, ὁ κῆ ὁν, semesus, semiesus; (2) semidivinus; (3) semiustus. A δαίω.

Ἡμιδαλής, ές, ὁ κῆ ὁν, semiloccisus. A δαίζω.

Ἡμίδαμος, ος, ὁ κῆ ὁν, semidomitus. A δαμάω.

Ἡμίδεης, ες, ὁ κῆ ὁν, cui dimidium deest, semivacuus, semiplenus. A δέομαι.

Ἡμιδιαλείπης, ες, τό, dimidiata, dimidii, semicinctium, vestimenti muliebris genus. A διαλείπω.

Ἡμίδουλος, ου, ὁ, semiservus.

Ἡμιεκτίον, ου, τό, dimidiatus sextarius, dimidium sextarii. Ex ἥμισυς, & ἑκτεύς.

Ἡμίεργον, ου, τό, idem & ex iisd.

Ἡμίθαλλος, semigræcus.

Ἡμιεργής, ές, ὁ κῆ ὁν, semifactus, ad dimidium factus; (2) inchoatus. Ab ἔργον.

Ἡμιέργος, ου, ὁ κῆ ὁν, idem & ex iisd.

Ἡμίετες, dimidius annus. Ab ἔτος.

Ἡμιέφθης, ου, ὁ κῆ ὁν, semielixus, semicoctus. Ab ἑφθός.

Ἡμιζάτιον, ου, τό, semicinctium. A ζώνη.

Ἡμίζωος, ου, ὁ κῆ ὁν, semivivus.

Ἡμιηλος, ου, ὁ κῆ ὁν, dimidia ex parte sub expositus; (2) ad dimidium siccatus. Ab ἥλιος.

Ἡμιθαλής, ές, ὁ κῆ ὁν, semivirilis. A θάλλω.

Ἡμιθανῆ, acc. f. *contr.* pro ἡμιθανέα, ab

Ἡμιθανής, ές, ὁ κῆ ὁν, semiuex, semimortuus. A θνήσκω.

Ἡμιθέαινα, ης, ἡ, semidea. Ab

Ἡμίθεος, ου, ὁ κῆ ὁν, semideus, indiges, heros; ἡμίθεοι, indigetes, divi.

Ἡμίθηλυς, ὁ, semivir.

Ἡμιθήρ, ῆρος, ὁ, semiferus. A θήρ, *fera*.

Ἡμίθνης, ητος, vel ἡμίθνης, ητος, ὁ, semimortuus. A θνήσκω.

Ἡμίθνητος, ου, ὁ κῆ ὁν, semimortuus; (2) semimortalis, semidens; (3) qui alternis vicibus vivit, vel moritur. Ex iisd.

Ἡμιθραυς, ος, ὁ κῆ ὁν, semifractus. A θραύω.

Ἡμιθωράκιον, ου, τό, dimidius thorax. A θώραξ.

Ἡμιιουδαῖος, ὁ, semijudæus.

Ἡμικάδδιον, vel ἡμικάδιον, ου, τό, dimidius cadus, dimidium cadi. A κάδος, vel κάδος.

Ἡμικακος, ου, ὁ κῆ ὁν, semimalus, semipravus; (2) non plene bonus; (3) negligens.

Ἡμικάκως, *Adverb.* semiprave, non omnino bene.

Ἡμίκαυς, υος, ὁ κῆ ὁν, semiustus, dimidia ex parte crematus. A καίω.

Ἡμίκαυτος, ου, ὁ κῆ ὁν, idem & ex iisd.

Ἡμίκενος, ου, ὁ κῆ ὁν, semivacuus, semiplenus.

Ἡμικέρμιον, ου, τό, urna. A κέραμος.

Ἡμικεφάλαιον, & ἡμικεφάλιον, nec non ἡμικέφαλον, ου, τό, sinciput. A κεφαλή.

Ἡμικεχαδδυτος, ου, ὁ κῆ ὁν, semiputatus. A κλάδευω.

Ἡμικλας, ὁ κῆ ὁν. semifractus. A κλάω.

Ἡμικλήριον, τό, dimidia hæreditas, dimidium bonorum. A κλῆρος.

Ἡμικόριον, ου, τό, dimidia pars oculi. A κόρος.

Ἡμικοτύλη, ης, ἡ, dimidia cotyla.

Ἡμικοτυλιαῖος, αία, αιον, qui est cotylæ dimidiatæ. Ab

Ἡμικοτύλιον, ου, τό, cotyla, seu hemina dimidiata. A κοτύλη.

Ἡμικράτια, ας, ἡ, dimidia capitis pars; (2) medium capitis. A κρᾶτα

Ἡμικρανία, ας, ἡ, dolor circa dimidium sive medium capitis. Ab ἡμικρανον. Hinc

Ἡμικρανικός, ὁ, ἡ, hemicrania laborans.

Ἡμίκρανον, ου, τό, dimidia capitis pars; sinciput. A κρᾶνος.

Ἡμικυβη, ὁ, semicretensis.

Ἡμικύαθος, ου, ὁ, semicyathus, *Arist.* Ex κύαθος.

Ἡμικύκλιον, ου, τό, semicirculus, semiorbis, hemicyclium. Ab

Ἡμικύκλιος, ὁ κῆ ὁν, semicirculi figuram habens, semicircularis. A κύκλος.

Ἡμικυκλιάδης, ες, idem.

Ἡμίκυκλος, ου, ὁ, semicyclus, hemicyclus.

Ἡμικυλινδρίων, ου, τό, semicylindrus. A κύλινδρος.

Ἡμίκωπον, ου, τό, semimodius. A κύπη.

Ἡμικύων, υνος, ὁ κῆ ὁν, semicanis.

Ἡμιλάσαυρος, ου, ὁ κῆ ὁν, nequam.

Ἡμιλέπιστος, ου, ὁ κῆ ὁν, semiexcorticatus. A λεπίζω.

Ἡμιλύκιος, ου, semiexclusus, sc. ex ovo. A λέπω.

Ἡμίλδινος ου, ὁ κῆ ὁν, semialbus.

Ἡμιλιτρικός, αία, αῦν, selibris, semilibris. Ab

Ἡμίλιτρον, ου, τό, selibra, semilibra, libra dimidiata; (2) semiobolus, sex æris. A λίτρα.

Ἡμίλωτος, ου, ὁ κῆ ὁν, semilotus. A λούω.

Ἡμιλοχία, ας, ἡ, dimidiatus λόχος, dimidia cohors.

Ἡμιλοχίτης, ου, ὁ, qui præest ἡμιλοχίᾳ.

Ἡμιμαθής, ές, ὁ κῆ ὁν, semidoctus. A μανθάνω.

Ἡμιμανής, ές, ὁ κῆ ὁν, semiinsanus. A μαίνομαι.

Ἡμιμάραντος, ον, flaccidus, semiaridus, semimarcidus. Στέφανοι ἡμιμάραντοι, *Lucian.* in Toxar. p. 59. A μαραίνω.

Ἡμιμάσητος, ου, ὁ κῆ ὁν, semimanius. A μασάομαι.

Ἡμιμέδιμνος, ου, ὁ, semimedimnus.

Ἡμιμέθυσος, ου, ὁ κῆ ὁν, semiebrius.

Ἡμιμέρης, ές, ὁ κῆ ὁν, dimidiæ partis, semi. A μέρος.

Ἡμιμισυς, ὁ κῆ ὁν, semiplenus.

Ἡμίμετρον, τό, dimidium mensuræ v. c. modii.

Ἡμιμυσιαῖος, α, ον, semimanifestus. A μύω.

Ἡμίμυσις, τό, semi-membrum, membri dimidius. Ab eod.

Ἡμίμναιον, ου, τό, dimidiatum minæ, dimidiata mina. A μνᾶ.

Ἡμιμοιρον, ου, τό, dimidiata pars, altera pars.

Ἡμιμόχθηρος, ου, ὁ κῆ ὁν, semimalus.

Ἡμίνα, ης, ἡ, l. mina, dimidium sextarii, cotyla, ac tabulum. Ab ἥμισυς.

Ἡμίξεστον, τό, hemina, dimidius sextarius.

Ἡμίσπονδος, ὁ κῆ ὁν, semiunctus, foederatus.

Ἡμιξυρής, ὁ κῆ ὁν, semirasus. A ξυράω.

Ἡμιοβολιον, τό, semiobolus.

Ἡμιόδιον, semita, Phlyacens. Ab ὁδός, *via*.

Ἡμιοδος, ος, ὁ κῆ ὁν, qui dimidia parte præest itineribus.

Ἡμιολία ας, ἡ, sesquipes; (2) sesquialtera; (3) navis piratica.

Ἡμιολισμός, ὁ, ὁ, pensio sesquipedi. Ab

Ἡμιόλιος, α, ὁ κῆ ὁν, totus cum dimidia sui parte, sesquipes, sesquialter, sesquipleæ. Ex ὅλος, *totus*.

Ἡμιόλιος, ος, ὁ κῆ ὁν, idem ex iisd.

Ἡμιονεύς, ος, ὁ κῆ ὁν, mulatus. Ab ὄνος.

Ἡμιονηγός, ὁ, ἀγαθὸ mulorum, mulio. Ex ἡμιονος, & ἄγω.

Ἡμιονικός, ὁ, ἡ, mularis. Ab ἡμίονος.

Ἡμιονιον, ου, τό, herba quædam, *asplenon* alias dicta; (2) avis quædam. Ab eod.

Ἡμιονος, ιδος, ἡ, stercus muli. *ap. Hipp.* pro ἡμιόνειος ὄνος.

Ἡμιονίτης, ου, ὁ, mularis. Ab eod.

Ἡμιονίτις, ιδος, ἡ, mularis; (2) multum parions.

Ἡμιονος, ου, ὁ κῆ ὁν, mulus, vel mula; (2) idem quod ἡμιονιον. Ab ὄνος.

Ἡμιπλῆ, q. d. semiexmis. Ab ὅπλα, *arma*.

Ἡμίποδες αὐλοί, tibiæ pauciorum foraminum. Ab ὁπή.

Ἡμιοπτός, ου, ὁ κῆ ὁν, semiassatus, semiassus; (2) semicoctus. Ab ὀπτάω.

Ἡμιόπτυνος, ὁ κῆ ὁν, qui ex dimidio apparet. A φαίνω.

Ἡμιπαγής, ὁ κῆ ὁν, semiconcretus. A πήγνυμι.

Ἡμιπαθής, ὁ κῆ ὁν, partim adfectus vel vitiatus. Ἡμιπαθέα μέρη, *citat.* A πάσχω.

Ἡμιπαιδεύτος, semidoctus. Suid. indoctus. A παιδεύω.

Ἡμιπαχής, ὁ κῆ ὁν, suffertus. A πάχος.

Ἡμιπέλεκον, ου, τό, securis uno tantum latere scindens, ab una tantum parte acuta. Ex πέλεκυς.

Ἡμιπεντος, ου, ὁ, semiconctus.

Ἡμιπερονικός, αία, αῦν, semiubditalis.

Ἡμίπηχυς, υ, semicubitalis.

Ἡμίπλεθρον, ου, τό, dimidium jugeri.

Ἡμιπληξία, ας, ἡ, hemiplexia labans. Ab

Ἡμιπλήξ,

Ἡμιπλήρης, ης, ες, ὁ ἡ τό, dimidia parte perfectus. A πλήρης.

Ἡμιπληξία, ας, ἡ, dimidii corporis resolutio, paralysis, hemiplexia, quæ ex parte corporis corpus, sicut apoplexia totum corpus.

Ἡμιπλήρης, εος, ὁ ἡ τό, hemiplexicus. Ἡμιπλήρεσι κυσὶν, Æsc.

Ἡμιπλήρατος, ος, ὁ ἡ τό, semodiatus, semimodius. A πλῆρες.

Ἡμιπλίθιον, ου, τό, dimidium later, ἡμιπλινθος, semilatus. A πλινθος.

Ἡμιπνικτος, ος, ὁ ἡ τό, semisuffocatus. A πνίγω.

Ἡμίπους, ποδος, ὁ ἡ τό, semipes, semimanus. A πούς, ποδ.

Ἡμιπύρατος, ος, ὁ ἡ τό, semiustus, semiarsus. A πῦρ.

Ἡμιπύρατος, ος, ὁ ἡ τό, semicombustus, semiustus, semiarsus.

Ἡμιπύρρος, ος, ὁ ἡ τό, semirufus.

Ἡμιρρηγής, ής, ὁ ἡ τό, semifractus, semilacer, interruptus. A ῥήγνυμι.

Ἡμισάλευτος, ος, ὁ ἡ τό, dimidia ex parte concussus & agitatus. A σαλεύω.

Ἡμισαπής, ής, ὁ ἡ τό, semiputris, qui dimidia ex parte computruit. A σήπω.

Ἡμισεῖαι, ατος, τό, dimidium, dimidia pars. Ab

Ἡμισεύω, dimidius sum; (2) dimidia ex parte æquo; (3) ad dimidias partes redigo. Ab ἥμισυς.

Ἡμίσης, gen. f. pro ἡμίσιος, ab ἥμισυς.

Ἡμίσοφις, ος, ὁ ἡ τό, semilapidi.

Ἡμίσπασος, ος, ὁ ἡ τό, semivulsus, semiavulsus. A σπάω.

Ἡμιστίχιον, ου, τό, hemistichium, dimidium versus. A στίχος, versus.

Ἡμιστρατιώτης, ου, semimiles, miles semivir.

Ἡμιστρογγύλος, ον, semiteres, semiteretaris, subobliquus.

Ἡμισυ, εος, τό, dimidium, altera pars, semis. Ab

ΗΜΙΣΥΣ, σεια, συ, Gen. εως, είας, εος, dimidius, semi, semis.

Ἡμισφαγής, ής, ὁ ἡ τό, semimactatus. A σφάζω.

Ἡμισφαίριον, ου, τό, dimidia sphæra, dimidium globi; (2) cœli dimidium. A σφαῖρα.

Ἡμιτάλαντον, ου, τό, semitalentum.

Ἡμιτάριχος, ου, ὁ ἡ τό, qui media ex parte est fallamentum.

Ἡμιτέλεια, ας, ἡ, dimidium seu semissis.

Ἡμιτέλειος, α, ον, dimidius.

Ἡμιτέλεστος, ος, ὁ ἡ τό, dimidia ex parte absolutus, imperfectus. Ab

Ἡμιτελής, ής, ὁ ἡ τό, semiabsolutus, semifactus, imperfectus. Ab

Ἡμιτμητος, ος, ὁ ἡ τό, semiruptus, semifractus, interruptus, imperfectus. A τέλος.

Ἡμίτμητος, ος, in duas partes fectus.

Ἡμιτόμιος, ου, ὁ, hemitbatus, cui alter testiculus exectus est. Ex τέμνω.

Ἡμιτομίας, ου, ὁ, Idem & ex ind.

Ἡμιτόμιον, ου, τό, dimidia pars, dimidium.

Ἡμιτονία, ας, ἡ, idem; (2) tonus. Ab

Ἡμίτονος, ὁ ου, dimidiatus.

Ἡμιτόνιον, ου, τό, dimidia pars toni, semitonium. A τόνος.

Ἡμιτραυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, semibalbus.

Ἡμιτριβής, ές, paululum detritus. A τρίβω.

Ἡμιτριγωνον, τό, dimidium triangulum

Ἡμιτριταῖος, αία, αῖον, semitertianus.

Ἡμιτύβιον, ου, τό, indumentum lineum, fimbria; (2) sudarium, tersoria.

Ἡμιτύμβιον, ου, τό, dimidium, h. e. parvum busium, parvum sepulchrum. A τύμβος.

Ἡμίυπνος, ου, ὁ ἡ τό, semisomnis.

Ἡμιφανής, & Ἡμιφαντος, ες, dimidia parte conspicuus. A φαίνομαι.

Ἡμιφάλακρος, ου, ὁ ἡ τό, semicalvus.

Ἡμιφόριον, ου, τό, dimidia vestis pars. A φόρος.

Ἡμιφαυλος, ον, dimidia parte futilis, i. e. nullius pretii in aliquo genere.

Ἡμιφλεγής, ής, ὁ ἡ τό, semiustus, semiustulatus. A φλέγω.

Ἡμιφλοιος, ου, ὁ ἡ τό, idem & ex usu.

Ἡμιφωνος, ος, ὁ ἡ τό, dimidiatam vocem edens; (2) intra tenuvocalis. A φωνή.

Ἡμίχλαινος, ου, ὁ ἡ τό, semivaridis.

Ἡμιχοίνιος, αία, αῖον, dimidium continens coenicum, semisextarius. A χοῦς.

Ἡμίχους, ουν. ἡμίχυς, υ, ὁ ἡ τό, idem & ex usu. Hinc & ἡμίχυν, Ic. σχῆσιον, dimidius congius.

Ἡμιχοινικος, ου, ὁ ἡ τό, dimidiam chœnicem continens.

Ἡμίχοινιξ, ικος, ὁ ἡ τό, dimidia chœnix.

Ἡμιχολιάδιος, ος, ὁ ἡ τό, fuob bilis.

Ἡμιχόλιον, ου, τό, altera pars chori bipartiti.

Ἡμιχρηστος, ὁ ἡ τό, non satis bonus, subbonus, probus.

Ἡμίχωστος, ὁ ἡ τό, ex dimidia parte [illegible]

Ἡμιψαφος, ου, ὁ ἡ τό, semiruditus. A [illegible]

Ἡμιψυχής, ές, ὁ ἡ τό, idem quod seq.

Ἡμιψυχος, ὁ ἡ τό, semirigefactus, semigelatus. A ψυχος.

Ἡμίψυχος, ου, ὁ ἡ τό, semianimis. A ψυχή

Ἡμιωβελιαῖος, αία, αῖον, semiobolaris, semiobolum pretio æquans; (2) vilis, exigui pretii. Ab

Ἡμιωβέλιον, ου, τό, semiobolus, dimidia obuli pars. Hinc & τὰ ἡμιωβέλια, ων, dona minimi pretii. Ab eod.

Ἡμιώβολον, ου, τό, idem & ab eod.

Ἡνιαμον, ου, τό, femur. Ab ἰσχίον

Ἡμμαι, perf. ct. ind. pass. v. ἅπτω.

Ἡμενηκώς, perf. part. act. v. ἐνείρω.

ΗΜΟΣ, Æol. Poet. quando, cum.

Ἥμος, ὁ, ὅν, noster, P. V. Ab ἥμεις.

Ἡμοσύνη, ης, ἡ, jaculatio, seu jaculandi peritia. Ab ἥμων.

Ἡμπεχόμην, imdu'ar, imperf. ind. pass. Poet. pro ἠμπεχόμην, ab ἀμπέχω.

Ἡμπεχόμην, ου, 2. ind. med. v. ἀμπέχω.

Ἡμπισχόμην, imperf. ind. pass. v. ἀμπέχω.

Ἡμπλακον, 3. f. a. 1. ind. act. v. ἁμπολ ω.

Ἥμων, ονος, ὁ ἡ τό, jaculator, qui solet meminare, seu cadere. Ab ἥμαι.

Ἥμωσε, 3. fing. a. 1, ind. act. v. [illegible] ω.

Ἡνύσατο, conclusit, 3. sing. a. 1. ind. Æol. format Hom. Il. 4, 290.

ΗΝΤΩ, f. υσω, inclino, cado, demitto. Ἐπὶ τ' ἠνυσ' ἀσαχύεσσιν, Il. 2, 148. ἤνυσε κάρη, ibid. 8, 308.

Ἡμφιάσαν, imperf. ind. act. pro ἠμφίεσαν, ab ἀμφιέννυμι.

Ἡμφιεσμένος, perf. part. pass. v. ἀμφιέννυμι.

Ἡμφίεσκον, imperf. ind. act. v. ἀμφιέλλω.

Ἡμφίεσσε, imperf. 3. s. act. pro ἠμφίεσαν, ab ἀμφιέννυμι.

Ἡμφιεννύμην, imperf. ind. v. ἀμφιέννυμι.

Ἡμφίεσα, ποιησάμην, a. 1. ind. act.

Ἡμφίεσμαι, vestis sum, perf. ind. pass.

Ἡμφιεσμένος, acc. sing. perf. part. pass.

Ἡμφιέσσατο, imperf. ind. act. contr. pro ἠμφιέσαντο, ab ἀμφιέννυμι.

Ἥμων, ονος, ὁ, jaculator. Ab ἵημι, mitto.

ΗΝ, Conj. si, pro ἐὰν si. Hinc ἢν μὴ, n.si.

Ἧν, dixi, Poet. pro εἶπον, a. 2. verbi φημί.

Ἧν, missi, a. 2. ind. verbi ἵημι.

Ἠνάγκασσα, a. 1. ind. act. v. ἀναγκάζω.

Ἠναγκασμένος, Æol. coactus.

Ἠναίδικτις, nom. f. perf. part. act. verbi ἀναίδεια.

Ἠνάλωσα, a. 1. ind. act. Dor. pro ἀνήλωσα, ab ἀναλίσκω.

Ἠναπαλγῶ, a. 1. ind. pass. v. ἐκπαπίσμαι.

Ἠναξα, a. 1. ind. act. v. ἄνασσω.

Ἠναρα, 3. f. imperf. ind. act. cum v ἐφελκ.

Ἠναρε, interfecit, a. 1. ind. act. v. ἐναίρω.

Ἠνδανεν, imperf. ind. act. verbi ἀνδάνω.

Ἠνδρεσαγάθησε, perf. ind. act. v. ἀνδραγαθίζω.

Ἠνδραπόδισε, a. 1. ind. pass. v. ἀνδράποδον.

Ἠνεγκα, a. 1. ind. act. v. φέρω pro ἤνεγκα.

Ἠνεγκαν, tulerunt, 3. pl. a. ejusd.

Ἤνεγκον, tuli, a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Ἠνεγμαι, latus sum, perfect. indic. pass. verbi φέρω.

Ἠνεθλιν, a. 1. ind., act. Ion. pro ἤνεγκα, a φέρω.

Ἠνείκατε, edixit, 3. fing. a. 1. ind. act. Pret. pro ἀνεῖπε, ab ἀνείπω.

Ἠνείκθην, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἠνέχθην, a φέρω.

Ἠνεικόμην, sustinebam, imperf. ind. med. Att. pro ἀνεχόμην, a verbo ἀνέχομαι, sustineo, tolero; ἠνείκετο, Euripid. Electr. 264.

Ἠνίκατα, Adverb. diu multumque, longo tempore. Ab

Ἠνεκής, ές, (Gen. ὁ ἡ τό, porrectus, protentus in longitudinem; (2) perpetuus, continuus.

Ἠνεπον, dixi, a. 2. ind. act. verbi ἐνέπω.

Ἠνεσσα, laudavi, a. 1. ind. act. verbi αἰνέω.

Ἠνεσάμην, a. 1. ind. pass. v. ἀνέχω.

Ἠνεσχόμην, a. 2. ind. med. Att. pro ἀνειχόμην.

Ἠνέχθην, delatus sum, a. 1. ind. pass. v. φέρω.

Ἠνέωγα, perf. ind. med. Att. pro ἀνέῳγα, ab ἀνοίγω.

Ἠνιάχησαν, ejulatum sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass.

Ἠνιάομαι, perf. ind. med. Att. pro ἀνίαμαι, ab ἀνιάω, pro ἀνιάομαι.

Ἠνιγμένος, perf. ind. med. verbi ἀνίσσω.

Ἠνίκα, 3. fing. a. 1. ind. act. Dor. pro ἦλθε, ab ἔρχομαι.

Ἠνίκα, a. 2. ind. Dor pro ἦλθον.

Ἠνίσμην, perf. ind. pass. v. ἀνίζω.

ΗΝΙ, Dor. ego.

ΗΝΙΑ, ας, ἡ, habenarum, retinaculum.

Ἠνίδια, habenæ, Æsch.

Ἠνίεμαι, perf. ind. pass. v. ἀνίημαι.

Ἠνίκα, Dor. pro ἀνίκα, ab ἀνίημι.

Ἠνίσω, 2. f. perf. ind. pass. v. ἀνίζω.

ΗΝΙΚΑ, Attic. quum, quando, ap. Att. ea quæ de ἡνίκα dici quæ hactenus ut Ε annotata.

Ἡνίον, ου, τό, frenum. Ab ἡνία.

Ἡνιοκεύω, ω, habenas conficio, (2) officina habenarum.

Ἡνιοπεία, habenas conficio, (2) habenas rego & duco, (3) rego, moderor. Ab

Ἡνιοποιός, ὁ, ἡ ὁ ἡ τό, qui habenas conficit. Ex ἡνία, & ποιέω.

Ἡνιοστροφέω, ω, habenas verto, guberno. Ὃς ἅρμα λεύσσων ἡνιοστροφεῖ βίᾳ, Eur. Ph. 1760. Ὁ τὰς ἀνδρηλατ Ψύλλαν ἡνιοστροφεῖ, Lyc. 166. Ab

Ἡνιοστρόφος, ου, ὁ ἡ τό, qui habenas vertit, auriga. Ex ἡνία, & στρέφω.

Ἡνιοχεία, ας, ἡ, auriga; (2) gubernatio, moderatio, regimen. Ab ἡνιοχεύω.

Ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga; obliqui casus ἡνιόχου, ἡνιόχῳ, ἡνίοχον, Poet. Ab ἡνιοχέω.

Ἡνιοχεύω, f. εύσω, habenas teneo, auriga; (2) moderor, rego. Ἡδὺν ἡνιοχεύειν, Epigr. Ab ἡνίοχος.

Ἡνιοχία, ας, f. ἡσω, idem & ab eod.

Ἡνιοχῆες, nom. pl. Ion. pro ἡνιοχεῖς.

Ἡνιόχησις, εως, ἡ, auriga. Ab ἡνιοχέω.

Ἡνιοχικός, ἡ, όν, auriga, (2) gubernatio, moderatio, regimen. Ab ἡνίοχος.

Ἡνιοχικός, ἡ, όν, auriga, (2) gubernatio, moderatio, regimen. Ab ἡνιοχέω.

Ἡνιοχικός, ἡ, όν, auriga, (2) gubernatio, moderatio, regimen. Ab ἡνιοχεύω.

Ἡνιοχικός, ἡ, όν, auriga, (2) gubernatio, moderatio, regimen. Ab ἡνιοχία.

Ἡνιοχικός, ἡ, όν, auriga, (2) gubernatio, moderatio, regimen. Ab ἡνιόχησις.

Ἡνιοχικός, ἡ, όν, auriga, (2) gubernatio, moderatio, regimen. Ab ἡνιοχικός

'Ηνον, imperf. ind. act. *per Syn.* pro ἤνυον, ab ἀνύω.
'Ηνορ-, *nom* ἠ, vel ἤνορίη, ης, ἡ, virilitas; ἠνορ-ηφιγενείων, Hom. Il. β, 156. Ab ἀνήρ.
'Ηνοχθ-αι, perf. ind. med. verbi φέρω.
'Ηνοψ, ὀπτ-ος, ὁ, ἡ, ἤ, ignorus, vocalis; (2) perspicuus, lucidus. Ab ὀψ, *vox*, vel ὄψ, *oculus*.
'Η χύμην, 1. sing. aor. 2. ind. med. *contract.* pro ἠνεχυμην, ap. Soph. An. 473. Ab ἀνίχω.
Ηντ-αι, *sedent*, 3. plur. præs. ind verbi ἧμαι.
'Ηντεον, imperf. ind. act. verbi ἀντάω, *Ion.* pro ἀντᾶν.
'Ηντετο, 3. s. imperf. ind. med. v. ἀντομαι.
'Ηντησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀντάω.
'Ηντιζόλων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠντιζόλεον, ab ἀντιζολέω.
'Ηντιδινων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠντιδίνεον, ab ἀντιδινέω.
'Ηντινα, *quam*, acc. sing. ab ὅστις.
'Ηντλακότες, nom. plur. pluſq. part. act. verb. ἀντλέω.
'Ηντο, *jedebant*, 3. pl. impeſf act. v. ἧμαι.
'Ηνυεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀνύω.
'Ηνυσα, *perfeci*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.
'Ηνυσεον, ὁ, τὸ, unus ex ventriculis animalium ruminantium. Ab ἀνύω, *perficio*.
'Ηνωγ-α, *imperavi*, perf. ind. med. v. ἀνώγω.
'Η ο ε, *jussit*, a. 1. ind. act.
'Η ρ ρ α ι, perf. ind. pass. verbi ἰνόω.
'Ηνύσθην, imperf. ind. act. pro ἠνέχθησαν, ab ἀνοίσω.
'Η ο ῶσα, *emendavi*, a. 1. ind act.
'Ηνιοχλων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠνιόχλεον, ab ἐνοχλέω.
Η ο, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἧκα.
'Η ε ι, *jussi*, a. 1. ind. act. v. ἀγω.
'Ηξις, εως, ἡ, adventus. Ab ἥκω.
'Ηξιν, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἠξίεσε, ab ἀξιόω.
'Ηξ-ω, 3. sing. perf. ind. pass.
Ηξ-ον, 3. pl. t. 1. ind. act v. ἥκω.
'Η ξ ω, *veni*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἥξω.
Η ῖ, *mihi*, dat. sing. *contr.* pro ἧσι, ab ἧς.
'Η ῖον, ου, ὁ, ἡ, ovinus, ovillus, pecudinus. Ab ἶς.
'Ημῶν, 1. plur. a. 2. ind. act. *Att.* pro εἶμεν, ab εἰμί.
'Η ν, *eram*, 2. ind act. *Att.* pro εἶν.
'Η ν, *eram*, acc. sing. ab ἦν.
'Ηνησας, 2. sing. a. 1. ind. act v. αἰνέω.
'Ηπι-ος, ία, ιον, littoralis. Ab ἠιών.
'Η ε, gen. sing. *contr.* pro ἠοῦς, ab ἠώς.
'Η Π Α Ρ, ατ-ος, τὸ, hepar, jecur.
'Ηπατήθω, a. 1. ind pass. v. ἀπατάω.
'Ηπατηρος, ὁ, ἡ, hepaticus, hepatarius; a præc. Adhibent & ἡπατήρια, scil. φάρμακα, medicamenta hepatica. Ab eod.
'Ηπατητικος, ἡ, ὁν, fraudulentus. Ab ἀπατάω.
'Ηπατικ-ος, ὁ, ἡ, hepaticus, ad hepar pertinens. Ab ἧπαρ.
'Ηπατιαῖος, α, ον, idem.
'Ηπατιζω, f. ισω, hepar refero, hepari similis sum; (2) ad hepatis colorem vergo.
'Ηπατικος, ὁ, ἡ, ὁν, jecoralis; (2) qui morbo hepatico laborat. Ab eod.
'Ηπάτιον, ου, τὸ, jusculum. Ab ἧπαρ.
'Ηπατίτης, ου, ὁ, hepaticus, hepatarius.
'Ηπατίτις, ιδ-ος, ἡ, hepatica. Ab ἡπατίτης.
'Ηπατοειδης, ες, ὁ, ἡ, ἤ, jecinori similis. Ex ἧπαρ, & εἶδος.
'Ηπατος, ου, ὁ, piscis quidam a jecinoris colore nomen fortitus. Ab ἧπαρ.
'Ηπατοσκοπέω, exta conſulo.
'Ηπατοσκοπία, ας, ἡ, jecinoris inſpectio, haruspicina. Ab
'Ηπατοσκοπ-ος, ου, ὁ, ἡ, ἤ, haruspex, extiſpex, qui ex inſpecto victimæ jecinore futura colligit. Ex ἧπαρ, & Σκοπέω.
'Ηπατοφθορ-ος, ὁ, ἡ, ἤ, hepatis affector, ap. Lyc. *a Scholiaste verba, quod non viderat.* Ern.
'Ηπατώριον, ου, τὸ, cœpatulum, hepar.
'Ηπειρ-ε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀπαρέω.
'Ηπειδανε, ης, ὁν, claudus; (2) infirmus; (3) ſtolidus. Ex η pro α priv. & πεῖζα, *pes extremus*, ut ſit quaſi ἄπους. Hinc
'Ηπειδανέω, debilito.
'Ηπειζητο, 3. ſing. imperf. indic. paſſ. verbi ἐπείγω.
'Ηπειγμαι, perf. ind. paſſ.
'Ηπεδανα, ας, ἡ, a. 1. ind. act. v. ἀπεθέω.
'Ηπειθον, imperf. ind. act pro ἠπείθουν.
'Ηπείλη, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠπείλει.
'Ηπειλησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀπειλέω.
'Ηπειογενὴς, ἐς, in continente natus. A γίγνομαι.
'Ηπειροιο, gen. ſing. *Ion.* pro ἠπείρου. Ab
'Η Π Ε Ι Ρ Ο Σ, ου, ὁ, terra continens ac mediterranea; (2) nomen regionis, Epirus. Hinc
'Ηπειρόω, continentem facio, continenti adjicio. 'Αναχαρίτεις κυμάτων θαλάσσας ἠπείρωσαν, Ariſtot.
'Ηπειρώτης, ου, ὁ, in continente natus; (2) Epirota, quidam ex Epiro. Ab eod.
'Ηπειρωτικὸς, ἡ, ὸν, ad continentem ſpectans; (2) Epiroticus. Ab eod.
'Ηπειρωτις, ιδ-ος, ἡ, mediterranea.
'Ηπειτα, *deinde*, *Poet.* pro ἔπειτα.
'Ηπιρότομα, ατ-ος, τὸ, ices, qua aliquem decipimus. Ab ἠπειροτόμος.
Ηπ ῖ πεύς, ἰδ-ος, ὁ, impoſtor, decipulator. Ab eod.
'Ηπ ῖ πεύσας, a. 1. part. act. v. ἠπεροπεύω.
Ηπ ῖ πόθ τις, ου, ὁ, fraus, impoſtura.
Ηπ ῖ ποθ τὴς, ου, ὁ, idem quod ἠπεροπεύς.
'Ηπ ῖ τοτὸν, n. τὸν, decipio, fallo. 'Η ὀχ ἅλις, ὅτε γυναῖκας ἀνδρὶ δεῖ ἠπ ῖ τοτεύειν; Il. ζ, 325. Ab ὀφ, *vox*.
'Ηπεχθάνοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Att.* pro ἀπηχθάνοντο, ab ἀπεχθάνομαι.
'Ηπητὴς, οῦ, ὁ, fautor, vel futor. Ab ἠπάω.
'Ηπάτειρα, ας, ἡ, fautrix, vel futrix.
'Ηπητηριον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo futores & farteres in confuendis coriis vel pannis utuntur, fubula, acus. Ab ἠπάω.
'Ηπιαλέω, ῶ, epiala febri laboro. Ab
Η Π Ι Α Λ Ο Σ, ου, ὁ, febris quotidiana, epialus.
'Ηπιάλης, ντ-ος, ὁ, Epialus, incubus.
'Ηπιαλώδης, ες, ὁ, ἡ, ἤ, febrilis. A præc.
'Ηπιαμα, ατ-ος, lenimentum. Ab
'Ηπιάω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, mitigo, lenio. Ab ἤπι-ος, & δάω.
'Ηπιόδωρ-ος, ου, ὁ, ἡ, lenis, qui mitia dat. Ab ἤπι-ος, & δῶρον.
'Ηπιοδωτὴς, ου, ὁ, idem, *Eprit.* Aſculapius.
'Ηπιόθυμ-ος, ου, ὁ, ἡ, benigni & mitis animi. Ex ἤπι-ος, & θυμὸς.
'Ηπιόλης, ου, ὁ, idem quod ἠπιαλ-ος.
'Ηπιόλιον, ου, τὸ, levis febris, epiali acceſſio. Dim. ab
'Ηπιολ-ος, ου, ὁ, bubula circa lychnum volitans. Dicitur etiam idem eſſe quod ἠπιαλ-ος.
'Ηπιομοιρὰς, ου, mite fatum ſortitus, mite ingenium ſortitus.
Η Π Ι Ο Σ, ία, ιον, placidus, clemens, mitis, lenis. Hinc
'Ηπιότης, ητ-ος, ἡ, lenitas, clementia.
'Ηπιοχειρ-ος, ου, ὁ, ἡ, ον, qui placidas & benignas manus habet, placidus, mitis.
'Ηπίσατο, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* & *Att.* pro ἐπίστατο, ab ἐπίσταμαι.
'Ηπιστάθω, a. 1. ind. paſſ. v. ἀπιστέω.
'Η τιστων, *diffidunt*, 3. pl. a. 1. ind act.
'Ηπίστων, imperf. ind. act. pro ἠπίσταν. 'Ηπίσατο, novere, aor. 2. imp. ind. verbi ἐπίσταμαι, imp. ἠπίσαμεν, ἠπίσασαν, *Ion.* ἠπίσατο, *Att.* ἠπίστων, Euripid. Iliace. Enr. 341.
'Ηπίως, *Adv.* leniter, benigne, clementer, a quo animo. ἠπιώτερον, *Ion.* ius.
'Ηπτεμεν, imperf. ind. med. v. ἁπτομαι.
'Ηπτορεν, imperf. indic. act. pro ἤπτορον, ab ἀόρατος.
'Ηπυ, nimirum; (2) certe, profecto; (3) nedum, multo minus; (4) interrogat etiam.
'Ηπλατ-ο, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἅπλω.
'Ηπυεν, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἀπύω vel ἠπύω.
'Ηπύτα, *vociferator*, voc. ſing. ab
'Ηπύτης, ου, ὁ, vociferator. Ab
'Ηπύω, ſono, ſonitum edo, vociferor, clamo. 'Ούτ' ἀνὴρ οὔτε γυνὴ γε φωτὶ δρυτὸν γε μετὰ δρυσὶν ὑλιτόμοισιν 'Ηπύει, Il. τ, 399. Ab ἠπύω.
'Η ρ, ἦρ-ος, τὸ, ver; (2) diluculum. Ab ἔαρ.
'Ηρα, τὰ, grata, apta, convenientia. Ab ἐράω, *amare*, vel ἄρω, *apto*. (Ἠρα, gratiam, beneficium, auxilium, *ab antiquo* ἄω, quod ideum ſignificat. *Etm.*)
'H P A, ας, ἡ, Juno.
'Ηρα-ται, aor. 1. indicat. act. verbi ἀράω.
'Ηρα, 3. ſing. imperf. ind. pro ἤρατο, ab ἐράω.
Ηρᾶτο, *imprecabatur*, 3. ſing. imperf. ind. pro ἠράσατο, ab ἀράομαι.
'Ηραῖ-ος, αία, αῖον, Junonius. Hinc ἡραῖον, τὸ, pro ἡραῖον, Junonis templum, τὰ ἡραῖα, pro ἡραῖα, ων, Junonia ſacra, ſeu feſtum Junonis. Ab ἥρα.
'Ηρακλέης, εῦ-ος, *contr.* 'Ηρακλῆς, Hercules. Declinatur: 'Ηρακλῆς, 'Ηρακλέος, 'Ηρακλεῖ, 'Ηρακλέα. 'Ηρακλέες, Apud Poetas. 'Ηρακλέης, 'Ηρακλέος, 'Ηρακλέϊ, 'Ηρακλέα, 'Ηρακλέε, 'Ηρακλεῖ, 'Ηρακλέες, 'Ηρακλέων, 'Ηρακλεῦσι, 'Ηρακλέας, 'Ηρακλέες, 'Ηρακλέων, 'Ηρακλεῦσι.
'Ηρακλείδης, ου, ὁ, Heraclides, filius vel nepos Herculis. Patronym. ab 'Ηρακλέης.
'Η ρακλεῖ-ος, εία, εῖον, Herculeus. Hinc τὸ ἡρακλεῖον, ου, feſtum Herculis, & τὸ ἡρακλείειον, ου, templum Herculis. Ab eod.
Ηράκλεις, *Adv.* Hercle; (2) part. admirandi cum tertiæ. Ab eod.
'Ηρακλειτίζω, f. ισω, ſum ſectæ Heraclitææ. Ab ἡρακλειτ-ος.
'Ηρακλειτιστὴς, ου, ὁ, ſectator Heraclitii.
'Ηρακμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἐράω.
'Ηράσθην, ἐρ-ῶ, a. 1. ind. med. verbi αἴρω.
'Ηρατο, 3. pl. a. 1. ind. act.
'Η ρ ἀνθεμον, ου, τὸ, eranthemon, herba. Ex ἦρ-ος, & ἄνθος, *flos*.
'Ηρατὴς, οῦ, ὁ, rex, præfectus, opitulator, Etym. Hoc.
'Ηρατεύω, opera fero, gratificor.
'Ηρατο, perf. indic. med. *Att.* pro ἤραρε, ab ἄρω.
'Η ρ χιὸς, ὰ, όν, a vere incipiens. Ex ἦρ, & ἀρχόμαι.
'Ηρᾶς, 2. ſing. imperf. ind. act. pro ἤρασες, ab ἐράω.
'Ηρασάμην, *duxi*, aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ἠρασάμην, captus fui amore, ab ἐράζω pro ἐράσσω, *amo*. Hom. Il. 14, 317. Θυὼ ποτ' ἠρασάμην 'Ερεσσιάς ἀλόχοιο.
'Ηρᾶσθαι, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐράω.
'Ηρασσατο, 2. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἤρατο.
'Η ῦτο, 3. ſing. imperf. indic. med. *contr.* pro ἠείρετο, ab ἀείρω.
'Ηρεῖσαι, *dare*, a. 1. ind. paſſ. verbi αἴρω.
'Ηρεῖ, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἤρει, ab ἐράω, *amo*, vel ἀείρω, *tollo*.
'Η ρθεν, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐρέθω.
'Ηρεθθ-ῆ, 3. ſing. pluſq. ind. act. v. ἐρείδω.
'Ηρεικε, imperf. ind. act. v. ἐρείκω.
'Ηρεικατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἐρείδω.
'Ηρέτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. pro ἤρετο, ab ἐράω.
'Ηρεύαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἐρεύγω.
Ηρέμα, *Adv.* lenſim, pauliatim, lente, ſacte. (2) aliquantum. Ab ἥσυχος.
'Ηρεμαίζω, mineo. Ab ἥρεμα.
'Ηρεμαῖος, αία, αῖον, quietus, ſabmiſſus, lenitus. Ab ἡρεμέω.
'Ηρεμαίως, *Adv.* lenitus.

'Ηρεμεσίμους,

Ἡσυχίᾳ, *Adv.* quietius. Ab ἡσυχ⊙.
Ἡσυχάω, quiesco, quietus sum; (2) intrequens sum, de loco. Ab ἡσυχ⊙. Hinc
Ἡσυχασις, εως, ἡ, ipsa quiescendi actio, quies; (2) perturbationum sedatio.
Ἡσυχία, ας, ἡ, quies, tranquillitas.
Ἡσυχίζω, f. ἰσω, sedo, quiescere facio. Ab
ΗΣΥΧΟΣ, ον, ἠμον, quietus, otiosus, mitis, placidus.
Ἧται, *tuli*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi αἴρω.
Ἠτινάς, ᾶ, ἁν, vernus. Ex ἐαρινός, ab ἔαρ.
Ἦτορ, impe f. ind. act. verbi αἴρω.
Ἧπται, 3. f. perf. ind. pass. v. ὀφάω, *tego*.
Ἤτεσα, *plaui*, a. 1. ind. act. verbi ἠΐστημι.
Ἠτίτισα, *elegi*, a. 1. ind. act. v. αἰτιτίζω.
Ἤτρετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἐραμαι.
Ἠτρύνησα, a. 1. ind. act. v. ἐρέτρω.
Ἥρας, *Junonis*, gen. sing. *Ion.* pro Ἥρας, ab Ἥρα, *Juno*.
Ἧρται, perf. ind. pass. v. αἴρω.
Ἤρτμεν, 1. plur. perf. ind. act. *per Syn.* pro ἠρτήκαμεν.
Ἠρτρώθην, a. 1. ind. pass. v. ἐρωμάω.
Ἠρτυμένος, *vastatus*, perf. part. pass. v.
Ἤρτυον, pluſq. ind. med. *Att.* pro ἤρατο, a verbo ἄρω.
Ἦν ἤρατο, 3. sing. pluſq. indic. pass. verbi ἐρείδω.
Ἤρτηντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. αἴρω.
Ἤρθην, 1. plur. perf. ind. pass. v. αἴρω.
Ἠρώησε, 2. sing. a. 1. ind. act. v. ἀρβρίω.
Ἠρι, *Adv.* mane; (2) vere. Ab ἦρ.
Ἠριγένεια, ας, ἡ, diluculum producens, aurorae epith. Ex ἠρι, & γίνομαι.
Ἠρίγενης, ⊙ους, ὁ ἡ ἡ, vernus; (2) matutinus. Ex ἦρ, vel ἠρι, & γίνομαι.
Ἠρίγηρων, ⊙οντος, ὁ, senecio, herbae genus, cujus flores capillorum molo canescunt. Ex ἦρ, & γήρων, *senex*. Cuj. memin. Plin. l. 25. §. 106. c. 13. *Angl.* Groundsel.
Ἠριγρᾶς, ⊙ου, ὁ ἡ ἡ, sepulchrorum conſector, ſpoliator ſepulchrorum, Hes. Ex ἠριον, & ἔργον, ὄμυ.
Ἤειζον, imperf. ind. act. verbi ἐρίζω.
Ἠρικέ, *contenderat*, 3. ſing. pluſq. ind. act.
Ἠριθμημένοι, nom. plur. p. ſ. part. paſſ. f. g. ab ἀριθμέω.
Ἤρμεν, *ſcui*, a. 2. ind. act. verbi ἐρείκω.
Ἠρινός, ᾶ, ὁν, candidus.
Ἠρινός, ᾶ, ὁν, vernus. Ex ἦρ, ἦρος.
ΗΡΙΟΝ, ου, τὸ, monumentum, ſepulchrum.
Ἤρικε, *cecidi*, a. 2. ind. act. v. ἐρείπω.
Ἠριπόλη, ης, ἡ, aurora; (2) dies. Ex ἠρι, & πολέω, *verſor*.
Ἠριπόλθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐριπόω.
Ἤρισσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐρίζω.
Ἤιστος, *culti*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi αἴρω.
Ἠρκέ, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἤρκει, ab ἀφέλω.
Ἤρκεσα, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἠρκέσι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἔρχομαι, *ingreſſus*.
Ἤρκας, *qui ſuſtulit*, perf. part. act. verbi αἴρω.
Ἄρμαι, *jubatus ſum*, perf. ind. paſſ.
Ἠρμοζα, 3. ſing. imperfect. indic. act. verbi ἁρμόζω.
Ἠρμοσμένως, apte. Ab ἁρμόζω.
Ἠρείσατο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. pro ἠρείστο, ab ἐρείδομαι.
Ἠρήσατο, *precatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med.
Ἠρώοντι, 3. pl. imperf. ind. v. ἄνυμαι.
Ἠρόμεθα, a. 1. ind. med. v. ἔρχομαι.
Ἠρύκακον, *coercerunt*, 3. pl. a. quaſi.
Ἠρύκακε, *coerit*, 3. ſing. a. quaſi.
Ἤ, ξέι, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἄρ ω.
Ἠρόμεν, a. 2. ind. med. v. ἐρύομαι.
Ἤρκ, 2. ſing. imperf. vel a. 2. ind. med.
Ἤρσα, *aravi*, a. 1. indic. act. verbi ἀρόω.
Ἤστο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. pro ἧστο.
Ἧστο, 3. pl. imperf. indic. paſſ. pro ἧντο, ab αἴρω.
Ἤστην, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.
Ἤρπασεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ, ab ἁρπάζω.
Ἧρσα, 2. l. ind. act. *Æol.* pro ἦρα, ab ἄρω.
Ἤρτυε, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἄρω.
Ἤρτο, *ſublatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ.
Ἤρτημαι, perf. ind. paſſ. verbi κρέμαω.
Ἠρτύνετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἀρτύνω.
ΗΡΤΓΓΙΟΝ, ου, τὸ, eryngium, herba, *Angl.* Cypugo, or Sea-holly.
Ἠρυγ⊙, ης, ὁ, villus dependens ex mento hircorum. Quaſi ab εἴρειν, *lanugo*.
Ἤουρα, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. ἐρύω.
ΗΡΤΓΩ, mugio, Heſ. ἠρύγων, μυκώμενος, mugiens.
Ἠρύκακε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐρυκάω.
Ἤρυκον, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐρύκω.
Ἤρυον, imperf. ind. act. verbi ἀρύω.
Ἤρυτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. v. ἐρύω.
Ἤρχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἄρχω.
Ἤρχατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤρχαντο, ab ἔρχω, vel εἴργω.
Ἤρχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἔρχω.
Ἤρχθεν, *inceptus ſum*, a. 1. ind. paſſ.
Ἦρα, 2. ſing. a. 1. ind. med. verbi αἴρω.
Ἤρωας, *Heros*, acc. pl. ab ἥρως, *heros*.
Ἡρώδης, ου, ὁ, Herodes. Hinc
Ἡρῳδιανοί, οἱ, Herodiani, Herodis miniſtri.
Ἡρῳδιάς, ἀδ⊙, ἡ, Herodias, filia Herodis, item Herodis concubina. Ab eod.
Ἡρῷον, ου, τὸ, heroum monumentum. Ab ἥρως.
Ἡρωϊλεγεῖον, ου, τὸ, metrum ex heroicis & elegiacis verſibus conſtans. Ex ἡρω⊙, & ἐλεγεῖον.
Ἡρώεσσιν, dat. pl. ab ἥρως, pro ἡρωσι.
Ἤρωσσα, *finxi* a. 1. ind. act. verbi ἐρύω.
Ἡρωϊκός, heroicè agis; (2) carmen heroicum scribo.
Ἡρωϊκός, ή, όν, heroicus. Ab ἥρως.
Ἡρωϊκῶς, fortiter.
Ἡρωΐνη, & ἡρώνη, ης, ἡ, heroina, i. e. semidea. Ab eod.
Ἡρωϊ⊙, ία, ον, herous. Ab eod.
Ἡρωϊς, ἴδ⊙, ἡ, heroïs, heroina, heroïca.
Ἡρωϊσσα, & ἡρώσσα, ης, ἡ, idem.
Ἡρωολογέω, res Heroum expono, de poeta Epico.
Ἡρωολογία, ἡ, hiſtoria ſ. res Heroum.
Ἤρων, imperf. ind. act. pro ἤρων, ab ἐράω, *amo*.
Ἡρῷον, ου, τὸ, heroum, herois ſarum ſeu monumentum, ſacrarium, ſtatua; (2) carmen heroïcum; (3) epulum ſolenne in honorem heroïs.
Ἡρω⊙, vel ἡρωϊ⊙, vel ἀτ. ὁν, vel φων, herous. Ab ἥρως, [illegible]ειλον.
ΗΡΩΣ, ω⊙, ὁ, heros, ſemideus; (2) generoſus, potens, fortis.
Ἡρωσσα, ης, ἡ, heroina.
Ἡσάτε, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠράατο, ab ἐρωτάω.
Ἡσείτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἡσθαν, 1. ſ. vel 3. pl. imperf. ind. act. pro ἤμην.
Ἧς, *ſue*, gen. ſing. f. ἥ, ſem. ab ὅς, pro ἑός.
Ἧς, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. verbi εἰμί.
Ἧσα, *cecini*, aor. 1. indic. act. verbi ἄδω.
Ἧσαι, 2. ſing. præſ. ind. act. v. ἧμαι.
Ἧσαν, 3. plur. imperf. ind. v. εἰμί.
Ἧσας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. v. ἀδω.
Ἧσατο, 3. ſ. aor. 1. ind. med. v. ἀδομαι.
Ἡσίζηκα, perf. ind. act. v. ἀσιζάω.
Ἧσϊ, 3. ſing. f. v. ind. verbi εἰμί.
Ἡσίλησμαι, perf. ind. paſſ. v. ἀσιλάω.
Ἡσίλησα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἀσιλησαι, ab ἀσιλάω.
Ἧσαι, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἰζω.
Ἧδα, 2. ſ. imperf. ind. *Æol.* pro ἦς, ab εἰμί.
Ἧδι, *ſedere*, præſ. inf. verbi ἧμαι.
Ἡδείλω, a. 2. opt. paſſ. v. ἁδάμαι.
Ἡδίηκα, perf. ind. act. verbi ἀδάω.
Ἡδιήσαμεν, 1. pl. [illegible] ind. act.
Ἡδίνω, imperf. ind. act. pro ἁδίνω.
Ἡδίντες, nom. plur. a. 1. part. paſſ. verbi ἁδάμαι.
Ἡδ⊙το, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ἀδάμαι.
Ἡδη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἁδάμαι.
Ἡδάμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἀδάω.
Ἡδόμην, 1. ſ. aor. 2. ind. med. v. ἀδάμαι.
Ἡδύμβλω, aor. 2. ind. med. v. ἀδυμβλάω.
Ἡδύσθη, *fer ſit*, perf. indic. paſſ.
Ἡδύνθην, ἡ, ης ind. paſſ. v. ἁδυνω.
Ἡδυντο, 3. ſing. pluſq. paſſ. v. ἁδυνω. pro ἠδύνατο *induerat*.
Ἡδύνε, imperf. ind. act. verbi ἁδύνω.
Ἡδμηνε, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐδμησε, ab κάδμαίνω.
Ἡδώμην, a. 2. ind. med. v. ἀδάμαι.
Ἧσι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro ᾖ, ab εἰμί.
Ἧσιν, 3. ſing. præſ. conj. *Ion.* & cum ν ἐφελκ.
Ἡσις, εως, ἡ, voluptas, delectatio. Ab ἁδω.
Ἡσίτεν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἤσιτουν, ab ἀσιτία.
Ἡσκεε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤσκει, *contr.* ex ἤσκεσε, ab ἀσκέω.
Ἡσκήθην, a. 1. ind. paſſ.
Ἤσκηκα, *exercui*, perf. ind. act.
Ἠσκησαν, *exercuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἤσκον, imperf. ind. act. pro ἤσκουν.
Ἧσμαι, perf. ind. paſſ. v. ἁδω.
Ἥσμαι, perf. ind. paſſ. v. ἧμαι.
Ἤσσαμι, pluſq. ind. act. *Att.* & *per Syn.* pro εἰδέκειμην, ab εἰδέω.
Ἧσο, *eras*, 2. ſ. imperf. vel pluſq. p. v. εἰμί.
Ἡσταζοντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. verbi ασπάζομαι.
Ἥστικα, perf. ind. act. v. ἀστίζω.
Ἧστο, vel ἥτο, ης, ἡ, adverſum prælium, clades, infectores partes. Ab ἧσσω.
Ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, ᾶμαι, in cior diſcedo, ſuperior, vincor, ſuccumbo, propriè & tropicè. Unde & deditus alicui, nimis amans, &c. *cum gen.* ἡττηθείς, aor. 1. v ctus; ἠττημέν⊙, perf. dictus, ἡσσᾶσθαι, victum eſſe, ἡσσᾶσθαι, præſ. vinci. Μικρὸν δ' ἡσσᾶσθαι ἀτιμάζομαι, Eur. Hipp. γῆς ἡσσᾶσθαι ζημιώσει, Hor. τὴν ἡδονὴν, Xen. Ab eod.
Ἡσυχάω, a. 1. ind. paſſ.
Ἧται, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἧκε, ab ἄζω.
Ἥσσων, & ἧττόνος, minus, parum. Ab
ΗΣΣΩΝ, vel ἧττων, ον⊙, ὁ ἡ ὁ, minor, inferior; (2) deditus, obnoxius cupiditati & dulcedini alicujus rei. Ἀλλ' εἰσὶ τῆς κλίσεως ἀκριβεῖς ἥττονες, vincuntur a lucro, Anal. Plut. 363.
Ἧται, *ſedi*, 3. ſing. perf. ind. v. ἧμαι.
Ἡσύτεν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠσάτην, Ab ἄζω.
Ἧσι, 2. pl. pluſq. ind. act. *Att.* & *per Syn.* pro εἰδέκειτε, ab εἰδέω.
Ἧστον, 3. dual. imperf. ind. *Poet.* pro ἦτην, ab εἰμί.
Ἧσυ, 2. dual imperf. ind. *Poet.* pro ἦτον.
Ἧσυ, 3. ſing. impgef. ind. *Poet.* pro ἦτο, ab ἧμαι.
Ἡσυς, ὑ, ὐν, jucunditate affectus, exhilaratus, delectatus; (2) qui jucunditate adfici poteſt. Hinc τὸ ἡσυν, ὕ, jucunditas, ſuavitas. Ab ἁδω.
Ἡσυχάζω, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἡσυχάω.
Ἡσυνθίτηκα, perf. ind. act. v. ἀσυνθίτεω.
Ἡσυχα, *Adv.* quiete, tacite, paullulum, ſenſim. Ab ἥσυχ⊙.
Ἡσυχάζω, f. ασω, quieſco; (2) taceo; (3) tranquille vivo. Ἡσυχάζειν τὰς φωνὰς, Thuc. Ab eod.
Ἡσυχα⊙, αια, αιον, quietus. Ab eod.
Ἡσυχαίτερος, α, ον, placidior, quietior.
Ἡσύχασεν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἡσυχάζω.
Ἡσυχαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo degunt (ἡσυχασταὶ. Ab
Ἡσυχαστὴς, οῦ, ὁ, monachus, ſolitariam & tranquillam vitam agens. Ab ἡσυχάζω.
Ἡσυχῇ, idem quod ἡσυχα, *ſt.* aliquantum.
Ἡσυχία, ας, ἡ, quies, tranquillitas, ſilentium, otium. Ab ἥσυχ⊙.
Ἡσύχιμος, ον, &
Ἡσύχι⊙, ος, ἡ ὁ ἡ, idem quod
ΗΣΥΧΟΣ, ος, ὁ ἡ ὁ, quietus, tranquillus, placidus.
Ἡσύχως, *Adv.* quiete, tranquille.

Ἡσφαλίσατο,

Ἡσφαλίσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi ἀσφαλίζω.
Ἧτε, 2. pl. imperf. ind. act. v. ἀχθάλλω.
Ἡτέησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi αἰτέω.
ἠτείνατο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. αἰτίζω.
Ἧσω, *mittam*, 1. sing. ind. verbi ἵημι.
Ἡτασεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἰτάζω.
Ἧτ' pro ἧτε, artic. præpos.
Ἦτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ind. v. εἰμί.
ἠτέω, 3. sing. imperf. ind. act. v. αἰτίω.
Ἠτειναόθησαι, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi αἰτειάω.
ἠτέκεον, pluſq. perf. ind. verbi αἰτίω.
ἦτον, *erant*, dual. imperf. ind. verbi εἰμί.
ἠτήσασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. v. αἰτίω.
ἠτήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.
ἠτίατο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. αἰτιάομαι.
Ἠτιμώθην, a. 1. ind. pass. v. ἀτιμάω.
Ἠτιμήκατε, 2. pl. a. 1. ind. act.
Ἠτίμησε, 3. sing. a. ejuſd.
Ἠτίμαζε, 3. sing. imperfect. ind. act. verbi ἀτιμάζω.
Ἠτόμασε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἠτοίμασαι, 3. sing. perf. ind. pass.
Ἦτον, 2. dual. imperf. ind. v. εἰμί.
Ἦτορ, τό, animus, anima, cor, pectus.
Ἠτέοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. pro ἠτίοντο, ab αἰτίω.
Ἠτραῖος, αία, αῖον, ad imum ventrem pertinens. Ab ἦτερ.
Ἠτριαῖος, αια, αῖον, idem & ab eod.
Ἠτρίδιον, ε, τὸ, tomaculum; (2) lumen, abdomen. Dim. ab eod.
ΗΙΤΡΟΝ, ε, τὸ, ilamen; (2) textum.
ΗΤΡΟΝ, ε, τὸ, imus venter, pars ab umbilico ulque ad pubem.
Ἠτῶμαι, ᾶσθε.
Ἠτώμεθ', ᾶσθε, ᾶται, vide ἀνιάομαι.
Ἠτώμεθ', præſ. inf. med. pro ἠτιάσθαι, ab ἠτιάομαι.
Ἦτωρ, ατος, τὸ, defectus; (2) clades; (2) res perperam facta. Ab ἠτιάομαι.
Ἠτωμένος, perf. part. paſſ. v. ἠτιάομαι.
Ἠτωτίκα, *Adv. poſit.* cedendum eſt. Αὐτὰρ ἐγὼ γυναικῶν ἀδίκων τὸ ἠτωτίκα ἤμαρ, Ariſt. Lyſ. 453.
Ἦτορ, ος, τὸ, minus; (2) damnum. Ab ἥσσων.
Ἦτλων, vide ἦσαν.
Ἠτύχησε, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠτύχει, ab ατυχέω.
Ἦτορ, 3. ſing. imper. *Poet.* pro ἔστω, ab εἰμί.
Ἠυγέ, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἤυγες, ab ἀυχέω, pro αὐχέω.
Ἠυγένειος, ε, ὁ ἡ ἤ, multum barbatus, pulchre barbatus. Ex ἦυ, pro εὖ, & γένειον.
Ἤυδα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ηὔδαε, ab αὐδάω.
Ἠδάξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ηὐδάσαντο, ab αὐδάζομαι.
Ἠυδηκώς, perf. part. act. verbi αὐδάω.
Ἠυδόκησα, a. 1. ind. act. *Att.* pro εὐδόκησα, ab εὐδοκέω, *veto*.
Ἤυδον, imperf. ind. act. verbi εὔδω.
Ἤυσα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἤυσαν, ab ἀύω, *arefacio*.
Ἠυθύνθην, aor. 1. ind. paſſ. v. εὐθύνω.
Ἠυκαίρουν, imperf. ind. act. *Att.* & *contr.* pro εὐκαίρουν, ab εὐκαιρέω.
Ἠϋκόμοιο, per *Diæreſ.* & *Ion.* pro εὐκόμου.
Ἠϋκομος, ε, ὁ ἡ ἤ, pulchre comatus, pulchras comas habens. Ex ἦυ, pro εὖ, & κόμη.
Ἤυλε, 3. ſing. imperf. indic. act. pro ηὔλει, ab αὐλέω.
Ἠυλήσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act.
Ἠυλίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. αὐλίζομαι.
Ἤυλυζε, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ηὐλύζει, ab εὐλύζω.
Ἤν, *be um*, acc. ſing. *Poet.* pro ἣν, ab ὅς.
Ἤυξανε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. αὐξάνω.
Ἠύξατο, 3. ſing. aor. 1. indic. med. verbi εὔχομαι.
Ἤϋξεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* & cum ῑ ἰφελκ. pro ἤυσε, ab ἀύω.
Ἠυξετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. αὐξάνομαι.
Ἠυξήθην, a. 1. ind. paſſ.
Ἤυξησα, *auxi*, aor. 1. ind. act.
Ἠυπορεῖτο, 3. ſing. imperf. indic. med. pro ηὐπορίετο, ab εὐπορία.
Ἠυρόμην, a. 1. ind. med. *Att.* & *per Syncop.* pro εὑρησάμην, ab εὑρίσκω.
Ἠυρῆσθαι, *invenium eſſe*, perf. inf. paſſ.
Ἤυρω, *invenisti*, 2. ſing. aor. 1. ind. med.
Ἦυς, έος, ὁ, bonus; (2) fortis; (3) magnus; (4) generoſus. Ab ἐύς.
Ἤυσα, a. 1. ind. act. *per Dialyſin*, pro ἦυσα, ab αὔω.
Ἠύτε, *Adv.* ſicut, tamquam. Ab οὔτε.
Ἤφα, *nexui*, perf. ind. act. verbi ἅπτω, πεπτω.
Ἡφαιστεῖον, ε, τὸ, Vulcanus. Hinc τὸ ἡφαίστειον, ε, Vulcani templum, & τὰ ἡφαίστεια, ων, Vulcanalia, ſ. Vulcani feſtum. Ab Ἥφαιστος.
Ἡφαίστια, ων, τὰ, Vulcanalia. Ab eod.
Ἡφαίστου, gen. ſing. *Ion.* pro ἡφαίστου. Ab ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ε, ὁ, Vulcanus, fabrorum metallicorum Deus, ignis præſes; (2) ignis, flamma; (3) lux.
Ἡφαιστόπονος, ε, ὁ ἡ ἤ, a Vulcano elaboratus. Ex ἡφαιστος, & πόνος.
Ἡφαιστότευκτος, ε, ὁ ἡ ἤ, idem.
Ἡφαιστοτεύχης, ες, idem.
Ἧφσα, a. 1. ind. act. v. ἁρμόω.
Ἡφιδιώσαν, 3. plur. pluſq. ind. act. verbi ἀφιδιάω.
Ἡφιδίω, a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἀφειδίω, ab ἀφίημι.
Ἡφιωκαμεν, perf. part. act. *Att.* pro ἀφιωκαώς, ab ἀφιωκάζω.
Ἤφθα, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Dor.* pro ἥφθη, ab ἅπτω.
Ἡφθαι, *attigiſſe*, perf. inf. paſſ. v. ejuſd.
Ἡφίη, 3. ſing. impert. ind. act. *Boeot.* pro ἀφίη, ab ἀφίημι.
Ἤφιον, 3. ſ. a. 2. ind. act. cum ῑ ἰφελκ.
Ἡφυσάμην, a. 1. ind. med. v. ἀΰω.
Ἡφωρίδη, perf. inf. paſſ. v. ἀφορίζω, *termino*.
Ἠχαίνω, mendico, Suid. Quaſi ab ἀχλύς.
Ἤχε, *duxit*, 3. ſ. perf. ind. act. verbi ἄγω.
Ἠχεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro ἠχεῖ, ab ἠχέω.
Ἠχεῖον, ε, τὸ, ſonale, ſonaculum, vas, ſeu machina, quo ſonus editur. Ab eod.
Ἠχέτης, ε, ὁ, ſonator, ſonorus, ἠχέτα τέττιξ, cicada ſtrepens, cantrix. Ab ἠχέω. Hinc
Ἠχητικὸς, ὴ, όν, ſonorus, canorus.
Ἠχίω, ῶ, fut. ἰσω, ſono, reſono, tinnio. Ἠχεῖ τις ἐκ δόμων, ἀλλὰ δυσχερὲς κακὸν τόδε ἔοικε, edit ploratum, Soph. Trach. 875. Ab ἦχος.
Ἠχὴ, ῆς, ἡ, ſonus. Ab eod.
Ἠχήεις, ήεσσα, ῆεν, ſelonians, ſonorus
Ἠχητὴς, οῦ, ὁ, ſonans, ſonorus. Ab ἠχέω.
Ἠχητικὸς, ὴ, όν, ſonorus.
Ἠχήθω, a. 1. ind. paſſ. v. ἠχέω.
Ἠχήμαι, perf. ind. paſſ. v. ἰχθύω.
Ἠχθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἄγω.
Ἠχθησα, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Att.* pro ἤχθαρα, a verbo ἠχθαίρω.
Ἠχθομαι, a. 2. ind. med. v. ἰχθάνομαι.
Ἠχι, *Adv.* ubi.
Ἤχλυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀχλύω.
ἠχμαλώτευ, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi αἰχμαλωτεύω.
Ἤχον, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἶχον, ab ἔχω.
Ἠχόπους, οδος, ὁ, ἡ ἤ, ſonipes, pedibus ſonitum edens, Euſt. Ex ἦχος, & πούς.
ΗΧΟΣ, ους, ὁ, ſonus, ſomitus, (2) clamor.
Ἠχρεώθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀχρειόω.
Ἠχὼ, οῦς, *contr.* οῦς, ἡ, Echo, ſonus reciprocus, vox repercuſſa. Ab ἦχος.
Ἠχώδης, ες, ὁ ἡ ἐς, ſonorus, reſonabilis, ſonans. Ab eod.
Ἤψαμην, aor. 1. ind. med. v. ἅπτομαι.
Ἤψατο, *attigit*, 3. ſing. a. ejuſd.
Ἤψεσα, aor. 1. ind. act. v. ἴψω, pro ἔψω.
Ἠῶ, acc. ſing. pro ἠῶα, ab ἠώς.
Ἠῶθεν, *Adv.* mane, a diluculo. Ab ἠώς.
Ἠῶθι, *Adv.* ſub aurora, diluculo, mane.
Ἠωθινὸς, ὴ, όν, matutinus, Heſ. Ex ἠώς, & εἶδος.
Ἠών, όνος, ἡ, littus, ripa. Ab ἠιών.
ἠωνίκ, 3. ſing. pluiq. perf. ind. act. verbi αἰωνίζω.
Ἠῷος, ία, ῶον, matutinus; (2) orientalis; (3) ortus, orientalis plaga. Ab ἠώς.
ἠώϊστο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἠωρεῖτο, ab αἰωρέω.
ἠώρων, imperf. ind. act. pro ἤωρουν.
Ἡ Ω Σ, ὠός, *contr.* ὦς, ἡ, aurora, diluculum; (2) dies; (3) ortus.

Θ.

Θ, Octava litera Græcorum, quæ θῆτα appellatur, atque nomen habet ab Hebræorum Teth; (2) in numeris ſignificat ἐννέα, & cum lineola infeme addita (θ) ϡ, *mille*; (3) ſola extra numeros poſita olim Σάνατον notabat, ſignumque erat condemnationis.
Θαασαν, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἐθαλασσε. A
Θαλασσα, ſedeo. Λιπὰν ἕδος, ἵνθα θαάσσει, Il. 2, 194.
Θαγὴ, 2. ſ. f. 1. ind. med. verbi θάομαι.
Θαεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion. Dor.* & *contr.* pro ἐθήετο, a θιέομαι pro θιάομαι.
Θάεο, præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro θοῦ, a θέομαι pro θιάομαι.
Θάημα, ατος, τὸ, ſpectaculum, miraculum. A θέα.
Θαητὸς, ὴ, όν, ſpectabilis, mirandus. Ab eod.
ΘΑΙΡΟΣ, ε, ὁ, cardo, axis.
Θακεία, ſedeo. A θάκος.
Θακέω, ῶ, ſedeo. Ab eod. Hinc
Θάκημα, ατος, τὸ, ſeſſio, ſedendi actio, ſedes, item domicilium.
Θάκος, ε, ὁ, ſedes, ſedile.
Θᾶκος, ους, τὸ, idem.
Θαλάμαι, ῶν, αἱ, foramina ſeu cavitates nasium, nares. A θαλάμη.
Θαλάμαξ, ακος, ὁ, remex infimi ordinis. A θάλαμος.
Θαλάμευμα, ατος, τὸ, contubernium.
Θαλαμεύτρια, ας, ἡ, mulier, quæ curat ad thalamum & nuptias pertinentia, pronuba. A
Θαλαμεύομαι, intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo verſor. A θάλαμος.
Θαλάμη, ης, ἡ, cubile ferarum, latibulum piſcium. Ἐν ταῖς ποικιλόδρεπτοις Ὀλύμπου θαλάμαις, Eurip. Bacch. 561. A θάλαμος.
Θαλαμὴ, templum Dioſcurorum; item templum cujuſcunque Dei.
Θαλαμηγὸς, ὸς, ὁ, thalamegus, navigii genus, ad magnificentiam & delectationem factum, habens cubicula, triclinia, &c. quo genere uſi quondam reges Ægypti in Nilo. Ex θάλαμος, & ἄγω.
Θαλαμήϊον. Hinc θαλαμήια δόρατα, ligna thalamo ſtruendo apta. Pro θαλάμειος.
Θαλαμηπολία, munitio, famulor in cubiculo.
Θαλαμηπολὸς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, cubicularis, circa cubiculum verſans, ideque cuſtodiens. Ex θάλαμος, & πολέω, *verſor*.
Θαλαμία, ας, ἡ, *Ion.* θαλαμὶη, ης, navis feraria, per quod remus exitat.
Θαλαμίτης, ου, ὁ, ſcil. ἐρέτης, remex infimi ordinis, θαλαμία ὑπὸ ἢ θαλαμία. A θάλαμος.
Θαλαμίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.
ΘΑΛΑΜΟΣ, ε, ὁ, cubiculum ubi lectus genialis; (2) Theſaurus, ubi reponuntur pecuniæ & alia pretioſa; (3) nidus animalque ubi animalia habitant; (4) cuncarum locus in parietibus, ubi ſimulacrum Deæ repoſitum eſt; (5) pars ſaperior templi; (6)

cavitas illa capitis, in qua oculi sunt; (7) pars navis, ubi infimus remigantium ordo sedet.

ΘΑ'ΛΑΣΣΑ, f. *Θάλατλα*, ης, ἡ, mare; (2) aqua marina, aqua salsa, (3) aquæ ductus seu fossa.

Θαλασσαῖος, α, ον, marinus.

Θαλασσεύς, έως, ὁ, piscator. A *Θάλασσα*.

Θαλασσεύω, f. εύσω, in mari versor. Ab eod.

Θαλασσίας, ου, ὁ, cui marina aqua admixta est. Ab eod.

Θαλασσιδιος, α, ὁ ἡ, ον, marinus, maritimus.

Θαλασσίζω, aquam marinam habeo, de ostreis.

Θαλάσσιος, α, ὁ ἡ ὁ, marinus, maritimus.

Θαλασσίτης, ου, ὁ, . . . οἶνος, vinum, cui aqua marina admixta est. Ab eod.

Θαλασσοβίοτος, ου, ὁ ἡ ὁ, e mari victum parans. Ex *Θάλασσα*, & *βίος*, *victus*.

Θαλασσογενής, ές, e mari natus.

Θαλασσοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, maris speciem referens, coloris marini. Ex *Θάλασσα*, & εἶδος.

Θαλασσοκοτέω, ῶ, tumultuor, vana & inania loquor. Ex *Θάλασσα*, ἡ κοπή.

Θαλασσοκρατέω, maris potior.

Θαλασσοκρατία, ας, ἡ, imperium maris.

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, maris potitus, maris dominus. A *Θάλασσα*, & *κράτος*, *robur*.

Θαλασσόμελι, ιτος, τὸ, thalassomeli, confectio ex melle, aqua marina, & aqua pluvia.

Θαλασσόνομος, α, ὁ ἡ ὁ, in mari pascens. A *νέμω*.

Θαλασσοπλαγκτος, α, ὁ ἡ ὁ, per mare errans, marivagus, fluctivagus. A *πλαγκτος*.

Θαλασσόπλους, ου, mare trajiciens.

Θαλασσοπορέω, per mare iter facio. A

Θαλασσοπόρος, α, ὁ ἡ ὁ, per mare iter faciens. A *Θάλασσα*, & *πόρος*.

Θαλασσουργέω, ῶ, fut. ήσω, in mari opus facio, maritimis negotiationibus vaco. A

Θαλασσουργία, ἡ, piscatura.

Θαλασσουργὸς, ὁ, ὁ ἡ ὁ, in mari opus faciens, piscator, item mercator. A *Θάλασσα*, & ἔργον.

Θαλασσύω, ῶ, fut. ύσω, mari submergo, mari obruo. Ἠπείρους ἐθαλάττωσαν, Aristot. A *Θάλασσα*.

Θαλαττίδης, *Θαλαττίδιον*, *Θαλαττίης*, *Θαλαττίδιος*, *Θαλάττιος*, &c. vide *Θαλασσίδης*, *Θαλασσίδιον*, *Θαλασσίης*, *Θαλασσίδιος*, *Θαλάσσιος*, &c.

Θαλάττωσις, εως, ἡ, submersio, quæ fit a mari, inundatio, proluvies maris. A *Θαλάττω*.

Θάλεα, έων, τὰ, omnia bona, quæ hominem quasi florere faciunt. A *Θάλος*.

Θαλίᾳ, 3. s. præs. ind. act. v. *Θαλίω*.

Θαλίθοντες, nom. pl. præs. part. act. verbi *Θαλίθω*.

Θαλίθω, vireo, pullulo. Ab eod.

Θαλεία, vel *Θάλεια*, ας, ἡ, Thalia, nomen Musæ; (2) epulum solenne ac splendidum; (3) dies festus; (4) rerum adfluentia. A *Θάλλω*, *vireo*.

Θάλειος, εία, εια, είον, virens, floridus.

Θαλερομμάτος, ον, pulcros oculos habens, pulcher.

Θαλερόπις, ιδος, ἡ idem.

Θαλερὸς, ρὰ, ρὸν, florens, floridus; (2) pulcher; (3) calidus, vehemens, magnus, de lacrimis, spiritu, &c. Ab eod.

Θαλέω, ῶ, floreo, vireo; (2) decoror, ornor. Ab eod.

Θάλια, ας, ἡ, convivium, epulæ solennes; (2) frons oleagina; (3) ramus virens. Ab eodem.

Θαλιάζω, f. άσω, convivia florida ago; sertis virentibus redimitus convivor. A *Θαλία*.

Θαλίᾳ, dat. sing. *Ion.* pro *Θαλίᾳ*.

Θάλλιθρον, ου, τὸ, thallictrum, herba. A *Θάλλω*.

Θαλλιστοὺς, οῦ, ὁ, qui arcellas cprio obductas sive riscos coriaceos conficit. Ex *Θαλλία*, & *στοιέω*.

Θαλλόω, ῶ, f. ώσω, floreo, vireo. A *Θάλλω*.

Θαλλὸς, ὁ, ramus virens, germen. Ab eod.

Θάλλουσα, part. act. *Dor.* pro *Θάλλουσα*.

Θαλλὸς, ὁ, ὁ, oleæ germen; (2) omnis frons vel planta virens. Ab eod.

Θαλλοφαγία, ῶ, frondes comedo. A *φαγεῖν*.

Θαλλοφορία, ῶ, oleaginam frondem gesto. Ex *Θαλλὸς*, & *φορεω*.

Θαλλοφόρος, ου, ὁ, oleaginam frondem gestans, ut in Panathenæorum festo apud Athenienses. Ex eod. & *φέρω*.

ΘΑ'ΛΛΩ, vireo, floreo; (2) pullulo; (3) icaleo, Pers. *τέθηλα*, Partic. *τεθηλὼς*, fœm. *τεθηλυῖα*. Ἡ δ' ἐμὴ νεότης καὶ τέθηλε, κἀπὶ μᾶλλον ἐρχίται, Soph. Phil. 258.

Θάλος, ους, ὁ, ramus virens. A *Θάλλω*.

Θάλος, ους, τὸ, germen, proles, filius. Ab eodem.

Θάλπαν, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro *Θάλπῃ*. *Θάλπω*.

Θάλπειν, exoleto. A *Θάλπω*.

Θαλπιάω, ῶ, foveo. Ab eod. Hinc *Θαλπιάων*, ώντος, pro *Θαλπιών*, *Θαλπιόων*, Odyss. 12, 310.

Θαλπιόων, ώντος, part. act. *Poet.* pro *Θαλπιῶν*, contr. ex *Θαλπιάων*, a verbo *Θαλπιάω*.

Θάλπις, ιδος, ἡ, ion. H. Steph. ex Vet. Lex.

Θάλπιος, α, ον, callidus, fervidus; (2) splendidus. Ab eod.

Θάλπουσα, calcio. Καὶ ταῦτα γ' ἄλλα θάλπεται βάκη, siccantur, Soph. Phil. 37.

Θάλπος, εος, τὸ, calor, æstus. Ab eod.

Θαλπτηρίσης, ίδος, ὁ ἡ ὁ, in vapore altus, sustentatus. Ex eod. & *τρέφω*, *alo*.

Θαλπτήριος, α, ὁ ἡ ὁ, fovendi vim habens, ad fotum aptus. Hinc *Θαλπτήριον*, ου, τὸ, fomentum, tegumentum. Ab eod.

ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, foveo, calefaceo. Ἄλλον ἰοῖσι *Θάλπει* φίλον, Theocr. 14, 38. Ὑπὸ τ' ἐυτρόχοις χαλκείοις Θάλφθεὶς, de stanno, Hesiod. Scut. 864.

Θάλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum; (2) solamen, spes. A *Θάλπω*.

Θάλυρὸς, ά, ον, calidus, fervidus; (2) vehemens. A *Θάλύω*.

Θαλύσσω, calefacio, Hes. Ab eod.

Θάλύσια, ων, τὰ, Cerealia festum post comportatas fruges; (2) primitiæ frugum. A *Θάλλω*, *vireo*.

Θαλύω, ion, ex nevis frugibus factus; (2) qui pro felici frugum proventu datur. Ab eod.

Θάλύω, calefacio, uro, incendo. Et Pass. *Θαλύομαι*, unde *Θαλύεται*, φλέγεται, Hes.

Θαλφθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi *Θάλπω*, *calefacio*.

Θάλψις, ιος, ἡ, calefactio, calor, tepor, fomentum A *Θάλπω*.

Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. *Θάλλω*.

ΘΑΜΑ', *Adv.* crebro, frequenter; (2) perpetuo.

Θαμέες, *Dor.* idem ac *Θαμὰ*, Pind. Nem. Od. 10. str. 3.

Θάμαρ, ὁ, Thamar. Nomen mulieris Hebr. *Pœnæ*.

Θαμαλροχέω, ῶ, inquietus sum, concursio, trepido. Ex Hes. Ex *Θαμὰ*, & *τρέχω*.

Θαμβαλέος, έα, έον, stupendus, formidabilis; (2) stupens admirabundus. A *Θάμβος*.

Θάμβεν, 3. s. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro *ἐθάμβε*, a

Θαυβέω, ά. f. ήσω, obstupefacio, stupore percello; (2) obstupeo; *Θαμβέομαι*, ῆμαι, paveo, *τεθαμβημένος*, stupefactus. Οἱ δ' ἐθάμβησαν, Il. 8, 77. Ἐθάμβεον αὐτόν, Odyss. 17, 367. A *Θάμβος*.

Θαμβησεν, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro *ἐθαμβησε*.

Θαυβήτειρα, ά, terribilis, *Epith.* Furiarum.

Θαμβητὸς, ὴ, ὸν, terrendus, horrendus.

ΘΑΜΒΟΣ, εος, τὸ, stupor, attonita admiratio, pavor; quo omnia percellimur.

Θαμβος, attonitus, stupenda admiratione percellus, Eust. A *Θάμβος*.

Θαμέες, *frequentes*, nom. plur. a *Θαμὺς*.

Θαμειὸς, ὰ, ὸν, creber, frequens. A *Θαμὰ*.

Θαμέως, *Ion.* pro *Θαμινῶς*. A

Θαμὺς, έος, ὁ ἡ ὺ, creber, frequens. Hic Nominativus vix occurrit, sed ab eo pluralia, *Θαμέες*, *Θαμέας*, *Θαμέσι*.

Θαμίζω, f. ίσω, frequento, *frequens sum*. Ουδὲ *Θαμίζεις* ἡμῖν, Plat. Ab *Θαμὰ*.

Θαμινὰ, idem quod *Θαμὰ*. A

Θαμινὸς, ὴ, ὸν, creber, frequens. A *Θαμὰ*.

Θαμινῶς, *Adv.* frequenter, crebro.

ΘΑ'ΜΙΞ, ιθος, ὁ, ἡ, vulpes, Hes.

Θαμνίζω, ισω, fruticeta perduco. A *Θάμνος*.

Θαμνίον, ου, τὸ, fruticetum parvum, Dim.

Θαμνίσκος, ου, ὁ, idem. Ab eod.

Θαμνοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, fruticosus. Ex *Θάμνος*, & εἶδος, *species*.

Θαμνομάκης, ες, *Epith.* virgæ, flagelli ex arbore s. vepribus resecti.

Θαμνοφάγος, ον, frutices depascens.

ΘΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, dumus, frutex, fruticetum; (2) ramulus densus arbori adnatus; *Θάμνοι*, vepres, virgulta. Hinc

Θαμνώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, fruticosus.

Θαμνών, ῶνος, ὁ, fruticetum. A *Θάμνος*.

Θαμυρίζω, congrego, cogo in unum. A

Θάμυρις, ιδος, ἡ, solennis conventus hominum, concilium, Hes. Alioqui nomen proprium. A *Θαμὰ*.

Θανάσιμος, ον, ὁ ἡ ὁ, vel *Θανάτιμος*, ίμη, ίμον, lethalis, mortifer, exitialis, *Θανάσιμα*, morticina. A *Θάνατος*.

Θανασίμως, *Adv.* lethaliter.

Θανατάω, ῶ, mori cupio, mortem mihi opto. Ab eod.

Θανάτηλος, ὁ ἡ ὁ, mortifer. Ab ἄγω.

Θανατηφορία, ας, ἡ, mortis illatio. A seq.

Θανατηφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, lethifer, mortiferus. Ex *Θάνατος*, & φέρω.

Θανατιάω, ῶ, idem quod *Θανατάω*.

Θανατικὸς, ὴ, ὸν, lethalis, mortifer, capitalis. A *Θάνατος*.

Θανάλέος, έα, έον, idem & ab eod.

Θανάτοιο, gen. sing. *Ion.* pro *Θανάτου*.

Θάνατος, ου, ὁ, mors, lethum; (2) res capitalis. A *Θήσκω*, *morior*.

Θανατόμβοι, nom. pl. masc. part. pass. pro *Θανατοῦμβοι*.

Θανατῦν, præs. inf. act. pro *Θανατοῦν*.

Θανατῦτε, 2. pl. præs. imper. act. pro *Θανατοῦτε*. A

Θανατοα, ῶ, f. όσω, occido, morte adficio; (2) mortis adjudico, capitis damno; (3) mortifico. Ὃν κρινας, ἐθανάτωσας, Plut. A *Θάνατος*.

Θανατώσιον, ου, τὸ, festum apud inferos.

Θανατώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, lethalis, mortifer.

Θανατωσις, εως, ἡ, occisio, internecio, cædes; (2) mortificatio. A *Θανατόω*.

Θανατώσατε, 2. pl. a. 1. ind. conj. act.

Θανε, 3. s. a. 2. ind. act. per. *Æolicum*. pro *ἔθανε*.

Θανεῖαι, 2. a. 2. inf. act. *Ion.* pro *Θανεῖν*, a *Θήσκω*. pro *Θνήσκω*.

Θανιμεῖν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro *Θανεῖν*.

Θανεῖν, *mori*, a. idem communiter formatum.

Θάνομαι, 1. sing. aor. 2. opt. act.

Θανοίσας, g. fing. aor. 2. part. act. *Dor.* pro *Θανούσης*.

Θανὸν, *mortuum*, a. 2. part. act. n. g.

Θανοῦμαι, fut. 2. indic. med.

Θανὼν, aor. 2. part. act.

Θάπτα, acc. fing. præs. part. act. v. *Θάπω*.

Θάπος, εος, τὸ, stupor, attonita admiratio. A *Θάπλω*, *stupeo*.

Θάπλον, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro *ἔθαπλε*, a *Θάπλω*.

Θαπτὸς, έα, έον, sepeliendus. A

ΘΑ'ΠΤΩ, f. ψω, sepelio, humo, inhumo; (2) stupeo, admiror cum stupore. Θαῦμα νεκρὸς, μοι τόνδε, κἠκλύουσι φῶτες, Eur. Med. 1380. Τὰ δ' ἄλλα πάθεα κοινὰ μοὶ πεθάπτασαι, Soph. Aj. 578.

Θάρα, ὁ, Thara. Nomen viri Hebr. *ἄκλιτον*, *Syrum*.

ΘΑΡΓΗ'ΛΙΑ, ων, τὰ, Thargelia, festum in honorem Apollinis & Dianæ.

Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, Thargelion, undecimus mensis

mestis apud Athenienses. A Θαργήλια, quid festa hoc in eo celebrabatur.

Θαρραλέος, έα, έον, fidens, animosus; (2) audax, insolens, inconsiderate. A Θάρρος. Hinc Θαρραλεότης, ητος, ἡ, fiducia, fidentia.

Θαρραλέως, Adv. audacter, confidenter.

Θαρρεῖν, pract. inf. act. pro Θαρρῆσαι. A Θαρρέω, ῶ, fut. ήσω, perf. τεθάρρηκα, confido, bono animo sum. Θαρρῶν, fretus. Οὔτε Φίλιππος ἐθάρρει ποτε, Dem. A Θάρρος.

Θαρρητικός, ἡ, όν, fiducia fretus; (2) animosus. A Θαρρέω.

Θάρρος, ους, τὸ, audacia, confidentia.

Θαρσαλέως, audacter, confidenter. A Θαρσαλέος.

Θαρσύνω, fiduciam affero, animum addo. Θαρσύνων τὰς ἀτράπτους, Plut.

Θαρσύνιος, ία, ίον, fidens, audax. A Θάρσος.

Θαρσυντικῶς, confidenter. A prec.

Θάρσει, 2. sing. præs. imper. act. Θάρσει, a Θαρσέω.

Θαρσοῦσα, præs. part. act. f. g. Dor. pro Θαρσοῦσα, contr. ex Θαρσέουσα.

Θαρσεῖτε, ῶ, f. ήσω, confido, animum habeo. A Θάρσος, audacia.

Θαρσήεις, ήεσσα, ήεν, qui est animo fidenti, fidens; (2) audax, ferox. Ab eod.

Θαρσήσας, 2. s. part. act. verbi Θαρσέω.

ΘΑΡΣΟΣ, ους, τὸ, fiducia, proprie ex idonea causa, (2) audacia, quæ proprie Θράσος.

Θαρσυνίσκω, fiduciam affero, Poet. pro Θαρσύνω.

Θαρσύνων, ύνη, υνον, confidens, in spem inducens. Ab eod. Hom. Il. 16, 70.

Θαρσύνω, fiduciam affero, Θαρσύνεσθαι, hortationem vel addendum, pro ἐθάρσυνε, Ionice. Τί ξε θαρσύνῃ; Eur. Alc. 94. Τὰς μάλα θαρσυνίσκε φαρετρηφόρος ἰὸς ἔπεσεν, Il. 4, 253.

Θαρσύς, εῖα, ύ, audacia præditus, fidens, animo pleno, audax. Rarissime occurrit.

Θάσαι, 2. sing. aor. 1. imper. med. Dor. pro Θέασαι, a Θεάω.

Θασάμενος, f. 1. ind. med. Dor. pro Θήσομαι, a τίθημι.

Θασάμενος, f. 1. part. med. v. Θάω.

Θάσσων, Adv. citius. A Θάσσων.

Θάσσων, sedeo. Ἤτυχοι θάσσων ἐπ' ἀκλινῆς πάγου τῆσδε θακήσεις γθονός, Eur. Hec. 39. Τὸν ξὸ θάσσεις πασδὲ τυμβήρεις ἕδρας; Ar. fl. Θεσμ. 899.

Θάσσων, vel Θάττων, ονος, ὁ ἡ ἀ, celerior; Hinc θάσσον vel θάττον, Adv. celerius, citius, magis facilius. Comp. a ταχύς, εῖα, ύ.

Θάτερον, antep. prod. alterutrum. Hinc θατέρω, & sic porro, ex τὰ, & ἕτερος, in diversum, in alteram partem. Ex τὰ, & ἕτερος.

Θάττων, vid. Θάσσων.

Θαῦμα, ατος, τὸ, res mira, admiratio, miraculum. A

ΘΑΥΜΑΖΩ, fut. άσω, p. τεθαύμακα, miror, admiror; (2) observantia prosequor, colo, parvi facio, in pretio habeo; (3) video; (4) contemplor. Τῆς ἰυλ-ειτης ἡ καλοκαγαθία τ' Κάτωνος ἐθαύμασαν, Plut. Τιμῶν μὲν τοι Θαυμάζω, ἐὶ μὴ βουλήσεται ὑμῶν αὐτός, Xen. Ἐθαύμαζε τὰς ἐφ' ἑαυτὸν ἐπιδεδειγμένας, Isocr.

Θαυμάζειν, admirari. A Θαυμάζω.

Θαυμάζεος, admirandus. Ab eod.

Θαυμάσῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. v. Θαυμάζω. Unde

Θαυμάσιος, ία, ιον, admirabilis, admiratione dignus, mirus. Hinc τὰ Θαυμάσια, ων, admiranda Dei opera, quæ salutis hominum causa ab eo eduntur. Hinc

Θαυμασιότης, ητος, ἡ, admirabilitas.

Θαυμα-ιοργέω, mirabilia facio de præstigiatoribus.

Θαυμασίως, Adv. admirabiliter. Ab eod.

Θαυμασμός, ὁ, admiratio. A Θαυμάζω.

Θαυμαστέον, Adv. poss. mirandum.

Θαυμαστής, ὁ, admirator; (2) laudator.

Θαυμαστικός, ἡ, όν, ad admirationem propensus; (2) immodice admirans.

Θαυμαστικῶς, Adv. cum admiratione.

Θαυμαστός, ἡ, όν, admirabilis, admirandus.

Θαυμαστόω, ῶ, f. ώσω, admirabilem reddo.

Θαυμαστῶς, Adv. admirabiliter. Ab eod.

Θαυμάτιζομαι, f. ίσομαι, rei admirabilitate obstupesco. A Θαῦμα.

Θαυμάτικός, mirabiliter.

Θαυματοποιία, ᾶς, f. ήσω, præstigiatoris in modum facio, præstigiis utor.

Θαυματοποιία, ας, ἡ, præstigiæ; (2) miraculum. A θαυματοποιός.

Θαυματοποιητικός, idem quod

Θαυματοποιός, ὁ ἡ ἁ, præstigiator, circulator; (2) miracula edens; (3) mira pro ponens. Ex Θαῦμα, & ποιέω.

Θαυματουργέω, ῶ, f. ήσω, miracula edo; (2) præstigiis uso. Ἐφ' ἑ ἐμέλλε Θαυματεργήσειν, Xen.

Θαυματούργημα, τὸ, idem quod

Θαυματουργία, ας, ἡ, præstigiatio, præstigiæ; (2) miraculum. A

Θαυματουργός, ὁ ἡ ἁ, qui miracula edit; (2) præstigiator. Ex Θαῦμα, & ἔργον.

Θαυμάσας, aor. 1. part. pass. verbi Θαυμάζω.

Θάφος, sepultissi, a. 1. inf. act. verbi ejusd.

Θαψία, ας, ἡ, herba quædam in insula Thaso.

Θάψινος, ίνη, ινον, Thapsinus, Thapso similis. A

ΘΑΨΟΣ, ου, ἡ, Thapsus, lignum Scythicum; (2) herba ad tingendum apta.

Θάω, video cum stupore insp.

Θέα, ας, ἡ, spectaculum; (2) ludi; (3) locus, e quo ludi spectantur ut Lat. spectaculum; (4) quævis res jucunda spectatu.

Θεά, ᾶς, ἡ, Deo. A Θεός.

Θεαγγελεύς, έως, ὁ, qui denunciat solennitates Deorum, præco. Ex Θεός, & ἀγγελέω.

Θεαγωγία, ας, ἡ, Deorum evocatio; (2) divinatio; (3) auspicium. Ex Θεός, & ἄγω.

Θεάζω, f. άσω, divinus sum, proxime ad Deum accedo. A Θεός.

Θεαθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi Θεάω.

Θέαινα, ης, ἡ, Dea. Ab eod.

Θεαιτήθη, ων, a deo expectus, s. exoratus. Ab αἰτέω.

Θεάκτωρ, ορος, ὁ, Deos domans, vincens. Ab ἄγω.

Θέαμα, τος, τὸ, spectaculum. A Θεάομαι.

Θεάμων, ονος, ὁ ἡ ἁ, spectator, contemplator, speculator. Ab eod.

Θεανδρικός, ἡ, όν, divinus & humanus simul, deivirilis. A Θεάνδρος.

Θεανθρωπία, ἡ, Vox Eccles. de Christo Θεανθρώπῳ.

ΘΕΑΟΜΑΙ, ᾶμαι, fut. άσομαι, specto, contemplor; (2) specto ludos; (3) video. Θεάσονται ξέ τι ποιήσεις, Dem.

Θεάρεστος, ου, ὁ ἡ ἁ, Deo placens. Ex Θεός, & ἀρέσκω.

Θεαρέστως, Adv. ita ut Deo placeat.

Θέασον, ου, τὸ, locus sacer, templum. A Θεός.

Θεαρχία, ας, ἡ, suprema divinitas, Deus supremus, divinum & æternum principium omnium rerum. Ex Θεός, & ἀρχή. Hinc

Θεαρχικός, ἡ, όν, qui supremæ divinitatis est; (2) qui summi Dei est; (3) divinus.

Θεασάμενος, a. 1. part. med. v. Θεάω.

Θεάσασθαι, vid. ἴδω, videre, aor. 1. inf. med.

Θεασικός, ἡ, όν, divinus; (2) qui spiritu divino agitur. A Θεάζω.

Θεατέον spectandum. A Θεάομαι.

Θεατής, ῆ, ὁ, spectator. Ab eod.

Θεατός, ἡ, όν, visibilis, spectabilis.

Θεατρεῖον, ου, τὸ, theatrum. A Θέατρον.

Θεάτρια, ας, ἡ, spectatrix. A Θεάτρις.

Θεατρίδιον, ου, τὸ, parvum theatrum, Dim.

Θεατρίζω, f. ίσω, in theatro versor, comœdiam ago; (2) edo in theatro, ostento; (3) traditio, publice omnibus deridendum propono Ὀνειδισμοῖς τε καὶ βλάβαις θεατριζόμενοι, Heb. 10, 33.

Θεατρικός, ἡ, όν, theatralis, ad theatrum pertinens; (2) qui theatralibus spectaculis delectatur; (3) ostentatorius, ad ostentationem compositus; (4) concinnus, exquisitus. Ab eod.

Θεατρικῶς, Adverb. theatrice; (2) fastuose, ostentatorie.

Θεατρίνης, ου, ὁ, mimus.

Θεατροειδής, ές, ὁ ἡ ἁ, theatri formam habens. Ex Θέατρον, & εἶδος.

Θεατροστάς, formæ theatri.

Θεαλογοτέω, spectatorum gratiam captо, placere cupio. A κομψός.

Θεατροκοπία, ἡ, captatio applausus.

Θεατροκοπικός, ἡ, όν, theatralis potestas. Ex Θέατρον, & κρατέω.

Θεατρομανία, ας, f. ήσω, insano theatri amore teneor. Ex Θέατρον, & μαίνομαι.

Θεατρόμορφος, ος, id. quod θεατροειδής.

Θέατρον, ου, τὸ, theatrum, locus, in quo comœdiæ tragœdiæque spectantur; (2) spectaculum; (3) spectatores. A Θεάομαι.

Θεατροστάτης, ου, ὁ, qui a spectatoribus magistratum theatralem exigit. Ex Θέατρον, & ἵστημι, πανάγυρις.

Θεατρουργία, ας, ἡ, theatralis spectatio. Ex Θέατρον, & ἔργον.

Θεατροτοκία, ἡ, q. d. theatri cochlea, i. e. ambitus in theatro ut sit cochlea in olla, s. patina.

Θεατρώνης, ου, τὸ, theatri magister, qui theatrum conduxit. Ex Θέατρον, & ὠνέομαι.

Θείδιον, ου, τὸ, sulphur. A Θεῖον, id. & ἄπτω incendo.

Θεῖον, ου, ὁ, sulphur. Ab eod.

Θεῖς, 2. s. imp. ind. act. Ion. pro ἔθης, a Τίθη.

Θείωον, sulphur, Poet. & Ion. pro Θεῖον.

Θειόω, ῶ, f. ώσω, sulphure perfumo, vel expio, lustro. Ὄφρα Θειώσω μέγαρα, Odyss. 22, 492. A Θειόω pro Θεῖον.

Θειόμβρω, præs. part. med. Ion. & poet. pro Θειάμβρω, ex Θειόμβρος, a Θεόμβρος.

Θεογενής, ές, ὁ ἡ ἁ, Deo genitus, Deo natus. Ex Θεός, & γίνομαι, nascor.

Θεογονέω, deum pronuncio aliquem, deum esse dico. Ex ἀγορεύω.

Θεόγονος, ον, ὁ ἡ ἁ, diviniloquus, divina loquens, digna Deo loquens; (2) vates, propheta; (3) theologus. Ex Θεός, & ἀγορεύω, canto.

Θεοδέκτης, ου, ὁ ἡ ἁ, Dei seu rerum divinarum susceptor. Ex Θεός, & δέχομαι.

Θεοδόκος, ου, ὁ ἡ ἁ, idem & ex iisd.

Θεόκλητος, ου, ὁ ἡ ἁ, a Deo invectus, a Deo impulsus, a Deo immissus. Ex Θεός, & ἐκλείω, ἐκκλέω.

Θεόκμα, ατος, τὸ, pro Θέαμα, Ionice.

Θεοκμάζω, Θεοκμαχός. v. Θεόμαι.

Θεοκμοσύνη, ης, speculatio, contemplatio. A Θεόκμων, ονος, ὁ, spectator, Ion. pro Θεάμων.

Θεοκολία, ἡ, fut. ήσω, Deorum simulacra circumfero & sipem conjugo. Ex Θεός, & σκολιός, pravus.

Θεοῖς, dat. plur. Ion. pro Θεαῖς, a Θεά.

Θεόκοσθε, aor. 1. inf. med. Ion. pro Θέασασθαι, a Θεάομαι.

Θεόκσεο, 2. sing. f. 1. ind. med. Ion. pro Θέασαι.

Θεολέτης, ου, ὁ, spectator, Ion. pro Θεατής.

Θεολεῖον, v. Θέατρον.

Θεολέτις, ὴ, όν, cum admiratione spectandus, spectabilis, Ion. pro Θεατός.

Θεομά, ας, ἡ, amita; (2) matertera. A Θεῖος.

Θεομάζω, fut. άσω, divinum instinctum immitto; (2) divino adflatu incito; (3) præsil adflatus sum divinitus Θεομάσσει τηλεθάτης, Philostr. A Θεόμαρ, divinus.

Θεομοσμός, ὁ, adflatus numinis; (2) superstitiosa religio; (3) preces, quibus Dei opem implorамus. A Θεόζω.

Θεόν, 3. s. præs. ind. act. Ion. vel Boeot. pro Θέῃ, a Θέω.

Θεόπεν, aor. 2. opt. act. v. πέθυμι.

Θεοπτής, ὴ, ὁν, admirandus. A Τέοπτος.

Θεόπτης, ὴ, ὁν, divinus. A Θεός.

Θεόπτως, Adv. divine; (2) Deum respiciendo; (3) ad Deum referendo. A Θεόπτης.

Θεοπλαστέω, in aprico exsicco, insolo. A

Θεοπλαστός, ή, τὸ, locus apricus; pro ἡλιοπλαστόν, ex ἥλιος, & πλάσσω.

Θεόρεν, possibl. a. 2. inf. act. verbi πείρω.

ΘΕΙ'ΝΩ, ferio, percutio. Τὴν ἀνδροφόνοιο Λυκάονος Θεινομένην βαπτῇσι, Il. 6, 135. Θεινόμενοι, Il. 1, 583.

Θεόδμητος, ον, a Deo, s. Diis exstructus. A δέμω.

Θείομι, gen. s. Ion. pro Θέω, a Θεῖος.

Θείομεν, a. 2. conj. act. v. τίθημι.

Θεῖον, ου, τὸ, sulphur.

Θεῖος, εία, εῖον, divinus, ad Deum pertinens. Hinc τὸ Θεῖον, ου, divinitas; (2) numen divinum; (3) providentia divina.

ΘΕΙ'ΟΣ, ου, ὁ, patruus vel matris frater; avunculus, patronus. Θεῖε, absolute pro ὁ πρὸς πατρὸς Θεῖος, vid. Eurip. Iph. T. 930.

Θειοτέρως, Adv. divinius. A Θειότερος, Comp. a Θεῖος.

Θειότης, ητος, ἡ, divinitas, divina majestas. A Θεῖος.

Θειοτρυφής, ἐς, quem Dei edunt, delicatus.

Θειοχρώς, contr. Θείοχροος, ου, ὁ ἡ ἡ, sulphuris colorem habens, luridus. Ex Θεῖον, & χρόα, color.

Θειόω, ῶ, f. ώσω, Deo, seu Diis consecro; (2) sulphure perfumo. Ex Θεῖος, divinus, & Θεῖον, sulphur.

Θείρε, curro, metri causa, pro Θέω.

Θειώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, sulphureus. Θειώδη λυτρά, Arist. A Θεῖον, sulphur.

Θεῖον, Adv. divine, divinitus, divina sorte.

Θειώσα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἐθείωσα, a Θειόω.

Θελγεπίμυθος, ον, suavia loquens, oratione permulcens animum.

Θέλγετες, Hesychio sunt οἱ τιλχῖνες, præstigiatores, venefici; vel spelæa. A Θέλγω.

Θέλγητρον, ου, τὸ, delinimentum; illecebræ. A Θέλγω.

Θέλγ ματος, ατος, τὸ, delinimentum. Ab eod.

Θελγόμενα gestiens, pt. part pass. f. g. A

ΘΕΛΓΩ, f. ξω, mulceo, delinio, demulceo; (2) decipio, fefello; (3) lædo; (4) tenebras induco. Αὐτὰρ Ἀχαιῶν Θέλγε νόον, Il. 12, 255. Θυμόν, Il. 15, 594. Πολλ' Ἀχαιμενίων ἄλοχον Θέλγεσκ' ὑπίσασιν, Odyss. 3, 264.

Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. A Θέλω.

Θέλημος, ον, ὁ, voluntarius, lubens, Vet. Lex.

Θελήμων ων, ονος, ὁ ἡ ἡ, spontaneus, volens.

Θέλησις, εως, ἡ, volitio, voluntas. Ab eod.

Θελήσω, f. 1. ind. act. verb. Θέλω.

Θελητὴς, οῦ, ὁ, qui vult, qui libenter facit.

Θελητὸς, ἡ, όν, cupitus, expetitus.

Θελκτήριον, ου, τὸ, illecebra. Ab eod.

Θελκτήριος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, cui delinendi, s. ob lectandi vis inest; (2) blandus; (3) pellax. Ab eod.

Θέλκτις, ἡ, deliniens, v. c. cantilena.

Θελκτήριος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Θέλκτρον, ου, τὸ, delinimentum. Ab eod.

Θελκτὰς, άδος, ἡ, adulatrix, blandiens, Suid. A Θέλγω.

Θελξιμβροτος, ον, homines permulcens, suavis.

Θελξίνοος, contr. Θελξίνους, ου, ὁ ἡ ἡ, mentem demulcens; (2) animum decipiens. Ex Θέλγω, & νόος.

Θελξίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, animum deliniens. Ex Θέλγω, & φρὴν.

Θέλσασα, præs. part. act. Dor. pro Θέλουσα, a Θέλω.

Θέλχειδε, vid. ἴδιλεκ.

Θέλωντι, 3. pl. pr. ind. act. Dor. pro Θέλουσι.

Θέμμιον, ου, τὸ, fundamentum. A Θέμελον.

Θέλω, f. Θελήσω, volo; (2) opto; (3) delector; (4) possum. Ab ἐθέλω.

Θέμις, ιστος, ἡ, positio, positum, appositum, expositum, aut depositum, unde & pecunia apud expectatam posita; (2) legio provincia imposita; (3) ipsa provincia; (4) propositio apud Rhetores; (5) horoscopus, fidus natale. A τίθημι, pono.

Θεματίζω, f. ίσω, depono, pono casum; (2) themata facio, horoscopum erigo.

Θεματικὸς, ἡ, όν, positivus; (2) primitivus apud Grammaticos; (3) provincialis; (4) præmium propositum habens pecuniarum, Epith. ludi s. certaminis. A Θέμα.

Θεματισμὸς, οῦ, ὁ, positio casus; (2) positus, statio; (3) thematis astronomici erectio. A Θεματίζω.

Θεμειλιον, τὸ, pro Θεμέλιον, metri causa.

Θεμέθλον, ου, τὸ, fundamentum. A Θέμελον.

Θεμελλ, ης, ἡ, fundamentum, Hes.

Θεμελιον, ου, τὸ, idem.

Θεμελιακὸς, ἡ, όν, fundamentalis.

Θεμελιθεν, funditus. A seq.

Θεμέλιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui in fundamento seu fundamenti loco ponitur. Ab eod.

Θεμελιόω, fundamentum jacio. Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, Heb. 1, 10. Τεθεμελίωτο γὰρ ὁπὶ τὴν πέτραν, Matt. 7, 25. Hinc

Θεμελίωσις, εως, ἡ, fundatio, fundamentum, substructio.

Θεμελιωτὴς, ου, ὁ, fundator, qui fundamentum ponit. Ab eod.

Θέμεν, aor. 2. inf. act. Ion. pro Θεῖναι, a τίθημι.

Θέμεν, aor. 2. inf. act. Dor. pro Θεῖναι.

Θεμέσθλια, Part. & Dor. pro Θεμιθλια.

ΘΕΜΕΛΟΝ, ου, τὸ, fundamentum.

Θεμιπλεκὴς, ες, legitime nexus, s. plexus, Epith. coronæ.

ΘΕΜΙΣ, ιστος, vel ιδος, ἡ, lex; (2) institutum; (3) jus, fas; (4) Dea juris, sive justitiæ, consiliorumque & oraculorum præses. In Plur. Θέμιστες, tributa, vectigalia; (2) oracula, vaticinia; (3) consilia.

Θεμιστοκίαν, recte, bene imperans. A κρέω, al. Θεμιστοκίραν, jus administrans. A κίρω.

Θεσμίσκοπος, ὁ, justus inspector, s. curator.

Θέμισσα, justitiam, acc. sing. a Θέμις.

Θεμιστὸς, ἡ, όν, justus. Ab eod.

Θεμιστεύτεν, lege sancitum, Hes. A

Θεμιστεύω, f. εύσω, do jura & leges; (2) vaticinor, do responsa & oracula; (3) impero. Θεμιστεύει ὃ ἑκαστος Πείθων ἠδ' ἀλόχων, Odyss. 114. Ab eod.

Θεμιστῆων, gen. pl. Ion. pro Θεμιστῶν, a

Θεμιστὸς, ἡ, όν, legibus consentaneus, justus. A Θέμις.

Θεμιστοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, qui circa leges & reddenda jura versatur, legis peritus; (2) judex. Ex Θέμις, & φυλάσσω, servo.

Θεμιστοῦχος, ὁ, jus dicens, jus reddens. Ab ἔχω.

Θεμιτὸς, ἡ, όν, justus; (2) prudens; (3) æquus. A Θέμις.

Θεμιτὸς, ὴ, όν, justus, licitus, legibus congruus. Ab eod.

Θεμιτῶς, Adv. juste, licite, legitime.

Θεμοῦμαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, appropinquare facio, accedere cogo. Θεμοῦσε ὃ χέρσον ἱκέσθαι, Odyss. 9, 486. A Θέω, pono, fc. in conspectu.

Θέν, Particula, significans in compositione motum, de loco, v. g. κρημνόθεν, de cælo.

ΘΕ'ΝΑΡ, αρος, τὸ, vola, cavitas manus & pedis.

Θεναρίζω, f. ίσω, percutio. A Θένω.

Θένω, cædo, pulso, tundo. Τῷ ζυλῷ θένε τὸν πατέρα, Arist. Av. 54. Τὸν γνάθον βύλῃ Θένει, id. Lys. 823. A Θείνω.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, læsio Deorum, impietas; (2) ira stolidus, velut divinitus immissa.

Θεοβλάβεια, ῆς, f. ήσω, divinitus punior. A

Θεοβλαβὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, cui Deus mentem eripuit, divinitus mente captus; (2) in Deos contumeliosus; (3) adverso numine agens; (4) a Deo reprobatus. Ex Θεὸς, & βλάπτω.

Θεοβλαβῶς, dementer, furiose.

Θεογάμια, ων, τὰ, festum Proserpinæ. Ex Θεὸς, & γάμος.

Θεογένεσία, ας, ἡ, regeneratio, baptismus.

Θεογέννητος, ὴ, όν, ἡ ἡ, a Deo ortum habens, a Deo genitus; (2) baptismus. Ex Θεὸς, & γίνομαι.

Θεόγλωσσος, ου, ὁ ἡ ἡ, divinas; i. e. pulcherrimas oculorum pupillas habens, adspectu divino præditus, Nonnus.

Θεόγλωσσος, ὁ ἡ ἡ, cui divina est lingua.

Θεόγνια, ων, τὰ, Dei natalis. A Θεογνία.

Θεογνωσία, ας, ἡ, cognitio Dei; (2) religio orthodoxa. A γινώσκω.

Θεόγνωστος, ὴ, όν, ἡ ἡ, Deo cognitus. Ex iisd.

Θεογονία, ας, ἡ, Deorum generatio, Deorum ortus & origo. A γίνομαι.

Θεοδίδυμαν, ονος, ὁ ἡ ἡ, seu rerum divinarum susceptor divinus. A δίχομαι.

Θεοδίδακτος, ον, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Θεόγραφος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, a Deo scriptus.

Θεοδίλαπτος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, a Deo læsus; (2) Dei noxa illatus. A δηλέω.

Θεοδιδακτος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, a Deo doctus. A διδάσκω.

Θεοδινὴς, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, qui a Deo circumagitur, a Deo agitatus, instinctu Dei editus. A δίνεω.

Θεόδματον, Ion. pro Θεόδμητον. A

Θεοδμητος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, divinitus ædificatus, a Diis exstructus. A δέμω.

Θεοδόκος, & Θεοδόχος, ου, facer, de templo, quia Deum dexterat.

Θεοδοσία, ἡ, cultus Dei per victimas.

Θεοδίσιος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, divinitus datus. A δίδωμι.

Θεόδοτος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Θεοδόρητος, ον, idem.

Θεοδρομία, ῶ, f. ήσω, sancte vivo. A δρόμος.

Θεόδρομος, ον, sancte vivens.

Θεοείκεια, ας, ἡ, similis Deo forma. A

Θεοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, Deo similis, Dei formam habens, Hom. Il. 2, 623. Ab εἶδος.

Θεοειδῶς, Adv. Deo similiter, ita, ut Dei figuram repræsentet, divine.

Θεοείκελος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, Deo similis, Hom. Il. 1, 131.

Θεοεκχθία, ἡ, id. quod Θεοέκτεια.

Θεοεργία, ἡ, idem.

Θεόθεν, Adv. a Deo, divinitus.

Θεόθυτος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, Deo immolatus, Diis sacrificatus. A θύω.

Θεοίνια, ων, τὰ, Bacchanalia, Vinalia, factum Bacchi, Hes. Suid. A Θεινος.

Θεοινεῖον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Θέοινος, ου, ὁ, Deus vini, Bacchus, Suid.

Θεοῖο, Dei, gen. sing. Ion. pro Θεοῦ, a Θεός.

Θέοισα, part. act. Dor. pro Θέουσα, a Θέω.

Θέοιτο, excurrerit, 3. sing. a. 2. opt. med.

Θεοκάπηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui Deum seu res divinas tanquam & quæstui habet, sacrificus & sordidus. A κάπηλος.

Θεοκατασκόαστος, ον, a Deo paratus, s. Deo, in honorem dei factus. A κατασκοάζω.

Θεοκήρυξ, υκος, ὁ, præco Dei, s. sacrorum.

Θεοκίνητος, ον, a deo commotus, concitus.

Θεοκλητος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, a Deo vocatus; (2) quo, vel in quo Deus invocatur. A καλέω.

Θεοκλυτέω, ῶ fut. ήσω, Deum invoco, fc. ut preces meas audiat; (2) Deum audio, Deo obedio. Θεοκλυτεῖν ἐ Κυρῖνον, Plut. A κλύω.

Θεοκλύτησις, εως, ἡ, Deorum imploratio, Dei invocatio.

Θεόκλυτος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, a Deo honoratus

Θεόκμητος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, a Deo laboratus, i. e. divinus. A κάμνω.

Θεοκόλλητος, ον, Deo adhærens qu. adglutinatus.

Θεόκρατος, ον, a Deo perfectus, effectus. A κραδίνω.

Θεοκρατία, ας, ἡ, Dei imperium. A κράτος.

Θεόκριτος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, divino judicio electus. A κρίνω.

Θεόκτιστος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, a Deo conditus, a Deo institutus. A κτίζω.

Θεοκτισία, ἡ, Dei cædes. A κτείνω.

Θεοκτόνος, qui Deum interfecit. *Voces Eccles.*

Θεολαμπὴς, ὲς, a deo illustratus, divinum splendorem habens. A λάμπω.

Θεόληπτος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, numine afflatus, qui divino instinctu rapitur, a numine correptus. A λαμβάνω.

Θεολήϊα, ας, ἡ, numinis adflatus seu instinctus. Ex iisd.

Θεολογέω, ῶ, f. ήσω, de Deo loquor, de rebus divinis differo Θεολογία, ea quæ de Diis feruntur; quæ theologi disputantur. Θεολογεῖ ἡ ἀρχίγονος φύσις τοῖς ὕπνοις ὡς Ὅμηρος, Plut. A Θεολόγος.

Θεολογεῖον, ου, τὸ, locus supra scenam, in quo Dii ostendebantur. Ab eod.

Θεολογία, ας, ἡ, Theologia, sermo de Deo.

Θεολογικός, ἡ, όν, theologicus, pertinens ad eos, qui de Deo rebusve divinis loquuntur; (2) theologiæ peritus; (3) theologiæ destitutus. A Θεολογία.

Θεολόγος, ου, ὁ ἡ, theologus, qui de Deo differit, rerum divinarum consultus, *apud Eccl.* qui divinitatem Christi defendit scriptis.

Θεομανής, ές, ὁ ἡ, Deorum instinctu furens, cui furor a Diis immissus est. A μαίνομαι.

Θεομαντεία, ἡ, divinatio, instinctus divinus.

Θεομαντεῖον, vaticinor instinctu divino.

Θεόμαντις, εως, ὁ ἡ, vates.

Θεομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum Deo pugno, Deo repugno, Act. 29, 9. A Θεομαλος.

Θεομαχία, ας, ἡ, Deorum pugna. A

Θεομάχος, ου, ὁ ἡ, cum Deo pugnans, Deo repugnans. A μάχομαι.

Θέμω, 1. pl. a. 2. conj. act. *Poët.* pro Θῶμεν, a τίθημι.

Θεομήνια, ας, ἡ, ira divina, ira Dei, seu Deorum. A μῆνις.

Θεομήστωρ, ορος, ὁ, rerum divinarum consultor, peritus.

Θεομητέω, ῶ, divina sapio, divino spiritu agor. Ex Hef. A

Θεόμητις, ιδος, ὁ ἡ, divina sapiens, divina consulens. A μῆτις

Θεομήτωρ, ορος, ἡ, Dei mater, *Maria.*

Θεομιμησία, ας, ἡ, Dei imitatio. A μιμέομαι.

Θεόμιμητος, ου, ὁ ἡ, ad imitationem Dei factus & institutus. Ab eod.

Θεομίμητος, *Adv.* imitando Deum, imitatione Dei.

Θεομισέω, ῶ, ὁ ἡ, Deo invisus. A μῖσος.

Θεομισής, ές, ὁ ἡ, qui Deum odit.

Θεομισία, ας, ἡ, odio Dei, impie.

Θεοπρεπής, ές, ὁ ἡ, divinitus acceptus, præstantissimus; (2) a deo aliqua re ornatus. A πρέπω.

Θεομυσής, ὁ ἡ, quem Deus abominatur, execratus, abominandus. A μύσος.

Θεόντων, gen. pl. præs. part. act. v. Θέω.

Θεόξεστον, ου, τὸ, templum in omnium Deorum honorem institutum. A ξέω.

Θεοπάτωρ, ορος, ὁ, *Spiritus.* Apollinis.

Θεοπαίς, αιδος, ὁ ἡ, Deo natus.

Θεοπαράδοτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, divinitus traditus; (2) divinitus institutus. A παραδίδωμι.

Θεοπάρατος, ος, ὁ ἡ, ἡ, a Deo productus. A παράγω.

Θεοπάτωρ, ορος, ὁ, Deus pater, *Epith.* Davidis, ap. Script. Eccles.

Θεοπειθής, ές, ὁ ἡ, ἡ, parens, seu obediens Deo, fidelis, pius. A πείθομαι.

Θεοπείθεια, ας, ἡ, obedientia adversus Deum.

Θεόπεμπτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, a Deo missus.

Θεοπλανία, ας, ἡ, ignorantia veri Dei. A πλανάομαι.

Θεοπλάσέω, ῶ, f. ήσω, Deos fingo; (2) in numerum Deorum refero. A

Θεοπλάστης, ου, ὁ, Deorum conflictor; (2) Deus, rerum omnium effector.

Θεοπλασία, ας, ἡ, Deorum confictio.

Θεόπνευστος, ος, ὁ ἡ, ἡ, divinitus inspiratus, A πνέω.

Θεοποιέω, ῶ, f. ήσω, Deum seu Deos facio. Θεοποιεῖν τινὰ κοιλίαν, Luc. A Θεοποιός.

Θεοποιητική, ῆς, ἡ, confictio Deorum, fabricatrix religionum simulacrorum, A præc.

Θεοποιΐα, ας, ἡ, Deorum fabricatio, simulacrorum in Deorum honorem effictio.

Θεοποιός, ῶ, ὁ ἡ, ὁν, qui Deos seu Deorum imagines fabricatur. Ex Θεός, & ποιέω.

Θεοπλάστης, ου, ὁ, ἡ, ου, *Poët.* Deus vester, Deos fingo, Deum simulacra fabricor. A πλάσσω.

Θεόπεμπτος, ος, ον, divinitus datus, divinus.

Θεοπόνητος, ος, ὁ ἡ, ὁν, a Deo elaboratus, factus, structus. A πονέω.

Θεοπρεπής, ές, ὁ ἡ, ἡ, Deo conveniens, divinus. Hinc τὸ Θεοπρεπές, ές, divinum decus, divina majestas. Ex Θεός, & πρέπω.

Θεοπρεπῶς, *Adv.* ut Deum decet, Deo convenienter, divine.

Θεοπρεπέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor. Καὶ τόν γε Δυναστῆα Θεοπρεπέα ἀγορεύεις, Il. 1, 109.

Θεοπρεπία, ας, ἡ, vaticinatio, vaticinium, oraculum.

Θεοπρόπιον, τὸ, idem. A

Θεοπρόπος, ος, ὁ ἡ, ὁν, vates; (2) Dei propheta. Ex Θεός, & πρέπω, *excello.*

Θεόπτης, ου, ὁ, qui Deum videt. Ab ὄπτομαι.

Θεοπτία, ας, ἡ, visio Dei, seu divina, Dei conspectus. A Θεόπτης.

Θεοπτικός, ἡ, όν, Deum videns. Ab cod.

Θεόπτιος, ος, ον, Deo invisus.

Θεόπυρος, ος, ὁ ἡ, ὁν, divinitus s. cœlitus accensus. Ex Θεός, & πῦρ.

Θεόρμητος, ος, idem quod Θεομήστωρ.

Θεορρύτον, ου, τὸ, quod fit a Deo. Ab ῥέω.

Θεορρύτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, a Deo profluens, a Jove fusus. A ῥέω.

Θεόρτος, ὁ ἡ, ὁν, a Deo excitatus. Ab ὄρω.

ΘΕΟΣ, ὁ, ὁ, Deus, ἡ Θεός, Euripid. Androm. 130. & ἡ Θεά, Dea.

Θεόσδοτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, a Deo divinitus datus. A δίδωμι.

Θεόσδοτος, *Adv.* idem.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, Dei cultus, religio.

Θεοσεβέω, ῶ, Deum colo. A

Θεοσεβής, ές, ὁ ἡ, ὁν, Dei cultor, religiosus. A σέβω, *colo.*

Θεοσεβῶς, *Adv.* pie.

Θεόσπλος, ος, ὁ ἡ, ὁν, Dei instar colendus, venerabilis, venerandus. Ex Θεός, & Σεπτός.

Θεοσοίπλαρ, ορος, ὁ, Dei cultor, pius.

Θεοστυγής, ές, ὁ ἡ, ὁν, odium & inimicitia in Deum, Dei odium, impietas. Ab ἔχθρα.

Θεοσημία, ας, ἡ, signum divinitus editum, miraculum; (2) oraculum. A Σημεῖον.

Θεοσκυνία, ας, ἡ, Deos honore, Deos colo. A κυνέω

Θεοσοφία, ας, ἡ, rerum divinarum scientia, Theologia, religio Christiana. A Θεόσοφος.

Θεόσοφος, ος, ὁ ἡ, ὁν, rerum divinarum consultus, Theologus. Ex Θεός, & Σοφός

Θεόσπορος, ος, ον, a Deo satus, genitus. A Σπείρω.

Θεόστυτος, & Θεόστυκτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, a Deo impulsus, divinus, a Deo profectus. A Στύω.

Θεοσύλλας, ου, ὁ, Deo calcatus, vel calcandus. Ex Θεός, & σύλλας, τία.

Θεόσυρτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, Dei amans, Nonnus. A συρτή.

Θεοσυγής, ές, ὁ ἡ, ὁν, Dei osor, Deum exosus; (2) Deo invisus. A συγέω.

Θεοσύγητος, ος, ὁ ἡ, ὁν, idem.

Θεοσυγία, ας, ἡ, odium Dei. A Θεοσυγής.

Θεοσυλίς, ίδος, ὁ ἡ, ὁν, sacrilegus. A Σύλαν.

Θεοσύναλλος, ος, ὁ ἡ, ὁν, Deo conjungens. A Συνάλλω.

Θεοσύνδικος, ος, ὁ ἡ, ὁν, Deum commendans, laudans. A Συνίστημι.

Θεόταυρος, ος, ὁ ἡ, ὁν, Deus taurus, Epith. Jovis.

Θεοτέρατος, ος, ὁ ἡ, ὁν, a Deo prodigiose proficiscens. A τέρας.

Θεοτερπής, ής, ὁ ἡ, ὁν, Deum delectans, Deo gratus, Nonnus. A τέρπω.

Θεοτεύκτητος, ος, ὁ ἡ, ὁν, a Deo factus.

Θεότης, ητος, ἡ, Deitas. A Θεός.

Θεοτίμητος, ος, ὁ ἡ, ὁν, a Deo honoratus; (2) honore adficiendus, venerandus. A τιμάω.

Θεότιμος, ος, ὁ ἡ, ὁν, idem. A τιμή.

Θεοτόκος, ος, ἡ, Deum pariens, Dei genitrix. A τίκτω.

Θεότευκτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, a Deo natus. Ex infl.

Θεότροπος, ος, ὁ ἡ, ὁν, a Deo conversus in aliquem.

Θεοφορία, ας, ἡ, conformatio cum Deo. A τύπος.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, pietas, religio, Nonnus. A

Θεοσεβής, ές, ὁ ἡ, ὁν, Deo simulus, religiosus, pius, Deo acceptus. Ex Θεός, & σέβω.

Θεοδόχος, ος, ὁ ἡ, ὁν, Dei, seu rerum divinarum susceptor, Deum seu res divinas capiens; (2) *Epith.* templorum & Mariæ. A δέχομαι.

Θεουργία, ας, ἡ, opus divinum. A Θεουργός.

Θεουργικός, ἡ, όν, cui Deos faciendi vis inest; (2) ad sacra pertinens; (3) in sacris frequens, diligens.

Θεουργός, ῶ, ὁ ἡ, ὁν, qui sacris operatur, Ab ἔργον.

Θεοφάνεια, ας, ἡ, Dei apparitio; (2) nativitas filii Dei. A φαίνω.

Θεοφάνια, ων, τὰ, & Θεοφάνεια, ἡ, Festum solenne, quod illo die celebratur, quo Deus hominibus apparuit. Apud Christianos festum nativitatis Christi; *item* trium regum. Ex iisd.

Θεόφαντος, ος, ὁ ἡ, ὁν, a Deo declaratus, aut manifestatus. Ex infl.

Θεοφάντωρ, ορος, ὁ, sacerdos; (2) theologus.

Θεοφαντέω, f. ήσω, vaticinor, Hef. A

Θεόφατος, ος, ὁ ἡ, ὁν, a Deo pronunciatus, Dei oraculo editus. A φημί.

Θεόφθογγος, ος, idem.

Θεοφιλής, ές, ὁ ἡ, ὁν, Deo gratus; (2) amans Deorum; (3) pius; (4) quod divini numinis favore contingit.

Θεοφιλία, ας, ἡ, amor Dei; (2) amicitia & familiaritas cum Deo. A

Θεόφιλος, ος, ὁ ἡ, ὁν, Dei amans, amicus Dei, Deo gratus. Ex Θεός, & φίλος.

Θεοφίλως, feliciter, beate.

Θεοφιν, *Adv.* divinitus. Ex Θεός, & φίν.

Θεόφοβος, ος, ὁ ἡ, ὁν, Deum timens, Hef.

Θεοφορέομαι, οῦμαι, divino numine correptus ago. Παραδείξας τὰ τῶ Λυκόργω βασίλεια καὶ τὸ ὁπόφυλαν τῶ Διονύσω Θεοφορεῖσθαι, Lonvin 15. A Θεοφόρος. Hinc

Θεοφόρησις, ἡ, inspiratio divina.

Θεοφόρητος, ος, ὁ ἡ, ὁν, qui numine agitur, numine adflatus.

Θεοφορήτως, *Adv.* divino numine, instinctu.

Θεοφορία, ας, ἡ, numinis adflatus. Ab cod.

Θεοφορος, ος, ὁ ἡ, ὁν, Deum ferens; (2) divinus. A φέρω.

Θεοφράδης, ές, ὁ ἡ, ὁν, a Deo pronunciatus; (2) divinitequus, qui divina loquitur. A φράζω. Hinc

Θεοφραδία, ας, ἡ, consilium divinum, oraculum divinum.

Θεοφράδμων, ονος, ὁ ἡ, ὁν, qui ex Deo loquitur, in quo Deus loquitur. Ex iisd.

Θεόφρων, ονος, ὁ ἡ, ὁν, divina mente præditus, vates, propheta. Ex Θεός, & φρήν.

Θεοφροσύνη, ης, ἡ, pietas, religio, qua fruitur divina sapimus. A Θεόφρων.

Θεοφρύκτος, ον, a Deo defensus, custoditus. A φρυκτός.

Θεοφύλακτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, a Deo servatus, qui est in Dei tutela. A φυλάσσω.

Θεόφυτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, a Deo plantatus, A φύω.

Θεοχάραχτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, a Deo sculptus vel impressus. A χαράσσω.

Θεοχόλωσις, εως, ἡ, diræ, Philoxenus. A χολόω, *irascor.*

Θεοχόλωτος, ος, ὁ ἡ, ὁν, iratum deum habens; (2) diruti id. Ex iisd.

Θεόχριστος, ος, ὁ ἡ, ὁν, a Deo unctus. A χρίω.

Θεόω, Deum facio, Deum efficio. Ex Θεός.

Θεράπαινα, ας, ἡ, ancilla, famula.

Θεραπαινίδιον, ου, τὸ, ancillula, Dim.

Θεραπαινίς, ίδος, ἡ, ancilla. A Θεράπων.

Θεραπεία, ας, ἡ, famulatus, ministerium; (2) famuli, ministri, servi, comitatus; (3) observantia, obsequium; (4) cultus, qui exhibetur; (5) cultus arborum, hortorum, plantarum; (6) sanatio, medela; (7) indulgentia in quovis genere, cum fovemus aliquid, &c. A θεράπων.

Θερα-

Θεραπεύθεισα, dat. sing. aor. 1. part. pass. f. g. v. Θεραπεύω.

Θεράπευμα, ατος, τὸ, cultus, quo demeremur, vel conciliamus; (2) id, quod sanandum proponitur. Ab eod.

Θεραπεύσεως, ως, ἡ, curatio, sanatio; (2) supplicatio. Ab eod.

Θεραπευτικός, ἡ, ὁ ἡ, medicabilis, sanabilis. Ab eod.

Θεραπεύω, f. ind. act. v. Θεραπεύω.

Θεραπευτέος, α, ον, colendus; (2) sanandus; (3) curandus. Ab eod.

Θεραπευτής, οῦ, ὁ, cultor; (2) curator.

Θεραπευτικός, ἡ, ὁν, medicus, curator. Ab eod.

Θεραπευτικώς, ἀδν. officiose, officiosius, colendi hominibus dicendi; (2) sanandi vim habens; (3) apte ad curandum curam adhibendum. A Θεραπευτικός.

Θεραπευτικῶς, ἀδν. ethnice, obsequiose; (2) amice, benigne.

Θεράπευτός, ἡ, ὁν, ἡ, sanabilis curabilis

Θεραπευτρίς, ίδος, ἡ, cultrix; (2) curatrix. A

Θεραπεύω, f. εύσω, famulo, servio, (2) obsequium præsto, officiis demereor, colo, curo, provideo; (3) medeor, remedia adhibeo, sano. Θεραπεύειν τινα, τὸ θεῖον, ὡς ... ἐστὶ χρὴ τὰ τοιαῦτα ἰέναι ἐπὶ τοὺς ἐχόντας ἱερεῖς. Anth. Θεσμ. 179. A ...

Θεράπτωρ, ... Ion. pro Θεραπεύς.

Θέρμη, ἡ, calor, ardor, æstus. A Θέρω.

Θερμήρης, ... ἡ, calidus, Hes. Ab eod.

Θερμάστρη, ης, ἡ, ancula, Eurip. Troad. 1070. Per syncopen a Θερμαστήρ.

Θερμαστήριον, ου, τὸ, ancilla. Dim.

Θερμαστρίς, ... ἡ, idem. A

ΘΕΡΜΑΣΤΩΡ, ορος, ὁ, minister, famulus, servus; (2) cultor.

Θέρμη, ... ὁ, fervor, æstus, sol. A Θέρμαω.

Θέρος, vel Θέρεος, ους, τὸ, æstas, tempus æstatis. A Θέρω.

Θερσίδρομος, ον, ὁ ἡ, ἡ, æstiva habens pascua; Θερσιδρομεῖν, locus æstiva habens pascua. A Θέρος, & δρόμος.

Θέρσεως, gen. sing. Ion. pro Θέρεος.

Θερσιεργής, ... ὁ, ἡ, æstivæ lætam præbens, amœnitatem. Ex Θέρος, & ἔργω.

Θερσιγενής, ... ὁ, ἡ, æstivus. A γένω.

Θερσίμαντον, ου, æstivi signum. A μαίνω

Θερσιτατος, η, ον, æstivissimus. A Θέρος, vel Θέρσος.

Θερστρον, ου, τὸ, locus habitationi æstivæ accommodatus. Ab eod.

Θέρσος, gen. sing. Dor. pro Θέρος, ex Θέρσος.

Θερσοφυγάν, ᾶ, τὸ, gurgus, quo mala conjecta maturantur, Hes. Ex Θέρσος, & φύγω, ἀφύγω, φύσω.

Θέρσων, ονος, ἡ ἡ Θέρεια. Ion.

Θερίζω, f. ίσω, æstivo, æstatem alicubi traduco; (2) meto, demeto, prædeno. Καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον. Arist. Av. 512. Καὶ ἐθέριζον ἡμῖν, Acts 14, 16.

Θερινός, ἡ, όν, æstivus; (2) meridianus in Vet. Lex. A Θέρος. Unde

Θερινή, ἡ, ον, æstiva.

Θέρισμα, ατος, τὸ, messis.

Θερισμός, μοῦ, post inf. Dor. pro Θερίζειν.

Θέρισις, εως, ἡ, messio. A Θερίζω.

Θερισταί, ῶν, οἱ, messores.

Θερίστης, ου, ὁ, messor. A Θερίζω.

Θέρμτηρ, &

Θεριστικός, ἡ, όν, messorius. Ab eod.

Θερισμός, ἡ, οῦ, messus; messilis. Ab eod.

Θέρισμος, ου, ἡ, messis. Ab eod.

Θέρισμα, ατος, τὸ, vestis æstiva. Ab eod.

Θερίστρον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Θερμάζω, Ion. Θερμάω, calefacio, foveo. Nicandr. Ther. ... a. 1. med. A Θερμὸς.

Θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Conj. 4. 1. Θερμαίνω, θερμανῶ, calefacio; Θερμάνσιμος, calefactus; Θερμαίνομαι, calefacio; Θερμαθῆναι, aor. 1. inf. calefieri; (2) fabricari. Οὐκ ἀσυνέτων ἰατρὸν θεὸν μόνος, Soph. Aj. 475. Μὴ σφὲ ὀχθὲ Σπλάγχνα Θερμάνῃς πάλιν, Arist. Ran. 954.

Θερμασία, ας, ἡ, calefactio. A Θερμαίνω.

Θερμαστήρ, ῆρος, ὁ, calefactorium, caldarium. Ab eod.

Θερμαντήριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Θερμαντικός, ἡ, όν, vim calefaciendi habens.

Θερμαντικός, ἡ, όν, qui calefacere potest, calefactorius. A

Θερμανθείς, εῖσα, έν, calefactus; (2) qui calefieri potuit.

Θερμασία, ας, ἡ, calefactio, calor. A Θερμὸς.

Θέρμασμα, τος, fomentum. Ab eod.

Θερμαστέος, ἡ, όν, idem & commis, Hes. A

Θέρμαστρα, ας, ἡ, caminus, Hes. A Θερμάζω.

Θερμαστρίς, ίδος, ἡ, caldarium; (2) genus fabricæ. Ab eod.

Θέρμαστρον, ου, ἡ, caminus. A Θέρμαστρα.

Θερμαυτόποδες, ... ὁ, ἡ, ἐν aere pedes comburio. A

Θερμαυτόπους, ... ὁ, ἡ, idem quod Θερμαυτόποδες.

Θερμεκτικός, ἡ, όν, ἡ, faciem rubefaciens, Æsc. Pr. 11. ... αἰδῶ, pudorem, qui faciem calorem & roborem inducit.

Θέρμετο, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐθέρμετο, a Θέρμομαι.

Θέρμη, ης, ἡ, calor, æstus. A Θέρω.

Θερμηγορέω, vehementer, iracunde loquor. Ab ἀγορεύω.

Θερμημερίαι, ῶν, αἱ, dies calidi, dies æstivi, tempus æstatis. Ex Θερμὸς, & ἡμέρα, dies.

Θέρμιον, ου, lupinum. A Θέρμος.

Θερμίνθος, ἡ, interdum pro τερμίνθος.

Θέρμις, ος, ἡ, ὁ, e lupinis factus.

Θερμοζώλος, ον, calidis conchis utens. A Ζωλή.

Θερμοθύτης, ὁ, qui calidam aquam dat, qui calidum præbet. Ex Θερμὸς, & διδωμι.

Θερμοδότης, ὁ, idem.

Θερμοδοσία, ας, ἡ, quæ calidam præbet.

Θερμολασία, ας, ἡ, lavacrum calidum. Ex θερμὸς, & λάω.

Θερμολουτρία, ἡ, ap. Hipp. idem.

Θερμόλουτρον, lavor calidus. Ex ...

Θερμολουτρίον, idem. Ex λουτρὸν.

Θερμόνης, ου, ἡ, calidi ingenii homo.

Θερμοποτής, ου, ὁ, qui calidam bibit.

Θερμοπότης, ... ὁ, ἡ, poculum, e quo calidum bibebatur. A Θερμοπότης.

Θερμοπύλαι, ... αἱ, thermopylæ, q. d. portæ calidæ, fauces ... in Græcia, prope quas fontes erant calidi. Ex Θερμὸς, & πύλαι.

Θερμοπώλης, ου, ὁ, qui calida vendit. Ex θερμὸς, & πωλέω.

Θερμοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi calida, ut calidus potus, venduntur; thermopolium.

Θέρμος, ου, ὁ, calidus; (2) ... ferveus animo. A θέρω.

Θέρμος, ου, ὁ, lupinus; legumin s genus; Attic. Lupinus.

Θερμοσπόδιον, ου, ἡ, calefactorium.

Θερμοστης, ητος, ἡ, calefactio, calor, æstus; (2) fervor animi. A Θερμὸς.

Θερμοτερεῖον, ῶ, calida cunedo.

Θερμοκοπία, ας, ἡ, audax & temerarium facinus. A

Θερμόφρων, ... ὁ, ἡ, fervidus ingenio; (2) audax, temerarius, acer, confidens. Ex θερμὸς, ... φρὴν, φρένες.

Θέρομαι, calefio. Hom. θέρμετο δ' ὕδωρ, calefiebat aqua, Il. 18, 345. A θέρω.

Θέρμων, ονος, ὁ, calor; (2) febris. A Θέρμος.

Θερμὸς, ... calidus, fervidus. Ab eod.

ΘΕΡΟΣ, εος, τὸ, æstas; (2) messis sive fruges demetæ.

Θερόω, f. ... Att. pro θεῶ, a θέρος.

ΘΕΡΩ, f. θερῶ, Ion. ἀθέρω, Att. θέρσω, unde θερσοῦμαι apud Hesychium, Odyss. 19, 507.) calefacio; (2) ... eo, sto. Et in Pass. calfio, calesco, ut c. calesco.

Θές, 2. sing. aor. 2. imper. act. pro θέτι, a τίθημι.

Θέτην, 3. pl. a. 2. Ion. pro ἔθεσαν.

Θέσις, positio, aor. 2. inf. med.

Θέσις, εως, ἡ, positio; positura; situs; (2) ... controversiæ dicitur; (c) ap. debitorem fœnoris causa; (3) impositio, v. c. nominis; (4) ap. Philosophos, (a) principium demonstrationis, (b) positio, i. e. vera & propria rei explicatio, cui oppositus negatio, (vid. ... Proficd. Morall. p. 4.); (5) ap. Rhetores, quæstio infinita; (6) adoptio. A τίθημι.

Θέσκελος, ἡ, ὁ ἡ, ἡ Deo similis. Ex θεὸς, & εἰκελος.

Θέσμιον, ου, τὸ, debitum, legitimum; (2) consuetudo, lex. A

Θέσμιος, ία, ον, legitimus, legibus conveniens, consuetus. A θεσμὸς, lex.

Θεσμοδοκέω, ῶ, f. ήσω, legem accepto & admitto, legi me submitto. Ex θεσμὸς, & δέχομαι.

Θεσμοδότειρα, ἡ, quæ leges dedit.

Θεσμοθεσία, ας, ἡ, lex, institutum; (2) legislatio; (3) ritus, mos. Ex τίθημι.

Θεσμοθέσιον, ου, τὸ, locus, ubi leges feruntur, concilium civitatis. Ex id.

Θεσμοθετέω, ῶ, fum thesmotheta; leges fero.

Θεσμοθέτης, ου, ὁ, legislator, institutorum auctor; (2) magistratus quidam Athenis, custodes legum.

Θέσμοποιέω, leges facio, præscribo.

ΘΕΣΜΟΣ, ου, ὁ, lex institutum, ritus A τίθημι.

Θεσμοσύνη, ἡ, jus, leges.

Θεσμοτόκος, ου, ὁ ἡ, ἡ, legislator; Nonn. ... τίκτω.

Θεσμοφορία, ων, τὰ, Cerealia; festum quod in Cereris legiferæ honorem celebratur. A θεσμοφόρος. Hinc

Θεσμοφορίζω, f. ίσω, sacra Cereris legiferæ celebro.

Θεσμοφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, legifer, legislator. Ex θεσμὸς, & φέρω.

Θεσμοφύλακες, legum & institutorum custodes. Ex φυλάσσω.

Θεσπεσία, ἡ, leges & instituta sacra cano. Ex ...

Θεσπίζω, ω, ὁ ἡ, ἡ, divinus. A θέσπις.

Θεσπεσίως, ἀδν. divine; divinitus. Ab eod.

Θεσπιδαής, ἐς, ὁ ἡ, ἡ divinitus ardens. Ex θέσπις, & δαίω

Θεσπιεπεια, ας, ἡ, divino ore loquens, fatidica. Ex θέσπις, & ἔπος.

Θεσπίζω, fut. ίσω, vaticinor, oraculum reddo, (2) jacto, fatuo. A

ΘΕΣΠΙΣ, ιος, ὁ ἡ, ἡ, vates, divinus, ex Deo loquens; (2) a Deo dictatus.

Θέσπισμα, ατος, τὸ, responsum vatis, oraculum; (2) dictum vel sanctum. A θεσπίζω.

Θεστηλία, ας, f. ίσω, vaticinor, oracula cano. Ὃς θεστηλεῖ τὰ τοῦ ... ἐκ χρυσλάτου, ... Hes. A

Θεστήλης, ... ὁ, ἡ, ἡ, θεστησίλεως, ὁ, ἡ ἡ, ἡ, vates, fatidicus. Ex θέσπις, & ἀείδω.

Θεσσαλονικεύς, έως, ὁ, Thessalonicensis. A

Θεσσαλονίκη, ας, ἡ Thessalonica, urbs Macedoniæ.

Θέτω, 3. f. a. 2. imperat. med. a τίθημι.

Θέτων, ... plur. a. 2. ind. act. Ion. & Pot pro ἔθεσαν.

Θεσπεσία, precor, peto, posculo.

Θεσπέσιος, ἡ, ὁ ἡ, ἡ, a Deo dictus; fatalis. Hinc τὰ θεσπέσια, ων, divina responsa, oracula. Ex θεὸς, & ἐνεπῶ, dico.

Θετέος, ponendum. A τίθημι.

Θέτης, ου, ὁ, qui aliquid deponit apud alium.

Θετικός, ἡ, όν, positus. Ab eod.

Θετικῶς, ἀδν. positive, affirmative.

Θέτο, 3. f. a. 2. ind. med. Ion. pro ἔθετο.

Θετός, ἡ, όν, positus; (2) adoptivus. A τίθημι.

Θέτω, ... f. aor. 2 imper. act. a τίθημι.

Θεύ, 2. sing. a. 2. imper. med. Dor. pro θοῦ, ex Ion. θέο pro θέσο

Θεύδας, ου, ὁ, Teudas, Nomen viri Hebr. Turicni.

Θεύμοιρα, d. f. Dor. pro θεομοιρεῖ, a θεομορὸς.

Θεύμοιρος, ος, ἡ, Dei pars, h. e. primitiæ, cæsæ, quæ sacrificiis datur, quum sacrificatur, Hes. Ex θεὸς, & μέρος. Hinc

Θεύμορίζω,

Θεμερτίζω, Deo munus offero. Ex Hef.
Θεσπέσιος, α, ον, divina forte datus, divinitus immissus. A θέσπις.
Θεσπεσίως, idem.
Θέσσις, εως, ἡ, cursus, rapidus. Sch. Lyc. A θέω.
Θέσσαι, 2. sing. f. 1. ind. med. Ion. pro θέασαι, a θέω.
Θεσπέμβρ, f. 1. part. med. Dor. pro θεασάμενος.
Θεσπεσίμβρ, f. 1. part. med. Dor. pro θεασάμενος.
Θεσφορία, ης, ἡ, furor & instinctus divinus. Poët. pro θεοφορία, Suid.
Θ Ε Ω, fut. Θεύσομαι, curro. Ὀδὶ ἢ κάνθος ὅπως σε καὶ' εἶκε θεῖν, Arist. Vesp. 1349.
Θ Ε Ω, inus. f. θρω, p. τέθεικα, pono.
Θέωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. Ion. pro θῶμεν, a τίθημι.
Θεώντων, spectantium, gen. pl. præs. part. act. contract. pro θεαόντων, a θεάω.
Θεωνυμίαι, αἱ, divinæ appellationes apud Dion. Areopagitam. Ex θεώνυμα.
Θεωρεῖ, 3. f. pass. pro θεωρεῖται, a
Θεωρέω, ῶ, f. θεωρήσω, p. τεθεωρηκα, specto, contemplor, intuitu; (2) perpendo, accurate investigo; (3) ludos specto, ludos spectatum publice eo. Θεωρεῖν τι, ἐκ τινος, ἐς τι. Ἐγὼ ἢ τεθεώρηκα πάντα· νῦν δ' ἐμὲ, σὺ δὲ ἐς τὸ Πύρρου, Arist. Vesp. 1182. A θεωρός.
Θεώρημα, ατος, τὸ, spectaculum, quod spectamus; contemplatio, θεωρήματα, speculamenta disciplinarum, commentationes & præcepta. Cicero vertit percepta. Eun. A θεωρέω.
Θεωρηματικός, ἡ, ὸν, contemplativus; theorematicus, dogmaticus, præceptis artium utens. A θεώρημα.
Θεώρησις, εως, ἡ, contemplatio. A θεωρέω.
Θεωρητήριον, ου, τὸ, locus, ubi spectantur ludi, cavea in theatro. Ab eod.
Θεωρητικός, ἡ, όν, contemplativus, contemplationi deditus: (2) theoreticus, theoremata continens. Ab eod.
Θεωρητός, ἡ, όν, spectabilis, adspectabilis; (2) qui sub animi contemplationem cadit, perspicabilis, comprehensibilis. Ab eod.
Θεώρητρα, τα, munera, quæ spectus sponsæ dabat, cum se primum, deposito flammeo, spectandam daret. Ab eod.
Θεωρητῶς, Adv. spectanter, visibiliter.
Θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio, commendatio; (2) legatio ad ludos nomine civitatis; (3) ludus ipse, spectaculum; (4) inspectio locorum & morum cujusque civitatis; (5) dicitur etiam de rebus ipsis spectatu dignis, ut θεωρία βασιλείων, ap. JJ. magnificentia regiæ vitendæ. A θεωρός.
Θεωρίς, ίδος, ἡ, navis, qua legati Athenienses vehebantur ad sacra Delaca.
Θεωρικός, ἡ, όν, ad spectationem ludorum seu spectaculorum pertinens. A θεωρία.
Θεώριον, τὸ, spectaculum.
Θ Ε Ω Ρ Ο Σ, ὁ, ὁ, spectator, contemplator; (2) legatus ad sacra solemnia, missus ad oraculum petendum.
Θεωρσι, 3. pl. pro θεωρέουσι, a θεωρέω.
Θέωσις, εως, ἡ, deificatio, apotheosis; (2) unio cum Deo, in Deum adumpno. A θεόω.
Θεωτερ, divinior, pro θειότερος. A Θεός, ut a βασιλεύς βασιλέτερος.
Θηβαγενής, ές, ὁ ἡ ν, Thebis oriundus, Thebis genitus sive natus. Ex Θῆβη, & γείνομαι, nascor.
Θηβάζε, Adv. Thebas. A Θῆβη.
Θηβαϊκός, ἡ, όν, Thebaicus; ad Thebanos pertinens. Ab eod.
Θηβαΐς, ίδος, ἡ, Thebais, sc. πόλις.
Θηβαῖος, αία, αῖον, Thebanus.
Θῆβη, ης, ἡ, Θῆβαι αἱ, Thebæ sive Thebæ. Urbs in Ægypto, Asia min. & Bœotia. Θήβησι, Thebis.
Θήνδεν, Adv. Thebis. A Θῆβη.
Θηγαλέος, έα, έον, acutus; in Epig.
Θηγάνη, ης, ἡ, cos. A θήγω.
Θηγανον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Θ Η Γ Ω, fut. Θήξω, acuo; (2) excito, instigo, inflammo; τεθηγμένος, perf. acutus. Θήγει δέ τε λάμνα ἐοῦσα, de apro, Hesiod. Scut. 328. & Il. 11, 416. καὶ ἐγὼ μὲν ἐπὶ τὸ φιλεσθαι, Xen.
Θηδήσας, præt. inf. med. pro θηλήσας.
Θηέατο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐθηεῖτο, a
Θηέομαι, cum admiratione specto. Thema Ioniçum propter talia; ἐθηεῖτο, spectabat; θηεῦντο, spectabant mirabundi; θηήσατο, a. 1. cum admiratione spectavit; ἐθηήσαντο, spectarunt; θηήσαιτο, opt. admiraretur. A θεάομαι.
Θηήμβρ, spectans, præf. part. med Ion. & Dor. pro θεώμενος, a θεάομαι.
Θηεῦντο, 3. plur. imperf. ind. med. Dor. pro ἐθηεῦντο, contr. ex ἐθηέοντο.
Θηήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἐθηήσαντο.
Θηητήρ, ῆρος, ὁ, qui cum admiratione spectat. A θηέομαι.
Θηητός, ἡ, όν, cum admiratione spectandus spectabilis, admirabilis. Ab eod.
Θηήτωρ, ορος, ὁ, admirator, admirans spectator. Ab eod.
Θήϊον, τὸ, pro θεῖον, Ion. sulphur.
Θηκαῖος, αία, αῖον, thecæ destinatus ad aliquid condendum aut recipiendum. A θήκη.
Θηκάμβρ, a. 1. part. med. verbi τίθημι.
Θῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔθηκαν.
Θήκασο, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔθηκασο.
Θῆκε, 3. s. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔθηκε.
Θήκη, ης, ἡ, theca, vagina, conditorium, sepulchrum, loculus. A τίθημι.
Θηκίον, ου, τὸ, repositoriolum; (2) loculus. Dim. a θήκη.
Θηκτός, ἡ, όν, acutus. A θήγω.
Θηλάζω, f. άσω, papillam fugendam præbeo, lacto; (2) in med. lacteo, mammam præbitam fugo. (Μακάριοι) μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν, Luc. 23, 29. (Μακάριαι) μαστοί, οἳ οὐκ ἐθήλασαν, ibid. 11, 27. Θηλάζω τὸ βυβλίον, Plut. de Romul. A θηλή.
Θήλαια, lacto, unde apud Hes. a. 1. med. Θήλαντο.
Θηλαμιός, ἡ, όν, lactens, recens natus, Hes. A θηλάζω.
Θηλαμών, ῶνος, ὁ ἡ ὼ, nutritor, nutrix, Eustath. Ab eod.
Θηλασμός, οῦ, ὁ, lactatio; (2) nutritio; (3) lactis haustus. Ab eod.
Θηλάστρια, ας, ἡ, nutrix, lactatrix.
Θήλεια, ας, ἡ, Ion. Θήλη, ης, ἡ, femina, femella, cujusvis generis animantium. A θῆλυς.
Θηλέεις, 2. sing. præs. indic. act. Ion. pro θήλεις, a
Θηλέω, fut. ήσω, germino, vireo; ut hinc fit Θηλέων, pro ἐθήλουν, virebant, in imperfecto, & Θηλήσαντα, in aor. 1. part. Ἀυξεῖ ἢ λειμῶνας μαλακὸν ἰὸν ἠδὲ ζελήνη Θηλέων, Odyss. ε, 73. A θάλλω, vireo.
Θ Η Λ Η, ης, ἡ, papilla; mamilla; mamma; rama.
Θηλοειδής, ἐς, ὁ ἡ ὲν, papillatus; papillæ formam habens, Gl. Vet.
Θήλυ, τὸ, femella.
Θηλυγενής, ἐς, ὁ ἡ ὲν, femina ortus, muliebris. Ex θῆλυς, & γείνομαι.
Θηλυγενῶς, femininо genere.
Θηλύγλασσος, ον, teneram, suavem vocem, orationem habens.
Θηλυγονία, ας, ἡ, feminarum procreatio; (2) cognatio a matre. A
Θηλυγόνος, ὁ ἡ ὸν, feminam procreans, seu gignens. Ex θῆλυς & γείνομαι.
Θηλυδρᾶν, puellascere, Gl. Vet. A seq.
Θηλυδρίας, ου, ὁ, mollis, effeminatus. A θῆλυς. Hinc
Θηλυδρᾶδας, ὁ ἡ ὰς, mollis & effeminatus; (2) qualis est mollium & effeminatorum.
Θηλυδριῶτις, ἡ, mollis effeminata.
Θηλυκάδομαι, muliebriter me gero.
Θηλυκᾶς, ἡ, ὰς, femininus; (2) femineum refert; (3) effeminatus; (4) feminæ simile, proprius & peculiaris. A θῆλυς.
Θηλυκῶς, Adv. femineo genere.
Θηλυκρατεία, vel Θηλυκρασία, ας, ἡ, corpus.
Θηλυκρατής, ές, femineus imperans.
Θηλυλοφέω, ῶ, ὁ ἡ ὼ, mulier interfectus. Ex πλέω.
Θηλυμανής, ές, ὁ ἡ ὲς, muliere feminarum amore captus, muliercidus. Ex μαίνομαι.
Θηλυμελής, ὲς, ὁ ἡ ὲς, mollifer & ut femina canens. Ex μέλος.
Θηλυμήτρης, ὁ, matrix muliebriter redimitus.
Θηλύμητρος, ὁ, idem, de viro, per irrisionem.
Θηλυμορφής, ὲς, ὁ ἡ ὲς, femininæ formæ præditus, qui forma semper est. Ex μορφή.
Θηλύνω, contr. Θηλύνης, ῶ, ὁ ἡ ῶν, qui animo est femineo, mollis, effeminatus.
Θηλύνω, effemino, emollio; Θηλυνθείς, ῆ, τὸ pass. Ἐθηλυνθὲν σῶμα φρὴν τὸ ἀνδρεῖον ἔκτανε, Soph. Aj. 660. A θῆλυς.
Θηλύπαις, ὶ, quæ filiam peperit.
Θηλύπους, οδος, ὁ ἡ ὺ, ut Θηλύπους βάσις, apud Eur. pes 1, ineptus feminæ, & femininarum.
Θηλυπρεπής, ές, ὁ ἡ ὲς, feminis conveniens. Ex πρέπω.
Θηλυπτελίς, ίδος, ἡ, filix femina.
Θ Η Λ Υ Σ, εια, ὁ ἡ ὺ, ἡ, vel υς, εος, υ, femineus, qui est sexus feminei. Hinc Θηλύτερος, έρα, ερον, effeminatior, mollior. Unde Θήλυτεραι, Θηλύτεραι, feminæ, feminei sexus.
Θηλύτης, ητος, ἡ, femina natura, femineum ingenium; (2) feminea mollities. A θῆλυς.
Θηλυτοκέω, feminei sexus partum edo.
Θηλυτόκια, ας, ἡ, partus femineus. A
Θηλυτόκος, ὁ ἡ ὸν, feminei sexus partum edens; (2) habilis feminæ procreandæ. Ex τίκτω.
Θηλυφανής, ὲς, ὁ ἡ ὲς, qui videtur esse femina, feminæ similis. Ex φαίνομαι.
Θηλυφόνος, ὁ ἡ ὸν, feminas occidens, femineo sexu animalia interimens.
Θηλύφρων, ονος, ὁ ἡ ὸν, muliebri mente præditus, mollis, effeminatus, sapiens muliebria. Ex φρήν.
Θηλύφωνος, ον, mulierem, item suavem vocem habens.
Θηλυχίτων, ῶνος, ὁ, muliebri indutus tunica.
Θηλυς, εος, contr. ους, ἡ, altrix, nutrix, Hes. A θηλή.
Θηλυτής, ῆτος, ἡ, altrix. Ab eod.
Θῆμα, ατος, τὸ, theca, sepulchrum, Hes. A τίθημι.
Θημών, ῶνος, ὁ, acervus frugum in agro; (2) cumulus quicunque. A θῆμα.
Θημωνία, ας, ἡ, idem & ab hoc ipso. Apud Hes. & Suid.
Θ Η Ν, Θῶος, ὁ, ὁ, acervus, cumulus, agger; (2) cumulus arenæ; (3) acervus frumenti; (4) litus.
Θ Η Ν, Particula Poët. tunc, diu; ἕως θῆν, haud tunc.
Θῆνιον, ου, τὸ, lac, Hes.
Θῆξας, ἀ. 1 part. act. verbi θήγω.
Θῆξις, εως, ἡ, punctio per acum; (2) tormentum, punctum, cruciatus, quasi a θήγω, nisi forte θῆξις, scribendum. A θήγω, ut ἀτιμάω.
Θῆξα, ἀτω, f. 1. ind. act. verbi θήγω.
Θοάζω, 2. sing. præs. opt. med. pro θοάοιο. a θοάομαι.
Θηπέω, stupeo, cum stupore admiror. Fingitur hoc verbum præter τίθημι, perf. med. obstupui, miror. Ὁ δὲ οἱ χαῖτας ἅμα τιθήνατο, Il. 21, 64.
Θ Η Ρ, Θῆρος, ὁ, fera, bellua.
Θήρα, ας, ἡ, venatio, venatus, captatio; (2) præda venatu capta. A θήρ.
Θηράγρα, ας, ἡ, ferarum captura, venatio; (2) res capta in venatu; (3) indagatio v. c. rei. Ex θήρ, & ἄγω.
Θηραγρίτης, ου, ὁ, venator. A θηραγρέω.
Θήραγρον, ου, venationi aptus, ferinus.
Θήραμα, ατος, τὸ, captura; quod venatu capitur; (2) venatio. A θήρα.

Θηρᾶν, præs. inf. act. pro Θηρᾶσθαι, a Θηράω.
Θηραρχία, ας, ἡ, imperium in belluas; (2) in elephantos. A
Θήραρχος, ου, ὁ, præfectus feratum seu belluarum, rector ferarum; (2) rector elephantorum. Ex Θήρ, & ἄρχω.
Θηράσιμος, ος, ὁ ἡ ον, qui venatu capi potest; (2) venatu captus. Θηράσιμα γάμοις, captandæ nuptiæ. Æsch. Pr. 856. A Θηράω. Unde
Θηράσιον, *Adv. post.* venandum est.
Θηρατέος, ία, εον, venandus. Ab eod.
Θηρατὴς, οῦ, ὁ. venator. Ab eod.
Θηρατικὸς, ἡ, ὸν, venaticus. Ab eod.
Θηρατὸς, ἡ, ὸν, venatu capiendus; (2) tropice, assequenda, quæ labore curaque possunt Θηρατὰ dicuntur, ap. *Polyb.*
Θήρατρον, ου, τὸ, instrumentum venatorium, id, quo feras capimus, v. g. laqueus, pedica, rete. Ab eod.
Θηράω, ῶ, & Θηράομαι, ῶμαι, venor; (2) sector, consector; (3) capto, *in re amatoria*, in amorem illicere tento; (4) elicio, ut misericordiam, &c. Θηρᾷν δ' ἀφίπτει τάμήχανα, Soph. Ant. 92. Πολλὰς ἀνοίας κ' τὸ Θηρᾶσθαι κακὸν, id. El. 1060. A Θήρ. Unde
Θηρεύω, ω, ὁ ἡ ὸν, ferinus, belluinus.
Θηρεύμαι, pret. inf. act. *Ion.* pro Θηρᾶσθαι.
Θήρευμα, ατος, τὸ, captura, venatus. A Θηρεύω.
Θηρευτικὸς, ἡ, ὸν, qui venatu capi potest; (2) ad venandum aptus. A Θήρευσις.
Θήρευσις, εως, ἡ, venatio, ipsa venandi actio. A Θηρεύω.
Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, venator. Ab eod.
Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, venator, captator.
Θηρευτικὸς, ἡ, ὸν, venaticus. Hinc Θηρευτικὴ, scilicet τέχνη, venandi scientia.
Θηρευτὸς, ἡ, ὸν, q. d. venabilis, qui venatione capi potest. Ab eod.
Θηρεύω, fut. εύσω, feras venor, aucupor; (2) sector, consector; (3) insidiose observo. Θηρεύεσι γὰρ ζωμοῖς λέοντα αἰχμὴ μηχανώμενοι, Eur. Hipp 960. A Θήρ.
Θήρευμα, ατος, τὸ, venatio, captura. A Θηρεύω.
Θήρης, gen. sing. *Ion.* Θήρος, a Θήρ.
Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.
Θηρήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.
Θηρτικὰ, ῶν, τὰ, scil. φάρμακα medicamenta, quibus animalium venenatorum morsus sanantur. A Θηρικός.
Θηριακὴ, ῆς, ἡ, sc. ἀντίδοτος, theriaca, antidotus adversus venenum. Ab eod.
Θηριακὸς, ἡ, ὸν, ferinus; (2) agens de feris. A Θήρ.
Θηριάλωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, a feris captus. Ex Θηρίον, & ἁλίσκω.
Θηρίζορος, ος, ὁ ἡ ὸν, a feris adesus, a feris comestus. Ex Θήρ, & βορά.
Θηρίεον, ου, τὸ, bestiola, Dim. A Θήρ.
Θηρίκλειος, ος, ὁ ἡ ον, Thericleus, ut Θηρίκλειος, sc. κύλικες. Θηρικλεῖα, sc. φυτήρια, pocula, ab artifice Thericle.
Θηρόδεκτος, ος, ὁ ἡ ὸν, a feris comestus. Ex Θηρίον, & βρώσκω.
Θηριόδηγμα, ατος, τὸ, morsus a fera illatus; (2) morsus serpentis. A δάκνω.
Θηριόδηκτος, ος, ὁ ἡ ον, a fera seu bellua morsus; (2) a serpente morsu ictus.
Θηριοκτόνος, ος, ὁ ἡ ον, bestias perimens. Ap κτείνω.
Θηριομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum bellis pugno. Εἰ κατ' ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, 1 Cor. 15. 32.
Θηριομαχία, ας, ἡ, pugna cum bellis. A
Θηριομάχος, ος, ὁ ἡ ον, qui cum feris seu bellis pugnat, bestiarius. A μάχομαι.
Θηριόμορφος, ος, de Scylla, Centauris. A μορφή.
Θηριόμορφος, ος, ὁ ἡ ον, belluinam formam habens. Ex Θηρίον, & μορφή.
Θηρίον, ου, τὸ, bestia, bellua, fera; (2) bestia venenata, serpens, vipera; (3) lumbricus; (4) pediculus; (5) ulcus ferum, teterum, malignum. A Θήρ.
Θηριοπρεπὴς, ὲς, bestiis conveniens,
Θηριότης, ητος, ἡ, feritas. A Θηρίον.
Θηριοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi belluæ aluntur, vivarium. A
Θηριότροφος, ος, ὁ ἡ ον, qui feris vescitur; (2) qui vescitur serpentibus. A τρέφω.
Θηριοτρόφος, ος, ὁ ἡ ον, qui belluas alit.
Θηριοφόνος, ος, ὁ ἡ ον, qui belluas occidit, qui feras interficit. Ex Θηρίον, & φόνος.
Θηριόω, ῶ, in naturam ferinam converto; efferor, irrito, ira gravi adversus aliquem incendo; τεθηριωμένος, exasperatus, efferatus. A Θηρίον.
Θηριώδης, ους, ὁ ἡ ες, ferus, belluinus; (2) feris refertus. Hinc το Θηριῶδες, ους, feriras. Ab eod.
Θηριωδία, ας, ἡ, feritas. A Θηριώδης.
Θηριωδῶς, *Adv.* ferino more. Ab eod.
Θηρίωμα, ατος, τὸ, ulceris teterrimi genus. A Θηριόω.
Θηρίωσις, εως, ἡ, efferatio, in belluam mutatio. Ab eod.
Θηροβολία, ας, f. ήσω, feras ferio. Ex Θήρ, & βολέω, pro βάλλω.
Θηρόβορος, ος, ὁ ἡ ον, a feris adesus seu arrosus. Ex Θήρ, & βορά, cibus.
Θηρόβοτος, ος, ὁ ἡ ον, a feris depastus; (2) feris pascendis aptus. Ex Θήρ, & βόσκω.
Θηρόβρωτος, ος, ὁ ἡ ον, a feris devoratus. Ex Θήρ, & βιβρώσκω, voro.
Θηροθῆται, ων, venatores, Hes. Ex Θήρ, & Θηρεύω, venatio.
Θηρόθυμος, ος, ὁ ἡ ον, ferus, iratus.
Θηρόειδης, ους, ὁ ἡ ες, animalium formas habens; ut vestis animalium figuris picta. Ex Θήρ, & εἶδος.
Θηροκόμος, ος, ὁ ἡ ον, ferarum curator. A κομέω.
Θηροκτόνος, ος, ὁ ἡ ον, ferarum occisor. Ex Θήρ, & κτείνω.
Θηρολαλίης, voces aucupor. A
Θηρολέκτης, ου, ὁ, in dicendo adfectator, venator verborum Suid. A Θήρ, & λέγω.
Θηρολέτης, ου, ὁ, belluarum occisor. Ab ὀλλύω.
Θηρονόμος, ος, ὁ ἡ ον, feras pascens. A νέμω.
Θηροσκόπος, ος, ὁ ἡ ον, feris insidians. A σκοπός.
Θηρεσιών, ῶνος, ἡ, venatio. Ex Hes. A Θήρ.
Θηρετικὸς, ἡ, ὸν, feras gignens, *Epith.* silvarum, saltuum. A τίκτω.
Θηρότροφος, ος, ὁ ἡ ον, qui feris vescitur. A τρέφω.
Θηρωτρόφος, ος, ὁ ἡ ον, feras alens. Ex iisd.
Θηρώτωρ, ωρος, ὁ ἡ ον, feriparn fœminam habens.
Θησοφόνος, ος, ὁ ἡ ον, feras occidens. Dianæ Epith. Θηρεύουσι, aconitum ab occidendis feris. Ex Θήρ, & φόνος, cædes.
Θηρόχλαινος, ου, lænam, ferinam vestem gestans.
Θηραμβεύω, præs. part. pass. contr. pro Θηραμβεύομενος, a Θηράω.
Θηρᾶν, part. act. pro Θηράων.
ΘΗΣ, ητος, ὁ, *propriæ*, cives, liberi illi quidem, sed ob mercede operas faciunt propter paupertatem; (2) mercenarius. Ἐκκλησίαν ἔθητες, οἷς νῦν μέλει ἀρχῆς ἔδακεν ἄρχειν. Plut. in Solon. cap. 18.
Θῆσαι, a 1. inf. act. *per Syn.* pro θηλάσαι, a θηλάζω.
Θησαίατο, 3. pl. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro θησαίντο, a θάω.
Θησαυΐζω, f. ίσω, thesauros exstruo; (2) in thesauro repono; (3) recondo, adservo; (4) opes colligo; (5) colligo, cumulo. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, Matth. 6. 19. Ἔκυσε δὲ ἐπὶ πολὺ ἐκείνη ἐθησαυρίζετο ἔτεσιν, id. A θησαυρός. Hinc
Θησαύρισμα, ατος, τὸ, quod in thesauro conditum & repositum est, thesaurus; (2) repositorium; (3) adservatio.
Θησαυρισμὸς, οῦ, ὁ, ipsa actio recondendi & reponendi in thesaurum; (2) opum collectio, coacervatio. Ab eod.
Θησαυριστὴς, οῦ, ὁ, qui thesauros congerit, qui in thesauris adservat opes. Ab eod.
Θησαυριστικὸς, ἡ, όν, in thesauro recondens, condens in futurum. Ab eod.
Θησαυροπώλης, ὁ ἡ ου, collector thesauri; (2) avarus. Ex Θησαυρὸς, & πωλέω.
ΘΗΣΑΥΡΟΣ, ου, ὁ, thesaurus, acervus rerum repositarum in posterum; (2) ipsæ opes repositæ; (3) copia rerum bonarum vel malarum.
Θησαυροφυλακία, ας, ἡ, custos sum, præfectus ærarii, pecuniarum.
Θησαυροφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium, locus, in quo thesauri reposiri custodiuntur. A
Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus, custos thesauri.
Θῆσει, 3. f. f. 1. ind. act. verbi τίθημι.
Θησείμεν, f. 1. ind. act. *Dor.* pro θήσειν.
Θησείμεθα, 1. pl. fut. 1. indic. med. *Dor.* & *Æol.* pro θησόμεθα.
Θησεῖον, τὸ, templum Thesei.
Θηλῇς, præt. inf. med. *per Syn.* pro θηλάζειν, hinc pro θηλῆς, ex θηλάζω, a θηλάομαι.
Θησόμαι, ρεσθαι, f. 1. ind. med. v. τίθημι.
Θήσουτι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro θήσουσι.
Θῆσσα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. A θής.
Θῆσσε, ρεσθαι, f. 1. ind. act. verbi τίθημι.
Θῆττα, ης, ἡ, idem quod θῆσσα.
Θητεία, ας, ἡ, servitus, famulatus pro mercede. Ab eod.
Θητεύς, έως, ὁ, mercenarius. Ab eod.
Θητεύω, f. εύσω, mercede servio, unde Peripatetici eleganter docebant, animum corpori θητεύειν, v. Stob. *Ecl.* Ἡθέλησεν παρ' Ἀδμήτου, Luc. Satyr. κύκλωπ, Eurip. Cyclop. 77. Ab eod.
Θητικὸς, ἡ, όν, mercenariorum proprius & peculiaris; (2) mercenarius; (3) qui constat e mercenariis famulisque operariis.
Θῆτλα, ων, ἡ, idem quod θῆσσα.
Θητεῖον, ου, τὸ, pretium mercenarii. A θής, & ἀνέομαι.
Θιάβιτες, panes, qui Dis apponebantur.
Θιάσαι, choros ducere, tripudiare, Hes. A θίασος.
Θιασάρχης, ου, ὁ, sacri chori princeps & antistes sacrificantium, vel solemni cœtu Deum colentium. Ex θίασος, & ἀρχός.
Θιασεύω, per pompam & thiaso progredior. Θιάζω, initio. Ἐθιασεύσατε, ἡνίκα τὸν ἀνδρὸς, Eurip. Ion. 552.
Θιασίτης, ου, idem quod θιασώτης. A
ΘΙΑΣΟΣ, ου, ὁ, cœtus & multitudo tripudiam am, propriæ Bacchicos choros agitans; (2) omnes & caterva mulierum; (3) cœtus convivantium; (4) convivium; (5) cœtus
Θιασώδης, ους, ὁ ἡ ες, thiasis celebris.
Θιασών, ῶνος, ὁ, locus in quo thiasi & festa convivia eruntur, choreæve exercentur, locus convivii, cœnatio. Ab eod.
Θιασῶται, ῶν, οἱ, fodales thiasos agitantes, socii in choreis; (2) socii. Ab eod.
Θιασώτικὸς, ἡ, όν, ad thiasos pertinens.
ΘΙΒΗ, ης, ἡ, fiscella e vimine plexa in modum arculæ.
ΘΙΒΡΟΣ, ὰ, όν, tostus sub carbonibus, (2) tener.
Θιγγάνω, tango, contrecto. Θίγγανε δυεῖν ὁμοῦ, Sopa. Oed. Col. 342. Ἐθίγγανεν ταῦτα Ζεὺς κ' Διγγάνειν, id. Phil. 668. Μὴ θίγγανε μου μηδὲ, ἀλλ' εἰ σὺ ἔχεις σ' αὐτὸν, scil. χεῖρ, Eur. Hec. 695. A θίγω.
Θιγεῖν, τετιγμένος, a. 2. inf. act. verbi θίγω.
Θίγμα, ατος, τὸ, quod tangitur. A θίγω.
Θιγμὸς, pr. part. act. f. g. *Dor.* pro θίγων.
Θίγον, 2. f. a. 2. Imper. act. *Dor.* pro θίγε.
ΘΙΓΩ, f. θίξω, tango, attingo. Πῶς δ' ἰὼ φίλος θίγων ἐκεῖνον ἐκφύ, Eur. Med. 1205. Τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγών, Soph. Oed. Tyr. 770. Ἔξοιδα γὰρ νιν φαντὸς ἂν λόγῳ κακὸν ἓν φλόγωσιν θίγοντα, id. Phil. 406. Θίγειν ἀλλοίαις τέκνα, Eur. Phil. 307. Κλαίων τις αὐτὸν ἀρ' ἐμοῦ γε θίξεται, idem Hipp. 1089.
ΘΙΝ, Θινὸς, ὁ, vel ἡ, acervus, cumulus; (2) littus, ripa; (3) collis; (4) agger.
Θινάδης, ους, ὁ ἡ ες, littoreus; (2) leviter cla-

ejusve in modum cumulorum arenarum & acervorum frugum.

Θίξις, ιος, ἡ, tactus, contactus, contagium, vectus. A Θίγω.

Θίξω, *tangam*, f. 1, ind. act. verbi Θίγω.

Θίς, Θινός, idem quod Θίν.

Θλαδίας, ου, ὁ, eunuchus, cui testes sunt contusi. A Θλάω.

Θλασίας, ου, ὁ, idem & ab eod.

Θλάσις, εως, ἡ, contusio. Ab eod.

Θλάσμα, ατος, τὸ, contusio, collisio.

Θλάσσει, ων, ἡ, tibiaspi, herba, cudamum agreste, pes gallinaceus. Ab eod.

Θλασπίδιον, τὸ, idem.

Θλάσσε, 3. s. a. 1. indic. act. *Ion. & Poët.* pro ἔθλασσε, a Θλάω.

Θλαστικὸς, ἡ, ὸν, contusus. Ab eod.

ΘΛΑΩ, ῶ, f. άσω, contundo, colligo, conquasso, frango. Οὔτ' ἐρίηξι βαλὼν, οὔτ' ἔθλασε, Hesiod. Ἀσπ. 140.

Θλίβιας, ου, ὁ, spado, cui testes contusi sunt, Hes. A

ΘΛΙΒΩ, f. ψω, premo; (2) comprimo, constringo; (3) clido; (4) adfligo. Ἵνα μὴ Θλίβωσιν αὐτὸν, Marc. 3, 9. Μελλομὲν Θλίβεσθαι, 1 Thess. 3, 4. Hinc

Θλῖμμα, ατος, τὸ, succus expressus.

Θλιμμὸς, ου, ὁ, adflictio. Ab eod.

Θλῖψις, εως, ἡ, compressio; (2) adflictio, angustiæ, anxietas. Ab eod.

Θνάσκω, *morior*; *Dor.* pro Θνήσκω.

Θνάξουμαι, f. 1. ind. med.

Θνησείδιον, ου, τὸ, materia morticina. A Θνήσκω.

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, morticinus. Hinc τὸ Θνησιμαῖον, ου, cadaver. Ab eod.

Θάνατος, ου, ἡ, mors, Suid. Ab eod.

Θνήσκω, *Ion.* pro ἔθνησκον, a

ΘΝΗΣΚΩ, monor, f. Θανοῦμαι, & τεθνήξομαι, perf. τέθνηκα, aor. 2. ἔθανον, Θανὼν, *Poët.* perf. part. τεθνεὼς, mortuus, pro τεθνεὸς, a τεθνηκὼς, a τεθνηκὸς τεθνῶτι, mortuo sunt, inf. τεθνάναι, & τεθνῆναι, τέθναθι, imperat. τεθνάτω, Opt. & plerique quasi a Θνῆμι, vel τίθημι. Τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης, Soph. El. 48. Ἂς ἔχηζε, χᾶς ὅθι ξένος ἔθανε, in terra ubi opiavit, id. Oed. Col. 1700.

Θνητογαμία, ας, ἡ, nuptiæ mortalium, nuptiæ cum mortali. Ex Θνητὸς, & γάμος.

Θνητογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mortalibus genitus. A γένομαι.

Θνητοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, formam mortalis habens. Ex Θνητὸς, & εἶδος.

Θνητὸς, gen. fing. *Ion.* pro Θνητῶ, a

Θνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis; (2) homo; (3) bestia. Τέκνων τε Θνητῶν κόμισαι δέμας, Eurip. Supp. 273. A Θνήσκω.

Θοάζω, f. άσω, celeriter moveor; (2) fedeo, proprie celeriter in fedile infilio. Τίνας ποθ' ἕδρας τάς δε μοι Θοάζετο; Soph. Oedip. T. 2. Τίς οδ' ἀγὼν φύσιν ἐρχθ', Θοάζων σε ἢ μίλιον; Eurip. Or. 321. A Θοός.

Θοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro Θοαῖς.

Θοιματίδιον, ου, τὸ, parva vestis; (2) palliolum, Dim. a

Θοιμάτιον, ου, τὸ, vestis; (2) pallium. Ex τὸ, & Ἱμάτιον.

Θοίμιλλον, aor. 2. opt. med. *Poët.* pro Θοίμην, quasi a Θέω, pro τίθημι.

Θοίνημα, ατος, τὸ, epulum, convivium.

Θοινατὴρ, ὁ, convivator, epulo. A

Θοινάω, ῶ, & Θοινάομαι, ᾶμαι, epulor, convivor; (2) cœno; (3) in cœna absumo; (4) vescor, comedo, devoro. Ἀργύρεοι δελφῖνες ἰθύουσιν ἴλαπας ἰχθύς, Hesiod. Ἀσπ. 212. Ἀιχρὸν παρὰ κλαίουσι Θοινᾶσθ' ξένοι, Eur. Alcest. 539. A Θοίνη.

Θοινατήριον, ου, τὸ, idem quod Θοινητήριον.

ΘΟΙΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium; (2) cibus, dapes. Hinc

Θοινητήριον, ου, τὸ, cœnatio, epulæ, dapes.

Θοινητικὸς, ἡ, ὸν, ad epulationem, idoneus. A Θοινάω.

Θοινητὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) ad comedendum aptus. Ab eod.

Θοινήτωρ, ορος, ὁ, comestor, conviva, epulo, devorator. Ab eod

Θοῖτο, 3. s. a. 2. opt. med. verbi τίθημι.

Θολερὸς, ρὰ, ρὸν, turbidus; (2) obscurus; (3) inquinatus; (4) de spiritu, concitatus, anxius. A Θολὸς.

Θολερῶς, *Adv.* turbide. A Θολερὸς.

Θολία, ας, ἡ, pileus fastigiatus, umbella. A Θόλος.

Θολοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, tholi seu cameræ formam habens. Ex Θόλος, & εἶδος.

ΘΟΛΟΣ, ου, ὁ, fordes turbidæ; (2) fuscus & turbidus humor, quem fepiæ emittunt.

Θολὸς, ἡ, ὸν, turbidus. A Θολέω.

ΘΟΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, tholus, camera fastigiata, rotunda, testudo ædificii; (2) apud Athenienses locus in quo Prytanes cœnare solebant; (3) ædificium rotundum, in quo vasa quotidiana usui necessaria reponebantur; (4) locus in balneis, in quo sudor cluitur calore.

Θολόεντα, acc. f. part. pro Θολόεσσα, a

Θολόω, ῶ, όσω, turbo cœno fæculento excitato; (2) turbo, perturbo animum; (3) infusco, inquino; (4) corrumpo. Τεθόλωται φρήν, Longin. 3. A Θολὸς.

Θολώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, turbulentus, limosus, fæculentus. Ab eod.

Θολωσις, εως, ἡ, turbatio, infuscatio, inquinatio. A Θολόω.

ΘΟΟΣ, ὴ, όν, celer, velox; (2) acutus.

Θοόω, ῶ, acuo. Hinc ἐθόωσα, acui, a. 1. ap. Hom. Ἠχὼ δ' ἐθόωσα παραβὰς Ἄχερον, Odyss. 9, 227. A Θοός.

Θορικὸς, ἡ, όν, seminalis. A Θορὸς.

Θόρις, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔθορε, a Θορέω, vel Θόρω.

ΘΟΡΕΩ, ῶ, salio, ut hinc fit a. 2. ἔθορον, Θορὼν, Θοὼν, Θορεῖν. Μᾶλλον δὴ Τρῶάς γ' ὄρον, Il. 8, 232.

Θορὴ, ῆς, ἡ, genitura, semen genitale.

Θορικὸς, ἡ, όν, seminalis, genitali femini accommodus. A Θορὴ.

Θόρνυμι, vel Θορνύω, item Θόρνυμαι, & Θορνύομαι, infilio, ineo, libidine agitor, coëo.

Θορὸς, οῦ, ὁ, semen genitale; (2) excretio seminis.

Θορὸς, ὸ, ὁ, initor, admissarius, Hes.

Θορυβάσιν, *Dor.* pro Θορυβῶσι.

Θορυβέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor; (2) perturbo, τεθορύβηκα, perf. turbavi, pass. τεθορύβημαι, turbatus, a. 1. ἐθορυβήθην, part. θορυβηθεὶς, turbatus. Ὅπως ἡ μὲν Θορυβήσῃ μοι, Dem. Ταῦτα Γαλάταν ἐθορύβει, Plut. Τεθορύβηται ταῖς φαντασίαις μᾶλλον ἢ δεδοίηκε, Longin. 3. A Θόρυβος.

Θορυβώδη, 3. s. a. 1. conj. act.

Θορυβωτικὸς, ἡ, όν, tumultus, pavores faciens.

Θορυβοποιέω, tumultus facio.

Θορυβοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, tumultum faciens, tumultum excitans; (2) seditiosus. Ex Θόρυβος, & ποιέω.

ΘΟΡΥΒΟΣ, ου, ὁ, tumultus, turba.

Θορυβῶντες, nom. plur. part. Θορυβοῦντες, a Θορυβέω.

Θορυβώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tumultuosus, turbulentus; (2) strepens, obstrepens. A Θόρυβος.

Θορυβωδῶς, *Adverb.* tumultuose, turbulente, raptim.

Θορύβῳ, præs. inf. pass. verbi

Θορύω, in libidinem concito, q. d. πρὸς τὸν Θορὸν ἐρεθίζω.

ΘΟΡΩ, salio; ut hinc fit ἔθορον, Θόρον, imperf. & a. 2. Θορὼν, Θορῶσα, a. 2. part. Αὐτὸς δ' ὃν ἔθορεν χαμαὶ Θόρε παμφαίνοντες, Il. 8, 320.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, qui cum impetu adfultat, impetuosus. A Θόρω.

Θορὼς, ῶδος, ἡ, impetuosa, Nicand.

Θριδὴς, ῆς, ἡ, initus, ὀχεία, Hes. A Θόρω.

Θώρης, ου, ὁ, admissarius, qui init, Hes.

Θρασὲς, ὴ, ὺ, impetuosus, violentus.

Θρασιμῆτις, ὁ, Vox Comica, vates ineptus, proprie qui bellum vaticinatur.

Θάρσος, ους, τὸ, impetuosus, bellicosus.

Θῦρις, ίδος, ἡ, impetuosa. A

Θῶσσε, ω, ὁ, impetuosus, qui cum impetu adfultat. A Θόρω.

Θόωκὸς, ὁ, fedile, solium, confessus. A Θόωκος.

Θοῶς, *Adv.* celeriter. A Θοός.

Θραγμὸς, ὁ, fragor, f. sonus e re aliqua contusa.

Θρᾴκη, ης, ἡ, Thracia; τὰ ἐπὶ Θρᾴκης, Thracia. A Θρᾴξ.

Θρᾷκες, εἰ, Thraces. Edones.

Θρᾳκίης, ω, ὁ, Thracias, ut Θρᾳκίης λίθος.

Θρᾳκικὸς, ἡ, όν, Thracicus. A Θρᾴξ.

Θρᾳκιστὶ, *Adv.* Thracum more. Ab eod.

Θρανάλια, f. άσω, supra scabellum, ubi coria extenduntur, extendo. Ἡ βύρσα ζῶ θρανάζεται, Aristoph. Eq. 368. A Θράνος.

Θρανίδιον, ου, τὸ, sellula, parvum scabellum, Dim.

Θρανίτης, ου, ὁ, remex, qui in puppi remigat. Hinc

Θρανίτις, ίδος, ἡ, remus thranitæ.

Θρανιτικὸς, ἡ, όν, qui thranitarum est.

Θρᾶνος, ου, ὁ, sella, in specie familiarica; (2) scabellum, hypopodium; (3) scabellum in quo coria extenduntur. A Θράω, *fedeo*. Θρονόω, Θρανύω, ejusdem significationis cum

Θρανύσαι, f. ξω, cõfringo, contero. Οἳ πάντα θρανύξαντες εὐτύρνου Σκάφη, Lyc. 664. A Θράω, *frango*.

ΘΡΑΞ, Θρᾳκὸς, ὁ, Thrax.

Θρᾳκικὸς, ἡ, όν, Thracius. A Θρᾴξ.

Θρᾴκισσα, ης, ἡ, idem & ab eod.

Θρασέως, *Adv.* audacter, temerarie.

Θρασιόμαχος, ap. Pind. pro Θρασύμαχος, *Fur.*

Θρασκίης, ω, ὁ, Thracias, Cæcias, ventus. Quasi Θρᾳκίης, a Θρᾴξ.

Θράσος, εος, τὸ, audacia, ferocitas. A Θάρσος.

Θρᾷσσα, vel Θρᾴττα, Θρᾷσσα, Θρᾳκίσσα, Thressa vel Threissa, femina ex Thracia. A Θρᾴξ.

Θράσσω, *Attice*, Θράττω, f. ξω, moveo, molestiam creo vellicando, pungendo; item contundo, frango. Eur Rh. 863. A τραύσσω.

Θρασύλαπτος, ω, ὁ ἡ ἡ, audax verbis.

Θρασυλαπτία, ἡ, audacia in dicendo, impudentia orationis.

Θρασύγυιος, ω, ὁ ἡ ἡ, audax membris. A γυῖον.

Θρασυδάκρυος, ω, ὁ ἡ ἡ, simul audax & timidus, audaciæ timidus ostentator.

Θρασυκάρδιος, ω, ὁ ἡ ἡ, audax, ferus.

Θρασυμαχῶν, gen. pl. *Dor.* pro Θρασυμάχων.

Θρασυμαχώνει, acc. *Dor.* pro Θρασυμάχαιν, a

Θρασυμάχης, ω, ὁ ἡ ἡ, *Dor.* pro Θρασυμάχος, audax machinator, qui consilia audacia init. Ex Θρασὺς, & μάχη.

Θρασυμάχας, ω, ὁ, *Dor.* pro Θρασυμάχης, audax in pugna. A μάχη.

Θρασύμαχος, ὁ, idem.

Θρασυμίμνων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui audacter instituentem hostem instinct. A μίμνω.

Θρασύμητις, ίδος, ὁ ἡ ἡ, & Θρασυμήτης, ω, ὁ, audax consilio. A μῆτις.

Θρασύμυθος, ω, ὁ ἡ ἡ, verbis audax & temerarius. A μῦθος.

Θρασύνω, audacem reddo. Hinc Θρασύνομαι, audax fio, audacter & libere loquor, fum confidens. Θρασύνομαι ἐλευθεριάζεσθαι πρὸς τινα, Plut. πρὸς τινα, id. A Θρασὺς.

Θρασυξενία, ας, ἡ, hospitis insolentia, audacia hominis peregrini. A ξένος.

Θρασύς, εῖα, ύ, *Gen.* ος, είας, ος, audax, temerarius, protervus; (2) magnanimus, fortis, strenuus. A Θάρσος.

Θρασύστομος, ω, ὁ ἡ ἡ, animo intrepidus. A στόμα.

Θρασυστομία, ας, ἡ, audacia, intrepidus.

Θρασυστομίας, *Adv.* audacter, intrepide.

Θρασυστομία, ἡ, f. ήσω, audacter & insolenter loquor. A

Θρασύκομος, ε, ὁ ἡ ὁ, ære audax.
Θρασύτης, ητος, ἡ, audacia, temeritas, ferocia. A Θρασύς.
Θρασυφωνία, ας, ἡ, vocis audacia & procacitas. A
Θρασύφωνος, ε, ὁ ἡ ὁ, audaci & procaci ore utens. Ex Θρασὺς, & φωνή.
Θρασύχειρ, ρος, ὁ ἡ ὁ, audax manu.
Θρασυχειρία, ας, ἡ, audacia manus, seu manuum. A Θρασύχειρ.
Θράττα, ἡ, nomen pilcis vilis, ap. Athen.
Θραττίδιον, τὸ, dim. a præc.
Θράττω, vid. Θραύω.
Θραῦλος, ruptu facilis. Comp. Θραυλοτέρα, Hel. Syd. A Θραύω.
Θρεμύπολος, tra pales, arbor apud Theoph.
Θρεμμηδόνες, ων, ἡ. avis. Gazæ carduelis, apud Aristot.
Θρεμμοώτυξ, υγος, ὁ ἡ ὁ, frangens currum, verbum ineptum, veteris Tragici, ap. Arist. Ex Θρεύω, & ἄντυξ.
Θραῦσμα, ατος, τὸ, fragmentum, fruſtum.
Θραῦσις, εως, ἡ, fractio, ruptura.
Θραυστός, ἡ, όν, fragilis; (2) friabilis. A
ΘΡΑΤΤΩ, f. αύσω, frango; (2) frio, contundo; (3) debilito. Ἥβαιτος δ' ἀξονος μίσης χνόας, Soph. El. 747. Θραῦσαι τὴν ἐλπίδα, Herodian. τὴν Ἀθηναίων δύναμιν, Plut.
ΘΡΑΩ, ſedeo, verbum rariſſimum, occurrit Θράσσεσθαι, apud Athenæum ex Phileta.
Θρέισσα. Thraiſſa, Dor. pro Θρῇσσα.
Θρεπτικὸς, ἡ, όν, celer, curſu velox. A τρέχω.
Θοεπτὸς, ἡ, ὁ, curſu peractus. Ab eod.
Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, quod alitur. Eur. Hipp. 11. A τρέφω.
Θρεμματοτροφέω, pecora habeo, vel alo.
Θρεξάσκω, curro. Præſupponitur propter Θρέξασκεν, Homericum, Il. 18, 599. & 602. cum potius habendum ſit hoc imperfect. Ion. cum, formatum ab a. 1. ἔθρεξα, ἐθρέξας, ἐθρέξασκεν, Θρέξασκον. A τρέχω.
Θρέξω, f. 1. ind. act.
Θρέπτειρα, ας, ἡ, nutrix, altrix. A Θρεπτήρ.
Θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor, altor. A τρέφω.
Θρεπτήριος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui ali ſolet; (2) ad alendum aptus. Hinc τὰ Θρεπτήρια, ων, alimenta, item nutritionis præmia.
Θρεπτικὸς, ἡ, όν, aptus ad nutriendum, alendi vim habens. Ab eod.
Θρεπτὸς, ἡ, όν, nutritus, altilis.
Θρεπτρα, ας, ἡ, nutrix, altrix. Ab eod.
Θρέπτρον, το, plural. Θρέπτρα, nutritionis præmium, quod & Θρέπτα.
ΘΡΕΤΤΕ, vox barbara pro Θαῤῥεῖν, audacem eſſe.
Θρέφθη, ῆναι, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἐθρέφθη, a τρέφω.
Θρέψαι, alumſſe, aor. 1. inf. act.
Θρεψάμενος, aor. 1. part. med.
Θρέψασα, aor. 1. part. act. f. g.
Θρέψις, εως, ἡ, nutritio, altura. A τρέφω.
Θρέψον, 2. ſing. a. 1. imp. act. v. τρέφω.
Θρέψε, alumſi, f. 1. ind. act.
ΘΡΕΩ, f. Θρέομαι, tumultuando clamo, ſeu loquor. Αὐτὸν Θρεομένη Ζαυτῇ κακὰ, Eur. Med. 51.
Θρῃκῶν, Thracium, gen. pl. Ion. pro Θρᾳκῶν, a Θρᾴξ, Thrax.
Θρῆνε, 2. ſing. præſ. imperat. act. Θρήνει, a
Θρηνέω, ῶ, f. ήσω, lamentor; (2) lugeo; (3) odas lugubres cano. Τὸν δύσπνουν ἐμὸν Θρηνῶ ματέρα, Soph. El. 94. Ἄλις γὰρ μοι τεθρήνηϰ' ὑγιὲς, id. Phil. 1392. Οὔϵ διὰ θεὸν σόματος Θρηνεῖς, Arist. Av. 218. A Θρῆνος.
Θρηνητέος, ία, έον, lugendus. A Θρηνέω.
Θρηνητὴς, ὁ, qui luget, ejulat.
Θρηνητικὸς, ἡ, όν, ad lamentandum propenſus. Ab eod.
Θρηνητικῶς, Adv. lugubriter, lamentabiliter.
Θρηνήτριον, ας, ἡ, præfica. A Θρηνέω.
ΘΡΗΝΟΣ, ε, ὁ, threnus, planctus, lamentatio.
Θρῆνυς, υος, ἡ, ſcabellum pedum. A Θρόω.
Θρηνῳδέω, ῶ, f. ήσω, lugubre carmen cano; (2) lugeo, deploro. A Θρηνῳδὸς. Hinc
Θρηνῴδημα, το, lugubris cantus.
Θρηνῳδὰς, ος, ὁ ἡ ὁ, ad lamentandum propenſus, flebilis, querulus. A Θρῆνος.
Θρηνῳδία, ἡ, lugubris cantus. A
Θρηνῳδὸς, ε, ὁ ἡ ὁ, qui carmen lugubre canit, ἡ Θρηνῳδὸς, præfica, quæ conducta plorat in funere. Ex θρῆνος, & ᾠδή.
Θρησκεία, ας, ἡ, religio, ſuperſtitio, ritus, cæremonia.
Θρησκευτήριον, τὸ templum, ædes.
Θρησκευτὴς, οῦ, ὁ, religioſus, cultor, ſuperſtitioſus. A
ΘΡΗΣΚΕΥΤΩ, f. εύσω, ſuperſtitioſe Deum colo, veneror; (2) colo, veneror. Θρησκεύουσι γὰρ μάλιστα τὴν θεὸν τὴνδε Ῥωμαῖοι, Herodian. Hinc
Θρησκὸς, ε, ὁ, religioſus; (2) ſuperſtitioſus.
Θριάζω, f. άσω, folia fici, aut cujuſvis arboris decerpo; (2) furore percitus ſum, numine actior, Heſ. A θρίον, vel θριάς.
ΘΡΙΑΙ, ῶν, αἱ, calculi, quos ſortilegi in urnam conjiciunt; (2) ſortes.
Θριαμβευτὴς, οῦ, ὁ, triumphator. A
Θριαμβεύω, f. εύσω, triumpho de aliquo; (2) triumphare facio. Hinc Θριαμβεύομαι, in triumpho ducor, ſ. de me triumphatur. Ἐθριαμβεύσε βασιλεῖς, ſcil. χ', Plut. Ἀπο τούτων, id. Ἰῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ, 2 Cor. 2, 14. Conf. Euripid. Herc. Fur. A θρίαμβος.
Θριαμβικὸς, ἡ, όν, triumphalis. A θρίαμβος.
Θριαμβὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
ΘΡΙΑΜΒΟΣ, ε, ὁ, triumphus.
Θριασαὶ, ῶν, οἱ, ficuum cultores; (2) vinitores. A θριάζω.
Θριγκίον, ε, τὸ, ſeptum parvum, Dim. a
ΘΡΙΓΚΟΣ, ſ. θρίγκος, ε, ὁ, pinna ſeu corona muroium; (2) lorica muri; (3) ſeptum, vallum, macera. Θριγκὸς κακῶν, Euripid. Troad. *Summum malorum.* Eſt enim θριγκὸς τὸ ἀκρότατον τῦ τείχους, Euſtath. Hinc
Θριγκόω, ῶ, f. ώσω, vallo, ſepio, lorico; (2) faſtigium ſeu coronam ædificio impono. Ἐθριγκώσειν ἀχίρδα, Odyſſ. 14, 10.
Θρίγκωσις, εως, ἡ, loricatio, circumſeptio.
Θριδακίνη, ης, ἡ, lactuca ſilveſtris. A θριδαξ.
Θριδακινὶς, ίδος, ἡ, lactucula. Ab eod.
Θριδάκινος, η, ον, qui eſt ex vel e lactuca, ut folium.
Θριδακίνη, ης, ἡ, lactuca. Ab eod.
Θριδακὰδης, ος, ὁ ἡ ὁ, lactucæ ſimilis, qui e lactucarum genere eſt. A θριδαξ.
ΘΡΙΔΑΞ, ακος, ἡ, lactuca, *Angl.* Lettice.
Θρίζω, f. ίσω, meto; (2) incido, (3) rado. A θερίζω.
Θριναξία, ας, ἡ, Sicilia. Θρινακὶς, Sicula.
Θρινακὶς, ίδος, ἡ. Sicula.
Θρινὰξ, ακος, ὁ, quaſi tridens, ligo, bidens; (2) vannus, vannulus, ventilabrum. A τρὶς.
ΘΡΙΞ, τριχὸς, ἡ, capillus; (2) ſeta; (3) villus.
Θριοζύλης, ε, ὁ ἡ ὁ, qui Θρίσε in urnam jacit, ſortilegus. Ex Θρίαι, & βάλλω.
ΘΡΙΟΝ, vel θρίον, ε, τὸ, folium ficulneum; (2) folium quodvis; (3) genus eduli.
ΘΡΙΟΙ, οἱ, extremi rudentes, qui laxantur primum in prora vento favente.
Θριπόδητος, ε, ὁ ἡ ὁ, corroſus & exeſus a tineis. Ex θρὶψ, & ἔδω, edo.
Θριπόβρωτος, ε, ὁ ἡ ὁ, idem; (2) corroſus & exeſus a vermibus quibuſvis. Ex θρὶψ, & βιβρώσκω.
Θριποφάγος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui victus eſt eoſſis; (2) qui veſcitur vermibus ligna rodentibus. Ex θρὶψ, & φαγεῖν.
Θριπώδης, ος, ὁ ἡ ὁ, putreſcens, vermibus obnoxius. A θρὶψ.
Θρὶψ, Θριπὸς, ὁ, vermis, qui ligna exedit. A τρίζω.
Θρόα, ῶν, ἡ, turbo; (2) tumultuando clamo vel loquor; (3) dico, loquor. Ὁ ξένος Θροεῖ τοῖς αἰχμαλώτοις σαφῶς, alloquitur, Soph. Trach. 640. Οὐ πρὸς ἰατρὸν Σοφὸν Θροεῖν ἐπῳδὸς πρὸς τομαῖσι σώμασι, canere, id. Aj. 583. A Θρόος, Θρῦς,
Θροηθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. Θροέω.
Θρομβίσιον, pro Θρομβίδιον, ε, τὸ, grumulus, parvus grumus. A Θρόμβος.
Θρομβίον, ε, τὸ, idem & ab eod.
Θρομβοειδὴς, ἐος, ἡ ὁ ἡ ὁ, grumoſus, grumo ſimilis. A Θρόμβος, & εἶδος, ſpecies.
ΘΡΟΜΒΟΣ, ε, ὁ, grumus, fruſtum rei in unam maſſam concretæ: (2) partes ſanguinis concretæ; (3) locus editus. Hinc
Θρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo. Hinc Θρομβόομαι, ῶμαι, in grumos coeo.
Θρομβώδης, ος, ὁ ἡ ὁ, grumo ſimilis, grumoſus. Θρομβώδεις ἀφροὶ, Hipp. Insan. 699. A Θρομβόω.
Θρόμβωσις, εως, ἡ, concretio rei in grumos.
Θρονίζω, fut. ίσω, in throno collico. A Θρόνος. Hinc
Θρονισμὸς, ε, ὁ, collocatio in throno.
Θρονιστὴρ, ῆρος, ὁ, qui in throno collocat.
ΘΡΟΝΟΝ, ε, τὸ, flos; (2) pigmentum; (3) pharmacum, venenum. Uſitatum in plurali, τὰ Θρόνα.
Θρονοτοκος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui thronos conficit.
ΘΡΟΝΟΣ, ε, ὁ, thronus, ſolium, ſedes, ſedile, ſella; (2) regnum, imperium; (3) regimen ſeu adminiſtratio Eccleſiæ.
Θρόος, ε, contr. Θρῦς, ῦ, ὁ, clamor tumultuantium; (2) tumultus; (3) murmur, ſuſurrus; (4) fama ſuſurrans, rumor; (5) turbo. A Θρέω, Θρῶ.
Θρυαλλίδιον, τὸ, Dim. A
ΘΡΥΑΛΛΙΣ, ίδος, ἡ, ellychrium, (2) herba, cujus folia apta ſunt ad ellychnia.
ΘΡΥΓΑΝΑΩ, ῶ, frico, ſcalpo. Τὸ χάσκειν τοὺς ἐκκαλέσασθαι θρυγανᾶν τὸν θῦμον, Ariſt. Conc. 34.
Θρύϊνος, ίνη, ινον, junceus. A Θρύον.
Θρυλιγμὸς, ὁ, vitium & peccatum canentis, ap. Dion. Halic. idem fere quod, ἰκμάκωσις aut ſaltem ſpecies ejus. A Θρυλίζω. Eun.
Θρυλλέω, ῶ, f. ήσω, futuro; (2) fampero, diſſemino, jacto in vulgi; (3) inculco. Τοῦτο ὑπὸ πλειόνων τεθρύλλη, Plut. A Θρύλλος.
Θρύλλημα, ατος, τὸ, quod vulgi rumoribus jactatur, fabula vulgi, proverbium vulgi, rumor ſuſurrus. A Θρυλλέω.
Θρύλλησις, εως, ἡ, quod confrictum, ſive quod diſcerptum eſt. A Θρυλλάομαι.
Θρυλλίζ f. ίσω, futuro, murmuro. A Θρύλλος.
Θρυλλίζω, f. ξω, frango, quaſi a Θρυαλίς. Θρυλλίξας δίπλας, Lyc. 287.
ΘΡΥΑΛΟΣ, ε, ὁ, futurus, murmur, rumor; (2) tumultus; (3) colloquium clandeſtinum.
Θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. A Θρύπλα.
Θρυμματὶς, ίδος, ἡ, genus placentæ; (2) fruſtum panis; (3) cruſtum. A Θρύμμα.
ΘΡΥΟΝ, ε, τὸ, juncus; (2) ulva.
Θρύορ, υ, ὁ, genus herbæ veſicariæ. A Θρύον.
Θρυπλικὸς, ἡ, όν, propenſus ad delicatam vitam, delicatus, mollis; (2) frangendi, ſeu comminuendi vim habens. A Θρύπλω.
Θρυπλικῶς, molliter, delicate.
Θρυπλόμενος, comritus, pr. part. paſſ. v.
ΘΡΥΠΤΩ, fut. ψω, frango, confringo, comminuo, contero; (2) frio; (3) frango delichis, luxu, Θρύπλομαι, delichis frangor, enervor, delicior, delicias facio, infolens tum. Χανῶν' γὰρ ταῖς ἐπιρρολαῖς τῆς ἡσυχίας ἢ Θρύπτου', Xen.
Θρυπτικὸς, ἡ, όν, mollis, delicatus. A
Θρύπτις, εως, ἡ, ipſa actio frangendi, fractio, comminutio, friatio; (2) delicia, mollitudo. A Θρύπλω.
Θρυπτίχρως, ωτος, ὁ ἡ ὁ, qui molli & delicata eſt cute, Heſ. Ex θρύπτις, & χρὼς.

Θρυοδὴς, ἐς, juncis abundans, *Epith.* regionis. A Θρύον.

ΘΡΩΣΚΩ, salio, insilio, *pro* Θρῴσκω. Ὀδ' ἄντλος ἀρτίπους θρᾴσσῃ δίημος, tempestive redit, Soph. Trach. 58. Αὖται πλησίον θρᾴσσουσί μοι, Eur. Or. 247.

Θρασμὸς, ῦ, ὁ, tumulus, locus eminens. A Θρώσκω.

Θύα, ας, ἡ, arbor quædam odora. A Θύω.

Θυαζω, f. άσω, sacrifico, consecro; (2) Bacchica orgia celebro. A Θύω.

Θίασος, ου, ὁ, lolium, ita dicitur a quibusdam, Dioſc. A Θύω.

Θυὰς, άδος, ἡ, quæ furore percita fertur; (2) Bacchæ, quoniam Bacchiæ quasi furore percitæ ferebantur, cum sacra celebrarent; (3) *Adj.* solennis. A Θύω.

Θυάτειρα, ας, ἡ, Thyatira. Nomen urbis.

Θυάω, ᾶς, subo, velut sus libidinoso furore percita. A Θύω.

ΘΥΓΑΤΗΡ, τέρος, *per Syncop.* τρὸς, ὁ, filia, gnata.

Θυγατρὶ, *per Syn.* pro Θυγατέρι, a Θυγάτηρ.

Θυγατριδῆ, ῆς, ἡ, neptis ex filia. Ab eod.

Θυγατριδῆς, οῦ, ὁ, nepos ex filia. Ab eod.

Θυγάτριον, ου, τὸ, filiola, Dim. a Θυγάτηρ.

Θυγατροθετία, pro filia adopto.

Θύε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθυε a Θύω.

Θυίσαις, dat. pl. *Poët.* pro Θύσαι, a Θυσία.

Θύϊ, 3. sing. præs. ind. act. verbi Θύω.

Θύϊα, ας, ἡ, Thya, arbor quædam odora.

Θυεία, f. Θυΐα, ας, ἡ, mortarium. A Θύω.

Θυείδιον, ου, τὸ, mortariolum, Dim. a Θυεία.

ΘΥΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella, turbo. Hinc

Θυελλήεις, ήεσσα, ῆεν, procellosus.

Θυελλοφορία, pro impetu feri.

Θυελλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, procellosus. Ab eod.

Θυέστιος, α, ον, hyesteus. A Θυέστης.

Θύετω, 3. f. præs. imper. act. a Θύω.

Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, odorifer, odoratus, redolens suffimentis. Ab eod.

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, auspicium, extispicium; (2) libamenta, primitiæ sacrorum; (3) sacculus, in quem suffimenta conjiciuntur. A Θύω.

Θυηλήματα, άτων, τὰ, farta ad sacrificium pertinentia; (2) suffimenta, quæ in aris adolebantur. A Θυηλή.

Θυημα, ατος, τὸ, suffimentum, odoramentum. A Θύω.

Θυηπολέω, sacrificio, macto. Καθ' ἃς θυηπολοῦσι, scil. βόλας, Plat.

Θυηπολία, ας, ἡ, operatio in sacris.

Θυηπολιον, ου, τὸ, sacrificium. A

Θυηπόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui circa sacra versatur, sacerdos, sacrificus. Ex Θύω, & πολέω.

Θυητὸς, ἡ, ὸν, odoratus, redolens suffimentis. Θυητὰ μύρα, *Aret.*

Θυηφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, victimam comedens. Ex Θύω, & φαγεῖν.

Θυία, ας, ἡ, Thya, arbor perpetuo virens; (2) mortarium; (3) pila. A Θύω.

Θυιὰς, άδος, idem quod Θυάς.

Θυίδιον, ου, τὸ, mortarium parvum, Dim. a Θυία.

Θύϊνος, η, ον, thyinus, qui est ex thyia. A Θύω.

Θύϊος, ου, ον, thyam similitudine referens.

Θυΐον, τὸ, invenitur pro Θύον.

Θυΐς, ίδος, ἡ, mortarium.

Θυΐσκη, ης, ἡ, tribulum, acerra; (2) mortariolum. A Θύω.

Θυϊσκος, ου, ὁ, acerra, thuribulum. Ab eod.

Θυΐτης, sc. λίθος, lapis thyites.

Θυλακιον, ου, τὸ, sacculus; (2) folliculus, vagina seminis, Dim. a Θύλακος.

Θυλακίσκος, Θυλακίσκη, Θυλακίσκιον, idem.

Θυλακοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, sacci formam habens; (2) folliculo similis. Ex Θύλακος, & εἶδος.

Θυλακίτης, ου, ὁ, fem. Θυλακῖτις, ιδος, ἡ, sacci, f. folliculi formam habens.

ΘΥΛΑΚΟΣ, ου, ὁ, saccus, sacculus, follis, crumena; (2) folliculus, vagina seminis; (3) pantarium, saccus, in quo panes condunturi; (4) corpus humanum. Εἶτα δ' ἐσῆμεθα συνέζοντες εἰς τοὺς θυλάκους, Aristoph. Vesp. 1081.

Θυλακοτρόφος, τροφὸν, ὁ, saccos rodens, nomen muris. Ex Θύλαξ, & τρέφω.

Θυλακώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, sacci formam habens. A Θύλακος.

Θύλαξ, ακος, ὁ, idem quod Θύλακος.

Θύλημα, ατος, τὸ, farina, quæ Diis offerebatur vino & oleo irrorata. A Θύω.

Θύμα, ατος, τὸ, odoramentum; (2) sacrificium, victima. Ab eod.

Θυμαίνω, f. ανῶ, irascor, excandesco. Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασι, Hesiod. Ἀσπ. 262. A Θυμός.

Θυμαλγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, dolorem adferens animo. Ex Θυμος, & ἄλγος.

Θυμάλωψ, απος, ὁ, titio ambustus, carbo semiustus. A τέφω, ustulo.

Θυμαρὲω, ῶ, f. ήσω, placeo; (2) mihi placet. A

Θυμαρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, gratus, placidus.

Θυμαρμόγων, animo gratum, Nicand. A Θυμὸς, & ἄρω, aptο.

Θυμάτιον, ου, τὸ, parvum & vile sacrificium, hostiola, victima exigua, Dim. a Θῦμα.

ΘΥΜΒΡΑ, ας, ἡ, thymbra, herba odorata, Satureia. Philox.

Θυμβρεπίδειπνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui thymbra super cœna utitur. Ex Θυμβρα, εἶδος, & δεῖπνον.

Θύμβρις, ίδος, ἡ, Tiberis, nomen fluvii.

Θυμβρίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum thymbrites, i. e. thymbra conditum. A Θύμβρα.

Θύμβρον, ου, τὸ, idem quod Θύμβρα.

Θυμβροφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, thymbra victitans.

Θυμέλη, ης, ἡ, altare; (2) ara Bacchi post orchestram; (3) farina, quæ in ara offertur; (4) scena, theatrum. Προσκιτνᾶ ὑμέλον δεξιτέρης Διὸς Θυμέλας, Euripid. Suppl. 65. A Θύω.

Θυμελικὸς, ὴ, όν, scenicus, theatricus; *Subst.* ὁ, histrio; (2) musicus. A Θυμέλη.

Θυμιάομαι, ᾶμαι, f. ιάσομαι, irascor. Σὲ τὸν Σκυθρωπὸν, ἢ πρὸς Θυμιάμβου Μιδέαν, εἶτον τάσδε γῆς ἔξω πορεῦν, Eur. Med. 271. A Θυμὸς.

Θυμηγερέω, ῶ, f. ήσω, animum recolligo. Ex Θυμὸς, & ἀγείρω, *colligo.*

Θυμηδέω, ῶ, f. ήσω, animo lætor. Ἐπὶ τῇ Σωτηρίᾳ τῇ τῶν ὑδάτων Θυμηδέοντας, Heliodor. 10, p. 458. Ex Θυμος, & ἥδομαι.

Θυμηδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, animo gratus. Ex Θυμὸς, & ἡδύς. Hinc

Θυμηδία, ας, ἡ, animi voluptas, animi delectatio, lætitia.

Θυμήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro Θυμήνας, a Θυμαίνω.

Θυμήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, v. Θυμαρὴς.

Θυμία, ας, ἡ, & *Ion.* Θυμίη, idem quod Θυμίαμα. Θυμίῃσι κακοῖσι, *Aret.* A Θυμιάω.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, *Ion.* Θυμίημα, suffitus, suffimentum ex aromatibus, *incensum thus.*

Θυμίασις, εως, ἡ, suffitus, suffitio; (2) evaporatio, exhalatio. Ab eod.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, thuribulum, acerra.

Θυμιατικὸς, ὴ, όν, ad suffiendum aptus, vaporificus. Ab eod.

Θυμιατὸς, ὴ, όν, exhalabilis. Ab eod.

ΘΥΜΙΑΩ, ῶ, f. άσω, suffio, odores accendo, adoleo, Θυμιαθεὶς, a. 1. part. pass. accensus, ustus. Θυμιᾶν τῷ λιβανωτῷ, Luc. λίβανωτὸν, Herodian. Κατὰ τὸ ἱερὸν τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τῷ Θυμιᾶσαι, Luc. 1, 9.

Θυμίδιον, ου, τὸ, animulus, Dim. a Θυμὸς.

Θυμιῆται, ῆ, 3. præs. ind. pass. *Ion.* & *Dor.* pro Θυμιᾶται, a Θυμιάω.

Θυμικὸς, ὴ, όν, animosus; (2) fortis; (3) iracundus. Ab eod.

Θυμικῶς, irate, vehementer.

Θύμινος, ίνη, ινον, thyminus, qui ex thymo factus est. A Θύμον. Unde

Θύμινον, ου, τὸ, similax, taxus, cunila; (2) quod supra corpus quasi verrucula eminet, *impr.* tuberculum carnosum.

Θυμίτης, ου, ὁ, thymo conditus, ut Θυμίτης οἶνος, vinum thymites, ἅλες Θυμῖται, sales cum thymo triti. Ab eod. Hinc

Θυμιτιδὴς, ῆ, ὁν, thymo mistus, tritus. Hinc apud Aristoph. Θυμιτιδῆν ἁλῶν, *Dor.* pro Θυμιτιδῶν ἁλῶν, salium thymo mistorum.

Θυμοβαρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, animum gravatum habens, animo dolens, luctu & mœrore gravatus. Ex Θυμὸς, & βαρύς.

Θυμοδορία, ᾶς, f. ήσω, animum exedo. Ἄλγεα Θυμοδορεῖν, Hesiod. Ἡμ. 35. A

Θυμοδόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, animum excedens. Ex Θυμὸς, & βορά, *pabulum.*

Θυμοδακὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, molestus, animum mordens. Ex δάκνω.

Θυμοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, animosus, acer & vehemens. Ex Θυμὸς, & εἶδος.

Θυμοειδῶς, *Adv.* animose, iracunde.

Θυμολέαινα, ης, ἡ, leonina, h. e. magna mente prædita. Ex Θυμὸς, & λέαινα.

Θυμολεοντα, acc. sing. a

Θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo prædibus Ex Θυμὸς, & λέων.

Θυμομάντεις, εως, ὁ ἡ ἡ, qui animo, ratione, futura prospicit, vates. Ex Θυμὸς, & μάντις.

Θυμομαχέω, ῶ, f. ήσω, infenso animo bellum gero; (2) bello aliquem ulcisci cupio, cum propter tenuitatem virium non possim, sed cogar injurias perferre, ap. *Polyb.* Ἡν ὁ Ἡρῴδης Θυμομαχῶν Τυρίοις, Act. 12, 20. Ex Θυμος, & μάχη.

Θύμον, ου, τὸ, thymum, herba odora; (2) cepa agrestis, bulbus. A Θύμος.

Θυμοξάλμη, ης, ἡ, confectio medica ex thymo, aceto & salibus, pulegio & ruta. A Θύμος, & ὄξος. *acetum,* & ἅλμη, *muriæ salsedo.*

Θυμοπληθὴς, ὲς, plenus irarum, iracundus.

Θυμορυτὴς, οῦ, ὁ, animum perdens. Hom. Il. 13, 544.

ΘΥΜΟΣ, ου, ὁ, animus, mens; (2) cupiditas; (3) animi præsentia; (4) animi præstantia; (5) animi vehementia; (6) animalis & vivificus spiritus; (7) ira, excandescentia, iracundia; (8) iræ effectus, pœna.

Θύμος, ου, ὁ, thymus, herba; (2) bulbus, cepa agrestis; (3) glandulosa pars quæ in jugulo ad os summum pectoris consistit; (4) tuberculum carnosum, quod super corpus quasi verrucula existit. A Θυμὸς, vel a Θύω ob fragrantiam.

Θυμοσοφιχὸς, ὴ, όν, qui ipse sibi animi sui acumine peritiam alicujus rei adquisivit; (2) ingenio præstans, ingeniosus, solers. Ex Σοφός.

Θυμοσοφὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sapientiam non ex disciplina, sed ab ipsa natura hausit, natura solers, docilis, ingeniosus. Ex iisd.

Θυμοτμήτοις, dat. pl. part. pass. v. Θυμόω.

Θυμοφθορία, animum corrumpo, exedo.

Θυμοφθόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, animum labefactans, animum perdens. Ex φθείρω.

Θυμόω, ῶ, f. όσω, ad iram provoco, concito; Θυμόομαι, ῶμαι, irascor; Θυμωθεὶς, iratus, a. 1. part. Ἐθυμώθη λίαν, Matth. 2, 16. τὸ Θυμούμενον τῆς γνώμης, Thuc. Ex Θυμὸς.

Θυμωθεὶς, a. 1. part. pass.

Θυμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, animosus; (2) iracundus; (3) thymum referens. Ex Θυμὸς, vel Θύμος.

Θύμωσις, εως, ἡ, excandescentia. A Θυμόω.

Θυνάζω, f. άσω, pungo ut piscator thynnum majorem conto, vel tridente; (2) irruo. Εἶτα δ' ἐσπέμιδα Θυνάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους, Aristoph. Vesp. 1081. A Θύνος.

Θύνε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθυνε.

Θυνέω, cum impetu feror, propero. Δελφῖνες τὴν ἠθύεσιν ἰχθυάσιτες, Hesiod. Ἀστ. A Θύνος.

Θυννεῖος, εια, εῖον, qui ex thynno est. Hinc Θυννεῖον, ου, sacrificium e thynnis.

Θύννᾰξ, ακος, ὁ, parvus thynnus. Ab eod.
Θυννὰς, άδος, ἡ, thynna.
Θυννεῖον, ν, τὸ, fractum thynni.
Θυννευτικὸς, ἡ, όν, thynninus, *Epith.* retis, quo thynni capiuntur.
Θυννίδες, ων, αἱ, salsamenta muriæ; (2) frusta thynnorum in partes conciforum.
Θυννίζω, f. ίσω, pungo, stimulo; (2) rejicio; (3) decipio. Vide *Συνίζω*.
Θυννίον, ν, τὸ, parvus thynnus. Dim. a Θύννος.
Θυννὶς, ΐδος, ἡ, thynna *piscis*. Ab eod.
Θυννοθηρεύτικος, ον, αίνω, αῖον, thynnorum venationi aptus. A
Θυννοθήρης, ου, ὁ, thynnorum venator, qui thynnos captat. Ex Θύννος, & Θήρα.
ΘΥΝΝΟΣ, ου, ὁ, thynnus, *piscis*.
Θυννοσκοπία, thynnos speculor & capto; (2) intentis oculis accurate observo.
Θυννοσκοπεῖον, ν, τὸ, locus thynnorum insidiis aptus.
Θυννοσκοπία, ας, ἡ, thynnorum speculatio & captatio; (2) accurata observatio. A
Θυννοσκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui thynnis insidiatur. Ex Θύννος, & Σκοπός.
Θυννώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, thynnum referens; (2) crassus & ineptus. A Θύννος.
Θύω, cum impetu feror, propero, ruo. Θὺε μὲ ἀμπάδιον, Il. 5, 87. διὰ στρομαχῶν, ib. 20, 412. Θύον, ib. 11, 73. A Θύω.
Θυδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, suffimentorum receptor. Hinc Θυδόκον, scil. ἀγγεῖον, suffimentorum receptaculum. Est & *Epith.* templi. A Θύον, & δέχομαι, *recipio*.
Θύοεις, όεσσα, όεν, odorus, suffitu repletus. A Θύω.
Θύοισα, præf. part. *Dor.* pro Θύουσα.
Θύον, ν, τὸ, libum, quod diis offerebatur; (2) aroma seu suffimentum; (3) thya, *arbor odora*. A Θύω.
Θύοντι, 3. plur. præf. ind. *Dor.* pro Θύουσι, a Θύω.
Θύος, ους, τὸ, victima, hostia, sacrificium; (2) suffimentum. A Θύω.
Θυοσκεύω, sacra facio.
Θυοσκόος, ου, ὁ, aruspex. Ex κοέω, pro νοέω, *intelligo*.
Θυοσκόπος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Θύω, ῶ, f. ώσω, rebus odoratis suffio, odorem jucundum reddo. A Θύον, vel Θύος.
ΘΥΡΑ, ας, ἡ, janua, ostium, (2) facultas rei faciendæ.
Θύραζε, *Adv.* foras; (2) extra, foris.
Θυραθεν, *Adv.* foris; (2) forinsecus, extrinsecus. Hinc ὁ ἡ ἡ Θύραθεν, externus, a, um, τὰ Θύραθεν, bona externa.
Θυραία, ας, ἡ, janua inter duas ædes, quæ sc. tecta est perfosso pariete communi. A
Θυραῖος, αία, αῖον, foris veniens, foris adstatus, qui foris est, abiens, externus; (2) ad januam pertinens. A Θύρα.
Θυρᾶν, gen. plur. *Æol.* pro Θυρῶν, a Θύρα.
Θυραυλίζω, foribus adsideo; (2) foris, sub dio ago, ut pastores, &c. A Θυραυλος.
Θυραυλία, ας, ἡ, pernoctatio ad fores.
Θυραυλικὸς, ἡ, όν, qui sub dio est, aut fit.
Θυραυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, ante fores jacens seu excubans, foris pernoctans. Ex Θύρα, & ἀὐλὴ, *atrium*.
Θυράων, gen. pl. *Æol.* pro Θυρῶν, a Θύρα.
Θυρεόπτης, ου, ὁ, scutum & parma.
Θυρεοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, scutiformis; (2) cartilago quædam. Ex Θυρεὸς, & εἶδος.
Θυρεὸς, οῦ, ὁ, janua, operculum; (2) scutum, quod ita dicitur a forma januæ. A Θύρα.
Θυρεοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, scutifer, qui gestat scutum. A Θυρεὸς, & φέρω, *gesto*.
Θυρεπανοίκτης, ου, ὁ, januarum apertor, *Philox.* effractor; (2) qui quasvis ædes impune ingreditur. Ex Θύρα, & ἀνοίγω.
Θυρετὸν, ν, τὸ, janua, ostium. A Θύρα.
Θύραζε, *Dativus*, *Adv.* foris, extra.
Θυρίδιον, ν, τὸ, ostiolum, Dim. a Θύρα.
Θύριον, idem & ab eod.
Θυρὶς, ίδος, ἡ, ostiolum; (2) fenestra.
Θυροειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ostili speciem habens. Ex Θύρα, & εἶδος.
Θυρωρὸς, οῦ, ὁ, janitor, januæ apertor. Ex Θύρα, & ὄρνυμι.
Θυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, januam pulso. [redacted] δὲ εἶνα γίνῃ ἡ Θυροκοπήσεως, ἡ κατάξεως, ἡ βαλεῖν. Arist. Vesp. 1245. Ex κόπτω.
Θυροκοπήτης, ου, ὁ, januæ pulsans, ut marculus. Ab eod.
Θυοσκοπικὸς, ἡ, όν, idem.
Θυροκόπος, ου, ὁ, idem & ex illo.
Θυρομηρύω, januas pulso. Ex κρούω.
Θυροποιία, ας, ἡ, januarum fabricatio. Ex ποιητικὸς.
Θυροποιὸς, οῦ, ὁ, januæ opifex.
Θυρόω, ῶ, f. ώσω, januâ claudo seu obstruo, foribus munio. Θυρῶσαι χρυσαῖσι Θύραις. Arist. Av. 621. A Θύρα.
Θυρσοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, thyrsi formam referens. Ex Θύρσος, & εἶδος.
Θυρσομανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, thyrso furens. Ex μαίνομαι.
Θυρσοπλὴξ, unde apud Hes. Θυρσοπλῆγες, thyrso percussi, insanientes in orgiis Bacchicis. Ex πλήσσω.
Θύρσος, ου, ὁ, thyrsus, hastula hedera vestita. A Θύω.
Θυσσκορέω, ῶ, f. ήσω, thyrsum gesto.
Θυρσοφορία, ας, ἡ, thyrsi gestatio. A
Θυρσοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, thyrsifer, thyrsum gestans. Ex φέρω.
Θυρσόλογχος, ὁ, thyrsus, hasta thyrsi, λόγχη τεθυρσωμένη.
Θυρσόω, hastam hedera cingo, ut thyrsus fiat.
Θύρωμα, ατος, τὸ, obstructio aditus ad januam; (2) janua; (3) tabulæ vel ad januas faciendas, vel e januis revulsæ; (4) postis, Gl. V. A Θυρόω.
Θυρὼν, ῶνος, ὁ, vestibulum. A Θύρα.
Θυρωρεῖον, ν, τὸ, cella janitoris.
Θυρωρέω, januam custodio, sum janitor. Ἡ Θυρωροῦν αὐτὸν ὑπηρέτησε, Luc. A
Θυρωρὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, januæ custos, janitor, ostiarius. Ex θύρα, vel ὄρνυμι, *cura*.
Θῦσαι, a. 1. inf. act. verbi Θύω.
Θυσανόεις, όεσσα, όεν, fimbriatus, Hom. Il. 17, 593. rectius Θυσσανόεις. A
ΘΥΣΑΝΟΣ, ου, fimbriæ, limbi.
Θυσσανόεις, ες, ὁ ἡ ἡ, hirtam & villosam, fimbriatam vel alatam habens caudam, Hes. Ex Θύσανος, & οὐρὰ, *cauda*.
Θυσσανόπους, ὁ, ἡ, ὁν, idem, & quasi a Θυσσανόω.
Θύσειν, f. 1. inf. act. verbi Θύω.
Θύσθλα, ων, τὰ, vitis folia seu rami cum fructu appenso; (2) vagæ Bacchæ; (3) folia ficus, quæ altaribus imponebantur. A Θύω.
Θυσία, ας, ἡ, sacrificatio, ipsa actio sacrificandi, solemnitas in re divina faciendi; (2) feræ, quibus sacra fiunt; (3) victima, hostia. A Θύω. Hinc
Θυσιάζω, fut. άσω. sacrificio, immolo.
Θυσιακὸς, ἡ, όν, Bacchæ. A Θύω.
Θυσιαστήριον, ν, τὸ, ara ubi victimæ adoleantur; (2) mensa in qua Eucharistia reponitur. A Θυσιάζω.
Θυσιῶν, gen. plur. *Æol.* pro Θυσιῶν.
Θύσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sacrificari potest aut solet. A Θύω.
Θυσκάδιον, ν, τὸ, parva scapha, quæ τὰ Θύματα Dis offerenda recipit, Dim. a
Θύσκη, ης, ἡ, scapha, τὰ Θύματα Dis offerenda recipiens. A Θύω.
Θυστὴρ, ῆρος, ὁ, v. Θυσσανος.
Θυσσανόπους, ὁ ἡ, ὁ, v. Θυσσανόεις.
Θύσσανος, & Θυσσανοῦς, vide Θυσανος.
Θύστον, quatio. ex Hes. A Θύω.
Θυτὰς, άδος, ἡ, sacrifica, sacrificialis.
Θυτὴρ, ῆρος, ὁ, sacrificus. A Θύω.
Θυτήριον, ν, τὸ, ara. A Θύω.
Θυτήριος, ν, ὁ ἡ ἡ, ritus ad sacrificandum.
Θύτης, ου, ὁ, sacrificus, immolator, aruspex, sacerdos. Ab eod.
Θυτικὸς, ἡ, όν, sacrificus, ad sacrificia pertinens. Hinc ἡ Θυτικὴ, sc. τέχνη, aruspicina, aruspicum disciplina, scientia faciendi rem divinam. A Θύω.
Θύψις, εως, ἡ, ostium. A τέφω, *uro*.
Θ Υ Ω, f. Θύσω, p. τέθυκα, sacrifico, sacra facio, macto, at *in med.* exta inspicio, de haruspicibus; (2) cum impetu quasi furibundus feror, præpropero & festino impetu feror; (3) tuto; (4) ferveo, æstuo. Ὅταν Θύσσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς, Arist. Av. 191. Ὅπου τὸ σῶμα ἔθυον, Marc. 14, 12. Τὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη, 1 Cor. 5, 7. Dicitur tam de animantis, quam de animatis. Ἐθύσατο σέλενον, Eurip. Ion. 226.
Θυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, odorus. A Θύω.
Θυώεις, ώεσσα, ώεν, idem & ab eod.
Θύωμα, ατος, τὸ, suffimentum odoratum, odoramentum. A Θυόω.
Θυωρὶς, ίδος, ἡ, mensa sacra theatralis liba sustinens, Pollux. A Θύη, & ὠρέω.
Θυωρὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui sacræ mensæ ministrat, Hes. Ab eod.
Θυωρὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, ut τράπεζα θυωρὶς, mensa, quæ sacris usibus dicatur.
Θῶ, a. 2. conj. act. verbi τίθημι.
Θ Ω Η', ῆς, ἡ, mulcta, damnum injunctum.
Θωκέω, ῶ, fedeo. Θωκεῖ ἐν Σρόνῳ, Herod. A
Θῶκος, ου, ὁ, sedile, solium; (2) consessus. A Θάκος.
Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas. Nomen viri Hebr. *Geminus*.
Θῶμεν, *p. juerimus*, 1. pl. a. 2. verbi τίθημι.
Θώμιγξ, γγος, ὁ, funis, restis, ligaculum e cannabi; (2) nervus, vinculum.
Θ Ω Μ Ι Σ Ω, vel Θωμίσσω, f. ξω, vincio seu ligo; (2) fodico, pungo, flagris cædo; Θωμιχθεὶς, aor. 1. pass. verberatus, flagellis cæsus.
Θ Ω Μ Ο Σ, ου, ὁ, acervus frumenti, lignorum. *Æsch.* Agam. 303.
Θωπεία, ας, ἡ, adsentatio, adulatio; (2) blanditiæ. A Θωπεύω.
Θώπευμα, ατος, τὸ, blandimentum. Ab eod.
Θωπευματικὸς, ἡ, ον, adsentatorius, blandus.
Θωπευμάτιον, ν, τὸ, adsentiuncula. Dim.
Θωπευτικῶς, *Adv.* adsentatorie.
Θωπεύω, f. εύσω, adulor, adsentor, blandior. Δοκεῖς γὰρ ἄν με τῇδε Θωπεῦσαι φρένα; Eur. Med. 368. A Θώψ. Unde
Θωπικὸς, ἡ, όν, adsentatorius, adulatorius.
Θωπικῶς, adsentatorum more, adulatorie.
Θ Ω Π Τ Ω, adsentor; (2) colo; (3) cavillor, irrideo.
Θωρακίζω, f. ίσω, thorace munio, lorico; (2) armo. Ἐ ρακίσας ὁ αὐτὸς ἡ ἵππους, Xen. A Θώραξ.
Θωράκιον, ν. τὸ, loricula, lorica; (2) propugnaculum; (3) pars navis nautici. Dim. a Θώραξ.
Θωρακισμὸς, οῦ, ὁ, loricatio. A Θωρακίζω.
Θωρακίτης, ου, ὁ, miles thoracatus, miles lorica munitus. A Θώραξ.
Θωρακομάχης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui thorace indutus pugnat. Ex μάχομαι.
Θωρακοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui thoraces conficit, loricarius. Ex ποιέω.
Θωρακοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui thoracem gestat. Ex φέρω.
Θ Ω Ρ Α Ξ, ακος, ὁ, thorax, pectus; (2) lorica; (3) murus; (4) poculi genus.
Θωρηκοφόρος, gen. f. *Ion.* pro Θωρακοφόρος.
Θωρηκὶς, ΐδος, ἡ, thoracatus, loricatus; (2) armatus. A Θώραξ.
Θώρηξις, εως, ὁ ἡ ἡ, loricatio; (2) potatio vini. Ab eod.
Θωρήσετο, *Ion.* pro ἐθωρήσσετο, a
Θωρήσσω, f. ξω, thorace munio, lorico; (2) armo; (3) poto, Θωρηχθῆναι, armari, a. 1. pass. Θωρηχθεὶς, part armatus, inebriatus, ebrius. Μυρμιδόνας δ' ἂρ' ἐποιχόμην Θώρηξεν Αχιλλεύς. Il. 16, 155. Τοῖσι δ' ἐγὼν αὐτὸς Θωρήξομαι, armabor adversus, ib. 7, 101. A Θώραξ.

Θαρσηθείς, a. 1. part. pass.
Θάς, Θαὸς, ὁ, ἡ, ὖ, animal lupo simile, lupus cervarius, Gl. antiq. A Θίς, vel Θάσ.
Θάτερον, alterum, Dor. pro τὸ ἕτερον.
Θαυλήρ, ῆρος, ὁ, latrator. A Θαύσσω.
Θαῦμα, ατος, τὸ, miraculum, res miranda, Ion. pro Θάυμα.
Θαυμάζω, admiror. Ion. pro Θαυμάζω.
ΘΩΤΣΣΩ, f. ξω, clamo, vociferor; (2) clamore incito, adhortor; (3) impetuose feror. Ἤ ῥα κελεύσατ' Αἰαντε, εἶεν τλῖθι Θαυσσ' βολῇ; Soph. Aj. 335. Παννύχιον κλαίοντα Θαύξαι γόοιο, imprecatus, Lyc. 165.
Θαυτεῖ, ne-scilis, Ion. pro Θαυμαστέ.
Θαὺς, Θαυὶς, ὁ, adsentator, adulator, palpo, blandus, adsentatorius, adulatorius. A Θάπλω.

I.

I, Est nona litera Græcorum, quæ ἰῶτα dicitur, semperque vocalis est, & nunquam consonans; (2) nomen habet ab Hebræorum Jod; (3) in numeris valet *decem*, & cum linola interne addita (*ι*) *decem millia*; (4) Mat. 5, 18. idem est ac minimum quid, velut apex, punctum, vel simile.
Ια, *Ion.* ἰα, vox.
Ἰα, una.
Ἰάειρος, ου, ὁ, Jairus. Nomen viri Hebr. *Illuminabit.*
Ἰάζω, Iones imitor, Ionum lingua utor. Ab Ἴαν.
Ἰάθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἰάομαι.
Ἰαθήσεται, *sanabitur*, 3. sing. f. 1. ind. pass.
Ἴάθητε, *sanati fuistis*, 2. pl. a. 1. ind. pass.
Ἰαίσσω, *Aldo.* doloris.
ΙΑΙΝΩ, calefacio, tepefacio; (2) liquefacio, dissolvo, emollio; (3) perfundo lætitia, exhilaro, ἰάνατο, a. 1. calefacite, ἰάνθη, a. 1. pass. exhilaratus est. Οἷά τε θυμὸν ἀνὴρ δμῳῇσιν ἰάνῃ, Odyss. 15, 378. Θυμὸς ἰαφροσύνῃσι ἰάνθη, ibid. 6, 156.
Ἰακὸς, ὴ, όν, Ionicus. Ab Ἴαν.
Ἰακχαγωγὸς, ὅ, ὁ, quasi mystagogus, minister in orgiis, sc. qui Bacchi imaginem in orgiis portat. Ab ἴακχος, & ἀγωγός.
Ἰακχίζω, clamo, vociferor bacchantium more. Ab ἴακχος.
Ἰακχικὸς, ἡ, όν, Bachicus. Ab
Ἴακχος, ου, ὁ, Iacchus, Bacchus; (2) Hymnus in Bacchum.
Ἰακὼβ, ὁ, Jacob. Nomen viri Hebr. *Tenens plantam.*
Ἰαλεμίζω, fleo, lugeo, Hes. Ab
ΙΑΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, Ialemus, Calliopes filius, puer ineptus & frigidus; (2) qui defunctos luget; (3) carmen lugubre & lamentabile; (4) *Adj.* miser, flebilis, nullius pretii, contemnendus. Hinc
Ἰαλεμώδης, ίος, ὁ, ἡ, ὖ, frigidus & ineptus, Suid.
Ἴαλλον, imperf. ind. act. verbi ἰάλλω.
Ἰάλλος, ου, ὁ, derisor, cavillator; (2) scomma, dicterium, Suid. Ab ἰάλλω.
ΙΑΛΛΩ, f. αλῶ, mitto, emitto, jacio. Ἰάλλειν ὀϊστὸν κατὰ νεφέων, Il. 8, 300. χεῖρας ἰὰπ' ὀϊστὸν ἰταμὸν, ibid. 9, 91. ἀτιμήσειν τινα, afficere, Odyss. 13, 142. Μετιχείρησαι γὰρ ἰάλλειν, volitant, Hesiod. Θεογ. 269.
Ἴαμα, ατος, τὸ, sanatio; (2) remedium. Ab ἰάομαι.
Ἰαμβυλεῖν, Iambis tibiam adhibere, Hes. Ex Ἴαμβος, & αὐλέω.
Ἰαμβεῖον, ὖ, τὸ, carmen iambicum,
Ἰαμβεῖος, ου, ὁ, ἡ, ὖ, iambeus, iambicus.
Ἰαμβιστὴς, ου, ὁ, ἡ, ὖ, convitiator, maledicus, Hes. Ab Ἴαμβος.
Ἰαμβιστὶ, ex Epigr. pro ἰαμβίζω.
Ἰαμβίζω, Iambis insector; (2) maledico.
Ἰαμβικὸς, ὴ, όν, iambicus, Iambis constans.
Ἰαμβογράφος, ου, ὁ, conviciator, proprie, qui alios Iambis proscindit. Ab ἰαμβίζω.

Ἴαμβος, ου, ὁ, Iambus, pes metricus, syllaba brevi & longa constans; (3) carmen satyricum, mordax, quod Iambico carminis genere fere conscribi solebat.
Ἰαμβοτύπος, ὁ, idem quod ἰαμβιστής.
Ἰαμβρῆς, οῦ, ὁ, Jambres. Nomen viri Hebr. *Rebellans.*
Ἰαμβύκαι, ῶν, αἱ, organa, sive instrumenta musica, triangula, quibus carmina Iambica cantabantur, Hes. Suid. Ab Ἴαμβος.
Ἰαμφιὰι, αἱ, loca herbosa & irrigua, prata, vireta, Hes. Ab ἰαμφὴ, idem.
Ἴαμνοι, οἱ, ap. Nic. idem.
Ἰάνθιω, *floruí*, a. 1. ind. pass. verbi ἰάινω.
Ἰάνθινος, ίνη, ινον, violaceus. Ab ἰανθὸς.
Ἰανθὸς, ὴ, ὁ, flos colore purpureo, seu violaceo, Hes. Ab Ἴον.
Ἰαννὰ, Janna. Nomen viri Hebr. ἄκλητον. *Adfictio superborum.*
Ἰαννῆς, οῦ, ὁ, Jannes. Nomen viri Hebr. *Resipiscens.*
ΙΑΟΜΑΙ, ᾶμαι, medeor, sano, curo, f. ἰάσομαι, *Ion.* ἰήσομαι, a. 1. ἰασάμην vel ἰησάμην, a. 1. pass. ἰάθην, sanatus sum. Ἰάσασθ' νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πάλῃ ἐντετοιχίαν, Arist. Vesp. 649. Ἰασόμενος αὐτὸν τῇ ἀπειλείᾳ, Æschin.
Ἴαονες, Iones, Athenienses, Græci.
ΙΑΠΤΩ, f. ἰάψω, mitto, jacio; (2) noceo; (3) jungo; (4) concitus infector. Ἰάπτειν ὀχήματα αὐτοῖσιν, Soph. Ai. 710. Καί τις σμικρὸν παράσχεσμα δύσποτον ἔρει, λόγους ἰάπτων, ib. 501.
ΙΑΠΤΕ, υγος, ὁ, Japyx, Apulus, ventus ex Apulia flans versus Romam.
Ἰάς, άδος, ἡ, Ionica. Ab Ἴαν.
Ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι.
Ἴασατο, *sanavit*, 3. sing. a. 1. ind. med.
Ἰᾶσθαι, *mederi*, præs. inf. med. *contr.* pro ἰάεσθαι.
Ἴασι, 3. pl. præs. *Ion.* pro εἰσὶ, ab εἰμὶ.
Ἴᾶσι, *mittunt*, 3. pl. præs. ind. act. *contr.* ex *Ion.* ἴασι, pro ἰᾶσι, ab ἰάω.
Ἰάσιμος, ου, ὁ, ἡ, ὖ, sanabilis.
Ἴασις, εως, ἡ, sanatio. Ab ἰάομαι.
ΙΑΣΙΩΝΗ, ης, ἡ, Jasione, olus silvestre.
Ἴασμε, ης, ἡ, Jasme, & ἴασμον μύρον, unguentum quoddam. Ab ἴον, viola, quod ex violis albis conficeretur.
Ἴασμινον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ἰασπίζειν, jaspidem imitari, jaspidis colore esse, Dioscor. Ab
ΙΑΣΠΙΣ, ίδος, ἡ, Jaspis, gemma.
Ἰασὶ, *Adv. Ionice.* Ab Ἴαν.
Ἰασὼ, οῦς, *contr.* οῦς, ἡ, Jaso, Dea sanationis. Ab ἴαμαι.
Ἴασων, ονος, ὁ, Jason. Nomen viri.
Ἰάτεον, faciendum est. Ab eod.
Ἰατὸς, ὴ, όν, sanandus. Ab eod.
Ἰατὴρ, ῆρος, ὁ, medicus. Ab eod.
Ἰατρὶη, medicina, ars medica, Hes. A seq.
Ἰατρικὸς, ὴ, όν, sanandi vim habens. Ab eod.
Ἰατικὸς, ὴ, όν, idem. Ab eod.
Ἰατραλείπτης, ου, ὁ, medicus unguentis & perfrictionibus corporis morbi sanans, medicus unguentarius. Ab ἀλείφω.
Ἰατραλειπτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars unguentis curandi. A præc.
Ἰατρεία, ἡ, curatio, medela. Ab ἰατρεύω.
Ἰατρεῖον, ου, τὸ, medici vel chirurgi officina; (2) præmium medici. Ab eod.
Ἰατρεύσις, εως, ἡ, medicatio, sanatio. Ab
Ἰατρεύω, f. εύσω, medeor, curo, sano; (2) medicinam profiteor. Σκευὴ πρὸ τῆς ἀνδρὸς καὶ ἰατρεύσεν, Naz. Ab ἰατρὸς.
Ἰάτρια, ας, ἡ, mulier artis medicæ perita. Ab eod.
Ἰατρικὸς, ὴ, όν, ad medicos vel ad medicinam pertinens; (2) medicinæ peritus. Hinc ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars medica, medicina. Ab eod.
Ἰατρικῶς, *Adv.* medicorum more.
Ἰατρίνη, ης, ἡ, medica; (2) obstetrix, in pandect. Ab ἰατρὸς.
Ἰατρολογία, ας, f. ήσω, de medicina loquor seu disserо. Ex ἰατρὸς, & λέγω, *dico.*

Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, medicus. Ab ἴαμαι.
Ἰατρόμαντις, ὁ, medicinæ artifex. Vox Comica.
Ἰατρονίκης, ου, ὁ, medicorum victor. A νικάω.
Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, medicus. Ab ἴαμαι.
Ἰατροσοφιστὴς, οῦ, ὁ, medicam artem doctus.
Ἰατροτέχνης, ου, ὁ, medicinæ artifex, qui medicinam profitetur. Ex ἰατρὸς, & τέχνη.
ΙΑΤΤΑΤΑΙ, *Interjectio lamentantis*, heu!
Ἰαττατταῖξ, *Interjectio*, heu! eheu! Ab eod.
ΙΑΤ, *Interjectio* indignantis; (2) lugentis.
Ἰαυθμὸς, ου, ὁ locus quietus, in quo quis commoratur; (2) stabulum, lustrum; (3) cubile; (4) somnus. Ab ἰαύω.
Ἰαυῖ, *Interject.* exclamantis, qua quis utitur advenante gaudio; (2) audientis vocantem & respondentis. Ab ἰαύ.
Ἴαυον, imperf. ind. act. verbi
ΙΑΤΩ, commoror, tempus tero; (2) dormio, pernocto; ἰαύσκω est imperfectum, *Ion.* ab ἴαυον, ἴαυες, non ab ἰαύσεσκε, Ἰαύσκ' ἀμυαμβλὺν πόπνον, Lyc. 430. Ζηνὸς γὰρ ἐν ἀρίστοις ἰαύσκομεν ἰκέλοις, Il. 14, 213.
Ἰαφίτης, ου, ὁ, sagittarius. Ab ἰός.
Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἰάπτω.
Ἰαχαῖσι, dat. pl. *Ion.* pro ἰαχαῖς, ab ἰαχὴ.
Ἴαχε, 3. sing. impert. ind. act. v. ἰάχω.
Ἰαχίαι, ᾶς, f. ήσω, clamo, vociferor; (2) cum clamore seu vociferatione loquor. Οὐδὲ μάτην ἰάχησας, Epigr. Ab ἴαχω.
Ἰαχὴ, ῆς, ἡ, vociferatio, clamor. Ab eod.
Ἰάχημα, ατος, τὸ, vociferatio. Ab ἰαχέω.
Ἰαχὼ, οῦς, ὁ, idem.
Ἴαχον, 1. sing. imperf. verbi ἰάχω.
Ἰαχοῦσα, *resonans*, perf. part. act. f. g.
ΙΑΧΩ, vociferor, clamo. Ἰαχὼ Σθένελός τε, Il. 18, 219. Ἀχαιοὶ δ', ib. 228.
Ἰαχὼς, perf. part. act.
Ἴαων, ονος, ὁ, Ἴωνες, Iones.
Ἰαωνίζω, Ionice loquor.
Ἰαωνιστὶ, Ionice.
ΙΒΗΡ, ηρος, ὁ, Iberus, *gentile.*
Ἰβηρία, ας, ἡ, Iberia. Nomen regionis geminæ, orientalis alterius, alterius occidentalis, quæ & Hispania dicitur,
Ἰβηρικὸς, ὴ, όν, Hispanicus. Ab Ἰβηρία.
Ἰβηρικὸν, *Aldo.* more Hispanico.
ΙΒΗΡΙΣ, ὶς, Iberis, herba.
ΙΒΙΣ, ἰβος, ἡ, Ibis, avis Ægyptia serpentes devorans.
ΙΒΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, hibiscus, species malvæ silvestris.
Ἴβυξ, υκος, ὁ, Ibyx, avis clamosæ genus.
Ἰγδὴ, ῆς, ἡ, mortarium, pila; (2) genus saltationis. Hinc
Ἰγδίζω, agito pistillum; (2) torqueo, flecto.
Ἰγδίον, ου, τὸ, mortariolum, Dim. Ab eod.
Ἰγδὶς, idem quod ἰγδὴ.
Ἰγδισμα, ατος, τὸ, genus saltationis in qua lumbi agitantur, ut pistillum.
Ἰγδοκόπανον, ου, idem quod ἰγδὴ. A κόπτω.
Ἴγμα, ατος, perf. med. pass. & Ἰγμένος, part. ab ἰσσάομαι.
Ἰγνὺς, ύος, ἡ, posterior genu pars, poples. Ab γόνυ.
Ἰγνὺς, ύος, ὁ, idem & ab eod.
Ἴδε, *Aldo*, 2. sing. a. 2. ind. v. εἶδον, *videsne*, vel *vide*, 2. sing. a. 2. imper.
Ἴδη, ης, ἡ, Ida, mons Phrygiæ, *item* Cretæ, cum quibus locus editus & sylvosus, v. ἴδος, Ἰδαῖε, αος, ἡ, Idæa, herba, quæ & lanifera Alexandrina dicitur. Ab Ἴδη.
Ἰδαῖος, αία, αῖον, Idæus. Ab eod.
Ἰδαῖος, αία, αῖον, ἡδὺς, suavis, odorifer; (2) speciosus, formosus. Ab ἰδὼς, *suavitas*, vel ἴδια, *species.*
Ἰδὲ, *Imac.* pro ἰδὲ, &, atque.
Ἰδέα, ας, ἡ, Idea, species; (2) genus & forma; (2) pulchritudo; (4) modus & ratio rei; (5) redundat etiam, ἰδέα πραγμάτων, res. Ab ἰδεῖν.
Ἰδέειν, *videre*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἰδεῖν.
Ἰδῇ, dat. sing. *contr.* pro ἰδεῖ, ab ἰδὼς.
Ἰδέσθαι, *videre*, a. 2. inf. act. verbi ἰδέω.
Ἰδέσθω, a. 2. imp. act. *Ion.* pro ἰδέτω.
Ἰδεῦν, a. idem, sed *Ionice* formatus.

Ἰδίδῃ, *eidiſſe*, a. 2. inſt. med. verbi ejuſd.
Ἴδικε 3. ſing. ☞. 2. ind. act. *Ion.* pro ἴδε.
Ἴδιτε, 2. pl. a. 2. imper. act.
Ἴδυ, ὐ, *Ion.* ap. *Herod.* ſilva, materia.
Ἴδῃ, 3. ſing. a. 2. conj.
Ἴδωαι, 2. ſing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro ἴδῃ.
Ἴδῃς, *videris*, 2. ſing. a. 2. conj. act.
Ἰδησῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἰδήσω, ab εἶδω.
Ἴδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. conj. act.
Ἰδία, privatim; (2) ſeorſim, ſeparatim; (3) clam. *Dat. adverbialiter* ab ἴδιος.
Ἰδιαζόντως, peculiariter, ſingulariter. Ab
Ἰδιάζω, f. άσω, ſeorſim ſum ab aliis, in ſeceſſu dego; (2) proprium mihi facio, mihi vendico; ἰδιάζων, proprius, ſingularis, peculiaris. Κελεύω τῷ Μακρίνῳ δοκοῦντι ἐμ ἰδιάσαντι, ἐντυχεῖν τοῖς γράμμασι, Herodian. Ab ἴδιος.
Ἰδιαίτατα, *Adv.* maxime peculiariter, ſeorſum ac proprie. Ab
Ἰδιαίτατος, ατη, αιτατον, maxime peculiaris vel proprius. Ab ἴδιος.
Ἰδιαίτερον, *Adv.* peculiarius; (2) ſecretius, magis ſeorſum. Ab eod.
Ἰδιαστὴς, οῦ, ὁ, vitam agens privatam. Ab ἰδιάζω.
Ἰδίῃ dat. ſing. *Ion.* pro ἰδίᾳ, ab ἴδιος.
Ἰδικὸς, ὴ, ὸν, ſpecialis, peculiaris. Ab ἴδιος, vel εἶδος, *ſpecies*.
Ἰδικῶς, *Adv.* ſeorſum, ſpeciatim.
Ἰδιοβουλεύω, meo conſilio utor, mei conſilii & arbitrii ſum. A βουλεύω.
Ἰδιογενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, proprium & privatum genus habens, ſui generis. A γένος.
Ἰδιόγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὴ, propriam & peculiarem linguam habens.
Ἰδιογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, propriam ac peculiarem ſententiam habeo, vivo meo arbitratu. Ab
Ἰδιογνώμων, ονος, ὁ ἡ ὴ, qui propriam & peculiarem ſententiam habet, qui ex ſuo arbitrio privato ſtatuit, qui ſuæ ſententiæ eſt. A γνώμη.
Ἰδιογονία, ὴ, generatio prolis e ſui generis animali. Vox Platon. A γίγνομαι.
Ἰδιόγραφον, ου, τὸ, ſcriptum manu propria exaratum. A γράφω.
Ἰδιοθρεπτικὸς, ὴ, ὸν, ſibi venans, ſui quæſtus cauſa venans. A θηράω.
Ἰδιοθηρία, ὴ, venatio, cujus quæſtus ad nec relat.
Ἰδιόκλητος, ος, ὁ ἡ ὴ, peculiaris, Ph. A καλέομαι.
Ἰδιολογέομαι, ſeparatim loquor. A λέγω.
Ἰδιολογία, ας, ὴ, propria & peculiaris loquendi forma. A λόγος.
Ἰδιομόρφος, ος, ὁ ἡ ὴ, qui propriæ & peculiaris formæ eſt. A μορφὴ.
Ἴδιον, ου, τὸ, peculium, Pu.
Ἰδιοξενία, ας, ὴ, neceſſitudo hoſpitalis cum aliquo privata, privatum hoſpitium. Ab
Ἰδιόξενος, ος, ὁ ἡ ὴ, cui privatum eſt hoſpitium cum aliquo, privatus hoſpes.
Ἰδιόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, mihi vendico; (2) mihi concilio. Ab Ἴδιος.
Ἰδιοπάθεια, ας, ὴ, propria & peculiaris affectio. Ab
Ἰδιοπαθὴς, ὴς, ὁ ἡ ὴ, aliquem peculiarem affectionem habens. A πάθος.
Ἰδιοποιέω, alteri proprium reddo, ſtabilem & firmam poſſeſſionem do.
Ἰδιοποιέομαι, ῶμαι, proprium mihi facio, uſurpo, vendico mihi; (2) conſilio mihi.
Ἰδιοποίημα, ατος, τὸ, uſurpatio, Ph.
Ἰδιοποίησις, ὴς vindicatio; (2) apud Script. Eccleſ. dicitur de naturis Chriſti alterius naturæ prædicata aſſumentibus, *ium* de aſſumtione humanæ naturæ, *Ern.*
Ἰδιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, mea negotia curo, non aliena. A πράγος.
Ἰδιοπραγία, ας, ὴ, cura negotiorum ſuorum; (2) privata commoditas
Ἰδιοπραγμοσύνη, v. ἰδιοπραγία.
Ἰδιοπράγμων, ονος, ὁ ἡ ὼ, ſua tantum curans, ſuas res agens; (2) vitam privatam agens. A πρᾶγμα.
Ἰδιοπραξία, ας, ὴ, privata commoditas. A πράξις.
ΙΔΙΟΣ, ία, ιον, peculiaris, ſui generis; (2) ſuus; (3) privatus; (4) de morte, ſpontanea, non per vim ab aliis illata; (5) τὰ ἴδια, domicilium, ſedes.
Ἰδιόσολος, νεὸς, navis, quam quis ſibi ſuis ſumptibus inſtruxit. Ex ἴδιος, & σόλος.
Ἰδιοσυγκρισία, ας, ὴ, propria & peculiaris quædam concretio & conſtitutio, peculiare temperamentum. A σύγκρισις.
Ἰδιοσύστατος, ος, ὁ ἡ ὴ, qui habet propriam hypoſtaſim, per ſe conſiſtens. A συνίσταμαι.
Ἰδιοσυστάτως, *Adv.* ex propria ſubſtantia.
Ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas Ab ἴδιος.
Ἰδιότροπος, ὁ ἡ ὸν, proprius cuidam, peculiaris, moribus alicujus vel hominis vel populi receptus, ut τροχὸς ἰδ. de cibis Judæorum, ap *Joſ.*
Ἰδιοτρόπως, *Adv.* modo proprio & peculiari; (2) peculiariter & privatim.
Ἰδιότροφος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui ſeorſum alitur & paſcitur, qui peculiaribus & propriis nutrimentis utitur. A τρέφω.
Ἰδιόχειρον, ου, τὸ, propria manu ſcriptum, factumve. A χεὶρ.
Ἰδιοχείρως, manu propria. A præc.
Ἴδιστις, εως, ἡ, ſudatio; (2) ſudor. Ab ἰδίω.
Ἰδιτίω, vindico mihi, adſciſco. Ab ἴδιος.
Ἰδίω, f. ίσω, ſudo. Ὥσε ἤδη τινὲς ἰδίσαν αἱματώδη ἱδρῶτα, Ariſtot. Ab ἶδος.
Ἴδιωμα, ατος, τὸ, proprietas; (2) idioma, proprietas linguæ. Ab ἴδιος.
Ἰδιωματικὸς, ὴ, ὸν, peculiaris. Ab ἰδίωμα.
Ἰδίως, *Adv.* proprie. Ab ἴδιος.
Ἰδίωσις, εως, ἡ, vindicia. Ab ἰδίω.
Ἰδιωτεία, ας, ὴ, vita privata. Ab ἰδιωτεύω.
Ἰδιωτεύω, f. εύσω, privatam vitam ago. Τὰ τῶν πραγμάτων τ' ὀρθῶς εἰδέναι δεῖ ἰδιωτεύειν, Plat. Ab
Ἰδιώτης, ου, ὁ, idiota, privatus, vitam privatam agens; (2) laicus, apud ſcriptores eccleſiaſticos, ſive qui munere in eccleſia non fungitur; (3) unus e vulgo, plebeius; (4) rei alicujus imperitus; (5) domeſticus, inquilinus; (6) omnino tenuant tiones, vim hujus vocis admodum variam eſſe, eamque ſæpe, locis ex antitheto intelligendum eſſe. Ab ἰδέα.
Ἰδιωτίζω, ad vulgarem conſuetudinem accommodo.
Ἰδιωτικὸς, ὴ, ὸν, ad privatos ſeu vulgus pertinens; (2) privatus. Ab Ἰδιώτης.
Ἰδιωτικῶς, *Adverb.* privatorum more, vulgi more; (2) ſermone vulgi.
Ἰδιώτις, ιδος, ἡ, privata. Ab ἰδιώτης.
Ἰδιώτισμος, ου, ὁ, ſermonis ſolitæ formæ vulgo ſumpta, plebeia dicendi ratio. Ab ἰδιωτίζω.
Ἴδμεν, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *per Syn.* pro ἴσαμεν, ab ἴσημι, *ſcio*.
Ἴδμεν, aor. 2. inf. act. *Dor.* & *per Syn.* pro ἰδεῖν.
Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, ſcientia. Ab
Ἴδμων, ονος, ὁ, ſciens, peritus. Ab εἴδομαι.
ΙΔΝΟΩ, ῶ, f. ώσω, incurvo, inflecto, intorqueo, a. 1. paſſ. ἰδνώθη, incurvatus eſt, ſeſe intorſit. Ἰδνώθη ᾗ πεσών, Il. 13, 618. ἰδνώθεις ὀπίσω, ib. 12, 205
Ἴδοντο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro ἴδωνται, ab εἶδον.
Ἴδοιμι, *videram*, a. 2. opt. act.
Ἴδοισα, a. 2. part. f. g. *Dor.* pro ἰδοῦσα.
Ἴδομαι, *vidi*, a. 2. ind. med.
Ἴδον, *vidi*, a. 2. ind. act.
Ἰδόντες, nom. pl. a. 2. part. act.
Ἴδοντο, *viderunt*, 3. pl. a. 2. ind. med.
Ἴδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Boeot.* pro ἶδον.
ΙΔΟΣ, εος, τὸ, ſudor.
Ἰδὲ, *Adv.* en, ecce. Ab ἰδεῖν.
Ἰδουμαία, ας, ἡ, Idumæa. Nomen regionis. Hebr. *Ruſa*.
Ἰδοῦσα, a. 2. part. v. εἶδω.
Ἰδρεία, ας, ἡ, peritia, Ab ἴσημι.
Ἴδρεια, ας, ἡ, idem & ab eod.
Ἰδρείη, gen. ſing. *Ion.* pro ἰδρείας.
Ἰδρις, ιος, ὁ ἡ ἰν, peritus, ſciens; providus. Ab eod.
Ἰδρίτης, ὴ, idem.
Ἱδρόω, ῶ, f. ώσω, ſudo. Οὔτε αὐτὸς πονεῖν πρὶν ἱδρῶσαι δεῖπνον αἱρεῖτο, Xen. Ab ἱδρώς.
Ἱδρυθῶ, f. ἱδρυνθῶ, aor. 1. paſſ. ab ἱδρύω.
Ἵδρυμα, ατος, τὸ, opus conſtructum; (2) firmamentum, fundamentum, ſtabilimentum; (3) delubrum, locus, in quo Deorum ſimulacra collocantur, fanum; (4) ſedes. Ab ἱδρύω.
Ἱδρυμι, idem quod ἱδρύω.
Ἱδρυθεὶς, a. part. paſſ. verbi ἱδρύω.
Ἱδρύω, idem quod ἱδρύω.
Ἵδρυσις, εως, ἡ, collocatio, fundatio; (2) ſedes. Ab ἱδρύω.
Ἵδρυσα, f. 1. indic. act. verbi ἱδρύω.
Ἱδρυτέον, ſedendum, collocandum. Ab ἱδρύω.
Ἱδρυτὸς, ὴ, ὸν, fundatus, firmatus, ſtabilitus. Ab
Ἱδρύω, f. ύσω, ſedere facio, ſtatuo, colloco; & in *Paſſ.* ſtatuor, collocor, ſedeo, inſideo; ἱδρυμένος, perf. paſſ. collocatus; ἱδρύθην, a. 1. paſſ. collocatus eſt. Καὶ, σὺ κλύεις μὲν, τέκνον, ἱδρυθεὶς χθονὸς; commorari, Soph. Trach. 68. Ἀναφλὰς εὐθεῖα κατ' οἶκον ἵδρυ' γυνή, Eur. Hip. 643.
Ἱδρᾶ, dat. vel acc. ſing. *per ἀφ. c.* pro ἱδρῶτι vel ἱδρῶτα, ab ἱδρὼς.
Ἱδρᾶσι, vel ἱδρᾶσι, ων, τὰ, morbi ex ſudore puſtulis ulceribuſve ſe exſerentes, puſtulæ ipſæ.
Ἱδρώδης, ες, cum ſudore conjunctus.
Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, ſudor. Ab ἰδόω.
Ἱδρωσις, εως, ἡ, ſudatio, ſudoris evocatio.
Ἱδρωτήριον, ου, τὸ, ſudatorium. Ab ἱδρόω.
Ἱδρωτικὸς, ὴ, ὸν, ſudare ſolitus, crebro ſudans, ſudatorius. Ab eod.
Ἱδρωτικῶς, *Adv.* propenſe ad ſudorem.
Ἱδρωτίον, τὸ, ſudor. Ab ἰδόω.
Ἱδρωτοποιέω, ſudorem elicio, & in *Paſſ.* ſudo.
Ἱδρωτοποσία, ὴ, ſudoris evocatio, ſudatio. Ab
Ἱδρωτοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, ſudorem eliciens. Ex ἱδρὼς, & ποιέω.
Ἱδῶω, ſudo. Ab ἱδρόω, quod idem notat.
Ἰδυῖα, part. perf. med. pro εἰδυῖα, ab εἶδω.
Ἴδωμαι, *videbor*, a. 2. conj. med.
Ἰδὼν, *inveniens*, aor. 2. part. act.
Ἴδωσιν, *viderint*, 3. pl. a. 2. conj. act.
Ἴε, 2. ſ. a. 2. imper. act. ab εἶμι.
Ἰεζάβηλ, Jezabel, Nomen mulieris *deſultor*, Hebr. *in mula habitans*.
Ἰεθὶ, 2. ſ. præſ. imper. act. v. ἴημι.
Ἰέ, *mittebat*, 3. ſing. imperf. ind. act.
Ἰεῖμι, prær. opt. act.
Ἴεις, 2. ſing. imperf. ind. act.
Ἰείς, *mittens*, præſ. part. act.
Ἰεῖσαι, non. pl. præſ. act. f. g.
Ἰεῖσι, 3. pl præſ. ind. acto
Ἴεμαι, eo cum impetu. Ἰέμενος ποταμοῖο ῥόοιο, Odyſſ. 10, 529. Ἄζυξ, ib 17, 5.
Ἵεμαι, cupio, deſidero. Ἱέμενος νοστοῖο, Odyſſ. 15, 69. φιλέειν, ib. 201. ὀλὴ οἰκίαν, Luc. πρὸς τὴν πόλιν, Plut.
Ἴεμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἶναι, ab ἴημι.
Ἴεμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἶναι, ab εἶμι.
Ἰέμεναι, *mittere*, pr. inf. act. *Dor.* pro ἶναι, ab ἴημαι.
Ἴεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Boeot.* pro ἴσαν, ἴέναι, præſ. infin. act.
Ἴεναι, *ire*, præſ. inf. act. verbi εἶμι.
Ἴενῑ, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ἴημι.
Ἰέντες, nom. plur. part. præſ. act.
Ἰερὰ, ῶν, τὰ, ſacra, exta.
Ἰερὰ, ᾶς, ἡ, medicamenti quædam compoſitio; (2) ſerpentis nomen. Ab ἱερὸς.
Ἱερᾶγέλος, ου, ὁ, qui ſacras celebritates annunciat.
Ἱέρακιον, ου, τὸ, hieracium, genus herbæ. Ab ἱέραξ, quoniam ejus ſucco oculorum hebetudini mederi credebantur accipitres. *Angl.* Hawkweed.
Ἱεράκιον, ου, τὸ, parvus accipiter, Dim. ab eodem.

'Ιδαῖος, α, ὁ, lapis quidam. Ab eod.
'Ιδάμοσται, ων, οἱ, sacri vates, σφόδρα θεοί. Hes. Ex ἱδρὼς, & ἀμοιβὴ.
'ΙΕΡΑΞ, ακος, ὁ, accipiter.
'Ιδροιδὸς, ὁ, sacer cantor, poëta. Hes.
'Ιδρώμαι, ῶμαι, ἱδρόωμαι, sacerdos sum; ἱδωμένη, femina sacerdos; ἱδασάμην, aor. 1. sacerdos factus sum. 'Ιδρῶσθ' ὑπὸ θεῷ, Pausan. τῇ Ἀθηνᾷ, id. Ab ἱδρὸς.
'Ιδρυχίω, ω, f. ήσω, sacris præsum, sacro imperio & magistratu fungor. Ab
'Ιδρυχὴς, ες, ὁ, qui sacris præest; (2) pontifex, qui sacris ordinibus præest. Ex ἱδρὸς, & ἀρχὴ, principatus. Hinc
'Ιδρυχία, ας, ἡ, sacrum imperium, imperium in rebus sacris.
'Ιδρυχικὸς, ὴ, όν, pontificius, ad eum pertinens, qui sacris præest, vel etiam ad hierarchiam ipsam. Ab eod.
'Ιδρυχικῶς, *Adverb.* more eorum qui sacris præsunt.
'Ιδῶται, 3. sing. præs. indic. med. *contract.* pro ἱδρῦται, a verbo ἱδρύομαι.
'Ιδωτεία, ας, ἡ, sacerdotium. Ab ἱδρωτὴς.
'Ιδωτήριον, ου, τὸ, sacrarium. Ab eod.
'Ιδρώτευμα, ατος, τὸ, sacerdotium. Ab eod.
'Ιδρωτεύω, & ἱδρωτεύομαι, sacerdotio fungor, sum sacerdos. Τῷ θεῷ, ᾧ ἱδρώτευσε, Herodian. Ab ἱδρὸς.
'Ιδρωτικὸς, ὴ, όν, sacerdotalis; (2) sacris usibus destinatus. Ab ἱδρώομαι.
'Ιδῶν, g. n. pl. *Dor.* pro ἱδρῶν, ab ἱδρὸς.
'Ιερεία, ας, ἡ, sacerdos, *femina*. Ab eod.
'Ιρεῖον, ου, τὸ, victima, hostia; (2) actus sacrificandi. 'Ιερεῖα, quæcunque ad comedendum jugulantur animalia, *Casaub.* ad *Athen.* 1, 11. Ab eod.
'Ιερεὺς, ῆος, ὁ, sacerdos. Ex Platone.
'Ιερεμίας, ου, ὁ, Jeremias. Nomen Hebr. viri. *Exalta Deus.* Ab ἱερὸς, & ὑψόω.
'Ιερέως, έως, ὁ, sacerdos.
'Ιερεύω, f. εύσω, sacrifico; (2) dico, consecro. Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἀνὰξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων Ἰλιονὰ, Il. 2, 402. δυωκαίδεκα μῆλα, Odyss. 8, 59. Ab ἱερὸς.
'Ιερὴ, ῆς, ἡ, sacerdos, antistita, Plut.
'Ιερήιον, Hom. Il. 22, 169. *Ion.* τὸ ἱερεῖον.
'Ιερῆς, pro, sing. *Ion.* pro ἱερᾶς, ab ἱερὸς.
'Ιερὶς, ίδος, ἡ, sacerdos, *femina*. Ab eod.
'Ιερόβοτανη, ης ἡ, verbena.
'Ιερογλυπτὴς, ὰ, ὁ, sacra sculpens, peritus sculpendi hieroglyphica. A γλύφω.
'Ιερογλύφικα, ων, τὰ, hieroglyphica, sacra monumenta apud Ægyptios, non literis sed variis figuris animalium, aliarumque rerum constantia. Ex infl.
'Ιερογλύφος, ὰ, ὁ, idem qui ἱερογλύπτης.
'Ιερογλώσσος, ὰ, ὁ ἡ ὴ, sacram linguam habens. A γλῶσσα.
'Ιερογραμματὶς, ίδος, ὁ, scriba rerum sacrarum, & mysticarum, sacer scriba.
'Ιερόγραφα, ων, τὰ, divinarum rerum imagines seu adumbrationes. A γράφω.
'Ιερογραφία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per signa quædam. Ex infl.
'Ιερόγραφεῖμμα, ων, τὰ, idem quod ἱερόγραφα.
'Ιερόδακρυς, *Epith.* thuris, quia in sacris adhibetur, & e fructice lacrimarum modo prorumpit.
'Ιερόδιδάσκαλος, ὰ, ὁ ἡ ὴ, qui sacra docet, sacrorum doctor, qui ad sacra initiat.
'Ιερόδωκος, ον, sacer, *Epith.* victimarum, aliorumque donorum, quæ diis dantur. At
'Ιερόδοκος, *Epith.* templi, &c. ut θεόδοκος. A δέχομαι.
'Ιερόδουλος, ὰ, ὁ ἡ ὴ, sacris inserviens, æditus; (2) Deo sacratus.
'Ιερόθεσία, ᾶς, sacros ritus instituo. Ab
'Ιεροθέτης, ὰ, ὁ, sacrorum rituum institutor. Ex ἱερὸς, & τίθημι.
'Ιερόθηκη, ης, ἡ, sacrarium, Ph.
'Ιεροθυτέω, sacrificeo, sacris faciendis præsto sum.
'Ιεροθύτης, ὰ, ὁ, sacerdos; (2) summus sacerdos quibusdam locis, a quo annus nomen accepit, *Ern.*
'Ιερόθυτος, ὰ, ὁ ἡ ὴ, sacrificatus, immolatus. Hinc τὰ ἱερόθυτα, ων, sacra victimæ, hostiæ. Ex ἱερὸς & θύω.
'Ιερῆσι, *sacris*, dat. plur. *Ion.* pro ἱερεῦσι.
'Ιεροκυτέω, sacri causa cremo, immolo, *Pass.* immolor. A κύω.
'Ιεροκήρυξ, υκος, ὁ, sacer præco, qui in sacris aliquid edicit.
'Ιεροκόμος, ὰ, ὁ ἡ ὴ, qui sacrorum curam gerit, ædituus. A κομέω, curo.
'Ιερολογέω, ῶ, de sacris rebus loquor; (2) sacra verba pronuncio. A λόγος.
'Ιερολογία, ας, ἡ, sermo de rebus sacris.
'Ιερομανία, ὰ, orgia Bacchi; in quibus e Baccho furebant. A μαίνομαι.
'Ιερομηνία, ας, ἡ, calendæ; (2) dies festi, supplicationes; (3) festivi ludi. Ex ἱερὸς, & μὴν, mensis.
'Ιερομνημονέω, ῶ, fut. ήσω, fungor munere ἱερομνήμονος. Ab
'Ιερομνήμων, ονος, ὁ ἡ ὴ, sacrarum rerum, seu sacrorum rituum memoriæ præfectus, sacrorum præsul; (2) sacer scriba, qui est a commentariis rerum sacrarum; (3) apud Græcos, sacerdos annuus, qui cum Pylagoris mittitur ad concilium Amphictyonum, superior Pylagoris; (4) idem qui ἱεροθύτης. (2) *Eus.*
'Ιερόμυρτος, υ, ἡ, myrtus acuta, myrtus silvestris.
'Ιερομύστης, ὰ, ὁ, qui sacris mysteriis initiat, qui sacros ritus tradit, sacrorum antistes.
'Ιερὸν, ὸ, τὸ, sacrum, sacrificium; (2) hostia, victima; (3) sacellum, fanum, templum, delubrum; (4) quicquid est ædificiorum ad ædem pertinentium, etti in iis sacra non fiunt, ut Hierololymis ἱερὸν, a quo distinguitur ναὸς, ædes, in qua sacra fiunt. Ab ἱερὸς.
'Ιερονίκης, ὰ, τὸ, victor in sacris Græcorum certaminibus. A νίκη.
'Ιερονόμος, ὰ, ὁ, sacræ disciplinæ magister & exlector. A νέμω.
'Ιερονυμφία, idem quod ἱερομηνία.
'Ιερόπλαστα, ων, τὰ, rerum divinarum imagines seu adumbrationes. A πλάσσω.
'Ιεροπλαστία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per quædam signa. Ex infl.
'Ιεροποιέω, ῶ, f. ήσω, sacra facio; (2) dico, consecro. Εἰστήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι, Dem.
'Ιεροποιία, ας, ἡ, sacrificatio, sacrificium. Ab
'Ιεροποιὸς, οῦ, ὁ, sacrificus, sacrificulus; (2) Athenis decem inspectores haruspicum, cum inspiciunt, ne fraus intercedat.
'Ιερόπολις, εως, ἡ, urbs sacra, sancta civitas.
'Ιεροπρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, sanctimoniam præ se ferens, sanctus, augustus. Hinc τὸ ἱεροπρεπὲς, ους, sanctimonia. A πρέπει.
'Ιεροπρεπῶς, *Adv.* ut decet sanctum, ut convenit rei sacræ, sacro quodam modo.
'Ιερόσπιτης, ὁ, haruspex. Ab ὁπτομαι.
'ΙΕΡΟΣ, α, ὸν, sacer, sacrosanctus, augustus.
'Ιεροσαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, tubicen in sacris; fictum, Ph.
'Ιεροσκοπέω, haruspicis munere fungor.
'Ιεροσκοπία, ας, ἡ, haruspicina. Ab
'Ιεροσκοπὸς, ὰ, ὁ, haruspex, extispex.
'Ιεροσόλυμα, ης, ἡ, vel ων, τὰ, vel 'Ιερουσαλὴμ, ἡ, ἄκλιτον, Hierosolyma. Nomen urbis Hebr. Hinc
'Ιεροσολυμίτης, ὰ, ὁ, Hierosolymitanus.
'Ιερόσπιλος, velatus sacris insignibus. A σπέω.
'Ιεροσυλέω, ῶ, f. ήσω, sacrilegium committo. Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς; Rom. 2, 22. Ab ἱερόσυλος. Hinc
'Ιεροσύλησις, ἡ, sacrilegium.
'Ιεροσυλία, ας, ἡ, sacrilegium. Ab eod.
'Ιερόσυλος, ὰ, ὁ ἡ ὴ, sacrilegus. A ξυλάω.
'Ιεροτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui sacris initiat, sacerdos; (2) episcopus. A τελέω, initio.
'Ιεροτελεστία, ὰ, initiatio, consecratio, &c.
'Ιερότροχος, ον, sacer, *Epith.* carpenti. A τρέχω.
'Ιερότυπος, ὰ, ὁ ἡ ὴ, cui sacra figura impressa est.
'Ιερουργέω, sacra celebro, operor sacris. Ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον, Rom. 15, 16.
'Ιερουργία, ας, ἡ, rei divinæ peractio, seu operatio, sacrificium. Ab
'Ιερουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, divina peragens, divinis operans, sacrificus, immolator. Ab ἱερὸν.
'Ιεροφαντέω, sacrorum antistes sum. Ab
'Ιεροφάντης, ὰ, ὁ, qui sacra & cærimonias docet, sacrorum antistes. A φαίνω. Hinc
'Ιεροφαντία, ας, ἡ, antistitis sacrorum dignitas; (2) sacrorum cærimonia.
'Ιεροφαντικὸς, ὴ, όν, sacerdotalis. Ab eod.
'Ιεροφαντικῶς, more sacerdotum.
'Ιερόφαντις, ὶ, antistita sacri.
'Ιεροφόρος, ὁ ἡ ὸν, qui sacra fert. A φέρω.
'Ιεροφυλάκειον, ου, τὸ, locus, ubi sacra custodiuntur, sacrarium. Ab
'Ιεροφύλαξ, ακος, ὁ, sacrorum custos, æditus.
'Ιερόφωνος, ὰ, ὁ ἡ ὸν, sacrum vocem habens, f. in sacris canens, sonans. A φωνὴ.
'Ιεροψάλτης, ὰ, ὁ, qui sacra canit, psaltes in sacris. A ψάλτης.
'Ιερόψυχος, ὰ, ὁ ἡ ὸν, divinum animum habens. A ψυχὴ.
'Ιερόω, ῶ, f. ώσω, sacro, dedico, initio, inauguro; ἱερῶσθαι, perf. pass. sacratum, sacrum esse. Partic. ἱερωμένος θεοῦ, Deo sacratus, sacer. Ab ἱερὸς.
'Ιέρωμα, ατος, τὸ, quod consecratum est, sacrum. Ab ἱερόω.
'Ιερώνυμος, ὰ, ὁ ἡ ὸν, cui sacrum est nomen. Ab ὄνομα.
'Ιερῶς, *Adv.* sancte. Ab ἱερὸς. Unde
'Ιερωσύνη, ης, ἡ, sacerdotium, pontificatus.
'Ἴεσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi ἵημι.
'Ἰέσθην, 3. dual. præf. imper. pass. v. ἵημι.
'Ἵεσο, *cupiebas*, 3. sing. imperf. ind. med.
'ΙΕΥ', hui! (2) irridentis.
'Ιεφθὰς, ὁ, Jephtha. Nomen viri Hebr. ἀκλίτως.
'Ἴφα, jaculor, mitto, immitto; thema inusit. unde imperf. 3. sing. in usu, ἵει, mittebat, jaciebat, apud *Pind.* Τοῖσιν δ' ἵεμεν ἕρον ἡ ἐκάεργος Ἀπόλλων, Il. 1, 479. ὅπα μεγάλην ἐπ' ἄϊθιον, ib. 3, 221. ἵνα εἰσορόωσι, ib. 4, 397. χεικμῷσιν κακότητα βαρεῖαν, ib. 10, 71. ἐς τεῖχος ῥέον, ib. 12, 25, οἰστὸν, 13, 650. Ab ἵημι.
'Ἰζάνω, sedere facio; (2) sedeo, fido, pessum eo, f. ἰζήσω, a. 1. ἴζησα, mutuatur ab inusit. ἴζω. Οὔ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος Ἰζάνει, Il. 10, 91.
'Ἴζεο, 2. s. præt. imper. pass. *Ion.* pro ἵζευ.
'Ἴζησας, a. 1. part. act. verbi ἰζάνω.
'Ἴζημα, ατος, το, sedile; (2) locus depressus, vallis. Ab ἰζάνω.
'Ἰζουσα, *sedens*, præt. part. act. *Dor.* pro ἵζουσα.
'Ἴζον, imperfect. ind. act.
'ΙΖΩ, f. σω, sedere facio, colloco; (2) sedeo; ἵζομαι, sedeo; (2) fido. Ἐπ' ἀμφοτέρῃσι κεφάλῃς ἵζῃ, Il. 13, 281.
'ΙΗ, io! *in gaudii*, io Pæan.
'Ἰὴ, vox; *ilud*, vocem.
'Ἰη, una, sola. Ab ἷα, *una, sola*.
'Ἰῇ, *æquali*, dat. sing. *Ion.* pro ἰᾷ, ab Ἰης, quod in gen. & dat. circumflecti dicitur; sed fortasse pro μιᾷ ponitur, a μία, una.
'Ἰήιος, ὰ, ὁ, epitheton Apollinis, ab ἰὴ, quod ipsi Pythonem interficienti acclamabatur.
'Ἰήκτος, ὰ, ὁ ἡ ὴ, doloribus medens. Ex ἰάομαι, & κοπὸς, *labor*.
'Ἰηλα, *ingens*, a. 1. ind. act. verbi ἰήλεμι.
'Ἰηλαμίστρια, ας, ἡ, ploratrix, præfica *ex* Hes. quasi ab ἰηλαμίζειν, quod esset *plorare*.
'Ἰήλεμος, *Ion.* pro ἴαλεμος, lamentatio. Ὀιμώξεσθαί μ' ἰήλεμον οἰκόθεν ἐσσαμένους. Eurip. Suppl. 281.
'Ἰημα, ατος, τὸ, *Ion.* pro ἵαμα.
'Ἴημι, mitto; (2) emitto; ἰεῖσιν, & ἴουσι, mittunt; ἴεμαι, mittere, & in a. 2. ἵεσθαι. *Poet.* At f. ήσω, ab ἴω, ut & perf. εἷκα. *Poët.* ἷκα, ut in ἱκάνω, ἱκνέομαι & perf. ἷμαι significat, cupio, desidero. Ἰημένων, Plat. διὰ χάρυ, Hesiod. Ἰηπαιήονα, ὁ, ὁ, Apollinis cognomen, ab acclamatione ἰὴ παιήων.

Ἰᾶσαξ, a. 1. inf. med. *Ion.* pro *ἰάσασθαι*, ab *ἰάομαι*.

Ἰᾶσι, 3. sing. præs. ind. act. ab *ἴημι*.

Ἰᾶσι, a. 1. s. a. 2. conj. *Ion.* pro *ἵῃς*, ab *ἔμι*.

Ἰάσιμος, sanabilis, *Ion.* pro *ἰάσιμος*.

ΙΗΣΟΥΣ, οῦ, ὁ, JESUS nomen Salvatoris nostri, origine Hebræum, & idem notans, quod Græcum Σωτὴρ, *Servator*, seu quod scriptoribus Ecclesiasticis magis usitatum est, *Salvator*.

Ἰητήρ, ῆρος, ὁ, medicus, *Ion.* pro *ἰατήρ*.

Ἰητικός, ἡ, ὁν, medicinalis, *Att.* A præc.

Ἰητρεῖον, ου, τὸ, *Ion.* pro *ἰατρεῖον*.

Ἰητρός, οῦ, ὁ, medicus, *Ion.* pro *ἰατρός*.

Ἰθαγενής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, (Antep. prod.) Hom. Odyss. 14, 203. genuinus, q. d. recte natus, verus. A γένομαι.

Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen insulæ.

Ἰθέα, recta, *Ion.* pro *ἰθεῖα*, ab *ἰθύς, εῖα, ύ*.

Ἴθειαι, vel *Ion. ἴθεῖαι*, rectæ. Ab *ἰθύς*.

Ἴθεαι, *Adv.* recte; (2) contestim, statim. Ab *ἰθύς*.

Ἴθι, *Adv.* age, agendum. imperat. ab *εἶμι*.

Ἴθμα, τὸ, gressus, passus. Ab eod.

Ἴθυ, & *ἴθυς*, *Adv.* recta; (2) obviam; (3) statim. Ab *ἰθύς*.

Ἰθυβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui recta jacitur, seu projicitur; (2) directus. A *βάλλω*.

Ἰθυδικαιοσύνη, ης, ἡ. *Ion.* pro *ἰθυδικαιοσύνη*, ης, ἡ.

Ἰθύδικος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus judicia recta sunt. Ex *ἰθύς*, & *δίκη*.

Ἰθύδρομος, ου, ὁ ἡ ἡ, recta curriculum, rectam viam in currendo tenens. Ab

Ἰθύθριξ, τριχος, ὁ, qui crinibus est passis.

Ἰθυκέλευθος, ου, ὁ ἡ ἡ, recta via ambulans.

Ἰθυκυφὴς, ἐς, & *ἰθυκύφης*, ου, ὁ, ἡ, e recto obliquus, gibbosus. A *κυπτω*.

Ἰθυλορδος, ου, e recto incurvus, sc. ad interiores partes flexus, repandus.

Ἰθυμαχία, ας, ἡ, pugna legitima, aperto Marte. A *μάχη*.

ΙΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, saltatores ridiculi, vel saltationes sive cantiones ridiculæ ad Bacchum pertinentes, Poll. Hes.

Ἰθύνει, *dirigit*, 3. sing. præs. ind. verbi *ἰθύνω*.

Ἴθυνεν, *direxit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἴθυνσις, εως, ἡ, directio. Ab *ἰθύνω*.

Ἰθύντειρα, ας, ἡ, rectrix, moderatrix. Ab

Ἰθυντὴρ, ῆρος, ὁ, rector, moderator. Ab *ἰθύνω*. Unde

Ἰθυντήριον, ου, τὸ, regimen, Ph. At Hes. ἰθυντήριον e lauro, quod vates gestarunt.

Ἰθυντὴς, οῦ, ὁ, idem quod *ἰθυντήρ*.

Ἰθυντὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.

Ἰθύνω, rego, dirigo; (2) corrigo; (3) mulceo. Εἶλε δ' ἴθυνεν Ἀθήνη Πίνα σαο' ὀφθαλμούς, Il. 5, 291. ὃν θυμὸν ἴθυνε Odyss. 21, 44. *Callim.* Hesiod. Ἔργ. 7. μύθους, ib. 281. Ab *ἰθύς*

Ἰθυπετὴς, recta volans. A *πίτομαι*.

Ἰθυπορεῖν, recta progredior.

Ἰθυπόρος, ὁ ἡ ἡ, recta procedens, *ἰθύπορος*, recta transiendus, directus.

Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, recta volans. A *πίτομαι*.

ΙΘΥΣ, ἰθεῖα, ὁ, rectus, directus, non obliquus; (2) rectus, verus, apertus, Fem. *ἰθεῖα*, & *ἴθεια*, N. *ἰθέ*.

Ἴθυς, υος, ἡ, impetus. Ab *ἰθύνω*.

Ἰθύς, & *ἰθύ*, *Adverb.* recta, vel recta in, ad, adversus; (2) obviam, ex adverso.

Ἰθύτατος, η, ον, rectissimus. Ab *ἰθύς*.

Ἰθυτενής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, in rectum extensus; (2) rectus. Ex *ἰθύς*, & *τείνω*, *tendo*.

Ἰθυτενὲς, *directa via*.

Ἰθυτὴς, οῦ, ὁ, director. Ab *ἰθύνω*.

Ἰθύτης, ητος, ἡ, rectitudo, *Arct.* Ab eod.

Ἰθύτομος, ου, ὁ ἡ ἡ, in rectum sectus; (2) rectus. Ex *ἰθύς*, & *τέμνω*, *seco*.

Ἰθύτροχος, vide *ἰθυδρόμος*.

Ἰθυφαλικὸς, ἰθύφαλλος.

Ἰθύφαλλος, ὁ, penis erectus; (2) carmen quod in honorem penem cantabatur; (3) qui in sacris Bacchi phallum sequebatur, muliebri indutus veste, ac phallicum seu Ithyphallicum carmen cum tripudio canebat. Ex *ἰθύς*, & *φαλλὸς*, *penis ligneus*.

Ἰθύω, f. *ύσω*, recta feror, recta pergo; (2) impetu feror, prorumpo; (3) desiderio alicujus rei feror seu agor, incendor. Ἴθυσαν δ' ὅπῃ σφέας ἀολλίς, Il. 12, 433. Ἰθὺς ἀλλ' οὔτι πρήσσω, i. e. Recta irruit, sed nihil proficit; Hom. Il. 17, 661. Ab *ἰθύς*.

Ἰθυωρίη, ας, ἡ, rectitudo, rectus trames, progressio directa. Ab eod.

Ἰΐζω, æruginem retero, æruginem s. ferruginem affimilis sum, Dioscor. Ab *ἴς*.

Ἴκανε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. *ἱκάνω*.

Ἰκάνεσκον, *pervenibam*, 2. dual. imperf.

Ἰκανοδοσία, ας, ἡ, satisdatio, Theophil. & Ph. Ex *ἱκανὸς*, & *δίδωμι* *do*, unde

Ἰκανοδόται, ας, ὁ, satisdator, Ph. Ab ind.

ΙΚΑΝΟΣ, ἡ, όν, idoneus; (2) sufficiens, aptus; (3) satis magnus, satis multus, τὸ *ἱκανὸν Subst.* quod dari oportet, constituta multa, certum pretium, satisdatio, summa qua satisdatur. Hinc ἐξ *ἱκανοῦ*, scil. *χρόνου*, a multo tempore; ἐφ' *ἱκανὸν*, diu.

Ἱκανότης, ητος, ἡ, sufficientia. Ab *ἱκανὸς*.

Ἱκανούσθω, 3. sing. præt. imper. pass. *contr.* pro *ἱκανούσθω*, ab *ἱκανόω*.

Ἱκανόω, ῶ, idoneum vel sufficientem reddo. Ὃς καὶ *ἱκάνωσεν* ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, 2 Cor. 3, 6. Ab eod.

Ἱκάνω, convenio, adeo, adsequor, supplico; (2) tango, invado, opprimo, *ἱκνοῦμαι* pro *ἱκάνω*, venio supplex. Ab *ἵκω*.

Ἱκανῶς, *satis*, abunde, satis, sufficienter; (2) valde, multum. *Superl.*

Ἱκελος, ἐλη, ἐλον, similis. Ab *εἰκελος*.

Ἴκελον, ὦ, adsimulo, ex Vet. Lex. Ab *ἴκελος*.

Ἰκέλως, similiter.

Ἵκεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab *ἵκω*.

Ἵκεο, 2. s. præs. imper. med. *Ion.* pro *ἵκεσο*.

Ἰκέσθαι, *venisse*, a. 2. inf. med.

Ἱκέσθην, *venerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med.

Ἱκεσία, ας, ἡ, supplicatio, preces supplices, deprecatio, preces. Ab *ἱκέτης*.

Ἱκέσιος, ία, ιον, supplicum preces; (2) supplex. Ab eod.

Ἱκεσιδόκος, ὁ ἡ ἡ, admittens supplicem. A *δέχομαι*.

Ἱκέσιον, acc. sing. *Dor.* pro *ἱκέτην*.

Ἱκεσία, ας, ἡ, supplicatio. Ab eod.

Ἱκέτευε, 3. sing. imperf. ind. act. v. *ἱκετεύω*.

Ἱκετεύμεν, *veniamus*, 1. dual. a. 2. conj. act.

Ἱκετεύω, ἱκετεύσω, supplicum preces supplices, deprecatio, preces. Ab *ἱκέτης*.

Ἱκέτης, ου, ὁ, supplex, qui humiliter & more servili aliquid orat; (2) cui supplicatur; (3) servus.

Ἱκετήσιος, ία, ιον, idem quod *ἱκέσιος*.

Ἱκετικὸς, ἡ, ὁν, supplicatorius. Ab *ἱκέτης*.

Ἱκέτις, ιδος, ἡ, femina, quæ supplicat, (2) famula, serva. Ab *ἱκέτης*.

Ἵκετο, 3. sing. a. 2. ind. med. ab *ἵκω*.

Ἱκετοδόκος, vel *ἱκετοδέκτης*, ου, ὁ ἡ ἡ, supplicum receptor. Ex *ἱκέτης*, & *δέχομαι*.

Ἱκετηρία, ας, ἡ, idem quod *ἱκετηρία*.

Ἱκετάσιμα, ων, τὰ, supplicationes. Ab *ἱκέτης*.

Ἵκηαι, 2. sing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro *ἵκῃ*, ab *ἱκάνομαι*.

Ἵκῃ, *veniat*, 3. sing. a. ejusd.

Ἱκμάζω, f. *άσω*, humecto, humefacio, humidum reddo. Ab *ἰκμάς*.

Ἱκμαίνω, idem; (2) emollio. Ab eod.

Ἱκμαῖος, Jupiter, q. d. humidus, humidi dator. Ab eod.

Ἰκμαλέος, έα, έον, humidus. Ab eod.

ΙΚΜΑΣ, άδος, ἡ, vel *ἰκμὰς*, humor; (2) vapor.

Ἰκμάσια, ας, ἡ, humor, humiditas. Ab *ἰκμάς*.

Ἰκμαῖος, vel *ἰκμάδιος*, humidus, secundus de vento. Ab *ἰκμὰς*, vel *per Syncop.* pro *ἰκμάδιος*, ab *ἰκμάς*.

Ἰκμὴν, ενος, ἡ, planta quædam humida. Ab *ἰκμὰς*.

Ἰκμοβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, humorem jactans, emittens. Ex *ἰκμὰς*, & *βάλλω*.

Ἰκμοβολον, ου, τὸ, gleba humectata. Ex *ἰκμὰς*, & *βάλλω*.

Ἰκνεῖσθαι, præs. inf. med. pro *ἱκνεῖσθαι*, ab

ΙΚΝΕΟΜΑΙ, ήσομαι, venio, advenio; (2) subeo; (3) invado; (4) pertineo, tango; (5) supplico, obsecro, f. *ἱξομαι*, & a. 2. *ἰκόμην*, ab inus. *ἵκομαι*. Ἐγὼ δ' ὑπερθεν *ἱξομαι* λόγος τοῦ Σὸς *ἰκόμην*, lequerer, Soph. *Œd.* 316. Καὶ Σὲ πρὸς τῶν Σῶν τέκνων *ἱκνοῦμαι*, Soph. Aj. 589.

Ἰκνεμένοις, dat. f. part. med. *Ion.* pro *ἰκνουμένοις*.

Ἰκνεμένως, *Adv.* congrue, convenienter.

Ἰκνεῦνται, 3. pl. præs. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro *ἰκνοῦνται*.

Ἰκνοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi *ἵκω*.

Ἰκοίμαν, a. 2. opt. med. *Dor.* pro *ἰκοίμην*.

Ἰκόμεν, *veni*, a. 2. ind. med. verbi ejusd.

Ἵκοντο, *venerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med.

Ἵκου, 2. sing. præs. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro *ἵκεσο*.

Ἰκρίδιον, τὸ, Dim. Ab

ΙΚΡΙΟΝ, ου, τὸ, tabula, tabulatum.

Ἰκριοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui tabulata conficit, seu coigmentat. Ex *ἰκρίον*, & *ποιέω*.

Ἰκριόω, e tabulis & levibus lignis exstruo, qualia fuere ab initio theatra & amphitheatra temporaria.

Ἵκτωρ, *Adverb.* juxta, prope; (2) celerime. Ab *ἱκτάνω*.

Ἰκτερίαν, f. *ἰκτεριῶ*, ῶ, vitium, morbo regio laborans. Ab *ἴκτερος*.

Ἰκτερικὸς, ἡ, όν, ictericus, aroticus. Ab eod.

Ἰκτεριασθὶς, ίδος, ὁ ἡ ἡ, ictero laborans, ictericus. Ab eod.

Ἰκτεριᾶσαι, ᾶσαι, idem quod *ἰκτερίαν*.

ΙΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, icterus, morbus regius seu arquatus, qui e bile nascitur; (2) avis galbula.

Ἰκτεροῦδης, vid. *ἰκτεριώδης*.

Ἴκτηρ, ῆρος, ὁ ἡ ἡ, supplex. Ab *ἱκτης*.

Ἰκτίνεος, ία, ιον, pro *ἰκτινος*.

Ἰκτιδέος, ία, ιον, e mustela confectus. Ab *ἰκτις*.

ΙΚΤΙΝΟΣ, ίνου, ὁ, milvus, seu milvius; (2) lupi genus.

Ἰκτῖνος, ου, ὁ, idem.

ΙΚΤΙΣ, ίδος, ἡ, mustela nostras; (2) mustela domestica major, viverra, (3) animal aquatilium & piscivorum; castor.

Ἵκτο, 3. sing. aor. 2. ind. med. pro *ἵκετο*, ab *ἵκω*.

ΙΚΩ, venio; (2) adsequor, f. *ἵξω*, a. 1. *ἶξα*; est & *ἵξον*, imperfectum, tanquam a themate *ἶξα*, facto ex futuro. Αὐτὰρ ὁ γ' ἐς Ῥόδον *ἶξε* ἀλεξήμορον, Il. 667.

Ἵκωμαι, *venerim*, aor. 2. conj. med.

Ἵκωνται, 3. pl. aor. ejusd. *Dor.* pro *ἵκοντο*.

Ἰλαδὸν, turmatim; (2) affatim. Ab *ἴλη*.

Ἴλαθι, 2. sing. præs. imper. verbi *ἵλημι*.

Ἱλάσομαι, propitio, *ἱλάσσω*, propitiare, placare, *ἱλάσκομαι*, placant. f. *ἱλάσομαι*, hinc *ἱλάσασθαι*, 2. sing. placabis, *ἱλασσάμεθα*, a. 1. Conjunct. propitiemus, *ἱλάσσατο*, 3. sing. a. 1. med. propitium reddidit; *ἵλασο*, a. 1. imperat. propitia, placa. Part. *ἱλασσάμενος*, qui propitiavit, aut cum propitiasset, *ἱλάσσαντι*, a. 1. imperat. esto propitius, *ἱλασσάμενος*, propitiatus, *ἱλασμὸς* κριὸς, aries expiatorius, Num. 5. Occurrit & *ἱλάξομαι*, f. 1. propitiabunt, apud Apoll. Rhod.

Ἵλαος, ου, ὁ ἡ ἡ, propitius; (2) benignus, clemens, facilis. Ab *ἵλαος*.

Ἱλαρὰ, ᾶς, τὰ, hilaria, festum quoddam. Ab

Ἱλαρὸς, ὰ, όν, hilaris, lætus. Ab *ἱλάω*.

Ἱλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas. Ab *ἱλαρὸς*. Hinc

Ἱλαρύνω, hilaro, exhilaro, lætifico.

Ἱλαρύνω,

Ἱλαρύνω, exhilaro, lætifico.

Ἱλάρχης, ου, ὁ, prætectus turmæ, seu agminis; (2) qui octo elephantis præfectus est. Ex ἴλη, & ἀρχή. Hinc

Ἱλαρχία, ας, ἡ, præfectura turmæ militum, seu equitum.

Ἱλαροδέω, læta carmina cantare, ut de amoribus rebusque jucundis ad theatra & convivia exhilaranda. Ab ἱλαρός, & ᾠδή.

Ἱλαροδία, ας, ἡ, decantatio carminum hilarium & festivorum in theatris & conviviis.

Ἱλαρῳδός, οῦ, ὁ, carminum hilarium poëta & cantator. Ex ἱλαρός & ᾠδή.

Ἱλάσηται, 2. s. a. 1. optat. med. Poët. pro ἱλάσσαιτο, ab

Ἱλάσκομαι, propitio, placo; (2) pass. propitior, placor. Εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ, Heb. 2, 17. Ἱλάσκ. Luc.

Ἱλασκόμενος, part. pres. med.

Ἱλάσκω, propitio, placo.

Ἱλασμός, ου, ὁ, propitiatio. Ab eod.

Ἱλάσομαι, f. 1. ind. med. v. ἱλάσκομαι.

Ἱλαστάμενος, a. 1. part. med. Poët. pro ἱλαστάμενος.

Ἱλάσσατο, 2. sing. a. 1. conjunct. med. Ion. & Poët. pro ἱλάσσαιτο, vel ἱλάσῃ.

Ἱλάσσαμεθα, 1. pl. a. 1. conj. med. Poët. pro ἱλασάμεθα.

Ἱλαστήριον, τὸ, piaculum, ἀνάθημα, & quicquid fit, datur placandorum deorum causâ; unde & de victima; (2) in libris sacris aurea tabula, s. lamina quæ tegebat arcam fœderis. Eum. Ab

Ἱλαστήριος, ία, ιον, propitiatorius, habens vim propitiandi. Ab ἱλάσκομαι.

Ἵλεος, ου, ὁ, ἡ, Poët. propitius, facilis, benignus; (2) hilaris, lætus. Ab ἱλάσκομαι.

Ἱλάομαι, ῶμαι, propitium reddo, placo. Ab ἵλεως.

Ἵλαος, ου, ὁ, ἡ, propitius, Att. pro ἵλεως.

Ἱλάως, Attic. animo bono, lubenti & hilari, hilariter. Ab ἵλεως.

Ἴλη, ης, ἡ, agmen, grex, multitudo congregata; (2) turma, ordo equitum. Ab εἴλω.

Ἴληθι, propitius esto, 2. sing. pras. imper. act. Ion. pro ἵλαθι, ab ἱλάομαι.

Ἱλήκησι, 3. s. perf. conj. act. Ion. pro ἱλήκῃ.

Ἱλήκω, propitius sum. Ut hinc sit ἱλήκοις, Opt. sic propitius, ἱλήκοι, sit propitius, & in Subj. ἱλήκῃσι pro ἱλήκῃ. A seq.

Ἵλημι, propitius sum; præsupponitur propter ἱλαθι, & ἱλήκω.

Ἴλιακος, η, ον, Iliacus, Trojanus. Ab Ἴλιον.

Ἰλιάς, άδος, ἡ, Ilias, prius Homeri Poema, quod de rebus agit Iliacis; (2) mulier Iliaca; (3) turdi species; (4) multitudo.

Ἱλιγγιάω, vertigine laboro. Ὑπὸ τῆς δίκης γὰρ ἦδη ὑπλαν ἱλιγγιῶ, Arist. Ach. 587. Ab

Ἵλιγξ, γγος, ἡ, vortex. Ab εἱλίσσω. Hinc

Ἱλίγγος, ου, ὁ, vertigo oculorum; (2) hæsitatio hominis, quo se vertat, nescii.

Ἰλιόθεν, Attic. ab Ilio. Ab Ἴλιον.

ΙΛΙΟΝ, ου, τὸ Ilium, urbs Trojæ.

Ἰλιοπερσής, οῦ, ὁ, Ilii populator. Ex Ἴλιον, & πέρσω, destruo.

Ἱλλαίνω, f. ανῶ, oculos distorqueo, torve inspicio. Alol. Ἱλλόω.

Ἰλλάς, άδος, ἡ, vinculum contortum, funis. Ab ἴλλω.

Ἱλλίζω, oculis innuo. Ab ἱλλός.

Ἰλλίς, ίδος, ἡ, luscitia, quæ oculis retorti est. Ab ἱλλός.

ΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἴλλος, oculus.

Ἱλλός, ή, όν, strabo, strabus, luscitiosus, oculis retortis; (2) cæcus. Ab ἴλλω.

Ἰλλυρικόν, οῦ, τὸ, Illyricum. Hinc Ἰλλύριοι Illyrii, Incolæ Illyrici.

Ἴλλω, oculis conniveo; (2) volvo, convolvo; (3) vincio, constringo; (4) volvo, contineo; (5) concludo. Ab εἴλω.

Ἱλλώδης, ες, qui oculis connivet, strabo.

Ἱλλωπίω, ῶ, f. ήσω, nicto; (2) conniveo; (3) hallucinor. Ab eod.

Ἱλλωπίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Ἰλύα, ας, ἡ, caverna, latibulum. Ab eod.

Ἰλυόεις, όεσσα, όεν, limosus; (2) fæculentus.

Ἰλυός, οῦ, ὁ, lustrum. Ab εἰλέω.

ΙΛΥΣ, ύος, ὁ, limus, qualis in paludibus & fluviis; (2) lutum, cœnum; (3) fex.

Ἰλύω, oblimo, limo, obduco. Ab ἰλύς.

Ἰλυώδης, ους, ὁ, ἡ, limosus; (2) fæculentus. Ab eod.

Ἴλωσις, εως, ἡ, vel ἰλλωσις, distortio, f. perversio, de oculi, ab ἰλλός, id. quod ἰλλαίνω. Ἴλωσις τῶν ὀφθαλμῶν, Alex. Ab ἱλλός.

Ἵμα, ατος, τὸ, vestimentum, pro εἷμα.

Ἱμαῖος, αία, αῖον, molaris, qui a molæ versantibus aut aquas e puteis extrahentibus canitur; (2) redundans, copiosus, uber Ab eod.

Ἱμαῖος, α, ον, hausior. Ab ἱμάω.

Ἱμαλίς, ίδος, ἡ, cumulata farinæ mensura. Hes. Ab eod.

Ἱμαλός, ἡ, όν, abundans, copiosus, Hes.

Ἱμαλίς, ίδος, ἡ, Dea farinæ; cantilena molentium. Ab eod.

Ἱμαντάριον, ου, τὸ, fitula nautica; (2) instrumentum nauticum quodvis. Ab ἱμάς.

Ἱμαντίδιον, ου, τὸ, loreolum, corrigiola, Dim.

Ἱμάντινος, η, ον, loreus, e loris factus.

Ἱμάντιον, ου, τὸ, uva morbus, uvulæ in ore extensio. Ab ἱμάς.

Ἱμαντοδέτης, ου, ὁ, qui loris devincitur.

Ἱμαντοπέδη, ης, ἡ, vinculum loreum. Cum Polypi

Ἱμαντώδης, ους, ὁ, ἡ, ἡ, lori vicem præbens, lori modo flexilis. Ab eod.

Ἱμάντωσις, εως, ἡ, loramentum, corrigiarum in calceamentis constrictio; (2) lignum, quod ad continendos parietes in medio fructuræ ponitur; (2) adfectus morbidus gurgulionis. Ab eod.

Ἱμασώδες, οῦ, ὁ, qui sunt ἱμασῖοι, i. e. cantilenam aquas haurientium. Ab

ΙΜΑΣ, άντος, ὁ, lorum, corrigia, habena; (2) adfectus gurgulionis, quum longior aridiorque evadit.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, flutica, flagellum. Ab ἱμάς.

Ἱμᾶσι, lori, dat. pl. ab ἱμάς, lorum.

Ἱμασσας, a. 1. part. Poët. pro ἱμάσας, ab

Ἱμάσσω, lori cædo, verbero, f. ἱμάσω, unde aor. 1. ἵμασα, partic. ἱμάσσας, Poët. ἱμασσας. Ἡνίοχ' ὃ' ἵμασεν καλιτρίχας ἵππους, Il. 11, 280. μάστιγι φαεινῇ Ἡμίονος, Odyss. 9, 316.. Ab ἱμάς.

Ἱματιδάριον, ου, τὸ, idem quod

Ἱματίδιον, ου, το, Dim. ab ἱμάτιον.

Ἱματίζω, fut. ίσω, vestio, Luc. 8, 35. Ab eodem.

Ἱματιοθήκη, ης, ἡ, vestiarium.

Ἱματιοκάπηλος, ου, ὁ, vestimentorum propola, vestiarius, fructuarius, cerdo.

Ἱματιοκλέπτης, ου, ὁ, vestium fur. A κλέπτω.

Ἱματιοπώλης, ου, ὁ, qui choragis vestes mercatur. A μισθός.

Ἱματιομισθώτης, ου, ὁ, idem. A μισθός.

Ἱμάτιον, ου, το, vestimentum, velamen, toga.

Ἱματιοπάλης, ου, ὁ, vestium venditor, vestiarius. A πωλέω. Hinc

Ἱματιοπώλιον, ου, τὸ, vestiaria. Hinc ἀγορὰ ἱματιοπώλιος, forum vestiarium, s. in quo vestes venduntur.

Ἱματιοφορία, ας, ἡ, vestigerula.

Ἱματιοφυλακέω, vestes custodio, servo.

Ἱματιοφυλάκιον, τὸ, arca vestiaria, vestiarium, locus, in quo vestes adservantur Ab

Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ, vestium custos.

Ἱματισμός, οῦ, ὁ, vestitus & cultus. Ab ἱματίζω.

Ἱματοποιία, ας, ἡ, vestificium, Gl. V. Ab ἷμα, pro εἷμα, & ποιέω.

Ἱματουργικός, ὴ, όν, ad vestes conficiendas pertinens. Hinc ἱματουργικὴ, sc. τέχνη, ars vestiaria. Ab

Ἱματουργός, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui vestes conficit, vestiarius. Ex ἷμα, pro εἷμα, & ἔργον.

Ἱματοφύλαξ, & ἱματοφυλάκιον, idem quod ἱματιοφύλαξ, &c.

Ἱμάω, loreo fune extraho, haurio. Ab ἱμάς.

ΙΜΕΙ'ΡΩ, & ἱμείρομαι, desidero, cupio, Ἱμείρων λέχους, Lyc. 201. ἱμείρει φιλότητος, Hesiod. Ἀσπ. 31. χρήματα ἔχει, Plut.

Ἵμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi εἶμι, eo.

Ἵμεν, præs. inf. act. Ion. pro ἰέναι.

Ἱμερόεις, όεσσα, όεν, desiderabilis, amabilis.

Ἱμερόνες, ες, amabilis animo.

Ἵμερος, ου, ὁ, desiderium, cupiditas, cupido; (2) Cupido, Deus amoris; (3) desiderium amatorium. Ab ἱμείρω.

Ἱμερόω, Venerem patior. ἱμερόωμαι, aor. ᾱ, Hippocr. coitum passæ. Ab ἵμερος.

Ἱμερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui vocem habet suavem & optabilem, suaviloquus. A φωνή.

Ἱμερτός, ὴ, όν, desiderabilis, optabilis, amabilis, formosus, suavis. Ab eod.

Ἱμαντός, ὴ, όν, loreo fune extractus, haustus. Ab ἱμάω.

Ἱμονή, ᾶς, ἡ, funis loreus, seu e loris bubulis textus, quo aqua ex puteis extrahitur. Ab eod.

Ἱμονίαι καταπαγαί, Antiseph. Con.

Ἱμονιοστρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui funem loreum, quo aqua extrahitur, vertat. A στρέφω.

ΙΝ, nomen mensuræ; (2) fibra.

Ἶνα, acc. sing. ab ἶς.

ΙΝΑ, Conj. ut. Hinc ἵνα μή, ne, ut ne. Apud Hom. ἵνα μὴ, pro εἰ μὴ, nisi, ἵνα τί, vel πρὸς τί, quamobrem? quare? quomodo? in quem usum? (2) Adverb. ubi. Ἡξομέν, ἵν' ἰλθεῖν βουλόμεθα, τῆς τύχης, venimus ad eam fortunam, ad quam venire voluimus, Eurip. Helen. 1461. Ἔμειν ἵνα ἦ κακῶς, Herodot. Aliquando sine genitivo. Πάτερ γάρ, ἵστ' ἐκεῖ ἵν' ἁμαρτάνεις τι σύ, Antiseph. Plut.

Ἶνα, ης, præs. inf. verbi εἶμι, eo.

Ἰνάσσω, vires præbeo, robur addo. Varin. quasi ab ἶς.

Ἰνάω, ῶ, inanio, vacuo, expurgo, Hes. ἰνᾶσθαι ἐκκενοῦσθαι. Ab ἶνα.

Ἰνδάλλομαι, similis videor; (2) videor, appareo. Οἴμωξὰ δέ μοι ἐν ὀστέ' ἀύπνων ἐξ ἄκεων ἰνδάλλεσθ', Lyc. 264. Κυκνείοις ἰνδάλλεται εὐλάτισιν, id. 597. Ab εἰδάλλομαι.

Ἰδάλμα, ατος, τὸ, simulacrum, species. Ab ἰνδάλλομαι.

ΙΝΔΙΚΟΝ, οῦ, τὸ, piper vel zingiber Indicum; (2) coloris & medicamenti genus.

Ἰνδολίτης, ου, ὁ, Indorum perditor, qui Indis cladem intulit, Bacchi epitheton. Ex Ἰνδός, & λύω.

Ἶνες, ων, fibræ.

Ἰνέω, tendo. Ex Hes. Ab ἶς, nervus.

ΙΝΗΩ, ῶ, vacuo, inanio, purgo. Hinc

Ἰνήρμος, ου, ὁ, purgatio, vacuatio, inanitio.

Ἰνίον, ου, τὸ, occipitium, occiput a cerebri basi usque ad latos nervos, qui robur ipsum continere creduntur, posterior colli pars. Ab ἶς.

Ἰνις, ιδος, ὁ, ἡ, ἡ, filius, puer, infans, nepos, Hes. Φίλος Ἀσωπιάδης, Ἐκλυτὸς ἶνις, Eurip. Troad. 800.

Ἰνώδης, ώδες, ὁ, ἡ, ἡ, fibræ similis, nervosus. Ex ἶς, & εἶδος.

Ἰνώ, όος, contr. οῦς, ἡ, Ino. Nomen mulieris.

Ἰνώδης, ώδους, ὁ, ἡ, ἡ, fibrosus, nervosus. Ab ἶς, fibra.

ΙΞ, ἰκός, ὁ, vermiculus vites arrodens.

Ἴξαλος, ου, ὁ, ἡ, pellis caprina, ap. Hipp. el. ἰσάλη.

Ἰξάριος, α, ὁ, ἡ, ἡ, qui saltu progreditur, saltator, crebro saltibus, impetuosus, salax. Ex ἰξύς, & ἅλλομαι, salio.

Ἴξε, 3. s. a. 1. ind. act. verbi ἰκω.

Ἰξέω, 2. f. f. 1. ind. med. Ion. pro ἰξέσομαι, vel ἰξῶ.

Ἰξεύμα, ατος, το, aucupium. Ab ἰξεύω.

Ἰξευτρία, ας, ἡ, q. d. viscatrix, viscata.

Ἰξευτήριον, ου, το, aucupium. Ab eod.

Ἰξευτής, οῦ, ὁ, viscarius, visco aves captans, auceps, Amos, 3, 5. Ab eod.

Ἰξευτικός, ὴ, όν, aucupatorius, ad aucupium pertinens. Ab eod.

Ἰξεύτρια, ας, ἡ, viscatrix. Ab eod.

Ἰξεύω, visco aves capio, aucupor. Ab ἴξος.

Ἰξίκη, ης, ἡ, rima quædam viscosa lethalis.

Ἰξικόος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, visco velcens, viscum vorans; (2) turdi species. A ἴξος.

Ἴξον, ου, ὁ, planta viscosa, mastichen ferens. Ab ἰξός. Unde

Ἰξάεις, ᾶσσα, ᾶν, viscosus; (2) lethalis.

Ἴξις, εως, ἡ, adventus, *Ion.* ἵξις, apud Hippocr. ductus rectus. Ab ἱκνέομαι.

Ἰξοφάγος, ου, ὁ, ἡ, viscum victitans, viscum vorans. A φάγω.

Ἰξοφόρος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἰξιφόρος.

Ἴξμαι, *venam*, 2. sing. f. verbi ἴκω.

Ἴξου, 2. ind. act. *Ion.* pro ἶκον; vel *veniebam*, imperf. ind. act.

ΙΞΟΣ, ὁ, viscum; (2) arundo aucupatoria; (3) vetus; (4) *Adj.* tenax, parcus.

Ἰξοσαγος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἰξιφόρος.

Ἰξοφόρος, ου, ὁ, ἡ, viscum ferens, ut ἰξοφόρος δρῦς, viscifera quercus.

Ἰξώδης, εος, ὁ, ἡ, viscosus; (2) visci modo lentus & tenax. Ab ἰξός.

ΙΞΥΣ, ύος, ἡ, lumbus, coxa.

Ἰοβαχχος, Hes. ὁ Διόνυσος, Bacchus, A bacchantium clamore.

Ἰοβόσπας, ου, ὁ, violarius, Gl. V. Ab ἴον, *viola*, & βόσκω.

Ἰοβαφής, ές, violaceus. Ex ἰοβ. fid.

Ἰοβλήφαρος, ου, ὁ, ἡ, violacea, nigra, pulchra habens supercilia. Ex Hes.

Ἰοβολέω, ῶ, sagittas mitto, (2) veneno inficio. Ab

Ἰοβόλος, ου, ὁ, ἡ, qui sagittas jaculatur; (2) venenum ejaculans, venenatus, venenosus. Ex ἰός, & βάλλω.

Ἰοβόρος, ου, ὁ, ἡ, venenivorus, venenatus; (2) iracundus, Hes. Ex ἰός & βορά.

Ἰοβόστρυχος, ου, ὁ, ἡ, comam nigram habens.

Ἰογλαύκη, ης, ἡ nigricantes habens pupillas in modum violæ. Ex ἴον, & γλαυκός.

Ἰόδετος, ον, e violis nexus, *Epith.* coronæ.

Ἰοδνφὴς ἐος, ὁ, ἡ, violaceus, purpureus. Ex ἴον, & δνόφος.

Ἰοδόκη, ης, ἡ, pharetra. Ab

Ἰοδόκος, ου, ὁ, ἡ, sagittas recipiens. Ex ἰός, & δέχομαι.

Ἰοειδής, ές, ὁ, ἡ, niger, rubiginosus; (2) purpureus, violaceus. Ex ἴον, & εἶδος.

Ἰόεις, ᾶσσα, ᾶν, rubigini obnoxius, ferrugineus; (2) accommodus ad sagittas conficiendas; (3) niger. Ab ἰός, vel ἴον.

Ἰόζωνος, ου, ὁ, ἡ, violaceo, seu purpureo cingulo circumdatus. A ζώνη.

Ἰοθαλής, ές, ὁ, ἡ, instar violæ florens, pulcher. Ex ἴον, & θάλλω.

Ἰοῦμαι, αιτο, a. 2. opt. act. verbi εἶμι.

Ἰοῦσα, aor. 2. part. act. *Dor.* pro ἰοῦσα.

Ἰοῦμεν, ἰοῦτε, 1. plur. a. 2. ind. act.

Ἰομιγής, ές, ὁ, ἡ, veneno mixtus, venenatus. Ex ἰός, & μίγνυμι.

Ἰόμορος, ου, ὁ, ἡ, jaculator, bellator, mortem inferens jaculis, sagittis cædens. Ex ἰός, & μόρος, Hom. Il. 4, 242.

ΙΟΝ, ου, τό, viola, vaccinium, Phlox. *Angl.* Violet.

Ἰοπέδιλος, ου, ὁ, ἡ, violaceis vel nigris calceis indutus. Ex ἴον, & πέδιλον.

Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, violaceos vel nigros capillos habens.

Ἰοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, e violis corollas nectens. A πλέκω.

Ἰόπη, ης, ἡ, Joppe. Nomen urbis Hebr. *Pulchritudo.*

Ἰορδάνης, ου, ὁ, Jordanes. Nomen fluvii Hebr. *Fluvius.*

ΙΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprearum genus.

ΙΟΣ, ου, ὁ, missile, sagitta, jaculum; (2) venenum: (3) rubigo metallorum, præcipue rubigo æris, ærugo.

ΙΟΣ, ἰη, ἴον, solus, unus.

Ἰοστέφανος, ὁ, ἡ, coronam e violis gestans.

Ἰότης, ητος, ἡ, consilium; (2) voluntas, ut ἰότητι θεῶν, voluntate deorum, Hom. Ab ἶα, *mitto.* Vid. Æsch. Pr. 559.

Ἰοτόκος, ου, ὁ, ἡ, venenum pariens, venenosus. Ex τίκτω.

Ἰοτυπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, jaculo percussus, sagitta ictus. A τύπτω.

ΙΟΥ, *Interjectio dolentis*, heu, eheu, o; (2) *exsultantis*, io! Scribitur & ἰῦ.

Ἰουδαΐζω, f. ίσω, Judaizo, Judæus fio, Judaice vivo, Gal. 2, 14. Ab Ἰουδαῖος.

Ἰουδαϊκὸς, ἡ, όν, Judaicus. Ab eod.

Ἰουδαϊκῶς, *Adv.* Judaice. Ab Ἰουδαϊκός.

Ἰουδαϊσμὸς, οῦ, ὁ, Judaismus. Ab Ἰουδαΐζω.

Ἰουδαῖος, ου, ὁ, Judæus; (2) Judaicus. Ab Ἰούδας.

Ἰούδας, α, ὁ, Judas. Nomen viri Hebr. *Filius celebrationis.*

Ἰουλίζω, f. ίσω, primam lanuginem emitto, pubesco, primam barbam emitto.

Ἰουλὶς, ίδος, ἡ, Julis, piscis quidam facetus.

Ἰουλοτιζω, naves ap. Lyc. quæ multos habent remos. Ex ἰουλὶς, & πεῖζα.

Ἰουλος, ου, ὁ, manipulorum collectorum fascis; (2) cantilena lanam tractantium; (3) prima lanugo ex puberum genis efflorescens, (4) lanugo aliarum rerum; (5) bestiola quædam multipes in parietibus repens, *item* scolopendra. Ab οὖλος.

Ἰουλόω, ῶ, primam lanuginem emitto. Ex ἰοὺλος, & φύω.

Ἰουλώ, οῦς, *contr.* οῦς, ἡ, Ceres. Ab ἰοὺλος.

Ἰουλώδης, εος, ὁ, ἡ, Iulos, vermi similis. Ab ἰοὺλος.

Ἴον, imperf. ind. pro ἴειν, ab ἵημι.

Ἰὼσα, a. 2. part. act. f. g. verbi εἶμι.

Ἰοχαιρα, ας, ἡ, quæ fundit sagittas, vel sagittis gaudens, Diana. Ex ἰὸς, & χαίρω, vel χείρ.

Ἰπνίτης, ου, ὁ, ut ἀρτίτης, panis furnaceus; (2) teslaceus. Ab cod.

Ἰπνοκαὴς, ές, in furno tostus, crematus. A καίω.

Ἰποποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui furnos facit vel fabricatur. Ex ἰπνὸς, & ποιέω.

Ἰπνὸς, ου, vel ἰπνὸς, ῆ, ὁ, furnus; (2) caminus; (3) culina; (4) lampas, lychnus; (5) fictilinium. Ab ἵπτω.

Ἰποντόνος, ου, ὁ, ἡ, qui vermiculos vites arrodentes occidit. Ex ἰὸς, & κτείνω.

Ἰπτὸς, ου, ὁ, muscipula. Ab ἵπτω.

Ἰπτὸς, ου, ὁ, pressura. Ab eod.

Ἰπόω, ῶ, f. ώσω, premo, more fullonum. Ab ἵπτω.

Ἱππαγρίδ, ῶν, οἱ, equos congregantes, quomodo dicebantur tres viri apud Lacedæmonios ab Ephoris electi, qui equitatum congregabant. Ex ἵππος, & ἀγείρω.

Ἱππαγρὸς, ου, ὁ, equus silvestris & ferus.

Ἱππαγωγὸς, ὄν, ὁ, ἡ, navis equos vehens, vel trajiciens. Ex ἵππος, & ἄγω.

Ἱπάετος, ου, ὁ, aquila magnitudine equum æquans; (2) animal ex aquila & equo.

Ἱππάζω, & ἱππάζομαι, equito, equo vehor. Ὅταν γε μὲν ἱππάζωμαι ὠκύν, Xen. Ab ἵππος.

Ἱππαλμὸς, ὁ, certamen equestre.

Ἱππαχμὸς, ου, ὁ, ἡ, qui hasta vel lancea ex equo pugnat. Ex ἀκμὴ

Ἱππάκη, ης, ἡ, caseus equinus; (2) equi coagulum. Ab ἵππος.

Ἱππάκης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἱππακοντισταὶ, ῶν, οἱ, equestres jaculatores, qui ex equo pugnant. Ex ἀκοντίζω.

Ἱππαλεκτρυὼν, ὄνος, ὁ, magnus gallinaceus, animal marinum. Ex ἀλεκτρυών.

Ἱππάνθρωπος, ου, ὁ, Centaurus.

Ἱππαπαὶ, vox per jocum ab Aristophane ficta.

Ἱππάριον, ου, τό, Hippardium, animal equo simile. Apud *Arrian.* Ab ἵππος.

Ἱππάριον, ου, τό, equuleus, parvus equus; (2) avis nomen, hirundini vulpanseri. Dim. ab ἵππος.

Ἱππαρμοστὴς, ὁ, equitatui præfectus.

Ἱππαρχία, ᾶς, ἡ, *suum* magister equitum, præsum equitatui. Ab ἵππαρχος.

Ἱππάρχης, ου, ὁ, idem quod ἵππαρχος.

Ἱππαρχία, ας, ἡ, præfectura equitum.

Ἱππαρχικὸς, ἡ, όν, ad magistrum equitum pertinens; (2) ducendorum equitum peritus. Ab cod.

Ἵππαρχος, ου, ὁ, equitum magister, præfectus equitum. Ex ἵππος, & ἀρχή.

Ἱππὰς, άδος, ἡ, ωuestris. Καὶ τοὺς ἱππάδα τελοῦντας ἱκαλουν, Plut. in Solon. cap. 18. Ab ἵππος.

Ἱππασία, ας, ἡ, equitatio; (2) equitatus.

Ἱππάσιμος, ου, ὁ, ἡ, equitabilis, equis idoneus.

Ἱππαστὴς, οῦ, ὁ, eques, equitator.

Ἱππαστὶ, *Adv.* equitantium more, levaticatis pedibus. Ab ἱππάζω.

Ἱππαστήρια, ων, τά, carceres, locus, unde emittuntur equi, ad curiendum stadium. Ex ἵππος, & ἀστήρ.

Ἱππεία, ας, ἡ, equitatio; (2) munus aurigandi. Ab ἵππεύω.

Ἱππειος, εία, ειον, equester, equinus. Ab ἵππος.

Ἱππελατείρα, ἡ, quæ equo vincit.

Ἱππέλαφος, ου, ὁ, equicervus, animal formam equi & cervi habens.

Ἱππεραστὴς οῦ, ὁ, equorum studiosus.

Ἱππερασία, ας, ἡ, equorum amor, equorum studium. Vox ficta ab Aristophane, cum allusione ad morbos, ut ἱκτερος, ὑδέρος, ut ἵππερος πᾶσι χρημάτων, sit infamis amor equorum, simulque taxet & pernicies opum. Ab ἵππος

Ἵππευμα, ατος, τὸ, equitatio; (2) iter equestre, iter, quod ab equite conficitur.

Ἱππεύσις, εως, ἡ, equitatio.

Ἱππεὺς, έως, ὁ, eques, & *in Plur.* ἱππεῖς, ordo equestris; (2) genus cometæ.

Ἱππεύτηρ, ὁ, idem quod ἱππεὺς.

Ἱππευτὴς, ὁ, equitandi peritus, equestris. Ab

Ἱππεύω, f. εύσω, equito, (2) sum eques. Ab ἵππος.

Ἱππηγέτης, ου, ὁ, equorum ductor. Epith. Neptuni.

Ἱππηγὸς, ὲ, ὁ, ἡ, ut ἱππηγοὶ νῆες, hippagines. Ex ἵππος, & ἄγω.

Ἱππηδὸν, *Adv.* equorum & equitantium modo. Ab ἵππος.

Ἱππηλασία, ας, ἡ, equorum agitatio. Ex ἵππος, & ἐλαύνω.

Ἱππηλασίης, ut ἱππηλασίη εἶδος, apud Hom. Il. 7. 240. via equitabilis, per quam equi aguntur. Ex iisd.

Ἱππήλατ-ος, ὰ, f. ἠσω, equos agito, equos impello; (2) equito. Ab

Ἱππηλάτης, ου, ὁ, equitator, agitator equorum. Ex iisd.

Ἱππήλατος, ου, ὁ, ἡ, equitabilis, per quem equi agi possunt; (2) spatiosus, amplus, latus. Ab eod.

Ἱππημολγοὶ, ων, οἱ, equimulgi populi. Ex ἵππος, & ἀμέλγω, mulgeo.

Ἱππιάνης, ὁ, dux equitum.

Ἱππιατρικὴ, ἡς, ἡ, mulomedicina, ars veterinaria, medicina equaria. Ab

Ἱππιατρὸς, ου, ὁ, medicus equarius, veterinarius, mulomedicus. Ex ἵππος, & ἰατρός.

Ἱππίδιον, ου, τὸ, equuleus Dim. ab ἵππος.

Ἱππικὸς, ἡ, όν, equestris; (2) equestris artis peritus. Hinc τὸ ἱππικὸν, ου, equitatus. Ab ἵππος.

Ἵππιος, ου, ὁ, equestris. Ab eod.

Ἱππιοχαίτης, ου, ὁ, ex juba equina, sive setis equinis factus. A χαίτη, *jubа.*

Ἱππιοχάρμης, ου, ὁ equis gaudens, qui equo in pugna utitur. A χάρμη.

Ἱππίσκος, ου, ὁ, equulus. Dim. ab ἵππος.

Ἱπποβάμων, ονος, ὁ, qui equum conscendit; eques, equestris; (2) grandis & quasi equo vehens. A βαίνω.

Ἱπποβάτης, ου, ὁ, eques, qui equum conscendit. Ex iisd.

Ἱππόβιος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Ἱππόβοτος, ου, ὁ, ἡ, valde libidinosus, vox ficta ab Aristophane, qui Callian Hipponici F. libidinosum hominem vocat Καλλίαν ἢ ἱππόβοτον. Ex ἵππος, quod significat magnitudinem

tudinem in compositione quandoque, & βρυῖν, quod vereceum actum significat.

Ἱπποβοσκός, ὁ, idem quod.

Ἱπποβότης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui equos pascit, seu alit ad certamina potissimum equestria; (2) qui opibus & gloria præcellit. Ex βόσκω.

Ἱπποβότος, Ion. pro ἱπποβότης, ab

Ἱπποβώτης, ὁ ἡ ἡ, equis pascendis aptus.

Ἱπποβουκόλος, ὁ ἡ ἡ, equiso, equorum pastor seu educator. Ex βουκόλος.

Ἱππόβρατος, ὁ ἡ ἡ ab equis devoratus. Ex βιβρώσκω.

Ἱππογύριος, qui magnis gruibus seu equis velantur, apud Luc. in Vera Hist. Ex γύρος.

Ἱππόγλουτος, ὁ ἡ ἡ, lanuam equinam habens, seu referens. Hinc τὸ ἱππόγλουτον, ὁ, Hippoglossa, frutex, cujus folia lunam crescentem imitata sunt. Ex γλουτός.

Ἱπποδάμεια, ων, ὁ ἡ ἡ, qui equas gravidas ab aliis interfecit, Vet. L. (2) magnanimus. Ex δαμάω.

Ἱππόδαμοι, equites, qui vehiculis invehuntur, apud Luc. in Vera Hist. Ex δέω.

Ἱπποδαμαστής, οῦ, ὁ, equorum domitor.

Ἱπποδάμιος, Ion. pro ἱπποδάμας, ab

Ἱππόδαμος, ου, ὁ ἡ ἡ, equorum domitor. Ex δαμάω.

Ἱππόδετος, εἶα, ον, densus instar equi, hirsutes ex setis equinis. Ex δέτος.

Ἱππόδεσμα, ων, τὰ, vincula seu lora equorum, habens. Ex δεσμός.

Ἱππόδιτης, ου, ὁ, ligens equum, ἱππόδετος ρυτήρ, lorum equi, quo equus ligatur. Ex δίω, δέω.

Ἱππόδιοκλής, ου, ὁ, equorum agitator, eques. Ex διώκω.

Ἱπποδοτέω, equum sacrificio.

Ἱππόδρομα, ων, τὰ, equina, ludi Circenses.

Ἱππόδρομια, ας, ἡ, cursus equestris.

Ἱππόδρομος, ου, ὁ, ἱππόδρομος μὲν mens, in quo equorum cursu certatur.

Ἱππόδρομος, ου, ὁ, hippodromus, circus, in quo habentur certamina equestria, seu cursus. Ex δρόμος, cursus.

Ἱππόζυγος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad modum equi jugalis, Strab. lib. 15. Ex ζυγόν.

Ἱππόθεν, Adv. ex equo. Ab ἵππος.

Ἱππόθηλαι, οι, equimulgi, pulli equarum lactentes, pulli equarum uberibus suppositi. Ex ἵππος, & θηλή.

Ἱππόθοος, ου, ὁ ἡ ἡ, equo velox seu celer; (2) auriga, Hes. Ex θοός.

Ἱππόκορυς, υ, ὁ ἡ ἡ, in equo nubibus, equus instar, admirandus, (2) cunctis solis accensis equestribus ceremoniis ad magnis existimandis. Ex κόρυς, cassis.

Ἱππόκου, gen. casu. Ion. pro ἱππείου.

Ἱππόκουρος, equum servans.

Ἱππόκαμπος, ου, ὁ, Hippocampus, animal marinum. Ex κάμπτω.

Ἱππόκαμπτος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἱππόκανθαρος, ου, cantharus equi vicem præstans volaturo in cœlum, ap. Comicum.

Ἱππόκελεθος, ου, ὁ ἡ ἡ, iter equo faciens, equester, qui multum itineris conficit.

Ἱππόκενταυρος, ου, ὁ, hippocentaurus.

Ἱππόκομος, equos curo.

Ἱππόκομος, ου, ὁ ἡ ἡ, equiso, equorum curator.

Ἱππόκομος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex setis equinis confinis. Ex κόμη.

Ἱππόκορυστής, οῦ, ὁ, qui armato equo pugnat, bellator equestris; Hom. Il. 2, 1. Ex κορύσσω.

Ἱππόκρατέω, equestribus copiis vinco; (2) equestribus copiis præsto. Hinc

Ἱππόκρατία, ας, ἡ, victoria pugnæ equestris.

Ἱππόκραμνος, ου, ὁ ἡ ἡ, rupium modo grandis, vulgo asper sicut præcipitia, vox ficta apud Aristophanem ad asperitatem verborum Æschylii exprimendam, ἱππόκρημνα ῥήματα, verba præcrupta, alta, aspera.

Ἱππόκροτέω, ῶ, ἤσω, equis perstrepo. Ex

Ἱππόκροτος, ου, ὁ ἡ ἡ, equis perstrepens.

Ἱππολάπαθον, ου, τὸ, hippolapathum, herba.

Ἱππολέτηρ, ῆρος, ἡ, locus ubi equi lavantur, Hes. Ex λούω.

Ἱππομανής, ἐς, τὸ, frutex quidam equis lethalis; (2) equina cupido coitus; (3) amoris veneficium, quod equis inscitur; virus ex equarum equentium naturalibus distillans. Ab ἱππομανής.

Ἱππομανία, ας, equorum insano amore ducor; (2) equo, de equa, quæ ad tabiem coitus agitur; (3) libidinis furore, equarum more, existimulor. Ab cod.

Ἱππομανής, ἐς, ὁ ἡ ἡ, insano amore equorum flagrans; (2) qui equino more libidinis furo exstimulatur; (3) valde insanus. Ex μαίνομαι. Hinc

Ἱππομανία, ας, ἡ, insanus equorum amor, insanus equorum cursuum studium.

Ἱππομάραθρον, ου, τὸ, foeniculum silvestre equino majus. Ex μάραθρον.

Ἱππομαχέω, ex equo pugno.

Ἱππομαχία, ας, ἡ, equestre prælium. Ab

Ἱππομάχος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex equo pugnans. Ex μάχομαι.

Ἱππομολγός, ου, ὁ ἡ ἡ, equimulgus, vel equimulga, equum mulgens. Ex ἀμέλγω.

Ἱππομορφος, ον, cum specie habens.

Ἱππομύρμηκες, ων, οἱ, qui magnis formicis, velut equis, vehuntur, apud Lucian.

Ἱππόνομα, merces ex equis & mulis locatis, Hes. Ab ἱππονομέω.

Ἱππονομέω, ἐσω, equorum pastor. Ex νέμω.

Ἱππονόμος, ου, ὁ, equorum pastor. Ex νέμω.

Ἱππόπαμος, ου, ὁ, equos agitans, Epith. Solis. Ex νωμάω.

Ἱππόομαι, ἱππώσομαι, in equum mutari.

Ἱππόπειρος, ου, ὁ, qui equi aut artis equestris periculum facit. Ex πειράω.

Ἱππόπηρα, bulgæ, sacculi, sive peræ, quibus equites necessaria itineri secum ferunt. Ex πήρα.

Ἱππόπολος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui circa equos versatur, qui equos alit, equester, bellicosus. Ex πολέω, πέλω.

Ἱππόπορνος, ου, ὁ ἡ ἡ, equæ equentis more fœtans, immane libidinosus.

Ἱππόποσειδάν, ᾶνος, ὁ, Neptunus equestris.

Ἱππόποτάμος, ου, ὁ, Hippopotamus, equus fluvialis.

Ἱππόπωλος, ου, ὁ, equorum venditor. Ex πωλέω.

ΙΠΠΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, equus, equa; (2) equitatus, ἡ ἱππική; (3) pudendi pars, (4) oculorum quædam affectio, cum affigere tremunt, moventurque; (5) pudenda; (6) in compositione significationem auget, & magnitudinem notat, v. g. ἱππόταρος, ἱπποκάμπη.

Ἱπποσέλινον, ου, τὸ, apium sativo majus. Hippselinum, Smyrnium, *Plin.* 19, 8. 8. & 8. 48. Ex ἱππος, & σέλινον, apium. *Alph.* Alexandre.

Ἱππόσιος, ὁ, ὁ, equorum agitator, eques. Ex ἱππος, & ζεύω, vel σείω.

Ἱππόσυνα, ας, ἡ, equitia, fabulum equorum, status equorum. Ex σύω.

Ἱππόσφαγον, idem & ex iisd.

Ἱππόσφαξις, ιος, ἡ, idem & ex iisd.

Ἱππόσφρατος, ου, ὁ, dux equitum.

Ἱππόσυνη, ης, ἡ, ars sive peritia equitandi.

Ἱππότοξος, ου, ὁ, equester.

Ἱππότης, ου, ὁ, eques. Ab ἵππος.

Ἱππότιλος, ου, ὁ, morbus equorum. Ex τίλλω, *pilum vello*.

Ἱππότοξος, ου, ὁ, eques sagittarius. Ex τόξον.

Ἱππότραγέλαφος, ου, ὁ, bestia ex equo, hirco, & cervo. Ex ἵππος, τράγος, & ἔλαφος.

Ἱππότροφος, ὁ, ἡ, ἔσον, equos alo.

Ἱππότροφος, ου, ὁ, equorum nutritor.

Ἱππότροφος, ὁ, ἡ, idem quod. Ab

Ἱππότροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui equos alit. Ex τρέφω.

Ἱππουρις, ιος, ἡ, Hippuris, i. e. magna, herba, nam ejus gloria. Ex οὐρά.

Ἱππουρίς, ίδος, ἡ, Hippuriana, i. e. equi seu quem Pegasus in Heliconis pedem pulsu elicuit.

Ἱππουρις, ιδος, ἡ, galea ex setis equinis habens; (2) setis equinis comans; (3) equina, herbæ nomen; (4) morbus pecudum equinum ex *Hipp.* Ex ἵππος; (5) *L. portus in Ionia, &, ὥρα insigne. Ern.*

Ἱππουρίς, piscis nomen, Plin. Hippurus.

Ἱππουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, caudam equinam habens; (2) piscis quidam, (3) ferarum, a magnitudine caudæ; (4) genus muscæ. Ex iisd.

Ἱππόφαις, & ἴδος, vid. ἱππεμβόλος.

Ἱππόφαισον, ου, τὸ, Hippophæstum, planta, spina fullonia.

Ἱππόφλεψ, ἀβος, ὁ, equis tertiem incutiens, herba quædam, quam equæ in primis avertuntur. Ex φλέψ.

Ἱππόφορβος, ου, ὁ, equorum pastor. Ex φέρβω.

Ἱππόφορβος, ου, τὰ, greges equorum, Ex iisd.

Ἱππόφορβιον, ου, τὸ, locus pascendis equis.

Ἱππόφορβος, ου, ὁ, equorum pastor. Ex iisd. dem.

Ἱππόφρακτος, ου, ὁ, tolutarius, gradarius, Gl. V. Ex ὁράω.

Ἱππόφυτος, ὁν, ὁ ἡ ἡ, vel ἱππόφυον, cardinis, qui folliculos utuntur in cernendis vestibus. Ex ἵππος, & φυω, *pasco*. Scribitur & ἱππάφεις, & ἱππόφαιος, & ἱππόφαις.

Ἱππόχαρμα, ου, ὁ, equis gaudens. Ex χαίρω.

Ἱππώδης, ὁ ἡ ἡ, equinus, equo similis. Ab ἵππος.

Ἱππών, ῶνος, ὁ, equile, equorum stabulum.

Ἱππωνία, equos emo. Ex ὠνέομαι.

Ἱππώνης, ου, ὁ, equorum emptor, qui equarium mercaturam exercet. Ex iisd.

Ἱππωνία, & ἱππανεία, ας, ἡ, equorum emptio. Ex iisd.

ΙΠΤΑΜΑΙ, f. ἱπτήσομαι, volo; (2) celeri cursu vel impetu feror. Ἐκὰς ἱπτάμενος φοινικὸς οἰστὸς, Il. 13, 592. Ἀπὸ δ' ἱπτάμενος δυσπὸς, ib. 16, 469.

Ἱπτήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἱπτάμαι.

ΙΠΤΩ, f. ἴψομαι, lædo, noceo, damnum infero. Τάχα δ' ἴπτει θύρας Ἀχαιϊκὰς, Il. 2, 193.

Ἴπτλα, κέλευθος, 2. fing. imperf. ind. Att. & Ion. pro ἵπτασο, ab ἱπτάμαι.

Ἴπω, idem quod ἴτλω.

Ἰρὰ, τὰ, sacra, victimæ, Ion. pro ἱερὰ, ἱερεῖα.

Ἰρὰι, vel ἴραι, ἰράων, ἰρῶν, concio, locus, ubi habentur concionis, forum. Ab ἴρις.

Ἰρὰζ, sacrificabo, 1. Cog. præs. ind. med. Ion. pro ἱερεύσομαι, ab ἱερεύω.

Ἰρὲξ, Ion. pro ἱέρηξ; Hom. Il. 13, 62.

ΙΡΙΓΕΣ, ων, οι, articine. Ἰείρω.

Ἰρὶν μικὸς, unde ἰριμικὸς Σμηγματίοις apud Athenæum, Smegmatibus trino oleo & unguento natis, aut etiam trina radice. Ex ἰρὶς, & μίγνυμι.

Ἰρινον μύρον, unguentum trinum, oleum trinum. Ab ἰρὶς.

Ἰρισσάνθεμον, ου, τὸ, Iridis speciem habens.

ΙΡΙΣ, ιδος, ἡ, Ion. ἴρις, arcus celestis; (2) Iris, Dea; (3) media oculi; (4) herba quædam aromatica, *Lat.* Flower-deluce.

Ἴρισσιν, dat. pl. Ion. pro ἴρισιν, ab ἴρις.

Ἰρμὸς, ὁ, ἡ, series, consequentia, Hes. alias εἰρμὸς. Ab εἴρω.

Ἰρμοσύναξ, ακος, ὁ, cæcetis præfectus. Affertur pro εἰρμοσύναξ. ἰρμοσύναξ. Ex εἴρω, & φύλαξ.

Ἰὸς, εἰδ. εσι, pro ἰδὲς, fibi ceu videnda etiam cætera, in quibus ι pro ε. Ion.

ΙΡΟΣ, ου, ὁ, Ion. mercenarius quidam apud Homerum; (2) pauper, mendicus quivis.

Ἰροσύνη, ης, ἡ, mercedula, emolumentum. Ex ἰρὸς.

Ἰὸς, ion. quo ἴσος, recto.

Ἰσαν, ion. pl. Ion. pro ἴσᾶν, ab ἴσος.

ΙΣ, ἰνὸς, ὁ, fibra, nervus; (2) robur, vis.

Ἰσα, ion. penitus, tque. Ab ἴσος, par.

Ἰσαὰκ, Ion. Non ex Hebr. ακλιτος, Rab.

Ἰσαγγελος, ου, ὁ ἡ ἡ, sin dis angelicis, angelicus.

Ἰσάζω, f. άσω, æquo. Ἰσάζῃ ἀλλήλοις, Aristot. Ab ἴσος.

Ἰσάλις, άσα, άλιον, par, æqualis, similis. ut hinc fit apud Nic. ἰσαίας, acc. pl. fem. sed potest ἴσους esse ab ἰσαῖος, pro ἴσα, ut ζηλωτία, pro ζηλώσει. Ab eod.

Ἰσάδελφος, ὁ, fratris animo præditus, fratris loco amatus.

Ἴσαισι, paribus, dat. plur. f. g. *Poet.* pro ἴσοις, ab ἴσος, *par.*

Ἰσάκις, idem quod ἰσάζω. unde ἰσακισμὸν apud Nicandr.

Ἰσάκις, *Adv.* æqualiter, pariter, totidem modis seu vicibus. Ab eod.

Ἰσᾶ Α Ἡ, ης, ἡ, vestis e pelle caprina. Ab ἴξαλος.

Ἰσαμι, ιης, *Dor.* pro ἴσημι.

Ἰσάμιλλος, ος, ὁ ἡ, ὸν, in contentione par, æqualis in certamine. Ex ἀμιλλα.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. impert. ind. act. v. εἶμι, εο, vel *ibebant, per Syn.* pro ἴσασαν, ab ἴσημι, *fio.*

Ἰσάνεμος, ος, ὁ ἡ, ὸν, vento par velocitate, velocissimus.

Ἰσαντι, 3. plur. pr. ind. act: *Dor.* pro ἴσασι, ab ἴσημι.

Ἰσάξιος, ος, ὁ ἡ, ὸν, æquivalens, æquipollens.

Ἰσαπόστολος, ος, ὁ ἡ, ὸν, par apostolis.

Ἰσάριθμος, ος, ὁ ἡ, ὸν, par numero.

Ἴσασαι, *scis*, 2. sing. pr. ind. med. v. ἴσημι.

Ἴσασι, *sciunt*, 3. pl. pr. ind. act. v.

Ἴσασι, *scit*, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ἴσασι.

Ἰσάστερος, ον, stellis similis, pulcher, præclarus.

Ἴ Σ Α Ρ Τ Ι Σ, ιδος, ἡ, glastum, herba; *Angl.* Woad

Ἰσατώδης, ους, ὁ ἡ, ὲς, ut ἰσατώδης χολη, bilis, quæ instar seu glastum colore refert, i. e. fusca. A præc.

Ἰσαχῶς, *Adv.* totidem modis, æqualiter. Ab ἴσος.

Ἴσειον, ου, τὸ, sacrarium Isidis. Ab Ἴσεις, *Isis.*

Ἴεν, *ſiebat*, 3. t. imp. ind. act. verbi ἴσημι.

Ἰσηγορέω, ῶ, & ἰσηγορεύομαι, ῶμαι, æque libere loquor, pari dicendi libertate utor. Ex ἴσος, & ἀγορεύω, *loquor.*

Ἰσηγορία, ας, ἡ, æqua loquendi libertas; (2) juris æquabilitas, status reip. popularis. Ab ἰσηγορέω.

Ἰσῆλιξ, ικος, ὁ ἡ, ætate par. Ex ἥλιξ.

Ἰσημερία, ας, ἡ, æqua dies, æquinoctium.

Ἰσημερινὸς, νὴ, νὸν, æquinoctialis. Ab

Ἰσήμερος, ος, ὁ ἡ, ὸν, ut ἰσήμερος σπυρὶς, apud Theoph. triticum, quod æquinoctio verno seritur. Philox. ἰσήμερος, æquidialis. Ex ἴσος, & ἡμέρα.

Ἴ Σ Η Μ Ι, scio, novi, cognosco, Theocr. *Dor.* ἴσαμι, scio. ἴσαμὲν & ἴδμεν, scimus; ἴστι, scitis pro ἴσαμὲν, ἴσατι, ἴσθι, ἴστω, &c. *scias, scisti*, pro ἴσαθι, ἰσάτω.

Ἰσημοιρέω, ῶ, ὁ ἡ, ὸν, cui portio æqualis cum cæteris datur, qui parem portionem accipit. Ex μοῖρα.

Ἰσήρετμος, ος, ὁ ἡ, ὸν, totidem seu æquales remos habens. Fur. Ex ἐρετμός.

Ἰσήρης, ους, ὁ ἡ, ὲς, æquans, par. Ex ἄρω.

Ἰσήριθμος, ος, ὁ ἡ, ὸν, idem quod ἰσαρίθμος.

Ἰσθατήριον, rete, nassa, *Strabo* lib. 3. Casaub. autem legit, ἐν ἠϊσηρίοις.

Ἴσθι, *scias*, 2. sing. præs. imper. act. per *Syncop.* pro ἴσαθι, ab ἴσημι.

Ἴσθι, εἰ, vel *ſis*, 2. sing. præs. imperat. verbi εἰμὶ.

Ἴσθμια, τὰ, monilia, ornamentum collare. Ab ἰσθμὸς.

Ἴσθμια, τὰ, scil. ἱερὰ, Isthmia, quæ in honorem Neptuni celebrabantur in Isthmo Corinthiaco. Ab ἰσθμὸς.

Ἰσθμιάζειν, Suidas ait dici ὅταν τῶν καιρῶν βούντων, de minus commode salubriterque ventibus.

Ἰσθμιακὸς, ὴ, όν, Isthmiacus, ad Isthmia pertinens. Ab eod.

Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, Isthmica. Ab eod.

Ἰσθμικὸς, ὴ, όν, Isthmicus. Ab ἰσθμὸς.

Ἴσθμιον, ου, τὸ, quod circa fauces est; (2) ornamentum collare, monile. Ab eod.

Ἰσθμιονίκης, ου, ὁ, victor in ludis Isthmicis.

Ἰσθμιώτης, ου, ὁ, in Isthmo habitans, (2) Isthmius. Ab eod.

Ἰσθμοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲν, Isthmo similis. Ex εἶδος, & εἶδω.

Ἰσθμοῖ, *Adv.* in Isthmo. Ab eod.

Ἰ Σ Θ Μ Ο Σ, ου, ὁ, Isthmus, terra angustia inter duo maria; (2) Isthmus Peloponnesi; (3) aliquid Isthmo simile, fauces, guttur; (4) colium cicatricæ.

Ἰσθμώδης, ους, ὁ ἡ, ὲς, Isthmo similis, Isthmi formam habens, in modum Isthmi angustus. Ab ἰσθμὸς.

Ἴσι, *eunt*, 3. pl. pr. ind. act. v. εἶμι.

Ἰσιακὸς, ὴ, όν, indutus more eorum, qui Isidis templum visitabant; (2) qui initiatus est Isidis sacris, sacerdos Isidis. Ab Ἶσις.

Ἰσικιον, ου, τὸ, & ἰσινθος, ου, ὁ, lucanica, edulii genus, e carne intrita & minutissime incisa. Videtur Latinum.

Ἴ Σ Ι Σ, ιδος, ἡ, Isis, Dea Ægyptiorum.

Ἴσκον, *assimilabam*, impetf. ind act. verbi

Ἴσκω, Hom. ἴσκειν, Odyss 22, 31. sciebat, fingebat; (2) adsimulo; (3) dico. Poetæ post Homerum.

Ἴσμα, τος, τὸ, structura, opus, ut sepulcrum, &c. Ab ἵζω.

Ἴσμεν, *scimus*, 1. pl. præs. ind. act. *per Syncop.* pro ἴσαμεν, ab ἴσημι.

Ἰσοβαθὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, æque profundus. Ex βάθος.

Ἰσοβαρὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, æque gravis. Ex βάρος.

Ἰσοβασιλὴς, ὲς, ὁ, par, vel æqualis regi.

Ἰσόβοιον, bovis pretium æquans, Rob. Gr ἴσος, & βοῦς, βὸς.

Ἰσοβολος, ος, ὁ ἡ, ὸν, æqualis ponderis, Hes.

Ἰσογαῖος, ος, ὁ ἡ, ὸν, terræ æqualis, par, qua terram, s. regionem, s. agros.

Ἰσογώνιος, ὁ ἡ, ὸν, æquiangulus. Ex γωνία.

Ἰσοδαίμων, ονος, ὁ ἡ, ὸν, qui æquali sorte fruitur, qui ejusdem sortis est.

Ἰσοδένδρεος, ος, ὁ ἡ, ὸν, arborem æquans, i. e. altus, longus.

Ἰσοδιαιτία, ας, ἡ, æqualitas victus, similitudo in victu.

Ἰσοδιαίτης, ου, ὁ, idem quod

Ἰσοδίαιτος, ος, ὁ ἡ, ὸν, æquali seu pari victu cum alio utens. Ex δίαιτα.

Ἰσόδομος, ος, ὁ ἡ, ὸν, æqualiter structus. Ex δομέω.

Ἰσοδοξος, ος, ὁ ἡ, ὸν, æque clarus.

Ἰσοδρομέω, ῶ, f. ήσω, cursu æquo, pariter curro & una feror. Ab

Ἰσοδρομος, ος, ὁ ἡ, ὸν, cursu æquans.

Ἰσοδυναμέω, æque potens sum, æquipolleo, Gl. V. ἰσοδυναμοῦντα, æquabia.

Ἰσοδυναμία, ας, ἡ, æqualis potestas. Ab

Ἰσοδύναμος, ος, ὁ ἡ, ὸν, æque potens. Ex δύναμις.

Ἰσοδυνάμως, pari

Ἰσοζυγὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, par pondere; æquilibris. Ab ἴσος, & ζυγὸν.

Ἰσοζυγος, ος, ὁ ἡ, ὸν, q. d. æquijugis, par, æqualis.

Ἰσόζυγος, ος, ὁ ἡ, ὸν, idem.

Ἰσοθεΐα, ας, ἡ, æqualitas cum Deo, Deitas. Ab

Ἰσόθεος, ὁ ἡ, ὸν, Deo par, Deo æquiparandus.

Ἰσοκατάληκτος, ος, ὁ ἡ, ὸν, æqualiter definens, similem exitum habens. Ex κατάλληγω.

Ἰσοκίνδυνος, ος, ὁ ἡ, ὸν, qui eit in pari discrimine, qui pari periculo se exponit.

Ἰσοκινάμωμον, cinnamomo æquipollens, cafia.

Ἰσοκλεὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, gloria par, eandem gloriam habens. Ex κλέος, *gloria.*

Ἰσόκληρος, ος, ὁ ἡ, ὸν, sors pari cum alio sorte est, cui par portio obvenit.

Ἰσοκλινὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, æqualiter vergens & inclinans; (2) æque propensus, ad æquilibrium quoquoversus tendens. Ex κλίνω, *pello.*

Ἰσοκλὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, æqualis concavitatis.

Ἰσοκόρυφος, ος, ὁ ἡ, ὸν, æqualem verticem habens, æque eminens. Ex κορυφὴ.

Ἰσοκράτεια, ας, ἡ, æquale imperium. A κράτος.

Ἰσοκρατὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, æquali robore præditus, æque pollens. Ex ἴσος.

Ἰσοκρατὴς, vel ἰσοκρὰτης, æqualiter imperans. Ab κίρνημι.

Ἰσοκριθὴς, ὲς, hordeo par mensura, aut pretio. Ex κρίθη.

Ἰσοκωλία, ας, ἡ, membrorum æqualitas. Ab

Ἰσόκωλος, ος, ὁ ἡ, ὸν, paria membra habens. Ex κῶλον.

Ἰσολογία, ας, ἡ, par æqualis ratio; (2) honoris æqualitas. Ex λόγος.

Ἰσόλυρος, ον, *Epith.* cantus. Ex λύρα.

Ἰσόμαχοι, οι, ῶν, res & æquales in pugna. Fx μάχη.

Ἰσομεγεθὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, æque magnus, æqualis magnitudinis. Fx μέγεθος.

Ἰσομερὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, æqualiter participans. A μέρος, *pars.*

Ἰσομέτρητος, ος, ὁ ἡ, ὸν, cujus mensura æquata est, æquam mensuram habens. Ex μετρέω.

Ἰσομετρος, pari mensura. A μέτρον.

Ἰσομέτωπος, ος, ὁ ἡ, ὸν, parem frontem habens, de acie; ἰσομετωπεῖ, æquata acie stantes. Fx μέτωπον.

Ἰσομήκης, ους, ὁ ἡ, ὲς, qui pari longitudine seu procenitate est. Ex μῆκος.

Ἰσομιλήσιος, ον, *Epith*, vestis, ad modum Milesiarum factæ, mollis.

Ἰσόμιμος, ον, similis. A μιμέω.

Ἰσομοιρέω, æqualem portionem capio: tantundem juris habeo:

Ἰσομοιρία, ας, ἡ, æqualis portio. Ab

Ἰσόμοιρος, ος, ὁ ἡ, ὸν, cui portio par & æqualis datur, qui idem juris habet. Ex μοῖρα.

Ἰσομορος, ος, ὁ ἡ, ὸν, idem Hes.

Ἰσομυθία, ας, exquisite loquor. Hes. ἰσομυθῶντες, ἀκριβολογοῦντες.

Ἴσον, *Adv.* æqualiter. Ab ἴσος.

Ἰσονειρος, ος, ὁ ἡ, ὸν, somnio similis, inanis, vanus.

Ἰσόνεκυς, υος, ὁ ἡ, ὺ, fato defunctus pari.

Ἰσονομέομαι, οῦμαι, in legum seu juris æquabilitate vivo. Ab ἰσόνομος.

Ἰσονομία, ας, ἡ, æquabilitas legum & juris.

Ἰσονομικὸς, ὴ, όν, æquabilitate juris utens.

Ἰσονομικῶς, *Adv.* æquabiliter.

Ἰσονομος, ος, ὁ ἡ, ὸν, æquibilitate legum seu juris utens; (2) æquabiliter distributus. Ex ἴσος, & νομος, *lex*, vel νέμω.

Ἰσοῦμαι, 3. plur. f. 1. ind. med. *Poet.* pro ἰξόμεθα, ab ἵκω.

Ἰσόπαις, ὁ ἡ, ὶν, juvenilis, v. c. vis, qualis in juvenibus est.

Ἰσοπάλαιστος, ον, æquans palmi latitudinem. Ex παλαιστὴ.

Ἰσόπαλις, ιδος, ἡ, *Epith.* tornacis, ap. *Isf. si sana lectio*, Interpr. par tormentum habens. *Fort.*

Ἰσοπαλὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, par in lucta seu pugna; (2) par viribus. Ex ἴσος, & πάλη, *lucta*, vel πάλλω, *furo.*

Ἰσόπαλος, ος, ὁ ἡ, ὸν, idem & ex iisd.

Ἰσοπαλῶς, *Adv.* æqualibus viribus in pugna, s. lucta.

Ἰσοπαχὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, æque crassus, æqualem habens crassitiem. Ex πάχος.

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities. Ab ἰσόπεδος.

Ἰσόπεδος, ος, ὁ ἡ, ὸν, planus. Ex πέδον.

Ἰσοπέλεθρος, ος, ὁ ἡ, ὸν, qui totidem jugerum est, æque magnus. Ex πέλεθρον.

Ἰσοπενθὴς, ὲς, parem luctum, noxam afferens s. habens.

Ἰσοπερίμετρος, ος, eundem ambitum habens.

Ἰσόπετρος, ος, durus.

Ἰσόπηχυς, υος, ὁ ἡ, ὺ, qui totidem cubitorum est.

Ἰσοπλατὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, æque latus. Hinc τὸ ἰσοπλατὲς, ους, par latitudo. Ex πλατὺς.

Ἰσοπλάτων,

Ἰσοπλάτων, Platoni par, comparandus.
Ἰσόπλευρ(ος), ον, ὁ ἡ ἡ, æquilaterus. Ex πλευρά.
Ἰσοπληθής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, æque plenus, pari multitudine. Ex πλῆθος.
Ἰσοπολῖ(αι), ων, οἱ, æquales cives.
Ἰσοπολιτεία, ας, ἡ, par juris civitatis; (2) æqualis reipublicæ.
Ἰσόπρεσβυς, υ, pari ætate.
Ἰσόπυρον, τό, Isopyrum, planta, alias Phasiolus.
Ἰσορροπέω, ῶ, f. ήσω, æquilibrium facio, sum æquilis momenti, in neutram partem verso, æqualibus sum viribus, æqualis sum, adæquo.
Ἰσορροπία, ας, ἡ, æquilibrium. Ab
Ἰσόρροπος, ον, ὁ ἡ ἡ, par, æquivalens. Ex ῥοπή.
Ἰσοστάσιος, par vi, valore.
ΙΣΟΣ, vel ἴσος, η, ον, æqualis, par, æqualis. Hinc τὸ ἴσον, υ, æqualitas, æqualis portio; ἴσα ϗ, perinde ac, æque ac; ἴσου, totidem.
Ἰσοϑένεια, ας, ἡ, æqualitas virium, æquipollentia.
Ἰσοϑενέω, æquipolleo, æquali polleo robore. Ab
Ἰσόϑενης, ἐος, ὁ ἡ ἡ, pari robore præditus, paribus pollens viribus. Ex σθένος
Ἰσοσκελής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, æqualia habens crura; (2) æquale habens latera; (3) par de numero. Ex σκέλος.
Ἰσόσπορος, υ, ὁ ἡ ἡ, legumini similis. Ex σπόρειον.
Ἰσοστάδην, *Adv.* contra stando, s. pugnando, pari vi. Ab ἵστημι.
Ἰσοστάθμέω, idem pondus habeo. A στάθμος.
Ἰσοσταθμία, ας, ἡ, æquilibrium, Ph. A seq.
Ἰσοστάθμος, υ, ὁ ἡ ἡ, par ponderi.
Ἰσοστάσιος, υ, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex ἵστημι.
Ἰσοστᾶν, idem quod ἰσοσταθμέω.
Ἰσοστοιχος, ον, *Adv.* ἀντίστοιχος, ἀντίστοιχος, ἀντίστοιχος.
Ἰσοστόχος, idem quod ἀντίστοχος.
Ἰσοσυλλαβέω, totidem syllabas habeo.
Ἰσοσυλλάβως, *Adv.* totidem syllabis.
Ἰσοτάλαντος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui paris est ponderis & momenti, æquilibrium faciens; (2) æqualis.
Ἰσοτάχης, ἐος, ὁ ἡ ἡ, æque velox. Ex ταχύς.
Ἰσοτάχως, *Adv.* æque celeriter, pari celeritate.
Ἰσοτέλεια, ας, ἡ, æqualitas in pendendo tributo cum civibus; (2) æqualis libertas. Ab
Ἰσοτελής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui idem cum alio vectigal pendit; (2) qui iisdem legibus cum civibus vivit. Ex τέλος.
Ἰσοτέλισις, ον, qui simul, una absolvitur, expletur. A τελέω.
Ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas, par conditio, paritas; (2) æquitas. Ab ἴσος.
Ἰσοτιμία, ας, ἡ, par honor & dignitas; (2) par conditio & jus. Ab
Ἰσότιμος, ον, ὁ ἡ ἡ, æque pretiosus. Ex τιμή.
Ἰσοτίμως, pari honore, conditione.
Ἰσότοιχος, ον, pares parietes habens.
Ἰσότονος, ον, ὁ ἡ ἡ, qui est æqualis toni, eodem accentu præditus. Ex τόνος.
Ἰσοτόνως, *Adv.* æquali tono; (2) æque, perinde.
Ἰσοτροπέω, ῶ, f. ήσω, similibus moribus sum. Ab
Ἰσότροπος, ον, ὁ ἡ ἡ, qui similibus est moribus.
Ἰσότυπος, ον, ὁ ἡ ἡ, eandem habens formam & sculpturam.
Ἰσοτύραννος, ον, ὁ ἡ ἡ, tyrannis par & æqualis.
Ἰσοφαρίζω, pugna faciens. Ab
Ἰσοφαρος, ον, ὁ ἡ ἡ, paria faciens. Hes. Ex ἶσος.
Ἰσοῦμαι, præs. inf. med. ab ἰσόω.
Ἰσοϋψής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui ejusdem est altitudinis, æque altus. Ex ὕψος.
Ἰσοφαρίζω, æquo, adæquo, æquiparo; quasi ἰσοφορίζω. Οὐδέ τις οἱ δύναθ' μάχῃ ἰσοφαρίζειν, Il. ϐ, 101. Ἦρχε δ' Ἀβάντεσσι χαλκοκνήμιδι ἰσοφαρίζων, ib. g, 390. Ab ἴσος, & φέρω, *fero*, ut ἐμφορής.
Ἰσοφορίδην, *Dor.* pro ἰσοφαρίζων.
Ἰσοχόρος, ὁ ἡ ἡ, æqualem partem ferens.
Ἰσοφυής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, æqualis naturæ, qui ejusdem est essentiæ, Nonn. Ex φυή.
Ἰσοχειλής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, labia æquans, de mensura, plenus usque ad labra. Ex χεῖλος.
Ἰσόχειρ, ὁ ἡ ἡ, pari robore præditus.
Ἰσοχρόος, υ, ὁ ἡ ἡ, æque languinosus. Ex χρόη.
Ἰσοχορδος, υ, ὁ ἡ ἡ, totidem constans chordis. Ex χορδή.
Ἰσοχρονέω, tempore æquo, æquali tempore vivo. Ab ἰσόχρονος.
Ἰσοχρόνως, υ, ὁ ἡ ἡ, idem quod.
Ἰσόχρονος, υ, ὁ ἡ ἡ, tempore seu ætate par.
Ἰσόχρους, *contr.* ἰσόχρως, υ, ὁ ἡ ἡ, simili colore præditus. Ex χροά.
Ἰσοχρυσος, υ, ὁ ἡ ἡ, in quo est æqua auri portio; (2) auro par; (3) qui auro rependitur, auro repensus.
Ἰσοψηφία, ας, ἡ, par auctoritas in suffragiis ferendis; (2) paria suffragia. Ab
Ἰσόψηφος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui par est in suffragiis ferendis; (2) parem auctoritatem habens.
Ἰσοψυχος, υ, ὁ ἡ ἡ, unanimus, amicissimus, similis animo. Ex ψυχή.
Ἰσοψύχως, pari animo.
Ἰσόω, ῶ, f. ώσω, æquo, adæquo, æquiparo. Δρόμῳ δ' ἰσάσας τὰ φύσει τὰ πίρματα, Soph. El. 688. Ab ἴσος.
Ἰσραήλ, ὁ, Israel. Nomen Hebr. ἄνλιτων, *Princeps Dei*.
Ἰσραηλίτης, υ, ὁ, Israëlita. Ab ἰσραήλ.
Ἰσραηλίτις, ιδ(ος), ἡ, Israëlitis.
Ἴσχα, 2. præs. imper. act. *Att.* pro ἰσαθι, ab ἵστημι.
Ἴσχαμαι, ᾶσο, subsisto, persto, statuo.
Ἰσχάμψ(ος), pt. part. pass. v. ἰσαμαι.
Ἰσχάντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ἰσασι.
Ἴσχασ, 2. sing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἴσασο.
Ἴσχασο, σθα, 2. sing. præs. imper. pass.
Ἴσχατο, 3. sing. imperf. ind. pass.
Ἰσχέω, ῶ, ἰσᾶς, ἰσῶ, sisto. Vid. ἵστημι.
Ἰσῃ, 2. plur. præs. ind. act. *per Syn.* pro ἴστατε, ab ἵστημι.
Ἰσίεν, *faciendum*, *Ion.* pro ἰσχέειν, ab εἶδω.
Ἴσῃ, θι, *siste*, 2. s. præs. imper. act. *Att.* p.o ἴσαθι, vel *statueris*, 2. sing. pr. ind. pass. *Att.* pro ἴσασαι, ab ἵστημι.
Ἵστημι, in præs. imperf. fut. aor. 1. colloco, statuo: & *hinc* pondero, converto, &c. *quæ ex adjecto substantivo judicanda sunt*, at in aor. 2. perf. pluſq. p. sto, consisto; *unde est* (1) de meretrice prostrame, (2) esse, natum, ortum esse, (3) conquiescere, &c. quæ vis & *in med.* ἵσαμαι obtinet. f. στάω, aor. 1. ἔστασα, & ἐστάσθην, perf. ἑστηκα; in partic. ἑστώς, ἑστῶσα, ἑστός, stans; in inf. ἑστηκέναι, stare; ἱστάναι, statuere, ἱστάμεν, stare, ἐᾶς, stans, &c. Ὀρθοὶ δὲ ἑστᾶσι, arrigit aures, Soph. El. 27. Ἐνταῦθα κνισμίδια τῷ λόγῳ, Dem. ἐκκλ. Plat.
Ἴστιν, 1. ἰστίν, ης, ἡ, *Ion.* pro ἱστία, focus, Vesta.
Ἱστιατήριον, υ, τὸ, convivatorium, locus epulationis, pro ἱστιατόριον, *Ion.*
Ἱστιοδρομέω, solis velis feror, non remis. Ex ἱστίον, & δρόμος.
Ἱστιοδρομία, navigatio, quæ fit velo & remis. Ex ἱστίον, & κατά.
Ἱστίον, υ, τὸ, velum navis, textum, velum, velamen. Ab ἱστός.
Ἱστιοποιέω, vela facio.
Ἱστιορράφος, υ, ὁ ἡ ἡ, velorum sutor, qui vela consuit; (2) dolosus, astutus. Ex ἱστίον, & ῥάπτω.
Ἱστιοφόρος, ον, ὁ ἡ ἡ, proprie ariatri temo. Ex ἱστίον, & φέρω.
Ἱστοβόη, ης, ἡ, idem & ex usu.
Ἱστοβόης, *Ion.* pro ἱστοβοεύς, ab ἱστοβοέω.
Ἱστοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali nautici. Ex ἱστός, & δέχομαι.
Ἱστοκεραία, ας, ἡ, antenna.
Ἱστοπέδη, ης, ἡ, lignum in media & ima navi, cui inseritur malus, s. foramen in media navi, cui mali erecti pars inferior inserebatur.
Ἱστοπόνος, ὁ ἡ ἡ, textor, textrix. Ex ἱστός (2) & (3).
Ἱστοπες, οδος, ὁ, pes textorii mali, seu ligni, e quo stamina ducta sunt.
Ἱστορα, *peritum*, &c. sing. ab ἴστωρ.
Ἱστορέω, ῶ, f. ήσω, inquiro, scrutor; (2) visu, tactu, (3) memoriæ tradito, literis prodito; (4) scientando vel percontando audito; vel cognosco. Τέλμησον εἰπεῖν, εἰ φανεῖς, ἢ σ' ἱστορῶ, Soph. Trach. 408. Βολομ(αι) ἱστορῆσαι τὰ ἀπόλλ, Plut. Ab ἴστωρ.
Ἱστορημα, τὸ, res gesta, & quæcunque, quæ audiendo visendove cognoscitur.
Ἱστορία, ας, ἡ, cognoscendi studium; (2) inquisitio locorum; (3) percontatio, inquisitio; commentatio, (4) historia, rerum gestarum expositio; (6) sensus Scripturæ historicus, sive literalis. Ab eod. Hinc
Ἱστορίαν, vel ἱστοίνα, ostento, cum affectatione quadam demonstro, ab ἱστόριον. *Hipp.* ἱστομυμένη *Ion.* pro ἱστορισμένη.
Ἱστορικός, ἡ, ον, ad historiam pertinens; (2) historicus, historiarum scriptor.
Ἱστορικῶς, *Adv.* historice, historicorum more; (2) sensu literali.
Ἱστοριογράφ(ος), υ, ὁ, historiographus, historiarum scriptor. Ex ἱστορία, & γράφω, *scribo*.
Ἱστόριον, υ, τὸ, argumentum, fides seu probatio rei alicujus, apud Hippocr. Ab ἴστωρ.
Ἱστοσυγγραφεύς, έως, ὁ, historiarum scriptor.
Ἱστός, οῦ, ὁ, historica trias tio, fama, historia.
Ἱστός, οῦ, ὁ, malus navis; (2) malus s. lignum e quo stamina s. tela suspenditur; (3) ipsa tela. Ab ἵστημι.
Ἱστοτρίζης, υ, ὁ, classiarius, socius navalis. A τρίζω.
Ἱστοφόριον, ου, τὸ, textrina. A seq.
Ἱστυφία, ῶ, f. άσω, telas tracto, telam texo.
Ἱστυφία, ας, ἡ, textura, telæ contextio.
Ἱστυφικός, ὁ, ον, textorius. Hinc ἱστυφική, sc. τέχνη, ars textoria. Ab
Ἱστυφός, οῦ, ὁ ἡ ὁ, textor, textrix. Ex ἱστός.
Ἴστω, 3. sing. præs. imper *per Syn.* pro ἱστάτω, ab ἵστημι.
Ἴστων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἵστων, ab ἵστάω pro ἵστημι.
Ἴσων, *per Syn.* pro ἱστάτων, 3. dual. imperf. vel pro ἱστάτωσαν, 3. pl. imper. v. ἵστημι.
ΙΣΤΩΡ, ορ(ος), ὁ ἡ ὁ, sciens, peritus; (2) testis, judex, arbiter.
Ἰσχάδιον, υ, τὸ, carricula, Dios. ab ἰσχάς.
Ἰσχαδοπάλης, ου, ὁ, carricorum venditor. Ex ἰσχάς, & πωλέω. Hinc
Ἰσχαδοπώλις, ιδ(ος), ἡ, carricum venditrix.
Ἰσχαιμ(ος), ὁ, ὁ ἡ ἡ, sanguinem, sistendi temporum vim habens. Ex ἰσχω, & αἷμα.
Ἰσχαίνω, emaciem medicinalem reddo, attenuo, macero, pro ἰσχναίνω, ab ἰσχνός.
Ἰσχαλ(ος), έα, έν, macer, tenuis. Ab eod.
Ἴσχανα, 3. sing. præs. indic. act. *Poet.* pro ἰσχανᾶ, ab
Ἰσχανάω, ῶ, inhibeo, retineo; (2) appeto, desidero, *Poet.* Hinc ἰσχανάα, cupit, pro ἰσχανᾷ, per diaeresin ἰσχανόων, desiderans, cupiens, pro ἰσχανῶν. Λυτὸν τ' ἰσχανάασκον, Il. 15, 723. Τὰ ἐγὼ ἐσσι ζυγὸν ἦρι μιῇ δρόμῳ ἰσχανόωσαν, ib. 23, 300. Ab ἰσχω, *habeo*.
Ἰσχανόωσιν, *Poet.* pro ἰσχανάουσι.
Ἰσχανω, *Poëticum*, con primo, contineo. Δίος ἰσχανέ ἄδελφε, Il. 14, 387. Ὅποτε κρύος ἀνέρας εἴσχει Ἰαπετός, Hesiod. Ery. 493.
Ἰσχάς, άδ(ος), ἡ, carica, ficus arida, (2) ficus quæcunque. Ab ἰσχνός.
Ἰσχεμβν, inf. act. *Ion.* pro ἰσχειν, ab ἴσχω.
Ἰσχεο, 2 s. pr. imper. med *Ion.* pro ἰσχου.
Ἰσχθι, *Dor.* pro ἴσχε.
Ἰσχιαδικός, ἡ, όν, ad coxendicis dolorem faciens; (2) coxarum dolores patiens. Ab ἰσχίον.
Ἰσχιακός, ἡ, όν, idem & ab eod.
Ἰσχιακ(ος), άδ(ος), ἡ, ut ἰσχιας νόσ(ος), coxendicum dolor.

Ἰσχίον,

Ἰσχίον, ν, τὸ, coxa, coxendix, lumbus. Ab ΙΣΧΙΣ, ἴος, ἡ, lumbus, Hes.

Ἰσχναίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio. Ab ἰσχνός.

Ἰσχναλέος, έα, έον, macilentus, gracilis. Ab ἰσχναίνω.

Ἰσχνασία, ας, ἡ, emaciatio, attenuatio, macies. Ab eod.

Ἰσχνεπέω, nimis tenuiter & subtiliter loquor.

Ἰσχνολογέω, idem

Ἰσχνολογία, ας, ἡ, nimis arguta disputatio. A λογος.

Ἰσχνολογος, ὁ, fabula disputator.

Ἰσχνομυθέω, ῶ, subtiliter loquor, H. S. Suid.

Ἰσχνομυθία, ας, ἡ, leptologia, argutiæ inepiæ. Hes. Suid. A μῦθος.

Ἰσχνόπεδη, ἡ, tenue vetula, tenue vinculum.

Ἰσχνορρὼν, ὁ, ἡ, ventus tenues habens

ΙΣΧΝΟΣ, ἡ, ὀν, macer, gracilis, exilis.

Ἰσχνοσκελὴς, ἐς, ες, ὁ, ἡ, exilia habens crura. A σκέλος.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, macies, gracilitas. Ab ἰσχνός.

Ἰσχνουργὴς, ἐς, subtiliter factus, elaboratus, subtilis. vestis.

Ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, vocis exilitas, imbecillitas; (2) linguæ hæsitatio. Ab

Ἰσχνόφωνος, ν, ὁ, ἡ, qui gracili & tenui voce est; (2) cui vox subsumitur, & repente filium ac deficit, inter loquendum. A φωνή.

Ἰσχνόω, ῶ, emacio, macilentum reddo. Ab ἰσχνός (ἰσχύς), extenuatus.

Ἴσχνυε, *Aor.* tenuerei.

Ἴσχο, 3. pl. pr. ind. med. v. ἴσχω, pro ἴσχονται.

Ἰσχουρία, ας, ἡ, obstructio vesicæ, urinæ in vesica suppressio. Ex ἴσχω, & οὖρον.

Ἰσχυρὰ, affirmo, affirmo. Ab

Ἰσχυρίζομαι, f. ἰσχύσω, contendo viribus, (2) nitor, fiduciam colloco, pro defensione utor, (3) adeveror, affirmo. Ἰσχυρίζεσθαι ἐπὶ τὰς ναυκράρους, Plut. in Solon. cap. 10, τῷ νόμῳ, Xen. Ab ἰσχυρὸς.

Ἰσχυροδέλτης, ες, adversus fabrilarum ictus validus, *Epigr.* Graecorum vel lorica. A βέλος.

Ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, ἡ, pertinacia, pervicacia in sententia, propositum tenax. Ab

Ἰσχυρογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, obstinatus in sententia, tenax propositi. A γνώμη.

Ἰσχυόεις, ὁ, ἡ, valde vinctus, i. beatus. A οἶνος.

Ἰσχυοποιέω, ῶ, robustum, validum reddo, corroboro, confirmo, ἰσχυοποιοῦμαι, corroboror.

Ἰσχυροπάσχομαι, ὁ, ἡ, gravia, fortia pati. A πάσχω.

Ἰσχυρόριζος, ν, ὁ, ἡ, radicem validam habens, ἰσχυρόρριζος. Ex ῥίζα.

Ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, robustus, validus, potens, fortis, vehemens. Ab ἰσχύς.

Ἰσχυρὸς, idem quod ἰσχυροποιὸς; (2) mensa. Ab ἰσχυρὸς.

Ἰσχυρῶς, *Adv.* valde, vehementer, enixe, naviter.

ΙΣΧΥΣ, ύος, ἡ, robur, vires, potentia.

Ἴσχυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ἴσχύσῃ, 3. f. f. 1. ind. act. verbi ἰσχύω.

Ἰσχυτρὶς, ος, ον, id. quod Ἰσχυρὸς, ab ἰσχύω

Ἰσχύω, f. ύσω, robustus sum; (2) potens sum, polleo, prævaleo, possum. Ἰσχὺν ὁ δῆλος ἴσχυσεν βίην, instinct, Soph. Trach. 306 τοῖς ὅπλοις, Dem. Cæsari, Xen. Ai ἰσχύς.

Ἴσχω, habeo, teneo; (2) occupo, occupatum possideo; (3) cohibeo, coerceo, contineo, reprimo, impedio, repello; (4) retineo, (5) salvo facio; (6) salto, ac presso interno nitor; ἰσχωμαι, hæreo, fixo gradum, desisto. Ἴσχειν ξυλλίθους, dare verum, Soph. Ant. 66. Χαλκὸν ὑπὸ τ' ὀργὰς, αὐτὸς, sc. χεῖρες ἴσχειν, Aristt. Lys. 507. Ab ἴσχω.

Ἰσωνία, ας, ἡ, pretium par. Ab ὠνεομαι.

Ἰσώνυμος, ν, ὁ, ἡ, cognominis. Ab ὄνομα.

Ἴσως, *Adv.* æqualiter, æque, pariter; (2) fortasse, forsitan. Ab ἴσος.

Ἴσωσι, 3. pl. aor. 1. conj. act. v. εἴδω, nisi fit pro ἴσωσι, 3. pl. pr. ind. ab ἵστημι.

Ἴσωσις, εως, ἡ, æquatio, comparatio. Ab ἰσόω.

Ἰταλία, ας, ἡ, Italia, regio Europæ. Ab Ἰταλος. Hinc

Ἰταλικὸς, ν, ον, Italicus; (2) Latinus.

Ἰταλιώτης, ου, ὁ, Italus, magnæ Græciæ incola, qui est ex ora Græcia. Ab eod.

Ἰταλίωτις, ιδος, ἡ, Italia

Ἰταλὸς, ὁ, ν, Italus; (2) taurus, bos. Alias Ἰτανὸς.

Ἰταμὸς, ὴ, ὸν, temerarius, præceps, protervus, tetr. petulans, impudens. Ab ἴημι.

Ἰταμῶς, *Adv.* protervo, impudenter.

Ἴτε, 2. pl. pres. imper. verbi εἶμι.

ΙΤΗΛ, ας, ἡ, ἴτηλος, ης, ἡ, salix; (2) hortus salicum. Ἰτέαι λυγόεσσαι χερὶ χερσὶ σειόμεναι ἐλύσιον ξυμπαγὲς διεδυμίαν, Empe. ap. Ath. Ab

Ἰτέλμη, ης, ἡ, salicetum. Ab ἰτέα.

Ἴτελος, ὁ, ν, temerarius, præceps, temerarius, impudens, impudicus. Ab ἴτης.

Ἴτην, *Imperf.* 2. dual. imperf. ind. act. v. εἶμι.

ΙΤΗΣ, ν, ὁ, temerarius, præceps, protervus, impudens, impudicus, immodicus.

Ἰτητικὸς, ν, ὸν, temerarius, præceps, temerarius, audens. Ab ἴτης.

Ἴτον, *Imperf.* 2. dual. imperf. ind. act. v. εἶμι, temque eam, 2. vel 3. pers. dual. imperf. ind. act. Ab εἶμι.

Ἰτέα, ας, ἡ, Itonea. Nomen urbis Bœotiæ. Ἰτωνία.

Ἴτυν, τὸ, fumen, abstractum; (2) circumferentia operis. Hinc

Ἰτριοπάλης, ν, ὁ, qui crustula, quæ ἰτρία dicuntur, vendidit. Ex ἰτρίον, & πωλέω.

ΙΤΥΣ, υος, ἡ, circumferentia & curvatura rotæ, omnis extremitas rei rotundæ, unda.

Ἴτω, *Aor.* 2. f. præs. imper. act. v. εἶμι.

Ἰυγὴ, ῆς, ἡ, clamor acutus. Ab ἰυγὴ.

Ἰυγμὸς, ὁ, clamor acutus, stridor.

ΙΥΓΞ, γγος, ἡ, torquilla, vel motacilla, avicula veneficia in usu; (2) illecebræ amoris; (3) illecebræ mulieris, (4) desiderium, cupiditas.

Ἰύζω, idem cum clamo, strido. Hinc

Ἰυκτὴς, ὁ, ἡ, acutum clamans, stridens.

Ἰύω, ἰύσω, pert. ipsi. act. verbi ἰάπτω

Ἰφθιμος, ν, ὁ, ἡ, vel ἰφθιμος, ιμη, ιον, virtute potens, robustus; (2) fortis, generosus, animosus. Ex ἴφι.

Ἴφι, *Adverb.* valide, fortiter, magno animo. Ab ἶς.

Ἰφικρατίδες, ων, αἱ, genus calceamentorum, quæ ab Iphicrate nomen inceptæ fuit.

Ἴφιον, ex moris ethicis, proprie, ut hinc fit ἴφι μάλα, ap. Hom. Il. 5, 556. Ab ἴσις.

Ἰχθὺς, ύος & ἰχθὺν, ος, ἡ, pellis arida maxime squamæ, (2) ferreus unguis, cujus ope est in extractione & rectione fœtus; (3) tumefactio, scab, cementum. Ab ἰχθύς.

Ἰχθὼ ὦ, ῶ, placet. Hinc ἰχθυάω, apud Hom. Od. 12, 95. pro ἰχθύω, & ἰχθυάσκων, Ion. ac ἰχθύων. Ab ἰχθύς.

Ἰχθυβόλος, ος, ὁ, qui tridente pisces figit, piscator. Ex ἰχθὺς, & βάλλω.

Ἰχθυβολία, ᾶς, ἡ, piscatus tridente figo, piscor. Ἐπεὶ ἰχθυβολίαν κατέπληξα τριόδοντα, Epigr. Dec. Ab

Ἰχθυβόλος, ν, ὁ, ἡ, pisces tridente figens, piscator. Ex ἰχθὺς, & βάλλω.

Ἰχθυδάριον, ου, τὸ, piscatorius. A δόρυ.

Ἰχθύδιον, ου, τὸ, piusculus. Dim. ab ἰχθύς.

Ἰχθυδόκος, ν, ὁ, ἡ, piscis capiens, continens. A δέχομαι.

Ἰχθυήκατα, ων, τὰ, squamæ piscium; (2) scobs; (3) ramentum; (4) cortex, Ab ἰχθύω.

Ἰχθυηρὸς, ρὰ, ρὸν, piscolentus, piscarius; (2) aptus ad pisces. Ab ἰχθύς.

Ἰχθυϊκὸς, ὴ, ὸν, ut ἰχθυϊκὴ αὐλὴ, piscaria porta. Ab eod.

Ἰχθυκέντρον, ν, τὸ, fuscina tridens.

Ἰχθυοβολὶς, ἴος, ἡ, idem quod ἰχθυβολὶς.

Ἰχθυοβολίω, ῶ, idem quod ἰχθὺς βάλλω.

Ἰχθυοβόλος, idem quod ἰχθυβόλος

Ἰχθυόβρωτος, ν, ὁ, ἡ, a piscibus depastus, aut depascendus. Ex βιβρώσκω

Ἰχθυοειδὴς, ές, ες, ὁ, ἡ, piscis similis. Ab εἶδος.

Ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, piscosus. Ab ἰχθὺς.

Ἰχθυοθήρας, ου, ὁ, piscator. A θήρα.

Ἰχθυοθηρευτικὴ, ῆς, ἡ, piscatoria. A θηρεύω.

Ἰχθυοθηρητὴρ, ῆρος, ὁ piscator. A θηρᾶν.

Ἰχθυοθηρικὸς, ὴ, piscatorius. Ab ἰχθυοθήρας.

Ἰχθυοκόλλα, ης, ἡ, lectica cella, piscis cujusdam est corium, ipsum illud glutinum. A κόλλα.

Ἰχθυολὶς, ὶς, ὁ, qui pisces ceti e mari vel fluminibus trahit, piscator. Ex ἕλκω.

Ἰχθυολογέω, ῶ de piscibus disputo. A seq.

Ἰχθυολέσχης, ου, ὁ, qui de piscibus disserit.

Ἰχθυολοιγὸς, ὁ, pisces ceteros absumens. Vox Homerica de Achæmenibus. A λύμη.

Ἰχθυόμαντις, εως, ὁ, ex piscibus futura præsagiens.

Ἰχθυόμορος, ν, ὁ, ἡ, piscibus imperans, cibos piscium dispensans. A νομὸς.

Ἰχθυοπάλαια, ης, ἡ, piscium venditrix. A

Ἰχθυοπάλης, ου, & ἰχθυοπάλιον, ν, τὸ, piscarius, piscium venditor. Ex infl.

Ἰχθυοπαλικὸς, ὴ, ὸν, piscium venditor. Ex infl.

negotiatio piscaria.

piscium vivarium, cetarium.

Ἰχθυοπάτωρ, ορος, ὁ, piscibus alendis deditus.

Ἰχθυοπώλης, ου, ὁ, ἡ, qui pisces alit, piscium venditor. Ex ἰχθὺς, & πρίαμαι.

Ἰχθυοσσόος, ὁ, ἡ, idem quod ἰχθυολοιγὸς.

Ἰχθυοφαγία, ας, victus e piscibus. Ab

Ἰχθυοφάγος, ν, ὁ, ἡ, qui piscibus vivit, cui pisces comedit. A φαγεῖν.

ΙΧΘΥΣ, ύος, ἡ, piscis.

Ἰχθυώδης, ες, ὁ, ἡ, piscosus, pisculentus; (2) piscibus similis. Ab ἰχθὺς.

Ἰχθυωνὶ, *Adv.* piscium modo.

Ἰχνάομαι, ἴχνιμαι, vestigo, vestigiis consequor. Ab ἴχνος.

Ἴχνεα, ας, ἡ, vestigatio, indagatio. Ab ἰχνέω.

Ἰχνεύτης, ου, ὁ, vestigator. Ab ἴχνος, & ἐλαύνω, persequor.

Ἴχνεσιν, vestigiis, dat. pl. ab ἴχνος, εος.

Ἰχνεύω, ἀπτος, τὸ, vestigatio. Ab ἰχνεύω.

Ἰχνεύμων, ονος, ὁ, Ichneumon, quasi investigator Crocodeli; (2) genus aspidis.

Ἰχνεύσις, εως, ἡ, indagatio, investigatio.

Ἰχνευτὴς, οῦ, ὁ, vestigator, indagator.

Ἰχνέω, f. ήσω, vestigo, vestigiis consequor. Ἰχνεῦμεν γὰρ ἔρη οἷον ἐσὶ κῆ ἰχνεύειν, Xen. Ab ἴχνος,

Ἰχνηλασία, ας, ἡ, investigatio, indago.

Ἰχνηλατέω, ῶ, indago, investigo. Ἰχνηλατῶν ταλαντεύει, Phil. Ab

Ἰχνηλάτης, ου, ὁ, investigator, indagator, qui aliquid vestigiis consequitur. Ex ἴχνος, & ἐλαύνω, persequor.

Ἴχνιον, ου, τὸ, vestigium. Dim. ab ἴχνος.

Ἰχνοβάτης, ου, ὁ, qui vestigiis insistit. Ex ἴχνος, & βαίνω.

Ἰχνογραφία, ας, ἡ, descriptio operis futuri, forma, ichnographia. Ex ἴχνος, & γράφω.

Ἰχνοστόλη, ης, ἡ, laqueus pedum, rete, callis.

ΙΧΝΟΣ, ους, τὸ, vestigium, i. e. ima pars pedis; (2) vestigium, i. e. signum, quod pes solo vel alii rei molli imprimit.

Ἰχνοσκοπέω, vestigia lustro.

Ἰχνοσκοπία, ας, ἡ, indagatio ferarum ex vestigiis. Ex infl.

ΙΧΩΡ,

Ἰ Χ Ω Ρ, ῶρος, ὁ, sanies, tabum, pus; (2) humor serosus, vel cruor, proprie deorum secundum Homerum, Il. ε, 416.

Ἰχωρίζω, suppuro, Gl. V. unde *ἰχωριοειδής*, suppuratus. Ab *ἰχώρ*.

Ἰχωροειδής, ὁ ἡ, ὑμόριος serosi speciem habens, saniem referens. Ex *ἰχώρ*, & εἶδος.

Ἰχωρώδης, ες, idem.

Ἰχωρόω, ῶ, sanie fluo. Ἀπὸ *ῥοῆς*.

Ἰψ, ἰπός, ὁ, pl. *ἶπες*, vermis cornua adrodens; (2) vermis vites infestans. Ab *ἴπτω*.

Ἴφθω, ἴσσομαι, 2. fin. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro *ἐφάσθη*, 1. *ἴπτω* ib *ἴπτω*.

Ἰ Ω, heu! eho! proh!

Ἰωαθάμ, ὁ, Jotham. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *A Deo perfectus.*

Ἰωακείμ, ὁ, Joacim. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Dominus exsuscitabit ipsum.*

Ἰωάννα, Joanna. Nomen mulieris Hebr. *Gratia.*

Ἰωαννᾶς, ᾶ, ὁ, Joannas. Nomen viri Hebr. *Gratiosus.*

Ἰωάννης, ου, ὁ, Joannes. Nomen viri Hebr. *Gratiosus.*

Ἰωάν ου, *f.* ννου, gen. sing. ab Ἰωάννης.

Ἰώβ, ὁ, Jobus. Nomen viri Hebr. *Exulans.*

Ἰ Ω Β Η Λ Γ Ο Σ, ου, ὁ, Jubilæus.

Ἰ Ω Γ Η, ῆς, ἡ, tegmen; tectura; protectio; quies; littus, (2) vox; clamor.

Ἰωδής, ές, ὁ ἡ, violaceus, violæ similis; (2) rubicundo, rubicundus; (3) venenosus. Ab ἴον, vel ἰός.

Ἰ Ω Η, ῆς, ἡ, vox, clamor; (2) flatus.

Ἰωήλ, ὁ, Joel. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Deus potens.*

Ἴωκα, ῆς, ἡ, perf. *Ion.* impetus, quasi διωκά. a διώκω, *persequor*, in accul. ἴωκα, per metapodiosin pro ἴωκιν, verbi εἶμι.

Ἰωμεν, 1. pl. a. ἴωμι, verbi εἶμι.

Ἴ Ω Ν, ωνος, ὁ, Ion, filius Xuthi nepos Hellenis; (2) Ionicus.

Ἰών, *Interject.* eho, heus! Ab ἰώ.

Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, Jonas. Nomen viri Hebr. *Columba.*

Ἰωνες, Ἰώνων, οἱ, Iones, populus Græcus ab Ἴων.

Ἰωνία, ας, ἡ, violetum, locus, ubi nascuntur violæ. Ab Ἴων.

Ἰωνίη, ης, ἡ, Ionia, regio. Ab Ἴων.

Ἰωνίζω, Ionem æmulor, Iones sequor. Ab Ἴωνες.

Ἰωνικός, ἡ, όν, qui Ionum est, Ionum proprius, Ionicus. Ab eod.

Ἰωνικός, *adv.* Ionice, Ionum more.

Ἰωνίς, ίδος, ἡ, Ionica. Ab Ἴων.

Ἰωνάμ, ὁ, Jonam. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Ex Domino exsiliens.*

Ἴωρος, ου, ὁ, locus montanus; (2) mons; (3) vestibulum domus; (4) vestibuli seu domus custos. Ab ὄρος, custos.

Ἰωσαφάτ, Josaphat. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Dominus judicavit.*

Ἰωσή, ὁ, Jose. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Senex.*

Ἰωσήφ, ὁ, Joseph. Nomen viri Hebr. indeclinabile. *Addat.*

Ἰωσίας, ου, ὁ, Josias. Nomen viri Hebr. *Quem ad a Domino.*

Ἰῶτα, τό, Iota. Nomen literæ Græcæ ἄκλιτον.

Ἰωτακισμός, οῦ, τὸ, vitium cum iota super justum extenditur, Diom. q. ab Ἰωτακίζω.

Ἰωχμός, οῦ, ὁ, persecutio, hostilis infestatio. Pro διωγμός, a διώκω.

Ἰ Ω Ψ, ἰωπός, ὁ ἰόψ, *piscis* nomen.

K.

K, Decima litera Græcorum, quæ Κάππα dicitur, & nomen habet ab Hebræorum Caph; (2) in numeris valet *viginti* & cum lineola inferne posita (κ) *viginti millia.*

Κάβασος, ου, ὁ, vorax, qui satiari nequit. A κάβος.

ΚΑΒΑΛΑΗΣ, ου, ὁ, caballus, equus clitellarius.

Κάββαλε, 3. f. a. 2. ind. act. *Dor.* vel *Poët.* pro κατέβαλε, a καταβάλλω.

Καββαλικός, ἡ, όν, luctandi, dejiciendi peritus, bonus luctator. A καταβάλλω.

Καβεδς, a. 2. part. act. *Poet.* pro καταβάς, a καταβαίνω.

Καβειρίζομαι, Cabirorum ritus sequor, celebro.

Καβειρικός, ἡ, όν, Corybanticus, a Cabiris ficti, cani soliti.

Κάβειροι, οἱ, iidem qui Corybantes. *Form.* καβειροί.

Κάβη, ης, ἡ, cibus, Suid. quasi a κάπτειν.

Κάβηξ, ηκος, ὁ, vel κάβαξ, (pen. prod.) latus, avis vorax; (2) versutus, vafer, Lex. κάβηξ. Ab eod.

ΚΑΒΟΣ, ου, ὁ, mensuræ frumentaceæ genus; (2) mensura vinaria.

Καβαθοῖς, *& bovis*, pro κ' ἀγαθοῖς.

Καγόνου, Il. 20, 458. ad genu, *Æol.* pro γόνυ.

ΚΑΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, Cancamum, lacrima ligni Arabici.

Κάγχαμον, ου, τὸ, herba quædam.

Κάγχανος, amidus. A καγχαίνω.

ΚΑΓΚΑΖΩ, cachinno, convitior. Καγκάζων μοι ἐπέρχεται πανί, Arist. Conc. 846

ΚΑΓΧΑΙΝΩ, c. ἐτέραξα, aretacio, Hes.

Καγχάλαν, ῶ, cachinnor, rideo; (2) exsulto gaudeo; καγχαλάων pro καγχάλων, Il. 6, 511. Ἤτοι καγχαλόωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί. Il. 3. 43 A καγχάζω.

Καγχαλόωσι, *exsultent*, 3. pl. præs. conj.

Καγχασμός, ῶ, ὁ, cachinnatio, ipsa actio cachinnandi; (2) risus effusus. A καγχάζω.

Καγχαστής, ῆ, ὁ, cachinnator, qui lubenter cachinnat, seu effusus ridet. Ab eod.

Καγχαστικός, ἡ, όν, idem & ab eod.

Καγχρίδιος, α, ὁ, ut καγχρίδιας ἄρτος, panis hordeaceus; alias καγχρυδίας

Κάγχρους, ι. κάγχρυ, teste Varrino fructus. Diosc. Etiam hic γ.

Κάγχρυος, αἱ, hordea, hordei farina; alias κάγχρος A κάγχρεος, *contr.*

Κάδα, ἔδ ος, *id* το κ' ἐγώ.

Καδδ' ἔβαλε, *pro fracte ter*, pro κατ' ἔβαλε, f. κατέβαλε δέ.

Καδδέ, *& undum vero*, *Poët.* pro κατ δε.

Καδδεπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέπεσε ὁ, a καταπίπτω.

Κάδδ, κάδδον, καδδισκος, vide κάδος, κάδιον, καδίσκος.

Καδδραβίτην, 2. dual. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro κατεδράβητον, a καταδράθω.

Καδδύναμιν, *pro viribus*, *secundum potentiam*, *Dor.* pro κατὰ δύναμιν.

Καδδόσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro καταδόσαι, a καταδύω.

Καδδιν, ι, τό, parvus cadus, sitella; (2) pera. Dim. a κάδος.

Κάδιακος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Καδμεία, ας, ἡ, arx Thebana.

Καδμεία, sive καδμια, ας, ἡ, lapis æroſus; (2) medicamentum metallicum.

Καδρεῖος, εία, εῖον, Cadmeus. Καδμεῖοι, Thebani, posteri Cadmi. A Κάδμος.

Καδμειονίς, ίδος, Thebana. Ab eod.

Καδμεῖς, ίδος, ἡ, Cadmæa, Thebana.

Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, filius Agenoris, Ægyptius, & arcis Cadmææ, in Bœotia postea conditor.

ΚΑΔΟΣ, ου, ὁ, cadus, dolium, vas vinarium, situla; (2) sitella suffragiorum Κάδος καλεῖται τὸ ἀρχαῖον εἰς ὃ τὰς ψηφους ἐμέβαλλον, Plut. in Lycurg. c. 12.

Καδοποιός, οῦ, ὁ, cadorum fabricator.

ΚΑΔΥΤΑΣ, ου, ὁ, herbula Cyriaca arboribus & spinis se circumvolvens.

Καείς, *deustus*, a. 2. part. pass. v. καίω.

ΚΑΖΩ, tut. κάσω, orno, exorno, decoro, excolo, instruo. Unde usitatum apud *Poët* κεκασμένος, ornatus, perfect. part. pass. ἐκέκασο, pluſq. p. pass. ornatus erat. Ἐκέκασο ἔγχος ἡ, Il. 2, 530. καλλεῖ, ib. 13, 432. ἐπεσσυμένη, 23, 219. ὅλεθρος φλύσσει, ibid. 24, 536. μαστεύσῃς, Odyss. 9, 5. Καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, Il. 3, 439.

Κακᾶ, 3. f. a. 2. conj. act. verbi κάω.

Κακάομαι, *ardebo*, f. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Καθά, *Adv.* velut, sicut. Ex κᾶ, & ἅ.

Καθαγίζω, f. ίσω, consecro; (2) cremo.

Καθαγίζω, f. ίσω, consecro; (2) solvo justa, perago exsequias; (3) adoleo, cremo, uro. Καθαγίζειν τὸ σῶμα τινὶ, Plut. Ex κᾶ & ἄγος, *res sacra.* Hinc

Καθαγισμός, οῦ, ὁ, consecratio; (2) parentatio, parentalia.

Καθαγνίζω, fut. ίσω, purifico; (2) expio. Πυρὶ καθάγνισαι δίμας, Eur. Or. 40.

Καθαιμακτής, ου, ὁ ἡ, valde cruentatus. A

Καθαιμάσσω, fut. ξω, cruento. Μάστιξ τε δοκοῖς με τιλίᾳ ζιλᾳ καθαιμάξει δέρας, Eur. Or. 1564. Σκήπτρῳ ἢ πρὸς ζάν καθαιμάξω κάρα, id. Andr. 588.

Καθαιματόω, ῶ, idem. Παιὴν (τὸ παιδίον) μαχαίρᾳ τῇδε φοινίᾳ φλίβας, καθαιματοῦτ' βαμόν, Arist. Θεσμ. 702.

Καθαιμῶν, ῶνος, ὁ ἡ, sanguinolentus, cruentatus. Ex κᾶ, & αἷμα, *sanguis.*

Καθαίρεσις, εως, ἡ, destructio, subversio, demolitio; (2) cædes. A καθαίρω.

Καθαιρετέος, ᾶ, ον, evertendus. Ab eod.

Καθαιρέτης, ου, ὁ, dejector, evertor, vastator; (2) interfector. Ab eod.

Καθαιρετικός, ἡ, όν, evertendi sive minuendi vim habens. Ab eod.

Καθαίρω, ῶ, detrudo, everto, destruo; (2) victum interficio; (3) cohibeo, comprimo; (4) extenuo, deprimo; καθελεῖν, a. 2. inf. deducere, dejicere, minuere. part. καθελών, qui minuit, &c. καθαίρομαι, ῶμαι, dejicior, evertor, imminuor; καθαιρέθεις, a. 1. depressus, dejectus, &c. Καθαιρεῖν τὰς σκάλας, reſcindere, Dem. τὸ ὀχύρωμα, Plut. ὑπισμα, id. Καθαιρῶν, Act. 19, 27.

ΚΑΘΑΙΡΩ fut. αρῶ, p. αρκα, purgo, mundo; (2) lustro, expio; (3) flagris cædo. a. 1. ἐκάθηρα, purgavi, pass. καθήρθην, part. καθαρθείς, purgatus. Καθαίρειν καθάρμου, Plat. Ὁμήρου γὴ καθαίρει, Arist.

Καθάλλομαι, desilio. Καθάλλεσθ' ἀπ' ὀχήων, X.

Καθαλμός, ῶ, ὁ ἡ, ἡ, aliquantum salsus; (2) tabes, Nicand. Ex κᾶ, & ἅλς, *sal.*

Καθάλλω, ῶ, ὁ ἡ, ἡ, sale conspersus; (2) subtabes. Ex idem.

Καθαμαξεύω. Ex κᾶ, & ἁμαξεύω, plaustrum duco, ago. Hinc in usu καθαμαξεύμενος, in pass. pass. tritus, trivialis, καθαμάξευτος, a. 1. pass. tritus.

Καθαμμα, ατος, τὸ, vinculum, nodus.

Καθαμίζω, *demitto*, *deprimo*. Ex ἄμμος.

Καθάπαξ, pro καθ' ἅπαξ, *Adv.* omnino, in universum.

Καθάπαξ, *Adv.* omnino, prorsus.

Καθάπερ, *Adv.* sicut, velut, ut, ceu, quasi, tanquam.

Καθαπερεί, veluti, quasi, ac si. Ex καθάπερ, εἰ, & εἰ.

Καθαπερεί, veluti, quasi, ac si.

Καθαπλόω, e plico, expendo.

Καθάπτω, *Adv.* simul, vero, *Strabo*, lib. 7.

Καθαπτίδιος, præf. int. med. v. καθάπλομαι.

Καθάπτομαι, attineo, tango, taxo, impeto, pungo, mordeo, manus injicio, invado. f. καθάψομαι, aor. 1. κατῆψάμην, καθάψω, *tetigi*, pupugisti. Καθαψάμενα τυραννίδος, Plut. Hinc

Καθάπτων, tectionale, Guil. Bud.

Καθαπτός, ligatus, adductus, inductus. A

Καθάπτω, apto, annecto, necto, adligo, a. 1. καθῆψα. Οἷον τὸ ἀ ὀλοσπὶς Οἰνίσι χάρμ καθῆψεν ἀμοιβὸς τοῖς ἑρεῖς, Soph. Trach. 1068 fid. *valum.* Ex κᾶ, & ἅπτω, *necto.*

Καθαρεύω, ῶ, ὁ ἡ, ἡ, mundus, munditiem servans. A καθαίρω.

Καθαρεύτης, ητος, ἡ, mundities.

Καθαρδεύω, f. εύσω, purgo; (2) sum purus, καθα-

Καθαιρέω, ῶ, τοιούτων τῶν φίλων, Plut. Ab eod.

Καθάρθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro κεκαθάρθαι, a καθαίρω.

Καθαρεῖ, 3. f. f. 1. ind. act. *Att.* pro καθαρίσῃ, a

Καθαριζω, f. ίσω, purgo, purifico, mundo. Τῇ φίλῃ καθαίσας τας καρδίας αὐτῶν, Act. 15, 19. Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Luc. 17, 17. A καθαρὸς.

Καθάριος, α, ον, ὁ, ἡ, mundus, mundities servans, delicatus, Ph. Ab eod.

Καθαριότης, ητος, ἡ, mundities, puritas.

Καθαρισμὸς, ὁ. f. a. 1. conj. act. καθαρίζω.

Καθαρίσθητι, 2. sing. a. 1. imper. pass.

Καθαρισμὸς, οῦ, ὁ, purificatio, purgatio; (2) expiatio, piaculum. A καθαρίζω.

Καθαρίνως, *Adv.* munde, munditiem servando; (2) elegantur. A καθάριος.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. Hinc τὰ καθάρματα, ων, homines viles & abjecti; (2) lacri & piaculares. A καθαίρω.

Καθαρμὸζω, f. όσω, apto, compono. Βοῦς λόκκᾳ καθαρμόζουσα δίφρᾳ, Eur. Hipp. 754.

Καθαρμὸς, οῦ, ὁ, purgatio, purificatio, lustratio. A καθαίρω.

Καθαροποιέω, ῶ, purifico, purgo.

Καθαρὸς, ρὰ, ρὸν, purus, mundus, nitidus, sincerus, merus, candidus; (2) impermixtus, simplex; (3) qui se non contaminavit scelere; (4) expeditus nullo impedimento impeditus; (5) præstans, excellens; ἄρτος καθαρὸς panis purior panis, Gr. V. Siligineum. A καθαίρω.

Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas, nitor, mundities; (2) puritas, innocentia. A καθαρὸς.

Καθαρτάζω, corripio. Ἐκ τῶν λεχέων ξίφη καθαρτάζουσιν ἐξαιρούμενοι, Eur. Andr. 814.

Καθάρσιον, ου, τὸ, purgatio, expiatio, lustratio, piaculum, καθάρσια, lacra expiatoria, piacula, explamina. A κάθαρσις.

Καθαρσιος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, purgatorius, lustralis, expiatorius. Ab eod.

Κάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) expiatio, lustratio. A καθαίρω.

Καθάρτων, pur. nom. m. Ab eod.

Καθαρτὴς, ῆρος, ὁ, purgator; (2) lustrator, expiator. Ab eod.

Καθαρτήριος, α, ὁ, ἡ, ον, purgativus, purgandi vim habens, expiativus. Hinc τὰ καθαρτήρια, ων, purgationes, & τὸ πῦρ καθαρτήριον, ignis purgatorius, purgatorium. Ab eod.

Καθαρτὴρ, ῆρος, ὁ, purgator; (2) expiator, lustrator. Ab eod.

Καθαρτικὸς, ὴ, όν, purgativus, purgandi vim habens; (2) lustralis. A καθαίρω.

Καθαρύλλου, ου, ὁ, ἡ, ὁν, Dim. a καθαρὸς, ἄρτοι τοῦ καθαρύλλου, Alexis, panis purior, vid. καθαρὸς.

Καθαρῶ, gen. fine. *Dor.* pro καθαροῦ

Καθαρῶς, *Adverb.* pure, nitide; (2) dilucide, manifeste; (3) pura mente, candide, sincere; (4) prorsus, omnino.

Καθαυαίνω, aretacio, exaretacio.

Καθαυτὸν, *Adv.* secrsum; (2) per se; (3) plus; (4) ita sponte; (5) suo arbitrio. Ex καθ', & αὐτὸν, is.

Καθεδοῦμαι, f. mo. med. v. καθέζομαι.

Καθέδρα, ας, ἡ, cathedra, suggestum, (2) sedes, sella, sedile, (3) locus exonerandæ alvi; (4) obitus; (5) tessio; (6) habitus sedentis.

Καθέζομαι, sedeo, f. καθεδοῦμαι, sedebo; καθεζέσθω, etiam castra dicuntur ad cubi substantia & manentia; *dicitur* (3) de supplicibus, qui ad aram confugerunt; (4) de meretricibus, quæ in cella se prostituunt. Ἐπὶ δ' ὦν ζυγὸς καθέζετ' ἀρχῆς, Eur. Ph. 75. ἐς τὸ Ἡραῖον, Thuc.

Καθείατο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* ἐκάθητο, a κάθημαι.

Καθεικέναι, perf. inf. act. verbi κατίημι.

Καθεῖλκε, aor. 2. ind. act. v. καθαιρέω, pro καθεῖλε.

Καθειμένος, perf. part. pass. v. καθίημι.

Καθεῖναι, aor. 2. inf. act. v. καθίημι.

Καθεῖντο, 3. pl. pluſq. ind. pass.

Καθειργνυμι, & καθειργνύω, coërceo, cohibeo, concludo. Καθειργνυντο ὑπ' ἐκείνων. Plut.

Καθειρξα, f. ξω. idem a. 1. καθεῖξα, pert. pass. καθειργμαι. Εἴτε δὴ δυτλῷ καθείρξαιμ' ἐς λιθόν τροχηλάτου, Arist. Nub. 740.

Καθείρχθαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. καθειργω.

Κάθειρξις, εως, ἡ, prohibitio, coërcitio. A καθειργω.

Καθεὶς, unusquisque singillatim, unus post alium. Ex κατὰ, & εἷς, *unus*.

Καθεὶς, a. 2. part. act. v. καθίημι.

Καθεῖσαν, 3. f. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro ἐκάθισαν, a καθίζω.

Καθεῖσθαι, perf. part. med. *Att.* pro κάθησθαι, a κάθημαι.

Καθεῖσία, ῶν, idem quod simplex ἵζια.

Καθηγεμονικὸς, ὴ, όν, ad præeundum & præcipiendum ptus. A

Καθηγεμὼν, ονος, ὁ, ἡ, ὁν, dux viæ; (2) suasor, (3) præceptor. A

Καθηγέομαι, ὑμαι, dux sum, duco, præeo. Καθηγήσατο ὁ Κίτσαρος ὁ Ἀθηνόδωρος, Strab. τῶν φιλιτόμων, Plut. Hinc

Καθηγητὴς, οῦ, ὁ, dux viæ; (2) institutor, præceptor, doctor, monitor.

Καθηγήτρια, ας, ἡ, præfecta monasterii, abbatissa. Ab eod.

Καθηγήτωρ, ορος, ὁ, præfectus Monasterii, Abbas. Ab eod.

Καθηδύνω, suave reddo.

Καθηδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, per voluntatem & luxum animo. Ἵνα τὰ φίλτατα καιρὸν καθηδυπαθῶν, Luc. Ἀνακάλεσαι καὶ καθηδυπαθεῖ. τὸ φιλοτελέστατον ἀνάλωμα τῶν χρόνων, Plut. in Alexandr. cap. 28.

Καθῆκα, a. 1. ind. act. v. καθίημι.

Καθῆκον, οντος, τὸ, convenientia, decorum; (2) officium. A κατέχω.

Καθηκόντως, *Adv.* ita, ut officium postulat, convenienter, decenter, rite. A καθήκω.

Καθήκω, convenio, pertineo. Hinc καθήκει μοι, *Impers.* convenit mihi, convenit mecum est mihi; officii mei est, partium meorum est.

Καθηλόω, clavo defigo, clavis configo, figo.

Καθήλωσις, εως, ἡ, confixio, quæ fit clavis, confixio. A καθηλόω.

Καθηλωτὴς, οῦ, ὁ, confixor. A καθηλόω.

Κάθημα, ατος, τὸ, idem quod κάθεμα.

Κάθημαι, sedeo; (2) moneo; (3) desideo; (4) habito; (5) insideo & obsideo; (6) castra meteor. Καθῆσθαι ἐπὶ Ἰλίῳπαν, Xen. πρὸς τὸ πῦρ, Arist. ὅπου ταῖς. Φυραῖς, id. χαμαὶ, id.

Καθημαξευμένως, trito modo. A καθαμαξεύω.

Καθημέριον, *Adv.* in dies, singulis diebus, quotidie. Ex κατὰ, ἡμέρα, *dies*.

Καθημερινὸς, ὴ, όν, quotidianus, diurnus.

Καθημερινῶς, ία, ιον, idem & ex iisd.

Καθημερίζων, ουσα, ον, ὁ, ἡ, ὁν, in diem vivens, præsentibus contentus, minime solicitus de futuris. Ex κατὰ, ἡμέρα, & βίος, *vita*.

Καθηράμην, a. 1. part. med.

Καθαρὸς, ὴ, όν, f. a. 1. ind. act. v. καθαίρω.

Καθηρμόσθην, a. 1. ind. pass. *per Syncop.* pro καθηρμόσθην, a καθαρίζω.

Καθησθαι, 3. sing. pluſq. ind. pass.

Καθῆσθαι, præs. inf. verbi κάθημαι.

Κάθησο, *sede*, 2. sing. imper. med.

Καθήσομαι, *sedebo*, f. 1. indic. med.

Καθῆσο, 3. f. imper. ind. *Ind.* & *Poet.* pro ἐκάθητο.

Καθῆψα, 3. f. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro καθῆψε, a καθάπτω.

Καθηνυμαι, vid. καθίημαι.

Καθηδρώω, ῶ, desudo, Gl. V.

Καθίδρυμα, ατος, τὸ, delubrum, ara, statua, Phil. pulvinar, Ph. A καθιδρύω.

Καθιδρυνθέντες, n. pl. a. 1. part. pass. v. καθιδρύω.

Καθιδρύω, idem quod καθιδρύω.

Καθίδρυσις, εως, ἡ, dedicatio. A

Καθιδρύω, colloco; (2) fundo, instituo, constituo

stituo, erigo; (3) dedico, consecro. Ἐγὼ τοῖς τιμιωτέροις τὸ τιμιώτερον καθίδρυκεν ἡ φύσις, Aristot. Ὅποι καθιερωθέντα διαγινομεθ' ἄν, Arist. Av. 45.

Καθίδρας, Suid. lassus usque ad sudorem.

Καθίζ, 3. p. imperf. ind. act *contr.* pro καθίει, a καθίημι.

Καθίεις, demittor, p. pass. καθειμένον, demissum. A καθίημι.

Καθιερεύω, f. εύσω, sacrifico, sacris operor; (2) sacro, dedico, consecro.

Καθιερεργέω, & ημαι, idem.

Καθιερόω, ῶ, f. ώσω, consecro, devoveo. Τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώσω Μυσίαις ἀναυδοτοις, Lyc. 950. τῷ Θεῷ τῷ δεκάτῳ, Plut.

Καθιερωτέα, consecranda.

Καθίερωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio, devotio. A καθιερόω.

Καθίεσαν, 3. pl. impert. ind. act. v. καθίημι.

Καθίζάνω, sedeo, insideo, resideo; (2) constituo. Ἐφ' ἅπαντα βλαστήματα καθιζάνειν, Isocr.

Καθίζησις, ἡ, sessio, collocatio.

Καθίζθι, 2. f. præs. imper. med. *Dor.* pro καθίζου, a καθίζω.

Καθίζεσαν, acc. sing. part. præs. f. g.

Καθίζω, f. ίσω, sedere facio seu jubeo, colloco; (2) constituo, velut, in insidiis, &c. (3) prostituo, sc. feminam; (4) *dicitur tamen & mutatur*, ut *in med.* καθίζομαι, sedeo; *unde* (1) de supplicibus; (2) de meretricibus in lupanari; (3) de saltatoribus scenicis, cum contumeliæ causa coguntur inter spectatores sedere; (4) de judicibus, qui & Latinis sedere coguntur; (5) de exercitu, sedente ad urbem; (6) de navi sidente. In quorum tamen nonnullis medium usitatius est, *Ern.* Καθίζε τοίνυν δὴ ἐφ' ἱερὸν ζυγίμποδα, Nub. 252. Στίνῃ ὢν μὴ πὶ τῷ σταθμῷ, ἀλλ' ἐπὶ ξύλῳ, id. Vesp. 90.

Καθίημι, demitto; (2) immitto; καθίεις, demittens, & καθείς, in aor. 2. qui demisit; καθίστι, demittere; καθῆκα, demisi; p. perf. καθέωκα, p. pass. καθειμένος, demissus, dejectus; & de barba promitur, *promissaque barba*. Virg. Καθίημι ἐ σαγήνην, τὸ ἱμάτιον, βοστρύχους.

Καθίκιο, *contigit*, 2. f. a. 2. ind. med. *Ion.* pro καθίκν, a καθικνέομαι.

Καθικετεύω, supplico.

Καθικνέομαι, οῦμαι, f. ίξομαι, contingo, adsequor. Μέσον κάρα διπλοῖς κέντροισι μὴ καθίκητο, percussit, Soph. Oed. Tyr. 818.

Καθιλαρύνω, exhilaro, plico.

Καθιμάω, ῶ, f. ήσω, fune demitto; (2) demitto. Ἐξάψας διὰ τ' δυρᾶδος τὸ καλώδιον, εἶτα καθίμα δήσας ζωντόν, Arist. Vesp. 378. Hinc

Καθίμησις, εως, ἡ, demissio per funem.

Καθίνυμαι, insideo, defideo, collocor, apud *Hipp.* Al. καθίζνυμαι, quod vitiosum putatur, *Ern.*

Καθ' ἕκε, 2. 1. part. act. *Dor.* pro καθίσας, a καθίζω.

Καθίξω, 1. sing. 2. 1. conj. act.

Καθ-ξω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro καθίσω.

Καθίσαμαι, fut. 1. ind. med. *Att.* pro καθίσομαι.

Καθιππάζομαι, fut. άσομαι, equo decurro; (2) in equo, vel equitatu incurso. Καθιππάζεσθαι τ' φιλοσοφίας, se exercere in, Lucr.

Καθίππασις, εως, ἡ, invasio & incursio, quæ fit in equo; (2) adequitatio. A

Καθιππάω, petequito, equo decurro.

Καθιπποκρατέω, ῶ, f. ήσω, equis seu equestribus copiis vinco.

Καθιπποτροφία, alendis equis insumo.

Καθίπταμαι, vel καθίπτημι, f. πτήσομαι, devolo, volando descendo.

Καθίσας, 4. 1. part. act. verbi καθίζω.

Καθίσατε, 2. sing. a. 1. imper. act.

Καθίσε, 3. sing. f. 1. ind. act.

Καθσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act.

Καθίσις, εως, ἡ, sessio, sessus. A καθίζω.

Καθίσμα, ατος, τὸ, sessio; (2) sedile, sella.

Καθίσω, 2. sing. præs. ind. act. *per Apocop.* pro καθίσεαι, a καθίζομαι.

Καθισσάω, & καθισσώ, ῶ, f. καθίξήσω, idem quod

Καθίστημι, In pr. fut. aor. 1. constituo; (2) instituo; (3) colloco; (4) efficio, reddo; (5) compono, ordino; (6) paco, in tranquillum statum redigo, *omninoque* (7) bene constituo, firmo. At aor. 2. perf. *pass.* dicitur καθεστηκότα, mores, *et.* res bene constitutæ; ἡλικία καθεστηκυῖα, ætas integra, qualis est militaris, media, ὁ καθεστηκώς, qui non sana mente est; καθίσταμαι, fio, sum, Ὅθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταμαι, Eur. Ph. 51. Παντάχῃ φυλακαὶ καθεστήκασι, Arist. Av. 1166, Καταστήσω σ' ἐγὼ τύραννον, ibid. 1678.

Καθίστασι, 3. f. præs. ind. act.

Καθιστῶσα, præs. part. act. f. g. *contr.* pro καθιστάσα, a καθιστάω.

Καθό, *Adv.* sicut; (2) in quantum, quatenus. Ex κῆ, & ὅ, *quod.*

Καθοδηγέω, ῶ, dux viæ sum, deduco.

Καθοδηγία, ας, ἡ, viæ deductio. A

Καθοδηγός, ὁ, ἡ, dux viæ, seu itineris.

Κάθοδος, ου, ἡ, descensus, migratio ex aliquo loco; (2) reditus, plerumque exsulum in patriam, aut restitutio in regnum.

Καθολικός, ἡ, όν, universalis, perpetuus.

Καθολικῶς, *Adv.* universe, in universum.

Καθόλου, *Adv.* prorsus, omnino, penitus, in universum, in genere, in summa. Ex κῆ, & ὅλος.

Καθομαλίζω, f. ίσω, complano; (2) a ferocia in mansuetudidem redigo. Ex κῆ, & ὁμαλός.

Καθομηρίζω, idem quod simplex ὁμηρίζω, *Homeri e induco, Homericis versibus describo.*

Καθομιλέω, ῶ, f. ήσω, consuetudinem seu commercium habeo; (2) inservio tempori; (3) *cum a.* alloquor, colloquor, alloquendo erigo, recreo, & *in Pass.* in consuetudinem, proverbium abeo. Καθομιλεῖν τοῖς καιροῖς, Aristot.

Καθομολογέω, ῶ, f. ήσω, confiteor; (2) paciscor, despondeo. Καθομολογηθῆναι τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ Παλόρῳ, Plut.

Καθοπλίζω, fut. ίσω, armo. Καθοπλίζειν τινα ὅπλοις, Chrys. Ἰχυρὸς καθοπλισμένος, Luc. 11, 21.

Καθόπλισις, εως, ἡ, actio ipsa armandi.

Καθοπλισμός, οῦ, ὁ, instructio armis, armatura. Ab eod.

Κάθορτος, ὁ, ἡ, ὁ, pro κάτοπτος, *Hipp.*

Καθορᾶ, *intuetur*, 3. f. præs. indic. act. pro καθοράῖ, a καθοράω.

Καθοσιωτικός, ἡ, όν, perspicax. A

Καθοράω, ῶ, despicio, despecto, deorsum adspicio; (2) perspicio, oculis lustro; (3) animadverto. Ἀτενίσαν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς καθορῶν, fixis, Luc. Καὶ δὴ καθορῶ τῷ οἰκίαν τῷ τῦ Διός, Arist. Pace, 178 Τοῖς ἀοράτως γενόμενα καθορᾶται, Rom. 1, 20.

Καθορίζω, f. ίσω, definio. Hinc

Καθοριστικός, ἡ, όν, definitivus, perspicuus, certus.

Κάθορμα, ατος, τὸ, collare, ornamentum, Hel. Ex κῆ, & ὅρμος, *monile.*

Καθορμίζω, f. ίσω, stationem subeo, in portum appello. Καθορμίζειν ἑαυτὸν εἰς ἡσυχίαν, Plut. Καθορμισθῆναι ἐς τὸν Ἑφεσον, Thuc.

Καθόρμιον, ου, τὸ, monile.

Καθοσιόω, ῶ, f. ώσω, sanctum reddo, sanctifico; (2) expio; (3) consecro, dico, devoveo; (4) sacrifico. Καθοσιώσας τὸν σῶλον καθαρμοῖς, Plut. Ἐπεὶ ἢ βωμῷ πόσους κ' σφαγίμαλα καθοσιοῖτο, Arist. Plut. 660.

Καθοσίωσις, εως, ἡ, sanctificatio, justificatio, & condemnatio; (2) devotio, dicatio.

Καθόσον, *Adv.* quantum.

Καθότι, *Adv.* eo quod. Ex κῆ, & ὅ, τι.

Κάθυ, 2. f. a. 2. imper. med. v. καθίημι, vel *Ion.* a καθέομαι.

Καθυβρίζω, f. ίσω, insolenter adficio injuria, injuria lacesso, dedecore adficio. Τοῖς ζῶσι ἄχεσιν καθυβρίζειν, insultare, Soph. Ai. 153. Ὡς μή τις αὐτὸς σ' ἀτιμάσῃ καθυβρίσῃ, Eur. Med. 1383. Οἳ τὰ ζώντων ζώσιν χέρας σαλπὶς ζυλοῦντας, Soph. Phil. 1353.

Καθυγραίνω, madefacio, humecto, irrigo.

Καθύγρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, humidus, madidus.

Κάθυδρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, aquis abundans. Ex κῆ, & ὕδωρ.

Καθυλακτέω, ῶ, f. ήσω, oblatro, latro in.

Καθυλομανέω, ῶ, frondibus & follis luxurio, supervacuis frondibus silvesco.

Καθυμνέω, ῶ, f. ήσω, decanto, celebro.

Καθυπερίχω, supero, vinco.

Καθυπερίχω, idem, superior sum.

Καθυπερηφανέω, insolens, arrogans sum.

Καθύπερθε, vel καθύπερθεν, *Adv.* in summo loco, supra. Ex κῆ, & ὑπέρθεν, *supra.*

Καθυπερτερέω, præsto, superior sum.

Καθυπέρτερος, ίρα, ερον, superior; (2) præstantior; (3) ditior; (4) elatior. Hinc Superl. καθυπέρτατος, editissimus, supremus.

Καθυπισχνέομαι, ήσομαι, fut. νέσομαι, promitto, polliceor; (2) voveo. Καθυπισχνεῖται τῇ θεῷ, Naz.

Καθύπνος, ίος, ὁ, ἡ, ὁ, gravi s. alto somno oppressus, graviter consopitus. Ab ὕπνος.

Κάθυπνος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem & ex iisd. Hinc

Καθυπνόω, ῶ, f. ώσω, abdormio, somnum capio. Ἵνα ἢ καθυπνώσεις ἡδέως, Xen.

Καθύπνωσις, εως, ἡ, obdormitio. A καθυπνόω.

Καθυποτάσσω, subjicio; (2) suggero, admoneo.

Καθυποφαίνω, exprimo dicendo, demonstro.

Καθυποδείκνυμι, idem.

Καθύπόκειμαι, subjaceo, subsisto, suppositus sum.

Καθυποκρίνομαι, histrionica actione exprimo; (2) simulo, ap. *Jos.*

Καθύποπτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, suspectus.

Καθυποτάσσω, vel καθυποτάττω, subigo, subjicio.

Καθυπουργέω, ministro.

Καθυστερέω, ῶ, posterior sum, tardius venio, cedo, inferior sum.

Καθυστερίζω, f. ίσω, tardo, moror. Ex κῆ, & ὕστερος.

Καθυφαίνω, intexo, detexo.

Καθυφείς, 2. 2. part. act. verbi καθυφίημι.

Καθύφεσις, εως, ἡ, prævaricatio. A

Καθυφίημι, submitto, remitto; (2) cedo; (3) prodo causam adversariis, prævaricor; (4) subtraho. Τὸν ἧ καιρὸν τῶν πραγμάτων ἐάν τις ἐκὼν καθυφῇ, Dem.

Καθυψηλός, ἡ, όν, altus.

Καθύω, compluo. Ex κῆ, & ὗω, *pluo.*

Καθωραΐζομαι, f. ίσομαι, glorior.

Καθώς, *Adv.* sicut, prout, velut.

Καθώσπερ, *Adv.* idem.

ΚΑΙ, *Conj.* &, atque, ac; (2) etiam; (3) æque, perinde, sic &; (4) quam, ac; (5) sed, at; (6) nam; (7) aut; (8) igitur; (9) an vero; (10) ponitur & pro relativo pronomine; (11) *post τις vel τι significat* tandem; (12) abundat, Attice. Hinc (13) καὶ vel κ' ἄν, etiam, etiamsi, plane; (14) κἄν εἰ, quod si; (15) κ', γάρ, etenim, & quidem; (16) κ' γε, quamquam, tamen, atqui; (17) κ' εὐθύ, continuo, protinus, ideo, vel κ' δὴ κ', & quidem, & certe, quin etiam; (18) κ' εἰ, etsi, etiam si; (19) κ' ἤ, sive; (20) κ' μάλα, certe, ita, profecto; (21) κ' μὴν, enimvero, & vero, & sane, & profecto, porro, cæterum, jam vero, equidem; (22) κ' μὴν κ', quin etiam; (23) κ' μάλα γε, at tamen, at vero; (24) κ' τοί, atqui; at; etiam; quamquam; & quidem, & vero; proinde; itaque & tamen; (25) κ' τοι εἰ, vel ἐάν, quod si; (26) κ' γὰρ τοι, etenim; (27) κ' οὐ, κ' μὴ, non autem; (28) κ' τὰ πάλαι, atque adeo; (29) κ' σταλαι, jam pridem, (30) κ' εἰμι, quamvis, quamquam, (31) κ' ταῦτα, idque præsertim; (32) κ' ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, atque

hæc quidem ita se habere, sed de his Recentiores.

ΚΑΤΑΔΑΣ, ους, ὁ, carcer subterraneus, in quem fontes conjiciebantur apud Spartanos; (2) barathrum, sive fossa, in quam conjiciebantur apud eosdem cadavera supplicio affectorum.

Καϊάφας, α, ὁ, Caiaphas. Nomen viri Hebr. *Lapis, S. Petrus.*

Καϊάν, Conj. & quidem. Ex καὶ & γέ.

ΚΑΙΚΙΑΣ, ου, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æstivo spirans.

Κάϊν, ὁ, Cain. Nomen viri Hebr. ἄκλητον, *Adquisitus.*

Καϊνάν, ὁ, Cainan. Nomen viri Hebr. indeclinabile. *Possessor.*

Καινία, ας, ἡ, victoria cæde parta, Hes. A καίνω.

Καινίζω, fut. ίσω, novo; (2) renovo. A καινὸς. Hinc

Καινισμὸς, οῦ, ὁ, novatio, innovatio.

Καινιστὴς, οῦ, ὁ, innovator, Gl. V.

Καινοδοξία, ας, ἡ, studium & amor rerum novarum. Ex καινὸς, & δόξα, *opinio.*

Καινολογία, ας, ἡ, sermonis novitas, nova loquendi ratio. Ex καινὸς, & λόγος.

Καινοπήνης, ίδος, ὁ καὶ ἡ, novo quodam modo compactus, s. novus. A πήγνυμι.

Καινοπήμων, ονος, qui nova mala expertus est. A πῆμα.

Καινοποιέω, ῶ, res novas facio; (2) reficio, novo, innovo aliquid. A καινοποιὸς. Hinc

Καινοποιητὴς, οῦ, ὁ, novis artificiis utens.

Καινοποιΐα, ας, ἡ, res novæ, rerum conversio.

Καινοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, novator, nova faciens. A ποιέω.

Καινοπροφία, ας, ἡ, rerum novarum designatio. A πρόφημι.

Καινοπραγία, ας, ἡ, novitas moris.

Καινοπρεπίσερος, Adv. insolentius.

Καινοπρεπὴς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, novi moris, insolitus. A πρέπω.

Καινοπρεπῶς, Adv. nove, insolenter.

ΚΑΙΝΟΣ, ἡ, όν, novus; τὸ καινὸν, v. c. πολέμου, Atticis notat vicissitudines belli. Hinc ἐκ καινῆς, denuo, de integro.

Καινοχρημάτιστος, ου, novo modo formatus, insolens. A χρηματίζω.

Καινοτάφος, ου, novo modo sepultus.

Καινότης, ητος, ἡ, novitas. A καινὸς.

Καινοτομέω, ῶ, fut. ήσω, innovo, res novas facio, molior; (2) metallum aut lapidem excido. A καινοτόμος. Hinc

Καινοτόμημα, ατος, τὸ, innovatio, rerum novatio, novum institutum.

Καινοτομία, ας, ἡ, innovatio; (2) rerum novarum molitio; (3) novitas. A

Καινοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui novas res molitur; (2) qui novi quid instituit, novitatis studiosus. Ex καινὸς, & τέμνω.

Καινότομος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo novæ vitæ sectæ & apertæ sunt. Ex illis.

Καινοτόμος, nove, novo quodam more.

Καινούργιος, ου, novi moris, insolens.

Καινουργέω, ῶ, f. ήσω, desigho, res novas edo. Τὸ κατὰ τὰς ἀνθρώπους καινουργῆσαι, Luc. A καινουργὸς. Hinc

Καινούργημα, ατος, τὸ, innovatio.

Καινουργία, ἡ, idem.

Καινουργίζω, f. ίσω, idem quod καινουργέω. Hinc

Καινουργισμὸς, οῦ, ὁ, innovatio.

Καινουργὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, innovator, nova operans. Ex καινὸς, & ἔργον.

Καινοφανὴς, ὲς, novitatis, s. insolentiæ speciem habens. A φαίνομαι.

Καινόφιλος, ὁ καὶ ἡ, recens amicus; (2) qui non iisdem, sed subinde novis rebus utitur.

Καινοφωνέω, novis verbis utor.

Καινοφωνία, ἡ, ας, ἡ, novitas votum. Ex καινὸς, & φωνὴ, vox.

Καινόω, ῶ, f. ώσω, novo, innovo, renovo. A καινὸς.

Καίνυμαι, vinco. Ἡ ῥα γυναικῶν φῦλον ὑπαίνυτο, Hesiod. Ἀσπ. 4. A

ΚΑΙΝΩ, perimo, interficio, occido. Πρὶν σφατέμεν καινεῖ, Eur. Phœn. 84.

Καινῶς, Adv. nove, novo modo. A καινὸς.

Καίομαι, ardeo, conflagro, p. pass. καυμένος, combustus. Καίεσθαι δίκαι, Il. 21, 553. Φυτὰ, ib. 21, 362. A καίω, ὑπω.

Καιπέφρι, dat. plur. *Ion.* pro καιπέφασι, a καίω.

Καίοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐκαίοντο.

Καίπερ, *Conj.* etsi, quamvis. Ex καὶ, & περ

Καιρὲ, ὲς, ὁ, ἐν, ad tempus spectans, tempus significans.

Καίριος, ία, ιον, vel καίρι⊙ς, ὴ, ὸ καὶ ὸν, tempestivus, opportunus; (2) dicuntur καίρια, quibus maxime prodesse quid vel nocere potest; unde (3) lethalis, de plaga, ictu, &c. Οὐκ ἐν καιρίῳ ἐξὸ πάγη βέλος, Hom. Il. 4, 185. A καιρὸς.

Καιρίως, *Adv.* tempestive, opportune; (2) lethaliter.

Καιροπλία, ἡ, tempus continuum, perpetuum, ap. *Jos.*

Καιρόεις, όεσσα, όεν, bene textus; ut hinc fit Homericum illud καιροέσσιν, nempe pro καιρωταῖς, gen. pl. fem. Od. 7, 107. A

ΚΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, licium.

ΚΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, occasio, opportunitas temporis, loci, immo quæcunque opportunitas, & facultas, *imp.* vitæ tuendæ, *male* & (2) victus, ut καιρὸς ἐστὶν *pro* grammine; (3) modus; (4) tempus certum & statutum; (5) quod par est, decet; (6) status rerum & conditio; (7) ἐν καιρῷ, ex tempore, ὥρας καιροῦ, & εἰς καιρὸν, in præsentia.

Καιροσκοπέω, tempus, occasionem speculor.

Καιροτηρέω, idem.

Καιροφυλακέω, &

Καιροφυλακτέω, ῶ, idem. Ex φυλάττω.

Καιρόω, ῶ, stamen connecto. A κοῖρος. Hinc

Καίρωμα, ατος, τὸ, connexio stamina.

Καίρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Καιρωτὴς, ὸς, textrix. Ab eod.

Καιρωτρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæsar Nomen Latinum.

Κάϊτε, *Conj.* quamquam.

ΚΑΙΩ, & *Att.* κάω, f. καύσω, & καύσομαι, p. κέκαυκα, uro, incendo, cremo, ustulo; (2) uro, ut nix, vel frigus, *med.* etiam ardeo. *Pass.* idem, uror; (3) amo, *sum Gen.* a. 1. ἐ. καύθην, 2. ἐκάην. Οὐδὲ καίουσι λύχνον, Matt. 5, 15. Ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυθήσομαι, 1 Cor. 13, 3.

Καϊτυγλία, ας, ἡ, malum nuncium; (2) maledicentia. A

Καϊτυγλὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, malus nuncius.

Καϊτυγλτὴς, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

ΚΑΚΑΑ, ου, τὰ, nuri, Hes.

ΚΑΚΑΛΙΑ, ας, ἡ, Cacalia, Lonicer, *herba.* Plin. 27. §. 80. c. 11. *Angl.* The Chervil, Strange Colts foot.

Καϊκαρδία, ας, ἡ, ignavia, timiditas. Ex κακὸς, & ἀνὴρ.

Καϊκαρίω, ῶ, excito. Vox Laconica.

ΚΑΚΑΩ, caco; κακᾶν, cacare.

Κάκεῖ, pro καὶ ἐκεῖ, & *ibi* & *illic*, per crasin Atticam

Κἀκεῖθεν, & *illinc*, ex καὶ & ἐκεῖθεν.

Κἀκεῖνος, & *ille*, ex καὶ & ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, & *illuc*, ex καὶ & ἐκεῖσε.

Κακέμφατον, ου, τὸ, dictio obscœna; (2) oratio mali ominis. Ab ἐμφάτω.

Κακεμπορία, ας, ἡ, ars mercatoria parum grata.

Κακεντρεχία, ας, ἡ, dolertia subdola & malefica. A

Κακεντρεχὴς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, solers in re mala, astutus, versutus, malitiosus. Ab ἐκτρέχω, *solers.*

Κακεργάτις, ιδος, ἡ, *verbifica.*

Κακεργίστης, ου, ὁ, malificus. Ab ἔργον.

Κακεργὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, malefica. A ῥέζω.

Κακέχαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, extreme malus & impurus.

Κακηγὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, de quo mala loquuntur, ingenuus, ignobilis. Hes. Ex ἀγω.

Κάκη, ης, ἡ, malitia; (2) ignavia, timiditas, nullitia; (3) *proprie* vitium rei cujuslibet in quocunque genere. Κακοβουλίαι, malis consiliis impetu, ψυχὴ δ' ἀλγεῖ κακοβουλίῃσι, Eurip. Ion. 877. A κακὸς.

Κακηγορία, ῶ, ἡ, ἄκκ, maledicentia, convitior. Εἰσὶν γὰρ αὐτίκα δὲ τινες ὄντες ἐπὶ τῇ ἐκείνου κακηγορίᾳ, Lucian. Piscat. 1.

Κακηγορία, ας, ἡ, maledictum.

Κακηγόρισμα, ατος, τὸ, idem, ut κακηγορία, δίκη, actio injuriæ ex maledictis.

Κακηγορίστερος, maledicentior; κακηγορίστατος, maledicentissimus. A

Κακήγορος, ου, ὁ καὶ ἡ, maledicus. Ab ἀγορεύω.

Κακηγορος, maledicus, cum maledicentia.

Κακηπελέων, *Nicandro* dicitur, ὁ κακῶς ἔχων, qui male habet, æger. A κακὸς, & πέλω, fum, ad exemplum Homerici ὀλιγηπελέων, Il. 15. 24.

Κακῆς, *malis*, dat. plur. *Ion.* pro κακαῖς.

Κακία, ας, ἡ, malitia, malignitas; (2) vitium, pravitas; (3) peccatum, scelus; (4) ignavia, timiditas; (5) incommodum, malum, afflictio. A κακὸς.

Κακιζοτιχία, ας, ἡ καὶ ἡ, artem vituperans. Ex κακίζω, & τίχη, *ars.*

Κακίζω, f. ίσω, vitupero, κακίζομαι, ignavus fio, fum timidus, Eur. Ion. 894. A κακὸς.

Κακιμμένος, adversa luna natus, infelix. A μήν, *mensis.*

Κάκιον, *Adv.* pejus. A κακὸς, κακίων, *pejor.*

Κακίσαι, aor. 1. inf. act. verbi κακίζω.

Κακισμὸς, οῦ ὁ, vituperatio, ipsa actio vituperandi, probrum, detractio. A κακίζω.

Κακίστα, *Adv.* pessime. A κακὸς, κακίστος.

ΚΑΚΚΑΒΑ, ης, ἡ, perdix.

ΚΑΚΚΑΒΗ, ης, ἡ, κάκκαβος, ου, ὁ καὶ κάκκαβος, ου, ὁ, cacabus, testacea.

Κακκαβίζω, cacabizo, convicium; (2) ululantium. A κακκάβη.

Κακκάβιον, ου, τὸ, parvus cacabus, Dim.

Κακκάβις, ίδος, ἡ, perdix.

Κακκάζειν, *albinorum* cantus ad ovorum partum, Hes. At Poll. Meleagrorum.

Κακκαλὸς, idem quod κακκᾶν.

Κακκασίειν, *dormitare*, præs. inf. act. *Att.* pro κατακεῖν, a κατακεῖμαι.

Κακκασίο, decumbere cupio, pro κατακείσω.

Κακκεφαλῆς, ἐκ κεφαλῆς, ex κῆ, ἐκ, & κεφαλὴς, a κεφαλὴ, *caput.*

Κάκκη, ης, ἡ, merda.

Κακκῆσαι, a. 1 inf. act. *per Syncop.* pro κατακῆσαι, seu κατακαῦσαι, a κατακαίω.

Κακκόρυθα, *in galeam*, ex κατὰ, & κόρυθα.

Κακκορυφίω, *in verticem*, ex κατὰ, & κορυφὴ.

Κακκυρτὸν, pro κάλαχρυπτὸν, a κατακρύπτω.

Κακοζήλωτος, ου, *Epith.* chori; truhis, ludicrosa. A βακχεύω.

Κακόζηλος, ὁ καὶ ἡ, male s. duriter vivens.

Κακοθλαστία, ῶ, f. ήσω, male germino. A

Κακόθλαστος, ὁ καὶ ἡ, male germinans, ingerminando deficiens. A βλαστάνω.

Κακόθλητος, ου, frustra jactus, *Epith.* teli.

Κακοβουλία, malè consulo.

Κακοβουλία, ας, ἡ, malum consilium, temeritas, perversitas & pravitas in capiendis consiliis. A

Κακόβουλος, ὁ καὶ ἡ, cujus malum est consilium; malevolus, stultus, parum prudens. A βουλὴ.

Κακοβούλως, temere, imprudenter.

Κακογαμβρὸς, ὁ καὶ ἡ, infelix, ob generum, s. ob affinitatem.

Κακογάμιον, ου, τὸ, nuptiæ malæ, sive malo consilio & non rite contractæ, ut κακογαμίων δίκη, accusatio ob tales nuptias. A γάμος.

Κακόγαμος, ὁ καὶ ἡ, qui infelici matrimonio utitur.

Κακογειτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, malus vicinus.

Κακογένειος, ὁ καὶ ἡ, male barbatus, cui tenuis vel rara est barba.

Κακογηθὴς

Κακογενής, ές, ignobili & sordido genere natus.

Κακογλαρτ@, ος, ὁ ἡ ὁ, qui est malæ linguæ, inauspicatus; maledicus, jactator, &c.

Κακόγονος, ος, male, infeliciter natus. A γίνομαι.

Κακοδαιμονίζω, ἴσω, ἴζω, a malo genio sive cacodæmone agor.

Κακοδαιμονίω, ῶ, f. ήσω, sum infelix, adversa fortuna utor.

Κακοδαιμονία, ας, ἡ, infelicitas, calamitas.

Κακοδεμοσύνη, ης, idem.

Κακοδικαιμορίζω, f. ίσω, infelicem judico. A

Κακοδαίμων, ον@, ὁ ἡ ὁ, infelix, miser, calamitosus; (2) malus dæmon, malus genius seu spiritus.

Κακοδάκρυτος, ον, tristis, luctuosus. A δακρύω.

Κακοδεχθία, male excipio, male acquiesco, offendo. A δέχομαι.

Κακοδιδασκαλία, ας, ἡ, male doceo.

Κακοδικία, ας, ἡ, malum & corruptum judicium. Ex δίκη.

Κακόδμος, ος, male olens. Ex ὀσμή.

Κακοδοξία, ῶ, f. ήσω, sum pravæ & malæ opinionis; (2) infamia laboro. Ἥρως ἢ πάντες κακοδοξίαν. Xen.

Κακοδοξία, ας, ἡ, mala opinio; (2) malum nomen; (3) infamia, ignominia. A

Κακοδοξος, ος, ὁ ἡ ὁ, ignobilis; (2) malæ famæ. Ex δοξα.

Κακοδουλος, ος, ὁ, malus & infelix servus.

Κακοειδής, ές, malæ specie, deformis.

Κακεμβολία, ἡ, malus ac sordidus vestitus. A

Κακενδυμος, ους, ὁ ἡ ὁ, male indutus, perpetuam vestitus, pannosus, detrita veste amictus. Ex ἔνδυμα, vestis.

Κακοέπεια, ας, ἡ, fermo vitiosus; (2) maledicentia, obtrectatio. Ex ἔπος.

Κακοεργία, ῶ, f. ήσω, maleficus sum.

Κακοεργία, ας, ἡ, f. ια, pro κακουργία, maleficium, improbitas, &c.

Κακοεργος, ος, ὁ ἡ ὁ, maleficus. Ex ἔργον.

Κακοζηλία, ας, ἡ, male & infelix æmulatio, nimia cultus.

Κακόζηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, malus & infelix æmulator seu imitator, malus affectator.

Κακόζηλως, male & infelici affectatione.

Κακοζωία, ας, ἡ, misera vita. Ex ζωή.

Κακοήθεια, ας, ἡ, calliditas; (2) malignitas; (3) fraus callida.

Κακοήθης, ες, ὁ ἡ ὁ, male moratus; (2) malignus, malitiosus; (3) callidus, fraudulentus. Ex ἦθος, mos.

Κακοηθῶς, Adv. maligne.

Κακοηχής, ές@, ὁ ἡ ὁ, male sonans.

Κακόηχος, ον, idem. Ex ἦχος.

Κακοθάλπης, ες, non idoneus ad fovendum. Ex θάλπω.

Κακοθάνατος, ον, male, misere moriens.

Κακοθελής, ές, ὁ ἡ ὁ, malevolus, malignus. Ex θέλω.

Κακοθέλεια, & κακοθέλειτα, ας, ἡ, malevolentia, obtrectatio. Ex illi.

Κακοθεος, ον, infelix, ut κακοδαίμων.

Κακοθεράπεια, ἡ, mala & perversa curatio morbi.

Κακοθρεμμοσύνη, ης, ἡ, ignavia, propter quam res male geruntur & disponuntur. A

Κακοθύμαν, ους, ὁ ἡ ὁ, qui est corpore male constituto; (2) male dispositus; (3) ignavus. Ex τίθημι.

Κακοθυνεῖν infelicem esse, vel male habitum, κακοθυνεῖν dicuntur τὰ πρόβατα, oves, cum male proveniunt agni, plerique partu sunt infelices, cum parva agnorum copia est. Ex θύνω, cædo.

Κακόθυμ@, contr. κακόθρους, ος, ὁ ἡ ὁ, maledicus, infaustus.

Κακοθυμία, ας, ἡ, malevolentia, animus malo affectus. A

Κακοθύμως, ν, ὁ ἡ ὁ, qui malo, seu malevolo animo est.

Κακοίλιον, ν, τὸ, infelix Ilium; scelestum Ilium.

Κακοῖο, gen. sing. Ion. pro κακοῦ.

Κακοκαρπία, ας, ἡ, annus sterilis. A

Κακόκαρπ@, ος, ὁ ἡ ὁ, male & infelicem fructificans, malos fructus gignens.

Κακοκέλαδος, ος, male sonans; (2) maledicus, invidus.

Κακοκέρδεια, ας, ἡ, Ion. κακοκέρδια, ας, ἡ, turpis quæstus. Ex κέρδος.

Κακοκερδέστερος, Ion. & Poët. pro κακοκερδέστερος.

Κακοκλεὴς, ὁ ἡ ὁ, infamis, qui malæ famæ est. Ex κλέος.

Κακόκτιτος, ος, male conditus. A κτίζω.

Κακοκτήμων, ον, male possessionatus. A κτῆμα.

Κακοκυμοσύνη, ης, ἡ, malum & corruptum judicium. Ex κῦμα.

Κακολαίμητος, ος, male dormiens.

Κακοκρισία, ας, ἡ, pravum & iniquum judicium. Ex κρίσις.

Κακολίρισις, ον, insepultus, male sepultus.

Κακολίμενος, ος, ὁ ἡ ὁ, malum portum habens. Ex λιμήν.

Κακολογία, male dico, obtrecto. Δωήσει τάχυ κακολογῆσαί μέ, Matt. 9, 39.

Κακολογία, ας, ἡ, obtrectatio, cum malè de aliquo loquimur.

Κακολογικὸς, ἡ, όν, vituperatorius. A

Κακολόγος, ος, ὁ ἡ ὁ, obtrectator.

Κακομαθὴς, ὁος, ὁ ἡ ὁ, qui male didicit, male doctus. Ex μανθάνω.

Κακόμαντις, εως, ὁ ἡ ὁ, malus vates, mala vaticinans.

Κακομάχανος, ος, ὁ ἡ ὁ, malorum machinator, & excogitator. Ex μηχανή.

Κακομαχία, ῶ, f. ήσω, malitiose, improbe, ac subdole, item prave, timide, ignave pugno. Ex μάχη.

Κακομίλητος, ον, mala tristia canens. Ex μέλος.

Κακομετρία, ᾶ, male metior.

Κακομέτρητος, ον, recta mensura carens. A

Κακόμετρ@, ος, ὁ ἡ ὁ, male metiens. Ex μέτρον.

Κακομήδης, ες, ὁ ἡ ὁ, cui malum est consilium; (2) fraudulentus, astutus. Ex μῆδ@, consilium.

Κακομήτης, ου, ὁ, malo consilio utens, cujus mala sunt consilia. Ex μητις.

Κακομητις, ιος, idem.

Κακομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, malam habens matrem. Ex μήτηρ.

Κακομηχανάομαι, ῶμαι, mala machinor, mala struo vel molior. A κακομάχανος.

Κακομηχανία, ας, ἡ, f. ησα, idem & ab eod.

Κακομηχανία, ας, ἡ, mala ars, dolus, fraus, machinatio malorum. Ab eod.

Κακομήχαν@, ος, ὁ ἡ ὁ, malorum excogitator, malorum machinator. Ex μηχανή.

Κακομιλία, ἡ, consuetudo cum pravis.

Κακομιμητὸς, Adv. male imitando. Ex μιμέομαι.

Κακόμισθος, malum aut nullum præmium ferens.

Κακομοιρία, ἡ, fatum adversum.

Κακομοιρίος, ον, infelix.

Κακόμορος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem.

Κακομορφία, ας, ἡ, deformitas. A seq.

Κακομορφ@, ος, ὁ ἡ ὁ, deformis. Ex μορφή.

Κακόμοχθος, ος, ὁ ἡ ὁ, male, i. e. in vanum laborans.

Κακονοῶ, ῶ, malevolus sum, male cogito.

Κακόνοια, ας, ἡ, malevolentia. A

Κακόνο@, contr. κακόνους, ος, ὁ ἡ ὁ, malevolus, mala mente præditus. Ex νόος.

Κακονομία, ἡ, pravæ leges.

Κακόνομ@, ὁ ἡ ὁ, qui malis legibus utitur.

Κακονόητα, Adv. minus malevole. A κακόνους.

Κακονυμφευτος, ος, idem quod.

Κακόνυμφος, ος, ὁ, quæ infeliciter nupsit. Ex νύμφη.

Κακόξεν@, ος, ὁ ἡ ὁ, quæ male se gerit erga hospites, inhospitalis.

Κακόος, malevole. A κακόω.

Κακόξυνετος, ος, ὁ ἡ ὁ, in malis sapiens ac prudens. Ex ξυνετός.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio, molestia, ærumna, calamitas, labor.

Κακοπαθέω, ῶ, f. ήσω, mala patior, tolero adversa, vexor, cum molestia, ærumna, &c. fero. Ex κακὸς & πάθος. 2 Tim. 2, 3. 4.

Κακοπαθὴς, ὁὺς, ὁ ἡ ὁ, ærumnosus, calamitosus, malis pressus. Ex πάθος.

Κακοπαθητὸς, ὸν, idem.

Κακοπαθῶς, Adv. ærumnose, male, adverse.

Κακοπαρθενίτατος, indigno virgine modo.

Κακοπαρθενος, ον, virgini non convenions, facta indigna virgine.

Κακοπατρος, ιδος, ὁ ἡ ὁ, malo patre ortus; (2) qui obscuris est natalibus; (3) cui mala est patria. Ex πατὴρ, vel πατρὶς.

Κακοπέτης, male volans. Ex πέτομαι.

Κακόπηρος, ος, ὁ ἡ ὁ, malam habens peram. Ex πήρα.

Κακοπηὴς, ές@, ὁ ἡ ὁ, impurus, sordibus & illuvie fœdus; (2) malignus. Ex πηὸς@.

Κακοπιστία, ας, ἡ, perfidia.

Κακόπιστος, ον, perfidus.

Κακόπλαστ@, ος, ὁ ἡ ὁ, male fictus, si sit a πλάσσω, fingo, sed affertur ex Hermog. pro errativus, ut sit a πλάζομαι, erro.

Κακοπλάστως, per fictionem parum elegantem.

Κακοπλάω, male navigo.

Κακοποιέω, male facio, noceo, Luc. 6, 9.

Κακοποιητικὸς, ἡ, όν, maleficus.

Κακοποιία, ας, ἡ, maleficentia, maleficium. A

Κακοποιὸς, ὁ, ὁ ἡ ὁ, maleficus, malis addictus. Ex ποιέω.

Κακοπολιτεία, ας, ἡ, prava reipublicæ administratio, corruptus reip. status.

Κακοποιητικὸς, ἡ, ex Aristot. affertur pro pessime adfectus ad labores tolerandos, ad laborem inceptus, debilis. Ex πονέω.

Κακόποτμος, ος, ὁ ἡ ὁ, infelix.

Κακόπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, qui infirmis est pedibus.

Κακοπραγία, infelix fum. A

Κακοπραγὴς, ές@, ὁ ἡ ὁ, male factus. Hes. A πρᾶξις, vel πράσσω. Hinc

Κακοπραξία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis, seu gerendis; (2) infelicitas quæstus, fors dura, res adversæ.

Κακοπραγμονέω, improbe ago; (2) improbas seu malas res molior, male cogito.

Κακοπραγμοσύνη, ης, ἡ, nequitia, improbitas, calumnia. A

Κακοπράγμων, ον@, ὁ ἡ ὁ, qui malus est negotii, qui se improbe gerit, litigiosus, calumniator. Ex πρᾶγμα.

Κακοπρόσωπ@, ὁ ἡ ὁ, informis.

Κακόπτερ@, ος, ὁ ἡ ὁ, male pennatus, male volans. Ex πτερὸν.

Κακορραφία, ας, ἡ, Ion. κακορραφίη, ης, ἡ, malorum machinatio, insidiæ, dolus, fraudes. A κακορράφος.

Κακορραφίησι, Ion. & Poët. pro κακορραφίαις.

Κακόρραφ@, ος, ὁ ἡ ὁ, malorum sutor, dolorum machinator. Ex ῥάπτω.

Κακορρίζης, ης, ὁ, maleficus, improbus. A ῥίζα.

Κακορραμοσύνη, ης, ἡ, maledicentia. A

Κακόρραμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, maledicus; (2) indifertus, expers eloquentiæ. Ex ῥῆμα.

Κακορρύθμιζω, q. d. malo strepitu linguæ prosequor, vel insector. Οὐ γὰρ ἀπ@ ἀδράστου φίλην ἔπεσαι ἡμῶν πλὴν ἀσλὴν κακορρύθμιζες; Arist. Ach. 582. Τίς ἡ χρεὼν ἐ κακορρυθμισθεὶς ζῆ; id. Thesm. 903. Χαλεπὸν κακορρυθμεῖς; Eur. Hipp. 344.

KAKOΣ, ἡ, όν, proprie vitiosus, vitio aliquo laborans in suo genere; (2) malus, improbus, nequam; (3) infaustus, pernicosus; (4) infelix; (5) ignavus, timidus; (6) ignobilis; (7) humilis, abjectus; (8) pauper; (9) vilis vetusque. Hinc τὸ κακὸν, ὦ, scelus, damnum.

Κακόσαρκ@, ος, ὁ ἡ ὁ, macilentus. Ex σάρξ, caro.

Κακοσαρκία, ας, ἡ, cibi fastidium. A

Κακοσιτ@, ος, ὁ ἡ ὁ, qui stomachi vitio cibum fastidit.

Κακοσκελὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui pravis est cruribus. Ex σκέλος.

Κακοσμία, ας, ἡ, malus odor, fœtor. A

Κακοσμ(ῶ), ῶ, ὁ ᾗ, ὴ, malum odorem ſpirans. Ex ὀσμή.

Κακόσπερμ(ος), ος, ὁ ᾗ, ὴ, male ſementans, malum ſemen proferens ſeu habens. Ex σπέρμα.

Κακόσπλαγχνος, ον, excors, timidus.

Κακοσπορία, ᾶς, ἡ, mala ſitio, i. e. alieno loco, &c. A σπείρω.

Κακοσόμβ(ηρος), aſſerunt ex Hom. Il. α. 105. ſed legendum κὰκ' οσόμβ(ηρον).

Κακοστατέω, ῶ, male ſto, male conſtitutus ſum. Ex στατός, ſtans.

Κακοστομαχ(ῶ), ὁ ᾗ, ὴ, cujus ſtomachus male affectus eſt; (2) qui ſtomachum lædit.

Κακοστομία, ᾶς, ἡ, ἀσω, maledico, convitior; (2) male pronuncio.

Κακοστομία, ας, ἡ, vitium, quo quis male pronunciat verba alienæ linguæ; (2) maledicentia. A

Κακόστομ(ος), ος, ὁ ᾗ, ὴ, qui mali eſt oris, maledicus; (2) qui perperam pronunciat verba alienæ linguæ. Ex στόμα.

Κακόστρωτος, ον, male ſtratus, incommodus, de lecto.

Κακοσύμβελ(ος), ος, ὁ ᾗ, ὴ, male ſuadens, malſuada, Gl. V.

Κακοσύνετ(ος), ος, ὁ ᾗ, ὴ, prudentia abutens ad malum.

Κακοσυνθησία, ας, ἡ, malum fœdus; (2, mala compoſitio; (3) malorum ſtructura & machinatio. Ex ζυντίθημι.

Κακοσύνθησις, ἡ, idem.

Κακοσύνθετ(ος), ος, ὁ ᾗ, ὴ, male compoſitus.

Κακοσύστατ(ος), ος, ὁ ᾗ, ὴ, male conſiſtens Ex ζυνίσταμαι.

Κακοσφυξία, ας, ἡ, gravitas pulſus. Ex ζφύξις, *pulſus venar. m.*

Κακοσχημόνως, *Adv.* indecenter, turpiter. A

Κακοσχήμων, ων(ος), ὁ ᾗ, ὴ, indecens, indecorus. Ex σχῆμα.

Κακοσχολιάω, otio abuti, nugas agere.

Κακοσχολέω, idem.

Κακοσχολία, ας, ἡ, otium inutile, otium quod malis rebus teritur. A

Κακόσχολος, ος, ὁ ᾗ, ὴ, otio male utens, malis rebus otium impendens; (2) improbus. Ex σχολή, *otium.*

Κακοσχολος, otio abutendo, nihil, male agendo.

Κακότακτος, ος, ὁ ᾗ, ὴ, male ordinatus. Ex τάττω.

Κακοτελεύτητος, ον, male deſinens, malum exitum habens.

Κακοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, malis artibus utor, (2) malis artibus adultero & depravo; (3) omnino mala fide in aliqua re utor; (4) *peraccuſo*, falſum teſtimonium dico. Κακοτεχνῶν ὁ θεὶς ἡ σοὶ τὰς διαθήκας, Dem.

Κακοτέχνης, idem quod κακότεχνος.

Κακοτέχνια, ας, ἡ, mala ars, quæ ad hominum perniciem convertitur, maleficium; (2) falſum, quod ICti dicunt: falſum teſtimonium.

Κακοτέχνιον, ου, τὸ, idem, unde κακοτεχνίου δίκη advorſus eum qui falſum teſtimonium dixit.

Κακότεχνος, ος, ὁ ᾗ, ὴ, malis artibus deditus; (2) in malis rebus artificioſus, *malignus.* Ex τέχνη,

Κακότης, ητος, ἡ, malitia; (2) improbitas; (3) vitium; (4) ineptiæ; (5) ignavia, timiditas; (6) malum, calamitas, ærumna A κακός.

Κακοτροπεύομαι, f. εύσομαι, malis artibus ago, malitioſe improbeque, *item*, perverſe, dementer, ago. Κακοτροπεύσαμεν ὧρος τὰς ὑποσημασίας, Polyb.

Κακοτροπέω, idem.

Κακοτροπία, ας, ἡ, mali & perverſi mores; (2) malignitas, nequitia. A

Κακότροπος, ος, ὁ ᾗ, ὴ, male moratus, malis moris; (2) malus, pravus, malignus. Ex τρόπος, *mores.*

Κακοτρόπως, *Adv.* maligne, perverſe.

Κακοτρόφω, ῶ, male nutrior, malum alimentum ſive parum alimenti accipio, a. 1. part. κακοτροφήσας, male nutritus, & *paſſ.* κακοτροφηθείς, idem.

Κακοτροφία, ας, ἡ, mala nutritio. A

Κακότροφος, ος, ὁ ᾗ, ὴ, qui male nutritur. Ex τρέφω.

Κακοτυχέω, infelix ſum, infeliciter ago.

Κακοτυχία, ἡ, infelicitas. A

Κακοτυχής, ής, ὁ ᾗ, ὴ, infelix, infortunatus. Ex τύχη.

Κακουπονόητος, ον, ſuſpicax.

Κακουργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus & fraudulentus ſum; (2) damno adficio. Ἐμὲ χάριν ἢ τὰ ἐμὰ κακουργεῖν, Plat. A κακουργός.

Κακούργημα, ατος, τὸ, maleficium, facinus maleficum, ſcelus. A præc.

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas, ſcelus, maleficium, idque fere tectum & occultum, aſtus, fraus; ſtellionatus, Gl. V. A

Κακούργος, ος, ὁ ᾗ, ὴ, maleficus, improbus, facinorosus; (2) fraudator, latro, inſidiator. Ex ἔργον. Hinc

Κακουργῶς, maleficæ, improbe, ſcelerate.

Κακοχείρ, male tracto, male aliquem habeo. Ex χείρ.

Κακοχεία, ας, ἡ, mala tractatio; (2) cultus corporis neglectus. Ex iiſd.

Κακοφατίς, ίδος, ἡ, male ſonans, male ominata. Ex φημί, f. φατίς.

Κακόφατον, το, mala compoſitio ſyllabarum, junctura deformem ſonum reddens. Detorſio ſermonis in obſcœnum. Ex nominibus male ominatis conſiſtens. Al. κακίφατον, & κακίμφατον. Ex iiſd.

Κακοφημία, ἡ, famoſitas; (2) obtrectatio. A

Κακόφημος, ος, ὁ ᾗ, ὴ, qui eſt mali ominis, inauſpicatus; (2) famam lædens, infamiam adferens; (3) famoſus. Ex φήμη.

Κακόφθαρτος, ον, male perditus.

Κακοφθορεύς, έως, ὁ, male perdens, Nicand.

Κακοφθόρος, ος, ὁ ᾗ, ὴ, perditor, male perdens; idem. Ex φθείρω.

Κακόφλοιος, ος, ὁ ᾗ, ὴ, malum corticem habens, Nic.

Κακοφραδής, ής, ὁ ᾗ, ὴ, malum cogitans ſeu machinans. Vocativ. κακοφραδές.

Κακοφράδμων, ων, male ſuadens ſ. conſulens.

Κακοφροσύνη, ης, ἡ, malitioſa mens; (2) ſtultitia; (3) mens malevola. A

Κακόφρων, ονος, ὁ ᾗ, ὴ, malæ vel malitioſæ mentis; (2) malevolus; (3) ſtultus. Ex φρήν.

Κακόφυής, ής, ὁ ᾗ, ὴ, qui prava eſt natura, pravo ingenio ſeu animo præditus; (2) male naſcens, male proveniens. Ex φύω. Hinc

Κακοφυΐα, ας, ἡ, mala indoles, pravum ingenium, ingenii indolitique corruptio.

Κακοφωνία, ας, ἡ, vox ſeu ſonus aſper; (2) infeſta pronunciatio. A

Κακόφωνος, ος, ὁ ᾗ, ὴ, malam vocem ſeu aſperam habens; (2) ingratam & infuavem pronunciationem habens. Ex φωνή.

Κακοφώνως, *Adv.* ingrata pronunciatione.

Κακόχαρτ(ος), ος, ὁ ᾗ, ὴ, alienis malis gaudens; (2) qui malis gaudent. Ex χαίρω.

Κακοχαράσμων, ονος, ὁ ᾗ, ὴ, improbus. Ex χαράσσω, *mores.*

Κακοχροΐα, ας, f. ήσω, mali ſum coloris,

Κακόχρους, ους, ὁ, ἡ, malus color. A

Κακόχρ(ως), ως, *Contr.* κακόχρους, ους, ὁ ᾗ, ὸν, decolor. qui mali eſt coloris. Ex χρόα.

Κακόχυλος, ος, ὁ ᾗ, ὸν, qui mali eſt ſuci.

Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia malorum humorum. A

Κακόχυμος, ος, ὁ ᾗ, ὸν, malis & vitioſis humoribus plenus; (2) malos humores gignens.

Κακόψογ(ος), ος, ὁ ᾗ, ὸν, qui nequiter reprehendit, maledicus. Ex ψέγω.

Κακοψυχία, ας, ἡ, ignavia, demiſſio animi. A

Κακόψυχ(ος), ος, ὁ ᾗ, ὸν, puſillanimis, qui animo eſt demiſſo, ſive malo. Ex ψυχή,

Κακόω, proprie corrumpo, vitiorem reddo: ut aquam, turbulentam reddendo, &c. (2) malo ſeu damno adficio, infeſto, vexo, populor, vexo, adfligo, male & inique tracto, κεκακωμένος, perf. paſſ adfectus. Ἔστε ἂν ἡ ἡμετέρα χώρα κακοῦται. Xen. A κακός.

Κακοῦμαι, 3. 1. inf. act. *Dor.* pro κατακεῖσθαι, a κατάκειμαι.

Κάκλαθι, 2. ſing. a. 2. imper. act. *per Syncop.* pro κατάκλιθι.

Κάκλεις, 3. f. imperf. ſive 2. ſing. act. 1. ind. act. *Poet.* pro κατέκλεις.

ΚΑΚΤΟΣ, ου, ἡ, Cactus, ſpinoſa quædam planta, carduus.

Κακύδτα, *ex hoc tempore*, *Dor.* pro ᾗ ὀκτωτε, ſc. χρόνῳ.

Κακύνω, malum vel improbum reddo, depravo, vitio, corrumpo; κακύνομαι, depravor, improbus fio, improbe ago. Ἐφ' οἷσι δὴ ἐγὼ κακύνομαι, Eur. Hipp. 690. A κακός.

Κακχεύσαι, a. 1. inf. act. *per Syn.* pro κατακχεύσαι, a κατακχέω.

Κακῶδης, ες(ος), ὁ ᾗ, ὴ, male olens. Ex ὄζω.

Κακοδία, ας, ἡ, malus odor. Ex iiſd.

Κακόλυθρος, ον, perniciosus.

Κακώνυμος, ον, mal nominis. Ex ὄνομα.

Κακῶς, *Adv.* male, improbe, perperam.

Κάκωσις, εως, ἡ, adflictio, vexatio, infeſtatio; (2) clades, exitium. A κακόω.

Κακώσουσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. a κακόω.

Κακώσων, *adfligturus*, f. 1. part. act.

Κακωτικός, ἡ, όν, infeſtandi ſeu vexandi vim habens, noxius. A κακόω.

Καλὰ, *Adv.* opportune. A κηλέω.

ΚΑΛΑΒΡΙΖΩ, Calabros imitor. Hinc

Καλαβρίσμος, ου, ὁ, ſaltatio Calabrica.

Καλαθ(ίον), ου, τὸ, parvus calathus, quaſillus Dim. a κάλαθ(ος).

Καλαθις, ίδ(ος), ἡ, idem & ab eod.

Καλαθίσκ(ος), ου, ὁ, idem & ab eod.

Καλαθισμός, οῦ, ὁ, ſaltationis genus, ut nonnulli opinantur, cum calathis. Ab eod.

Καλαθοειδής, ής(ος), ὁ ᾗ, ὴ, figuram calathi habens. Ex κάλαθ(ος), εἶδ(ος).

Καλαθοειδῶς, calathi forma. A præc.

ΚΑΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, calathus, qualus; (2) poculum.

Καλαϊν(ος), ίνη, ινον, ex calai lapide factus, vel conſtans. A

ΚΑΛΑΙΣ, ὁ, calais, lapis quidam.

Καλαμάγρωσις, ἡ, arundineum gramen. Ex κάλαμ(ος), & ἀγρώσις, *gramen.*

Καλαμαδίας, ὁ ᾗ, ὴ, arundinoſus.

Καλάμαΐος, αία, αῖον, culmarius, qui inter culmos ſeu ſtipulas eſt. A κάλαμ(ος).

Καλαμάομαι ωμαι, f. ήσομαι, ſtipulas lego, ſpicas colligo poſt meſſores; (2) racemo, (3) ſpolio poſt alium; (4) fumimas oculi partes carpo & comedo. Ab eod.

Καλαμάριον, τὸ, calamarium, theca, in qua calami conduntur calami. Ab eod.

Καλαμαύλης, ου, ὁ, qui calamo in tibiam formato canit. Ex κάλαμ(ος), & αὐλός, *tibia.*

Καλαμαυλητής, οῦ, ὁ, idem.

Καλαμευτής, οῦ, ὁ, meſſor. A

Καλαμεύω, f. εύσω, meto, calamos ſeco & colligo. A κάλαμ(ος).

Καλαμη, ης, ἡ, ſtipula; (2) frumenti ſpica; (3) corpus ſenecta confectum & quaſi arefcens, (4) cadaver hominis interempti.

Καλαμηκτομία, ας, ἡ, culmorum ſeu ſtipularum ſectio; (2) meſſis. Ex τέμνω.

Καλαμηκτόμος, ον, culmos ſecans.

Καλαμήκρια, ας, ἡ, quæ ſtipulas colligit; (2) quæ ſpicas colligit. A κάλαμ(ος).

Καλαμηκτρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καλαμηφάγος, culmos ſecans, *de ſale.*

Καλαμηφορεῖν, culmos geſtare.

Καλαμηφορ(ῶ), ῶ, ὁ ᾗ, ὴ, culmos geſtans.

Καλαμίζω, f. ίσω, calamo cano, calamo canentes imitor. A κάλαμος.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, calamintha herba. Ab eod. *Angl.* **Calamint.** Hinc

Καλαμίνθις, ὁ, nomen ranæ in Batrochom.

Καλαμινθώδης, ες, ὁ ᾗ, ὴ, ex calamintha confectus, *Scribo lib.* 8.

Καλάμιν(ος), ίνη, ινον, arundineus; (2) arundinis ſpeciem referens, arundinoſus. A κάλαμος.

Καλάμινον,

Καλάμιον, ν, τὸ, calamulus, parvus calamus, parva arundo; (2) specillum, instrumentum medicorum; (3) ornamentum parvum cincinnos ambiens. Dim.

Καλαμίς, ίδος, ἡ, arundo piscatoria; (2) calamarium, sive theca calamorum; (3) acus arundinea, qua mulieres in componendo capillo utebantur. Ab eod.

Καλαμίσκη, ς, ὁ, idem quod καλάμιον.

Καλαμίτης, ου, ὁ, culmus frumenti. A κάλαμος. Hinc

Καλαμίτις, ίδος, ἡ, spicis gaudens.

Καλαμοβόας, ου, ὁ, calamoserepus. Ex κάλαμος, & βοάω.

Καλαμογλυφίον, ου, calamos, sive arundines sculpo. A

Καλαμογλυφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, calamorum, sive arundinum sculptor. Ex γλύφω.

Καλαμοειδής, ές, ὁ ᾗ ἡ, calami speciem habens. Ex κάλαμος, & εἶδος.

Καλαμόεις, όεσσα, όεν, arundineus. A

ΚΑΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, calamus, arundo; (2) culmus; (3) virga Geometrica, (4) calamus scriptorius; (5) tibia; E. M. pontus testudinis μαγάδιον, quod in veterrima structura erat ex arundine. *Ern.* (6) stipula.

Καλαμοστεφάν, gen. pl. a

Καλαμόστεφης, ες, ὁ ᾗ ἡ, culmis redimitus. Ex καλαμος, & στέφω.

Καλαμοτύπας, ου, ὁ, auceps, Laconice, Hes. Ex κάλαμος, & τυπίω, *frgo.*

Καλαμοφθόγγος, ου, ὁ, calamo sonans, arundine canens. Ex κάλαμος, & φθέγγομαι.

Καλαμόφθογγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem & ex iisd.

Καλαμοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, calamum seu arundinem gestans. Ex κάλαμος, & φέρω.

Καλαμόφυλλος, ου, ὁ, arundinea folia habens. Ex κάλαμος, & φύλλον.

Καλαμώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, arundineus, arundinosus. Hinc τὰ καλαμώδη, arundineta. A κάλαμος.

Κάλαμων, ῶνος, ὁ, arundinetum. Ab eod.

Κάλαμωτα, ας, ἡ, septum ex calamis in navigiorum ore, sive extremis. Ab eod.

Καλαπόδιον, το, forma caligaris, Gl. V. A

Καλάπους, οδος, ὁ, norma, Ph. forma calcei lignea. Ex κάλον, *lignum*, & πούς.

ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ, ιος, ἡ, vestis linea, ad talos demissa, tunica lata.

Καλαυσίτης λιθάργυρος, apud Dioscoridem, spuma argenti ex puro argento, torsitan quod in Calauria sive Calabria fieret.

Καλαύροψ, οπος, ἡ, pecum, proprie, quod in summo est repandum. Ex καυλὸς, & ὄπτω.

Καλέεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκάλεον, a καλέω.

Καλείμμαι, præs. inf. act. *Dor.* pro καλεῖν.

Καλειομίμαν, præs. opt. pass.

Καλεοισι, 3. pl. *Dor.* pro καλέσει.

Καλέομαι, ὑμαι, vocor; (2) voco in jus.

Καλεον, imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάλουν.

Καλέουσι, 3. pl. *Dor.* pro καλέσει.

Καλέσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκαλέσαντο.

Καλέσκετο, ind. imp. 3. p. s. καλέσκω, pro καλέω. Hom. Il. 15, 338.

Καλεσιχορος, ου, pulchros choros agens.

Κάλεσον, 2. sing. a. 1. imper. act.

Κυλέσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκαλέσατο.

Καλεῦνται, 3. pl. pass. *Dor.* pro καλοῦνται.

ΚΑΛΕΩ, ῶ, voco, f. καλέσω, p. κέκληκα, Καλὴν τινα δὸς δεῖπνον, ἄγος τὰ κοινά, ad imp. εἰς τὸ καθαρτήριον, in jus; Θεὸν, invocare. Σὲ καλῶ Σύμμαχον, Aristt. Lys. 348. Ὅσις γε τολμᾷ ζῶμα φ βωμὸν καλεῖν, id. Θεσμ. 895. Ἐς ᾧ δόλον ἐκάλεσαν, id. Av. 339. Μὼν ἐτ' ἄριστον χυτὴ κέκληκεν αὐτὸν τὴν φίλων; id. Conc. 349. Καλῶμαι Πειθοῖ ταῖρον ὕβρεως, id. A. 1051.

Καλήμμαι, præs. vel. a. 1. inf. act. *Dor.* pro καλεῖν, quasi a κάλημι vel καλαίνω.

Καλήμενος, pracl. part. med. *Æol.* pro καλαμενος.

Καλήμερος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cui felix est dies; (2) qui pulchram habet diem. Ex ἡμέρα.

Καλήτωρ, ορος, ὁ, vocator. A καλέω.

Καλιά, ᾶς, ἡ, nidus; (2) cavea; (3) domus, & quidem proprie lignea; (4) horreum. A κᾶλον. Hinc

Καλιδες, ίδων, ἡ, tugurium; domuncula.

Καλίδιον, ου, τὸ, domuncula, tugurium. Dim.

Καλιδῶς, nidi, gen. sing. *Ion.* pro καλιᾶς.

Καλινδίω, ῶ, voluto, verso; καλινδημαι, volutor. Ἐν σάκει ἁμαθίᾳ κεκαλινδημένην, Plat. in Phædon. Ἐν κατηλείοις κεκαλινδῆσθαι, Synes. epist. 32. καλινδηθεὶς, a. 1. volutatus. A κυλίω.

Καλιὸς, οῦ, ὁ, casa, tugurium. A καλιά.

Κάλλαια, τὰ, color purpureus, coccineus; (2) barbæ galli gallinacei, a colore. A κάλλος. Hinc

Καλλαινος, purpureus; (2) venetus, cæruleus, hyacinthinus.

Κάλλη, τὰ, vestes, stragulæ exquisitioris coloris, *impr.* purpurei; (2) floris genus, ex quo fit color.

Καλλείψω, *relinquam.* 1. sing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro καταλείψω, a καταλείπω.

Καλλιβλέφαρον, ου, τὸ, sc. φάρμακον, medicamentum ad pulchritudinem palpebrarum faciens. Ex κάλλος, & βλέφαρον.

Καλλιβόας, ου, ὁ, qui pulchram habet vocem, Ex καλὸς, & βοάω, *clamo.*

Καλλιβοτρυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, pulchros racemos habens. Ex καλὸς, & βότρυς.

Καλλιβωλος, ον, fertilis, pinguis.

Καλλιγάληνος, ον, serenus, pulcher. A γαλήνη.

Καλλιγένεια, ας, ἡ, Tellus, aut secundum alios Cereris epitheton. Alii nutricem, alii pedissequam Cereris volunt.

Καλλιγίφυρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchro ponte præditus sive junctus. Ex κάλλος, & γέφυρα.

Καλλιγλωτος, ον, nates formosas habens.

Καλλιζωνος, pulchri generis. Gl. V.

Καλλιγραφία, ας, eleganter scribo; (2) fuco.

Καλλιγραφία, ας, ἡ, elegans scriptura, scribendi pingendive elegantia. A

Καλλιγραφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui eleganter scribit aut pingit; (2) librarius. Ex γράφω.

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ ᾗ ἡ, pulchris mulieribus abundans.

Καλλίδενδρος, ον, arboribus abundans, arborum copia pulcher, *Epith.* regionis.

Καλλιδίνης, ὁ, pulcre fluens, liquidus, *Epith.* fluvii.

Καλλίδορος, ον, cui pulcher currus, s. sella.

Καλλιδονέω, κος, arundinibus abundans, *Epith.* fluminis.

Καλλιέθειρα, ας, ἡ, quæ pulchram habet comam.

Καλλιέλαιος, ου, ὁ, frugifera olea. Ex ἐλαία.

Καλλιεπεια, ας, q. pulchriloquentia, elegantia & ornatus sermonis, sermo ornatus.

Καλλιεπέω, ῶ, 1. ήσω, eleganter loquor, ornate & eleganter dico; καλλιεπτρμοὶ λογοι, dicta elegantibus vocabulis contexta. Ex καλὸς, & ἔπω.

Καλλιεργέω, pulchre fabricor, adfabre facio. A

Καλλιέργος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchre fabricatus, adfabre factus. Ex ἔργον.

Καλλιερέω, lito, bona exta reperio. Ex ἱερὸς. Hinc

Καλλιέρημα, ατος, τὸ, litatio.

Καλλιζυγὴς, ές, pulcrijugus, pulcris equis junctus. Ex ζύγος.

Καλλίζωνος, ὁ, pulcro cingulo ornata. Ex ζώνη.

Καλλιθρίμιθλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchre fundatus. Ex θέμιθλον.

Καλλιθριξ, χος, ὁ ᾗ ἡ, habens pulchros capillos.

Καλλιθυτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, bonis auspiciis aut rite sacrificatus; (2) in quo pulchra aut splendida sacrificia fiunt. Ex θύω.

Καλλικαρπέω, ῶ. f. ήσω, bonos vel pulchros fructus edo vel fero.

Καλλικαρπία, ας, ἡ, pulchrorum fructuum ubertas; (2) fructuum pulchritudo & venustas. A

Καλλίκαρπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchros aut etiam bonos fructus ferens.

Καλλικέλαδος, ὁ ᾗ ἡ, pulchrum sonum edens.

Καλλίκερως, ωτος, ὁ ᾗ ἡ, pulchra cornua habens. Ex κέρας.

Καλλίκοκκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchra habens grana, cui pulcher est acinus.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, q. d. collis pulcher, locus quidam amœnissimus juxta Simoëntem Fl. Troadis. Ex κολωνός.

Καλλικόμειο, gen. s. *Ion.* pro καλλικόμου. A

Καλλικόμης, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchram comam habens. Ex κόμη.

Καλλικοττάβεια, ῶ, cottabo venuste ludo, scite cottabizo. Ex κοτταβος.

Καλλικρεας, ατος, τὸ, pulchra caro, caro candida & subpinguis esuque jucundissima.

Καλλικρήδεμνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchram habens vittam. Ex κρήδεμνον.

Καλλιλιξία, ας, ἡ, idem quod καλλιλογία.

Καλλιλογία, ας, ἡ, elegans venustaque dicendi facultas, vis bene dicendi. Ex iisd.

Καλλίμηρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchra femora habens.

Καλλιμορφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchra forma præditus. Ex μορφή.

Κάλλιμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulcher, elegans; properus, fecundus. A καλὸς.

Καλλίνα, ὁ ᾗ ἡ, pulchre fluens. Ex νάω.

Καλλίνικος, ὁ ᾗ ἡ, qui pulchram & egregiam victoriam adeptus est, victor egregius; (2) pulchritudine vincens, Gl. V. At Ph. Victoriosus, invictissimus. Ex νίκη.

Καλλοινία, ας, ἡ, vini præstantia & bonitas; (2) largus vini proventus. Ex οἶνος.

Κάλλιον, *Adv.* melius. A καλὸς.

Καλλιόνυος, idem.

Καλλιόπη, ης, ἡ, Calliope, una Musarum.

Καλλίοπος, ου, ὁ, hymnus in Cererem.

Καλλιόω, pulchrius & venustius reddo. A καλλος.

Καλλιπαιδία, ας, ἡ, pulchri liberi, τὸ habere pulchros liberos. A

Καλλιπαις, ὁ ᾗ ἡ, cui pulchri sunt liberi; (2) proles pulcra, proba.

Καλλιπάρηος, *Bæt.* pro καλλιπάρειος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchras genas habens, pulcher. Ex παρειά.

Καλλιπάρθενος, ὁ ᾗ ἡ, pulchras virgines habens; (2) nitidus, pulcher. *Epith.* Tragic.

Καλλιπέδιλος, ὁ ᾗ ἡ, pulchros habens calceos.

Καλλιπέπλος, ὁ ᾗ ἡ, pulchrum habens peplum.

Καλλιπέτηλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchra folia habens. Ex πέταλον, *folium.*

Καλλιπήχυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, pulchra brachia habens.

Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchras comas vel crinium cincinnos habens.

Καλλιπλοος, ου, ὁ ᾗ ἡ, insignis cymbæ habens.

Καλλίπνοος, *contr.* καλλίπνους, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchre ac suaviter spirans. Ex πνοὴ.

Καλλιπόλις, ιος, ἡ, egregia seu pulchra civitas.

Καλλιπον, *reliqui*, 1. sing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέλιπον, a καταλείπω.

Καλλιποτάμους, ὁ ᾗ ἡ, pulchros habens fluvios.

Καλλιπρόβατος, ὁ ᾗ ἡ, pecore abundans.

Καλλιπρῶρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchram habens prorum; (2) pulchram habens faciem. Ex πρῶρα.

Καλλιπρόσωπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, adspectu pulcher.

Καλλιπτόλεμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, egregius & strenuus in bello, bellicosus.

Καλλιπυγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchras habens nates, pulchras habens clunes. Ex πυγή.

Καλλίπυος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchre nutritus, pulchre tunicis munitus; (2) sublimis.

Καλλιπυργωτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem & ex iisd.

Καλλίπωλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchros equos habens.

Καλλιρέεθρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulchra fluenta habens, pulchrifluus. Ex ῥέεθρον.

Καλλίρροος, *contr.* καλλίρρους, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Καλλιρόη,

Καλλιρόη, filia Achelois, alias Ἐννέακρουνος.
Καλλιῤῥημοσύνη, pulcre & ornate dico.
Καλλιῤῥήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, dictionis elegantia. A
Καλλιῤῥήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, pulchris & elegantibus ornatus verbis. Ex ῥῆμα.
Καλλιῤῥοος, idem quod καλλίῤῥοος.
Καλλιστέφανος, ἡ ἡ ἡ, egregio robore præditus. Ex σθένος.
Κάλλιστα, ἄδν. optime. A κάλλιστος, pulcherrimus. A καλὸς, pulcher.
Καλλιστεῖα, ων, τὰ, certamen in templo Junonis apud Lesbios de muliebris formæ præstantia.
Καλλιστεῖον, ου, τὸ, præmium pulchritudinis eximiæ; (2) præmium quodvis honestissimi optimique. A
Καλλιστεύω, f. εύσω, pulchritudine excello, formosissimus sum. Ἡίστασι τὸ τόσσδε Ζεμ' ἐκκαλλιστεύειν φασὶν γυναικῶν; Eur. Hipp. 1012. Θεραπαινίδες αἱ καλλιστεύουσαι, Plut. in Anton. cap. 26. A κάλλος.
Καλλιστέφανος, ὁ ἡ ἡ, pulchra redimitus corona.
Καλλιστρεθία Συκῆ, passeratia ficus, Plin. 15. c. 29. Ex καλὸς, & στρεθὸς, passer.
Καλλιστρεφὴς, ὁ ἡ ἡ, cui pulchri sunt pedum malleoli, pulchros habens pede, pulcher. Ex στρέφω.
Καλλιτεκνία, ας, ἡ, fœcunditas. A
Καλλίτεκνος, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens liberos. Ex τέκνον.
Καλλιτεχνέως, eleganti artificio elabore.
Καλλιτέχνης, ὁ, idem quod καλλίτεχνος.
Καλλιτεχνία, ας, ἡ, artis pulchritudo, artis elegantia. A
Καλλιτέχνος, ὁ ἡ ἡ, pulchram artem facientibus, pulchra artis opera edens. Ex τέχνη.
Καλλιτόκος, ἡ, pulchros edens partus. Hes.
Καλλιτοξὴς, ὁ ἡ ἡ, pulchrum habens arcum; (2) bonus sagittarius.
Καλλιτράπεζος, ου, delicate mensa utens.
Καλλιτρίχος, ὁ ἡ ἡ, qui pulchro est capillo, (2) pulchros capillos faciens; frutex quidam.
Καλλίτριχος, ὁ ἡ ἡ, pulchre vestitus; (2) splendidus.
Καλλιφεγὴς, ὁ ἡ ἡ, valde lucidus. Ex φέγγος.
Καλλιφθόγγος, ὁ ἡ ἡ, pulchre sonans.
Καλλιφλόξ, γός, ὁ ἡ ἡ, pulchra flamma seu egregio splendore coruscans.
Καλλιφυλλον, τὸ, est arborum genus.
Καλλιφύλλος, ὁ ἡ ἡ, pulchræ foliis præditus. Ex φύλλον.
Καλλιφωνία, ἡ, vox pulchra, sonus elegans. A
Καλλίφωνος, ὁ ἡ ἡ, pulchram vocem habens, eleganter sonans. Ex φωνὴ.
Καλλιχάλκανθος, ὁ, obolus tetradrachmo signatus, Hes. q. d. pulchra testudinis figura insignitus. Ex χελώνη.
Καλλίχειρ, ὁ ἡ, ἡ, pulchras habens manus.
Καλλιχόρη, ἡ, puella quædam.
Καλλιχόρος, ὁ ἡ ἡ, pulchros pueros habens
Καλλιχορὸς, ὁ ἡ ἡ, in quo pulchræ chorææ duci possunt; (2) pulcher, amabilis, amœnus; (3) pulchras choreas agitans; (4) tripudiis se oblectans; (5) pulcher chorus.
Καλλιχορὸς, ὁ ἡ ἡ, pulchram frontem habens. Ex χόρη.
Καλλίωνυξ, ὁ ἡ ἡ, pulchrum nomen habens; (2) pulchris foliis præditus. Eur. Ex ὄνυξ.
Καλλονὴ, ἡς, ἡ, pulchritudo, elegantia. A
Κάλλος, ους, τὸ, pulchritudo; (2) cujusvis rei pulcritudo; (3) Veneris ornamentum; (4) barba seu palearia galli gallinacei. A καλὸς.
Καλλοσύνη, ἡ, idem.
Καλλοσύνος, ὁ, ον, pulcher.
Καλλοφύλλος, ὁ ἡ ἡ, pulchris foliis præditus.
Καλλυντήριον, ου, τὸ, ornamentum, Hes. καλλυντρίον, τὸ, fictum quoddam apud Athen. Etym. A καλλύνω.
Καλλυντὴς, οῦ, ὁ, ornator, conditor; (2) meretrix, Hes. A καλλύνω.
Καλλυντρον, ου, τὸ, omne instrumentum comptorum, seu aptum ad comendum; (2) instrumentum, quo verrimus, scopæ; (3) spathula. A
Καλλύνω, pulchrum, seu venustum reddo, orno, honesto; (2) verro, mundo; & (3) καλλύνομαι, venustor; nitide eleganterque me habeo; (4) glorior, mihique ipse placeo. Κρηπῖδα σκυτοῦ νέρθε καλλύνει σκέλος. Lyc. 338. χρυσῷ φοίβῃ ῥίβῃ, ibid. 862. A κάλλος.
Καλλωπίζω, f. ίσω, decoro, elegantem & venustum faciem facio, sed fere de curioso nimis studio ornandi, & fi. etiam tropice; (2) orno. Hinc καλλωπίζομαι, ornor, glorior, mihi placeo, artem ostento. Ex ἄψ, ὤπτος. Hinc
Καλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, cultus, impr. fultus superfluus.
Καλλωπισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.
Καλλωπισμὸς, οῦ, ὁ, cultus (in vestitu) nimium studiosus. Ab eod.
Καλλωπιστικὸς, ὴ, όν, ad comendum vel ornandum aptus. A καλλωπίζω.
Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, cultus in vestitu nimium studiosi; (2) comptrix. Ab eod.
Καλοβάτης, ου, ὁ, funambulo, Gl. V. & Ph. (2) gradator. A κάλον, & βαίνω, incedo.
Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, honestatis magister, honesta docens.
Καλοήθης, ες, commodis moribus præditus, comis, mitis.
Καλοθρὶξ, τριχος, bene comatus, item jubatus, de equo.
Καλοιωνιστὴς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui boni est augurii, seu omnis. Ex οἰωνὸς.
Καλοκαγαθία, ας, ἡ, probitas, integritas & honestas.
Καλοκαγαθὸς, ὴ, όν, honestus, probus, integer. A
Καλοκἀγαθὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex καλὸς, ἡ, & ἀγαθὸς.
Καλοκαιρίω, ῶ, ligna cædo, findo. A κάλον, & καίω, cædo.
Καλοκόσμος, ον, pulcher. A μορφὴ.
Καλόξυλον, ου, τὸ, lignum.
Καλοξύλου, ου, τὸ, ligneæ compedes.
Καλοποδίλη, ης, τὸ, pes ligneus, instrumentum futurum, forma calcei, lorum. Ex καλὸς, & πούς.
Καλοποδίλης, ου, ὁ, idem. v. καλαπ. & κόλλαπ.
Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, bonum facio.
Καλόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, pulchros pedes habens; (2) ligneum pedem habens; (3) pes ligneus, forma calcei, norma sutoria. Ex πούς, vel καλὸς, & πούς.
ΚΑΛΟΣ, ὴ, όν, pulcher, formosus; (2) decens, decorus, honestus, laudabilis, egregius; (3) probus, honestus, æqui bonique amans; (4) fortis, fortis; (5) jucundus, jucundus. Hinc τὸ καλὸν, ῦ, decus, ornamentum, commodum; & Compar. κάλλιων, pulchrior, Sup. κάλλιστος, pulcherrimus, & κάλλιστα, pulchre, belle, honeste. Τὸ καλὸν, idem. Ἄνευ ἐμοῦ τὸ κάλλιστον σπιλαρνεῖν, Theocr. 2, 3. Ὅπταν δ' ἡ τὸ καλὸν ἐκεῖνο σύῃ, Lucian. in Imaginibus.
Καλὸς, ὁ, ὁ, idem, bonus nauticus; usitatius κάλος.
Καλοτιθήνη, ἡ ἡ ἡ, bene nutriens; (2) bene nutricis, Hes. Ex τιθήνη.
Καλοτυπὸς, ὁ ἡ ἡ, ligna tundens. Ex κάλον, & τύπτω.
Καλοφανὴς, ὁ ἡ ἡ, benevolus; (2) pulchra mente præditus. Ex φαίνω.
Καλπάζει, equum ad gressum exsultantem urgere, vulgo calopare; fummis pedibus & molliter incedere.
ΚΑΛΠΗ, ης, ἡ, urna, situla, hydria, urceus.
Κάλπις, ιδος, ἡ, idem.
Κάλπυς, υος, τὸ, genus poculi. A κύλιξ.

Κάλυβδος, poculi genus, Hes.
Καλύβη, ης, ἡ, casa, tugurium, gurgustium; (2) caverna; (3) cella. A καλύπτω.
Καλύβιον, ου, τὸ, tuguriolum, casula, gurgustiolum. Dim. a καλύβη.
Καλυβίτης, ου, ὁ, qui in tugurio habitat.
Καλυβοσύνη, ἡ, & καλυβοσύνη, gurgustia, seu casas facio. Ex καλύβη, & ποιέω.
Καλυβὸς, ὁ, thalamus; (2) ex velis obductis facta tenda, Hes. A κάλυξ.
Καλυκίζω, f. ίσω, floreo, Hes. A κάλυξ
Καλύκιον, ου, τὸ, calyculus. Ab eod.
Καλυκοστέφανος, ὁν, coronam e rosis recentibus gerens. A κάλυξ.
Καλυκώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, calyculatus, calycula intectus. Ab eod.
Καλυκώπις, ιδος, ἡ, roseam, i. e. pulcram faciem habens.
Κάλυμμα, ατος, τὸ, velamen, velum, tegimen, tegumentum. A καλύπτω.
Καλυμμάτιον, ου, τὸ, parvum tegmen. Dim.
Κάλυξ, υκος, ὁ, calyx, flos rosæ nondum apertus; (2) omnis folliculus, seu omne putamen, quo aliquid continetur; (3) ornamentum muliebre; (4) nomen herbæ. A καλύπτω.
Καλυξὶς, ιδος, calix rosæ; (2) ornamentum quoddam e rosis, Hes. Qui sic a καλύπτω, quod effert ἰσχο.
Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum; (2) tegula, imbrex. A καλύπτω.
Καλυπτήριον, ου, τὸ, operimentum. Ab eod.
Καλυπτὸς, ὴ, όν, opertus, tectus. A καλύπτω.
Καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre; (2) tegumentum, operculum quodvis.
Καλυπτρίδιον, Ion. pro κάλυπτρον.
ΚΑΛΥΠΤΩ, fut. ψω, tego, operio, velo. Τί δέ σε οὐ καλύπτω φίλους εἴρειν; Eur. Andr. 832. Καλύψω τὴν τέχνην, lepidus. Ἐκάλυψεν ἡμᾶς ἐλευθερίαν, 2 Cor. 4, 5.
Κάλυφα, aor. 1. Inf. act.
Καρφαίνω, purpureo colore tingo; (2) alta mente cogito, alte animo verso. A
ΚΑΛΧΗ, ης, ἡ, dos vel animal, quo purpura tingunt. Hinc
Κάλχινον, ου, τὸ, purpura κάλχῃ tincta.
Κάλχη, f. 1. ind. act. fut. pro καλέσω.
Κάλως, ω, ὁ, funiculus nauticus, (2) quivis funiculus. A κάλος.
Καλωσκόλιψ, ὁ ἡ ἡ, qui confectatur pulchros. Ex καλὸς, & δίλπω.
Καλωπὸς, ὁ ἡ ἡ, pulcher adspectu. Ex ὤψ.
ΚΑΛΩΣ, adv. vel ω, ὁ, videns, bonus nauticus. Πάντα κάλως κιναῖ. Proverb.
Καλῶς, ἄδν. pulchre, recte, bene, honeste.
Καλωτρόφος, ὁ ἡ ἡ, qui fines connit, i. e. κάλοι, & τρέφω.
Καμακίας, ὁ, ut καμακίνος Ζεύς, frumenti genius, fortasse a fruticulorum, quod particam sequet. A κάμαξ. Unde
Καμάκιος, ὁ ἡ ἡ, qui ex pertica est.
Κάμακος, ὁ, ornamentum muliebre capitis.
ΚΑΜΑΞ, ακος, ἡ, vitis pedamentum, palus; (2) pertica; (3) contus; (4) lignum hastile, Æsch. Agam. 66.
ΚΑΜΑΡΑ, ας, ἡ, camara seu camera, pro priore tectum arcuatum, deinde, quicquid tectum habet, ut carpentum, vehiculum, navis, pars aurea porta foramen ejus. Hinc
Καμαρεύω, laboro, laborem me fatigo; (2) adquiro, accumulo, Hes.
Καμάριον, ου, τὸ, cubili pars supra communem mensam fornicis modo superinducta.
Καμάρις, ὁ, ornamentum quoddam muliebre.
Καμαρωτὸς, ὴ, όν, fornicis habens formam, fornicatus; deinde currus cum tecto, &c. Ab eod.
ΚΑΜΑΣΙΝΕΣ, vel καμασῖνες, ων, οι, pisces quidam marini.

ΚΑΜΑΊΣΙΟΣ, masc. Hes.

Καματηρός, ρά, ρόν, laboriosus; (2) defessus, defatigatus. A κάματος.

Καματηρῶς, Adv. laboriose, aegre.

Κάματος, ου, ὁ, labor, fatigatio; (2) id, quod labore paratum est; (3) morbus. A καμνω. Κάματον ἀδδήσαντες ἰδὲ πᾶ ἕκαστος, Hom. Il. 10, 98.

Καματόω, ω, laboro, fatigo, fatisco; (2) defatigatus, Gl. V. A κάματος.

Καματώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ laboriosus; (2) gravis.

Καπέβαινω, Æol. pro καταβαίνω, descendo.

Κάπεβαλον, depepuli, aor. 2. ind. act. Æol. pro κατέβαλον, a καταβάλλω.

Κάμε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔκαμε, a κάμνω.

Καμεῖ, laboravit, 3. f. f. 2. ind. med.

Καμηλαύκιον, ου, τὸ, vel καμηλαύκιος, ου, pileus. Quasi ex κτῆμα, ασθμ, & ἠλαύνω, celebro.

Καμήλειος, εία, ειον, camelinus. A κάμηλος.

Καμηλεμπορεύς, ὁ, negotiator, qui cameli mercem vehit. Ex κάμηλος, & ἐμπορος.

Καμηλήλασία, ας, ἡ, camelorum agitatio. Ex κάμηλος, & ἐλαύνω.

Καμηλήλατης, ου, ὁ, cameli vel camelorum agitator. Ex id.

Καμηλίζω, camelo similis sum, imitor camelum.

Καμηλίτης, ὁ, cameli agitator, vel curator.

Καμηλοκόμος, ὁ, idem. A κομέω.

Καμηλοπάδαλις, εως, ἡ. Camelopardalis. Ex κάμηλος, & πάρδαλις, pardalis.

ΚΑΜΗΛΟΣ, ου, ὁ ἡ, ἡ, Camelus, animal.

Καμηλοτροφίον, camelo alo. A τρέφω.

Καμηλωτή, ῆς, ἡ, sc. δορά, pellis cameli.

Κάμητε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. κάμνω.

ΚΑΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, funis nauticus, quo navigia utuntur ad ancoras jaciendas.

Καμινάριος, α, ον, caminarius, ad caminum pertinens. Ab eod.

Καμινεία, ας, ἡ, opera, quæ navatur ad caminum. A καμινεύω. Unde

Καμινεύτης, ου, ὁ, in camino excoquens, ad fornacem laborans.

Καμινευτός, ἡ, ὁ, idem.

Καμινεύτρια, ης, ἡ, quæ circa caminum seu ad eum laborat; (2) quæ in hera cubiculo opus facit, famula cubicularia. A

Καμινεύω, f. εύσω, in camino excoquo, seu ad id facio. A κάμινος.

Καμινίτης, ου, ὁ, ἄρτος, panis caminarius, in camino coctus. Ab eod.

Καμίνιον, ου, τὸ, parvus caminus, parva fornax, Dim. ab eod.

Καμινοκαύστης, ου, ὁ, furnarius, Gl. V. A κάω, αύω.

ΚΑΜΙΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, caminus, fornax, furnus; (2) *ap. Eccles. Script.* ignis, flamma, æstus, ardor; (3) pars quædam navis. Hinc

Καμινώδης, ες, ἡ, fuligine camini oppleta.

Καμινωδης, ους, ὁ ἡ, ἡ, fuliginosus, fuligineus. Ab eod.

Καμμαρος, κάμμορος, ὁ, & Κάμμαρον, κάμμορον, τὸ, squillæ marinæ & cancrorum genus; (2) aconiti genus.

Καμμάρψαι, a. 1. inf. act. Æol. pro καταμαρψαι, a καταμάρπτω.

Κάμματτα, ων, τὰ, edulia quædam Laconica. A κάπτω, comedo.

Καμματίδες, ων, αἱ, idem & ab eo ipso.

Καμμῦν, μῖμαι, Æol. pro καταμῦν.

Καμμῦσειν, præs. inf act. Æol. pro καταμῦσειν.

Κάμμες, & πας, Æol. pro ἡμεῖς.

Καμπίαιον, *per metath.* Æol. pro χρυσίον.

Καμπιξάς, Æol. pro καταμίξας, a καταμίγνυμι.

Καμμονή, ῆς, ἡ, perseverantia, victoria constanter parta. Ex κρ, & μένω, *manco.*

Κάμμορος, *infelix, Poët.* pro κακάμορος.

Καμμύω, ύσω, connivco, oculos claudo, a. 1. ἐκάμμυσα. Τὰς ὀφθαλμὰς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, Act. 28, 27.

Καμνα, 3. f. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκαμνε.

ΚΑΜΝΑΣ, f. καμᾶς, g. κάμνα, fatigatio, labor; (2) cum labore factum, elaborata; (3) labore parta, res acquisitæ; (4) ægrotus, morbus habco; (5) *metaphor.* tristitia, mœror, item κάμνω. Καὶ κάματος μὲν' ἔσται, μέτα βελέεσσι, Anth. Nub. 414. Ὅταν κάμνωσι τὰ σπλάγχνα τρανῶς, Lyc. 1210. Διὰ τὸ ὀνομάζειν με κακοπάσχοντα, ἢ τὰ κάματα, Apoc. κβ, 3.

Κάμοί, *per Crasin.* pro κἀμοί, & mihi.

Κάμον, aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔκαμον, a κάμνω.

Καμόσα, aor. 2. part. act. f. g.

Καμπαυλίων, ία, ίον, inflexus, incurvus. A κάμπτω.

Καμπεσίγνων, ου, ὁ ἡ, ἡ, incurvans genua. Ex κάμπτω, & γόνυ, genu.

Καμπεσίγνων, ων, membra flectens, *Epith.* σατύρου.

Κάμπη, ης, ἡ, inflexio, flexus, curvatio, curvatura, articulus; (2) flexus cantus. A κάμπτω.

Κάμπη, ης, ἡ, eruca. Ab eod.

Καμπίμων, ίμη, ίμον, flexilis, flexibilis.

Καμπτήρ, ῆρος, ὁ, flexus, curvatura; (2) meta circi, vel hippodromi. Ab eod.

Καμπτίς, ἡ, ὁν, flexilis, flexibilis; (2) flexus.

Κάμπυξ, ας, ἡ, capsa, quæ fiebat e lignis flexibus.

ΚΑΜΠΤΩ, fut. ψω, flecto, inflecto, incurvo; (2) flecto, inflecto curru; (3) flecto, exoro, de sententia deduco, animum alicujus mollio; κεκαμμένος, inflexus, p. pass. καμφθῆναι, flecti, exorari, aor. 1. pass. Καμπτω τὰ γονατά μου πρὸς τὸν Πατέρα, Ephes. 3, 14. Ἕμοι κάμψῃ πᾶν γόνυ, Rom. 14, 11. Τίλλει ὁ κάρ ἑαυτὸ ὥσπερ ἡνίοχος βίᾳ, Eur. Hipp. 92.

Καμπυλαύχην, ὁ, inflexum collum habens.

Καμπύλη, ης, ἡ, baculus curvus; item lituus, Ph. A κάμπυλος. Unde

Καμπυλίζω, fut. ίσω, inflecto, incurvo.

Καμπυλόγραμμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, curvis lineis habens, curvi lineis circumscriptus. Ex κάμπυλος, & γράμμα, linea.

Καμπυλοειδής, ὁ, ἡ, ἡ, curvus, inflexus. Ab eod.

Καμπυλόκυμος, ου, curvor, inflector. A κάμπτω.

Καμπυλόπρυμνος, ον, obi quam puppim habens. A πρύμνα.

Καμπυλόρριν, ινος, ὁ ἡ, ἡ, incurvum seu aduncum nasum habens. A ῥὶς.

Καμπυλορρίνος, ου, idem.

Καμπύλος, ὁλη, ὑλον, curvus, inflexus. A κάμπτω.

Καμπυλοσαλπιστὴ, cornicines, Ph. A καμπύλη, & σαλπίζω.

Καμπυλότης, ητος, ἡ, curvitas. A καμπύλος.

Κάμπτω, πε, ἡ, capsa. Ab eod.

Καμψάκης, ου, ὁ, vas olearium. Ab eod.

Κάμψω, 3. fing. a. 1. conj. act. v. κάμπτω.

Καμψιδίαυλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, q. d. in diaulo recurvans; (2) volubilis, cito percurrens aliquid. Ex κάμπτω, & δίαυλος.

Καμψίουρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, flectens caudam. Ex κάμψις, & οὐρὰ, cauda.

Καμψίπους, ποδος, ὁ ἡ, ἡ curvos pedes reddens, *Epith.* Furiarum, ap. Æsch.

Κάμψις, εως, ἡ, inflexio, curvatio, curvatura, flexus, flexura, anfractus, de via. A κάμπτω.

Καμψόδυνος, ου, ὁ ἡ, ἡ, flectendo vel inflexu frequenti dolens; (2) incurvatus dolore. Ex κάμψις, & ὀδυνάω.

Καμψός, ἡ, όν, inflexus, curvus. A κάμπτω.

Καμὼν, όντος, qui laboravit, mortuus; καμόντων, mortuorum. A κάμνω.

Κἄν, & ια. Ex κἀ & ἐὰν.

Κἄν, saltem, quamvis, etsi, tametsi. Ex κἀ, & ἄν.

Κἂν χεῖν, saltem.

Κανδιλίνος, vid. καντηλίνος.

Κανᾶ, ἡ, Cana. Nomen urbis Hebr. ἄκλιτον, *Postiffius.*

ΚΑΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, lignum tenue, cui pictores ceram vel linum circumfinunt; (2) κάνναβοι, fontes multiplicibus nvulis fparfi.

Κανάβη, ου, τὸ, cortex ex ligno. A κάννη.

Κανανίτης, ου, ἡ, Cananites. Nomen gentile. *Eccleſiaſt.*

Κανάζω, exhaurire, exhaurire. Vid. ἐκκανίζω.

Κανανηΐς, ίδος, ἡ, vafa quædam cava, Suid. A κάννη Unde

Κάνεγρις, ιδος, ἡ, canistrum; (2) cochlear.

Κανεχίω, ώς, f. ήσω, resono, strepitum, seu crepitum edo. A κανεχὴ, & ἠχέω.

Κανεχὴ, ῆς, ἡ, crepitatio, sonitus. Ab eod.

Κανεχηδὸν, Adv. cum strepitu. Ab eod.

Κανεχήδων, Adv. idem & ab eod.

Κανεχήτης, sonipes, Gl. V.

Κανεχίζω, resono, strepo. Τὰν δ' ἀστεμφὲς μύθων καναχίζῃ ποσ' ἐμπὸς χθών, Hesiod. Asp. 317. A κανεχὴ.

Καντάκη, ης, ἡ, Candace. Nomen commune omnibus Æthiopiæ reginis.

Κάνδυλος, ου, ὁ, edulii genus, ex amylo, lacte, caseo, & melle. A κάνδυλος.

Κανδύη, ης, ἡ, Perſica veſtis. A κανδυὲ.

Κανδύλαι, ὡν, & κανδύσιαι, f. καιδύσιαι, & καιδύταις, veſtiaria, pretioſarum veſtimentorum repoſitoria. Ab eod.

ΚΑΝΑΤΑΟΣ, ὁ, id. quod κάνδυλος.

ΚΑΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Perſicum.

Κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi κάνω.

Κανείου, caniſtri, gen. ſing. Ion. pro κανίου, a κάνεον, caniſtrum.

Κάνεον, & κανοῦν, caniſtrum, ciſta. A κάννη.

Κανῆι, a. 2. inf. act. Dor. & Æol. pro κατνεῖν, a κατνω.

ΚΑΝΗΣ, ητος, ὁ, caniſtrum, calathus.

Κανίσκιον, ου, τὸ, parvum caniſtrum, Dim.

Κανηφορεῖν, caniſtrum ferre in ſacris.

Κανηφορία, ἡ, geſtatio caniſtri in ſacris.

Κανηφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, caniſtrum ferens; Canephoræ, virgines ſacra portantes. Cic. in Verr. 4, 5. Ex κάννη, & φέρω.

Καυθαρίζω, ap. *Anmon.* nemo. A κάνθαρος. Sed vox corrupta videtur, a τανθαχίζω, *ſono.*

Καυθάριον, ου, τὸ, parvus cantharus, Dim.

Καυθάριος, vel καυθαρεύς, ῆος, ὁ, vitis genus. Hinc

Καυθαρίτης οἶνος, vinum cantharites.

Καυθαρὶς, ίδος, ἡ, ſcarabæus fimentum erodens, (2) inſectum alatum virofum cauſticum, e muſcarum genere, vulgo muſca Hiſpanica. A

ΚΑΝΘΑΡΟΣ, ου, ὁ, ſcarabæus; (2) cantharus, poculi genus; (3) panis quidam litteralis; (4) nota in lingua Apidis; (5) navigii genus.

Καυθάλιον, ου, τὸ, chtellæ. A καυθάλιος.

Καυθάλιος, ου, ὁ, aſinus magnus; (2) burdus, ſcilicet. A καυθὼν.

Καυθὶς, ίδος, ἡ, aſella, Dim. ab eod.

ΚΑΝΘΟΣ, ου, ὁ, oculi angulus, lippitus; (2) canthus, ferrum, quo rotæ cinguntur.

ΚΑΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, aſinus.

Καυίσιον, ου, τὸ, parvum caniſtrum Dim. a κάννη.

Κάνιστρον, ου, τὸ, caniſtrum, Hef. Ab eod.

ΚΑΝΝΑ, vel κάννη, ης, ἡ, canna, ſtorea.

Καννάϊνος, ίνη, ινον, ex cannabe factus, ſtupeus. A

ΚΑΝΝΑΒΙΣ, & κάννακος, cannabis, ſtupa. *Angl.* Hemp.

Κανόϊσας, Æol. pro καταδύσας, a. 1. apud Hom. Odyſſ. 15, 463. A καταδύω.

Κάννη, ης, ἡ, idem quod κάννα.

Καννιωνιστὴς, ὁ, ὁ, qui ſtoreas ſeu tegetes confici, Pollux. Ex κάννη, & ποιέω.

Κάννομαι, Æol. pro κέκασμαι, *nitor ſic dicta.*

Κανονάρχης, ου, ὁ, præſectus canonum, qui monachos ad canendos canones in vigiliis excitat. Ex κανὼν, & ἄρχω.

Κανονίαι, ων, ὁ, & plur. κανόνια, apud Hippocr. ambo centra velut ad canonem ſive regulam exacti ſunt, h. e. tuberculoſi, *nimium prominentes.* A κανὼν. Unde

Κανονίζω, fut. ίσω, ad regulam dirigo, ad normam exigo; (2) per certas regulas ſeu canones conſtituo aliquid, veluti κανονίζειν ap. Gramm. dicitur de regularum forma declinandi & conjugandi; (3) in canonem redi-

turarum refero aliquid; (4) concinno, modoloi. Τῇ πόλει τὰν εἰσηγεῖται φαρμάκων κανονίζειν, Diiſc.

Κανονικὸς, ἡ, ὸν, canonicus, regularis, regulæ conſentaneus; (2) in canonem Scripturæ relatus. Ab eod.

Κανονικῶς, *Adverb.* regulariter, rite, ſecundum regulam & normam.

Κανονίον, ου, τὸ, lignum, cui in navibus capharactis tabulæ incumbunt; (2) libellus, ſeu quodvis tractatus ſeu opus genus. Dim. a κανὼν.

Κανὼς, ίδος, ὁ, ſcriptorium inſtrumentum, quo utuntur elegantius ſcriptores; (2) librorum ſeu chartarum volumen. Ab eod.

Κανόσμα, τὸ, regula, regularis ratio.

Κανὼν, τὸ, & plur. κανᾶ, canistrum, canistra.

Κανυπόδης, *Æol.* & *Dor.* pro ὁ, κνυπόδυτος.

Κανυσὶς, ὁ, canuſina pænula, item pænula quæcunque.

ΚΑΝΩΝ, όνος, ὁ, proprie examen in libra; (2) regula, norma, unde judices, quorum judicium in aliquo genere ſequimur, *item*, excellentes in aliquo genere κανόνες dicti; (3) calamus, circa quem textores fila involvunt; (4) virgulæ, quibus olim clypeos tenebant; (5) palus, ſeu lignum erectum, menſura ſaltus, omnino que menſura & portio certa alicui attributa; (6) tributum ſtatum; (7) decreta conciliorum ad mores pertinentia; (8) pſalmus & cantus certis diebus ordinarie cantari ſolitus; (9) catalogus librorum divinorum, *item*, hominum certo collegio adſcriptorum, *unde* & ordo Clericorum.

Καπαικὸν, οῦ, τὸ, pituſa herba. A

ΚΑΠΝΩΠΟΝ, ου, τὸ, ſambuci flos.

Κᾶξε, *Æol.* pro κ' ἔξ.

Καξήγειρε, *excitavit quoque*, *Æol.* pro κ' ἐξήγειρε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐξεγείρω.

Καπάναξ, nomen partis in curru, *Poll.*

Καπάνη, ης, ἡ, præſepe; (2) rheda; (3) pars quædam currus; (4) galea e pilo. A κάπλα.

Καπανικὸν, unde καπανικώτερα, magis ſatiantia, grandiora; (2) curulis.

Κἄπειτα, *Æol.* pro κ' ἐπειτα, & *poſtea*.

Καπέλαιον, idem quod καπήλειον.

Καπερναὸμ, ἡ, Capernaum. Nomen urbis, ἄκλιτον. *Vicus conſolationis.*

Κάπετος, ου, ὁ, foſſa, fovea, ſcrobs, conditorium, ſepulchrum. A σκάπτω.

Καπηλεὺς, ῆως, ὁ, pabuli inventor, *Strabo*, lib. 13.

Κάπη, ης, ἡ, præſepe; (2) pabulum equis in præſepi appoſitum. A κάπτω.

Κάπηθεν, *Adv.* a præſepi, Suid.

Καπηλεία, ας, ἡ, ars inſitoria, ars cauponaria, (2) cauponatio, ipſa caupona di ctio.

Καπηλεῖον, ου, τὸ, caupona, popina, taberna.

Καπηλεύτης, ου, ὁ, nundinator, Gl. V. A

Καπηλεύω, f. εύσω, cauponor, cauponariam exerceo; (2) nundinor, cauponor, callide & avare tracto. Τὼ ἐμπολὼ ἀπὸ πρὸς Ῥωμαίους χρυσὸν καπηλεύοντες, Herodian. *de Germanis.* A κάπηλος.

Καπηλικὸς, ἡ, ὸν, cauponarius, ad cauponem pertinens. Hinc καπηλικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars cauponaria. Ab eod.

Καπηλικῶς, *Adv.* cauponarie, cauponum more; (2) fraudulenter, dolose.

Καπήλιον, ου, τὸ, taberna. A κάπηλος. Unde

Καπηλὶς, ίδος, ἡ, quæ cauponariam exercet, copa.

Καπηλοδύτης, ου, ὁ, qui cauponam ſubinde ingreditur; garco, tabernarius. Ex καπηλος, & δύω, *ſubeo.*

Καπηλος, dolo haudeque vitiatum, adulteratum. A

ΚΑΠΗΛΟΣ, ου, ὁ, caupo; (2) inſitor, cujuſque rei propola.

ΚΑΠΗΡΙΑ, placentæ genus, Suid.

Κάπι, *Æol.* pro κ' ὅτι, ὅ *in.*

Καπίδη, ης, ἡ, me ſura duarum congiarum Atticarum capax. A σίδη, *dolium.*

Καπνεῖ, tam. ἐο, ſuffio, *Poll.* pro κατακαίω.

Καπνίλαιον, reſina ſponte profluens, e καπνὸς, quia igni admota multum fumi edit.

Καπνὶν, ης, ἡ, caminus, fumarium. A καπνὸς.

Καπνία, ας, ἡ, fuligo. Ab eod.

Καπνίας, ου, ὁ, fumoſus; (2) lapis ex jaſpidum genere.

Καπνιάω, ῶ, fumigo, fumo. Ab eod.

Καπνιζομένῳ, *in fumum evaneſcenti*, part. paſſ. verbi

Καπνίζω, f. ίσω, fumum excito; (2) ignem accendo; (3) infumo, fumigo, fumo inficio; (4) fumo; (5) ignem accendo convivii gratia. Καπνίσαν τε χὴ κλισίας, κὴ δεῖπνον ἕλοντο, Il. 2, 399.

Καπνίον, ου, τὸ, parvus fumus, Dim. a καπνὸς.

Κάπνισις, εως, ἡ, idem quod

Κάπνισμα, ατος, τὸ, infumatio; (2) thus incenſum. A καπνίζω.

Καπνιστὸς, ἡ, όν, fumigatus, infumatus.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, fumarium. A δέχομαι.

Καπνοδοχεῖον, ου, τὸ, idem. Ex iiſd.

Καπνοδοχὴ, ης, ἡ, idem & ex iiſd.

Καπνοδόχον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Καπνόομαι, ſuffumigor. Ἠὼ νῦ καπνῦ, Eur. Tro. 8.

Καπνοποιὸς, ὁν, magnum fumum edens.

ΚΑΠΝΟΣ, ου, ὁ, fumus; (2) ignis; (3) fumaria, herba quædam, *Angl.* Fumitory

Καπνοσφραντὴς, οῦ, & καπνοσφρόντης, ου, ὁ, fumi olfactor, ſordidus & præparcus.

Καπνοῦχος, ου, ὁ, tubulus, per quem fumus exit. Ex καπνὸς, & ἔχω.

Καπνώδης, ώδους, ὁ, ἡ, ὸν, fumoſus, fumidus; (2) nebuloſus; (3) faculentus. Ab eod.

Κάπος, ου, ὁ, flatus, ſpiritus, anhelitus; (2) cortex palmæ, in quo fructus latet & primum germen.

Καππάριον, ου, τὸ, parva capparis, frutex & fructus. Dim. a

ΚΑΠΠΑΡΙΣ, ιδος, ἡ, capparis, frutex ſpinoſus.

Κ πταυ, 3. ſing. præſ. ind. act. *Æol.* pro κατατταύει.

Καππέδιον, *per campum*, *Æol.* pro κατὰ πεδίον.

Κάππισε, *decidit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέπεσε, a verbo καταπίπτω, pro καταπίτνω, *decido.* Κάππεσον ὡς Λύκιον, Hom. Il. 1, 593, *de idi.*

Καπποφόρος, ου, ὁ, ἡ, Kappa ferens inuſtum vel quocunque modo impreſſum. Ex Κάππα, & φέρω.

Καππυρώσασα, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro καταπυρώσασα, a καταπυρίζω.

Κάππαλα' *ad deos aſſa*, *Æol.* pro κατὰ θεὰς καῦσα, Hom. Il. 16, 106.

Καππαρὰς, ᾶς, ἡ, Ibidinoſa. A κάπρος.

Καππάς, ᾶ, ſubo velut ſus aprum appetens, porco. Ab eod.

Καππία, ας, ἡ, virus ex genitalibus ſcropharum. A κάπρος.

Καππίζω, ἰῶ, ſubo, prurio. Ab eod.

Καππιζω, idem & ab eod.

Κάπριος, ου, ὁ, *aper*, (2) roſtratus. Ab eod.

Κάπριος, α, ὁ, ἡ, ὸν, aprugnus; ut καπρίαις πρῴραις, aprotum inſtar roſtratas proras.

ΚΑΠΡΟΣ, ου, ὁ, aper, verres.

Καπρίζω, idem quod καπρίαι.

ΚΑΠΤΩ, repetitis identidem & interpellantibus morſibus appetere, & vellicatim carpta demittere, hinc edo, avide edo, mordeo. Ὅσσα εἰσάψῃ ἀξεικυλίσας τοῖι σιδοῖσι, Ariſt. Pace 7.

Καπύρια, & καπυρίτια, τὰ, cruſtula, placentæ genus.

Καπυρίζω, clare & ſonore rideo, cachinnor; (2) pulæ indulgeo & ventri ſervio.

Καπυρόομαι, οῦμαι, torreor, callidus vel ſervidus fum, *Strabo* lib. 4. A

Καπυρὸς, ρὰ, ρὸν, torridus, aduſtus; (2) efflans, exſpirans. Ἀ καπύω. Hinc

Καπυρὸς, calidum, fervicum reddo.

Καπύω, flo, exſpiro, ut hinc fut. a. 1. ἐκάπυσα, effavit, ap. Hom. Ἀπὸ ἧ ψυχὴν ἐκάπυσε, Il. 22, 467, A κάπτω.

Κάπω, idem, *Eun.*

Κάπων, ωνος, ὁ, capo, gallus caſtratus.

Κὰρ pro κάρα, caput, ἐπὶ κάρ, in caput.

ΚΑΡ, Καρὸς, ὁ, Car, gentile; (2) mancipium Caricum, homo nauci. Κᾶρις, Cares, Καρία, Caria regio.

Κάρα, τὸ, caput; (2) vertex; (3) tota facies. A κάρηνον.

Καράβιον, ου, τὸ, parvus carabus; (2) navicula in Lex. vulg. Dim. a κάραβος.

Καραβοειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὲν, carabi ſpeciem habens. Ex κάραβος, & εἶδος, *forma.*

ΚΑΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, carabus animal marinum e cancrorum genere.

Καραβόπροσωπος, ου, carabi formam habens.

Καραβώδης, ους, ὁ, ἡ, ὲν, e caraborum genere. A κάραβος.

Καραδοκέω, ῶ, f. ήσω, exſpecto capite quaſi ad videndum exſerto, ſ. elato; (2) exſpecto. Καραδοκῇ ὅταν σράτευμ' Ἀργείων ἴξῃ κάλος, Eur. Tro. 93. Ἐκαραδόκησεν εἰς ἐμ' ἡ βλὴ πάλιν, Ariſt. Eq. 660. Ex κάρα, & δοκέω. Hinc

Καραδοκία, ας, ἡ, ſpes, exſpectatio.

Καραιβαρέω ῶ, gravedine capitis laboro. Ex κάρα, & βάρος.

Καραιβαρεω, ῶ, idem & ex iiſd.

Καρακάλλιον, ου, τὸ, cuculla, Gl. V. q. Ex κάρα, & κάλλος.

Καρανίτης, ου, ὁ, capitalis. Μόρος καρανίτης Eur. Rh. 818. A κάρηνον.

Κάρανος, ου, ὁ, Dominus, qui ſummo cum imperio præeſt, caput reliquorum. A κάρα.

Καρατόω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. Χρὼ καρατομέν ξιφ, Eur. Rheſ. 585.

Καρατομία, ἡ, capitis reſectio.

Καρατόμος, ου, ὁ, ἡ, qui caput amputat, caput abſcindens. Ex κάρα, & τέμνω.

Καρήτομος, ου, ὁ, ἡ, cui caput amputatum eſt. Ex iiſd.

Καρβανίζειν, & καρβάζειν, & καρβαίζειν, Carice ac barbarè loqui, Heſ.

Κάρβαρος, Barbarus, *Alceh. Agam.* 1010.

ΚΑΡΒΑΤΙΝΗ, ης, ἡ, vile & inſtitum ſcleramentum.

Καρδαμυλίφος, ὁ, ἡ, admodum parcus, ita ut etiam e naſturtio exſculpat, quo vitam toleret. Ex κάρδαμον, & λιφάω.

Καρδαμίζω, cardamum imitor; (2) aſpero vultu fum, aſpere intueor.

Καρδαμίνη, ης, ἡ, herba naſturtio ſimilis, Cardamine. A κάρδαμον.

Καρδαμὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

ΚΑΡΔΑΜΟΝ, ου, τὸ, naſturtium. *Angl.* Creſſes.

Καρδάμωμον, ου, τὸ, Cardamomum, planta aromatica. Ex κάρδαμον, & ἄρωμον, quia utrique ſimile.

Κάρδαξ, κος, ὁ, mercede conductus miles. Vox barbara, ap. *Ammon.*

ΚΑΡΔΙΑ, ας, ἡ, cor; (2) animus; (3) os ventriculi; (4) adjectus, appetitus; (5) medulla arboris; (6) alveus Clepſydræ. Hinc

Καρδιακὸς, ἡ, όν, cordialis; (2) cardiacus, cui cor vel potius os ventriculi dolet.

Καρδιαλγεῖν, dolore cordis adfici. A

Καρδιαλγὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὲς, qui cor dolet; (2) cordis dolorem adferens. Ab ἄλγος.

Καρδιαλγία, ας, ἡ, dolor cordis, vel potius oris ventriculi. A καρδιαλγὴς. Unde

Καρδιαλγικὸς, ἡ, όν, cum dolore cordis conjunctus, cordis dolorem invehens.

Καρδιάω, ῶ, cordis dolorem ſentio, ſeu potius dolorem ventriculi. Hinc καρδιάοντα, apud Nicandrum pro καρδιάοντα, καρδιόωντα, Acc. ſ. part. præſ.

Καρδίπημα, ατος, τὸ, capitis gravedo, Vox Ionica, Erotianus. Ex κάρα, & διπέω.

Καρδιοβολεῖν, corde vulnerari, contriſtari, H. ſ. Ex καρδία, & βολὴ.

Καρδιόβολος, ου, ὁ, ἡ, cordi noxius. Καρδιοβόλα βρώματα, *Aret.* Ex iiſd.

Καρδιογνώστης, ου, ὁ, qui corda novit, cordium ſcrutator. Ex καρδία, & γινώσκω.

Καρδιοπαθὴς, ους, ὁ, ἡ, ὲς, cordis dolore vexor; (2) animo angor.

Καρδι-

Καρδιελκέω, cor extrahо vel evello. Τὰ ἡμέτερα ἐξαιρῶν ἢ καρδιελκῶν, Luc. Ab ἕλκω.

Καρδιελκία, ἡ, cordis extractio, s. evulsio.

Καρδιοφύλαξ, ακος, ὁ, ferreum tutamen pectoris apud Romanos.

Καρδιόω, ῶ, f. ώσω, vulnero. A καρδιάω, Hef. καρδιοργεῖν, de victimis, q. d. cor lanione, apud Etym victimæ cor adipe tectum igni imponere, καρδιόσασθαι. A καρδία.

Καρδιαγμός, οῦ, ὁ, dolor cordis s. ventriculi. A

Καρδιάω, & **καρδιάτλω**, ventriculi dolorem sentio. A κραδία.

Καρδιπέτειον, ου, τὸ, capistrum, quo servi pinsentes aut farinam subigentes a comedendo arcebantur.

Καρδοτηλύφος, ὁ ἡ ὁ, qui alveos seu mactras sculpit seu conficit. A γλύφω.

ΚΑΡΔΟΠΟΣ, ου, ὁ, mactra, alveus, in quo farina subigitur.

Κάη τὸ, vid. **Κάηβος**, caput. A κάρηνον.

Καρέ, 3. f. a. 2. conj. pass. v. κείρω.

Κάρηαρ, ατος, τὸ, caput. A κάρη.

Καρηβαρῶν, capite gravari. A seq.

Καρηβαρίω, ῶ, f. ήσω, gravedine capitis laboro, dolor capite. Ex κάρη, & βάρος.

Καρηβαρία, & **καρηβαρίη**, ας, ἡ, gravedo capitis. Ex ibid.

Καρηβαρῶν, capite gravati. Ex ibid.

Καρηβαρικός, ὴ, όν, gravedinem capitis inducens, caput gravans. A καρηβαρία.

Καρηβαρίτης, ου, ὁ, s. οἶνος, vinum gravedinem capitis inferens, Suid. Ex ibid.

Καρηβαρέω, ῶ, caput clamoribus disruptum habeo; (2) vertigine laboro. Ex καρη, & ἠβάω.

Καρηκομάω, ῶ, caput comatum habeo, capite crinito sum. Hinc illud Homericum κεκορυθμένοι καρηκομόωντες, ornatos, capillati, pro καρηκομοῦντες, καρηκομίωντες. A κόμη.

Κάρηνα, a. 2 inf. pass. v. ibi κείνω.

ΚΑΡΗΝΟΝ, ου, τὸ, caput; (2) vertex, summitas.

Καρτοῦ, gen. f. pro Syn. pro καρήατος.

Κάρια, ας, ἡ, Caria, regio Asiæ minoris. A Κάρ.

Καρίδιον, & **καρύδριον**, ου, τὸ, parva squilla. A κάρις.

Καρίζω, Carum more ago.

Καρικορήνης, ου, ὁ ἡ ἡ, a Carica gente factus. Ex Κάρες, & ἐργον, γράω.

Καρικός, ὴ, όν, Carius. A Κάρ.

Καρικόν, τὸ, medicamentum, unguentum, ulcera purgans; (2) oleum quoddam, apud Ætium.

Κάριαι, ῶν, αἱ, mulieres, quæ planctu prosequebantur funera, e Caria fere ortæ. A Κάρες.

Καρίσσω, unde **καρίσσαι**, perimere, Hef. A κάω, pro κήρ, πότος.

Καρίς, ίδος, ἡ, (pen. prod.) squilla, piscis caput primignum habens. A κάρη.

Καρίς, Carice.

ΚΑΡΚΑΙΡΩ, resono, sonitum edo; (2) pulsatus vibro vel tremo. Κέρκαιρε ἡ γαῖα ποδίσσιον, Il. 20, 150.

Καρκινάδες, ων, αἱ, parva animalcula cancris similia, colore fulvo. A καρκῖνος.

Καρκινίον, ου, τὸ, parvus cancer, Dim. A

ΚΑΡΚΙΝΟΣ, vel **καρκίνος**, ου, ὁ, cancer, animal ἀμφίβιον, (2) filus cœlestis; (3) morbus; (4) vinculi genus; (5) genus calceamenti; (6) forceps; (7) instrumentum, quo pessulus attollitur; & (8) καρκίνοι, citi duo ius. Ea, quæ prope tempora constituuntur. Hinc

Καρκινώδη, ῶ, cancro assimilo; (2) cancro morbo infesto; καρκινᾶδ, cancro tentari.

Καρκινώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, cancro similis; (2) e cancrorum genere; (3) a cancro exesus, cancrosus. Ab eod.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, carcinoma, cancer morbus. A καρκίνος.

Καρνεᾶ, ῶν, οἱ, Carneatæ, cœlibes quidam Apollinis Carnei ministerio destinati, Hef.

Κάρνεια, vel **κάρνεα**, τὰ, sacra Carnea, quæ celebrantur in honorem Apollinis Carnei.

ΚΑΡΝΕΙΟΣ, ου, ὁ, Carneus, Apollinis cognomen, a Carno, ut putatur, Jovis & Europæ filio, Hef.

Καρνειονῖκαι, ῶν, οἱ, victores in ludis Carneis Ex Κάρνεια, seu Κάρνεα, & νίκη.

ΚΑΡΝΟΣ, ου, ὁ, pediculus; (2) ovis; (3) pecus, Hef.

Κάρνινον, ου, τὸ, Carnenum, musfum decoctum. Ex κάρα, & οἶνος.

ΚΑΡΟΣ, ου, ὁ, (pen. cor.) sopor cum gravedine, marcor, Nicandr. Ther. 728.

Κάρος, vel **κάρος**, herba quæ in officinis Carui, al. κάρδον, & κάρδον, item κάρυον, necnon **καταξάδιον**, *Angl.* Carrauways.

Καρόω, ῶ, soporem cum gravedine adfero. Et *in Pass.* gravedine soporis adgravari, obrior, alto gravique somno corripior. A κάρος.

ΚΑΡΙΑΙ, putantur esse vermes in oleis.

ΚΑΡΠΑΊΑ, ας, ἡ, salutationis genus.

Καρπάλιμος, *Adv.* celo, rapidus. Quasi ab ἁρπάζω, ἁρπαλιμος, ab ἅρπαξ, rapio.

Καρπαλίμως, *Adv.* celo, raptim.

Καρπασινός, ὴ, όν, carbasinus. A

ΚΑΡΠΑΣΟΣ, ου, ἡ, venenatum quoddam medicamentum; (2) carbasus.

Καρπεία, ας, ἡ, fructus perceptio, ususfructus. A καρπεύω.

Καρπεῖον, ου, τὸ, fructus. Ab eod.

Καρπεύω, *f.* εύσω, fructum percipio; (2) fruor. Πολλὰς ἁρπυιῶν καρπεύσομαι, D. Hal. A καρπός.

ΚΑΡΠΗΣΙΟΝ, ου, τὸ, Carpesium, fesfuca tenuis.

Καρπία, ας, ἡ, idem quod καρπεία. A καρπός.

Καρπίζω, & **καρπίζομαι**, fructum decerpo, defrugo, fruor; καρπίζομαι, in libertatem adfero. Καρπίζεσθαι ἢ αὐτὼ ἐν δίκῃ. Difcor.

Κάρπιμος, ίμη, ιμον, frugifer, ferax frugum, fructifer; (2) ad fructus edendos aptus. A καρπός.

Καρπίς, ίδος, ἡ, vindicta, adfertio.

Καρπισμός, οῦ, ὁ, fructus perceptio, usus fructus; (2) defrugatio; (3) vindicta, adfertio; (4) manupatio. A καρπίζω.

Καρπισεία, ας, ἡ, adfertio in libertatem, quod manupii brachiale caperetur, quod carpus dicitur.

Καρπιστής, οῦ, ὁ, adfertor, vindex. Ab eod.

Καρπιτάλσαμον, ου, τὸ, balfami fructus.

Καρπόβρωτος, ου, ὁ, ἡ ὁ, fructum exefum habens; (2) fructum efculentum habens. Ex καρπός, & βρώσκω, comed.

Καρποβρώτης, ου, ὁ, generatim fructum. A

Καρποφορία, fructum gigno seu fero.

Καρποφορία, ας, ἡ, fructus editio, quum fruges fructum parunt. A

Καρποφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, fructum gignens, frugifer. Ex καρπός, & φέρω, gigno.

Καρπώδισμα, ατος, τὸ, manicæ seu vinculi, quæ manui inciuntur. Sic abusive Lexiphanes Lucian.; cum sit ornamentum manuum, Gl Vet. καρπόδισμος, lemniscus, articularia fasciola. A

Καρποδέσμιος, lemniscatus, Gl. V.

Καρποδότειρα, ἡ, fructuum inventrix, f. datrix. A

Καρποδότης, ου, ὁ, fructuum seu frugum dator, frugifer. Ex καρπός, & δότης.

Καποκλογάω, ῶ, f. ήσω, fructus lego, vel colligo. Ex καρπός, & λέγω.

Καρτομανής, ίος, ὁ ἡ ὁ, luxurians fructu, nimis fructificans. A μαίνομαι.

Καρτόομαι, οῦμαι, fructum percipio, fruor, exhaurio fructibus. Ex τέτον καρτόμαι ἀσφάλειαν ἢ εὐκλειαν, X n. Ὡς ἀδελφὸν ὁμμ' ἐμοὶ φάμης ἀνίσχειν τόδε τον καρπώσεθαι, Soph. Trach. 201.

Καρποποιέω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, fructificus. A ποιέω.

ΚΑΡΠΟΣ, ου, ὁ, fructus; (2) semen cum sud involucro; (3) semen quodvis; (4) utilitas, emolumentum; (5) junctura manus cum brachio, Carpus.

Καρποτοκία, fructum pario vel fero.

Καρποτοκία, ας, ἡ, fructus editio. A

Καρποτόκος, ου, ὁ ἡ ὁ, fructum parions, frugifer, fructifer. Ex καρπός, & τίκτω.

Καρπότροφος, ου, ὁ ἡ ὁ, fructibus nutritus & altus; καρποτρόφος, fructus alens, frugifer, almus. A τρέφω.

Καρτοφάγος, ὁ ἡ ὁ, fructibus vitens, fructum ejus vitam sustentans. A φαγεῖν.

Καρπιφορέω, fructum fero, fructifico. Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρπιφορεῖ, Marc. 4, 28. Καρποφορήσαντι, Col. 1, 6.

Καρποφορία, ας, ἡ, generatim fructuum, ubertas. A

Καρποφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, fructus ferens, fructifer, frugifer. Ex καρπός, & φέρω.

Καρπώνια, ῶν, fructus edo, seu gigno. Ex καρπός, & φύω, gigno.

Καρποφύλαξ, ακος, ὁ, fructuum custos.

Καρπόω, ῶ, fructum offero, fruendum offero, *f. fl.* ώσω. *med.* fructum percipio, colligo, fruor, utor. A καρπός.

Καρπώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, fructuosus, Cl. V.

Κάρταμα, ατος, τὸ, fructus, qui percipitur, quæstus; (2) oblatio, sacrificium, hostia, victima. A καρπόω.

Καρπώσιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, ex quo fructus capi potest; (2) frugiferus. Ab eod.

Κάρπωσις, εως, ἡ, fruitio, usus rei fructuosæ; (2) holocaustum. Ab eod.

Καρπωτὸς χιτών, vestis talaris, 2 Reg. cap. 13.

Κάρρα, *comma.*, pro κατά.

Καρόζω, demulceo, Hom. Il. ζ, 424, καρρίζεσα. Ex χάρ, & ῥίζα, *fides.*

Κάρρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, melior, præstantior, fortior. Comparativ. *Deriv.* ab ἀγαθός.

Καρσία, ας, ἡ, obliquitas. A κάρσιος.

ΚΑΡΣΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.

Κάρσις, εως, ἡ, tonitura. A κείρω, τονόω.

Κάρσιος, *Adv.* oblique. A κάρσις.

Κάρτα, *Adv.* valde, vehementer, admodum; (2) profecto, certe. A κάρτος, pro κράτος.

Καρταίνω, valeo, vinco. A κάρτος.

Καρταίπας, ὁ, ὁ, bos, taurus, ap. Delphos. A κονταῦρος.

Καρταλάμιον, ου, τὸ, parvus κάρταλος, Κάλαθος. Cilofl. Vet. καρταλάμιον, cartallamia.

ΚΑΡΤΑΛΛΟΣ, & **κάρταλος**, ου, ὁ, fiscella, cophinus, seu corbis in angustum desinens.

Καρτβαίχμαν, *Dor.* pro καρτβαίχμην, a

Καρτβαίχμης, ου, ὁ, hastipetens, qui potens est bellicis armis. Ex αἰχμή, *cuspis.*

Καρτερία, ας, ἡ, *f.* ήσω, fortis animi sum; (2) perduro, tolero, patienter fero, duro, perduro. Τὸ γὰρ καρτερεῖν μᾶλλον ἂν οἱ δοῦλοι καρτερήσειαν, Luc. τοῖς κυβεύουσι, Xen. σοφὸς τὸ μέτριον, id. A κάρτος. Hinc

Καρτέρησις, εως, ἡ, tolerantia, patientia.

Καρτέρια, ας, ἡ, idem. A καρτερέω. Hinc

Καρτερικός, ὴ, όν, patientia præditus, patiens.

Καρτερικῶς, *Adv.* tolerantes, fedulo.

Καρτερόβιος, ου, ὁ ἡ ὁ, fortiter feriens. A βάλλω.

Καρτερός, ρὰ, ρὸν, robustus, potens, qui se aliquo potuit, vel illum retinere potest; (2) magnanimus; (3) violentus; (4) tolerans, patiens. A κάρτος, pro κράτος.

Καρτερῶς, fortiter, patienter. A καρτερέω.

Καρτερῶν, idem. A καρτερός.

Καρτεροφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, præfectus; (2) magnanimus. Ex καρτερός, & φρήν.

Καρτεροχειρ, ος, ὁ ἡ ὁ, fortis manu.

Καρτεροψυχία, ας, ἡ, animi fortitudo. A ψυχή.

Καρτί, ῖος, ῖον, ος, ὁ ἡ ὁ, qui fortes sive robustos habet ungues. Ab ὄνυξ.

Καρτόβακτος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Καρτός, ὴ, όν, tonsus. A κείρω.

Κάρτος, ους, τὸ, vires, robur, *per Metathesin*, pro κράτος.

Καρδύνω, ā, 1. inf. ῦναι. *per Metathesin*, pro κερτύνω.

Καρτύνω, firmum reddo, corroboro· Τιτῆνες δ' ἐτέλεσσαν ἐκατόντεκτοι βίηλυξις, Hesiod. Θεογ. 676. A κάρτος.

ΚΑΡΥΑ, ας, ἡ, nux juglans, arbor.

Καρυάριον, ου, τὸ, nuculæ, Gl. V.

Καρύδια, τὰ, nuces, Gl. V.

Καρυδίου κάταγμα, fractura cibi in tenues ramos, tanquam nucis fractæ. A κάρυον.

Καρυηρός, ρὰ, ρὸν, nuceus, ad nucem pertinens, nuci similis.

Καρίνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Καρυίσκος, ου, ὁ, scyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρυκεία, ας, ἡ, condimenti exquisiti confectio, minatim e sanguine, v. καρυκᾶ; (2) condimenta supervacanea.

Καρύκευμα, ατος, τὸ, condimentum exquisite factum. A

Καρυκεύω, f. εύσω, exquisite condio; (2) condio quovis modo. A

ΚΑΡΥΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam seu condimentum Lydium, sc. e. sanguine; (2) condimentum exquisite factum; (3) conditura, seu condimentum quodvis.

Καρυκευδής, ές, fuberuentus, *Epith.* excrementorum, ap. *Hipp.*

Καρυκίον, ου, τὸ, medicamentum ex nucibus & aliis rebus. A κάρυον, (sed scribendum καρικόν, *Ern.*)

Καρυοκοπέω, ῶ, ήσω, conficio καρύκλω, (2) condio suaviter; (3) condimentum confectio. A

Καρυοκοπός, οῦ, ὁ, ἡ, qui conficit καρύκλω. Ex καρύκη, & κοπέω.

Κάρυξ, *præco*, *Dor.* pro κῆρυξ.

Καρύξασα, a. 1. part. act. *Dor.* & *Æol.* pro καρύξασα, a κηρύσσω.

Κάρυξι, 3. sing. aor. 1. ind. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκήρυξε.

Καρυοκαλάστης, ου, ὁ, instrumentum, quo nuces franguntur. Ex κάρυον, & καταγνύω.

Καρυοκακύμηλα, nucipruna, Vet. Lex. ex Plin.

Κάρυον, ου, τό, nux juglans, fructus; (2) omnis fructus durioris corticis. A κάρυα.

Καρυοτός, ή, όν, nuceus; καρυατὸς φοῖνιξ, caryota palmula. Ab eod.

Καρυόφυλλον, ου, τὸ, caryophyllum, quasi nucis folium, fructus, vel etiam flos arboris cujusdam Ind. ciæ.

Καρυώδης, ες, ὁ, ἡ, nuceus, nucis similis. A κάρυον.

Καρυῶτις, ιδος, ἡ, caryotis, caryota palmula.

Καρυωτόν, ου, τὸ, scyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρυωτὸς, ὴ, όν, nuceus; καρυατὸς φοῖνιξ, caryota palmula. Ab eod.

Καρφαλέος, ία, έον, siccus, aridus. A κάρφος.

Καρφεών, ῶνος, τὸ, tamentum. A κάρφη.

Κάρφη, ης, ἡ, stramen, palea, fœnum. A κάρφος.

Καρτηρός, ὰ, όν, e testudis factus. *Epith.* nidi. A κάρφος.

Καρφίον, ου, τὸ, parva festuca; (2) furculus. Dim. a κάρφη.

Κάρφις, εως, ἡ, idem quod κάρφη.

Κάρφιστος, η, ον, qui est e festucis compositus, ut καρφίστη κλαλαμός. Ab eod.

Καρφοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, festucæ modo gracilis. Ex κάρφη, & εἶδος, *forma*.

Καρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas, s. festucas lego; (2) exquisite in alium inquiro, quasi festucam in oculo fratris natantem; (3) floccos lego & quisquilias in veste hærentes. Ἐὰν τε περὶ τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς ἢ τὰ ἱμάτια περιστῇ χθὲς ἀχυρὸν καρφολογῆσαι, Theoph. Char. c. 2. varie autem scribitur, Casaub. leg. καρφιλογῆσαι, alii κυρβολ. Ex κάρφος, & λέγω, *lego*, i. e. *colligo*.

Καρφολογία, ας, ἡ, palearum, s. festucarum, s. floccorum lectio. Ex infd.

Κάρφος, εος, τὸ, palea; (2) festuca; (3) furculus; (4) nidus, e festucis, &c.

Καρφύνω, idem quod κάρφω. Hef. καρφύνθη, ξηράνθη, aruerit, corrumpi. A κάρφω.

ΚΑΡΦΩ, ficco, arefacio; (2) deprimo, facio ut defloreſcat, frango. Κάρφε μὲν οἱ χρόα καλὸν ἐὴ γαμετῇσι μίλεσθαι, Odyſſ. 13, 430. Ἀχλὺς κάρφει, Heſiod. Ἔργ. 7.

Καρφώδης, ώδες, ὁ, ἡ, ſtramentitius.

Καρχαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus.

Καρχαρίας, ου, ὁ, canis marinus, piſcis, ſic dictus ab aſperis, quos habet dentibus; (2) piſcis ſpecies. A κάρχαρος.

Καρχαρόδους, οντος, ὁ, ἡ, dentibus aſper.

Κάρχαρος, η, ὁ, ἡ, aſper, acutus; (2) vehemens.

Καρχηδονίζω, Carthaginienſium partes foveo

Καρχηδόνιος, ου, Carthaginienſis. A

Καρχηδών, όνος, ἡ, Carthago, urbs Africæ.

ΚΑΡΧΗΣΙΟΝ, τὸ, cacheſium, ſumma pars mali nautici, antenna; (2) poculum.

Κασί, dat. ſ. *Dor.* pro κατῶ, a κηρός.

Κατάδης, ου, ὁ, ἡ, ſoporifer, *Anat.*

Κάδωσις, εως, ἡ, ſoporatio, actio inducendi ſoporem, ſopor, vertigo. A καρόω.

Καρωτιδες, & καρωτικαὶ ἀρτηρίαι, arteriæ quædam in collo.

Καρωτικὸς, ὴ, όν, ſoporiter, ſoporem inducendi vim habens, gravedinem adferens. Ab eod.

Κασαλιζάω, fut. άσω, convitus & probris meretricum more inſeſſo. Κασαλιζάω τὸς ἐν Πύλῳ στρατηγὸς, Ariſt. Eq. 351. A

Κασαλὶς, ίδος, ἡ, meretrix. A κασάλη.

ΚΑΣΑΒΗ, ης, ἡ, meretrix, ſcortum.

Κασαλίσιον, ου, τὸ, lupanar. A κασάλη.

Κάσαμον, ου, τὸ, Catamum, a quibuſdam medicis ἡ κυκλάμινος.

ΚΑΣΑΣ, ου, ὁ, tapes utrobique villoſus.

Κασαύρα, ας, ἡ, meretrix, ſcortum, Heſ. Ex κάσσα, & οὐρα, *cauda*.

Κασαυρὸς, άδος, ἡ, idem & ab eo ipſo.

Κασαυρεῖον, ου, τὸ, lupanar. Ab eod.

Κασαύριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κασαυρὶς, ίδος, ἡ, meretrix, Heſ.

Καθαλοῖσιν, & *in bonis*, *Æol.* pro κὰ ἰαλοῖσιν.

Κασία, ας, ἡ, Caſia, frutex lauro ſimilis, cujus cortex abraditur. A καννία.

Κασιγνήτη, ης, ἡ, ſoror germana. Ex κάσις, *frater*, vel *ſoror*, & γένομαι, *naſcor*.

Κασίγνητος, ου, ὁ, frater ex utroque parente, germanus; (2) conſobrinus, fratris vel ſororis filius; (3) conſanguineus; (4) *Adject.* fraternus, germanus.

ΚΑΣΙΣ, ίδος, ὁ, ἡ, frater vel ſoror; (2) coætaneus.

ΚΑΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix, ſcortum.

Καασσᾶς, άδος, ἡ, idem.

ΚΑΣΣΙΑ, ας, ἡ, Caſſia, frutex aromaticus.

Κασσίζω, caſſiam refero. A κασσία.

Κασσιτήριος, ία, ιον, ſtanneus, e ſtanno confectus. A

ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, ſtannum, plumbum album.

Κασσιτοεργὸς, ὁ, ὁ, qui ſtannea opera conficit, Gl. V. ſtannarii.

Κασσιτρόω, ῶ, f. ώσω, ſtanno induco; κεκασσιτρωμένος, ſtanno inductus. A κασσίτερος.

Κάσσυμα, *Attice*, κάττυμα, ατος, τὸ, corium *proprie*, e quo calceі ſuuntur; (2) doloſa machinatio. A

ΚΑΣΣΥΩ, *Att.* κατ͂τύω, conſuo, reſicio confuendo, ut veteramentarius calceamenta; (2) ſtruo, machinor. Οἷδ' ἐγὼ τὸ φρᾶγμα τῶθ', ὅθεν σαλᾷ κατ͂λῦ, Ariſt. Eq. 314.

Καταρεῖον, ου, τὸ, lupanar. A καταρδέω.

Καταρδέω, ſcortor, meretricor. Βικάρα σε μινῶς καταρδέωσα, Cyr. 772. A

Καταρὶς, ίδος, ἡ, ſcortum, meretrix. A κάρα.

ΚΑΣΤΑΝΑ, ης, ἡ, Caſtana, urbs Theſſaliæ & Ponti. Hinc

Καστανικὸς, ὴ, όν, Caſtaneus ut Καστανικὸν κάρυον, nux Caſtanea.

Κάστιον, ου, τὸ, Caſtanea. A Κάστανα.

Καστόρειος, ου, ὁ, ἡ, Caſtoreus, qui fit in honorem Caſtoris. Καστόρειον μέλος, quod canebatur a Spartanis prælium inituris. A Caſtore Spartano.

Καστόριμι, & Καστορίδες κύνες, canes Spartani.

Καστορίζω, imitor Caſtorium, Caſtorium refero. A

Καστόριον, & καστόρειον, ου, τὸ, καστόρια, caſtorea, teſticuli caſtoris; (2) medicamentum e caſtoris teſticulis. A κάστωρ.

Κατόρυμι, ſterno, conſterno, pro καταστόρνυμι, Hom. καστορυδσα, conſternens. Κάπεα καστορυδσα ὑρήνας ἐυ δαιδαλέοισι, Odyſſ. 17, 32.

ΚΑΣΤΩΡ, ορος, ὁ, caſtor, fiber; Caſtor propr. frater Pollucis.

Κάσχεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Æol.* pro κατέχεθε, a καταχέθω pro κατέχω.

ΚΑΤΑ, *Præpoſ. cum Genitiv.* adverſus, contra, in, ſuper, de, poſt, ſub. *Cum Accuſ.* ſecundum, juxta, per, in, propter, ad modum, ad præſcriptum. Sæpe per Adverbium redditur, ut κατὰ βραχύ, κατὰ μικρόν, paulatim, ſenſim; κατὰ καιρὸν, opportune, κατ' ἡδονὴν, libenter. Formula καθ' ἑαυτὸν ſignificat multa, ut ſua ſponte, ipſe, ſuo arbitrio, ſolus, ſeorſim, ſeparatim ab aliis. *Cum Accuſ. & Articulo Periphraſi ſerviit*, v. g. οἱ κατ' ἀγορὰν, cauſſidici. *Aliquando deficit*, v. g. ὃν τρόπον, ad quem modum, quemadmodum; Σκιωποιεῖ τῷ τέχνῳ, Scenopœi artem, i. e. quod attinet ad artem, vel ſecundum artem; *in compoſitione notat* (1) *oppoſitum* τοῦ ἄνω, ſive, de, vel deorſum, ut καταβαίνω, deorſum ſcando, deſcendo; (2) *contra*, ut καταμαχέσθαι, contra gliriari; (3) *valde*, ſive *intendit ſignificationem*, ut κατεῖδαλες, refertus idolis; (4) *retinet ſignificationem ſimplicis*, ut καταθνήσκω, morior.

Κᾶτα, deinde. Ex κᾷ, & ἔτα, *deinde*.

Κατάβα, *deſcende*, 2. ſing. a. 2. imper. act. *per Aphæresin*, pro κατάβαθι, a καταβαίνω.

Καταβάδδην, *Adv.* q. d. deſcentim, tanquam deſcendendo. A καταβαίνω.

Καταβαθμὸς, οῦ, ὁ, deſcenſus, catarrhacta. Ab eodem.

Καταβαίνω, deſcendo; (2) demitto me; (3) incurro, congruo; καταβὰς, deſcendo, pro κατάβηθι. Πολλὰ δ' ἀκρυὰ μοι κατέβη χροὸς ἀντικρὺ ἑλκόντων ἀσυ, Eur. Andr. 111. εἰς πεδίον, Xen. ἀπὸ τῶ ἵππου, id.

Καταβακχεύομαι, enthuſiaſmo correptus ſum.

Καταβακχίζω, idem.

Καταβάλλω, dejicio, everto, deturbo, proſterno; (2) conjicio; (3) projicio; (4) abjicio; (5) volvo, perſolvo, & καταβάλλομαι, fundamentum pono, *omninoque*, initium alicujus rei facio; dicitur, & de ſerentibus, Οὐ καταβαλεῖς τὰ κριθὰ, ὦ Θυπάλη; Ariſt. Pace, 1133. τὸ ἀργύριον, Dem. Ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὼ καταβαλλόμενος. Plat.

Καταβαπτίζω, demergo, obruo. A καταβάπτω.

Καταβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui demergit, vel aqua obruit, ſubmerſor. A καταβαπτίζω.

Καταβάπτω, demergo.

Καταβαρέω, ῶ, degravo, præpondero, pondere deprimo. A βάρος, *onus*. Hinc

Καταβάρησις, εως, ἡ, oppreſſio, Gl. V.

Καταβαρὴς, ὲς, ὁ, ἡ, prægravis.

Καταβαρύνω, degravo.

Καταβασανίζω, exploro.

Καταβάσιον, τὸ, deſcenſus.

Καταβάσιος, ου, ὁ, ἡ, deſcendens. A

Κατάβασις, εως, ἡ, deſcenſus, deſcenſio, clivus. A καταβαίνω.

Καταβασκαίνω, falcino.

Καταβασμὸς, ὁ, deſcenſus. A καταβαίνω.

Καταβάτης, ου, ὁ, Vid. καταιβάτης.

Καταβάτα, 3. ſ. a, 2. imper. act. v. καταβαίνω.

Καταβαυκαλᾶν, & καταβαυκαλεῖν, cantu ſopire, ut nutrices puerulos. Hinc

Καταβαυκάλησις, εως, ἡ, cantus ſopiendis puerulis.

Καταβαυκαλίζω, f. ίσω, ſopio cantu nutricis more. Ex κατὰ, & βαυκὶς, *jucundus*.

Κατα-

Καταβεβαίωμαι, ῶμαι, confirmo. A βέβαιος. Hinc

Καταβεβαίωσις, ή, confirmatio.

Καταβεβλαμμένως, *Adv.* per socordiam, socorditer, remisso animo. A καταβλάπτομαι.

Καταβεβλημένας, acc. pl. part. perf. pass. f. g. v. καταβάλλω.

Καταβεβίβασι, 3. plur. perf. ind. med. v. καταβιβάω.

Καταβᾶ, 3. s. aor. 2. conj. act. verbi καταβαίνω.

Καταβηθι, *dicende*, 2. sing. a. 2. imper. act.

Καταβήσιο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion* pro καταβήσου, a καταβήσομαι.

Καταβήσῃ, 3. sing. f. 1. ind. med.

Καταβιάζω, & καταβιάζομαι, vi compello, vi detorqueo, opprimo, urgeo, cogo. Κατα βιάζεσθαι ἀπ' αὐτῶν, Plut.

Καταβιβάζω, f. άσω, descendere cogo, deduco, dejicio, deturbo. Κατὰ μικρὸν καταβιβάζει τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, Plut. Ἕως ἅδου καταβιβασθήσῃ, Matt. 11, 23.

Καταβιβρώσκω, comedo, devoro, deglutio. Τὰ ὄντα καταβέβρωκε, Hyper.

Καταβιόω, vitam tranfigo, finio. Hinc

Καταβίωσις, ή, vita, vitæ finis.

Καταβλακεύομαι, f. εύσομαι, socordiæ me dedo, socorditer me gero, obtorpesco.

Καταβλάπτω, f. ψω, lædo, detrimento adficio. Καὶ ζῆν ὅτε μιᾷ καταβλαπῇ τὸ ζῆν ἅπαν, Hem. Hym. in Merc. 93.

Καταβλέπω, f. ψω, deorsum adspicio; (2) diligenter contemplor, adspicio. Καταβλέπειν εἰς τὴν γῆν, Pol.

Κατάβλημα, ατος, τὸ, quidquid extremis cujusque rei injicitur; (2) fundamentum ut fimbria vel fimile quidpiam; (3) aulæum five tabula picta in theatro, in qua fabulæ argumentum pictum erat; (5) ligamentum, tomentum. A καταβάλλω.

Καταβλητέον, dejiciendum; reddendum.

Καταβλητικός, ή, όν, dejiciendi vel profternendi vim habens. Ab eod.

Καταβλιχόμαι, ῶμαι, halo.

Καταβλώσκω, decurro in, percurro, subterfugio. Εἰς Τίμωνα παῖδ' καταβλώξεσαι, Lyc. 1068. ἄϊυ, Odyff. 16, 466.

Καταβοάω, ῶ, f. ήσω, & ήσομαι, vociferor; (2) reclamo; (3) clamore perfequor, convicior; (4) accuso.

Καταβοή, ῆς, ἡ, accusatio.

Καταβόησις, εως, ἡ, convitium, incusatio; (2) reclamatio; (3) invectio, querela.

Καταβολεύς, solutor, Gl. V. A seq.

Καταβολεών, acc. sing. *Dor.* pro καταβολεύς.

Καταβολή, ῆς, ἡ, jactum fundamentum, molimen, omninoque cujusque rei initium & origo, ut creatio mundi, &c. (2) penfio, solutio; (3) calumnia; (4) adflatus instinctusque divinus; (5) destructio, defectus; (6) sacrificium; (7) jactus, qui fit ex alto deorum; (8) febris per certa temporis intervalla in orbem rediens. A καταβάλλω.

Καταβολοβόησις, εως, ἡ, coni a Ilperfio, dejectio in contium. Ex μβ, & βοεβορόω.

Καταβορέης, ω, ὁ ᾱ, ἡ, boreæ expositus, five obversus. Ex κη, & βορέης, *Boreas*.

Καταβουκαμβάων, gen. pl. part. præf med. f. p. *Att.* pro καταβοσκομβέων. A

Καταβοσκέω, & καταβόσκομαι, depasco. Ξύλοχον καταβοσκόμενον, Il. 5, 162.

Καταβοστρυχώ, ῶ, ὁ ᾱ, ἡ, cincinnis crinium obtectus, comatus, capillis tectus.

Καταβωλόω, ῶ, decipio, irrideo, deludo.

Καταβραβεύω, ignominia afficio, debito præmio privo, (2) imperiose tracto. Μηδείς ὑμᾶς καταβραβευέτω, Col. 2, 18.

Καταβραδύ, paullatim, parumper.

Καταβρέχω, perfundo, madefacio, irrigo, mergo.

Καταβρίθω, f. ήσω, ingravesco; (2) onustus sum; (3) copia vero. Ἐφράσσει δ' ἴσως μᾶλλον καταβρίσει θεός, Hefiod. Ἔργ. 232

Καταβρυχίζω, deprimo. A βρύχος.

Καταβρυχώ, ῶ, adversus aliquem tono; (2) attonitum reddo.

Καταβρίτόω, ῶ, f. ώσω, cruore inquino, cruento.

Καταβροχθίζω, devoro, deglutio. Ἐμὲ γ' ἤνυσεν βίδε, κ' ποιλίαν ὑείαν καταβρυχθίσας, Ariſt. Eq. 950. Ὅλον κατιβρόχθισας, id. Av. 509. Ex βρόχθος. Hinc

Καταβροχθισμός, ὁ, devoratio, absorptio.

Καταβρύχω, forbeo, vel resorbeo; ut hinc fit καταβρυχθεῖσα, apud Hom. Odyff. 4, 222.

Καταβρώσω, fut. ξω, comedo, commando.

Καταβρύχω, fut. ξω, frendeo.

Κατάβρωμα, ατος, τὸ, esca, cibus. A

Καταβρώσκω, five καταβιβρώσκω, devoro, deglutio, perf. καταβέβρωκα, part. καταβεβρωκώς, qui devoravit. Ὡς μὰ καταβρώξῃ γ' ὠμοφάγος κλύδαν, Lyc. 742.

Καταβρῶξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro καταβρώσας.

Καταβυθίζω, in profundum jacio, demergo; perfundo. Καταβυθίζειν πολύτιμα.

Καταβυθισμός, οῦ, ὁ, demersio. A præc.

Καταβυρσόω, corio contego. Τὰς γὰρ ἁρπύιας καὶ τ' ἀνδρε ἔγωγ' ὅτι πολλὰ κατεβύρσευσαν.

Καταβώσομαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro καταβοήσομαι, a καταβοάω.

Κατάγαιος, ος, ὁ ᾱ, ἡ, subterraneus. Ex κη, & γαῖα, *terra*.

Καταγγελεύς, έως, ὁ, annunciator, delator.

Καταγγελία, ἡ, annunciatio, delatio. A

Καταγγέλλω, annuncio, nuncio; (2) indico; (3) defero, accuso. Αὐτὸ δ' εἰρῆσθαι πολλάκις καταγγέλλεσι, Plut. Διὰ τοῦτο ὑμῖν ἀφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται, Act. 13, 38.

Κατάγγελος, ὁ ᾱ, ἡ, obnunciator, delator.

Κατάγγελτος, patefactus per nuncium, detectus.

Καταγίζω, in vas defundo, vel condo. Ex κη, & ἄγγος, *vas*.

Κατάγαιος, ος, ὁ ᾱ, ἡ, subterraneus. Ex κη, & γαῖα, *terra*. Καταγελασθήσω, 2. fing. f. 1. ind. paſſ *Att.* & *Ion.* pro καταγελασθήσεσαι, a καταγελάω.

Καταγέλασμα, ατος, τὸ, derisus, derisio. A καταγελάω.

Καταγελαστικός, ή, όν, irrisorius, vim irridendi habens.

Καταγελαστικῶς, *Adv.* deridendo, derisorum more.

Καταγέλαστος, ος, ὁ ᾱ, ἡ, ridiculus, qui deideri solet, derisione dignus, derisus.

Καταγελάστως, *Adv.* ridicule.

Καταγελάω, ῶ, f. άσω, derideo, irrideo. Οἳ ζῶ καταγελῶμαι, Ariſt. Av. 98. Πέρσαι, Herod.

Καταγέλως, ατος, ὁ, derisio, irrisio.

Καταγέμω, plenus sum, onustus sum.

Καταγεωρύω, aro, convertere, colo.

Καταγηθής, ὄν, οῖ, pellucidus, qui cernit mortuos, Hes. A κατόψεσθε.

Καταγηράσιος, ος, ὁν, senilis, senectute confectus.

Καταγηράσκω, f. ρασω, senesco, contenesco. Τὴν ταχύτητι βροτοὶ καταγηράσκουσι, Hesiod. Ἔργ. 93.

Καταγηράω, ῶ, f. άσω, contenesco.

Καταγηρας, ως, ὁ ᾱ, ἡ, contenescens, senex, senio confectus. Ex κη, & γῆρας.

Καταγιγαρτίσαι, verbum ab Aristophane comice fictum, pro ἀπὸ, perniocere, a γίγαρτον, *nucleus sive os dactyli*.

Καταγίζω, *Ion.* pro καυταγίζω, confecro, dico, offerio, adoleo.

Καταγινέω, deorsum fero, vel veho, devehe, e loco superiore fero. Ἄσυ δ' ἀεὶ σύλλαν οἰόν καταγίνιον ὕλλω, Odyff. 10, 104.

Καταγινόμαι, verſor, sum occupatus; (2) habito, moror; (3) perfevero. Καταγινεῖν ὥρᾳ τι, πρὸς τινος.

Καταγινώσκω, decerno adversus aliquem, condemno; (2) cognosco, intelligo, percipio; (3) sentio de, judico, existimo de; (4) arguo, reprehendo, accuso, f. καταγνώσομαι, reprehendam; paſſ. καταγινώσκομαι, damnari, καταγινώσκειν τινος ὅτου, ἐπὶ ἐνὶ, τῷδε ἰδὼν ποιοῦντα, τοῦτο καταγινώσκεις μόνον, Xen. Πολλοὶ μὲν ἀκτίγκακε αὐτὸν, Plat.

Κατάγκολος, ος, f. ον, tortuosum reddo.

Καταγλαΐζω, orno.

Καταγλιχραίνω, viscosum reddo.

Καταγλυκαίνω, dulce seu suave reddo; (2) mulceo. Πειστῶν μύτηρ τ' μῦθο καταγλυκαίνουσαν τὼν ἀκοὼν, Crex.

Καταγλυφή, ῆς, ἡ, incisura, cavitas facta.

Καταγλωττίζω, f. ίσω, osculo jungo columbatim, suavior lingua ori inflicta; (2) diligenter reddo, obturo os. Καταγλωττίζειν dicuntur ies, verba exquisite fingentes, *etiam in boram purgm.* Καὶ τὰδε καταγλωττίζει μι, deblateravit, Ariſt. Ach. 334. Ex κη, & γλῶττα, *lingua*. Hinc

Καταγλώττισμα, ατος, τὸ, suaviatio; (2) verbum exquisitæ elegantiæ.

Καταγλωττισμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κάταγμα, ατος, τὸ, fractum; pro κατάγμα, a κατάγνυμι; (2) fractum lanceus. A κατάγω, *deduco*.

Καταγνάπτω, carmino, *item* lanam carminatam repono; (2) recondo, repono.

Καταγνοίλω, a. 2. opt. act. v. καταγνώσκω.

Κατάγνυμι, vel καταγνύω, frango, a, f. κατάξω, p. m. κατέαγα. Ἴνα κατάγω. Τοῦ σοι κατέαξ' ἐχῖνος, Ariſt. Vesp. 1483. Καὶ σας κατεάγη τ' ἀμφὶς μιᾷ ζυγίᾳ, Ariſt. Vesp. 1417.

Καταγνῶ, aor. 2. conj. act. verbi καταγινώσκω.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, reprehensio, damnatio, condemnatio. Ab eod.

Καταγνωστός, ignominiosus, notatus, Gl. V.

Καταγογγύζω, f. ύσω, murmuro adversus aliquem, obgannio, obmurmuro.

Καταγοητεία, præstigiis illudo, fascino.

Καταγόμφιος, onustus, Gl. V. Ex κη, intensiva, & γόμφος, *onus, farcina*.

Καταγομφόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, infligo.

Καταγορασμός, ὁ, emtio. Ex ἀγοράζω.

Καταγορεύω, f. εύσω, defero, indico, arcanum enuncio. Καταγορεύω τ' ἀλκὴν, Hoer.

Κατάγραπτος, ος, ὁ ᾱ, ἡ, descriptus, perscriptus, pictus, depictus, notis punctisque effictus. A κατογράω.

Καταγραφή, ῆς, ἡ, perscriptio; delineatio. Ab eod.

Καταγράφος, ος, ὁ ᾱ, ἡ, idem quod κατάγραπτος.

Καταγράω, describo, delineo. Τὰς Ὁμήρου κατιόντας γῆρυς. Epit. Alc. 957. Νόμοι κατὰ φωνὴν εἰς ξύλινας ἄξονας, Plut.

Καταγυιόω, enervo, imbecillum reddo.

Καταγώνιος, ος, ὁν, ἡ, ᾱ, ος, ἡ, nauticus. Ex γαῦς, *navis*, ἄγω, Ph. mutatus. Ab id.

Καταγωνιστής, ὁ, nauticus. Ab id.

Καταγωνίω, fallo.

Καταγω, frango, contringo. In *pass.* infringor, & pro eo dicunt καταγνυμι, & κατατιτημι; verum a καταγω formantur, κατέαξα, p. m. & κατέαγα, p. med. fregi; κατεαγώς, q. fractus; part. p. pl. κατεαγότες fracti sunt; ter. 2. pass. fractus sum; ter κατεαγῆν, in fractum fuisse, κατεαγέ, fractum.

Κατάγω, f. ξω, deduco, reduco; (2) appello in portum, applico, κατάγομαι, deduco, (3) divorto, hospitor. a. 2. act. κατήγαγον, pass. κατήχθην, ap. poet. (3) neo. Κατάγειν & κατάγεσθαι τινας, ad terram applicere. Τὰς μικρὰς πλοίας τὰς μεγάλας κατάγει (Σαμοθρᾴκη) tollit, decoquit Epit. Ἂς νιν εἰς ἄδε δόμους μέλλεις κατάξειν, Eur. Alc. 26.

Κατάγωγη, ἡ, ν, diversitium, hospitium; (2) adfectio,

adventio, appulsus in portum; (3) reditus exulum in patriam. A κατέρχομαι, *deduco*.

Καταγώγιον, ου, τό, diversorium. Ab eod.

Καταγωγίς, ίδος, ἡ, indumentum muliebre, fimbria, Hes. Ab eod.

Καταγωνίζομαι, f. ισομαι, in certamine vinco; (2) aliquem quocunque modo percello, opprimo. Οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, Heb. 11, 33.

Καταγωνισία, ας, ἡ, q. d. devictio. A præc.

Καταγωνισμός, οῦ, ὁ, oppugnatio, tubacio, & quasi debellatio. A καταγωνίζομαι.

Καταδάζομαι, f. άσομαι, discido, discerpo. Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται, Pindar. Isthm. II. 22, 354.

Καταδαίνυμαι, epulor; confodio, Nonnus.

Καταδαιτυμαι, consumo, devoro, quasi absumit vitulinam, ap. Hes.

Καταδαίνω, mordeo. Ἀλλ' ἔτι λείπεται ἧπαρ ὀδυλλόμενον καταδάκνω, Hom. Il. 17, 45.

Καταδακρύω, ῦσω, defleo, deploro, (2) ad lachrymas provoco. Κατεδάκρυσε τὸν ἑαυτοῦ τύχην, Xen.

Καταδακτυλίζω, pollice & medio digito crepo irridendi causa. Unde irrideo. A δακτύλος.

Καταδαμάζω, f. άσω, edomo, perdomo.

Καταδάπανος, idem ac δίπαρος, *dimo*.

Καταδάνειος, ου, ὁ, ἡ, obæratus. Ex δάνειον, *mutuum*.

Καταδαπανάω, ῶ, consumo, impendo, sumptus facio. Καταδαπανᾶν τὸ χρόνον.

Καταδεδαπανημένος, sumptus.

Καταδεύω, f. εύσω, voro, dilanio, lacero. Καταδαῦσαι, Il. 22, 339. Καταδαῦλιστ' ἦτορ, Odyss. 16, 92.

Καταδεδαρθάνω, idem & ex usu.

Καταδαρθάνω, indormio, obdormio; (2) cubitum eo, dormitum eo, a. 2 καταδαρθεῖν, obdormire, obdormisse; καταδαρθών, qui obdormivit; καδδραθεῖτον, apud Hom. Odyss. 15, 493. pro καταδραθεῖτον, καταδεδράθετον. Καὶ καταδαθάμβη ἐν ἀλλοτρίοις φαίζουσα καὶ κοπίῶσα, Anth. Græc. 802.

Καταδεής, ές, gen. οῦς, ἡ, cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris; καταδεέστερος, inferior. Ex κατά, & δεῖσθαι, *indigere*.

Καταδεῖ, indiget, ei deest. Ex κατά, & δεῖ.

Καταδείδω, pertimesco, formido, a. 1. καταδεῖσαι, formidare. Μήτε τὸν φρουρὸν καταδείσαι, Luc. Τοιαῦτα ἰδὼν τέρατα οὐ κατέδεισε, Anth. Pace 758.

Καταδείκνυμι, vel καταδεικνύω, ostendo, patefacio; (2) instituo, doceo; (3) constituo, edo. Ἡλίου καταδείκνυμένου τὸν πολέμου, Synes.

Καταδειλιάω, ῶ, f. άσω, timide & ignave succumbo, extimesco, expaveseo.

Καταδειπνέω, devoro, absumo.

Καταδένδρος, ὁ, ἡ, plenus arboribus.

Καταδέξαι, aor. 1. infin. act. Ion. pro κατασδέξαι, a καταδέχομαι.

Καταδέομαι, rogo, precor, obsecro, a. 1. opt. εἰ καταδεηθείη, si rogaverit. Οὐκ ἂν ἐκείνους γε αὐτὸν καταδεῖσθαι, Plat.

Καταδέομαι, & κατεδέομαι, desinecor, adstringor, aor. 1. κατεδεήθης, vinctus, deligatus.

Καταδέχομαι, vinco, specto.

Κατάδεσις, εως, ἡ, adjectio. A μαι. c.

Καταδεσμεύω, deligo, alligo.

Καταδεσμέω, ῶ, f. ήσω, vincio, Gl. V.

Καταδεσμός, οῦ, ὁ, vinculum, quo quis adstringitur, ligatura, (2) incantatio. A καταδέω.

Καταδέω, f. δήσω, maledico. Ἦ μὲν κατὰ μὴν καταδήῃ, Hesiod. Oper. 514.

Καταδέχομαι, fut. δέξομαι, recipio, admitto, (2) sustineo, postum; (3) non recuso, (4) foveo; (5) probo. Καταδέξαιτο λογάτων, Pind.

Καταδέω, f. δήσω, deligo, devincio, adstringo, (2) prohibeo; (3) impedio; (4) arguo, convinco facientis alicujus; (5) incanto, veneficio adhibeo. Προσιὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, Luc. 10, 34.

Καταδῆλος, *Adv.* tenuiter, mance. A καταδής.

Καταδηλόω, devasto, deprædor, exscindo.

Καταδηλος, ὁ, ἡ, ὁν, manifestus, perspicuus.

Καταδημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, blande & populariter loquor, populum demulceo. Ἴστως ὁ Περικλὴς καταδημαγωγεῖ, Plut. Ex κατά, δῆμος, & ἄγω, duco.

Καταδημοβρία, ας, ἡ, q. d. populum devoro, quæ sont populi voro; (2) devoro, consumo. Λαοὶ δέ τε κατεδημοβόρησαν, Il. 18, 301. Ex κατά, δῆμος, & βορά, cibus.

Καταδημοσιεύω, ῶ, f. ήσω, populum devoro, populi consilio, aurem populacem capio, (2) favorem alicujus capto.

Καταδημόσιος, ία, ον, publicus, quasi δημοσιεύω. Ex δῆμος, & ὁράω.

Κατάδηρος, ὁ, ἡ, ον, idem quod καταδίκος.

Καταδησάμενος, ομαι, certo, concerto. Τοῖσδε ὁ ἀνὴρ ἔπεσι κατεδήσατο, Il. 16, 96.

Καταδιαιρέω, ῶ, divido, a. 2. καταδιεῖν, dividere, Hist.

Καταδιαιτάω, ῶ, condemno. Οὔτε ἴφη με καταδιαιτήσειν τὸν δικαστήν αὐτὸν, Dem.

Καταδιαλλαγή, vel ἀττία, reconcilio. Εἰσὶ τινες οἱ μ' ἔλεγον ὡς καταδιαλλάξω, Anth. Vetus. 12-4.

Καταδιδόναι, præs. inf. act. Ion. pro καταδιδόναι. A

Καταδιδωμι, distribuo; (2) influo, indo. Ἐγὼ τὰ ἐλὴ καταδίδασι, Plut. de mari, καταδίδει ἐς ποταμὸν, Herodot.

Καταδιίστημι, dirimo, intervallo aliquo separo.

Καταδικάζω, condemno, mulcto. Οὐκ ἂν κατεδικάσατε τὰς αἰτίας, Matt. 12, 7. Ἐκ τῶν λόγων σὺ καταδικασθήσῃ, ib. 37.

Καταδικασθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass.

Κατάδικη, ης, ἡ, condemnatio; (2) judicatum, res judicata; (3) mulcta.

Καταδικος, ου, ὁ, ἡ, obnoxius e re judicata, damnatus, damnatitius. Ex δίκη.

Καταδικόω, condemno. A pr.

Καταδιφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle obtego.

Καταδιψάω, intense sitio.

Καταδιώκω, prosequor, persequor, insequor. Ἐκ τῶν ἁλόντων καταδιώξαντες, Xen.

Καταδοκέω, ῶ, f. ήσω, arbitror, existimo; (2) improbo.

Καταδολιχέω, ῶ, f. ήσω, deblatero & nugando futio in aliquem; (2) meditor. Οὐδ' ἵνα τοιαῦτα ἀδολιχᾷ, Dem.

Καταδοξάζω, fut. άσω, contra opinor; (2) opinor, existimo; (3) gloriolum reddo, ad gloriam effero.

Καταδολεῖ, 3. sing. pr. ind. act. pro καταδολοῖ. A

Καταδολόω, ῶ, & καταδουλόομαι, οῦμαι, in servitutem redigo, subjugo. Κατεδούλωσε τῷ ὄντι βασιλεῦ, Hoer. Οἱ ἄνδρες τὰς ἀνάδρους καταδουλοῦνται καρδίας, Xen.

Καταδούλωσις, εως, ἡ, subactio, subjugatio, servitus imposita. A καταδολόω.

Καταδρᾶσις, εως, ἡ, fonitum edo ex alto decidens, cum sonitu decido. A

Κατάδρυψ, πος, ὁ, somitus corporis ex alto decidentis, (2) cataracta.

Κατοδοχη, ῆς, ἡ, receptio; (2) *myr.* restitutio exulum in patriam. A καταδέχομαι.

Καταδραμεῖν, a. 2. inf. act. v. καταδρέχω.

Καταδρέπω, decerpo.

Καταδρομάω, incurro, occurro. A κατάδρομος.

Καταδρομή, ῆς, ἡ, incursus, incursio, decursus; (2) insectatio, reprehensio.

Καταδρομος, ου, ὁ, locus, in quo decurrunt equites; (2) funis tortus, per quem incedunt funambuli. A κατατρέχω.

Καταδρυμμένος, ὁ, ἡ, ον, silvis obsitus.

Κατάδρυμμα, τὸ, dilaceratio. Affertur ex Eur. καταδρύματα, pro lacerationibus; sed potius καταδρύμματα, leg. A

Καταδύω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo. Καταδρύψασα σαρκὸς, Epigr.

Καταδυμελάω, f. ξω, sepio, munio. Χηλὴν κατάδρυφξε διπλόχηλος γενάς, Lyc. 239. Ex κατά, δρῦς, quercus, & φάσσω, pro φράσσω.

Καταδύμφαι, aor. 2. int. *Dor.* pro καταδῦναι, a καταδύω.

Καταδυμι, idem quod καταδύνω.

Καταδυναστεία, ας, ἡ, oppressio. A

Καταδυναστεύω, potentia mea opprimo, tyrannidem exerceo in aliquem, sub potestatem meam redigo. Οὐχὶ οἱ πλέονες καταδυναστεύουσιν; ἄρχουσι; Ι Cor. 6, 2. Καταδυναστευομένους ὑπὸ τῶν διαβόλου, Act. 10, 38.

Καταδυντε, acc. sing. a. 2. part. act. verbi κατάδυμι.

Καταδύνω, penetro ingredior, seu in penitiorem locum, in profundum ingredior; (2) adeo, (3) adde me, I stito; (4) verecundor, erubesco, (5) demergo, submergo; (6) occido; (7) induo. Καταδύσομαί γε ταῖς τῆς πολιτείαν, Aristt. Ran. 50. ἐρ' ὑλατι, Aristot. Ὑπ' αὐδὴς καταδῦναι, Luc.

Κατάδυς, nom. sing. aor. 2. part. act. verbi κατάδυμι.

Καταδύσεο, 2. sing. præs. imper. pass. Ion. pro καταδύσει, a καταδύσομαι, *quod a pat. in præsens abiit* Poet. Κατάδυσσαμαι. *Schol.*

Κατάδυσις, εως, ἡ, recessus, latibulum; (2) mansio. A καταδύνω.

Καταδυσωπέω, ῶ, pudore afficio; (2) flecto, exoro. Οὕτω κατεδυσώπησε τὸν ἄνδρα, Luc.

Καταδύω, f. υσω, idem quod καταδύνω.

Καηδύνω, occino, cantu obstrepo; (2) incanto; (3) carminibus placo. Φαίδριαν ἐκεῖνος ἡμῖν κατᾴδομεν, Luc.

Καταδαρδάπτω, ῶ, f. ήσω, munera corrumpo; (2) sordida munera accipio. Ἡ δ' αἰσχίστας χειραγωγοῦσα ἀρχὰς καταδαρδάπτει, Aristt. Ran. 560.

Καταίγνυμι, *Hipp.* v. κατάγνυμι.

Καταιδέω, *Poet.* idem quod καταίδομαι.

Καταιμάσσω, ξάμην, perf. part. pass. *Poet.* pro καθαιμάσσω, a καθαίρω.

Καταινεῖ, 3. pl. imperf. act. v. καταινύω, ῶ, *ornare*.

Καταισατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi κάτημι.

Καταίνυμι, vel καταινύω, induo, vestio; κατοινύουν, induebant, tegebant, καταειμένον, partic. indutus. Θώρηξ δ' ἅπαντα κίνυν κατοινύων, Il. 23, 135.

Καταζάω, fico, arefacio. Καταζήνασκε δ' δαίμων, Odyss. 11, 586.

Καταζάω, ῶ, longum vitæ tempus duco.

Καταζεύγνυμι, vel καταζεύγνύω, f. ύξω, conjungo, copulo; (2) castra meto. Ἀναταυσίκιον τῷ καταζεύγνύοντα ἐστιφθίμεν, Plat.

Καταζέστοτος, ον, in alendis equis consumo.

Καταζύξις, εως, ἡ, castrametatio, castrorum metatio. A καταζεύγνυμι.

Καταζώννυμι, vel καταζωνύω, f. ζώσω, præcingo, cingo.

Καταθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo.

Καταθαμβέω, ῶ, f. ήσω, demiror cum stupore. Καταπεθαμβημένος ἐπ' Ἀντίοχον, Plut.

Καταθάπτω, sepelio, inhumo, funero. Ἀλλὰ λοὶ μὲν καταθάπτειν, Il. 19, 228.

Καταθαρρέω, ῶ, f. ήσω, fidenti animo fero, fidenter seu audacter me adversus aliquem gero. Τῶν ἡμετέρων ὅπλων καταθαρρήσεις, Herodian.

Καταθαρσέω, ῶ, idem.

Καταθαρσύνω, animo, incito.

Καταθέσμαι, ῶμαι, f. έσομαι, respicio, suspicio. Ἵνα ἐπ' ἔργον καταθέσθαι, Soph.

Καταθεῖναι, a. 2. inf. act. v. κατατίθημι.

Καταθεῖο, 2. sing. a. 2. opt. med.

Καταθέλγω, f. ξω, demulceo, circumo. Κατέθελγε ἢ κύρλω, Mosch. 2, 94. Δεῦρό γ' ἴρασε κατέθελξεν ἐμὸν νόον, Epigr. Hinc

Καταθέλξις, εως, ἡ, demulsio, delinitio.

Καταθεραπεύω, percuro, Gl. V.

Καταθέρω, torreo.

Καταθεῖσι, aor. 2. inf. med. v. καταθίθημι.

Καταθεῖσις

Καταθήκη, ης, ἡ, repositorium, conditorium. A *κατατίθημι*.

Κατάθεσις, εως, ἡ, depositio; (2) dispositio; (3) adfirmatio; (4) professio; (5) solutio pecuniæ. Ab eod.

Κατάθεσο, 2. sing. aor. 2. imper. med. verbi *κατατίθημι*.

Καταθεῖα, decurro; (2) hostiliter percurro, incursionibus infesto. *Καταθεῖν εἰς τόπον*, Xen.

Κατάθηται, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro *κατάθῃ*, a *κατατίθημι*.

Καταθήγω, f. ξω, acuo, excuso.

Καταθήκη, ης, ἡ, depositio; (2) depositum, fidei commissum. A *κατατίθημι*.

Καταθηλύνω, mulierem facio, effemino.

Καταθεῖναι, f. 1. inf. act. v. *κατατίθημι*.

Καταθλάω, ῶ, f. άσω, contundo, confringo.

Καταθλέω, ῶ, f. ήσω, athleticis certaminibus seu exercitationibus operam do; (2) vinco certamine athletico; (3) vinco.

Καταθλίβω, comprimo, opprimo. Hinc

Κατάθλιψις, εως, ἡ, compressio, oppressio.

Καταθνήσκω, morior. *Σοὶ ζοὶ καταθανεῖν αἰνήσομαι*, Eur. Or. 297. *Βροτοῖς ἅπασι καταθανεῖν σοφίζει*, id. Alc. 777.

Καταθνητός, ή, όν, mortalis.

Καταθυμιάω, ῶ, absumo epulando, absumo in cœna; (2) comedo, depasco.

Καταθολόω, ῶ, turbo, turbidum reddo.

Καταθορία, ας, defluo, a. 2. *καταθορεῖν*, qui defluit.

Καταθορυβέω, obturbo, deturbo, exturbo; (2) tumultuor, vociferor.

Καταθρασύνω, audacem reddo contra aliquem; *καταθρασύνομαι*, audax fio.

Καταθρήσας, *Ion.* p. 1. part. act. v.

Καταθραύω, f. αύσω, effringo.

Καταθρέω, ῶ, f. ήσω, intueor, perspicio.

Καταθρηνέω, deploro.

Καταθρύπτω, confringo, comminuo.

Καταθύω, defesto. *Καταθῦσαι τῶν αἰτίων*, Herodot.

Καταθυμία, ας, animo concido & labefacio; (2) contemno. *Ἀπὸ παιδιῆς καταθυμίαν*, Xen. Ex *θυμός*, animus.

Καταθύμιον, ου, τὸ, animi desiderium, libitum. A

Κατάθυμος, ος, ὁ ἡ, ὄν, vel *καταθύμιος*, ία, ον, animo obversans; (2) gratus, jucundus. Ex *θυμός*.

Κατὰ θυμόν, *Adv.* ex animi sententia, libenter.

Καταθυμοῖσθαι, *inus.* 2. sing. aor. 1. conjunct. ct. verbi.

Καταθυμοσόη, animum exedo tristitia.

Καταθύσσαι, *Aeolic.* aor. 1. inf. act. verbi

Κατάθυω, f. θύσω, sacrifico, immolo, macto, Deo offero. *Καταθύσομαι ἀνδρα*, Theocr. 2, 3. *Κατέθυσε ἑκατόμβοιν*, *Herodian.*

Καταθύμιαι, f. pl. a. 2. conj. med. verbi *κατατίθημι*.

Καταθωμίζω, lorico.

Καταιβάσιαι, ᾶν. *Adj.* signa cœlitus in terram delapsa. A *καταβαίνω*. Unde

Καταίβασις, εως, ἡ, defectus.

Καταίβατος, ος, ον, defectivus. Ab eod.

Καταϊκτός, ή, όν, ὁ ἡ, ὄν, permeabilis, pervius. *Θύραι καταϊκταὶ αἰθαπεισιν*, Odyss. 5, 11. *κατα* in compos. *Poet.* pro *κατά*.

Καταΐσσω, fœm. declivis. Ab eod.

Καταϊσάσιος, ὁ, ἡ, declivis, per quem descendere licet. Ab eod.

Καταΐσσω, *Adv.* impetu, irruendo. A *καταΐσσω*.

Καταϊσσῶ, impetrosus sum, irgruo, de vento; *καταϊσσόμενος*, procellosus. Ab eod.

Καταϊγίς, ίδος, ἡ, procella. A *καταΐσσω*.

Καταιδεῖζ, *Poet.* inf. med. *contr.* pro *καταιδεῖσθαι*. A

Καταιδία, ᾶς, pudore perfundo; *καταιδέομαι*, οῦμαι, revereor, perpudet, a. 1. *κατηδέσθην*, imp. *καταιδεῖσθαι*, revereri. *Καταιδεῖται κατηφὴν Δία*, Arist. Nub. 1470. Ex *κατα*, & *αἰδώς*, *pudor*.

Καταθαλάω, ῶ, f. ήσω, comburo; (2) nigrifacio, fuliginosum reddo. *Καταθαλάσσ (ζῶμα) ζὺ λιπαμπὲς βολαῖς*, Arist. Av. 1247. *Καταθαλάσσ γαῖαν ἀθηίαν*, Lyc. 1376. *Ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρτόλῳ κατεθαλοῖ*, Eur. Supp. 641.

Καταθύσσω, cum splendore emitto.

Καταΐθω, comburo. *Καταίθειν ἀ παιδίργων*, Arist. Thesm. 734. *Καταῖθε γείτονα τιμωρὸς τάδε*. Eur. Or. 1599. *Σάρκας καταίθων λεοντοις*, Lyc. 48. *γαῖαν*, ibid. 250. *Ἀλλ' ὅτι τλίῳ πᾶσα καταίθομαι*, Theocr. 2, 40.

Καταϊτίζω, f. ίσω, contumeliose injuriosque tracto, plagis lacero. *Σῶμα ζὸν καταϊτίζειν*, Lut. Andr. 827. *Ἀλλὰ καταϊτίσει ὅσον κυνὸς ἐκτὸς αὐτμὴ*, 16, 290.

Καταΐτισις, εως, ἡ, adfensus, approbatio; (2) sponsio. A

Καταινέω, ῶ, f. έσω, comprobo, collaudo; (2) annuo, annuendo comprobo, adfentior. *Καὶ καταίνεσον μήποτε φροδίσειν τάδ' ἐκών*, te nunquam proditurum, Soph. Oed Col. 1629.

Καταΐξ, ικτος, ἡ, turbo, procella. A *καταΐσσω*.

Καταινύω, ύω, perfundo, adspergo. *Καταινῦσ' ἔλαιῳ*, Gal. Hinc

Καταΐνησις, εως, ἡ, perfusio.

Καταιρηθείσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi *καθαιρέω*.

Καταιρόμενος, præs. part. med. vel pass.

Καταίρω, appello, applico, defero, defcendo, advenio. *Καταίρειν τὰς νῆας*, appellere ad terram. *Κἄπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βιβλία*, Arist. 1293.

Καταισθάνομαι, intelligo, sentio.

Καταισιμόω, conficio, paro.

Καταΐσσω, cum impetu delabor, deferor; (2) irruo.

Καταιχθῆναι, a. 1. inf. act. verbi.

Καταισχύνω, dehonesto, pudefacio, dedecoro, probro adficio, fœdo; (2) stuprum vel vitium offero; (3) destituo; *καταισχύνομαι*, pudefio; dedecoror, erubesco. *Τίνα ζῶν ἐγὼ κ' καταισχύνω φύσιν*, Soph. El. 611. *Καὶ ταῦτα λέξας ἐ καταισχύνη θεούς*; idem Phil. 1372.

Καταιτία, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro *καταιτιᾷ*. A

Καταιτιάομαι, ῶμαι, criminor, accuso, insimulo, *καταιτιάθεις*, accusatus, a. 1. pass.

ΚΑΤΑΪΤΤΣ, υγος, ἡ, cassis, galea sine crista, & depressa, Hom. Il. 10, 258.

Καταιωρέομαι, ημαι, dependeo. *Θύσανοι ζ καταιωρεῦνται φασιοὶ*, Hesiod. Ἀστ. 225.

Καταϊωχάζω, vehementer irrideo.

Καταϊωσις, aor. 2. part. pass. v. *καταναίω*.

Καταϊώσομαι, ωσω, f. 2. ind. pass.

Καταϊώθη, comburo.

Καταϊώω, perimo, conficio, interimo.

Κατακαίω, f. αύσω, concremo, exuro, comburo; *κατακαίομαι*, conflagro; *κατακαυμένος*, p. pass. combustus, act. 2. *κατακαείς*, combustus, torridus. *Τοὺς δὲ ῥοίζδε κ' τ' ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν καῖακαυε*, Arist. Nub. 406. *Μὴν ἐγὼ τὴν λαμπάδα ὑμᾶς κατακαύσω*; id. Lys. 1221.

Κατακαλέω, ῶ, advoco, accerso; (2) adquiro, (3) invoco, imploro. *Ἐκ τ' μητροπόλεως κατακληθεὶς*, Thuc.

Κατακαλλωΐω, exorno; (2) verro.

Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, operimentum, velum. A

Κατακαλύπτω, f. ψω, obvelo, obtego, operio. *Κατακαλυψάμενος πῦ λογισμῷ*, Plat.

Κατάκαμψις, εως, ἡ, inflexio. A *κατακάμπτω*.

Κατακαπηλεύω, adulterо cauponum more.

Κατακάρδιος, ος, ὁ ἡ, ὄν, ad cor tendens, in cor directus. Ex *καρδία*, *cor*.

Κατάκαρπος, ὁ ἡ, ὄν, fructuosus, frugifer.

Κατακαρπόω, adolco. A *πέπω*. Hinc

Κατακαρπωσις, εως, ἡ, cinis in altari e consumpto holocausto relictus.

Κατακαφέω, pecco, nitesco; (2) e compactu seu medio tollo.

Κατάκαυμα, ατος, τὸ, quod exustum seu combustum est; (2) combustum. A *κατακαίω*.

Κατακαδσαι, a. 1. inf. act. v. *κατακαίω*.

Κατακαύσ, *exust*, 3. sing. f. f. ind. act.

Κατάκαυσις, εως, ἡ, ambustio; (2) exustio, combustio. Ab eod.

Κατακαύτης, ου, ὁ, combustor, combustor mortuorum. Ab eod.

Κατακαυχάομαι, ῶμαι, glorior adversus aliquem; (2) insulto alicui, Rom. 11, 18.

Κατάκειμαι, decumbo ut ægrotus; (2) accumbo, discumbo; (3) dispositus sum, situs sum. *Ἡ ζ πανθήρα Σίμωνος κατάκειτο πυρίασσα*, Marc. 1, 30.

Κατάκεισο, 2. sing. præs. imp. med.

Κατακείρω, detondeo; (2) abscindo. *Βίον κατακειρε τε πολλόν*, Odyss. 5, 160.

Κατακεῖσθαι, decumbo, recumbo, ut dormiam.

Κατακεκλιμένος, perf. part. pass. verbi *κατακλίνω*.

Κατακείρει, 3. sing. præs. ind. pass. verbi *κατακείρω*.

Κατακελευστμός, ῦ, ὁ, cohortatio; (2) cantus in ludis Pythiis, quo Apollinem ad ferendum Pythonem draconem excitabant. A

Κατακελεύω, hortor ut nauta; (2) hortor quovis modo; (3) silentium indico.

Κατακενόω, ῶ, evacuo, exinanio.

Κατακεντάνυμι, idem quod

Κατακεντάω, ῶ, pungo, stimulo, confodio.

Κατακεντέω, idem. Hinc

Κατακέντημα, ατος, τὸ, compunctio.

Κατακεντρόομαι, stimulis refertus sum.

Κατακέομαι, idem quod *κατάκειμαι*, *Aeol.*

Κατακερᾶνυμι, commisceo, permisceo. Hinc

Κατακέρασις, εως, ἡ, commixtio, contemperatio.

Κατακερασικὸς, ὴ, όν, temperandi vim habens. Ab eod.

Κατακερουνόω, fulmine ferio, interficio.

Κατακεσδαίνω, quæritum facio.

Κατακερματίζω, f. ίσω, in minutos nummulos redigo, minutis nummulis muto; (2) in minutas partes comminuo seu dissecо. *Ἀκριβῶ ζ νὺν μὰ τὰ δεκτὸς ζωκερραμμίας, ἀλλ' ἴσα ἄντικρυς μικρὰ ἢ κατακεκερματισμένα*, Longin. 42

Κατακερτομία, verbis mordacibus infector.

Κατακεχύδ, *effus. sum.*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion* pro *κατακέχυνται*, a *καταχύω*.

Κατακήμψ, aor. 1. inf. *Ion.* pro *κατακῆναι*, a *κατακάω*.

Κατακηλία, idem quod simplex *κηλίς*. *Ἡ τῆς κηλίδος κ' μιγαλοπρεπῶς ὀνομάτων ἐκλογὴ Σαυμασῶς αἴρει ἢ κατακηλεῖ τὸς ἀκούοντας*, Longin. 30. Hinc

Κατακηλητικὸς, ὴ, όν, cui vis inest suavitate auditus animum permulcendi.

Κατακηρόω, ῶ, cera obduco, illino. *Κατακηρώσαντες δὲ τὰ τεῖχεα Ἱρίσας χῇ κρύπτεσε*, Herod.

Κατακηρύσσω, vel *κατακηρύττω*, per præconem indico.

Κατακίνω, commoveo; (2) dimoveo.

Κατακίνησις, εως, ἡ, dimotio, commotio.

Κατακιρνάω, ῶ, contempero, permisceo. *Ἡ ὑγρότης κατεκίρνα τὸ σῶμα θέρμῃ τε μέλιτι*, Al. Aphr.

Κατακισηρίζω, pumice polio, lævigo. Ex *κισηρίς*, *pumex*.

Κατακλαίω, f. αύσω, defleo, deploro; (2) lachrymis ad misericordiam commoveo. Hinc

Κατακλαυσις, εως, ἡ, deploratio.

Κατάκλασις, εως, ἡ, fractio, fractura. A

Κατακλάω, ῶ, f. άσω, detringo; (2) frango; (3) torqueo. *Κατέκλασε τὸς ἄρτους*, Marc. 6, 41.

Κατακλείς, ίδος, ἡ, quæ claudendis foribus accubuit; (2) jugulum, pars scapularum in collum sub pectore definens; (3) parvum foramen in vitro mulsabri, in quod inciebatur fibula.

Κατδο-

Κατάκλειστος, ὁ, ἡ, *includus, conclusus.* A κατακλείω.

Κατακλείω, f. εἴσω, *includo, condudo, occludo*; (2) *finio, claudo*; (3) *claudo obsidione, obsidione cingo.* Κατέκλεισε δ' Ἰνδικὸν ἐν τῇ φυλακῇ, Luc. 3, 30. φλακτὴς, Act. 26, 10. Ὅταν εἰς δεσμὸν ἅπαξ ἐμπεσὼν μυριάδας κατακλείσῃ, Anth. Nub. 433.

Κατακλήζω, f. ίσω, *occludo, occludo.*

Κατακληθῆναι, *sorte deligor.* Κλῆρος ἐπιθεσπίσας αὐτοῖς τὸν γαμβρὸν κατέβη, Act. 13.

Κατακλησιάζομαι, ῶμαι, *hereditatem adeo*, (2) *hereditatem possideo*; (3) *heredem facio*; (4) *hereditatis loco tollo.* Κατεκληρονόμησεν αὐτὴν Κύριος, 1 Esdr. 2 15.

Κατακληρουχέω, ῶ, f. ήσω, *sorte assignatum accipio, sorte pervenio, in sortem recipio*, (2) *in colonias deduco, colonos distribuo.* Κατεκληρούχησεν τὴν χώραν, Polyb.

Κατακληρόω, ῶ, *sorte lego seu deligo.*

Κατακλησία, ας, ἡ, *concio multitudinis facta per κατάκλητας*, Hes. Ab κατακαλέω.

Κατάκλησις, εως, ἡ, *convocatio multitudinis non modo urbanæ, sed etiam rusticæ, & per pagos Atticos dispertitæ ob gravius negotium.* Ab eod.

Κατάκλιμα, τὸ, *lectus decubitorius*, ap. Jos. sed lectio est dubia, *Ern.*

Κατακλιθῆναι, aor. 1. inf. pass. v. κατακλίνω.

Κατακλιθῇς, 2. sing. a. 1. conj. pass.

Κατακλῖναι, aor. 1. inf. act.

Κατακλινής, ής, ὁ ἡ, ἡ, *decumbens in lecto, reclinis*; (2) *qui decumbit ob adversam valetudinem*; *valetudinarius.*

Κατακλινοδόκης, ὲς, *lectos obiens, lectos tenens, Epith. morbi*, ap. Lucian. Ex κλίνη, & δοκέω.

Κατακλίνω, fut. ινῶ, *reclino, depono*; (2) *discumbere facio*; (3) *discumbo*; κατακλίνομαι, *reclinor*; *decumbo*; *procumbo*; *devergo*; a. 1. κατέκλινα, *reclinavi*, pass. κατακλίνθην, *decubui*; κατακλιθείς, *discumbens*. a. 2. κατακλινείς, *discumbens*. a. 1. med. κατακλινάμενος, *discumbens*. f. 2. pass. κατακλινήσομαι, *accumbam*. p. pass. κατακέκλιμαι, *vergit.* Κατακλίνατε αὐτοὺς, Luc. 9, 14. Μὴ κατακλιθῇς εἰς τὸν πρωτοκλισίαν, ib. 14, 8. Hinc

Κατάκλισις, εως, ἡ, *accubitus*; (2) *decubitus.*

Κατακλίτον, ου, τὸ, *lectulus discubitorius*; (2) *sedes, in qua reclinire poliumus.*

Κατακλύζω, f. ύσω, *proluo, ut mare terram*; *item, inundo, obruo aquis, submergo*, (2) *abundare facio*; (3) *obruo.* Τῷ Φρυγῶν σφέλιν χρυσῷ ῥέουσαν ἔλπισας κάλλιστον δαπάνοισιν, Eur. Tro. 096. Δι' ὃν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο, 2. Pet. 3, 6. Hinc

Κατάκλυσις, εως, ἡ, *proluvies, illuvies, illuvio*; (2) *diluvium, inundatio terræ.*

Κατακλυσμός, ου, ὁ, *diluvium, inundatio*, (2) *abluvio, eluvies.* Ab eod.

Κατακλυσμὸν, τὸ, *complexum*, Ph. Ab eod.

Κατακλῶθες, ων, αι, *Parcæ, flamina fatalia educentes.* A κατακλήθω.

Κατακλῶθος, ου, ὁ, *fatum*, Suid. Ab eod.

Κατακλήθω, *filia deduco, flamina deduco*; (2) *deduco flamina fatalia.*

Κατακνάω, ῶ, f. ήσω, *concido, diffeco*, (2) *derido, abrado, deficio.*

Κατακνήθω, fut. ήσω, *derado, a* 1. Conjunct. Pass. κατακνᾶσθαι αὐ *litem*; κατακνήθομαι, *pruritum patior, prurio.* Hinc

Κατακνησις, εως, ἡ, *culter, quo calcum abradimus.* Hes.

Κατακνιδόω, *punco, vel uro in modum urticæ, scarifico.* A κνίδη, *urtica.*

Κατακνίζω f. ίσω, *concido, lancino, carpo, vellico*; (2) *fugillo*; *obtrecto*; (3) *titillo, punctum excito.* Τὰ τῶν Ὁμήρου κατακνίζοντι, Luc. Hinc

Κατακνισμός, ὁ, *pruritus, salacitas*; (2) *amores.*

Κατακοίτω, *dormio.*

Κατακοιμάω, *sopio, consopio*; κατακοιμάομαι, ῶμαι, *obdormio, dormio*; κατακοιμηθείς, aor. 1. *sopitus*; κατακεκοιμημένος, p. *sopitus.* Φοινὶξ δ' αὖτι σαρ' ἄμμι μάλα κατακοιμηθήτω, Il. 9, 427.

Κατακοιμήθητι, 3. f. aor. 1. imp. pass.

Κατακοιμητὴς, οῦ, ὁ, *cubicularius.*

Κατακοιμιστικὸς, ἡ, όν, *sporans, somnum inducens.* A κατακοιμάω.

Κατακοιμίζω, f. ίσω, *sopio, soporo.* Hinc

Κατακοιμιστὴς, οῦ, ὁ, *cubicularius.*

Κατακολάω, *idem quod*

Κατακολαστὴς, οῦ, ὁ, *commanivo, impertio.*

Κατακολεύω, οῦμαι, *dominor, rego, administro.* Ὅσοις κοιρανέω Ἰθάκῃ κατακοιρανίσσι, Odyss. 1, 247.

Κατακοῖτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *qui in cubili est, jacet, aut dormit.* A κοίτη.

Κατακολλάω, ῶ f. ήσω, *glutino, adglutino.*

Κατακολουθέω, *consequor, sector*, (2) *exsequor, adfectior*, (3) *obsecundo, obsequor.* Αὐτὴ κατακολουθήσασα τῷ Ἡγούλᾳ, Act. 16, 17.

Κατακολπίζω, *in sinum deflecto, sinum intio.* Κατακολπίζειν εἰς Αἰγυπτον, Thuc.

Κατακολπισις, εως, ἡ, *receptio in sinum*, Suid. A κατακολπίζω.

Κατακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, *nato*; (2) *urinor.*

Κατακολυμβητὴς, οῦ, ὁ, *qui aquis subit, urinator.* A κατακολυμβάω.

Κατακομιδὴ, ῆς, ἡ, *deportatio*; (2) *comportatio.* A

Κατακομίζω, f. ίσω, *deporto, devecho, deduco*; κατακομίζομαι, *domum redeo.* Κατακομίζειν ταῦν, Aristoph.

Κατάκομος, ος, ὁ ἡ, ἡ, *cui dejecta coma est*, vel *qui densam comam habet.* Ex κόμη.

Κατακομψεύεσθαι, *scite, & eleganter dicere.*

Κατακονὰ, ᾶς, *Dor. corruptio, abolitio.*

Κατακοπάω, ῶ, fut. ήσω, *acuo, exacuo*; (2) *corrumpo & attenuo atterendo.* Κατακοπὰ μᾶλλον ἀδίωτος βιοτος, Eur. Hipp. 324.

Κατακοπίζω, fut. ίσω, *pugnos ingero, pugnis cædo, contundo.*

Κατακοντίζω, *confodio telo, seu jaculo*; κατακοντισθεὶς, p. pass. *jaculis confossum esse.*

Κατακοπὴ, ῆς, ἡ, *decisio, putatio, detruncatio.* A κατακόπτω.

Κατάκοπος, ος, ὁ ἡ, ἡ, *defessus, labore confectus.*

Κατακόπτω, fut. ψω, *decido, amputo, detrunco*; (2) *concido, in minutas partes seco*; (3) *trucido*; (4) *percutio, batuo*; κατακόπτομαι, *concidor, percutior, trucidor*; (2) *plango.* Κατακόπτων ἑαυτὸς λίθοις, Marc. 5, 5. Ἐς καιρὸν ὥρα κατέκυπτεν αὐτοῖς ἐς τὰς χάμας, Aristoph. Av. 1695.

Κατακορίνομαι, vel κατακορινύω, *satio, exsaturo.*

Κατακορίσας, adfatim, Hippocr. A

Κατακορὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, *fastidium adferens*; (2) *saturatus*; (3) *multus, abundans*; (4) *merus, purus, sincerus.* A κόρος, *satietas.*

Κατακορμάζω, *amputo, Hesych.* A κόρμος.

Κατακορμίζω, *lignum in minutas partes seco.* Ab eod.

Κατάκοτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, *satur, saturatus*; (2) κατακότερος, *manus, qui saturitatem adfert.* Ex κότος, *fastidium.*

Κατακόρας, *Adv. abunde, adfatim, immodice, crebro.* Ἀ κατάκορος.

Κατακοσμέω, ῶ, f. ήσω, *compono, exorno, condecoro, ordino, digero in ordinem, colo.* Κατακεκοσμῆσθαι τινα ζωγραφικοῖς φαρμάκοις, Anth. Vet. 1462. Hinc

Κατακοσμησις, εως, ἡ, *ordo & digestio rerum, aptaque compositio.*

Κατακοσμὴς, οῦ, ὁ, *occultator*, Gl. V. A ἡ q.

Κατακούω, *exaudio*; (2) *obtempero, obsequor, obtempero.* Νυκτίδρομα ζώματ' ἐν κακοῖς, Eur. Rhes. 552.

Κατακραζω, *reclamo, obstrepo, occlamo, clamore obstrepo*; pass. poet. f. κατακεκράξομαι, *clamore obtundor.*

Κατάκρας, *Adv. Ion. κατάκρης*, pro κατ' ἄκρας, & κατ' ἄκρης, quasi a summo, scil. ad imum, i. e. in totum, penitus, prorsus, funditus. Ab ἄκρα, ης, ἡ, vel a κάρα, ατος, τὸ, *caput.* Al. qui κατάκρας pro κρατ, i. e. vi, per vim.

Κατάκρασις, εως, ἡ, *commistio, permistio.* A κατακεράννυμι.

Κατακρατέω, *robore vinco, subigo, supero*; (2) *cohibeo, repimo.* Κατακρατεῖν τ' ἀρχῆς ἐδύνω, Theoph. Hinc

Κατακράτησις, εως, ἡ, *subactio, superatio.*

Κατακρατητικὸς, ἡ, όν, *cohibendi seu sistendi vim habens.* Ab eod.

Κατακράτος, *Adv. per vim*; (2) *omnino*; (3) *vehementer*; (4) *pro viribus.*

Κατακραυγάζω, ζω, *occlamo tibi*, Suid.

Κατακρεμάννυμι, vel κατακρεμαννύω, *suspendo de*; κατακρεμάμαι, *suspensus sum de, dependeo de.*

Κατακρεμαστὸς, ἡ, ὁ ἡ, ἡ, *dependens de, suspensus de.* A

Κατακρεμάω, ῶ, f. άσω, *suspendo.* Κἀδδ' ἐκ φαταλόφιν κρίμασα φόρμιγγα λιγείαν, pro κατεκρέμασα, Odyss. 8, 105.

Κατακρεουργίω, ῶ, f. ήσω, *lanionum more concido.* Ὁ Πόθος ἴσως τῶδε δὴ τ' ἰσὰς ἐμάχετο. ἓν ἅπας κατεκρεουργήθη, Longin. 31. ex Herodot. Ex κρέας & ἔργον, *opus.*

Κατακεφάλου, sive **κατὰ κεφάλου**, *Adv. a capite*; *in totum, penitus*; Hom. Il. 16, 548. Ex κρᾶ, & κεφαλή. Vid. κατάκρας.

Κατακρημνάω, *præcipito, præcipitem ago.*

Κατακρήμνημι, idem & ab eod. κατακρήμναμαι, *præceps dependeo, præcipitor.*

Κατακρημνίζω, f. ίσω, *per præruptu loca dejicio, præcipito, deorsum ago.* Εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτὸν, Luc. 4, 29.

Κατακρημνιστὴς, οῦ, ὁ, *præcipitator.* At Gl. Vet. *præceps.* A præc.

Κατάκρης, *Adv. in totum, funditus.* Al. vi, *per vim.* Vid. κατάκρας.

Κατακριβόω, ῶ, *accurate rimor.*

Κατάκριμα, ατος, τὸ, *damnatio, condemnatio.* A

Κατακρίνω, ῶ, *damno, condemno*; κατακρινῶ, f. *condemnabo*; κατακριθείς, aor. 1. pass. *condemnatus.* Κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, Marc. 10, 33. Ὁ δ' ἀπιστήσας κατακριθήσεται, Marc. 16, 16. Hinc

Κατακριτιμός, ου, *capitis damnatus.*

Κατάκρισις, εως, ἡ, *condemnatio.*

Κατακριτὸς, ἡ, ὁ ἡ, ἡ, *damnatus, condemnatus.* Ab eod.

Κατακρούομαι, οῦμαι, *auscultor.*

Κατακροταλίζω, f. ίσω, *magnopere strepito.*

Κατακροτέω, ῶ, f. ήσω, *lætis plausibus excipio, seu omprobo, valde laudo.*

Κατακρυνίζω, f. ίσω, *defluo, instar salientis aquæ fluo deorsum.* A κρουνός.

Κατάκρυψις, εως, ἡ, *repressio, depressio desuper.* A κατακρύπτω.

Κατακρυπτικὸς, ἡ, όν, *vim habens reprimendi.* Ab eod.

Κατακυλίω, f. ίσω, *deorsum pello, adigo*; (2) *revello, reprimo*; (3) *talio.*

Κατακύπτω, f. ψω, *occulto, dissimulo.* Κατακρύψαντες φίτυλοισιν ἥλιν φροδόεσσ' φλογός, Eur. Iph. in Tau. 1210. Hinc

Κατακρύψαις, aor. 1. part. act. *Æol. pro* κατακρύψας.

Κατάκρυψις, εως, ἡ, *occultatio, dissimulatio.*

Κατακυλίνδω, a. 1. inf. act. *Dor. pro* κατακυλίσαι, a κατακυλίνω.

Κατακυνηγέσω, f. 2. inf. med. *Ion. pro* κατακυνηγήσω.

Κατακυρόομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *adquiro.*

Κατακυρόω, ῶ, f. ώσω, *interficio, occido.* Πάντ' ἐμὲ κατακτεῖναι ζεὺς δολάσαντος γάμοις; Eur. Iph. in Aul. 921.

Κατακτενίζω, f. ίσω, *pectine compo, pecto.*

Κατακτενοκόμη, ης, ἡ, *quæ pexis comam seu capillis est*, Hes. Ex κτείς, & κόμη.

Κατάκτημα, *interficio, occido.* Κεῖσιν δ' ἐμοὶ δύο ἔκοντι σαλινδρομέοντι κατίκτα, Epigr.

Κατάκτης, ου, ὁ, *deductor.* A κατάγω, *duco.*

Κατάκτης, ου, ὁ, *fractor.* A κατάγνυμι, *frango.*

Κατάκτησις, εως, ἡ, *acquisitio.* A κατακτάομαι.

Κατακτὸς, ἡ, όν, *fragilis.* Ab ἀγνύω, *frango.*

Κατακτὸς, ἡ, όν, *deductilis, pensilis.* A κατάγω.

Κατακτρία, ἡ, *lanificio dedita.*

Καταψοφέω, ῶ, f. ήσω, sonitu perculio.
Καταψυδέω, f. ήσω, in alea consumo & dissipo. Καταψυδέσας τὰ ὄντα, Lysias.
Κατακυβίζαω, v. κυβιστάω.
Κατακυκάω, commisceo.
Κατακυκλόω, claudo, circumdo.
Κατακυλινδω, deorsum volvo, devolvo.
Κατακυλίσας, a. 1. part. act. verbi
Κατακυλίω, f. ίσω, idem; κατακεκυλισμένος, devolutus. Κατακεκυλισμένοι ἀπὸ τῶν ἵππων, Xen.
Κατακυμβαλίζω, cymbalo pulsando obtundo; (2) illudo, decipio.
Κατακύπλεσαι, acc. f. e parl. præs. act. f. g. verbi
Κατακύπλω, f. ψω, inclino me; (2) deorsum ἀπρίζω. Κατέκυψαν εἰσω τὸ χάσματος, Luc.
Κατακυριεύω, f. εύσω, dominor; (2) supero, subigo, vinco, Οἱ ὄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, Matt. 20, 25.
Κατακυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo; (2) adjudico, addico; (3) damno, condemno. Ψήφῳ δανίτε κατακυρωθείς. Eur. Or. 1002.
Κατακωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, detineo. Μὴ κατακωλύσιμι τὰς πρίσεσις, Dem.
Κατακαμάζω, comesfatum eo ad aliquem; (2) irruo, invado per vim aut insolentiam.
Κατακοχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio, positio; (2) inflictus, adflatus numinis. A κατέχω, retineo. Hinc
Κατακάχημος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, qui detineri & capi potest.
Καταλαβέσθαι, aor. 2. inf. med. v. καταλαμβάνω.
Καταλαΐω, antiqu, pro eod. Hipp.
Καταλάβητε, 2. pl. a. 2. conj. act.
Καταλαβόμενος, part. a. 2.
Καταλαγδάω, unde apud Hes. καταλαγδαθείς, a. 1. pass. εἰς ἡδονὰς κατενεχθείς, ad libidines dejectus, in libidines prolapsus.
Καταλαζονεύομαι, jactabunde aliquid dico vel facio, arroganter & vane commemoro. Καταλαζονεύεσθαι ἐπὶ τοῖς πλουτοῦσι, Hier.
Καταλακτίζω, inculco, Gl. V. calcitro contra quem.
Καταλαλέω, obloquor, loquacitate obruo; (2) traduco, detrabo. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, Jac. 4, 11. τινὰ, Polyb.
Καταλαλιὰ ἡ, obtrectatio, oblocutio. A
Κατάλαλος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, oblocutor, maledicus, obtrectator.
Καταλαμβάνω, deprehendo, offendo, nanciscor; (2) comprehendo, adsequor; (3) comperio, deprehendo; (4) invado; (5) occupo; (6) præsidia impono; (7) pass. de iis, qui Ἔνθεοι vocantur, a Deo quodam incitantur; (8) cæteræ significationes facile ex adjecto verbo intelliguntur. Καταλαμβάνειν τὸ στρατόπεδον, Thuc. Καταλαμβάνῃ με ζημία, Plat.
Καταλάμπω, f. ψω, splendeo, fulgeo. Καταλαμπειν τινὰ, Luc. τινές, Arist. τινὶ, Naz. Ἡ θάλασσα ὑπὸ τῆς ἡλίου καταλαμπομένη, Luc. Vitar. Auct. 20.
Καταλγύομαι, doloribus & molestiis adficior.
Καταλείαίνω, f. ανῶ, lævigo; (2) complano; (3) explano, explico.
Καταλέγω, deligo, describo, deferibo, centurio; (2) adscribo; (3) censeo, exstimo, loco habeo; (4) recenseo, enumero; (5) narro, commemoro, dico. Καταλέγειν στρατιώτας, conscribere, Arist. Ach. 1070. Καταλεγῆναι ἐν τοῖς ταξιάρχοις ἀθλοις, Xen.
Καταλείβω, effundo & distillo; (2) Pass. defluo. Ἅμας ἑκαστά σου καταλείβειν, Eur Andr. 131. Καταλείβεσθαι ἄλγεσι φωλοῖς, id. Supp. 1110.
Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, id, quod relictum est. A καταλείπω.
Καταλειπτὴς, οῦ, ὁ ἡ, ὁ, relictus. Ab eod.
Καταλείπω, relinquo, desero; (2) ab aliquo dis-, (3) relinquo post me, relinquo; (4) omitto, Ἀλλ' ἀρτιάζω γὰρ μικρὸν κατελίπτης μόνον, Soph. Phil. 805. Κατελείπετο ἀσφαλὴς δόξα, Thuc. Τὰς πλοίους ἐμὰς καταλείπω, Lucian. Vitar. Auct. 21.
Καταλειτουργέω, in publicum insumo, impendo, militia fungor, &c.
Καταλείφω, f. ψω, ablino, illino.
Κατάλειψις, εως, ἡ, relictio, reliquiæ. A καταλείπω.
Καταλειμμένος, τετμημένος, perf. part. pass.
Καταλέξομαι, 3. f. f. 2. ind. med. v. καταλέγομαι.
Καταλεξῶ, f. 1. ind. act. Dor. pro καταλέξω, a καταλέγω.
Καταλεπτολογέω, subtiliter disputo.
Καταλεπύνω, extenuo, attenuo, deminuo.
Καταλευκαίνω, dealbo.
Καταλεύσιμος, ος, ὁ ἡ, ὁ, dignus, qui lapidibus obruatur. A seq.
Καταλεύω, f. εύσω, lapidibus cooperio, lapidibus obruo. a. 1. κατέλευσα, pass. καταλευσθείς, lapidibus obrutus. Κατέλευσαν βάλοντες, Plat.
Καταλέω, ῶ, f. ήσω, mola frango.
Καταλήγω, f. ξω, defino, terminor, extremus sum.
Καταληκτικὸν μέτρον, carmen, cui in fine deest syllaba ad perfectionem. A καταλήγω.
Κατάληξις, εως, ἡ, terminatio, clausula. Ab eod.
Καταληπτέον, occupandum est. A καταλαμβάνω.
Καταληπτικὸς, ἡ, όν, comprehendendi vim habens; (2) qui præoccupat, occupativus. Ab eodm.
Καταληπτικῶς, Adv. comprehensive, ex certa comprehensione.
Καταληπτὸς, ἡ, όν, qui comprehendi potest, comprehensibilis, qui obtineri potest. A καταλαμβάνω.
Καταληρέω, cum acc. nugando perdo; (2) nugas ago.
Καταλήψιμος, ος, ὁ ἡ, ὁ, ad deprehensionem & condemnationem faciens & incitans. A
Κατάληψις, εως, ἡ, deprehensio; (2) comprehensio; (3) invasio, occupatio; (4) adeptio; (5) comprehensio mente; (6) exploratio concentus chordarum pulsando; (7) in morbis, qui vocatur σφηξυσμός. A καταλαμβάνω.
Καταλιθάζω, f. άσω, lapidibus obruo, lapido. Πῶς ὁ λαὸς καταλιθάσῃ ἡμᾶς, Luc. 20, 6.
Καταλιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus p to.
Καταλιθὸς, ος, ὁ ἡ, ὁ, lapideus.
Καταλιθόω, ῶ, lapidibus obruo seu cooperio.
Καταλιμπάνω, relinquo, celeio. Χάραι καταλιμπάνουσι φαύλως ἀνθρώπους, Plat.
Καταλιπαίνω, pinguem reddo, fagino.
Καταλιταίνω, impense rogo, obtestor.
Καταλιτὼν, a. 2. part. act v. καταλείπω.
Καταλίσκομαι, convincor, ex Herodot.
Καταλιχιάζω, abbigurio.
Κατὰ μεταβολὴν, Adv. per commutationem, seu permutationem; (2) mutuo, vicissim, e converso. A καταλλάττω.
Καταλλαγὴς, a. 2. part. pass. v. καταλλάσσω.
Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio; (2) reconciliatio, pacificatio. Ab eod.
Καταλλακτὴς, ὁ, reconciliator, pacificator.
Καταλλακτικὸς, ἡ, όν, reconciliabilis, placidus. Ab eod.
Καταλλάσσω, vel καταλλάττω, f. άξω, commuto, permuto; (2) reconcilio; (3) concilio; καταλλάττεσθαι, commuto, permuto. & Pass. reconcilior. Κατήλλαξεν ἑαυτὸς πρὸς ἀλλήλους. Aristot. Καταλλάττομαι χρυσίον ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, Dem.
Κατάλληλος, ος, ὁ ἡ, ὁ, congruus, consentaneus, sibi respondens. Ex ἐν, & ἀλλήλων. Hinc
Καταλληλότης, ητος, ἡ, congruentia, series congruens, cohærentia quadrans.
Καταλλήλως, Adv. congrue, convenienter.
Καταλοάω, tritum; (2) confringo, contundo; (3) vulnero, interficio.
Καταλογάδην, ἐκ καταλόγου, Lucian. Vitar. Auct. 21.
Καταλογεύω, in publicum insumo, impendo, militia fungor, &c.
Καταλοιφὴ, ῆς, ἡ, relictio, reliquiæ. A λείπω.
Καταλογάδην, ἐκ καταλόγου, Lucian. Vitar. Auct. 21.
Καταλογεύω, in publicum insumo, impendo, militia fungor, &c.
Καταλοιφὴ, ῆς, ἡ, relictio, reliquiæ. A λείπω.
Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo; (2) imputo; (3) adnumero, adscribo. Καταλογιζεσθαι πρὸς τινα τὰ δυσσέβηματα, Deus, τινὰ ὡς τοῖς ἀδίκοις, Xen. Τὴν ἐμὴν ἀρετὴν, Æsch. Ἢ μὴ ἐνθυμεῖσθαι καταλογίζῃ πρὸς ἡμᾶς ὅτε τὴν τοσαύτην ὕβριν, Lucian. Pisc. 2. Ab eod. Hinc
Καταλογισμὸς, οῦ, ὁ, computatio, numeratio, recensio, imputatio.
Κατάλογος, ου, ὁ, enumeratio, recensio, proprie eorum, qui stipendia merent; (2) delectus; (3) album militare; (4) stipendia quæ quis facit. Unde ὑπὲρ καταλόγου, emeriti. A καταλέγω.
Καταλοιπὰ, v. καταλοιπός.
Καταλοιπὸς, ὴ, ὸν, reliquus. A καταλείπω.
Καταλοχίζω, f. ίσω, falco.
Καταλυαίνω, perluo, subluo, Ol. V. Apud Aristophanem a καταλούομαι est καταλοῦ pro καταλοῦ, balneis impendio abstinis, convivium, Nub. 836.
Καταλοφάδια, Adv. supra cervicum, super humeros. A λόφος, humerus.
Καταλόχεια, ας, ἡ, turma. A κατάλοχος.
Καταλοχία, (Pell.) idem quod
Καταλοχίζω, f. ίσω, decurio, centurio, in decurias seu centurias distribuo, in classes describo. Ab eod. Hinc
Καταλοχισμὸς, οῦ, ὁ, distributio in cohortes.
Καταλυγίζω, f. ίσω, circumago, torquendo flecto, vincio.
Καταλυκουργίζω, Lycurgi leges contra affero.
Κατάλυμα, ατος, τὸ, diversorium. A κατὰ λύω, diverto.
Καταλυμαίνομαι, noceo, vasto, populor.
Καταλύμασις, εως, ἡ, depopulatio. A pred.
Καταλυσιμος, ος, ὁ ἡ, ὁ, qui dissolvi, destrui, aboleri potest.
Κατάλυσις, εως, ἡ, dissolutio, eversio, destructio; (2) fin, exitus, end & mors; (3) diversorium; (4) reconciliatio. A κατὰ λύω.
Κατάλυσία, vel καταλυτάω, ῶ, rabie furoris contra aliquem incitatus, Suid.
Καταλυτέον, solvendum, dissolvendum.
Καταλυτήριον, ου, τὸ, diversorium.
Καταλυτὴς, οῦ, ὁ, destructor, exstinctor.
Καταλύτης, ου, ὁ, hospes, qui divertit ad aliquem. A κατὰ λύω.
Καταλύω, dissolvo; (2) exsto, desino, abrogo, item irritum reddo, (3) finio; (4) cesso, desino, (5) diverto in hospitium, commoror; (6) sedo; (7) conficio; (8) privo v. e honore, cum gen. de aliquo tanquam sit absolutus, (9) in med. pacem facio; (2) reconcilior; (3) abdico me, se magistratu. Καταλύειν ἃ πολέμου, λόγου, βουλὰς πατρίας τινὰ, εἰς πατρίους ἔθεσιν, everterie; τὰ ἐξ ἀρχῆς. Τὰς ἐν λίς κατάλυσιν. Arist. Pac, 742. φωνὰ αἰχμὰ. Eur. Ion. 821.
Καταλωβάω, fædo; (2) vitio.
Καταμαγεύω, f. εύσω, incanto.
Καταμάθετε, dipn, 2. pl. a. 2. imper. of verbi καταμανθάνω, pro καταμάθητε.
Καταμάθησις, εως, ἡ, consideratio, disciplina, eruditio.
Καταμαίνομαι, f nore inciratus sum contra, Ph. καταμαίνω, succenseo.
Καταμάκτης, ου, ὁ, tersor, Gl. V. A καταμάσσω.
Καταμαλακίζω, f. ίσω, emollio, effemino.
Καταμαλάσσω, vel καταμαλάττω, f. άξω, emollio; (2) demulceo, cohibeo.
Καταμαλθακίζω, f. ίσω, idem.
Καταμαλθάσσω, vel καταμαλθάττω, idem.
Καταμανθάνω, confidero, perdisco, pernosco; (2) animadverto; (3) perpendo, diligenter considero. Ἐμὲ ζεῦσαι φύσιν καταμαθὼν, Epict. τί ἐκ τινος, Hier.
Καταμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, conjicio. Καταμαντεύεσθαι τὰ μέλλοντα, Arist.
Καταμαξεύω, curru tero, unde ὁδὸς κατημαξευμένη.

ξδιμμένος, via trita; καταπεδιμμένος, tritum, triviale, vulgare. Ab ἐπέδιξα.

Καταμεραίνω, tabefacio.

Καταμέρπω, f. ψω, comprehendo, manu corripio. Ὅστις μὴν καθίμαρτε διώκων, Il. 16, 598.

Καταμαρτυρίαν ὦ, f. ήσω, testimonium dico contra aliquem; καταμαρτυρέμαι, testimonio convincor, testimonium dicitur contra me; καταμεμαρτύρηκ) convictus est. Αὐτὸς ἑαυτῷ καταμεμαρτύρηκε, Dem.

Καταμάρψασα, aor. 1. f. g. part. act. Æol. pro καταμόρψασα, a καταμόρπω.

Καταμάψη, qui comprimit, a. idem. m. g.

Καταμαστόομαι, ὃ καταμαστόομαι, ώμαι, commanduco, abuntio.

Καταμελγω, tergo, Gl. V.

Καταμεθίω, f. θσω, diligenter inquiro vel exquiro.

Καταμεμβλημαι, immitto, sc. contrectandi causa, v. c. digitum in vulnus, &c.

Καταμεμβλεμαι, idem.

Καταμεμάχομαι, expugno, vinco.

Καταμέω, accumulo ut messores; καταμίσαι, accumulare; καταμᾶξαι, conspergere, veluti capiat pulvere aut cinere. Τῶν ῥ' ἐκ κυκλοδόμῳ καταμήσατο χεσσιν ἔρυσαν, Il. 21, 165.

Καταμελίω, hebeto, obtundo. Τέμνων σαρκὸς ἢ καταμελίωσαν κέαρ; Soph. Oed. T. 700

Καταμελόω, idem.

Καταμεγαλοφρονέω, magno animo contemno.

Καταμεθύσκω, ύσω, inebrio.

Καταμειδιάω, ῶ, derideo, ludibrio habeo.

Καταμειλίσσω, vel καταμειλιτίω, f. ξω, demulceo, delinio.

Καταμείναι, a. 1. inf. sed. v. καταμένω.

Καταμελετάω, ῶ, meditor, exerceo; καταμεμελετηκέναι, meditatum esse.

Καταμελέω, ῶ, negligo, nullam curam gero, prorsus negligo, contemno; a. 1. pass. καταμεληθείσα, contemptus, perf. pass. κατημέλημαι, neglectus. Κατημελημένως, neglectim, contemptim. A κατημελημένος. Καὶ ξίτρ ζεν, εἰ κατημέλησ' ἐγω, Soph. Aj. 45

Καταμελτόω, ῶ, f. ωσω, molle inficio, suave reddo. Οἶνον καταμελίτοσε τῷ λόχμῳ ὅλῳ, Arist. Av. 231. A μέλι.

Καταμέλλειν, cunctari, procrastinare.

Καταμεμπτός, ον, vituperandus. A

Καταμέμφομαι, f. ψομαι, conqueror, accuso, incuso, reprehendo. Καταμέμφεσθε ἑαυτὸν ἐπὶ τοῖς ἔργοις ζῶντες, Xen. Hinc

Κατάμεμψις, εως, ἡ, querimonia, reprehensio, vituperatio, insultatio.

Καταμένω, f. ενῶ, remaneo, commoror, (2) subsideo. Οὐ μένειν καταμένοντες, Act. 1, 13.

Καταμερίζω, f. ίσω, in partes dissolvo, in fragmenta divido; (2) distribuo, dispenso Καταμερίζειν τ' ὠλένον ἀπὸ τῶν ἀπὸ ὦμον χοίνι, Basil.

Καταμερίς, ίδος, ἡ, fragmentum. A μέρος.

Καταμίας, Adv. membratim, frustatim.

Καταμετρέω, dimetior, metior. Hinc

Καταμέτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensuræ & spatii descriptio.

Καταμικρός, ά, όν, perexiguus. A μικρός.

Καταμιλλάω, ῶ, f. ήσω, (1) certamen immitto, specillo seu spathula agito, exploro.

Καταμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contendo; καταμίλλημα, τὸ, metaphora pugilatus. A μιλλάομαι.

Καταμιλλητής, οῦ, ὁ ἡ, mendicus. A καταμιλλάομαι.

Καταμήνυσις, εως, ἡ, indicium, prodito, delatio. A

Καταμηνύω, indico, detego & ostendo, prodo, enuncio. Κατεμήνυσε φυγὴν, Plut.

Καταμιαίνω, polluo.

Καταμίανσις, aor. 1. part. act. Æol. pro καταμίανσις, a καταμιαίνω.

Καταμίγνυμι, vel καταμιγνύω, immisceo, permisceo. Λιπὼν καταμίξας ες φ ὑμοιον εἶδος, Arist Nub. 220. Καταμιγνύσθαι τοῖς ἀγοραίοις ἀριτῆς τινὰ ζῆλον, Plut.

Κατάμιξις, εως, ἡ, commixtio, permistio. A καταμίγνυμι.

Καταμικρόν, Adv. sensim, paullatim; (2) divisim, minutim.

Κατομίσγομαι, admisceo. Τέκνῳ καταμίσγεσθαι ἄκριτα πολλά, Hom. Hym. in Pan. 26.

Καταμισθοδοτέω, ῶ, f. ήσω, largitione emo.

Καταμισθοτεύω, ῶ, f. ήσω, in stipendia militum exhaurio. Κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα, Æschin.

Κατανεμνιμένος, f. όσω, memor sum.

Καταμολίσκω, deficendo, devenio. A μόλω.

Καταμόρμορος, ον, vituperabilis; (2) infaustus, infelix.

Καταμόρως, Adv. solum; (2) seorsum, privatim. Ex μόρος.

Καταμονή, ῆς, ἡ, statio, remansio, Gl. Vet. A καταμένω.

Καταμορμύχω, singulari certamine vinco. Κύκνον καταμορμύχησε, Plut

Καταμόνιος, ος, ὁ ἡ, ή, permanens, perdurans. A καταμένω.

Καταμοχλεύσις, propagatio, Gl. V. A καταμοχλεύω, propago

Καταμυκάομαι, f. ήσομαι, mugio, devenio, descendo, ululatu reddo.

Κατάμπεχος, ος, ὁ ἡ, ον, viribus confisus, abundans.

Καταμπίχω, cooperio.

Καταμπίχω, idem.

Καταμυθολογέω σε, fabulas tibi narro, seu fabularum narrationibus te occupo aut oblecto, Philostr.

Κατεμύξατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. Ion. pro κατεμύξατο, a καταμύσσω.

Καταμυρίζω, unguentis perfundo.

Καταμύσσω, aor. 1. inf. act. v. καταμύω.

Κατάνυσις, εως, ἡ, actio connivendi, conniventia. A καταμύω.

Καταμύσσω, vel καταμύττω, f. ξω, lacero, perfringo; κατεμύξατο, a. 1. med. perfremuit, a. 1. pass. κατεμυχθείς, laceratus, saucius. Πρὸς χρυσὴν φαρέτρην καλαμύξατο χεῖρα ἑταίρου, Il. 5, 425.

Καταμυττόω, ῶ, fut. ώσω, allium contundo, facio mixturam allii, Aristoph. καταμεμυττωμένα, perf. pass. contrita penitus ut allia in mortarium conjecta, sive ut allium quod in mortario comminuitur. Ex κατά, & μυττάσσω, mixtum ex allio.

Καταμύω, f. ύσω, conniveo, oculos claudo, (2) mentior. Κατεμύουν τὰ βλέφαρα, Xen.

Καταμφιάζω, vestio; (2) obtego, v. c. amictu, &c.

Κατομωκάομαι, ῶμαι, derideo, deludo. Κατεμωκήσατο ζῶ, Aristan. Hinc

Κατομώκησις, εως, ἡ, irrisio, illusio, derisio.

Καταμωλύω, sensim sedo, lenio.

Καταμωμάομαι, irrideo, vitupero.

Καταναγκίζω, f. όσω, cogo, adigo, compello, impello, (2) vexo

Κατάνη, ης, ἡ, violentior amoris illecebra; (2) Catanance, herba quædam ad amorem alliciendi vim habens.

Καταναθεμα, ατος, τὸ, maledictum, devotio. Hinc

Καταναθεμάτιζω, f. ίσω, anathema imprecor, diris devoveo.

Καταναιδόομαι, impudenter tracto aliquem, f. loquor contra aliquem, Eust.

Καταναισιμόω, ῶ, inhumo, immando.

Καταναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me erga aliquem gero

Καταναλίσκω, fut. λώσω, consumo, impendo, absumo; κατανάλωσε, consumpsit, aor. 1. κατανάλωμεν, consumsimus, perf. pass. Κατανάλισκε τῶν ἐν τοῖς χωλοῖς εἰς τὸ τῆς λίχνου φιλακοῖσι Scr. ad Dem.

Κατανεμάω, ῶ, f. ήσω, obstupefacio, torpidum reddo; (2) obturpeo. Οὐ κατενάρκησα ὑμῶν, 2 Cor. 11, 8.

Κατανευμαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio oppugno; (2) navali prælio supero. Τὸν βασιλικὸν κατενευμάχησε στόλον, Suid.

Κατανέω, habitare facio, collocо. Hinc ά, τ. apud poët. κατένασα; collocavit, habitare jussit. Κατένασε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης, Hesiod. Ἔργ. 167.

Καταναρίζομαι, f. ίσομαι, fortiter vinco, viriliter supero.

Καταναρολογία, ας, ἡ, collectio viritim facta. Ex κατά, ἀνδρὸς, & λέγω, ῥέω.

Κατανεανιόομαι, f. ώσομαι, juveniliter glorior, (2) juvenili robore prævaleo, animose supero.

Κατανέεσσομαι, vel κατανέσσομαι, venio de, descendo. Ἐξ οὐρανίων κατανεεῖ, Apollon.

Κατανεμέσησις, εως, ἡ, indignatio. Ex κατά, & νεμεσάω, indignor.

Κατανέμω, distribuo, partior; κατανέμομαι, incolo, possideo, fruor; κατανενόμηται, aor. 1. med. part. act. pass. κατανενεμημένος, distributi, κατανενεμήμεθα, perf. pass. depasus. Οὐ γὰρ κατανενεμήκατε τοῖσιν ἵπποισι ὥστε εἰς κόπον. Arist. Ach. 305.

Κατανέομαι, f. κατανεῦμαι, venio de, descendo, καταβαίνω, descendo, Nonn.

Κατανεῦσαι, aor. 1. inf. act. v. κατανεύω.

Κατανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, seu redigo; κατανθρακώθη, perf. pass. in carbones versus. Ἐπεὶ δ' ἀστεροπὴ κατανθρακώθη ἐν Ἥρης χερσ., Eur. Iph. in Aul. 1640.

Κατανίζω, defendo, transmitto, Vet. Lex.

Κατανίμω, τω, perficio, facio.

Κατανίπτης, ου, ὁ, qui Atheni peplum Minervæ intra fortificationem elucubrat. A

Κατανίπτω, f. ψω, idem quod κατανίζω. Κατανίψαν ἐπὶ γλωττῆς ἁπάσης, Luc.

Κατανίσσομαι, idem quod κατανίσσομαι.

Κατανίσταμαι, consurgo contra aliquem, insurgo repugnatorius. Καταίστη ἀπὸ πολεμίων τῇ τέλμῃ, Polyb.

Κατανίσσω, f. ψω, ningo; (2) nive obruo. Καὶ κατανίψει ἡ κατανίφοι, Arist. Nub. 962.

Κατανοέω, contemplor, specto, (2) considero; (3) animadverto, intelligo, perspicio; (4) video. Κατανοήσατε τὰ κύνα, Luc. 12, 2. Hinc

Κατανόημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo animadversum seu perpensum est, commentum, remedium excogitatum.

Κατανόησις, εως, ἡ, contemplatio, animadversio, deprehensio; (2) cognitio (3) diligens & attenta consideratio; (4) documentum. Ab eod.

Κατανοητικὸς, perspicax. Ab eod.

Κατάνομαι, abtumeo. Τὰ ἢ πολλὰ κατάνηται, Odyss. 2, 58.

Κατανομίζω, in nummos conflo, vel in nummos cudendos infumo, ap. Suid. Ex χέω, & νομίζω, in ea significatione qua ἐκ νόμισμα, nummi inde defendit.

Κατανομοθετία, ὰ, legem oppono legi, obrogo. Ex Plat.

Κατανοσφίζομαι, furripio, depeculor.

Κατανουθετέω, ῶ, commoneo, monitis instituo & moderor.

Κάταντα, ων, τὰ, declivia, Poët. v. κατάντης.

Καταντάω, ῶ, f. ήσω, devenio, pervenio, evado; (2) pervenire facio, transfero. Κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, Act. 25, 13. Μεθοφορίοις ἀξιολόγοις προκειμένοις πολλοὶ ἐθέλοντι κατήντων, Diod. Hinc

Κατάντημα, ατος, τὸ, occursus; (2) fastigium ædificii; item (3) finis, terminus.

Κατάντης, ους, ὁ ἡ, declivis, prochvis, deorsum vergens. Ab eod.

Καταντία, ἡ, declivitas.
Καταντιζόνδω, ὦ, f. ήσω, precor.
Καταντικρύ, *Adv.* ex adverso, e regione, ex oppositο, τὸ καταντικρὺ, contrarium.
Καταντίον, *Adv.* idem.
Καταντιπέρας, *Adv.* idem.
Καταντλέω, ὦ, f. ήσω, hausta aqua perfundo, & proprie quidem cum magna abundantia. Ph. καταντλᾶ, fomento. Ap. Med. est, fomenta adhibere liquida; oratores deniique dicuntur καταντλεῖν cum suavitate orationis capere tentant auditores & permulcere. Ἀλλ' ὅταν ξυνηγορῷ συφετά ζις καταντλῇ, accolatui nibus alpergit, Arist. Vesp. 481. A καταντίζω.
Κατάντλημα, ατος, τὸ, fomentum, quod cum infusione fit. A præc.
Κατάντλησις, εως, ἡ, infusio aquæ vel alius liquoris; abluendum fovendi gratia.
Κάταντλος, ὁ ἡ ὁ, abundans, circumfluens.
Κατανενῆς, 2. sing. ὦ, 2. conj. pass. verbi κατανύσσω.
Κατανυκτικὸς, ἡ, ὸν, acerbus, mordax.
Κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio; (2) dolor animi; (3) veternus profundus & omni sensu privans, soper, stupor. A
Κατανύσσω, vel καταστίζω, f. ξω, pungendo penetro, compungo, a. 2. pass. κατενύγην, 3 pl. κατενύγησαν Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τὴν καρδίαν, Act. 2, 37.
Κατανυστάζω, f. άσω, dormito capite dejecto & incubante; (2) obdormisco; (3) aliquantum dormio.
Κατανυχίσῃς, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi κατανύσσω.
Κατανύω, f. υσω, conficio, perago; (2) pertundo. Κατανύειν δόξαις, τὴν πατρίδα, Plut. Ἐκ τοῦ κατανύω, ατος, τὸ, qui a tergo est.
Κατανωλίζομαι, depono ventrem, jubletum bajulo.
Κατανωτίζω, caveo, cavillor; (2) lacero; (3) [illegible]; (4) cædo; (5) contero, attero, f. 1. κατανωτίσῃ ἐς, a. 1. part. κατανωτίσας. Ὡς δὲ ἐγκείσει τὸ μὴ ἐπιτίμιον ἐπὶ τοῖς κατανωτίσασι Φανεῖν, Soph. Aj. [illegible] Μὴ δὲ κατανώτισον τὰ δίκαι τοῦτον ἐς τὸ τέλος, cavillor, Aristl. Ach. 324. Κατανωτίζω τοῖσιν, Eur. Tro. 7, 7.
Κατάξαι, f. 1. inf. act. Ion. pro κατάξειν, κατάγειν.
Κατάξενος, hospitio excipio.
Κατάξω, f. ύσω, edolo, dirado, dedolando, scalpendo polio; a. 1. pass. καὶ ξεσθέν, Subj. 2. sing. καταξεσθῇ. Ὅταν ἡ σφυρὶς, ἢ γλῶσσα ξεσθῇ, Plut. de tranq.
Καταξαίνω, arefacio, exsicco.
Καταξηρᾶναι, ἡ, ὁ, ἡ, siccus, aridus, perarefactus. Καταξηρᾶναι ψυχὴ, Num. 11, 6.
Καταξιάω, ῶ, f. ώσω, dignum judico, dignor; (2) rogo, imploro; pass. καταξιοῦμαι, legitus judicor; a. 1. καταξιώθω, inf. καταξιωθῆναι. Καταξιωθέντα ἀστραφθῆναι, Act. 2, 41. τὸ καθ' ὑμᾶς ἑκάστου τυχεῖν, Luc.
Καταξίως, Adv. digne, pro dignitate.
Καταξόανον, ου, τὸ, dedo, dedolo.
Καταξυσμὸς, οῦ, ὁ, sculptura. A
Κατάξυσις, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ

καταπλησμόν ἡμᾶς Ionice pro ἐμπλησμόν, Arist. Cor. 875. Hinc

Κατάπλησις, ἡ, ἐως, illinendo adhibitus, illitus.

Καταπλίνω, f. ἤνω, corripio, necto. Καταπλῆναι τὰς ζεύξεις, Herodot. finire, *pacis*, perorare.

Καταπλουτίζω, excello, præsto.

Κατάπλουτος, & Att. **κατάπλους**, cumulate expletus, plane satiatus.

Κατάπλω, devehor, navi devehor in terram, appello in portum. Κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα τῆς Ζακυνθίων, Luc. 8, 26.

Κατάπλωμα, ἄτος, τὸ, objurgatio, insultatio. A κατάπλαττω.

Κατάπλωσις, f. ἤσω, impleo, repleo, oppleo.

Καταπληκτικός, ἡ, όν, formidabilis, terribilis, stuporem adferens. A κατάπλήττω.

Καταπληκτικῶς, cum stupore, terrore, ut stupeant, qui vident, &c.

Κατάπληξ, ᾱγος, ὁ, ἡ, ἡ, perculsus, consternatus, (2) pavidus; (3) stolidus.

Κατάπληξις, ἐως, ἡ, obstupefactio; (2) stupor, mens attonita. Ab eod.

Καταπλήττω, vel **καταπλήσσω**, perterrefacio, percello, obstupefacio; **καταπλήσσομαι**, obstupesco, stupeo, percellor; a 1. act. **κατέπληξα**, perculisse, in med. **κατεπλήξατο**, a. 2. pass. **κατεπλάγην**, percelli, perculsum esse. Κατέπληξε φόβους, Xen. Κατεπλάγησαν τοὺς πολεμίους, Thuc.

Κατάπλωσις, ἐως, ἡ, implicatio, complexio. A κατάπλεκω.

Κατάπλους, ὁ, contr. **κατάπλως**, ὡ, ὁ, navigatio deorsum, sive qua descendimus; (2) appulsus; (3) locus ad quem appellimus.

Καταπλουτέω, dives sum, abundo.

Καταπλουτίζω, f. ίσω, dito, locupleto.

Καταπολεμαχέω, divitus contra aliquem pugno, divit is ad alterum debellandum utor.

Καταπλύνω, f. υνῶ, ablno, eluo; (2) lavo, perlino.

Καπάπλυσις, ἡ, lotio. A pr.

Καταπλόω, Ion. pro **καταπλέω**, navi devehor. a. 1. **κατεπλώσατο**, devectus.

Κατάπνευμα, ατος, τὸ, perspiratio, adflatus. A

Καταπνέω, f. εύσω, perflo, adflo, & quidem cum vi.

Καταπνίγω, f. ίξω, suffoco, præfoco, strangulo. Καταπνίγειν φύρῃ, Gal. Hinc

Κατάπνιξις, ἐως, ἡ, strangulatio, suffocatio.

Κατάπνοια, ἡ, venti irruentis flatus. A κατανέω.

Κατάποδα, & **κατάποδας**, Adv. e vestigio, cursu, per vestigia. Ex κατά, & πούς, *pes*.

Κατάποθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. **καταπίνω** pro **καταπόω**. Unde

Κατάποθμα, ας, ἡ, fauces infimæ, quibus cibus devoratur, stomachi orificium.

Καταποικίλλω, varicgo, varie distinguo, pass. pass. **καταπεποίκιλμαι**, variegatus est. Ἀι τῶν ἀνέμων, χρόαι τε, σχοσεσιν, ἀριθμῶν, χαιῶν ἀλλαξεις ὡς φυτὰ καταποικίλλουσι τὰ ὑπογραφεῖα τὰ ἐρμηνευτικά, Longin. 23

Κατασπολαύω, perfruor, (2) numium & plus, quam par est, fruor.

Κατάπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bellum gero contra aliquem, oppugno, debello. Καταπολεμεῖν τὸν ἐχθρὸν, Thuc. Hinc

Κατάπολεμησις, ἐως, ἡ, oppugnatio, debellatio.

Κατάπολιτεύομαι, pol tica ratione vinco, institutis meis vinco vel antiquo. Καταπολιτεύσασθαι τὰ τῶν ἐχθρῶν πάντα, Plut.

Κατάπολλά, Adv. multum, valde, (2) multo, tum Comparc.

Κατάπομπος, ὁ, transmittit, transcheo pompa, (2) gladius adversus quem.

Κατάπονέω, ῶ, labore conficio, fatigo, affligo, vexo, lasso; **κατάπονοῦμαι**, labore conficior, fatisco, affligor, **κατάπονηθείς**, a. 1. part. debilitatus, vexatus. Ἐκπλεον ἐκδίδασιν τὸν καταπονηθέντα, Act. 7, 24. Hinc

Κατάπονησις, ἐως, ἡ, fatigatio, lassitudo.

Κατάπονος, ὁ, ἡ, ὁ, labore defessus, confectus.

Καταποντίζω, demergo in pontum, seu mare, submergo, immergo. **Καταποντισθῆναι ἐν τῇ θαλάσσῃ**, Matt. 18, 6. Hinc

Καταποντισμός, οῦ, ὁ, demersio in mare; submersio.

Καταποντιστὴς, οῦ, ὁ, qui in pontum demergit; (2) pirata, qui post prædam captam homines in aquas submergit. Ab eod.

Καταποντόω, idem quod **καταποντίζω**.

Καταποπάδω, oppedo.

Καταπορδόμαι, f. δύσομαι, redeo ab exilio.

Καταπορδύσις, εως, ἡ, scortatio, (2) stupratio. A

Καταπορνεύω, f. εύσω, stupro, stuprum infero; (2) prostituo, (3) corrumpo, adultero.

Καταπορνοκοπεῖον, ῶ, in meretrices insumo. Ex **πορνοκόπος**, *leno*.

Κατάπωσις, εως, ἡ, ab orptio, devoratio, deglutitio cibi vel potus in ventriculum; (2) gula, cibi meatus, Gl. V. **καταπόσις**, vorago. A **κατάπινω**.

Καταπότης, ου, ὁ, vorax, devorator, helluo, Cl. V. (2) gula, guttur. Ab eod.

Κατάποτον, ου, τὸ, Catapotium, medicamentum, quod deglutiendo sumitur. Ab eod

Κατάποτον, ου, τὸ, idem *Hipp.*

Καταπραγματεύομαι, f. εύσομαι, negotior.

Καταπρανής, ής, ὁ, ἡ, ἡ, declivis, prorsus, dependens.

Καταπράσσω, vel **καταπρᾶττω**, & **κατατράττομαι**, efficio, perago, transigo, (2) pertracto, (3) comparo. Ἐὰν μὴ πάντα, ὅσα ἡ πόλις βούλῃ, καταπράττῃ, Plut.

Κατάπραυσις, εως, ἡ, mitigatio, sedatio. A

Καταπραύω, mitigo, mansuefacio, lenio, demulceo, compesco, sedo. Καταπραῦναι τὸ ὀργὴν αὐτοῦ, Plut.

Καταπρηνῆς, ής, ὁ, ἡ, ἡ, fructibus, arboribus abundans. Ex **πρῆμνος**, *frutex*.

Καταπρεσβεύω, *cum gen.* legatus venio contra aliquem.

Καταπρήθω, f. **πρήσω**, comburo, deuro; (2) incendo.

Καταπρηνὴς, ής, ὁ, ἡ, ἡ, pronus, declivis, dependens.

Καταπρηνίζω, pronum præcipito.

Καταπρησαι, ω, præcipito, pessundo; hinc a. 1. med. **κατεπρησάμην**, pro **κατεπρησάμην**. Ex **πρηνής**, & **πρανὴς**, *pronus*.

Καταπρηθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass. verbi **καταπρήθω**

Καταπρίω, f. ίσω, serra desecro, vel præcido, serra decindo, (2) dicendo, disseco.

Καταπροδιδόναι, præs. inf. act. verbi

καταπροδιδόμι, prodo. Μάτε τὸν Ζυμμάχες καταπροδιδόμεν, Thuc

Καταπροΐσθῆ, a. 1. inf. med. verbi

Καταπρομεῖ, e manibus dimitto, projicio; (2) cum gladio abuto.

Καταπρομοῦμαι, progredior lorgius; (2) impune evado, (3) impune aliquid facio. Hoc thema in nullum præsupponitur, ut hinc fit **καταπρόξω**, futurum. Sic autem occurrit **κατεπρᾶξε** pro **κατεπρόξεν**, haud inficiantur docti, & **κατεπρᾶξεν**, non impune recitt. Οὗτοι γὰρ κατεπρᾶξεν λίγυσι τάδε, Ar. Θεσμ. 573. & Vesp. 1385. Quin κατὰ σπουδὴν, gratis, impune, in altera significatione quasi ex κατὰ πρᾶξιν, & διδοῦναι.

Καταπρομῶμαι, inf. **προμᾶσθαι**, aor. 1. mid. med. v. **καταπρομοῦμαι**.

Καταπρολείπω, ω, f. ψω, desero.

Καταπρομῶμαι, ῶ, f. ήσω, primas partes eripio, devinco.

Καταπρυσχίω, f. ίσω, profundo, effundo.

Καταπρωκτίδιος, ὁ, cinædus.

Καταπτάω, a 2. part act. v. **καθίπταμαι**.

Καταπτάω, ῶ, f. **καταπτήσομαι**, devolo. Prælect. inus.

Κατάπτερος, ὁ, ἡ, ὁ, plumatus, aliger. Ex **πτερὸν**.

Καταπτήσσω, perstringo. præt. inf. med. Ion. pro **καθάπτεσθαι**, a **καθάπτομαι**.

Καταπτήσσω, f. **καταπτήξω**, p. **κατέπτηχα**, consternor, perterrefio, obstupesco, perinmesco, valde timeo; (2) perterrefacio.

Καταπτήτην, 3. dual. a. 2 ind. act. Ion. pro **κατεπτάτην**, a v. **καθίπταμαι**.

Καταπτοέω, metu consterno, exterreo.

Καταπτόμαι, Ion. pro **καθάπτομαι**, tango, exprobro; cito, de teste.

Κατάπτυστος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, despuendus, detestandus, abominabilis. A **καταπτύω**.

Κατατυχὴς, ἴος, ὁ, ἡ, ἡ, sinuosus, plicatus. Ex **πτύσσω**, *plico*.

Καταπτύω, ύσω, despuo, despicio, contemptim adversor.

Κατάπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, casus, ruina. A **καταπίπτω**.

Κατάπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Καταπτώσσω, metu concido, trepido.

Καταπτωτὸς, succiduus, Gl. V. A **καταπίπτω**.

Καταπτωχεύομαι, f. εύσομαι, inops sum; (6) ad mendicitatem redigor, pauper fio.

Καταπυγὼν, ῶνος, ὁ, cinædus, (2) obscenus, Hes. Ex **πυγὴ**.

Καταπύγων, ωνος, ὁ, idem & ex usu. Hinc

Καταπυγοσύνη, ης, ἡ, flagitium cinædorum.

Καταπυγών, ῶνος, ὁ, cinædus. A **πυγὴ**.

Καταπυγωτέρως, impudicior, libidinosior.

Καταπύθω, f. ύσω, putrefacio, putredine consumo, **καταπύομαι**, putrefco.

Καταπυκάζω, exorno.

Καταπυκνόω, ῶ, ὁ, ἡ, ὁ, condensus

Καταπυκνόω, ῶ, f. ώσω, condenso Κατεπυκνωμένην παραδειγμάτων πλῆθει τὴν πόλιν, Dion. Ἰαῖς ἐκ τῆς ἀληθείας φαντασίαις καλλιπτοκωμῳδεῖ, Longin. 15

Καταπυκτικῶς, f. ώσω, vinco pugilatu.

Καταπυρίζω, f. ίσω, inflammo. Ex **πῦρ**, & **πῦρ**.

Καταπυρπολέω, ῶ, f. ήσω, incendis ubique comburo.

Κατάπυρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ignitus, igne excandefactus, (2) ardentissimus, fervidissimus. Ex **πῦρ**.

Καταπυρρὸς, ου, ὁ, ἡ, ὁ, valde rufus.

Καταπύγων, ωνος, ὁ, barbatus.

Καταπαλία, vendo, venale habeo.

Κατάρα, ας, ἡ, exsecratio, dira.

Καταράκω, vel **καταρράκω**, ῶ, lacero. Unde p. part. **κατηρρακωμένος**, laceratus. Νοῦς δὲ ἀναρθρος καὶ κατερρακωμένος τυγχάνει ὑπ' ἄτης ἐπικειμένης ῥήματα τάλας, Soph. Trach. 1110. A pr. (ῥάξ).

Καταράκτης, ου, ὁ, cataracta, locus ubi aqua & præceps in flumine, unde acrius præcipitatur, (2) vel , obex, (3) porta, (4) levis quædam. A **καταράσσω**

Καταράομαι, ωμαι, f. άσομαι, male eminor, exsecror, devoveo. Ὅταν καλράσωμαι λάθρα τὸ δεσπότῃ, Arist. Ran. 764. Ἡ Σοφία, ἣν καλήρασα, Marc. 11, 21. Ex **ἀρά**, *precor, divo*.

Καταράσθε, 2 plur. præs imper. med. contr. pro **καλάρασθε**, a **καταράομαι**.

Καταρασμὸς, exsecrabilis.

Κατάρασις, εως, ἡ, maledictio, ipsa exsecratio.

Καταρατὸς, ου, ὁ, ἡ, ὁ, diris devotus, exsecratione dignus. A **καταράομαι**.

Καταράσσω, vel **καταρύσσω**, vide **καθαρύσσω**.

Κατάρυλλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, unque ad calcem desinens. Ex **ἀρύλλη**.

Καταργέω, ῶ, f. ήσω, p. **κατήργηκα**, inefficacem reddo, cessare facio ab opere, debilito; inutile reddo, inutilem occupo. Καταργήσας τὰ τῦ νόμου, 1 Cor. 15, 11. Καταργῶ ἐμαυτὸν τῦ νόμου, Rom. 7, 6.

Καταργήθησαν, 3 plur. f. 1. ind pass. verbi **καταργέω**.

Κατάργμα, ατος, τὸ, initiatio, & in Plur. primitiæ A **κατάρχω**.

Καταργυμίζω, acc. sing. part. præs. pass. f. g. v. **καταργίζω**

Κατάργυρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, argentatus; (2) argenteus.

Καταχρίω, ῶ, f. ίσω, inunguo, ungendo obduco, vel tego; (2) pecunia corrumpo.

Καταῤῥυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, irriguus, Gl. V. quasi a καταῤῥέω, quod esset *irrigo*.

Κατάρδω, irrigo. Οὐτε φακηρὸν, ουτε κατ ὄρδην, ἀλλα τα ἑλτιστα διδάσκων, laudibus perfundens, Arist. Ach. 664.

Καταρίζω, fut. ξω, demulceo manu. Χειρὶ τὰ μὶν καταρίξω, Il. 1, 361.

Κατάρυς ἄνεμος, ventus contortus, & desuper ruens cum impetu, typho. A καταράσσω.

Κατηρθεις, aor. 1. pass. *Ion.* pro καθαρθεις & καθαίρω.

Καταρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo.

Κατᾰρ, ῆλος, ὁ, ὴ, horribilis, horrendus.

Καταριθμέω, annumero; (2) enumero; (3) connumero; (4) numero. Καταριθμῆ Τρῳάδας ἄλλαν μέτα, Eur. Tro. 873. Κατηριθμημένος ἦν ζῶν ἡμῖν, Act. 1, 17.

Καταρίθμησις, ὁ, enumeratio, dinumeratio. A præc.

Καταριπτάζω, fut. άσω, dejicio, Hes.

Καταρισάω, ῶ, f. ήσω, prandeo.

Καταρκέω, ῶ, sufficio. Ἐμοὶ ἡ φᾶς ἦν ἠλίῳ καταρκέσῃ, Eur. Rhes. 446.

Κατᾰρμόζω, *Ion.* pro καθαρμόζω, adapto.

Καταρόω, ῶ, fut. ώσω, aro.

Κατᾰρρήγνυμι, ὑ, dilaceratio. A seq.

Κατᾰρρηγνύω, a. 2. inf. pass. verbi καταῤῥήγνυμι.

Καταῤῥᾳθυμέω, ignave vel timide ago.

Κατᾰρρίπτω, fut. ψω, perfundo stillatim; (2) adspergo, inspergo.

Καταῤῥόκλης, ου, ὁ, idem quod καταῤῥάκλης.

Κατᾰρρίπτω, fut. ψω, infuo, confuo.

Κατᾰρρήσσω, vel **καταῤῥάττω**, f. ξω, frango, rumpo; (2) impetuose deturbo; (3) erumpo, cum impetu decido; (4) decido, more fluentium aquarum defluo. Καταῤῥᾶξε δ' εἰς τὸν θάλασσαν ἅπαντας, Dem.

Κατᾰρρᾰφής, ῆος, ὁ ἡ ὁ, consutus; (2) pannosus; (3) ex commissuris nexus, non integer; (4) imbellis, de homine imbecillæ valetudinis. A καταῤῥάπτω.

Καταῤῥαφόω, ῶ, f. ώσω, nugor consuendo carmina; (2) nugor.

Καταῤῥίζω, permulceo. *Eun.*

Καταῤῥίγιον, præs. part. act. n. g. verbi καταῤῥίγω.

Καταῤῥιγώντες, ῶν, ὁ ἡ ὁ, deorsum vergens, declivis; (2) in alteram partem vergens. A

Καταῤῥίπτω, f. ψω, deorsum vergo & inclinor.

Καταῤῥίψαν, nom. f. a. 1. part. act. n. g. verbi

Καταῤῥίω, f. ύσω, defluo, adfluo; (2) decido, delabor; (3) collabor, concido. Ἐμοῦ τύραν, μὴ ζῶντος καταῤῥυῆναι σὺ τοῦτον, Arist. Pace. 145. Φόνῳ καταῤῥεῖ, Eur. Tro. 16.

Καταῤῥήγνυμι, vel **καταῤῥηγνύω**, confringo, distringo; (2) cum impetu decidere facio, dejicio; (3) alvum celeriter & cum impetu moveo; valde purgo, ap. Med. Γυναῖκες καταῤῥηγνύμεναι τὰς φύσας, Xen. Ἀφεῖς καῤῥήγνυτο, Jos. 9, 4. Hinc

Καταῤῥηξιλύης, ου, ὁ, celeriter urinam, aut alvum ciens.

Κατᾰρρησις, εως, accusatio; (2) condemnatio. Ex κατα, ῥέω, dico.

Καταῤῥήσσω, vel **καταῤῥήγνυμι**, f. ξω, confringo, diffringo; (2) consterno, interrumpo.

Καταῤῥητορεία, contra aliquem verba facio; (2) eloquentia supero; (3) eloquentiæ vi decipio.

Καταῤῥιζόω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, radices terræ infixas habens; (2) radicem e capite demittens. Ex ῥίζα, radix. Hinc

Καταῤῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo seu fulcio, radicibus fixis stabilio.

Καταῤῥινάω, ῶ, f. ήσω, limo, lima polio. Ex ῥίνη, lima.

Καταῤῥινίζω, f. ίσω, idem.

Καταῤῥιπίδζω, f. άσω, dejicio, vel diejicio.

Καταῤῥίπτω, dejicio, prosterno. A

Καταῤῥίπτω, f. ψω, idem.

Καταῤῥιπτέω, affirmate fundente labore.

Καταῤῥιπτίζω, f. ίσω, catarrho laboro, destillationibus vexor. A καταῤῥέω.

Καταῤῥικός, ὴ, όν, idem & ab eod.

Καταῤῥίνος, ὁ, ὴ, catarrho provenions; (2) catarrho obnoxius; (3) catarrhum ciens; i. cum catarrho conjunctus. Ab eod.

Καταῤῥοή, ῆς, ἡ, κατῤῥους, ους, ὁ, catarrhus, defluxio, destillatio; gravedo. A ῥέω.

Καταῤῥοπία, ας, ἡ, declivitas, cum quid deorsum vergit. A

Καταῤῥοπος, ος, ὁ ἡ ὁ, declivis, deorsum vergens. A καταῤῥέπω.

Καταῤῥόφω, sorbillo, absorbeo.

Καταῤῥοώδης, ες, catarrhis obnoxius, gravedinosus.

Καταῤῥυθμίω, ῶ, fut. ίσω, quadrare facio, ad numeros aptos redigo.

Καταῤῥυθμίζω, f. ίσω, idem.

Καταῤῥύομαι, defluo, descendo, de veste.

Καταῤῥυπάινω, fut. ανῶ, conspurco, contamino. Σπιλοῦσθαι ῥήματα τὰς λήξεις ἀρχῆθεν καταῤῥυπαίνει, Plut.

Καταῤῥυπόω, idem.

Καταῤῥυτός, ὴ, όν, ὁ ἡ ὁ, irriguus, qui defluente humore irrigatur; (2) abundans, copiosus. A καταῤῥέω.

Καταῤῥώδεω, extimesco; metu consternor. Unde pl. p. καταῤῥώδηκα, *Ion.* pro καταῤῥώδηκ. Part. καταῤῥωδηκώς, ap. Herod.

Καταῤῥώξ, γος, ὁ ἡ ὁ, scopulus fractus fluctibus. A καταῤῥήγνυμι.

Κάταρσις, εως, ἡ, appulsus navium, descensus navis; (2) locus, ubi naves appellunt, vel unde egrediuntur. A καλέρω.

Καταρτάω, appendo; (2) apto. Ἵνα καταρτήσω ἐς τὰς κέπι σφίσι, Herodot. Hinc

Καταρτίζω, f. ίσω, membrum luxatum loco seu repono; (2) instauro; (3) perficio, absolvo, struo, instruo; (4) Accommodo, apte compono; (5) ex multis unum compono, (6) concilio, ad concordiam adduco; (7) reconcinno, resarcio, reficio. Καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, Matt. 5, 21. Σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι, Heb. 10, 5.

Κατάρτισις, ίσεως, ἡ, instauratio, perfectio, absolutio.

Καταρτισμός, οῦ, ὁ, restauratio membrorum luxatorum in locum suum; (2) instauratio, Ab eod.

Καταρτιστήρ, ῆρος, ὁ, compositor, conciliator, moderator. Ab eod.

Κατάρτυσις, ὁ, conditio ciborum; (2) disciplina, institutio, A

Καταρτύω, f. ύσω, compono, coagmento, instruo; (2) condio.

Καταρχαιρεσιάζομαι, magistratus creo.

Κατάρχας, *Adv.* ab initio. Ex ἀρχή.

Κατάρχη, ῆς, ἡ, initium, exordium; (2) primitiæ; (3) libatio. Ex infl.

Κατάρχομαι, pt. part. act. f. g. verbi

Κατάρχω, f. ξω, prior, vel primus facio aut dico; (2) incipio, inchoo; (3) auctor sum alicujus rei, exemplum præbeo; (4) præcentorem ago; (5) imperito, dominor; (6) κατάρχομαι, incipio, inchoo; victimam feria, libo. Ταύρῳ ἡμιτόμῳ χίλιοι καταρξῶ ὁ χιλίαρχος, sacrificii, Lyc. 209. Κατάρχομαι νόμων βακχείων, Eur. Hec. 680. Τοῦτον Ὀρέστης, ὃν καταρξάμην ἐγὼ, Id. in Tau. 56.

Κατασμῶσι, acc. pl. præs. part. med. contr. pro κατασμώμενοι, a κατασμάομαι.

Κατασῶ, 3. pl. pr. ind. med. contr. pro κατασώονται.

Κατάσαρκος, ος, ὁ ἡ ὁ, carnosus, corpulentus, obesus. Ex σάρξ, carno. Hinc

Κατασαρόω, ῶ, f. ώσω, obesum reddo.

Κατασκίλλω, f. ξω, constipo, condenso.

Κατασβέννυμι, vel **κατασβεννύω**, f. σβέσω, p. ἔσβεσα, extinguo; (2) sedo, restinguo. Ἐγὼ δὴ ἵνα τὸν ζῆλον τοῦτον κατασβέσωμεν, Arist. Lys. 736. Ὁμοῦ ὅσα φύρ κατασβέσαι λάβρον, Eur. Or. 680.

Κατασκάλλω, f. ανῶ, exfodio. A

Κατασκάλλω, f. ανῶ, *Ion.* pro σκάλλω, A

Κατασκάμμα, ατος, τὸ, id, quod exfodiendo, vel effodiendo eversum, diruo, everto. Καταστάσεις κτίλη, Eur. Iph. in Au. 63. Ἡδὺ δὲ Τροίας ἐπὶ ἰλίου δαΐ, ἢ κατασκάψαι βία, Soph. Phil. 982. Πατρὸς δ' ἐξέλε κατέσκαψε, Eur. Hec. 22.

Κατασκαρίφω, f. ῶ, vellico, pungo, fodio.

Κατασκαφή, ῆς, ἡ, eversio. A κατασκάπτω.

Κατασκαφής, ὁ ἡ ὁ, diruens, fundendo eversus. Ab eod.

Κατασκεδάζω, fut. άσω, dispergo, dissipo; (2) diluo, refuto; (3) dissipo, v. g. rumores; (4) effundo. Κατεσκέδασεν ὄβριν πᾶσι καθ' ὑμῶν, ἄνεν, Arist. Av. 542.

Κατασκεδάννυμι, idem.

Κατασκελετόω, exsicco, exarefacio, exsenno; (2) proprie carnem & medullam demo, ut sola ossa remaneant; sceleton efficio.

Κατασκίλλω, idem. Hinc

Κατασκελής, ές, tenuis, exsanguis.

Κατασκεπάζω, f. άσω, protego,

Κατασκευάζω, f. άσω, instruo, adorno; (2) armis instruo, armo; (3) exstruo, extrudo, fabrico; (4) adstruo, probo, argumentis confirmo; (5) instauro; (6) molior, machinor; (7) efficio, reddo; (8) comparo, adquiro; (9) fabricor, compono, conficio; (10) præparo. Ὁ ὃ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεὸς, Heb. 3, 4. Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ib. Hinc

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, id, quod structum est, molimen, machinamentum; (2) artificium; (3) commentum, molimentum subdolum; (4) remedium excogitatum.

Κατασκευαστής, οῦ, ὁ, commentum, molimentum subdolum. Ab eod.

Κατασκευάστης, ου, ὁ, exstructor, molitor, opifex. Ab eod.

Κατασκευαστικός, ὴ, όν, affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum. Ab eod.

Κατασκευαστικῶς, *Adv.* demonstrative.

Κατασκευαστός, ὴ, όν, exstructus, conditus, structilis; (2) compactus; (3) fabrilis; (4) subornatus, appositus, submissus. Ab eod.

Κατασκευή, ῆς, ἡ, exstructio, structura, opificium; (2) structura, compositio & artificium orationis; (3) constitutio; (4) institutum; (5) apparatus; (6) supellex, vasa & instrumenta domus vel fundi; (7) metatio castrorum; (8) adstructio, probatio, demonstratio. Ex *Cubo*.

Κατασκέψις, ιος, ἡ, contemplatio. A κατασκέπτομαι.

Κατασκία, ὁ, f. ήσω, exerceo; (2) studia.

Κατασκίνια, & **κατασκήνωσις**, mansiuncula, deversorium & domicilium, pono.

Κατασκιόω, ῶ, idem; (2) tentorium fu-

ta circulum præbeo; (3) quiesco. Κατεσκήνωσεν ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς Ἰσραήλ, Num. 35, 34. ἐπ' ἀλλήλοις, Act. 2, 26, ἐν τοῖς κλιναρίοις, reclinari, Xen. Hinc

Κατασκήνωμα, τό, idem quod

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, tentoriorum seu tabernaculorum collatio; (2) tentorium, habitaculum; (3) nidus.

Κατασκήπτω, f. ψω, impetu devolvor, impetum facio; (2) corripio, invado; (3) infligo. Κατασκήψει ἐς ἀχαΐην, Herodot. κατὰ δῆμον, Arrian. Κατασκήπτει λιταῖς ἔδραις ἀρχὰς ξυμμάχους, Soph. Oed. Col. 1179. Hinc

Κατάσκηψις, εως, ἡ, invasio; (2) decubitus.

Κατασκιάζω, f. άσω, obumbro, opaco. Κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον, Heb. 9, 5.

Κατασκιόω, ῶ, idem. Hinc κατασκιόων apud Hom. Odyss. 12, 436, obumbrabant, tegebant.

Κατασκίδνημι, dispergo.

Κατάσκιος, ος, ον, ἡ ὀ ἡ ὄν, umbrosus, opacus. A Σκιά.

Κατασκλήμι, exaresco, contabesco; p. κατέσκληκα, exarui, contabui, Pass. κατασκληκώς, emaciatus, tabefactus.

Κατασκληκόω, idem.

Κατασκοπεύω, f. εύσω, exploro, speculor. A Σκοπή, speculatio.

Κατασκοπέω, exploro, & quidem hostili animo; insidiari. Παρεσκόπουν κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, Gal. 2, 4. Hinc

Κατασκοπή, ἡς, ἡ, exploratio.

Κατασκοπία, ας, ἡ, specularia, exploratio; (2) specula. A κατασκέπτομαι. Hinc

Κατασκοπικός, ἡ, όν, speculatorius, exploratorius.

Κατασκοπεῖον, ου, τὸ, navis exploratoria.

Κατάσκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, explorator, speculator, index. A κατασκέπτομαι.

Κατασκυθρωπάζω, triſti, severo sum vultu.

Κατάσκωπτω, fut. ψω, cavillor, dictis mordacibus insulto.

Κατασμικρίζω, deprimo verbis, Aristot. sed lectio dubia. Etym.

Κατασμικρολογέω, ῶ, parvi pendo; (2) parcum & illiberalem judico, obloquor, ut parco.

Κατασμικρύνω, f. υνῶ, parvum reddo, immunio, extenuo, deprimo.

Κατάσμυρνος, ου, ὁ ἡ ἡ, myrrhatus, myrrham redolens. A Σμύρνα, myrrha.

Κατασπάθι, 3. f. α. 1. opt. act. v. Καταπάσσω.

Κατασπάσσω, f. ξω, comburo, exuro.

Κατασπάχω, f. ξω, contero, contundo, minuo.

Κατασπεύδομαι, insolenter, vel superbe me adversus aliquem effero.

Κατασπεύω, ῶ, fut. ύσω, ago, propulso, expello; (2) persequor; (3) arceo.

Κατασοφίζω, & κατασοφίζομαι, sophistice decipio, sophistice circumvenio, redarguo, aut percello; (2) fraudes & dolos machinor, dolose ago; (3) arte aliquem decipio, circumvenio, Pass. κατασοφίζομαι, decipior, aor. 1. part. κατασοφισθείς, deceptus. Οὐδὲν κατασοφισάμενοι τὸ χρῆμα, Act. 7, 19. Τῷ τέκνῳ βασιλέως χρηματίσῃ κατασοφίζῃ, Longin. 17.

Κατασπεύδω, f. έσω, clubio capite verbosum linguatis.

Κατασπέφομαι, fut. έσομαι, valde comiter accipio & amplector.

Κατασπεύδω, ῶ, f. ήσω, luxu consumo, prodigo. Κατασπεῦσαι τὰ ὄντα.

Κατασπαράσσω, vel κατασπαράττω, fut. ξω, dilacero, dilanio, diſcerpo. Τὸν εἰσιόντων' ἐμὲ κατασπαράξαι, Aristot. Eq. 725.

Κατάσπασις, εως, ἡ, detractio. A κατασπάω.

Κατάσπασμα, ατος, τὸ, depratio; (2) convulsio. Ab eod.

Κατάσπαστος, ου, ὁ, idem.

Κατασπαστικός, ἡ, όν, detrahendi vim habens.

Κατασπατάλημι, deliciis, in deliciis vivo.

Κατασπάω, f. άσω, detraho, destruo, convello, deturbo; (2) avide deglutio, seu hausto faucibus, p. in sign. præs. κατεσπακώς, deglutis, sive soles deglutire, apud Aristoph. Τὴν τριχὴν κατέσπασα, Aristot. Lys. 728.

Κατασπείρω, sero, semino, conſero. Ὅσους ἀδίκως μοι κατασπείρας, φθίνυς; Soph. Aj. 1024.

Κατάσπεισις, εως, ἡ, perfusio, ut hostiæ. A

Κατασπένδω, fut. σπείσω, libo, perfundo libamine seu libamento; (2) devoveo. Χοὰς κατασπείσας' ὦναξ μητρὸς τάφῳ, Eur. Or. 1176. Οἱ μὲ κατασπείσαντες ἀπήμονα, Epigr.

Κατασπέρχω, impello, urgeo, properare cogo.

Κατασπεύδω, f. δσω, festino, propero; (2) urgeo, incito, instigo, p. part. κατεσπευσμένος, acceleratus. Κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα, Aristoph. A Σπεύδω.

Κατασπιλόω, fut. όσω, commaculo, labem adspergo, inquino. A Σπίλος.

Κατασπορία, f. ίσω, ſtudeo, operam navo, ſtudiose adfecto, p. part. κατεσπουδασμένος, rerum agendarum anxius.

Κατασπουδῇ, Ion. de induſtria, ſtudio, data opera. A Σπουδή, ſtudium.

Κατασταγμός, οῦ, ὁ, deſtillatio. A

Καταστάζω, f. άξω, deſtillo, inſtillo, ſtillatim infundo. ſtillatim effundo. Ἰδοὺ γέγονεν καταστάζει δίκας, Soph. Phil. 823. Ὀρᾷς νεκρὸν τοιδ', ὃ καταστάζω δάκρυ; Eur. Hec. 749. Ἀφῶ καταστάζοντα Καδμείαν χθόνα, Eur. Supp. 588.

Κατασταθείς, aor. 1. part. paſſ. v. καθίσταμι.

Καταστάθμιον, fut. ίσω, in ſtatione, diverſorio, ſeu ſtabulo colloco. Τὰ βιαίμματα καταστάθμισαι, Strabo.

Καταστάθμίζω, fut. ίσω, appendo, pondere demetior.

Καταστάλτικός, ἡ, όν, reprimendi aut ſiſtendi vim habens, reprimens, ſiſtens, cohibens. A καταστέλλω.

Καταστάμνίζω, fut. ίσω, in vas ſeu dolium infundo & condo. A στάμνος.

Καταστάντος, gen. ſ. aor. 2. part. act. verbi καθίσταμι.

Καταστασιάζω, fut. άσω, ſeditione opprimo & adfligo; (2) concerto. Καταστασιάζει τὸν βασιλέα, Plut. Καταστασιάζεσθαι ὑπὸ τῶν Ἀνταίου φίλων, Xen.

Κατάστασις, εως, ἡ, collocatio & conſtitutio cujuſvis rei in ſuam ſedem; (2) conſtitutio, ordinatio, inſtitutio; (3) ordinatio ad officium; (4) conſtitutio, v. gr. aeris, corporis humani; (5) ſtatus, conditio; (6) ipſa actio ſtandi; (7) locus, in quo conſiſtitur; (8) conſeſſus, concilium, concio; (9) ſedes; (10) ſedatio; (11) ſtipendium equeſtre. A καθίσταμι.

Καταστάτης, ου, ὁ, inſtaurator, diſpoſitor. Ab eodem.

Καταστατικός, ἡ, όν, certo ſtatu præditus; (2) ſedandi vim habens. Ab eod.

Καταστεγάζω, f. άσω, tego, operio. Hinc

Κατάστεγασμα, ατος, τὸ, operimentum, tegimen.

Κατάστεγος, ου, ὁ ἡ ἡ, tectus, tecto coopertus; ſubterfugiens. A στέγω, tego.

Καταστείβω, ῶ, calco, pedibus tero.

Καταστείλαι, a. 1. inf. act. v. καταστέλλω.

Καταστιχάω, f. ξω, diſcindo; (2) redeo, revertor.

Καταστέλλω, reprimo, ſedo, reſtringo, compeſco; (2) veſtio, orno; καταστείλαι, in a. 1. compeſcere; κατεστελμένος, p. part. moderatus. Καταστέλλας ὁ γραμματεὺς ὁ ὄχλον, Act. 19, 35. Ἀλλ' αὐτὸν ἄμυδις, ὡς ἐγὼ στρατὸν μιᾶς, σπάνις καταστελεῖ, Eur. Bac. 932.

Καταστενάζω, f. άξω, ingemiſco, cum gemitu deploro.

Καταστένω, f. νῶ, ingemino. ſuſpiro. Τί δῆτα σῷ καταστένω πάνυ; Eurip. Andr. 444. ὑπὲρ τυράννων ζώντων, id. Iph. in Au. 481.

Καταστερίζω, f. ίσω, ſtellis diſtinguo, ſtellis inſignio; (2) inter aſtra colloco, in aſtra refero. A κατάστερος. Hinc

Καταστέρισις, εως, ἡ, conſtellatio, Gl. V.

Κατάστερος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſtellatus, qui ſiderum ſplendorem imitatur? Ab ἀστήρ.

Καταστερισμός, οῦ, ὁ, relatio in aſtra. Eratoſthenis καταστερισμοί, enarratio eorum, quæ in aſtra ſunt relata, iiſque nomen dedere. Ab eod.

Καταστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corono.

Καταστεφής, ές, coronatus. A

Καταστέφω, fut. ψω, corono, ferto redimio. Σοὶ καταζέψας ἰγὰ νιν ἦγον ἐς γαμηθρίλω, Eur. Iph. in Au. 928. βωμοὶ, id. Herac. 125.

Καταστηλιτεύω, fut. εύσω, in ſtela noto, in cippo proſcribo; p. part. καταστηλιτευόμενος, proſcriptus.

Καταστηλόω, cippis, columellis diſtinguo, v. c. viam.

Κατάστημα, ατος, τὸ, conſtitutio, habitus, ſtatus; (2) habitus vultuſque hominis compoſite mentis; (3) veſtitus. A καθίσταμι. Hinc

Καταστηματικός, ἡ, όν, ſedatus, & qui nullo modo turbatur.

Καστάσημος, ὁ ἡ ἡ, veſtis denſo ſtamine. A στήμων.

Καταστῆναι, a. 2. inf. act. v. καθίσταμι.

Καταστηρίζω, f. ίξω, incumbo.

Κατάστιγμα, τὸ, macula in pelle animalis. A

Καταστίζω, f. ξω, punctis diſtinguo, compungo. Hinc

Κατάστικτος, ου, ὁ ἡ ἡ, punctis diſtinctus, notis compunctus, varius, maculatus.

Καταστίλβω, niteo, fulgeo, reſulgeo.

Κατάστολή, ῆς, ἡ, repreſſio, inhibitio, cohibitio; (2) veſtitus, amictus; (3) modeſtia in veſtitu. A κατα-στέλλω.

Καταστολίζω, veſtibus orno.

Καταστομίζω, f. ίσω, taceie facio.

Κατάστομις, ιδος, ἡ, tibiæ pars quædam. A στόμα, os.

Καταστοναχίζω, ῶ, ingemiſco, ſuſpiro graviter.

Καταστοναχίζω, f. ίσω, idem.

Καταστρίνυμι, vel καταστρωνύω, humi ſterno, obfirmo, complano, ſedo. A

Καταστορέω, ῶ, proſterno; (2) conſterno, ſterno, complano; (3) ſedo; aor. 1. κατεστόρεσα, ſtravit, ſedavit; pl. p. paſſ. κατεστόρεντο, ſtrati ſunt cæſi ſuerant, aor. 1. paſſ. κατεστορέσθησαν, ſedari. Καταστορέσθαι τὸν φιλονεικίαν, Plut.

Καταστοχάζομαι, f. άσομαι, collineo, ſcopum peto; (2) velut ſcopum propoſitum habeo, ſpecto; (3) conjicio.

Κατάστοχασμός, οῦ, ὁ, conjectura.

Καταστοχαστικός, ἡ, όν, conjecturalis, in conjiciendo acutus.

Καταστραγγίζω, f. ίσω, facio deſtillare.

Καταστράπτω, fut. ψω, fulgore vel fulgetro illuſtro, fulgore vel ſplendore oppleo.

Καταστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, ſtratagemate ſupero, belli a aſtutia decipio, p. part. paſſ. κατεστρατηγημένος, ſtratagemate circumventus. Καίσαρα καταστρατηγῶν, Plut.

Καταστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra moveo adverſus, exercitu inſecto invado; (2) caſtra metor; in caſtris ſago.

Καταστρατοπεδία, ἡ, caſtrame atio, ſ. caſtrapiſa.

Καταστρέβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo; (2) diſtorqueo, depravo.

Καταστρέφω, f. ψω, ſubverto; (2) dejecio, proſterno; (3) revoco; (4) exigo, finio, claudo; (5) morior, vitam finio; (6) deſino, finior; (7) ſubigo, ſubjugo, in poteſtatem redigo; καταστρέφομαι, act & paſſ. ut, καταστρέφεται τὸν ἄλλον γῆν, qui multum terræ ſubegit; κατεστραμμένος, ſubactus,

actus, exitus. Τὸ τραπέζιον καταστρέφει Marc. 11, 15. Οἱ Λυδοὶ καταστρέψαντο ὑπὸ Πέρσας, Herodot. Καταστρέφειν τοὺς ἵππους, fugavi, Arist. Vesp. 1086.

Καταστραφῇ, aor. 1. part. med.

Καταστρέψουσι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro καταστρέψουσι.

Καταστρωτιάω, ῶ, f. ήσω, insolentius & lascivius me gero, lascivio. Ὅταν γὰρ καταστρωτιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, 1 Tim. 5, 11.

Κατάστροφη, ῆς, ἡ, catastrophe, extrema pars fabulæ; (2) subversio; (3) exitus, mors. A καταστρέφω. Hinc

Καταστροφικός, *Adv.* more catastrophicarum, seu ut in catastrophis fabularum fieri solet.

Κατάστρωμα, ατος, τὸ, superius tabulatum navis, quod nautas aut milites sustinet, fori A

Καταστρώννυμι, vel καταστρωννύω, fut. στρώσω, consterno; (2) humi sterno, humi affigo. Inf. καταστρωννύναι, sternere, aor. 1. κατέστρωσαν, straverunt; pl. p. κατέστρωτο, strati fuerant. Κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 1 Cor. 10, 5. Hinc

Καταστρωσις, εως, ἡ, constratio, prostratio.

Κατασυλάω, averto, odio prosequor.

Κατασυντάζω, molestia afficior.

Κατάσυρτος, ον, tristis, æger.

Κατασφιγής, ὁ ἡ ἡ, valde durus, asper.

Καταταμύλλω, deblatero, p. part. pass. καταταμυλλόμενος, ad loquacitatem & garriendum factus, compositus, aor. 1. med. κατεταμύλατο, argute accusavit, argute recitavit. Οἵτε καταταμύλλοι ἐν ἀκαίρῳ, Arist. Θεσμ. 468.

Κατατύομαι, cum impetu descendo; ut hinc fit Homericum κατέτυστο, Il. 21, 382.

Καταυρίζω, f. ξω, sibilum edo, sibilo; (2) exsibilo.

Καταυτάω, detraho, deorsum traho; (2) populor, diripio; (3) pertraho. Μόνοτε καταυτᾷ σε πρὸς τὸν κριτὴν Luc. 12, 58. Τὰς δὲ μιαιφόνους καταυτᾷ ὕδατα Φῆνε, Dion. Hip. 206.

Κατασφαγή, ῆς, ἡ, occisio. A

Κατασφάζω, fut. καταφάξω, f. ξω, jugulo, macto; (2) interficio, [illegible] part. καταφαγείς, interemptus. Καταφάξατε (αὐτὸν) ἐμπροσθεν μου, Luc. 19, [illegible] Κατεσφάγη στρατός, Eur. Rhes. 811. Hinc

Καταφαγιτικός, ὴ, όν, jugulatorius, avida jugulationis & cædis, sanguinolentus.

Καταφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo; (2) omnem munio, securitatis causa defendere obfirmo.

Καταφάξατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi καταφαγείν.

Καταφερδινάω, ῶ, fut. ήσω, fundam contorqueo adversus aliquem.

Καταφορμάω, ῶ, in angustum contraho.

Κατασφηνόω, ῶ, f. ήσω, cuneo findo.

Καταφίγγω, distringo. Cl. V. constringo.

Καταφραγίζω, f. ίσω, signo, fignaculo obfirmo. Βιβλίον κατεφραγισμένον, Apoc. 5, 1.

Καταχάζω, f. άσω, scarifico, scalpro aperio.

Καταχασμα, ατος, τὸ, scarificatio, incisio aut apertura scalpello facta. A καταχάζω.

Καταχασμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Καταχαστέον, scarificandum. Ab eod.

Καταχάω, laxo, remitto.

Καταχθήτω, 3. f. aor. 1. imperat. pass. v. κατέχω pro κατάσχω.

Καταχθω, inhibeo, detineo.

Κατάχισις, εως, ἡ, possessio, occupatio; (2) retinentia. A κατέχω, *contineo.*

Καταχολάζω, f. άσω, indignor adversum.

Κατάχρη, ὁ, ἡ, ἡ, detentus, qui captus detinetur. A κατέχω, *detineo.*

Κατάχῃ, 3. f. a. 2. conj. act. v. κατέχω.

Καταχηματίζω, fut. ίσω, effingo, conformo. Κατεσχημάτιζον ἑαυτούς, Plut.

Καταχορεύω, εύσω, f. ήσω, indecore & contumeliose ago, seu tracto.

Καταχύζω, f. ίσω, dissindo, dissicindo, concidendo, diffidendo convello; (2) præcido

quid pro nihilo, nullius fecio. Hinc

Καταχυσις, εως, ἡ, diffidio, dissidium.

Κατάχυσμα, ατος, τὸ, fruticum dissindendo avulsum. Ab eod.

Καταχώρα, ε. ὁ, part. act. *Dor.* pro κατέχουσα, a κατέχω.

Καταχωλάω, ῶ, fut. ήσω, occupo, occupatus sum; (2) otio male utor.

Καταχωμένος, aor. 2. part. med. v. κατέχω.

Καταχωμένω, v. pl. aor. 2. conjunct. act.

Καταχών, οῦ, ὁ. part. act. verbi ejusd.

Καταχωρδάω, f. άσω, accumulo, coacervo.

Καταχρεάω, per luxuriam absumo.

Καταχρόω, attero, contero.

Καταχρύω, idem quod κατατρύω.

Καταχρύω, f. ύσω, extendo; (2) explico, expedio.

Κατατάξῃς, 2. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro κατατάξεις, a κατατάσσω.

Κατατάξις, εως, ἡ, centuriatio, decuriatio. A

Κατατάσσω, vel κατατάττω, fut. ξω, ordino, constituo, in ordines militares refero, centurio, decurio; (2) refero inter, insero. Εἴ τις αὐτὸν ταξιάρχῳ εἰς τάξιν τινὰ κατατάξει, Lys.

Καταταράττω, perturbo.

Κατατετριφία, in locum caliginosum, subterraneum, item carcerem dejicio.

Κατατιχίω, celeritate vino & averto. Κατατάχους γὰρ αὐτοὺς Ἀνίβας, Polyb. Ex τάχος.

Κατατάχῳ, *Adv.* celeriter.

Κατατιθαρρῶτος, *Adv.* confidenter, audacter, licenter, Plut. in Anton. cap. 27. A καταθαρρέω.

Κατάτασις, εως, ἡ, extensio; (2) collocatio membri, ap. *Hipp.* A

Κατατείνω, tendo; (2) retineo, attractis habenis; (3) inhibeo, coërceo; (4) prosterno, dejicio; (5) contendo; (6) distendo, extendo, distendendo torqueo; (7) tendo, porrigor, porrigo; (8) pergo; (9) contendo, connitor. Κατατείνειν τοὺς ἵππους, Plut. Ὁ ὑπὸ κατατεινόμενος ὑπὸ τοῦ βασάνου, Dem.

Κατατειχίζω, muros demolior & dejicio.

Κατατιχυσμένα, *cum Gen.* in pariete adversus quem scribo quid.

Κατατιλής, ὁ ἡ ἡ, perfectus, totus, usque ad reliquias. Hinc τὰ κατατίλια, ων, reliquiæ; (2) sumptus & impensæ; (3) magistratuum confessus. Ex τίλω.

Κατατίμνω f. τμῶ, concido; (2) vulneribus inultis concinnum interficio; (3) occido; (4) dissecco, in partes seco, (5) dirimo, dirimo societatem, aor. 2. κατέτεμον. part. καταταμών, qui scidit, aor. 1. pass. κατατμηθείς, part. κατατμηθείς, sciffus. Ἑαυτὸν κατατέμνειν, Xen.

Κατατίρπω, f. ψω, delecto.

Κατατιφόω, ῶ, f. όσω, in cinerem redigo.

Κατατυχής, ὴς, ὄν, idem quod κατάτυχος.

Κατατεχνικῶς, *Adv.* artificiose.

Κατατεχνολογέω, ῶ, fut. ήσω, artificiose distinguo & differo; (2) in artem redigo.

Κατατυχής, ὁ ἡ ἡ, artificiosus, industrius; (2) artificiose elaboratus & perpolitus. A τέχνη, *ars.*

Κατατήκω, f. ξω, colliquo, colliquefacio; (2) emaceo, extabefacio. Τοῦ δὲ ἄλγος κατατήκει, Arist. Plut. 1034.

Καταθάπτω, admiror, obstupesco, p. med. κατετέθηπτο· κατετεθήπεσαν, 3. pl. p.

Κατατίθημι, ex humeris, &c. depono; (2) depono apud aliquem; (3) persolvo, numero; (4) repono, colloco, constituo; (5) *in med.* depono ex humeris & emitto, controversiam, accusationem; (2) constituo, ordinores; (3) comparo, col. quor; (4) inco (gratiam) suscipio (inimicitias); (5) tribuo (beneficium.) *In pass.* accipio; (6) tracto aliquem in utramque partem, (7) occultare, comprimere, de Dardanario, qui frumentum nolunt vendere, ut carius fiat, *Erm.* Κατέθηκεν ἑαυτὸν εἰς μνημεῖον, Marc.

15, 46. Θέλει τι χάριτος κατατίθεσθαι ὑμῖν, Act. 24, 27.

Κατατίλλω, f. τιλῶ, fiscore contumelia; (1) fercor emitto adversum.

Κατατίλλω, pervello; depilo; (2) compilo, convello.

Κατατιτραίνω, perforo.

Κατατιτράω, ῶ, fut. κατατετρήσω, perforo, pertundo; perterebro, p. part. pass. κατατετμημένος, perforatus.

Κατατιτράσκω, f. κατατετράσω, saucio, vulnero.

Κατατυφλόω, fut. ώσω, fœnere obruo & exhaurio.

Κατατυφόω, nubeo adversus aliquem, item audaci animo, cum periculo *aliqui* facio aliquid.

Κατατομή, ῆς, ἡ, incisio; (2) incisio, sectio, incisura. A κατατέμνω.

Κατατονος, ε, ὁ ἡ ὁ, deorsum tendens; (2) minus altus. A κατατείνω, *deorsum tendo.*

Κατατοξεύω, f. εύσω, sagitta peto; (2) sagitta configo, trajicio, transfigo, contodio. Βαλὼν κατατοξεύσει αὐτόν, Exod. 19, 13.

Κατατραυματίζω, f. ίσω, saucio, vulneribus conficio.

Κατατρᾶω, ῶ, f. ήσω, perforo.

Κατατρέπω, fut. ψω, in fugam verto, fundo, fugo.

Κατατρίχω, incurro, incursionem facio, incursionibus vasto; (2) insector, invehor, reprehendo; (3) perturbo, lustro, considero, aor. 2. κατέδραμον, inf. καταδράμειν; part. καταδραμών. Καταθέοντες τὰ χωρία ἐλῄζοντο ἀπόντας, ἐς ἀφύλακτους, Herodot. Κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς, Act. 21, 32.

Κατάτρησις, εως, ἡ, perforatio. A κατατράω.

Κατατρίβω, f. ψω, contero, attero, infrico; (2) consumo, vel tero tempus; κατατρίβειν, a. 2. pass. ætatem consumpsisse; p. pass. κατατέτριμμαι, ætatem consumpsi. Κατατρίβεσθαι ἡδονῇς, καὶ ἐν πόλιμοις, Plut.

Κατατρίζω, f. ίσω, strido, stridorem edo.

Κατατριχής, ὁ ἡ ἡ, instar pili tenuis. A θρίξ.

Κατατρίψεις, 2. f. f. 1. ind. act. v. κατατρίβω. Unde

Κατάτριψις, εως, ἡ, attritus, contritio.

Κατάτροπος, ε, ὁ ἡ ὁ, deorsum versus, deorsum vergens, declivis, Hes. A κατατρέπω.

Κατατροχάζω, fut. άσω, decurro, incurro; (2) roto. Ex τρόχος, *cursus*, vel τροχός, *rota.*

Κατατροχάς, ὁ ἡ ὁ, qui cursu transire potest. A præc.

Κατατυπόω, ῶ, penetro, terebro.

Κατατρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblector, delectus; (2) luxu diffluo, delicate admodum vivo; (3) luxurior in aliqua re; Κατετρύφησαν ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, Artist.

Κατατυχάω, exhaurio; (2) adfligo, vexo. Δάρας κατετύχα, Il. 17, 225.

Κατατύω, f. ύσω, emacero, conficio.

Κατατώγω, comedendo, seu corrodendo consume, comedo.

Κατατυγχάνω, evenio, successum habeo, consequor, adsequor; κατατυχεῖν, aor. 2. part. voti compos; successu usus; inf. κατατυχεῖν, assequi, sortiri.

Κατατυραννέω, tyrannidem exerceo.

Κατατυπόω, arefacio. Ψυχρὸν ὕδωρ ἀλλοῖον κατατυπεῖ, Lyc. 397.

Καταυγάζω, fut. άσω, illumino, illustro; (2) resplendeo, luceo. Καταυγάζει φῶς ἀνθρώπῳ, Nonn. Καταυγάζει ἀπὸ τοῦ σώματος.

Καταυγασμός, οῦ, ὁ illuminatio, illustratio. A καταυγάζω.

Καταυγάστρια, ἡ, illuminatrix.

Καταυδησις, εως, ἡ, vociferatio. Alt. ἀνάυδησις.

Καταυδῶ, ᾶς, &c.

Καταυλάκω, f. ήσω, fulco.

Καταυλέω, ῶ, f. ήσω, fibis modulor. Et ἠύω. *Pass.* καταυλέομαι, ήσομαι, tibia canorum mo-

du

dio; (2) tibiis canere; (3) exhibeor & derideor. Hinc

Κατυλλίτης, ου, ὁ, tibiarum inflatus.

Κατωλίζομαι, f. ίσομαι, stationem habeo; (2) castra metor, consideo. Νῦν μὲν καλυλίσθωμεν, Eur. Rhes. 517.

Κατωτάτω, *Adv.* statim, illico.

Κατωτάθι, *Adv.* ibi, illic, istic.

Καυχάομαι, ῶμαι, glorior contra.

Καυῶ, torreo, exuro; (2) aboleo.

Καταφάγος, nepos, comessator, vorax, comestor, devorator, helluo, ganeo, Ph. καταφαγάς, comestor, Ph. καταφαγάδες, gulatores, Ph. A

Καταφαγεῖν, aor. 2. præs. non datur; peredere, edere, devorare; (2) consumere, absumere, per luxum absigurire; κατάφαγμαι, devorabo. Καταφαγεῖν ἐκ τῆς βίου, Luc. 15, 30. Πῦ γὸ ἂν νῦν σ' ἐφερεν, ἢ κατέφαγε, Aristoph. Pac. 6.

Καταφαίνομαι, appareo, videor esse. Hinc

Καταφάνεια, ας, ἡ, claritas, perspicuitas.

Καταφανῆ, 3. sing. 2. 2. conj. pass. a καταφαίνομαι

Καταφανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐν, conspicuus, apertus, qui apparet. Ab eod.

Καταφαντάζω, fut. άσω, apparere facio, & phantasia adficio.

Καταφατὸς, ὴ, ὸν, adfirmativus, qui adfirmari potest, adfirmandus; (2) qui videri aut conspici potest, conspiciendus. A καταφάσκω.

Καταφατῶς, *Adv.* aperte, evidenter, manifeste. A καταφατὸς.

Καταφαρμακία, f. άσω, veneficio delinio & fortilegio; (2) lenocinio adficio, fuco.

Καταφαρμάσσω, vel καταφαρμάττω, fut. ξω, veneno lædo, veneno noceo.

Κατάφασις, εως, ἡ, adfirmatio, enunciatio cum adsensu. A κατάφημι.

Καταφάσκω, idem quod κατάφημι.

Καταφατίζω, dico contra aliquem; (2) sancte polliceor, affirmo. Ex φάτις, fama.

Καταφατικὸς, ὴ, ὸν, adfirmativus, adfirmans. A κατάφημι.

Καταφατικῶς, *Adv.* adfirmative, adfirmando.

Καταφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, elevo, contemno.

Καταφείλω, fulgore percello. Ὥσπερει καλασθέντα ἢ καταφείλῃ τὰς ὑπ' αἰῶνος ῥητορικὰς, Longin. 34.

Καταφέρεια, ας, ἡ, proclivitas. A

Καταφερὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς declivis, pronus, proclivis; (2) infirmus, imbellis; (3) salix, bidinoli; (4) omninoque intemperans in quocunque genere. A

Καταφέρω, deorsum fero, defero, demitto; (2) dejicio, detrudo; (3) adigo, allido, incutio; καταφέρομαι, defero, appello; καταφερὴς, ὲς, 1. part. delatus, appulsus, in act. καλυπτικὸν, qui delubr. adegit. Ἀναμρυάνας τε ἀντῆς κατήνεγκε ψῆφον, Act. 16, 10. Καταφερόμενος ὑπὸ βοῦς, ibid. 20, 9. Ἐπὶ τὸ ὕδωρ, ibid.

Καταφεύγω, confugio, perfugio. Τόθ' ἐκ ἔχομεν καταφυγὴν, Eur. Cyc. 433. Καταφεύγειν εἰς τὰς φύλεις, Act. 14, 6. Hinc

Καταφευκτικὸς, ἡ, ὸν, confugiendus. Ἐπὶ ἐκπτίδιν δὲ μοι καταφυκτίον, Lucian. Pisc. 1.

Κατάφευξις, εως, ἡ, perfugium, confugium.

Καταφήμι, φῶ, adfirmo, confirmo.

Καταφημίζω, f. ίσω, divulgo, famam spargo.

Καταφημος, famosus, Gl. V. A φήμη.

Καταφθάνω, pervenio, advenio.

Καταφθαίνομαι, idem, Æsch. Eum. 401.

Κατεφθαρμένοι, 3. pl. f. 1. pass. A

Καταφθείρω, corrumpo, perdo. Ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται, 2 Pet. 2, 12.

Καταφθιμένοισιν, dat. plur. perf. part. pass. pro καταφθιμένοις, a καταφθίνω.

Καταφθίνω, corrumpo, perdo, corrumpo; (2) consumo, dissipo, dispereo

Καταφθίω, consumo tabe; (2) pass. tabesco, emacior, intereo. Οὐ γὰρ ἐκ ἔστιν ἥβη καταφθιεῖν, Eur. Al. 618.

Καταφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, destructio; (2) maceratio; (3) stupratio, (4) internecio, strages, cædes; (5) mors æterna; (6) vita, improba, perdita. A καταφθείρω.

Καταφιλέω, ῶ, f. ήσω, deosculor. Ἐπιστάντες ἔτι ἢ πρόκλου τῷ Παύλῳ κατεφίλει αὐτὸν, Act. 20, 37.

Καταφιλοσοφέω, sentio in philosophia contra aliquem, f. disputo; (2) philosophica disputatione vinco; (3) silentio & modestia f. patientia vinco aliquem.

Καταφλέγω, f. ξω, comburo, inflammo; καταφλέγομαι, deflagro; καταφλεχθεὶς, a. 1. part. pass. combustus. Τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ καλῷ, Ill. 22, 512.

Καταφλεκτὸς, ὴ, ὸν, combustus.

Καταφλέξαι, 3. f. a. 1. opt. act.

Καταφλεξίπολις, exustor, vastator urbis. A καταφλέξις, & πόλις.

Καταφλεξις, εως, ἡ, combustio, exustio. A καταφλέγω.

Καταφλυαρέω, ῶ, f. ήσω, obgannio; (2) debutero, nugas effutio.

Καταφλύζω, exterreo, conterreo. A

Καταφλύω, ῦ, ὁ ἡ ἦν, formidolosus; (2) exterritus, timens.

Καταφοινίασσω, rubore tingo.

Καταφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio, discedo.

Καταφοιτᾶν, præs. inf. act. Ion. pro καταφοιτᾶν.

Καταφονεύω, fut. εύσω, cædem perpetro, occido. Τὰ δ' ὑπ' ἀσῶν καταφονεύθωσαι φίτρως, Eur. Or. 608.

Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, lapsus, delapsus; (2) ictus; (3) adlapsio; (4) altus sopor, gravis somnolentia; (5) invectiva. A καταφέρω.

Καταφορεῖν, deveho, defero. A καταφέρω.

Καταφορὸς, ὸς, ὸν, vehemens, cum impetu incurrens, invectivus. Ab eod.

Καταφορικῶς, *Adv.* vehementer, aspere.

Καταφορος, ος, ὁ ἡ ἦν, prochvis, pronus, propensus, qui defertur, delabitur. A καταφέρω.

Καταφορτίζω, magnopere onero. Hinc

Καταφορτικὸς, ὴ, ὸν, onerosus; (2) vehemens.

Κατάφορτος, ον, onustus. A φόρτος.

Κατάφραγμα, ατος, τὸ, munimen. A κατατράσσω.

Καταφράσσετε, 2. pl. pr. imper. act. v.

Καταφρέζομαι, f. έσομαι, consulo, perpendo, animadverto. Καταφρέζεσθε ἢ ἀνὴρ τάδε δικαῖα, Hesiod. Ἔργ. 246.

Καταφρακτὸς, ὴ, ὸν, circumquaque armis munitus, cataphractus. A

Καταφράσσω, vel καταφράττω, f. ξω, munio; lorica munio.

Καταφρονέω, contemno, sperno, despicio. Incubi & pro adjecto, meditor; (3) in fines alienos irruo hostiliter, sc. quia hostes contemno, h. e. non timeo; contemtim, ut quem non timeo, irrito; ut Lat. contemno. Ἢ τῆ ἐκκλησίας τῆ Θεῦ καταφρονεῖτε; 1 Cor. 11, 22. Οὐ καταφρονῶ ἐγὼ τῆς Θεῶν, ὄντως γυνὰ, Eur. Bacc. 190. Hinc

Καταφρόνημα, ατος, τὸ, contemptus, contemptio, despicientia; (2) hostilis irruptio in fines alienos.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, despectio.

Καταφρονητὴς, οῦ, ὁ, contemptor. Ab eod.

Καταφρονητικὸς, ὴ, ὸν, ad contemnendum propensus, qui facile contemnit. Ab eod.

Καταφρονητικῶς, *Adv.* contemptim, per contemptum.

Καταφρονήσαντας, acc. pl. part. præt. act. pro καταφρονήσαντας, a καταφρονέω.

Καταφρονητίζω, f. ίσω, irrisum fictum ab Aristophane, ἐν Κωκάλοις, locus καταφρονητίσεται, Sch. Θυμάτιον, non mihi vestem, verum studiis impendi, Nub. 834.

Καταφρύασμα, ατος, τὸ, fastus, supercilium. A

Καταφρυάσσομαι, vel καταφρυάττομαι, proprie de equo saviente in frenum; (2) glorior, insto adversus aliquem gestumo, efferor me contra aliquem.

Καταφρύγω, f. ξω, torreo, torrefacio, arefacio; (2) crebro. Καταφρύγει βύλλας ἡμᾶς, Aristoph. Nub. 395.

Καταφρύσσω, vel καταφρύττω, f. ξω, idem.

Καταφυγάνω, confugio. A καταφεύγω.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, refugium. Ab eod.

Καταφύγιον, ου, τὸ, perfugium. Ab eod.

Καταφυλαδὸν, *Adv.* per tribus, tributim, pergentes. Ex κατὰ, & φῦλον, tribus.

Καταφυλάσσω, vel τῶ, f. ξω observo.

Καταφυλλορροέω, ῶ, f. ήσω, folia demitto, folia abiicio. Ex κατὰ, & φύλλον, folium.

Καταφύξιμος, ος, ὁ ἡ ὸν, ad quem perfugium est. A καταφεύγω.

Καταφυσάω, ῶ, flatu effundo, inflando perfundo. Καταφυσῶσιν οἶνῳ γλυκεῖ, Aristot.

Καταφύτευσις, εως, ἡ, plantatio. A seq.

Καταφυτεύω, f. εύσω, planto, confero.

Κατάφυτος, ος, ὁ ἡ ὸν, consitus, arboribus consitus. A φυτὸν, planta.

Καταφωνεῖν, resonare facere, de cicadis. Hinc

Καταφώνησις, εως, ἡ, cum quid sono expletur.

Καταφωράω, ῶ, f. άσω, in furto, aut alio facinore deprehendo; (2) deprehendo & comperio; (3) scrutor, exquiro. Τὰς ὑπεξελεύθερους μὴ καταφωρᾶν, Thuc. A

Κατάφωρος, ος, ὁ ἡ ὸν, deprehensus, in facinore manifestus, reus. A φώς, φῶτος.

Καταφωτίζω, fut. ίσω, illumino, illustro; (2) baptizo, ap. Eccl. Script.

Καταχαίνω, dehisco; (2) derideo.

Καταχαίρω, gaudeo infortunio alicujus, aliorum malis lætor, insulto. Καταχαίρειν ἐπίτινος, Herodot.

Καταχαλαζόω, ῶ, grandine obruo, lapides, fustes congero.

Καταχαλάω, ῶ, demitto per funem.

Καταχαλκεύω, refingo ferreum aut æneum instrumentum, ap. Plat. si lectio vera, Ern.

Καταχάλκος, ος, ὁ ἡ ὸν, æratus. A χαλκὸς. Hinc

Καταχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco.

Καταχαρίζομαι, f. ίσομαι, indulgeo, condono; (2) in gratiam alicujus fero; (3) populariter & ambitiose loquor; dicitur autem plerumque in partem deteriorem, ut præter jus alicui condonare. Οὐ φοβοῦμαι ὑμᾶς, ὡὸὲ ἐγὼ ἀγὼν καταχαρισόμενος, Æschin.

Καταχαριστικὸς, ὴ, ὸν, largitor. A præc.

Κατάχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium.

Κατάχασμα, ατος, τὸ, hiatus, profunditas. A καταχάσκω. Hinc

Καταχασμῶμαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dehisco (2) derideo. Hinc

Καταχασμωσις, εως, ἡ, derisio.

Καταχίζω, f. ίσω concacto.

Καταχειρὶς, ὶς, ὁ, habilis manui, ut χερμάδιον, Ern.

Καταχειροτονία, ας, ἡ, condemnatio per suffragia, condemnatio a plebe facta.

Καταχεύω, profundo, idem quod

Καταχέω, defundo, effundo; (2) offundo, perfundo. a. 1. κατέχεα. Ἀλλ' ἱκετεύω μὲ κατέχεε τῇ χάρματον, Aristoph. Nub. 74. Ἔγὼ ἢ καταχέασα τῷ σταφίσι ὕδωρ, supra cardinem, id, Œcon. 494.

Κατάχιν, νος, ἡ, derisio, contemptus. A καταχάσκω.

Κατάχις, ίδος, τὸ, fonorum, streperum, Dor. pro κατυχὶς. A κατηχέω.

Κατηχιόωντο, 3. sing. imperf. ιόω med. Ion. pro κατηχιόοντο, a καταχιόω.

Κατηχὴν 3. f. 2or. 1. conj. act. Att. pro κατήχαχεν, a καταχέω.

Καταχηρεύω, vidua sum, in viduitate ago.

Καταχθία, molestia adficio.

Κατάχθομαι, tei alicujus molestia adficior.

Καταχθόνιος, ὁ ἡ ὸν, subterraneus, infernus, infernalis; καταχθόνιοι, inferi. A χθὼν.

Καταχλαίνω, vestio, propria lena, veste purpurea. A χλαῖνα.

Κατχλύ-

Καταχορδίζω, f. ίσω, ludibrium, ludus, irrideo, subsanno, cavillor.
Καταχλιδάω, delicias facio, insolesco sum.
Καταχλόη, ης, valde viridis. A χλόη.
Καταχορδεύω, intestina & ventrem f. etiam carnem concidere, secare, rescindere, Herodot. A χορδή.
Καταχορδίω, idem, ab eod.
Καταχόρδισις, εως, ἡ, species cantus, quo in ludis Pythiis Apollo ob jam devictum Pythonem ovans repræsentabatur.
Καταχορηγέω, ῶ, f. ήσω, confumo in choragia, abfumo in apparatu ludorum choricorum; (2) fuppedito, largior, confero; (3) effundo, large contribuo.
Καταχόω, inufit. fed fut. 1. καταχώσω, & tempora inde formanda fuppeditat verbum καταχαντόω, humo congefta tego, humo vel arena obruo.
Καταχράομαι, ῶμαι, fut. χρήσομαι, abutor, immodice utor, abfumo, profundo; (2) utor *in bonam partem*; (3) male accipio, verberibus, morte adficio, interficio; (4) utendum accipio. Εἰς τὸ μὴ καταχρᾶσθαί τῇ ἐξουσίᾳ μου, 1 Cor. 9, 18.
Καταχρέμπτομαι, exfcreo in; (2) defpuo, confpuo.
Κατάχρη, ης, ὁ ἡ ἠ, *Att.* κατάχρεως, ære alieno oppreffus, obæratus; (2) obnoxius. Hinc τὰ καλάχρεα, ων, bona oppignerata & obærata.
Καταχρῆν, præf. inf. med. *contr.* pro καταχρᾶσθαι, a καταχράομαι. Hinc
Κατάχρησις, εως, ἡ, abufio, abufus, ufurpatio, etiam *in bonam partem*; (2) catachrefis, figura rhetorica.
Καταχρηστικός, ἡ, όν, abufivus. Ab eod.
Καταχρηστικῶς, *Adverb.* abufive.
Κατάχρισις, εως, ἡ, inunctio. A καταχρίω.
Κατάχρισμα, ατος, τὸ, unguentum.
Κατάχριστος, ὁ ἡ ἠ, inunctus, perlitus. A
Καταχρίω, f. ίσω, inungo, illino, oblino.
Καταχρόω, inufit. fed fuppeditat f. καταχρώσω, verbum καταχρωνύω, colore imbuo; (2) tingo.
Κατάχρυσος, ος, ὁ ἡ ὁν, auro obductus, inauratus. Hinc
Καταχρυσόω, ῶ, auro obduco.
Καταχρύζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo.
Καταχρώννυμι, vel καταχρωνύω, idem.
Κατάχυμα, ατος, τὸ, profufio, infufio, adfperfio. A καταχύω.
Κατάχυσις, εως, ἡ, idem; (2) vas, quo aqua manibus infunditur, vel mentæ infertur. Ab eodem.
Κατάχυσμα, ατος, τὸ, adfpergo, inis; quod effunditur, feu defunditur in aliquid. Hinc τα καταχύσματα, ων, bellaria, nuces & ficus, quæ in capita recens emptorum fervorum ad forum fedentium, vel etiam fponforum effundi folebant. Ab eodem. Hinc
Καταχυσμάτιον, ου, τὸ, jufculum & condimentum, quo perfunditur caro affa, Dim.
Καταχύτλον, ου, τὸ, perfundibulum, vas, quo lavantes fe perfundunt balneatores. A καταχύω.
Καταχυτρίζω, f. ίσω, in olla vel vafe fictili condo, repono, expono; (2) occido.
Καταχύω, f. ύσω, defundo, effundo, inuf.
Καταχωλεύω, f. εύσω, claudico.
Καταχωλόω, f. ώσω, conflo.
Καταχώννυμι, vel καταχωνόω, f. καταχώσω, ab inuf. καταχίω, aggerem duco; (2) terra obruo, aor. 1. part. paff. καταχωσθείς, obrutus. ἀκμαὶ ζῶν χώσομβροτοῖς λίθοις, Anth. Arh. 299.
Καταχωρίζω, f. ίσω, femoveo; (2) in aliquo loco colloco, in loco aliquo ftatuo; (3) in literas refero, in tabulario repono.
Καταχωρισμός, οῦ, ὁ, collocatio, relatio in literas, in tabularium, &c.
Καταψάλλω, commoveor.
Καταψάλλω, fidibus cano, fidibus oblecto.
Καταψάω, fut. ήσω, tergendo ficcandove demulceo, defrico, demulceo. Καταψήσας αὐτοῦ τῶν κεφαλῶν, Xen.

Καταψευδίζω, f. ίσω, impio, rem adimendo (2) calumnior.
Καταψευδομαι, f. ίσομαι, mentior, mendaciter contingo f. (2) mendacio crimino. Καταψευδόμενος τινος ἐφιόρκια, Phal.
Καταψευδομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, falfum teftimonium dico in, falfo teftimonio oppugno & opprimo. Καταψευδομαρτυρεῖν τινος, Xen.
Καταψεύδισις, εως, ἡ, figmentum, mendacium, obtrectatio. A καταψεύδομαι.
Καταψευδομαρτυρία, ἡ, idem & ab eod.
Καταψηφίζομαι, f. ίσομαι, damno; (2) cenfeo, decerno, pronuncio; (3) fententiam fero adverfam, antiquo. Καταψηφίζεσθαι τινος θάνατον, Xen.
Καταψηφισμός, οῦ, ὁ, condemnatio. A præc.
Καταψήφισις, ἡ, idem.
Καταψήχω, fut: ήσω, mulceo, permulceo, demulceo, frico, derado, deftringo, detergo; (2) æquo, complano; (3) confero, contundo. Καταψήχειν ἵππους, Eur. Hipp. 115.
Καταψιλόω, ῶ, f. ώσω, denudo, depilo, compilo; (2) complano.
Καταψοφέω, perfono locum.
Καταψυκτήρ, ῆρος, ὁ ἡ ἠ, refrigeratus, qui refrigerari poteft.
Καταψῦξη, 3. f. a. 1. conj. act. v. καταψύχω.
Καταψύξις, εως, ἡ, refrigeratio, frigiditas.
Καταψυχός, ός, ὁ ἡ ἠ, perfrigidus, pergelidus. A
Καταψύχω, f. ξω, refrigero; (2) inarefacio, exficco; (2) fedo, refocillo. Καταψῦξη τῷ γλωσσάν μου, Luc. 16, 24.
Κατάωρος, ος, ον, immaturus ætate.
Κατεαγῶναι, perf. inf. med. *Ion.* pro κατηγῶναι, a κατάγω.
Κατέαξα, *confregi*, aor. 1. ind. act.
Κατέδ', *fidem*, 3. pl. præf. ind. med. *Ion.* pro καθέωνται, a κάθημαι.
Κατέδα, *Dor.* pro
Κατέδη, 3. f. a. 2. ind. act. v. καταβαίνω.
Κατέδω, *defendi*, 1. fing. a. ejufd.
Κατεδάλλει, *Dor.* pro καταβάλλει, a καταβάλλω.
Κατεδιήσαο, 3. f. aor. 1. ind. med. v. καταδιάζω.
Κατεδλήθην, a. 1. ind. paff. v. καταβάλλω.
Κατεζυσάμην, ώμην, f. ώσω, vadimonio, fponfione, vel fatisdatione obftringo; (2) defpondeo, vel defponfatam trado; κατεζυωμένην, defponfata, fponfa. Ἦν σοι καλεζυώσ' ἑταίρα, Eur. Or. 1068.
Κατεγύη, ης, ἡ, defponfio, Ph.
Κατεγυλικά, fponfalia, Gl. V. A κατεγυάω.
Κατεζύλαν, imperf. ind. act. pro κατεζύλασα, a καταζυλάω.
Κατεζυλίαι, ῶν, in judicium voco, actione convenio; (2) accufo. Hinc
Κατέζυλημα, ατος, τὸ, criminis intentio, criminatio; (2) crimen ipfum; (3) accufatio.
Κατέζυμαι, irrito, incumbo in.
Κατεζυσία, ας, ἡ, f. ήσω, fcftinc.
Κατέζυσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi καταγείσκω.
Κατεζυχαίνω, f. ανῶ, inhio; (2) hiante ore illudo, irrideo.
Κατεζυχίω, infundo in.
Κατεζυχλώδης, ες, f. ήσω, delicias facio; (2) delicate faftidio rejicio.
Κατεδαίην, a. 2. ind. paff. v. καταδαίω.
Κατεδαίσατο, *dicifti*, 3. fing. a. 1. ind. med.
Κατέδαρθε, a. 2. ind. act. v. καταδαρθάνω.
Κατεδαφίζω, folo æquo; (2) folo adhido.
Κατεδείξα, a. 1. ind. act. v. καταδείκνυμι.
Κατεδέδεκας, 2. f. a. 1. ind. act. v. καταδέκω.
Κατεδήδοκε, 3. fing. perf. ind. act. *Att.* pro κατεδήδηκε, a κατεδήδω.
Κατεδῆναι, 3. f. a. 1. ind. act. v. καταδέω.
Κατεδιδάσκετο, 3. fing. imperf. ind. med. verbi καταδιδάσκω.
Κατεδίδαξα, a. 1. ind. act.
Κατεδίδασκον, imperf. ind. act. v. καταδάσκω.
Κατεδυλέτο, 3. f. imperf. ind. paff. *Ion.* & *contr.* pro κατεδυλίετο, a καταδυλόω.

Κατεδύμεν, ω, 2. ind. act. v. καταδύω.
Κατέδυν, 3. f. a. 2. ind. act. v. καταδύω.
Κατέθη, comedo, confumo, p. κατεδήδοκα, qui devoravit. 2. pl. paff. κατεδήδεσθε, p. paff. κατεδήδεσμαι, eramus. Τῶν πάντων ὑμῖ κλήρων, Ἴλιον ἱρὸν—Διὸς τέρμα κατεδήδεσθαι, Epigr. παραλίπε Χιλιάλιδι, Ariſt Vefp, 834, Αὐτῶν τὰς οὐσίας ἐθέλετε οἱ Πέρσαι ὑμῶν κατεδεῖν, Ariſt. Av. 595.
Κατεδηλέ, perf. part. med. *Ion.* pro κατεδηλώς, a καταδηλόω.
Κατεθρέψατο, 3. f. a. 2. ind. act. v. καταθρέφω.
Κατέθετο, 3. f. a. 2. ind. med. verbi καταθέτω.
Κατεθίζω, conſuefacio.
Κατεθορύβησε, 3. f. a. 1. ind. med. v. καταθορυβέω.
Κάτει, 2. f. præf. ind. act. v. κάτειμι.
Κατείδω, effundo, perfundo; κατείδομαι, fluo, fluo. Θαλάσσῃ δ' ἐκατείδετο δάκρυ θερμὸν, per genas, Il. 24, 794.
Κατείδε, 3. f. a. 2. ind. act. v. κατείδω.
Κατείδω, inufit. fed hinc κατείδη, conſpexi f. κατειδέω, conſpicatus, Πλὴν Αἰακίδαο καὶ Ἰδομενῆος ἄνακτος, Epigr. Ὄφρα δ' ἔτι μᾶλλον ἐ κατείδῃ μαινάδι, Eur. Hec. 1075.
Κατείδωλος, ος, ὁ ἡ ἠ, idolis refertus, idolis deditus. Ab εἴδωλον.
Κατεῖεν, 3. f. perf. ind. med. cum v. ἵεμαι, a κατεῖμι,
Κατεικάζω, f. άσω, conjicio.
Κατεικάς, ῶς, ὁ ἡ ἁ, cedens, obſequens, moriger. Ab εἴκω.
Κατειλίω, implico, involvo; (2) colligo in arcum, in orbem conglobo; (3) involvo. Κατειλιθῆτε ἐς Μέμφιν, Herodot.
Κατείλησις, εως, ἡ, involutio. Κατείλησις ἑρίων, *Arct.* A præced.
Κατειλημμένος, περ, part. paff. *Att.* pro καταλελημμένος, a καταλαμβάνω.
Κατειλίσσω, obvolvo; κατειλίσσατο, pl. paff. 3. pl. obvoluti erant.
Κατειλίχατο, 3. pl. pluſq. ind. paff. *Ion.* pro κατειλιγμένοι ἦσαν, a κατειλίσσω.
Κατείλω, coarctum & quaſi conclufum teneo, in angufium cogo.
Κατειλυσπάομαι, ῶμαι, corpus inſtar ſerpentis traho. Ab εἱλύω, & σπάομαι.
Κατειλύω, f. ύσω, intego, occulto.
Καπειλοτίζω, fut. ίσω, in ſervitutem redigo, mancipio. Ab εἵλως, *ſervus Lacanum.*
Κάτειμι, deſcendo; (2) redeo, revertor.
Κατείναι, a. 2. inf. act. *Ion.* pro καθεῖναι, a καθίημι.
Κατείπας, a. 1. inf. act. verbi κατέπω.
Κατειργάσατο, 3. f. a. 1. ind. med. v. κατεργάζομαι.
Κατειργνύναι, præſ. inf. act. v. κατείργυμι.
Κατείσω, fut. ξω, arceo; (2) ſubigo, comprimo. Νεῶν τε θαλάσσας καθείρξειν, Pauſ. ἐρατείας, id. Κατείρξαι ἐκ τῶν ἐνόντων, Thuc.
Κατείσιον, 3. plur. imperf. ind. act. v. κάτειμι.
Κατειρωνεύομαι, f. εύσομαι, per diſſimulationem deludo; (2) cavillor.
Κάτεισιν, 3. f. præſ. ind. act. cum v. ἴθελω, pro κάτεισι, a κάτειμι.
Κατεκάλυ, a. 2. ind. paff. v. καταγείνω.
Κατέκαες, 3. f. a. 2. ind. act. v. κατακαίνω.
Κατέκαιε, 3. f. a. 2. ind. act. v. κάτεκαιον.
Κατεκείμην, imperf. ind. med. verbi κατακείμαι.
Κατέκειρε, 3. f. aor. 1. ind. act. v. κατακείρω.
Κατέκειρε, 3. f. a. 2. ind. act. verbi κατακείρω.
Κατεκλάσθη, 3. f. aor. 1. ind. paff. *Ion.* pro κατεκλάσθη, a κατακλάω.
Κατεκλάσσατο, 3. f. a. 1. ind. med. *Dor.* pro κατεκλάσατο, a κατακλάω.
Κατεκλάσσης, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ. *Dor.* pro κατακλασθῇς, a κατακλάω.
Κατεκλύω, irrigo alicujus vias, imperium, &c.

Καταπέπτωκε, 3. sing. plusq. a. 2. ind. pass. verbi καταπίπτω.

Κατακείθω, a. 1. ind. pass. v. καταχέω.

Κατάκειμαι, *condormio*, a. 1. ind. act.

Κατέκλω, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro κατέκλιν, v. κατάκλημι.

Κατέκλασθεν, 3 pl. aor. 1. ind. pass. *Boeot.* κατεκλάσθησαν, a κατακλάω.

Κατέκταν, *occidi*, aor. 2. ind. act.

Κατεκφεύγω, effugio.

Κατέλαβε, aor. 2. indic. act. verbi καταλαμβάνω.

Κατελαύνω, depello. Ex κατ, & ἐλαύνω, *agito*.

Κατελιγχίτω, 3. sing. præs. imper. act. v. κατελίγχω.

Κατελίγχω, fut. ξω, redarguo, convinco. Οὐ κατελίγχει Ἱππία σὸν ἦθος, Epigr.

Κατελεαίρω, τὰ, misereor, commisereor. Κατελέησατε μέ, Luc.

Κατελεῖν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro καθεῖλεν, pro καθεῖλε.

Κατελείφθην, a. 1. ind. pass. v. καταλείπω.

Κατελείφθη, 3. sing. plusq. ind. pass.

Κατέλειφθε, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro κατελέλειπτο, a κατελείπω.

Κατελεξάμην, a. 1. ind. med.

Κατέλεξε, 3. s. a. 1. ind. act. v. καταλέγω.

Κατέλευσις, ἡ, descensus, adventus. A κατέρχομαι.

Κατελήφθην, aor. 1. ind. pass. verbi καταλαμβάνω.

Κατελθεῖν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro κατελθεῖν, a κατέρχομαι.

Κατέλθωμεν, *descenderimus*, a. 2. conj. act.

Κατελθών, *qui descendit*, a. 2. part. act.

Κατέλιπε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi καταλείπω.

Κατελισσόμαι, *Ion.* pro καθελίσσομαι, convolver.

Κατελίμφθ, a. 2. part. med. *Ion.* pro καθελόμενος, a καθαιρέω.

Κατελοῦσι, dat. plur. a. 2. part. act. *Ion.* pro καθελοῦσι.

Κατελπίζω, f. ἰσω, *spero*, *spem concipio*. A κατελπισμός, οῦ, ὁ, *spes*. A κατελπίζω.

Κατέλυεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi καταλύω.

Κατεμάθαμεν, 3. plur. imperf. ind. act. verbi καταμανθάνω.

Κατέμαρπτε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi καταμέρπω.

Κατεμέλπω, f. ψω, intueor, adspicio.

Κατεμέω, ῶ, f. ἐσω, vomitu conspergo.

Κατεμήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi καταμήδομαι.

Κατεμμάτεν, demitto, immitto, Nicand.

Κατεμπίζω, contribio, urgeo; apud Nicand.

Κατεμπρήθω, f. πρήσω, incendo, inflammo; (2) effio, exsufflo.

Κατενείρε, interficio, cecidit, occumbo, a. 1. m. κατενείρατο, interfecit.

Κατένερθε, *Adv.* ex adverso, a regione; (2) adversus, obviam.

Κατενερθεν, *Adv.* idem.

Κατενερτίον, *Adv.* idem.

Κατεπέφνω, *Adv.* interficio, cecido, jugulo, p. pass. κατεπεφνόμην, jugulatus.

Κατέπεφνε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro κατέπεφνε, a κατέπεφνον.

Κατεπήλης, ου, ὁ, ἡ, ς, indigus.

Κατεπηξις, ν, lapsus ex alto. Ab *inus*

Κατέπιθεν, *detulit*, 3. sing. aor. 1. ind. *Ion.* & *Poët.* pro κατέβησε, a καταβαίνω.

Κατέπιθον, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi καταπίθω.

Κατεπτάκειν, a. 1. part. pass. v. καταπήγω.

Κατεπτήχθαι, *deprimi esse*, a. 1. inf. pass.

Κατεπτοημένος, f. ἠσω, pigneror.

Κατεπτόησεν, *consternavit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* & *Ion.* Κατέπτηκα, pro κατέπτωκα, a κατεπτάκειν, pro quo dicitur κατεπτόην.

Κατεπύθετο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κατεύχομαι.

Κατεπύθη, 3. 2. inf. act. *Dor.* pro κατελθεῖν, a κατέρχομαι.

Κατερεθίζω, *dissido*, *contendo*, *certo*, *contendo*, *flagito*.

Κατερέθιζε, ὦ, ὁ, qui aliquem convenit, accusat, vel alium, vel ipsum. A

Κατερεθίζω, convenio, compello aliquem contra alium.

Κατέρτρυφα, ῶ, influo. Philon. κατερτρύφησε, insolescere.

Κατέρυσαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κατερύω.

Κατερῶπα, vel κατέρωπα, *Adv.* in conspectu, coram. Ex κατα, & ὤψ.

Κατερώπησι, *Adv.* idem & ex ista.

Κατεξαναστάσις, ἡ, oppugnatio.

Κατεξαναστατικός, ἡ, ὁν, oppugnans, adversans. A

Κατεξανίσταμαι, contra aliquem insurgo; (2) contra futurum me præparo.

Κατεξετάζω, recognosco.

Κατεξουσιάζω, f. άσω, potestatem exerceo in aliquem. Οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν, Matt. 20, 25. Hinc

Κατεξουσιαστικός, ἡ, ὁν, imperans.

Κατεξουσιαστής, οῦ, ὁ, ἡ, ὁ, qui est suæ potestatis, qui est sui juris & arbitrii. Ab ἐξουσία.

Κατεπαγλίλιε, ες, ἡ, promissio.

Κατεπαγέλλομαι, polliceor, promitto.

Κατεπάγω, induco, infero; (2) invito. Εἶτα δ' ἄυτο κατεπάγεν φυσινόν, Aristt. Eq. 25.

Κατεπάδω, incanto; (2) mulceo, ut incantatores solent; (3) cantu oppugno, cantu expello; blandis verbis cum aliquo loquor.

Κατεπαίρομαι, efferor me adversum aliquem.

Κατεπακολούθημα, τὸ, accessio, consecutio, additamentum.

Κατεπάλληλος, ον, alternus.

Κατεπατήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi κατεπατέω.

Κατεπάτησε, 3. sing. a. 1. ind. act.

Κατέπαυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατεπαύω.

Κατεπείγω, urgeo, compello; κατεπείγομαι, festino, propero, maturo, accelero; (2) studiosus sum, f. 1. κατεπειχθήσῃ, urgebitur.

Κατεπεισόδιον, τὸ, idem quod ἐπεισόδιον.

Κατέπεσον, 2. pl. aor. 2. ind. act. v. καταπίπτω.

Κατεπέφνησαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi κατεπέφνω.

Κατέπηγεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro κατεπάγη. Al. a ἐω τὸ ἔπηγα per redupl. ἔπεγα & per Syn. ἔπηγα inde a. 2. ἔπηγον.

Κατεπήδησε, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi καταπηδάω.

Κατέπηξεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καταπήγνυμι.

Κατεπηρείδω, aor. 1. ind. pass. verbi καταπείδω.

Κατεπίδω, jacto, glorior.

Κατεπίθυμος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, concupiscens. Gl. V. κατ' ἐπίθυμον, ἀ ἐδερδ. Ex κατὰ & ἐπιθυμία, *cupidus*.

Κατεπιορκία, ἡ, perjurio cautem subverto, vel judicio vinco.

Κατεπισταδόν, cum affectatione aliquid ago, nimis adjudicor studiosque.

Κατεπιφεύγω, effugio.

Κατεπιχειρέω, impetum facio in aliquem, manum injicio.

Κατέπλαθσα, a. 1. ind. act. v. καταπλήσσω.

Κατεπλήγην, a. 1. ind. pass. v. καταπλήσσω.

Κατεπράϋνα, a. 1. ind. act. v. καταπραΰνω.

Κατέπρησα, *contra aliquem loquor*. Μὴ σφῶϊ ἔμ' ἔθεν, ἐμοῦ κατέπρησε ἀντίοσθε σεῖο διεσσεύῃ, Aristoph. Pace, 377. Ἀχὶ δὲ κάτεπρησ' ἐμὲ εὐ οἶσ' ἔπεσιν τρόπον τινά, id. Nub. 428.

Κατερύζομαι, defundere; a ἀπὸ τοῦ ἐρύω, *trahere*, unde ἔρυζε, *bibit*.

Κατερυκόμαι, efficio, perficio, pereo; (2) conficio, consumo; (3) consumor; (4) pereo; (5) interficio; (6) operor; κατερυκόμενος, p. pass. cultus. Ὁ γὰρ ἐμὸς

Κατερύκω, f. ξω, detineo, inhibeo, remoror, Σκέψαι δ' ἀλλ' ἢ τῷ ὀμβρῶν οὐκ ἄνακλείεις ἢ κατρύκεις, Aristt. Vesp. 509.

Κατρύω, f. ύσω, detraho, deduco. Τῶν γὰ κατείρυσαν ἐς ἄλα δῖαν, Odyss. 5, 251.

Κατέρχομαι, f. ελεύσομαι, descendo; (2) in urbem ingredior; (3) *de navibus*, *portubus*, venire ad locum aliquem explicandum orationem; (3) redeo ex exilio, postliminio redeo; (4) invehor, irrumpo. Ὅτε ἀ κατέλθῃ ἀλοὸς γὰς Ἕλλησε ἄνεμος, Eur. Iph. in Aul. 30. Ἀπὸ τ' Ἰνδικῆς Ἀσίας κατέρχεται, Ael. 21, 1c. πρὸς τὰς ὄχθας, ib. 9, 32.

Κατεσθέω, 3. f. ευσω. 2. ind. act. v. κατασείω.

Κατέσειε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατασείω.

Κατεσθίω, edo, pergo, vorto, devoro. Ὅτι κατεσθίουσι τὰς οἰκίας χήρων, Luc. τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, Matt. 23, 14.

Κατεσκεμμένα, *part.* part. pass. verbi κατασκέπτω.

Κατέσκαψα, *diruo*, a. 1. ind. act.

Κατεσκάφησα, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi καταφυτεύω.

Κατέσπευδε, festinanter, accelerate. A κατεσπευσμένως, part. perf. pass. verbi καταπέμπω.

Κατεσπουδασμένως, *Adv.* bona fide. A κατεσπουδασμένος, part. perf. pass. verbi καταπέμπω.

Κατέστασε, *ordini suo*, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Dor.* pro κατεστάθησαν, a καθίστημι.

Καταχθόνιος, idem, sed syncopatum.
Κατίξασαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro κατίσασαν.
Κατιχεώς, perfect. pass. act. *Ion.* pro καθιζανικώς.
Καθίζασκε, 3. sing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro καθίζανε.
Κατίζω, *conſtituo*, a. 2. ind. act.
Κατιζράφατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro κατεγεγράμμενοι ἦσαν, a κατεγράφω.
Κατεγράφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.
Κατεγράφετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ.
Κατέγρωφα, *Juvenil.* a. 1. ind. act.
Κατεγρώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καταγράφω.
Κατέδυσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi καταδύω.
Κατέζωθε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi καθέζω pro κατέχω.
Κατέϊχεν, *retinuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act.
Κατετάκετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro κατετήκετο, a κατατήκω.
Κατετίξοσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κατατιξύω.
Κατετ@, *Adv.* quotannis, annuatim, pro κατ' ἔτ@. Ex ἔτ@, *annus*.
Κατέτριζον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi καταθρίζω.
Κατέτριξε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. καταθρίζω.
Κατετρῶξεν, 3. plur. a. 1. ind. act. v. καταθρώγω.
Κατετράσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi καταπτήσσω.
Κατεύχυα, ατ@, τό, imprecatio, diræ; (2) res vota, donum votivum. A κατεύχομαι.
Κατευδαιμονίζω, f. ίσω, fortunatum dico, beatum prædico.
Κατευδοκέω, laudo quem.
Κατευθημερεύω, ῶ, proſpere ago; (2) gratia & auctoritate polleo; (3) auctoritate & gratia ſupero. Κατευθημερήσας παρ' ὑμῖν, Æſchin.
Κατευθύνω, ῦνῶ, f. ὑνῶ, recta ſcopum tango, vel attingo, (2) rem acu tango; (3) adſequor. Ex εὐθύνω, *ita ſa ſalis*.
Κατεύθυ, *Adv.* recta. Ex κατά, & εὐθύς, *rectus*.
Κατευθύνω, *dirigo*; (2) rego, moderor; (3) compono, conſtituo; (4) mulcto; (5) commode ago ſeu vivo, felici ſucceſſu gaudeo; (6) recta incedo. Ὁ δὲ Κυρί@, κατεύθυνε ὑμῶν τὰς ὁδοὺς εἰς τὴν ἀγάπην, 2 Theſſ. 3, 5. τὰς ὁδοὺς ἡμῶν, Luc. 1, 79. Hinc
Κατευθυντήρ, ῆρος, ὁ, corrector, emendator.
Κατευθυντὴς, οῦ, ὁ, idem.
Κατεύθυντηρια, ας, ἡ, amuſſis, regula fabrilis.
Κατευκαιρέω, occaſione dextrè utor.
Κατευκολύνω, permulceo, delinio, fedo.
Κατευκλύκως, optative, precandi cauſa. A κατεύχομαι.
Κατεύλογέω, ῶ, prædico, laudibus extollo; (2) fauſta precor. Κατεύλογῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ, Plut.
Κατεύμηρίζω, verbis aliquid levo; (2) levo, clevo; (3) complano; (4) facile aliquid efficio.
Κατεύμηρίθιν, ſuperiorem eſſe, dominari. Ab εὐμηρίθης.
Κατεύνάζω, f. άσω, ſopio; (2) ſedo, paco; (3) finio; (4) *in paſſ. & med.* quiesco, requiesco; (5) cubo, dormio. Ἐκ@ αὐτὸν τέχεια κατεύνασον Ἔλλοφ, Eur. Rhef. 614. Ἴσν ὕπνον δ' ἡμῖν σὺ κατευνάσαι φρένας, ibid. 691. Hinc
Κατεύνη, ης, ἡ, dormitio.
Κατευνάστης, ου, ὁ, cubicularius; (2) qui ſponſam ducit dormitum.
Κατευνατήριον, τό, cubiculum, cubile.
Κατευνατικὸς, ἡ, όν, vim ſopiendi, ſedandi habens.
Κατεύνάω, ῶ, unde a. 1. paſſ. κατεύνήθην, ſopitum, idem quod κατεύνάζω.
Κατευοδόω, ῶ, f. ώσω, proſperum iter præbeo, dirigo. Et *in Paſſ.* proſperor, proſpere ago.
Κατευόδωσις, ἴος, ἡ, proſperatio. Ὅτι V. A præc.
Κατεύορκέω, ῶ, f. ήσω, ſancte & religiose jura; (2) non pejero.
Κατευπορέω, v. εὐπορέω.
Κατευπορία, abundo.
Κατεύστοχέω, ῶ, f. ήσω, bene contra collimo; (2) conjecto bene.
Κατεύτιλίζω, f. ίσω, elevo, parvi facio. Ex εὐτελὴς, *vilis*.
Κατευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, inſtruo. Καὶ μήν τοι σὺ μήν ταῦτας κατευτρέπιζ', Ariſt. Conc. 508.
Κατευτυχέω, f. ήσω, feliciter ago in.
Κατεφημέω, ῶ, f. ήσω, fauſta acclamatione proſequor; (2) laudo, collaudo. Πολλὰ κατεφημήσαντες αὐτοῦ, Plut.
Κατεφράίνω, exhilaro.
Κατευχαριζω, idem quod εὐμαρίζω.
Κατεύχη, ης, ἡ, precatio, obſecratio, votum; (2) imprecatio, Gl. V. A
Κατεύχομαι, f. ξομαι, imprecor, diras precor, devoveo; (2) magnopere precor; (3) precor; (4) votum facio; (5) opto; (6) glorior, me jacto. Ὅταν κατεύχῃ ταῦτ' ὀμὲ καμοὶ θανεῖν εὔχει, Soph. Aj. 392. Καὶ ζῶσα πρόσθεν ἴσιας κατηξάτο, Eur. Alc. 152.
Κατευωχίω, epulis excipio.
Κατευωχίομαι, οῦμαι, epulor.
Κατεφαγον, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καταφάγω.
Κατεφάίνετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi καταφαίνω.
Κατεφάμιξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro κατεφήμιξεν, verbi καταφημίζω.
Κατεφάνη, 3. 2. ind. paſſ. v. καταφαίνω.
Κατεφθαρμένος, perf. part. paſſ. verbi καταφθείρω.
Κατέφθειρε, *corrupit*, a. 1. ind. act.
Κατεφίστημι, inſurgo in aliquem. Κατεφίσταν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, Act. 18, 12.
Κατεχεύσεν, aor. 1. indic. act. verbi καταφεύγω.
Κατέφυγεν, a. 2. ind. act. v. καταφεύγω.
Κάτεχε, 2. ſing. præſ. imper. act. vel 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατεῖχε, a κατέχω.
Κατεχεῖν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Syn.* pro κατέχεισε, a κατέχω.
Κατέχευσα, *effudi*, 1 ſing. a. ejuſd.
Κατέχευσεν, idem quod antecedens κατέχεεν.
Κατεχθέμενω, odio proſequor, inimicus fum alicui.
Κατεχθόμενος, præſ. part. paſſ. verbi
Κατέχω, f. κατέξω, vel κατεσχήσω, detineo, retineo; (2) teneo, occupo, poſſideo; (3) ſuſtineo v. c. impetum; (4) contineo, coërceo, coërceo; (5) applico, appellor, advenio, accedo, *cum dubi.* varias accipit ſignificationes, ut histriones ſcenam, ſcurræ convivium κατέχειν dicuntur, qui placent, in quos omnes ſunt intenti: fama κατέχει, quæ pervulgata eſt. *Fun.* Et ad hæc *in Leſ.* minime ſum adflatus. Ἀλλ' ὀρθῶς κατέχῃ δεῖ σὰν σωτόπεδον δυσφημίαις, implebat, Soph. Phil. 11. Κατέχεσι ὄρνιτες ἐμᾶς ἀέλπτως, Ariſt. Av. 1321. Μὴ ἄλοι δορίξει κατ-χεσ' ἐμᾶς ἐνὶ δυσκλείᾳ, Soph. Aj. 142. Καρδίαν κατέχιτο ἵμερτι δεινῷ, Eur. Hipp. 27.
Κατηζολία, ῶ, animam ago, linquor animo, Nicand.
Κατήγαγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro κατῆγον, a κατάγω.
Κατηγεμὼν, *Ion.* pro καθηγεμὼν, dux.
Κατηγέομαι, *Ion.* pro καθηγέομαι.
Κατηγορέω, ῶ, f. ήσω, accuſo, reprehendo, adverſus aliquem loquor; (2) indico, arguo, delicto nomen, demonſtro, prædico enuncio; *in logicis.* Ὧν ὑμεῖς κατηγορεῖτε αὐτῶν, Act. 24, 8. Τὰ μὲν δὴ ἄλλα αὐτῶν [illegible] κατηγορεῖ τῶν Λιβύων, ἀμείνους ἀμείνονα, Eur. Tro. 911. Κατηγορεῖ παρὰ τῷ Ἰουδαίων, Act. 22, 30.
Κατηγορήθη, 3. 1. part. paſſ. n. g.
Κατηγόρημα, ατ@, τό, de quo quis accuſatur, crimen, quod objicitur; (2) accuſatio; (3) quod objicitur, vel prædicatur, prædicatum, ap. Logicos. A κατηγορία.
Κατηγορητέον, accuſandum. Ab eod.
Κατηγορία, ας, ἡ, accuſatio; (2) Categoria, Prædicamentum apud eoſd. Ab eod.
Κατηγορικὸς, ἡ, όν, accuſatorius; (2) ad Prædicamentum pertinens; (3) delator. A κατήγορ@.
Κατηγορικῶς, accuſatorie, criminoſe.
Κατήγορος, ου, ὁ ἡ ὁ, accuſator. A κατηγορέω.
Κατηγορούμεν@, præſ. part. paſſ.
Κατηγανίσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. καταγανίζομαι.
Κατήδεσα, a. 1. ind. act. v. κατεδέω.
Κατηβαλαμμένη, perf. part. paſſ. f. g. verbi καταιβάλλω.
Κατήϊεν, 3. ſing. perf. med. *Att.* pro κατῆκα, a κάτειμι.
Κατήκει, 3. ſing. præſ. ind. act. *Ion.* pro κατέθηκεν, a καθήκω.
Κατήκιζον, imperf. ind. act. v. κατατιλίζω.
Κατήκο@, ου, ὁ ἡ ὁ, dicto audiens, morigerus; (2) imperio ſubjectus; (3) attentus; (4) exploretor auritus, auſcultator; (5) auditor. A κατακούω.
Κατήκω, *Ion.* pro καθήκω, devenio, pertineo.
Κατήλασα, a. 1. ind. act. v. κατελαύνω.
Κατήλθεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro κατήλυθον, a κατέρχομαι.
ΚΑΤΗΛΙΨ, ιπος, vel ιφος, ἡ, tabulatum, trabs tectum ſuſtinens; (2) ſcala.
Κατηλλάγλω, aor. 2. ind. paſſ. verbi καταλλατίω.
Κατηλεγξε, ῶ, f. ήσω, contemno, nihili facio.
Κατηλικίζω, f. ίσω, fulco.
Κατηλόκισας, 3 ſing. perf. ind. paſſ.
Κάτηλυς, υδ@, ὁ ἡ ὁ, declivis, Nonnus. A κατέρχομαι.
Κατηλυσία, ας, ἡ, deſcenſus. A κάτηλυς.
Κατήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Κατηλωκυῖα, part. perf. act. fem. gen. *Ion.* pro καθηλωκυῖα, a καθήλωμι.
Κατήμαρ, indies, quotidie, ſingulis diebus.
Κατημελημένως, *Adv.* contemptim, neglectim, cum neglectu. A κατημελημέν@, *neglectus, tus*, perf. part. paſſ. a καταμελέω.
Κατημίχθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi καταμίγνυμι.
Κατημία, demitto v. c. animum dolore, &c.
Κατηναγκασμένως, coacte, neceſſario.
Κατηωρημένων, nom. pl. p. part. paſſ. n. g. verbi κατανήλισκω.
Κατήωρος, ου, ὁ ἡ ὁ, dependens, demiſſus. Ex κατὰ, & ἀείρω, *tollo*.
Κατηπιάω, ῶ, mitigo, lenio, placo; (2) lenis & placidus fum. Hinc Homericum, κατηπίαντο, lenibantur, pro κατηπιώντο, impe f. Il. 5, 417.
Κατηρᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *contr.* pro κατηράατο, a καταράομαι.
Κατηρέθη, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. verbi καιρέω.
Κατήρκεκα, *abſolvi*, perf. ind. act.

Κατήγνυμι, *inconvertendi*, a, τ. ind. act.
Κατῆγε, 3. f. ᾱ. 1. ind. act. v. *κατάγω*.
Κατήγει, 3. f. imperf. ind. act. *Ion.* pro *κατῆγε*, a *καθήμαι*, a *καθίζω*.
Κατηρείθετο, 3. fing. imperf. ind. paſſ. verbi *κατερείδω*.
Κατηρεμίω, ῶ, f. *ίσω*, quieſcere facio, ſedo.
Κατηρεμίζω, f. *ίσω*, idem.
Κατηρεφής, ἐς, ὁ ἡ ἐν, tectus, coopertus, opacus: item, plenus, redundans. Ex *ἐρέφω*.
Κατήρτισε, 3. fing. aor. 2. ind. act. verbi *καταρτίζω*.
Κατήρρωξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi *καταῤῥάσσω*.
Κατηρτίδες, perf. ind. paſſ. v. *καταρτίζω*.
Κατηστίσω, *perfect.*, 2. ſing. aor. 1. med.
Κατῄδεσμαι, impert. ind. act. v. *κατεδέω*.
Κατηχύνθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi *καταιχύνω*.
Κατήχουν, *pudefaciebam*, imperf. ind. act.
Κατηφεία, ας, ἡ, vultus demiſſus, pudor cum mœrore.
Κατηφία, ſum vultu demiſſo præ pudore. A
Κατηφὴς, ἐς, ὁ ἡ ἐν, qui eſt vultu præ pudore depreſſo, pudibundus, ſubtriſtis, mœſtus. Ex *κάτω*, & *φάος*, *vultus*.
Κατηφήσας, a. 1. part. act. v. *κατηφέω*.
Κατηφιάω, ῶ, f. *άσω*, erecto vultu intueri non audeo præ pudore. Hinc Poëtice *κατηφιόων*, part. pro *κατηφιῶν*, *κατηφιᾶν*. A *κατηφὴς*.
Κατηχέω, ω, f. *ήσω*, ſono, inſono; (2) inſono aliquid auribus alicujus, viva voce doceo aliquem; (3) doceo prima artis alicujus rudimenta; (4) doceo prima elementa Chriſtianiſmi, a. 1. paſſ. *κατηχήθεις*, edoctus, inſtructus. Ἵνα ἐγὼ ἄλλους *κατηχήσω*, 1 Cor. 14, 19. Περὶ ὧν *κατηχήθης*, Luc. 1, 4.
Κατήχημα, ατος, τὸ, ſonitus. A *κατηχέω*.
Κατηχὴς, ἐς, ὁ ἡ ἐν, ſonorus, ſtrepens. Ex *κάτ*, & *ἠχέω*, *ſono*.
Κατηχησις, εως, ἡ, catecheſis, inſtitutio in primis rei alicujus elementis, A *κατηχέω*.
Κατηχητὴς, οῦ, ὁ, qui prima tradit elementa, qui inſtruit. Ab eod.
Κατηχητοί, qui inſtantur. Vulg. Lex. ex Dionyſ. Areop. Ab eod.
Κατήχθυσα, a. 1. ind. paſſ. v. *καταΐσσω*.
Κατηχίζω, f. *ίσω*, idem quod *κατηχέω*. Hinc
Κατηχισμὸς, οῦ, ὁ, catecheſmus, prima diſciplinæ, in primis Chriſtianiſmi, elementa.
Κατηχιστὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa rei, in primis Chriſtianiſmi ſive doctrinæ Chriſtianæ, docet. Ab eod.
Κατηχιστικὸς, ἡ, ὸν, ad inſtitutionem primam in re aliqua pertinens. Ab eod.
Κατηχούμενα, vel *κατηχουμένεια*, ων, τὰ, loca, in quibus ſuebant catechumeni, tabulæque item catecheticæ aſſervabantur. A *κατηχέω*.
Κατηωρεῦντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro *κατῃωρεῦντο*, a *καταιάσσομαι*.
Κάτθανε, 3. ſing. aor. 2. ind. act verbi *καταθνήσκω*.
Κατθέμεν, aor. 2. inf. act. *Æol.* & *Ion.* pro *καταθεῖναι*, a *κατατίθημι*.
Κάτθιο, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Æol.* & *Ion.* pro *κατάθεσο*.
Κατιάπτω, f. *ψω*, lædo, corrumpo.
Κατιᾶσι, 3. plur. praſ. ind. act. *Ion.* pro *κατεισι*, a *κατειμι*.
Κατιδὲν, aor. 2. inf. act. v. *κατείδω*.
Κατιδόντες, nom. plur. aor. 2. part. act.
Κατίνημι, praſ. ind. act. verb.
Κατίνημι, *Ion.* pro *καθίημι*, demitto. Hinc
Κατὶς, ἴδος, fragellum, quo lacti, aut abſceſſus ex utero exſcinditur.
Κατίζω, *Ion.* pro *καθίζω*, collocо.
Κατιθύ, *Adv.* recta, e regione, ex adverſo.
Κατιθύνω, dirigo.
Κατικετεύω, *Ion.* pro *καθικετεύω*, ſupplico.
Κατικμᾶσαι, *Ion.* pro *καθιαμᾶσαι*, humecto; (2) mollio.
Κατιλαίνω, diffloris oculis irrideo.
Κατίλλω, contorqueo, convelvo; (2) implico, confundo, ut verba in pronunciando; (3) idem quod *κατιλαίνω*; ut *ὃς*
Κατιλλαίω, ῶ.
Κατιλλάτλω, idem; (2) ſtrabis ſeu contortis oculis intueor.
Κατιλύω, f. *ύσω*, limo obduco; unde aor. 1. paſſ. *κατιλύθεὶς*, oblimatus.
Κατίσχτα, acc. ſing. aor. 2. part. act. verbi *κάτειμι*.
Κατιόω, ῶ, rubigine obduco, ſeu conſumo; *κατιόομαι*, οῦμαι, rubigine conſumor, perf. part. *κατιωμένος*.
Κατιπτοίζοσι, præſ. infin. med. *Ion.* pro *καθιπταζοῦσι*, a *καθιπτάζομαι*.
Κατιρᾶν, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro *καθαιρέειν*, a *καθαιρέω*.
Κατισσάδι, præſ. inf. paſſ. *Ion.* pro *καθιζάδι*, a *καθίεμαι*.
Κατίσσατο, *conſtituebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro *καθίσταντο*.
Κατιχία, 2. ſing. præſ. ind. med. v. ſeq. *Ion.* pro *κατίχῃ*.
Κατίχειν, præſ. inf. act. v. *κατίχω*.
Κατιχιάω, idem quod *κατιχέω*.
Κάτιχνος, η, ὁ ἡ ἐν, macer, gracilis.
Κατιχόω, ῶ, fut. *ώσω*, attenuo, emacio; (2) diligenter examino, minutiſſima quæque perveſtigo.
Κατιχύσι, 3. pl. præſ. ind. act. v.
Κατιχύω, f. *ύσω*, viribus valeo adverſus aliquem; (2) invaleſco; (3) poſſum; (4) roboro, corroboro; (5) conor, & (6) *in Paſſ.* viribus alicujus opprimor, vincor, cedo. Κατιχύων αἱ φανεὶ αὐτὰν, Luc. 23, 23.
Κατίχω, coërceo, contineo, ſiſto; (2) appello. Λίγεσι ζίλαις ὅθι τὸν ῥὸν ἐκ τὸ ἱρανὸ κατίχειν, Herodot. deſcrm. Ἐς Σαλαμῖνα κατίχῃ τὰς νῆας, idem.
Κατιῶ, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. *κατιόω*.
Κατοδυνάω, ῶ, dolore conficio, *κατοδυνάομαι*, dolore conficior.
Κατοδύρομαι, deploro, defleo.
Κατοικὰς, ἀδος, ἡ, domeſtica, ædes inhabitans. A *κατοικέω*.
Κατοικέσια, ἄν, τὰ, feſta eo die quotannis celebrati ſolita, quo quis aliquo habitatum conceſſerat. Ab eod.
Κατοικέω, ῶ, f. *ήσω*, inhabito, incolo, habito. Κατακὴ τύνδε χλῶ Κορινθίαν ξυὸ ἀνδρὶ κ, τικνοισιν, Eur. Med 10. Ἄναρ κατοικεῖ τόνδε τῆς τότης ζαρὸς, Soph. Phil. 39.
Κατοικῆν, præſ. inf. act. *Dor.* pro *κατοικεῖν*. Hinc
Κατοίκησις, εως, ἡ, habitatio, domicilium.
Κατοικητήριον, ἡ, τὸ, idem, ædes.
Κατοικία, ας, ἡ, habitatio, inhabitandi locus; (2) colonia, (3) præfectura, (4) oppidum; (5) pagus; (6) coloniæ deductio. A *κάτοικος*.
Κατοικίδιος, ία, ιον, vel *κατοίκιδος*, ος, ὁ ἡ ἡ, domeſticus, domi noſtræ degens. Ab eod.
Κατοικίζω, f. *ίσω*, in domo collоco; (2) habitatum mitto; (3) condo, ædifico, (4) creo, (5) modis ſequentibus, *κατοικίζομαι*, habitandum mitto, collocor. Ὡς ἂν *κατοικίζωμι μὴ ζῶ τὸν πόλιν*, Ariſt. Av, 203.
Κατοικὶς, ἰδὸς, ἡ, domeſtica, in domo habitans. A *κατοικέω*.
Κατοίκισις, εως, ἡ, colloctio in ædibus; (2) coloniæ deductio. A *κατοικίζω*.
Κατοικισμὸς, οῦ, ὁ, domicilium. Ab eod.
Κατοικιστὴς, οῦ, ὁ, deductor coloniæ.
Κατοικοδομία, ædifico, ædificio.
Κατοικοδομέω, ῶ, f. *ήσω*, ædifico.
Κατοικοφθορέω, ῶ, f. *ήσω*, domum & familiam, i. rem familiarem conſumo ac perdo.
Κατοικτείρω, miſeror, a. 1. part. *κατοικτείρας*. Κατοικτείρον μὲ τὸν ἀναθκίαν, Ariſt. Θεσμ. 1117. Ἀλλ' αἰδέσθ., ας, ἡ *κατοίκτειρον ῥίζαν*, Eur. Iph. in Aul. 1274. Τέκνα, id. Troiſ. 445.
Κατοικτίζω, & **κατοικτίζομαι**, commiſereor; (2) conditionem meam amarè defleo. Τὰς ἐμὰς ἀλόχους ἔμπορόν τε *κατοικτίσας*, Eur. Electr. 153. Hinc
Κατοίκτισις, ἡ, miſeratio, miſericordia.
Κατοίκτισις, εως, ἡ, idem. Ab *οἰκτρὸς*.
Κατοιμώζω, in ejulatus erumpo.
Κατοινωμένος, η, ὁ ἡ, ἡ, vinolentus, ebrius, vino obrutus. Ex *οἶνος*. Hinc
Κατοινόω, ῶ, fut. *ώσω*, vino inebrio, vino obruo.
Κατοίομαι, arroganter de me ſentio.
Κάτοιδα, 2. fing. perf. ind. med. per *Syncop.* pro *κατοίδαδα*, *Æol.* pro *καθοίδας*, a *κατείδω*.
Κατοιχόμαι, morior, οἱ *κατοιχόμενοι*, mortui.
Κατοιωνίζομαι, f. *ίσομαι*, augurium capio, auguror.
Κατοκλάζω, fut. *άσω*, in genua procumbo, genua flecto.
Κατοκὶξ, *tergiverſare, pigeat te*, 2. ſing. præſ. imper. act. pro *κατοκνεῖς*. A
Κατοκνέω, ῶ, fut. *ήσω*, piget me, pigtor; (2) timeo, vereor, gravor; (3) non poſſum, nequeo. Κατοκνῶ ἀκριδεῖν χλῶ τιμωδεῖσαν, vaſtam, Thuc.
Κατολιγαρέω, ῶ, fut. *ήσω*, prorſus negligo, prorſus parvi pendo.
Κατολιθαίνω, & **κατολιθόω**, ῶ, f. *ήσω*, delabor, **κατολιθὼν**, collapſus, aor. 2.
Κατολολύζω, exululo in vel ad.
Κατολοφύρομαι, deploro, defleo. Κατολοφύρομαί Σε τὴν χρηίζαν ῥαπίσι μελεδῶνον αἱμακτάλις, Eur. Iph. in Taur. 944.
Κατομβρέω, ῶ, fut. *ήσω*, imbre madefacio, rigo, (2) humecto, madefacio.
Κατομβρία, ἡ, diluvium, Gloſſ. V. A
Κατόμβρος, η, ὁ ἡ, ἡ, imbre madens; (2) humidus, madidus. Ex *ὄμβρος*.
Κατόμνυμι & **κατόμνυμαι**, defero; (2) contra aliquem pro, (3) incerto jure, (4) jurejurando confirmo; **κατόμοσα**, a. 1. juravi. Κατόμοσον ταῦτα μὴ, Ariſt. Av. 440. Τῶν ἐμῶν ψυχῶν κατόμοσ', ἢ ν ἐκεκεμὶ ἴχα, Eur. Or. 1492.
Κατονειδίζω, f. *ίσω*, probris inceſſo, increpo, vexpero.
Κατονήσμαι, faciem ſerio & cinere mango.
Κατονομάζω, f. *άσω*, nomino, (2) denominо. Κατονομοζόρυβ- τοις πα'ᾶσι, ab, Plato, Hinc
Κατονομασία, ας, ἡ, denominatio, nomen.
Κατοιόω, ω & **κατοιόομαι**, vilipendo, carpo, vilipendo, perno, despicio, ut hinc in Heroſoteum ἐκ μὲ κατοιδῆς, in a. 1. con. ...ll ne me contemnas.
Κατοξύνω, acco... A
Κάτοξυς, ξεῖα, ξυ, peracutus.
Κατοπάζω, a...go premo, pe...ſcrvo.
Κατοπτὰ, *Adv.* tergo, retro. Ex *ὀπίσω*.
Κάτοπτε, ve. **κατοπτῶν**, ider...
Κατοπτία, alle, torreo. A *κατοπτὸς*.
Κατοπτάδισις, εως, ἡ, ad'pectio, ſpecies, ſpecimen.
Κατοπτευτικὸς, ἡ, ὸν, ad ſpeculandum aptus. A
Κατοπτεύω, deſpicio, ſpecula, ſpecio, ſpecio, oculis luſtro; (2) perſpicio, animadverto. Κολτὸς ἐγένετο ῥητῶν φυσιν ἀ, ῥίσταν κατοπτεύσαι, D. Hal.
Κατοπτὴρ, πρὸς, ὁ, ſpeculator; (2) ſpeculum, inſtrumentum, quo ſedes oculorum, ut vitium latens cognoſci poſſit. A **κατοπτεύομαι**. Hinc
Κατόπτης, ὁ, ſpeculator, exploretor.
Κατοπτήριος, ον, idem prop **κατοπτικὸς**. Ilt & nomen pr. rapis in Paſſalio.
Κατοπτία, ἡ, ſpeculatio, contemplatio. A
Κατοπτόμαι, fut. ψομαι, perſpicio, video, cerno. Μὴ καί τις εἰδὼ ὑμᾶς χρεῶν ἰσως κατόπτῃ, Ariſt. Ach. 493. Πεδίνοι τε κ, δκμαρτα, δύω νεκρὼ κατόψιται, Eur. Or. 1514.
Κάτοπτος, η, ὁ ἡ ἡ, conſpicuus, oculis expoſitus; (2) perſpectus, valde viſatus. A **κατοπτόμαι**, vel ex **κατὰ**, & **ὀπτὸς**, *viſus*.
Κατοπτρίζω, f. *ίσω*, imagines & reflexiones facio in modum ſpeculi; **κατοπτρίζομαι**, in

in speculo me contemplor, intueor velut in speculo. A κάτοπτρον. Unde

Κατοπτρικὸς, ἡ, ὸν, specularis. Hinc ἡ κατοπτρικὴ, sc. τέχνη, Catoptrica, disciplina opticea, quæ reflectiones radiorum contemplatur.

Κατοπτρικῶς, *Adv.* speculari ratione.

Κάτοπτρον, ου, τὸ, speculum. A κατόπτομαι.

Κατορθία, ᾶς, *Ion.* pro κατόρθωσις, prospicio, cerno.

Κατοργᾶν, vigere vel deflorere, vigorem amittere. Hes.

Κατοργιάζω, f. άσω, Orgiis initio, ad Orgia præparo

Κατορθῶσαι, act. sing. præs. part. act. f. g. *contr.* pro κατορθώσασαι. A

Κατορθόω, ῶ, fut. ώσω, erigo, instauro; (2) felici successu rem gero; item recte & laudabiliter; (3) perpetro, constituo, prospero successu ago. Τοῖς θεοῖς μὴ εὐχόμαι τυχεῖν κατορθώσασι τὰ βεβελτιωμένα, dirigens, Artt. Conc. 1122. Οὐδὲ συλλογισμόν ἂν εὐσεβεῖν τῶν σκηνοῖς τοῖς ἥρωσι πᾶσιν κατορθωμένων, Longin. 36. Hinc

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, res feliciter gesta, facinus felici successu patratum; (2) recte factum, bonum opus; (3) beneficium Dei erga homines; κατορθώματα, fortia facta, res feliciter gestæ, status rerum (*impr.* bellicarum) prosper, victoria.

Κατόρθωσις, εως, ἡ, perpetratio, rei felix peractio, res feliciter gesta, prosper successus; (2) recta effectio; (3) directio; (4) correctio. Ab eod.

Κατορθωτὴς, οῦ, ὁ, perpetrator. Ab eod.

Κατορθωτικὸς, ἡ, όν, qui recte effecere omnia potest, ad res feliciter perendas idoneus.

Κατοσσόμαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, vehementer timeo.

Κατοσσόμενος, ἡ, ον, defetiscens. A κατοσσάομαι.

Κατοσσόω, ῶ, defetiscor. Ab eod.

Κατόρυττα, vel κατορύσσω, fut. ξω, defodio, sepelio; (2) depello. Ὑπὸ τῷ σκηνῷ κατορύξαι σκότι, Anth. Graec. 480. Ἢν δ' ἐς ἅλα δηθὰ μόλῃ, κατορυχθήσεται ἀκτῇ, Opp. Hal. 4. 50. Hinc

Κατόρυξις, εως, ἡ, defossio; (2) defossum.

Κατοσκάλλω, ῶ, saltando deleto; (2) in contemptum & contumeliam alicujus salto. Φύλλ' ἅττα μάχιμον τοῖς αὐτῆς θιάσοις κατορχήσατο, Luc. Hinc

Κατορχίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum demulcens, lenitudine sua.

Κατορωρύχθαι, perf. inf. pass. v. κατορύττω.

Καταδαῖος, fundamineus, καταδαῖοι, fabricamenti, structi. Ex κάδος, *fundus*.

Κατάλας, άλᾶος, ἡ, fem. νύξ, obtecta nox.

Κατάλλω, cicatrice obduco. Hinc

Κατάλοτικος, ἡ, ον, cicatricem inducens.

Κατασαυρῶσαι, *Ion.* celsus.

Κατασείω, meto in aliquem; (2) permeto.

Κατασείζω, vento secundo expando, explico, ut ventus secundus impleat; (2) vento secundo utor; (3) fortuna secunda utor

Κατάσσω, idem. Τὸ λοιπὸν σαλπὴξ ἐπασείμῳον τὰς ἴτυς, ἡ κατασεῖσαι, Polyb. Ex ἀσσω.

Κατασφάλλω, deleo.

Κατασκαυμαι, ᾶμαι, supercilium tollo; (2) superbus fio. Ex κάρη, & ὀφρύς.

Κατασφρύομαι, ώμαι, idem; κατωφρυωμένος, perf. part. pass. superbus, elati supercilii.

Κατοχεύς, έως, ὁ, retinaculum, Gl. V. A κατέχω.

Κατοχέω, f. εύσω, cave fino.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio; (2) possessio, (3) adflatus, inflictusque numinis; (4) adfectus vehemens cerebri, cum gravi dolore, itemque stupore totius corporis coniunctus. A κατοχή.

Κατοχὸς, ὸν, ὁ, ἡ, qui tenetur, possideri potest, licet; (2) qui captus tenetur; (3) tenaciter hærens; (4) numine adflatus, v. c. somno; (5) qui laborat κατοχῇ; (6) unde & κατοχὸς pro κατοχή. A κατέχω.

Κατόχως, continenter, & cum stupore.

Κατόψιος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, oculis infectus, conspicuus. A κατόπτομαι.

Κατοψοφαγέω, opsonia comedo. Hinc

Κατοψοφαγία, obsoniorum comestio.

Κατπάδα, *Dor.* pro κατὰ πᾶδα.

Κάτπλημα, ατος, τὸ, corium; (2) machina dolosa. A κατπλάω.

ΚΑΤΤΤΩ, f. ύσω, vel κατύω, confuo, reficio consuendo, & quidem imprimis calceos, ut veteramentarius; (2) machinor, struo. Ἐμοὶ Ηἰλμασιν οἷσι σφίδλα σκαλίμβολα κασύσει, Nicand.

Κατύπερθε, *super*, *Ion.* pro καθύπερθε.

Κατυπώσαι, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro καθυπνώσαι, a καθυπνόω.

Κατύπισθε, præs. infin. med. *per Synop.* pro καταπίπλεσθε, a καταπίπλομαι.

ΚΑΤΩ, *Adv.* infra; (2) deorsum; (3) inferne, in inferiore parte, subter; (4) ὁ, ἡ, τὸ κάτω, infernus; (5) τὰ κατω, terrena; (6) οἱ κάτω, homines terrenis addicti; item, posteriores, ap. Lucian.

Κατωβλέπων, οντος, ὁ, Catoblepon, bestia tauro similis, solo adspectu hominem interficiens. Ex κάτω, & βλέπω.

Κατώβλεψ Ἑρμῆς, despiciens Mercurius. Ex iisd.

Κατώγειος, ου, ὁ, ἡ, subterraneus. Ex κάτω, & γέα, f. γῆ, *terra*.

Κατώδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui dolore adficitur. Ex κάτω, & ὀδυνάω, *dolor*.

Κάτωθε, vel κάτωθεν, *Adv.* ex inferiori loco, ab ima parte; (2) infra, deorsum, in inferiorem locum. A κατω.

Κατωθέω, ῶ, detrudo, depello, dejicio.

Κατωκάρα, *Adv.* in caput, capite deorsum vergente. Ex κάτω, & κάρη.

Κατωκὶ, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro κατῴκει, a κατοικέω.

Κατοικίσα, *habitavi*, aor. 1. ind. act.

Κατοικίδιον, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Bacch.* pro κατῳκίσθησαν, a κατοικίζω.

Κατοικιδιομβρίαις, dat. plur. perf. part. pass. f. g. v. κατοικ δομένοις.

Καταμαδὸς, ὰ, ία, *Ion.* ὶη, ιον, qui humeris fertur; (2) qui ex humeris dependet. A κάταμος.

Καταμαδὸν, *Adv.* humeris. Ab eod.

Καταμιζω, humeris tollo. Ab eod. Hinc

Καταμισμὸς, οῦ, ὁ, sublatio in humeros; (2) operatio chirurgica, qua humerus laxatus in suum locum reponitur.

Καταμίσχω, ἰσω, equus sternax, sessorem excutiens, Hes. Ab eod.

Κάταμος, ὰ, ὁ, ἡ, qui est dejectis humeris vel armis. Ex κατα, & ἄμος.

Κατομοσία, ας, ἡ, jurisjurandum. A κατομνυμι.

Κατομοσία, ας, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum. Ab eod.

Κατομοτικὸς, ἡ, ὸν, jurando serviens, & quidem affirmative; ut οὐ est particula κατομοτικὸν. Ab eod.

Κατοναξ, ακος, ὁ, vel κατοναξὶς, ὶδος, ἡ, vestis servilis, cui adsuta erat lumbus e pelle ovina. Ex κάτω, & ὀνὰξ, *judex* ita.

Κατόνειο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi κατόνομαι.

Κατοπτὰω, vultum demitto. A

Κατοπτὴς, ὁ, ου, qui oculos dejicit, qui vultum demittit ob maiorem. Ex κατω, & ὤψ, *oculus, vultus*.

Κατόρα, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro κατῆρχε, a καθαρέω.

Κατώρυξ, defossus, κατώρυχες λίθοι, lapides in fundamentis ædificiorum defossi, Homerus καταρυχίας vocat, Pollux. κατωρυξ propago, Gl. V. nempe stirps & virgulta in terram defossa ad plantandum. Ex κάτω, & ὀρύσσω, *fodio*.

Κατώρυξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατορύττω.

Κατωρυχὴς, ἐος, ὁ, defossus, ob Dat. κατωρυχεῦσι λίθοισι, defossis lapidibus apud Hom. vid. κατωρυξ.

Κατωρυχὸς, ὸν, ὁ, ἡ, defossus. Hinc

Κατωρύχοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. v. κατορύττω.

Κατωτερικὸς, ἡ, ὸν, *Epith.* medicamenti deorsum purgantis. A

Κατώτερος, inferior, κατώτατος, infimus, imus, κατωτέρω, *Adv.* inferius, κατωτάτω, *Adv.* imo loco, maxime infra. A κάτω.

Καταφαγὰς, ᾶ, ὁ nomen avis; (2) cognomen sycophantici Cleonymi apud *Antiloch.* Ex κάτω, & φαγεῖν, *comedere*.

Κατωφελὴς, ές, ὁ, ἡ, ὲς, utilis.

Καταφέρεια, ας, ἡ, pronitas, qua aliquid deorsum fertur; (2) lalacitas feminarum χαμαιτυπῶν. A

Καταφερὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὲς, qui deorsum fertur, declivis, deorsum propendens, prochivis, pronus; (2) lalax, libidinosus; (3) infirmus corpore. Ex κάτω, & φέρομαι.

Καταφερῶς, *Adv.* deorsum, in præceps.

Καταφορὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ὸν, ima petens, deorsum tendens.

Καταχαλάω, ῶ, palleo, pallesco admodum, admodum pallidus fio. In Epigram. καταχλασσα, a. 1. part. pallore perfusa.

Καταχρίαν, ῶ, idem.

Καυάζω, f. ξω, *Poët.* pro κατάγνυμι, κατάζω, contero, fiango. Οὔτε κε νῆα καυάξαις, *Hesiod. Op. & Dies.* 664.

ΚΑΤΑΞ, ακος, ὁ, & καΐξ, ικος, ὁ, larus, avis quædam.

Καυάξαις, 2. sing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro καυάσσαις, a verbo καυάζω.

Καυθήσομαι, fut. 1. ind. pass. v. καίω.

Καυθησόμενος, 1. sing. f. ejusd. in conj.

Καυθμὸς, ὰ, ὁ, uredo, arborum morbus. A καίω.

ΚΑΥΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, caucalis, herba ex olerum genere; (2) myrrha exleta.

Καυκιζίδη, saltus indutum καυκισιν, ut ex fragmento ap. Athenæum colligitur.

ΚΑΥΚΙΣ, ίδος, ἡ, calcei genus, ib.

Καυλία, ας, caulesco. A καυλὸς.

Καυλὸθεν, *Adv.* in modum caulis. Ab eod.

Καυλίας, ὰ, ὁ, ut καυλίας ὀπὸς, succus e caule. Ab eod.

Καυλίνος, ὰ, ὸν, cauliculaceus. Ab eod.

Καυλὶς, ίδος, ἡ, cauliculus; (2) herba quædam. Dim. a καυλὸς. Unde

Καυλίσκος, ὰ, ὁ, cauliculus, parvus caulis.

Καυλοπάλης, ὰ, ὁ, qui caules vendit. Ex καυλὸς, & πάλλω, *vendo*.

ΚΑΥΛΟΣ, οῦ, ὁ, caulis; (2) virga membri virilis; (3) ostium uteri muliebris; (4) ligni in hasta extremitas, quæ cuspidi immittitur.

Καυλώδης, ους, ὁ, ἡ, ὲς, caulosus, caulaceus, qui caule magno est. Ab eod.

Καυλωτὸς, ὴ, όν, caulatus, caulem habens.

Καῦμα, ατος, τὸ, ardor, æstus, calor nimius; (2) æstus febris; (3) adustum. A καίω.

Καυματία, ας, ἡ, pileus latus ad arcendum solis æstum, ex Vet. L. vid. *causia*.

Καυματήριος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, æstuosus, æstivus. A καῦμα.

Καυματίζω, f. ίσω. æstu adfligo, ardore exurere; καυματίζομαι, torrefio, aor. 1. ἐκαυματίσθη, æstu interii. Ἐκαύθη ἀστὴ καυματισθεὶς τὰς αἰθούσας ὑπὸ πυρὸς, Aret. 10. S. Ἥλιος ἡμέρας ἐπικαυματίσῃ, Matt. 13, 6. Ab eod.

Καυματόομαι, ῶμαι, æstuo, Gl. V. A καῦμα.

Καυματώδης, ους, ὁ, ἡ, ὲς, æstuosus.

Καυμὸς, οῦ, ὁ, idem quod καυθμός.

Καυνάκη, ης, ἡ, vellis barbaricæ, Persica. A ναὶς, *pelis cum villi*.

Καυσᾶσαι, fortiri. A καῦσις, sors, vel a Caunus (Caunii Cæ sortes pecudes quod præ cæteris fortitis ibus deterant.

ΚΑΥΝΟΣ, ου, ὁ, sors, *Hes.* Sch. Ar.

Καύρη, ης, ὁ, ventosus, levis. Suid. Ab αὔρα.

Καυσμὸς, ὁ, idem quod καυθμός.

Καυσία, ας, ἡ, Causia, tegumentum Macedonicum capitis, A καίω.

Καῦσιμος, ος, ὁ, ἡ, aptus ad comburendum, qui uri & cremari potest. Ab eod.

Καῦσις, εως, ἡ, ustio, crematio; *καῦσις πυρὸς*, ustrina, bustuarium, Gl. V. (2) cremandi & abolendi modus; (3) ustio medicorum; (4) ustio architectonica, (5) æstus, ardor. Ab eod.

Καυσιόμαι, ῶμαι, æduo, ardore intestior, ardore nimio corripior, calore extremo uror.

Καυσυμίᾳ τοιαύτῃ θερμῇ, Dosc. A *καυσόω*, *ardeo intus*, hoc a

Καῦσος, ου, ὁ, ardor, æstus, calor nimius, (2) febris ardens; (3) dipsas, serpens quidam. Ab eod.

Καυστηρός, ά, όν, ardens, fervens. Ab eod.

Καυσωνιάζω, idem quod *καυτηριάζω*.

Καυτηριον, ου, τὸ, locus, ubi inuruntur stigmata; (2) ferrum, quo stigmata inuruntur. Ab eod.

Καυτηρὶς, ῥος, ἡ, ardens, fervens. Ab eod.

Καυτης, ου, ὁ, combustor, Gl. V. *καυστὴς πυρὰν*, bustuarius. Ab eod.

Καυτικὸς, ἡ, όν, urendi vim habens. A *καίω*.

Καῦσις, εως, ἡ, fœtus adulta & sole adurente maturescens; (2) tonsum cujusmodi; (3) pudendum muliebre. Ab eod.

Καυτὸς, ἡ, όν, ustus, crematus; (2) qui uri & cremari potest. Ab eod.

Καύσρα, ας, ἡ, *καυστὰ πυρῶν*, ustrina. Ph.

Καυσώδης, ους, ὁ, ἡ, æstuosus, ardens. A *καῦσος*.

Καύσωμα, ατος, τὸ, ardor, æstus; (2) inflammatio. Ab eod.

Καύσων, ωνος, ὁ, ardor, æstus. Ab eod.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, Cauter, instrumentum, quo notæ & stigmata inuruntur, item, quo medici partem corporis putrem inurunt. Ab eod.

Καυτηριάζω, f. *άσω*, cautere inuro; (2) cautere præstringo amputata, comprimendo cruori. *Κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν*, 1 Tim. 4, 2. A *καυτὴρ*.

Καυτήριον, ου, τὸ, Cauterium, quod urendi vim habet; (2) medicamentum urens; (3) stigma inustum; (4) locus, ubi inuruntur stigmata. Ab eod.

Καυτικὸς, ἡ, όν, v. *καυστικὸς*.

Καυτὸς, ἡ, ὸν, ustilis, qui uri potest; (2) ustus. Ab eod.

Καυχήσεσι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro *καυχᾶσαι*, a

ΚΑΤΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. *ήσομαι*, glorior; me jacto; (2) exsulto; (3) jactanter prædico. *Μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον*, Prov. 27, 1. *ἐν ἀθρήτοις*, 1 Cor. 3, 21. *ἐπ' ἐλπίδι*, Rom. 5, 2. *ὑπὲρ τῶ τοιούτου*, 2 Cor. 12, 5.

Καυχαε, άδος, ἡ, jactatrix. A *καυχάομαι*.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, idem quod *καυχάσαι*.

Καυχένα, *cervicem*, acc. sing. a *καυχήν*.

Καύχη, ης, ἡ, idem quod *καύχησις*.

Καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio; (2) de quo quis gloriatur. A *καυχάομαι*. Hinc

Καυχηματίας, ου, ὁ, gloriosus, jactator.

Καύχησις, εως, ἡ, gloriatio, jactatio.

Καυχητὴς, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.

Καφὶα, spiro, anhelo, exspiro; ponitur, ut hinc fit *κακαφιὰς*, *κακαφιῶντα* apud Hom. pro *κικαφηκὰς*, Il. 5, 698. A *κάπλω*, *flo*.

Καφὸς, & **κάπος**, flatus. Ab eod.

ΚΑΦΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vulpes, Suid.

Καχάζω, cachinnor, f. *Dor.* *καχάξω*, pro *καγχάζω*. A *καγχάζω*.

Κάχαρις, imagunculæ ex cera alba, vel auro, puellarum ludicrum. Ex *κηρός*, & *χάρις*.

Καχεξία, ας, ἡ, malus corporis habitus, cachexia; (2) mala mens; (3) perturbatio. Ex infd.

Καχεξὶαι, ας, ἡ, gravia & insanabilia ulcera habens. Ab ἕλκος.

Καχετισμὸς, οῦ, ὁ, malum consortium.

Καχετιστὴς, gen. sing. *Ion.*

Κακήμερος, ος, ὁ, ἡ, cui mala s. infelix est vita. Ex *κακὸς*, & *ἡμέρα*.

Καχλάζουσα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro *καχλάζουσα*, a *καχλάζω*.

Καχλάζω, strepito, reclono; (2) turbor; (3) tumeo, effervco, ebullio. Gl. V. scaturio, ebullio. A *καχλὴξ*.

Καχλάμω, turbo, Hes. A *καχλάζω*. Unde

Κάχλασμα, ατος, τὸ, strepitus, fonitus.

Καχλασμὸς, οῦ, ὁ, scaturigo, Gl. V.

ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, lapillus, calculus, qui in aqua invenitur.

Καχρυδίας, ου, ὁ, ut *καχρυδιὰς ἄρτος*, panis ex hordeo tosto. A *κάχρυς*.

Καχρύδιον, ου, τὸ, hordeum tostum, Dim.

Καχρυδὶτης, ίτου, ὁ, hordeo tosto similis. A

ΚΑ'ΧΡΥΣ, υος, ὁ, ἡ, hordeum in furno tostum; (2) semen roris marini; (3) granum hordei, (4) quiddam, quod pilulæ formam in arboribus quercu, abietc, & aliis refert.

Καχρυφορος, ου, ὁ, ἡ, planta *κάχρυι φέρουσα*, apud Nicand. A *κάχρυς*, & *φέρω*.

Καχρυώδης, ους, ὁ, ἡ, idem quod *καχρύσεις*.

Καχύποπτος, ου, ὁ, ἡ, suspiciosus, qui prave suspicatur de re; (2) de quo mala suspicio est. Ab *ὑποψία*.

Καχυποτοπέομαι, ῆμαι, mala suspicor. A

Καχυπότοπος, ὁ, ἡ, mala suspicans, suspiciosus, Suid. Ab *ὑποτοπία*, *suspicor*.

Καψα, ης, ἡ, capsa, cista, arca. A *κάπλα*.

Καψάκης, ου, ὁ, cista, theca, fiscula, urna. A *κάπλα*, vel etiam *καπτὰς*, quali *καψάκη*.

Καψακία, τὸ, cistula, capsula, fiscula, Dim.

Καψοδόκης, ου, τὸ, fudarium. Ex *κάψις*, & *δοκὸς*, *fulcrum*.

Κάψις, εως, ἡ, veratio; (2) morsus. A *κάπλω*.

Κάω, id est quod *καίω*, *κάομαι*, uror, ardeo, tor. 2. *κέκασμαι*.

ΚΕ, *signum genitivi*, & *κεν signante vocali*, particula poetica, idem notans, quod *ἂν* potentiale in prosa.

Κεάζω, f. *άσω*, findo, scindo. *Εὖ κε ἔπεσαμβρίης κέασαι ξύλα*, Odyss. 20, 161. *Ἀνδρὶ κε πᾶσα κεάδοι*, Il. 16, 412 A *κείω*.

ΚΕ'ΑΝΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, spina quædam Theophrast.

ΚΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, cor; (2) animus.

Κεασμα, ατος, τὸ, fractura, fragmentum, Hes. A *κεάζω*.

Κεασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro *ἔκεισε*, a *κεάζω*.

Κεαῦ, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro *κεῖνται*, a *κείμαι*.

Κέατο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro *ἔκειντο*.

Κέβλη, ης, ἡ, caput. A *κεφαλὴ*, quod Macedon ea dialecto est ἡ *κεφαλή*.

Κεβληνόθος, ου, ὁ, ἡ, a capite fœtum habens, ut papaver. Ex *κεβλὴ*, & *γονὴ*.

Κεβλήπυρις, avis quædam apud Aristoph.

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ου, ὁ, Cebriones, avis quædam apud Aristoph. at apud Hom. gigantis nomen.

Κεγχραλίτης, ου, ὁ, milii molitor, qui milii grana molis frangit. Ex *κέγχρος*, & *ἁλίτης*, *molitor*.

Κεγχραμιδώδης, ους, ὁ, ἡ, granis ficus similis, sive e genere *κεγχραμίδων*. A

Κεγχραμὶς, ῖδος, ἡ, granum seu semen ficus; (2) nucleus seu os olivæ. A *κέγχρος*.

ΚΕΓΧΡΕΑΙ, ῶν, αἱ, Cenchreæ, nomen portus Corinthiaci.

Κεγχρὶον ου, τὸ, officina, in qua grana metallorum exficcantur. A *κέγχρος*.

Κεγχρικὸς, ἡ, όν, qui milii magnitudine est. Ab eod.

Κεγχρίας, ου, ὁ, nullarius, e milio confectus.

Κεγχρίδιας, ου, ὁ, ornatus milii granis variegatus. Ab eod.

Κεγχρινος, ίνη, ινον, e milio confectus, miliaceus. Ab eod.

Κεγχρὶς, ίδος, ἡ, cenchris, avis ex accipitrum genere; (2) serpentis nomen. Ab eod.

Κεγχρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, cenchrites lapis, quasi milii granis respersus. Ab eod.

Κεγχρομιδὴς, ίδος, ὁ, ἡ, milio similis. Ex *κέγχρος*, & *εἶδος*, *species*.

ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, milium; (2) serpens quidam, qui quasi milii granis conspersus est; (3) adamantis genus; (4) ornamentum vestis; (5) granum ficus.

Κεγχροφόρος, ου, ὁ, ἡ, milii ferax. Ex *κέγχρος*, & *φέρω*, *fero*.

Κεγχρώδης, ους, ὁ, ἡ, milio similis, ad milii magnitudinem vel formam accedens. A *κέγχρος*.

Κεγχρώματα, ων, τὰ, ornamenta in scutorum ambitu grumorum milii instar adspersa; (2) parva foramina in scutorum ambitu, per quæ speculabantur adversarios. Ab mod, *κεγχρέα*, *exempl*, *ων*, *ου*.

Κεδάζω, sive *κεδάω*, pro *σκεδάζω*. "Ος' ἄνακ ῥεῖα κεδάσσει σεφύρας, Il. 5, 88. *Ἀχαιοὶ*, Odyss. 3, 131. *Κεδασθέντες κατὰ νῆας*, Il. 2, 398.

Κεδάω, dissipo; *κεδάσσομαι*, dissipor; etiam perdo, de naufragis, ap. *Arat.* & Sch. *κεδασμήνης*, Nicand.

Κεδασθέντες, nom. pl. a. 2. part. pass. verbi *κεδάζω*.

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, diuturni e debilitatibus affectus, diuturni articulorum colores.

Κεδματώδεα, τὰ, *κεδμασι* similia.

Κεδνὸς, ἡ, όν, dignus, cujus cura habeatur, in pretio ob virtutem habendus; (2) venerandus; (3) prudens; (4) probus, honestus; (5) pudicus; (6) temperans. A *κῆδος*, *cura*.

Κεδρέλαιον, ου, τὸ, oleum cedrinum. Ex *κέδρος*, & *ἔλαιον*.

Κεδρέλατη, ης, ἡ, cedrus altitudine magnitudine æquans. Ex *κέδρος*, & *ἐλάτη*, *abies*.

Κεδρία, ας, ἡ, pix cedrina, resina, lacrima cedri; (2) oleum cedrinum. A *κέδρος*.

Κεδρῖνος, ίνη, ινον, cedrinus, e cedro confectus. Ab eod.

Κεδρινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Κέδριον, ου, τὸ, oleum cedri, cedria.

Κεδρὶς, ίδος, ἡ, fructus cedri, (2) frutex cedro similis. Ab eod.

Κεδρίτης, ου, ὁ, sc. *οἶνος*, cedrites, vinum cedrinum. Ab eod.

ΚΕ'ΔΡΟΣ, ου, ἡ, ὁ, cedrus, arbor odorata; (2) *malo*, fructus cedri.

Κεδρόω, ῶ, f. *ώσω*, cedrino oleo, vel liquore perungo, vel condio. A *κέδρος*.

Κεδρὼν, ῶνος, ὁ, locus, ubi cedri nascuntur. Ab eod.

Κεδρώτος, η, ον, cedratus, cedria unctus. A *κεδρόω*.

ΚΕ'ΔΡΩΣ, ωτος, ἡ, cedrostis, vitis alba.

Κείεται, 3. s. præs. ind. med. *Ion.* pro *κεῖται*, a *κεῖμαι*.

Κείηται, *jaceat*, 3. s. præs. conj. med.

Κειάντες, nom. pl. a. 1. part. act. pro *κεύσαντες*, a *κείω*.

Κειάται, 3. plur. præs. ind. med. *Ion.* pro *κεῖνται*, a *κεῖμαι*.

Κεῖε, *Dor.* pro κεῖν, *fil.*

Κεῖθεν, illuc; pro *ἐκεῖθεν*.

Κεῖθι, illic; pro *ἐκεῖθι*.

ΚΕΙ'ΜΑΙ, f. *κείσομαι*, jaceo; (2) positus sum, situs sum; (3) repositus sum; (4) propositus sum; (5) projectus sum; (6) mortuus sum; (7) sepultus sum; (9) pendeo ex aliquo interfectus; (9) desideo, serior, nil ago; (10) dicitur etiam de rebus alicui deo consecratis. *Κεῖται δὲ ἀπὸ εἴπας*, *parata sunt*, Arist. Conc. 512. *Πάντων αἰ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόμασιν*, *de Illo*, Epigr.

Κείμενον, *jacens*, part. præs. med.

Κειμηλιάρχης, ου, ὁ, qui pretiosæ suppellectili præest, thesaurarius. Ex *κειμήλιον*, & *ἀρχὴ*. Hinc

Κειμηλιάρχιον, ου, τὸ, locus, ubi pretiosa suppellex reponitur.

Κειμηλι-

ΚειμηλιάρχΩ, ὁ, id. quod **κειμηλιάρχης**. **Κειμήλιον**, ου, τὸ, supellex pretiosa, cimelium; (2) supellex quævis; (3) corpus hominis. A **κεῖμαι**. Hinc

ΚειμήλιΟς, qui velut pretiosa supellex reponitur vel repositus est.

Κεῖν, pro **κεῖ ὦν**, vel **κεῖ εἰν**, & *in*.

Κεῖνη, *illic*, illa ratione, pro **ἐκείνη**, sc. **ὁδῷ**.

Κεῖνος, *ille*, *Ionice*, pro **ἐκεῖνος**.

Κεινὸς, vacuus, inanis. Pro **κενός**.

Κείνῳ, *illi*, dat. sing. pro **ἐκείῳ**.

Κεῖος, illa aut one. Pro **ἐκείνος**.

Κειράμεναι, nom. pl. a. 1. part. med. f. g. verbi **κείρω**.

Κεῖρε, *tonde*, 2. sing. præs. imper. act.

Κειρία, ας, ἡ Κειρίαι, fasciæ, cui mortuus involvitur, fasciæ sepulchrales; (2) fasciæ, quibus colligitur infans in cunis, Gl. V. **κειρίαι**, infula. Sunt autem ligamina spondarum. Ἐλθὼν ζωνὴν ἐκ φοινίην ἀπαρτίσας ἐμῆσι, ἣ δισμῶσι τὰς κλίνας, Schol. Aristoph. Av. 815.

Κεῖρις, εως, ἡ, Curic, avis quædam, halcyon alius, alius accipiter; quibusdam scylla. A

Κ Ε Ί Ρ Ω, f. **κερῶ**, tondeo; (2) scindo, abscindo; (3) populor, vasto, dirupo; intransitivum elaudatur voro. aor. 1. **ἔκειρα**. Med. **ἐκειρόμην**, aor. 2. pass. **ἐκάρην**. p. act. **κέκαρκα**. pass. **κέκαρμαι**. part. **κεκαρμένος**, tondens. **Ἐκείρατο τῷδ' κεφαλῷ**, Job. 1. 20. **Πολὺν Ζεὺς ἔστρυχον ἀκόκαμον κερῶμαι**, Eur. Tro. 1184.

Κεῖς, & **εἰ** Dor. pro **κεῖ εἰς**.

Κεῖσι, illuc. Pro **ἐκεῖσε**.

ΚεῖσΟμαι, fut. 1. ind. med. Dor. pro **κείσομαι**.

Κεῖσθαι, *locare*, præs. inf. med. verbi **κεῖμαι**.

Κειτέμαι, f. 1. ind. med. Dor. pro **κείσομαι**.

Κεῖτο, 3. s. imperf. ind. med. Ion. pro **ἔκειτο**.

Κεῖω jacere, f. cubare cupio. A **κεῖμαι**.

Κεκαδήσομαι, f. 2. ind. pass. Ion. & Poet. pro **καδήσομαι**, pro **χαδήσομαι**, a **χάζω**.

Κεκαδρύες, perf. part. pass. Dor. pro **κεκασμένοι**, a **κάζω**.

Κεκάδω, a. 2. ind. act. Ion. pro **ἐχάδον**, a **χάζω**.

Κεκάθηκα, perf. ind. act. v. **καθίζω**.

Κεκάλυμμαι, perf. ind pass. v. **καλύπτω**.

Κέκαμον, a. 2. ind. act. Poet. pro **ἔκαμον**, a **κάμνω**.

Κεκάω, a. 2. conj. act. Ion. pro **κάμω**.

Κεκάρηται, perf. ind. pass. v. **κείρω**.

Κέκασται, *tot ordo*, perf. indic. act.

Κεκαρμένων, gen. plur part. perf. pass. verbi **κείρω**.

Κεκάσθαι, perf. inf. pass. v. **κάζω**, *amo*.

Κεκασμένος, *ornatus*, part. perf. ejusdem.

Κεκασθαι, perf. int. pass. verbi **κάω**.

Κεκαυμένῃ, ηθι, dat. sing. perf. part. pass.

Κεκαφηώς, perf. part. act. Ion. pro **κεκαφηκώς**, a **κάπτω**.

Κεκελάδησα, perf. ind. act. v. **κελαδέω**.

Κέκλιθα, τευ, perf. ind. med. verbi **κλίθω**.

Κέκλυε, *audendi*, perf. ind. med. v. **κλύω**.

Κεκμηρυῖαι, 3. s. perf. ind. pass. v. **κμάομαι**.

Κεκινδυνωμένης, periculosæ. A **κινδυνόω**.

ΚεκλέγΑτο, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro **κεκλεγμένοι**, a **κίγω**.

Κεκλήγξω, f. 1. ind. act. Poet. pro **κλάγξω**, a **κλάζω**, *clamo*.

Κέκλαγχα, *clamavi*, perf. ind. act.

Κεκλαμβόντων, gen. pl. perf. part. pass. pro **κεκλασμένων**, a **κλάζω**, *frango*.

Κέκλεμμαι, perf. ind. pass. pro **κέκλεμμαι**, a **κλέπτω**, *furor*.

Κεκλασμένως, fracte. A **κλάω**.

Κέκλατο, 3. s. pluſq. ind. pass. Ion. pro **ἐκέκλαστο**, a **κλάζω**, *frango*.

ΚεκλεύσΟμαι, 3. s. paullopostf. ind. pass. verbi **κλείω**.

ΚεκλιμμένΟν, perf. part. pass. v. **κλείω**.

Κεκλισμένων, gen. pl. part. pass. verbi **κλείω**, *claudo*.

Κεκλομμένον, perf. part. pass. n. g. v. **κλέπτω**.

Κέκλετο, 2. s. præs. imper. med. Ion. pro **κέκλεσο**, s. **κέκλυθι**, a **κέκλομαι**.

ΚεκλόμΕν, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro **κέκλυνται**, a **κλύω**.

Κέκλημα, perf. ind. med. Ion. pro **κέκλαγμαι**, a **κλάζω**.

Κεκληγότες, nom. pl. præs. part. act. v.

Κεκλήγω, clamo, clango, fremo. **Ὡς οἱ κεκληγότες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρωρεν**, Il. 16, 430. A **κλάζω**.

Κεκλημένος, perf. pass. v. **κλάζω**, *clamo*, Hom. Il. 2, 222.

Κέκληκα, perf. ind. act. *per Syn.* pro **κεκάληκα**, a **καλέω**.

Κεκλημένος, part. perf. ejusd.

Κεκλῆσθαι, *vocatum esse*, perf. ind. pass.

Κεκλήσομαι, 1. s. paullopostf. ind.

Κεκλιμένος, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro **κέκλινται**, a **κλίνω**.

Κεκλιμμένη, *inclinata*, perf. part. pass. f. g.

Κέκλομαι, jubeo, hortor; (2) in ode; (3) voco, adhoco. **Κεκλόμην Γαίησε κῆρ σέλας**, Il. 15, 345. A **κέλομαι**.

Κέκλοφα, perf. ind. med. v. **κλέπτω**.

Κέκλυθι, 2. sing. præs. imper. act. Ion. pro **κλῦθι**, a **κλύω**.

Κέκλυθε, 2. plur. præs. imper. act. Ion. pro **κλῦτε**.

Κεκλυσμένον, perf. part. pass. v. **κλύζω**.

Κεκμακώς, perf. part. act. Dor. & per Syn. pro **κεκμηκώς**, a **κάμνω**.

Κέκμηκα, perf. ind. act. per Syn. pro **κεκάμηκα**.

Κεκμηκότας, cum labore, strumosos.

Κεκμηῶτα, acc. s. Ion. pro **κεκμηκῶτα**, Hom. Il. 6, 261.

Κέκνυσται, perf. ind. pass. v. **νεύω**.

Κεκοίνωμαι, perf. ind. pass. v. **κοινόω**.

Κεκολάφθαι, perf. inf. pass. verbi **κολάζω**.

Κεκοσμασμένας, moderate, frenando & moderando cupiditates luxuriamve. A **κεκοσμασμένος**, part. perf. pass. a **κολάζω**.

Κέκορμαι, perf. ind. pass. verbi **κόπτω**.

κέκονε, perf. ind. med. Poet. pro **ἐκόνησα**, a **κόνις**.

Κεκονιμένων, part. perf. pass. v. **κονιάω**.

Κεκοπιμένοι, *pulverulenti*, *pulvere impleti*, perf. part. pass. Att. pro **κεκοπισμένοι**, a **κοπιάω**.

Κεκόπακα, perf. ind. act. verbi **κοπάζω**.

Κεκόπακα, perf. ind. act. verbi **κοπάω**.

Κεκορεσμένοι, perf. part. pass. v. **κορέννυμι**.

Κεκορημένος, perf. part. pass. verbi **κορέω**.

Κεκοσμάς, perf. part. act. Ion. pro **κεκοσμηκώς**.

Κεκορυθμένοι, *galea armati*, perf. part. pass. *per Syncop.* pro **κεκορυθαμένοι**, a **κορυθάω**.

Κεκοτήατα, *tectum*, acc. s. perf. part. act. Ion. pro **κεκοτηκότα**, a **κοτέω**.

Κεκάσθαι, perf. infin. pass. verbi **κάπτω**.

Κεκράανται, 3. plur. pluſq. ind. pass. Ion. & Poet pro **ἐκέκρατο**, a **κράτος**.

Κεκεχα, perf. ind. act. verbi **κεκάζω**. Hinc

Κέκραγμα, ατ**Ος**, τὸ, clamor, vociferatio.

Κεκραγμός, ου, ὁ, idem & ab eod

Κέκραγα, clamo, vociferor; unde a. 1. **ἐκέκραξα**. Ab eod.

Κέκρακα, *mihi*, perf. inus. act. *per Syn.* pro **κεκέρακα**, a **κεράννυμι**, pro **κεράω**.

Κεκαμαι, perf. ind. pass. v. **κεράννυμι**.

Κεκραμένως, *Attice*, temperate. A **κεκραμένος**, part. perf. pass. a **κεράννυμι**.

Κεκραξοδάμας, α, ὁ, qui vociferatione & clamore aliquem vincit ac domit, valde clamosus. Vocabulum Aristophanicum de Cleone. Ex **κράζω**, & **δαμάω**, *domo*.

Κεκράξομαι, paullopostf. verbi **κράζω**; vel *clamabo*, f. 1. ind. med. v. **κεκάζω**.

Κεκράτηκα, 3. pl. perf. ind. pass. v. **κρατέω**.

Κεκρᾶχα, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro **κεκράγμενοι εἰσι**, a **κράζω**.

Κεκραχθι, 2. s. perf. imper. act. pro **κεκραχε**.

Κεκρηχα, perf. ind. med. pro **κέκραγα**.

Κέκρητο, 3. sing. pluſq. ind. pass. Ion. & per Syncop. pro **ἐκεκράτητο**, a **κεράω**.

Κεκριγότες, *incerte loquentes*, nom. plur. part. perf. med. verbi **κρίζω**, *strido*.

Κεκριμένῳ, acc. sing. perf. part. pass. f. g. verbi **κρίνω**.

Κεκρίφασι, *hœdi*, *edites*, quasi judicium [illegible] sua. A **κεκριμένος**, part. perf. pass. a **κρίνω**.

ΚέκρϘ, *judicatum est*, 3 s. perf. ind. pass. verbi **κρίνω**.

Κεκροταμένοι, perf. part. pass. Dor. pro **κεκρατημένοι**, a **κρατέω**. Hinc

Κεκρουπμένως, *Attice*, sonore, fuscrose, (de oratione)

Κέκρυφα, perf. Indic. med. v. **κρυπτάω**.

Κεκευμμένος, *occultus*, perf. pass. part.

Κεκρυμμένως, occulte, clam, latenter. A **κεκρυμμένος**, part. perf. pass. a **κεύθω**.

ΚεκυφαλοπλόκΟς, ου, ὁ ἡ, ὁ, ἡ, τὸ, reticula qui facit. Ex **κεκρύφαλος**, & **πλέκω**.

Κ Ε Κ Ρ Υ Φ Α Λ Α Ο Σ, ου, ὁ, reticulum; quo mulieres crines revinciunt, vitta, vinculum capillorum; (2) fudarium, (3) vertex quidam animalium ruminantium.

Κεκρϕ**ᾶ**Ϙ, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro **κεκρυμμένοι εἰσι**, a **κεύθω**.

Κέκτημαι, perf. ind. pass. v. **κτάομαι**.

ΚεκτυπΏς, part. perf. pass.

Κεκτῆσθαι, *adquisisse*, *possidere*, perf. inf. pass.

Κεκύθοσι, 3. plur. a. 2. conj. Ion. pro **κεύθωσι**, a **κεύθω**, *occulto*.

Κελαδεινὸς, strepitus, tumultuosus, strepitum & sonum edens; **κελαδεινὴ** dicitur Diana a tumultu & strepitu venatorio. A **κελαδέω**.

Κελαδεῦσι, 3. plur. præs. ind. act. Dor. pro **κελαδέουσι**, a

Κελαδέω, ῶ, f. ήσω, strepo; (2) tumultuor; (2) sono, intono, retono. **Βοὴν, βοὴν σὴν Ἑλλὰς κελάδησε**, Eur. Hel. 376. **Ἃς ἀν Ἀπόλλων κελαδήσῃ**, ibid. 93. **Εὔηχα κελαδεῖσι**, Luc. Ab cod. Hinc

Κελάδημα, ατ**Ος**, τὸ, strepitus; (2) clamor, tumultuatio.

ΚελαδεδρομΟς, ου, cum strepitu, i. e. celeriter currens; *Epith.* Dianæ.

Κελάδειο, *Ion.* pro **κελάδει**, a

Κ Ε Λ Α Δ Ο Σ, ου, ὁ, strepitus; (2) tumultus, clamor; (4) sonus modicus.

Κελάδων, præs. part. act. Ion. pro **κελαδέων**, a **κελαδέω**.

ΚελαινεγΉς, ί**Ος**, ὁ ἡ ὁ, fun[illegible] hastam habens. Ex **κελαινὸς**, & **ἐγχος**.

Κελαινεφής, ές, ὁ ἡ ὁ, nubium obscurator, nubes atras reddens, vel cogens; (2) nubes atras habens. Ex **κελαινὸς**, & **νέφος**.

Κελαινίω, ῶ, nigreor, sum niger. Hinc **κελαινίσαιν**, pro **κελαινίσειαν**, **κελαινίᾶν**, partic. A **κελαινὸς**.

ΚελαινόβρατΟς, ου, niger, sed de cibo, apud Æschyl. A **βόσκω**.

Κελαινόλωτα κεράσια, Hes. cerasa nigricantis, ut lotus. Ex **κελ.** & **λώτος**.

Κελαινοπάθμιον, cujus adfectus sunt obscuri; tectum, augutum, subdolum, Hes. Ex **κελαινὸς**, & **πάθος**, *affectus*.

Κελαινὸς, ὴ, όν, niger, ater; (2) horrendus; (3) obscurus. A **μέλας**.

Κελαινότης, ητ**Ος**, ἡ, nigredo. A **κελαινός**.

Κελαινοχρὼς, ῶτ**Ος**, ὁ ἡ, ὁ, niger apparens; (2) ater, obscurus. Ex **κελαινὸς**, & **χρώς**.

Κελαινόφρων, ον, subdolus. A **φρήν**.

Κελαινώγεως, ὁ ἡ, niger, obscurus.

Κελαινώτης, *Dor.* pro **κελαινότης**, ητ**Ος**, ἡ, Sophr. **κελαινώτας Σοφος**, animus non palam apparens, sed in tenebris latens, quasique profundus & infidiosus; (2) profunda cogitatio, subdolus, *Ion.* **κελαινοσύνη**. A

Κελαίνω, ν**Ω**, ὁ ἡ ὁ, niger; (2) occultus, subdolus ad pectus. Ex **κελαινὸς**, & **ὤψ**.

Κ Ε Λ Α Ρ Υ Ζ Ω, vel **κελαρίζω**, cum strepitu fluo; (2) murmuro, strepo. **Τὸν αὐτὸν μίασμα Κηφισοῦ μέγα χεύμ' ἐκ πηγῶν κελαρύζῃ**, Dion. Per. 440. Hinc

Κελαρυστὴν, *Dor.* pro **κελαρυζειν**.

Κελαρυστὴς, τοῦ, ἡ, murmur, strepitus.

Κελάρυσμα, ατ**Ος**, τὸ murmur, strepitus aquæ fluentis. Ab eod.

Κελαρυσμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Κέλασσα, 2. f. præf. ind. med. Ion pro **ἐκέλασσαι**, a **κελάσσω**.

Κελάσῃ, ας, ἡ, poculum. A **λαμβάνω**, *sumo*.

ΚΕΛΕΟΣ, ου, ὁ, avis quædam perniciosa, galgulus; (2) est & nomen proprium Heroïs Attici; (3) idem qui ἰσόπους.

Κελείοντες, idem.

Κέλεσθε, 2. pl. præs. imper. med. v. κέλομαι.

Κελεύθεια, De.e, quæ in viis statuebantur ad eas monstrandas, vel ad viatores custodiendos, Hes. A κέλευθος.

Κελεύθιον, viam corpo, ὁδόν, Hes.

Κελευθιστής, οῦ, ὁ, viator. Ab eod.

Κελευθιάω, ῶ, iter facere cupio. Ab eodem

ΚΕΛΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, via, sum terrestris, tum marina, vel aerea, *Plut.* τὰ κέλευθα, *conf.*

Κελεύθουσις, ὁ, dux viam ostendens, submotor.

Κέλευσε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκέλευσε, a κελεύω. Unde

Κέλευμα, τό, jussum.

Κέλευσις, εως, ἡ, jussio, ipsa actio jubendi; (2) imperium.

Κέλευσμα, ατος, τό, jussum, mandatum; (2) hortamentum, quod hortandi causa auditur; (3) hortamen remigum; (4) hortamentum aurigæ; (5) clamor hortatorius. Ab eod.

Κελευσμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, jussum, mandatum.

Κελευστής, οῦ, ὁ, jussor qui jubet, hortator; (2) qui celeusma cinit, celeusta, hortator remigum; (3) proreta, prorae praefectus. Ab eodem. Hinc

Κελευστικός, ἡ, όν, hortandi vim habens.

Κελευστός, ή, όν, jussus, imperatus. A κελεύω.

Κελευτιάω, ῶ, hortor. Hinc κελευτιάων, pro κελευτιῶν, κελευτιάων. Ὡς ἑκὼν κελευτιάων Ταλθύβιος ὄρσεν Ἀχαιούς, Il. 13, 125. Ab eod.

Κελεύω, f. εύσω, jubeo, impero; (2) hortor invito ad aliquid agendum; (3) peto, postulo; (4) permitto; (5) censeo; (6) remiges clamore incito. Ἐκέλευσε τοὺς ὀχῆας, Matt. 15, 35. διὰθύρων ἀλύτοισι, Act. 21, 33. Τὰ χρὴ μὴ κελευσθέντα λέγειν, Eur. Iph. in Tau. 1293. A κελα.

ΚΕΛΗΣ, ητος, ὁ, celes, equus desultorius; (2) desultor, equus desultorius, qui in certamine uno tantum equo vehitur; (3) navigium parvum, quod unis tantum remigio agitur, celox; (4) pudendum muliebre.

Κελήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκελήσατο, a κελέομαι.

Κελήσομαι, *jubebo*, f. 1. ind. med.

Κελητίζω, f. ίσω, celete equo vehor, equum desultorium ago. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἱππεύσι κελητίζων εὖ εἰδὼς, Il. 16, 6–9. A κέλης.

Κελήτιον, ου, τό, parva cel x, Dim. ab eod.

Κελεύμαι, praes. opt. med. v. κέλομαι.

Κέλωτο, 3. pl. imperf. med. *Ion.* pro ἐκέλοντο.

Κελευτης, idem quod κελήτης, *Ion.*

ΚΕΛΛΩ, f. κελῶ, appello, appellor, pervenio in portum; (2) moveo; (3) celeriter curro. ἐν μέσῳ ζάλῃ θοὸς ζέων πρὸς γλῶ τιὼν σκελεσμῷ μολὼν, Soph. Trach. 817.

Κελσαι, *appulsse*, a. 1. inf. verbi κέλλω.

Κελτιστί, *more.* Gallice.

Κέλυφον, ου, τό, putamen. A

Κέλυφος, ους, τό, putamen, cortex. A καλύπτω.

ΚΕΛΩ, usitatius, κέλομαι, jubeo, hortor. Ἦ μὲν Τρῶάς γε κέλευε, Il. 7, 393. Καλεσμένω Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, ib. 9, 513.

Κέλωρ, ορος, Hes. (2) ipse, eviden.e, idem. (3) vox; id. & Etym. A κέλλω.

Κελωρύειν, vociferari, clamare, Hes. A κέλωρ.

ΚΕΜΑΣ, άδος, ὁ, ἡ, dama, hinnulus cervi; (2) species caprae silvestris, Eur. I. T. 176.

Κέμφος, v. κέπφος.

Κεν, vide κε.

Κενάγγεια, ας, ἡ, vasorum vacuitas. Ex κενὸς, & ἀγγεῖον.

Κεναγόρτα, ας, ἡ, vana pia virorum. A

Κεναγόρτης, ου, ὁ, ἡ, viris vacuus; (2) vir vanus ac futilis, Suid. Ex κενὸς, & ἀείρω.

ΚΕΝΑΥΛΑ, ας, ἡ, instrumentum ad fabricandas naves; in Epigramm.

Κενεαγχίειν, habere vasa inania, Hippocr. A

Κενεαγχίη, ης, ἡ, *Ion.* pro κενεαγχία, apud Hipp. vasorum vacuitas & inanitas; (2) inanitas vasorum corporis; (3) fames, inedia.

Κενεαγχιὸς, ὴ, όν, habens vasa vacua; (2) pertinens ad adfectum, quo vasa corporis habentur inania, Lt. A κενεαγχία.

Κενεαγχίως, *Adv.* eorum more, quibus vasa sunt vacua, Id.

Κενεαγορίη, ας, ἡ, vanorum verborum jactatio, vaniloquentia, inanis ferme. Ex κενὸς, & ἀγορά, *conc.*

Κενεαχὴς, ἐς, ὁ, ἡ, vana jactans; (2) superbus. Ex κενὸς, & ἀυχέομαι.

Κενεήλια, ων, τά, mensuræ e.e carnes e cruciatu excidæ. A κενεὸς.

Κενεοβατέω, per inane gradior. Ex κενὸς, & βαίνω.

Κενεὸς, ὴ, όν, vanus, inanis. A κενός.

Κενεοφωνέω, idem quod κενεφωνέω.

Κενεὼν, ῶνος, ὁ, pars corporis inter thoracem & os ilium portinens; (2) venter; (3) spatium vacuum. A κενεὸς.

Κενεωτικὸς, ἡ, όν, morbum equorum circa ilia. Ex κενεὼν, & σπάσις, *tract.*

Κενοτάφιον, ου, τό, vacuum sepulchrum, inane monumentum. Ex κενὸς, & τάφος.

Κενεφάλιον, ου, τό, cerebrum & fatile. Ex κενὸς, & βελὴ, *conjicium.*

Κενεόδοντος, ὁ, dentibus cadens. Ex ὀδὼς.

Κενεοδοξία, ας, vana gloria; (2) inanis gloriæ cupiditas; (3) vana de se opinio. A

Κενεόδοξος, ου, ὁ, ἡ, inanis gloriæ cupidus. Ex κενὸς, & δόξα.

Κενεοπάθεια, ας, ἡ, ardor, libidinem inutilem suscipio. Ex κενὸς, & πάθος.

Κενεολογέω, ῶ, f. ήσω, inaniter loquor, supervacanea dico. Ex κενὸς, & λέγω, *dico.*

Κενεολογία, ας, ἡ, vaniloquium. A κεν.

Κενεολόγος, ου, ὁ, vaniloquus, inaniloquus, Gl. V. Ab eod.

Κενεοπαθέω, ῶ, f. ήσω, vanis ducor adfectibus. A πάθος.

ΚΕΝΟΣ, η, ον, vacuus, inanis, (2) inanis, vacuus. Hinc εἰς κενὸν, frustra.

Κενεοσοφία, ας, ἡ, vana & inanis sapientia. A

Κενεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, vanus & inanibus intentus. Ex κενὸς, & φρὴν, *mens.*

Κενεστάβη, ης, ἡ, inane stadium. A

Κενεστάβης, ου, ὁ, ἡ, vanis & inanibus studens. Ex κενὸς, & στάδιον.

Κενεστικὸς, ἡ, όν, studio inani, frustra.

Κενοτάφιον, ου, τό, inane sepulcrum, tumulum inanem aggero. Ὅν Τεύκαλος πατὴρ ἀμφὶ πύργοις κενοτάφῃ; Eur. Hel. 1681. A τάφος.

Κενοτάφιον, ου, τό, Cenotaphium, hemicranium sed inane de adhuc in ἡ (2) quivis in mis turnulus, (3) fictum, falsum, ficus imago. Ex eadem.

Κενοτὴς, ητος, ἡ, inanitas, (2) vanitas. A κενὸς.

Κενοτομία, ας, ἡ, manuum ex vanarum rerum flatum. Ex κενὸς, & τέμνω.

Κενοφρασία, ας, ἡ, vana mens, inanis opinio A

Κενεφρασὶς, ὁ, ἡ, ἡ, ἡ, vana cogitans, fluctus. Ex κενὸς, & φρὴν, *mens.*

Κενεφωνέω, inaniter emitto voces, Suid.

Κενεφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus; (2) firmo vana & futilis; (3) sermo impurus sive haeret. ος A

Κενεφωνικὸς, ἡ, ὁ, ἡ, inanes voces funditans. Ex κενὸς, & φωνὴ, *vox.*

Κενόω, ῶ, f. ώσω, exinanio, evacuo; (2) deprimo, humilio; (3) inutilem reddo; (4) exhaurio, consumo, omnia in aliquid impendo; (5) corpus a morbis purgo; **κενωθῆς**, evanescere, vanescere, purgari, de corpore a. 1. κενωθείς, exinanitus. Τί δ' ὦ ματαία, πλέον ζῶς κενὸς χέρας; Eurip. Med. 959. Νικᾷ τύραννος δ' ἀδικίας κενούσης, id. Ion. 448. Μυριάδας τε πολλὰς ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν, id. Rhes. 91. Ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, 1 Co. 1, 17. A κενὸς.

Κένσαι, 2. f. a. 1. imper. med. *per Sync.* pro κέντησαι, a verbo κεντέω.

Κένσατε, 3. f. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκέντησε.

Κενταύριος, ία, ιον, Centaureus, ut κενταυρία βοτάνη, herba centaurea. A κένταυρος.

Κενταυρίδης, ου, ὁ, Centauri filius, e Centauro natus, a Centauro genus ducens.

Κενταυρικὸς, ἡ, όν, Centauricus. Ab eod.

Κενταυρικῶς, *Adv.* Centaurorum more; (2) more & ritu agresti ferocique.

Κενταύριον, ου, τό, Centaurium, herba. Dioscor. l. 25. §. 14. c. 3. A κένταυρος. *Angl.* Centory.

Κένταυρος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Κενταυρίσκος, ου, ὁ, parvus Centaurus; (2) rusticus, agrestis, Dim. ab eod.

Κενταυροκτόνος, ου, ὁ, interfector Centaurorum. A κεντ. & κτείνω.

Κενταυρομαχία, ας, ἡ, Centaurorum pugna, (2) pugna immanis qualis Centaurorum erat cum Lapithis. Ex Κένταυρος, & μάχη.

Κενταυροπλήθης, ους, ὁ, ἡ, Centaurorum plenus. Ex κένταυρος, & πλῆθος.

Κένταυρος, ου, ὁ, Centaurus, animal, superne humanum, infra equus; (2) locus quidam, (3) navis quædam. Ex κεντέω, *pungo*, & ταῦρος.

Κεντάω, pulso; κεντᾷ, pungit, Ph.

ΚΕΝΤΕΩ, ῶ, fut. ήσω, pungo, stimulo. Πάντα γ' κεντεῖμεν ἀνδρὶ κάκποιζιμεν βλ.., Adiff. Velp. 1167. Τὸ παρισωτὸν ἐστιν κ, παραλλαγὴ κεντεμῶ ἐστιν ἐπὶ ἀνθρώπου, Ar. Nub. 914.

Κέντημα, ατος, τὸ, aculeus, stimulus, id, quo pungimur, (2) punctio, Ph. κεντήματα, puncta, punctiones. A κεντέω.

Κεντησις, εως, ἡ, punctio, Gl. V.

Κεντητέον, ἡ, ὸν, pungendus, aculeatus; (2) de ulcere. Ab eod.

Κεντητὸς, ἡ, όν, pungens, aculeatus. Ab eod.

Κεντητὸς, ἡ, όν, punctus, punctis distinctus.

Κεντίζω, f. ίσω, pungo. A κεντέω.

Κεντρεῖς, έων, ων, aculeatus. A κέντρον.

Κεντριωτικὸς, ἡ, όν, stimulis agitatus. Ex κέντρον, & ὠτὸς, *aculeus.*

Κεντρίζω, f. ίσω, stimulo, pungo, (2) incito, excito. Ὀξυγκέντρῳ μαστιγῶν ἡμᾶς κεντρίζει, Xen. Ab eod.

Κεντρίνας, ου, ὁ, q. d. aculeatus, genus piscis. A κέντρον.

Κεντρίς, ίδος, ἡ, aculeus, ut scorpii, vel pavonum, & stimulus; (2) locus in equo, qui a calcaribus stimulatur, punctum Plato; (3) genus serpentis. Ab eod.

Κεντροδαλητὸς, ἡ, ὁ, ἡ, f. κεντροδάλητος, qui pungendo noxam adfert. Ex κέντρον, & δαλέω, *torqueo.*

Κεντρομυρσίνη, ης, ἡ, ruscus, myrtus sylvestris, quæ & ἐξυωπυρσίνη, q. d. acuta myrtus, & μυρρὶς σκληρὸς, q. d. spinosa myrtus. A κέντρον, ακαινα, & μυρσίνη, *myrtus.*

Κέντρον, ου, τό, stimulus; (2) calcar, (3) incitamentum; (4) aculeus, spiculum, culpis, acumen; (5) centrum; (6) vitium lignorum s. lapidum; **κέντρα**, cardines cœli. A κεντέω.

Κεντρόπληξ, ηγος, ὁ, ἡ, stimulo seu jaculo feriens, aculeum infigens. Ex κέντρον, & τύπλω, *ferio.*

Κεντρόω, ῶ, f. ώσω, stimulo, spiculo configo; (2) aculeo s. spiculo armo; **κεκεντρωμένος**, aculeatus, p. pass. A κέντρον.

Κεντρωδὴς, ες, aculeos habens.

Κέντρωνες, centones. Ab eod.

Κεντώτος, ἡ, όν, stimulis confixus; (2) aculeis s. spiculis armatus. A κεντρόω.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio. Vox Latina.

Κέντω, f. κέντσω, stimulo; ut hinc fit κέντσαι,

a. 1. inf. apud Homerum. Ἀτὰρ ἐγὼ κέλομαι ὀν ἵππον Κέντορ᾽ ἐμαλλόσας, Il. 23, 337.

Κέντωρ, ορος, ὁ, stimulator, qui pungit; κέντορες ἵππων, agitatores equorum. A κεντέω.

Κένωμα, ατος, τὸ, purgamentum, evacuatio. A κενόω.

Κενὸς, vane. A κενὸς, *vanus*.

Κένωσις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio; (2) derractio humorum e corporibus. Ab eod.

Κενωτικὸς, ἡ, ὸν evacuandi vim habens.

Κέομαι, pro κείμαι, jacco. Ἀτὰρ τοι εἵματ᾽ ἐνὶ μεγάροισι κέονται, Il. 22, 510.

Κέονται, 3. plu. præs. indic. med. *Ion.* vel *Poet.* pro κεῖνται, a κεῖμαι.

ΚΕΠΦΟΣ, ου, ὁ, species avis marinæ leviffimæ, quæ a quovis ventulo facile circumagitur, (2) homo levis, ftolidus. Hinc

Κεπφῶδες, leviter efferri & circumagi in modum τοῦ κέπφου; unde **κεπφωθείς**, a. 1. part. elatus, agitatus, incitatus, Suid. decentus, Hef. κεκεπφωμένος, p. paff. elatæ. Hef.

Κέρα, ας, ἡ, thaphanus agreftis, Theophr. At τὰ κέρα, cornua, & alicubi crines ap. Hom.

Κεραβάτης, ου, ὁ, qui cornuum adminiculo fcandit. Ex κέρας, & βαίνω, *fcando*.

Κεραλάκης, ἴδος, ὁ, qui cornibus trahit, de bove fub jugo. Ex κέρας, & ἕλκω.

Κερασιν, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro κέρασι, a κέρας.

Κεραία, ας, cornu; (2) antenna; (3) virgula inf xa; (4) punctum fupra literam; (5) apex. A κέρας.

Κεκαίζετον, 2. d al imperf. ind. act. verbi

Κεραΐζω, cornibus affligo; (2) vaflo, exfcindo, delco; (3) incurfo, velut inteftis cornibus. Ὄφρ᾽ αὖ κεραΐζῃ κἠ ἄλλας, Il. 2, 561. Θαλάμους κεραΐζομένους, ib. 22, 63. A κέρας.

Κεράννυμι, mifceo; ut hinc fit κέρασα, mifce, Il. 9. v. 203. fed ibi rectius legitur κίρνατε. A κεράω.

Κεραόν, κάλως, funis antennæ cornua retinens. Ex κέρας, & ἰχθύς.

Κέρασε, 3. d. p. aor. imper. act. v.

Κεράσιος, cornicus. A κέρας, *cornu, malus*.

Κεράστης, ου, ὁ, cerafticus, vel ut N. (2) vermis cornu habitans. A κέρας.

Κερατίας, ου, ὁ, cornutus, Hef. (2) vaftator, populator; (3) species serpentis. Ab eod.

Κερατίδες, ἴδων, αἱ, cornuta. A κεράτης.

Κεράτιον, ου, τὸ, lignum Græcum. Ab eod.

ΚΕΡΑΜΒΗΛΟΝ, κέραμβον, ου, τὸ, & **κεράμβυξ, υκος**, baculus, feraabro fimilis, qui fecum arbori circumligata cuticem abigit, Hef.

Κεραμεῖος, εία, εῖον, fictilis, figulinus. A κέραμος.

Κεραμεὶ, dat. f. pro κεραμίδι, a κεραμίς.

Κέραμεος, ος, ὁ, ἡ, τὸ, τέχνη, ars figularis, figlina. A κεραμεύς.

Κεραμικὸς, Dor. erat Athenis ita dictus.

Κέραμεον, ου, τὸ, figuli officina, figlina.

Κεραμεύς, εία, εῦν, figulinus. A κέραμος.

Κεραμεύω, ω, Dor. κεραμέω, idem.

Κεραμεὺς, ἴδος, ὁ, figulus.

Κεραμευτικὸς, ἡ, ὸν, ad figulum pertinens. Hinc ἡ κεραμευτικὴ, sc. τέχνη, ars figularis. A

Κεράννυμι, f. άσω, fingo, fictilem exerceo. Κεκέραστο κύτος, ἤτοι κεκέραμεύτο ἢ κέκτυπτο ἢ πλάστο, Arift. Av. 1544. Τὰ τειχέα κεκεραμένα, id Cone. 733 A κέραμος.

Κεραμίδιον, ου, τὸ, tegulæ genus. Κεραμίδιον ἐμφανὲς τοῖχος, Arift. A

Κεραμίς, ἴδος, ἡ, fictilis, figularis, figulinus. A κέραμος.

Κέραμος, ου, τὸ, vas fictile; (2) amphora, urceus; (3) dolium. Ab eod.

Κεραμοῦν, ᾶ, οῦν, fictilis, ficalinus. Ab eod

Κέραμος, ίδος, ἡ, vas fictile, tefta; (2) tegula; (3) dolium; (4) genus terræ. Ab eodem.

Κεραμώνιον, ου, τὸ, figulus, tegularius, Gloff. Vet. Ex κέραμος, & ποιέω.

Κεραμοπλάθιον, ου, τὸ, locus, ubi fictilia parantur. A

Κεραμοπλάθος, fictilia, tegulas vendo. Ex κέραμος, & πωλέω.

Κεραμοπώλης, ου, ὁ, fictilium venditor.

ΚΕΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, terra figularis, five e qua fictilia fiunt; (2) vas fictile; (3) tefta; (4) tegula; (5) omne inftrumentum menfarium, argenteum, aureum, fictile, & ex quacunque demum materia conftans; (6) carcer. Hinc

Κεραμὸς, ἡ, ὸν, teftaceus.

ΚΕΡΑΝΝΥΜΙ, vel **κεράννυω**, vel **κεράω**, ῶ, f. άσω, mifceo; (2) infundo; (3) mifceo, immifceo, fc. aquam vino; (4) tempero; **κρᾶσαι**, aor. 1. act. & **κρᾶσθαι**, a. 1. med. mifcere, temperare; p. paff. part. **κεκρασμένος**, & ufitatius **κεκραμένος**, mifcus; aor. 1. paff. part. **κρασθεὶς**, mifcus. Κλαυσόμενον τὸν θάνατον τῇ δικαιοσύνῃ, ὅτῳ τὸν σκηλὸν. Οἶνος ᾧ κύλικος, ἴσον ἴσῳ **κεκραμένος**, Arift. Plut. 1132. Φύσει πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν τὸ **κεκραμένον** τὸ ἦθος, Plut.

Κέρκε, ακος, ὁ, arcus; (2) pilus; (3) pudendum. A κέρας.

Κερκεόξοος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, cornuum politor, ex quibus arcus conficiuntur, Gl. V. **κερκεόξοος**, cornarius. Ex κέρας, & ξέω, *polio*.

Κερκὸς, cornutus; (2) corneus. A κέρας.

ΚΕΡΑΣ, ατος, τὸ, cornu; (2) potentia; (3) tibia vel poculum e cornu factum; (4) arcus; (5) cornu, pars exercitus; (6) extremitas altera uteri; (7) fluminis oftium, feu ramus; (8) fophifma & captiofæ argutiæ; (9) cincinnus & plexus ad cornu formam factus; (10) antenna.

Κέρσε, dδος, ἡ, cornura. A κέρας.

Κερσοζόλος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, ut κερσοζόλον σπέρμα, femen, quod cornu contigent, feu in cornu incidit. Metapherice **κερσοζόλος**, durus, conftumax, intractabilis; (2) præliactus. Ex κέρας, & βάλλω.

Κέρσωσα, ας, ἡ, id m quod **κέρασος**.

Κέρασος, ε. ος, cerafum, fructus arboris cerafi. A **κέρασος**.

Κέρασμα, ατος, τὸ, mixtura. A κεράννυμι.

ΚΕΡΑΣΟΣ, ου, ἡ, cerafus, arbor.

Κεράστης, ου, ὁ, cerafte, vermiculus ficus infeftans; (2) ferpentis genus; (3) cervus, quum perfecta cornua habet. A κέρας.

Κερασφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, corniger, cornutus. Ex κέρας, & φέρω.

Κεράσχελος, fabæ cornuum modo incurva habentes. Hef. Ex κέρας, & χεῖλος, *labium*.

Κέρσω, fut. 1. ind. act. verbi κράνυμι, pro κεράω, *mifceo*.

Κερατάλης, ου, ὁ, cornicen, qui cornu canit. Ex κέρας, & αὐλὸς, *tibia*.

Κερατέα, ας, ἡ, ubiquiftuum. A κέρας.

Κερατίας, ου, ὁ, cornutus; (2) cornu fpeciem habens. Ab eod.

Κερατίζω, fut. ίσω, cornu peto, cornu ferio, incito. Ab eod.

Κερατίζω, ων, ωνος, cornicen, e cornu factus. Hinc κερατίνη, ης, *Lucina*. Ab eod.

Κερατίον, ου, τὸ, corniculum; (2) filiqua. Dim. a κέρας.

Κερατιῶμεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. *Att.* pro κερατιοῦμεν, a κερατίζω.

Κερατιστὴς, ου, ὁ, qui cornu ferit. A κερατίζω.

Κερατίτης, ου, ὁ, cornutus, cornicelatus. Fem. κερατῖτις, cornicelata. A κέρας.

Κερατοειλύφων, ωνος, ὁ, ἡ, ὠν, qui cornua fcalpit. Ex κέρας, & ἐλύφω.

Κερατοειδὴς, ἴδος, ὁ, corneus, cornu fimilis.

Κερατοτοιὸς, οῦ, ὁ, opifex cornuum, nempe ex quibus arcus conficiuntur, Gl. V. **κερατοτοιὸς**, cornificus.

Κερατοπους, οδος, ὁ, cornipes, Gl. V.

Κερατοτρέχης, ὁ, ἡ, ὴς, qui aliquid e cornu confiv. Ex κέρας, & θρέχω.

Κερατοφορέω, ῶ, fut. ήσω, cornua gero, fum corniger. A

Κερατοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὸν corniger. Ex κέρας, & φέρω.

Κερατοχρὼς, corpus habens. A χρὼς.

Κεράτωμα, ατος, cornuum. Ab id.

Κερατώνιος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, cornu referens. Ex κέρας, & φωνὴ, vox.

Κερατώδης, ους, ὁ, ἡ, ὲς, cornu limilans, cornutus, cerniger. Ab eod.

Κερατὼν, ῶνος, ὁ, ara (in infula Delo e cornibus conftructa. Ab eod.

Κεράτων, gen. pl. a κέρας, ατος.

Κεραύλης, ου, ὁ, cornicen. Ab αὐλὸς.

Κεραύνειος, ὁ, ἡ, ὸν, fulmineus. A κεραυνὸς.

Κεραυνίας, ου, ὁ, fulmine ictus, Hef. Ab eod.

Κεραύνιος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, idem quod κεραύνειος.

Κεραυνοβλήμενος, fulmine percutior, part. aor. 1. paff. κεραυνοβληθεὶς. Hinc

Κεραυνοβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, ὴν, fulmine ictus.

Κεραυνοβλήτος, ὁ, ἡ, ὸν, attonitus, Gl. V.

Κεραυνοβολία, fulmino, fulmine peto.

Κεραυνοβολία, ας, ἡ, fulminis jaculatio.

Κεραυνοβόλιον, τὸ, bidental, fulgor, Gl. V.

Κεραυνοβόλος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, fulminis jaculator.

Κεραυνοβολος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, fulmine ictus.

Κεραυνοβρόντης, ου, ὁ, *Epith.* Jovis tonantis & fulminantis.

ΚΕΡΑΥΝΟΣ, οῦ, ὁ, fulmen.

Κεραυνοσκοπεῖον, ου, τὸ, locus in æthera, e quo fulmina mittebant. Ex κεραυνὸς, & σκοπέω.

Κεραυνοσκοπία, ἡ, haruſpicina.

Κεραυνοφανὴς, ἴδος, ὁ, ἡ, ὲς, in modum fulminis corruſcans. Ex κεραυνὸς, & φαίνω.

Κεραυνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, fulmen gerens.

Κεραυνόω, ῶ, f. ώσω, fulmino, fulmine percutio; **κεραυνωθεὶς**, a. 1. paff. fulmine percuſſus, de cœlo tactus. Φλὸξ ἢ κεραυνωθέντος ἀπέσβετο τοῖο ἀνακτος, Hefiod. Θεογ. 850. A κεραυνὸς.

Κεραυνωθέντος, gen. ſing. aor. 1. part. paff. v. κεραυνόω.

Κεραύνωσις, εως, ἡ, fulminatio, percuſſio fulmine. A κεραυνόω.

Κερδὼ, vide κερδύνομαι.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ, ου, ὁ, Cerberus, canis infernalis fictitius.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio, quæſturam facio; (2) *durum & in partem deteriorem* ut ἐπιδὲς κερδαίνειν. f. 1. κερδανῶ, ac 1. ἐπέρδανα. Aliud f. 1. a κερδέω, κερδέσω, & κερδήσω, a. 1. ἐπέρδεσα, p. κεκέρδηκα. Ἐκέρδησας ἀδελφὸν ἐμὸν, Matt. 18, 15. κερδανθήσονται, 1. Pet. 3. 1. A κέρδος.

Κερδαλέη, ῆς, *contr.* ῆ, ῆς, pellis vulpina. A κερδαλὴ, *vulpes*.

Κερδαλέος, λέη, λέον, lucrofus, quæſtuofus; (2) aſtutus; (3) utilis. A κέρδος, vel κερδὼ.

Κερδαλεότης, ητος, ἡ, aſtutia, verſutia, prudentia. A κερδαλέος.

Κερδολέοερον, ου, ὁ, ἡ, ὸν, vulpina mente præditus. Ex κερδαλέος, & φρὴν.

Κερδολίας, ου, ὁ, ἡ, ὸν, lucrofe, cum lucro, utiliter.

Κερδόλη, ης, ἡ, vulpes, Hef. A κερδὼ.

Κερδήνιμεν, 1. pl. f. 1. ind. act. *Ion.* pro κερδανοῦμεν, a κερδαίνω.

Κερδῶον, ου, τὸ, lucellum, Gl. V. A κέρδος.

Κερδέω, ῶ, f. ήσω, meo tempore lucror.

Κερδέω, ῶ, f. ήσω, lucrum facio. Verbum κερδάσκω, hinc fimile, f. 1. κερδέσω, & inde accendetur. Ἐκ φωτιὰν μείσεα ἐκέρδησαν, Herodot. Ὅκως φρὴν νηπίη κερδέσκοι ἢ κλαμὸν χαρίη, Soph. Trach. 1093.

Κερδῶσαι, a. 1 inf. act. v. κερδαίνω.

Κερδήσεις, lucrofus, Gl. V. A κέρδος.

Κερδοσαίης, lucri gratia exercet ducc.

ΚΕΡΔΟΣ, ους, τὸ, lucrum, quæſtus, emolumentum, compendium, commodum, utilitas; (2) aſtutia, verſutia, dolus. Hinc ἐπιφιλοκερδὴς ὁ, ἡ, ἐς, lucrofior, utilior, lucrofius, utilius; & ἐπιφιλοκερδέστατος, utiliſſimus, lucroſiſſimus.

Κερδοσύνη, ἡ, aſtutia, verſutia, dolus. A κερδὼ.

Κερδώιον, ου, τὸ, lucellum, quæſticulus, Gl. V. Dim. a κέρδος.

Κερδὼν, ῶνος, ὁ, ἡ, ὼν, lucrus. Ab eod.

Κερδώος, lucrifer, lucrofus; (2) qui lucris præeſt; (3) mercator. Epith. Mercurii. A κέρδος, vel κερδὼ.

Κέρα, nom. pl. *Ion.* pro **κέρατα**, a **κέρας**.
Κεραλκὴς, *Partic.* pro **κερκαλκὴς**, cornibus valens, cornibus fretus. Ab **ἀλκὴ**.
Κερβείς, *τοπῆς*, a. 1. part. paſſ. verbi **κείρω**.
Κερβεύς, έως, ὁ, avicula quædam parva.
Κερκίδιον, ου, τό, radiolus, Dem. A **κερκίς**.
Κερκιδοπλοϊκὴ, ῆς, ἡ, *sc.* τέχνη, ars conficiendi radios textorios. A
Κερκιδοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, qui radios textorios conficit. Ex **κερκὶς**, & **ποιέω**.
Κερκίζω, fut. **ίσω**, radio d'rimino fila inter texendum; (2) concutio. A **κερκὶς**.
ΚΕΡΚΙΣ, ίδος, ἡ, radius textorius, pecten; (2) tudicula, qua aliquid agitatur inter coquendum; (3) os majus, quod tibiam fert; (4) ſummum pini & populi cacumen; (5) plectrum; (6) radius mathematicus.
Κερκοπίθηκὸς, ου, ὁ, cercopithecus, ſimia caudata. Ex **κέρκος**, & **πίθηκος**.
ΚΕΡΚΟΣ, ου, ἡ, cauda; (2) anſa poculi; (3) cauda virilis.
Κερκουρος, vel **κερκοῦρος**, ου, ὁ, genus navigii longioris, al. brevioris, *lat.* cercurus, navigium celerius, ad perſequendum aptum; (2) ſpecies piſcis. Ex **κέρκος**, & **οὐρὰ**, *cauda*.
Κερκοφόρος, ὁ ἡ, ὁ, caudatus, qui caudam gerit. A **κέρκος**, & **φέρω**.
Κερκυρα, ας, ἡ, Corcyra, *inſula*.
Κερκυραϊκὸς, ἀία, ἀῖον, Corcyraeus, ut **Κερκυραϊα μάστιξ**, prov. de magno & egregio flagello. A **Κερκυρα**.
Κερκω, pecto, pulſo, reſonare facio. Pro **κείρω**.
Κερκώπιον, ου, ὁ ἡ, ὁ, veſtimentum, indumentum, veteratorium. A **κέρκη**.
Κερκώπη, ης, ἡ, cicada quædam parva, vel animalculum ſimile cicadæ.
Κερκωπίζω, cercopem ago, i. e. veteratorem; laſcivio; adulor; ſubſanno. A **κέρκη**.
Κέρκωψ, ωπος, ὁ, caudatus, verſutus; (2) fera ingentem caudam habens; (3) homo verſutus & fraudulentus. A **κέρκος**.
Κέρμα, ατος, τὸ, fruſtum ex metallo minutulum, minutiæ æris, nummulus, æs, pecunia. A **κείρω**.
Κερματίον, ου, τὸ, nummulus, fruſtum, Dim.
Κερματίζω, fut. **ίσω**, in minutos nummulos commineo; (2) in minuta ſcindo, comminuo. A **κέρμα**. Hinc
Κερματιστὴς, οῦ, ὁ, qui minutias æris cudit, qui minutis nummis aurum vel argentum commutat, nummularius.
ΚΕΡΝΟΣ, ου, ὁ, vel **εως**, τὸ, vel **κέρνον**, ου, τὸ, vas fictile, quod omnis generis fructibus ſacrificatum Dis offerebatur, crater myſticus; (2) genus ſaltationis.
Κερνοφόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, i. craterem myſticum ferens. Ex **κέρνος**, & **φέρω**. Hinc
Κερνοφορία, illum geſtu in orgiis.
Κερωδεκέρως, ω, ὁ, qui ſuper cornua praditus, i. e. cornes pedes habens. Epitheton Panis. Ex **κέρας**, & **βαίνω**.
Κερόδετος, digitis & compactis cornibus conſtans, ut arcus. Ex **κέρας**, & **δέω**, *ligo*.
Κερωειδὴς, ἴος, ὁ ἡ, ὁ, cornu ſimilis. Ex **κέρας**, & **εἶδος**.
Κερωεὶς, ἐουσα, ὀεν, cornutus; (2) capillos habens in plexos & intortos. A **κέρας**.
Κερωίζ, ακος, ὁ, antennæ extremitas, antennæ cornu. Ex **κέρας**, & **οἰαξ**, *temo*.
Κερωπλάστης, ου, ὁ, comæ ornandæ artifex, Pollux. Ex **κέρας**, & **πλάσσω**.
Κερόστρωτος, ου, ὁ ἡ, ὁ, cornibus ſeu cornels laminis ſtratus; cervicinum opus, tamentis & teſtellis cornuum pictorum variis coloribus & vermiculatim ligno inſertorum, compoſitum. Ex **κέρας**, & **στρώννυμι**.
Κερυλλὶς, ίδος, ἡ, quæ cornibus trahitur. A
Κερυλλὸς, ὴ, ὸν, cornibus trahens, **κερυλλοὶ ἕλκες**, cornibus aratrum trahentes, Heſ. **κερυλλὸς κάλως**, funis quo antenna trahitur, Heſ **κερυλκὸς**, Apollo, quaſi cornuum arcum trahens. Ex **κέρας**, & **ἕλκω**.
Κερατίης, ου, ὁ, ſuperbus, elatus, ferox, ut taurus cornua efferens. A **κέρας**.

Κερατίδιον, ου, cornua tollo, cornua ſumo, Metaph. ſuperbio. Ariſtoph. **κεκερατίκε** pro **κὴ ἐκερατίκει**, imp. Ind. 2. ſing. & cornua ſumebas, ſuperbiebas, Eq. 1340.
Κερηχὶς, ίδος, ἡ, cornigera, cornua habens; **αἶγες κερηχίδας**, Theocr. 5. 143.
Κερῶχος, ου, ὁ ἡ, ἡ, cornua habens, corniger, cornutus; (2) **κερῶχος κάλως**, Ceruchus, funis antennam, ſeu antennæ cornu tenens. Ex **κέρας**, & **ἔχω**.
Κερῶντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro **ἐκείροντο**, a **κείρω**.
Κέρσαι, *tondere*, a. 1. inf. act. v. **κείρω**.
Κέρσε, *totondit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Κερτομέω, ῶ, f. ήσω, convicior. **Πότερα δὴ κερτομέων λέγεις τάδε**; Soph. Phil. 1223. **Ἴσως ἐκερτόμησε κἀμέ, κἠ σέ τις**, Eur. Iph. in Au. 862. A **κέρτομος**. Hinc
Κερτόμησις, εως, ἡ, irriſio, ludibrium.
Κερτομία, ας, ἡ, maledictum, maledicentia. A **κέρτομος**.
Κέρτομος, ου, ὁ, maledicus, irriſor. Ab eod.
Κερτομίοισι, dat. plur. *Ion.* pro **κερτομίοις**. A
Κερτομίς, ου, ὁ, v. ſeq.
Κερτομὼ, οῦς, ὁ ἡ, ἡ, cor alicui ſcindens, convitiator vel convitiatrix; (2) cavillatorius, jocularis. Ex **κέαρ**, *cor*, & **τέμνω**.
Κερχαλέος, έα, έον, qui ita exaſperatus rauceſcit tonitrum edit; (2) aridus, hiccus, Hipp. A **κέρχω**.
Κερχάω, ῶ, raucum crepitumque ſono, id.
Κερχναλέος, Hipp. id. quod **κερχαλέος**.
Κερχνασμὸς, ὁ, raucedo, Gal. Lex. Hipp. A
Κερχνάω, ῶ, idem quod **κερχάω**.
Κέρχνη, ης, ἡ, pulex minor, (2) auris piſcis; (3) avis quædam; (4) quæ eſt melleo colore. A **κέρχω**. Hinc
Κερχνὶς, ίδος, ἡ, avis quædam, ſtridula, vel etiam ſtrix.
Κέρχνος, ου, ὁ, aſperitas gutturis quaſi mala glandis conſimilis; (2) murmur; (3) ſonus, qui editur e ſenſu aſperitatis in arteria, aut phlegmatis in pulmone; (4) pulvis in oblongis argentatus, ſeu argenti rudimus; (5) *Aegr.* ficus; (6) aſper. A **κέρχω**. Hinc
Κερχνόω, ῶ, pecto, ſeu grano ſimili; (2) calo.
Κέρχνη, idem quod **τέρμα**.
Κερχναδὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, qui ſpirum quid rauceſcunque ſonat; (2) qui tale quid ſonare facit. Ab eod.
Κέρχνωμα, ατος, τὸ, aſperitas; (2) calatura. A **κερχνόω**.
Κερχνώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, ſignis aſper, crebrus.
ΚΕΡΧΩ, exaſpero; **κέρχε**, exaſperet, & quid mitat ut vocem ſeu ſonum raucedam rauceſcat & crepitum.
Κερχνάδης, εος, ὁ ἡ, ἡ, ita exaſperatur, ut ſonum raucum edat. A **κέρχω**.
Κερῶ, *tondebo*, f. 1. ind. act. v. **κείρω**.
Κερῶδος, ὁ, ὁ, cornicen, Gl. V. Ex **ὠδὴ**.
Κέσκετο, 3. ſ. imp. ind. med. *Ion.* pro **ἐκείτο**, a **κείμαι**.
Κεστὸς, ἱμὰς, ceſtus, cingulum Veneris illecebrum, compactus. A **κεστὸς**, *pungo*.
ΚΕΣΣΥΡΑ, ης, ἡ, mullus; (2) piſcis ſpecies, (3) genus teli multum, ſudes.
Κεστρεύς, ὁ, piſcis ſpecies alia, quam **κέστρος**. A **κέστρον**.
Κεστρεὺς, mugil, piſcis. Ab eod. Hinc
Κεστρεύω, *pro lumine ore trahe*, Heſ.
Κεστρῖνος, ου, ὁ, Dim. a ſeq.
Κεστρῖτις, ιδος, ἡ, idem quod **κεστρεύς**.
Κεστίτης, ου, ὁ, ſc. **οἶνος**, vinum e ceſtro. A
ΚΕΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, ceſtrum, betonica, herba.
Κέστρος, ου, ὁ, teli genus, tragula, Soſd.
Κεστροσφενδόνη, ης, ἡ, tragula. Ex **κέστρος** vel **κέστρος**, & **ζώννυμι**, *funda*.
Κεστροτὸν ξύλον, lignum mucro acuminatum. Apud Heſ. A **κέστρος**.
Κεύθω, occulo, celo, &c. **Οὐ μὴν γὲ φιλέοντά γ' ἐκεύθανεν**, Il. γ. 453. A **κεύθω**.
Κεῦθι, acc. pl. *contr.* pro **κεύθεα**, a **κεύθος**.
Κεύθῃς, 2. ſ. præſ. conj. act. v. **κεύθω**.
Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, locus, qui aliquem occulit ſive in quo aliquis latet, latebra, latibulum. A **κεύθω**.
Κεύθμων, ωνος, ὁ, idem; (2) penetrale, receſſus, abditus locus; (3) latibulum, ſeu luſtrum feræ; (4) orcus. Ab eod.
Κεύθος, εος, τὸ, idem & ab eod. occurrit in pl. **κεύθεα**, **κεύθεσι**.
ΚΕΥΘΩ, f. **κεύσω**, occulo ſeu occulto, abſcondo; **κέκευθε**, p. med. in ſign. præſ. celat, occultat. **Οὔτε ζῶ κεύσω**, Dion. Hal. 270. **Οὐ γὰρ ἐσθ' ὁπωτιοῦν ἐγκημα χῷδν κέκευθε πωλικὸν**, Eur. Rhes. 620. **Ἐδρα ἡ κεύθμων χρυσὸς κλίνη**, Epigr.
Κεφαλαία, ας, ἡ, inveteratus & ægre cedens capitis dolor. A **κεφαλή**.
Κεφάλαιον, ου, τὸ, caput, capitulum; (2) quod ſummum & præcipuum eſt; (3) vertex, cacumen; (4) caput, unde fructus & reditus manat, ſumma pecuniæ ſors; (5) pars libri. Adjective aut per oppoſitionem ap. Ariſtoph. **κεφάλαια ῥήματα**, grandi & gravi verbo. **Ὡς ἐν κεφαλαίῳ φάναι**, ut ſummatim dicam. Hinc
Κεφαλαίω, ſummatim & capitulatim attingo, in capita & ſummas redigo; (2) in caput vulnero. **Κἀκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν**, Matt. 12, 4.
Κεφαλαιώδης, εος, ὁ ἡ, ἡ, ſummarius.
Κεφαλαιώδως, *Adv.* ſummatim.
Κεφάλαιωμα, ατος, τὸ, quod in ſummam ſubductum eſt, (2) ſummæ pars. A **κεφαλαίον**.
Κεφαλαλγία, ας, ἡ, f. **ήσω**, caput dolco, capitis dolore laboro. A
Κεφαλαλγὴς, ές, ὁ ἡ, ὁ, caput dolens, aut caput dolet; (2) dolorem capitis adiciens, vel excitans. Ex **κεφαλὴ**, & **ἀλγέω**.
Κεφαλαλγία, ας, ἡ, dolor capitis.
Κεφαλαλγικὸς, ὴ, ὸν, idem quod **κεφαλαλγὴς**.
Κεφαλαλγὼς, ὼς, ὸς, idem & ab eod.
ΚΕΦΑΛΗ, ῆς, ἡ, caput; (2) homo; (3) extremum eſt, craſſus illud intorquendum, (4) ſummum & cerebrum; (5) princeps, qui primas tenet, (6) in aliqua re præpotens.
Κεφαλογρίτης, ου, *Dor.* **κεφαλογρίτας**. Sic a Cratino apud Plut. dictus Proteus, qui erat obliquioris capitis, alluſione facta ad Homericum Jovis Epith. **κεκλιμένος**, quaſi caput extollens. Ex **κεφαλὴ**, & **γρύτης**.
Κεφαλικὸς, ὴ, ὸν, capitalis, ad caput pertinens. A **κεφαλὴ**.
Κεφαλικῶς, *Adv.* capitaliter.
Κεφαλὶνη, ης, ἡ, pars linguæ proxima fauci-bus, alias **γλῶσσα**, guttus, quia ibi præcipue fontitur, celi.
Κεφαλίς, ίδος, ἡ, Cephalinis, piſcis. A **κεφαλὴ**.
Κεφάλιον, ου, τὸ, caput, capitulum; (2) caput. Dim.
Κεφαλὸς, ὴ, ὸν, capitatus, figuratum caput pilei; (2) capitulatus; (3) volumen, liber. Ab eod.
Κεφαλισμὸς, ὁ, ſc. **ἀριθμὸς**, ſimplicium numerorum ubique ad decem multiplicatio, vulgo abacus Pythagoricus. Ab eod.
Κεφαλίτης, ου, ὁ, ſc. **λίθος**, lapis angularis.
Κεφαλόβαρις, ιδος, ὁ ἡ, ἡ, cujus caput grave & ponderoſum eſt. Ex **κεφαλὴ**, & **βαρέω**.
Κεφαλοδέσμιον, ου, τὸ, capitis ligamentum, frontale; ſtrophium, Gl. V. A
Κεφαλοδεσμὸς, ὁ, ὁ, idem. Ex **κεφαλὴ**, & **δεσμὸς**.
Κεφαλεῖδὴς, ἴος, ὁ ἡ, ἡ, caput ſigniram ſive ſpeciem referens. Ex **κεφαλὴ**, & **εἶδος**.
Κεφαλοθλασὴς, ὴς, ὸς, ὁ ἡ, ἡ, caput contuſum habens. Hinc **τὰ κεφαλοθλασῆ**, contuſiones capitis. Ex **κεφαλὴ**, & **θλάω**, *vnido*.
Κεφαλοκόπης, ου, ὁ, caput pultans, ferions. Ex **κεφαλὴ**, & **κόπτω**, *pulſo*.
Κεφαλορριζὴς, ὴς, ὸς, ὁ ἡ, ἡ, radicem habens capitatam. Ex **κεφαλὴ**, & **ῥίζα**, *radix*.
Κέφαλος, ου, ὁ, cephalus, piſcis, mugil, Gl. V. **κέφαλος**, **ἰχθὺς**, capito, mugilis. A **κεφαλὴ**.
Κεφαλοτομία, caput amputo. Ex **τέμνω**.
Κεφαλωδὴς, ὴς, ὸς, ὁ ἡ, ἡ, caput imitans, ſ. referens;

referens; (2) in caput extuberans. A κεφαλή.

Κεφαλωτός, ή, όν, caput habens, capitatus; ut πράσον κεφαλωτον, porrum capitatum.

Κέχαδε, perf. ind. med. v. χάζω.

Κεχάδοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐχάδοντο.

Κεχανδότα, acc. ſ. perf. part. med. *Poët.* pro κεχαδότα.

Κέχαρα, perf. ind. med. verbi χαίρω.

Κεχαραγμένος, *inſculptus*, perf. part. paſſ. v. χαράσσω.

Κεχάρηκα, *gaviſus ſum*, perf. ind. act. verbi χαίρω pro χαίρω.

Κεχαρηότα, *gaviſum*, acc. maſc. perf. part. act. *Ion.* pro κεχαρηκότα.

Κεχάρητο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκεχάρητο.

Κεχαρισμένος, *beneficio adfectus, cariſſimus*, perf. part. paſſ. verbi χαρίζομαι.

Κεχαρισμένως, *Adv.* grate, accepte, jucunde, ad gratiam. A κεχαρισμένος, part. paſſ. perf. a χαρίζομαι.

Κεχαριτωμένως, idem, a χαριτόω.

Κεχάρισαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Κεχάρισντο, 3. plur. a. 2. opt. med. *Ion.* pro χάροιντο, a χαίρω.

Κεχήνασι, 3. plur. perfect. ind. paſſ. verbi χασκαίνω.

Κέχηνα, perf. ind. med. *Att.* pro κέχανα, a χαίνω, *hio.*

Κεχηνότως, *Adv.* ore hiante. A κεχηνώς.

Κέχηδα, perf. ind. med. verbi χλάζω.

Κεχήλαδε, *quis jubilavit*, a. 2. part. act.

Κεχλίκυια, perf. ind. act. v. χλιαίνω.

Κεχλιδώς, perf. part. med. v. χλιδάω.

Κεχολαμμένος, perf. part. paſſ. v. χολόω.

Κεχολωσαι, 2. ſing. paullopoſtf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεχολόσαι.

Κεχολόσαι, 3. ſing. paullopoſtf. ejuſd.

Κεχολάδαι, *iratum eſſe*, perf. ind. paſſ.

Κεχρηκα, perf. ind. act. verbi κίχρημι.

Κέχρημαι, perf. ind. paſſ. v. χράομαι.

Κεχοτο, *moerebat*, 3. ſing. paullopoſtf.

Κέχυθε, 2. plur. perf. ind. paſſ.

Κέχρισμαι, perf. ind. paſſ. verbi χρίω.

Κέχυμαι, *effuſus ſum*, perfect. ind. paſſ. v. χέω.

Κεχυτο, 3. ſing. pluſq. indic. paſſ. *Ion.* pro κέχυτο.

Κεχωρίκεσαν, 3. plur. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐκεχωρίκεσαν, a χωρίω.

Κεχωρίδαται, 3. pl. perf. ind paſſ. *Ion.* pro κεχωρισμένοι εἰσι, a χωρίζω.

Κεχωρισμένος, *ſeparatus*, perf. part. paſſ.

ΚΗ Ω, jaceo, thema inuſitatum. Hinc κέομαι, κέαται, apud Hom. jacent. Et κέσκετο, Odyſſ. 21, 41. jacebat. imperf. quod formatur a f. 1. κέσω, inuſ. κέσκω, inuſ. ἐκέσκον, inuſ. ἐκεσκέμην, ἐκέσκετο. Hinc ἐκ κεκης, decubitario.

ΚΕΊΩ, findo; th. ma inuſ. Hinc κείω, findo, Hom. κεισι, findens.

ΚΗ Ω, imo; thema inuſ. Hinc a. 1. verbi κεῖαι, uro, ἔκεια, pro ἔκηα, ἔκαυσα, part. κείαντες, pro κήαντες, καύσαντες, κείομεν, pro κήομεν, καύσομεν, uramus.

Κεῖαι, *accenſiſſe*, a. 1. inf. act. v. καίω, *uro.*

Κείαντο, *ſe condiderunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med.

ΚΗ ΒΟΣ, ους, ὁ, cebus, animal e genere ſimiarum.

Κήγω, *& ego Dor.* pro κἠγώ.

Κεδαίνω, curo, ſolicitus ſum. A κήδω.

Κεδε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκηδε, a κήδω, *torqueo.*

Κήδεια, ας, ἡ, tumulatio, ſepultura; (2) adfinitas. A κήδω, *funus*, vel a κεδεύω, *adfinitatem contraho.*

Κήδεος, ου, ὁ, cujus curam geſſimus; (2) carus, amatus. A κήδω.

Κεδεμονία, ας, ἡ, curatio, cura alicujus rei, ſolicitudo alicujus de alio. A κεδέμων.

Κεδιμονικός, ἡ, όν, accuratus, cui adhibetur cura, ad curam pertinens; (2) qui curam gerit. Ab eod.

Κεδιμονικῶς, *Adv.* ſolicite, ſedulo.

Κεδίμων, ονος, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit; (2) funeris curator. A κήδω.

Κηδίστη, cura ſeu ſepultura dignus. Ab eod.

Κήδεσθε, 2. plur. præſ. ind. med. verbi κήδομαι.

Κήδεσι, dat. plur. a κῆδος, *cura.*

Κεδίσκετο, vide κήδω.

Κεδιστής, ή, όν, adfinis, propinquus; (2) ſocer; (3) gener; (4) frater uxoris. Ab eod.

Κεδιστεία, ας, ἡ, adfinitas. A κεδιστής. Unde

Κεδιστικός, ή, όν, ad adfinitatem pertinens.

Κεδίστρια, ας, ἡ, ſocrus, Gl. V. Ab eod.

Κεδεμών, ονος, ὁ, cura; (2) funus.

Κεδευτής, οῦ, ὁ, funerator, qui curam alicujus rei gerit, curator. A

Κεδεύω, f. εύσω, curam alicujus rei gero; (2) funero, curam funeris ſeu exſequiarum gero; (3) adfinitatem contraho, adfinis fum. Ἀλλὰ κεδεύσω σ' ἐγώ, Eur. Or. 781. Καί πως με κεδεύσασ' ἀνθέντων χέρες; id. Rhеſ. 874. A κῆδος.

Κεδέω, curo, curam gero. Ab eod.

Κέδιστος, chariſſimus, dilectiſſimus. Ab eod.

Κήδομαι, curo; (2) ſatago; (3) exſequias alicujus curo. Ἀλλ' εἶτι κήδῃ τῆσδε πατρῴας, ἀλαίτων, Ariſt. Nub. 106. Πότερα σαυτὸν ἢ τὸν βίον κήδεσθ' ἔτι; Soph. El. 1341. Ἔοικας ἡμῶν οὐδὲν κήδεσθαι, Plat. Ab eod.

Κεδομένη, part. præſ. med. f. g. verbi κήδομαι, *curo.*

ΚΗ ΔΟΣ, εος, τό, cura, ſolicitudo; (2) mœror, luctus, moleſtia, ærumna, damnum; (3) exſequiæ, funus, parentalia, cura funeris; (4) adfinitas; (5) nuptiæ. Hinc ſuperlat. κήδιστος, η, ον, chariſſimus, cujus præcipue curam gerimus.

Κηδοσύνη, ης, ἡ, mœſtitia, diligentia. A κῆδος.

Κήδω, mœrore adficio, angeo, moleſtus ſum; (2) lædo, noceo; κήδε, imperf. pro ἔκηδε, angebat; ἐκήδεσκε, unde novum impert. *Ion.* ἐκήδεσκον, κήδεσκον. Ἀνέρα κήδῃ, Heſiod. Ἔργ. 362. Ὅς τέ ῥ' ἔξωθεν ἐκηδέ θεὸς, Il. 5, 404. A κῆδος.

Κῆδοκε, *& dedit, Æol.* pro κ' ἔδωκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δίδωμι.

Κήδαλος, ή, ον, ſolicitus, anxius. A κῆδος.

Κηβάριον, ου, τὸ, vaſculum, in quod ſuffragia ſeu ſortes conjiciebantur, ſcutella. A

ΚΗ ΘΙΟΝ, ου, τὸ, idem.

Κηκ, *& ex, Æol.* pro κ' ἐκ.

Κήνα, *ejus*, *Dor.* pro κ' εἶνα.

Κηκαδέω, ω, convicior, irrideo, Heſ. A κηκάς.

Κηκάζω, f. άσω, idem & ab eod.

Κηκός, άδος, ὁ κ' ἡ, maledicus, conviciator; (2) improbus. A κακός, *malus.*

Κηκεγρός, οῦ, ὁ, convicium, maledictum; (2) conviciorum ingeſtio. A κηκάζω.

Κηκλίον, ου, τὸ, gallicula, parvula gallina, apud Suid. Dim. a κηκίς.

Κήκιε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκήκιε, a κηκίω.

Κηκίς, ίδος, ἡ, nidor in ſcom v ſer fabens; (2) gilla, quæ e corpore quab ſubito profilit, (3) fuligo, Æſch. in Agam. 969. A κηκίω.

Κηκίω, f. ίσω, cum ſalſa furium feror. Θάλασσα δ' κήκιε πολλή, Odyſſ. 5, 445. A κίω.

Κηλαίνω, mulceo, permulceo, permulcendo mitem facio. A κηλέω.

ΚΗΛΑΣ, ητος, ὁ, tuberum unus; (2) nubes; (3) capra; (4) vulpes.

ΚΗΛΑΣΤΟΣ, ου, ὁ, arbor tarde ſuos fructus perficiens, ut juniperus.

ΚΗΛΑΣΤΡΑΙ, ων, αἱ, vaſa quædam paſtoralia; (2) aroules quædam.

Κήλεος, ος, ὁ, vel κήλεος, ον, idem, calens, ſplendens. A καίω, *uro.*

Κηλέης, ου, ὁ, qui animos auditorum decipit, qui mulcendo aliquem capit. A

ΚΗΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, lenio, demulceo, mulceo, demulceo, & quidem proprie cantus vel rei ſimilis auribus grate dulcedine; (2) decipio, (3) noceo. Κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν ὃς ἐκηλήμην, Eur. Iph. in Au. 1241. Θρεπτήριόν μοι φαίνῃ δοκεῖν κηλητόν, Plat.

ΚΗΛΗ, ης, ἡ, tumor in quacunque parte corporis, (2) tumor ſcroti, rupture, hernia.

Κηληθμός, οῦ, ὁ, demulcendi aures, ſuavitas additus aures permulcens. A κηλέω.

Κήλημα, ατος, τὸ, idem; (2) fraus, deceptio.

Κήλησις, εως, ἡ, actio ipſa mulcendi aures, ſuavitas additus aures permulcens. A κηλέω.

Κηλητήριον, ου, τὸ, delinimentum ad aures permulcendas, ſ. animum capiendum. A

Κηλητήριος, ία, ιον, mulcendi vim habens.

Κηλητικός, ἡ, όν, idem.

Κηλήτης, ου, ὁ, qui tumore ſcroti laborat, hernioſus. A κήλη.

Κηλήτωρ, ορος, ὁ, qui aures ſibi permulcet, delinitor. Hinc κηλήτειρα, ας, quæ aures demulcet. A κηλέω.

Κηλιδόω, ῶ, maculo, labe fœdo. Οὐ δυνατὸν σὺν δικῇ τυραννίδας σαυτῆς σκηλιδῶσαι, Eur. Her. fur. 1323. A κηλὶς Hinc

Κηλιδωτός, ἡ, όν, maculatus, labe fœdatus.

ΚΗΛΙΣ, ίδος, ἡ, macula; (2) ulcus; (3) cicatrix; (4) nævus; (5) probrum, ignominia.

Κῆλον, ου, τό, jaculum, ſive telum ligneum. A κᾶλον, *lignum.*

Κηλος, ου, ὁ, ficus, aridus, toſtus. A κέω.

Κηλόω, ῶ, f. ώσω, comburo; (2) decipio; (3) noceo; (4) ſubagito; (5) Heſ. precor. A κηλέω, vel κηλέω.

ΚΗΛΩΝ, ωνος, ὁ, machina hauriendæ aquæ; (2) equus admiſſarius. Hinc

Κηλώνειον, & κηλώνιον, ου, τὸ, machina, cujus ope aqua hauritur, tollenо, ciconia.

Κημαῦδον, *& meſſem, Æol.* pro κ' ἐμαύδεν.

Κήμε, *& me, Æol.* pro κ' ἐμέ

ΚΗΜΟΣ, οῦ, ὁ, canus, canniſtrum; ſiſcella e vimine, cadus ſ. urna judiciaria. Hinc

Κημόω, capiſtro, canum impono.

Κήνασις, εως, ἡ, ſiſcellæ ſeu cani impoſitio. Ab eod.

Κῆνι, *& ei, Æol.* pro κ' ἐι.

Κηναυδῶς, *& aude*, pro κ' ἐναυδῶς.

Κῆνες, *illi*, *Ion.* pro ἐκεῖνοι

ΚΗ ΝΣΟΣ, ου, ὁ, canus. Vox Lat.

ΚΗ Ξ, κηκός, ὁ, larus, avis quædam; aliis fuſca, quibuſdam merga.

Κηξάσεις, *& ἐκρεμᾷ, Ion. & Æol.* pro κ' ἐξάψῃς.

Κηόμην, 1. pler. aor. 1. conj. *Poët.* pro κήαμεν, a καίω.

Κηπαῖος, αία, αῖον, hortenſis; κηπαία, ας, ἡ, cepea, herba portulacæ ſimilis, Dioſc. A κῆπος.

Κῆπι, *& dicit, Æol.* pro κ' ἔπι.

Κῆπῃ, *& ſi quem, Æol.* pro κ' ἐκεῖ.

Κηπεία, ας, ἡ, hortorum cultura. A κηπεύω.

Κηπεῖα, *& ſi*, *Æol.* pro κ' ἐκηπεῖα.

Κήπευμα, τος, τὸ, hortus, olus; (2) hortus.

Κηπευτής, οῦ, ὁ, horticultor, Ph. A κηπεύω.

Κηπευτός, ή, όν, hortenſis, in horto ſatus.

Κηπεύω, fut. εύσω, hortum colo; (2) in horto ſero. Αἶψ' ἢ σκόλοπεσσι κηπεύῃ δρύϊνοις, Eur. Hipp. 83. A κῆπος.

Κηπίον, ου, τὸ, hortulus. A κηπίς.

Κηπίς, ίδος, ἡ, idem; (2) tonſuræ quoddam genus, quod κῆπος etiam appellatur, Dim. a κῆπος.

Κηπουρός, οῦ, ὁ, hortorum curator, hortulanus. Ex κῆπος, & οὐρέω, *curo.*

ΚΗ ΠΟΣ, ου, ὁ, hortus; (2) flores, & faſciculi florum; (3) pubes mulebris; (4) tonſuræ quoddam genus.

Κηπώδης, ῶ, f. ώσω, hortum colo.

Κηπωρικός, ἡ, όν, ad hortulanum pertinens. A

Κηπωρός, οῦ, ὁ, hortorum cuſtos, hortulanus. Ex κῆπος, & ὀρέω, *curo.*

Κηπωρίς, ίδος, ἡ, idem, Gl. V. A ſeq.

Κηπωρός, ἡ, ὁ, hortulanus; olitor. Ex κῆπος, & ὀρέω, *curo.*

ΚΗ Ρ, κηρός, ἡ, fatum; κῆρες, Parcæ; (2) fatum funeſtum; (3) fatum, mors; (4) pœna

(4) pestis; (5) calamitas, noxa; (6) morbus. Sed κῆρ pro κέαρ, cor.

Κηρίδω, interimo, corrumpo, noceo; (2) peteo, quasi fatali necessitate. Τί σοι, ὦ τέκνον, τάδε κηραίρεις; Eur. Hipp. 227. A κήρ.

Κηρεμμιστής, οῦ, ὁ, mortis propulsator. A κήρ, & ἀμύνω, arceo.

Κηεδηδόμον, ου, τό, erithace, herba.

Κηριαχάτης, ου, ὁ, Cerachates, achates ita dictus a cereo colore. Ex κηρός, & ἀχάτης

Κηδεῖαι, & κειρίαι, fasciæ sepulchrales; (2) fasciæ lecti. A κήρ.

Κηκλαῖον, ου, τό, medicamentum e cera & oleo, cui adtunditur & succus refrigerans. Ex κηρὸς, & ἴλαιον, oleum.

Κηρίσιμος, fatalis, noxius, Hef. A κήρ.

Κηρεπαρπαλος, ου, ὁ ἡ ὄν, fatis agitatus; (2) qui lethifero fato agitatur, quod funesta fata asserunt. Ex κὴρ, & φορπάω.

Κήρυξ, υκος, pilcium genus, *Strabo*. Vid. Κήρυξ.

Κηρύζω, f. ύσω, favos confingo, seu struo, (2) cerifico. Ἁλίσκονται τῷ ἔαρι, ὅταν κηρύζωσιν, Ariftot. A κηρὸς.

Κήρινθος, ου, τό, cerinthum, flos æstivus. A κήρος.

Κήρινος, ίνη, ινον, cereus. Ab eod.

Κηρισειδὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, favi speciem habens. Ex κηρὸς, & εἶδος.

Κηρίον, ου, τό, favus. Ab eod.

Κηριοποιὸς, ου, ὁ ἡ ὄν, qui favos conficit. Ex κηρίον, & ποιέω.

Κήρος, piscium genus, Athen.

Κηρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, cerites, gemma.

Κηρίφατος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui una cum lethifero fato alitur, qui inter duras miserias educatur. Ex κὴρ, & τρέφω.

Κηρίφαλος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui morbo fatali deceffit, fato decedens. Ex κὴρ, & φθάω, occido.

Κηρογενία, ας, ἡ, ceræ generatio. Ex γονή.

Κηρογραφέω, ῶ, fut. ήσω, ceris pingo.

Κηρογραφία, ας, ἡ, pictura, quæ ceris fit. A

Κηρογράφος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui cera seu ceris pingit. Ex κηρὸς, & γράφω.

Κηρόδετος, ου, ὁ ἡ ὄν, cera ligatus, cera compactus. Ex κηρὸς, & δέω, ligatus.

Κηροδομέω, ex cera ædifico, cereas ædes struo. Ex κηρὸς, & δέμω.

Κηροδομῆσαν, acc. fing. præf. part. act. f. g.

Κηροειδὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, qui ceræ forma eft, ceræ similis. Ex κηρὸς, & εἶδος,

Κηρίθι, corde, ex animo. A κὴρ.

Κηρίκινον, ου, τό, malta, Gl. Vet. emplastrum, unguentum e cera & pice, quo splenium illinitur; (2) splenium tali unguento illitum. Ex κ. & κινέω.

Κηροπαγὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, e cera compactus. Ex κηρὸς, & πήγνυμι, pango.

Κηροπήγιον, ου, τό, candelabrum ubi cerei depanguntur. Ex iisd.

Κηροπλαστέω, ῶ, fut. ήσω, ex cera vel in cera fingo; (2) ceræ fingo. A

Κηροπλάστης, ου, ὁ, qui e cera imagines fingit. Ex κηρὸς, & πλάσσω.

Κηρόπλαστος, ου, ὁ ἡ ὄν, e cera formatus, cereus, cera compactus.

Κηροποιέω, ceram gigno; de apibus.

Κηροπώλης, ου, ὁ, cerarius, Gl. V. Ex κηρὸς, & πωλέω.

ΚΗΡΟΣ, ου, ὁ, cera.

Κηροτέχνης, ου, ὁ, idem quod κηροπλάστης.

Κηροτρεφὴς, ές, qui inter miserias educatur, miseris innutritus.

Κηλέθροφος, ου, ὁ ἡ ὄν, lethum seu mortem adferens, lethifer, mortifer; (2) ceram alens. Ex κὴρ, πονέω, vel κηρὸς, & τρέφω.

Κηρολαθὲς, ὁ, ὁ ἡ ὄν, ad fatum lethiferum trahens, ad funestum fatum rapiens. Ex κὴρ, & ἕλκω, traho.

Κηροφορέω, favos fero. Ex κηρὸς, & φέρω.

Κηροχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὄν, cerea veste indutus.

Κηροχυσία, ceræ fundo, liquefactio; (2) facile fingo.

Κηρόχυτος, ου, ὁ ἡ ὄν, e cera fusa factus. *Epith.* picturæ. Ex κηρὸς, & χύω.

Κηρὸω, incero, cera obduco, cera circumlino; (2) lædo, vitio. A κηρὸς, vel κὴρ.

ΚΗΡΥΒΙΑ, τὰ, folliculi fabarum.

Κήρυγμα, ατος, τό, præconium, h. e. actio præconis, & id quod per præconem pronunciatur, edicitur; (2) in sacris est doctrina, institutio. A κηρύσσω.

Κηρυκεία, ας, ἡ, præconis munus; (2) merces, quæ datur præconi. A κήρυξ.

Κηρύκειον, ου, τό, caduceus; (2) præmium quod datur præconi, aut quidpiam nunciantu, aut vendenti. Ab eod.

Κηρυκικὸς, ὴ, ὸν, ad præconem pertinens.

Κηρύκιμμα, ατος, τό, præconium.

Κηρυκόδυσις, εως, ἡ, munus præconis seu caduceatoris; (2) merces, quæ datur præconi venditionis seu auctionis nomine.

Κηρυκοθετικὸς, ὴ, ὸν, prædicatorius, ad prædicandum pertinens. A

Κηρυκόω, fut. ώσω, munus præconis obeo. Τὰ ὁ τοιαῦτα χρὴ κηρυκόων, ὅστις ἀνοικὸς, Eur. Tro. 783. A κήρυξ.

Κηρύκιον, ου, τό, caduceus. Ab eod.

Κηρυκικὸς, ὴ, ὸν, id. quod κηρύκειος.

Κηρυκιφόρος, ου, ὁ, caducifer, Gl. V. A κηρύκειον, & φέρω.

Κηρυκίης, ου, ὁ, prædicator, Gl. V. A κηρύσσω.

ΚΗΡΥΞ, υκος, ὁ, præco, caduceator; (2) nomen ministri sacrorum, ap. Athenienses, quos Diodorus comparat Ægyptiorum pastophoris; (3) sacerdotes ipsi & quidem principes apud Corinthios; (4) in Lib. Sacris Doctor religionis Christianæ; (5) piscis quidam, murex; (6) avis quædam, & quidem, ut nonnulli putant, gallus gallinaceus.

Κηρύξας, aor. 1. part. act. v. κηρύσσω.

Κηρύξατε, 2. pl. a. 1. ind. act.

Κήρυξις, εως, ἡ, præconium, prædicatio, Gl. V. A

Κηρύσσω, vel κηρύττω, f. ξω, prædico, præconio promulgo; præconio convoco; (2) præconis voce edico; (3) præconio subjicio, per præconem vendo; (4) divulgo; (5) invoco; (6) in Lib. sacris, doceo. Ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει, Act. 19, 13. Ὅσα ἐν τοῖς ὠσὶ κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων, Matt. 26, 13. Κηρύξατε μὴ ἀδικεῖν μηδένα τῶν ἀγορᾶι, Xen. A κάω.

Κηρυχθῆ, 3. f. a. 1. conj. pass.

Κηρῶ, gen. f. *Dor.* pro κηρᾶ, a κηρός.

Κηρώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, cerinus, cereus, ceram referens. A κηρός.

Κήρωμα, ατος, τό, ceroma, tabula cerata, in qua olim scribebatur; (2) ceratura; (3) unguentum ex oleo & cera. A κηρόω.

Κηρωματικὸς, ὴ, ὸν, ceromaticus, ceromate unctus. A κήρωμα.

Κηρωματιστὴς, οῦ, ὁ, qui ceromate aliquem ungit. Ab eod.

Κηρὼν, ῶνος, alveus. A κηρὸς.

Κήρωσις, εως, ἡ, materia ceræ. A κηρόω.

Κηρωτὸς, ὴ, ὸν, ceratus, cera obductus, fucatus. Ab eod.

Κητεία, ας, ἡ, cetorum captura. A κῆτος.

Κήτειος, εία, ειον, cetaceus; (2) magnus.

Κητώιν, ης, ἡ, navigium ceti instar, Hef.

Κητοβόρος, ου, balænis pabulum præbens.

Κητοφόνος, ου, balænas occidens. A φένω.

ΚΗΤΟΣ, εος, τὸ, contr. κῆτος, Ceres, cetus, bellua marina, balæna; (2) signum cœleste.

Κητώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, cetaceus, e cetorum genere. A κῆτος. Unde

Κητώεις, ώεσσα, ῶεν, κητήεσσα, Lacedæmonis *Epith* ob magnitudinem. Hom. Il. 2, 581.

Κητώος, ώα, ῶον, cetaceus. Ab eod.

Κῆϋ, & bene, *Æol.* pro κἠεῦ.

Κῆφ' ὅτε, *Æol.* pro κ' ἔστε, ὅτι.

Κῆφα, & *dicebat*, *Dor.* & *Æol.* pro κ' ἦφα.

ΚΗΦΗΝ, λῶς, ο, fucus, apum genus.

Κηφίων, ου, parvus fucus, fœtus fuci, Dim.

Κήφθε, *Æol. Dor.* & *Ion.* pro κ' ἤφθη, 3. fing. a. 1. ind. pass. ab πτω.

Κηφηνώδης, ες, fuco similis, rapax.

Κηφώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, bene olens, fragrans, proprie ex fumitu vel aromatibus crematis. A κηῶς, ους.

Κήτειος, ωσσα, ῶον, idem & ab eod.

Κιβδηλεία, ας, ἡ, scoriæ admixtio, adulteratio, quæ fit scoriæ admixtione; (2) quævis adulteratio sive corruptela.

Κιβδηλεύμα, ατος, τό, cui scoria admixta est, adulteratum; (2) adulteratio. A

Κιβδηλεύω, f. εύσω, scoriam admisceo, adultero; (2) corrumpo, depravo. Κιβδηλεύειν τὰ νομίσματα, Ariftot. Εἴ τῶν ἐκιβδήλευσας, ὦ ἄκαιρε, ἀργύρου, Eur. Bac. 475. A κίβδηλος.

Κιβδηλία, ας, ἡ, vitium metalli non satis a scoria defæcati; (2) scoria, metallorum sex; (3) improbitas, depravatio. Ab eod. Hinc

Κιβδηλιάω, palleo, *proprie*, ut aurum adulteratum. Κιβδηλιᾷν ὑπὸ λεμιοῦ, Ariftot. A

ΚΙΒΔΗΛΟΣ, ου, ὁ ἡ ὄν, cui scoria admixta est, non satis purgatus a fæcibus; (2) non sincerus, fucatus, adulterinus.

ΚΙΒΙΣΙΣ, εως, ἡ, pera, facculus. Vox Cypria.

ΚΙΒΩΡΙΟΝ, ου, τό, fructus fabæ Ægyptiacæ; (2) poculi genus; (3) *proprie* loculus fabæ; (4) vasis genus, quibus altaria ornantur.

Κιβώτιον, ου, τό, arcula, capsula, scrinium, Dim. a κιβωτὸς.

Κιβωτοποιὸς, ου, ὁ ἡ ὄν, qui arcas seu cistas conficit, arcarum fabricator. Ex κιβωτὸς, & ποιέω.

ΚΙΒΩΤΟΣ, οῦ, ὁ, arca, cista, capsa.

Κιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, f. crebro motu corporis motacillam imitor; (2) crebro motu agito. Εὐ ἐκίνα κιγκλίζει, Theocr. 5, 117. A κιγκλὸς.

Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, cancelli, porta cancellata, valvæ cancellatæ, Gl. V. κιγκλὶς, transenna.

Κίγκλισις, εως, ἡ, crebra & levis agitatio, succussio. A κιγκλίζω.

Κιγκλισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΚΙΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, avis quædam, cinclus seu motacilla.

ΚΙΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, Cidaris, pileus regius Persicus; (2) genus saltationis apud Arcadas.

Κιδαφίειν, malitiose & vafre agere, more scilicet vulpino, Hef. A κιδάφη.

ΚΙΔΑΦΗ, ης, ἡ, vulpes, Hef.

Κιδαφὴς, fraudulentus, astutus, dolosus vulpis instar. Hef. A κιδάφη.

Κιδαφὼν, vulpes, Hef. (2) dolus, Hef.

Κιδνάμαι, dissipor, dispergor, diffundor, κιδνᾶτο, impers. spargebatur. Ἧος μὲν κρητῆρες ἐκίδνατο φῶτας ἐπ' ἄλλους, Il. 8, 1. Ἥλιος οὐ δύπτην ὑπὸ γῆν κίδνη, Eur. Hec. 903. A ίω.

Κιδνημι, dispergo, dimitto. A κεδάω.

Κιε, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἴει, a κίω.

ΚΙΘΑΡΑ, ας, ἡ, cithara; (2) superior pars thoracis ad jugulum, Hipp.

Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, citharœdus, κιθαρῳδοτραγικὸς, Ariftoph. fidicen peritissimus. Ex κιθάρα, & ἀείδω.

Κιθάριζε, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκιθάριζε, a

Κιθαρίζω, f. ίσω, cithara cano, κιθαρίζομαι, cithara mihi canitur, cithara aures meæ personant, τὸ κιθαριζόμενον, quod cithara canitur. Φανὴν ἤκουσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν, Apoc. 14, 2. Πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον, 1 Cor. 14, 7. A κιθάρα.

Κιθάριον, ου, τό, parva cithara, Dim. a κιθάρα.

Κίθαρις, εως, ἡ, cithara, ars canendi cithara, lyra proprie, ut placet Gramm.

Κιθάρισις, εως, ἡ, citharæ pulsatio, citharæ cantus. A κιθαρίζω. Unde &

Κιθάρισμα, ατος, τό, citharæ pulsatæ sonus.

Κιθαριστήριον, ου, τὸ, citharistrium, quo citharæ accinitur. Ab cod.

Κιθαριστής, οῦ, ὁ, citharista, qui cithara canit; (2) dicitur timen et pro citharædo.

Κιθαριστικὸς, ἡ, ὸν, ad citharistam pertinens; (2) peritus pulsandi citharam. Hinc & ἡ κιθαριστικὴ, sc. τέχνη, peritia canendi cithara. A κιθαρίστης.

Κιθαρίστρια, ας, ἡ, citharistria, femina, quæ cithara canit. Ab cod.

Κιθαρισμὸς, οῦ, ὁ, ars pulsandi citharam, ars canendi cithara. A κιθαρίζω.

Κίθαρος, ου, ὁ, thorax, pectus; (2) citharus, pilcis quidam, fidicula. A κιθάρα.

Κιθαρῳδήσω, ῶ, fut. ησω, cithara cano.

Κιθαρῳδία, ας, ἡ, citharæ cantus, citharœdica modulatio.

Κιθαρῳδικὸς, ἡ, ὸν, citharœdicus, citharæ accommodus. A

Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, citharœdus, qui cithara canit, qui citharam pulsans simul voce accinit. Ex κιθάρα, & ᾠδὸς, cantor.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro χιτὼν, tunica.

ΚΙ'ΚΙ, εως, τὸ, cici, arbor quædam; (2) genus olei. Hinc

Κίκινος, η, ον, ut κ. ἔλαιον, oleum cicinum, sive ex fructu arboris prædictæ factum.

ΚΙ'ΚΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, cincinnus, cirrus, crinis intortus.

ΚΙΚΚΑΒΑΥ, vox clamantium noctuarum, Schol. Aristoph.

Κικκαβῆ, ᾗς, ἡ, noctua, Sch. Aristoph.

Κικλήσκω pro κικλήσκουσα, vocans, præs. part. act. f. g. ubi κικλήσκω.

Κικλήσκω, voco, accerso; (2) appello, nomino; (3) convoco. Τὴμιδοντα μὴν θεὸν Τῶν τέρψιν ἐς χορὸν ἀρᾶσθαι μέγαν κικλήσκει, Arist. Nub. 564. A καλέω.

Κικλισμὸς, οῦ, ὁ, risus, cachinnus, Hes. pro κιχλισμός.

Κικρᾶν, ῶ, misceo. A κεράω.

Κικυμὶς, ίδος, ἡ, noctua. A κίκκαβος.

Κικυμώσειν, vel κικυμώτειν, cæcutire, debili esse visu, ut noctuæ interdiu, Suid. Hes. A κίκυμις.

ΚΙ'ΚΥΣ, υος, vires, robur.

Κικύω, valeo, viribus polleo, accelero, propero, festino, Suid. A κίκυς.

Κιλίκιος, ία, ιον, pertinens ad Cilices.

Κιλικία, ας, ἡ, Cilicia, regio Asiæ minoris.

Κιλικίζω, f. ίσω, Cilices imitor; (2) cum Cilicibus facio; (3) sum improbus & truculentus, ut Cilix. A Κίλιξ.

Κιλίκιον, ου, τὸ, Cilicium, vestis ex villis hircorum. A κιλίκιος.

Κιλίκιος, ία, ιον, Cilicius. A κίλιξ.

Κιλικισμὸς, οῦ, ὁ, cædes ex temulentia patrata, Suid. A κιλικίζω.

Κιλίκισσα, ης, ἡ, quæ est e Cilicia. A κίλιξ.

ΚΙ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, Cilix, Cilicia oriundus; (2) Cilicius; (3) Filius Phœnicis, a quo genti & regioni nomen inditum putatur.

Κίλλικτήρ, ῆρος, ὁ, agaso, Pollux. Ex κίλλος, & ἄγω

ΚΙΑΛΙ'ΒΑΝΤΙΣ, ων, ες, ligna tribus fultorita cruribus, quibus clypei imponebantur ab iis, qui quiescere volebant a belli laboribus; tripodes.

Κίλλος, ου, ὁ, ἡ, ον, asininus; (2) fuscus. A

ΚΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, asinus, apud Dores, Poll.

Κίμαρις, ἡ, genus quercus, ap. Sch. Theoc.

Κιμβικὸς, & κιμζικὸς, ὁ, sordes, avaritia sordida. A κίμβιξ, vel κίμζιξ.

ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, vestimenti genus, Suid. A. Hes. κιμβερικόν.

ΚΙ'ΜΒΙΞ, ικος, ὁ, animalculum e vesparum vel apum genere; (2) sordidus, nimis parcus, avarus & nimis tenax.

Κίμβιξ, ικος, ὁ, idem quod κίμβηξ.

Κιμωλία, ης, terra e monte Cimolo effossa, candida alia, creta, alia ad purpuram colore accedens.

ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, canum cibus; (2) fœtor, quem alæ coprarum reddunt; (3) fœtor quivis.

Κινάβρεια, ᾶς, oleo, fœteo, & quidem hirci-

num quid. Λέγων τὸ κινάβρειον ὄζειν, Aristot. Plut. 934. A κίναβρα.

Κινδέρβημα, ατος, τὸ, purgamentum intestini, Hes. Quasi a κινκέρδω, quod est a κερκίζω.

Κινδίων, ωνος, τὸ, vulpecula, Suid. Dim. a

ΚΙΝΑΔΟΣ, ου, τὸ, vel ὁ, (pen. corr.) vulpes, Soph. Aj. 103. (2) homo vafer & versutus, vulpina mente præditus.

Κινδύζω, moveo; (2) exili voce lamentor, ap. Hes. A κινέω. Hinc

Κινδύσμα, ατος, τὸ, motus, strepitus multitudinis congregatæ, Æsc. Pr. 124.

Κινέμμασι, ως, τὸ, vid. κινάμωμον.

Κινεδία, ας, ἡ, cinædica impuritas. A κίναιδος.

Κινεδίζομαι, fut. ίσομαι, cinædice me gero, impuritate cinædos imitor. Ab cod. Hinc

Κιναιδίον, τὸ, Hes. ἡ ἴυγξ, motacilla.

Κιναίδισμα, ατος, τὸ, obscœnitas cinædica.

Κιναιδολογία, obscœne loquor. A

Κιναιδολόγος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, turpiloquus, cinedico sermone utens. Ex κιναιδος, & λέγω.

Κίναιδος, ου, ὁ, cinædus, pathicus, mollis, puer meritorius, Ph. κίναιδος, evitatus. Ex κινέω, & αἴδως, vel αἰδῶν.

Κιναιδώδης, ες. cinædicus.

Κινάρα, ας, ἡ, carduus, carex, Gl. V. Vid. κυνάρα.

Κινδαλισμὸς, οῦ, ὁ, lusus, qui fit paxillis. Poll. cujus Ed. Nov. κύνδαλισμός. A

ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, clavus, paxillus. Poll. in Ed. Nov. κύνδαλος, & κύνδαλος.

Κίνδαξ, ακος, ὁ, ἡ, ὁ, agilis, qui facile huc illuc movetur, Hes. A κινέω.

Κινδύνημα, ατος, τὸ, f. cinus audax; (2) periclitatio. A κίνδυνος.

Κινδυνωτέος, ία, ον, periclitandus. Ab cod.

Κινδυνωτὴς, οῦ, ὁ, periclitator, qui periclitari solet. Ab cod. Hinc

Κινδυνωτικὸς, ἡ, ὸν, qui se offert periculis.

Κινδυνώσω, fut. ώσω, in periculum conjicio, periclitor, in periculo sum; (2) periculum adeo vel suscipio; (3) dimico; (4) periclitor capite, reus sum; (5) videor. Κινδυνεύειν τ' ἀρχῆς, τῇ σοφίᾳ σοι, ὦτερ τὸν ἐρ' ἑνὶ σανίδι ἐρδόπνα χθὸ σαντός. Ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν, 1 Cor. 15, 30. A

ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ου, ὁ, periculum, discrimen.

Κινδυνώδης, ους, ὁ, ἡ, ες, periculosus.

Κινείδην, 3. f. præs. imp. pass. v. κινέω.

Κινεῖ, 2. f. pr. imp. med. Dor. pro κινῇ.

ΚΙΝΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, moveo; (2) moveo loco; (3) agito, quatio; (4) permoveo, excito, incito; (5) initium facio, incipio, v. c. cantum; (6) fumo, attingo, v. c. pecuniam; (7) subigo, sc. fœm. (8) muto, abrogo; (9) κινεῖσθαι dicuntur, qui appetitu alicujus rei moventur, item (10) qui in aliqua re sunt illud ofi & indubii, &c. Μὴ Θεῶν κινεῖ φρένας δόσις, Arist. Av. 1213. Κτείνει) σφαγεῖς, Fur. Rhes. 89. Κρῶσσαι τάδε κεφαλὰς σώζει, Mart. 27, 30. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμέν, καὶ κινούμεθα, Act. 17, 28.

Κινηδμὸς, οῦ, ἡ, motus. A κινέω.

Κίνηθρον, ου, τὸ, tudicula, instrumentum tinctorum, quo pannos inficiendos demergunt versantque, Poll. A κινέω.

Κίνημα, ατος, τὸ, motus, motio, commotio, qua aliquid movetur; (2) inceptum, institutum ap. Plut. Ab cod.

Κινησιφόρος, ου, movens. A φέρω.

Κινήσω, ησω. 1. part. act. v. κινέω.

Κίνησις, εως, ἡ, motus, quo quis movet, & aliquid movetur.

Κινησίχθων, ὁ, ἡ, ὁ, terram movens.

Κινητὸς, ἡ, ὸν, movendus. Ab cod.

Κινητὴς, τῆρος, ὁ, motor. Ab cod.

Κινητὴς, οῦ, ὁ, motor; (2) perturbator, rerum novarum studiosus. Ab cod.

Κινητικὸς, ἡ, ὸν, movendi vi præditus; (2) turbulentus, seditiosus.

Κινητὸς, ἡ, ὸν, qui movetur, mobilis.

Κίνητρον, ου, τὸ, quod κίνησις. Ab cod.

ΚΙΝΝΑ, ας, ἡ, cinna, gramen, pueritiæ in cibis nascens.

ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, ρεως, τὸ, cinnabari vel cinnabaris, gummi arboris Indicæ; (2) color colorata; (3) coloris genus, vulgo ἐρυθρόκινον dictum, Gl. Vet. κινάβαρι, minium, Ph. κινάβαρις, minium. Hinc

Κινναβαρίζω, f. ίσω, colore cinnabarim imitor, cum colore cinnabaris.

Κινναβάρινος, ίνη, ινον, cinnabarinus, f. cinnabarius. Ab eod.

Κινναβάριος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, cinnabarius. Ab eod.

Κινναβάρωσις, εως, τὸ, idem quod ἡ κινναβάρεως. Quasi a κινναβάρωσις, quod est a

ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, exemplar, quod sibi proponit plastes in effingendo simulacro alicujus rei, proplasma, Suid.

Κινναμολόγος, ου, ὁ, avis cinnamomi fructibus nidificans. Ex κίνναμον, & λέγω, lego.

Κίνναμον, ου, τὸ, cinnamomum.

Κινναμώμινον μύρον, unguentum e cinnamomo.

ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, cinnamomum, frutex brevis, cujus dos omnis in cortice est.

Κινναμωμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ferens cinnamomum. Ex κίνν. & φέρω.

Κίνυμα, ατος, τὸ, quod movetur, f. jactatur; σίδηρεον κίνυμα, dicitur Prometheus apud Æschylum Caucaso affixus, quasi κίνημα, quia suspensus est & sublimis pendet, seque jactet. Schol. minus recte, ὥσπερ σιδηρᾶν κρέμασται ὑπὸ τῆ πέτρᾳ, ut & Eust. κίμενον ἐδόλουν. Discendit a κινύσσω.

Κινυμαι, moveor. Δάσσον ἐς πόλεμον συνιεμὲ κινυμένω φάλαγγες, Il. 4, 281. A κινέω.

ΚΙΝΤΡΑ, ας, ἡ, instrumentum musicum Phœnicium & Syrium, soni querulæ.

Κινύρομαι, voce querula lamentor, lugubri voce queror. Τί κινυρόμεθ' ἄλλας; Arist. Eq. 11. τινὸ, Epigr. A κινύρα.

Κινυρὸς, ρὰ, ρὸν, querulus, lamentabilis, funestus. Ab cod.

Κινύσσω, moveo. Eust.

Κινύσσεται, ων, τὰ, feræ bestiæ. Quasi ex κίνυσσα, & σῖτον, campus.

Κιονηδὸν, ἐς, columnæ similis.

Κιονικὸς, ἡ, ὸν, columnaris. A κίων.

Κιόνιον, ου, τὸ, columella. Apud Dioscor. pertinarum luccinatumque media pars, circa quam velut columellam testæ volumen interquetur. A κίων.

Κιονὶς, ίδος, ἡ, ovis columella, quæ & uvula dicitur. Ab eod.

Κιονίσκος, ου, ὁ, columella, Dim.

Κιονόκρανον, ου, τὸ, caput columnæ. Ex κίων, & κρᾶνον.

Κιονοφορέω, fero columnam, f. montem, de Atlante.

ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, circæa, herba quædam.

Κιρκίσια, ων, τὰ, Circensia, f. Circenses ludi.

Κιρκλάτης, ου, ὁ, intestinus ab accipitre.

ΚΙ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, circus, accipitris species, falco, Gl. V. (2) Circus; (3) circulus, annulus.

Κίρκος, ου, ὁ, annulo aut circulo in ore terni ducto hic & adstringo. Χαλκᾷ δ' ἀκμᾶσιν ἔκιρκος, Æschyl. A κίρκος.

Κίρνα, 3. sing. impert. ind. act. Ion. & contr. pro ἐκίρνατο, a

Κεράω, ῶ. f. ὦ, & κίρνημι, misceo. A κεράω.

Κίρνη, 3. f. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκίρνατο, a κίρνημι.

Κίρνον, Ion. & contr. pro ἐκίρνατον, a κεράω.

ΚΙ'ΡΡΟΣ, ρα, ρον, fulvus, gilvus, luteus.

Κισσὸς, ου, ὁ, ἡ, ὁ, Cissus, herba. A κισσὸς.

Κιρσώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, varicis speciem habens, varicum modo tumens, varicosus. Ex κιρσὸς, & εἶδος, species.

Κισσάκανθα, ας, ἡ, varicosus ramex. Ex κισσὸς, & ἄκανθα, rumex.

ΚΙΡΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, varix, vena dilatata.

Κισσώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, varicis speciem gerens, varicosus, ad varicem proxime accedens. A κισσὸς.

ΚΙΣ, ιδος, ἡ, cis, vermis, qui in fumentis & ligno nasci solet, eaque rodit.

ΚΙ'ΣΣΑ, vel *κίττα*, ης, ἡ, pica, ἀγρὶς ; (2) faſtidium conſuetorum ciborum, & abſurdorum appetitus, pica, malachia.

Κισσαζίζω, vel *κιττιζίζω*, picæ vocem imitor. A *κίσσα*.

Κισσάμπελος, ου, ἡ, herba quædam. Ex *κίσσα*, & *ἄμπελος*, *vitis*.

Κισσάνθεμον, ου, τὸ, herba quædam. Ex *κίσσα*, & *ἄνθεμον*, *flos*.

Κίσσαρος, ου, ὁ, hedera. A *κισσός*.

Κίσσαω, ω, f. *ήσω*, pica ſeu malachia laboro ; (2) impotenter, inſolito more appeto ; (3) cum voluptate concipio. Τοιῆς μὲν ἢ εἰ κιττιῶντες ἢ εἴρινες, Ariſt. Pace. 495. Οἵ τ' κιττὸ δεὰ τῆς Σωνίδων μετὰ χειρίνης ὠϊλυῖσι, Ap. Vifo. 348. A *κίσσα*.

Κισσηρὶς, ίδος, ἡ, pumex. A *κὶς* Hinc

Κισσηρώδης, ες, ἡ, pumiceſus, pumici ſimilis.

Κισσινος, η, ον, hederaceus, hedera vinctus, velut a *κισσός*, pro *κισσοῦ*.

Κισσοβαφὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, hederaceo colore tinctus. Ex *κισσὸς*, & *βάπτω*.

Κίσσινος, ίνη, ινον, hederaceus, ex hedera confectus. A *κισσὸς*.

Κίσσιον, ου, τὸ, hederula. Ab eod.

Κισσόκρυος, ον, hedera abundans, hedera ornatus. A *κισσὸς*, & *βρύω*.

Κισσοειδὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, hederæ ſimilis, hederaceus. Ex *κισσὸς*, & *εἶδος*.

Κισσοειδῶς, hederæ more.

Κισσοκόμης, ου, ὁ, hederacea fronde redimitus. Ex *κισσὸς*, & *κόμη*

Κισσόπληξ, ηγος, ὁ ἡ, ἡ, hedera, thyrſo percuſſus, furore percitus divino. *Nonn.* dithyrambicum, tumidum.

ΚΙΣΣΟ'Σ, vel *κιττὸς*, ου, ὁ, hedera, frutex.

Κισσοστέπτος, ον, hederaceus.

Κισσοστέφανος, ου, ὁ ἡ, ἡ, hedera coronatus.

Κισσοτρόφος, ὁς, idem. A *τρέφω*,

Κισσοφορία, vel *κιττοφορία*, ας, hederam gero, hederacea corona redimitus ſum. A

Κισσοφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, hederam geſtans, hedera redimitus. Ex *κισσὸς*, & *φέρω*.

Κισσοχίτων, ωνος, ὁ ἡ, ἡ, hederacea indutus tunica, Ledera velut tunica amictus.

Κισσόω, vel *κιττόω*, ῶ, hedera orno, hedera corono ; *κεκισσωμένος*, p. part. paſſ. hedera redimitus. Μίλλαν χρὴ εἶναι κεφαλὰ *κισσώσας* ἰμάς, Fur. Bach. 205. A *κισσὸς*.

Κισσύβιον, ου, το, poculum e ligno hederaceo. Ab eod.

Κισσώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, hederaceus, ad hederam proxime accedens ; (2) malacia ſeu pica laborans. A *κισσὸς*, vel *κίσσα*.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, ciſta, capſa, capſula.

Κιστὶς, ίδος, vel *κιστις*, ίδος, ἡ, idem.

ΚΙ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, ciſtus, frutex.

Κιστοφόρος, ὁ ἡ, ἡ, ciſtifer, qui ciſtam geſtat ; (2) nummus, in quo imago ciſtam ferentis expreſſa erat. Ex *κίστη*, & *φέρω*.

Κίταρις, εως, ἡ, Citaris ; regium capitis ornamentum, quod & *κίδαρις*, quod vide.

ΚΙ'ΤΡΙΑ, Citria, arbor, ſeu malus Medica.

Κίτριον, ου, τὸ, malum citrium ; (2) arbor citria ; (3) cortex citrius. A *κιτρία*.

Κιτταζίζω, vide *κισσαζίζω*.

Κίττα, *tunicam*, acc. ſing. *Dor.* pro *χίτῶνα*.

Κίχάνω, κιχήσω, κίχημι, invenio ; (2) adſequor, comprehendo, f. 1. *κιχήσω*, med. *κεχήσομαι* *κιχήσατο*, aor. 1. med. pro ἐκιχήσατο *κιχαντ'ῥθροι*, præſ. part. advenientes ; *κιχήμεναι*, pro *κιχεῖν*, infin. deprehendere. Μίχρις ἂν μυκὸς κίχωσι τὸν κάτω θεόν, pervenerint, Soph. Aj. 572. Τράπεζαν εὐδαίμων κιχάν, Lyc. 1250. Μὴ μιασμὰ μ' ἐν δίμιτι κιχῇ, Euripid. Alc. 22.

Κιχεῖν, 3. ſ. pr. optat. act. v. *κίχημι*.

Κιχεῖμεν, 1. pl. præſ. optat. act. *per Syncop.* pro *κιχείημεν*.

Κιχείω, pro *κιχῶ*, metri cauſa, Subjunct.

Κιχῆ, 3. ſ. aor. 2. conj. act.

Κιχήμεναι, v. 2. inf. act. *Dor.* pro *κιχεῖν*.

Κιχήσατο, aor. 1. part. act.

Κίχησις, εως, ἡ, adipiſcentia, comprehenſio, Heſ. A *κιχάνω*.

Κιχήτω, 3. dual. a. 1. ind. act.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, turdus ; (2) piſcis quidam marinus.

Κιχλίζω, fut. *ίσω*, pingues epulor turdos ; (2) inderenter & effuſius rideo. Οὐδὲ κιχλίζειν καὶ ἥδεσθαι τὸ σῶμ' ἐκέλευε, Ariſt. Plut. 979. A *κίχλη*. Hinc

Κιχλισμὸς, οῦ, ὁ, pinguium turdorum comeſtio ; (2) riſus immodicus, cachinnus.

Κίχλος, ου, ὁ, & *κιχλόρις*, item *κιχλόριον*, τὸ, olera quædam agreſtia, cichorea.

Κιχρὰς, præſ. part. act. v. *κίχρημι*.

Κιχρᾶσι, *dant utenſilium*, 3. pl. pr. ind. act.

Κιχράω, ῶ, & *κίχρημι*, frequentius, commodo ; *κιχρὰς*, qui utendum dedit ; & *κιχρεμφύτης*, part. qui utendum rogavit ; *κιχρεῶ*, commodo, Gl. V. *κιχρεῖ*, mutuatur, Phil. A *χράω*, *utor*.

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, cichorium, oleris arvenſis ſpecies. Hinc

Κιχώριον, ου, τὸ, idem. Gl. V. ambuvia.

Κιχωριώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, ſimilis cichorio.

ΚΙ'Ω, vado, eo ; *κιὲ* pro *ἴκεν*, imp. ibat ; *κιὼν*, a. 2. part. profectus. Ἡ ἢ αἶκκα' ἅμα τοῖσι χεωὶ κιὲν, Il. 1, 348.

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ἡ, ἡ, columna ; (2) curculio præter naturam auctus & oblongior, apud medicos ; (3) interſeptum narium membrum uſque ad labrum deſcendens ; (4) *κίονι*, aut potius *κιόνι*, congregata multitudo beſtiolarum frumentum peredentium, Gal. Lex. Hipp. (5) *κίον*, ejuſmodi vermis unus. Gal. Lex. Hippocr. (6) alti montes etiam a veteribus *κίονες*, dicti, *Euſtath.*

Κλαγγάζω, clango, ut grus. A *κλάζω*. Unde

Κλαγγαίνω, clango, ut canis in venatione.

Κλαγγίζουσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro *κλαγγάουσι*, a *κλαγγάω*, pro *κλάζω*.

Κλαγγὴ, ῆς, clangor, proprie gruum ; (2) anſerum ; (3) tubarum & cornuum ; (4) hominum præcipue in prælio conſtitutorum ; (5) ſuum ; (6) canum in venatione ; (7) ſagittarum emiſſarum. Ab eod.

Κλαγγήδον, *Adv.* cum clangore. A *κλαγγὴ*

Κλαγγῶ, clango, Gl. V. clamo, ſtrideo, vociferor, a. 1. ἐκλάγξα. Vid. *κλάζω*.

Κλαγγώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, clangori ſimilis. A *κλαγγὴ*.

Κλαγκτὸς, ὴ, ὸν, idem.

Κλάγξε, *clamato*, f. 1. ind. act. verbi *κλάζω*.

Κλαδαρόμματος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui mobilibus eſt oculis, Heſ. Ex *κλαδαρὸς*, & *ὄμμα*.

Κλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, vibratilis ; (2) fragilis ; (3) ramalis. A *κλάδος*.

Κλάδδας, acc. pl. *Dor.* pro *κλωδὰς*, a *κλείς*.

Κλαδάζομαι, vibro, agitor ; *κλαδαζόμενον αἷμα*, ſanguis currens, agitatus, Eurip. A

Κλαδάω, ramulos deputo, pampino ; (2) quaſſo, concutio. Ab eod.

Κλάδδωσις, εως, ἡ, putatio. A *κλαδδάω*.

Κλαδεύτωρ, ῆρος, ὁ, putator, pampinator.

Κλαδδυτήριον, ου, τὸ, falx putatoria. A *κλαδδυτὴρ*.

Κλαδδύω, puto, vites puto.

Κλαδὶ, dat. ſ. *Dor.* pro *κλειδὶ*. A *κλείς*.

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, ramus proprie tener & flexilis ; progenies, *Poët.* & qua patriam & qua parentes ; *κλαδὶ*, Dat. per metaplaſmum, quaſi a *κλάς*, *κλαδὸς*.

Κλαδώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, ramoſus. A *κλάδος*.

Κλαδὰν, *ὀρ*, ὁ, ramulus, Heſ. Dim. a *κλάδος*.

Κλάειν, inf. act. *Dor.* & *Att.* pro *κλαίειν*.

ΚΛΑ'ΖΩ, clamo, vociferor, clango, ſtrido. p. med. *κέκλαγμαι*, *κεκλαγγὼς*, part. *κεκλαγγυῖα*, in fœm. clamitans, vociferans. Poteſt hinc etiam formari ἐκλαγξα, a f. inuſit. *κλάγξω*, per epentheſin *κλαγξω*, ἔκλαγξα. Δισσαὶ φαλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει Διὸς πῦρ, Eur. Rheſ. 567. Σὺ δ' ὦ πάτερ κλάζεις παιᾶνας μελπῶν, Id. Ion. 399.

Κλαῖε 3. ſ. impeſ. ind. act. *Ion.* pro ἔκλαιε, a *κλαίω*.

Κλαῖεσκε, *clamat*, *Dor.* pro *κλαῖεσκε*.

Κλαίησα, part. act. f. g. *Dor.* pro *κλαίουσα*.

Κλαιτιάδα, 2. ſing. præſ. opt. act. *Æol.* pro *κλαίοις*.

Κλοῖ̃ρον, *clauſtrum*, *Dor.* & *Æol.* pro *κλεῖθρον*.

ΚΛΑ'Ι'Ω, *Att.* *κλάω*, lacrimor, fleo, ploro, ejulo ; (2) deploro, defleo ; (3) do pœnas, vapulo. f. *κλαύσω*, *κλαύσομαι*, & *κλαιήσω*, *κλαιήσω*. Κείνης ὃ κλαίων ζυμφορὰ μιχημάτων, Eur. Med. 347. Κλαίων ἀπώλεσ', id. Or. 61. Κακὰς ὠλίν' ἐκλαιον βέμα, Lyc. 477. Οἰκεῖ δ' ἐκλαίομεν δέσποιναν, Eur. Alc. 758.

ΚΛΑ'ΜΒΟΣ, ὴ, ὸν, mutilatus.

ΚΛΑ'ΝΙΟΝ, ου, το, armilla.

Κλαξὶ, axes, ἡ, clavis. Vox Dorica a *κλεῖς*.

Κλάξω, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro *κλείσω*, a *κλείζω*.

Κλαπαὶ, ῶν, αἱ, grallæ ; (2) ligni cujuſvis cuneus. Ex *Lat.* clava.

Κλαπεὶς, aor. 2. part. paſſ. verbi *κλέπτω*, f. *κλέψω*.

Κλαρινόμας, acc. pl. *Dor.* pro *κληρινόμας*.

Κλάρασα, 3. f. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκλήρασα, a *κληρόω*.

Κλάσας, a. 1. part. act. verbi *κλάω*.

Κλασθήσομαι, gen. ſing. a. 1. pot. paſſ. f. o.

Κλασιβάλαξ, ακος, ὁ ἡ, ἡ, clabaſſangus. Ex *κλάσις*, & *βάσσω*, *pulſo*.

Κλάσις, εως, ἡ, fractio ; (2) fractura ; (3) putatio vitium. A *κλάω*.

Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum, fruſtum defractum. Ab eod.

Κλασσάω, ῶ, fut. *ήσω*, farmenta detrunco vel amputo ; (2) trunco. Βαλὼ φαντάσεις, ἢ στρατηγὸς κλασήσεις, Ariſt. Eq. 166. Ab eodem.

Κλαστήριον, ου, το, fragibulum. Ab eodem.

Κλάστης, ου, ὁ, qui frangit, fractor ; (2) qui vites amputat. Ab eod.

Κλασῶ, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro *κλάσω*, a *κλάω*.

Κλαυδὶν, ης, ἡ, Claudia. Nomen infulæ.

Κλαυδία, ας, ἡ, Claudia. Nomen mulieris Latinum.

Κλαυθμώσα, ης, ἡ, ejulatus, ploratus. A *κλαυθμάω*.

Κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus, ploratus. A *κλαίω*.

Κλαυθμυρίζω, & *κλαυθμυρίζομαι*, fleo, vagio. A *κλαυθμὸς*. Hinc

Κλαυθμυρισμὸς, ὁ, ejulatus, vagitus.

Κλαυθμώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, qui cum fletu fit, flebilis. A *κλαυθμὸς*.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, locus flentium, ſ. fletus ; (2) fletus. A *κλαίω* Unde &

Κλαύθμα, ατος, τὸ, ploratus, ejulatus.

Κλαυμονὴ, ῆς, ἡ, fletus. Ab eod.

Κλαυσιάκτα, acc. ejulo. Ab eod.

Κλαυσοῖ, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro *κλαύσεται*, a *κλαίω*.

Κλαύσουτι, 2. plur. f. 1. ind. act.

Κλαυσιῶν, ῶ, plorare cupio. Ἀλλὰ δῆτα τὸ θέριον φθιζόμενον ἄλλας κλαυσιᾷ, Ariſt. Plut. 1099. A *κλαίω*.

Κλαυσίγελως, ωτος, ὁ, fletus cum riſu permixtus, lacrimæ riſui intermixtæ. Ex *κλαυσὸς*, & *γέλως*.

Κλαυσίμαχος, ου, in pugna plorans, timidus. E *μάχη*.

Κλαύσιμος, flebilis, Gl. V. A *κλαίω*.

Κλαυσοῦμαι, f. 1. ind. act. *Dor.* pro *κλαύσομαι*, a *κλαίω*.

Κλαυστικὸς, ὴ, ὸν, idem quod

Κλαυτὸς, ὴ, ὸν, lacrimabilis. Ab eod.

Κλάω, lachrimor, ploro, ejulo. *Att.* pro *κλαίω*.

ΚΛΑ'Ω, f. *άσω*, frango ; κλαῶσις, aor. 1. paſſ. *κεκλασμένος*, p. paſſ. fractus. Χιὼν ἅπαλα κλάσας, Epigr. Ὅτι τὸν ὠδὶν ἄρτυς ἔκλασα, Marc. 8, 19.

Κλεεινὸς, ὴ, ὸν, inclytus, illuſtris, celeber, Heſ. A *κλεῖος*, *celebre*.

Κλεενὸς, inclytus, celebr, pro *κλεινὸς*.

Κλεηδὼν, όνος, ὁ, omen, prædictio, oraculum. A *κλέος*, *fama*.

Κλεῖθρον, ου, τό, claustrum, sera; (2) clathrum. Ab eod.

Κλειθροφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, claustrarius, Gl. Vet. Ex κλεῖθρον, & φύλαξ.

Κλειδόω, ῶ, f. ώσω, claudo, obsero; clatro, Gl. V. A κλεῖς. Hinc

Κλείδωμα, ατος, τό, obseramentum, sera.

Κλείδωσις, εως, ἡ, obseratio. Ab eod.

Κλεῖτε, 2. pl. præs. imper. v. κλείω.

Κλειτός, ή, όν, celebro. A κλείω.

Κλειθρα, ας, ἡ, unus januæ, Gl. V. κλεῖθρον, una. A κλείω. Hinc

Κλειθρωτόλας, ακος, ὁ ἡ, ἡ, remotus, Gl. V.

Κλεῖθρον, ου, τό, claustrum, sera; (2) clathrum. Ab eod.

Κλειθροφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, claustrarius, Gl. Vet. Ex κλεῖθρον, & φύλαξ.

Κλειτύω, ῶ, f. ύσω, celebro, Hes. A κλείω.

Κλειτύω, ῶ, f. ύσω, claudo. A κλείω.

Κλειτός, ή, όν, inclytus, celebris.

Κλείω, a. 1. obl. act. *Ion.* pro κλείσω, a κλείς.

Κλεῖε, pro κλεῖσον, *claude.*

Κλείσαι, 1. aor. 1. obl. part. act. v. κλείω.

Κλεῖς, κλεῖδος, ἡ, clavis, a κλείω.

Κλείσαι, aor. 1. infin. act. verbi κλείω.

Κλειστός, ή, όν, f. 1. et 2. ind. pass.

Κλειστῶν, *claudi jam*, aor. 1. conj. pass.

Κλεισίη, ης, ἡ, fores, vel januæ latus, per quod ingressus emundi unitur. Ab eod.

Κλεῖσιος, ου, ὁ, vulvæ, fores; (2) claustra. A eod.

Κλειτύς, ύος, ἡ, locus, in quo stant boves, stabulum. Ab eod.

Κλεισίς, ίδος, ἡ, idem. Ab eod.

Κλειστός, ή, όν, clausus; (2) qui claudi solet.

Κλεισύρη, ης, ἡ, fera. Ab eod.

Κλεισούρα, ας, ἡ, claustra montis, vel portus. Ex κλεῖς, & ὄρος, mons.

Κλειτύς, ύος, ὁ ἡ, equus insignis. Ex κλεῖτος, *pallus insignis.*

Κλειτύζω, f. ίσω, idem quod

Κλειτορίζω, f. ίσω, nymphæ mulieris attrecto. A κλειτορίς.

Κλειτορίς, ίδος, ἡ, nymphæ in natura mulieris. A κλείω.

Κλειτός, ή, όν, inclytus, celebris, præclarus. A κλείω.

ΚΛΕΙΩ, ω, f. ίσω, claudo, obsero; κεκλεισμένος, pro pass. clausus. Κλεῖε πυκνὰ φρενῶν θύρετρα, Arist. Ach. 484. Ἐν τοῖσδε δώμασι, Soph. Œd. T. 10.

ΚΛΕΙΩ, ω, f. ίσω, celebrem reddo; (2) memoriæ mando, commemoro.

Κλειώ, οῦς, ἡ, ης, ᾱ, Cho, una Musarum. A κλείω, celebro.

Κλέμμα, ατος, τό, furtum, peculatus; (2) obreptio, subreptio. A κλέπτω.

Κλεμμάτιον, ου, τό, furtivum. A κλέμμα.

Κλεμμάτιος, ου, τό, furtum. Ab eod.

Κλεμματικός, ή, όν, furax; (2) astutus. Ab eod.

Κλέομαι, celebror. Μήτι τε κλέωμαι, ἐξ ἀρίστων, Odyss. 13, 299. A κλέος.

Κλεόπατας, Cleopas. Nomen viri, pro Κλεοπάτρος, *per Syncop.* ut Ἀντίπας, pro Ἀντίπατρος.

Κλέος, κλέους, τό, gloria, celebritas, splendor nominis; (2) fama, rumor. A κλείω.

Κλέπος, ους, τό, furtum. A κλέπτω.

Κλεπίδιον, ου, τό, furunculus, Gl. Vet. A κλέπτης.

Κλεπτελεγχος, ου, ὁ, fures arguens, fures deprehendens; ut κλεπτέλεγχος λίθος, apud Dioscor. de aëtite, lapis cujus indicio fures deprehenduntur. Ex κλέπτης, & ἐλέγχω.

Κλέπτης, ου, ὁ, fur. A κλέπτω.

Κλεπτική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars furandi. A

Κλεπτικός, ή, όν, furax, furtivus, furtis deditus. A κλέπτω.

Κλεπτίστατος, η, ον, furacissimus, *Hes.* A κλέπτω.

Κλεπτόντων, part. act. *Dor.* pro κλεπτόντων.

Κλέπτων, pro κλεπτικόν, furtivum, furax quiddam, apud Aristoph. part. neut. a κλέπτω.

Κλεπτοσύνη, ης, ἡ, furtum, furacitas, fallacia. Ab eod.

Κλέπτρια, ας, ἡ, femina furax. A κλέπτης

ΚΛΕΠΤΩ, ω, f. ψω, furor, depeculor, suffuror; (2) occulo, supprimo; (3) clam facio aut dico; (4) fallo, decipio, p. κέκλεφα· κεκλοφώς, furatus, pass. κεκλεμμένος, surreptus; ἐκλάπην, a. 2. deceptus. Κλεπτειν τὸν ὑπνον πολλακις, λόγῳ, dolum verbis struere, Soph. El. 56. Εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλεμμένοι, præ senio deliramus, id. Antigon. 602. Εἰ μὴ ξυμφρασι κλεπτόμεσθα μι, fallant, id. Trach. 247.

Κλέπτας, τό, mons altus, jugum, ap. Lyc.

Κλέψας, aor. 1. part. act.

Κλεψίαμβοι, carminis genus apud Alemanem, Hes. At Polluci κλεψίαμβος, inter instrumenta musica quæ pultantur.

Κλεψιμαῖος, αια, αῖον, furtivus, furto ablatus. A κλέπτω.

Κλεψίνους, *contr.* κλεψίνους, ου, ὁ ἡ ἡ, aliud in pectore clausum habens, aliud in lingua promptum, qui aliud mente occulit quam loquitur. Ex κλέπτω, & νόος.

Κλεψινυμφος, ου, ἡ, clandestinas nuptias faciens.

Κλεψιποτέω, ῶ, parce bibendo compotorem fallo, Suid. A

Κλεψίπτης, ου, ὁ, ap. Suid. sine expositione, f. qui fallaciter potat. Ex κλέπτω, & πότης.

Κλεψίῤῥυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, furtim & per occultos meatus fluens, ut Athenis aquæ fontis Clepsydræ, Hes. Ex κλέπτω, & ῥύω.

Κλεψιτόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, clam pariens.

Κλεψίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, versutus, decipiens, animum occultans. A φρήν.

Κλεψίχολος, ου, ὁ ἡ ἡ, bilem occultans, bilem s. iram occultam habens. A χολή.

Κλεψίχαλος, claudicationem occultans.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, clepsydra; (2) fons quidam Athenis. Ex κλέπτω, & ὕδωρ.

ΚΛΕΩΝΙΑ, ας, ἡ, Cleonia, quibusdam helenium herba.

Κλήδην, *Adv.* nominatim. A κλήδω.

Κληδονισμός, idem quod seq. (2) infamia nota; dictenis incestio. Κληδονισμαι, ap. *Eur.*

Κληδονίζομαι, f. ισομαι, ominor. A κληδών.

Κληδόνισμα, ατος, το, augurium, omen, quod capitur e re aliqua. A κληδονίζομαι.

Κληδονισμός, ου, ὁ, ominatio, divinatio, augurium. Ab eod.

Κληδουχέω, claves habeo; (2) sacerdos sum. Ex κλεις, & ἔχω.

Κληδών, όνος, ἡ, fama, rumor; (2) omen, divinatio; (3) armilla. A κλήζω.

Κλήειν, præs. infin. act. *Ion.* pro κλεῖειν, a κλείω.

Κλήζω, fut. ήσω, claudo; (2) celebro; (3) voco. Pro κλαίζω, a κλείω, *claudo*, vel *celebro*. Πάλαι, πάλαι δὴ τοῦτ' ἐγὼ κλήζω πόλαι Arist. Av. 927. Τὰν Διὸς κόραν κλήσομεν Ἄρτεμιν, Eur. Iph. in Au. 1574. Τὸν κλήζει πατὴρ, id. Iph. in Tau. 920.

Κληδών, όνος, ἡ, fama, rumor.

Κληθὶν aor. 1. part. pass.

Κληθίντος, *vocati*, gen. sing. aor. 1. part. pass. *per Syncop.* pro κεκληθέντος, a καλέω.

Κληθῆς, 2. f. a. 1. conj. pass.

Κληθήσομαι, *vocabor*, f. 1. ind. pass.

Κλήθρη, ης, ἡ, *Ion.* pro κλήθρα, ας, ἡ, alnus. A κλάω, *frango.*

Κλῆθρον, ου, τό, claustrum, sera, repagulum. A κλείω, *claudo.*

Κλῆθρος, ου, ἡ, alnus. A κλάω, *frango.*

Κληθῶ, aor. 1. conj. pass. v. καλέω.

Κληίζω, fut. ίσω, claudo; (2) celebro; (3) commemoro; (4) voco, appello. Τὸ μὲν ὁ στρατηλάτης ἐκληίζετο, Eur. Or. 1380. A κλεῖς, *claudo*, vel *celebro.*

Κληὶς, ίδος, ἡ, *Ion.* pro κλεὶς, clavis.

Κληίσαι, aor. 1. infin. act. v. κληίζω.

Κλῆϊς, ῆϊδος, ἡ, claustrum, qui claudi potest. A κλείω, *claudo.*

Κλῆμα, ατος, τό, palmes, sarmentum, flagellum vitigineum, virga virea; (2) vitis, i. e. centurionatus, quia virga vitea insigne centurionum erat. A κλάω, *frango.*

Κληματικός, ή, όν, pampineus. A κλῆμα.

Κληματώδης, ες, ἡ, ἡ, sarmentitius, e sarmentis factus. A κλῆμα.

Κληματίον, ου, τό, viticula, sarmentulum, flagellulum, Dim. Ab eod.

Κληματίς, ίδος, ἡ, κληματίδες, vinca pervinca, herbæ, quæ emittunt κλήματα, flagella vitigineis flagellis similia. Ab eod. *A-gl.* Periwinkle.

Κληματίτις, sarmentaria, herba.

Κληματώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, pampinosus, Cicut. Vet. A κλῆμα.

Κληρικός, ή, όν, qui censetur in clero, clericus. A κλῆρος.

Κληροδοσία, ας, ἡ, distributio, quæ fit sorte; (2) id, quod sorte datur; (3) partitio, divisio; (4) hereditas. Ex κλῆρος, & δίδωμι.

Κληροδοτέω, ῶ, fut. ήσω, sorte distribuo. Ex κλῆρος, & δίδωμι.

Κληροδότης, ου, ὁ, testator; (2) qui per sortem dat.

Κληροθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, sortitu thesmotheta fio. Ex κλῆρος, & θεσμοθέτης.

Κληρονομέω, ῶ, fut. ήσω, hereditatem adeo, heres fio vel sum; (2) heredem reliquo. Ἐκληρονόμησαν τῷ θεῷ αὐτῆς, Num. 21, 35. A κληρονόμος. Hinc

Κληρονόμημα, ατος, τό, hereditas.

Κληρονομησάτω, 3. f. aor. 1. imper. act. v. κληρονομέω.

Κληρονομήσω, 3. f. a. 1. conj. act.

Κληρονομία, ας, ἡ, hereditas. A κληρονόμος.

Κληρονομικός, ή, όν, hereditarius.

Κληρονόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, heres; (2) cui sorte aliquid tribuitur. Ex κλῆρος, & νέμω.

Κληροπλάνος, ίου, ὁ ἡ ἡ, qui sorte distribuitur. Ex κλῆρος, & πάλλω, *agito.*

ΚΛΗΡΟΣ, ου, ὁ, fors s. nota, quæ in urnam conjicitur ad sortiendum, calculi, quibus sortimur; (2) ipsa sortitio; (3) fors, quicquid sortiendo obvenit, omninoque sine opera nostra, ut (4) portio agri colono data & κλῆροι, prædia, in quæ ager omnis ab initio divisus & distributus fuit; (5) hereditatis pars, hæreditas, & hinc (6) facultates; (7) collegium eorum, qui sacris funguntur velut possessio Dei; (8) vermiculus infestans apum favos.

Κληρουχέω, ῶ, f. ήσω, sorte assignatum possideo, in sortem accipio. Κληρουχεῖν τὴν χώραν, App.

Κληρουχία, ας, ἡ, adsignatio, qua colonis agri sorte distribuebantur; (2) portio ipsa sorte obtenta.

Κληρουχικός, ή, όν, pertinens ad eos, qui sortiuntur, aut qui sorte aliquid obtinuere, colonicus. A

Κληρούχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sorte aliquid sibi attributum possidet; (2) qui certam alicujus agri partem obtinuit, colonus; (3) qui agros possidendos sorte attribuit, triumvir coloniæ deducendæ. Ex κλῆρος, & ἔχω.

Κληρόω, sorte lego; (2) Clericum facio, Clericis adscribo; & κληρόομαι, οῦμαι, sortior, sortes duco. Δελφῶν ἐρέτρια, ἣν ἐκλήρωσεν ἀθλος, Eur. Ion, 417. Ἐν ᾗ ἐκληρόσθημεν, Ephes. 1, 11. A κλῆρος.

Κλήρωσις, εως, ἡ, sortitio. A κληρόω.

Κληρωτήριον, ου, τό, locus, ubi magistratus sorte creantur; (2) locus in theatro, ubi magistratus sorte lecti sedebant. Ab eod.

Κληρωτής, οῦ, ὁ, qui sorte legit. Ab eod.

Κληρωτικός, ή, όν, ad sortiendum pertinens, ad sortitionem faciendam aptus. Ab eod.

Κληρωτίς, ίδος, ἡ, urna, f. fistula, in quam conjiciebantur sortes. Ab eod.

Κληρωτός, ή, όν, sorte lectus, sorte designatus, s. electus. Ab eod.

Κληρωτρία

Κλητεία, ᾶς, ἡ, turma, Ph. A κλητός.
Κλητεῖς, fortitæ, Gl. V. A κλητός.
Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio; (2) *inpr.* ad cœnam; (3) in jus, dicitur quæ interdum etiam pro συγκλήσει; (4) in lib. Sic. dicitur de quovis beneficio divino, quod homini sine ullis operis datur; item vitæ conditione, statu; in quo est Hebraismus. A κυλέω
Κλῆσο, 2. f. a. 1. imper. act. *per Syncres.* a κλείζω.
Κλητέος, ον, for, vocandus. A κλήω.
Κλητεύω, in jus voco ad limonii dicendi causa, testimonium remitto. Γυναικὶ κλητεύσαι ἐπιδὰς δικάζειν Arist. Vesp. 1402 Ab eod.
Κλητήρ, ῆρος, ὁ, apparitor, qui in jus vocat; (2) antestatus, testis vocationis in jus. Ab eod.
Κλητικῶς, *appellativæ*, gen. fing. f g. A
Κλητικός, ἡ, ὸν, appellativus, vocativus.
Κλητός, ἡ, ὸν, vocatus; (2) constitutus ad aliquid beneficio alicujus per hebraismum. A κέκλημαι.
Κλήτωρ, ορος, ὁ, vocator, accersitor, invitator; (2) præco, nuncius, minister magistratus jus dicentis; (3) testis, nempe proprie in jus vocationis, qui potest esse ipse κλητήρ, viator, qui vocavit, item antestatus; (2) sed deinde testis quivis, *Etym.*
ΚΛΙΒΑΔΙΟΝ, ου, τὸ, Clibadium, herba quæ sam, quam nonnulli helxinen vocant.
Κλιβανίτης, ου, ὁ, in fornace coctus. A κλίβανος.
Κλιβανοειδής, ές, ὁ ἡ ὁ, clibani formam habens. Ex κλίβανος, & εἶδος.
ΚΛΙΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, clibanus, in quo hordeum coquitur; (2) clibanus quivis; (3) ficus; (4) caminus.
Κλιβανωτός, testuaceum, Gl. V. A κλίβανος.
Κλίμα, ατος, τὸ, cœli inclinatio, clima; (2) terræ tractus, regio; (3) declivitas, devexitas. A κλίνω.
Κλιμακηδόν, vel **κλιμακιδόν**, *Adv.* gradatim, per gradus. A κλίμαξ.
Κλιμακίζω, f. ίσω, certo luctæ genere, quod κλιμαξ, appellatur; (2) perverto, detorqueo. Ab eod.
Κλιμάκιον, ου, τὸ, parva scala; (2) lignum in scala transversum, Dim.
Κλιμακίς, ίδος, ἡ, scalula; (2) femina adsentatrix, quæ reginæ in curru adscensuræ dorsum substernebat. Ab eod.
Κλιμακίσκος, ου, ὁ, parva scala, Dim. ab eodem.
Κλιμακώδης, ους, ες, gradatus, scalæ instar factus. Ab eod.
Κλιμακοβάτης, ου, ὁ, scabellum gestans, per quod ascenditur in equum, curulem, genus apparitoris.
Κλιμακτήρ, ῆρος, ὁ, κλιμακτῆρες, scalæ gradus; (2) anni scansiles sive climactherici. Ab eod. Hinc
Κλιμακτηρικός, ἡ, όν, climactericus.
Κλιμακωτός, ὸς, ὁ ἡ ὁ, gradatus, scalaris.
Κλιμακωτῶς, ἡ, όν, idem. A
ΚΛΙΜΑΞ, ακος, ὁ, climax, scala, gradus; (2) instrumentum tortorium; (3) gradatio, figura rhetorica; (4) palæstræ genus; (5) pars currus.
Κλινάριον, ου, τὸ, lectulus. Dim. a κλίνη, *lectus.*
Κλινεῖος, α ον, ad lectos pertinens, *Etym.*
Κλίνη, ης, ἡ, lectus, lecti situs. A κλίνω.
Κλινηρής, ές, ὁ ἡ ὁ, lecti adhuc. Ab eod.
Κλινηφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, lectum ferens, fellam. Ex κλίνη, & φέρω.
Κλινθήτην, 3. dual. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐκλιθήτην, a κλίνω.
Κλινίδιον, ου, τὸ, lectulus; (2) lectica. A κλίνη.
Κλινικός, ὴ, όν, clinicus, morbo ita decumbens, ut adsu gere nequeat; medicus, qui empirico opponitur; unde ἡ κλινικὴ, s. τέχνη, medicina methodica.
Κλίνη, ης, ἡ, lectulus; (2) sellula. A κλίνω.
Κλινοστρωμία, ᾶς, f. ίσω, lectos orno.
Κλινοπετής, ές, ὁ ἡ ὁ, qui in lectum præcumbit. Ex κλίνη, & πίπτω, cado.
Κλινοπηγία, ας, ἡ, lectorum compactio. Ex κλίνη, & πήγνυμι, compingo.
Κλινοπήγιον, ου, τὸ, locus ubi lecti compinguntur. Ex iisd.
Κλινοπόδιον, ου, τὸ, clinopodium, lecti pediculus, frutex quidam; κλινοπόδιον, lecti pes. Gl. V. Ex κλίνη, & πούς.
Κλινόπους, οδος, ὁ, pes lecti; κλινόποδες, lecti pedes, Gl. V.
Κλινοποιϊκὸς, ἡ, όν, ad lectorum fabricationem pertinens. Hinc κλινοποιικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars fabricandi lectos. A
Κλινοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, lectos fabricans, Gl. V. grabbatarius, lectarius. Ex κλίνη, & ποιέω.
Κλινότροχον, ου, τὸ, vel **κλιότροχος**, ου, ὁ, lectirotaria; aceris genus, ex quo lecti torno fiebant; (2) rotula lecti pedi indita. Ex κλίνη, & τρέχω, *curro.*
Κλινοφόρος, ου, ὁ, lecticarius, Gl. Vet. Ex κλίνη, & φέρω.
Κλινῶμεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. v. κλίνω.
Κλισιηρός, ὁ, idem quod κλισιακός.
Κλισιοχαρὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, lectum amans, piger, deses. Ex κλι. & χαίρω.
Κλιστὴρ, ῆρος, ὁ, sella apta ad declinandum corpus; (2) lectus. A κλίνω.
Κλιστήριον, ου, τὸ, lectulus, vel sella, in qua reclini capite recumbimus. A κλιστήρ.
ΚΛΙΝΩ, f. ινῶ, inclino; (2) reclino; (3) acclino; (4) deprimo; (5) inclino me; (6) declino, deflecto; (7) reflecto, averto, a. 1. ἔκλιτα, inclinavi. pass. ἐκλίθην, inclinatus sum, jaceo; κεκλιμένος, inclinatus, jacens. Κλῖνον εἰς ἰωλὼ δίμνας, Eur. Or. 301. Ἡμέρα κλίνῃ τι, κἀνάγῃ σέλας ἅπαντα τ' ἄνθρωπα, deprimit, & attollit, Soph. Aj. 131. Κλινεῖ σοὶ ὕδας, sternet, Lyc. 557. Ἔκλιτο γὰρ κέρας τὸ λαιὸν ἡμῶν, Eur. Supp. 705. Κλιθεὶς ἐς ὕδας, id. Her. fur. 959.
Κλισίαι, ας, ἡ, locus in quo recumbitur, tabernaculum; (2) casa, tugurium; (3) stabulum (4) sella discubitoria, aut in qua reclini capite sedemus; (5) lectus; (6) discumbentium classis. A κλίνω.
Κλισιάων, gen. pl. *Æol.* pro κλισιῶν.
Κλισιὴ, ῆος, ἡ, fenestra. Ab eod.
Κλισιηδὸν, *Adv.* in κλισίην. Ab eod.
Κλισίηθεν, *Adverb.* ex κλισίαι. A κλισίαι.
Κλισίον, ου, τὸ, idem quod κλισία; (2) ovile, caula, stabulum. Ab eod.
Κλίσις, εως, ἡ, inclinatio, declinatio; (2) motus militum, in exercitationibus; (3) declinatio, in Gramm. A κλίνω.
Κλισμός, οῦ, ὁ, lectus, in quo recumbere possumus; (2) sella recubitoria. Ab eod.
Κλίτος, εος, τὸ, declivitas, devexitas.
Κλιτὺς, ὺς, ἡ, ὸν, qui declinatur, s. inclinatur; (2) latus. Ab eod.
Κλιτὺς, ύος, ἡ, declivitas. Πολλὰς δὲ κλιτὺς τὸν ὑποτμήγουσι χαράδραι, Hom. Il. 16, 390. Ab eod.
Κλοιὸς, οῦ, τὸ, idem quod
Κλοιὸς, οῦ, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur, boia, furca. A κλείω.
Κλοιοῦσι, ῶν, οι, collari inclusos; quasi a κλοιόω, quod effert collari induere.
Κλονέουσι, 3. pl. imperf. ind. c. med. *Ion.* pro ἐκλονίουσι, a
Κλονέω, ῶ, f. ήσω, commoveo; agito tumultuose, turbulentum reddo; (2) quatio, concutio. Ἀλλ' ὁ λάζαρος κατασαγὼν, Μιλησίνε κλονέουσι; Arist. Eq. 360. Πάντοθεν βρέμει, ὡς τις ἀθρὸα πνευστοπλὴξ χειμερία κλονέῃται, Soph. Oed. Col. 1239. A κλόνος. Hinc
Κλόνησις, εως, ἡ, concussio, perturbatio; (2) conclusus cum vi aut strepitu.
Κλόνιον, ου, τὸ, coxendix, spina dorsi, Hes.
Κλόνις, ιος, ἡ, ventes. Ab eod.
Κλονόεις, εσσα, όεν, tumultuosus, turbulentus. Ab eod.
ΚΛΟΝΟΣ, ου, ὁ, motus tumultuosus; (2) tumultus; (3) strepitus; (4) concussio; (5) tumultus bellicus.
Κλοπάδης, ου, ὁ ἡ ὁ, idem quod κλόπιος.
Κλοπαῖος, α, ον, furtivus. A κλοπή.
Κλοπεία, ας, ἡ, furtum, ipsa furandi actio. A κλοπεύω.
Κλοπεύς, εως, ὁ, fur. A κλοπή.
Κλοπεύω, f. εύσω, furor. A κλοπή.
Κλοπέω, ῶ, f. ήσω, iderh & ab eod.
Κλοπή, ῆς, ἡ, furtum, subreptio. A κλέπτω.
Κλοπία, ας, ἡ, idem. A κλοπός.
Κλοπιμαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλέπιμος.
Κλοπιμαίως, furtim, Gl. V. A præc.
Κλέπιμος, ίμη, ιμον, furtivus, furto ablatus. Ab eod.
Κλόπιος, ου, ὁ, furax, furtivus; (2) subdolus. Ab eod.
Κλοποφορέω, ῶ, fut. ήσω, furto aufero, furtim expilo. Ex κλοπὴ, & φέρω.
ΚΛΟΤΟΠΕΤΩ, f. έσω, latenter furor & subduco tempus; (2) subterfugio; (3) verba do, decipio. Οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ὀθνεῖ' ὄντας, Il. 19, 149.
ΚΑΤΒΑΤΙΣ, herba quæ & helxine, & Lat. parietaria dicitur.
Κλυδάζομαι, pro κλυδωνίζομαι, fluctuo.
Κλυδασμὸς, οῦ, ὁ, fluctuatio. A κλυδάζομαι.
Κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, unda; (2) æstus, tempestas. A κλύζω.
Κλυδωνίζομαι, fut. ίσομαι, fluctuo, fluctibus agito. Κλυδωνιζόμενοι ὑπ' ἀνεμοφερόμενοι σαιτὶ ἀνέμῳ διδασκαλίας, Ephes. 4, 14.
Κλυδώνιον, ου, τὸ, parvus fluctus, parva unda; (2) fluctus, unda; (3) æstus, Dim.
Κλύεν, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἤκλυε, a κλύω.
Κλύζεσκεν, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἤκλυζε.
Κλυζομένῃσι, dat. fing. præs. ind. pass.
ΚΑΤΖΩ, fut. ύσω, abluo, eluo, lavo; (2) clystere perluo; (3) sonum, ut fluctus, edo; ἐκλύσθη θάλασσα, a. 1. pass. turbatum est mare; κλύζεσκεν, imp. *Ion.* pro ἤκλυζον, lavabant. Θάλασσα κλύζῃ πάντα τἀφόρμαπαν κακά, Eur. Iph. in Tau. 1196.
Κλῦθι, 2. s. præs. imper. act. verbi
Κλύμι, audio. Hinc κλῦθι, imperat. audi; κλῦτε, & per reduplicationem κίκλυτε; vide κλύω.
Κλύοιμι, *audiam*, præs. opt. act. verbi κλύω.
Κλύον, 3. plur. imperf. vel aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἤκλυον.
Κλύσις, εως, ἡ, lavatio; (2) infusio, clyster. A κλύζω.
Κλύσμα, ατος, τὸ, ablutio, lotio; (2) ipsa actio abluendi; (3) æstuarium. Ab eod.
Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, id quo alvus eluitur; (2) ipsum instrumentum, quo elutio fit. Ab eodem.
Κλυστήριον, ου, τὸ, parvus clyster, clysteriolum. Dim.
Κλυτοεργὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, inclytus artifex. Ex κλυτὸς, & ἔργον, *opus.*
Κλυτόκαρπος, ου, ὁ ἡ ὁ, præclarum fructum habens.
Κλυτόμαντις, εως, ὁ, inclytus vates.
Κλυτομήτης, ου, ὁ, inclytus prudentia vel consilio. Ex κλυτὸς, & μῆτις, *consilium.* Hinc
Κλυτομήτις, εος, ἡ, inclyta prudentia.
Κλυτόμοχθος, ου, ὁ ἡ ὁ, inclytus laboribus.
Κλυτόπαις, αιδος, ὁ ἡ ὁ, clarus liberis.
Κλυτόπωλος, ου, ὁ ἡ ὁ, celeber equis.
Κλυτὸς, ὴ, όν, vel **κλυτὸς**, ὸς, ὁ ἡ ὁ, inclytus, clarus; (2) vocalis, cujus vox audiri potest, strepitum edens, obstrepens. A κλύω.
Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, celebris artifex, arte clarus. Ex κλυτὸς, & τέχνη, *ars.*
Κλυτοτόξης, ου, ὁ ἡ ὁ, arcu & jaculis insignis. Ἔζετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ, Hom. Il. 4, 101.
ΚΛΥΩ, audio; (2) exaudio; (3) ausculto, obtemperb, obedio, morem gero; (4) per-

[illegible] Quæ [illegible]
[illegible] Sophr. Fragm. 15.
Κλαγγή, ῆς, ἡ, vox proprie graculorum, tum vero gallinaceorum etiam, itemque equinum; (2) sonus, quo quis explodebatur e theatro. A κλάζω.
Κλαγγόνες, ὧν, αἱ, Bacchæ s. Menades. Vox Macedonica.
Κλαγγός, ὁ, clamor graculorum; (2) explodo e theatro; (3) sibilo.
Κλάζω, f. ἄσω, neo; (1) glomero; (2) torqueo; κλῶθες, etiam discurrere, quæ fato destinantur; κλωστῆρες, q. fato destinata.
Κλαθώ, οῦς, contr. οῦς, ἡ, Clotho, una Parcarum. A κλάθω.
Κλαμακώδης, ώδεσα, ὄν, clivosus, adscensu difficilis. A κλάμαξ.
Κλάμαξ, ακος, ὁ, asperitas.
Κλάν, ωνός, ὁ, ramus, surculus; qui deputari solet.
Κλάνιξ, ικος, ὁ, surculus parvus, Hes. Dim.
Κλανίριον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Κλανίζω, f. ἰσω, ramulos seu surculos amputo, Suid. Ab eod.
Κλανίον, ου, τὸ, idem quod κλανίριον.
Κλαός, οῦ, ὁ, boia. Attice pro κλοιός.
Κλωπάω, furari, furtim, clanculum, sine strepitu incedere, aut aliquid agere, Hes.
Κλαπαία, ας, ἡ, furtum. A κλωπεύω.
Κλωπάω, f. ήσω, furor. A κλώψ.
Κλωπήιος, α, ον, furtivus, clandestinus.
Κλωπικός, ἡ, όν, furax. Ab eod.
Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, fure patre natus. Ex κλώψ, & πατήρ.
Κλώσκω, neo, Hes. A κλώθω.
Κλῶσμα, ατος, τὸ, filum, quod nendo deductum, glomus; (2) fascia, quæ ornatus causa stolis talaribus addi solebat. Ab eod.
Κλωσμός, ἡ, ὁ, filum, nendo deductum; (2) filum Parcarum; (3) ipsa fili deductio; (4) fusus. Ab eod.
Κλωστάς, ᾶ, ὁ, qui stamina digitis torquet, qui fila deducit. Ab eod.
Κλωστός, ή, όν, nendo vel digitis inter nendum tortus, connexus vel contortus. Ab eod.
Κλωσσομάλλος, ου, lanosus, laniger. Ex μάλλος.
Κλώψ, πος, ὁ, fur, prædo, grassator, latro, qui vias obsidet, & viatores pecunia vestibusque spoliat. A κλάπτω.
Κμητός, ἡ, όν, elaboratus, factus. Ex Hes. A κάμνω, *laboro*.
Κνάω, scindo; (2) radula caseum rado; (3) contristo. Ἐπὶ σ' ἄλγεον κνᾷ τυφὸν Κύκνον χαλκεῖν, Il. 11, 639. A κνάω.
Κναφός, ἡ, όν, flavus; (2) albus; (3) colore varius. A κνάφος.
Κνάφων, ωνος, ὁ, Cnecei colorem habens, i. e. album flavente mistum. Ab eod.
Κναμίζω, flecto; (2) robore vinco; κνάμπτομαι, malis frangor, succumbo. A κάμπτω, *flecto*.
Κνημάς, acc. plur. *Dor.* pro κνημούς, a κνημός, *collis*.
Κνάπτω, carmino, carpo, ut fullones, pecto, polio.
Κνῆσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro κνῆσαι, a κνάω.
Κνάφαλον, ου, τὸ, floccus fullonico carduo detractus; (2) tomentum e floccis fullonicis. A κνάφω.
Κναφεῖον, ου, τὸ, officina fullonis, fullonica.
Κναφεύς, έως, ὁ, fullo, qui carduo pectit & distringit pannos. A
Κναφίζω, f. ίσω, fullonicam exerceo, sum fullo. Ὁ ἡ κναφίζ τις, ὁ ἡ φολύν κνίδια, Arist. Plut. 166. A κναφεύς.
Κναφήιον, τὸ, *Ion.* pro κναφεῖον.
Κναφικός, ἡ, όν, fullonicus, ad fullonem pertinens. A κναφεύς.
Κναφεύς, carduus fullonicus. A κναφεύς.
ΚΝΑΩ, & κνάω, vel κναῖω, f. ήσω, rado, scalpo, scabo, pruritum moveo, titillo.
Κνεμίζω, obscuro, tenebras [illegible]
Κνεμών, ῶνος, ὁ, [illegible] montium, subjectorum, aut declivitas. A κνήμη.
Κνεφαῖος, obscurus.
Κνεφαῖος, τὸ, tenebræ, caligo, nox. Sept. Hes.
ΚΝΕΩΝ, ῶν, ὁ, caligo, tenebræ; (2) crepusculum; (3) ultimum seu ultima pars noctis. Hinc
Κνέος, εος, τὸ, obscuritas, umbra, caligo.
Κνήκος, ου, ὁ, herba quædam linguam mordens. A κνάω.
Κνῆ, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκνη, a κνάω.
Κνήθη, urtica, vid. κνίδη.
Κνηθάω, ῶ, prurio. A κνήθω.
Κνηθμός, οῦ, ὁ, pruritus. A κνήθω.
Κνήθω, futur. ήσω, scalpo, scabo, frico; (2) prurire facio, pruritum moveo; (3) irrito, ad iram provoco, & (4) κνήθομαι, prurio. A κνάω.
Κνημίας, ου, niger aut fulvus, aquilæ epith. ap. Lyc.
Κνηπίας, ου, ὁ, lupus, a colore ut videtur. A κνῆπος.
Κνήπιος, ίνη, ινον, cnecinus, ex cnoco confectus. Ab eod.
Κνηκοειδής, ές, ὁ ἡ ὁ, cneci speciem gerens, cneco similis, Hes. Ex κνῆκος, & εἶδος.
ΚΝΗΚΟΣ, ου, ὁ, Cnecus, herba quædam flore croceo, Ph. κνῆκος, semen candidum.
Κνηκός, ἡ, όν, flavus, rutilus, luteus, croceus, albidus. A κνῆκος.
Κνηκώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, cneco similis, ad cnecum accedens. Ab eod.
Κνῆμα, ατος, τὸ, ramentum, id, quod abraditur; (2) pruritus. A κνάω.
Κνημαῖος, αία, αῖον, tibialis, ad tibiam spectans. A κνήμη.
Κνήμαργος, ου, ὁ, qui crassas tibias habet, Hes. forte ut λειμάργος, gulosus.
ΚΝΗΜΗ, ης, ἡ, tibia, crus; (2) fura; (3) tibia in rota, radius.
Κνήμησι, dat. pl. *Ion.* pro κνήμαις.
Κνημία, ας, ἡ, radius rotæ. A κνήμη.
Κνημιδοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ocreas seu tibialia gestat, ocreis armatus. Ex κνημίς, & φέρω.
Κνημιδωτός, ἡ, όν, ocreatus, Cl. V. A κνημίς.
Κνημίς, ίδος, ἡ, tibiale; (2) ocrea; (3) rotæ radius. A κνήμη.
Κνημοπαχής, ές, ὁ ἡ ὁ, cruris seu tibiæ crassitudinem æquans. Ex κνήμη, & παχύς.
Κνημός, οῦ, ὁ, pars montis, quæ a pede ipsius adicendit; (2) locus saltuosus. Ab eod.
Κνηδάλιον, a. 1. opt. pass. v. κνάω.
Κνηστάω, ῶ, prurio. A κνήθω.
Κνῆσις, εως, ἡ, perfricatio, frictio. A κνάω.
Κνῆσμα, ατος, τὸ, idem quod κνῆμα.
Κνησμονή, ῆς, ἡ, fricatio, fricandi motus; (2) prurigo. A κνήθω.
Κνησμός, ὁ, pruritus, prurigo. Ab eod. Hinc
Κνησμώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, pruritum excitans.
Κνηστήρ, ῆρος, ὁ, qui radit; (2) radula.
Κνηστήριον, ου, τὸ, radula. A κνηστήρ.
Κνησταω, ῶ, prurio. A κνάω.
Κνηστίς, ίδος, ἡ, lancinula; (2) fistula; (3) acus. Ab eod
Κνηστις, εως, ἡ, culter; (2) radula.
Κνηστός, ἡ, όν, rasus; (2) sectus, concisus. A κνάω.
Κνῆστρον, ου, τὸ, idem quod κνηστήριον.
Κνῆφος, ου, ὁ, pruritus, prurigo. A κνήθω.
Κνήθω, futur. θήσω, mordeo. Ex Hes. ubi κνήθουσι, δάκνουσι, mordetur. A κνίδη.
Κνηθέλαιον, ου, τὸ, oleum e Cnidio grano. Ex κνῆθος, & ἔλαιον, *oleum*.
Κνίδη, ης, ἡ, urtica; (2) piscis nomen. A κνίζω.
ΚΝΙΔΙΟΝ, ου, τὸ, atriplex; (2) granum Cnidium.
Κνίδωσις, εως, ἡ, punctura & pruritus, qualis ab urtica excitatur, prurigo sive usedo, qualis
Κνίζα, ης, ἡ, lapidicina. A κνίζω.
Κνίζα, ης, ἡ, *Ion.* ἔκνιζα, (1) cnizo; (2) [illegible] & levior derado; (3) [illegible] fricatrico; (5) pruritum moveo; (4) [illegible] in medium pungo, vel una; (5) [illegible] rem moveo, molestos sum, solicitudinem [illegible] facio; (6) curdo. Ὅμως σ' ἐκνίζει μ' ἀεὶ τὸ δῖ', Soph. Oed. Tyr. 795. Καὶ μὲ κνίζουσι λύκοι, Arist. Vesp. 1276. A κνάω.
Κνιζήεις, εσσα, εν, folliculus ulmi vel vitis, in quo nascuntur κνίκοι, quasi κνιζήεντες. Ex κνίζη, & σῦκα.
Κνιζηλέγχης, ου, ὁ, nomen acis, culicibus, vel etiam vermibus ligna erodentibus inditum, culicilega. Ex κνίζη, & λέγω, *colligo*. Al. κνιπολέγχης, quod ut infidiator, a λοχάζειν, *insidiari*.
Κνιπεία, ας, ἡ, parfumerie. A κνιπεύς.
Κνιπεύς, parcus, necessaria etiam aliquid abradens; tenuiter vivens; κνιπεύς, cupidus. Ph. A κνίψ.
Κνιπόεις, εσσα, εν, pruritus, aut lippitudo, sicca, Galen. Lex. Hippocr. Ab eod.
Κνίς, κνιδός, ionice, Ph. A κνίζω.
Κνίσα, ας, ἡ, nidor. V. d. κνίσσα.
Κνισάετε, dat. sing. *contr.* pro κνισάοντι, & hoc *Dor.* pro κνισώντι, a κνισάω.
Κνίσθειν, infin. act. *Dor.* pro κνίζειν.
Κνισμα, ατος, τὸ, vellicatio; (2) pruritus; (3) ignes, quibus amantium pectora urantur. A κνίζω.
Κνισμός, ὁ, pruritus, prurigo; (2) pruritus Veneris; (3) dissidium & jurgium inter amantes. Ab eod.
Κνισμώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, pruriens. A κνισμός.
Κνισολαχές, idem quod κνισολιχές.
ΚΝΙΣΣΑ, five κνίσα, ας, ἡ, nidor, carninæ sc. pinguedinis alius incensæ fumus; (2) odor & vapor ex carnibus, quæ torrentur, aut assantur; (3) ipsa pinguedo, carnium aut adeps.
Κνισάριον, vel κνισάριον, ου, τὸ, exigua pinguedo, Suid. Dim. a κνίσα, vel κνίσσα.
Κνισάω, a. 1. ini. *Post.* pro κνίσω, a κνίζω.
Κνισάω, vel κνισόω, ῶ, f. ήσω, nidore inficio seu repleo; (2) vapore, fumo, de sacrificiis carnibus; (3) fumo corrumpo. Κνισᾶν τὴν ἀγυιάς, Arist. Av. 1238. Καὶ τὰς βαρβίτους Luc. A κνίσσα.
Κνισόεις, vel κνισήεις, ήεσσα, ῆεν, nidore plenus, nidorem referens.
Κνισορρόις, vel κνισορρίς, ῥός, ῥί, idem.
Κνισοσιδύλης, ου, ὁ, qui nidorem sectatur, parasitus.
Κνισοτέλαξ, ακος, ὁ, qui nidoris seu pinguedinis fruendi causa adulator, parasitus.
Κνισολιχίς, vel κνισολιχίς, ας, ἡ, gulositas, qua quis rebus pinguibus lingendis inhiat; (2) gulositas quævis, ligurities. A
Κνισολιχής, vel κνισολιχής, ἡ, όν, liguritor, gulosus, qui pinguedinem lambit, qui pinguibus inhiat. Ex κνίσσα, & λείχω
Κνισοτρόφος, ου, ὁ, nidoris appetentior, gulosus, qualis a κνίσσα, quod sapit, *gulosus*.
Κνισόω, vel κνισόω, idem quod κνισάω.
Κνισσώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, nidorosus, nidore plenus. A κνίσσα.
Κνισσωτός, ἡ, όν, idem. A κνισσόω.
Κνίσσω, ἡ, ον, concisus, abrasus. A κνίζω.
Κνιφός, ὁ, τὸ, urtica, apud Hes.
Κνίψ, ιπός, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex. A κνάω.
Κνώ, ῆς, ἡ, scapitus axis, rotæ, vel pedum.
Κνώδων, contr. κνῶν, ὁ, idem, Hes.
ΚΝΩΤ, res immunis.
Κνώζα, ης, ἡ, scabies, prurigo; (2) corrosio, cunilago. A κνώζω. Hinc
Κνωζάομαι, ῶμαι, gannio, proprie ut canis queribundam ululatum edens; (2) gannio queribunde & adulatorie; (3) vagio.
Κνώζαμος & κνωζίη, ῆ, gannio, garrio.
Κνώζεσκε, 3. plur. imperf. ind. med. *Dor.* pro κνωζίσκε, a κνωζάω.

Κνώζηλος

Κνυζηθμός, ὦ, ὁ, gemitus canis adulatorius & queribundus; (2) ploratus seu vagitus infantis; (3) fugitus. A κνυζάω.
Κνύζημα, ατος, τὸ, vagitus. Ab eod.
Κνύζησις, ἡ, ploratus seu ululatus. A κνύζω.
Κνυζίον, ου, τὸ, scabie infesto seu deturpo; (2) deturpo, deformo. Ab eod.
Κνυζῶ, rado, scalpo; apud Hipp. ἐκνυζήσει, a. 1. Dor. fonuit; item gannio. A κνύω.
Κνύμμα, ατος, τὸ, sculptura. A κνύω.
Κνύος, ους, τὸ, scabies, prurigo; (2) perditio, corruptio. Ab eod.
Κνύω, f. υσω, rado, scalpo. Οὗτος πόθῳ μ' ἐκνυε ἐλθὼν τὴν θύραν, Arist. Θεσμ. 488. A κνάω.
ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, ου, τὸ, bellua, Ph.
Κνώδων, οντος, ὁ, mucro, cuspis seu acies gladii; (2) dentale in venabulo, quod hominem ab apro tuetur. Ab ὀδών.
Κνώσσω, profunde dormio; (2) cubo; (3) sterto. Ex κνώς, i. e. ὀφθός, otiosus, & ὀσσα, oculi, quoniam oculi inter dormiendum sunt otiosi.
Κνώψ, ωπὸς, ὁ ἡ ὁ, cæcus, Suid. At apud Nic. κνώπεσσι, quod est pro κνωψὶ, Schol. exponit φαλαγγίοις. Ex κνώς, & ὄψ.
ΚΟΑ'ΛΕΜΟΣ, stolidus, amens.
ΚΟΑΞ, vox ranæ clamantis.
Κοάω, ῶ, audio, intelligo; κοᾷς, audit.
Κοβαλεία, ας, ἡ, impostura, quæ fit joco, deceptio ludicri speciem habens; (2) adulatio dolosa hominis improbi. A
Κοβαλεύω, decipio, imposo, sum κοβαλος.
Κοβαλία, ίας, ἡ, idem quod κοβαλεία.
Κοβαλίκευμα, τὸ, deceptio, impostura, versutia; (2) astutum & dolosum facinus. A
Κοβαλικεύω, f. εύσω, idem quod κοβαλεύω.
ΚΟ'ΒΑΛΟΣ, ου, ὁ, vafer, maleficus, blaterator, adulator, impostor, deceptor. Cebalus, dæmon quidam, qu. κοπτόβαλος, a κοπτω. Etm.
ΚΟ'ΒΕΙΡΟΣ, ridiculus, scurra, dicax, convitiator, Hes.
Κόγγρος, ου, ὁ, conger. A γόγγρος.
Κογχάριον, ου, τὸ, parva concha s. cochlea. Dim. a
ΚΟ'ΓΧΗ, ης, ἡ, concha, ostreum marinum & aquatile; (2) mensura conchæ capacitatem æquans; (3) vasculum in modum conchæ concavum; (4) oculi cavitas.
Κογχίον, ου, τὸ, conchula. Dim. a κόγχη.
Κογχίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, conchites, lapis.
Κογχοειδὴς, ὲς, ob cavitatem conchæ similis.
Κόγχος, ου, ὁ, vel ἡ, idem quod κογχη.
Κογχύλη, ης, ἡ, murex. A κογχη.
Κογχυλευτὴς, οῦ, ὁ, qui conchylia venatur conchyliarius. Quasi a κογχυλεύω
Κογχύλιον, ου, τὸ, conchylium, concha, murex; (2) conchæ genus, mentæ æque ac vestibus inficiendis aptum; (3) lana s. vestis conchylii cruore infecta; (3) testa ostrei, A κογχύλη.
Κογχυλιώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, conchyliatus, conchylii formam referens. A κογχύλιον.
Κογχυλιωτὶς, ἡ, ἴδος, muricatus, Gl. V. quasi a κογχυλίον, quod est a κογχύλιον.
Κόδομον, ου, τὸ, instrumentum, quo ad frigendum hordeum utebantur veteres. A
Κοδομεὺς, ἑως, ὁ, qui hordeum frigit & torret. A κόδομος.
Κοδομίστριξ, ικος, ἡ, quæ hordeum frigit ac torret. Ab eod.
ΚΟΔΟΜΕΤΩ, hordeum frigo ac torreo; (2) in furno vel aliquo vase frigo, Hes.
Κοδράντης, ου, ὁ, quadrans, s. quarta pars assis. Vox Latina.
Κοέω, ῶ, intelligo, sentio, pro νοέω.
ΚΟΘΟΡΝΟΣ, ου, ὁ, cothurnus, calceamentum utique pedi & utrique sexui aptum.
Κόθυρια, vulpes, Hes. Ex κεύθω, & ὐρά.
Κόθυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, caudam abscondens; (2) fucus, quia aculeum abscondit. Ex iisd.
ΚΟΙ, vox grunnientium porcellorum, apud Aristoph.
Κοὶ, quæ via, dat. fem. Ion. pro τοὶ.
Κοίζα, f. ίξω, grunnio, apud Arist. A κοὶ.
Κοιλάδες, circumspectant, apud Aristophan. Θεσμ. 859. ubi alii aliter.
Κοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, curvo. Καὶ κοιλαίνει δόμους Lyc. 772. A κοῖλος.
Κοιλᾶνες, a. 1. inf. act. v. κοιλαίνω. Unde
Κοίλανσις, εως, ἡ, excavatio; (2) cavitas.
Κοίλας, ἄδος, ἡ, vallis cava, convallis, caverna, Ph. κοιλάδες, cavernæ, Ph. A κοῖλος.
Κοιλέμβολον, ου, τὸ, acies cava; aciei modus, cum duplicis phalangis posteriora cornua conjuncta sunt, sed anteriora disjuncta. Ex κοῖλος, & ἔμβολὴ.
Κοιλήναντα, acc. s. a. 1. part. act. v. κοιλαίνω.
Κοίλης, dat. pl. Ion. pro κοίλαις, a κοῖλος.
ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, venter, alvus, ventriculus. Hinc
Κοιλιακὸς, ἡ, όν, cœliacus, alvinus, qui excrementa semicocta & fluida subito reddit.
Κοιλίδιον, ου, τὸ, ventriculus. Dim. a κοιλία.
Κοιλιοδαίμων, cui venter Deus est, qui in gula & ventre summum bonum ponit. Ex κοιλία, & δαίμων.
Κοιλιόδεσμος, ου, ὁ, ventrale vinculum, quo venter revincitur. Ex κοιλία, & δεσμὸς.
Κοιλιόδουλος, ου, ὁ ἡ ὁ, ventris servus, ventri deditus.
Κοιλιολυσία, ίας, ἡ, ventris solutio s. resolutio.
Κοιλιοπάλης, ὁ, qui vendit ventres & omasa.
Κοιλιώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, ventriosus, ventris speciem habens. A κοιλία.
Κοιλοειδὴς, ὲς, valles, cavitates habens, *Epith.* terræ, agri. A εἶδος.
Κοιλογάστωρ, ορος, ὁ, magnum ventrem habens, *item* magnam cavitatem, nexum magnum ut circulus.
Κοιλοκροτάφος, ου, ὁ ἡ ὁ, tempora capitis cavata habens, *Arist.*
ΚΟΙ'ΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, cavus, concavus, dicitur etiam de partibus rerum, in quibus est cavitas, ut κοίλη νηὸς, sentina, carina. Hinc τὸ κοῖλον, ου, cavitas, & τὰ κοῖλα, ων, ilia, cava lateris.
Κοιλοσαθμία, fornico, camero. A
Κοιλοσάθμος, ου, ὁ ἡ ὁ, cava habens stabula, i. e. stabula fornicata.
Κοιλοσομία, ας, ἡ, vitium, quo vox velut in specu obscuratur, & quasi in recessu auditur. A
Κοιλόσομος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui cavo ore loquitur. Ex κοῖλος, & σομα.
Κοιλοσυρία, ας, ἡ, Cælosyria, regio Asiæ.
Κοιλοσωματὸς, ὼ, valde capax, *Epith.* vasis, &c.
Κοιλότης, ητος, ἡ, cavitas, concavitas. A κοῖλος.
Κοιλωφθαλμία, ίας, ἡ, oculorum cavitas.
Κοιλωφθαλμίδες, οῦ, cavis oculis sum, oculi mihi recedunt. A
Κοιλωφθαλμὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, qui cavis est oculis, cujus oculi subsidunt.
Κοιλόφυλλος, ου, ὁ ἡ ὁ, concava folia habens.
Κοιλόω, ῶσω, cavo, Gl. V. A κοῖλος.
Κοίλωμα, ατος, τὸ, cavum, cavitas; (2) ulcus in cornea tunica oculi. A κοιλόω.
Κοιλωπὶς, ἡ, cava adspectu, Suid. A
Κοιλωπὸς, ὁ, ἡ, cavus adspectu. Ex κ. & ὤψ.
ΚΟΙΜΑ Ω, ῶ, fut. ἰσω, facio dormire, sopio; (2) in lecto colloco; κοιμωμαι, ῶμαι, cubo dormiendi gratia; (3) dormio, obdormio; (4) mortui, p. part. κοιμηθεὶς, lapitus, aor. 1. (5) *dicitur* & lapire tropice, v. κοιμίζω Φύλλα τί μοι σαπτὰ, φιλὲς· ἐν κοιμῶ τὸ ἔαρ, Antiph. Soph. Phil. 650. Ἦρν ὕπνῳ κοιμηθεὶς, Epigr. Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, Joann. 11, 11.
Κοίμβος, a. 1. pass. pass. verbi κοιμάω.
Κοίμημα, ατος, τὸ, dormitio. A κοιμάω.
Κοιμησαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐκοιμήσαντο.
Κοίμησις, εως, ἡ, somnus; (2) mora, obitus. Ab eod.
Κοιμητὴριον, ου, τὸ, cœmeterium, locus, in quo dormiunt, (2) locus, in quo humana corpora mortua sepeliuntur, & humantur. Ab eod.
Κοιμίζω, fut. ίσω, dormire facio, somnum indico, sopio; (2) opprimere vim alicujus rei & frangere, ut ἰτὰς, venti, &c. Καλῶ σ' ἅμα πνεύματος ἔρημα χθόνιον εὖ με κοιμίσαι, Soph. Aj. 845. A κοιμάω.
Κοιμιστὴς, οῦ, ὁ, sopitor. A κοιμίζω.
Κοινάσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. *Dor.* pro κοινώσαντες, a κοινόω.
Κοινεῶν, ῶνος, τὸ, lupanar. A κοινὸς.
Κοινῆ, Adv. communiter, in commune.
Κοινολογέομαι, colloquor cum aliquo, sermones confero. A λόγος.
Κοινοβιακὸς, ὴ, όν, cœnobiacus. Hinc κοινοβιακοὶ, qui non solum simul habitant, sed & eodem vitæ genere in universum utuntur. A κοινόβιον.
Κοινοβιάρχης, ου, ὁ, cœnobiarcha, abbas. Ex κοινόβιον, & ἄρχων, *princeps.*
Κοινόβιον, ου, τὸ, cœnobium, id est, vitæ communicatæ societas, communis monachorum habitatio. Ex κοινὸς, & βίος, *vita.*
Κοινόβιος, ου, ὁ ἡ ὁ, consors, Ph. Ex iisd.
Κοινοβιότης, ητος, ἡ, consortium, Gl. V. A præc.
Κοινοβύλαι, ῶν; senatores, Hes.
Κοινοβυλέω, ῶ, f. ήσω, communiter consulto, consilia communico. A
Κοινοβυλία, ας, ἡ, commune consilium, voluntatis communicatio. A κοινοβύλης.
Κοινοβύλιος, ου, τὸ, idem & ab eod.
Κοινογάμια, τὰ, communes & promiscuæ nuptiæ. Ex κοινὸς, & γάμος.
Κοινογενὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, qui communis est generis, ut mulus ex asino & equa. Ex κοινὸς, & γένος.
Κοινογενία, ἡ, generatio prolis ex alieni generis animali.
Κοινοδημεὶ, Adv. vulgo, publice. Ex κοινὸς, & δῆμος.
Κοινοδόμιον, ου, τὸ, hospitium publicum, Suid.
Κοινοδικαίου, ου, τὸ, concilium publicum. Ex δίκαιος.
Κοινοδρόμιον, ου, τὸ, pari incitatione communiter decurrens. Ex δρόμος, *cursus.*
Κοινοῖ, 3. s. præt. ind. act. *contr.* pro κοινόει, vel 3. sing. præs. opt. act. vel 3. s. præt. conj. a κοινόω.
Κοινολαΐτης, ου, ὁ, plebeius. Ex λαός.
Κοινολεκτέω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, communem lectum habens. *Epith.* conjugum. Ex λέκτρον.
Κοινολίχης, ητος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex λέχος.
Κοινολογὶς, vulgari sermone, communi lingua.
Κοινολογέομαι, v. κοινέω. Κοινολογοῦ γὰρ ἀλλήλοις περὶ ἑκάστου, Aristot. Hinc
Κοινολόγημα, ατος, τὸ, colloquium.
Κοινολόγια, ας, ἡ, colloquium, consultatio.
Κοινοπρέπεια, ἡ, civilitas, animus civilem & communem se præbens. Ex κ. & πρέπω.
Κοινοπαθὴς, ὲς, qui alienis rebus commovetur, humanus. Ex κ. & πάθος.
Κοινόπλους, contr. κοινόπλους, ου, ὁ ἡ ὁ, cui cum aliquo navigatio est, navigationis socius. Ex πλέω.
Κοινοποιέω, ῶ, f. ήσω, communico. Ex κοινὸς, & ποιέω.
Κοινόπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, communi & socio pede iter faciens.
Κοινοπραγέω, ῶ, f. ήσω, communiter aliquid facio, auxiliatorem & consortem me præbeo. Ex κοινὸς, & πράσσω, *facio.*
Κοινοπραγία, ας, ἡ, conspiratio, societas in re aliqua peragenda. Ex iisd.
ΚΟΙΝΟ'Σ, ἡ, όν, communis, publicus; (2) pervagatus, vulgaris, tralatitius; (3) societate gaudens; (4) profanus, impurus, immundus; (5) facilis, comis, ut *Lat.* communis. Hinc τὸ κοινὸν, vel τὰ κοινὰ, respublica, commune commodum.
Κοινότης, ητος, ἡ, communitas, consortium; (2) societas; (3) simplicitas, lenitas, facilitas. A κοινὸς.
Κοινοτρόπως, ὁ ἡ ὁ, communi partu edita.

Κοινοτρο-

Κοινόω, ῶ, f. ώσω, in communi vertere, communi aliquid habere; participem facere; communico; (2) conferto cum aliquo; (3) consentio cum aliquo in re aliqua, vel opinione, &c. (4) sacræ cenæ particeps fio, ad sacram cenam accedo; (5) ad sacram cenam admitto; sacram cenam alicui ministro. Ἐγὼ δὲ κἀντὶ τῶνδε κοινοῦμαι τύχην, Eur. Med. 302. Ἵνα ἀντίον κοινώσωμαι τῷ σπαραγμάτων ἐμῶν, Arist. Nub. 197. Οὐχ ἵππος τῷ δὲ ἐκοινώνησεν λίχνῳ, Eur. Andr. 38. A κοινός. Hinc

Κοινώνημα, ατος, τό, commercium, communicatio, societas; (2) commercium cum femina.

Κοινώνησις, ἡ, idem.

Κοινωνήσωσι, dat. plur. a. 1. part. act. verbi κοινωνέω.

Κοινωνητικὸς, ἡ, όν, societatis amans, qui aliquid alteri facile tradit, v. c. morbum, &c.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, communitas, consortium, societas, communicatio, participatio; (2) concubitus, ap. Hes. (3) beneficentia, eleemosyna, officium charitatis; (4) sacra cena. A κοινωνός. Unde

Κοινωνικῶς, communicatis inter se bonis suis, amice, concorditer.

Κοινωνοποιέω, ῶ, communico, socio, Gl. Vet.

Κοινωνὸς, ὁ, ἡ, ὁ, cui est communitas, socius, particeps. A κοινός.

Κοινῶς, Adv. communiter, vulgo, in communi, simul, una, publice, uno animo.

Κοινωφελὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, communem afferens utilitatem reipublicæ, omnibus utilis. Ex κοινὸς, & ὠφελέω, prosum.

Κοινωφέλημος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, idem.

Κοινωφελία, & κοινωφελεία, ας, ἡ, communis utilitas. A præc.

ΚΟΙΞ, ικος, ὁ, Coix, species plantæ; (2) vas farinarium ex arborum corticibus contextum.

Κοιογένεια, ας, ἡ, Coo genita, Latona. Ex Κοῖος, & γένομαι.

Κοιρανέοντα, acc. sing. præs. part. act. verbi κοιρανέω.

Κοιρανέοντι, Dor. pro κοιρανοῦσι.

Κοιρανέω, dominor, impero, principis, Imperatoria, domini partibus fungor, principatum obtineo, excello. Οἳ σφέδε κοιρανέουσι, Odyss. 20, 234. A κοίρανος.

Κοιρανίδης, ου, ὁ, idem quod κοίρανος.

Κοιρανίη, ης, ἡ, dominium, imperium.

Κοιρανικὸς, ἡ, όν, imperatorius, principalis. A

ΚΟΙΡΑΝΟΣ, ου, princeps, imperator, dominus.

ΚΟΙΤΥΡΑ, ας, ἡ, Coëyra, femina Athenis, dives, sed luxu diffluens & arrogans. Hinc

Κοιτυρισμὸς, ἔρως, nobilitate & divitiis superbio.

Κοιτόω, & κοιτάζω, cubare facio, in lecto colloco; & κοιτάζομαι, tum in cubili, decumbo, cubo. Ἔμοιγε, τί μᾶλλον κοιτάζω; Eur. Rhes. 531. A κοίτη.

Κοιτάλος, ἄλη, ἄλον, qui lectum petit, qui it cubitum. Hinc τὰ κοιτάλια, ων, lustrum ferarum. Ab eod.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, vestis quæ corpus tegit, tunica, camisia. A κεύθω.

Κοίτωνες, ων, ἱ, Coitones, Gallis antiqui. Ex κοίτη, vel

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, participatio, participem facio; (2) consentio cum aliquo; (3) communico cum aliquo; (4) incesto, polluo. Ἐν δὲ δὴ θεὸς κοινωνὸς πάσῃ τῇδε συμφορᾷ, Eur. Iph. in Aul. 1252. Κοινωνὸν ἔχειν τινὰ, Act. 21, 28. Κοινωνὸς ἔλαβε μόχθου τινὸς, ἢ δαπάνης, ἢ ζῆλου κλέους, Eur. Ion. 895. A κοινὸς.

Κοινὼν, ὠνος, ὁ, socius; societas, conjunctus, copulatus, Rh. Ab eod.

Κοινωνήτω, 3. sing. præs. imper. pro κοινωνείτω, a

Κοινωνίω, ῶ, f. ήσω, in communi venio, communi aliquid habeo; participo; fruor, communico; (2) conflicto cum aliquo; (3) consentio cum aliquo in re aliqua, vel opinione, &c. (4) sacræ cenæ particeps fio, ad sacram cenam accedo; (5) ad sacram cenam admitto; sacram cenam alicui ministro. Ἐγὼ δῆτα κἀντὶ τῶνδε κοινωνῶ τύχης, Eur. Med. 302. Ἵνα ἀντίον κοινώσωμαι τῷ σπαραγμάτων ἐμῶν, Arist. Nub. 197. Οὐχ ἵππος τῷ δὲ ἐκοινώνησεν λίχνῳ, Eur. Andr. 38. A κοινωνός. Hinc

Κοινώνημα, ατος, τό, commercium, communicatio, societas; (2) commercium cum femina.

Κοινώνησις, ἡ, idem.

Κοινωνήσωσι, dat. plur. a. 1. part. act. verbi κοινωνέω.

Κοινωνητικὸς, ἡ, όν, societatis amans, qui aliquid alteri facile tradit, v. c. morbum, &c.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, communitas, consortium, societas, communicatio, participatio; (2) concubitus, ap. Hes. (3) beneficentia, eleemosyna, officium charitatis; (4) sacra cena. A κοινωνός. Unde

Κοινωνικῶς, communicatis inter se bonis suis, amice, concorditer.

Κοινωνοποιέω, ῶ, communico, socio, Gl. Vet.

Κοινωνὸς, ὁ, ἡ, ὁ, cui est communitas, socius, particeps. A κοινός.

Κοινῶς, Adv. communiter, vulgo, in communi, simul, una, publice, uno animo.

Κοινωφελὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, communem afferens utilitatem reipublicæ, omnibus utilis. Ex κοινὸς, & ὠφελέω, prosum.

Κοινωφέλημος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, idem.

Κοινωφελία, & κοινωφελεία, ας, ἡ, communis utilitas. A præc.

ΚΟΙΞ, ικος, ὁ, Coix, species plantæ; (2) vas farinarium ex arborum corticibus contextum.

Κοιογένεια, ας, ἡ, Coo genita, Latona. Ex Κοῖος, & γένομαι.

Κοιρανέοντα, acc. sing. præs. part. act. verbi κοιρανέω.

Κοιρανέοντι, Dor. pro κοιρανοῦσι.

Κοιρανέω, dominor, impero, principis, Imperatoria, domini partibus fungor, principatum obtineo, excello. Οἳ σφέδε κοιρανέουσι, Odyss. 20, 234. A κοίρανος.

Κοιρανίδης, ου, ὁ, idem quod κοίρανος.

Κοιρανίη, ης, ἡ, dominium, imperium.

Κοιρανικὸς, ἡ, όν, imperatorius, principalis. A

ΚΟΙΡΑΝΟΣ, ου, princeps, imperator, dominus.

ΚΟΙΤΥΡΑ, ας, ἡ, Coëyra, femina Athenis, dives, sed luxu diffluens & arrogans. Hinc

Κοιτυριομὸς, ἔρως, nobilitate & divitiis superbio.

Κοιτόω, & κοιτάζω, cubare facio, in lecto colloco; & κοιτάζομαι, tum in cubili, decumbo, cubo. Ἔμοιγε, τί μᾶλλον κοιτάζω; Eur. Rhes. 531. A κοίτη.

Κοιτάλος, ἄλη, ἄλον, qui lectum petit, qui it cubitum. Hinc τὰ κοιτάλια, ων, lustrum ferarum. Ab eod.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, vestis quæ corpus tegit, tunica, camisia. A κεύθω.

Κοίτωνες, ων, ἱ, Coitones, Gallis antiqui. Ex κοίτη, vel

Κοιμάω, ῶ, f. ήσω, quod κοίτη; (2) consumo; (3) pilulam, quamvis brevissimo tubo factam, sorbeo. Ab eod.

Κοιμητήριον, τὸ, locus ubi sunt cubilia, cubiculum, cubile. Ab eod. Hinc

Κοιμητίδιον, τὸ, parvum cubiculum.

Κοιμητὸν, τὸ, idem.

Κοιμητὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) parvus lectus, lectulus. Dim.

Κοιτωνίτης, ου, ὁ, cubicularius, Gl. V.

Κόκκαλος, ου, ὁ, strobilus, nucleus nucis pinææ. A κόκκος. Unde

Κοκκαλίζω, scelino, commetopeia. Eric.

Κοκκίζω, f. ίσω, grana eximo.

Κοκκινοβαφὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, cocco tinctus. Ex κόκκινος, & βάπτω, tingo.

Κόκκινος, η, ον, coccineus, coccineus, cocco tinctus. Ab eod.

Κοκκίον, ου, τό, pilula, Dim. ab eod.

Κοκκυμάντης, ου, ὁ, axia quædam, Hes. Ex κόκκυξ, & θράσσω, a frangendis baccis.

ΚΟΚΚΟΣ, ου, ὁ, granum pomorum & similium, bacca; (2) pilula apud medicos; (3) granum ilicis arboris rubens, quo punicea inficiuntur; (4) ὁ, frutex fuiculosus, cui grana adhærent, quibus tinctores utuntur.

ΚΟΚΚΥΑΙ, vel κοκκύαι, ῶν, avi & majores, Hes.

Κοκκύζω, f. ύσω, coccuso, canto ut cuculus; (2) ut gallus gallinaceus. Ἐκάκκυζεν, ὁ μόνον μοι τόκα δικαιότερος ἦν, Luc. A κόκκυξ.

Κοκκυμηλία, ας, ἡ, prunus.

Κοκκύμηλον, ου, τό, prunum.

Κοκκυμηλέα, ας, ἡ, prunus, Gl. V. Hinc

Κοκκυμηλεὼν, ῶνος, ὁ, prunetum, Gl. V.

ΚΟΚΚΥΞ, υγος, ὁ, coccyx, cuculus, avis clamans κόκκυ, cuccu; (2) piscis quidam; (3) grossus capsulæ arboris; (4) galea, galerus; (5) collis; (6) herba quædam; (7) os in imo sacri ossis.

Κοκκύσδειν, pr. inf. act. Dor. pro κοκκύζειν.

Κόκκων, ωνος, ὁ, granum Cnidium, granum mali Punici. A κόκκος.

Κοκκωτὸς, baccatum, granatum, Ph. quasi a κόκκος, grano, unde granatus.

Κοκύαι, vide κοκκύαι.

ΚΟΛΑ, ας, ἡ, venter, Dat. pl. τοῖς κόλαις, Suid. At τὰ κόλα, Hes. ossa, membra.

Κολαβεῖν, bracchium devorare, deglutire. A

Κόλαβος, ου, ὁ, ossilla, bacca parva. A κόλος, cibus.

Κολαζόβδη, saltare, quasi ex κόλαξ, & ὀρχέομαι.

Κολαζίζειν, lascive saltare, Hes. A κόλαξ.

Κολαζίζειν, infamari, contemni, Suid.

Κολλαζισμὸς, ὁ, ἡ, lascivia saltatio. A κολαβίζω.

ΚΟΛΑΒΡΟΣ, ου, ὁ, porcellus; (2) cantio lasciva, qua κολαζίζοντες utebantur.

ΚΟΛΑΖΩ, fut. άσω, punio, castigo; (2) reprimo, coërceo, moderor, fræno, tempero, ut unum aqua infusum; κεκολασμένος, perf. pass. gnarus. Οὐ τοῦδε κόλαζε ἐξαιρεῖ μὲ τὸν ἀληθῆ, Arist. Nub. 7, 461. Παῖδας κόλαζε καὶ γυναῖκ' ὁμοῦ δίκῃ, id. Thesm. 461. Δίκῃσι κολάζειν, Lyc. 777. Πῶς κολάσω δυσὶν, Act. 4, 21.

Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, adsentatio, blanditiamentum, illecebra. A κολακεύω. Unde

Κολάκευμα, ατος, τὸ, adulatio, lenocinium.

Κολακεύσω, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi κολακεύω.

Κολακευτέος, α, ον, cui blandiendum est.

Κολακευτὸς, ἡ, όν, blandus, Gl. V.

Κολακευτικὸς, ἡ, όν, adulatorius, adsentatorius, adulandi peritus. Ab eod.

Κολάπτω, f. ψω, cavo, incido, scalpo, scalpo; (2) perf. pass. cavatus, fragosus. Κεκολαμμένος, Lud. ad ἀμπυκτὸν. Κεκ

ΚΟΛΑΠΤΩΣ, ου, ὁ, picus, cavo, incido, scalpo, scalpo; (2) perf. pass. cavatus, fragosus. Κεκολαμμένος, Lud. ad ἀμπυκτὸν. Κεκ

ΚΟΛΑΡΙΣ, ιος, ἡ, cimex, micum.

Κόλασις, ιος, ἡ, punitio, castigatio; (2) coërcitio, moderatio, temperatio, ut unum aqua infusum. A κολάζω.

Κόλαστρον, ου, τὸ, punitio, castigatio, supplicium, tormentum. A κολάζω.

Κολαστὴς, ῆ, ὁ, ἡ, ὁ, castigator, punitor, castigator, coërcitor, moderator, temperator. A κολάζω.

Κολαστικὸς, ἡ, όν, punitivus, castigatorius, coërcitivus. A κολάζω.

Κολαστὸς, ἡ, όν, punitus, castigatus; (2) coërcitus, moderatus, temperatus; (3) tortus. Ab eod.

Κολαστέος, α, ον, qui debet punitor, castigator, coërcitor, moderator, temperator, vindex, ultor; (3) tortor. Ab eod

Κόλλημα, ατος, τό, glutinamentum.
Κόλλησις, εως, ἡ, glutinatio, conglutinatio, concinnatura, Gl. Vet. (2) applicatio cucurbitulæ; (3) Figura rhetorica.
Κολλητήριον, ου, τό, glutinatorium. Ab eod.
Κολλητής, οῦ, ὁ, glutinator; (2) concinnator.
Κολλητικός, ἡ, όν, vim habens conglutinandi.
Κολλητός, ἡ, ὸν, glutinatus, glutine compactus. Ab eod.
Κολλιστής, οῦ, ὁ, qui κόλλικας vocat, Ariſtoph. Comico. Vide ſeq.
Κόλλιξ, ικος, ὁ, paris rotundus; (2) paſtillus. A κόλλοψ.
Κολλοκάω, ῶ, carmina con Iatino & concinno; verbum comicus Ariſtoph. Ex κόλλα, & μάλλον, *carmen*.
Κολλοπίζω, f. ίσω, claviculis, ſ. verticillis intendo. A κόλλοψ.
Κολλοπλάκιλλος, ου, ὁ, qui pueris exoletis & duris cubibus inhiat, Eunt.
Κολλύριον, ου, τό, medicamentum certa forma figuratum, in primis oblongum & teres, quo fiſtulis induci poſſit. Vid. κολλύριον.
ΚΟΛΛΟΨ, οπος, ὁ, corium durius in collis, ſ. cervicibus boum aut ovium; (2) puer exoletus & calloſus, ſ. ſupra ætatem libidinans; (3) verticillus in cithara aut lyra, quo chordæ intenduntur.
Κολλυβιστής, οῦ, ὁ, trapezita, nummularius, qui nummis permutandis quæſtum facit. A κόλλυβος. Hinc
Κολλυβιστικός, ἡ, όν, ad rem nummulariam pertinens.
ΚΟΛΛΥΒΟΣ, ου, ὁ, vel κόλλυβον, ου, τό, genus numiſmatis minuti, cui bovis imago impreſſa erat; (2) permutatio pecuniæ; (3) fœnus permutatæ pecuniæ.
ΚΟΛΛΥΡΑ, ας, ἡ, collyra, panis, qui pueris dabatur, fructulum panis; (2) panis cinere coctus.
Κολλυρίζω, fut. ίσω, opus piſtorium facio, placentas paro. A κολλύρα.
ΚΟΛΛΥΡΙΟΝ, ου, τό, collyrium, medicamentum oculorum, ex ſpodio, coloris cinerei; (2) quodvis medicamentum oculorum; (3) quod adhibebatur ad reſignandas literas, ne fraus ſentiretur.
Κολλυρίς, ίδος, ἡ, collyris, Dim. a κολλύρα.
ΚΟΛΛΥΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, avis quædam.
Κολλώδης, ους, ὁ ἡ ὐ, glutinoſus, tenax. A κόλλα.
Κολλώδιον, ου, τό, ſubucula, Gl. V.
Κολλοανθής, ἐος, ὁ ἡ ὐ, minutulum florem habens, edens. Ex κολλόος, & ἄνθος.
Κολλοκίρδων, ωνος, ὁ ἡ ὐ, cauda mutilatus.
Κολλοκόπτης, ου, ὁ ἡ ὐ, truncus pedibus.
Κολλοκόρρις, vel κολλοκόρρης, ιδος, ὁ ἡ ὐ, cui naſus præcifus, qui mutilo eſt naſo.
Κολλοός, οῦ, ὁ ἡ ὐ, mutilus, truncus, recutitus. A κολλόω, *amputo*.
Κολλοσάχυς, υος, ὁ ἡ ὐ, ſpicis truncatus; (2) brevem ferens ſpicam.
Κολλοστάς, ατος, ὁ, q. d. decurtatio, qua aliquid curtum, manicum, truncatum, aut mutilum eſt, delectio. A κολλόω.
Κολλοστός, ου, ὁ ἡ ὐ, cauda truncatus, Heſ. Ex ἀφά.
Κολλόω, ῶ, f. ώσω, decurto, mutilo, trunco, contraho. Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, Marc. 13, 20. Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, Matt. 24, 22. κολοβώθησαν, ibid. A κολοός. Unde
Κολόωσις, εως, ὁ ἡ ὐ, mancus, mutilus, imperfectum aliquod membrum habens.
Κολοωθήσονται, 3. plur. f. 1. ind. paſſ. verbi κολόω.
Κόλοωμα, ατος, τό, id ipſum, quod mutilum aut truncum eſt, quidquid aliquo membro deficit. A κολόω.
Κολόωσις, εως, ἡ, mutilatio, detruncatio, defectus. Ab eod.
Κολοωτής, οῦ, ὁ, decurtator, detruncator; (2) loquendo ultimas ſyllabas ſupprimens. Ab eod.
Κολοιάν, dicuntur graculi clamantes, Poll.
Κολοιάρχης, ου, ὁ, præfectos excubiarum & cuſtodum. ap. Ariſtoph. *Eccl.*
ΚΟΛΟΙΟΣ, ου, ὁ, graculus, monedula, parva cornix.
Κολοιώδης, ους, ὁ ἡ ὐ, graculo ſimilis, ad graculos proxime accedens. A κολοιός.
ΚΟΛΟΚΑΣΙΑ, ας, ἡ, faba Ægyptia, colocaſia; (2) ejus fabæ radix.
Κολοκάσιον, ου, τό, idem.
Κολόκυμα, ατος, τό, fluctus ſurdus, qui nullum ſtrepitum edit, ſive nullam vim, quamvis magnus, habet, *Lat.* fluſtrum; (2) ap. Com. homo, qui magno molimine nihil agit; aliis fluctus magnus. Ex κολοός, i. e. κωφός, vel κόλον, & κῦμα.
ΚΟΛΟΚΥΝΘΑ, κολοκυίθη, & κολοκυίτη, ης, ἡ, cucurbita, Plin. l. 20. §. 7, & 8, c. 3. *Angl.* Gourd. Hinc
Κολοκυθίς, ίδος, ἡ, cucurbita caprina, cucurbita Alexandrina, cucumer amarus.
Κολοκυίτη, ης, ἡ, vide κολόκυθα.
Κολοκυίτιον, ου, τό, cucurbitula, parva cucurbita. Dim. a κολοκύτη.
ΚΟΛΟΝ, ου, τό, cibus; (2) inteſtinum, pro κόλον.
Κολός, mutilus, truncatus.
Κολοσσαί, ῶν αἱ, Coloſſæ, urbs Aſiæ minoris.
Κολοσσεύς, έως, έως, coloſſæus, qui coloſſum æquat, coleſſo par. A κολοσσός.
Κολοσσεύς, έως, ὁ, Coloſſenſis. A Κολοσσαί.
Κολοσσικός, ἡ, όν, Coloſſicus. Ab eod.
Κολοσσοδάμων, ο, ſtatuarius, ap. *Lyc.*
ΚΟΛΟΣΣΟΣ, ου, ὁ, coloſſus, ſtatua ingens.
Κολοσσουργία, ας, ἡ, coloſſi ſtructura. Ex κολοσσός, & ἔργον.
Κολοσυρτός, ου, ὁ, ſtrepitus ſarmentorum, quum per terram trahuntur; (2) turba, tumultus. Ex κόλον, & Σύρω.
Κολπαῖος, α, ον, cavus. *Epith.* Petræ, ap. Call.
Κόλπιον, cauda truncum. Ex Suid. Ab eod.
Κόλπις, vulpes. Supra κοβίτις.
Κόλπος, ου, ὁ ἡ ὐ, cauda mutilus; (2) circuli duo in doctrina ſphærica, ſecantes ſe mutuo in polis mundi, & per puncta æquinoctialia & ſolſtitialia tranſeuntes, ita dicti, quod eorum pars, ſ. cauda quaſi, ſemper ſub horizonte lateat. Ex κόλος, & ὁράω.
Κόλωσις, εως, ἡ, truncatio, amputatio, decurtatio. A κολόω. Unde &
Κόλωσμα, ατος, τό, decurtatum fragmentum recifum & detruncatum, Heſ.
ΚΟΛΟΤΕΑ, ας, ἡ, colutea, arbor.
ΚΟΛΟΤΩ, f. ώσω, decurto, amputo, trunco, imminuo, retundo. Κολόειν ἀξίνωμα, Plut. Τηξεμηλαὶ νήσῳ κεκολυμβηκῶς, Epigr.
ΚΟΛΟΦΩΝ, ῶνος, ὁ, faſtigium, apex; (2) ſumma manus, finis. Aſiæ minoris olim civitas potens.
Κολοφώνιος, ία, ιον, Colophonius.
Κολοφωνίς, ίδος, ἡ, Gl. V. Κολοφωνία πίσσα, Colophonia pix. A κολοφών.
Κολπίας, ου, ὁ, ſinuatus. A κόλπος.
Κολπίζω, f. ίσω, ſinuo. Ab eod.
Κολπικός, ἡ, όν, in formam ſinus.
ΚΟΛΠΟΣ, ου, ὁ, ſinus, gremium. Hinc
Κολπόω, ῶ, f. ώσω, in ſinus contraho, ſinum efficio.
Κόλπων, gen. ſing. *Dor.* pro κόλπου.
Κολπώδης, ους, ὁ ἡ ὐ, ſinuoſus. Ab eod.
Κολπωμα, ατος, τό, ſinuatum, ſinuato volumine collectum.
Κόλπωσις, εως, ἡ, ſinuatio, in ſinum collectio.
Κολπωτός, ή, όν, ſinuatus. A κολπόω.
ΚΟΛΥΘΡΟΝ, ου, τό, colythrum, planta.
Κολυμβίς, ίδος, ἡ, urinatrix, natatrix; (2) oliva in muria ſervata, quæ & ψαλίς & φθινοπώρις, dicitur.
ΚΟΛΥΜΒΑΩ, ῶ, f. ήσω, nato; (2) urinor, aquas tubeo. Ἐκολύμβησε τὸ τὸν ἐναντίον κολυμβῶν, Act. 27, 4. Hinc
Κολυμβήθρα, ας, ἡ, locus, ubi natare poſſumus, piſcina; (2) baptiſterium.
Κολυμβιστής, οῦ, τό, natator, urinator.
Κολυμβιστικός, ἡ, όν, natandi peritus.
Κολυμβίστρια, ας, ἡ, urinatrix; (2) avis quædam. Ab eod.
Κόλυμβος, ου, ὁ, urinator; (2) natatio; (3) avis quædam. Ab eod.
ΚΟΛΥΤΕΑ, ας, ἡ, Colytea, arbor.
ΚΟΛΧΙΚΟΝ, ου, τό, Colchicum, herba venenata.
Κολάω, ῶ, tumultuor, do turbas; (2) vociferando perſtrepo, more graculorum garrio. Θορύβοις δ' ἔτι μᾶλλον ἀμετρήτοις ἐκόλα, Il. 2, 212. A κολοιός.
Κολάων, ωνος, ἡ, collis, tumulus, locus editus; (2) montium faſtigium. A
ΚΟΛΩΝΟΣ, ου, ὁ, idem.
Κολωνοειδής, ές, collis figuram habens.
Κολωτόν, ου, τό, id. quod κολωνός, Heſ.
Κολώψ, ωπος, τό, idem quod κολωνός, Heſ.
Κολωός, οῦ, ὁ, tumultus, per urbatio. A κολοιός, *graculus*, quia graculi gregatim cum magno ſtrepitu ac garritu volant.
Κόμαιθος, ου, ὁ ἡ ὐ, flavam habens cæſariem. Ex κόμη, & αἴθω, *flammo*.
Κόμαρον, τό, fructus arbuti; (2) arbutum.
ΚΟΜΑΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ὐ, arbutus, *Angl.* The Straberry Tree.
Κομαρεύς, έως, ὁ ἡ ὐ, qui arbutis veſcitur.
Κομάσαι, 3. fing aor. 1. opt. act. *Dor.* pro κομήσαι. A
Κομάω, ῶ, f. ήσω, comatus ſum; comam alo; (2) abundo, ornatus ſum; (3) eſſero me, glorior & me jacto, magnifice de me ſentio; ſuperbio; κομάοντες, *Poët.* pro κομῶντες, κομάοντες, comantes, part. præſ. κομάουσι *Poët.* pro κομῶσι, κομάσι, 3. pl. præſ. ind. ſibi placent, gloriantur. Ἀτὰρ μὴν ἴαν κόμα, ἀτιμία αὐτῇ ἐστι, 1 Cor. 11, 14. Εἰπέ μοι ὅτι τῷ κομᾶς, ἢ κομᾷς ἵνα, προσπαίσῃς, Ariſt. Vesp. 1360. A κόμη.
Κομβολύτης, ου, ὁ, marſupium amputator, Heſ. Ex κόμβος, & λύω, *luo*.
ΚΟΜΒΟΣ, ου, ὁ, nodus, in culmis & arundine; (2) ad ornatum in veſtitu; (3) marſupium. Hinc
Κομβόω, ῶ, f. ώσω, nodo, necto, Gl. Vet. (2) κομβόσασθαι, veſtiri, Heſ.
Κόμβωμα, ατος, τό, veſtitus, amictus, Heſ. (2) ornamentum, Suid. A κομβόω.
Κομεῖτον, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκομείτην. A
ΚΟΜΕΩ, ῶ, curo, curam gero; (2) nutrio, alo; κομέσαι, curabat, impert. *Ion.* pro ἐκόμει, ἐκομέ. Κωφὸν κατὰ χαραδρώτια κομεῖν, Heſiod. Ἔργ. 622.
ΚΟΜΗ, ης, ἡ, coma, compta hominis cæſaries & cæſarie cultus; (2) coma, i. e frondes arborum, herbarum, &c.; (2) herba quædam.
Κομήτης, ου, ὁ, comans, comatus, crinitus; ſc. ἀστὴρ, Cometa, ſtella comata. A κομάω.
Κομιδή, ῆς, ἡ, cura, curatio, qua alicujus rei cura geritur; (2) portatus, vectio, vectura; (3) advectio, importatio; (4) acceſſio; (5) recuperatio alicujus rei. A κομίζω.
Κομιδῇ, *Adv.* perquam, valde, admodum, nimis, oppido, Dat. adv. a κομιδή.
Κομιδόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Ion. Dor.* & *Att.* pro κομισόμεθα, a κομίζω.
Κομίζω, curo, gero, alo, foveo; (2) porto, fero, apporto, advecto; (3) duco, deduco; (4) effero, ſc. ſepeliendi cauſa. *Act in med.* etiam accipio, recipio, fero, velut præmium conſequor; (2) ſumo mihi, ut pœnam ex aliquo; (3) recipio me, revertor; (4) proficiſcor. ἔ. 1. κομίσω, & κομίσομαι, *Attice* κομιοῦμαι, κομιῇ, recipies, auferes; κομισθείς, a. 1. paſſ. portatus, vectus. Κόμιζε νῦν μοι παῖδα τὴν ἐμὴν, ὡς ἴδω, Soph. Aj. 530. Κομισόμεθα πατρὶ πρόπολον τὴν ἐμαυτῆς βασιλείαν, Ariſt. Av. 556. Τὸ ζῆσιν οὐκ ἄπαντα χρὴ, μὴ δίξαι ἐδλὼ εἶ βιοτὸν κομίζεται, Eur. Hipp. 436.

Κομίξαι,

Κομίξω, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κομίσαι.
Κομίσθαι, f. 1. ind. med. *Att.* pro κομίσασθαι.
Κομίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκομίσαντο.
Κομίσσῃ, 3. f. aor. 1. conj. med.
Κομιστὴ, ῆς, ἡ, commeatus, cibus, Hef. A κομίζω.
Κομιστὴρ, ῆρος, ὁ, portator, bajulus; (2) deductor. Ab eod.
Κομιστὴς, οῦ, ὁ, curator. Ab eod.
Κομίστρια, ας, ἡ, curatrix. A κομιστὴς.
Κομιστρὸν, ου, τὸ, præmium, quod datur portatori. A κομίζω
Κομιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro κομίσω.
Κόμμα, ατος, τὸ, segmen, fragmentum; (2) incisum, incisio; (3) pars periodi; (4) nota, s. signum, nummo impressa. A κόπτω.
Κομματικὸς, ὴ, ὸν, commaticus, commotis & mollis constans, in quo crebra sunt incisa seu commata. A κόμμα.
Κομματικῶς, crebris commatibus.
Κομμάτιον, ου, τὸ, parvum segmentum, Dim. an. Sch. Com. κομμάτιον χορδῆς.
ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, gummi. Nomen indeclinab. (2) *in specie* gummi Arabicum.
Κομμιδώδης, ους, ὁ ἡ, ὲν, gummosus; gummi referens, A præc.
Κομμιζειν, gummi speciem præbere. A κόμμι.
Κομμιώδης, ους, ὁ ἡ, ὲν, gummosus, gummi referens. Ab eod.
Κόμμος, ου, ὁ, planctus, plangor. A κόπτομαι, *plango.*
ΚΟΜΜΟ'Σ, ὴ, ὸν, ornatus nimis accuratus & supervacaneus; nitor fucatus & adicititius, fucus, mangonium.
Κομμόω, ῶ, f. ώσω, ornatum curiosiorem adhibeo, fuco propric & tropice; unde κεκομμῶσθαι, vel. præf. & κεκομμῶσθαι, a. 1. κεκομμῶθεσα, a. 1. pass. ornata. A κομμὸς, Hinc
Κόμμωμα, ατος, τὸ, id, quod ad corpus mangonizandum adhibetur; (2) cultus mulebris exquisitior; (3) ornatus orationis exquisitior, & fere in deteriorem partem.
Κόμμωσις, εως, ἡ, ornatus & cultus corporis, oratione exquisitior & mollior.
Κομμωτὴς, οῦ, ὁ, mangonizandi corporis artifex; mango. Ab eod. Hinc
Κομμωτίζω, f. ίσω, curiosius orno.
Κομμωτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad formæ lenocinia; (2) ad cultum exquisitiorem pertinens; (3) tropice κομμωτικοὶ dicuntur in oratione omni modo ornatum exquisitum captantes, & talis oratio κομμωτικὴ.
Κομμωτικῶς, *Adv.* nimis compte.
Κομμώτρια, ας, ἡ, ornatrix.
Κομμωτρίδιον, ὸ, τὸ, calamistrum, s. aliud aliquod instrumentum aut medicamentum, quo crines crinantur. Ab eod.
Κομψοπρεπὴς, comm. ab. Ex κόμψος, & πρέπω.
Κομώωντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro κομῶσι, a κομάω.
Κομπάζω, f. άσω, magnopere me jacto, insolenter, & fastuose me gero; (2) *proprie* strepitum, s. sonitum edo. Καὶ ζοὶ μὲν, φάσι, γυναῖ' ἀρίστω ἐστὶ κομπάσαι λαβεῖν, Eur. Alc. 321. Ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐλάχιστα μοχθοῦντα κομπάζειν σοφὸν, id. Here. fur. 64. A κόμπος. Hinc
Κόμπασμα, ατος, τὸ, id ipsum, quo gloriamur.
Κομπασμὸς, οῦ, ὁ, jactatio, jactantia, gloriatio, strepitus, insolentia verborum.
Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.
Κομπαστικὸς, ὴ, ὸν, jactans, jactabundus.
Κομπαστικῶς, *Adv.* jactabunde.
Κομπέω, ῶ, f. ήσω, crepo, strepo, crepito, edo strepitum, qualem aper acuens, s. collidens dentes, crepo; (2) jacto, glorior. Τὸ σὸν δ' ἐκείνῃ μεῖζον ἐστὶ κομπεῖν κακόν, Soph. Aj. 781. Κομπεῖ δ' ἐς ἀστρὰ ζωὸ ἀλκήσειν αἰχμὴν ἐπεὶ, id. Phil. 835. Ἐκ τοῦ καλῶν κομπεῖν τοῖς θανοῦσιν ἔστιν τάδε, Eur. El. 829. A κόμπος.
Κομπηρὸς, ρὰ, ρὸν, jactans se, jactabundus.
Κομπολακέω, inaniter strepo. Hinc imperf. ap. Aristoph. *Eq.* de Demosthene, ita non inaniter loquebar, Ran. 1078. Ex κόμπος & λακέω.
Κομπολακώδης, ους, ὁ, magna sonans; jactator tumidus & gloriosus; vox Aristophonica. Ex κόμπος, & λάκυθος, *ampulla.*
Κομπορρήμων, ονος, ὁ ἡ, ὲ, qui se grandibus verbis jactat, tumidus jactator. Ex κόμπος, & ῥῆμα, *verbum.*
ΚΟ'ΜΠΟΣ, ου, ὁ, crepitus apri acuentis dentes; (2) strepitus, crepitus quivis; (3) sonitus, qui a saltantibus pulsando pedibus terram editur; (4) verborum ampullæ, jactatio, gloriatio, ostentatio, insolentia.
Κομπος, ὴ, ὸ, jactator, jactabundus.
Κομπ·φαπολοῤῥήμων, ονος, ὁ, ampullosa & grandi verborum compositione utens, perepans grandiloquentia. Vox Aristoph. a Ex κόμπος, φάπτω, & ῥῆμα.
Κομπάδης, ους, ὁ ἡ, ὲς, jactans sui, jactabundus. Hinc τὸ κομπάδες, ους, jactantia. A κόμπος.
Κομπαδὸν, *Adv.* jactanter, jactabunde.
Κομψεία, ας, ἡ, elegantia, festivitas, lepor; (2) vafrities. A κομψεύω.
Κόμψευμα, ατος, τὸ, scitamentum; (2) speciosus sermo. Ab eod.
Κομψευριπιδιακῶς, *Adv.* scite & eleganter, Euripidis more. Vox Aristophanica. Ex κόμψος, & Εὐριπίδης.
Κομψεύομαι, scite seu festive aliquid facio; (2) scite & urbane cavillor; (3) scitus & facetus esse volo; (4) ostentatorie fingo, facto me, ac vendito; κεκομψεύμενον, p. pass. scite & eleganter compositum, dictum. Οἱ σκλάσαι ἢ ἴστι μᾶλλον κομψεύονθ' ὡ τὸ ἔργον, Plat. A κομψὸς, Hinc
Κομψευτὴς, οῦ, ὁ, festivus, lepidus, ornatus.
Κομψευτὸς, ὴ, ὸν, facetus, verbis elegans. Ex κομψὸς, & ἔπος.
Κομψοπρεπὴς, ους, ὁ ἡ, ὲς, scitus, elegans, festivus. Ex σφίγω.
ΚΟΜΨΟ'Σ, ὴ, ὸν, scitus, elegans, bellus, venustus, lepidus, facetus, festivus; (2) loquaculus, garrulus; (3) vafer, versutus; (4) plenus jactantiæ & superbiæ.
Κομψότης, ητος, ἡ, elegantia, lepor, festivitas; (2) argutia, subtilitas. A κομψὸς.
Κομψῶς, scite, eleganter, lepide, festive.
Κοναζίω, ῶ, fut. ήσω, resono, sonum reddo. Ἀμφὶ δ' ὑπὸ πῶς Σμβδαλίων κονάζησεν, Il. 2, 334. A κόναξ.
Κοναξηδὸν, *Adv.* cum sonitu, Ab eod.
Κονάδησε, 3. f. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκονάδησε, a κονάζω.
Κονάζω, f. ίσω, resono, Αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν Σμερδαλέον κονάζεις ποδῶν αὐτῶν τε ἡ ἵππων, Il. 2, 466. Ab eod.
ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, sonitus, strepitus.
ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ου, τὸ, poculum barbaricum, Persicum, certe Asiaticum, decem cotylarum.
Κονδύλη, ης, ἡ, tuber, vibex.
Κονδυλίζω, fut. ίσω, digitis in condyles contractis verbero; pugnum impingo, pugno cædo. Ab eod.
Κονδυλισμὸς, οῦ, ὁ, talitrum; plaga pugno incussa. A κονδυλίζω.
ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, *digiti* articulus & junctura, s. nodus & curvatura, qua digitus flectitur; (2) tuber in digitorum junctura; (3) pugnus; (4) ictus, qui fit pugno, Gl. V. κόνδυλος, articuli; κονδύλοι, colaphus, talitrum, pugnus. Hinc
Κονδυλόομαι, ῶμαι, intumesco, extubero instar tuberum in junctura digitorum.
Κονδυλώδης, ους, ὁ ἡ, ὲς, nodos & tubera in digitorum junctura repræsentans. Ab eod.
Κονδύλωμα, ατος, τὸ, tuber, quale est nodorum in junctura digitorum.
ΚΟ'ΝΕΩ, ῶ, festino, propero, curro, ministro, famulor, Hef. usitatum in compositione, ut ἐκονεῖν, διακονεῖν. Hinc
Κονὴ, ἡ, ministerium; (2) cædes. Ab obsoleto κόνω, *occido.*
Κονήτης, ου, ὁ, minister, famulus, Hef.
Κονία, ας, ἡ, arena, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium; (4) calx, tectorium, cæmentum, albarium, Gl. V. (5) arena. A κόνις.
Κόνιαμα, ατος, τὸ, calce inductum, opus albarium, s. tectorium; κονιάματα, circumlitiones, Gl. V. A κονιάω.
Κονίασις, εως, ἡ, albarii, s. tectorii operis inductio, Gl. V. tectorium. Ab eod.
Κονιατὴς, οῦ, ὁ, & κονιάτης, ου, ὁ, qui opere albario parietes tegit, Ph. dealbator, tector. Ab eod.
Κονιατὸς, ὴ, ὸν, albario & tectorio opere inductus, calce illitus. Ab eod.
Κονιάω, ῶ, f. άσω, pulvere impleo, pulvere adspergo, in'pergo; (2) calce induco vel obduco, calce dealbo; (3) cerussa, fuco; καὶ ἅμμῳ, in pulvere volutor, dealbor, & ad cubi active, tectoria induco; κεκονιμένος, p. pass. pulverulentus, dealbatus. Πάρομοιάζετε τάφοις κεκονιμένοις, Matth. 23, 27. A κονία.
Κονίω, ῶ, pulverem excito, moveo. Vulg. Lex. A κονις.
Κονίων, dat. pl. *Ion.* pro κονίαις.
Κόνιξα, vide κόνιζα.
Κονίζω, fut. ίσω, pulvere impleo, respergo, fœdo; κονίζομαι, in pulvere volutor, versor; (2) ad pugnam me athletarum more paro, exerceor; κεκονισμένος, p. pass. pulverulentus, festinans; (3) *si etiam* perimo, interfici; vid. κονία. Κεκόνισο ὁ σκυτεμός, Epigr.
ΚΟΝΙ'ΑΗ, ης, ἡ, cunila, herba quæ & origanum Herculeum dicitur.
Κόνις, ι, τὸ, pulvis. A κόνις.
Κονισάλος, ου, ὁ ἡ, ὸν, cujus pedes in pulvere versantur, pulvere respersi sunt; calcamenti genus. Ex κόνις, & σάω.
Κονιστρόπους, οῦς, ὁ ἡ, ὸν, cujus pedes in pulvere versantur, Hef. κονιστρόπους, ἀγρίους ἐργάτας, rusticani operarii, agricolæ. Ex κονιστρὸς, & πούς.
Κονιστὴς, οῦ, ὁ, pulvis, pulvis excitatus & in aërem elevatus; (2) homo squalidus & illuvie laborans. Ex κόνις, & ἔρω. Hinc
Κονιστρόω, ῶ, f. ώσω, pulvero, Gl. V. κονιστρῶμαι, pulveresco, Gl. V.
Κονιστρώδης, ους, ὁ ἡ, ὲς, pulverulentus, Gl. V.
Κόνιτρον, pulvereus, ut ζωὸς κόνιτρον. A κόνις.
Κονίτω, pulverem excito. Ab eod.
Κονίσαω, οῦς, ὁ ἡ, ὸν, idem quod κονίσσως.
ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium.
Κόνις, ιδος, ἡ, lens, ovum pediculorum; κόνιδες, lendes. A κόνις.
Κονισαλὸς, vel κονισαλὸς, ὴ, ὸν, pulvis modicus, pulvis excitatus, Gl. V. pulviculus; (2) pudendum, s. numen Priapeum. Ex κόνις, & ἅλλομαι.
Κονιστήριον, ου, τὸ, locus in quo athletæ decertaturi pulvere se obducebant, oleo antea perunctis. A κονίζω.
Κονιστὴς, οῦ, ὁ, qui in pulvere volutari solet. Ab eod.
Κονίστρα, ας, ἡ, volutabrum pulvereum, arena, in qua se exercebant athletæ; (2) cavum pulvereum, in quo se volutant aves. Ab eod.
Κόνιστρον, ου, τὸ, pulvis, vel pulvereum volutabrum. A κόνις.
Κονίω, pulvere impleo; pulverem excito; oblino, oblino pulvere; κονίομαι, in pulvere volutor. Ad pugnam me paro athletarum more; κονισάμενος, a. 1. med. volutatus in pulvere; κεκονιμένος, p. pass. pulverulentus. Κουρῆτες σκιδίοις, Il. 15, 820. Ὡς τὼ μὲν κεκόνητο κατὰ ῥῶπας, Il. 22, 405. A κονις.
ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ου, ὁ, Connarus, arbor apud Alexandrinos.
ΚΟΝΝΟΣ, ου, ὁ, barba; (2) gratia, Hef. Alibi junctum voci χλαῖνα, armilla, videtur tale ornatus genus significare. Est Κόννος sive potius Κόννας, & Κόννης etiam numen proprium citharœdi cujusdam pu-

peris miſerique; unde proverb. Κόπυ ψῶσε, de homine nihili.

Κοπόφρων, unde Dat. plur. apud Heſ. κοπόφροσι, quod exponit ἄφροσι, dementibus, amentibus. Ex Κόπτω, & φρήν, mens.

Κοντύλη, ης, ὁ, contus, Lex. Vet. (2) coturnix, Heſ. (3) ſerpens quidam, Hel. A ΚΟΝΤΟΣ, οῦ, ὁ, contus, pertica, ſudes.

Κοντοβολέω, contis jaculor, peto. A βάλλω.

Κοντοφορέω, ῶ, ὁ ἡ ὦν, qui contum geſtat, conto armatus, Ph. κοντοφόρητος, haſtatus. Ex κοντος, & φέρω, fero.

Κοντωτὰ σκαῖα, contis impulſa navigia, quæ contis impelluntur. A κοντός.

Κονύζη, ης, ἡ, herba coronaria; cunilago.

Κοπάζω, f. άσω, deſino, quieſco. Ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, Matt. 14. 32. A κόπος.

Κοπανίζω, piſtillo contundo, pinſo. A κόπανον.

Κοπανιστήριον, ου, τὸ, piſtillum. A κοπανίζω.

Κόπανον, ου, τό, idem. A κόπτω.

Κοπὰς, άδος, ἡ, arbor inciſa, arbor, quæ cædi ſolet. Ab eod.

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. verbi κόπτω.

Κοπεῖον, ου, τὸ, vel κοπεών, ῶνος, fructum, Ph. κόπιον, idem. Ab eod.

Κοπεύς, έως, ὁ, planctus. A κόπτομαι, *plango*.

Κοπὶς, ίδος, ὁ, cælum, quo lapides & ſimilia cædimus. A κόπτω. Unde

Κοπὴ, ῆς, ἡ, ſectio, incitio, cædes, ſtrages.

Κοπῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κόπτω.

Κοπιαρὸς, ρὰ, ρὸν, laboriоſus, moleſtus, laſſitudinem nervis inferens. A κοπιάω.

Κοπιάτης, ου, ὁ, veſpillo; κοπιαὶ, veſpillones. Ph. Ab eod.

Κοπιάτω, 3. ſing. pr. imper. act. pro κοπιάτω, a

Κοπιάω, ῶ, f. άσω, laboro; (2) moleſte fero, faſtidio; (3) fatigor, laſſeſco, fatiſco; κοπίασας, aor. 1. delaſſatus, p. κεκοπιακὼς, laſſus, fatigatus, præſ. part. paſſ. κοπιώμενος, fatiſcens. Περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, 1 Cor. 15, 10. Κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, Joan. 4, 6. Ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἀμάξης, Ariſt. Av. 740. A κόπος.

Κοπίζω, f. ίσω, epulum agito, quod κοπὶς dicitur; κοπίζειν, mentiri, Heſ.

ΚΟΠΙΣ, ίδος, ἡ, gladius, ſ. culter aptus ad cædendum; (2) cœna, ſ. convivium quoddam Laconicum.

Κοπισάδης, ες, idem quod κοπίδης.

Κοπισῶντες, nom. pl. pro κοπιάσαντες.

Κόπος, ου, ὁ, labor; (2) moleſtia; (3) laſſitudo, defatigatio ex labore. A κόπτω.

Κοπόω, ῶ, f. ώσω, laſſo, fatigo; κοπόομαι, ώμαι, laſſor, fatigor; ἐκοπώθη, a. 1. laſſus eſt, Hom. Batr. 188. κεκοπωμένος, p. laſſitudine confectus, defatigatus. A κοπὸς.

Κόππα, *indecl.* figura, nonaginta ſignificans.

Κοππατίας, ου, ὁ, equus, ſic κόππα, inſignitus. A κόππα, pro κάππα.

Κοπραγωγὸς, ὁ, ὁ, ſimum vehens. Ex κόπρος, & ἀγωγὸς, *vector*.

Κόπρανον, ου, τὸ, ſtercus, *Arct.*

Κοπρέω, ſtercoro, Euſt. A κόπρος.

Κοπρία, ᾶς, f. ήσω, ſtercoro. Ab eod.

Κοπρία, ας, ἡ, ſtercus; (2) ſterquilinium, ſimetum. Ab eod.

Κοπρίζω, f. ίσω, ſtercoro, ſimo ſaturo.

Κοπρικὸς, ἡ, ὸν, ſtercoreus, ſtercorolus, Gl. V. ſtercoratorius. Ab eod.

Κόπριος, ία, ιον, ſtercoreus, Gl. V.

Κόπριον, ου, τὸ, ſtercus, ſimus. Ab eod.

Κόπριος, ία, ιον, ſtercoreus; (2) vile, abjectus. Ab eod.

Κόπρισις, εως, ἡ, ſtercoratio. A κοπρίζω.

Κοπρισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Κοπριώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, ſtercoroſus. A κόπριον.

Κοπρὶων, ῶνος, ὁ, ſcarabæus ſtercoreas pilas provolvens. Ab eod.

Κοπρολόχειον, ου, τὸ, ſterquilinium, cloaca. Gl. V. Ex κόπρος, & δέχομαι.

Κοπρολογέω, ῶ, f. ήσω, ſtercus colligo. A

Κοπρολόγος, ου, ὁ, ἡ, ὄν, qui ſtercora colligit; (2) extreme ſordidus. Ex κόπρος & λέγω.

ΚΟΠΡΟΣ, ου, ὁ, ſtercus, ſimus; Gl. V. ſutum, cœnum.

Κοπροφορέω, ῶ, fut. ήσω, ſtercus fero, ſtercus ingero. Κοπροφορήσω σ', εἰ λελίσεις. Ariſt. Eq. 295. A

Κοπροφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὄν, qui ſtercora fert, ſtercora ingerens. Ex κόπρος, & φέρω.

Κοπρόω, ῶ, ſtercoro, Euſt. A κόπρος. Unde

Κοπρώδης, ες, ὁ, ἡ, ὄν, ſtercoroſus, *Arct.*

Κοπρὼν, ῶνος, ὁ, ſterquilinium, ſimetum, locus, ubi ſtercus colligitur. A κόπρος.

Κοπρώνης, ου, ὁ, ſterquilinarius, homo ultimæ ſortis. A κοπρὼν.

Κοπρωσις, εως, ἡ, ſtercoratio. A κοπρόω.

Κοπρώνυμος, ου, ὁ, ἡ, ὄν, a ſtercore nomen habens. Ex κ. & ὄνυμα.

Κοπτάριον, ου, τὸ, placentula e materia contuſa; (2) pharmacum placentulæ formam habens. A κόπτω.

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, copta, placenta. A κόπτω.

Κόπτουσα, part. act. f. g. *Dor.* pro κόπτουσα.

Κοπτόμενη, præſ. part. paſſ. f. g.

Κοπτὸς, ὴ, όν, tuſus, contuſus; (2) pharmacum ad placentæ formam tundendo factum. A

ΚΟΠΤΩ, fut. ψω, ſcindo, ſeco, findo; (2) amputo, ſuccido, cædo; (3) vulnero, faucio; (4) cædo, percutio, ferio; (5) impello, pulſo; (6) cudo; (7) tundo; (8) obtundo; (9) ſuccutio; (10) præcido; κόπτομαι, plango, cædor, &c. κέκοπται, p. med. qui pulſavit; κεκομμένος, paſſ. concinus; κοπῶναι, a. 2. paſſ. cædi, cænum eſſe. Τὶς ἐδὼν ὁ κόπτων τὸν Φυραν Ariſt. Plut. 1097. Κόπτεσθ' Ἄδωνιν φασὶν, lugeri id. Lyſ. 399. Ἐκόπτοντο αὐτὴν, Luc. 8, 52. ἐπ' αὐτὴν, Apoc. 1, 7.

Κοπώδης, ίδος, ὁ, ἡ, ὄν, laborioſus; (2) moleſtus, laſſitudinem afferens; *Epith.* morborum; (3) laſſus, feſſus, laſſatus. A κόπος.

Κοπασις, εως, ἡ, labor, moleſtia, fatigatio, laſſitudo. A κοπάω.

Κοραγεῖν, puellam abducere, Heſ. Ex κόρη, & ἄγω.

Κοράκεσσι, dat. pl. *Ion.* pro κόραξι, a κόραξ.

Κορακίζομαι, denigro, V. I. A κόραξ.

Κορακὶς, ῖδος, ὁ, piſcis ſpecies; κορακῖνον, gen. pl. ficorum ſpecies. A κόραξ.

Κορακίσας, ου, ὁ, corvinus, corvo ſimilis; (2) graculus. Ab eod.

Κορακτίδιον, ου, τὸ, parvus corvinus. A

Κορακτίνος, ίνη, ινον, corvinus. A κόραξ.

Κορακῖνος, ου, Coracinus, piſcis quidam. Ab eodem.

Κοράκιον, ου, τὸ, corvulus; (2) malleus, quo fores pulſantur; (3) ſpecies ficus, Dorv.

Κορακίσκος, ου, ὁ, corvus, Gl. V. parvus corvus, Dim. a κόραξ.

Κορακοειδὴς, ες, ὁ ἡ, ὲς, corvi ſpeciem habens. Ex κόραξ, & εἶδος.

Κορακώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, corvinus, corvini generis. Ab eod.

Κοραλλίζω, coralli more rubeo. A

ΚΟΡΑΛΛΙΟΝ, vel κοράλλιον, ου, τὸ, corallium, coralium, curalium, lapis marinus rubens.

ΚΟΡΑΞ, ακος, ὁ, corvus; (2) ſignum cœleſte; (3) nomen piſcis; (4) machina bellica; (5) malleus, quo fores pulſantur; (6) roſtrum gallinaceum, Euſt. (7) genus lupplicii; (8) nomen paſtilli; (9) repagulum.

Κορᾶσαι, aor. 1. inf. act. verbi κοράσσω.

Κοράσιον, ου, τὸ, puer, puella, puellula. A κόρη. Hinc

Κορασιώδης, ους, ὁ ἡ, ὲς, puellaris.

Κόρασσα, vel κορύσσα, *pertinaciter & improbe aliquid flagito*, Suid. A κόρυξ (5).

Κορδακίζω, f. ίσω, corum ſalto. A κόρδαξ.

Κορδακικὸς, ἡ, όν, cordacicus, cordaci convenions. Ab eod.

Κορδακισμὸς, οῦ, ὁ, cordacis ſaltatio. A κορδακίζω.

ΚΟΡΔΑΞ, ακος, ὁ, Cordax, genus ſaltationis comicæ, & laſcivioris.

ΚΟΡΔΥΛΗ, ης, ἡ, clava, fuſtis; (2) involucrum capitis; (3) viliſſimus piſciculus quidam; (4) fœtus thynni. Hinc

Κορδυλὸς, ὴ, όν, piſcis quidam, cordylus.

Κορίς, 3. ſing. f. 1. ind. act. *per Syncop.* pro κορέσῃ, a κορέω.

Κορεία, ας, ἡ, virginitas; (2) pulchritudo, Heſ. (3) ſacrificium in honorem Proſerpinæ, Heſ. (4) ſaturitas, Heſ. A κόρη, vel κορέω.

Κορεννύω, faturo, vid. κορέω.

Κορέσασθαι, a. 1. ind. med. v. κορέννυμι.

Κορέσσειαν, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* cum ν ἐφελκ. pro κορέσαι.

Κορεσθεὶς, *ſatiatus*, aor. 1. part. paſſ.

Κορέσκω, pro κορέω, *Naſal.*

Κορεστὸς, ὴ, όν, ſatiabilis. A κορέω.

Κόρδυμα, ατος, τὸ, virginitas. A κορδύω.

Κορδύω, f. ύσω, devirgino, virginitatem libo, ſtupro, paſſ. κορδύομαι, devirginatur. Σὺ δ', ἃ πάσχεν μοι, πῶς κορδυθῇσ' καλῶς, Eur. Alc. 310. A κόρη.

Κορέω, κορεννύω, κορέννυμι, f. έσω, & ώσω, ſatio, faturo; κεκορεσμένος & κεκορημένος, p. paſſ. ſatiatus; ἐκορέσθην, a. 1. ſatiatus ſum; κορέσατο, *Poet.* pro ἐκορέσατο, a. 1. m. d. ſe ſatiavit; ἐκεκόρεσο, 3. ſ. pl. p. paſſ. ſatiatus erat; κορῇ, *Ion.* pro κορεῖ, f. 2. act. ſatiabit Ἄρτεμιν κορέσαι σῶμα φρὸς χάριν τὰς δ' αἰόλας Σαρκὸς, Soph. Phil. 1149. Μαιμᾶν κορέσασαι χεῖρα διψῶσαν φόνου, Lyc. 1171. Τίς ἂν κορέσειε πάντας, Epigr. Κορεσθέντες τροφῆς, Act. 27, 38.

Κορέω, ῶσω, verro, purgo, & hinc emo; κεκορημένος purgatus, p. paſſ. Ἐς παιδαγωγεῖον κοεῖν, Dem.

Κόρη, ης, ἡ, pupa, puella, juvencula, virgo, filia, puella nupta; (2) Proſerpina; (3) pupa, imaguncula, qua puellæ ludunt; (4) pupilla, nigrans pars oculi. A κορέω.

Κόρηθρον, ου, τὸ, ſcopæ, ſcopulæ. A κορέω.

Κόρημα, τος, purgamentum; (2) ſcopæ. Ab eodem.

Κορημάτιον, τὸ, ſcopula, Gl. V. A pr.

ΚΟΡΘΥΣ, υος, ἡ, acervus manipulorum frumenti, apud *Theocr.* (2) agger, tumulus, Heſ. Suid.

Κορθόω, idem quod

Κορθύω, in acervum colligo, coacervo κεκορθυμένος, attollitus, intumeſcit. Ἀμυδὶς δὲ τε κύδεα κίλλιπεν Κηθήϊ, Il. 9, 7. A κόρυς.

Κόριαν τον, vel κορίαννον, ου, τὸ, coriandrum; (2) annulus, qui in indice digito geſtatur. A κόρις.

Κορίδιον, ου, τὸ, puellula, pupa. Dim. a κόρη.

Κορίζομαι, f. ίσομαι, blandior, blanle compello. Ὑπὸν ἢ νέον λαμβάνω' ἐκορίζετο, Ariſt. Nub. 68. Ab eod.

Κορικὸς, ἡ, όν, au puellas vel virgines ſpectans, Ph. Ab eod.

Κοριμὸς, ἡ, όν, puellaris, virginalis. Ab eod.

Κορικῶς, *Adv.* puellariter, virginum more.

Κορινθιάζειν, corinthiari, ſcorturi, lenonem agere, Heſ. A Κόρινθος.

Κορίνθιος, ία, ιον, Corinthius. A Κόρινθος.

Κορινθιακὸς, more Corinthiaco.

Κορινθιουργὸς, ὁ, ὁ ἡ ὄν, Corinthio opifice *n.* ere Corinthiaco factus. Ex Κορίνθιος & ἔργον, *opus*.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, Corinthus, urbs Achaiæ.

Κόριον, ου, τὸ, pupa, puellula; (2) ſacrificium pro puellis, ſ. pueris juvenculis; (3) coriandrum, herba. *Angl.* Coriander. Dim. a κόρη.

ΚΟΡΙΣ, ιος, ὁ, vel ἡ, cimex; (2) herbæ ſeu fruticis nomen, qui alias hypericon appellatur; κόριες, cimices.

Κορίσκη, ης, ἡ, puella, puellula, pupa. Dim.

Κορίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κορυ-

Κορυμβάω, ῶ, f. ήσω, corymbum habeo, corymbum gero. Ab κόρυμβος.

Κορυμβηδόν, Adv. in modum corymbi. Ex κόρυμβος, & ἐδός.

Κορυμβιάς, άδος, ἡ, corymbus, racemus. Ab κόρυμβος.

Κορυμβίζω, f. ίσω, corymbum habeo, corymbum gero. Ab κόρυμβος.

Κορυμβίον, τό, dim. a κόρυμβος.

Κορυμβοειδής, ές, corymbo similis. Ex κόρυμβος, & εἶδος.

Κορυμβοφόρος, ος, ον, corymbum ferens. Ex κόρυμβος, & φέρω.

Κορυνάω, f. ήσω, clava utor, clava pugno. Ab κορύνη.

Κορυνήτης, ου, ὁ, clavarius, qui clava utitur in pugna; clavator, Gl. V. Ab eod.

Κορυνηφόρος, ος, ὁ, claviger, clavator.

Κορυνίδιος, ία, ον, clavæ formam habens, in clavæ modum fastigiatus. A κορυνίς.

Κορυνώδης, ους, ὁ ἡ ἤ, idem quod κορυνοειδής.

Κορυπτίλος, ου, ὁ, qui cornibus petit, petulcus; *cornupeta*, Gl. V. A κορύπτω.

Κορυπτόλης, ου, ὁ, idem, Hes.

Κορύπτω, f. ψω, cornibus peto, cornibus ferio, petulco, Gl. Ver.

ΚΟΡΥΣ, υθος, ἡ, galea, cassis; (2) galerita, alaudæ genus.

Κορυσσάρμα, inf. act. *Ion.* pro κορύσσειν.

Κορύσσω, galea armo; (2) armo; (3) incito; & κορύσσομαι, impetu ferer, furo. Ἡρὼ δ' ἐμὸν κορύσσον. Il. 2, 273. Πάντα μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεσθ', ib. 4, 424. A κόρυς.

Κορυσσής, οῦ, ὁ, armiger, armatus miles, bellator. A κορύσσω.

Κορυφαία, ας, ἡ, pars habenæ summum caput equi cingens. A κορυφή.

Κορυφαῖον, ου, τό, pars retis. A κορυφαῖος.

Κορυφαῖος, αία, αῖον, verticalis, in vertice positus; (2) supremum locum obtinens; (3) supremus, præcipuus; (4) præsultor; (5) ceteris honore quocunque præstans. A

ΚΟΡΥΦΗ, ῆς, ἡ, vertex capitis; (2) cacumen, fastigium, vertex cujusvis rei; (3) summa, caput; (4) ornamentum quoddam muliebre; (5) digiti extremitas interna; (6) pars ossis versus anum inclinans. Hinc

Κορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo fastigio, consummo; κορυφοῦμαι, in verticem attollor; fastigior; consummor. Κορυφοῦμένοι εἰς ἓν ἀριθμόν, collectus, Epigr. dicitur & de mari commoto ventis.

ΚΟΡΥΧΟΣ, ου, ὁ, olus quoddam vile silvestre; (2) piscis quidam.

Κορύνειος, α, ficus, cujus fructus coracino colore sunt.

ΚΟΡΩΝΗ, ης, ἡ, cornix; (2) malleus ferreus, quo fores pulsantur; (3) annulus, quo fores attrahuntur; (4) summitas in cervamine arcus, curvatura in arcu, ubi alligatur utrimque nervus; (5) inflexum s. curvitas in puppi navis; (6) apex ligni inter utrumque bovem in aratro protensi; (7) quævis summitas; (8) corona.

Κορωνάω, ῶ, cervicem vel cornua effero; (2) inturvus & lunatus fum; (3) *interpr. ap. Pyth.* contemno, obtrecto. Κορωνάσαι πτύλαι, Hesiod. Asp. 289. A κορώνη.

Κορωνίδης, ίου, ὁ, cornicis pullus. Ab eod.

Κορωνίζω, cornicis ritu pecligo, ut solebant circulatores quidam, cornicem præferentes, stipemque ei corrogabant cantilenam quandam canentes. Ab eodem.

Κορώνιος, incurva & lunata habens cornua, Hes. A κορώνη.

Κορωνιόωντα, acc. f. part. præs. act. *Poet.* pro κορωνοῦντα, a κορωνόω.

Κορωνίς, ίδος, ἡ, *Epith.* navis nigræ cujus vel puppis inflexa; (2) summitas cornuum in bobus inflexa; (3) nota libris appingi solita ad denotandum finem partis alicujus, velut Scenæ in fab. foenicis; (4) fastigium, summitas, apex alicujus rei; (5) id, quod ultimum ædificio imponitur; (6) cornix. A κορώνη.

Κορώνισμα, ατος, τό, carmen τῶν κορωνίζοντων. A κορωνίζω.

Κορωνιστής, οῦ, ὁ, circulator κορωνίζων. Ab eodem.

Κορωνοβόλον, ὄργανον, instrumentum ad cornices petendas accommodatum. Ex κορώνη, & βάλλω.

Κορωνοπόδιον, ου, τό, coronopus, herba. Diminut. a κορωνόπους.

Κορωνοποδίς, ίδος, ὁ ἡ, pedi cornicis similis. Ex κορώνη, & ὄδος.

Κορωνόπους, οδος, ὁ, pes cornicis, herba quædam. Ex κορώνη, & πούς.

Κορωνώς, οῦ, ὁ, elatus, cervicem efferens. A κορώνη.

Κοσκινεύω, f. εύσω, cribro. A κόσκινον.

Κοσκινηδόν, Adv. in modum s. instar cribri.

Κοσκινίζω, f. ίσω, cribro. Ab eod.

Κοσκινίον, ου, τό, cribellum. Dim. a κόσκινον.

Κοσκινόμαντις, εως, ὁ ἡ ἤ, e cribro divinans.

ΚΟΣΚΙΝΟΝ, ου, τό, cribrum.

Κοσκινοπλόος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui cribra conficit, cribrilex, Gl. V. cribrarius. Ex κ. & πλόος.

Κοσκινόω, ῶ, ὁ, pellis ad conficienda cribra, Hes. Ex κ. & ῥινός.

ΚΟΣΚΥΤΑΜΑΤΙΑ, ων, τά, minuta rerum, ut corii præsegmina, quæ abjici solent.

Κοσμάριον, ου, τό, parvum ornamentum, *interd.* exquisitius, ut annuli, torques, &c. Dim. a κόσμος.

Κοσμάω, ῶ, f. ήσω, orno, honesto, condecoro; (2) ordino, digero, dispono; (3) adorno, instruo, apparo; (4) fungor officio meo; de Cosmis. Ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν, Matt. 25, 7. Πλοῦτον ἡ κοσμοῦν ἱματίοις ζωμοῖς κρέπει, Alciph. Plur. 940. Εὑρίσκει κεκοσμημένον, Matt. 12, 44. Σκύλοισι μὲν γὰρ Σῶν κεκόσμηνται δόμοι Φρυγίοις, Eur. El. 1014. Ab eod.

Κόσμηθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Epic.* pro ἐκοσμήθησαν.

Κόσμημα, ατος, τό, ornamentum, insigne. A κοσμέω.

Κοσμῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro κοσμεῖν.

Κοσμήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro κοσμήσας.

Κοσμήσαντες, nom. pl. aor. ejusd.

Κόσμησις, εως, ἡ, ornatio, exornatio.

Κοσμήτειρα, ἡ, ornatrix. A κοσμητής, idem quod

Κοσμητής, οῦ, ὁ, f. κοσμήτης, ου, ὁ, ornator, cimelio, tucator; (2) moderator. A κοσμέω.

Κοσμητικός, ἡ, όν, ornandi peritus. Ab eod.

Κοσμητός, ἡ, όν, ornatus, excultus.

Κοσμήτορε, *primipes*, nom. dual. a

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, dux, princeps; (2) qui actem instruit. Ab eod.

Κόσμητρον, τό, instrumentum, quo in ornando utimur, ut fores, &c.

Κοσμικός, ἡ, όν, mundanus, rebus humanis deditus; (2) secularis, qui extra clerum est; (3) externus, visibilis, caducus. A κόσμος.

Κόσμιον, ου, τό, ornamentum exquisitius, deliciæ. Ab eod.

Κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui est moribus compositus, moderatus, modestus. Hinc τὸ κόσμιον, ου, modestia, & οἱ κόσμιοι, magistratus quidam apud Cretenses (elegantiores homines, *Etym.*) Hinc

Κοσμιότης, ητος, ἡ, modestia, decorum.

Κοσμιώνυς, ῶνος, ὁ ἡ ἤ, modestus, elegans. Ab eodem.

Κοσμίως, *Adv.* moderate modeste; (2) ordine.

Κοσμογένεια, vel κοσμογονία, ας, ἡ, quædam generatio, creatio, origo. Ex κόσμος, & γένεια.

Κοσμογονία, ἡ, origo mundi, qualis vel a philosophis fingitur, vel a Mose traditur. Ex eisdem.

Κοσμοπορεία, ας, ἡ, descriptio mundi. A

Κοσμοπορέω, ῶ, ὁ ἡ ἤ, qui mundum describit. Ex κόσμος, & γράφω.

Κοσμοκόμης, ου, ὁ, comam ornans, (?) Ex κόσμος, & κόμη.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, mundi [illegible]

tinens; (2) Satanas; (3) rex, magistratus. Ex κόσμ@, & κρατέω.

Κοσμολογία, ας, ἡ, disputatio de mundo, ejus origine, &c. Ex κόσμ@, & λογ@. Hinc

Κοσμολογικός, ἡ, όν, ad doctrinam de mundo pertinens.

Κοσμοπλάστης, ου, ὁ, mundi fictor, mundi creator. Ex κοσμ@, & πλάσσω.

Κοσμοπολίτ@, ὁ ἡ, ornans mundum. *Epith. Solis.* Ex κ. & πολ.

Κοσμοποιΐα, ας, ἡ, mundi fabricatio, f. creatio. A

Κοσμοποιός, οῦ, ὁ, mundi conditor, f. factor. Ex κόσμ@, & ποιέω.

Κοσμοπολίτης, ου, ὁ, mundi civis. Ex κόσμος, & πολίτης.

ΚΟΣΜΟΣ, ου, ὁ, ordo; (2) modus & ratio; (3) disciplina; (4) ornatus, ornamentum; (5) decus, laus; (6) magistratus quidam apud Cretenses; (7) *ap. Philos.* tota compages rerum omnium, ob ordinis pulchritudinem; unde & *Latini vocarunt* mundum, *imprimisque* cælum, h. e. sidera; (8) homines universos; (9) homines impios.

Κοσμοστάφυλον, τὸ, planta bellum florem edens, *ap. Athen.*

Κοσμοσωτήρ@, ῆρ@, ὁ ἡ, mundo salutaris, mundo salutem adferens. Ex κόσμ@, & Σωτηρία, *Jupiter.*

Κοσμουργία, ας, ἡ, mundi opificium. A

Κοσμουργός, οῦ, ὁ, mundi opifex, mundi conditor. Ex κόσμ@, & ἔργον.

Κοσμοφθόρ@, ον, mundi vastator. E φθείρω.

ΚΟΣΣΟΣ, ου, ὁ, colaphus, alapa.

ΚΟΣΣΥΦΟΣ, vel κοτ|υφ@, ου, ὁ, merula, *avis.*

Κοστάριον, ου, τὸ, locus ubi costus crescit, *Strabo lib.* 16. A

ΚΟΣΤΟΣ, ου, ὁ. Costus, planta aromatica.

ΚΟΣΤΜΗ, vel κοστύμη, ης, ἡ, crinium nodus; (2) capitis redimiculum; (3) tunica fimbriata; (4) fibula.

Κεστρυζ@, vel κεστρυμζ@, ω, ὁ, idem. Hinc

Κεστυμβωτός, ῆ, όν, fimbriatus, nodatus, nodis superstrictus.

Κοσυρα, ης, nomen fœminæ, nobilis, divitis, voluptuariæ & arrogantis, ap. Com.

Κοτάλη, idem quod sequens κοτίλη.

Κοτέσ@, 3. f. ήσω, ind. med. *Poet.* pro κοτέσ@μαι, a

Κοτέω, irascor, simultates exerceo, *it.* invideo; κατεκότησ@, a. 1. med. iratus. p. part. κεκοτηώς pro κεκοτηκώς κεκοτήτι θυμῷ, irato animo. Σοὶ δ' ὅπα μάλα πάχυ θεὸς μοναρχὸς κοτέσσει, Il. 14, 143. Τοῖσιν τε κοτέσσ@ βαρυμοχθότερη, ib. 5, 747. A κότ@.

Κοτήεις, ήεσα, ῆεν, iratus. Ab eod.

Κοτινάς, άδ@, ἡ, ut κοτινὴ ἐλαία, oleæ oleastro inserta; (2) bacca oleastri. A κότινος.

Κοτινηφόρ@, ου, ὁ ἡ, oleastrum ferens. Ex κοτίνη, & φέρω.

ΚΟΤΙΝΟΣ, ου, ὁ ἡ, oleaster, oliva silvestris; (2) corona ex oleastro; (3) acinus.

Κοτίς, ίδ@, ἡ, occiput, vertex capitis; at νῶτις, ap. *Hes.* ira.

ΚΟΤΟΣ, ου, ὁ, ira vetus, simultas, invidia.

Κοτυλεῖον, ου, τὸ, præmium, quod ei dabatur, qui cottabo vicisset; (2) pelvis, in quam id, quod a potore in poculo relinquebatur, ita effundebatur, ut resonaret; (3) vas, in quod injiciebant τὰς λατάγας. A κοτύλη.

Κοτυλίζω, fut. ίσω, cottabo ludo, cottabo certo; (2) vomo, evomo.

Κοτυλιστής, ἡ, ήν, cottabicus. Ab eod.

Κοτυλίσεως, εως, ἡ, idem quod seq.

Κοτυλισμ@, οῦ, ὁ, lusus cottabi. Ab eod.

ΚΟΤΤΑΒΟΣ, ου, ὁ, cottabus, genus ludendi, quo amatores imprimis liquorem aliquem in aliquam jactabant, ut caderet in æreas phialas, &c. si major strepitus ederetur, ab amasiæ amari credebant; (2) vinum ipsum effusum.

ΚΟΤΤΗ, ης, ἡ, caput. *Hes.*

Κόττη, ἡ, idem, *Dor.* ap. Poll.

Κοττοί, galli gallinacei. A κοττή, ob caput insigniter cristatum, *Hes.*

ΚΟΤΤΑΗ, ης, ἡ, cavum, cavitas; (2) cavitas coxæ; (3) vola sive cavitas manus vel pedis; (4) finus, in quo caput femoris volvitur; (5) quævis cavitas profundior ossis, in qua aliud volvitur; (6) vasculum quoddam concavum; (7) mensura liquidorum, hemina, cotyla, cyathus; (8) mensura aridorum, uncia rum novem capax.

Κοτυληδών, όν@, ἡ, idem; (2) umbilicus Veneris, herba; (3) pars concava in polypodis cirris; (4) os venæ s. arteriæ intra uterum eminentis; (5) polypodis cirrus. A κοτύλη.

Κοτυλήρυτ@, vel κοτυλήρρυτ@, ου, ὁ ἡ, ἡ, vola hausfus, utraque manu conjuncta hausfus. Ex κοτύλη, & ῥέω.

Κοτυλιαῖ@, αία, αῖον, cotylæ mensuram æquans. A κοτύλη.

Κοτυλίζω, f. ίσω, cotylatim s. heminatim liquida aridaque vendo. Ab eod.

Κοτυλίς, ίδ@, ἡ, concavitas coxendicis. Ab eodem.

Κοτυλίσκη, ης, ἡ, parva cotyla, Dim.

Κοτυλίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κοτυλίσκ@, ου, ὁ, parvus crater, Baccho sacer, quo utebantur sacerdotes ejus; (2) placentæ genus.

Κότυλ@, ου, ὁ, poculum capiens quantum cotyle; (2) mensura unciarum novem, (4 *Fin.*)

Κοτυλοειδής, έ@, ὁ ἡ, cotylæ formam habens. Ab eod.

Κύκεδ' *Æol.* pro κἠκείνε, *nec jam.*

ΚΟΤΥΚΙ, τὸ, Cuci, fructus arboris cujusdam.

Κυκίμηλον, ου, τὸ, cuci pomum.

Κυκισφόρ@, ὁ ἡ, ἡ, cuciferus. Ex κ. & φέρω.

Κυλεός, οῦ, τὸ, f. κηλεός, ὁ, *Poet.* pro κολεός.

Κυλεοπ|ήδ@, ου, ὁ ἡ, ἡ, v. κολεοπ|.

Κῦμε, surge. Vox Hebr.

Κυρά, ᾶς, ἡ, tonsura. A κείρω.

Κυράλιον, ου, τὸ, corallium.

Κυρεικός, ἡ, όν, tonsorius. ad tonsores pertinens. A κυρέω.

Κυρεῖον, ου, τὸ, tonstrina, officina tonsoris. A κυρέω.

Κυρέω, cupio tonderi. Ab eod.

Κυρεύς, έ@, ὁ, tonsor. Ab eod.

Κυρεύτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Κυρεύτρια, ας, ἡ, tonstrix. A κυρεύτης.

Κυρέω, f. εύσω, tondeo. A κείρω.

Κυρη, ης, ἡ, iden. est quod κόρη.

Κυρήσιμ@, ον, detonsus sc. capillus.

Κυρίνε, ου, ὁ, tonsus. A κείρω.

Κυρίδια, ας, ἡ, quæ virgo viro nupsit; juvenilis. A κυρίδι@.

Κυρίδιος, f. *Ion.* pro κυριδίας.

Κυρίδι@, ου, ὁ, qui juvenili ætate uxorem duxit; (2) juvenilis. A κῦρ@, pro κόρος.

Κυρίζω, f. ίσω, juvenilem ætatem ago; (2) juvenilia sapio; (3) a puerili ætate educo; (4) tondeo, attondeo; (5) succido; (6) deputo. Αἱ χῆ γαῖαν ἀνδρὸς κυρίζουσιν, Hesiod. Theog. 347. A κῦρ@ pro κείρω, vel a κυρέω.

Κυρικός, ἡ, όν, tonsorius. ad tonsorem pertinens, f. ad tonsuram idoneus. A κυρέω.

Κύρμ@, ατος, ατι, idem & ab eod.

Κυρτός, Adv. per comam, coma. Ab eod.

ΚΟΤΤΜΙ, τὸ, Cutmi, potionis genus ex hordeo vel frumento.

Κυνοσούρ@, ὁ ἡ, ἡ, nativorus, natos, pueros, perdens. E βορά.

Κυρηγενία, ας, ἡ, puerorum vel puellarum generatio. Ex κύρ@, & γενή.

Κυρηδάλεια δάφνη, ita ex virentibus ramis decora. Ex κῦρ@, & θάλλω, *vireo.*

Κῦρ@, idem est, ac κείρω.

Κυρσωσύνη, ης, ἡ, puerilis, infantia. A κῦρος.

Κυρτοκέω, marem pario. A

Κυροτοκ@, ου, ὁ ἡ, qui puerum peperit, puerpera, mater. A τίκτω.

Κυτροφέω, ῶ, f. ήσω, juvenes nutrio. A

Κυροτρόφ@, ου, ὁ ἡ, ἡ, juvenum nutritor, vel nutrix. Ex κῦρ@, & τρέφω.

Κυρωδία, ας, ἡ, custodia. Vox Latina.

Κυφαγχόος, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, love onus ferens. Ex κύφ@, & ἄγχω.

Κυφίζω, f. ίσω, levo, elevo, sublevo; (2) in altum tollo; (3) erigo afflictum & consolor; (4) lenis sum. Ὡς φλιβὸς κυφίσει μητέρα χθὼν, Eur. Hel. 40. Ῥηϊδίως τε μὲν λίξασα κεφ. Ἡσυχίῃ ψυχὴν, idem, Med. 473. A κύφ@.

Κύφ σις, εως, ἡ, levatio, allevatio. A κυφίζω.

Κυφισμα, ατ@, τὸ, levatio, levamen. Ab eodem.

Κυφισμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κυφιστικός, ἡ, όν, levandi vim habens. Ab eodem.

Κυφοδοξία, ας, ἡ, vana opinio. A δόξα.

Κυφολεξία, ας, ἡ, verborum levitate utor.

Κυφολογία, ας, ἡ, loquacitas; (2) nugæ. A

Κυφολόγ@, ου, ὁ ἡ, ἡ, nugator, garrulus. Ex κῦφ@, & λέγω.

Κυφότης, ητ@, ἡ, levitas, inconstantia. A

Κυφόν@, *contr.* κυφοῦς, ῆ, ὁ ἡ, ἡ, levis, inconstans. Hinc τὸ κυφονεῖν, inconstantia & levitas mentis. Ex κ. & νόος.

Κυφονεῖ, *Adv.* cum quadam mentis levitate, temere.

Κυφόπτ@, ου, ὁ ἡ, ἡ, levis & agilis dorsi. Ex κυφ@, & πτ@.

Κυφοπτ|ῶ, facile volans. A πτίλον.

ΚΟΤΦΟΣ, κύφη, κυφον, levis, non ponderosus; (2) remissus, languidus; (3) exiguus; (4) ventosus, inconstans; (5) vacuus; (6) facilis.

Κυφοτέρως, levius, &c.

Κυφότης, ητ@, ἡ, levitas. A κυφ@.

Κυφόω, ῶ, f. ώσω, levo, allevo. Ab eod.

Κύφως, *Adv.* leviter, facile; (2) temere.

Κοφινοπτίστης, ου, ὁ, quasillarius, Gl. V. Ex κόφιν@, & πτοιέω, *facio.*

ΚΟΦΙΝΟΣ, ου, ὁ, cophinus, corbis, qualus; (2) mensura apud Bœotos cum liquidorum, tum aridorum.

Κοφινώδης, ες, ad cophini modum factus.

Κοχλάζω, ebullio, scaturio. Al. καλλοζω.

Κοχλαιώδης, ες@, ὁ ἡ, ἡ, filiceus. Ab eod.

ΚΟΧΛΑΞ, ακ@, ὁ, glarea, calculus, lapillus in fluvii ripa vel maris littore; (2) filex.

Κόχλαι, ῶν, αἱ, conchæ. A κόχλαξ.

Κοχλασμα, τὸ, fervor aquæ, æstus; (2) quod ebullit. Ὁ κοχλάζω.

Κοχλιάριον, ου, τὸ, cochleare. Ab eod.

Κοχλίας, ου, ὁ, cochlea; (2) machina aquatoria. Ab eod.

Κοχλίδιον, ου, τὸ, conchula, cochleola, parva cochlea Dim. a κοχλίας, vel κόχλ@.

Κοχλίς, ίδ@, ἡ, idem & ab eod.

Κοχλωτίδης, ου@, ὁ ἡ, ἡ, cochleæ speciem gerens, cochleæ similis; (2) tortuosus, tortilis. Ab eod.

Κοχλ@, ου, ὁ, ἡ, concha; (2) conchylium, ostrum, purpura. A κόχλ@.

ΚΟΧΑΩ, gyro, roto, torqueo, Ftym.

ΚΟΧΟΣ, ου, ὁ, humor abunde fluens, Schol. Theocr.

Κοχύδεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκοχύδεον, a

Κοχυδέω, ῶ, id. quod κοχύω.

Κοχύεσκεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκόχυε, a

Κοχύω, magna copia cum strepitu defluo, abunde fluo. Ἐκ δ' μετάπρω Ἰδρὼς μὲν κοχύσκειν, Theoc. 2, 107. A κόχ@.

ΚΟΧΩΝΗ, ης, ἡ, commissura partium coxendicis cum pedice.

Κόχωνον, ου, τὸ, idem.

Κόψας, aor. 1. part. act. verbi κόπτω.

Κόψιον, ου, τὸ, smyrnion herba, vulgo levisticum, *Nicand.*

ΚΟΨΙΜΟΣ, ου, ὁ, genus arboris.

ΚΟΨΙΧΟΣ, vel κόλυχ@, ου, ὁ, avis quædam, merula.

Κράνᾱ, aor. 1. imper. act. *Poët.* pro *κρᾶθι*, vel *κρῆνον*, a *κραίνω*.

Κράς, ατος, τό, caput. A *κάρηνον*.

ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, vel *κράββατος*, υ, ὁ, grabbatus, lectus in quo sedetur, Atticis *σκίμπους*.

Κραββάτιον, τό, lectulus.

ΚΡΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, piscis e genere squillarum.

ΚΡΑ'ΓΓΟΝΕΣ, ων, οἱ, Crangines, itidem squillarum species.

Κραγεῖς, a. 2. part. pass. verbi *κράζω*.

Κραγέτης, ου, ὁ, vociferator, clamator. A *κράζω*. Unde

Κραγέτ, *Adv.* clara, acutâ, alta voce.

Κραδαίνω, vibro, crispo, commoveo, quasso, concutio; *κραδάνας*, aor. 1. part. quatiens, vibrans; *κραδαίνομαι*, tremisco, metu concutior. Τὸ δίκυ κραδάνας, Plut. Ἐν δὲ οἱ ἴγχος Νηδυίοισι μάλ' ἐξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα, Il. 17, 524. A *κραδάω*.

Κράδιον, ου, τό, folium ficulnum. A *κράδη*.

Κράδαλος, ου, ὁ, ramus ficulnus. Ab eod.

Κραδαλὸς, ἡ, ὸν, vibratilis, qui facile concutitur s. quassatur. Ab eod.

Κραδάω, ῶ, vibro, concutio, quatio; (2) *κραδάω*, laboro. Κραδάων δολιχίσιον ἴγχος, Il. 7, 213. A *κράδη*.

Κραδαίω, f. *αω*, vibro, quatio.

ΚΡΑ'ΔΗ, ης, ἡ, ramus ficulnus, surculus ficulneus; (2) folium ficulneum; (3) quodvis folium; (4) machina theatralis.

Κραδηφορία, ας, ἡ, gestatio ramorum *proprie* ficulnorum. Ex *κράδη*, & *φέρω*.

Κραδίλως, acc. sing. *Ion. & per Metath.* pro *καρδίαν*.

Κραδίων, ωνος, ὁ, ramus ficulnus; (2) vitium s. morbus in ficu. A *κράδη*.

Κραδοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ficus aut folia ficulnea s. ramos ficulneos comedit. Ex *κράδη*, & *φαγεῖν*.

Κεάζων, part. præs. act. n. g. a

ΚΡΑ'ΖΩ, f. *ξω*, clamo ut cornix vel corvus, crocito; (2) clamo quovis modo; paulo post f. *κεκράξομαι*, p. med. *κέκραγα*, clamavi, clamo; *τι κέκραγας*; quid vociferaris? Θαὶς ᾗ τὸ γονατα, ἔκοπτε φωνῇ μεγάλῃ, Act. 7, 60. Πὼς κέκραγας ἀνέρος ἔδ' ὑπερφρονα; propter quem? Soph. Aj. 1253. Εὐθὺς δ' ὑπὸ δορατιῷ κέκραγεν ἐμοὶ ζάλας, poscit, Arist. Vesp. 103.

Κράθητε, a. 1. part. pass. verbi *κεράννυμι*.

Κράθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi *κρατέω*.

Κραίαινε, perficio; *κράανον*, perfice, a. 1. imperat. *Ion.* pro *κραίανον*, Il. 1, 41.

ΚΡΑΙΝΩ, fut. *ανῶ*, perficio, effectum reddo; (2) impero, regno; *κρανθεὶς*, a. 1. pass. part. consummatus, *κρανθεῖσα ψῆφος*, victrix sententia. Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί, Eur. Med. 1419. & Alc. 1148. Ὃς κραιεῖ κράτη, Soph. Aj. 1069. Ἐν οἷς ἀγὰν ἐκράνθη, Eur. Supp. 815. Ἐπεὶ σοι σωλύθητε δεῖ τιμὰ κραίνεται, id. Herac. 778. *κέκρανται*, id. Ion. 1045.

Κραιπαλάω, ῶ, crapulam sentio, dolorem capitis sentio ex nimio potu; (2) inebrior; (3) desipio per crapulam, vino demento; *κραιπαλῶντες*, vacillantes, Ph. Ἡμεῖς ζυτάσομεν Κύκλωπα — *κραιπαλῶντα*, Arist. Plut. 298. A

ΚΡΑΙΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, crapula; (2) comessatio; (3) obtenebratio mentis a potu.

Κραιπαλίζω, crapulor. A *κραιπάλη*.

Κραιπαλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui ebrius & vino gravatus comessatur & bacchatur. Ex *κραιπάλη*, & *κῶμος*, *comessatio*.

Κραιπαλώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, obnoxius crapulæ; (2) ad crapulam usque potans. A *κραιπάλη*.

ΚΡΑΙΠΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, pernix, celer, velox, rapidus. Hinc *κραιπνὰ*, *Adv.* velociter.

Κραιπνόαυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, celer, velox. Ex *κραιπνὸς*, & *αὔω*.

Κραιπνοαύτως, celeriter.

Κραιπνόφορος, ος, ὁ ἡ ἡ, velox, citus. Ex *φέρμαι*.

Κραίπνως, *Adv.* velociter, cito; (2) prospere.

ΚΡΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, caput, Hes.

Κραίπαλος, ου, ὁ, clamator, clamosus. A *κράζω*.

Κραιπάλιος, ἡ, ὸν, clamosus. A *κράζω*.

Κράμα, τὸ, mixtura, mixtum; (2) vinum aqua mistum; (3) massa corporis naturalis concreta, sive concretio & temperatura corporis naturalis. A *κεράννυμι*.

Κραμβάλη, tostio, assus, frenus. A *κραμβός*.

Κράμβιον, ου, idem; (2) decoctum brassicæ, ap. *Hipp.*

ΚΡΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, brassica, crambe, caules. *Angl.* Colewort.

Κραμβίδιον, ου, τό, brassica; (2) decoctum brassicæ. A *κράμβη*.

ΚΡΑ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, aridus, siccus, torridus; (2) bonus; (3) dulcis; (4) *Subst.* vitium fructuum, præcipue uvarum.

Κραμβοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui brassica vescitur. Ex *κράμβη*, & *φαγεῖν*.

Κραναόπους, ους, ὁ ἡ ἡ, asperum solum habens. Ex *κραναὸς*, & *πούς*.

Κραναῖος, ου, ὁ ἡ ἡ, corneus, e corno. A *κρανέα*, *cornus*.

Κραναὸς, ἡ, όν, asper; (2) sterilis. A *κράνον*.

Κρανίδξ, f. 2. inf. med. pro *κραναῖδξ*, a *κράνον*.

ΚΡΑΝΕΙ'Α, ας, ἡ, cornus, arbor; (2) hasta ex corno. Hinc

Κρανίνος, ίνη, ινον, corneus.

Κράνειον, s. Κρᾶνιον, Craneum. Nomen Gymnasii Corinthi.

Κράνειος, corneus. A *κρανεία*.

Κρανία, ας, ἡ, cornus. Ab eod.

Κρανιάδων, gen. plur. *Dor.* pro *κρημνιάδων*, a *κρημνὸς*.

Κράνινος, η, ον, corneus.

Κρανίον, ου, τό, calvaria. A *κράνον*.

Κρανιοκολάπτης, ου, ὁ, genus phalangii, bestiolæ lucernis advolitanti non dissimile, phalangium, quod caput petit, si in aliquem irruit. Ex *κράνον*, & *κολάπτω*, *ferio*.

Κράνον, ου, τό, caput, Eust. A *κάρηνον*.

Κρανοποιέω, galeas facio. A

Κρανοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, galearum opifex. Ex *κράνος*, & *ποιέω*.

Κρανὸς, οῦ, ὁ, galea. A *κόρυς*.

Κρανύμαι, f. 1. ind. med. verbi *κορύπτω*.

Κρανεργία, ας, ἡ, galearum fabricatio. A seq.

Κρανεργὸς, οῦ, ὁ, galearum opifex. Ex *κράνος* & *ἔργον*, *opus*.

Κράντειρα, ας, ἡ, regina; (2) perfectrix. A

Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, effector, qui efficit vel perficit; (2) *κραντῆρες*, dentes, qui Lat. genuini. A *κραίνω*.

Κράντης, ου, ὁ, idem.

Κραντῆριοι, qui efficiunt, Hes. Ab eod.

Κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps. Ab eod.

Κράξας, a. 1. part. act. verbi *κράζω*.

Κραπάταλος, fatuus, delirus, Hes. (2) numisma, id. Pollux; (3) *κραπάταλοι*, pisces quidam, id.

Κρᾶς, ατος, τό, caput.

Κρᾶσις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, proprie, qua aqua vino miscetur; (2) temperamentum corporis & elementorum; (3) contractio vocalium & diphthongorum apud Grammaticos. A *κεράννυμι*.

Κρᾶσπεδον, ου, τό, fimbria, limbus, inflita, lacinia; (2) margo retis; (3) margo literis; (4) montis radix; (5) vestis sacerdotis, sic dicta, quod solum usque pertingat. Ex *κρᾶ-μαμαι*, & *πέδον*.

Κρασπέτον, ου, τό, crates lignea super præsepi, cui imponitur fœnum, Pollux. A *κράσις*.

Κρασίζω, vesci gramine, Etym. Ab eod.

ΚΡΑ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, gramen.

Κρατακόλιος, ον, caput percutiens. A *κρὰς* & *βάλλω*.

ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, ου, ὁ, Cratægus, arbor habens folium simile mespilo.

Κρατεγύαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, firmus, fortis. A *κρατὸς*, & *γύαλον*, *os*.

Κρατεγὸν, οῦ, ὁ, ἡ, idem quod *κρατερὸν*.

Κρατερὸς, ἡ, όν, valde, vel *Subst.* vis magna. Ex *κρὰς*.

Κρατερόλιθος, ου, idem quod *κρατερόπετρος*.

Κρατερὸν, conforto, Gl. V. A *κρατέω*.

Κρατέωμα, ατος, τό, confectum scripturæ aut picturæ firmamentum. A *κρατόω*.

Κρατερὸς, ὰ, όν, potens, fortis, robustus, validus; (2) validus s. potens in retinendo; (3) ingens, magnus; (4) violentus, truculentus. A *κρατέω*, Hinc

Κρατερότης, ητος, ἡ, robur, vis, fortitudo.

Κρατεύω, ὰ, viribus potentem reddo, roboro, corroboro. Δυνάμει *κρατευθῆναι* διὰ τοῦ *πνεύματος*, Ephes. 3, 16.

Κρατεύπετρος, ος, solum firmum, seu lapidibus stratum. Ex *κρατερὸς*, & *πέτρα*.

Κρατεπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, qui pedes robustos habet. Ex *κρατερὸς*, & *πούς*.

Κρατεταθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi *κρατεύω*. Unde

Κρατεύμα, ατος, τό, robur.

Κρατεύω, *Adv.* valide, fortiter, robuste.

Κρατήριον, τό, genus poculi, ap. *Arist.*

Κρατῆς, 3. fing. præs. ind. act. v. *κρατέω*.

Κράτ, dat. fing. *contr.* pro *κράτει*, a *κρὰτος*.

Κρατιραύχην, ὁ ἡ ἡ, robustam cervicem habens.

Κρατῶδαι, gen. pl. *Æol.* pro *κρατῶν*. A

Κρατὸς, ρὰ, ρὸν, validus, potens, robustus, fortis; (2) validus s. potens in retinendo; (3) ingens, magnus; (4) violentus, truculentus.

Κρατόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, invictus animo, cui mens dura & rigida, durus, acer, prætractus; (2) magnanimus. Ex *κρ.* & *φρὴν*.

Κρατῶδέω, ὰ, f. *ὰσω*, validum & firmum reddo, solido. A *κρατὸς*. Hinc

Κρατίφαμμα, ατος, τό, mixtura æris & stanni, qua aliquid solidatur, Hes.

Κρατωνυξ, υχος, ὁ ἡ ἡ, solidos, firmos, & robustos ungues habens; solidas ungulas habens. Ex *κρατὸς*, & *ὄνυξ*.

Κρατῶνυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Κρατῶς, *Adv.* valide, fortiter, strenue, firmiter; (2) totis viribus; (3) intrepide; (4) aperte. A *κρατὸς*.

Κρατύστα, ὰν, αἱ, verrum fulcra. A *κρατύω*.

Κρατυτάων, gen. pl. *Æol.* pro *κρατερῶν*.

Κραυδάτρια, ας, ἡ, idem ac *κραυγάτρια*.

Κραύλα, ὰς, f. *ανω*, imperium obtinec, impero, dominer; (2) possideo, potior, compos fio; (3) superior fum, vinco; (4) præsto, excello; (5) contineo; (6) vinco, abtineo, invaleco, retineo, medicus metineo; (7) memoria teneo; (8) prehendo, apprehendo. Πολλὰ *κραυλῶ τόνδ' ἀνέρα*, sequi, Soph. Phil 915. Λόγος ἐσθ' ὁ τ' ἔχθος *κραυλῶν*, ibid. 980. Νῦν δ' ἃ *κραυλῶ* τῶν *παρόντων χρημάτων*, Arist. Vesp. 1343. A *κράτος*, *vis*, *robur*.

Κραυλῇ, 3. sing. conj. pro *κραυλῶ*.

Κραυλεῖς, aor. 1 part. pass.

Κράυλημα, τὸ, fulcimentum.

Κραυλὴρ, ῆρος, ὁ, (pen. prod.) crater, crateris, vas, in quo miscetur vinum; (2) signum coeleste; (3) conceptaculum aquæ fulminis; (4) *κραυλῆρες*, montis Ætnæ foramina, quibus ignis cinisque evomitur; (2) dicitur tamen & de ministro compotorum. A *κράω*.

Κραυλίζω, f. *ίσω*, compoto, Eust. Ex Vett. *ἐκραυλισθῆναι*, a. 1. pass. inebriati sumus exhaustis crateribus, Hes. A *κραυλὴρ*.

Κραυλίον, ου, τό, parvus crater. Dim.

Κραύσαι, *ferussi*, a. 1. inf. act. verbi *κραύω*.

Κραυσίμαχος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui victoriam in prælio obtinet. Ex *κραυσις*, & *μάχομαι*.

Κραυσίπους, ους, ὁ ἡ ἡ, qui pedes robustos habet.

Κραυσίππος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui vincit equis. Ex *κραυσις*, & *ἵππος*.

Κραυσις, εως, ἡ, potentia; retentio, Ph. A *κραυσω*.

Κραυστικὸς, ὴ, όν, tenax, Gl. V. Ab eod.

Κραυτὶ, *capiti*, dat. sing. a *κρὰς*, *caput*.

Κράτιστα, *Adv.* optime, præstantissime. A *κράτιστος*. Unde

Κραυστεύω, f. *εύσω*, præstantissimus fuit, præsto, antecello;

antecello; τὸ κρατιστεῦον, potissimum & præstantissimum. Τῷ σώματι ἢ τῇ ψυχῇ κρατιστεύοντες, Xen.

Κρατιστεῦδαι, Adv. delecto. A

Κράτιστος, ίστη, ιστον, fortissimus; validissimus; (2) optimus. Superlat. a κράτος, robur.

Κρατοβρὰς, ῶντος, ὁ, caput devorans.

ΚΡΑΤΟΣ, ους, τὸ, robur, vis, potentia; (2) imperium, imperii summa; (3) victoria; (4) pars manus vergens ad digitos, in qua manus robur.

Κρατὸς, capiti, dat. sing. a κρὰς.

Κρατῦντας, acc. pl. part. act. contr. pro κρατοῦντας, a κρατέω.

Κρατωτὴρ, ῆρος, ὁ, victor, prævalens, Hes. A κρατέω.

Κρατωτῆρες κλισμὸς, sella ad retinendum & firmandum. A præc.

Κρατωτικὸς, ἡ, όν, firmandi vim habens. A

Κρατώω, f. ώσω, validum ac firmum reddo, munio; (2) confirmo, stabilio, vim magnam tribuo; (3) robero, induro; (4) impero. Κρατωῶσιν ἰθριαὶ, Apollon. Ἀρχεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτώωντο φαλάγγας, Il. ιι, 215. A κράτος. Unde

Κρατὼς, ὁ, validus viribus, fortis, potens.

Κρατυσμὸς, οῦ, ὁ, corroboratio. A κρατύς.

Κραύζω, f. άσω, clamo, clamito, vociferor. Φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε, Joan. ιι, 43. A κραυγή.

Κραυγόνα, idem.

Κραύγατος, ὁ, vociferator, clamosus, clamator. A κραυγάζω.

Κραυγατώδης, ες, clamosus. Ab eod.

Κραυγαστικῶς, Adv. cum clamore. A præc.

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociteratio. A κράζω, clamo.

Κραυγίας, ου, ὁ, ut κραυγίας ἵππος, equus, qui clamore & strepitu terretur. A κραυγή.

Κραυρὸν, struma laborare (2) de morbo apum cum vermes & aranеas gignunt, Hes. A

ΚΡΑΥΡΟΣ, ρα, ρον, aridus, siccus, torridus, friabilis, rigidus; (2) Subst. struma; (3) morbus boves tentans. Hinc

Κραυρότης, ητος, ἡ, ariditas, siccitas, friabilitas.

Κρέα, nom. vel acc. plur. pro κρέατα, a κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, fuscina, harpago, instrumentum ad eximendas carnes ex olla, vel aheno. Ex κρέας, & ἀγρέω, capio.

Κρεαγρὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.

Κρεάδραντες, ες, carnem s. cutem lacerans, vulnerans, asper.

Κρεάδιον, ου, τὸ, caruncula, carnis frustum, Dim. a κρέας.

Κρεανομία, ὰς, ἡ, fut. ήσω, carnes distribuo; (2) aliorum carnes disseco, coque ac voro.

Κρεανομίη, ας, ἡ, distributio carnis, visceratio. A

Κρεανόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, carnes distribuens. Ex κρέας, & νέμω, distribuo.

ΚΡΕΑΣ, ατος, τὸ, caro; (2) frustum carnis; (3) corpus.

Κρεασμὸς, οῦ, ὁ, pulsatio, fonitus. A κρέω.

Κρεασσόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, ad recipiendas carnes factus. Ex κρέας, & δίχομαι.

Κρεισδόμος, idem.

Κρεισφαγέειν, Ion. pro κρεωφαγεῖν.

Κρεισφαγίη, ης, ἡ, pro κρεωφαγία.

Κρεισσα, regina, prat. part. act. Dor. pro κρεῖσα, a κρέω.

Κρεῖσον, ου, τὸ, vas carnarium, carnium receptaculum. A κρέας.

Κρεισσονα, nom. plur. n. g. a κρείσσων.

Κρεισσοσι, vel κρείττεσι, præstantioribus, dat. plur. Ab eod.

Κρείσσων, vel κρείττων, ονος, ὁ ἢ ἡ, melior, præstantior; (2) præstantior virtute, potentia, aliave re, unde (2) κρείττονες Dii, cœlites; (3) invictus ab aliqua re, ut voluptate, &c. κρείττων θανάτου, immortalis. A κράτος.

Κρείων, rex, regnator; κρείουσα, regina.

Κρείων, g. pl. contr. & Poët. pro κρεάτων.

Κρέκλον, fletus, ploratus, Hes. A κρέκω.

Κρέκλον, somnum odiosum aut significare Galenus apud Hipp.

ΚΡΕΚΩ, pectine seu radio pulso; (2) pulso; (3) sonum molestum & odiosum edo. Ἀλλ' κρεκτε τι μείλιχον, Epigr. Συμμιγῆ βλαισομιὶ σῖζιγι κρέκοντες, ἰαχὴν Ἀπόλλωνι, Arist. Av. 778.

Κρεμάθρα, ας, ἡ, vas pensile aut storea pensilis, in qua reponuntur caseï, aut opsoniorum reliquiæ. A κρεμάω.

Κρέμαμαι, pendeo; κρεμάμενος, suspensus. Κρέμαμ' ἐγὼ μὴ ἂν ἐντεῦθεν ἐμαυτὸν ἀ τέχνη, Arist. Av. 1393.

Κρεμάννυμι, vid. κρεμάω.

Κρεμάσασθαι, aor. 1. inf. med. v. κρεμάω.

Κρεμαστὸς, suspensus, a. 1. part. pass.

Κρεμασμὸς, οῦ, ὁ, suspensio. Ab eod.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, qui suspendit aut suspensum tenet; (2) κρεμαστῆρες, nervi testium; (3) crates vimineæ, in qua caseï siccantur; (4) lorum s. habena pensilis, e qua aliquid dependet. A κρεμάω. Hinc

Κρεμαστήριος, ου, ὁ ἢ ἡ, pendulus, pensilis.

Κρεμαστὸς, ὴ, όν, idem quod κρεμαθρα.

Κρεμαστὸς, ὴ, όν, pendulus, pensilis. A κρεμάω.

Κρεμάστρα, ας, ἡ, id, unde aliquid pendet; (2) tas pensile, in quo panes, caseï & similia reponuntur; (3) appendix s. pediculus multifidus, ex quo fructus appenduntur. Ab eod.

ΚΡΕΜΑΩ, ῶ, vel κρεμάννυμι, f. κρεμάνῶ, f. μάσω, suspendo, (2) suspensum teneo, & (3) in Pass. suspendor; (4) pendeo. Ἐκρέμασε κόρυζι δεῖπνον, Arist. Θεσμ. 1037. Μὴ μὰ γαρ ἔστιν ὅτι κάλα ἢ Θρανίῳ, κρεμασαντι σαυτον, Ll. Ran. 122.

Κρεμβαλιάζω, crembalum pulso, Hes. A κρέμβαλον, Hinc

Κρεμβαλιαστὴς, οῦ, ὁ, crembali peritus, qui crembalum insonare novit.

Κρεμβαλιαστὺς, ύος, ἡ, strepitus s. sonitus, quem edit crembalum.

Κρεμβαλίζω, f. ίσω, crembalum pulso.

ΚΡΕΜΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, crembalum, crepitaculum, quod digitis agitatum strepitum edit.

Κρεμμάω, ῶ, idem quod, & a κρεμάω.

Κρέμμημι, idem & ab eod.

Κρεμόω, ῶ, idem & ab eod.

ΚΡΕΜΤΣ, υος, ὁ, piscis quidam.

Κρεξὶς, ιδος, ἡ, Crex, avis pugnax, rostrum acutum & ferratum habens, nuptuique inaptpicata, a dacker hen. A κρέκω.

Κρεοβόρος, ου, carnivorus. A βιβρώσκω.

Κρεῖσσα, part. act. Dor. pro κρέουσα, a κρέω.

Κρεοκάπηλος, ου, ὁ, cauliuni e carnibus minutim concisis, & cum sanguine, uvina, & dulci jure concinnatis. Ex κρέας, & καπηλεῖον.

Κρεουρμία, ας, ἡ, vid. κρεανομία, &c.

Κρεοσσόμαι, carnium more putrefio.

Κρεοσκευασία, ας, ἡ ratio apparandarum carnium. Ex κρέας, & σκευασία.

Κρεοτέμνω, excarnifico, dilanio, lanius sum, carnes jam more concido. A κρεοτόμος.

Κρεοτραγῶδες, Adv. more eorum, quæ in parvi frudi ac fœtu sunt, s. quæ a laniis concidantur. Ab eod.

Κρεοτομία, ας, ἡ, carnium dissectio s. concisio, laniatus, viscerati. Ab eod.

Κρεοτομικὸς, ἡ, όν, lanionius. A

Κρεοτόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, lanius, lanio. Ex κρέας, & τέμνω, τομὸς.

Κρεωφαγία, ἡ, victus e carne. A

Κρεωφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui carnes comedit, qui carne vescitur. Ex κρέας, & φαγεῖν.

Κρέων, ων, ὁ, rex, regnator; κρέουσα, regina.

Κρέωνες, nom. plur. Ion. pro κρεάονες, a κρέας.

Κρεώνιον, ου, τὸ, caruncula. Dim. a κρέας.

ΚΡΕΩ, κρεῶ, κρεῶν, impero

Κρεωβορία, ἡ, carnium devoratio, usus copiosior. Ex βορὰ.

Κρεωδαισία, ας, ἡ, carnium in frusta concisarum distributio, viscerati. Ex κρέας, & δαίω, divido.

Κρεωδαίτης, ου, ὁ, carnium in frusta divisarum distributor.

Κρεώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, carnosus, A κρέας.

Κρεωδοσία, ας, ἡ, carnium distributio, viscerati. Ex κρέας, & δίδωμι, unde δόσις.

Κρεωδοτέω, carnes distribuo. A

Κρεωδότης, ὁ, carnium dator s. distributor.

Κρεωδόχος, ου, ὁ ἢ ἡ, ad recipiendas seu adservandas carnes factus. Ex δέχομαι.

Κρεωθήκη, ης, ἡ, carnarium, Gl. V.

Κρεωκοπέω, carnes seco. Ex κ. & κόπτω.

Κρεωκόπος, ὁ ἢ ἡ, carnes secans.

Κρεωλογέω, carnem colligo. Ex κ. & λέγω.

Κρεονομέω, carnes distribuo. Ex κ. & νέμω.

Κρεονομία, ας, ἡ, carnium distributio.

Κρεοπαλεῖον, ου, τὸ, idem quod κρεοπώλιον.

Κρεοπώλης, ου, ὁ, carnium venditor, lanius. Ex κρέας, & πωλέω. Hinc

Κρεοπωλικὸς, ὴ, όν, ad lanium s. carnium venditorem pertinens.

Κρεοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur carnes, macellum, laniena.

Κρεοσάθμη, ης, ἡ, statera, in qua carnes appenduntur. Ex κρέας, & σαθμὸς.

Κρεοφαγέω, carne vescor.

Κρεοφαγία, ἡ, victus e carne.

Κρεοφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, carnes edens, qui carnibus vescitur. Ex κρέας, & φαγεῖν.

ΚΡΗΓΥΟΣ, υον, gratus, jucundus, placitus; (2) bonus; (3) utilis; (4) idoneus, aptus; (5) suavem vocem edens. Μάντι κακῶν οὐ φαίνοτό μοι τὸ κρηγυὲν εἶπαι, Hom. Il. ι, 106.

ΚΡΗΔΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, capitis ligamentum, vitta, velamentum capitis, quod ad humeros usque demittebatur; (2) opereulum dolhorum aut vasorum & similium.

Κρήθων, 2. f. a. 1. imper. act. Poët. pro κρῆθι, a κραίνω.

Κρήθω, Adv. a capite. A κρὴς, caput.

ΚΡΗΘΜΟΝ, ου, τὸ, herbæ genus; sampbiro.

Κρήμναμαι, pendeo, suspensus sum. Νῦν ἢ κρεμάμαι χέρας νέας κεκρημασμένα, Eur. Ion. 1658. A κρημνὸς.

Κρημνόω, ῶ, vel κρήμνημι, f. νήσω, præcipito. Ab eod.

Κρῆμνον, 2. f. præs. imper. per Apocopen. pro κρήμνυθι, a κρήμνημι.

Κρημνοσκοπία, ας, verba ardua & grandia fundito. Ex κρημνὸς, & σκοπέω, video, dico.

Κρημνίζω, f. ίσω, præcipito. A κρημνὸς.

Κρημνοβατέω, per præcipitia ambulo. A

Κρημνοβάτης, ου, ὁ, per præcipitia ambulans, per loca præruptu incedens; (2) funambulus. A κρημνὸς, & βαίνω.

Κρημνοκομπία, ας, verbis præruptis & arduis gloriori, jacto, arroganter & superbe loquor.

ΚΡΗΜΝΟΣ, ου, ὁ, præceps ripes, præcipitium; (2) ripa; (3) labrum ulceris; (4) omne excelsum & prominens.

Κρημνώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, præruptus, præceps, arduus. A κρημνὸς.

Κρημνώρεια, ας, ἡ, præcipitium montis. Ex κρημνὸς, & ὄρος, mons.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω.

Κρηναῖος, αία, αῖον, fontanus; (2) frigidus, ut aqua fontana. A κρήνη.

Κρηνάων, g. pl. Æol. pro κρηνῶν, a κρήνη.

ΚΡΗΝΗ, ης, ἡ, fons; (2) vas aquarium.

Κρηνιάδες, αι, Nymphæ fontanæ.

Κρηνιτίδες, αι, idem. A

Κρηνὶς, ίδος, ἡ, fonticulus. Dim. a κρήνη.

Κρῆσον, 2. f. a. 1. imper. act. verbi κραίνω.

Κρηνοφυλάκιον, ου, τὸ, fontis custodia, munus custodiendi & curandi fontes. A

Κρηνοφύλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, fontis custos.

Κρηπιδοποιὸς, ὁ ἢ ἡ, qui crepidas conficit, iuter crepidarius. Ex κρηπὶς, & ποιέω.

Κρηπιδοπώλης, ου, ὁ, crepidarum venditor.

Κρηπίδωμα, τος, fundamentum, crepido. A

Κρηπιδόω, fundo, fundamentum pono; κρηπιδώμενος, præt. part. pass. crepidatus. A

ΚΡΗΠΙΣ, ιδος, ἡ, crepida, soccus; (2) basis, fundamentum; (3) crepido, margo; (4) placentæ genus.

ΚΡΗΣ, κρητός, ὁ, Cres, Cretensis.

Κρῆς, pro κρέας, caro

ΚΡΗΣΚΕΡΑ, ας, ἡ, cribrum excussorium pollinarium e filo laneo; (2) pannus rarus, per quem aliquid colatur; (3) operculum calathi.

Κρῆσσα, ης, ἡ femina Cretensis. A Κρής.

Κρησφύγετον, τὸ refugium eorum, qui Minoëm Cretensem, severum vindicem scelerum, fugiebant; (2) perfugium s. refugium quodvis; (3) munitio subsidiaria; (4) asylum; (5) latebra. Ex Κρὴς, & φεύγω.

Κρητοκρὴς, ὁ ἡ ἡ, Cretensis.

Κρήτη, ης, ἡ, Creta; insula.

Κρήτηθεν, *Adv.* e Creta.

Κρητήριον, ου, τὸ, parva cratera, parvus crater. Dim. a κρατὴρ, pro κρατήρ.

Κρητίζω, Cretum, Cretensis imitor. A κρὴς.

Κρητικὸς, ἡ, ὸν, Creticus.

Κρητικῶς, more Cretensi.

Κρητισμὸς, ου, ὁ, mos Creticus; (2) Cretica tailacia. A κρητίζω.

Κρηφαγεῖν, pro κρεοφαγεῖν, carnem comedere.

Κρῖ, τὸ, hordeum.

Κρίειος, ἡ, ον, in ariete natus. A κριὸς.

Κριδίνινος, η, ὁ, testaceus, in testa coctus; ut κριδίνινος ἰατρὸς. A

Κριδοκάβη, ης, ἡ, tornax, id. quod καλδοκάβη.

Κριγὼ, f. fut. a. 2. ind. act. *Ion.* pro κραγὼ, a κράζω.

Κριδὴ, ῆς, ἡ, flodor, Suid. Etym. M.

Κριδὼ, οῦς, ἡ, Suid. idem. A

ΚΡΙΖΩ, f. ξω, Rudo, firidorem edo: Κεκριγότες ὑπεσοβήσαν φασ' ἀνιδεῖν τὸν Δία, Aristt. Av. 1507.

Κριδὸν, *Adv.* Arietis more, valide. A κριὸς.

Κρίθαξ, ακος, ὁ, hordeago, genus tritici; ut κριθακίνη σπυρὸς, triticum hordeacei generis. A κρῖθη.

Κρίθινον, η, τὸ, hordeum, hordiolum, Gl. V. A κρίθη.

Κρίθων· Hinc κριθάτα σφῶλες, lascivientem gallum, Tzetz. Agam. 1649.

Κρίθω, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion. & Boeot.* pro ἐκρίθησαν, a κρίνω.

ΚΡΙΘΗ, ης, ἡ, hordeum, planta graminea; (2) id. granum oblongum, pulpebræ adsimile forma

Κρίθω, a. 1. ind. pass. verbi κρίνω.

Κρίνᾱ, 2. pl. a. 1. conj. pass.

Κρίμνος, ους, ὁ, morbus, quum equus κρίθας κακῶς

Κριὸδάω, α, f. ασω, hordeo faturo; (2) e pabulo hordei pastu lascivio; (3) de equo dicitur, quum ex itinere vel cursu inhabilandas hordeum destrae, indeque cruditate vexatur. Ab eod.

Κριθίδιον, ου, τὸ, hordeolum, hordei granulum. Dim. ab eod.

Κρίθινος, ίνη, ίνο, hordeaceus. Ab eod.

Κριθολογὸς, ου, ὁ, ἡ, ου, qui hordeum colligit. Ex κρῖθη, & λέγω.

Κριθομαντὶς, ιδος, ὁ, qui ex hordeo vaticinatur Ex κρίθη, & μάντις.

Κριθοφαγία, ας, ἡ, hordei comestio; (2) poena quædam militaris. A

Κριθοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, hordei comedor. Ex κρίθη, & φαγεῖν.

Κριθοφόρος, ου, ὁ ἡ ὸν, hordeum ferens, s. hordeo ferax. Ex κρίθη, & φέρω.

Κρίθων, ωνος, ὁ, hordeo ens. A κρίθη

Κρικὼ, 3. fing. pers. m. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro κέκρικεν, a κρίνω.

Κρικίον, ου, τὸ, circellus. Gl. V. A

Κρίκος, ου, ὁ, annulus, (2) circulus. A κίρκος.

Κρικὼ, οῦς, ἡ, f. ώσω, annulo cingo & imbuo.

Κρινοειδὴς, ἡ, ὲς, similis convallis. A κρίνον.

Κρίμα, ατος, τὸ, judicium; (2) damnum, (3) decretum; (4) præceptum, mandatum. A κρίνω.

Κριμνίτης, ου, ὁ, ut κρ. ἄρτος πεπεμμένος, placenta e farina crudiore confecta A κρίμνον

ΚΡΙΜΝΟΝ, ου, τὸ, farina crudior; (2) hordeum; (3) pulmentum e crudiore hordei farina.

Κριμνώδης, ους, ὁ, ἡ, ὲς, de urina, cui inhæret, vel innatant fruticula velut crudioris farinæ A κρίμνον.

Κρίνω, a. 1. inf. act. verbi κρίνω.

Κριπάμβων, a. 1. part. med.

Κρὶς, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκρινε.

Κρινίασι, 3. plur. præs. conj. act. *Poët.* pro κρίνωσι.

Κριθέντες, Hom. Il. 13, 129. pro κριθέντες, a defect. aor. 1. pass. a κρίνω, *fido*.

ΚΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, lilium; (2) cucurbita; (3) cucurbitæ flos; (4) pauper; (5) species siltationis; (6) Aristoph. habet & κρινὸν quasi a κρίνος.

ΚΡΙΝΩ, f. κρινῶ, secerno, discerno; (2) excerno; (3) feligo, deligo; (4) disceptо, judico; (5) censeo, æstimo; (6) adjudico; (7) statuo, constituo; (8) accuso, diem dico, reum ago, defero; (9) damno; (10) probo; (11) explore; (12) *in med.* discerno mecum, pugnor, & *in Pass.* (13) τὸ κρινόμενον est res de qua disceptatur; τὰ κριτήρια, exactum, germanum: it. probatum; it. conspicuum, de quo nemo dubitare potest. Κύλλῳ γὰρ αὐτὸν Μιλτιάδης ἅπας λίθῳ κριτῇ φαρμάσσας, perunctatus, Soph. Trach. 197. Ἐν τῷ τόματός σε κριτῷ σε, Luc. 10, 22. Δολοφόνην ἐκόντα καὶ σίδηρον ἐπάρχειν, Plut. Ὡς ἂν κρινοῦμαι τῇδε σοι τὰ βέλτιστα, litigabo, Eur. Med. 619.

Κρινὰν, ὀντος, ὁ, lilietum, locus consitus liliis.

Κρινωνιὰ, ᾶς, ἡ, Lilietum. A κρίνον.

Κριοδόκη, f. κριοδόκη, ης, ἡ, machina arietaria, arietem sustinens. Ex κριὸς, & δέχομαι.

Κριοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, arietis formam habens. Ex κριὸς, & εἶδος, *forma*.

Κριοκοπέω, ῶ, f. ήσω, arieto, ariete quatio. Ex κριὸς, & κόπτω.

Κριοκρέκη, ariete percutio.

Κριομαχία, ας, ἡ, arietum pugna. Ex κριὸς, & μάχη.

Κριομαχῶ, arieto, Gl. V.

Κριοτρόπτης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui arietina facie est. arietem facie referens. Ex κριὸς, & τρόπος.

ΚΡΙΟΣ, ου, ὁ, vicus, ovium dux; (2) signum cœleste, (3) machina bellica; (4) voluta in capitulis columnarum superiorum ordinum, Ionicæ scil. Romanæ, atque Corinthiacæ.

Κριοφόρος, ου, ὁ ἡ ὸν, arietum vorator. Ex κριὸς, & ἔφαγον.

Κριοχάρης, ου, ὁ ἡ ἡ, arietem gestans. Ex κριὸς, & χαίρω.

Κριτεύω, ῶ, f. εύσω, i. q. dictatorem ago, ad judicia cogere in patria, ex ut arganicarum studium tradendi per totam civitatem, quo jam tum instituitur, decretum. A Κριτὴς.

Κριτήριον, ut quod carpsit.

Κριτὶς, ίδος, ἡ, qui judicia, quæ judicandi sedis, (2) judicium, sententia, quæ de aliquo re ferenda, cognita, æstimatio absolutionis, (3) contio dicta, accusatio; (4) decretorium in bello præsidium; unde (5) Exercitus, bellica; (6) morbi declinatio aut mutatio in melius, determinatio; (7) condemnatio, (8) judicium, judicii judicium; (9) ultimi judicii dies, s. ultimum judicium. A κρίνω.

ΚΡΙΣΚΡΑΝΑ, ων, τὰ, scrinia regia, Cyprias.

Κριτὸς, ἡ, ὸν, varix. Pro κοιτὸς. Hinc

Κριτώδης, ους, ὁ ἡ ἡ varicosus. Gl. V.

Κριτήριον, ου, τὸ, organum, s. instrumentum judicandi; (2) sensus & vera animi rerum judicatrix & arbitra, judicium; (3) id, ex quo judicandi materiam petimus, ad quod respicimus judicantes; (4) locus, ubi judicium exercetur, tribunal judicis; (5) ipsa res & causa; (6) judicis ipsi. A κρίνω.

Κριτὴς, οῦ, ὁ, judex, adjudicator, (2) arbiter, æstimator, æstimator. Ab eod.

Κριτικὸς, ἡ, ὸν, solers ad judicandum, judicandi peritus, qui dijudicat; (2) criticus, qui de aliorum scriptis judicat; (3) decretorius. Ab eod.

Κριτὸς, ἰδος, ἡ, judex, arbitra, æstimatrix.

Κριτὸς, ἡ, ὸν, selectus, delectus, judicatus.

Κροαίνειν, apud Homerum de equo, pulsans pedibus, ut fodipes apud Virg. Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum. A κρόω, *pello*.

Κρόκα, acc. sing. *per Syn.* pro κροκίδα.

Κροκάλη, ης, ἡ, calculus litoralis, arena litoralis; (2) littus. A κρόκη.

Κρόκαθος, ίκος, ὁ, ἡ, ον, idem quod κροκάτος.

ΚΡΟΚΗ, ης, ἡ, trama, subtegmen, idem quod stamini inseritur; (2) arena litoralis; κρόκαι, αἱ, arena littorea; (3) littus.

Κροκίας, ου, ὁ, ut κροκίας λίθος, crocias lapis; quod colore sit croceo.

Κροκιδίζω, f. κροκιδίξω, floccos lego; (2) adeler floccos pilosque ex veste alterius lacerat. A κροκὶς. Hinc

Κροκιδισμὸς, οῦ, ὁ, floccorum, s. pilorum lectio, de periculose ægrotantibus, signum mortis imminentis.

Κροκίζω, f. ίσω, texo, neo; (2) croco similis sum, crocum refero. A κρόκη, vel κρόκος.

Κρόκινος, ον, ίνη, ον, crocinus, croceus. A κρόκος.

Κροκὶς, ίδος, ἡ, subtegmen; (2) floccus in veste prominens, e stamine & subtemine; (3) floccus quicunque; (4) medicamentum, quod per tormentum ano inditur. A κρόκη.

Κροκίσσω, f. ίξω, tela. A κροκίζω.

Κροκόβαπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, croco tinctus. Ex κρόκος, & βάπτω.

Κροκοβάρης, ους, ὁ ἡ ἡ, idem & ex lini.

Κροκοδείλιον, ου, τὸ, herba chamæleontis nigri figura. A

ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, crocodilus, animal ἀμφίβιον; (2) quæstio quædam captiosa. Hinc

Κροκοδειλώνος, ου, ὁν, crocodilinus.

Κροκοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, croco similis, coloris crocei; fœtus. Ex κρόκος, & εἶδος.

Κροκεμάνη, ου, ὁ ἡ ἡ, croco amictu indutus. Ex κρόκος, & ἔνδω.

Κροκόεις, ἐσσα, εν, croceus, crocum referens, crocei coloris. A κρόκος.

Κροκόεσσα, ης, ἡ, idem & ab eod.

Κροκόμαγμα, ατος, τὸ, rotundamentum crocini unguenti. Ex κρόκος, & μάγμα.

Κρόκιον, ου, τὸ, ovi vitellus. A κρόκος.

Κροκοπέπλιον, ου, ὁ ἡ ἡ, croco simillis, coloris crocei; fœtus. Ex κρόκος, & ἔνδω.

Κροκοπλόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, croco amictu indutus. Ex κρόκος, & ἔνδω.

Κροκόπλοκος, ου, ὁ ἡ ἡ, croco amictu indutus. Ex κρόκος, & πλέκω.

Κροκοπώλης, ου, ὁ ἡ ἡ, crocum referens, crocei coloris. A κρόκος.

Κροκοπώλιον, ου, τὸ, crocum, Gl. V.

Κροκοπώλις, ιδος, ἡ, crocum referens, crocei coloris. A κρόκος.

Κροκοπωλὶς, ίδος, ἡ, crocum, Gl. V

Κρονίδης, ου, ὁ, ἡ, Saturni filius; Jupiter in primis, quandoque Neptunus etiam & Pluto.

Κρονικός, ἡ, όν, Saturnius; (2) præsenio delirus; (3) stultus; (4) pervicatus & rancidus. Ab eod.

Κρόν Θ, ία, ιον, idem.

Κρόνιπαν Θ, ν, valde fatuus, Aristoph.

Κρονίων, ονΘ, ὁ, id. quod Κρονίδης.

Κρονόληρ Θ, ν, ὁ, delirus senex, Aristoph.

ΚΡΟ'ΝΟΣ, ν, ὁ, Saturnus; (2) senex morosus & maleficus; (3) hardus, fatuus, delirus.

Κρονότης Θ, ὁ, Saturni pater, *Epith.* cœli.

Κρόσσαι, αι, scalæ; (2) scalæ scalis superpositæ; (3) pinnæ murorum aut turrium. Κίοσας μὲν πύργων ἔρυσαν, ἐξ ἑνὸς ἑκάστου ἐπάλξεις, Hom. Il. 12, 258. A

ΚΡΟΣΣΟ'Σ, ν, ὁ, fimbria, cirrus, vel villus, qui imæ oræ vestimenti adhiberi solebat. Hinc

Κροσσόω, ῶ, fimbriis villose vestem prætexo.

Κροσσωτὸς, ὴ, ὸν, sc. χιτὼν, vestis fimbriata, tunica fimbria villose prætexta. A κροσσόω.

Κρόσσ Θ, ν, ὁ, idem quod γρόσφ Θ.

Κροτάνω, idem quod κροτέω.

Κρόταλα, ων, τὰ, ornamenta margaritarum, quæ collisa sonum edunt. A κρότ Θ.

Κροταλίζω, fut. ίσω, pulso, crepitare facio, plaudo. A κρόταλον.

Κρόταλισμὸς, ὁ, ὁ, plausus, Gl. V. A præc.

Κρόταλον, ν, τὸ, crotalum, crepitaculum, tintinnabulum; (2) Comici etiam pro garrulo, ut & κρόταλ Θ. A κρότ Θ.

Κροταφιτης, ν, ὁ, ut κροταφίδ μῦες, musculi temporales. A

ΚΡΟ'ΤΑΦΟΣ, ν, ὁ, tempus, pars capitis; κρόταφοι, tempora.

Κροτέω, ῶ, fut. ήσω, crepito, pulso, verbero; (2) plaudo, plausu comprobo; (3) crepo, dico; (4) elecito ut ejiconia. Κλῆδας κροτήσαι, Theoc. 18, 35. A κρότ Θ.

Κρότημα, ατΘ, τὸ, plausus, sonus ex plausu.

Κρότησις, εως, ἡ, plausus, ipsa plaudendi actio. A κροτέω.

Κροτητὸς, ὴ, όν, pulsatus, plausibilis.

Κροτισμὸς, ὁ, ὁ, idem quod κρότ Θ.

Κροτοβύρυβ Θ, ν, ὁ, plausus, ictus cum tumultu. Ex κρότ Θ, & βόρυβ Θ.

ΚΡΟ'ΤΟΣ, ν, ὁ, pulsus, qui fit manu, remis, pedibus, vel simili modo, strepitus, crepitus; (2) plausus, favor; (3) crepitatio, quam ciconia edit rostro.

ΚΡΟ'ΤΩΝ, ανΘ, ὁ, ricinus, musca canina.

ΚΡΟΤΩ'ΝΗ, ης, ἡ, vitium in olea arbore.

Κροτωνειδὴς, ίΘ, ὁ, ἡ, ν, ricino similis, ricini figuram habens. Ex κρότων, & εἶδος.

Κρῶμα, ατΘ, τὸ, sonus, quem instrumenta musica pulsata edunt; (2) pulsus; (3) instrumentum musicum pulsatile. A κρόω.

Κρωμβήτης, ὁ, ου, pulsandi peritus. A κρῶμα.

Κρωμάτιον, τὸ, canticum in instrumento musico pulsatili, Dim. a κρῶμα.

Κρωμβητοὶ, ὁ, ὁ, instrumenta musica pulsandi peritus. Ex κρωμα, & σοφὸς.

Κρωνίη Θ, ία, ίας, e scatebris, i. fonte saliens. A κρουνὸς.

Κρωνεῖον, & κρωνὶς, penus poculi, ap. Ath.

Κρωνὸν, Adv. instar scaturiginis, ad modum fontis salientis. Ab eod.

Κρωνίζω, fut. ίσω, in modum fontis salientis effluo. Ab eod.

Κρωνισμὸ, ατΘ, τὸ, id, quod in modum salientis aquæ effluit. A κρωνίζω.

ΚΡΟΥΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, scatebra, fons saliens.

Κρόπαλα, ων, τὰ, lignei calcei, Hes. Ex κρύ, & πάλλω, calco.

Κρεπιζήματ, ων, ἀι, calceamenta lignea apud Bœotos. Ex κρύα, & πίζα.

Κρυπεζία, ας, ἡ, idem. & ex iisd.

Κρυπεζιμβοὶ, qui induratis sunt pedibus, Hes. κρυπεζίας

κρύσσω, fut. 1. part. act. verbi κρύω.

populum fallo, (idem quod κρυσιμιτρέω, *Eun.*) A

Κρυσιδημ Θ, ν, ὁ, ἡ, ν, qui populum fallit, (idem quod κρυσίμιτρ Θ, *id.*)

Κρυσιμιτρία, mensura fallaci utor; (2) decipio. A

Κρυσιμιτρ Θ, ν, ὁ, ἡ, ν, mensura falsa utens; in æmetiendo decipiens; (2) impostor, fraudulentus. Ex κρύσις, & μίτρον.

Κρυσιμιτρος, ν, ὁ, idem.

Κρύσις, εως, ἡ, pulsatio; (2) exploratio; (3) quod pulsatur. A κρύω.

Κρύσμα, ατΘ, τὸ, idem quod κρῦμα.

Κρυσμαστικὸς, ἡ, όν, idem quod

Κρυστικὸς, ἡ, όν, pulsandi vim habens; (2) pulsans aures, sonorus. A κρύω.

ΚΡΟΤΩ, f. ύσω, ferio; percutio; pulso; collido. Κάρηατα χεῖρας, Eur. Supp. 721. Ἐλισσὸν κεῖσαι πόλεμον, id. Elec. 181.

Κρυδὸν, Adv. clam, occulte. A κρύπτω.

Κρύζ'λω, Adv. idem & ab eod.

Κρυθεὶς, a. 2. part. pass. verbi κρύπτω.

Κρυθῆναι, abditum esse, a. 2. inf. pass.

Κρυδὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus, algidus; (2) horribilis, horrendus; (3) diruus; (4) tristificus. A κρύ Θ.

Κρυμαλέ Θ, ὰ, ὸν, frigidus, gelidus. A

Κρυμὸς, ὦ, ὁ, frigus, niger hyemis. A κρύος.

Κρυμώδης, ες Θ, ὁ, ἡ, ν, frigidus. A κρυμὸς.

Κρυμοταμὶς, ὶς, glacialis. E κρ. & σὰμνυμι.

Κρυμοχάρης, ὶς, gaudens hyeme, frigore. A χαίρω.

Κρύος, ους, ὁ, idem. A κρύ Θ.

Κρύσμαι, ἄσομαι, gelatco; κρυδῶ, gelat, Ph. A

ΚΡΥ'ΟΣ, εσ Θ, τὸ, frigus, gelu.

Κρυπτάδην Θ, ὰν, ὸν, occultus. A κρύπτω.

Κρυπτάζω, occulto.

Κρύπτευκε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔκρυψε, a

Κρυπτάσκω, cooperio. Ὁ δὲ μὶν σάκει κρύπτασκε φαεινῷ, Il 8, 272. Ab eod.

Κρύπτε, 3. s. imperf. act. *Ion.* pro ἐκρυπτε.

Κρύπτευκε, ἡ, virtus, (ap. Lacedæm.) quæ est in dissimulandis doloribus & sensu molestiæ; tolerantia, ap. *Plut.*

Κρυπτίδιον, idem quod κρύπτη.

Κρύπτη, ης, ἡ, crypta, testudo subterranea, locus additus & camerarus. Ab eod.

Κρυπτικὸν, ὰς, ἡ, latibulum, Gloss. Vet. A κρύπτω.

Κρυπτήριον, ν, τὸ, idem. Gl. V.

Κρυπτικὸς, ἡ, όν, crypticus, occultativus, celandi peritus. Ab eod.

Κρυπτικὼς, Adv. occultative, cum arte quadam ad occultandum & tallendum captiose.

Κρυπτὸς, ὴ, όν, occultus, abditus, clandestinus A

ΚΡΥΠΤΩ, f. ψω, abscondo, occulto, abdo, tego; (2) celo; κρυπτόμαι, occulteor; κεκρυμμένος, p. pass. occultatus, κρυδεὶς, a. 2. pass. occultatus. Κρυπτὸν ὅπου τὸ δύστηνον σὸν ἀδελφεὸν τανὰ χθὼν, sepelire, Soph. Ant. 25. Δεῖ δὴ σ' ἐμοὶ τεθάπτα, σεσωσμένῃ λόγῳ κεύθειν πόρις κρύβδην, ὃν ἀκούεις, id. Phil. 589. παρ' ὑμῖν, ibid. 710. Ἐκρυπτε δ' ὡς γενναῖον, Eur. Alc. 853.

Κρυπτὸς, Adv. occulte, abscondite.

Κρυστίνω, κρυσταίνω, glaciatur, glaciali frigore adstringitur, Nicand. A κρύ Θ.

Κρυσταλλίζω, ut crystallum splendeo. A κρύσταλλος.

Κρυσταλλίν Θ, ίνη, ινον, crystallinus, e crystallo, crystalli naturam habens. Ab eod.

Κρυσταλλοειδὴς, ὴς Θ, ὁ, ἡ, ν, crystalli speciem præ se ferens, crystallo similis; (2) qui glaciali specie est. Ex κρύσταλλ Θ, & εἶδος.

Κρυσταλλοειδὼς, *Adv.* specie crystalli.

Κρυσταλλόομαι, ώμαι, glacior, gelo; κρυσταλλωθεὶς, aor. 1. pass. conglaciatus, gelu concretus.

Κρυσταλλόπηκτ Θ, ν, ὁ, ἡ, ν, glacie vel frigore concretus. Ex κρύσταλλ Θ, & πήγνυμι.

Κρυσταλλοπήξ, ῆγ Θ, idem.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ'Σ, ν, ὁ, vel ἡ, glacies, (2) gelu; (3) crystallus, crystallum, lapis pellucidus.

Κρυσταλλοφανὴς, ὶΘ, ὁ, ἡ, ν, crystallinus, crystalli instar pellucidus, *Strab. lib.* 16. Ex κρύσταλλ Θ, & φαίνω.

Κρύφα, *Adv.* latenter, clam, clanculum, occulte. A κρύπτω.

Κρυφαῖ Θ, αία, αῖον, clandestinus, abditus, occultus. Ab eod.

Κρυφαίως, *Adv.* occulte, latenter, clam.

Κρυφαδὸν, *Adv.* idem, Hes. A κρύπτω.

Κρυφὲν, *Adv.* idem & ab eod.

Κρυφηδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Κρυφιαῖ Θ, αία, αῖον, clandestinus, Gl. V. A κρύπτω.

Κρυφιμαίνης, idem quod κρυφαίνης, ap. Sch. Ar.

Κρυφίνους Θ, ὁ, ἡ, ν, κρυφῖνος, ν, ὁ, ἡ, ν, qui animi tui sensa occultat & celat. Ex κρύπτω, & νόος.

Κρυφιομυσὸς, arcane, occulte. Ex κρ. & μύω.

Κρύφιος Θ, ία, ιον, & κρύφις Θ, ν, ὁ, ἡ, ν, occultus, absconditus, clandestinus. A κρύπτω.

Κρυφίως, *Adv.* occulte, clam. A κρύφιος Θ.

Κρύφλ Θ, ν, ὁ, latebra. A κρύπτω.

Κρύφ' ᾗ, aor. 1. inf. act. v. κρυπτω.

Κρύψ', 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔκρυψε.

Κρυψίνους Θ, ὁ, ἡ, ν, arcano partu editus.

Κρυψίδρομ Θ, ὁ, ἡ, ν, in obscuro, in tenebris curiens, *Epith.* Baccharum.

Κρυψίνους Θ, *contr.* κρυψίνους, ὁ, ἡ, ν, idem quod κρυφίνους Θ.

Κρύψις, εως, ἡ, occultatio, abscessio; (2) ars occultandi id, quod occultari debet. A κρύπτω.

Κρυψίχολ Θ, ν, ὁ, ἡ, ν, iram occultans.

Κρυψόμητ Θ, ὁ, ἡ, ν, occultans frontem.

Κρυώδης, ες Θ, ὁ, ἡ, ν, frigidus, gelidus, algidus, horridus. A κρύ Θ.

ΚΡΩ'ΒΥΛΟΣ, υ, ὁ, vallus, cirrus, cincinni sive cirres intorti puerorum; nodus capillorum a fronte in verticem reductorum.

Κραγμὸ Θ, ν, ὁ, crocitatio, vox corvi vel cornicis. A

ΚΡΩ'ΖΩ, crocito, ut corvus; (2) ut quævis avis male canens; (3) garrio. Τἄλλα μὲν, ὦ γραῦ, Σαυτῇ κράζεις, Arist. Lys. 508.

Κραμακόεις, όεσα, όεν, præceps, abruptus, Hes. A κράμαξ.

Κραμακωτὸς, ὴ, όν, præceps & altensu difficilis, Eust. Ab eod.

ΚΡΩ'ΜΑΞ, ακΘ, ὁ, acervus lapidum, Hes.

ΚΡΩΠΙ'ΣΚΟΝ, ν, τὸ, falx.

Κράσιον, τὸ, urceolus, Hes. A seq.

ΚΡΩΣΣΟ'Σ, ν, ὁ, hydria; urceus, vas aquarium, i. balneatorium.

Κτὰ, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & *poet.* pro ἔκτανε, a κτείνω.

Κτάμβω, a. 2. inf. act. *Ion.* pro κτῆναι.

Κτάμβων, g. s. part. aor. 2. med. *Ion.* pro κτεάμενος, a κτάομαι.

Κτὰν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔκτανον, a κτείνω.

Κτάνε, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκτανε, a κτείνω.

Κτανίεσσι, f. 2. inf. med. *Ion.* pro κτανίεσθαι.

Κτανόντες, nom. pl. part. f. 2. act. *Ion.* pro κτείνοντες.

Κτανέουσι, 3. pl. f. 2. ind. act. *Ion.* pro κτείνουσι.

Κτάνθεν, 3. plur. aor. 1. pass. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκτάνθησαν.

ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, κτήσομαι, fut. κτήσσμαι, adquiro, comparo, concilio; (2) *in perf.* adquisivi, habeo, possideo, unde κτήμων Θ, dominus; quanquam & simpliciter dicitur de eo ad quem aliquid cujuscunque generis pervenit, ut ἐχθρὸν κτήμων Θ οἶδα, qui odium inimicum habet, apud *Lys.* Σωκρίτῳ γήρας, κακὸν ἦ κτήμα δόμοις, Eur. El. 1017. Σὺ δ' ἄλλη τις γυνὴ κτήσεται, id. Alc. 178.

Κτᾶδε, *possidere*, præs. inf. med. verbi κτάομαι, *possideo*. Κτᾶδε, intuificere, a κτείνυμαι, intetificio. Ἴλιον αἰπεινὴν ἀλέσειν, κτᾶδε δὲ φωτὰς, Hom. Il. 15, 558.

Κτᾶτο,

Κτᾶτο, 3. sing imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐκλᾶτο, a κλάομαι.

Κτέανον, ου, τὸ, possessio, facultates, opes. A κλάομαι.

Κτεατ-, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Κτεάτειρα, ης, domina.

Κτεάτεσσι, dat. pl. *Poët.* pro κλέεσσι, a κλέος.

Κτεατίζω, f. ίσω, adquiro, possideo; κλᾶτισα, a. 1. pro ἐκλέατισα, acquisivi. Ἤδηρὶ ἐμοὶ κλᾶτίσσας, Il. Φ, 57. Ab eod.

Κτείναι, occidisse, a. 1. inf. act. verbi κτείνω.

Κτεῖνε, occide, 2. sing. præs. imper. act.

Κτεινόμενος, qui occiditur, præs. part. pass.

ΚΤΕΙΝΩ, f. κτενῶ, interficio; ἔκτεινα, a. 1. Κτείνει σε διανοεῖται λαζόντες χθόνι, Eur. Andr. 75.

ΚΤΕΙΣ, ενος, ὁ, pecten; (2) pubes, impubes; (3) κλίνες, conchæ quædam marinæ; (4) κλίνες, dentes quatuor anteriores.

Κτενίζω, f. ίσω, pecto; κλενίδιος, pexus, a. 1. pass. A κλείς. Unde

Κτένιον, ου, τὸ, pecticulus, parvus pecten.

Κτενιστὴς, οῦ, ὁ, pectinator, Gl. V. A κλενίζω.

Κτένω, κτενῶ, κτενῶν, interficio. A κλείνω.

Κτενωδῶς, pectinatim, Gl. Vet. quasi a κλενοειδὴς, pectinem referens. Ex κλείς, & εἶδος.

Κτεωδὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, pectini similis. Ab eod.

Κτεωνοπώλης, ου, ὁ, qui pectines vendit.

Κτῆμα, ατος, τὸ, res possessa; (2) donum. A κλάομαι.

ΚΤΕΡΕΑ, ων, τὰ, exsequiæ, justa, inferiæ.

Κτερίζω, f. σω, exsequias celebro, justa facio. A κλῆρος.

Κτερίζω, f. ίσω, sepelio, humo. Ab eod.

Κτέριστε, 3. plur. f. 1. ind. act. *Attice*, pro κλῆσαι, a κτερίζω. Unde

Κτέρισμα, τὸ, piamentatio, funus, justa.

Κτερίστης, ου, ὁ, libitinarius, curator funeris.

Κτερος, ου, τὸ, idem quod κλῆρισμα.

Κτερόμην, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro κτερώμεν, a κλάω.

Κτενὼν, ονος, ὁ, venarum cursus in arboribus; (2) filamenta & fibræ tunicarum in corpore humano. A κλείς.

Κτῆμα, ατος, τὸ, quod aliquis adquisivit, possidet; (2) tumulus, prædium; & (3) *in Plur.* κλήματα, opes, facultates. A κλάομαι.

Κτηματικὸς, ὴ, όν, qui multa possidet, dives.

Κτημάτιον, ου, τὸ, possessiuncula; (2) prædiolum. A κλάμι.

Κτηματίτης, ου, ὁ, dives, multa bona possidens. Ab eod.

Κτηματολήϊς, ος, ἡ, bonorum, f. possessionum index. Ex κλῆμα, λήϊς.

Κτᾶνε, occido, interficio; inusit. Sed hinc a. 2. ἔκτανε, participium κτὰς, κτᾶμενος.

Κτηνώδης, *adv.* jumentorum, f. pecorum more. A κλῆνος.

Κτηνιατρὸς, ὁ, jumentorum medicus, Veterinarius, Gl. V. Ex κλῆνος, & ἰατρὸς.

Κτηνίτης, ου, ὁ, jumentarius, Ph. A κλῆνος.

Κτηνοβάτης, qui jumenta ineunt. Ex βαίνω.

Κτηνώσομαι, ώσομαι, fut. ὠσόμην, jumentum fio, in jumenti, f. pecudis morem degenero. A κτῆνος.

Κτηνοτρόφος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, jumentis convenient. Ex κλῆνος, & τρέφω.

ΚΤΗΝΟΣ, ους, τὸ, jumentum, pecus.

Κτηνοστάσιον, ου, τὸ, jumentarium, *Sil. Italum*, Gl. V. Ex κλῆνος, & στάσις.

Κτηνοτεσία, ας, ἡ, f. ήσω, jumenta pasco.

Κτηνοτροφία, ας, ἡ, ipsa actio pascendi jumenta seu pecora. A

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, jumentorum pastor; jumentarius, Gl. V. Ex κλ. & τρέφω.

Κτηνώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, jumentarius, pecuarius, ad jumenta seu pecudes pertinens, jumento, f. pecudi similis; belluinus, brutus; (2) stolidus. A κλῆνος.

Κτηνωδία, ας, ἡ, stoliditas pecuaria & bestialis. A κτηνώδης.

Κτηνωδῶς, *Adv.* pecudis more.

Κτησαίατο, 3. f. a. 1. opt. med. v. κλήσομαι.

Κτησίδιον, ου, τὸ, possessiuncula, curta supellex, Dim. a κλῆσις.

Κτήτωρ, ορος, ὁ, dator divitiarum; ος κλήτωρ ζῆνα, Jupiter; κλήτωρ ἑρμῆς, Mercurius. A κλήσις.

Κτήσιππος, ου, ὁ ἡ ἡ, possessor equorum.

Κτῆσις, εως, ἡ, possessio, ipsa possidendi actio; (2) adquisitio; (3) res, quæ possidetur, facultates, opes, fortunæ. A κλάομαι.

Κτήσομαι, f. 1. ind. med. v. κλήσομαι.

Κτητὰ, ῆς, ἡ, factula, empta. A κλητός.

Κτητικὴς, ἡ, όν, adquirendi peritus; (2) possessivus. Hinc κλητικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars adquirendi, ars quæstuaria. A κλάομαι.

Κτητὸς, ὴ, όν, adquisibilis; (2) adquisitus, emptus, emptitius. Ab eod.

Κτήτωρ, ορος, ὁ, possessor, dominus. Ab eodem.

Κτιδέος, pro ἐκλιδέος, viveræ silvestris pelle seu corio confectus, nam galeam talem κλιδέαν κυνέην, dixit Homerus, Il. 10, 335, & 458. A κλὶς, pro ἐκλὶς.

ΚΤΙΖΩ, f. ίσω, condo, creo, fabricor; (2) coloniam aliquo duco; (3) locum aliquem ædificiis in eo exstructis habitabilem reddo; (4) instituo, auctor sum alicujus rei; κλίσθης, aor. 1. pass. & ἐκτίσμην, p. conditus. Ἀπὸ κτίσεως βραμάτων, ἃ ἡ Θεὸς ἔκλισεν, 1 Tim. 4, 3. Τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκλισται, Col. 1, 16, ἐκτίσθη, ib.

ΚΤΙΣΤΑΟΣ, ου, ὁ, artifex, dux ovium; (2) *adj.* cicur, mansuetus.

Κτιλόω, cicuro, mansuefacio; (2) delinio, demulceo. Hinc aor. 1. med. ἐκτιλώσαντο apud Herodot. mansuetas reddidere; ἐκτιλωμένος, p. pass. part. familiaris factus, quod Eust. affert ex Paul. A κλίλος.

Κτιμένος, perf. part. pass. *Ion.* & *Poët.* pro ἐκτιγμένος, a κλίζω.

Κτίνυμι, vel κτίνυω, occido. A κλείνω.

Κτὶς, ίδος, ἡ, musculi silvestris. Ab ἐκτὶς.

Κτισσάσθην, 3. dual. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκτισάσθην, a κλίζω.

Κτίσις, εως, ἡ, creatio, fabrica, productio rerum e nihilo; (2) regeneratio; (3) instauratio & renovatio cœli & terræ; (4) res condita, creata; (5) rerum creatarum universitas; (6) totum genus humanum; (7) ordinatio politica magistratus. A κλίζω. Unde

Κτίσμα, ατος, τὸ, conditum, creatum; (2) opus, structura, ædificium.

Κτισματολατρία, ας, ἡ, rerum creatarum cultus & veneratio. A

Κτισματολάτρης, ου, ὁ, rerum creatarum cultor. Ex κλίσμα, & λάτρις.

Κτίσης, ου, ὁ, & κτίστης, ου, ὁ, conditor, creator; (2) loci alicujus frequentator, instaurator. A κλίζω. Unde

Κτιστὸς, ὴ, όν, conditus, creatus, fabricatus.

Κτίστης, ου, ὁ, ædificator. Ab eod.

Κτίτωρ, ορος, ὁ, conditor, creator, fabricator. Ab eod.

Κτίτης, ου, ὁ, idem quod κτιστής.

Κτυπέω, ῶ, occido. A κτυπέω.

Κτυπέω, ῶ, ὁ, cædes. A κτυπέω.

Κτυπίω, ῶ, f. ήσω, strepo, pulsu sonitum cieo; (2) strepo, reclono; (3) quatio, percutio, tundo. Ἅπασα ἡ γῆ πανωδίνοις ἐκτύποις δρομήμασιν, Eur. Med. 1183. Πνοιοῖς ζωὰ κάδοτον ἐκτύπῃ φάος, id. Rhes. 307. A κτύπος. Hinc

Κτύπημα, ατος, τὸ, sonitus, strepitus proprie qui pulsu cietur; (2) fragor.

Κτύπος, ου, ὁ, fragor, strepitus. A τύπτω.

Κυάθειον, ου, τὸ, parvus cyathus. A κύαθος.

Κυαθίζω, fut. ίσω, cyathis ludo, cyathis indulgeo, poto. Ab eod.

Κυάθιον, ου, τὸ, parvus cyathus, Dim. ab eod.

Κυαθὶς, ίδος, ἡ, vas cotylæ simile. Ab eod.

Κυαθίσκος, ου, ὁ, parvus cyathus. At κυαθίσκος ἐν μήλῃ, concava pars specilli chirurgici, specillum averlum. Ab eod.

ΚΥΑΘΟΣ, ου, ὁ, cyathus, vas potorium; (2) liquoris vel aridi mensura apud Romanos quatuor cochlearium. Hinc

Κυαθώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, cyatho similis.

Κυάμιος λίθος, cyamea gemma. A κύαμος.

Κυαμεύω, ῶ, ὁ, qui fabis eligit, divinus.

Κυαμεύω, ῶ, ὁ, fabis, seu sorte electus. &

Κυαμίτης, ὁ, ὁ, fabis suffragium ferens; κυαμίτης, fortior, fabis fortior. A κύαμος.

Κυαμιαῖος, αία, αῖον, fabalis, qui faball magnitudine est. Ab eod.

Κυαμίζω, catulio, de puella virum appetente. Ab eod.

Κύαμινος, ίνη, ινον, fabaginus. Ab eod.

Κυάμιον, ου, τὸ, fabula, parva faba, Dim. A

ΚΥΑΜΟΣ, ου, ὁ, faba, planta, & fructus; (2) calculus in suffragiis ferendis, quia veteres pro calculis fabis utebantur; (3) testiculus; (4) papilla extumescens in pubescentibus; (5) animalculum sub hydria nasci solitum fabæ magnitudine; (6) mensura apud medicos; (7) sors, quæ alicui obtingit.

Κυαμοτρηξ, ῆγος, ὁ, fabarum vorator, qui in suffragiis ferendis quæsiti simul faciendo studet. Vox Aristophanica. A τρώγω.

Κυαμοφαγία, ἡ, fabarum esus. A φαγεῖν.

Κυαμών, ῶνος, ὁ, locus fabis consitus. A κύαμος.

Κυανάμπυξ, υκος, ὁ ἡ ἡ, cœruleum habens ἄμπυκα. Ex κύανος, & ἄμπυξ.

Κυανανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, cœruleus. Ab

Κυανεόχαιτος, ὁ ἡ ἡ, cœrulea.

Κυάνεος, έα, έη, εον, cyanum referens, cœruleus, cyaneus, coloris cœrulei atro mixti, ferrugineus, ater, niger, fuscus; κυανέη, cœruleum, ferrugineum, glaucum, Gl. Ver. Κυανέῃ νεφέλῃ, Hom. Il. 5, 345. A κύανος.

Κυάνεος, έα, εον, idem & ab eod.

Κυανήρυλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, cœruleum rostrum habens. Ex κύανος, & ἴρυλλος.

Κυανίζω, cyanum imitor, cyani colorem refero, fum colore cyaneo. A κύανος.

Κυανίτις, ιδος, ἡ, in cyanum vergens. Ab eodem.

Κυανοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, cyano similis, cœruleus. Ex κύανος, & εἶδος.

Κυανόθριξ, ιχος, ὁ ἡ ἡ, cœruleam comam habens.

Κυανόπεπλος, ος, ὁ ἡ ἡ, cœruleum s. nigrum peplum habens.

Κυανόπρῳρος, ος, ὁ ἡ ἡ, proram nigricantem habens. Ex κύανος, & πρῷρα.

Κυανόπους, ους, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Κυανόπτερος, ος, ὁ ἡ ἡ, alas cœruleas, f. nigricantes habens. Ex κύανος, & πτέρυξ.

ΚΥΑΝΟΣ, ου, vel κυανὸς, ὁ, color cœruleus, qualis cœlo inest; (2) lapis, f. fucus in metallis concretus, cœrulei coloris; (3) flores nomen in frumentario agro nascentes; (4) aqua marina, Hes. avis quædam, Hes. (5) *adj.* cœruleus; unde κυανότατος, superl. ap. Suid.

Κυανοτόλος, ος, ὁ ἡ ἡ, cœrulea veste indutus. Ex κύανος, & στολὴ.

Κυανόφρυς, υος, ὁ, ἡ, ος, cujus supercilium nigricans habens.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, qui est nigricantibus setis; cujus crines cyanum referunt. Ἐξ κυανος, & χαίτη, *juba*.

Κυανόχαρος, ατος, ὁ ἡ ἡ, qui est colore cyaneo, cœruleus. Ex κύανος, & χρόα.

Κυανόχαρος, ου, idem, *Epith.* Fartarum.

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, cœruleo adspectu, nigricantes vel cœruleos habens oculos. Ex κύανος, & ὤψ, *oculus*.

Κυάνωσις, εως, ἡ, inductio coloris cœrulei. Qui fit a κυανόω.

ΚΥΑΡ, κύατος, τὸ, foramen acus; (2) pars auris interior.

ΚΥΜΒΑ, poculum, cuppa, Hes.

Κύβδα, *Adv.* inclinato capite. A κύπτω.

Κύβεια, ας, ἡ, alea, lusus aleæ; (2) astutia, versutia, calliditas. A κυβεύω.

Κυβεῖον, ου, τὸ, locus, ubi alea s. tessera luditur. Ab eod.

Κυβέλη, ης, ἡ, Cybele, magna Mater Deûm.

ΚΥΒΕΡΝΑΩ, navem rego, navis cursum dirigo;

dirigo; (2) guberno, rego. Κυβέρνησε αὐτὸν ἡ τύχη, Lyc. 746.

Κυβερνήσια, ἀν, τὰ, gubernatoria, dies festi in Attica, in honorem Nausithoi & Phæacis. A κυβερνάω.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio. Ab eod.

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, gubernatrix. A κυβερνήτης.

Κυβερνήτης, ου, ὁ, gubernator. A κυβερνάω.

Κυβερνητήριος, α, ον, ὁ ἡ ἡ, ad gubernandum aptus. A κυβερνήτης.

Κυβέρνησις, ις, ὁ, dux, f. gubernator navis; (2) gubernatrix. A κυβερνάω.

Κυβερνητικὸς, ἡ, ὁν, ad gubernatorem pertinens, gubernatorius. A κυβερνήτης.

Κυβευτήριον, ν. τὸ, aleatorium, locus ubi alea ludatur; (2) conflictus aleatorius. A κυβεύω.

Κυβευτὴς, οῦ, ὁ, aleator, qui alea ludit.

Κυβευτικὸς, ἡ, ὁν, ad aleatorem pertinens, aleatorius; (2) aleæ peritus. A κυβευτής.

Κυβεία, ἡ, dicitur, alea ludo, ludo tesseris; (2) febris aleam, præcipitor. Κυβείαν παρὰ ἀλλήλοις καλεῖ τὸ χειμωνικὸν, Athen. A κύβος.

ΚΥΒΗ, ης, ἡ, caput.

Κυβίδιν, ης, ἡ, Cybele. A κυβίζω.

Κύβιστος, η, ὁ ἡ ἡ, pronus, inclinatus, Etym. A κύβος. Unde

Κυβίστιον, in caput se projicere, Etym. Suid. A

Κυβιστὸν, securi percutio, Hes. Suid. A

ΚΥΒΗΛΙΣ, ιδος, ἡ, fecuris, bipennis.

Κυβιστὴς, οῦ, ὁ, improbus, maleficus, Hes. Suid. A κυβιστίζω.

Κύβιτε, ν, ὁ, idem quod κυβιστὴς, Hes. A κύβος.

Κυβίζω, f. ίσω, cubum facio. Ab eod.

Κυβικὸς, ἡ, ὸν, cubicus, tesserarius. Ab eod.

Κυβικῶς, Adv. cubice, in modum cubi.

Κυβίσω, ῶ, f. ίσω, in caput me dejicio, in caput salto, Gl. V. cernuo, ruinor, præcipito me, proprie in aquam, ruo, irruo, ut in hostes, in tela. A κυβίζω.

Κυβίσημα, ατος, τὸ, saltatio in caput, præcipitatio, impetus.

Κυβίσησις, εως, ἡ, idem.

Κυβιστητὴρ, ῆρος, ὁ, saltator, qui se in caput dejicit, urinator. Ab eod.

Κυβιστίζω, cubito pello, vel percutio.

ΚΥΒΙΤΟΝ, ν, τὸ, cubitus, Hippocr.

Κυβιτώνιος, ον, ὁ ἡ, ἡ, speciem culti habens. Ex κύβος, & ἴτων.

ΚΥΒΟΣ, ν, ὁ, cubus; (2) tessera; (3) lusus tesserarum; (4) unio tessera insculpta; (5) manus quadratus; (6) numerus cubicus; (7) spina vertebræ & impulsus colli.

Κύβιλον, ν, τὸ, idem quod κύβιτον, Pollux.

ΚΥΒΧΝΙΣ, ιδος, ἡ, calix parvus medicis ornandum usuatus, Cælen. Lex. Hippocr.

ΚΥΒΧΡΑΜΟΣ, ν, ὁ, Cynchiranus, dux equitum.

Κυβχὴ, ης, ἡ, convicium, probrum. Ex Hes. A κυδάζω.

Κυβαχὲ, convicie & probris incesso. Ex Hes. Ab eod.

Κυβάζω, f. άσω, convicior, maledico. Κυβάζει τὸν φάσιν Ἀρχίλεως ὁμῶς, Soph. Aj. 223. A κύβη.

Κυδάνω, f. ανῶ, celebro, laudo; (2) generosum reddo, illustro. Λακεδαίμων ἔτεια κυδανεῖ εἰανὸν ἅπαν, Lyc. 721. οἰκιστὴ βίου Λυδοῖσι βαν, id. 529. Κυδάνει θυητὸν ἄφαρ ν, Odyss. 16, 212. A κύδος.

Κυδανιάω, τ, ὁ ἡ ἡ, clarus is. Ab eod.

Κυδάσσω, convicior, Hes. A κύδη.

Κυδάω, ῶ, gloriosus, (2) veneror, admiror, extollo, Vit. Lex. A κύδος.

Κυδάζω, ἄω, ἐν. gloriosus, Vit. Lex. Ab eod.

Κυδέρης, ίαινα, ῆες, gloriosus.

Κυδέστατος, α, ν. superl. pulch. v. κυδρὸς.

Κυδιάνειρα, ης, ἡ, vide bonorificus, (2) clarus virtute constans, κυδιάνειρα ἀγορὴ, apud Hom. conventus in quo oratores insistebant. Ex κῦδος, & ἀνὴρ.

Κυδιάω, ῶ, gloriosus me effero & jactito. Hesych. putat κυδάω, Pind. pro κυδάζω, κυδιάων, Il. 2, 537. A κύδος. Unde

Κυδιάων, ωνος, ὁ, ἡ, gloriosus, magnus.

Κυδιόων, ῶντος, ὁ, ἡ, gloriosissimus, gloria eminentissimus, Superl. a κύδος.

Κυδίων, ωνος, ὁ ἡ, gloriosior, Comp.

Κυδνὸς, ἡ, όν, inclytus, gloriosus. Ab eod.

Κυδοιμέω, ῶ, tumultuor, misceo. Ἐμοὶ γὰρ ἔδοξεν, ὅτε οἱ ἐπὶ, κεκυδοιμῆσθαι, Arist. P. 1161. Ex κυδοιμὸς, & δυπίω.

Κυδοιμάω, ῶ, turbas excito, tumultuor. Hinc apud Hom. κυδοίμων, imperf. Il. 11, 324. A

ΚΥΔΟΙΜΟΣ, ὁ, turba, tumultus.

ΚΥΔΟΣ, ους, τὸ, gloria, decus.

ΚΥΔΟΣ, ους, ὁ, convicium, probrum.

Κυδρὸς, ρὰ, ρὸν, gloriosus, clarus. A κύδος.

Κυδρόω, ῶ, clarum reddo; κυδρῶμαι, glorior, gloriose me effero. A κυδρὸς.

ΚΥΔΩΝ, ωνος, ὁ, Cydon, urbs Cretæ.

Κυδωνία Ζύκα, ficus hibernæ, Athenæus.

Κυδωνιάω, ῶ, imitor & repræsento similem Cydonio. Μὴ ἀμφὶν μεταξὺ τοῖς ὀδοῦσι διαπηχυῖον, τῷ χειρὶ κατασχὼν ἅμαν, τοῦτο ἔστι κυδωνίζειν τὸν κυδωνίσντα τὰς σοβαμένας μαζούς, Aristæn. 1, 3. A Κύδων.

Κυδώνιον μῆλον, Cydonium malum; Cotonium, Ph.

Κυδωνίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum Cydonium.

Κυεῖς, ά. 2. part. pass. verbi κύω.

Κυέω, ῶ, f. κυήσω, uterum fero. Κύησα τὰ ὄψιστα, Aristot. A κύω.

Κύημα, ατος, τὸ, fœtus. A κυέω.

Κύησις, εως, ἡ, gestatio in utero. Ab eod.

Κυητικὸς, ἡ, όν, concipiendi vim habens.

Κυθήρεια, ας, ἡ, Cytherea, Venus, quæ ita dicitur ab insula Cythera.

Κύθηρος, sperma, semen, Etym. A κύω.

Κύθρα, olla, Gl. V. lon. pro χύτρα.

Κυθρόχαυλος, ου, labrum conchæ specie, apud Joseph. Ex κύθρα, & χαυλὸς, multitra, fistula.

ΚΥΙΞ, κος, ἡ, Cyix, bulbosa quædam planta.

Κύισα, & κυίσκομαι, concipio, fero partum, sum prægnans. A κύω.

ΚΥΚΑΣ, genus palmæ Æthiopicæ.

Κυκάω, ῶ, f. ήσω, misceo. Νῦν δ' ἐμοὶ τῶτο δικεῖ ἐλαθρόν τιν' ἡμᾶς κυκᾶν ἀμωγήτως, Arist. Thesm. 435. A seq.

ΚΥΚΑΩ, ῶ, fut. ήσω, misceo, liquores confundo, turbo, perturbo. Ἐγὼ δ' ἐπισπασθῶν γε τὼ βελτὼ βία κυκήσω, Arist. Eq. 362.

Κυκεὼ, ῶνος, ὁ, permixtio, confusio. A κυκάω.

Κυκεῶ, acc. f. pro Ἰδροφ. pro κυκεῶνα, a

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miscellanea potio. Acc. κυκεῶνα, & κυκεᾶ, item Pl. κυκεῶν. A κυκάω.

Κυκηθήτων 3. dual. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐκυκήσθητον, a κυκάω.

Κυκήθρα, ας, ἡ, mulcella, permistio; (2) confusio, perturbatio. A κυκάω.

Κύκηθρον, ν, τὸ, rutrum, tudicula; (2) auctor fraudum. Ab eod.

Κυκήμα, ατος, τὸ, permistio; (2) perturbatio. A κυκάω.

Κύκησις, ἡ, idem.

Κυκητιστὴρ, ῆρος, ὁ ἡ ἡ, cineres miscens, f. turbo. Ex κυκάω, & τίφρα, cinis.

Κυκητὴς, ὁ, perturbator. A κυκάω.

Κυκλέω, circumeo, Hes. A κύκλος.

Κυκλικὸς, ἡ, όν, rotundo, Hes. Ab eod.

Κυκλάμινος, ν, ἡ, & κυκλάμινος, τὸ, cyclamina, herba ex coronamentorum genere, tuber terræ, cepam, umbilicus terræ, Ad. Gr. obscura.

Κύκλος, ου, ὁ, orbiculatus, rotunda; (2) Κυκλάδες νῆσοι, Cyclades insulæ, (3) Κύκλας, cyclas, vestis genus vel limbus. Ab eod.

Κυκλόω, f. ώσω, circumdo, in orbem ago, Gl. V. circumeo, ludo, ambio. Ab eodem.

Κυκλὰ, versio, rota. Ἦλθ' ἐπὶ σφῶ δίκη Cuviæ κυκλεῖς; Eur. Or. 615. Ἰδικῶς μ' εἶδε ἄρτι κῶμα φοίνιε κάτω ζάλης ἀμφιδρόμοις κυκλοῦ, Soph. Aj. 353. Λυτὰ δ' ἐξερράφη κυκλοσεμὰ ὀθόνια πυρὶ Βορέι ἐν ἀμφιπύλοις, Hom. Il. 7, 332. Ab eod.

Κυκλικὸν, Adverb. instar circuli; (2) circumeirca. Ab eod.

Κύκλησις, ἡ, circumactio. Ab eod.

Κυκλικὸς, ἡ, όν, circularis, orbiculatus, rotundus; (2) circulator, circumforaneus, trivialis, ut cyclici poëtæ, circulares chori, circularia carmina. Ab eod.

Κυκλικῶς, in orbem.

Κυκλιοδιθύραμβος, ν, ὁ, dithyrambicus poëta.

Κύκλιος, ια, ιον, circularis.

Κυκλίσκος, ν, ὁ, orbiculus; (2) scalprum.

Κυκλόεις, όεσσα, όεν, orbiculatus. Ab eod.

Κυκλοφορέω, ῶ, circulatorem ago, circum quæstui habeo, circulatoris modo clamoribus obtundo, perturbo, Aristoph. A

Κυκλοφορὸς, ν, ὁ, circulator, qui in circulo declamitat, ut inde li beat, quod edat. Alius Atticæ torrens turbulentus, Ex κύκλος, & φορὰ, cibus.

Κυκλογραφία, orbe circumscribo. In Rhetor. in periodi formam redigo.

Κυκλεδιωκὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, in orbem actus, in orbem curiere coactus. A διώκω.

Κυκλοειδὴς, ὲς, rotundus.

Κυκλόεις, όεντος, ὁ, orbiculatus, rotundus.

Κυκλοείλικος, ον, in orbem se volvens, Etym. solis.

Κυκλοθὲν, Adverb. circuitu, in circuitu. A κύκλος.

Κυκλομολίβδος, ὁ, circulus plumbeus, vasculum rotundum e plumbo.

Κυκλοπαιδεία, ας, ἡ, complexus disciplinarum omniumque eruditionis, orbis doctrinæ.

Κυκλοπορεία, ἡ, circuitus, iter quo omnia loca obimus.

Κυκλοπορέω, ῶ, circumeo, ambages in itinere sequor. Διὰ Σκολιᾶς κυκλοπορεῖν, Strabo. Ex κύκλος, & πορὸς, transitus.

ΚΥΚΛΟΣ, ου, ὁ, circus, orbis, circulus, ambitus; (2) corona hominum; (3) argumentatio circularis; (4) locus, ubi vendebantur homines; (5) ambitus verborum, periodus; (6) κυκλοι προσώπου, malæ hominis; (7) κύκλοι, orbes rotarum, totæ ipsæ; (8) κύκλος, annulus; (9) tabula orbicularis, f. circulus planus; (10) mœnia urbis. In plurali κυκλοι, & κύκλα, dicitur.

Κυκλόσε, Adv. in orbem, circulatim.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, tornando rotundus factus. Ex κύκλος, & τρέω, torqueo.

Κυκλοτερῶς, έως. in circuitu. A κυκλοτερὴς.

Κυκλοτρεφέω, in orbem ago; κυκλοφορέομαι, in orbem agitor. A φέρω. Hinc

Κυκλοφορητικὸς, ἡ, όν, qui in orbem circumferi potest, (2) circularis, orbicularis.

Κυκλοφορητικῶς, Adv. in orbem.

Κυκλοφορία, ας, ἡ, rotatio, in orbem circumactio. Ex κύκλος, & φέρω.

Κυκλοφορικὸς, ἡ, όν, idem quod κυκλοφορητικὸς.

Κυκλοφορικῶς, Adv. in orbem.

Κυκλόω, ῶ, circulo includo; (2) circumdo; cingo; (3) in orbem ago, circumago, κυκλόομαι, ῶμαι, circumdor, circumvenior; & ἐστὶν circumdo, circumvenio. Ἐκύκλωσαν ἐν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, Joan. 10, 24 Ἀμφὶς ἰδοῦσα Δῆλον ἐκυκλώσαντο, Dion. Per. 526. Κυκλοῦντα (τοῖχα) ὅτι ἐπὶ ἡμέρας, Hebr. 11, 30. A κύκλος.

Κύκλο. Adv. circum. A κύκλος.

Κύκλωμα, ατος, τὸ, rotatio, totæ circumactio; (2) circuitus. A κυκλόω.

Κυκλώπειος, ον, ὁ ἡ ἡ, vel Κυκλώπιος, ία, ιον, Cyclopeus, Cyclopicus; (2) beatus, minime laboriosus. A Κύκλωψ.

Κυκλωπικὸς, ἡ, όν, Cyclopicus, Cyclopes referens. Ab eod.

Κυκλωπικῶς, Adv. more Cyclopum.

Κυκλώπιον, ν, τὸ, albugo oculi. Ex κύκλος, & ὤψ, oculus.

Κυκλωπὶς, ίδος, ἡ, Cyclopica. A Κύκλωψ.

Κύκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi. A κυκλόω.

Κυκλοειδὴς, ὲς, rotundus. Ab eod.
Κύκλωψ, ωπος, ὁ, Cyclops. Ex κύκλος, & ὤψ, oculus, quia Cyclopes unicum oculum orbicularem in medio frontis habebant.
Κύκνειος, cygneus, olorinus. A κύκνος.
Κυκνοθρεμμὼν, ὀν, a cygnis nutritus. A τρέφω.
Κυκνοκάνθαρος, ε, ὁ, bavis cygni & cantharo effigiem gerens.
Κυνόμορφος, ον, cygni speciem habens, candidus. A μορφὴ.
ΚΥΚΝΟΣ, ε, ὁ, cygnus, olor; (2) genus navigii.
Κυκόω τι, dor. sing. pass. præs. act. Pass. pro κεκάωμαι, a κυκάω.
ΚΥΑΑ, ων, τὰ, cavitates oculorum, sub palpebris.
Κυλικεῖον, ε, τὸ, repositorium calicum; (2) compotatio. A κύλιξ.
Κυλικευτὸς, ὸν, a, inter pocula dictus vel factus. Ab eodem.
Κυλικηγερέω, inter calices, s. scyphos loquor. A
Κυλικηγόρος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui inter scyphos verba facit. Ex κύλιξ, & ἀγορέω.
Κυλικηρυτὴρ, ῆρος, ὁ ἡ ὁ, calice hausto, ita exundans, ut calicibus hauriri queat. Ex κύλιξ, & ἀρύω, haurio.
Κυλίκιον, ε, τὸ, parvus calix. A κύλιξ.
Κυλίκνις, ίδος, ἡ, pyxis medica. A κύλιξ.
Κυλικνη, ης, ἡ, pelvis, patina, catinus. A κυλίκνη.
Κυλίνδει, 3. s. præs. ind. pass. v. κυλίνδω.
Κυλινδέω, ῶ, s. ήσω, volvo, voluto; κυλινδέομαι, volvor, volutor; κυλινδηθεὶς, a. 1. pass. volutatus. Ὅσσα αὐτὰς ἐν ἀγορῇ κυλίνδει, Arist. Vesp. 490. Ἐγὼ γ' ὧν ἐκυλινδούμην ἐλίττων ἴδιον, id. Av. 508. Vid. κυλίνδω.
Κυλινδήθρη, ης, ἡ, volutabrum, in quo jumenta se volutant. A κυλινδέω.
Κυλινδησις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.
Κυλινδητὸς, ὴ, όν, cylindricus, cylindraceus, qui forma cylindri est. A κύλινδος.
Κυλινδικὸς, in modum cylindri. A præc.
Κυλινδροειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, cylindro similis. Ex κύλινδρος, & εἶδος, forma.
Κυλινδροειδῶς, cylindri specie.
Κύλινδρος, ε, ὁ, cylindrus, corpus teres; (2) pavis vel similis quidpiam gravius teres, quo hic illuc volutato area complanatur. A κυλίνδω.
Κυλινδρόω, ῶ, s. ώσω, cylindro æquo, cylindro complano. A κύλινδρος.
Κυλινδρὼδης, ὲς, ὁ ἡ ὁ, cylindro similis.
Κυλίνδω, volvo, voluto, (2) devolvo; κυλίνδομαι, volvor. Πέμπε δ' ἐπὶ Δαναοῖσι κυλίνδων, Il. v. 680. ἐκ δὲ κύμα κυλίνδεται, Il. ιι, 305. v. κυλίω.
Κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Ab eod.
Κυλισὼ, 3. s. f. ι. ind. act. v. κυλίω.
Κύλισις, εως, ἡ, volutatus. Ab eod.
Κυλίσκη, ἡ, patera. A κύλιξ.
Κυλίστρα, ατος, τὸ, volutabrum. Ab eod.
Κυλιστὸς, ὴ, όν, versatus, vel natus; (2) volubilis, rotatilis; (3) pictilis. Ab eod.
Κυλιστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, in quo jumenta se volutant. Ab eod.
Κυλίχνη, ης, ἡ, poculum, vel pyxis medica.
Κυλίχνιον, ε, τὸ, idem. Dim. a κυλίχνη.
Κυλίχνις, ίδος, ἡ, exiguus calix, Dim. a κύλιξ.
Κύλιχνος, ε, ὁ, idem quod κυλίχνη.
ΚΥΛΙΩ, s. ίσω, volvo, vomito, voto; κυλισμὸς, versio, κυλισμὸς, rotatio. Ἐκ τροχηλάτων ἥρπαν κυλισμοὶ, Soph. El. 50.
Κυλλὴς, ὴ, ὸν, nomen pinûs ex olym. Hesiod.
Κυλλοπόδης, ης, ὁ, qui distortis pedibus est, loripes, claudus, mutilus.
Κυλλώπης, ωδος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex κυλλὸς, & ὤψ.
Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, Vulcani Epith. ap. Hom. in voc. κυλλοποδίων, Il 21, 331. Gl. V. κυλλοποδίων, mulciber loripes.
Κυλλοποδιόωντες, nom. plur. part. præs. act. verbi

Κυλλοποδόω, ῶ, cum genuinibus aquilo. Hinc part. κυλλοποδιόων pro κυλλοποδῶν. Κυλλοποδιόω. Ex κυλλὸς, & ποδὸς. Ἐπὶ δ' ἄρα δεξιὸν κυλλοποδιόων ἤϊεν. Arist. Lys. 475.
ΚΥΛΛΟΣ, ὴ, όν, claudus; curvus; mancus.
Κυλλόω, curvo, truncо. A præc.
ΚΥΜΑ, ατος, τὸ, fluctus, unda; (2) metaph. magna multitudo malarum rerum, ut magna lues.
Κύμα, ατος, τὸ, fœtus, germen; (2) brassicæ cauliculus. A κύω.
Κυμαίνων, gen. s. part. præs. act. v.
Κυμαίνω, f. ανῶ, fluctuo, æstuo, undo; (2) agito, concito; (3) exubero; (4) undoso inflexu procedo; κυμαίνομαι, fluctuo, æstuo; κυμαθῆναι σέλαϊ, fluctibus concitatum mare, a. 1. pass. part. At κυμῆνε, a. 1. act. in neutr. gen. κυμῆναι. Βορέαι σφιγξὶ κυμαίνει ἅλα, Lyc. 1018. A κῦμα, fluctus.
Κύμανσις, εως, ἡ, fluctuatio, undosus modus.
Κυμὰς, άδος, ἡ, gravida. A κύω.
Κυματηρὸς, ὰ, όν, fluctuosus, Gloss. Vet. A κῦμα.
Κυματίας, ου, ὁ, Ion. κυματίης, ciens fluctus, impetuosus. Ab eod.
Κυματίζω, f. ίσω, undabundum redio, undis agito, fluctus moveo; κυματίζεσθαι, æstuare; undis agitari. Ab eod.
Κυμάτιον, ε, τὸ, parva unda, parvus fluctus; (2) cauliculus brassicæ; (3) pars columnæ, cymatium. A κῦμα, fluctus, germen.
Κυματοαγὴς, ὲς, fluctus frangens. Ab ἄγνυμι.
Κυματοβόλος, ε, ὁ ἡ ὁ, undivomus, Gl. V. Ex κῦμα, & βάλλω.
Κυματοδρομος, ε, ὁ ἡ ὁ, in mediis fluctibus, per fluctus currens.
Κυματοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, fluctuum, s. undarum speciem præ se ferens. Ex κῦμα, & εἶδος.
Κυματοπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ὁ, undis, s. fluctibus pulsatus, fluctibus jactatus; idem & κυματοπλὴγὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, in re pl. κυματοπλῆγες. Ex κῦμα. & πλαίσω, πλήσσω.
Κυματόω, ῶ idem quod κυματίζω.
Κυματωγὴ, ῆς, ἡ, littus, ad quod unda feruntur & franguntur; crepido. Ex ἄγνυμι.
Κυματώλης, ες, ὁ ἡ ὁ, fluctuosus. A κῦμα
Κυματωθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g. a κυματόω.
Κυμάτωσις, εως, ἡ, fluctuatio, æstuatio. A κυματόω.
Κυμβαλίζω, fut. ίσω, cymbalum pulso. A κύμβαλον.
Κυμβαλιστὴς, οῦ, ὁ, cymbalista, cymbalum; cymbalum pulsans. A præc.
Κύμβαλον, ε, τὸ, cymbalum, crepitaculum, crotalum, tintinnabulum cavum, quod manu pulsum crepat. A κύμβη.
Κύμβαχος, ε, ὁ ἡ ὁ, pronus in caput; (2) extrema pel e puppi, cui crista inditur. A κύμβη. πρῷρα.
Κύμβη, ης, ἡ, cymba, navigii genus; (2) acetabulum; (3) genus poculi rotundi; (4) caput. A κύμβος.
Κύμβιον, ε, τὸ, poculi genus. A κύμβη.
ΚΥΜΒΟΣ, ε, ὁ, cavus recessus; (2) oliæ fundus.
ΚΥΜΙΝΔΙΣ, ἰδος, ἡ, avis nocturna.
Κυμινδοδόκη, ης, ἡ, receptaculum cumini. Ex κύμινον, & δέχομαι.
Κυμινοδόκος, ε, ὁ, idem & ex iisd.
Κυμινοθήκη, ης, ἡ, repositorium cumini.
Κυμινοκαπηλεὺς, έως, ὁ, præparcus, nimium adstrictus Ex κύμινον, & κάπηλος.
ΚΥΜΙΝΟΝ, τὸ, cuminum herba & semen.
Κυμινοπρίστης, ου, ὁ, qui cuminum secat; (2) præparcus, sordidus. Ex κύμινον, & πρίω.
Κυμινοπριστικαφθαμιγλύφος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui nimis parcus est, ut non vereatur cuminum in partes secare &c. e cardamo sive nasturtio, herba vili, exculpere, quod comedet, pauperum ferculum. Vox Comica. Ex κύμινον, πρίω, καρδάμινον, & γλύφω.
Κυμινοπρίστρια, ας, ὁ ἡ ὁ, cum cumino tritus. Ex κύμινον, & πρίω.
Κυμινώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, cuminaceus, cumino similis. A κύμινον.
Κυμοδόκη, ης, ἡ, undis abundans, Epith. Neptuni. A δέχομαι.
Κυμοστόμος, ε, ὁ ἡ ὁ, fluctus secans, malleolus triangularis pontibus præfixi solita ad fluctus frangendos. Ex τέμνω.
Κυνάγχη, ης, ἡ, angina; mollum, collare canum. Ex κύων, & ἄγχω, strangulo.
Κυναγωγὸς, ὸν, ὁ, canum ductor. Ex κύων, & ἀγωγὸς, ductor.
Κυνειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, idem quod κυναγωγὸς.
Κυνέκαθε, vel κυνέκαθεν, ης, ἡ, sentis canina.
Κυνελάπαξ, ωπος, ὁ, canivulpes, vulpes a cane nata; (2) homo impudens, ut canis, & astutus, ut vulpes.
Κυνέμυια, ας, ἡ, vid. κυνόμυια.
Κυνάνθρωπος, ε, ὁ ἡ ὁ, verspellis; (2) impudens.
Κυνόρα ἄκανθα, & κύνορα ἄκανθα, sentis canina, cynosbatos, Gl. V. κυνόρα, carduus.
Κυνάριον, ε, τὸ, catellus, Dim. a κύων.
Κυνδὲς, αδος, ἡ, pilus caninus; (2) pulpa mollior ex pane, ad manus abstergendas adhiberi solita; (3) rubus caninus, sentis canina. A κύων.
Κύνειρον, ε, τὸ, canicula, stella sirius.
Κυνέω, ῶ, Cynicum ago, Cynicos imitor, sum Cynicus. A κύων.
Κυνέη, ης, ἡ, contr. κυνῆ, ῆς, pellis canina; (2) pellis canis fluvialis, qua olim caput tegebant; (3) galea; (4) pileus, galerus. A κύων.
Κύνεος, εία, εῖον, vel κύνειος, ε, ὁ ἡ ὁ, caninus. A κύων.
Κύνεος, έως, εον, idem & ab eod.
Κυνέων, 3. plur. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκύνουν, a κυνέω.
Κύνεον, canibus, car. pl. Ion. pro κυσὶ, Ionice, ὁ, olculer, suavior; (2) turbo, commotio. Κύνεα δ' ὁ μὲν τις χερὶ, ὁ δ' ξυρὸν ἔσχε κόμης ἀπὸ, Eur. Med. 1144. Ἰμάσι κυνέοισιν τετυμένε κώρα, Cyc. 170. A κύων.
Κυνηγεσία, ας, ἡ, venatus, venatio. A κυνηγέτης.
Κυνηγέσιος, ε, τὸ, idem & ab eod.
Κυνηγετέω, ῶ, f. ήσω, venor. Ab eod.
Κυνηγέτης, ου, ὁ, venator. A κυνηγέω. Hinc.
Κυνηγετικὸς, ὴ, όν, venatorius; ad venatorem & venationem pertinens; (2) venatoria navis genus; (3) de re venatoria agens.
Κυνηγέτις, ίδος, ἡ, venatrix. Ab eod.
Κυνηγία, venor; (2) vestigo. Ὁ μὲν κυνηγία γὰρ ἦν Ἡρακλέους, Plato.
Κυνηγίη, ας, ἡ, venatus, venatio.
Κυνηγιον, ε, τὸ, idem. A
Κυνηγὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁ, venator vel venatrix. Ex κύων, & ἄγω. ἄγνυμι.
Κυνίδιον, ίου, canem mercatum.
Κυνοκλασία, ας, ἡ, canum incitatio. Ex κύων, & κλάω.
Κυνοκλάστα, ὰ, f. ήσω, canes agito. Ex ἰδίω.
Κυνόπους, ωδος, ὁ, ὁ, olla in cumbos cyonum, inter ungulam & unam. Ex κύων, & πούς.
Κυνὰ, ας, ἡ, ic. κράμβη, crambe canina. A κύων.
Κυνίδιον, ε, τὸ, catellus, Dim. ab eod.
Κυνίζω, f. ίσω, canem ago; (2) sum Cynicus, Philosophiam s. Sectam Cynicam sequor. Ab eod.
Κύνιπος, ὁ, catellus, Dim.
Κυνίσκος, ὁ, canis nodo.
Κυνισμὸς, ὁ, Cynica institutio, vita Cynica. A κυνίζω.
Κυνόλοφος, ε, ὁ, cui adspectus caninus est. Ex κύων & λόφος.

Κυνόμαζα,

Κυνόβρωτος, ον, ὁ ἡ ῆ, a canibus devoratus. Ex κύων, & βρώσκω.

Κυνόγλωσσον, ου, τὸ, q. d lingua canina, plantago minor, ἀκόν. Ex κύων, & γλῶσσα, lingua. Angl. Hounds tongue.

Κυνοδέσμιον, ου, τὸ, vinculum, quo membri genitalis cuticula cum glande colligatur, quod κύνα vocant. Ex κύων, & δεσμός.

Κυνόδηλος, ου, ὁ ἡ ῆ, à cane morsus. Hinc τὸ κυνόδηλα, canum morsus. Ex κύων, & δῆλος, mordeo.

Κυνόδοντες, dens caninus; κυνόδοντες, οἱ, dentes canini. Ex κύων, & ὀδούς.

Κυνοδρομέω, ῶ, f. ήσω, incitato cursu, tanquam canis ferox; (2) cum canibus curro, vestigo. Ex κύων, & δρόμος.

Κυνοδρομία, ας, ἡ, canum cursus. Ex iisd.

Κυνοειδής, ές, ὁ ἡ ὲς, canis speciem referens, qui est canino adspectu. Ex κύων, & εἶδος.

Κυνόζωλος, chamæleon niger gravem odorem spirans. Ex κύων, & ὄζω, oleo.

Κυνοθαρσὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, canina præditus audacia f. impudentia; (2) ferus, de equo. Ex κύων, & θάρσος.

Κυνοθραυὲς, ἔα, ὑ, idem.

Κυνοκάρδαμον, ου, τὸ, nasturtium. Ex κύων, & κάρδαμον, quod item notat.

Κυνόκαυμα, ατος, τὸ, æstus caniculæ. Ex κύων, & καίω, unde κάυμα.

Κυνοκνιτρον, ου, τὸ, herbæ nomen, Hes. quasi aculeus caninus. Ex κύων, & κνίτρον.

Κυνοκέφαλος, ου, ὁ ἡ ῆ, capite canino præditus, cameeps; (2) impudens, ut canis; κυνοκέφαλοι, Cynocephali, animalia quædam a figura sic dicti; it. homines ficti in Africa. Ex κύων, & κεφαλή.

Κυνολύκης, ου, ὁ ἡ ου, canis fur, canem furatus. Ex κύων, & κλέπτω.

Κυνοκτόνος, ον, f. ὁν, canina pelle percutio. Κυνοκτόνον σὺ τὸ νῶτον, Arist. Eq. 289. Ex κύων, & κτείνω.

Κυνοκράμβη, ης, ἡ, brassica canina. Ex κύων, & κράμβη, crambe.

Κυνοκτόνος, ου, ὁ ἡ ὀν, canicida, canes occidens. Hinc τὸ κυνοκτόνον, ου, aconitum, quod canes ab ipsis comestum necat. Ex κύων, & κτείνω, neco.

Κυνολέκης, ου, ὁ, cui confabulationes sunt de rebus obscenis. Ex κύων, & λέχη.

Κυνόλοφοι, αι, τὰ, asperitates quædam post primam spinam. Ex κύων, & λόφος.

Κυνόλυσσος, ου, ὁ, morsus a cane rabido. Ex κύων, & λύσσα, rabies.

Κυνομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum canibus, f. adversus canes pugno. Ex μάχομαι.

Κυνόμυια, ας, ἡ, musca canina; (2) impudens. Hom. Il. 21, 394. Ex κύων, & μυῖα.

Κυνοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui canina facie est, caninum adspectum habens.

Κυνόρροδον, vel κυνόῤῥοδον, ου, τὸ, rosa canina, silvestris. Gl. Vet. ligustrum.

Κυνορρίτης vel κυνορχίτης, ου, ὁ, ricinus. Ex κύων, & ῥίζα.

Κυνόσαργες, ους, τὸ, gymnasium & populus in Attica. Ex κύων, & ἀργὸς, altus.

Κυνόσβατον, ου, τὸ, rubus caninus, sentis caninus. Ex κύων, & βάτος, rubus.

Κυνοσκάτος, ου, ὁ, idem, sive cynosbatus.

Κυνόσημα, vel κυνος Σῆμα, monumentum canis: hoc est, Hecubæ.

Κυνοσσοὶ, venatores, Hes. Ex κύων, & σεύω.

Κυνοσυρὰ, ᾶς, ἡ, canis cauda, urla minor, cynosura, fidus boreale. Ex κύων, & οὐρά.

Κυνόσυρα, ῶν, ova urina, irrita, ventosa. Ex κύων, & οὖρος, ventus.

Κυνοσφάγιον, ου, a canibus differens.

Κυνοσφάγιον, ου, cui canis immolatur. Epith. Hecates. A σφάζω.

Κυνοτροφικὴ, ἡ, ars alendi, acuendique canes. A τροφὴ.

Κυνοχόη, ης, ἡ, lorum, quo canis tenetur; (2) fascus, marsupium, propriè lorum quo constrahitur. Ex κύων, & ἔχω.

Κυνοφθαλμίζομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio, Hes. Ex ὀφθαλμὸς.

Κυνόφρων, ὁ ἡ ον, impudens. A φρὴν.

Κύνταστον, atrocissimum. A seq.

Κύντερος, ου, ὁ, impudentior, protervior, ferior. A κύων.

Κυνώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, caninus. A κύων.

Κυνώπης, ου, ὁ, caninum adspectum sive vultum habens impudens, inverecundus. Ex κύων, & ὄψ, vultus.

Κυνῶττις, ιδος, ἡ, oculos seu vultum caninum habens, impudens, inverecunda.

Κύνωψ, ωπος, ὁ, herba canina, oculus canis. Ex iisd.

Κύος, ους, τὸ, fœtus. A κύω.

Κυοτοκία, ας, ἡ, fœtus editio, partus. Ex κύω, & τόκος, fœtus.

Κυοτροφία, ἡ, fœtus nutritio. Ex τροφὴ.

Κυόμβρα, nom. plur. part. præs. med. n. g. verbi κυέω.

Κυοφορέω, ῶ, in utero fero, prægnans sum. Κυοφορεῖν ἐν τινι, Luc. Ex κύος, & φέρω.

Κυοφορία, ας, ἡ, tempus, quo mulier fert uterum; (2) fœtus in utero gestatio; (3) conceptio. Ex iisd.

Κυπαριστῖνος, vel κυπαρίττινος, ίνη, ινον, cupressinus, e cupresso factus. A

ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ, vel κυπάρισσος, ου, ἡ, cupressus.

Κυπαρισσών, ῶνος, ὁ, cupressetum, locus, in quo nascuntur cupressi. A κυπάρισσος.

Κυπαριττοτρόφος, ον, ὁ ἡ ὸν, cupressos alens. Ex κυπάρισσος, & τρέφω.

ΚΥΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, vas magnum concavum.

ΚΥΠΑΣ, άδος, ἡ, pallium, lecti stragulum.

ΚΥΠΑΣΣΙΣ, vel κυπασσις, ιος, ἡ, supparum, species tunicæ.

Κυπειρὶς, cyperis. A κύπειρος.

Κύπειρον, τὸ, cyperum, gladiolus, herba. A κύπειρος.

ΚΥΠΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, cyperus, juncus angulosus, juncus triangularis.

Κυπελλὶς, ἡ, idem quod

ΚΥΠΕΛΛΟΝ, ου, τὸ, genus poculi.

Κυπελλομαχία, ας, ἡ, in quo poculis certatur, vel pugnatur. Ex μάχη.

Κυπελλοχάρων, ὁ ἡ ον, poculis gaudens. Ex χαίρω.

Κυπριάζειν, florere; unde apud Suid. Κυπριάζουσαι, ἀνθοῦσαι, florentes.

Κυπρίζειν, idem.

Κυπρίδιος, ία, ιον, venereus; (2) tener, mollis.

Κύπρινον, ου, τὸ, sc. μύρον, seu ἔλαιον, oleum f. unguentum cyprinum, factum ex floribus Cypri arboris.

Κυπρῖνος, ου, ὁ, Cyprinus, pisces fluvialis. Ab eodem.

Κυπρίς, ίδος, ἡ, Cypris, incola insulæ Cypri. A Κύπρος.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Cypris, i. e. Venus, quæ ita dicitur a Cypro insula, in qua olim in primis colebatur, eoque ex mari appulisse credebatur; (2) actio Veneria.

Κυπρισμὸς, οῦ, ὁ, germinatio. A κυπρίζω.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Venus. Ex Κύπρις, & γένομαι, nascor. Vide Κύπριος.

Κυπρογενὴς, ές, ὁ ἡ ές, in Cypro natus. Ex iisdem.

ΚΥΠΡΟΣ, ου, ὁ, Cyprus, arbor quædam; (2) insula Veneri olim sacra; (3) mensura quædam.

Κυπτάζω, pronus specto, prospecto, specto demissis oculis; (2) cunctor, tempus tero. Τί κυπτάζεις ἔχων τὴν πλὶς θύραν; Arist. Nub. 109. A

ΚΥΠΤΩ, f. ψω, pronus sum, incurvo me ad videndum, demitto oculos; vergo; inclino; κεκυφὼς, perf. part. pronus spectans; item ut κοπτάζω, 2) Ὁ δ' Ἰησοῦς κάτω κύψας, Joan. 8, 6. Στέγων δ' κύπτων τὴν πλὶν γλίσ, Dem.

Κυβεῖαι μᾶζαι, &c. Hom. in Iliadem fuerit massa f. offa furfuribus conspersa, aut etiam furfuracea; quasi λοπὸν τῆς κυμβείας, quæ sunt τὰ φίτυρα, furfures; ut φιτυρίτης, & φιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus.

ΚΥΡΒΑΣΙΑ, ας, ἡ, crista gallinacei; (2) tiara, apex. Dionys. Hal.

ΚΥΡΒΙΣ, ιος, ἡ, quibusdam ἡ, tabula triangularis cui leges Athenis inscribebantur.

Κύρβω, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκύρβα, a κύρβα, incido.

Κυρβὶς, ἡ, dominatus, potestas, Suid. Vide κυρβὶς. A κάρη.

Κυρέω, ῶ, f. ήσω, incido; (2) adsequor; (3) contingo, evenio; (4) fum, existo. Μὴ σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ, contingit, Soph. Trachin. v. 295. Εἰ μὴ κυρήσεις φυλλάδος ἐκ χθονὸς φύσαντας, Eur. Rhes. 113. A κύρω.

Κυρβασία, ἡ, pugna, quæ fit cornibus, concursus animalium cornutorum, Suid. A

Κυρτεύω, cornibus peto. Ἵρος σκίλος κυρτεύσῃ, cornibus incursabit, pugnabit, Arist. Eq. 272.

ΚΥΡΗΒΙΑ, ας, τὰ, glumæ, palcæ, furfures.

Κύρημα, ατος, τὸ, inventum fortuitum, in quod casu incidimus, Suid. A κυρέω.

Κυρήνη, ης, ἡ, Cyrene, urbs Africæ.

Κυρήνιος, ου, ὁ, Quirinus. Nomen Latinum.

Κυρῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κυρέω.

Κυρήσεις, a. 1. part. pass. verbi κυρέω.

Κυρία, ας, ἡ, domina, κυρίαι, fumid. ἡμέραι, præstitutus dies; (2) sub. ἐκκλησία, dies comitialis, f. comitia, quibus leges sanciuntur. A κύριος.

Κυριακὸς, ὴ, όν, ad dominum pertinens, (2) ad Dominum nostrum, Jesum Christum, pertinens; (3) dominicus. Hinc τὸ κυριακὸν, οῦ, templum Dei, & τὰ κυριακὰ, ῶν, bona ecclesiastica; κυριακὴ, sc. ἡμέρα, dominica. Ab eod.

Κυριαρχία, ας, ἡ, dominationis principium & origo. Ex κυρία, & ἀρχὴ, principium.

Κυρίδιος, ου, ὁ, dominum.

Κυρίδιος, ου, f. ώσω, dominor, dominus sum vel no; (2) potior, capio, in potestatem redigo; (3) recupero. Κυριῶ σε, dominor tibi; σὲ, dominum te facio. Πάντων κυριεύειν, Xen. Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, Luc. 22, 25. A κύριος.

Κυριοτενία, ας, ἡ, ἄσα, dominum occido.

Κυριοτονία, ας, ἡ, domini cædes. A

Κυριοκτόνος, ου, ὁ ἡ ὸν, domini interfector. Ex κύριος, & κτείνω.

Κυριολεκτέω, proprie loquor. Ex κ. & λέγω.

Κυριολεκτικῶς, & κυριολεκτίως, proprie loquendo.

Κυριολεξία, ἡ, proprietas loquendi. Ex iisd.

Κυριολογέω, proprie loquor. Ex κ. & λόγος.

Κυριολογία, ἡ, proprietas loquendi, termo, f. oratio propriis constans verbis. Ex iisd.

Κύριος, ου, ὁ, auctoritatem in aliquam rem habens, a cujus auctoritate pendet aliquid, Dominus. A κῦρος.

Κύριος, ία, ιον, penes quem est potestas alicujus rei; qui quo arbitrio aliquid facit; (2) cui alicujus rei potestas, cura permissa est; (3) auctoritatem habens, ratus; (4) præcipuus, principalis; ut in corpore membrum, vitale maxime, ut caput, cor, &c. (5) proprius. Ab eod.

Κυριότης, ητος, ἡ, dominium, dominatio, dominatus. A κύριος.

Κυριττάω, vel κυριττίω, f. ξω, cornibus peto, cornibus ferio. Ἀκριτίζοντες ἢ κυριττίοντες, Plato. A κέρας.

Κυριττοὶ, οἱ, genus mimorum, ligneas personas sibi aptantes & obversis frontibus sibi occurrentes. Hes.

Κυρσάνυμος, ου, ὁ ἡ ὸν, a domino nomen habens. Ex κύριος, & ὄνομα.

Κυρίως, Adv. cum auctoritate & potestate; (2) firmiter, stabiliter; (3) proprie.

Κυκκαρᾶν, idem quod κυκκᾶν. Aristoph. Τί δῆτα σὺ κυρκανᾷς; Θεσμ. 859.

Κύρμα, ατος, το, id, in quod aliquis incidit, quod nanciscitur; præda. A κύρω.

ΚΥΡΟΣ, ους, τὸ, auctoritas; (2) firmamentum, rata fides. Ἡνίκα γὰρ ἐχεῖ τάδε κῦρος, rata sunt, Soph. Oed. Col. ult. Sed Κῦρος, ου, ὁ, Cyrus, rex Persarum.

Κυρσὺν, pr. inf. act. pro κυρσεῖν. A

Κυρόω, ῶ, f. ώσω, sancio, decerno, ratum facio,

facio, auctoritate mea probo; κεκυρωμένος, sanctum, ἐ. τὸν κεκυρωμένος, probatus. Κυρίων ὁ ἑκάτων, 2 Cor. 2, 8. κεκυρωμένος διάτιμος Gal. 3, 15. A κῦρος.

Κύρσαι, a. 1. inf. act. Æol. pro κῦραι, a κύρω.

Κυρσάνιος. unde Voc. Κυρσάνις, adolescens, ap. Aristoph. Vox Laconica.

Κύρσω, f. 1. ind. act. Æol. pro κυρῶ.

Κυρτάυχην, ενος, ὁ, ἡ, cui incurva est cervix. Ex κυρτὸς, & αὐχήν.

Κύρτη, ης, ἡ, nassa, qualus, fiscella.

Κυρτία, ἡ, textum vimineum.

Κυρτίδιον, ι, τὸ, quasillum. A præc.

Κυρτὶς, ίδος, ἡ, qualus, fiscella. A κύρτη.

ΚΥΡΤΟΣ, ὴ, όν, curvus, gibbosus, incurvus; (2) convexus. Κῦμα — Κυρτὸν ἐὸν κεφυᾶται, i. e. tumidus, f. convexus exsiliens fastigiatur, Hom. Il. 4, 426.

Κυστὸς, ὴ, ὁ, nassa; (2) cavea. A κυρτός.

Κυρτότης, ητος, ἡ, curvitas. Ab eod.

Κυρτόω, ῶ, f. ώσω, curvo, incurvo, curvum convexum reddo; κυρτῶμαι, curvesco. Ἀπὸ βάρους κυρτοῦσθαι, Xen. Ab eod.

Κύρτωμα, ατος, τὸ, quod est incurvatum, gibbus; (2) tumor omnis præter naturam. A κυρτόω. Unde

Κύρτωσις, εως, ἡ, curvitas, gibbositas.

ΚΥΡΩ, f. Æol. κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, incido; (2) nanciscor; (3) impingo, (4) fum. Ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε; Eur. Med. 1366. Ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ, idem Supp. 1167.

Κύρασις, εως, ἡ. comprobatio, quæ fit auctoritate alicujus, confirmatio, rata fides. A κυρόω. Unde

Κυρωτέον, sanciendum.

Κυρωτικὸς, ὴ, όν, confirmandi vim habens.

Κύσας, a. 1. part. act. verbi κύω.

Κύσα, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔκυσε.

ΚΥΣΘΟΣ, ου, ὁ, nates, podex; (2) pudendum muliebre. G. V. connus.

Κυσὶ, canibus, dat. plur. a κύων, canis.

Κυσίκαχρις, qui nates sibi bacchare inungit, Hes. Ex κυσὸς, & βάκχαρις.

Κυσιδικιάδαι, quali nates pruriae, Hes. κυσιῶσι γὰρ ἡδέως, ἄφρων, scabiosus est. Ex κυσὸς, & δάκνω.

Κυσικάκων, ὁ, pueris abutens, Hes. Ex κυσὸς, & κάκαν, unde κακκαίζειν, pædicare.

Κυσολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, noctiluca, Hes. Ex κυσὸς, & λάμπω.

Κυστολίχης, ὁ, turpiloquus. Ex κ. & λίχνη.

Κυστονίπτης, ου, natium, f. pudendorum lavator, Hes. πάρεργος, impudicus, fornicatius. Ex κυσὸς, & νίπτω, lavo.

Κυσὸς, ὴ, vel κυσὸς, οῦ, idem quod κύθος, Gl. V. κυσὸς, connus.

Κυσταμβῶν, aor. 1. part. med. Poët. pro κυσαμβῶν, a κύω.

Κύσταρος, ου, ὁ, idem, anus, podex, & ab eod.

Κυσὶ, 3. l. a. 1. ind. act. Ion. & Poët. pro ἔκυσε, a κύω.

ΚΥΣΤΙΣ, εως, ἡ, vesica v. c. bilis, sed maxime urinæ; (2) ventriculus, ap. Sch. Arist. A κύω, proprie comprehendo, complector, concipio: unde κύστις, κύστος, κύσθος, loca cava, quæ aliquid continent, sed ubi sint, ut κύστις, magis de vesica dicatur. Etm.

Κυτιδίον, ι, τὸ, cistula. A κυτὶς.

ΚΥΤΙΝΟΣ, ου, ὁ, cytinus, flos & primus partus mali Punici.

Κυτινώδης, ους, ὁ, ἡ, capitulo mali Punici similis. A κύτινος.

Κυτὶς, ίδος, ἡ, cista. A κύτος, cavum.

Κυτιτόκομος, ου, ὁ, ἡ, qui cytino pascitur. Ex κύτινος, & κομέω, pasco.

ΚΥΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, cytinus, flos.

ΚΥΤΤΟΣ, εος, τὸ, cavitas, cavus sinus, alveus; (2) venter cavus; (3) corporis truncus; corporis moles; corpus.

Κύτραν, acc. f. Dor. pro χύτραν, a χύτρα.

Κυτιδάριον, ου, τὸ, cellula, alveolus, Dim. a

Κυτίδαρος, ου, ὁ, loculamentum apum & vesparum. A κύτος.

Κυτώδης, ους, ὁ, ἡ, cavus, cavo sinu tumens; alveo tumens. A κύτος.

Κυφαγωγὸς, ὁ, ἡ, qui gibbum ducit. Ex κυφὸς, & ἄγω.

Κυφαλὶς vel κύφαλος, ἄδος, ἡ, gibbum habentia gibbus. A κυφὸς.

Κυφαλέος, ἑα, έον, incurvus; gibbosus, Ab eod.

ΚΥΦΙ, ωνὸς, τὸ, cyphi, suffimenti genus, sacerdotibus Ægyptiis usitatum.

Κυφοειδὴς, ους, ὁ, ἡ, cyphi similis. Ex κύφος, & εἶδος.

Κυφὸς, ὴ, όν, curvus, incurvus, gibbosus. A κύπτω. Unde

Κύφος, εος, τὸ, incurvitas, gibbositas.

Κυφότης, ητος, ἡ, idem. A κυφὸς.

Κυφόω, ῶ, incurvo; κυφοῦσθαι, incurvari.

Κύφωμα, ατος, τὸ, gibbus. A κυφόω.

Κύφων, ωνος, ὁ, instrumentum, quo torquebantur fontes, cataſta, mamella, collare; (2) furcifer, maleficus; (3) κύφωνες, vel κυφῶνες, virgæ incurvatæ supra currum, Pollux de partibus currus; curvatura, camera, fornix, Etym. ſtiva; (4) angina, Hes. Psellus; (5) vestis genus, Hes.

Κυφωνισμὸς, ὁ, supplicium. A κύφων.

Κύφωσις, εως, ἡ, incurvatio, gibbositas. A κυφόω.

Κύψαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi κύπτω.

ΚΥΨΕΛΗ, ης, ἡ, alveare apum, e viminibus aut ſtramine plexum; (2) arca; (3) genus vasis aut mensuræ frumentariæ; (4) interius auris foramen; (5) fordes aurium.

Κυψέλιον, ου, τὸ, cistula, Dim. a κυψέλη.

Κυψελὶς, ίδος, ἡ, alveus; (2) cistula, cistella; (3) fordes aurium. Ab eod.

Κυψελίζυγος, ου, ὁ, ἡ, cui aurium foramina fordibus, vel alio modo obturata sunt. Ex κυψέλη, & ζύω, oblturo.

ΚΥΩ, & κύεω, f. κύσω, in utero gesto, fum prægnans; (2) concipio. Κύειν ἐπὶ ὀδῷ, Theophr. Οὐς τίκτ κυοσαμβῶν, Hesiod. Θεογ. 125.

Κύα, f. κύσω, oriculor. Κυσίν με, ἡ πλὴ χεῖρα δος τὴν δεξιὰν, Arist. Nub. 81.

ΚΥΩΝ, κυνὸς, ὁ vel ἡ, canis; (2) canis marinus; (3) canis cœlestis, Sirius, canicula; (4) canis, jactus in ludo alcatorio; (5) scintilla ex ferro candente dum cuditur prosiliens, Hes. (6) membrum virile, Hes. pars quædam ejus, Etym. At. Eust. de pudendo muliebri; (7) morbus quidam; (8) κύων ξυλίνη, rubus canina.

Κώα, pellis ovina villosa, vellus. A κώς.

Καδίδριον, ου, τὸ, parvus gobio, gobiunculus, Dim. a καδίδιον.

Καδίδιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

ΚΩΒΙΟΣ, ου, ὁ, gobius, f. gobio, piscis.

Καδίτις, ίδος, ἡ, apuæ species. A καδίς.

Καδιώδης, ους, ὁ, ἡ, gobio similis. Ab eod.

Καδάριον, ου, τὸ, Dimin. a καδίον, signif. lecythum, vel sacculum coriaceum.

ΚΩΔΕΙΑ, vel καδία, ας, ἡ, caput papaveris; (2) globulus. Καδίαν ἀπαχὼν, Hom. Il. 14, 499. i. e. capite tanquam papaveris capite fabiato.

Κώδιον, ου, τὸ, pellis, vellus. A κώς.

Καδιοφόρος, ον, pellem gestans, pellitus. A φέρω.

ΚΩΔΩΝ, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola; (2) metaph. homo garrulus; (3) tubæ orificium, in extremo habens speciem campanulæ; (4) tuba ipsa.

Καδωνίζω, f. ίσω, tinnio, tintinnabulum, f. nolam pulso; (2) tintinnabulo exploro; (3) vasa figulina exploro; (4) simpliciter, exploro. Ὅ, τι ποιεῖ, καδώνισα, Arist. Ran. 79. A καδών.

Καδωνίχρατος, ου, tinniens; (2) fatuosus, magniloquus. A χράομαι.

Καδωνοφαλαρόκαλος, ὁ, ἡ, qui nolas, f. tintinnabula equorum phaleris adjicit. Vox Aristoph. Ex κώδων, φάλαρα, & καλὸς.

Καδωνοφορέω, ῶ, tintinnabulum, f. nolam circumfero; vigilias exploro. Ἐροδάδ, καδωνοφορεῖ, Arist. Av. 1165. A

Καδωνοφόρος, ου, ὁ, tintinnabulum f. nolam circumferens; vigiliarum explorator.

Κώεος, ου, ὁ, ἡ, ovinus.

ΚΩΘΩΝ, ωνος, ὁ, Cathon, genus potûs Laconici & militaris, Plut. in Lycurg. cap. 9. (2) compotatio largior. Ἔβδ. 9, 17.

Καθαρὶς, ιδος, ἡ, larga potio. A κάθαρος.

Καθαρίζω, f. ίσω, largius poto. Ab eod.

Καθαρμὸς, ὁ, potatio, compotatio. A καθαρίζω.

Καθαρτήριον, τὸ, locus compotationibus destinatus. Ab eod.

Κώμμα, ατος, τὸ, fictus, ejulatus. A κωκύω.

Κωκυτὸς, ὁ, idem; (2) Cocytus, fluvius infernalis. Ab eod.

ΚΩΚΤΩ, f. ύσω, fleo, ploro, lamentor, ejulo. Ἀνίστησιν ἐκ σπαρμὸς αἰσσων κωκύσουσιν, Lyc. 908. Hom. Il. 18, 37.

ΚΩΛΑΚΡΕΤΑΙ, ῶν, αἱ, diribitores carnium e victimis reliquarum inter sacerdotes, a κάλον (3); (2) Sch. Aristoph. quæstores & custodes judicialis pecuniæ & in victimis consumendæ.

Καλάριον, ου, τὸ, parvum colon. Dim. a κόλον.

Καλὴ, ῆς, ἡ, perna; contr. ex κωλέα.

Κωλὶη, ῆνος, ἡ, perna, petaso. Ab eod.

Κάλιφ, ιπος, ὁ, talus; (2) fusa. Ab eod, Hom. Il. 23, 726. Κόψ' ἐπίθες κάλαμα τυχὸν, ὑπίκυσε δὲ γυῖα.

Καλιὰς, ὰ, ὸν, colicus, ad colī dolorem pertinens. Ab eod.

ΚΩΛΟΝ, ου, τὸ, membrum, ut pes, lacertus, crus; (2) pars periodi; (3) intestinum crassum; (4) alvus; (5) partes majores victimarum, ut τραχήλιαι minores.

Κολοτομία, ας, f. ίσω, membra incido, membris trunco. Ex κῶλον, & τέμνω.

Κωλύτω, 3. sing. præs. imper. act. verbi κωλύω. Unde

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum; (2) munimentum.

Κωλύμη, ης, ἡ, impedimentum. Ab eod.

Κωλυσάγυμος, ου, ὁ, ἡ, ventos arcens.

Κωλυσιδιπνος, ου, ὁ, ἡ, cœnam impediens.

Κωλυσιεργία, ας, ἡ, operis impedimentum & remora. Ex κωλυσις & ἔργον.

Κώλυσις, εως, ἡ, impeditio, remora; (2) impedimentum, obstaculum. A κωλύω.

Κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui impedit. Ab eod.

Κωλυτήριος, ου, ὁ, ἡ, impediendi vim habens. Hinc τὸ κωλυτήριον, ου, impedimentum, remora. A κωλυτήρ.

Κωλυτὴς, οῦ, ὁ, impeditor. A κωλύω.

Κωλυτικὸς, ὴ, όν, prohibitorius. Ab eod.

Κωλυτὸς, ὴ, όν, impeditus; (2) qui prohiberi potest. Ab eod.

ΚΩΛΥΩ, f. ύσω, prohibeo, impedio; veto; inhibeo, reprimo; κωλυθῆναι, a. 1. pass. reprimi; κωλυθεὶς, prohibitus. Perf. κεκώλυσται, prohibitum esse. Ἐστι τις, ὅστις οὐ ζῆν κωλύσει τὸ δεῖν, Soph. Phil. 1230. Τὸ πλὴν ἐμοὶ γενέσθαι κωλύεις ἐμοί; Arist. Θεσμ. 225. Τί μ' ἐκώλυσας ῥίψαι τὴν ἐμὴν τάφου ὑπεκθεῖναι; Eur. Alc. 891. Εἰ σφᾶς ἐᾶν καλυπτεῖσθαι μὴ μαθεῖν ἐβούλοντο, id. Ion. 392.

ΚΩΛΩΤΙΟΝ, ου, τὸ, stellio.

ΚΩΜΑ, ατος, τὸ, somnus profundus, sopor altus, dulcis; (2) veternus; (3) illecebra, Schol. Pind.

Κάμαζον, imperf. ind. act. Ion. pro ἐκώμαζον. A

Κωμάζω, f. άσω, comessor; (2) fum petulans & lascivus more comessantium; (3) ex temulentia proterva convicior & pulso obvios; (4) trupudio; (5) comessabundus venio; (6) hymnis celebro; (7) Bacchus dicitur κωμάζειν, cum simulacrum ejus pompa solemni cum cantu circumfertur, ap. Diod. κώμασον ὦν αὐλῇ, ad, Hesiod. Κώμα 281. Τὸν καλλίκωμον μετὰ Διὸν ἐκώμασεν, Eur. Her. fur. 180. A κῶμος, seu messatio.

Κωμᾶσαι, dormito, dormiturio, Hes. A κῶμα.

ΚΩΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, fructus quidam aromaticus.

Κωμᾶν,

Κώνοψ, ωπος, ὁ, gummifer apum. A κώνωψ.
Κωνίς, ίδος, ἡ, ut κωνεῖον εἶδος, vinum picatum.
Κωνίσκος, ὁ, dicitur, σπεῖρα κωνική, turbo. A κῶνος.
Κωνικῶς, Adv. ad figuram coni, metæ, &c.
Κωνοειδής, ἐς, ὁ, ἡ, ἡ, coni formam habens, turbinatus. Ex κῶνος, & εἶδος.
Κῶνος, Attice pro κώνειον.
Κ Ω Ν Ο Σ, ου, ὁ, conus, turbo, meta, corpus mathematicum ex lato in acutum desinens; (2) turbo, quo pueri ludunt; (3) nux pini pyceæque; (4) involucrum quorumdam fructuum; (5) apex galeæ.
Κωνοφορέω, ῶ, f. ήσω, conum fero. A
Κωνοφόρος, ος, ὁ, ἡ, ον, conum ferens, conifer. Ex κῶνος & φορέω, fero.
Κωνώπειον, ου, τὸ, conopeum, velamen ad arcendos culices. A κώνωψ.
Κωπατικὸν instrumentum ad arcendos culices.
Κωπατοειδής, ἐς, ὁ, ἡ, ἡ, culicis speciem habens. Ex κώνωψ, & εἶδος.
Κωπατοθήρας, ου, ὁ, avis culices venans, Hes. Ex κώνωψ, & θήρα, venatio.
Κ Ω Ν Ω Ψ, ωπος, ὁ, ἡ, vel ἡ, culex.
Κώπη, ης, ἡ, vellus, fragulum e pelle villosa. At κώπη, ου, ὁ, jactus affragah. A. Leçon Κῶπη, qui est ex insula Co.
Κώπιον, ου, τὸ, tuperet pars remi, Hes. Ex κώπη, ἴος, τὸ, remex. A κώπη.
Κ Ώ Π Η, ης, ἡ, remus; (2) manubrium. Hinc
Κώπηεις, ήεσσα, ῆεν, manubrium s. caput habens. Ἠλιβάτῳ φαίης κεν ἐπηρεφέϊ κωπήεντι, Hom. Il. 15, 713.
Κωπηλασία, ας, ἡ, remigatio.
Κωπηλατέω, ῶ, f. ήσω, remigo. Τρυπανον κωπηλατεῖ, Eur. Cyc. 434. A
Κωπηλάτης, ου, ὁ, remex, qui remum impellit. Ex κώπη, & ἐλαύνω
Κώπης, ητος, ὁ, ἡ, navis qui remis agitur, actoria. A κώπη.
Κωπτήρ, ῆρος, ὁ, id, quo remus scalmo alligatur. Ab eod.
Κώπιον, ου τὸ, parvus remus; κωπία, ossa anguilloris cothurni. Dim. a κώπη.
Κώπτης, ητος, ὁ, locus, ubi remi ponuntur.
Κωπυκίζω, f. ίσω, idem quod λαθραγορέω, Nicand. A λωβητήρ.
Κωπύλη, ης, ἡ, labrax piscis, lupus marinus. Ab eod.
Κωρία, ας, ἡ, præcipitantia & procacitas in loquendo. A
Κωρόλογμα, præceps fum in dicendo, incontinens fum in loquendo. Ἀλλ' εἰπὲ μοῦνε λεξαι, Il. 23, 478. Ab eodem.
Κωρολογία, avidæ labo. A
Κωροστάτης, ου, ὁ, qui avido & hianti ore bibit; (2) vehemens & impetuosus, de torrente, (sic in hoc sensu est λαβροστόλις ut in edd. Lex.) Ex λάβρος, & στάω.
Κ Ω Ρ Ο Σ, ου, ὁ, valde vorax, avidus; (2) vehemens. Hinc τὸ κώρον, ου, avidi s hianti ore omnia devorandi.
Κωρύσσω, ττω, ὁ ἡ ἡ, cum impetu ruens. Ex κάρη, & ζύσσω, fovi, ruo.
Κωρυσομία, ῶ, f. ήσω, procaci fum ore, procax fum in loquendo.
Κωρυσομία, ἡ, procacitas in loquendo. A
Κωρύσσομαι, ου, ὁ ἡ ἡ, valde garrulus, loquax.
Κωρυσσώη, ης, ἡ, voracitas, incontinentia; (2) procacitas. A κώρος.
Κωρύττης, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Κωρυττικός, ἡ, ὁ, avido & hianti ore voro. Ex κωρύττω, & φαγεῖν.
Κωρύττω, f. ξω, idem quod κωρύσσω.
Κωσάριον, ου, τὸ, poculum quoddam latum Persis in primis usitatum. A κώσαρος.
Κωσάριος, ου, ὁ, idem & ab eod.
Κώφως, Adv. voraciter, incontinenter; (2) procaciter; (3) confertim; (4) impetuose, rapide. Ab eod.
Κωφιλιθος, ου, ὁ ἡ ἡ, Labyrintheus, labyrintho similis.
Κωφιλινθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, idem. A

Λ, λ, Undecima littera Græcorum, quæ λάμβδα, vel etiam λάβδα, ab Hebræorum Lamed dicitur; (2) inter notas numerales *triginta* notat, & cum lineola inferne posita (λ,) *triginta millia*.
Λα, *particula*, augens significationem vocum, cum quibus componitur, e. g. λάμαλος, valde pugnax. Ex μάχομαι.
Λ Α Α Σ, gen. λαος, *contr.* λῶς, ὁ, lapis, saxum.
Λαβάργυρος, ου, ὁ ἡ, qui pecuniam accipit; (2) qui nihil nisi accepta pecunia facit. Ex λαβεῖν & ἄργυρος.
Λαβδακισμός, οῦ, ὁ, crebrior literæ λ usurpatio. A λάβδα, idem ac λάμβδα.
Λαβδοειδής, ἐς, ὁ ἡ ἡ, ut λαβδοειδὴς ῥαφὴ, futura transversa in posteriore cranii parte, literæ Lambda formam habens. Ab eod
Λάβε, 3. f. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβε, a λαμβάνω.
Λάβε, *caje*, 2. sing. a. 2. imper. act.
Λαβεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν.
Λάβεν, 3. f. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβεν.
Λαβὴ, ῆς, ἡ, prehensio, proprie, qua utitur adversarium coercendi; (2) id, quo aliquid prehenditur, velut ansa, capulus, manubrium; (3) ansa, occasio. A λαβεῖν.
Λαβὴν, *a*, 2 inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν.
Λάβης, *caje*, 2 sing. a. 2. imper. act. pro λάβε.
Λαβίδιον, ου, τὸ, forcipicula. A λαβίς.
Λαβίδιον, fibula confimpo, contracto. Ab eod.
Λάβιον, ου, τὸ, manuorium. Dim. a λάβη.
Λάβις, ιδος, ἡ, ansa, capulus, manubrium; (2) forceps; (3) fibula. Ab eod.
Λάβοιμεν, *tepu mus*, 1. pl. a. 2. opt. act.
Λαβόντα, part. a. 2. part. act. *Dor* pro λαβόντα.
Λαβόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαβόμην.
Λάβοο, *caje*, 2. sing. a. 2. imp. act. *Ion.* pro λάβε.
Λάβοντο, num. plur. a. 2. part. act.
Λαβρηγορέω, præcipitem loquor, præceps vel incontinens fum in loquendo. Ex λάβρος, & ἀγορεύω.
Λαβρολογία, præceps fum in loquendo. Ex λάβρος & λόγος.
Λαβρολογος, ου, ὁ, præcipiti five effusi loquacitate. Ex id.
Λαβρόζω, f. σω, idem quod λαβραγορέω, Nicand. A λαβρος.
Λάβρος ακος, ὁ, labrax piscis, lupus marinus. Ab eod.
Λαβρότης, ητος, ἡ, præcipitantia & procacitas in loquendo. A
Λαβρόφρων, præceps fum in dicendo, incontinens fum in loquendo. Ἀλλ' εἰπὲ μοῦνε λεξαι, Il. 23, 478. Ab eodem.
Λαβροφωνία, avidæ labo. A
Λαβροστάτης, ου, ὁ, qui avido & hianti ore bibit; (2) vehemens & impetuosus, *de torrente*, (sic in hoc sensu est λαβροστόλις ut in edd. *Lex.*) Ex λάβρος, & στάω.
Λ Α Β Ρ Ο Σ, ου, ὁ, valde vorax, avidus; (2) vehemens. Hinc τὸ λάβρον, ου, avidi s hianti ore omnia devorandi.
Λαβρόσυρτος, ου, ὁ ἡ ἡ, cum impetu ruens. Ex λάβρος, & ζύσσω, fovi, ruo.
Λαβροσυμία, ῶ, f. ήσω, procaci fum ore, procax fum in loquendo.
Λαβροσυμία, ἡ, procacitas in loquendo. A
Λαβρόσυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde garrulus, loquax.
Λαβρωσύνη, ης, ἡ, voracitas, incontinentia; (2) procacitas. A λάβρος.
Λαβρώτης, ητος, ἡ, idem & ab eod.
Λαβροφαγέω, ῶ, avido & hianti ore voro. Ex λάβρος, & φαγεῖν.
Λαβύσσω, f. ξω, idem quod λαβρύσσω.
Λαβύσσιον, ου, τὸ, poculum quoddam latum Persis in primis usitatum. A λάβρος.
Λαβύσσιος, ου, ὁ, idem & ab eod.
Λάβρως, Adv. voraciter, incontinenter; (2) procaciter; (3) confertim; (4) impetuose, rapide. Ab eod.
Λαβυρινθος, ου, ὁ ἡ ἡ, Labyrintheus, labyrintho similis.
Λαβυρινθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, idem. A

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, labyrinthus, locus multis viarum ambagibus implicatus.
Λαζῶ, copiam, f. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.
Λάζωσιν, 3. pl. a. 2. conj. act.
Λαγάνιον, ου, τὸ, parvum laganum, Dim. a
ΛΑΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, laganum, placentæ genus e simila & oleo recente.
Λαγαρίζομαι, laxor, evacuor, intra me ipsum concido, fluxesco, extenuor, maceror, Ἐκ καθαρίου λαγαριζόμενον, Aristt. Vesp. 672.
Λαγαόομαι, ῶμαι, idem. A
Λαγαρὸς, ρά, ρὸν, laxus, vacuus, subvacuus, non diffentus, non plenus; λαγαρὸς σίχος, versus, cui aliquid in medio deest. A λαγαν.
Λαγαρρυθμὸς, Adv. ad modum versus, qui λαγαρὸς dicitur.
Λαγαρόκυκλος, ον, Eurip. lyræ & citharæ.
Λαγαρότης, ητος, ἡ, cavitas, laxitas, quum aliquid non distentum, sed inanitet laxum est. A λαγαρὸς.
Λαγήζειν, & λαγηδόνειν, pigrari, fugere, Hes.
Λαγῆνα, cellator. Ph.
Λάγδιν, Adv. calce, extremo pede. A λάξ.
Λάγειος, leporinus; ut λάγειον κρέας, & pl. λάγεια, sc. κρέα, leporina caro. A λαγὸς.
Λαγήτας, ου, ὁ, dux, ductor populi. Ex λαὸς, & ἡγήτας, dux.
Λαγηλίον, ου, τὸ, lagenula, Dim. a λάγηνος.
ΛΑΓΗΝΟΣ, ου, ἡ, lagena, poculi genus; (2) genus mensuræ, sextarius.
Λαγηνοφορία, ας, ἡ, testum quoddam Alexandriæ. Ex λάγηνος, & φέρω.
Λαγιδεὺς, εως, ὁ, fœtus leporinus, leporis catulus; (2) cuniculus. A λαγὸς.
Λαγινὸς, ἡ, ὸν, leporinus.
Λάγιον, vel λαγίον, ου, τὸ, lepusculus, Dim.
Λαγνεία, ας, ἡ, libidinositas, salacitas, immoderata rei Veneree appetentia; (2) coitus; (3) semen genitale. A λαγνὸς.
Λάγνισμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.
Λαγνὸς, ἡ, ὸν, libidinosus & salax sum; (2) rebus Veneris utor; (3) semen emitto. A λάγνος.
Λάγνις, ιν, ος, idem quod
ΛΑΓΝΟΣ, ου, ὁ, libidinosus, salax, lascivus, prono ad rem Veneream.
Λαγοβάπτης, ου, ὁ, leporum epulator. A δαίτη.
Λαγοθήρας, ου, ὁ, leporis venator. Ex λαγὸς, & θήρα, venatio.
Λαγόνεσσιν, dat. plur. Ion. pro λαγόσι.
Λαγὸς, οῦ, ὁ, lepus.
Λαγοσφαγία, ας, ἡ, leporum occisio. Ex λαγὸς, & σφαγὴ, mactatio.
Λαγοτροφεῖον, είου, τὸ, leporarium, Gl. Ver. Ex λαγὸς, & τρέφω.
Λαγυνὸν, τὸ, languncula, parva lagena. A
Λαγυνὶς, ίδος, ἡ, idem. A
Λάγυνος, ου, ὁ, idem quod λάγηνος.
ΛΑΓΧΑΝΩ, fortior, fortes duco; (2) fortem accipio, fortito nanciscor vel obtineo; (3) participem reddo, velut fortem attribuo; (4) obtineo, obvenit mihi; (5) actionem, item intendo; (6) λαχόντες, candidati renuntiati, ap. Lys. a. 2. ἔλαχον, part. λαχὼν, fortitus, p. εἴληχα, & apud Poët. præcipue, λέλογχα, pl. p. εἰλελόγχειν. Λαχὼν τιμὰς, τὰς δίκης. Ἀλλ' οὐχ ὁ χρήσας τῷ κακῷ λαχεῖ ἴσον. Soph. Antig. 522.
Λαγῶα, ας, τὰ, cunæ leporinæ; (2) deliciæ. A λαγὸς.
Λαγωβολεῖον, ου, τὸ, pedum quo lepores capiuntur.
Λαγωβολία, ας ἡ, venatus leporum.
Λαγωβόλον, ου, τὸ, pedum, quo lepores fugientes petuntur. A
Λαγωβόλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, lepores impetens vel figens. Ex λαγὸς, & βάλλω, jacio.
Λαγωβόλος, ου, ὁ, otus, avis. A λαγὸς.
Λαγώδιον, ου, τὸ, lepusculus, Dim. ab eod.
Λαγωθήρας, ου, ὁ, leporum venator. Ex λαγὸς, & θήρα, venatio.
Λαγωθήρεω, leporem venor. Κατ' ἐλαγωθήρει Ἀλεξάμενος ἄρκυς, Aristt. Lys. 792. Ab eo tem.
ΛΑΓΩΝ, όνος, ἡ, vel ι, ilia, lateris cavitas ultima & exima; (2) cavitas ventris; (3) retia:
ΛΑΓΩΟΣ, ου, ὁ, Att. λαγὼς, οῦ, Ion. λαγὸς, οῦ, lepus; (2) fidus quoddam cœleste hujus nominis.
Λαγῷος, ία, ῷον, leporinus. A λαγὸς.
Λαγῶπες, ὠδος, ὁ, ἡ, pedes leporinos habens; (2) nomen avis; (3) nomen herbæ.
Λαγώπυρος, ου, ἡ, vel λαγώπυρον, ου, τὸ, leporis triticeum, herba quædam.
Λαγὼς, vide λαγὸς.
Λαγωφορεῖον, ου, τὸ, leporarium. A
Λαγωτρεφεῖον, lepores alo. A τρέφω.
Λαγωφαγία, ας, ἡ, leporum esus, leporum comestio. Ex λαγὸς, & φαγεῖν.
Λαγώφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, oculis apertis, sicut lepus dormiens, eo quod palpebræ superiores sursum reductæ oculos non plene tegunt. Ex λαγὼς, & ὀφθαλμὸς.
Λαγωφόνος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, lepores occidens. Ex λαγὸς, & φόνος, cædes.
Λάδανον, vide λήδανον.
Λάδδιο, 2. s. præs. imper. med. Ion. pro λάζεσο vel λάζῳ, a λάζομαι.
Λαζοίατο, 3. plur. præs. opt. med. Ion. pro λάζοιντο.
ΛΑΖΟΜΑΙ, capio, prehendo, arripio, corripio.
Λάζυμαι, idem. Λαζοῦσα χειρὸς τῆδ' Eurip. Bac. 41. Λάζυσθ' χρεὼν μοχλὸς, id. Her. fur. 946.
Λαθέμεναι, præs. inf. act. Dor. pro λάθειν, a λάθω.
Λαθὰ, ας, Dor. pro λήθη, oblivio.
Λάθαργος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, clandestinus, clam malus & mordens. A præc.
Λάθε, 2. sing. aor. 2. imper. act. verbi λανθάνω, pro λάθω, obliviscor.
Λαθέμεν, aor. 2. inf. act. Ion. & Dor. pro λαθεῖν.
Λαθέσδ', latuisti, a. 2. inf. med. verbi εἰμὶ.
Λάθετο, oblita est, 3. sing. aor. 2. ind. med. Ion. pro ἐλάθετο.
Λάθετε, 2. pl. a. 2. imper.
Λαθήμων, ονος, ὁ, immemor juventæ, valde senex, qui juventutis quasi oblitus est. Ex λήθη, & ἥβη, juventus.
Λαθητικὸς, ἡ, όν, qui latere potest. Ex λαθεῖν, latere.
Λαθησιφροσύνη, ης, ἡ, oblivio. Ex φρήν.
Λαθικηδὴς, έος, ὁ, ἡ, ὁ, curas oblivione tegens. Ex λήθω, & κήδος, cura.
Λαθίνοος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, redire oblitus. Ex λήθομαι, & νόος.
Λαθίποινος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, punire oblitus; (2) qui non punitur. Ex λήθω, & ποινὴ, pœna.
Λαθίπονος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, laborum & molestiarum oblitus. Ex λήθω, & πόνος.
Λαθιφθίμενος, gen. sing. Ion. pro λαθιφθίμου.
Λαθιφθίμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, vocis oblivionem inducens; faciens, ut loqui obliviscamur. Ex λήθω, & φθίμενος.
Λαθιφροσύνη, ης, ἡ, oblivio, dementia. A
Λαθίφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, mentis oblivioſæ; (2) mentis suæ oblitus, stultus, demens. Ex λήθω, & φρὴν.
Λάθος, εος, τὸ, oblivio, memoria abolita; (2) negligentia, incuria. A λήθω.
Λαθοσιὼν, ὼν, idem. A præc.
Λάθρα, Adv. clam, clanculum, latenter, furtim, Ion. λήθρη. Ab eod. Hinc
Λαθραῖος, Adv. clandestinus, occultus; Λάθραιος, Adv. idem quod λάθρα.
Λαθραιοδήκτης, ου, ὁ, clam mordens. A δάκνω.
Λαθραῖος, ία, αῖον, clandestinus, occultus, latens. Ab eod.
Λαθραίως, Adv. clam, furtim.
Λαθριδίως, Adv. clam, furtim.
Λαθριμαῖος, clandestinus, Philox. A λάθρα.
Λαθρίος, ου, ὁ, idem quod λαθριδίος.
Λάθριος, Adv. clam, furtim. A λάθρα.
Λαθροβόλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, clam feriens. Ex λάθρα, & βάλλω.
Λαθρογαμία, ας, ἡ, clandestinum matrimonium. Ex λάθρα, & γάμος.
Λαθροδήκτης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, λαθροδήκτου, clam mordens. A δάκνω.
Λαθροδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem & ex hilo.
Λαθρόνυμφος, ου, ἡ, ἡ, quæ clam nubit.
Λαθροφαγεῖν, clam & furtim comedere, Phil.
Λαθροφονόκτης, ου, ὁ, latro, homicida ex in insidiis. Ex λάθρα, & φονεὺς, cædis.
ΛΑΘΥΡΙΣ, ίδος, ἡ, Lathyris, herba.
ΛΑΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, cicercula, genus leguminis.
Λαθὼν, aor. 2. part. act. v. λανθάνω.
Λάϊγξ, ιγγος, ἡ, lapillus, calculus. A λᾶας.
ΛΑΙΔΡΟΣ, ά, όν, finister; (2) impudens, procax.
Λαιθαργὸς, ου, ὁ, ἡ, ὁ, clandestinus. A λάθαργος.
Λαικάζω, f. άσω, deciplo; (2) scortor. Ex Πρυτανεῖον λαικάσεις, Aristt. Eq. 1281. Ex λᾶς, & κάζω, cerno.
Λαικαστὴς, οῦ, ὁ, scortator. A λαικάζω. Hinc
Λαικαστρία, ας, ἡ, meretrix, prostibulum.
Λαϊκὸς, ἡ, όν, laicus, qui non est e clero. A λαὸς.
Λαιλαπίζω, violenter irruo, f. aufero. A
ΛΑΙΛΑΨ, απος, ἡ, turbo, ventus procellosus, procella.
Λαῖμα, τος, q. d. cruentem guttur, vox Comica, Aristoph. Ex λαιμὸς, & αἷμα.
Λαιμάζω, immodice edo. Ex Hes. Λαιμᾶν.
Λαιμαργία, ας, ἡ, gulositas, voracitas, ingluvies. A λαιμάργος.
Λαίμαργος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, gulosus, gulæ deditus, vorax; (2) insatiabilis. Ex λαιμὸς, & μάχομαι.
Λαιμάσαι, insatiabili aviditate degluti, immodice edo, Suid. A λαιμός.
Λαιμᾶν, ῶ, idem & ab eod.
Λαιμητόμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, jugulum incidens seu secans. In Epig. A τέμνω.
Λαιμότομος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, cui jugulum est sectum, jugulatus, Eurip. Ex ἴσιδ.
Λαιμύρω, decollo. Ἦν ἐς βαθεῖαν λαιμύσας ποιμαίνραν, Lyc. 320. A λαιμός.
Λαιμοδακὴς, ής, ὁ, ἡ, ὁ, gulam mordens. Ex λαιμὸς, & δακεῖν.
Λαιμοκάβη, ης, ἡ, collare canis, millum; (2) pedica, qua gula avium constringitur, quum capiuntur. Ex λαιμὸς, & κάβη.
Λαιμορρυὴς, & λαιμόρρυτος, ου, ὁ, e gutture profluens. A ῥέω.
ΛΑΙΜΟΣ, ου, ὁ, guttur, gula, jugulus.
Λαιμότμητος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, cui jugulus est incisus, jugulatus.
Λαιμότομος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem. A
Λαιμοτομία, ας, f. ήσω, jugulo, jugulum incido, seu seco. Ex λαιμὸς, & τέμνω.
Λαιμύσσω, gulæ ingerere & obligurire cupio, lanceliceo tum. A λαιμὸς.
Λαίνεος, έα, εον, lapideus. A λᾶας, lapis.
Λαίνος, ου, ὁ, idem & ab eod.
Λαΐον, ου, τὸ, fenus, quo frui possumus, Dor. pro λήϊον. A λαύω.
ΛΑΙΟΣ, ά, όν, lævus, sinister.
Λαιοτομία, ας, segetem seco, meto. Ex λαΐον, & τομὴ, sec.
ΛΑΙΠΟΣ, ου, ὁ, cinædus, salax, libidinosus, Hes.
Λαισήιον, ου, τὸ, breve scutum, parmula.
ΛΑΙΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudo, Hes. Suid.
Λαίσκαπρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, lascivus, perdite petulans, Suid. Etym. Ex λα, & κάπρος, aper.
Λαισποδίας, ου, ὁ, valde libidinosus; quasi ex λα vel λίαν, & ζαπόδην. Fuit & nomen proprium viri Attici vitiosum pedem habentis.
Λαισὸς, onerosum, molestum, Suid.
ΛΑΙΤΜΑ, ατος, τὸ, trajectus; (2) latitudo; (3) æquor. Λαιτμάζομαι, navigo, effundo. Nicand. in Theriac. 477.
Λαίφη, ης, ἡ, vestis, vestimentum. A λαίφος.
ΛΑΙΦΟΣ, έος, τὸ, vestis e tenui lana; (2) vestis quævis; (3) vestis attrita & lacera; (4) velum.
Λαιψηρίδρομος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, velociter currens.
Λαιψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, celeriter viam conficiens; (2) velox, rapidus.

Λαιψηρός, ρά, ρόν, valde mobilis, perquam agilis, admodum celer, pervelox. Στῆσον, φίλα μαθοῦσα, λαιψηρὸν πόδα, Eurip. Hel. 562. Ex λα, & αἰψηρός.

Λαιψηρῶς, Adv. celeriter, velociter.

Λακάζω, intono, ſtrepo. A λάκω.

ΛΑΚΑΘΗ, ης, ἡ, Lacthi, arbor campeſtris.

Λακαίνα, ης, ἡ, Lacæna, mulier Lacedæmoniorunda. A Λάκων

ΛΑΚΑΦΟΝ, ου, τὸ, ſpecies aromatis.

Λάκε, 3. ſ. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔλακε, a λακέω.

Λακεδαίμων, ονος, ὁ, Lacedæmon, urbs Peloponneſi. Hinc Λακεδαιμόνιος, Lacedæmonius, vel Laco.

Λακέω, ſonare, crepare, ſtrepere, eſt aor. 2. præſentis vicem gerens; λάκε, Ion. pro ἔλακε, ſonuit, crepuit; λελακυῖα, p. part. vociferans, latrans; τί λέλακας; quid clamitas? quid ais? τί λέλακε; quid effatus eſt? Vid. λακῶ, & λακέω.

Λαρός, ά, όν, garrulus, nugivendulus. E λακέω.

Λαρολογία, ης, ἡ, garrulitas.

ΛΑΚΕΡΤΑ, ης, ἡ, garrula, loquax; (2) maledica, convitiatrix. Hinc

Λακερύζεσθαι, garrire, convitiari, Heſ. Suid.

Λακιδόω, ῶ, lacero. A λακίς.

Λακίζω, dilcindo; lacero; λελακισμένος, p. part. paſſ. ſciſſus, dilaceratus. Λακίζετ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δίμας, Lyc. 1113. A

Λακίς, ΐδος, ἡ, fiſſura cum crepitu facta, ſciſſura; (2) fruſtum ſ. lacinia panni lacerando avulſa. A λακέω.

Λάκισμα, ατος, τὸ, fiſſura, fragmentum.

Λακιστός, ἡ, όν, dilaniatus, dilaceratus. A λακίζω.

Λακκαῖος, ut λακκαῖος ὕδωρ, aqua cisternina, e cisterna. A λάκκος.

Λακκοκαδίσπυγον, ου, cinædus.

Λακκοπλάτης, ου, ὁ, qui e fossa ditatus, valde civis. Ex λάκκος, & πλάτος.

Λακκόπρωκτος, ου, ὁ, podicem habens latum & profundum, cinædus.

Λακκοπρωκτία, ης, ἡ, mollities cinædica.

ΛΑΚΚΟΣ, ου, ὁ, fossa, fovea, lacuna, fovea ſubterranea, cisterna, puteus, Gen. 37, 20.

Λακκοτομία, lacunarius, Gl. V. Ex λάκκος, & τομία, ſαcio.

Λακκοχίης, ου, ὁ, cui ſemper laxus eſt teſticulorum ſaculus. Ex λάκκος, & ὄχεα.

Λακκοτύπα, ῶ, calce premo, planta pedis calco, Heſ. ubi λακκοπάτησα, aor. 1. int. Ex λάξ, calx, & πάλλω, calco. Hinc

Λακκοτύπητος, ου, ὁ ἡ ν, calce preſſus, calce pulſatus.

Λακκίζουσα, Dor. pro λακκίζουσα, a λακκίζω.

Λακκίζω, f. ίσω, calcitro, calce ferio, λακτιζόμενος, aor. 1. part. calcibus infultatus. Οἰδ' ἐκφέρειν σοι κῦμα λακτιζόντες. Eur. Iph. in Tau. 1401 Ὧν ζυ λακίσας φοινίῳ χάρν, id. Rhes. 410. A λάξ. Hinc

Λάκισμα, τὸ, ictus calce factus.

Λακίσμος, ὁ, idem.

Λακίστης, ου, ὁ, calcitro. Λακίστικός, ἡ, όν, qui ferire ſolet, calcitrans.

Λακῶ, crepo, Gl. Vet.

ΛΑΚΩΝ, ωνος, ὁ, Laco, incola Lacedæmonis ſ. agri Spartani. Hinc

Λακωνίζω, f. ίσω, Laconicum imitor; (2) facio cum L cedentibus; (3) brevis ſum in loquendo, at quondam Lacones.

Λακωνική, ῆς, ἡ, ſc. χώρα, Laconica, regio Peloponneſi. Ab eod.

Λακωνικός, ἡ, όν, Lacedæmonius, Laconicus.

Λακωνικῶς, Adv. more Lacedæmonum, Laconice; (2) breviter.

Λακωνίς, ίδος, ἡ, mulier Lacerica. A Λάκων.

Λακωνισμός, ὁ, ἡ, Laconismus, breviloquentia. A λακωνίζω. Unde

Λακωνιστής, οῦ, ὁ, qui Lacedæmoniis faveſ, qui partes Lacedæmoniorum ſequitur.

Λακωνιστί, Adv. more Lacedæmoniorum.

Λακωνιστί, ῶ, amicis faveo Lacedæmoniis. Ἑλκόμενον φάσγανα ἄνθρωποι τότε, Ariſt. Av. 1286. A Λάκων, & μανία.

Λαλαγεῦντες, nom. pl. præſ. part. act. Dor. pro λαλαγοῦντες, a

Λαλαγέω, ῶ, reſono, clamo, vociferor; λαλαγεῦσαν ἠχώ, pro λαλαγοῦσαν, reſonantem echo; λαλαγεῦσιν ὀδόντες pro λαλαγοῦσι, ſonant, crepitant dentes. Hinc

Λαλαγή, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio, Heſ.

Λαλαγμός, οῦ, ὁ, ſonitus, jubilum.

Λαλαγώτης, ου, ὁ, nugator. Ab eod.

Λαλάζω, vociferor, H. ſ. A λαλέω.

Λάλαξ, ακος, ὁ, clamor, vociferatio, tumultus, ſonitus. Ab eod.

Λάλῆ, 2. ſing. pr. imper. act. pro λάλει, a λαλέω.

Λαλίσι, 3. pl. præſ. Dor. pro λαλίουσι.

Λαλιόμις, 1. pl. præſ. Dor. pro λαλοῦμεν.

Λαλιόντι, 3. pl. præſ. Dor. pro λαλοῦσι.

ΛΑΛΕΩ, ῶ, loquor; (2) garrio temere & inconſiderate verba fundo. Ὀλίγα μοὶ λαλῶ, σιγὰ ὁ ἀκούων, Luc. Λαλεῖτε ἀλήθειαν, Epheſ. 4, 25. Ἡρὸς τοὺς πατέρας. Luc. 1, 55. Καθ' ἓν τόπον λελαλήκαμεν, Act. 27, 25. λαληθήσεται, Matt. 26, 13.

Λάλήθρος, ου, ὁ ἡ, garrulus, loquax. A λαλέω. Unde

Λάλημα, ατος, τὸ, ſermo; (2) loquacitas.

Λάλησον, 2. ſ. a. 1. imper. act. v. λαλέω.

Λαλητέος, ἡ, όν, loquendi facultatem habens, qui loqui poteſt. Ab eod.

Λαλητικός, ἡ, όν, loquax, garrulus; (2) vim habens loquendi. Ab eod.

Λαλητρίς, ίδος, ἡ, garrula, loquax. Ab eod.

Λαλιά, ᾶς, ἡ, loquela, ſermo; (2) loquacitas.

Λάλιος, ου, ὁ, fem. λαλίη ἑταίρη, in Epigr. facundam amicam. Ab eod.

Λαλίς, Poet. pro λάλος, V. L.

Λαλόεις, έσσα, οιν, idem & ab eod.

Λάλος, ου, ὁ ἡ, loquax, verboſus, argutus.

ΛΑΜΒΑΝΩ, accipio; (2) ſumo, capio, (3) capeſſo; (4) tollo; (5) conſequor; (6) emo; (7) corripio; (8) prendo; (9) deprehendo, (10) conſumo; (11) concipio, de ſem.; (12) accipio aliquid in bonam malamve partem, cum περί, vel εἰς; (13) in med. ſæpe active dicitur, & cum gen. pro apprehendere, pervenire ad locum, nanciſci, increpare; & Paſſ capior, corripior, prehendor. f. λήψομαι, accepiam, p. εἴληφα, accepi, p. paſſ. part. εἰλημμένος, ſumptus, a. 1. paſſ. ληφθείς, acceptus, a. 2. ἐλάβον, accepi, part. λαβών, adepto, med. λαβόμενος, prehendens. Λαβέσθαι μισθόν, δεξιάν δίκλω, ſumere; εἰς τὰς χεῖρας, ἐν ταῖς χερσὶ λαβεῖν μὴ πῶθος, inceſſit; κακόν, pati; τὸ ὀφθαλμῶ, emere; λαμβάνεσθαι νόσου, corripi; λαβοῦσαι τὰ χειρὸς, χολῆς. Ἡρὸς ζῶσ ὁμαίμων μὴ κασιγνήτης λαβεῖν, ab, Soph. Elect. 12. Λαβέσθαι χειρὸς δεξιᾶς, Eur. Med. 890 Ἡμὲ ὃ κάκιστον τ' κόρης ταύτης φῶς εἰλήφειν, Ariſt. Theſm. 1128.

Λαμβδακισμός, ου, ὁ, id. quod λαβδακισμός.

ΛΑΜΙΑ, ſ. λαμία, ας, ἡ, Lamia, beſtia quadam, monſtrum; terriculamentum puerorum. Lamiæ, ſagæ incantatrices.

Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, munus ejus qui λαμπαδηφορεῖν, dicebat. Ex λαμπάς, & ἀρχή.

Λαμπαδόω, in facem converto; ap. Dor. λαμπαδύσμαι, id. quod λαμπαδίζω.

Λαμπαδοδρομία, ας, ἡ, curſus, quo lampades geſtantes contendebant, quis primus ad ſcopum [illegible] poſſet, lampade non extincta. Ex λαμπάς, & δρόμος.

Λαμπαδηφορέω, ῶ, f. ήσω, lampadem geſto, (2) lampadem gerans curſu certo.

Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, lampadis geſtatio; (2) certamen illud, quo lampades geſtantes curſu certabant. A

Λαμπαδηφόρος, ου, ὁ ἡ, qui lampadem geſtat. Ex λαμπάς, & φορέω.

Λαμπαδίζω, fut. ίσω, lampadem ferens curro.

Λαμπαδιστής, οῦ, ὁ, ut λαμπαδικαὶ ἀγῶνες certamina ludicra ferendis facibus.

Λαμπαδίσκιον, ου, τὸ, parva lampas, facula, funale; (2) inſtrumentum, ſ. vinculum, quo in vulnere curando utuntur; (3) perſona comica, Dim.

Λαμπαδοειδής, ες, facibus gaudens, facifera. Epith. Cereris.

Λαμπαδουχία, idem quod λαμπαδηφορία.

Λαμπαδοῦχος, ου, ὁ ἡ, facem tenens. Ex λαμπάς, & ἔχω.

Λαμπάς, άδος, ἡ, lampas, fax, funale; (2) phantaſma aëreum, meteoron igneum; (3) genus tormenti. A λάμπω.

Λαμπετάω, ῶ, luceo, ſplendeo. Hinc λαμπετῶσαι, partic. pro λαμπετῶν, λαμπετάων πυρὶ λαμπετόωντι, igni lucenti, Il. 1, 104.

Λαμπετίη, ης, ἡ, Lampetia, ſolis filia. A λάμπω.

Λαμπετόωντα, nom. plur. part. præſ. act. n. g. Poet. pro λαμπετῶντα, contr. ex λαμπετάοντα, a λαμπετάω.

Λαμπη, ης, ἡ, ſ. λαμπὴ, ῆς, ἡ, craſſior ſpuma vino innatans eaque retinens. Ab eod.

Λαμπηδών, ῶνος, ἡ, fulgor, ſplendor. Ab eod.

Λαμπίων, ωνος, ὁ, curule regium, lectica regia.

Λαμπιωνικός, ſ. λαμπιώνιος, ἁμαξα λαμπιωνικὰς, plauſtra tecta, Num. VII, 3 ubi & λαμπηνικὰς legitur. A λαμπίων.

Λαμπηρός, ρά, ρόν, ſpumoſus, ſpumeus, Gal. Lex. Hippocr. A λάμπη.

Λάμπος, ου, ὁ, Lampus, equus auroræ; (2) equus Hectoris. A λάμπω.

Λαμπυρίς, ίδος, ἡ, vulpes; (2) cicindela, noctiluca. A λαμπυρός.

Λάμπυρος, ου, ὁ ἡ, lucentem caudam habens, canis nomen ap. Theocr. Ex λαμπὸς, & οὐρά.

Λαμπρύνω, ω, ὁ ἡ, ſplendide veſtitus. Ex λαμπρὸς, & εἶμα, veſtis.

Λαμπροειμων, ονος, ὁ ἡ, idem & ab eod.

Λαμπρόθυος, ου, ὁ ἡ, lautus, Ph. Ex βύος, victus.

Λαμπρίζομαι, ὁ ἡ, ſplendide ornatus, pulchro cingulo ornatus. A ζώνη.

Λαμπρόπους, ουν, pulchros pedes habens, pulcher.

Λαμπροπυρσόμορος, ου, ὁ ἡ, cujus facies rutilo ſplendore coruſcat. Angeli Epith. Nat. Ex λαμπρὸς, πυρσὸς, μοῖρα.

Λαμπρός, ρά, ρόν, ſplendidus, fulgidus; (2) luculentus; (3) clarus, illuſtris, (4) clarus, ita, ut exaudiri queat, unde & de vento magno dicitur; (5) liberalis, benignus; (6) perjucundus. A λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, ſplendor, fulgor claritas; (2) ſplendor nominis, claritas; (3) ſplendor orationis, ſplendidum dicendi genus. A λαμπρὸς.

Λαμπρότοξος, ὁ ἡ, pulcrum arcum gerens. A τόξον.

Λαμπροφαὴς, ές, valde nitidus, ſplendens. A λ. & φάος.

Λαμπρόφθαλμος, ὁ ἡ, ſplendidos ſ. pulcros oculos habens.

Λαμπροφορέω, candidam ſeu ſplendidam veſtem gero.

Λαμπροφορία, ας, ἡ, ſplendidæ vel candidæ veſtis geſtatio. A

Λαμπροφόρος, ου, ὁ ἡ, ſplendidam ſeu candidam veſtem gerens. A φέρω.

Λαμπροφωνία, alta voce clamo.

Λαμπροφωνία, ας, ἡ, vocis elegantia. A

Λαμπρόφωνος, ου, ὁ ἡ, eleganti voce præditus. A φωνὴ.

Λαμπρόψυχος, ου, ὁ ἡ, qui egregio & præſtanti eſt animo. Ex λαμπρὸς, & ψυχή.

Λαμπρωπὴς, οῦ, ὁ, oſtentator fetocitæ.

Λαμπρωπικός, ἡ, όν, vim habens illuſtrandi & reddendi nitidum. A

Λαμπρύνω, clarifico, illuſtro; λαμπρύνομαι, illuſtror; clareſco; magnifice me oſtento. Ὄχοις τε καὶ σολῇ λαμπρύνῃ, Eurip. El. 974. ἐν ἡμῖν ὁ φόνος, ib. 1053. Λελάμπρυνῃ κάρα, Ariſt. Plut. 634. A λάμπω.

Λάμπυσμα, τὸ, ornamentum ſplendidum, ſplendorem afferens, ut gemmæ, &c.

Λαμπὼ,

Λαμπρῶς, *Adv.* splendide, magnifice; (2) clare, perspicue; (3) aperte, manifeste, haud ambigue, *in utramque partem*, ut manifeste improbus, manifeste victus & vincens. A λαμπρὸς.

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, fax fulgens, lucerna; (2) lignum in foculo ardens ad faciendam lucem, Ph. candela. A λάμπω.

Λαμπτηροκλέπτης, ου, ὁ, fur lucernæ s. facis.

Λαμπτηροφόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui lampadem s. facem fert. Ex λαμπτὴρ, & φέρω.

Λαμπυρίζω, f. ίσω, lampyridem refero, circandele instar luceo. A

Λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, lampyris, noctiluca, circandela; (2) piscis qui *Aujonio mystilla* dicitur, vulgo *la sardine*. Ex λάμπω, & πῦρ

ΛΑΜΠΩ, fut. ψω, niteo, luceo, splendeo, fulgeo, nico, (2) splendeo, splendesco, *metaph.* Ἀκὶς ἠδὴν ἐλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ, Anth. Ar. II, 1714. Ἀὴρ ὑπὸ κινήσεως λαμπόμενος, *Arist.*

Λαμπυδνὸς, ος, ὁ, ἡ, ὴ, in quo spuma innatat, Erotian. A λάμπω.

Λαμυρία, ας, ἡ, facundia, lepores; (2) loquacitas; (3) proteruia, impudentia; (4) limiditas. A

ΛΑΜΥΡΟΣ, ρὸν, ὁ, ἡ, & λάμυρος, difertus, loquaculus, lepidus, facetus; (2) impudenter loquax, scurrilis; (3) lævus, terribilis.

Λαμυρῶς, *Adv.* diserte, lepide; (2) loquaciter, scurriliter, procaciter & proterve.

Λανθάνθην, 3. sing. aor. 1. opt. pass. *Ion.* pro ληφθείη, a λαμβάνω.

Λάμψαι, 2 f. a. 1. imper. med. v. λάμπω.

Λαμπὶς, ίδος, ἡ, splendor, fulgor. A λάμπω.

Λάμπομαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro λήψομαι, a λαμβάνω.

Λανδιάυσις, εως, ἡ, tempus, quo silent venti, clementia temporis. Ex λαθάνω, & ἀνεμος, *ventus.*

Λανθάνιστας, *Adv.* latenter, clam, ita ut nesciat aliquis. A λανθάνω, part. a

ΛΑΝΘΑΝΩ, lateo, delitesco; cum part. clam f. c., nescio alicui, aut ut non reseiat; λανθάνομαι, obliviscor; sumit tempora a λήθω, f. λήσω, lat bo, p. λέληθα, latui, lateo, p. pass. λέλησμαι, part. λελησμένος, obliuus, *Poet.* λελασμένος, a. 2. act. ἔλαθον latui, part. λαθὼν, latens. Ἐχέδῶ ζώσπειν ἀνδρα, ὃς ζητεῖν ὅπως λέληθεν ὑμᾶς, Aristoph. Θεσμ. 627. Λανθὼν τὸν φύλακα, Thuc.

ΛΑΞ, *Adv.* cilice, calcibus, extremo pede.

Λαξεῦσ, a. 1. int. act. *Dor.* pro λᾶξαι, a λαγχάνω, pro λίχε.

Λαξεύτήριον, ου, τὸ, instrumentum, quo lapicidæ utuntur. A λαξεύω.

Λαξευτὴς, οῦ, ὁ, lapicida. Ab eod.

Λαξευτὸς, ὴ, όν, in saxo incisus. Ab eod.

Λαξὸς, f. δὸν, lapides polo, lapides scalpro incido. Ex λᾶας, & ξέω.

Λᾶξις, ίος, ἡ, *Ion.* fortitio; fors; portio, pro λῆξις

Λαοξόστης, idem quod λαοπάστης.

Λαοβότειρα, ἡ, alma.

Λαογραφία, ας, ἡ, populi descriptio, census. Ex λαὸς, & γράφω, *describo.*

Λαοδάμας, αντος, ὁ, populorum dormitor. Ex λαὸς, & δαμάω.

Λαοδοξαστικῶς, ex vulgi opinione.

Λαοκηδία, ας, ἡ, imperium in populum.

Λαοκλέων, οντος, princeps. A μέδω.

Λαοξόος, ου, ὁ, lapidum sculptor, lapicida. Ex λᾶας, & ξέω.

Λαοπαθὴς, ὲς, qui a populo male tractatus, injuria affectus est.

Λαοπλάνος, ου, ὁ, populi seductor.

Λαοπόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, populos transiens.

Λαόπορος, ου, ὁ ἡ, ὁ, per quem populus transit. Ex πορὸς.

ΛΑΟΣ, οῦ, ὁ, populus, turba.

Λαοσεβὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, a populo cultus. Ex λαὸς, & σέβομαι, *colo.*

Λαοσώος, ου, ὁ ἡ, ὁ, populum servans, populi servator; (2) qui populum agitat, s. concitat. Ex ζόος, vel ζόω.

Λαοτρόφος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui populum alit. Ex λαὸς, & τρέφω.

Λαότροφος, ου, ὁ ἡ, ὁ, a populo nutritus.

Λαοφθόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, populum corrumpens & everteus, populi pernicies. A φθείρω.

Λαοφόνος, υ, ὁ ἡ, ὁ, populum occidens. A φένω, *occido.*

Λαοφόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, populos ferens. Ex λαὸς, & φέρω.

Λάπαγμα, ατος, τὸ, id, quod evacuando educitur. A λαπάζω. Unde

Λαπαγμὸς, οῦ, ὁ, evacuatio, exinanitio.

ΛΑΠΑΖΩ, & λαπάσσω, sive λαπαττω, f. άξω, evacuo; mano; (2) mollio; (3) perdo, destruo. Λαπάζειν τὰ γαστρα, Gal.

Λάπαθον, ου, τὸ, fossa, terræ sulcus evacuatio excavatus; (2) lapathum, herba. *Angl.* Dock. A λαπάζω.

Λαπαθος, ου, ὁ, idem & ab eod. Unde

Λάπαξις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio.

Λαπάρα, ας, ἡ, locus infra costas, quam laxus & vacuus, quia caret costis; abdomen, ilia, Gl. V. A λαπυρὸς.

Λαπυρὸς, ρὰ, ρὸν, vacuus, inanis; (2) tenuis, mollis. A λαπάζω.

Λαπάσσω, vide λαπάζω.

ΛΑΠΗ, ης, ἡ, pituita.

Λαπῆναι, a. 2. inf. pass. verbi λάπτω.

ΛΑΠΙΖΩ, insolentius me ejicio & jacto, Etym.

Λάπισμα, ατος, τὸ, jactantia. A λαπτίζω.

Λαπιστὴς, οῦ, ὁ, jactator, nugax, mendax, temerarius; (2) delicatus & mollis; (3) nihil pensi habens. Ab eod.

ΛΑΠΤΩ, fut. ψω, lambo, lambendo more canum bibo; (2) me ingurgito, confertim bibo; (3) evacuo, exinanio; (4) contumo, perdo, ut λαπάζω. Τὸ αἷμα λαπτοῦσι σφοδρῶς, Plut.

Λαριναῖμαι, saginor. A λαρὸς.

ΛΑΡΙΝΟΣ, ὴ, όν, saginatus, pinguis; λαρινὸς βοῦς, saginati, bene habiti boves.

Λαρκαγέτης, ὁ, corbem gestans. Ex λ. & ἄγω.

Λαρκίδιον, ου, τὸ, parvus corbis, Dim. a

ΛΑΡΚΟΣ, ου, ὁ corbis e vimine plexus, cophinus, corbis corbonarius.

Λαρκοφόρος, ὰ, fut. ήσω, corbem vimineum fero. Ex λάρκος, & φέρω.

Λαρνακοφθόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, arcam corrumpens. Ex λάρναξ, & φθείρω.

Λαρνακόφορος, ου, ὁ ἡ, ὁ, arcam portatus, vectus, &c. A λ. & φέρω.

ΛΑΡΝΑΞ, ακος, ὁ, capsa, arca, cista, cista, loculus, conditorium.

Λαροειδὴς, ὲς, laro similis.

ΛΑΡΟΣ, ου, ὁ, Larus, gavia, avis vorax.

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, hilaris, jucundus, suavis dicitur, *impr.* de odore. Ab ἀλαὸς. Αὐτὸς ἐν κλισίῃ λαρὸν πάρα δεῖπνον ἐδήιατο, Hom. Il. 19, 316.

Λαρυγιάω, ῶ Hinc λαρυγιῶν part. pres. pro λαρυγιῶν, λαρυγιδῶν, raucum stertens, raucos ronchos edens. A λάρυγξ.

Λαρυγίζω, vocem dilato; clamito, vociferor, λαρυγιῶ, f. Att. pro λαρυγίσω, clamore obtundam. Λαρυγιῶ τοὺς ῥήτορας, Anth. Fq. 367. Hinc

Λαρυγισμὸς, οῦ, ὁ, clamor, vociferatio, quæ fit gutture latius diducto.

Λαρυγιστὴς, οῦ, ὁ, vociferator, vel vorator, luco.

Λάρυγξ, γος, ὁ, caput asperæ arteriæ, guttur

Λαρυγοφόνος, ὁ ἡ, ὁ, e gutture vocem fundens. E φωνὴ.

Λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, *contr.* a λάας.

Λασάμβιος, α. 1. part. med. *Dor.* pro λησάμβιος, a λανθάνω.

ΛΑΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, lasanum, vasculum, olla; (2) cloaca, sella familiaris.

Λασανοφόρος, ου, ὁ, qui domino lasanum fert. Ex λάσανον, & φέρω.

Λάσσεο, 2. sing. præs. imper. med. *Dor.* pro λάζυ, f. λάζεο, a λάζομαι.

Λασσάμεθα, 1. plur. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro λησόμεθα, a λανθάνω.

ΛΑΣΘΗ, ης, ἡ, illusio, contumelia.

Λασθήμεν, aor. 1. inf. pass. *Dor.* pro λαθεῖν, a λανθάνω.

Λασιαύχην, ενος, ὁ ἡ, ὁ, hirtam cervicem habens.

Λασιόθριξ, χος, ὁ ἡ, ὁ, hirtus, hirsutus, villosus.

Λασιόκαρδος, ου, ὁ ἡ, ὁ, surdus ex aurium hispiditate, Hes. Suid.

Λασιόμηλον, ου, τὸ, pomum quasi hispidum, longique obductum, Hes.

ΛΑΣΙΟΣ, ὰ, όν, hirsutus, hispidus, pilosus, setosus, horridus, hirtus, villosus; (2) herbidus, fruticibusque & arboribus consitus.

Λασιόστρος, ὸς, ὁ ἡ, ὸν, qui hirsutum habet pectus. Ex λ. & στέρνον.

Λασιόφρυς, υος, ὁ ἡ, ὺ, qui hirsuta habet supercilia.

Λασιὼν, ῶνος, ὁ, loca densa & arbustis hirta. A λασιὸς.

ΛΑΣΚΩ, loquor. Τοιαῦτα λάσκουσι τὰς ἀναγκαίας φίλας; Euup. Andr. 671. Σφῶ φασὶ λάσκα τὰς ἐπικὰς λιτὰς, Lyc. 460. Conter. Archyl. Agam. 875.

Λασαυροκάκκαβος, edulium quoddam operosius & lautius. Ex λάσανον, & κάκκαβος.

Λάσιαρος, ὰ, ὸν, hirsutus circa virilia & quidem imprimis inter anum & scrotum; (2) infinguter mutoniatus; (3) salax, impudicus, (4) cinædus. Ex λα, vel λάσιος, & τάδος.

Λασσω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λήσω, a λανθάνω.

Λάσσειν, strepitum, s. sonitum edere λάτσσω effusis. Ex

Λαττάκη, ἡ, vox Siculæ, id. quod

ΛΑΤΑΞ, γος, ὁ, ἡ, ὸν, finitus, qui fit inter cottabandum pecuniæ in altum sublato, &c quod a toto reliquum fuit in subjectam relvim effundendo, (2) animal quoddam aquatile hiscum.

Λαΐδιον, ου, τὸ, lapicidina. A λᾶς, & τέμνω.

Λαΐζω, ὦ, fut. ίσω, saxa cædo, lapides incido. Ὁ (μνημεῖον) ἐλατομησεν ἐν σῇ πέτρᾳ, Matt. 27, 60. λελατομημένον, Marc. 15, 46. A λατομὸς. Hinc

Λαΐτέμμα, τὸ, saxum excisum.

Λαΐτμητὸς, ὴ, όν, incisus in lapides.

Λαΐτομία, ας, ἡ, lapicidina. A λατόμος.

Λαΐτομίη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Λαΐτομικὸς, ὴ, όν, ad lapides excindendos pertinens.

Λαΐτόμος, ου, ὁ, lapicida. Ex λᾶς, & τέμνω.

ΛΑΪΟΣ, ὰ, όν, latus, *prolix.*

Λαΐτρια, ας, ἡ, servitus. (2) cultus, servitus religiosa; (3) cultus Dei; (4) eucharistiæ celebratio. A λατρεύω.

Λαΐτρόμιν, ατος, τὸ, servitium, ministerium; (2) cultus. Ab eod

Λαΐτρὶς, ίδος, ἡ, servus, minister.

Λαΐτρὶτὴς, ου, ὁ, cultor. Ab eod.

Λαΐτρωτὶς, ὴ, όν, servilis. Ab eod.

Λατρεύω, f. εύσω, servio, famulor; (1) religiose colo; (3) sacrificio; (4) habito. Καλεσι δ' αὐτὸ οἱ λατρεύοντες, Herodian. Cyc. 24, Φιλῶ λατρεύειν μὴ φασιωτικὸς, id. Ion. 150. Τίνες ἐσθλοὶ, τίνα δ' οὐκὶν λατρεύεις; id. Elec. 231. A

ΛΑΤΡΙΣ, ίος, ὁ ἡ, ὶ, servus, famulus.

Λάτρις, ὶ, ιος, merces servientis. A λατρὶς.

Λατυπόω, ῶ, f. ήσω, lapides incido (2) murum e lapidibus extruo. A λάτυπος.

Λάτυπος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, quod e lapide abscinditur; (2) terra figlina; (3) cuprum. Ab eod.

Λατυπὼ, ὦ, ὶ, ex tondo, f. percutio lapides, lapicidina. Ex λᾶς & τυπίω.

ΛΑΤΥΡΑΓΓΑ, ας, ἡ, guttur, gula, Hesych. Il. 22. 325. Alii scribunt Λάρυγξ.

Λαῦρα, ας, ἡ, ὴ, platea lata, vicus. A λαὸς.

ΛΑΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, latus, multus, copiosus.

Λᾶρος, late; (2) abunde.
Λαυροσμία, ᾶς, ἡ, ἴσθω, procaciter & præcipitanter loquor, pleno ore blatero, Æschyl Ex λαβεῖν, & σόμα, os.
Λαφρία, ἡ, prædatrix, Epith. Minervæ, qu. λαφυρία, a λάφυρον.
Λαφυγμός, οῦ, ὁ, deglutitio, helluatio. A λαφύσσω.
Λάφυλος, ου, ὁ, ligurtor, helluo. Ab eod.
Λάφυρα, ων, τα, v. λαφύρη.
Λαφυραγωγέω, ῶ, f. ήσω, spolio, prædor, diripio. Ex λάφυρα, & ἀγαγεῖν.
Λαφυρεύω, f. εύσω, &c. v. λάφυρα.
Λαφυραγός, οῦ, ὁ, prædator. Ex iisd.
Λάφυρη, ης, ἡ, ap. Poet. pertæ prædandi in agro alicui, quæ ceteri publico, quod est στιχηρίδειν, Eust. (2) λάφυρα τὰ, spolia, & cetera prædæ.
Λαφυροπαλεία, ας, ἡ, hastarium, Gl. V. subhastatio prædæ. Ab eod. & πάλλω, vendo.
Λαφυροπάλιον, ου, τὸ, officina, in qua spolia divenduntur. A
Λαφυροπαλέω, spolia vel exuvias vendo; (2) sub hasta divendo, auctionor. A
Λαφυροπάλης, ου, ὁ, spoliorum s. exuviarum venditor; (2) qui captivos vendit.
ΛΑΦΥΣΣΩ, vel λαφύλλω, f. ξω, avide deglutio; (2) helluor, abligurio, furcor, continuo per luxum, devoro. Πριν λαφύξαι γάνος, Lyc. 321.
Λαφύστης, ου, ὁ, vorax, helluo. A λαφύσσω.
ΛΑΧΑΙΝΩ, fodio, sulco. Ἢν μὲ τις χέρσον λαχαίνῃ, ἔστι αὐλακας τιμᾶν, Lyc. 624. Τῷ μεγάλῳ (τόρρῳ) ἐλάχαινε, Mosch. 4, 56.
Λαχανεία, ας, ἡ, locus oleribus consitus, (2) olerum collectio. A
Λαχανεύομαι, f. εύσομαι, olera produco; (2) oleris instar esurium. A λάχανον.
Λαχανηρός, ρὰ, ρὸν, oleraceus. Ab eod.
Λαχανηρόφ, ῶ, ὁ, ἡ, olera faciens. Ex λάχανον, & φέρω.
Λαχανίζομαι, f. ισομαι, olera colligo, vel lego. A λάχανον. Hinc
Λαχανισμός, οῦ, ὁ, olerum collectio.
Λάχανον, ου, τὸ, olus. A λαχαίνω.
Λαχανοπώλειον, ου, τὸ, locus, ubi olera venduntur. A
Λαχανοπωλέω, ῶ f. ήσω, olera vendo.
Λαχανοπώλης, ου, ὁ, olerum venditor.
Λαχανοπώλτρια, ας, ἡ, olerum venditrix.
Λαχανοπώλις, ιδος, ἡ, idem.
Λαχανοπωλία, ἡ, venditio olerum.
Λαχανοφαγία, ἡ, cibus ex oleribus.
Λαχανώδης, ους, ὁ, ἡ, ἡ, oleraceus, ex olerum genere. A λάχανον.
Λάχεια, ας, ἡ, sollu facilis; (2) brevis. A λαχαίνω.
Λαχεῖν, a. 2. inf. act verbi λαγχάνω.
Λάχεσις, εως, ἡ, Lachesis, una Parcarum. A λαγχάνω, sortior.
Λάχη, ης, ἡ, fors, Hes. Ab eod.
Λαχήσας a. 1. part. act. Att. pro λαχάνας, a λαχαίνω.
ΛΑΧΜΟΣ, ου, ὁ, pilorum densitas.
Λαχμός, οῦ, ὁ, fors, Gl. V. λαχμος, inicatio. A λαγχάνω.
Λαχνᾶδης, αία, αῖον, lanuginosus, villosus, pilosus, hirsutus, hispidus. A
ΛΑΧΝΗ, ης, ἡ, lanugo, (2) pili lanuginis modo molles, (3) pelle lanugine hirta, s. pellis hirsuta pilis mollioribus.
Λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, idem quod λαχνᾶδης.
Λάχνη, pro λαχνεῖ, Sard.
Λαχνώδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ, idem quod λαχνᾶδης, e
Λαχοίμην a. 2. opt. act. Att. pro λαχοίμεθα, a λαγχάνω.
Λάχος, ους, τὸ, fors. A λαγχάνω.
Λαχοῦσα, a. 2. part. act. f. g. λαγχάνω.
Λαχὼ, fortiar, f. 2. ind. act. verbi ejusd.
Λαχὼν, fortitus, a, 2. part. act. verbi ejusd.
Λαψομαι, f. fing. f. 1. ind. med. Dor. pro λήψομαι, a λαμβάνω.
Λαψῇ, 2. sing. f. 1. ind. med. Dor. pro λήψῃ.
Λαψομαι f. 1. ind. med. Dor. pro λήψομαι.

Λ Α Γ Ω, video; (2) volo; (3) fruor. Ὁ μὲν λεὼς πεζὸν ἀπῆγεν, Odyss. 19, 230.
Λαϊδης, ου, ὁ ἡ, popularis. A λαός.
Λάϊς, ᾶος, ἡ, lapis, quem textor inter texendum stamini appendit, Etym. A λᾶς.
Λάϊνα, ης, ἡ, lœna. A λίνον.
Λαινάω, f. λανῶ, lævigo, polio, complano; (2) comminuo. Ἔπειθ' ἵνα λαίνωμι τὸ ἡμιτελὲς μῦλο, calefierem, Arist. Conc. 538. A λεῖος.
Λαίνη, 2. 1. inf. act.
Λαϊντερα, ας, ἡ, lævigatrix. A λαεῖνω.
Λαϊντικὸς, ἡ, ὸν, lævigandi vim habens. Unde
Λαϊντικῶς, ad lævigandum apte.
Λαΐος, ου, ὁ, Lebbæus. Nomen Apostoli Hebr, cordatus.
ΛΕΒΗΤΣ, ητος, ὁ, lebes, ahenum, cacabus; (2) pelvis, 1 Reg. 2, 14.
Λεβήτιον, ου, τὸ, parvus lebes. Dim. a λέβης.
Λεβητίον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Λεβητίζω, in lebetem conjicio, coquo.
Λεβητοχάρης, lebetibus gaudens. Ex λέβης, & χαίρω, gaudeo, cum allusione ad Charontem.
Λεβητοειδὴς, ους, ὁ ἡ, lebetis formam habens. Ab eod.
Λεβιανὸς, ὁ, ὸν, lebianus, piscis quidam.
Λέβιας, ου, ὁ, lebias, piscis.
Λεγεὼν, ῶνος, ὁ, legio. Vox Latina.
ΛΕΓΝΟΝ, ου, τὸ, fimbria, quæ adsuitur extremæ vesti.
Λεγνόω, ῶ, unde apud Het. λεγνῶσαι, a. 1. inf. quod exponit ποικίλαι, i. e. variegare.
Λεγναδὴς, ους, ὁ ἡ, varius, variegatus, Hes. ubi λεγναδὴς, ποικίλας. A λέγνον.
Λεγνατὸς χιτὼν, fimbriata tunica.
Λεγόμεθα, 1. plur. præs. ind. pass. Attic. pro λεγόμεθα, a λέγω.
Λεγόμες, 1. pl. præs. Dor. pro λέγομεν.
Λεγοντι, 3. pl. Dor. pro λέγουσι.
ΛΕΓΩ, f. λέξω, dico; aio; memoro; (2) numero, percenseo; (3) lego; colligo; deligo; λεγόμαι; dicor; deligor: recenseor; (2) deligo; numero; percenseo; (3) dilego; loquor; (4) cubo, jaceo, dormio. Μίλητοι μ' ἔτεκον γυναῖκες ἀπόλιν— ἐπὶ κακῷ αὐτὸς λέγω, Arch. Θεσμ. 189. Τοῦτον ἀδαμάντινα λέγω, nihil facio, Soph. Antig. 189. Ἴν βραχεῖ ζωσθεὶς λέγῃ, luminatim, id. Ll. 6-5. Ἢν λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν. Plut. in Alcib. c. 13. ex Eupol. Λεγόμεθα, Hom. Il. 2, 435. Tempus colloquendo teramus—vel, hic acubamus.
Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio, ipsa res agendi prædam; (2) præda. Ex λεία, & ἐλαύνω.
Λεηλατέω, ῶ, f. ήσω, prædam ago, prædando abigo, depopulor, prædor. Λεηλατεῖν ἐκ τινος Xen Ex iisd.
Λεηλατικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius. Ex iisd.
ΛΕΙΑ, ας, ἡ, præda, corpora capta, pecudes prædando abactæ.
Λειαίνω, f. ανῶ, lævigo, polio. Πὰν δ' εὖ λειήνας, Il. 4, 111. Λειῆναι χέρας, Odyss. 8, 260. Ἡ λεῖος.
Λειαντὴρ, ῆρος, ὁ ἡ, lævigatrix. A λειαίνω.
ΛΕΙΒΩ, ibo, fundo, stillo. Ἐπὶ δ' αἷθοπα οἶνον Λείβε, Il. 1, 463. Δάκρυα λείβεν, ib. 13, 658. Ἄφενος ᾧ ἄφθιτον ὄμβρον μαιμώωντι λείβεται, Hesiod. Ἔσπ. 390. Hinc λείβομαι, fl. 3, liquefco.
Λείβηθρον, ου, τὸ, rivus, aquæ ductus; (2) locus irriguus. A λείβω.
Λειαντρίω, ῶ, f. ήσω, laboro lævore seu fluxu intestinorum. A λεῖος, & ἔντερον.
Λειαντρία, ας, ἡ, vitium intestinorum, cibos mox ἔτος elabi facions. Ex iisd.
Λειάσομαι, lævigor, pass. ind. pass. Dor. pro λειῶμαι, contr. ex λειάσομαι, a λειάω.
Λειζομαι, & Poët. λιίζομαι, f. ισομαι, prædor. A λεία.

Λείηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. & Att. pro ἐλείαναν, a λειαίνω.
Λειηκάριον, ου, τὸ, vannulus, Gl. Vet. Dim.
Λειηνίζω, vanno, Gl. V. A λείκνον.
Λεῖηνον, ου, τὸ, vannus; ventilabrum, quod & λίκνον.
Λειμακάδης, ες, prata habens, s. pascua.
Λείμαξ, ακος, ὁ, pratum. A λειμών.
Λειμάς, άδος, ἡ, idem & ab eod.
Λείμμα, ατος, τὸ, quod relictum est, reliquiæ. A λείπω.
Λειμοβάρον, ου, τὸ, Limodorum, herba, fortasse Græcum fatticum.
ΛΕΙΜΩΝ, ῶνος, ὁ, pratum, locus irriguus; (2) pudendum muliebre, Eur. Cycl.
Λειμωνήρης, ους, ὁ ἡ, ut λειμωνήρις βοτάνη, herba pratensis. A λειμών.
Λειμωνία, ας, ἡ, anemones species. Ab eod.
Λειμωνιὰς, άδος, ἡ, pratensis. Ab eod.
Λειμωνίτης, λιθος, Limonites, gemma, quæ Plinio eadem videtur cum smaragdo, dicta a pratenti viore. A λειμών, pratum.
Λειμώνιον, ου, τὸ, Limonium, quibusdam beta silvestris. Ab eod.
Λειμώνιος, ία, ιον, pratensis. Ab eod.
Λειμωνὶς, ίδος, ἡ, pratensis, ut λειμωνὶς πόα herba pratensis. Ab eod.
Λειμωνοειδὴς, ους, ὁ ἡ, ἡ, prato similis, floridus, herbidus. Ex λειμών, & εἶδος.
Λειμωνόθεν vel λειμωνόθευ, Attic. e prato. A λειμών.
Λειόβατος, ου, ὁ ἡ, lævigatus, leniter incedens. Ex λεῖος, & βαίνω, eo.
Λειογένειος, ου, ὁ ἡ, lævem mentum habens, (2) tenui mollique barba præditus. Ex λεῖος, & γένειον.
Λειοκέφαλος, ου, ὁ ἡ, lævis & glabrum caput habens. Ex λεῖος, & κέφαλον.
Λειοκαυλὴς, ους, ὁ ἡ, lævem caulem habens, cui nullus est lævis.
Λειοκύμων, ονος, ὁ ἡ, λειοκύμων θάλασσα, mare placatum, non asperum fluctibus, sed quasi complanatum. Ex λεῖος, & κῦμα.
Λειοσία, ἡ, ἡ, pro λειστὴ, hominis pellis.
Λειοτομάχω, Dor. pro λειοτομάχω, a
Λειοτομάχης, ου, ὁ ἡ, pugnans cum lenis. Ex λείων pro λέων, & μάχομαι.
Λειοστόμος, ου, ὁ, idem. Ex στόμα.
Λειόπους, οδος, ὁ ἡ, qui lævibus est pedibus. Ex λεῖος, & πους.
ΛΕΙΟΣ, λεία, λεῖον, lævis, non asper, glaber, planus; (2) proclivis, facilis; (3) tortura exagitatus; (4) minutatim contusus. Hinc λεῖον, ου, lævor; rem polita.
Λειόστροφος, ου, ὁ ἡ, ἡ, levi tortu tectus. Ex λεῖος, & στρέφω, torqueo.
Λειότης, ητος, ἡ, lævitas, lævor. A λεῖος.
Λειοτρίζω, contero, contundo & comminuo, ita, ut lævigetur.
Λειότριξ, ῖκος, ὁ ἡ, ἡ, qui ita tritus & tusus est, ut fit lævis. Ex λεῖος, & τρίβω.
Λειοτριχεῖ, lævi capillo præditum esse; λειοτριχεῖν σκιεῖ, pilos lævigat & expolit. Ex λεῖος, & θρὶξ, capillus.
Λειουργέω, ῶ, expolio, lævigo, complano. Ex λεῖος, & ἔργον, opus.
Λείουσι, dat. pl. Ion. pro λέουσι, a λέων, leo.
Λειόφλοιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, lævem, seu tactu mollem corticem habens. Ex λεῖος, & φλοιὸς.
Λειόφυλλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, lævis, non asper, habens folia. Ex λεῖος, & φύλλον.
Λείω, ω, f. ἀσω, lævigo. A λεῖος.
Λειψανδρία, ας, ἡ, virili cestitui, virorum inopia laborare. Ex λείπω, & ἀνὴρ. Hinc
Λειψανδρεῖον, ου, τὸ, decretum de virorum penuria emendanda.
Λειψανδρία, ας, ἡ, virorum penuria.
Λειψανθρωπία, ας, ἡ, penuria hominum.
Λειψοδοτανία, ας, herba seu gramine defectior, pabulo carens. Ex λείπω, & βοτάνη.
Λειποζωμέω, ῶ, ὁ ἡ, qui nupeias reliquit.
Λειποφυτέω, ῶ, ὁ ἡ, dentibus destitutus, qui dicuntur gnomones.

Ἀπογραμματος, ον, cui litera deest.
Λειπόδεης, ἐος, ὁ ἡ ἡ, inops, egenus, pauper. Ex λείπω, & δέω, egeo.
Λειπόδερμος, ε, ὁ, cui deficit præputium s. cutis glandem tegens, apella. Gl. Vet. Λειπόδερμος, verpus. Ex λείπω, & δέρμα.
Λειποδρανίω, ῶ, viribus ad agendum destituor, ad faciendum aliquid imbecillis sum. Ex λείπω, & ὀράω, facio.
Λειποδρανης, ἐος, ὁ ἡ ἡ, viribus ad aliquid agendum destitutus, *Anct.* A præc.
Λειποθυμια, animo deficio s. defectio.
Λειποθυμία, ας, ἡ, animi defectio, animi deliquium. A
Λειποθυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, animo deficiens, qui animi deliquium patitur.
Ae ποθυμικὸς, cum deliquio.
Λειποκρεας, ε, ὁ ἡ ἡ, cui caro deficit, non carnosus, Gl. V. λειπόκρεας, macilentus.
Λειπομαρτύριον, ε, τὸ, defectio testimonii dicendi, (2) actio in defectores testimonii.
Λειπονεύς, ὁ, qui navem deserit.
Λειποναύτης, ε, ὁ, qui socios nautas deserit.
Λειποναύτιον, ε, τὸ, defectio sociorum nautarum; (2) λειποναυτίου δίκη, his, quæ invenitur defectoribus navium, nautarum sociorum, vel etiam certaminis navalis. A λειποναύτης.
Λειποπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, qui patrem deserit.
Λειπτουργίς, ε, ὁ, ut λειτουργὶς σωρητὶς, febris continua, in qua simul externa frigent, interna ardent. Ex λείπω, & πῦρ
Λειποτοκαινα, ας, ἡ, barbæ defectus. Ex τοκαν
Λειποσαρκος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui carne deficitur, non carnosus, macilentus. Ex σάρξ.
Λειποστρατία, ας, ἡ, militiæ desertio.
Λειποτάκτης, ε, ὁ, vel λειποστράτιον, ε, τὸ, idem & ex eadem.
Λειποστράτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui militiam deserit.
Λειποταξία, α, ἡ, ἴσης, desero ordinem, desero stationem. Λειποταξίαν ου εἶναι. A
Λειποτάξιος, ε, ὁ, qui locum in acie deserit, desertor ordinis, stationis, vel aciei. Ex λείπω, & τάσσω, τάξις.
Λειποτακτία, ας, ἡ, desertio ordinis, aut loci in acie.
Λειποτάξιος, ας, ἡ, desertio ordinis, aut loci in acie.
Λειποτάξιος, ε, ὁ, idem quod λειποτάκτης.
Λειποτάξιος, ε, τὸ, idem quod λειποταξία.
Λειποτάξιος, ὁ, ἡ, ut λειποτάκτης.
Λειποψυχία, ας, ἡ, animæ linquor, animo deficio, Xen.
Λειποψυχία, ας, ἡ, animi deliquium, s. defectio. Ex λείπω, & ψυχή. Hinc
Λειποψυχώδης, ες, ὁ ἡ ε, quibus est, qui deliquium animi patitur.
Λειπτέον, *Adv.* pro λειπτέον ἐστὶν, relinquendum est. Ου λειπτέον τοῦτο, Eur. Tro. 1390.
ΛΕΙΠΩ, f. ψω, impro, relinquo, deseto; (2) relinquo aliquid aliquid; (3) desum, desero, adsum; λείπομαι, relinquor, superesum; fut. m. λειφθήσομαι, minor sum, p. m. λελειμμαι, relinquor, a. 2. ἐλιπον, reliqui, p. pass. part. λελειμμένος, relictus, a. 1 pass. part. λειφθείς, relictus. Τῶν ὧν τέκνων λειπεται σπορὰ τῶνδε κεισιν, superaretur, Soph. 270. Ὁ παις δὲ λιμῶ, οὐκ ἐδυνήσατον ἐλειπετ ὄδιν ἀμφι τῷ χωμάζων, omnia, ibid. 954. Ἁπαντα καινῶν λείπει κηδεμάτων, cessant, Eurip. Med. 76.
Λειτασα, *Dor.* pro λείτησα, a λείπω.
Λείτεος, ἐνη, ενον, lilaceus, e lilio factus; (2) lilio similis. A λείριον.
Λειτίδεες, σιαι, ἐν, lilaceus; (2) floridus; (3) suavis; (4) tener. Ab eod.
ΛΕΙΡΙΟΝ, ε, τὸ, lilium; (2) flos narcissi, (3) flos quilibet.
Λειρὸς, ρὰ, ρὸν, gracilis, pallidus, Hes. A λείος.
Λειροφθαλμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui placido & miti adspectu est. Ex λ. & ὀφθαλμὸς.
Λειτὸς, ἡ, ὸν, prædibilis. A λείζω.
Λεῖτον, τὸ, publicum.
Λειτουργέω, ῶ, f. ήσω, publicum munus obeo, impr. sumtibus in remp. faciendis, deinde; (2) *impr.* sumtibus in remp. faciendis, deinde; (2) *impr.* quocunque modo, prodesse; (3) ap. eccles. script. munere ecclesiastico fungor; *impr.* sacram cœnam administro. Λειτουργεῖν τῇ πόλει, Xen. τὰς δαπανηρὰς λειτουργίας, Dem. σὺν τῇ ἀρχῇ, Aristot. ὅτου τι, id. A λειτουργὸς. Hinc
Λειτούργημα, ατος, τὸ, ministerium sacrum & ecclesiasticum; (2) onus tributi.
Λειτουργία, ας, ἡ, ministerium, s. munus publicum; (2) ministerium quodvis; (3) quod vis pietatis officium; (4) administratio S. cœnæ. A λειτουργὸς.
Λειτουργικὸς, ἡ, ὸν, ministratorius, ministerialis, ad ministerium pertinens. A
Λειτουργὸς, ὁ, ἡ ἡ, qui munus publicum obit; (2) minister ecclesiæ. Vid. λειτουργός.
Λειφαιμία, ᾶ, sanguine destituor, exsangues & pallidus reddor. A
Λειφαιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui sanguis deficit, pallidus & exsanguis. Ex λείπω, & αἷμα.
Λειχάζω, feilo, as, Gl. V. A λείχω.
ΛΕΙΧΗΝ, ηνος, ὁ, lichen, impetigo, summa cutis asperitas, cum leni pruritu. Lev. 21, 20. (2) callus in equorum genibus; (3) herbæ species, lichenas fatuus, *Angl.* Liverwort.
Λειχηνιάω, ᾶ, lichene, seu impetigine laboro. A λειχὴν. Λειχηνία, ἡ, *Dorice Dalec*
ΛΕΙΧΩ, f. ξω, lambo, lingo. *Lyr. Sic*
Λιῖψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλειψαν, a λείπω.
Λειψανδρία, ας, ἡ, virorum penuria. Ex λιῖψις, & ἀνὴρ.
Λειψανολίγος, ὁ ἡ ἡ, reliquias colligens. Ex ieq. & λέγω.
Λειψανον, ε, τὸ, reliquiæ, quod relictum est.
Λιῖψις, εως, ἡ, relictio; (2) penuria. A λείπω.
Λειψυδρία, ας, ἡ, aquæ defectus, aquæ penuria. Ex λιῖψις, & ὕδωρ.
Λειώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lævis, planus, Suid. A λεῖος.
Λείωμα, ατος, τὸ, lævigatum; (2) friando in pulverem redactum. A λειόω.
Λείωσις, εως, ἡ, lævigatio. Ab eod.
Λειψηλίτης, ὁ, patinarius, ciborum delicatorum appetens, qu. λεκανίφιλος, ap. Lucian.
Λεκανάριον, ε, τὸ, patella. A leq.
ΛΕΚΑΝΗ, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina.
Λεκάνιον, ε, τὸ, patella, parva pelvis, catinulus. Dim. a λεκάνη.
Λεκανις, ιδος, ἡ, idem & ab eod.
Λεκανισκη, ης, ἡ, idem ab eod.
Λεκανομαντεια, ἡ, divinatio e pelvi.
Λεκανομάντις, εως, ὁ ἡ ἡ, e pelvi vaticinans.
Λεκιθίτης, ε, ὁ, qui e vitello est, s. in quo vitelli sunt. A λέκιθος.
Λεκιθολαχανόπωλις, ἡ, quæ pisa & olera vendit. Vox Com.
Λεκιθοπώλις, ιδος, ἡ, quæ pisa vendit. Hinc
ΛΕΚΙΘΟΣ, ε, ὁ, vitellus, ovi luteum; (2) ἡ λέκιθος, pituita; (3) lens, cui cortex detractus; (4) pulmentum e leguminum farina.
Λεκιθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, luteus, croceus, colorem vitelli referens; (2) qui e farina leguminum confectus est. A λέκιθος.
Λεκὶς, ιδος, ἡ, parva scutella. A λεκὸς.
Λεκισκιον, ε, τὸ, scutella. A λεκὶς.
Λεκίσκος, ε, ὁ, idem & ab eod.
ΛΕΚΟΣ, ε, ὁ, vel λέκος, ους, τὸ, patina, scutella, Hes. Pollux.
Λεκτὸς, ἡ, ὸν, dicendus. Hinc λεκτέον, dicendum est. A λέγω. Unde
Λεκτης, ου, ὁ, dicentarius, Gl. Vet.
Λεκτικὸς, ἡ, ὸν, orationi & sermoni accommodatus, Gl. Vet. λεκτικως, dicax.
Λεκτικὸς, proprie, ut vocis.
Λέκτο, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Ion.* ἐλέλεκτο, a λέγω. Unde
Λεκτὸς, ἡ, ὸν, collectus, delectus, dictus, dicendus, qui dici potest, qui in dictis, seu verbis consistit, Ph. λεκτὸς, dicibile.
Λέκτρον, ε, τὸ, lectus, cubile. A λέγω.
Λέκτρονδε, *Adv.* ad lectum.
Λεκτροχαρὴς, ες, concubitu gaudens. A χαίρω
Λέκυθος, ε, ἡ, idem quod λήκυθος.
Λελάβεῖν, aor. 2. inf. med. *Ion.* & *Poet.* pro λαβεῖν, a λαμβάνω.
Λελάβοι, 3. sing. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro λάβῃ.
Λελαβόμην, aor. 2. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐλαβόμην.
Λέλαθε, perf. ind. med. *Dor.* pro λέληθε, a λανθάνω pro λήθω.
Λελαθόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαθόμην.
Λέλακα, perf. ind. med. a λακέω,
Λελακυῖα, part. perf. med. f. g.
Λελάκνια, perf. ind. act. verbi λακέω.
Λελάμπρυνθ', 3. sing. perf. ind. pass. v. λαμπρύνω.
Λελάσομαι, 1. pl. perf. ind. pass. *Dor.* pro λελήσμεθα, a λανθάνω.
Λέλασαι, *obitus est*, 3. sing. perf. ejusd.
Λελάχασι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro λάχωσι, a λαγχάνω.
Λελειπται, 3. sing. perf. ind. pass. v. λείπω.
Λελειπῖο, *relictus, erat*, 3. sing. pluſq. ejusd.
Λελεχότες, perf. part. act. v. λείχω.
Λελίχθαι, 3. s. pert. ind. pass. v. λίχνω.
Λελῆθα, perf. ind. med. verbi λανθάνω.
Λελήθεται, *Adv.* latenter, clam, furtim. A λελήθης part. perf. med. a λανθάνω.
Λελιμμαι, perf. ind. act. *per Syn.* pro λελειμμαι λιμαι, a λιμάω.
Λελιμμαι, perf. ind. pass. v. λαμβάνω.
Λελιῆσθαι, perf. inf. pass. v. λανθάνω.
Λελιησμαι, *oblitus sum*, perf. inf. pass.
Λίλιπα, perf. ind. act. verbi λαμβάνω.
Λελιμμένος, *Aeschyl.* perf. part. pass. *per Euphon.* & λελιμμένος, *Aeschyl.* Sept. ad Theb. 386. Τυδεὺς δὲ μαρνὰν ἡ μάχῃ λελιμμένος, pro λελιλημένος, a λιλέω.
Λελοιπα, *dixi*, perf. ind. med. v. λέγω.
Λελογισμεθα, 1. plur. perf. ind. pass. v. λογίζω.
Λελογισμένως, *Adverb.* prudenter, caute. A λελογισμένος, part. p. pass. a λογίζομαι.
Λέλογχα perf. ind. med. v. λαγχάνω.
Λέλοιπε, 3. sing. perf. ind. med. v. λείπω.
Λελυμένον, acc. s. perf. part. pass. v. λύω.
Λελυσο, 2. s. perf. ind. act. *Att.* pro λέλυκας, a λύω.
Λελύμασμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro λελύμαμμαι, a λυμαίνω.
Λεληρίτης, ε, ὁ, lente. A λέω.
Λελυσῶ, 1. s. perf. ind. pass. v. λύω.
Λεμβάδιον, ε, τὸ, parvus lembus. Dim. a
ΛΕΜΒΟΣ, ε, ὁ, lembus, parvum navigium. Hinc
Λεμβώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lembo similis.
Λέμμα, ατος, τὸ, cortex, liber; (2) cortex nondum detractus; (3) tunica plantæ, leguminis & similium; (4) tegmen. A λέπω.
ΛΕΜΦΟΣ, ε, ὁ, mucus concretus.
Λεμφὶς, ἴδος, ἡ, vel λεμφὶς, ἴδος, ἡ, mucosus; (2) floccus, fullus. A λέμφος.
Λεντίον, ε, τὸ, linteum. Vox Latina.
Λεξάσθων, *dixerit*, ex λεξασαθων, aor. 1. imper. med. a λέγω, *cubo*, Hom. Il. 9, 67.
Λέξατο, *cubavit*, 3. s. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλέξατο. a λέγω, *recenseo*.
Λεξεο, 2. s. præt. imper. *Ion.* pro λέξαι, a λέγω.
Λεξεως, gen. sing. *Att.* & *Ion.* pro λέξεως, a λέξις.
Λεξιδιον, vel λεξείδιον, ε, τὸ, dictiuncula, vocabulum, Dim. a λέξις.
Λεξίεις, dicturio, Gl. V. A λέξω, *dicam*.
Λεξιθηρας, ε, ὁ, vocabulorum captator. Ex λέξις, & θήρα, *venatio*.
Λεξιθηρία, ᾶ, vocabulorum aucupor, & capto. Ex
Λεξιθηρία, ας, ἡ, vocum captatio. Hinc
Λεξικογράφος, ε, ὁ ἡ ἡ, Lexici scriptor.
Λεξικὸς, ἡ, ὸν, vocabula deinceps posita explicans. Hinc ἡ λεξικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars lexica, vocabulorum rationem reddens, & τὸ λεξικὸν, ε. sc. βιβλίον, liber, in quo vocabula sua ferie posita explicantur, Lexicon, s. thesaurus, vocabularium. A λέξις.
Λεξις, εως, ἡ, dictio, elocutio, oratio, sermo, stilus; (2) vocabulum, verbum. A λέγω.

Λιξῆτε, 3. plur. f. ε ind. act. *Dor.* pro λίξητε, a λίζω.

Λεοντοτυχωπος, ὁ ἡ ὀ, leonem angendo perimens. Ab ἄγχω.

Λεοντῆ, ῆς, & *contr.* λεοντῆ, ῆς, ἡ, sc. δορὰ, pellis leonina, exuvium leonis. A λέων.

Λεοντεῖος, εία, εῖον, vel λεόντειος, α, ον ἡ, ὁ, leoninus, qui leonis est, qualis leonis est.

Λεοντηδὸν, *Adv.* more leonino, instar leonis.

Λεοντικὸς, ἀία, ἀῖον, leoninus. Ab eod.

Λεοντιδεύς, έως, ὁ, pl. λεοντιδεῖς, leonis catulus. Ab eod.

Λεοντικὴ, ἡς, ἡ, leontice, *herba*. Ab eod.

Λεόντιος, ία, ιον, leoninus. Ab eod.

Λεοντοκίον, ὁ, ου, leunculus, parvus leo. Dim. ab eod.

Λεοντόδουτος, ὁ ἡ, ὁ ἡ, leones dens. Ex λέων, & βάσκω.

Λεοντολέμας, αντος, ἡ, leones comans, leonis domitor. Ex λέων, & δαμάω.

Λεοντόθυμος, ος, ὁ ἡ ον, leonino, id est, forti animo praeditus. Ex λέων, & θυμὸς.

Λεοντοκέφαλος, ος, ὁ ἡ ον, caput leonis habens. Ex λέων, & κεφαλὴ.

Λεοντονόμος, ος, ὁ ἡ ον, cui datum est negotium curandi leones, leonum curator. Ex λέων, & νομεὺς, *custos*.

Λεοντομίγης, ίδος, ὁ ἡ ὀ, leonis mixtione genitus; ut λεοντομίγεις κυῶες, canes canum & leonum coitu progenati. Ex λέων, & μίγνυμι.

Λεοντοπεταλον, ου, τὸ, Leontopetalum, herba quaedam. Ex λέων, & πέταλον.

Λεοντοπεδίον, ου, τὸ, leontopodium, pes leonis, *herba*. Ex λέων, & πούς.

Λεοντοπρόσωπος, ος, ον, leonis faciem habens.

Λεοντοφόνος, ος, ὁ ἡ ὀ, leonicida, leonum interfector. Λεοντόφονος, a leone occisus. Ex λέων, & φονεύω.

Λεοντοφόρος, ος, ὁ ἡ ὀ, leoniger, leonem ferens. Ex λέων, & φέρω.

Λεοντόφυος, ίος, ὁ ἡ ὀ, ex leone natus. Ex λέων, & φύω, *nascor*.

Λεοντόχαλκος, ος, ὁ ἡ ὀ, pelle leonina indutus. Ex λέων, & χαλκὸς, *scutis*.

Λεοντόψυχος, ος, ὁ ἡ ὀ, fortissimus. Ex ψυχὴ.

Λεοντώδης, ώδες, ὁ ἡ ὀ, leoninus, leoni similis, qualis est leonum. A λέων.

Λεοντωδὸν, *Adv.* more leonino.

Λεπαργὶς, vid. λεπαργὶς.

Λεπάδνη, ης, τὸ, pl. τὰ λέπαδνα, lora lata, quibus equi colium ad jugum religatur, antilena. A λέπω

Λεπαῖος, αία, αῖον, montanus, arduus, praeruptus, asper; (2) corticibus abundans. A λέπας, vel λέπη.

Λέπαρος, ος, ὁ ἡ ὀ, albus, Lusit. Ex λεπὶς, & ἄργος, *albus*.

Λέπας, τὸ, rupes, mons, jugum. A λέπω.

Λεπὰς, άδος, ἡ, lepra, concha petris adnascens. A λέπας.

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, Lepasta, genus pecoli conchae formam habens. A λέπας

Λεπαστὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Λεπιδίον, ου, τὸ, parvus cortex; (2) parva squama; (3) lanicinula. Dim.

Λεπιδοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, squamae formam habens. Ex λεπὶς, & εἶδος.

Λεπιδόχαλκος, ος, ὁ, aes squamatum.

Λεπιδωτὸς, ὴ, όν, squamatus, squameus, squamosus; (2) pisciculus.

Λεπίζω, f. ίσω, decortico, delibro, putamen, vel squamam detraho; (2) pelleni detraho. A λεπὶς.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, cortex, liber; (2) squama; (3) lamina. A λέπω.

Λέπισμα, ατος, τὸ, cortex detractus; (2) decorticatio. A λεπίζω.

Λέπος, ους, τὸ, cortex, liber, id, quod decorticando auferitur; (2) cortex plantam aut legumen ambiens, siliqua; (3) squama piscis. A λέπω.

Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo, asperitas cutis profundior cum pruritu eam in squamas resolvens. A λεπρὸς. Unde

Λεπρὰς, άδος, ἡ, scabra, aspera.

Λεπράω, ῶ, scaber fio; scaber sum.

Λεπρεία, ας, idem & ab eod.

Λεπρικὸς, ὴ, όν, ad lepram pertinens; (2) leprae medens. Ab eod.

Λεπρὸς, ὰ, όν, scaber, asper; (2) leprosus, cujus cutis quasi in squamulas asperas resolvitur. Hinc το λεπρὸν, ου, lepra Hinc

Λεπρόω, f. ώσω, scabrum reddo, velut squamis obduco. Hinc λεπρουμαι, ωμαι, lepram patior, lepra laboro.

Λεπρωδία, λεπρώδεια, idem.

Λεπρώδης, ώδες, ὁ ἡ ὀ, leprosus, scaber.

Λεπτήκης, ες, ὁ, tenuis, minuticulus, minutulus. In Epigr. Ph. λεπτήκεννος, gracilis. A λεπτὸς.

Λεπτάλεος, έα, εον, tenuis, subtilis. Ab eod.

Λεπτεπιλέπτος, ὁ ἡ ὀ, gracilis supra gracilis, gracilitate omnes superans, Epigr.

Λεπτηγορία, ας, tot nosa, minutissima quaeque tractatio. Ex λεπτὸς, & ἀγορία.

Λεπτίζω, extenuo, attenuo.

Λεπτόβαθρος, ος, ὁ ἡ ὀ, mediocriter profundus.

Λεπτόβλαστος, ος, ὁ ἡ ὀ, tenuia germina edens. Ex λεπτὸς, & βλαστάνω.

Λεπτόβοσος, ος, ὁ, exilem & gracilem vocem habens. Ex λεπτὸς, & βοὴ, *clamor*.

Λεπτόγελως, ως, ὁ, tenuem pellem habens.

Λεπτογράφεω, tenuiter, subtiliter scribens.

Λεπτογράφος, ος, ὁ ἡ ὀ, minutis & exiguis literis scriptus.

Λεπτόγραφος, ος, ὁ ἡ ὀ, cujus folium tenue & non ingue est. Ex λεπτὸς, & γραῖα.

Λεπτόγρεως, ως, ὁ ἡ ὀ, idem. Ex γρῖα, vel γρὶς.

Λεπτόγυιος, α, ὁ ἡ ὀ, idem, το λεπτόγυιον, tenuitas, Penitas soli.

Λεπτόγωνιος, ος, ὁ ἡ ὀ, acutus, subtilis. Ex λεπτὸς, & γωνία.

Λεπτογραμμὸς, ος, ὁ ἡ ὀ, minuti literis seu lineis constans. Ex γράμμα, f. γραμμὴ.

Λεπτοδερμάτης, ος, ὁ ἡ ὀ, tenuem pellem seu cutem habens. Ex δέρμα.

Λεπτόδερμος, ος, ὁ ἡ ὀ, idem & ex nisi.

Λεπτοδερμία, ας, ἡ, cutis tenuitas.

Λεπτοεργὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ ὀ, tenuiter adificatus, ex tenui materia fractus. Ex ἔργον.

Λεπτοεργέω, ῶ, tenuiter differo, minutissima quaeque tracto. Ex ἔργον.

Λεπτοεργὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ ὀ, qui tenuiter, & capillo fit. Ex ἔργον.

Λεπτοφυὴς, ὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀ, tenuia habens folia. Ex λεπτὸς, & φύλλον.

Λεπτόνευρος, ος, ὁ ἡ ὀ, tenuis nervos seu exiles fibras habens. Ex λεπτὸς, & νεῦρον.

Λεπτοπλανὴς, ὴς, ὲς, aeramentis tenuis.

Λεπτοπλοκὸς, ὴ, όν, cujus contextus tenuis.

Λεπτοπλόκιον, ου, τὸ, mica panis.

Λεπτοπρεπὴς, ὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀ, tenuem seu facilem formam habens.

Λεπτοπώγων, ωνος, ὁ ἡ ὀ, qui tenuem caulem, i. e. barbam habet.

Λεπτοσκελὴς, ὴς, ὲς, exiles tibias, ac suras, i. e. crura exilia habens. Ex σκέλος.

Λεπτοσπόρος, ος, ὁ ἡ ὀ, tenue semen seminans.

Λεπτοστιβὴς, ὴς, ὲς, cujus strictus tenuis.

Λεπτοστόμιον, ου, τὸ, mica panis.

Λεπτοστρεβὴς, ὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀ, tenuem seu facilem formam habens.

Λεπτοσυκὴς, ὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀ, qui tenuem caulem, i. e. barbam habet.

Λεπτοσχιδὴς, ὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀ, tenuiter & nimis scrupulose & de levioribus disputans. Ex λεπτὸς, & σχίζω, f. σω.

Λεπτοτεχνία, ας, ἡ, subtilior nugae, subtilior de re levi disputatio. Ex infi.

Λεπτολογία, ας, ἡ, subtilis & subtilis disputo, subtilius de re levi differo, curiosius expono. Καὶ λεπτολογέω δὲ τεῖ, ἡ ἀεὶ καπνῶ συνοικεῖν, Aristf. Nub. 319. A λεπτολόγος.

Λεπτολόγημα, ατος, τὸ, nugae seem quod.

Λεπτολογία, ας, ἡ, subtilior de rebus minimis disputatio. Ab eod.

Λεπτολογὶς, ὶς, ὁ, i. q. subtilis argutator.

Λεπτολογος, ος, ὁ ἡ ὀ, nimis subtiliter & minutatim de rebus differens; (2) argutus; (3) accuratus. Ex λεπτὸς, & λόγος.

Λεπτομέρεια, ἡ, tenuitas partium subtilitas. A

Λεπτόμερος, ος, ὁ ἡ ὀ, tenues & exiles partes habens, tenuis, exilis, minutus. Ex λ. & μέρος.

Λεπτομέριμνος, ος, ὁ ἡ ὀ, scrupulosus, anxius, Ph. Ex λ. & μέριμνα, *cura*.

Λεπτομερῶς, *Adv.* minutatim, subtiliter, excutiendo minutissima quaeque.

Λεπτόμητις, ιος, ἡ, prudens consilium; (2) animus cordatus. Ex λ. & μῆτις.

Λεπτόμιτος, ος, ὁ ἡ ὀ, tenui licio, i. filo textus. Ex λ. & μίτος.

Λεπτομυδέω, subtiliter differo, argutor.

Λεπτὸν, οῦ, ὁ, minutum nummus. A λεπτὸς.

Λεπτόνητος, ος, ὁ ἡ ὀ, subtiliter netus, vel etiam e filamine subtili textus. Ex νέω.

Λεπτοτενέω, ῶ, extenuo, attenuo.

Λεπτοπαὴς, οδος, ὁ ἡ ὀ, tenues & graciles pedes habens.

Λεπτόπτερος, ος, ὁ ἡ ὀ, tenues & exiles habens alas. Ex πτερὸν.

Λεπτόρρυζος, ος, ὁ ἡ ὀ, cui tenuis est radix.

Λεπτορρυτὴς, ὴς, ὁ ἡ ὀ, tenuiter fluens. Ex λ & ῥύω, *fluo*.

Λεπτὸς, ὴ, όν, tennis, subtilis; (2) exiguus, parvus; (3) gracilis, macer, (4) ritus; (5) subtilis, acutus, ingeniosus, argutus.

Λεπτοσκελὴς, ὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀ, tenuia habens crura.

Λεπτόστομος, ος, ὁ ἡ ὀ, tenue, angustum os habens.

Λεπτότεκτων, ονος, ὁ ἡ ὀ, tenuis, exilis, gracilis. A λεπτὸς.

Λεπτοσάθρητος, ος, ὁ ἡ ὀ, subtili materia factus, fabrilis, mollis.

Λεπτοτρίχης, ες, ὁ ἡ ὀ, tenuibus filum distinctis, tenuiter scitus, inciso, distinctus. Ex λ. & θρίξ.

Λεπτόσωμος, ος, ὁ ἡ ὀ, tenue corpus habens. Ex λ. & σῶμα.

Λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, subtilitas; (2) gracilitas, macies; (3) argutia, subtilitas nil. A λεπτὸς.

Λεπτοτομέω, in tenues partes seco. Ex λ. & τομὴ.

Λεπτοτρίχιλος, ος, ὁ ἡ ὀ, gracilem e rosem habens.

Λεπτοτρίχιος, ος, ὁ ἡ ὀ, tenues & rarus capillos, i. pilos habens. Ex λ. & θρὶξ.

Λεπτουργέω, ῶ, subtilia opera conficio; (2) subtiliter partes, distinguo, exprimo; (3) ad subtilem rationem revoco. Ἀλλ' ἐγὼ σοφίσματ' ἐξεσωτέρω λεπτουργῶ, Eur. Hipp. 926.

Λεπτουργὴς, ὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀ, subtili artificio factus.

Λεπτουργία, ἡ opus subtile. A

Λεπτουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὀ, subtilium operum artifex. Gl. V. faber lignarius. Ex λ. & ἔργον.

Λεπτοφανὴς, ὴς, ὲς, subtiliter textus. Ex φαίνω.

Λεπτοφάλιος, ος, ὁ ἡ ὀ, tenuem & subtilem corticem habens.

Λεπτοφυὴς, ὴς, ὲς, tenuis, exilis, subtilis. Ex φυὴ.

Λεπτόφυλλος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui tenuia folia habet. Ex φύλλον.

Λεπτοφωνία, ἡ, exilitas vocis, vox tenuis. A

Λεπτόφωνος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui tenuem & gracilem vocem habet. Ex λ. & φωνὴ.

Λεπτοχείλης, ες, ὁ ἡ ὀ, tenuia labra habens.

Λεπτόχυλος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui tenuem habet succum, qui succi tenuis est.

Λεπτόω, ῶ, pass. λεπτύομαι, ῦμαι, macer fio, macreo. Gl. V. A λεπτὸς

Λέπτωσις, εως, ἡ, attenuatio, extenuatio.

Λεπτωτικὸς, ὴ, όν, attenuandi vim habens, quod tenuem & gracilem reddit. A

Λεπτωτὸς, attenuo, tenuem & gracilem reddo, minuo, extenuo; λεπτωτὸμαι, macrefco. A λεπτὸς.

Λεπτυσμὸς, ὁ, ὁ, idem quod λεπτωσις.

Λεπτῶς, *Adv.* tenuiter, subtiliter, accurate.

Λεπύριον, ου, τὸ, parvus cortex, exiguum putamen, squamula. Dim. a λέπυρον. Hinc

Λεπυρίω, ῶ, i. ώσω, decortico, deglabro.

Λεπυριώδης, ους, ὁ ἡ ὀ, tunicis multiplicibus obvolutus. A λεπύριον.

Λέπυρον, υ, τὸ, cortex, testa. A λέπω.

Λεπυρὸς, ρὰ, ρὸν, corticosus, squamosus, squama tectus. A λέπυρον.

Λεπυρώδης, ες, ὁ ἡ, ὀν, tunicis multiplicibus obvolutus; (2) squamosus, squamis tectus. Ab eodem.

Λεπύχανον, υ, τὸ, gluma, folliculus. A ΛΕΠΩ, fut. ψω, decortico, delibro, putamen vel squamam detraho. Μάζης μελαγχρῶ μυδὸς λαμβάνω λεπί, Athen.

Λεπτίδης, ου, ὁ ἡ, squamosus, Gl. Vet. ● λέπω.

Λεπτίς, ίδος, ἡ, squama, Gl. Vet. A λέπω.

Λεπτός, ή, όν, tenuis, subtilis, gracilis, exilis, parvus, levis, mollis, delicatus, pusillus, imbecillus, pauper, humilis, abjectus, vilis, jejunus, inanis, frivolus, futilis, parcus, modicus, exiguus, brevis, angustus, subtilis, acutus, acer, vividus, argutus, callidus, astutus, versutus, vafer, dolosus, fallax, malitiosus, pravus, improbus, nequam, sordidus, impurus, obscenus, turpis, infamis, ignominiosus, ignobilis, ignavus, segnis, timidus, pusillanimus, abjectus, humilis, demissus, submissus, modestus, verecundus, pudicus, castus, integer, sanctus, religiosus, pius, innocens, simplex, sincerus, candidus, dilucidus, perspicuus, clarus, manifestus, apertus, facilis, expeditus, commodus, opportunus, aptus, idoneus, habilis, facilis, levis, mollis, tenuis, gracilis, exilis, parv

Λίθη, ἡς ἡ, Ionice. Πέτραι· σημεῖα δὲ ἀγρίων ἀνθρώπων μεθίστης τὰς καλυβίδας Σικελίας Λίθαι γὰρ αἱ, i. e. πλατεῖαι χώραι, Scholiast. ad Æsch. Prom. vinct. 369. A λίας.

Λιθήμων, ονος ὁ ἡ ἥ, lapidatus. Σὶ λιθίσιμος ἢ λιθήμων, Eurip. Heracl. 60. A λίθος.

Λιθησμός, ῆ, ὁ, lapidatio. Ab cod.

Λιθάζω, Ion. **Λιθάσσω**, video, adspicio. Σὺ πάντα λίθασσε, ὡς ἐν λίθασσε μ' ἐκεῖ, Eur. Hercl. 736. Λίθασσε πάλαι δὲ Ζητείραν ὁλκαῖσι κακῶν Ζορμῶσαν ἄλμην, Lyc. 216.

Λιθαστὴρ, ῆρος, ὁ, lapidator; (2) dignus, qui lapidetur, f. lapidibus obruatur. Λιθαστὴρ, φονεὺς λίθοις αἱματῶν, Æsch. S. T. 205.

Λιθάσιος, ἡ, όν, lapidatus. A λίθος.

Λιθοχειμονίαι, α, fut. ήσω, albis induor; (2) laetitiam fermone præ me fero. A

Λιθοχείμων, ονος, ὁ ἡ ἥ, candidatus, albam vestem gestans. Ex λ. & χείμα.

Λιθοκραταίας, vide λιθοκρατίας.

Λιθόω, fut. ώσω, lapido, lapidibus obruo; λιθωθείς, aor. 1. pass. apud Hes. lapidatus. A λᾶς, vel λάας.

Λιχαῖος, αία, αῖον, toris f. lectis exstruendis aptus. A λίχος.

Λιχέεσσι, lectis, dat. pl. *Ion.* pro λέχεσι.

Λιχνοφόρος, ferens herbas lectis & si badis idoneas, Acc. λιχνοφόρον, apud Hom. Il. 2, 697. Ex λίχνος, & φόω, *herbas*.

Λιχόμενος, ου, ὁ ἡ ἥ, lecto adfixus. A λέχος.

Λιχθὶς, num. f. a. 1. part. pass. n. g. v. λίχω.

Λίχος, ους, τὸ, lectus, cubile; (2) concubitus, coitus. A λέχω, *cubare fac.*

Λίχουδε, *Adv.* lectum versus, ad lectum.

ΛΕΧΡΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.

Λέχριος, *Adv.* oblique. A λέχριος.

Λεχὼ, οῦς, *contr.* οῦς, ἡ, jacens, decumbens in lecto puerpera, Eurip. Electr. 652. A λέχος. Hinc

Λεχωΐς, ΐδος, ἡ, puerpera. Ab cod.

Λεωφόρος, ου, ὁ ἡ ἥ, a populo calcatus. Ex λεὼς, & φατέω.

Λεπάστρα vel **λεοπάστρα**, & **λεπαστρία**, ας, ἡ, petra plana & levis. Ex λεὸς, & πάστρα.

Λεωργὸς, οῦ, ὁ, hominum fabricator; opifex publicus, Epith. Promethei apud Æschyl. Ex λεὼς, & ἔργον.

Λεώς, οῦ, ὁ, Attice pro λαὸς, populus.

Λεωσέστιρος, ου, ὁ ἡ ἥ, quem tota civitatis jure donant, civemque fecerunt, quem aliqui urum ex suo populo, i. e. civem sa ciunt. Ex λεὼς, & ζείσαρος.

Λεωφόρος, ου, ὁ ἡ ἥ, populum, f. populos ferens; via publica, via regia. Ex λεὼς, pro λαὸς, & φέρω.

Λῆ, 3. f. pr. conj. act. *Dor.* pro λᾷ, a λάω.

Λῆμεν, pr. infin. act. *Dor.* pro λῆναι.

Λῆναν, 1. pl. pras. opt. act.

ΛΗΞΩ, f. ξω, cesso, desino, finem facio; (2) cessare f. desinere facio. Ἀλλ' ἐμὲ μὴ λήξω Σκέλεον συριγμὸν τε χόρου, Soph. El. 103. Λήξαντα τὸ ὠχος, luctu, id. Oed. Col. 1719. Ὕπνου, Tur. Her. fur. 1014. Λήγω σεσιν, Plat. Λήγει μένος, is qui ipse se cohibet; λήγει μένος, is qui occisus, aut vulneratus, aut defatigatus deficit, S. Clark. Ζ. Γ. P. ad. Hom. Il. 13, 424.

Λήδανον, ου, τὸ, idem quod λᾶδον, vel etiam pingue illud roscidum, quod e λήδῳ, colligebatur in Arabia. A λᾶδον.

Λήδιον, τὸ, vestis villi, qualis mollia gestabatur. A λῆδες.

Λήδιον, vel **ληδίον**, ου, τὸ, idem & ab eod.

ΛΗΔΟΝ, ου, τὸ, ledon f. ladon, cisti genus.

ΛΗΔΟΣ, ους, τὸ, vestis e panno raro & detrito.

Λήθαιος, αία, αιον, vel **λᾱθαῖος**, αία, αῖον, lethæus, obliviosus, oblivionem inducens. A λήθη.

Λησθάνω, obliviscor. Ab cod.

Λησαρχία, ας, ἡ, lethargus.

Λησάρχικος, ὴ, όν, veterno morbo laborans, lethargicus, veternosus. A λήθαργος.

Λησαρχίζω, fut. ίσω, veterno laboro, dormiendi necessitate fum oppressus. Ab cod.

Λήθαργος, ου, ὁ, lethargus, veternus, quo quis semper dormit. Sed *adject.* ὁ ἡ ἥ, obliviosus. λήθη, & ἀργὸς, *ignavus*.

Λήθει, 2. sing. pr. ind. pass. *Ion.* pro λήθῃ, a λήθω.

Λησεδανός, ὴ, όν, oblivionem inducens. A

Λησεδών, όνος, ὁ, oblivio, memoria abolita. A λήθη.

Λήθῃ, 3. sing. præs. ind. act. v. λήθω.

Λήθητο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐλήθετο.

Λήθη, ης, ἡ, oblivio, memoria abolita. A λήθω.

Λησιάς, ὴ, όν, oblivionem inducens. A λήθη.

Λήθιος, ία, ιον, clandestinus, clanculatius, Hes. Ab cod.

Λησομέριμνος, ον, curarum oblivionem inducens. A μέριμνα.

Λησοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Ab cod.

Λησοτης, ητος, ὁ, oblivio, Suid. Ab cod.

ΛΗΘΩ, f. ησω, lateo; λήθομαι, obliviscor. Οὐ δέ ζε λήθει, Il. 1, 561. Οὐδέ μιν ἠδὲ Φερεκλῆν λήθεσκεν, ib. 24, 13. Σὲ δ' ἡ λίσσω, ib. 9, 259.

Λησίνης, ου, ὁ, prædando captus, f. abductus, captivus, Hes. A λήϊον.

Λησιάνωρ, ορος, ὁ, injiciens viris mulierum amorem. Ex λήϊον, & ἀνὴρ.

Λησιος, ἀδος, ἡ, prædando capta, captiva. A λήϊον.

Λησιστὴς, ῆς, ὁ, prædando captus, f. abductus, captivus, Hes. A λήϊον.

Λησιστὴρ, ῆρος, ὁ, qui segetem depascit.

Λησίστης, ου, ὁ, idem. A λήϊον, & βόσκω.

Λησίδριον, ου, τὸ, vestis villi, Dim. a λῆδον.

Λησιδίος, ία, ιον, prædando captus, captivus. A λήϊς.

Λησίζετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐληΐζετο, a

Λησίζω, f. ίσω, prædor, depopulor; (2) rapio, rapio; (3) hostior, nanciscor. Ὅς τ' ἐμὸν δόμον δάμαρτα ξεναπάσας ὤλεσατο, Eur. Tro. 898. Οὐ μὴν νέμ τι χωλικὸν· ὅστις λήϊζεται ἄμεινον Τῶν ἀγαθῶν, Hesiod. Ἔργ. 700. A λεία.

Λήϊν, ος, ὁ, prædo, *Ion.* pro λεΐα.

ΛΗΙΟΝ, ου, τὸ, ager, (2) triticum; (3) ceream segete consitum, campus segetum.

Λήϊς, ΐδος, ἡ, præda; (2) magna pecoris copia, & omnes opes. A λεία.

Λησιστὸ, f. ίσω, aor. 1. ind. med. *Ion. & Poet.* pro ἐλησάμην, a λήϊζω.

Λησιστὴρ, ῆρος, ὁ, prædo, prædator. A λήϊζω.

Λησίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Λήϊστος, η, ον, prædando captus seu adquisitus; (2) qui prædando captus seu adquiri potest. Ab eod.

Λησιτάλπιγξες, dicti fuerunt Tyrrheni, quod prædones esset, & primi tubas invenissent, Hes. Ex λήϊστος, & σάλπιγξ, *tuba*.

Λήϊτις, ίδος, ἡ, prædatrix. Ab eod.

Λησήτωρ, ορος, ὁ, prædo, prædator; (2) prædatorius, furtivus. Ab eod.

Λήϊτις, ίδος, ἡ, prædatrix, epitheton Dianæ. A λεία.

Λήϊτις, ίδος, ἡ, bello, f. prædando capta mulier. Ab eod.

Λητάρχαι, qui præerant sacrificiis, Hes. Ex λήϊτος, & ἀρχή.

Λήϊτος, ου, ὁ, locus publicus, ubi magistratus conveniunt, curia. A λεῖτος.

Λήϊτος, ου, ὁ, publicus. A λεῖτος.

Λητουργία, opus publicum facio. A

Λητουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἥ, opus publicum faciens; (2) minister publicus. Ex λῆϊτος, & ἔργον.

ΛΗΚΕΩ, ῶ, sono, reddo sonitum, resono, vocem edo, loquor. Hinc aliqui a. 2. ἔλακον, vide λακεῖν.

Λήλιρις, α, ον, definitus, terminatus, undique finitus. A λήγω.

Ληκυθίζω, fut. ισω, pigmentis oratoris exordio & illustro, elucubro ad lucernam, cui oleum e lecytho adfunditur, compono, ampullor, fesquipedalia verba crepo. A λήκυθος.

Ληκύθιον, ου, τὸ, Dim. parva lecythus, parva ampulla; (2) idem quod λήκυθος.

Ληκυδισμὸς, οῦ, ὁ, cantillatio, modulatio, suavitas vocis. A ληκυδίζω. Unde

Ληκυθιστὴς, οῦ, ὁ, qui cavam vocem edit, f. qualem edunt vasa cava, quum pulsantur, qui exilem edit vocem, Hes. Suid.

Ληκυθοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἥ, qui lecythos conficit, qui ampullas fabricatur. Ex λ. & ποιέω.

Ληκυθοπώλης, ου, ὁ, qui lecythos vendit.

ΛΗΚΥΘΟΣ, ου, ὁ, lecythus, vas oleum, ampulla olearia; (2) ampulla unguentaria; (3) arcula pigmentaria; (4) pigmenta oratoria; (5) fortuna ex multo studio & elucubratione confectum.

ΛΗΜΑ, ατος, τὸ, præsens animus, animus fortis virilisque, fortitudo; (2) fiducia, animus timidus; (3) voluntas, consilium, decretum, propositum animi; (4) dignitas; (5) lucrum.

Λημαλέος, έα, έον, pruinosus, (2) hirsutus. A λήμη.

Λημάτιος, ὴ, όν, præsenti & confidenti animo præditus. A λῆμα. Unde

Λημάτιάω, ῶ, præsenti animo furo.

Λημάτόω, ῶ, fut. ώσω, animum addo, animo confidenti munio. Ab eod.

Λημάω, ᾶ, lippio, glaucosos oculos habeo. Ὦ λημῶντες τὰς εἰσόψεις, Ar. Il. Plut. 500. Νὴ γὰ τὸν ἥλιον κἀγὼ μὲν ὀξὺς εἰμὶ, εἰ μὴ λημᾶς κολακικώτατα, id. Nub. 226. A λήμη.

ΛΗΜΗ, ης, ἡ, gramia, sordes oculorum, cum lacrumis e pituita concretæ; (2) lippitudo, (3) fimor.

Λῆμμα, ατος, τὸ, acceptum, sumptio, res quæ accipitur; (2) munus, quo quis corrumpitur; (3) lucrum, reditus, qui abunde capitur, f. honeste, sive turpiter, (4) reditus, obventio; (5) sumptio, assumptio, *apud dialecticos*; (6) major propositio *apud eosdem*; (7) argumentum & argumentum ejus, quod tractatur; (8) apophthegma. A λαμβάνω.

Λημματικὸς, ὴ, όν, occasione apte & dextre utens. A id.

Λημμάτιον, τὸ, propositiuncula, Dim.

Λήμνιος, ία, ιον, Lemnius; (2) maximus, *de malo aliquo*. A Λῆμνος, *Lemnus*, insula.

ΛΗΜΝΙΣΚΟΣ, lemniscus, fasciola e corona dependens; (2) linamentum oblongum, quod vulneri indutur.

Λημνίτης, ex Lemno. A Λῆμνος.

Λήμνος, ου, ὁ, ἡ, Lemnus, insula Vulcano sacra.

Λῆναι, ῶν, αἱ, Lenæ, Bacchæ, mulieres bacchantes; (2) Nymphæ, torcularium præsides. A λῆνος. Unde

Ληναΐζω, e Baccho furo, de Poëtis dicitur, in Bacchum carmen scribo, &c.

Ληναῖος, ὁ, ἡ, ludi Baccho Lenæo sacri.

Ληναῖον, ου, τὸ, plur. **Ληναῖα**, Lenæum, Lenæum, festum in honorem Bacchi agitatum solitum. A Ληναῖος.

Ληναῖος, Lenæus Bacchus.

Ληναίτης, ου, ὁ, ut **Ληναῖτης ἀγὼν**, ludi Baccho Lenæo sacri.

Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, mensis, in quo festum Lenæum in honorem Bacchi agitabatur. Quitusdam idem est, qui Januarius noster. A λῆνος.

Ληνός, οῦ, ὁ, cadus, quo premitur, fluitque etiam ληνὸς mulier, *Eust.*

Ληνοβάπτης, ου, ὁ, calcator, torcularius. *Gl. V.* Ex λάπτω, & βαίνω, *calco.*

ΛΗΝΟΣ, οῦ, locus prælo torcularii, ubi uvæ exprimuntur, torcular; (2) lacus & concavus locus in prato; (3) alveus, in quo farina subigitur; (4) locus concavus in curru, quo ab aurigis reponebantur fruticæ; (5) moli nautici receptaculum; (6) cymbalis, aqualiculus; (7) ecclesia, *mct.*

ΛΗΝΟΣ, ου, ὁ, lana.

Λῆξαν, 3 pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔληξαν, a λήγω.

Λῆξεν, 3. s. 1. opt. act. *Æol.* pro λήξειεν.

Λῆξιαρχικὸν, οῦ, τὸ, f. βιβλίον, liber, in quem puerorum nomina inscribebantur, qui jam suæ tutelæ facti erant. A

Λῆξιαρχοι, ων, οἱ, magistratus Athenis, qui pueros suæ tutelæ factos in ληξιαρχικὸν inscribebant. Ex λῆξις, & ἄρχων.

Λῆξιπύρετος, ου, ὁ ἡ ὁ, faciens cessare febrem

Λῆξις, εως, ἡ, sortitio; (2) sors, id, quod sortitione obtingit; (3) conditio; (4) hereditas; (5) cessatio; (6) tegro, locus; (7) culmen, fastigium. A λήγω, pro λαγχάνω, *sortior*, vel λήγω, *desino.*

Ληπτέος, α, ον, capiendus, petendus, sumendus. Hinc ληπτέον, capiendum, sumendum, accipiendum est. A λαμβάνω.

Ληπτὴρ, ῆρος, ὁ, acceptor, qui capit, prehendens Ab eod.

Ληπτικὸς, ἡ, όν, ad capiendum s. accipiendum aptus. Ab eod.

Ληπτὸς, ἡ, όν, captus; (2) perceptus; (3) qui capi aut percipi potest. Ab eod.

Λὴρεῖν, nugari, delirare, ineptire. A λῆρος.

Λήρεος, ου, ὁ ἡ ὁ, nugax, ineptus. Τὸ γὰρ νεανιεύεσθαι, αὐτὸς ἐγὼ Σαφοκλῆς, Soph. Trach. 412. Λήρου λήρεε, Aristoph. Plut. 516. A λήρος.

Λήρημα, ήματος, τὸ, nugæ, deliramentum. A λήρεω.

Λησίτις, εως, ἡ, idem.

Λησιτής, οῦ, ὁ ἡ ὁ, nugator. Ex λῆρος, & λώω, *curo.*

ΛΗΡΟΣ, ου, seu pl. ληροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, res nullius pretii, res vanæ, deliramentum; (2) nugax, nugator, vaniloquus.

Ληρόω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro. Ex λῆρος, & ὠίω, *curo.*

Ληρώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, nugatorius, nugax. A λῆρος.

Λησωδία, ἡ, nugæ.

Λησωδῶς, in nugas, nugatorie.

Λῆς, 2. sing. pr. coni. act. *Dor. & contr.* pro λήῃς. f. λᾷς, vel *Dor.* pro θέλῃς, a λάω, vel θέλω.

Λῆσεις, 2. f. f. 1. ind. act. verbi λήθω.

Λησιπαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui ludi oblivionem induxit. *Epith.* Bacchi. al. λυσιπαίμων. Ex λήθω, & παῖγμα.

Λῆσις, εως, ἡ, voluntas, electio. A λᾶμι, *volo.*

Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio, Gl. V. A λήσμων.

Λησμοσυνία, ας, ἡ, oblivio. A λήσμων.

Λησμοσύνος, ου, ὁ ἡ ὁ, oblivionis, immemor. A λήσμων.

Λῆστεται, 3. s. 1. ind. med. v. λήθω.

ΛΗΣΤΗΣ, ου, ὁ, stella splendida in spina scorpionis, Hes.

Λῃστάρχης, ου, ὁ, princeps latronum. Ex λῃστὴς, & ἄρχω.

Λῃστάρχης, ου, ὁ, idem & ex iis.

Λῃστεία, ας, ἡ, latrocinium. A

Λῃστεύω, fut. εύσω, latrocinor, prædor, prædonem ago, ex rapto vivo, prædando infesto, vasto, corrumpo. Κῶμις τε ἡ ἀγροῖς ὀπηδέουσα ἐληϊστεύετο, Herodian. A λῃστὴς.

Λῃστήριον, ου, τὸ, prædonum receptaculum; (2) prædonum agmen; (3) latrocinium. Ab eod.

Λῃστὴς, οῦ, ὁ, latro, prædo, prædator, pro λαιστὴς, a λεία, *præda.*

Λῃστικὸς, ἡ, όν, prædatorius, ex rapto vivens.

Λῃστρικὸς, ἡ, όν, prædatorius. A λῃστὴς.

Λῃστρὶς, ίδος, ἡ, prædatrix.

Λῆτγω, ους, ἡ, oblivio, *Lex C. 1772.* A λήθω.

Ληϊστὴς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, prædonum interfector. Ex λαὸς, & σπεύδω.

Ληϊτὸς, ἡ, ὸν, qui prædando captus est, vel capi potest. A λᾴζω.

Ληκανομαντεῖον, ου, τὸ, prædonum agmen. A λῃστὴς.

Λῃστρικὸς, ἡ, όν, prædatorius. Ab eod.

Λῃστρικῶς, *Adv.* prædonum more.

Λῃστρὶς, ίδος, ἡ, prædatrix, prædatrix. A λῃστὴς.

Λήθω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λήσω, a λήθω.

Ληταρχὴς, οῦ, ὁ, sacerdos publicus, ap. Lyc. Ex λήτου, & ἀρχὸς.

Λητογένεια, ἡ, filia Latonæ.

Λητογενὴς, ὁ, Latona natus.

Λητοΐδης, Latonæ filius. A

Λητὼ, οῦς, *contr.* pro ους, ἡ, Latona.

Λητωὶς, ίδος, ἡ, filia Latonæ; ut Λητωὶς κόρη, Diana.

Λητῷον, τὸ, templum Latonæ.

Λητῷος, ου, ὁ, Latonius.

Ληφθείς, a. 1. part. pass. verbi λαμβάνω.

Λήφθητε, 2. pl. f. 1. imper. pass.

Λήφθητι, 2. pl. f. 1. ind. med.

Λῆψις, εως, ἡ, acceptio; (2) captura, prehensio, captio; (3) sumptio; seu adsumptio apud Dialecticos. A λαμβάνω.

Λήψομαι, 1. sing. f. v. λαμβάνω, pro λήσω.

Λήψονται, *accipient*, 3. pl. f. ejusd.

Λι, in compositione est pro λίαν.

ΛΙΑΖΩ, f. άσω, agito, jacto, turbo; (2) admodum propero, magnam adhibeo diligentiam; (3) fero, aro; & (4) λιάζομαι, fero me, feredo; (5) egredior, exeo; (6) alco, oleredo; (7) eo, venio; (8) inclino, demitto me; (9) cieo, claudo me. Οἱ δ' ὑπὸ γαῖαν ἠγάλλοντο χθονίοις νεύοντες λιάζοντο, *Nicand.* Ther. 20. Σκεδὴ πάσσ' ἐλιάζετο, exit, Luc. Hec. 90. Ἀμφὶ δ' ἄρα ζωὶ λιάζετο κῦμα θαλάσσης, Il. 23, 696.

ΛΙΑΝ, *Adv.* valde, admodum.

Λιανθὴς, ὲς, valde floridus, pulcherrimus. Ex λίαν, & ἄνθος.

Λιαρὸς, ἡ, όν, tepidus, egelidus, calidus, suavis, placidus, pro χλιαρὸς. A χλιαίνω.

Λίασμα, τὸ, fomentum, medicamentum tepidum. Pro χλίασμα. Ab eod.

Λιασθεὶς, part. a. 1. pass. verbi λιάζω.

Λιβάδιον, ου, τὸ, locus irriguus, pratum, contextum muscis, herba. A λίβας.

Λιβάζω, f. άσω, fluo, guttо. Ab eod.

Λιβανίζω, thurmus, Gl. V. A λίβανος.

Λιβανωτὶς, ίδος, ἡ, q. d. ustio thuris, Ph. λιβανωτὶς, arthuritio. A *eadem.*

Λιβανώματις, εως, ὁ ἡ ὁ, qui e thure incenso vatic natur.

ΛΙΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, thus; at proprie (2) arbor thurifera, reperitur etiam τὸ λίβανον, & λιβάνη, sed ap. recentiores; (3) Libanus, mons Syriæ.

Λιβανοφέρος, ου, ὁ ἡ ὁ, thuriferus. A φέρω.

Λιβανόχρους, *contr.* λιβανόχρως, ου, ὁ ἡ ὁ, qui thureo colore est. Ex λίβανος, & χρὼς.

Λιβανωτὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, thureus, thus referens, thuris modo odoratus. A λίβανος.

Λιβανωτόω, f. ώσω, thus adolco. A λιβανωτὸς.

Λιβανώτινος, η, ον, e thure factus.

Λιβανωτὸν, ου, τὸ, thuscalum, Gl. V. Dim.

Λιβανωτὶς, ίδος, ἡ, rosmarinus. A λίβανος, quoniam radix ejus thus redolet.

Λιβανωτὶς, ίδος, ἡ, thus, liquor arboris thuriferæ. Ab eod.

Λιβανωτοπώλης, ου, ὁ, qui thus vendit.

Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, thus; (2) thuribulum. A λίβανος.

Λιβεριανὸς, ὁ ἡ ὁ, Gallus. A

Λιβερνὶς, ίδος, ἡ, planca. *Gl.*

Λιβὶς, ίδος, ἡ, gutta, stilla. A λείβω.

Λιβὸς, ὁ, τὸ, aqua stillans, fons. A λείβω.

Λιβόφωνος, ἡ, ον, humidus, fluens. A λείβω, & φωνὴ.

Λιβόφωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, Libonotus, ventus inter Africum & Austrum spirans. Ex λὶψ, & νότος.

Λιβὺς, ύος, ἡ, gutta, stilla, stillatio lacrymarum ex oculis; (2) liquor, ap. Attic. Vox Lat. A λείβω.

Λιβυαφοίνιξ, ικος, ὁ ἡ ὁ, Carthaginiensis.

Λιβυὶς, ίδος, ἡ, humidus; (2) tenebricosus, niger. Ab eod.

Λιβὺς, ος, ὁ, Lybs, regio Africæ, Africus.

Λιβυκὸς, ἡ, όν, Africus, Punicus, Libycus.

Λιβυρνὶς, ίδος, ἡ, Liburnica navis.

Λίβυρνον, ου, τὸ, Liburnum, species navigii.

Λιβὺς, ύος, ὁ, Libycus, Africus, Africanus, Punicus.

Λιβύσσα, ης, ἡ, Libyca, Punica; (2) femina e Libya.

Λιβυστικὸς, ἡ, όν, Libycus.

Λιβυστὶς, ίδος, ἡ, Libyca.

Λιβὼ, ῶ, f. ώσω, stillo, Hes. A λείβω.

Λίγα, *Adv.* stridule, argute. Pro λιγέως, a λιγὺς.

Λιγαίνω, stridulum & argutum sono; clare prædico. A λιγὺς.

Λιγδάβηνον, τὸ, electrum, lincurium.

ΛΙΓΓΩ, strideo, strido, stridorem edo; supponitur, ut hinc fit Homericum λίγξε, a. 1. Λίγξε βιὸς, Il. 4, 125.

ΛΙΓΔΗΝ, *Adverb.* stricim; in superficie tantum, non profunde; (2) leviter.

ΛΙΓΔΟΣ, ου, ὁ, pila, mortarium; (2) fornacula, in qua metalla conflantur.

Λιγέα, nom. plur. n. g. a λιγὺς.

Λιγεῶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro λιγειῶν.

Λιγεῖν, dat. f. f. g. *Ion.* pro λιγείᾳ.

Λιγέως, *Adv.* stridule. A λιγὺς.

Λίγηα, τὰ, vasis partes quædam interiores, Poll. At Ph. λίγνα, bandum.

Λιγνύεις, εσσα, εν, fuliginosus. A λιγνὺς.

ΛΙΓΝΥΣ, ύος, ὁ, fuligo; (2) fumus; (3) flamma. Hinc

Λιγνυώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, fuliginosus.

Λιγνωτὴς, pingui similis; λιγνωτὰ, Nicand. ubi Schol. λιπαρὰ.

Λίγξε, *fonuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλιγξε a verbo λίγω, *sono, stridco.* Λίγξε βιὸς, νευρὴ δὲ μακ' ἴαχεν, ἄγριον ὄρνιν, Hom. Il. 4, 125.

Λιγυηχὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, stridulum seu canorum resonans, argutum tinniens. Ex λιγὺς, & ἠχὴ, *sono.*

Λιγυθροος, *contr.* λιγύθρους, ου, ὁ ἡ ὁ, argutum sonans. Ex λιγὺς, & θρόος, *sonus.*

Λιγυόλπτης, ου, ὁ ἡ ὁ, suaviter canens. Ex λιγὺς, & μολπὴ, *carmen.*

Λιγυμυθος, ὁ ἡ ὁ, qui stridula voce loquitur.

Λιγυπνείων, ονος, ὁ, suave spirans, argutum, seu stridulum flatu sonum reddens. Ex λιγὺς, & πνείω, pro πνέω. *Etym.*

Λιγυπτέρυγος, i. e. lenter, flans. Ex λιγὺς, & πτερὸν.

Λιγυπτέρυγος, ου, ὁ, alis stridens. A πτέρυξ.

Λιγυρίζω, fut. ίσω, argute & continue canto. A λιγὺς.

Λιγυρία, ας, ἡ, Liguria. A λίγυς.

Λιγύριον, ου, τὸ, lyncurium, lapis.

Λιγυρόθρους, *contr.* λιγυρόθρως, ου, ὁ ἡ ὁ, argutum sonans. Ex λιγυρὸς, & θρόος.

Λιγυρόπνους, *contr.* λιγυρόπνους, ου, ὁ ἡ ὁ, stridulum spirans. Ex λιγυρὸς, & πνέω.

Λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, stridulus, argutus, argutum stridens; (2) canorus; (3) jucundus. A λιγὺς.

Λιγὺς, εῖα, ὺ, idem. A λίγω.

ΛΙΓΥΣ, υος, ὁ ἡ ὁ, Ligur.

Λιγυστικὸς, ἡ, όν, Ligusticus. A λίγυς.

Λιγυστὶς, ίδος, ἡ, femina Ligustica.

Λιγυσθίγενι, dat. pl. *Ion.* pro λιγυσθίγενσι.

Λιγυσθόος, ου, ὁ ἡ ὁ, stridulam & suavem vocem habens, argutus.

Λιγδωνης, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex λιγδ, & ωνη, vox. Hesych. Il. 19. 350.

Λιθάζω, f. άσω, propriè in lapidem converto; (2) lapidibus obruo, λιθάσαντες † Πέτρῳ, Act. 14. 19. Ἐλιθάσθησαν, Heb. 11, 37. Λιθασθῶσιν, Act. 5, 26. A λίθος.

Λιθάκιον, ου, τὸ, vel ἡ, lapillus; (2) locus lapidosus; (3) petra lubrica vel aspera; (4) Metaph. lapidosus. Ab eod.

Λιθάργυρος, ου, ὁ, spuma argenti; (2) medicamentum metallicum.

Λιθαρίδιον, ου, τὸ, lapillus, gemma, Gl. V. Dim. A seq.

Λιθάριον, ου, τὸ, lapillus, Ph. λιθάριον, gemma, Dim. A λίθος.

Λιθάς, άδος, ἡ, lapillus, lapis. Ab eod.

Λιθάσας, a. 1, part. act. verbi λιθάζω.

Λιθάσθησαν, 3. pl. aor. 1. conj. pass. cum ν ἐφελκ.

Λιθαστὴς, οῦ, ὁ, lapidator, Ph. A λιθάζω.

Λιθάσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act.

Λίθεος, εία, εον, vel λίθινος, η, ὁ ἡ ἡ, lapideus, saxeus. A λίθος.

Λίθεος, εία, εον, vel λιθεος, η, ὁ ἡ ἡ, idem.

Λιθία, ἡ, λιθεία, ἡ, copia lapidum, lapides.

Λιθιακὸς, unde λιθιακὰ, τὰ, liber de lapidibus. A λίθος.

Λιθίασις, εως, ἡ, calculi generatio in vesica, Gl. V. calculositas; (2) morbus oculorum in exteriori palpebrarum parte. A

Λιθιάω, ῶ, fut. άσω, calculo laboro, Part. λιθιῶν, calculosus, Ph. A λίθος.

Λιθίδιον, ου, τὸ, lapillus, Dim. A λίθος.

Λίθινος, ίνη, ινον, vel λίθιος, η, ὁ ἡ ἡ, lapideus, saxeus. Ab eod.

Λιθίνως, Adv. ad instar lapidis vel saxi.

Λίθος, ίδος, ἡ, lapillus, parvus lapis, Dim.

Λιθόβλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, lapidibus petitus, lapidatus, lapidibus obrutus. Ex λίθος, & βάλλω, jacio.

Λιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto, lapidibus obruo. Λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, Luc. 13, 34. Ἡμῶν ἐπιτειλαμένου τοῖς τοιούτοις λιθοβολεῖσθαι, Joan. 8, 5. Λιθοβοληθήσεται, Heb. 12, 20.

Λιθοβολία, ας, ἡ, lapidatio. A

Λιθοβόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, lapidibus jaculans, lapidibus impetens. Ex λίθος, & βάλλω.

Λιθογλυπτὴς, οῦ, ὁ, lapicida.

Λιθόγλυφος, ου, ὁ ἡ ἡ, in lapide insculptus. Ex λίθος, & γλύφω, scalpo. Unde

Λιθογλύφος, ου, ὁ, qui lapides sculpit, statuarius, sculptor marmorarius, Ph.

Λιθόδενδρον, ου, τὸ, corallium.

Λιθόδρακος, ου, ὁ ἡ ἡ, Epith. Gorgonis, quasi lapiden adspectu, qui vim habeat convertendi in lapides. Ex λίθος, & δέρκω.

Λιθόδερμος, ου, ὁ ἡ ἡ, pelle lapidea tectus, corio duritie ad lapidem accedente munitus. Ex λίθος, & δέρμα, corium.

Λιθόδομητος, ου, e saxo structus.

Λιθοδόμος, ου, ὁ, faber, f. architectus lapidarius; (2) qui ex lapidibus ædificia struere novit. Ex λίθος, & δέμω, ædifico.

Λιθοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, lapidis speciem, f. formam habens. Ex λίθος, & εἶδος.

Λιθοξέω, ῶ, lapidem, aut lapide frango. Ex λίθος, & ξέω.

Λιθοκάρδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui lapideo corde est, immisericors. Ex λίθος, & καρδία.

Λιθοκόλλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, lapideum & durum corpus habens. Ex λίθος, & κολλάω.

Λιθόκολλα, ας, ἡ, glutinum, quo lapides conglutinantur. Ex λίθος, & κόλλα.

Λιθοκολλήτος, ου, ὁ ἡ ἡ, e lapidibus congluti-natus & compactus; (2) cui lapides pretiosi adglutinati sunt; (3) gemmis & lapidibus distinctus ac picturatus.

Λιθοπληξία, ας, ἡ, ictus lapide factus, Suid. Ἢ τὸν λίθον βαλὼν, percussio quæ fit lapidibus conjectis. A

Λιθοπλὴξ, ηκτος, ὁ, ἡ, lapicida. Ex κόπτω.

Λιθοπωλεῖον, lapido.

Λιθοπώλης, ου, ὁ, lapidator. A λιθοπωλέω.

Λιθόπωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex λίθος, & πωλέω, vendo. Hesych. Il. 19. 350.

Λιθοπώλων, ου, τὸ, forum lapidarium, Gl. V. A λιθοπώλης.

Λιθοπωλῶν, ῶνος, ὁ, idem, Gl. V. A λιθοπώλης.

Λιθορύσσω, fut. ξω, lapidibus obruo, lapidatus sum; (2) per lapidationem factus. Λιθορυσσῶ, Ἄρης, Soph. Aj. Ab eod. Hinc

Λιθορυστὴς, ου, ὁ, lapidator, Gl. V.

Λιθορυστῶ, lapido, Guil. Bud.

Λιθορυστὸς, ὁ, ἡ, lapidibus obrutus, lapidatus; (2) per lapidationem factus. Λιθορύστου, Ἄρεως, Soph. Aj. Ab eod. Hinc

Λιθορυστῶ, lapido, Guil. Bud.

Λιθοστρωτὸς, ὁ, ἡ, lapidibus stratus, Vet. Lex.

Λιθοτομέω, ῶ, fut. ήσω, lapides lego, seu operi faciendo idoneos lapides seligo. A λιθοτόμος, Hinc

Λιθοτομημα, ατος, τὸ, ædificium ex lectis lapidibus exstructum; strues lapidum.

Λιθοτόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui lapides legit, f. colligit, f. seligit, operi faciundo idoneos. Ex λίθος, & τέμνω.

Λιθουργέω, ῶ, f. ήσω, lapides elaboro; (2) in lapidem converto. A λιθουργὸς.

Λιθουργία, ας, ἡ, opus lapidarium. Ab eod.

Λιθουργικὸς, ἡ, ὸν, lapides incidens. Hinc ἡ λιθουργικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars incidendi lapides. Ab eod.

Λιθουργὸν, ου, τὸ, lapicidina. Ab eod.

Λιθουργὸς, ὁ, ἡ ἡ, qui lapides elaborat, qui lapides scalpit & operi aptat; lapidarius, Gl. V. Ex λίθος, & ἔργον.

Λιθοφορέω, ῶ, fut. ήσω, lapides fero, lapides porto, lapides comporto. A

Λιθοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, lapides ferens s. portans. λιθοφόρος, sc. μηχανὴ, catapulta, quæ lapides mittit. Ex λίθος, & φέρω.

Λιθόω, ῶ, fut. ώσω, in lapidem verto s. converto, lapidem reddo; λιθόεμαι, ῶμαι, lapidesco. A λίθος.

Λιθώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, lapidosus, saxosus, lapideus, saxeus. Ab eod.

Λιθωδία, ας, ἡ, saxositas, saxea durities.

Λιθωμόται, qui ad lapidem in concione jurabant, Hes. Ex λίθος, & ὄμνυμι, juro.

Λίθωσις, εως, ἡ, tentatio in lapidem, s. in naturam saxeam. A λιθόω.

Λικμάω, ventilo, evanno, ventilabro purgo; (2) cribro. Il. 5, 500. A λικμὸς.

Λικμεύω, 3. sing. f. ι, ind. act.

Λικμητὴς, ῆτος, ὁ, ventilator, qui vanno frumentum purgat. A λικμάω.

Λικμητήριον, ου, τὸ, ventilabrum, vannus, quo frumentum purgatur. Ab eod.

Λικμητὶς, ίδος, ἡ, qualus, per quem fæx percolatur. Ab eod.

Λικμητὴς, ῆ, ὁ, ventilator. A λικμάω.

Λικμήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Λικμητικὸς, ἡ, όν, ad ventilandum factus.

Λικμίζω, trituro, tero, Hes. ubi λικμίζῃ, ἀλοᾷ.

ΛΙΚΜΟΣ, οῦ, ὁ, ventilabrum, vannus.

Λικμοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, vannum ferens; Vid. Λικνοφόρος. Ex φέρω.

Λικμώντων, gen. pl. part. præs. pro λικμαόντων, a λικμάω.

Λικνάριον, ου, τὸ, vannulus, Gl. Vet.

Λικνίζω, vanno, vannio, Gl. V. A λίκνον.

Λικνίτης, ου, ὁ, Bacchi epitheton, ἀπὸ τῶν λίκνων ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται, a cunis, Hes.

Λικνοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, vanno similis; (2) sordidus. Ex λίκνον, & εἶδος.

Λίκνον, ου, τὸ, vannus; (2) cribrum; (3) cunabulum, Gl. V. cunæ.

Λικνοφορέω, ῶ, vannum gesto. A

Λικνοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui vannum gestat in Bacchicis sacris. Ex λίκνον, & φέρω.

Λικριφὶς, Adv. oblique, ex obliquo, Hom. Il. 14, 463.

ΛΙΚΡΟΙ, rami cornuum cervorum, Hes.

Λίκτης, ου, ὁ, linctor, Gl. Vet. E λείχω.

Λιλαίεαι, 2. s. præs. ind. med. Ion. pro λιλαίῃ a

ΛΙΛΑΙΟΜΑΙ, cupio, appeto, desidero. Οὐδέ τι αὐτὸς Ἥβῃ ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, Il. 13, 253. Ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, ib. 3, 133.

Λιμαγχία, ῶ, inedia neco. Ex λ. & ἄγχω.

Λιμαγχικὸς, ἡ, όν, fame vexans.

Λιμαγχονάω, ῶ, fame neco; (2) fame ango & adfligo. Ex iisd.

Λιμαγχονέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iisd.

Λιμαίνω, fame laboro. A λιμὸς.

Λιμαχώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, herbidus, humidus. Ex Hippocr. A λειμαξ.

Λιμβρὸς, obscurus, tenebrosus, Hes. Suid. A λιγνρὸς.

Λιμβάρχης, ου, portus, s. portuum præfectus, custos, Gloss. Vet. portitor. Ex λιμὴν & ἀρχὴ, principatus. Hinc

Λιμβαρχία, ας, ἡ, portus præfectura, custodia.

Λιμβοέχης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui portum continet. Ex λιμὴν, & ἔχω.

Λιμβοίοχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui portu continetur. Ex iisd.

Λιμβύζω, fut. ίσω, recipio, colloco in portu. pass. s. med. fum in portu. A λιμὴν.

Λιμένιον, ου, τὸ, parvus portus, Dim.

Λιμενίσκος, ου, ὁ, porticulus, Gl. V.

Λιμενίτης, ου, ὁ, in portu versans, qui portum incolit. Fœm. λιμενῖτις. Ab eod.

Λιμενοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, portui similis, portuosus. Ex λιμὴν, & εἶδος.

Λιμενορμίτης, ου, ὁ, qui ad portum applicat, applicatur. Ex λιμὴν, & ὁρμίτης.

Λιμενοσκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, portuum inspector.

Λιμενοφυλακία, ας, ἡ, portuum custodia. A

Λιμενοφύλαξ, ακος, ὁ, portus s. portuum custos. Ex λιμὴν, & φύλαξ.

ΛΙΜΗΝ, ένος, ὁ, portus.

Λιμηρὸς, ά, όν, famelicus, fame laborans, pauper. A λιμὸς.

Λίμνα, Dor. pro λίμνη, mare apud Soph.

Λιμνάζω, f. άσω, stagno, restagno; (2) stagnare facio. Λιμνάζει τὰς ἀμάρας, Philo. A λίμνη.

Λιμναῖος, αία, αῖον, palustris, lacustris. A λίμνη. At Λιμναῖος, Bacchus. A Λίμναι, loco Atticæ.

Λιμνάκης, ου, ὁ, ἡ, palustris, Epith. Nympharum.

Λιμνασία, ἡ, stagnatio, stagnum. A λιμνάζω.

Λιμνάς, άδος, ἡ, palustris, lacustris. A λίμνη.

Λιμνάτις, Dor. pro λιμνῆτις, palustris.

ΛΙΜΝΗ,

Λιμνάζω, ἐν τῇ λίμνῃ ἐστί. Ἐκ τοῦ λίμνη, lacus, stagnum. Ab Λίμνη, lacus Arcadiæ.

λιμνήτης, ου, ὁ, idem quod λιμνατής.

λιμνήτις, ιτιδος, ἡ, palustris, lacustris.

Λιμναιάδες, species lacus. Ab εἶδος.

Λιμνοθαλαττία, ας, ἡ, locus instar maris, Ael.

Λιμναῖοι παῖδες, pueri pugilatu certantes in loco, qui Λίμναι dicebatur, Hes. Ex Λίμναι, & μάχη, pugna.

λιμνόομαι, ῶμαι, in paludem s. lacum abeo & exundo, in paludem redundo, aqua stagnante repleor. A λίμνη.

Λιμνόστρια, ων, τά, paludis s. paludum ostrea. Ex λίμνη, & ὄστρεον.

Λιμνοσάβματος, ου, Epith. piscis palustris.

Λιμνουργός, ὄ, ὁ, ἡ, qui circa paludes opus facit. Ex λίμνη, & ἔργον.

Λιμνοφυής, ἐς, ὁ, ἡ, ὐ, in palude s. stagno natus. Ex λίμνη, & φύω, nascor.

Λιμνοχαρὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ὐ, paludibus gaudens, qui in eo vivit. Ex λίμνη, & χαίρω. Unde

Λιμνόχαρις, Limnocharis, ranæ nomen in Batrachom. q. d. paludibus gaudens.

Λιμνώδης, ες, ὁ, ἡ, ὐ, paludosus, palustris, paludem imitans. A λίμνη.

Λιμοδωριῆς, qui fame adacti aliquo demigrant, ut Dorienses e Peloponneso, qui Rhodum & Cnidum incoluerunt; aut qui relicto Dorio Peloponnesum incoluerunt, Hes. A λιμὸς. & Δωριεύς.

Λιμοδωρίσω, fame compulsus aliquo commigro, V. Lex.

Λιμοθνὴς, ὁ, ἡ, ὐ. fame mortuus. Ex θνήσκω.

Λιμοκιμζιξ, κος, ὁ, ἡ, τὸ, qui ad famem usque parcus est. Ex λιμὸς, & κίμζιξ.

Λιμοκτονία, ῶ, fame eneco.

Λιμοκτονία, ας, ἡ, q. d. cædes, quæ fit fame, summa fames, summa esuritio; (2) abstinentia ab omni cibo. A

Λιμοκτονῶ, ῶ, ὁ κ. ἡ, fame enecans, famem mortiferam adferens. Ex λιμὸς, & κτείνω.

Λιμόζηρος, ὁ, ἡ, ὐ, famelicus, Gl. V. Ex λιμὸς, & ξηρὸς, aridus.

Λιμοξήρως, famelice, Ph. A præc.

ΛΙΜΟΣ, ὁ, ου, fames.

Λιμοφόρος, ἐος, ὁ, famem afferens. Gen. plur. poet. λιμοφορέων, in Epigr. pro λιμοφορίων. A seq.

Λιμοφορῶ, ῶ, ὁ ἡ, ὐ, idem. Ex λ. & φέρω.

Λιμόφλοφος, ὁ, ἡ, ὐ, strigosus & scabies e fame orta, sive qua homines jumentaque in fame corripiuntur, Suid. Ex φλόφος.

Λιμπάνω, linquo. A λείπω.

Λιμφάω, ῶ, ἤσω, fallo, decipio. A λιμφός.

ΛΙΜΦΟΣ, ὁ, ου, sycophanta, delator rerum contra leges commissarum, Hes.

Λιμώδης, ες, ὁ, ἡ, ὐ, famelicus. A λιμός.

Λιμώττω, esurio, fame laboro. Ἀσιτῶ καὶ λιμώττων ἐν αὐτοῖς σκληδύπας, Luc. Ab eodem.

Λινοθήρης, ου, ὁ, piscator. A λίνον & ἄγρα.

Λινᾶς, lino factus, V. Lex. A λίνον.

Λινάριον, ου, τὸ, funiculus, parvum filum, V. Lex. (2) rete, Eust. Dim. ab eod.

Λίνεος, μίτος, lineum stamen, Suid. Ab eodem.

Λίνεος, ἑα, εον, contr. λινοῦς, ῆ, οῦν, lineus. Ab eod.

Λινεργὸς, ὁ, ἡ, ὐ, e lino factus. Ex λίνον, & ἔργον.

ΛΙΝΕΤΣ, ἐως, ὁ, mugil, piscis, Hes.

Λινίσκος, ου, ὁ, parvum filum lineum, funiculus, V. Dex. Dim. a λίνον.

Λινόδεσμος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, ex lino vinculum habens; (2) vinculum lineum.

Λινόδετος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, lino vinctus. Ex λίνον, & δέω, vincio.

Λινόδρυς, herba, quæ alio nomine χαμαίδρυς, trissago, Dioscor. Ex λίνον, & δρῦς.

Λινόζωσις, herba mercurialis, Dioscor.

Λινοθώρηξ, θώρακος, ὁ, ἡ, ὐ, lineum thoracem habens.

Λινοκάλαμη, ης, ἡ, lini stipula, Jos. 2, 6.

Λινόκλωστος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, e lino netus. Ex λίνον, & κλώθω, neo.

Λινοκοπία, ας, ἡ, lini cultura, Geop.

Λινοκόπος, ὁ, ἡ, ὐ, qui lini cultor, Geop.

Λινοκόρυμβος, ὁ, ἡ, ὐ, lineum vestem habens, Ex λίνον, & κόρυμβος. (2) Gloria Hyacinthi; (3) flos quidam; (4) chorda citharæ; (5) rete; (6) linea piscatoria; (7) textum e lino; (8) linteum velum.

Λινόστολος, ὁ, ἡ, ὐ, lineam vestem indutus. Ex λίνον, & στολὴ.

Λινοτμητὴς, ὁ, ἡ, ὐ, lino tendo, mordendo, feriendo perrumpens. Epith. piscis. Ex λ. & τμήγω.

Λινοτρήλης, ου, ὁ, ἡ, ὐ, retia plicans s. complicans, piscator. Gl. V. linarius. Ex λίνον, & πτήλη, plico.

Λινοτριβὴς, οῦ, ὁ, q. d. lini lotor. Ex τρίβω.

Λινοτρόπος, ου, ὁ, linarius, Gl. V. Ex τροπὸς.

Λινοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, per linum transiens, per velum transiens. Ex λίνον, & στρέφω.

Λινοτρέφω, retia specio, defixos in retia oculos habeo, Hes. A λινότρωτος.

Λινοτρόω, ῶ, & λινοτρώσομαι, ῶμαι, retia specio, retia servo. A λινότρωτος.

Λινότρωτος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, lineis retibus alas, i. e. vela. Ex λίνον, & πτερὸν.

Λινότρωτος, ου, ὁ, qui retia speculatur, servat. Ex λ. & τρώτης.

Λίνος, ου, ὁ, fossorum & agricolarum cantilena.

Λινόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, q. d. lineam, i. e. ex lino carnem habens, tenuis & mollis. Ex λίνον, & σάρξ.

Λινόσπερτον, ου, τὸ, genus quoddam lini, quo ad lirandum utebantur, Theophr.

Λινόσπερμον, ου, τὸ, lini semen, Gl. V. Ex λίνον, & σπέρμα.

Λινοστασία, ας, ἡ, retium collocatio. Ex λίνον, & στάσις.

Λινοστατῶ, ῶ, retia pono, seu colloco. Et *in pass.* λινοστατέομαι, οῦμαι, in retia incido; illaqueor. Ex λίνον, & στατὸς.

Λινοστολία, ας, ἡ, amictus lineus. Ex λίνον, & στολὴ.

Λινόστρωτον, ου, τὸ, marrubium, herba, Ph. Ex λίνον, & στρέφω, verto.

Λίνυλλος, ὁ, ἡ, ὐ, e lino ductus s. factus, nisi leg. λινυργός. Ern.

Λινυργεῖον, ου, τὸ, lanificium. A λινυργὸς.

Λινυργία, ας, ἡ, lini apparatio, confectio. A

Λινυργὸς, ὁ, ἡ, ὐ, qui linum elaborat, s. apparat. Gl. V. lintearius. Ex ἔργον.

Λινύχω, ῶ, ὁ, retiarius, Gl. V. Ex ἴχνος.

Λινοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, linum corrumpens. Ex λίνον, & φθείρω.

Λινοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, ὐ, lineam vestem habens.

Λινοχλαῖνης, ου, ὁ, idem. Ex λίνον, & χλαῖνα.

Λινόω, ῶ, lino vincio. A λίνον.

Λίνωσις, εως, ἡ, ligatio. A λινόω.

Λίνως, indecl. pingue. A λίπος.

Λιπαίνω, f. ανῶ, pinguefacio, pinguem reddo, pass. λιπαίνομαι, pinguesco, a. 1. part. λιπανθὲις, pinguefactus. Ἦν τήνδαν ῥῶς πασμοῖς λιπανθὲν, Lyc. 886. Ab eod.

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, ὐ, pulcro redimiculo ornatus, Eur. Φιάλαν λιπαράμπυκα, apud Aristoph. phialam vino Thasio quasi coronatam, plenam.

Λιπαρανγὴς, ἐς, splendidus. Ex αὐγὴ.

Λιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adsiduus sum, persevero, adsto; (2) adsidue rogo, flagito, efflagito.

Καὶ τί με χρῆσας δὴς λιπαρὼς τυχεῖν; quid petis? Soph. Oed. Tyr. 1434. Ὅσα τοῦ λιπαρεῖν ἐμὲ μανθάνειν, Xen. A λιπαρὴς.

Λιπαρίως, ῶ, Adv. jugiter, adsidue; (2) flagitanter, ambitiose, instanter. A λιπαρὴς.

ΛΙΠΑΡΗΣ, ἐς, ὁ, ἡ, ὐ, adsiduus, sedulus, qui instanter aliquid facit.

Λιπαρητέον, Adv. posit. rogandum est, postulandum. Τὸ δὴ μανθάνειν ἐκ μὴ τὸ λιπαρητέον ἦν, Plat.

Λιπαρία, ᾶς, ἡ, Jon. λιπαρίη, ης, ἡ, adsiduitas, sedulitas; (2) adsidua obtestatio. A λιπαρὴς; vel λίπαρος. Unde

Λιπαρὶη, ης, ἡ, pinguedo, Gl. Vet.

Λιπαρὸς, ὁ, ἡ, ὐ, pinguis, pinguedine opulentus, fertilis, uberis; (2) splendidus, nitidus; (3) diligens, sedulus, adsiduus; (4) gratus, jucundus; (5) felix, beatus; (6) ambitiosus, vehemens, sedulus, &c. Ab

Λίπος.

Λιπαρόστρωτος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, pinguedo, pinguedine stratus. A λιπαρὸς.

Λιπαρῶς, Adv. adsidue, sedulo, instanter, instantius orando; pro λιπαρέως; (2) pinguiter, nitide; (3) splendide, feliciter. A λιπαρὸς.

Λιπαρόχρους, contr. λιπερόχρους, ου, ὁ, ἡ, ὐ, nitido corpore præditus. Ex χρὼς.

Λιπερόχρως, ὁ, ἡ, ὐ, idem.

Λιπαρύω, ut λιπαρῶτα τρέφουσι, mensam pinguem. Ex λιπαρὸς, & ὑή.

Λίπας, αντος, τὸ, Oleum. Τὴν ἐπὶ τοῖς φακοῖς, ἢ ἐμβύσεις λίπας, λιπαντος τετηρημένης, Aret. De curat. acut. morb. 1, 10.

Λιπαυγὲς, φαύματος, τὸ, ulcus, quam pingue facit. A λιπαὸς. Unde

Λιπαυγὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ὐ, pinguefactio, saginatio.

Λιπαυγὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὐ, splendore seu lumine defectus, obscurus. Ex λείπω, & αὐγὴ.

Λιπαὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, ὐ, pingueo, pinguis & obesus sum. A λίπος.

Λίπε, 3. sing. ἀ. 2. ind. act. Ion. pro ἔλιπε, a λείπω.

Λιπέειν, ἀ. 2. inf. act. Poet. pro λιπεῖν.

Λιπήτης, ἐος, ὁ, ἡ, ὐ, qui ex agro in urbem fugit; ex divite pauper, Ph. & al. Gl. V. λιπῆτης, pupillus, orbus. Ex λείπω, & ἔτης, planta, germen.

Λιπηνὸς, & λιπήνιος, ου, ὁ, egenus, mendicus, Lexicogr. Gr. A præc.

Λιπεσύλιφος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, maritum deserens, adultera. Ex λείπω, & ὕβρις.

Λιπεῖν, a. 2. inf. med. verbi λείπω.

Λιπέμερος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, qui statutum diem non servit, qui statuto die non præsto fuit. Ex λείπω, & ἡμαρ, dies.

Λιπετὴς, οῦς, ὁ, tempus; quo germinantia florent, turgere incipiunt. A λείπω.

Λιπόβιος, qui vitam deseruerunt, mortui, Hes. Ex λείπω, & βίος, vita.

Λιποβλέφαρος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, cui palpebræ desunt, ap. Nonn. oculo destitutus. Ex λείπω, & βλέφαρον.

Λιπόζυγος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, destitutus artubus, pedibus, manibus. Ex ζυγὸν.

Λιποδάκτυλος, ου, ὁ, cui deest præputium, apella recutitus, Ph. Λιποδάκτυλος, curtus. Ex δάκτυλος.

Λιπόζυγος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, qui excussit jugum, solutarius.

Λιποθυμία, deficio animo. A Σὺν θυμῷ.

Λιπὲ, 3. s. aor. 2. opt. act. pro λείποι.

Λίπωσιν, 3. pl. aor. 2. opt. act.

Λιπωμάτωος, ὁ, ἡ, ὐ, qui matrem viduam.

Λίπον, aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔλιπον, a λείπω.

Λιπόναυτος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, navis deserta. Ex λείπω, ναῦς.

Λιπόνεκρος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, idem & ex lusi.

Λιπόπονηρος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, eximie improbus, insignis ter nequam, Hes. Ex λίαν, & πονηρὸς.

Λιπόπνοος, ου, ὁν, quem spiritus deficit.

Λιποῤῥίνης, ου, ὁ, ἡ, ὐ, pelle destitutus dorsi, uvidam & lubricam habens pellem. Ex λείπω, & ῥὶς.

ΛΙΠΟΣ, ους, τὸ, pinguedo, adeps, sebum.

Λιποσαρκὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὐ, macilentus. Ex λείπω & σάρξ.

Λιποσκιος, ος, ον, idem ac ερημος. Ex
Λιποσκοτος, ος, ον, tenebras relinquens, qui
unicum lumen reliquit, clarus, Nonnus.
Ex λειπω & σκοτος.
Λιποτριχιον, ου, το, ὁ κη ἡ, a capillis seu pilis
destitutus & orbatus.
Λιποφρων, ονος, ὁ, ἡ, defectus mentis &
consilii. Ex λειπω & φρην.
Λιποψυχια, ας, η, deliquium animi. A λιποψυχος
Λιποψυχος, ος, ον, animo deficiens. Ex λειπω & ψυχη
Λιπουσιος, ου, ὁ, ἡ, inquieta mens. Ex
Λειπω, & ουσια, mens
Λιποφωτος, ος, ον, ὁ κη ἡ, linqueus lucem Ex
λειπω, & φως, φωτος, lux
Λιποψυχω, ξω, ὁ κη ἡ, quem vox deserit, animo
succumbens. A
Λιποψυχια, animam effio Ex λ & ψυχη
Λιπτοι, part. pres. part. act. Pass. pro λιπουμενοι, eorum
qui λειπονται, à λειπω.
ΛΙΡΑΙΝΩ, ειρω, delitesco, appeto.
Λιπαρης, ους, ὁ κη ἡ, pinguis. A λιπος.
Λιπαρος, ον, ος ον, idem quod λειπουσα.
A fugiens, evanescens, idem quod λειπουσα.
Λιπαρον, ου, το, id quod λειπει
Λιπαροβλαμβος, ος, ὁ κη ἡ, qui otiosi et impudentibus & audacibus, Suid. Ex λιπος.
ΛΙΠΟΣ, & λιπρος, ου ὁ, vel λιπρα, ας, ἡ, impudens, inverecundus, audax, Hes
Λιπρος, ου, ον, ειος.
Λιπς, Dat. λιπτ, Acc. λιπτα, tenue & subtile
linteum. Vid λιπτον.
Λιπη, ης, ἡ, lævis, glabra, pro λειανη, quod id
Λιπρος, a sing nor. s. imper med v λιπομαι.
ΛΙΤΑΓΡΙΟΝ, ου, τ, ligo Schol Iliad
Vertit per hoc exponit vocem σκαπανον. Et
videtur linguæ fuisse vulgaris
Λιπτοπαγης, ους, ὁ κη ἡ, attritus & ex lis natus
lapidibus. Ex λιπτω, & παγη
Λιπτοπηχυς, idem, ει. Sch Aristoph
Λιπτοπος, s. λιπτω, attritus, i detritus usu
Λιπτος, ους, ὁ, lævis, glabra A λιπος.
Λιπτρεσθαι, præs inf. med verbi λιπτομαι
Λιπτομαι, f. ι. and med Pass pro λιτομαι A
ΛΙΤΤΟΜΑΙ, supplico, supplex colo, reverer, λιπτεσκετο, 3. sing imperf Ion pro
ελιτετο Τιρος ιδη Θεον ζε λιτομαι τηδ
εμεθεν, Soph El. 430 Ον λιτομαι δε εκ
ξειδ, Eur Suppl. 60
ΛΙΤΤΟΣ, ὁ, ον, lævis, glabri
Λιπραινω, complano, rodo
Λιπτοω, f ωσω, idem A
ΛΙΤΡΟΝ, ου, το, scaphula f ventriculum ad complanandum solum, (2) radula
Λιπτραω, lavo, complano, æquo A λιπτρον
Hinc
Λιπτραντης, ου, ὁ, pavimentum complanator.
Λιπτρα, acc. ῃν, ας
Λιπτομαι, supplico, supplex oro, obsecro, dico A λιτη
Λιτειναι, suppleo ξηναι ημαι λιτεινω, Eur
El. 1232. Ab eod.
Λιτεις, ds. plu f g Pass pro λιτεαι, a
λιτης.
Λιτεσια, ας, η, supplicatio
Λιτεσθαι, ῃ leg. imperf med act Ion. pro
ελιτευον A
Λιτευω, f ευσω, supplex oro, supplico Κα
τοξεστε κ λιτευω σε Ιαπετιονιδαν δασασθαι,
Theocr. 2, 72 A λιτομαι
Λιτεργιζω, tertius, celeri gradu proficiscor
f λιτεργησω, A, λιτεργια, ι pl λιτεργαμμενος, propere in Εἰδ ὅπως λιτεργιζοιμι οἰκαδ ικεσθαι, Hist Pace, 560
A λιτεργος
Λιτεργιμος, ος, ον, rapidus cursus, fugus. A λιτεργιζω.
Λιτεργος, ος, ον, ὁ κη ἡ, velox, celer, Suid Quasi ex λειαν, & εργες, celer.
Λιτεραν, gen pl Æol pro λιτρων, a λιτρα
Λιτευω, a. inf med verb λιτομαι
Λιτη, ης, janua, apud Sch Arist. & locus sanus
Etym.
Λιτη, ης, ἡ, supplicatio, supplices preces, precatio, obsecratio Hinc Λιτηι, ου, Deus præsidens supplicationum. A λιτομαι.

Λιτηριος, ος, ον, idem ac εμετικος. A
Λιτηρος, ος, ον, tenebras relinquens, qui
unicum lumen reliquit, clarus, Nonnus.
Ex λειπω & ηρ.
Λιτιγραμμος, ος, ὁ κη ἡ, a capillis seu pilis
destitutus & orbatus.
Λιτιδερμια, ας, η, defectus multitudinis A
Λιτιδερμιος, ος, ον, ὁ κη ἡ, defectus multitudine. Ex
λειπω & δημος
Λιτιδημια, ας, η, desertio. A λιτοδημος
Λιτιεπτης, ου, ὁ, vasis tenuitas
Λιτιθυμια, ας, η, animi defectio Ex λειπω & θυμος
Λιτιθυμος, ος, ον, animo deficiens, pusillanimis Ex
λειπω & θυμος, & ολιγος, ολιγο
Λιτιθυμως, ως, ὁ κη ἡ, linqueus lucem Ex
λειπω, & θυμος, ολιγο
Λιτιπολεμος, ος, ον, ὁ κη ἡ, quem vox desituit,
mutus. Ex λειπω & πολεμος, ολιγο
Λιτοψυχια, animam effio Ex λ & ψυχη
Λιτοψυχος, ος, ον, animo deficiens. Ex λειπω & ψυχη
Λιτρα, ας, η, libra, pondus duodecim unciarum, (2) nummus ex gui pretii
Λιτρα, & λιτρια, ας, ἡ, Gl. V. A
λειπω
Λιτρον, ου, το, Attice pro νιτρον, nitrum
Λιτροσκοπος, qui lances inspicit, (2) nummularius, Hes tamen ita vocem explicat
Λιτρα, ας, η, ειος, ου, ὁ κη ἡ, trivialis A λιτρα
Λιτρευω, & λιτρισκω, f ευσω, tortorum ac
ferarum carnificina
Λιτης, ους, ὁ, ἡ, tenuis, supplex
Λιτρεμω, ω, tantumnem amitto, (2) desino
esse, Hes Fr λειπω & αιμι
Λιχ ζειν, per præpositionem ejecta, Cretensibus,
Hes ( ) opere, Hes
ΛΙΧΑΝΟΣ, ου, ὁ, index digitus, (2) pollex
Λιχας, αδος, η, mensura ternarii sextarii inter pelliculam & medicamenta ægrotos dilutos, Pollux
A λειχω
Λιχμω, ξω, ξομαι, impetigo Gal V
Λιχνευτης, ου, ὁ, impetiginosus Gl V Quasi
a λειχω, ex, & εχειν impetiginem ferens
Λιχμαζω, impetiginem sed act Ion pro λιχμαζομαι
Λιχμαζω, f ασω Inde Λιχμαζω
σ, αρτ ας, Hes A λειχω
Λιχνεια, ας, η, ειος, ειαν, ειστερος, ειστατος, lambendi libido, (2) gula, (3) ventris ingluvies, Ael
Λιχνος, ου, ὁ, ἡ, ειστερος, ειστατος, lambens
Λιχνος, ου, ὁ, ἡ, vertebra, os in lingen, Scalig in Alex 37. Ab eod
Λιχνος, ου, ὁ, ἡ, pedis, qui sit, e illitio.
A χιδνημι, πτω, τ, sedile, delicate dapsilis, quibus vescebantur antiqui
Λιχω, & λιχμαω, ειν, lambo, (2) avide capio
A χιζω, ω, ειν, ειστερος, ειστατος, cupidus dedita est, i digna ut cupiatur lingua lambatur, catillo similis. A λειχω
Λιχνος, ου, ὁ, ἡ, ειστερος, ειστατος, gulosus & avarus
A λειχω, & φαγος
Λιχνος, ου, ὁ, ἡ, ειστερος, ειστατος, more catulorum A λειχω
Λιψ, λιπος, ὁ, ἡ, ita, ut aqua defluat, Hes (2) ἡ λιψ
Λιψ, λιπος, ὁ, ἡ, ita, ut aqua defluat, Hes (2) ἡ λιψ
Λιψ, λιπος, ὁ, Attice ventus
Λιψυρια, ας, ἡ, dehiscens urinæ, ap Æsc sed lectio vitiosa est

Λογαδια, ων, ἡ, Suid. idem in oculo, Schol Nicandri. A λογαδες, electi, vid λογαδες
Λογαδιον, ου, το, lectus, electus. A λογαδες
Λογαδος, ος, ον, ὁ κη ἡ, lectus, delectus. Ab eod
A λογαζομαι, f ασομαι, rationem ineo, computo.
A λογαριον.
A λογαριασμος, ου, ὁ, computatio, A λογαριαζω.
A λογαριαστης, ου, ὁ, computator Ab eod.
A λογαριον, ου, τὸ vel bullum, dictum unum (2) oratiuncula, (3) disputatiuncula, (4) ratiuncula, computatio unciæ Dim a λογος.
A λογας, αδος ὁ κη ἡ, delectus, pl λογαδες, electi, delecti, ἀιθος λογαδες, terræ reperti, non exciso elaborati A λογος
Λογαω, ω, dicturio, dicere s. differere cupio, Lxc Lexiph λογαω
A ΟΓΓΗ, ης, ἡ, pulcrum, bustum, Hes
A ΟΓΓΩΝ, ωνος, ὁ, lapis in pectu pertusus, ut per ejus foramen funis trajici navis religari possit, Etym
Λογειον, ου, το, pulpitum in theatro, super quo histriones fabulam recitare, (2) qui ludum & chorum docebant, illud primo exit Pollux (3) in Sacris Literis auctorum ordinis in pectore gestabit, in cerem ornamentum gemmis, pro numero tribuum Israelitarum constans Vetus vocabulo rationale. Vid pectorale A λογος
Λογειμων, ονος, ὁ, ἡ, vel λογειμος, ου, ὁ, ἡ, ειστερος, ειστατος, verborum caterarumve rerum ac, ce Sophist L λογος, & ειμι, ειμαι, ειμαι
A λογειος, ου, ὁ, ἡ, tabularius A λογος
Λογεια, ας, η, collecta, illecta, quæ ecclesiæ colligebantur & distribuebantur ad illud ministerium exiit Pollux (3) in Sacris Literis accusatum ordinis in pectore gestabit, in cerem ornamentum gemmis, pro numero tribuum Israelitarum constans Vetus vocabulo rationale. Vid pectorale A λογος
A λογεμων, ονος, ὁ, ἡ, verborum caterarumve rerum ac, ce Sophist L λογος, & ειμι, ειμαι, ειμαι
A λογειος, ου, ὁ, ἡ, tabularius A λογος
Λογεια, ας, η, collecta, illecta, quæ ecclesiæ colligebantur & distribuebantur ad illud ministerium exiit Pollux (3) in Sacris Literis accusatum ordinis in pectore gestabit, in cerem ornamentum gemmis, pro numero tribuum Israelitarum constans Vetus vocabulo rationale. Vid pectorale A λογος
A λογεμων, ονος, ὁ, ἡ, verborum caterarumve rerum ac, ce Sophist L λογος, & ειμι, ειμαι, ειμαι
A λογειος, ου, ὁ, ἡ, tabularius A λογος
Λογεια, ας, η, collecta, illecta, quæ ecclesiæ colligebantur & distribuebantur ad illud ministerium exiit Pollux (3) in Sacris Literis accusatum ordinis in pectore gestabit, in cerem ornamentum gemmis, pro numero tribuum Israelitarum constans Vetus vocabulo rationale. Vid pectorale A λογος
A λογεμων, ονος, ὁ, ἡ, verborum caterarumve rerum ac, ce Sophist L λογος, & ειμι, ειμαι, ειμαι
A λογειος, ου, ὁ, ἡ, tabularius A λογος
Λογεια, ας, η, collecta, illecta, quæ ecclesiæ colligebantur & distribuebantur ad illud ministerium exiit Pollux (3) in Sacris Literis accusatum ordinis in pectore gestabit, in cerem ornamentum gemmis, pro numero tribuum Israelitarum constans Vetus vocabulo rationale. Vid pectorale A λογος
A λογεμων, ονος, ὁ, ἡ, verborum caterarumve rerum ac, ce Sophist L λογος, & ειμι, ειμαι, ειμαι
A λογειος, ου, ὁ, ἡ, tabularius A λογος
Λογεια, ας, η, collecta, illecta, quæ ecclesiæ colligebantur & distribuebantur ad illud ministerium exiit Pollux (3) in Sacris Literis accusatum ordinis in pectore gestabit, in cerem ornamentum gemmis, pro numero tribuum Israelitarum constans Vetus vocabulo rationale. Vid pectorale A λογος

potest; v. ἀπὸ λύσιμος, ου, Gl. V. λύσιμος, exitiosus. Ab eod.

Λύτις, ιδος, ἡ, ἡμῶν; (1) cortex, putamen. Ab eod.

Λύτισμα, ατος, τὸ, cortex, putamen. A λύτις, fluvius.

Λύτος, ου, ὁ, cortex. A λύω.

Λορδός, ἡ, ὁν, incurvo in anteriora. A

ΛΟΡΔΟΣ, ἡ, ὁν, curvus, cernuus, incurvus in anteriora; mancus, Ph.

Λορδόω, incurvo; trunco, debilito, λορδοῦμαι, incurvor. A λορδός.

Λορδωσις, εως, ἡ, incurvatio, inclinatio in anteriora, debilitatio. A λορδόω.

Λουτηρίοφ, υ, ὁ ἡ ἡ, lanista, Ph. Ex τρέφω.

Λουτιος, ὁ, Lucas, Numen viri.

Λοῦμαι, præs. ind. pass. Att. pro λούομαι, a λούω.

ΛΟΥΝΟΝ, Hes. λαμπρὸν, lucidum, splendidum.

Λοῦσαν, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. & cum υ ἐφελκ. pro ἔλουσε, a λούω.

Λοῦσις, εως, ἡ, lavatio, Gl. V. A λούω.

ΛΟΥΤΣΟΝ, υ, τὸ, lusum, album quiddam in abiete nascens; apud Theophr.

Λουσω, f. 1. ind. act. Dor. pro λούσω.

Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, vas ad lavandum; labrum. A λούω.

Λουτηρίδιον, υ, τὸ, labellum, Dim. a λουτρόν.

Λουτηρίον, υ, τὸ, idem.

Λουτηρίσκος, υ, ὁ, idem. Gl. Vet.

Λουτιάω, ῶ, lavare cupio. Luc. Lex.

Λούτριον, υ, τὸ, aqua sordida balnei, in quo quis lavit, Hes. A λουτρόν.

Λοῦτρον, υ, τὸ, aqua sordida in qua quis lavit.

Λουτρὸν, ῦ, τὸ, lavacrum, ipla aqua in balneo; (2) balneum; (3) lavacrum sacrum, s. baptismi. A λούω.

Λουτροφορία, ῶ, lavacrum fero, sponso loturo fero aquam. A

Λουτροφόρος, υ, ὁ ἡ ἡ, aquam ferens ad lavandum. Ex λοῦτρον, & φέρω.

Λουτροχέω, aquam ad lavandum affundo. A

Λουτροχόος, υ, ὁ ἡ ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus adfundens. Ex λοῦτρον, & χέω.

Λουτρὼν, ῶνος, ὁ, balneum, lavacrum, Gl. V. A λουτρον.

ΛΟΥΩ, f. λόσω, lavo, & quidem proprie alterum; λούομαι, lavor, lavo me, f. λουσόμενος, lavaturus, a. 1. λοσσάμην, lavari, p. pass. λελυμένος, lotus; λοῦμαι, lavor, part. λούμενος, qui lavatur, poetice pro λοῦται dicitur λοίσατο, a. 1. λοισάμενος, part. lavans, lotus. Καὶ τὴν κλαπίδων ἐλαιον ἠμᾶς, Arist. Lys. 404. Τὸσσα σοι τραπέζιος λιθῶν χρὲα ἐλόσατ', Eur. Alc. 157.

Λοφεῖοι, αι, αἱ, scutula splendida, quæ galeis adfigi solebant, V. Lex. A λόφος.

Λοφόω, ῶ, cristatus sum, cristam in capite gero; (2) cristam appeto. Ab eod.

Λοφεῖον, ι. τὸ, cristarum repositorium; (2) theca speculi. Ab eod.

Λοφιὰ, ᾶς. ἡ, Ion. λοφιὴ, ῆς, ἡ, cervix, dorsum, s. eminentia dorsi; (2) juba, seta; (3) summitas, cacumen. Ab eod.

Λοφιᾷ, dat. sing. Ion. pro λοφιᾷ, a λοφιὰ.

Λοφόω, exalto, Vulg. Lex. A λόφος.

Λοφίον, υ, τὸ. parva cristæ. A λόφος. Unde

Λοφὶς, ἴδος, ἡ, cristæ in galea repositorium.

Λοφὶς, ἰδος, ἡ, facula, teda.

Λόφιτες, ἴτων, ὁ, tumulosus, editos colles habens. A λόφος.

Λοφοποιὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui cristas in galeis conficit. Ex λόφος, & ποιέω.

Λοφοπωλέω, ῶ, cristas vendo.

ΛΟΦΟΣ, υ, ὁ, cervix, s. ea pars colli in jumentis, cui jugum imponitur; (2) collum seu cervix hominis; (3) crista, s. setæ equinæ in galea; (4) cristæ avium; (5) collis, tumulus; (6) quicquid editum & elatum est.

Λόφυρα, ων, τὰ, animalia, quæ caudam & setas in cervice, crista salsue in modum cristæ. Ex λόφος, & οὐρὰ, cauda.

Λόφυρος, cristis insignis, qui cerulcem erigit, superbus, Hes. A λόφος.

Λοφωσις, εως, ἡ, cristatura, cristæ emissio. Quasi a λοφὸω, quod esset cristatum reddo.

Λοφωτὸς, ἡ, ὁν, cristatus, crista insignis.

Λοχαγίτης, ου, ὁ, Dor. pro λοχαγίτης.

Λοχαγὸω, f. ὁσω, cohortem duco; (2) insidiis struendis præfectus sum.

Λοχαγία, ας, ἡ, præfectura cohortis. A

Λοχαγὸς, ὁ, ὁ, cohortis præfectus. Ex λόχος, & ἄγω, duco.

Λοχαγωγὸς, ὁ, ὁ, idem & ex iisd.

Λοχαγία, ας, ἡ, turmæ vel insidiarum præfectura. Ab eod.

Λοχαδὸν, Adv. insidiose, furtim, per cohortes. A λόχος.

Λοχάζω, insidior, Hes. A λόχος

Λοχαῖος, αία, αῖον, parturiens, ad partum pertinens. A λοχος.

Λοχᾶν, præs. inf. act. contr. pro λοχάειν, a verbo λοχάω.

Λοχαγὸς, υ, ὁ, decurio, Gl. V. Ex λοχος, & ἄρχω, præsum.

Λοχάω, ῶ, f. ήσω, Insidior; insidias pono; λοχάομαι, ἄρασι, insidiis peto; (2) insidiis locatus sum. Ἐλάμπετιν τε γυναῖκες γενοίατο, Herodot. Λοχαδὸν ἧσθαι κρὶν ὀλέσθαντας, Hesiod. A λοχος.

Λοχεία, ας, ἡ, puerperium, partus.

Λοχεῖα, ων, τὰ, purgamenta post partum in mulieribus rejecta. Ab eod.

Λοχεῖος, εία, εῖον, ad partum pertinens; ut λοχεία Ἄρτεμις, Diana cum a parturientibus invocatur. At λοχεῖα, τὰ, purgamenta in utero post partum relicta. A lucubi & τὰ λοχεῖα, pro loco natali. At eodem.

Λοχειῖο, insidiarum, gen. sing. Ion. pro λοχεῖ, a

Λοχεις, insidiæ. Vid. λόχος.

Λόχευμα, ατος, τὸ, fœtus, partus, partu editum. A λοχεύω.

Λοχευτρία, ας, ἡ, puerpera, pariens; (2) obstetrix. Ab eod.

Λοχεύω, f. εύσω, parturio, pario; λοχεύομαι, partu edor, ἐλοχεύθης, a. 1. genitus es; & active λοχεύσασα τὴν μητρὸς, matre puerperio functa. Ἔνθεν λοχεύῃ σ', ὅστε μὴ γνῶναι εἶλες, Eur. Ion. 1641. Λοχευθεὶσ' ἁρπακτηφόρῳ σκυρί, id. Bac. 3. A λόχος.

Λοχεύω, inhidior. A λοχος

Λοχηγετῖν, præs. inf. act. contr. pro λοχηγετέειν, a

Λοχηγετέω, ῶ, cohortem duco. Λοχηγετέω λόχου, Herodot.

Λοχηγέτης, ου, ὁ, cohortis ductor. Ex λόχος, & ἡγέομαι, duco. Unde

Λοχηγέω, ῶ, f. ήσω, cohortem duco.

Λοχία, ας, τὰ, puerperium. A λοχός.

Λοχία, ας, ἡ, puerperium. Gl V.

Λοχίζω, f. ίσω, in cohortes dispono, decurio; (2) insidias pono, in insidiis colloco. Λοχίζ᾽ ἐς οδὸν τινα πολλὼ ἀ λοχιμώδη ἁπλίτας τινὰς, Thuc. A λόχος; sed λοχίζω, parturio, pario, a λοχός.

Λόχιος, ία, ον, v. λόχειος.

Λοχισμὸς, ὁ, ὁ, insidiarum collocatio. A λοχίζω.

Λοχίτης, ου, ὁ, insidiator; (2) manipularis. A λόχος.

Λοχμαῖος; ut λοχμαία μοῦσα, musa sylvestris seu ex sylvis & fruticetis resonans. A

Λόχμη, ης, ἡ, dumetum, fruticetum; locus insidiis aptus, ob virgulta densiora. A λόχος.

Λόχμιος, sylvestris, arbusta & fruticeta frequentans. A λόχμη.

Λοχμώδης, ους, ὁ ἡ, ἡ, arbustis & virgultis densus, fruticosus. Ab eod.

Λόχοσδε, Adv. ad insidias. A λόχος.

ΛΟΧΟΣ, ὁ, ὁ, cohors, agmen, aliis centuria, aliis decuria; (2) insidiæ.

ΛΟΧΟΣ, ὁ ἡ, gravida, Dioic. puerpera, Ph.

Λόω, Ion. pro ἐλοῦω, 3. sing. a. 2. ind. act. a λούω, lavi, ut hinc ἐλόω & λόᾳ apud Hom. pro λοῦσε, lavabat, Gregor. Cor. 1013. Sed potest & pro ἔλυσε, a λύω.

Λύα, ας, vel λύη, ἡ, seditio, diffidium, pugna. A λύω.

Δυαῖος, υ, ὁ, Lyæus, Bacchus. Ab eod.

Λύαις, genit. 6ng. Dor. pro λύσις, a λύω.

Λυγαῖος, αία, αῖον, tenebrosus, obscurus. A λύγη, tenebræ.

Λυγαίως, Adv. obscure, latenter, Hes, Suid.

Λυγίαινα, singultio, Hes. A λύζω.

Λυγιάδως, ὁφ, ὁ ἡ ἡ, continenter & assidue singultiens. Πυρετοὶ λυγιάδεις, febres acutæ singultibus, Arct. de morb. acut. 2, 10.

Λύγδαν, Adv. cum singultu. Ab eod.

Λύγδινος, ίνη, ινον, lygdinus, e lygdo confectus. A λύγδος.

ΛΥΓΔΟΣ, ου, ἡ, lygdus, lapidis genus, candoris plane eximii, Parium marmor.

ΛΥΓΗ, ης, ἡ, tenebræ, obscuritas.

Λυγίζω, f. ίσω, Dor. ξω, flecto, torqueo; vico, Gl. V. Τὸ δίω ᾧ ἱμᾶτα κατειγίσι, Δώρις, λυγίξειν, Theoc. 1, 97. Ἄρτεμις ἀρχαλίᾳ ἐλυγίχθης, ib. 98. A λυγὸς. Unde

Λύγινος, ίνη, ινον, viriceus, vimineus.

Λυγιξεῖν, f. 1. inf. act. Dor. pro λυγίσαι, a λυγίζω. Unde

Λυγισμα, ατος, τὸ, nexus, contortio.

Λυγισμὸς, ὁ, ὁ, idem & ab eod.

Λυγισῆες, ἡ, ὁ, agilis in flectendo se; (2) qui commode flecti potest, Gl. V. λυγισικὸς, viminalis.

Λυγιστὸν, flexile, Gl. V. A λυγίζω.

Λυγιστὸς, singultio, Suid. A λύζω.

Λυγκεὺς, ῆος, ὁ, Lynceus dictus quidam ob insignem visus aciem, unde proverb. A λύγξ.

Λυγκούριον, τὸ, lyncurium electrum, quod e lyncis urina concrescit. Ex λύγξ, & οὖρον.

Λύγξ, γγὸς, singultus. A λύζω.

ΛΥΓΞ, γγὸς, ὁ, vel ἡ, lynx, fera, prædita acerrimo visu.

Λυγκικὸς, ἡ, ὁν, lynceus. A λύγξ.

Λυγμὸς, ὁ, ὁ, singultus. A λύζω. Hinc

Λυγμάδης, ες, v. λυγμώδης.

Λυγμοδέσμιος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, vitice vinctus.

ΛΥΓΟΣ, ου, ἡ, vitex, vimen; (2) virga, bacillus.

Λυγὸς, ὁ, ὁ, prelum quoddam, Hes. A λυγίζω.

Λυγοπέδιλος, ὁς, ὁ ἡ ἡ, viriceus, vimineus; ut λυγοπέδιλος κόρυς, de cavea pilleata. Ex λυγὸς, & πέδιλον, ferula.

Λυγόω, ῶ, f. ώσω, flecto, inflecto, vincio, ligo. Καὶ Δαιδὸς ἐλύγωσαν ὁ χρυσὸς τρίνα, Epigr. A λύγος.

ΛΥΓΡΟΣ, ά, όν, gravis, difficilis, funestus, tristis, exitiosus, miserabilis, misero conveniens.

Λυγρὼς, Adv. graviter, exitiose, miserabiliter. A λύγρος.

Λυγώδης, ὁς, ὁ ἡ ἡ, viticeus, vitici similis, lentus, flexibilis. A λύγος.

Λύδδα, ης, ἡ, Lydda, urbs Judææ.

Λυδία, ας, ἡ, Lydia, regio Asiæ min. Mæonia; (2) nomen mulieris. A Λυδὸς.

Λυδιάζω, Lydos imiter, Lydos sequor; (2) cum Lydis facio, Suid. Ab eod.

Λυδιακὸς, ἡ, ὁν, Lydius, Lydicus. Ab eod.

Λύδιος, ία, ιον, Lydius, Lydicus. Ab eodem.

Λυδὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Λυδίζω, ίσω, idem quod λυδιάζω.

Λυδιστὶ, Adv. Lydorum imitatione, Lydio more, Lydice. A λυδίζω.

Λυδοπαθὴς, ὁς, ὁ ἡ ἡ, obnoxius iis παθήμασι, quibus Lydi; voluptarius, mollis.

ΛΥΔΟΣ, ὁ, ὁ, Lydus, e Lydia oriundus.

ΛΥΖΩ, f. ξω, singultio, singulto. Vulgo λύζω, Epigr.

Λύθην 3. pl. aor. 2. ind. pass. Ion. & Att. pro ἐλύθησαν, a λύω.

Λύθη, 3. sing. aor. 2. ind. pass. Ion. pro ἐλύθη.

ΔΥΘΡΟΝ,

ΛΥΓΡΟΝ, ου, τό, unctio, unguis pulveri mixtus, crior, ichor.

Λυθρόω, ῶ, fut. ώσω, cruento, sanguine cum pulvere permisto fædo; unde part. pass. p. λελυθρωμένος, cruentatus. A λύθρον.

Λυθρώδης, ες, ὁ ἡ ὦν, cruentus. Ab eod.

ΛΥΚΑΒΑΣ, αντος, ὁ, annus.

Λύκαια, ων, τά, Lupercalia. A λύκος.

Λύκαινα, ης, ἡ, lupa. Ab eod.

Λυκαινίς, ίδος, ἡ, parva lupa, Dim. a λύκαινα.

Λυκανόμορφος, ον, lupæ formam habens.

Λυκαῖος, Lycæus. Jovis cognomentum, a Lycæis, s. Lupercaliibus, quæ Lycaon instituit.

Λυκανθρωπία, ας, ἡ, morbus melancholicus, quo qui laborant, noctu luporum more egrediuntur, & in primis circa mortuorum corpora, donec illucescat, versantur. A

Λυκάνθρωπος, sc. νόσος, ἡ, idem. At λυκάνθρωπος, ὁ, homo, qui lycanthropo, seu lycanthropia laborat. Ex λύκος, & ἄνθρωπος.

Λυκαυγίς, ίος, τό, diluculum. Ex λύκη, & αὐγὴ fulgor.

Λυκέη, contr. λυκῆ, ῆς, ἡ, pellis lupina. A λύκος.

Λύκειον, ου, τό, Lyceum, gymnasium Athenis.

Λύκειος, εία, ειον, vel λύκιος, α, ὁ ἡ ὁ, lupinus. Est & Apollinis epith. a λύκος; quia lupus ei dicatus; vel a λύκη, quæ sole oriente existit.

ΛΥΚΗ, ης, ἡ, lux prima, præcedens solis ortum.

Λυκηγενής, έος, ὁ ἡ ὁ, lucem generans; (2) in Lycia genitus; (3) *Epith.* Apollinis, quod ei lupus sit dicatus; vel quia sol oriens τὸν λύκιον producit. Ἔνθεν δ' Ἀπόλλωνα Λυκηγενέα, κλυτοτόξον, Hom. Il. 4, 101. Ex λύκος, vel λύκη, & γένομαι.

Λυκηδόν, *Adv.* luporum more. A λύκος.

Λυκηθμός, ὁ, ὁ, luporum ululatus, Suid.

Λυκιδεύς, έως, ὁ, lupi catulus, pl. λυκιδεῖς.

Λυκιεργής, ὲς, in Lycia factus, *pro quo vitiose in libris est* λυκιεργής, & λυκιεργῆς, *Etm.*

Λυκιήθεν, *Adv.* e Lycia. A λυκίη, *Lycia.*

Λύκιον, ου, τό, lycium, arbor spinosa; (2) locus in Thessalia; (3) succus e lycio arbore, s. fructive extractus. A λύκος.

Λυκίς, ίδος, ἡ, lupa parva. Ab eod.

Λυκίσκος, ου, ὁ, vocabula furcula ferens, Hes.

Λυκοβατίας, ου, ὁ, ut λυκοβόλιτες δρυμός, nemus, saltus, ubi lupi versantur. Ex λύκος, & βαίνω, *vado.*

Λυκόβρωτος, ον, ὁ ἡ ὁ, a lupo mansus, a lupo arrosus, a lupo morsus. Ex λύκος, & βιβρώσκω, *voro.*

Λυκόδοντες, canini dentes, qui bini al. κυνόδοντες. Ex λύκος, & ὀδούς.

Λυκοειδής, ές, ὁ ἡ ὁ, lupo similis. Ab εἶδος.

Λυκοθαρσής, ές, ὁ ἡ ὁ, lupi more audax, magnanimus. Ex λύκος & θάρσος.

Λυκοθήρας, α, ὁ, lupinus, Gl. V. nempe qui lupos venatur. Ex λύκος, & θήρα.

Λυκοκτονία, lupum vel lupos occido. A

Λυκοκτόνος, ον, ὁ ἡ ὁ, luporum interfector. Hinc τὸ λυκοκτόνον, ου, aconitum, cujus esus lupos interficat. A κτείνω.

Λυκοπάνθηρ, ηρος, ὁ, animal, quod ex parte lupus, ex parte panthera est.

Λυκόποδες, ων, οἱ, satellites tyrannorum, vel quod pedes pellibus lupinis contectos haberent, vel potius, quod luporum more rapaces essent, vel etiam lupi insigne in clypeis gestarent.

Λυκορραίστης, ου, ὁ, luporum laniator; λυκορραίστην κύνα, in Epigr. A ῥαίω.

ΛΥΚΟΣ, ου, ὁ, lupus; (2) luparum, fræni genus asperrimum, Hes. (3) λύκοι, flos herbæ iridis, quod labiorum lupi speciem referant, V. Lex. (4) instrumentum quoddam coquinarium, Pollux. (5) avis e monedularum genere, V. Lex. Ex Aristot. (6) piscis, qui alio nomine καλλιώνυμος, ex Athenæo; (7) aranei genus, Hes. (8) piscis genus, ἀστερίας dictus; (9) pes suis, Macrob.

Λυκοσαλάμανδρος, ου, τό, quibusdam Salamandræ magnum, Dioscor. Ex λ. & Σαλάμανδρα.

Λυκοσκόρδιον, ου, τό, equi a fræno genere, quod λύκος, lupetum, Plut. Symp. Eustathio sunt, qui bibentes dimidiam capitis partem in aquam immittant. At Nicandri Scholiastæ, vesicæ.

Λυκόσπουδος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ore lupino est; ἀρμὰ epith. ap. Suid. Ex λ. & σπόμαι.

Λυκόφθαλμος, ου, ὁ ἡ ὁ, q. d. lupinos oculos habens; est autem gemmæ nomen.

Λυκοφιλία, ας, ἡ, lupina, suspecta & subdola amicitia. A

Λυκοφίλιος, ου, ὁ ἡ ὁ, subdolus, suspectus, lupina quadam amicitia nixus. Ex λύκος, & φίλος.

Λυκοφιλίως, *Adverb.* suspecte, subdole.

Λυκοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, lupum ferens. Ex λύκος, & φέρω.

Λυκόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui est lupini animi. Ex λύκος, & φρήν.

Λυκόφως, τό, tempus ante solis exortum, Gl. V. crepusculum, diluculum.

Λυκόχροος, contr. λυκόχρους, ου, ὁ ἡ ὁ, lupi colorem habens. Ex λύκος, & χρόα.

Λυκοψία, ας, ἡ, aliis nox sublustris, aliis noctis obscuritas, crepusculum. Ex λ. & ὄψις.

Λύκοψις, λύκοψος, vel λυκοψός, quarta anchusæ species, Dioscor. Gal. Paul. Æginet.

Λυκάω, ῶ, dilanio, dilacero lupi more, Pass. λυκῶμαι, unde p. part. λελυκωμένα, a lupo dilacerata. A λύκος.

Λυκώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, lupinus, lupo similis, *Epith.* coloris. Est autem medius inter album & nigrum. Ab eod.

ΛΥΜΑ, ατος, τό, purgamentum, sordes; λύματα, placula, Ph.

Λυμαίνω, & frequentius λυμαίνομαι, devasto, labefacto, violo; populor; vitio, corrumpo; λυμηνάμενος, a. 1. med. qui vastavit; λελυμασμένος, p. part. pass. vastatus. Λυμαινέσθω τὰ γράμματ' ἀθέλειος, *Dem.* λέχη, Eur. Bacc. 354. Τοιαῦτα μὲν τοῦ Σοφοκλέους λυμαίνεται ἐν ταῖς τραγῳδίαις ἐμὲ ὁ Τηρεύς, Arist. Av. 100. A λύμη. Hinc

Λυμαντήρ, ῆρος, ὁ, perditor, corruptor.

Λυμαντήριος, ου, ὁ ἡ ὁ, perniciosus, exitialis. A λυμαντήρ.

Λυμαντής, οῦ, ὁ, idem quod λυμαντήρ.

Λυμεών, ῶνος, ὁ, perditor, vastator, violator. A

ΛΥΜΗ, ης, ἡ, lues, noxa, exitium; (2) contumelia; (3) sordes; (4) quicquid ob est, nocet, perdit; ut *Lat.* pernicies, pestis.

Λύμμω, fut. opt. pass. *Ion. & Poët.* pro λελυμμένος εἶμι, a λύω.

Λυμηνάμενος, a. 1. part. med. v. λυμαίνω.

Λύντο, 3. plur. pluscp. ind. pass. *Ion. & Poët.* pro ἐλέλυντο, a λύω. *in med.* redimo. Λυσσητῆρ' ἔδησαν, Hom. Il. 1, 13.

Λυπέω, ῶ, fut. ήσω, dolore afficio, contristo; (2) lædo, offendo, detrimento afficio; λυπούμαι, tristor, mœreo. Ἐπὶ μὲ λυπεῖ σήμερα, præter modum, Arist. Av. 1251. Μὴ δεινὰ λυπήσαι τὸ πολιτικόν. Incer. A

ΛΥΠΗ, ης, ἡ, dolor, animi molestia & ægritudo, tristitia, mœror.

Λυπήσουσι, 2. pl. f. 1. ind. pass. v. λυπέω.

Λύπημα, πάντος, τό, idem. A λυπέω.

Λυπηρός, ά, όν, molestus, molestiam & ægritudinem animi adferens, acerbus, tristis. A λύπη.

Λυπηρῶς, *Adv.* cum molestia, moleste, cum dolore, dolenter. A λυπηρός.

Λυπῇς, 2. s. præs. conj. act. pro λυπήσῃς, a λυπέω.

Λυπησιλόγος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, sermonibus molestus, *Etm.*

Λυπητικός, ἡ, όν, qui tristitia adficere solet; (2) qui tristatur. A λυπέω.

Λυπῶ, *ange*, 2. sing. præs. imper. med.

Λυρηγενής, ής, ὁ ἡ ὁ, qui lyram [illegible]

Λυρηδόκος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, lyram [illegible] Ex λύρα, & δέχομαι.

Λύριον, ου, τό, idem quod λυρίδιον; (2) *Epith.* ἔλαφος, tenuis, gracilentus, cervus. A λύρα.

Λυρίπτερος, ος, ὁ ἡ ὁ, nitidus, gracilitate, tenuitate. A λυπρός.

Λυρόκρουστος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod λυροκρούστης. Ex λύρα, & κρούω.

Λυπρῶς, *Adv.* tenuiter, sterilitter.

ΛΥΡΑ, ας, ἡ, lyra, instrumentum musicum; (2) sidus cœleste; (3) piscis quidam.

Λυραιῳδός, ὁ, ὁ, lyricen, qui lyra canit.

Λυρίζω, s. ίσω, lyra cano, lyra ludo. A λύρα.

Λυρικός, ὴ, όν, lyricus, melicus; (2) ἡ, lyricos. Ab eod.

Λύριον, ου, τό, parva lyra, Dim.

Λυρισμός, ὁ, cantus lyræ. A λυρίζω.

Λυριστής, οῦ, ὁ, qui lyra canit, fidicen. Ex λύρα, & λυρίζω.

Λυρογλήνη, ίδος, ὁ ἡ ὁ, lyra gaudens, Epith. Apollinis in Epigr. Ex λύρα, & γλήνη.

Λυρόεις, όεσσα, όεν, lyricus, cui lyrica modulatio inest. A λύρα.

Λυροδύλης οῦ, ὁ ἡ ὁ, qui lyram conficit. Ex λύρα, & ἔργον.

Λυρεθλήτης, ίδος, ὁ ἡ ὁ, lyra seu lyræ sono delectatus, gaudens. Ex λύρα, & θέλγω.

Λυρίδιλλος, ου, ὁ ἡ ὁ, lyra adquisitus. Ex λύρα, & κτάομαι.

Λυροκλονία, ας, ἡ, lyræ sonus, lyræ pulsus.

Λυροκλύστης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui lyram pulsat.

Λυροποιέω, lyras facio. Hinc.

Λυροποιητικός, ὴ, όν, lyras conficiendi peritus.

Λυροποικός, ὴ, όν, idem.

Λυροποιία, ας, ἡ, lyrarum compactio, lyrarum conficiendarum scientia. A

Λυρικοπος, οῦ, ὁ ἡ ὁ, qui lyras confricit, quasi lyras compingit. Ex λύρα, & πηγνύω, *figo.*

Λυροσοφιξ, κος, ὁ, species lyræ, quasi lyra nicia. Hes.

Λυρῳδία, ἡ, lyræ cantus. A

Λυρῳδός, οῦ, ὁ, lyricen, lyren. Ex λύρα & ᾄδω.

Λυρῳδικός, lyrice, more eorum qui lyra canunt.

Λύσαι, aor. 1. inf. act. verbi λύω.

Λύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro λύσας.

Λυσανίας, ου, ὁ, dolores solvens. Apud Aristoph. allusio ad Lysanias, nomen viri.

Λύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v. λύω.

Λυσιλύτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, homines solvens, homines frangens. Ex λύσις, & ἀνήρ.

Λύσε, 3. s. a. 1 ind. act. *Ion.* pro ἔλυσε.

Λύση, 2. s. a. 1. conj. act. v. λύω.

Λυσιγαμος, ου, ὁ ἡ ὁ, nuptias solvens. Ex λύσις, & γάμος.

Λυσιζυΐα, ας, ἡ, membrorum solutio, luxatio. A

Λυσίζωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, membra solvens, dissolvens artus. Ex λύσις, & ζωνή.

Λυσιδίκης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui lites dirimit; (2) qui jura dissolvit. Ex λύσις, & δίκη.

Λυσικάρηνος, ος, ὁ ἡ ὁ, capillos solutos sive passos habens. Ex λ. & κάρηνα.

Λυσιζώνη, ης, ἡ, quæ zonam solvit.

Λυσιζώνης, ου, ὁ ἡ ὁ, discinctus, Ph. (2) qui virginitatem amisit, soluta zona virginali. Ex infl.

Λυσίκακος, ου, ὁ ἡ ὁ, malorum solutor, qui malis liberans. Ex λ. & κακός.

Λυσίκομος, ου, ὁ ἡ ὁ, capillos solutos s. passos habens. Ex λ. & κόμη.

Λυσιμαχία, ας, ἡ, Lysimachia, herba, cujus ea vis esse dicitur, ut jumentis discordantibus imposita, asperitatem cohibeat. Ex λ. & μάχη.

Λυσιμελέω, dimembro, Gl. V. A seq.

Λυσιμελής, ές, ὁ ἡ ὁ, solvens membra. Ex λ. & μέλος.

Λυσιμέριμνος, ου, ὁ ἡ ὁ, curas solvens; (2) curis solvendis idoneus. Ex μέριμνα.

Λύσιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, solubilis, qui solvi potest; (2) qui refelli vel refutari potest; (3) exemptilis. A λύσις.

Λυσιπλοκος, ου, ὁ ἡ ὁ, logia dissolutor, logiorraptor, Nonnus. Ex λ. & πλοκή.

Λυσι-

Λύσιος, ία, ον, vel λυσίδης, ου, ὁ ἡ ὁ, fol-vendi s. liberandi vim habens. *Epith.* Bacchi, quia solvit & liberat curis. At λύσιοι θεοί, expiatorium præsides dii. A λύω.

Λυσιτέλεμον, ου, ὁ, in jocos relictum *Epith.* Bacchi. (ap. Anac. sed vox est corrupta & contra analogiam, ex qua est *fecun-ludus*, Ern.) Ex λύω, & τελέω, veram est.

Λυσιτέλειον, ου, τὸ ἀντὶ ἡ, detrimento vel damno liberum. Ex λύω, & τέλος. *Interpr.*

Λυσιτέλεσις, ως, ἡ, solutio, liberatio; (2) solutum s. annonam solvens. Ex λύω & τέλος.

Λυσιτελής, ής, ές, ὁ ἡ ἡ, tributo & molestiis liberans, *Schol.* exemptus.

Λυσις, εως, ἡ (Plutus, declinatio; (2) actio solvendi captivitate; (3) redemptio; (4) solutio quæ firmat vel munerat; (5) dilatio pœnæ vel debiti; (6) expiatio. A λύω.

Λυσιτελεία, ας, ἡ, utilitas, relictus, fructus. A

Λυσιτελέω, ῶ, utilis sum, prosum, expedio, conferio; λυσιτελεῖ, expedit. Μᾶλλον δ' αὐτὸν λυσιτελεῖν, Xen. Λυσιτελεῖ αὐτῷ, τί μᾶλλον, &c. Luc. 17, 2. A

Λυσιτελής, ής, ὁ ἡ, ές, utilis, frugifer, commodus; λυσιτελέστερον, commodius. Ex λύω, & τέλος, τελῶ.

Λυσιτελοῦντος, οὔσης, mulier. A λυσιτελέω, part. pr. a λυσιτελέω.

Λυσιτελῶν, οῦσα, utilior, commodior.

Λυσίφρων, ονος, ὁ ἡ, ὁ, mentem curis solvens s. liberans, s. sollicitudinem e mente tollens, *Epith.* Lyæi s. Bacchi. Ex φρήν.

Λυσιῳδός, οῦ, ὁ, Lysiodus. Λυσιῳδοί, erant theatrales musici, a Lyside sic dicti, & ᾠδή.

ΛΥΣΚΑΣΩ autumo, Hes.

Λύσσα, 2. f. a. 1 imper. act. v. λύω.

ΛΥΣΣΑ, vel λύσσα, rabies, furor præcipue canum; (2) vermiculus sub lingua canum, quo exempto nec rabidi fieri, nec rabidum lentire dicuntur.

Λυσσητήρ, ῆρος, ὁ ἡ, ὁ, rabidus, furiosus. A λυσσάω.

Λυσσής, ᾶδος, ἡ, rabida, rabiosa. A eod.

Λυσσάς, vel λυττάς, ᾶδος, rabidus fem. in rabiem actus, furit, de canibus & lupis, (2) de hominc. Λυσσᾶν ἢ ὑγιαίνειν ἔσπευσε, Plat. Ab eod.

Λυσσάων, ῶντος, ὁ, rabidus, furiosus.

Λύσσημα, ατος, τὸ, rabies, furor. A λυσσάω.

Λυσσᾶν, præt. imf. act. *Dor.* pro λυσσᾶν, ex λυσσάειν, a λυσσάω.

Λύσσε, 2. f. a. 1. imp. act. *Poet.* pro λύσον, a λύω.

Λυσσέρχης, ες, idem quod

Λυσσητήρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabiosus. A λυσσάω.

Λυσσήεις, εσσα, εν, rabidus, furens.

ΛΥΣΣΗΤΗΡ, ῆρος, ὁ, rabidus, furiosus, a rabido cane morsus. Ex λύσσα, & λύω.

Λυσσητήριος, ία, ον, in rabiem furorem actus, rabidum præ furore. Ex λύσσα, & ῥηγνύω, *frango*.

Λυσσίη, ἡ, f. ησσα, in rabiem ago; λυσσῶσα, in rabiem agens, mone percitor, a, f. λυσσάθω, rabie actum. A λυσσάω.

Λυσσῶν, *furens*, præt. imf. act. ασσα. *Poet.* pro λυσσᾶν, ex λυσσάειν, a λυσσάω.

Λυσσώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, rabidus, rabiosus.

Λυσσώθησαν, 3. f. a. 1. ον. pass. v. λυσσάω.

Λυσσῶσι 3. pl. præt. imf. vel conj. act. v. λυσσάω.

Λυσσώσης, ώδος, ἡ, trux, torvus vultu.

ΛΥΣΣΩΜΑ, ατος, τὸ, a, e, rabiem capi-lotum, Gl. V. λυσσῶντος ἡ rabidi. Hinc

Λυσσωμάτιον, ου, τὸ, cinnamomum, Gl. V.

Λύσσωσις, εως, ἡ, idem quod λύσσημα.

Λυτέον, solvendum. A λύω.

Λυτειρα, ας, ἡ, soltrix, quæ solvit. A

Λυτήρ, ῆρος, ὁ, solutor, liberator; (2) expiatior. A λύω.

Λυτηριάς, άδος, ἡ, liberatrix.

Λυτήριος, ία, ον, ὁ ἡ, liberatorius, solutorius; (2) expiatorius; (3) solvendi seu liberandi vim habens. A λυτήρ.

Λυτικός, ἡ, όν, solvendi vim habens. A λύω.

Λυτικῶς, cum vi dissolvendi.

Λύτο, 3. f. pluscq. imp. pass. *Ion.* & *Poet* pro ἐλέλυτο, a λύω, *solvo*, Hom. Il. 21, 314.

Λύτρα, pro ἔλυσε, ind. imp. *Hom.* Il. 24, 1.

Λυτὸς, ἡ, όν, solubilis, qui solvi potest; (2) solutus, Ab eod.

Λύτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium, pretium redempti captivi. Ph. λύτρα, redimiæ. Ab eod.

Λυτρόω, ῶ, fut. ώσω, redimo; λυτρώσομαι, ὦμαι, redimo, redimor; λυτρώσασθαι, redimere; λυτρωθῆναι, redimi, redemptum esse. Ὁ μέλλων λυτρώσεσθαι Ἰσραήλ, Luc. 24, 21. Οὐ φθαρτοῖς — ἐλυτρώθητε, 1 Pet. 1, 18. A λύτρον.

Λυτρώσεται, 3 f. a. 1. conj. med.

Λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio, expiatio. A λυτρόω.

Λυτρωτέον, redimendum. Ab eod.

Λυτρωτὴς, οῦ, ὁ, redemptor. Ab eod.

Λύτωρ, ορος, ὁ, liberator, solutor. A λύω.

Λυχνεῖα, ῶν, τὰ, lucernarum receptacula. A λύχνος.

Λυχνεῖον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Λυχνεύω, ῶ, lucernam s. lumen accendit. Ex λύχνος, & ἅπτω. Unde

Λυχνοῦχος, ου, ὁ, lucernarum receptaculum. A λύχνος.

Λυχνία, ας, ἡ, candelabrum. A λύχνος.

Λυχνίδιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Λυχνικὸν, ου, τὸ, lucernarum receptaculum. Ex λύχνος, & κεῖμαι, κοῖτος.

Λυχνίς, ίδος, ἡ, lucerna; (2) lucernarium, lychnuchus, *Epist.* Ab eod.

Λυχνίτης, ου, ὁ ἡ, ὁ, quæ noctu accendi sunt intendi oportet, & quæ interdiu præsentia sunt, recte agens; lucernarius. A λύχνος, & ἔχω, *teneo*.

Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, *Ion.* λυχνοκαΐη, ης, ἡ, dies festus apud Athenienses, qui Lampadis accendendæ dicitur. Ex λύχνος, & καίω, κέω.

Λυχνοκαυσία, ας, ἡ, lychnuchus s. lucernarum accensor per noctem, candelis illuminator.

Λυχνοκαυστίς, ίδος, ἡ, luminum, lucernarum seu lychnuchorum accensio. Ex infl.

Λυχνοκαυτὴς, οῦ, ὁ ἡ, ὁ, lucernarum custector. Ex λυχνέω, & καίω.

Λυχνοκλὶς, ίδος, ἡ, nubes lucernarum, nomen fictum a Luciano in V. H.

Λυχνοστάλλης, ου, ὁ, lychnuchus s. lucernarum venditor. Ex λυχνέω, & στάλλω.

ΛΥΧΝΟΣ, ου, ὁ, lychnus, lucerna, candela.

Λυχνοῦ, *fem.* ας, ὁ, lychnuchus, qui lychnum tenet, qui lumen influxit. Gl. Vet. lucernarius; candelarium; (2) lucerna, monopolium, cui lumen cum candelabro imponitur. Ex λύχνος, & ἔχω.

Λυχνοῦχος, lampadis gestor. A seq.

Λυχνοφόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, lucernam ferens, præfulgens. Ex λύχνος, & φέρω.

ΛΥΩ, f. λύσω, v. λέλυκα, fol. o, lavo, redimo, libero, solvo e ponto, *in med.* redimo. Οὐ γὰρ λουχθεὶς κάρη ἔλυσε χρησμὸν ἔνδικον φόνου, Lyc. 4. Πραπίδας ἔδησεν, οὐκ ἔλυσε, Soph. T. 184. Ἦλθε τὸν παρόντα σπουδὴν λύσασθαι βροτῶν, id. El. 961. Οἱ δὲ Πρυτάνεις λύσασθαι ἐκέλευσαν, Arist. Ath. 177. Λύσασθαι δὲ τὸν νεκρὸν, id. Thesm. 1118. Παῖδα δ' ἐμοὶ λύσασθε φίλην, Hom. Il. 1, 20.

ΛΩ. λῶ, λῇς vel λῷς, λῷ, volo, vis, vult; λῶντι, pro λῶσι, volunt.

Λωβεύω, injuria afficio, contumeliam infero; λωβεύομαι, contumelioſe improbori. A λωβάω.

Λωβόομαι, ώμαι, idem; (2) corrumpo, depravo; (3) mutilo, deformo. *Item Pass.* λελωβωμένος, contumelia affectus; depravatus, mutilatus; λωβώμενος, aor. 2. *Item.* Πλὴν ἰχθύων ἀρτέμων λελωβημένων βίην. Soph. Antig. 58. Τὴν φόλιν ἅπασι αἰσχρῶς λελωβῆσθαι ἔφασαν, Herodot. Ab eod.

Λωβήτειρα, ης, ἡ, contumeliæ illatio, irrisio. A

Λωβητήρ, ῆρος, ὁ, contumelia affectio; (2) irrisio, ludus. Τίπτε μοι λωβῆτερ πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσας; Odyss. 23, 1.

Λώβην λωβήσαμαι, *Ion.* injuriam infero. A

ΛΩΒΗ, ης, ἡ, injuria, contumelia; (2) opprobrium, dedecus; (3) pernicies, damnum, jactura, mutilatio; (4) quidam asinorum morbus. Hinc

Λωβητὸς, ἡ, όν, damnosus, pernicialis.

Λωβητὸς, ἡ, όν, contumeliæ affectus, irrisus. *Item* mutilus, deformis. *Item Pass.* λελωβημένος.

Λωβητὸς, οῦ, ὁ, injuriæ s. contumeliæ relator, irrisor; (2) contumeliosus, deformis, (3) mutilus. Ab eod.

Λωβητὸς, ἡ, όν, injuriosus, contumeliosus; (2) depravator, corruptor. Ab eod.

Λωβήτης, ὁ, ἡ, ὁ, injuria, s. contumelia laborans, infestus; (2) injuriæ, s. contumeliæ auctor; (3) dedecori. Ab eod.

Λωβητὸς, οῦ, ὁ, contumelia, corruptio, (2) qui noceri, qui corrumpi, quæ nocet.

Λωβὸς, ὁ, ὁν, qui injuriam contumeliamve infert, (2) corruptor, depravator, (3) mutilus, deformis. A λωβάω.

ΛΩΙΑΝΔΡΟΝ, ου, τὸ, [illegible] f. [illegible] Hesych. [illegible] & Λωΐτης, & [illegible] Herodot. Ab eod.

Λωΐτης, ου, ὁ ἡ, ὁ, [illegible] Hesych. [illegible] Herodot. Ab eod.

ΛΩΜΑ, ατος, τὸ, fimbria, ora vestimenti.

Λωπάσιος, α, ον, habilis. A λώπη.

Λώπασι, 3. pl. præt. ind. act. ασι pro λώπησαν, a λωπάω, *vasto*.

ΛΩΠΗ, ης, ἡ, vestimentum tenue. A

Λώπη, ης, ἡ, pallium; (2) vestimentum, vestis. A eod.

Λωπίζω, f. ίσω, vestis cano, deruido.

Λωπίον, ου, τὸ, pannus tenuis; (2) vestis, (3) vestimentum tenue; (4) velum nauticum, *Hesych.* Ab eod.

Λωπόπωλις, ιδος, ἡ, fullonia, vestificina, proprie vestium exportatio. A λωπόπωλος.

Λωποπώλος, ου, ὁ, vestium vel vinctuum fur; (2) fullo, vestium venditor, Ph. ἐν Σκύθαι, graffator. Λωποπώλῳ τῷ Ἑλλήνι, Hermog. ν. Ἀσεβὴς ὁ Plut. 105. A

Λωποδύτης, ου, ὁ, qui vestimentis vel mortuos vestimentis exuit & spoliat, s. in balneis deposita vestimenta furatur, fullator. A

Λωποδύτης, ου, ὁ, idem quod λωποδύτης.

ΛΩΠΟΣ, εος, τὸ, vestimentum tenue.

ΛΩΡΟΝ, ου, τὸ, lotum, habena; (2) vinculum capitis, diadema imperatorium.

Λῶρος, ου, ὁ, idem.

Λῶσαι, vel λοῦσαι.

Λώτη, ης, ὁ, mendicus; (2) tibicen. A λωτὸς.

Λωτεύντο πεδία, campi loto abundantes, herbosi apud Homerum, Il. μ. 283. pro λωτοῦντα, quod veteres contractum, ex λωτέοντα volunt, a λωτόεις, alii ex λωτοέντα, quasi a λωτὸς, quod effet lotum & herbas profero.

Λωτίνη, ης, ἡ, fertum e loto textum.

Λωτίζω, f. ίσω, lotum carpo, lotum decerpo. Ab eod.

Λωτίνος, ίνη, ινον, lotinus, e loto.

Λουτρόω, lavo, in bal. Sept. habetur, ἐπὶ τοῦ λουτροῦ ὀφείλοντος, Sup.

ΛΩΤΟΣ, ῦ, ὁ, lotus; (2) arbor ima, Ph. Λωτοτρόφος, ος, ὁ ἢ ἡ, lotum alens seu producens. Ex λωτὸς, & τρέφω.

Λωτοφάγοι, populi loto victitantes.

Λωφοχέλης, squama fundens, Dor. pro λεπροχέλης, vid. λεπροχέλης.

ΛΩΨΑΩ, ῶ, f. ήσω, respiro, intraquiesco. Κάνειτ' ἐπειδὴ τὸν πλόον φύσει, Soph. Aj. 61. Ἀπὸ τόνου μεγάλης ἢ σκληρᾶς βραχύ τι λωφήσαντος, Thuc.

Λωφίζω, ά, quiesco. Hes. (2) sedo, Æsch. P. Λωφίζειν, sedandi vim habens. A λωφάω.

Λώφημα, ατος, τὸ, laxamentum. A λωφάω.

Λώφησις, ἐως, ἡ, quies, cessatio, respiratio, laxamentum. Ab eod.

M.

M Litera duodecima, μῦ, Hebr. Mem; (2) nota numeri *quadraginta*, & cum lineola subjecta, μ, *quadraginta millia*.

ΜΑ, *Adv.* jurandi negativum; μὰ Δία, non cerve, per Jovem, ἐ μὰ Δία, idem. Sed καὶ μὰ Δία, affirm. profecto, certe, per Jovem. Occurrit μα solum & affirmative, sed raro, & fere apud recentiores.

Μαγαδίζειν, magadi canere, psallere.

Μαγάδιον, ου, τὸ, parva μαγὰς; (2) assericulus, qui recipit chordas lyræ, Dim. a μαγὰς.

Μάγαδις, sive μαγάδις, Acc. ιν, ἡ, magas, instrumentum quoddam musicum.

Μαγαδίζειν, fides pulsare, psallere. A

ΜΑΓΑΣ, άδος, ὁ, ponticulus testudinis, s. hemisphæri testudinei, super quo nervi tenduntur, nullum alias sonum ciituri, qui olim ex arundine fictus; ei post vel lignea tabella, vel cornea substituta est, unde Cic. in testud nihil resonari cornu dicit, *Ern.*

Μαγεία, ας, ἡ, veneficium, præstigiæ, incantatio, lenocinia. A μαγεύω.

Μαγεύω, fut. εύσω, idem & ab eod.

Μαγγανεύω, ὁ, ὁ, veneficus, præstigiator, prango, qui varies res mitcet, ut alios decipiat. Ab eod. Hinc

Μαγγανευτικὸς, ἡ, όν, præstigiatorius.

Μαγγανεύω, præstigiis & incantationibus utor. Κίρκῃ — μαγγανεύσαν μολύσασα τὰ τῆς ἑταίρας, λαβόντες, Arist. Pl. 310. A

ΜΑΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, veneficium, præstigiæ; (2) machinamentum præstigiatorium; (3) ferè vectis, pessulus, repagulum, Ph. μάγγανα πολεμικὰ, balistæ; μάγγανα πολιτικὰ, tormenta.

Μαγδαλὰ, Magdala. Nomen loci Hebr. *Turris.*

Μαγδαλὰμ, ἥ, ἡ, Magdalena. Nomen mulieris Hebr. *Magnifica*, vel etiam quæ Magdala oriunda est, *Magdalensis.*

Μαγδαλαῖος, α, ον, Magdalenus, Magdalensis.

Μαγδαλὶς, ίδος, vel Μαγδαλὰς, άδος, ἡ, pulpa mollior ex pane, ad detergendas manus adhiberi solita. A μάσσω.

Μαγεία, ας, ἡ, magia, ars magica, scientia magica. A μάγος.

Μαγείραινα, ἡ, coqua. A μάγειρος.

Μαγειρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo coquinaria exercetur, culina, coquina. A μάγειρος.

Μαγείρημα, τὸ, cibus coctus. A

Μαγειρεύω, f. εύσω, coquinariam exerceo, sum coquus; (2) lanio, macto.

Μαγειρικὸς, ἡ, όν, ad coquum pertinens, coquinarius, culinarius. Hinc ἡ μαγειρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars coquinaria.

Μαγειρικὰ, artes coquinariæ.

Μαγειρικὸς, ὁ, ἡ ἢ ἡ, coquulus, Dim.

Μαγείρισσα, ης, ἡ, coqua. A

ΜΑΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, coquus.

Μάγευμα, ατος, τὸ, machinamentum magicum, artes magicæ, Euripid, Suppl. 1110. A μάγεύω.

Μαγὶς, ίδος, ὁ, pinsor, pistor; (2) tergens, abstergens, abstersor. A μάσσω.

Μαγίς, ίδος, ἡ, magnes, lapis ferrum attrahens; (2) ὁ, qui est ex Magnesia.

Μαγνησία λίθος, Hippocr. magnes.

Μαγνήτης, ου, ὁ, idem quod μάγνης.

Μαγνῆτις, ίδος, ἡ, sc. λίθος, magnes.

ΜΑΓΟΣ, ου, ὁ, magus, sapiens apud Persas, rerum divinarum naturalium que peritus; (2) præstigiator, veneficus, magicæ artis peritus.

Μαγοφονία, ας, ἡ, magorum cædes, eorum, qui post Cambysis mortem regnum invaserant. Festum apud Persas. A φόνος.

ΜΑΓΤΑΡΙΣ, ιδος, ἡ, magudaris, radix Jasepitii.

Μαγὼγ, ὁ, Magog. Nomen Hebr. ἄκλητον, *Munimentum.*

Μαγωδὴ, ῆς, ἡ, mollis quædam & effeminata saltatio, a Chrysogono nata, Hes.

Μαγῳδία, ας, ἡ, Magodia, ludus scenicus, in quo magnum decantabantur miracula. A

Μαγῳδὸς, οῦ, ὁ, histrio magorum miracula decantans, gestibusve exprimens. Ex μάγος, & ᾠδὸς, *cantor.*

Μαδάω, glabro, depilo, Hes. A μαδὸς. Hinc

Μαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, depilis, glaber, lævis.

Μαδαρότης, ητος, ἡ, glabrities, lævor, ex defluvio pilorum. A μαδαρὸς.

Μαδαρόω, ῶ, f. ώσω, glabro, depilo. Ab eod.

Μαδάρωσις, εως, ἡ, depilatio; (2) idem quod μαδαρότης; (3) defluvium palpebrarum.

Μαδάω, lævis & depilis sum; (2) madeo, madidus sum; part. μαδῶντες, glabriones, Gl. V. Arist. Plut. 266. A μαδὸς.

Μαδδὰ, Dor. pro μάζα.

Μαδιὰν, ὁ, Madian. Nomen regionis Hebr. ἄκλητον, *Judicium.*

Μαδίζω, fut. ίσω, glabro, depilo; (2) depilis sum; μαδιδεὶς, a. 1. part. pass. depilatus, Ph. A μαδὸς.

Μάδιοις, εως, ἡ, defluvium pilorum, glabrities. A μαδίζω.

Μαδιστήριον, ου, τὸ, id, quo glabratur, seu lævatur cutis, Cl. V. volsella. Ab eod.

ΜΑΔΟΣ, ὸς, ὸν, lævis, glaber, depilis.

Μάδυρα, ων, τὰ, prunæ, madrya. A μαλέδανα.

ΜΑΖΑ, vel μάζα, ης, ἡ, maza, offa; (2) panis; (3) massa auri vel argenti, Gl. V. μάζα, βῶλος, massa.

Μαζαγόνης, ου, ὁ, ob mazam ejens, Hes. Ex μάζα, & γόνος, *fœtus.*

Μαζάζω, ξω, Dor. pro μαζαγόνης, ου, ὁ, mazarum factor, lurco, helluo. Ex μάζα, & ἄγριος, *ferox.*

Μαζάω, ῶ, mazas pinso, coquo. A μάζα.

Μάζιον, ου, ὁ, mazæ factus. Ab eod.

Μάζιον, ου, τὸ, mamilla, Gl. V. A μαζὸς.

Μάζιον, ου, τὸ, maxula, parva maza, ollula, Gl. V. (2) aurum & argentum rude non signatum, Thuc. Dim. a μάζα.

Μάζισμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Μαζοδέμιον, s. μαζοκομεῖον, ου, τὸ, lanx, Pollux.

Μαζόκομον, lanx, Gl. V. μαζόκομος, lanx, Gl. V. A μαζὸς, & κέμω, *tribuo.*

Μαζοπώλης, ου, ὁ, qui mazas coquit. Ex μάζα, & πέπτω, *coquo.*

Μαζοπώλις, ιδος, ἡ, f. ιδος, mazas conficio.

ΜΑΖΟΣ, ου, ὁ, mamma, mamilla, Attice; Cæsius & pro natibus.

Μαζοῦχος, ὁ, ἡ, cistella ferendis mazis, Hes. Ex μάζα, & ἔχω.

ΜΑΖΩΝΕΣ, bacchanale convivium, apud Spartanos.

ΜΑΘΑΛΓΟΣ, ὁ, ὁ, genus poculi, vel menduræ.

Μάθε, 2. f. a. 2. imper. act. v. μανθάνω.

Μαθέσθαι, f. 2. ind. med. Dor. pro μαθέσθαι.

Μάθημα, ατος, τὸ, disciplina, studium, documentum; μαθήματα, mathematicorum theorematα. A μανθάνω.

Μαθηματικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, mathesis, disciplinarum mathematicarum complexus & notitia. A

Μαθηματικὸς, ὴ, όν, ad disciplinas pertinens, ad disciplinas aptus; (2) discendi cupidus; (3) docilis; (4) scientia peritus; (5) ad mathemata pertinens, ad mathematicos pertinens; (6) mathematicus, disciplinarum mathematicarum peritus. A μάθημα.

Μαθηματικῶς, *Adv.* mathematice, mathematicorum more.

Μαθήσεσθαι, 2. f. f. 1. ind. med. Ion. pro μαθήσομαι, a μανθάνω.

Μάθησις, εως, ἡ, ipsa discendi actio, cognitio, perceptio, doctrina, disciplina. A μανθάνω.

Μαθητεία, ας, ἡ, institutio discipuli, doctrina vel disciplina oralis. A μαθητὴς.

Μαθητέον, discendum est, discere oportet. A μανθάνω.

Μαθητεύω, fut. εύσω, discipulus, sive auditor sum; (2) doceo, instituo; μαθητεύομαι, doceor. Ὃς ἐμαθητεύθη τῇ Ἰκαρίῳ, Matt. 27, 57. Μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, ib. 28, 19. A μαθητὴς.

Μαθητὴς, οῦ, ὁ, discipulus. A μανθάνω.

Μαθητικὸς, ὴ, όν, discipulus esse, discere cupio. Δέξει δὲ τάχιστά μοι ἢ Σωκράτης μαθητικῶς, Arist. Nub. 783. A μαθητὴς.

Μαθητὸς, ὴ, όν, q. d. discibilis, qui disci potest, debet. A μανθάνω.

Μαθήτρια, ας, ἡ, discipula. A μαθητὴς.

Μαθητρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Μαθοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. Dor. pro μαθοῦσα, a μανθάνω.

Μαθουσάλα, ὁ, Mathusala. Nomen viri Hebr. indeclin. *Mortem petens.*

Μαθὼν, *qui didicit*, aor. 2. part. m. g. verbi μανθάνω.

ΜΑΙΑ, ας, ἡ, obstetrix; (2) nutrix; (3) avia; (4) appellatio honestior matronæ ejusvis ætate provectioris; (5) genus cancrorum; (6) Maia, filia Atlantis.

Μαιάδριος, ία, ον, Mæandrius, a

ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, Mæander, fluvius Asiæ minoris admodum flexuosus.

Μαιὰς, άδος, ἡ, nutrix; (2) avia. A μαῖα.

Μαιεία, ας, ἡ, obstetricia ars. A μαιεύω.

Μαίευμα, ατος, τὸ, quod ab obstetrice extractum est, partus, infans. Ab eod.

Μαίευσις, εως, ἡ, idem quod μαιεία. Ab eodem.

Μαιευτικὸς, ὴ, όν, ad obstetricem pertinens, obstetricius. Ab eod.

Μαιευτικῶς, *Adv.* obstetricum more.

Μαιεύτρια, ας, ἡ, obstetrix. A μαιεύω. Hinc

Μαιευτρικῶς, *Adv.* obstetricum ritu.

Μαιεύω, & μαιόομαι, obstetricem ago, fam. obstetrix; (2) pullos avium nutrio; (3) quæro, investigo, scrutor. Ἀστεῖα τίκτουσα καὶ μαιεύσασα, Arist. Lys. 668. A μαῖα.

Μαιμάσσειν, palpitare, agitari, salire, fluctuari, Suid. A μάω.

Μαιμακτήρια, ων, τὰ, sacra, quæ apud Athenienses fiebant Jovi Μαιμάκτῃ.

Μαιμακτηριὼν, ῶνος, ὁ, mensis, a quo hyems incipit, quo Jovi Μαιμάκτῃ, sacrificabant Athenienses, prior mutationem & turbulentam aëris, September, Gl. V.

Μαιμάκτης, ου, ὁ, furore percitus, furiosus, turbulentus. Jovis epith. A μαιμάσσω.

Μαιμαῦς, αυτος, ὁ ἢ ἡ, turbulentus, impetuosus, Hes. Ab eod.

Μαιμάασσω, vehementer cupere, palpitare, Hes. Ab eod.

Μαιμάω, ῶ, fut. ήσω, vehementer cupio, imperia ferox. Μαιμῶν κεφαλὴν χεῖρα δεξιῶσαν ἔσω, Lyc. 117. Ab eod.

Μαίμηνος, 3. f. a. d. *Ion.* pro ἐμαίμηνος.

Μαίμηκα, præf. part. act. *Poët* pro μεμηκώς, ἐφετ. ex μαμάω.

Μαιμήσασα, præt. part. act. f. g. verbi μαιμάω, pro μεμηκώς.

Μαιμώσσω, cupio, impetu feror. A μαιμάσσω.

Μαίνεται, *Ion.* idem quod μαίνεται.

Μαινάς, άδος, ἡ, insana, furiosa, lymphata, Menade, Bacchæ. Μαινάδες, Bacchæ. A μαίνομαι.

Μαίνη, ης, ἡ, mæna, piscis Hecatæ s. Dianæ sacer.

Μαινίδιον, ου, τὸ, mænula. Dim. A μαινίς.

Μαινίς, ίδος, ἡ, mæna, piscis. A μαίνη.

Μαινόλης, ου, ὁ, furens, lymphatus, Bacchi epith. A μαίνομαι.

Μαινόλις, ίδος, ἡ, furens. A præc.

Μαινολίς, ίδος, ἡ, idem, itidem Bacchi epith.

MAΊNOMAI, f. μανήσομαι, insanio, furio, delipio, vehementi furore & voluptate teneor; μαινομένη, part. furens, infans, lymphatus, Ph. μανεῖς, a. 2. in furorem actus, furore percitus. Ὁ δεσπότης μὲ μάστιγα κλεῖν πέδον, Arist. Pac. 54.

Μαίνυς, υος, ἡ, ὁ, Mænurgus, piscis.

MAΊNΩ, in furorem ago, a. 1. ἔμηνα. Φρενῆρες ἵππος (γυνὴ) ἢ ἀνὴρ ἐμήνεν, Arist. Thesm. 568.

Μαίομαι, cupio; gestio; (2) quæro. A μάω.

Μαίρα, canicula, ficus; also us intensissimus; lusta, Hes. A μαίρω, *luceo*.

MAΊPΩ, luceo.

Μαίωσις, εως, ἡ, obstetricis opera, officium. A μαῖα.

Μαιωτικὸς, Scythice. A

Μαῖτις, sc. λίμνη palus Mæotica. A Μαῖται, populus Scythicus.

Μαίωτρον, ου, τὸ, merces obstetrici. A μαῖα.

MAΊΚΑΡ, αρος, ὁ ἡ, τὸ, beatus; μάκαρες dii & homines beati post mortem. Hinc

Μακαρία, ας, ἡ, locus beatorum post mortem apud inferos, locus vitæ beatæ.

Μακαρίζω, fut. ίσω, beatum prædico; Ἐστὶν ἡ νυκτὸς ἄνω, ὅταν βίοτον τελέσωσι, μακαρίζω, Eur. Bac. apud Ἅιδην μακαρίζουσιν, Arist. Vesp. 1065. Ab eod.

Μακαριστὸς, ρία, ριον, beatus, felix; (2) defunctus, qui feliciter. Ab eod. Hinc

Μακαριότης, ητος, ἡ, beatitudo, beatitudo.

Μακαρὶς, ίδος, ἡ, beata, locus beatorum apud inferos. A μάκαρ.

Μακαρισμὸς, ου, ὁ, beatitatis prædicatio, qua omnium aliquem beatum prædicamus; (2) μακαρισμὸς, hymni in commemorationem beatitudinis Luciferum; (3) ipsa felicitas, in Sec. LL. A μακαρίζω

Μακάρεσσι, dat. plur. *Ion.* pro μακάρσι, a μάκαρ.

Μακαριστὸς, ἡ, όν, qui beatus habetur & prædicatur, quem omnes beatum judicant.

Μακαριστὶ, beate.

Μακαρίτης, ου, ὁ, beatus, de defuncto.

Μακαρῖτις, ιδος, ἡ, fæm. pr. Theoc. 2, 70. A

Μακαρῶ, f. ῶ ind. act. *Att.* pro μακαρίσω.

Μακαρίως, *Adv.* beate, feliciter. A μακάριος.

Μάκαρς, αρος, ὁ ἡ, beatus. A μακάριος, *per Syncop.* Eust.

Μακαρώτατος, beatissimus. A præc.

Μακάρτερος, beatior, apud. Nonn. Ab eod.

Μακάρτης, ου, ὁν, beatus & opulentus. Ex ἔρχεσθαι. A μάκαρ.

Μακεδνὸς, ἡ, όν, longus, procerus; quasi a μακεδανὸς, *Dor.* ut μακεδανὲς, a μῆκος.

Μακεδονία, ας, ἡ, Macedonia. A Μακεδών.

Μακεδονίζω, f. ίσω, Macedones sequor, eum Macedonibus facio. Ab eod.

Μακεδονικὸς, ἡ, όν, Macedonicus. Ab eod.

Μακεδονισὶ, Macedonico more vel sermone.

Μακεδὼν, όνος, ὁ, Macedo.

Μακέλη, ης, ἡ, ligo. A κείλω.

Μάκελλα, ης, ἡ, idem & ab eod.

Μάκελλον, ου, τὸ, macellum. Vox Latina.

MAΊKEP, macer, vel macir, cortex quidam, qui ex India advehitur.

Μακεσίφαλος, ου, ὁ ἡ, oblongam galeam habens; upupæ epith. Hes. Ex μάκη, pro μῆκος, & κεφαλὴ, galea.

Μακὲς, ῆος, ἡ, ὁ, longus, prolixus. A μάκος, pro μῆκος.

MAKKOAΩ, nugor, ineptio, fatue & fatue se gerere; μαμακκοάσκοντα, part. delirantem. Καὶ τὸ ω, ὅμην σφόδρα τὸν μακκοᾶ κατέχεσθαι. Arist. Eq. 395.

Μακραίων, ωνος, ὁ ἡ, ὠνος, longævus, longævus. Ex μακρὸς, & αἰὼν, ῶνος.

Μακρακάντιον, ου, τὸ, ἐφευδικὸν lorum.

Μακρὰν, *Adv.* longe, procul, de loco; (2) longum, de tempore. Τὸν δάσκιον κλῖνον ἔλαιον ἐπὶ εἰς μακρὰν, Arist. V. sp. p. 422. Πῶς μὴ τάχιστα δώσετε ποινὰν, ἣν ἐς μακρὰν, δίκη, Hel. cho. lib. 5. p. 240. A μακρὸς, Μακρεύω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, cui collum est prælongum.

Μακρήτης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in longos annos perdurat, Ex μακρὸς, & ἔτος.

Μακηγορία, ας, ἡ, fermo prolixus, oratio longa. Ex infd.

Μακρημερία, ας, ἡ, tempus quo dies sunt longiores. Ab ἡμέρα.

Μακρὴν, acc. sing. *Dor.* pro μακρὰν.

Μακροβάσιων, ονος, ὁ, qui longis passibus incedit. Ex μακρὸς, & βαίνω, *eo*.

Μακροβιότης, ητος, ἡ, vita longæva, vivacitas.

Μακροβίοτος, ἡ, idem.

Μακροβιώτερος, vivacior, Comp. a μακρόβιος.

Μακροβολία, ας, ἡ, in longum jaculatio. A μακροβολὸς.

Μακροβολὸς, ὁ, ἡ ἡ, e longinquo ferien.; (2) longius s. eminus feriens. Ex μακρὸς, & βάλλω.

Μακρόβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui magnis s. densis est glebosus, glebosus. Ex μακρὸς, & βῶλος.

Μακρογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui longo est mento. Ex μακρὸς & γνώμων.

Μακρογήρως, ω, ὁ ἡ ἡ, longam senectutem agens, diu in senectute vivens. Ex μακρὸς & γῆρας.

Μακροζήλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, longus & teres.

Μακροδάκτυλος, ὁ ἡ ἡ, longos habens digitos.

Μακρόδρομος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui longum cursum conficit.

Μακροζωία, ας, ἡ, longævitas. Ex μακρὸς & ζωὴ.

Μακροημερεύσις, εως, ἡ, longitudo dierum, longævitas. A

Μακροημερεύω, f. εύσω, diu vivo. A

Μακρόημερος, ου, ὁ ἡ ἡ, longævus. Ex μακρὸς, & ἡμέρα.

Μακρόθεν, *Adverb.* procul, longe, eminus. Hinc & ἐκ μακρόθεν, e longinquo. A μακρὸς

Μακροθυμέω, ῶ, fut. ήσω, patienter fero, leni sum animo, patienter expecto, iram differo s. cohibeo; duro, Ph. Μακροθυμεῖν δὲ χρὴ τοὺς, Matt. 18, 26. πρὸς τινα. 1 Thess. 5, 14. ἐπί τινα, 2 Pet. 3, 9.

Μακροθυμία, ἡ, tolerantia, lenitas animi, longanimitas, patientia expectandi.

Μακρόθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, longanimis, lenis, patiens. Ex μακρὸς & θυμὸς.

Μακροθύμως, *Adv.* patienter, longanimiter, æquo animo, iram differendo.

Μακροκαμπυλοκώδων, ὁ ἡ ἡ, longum & curvum collum habens, *Epith.* avium quarundam. Ex μακρὸς, κάμπυλος, & αὐχὴν.

Μακροκατάλληλος, ου, ὁ ἡ ἡ, in vocalem longam s. syllabam desinens. A κατάλληλος.

Μακρόκωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, crurem longum habens.

Μακρόκωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, longum aculeum habens, longo spiculo armatus.

Μακρόκερκος, ου, ὁ ἡ ἡ, prælongam caudam habens.

Μακροκεφαλὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, longum caput habens; *Epith.* Gl. V.

Μακροκομέω, ῶ, longam & prolixam comam alo seu habeo. Ex μακρὸς & κόμη.

Μακροκωλία, ἡ, longius membrum; (2) quum periodus longius membrum habet. A

Μακρόκωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, membra seu cola longa habens. Ex μακρὸς & κῶλον.

Μακρολεπὴς, ὁ ἡ ἡ, longam habens siliquam s. folliculum, siliqua oblonga inclusus.

Μακρολογέω, ῶ, f. ήσω, prolixe loquor, longa oratione utor.

Μακρολογία, ας, ἡ, prolixitas sermonis.

Μακρολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, prolixus in sermone.

Μακρονοσία, ας, ἡ, morbus longus s. diuturnus. Ex μακρὸς & νόσος.

Μακροπαραλήγων, ονος, in penultimam longam desinens. Ex μακρὸς & παραλήγω.

Μακροπαροινία, longæ contumeliosissimus, & contemptus exercitatus. A παροινία.

Μακροπέπλος, ου, longum peplum gerens.

Μακρόπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, qui longos ducit ephitus. Ex μακρὸς & πούς.

Μακροπορία, passus eo, longum iter facio.

Μακροπορία, ας, ἡ, longum iter. A πορία.

Μακροπόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, longe impetibilis, Suid.

Μακρόπτερος, ου, ὁ ἡ ἡ, longas penna habens.

Μακροπτέρυξ, ὁ ἡ ἡ, longas alas, sive longos pennas habens. Ex πτέρυξ.

Μακροσκέλης, ὁ ἡ ἡ, e longis pedibus.

Μακρόσκελος, ου, ὁ ἡ ἡ, longa tibia habens. Ex μακρὸς & σκέλος.

Μακροστέλεχος, ου, ὁ ἡ ἡ, longum habens procerum truncum habens, qui longo est caudice. Ex μακρὸς & στέλεχος.

Μακρόστομος, *Adv.* longis. A μακρὸς & στόμα.

Μακρόστομος, ου, longus. Ab eod.

Μακρόστιχος, *Adv.* diutius, longius. A μακρόστιχος, quod vid. Hinc

Μακρόστιχος, ου, ὁ ἡ ἡ, longi ordinis, (2) diuturnus. A

Μακροτερεύω, fut. εύσω, ita paro, ut longe superstes sim, ut amputati longæ reliquiæ superstent. Ex μακρὸς & τορεύω.

Μακροτραχηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, longum habens collum.

Μακροτρίαινα, ἡ, diuturnus *Tyrannus*. Ex τύραννος.

Μακροφάρυγξ, ὁ ἡ ἡ, longas fauces habens.

Μακρομελανεύτης, ου, ὁ, longum nugator. Ex μακρὸς & μελανεύω.

Μακροτυὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, natura longus, longus natus. Ex μακρὸς & φύω, *nascor*.

Μακρόφυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, longa habens folia. Ex μακρὸς & φύλλον.

Μακροφωνία, alta voce clamo.

Μακρόχειλος, ου, magnis labiis habens.

Μακρόχειρ, ρος, ὁ ἡ ἡ, longimanus; (2) cui una manus longior est altera.

Μακρόχηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, ungulas longiores habens. Ex μακρὸς & χηλὴ.

Μακροχρονίζω, f. ίσω, diuturnus s. longævus fuam. A

Μακροχρόνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, longævus, diu durans. Ex μακρὸς & χρόνος. Hinc

Μακροχρονιότης, ητος, ἡ, longævitas, Gl. V.

Μακρίσμα, ατος, τὸ, quod longe removetur, abominatio. A μακρίζω.

Μακρύνω, f. υνῶ, elongo, longe seu procul amoveo, removeo; in longum differo, extendo, porrigo. A μακρός.

Μακρῷ, *Dat. Adv.* longe, multo. A μακρός.

Μακρῶς, *Adv.* longe, prolixe.

Μακρωσις, εως, ἡ, prolongatio, in longum ductio. Quasi a μακρόω.

Μακρώτης, ητος, ὁ, longus aspectus habens. Ex μ. & ὠψ, ὠπος, aspectus.

Μάκωνες, qui maxis pascuntur, Hesychio; at Pollux, galactophagi. A μάσσω.

Μάκτρα, ας, ἡ, τὰ, in quo pinsitur, & farina subigitur, matella. Apud Nicandrum pro cado, i. mortario. Ab eod.

Μαλβισμος, ὁ, ὁ, saltationis genus. Qui a μαλίζω.

Μάλθων, ωνος, ὁ, mappa, Gl. V. A μάσσω.

ΜΑΛΑ, *Adv.* valde, multum, admodum, vehementer. Hinc *compar.* μᾶλλον, magis, amplius, potius, & *superlat.* μάλιστα, maxime, potissimum, præsertim, jungiturque Nominibus, Verbis, & Adverbiis, *in numeris est*, omnino, admodum, *de tempore est* fere.

Μαλαβάθρον, ου, τὸ, foliatum, Gl. V. s. unguentum. Vid. μαλοβάθρον.

Μάλαγμα, ατος, τὸ, malagma, quo aliquid molitur, in re mollitari aut corpus molle ad tangendos eludendosque tormentorum ictus, ut clibanum. A μαλάσσω.

Μαλακά, dat. sing. f. g. *Dor.* pro μαλακῇ.

Μαλακαυχητὲς, ἔ, ἡ, ἡ, pro μαλακαυχητὴς, delicus, veniens. Μαλακαυχητὲς ὑπνῷ, Aristoph. (in Lysistr. mut.) A μαλάσσω, & ἄλγος.

Μαλακαυχης, ακος, ὁ, ἡ, ἡ, (metri causa pro μαλακαύχης,) molli pede incedens.

Μαλακαύχω, ω, molliter decumbo & dormio. Ex μ. & αὐχέω.

Μαλακαυχητὴς, ἡς, ὁν, vim leniendi habens, qui a μαλακαύχης.

Μαλακίδες, ων, τὰς, mollis, puellarum genus.

Μαλακίη, ας, ἡ, mollities, in primis animi, ignavia & effeminatio, (2) morbus quidam; (3) humani languoris status. A μαλακός.

Μαλακίης, ου, ὁ, mollis & effeminatus. Ab eod.

Μαλακίομαι, mollis & effeminatus fum, mollitie laboro; (2) languesco, æger fum. Αἱ ἀκμαὶ μαλακίονται τῶν ῥίνας ἐ δυύνται ἀισθέσθαι μ. Xen. A μαλακία.

Μαλακίζω, f. ίσω, molio, effemino, timidum reddo, & *pass.* μαλακίζομαι, molleſco & effeminor, languesco, ægroto, timidus fum, trangeo. Ὅσοι τ' ἄλλοτε ἠμαλακίσατο, Xen. A μαλακός.

Μαλάκιον, ου, τὸ, ornamentum quoddam mulieble, Hesy. Ab eod.

Μαλακιστέον, *oportet esse*, aor. 1. inf. ; ab verbi μαλακίζω, *obs.*

Μαλακίσκη, molliculus. Dim.

Μαλακιστὴς, ου, ὁ, ἡ, mollem habens testem. Ex μ. & ὄρχις.

Μαλακοβάμων, ονος, ὁ, ἡ, qui molli h. e. leni, subimili est mente seu animo. Ex μ. & ἠθος.

Μαλακόβαρτος, ου, ὁ, ἡ, mollem habens cutem; (2) molle habens putamen. Ex μ. & βάρμα.

Μαλακόθριξ, ικος, ὁ, ἡ, mollem habens pilum; μαλακόθριχες, quibus mollis capilli.

Μαλακοκισσὸς, ου, ὁ, q. d. mollis hedera, convolvulus.

Μαλακοκόλαξ, ακος, ὁ, assentator, palpator.

Μαλακοκορυδὸς, ἡος, ὁ, q. d. molliceps, avis. Ex μ. & κόρυδος.

Μαλακοποιέω, mollio. A

Μαλακοποιὸς, ὁν, molliens.

Μαλακοπυρῆνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, mollem & tenerum habens nucleum. Ex μ. & πυρήν.

Μαλακὸς, ἡ, ὁν, mollis; (2) placidus, lenis, mitis; (3) effeminatus; (4) remissus, languidus, molli & remisso animo aliquid agens; (5) placidus, tranquillus. A μαλάσσω.

Μαλακόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, mollem & tenerum habens carnem. Ex μαλακὸς & σάρξ.

Μαλακόστομος, ου, ὁ, ἡ, molli ore instructus. Ex μ. & στόμα.

Μαλακότης, ητος, ἡ, mollities, mollitudo. A μαλακὸς.

Μαλακόφθαλμος, ου, mollis, mitis aſpectu.

Μαλακόφολις, ιος, ὁ, ἡ, ἡ, mollem conficem habens.

Μαλακόφρων, ονος, molli, leni animo. Ex μ. & φρὴν.

Μαλακόφωνος, ου, molli, fuavi voce præditus. Ex μ. & φωνὴ.

Μαλακόχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, mollem manus habens, lenis, mitis.

Μαλακοψυχέω, molli sum animo. Ex ψυχὴ.

Μαλακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui mollit, seu emollit. A μαλάσσω.

Μαλακτικὸς, ἡ, ὁν, emollendi vim habens.

Μαλακτὸς, ἡ, ὁν, qui mollitus, seu emollitus potest. Ab eod.

Μαλάκωσις, εως, ἡ, emollitio, qua aliquid mollius redditur. A

Μαλακωτὴς, mollio, emollio, mollem reddo. *Pass.* μαλακωτομαι, mollior, molliorem me præbeo, molleſco, languesco & remiſſior fum, fio. A μαλακὸς.

Μαλακὼν, *mollis.* gen. sing. *Dor.* pro μαλακοῦ.

Μαλακῶς, *Adv.* molliter, lenter, placide, effeminate, remisse.

Μάλαξις, εως, ἡ, mollitio, emollitio. A

ΜΑΛΑΣΣΩ, vel μαλάττω, f. ξω, mollio, emollio; (2) placo, lenio. Ὡς δ' αὖτως μαλάξῃς αὐτὸν ὦ τῇ παροξυνῇ, Aristoph. Eq. 388. Κα. μὴ πω' ἀρὼ ἡμῶν ἐπέσχεν Ἀχιλλεὺς, ἢ νόσῳ μαλαχθεὶς πᾶσι, Iveris, Soph. Phil. 1332. Χρὴ σε μαλάξαι Ζηλάγχνα, Eur. Or. 1290.

Μαλαλεὴλ, ὁ, Malaleel. Nomen viri Hebr. ἀκλίτου. *Lucian. Dem.*

Μαλάχη, ης, ἡ, malache, malva, herba emolliendi vim habens. *Angl.* Mallows. A μαλάσσω.

Μαλὲ, ὁς, ῥὸς, ῥὸν, usitatus, consumens, ignis ſpecies. A μαλὸς.

ΜΑΛΗ, ης, ἡ, axilla, ala.

Μαλθὴ, ης, ἡ, cera emollita. A μαλθάσσω.

Μαλθάζω, mollio, *Anal.* pro quo usitatius μαλθάσσω.

Μαλθακαδία, ας, ἡ, lecti f. cubilis mollities. A μαλθακὸς. & εἶδος.

Μαλθακηρὸς, ῥὰ, ῥὸν, tener, mollis. A μαλθάκη & ἠρὸς.

Μαλθακία, ἡ, mollities, mollitudo. Ab eod.

Μαλθακίζω, f. ίσω, molio, emollio; (2) delinio, emollio animum. *Pass.* μαλθακίζομαι, molleſco, ignaviter ago, languesco, elanguesco. Ab eod.

Μαλθάκιον, ου, τὸ, mollis. Ab eod.

Μαλθακιστὶ, molliter egentium eſt & ignitera. A μαλθακίζω.

Μαλθακὸς, ἡ, ὸν, mollis; (2) teres, humilibus navus, lentus; (3) effeminatus. A μάλασσω.

Μαλθακόστομος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cui mollem & teneram habet cutem. Ex μ. & στόμα.

Μαλθάκτης, ου, ὁ, mollitor, emollitor. A μαλθακὸς.

Μαλθάκτὴς, ἡς, ὁν, emollendi vim habens. A μαλθάσσω.

Μαλθακτὸς, ἡ, ὸν, qui emollitus. A μαλθακὸς.

Μαλθάκωσις, εως, ἡ, emollitio, fotus. A

Μάλθαξις, εως, ἡ, emollitio, fotus. A

Μαλθάσσω, f. ξω, mollio; (2) mollibus verbis perſuadeo, delinio, demulceo. Ὡς λυγισιν ποδὲ μαλθάξαι μὴν ὀν, Eur. Her. fur. 290. A μάλθα, vel μαλθάσσω.

Μάλθη, ης, ἡ, cera emollita. A μαλθάσσω.

Μαλθὸν, ῶν, f. θοῦ, mollio, emollio, velut ceram. Hel. A μάλθη. Unde

Μαλθώδης, ους, ὁ, ἡ, ἡ, malthinus, cereus.

Μάλθων, ωνος, ὁ, mollis & effeminatus, diſſolutus. Ph. μάλθων, nebulo. Ab eod.

Μαλικόθαλη, ης, ἡ, planta in Ægypto nascens, Theoph.

Μαλλάρτης, ου, ὁ, capillorum inſtitor. A

Μαλλάω, ω, malido laboro. A μάλλη.

ΜΑΛΛΗ, ης, ἡ, Malis, femorum mollities, quam ſuffinit.

Μαλλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen, *Dor.* pro μηλὶς a pomis, μῆλα, *fructus.*

Μάλλιστος, *superl.* a μᾶλλον.

Μαλλὸς, *Ion.* μηλὸς, fugere conantur, ex fugere obturpicco. A

ΜΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, crinium, pectinique contractio & torpor ex frigore.

Μαλλὸω, ῶ, idem quod μαλλάω.

Μαλλὸω, fugium. A μάλλη.

Μαλλοὶ, Rar. plur. *Poet.* pro μαλοὶ, μῆλα.

Μᾶλλον, *Adv.* Comp. a μάλα, quod vide.

ΜΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, vellus; lana prolixa, villus; (2) coma prolixa, crines, cincinni.

Μαλλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, vellus ferens, lanifer. Ex μαλλὸς & φέρω.

Μαλλωτὸς, ἡ, ὸν, villoſus, vellere denſus. A μαλλὸς.

ΜΑΛΟΒΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, Malobathrum, folium, quod in Indiæ palustribus nascitur.

Μαλοβάθρου, *Gen.* s. μαλάθρου.

Μαλοπάρθενος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, malis ſ. pomis ſimile genus habens. Ex μᾶλον, & παρθένος.

Μάλον, pro μᾶλον, *Dor.* malum, pomum.

Μαλὸς, ὰ, ὸν, tener; (2) exiguus.

Μαλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, *Epith.* Cereris, pomifera. Ex μᾶλον & φέρω.

ΜΑΜΗΙΑΣ, vel μαμμὶς, ἄδος, ἡ, ſi μάμμης medicamenti genus, quod quidam idem ac Doronicum Rom num cenſent.

ΜΑΜΜΑ, μάμμης, μαμμαία, ἡ, voces, quibus pueri matrem, vel aliam feminam ætate provectiorem appellabant; (2) avia.

Μαμμάκυθος, ου, ὁ, Mammacuthus; nomen hominis notæ ſtultitiæ; ideo quivis ſtolidus & ignavus ſic appellatur.

Μαμμάκυθος, idem.

ΜΑΜΜΑΝ, vox pueruli panem flagitantis.

Μαμμάριον, ου, τὸ, mater. Dim. a μάμμα.

Μαμμία, ας, ἡ, mater; (2) avia. Ab eod.

Μαμμίον, ου, τὸ, matercula. Dim. Ab eod.

Μαμμοτροφὸς, ου, ὁ, ἡ, ἡ, a nutrice, vel potius avia, eaque mollius educatus. A μάμμη, & τρέφω.

Μαμμυᾶ vel μαμμυᾶς, vox Syr. ἄλλοτ. *Hesy.* s.

Μαμμωνὰ, *mammonæ*, dat. sing. a μαμμωνᾶς.

Μαν pro μὴν, *Ion.* tamen, sane, certe; item πανὶ, *Dor.* pro μὴν.

Μανάκιον, ου, τὸ, ornamentum colli are. Sch. Theocr. Dim. a μάνος. Vid. μανίκιον.

Μανασσὴς, ὁ, Manasses. Nomen viri Hebr. ἀκλίτου. *Tobias.*

ΜΑΝΔΑΛΗ, ης, ἡ, corpus [illegible]

Μανδακὸς, [illegible] A μανδάω.

Μανδάκτης, ου, ὁ, [illegible], ſepulchrum, Ph.

ΜΑΝΔΑΛΙΤΟΝ, ου, ὁ, olivæ genus immodeſtum.

Μανδαλὶς, ίδος, Laconis μανδὶς, pro μανδυὰς.

ΜΑΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſubulcium, caula, ſeptum, ubi noctu claudantur pecora; (2) ſpelunca; (3) locus, ubi ſtare recubarique.

ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣ, ου, ὁ, mandragoræ, plantæ, cui vis inest obſtupefaciendi ſenſus & ſoporandi homines. *Angl.* Mandrake.

Μανδραγορίζω, mandragoram præbeo.

Μανδραγορίτης, ὁ, ἡ, ſc. οἶνος, vinum mandragora conditum. A μανδραγόρας.

Μάνδρημα, ατος, τὸ, idem quod μάνδρα.

ΜΑΝΔΥΑΣ, ου, ὁ, genus veſtimenti muliebris, ap. Perſas.

Μανδὺη, ης, ἡ, veſtis genus: finalis. Pollux & Gl. V. μανδὺς, implovia.

Μανδὺς, ὁ, Laconis.

Μανείσα, *ae* 2. part. paſſ. f. g. v. μαίνομαι. Hinc

Μανιακὸς, inſanus; ut hinc ſit μανιακὸν, Epiſt. apud Ener. amore inſanus.

ΜΑΝΗΣ, ητος, ὁ, ſervus, famulus; (2) pedi ſequus; (3) nomen jactus teſſerarii.

ΜΑΝΘΑΝΩ, f. μαθήσομαι, pi μεμάθηκα,

discō; (2) intelligo, percipio, animadverto, cognosco; (3) doceo. ἐκ δ' ἔμαθον, partic. μαθὼν qui didicit, Att. τὸ μαθὸν, quare. Πρὸς κακὸν οὐ μαθὼν ἀνδρῶν μαθὼν ἔτλας ἄχος αἰχρὸν, edoctus a, Soph. Phil. 963. Ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσι οἱ ζῶντες, Aristt. Av. 379.

Μανία, ας, ἡ, furor, insania; vesania; intemperies. A μαίνομαι.

Μανιάκης, ου, ὁ, ornamentum collare s. brachiale, Gl. V. torques. A μάνυξ.

Μανιάκιον, ου, τὸ, idem; Hesychius inter ornamenta numerat in μίτωσις.

Μανίακος, ου, τὸ, idem, Polyb. A

Μανιαξ, tortile, circulus, tortus, Gl. V.

Μανιάς, άδος, ἡ, furiosa, insana. A μαίνομαι.

Μανικὸς, ἡ, ὸν, insanus; (2) ad insaniam pronus; (3) insaniam seu furorem gignens; (4) divinus ac numine inflatus. Ab eod.

Μανικῶς, Adv. furiose, furenter.

Μανιοκοπὸς, ου, ὁ ἡ, furiose libidinosa, Eust. Ex μανία, & κυπ.

Μανιοποιὸς, ου, ὁ ἡ, ad insaniam redigens. Ex μανία, & ποιέω.

Μανιώδης, ους, ὁ ἡ, furiosus, insanus, furore percitus, vesanus; (2) insaniam gignens. A μανία.

ΜΑ'ΝΝΑ vel μάν, τὸ, manna. Vox Hebr. Exitus, quæ cibum illum extraordinarium notat, quo Deus Israëlitas in deserto sustentavit; (2) manna Indicum vel saccharum veterum.

Μαννάριον, ου, τὸ, idem quod μανάριον.

Μαννόριον, τὸ, matercula, Ern. an μαμμαρίον?

Μαννοδότης, ου, f. ήσω, manna do, vel suppedito. Ex μάννα, & δοτὴρ, dator.

ΜΑ'ΝΝΟΣ, vel μαννὶς, ου, ὁ, ornamentum collare, v. μανιάκης.

Μανοκόσμος, ὁ ἡ ὁ, ornatus monili.

Μανοκάρπος, ου, ὁ ἡ ὁ, rarum ferens fructum, cujus fructus non dense hæret.

ΜΑΝΟ Σ, ὴ, όν, rarus, solutus, fungosus, laxus, mollis.

Μανοσπορία, ας, semen non dense spargo. A

Μανόσπορος, ου, ὁ ἡ ὁ, rare seminatus. Ex μανὸς, & σπεῖρα.

Μανόσημος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui laxo s. raro est stamine, Hes. Ex μανὸς, & σῆμαν.

Μανότης, ητος, ἡ, raritas; (2) laxitas. A μανὸς.

Μανῦμαι, f. 2. ind. med. verbi μαίνομαι.

Μανύφυλλος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui sunt rara folia.

Μανόω, ῶ, rarefacio, solutionem reddo; μανοῦσθαι, rarescere. A μανὸς.

Μαντεία, ας, ἡ, divinatio, vaticinatio, vaticinium, oraculum; (2) oraculi petitio.

Μαντεῖον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum; (2) locus, in quo editur oraculum.

Μαντεῖος, εια, εῖον, ad vaticinationem s. vates pertinens. A μάντις.

Μαντεύει, 2. sing. præs. ind. med. Ion. pro μαντεύῃ, a μαντεύομαι.

Μάντευμα, τὸ, vaticinium, oraculum. A

Μαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, oraculum edo; (2) divino, arcior, auguror, conjecio, opinor; (3) oraculum consulo, oraculum peto. Ταῦτα ἐκ μαντεύομαι, Eur. Ion. 340. Οὐδ' ἂν πιστεύσαιμι τῷ μεμαντευμένῃ τόδε, id. El. 995. Τῷ πατρὶ μου τὰ δειλὰ φὼς εἰ ἀγκύλοις μακρηγόρων φαντὶς ἐμὰν τρίχα, Epigr. A μάντις.

Μαντευτέον, Adv. poss. vaticinandum est. Τῷ γὰρ θεῷ πάντα τὰ μαντευτέον, Eur. Ion. 374.

Μαντεύτης, ου, ὁ, vates, vaticinator.

Μαντευτικὸς, ὴ, όν, ad vaticinationem s. vaticinatores pertinens; (2) vaticinandi artis peritus. A μαντεύομαι. Unde

Μαντευτὲς, ὴ, ὲς, vaticinio prædictus.

Μαντεῖα, ας, ἡ, Ion. pro μαντεία.

Μαντήϊον, ου, τὸ, Ion. pro μαντεῖον.

Μάντιος, ου, ὁ, vaticinus, fatidicus, epith. Apollinis, Ion. pro μαντικὸς.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars ratiocinandi & divinandi. Ab eod.

Μαντικὸς, ὴ, όν, ad vatem s. vates pertinens; (2) vatem efficiens; (3) vaticinandi peritus, divinus; (4) ratiocinationem habens. Ab eodem.

Μαντικῶς, Adv. vaticinando, per vaticinium.

Μαντιπόλος, ου, ὁ, vaticinor.

Μαντιπόλος, ὁ ἡ ὁ, vates. Ex μ. & πολέω.

ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, vates, hariolus, haruspex.

Μαντιχόρας, ου, ὁ, Mantichora; bestia quædam horrenda; de qua Aristot. Hist. An. & Ælianus, Plinius item. Apud Ctesiam μαρτιχόρα.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium, vaticinatio, ars vaticinandi. A μάντις.

Μαντόσυνος, ου, ὁ ἡ ὁ, vaticinatorius, vaticinus, divinus. Ab eod.

Μαντόδης, ους, ὁ ἡ ὁ, fatidicus, vaticinus.

Μαντῷος, ου, ὁ, idem, epith. Apollinis. Ab eodem.

Μάνυε, 3. sing. imperf. ind. Ion. & Dor. pro ἐμάνυε, a μανύω.

Μάνυσον, 2. sing. a. 1. imper. act.

Μανύσι, f. ύσω, indico, Dor. pro μανύω.

Μαπάδης, ους, ὁ ἡ ὁ, laxus, rarus, remissus. A μανὸς.

Μάνωσις, εως, ἡ, rarefactio; (2) raritas, laxitas. A μανόω.

Μαπεῖν, apprehendisse, aor. 2. inf. act. per Synecd. pro μαρτεῖν, & hoc Ion. & Poët. pro μάρψαι; & μεμάπειν, Opt. a μόρπω, prehendo, a. 2. ἔμαρπον, & abjecto ρ ἔμαπον.

ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ f. Σμάραγδος, ου, ὁ, Smaragdus, gemma.

ΜΑ'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, flagellum, scutica; (2) genus supplicii.

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, marathrum, fœniculum. Angl. Fennel.

ΜΑΡΑΙ'Νω, f. ανῶ, macero, marcidum reddo, marcescere facio, tabefacio; μαραίνομαι, marcesco, flacceico, exaresco. Κύκλος μὲν ἡλίου χρυσοῦ ἀνέλαμψεν, ἡ νὺξ δ' ἐμάρανε, Hocr. Φθίνῃ γὰρ, ἡ μαραίνεται νόσῳ, Eur. Alc. 200.

Μαραπὸς, ποδος, ὁ ἡ ὁ, cui pedes marcuere, qui marcidos pedes habet, Hes. Ex μαραίνω, & πούς.

Μαραυθώσιν, a. 1. inf. pass. v. μαραίνω.

Μάρανσις, εως, ἡ, marcor, tabes. A μαραίνω.

Μαρεπτικὸς, ὴ, όν, flaccidum seu marcidum reddens, corrumpens, abfumens. Ab eod.

Μαρασμὸς, ου, ὁ, marcor, flacciditas, tabes. Ab eod. Hinc

Μαρασμώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, laborans μαρασμῷ, cui inest μαρασμὸς.

ΜΑΡΑ'ΣΣΩ, luceo, splendeo; (2) perstrepo, sonitum edo.

Μαραυζᾶν, lumina ge stringi. Plut. Quasi ex μείω, μίνω, μαρὰ, & αὐγὴ, splendor.

Μαραυγὴ, ῆς, ἡ, obscuratio visus. Ex iisd.

Μαργαίνω, infanio. Μαργαίνειν ἐπ' ἀθανάτοισι θυοῖτε, Il. 5, 682. A μάργος.

Μαργαρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, margarita, gemma. A μαργαρον.

Μαργαρίτις, ιδος, ἡ, sc. λίθος, idem.

ΜΑΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, unio, pl. μάργαρα, margaritæ. Hinc

Μαργαρώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, margaritæ similis.

Μαργάω, ῶ, insanio. A μάργος.

Μάργη, ης, ἡ, insania, protervia, Hes. Ab eodem.

Μαργήεις, ήεσσα, ήεν, insanus, amens. Ex Hes. A μάργη.

Μάργης, ου, ὁ, insanus, Suid. Ab eod.

Μαργίτης, ου, ὁ, nomen proprium hominis cujuldam stolidi; (2) stolidus, fatuus, leviculus, imbellis. Adj.

ΜΑ'ΡΓΟΣ, ου, ὁ, vel μάργος, ου, ὁ ἡ ὁ, insanus, amens, vesanus, stolidus; (2) protervus, petulans, impudens libidinosus.

Μαργοσύνη, ης, ἡ, insania, vesania, vecordia; (2) petulantia, protervia, procacitas. A μάργος.

Μαργότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, veterum scholiastarum testimonio μάρυ dictæ fuere manus, Eust.

Μαριλοκαυτὴς, οῦ, ὁ, qui carbones tractat, carbonarius. A μαριλόω.

Μαριλόω, favillas, carbones tracto. A

ΜΑΡΙΛΗ, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla.

Μαριλοκαύτης, ου, ὁ, carbonarius, Hes. ubi μαριλοκαυτὴς, τῷ ἀνθρακευτῇ. Ex μαρίλη, & καίω, ἄνω.

Μαριλοπότης, ου, ὁ, favillæ potor. Vulcani cæteroquinque fabrorum ac carbonariorum epitheton. Ex μαρίλη, & πότης.

ΜΑΡΙ'ΝΟΙ, pisces quidam.

ΜΑ'ΡΙΣ, ιδος, ἡ, mensura liquidorum.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, rutilo, resplendeo, vibranti splendore coruſco. Ἠλθὶς μοι χρυσῇ χαίταν μαρμαίρων, Eur. Ion. 921. Ὄμματα μαρμαίροντα, Il. 3, 397.

Μαρμάρεος, έη, εον, marmoris more candens, marmoreus. A μαρμαίρω.

Μαρμάρῃος, ου, Ion. ίη, ον, idem & ab eod.

Μαρμαρίζω, marmoreo splendore vibro, ut marmor splendeo. Ab eod.

Μαρμάρινος, ίνη, ινον, marmoreus, e marmore confectus, marmoris nitorem habens. Ab eodem.

Μαρμαρογλυφία, ας, ἡ, marmoris sculptura, seu cælatura. Ex μάρμ. & γλύφω.

Μαρμαρόεις, όεσσα, όεν, marmoris nitore splendens. A μάρμαρος.

Μάρμαρον, ου, τὸ, v. μόρμαρος.

Μαρμαροπώλης, ου, ὁ, marmorarius, Ph. Ex μάρμαρον, & πωλέω.

Μάρμαρος, ου, ὁ ἡ ὁ, albus, candidus; (2) sc. λίθος, marmor, quod & μάρμαρον; (3) cæmentum marmoris, s quodvis; μόρμαρον, & μάρμαρα vitium veterinorum.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, splendor, splendor vibrans, fulgor. Quasi a μαρμαρύω.

Μαρμαρυώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, fulgidos radios emittens, vibrans. A μαρμαρυγὴ.

Μαρμαρύζω, splendeo, ap. Jul.

Μαρμαρωπὸς, όος, ὁ, splendentem faciem, oculos nitentes habens. Ex μ. & ὤψ.

Μαρμαρωπὸς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, oculis micans.

Μαρμάρωσις, εως, ἡ, exornatio, quæ fit marmore. Gl. V. incrustatio. Quasi a μαρμαρόω.

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, pugno, prælio decerno, de eventu belli. Μαρνάμενον Μενελάῳ, Il. 3, 307. Ἡμεῖς τι πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν εἶα τε, Eur. Tro. 728.

Μαρνάμεθον, gen. dual. part. præf. med. Ion. pro μαρνάμενον.

Μαρνάμεθα, pugnemus, 1. pl. præl. conj med. Ion. pro μαρνώμεθα.

Μαρπτὸν, . . inf. act. Poët pro μαρπεῖν, a

ΜΑ'ΡΠΤΩ, f. ψω, capio, corripio, prehendo, adsequor, attingo scopum. Οὐκ ἂν τις αὐτ' ἁμαρτὼν ἔλπῃ σὺν' ἐμοὶ, præter me, Soph. Aj. 44. Φράσειε δὲ μὴ πως ζώσ δόλῳ τρίτας ἐξαπατήσας ἐλπὶ μαρψῃ, Anal Pace, 1109.

Μαρσίπιον, vel μαρσύπιον, ου, τὸ, marsupium parvum, sacculus. Dim. a

ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, vel μάρσυπος, ου, ὁ, marsupium, crumena, loculus, sacculus.

Μαρτιχόρα, vid. μαντιχόρας.

ΜΑ'ΡΤΤΡ, υρος, ὁ ἡ, testis; (2) martyr, qui tanquam Christianus, vel torturis vel cruciatus, vel certe rumpas certe, sustinet.

Μαρτυρέω, ω, f. ήσω, testor, testificor, testis sum, testimonium dico, perhibeo; significo, declaro, laudo, celebro, prædico, probo, &c. Apud Eccles. scriptores sum martyr, martyrium subeo; μαρτυρέομαι, ῶμαι, perhibeor, testibus, testimonio comprobo; (2) laudes, celebror, in memoria sum, N. T. (3) testor, testificor. Μαρτυρῶ σοι τὴν λῆμψιν ἀληθῆ ἔχειν, Dem. ἃ τὰ πράγματα ἡμῖν, Luc. κατὰ τινος, de, Herodot. ἀδικίης τινος, Philo. A μάρτυρ.

Μαρτύρημα, ατος, τὸ, testimonium, quod testimonio perhibetur. A μαρτυρέω.

Μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium, quod a teste perhibetur;

perhibetur; (2) ipsa dictio testimonii; (3) elogium, testimonium, quod alicui datur; (4) martyrium. Ab eod.

Μαρτυρίοισι, *testimoniis*, dat. pl. *Ion.* pro μαρτυρίοις, a μαρτυρία.

Μαρτύριος, ος, ον, ad martyrium pertinens, ad martyres spectans. Ab eod.

Μαρτυρίως, *Adv.* martyrum more.

Μαρτύριον, ου, τὸ, testimonium, seu quod testimonii loco adfertur; (2) ἐκ testis; (3) argumentum, seu testimonium, quo aliquid comprobatur; (4) doctrina, præceptum, in S. S. (5) accusatio; (6) redargutio; (7) martyrium; (8) templum seu sacellum in honorem martyris erectum. Ab eod.

Μαρτύρομαι, testor, testificor, testatum facio; interdico, Ph. Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι, Arist. Vesp. 1425. Ὄρνις παλαιὸς Τιμοκρέων μαρτύρεται, Eur. Iph. in Au. 77. Ab eod.

Μαρτυροποίημα, ατος, τὸ, attestatio, testificatio, Ph. A μάρτυρ, & ποιέω.

Μαρτυροποιία, ας, ἡ, testificatio.

Μάρτυρες, pl. μάρτυροι, poet. testes.

Μαρτυρῶν, præs. part. act. n. g. *contr.* pro μαρτυρίων, a μαρτυρίω.

Μάρτυς, υος, ὁ, vel ἡ, testis.

Μαρύεται, 3. sing. præs. ind. pass. *Dor.* pro μηρύεται, a μηρύω.

Μαρυκάομαι, ῶμαι, rumino.

Μαρυκᾶται, 3. s. præs. ind. med. *Dor.* pro μηρυκᾶται, ex μηρυκάεται, a μηρυκάομαι.

Μαρυκημα, ruminatio. A præc.

Μαρύομαι, *Dor.* pro μηρύομαι, neo, fila torqueo.

Μάρψαις, a. 1. part. act. *Dor.* μάρψας, a μαρπτω.

Μάρψῃς, 2. sing. a. 1. conj. act.

ΜΑΣΑΟΜΑΙ, vel μασάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, comedo, voto. Ἰκμὰς ξηρὰ μασᾶσθαι, Arist. Θεσμ. 501. Λαΐων τὴν ἄρτον ἢ κρέας, μασώμενος τὸ χρέμψ, id. Plut. 321. Ἐμασῶντο τὰς γλῶσσας αὐτῶν ἐκ τῆς ὠδύνης, Apoc. 16, 10.

Μάσδαν, acc. sing. *Dor.* pr. μάζαν.

Μασδόν, acc. sing. *Dor.* pro μαζόν.

Μασδός, *Dor.* pro μαζός, mamilla.

Μάσημα, seu μασσημα, ατος, τὸ, id ipsum, quod manditur seu manducatur. A μασάομαι.

Μάσησις, vel μάσσησις, εως, ἡ, manducatio.

Μαστηρ, seu μαστηρ, ῆρος, ὁ, qui mandit, qui commanducat. Ab eod.

ΜΑΣΘΗ, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, locum emolliens; corium, pelvis; (2) homo mollis & in improbitate exercitatus.

Μαθός, οῦ, ὁ, n. gramma, mamilla; μαθοὶ, ubera. A μαζός.

Μεσ., dat. pl. *Dor.* pro μασὶ, a μέλι

ΜΑΣΙΕΙΟΝ, ου, τὸ, lacrima solum.

Μασσομαι, ῶμαι, manduco. Vide μασάομαι.

Μᾶσσον, adv. magis; *com.* major, vid. μάσσων, Æschyl. Prom. vinct. 610.

ΜΑΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, pinso, subigo; μεμαγμένος, perfectum partic. pass. subactus. Πλεῖον Σκληρὸν ἢ μαλακὸν μάξῃ, Arist. Μεμαγμένον Σκύρ' ἐδίετεν, Arist. Plut. 305.

Μάσσω, vel μάττω, f. ξω, abstergo.

Μάσσω, sive μάσσω, lavo, f. μάσω, unde a. 1. μάσσαι, & μασσάμην.

Μάσσων, ονος, ὁ, ἡ, ι, longior, amplior, major. Quasi a μακρὸς, *longus*.

Μασχζω, mando, manduco. A μασάομαι.

Μάσχη, ης, ἡ, mandibula, vel os; (2) labrum superius & in eo enati pili; (3) cibus, cibus, alimentum; (4) cicada.

Μασχαρίζω, male mando, linguide manduco; (2) labra contraho in modum lacentium puerorum. Ὅσ' ἂν σὺ γλῆνε μασχαρίζῃ, Arist. Ach. 695. A μασχάω, vel μασσω.

Μάσχυσι, εως, ἡ, inquisitio, persecutatio. A μασχάω.

Μασχάστης, ου, ὁ, inquisitor, investigator.

ΜΑΣΧΑΩ, f. ήσω, quæro, perquiro, vestigo; (2) desidero, cupio, adfecto. Τί χρῆμα μασχήσασα; Eur. Hec. 743. φίλης δυσμητρὸς, id. Hel. 1036. Σκύμνου ἢ μητρὸς ἄρτι μασχήσων φόνῳ, Lyc. 1120.

Μασχὴρ, ῆρος, ὁ, inquisitor, investigator.

Μασχήμων, ονος, ὁ, ἡ, in investigando calidus. A μάω, φαεινός.

Μασχίδες, ίων, ὁ, virgator, flagellator, qui flagello cædit aliquem. A μάσχις.

Μασχίων, ονος, pro μασχάλη, Herodot. Lib. I, flagris vel verberibus cædens.

Μασχίωσε, ω, ὁ, mastigia, flagrio, verbero, mancipium improbum, servus nequam. Ab eod. Hinc

Μασχιόω, ῶ, verberibus indigeo.

Μάσχμα, ατος, τὸ, q. d. flagellamentum, Plut. A μασχίζω.

Μασχιονόμος, ὁ, qui gymnicis certaminibus præest, designator. Ex μάσχις, & νέμω.

Μασχιῶδῶ, 3. sing. præs. imperat. pass. *contr.* pro μασχιζιῶδῶ, a μασχίζω

Μασχιφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, flagellifer; (2) lictor, qui agonothetas in sacris certaminibus comitabatur ad submovendam turbam, & cohibendas seditiones. Ex μ. & φέρω.

Μασχίω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo, verbero; μασχιῶμαι, flagellor, vapulo; μασχιωσιτω, f. 1. flagellabitur; μασχιωθείς, a. 1. flagellis cæsus. Πλῆρές τε ἦ ἄμως Οὐρῆ μασχιόων, Hesiod. Ἀσπ. 431. al. μασχίων, al. μασχιόων. Μασχιωθεὶς ἐπέταξε δὲ δεῖξαι τοῖς δικασταῖς, Plut.

Μασχάσαντες, a. 1. part. act.

Μασχισμὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, verberibus, s. flagello dignus. A μασχιόω.

Μασχισμὸς, ου, ὁ, flagellatio. Ab eod.

Μασχιστὴς, flagellandus. Ab eod.

Μασχίτω, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐμασχίτην, a μασίω.

Μασχίζω, f. ξω, flagello, flagris cædo, verbero; Μασχιζθείς, a. 1. part. pass. verberatus. Τὰς ἀστὺς ἐμάσιζον, Plut. Κιρκίνη μασιχθήσεται, Lyc. 740. A

ΜΑΣΤΙΞ, γος, ὁ, flagrum, flagellum, scutica; (2) metaph. pœna divina; etiam pro morbo.

Μασιξα, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμάσιξεν, a μασίζω.

Μάσις, Poët. pro μασιξ; unde acc. μάσιν, Odyss. ὁ, 182, & Dat. μάσι pro μάστι, Iliad. 23, 500.

Μασίσθειν, *Dor.* pro μασίζειν.

Μασισθείην, 3. pl. pert. opt. act. *Dor.* a Μασισθείην, *Doric* pro μασίζα, μασισθείην, Theocr. Id. 7, 108. pro μασιζοίην, flagris cædant.

Μασιχάω, ῶ, mando, manduco. Hinc apud Hes. a. 387. μασιχάοντι pro μασιχάοντι, μασιχάωτι, mandenti, frendenti. A μασάομαι.

ΜΑΣΤΙΧΗ, ης, ἡ, mastiche, Gl. V. mastix; lentiscina resina. Hinc

Μασίχινον ἔλαιον, mastichinum oleum.

Μασία. *Poët.* pro μασίζω.

Μασοειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, mammæ similis. Ex μαζὸς, & εἶδος.

Μασὸς, ὁ, mamma, mamilla, Gl. V. ruma. A μαζὸς.

Μασραπεία, ας, ἡ, lenocinium. A

Μασραπεύω, f. εύσω, lenocinor, prostituo.

Μασραπίων, ου, τὸ, lenulus, Gl. V. A

Μασραπος, ου, ὁ, vel ἡ, leno, vel lena; occurrit & μασραπὸς per o. Ὀπίσω οἱ μασραπεῖ ἐπὶ τοῖς μηχανῶνται, Lucian. in Toxar. p. 59. Hinc

Μασραπικὸς, ὴ, όν, ad lenocinium pertinens, aptus.

Μάσσω, ὁ, ἡ, vestigatio, inquisitio. A μάω.

Μασσάω, ῶ, ἡ, mammosus, Gl. V. mammatus. A μασὸς.

Μάστωρ, ορος, ὁ, quæsitor, inquisitor, qui de rebus publicis inquirit. A μάω.

ΜΑΣΧΑΛΗ, ης, ἡ, ala, axilla, armilla; (2) pars folii olivæ, Hes. (3) palmæ ramus, Hes. (4) pars prorae. Hinc

Μασχαλίζω, fut. ίσω, axillis appendo; (2) extremas corporis partes per ignominiam trunco. Τὸ δὲ δεξιὸν ἀπέμοσθον, ὅτι δυνάμεις ἐμασχαλίσθη, Soph. El. 447.

Μασχάλιον, ου, τὸ, canistrum palmeum vel foliis e palma, Hes. Ab eod.

Μασχαλὶς, ίδος, ἡ, axilla, ala. Ab eod.

Μασχαλίσματα, truncationes, mutilationes; partes detruncatæ, Hes. Suid. A μασχαλίζω. Unde

Μασχαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, quo equi alligantur curui; (2) vinculum lanæ, quod ornatus causa gerebatur sub axilla; (3) catena maxillaris, Æsc. Pr. 71.

Ματάζω, vana seu inepta cogito, inepto, desipio. A ματάω.

Ματαιάζω, inepto. Πατέρα κακῶς ματαιάζοντα, Luc. A μάταιος.

Ματαίζω, vana seu inepta cogito; inepto, desipio; vana jacto; (2) pedo, unde compos. ἀποματαίσαι apud Herodot. pedere.

Ματαιαγερώλης, ου, ὁ, nugigerulus, Gl. V. Ex ματαιος, & βαστάζω, gero.

Ματαιβουλία, ας, ἡ, inane consilium. Ex μ. & βουλὴ.

Ματαιοκομπος, ὁ ἡ ὁ, vana jactans, gloriosus. A μ. & κομπέω.

Ματαιολογέω, ῶ, vana loquor, blatero.

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, verba vana; vaniloquium, frustratio. A

Ματαιολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, vanus in loquendo, vaniloquus. Ex μ. & λέγω.

Ματαιολοιχὶς, οῦ, ὁ, qui frivolas res consectatur, eas velut delambens. Ex μ. & λείχω; vide ματιολοιχὶς.

Ματαιοπαίω, *Famastes* ago. A

Ματαιοπαὶς, ὁ ἡ ὁ, otiosus agens.

Ματαιοπονέω, frustra laboro, operam perdo.

Ματαιοπονία, ας, ἡ, manis labor, opera frustranea. A

Ματαιόπονος, ὁ ἡ ὁ, frustra laborans.

Ματαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, frustra laboro. Ex μ. & πράσσω.

Ματαιοπραγία, ἡ, inanis labor. Ex iisd.

Μάταιος, αία, αιον, qui frustra fit, vanus, inanis; vanus, ineptus; futilis; mendax, fallus. A μάτην.

Ματαιοσπουδία, ας, ἡ, inane studium. A

Ματαιόσπουδος, ου, ὁ ἡ ὁ, rebus inanibus studens, in rebus vanis operam locans. Ex μ. & σπουδὴ, *studium*.

Ματαιοσύνη, ης, ἡ, fatuitas, delipientia. A μάταιος.

Ματαιότεκνος, ον, frustra fœtum, sobolem edens, s. nullius pretii prolem.

Ματαιοτεχνία, ας, ἡ, vanæ artis studium, vana artis imitatio. A

Ματαιοτέχνος, ου, ὁ ἡ ὁ, vanis artibus deditus, inanium artium studiosus. Ex μ. & τέχνη.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. A μάταιος.

Ματαιοφιλοτιμέομαι, ήσομαι, frustra largus sum, frustra laboro; (2) frustra glorior & mihi placeo.

Ματαιοφρονέω, ῶ, vana cogito, desipio. A

Ματαιόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui inepta & absurda sapit. Ex μ. & φρὴν.

Ματαιόφωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, frustra & inepte loquens, garrulus. Ex μ. & φωνὴ.

Ματαιόω, ῶ, f. ώσω, vanum reddo; frustror; ματαιόομαι, ώμαι, inepte & stulte ago; vanus & irritus fio, Gl. V. evanesco. Ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, Rom. 1, 21. A μάταιος.

Ματαίσμὸς, οῦ, ὁ, actio stolida, s. rerum stulte datarum. A ματαίζω.

Ματαίως, Adv. vane, inepte, leviter.

Μάτην, *Dor.* pro μάτην, *frustra*.

Μάτης, ου, f. ητος, vanus tempus tero, frustra laboro, segniter ago. Οὐ μάτην τάχος ἔθηκα, Æschyl. A μάτην.

Ματεύω, f. εύσω, quæro. Πατέρα ματεύει, Soph. Ph. 1100. Μάτευε ταχὺ φάσιν, Ariſt.

Arist. Θ. 6τρ. Ἐὸν δυνάμενον ἀρτιγόνου ἐπιτῆδ. πλάτη ματεύειν, Lyc. 821. Λ μάω.

Μαΐζω, ὁ, quæro, inquiro. Ab eod.

ΜΑΊΗΝ, ἄδω. frustra, incassum, in vanum, temere, nequiquam.

Μαΐτηρ, ῆρος, ὁ, inquisitor, Hes. Λ μάω.

Μάτηρ, ῆτερ. pro μήτηρ, matre.

Μάτης, 2. sing. præs. ind. act. Æol. & Dor. pro μαντεύῃ, a μαντεύω.

Ματθύτην, ᾳ. duel. f. τ. inf. act. verbi μαίομαι.

Ματία, ας, ἡ, Ion. ματίη, vanitas, levitas, stolliditas; (2) fructus & mitchia cupiditas. Λ ματέω, f. ματῶ.

Ματτύω, indago, quæro. Λ μάτος.

Ματτύας, ου, ὁ, qui ex falsa mensura lucrum captat, Arist. in Nub. 450. scribitur & ματτυολογύς, quod vide. Ex μάττω, & λέγω, λογῶ.

ΜΑ'ΤΙΟΝ, ου, τό, genus mensuræ vendendarum.

Ματίσκη, inquisitio, perquisitio, Gal. Lex. Hippocr. Λ μαίω.

Ματ ἐξοπῆ, spurius, Hes. Dor. pro μοτ.

Ματρυιλέη, ης, τὸ, Ipanar. A

ΜΑΤΡΥΑΛΗ, ης, ἡ, luna.

Ματρυιλέη, ης, τὸ, idem quod ματρυιλέη.

Μάτρυιαι, nom. pl. Ion. pro μήτραις. ματέρες

ΜΑΤΤΑΒΟΣ, ὁ, fluitus, fatuus, Hes.

Ματτύη, ας, ἡ, adipe ciborum, butyro omnis generis, quæ medulla adhærent solent. Λ μάττω pro μάσσω

Ματτοῦζη, f. άσω, pro oculos lautus.

Μάττω, f. πίσω, μάτλαμαι, pinso; (2) pinsor.

ΜΑΤΑΊΑ, gladius, Schol. Thuc. Suid.

Μαυλίζω, fut. ίσω, mercede prostituo. A

ΜΑΤΑΙΣ, ΐδος, ἡ, culter, gladius; (2) mercede aliquid faciens, Hes.

Μαυλίσης, ου, ὁ, lenо. A μαυλίζω.

Μαυρός, fatuus, stultus, Hes. Suid. μαῦσον. iisdem τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἀδύνατον, obscurum & invalidum. Ab ἀμαυρὸν per aphæresin. Hinc

Μαύρίζω, obscuro, deleo, extinguo. Περὶ τὸ ν. μαυρίζεται, Hes. Theog. 3[illegible].

ΜΑΦΟΊΡΙΟΝ, ου, τό, muneris e segmentum capitis, colli ac humerorum, velamine capite in humeros deflexo.

Μάχαιρα, ας, ἡ, machara; gladius; ferrum; culter; cultellus; vomer olit.

Μάχαιδιον, ου, τό, gladiolus, cultellus; μαχαιρίδιον δυτικὸν, Lucian. in Prom. Def. gra. Dim. a μάχαιρα.

Μαχαίριον, ου, τό, gladiolus, cultellus; novacula. Ab eod.

Μαχαιΐς, ΐδος, ἡ, gladiolus, culter venatorius, μαχαιρίδιον, scalpra. Ab eod.

Μαχαιρίδίτης, ου, ὁ, homo, qui gladium alligatur, Fes. Ex μάχαιρα, & δέω, δῶ.

Μαχαιρόμαχος, ου, ὁ, machæra pugno, i. certo. Ex μάχαιρα, & μάχομαι.

Μαχαιροποιεῖον, ου, τό, locus, ubi gladii vendantur.

Μαχαιροποιεῖον, ου, τό, idem, A

Μαχαιροποιός, οῦ, ὁ, gladiorum, f. cultrorum venditor.

Μάχαιροφορία, gladium gestio. A

Μαχαιροφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, gladium gestans, gladio cinctus. Sicarius, Gl. V. Ex μάχαιρα, & φέρω.

Μαχαιράων, ονος, ὁ, nomen herbæ, quæ alias etiam ἡμιόνιον dicitur. A μάχαιρα.

Μαχαίρωτος, ον, ad formam machæræ factus. Quasi a μαχαίρωτος.

Μάχαιτα, dat. plur. Hes. pro μάχαις.

Μαχάομαι, pugnare volo, pugnam desidero, Hes. A μάχη.

Μαχεούμενος, præs. part. med. verbi μαχέομαι pro μάχομαι.

Μαχέσσατο, 3. sing. præs. opt. med. pecit.

Μαχεσσάμην, pugnaverim, aor. 1. opt. med.

Μαχέσσασθαι, pugnare, f. 1. ind. med.

Μαχέσσασθε, 2. 1. inf. med.

Μαχέω, f. ήσω, contendo, pugno. Ab eod.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, conflictus, prælium, dimicatio; (2) contentio, altercatio, lis, rixa, jurgium. Ab eod.

Μάχημος, ου, ὁ ἡ ὁ, pugnax. Ab eod.

Μάχησις, ὁ, ἡ, pugna; (2) pugnare, pugnatio. Ab eod.

Μαχίσομαι, f. 1. ind med. v. μαχέσμαι.

Μάχλας, ὁ, f. Ion. μαχητὴς, pugnator, bellator; (2) pugnax, bellicosus. Ab eod.

Μαχητικός, ἡ, όν, pugnax, ad pugnam pertinens, ajtus. fortis. Hinc τὸ μαχητικὸν, ὁ, pugna tus. Λ μάχητης.

Μαχητικῶς, pugnaciter, repugnando.

Μαχητὸς, ἡ, όν, oppugnabilis, f. expugnabilis. Λ μάχομαι.

Μάχλη, ἡ, ἡμι, ἡμος, vel μάχλος, ου, ὁ ἡ ὁ, pugnax, bellicosus, habilis ad pugnam, vel ad bellum. Ab eod.

Μάχλη, ἡδος, ἡ, mulier lasciva. Λ μάχλος.

Μάχλων, ου, libidini inclinato, lascivus tum, fœtor, Hes. ubi μαχλώντες, σαπρὸν ὄντες Ab eod.

Μάχλος, ἡδος, ἡ, idem quod μαχλὰς

ΜΑΧΑΟΝ, ου, ὁ ᾳ, ἡ, incommodum, libidinosum, lascivum.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, lascivia, propensio ad Venerem, impudicitia. Λ μάχλος.

Μάχλοτης, ἡ, idem.

Μάχ ετο, 3. f. præs. opt. med. verbi

ΜΑΧΟΜΑΙ, pugno, prælior, bellum gero; jurgo, litigo, rixor, disputo. f. 1. μαχέσομαι & μαχέσσομαι, quasi a μαχέσω; unde & μαχεσάμην, particip. pugnans, & μαχεσσάμενος, apud Homerum, fut. 2. μαχέσσομαι, pugnabo. Μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, Dem. περὶ, ὑπέρ τινος, Xen. ἀμφί τινι, Hom. πρός τινα, contra, Plat. πρός τινα, Joan. 6. 52. Ἐγὼ δὲ ταῦτα μαχέσομαι Cic. Acad. Fin. 1076.

Μαχέσσατο, Hom. repugnarent. Λ μαχέσμαι, pri. a μάχομαι.

Μαχέσσεται, ind. med. Ion. pro μαχήσεται. μαχέσσομαι, pugnabo, fut. 2. ind. med.

ΜΑΨ, Adv. frustra, incassum.

Μαψιδίως, leves ventæ, venti leves, Theod. Theog. 872. ubi tamen aliqui legunt μαψ ἄυραι, leparatim, non

Μαψίδιος, ία, ιον, inanis, vanus. A μαψ.

Μαψίδιος, Adv. inaniter, vane, incassum, frustra, temere.

Μαψιλήκης, ου, ὁ, barbator. Ex μάψ, & λάκη, barba.

Μαψιλόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, vaniloquus. Ex μάψ, & λέγω, dico.

Μαψίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, frustra insanus, insanus, insanus. Ex μάψ, & φρήν.

Μαψυλακτέω, latro latrans, frustra latrans, frustra latrabo, magnum clamorem incassum edo. apud Plutarch. γλῶσσαν μαψυλακτοῦσαν. Per. pro μαψυλάκτου, fut. Ex μ. & ὑλάκτης.

ΜΑΧ, ονος, τὸ, vasis genus capax, supra modum ventrosum, (2) cupa, g. μαίνα, pro μέμαα, a μέμαμαι, pro μέμαμαι; ἐπὶ ἐμοὶ μέμονα, μέμονας, tam. μεμάτω, 3. pl. pret. ind. pro μεμάκασι; μεμάσσω, 3. plur. opt. act. pro μεμάκοιεν, vel μεμάλοιεν. Μεμασσὼ ὑμῖν μαχέσθαι, Il. 5, [illegible].

Μεγαβάτης, ου, ὁ, Ide gravitatis, gravis armaturæ milites. Ex μέγας, & βαίνω.

Μεγαβρεμέτης, ου, ὁ, gravitonans. Ex βρεμάω.

Μεγάβρυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde munificus. Ex μέγας, & βρύω, ὄφελος.

Μεγαθρασής, ἐος, ὁ ἡ ὁ, magnanimus, animosus. Ex μ. & θρασύς.

Μεγάθους, ους, τό, Ion. pro μεγέθος.

Μεγαθυμος, ου, ὁ ἡ ὁ, magnanimus, magno & celso animo præditus.

ΜΕΓΑΙΡΩ, invideo; (2) curo, respecto; ἐμέγηρε, aor. 1. invidit, part. μεγήρας, solicitus. Ἐμέγηρε μοι τόκου, Apollon.

Μεγακήτης, εος, ὁ, vel ἡ, ad cete instar magnus. Ex μ. & κῆτος.

Μεγαλαδικτικός, ἡ, όν, vehementer injuriosus. Ex μ. & ἀδικητὸς.

Μεγαλαλκής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, magno robore præditus. Ex μ. & ἀλκὴ.

Μεγαλάμφοδος, ου, ὁ ἡ ὁ, amplos circuitus habens. Ex μ. & ἀμφοδὸς.

Μεγαλάνθρα, magni viri aut lotter. Ex μ. & ἀνὴρ

Μεγαλαρχιστὴρ, ορος, ὁ, Dux magnus.

Μεγαλασιάζω, f. ά. Dor. pro μεγαλοποιέω.

Μεγαλαυχία, ας, ἡ, Ion. pro μεγαλορρημοσύνη, arrogantia, fastus, audacia. A

Μεγαλαυχὴρ, ορος, ὁ, arrogans, audax. Ab ἀύω.

Μεγαλαυχία, ας, ἡ, fastus, quo efferuntur homines. A

Μεγάλαξ, ακος, ὁ ᾳ, ἡ, magni panis dator. Ex μ. & ἄρτος.

Μεγαλεγχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, & μεγαλεγχέμαι, ἐσσα, magnificus, qui gloriatur, magnifice & splendide facto, gloriosus. Ἐν ἐπιλόγοις ζῶν μεγαλεγχέμαι ὑπὸ τῆ θεσπίου ἀπολογία, Dion. A

Μεγαλεγχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, qui valde gloriatur, ostentator. Ex μ. & ἀλέγω.

Μεγαλεῖος, ου, ὁ ἡ ὁ, [illegible]

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, [illegible]

Μεγαλεῖος, ου, ὁ ἡ ὁ, magnificus, excellens, magnitudo, altitudo, [illegible] μεγαλεῖος, ου, ὁ ἡ ὁ, magnificus, excellens, præclarus; μεγαλεῖα, τὰ, magnalia. A μέγας.

Μεγαλειόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, magnificus, magnificus. A μέγας, φρήν.

Μεγάλειος, Ion. magnificus.

Μεγαλεμπορία, ας, ἡ, [illegible]

Μεγαλεπήβολος, ου, ὁ ἡ ὁ, [illegible] Ex μ. & ἐπιβάλλω.

Μεγαλεπιεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, magnifice loquens, magnifice & splendide loquens, [illegible] Τὰ σπήλαια μεγαλεπιεπῆ, Herod. Ex μ. & ἔπος.

Μεγαλεπτόφωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, magnificæ & magnæ vocis, [illegible]

Μεγαλεπτόφωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, magnifice loquens, jactabundus. Ex μ. & ἀγορεύω.

Μεγαλήγορος, Adv. magnis verbis, jactabunde

Μεγαλήκοος, ου, ὁ ἡ ὁ, magnificus, [illegible]

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, magnanimus, magnanimus, [illegible] Ex μ. & ἦτορ.

Μεγαλήφατος, ου, ὁ ἡ ὁ, magnificus, [illegible]

Μεγαλόδενδρος, ος, ὁ ἡ ὄν, magnis constitus arboribus. Ex μ. & δένδρον.

Μεγαλόδοξος, ος, ὁ ἡ ὄν magnam habens vel amans gloriam; (2) jactabundus. Ex μ. & δόξα.

Μεγαλόδους, όδοντος, ὁ ἡ ὄν, magnos dentes habens.

Μεγαλοδυναμέομαι, οῦμαι, potentia præsto. A

Μεγαλοδύναμος, ος, ὁ ἡ ὄν, multum potens, præpotens. Ex μ. & δύναμις.

Μεγαλοδωρεά, ᾶς, ἡ, donatio magnifica, largitio magna. Ex μ. & δῶρον.

Μεγαλοδωσία, ας, ἡ, idem. A

Μεγαλόδωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui magna donat, munificus. Ex μ. & δίδωμι.

Μεγαλοδώρης, ους, ὁ ἡ ές, magnificus, Gl. V.

Μεγαλοδωρία, ας, ἡ, magnificentia, Gl. Vet. munificium. A pr. c.

Μεγαλοεργέω, magnifice, Ph. magno opere.

Μεγαλοέπεια, ας, ἡ, vehementes, i. e. præclara, sublimia, &c.

Μεγαλοεργής, ές, valde fervens, ferpens, vorax.

Μεγαλοζηλοτυπία, ας, ἡ, Lipsiæ, Ph.

Μεγαλόθυμος, ος, ὁ ἡ ὄν, magnanimus, magno & nobili animo præditus.

Μεγαλοθύμως, ος, ὁ ἡ ὄν, valde infortunatus, arumnosus. Ex μ. & αἶσα.

Μεγαλοθρεπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, luctus magnos ferens.

Μεγαλοκάμινος, ος, ὁ ἡ ὄν, magnum caminum habens.

Μεγαλοκάρδιος, ος, ὁ ἡ ὄν, magna pectoralia habens, excelsus, elatus, fortis. Ex μ. & καρδία.

Μεγαλοκέφαλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui magnum caput habet, capito. Ex κεφαλή.

Μεγαλοκίνδυνος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui magna pericula adit, magnis periculis se objiciens.

Μεγαλοκλαδής, ής, ές, magnum tumultum & strepitum excitat. Ex κλάδος.

Μεγαλοκόπιος, ος, ον, magno labore constans. Ex μ. & κόπος.

Μεγαλοκόλπος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui magnum venerem habet. Ex μ. & κόλπος.

Μεγαλοκλινής, ής, ὁ ἡ ές, magnum finum habens, cavus.

Μεγαλοκορυφος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui magnum verticem habet. Ex μ. & κορυφή, vertex.

Μεγαλοκραδία, ας, ἡ, audacia. Ex μ. & κραδία.

Μεγαλοκραδίων, ων, idem quod μεγαλοκραδία.

Μεγαλοκρατής, ής, ὁ ἡ ές, valde potens, Suic. Ex μ. & κράτος.

Μεγαλοκτιστής, οῦ, ὁ ἡ ές, magnipotens, Rob. Ex μ. & κτίστης.

Μεγαλοκύμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, ingentes fluctus excitans, habens. Ex μ. & κῦμα.

Μεγαλοκώλη, ης, ἡ, prædicta membra habens; (2) in qua articulorum intervalla magna sunt; (3) magnis colis (partibus periodi) constans. Ex μ. & κῶλον.

Μεγαλόλαος, ος, ὁ ἡ ὄν, magnopere, Gl. V.

Μεγαλόμαζος, ος, ὁ ἡ ὄν, magnarum mammarum dator, Suic. Ex μ. & μαζός.

Μεγαλομανής, ής, valde furiosus. Ex μαίνομαι.

Μεγαλομάρτυρ, υρος, ὁ, magnus martyr.

Μεγαλομάστιος, ος, ὁ, ἡ, magnas mammas habens.

Μεγαλομέγεθες, ους, τὸ, magnitudines ex magnis partibus constans; (2) magnitudo & potentia, triumphi &c.

Μεγαλομερεία, ας, ἡ, idem. A

Μεγαλομερής, ής, ὁ ἡ ές, magnis partibus constans. Ex μ. & μέρος.

Μεγαλομερῶς, Adv. partibus magnis; (2) laute & splendide, magnifice.

Μεγαλομήτης, ου, ἡ, acta, Hes.

Μεγαλομήτης, ου, ὁ ἡ ὄν, prudens.

Μεγαλομίσθιος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui magna mercede aliquid facit, qui amplum meretur stipendium. Ex μ. & μισθός.

Μεγαλόμματος, ος, ὁ ἡ ὄν, magnos oculos habens, Rob. A μ. & ὄμμα.

Μεγαλομαθής, ής, ὁ ἡ ές, grande magnæ, gravidæ ruderis. Ex μ. & μεῖον.

Μεγαλόνοια, ας, ἡ, mentis præstantia, magnitudo vel celsitudo animi; (2) magnanimitas, Gl. V. superbia, Hes. A

Μεγαλόνους, contr. μεγαλόνους, ους, ὁ ἡ ὄν, mente præstans, magni animi; magnanimus, Gl. V. Ex μ. & νόος, mens.

Μεγαλοπάθεια, ας, ἡ, gravium malorum tolerantia. Quasi a μεγαλοπαθής, ex μ. & πάσχω.

Μεγαλόπετρος, ος, ὁ ἡ ὄν, magnas rupes habens. Ex μ. & πέτρα.

Μεγαλοπλησίος, ος, ὁ ἡ ὄν, prædives.

Μεγαλόπλουτος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.

Μεγαλοποιέω, ῶ, magnas res facio, Gl. Vet. magnifico, amplifico.

Μεγαλοπόλεμος, ος, bello clarus, qui magnas res bello gessit.

Μεγαλόπολις, ιος, ἡ, magna civitas.

Μεγαλοπολίτης, ου, ὁ, magnæ urbis civis.

Μεγαλοπραγής, ής, ὁ ἡ ὄν, valde improbus.

Μεγαλόπρις, οδος, ὁ ἡ ὄν, magnos pedes habens.

Μεγαλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, rerum magnarum inceptatio, animus promptus ad res magnas fabricandas. A

Μεγαλοπράγμων, ων, ὁ ἡ ὄν, magnarum rerum fuscipax. Ex μ. & πράγμα.

Μεγαλοπρέπεια, ας, magnificentia, majestas. A

Μεγαλοπρεπής, ές, ὁ ἡ ὄν, magnum virum decens, (2) magnificus. A πρέπω.

Μεγαλοπρεπῶς, Adv. magnifice.

Μεγαλοπρήμων, ων, ὁ ἡ ὄν, magnus habendus. Ex μ. & πρῆμις.

Μεγαλόπυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, magnas portas habens. Ex μ. & πύλη.

Μεγαλόρρηξ, ηγος, ὁ ἡ ὄν, magnos habens ramos. Ex μ. & ῥαξ.

Μεγαλορρημοσύνη, ης, grandibus verbis utor, magna loquor & jactito.

Μεγαλορρημοσύνη, ης, idem quod

Μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ, magniloquentia. A

Μεγαλόρρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, magniloquus, magna loquens, arrogans. A ῥέω.

Μεγαλόσαρκος, ος, jactanter.

Μεγαλοσθενής, ής, ὁ ἡ ές, magnam radicem habens, Rob. Ex μ. & σθένος.

Μεγαλόσκαρφος, ος, magnum malum habens. E μ. & σκάφος.

Μεγαλόσκαρφος, ος, ὁ, cornutus. Ex μ. & σκάφος.

Μεγαλοσθενής, ές, ὁ ἡ ὄν, magnis præditus viribus. Ex μ. & σθένος.

Μεγαλοσμάραγος, ος, ὁ ἡ ὄν, magnum sonans, Suic. Ex μ. & σμάραγος.

Μεγαλοσφίας, ος, ὁ, clarus latrocinio.

Μεγαλόσπλαγχνος, ος, ὁ ἡ ὄν, magna & tumentia viscera habens; (2) magnum cor & magnum animum habens, magnificus. Ex μ. & σπλάγχνον.

Μεγαλοστεγής, ής, ὁ ἡ ές, magnum habens tectum. Ex μ. & στέγη.

Μεγαλόστομος, ος, ὁ ἡ ὄν, magnum habens os. Ex μ. & στόμα.

Μεγαλόστονος, ος, ὁ ἡ ὄν, magnum habens sonum. Ex μ. & στόνος.

Μεγαλοστόνος, ος, ὁ ἡ ὄν, magnum habens sonum

Μεγαρικὸς, ἡ, ὸν, Megaricus.
Μεγαρὶς, ίδος, ἡ, dic. Μεγαρὶς χώρα vel χέρσος, Megaricus ager.
Μέγαρον, ὁ, τὸ, thamus, domicilium, ædes.
Μεγαυχὴς, ἐος, ἡ, invidus, Hes. A μεγαυχ.
Μεγαυχὴς, ἡς, ἐς, invidiosus, Hes. Ab eod.
ΜΕΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, Gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, magnus, ingens, grandis; (2) vehemens, atrox, violentus.
Μεγάθεος, ίης, ὁ ἡ ἡ, præditus magnis viribus. Ex μ. & θέος.
Μεγαλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, magna juglans. Ex μ. & ἀρχέω.
Μεγάθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, magnanimus. Ex μ. & θυμὸς.
Μεγαίρω, augeo dicendo. Ἐν ᾧ τοῖς μάλιστα μεγαίρουσι τὰ λεγόμενα, Longin. 40. A
Μεγαλοποιὸς, ὁ, ἡ, augendi vim habens, sublimitatem efficiens. Ex μέγεθος, & ποιέω.
Μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, granditas, sublimitas, proceritas; (2) stratura; (3) vehementia; (4) gravitas, majestas; (5) magnitudo animi; (6) dignitas, amplitudo.
Μεγεθουργία, ας, ἡ, operis magnitudo. Ex μέγεθος, & ἔργον.
Μεγεθύνω, magnitudinem tribuo, majorem reddo, amplifico; μεγεθύνομαι, major fio, increfco. A μέγεθος.
Μεγηρατὸς, ὁ ἡ ἡ, admodum amabilis, peramabilis. Ex μ. & ἠράω.
Μεγιστᾶνες, οἱ, primates, proceres, Gl. Vet. summates, magnates, Dat. plur. μεγιστᾶσι, a μεγιστὰν, ᾶνος. A μέγιστος.
Μεγιστάω, f. άσω, magnus fum. Ab eod.
Μέγιστα, Adv. maxime, plurimum. Ab eod.
Μεγιστόπολις, ιος, ὁ ἡ ἡ, felices reddens, maximas urbes efficiens. Ex μ. & πόλις.
Μεγιστόσεπτος, ον, valde venerandus.
Μεγιστόφωνος, ον, valde clamofus.
Μέδιδι, cura effo, 3. f. præf. imper. paff. a μέδω.
Μέδω, impero, imperium teneo; (2) curo, μεδόμεσθα, f. 1. in f. med. Ἴδιον μέδειν, Il. 3, 276. Πολίμοιο μεδήσεσθαι αἰειστῶν. ib. 9, 646. A μέδω.
Μεδιμναῖος, αία, αῖον, modialis, Gl. V. A ΜΕΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, medimnus, menfura Graecorum Attica, Gl. V. modius.
Μεδέοντα current, 3 pl. præf. opt. med. Ion. pro μέδοιντο, a μέδω.
Μέδεσθαι, acc. f. Dor. pro Μέδεσθαι.
Μέδοντες, nom. pl. part. præf. act. v. ΜΕΔΩ impero, imperium teneo; (2) curo, curam gero; μεδωόλια, f. pl. præf. conj. ἡ μέδαν, ανος, regnator, imperator, præfectus. Λαγέων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, Il. 2, 79. Κακὰ ᾗ Ἰλιάσι μεδόωλα, ib. 4, 21. Νῦν μεδόμεθα δύρλοι ἀλκῆς, ib. 418.
Μέζεα, ων, τὰ, genitalia in bellis.
Μεζόνως, majorem in modum, Ion. pro μειζόνως.
Μεθαιρέω, ῶ, accipio, a. 2. μέθηλον. Ion. μεθέλκεσκον, Odyff. 8, 396 Ex σαίρω.
Μεθάλλομαι, transilio. Hinc poet. μετόλμεσθον, Il. 5, 336.
Μεθάλλω, idem quod ἅπτω.
Μεθαρμόζω & μεθαρμοζόμαι, transmuto aliter aptando, commuto, verto, transfero; (2) emendo, caftigo, meliorem reddo; (3) apto, accommodo. Μεθαρμοσάμενοι τὸν βίον ἐς ἀλκὴν, Philo Νῦν δὲ μεθαρμόσεσθε βιότιον βίον, Eurip Alc. 1145.
Μεθάμην, 3. fing. aor. 1. ind. act. Poët. pro μεθῆκε, a μεθίημι.
Μεθέλκω, 3. f. aor. 2, ind. act. verbi μεθαιρέω.
Μεθεμμένος, perf. part. paff. v. μεθίημι.
Μεθεῖναι, dimiffe, aor. 2. inf. act.
Μεθεὶς, ios. 2. part. act.
Μεθέωσι, 2. plur. aor. 2. opt. act. pro Syn. pro μεθεῖεν.
Μεθεῖσα, aor. 2. conj. act. Ion. vel Poët. pro μεθῶ.
Μεθεπτικὸς, ἡ, ὸν, participans.
Μεθεκτὸν, participandum eft. A μετέχω.
Μεθεκτὸς, ἡ, ὸν, qui participatur. Ab eod.
Μεθελεῖν, aor. 2. inf. act. v. μεθαιρέω.
Μεθέλκεσκον, vide μεθαιρέω.
Μεθέλκω, fut. ξω, retraho, trahendo traduco. Μεθέλκεσκον αὖτὼ ἑὸν ἀδοιὸν ἐς τὸ ῥαθρὸν, Philo.
Μεθέμεν, præterimpfit. aor. 2. inf. act. Dor. pro μεθεῖναι, a μεθίημι.
Μεθέξις, εως, ἡ, participatio, communio. A μετέχω.
Μεθέξομαι, f. 1. ind. med. v. μετέχω.
Μεθέπτης, ου, ὁ ἡ ἡ, fectum fequens, fecto fuccedens. Ex μετὰ, & ἕπτω.
Μέθεσε, 3. fing. imperf. ind. act. Ion. pro μέθεσαν, a μεθίημι.
Μεθέπω, fequi facio; (2) advenio; (3) inveftigo, quæro; μεθέπομαι, f. μεθέψομαι, fequar, fecutor, imit bor. Ἀϊξε ᾗ τυ διξὶλω μέθεπε πρατερόψυχος ἵππος, Il. 5, 320. Ὃ δ' ἠισχυν μέθεπε δρησὸν, ib. 8, 126. Οὐ ζοὶ μὴ μεθέψομαι αὖτις, Soph. El. 10,8. Ex μετὰ, & ἕπω, curo, ago, f. ἑπόμαι, fequor.
Μεθερμηνεύομαι, quod transfertur ex alia lingua in aliam, nom. f. part. paff. n. g. v.
Μεθερμηνεύω, f. εύσω, interpretor, transfero, verto. Ἐμμανουὴλ, ὁ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, Matt. 1, 23. Μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν, Plut.
Μεθεμπίζω, idem quod
Μεθέπτω, adiepo, vel repo poft, Rob.
Μεθῆκε, 2. f. a. 2. imper. act. v. μεθίημι.
Μέθεσις, εως, ἡ, relaxatio, remiffio, Suic. A μεθίημι.
Μεθεσσάνυσι, perf. inf. act. pr Syncop. pro μεθιστάναι, a μεθίστημι.
Μέθεστι, demittendum. A μεθίημι.
Μεθετικὸς, ἡ, ὸν, remiffe. Ab eod.
Μεθὴ, ἧς, ἡ, vinolentia, temulentia. A μέθυ.
Μεθῆκα, dimi; a. 1. ind. act. verbi μεθίημι.
Μεθήκω, invado.
Μεθηλικιόομαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, ab una ætate in aliam transeo. Ex ἡλικία. Hinc
Μεθηλικίωσις, εως, ἡ, transitus ab ætate in ætatem, velut a pueritia ad adolescentiam.
Μέθημαι, adfideo; unde μεθήμενος, part. ap. Hom. affidens, Odyff. 1, 118.
Μεθημερινὸς, ἡ, ὸν, diurnus, qui interdiu fit. Ex μετὰ & ἡμέρα.
Μεθημέριος, α, ον, Dor. μεθάμερος, idem.
Μεθημοσύνη, ης, ἡ, remiffio, negligentia. A μεθίημι.
Μεθήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, remiffus, negligens. A μεθίημι.
Μεθηνίων, gen. plur. Dor. pro μεθημερινῶν, a μεθημερινὸς, pro μεθημερινός.
Μεθήσω, 2 fing. aor. 2. cen. act. v. μεθίημι.
Μεθιστάμην, f. 1. inf act. Ion. pro μεθίστασθαι.
Μεθίδρυσις, ἡ, tranflocatio. A
Μεθίδρυμι, in alia fede colloco, transfero.
Μεθίει, 3 f. impert. ind. act. contr. pro μεθίεσι, quafi a μεθίεω.
Μεθίδρυμι, praef. infin. act. Dor. pro μεθιδρύειν, a μεθίδρυμι.
Μεθίεσαν, transmittebant, 3. plur. imperfect. ind act Ion. pro μεθίεσαν.
Μεθίζάνω, muto, transfero. Μεθιζάνην τὰς Ζεὺς, Aret.
Μεθίημι, dimitto, miffum facio, depono, neglig, permitto, emitto, remitto, condono. a. 1. μεθῆκα finam, a. 1. μεθῆκα, fivi, a. 2. imperat. μέθες, fine; præf. partic. μεθίεις; inf. μεθιέναι & μεθιεῖναι; fut. infin μεθήσειν. Ion & Poët. μεθησέμεν. Apud Pœtas quosdam quafi a μεθέω, ut μεθίης dimittebat; μεθείμαι, voce paff. ita act ex dimitto, omitto. Οὐκ ἂν μεθείμι τῶν δρέγω, Arift. Ran. 940. Ἵνα δὲ σιωπῶσ', ἐς χερὸς μεθῆνα τῆς ἑλένεραι, Soph. Aj. 373. Τὰς δ' ἰκάνω φωνῆς ἀ μεθ' ὑμὰς, Eur. Hec. 406. Εἰρῆς εἰς γυναῖ σ, idem, Or. 1122.
Μεθίκεσθαι, ftatio aliud pro alio, 1 (2) muto; (3) transfero, traduco; (4) fubmoveo, expello, facedere jubeo, in exilium mitto, migrare cogo; μεθίσταμαι, muto, muto me, degenero; (2) migro, decedo, fecedo; (3) morior; (4) dedo me, dedition em facio. Apud Hom. ifto, verfor. fum inter, fut. μεταστήσω, aor. 2. μέτασσα, inf. μετασσῆναι, migrare, part. μετασσὰς, digreffus, aor. 1. pafl. μετεστάθην, imperat. aor. 2. act. μετάστηθι, tranfi. perf. act. μεστάσηκα, feceffi, particip. μεστασηκὼς, profectus, item μεστασὼς; plural, μεστασῶτες, qui defeciferunt. Ἦος τὸ λῶϊν ζεὺν μεθίστασο κέλευ, Eurip. Med. 911. Κὲ μεθίστασο τῶ χρέματος τῶ παρεσκίστος, mutat, Arift. Eq. 397. Καί ζὶ δοίμιος νῦν μεταστήσειεν ὡς σύτὸς θέλεις, liberant, Soph. Phil. 462. Κα. ὡσὼς ἔλκειαν, ἄ γ' ἐλκύσις βελτὶς ἐυαῖς, πάλιν μεθίεσαν ταῦτα; reftituere, ib. 123.
Μεθὶ, poftquam. Pro μεθ' ὅ. Ex μετὰ, & ὅ, quod.
Μεθόδεια, ας, ἡ, occulta & fraudulenta circumventio. A
Μεθοδεύω, machinor, architector; (2) methodo ac via profequor & tracto; circumvenio, paffiv. μεθοδεύομαι, ita quadam & arte tractari; circumveniri. Μεθοδεύειν δύσκολον, Nicom. A μέθοδος. Hinc
Μεθοδευτὴς, οῦ, ὁ, qui rem prudenter, via, ratione tractat.
Μεθοδεύω, aliter deduco & morigero viam.
Μεθοδικὸς, ἡ, ὸν, in quo ratio eft compendiofa; (2) artificiofus; (3) qui methodum fequitur. A μέθοδος.
Μεθοδικῶς, Adv. artificiofa ratione, methodum fequendo.
Μεθοδίτης, ου, ὁ, artifex, Hef.
Μεθόδιον, ου, τὸ, viaticum, Hef. (2) methodus, Suid. Dim. a
Μέθοδος, ου, ἡ, via; (2) compendium; (3) ratio & via docendi, vel difcendi; (4) tractatus aut liber. Ab ἕδος.
Μεθολκὴ, ῆς, ἡ, retractio, contractio. A μεθέλκω.
Μεθομιλέω, ῶ, fut. ήσω, verfor, commercium habeo cum. Οὐδὶ ποτ' ἐγκμόνησι μεθομιλήσει γυναιξὶν, Muf. 1, 34.
Μεθόριος, ας, ἡ, confinium. A μεθόριος.
Μεθορίζω, fut. ίσω, confinis fum. Ab eod.
Μεθόριος, ν, τὸ, confinium; (2) interftitium inter res aliquas. Ab eod.
Μεθόριος, ία, ιον, vel μεθόριος, ν, ὁ ἡ ἡ, contermin us, confinis; (2) qui duas res velut terminus dirimit. Ex μετὰ & ὅρος.
Μεθορκόω, ῶ, novo jurejurando adftringo eum, qui fe puteri jam I beravit.
Μεθορμάω, , fut. ήσω, incito in; (2) cum impetu ruo, paffiv. μεθορμάομαι, ῶμαι, irruo. aor. 1. part. μεθορμηθεὶς, incitatus. Μεθορμηθεὶς ζεὺν Ἀθήνῃ, Il. 20, 192.
Μεθορμίζω, fut. ίσω, tranfmitto, transjicio; μεθορμίζομαι, transfecto. Μεθορμιεῖ ζε πάντ' ἐμπεσὼν ζάλαι, Eur Alc. 794. Ἐξ ἔρης μεθόρμισα, id. Bac. 930. sic Σηρὶν, Polyb.
ΜΕΘΥ, τος, vinum, teftimum, Gen. μέθυος, occurrit. in Epigramm,
Μεθυδοτης, idem quod
Μεθυδότης, ου, ὁ, vini dator, vel ebrietatis auctor, Suic. Ex μέθυ, & δίδωμι.
Μεθυμναῖος, α, ὁ, Methymnæus, Epith. Bacchi. A μέθυ, vel a Methymna, Lefbi civitate.
Μεθύπαρξις, εως, ἡ, cum quid poft f. fecundum aliam rem fubfiftit.
Μεθυπλήστατος, η, ὁ ἡ ἡ, in quo verborum ordo trajectus eft, perplexus, confufus, Suic.
Μεθυπλοκὴ, ῆς, ἡ ἡ ἡ, vini vel ebrietatis fons, Epith. unde
Μεθυπλόκιος, ία, ὁ ἡ ἡ, præ vino titubans, ebrius, Suic. Ex μέθυ, & πλήσσω.
Μεθυσκόλιος, ίης, ὁ ἡ ἡ, ebrius, ebriofus. Ex μ. & πλήσσω.
Μεθυσκολύσμαι, fut. ὑσομαι, poft induo. Ἵνα θοίμαλιν

δείματιον *Cobet*, μεθυπεισδύω, μεταμφίω *Ge*, Arist. Conc. 542.

Μεθυπόστρωσις, εως, ἡ, strati permutatio, dum lectus substernitur, Suic. Ex μετ, & ὑποστρώννυμι.

Μεθυσθείς, a. 1. part. pass. v. μεθύω.

Μεθυσθῆτι, 3. pl. aor. 1. conj. pass.

Μέθυσις, εως, ἡ, inebriatio. A μεθύσκω.

Μεθύσκεσθε, 2 plur. præs. imper. pass. v.

Μεθύσκω, fut. ύσω, ebrium reddo, inebrio; μεθύσκομαι, inebrior; **μεθυσθείς**, aor. 1. part. ebrius, inebriatus. Ἔπιον καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτῶν, Gen. 43, 34. ✠ μέθυ. Hinc

Μέθυτμα, ατος, τό, potus inebrians.

Μεθυσοκότταβος, ὁ ἡ, ὄν, qui ebrius & temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus. Vox Aristoph. Ex μ. & κότταβος.

Μέθυστος, ύστη, υστον, vel **μεθυσταῖος**, ὁ ἡ, ὄν, ebrius; ebriosus. A μέθυ.

Μεθύστερος, ία, ιον, posterus, Suic.

Μεθυστικός, ἡ, όν, qui facile & sæpe inebriatur, propensus ad ebrietatem; (2) inebrians. A μέθυ.

Μεθυσσελής, ίδος, ὁ ἡ, præ vino titubans; (2) ebrium ducens. Ex μέθυ, & σφάλλω.

Μεθυτικός, ἡ, όν, alens vinum. Ex μέθυ, & τίκτω.

Μέθυω, ebrius sum, abundo aliqua re, obrutus sum, ut pluvia, &c. **μεθύων**, ebrius; **μεθύουσα**, ebria. Μεθύοντι ἐοικώς, Odyss. 18, 239. Μεθυσθεὶς γὰρ ἐν δόμοις μένῃ, Eur. Cycl. 52. A μέθυ.

Μειαγωγέω, ῶ, vehiculum infero pro puero in tribum recipiendo. 2. ἡ μειαγώγησις τῶν τριττύων; Arist. Ran. 896.

Μειαγωγία, ἡ, influs victimæ adductio. A

Μειαγωγός, οῦ, ὁ, ejus victimæ introductor. Vid. Suid. Ex μείν, & ἄγω.

ΜΕΙΔΑΩ, vel **μειδάω**, ῶ, molliter seu leniter rideo, subrideo. Hinc **μείδησεν**, aor. 1. apud Hom. pro ἐμείδησεν, Il. 1, 595.

Μείδημα, ατος, τό, risus, lenis risus.

Μειδήσας, aor. 1. part. act. *Ion.* pro ἐμειδήσας, a μειδάω.

Μειδιανός, ἡ, όν, risui, lenis risus. A

Μειδιάω, ῶ, fut. άσω, subrideo, rideo, part. *Pass.* **μειδιάων**, pro μειδιῶν, μειδιῶσα, Il. 3, 212.

Μείζα, ονος, vel **μείζω**, acc. f. vel nom. f. acc. pl. *Ion.* & *Att.* pro μείζονα. A

Μείζων, ονος, ὁ ἡ, major; **μεῖζον**, τό, majus. Hinc

Μειζοσύνη, ης, ἡ, major quantitas. Iambl.

Μειζοτέρως, *Attic.* majorem in modum, magis, amplius; (2) magno animo, cum fiducia.

Μείλιγμα, ατος, τό, lenimentum, lenimen, placamen, placamentum. A μειλίσσω. Unde

Μειλιγμάτιον, ου, τό, placamentum, placamen.

Μειλιγμάτιος, ου, ὁ ἡ, mulcendi seu demulcendi vim habens, actus ad demulcendum.

Μειλίγμιος, placandi vim habens.

Μειλίγματος, lenitor, placandi causa.

Μειλίκιος, ου, ὁ, ἡ, placabilis, mitigabilis; placatus, lenitus. A μειλίσσω.

Μειλικτήριον, ου, τό, placamen. Ab eodem.

Μειλίκτειρα, Nicand. μειλιόεσσα, quæ mellis colore est, quasi a μέλι, mel. Sed v. d. μηλίτης.

Μειλίσσω, fut. ίξω, placo, mulceo, demulceo, dulce reddo; (2) affecto leniendi, seu demulcendi. A μειλίσσω.

Μείλιον, ου, τό, munus, quo aliquem demulcemus. Ab eod.

Μειλιοῦμαι, infin. act. *Ion.* pro μειλίσσειν.

ΜΕΙΛΙΣΣΩ, fut. ίξω, verbis factove demulceo, seu delinio, mihi conciliо; demulceo; placo; **μειλίσσομαι**, demulceo; (2) demulceor; (3) oro; **μειλιχθείς**, a. 1. placatus. Λοιβαῖσι **μειλίσσασιν** ἀέσσῃ Κουρῆ, Lyc. 542. Μαλθ τε μ' ἀδόμῳ **μειλίσσετο**, Odyss. 3, 96.

Μειλιχίη, ία, ιον, vel **μειλίχιος**, ου, ὁ ἡ, ὄν, blandus, mitis; (2) placabilis. A μειλίσσω.

Μειλιχίως, *Adv.* blande, comiter, leniter, mansuete; (2) placabiliter.

Μειλιχόγηρυς, υος, ὁ ἡ, ὑ, blandam vocem habens Rob.

Μειλιχόδωρος, ου, ὁ ἡ, ὄν, blandos reddens. Ex μειλίχιος, & δῶρον.

Μειλιχόμητις, ιος, ὁ ἡ, ὄν, cujus blanda & mitia sunt consilia; (2) miti & placido ingenio præditus. A

Μείλιχος, ου, ὁ ἡ, ὄν, blandus, placidus. A μειλίσσω.

Μεῖναι, aor. 1. inf. act. verbi μένω.

Μεῖνατε, *qui manſi*, aor. 1. pass. act.

Μείνατε, *manſite vos*, 2. pl. a. 1. imper. act.

Μεινάτω, *manſerit*, *maneto*, 3. s. aor. 1. imper. act.

Μείνῃς, 2. s. aor. 1. coni. act.

Μεῖον, ονος, τό, minus; (2) sic dicebatur victima, quæ dabatur pro pueris cum in tribus recipierentur, *Ern.*

Μεῖον, ου, τό, meon, herbæ genus. Sed rectius **μῆον**.

Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo, minorem partem seu portionem habeo, deteriore sum conditione. Τῆς ἐδωδῆς μειονεκτεῖν, Luc. Ex μεῖον, & ἔχω. Hinc

Μειονέκτημα, ατος, τό, deterior conditio.

Μειονεξία, ας, ἡ, idem. Ex μεῖον, & ἕξις.

Μειότερος, minor, Apollon. Rhod. A μείων.

Μειουρία, ας, ἡ, caudæ exilitas, cum extremitas est exilior; vitium versus in fine claudicantis. A

Μειουρέω.

Μειουρίζειν, in acutum definere; in extremitate arctari. Ab eod.

Μειουρίζων, ουσα, ον, q. d. cui cauda diminuta est & truncata; cujus extremitas in acutum definit; in fine mutilus; decurtatus; ut **μειουρὸν** σίγμα, versus mutilus in fine claudicans, deficiente uno tempore, quo minus quantitas sit plena. Ex μεῖον, & οὐρά.

Μειόφρων, ονος, ὁ ἡ, mente diminutus, lesus, fluctus, Hes. Ex μεῖον, & φρήν.

Μειόω, ῶ, fut. ώσω, minuo, imminuo, minorem reddo; **μειόομαι**, minuor; decrescо, inferior, vel deteriore conditione sum; **μειωθείς**, demonutus. Μειῶσαι τῶν ἵππων, demo, Xen. A μείων.

Μειραχθόμαι, adolescentis more lascivio & exsulto. A μειράξ.

Μειρακιξαπάτης, ου, ὁ, juvenum deceptor, Suic. Ex μειράκιον, & ἐξαπάω.

Μειρακιόομαι, adolescentis more ago, lascivio, exsulto, &c. Πανταπασιν, ὦ γύναι, ἡ μειρακιώμενη πρὸς τὸ γῆρας, mortem, Luc. Τοιαῦτα λαλεῖν ἐ ἡ μειρακιώμενον τὸν Ἀντώνιον ἀξιοῦσιν ὑπὸ κατακλασθῆναι, Plut. in Anton. cap. 30. A μειράκιον.

Μειρακίζομαι, fut. ίσομαι, adolesco. A μείραξ.

Μειρακιον, ου, τό, adolescens, adolescentulus, juvenculus. Ab eod.

Μειρακιοῦμαι, ᾶσομαι, fut. άσομαι, adolesco, adolescens evado, plenam pubertatem attingo. A μειρακιον.

Μειρακιοσύνη, ης, ἡ, adolescentula. A μείραξ.

Μειρακιώδης, ους, ὁ ἡ, adolescentulus. Ab eod.

Μειρακύλλιον, ου, τό, adolescentulus, juvenculus. A μειράκιον.

ΜΕΙΡΑΞ, ακος, ὁ ἡ, puella, juvencula; (2) *in mas.* est lenaeum, nisi non de molli & effeminato femore est.

Μείρεο, 2. sing. præf. imper. med. *Ion.* pro μείρεσο, a μείρομαι.

Μειρόμενος, part. præs. med. f. ε.

Μείρομαι, divido, partior, Eust. **μείρομαι**, sortior in nupcras. **μεῖρο** pro μεῖον, fortare, accipe. Ab hoc **μείρω**, cujus futur. esset μέρᾶ, formatur, perf. med. **ἔμμορα**, *Poet.* pro μέμορα, ἔμμορε, fortitus, nactus est; it. perf. pass. **εἵμαρμαι**, **εἵμαρται**, fato destinatus, fatalis, **εἱμαρμένη**, fatum, necessitas fatalis, rerum ordo necessarius & immutabilis ap. Stoicos.

ΜΕΙΩΝ, ονος, ὁ ἡ, ὄν, minor. Comp. irregularis. A μικρός.

Μείωσις, εως, ἡ, diminutio, imminutio, extenuatio. A μειόω.

Μειωτικός, ἡ, όν, vim habens minuendi. Ab eod. Unde &

Μειωτής, ἡ, ές, decrementum suscipiens, qui decrescit aut decrescere potest, Rob.

Μελάγγιος, **μελαγγιώδης**, & **μελαγγώδης**, ους, ὁ ἡ, cujus solum nigrum est. Ex μέλας, & γῆ.

Μελαγκαρπός, ὁ ἡ, ὄν, nigrum ferens fructum, fructus loco aliam adferens obscuritatem.

Μελάγκαρυς, ω, ὁ ἡ, ὑ, nigra habens coma, R. Ex μ. & κάρη.

Μελαγκέρυφος, ου, ὁ ἡ, ὄν, atrum verticem habens, nomen avis, autumni tempore dicitur *Cychlis*, *ficedula*, Ph. atricapillus. Ex μ. & κορυφή.

Μελάγκρανις, ιος, ἡ, nigriceps, junci genus, Plin. Ex μ. & κράνον.

Μελαγκρανισμός, οῦ, ὁ, atrifer, Gl. V. junci genus a nigro fructu, Theophr.

Μελάγκρανος, ἡ, ον, melancranus; ex junco, qui **μελάγκρανις**, vocatur, Strabo.

Μελαγκυδέμων, ων, ὁ ἡ, ὄν, atram habens vittam. Ex μέλας, & κρήδεμνον.

Μελάγκροκος, ου, ὁ ἡ, ὄν, nigrum fobtemen habens. Ex μέλας, & κρόκη.

Μελαγχαίταν, *Dor.* pro **μελαγχαίτην**, a

Μελαγχαίτης, ου, ὁ, nigram jubam, vel nigram cæsariem habens. Ex μ. & χαίτη.

Μελάγχειμος, ου, ὁ ἡ, ὄν, hyeme niger; ut **μελάγχειμα**, loca, quæ hyeme sunt atra, sine nivibus. Ex μ. & χεῖμα.

Μελάγχιμος, ου, ὁ ἡ, ὄν, niger, ater. A μέλας.

Μελάγχιτον, ωνος, ὁ ἡ, ὄν, nigra vestitus tunica, *mediab.* tunic. noctua.

Μελάγχλαινος, ου, ὁ ἡ, ὄν, atra indutus læna. Ex μ. & χλαῖνα.

Μελάγχλωρος, ὁ ἡ, ὄν, colorem habens atrum

Μελαγχολάω, ῶ, melancholia laboro; (2) furo, insano, deliro. **Μελαγχολᾷ** ὁ ἥλιος, Arist. Plut. 366. Ex μ. & χολή.

Μελαγχολία, ας, ἡ, melancholia, furor, seu cerebri ira ex atræ bilis abundantia. Exstid. Hinc

Μελαγχολικός, ἡ, όν, ex melancholia profluens.

Μελαγχολικῶς, *Adv.* melancholice, more melancholicorum.

Μελαγχολώδης, ους, ὁ ἡ, ὄν, furorem melancholia laborantium habens. Ex μελαγχολία, & εἶδος.

Μελαγχολῶν, ῶντος, ὁ ἡ, ὄν, melancholicus, furens.

Μελάγχρως, ωτος, ὁ ἡ, ὠ, qui nigri coloris est, fuscus. Ex μ. & χρώς.

Μελάγχυτος, ου, ὁ ἡ, ὄν, idem & ex iisd.

Μελαγχύτης, ου, ὁ ἡ, ὄν, idem & ex iisd.

Μελαγχωλός, ου, ὁ ἡ, ὄν, μελαγχλόης, ου, ὁ ἡ, ὄν, fuscus, caruleus, Gl. V.

Μελάγχρως, ωτος, ὁ ἡ, ὠ, idem & ex iisdem.

Μελαγχρως, ωτος, ὁ ἡ, ὠ, cui nigra cutis est, cujus atram habens, plur. **μελαγχρῶτες**.

Μελάγχυτος, ου, ὁ ἡ, ὄν, nigrum juncum habens.

Μελάδινος, nigros vortices habens, R. Ex μ. & δίνη.

ΜΕΛΑΘΡΟΝ, ου, τό, domus; lenocinium.

Μελαθρεύω, *Adv.* de lacunari. Ex μελάθρου, & Syriaca adjectione εν.

Μελαθρίτης, ου, ὁ ἡ, ὄν, aquila cujus cauda fusca, alia, vitiose in Lex. V. **μελανόπτερος**.

Μελαίνομαι, 3. s. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμελαίνετο, a

Μελαίνω, fut. ανῶ, nigrum reddo, nigrefacio, Gl. V. denigro; **μελαίνομαι**, nigresco, ης, ι. opt. **μελανθείην**, 3. plur. **μελανθεῖεν**, pro μελανθείη τ' ἢ μελανθεῖεν κατυλλ, Nicand. Κυν. 3. A μέλας.

Μελαμβαθής, ές, ὁ ἡ, profundus, niger ex profunditate. Ex μ. & βάθος.

Μελαμβαφὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, nigro colore imbutus. Ex μ. & βάπτω.

Μελαμβιόω, ῶ, ὁ ἡ ἐς, nigram, i. e. obscuram ducens vitam, Vet. Lexic.

Μελαμβόρειος, vel μελαμβόρεος, ος, ὁ ἡ ὁ, Boreas niger, ventus septentrionalis vehementis.

Μελάμβροτος, ος, ὁ ἡ ὁ. niger homo, R.

Μελάμβωλος, ον, terra nigras glebas habens, pinguis, fertilis.

Μελαμπαγὲς αἷμα, i. e. τὸ μιτὰ τὸ φυσηχθὲν μελαιν μῆνι, Schol. ad Æsch. Sept. ad Theb. 743.

Μελαμπαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, concretus & nigrescens, Rob. Ex μ. & πηγνυμι.

Μελάμπεπλος, ος, ὁ ἡ ὁ, nigrum peplum habens; (2) niger, pullus.

Μελαμπέτηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, nigra folia habens, Suic. Ex μ. & πέτηλον.

Μελαμπόδιον, ου, τὸ, melampodium, helleborum nigrum. A Melampode, inventore.

Μελάμπυγος, ος, ὁ ἡ ὁ, nigras s. hirsutas habens nates; (2) fortis, quia Hercules hujusmodi nates habuisse traditur. Ex μ. & πυγή.

Μελάμπυρον, τὸ, melampyron, herba in quam degenerat triticum. Ex μ. & πυρός.

Μελαμφαὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, tenebricolus, obscurus. Ex μ. & φάος.

Μελάμφυλλον, ου, τὸ, acanthi species, quam paederota vocant. A

Μελάμφυλλος, ος, ὁ ἡ ὁ, nigra habens folia.

Μελάμφωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, vocem fuscam & obscuram habens. Ex μ. & φωνή.

Μελαμψηφὶς, ίδος, ἡ, nigros lapillos seu calculos habens, R.

Μέλαν ανος, τὸ, atramentum. A μέλας.

Μελανατγὶς, ίδος, ἡ, atro nimbo horrens.

Μελαναυγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, atrum splendens, ater. Ex μ. & αὐγή.

Μελάνδετον ἄορ, ensis nigrum habens manubrium, nigro illigatus capulo, Ζακυς, fulvum, habens ferreum orbem; (2) cruore fœdatus sc. ensis, s. clypeus. Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κατθνητα, Hom. Il. 15, 713. Ex μέλας, & δέω, ligo.

Μελανδινὸς, ος, ὁ, nigricantes habens vortices, A. Ex μ. & δινη.

Μελανδόκος κίστη, vas atramentarium, in Epig. Ex μέλας, & δέχομαι.

Μελανδρίοι, οι, idem qui μελάνδρυες.

Μελάνδρυον, ου, τὸ, medulla seu pars interior quercus, nigricans & durissima; (2) herba quædam; (3) pulpamentum e thynnis conditus. Ex μ. & δρῦς.

Μελάνδρυς, υος, ὁ, thynni genus grandius cæteris, Gl. V. μελάνδρυς, robur, robur; forbus, forba. Ex id.

Μελανειμοσίοις, ῶν f. ήσω, pullis seu atris vestibus indutus fum. A

Μελανείμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, atris indutus vestibus, pullatus, atratus, Ph. Ex μ. & εἷμα.

Μελανιθρεῖος, ος, de obscuris rebus, tristibus frequens. Ex μ. & φημί.

Μελανηφόρος, ος, pullatus, nigra veste indutus. Ex μ. & φορω.

Μελανθίλαιον, ου, τὸ, oleum e melanthio. Ex μελάνθιον, & ἔλαιον.

Μελάνθεμον, ου, τὸ, melanthemon, anthemidis species. Ex μ. & ἄνθεμον.

Μελάνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. v. μελαίνω.

Μελάνθινον ἔλαιον, oleum e melanthio confectum. A

Μελάνθιον, ου, τὸ, melanthium, *bubi*, nigella, garh. Ph. μελάνθιον, hoc gen. indeclinabile est; gitter. Nigella, al. Gl. Ex μ. & ἄνθος, flos.

Μελανία, ας, ἡ, nigredo; nigror; atritudo, Gl. V. A μέλας.

Μελανίζω, f. ίσω, nigrico, R. Ab eod.

Μελάνιον, ου, τὸ, nigra viola. Ex μ. & ἴον.

Μελανίγραμμος, ος, ὁ ἡ ὁ, nigris lineis intersinctus. Ex μ. & γραμμή.

Μελανοδοχεῖον, ου, τὸ, atramentarium. Ex μ. & δέχομαι.

Μελανοειμων, v. μελανειμ.

Μελανόεις, εντος, nigricans, nigritie rubens; part. pr. act. v. μελανόω, pro μελαίνω.

Μελανοθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὁ, nigros pilos habens.

Μελανοκάρδιος, ὁ ἡ ὁ, qui nigrum cor, seu nigrum medullam habet; (2) qui atroci & crudeli animo est Ex μ. & καρδία.

Μελανοκόμης, ου, ὁ, nigram comam habens. Ex μ. & κόμη, coma.

Μελανόκομος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Μελανόμαλλος, ος, nigrum vellus habens.

Μελανόμματος, ος, ὁ ἡ ὁ, nigros habens oculos. Ex μ. & ὄμμα.

Μελανονεκυοτίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, atri & funebribus vestibus indutus. Ex μέλας, νέκυς, & εἷμα.

Μελανονεφὴς, ὲς, ἐς, caliginem cogens, vel caligine tectus. Ex μ. & νέφος.

Μελανοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁ, nigrum reddens, Suic. Ex μ. & ποιέω.

Μελανόπτερος, ος, ὁ ἡ ὁ, nigras habens pennas, s. alas. Ex μ. & πτέρον.

Μελανόπτερυγος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. A πτέρυξ.

Μελανόῤῥιζος, ος, ὁ ἡ ὁ, nigram habens radicem. Ex μ. & ῥίζα.

Μελανόσαρκος, ος, ὁ ἡ ὁ, nigram carnem habens. Ex μ. & σάρξ.

Μελανόστικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, atris maculis s. notis distinctus.

Μελανόστολος, ὁ ἡ ὁ, nigram habens vestem, atra indutus stola. Ex μ. & στολή.

Μελανότης, ητος, ἡ, nigredo. A μέλας.

Μελανυρίδες, piscis qui & μελάνουρος.

Μελάνουρος, ος, ὁ ἡ ὁ, nigram habens caudam; (2) piscis, in cauda nigras maculas habens, (3) vipera quædam. Ab οὐρά.

Μελανόφθαλμος, ὁ ἡ ὁ, nigros habens oculos.

Μελανόφλεψ, βος, ὁ ἡ ὁ, nigras venas habens. Ex μ. & φλέψ.

Μελανοφορέω, atris vestibus amictus fum.

Μελανοφόρος, ὁ ἡ ὁ, pullatus, atratus. A μ. & φέρω.

Μελανόφρυος, υος, ὁ ἡ ὁ, nigra habens supercilia.

Μελανόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui obscura mente est; (2) crudelis, ferox. Ex μ. & φρόνημα.

Μελανοχρὼς, ῶτος, ὁ ἡ ὁ, qui nigri coloris est.

Μελανόχροος, ος, ὁ, qui nigro colore seu corpore est. Ex μ. & χρόα.

Μελανόχρως, τος, ὁ ἡ ὁ, idem.

Μελανόω, ῶ, infusco, Gl. Vet. nigro; perf. pass. part. μεμελανωμένος, denigratus. A μέλας.

Μέλανσις, εως, ἡ, denigratio. A μελαίνω.

Μελάντερος, ος, ὁ ἡ ὁ, nigrior; μελάντατος; nigerrimus. A μέλας.

Μελαντειχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, nigros muros habens, R. nigra, de domo Plutonis, *Pind.* Ex μ. & τεῖχος.

Μελαντηρία, ας, ἡ, melanteria; succus niger in metallis concrescens, unde quibusdam atramentum metallicum; quasi a μελαντὴρ, quod esset nigrator. A μελαίνω.

Μελάνυδος, ος, ὁ ἡ ὁ, nigras effundens aquas. Ex μ. & ὕδωρ.

Μελάνω, nigresco, Hom. μελάνει, pro μελαίνεται, Il. 7. 64.

Μελάνωσις, εως, ἡ, denigratio; (2) macula. A μελανόω.

ΜΕΛΑΣ, αινα, ανος, ὁ, μέλαινα, αἶνις, ἡ, μέλαν, ανος, ατος, ατος, ater, niger, fuscus; sensu fig. profundus; (2) malus, immitis, crudelis.

Μέλασμα, ατος, τὸ, nigror, nigredo.

Μελασμὸς, οῦ, ὁ, denigratio & livor a frigore. A μελαίνω.

Μελδόμβιος, ταδίκιος, part. præs. pass. v.

ΜΕΛΔΩ, liquefacio, macero, consumo, elixo, coquo. Κυσὶν μελδόμενος ἀπαλοτρίοισι σιάλοιο, Il. 21, 363.

ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ, αἱ, meleagrides, gallinarum Africanarum species.

ΜΕΛΕΔΑΙΝΩ, cure, solicitus fum. Τὸ δ' ἄλλο μελεδαίνω ἰηὶ τέκνον μελεδαίνω, Theoc. 9, 12. A

Μελέδη, ης, ἡ, cura, curatio, apud Hippocr.

Μελέδημα, ατος, τὸ, cura, anxia & curiosa cogitatio. Ab eod.

Μελεδήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, curator, qui se exercet in aliquo genere. Ab eod.

Μελεδών, όνος, ὁ, cura; (2) rex; (3) præfectus. Ab eod.

Μελεδωνὶς, ίδος, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

Μελεδώνη, ης, ἡ meditatio, cogitatio, solicitudo, cura. Ab eod.

Μελεδωρὶς, ίδος, ὁ ἡ ὁ, curator, procurator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

Μελέεσσι, dat. pl. Poet. pro μέλεσι, a μέλος.

ΜΕΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, pedica, funis, quo ligantur artus. Ex Oppiani Cyn.

ΜΕΛΕΙ, fut. μελήσει, p. μεμέληκε, curæ est; μέμηλε curæ est, pro μεμέληκε, part. μεμηλὼς, solicitus, curans. Ὅλιζον αὐτὸν μὴ μέλει, parvi æstimo, Arist. Lys. 243. Οὐδὲν μέλει μοι τῶν σκωμμάτων, Xen.

Μελεϊστὶ, Adv. membratim, per membra. A μέλος.

Μελεοπαθὴς, ὲς, miser, infelix. Ex μέλος, & πάθος, 2.)

ΜΕΛΕΟΣ, έα, εον, vanus, stultus, inanis; (2) infortunatus, infelix; (3) nihil efficiens. Ἀλλ', ὦ μελ' ἐξηλικας ἐμὲ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, Arist. Nub. 33. Hinc μέλεον, Adv. incassum, otiose, sine effectu. Ἡμέροσιν ἀλλήλων, μέλεον δ' ἀκόντισαν ἀμφω, Hom. Il. 16, 330. Voc. ὦ μέλε, per syncopen.

Μελεόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, infelix animi, mente miser. Ex μ. & φρήν.

Μελετᾶμι, fut. μελητήσω, idem quod μέλει, μεμελημένος, perf. part. q. d. curatus; charus, dilectus.

Μελετᾶς, 2. f. pr. ind. act. pro μελετάεις, a

Μελετάω, ῶ, fut. ήσω, curo, curam gero; (2) meditor; (3) exerceo me; (4) declamo; *quo sensu Attici in fut. & aor.* 1. *utuntur medio*; μελετήσομαι, ήσομαι, exerceor; part. perf. μεμελετημένος, consideratus; exercitatione comparatus. Μελετᾶν τὰ πρὸς πόλεμον, ὡς ἐν πολέμῳ δυσχεραίνειν ἐλεύθερος γράφειν. Ἀκοὴ ἐμελετήσατο ἦσαι, Act. 4, 25. Τὰς τάξεις ἀεὶ τὰ πρωτεύοντα μελετᾶσθαι δεῖ, officium præstantes, Xen. Cyr. 1, 24. A μελέτη.

Μελέτη, ης, ἡ, cura; (2) meditatio, exercitatio, præmeditatio; (3) industria, diligentia; (4) declamatio A μέλει.

Μελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio; (2) opus elaboratum cura. A μελετάω.

Μελετητὴρ ῆρος, ῆρος, exercitatus. Ab eod.

Μελετήριον, ου, τὸ, locus exercitationis, seu meditationis; (2) instrumentum, quo se quis exercet. Ab eod.

Μελετητικὸς, ὴ, όν, ad meditationem s. exercitationem pertinens, vel aptus; (2) meditationis studiosus; (3) declamatorius.

Μελετητὸς, ὴ, όν, quod meditatione s. exercitatione discendum & servandum est.

Μελέτω, curæ esto, 3. s. pr. imper. act. v. μέλει.

Μελέτωρ, ορος, ὁ, qui alicujus rei curam gerit. Ab eod.

Μέλη, nom. pl. contr. pro μέλεα, a μέλος.

Μεληδὸν, Adverb. membratim, minutatim. A μέλος.

Μεληδὼν, όνος, ἡ, cura. Hes. V. μελεδών.

Μέλημα, ατος, τὸ, cura, solicitudo. A μέλει.

Μελήσει, fut. 1. ind. act. v. μέλει,

Μελήσεται, curæ erit, fut. 1. ind. med.

Μεληϊμβροτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui hominibus curæ est. Ex μέλει, & βροτὸς.

Μέλησις, εως, ἡ, curatio, cura. A μέλει.

Μελησμὸς, οῦ, ὁ, idem, Vulg. L. Ab eod.

Μέληται, 3. s. pr. conj. med. v. μέλομαι.

Μελητὸν, curandum est. Ab eod.

ΜΕΛΙ, μέλιτος, τὸ, mel; (2) saccharum, veteribus, Strabo.

ΜΕΛΙΑ,

ΜΕΛΙΑ, ας, *Ion.* μελίη, ης, ἡ, fraxinus, *arbor*; (2) fraxinea hasta.

Μελιᾶν, gen. pl. *Dor.* pro μελιῶν.

Μελιηδής, ές, ὁ ἡ ἤ, *Dor.* pro μελιηδής, mellis dulcedine præditus. Ab ἡδύς.

Μελίζομαι, ιζ, ὁ ἡ ἤ, suavem sonum edens. Ex μέλι, & βρέμω.

Μελιηδών, *Dor.* pro μελιηδής, ές, ὁ ἡ ἤ, melle gaudens, melleus. Ex μ. & γηθέω.

Μελιηδυνής, ές, suaviter sonans.

Μελιηρυς, υς, ὁ ἡ ἤ, melliloquus, *Dor.* μελίαρυς, ut μελιήρυες ὕμνοι. Ex γῆρυς.

Μελιηλεως, ες, ὁ ἡ ἤ, melleas pupillas habens, dulcis adspectu. Hes. Ex γλαῦξ.

Μελιηλυαν, ὁ ἡ ἤ, mellitam habens linguam, cujus suavis est oratio. A γλῶσσα.

Μελιδειον, ου, τὸ, favus, Suid. A μέλι.

Μελιδυπέω, ω, ὁ ἡ ἤ, id. quod μελιηδής.

Μελιειδής, ές, colore similis melli.

Μελιεφθής, ές, melle coctus.

Μελίζεμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro μελίζειν.

Μελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco, Gl. V. μελιζόμαι, divido. A μέλος.

Μελίζω, fut. ίσω, *Dor.* μελίσδω, modulor. Ἀλλ' δί μοι τὸ μέλισμα, ᾗ ἦν Κύπριδι μελίσδω, Theocrit. 20, 28. Μελίσδετε σκίθιμον ὠδάν, Mosch. 3, 15. Τίς ποτε Σᾷ Κύπριδι μελίσδεται; ib. 52. A μέλος.

Μελίζωρον, ου, τὸ, melicratum, aqua mulsa. Ex μ. & ζωρός.

Μελίζωρος, ου, ὁ ἡ ἤ, meri mellis gustu præditus. Ex iisd.

Μελιηγενής, ές, *Epith.* hominum, e fraxino natus.

Μελιηδής, έος, ὁ ἡ ἤ, mellis dulcedine præditus, mellis instar dulcis. Ab ἡδύς.

Μελίσδεις, 2. s. pr. ind. act. *Dor.* pro μελίζεις, a μελίζω.

Μελιθρεπτός, ή, ὁ ἡ ἤ, melle nutritus.

Μελίθρεπτος, *contr.* μελίθρηξ, ηκος, ὁ ἡ ἤ, suavem sonum edens. Ex μέλι, & θρέω.

Μελίνεος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελίνηρις, *f.* μελικήρα, ας, ἡ, favago, purpurarium; lenimen cujusdam ceræ, quem purpuræ vetno tempore mutuo attritu salivant. Ex μέλι, & κηρός.

Μελικηρία, ας, ἡ, tanies crassior & glutinosa mellique admodum similis. Ex iisd.

Μελίκηρις, ίδος, ἡ, favus, Gl. V. (2) abscessus quid in apud medicos tumorque materiam melli similem continens; (3) vitis quædam ac herba. Ex iisd.

Μελίκαρον, ου, τὸ, *Dor.* α, favus.

Μελίκομπος, ὁ ἡ ἤ, suavem vocem habens.

Μελικός, ὴ, όν, qui cantilenas scribit, lyricus. A μέλος.

Μελικράτιον, ου, τὸ, aqua melle mista; aqua mulsa; mulsum, Gl. V. (2) mistura mellis & lactis. Ex μέλι, & κρᾶσις, *mixtio*.

Μελίκρατον, *Ion.* pro μελίκρατον.

Μελιστάνη, ης, ἡ, apiastrum, Nicander. A μέλιττα, & rectius μελιττάνη.

Μελιστής, οῦ, ὁ, *Dor.* μελιστάς, cantor. A μέλομαι.

Μελιστάς, modulate. A μέλος.

Μελιστωτός, ή, όν, qui ex melliloto est; ut μελιλώτινος σφαῖρα. A

Μελίλωτον, ου, τὸ, melilotum; q. d. lotus melligenus. Ex μέλι, & λωτός.

Μελίλωτος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Μελίνεον, ου, τὸ, genus mali sic dicti a mellea dulcedine. Ex μέλι & μῆλον.

Μέλινη, ης, ἡ, genus leguminis milio simile, panicum. A μέλι.

Μέλινον, ου, τὸ, apiastrum. Ab eod.

Μέλινος, ου, ὁ, panicum. Ab eod.

Μελίνος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελίπνοιλον, ου, τὸ, placenta ex melle. Ex μέλι, & πνοιὸς, *compactus*.

Μελίπνοος, *contr.* μελίπνους, ουν, ὁ ἡ ἤ, mel, i. e. suaviter spirans. Ex μέλι, & πνοή.

Μελίῤῥυης, ου, ὁ ἡ ἤ, mellifluus, Gl. V.

Μελίῤῥυτος, ου, ὁ ἡ ἤ, mellifluus. A ῥέω.

Μέλισμα, ατος, τὸ, cantilena. A μελίζω.

Μελισμάτιον, ου, τὸ, parvum carmen, cantiuncula, Dim.

Μελισμός, ὁ, divisio in partes; (2) modulatio, cantus. A μελίζω.

Μελίσπονδος, ου, ὁ ἡ ὁ, in quo diis melle libatur; ut μελίσπονδα ἱερά, sacra, quæ mellis libamenta habent. Ex σπονδή.

ΜΕΛΙΣΣΑ, vel μέλιττα, ης, ἡ, apis. Hinc

Μελισάριον, ου, τὸ apiarium, Gl. V.

Μελισαῖος, *Epith.* Jovis.

Μελισσεύς, έως, ὁ, apiarius. Ab eod.

Μελίσσιον, ου, τὸ, examen, Gl. V. & Hes.

Μελίσσιον, ου, τὸ, apicula, Gl. V. Dim.

Μελίσσιος, α, ον, ab apibus factus.

Μελισσόβοτανον, ου, τὸ, herba apiaria. Ex μελίσσα, & βοτάνη.

Μελισσόβοτον, ὁ ἡ ἤ, ab apibus depastus; μελισσόβοτον, ου, apiastrum, Nic. A βοτός.

Μελισσοβότωρ, ορος, ὁ ἡ ἤ, apium pastor. Ex μ. & βόσκω, *pasco*.

Μελισσονόμος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui apes curat, qui apes alit, apiarius. Ὡς δὲ μελισσᾶον σμήνος μίγα μηλοβοτῆρες Ἠὲ μελισσονόμοι σίτῳ ἔνι καπνίσσωσι. Apollon. Rhod. 2, 13. Ex μ. & νομέω, *curo*.

Μελισσονόμος, ου, ὁ ἡ ἤ, apes pascens. Ex μ. & νέμω, *pasco*.

Μελισσονόμος, Πᾶν, in Epigr. Pan apiarius; apum custos. A μ. & νόμος.

Μελισσογενέτης, ου, ὁ ἡ ἤ, ab apibus genitus. Suic. Ex μ. & τίκτω.

Μελισσοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἤ, apes nutriens. Ex μ. & τρέφω.

Μελισσυργία, id. quod μελιτ. *Sic*

Μελισσυργικός, ή, όν, potus μελιτ.

Μελισσόφυλλον, ου, τὸ, melissophyllum, apiastrum, Plin. 20. §. 45. c. 11. & 21. §. 86. c. 20. *Angl.* Balm. Ex μ. & φύλλον.

Μελισσών, vel μελιττών, ῶνος, ὁ, apiarium, Gl. V. mellarium, locus, ubi sunt alveatia. A μέλισσα.

Μελισσώδης, ές, vel μελίσσωδης, ες, ὁ ἡ ἤ, mel stillans; (2) dulcis, suavis. Ex μέλι, & σάζω.

Μελιστής, οῦ, ὁ, cantor. A μελίζω.

Μελιτοῦνα, ης, ἡ, apiastrum A μέλι.

Μελιτεία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Μελιτείον, ου, τὸ, sc. ποτὸν, potus melleus, sive ex melle. Ab eod.

Μελιτερπής, ές, ὁ ἡ ἤ, mellitus, suavis, ut mel, Suic. Ex μέλι, & τέρπω.

Μελιτήμερον, suave; mellea dulcedine præditum, Hes. Ex μέλι, & ἦμαρ.

Μελιτήριος, ία, ιον, melligenus. A μέλι.

Μελιτηρός, ρά, ρόν, melleus, mellarius.

Μελιτίνεος, ίνη, ινον, melleus. Ab eod.

Μελιτίνης, ου, ὁ, ut μελιτίτης οἶνος, vinum melle conditum, melites. Ab eod.

Μελιτόεις, όεσσα, όεν, melleus, mellitus; (2) serenus, placidus, tranquillus. Ab eod.

Μελιτοπαλίω, ῶ, mel vendo. A

Μελιτοπώλης, ου, ὁ, melle venditor.

Μελιτοπῶλις, ιδος, ἡ, mellis venditrix.

Μελιτοτρόφιον, ου, melle nutrio. A τρέφω.

Μελιτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit melle.

Μελιτουργεῖον, ου, τὸ, locus, ubi mel fit.

Μελιτουργέω, ῶ, f. ήσω, mel facio.

Μελιτουργία, ας, ἡ, melificium.

Μελιτουργικός, ἡ, όν, ad melificium pertinens. A

Μελιτουργός, οῦ, ὁ ἡ ἤ, mellarius, meliturgus. Ex μέλι, & ἔργον.

Μελιτοῦττα, ας, ἡ, placentæ genus melle conditæ. Quasi μελιτόεσσα. A μέλι.

Μελιτόχροος, *contr.* μελιτόχρους, ουν, ὁ ἡ ἤ, mellis colorem referens. A χρόα.

Μελιτόω, ῶ, futur. ώσω, melle condio, melle misceo; μεμελιτωμένος, perf. part. pass. melle conditus, mellitus. Ἐφλεγετε μήκωνα μεμελιτωμένην, Thuc. A μέλι.

Μέλιττα, ης, ἡ, *Att.* pro μέλισσα.

Μελιττίον, ου, τὸ, apicula. Dim. a μέλιττα.

Μελιττοπόλος, ου, ὁ, ἡ, apiarius, qui circa apes versatur, Suic. Ex μέλιττα, & πολέω.

Μελιττοτροφεῖον, ου, τὸ, apiarium, mellarium. Ex μ. & τρέφω.

Μελιττουργέω, ῶ, idem apiarium tractare. Ex μέλι & ἔργον.

Μελιττουργία, ας, ἡ, apum cura. Ex iisd.

Μελιττουργός, οῦ, ὁ, apiarius. Ex iisd.

Μελιττοῦσθαι, ομαι, ὁ ἡ ὁ, ad apes accedens, qui ex apum genere est. A μέλιττα.

Μελιττῶν, ῶνος, ὁ, vide μελισσών.

Μελιτώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, melleus, mellis instar dulcis. A μέλι.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, melitoma; mellarium, Gl. V. opus dulciarium ex melle, placenta mellita. A μελίτης. Hinc

Μελίτωσις, εως, ἡ, mellatio, Gl. V.

Μελιφθόγγος, ου, ὁ ἡ ὁ, mellitos, i. e. suaves, sonos edens. Ex μέλι, & φθόγγος.

Μελίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, mellea dulcedine animam perfundit. Ex μέλι, & φρήν.

Μελίφυλλον, ου, τὸ, apiastrum.

Μελίφυρτος, ου, ὁ ἡ ὁ, melle mixtus. Ex μέλι, & φύρω.

Μελίφωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, suavem vocem habens, dulcisonus, Suic. Ex μέλι, & φωνή.

Μελίχλωρος, ου, ὁ ἡ ὁ, flavus; (2) gemma quædam. Ex μέλι, & χλωρός.

Μελίχρους, *contr.* μελίχρως, ωτος, ὁ ἡ ὁ, melli colorem imitans, Gl. V. μελίχρους, fuscus; (2) mellitus, dulcis. Ex μέλι, & χρόα.

Μελιχρυσοποιία, dulce reddo, *it.* flavum.

Μελιχίης, ρά, ρέν, melleus, prædulcis; (2) melleum habens colorem. A μέλι.

Μελίχρυσος, ου, ὁ ἡ ὁ, ut μελίχρυσοι λίθοι, lapides a colore sic dicti. Vid. Plin.

Μελίχρως, ωτος, ὁ ἡ ὁ, v. μελίχρους.

Μελιχρώς, ῶτος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Μέλκα, ης, ἡ, cibus quidam ex lacte. Paulus Ægin. Gal. Paxamus. Vox peregrina, respondens Germanico *Melk*, Milk.

Μέλλαξ, adultus, adolescens, Gl. V.

Μελλίβιος, ου, ὁ ἡ ὁ, semimortuus, Hes. quasi vix vivens. Ex μέλλω, & βίος.

Μελλείρενες, Lacedæmoniis pueri grandissimi. Ex μέλλω, & εἶρην.

Μελλίπωσις, vel μελλέπωσις, εως, ὁ, futurus maritus. Ex μέλλω, & πόσις.

Μελλόπλαρμος, vel μελλέπλαρμος, ου, ὁ ἡ ὁ, jamjam itemutaturus. Ex μ. & πλαρμός.

Μελλόφως, ου, ὁ ἡ ὁ, pubertati proximus.

Μέλλημα, ατος, τὸ, cunctatio, procrastinatio, dilatio. A μέλλω.

Μέλλησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμέλλησα, a μελλέω, pro μέλλω.

Μέλλησις, εως, ἡ, idem, Ph. momentum, al. Gl. V. A μέλλω.

Μελλήσομαι, *futurus sum*, f. 1. ind. v. μελλέω.

Μελλητής, οῦ, ὁ, cunctator. Ab eod. Hinc

Μελλητιάω, ῶ, cunctari cupio; (2) cunctor.

Μελλητικός, ή, όν, cunctabundus, pronus ad cunctationem seu procrastinationem.

Μελλίφρων, ονος, ὁ, ἡ, cordatos futura quæ alias ad mysteria initiat. Ex μέλλω, & ἴφρη, *sagacitas*.

Μελλογαμβρέω, ῶ, ὁ, brevi futurus gener; (2) uxorem ducturus. Ex μ. & γαμβρός.

Μελλόγαμος, ου, ὁ ἡ ὁ, nox nuptias celebraturus. Ex μέλλω, & γάμος.

Μελλοδειπνίτης, ου, ὁ, ἡ, ad cœnam vocans. Ex μέλλω, & δεῖπνον.

Μελλοθάνατος, ου, ὁ ἡ ὁ, brevi moriturus; (2) decipitus.

Μελλονικίων. Niciæ modo cunctari, verbum Aristoph. Av. 646. Ex μ. & Νικίας.

Μελλονύμφη, ης, ἡ, brevi sponsa futura.

Μελλονυμφίος, ου, ὁ, brevi sponsus futurus.

Μελλονύμφος, ου, ὁ, idem.

Μελλόπαις, αιδος, ὁ ἡ ὁ, proximus adolescentiæ.

Μελλοπόσις, εως, ὁ, vide μελλίπωσις.

Μελλόπλαρμος, ου, ὁ ἡ ὁ, vide μελλόπλαρμος.

ΜΕΛΛΩ, fut. μελλήσω, quasi a μελλέω, futurus sum; (2) debeo, paro, in animo habeo, cunctor, moror, differo, cesso; ὁ μέλλων χρόνος, posteritas. Fut. μέλλησα, futura, posteri. Etiam pass. ap. Thuc. ἐλπιζόμενα μέλλεσθαι, futura sperantur, differuntur.

ſcruntur. Τί ἐμοὶ μελούσῃ, ἢ τι συμ-ξυλλέγεις αὐτῇ φωνῇ; Dem. Ἀλλ' ἐ μέλ-λειν χρὴ σ', ἀλλ' ἀνάγκη, Ariſt. Plut. 605.

Μέλος ῥαφεῖν, membra alicui adſcribere, membra & partes ei deſcribere. Ex μελ-, & ῥάφω.

Μελοῤῥαφῳδ-, ε, ὁ ἡ, ἡ, poëta lyricus; (2) pſalmographus, Suic. Ex iiſd.

Μελοκοπέω, ῶ, membra amputo, Suic. Ex μέλ-, & κόπτω.

Μελοκοπία, ας, ἡ, membrorum amputatio, membrorum in fruſta conciſio. Ex iiſd.

Μελοκόπ-, ος, ὁ, articulatus, Ph. nempe qui articulos & membra incidit. Ex iiſd.

Μελόττειν, ὡς ἐ ſunt, 3. plur. præſ. impet. act, Att. pro μελίττειν, a μέλι.

Μελοτοιέω, ῶ, f. ήσω, carmen compono, ſcribo melos vel modulationem adhibeo. A μελοποιός. Hinc

Μελοτοίητης, ου, ὁ, poëta lyricus.

Μελοτοΐα, ας, ἡ, ſcriptio carminum lyrico-rum; (2) carmen lyricum, modulatio, qualis eſt in carminibus melicis. A

Μελοτοιός, οῦ, ὁ ἡ, ὁ, qui melos ſcribit, lyricus poëta, Gl. V. modulator. Ex μέλ-, & ποιέω.

ΜΕΛΟΣ, εος, τὸ, membrum, artus; (2) carmen, modulatum.

Μέλουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi μέλ-.

Μελπήριον, ου, τὸ, ludicrum, ludibrium. A

ΜΕΛΠΩ, canto, carmen celebro; μέλπομαι, canto, ludo, tripudio & ſalto ad carmen, carmen primo. Ἦσαν τε τὴν τελείαν μέλ-ψαντες. Ariſt. Eccl. 983. Ἐγὼ γ' ἐκείνοις ξὺν φιλαγέλοις μέλψω, ib. 998. Πολλὰ δὲ μεγαλοπρεπῆ μέλπει. Eur. Alc. 443. Μίλ-πεσθ' Ἄρει, Il. γ, 240.

Μελπτός, ή, όν, cantatus, Heſ. Ex μέλπω, & -τός.

Μελύδριον, ου, τὸ, cantiuncula, Dim. a ᾠδή.

Μέλχι, ὁ, Melchi. Nomen viri Hebr. ακλιτον, Rom.

Μελχισεδέκ, ὁ, Melchiſedech. Nomen viri Hebr. ἀκλιτον, Rom.

Μέλ-, curæ ſum. Hinc Imperf. ἐμέλ-

Μελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, modulor cano, armino modulato ſono; μελῳδός, canorus. Ὁ ἐτοῦ μελῳ ὦν ἐν ταρασκαδεύσει, Ariſt. Av. 233. Μελῳδεῖ ὑμῖν Heliod. A μελῳδός. Hinc

Μελῴδημα, ατος, τὸ, quod cum modulatione canitur, melma, Gl. V. modus.

Μελῳδός, ός, ὁ ἡ, ὁ, membrorum, Cl. V. A μέλ-ῳδέω.

Μελῳδικός, ή, όν, qui cum modulatione canitur. A μελῳδός.

Μελῳδία, ας, ἡ, modulatio, carmen, Gl. V. A

Μελῳδός, οῦ, ὁ ἡ, ὁ, citharœdus, modulator carminum. Ex μέλ-ῳδός, & ᾠδή.

Μεμαάσι, 3. pl. perf. ind. act. Ion. pro μεμᾶσι, a μάω.

Μεμαθηκώς, perf. ad. act. v. μανθάνω.

Μεμακυῖα, acc. f. perf. part. med. Dor. pro μεμηκυῖαν, a μάω.

Μεμακλώς, perf. part. med. Dor. pro μεμηκώς, per Syn. pro μεμηκώς, a μήκω.

Μέμαμεν, 1. pl. perf. ind. act. per Syn. pro μεμάκαμεν, a μάω.

Μεμανύσεται, perf. ind. paſſ. verbi μανύσω.

Μεμαότες, perf. part. act. Ion. pro μεμακότες, a μάω.

Μέμαρτον, 3. plur. a. 2. opt. act. Dor. pro μάρτειεν, & Ion. pro μάρτοιεν a μάρω ſeu μαρτάω.

Μέμαρμαι, perf. ind. paſſ. verbi μείρω.

Μέμαρον, dor. 2. ind. act. Ion. pro ἔμαρτον, a μάρτω.

Μεμάρπας, perf. part. med.

Μεμαρτύρηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi μαρτυρέω.

Μέμασαν, 3. pl. plusq. ind. act. Ion. & per Syn. pro ἐμεμάκεσαν, a μάω.

Μεμαῦῖα, part. perf. act. f. g. Ion. pro μεμακυῖα.

Μέμαυτε, 3. dual. perf. ind. act. per Syn. pro μεμάκατον.

Μεμαώς, part. perf. act. Ion. pro μεμακώς.

Μέμβλομαι, curæ ſum; μέμβλεται, pro ἐμέμβλεται, imperfect. curæ erat. Ἦ νύ τοι ἡκίστ' αὖψχυ μ' ἔμελε μέμβλετ' Ἀχιλλεύς; Iliad. 19, 343. A μέλω.

Μέμβλωκε, 3. ſ. perf. ind. act. per Syn. pro μεμόλωκε, a μολέω.

Μεμβρανοπάλης, ου, ὁ, membranarum venditor.

Μεμβράνη, ης, ἡ, membrana. Vox Lat.

ΜΕΜΒΡΑΣ, άδ-, ἡ, apuæ quædam ſpecies.

Μεμέλληκα, perf. ind. act. per Syn. pro μεμελέτηκα, a μελετάω.

Μεμελετηκότας, idem quod

Μεμελημένως, Adv. ſolicite, accurate, diligenter, elaborate. A μεμελημέν-, quod eſt a μέλω.

Μεμέμηκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. μέμφω.

Μεμεριμμένως, Adv. partite, divitim. A μεμεριμνάω, quod eſt a μεριζω.

Μεμεσσόμενος, perf. part. paſſ. verbi μεσσω.

Μεμετιμένον, d. maſſam, acc. ſ. perf. part. paſſ. Ion. pro μεδιεμένον, a μετίημι.

Μεμητέσται, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro μεμέτρηνται, a μετρέω.

Μεμετρημένως, Adv. ſervata menſura.

Μέμηκε, 3. ſ. perf. ind. med. v. μηκάω.

Μεμηλώς, perf. ind. act. per Syn. & cum v ἐφελκ. pro μεμήληκε, a μέλω.

Μεμῆλον, curæ fuerit, conj. act. perf. ejuſd.

Μεμηλώς, perf. part. act. per Syn. pro μεμηληκώς.

Μέμηνε, 3. ſ. perf. ind. med. v. μαίνομαι.

Μεμῆνα, inſanierit, 3. ſing. conj. perf. ejuſd.

Μεμηνιμμένως, Adv. irate. A μηνίω.

Μεμηχανημένον, ſtructum, perf. part. paſſ. verbi μηχανάω.

Μεμηχανημένως, ſolerter, callide.

Μεμιαστμένη, perf. ind. paſſ. v. μιαίνω.

Μεμιασμένως, fœde, polluteſ.

Μεμιγμένοι, perf. ind. paſſ. verbi μίγνυμι.

Μεμιγμένως, Adv. mixte, promiſcue, confuſe.

Μεμιμνημένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi μιμνήσκω.

Μεμιξίται, 3. ſing. paullo poſt. fut. ind. med. verbi μιγνυμι.

Μεμιθωμένοι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. μισθόω.

Μεμιχώς, perf. ind. act. verbi μίγνυμι.

Μεμιχθαι, μεμιχθ-, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Μεμνᾶμαι, perf. ind. paſſ. Dor. pro μέμνημαι, a μνάομαι.

Μεμνάσται, 3. plur. perfect. ejuſd. Dor. pro μέμνηνται.

Μεμνασο, 2. ſ. perf. ejuſd. Dor. pro μέμνησο.

Μεμνῆστο, 3. ſ. pr. optat. paſſ. Ion. pro μνήσῑτο, contr. ex μνήσαιτο.

Μέμνῃ, 2. ſ. perf. ind. paſſ. Att. & Ion. pro μέμνησαι.

Μέμνημαι, 3. ſing. perf. ind. act. per Syn. pro μεμνησμαι, a μνάω.

Μέμνηνται, perf. ind paſſ. v. μνάομαι.

Μέμνῖο, mentiſſis, 2. ſing. perf. optat. paſſ.

Μέμνησο, 2. ſ. perf. imper. paſſ.

Μεμνῆσθαμμένῃ, dat. ſ. perf. part. paſſ. f. g. verbi μνησθάω.

ΜΕΜΟΝΕΣ, aves quædam, circa Mimantis ſepulcrum quotannis in Troade verſari ſolitæ, Æl. Oppian. Pisn. cui Mimantides.

Μέμνῦτε, 2. ſ. perf. imper. paſſ. Ion. & Att. pro μίμνησθε, a μνάομαι.

Μεμῦκώς, μεμῦκότι, 3. ſ. perf. opt. paſſ. Att. pro μεμυκοίη vel potius 3. ſing. præſ. opt. Ion. pro μεμυ-ῃ, contr. ex μεμύκοιτο.

Μεμώρηνται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi μωράομαι.

Μεμωφαμένως, fortito.

Μέμωνα, perf. ind. med. v. μάω.

Μέμωρε, perf. ind. act. verbi μωραίνω.

Μέμωρμαι, perf. ind. paſſ. Æol. pro μέμαρμαι.

Μεμπτέος, culpandus, accuſandus.

Μεμπτικός, ὴ, όν, querulus, querendi vim habens. A

Μεμπτός, ή, όν, incuſandus, reprehenſione dignus; (2) conquerens de, reprehendens. A μέμφομαι.

Μεμυθολογήκασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi μυθολογέω.

Μέμυκε, 3. ſ. perf. ind. med. v. μυκάω.

Μέμφεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. Ion. pro μέμφεσαι.

Μέμφομαι, fut. ψομαι, queror, expoſtulo, incuſo, vitio verto, reprehendo; aor. 1. ἐμεμ-ψάμην, reprehendi; paſſ. part. μεμφθείς, cauſatus. Μέμφεσθαί τινι, Luc. μεμ-ψιν δικαίαν τινι, Ariſtoph. Plut. 10. Ταῦτ' ἂν ὑμῖν μέμψαιμι τοῖς Χορεῖς, id. Nub. 525. Ὀργὴν ἐμεμψω τὴν ἐμὴν, accuſaſti, Soph. Oed. Tyr. 345. Μὴ μέμψῃ παρὰν τὰ μνήματά μου, Epigr.

Μεμφολή, ῆς, ἡ, queſtus, querela, Heſ.

Μεμφόμ-, ος, ὁ ἡ, ὁ, a. 1. part. med. v. μέμφομαι.

Μεμφόβουλος, ῶ, q. d. querimonius & reprehenſionibus impetu; conqueror de, incuſo, reprehendo. Ex μέμφις, & βάλλω.

Μεμφιμοιρέω, ῶ, f. ήσω, conqueror de ſorte mea; (2) conqueror, queror; (3) expoſtulo, ſuccenſeo. Μεμφιμοιρήσας τῷ βασιλεῖ περί τινων, D. Sic.

Μεμφιμοιρία, ας, ἡ, conqueſtio de ſorte ſua. A

Μεμφιμοιρ-, ος, ὁ ἡ, ὁ, qui de ſorte ſua queritur, qui ſortem ſuam incuſat, querulus; (2) morioſus, in minima inquietus. Ex μέμφις & μοῖρα.

Μέμφις, εως, ἡ, querimonia, queſtus, reprehenſio, incuſatio. A μεμφομαι.

Μέμφος, part. perf. med. Ion. & Att. pro μεμφώς, a μάω.

ΜΕΝ, Conj. quidem; (2) cum ſequente ἤ, facit orationem adverſativam, ſubinferentem, vel copulativam; (3) ſine ἤ ponitur aliquando pro δή, ſane, profecto, certe. Hinc etiam eſt μὴν γάρ, enim; μὴν δή, quidem, certe quoque, itaque, porro quidem, ſane quidem, enimvero, at tamen; μὴν δὴ γε, μὴν γε, immo vero, immo quidem, μὴν καὶ, quidem, certe, usque; μὴν ἀλλὰ, pro μὴν ſequente ἤ; μὴν τοι, vel μήτοι, adverbium particula in reſponſionibus, certe quidem; verum, tamen, ſed tamen, vero, porro, tamen.

Μενεαίχμ-, πάθις perſeverans, ſeu conſtans, in pugnam. Ἐκ χερὶ μένεαίχμα, manu in prœlio perſeverante. Ex μένω, & αἰχμή, haſta.

Μενεπτόλεμ-, ος, ὁ ἡ, ὁ, virum intrepidum exſpectans & ſuſtinens; (2) virilis, virtuoſus, (3) virum exſpectans. Ex μένω, & ἀνήρ.

Μενεαίνω, Ion. pro μενοινάω, a

Μενοινάω, cupio, animo quodammodo impetu incitor; (2) natus ſum; (3) animo deficio. Μάχης ἀμοτον μενοινᾶν, Heſiod. Ἀσπ. 361. Νήπιοι, οἳ ἐπὶ μὲν ἐμενοίνησαν, Il. 15, 104. Κτεινέμεν μενοινᾷ, il. 10, 492. S μένω.

Μενέχαρμος, ου, ὁ ἡ, ὁ, haſta valdus, bellicoſus, Suic. Ex μένω, & χάρμη.

Μενεδήϊος, ος, ὁ ἡ, ὁ, idem, bellicoſus, belli patiens. Ex μένω, & ἀνήρ.

Μενήνα, 3. ſ. a. 1. ind. act. Ion. & Att. pro ἐμεμήνατο.

Μενεκλυτός, ὴ, ὁ ἡ, ὁ, bellicoſus & tumultus ſuſtinens. Ex μένω, & κλυτός.

Μενεμάχος, ου, ὁ ἡ, ὁ, bellicoſus, Suic. Ex μένω, & μάχη, pugna.

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ ἡ, ὁ, idem.

Μενίμεν, præſ. int. act. Ion. pro μένειν.

Μενετέον, manendum. A μένω.

Μενετός, ὴ, όν, qui manere & exſpectare poteſt aut ſolet, qui motam paritur. A μένω.

Μενεύλαος, ου, ὁ, in pugna manens, Suic.

Μενεχάρμαν, acc. ſing. Dor. pro μενεχάρμην.

Μενεχάρμης, ου, ὁ, fortis, bellicoſus. Ex μένω, & χάρμη.

Μενέχαρμος, ος, ὁ ἡ, ὁ, idem & ex iiſd.

Μενίω, fut. 1. ind. act. Ion. pro μενῶ.

Μενητέον, manendum eſt, Suic. A μένω.

Μενθῆρας, curæ, Heſ. quaſi μενεθῆρας. Ex μένος, & θηράω, capto.

Μενθηρίζω, curo, Heſ. ubi f. μενθηρίσω, & Att μενθηριῶ. A μενθῆρας.

Μεν

Μήν pro μέν, ut νῦν μήν, vel γοῦν μήν.
Μηνοκηλής, ῆτος, ὁ ἡ, animo gratus, animum permulcens. Ex μήν, & ἕκω.
Μηνυάω, ῶ, fut. ήσω, impetu animi concitatus cupio, animo agito, cogito. Σφᾶξαι μηνυῶσ', Eur. Cyc. 441.
Μηνυάω, ῶ, idem. A
Μηνυή, ῆς, ἡ, impetus, f. cupiditas animi, alacritas. A μήν.
Μηνυόω, idem quod μηνυάω.
Μήνυτι, nom. dual. part. v. μήνω.
Μήνυτι, 3. pl. præf. ind. act. Dor. pro μήνυσι.
Μενοῦν γε, vid. μήν.
ΜΕΝΟΣ, ους, τό, animi ardor, impetus, quo ad aliquid agendum, aut sustinendum excipiendumve, fertur; (2) animus; (3) robur; (4) vehementia, vis; (5) ira; (6) fervit periphrasi, ut μένος πυρός, pro igni.
Μήντοι, vide μήν.
Μήντοι, vide idem.
ΜΕΝΩ, f. μενῶ, p. μεμένηκα, maneo, permaneo, constanter maneo, immotus & fixus maneo; (2) exspecto, præstolor; (3) in stationem maneo, & inuentem hostem exspecto, aor. 1. ἔμεινα, perf. med. μέμονα, apud Poetas, cupio. Ὅτου μάλιστ' ἐμὸν ἦτορ ἐμέμονε θυμὸς ἀνώγει, Il. 5, 668. Οὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν, Arist. Av. 605. Μίμνειν δεῖ τινα, acquiescere, Dem. Ἵνα μίμνωμεν ὡς ἥμιστα κατατετυπέμθα σιδήρῳ, Il. 7, 56.
Μήνυσα, part. act. f. g. Dor. pro μήνησα.
Μηραρχής, ὁ, ὁ, præfectus f. dux μηραρχίας. Ex μέρος, & ἀρχή. Hinc
Μηραρχία, ας, ἡ, agmen militum constans ex bis mille & quadraginta octo viris, Æl.
ΜΕΡΔΩ, f. ῥῶ, pluo, prohibeo, noceo, Hes. intueor, obtueor, Eust.
Μεριδαρπάξ, ᾰγος, ὁ, partem rapiens, nomen viri in Baruch. Ex μερίς, & ἁρπάζω.
Μεριδάρχης, ου, ὁ, qui particeps est principatus. Ex μερίς, & ἀρχή. Hinc
Μεριδαρχία, ας, ἡ, ordinum militarium præfectura, provincia.
Μερίζεν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐμέριζεν, ut μερίζειν, Dor. pro μερίζειν, a
Μερίζω, f. ίσω, partior, divido, distribuo; μερίζομαι, divisor, distribuo, in varias partes fundor, dirahor, dilanior. Ἐκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισεν μέτρον πίστεως, Rom. 12, 3. Ἐφ' ἑαυτὸ ἐμερίσθη, Matt. 12, 26. πῶλις μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ibid 25. μερισαμένοι ἑαυτοῖς, Luc. 12, 3. A μέρις.
Μερικός, ή, όν, particularis, quod ex parte est, singularis. A μέρος.
Μερικῶς, adv. particulatim, partialiter, particulariter, 2) ex parte.
ΜΕΡΙΜΝΑ, ης, ἡ, cura, solicitudo.
Μεριμνάω, curo, & horior sum, anxie cogito, curiose contemplor, curiosè inquiro; μεριμνήσεις, aor. 1. pal. part. exercebis. Ἡ ἀγάπη μεριμνᾷ τὰ ἑαυτῆς, Matt. 6, 34. πᾶσα ἀδεκατεύτου, Phil. 2, 20. Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, Luc. 12, 22
Περιμνήσατε, 2. pl. aor. 1. conj act.
Μεριμνητής, οῦ, ὁ, curiosus contemplator & curator. A μεριμνάω. Hinc
Μεριμνητικός, ή, όν, anxie vel curiose cogitans, curiosus, solicitus, Gl. V. τὸ μεριμνητικόν, οῦ, cura, solicitudo.
Μεριμνίω, idem quod Gl. V. Ex μ. & πονῶ.
Μεριμνοτεκτέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, curas pariens. Ex μ. & τίκτω.
Μεριμνοσοφιστής, οῦ, ὁ, sophista, nugator, Aristoph.
Μέρις, ίδος, ἡ, portio, particula; (2) fercutum, quod unicuique in convivio appositum; (3) particula panis consecrati in Sacra Cœna, quæ unicuique datur; (4) pars, lacinia. A μέρος.
Μερίσεις, aor. 1. inf. med. verbi μερίζω. Unde
Μερισμός, οῦ, ὁ, partitio, divisio; (2) portio, pars; (3) Figura rhetorica, distributio; probatio per partes.
Μερίστης, ου, ὁ, divisor, partitor. Ab eod. Hinc
Μεριστικός, ή, όν, dividendi vim habens.
Μεριστός, ή, όν, qui dividi potest, separabilis.
Μεριτόομαι, partior, Job. 41, 6. A
Μερίτης, ου, ὁ, particeps, Ph. A μέρος.
ΜΕΡΜΑΙΡΩ, curas animo volvo, curo, anxie cogito; (2) iracor, Hes.
Μέρμερος, curiosus; (2) cura dignus; (3) difficilis & arduus; (4) anxius percontator, seu indagator; μέρμερα, quæ solicitum reddunt. A μερμαίρω.
Μερμίρω, Hes. idem quod μερμαίρω.
Μερμηρα, ας, ἡ, solicitudo, anxia cura; (2) somnus levis, qui hominem sub aurorem occupat, Gl. Ab eod.
Μερμηρέων, gen. plur. Æol. pro μερμηρῶν.
Μερμηρίζω, f. ίξω, anxie cogito, curiose in animo verso, meditor, sum solicitus; (2) excogito, anxia cogitatione invenio. Ἀλλ' ὅτε μερμήριζε κατὰ φρένα, Il. 2, 3. Διάνδιχα μερμήριξεν, ib. 1, 189. A μέρμηρα.
Μερμήριξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐμερμήριξε.
ΜΕΡΜΙΣ, ίθος, ἡ, funis, funiculus, filum, Odyss. 10, 24.
Μερόπιος, ου, ὁ ἡ ἡ, humanus. A μέροπες.
Μεροπικός, ῆτος, ἡ, humana. Ab eod.
Μέρος, ους, τό, pars, portio; (2) adjumentum, præsidium. Hinc τὰ ὀπὶ μέρους, τὰ κατὰ μέρος, singularia; ἐν μέρει, κατὰ μέρος, singillatim, vicissim; τὸ ἐν μέρος, quantum in te est; ἀνὰ μέρος, vicissim, per vices; κατὰ μέρος, ἐκ μέρους, ex parte. A μείρω.
Μέρος, gen. sing. contr. pro μέρεος,
Μέροψ, οπος, ὁ, divisam vocem habens; μέροπες, hominum epith. homines; (2) μέροψ, avis quædam. Ex μείρω, & ὄψ.
Μέσαυλον, ου, τό, lignum medium inter junctos boves, temo, f. lorum, quo juxo copulantur boves. Ex μέσος, & βοῦς. Hinc
Μεσαύλιος, bovem jungo, ita alia junxo mirabilia. Τὸν ἐμπάλιν μυκλὸν κάθαρ' ὑπὸ ζύγλῃσι μεσαύλιον, Lyc. 817.
Μεσάγκυλον, ου, τό, amentatum jaculum, Plut. Ex μ. & ἀγκύλη.
Μεσαγροικίτης, ου, ὁ ἡ ἡ, semirusticus, Suic.
Μεσάζω, f. άσω, sum in medio, Ph. μεσάζει, inter venit, interest, Æ. A μέσος.
Μεσατέλειος, ου, ὁ ἡ ἡ, semicalvus.
Μεσατίατος, medius, qui maxime in medio est; penultimus; μεσατιαίτερος, penultior. A μέσος.
Μεσαίμνιον, ου, τό, medium spatium inter duas aciei, Hes. Al. μεταίχμιον. Ex μ. & αἰχμή.
Μεσάϊτις, ου, τό, jugum textorium, lentorium, Gl. V. Ex μ. & ἀτίτω.
Μεσάρτιον, ου, τό, mesenterium, Hes. Ex μ. & ἀείρω.
Μεσαύλιος, Poët. medius. A μέσος.
Μεσαύλιος, & μέσαυλος, medius, Gl. V μεσαύλιος, medianus. Ab eod.
Μεσαύλιον, ου, τό, μεσαύλιον propriè (secundum Suidam) area jugi, (2) Pol. atrium. Al Gl. V. compitum. A μεσαύλος.
Μέσαυλος, ου, τό, idem.
Μεσαύλος, ου, ὁ, & dor. μέσαυλος, ητος, ὁ, ἡ, inter aulicam & publicam media, hæc vestibulo feriens in aulicam, aulæus, e platea ferit in vestibulum, αὐλαία. Eust.
Μεσαύχην, ενος, ὁ ἡ ἡ, media cervice ictus, truncatus. Ex μέσος, & αὐχήν.
Μεσαγωγίσμαι, ωμαι, fut. ίσομαι, apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor, Gl. V. μεσιτεύω, sequestro. A
Μεσαγωγία, ας, ἡ, sequestratio, Gl. V. Ex μ. & ἀγάω.
Μεσαγώγιμα, ατος, τό, id, quod apud sequestrem deponitur; (2) pondus mercedis, pactio mercedis occulta. A μεσαγωγέω. Unde
Μεσαγωγήτης, ου, ὁ, fideiussor, Gl. V.
Μεσαγωγός, ου, ὁ, sequester, sponsor, fidejussor, qui est inter duas partes medius.
Μεσαιτήριον, ου, τό, mesenterium, lactes, Gl. V. Ex μ. & ἀείρω.
Μεσίνταρον, ου, τό, idem & ex illo.
Μεσίρριος, ου, ὁ, Hes. epith. Jovis; forsan, quod in medio ἔρμῃ statui & coli soleat.
Μεσόω, medius sum, utriusque sum particeps, ambigo circa utrumque. Μεσόειν κρίσιν τινός, Aristot. A μέσος.
Μεσογαῖος, ου, ὁ ἡ ἡ, mediterraneus. Alias μεσόγειος.
Μεσηγύ & μεσσηγύ, item μεσηγύς, vel μεσσηγύς, Adv. in medio, inter; (2) interim, interea, medio spatio vel tempore. Μεσσηγὺς χαίνε τε γῆ ὑπαὶ ἀστροώσης, Hom. Il. 5, 769. Ex μ. & χῦ.
Μεσήεις, ήεσσα, ῆεν, mediocris. A μέσος.
Μεσήλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, qui mediæ ætatis est.
Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies; (2) plaga meridionalis. Ex μ. & ἡμέρα.
Μεσημβρίζω, fut. ίσω, meridior, meridiem dormio. Sol etiam dicitur μεσημβρίζειν, pro μεσουρανεῖν, in medio cœlo est, Poll.
Μεσημβριάω, ῶ, in medio cœlo sum, de Sole Apollonius, ubi μεσημβριώντος, pro μεσημβρίαντος, μεσημβριάοντος, Gl. V. μεσημβριᾶ, meridior. Ab eod.
Μεσημβρίζω, meridior, Strabo. Ab eod.
Μεσημβρινός, ή, όν, meridianus; (2) meridiei propinquus. Ab eod.
Μεσημέριος, ία, ιον, meridianus. Ab eod.
Μεσόπτερος, ου, ὁ ἡ ἡ, mediterraneus.
Μεσηρόλιον, medium elli, Hesych. A
Μέσηρος, Poët. μεσήεις, εος, ὁ ἡ ἡ, medius. A μέσος.
Μέσης, ου, ὁ, venti nomen apud Arist. Meteor.
Μεσιτεία, ας, ἡ, interventus, sequestratio, arbitrium, arbitratus, Gl. V. A
Μεσιτεύω, fut. εύσω, mediator sum, mediatorem ago, interpono me, intervenio, sequestro, Gl. V. (2) in medio sum; (3) interjectus sum inter; (4) apud sequestrem depositus sum. Ἐμεσιτεύσαν ἐρημοφύλακες, Hebr. 6, 17. A
Μεσίτης, ου, ὁ, qui est medius inter duo, mediator, interventor, intercessor, conciliator, pacificator, sequester, arbiter, Gl. V. etiam arbiter ex tessis pronuba, & ultor non servatæ, (2) mediantis, intercipes. A μέσος.
Μεσίτης, ὁ χρόν (in quibus videtur legendum apud Arist. pro μεσίτης, & μεσίτης), princeps tredecim in neutram partem inclinare. A μεσίτης.
Μεσίτης, ου, fem. a μεσίτης.
ΜΕΣΚΟΣ, vellus, pellis, Hes.
Μεσόβασιλεία, ας, ἡ, interregnum.
Μεσοβασιλεῖς, ῆος, ὁ ἡ ἡ, qui interregnum pertinens, Suic. A
Μεσοβασιλεύς, έως, ὁ, interrex.
Μεσόβοιον, ου, τό, idem quod μέσαυλον.
Μεσογαῖος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel μεσογαίτης, αία, αιον, mediterraneus. Ex μ. & γαῖα.
Μεσόγαιος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod μεσογαῖος.
Μεσογείτης, ου, ὁ ἡ ἡ, vel μεσόγειος, ου, ὁ ἡ ἡ, mediterraneus. Ex μ. & γῆ. Hinc
Μεσογειακός, ή, όν, mediterraneus, Alex.
Μεσογειακός, ή, όν, mediterraneus, Phrynich.
Μεσογύαλον, five μεσογύιον, ου, τό, internodium cruris, f. arundinis. Ex μέσος, & γύαλον.
Μεσόδικοι, dicuntur a quibusdam judices, qui causam in judicando cum debeant. Ex μ. & δίκη.
Μεσόδμη, ης, ἡ, trabs magna, per medium trajecta demum transversa, tales interiores vel pavimentum sustinens; (2) columna in medio posita; (3) trabs transversa in navis foramine pertusa, qui inditur malus, Phr. μεσόδμη, pergula. Ex μέσος & ὀδμή.
Μεσοκάρπιον, ου, τό, quod est in medio καρπῷ. Ex μ. & καρπός.
Μεσοκνήμιον, ου, τό, cruris medium. Ex μέσος & κνήμη.
Μεσοκοίλος, ου, ὁ ἡ ἡ, in medio concavus.
Μεσοκίονες, ων, ὁ ἡ ἡ, intermedius, Hes. Μεσοκίονι αὐλοῖ, i. buæ mediæ magnitudinis, minores

minores perfectis. Apud Athenæum μεσοπαννυχὶς dicitur mensis, quæ ætate est media, Suic. Ex μ. & πανὶς.

Μεσόκρανα, ων, τὰ, capitis vertex.

Μεσόμμης, ου, ὁ ἡ, ὑ, ut μεσοκρηπὶς κίονος ap. Pollucem columnæ in metalli fodinis & fulcimenta fustinendæ terræ. Ex μ. & ὄμμα.

Μεσοπόδιον, ου, τὸ, suffrago, tali pedis cum tibia compago. Ex μέσος, & πούς.

Μεσόπολον, ου, τὸ, pars mesenterii, a crassis intestinis usque ad tenuia; (2) mesenterium.

Μεσολαβέω, ῶ, f. ήσω, medium capio, medium prehendo, in medio cursu prehendo intercipio; (3) intercumpo; (4) cohibeo, reprimo; (5) sum medius. Μεσολαβηθὲς ὑπὸ τῆ ἀπροσμίξεως, D. Sic. Ex μέσος, & λαμβάνω pro λαμβάνομαι.

Μεσολαβὴς, ές, qui medium corripit, ferit, pungit.

Μεσόλευκος, ος, ὁ ἡ, ὸν, albo distinctus, candidos clavos, albas strias habens.

Μεσομήλιον, ου, τὸ, idus, Philox. Ex μήν.

Μεσομήρια, ων, τὰ, spatium, inter semestia seu semina. Ex μέσος, & μηρός.

Μεσομφάλιον, τὸ, medius umbilicus; (2) umbilicus; (3) umbo, s. umbilicus clypei. A

Μεσόμφαλος, ος, ὁ ἡ, ὸν, umbilicum in medio habens; (2) in medio umbilico situs; (3) placentæ genus.

Μέσον, ου, τὸ, meditullium, Gl. V. spatium. A μέσος.

Μεσοναῦται, ῶν, οἱ, medii inter nautas & vectores.

Μεσόνιοι, ων, οἱ, remiges, qui in media nave sedent. Ex μέσος, & ναὸς pro ναῦς.

Μεσονήσιμος, ος, ὁ, fem. ἑβδομὰς, quarta hebdomas quadragesimæ.

Μεσονύκιον, ου, τὸ, media nox, intempesta nox, concubium, Gl. V. Ex νὺξ.

Μεσονύκτιος, ος, ὁ ἡ, ὸν, qui mediæ noctis est, ad mediam noctem pertinens.

Μεσοπαγὴς, metri causa μεσοπαγὴς, ές, ὁ ἡ, ὸν, usque ad medium terræ defixus. Ex μ. & πήγνυμι.

Μεσοπαλὴς, ές, ὁ ἡ, ὸν, qui ex medio vibratur. Ex μ. & πάλλω.

Μεσοπεντηκοστὴ, ῆς, ἡ, Mesopentecoste, solemnitas inter Pascha & Pentecosten celebrari solita.

Μεσοπερσικὸς, ὴ, όν, semi-Persicus.

Μεσοπέτης, ου, ὁ ἡ, ὸν, in medio volans, Suic. Ex μ. & πέτομαι.

Μεσοπλεύριος, ος, ὁ ἡ, ὸν, qui in medio latere est. Ex μ. & πλευρά.

Μεσοπλεύρων, ονος, ὁ ἡ, ὸν, idem.

Μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, medium viam eo. A

Μεσοπορος, ος, ὁ ἡ, ὸν, per medium incedens, in medio ambulans. Ex μέσος, & πόρος.

Μεσοπορφυρος, ος, ὁ ἡ, ὸν, clavi purpurei, sive purpura intertextus. Ex μ. & πορφύρα.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, spatium inter duo flumina; (2) Mesopotamia, regio Asiæ inter Euphratem & Tigrim. Ex ποταμός.

Μεσοπύργιον, ου, τὸ, muri pars inter duas turres, locus in muro, ubi excubiæ sunt. Ex μ. & πύργος.

Μεσοπώρα, ας, ἡ, in medio sum autumno. Ex μ. & ὀπώρα.

Μεσόριον, ου, τὸ, terminus inter duas regiones mediæ, & eas dividens.

Μέσος, μέση, μέσον, medius; (2) qui est in conspectu, præsens; (3) τὰ ἐν μέσῳ, intermedia, præsentia, & impedimenta; (4) διὰ μέσου, interea, interjecto tempore; διὰ μέσου interprete aliquo. Hinc τὸ μέσον, ὄ, medium, & Comp. μεσαίτερος, cum Sup. περὶ μεσότατος.

Μεσοσέληνον, ου, τὸ, interlunium, Gl. V. A σελήνη.

Μεσοστόλιον, ου, τὸ, & μεσοστόλιον, ου, τὸ, intercolumnium, Gl. V. A στύλος, columna.

Μεσοστυλέω, ῶ, complector medium.

Μεσοφυὲς, ους, τὸ, Epith. malobathri folia mediæ magnitudinis habentis.

Μεσοχάδης, ου, ὁ ἡ, ὸν, in medio, s. per medium fissus. Ex μέσος, & χάζω.

Μεσότης, ητος, ἡ, medietas, medium interjectum; (2) mediocritas, modus; (3) qualitas, ut ἐπίρρημα μεσότητος adverbium qualitatis. A μέσος.

Μεσοτοιχία, ας, τὸ, paries intermedius, paries intergerinus, Gl. V. Ex τοῖχος.

Μεσοτοιχὶς, ις, ὁ, medius paries, Gl. V.

Μεσοτομέω, ῶ, fut. ήσω, medium seco, per medium seco. A

Μεσότομος, Poët. μεσοτόμος, ος, ὁ ἡ, ὸν per medium sectus. Ex μ. & τέμνω.

Μεσουρανέω, ῶ, f. ήσω, in medio cœlo sum. Ex μ. & οὐρανὸς. Hinc

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, medium cœli; (2) quum sidus in culminatione est, seu medium cœli tenet.

Μεσουρανησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Μεσοψία, ἡ, funis nauticus, quo vela demittuntur. Ex μ. & ὄψος.

Μεσουράνιος, ος, ὁ ἡ, ὸν, qui in medio cœli est. Hinc τὸ μεσουράνιον, ου, umbilicus cœli.

Μεσόριον, ου, τὸ, terminus, limes inter duas regiones Ion. pro μεσόριον. Ex μ. & ὄρος.

Μεσοῦσης, part. præs. act. f. g. pro μεσούσης, a μεσόω.

Μεσοφανὴς, Poët. μεσοφανὴς, ές, ὁ ἡ, ὲς, in medio apparens. Ex μ. & φαίνω.

Μεσοφαράγιον, ου, τὸ, convallis, Phil. Ex μ. & φάραγξ.

Μεσοφθάλμιον, ου, τὸ, intervenium, Gl. V. A φλέψ.

Μεσοφρύον, ου, τὸ, medium inter supercilia, Gl. V. interclium. Ex μ. & ὀφρύς.

Μεσόχθων, ονος, ὁ ἡ, ὼν, mediterraneus.

Μεσοχλαῖνα, ης, ὁ ἡ, ὰν, dim. ex parte virens.

Μεσοχόος, ου, ὁ ἡ, ὸν, medius chori, chori præfectus, Gl. V. manuductor.

Μεσόχωρος, ος, ὁ ἡ, ὸν, mediterraneus, Gl. V. A μ. & χώρα.

Μεσόω, ῶ, futur. ώσω, sum in medio. A μέσος.

ΜΕΣΠΙΛΗ, ἡ, mespilus, arbor. Hinc

Μεσπίλιον, ου, τὸ, mespilum fructus.

Μεσπιλώδης, ους, ὁ ἡ, ὲς, mespilo similis, mespilo lacus, ad mespili naturam accedens.

Μέσσαδα, ων, τὰ, idem quod μέσαδα.

Μεσσάτης, vide μεσάτης.

Μεσσαπὶς, vide μεσαπὶς.

Μεσσαυλὸς, vide μεσαύλης.

Μεσσηγύ, vide μεσηγύ.

Μεσσηλυδορτοχίτης, ου, ὁ, inter cœnandum cacans. Vox Hipponactea. Ex μεσσηγύ, δέρτον, & χίζω.

Μεσσηνὶς, idem quod μεσήρης.

ΜΕΣΣΙΑΣ, ου, ὁ, Messias. Vox Hebr. Græce Χριστὸς, Lat. Unctus.

Μεστοθέ, μεστοῦθεν, Adv. e medio.

Μεστοῖ, Adv. in medio. A μέσα.

Μεστὸς, μέστη, μέστον, frequens potius est pro μεστὸς, unde & multa a μεστὸς incipientia quærenda sunt sub incipientibus a μιστὸς.

Μεστῶ, dor. sing. f. g. Dor. pro μεστῇ.

Μεστυλλὶς, ίδος, ἡ, arundo plena & solida.

ΜΕΣΤΟΣ, ὴ, όν, plenus, refertus, cumulatus, confluus.

Μεστότης, ητος, ἡ, plenitas. Gl. V.

Μεστόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo, refercio; perfect. pass. part. μεμεστωμένος, fartus, contertus. Παυσαι φωνῆ ουχὶς νάμα μεστόσαι λέχους, Sugh. Antig. 986. Ἠὲ ἐμεστώθη δρόμος κτύπῳ κραιπνῶν ἁρμάτων, Id. Fl. 716. A μεστὸς.

ΜΕΧΡΑ, ἐπὶ, dum, donec, usque ad.

Μέσως, mediocriter, mediocre, moderate.

ΜΕΤΑ, *Regit cum Genit.* (1) una, una cum; *cum Dat.* (2) cum; (3) in, (4) per; *cum Accus.* (5) post, trans, ultra; (6) in; (7) inter; (8) ad; (9) adversus; (10) propter. *In Compositione*, cum, post, trans, inter, in qua tamen etiam nonnunquam abundat, sed sæpius etiam mutationem infert; servit Periphrasi, ut αἱ μετ' ἐνιαυτὸν, socii ejus, οἱ μετ' ὀλίγον, pauci, μέτα idem quod μᾶλλον, præticeps sum.

Μεταβαίνω, f. βήσομαι, transeo, transgredior, migro, digredior, p. μεταβέβηκα, a. 2. μετέβην; particip. μεταβὰς, transgressus; imperat. μεταβήθι, transi. Μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς ζωὴν, Joan. 5, 24. Πεπαίκασιν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῆσδε ὁρίων ἀντῆς, Matt. 8. ult.

Μεταβαλὴ, 3. f. a. 2. conj. pass. v.

Μεταβάλλω, muto, inverto, obverto & *intell.* ἐμαυτὸν, miror. (2) migro, in aliam regionem commeo, transeo, sum transfuga; (3) concoquo, putrefacio, corrumpo, ut etiam *Lat. mutare*; (4) perdo, amitto, in *mal.* muto, transfero (2) transeo, perfuga sum; (3) degenero; (4) pœnitet me, mentem muto; (5) vendo & permuto, in plerisque significationibus & terminatio passiva obtinet. Χαλεπῶς ἐρῇς μεταβάλλεσθαι, Eur. Med. 121. Μεταβαλλόμενοι τοὺς τρόπους, Arist. Vesp. 1450. Ταχὺ δ' εὐτυχῆ μεταβάλλει δαίμων, Eur. Her. fur. 887. ἀστὴρ ἄδης, idem, El. 735.

Μεταβάπτω, f. ψω, alio colore inficio.

Μεταβὰς, aor. a. 2. part act. v. μεταβαίνω.

Μεταβᾶσαι, aor. 1. Dor. pro μεταβῆναι.

Μετάβασις, εως, ἡ, transitio, transitus, migratio; (2) Figura rhetorica, transitio.

Μεταβατικὸς, ὴ, όν, translativus. Ab eod.

Μεταβατικῶς, Adv. translative, transitive.

Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act.

Μεταβῇ, 3. s. aor. 2. conj. act.

Μεταβήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. med. v. μεταβαίνω.

Μεταβιάζομαι, f. άσομαι, vim infero. Μεταβιάσατο τὴν φύσιν Arist.

Μεταβιβάζω, fut. άσω, transfero, averto, alio adduco. Νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει, Arist. Pace. 652.

Μεταβλαστάνω, germen muto, mutato germine pullulo. Αὐτομάτως μεταβλαστάνειν, Theophrast.

Μεταβλέπω, prospicio, respicio, Suic.

Μεταβληθῶσι, 3. pl. aor. 1. conj. pass. verbi μεταβάλλω.

Μεταβλητικὸς, ὴ, όν, mutabilis; (2) mutationem faciens. A μεταβάλλω.

Μεταβλητὸς, ὴ, όν, mutabilis. Ab eod.

Μεταβολίρόω, muto si robe plantæ, transplanto, Hesych. Ex μετ', & βολίρος.

Μεταβολὴς, ἁος, ὁ, qui merces, mercibus vel pecunia commutat, propola; (2) interpres.

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio, commutatio, translatio, locum mutatio; (2) spectatum deinde eleganter mutatur, de quavis rerum humanarum conversione, sed fere in deterius ut adverso pectore, & A μεταβάλλω.

Μεταβολία, ἡ, permutatio, Syn. 37. 11.

Μεταβολικὸς, ὴ, όν, mutabilis, commutabilis.

Μεταβολὴς, ῆς, ὁ, negotiator, propola, Gl. V. mango, venalitarius. A μεταβάλλω.

Μεταβουλεύομαι, muto consilium, vel sententiam; (2) me pœnitet.

Μεταβουλὴς, ῆς, ὁ ἡ, ὺ, qui cito consilium mutat. Ex βουλή.

Μεταγγελὴς, οῦ, ὁ ἡ, ὸν, internuncius; (2) nuncius.

Μεταγγίζω, f. ίσω, in aliud vas fundo, elutrio, decapulo, transfundo. Ex ἀγγεῖον.

Μεταγγισμὸς, οῦ, ὁ, de vase in vas transfusio, elutriatio. A pr.

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, mensis Athenienfium, qui initium capit in Junio nostro.

Μεταγενέστερος, έρα, ερον, posterior, Philox. μεταγενέστεροι, minores, posteri, Gl. V. A

Μεταγενὴς, ους, ὁ ἡ, ὲς, post natus. Ex μετ', & γίνομαι.

Μεταγίγνομαι, vel μεταγίνομαι, sum post; (2) post nascor. Ex infl.

Μεταγιννάω, immuto, qu. recreo; de vino animos afficiente, ap. Jos.

Μεταγινώσκω, sententiam muto; (2) resipisco, pœnitet me, a. 2. μετέγνων, inf. μεταγνῶναι. Μετέγνων ἐγὼ τὰ σφίσιν εἰρημένα, Eur.

Med. 64. Οὐκοῦν ἴσως ἢ μεταχωνεῦσαι πάλιν; Soph. Phil. 1258.

Μετάγκια, ας, ἡ, vallis. Ex ἄγκος.

Μεταγλωττιστής, οῦ, ὁ, interpres.

Μετάγνοια, idem quod.

Μετάγνωσις, εως, ἡ, mutatio sententiæ; (2) pœnitentia. A μεταγινώσκω.

Μεταγραφεύς, έως, ὁ, exscriptor, qui transscribere solet. A μεταγράφω.

Μεταγραφή, ῆς, ἡ, descriptio, sive transcriptio libri. Ab eod. Hinc

Μεταγραφικός, ἡ, όν, πταῖσμα μετ. peccatum in describendo, permutatione literarum.

Μεταγράφω, fut. ψω, transcribo, describo; (2) in aliam linguam transfero; (3) muto scriptum, muto pingendo seu fucando; abrogo, scil. τον νόμον, legem. Ἄλλως μεταγράφω καλῶς πάλιν εἰς τίλιδα δίκτυ, Eur. Iph. in Au. 107.

Μεταγω, f. ξω, transfero, traduco; (2) circumago. Ἥρα μοῖραν (invito fato) ψυχὴν τερπομένην μεταγειν, Epigramm.

Μεταγωγή, ῆς, ἡ, translatio, traductio, transvectio. A μετάγω.

Μεταγωγεύς, έως, ὁ, translator. Ab eod.

Μεταδαίνυμαι, inter alios epulor, cum aliis epulor, sum particeps epuli. Οὐ ζόν γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν, Il. 22, 498.

Μεταδαίσμαι, idem. Ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσωμαι ἰούσῃ, Il. 23, 207.

Μεταδεδοξεμένος, ένη, ένον, qui mutavit consilium vel opinionem, Rob. Ex δοκέω.

Μεταδήμιος, ὁ καὶ ἡ, qui in populo versatur, qui præsens est in populo. Ex δῆμος.

Μεταδιαιτάω, victæ genus commuto.

Μεταδιδάσκω, f. ξω, deduceo, dedoceo, priora nova doctrina imbuo; μεταδιδοσκομαι dedoceor.

Μεταδιδόασι, præs. partic. act. verbi

Μεταδίδομαι, fut. δώσω, dono partem, impertior, communico; impertio, participe, facio, Gl. V. Ἐπειδὴ ἡ καμοὶ λόγων μεταδώσεται, Herod.

Μεταδιωκτέον, persequendum est, insequendum est. A μεταδιώκω.

Μεταδιωκόμενος, ὁ καὶ ἡ, persequendo captus. Ab eod.

Μεταδιώκω, fut. ξω, persequor, insequor; (2) summo studio imperio, ulciscor. Μεταδιώκειν τοῦ τεκόντος, Ilias. Hinc

Μετάδιωξις, εως, ἡ, persecutio, petitio, Gl. V.

Μεταδοῦναι, 2. sing. aor. 2. opt. act. verbi μεταδίδωμι.

Μεταδοξάζω, f. άσω, opinionem mutuo, Plut.

Μεταδόρκιος, ον, ὁ, secundæ coitæ, postcoitæ. Ex μετ, & δορκάς.

Μεταδορκιώτης, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. postcœnus, cœnæ. Ex præd.

Μετάδοσις, εως, ἡ, communicatio, impertitio, collatio, erogatio. A μεταδίδωμι.

Μεταδοτικός, ἡ, όν, communicativus, qui libenter communicat; (2) qui libenter erogat, largitionis. Ab eod.

Μεταδοῦπος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, inter alios medius casen., intermedius, incertus.

Μεταδρομάδην, *Adv.* curlim, currendo. A

Μετάδρομος, ος, ἡ, transcursio, incursio, discursio. Ex μετ, & τρέχω, curro

Μετάδρομος, ὁ, ἡ, cursor, (2) animadversor ultor. Ex iisdem.

Μεταδρεπάδην, *Adv.* postea decerpendo, postea colligendo. Ex μετ, & δρέπω.

Μεταδύω, fut. ύσω, post occido.

Μεταδῦς, 2. sing. a. 2. conj. v. μεταδιδράμι.

Μεταείσεδη, fut. 1. infin. med. Poet. pro μετεισεδῆ, a μέτειμι, intersum.

Μεταζεύγνυμι, vel μεταζεύγνύω, f. ξω, transjungo.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. v. μετατίθημι.

Μετάθεσις, εως, ἡ, transpositio, permutatio; (2) translatio; (3) Fig. Gramm. quum literæ transponuntur. A μετατίθημι.

Μεταθέω, curro post; (2) transcurro, fut. μεταθεύσομαι.

Μεταθώρηκμα, thorace munior, loricæ, armor. Iliad, 20, 329. φῶλεμον μεταθωρήκτην, ubi potius legendum φῶλεμον μετὰ θωρήκτην.

Μεταϊδίως, *Adv.* insequendo cum impetu. A μεταίσσω.

Μεταΐζω, confideo, una sedeo, Od. 16, 362.

Μεταΐξας, a. 1. part. act. v. μεταΐσσω.

Μεταΐρω, transfero; (2) muto, transmuto; (3) transeo, migro; μετημφίεσμαι, perfect. pass. part. translatus; μετάρας, aor. 1. part. act. transiens. Ἔα τί τόδε μεταΐρεις ἐξ ἀκινήτων ἕθρων; Eur. Iph. in Tau. 1160.

Μεταΐσσω, fut. ξω, insequor cum impetu; irruo. Καί μι μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν, Il. 21, 564.

Μεταιτάω, ῶ, f. ήσω, partem rei peto, stipem peto, mendico. Μεταιτεῖν τ' ἐπιτάσσει, Herodot.

Μεταίτης, ου, ὁ, mendicus. A μεταιτάω.

Μεταίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ejusdem causæ cul; æve particeps; (2) auctor & causa alicujus rei. Ex μετ, & αἴτια.

Μέταιτος, ου, ὁ, mendicus, qui stipem corrogat, Suid. A μεταίτης.

Μεταιφνίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, repentinus, Hes. Ex μετ, & ἀίφνης, repente.

Μεταίχμιον, ου, τὸ, spatium inter duas acies; (2) interstitium inter res quaslibet. Ex μετ, & αἰχμή.

Μεταίχμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, intermedius, medius; proprie medius inter duas acies.

Μεταναθίζομαι, alio loco confideo, sedem muto.

Μεταναστάζω, f. ίσω, transpono, alia sede loco.

Μετανασκευάζω, f. ίσω, alias armis instruo, aliter animo, Suic.

Μετανεύω, f. ένσω, ad me voco, accerso; (2) revoco; aor. 1. pass. μετενεύσθην, accersitus sum. Μετένευε τὰ ἱρεῖα, Arist. Plut. 1182.

Μετανάστιον, ου, τὸ, pars manus, a junctura usque ad digitorum fissuram. Ex μετ, & καρπός, *junctura manus.*

Μετανασταχέω, transfundo.

Μετανατρίχω, refrigero.

Μετάνεμαι, transporter, transferor; μετανεμόμενος, translatus; etiam de vocibus metaphoricis.

Μετανίσσω, defundo, transfundo, Gl. V.

Μετανιτρόω, idem.

Μετάπειρος, ατος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τό, temperatus, qui medii temperamenti est; tepidus. A pr.

Μετανείρωμα, ατος, τὸ, temperamentum, media quædam mixtura. Ex præd.

Μετανίζω, alio inde, ad, transeo, insequor. Τρῶας καὶ Λυκίους μετενισθε, Il. 16, 685. Ex κιω,

Μετανίστημι, ῶ, f. ήσω, transmoveo, dimoveo, loco moveo, fugo; (2) muto, liberacio. Μετοικιοῦντα δ' ἐν ταῖς ἐτείαις ὥραις, *ut imparem*, Theoph. Hinc

Μετανάστημα, ατος, τὸ, dimotio, emotio.

Μετανάστασις, εως, ἡ, dimotio, mutatio, transportatio. Ab eod.

Μετανιστέος, έα, έον, transponendus.

Μετανιστός, ἡ, όν, qui transmoveri seu dimoveri potest, qui mutari potest, mutabilis. Ab eod.

Μετανιτράω, ῶ, tempero; μετανιτρώμαι, ῶμαι, temperor; μετανιτράμενος, imperf.

Μεταναίω, fut. αύσω, lacrymis & fletu prosequor. Πολλὰ μεταναίσασθε, Il. 11, 763.

Μεταναίσασθε, fut. 1. inf. med.

Μετανάλεια, mutato nomine appello. Στροφάδας ἣ μετανάλειαν' ἄνθρωποι, Apoll.

Μετάνασις, εως, ἡ, accersitio, accitus. A μετανάλεια.

Μετανάστέος, έα, έον, acciendus, Gl. V. Ab eod.

Μετανάλινα, dimoveo, declino; μετανάλισθεν, aor. 1. pass part. inclinatus. Il. 11, 509. Hinc

Μετάνασις, εως, ἡ, inclinatio, deflexio, declinatio; (2) Fig. rhetor. al. μετάνλησις

Μετανεύω, poët. eluo, fl. clysteto.

Μετανίμβη, ης, ἡ, transvectio, Gl. V.

Μετανίμζω, *frequ.* alio dormitum transeo; (2) sopio, finio.

Μετανόμιος, ία, ον, communis.

Μετανομίζω, fut. ίσω, transfero, transporto. Τὸ δρᾶμα εἰς τὸν βασιλέα αὐλὸν μετενόμισαν, Herodian.

Μετανοσμέω, aliter compono, in alium statum compono, melius constituo. Μετανοσμῆσαι ἢ λέξιν, emendare, Luc. Hinc

Μετανόσμησις, εως, ἡ, in melius constitutio, alia compositio.

Μετανόσμιος, ον, ὁ, qui est extra, velut ultra mundum. A κόσμος. Unde

Μετανοσμία, ων, τὰ, loca extra mundum, qualia intermundia Epicuri.

Μετανρέω, muto cursum, sententiam, &c.

Μετανυκλίομαι, circumagor, vagor, etro.

Μετανυκλίω, aliter condo, i. formo, transformo.

Μετανυλινδέω, ῶ, fut. ήσω, de loco in locum volvo, volvendo transfero.

Μετανύμιον, τὸ, fluctuum intervallum. A

Μετανύμιος, ος, ὁ καὶ ἡ, post fluctus advenions, fluctibus succedens, tranquillus, *f.* qui post fluctus tranquillitatem præstat. Ex κῦμα.

Μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. act. v. μεταλαμβάνω.

Μεταλαγχάνω, mutatis vicibus sortior, mutata sorte obtineo; (2) participes fio, participo; μεταλαχεῖν, aor. 2. inf. Μεταλαχὰν εἰχύνης, Plato.

Μεταλαμβάνω, participo, percipio, cum alio accipio, particeps fio; (2) communico, de *S. Cœna*; (3) post accipio, uno rejecto, alterum capio; (4) commuto, permuto; (5) muto; (6) vel ciffim accipio; (7) adsumo; (8) transsumo, Gl. V. transfero in aliam linguam; μεταλαμβάνομαι, vendico; μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. μεταλαβών, part. Οὐ μεταλαβὼν σίμπαν μέρος τῆς ὕφρων, Plato. Εἰ καί τις ἐλλογᾶται αὐτῷ μεταλαβών, Luc. Μεταλαμβάνεσθαι ὀνόματος, Herodot.

Μεταλαμπαδεύω, lampadem vicissim in manus trado; (2) alteri trado. A λαμπάς.

Μεταλγέω, doleo, indignor, detrecto.

Μεταλθήσω, produco.

Μεταλήγω, fut. ξω, desino, desisto, cesso. Ἰαύτα νύ οἱ τελέσαιμι μεταλήξαντι χόλοιο, Il. 9, 157.

Μεταλήξαντι, dat. sing. a. 1. part. act.

Μεταλητέον, pro hoc accipiendum est.

Μεταληπτικός, ἡ, όν, participandi vim habens; (2) suscipiendi vim habens, inceptivus, (2) pertinens ad μετάληψιν, figuratio. A μεταλαμβάνω.

Μεταληπτικῶς, *Adv.* per Metalepsin.

Μεταλήτης, ου, ὁ, ἡ, cujus aliquis potest fieri particeps, (2) qui potest expoti.

Μετάληψις, εως, ἡ, participatio; (2) commutatio, permutatio, (3) sumptio, acceptio, perceptio, Gl. Vet. (4) Metalepsis figura. Ab eod.

Μετάλλα, 2. f. præs. imper. act. *contr.* pro μεταλλῶ, a μεταλλάω, *persecutor.*

Μεταλλαγή, ῆς, ἡ, mutatio, immutatio, transmutatio. A μεταλλάσσω.

Μεταλλάξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Μεταλλακτήρ, ὁ, mutabilis, inconstans.

Μεταλλακτός, ὸν, idem.

Μεταλλόσουτας, acc. plur. f. 1. part. act. v.

Μεταλλάσσω, vel μεταλλάττω, fut. ξω, muto, immuto, transmuto; (2) inverso crimine quid facio; (3) μεταλλάττεσθαι, migrare, mori; μεταλλαχίναι, p. inf. μεταλλαχθέ, part. defunctus, pass. μεταλλαγμένος, mutatus. Ἔειτ' αὖθις ἐρινεὸν μεταλλάξαι φύσιν, Arist. Av. 117.

Μεταλλάω, ῶ, f. ήσω, scrutor, inquiro, studiose investigo, interrogo, percunctor. Ἔκ τε μεταλλᾶς, Odyss. 14, 128. A μέταλλον.

Μεταλλεία, ας, ἡ, metallorum scrutatio; (2) locus, in quo metallum est, fodinæ metallicæ;

hes; (3) ductus subterraneus, quo cuniculi aguntur. A μεταλλάω.

Μεταλλεύς, ῆος, ὁ, metallorum scrutator & effossor, metallicus; (2) qui cuniculos agit; (3) faber ferrarius, Suid. Ab eod.

Μεταλλευτής, οῦ, ὁ, metallarius, Suic.

Μεταλλευτικός, ἡ, όν, metallicus; (2) pertinens ad fodienda metalla, Ἡ περὶ μεταλλευτικὰ, scil. τέχνη, ars metallica. Ab eod.

Μεταλλευτός, ἡ, όν, quod e metallis effoditur & elaboratur. Ab eod.

Μεταλλάω, f. ήσω, metalla exuo; (2) cuniculos ago; sc. in effossione; (3) cuniculi structor & inventor, rumor; (4) transformo, transverto. Δικλὴν γὰρ μεταλλήσειν γύαθον, Lyc. 485. Μεταλλευθμὰ δὲ γῆς, Antiph. A μέταλλον.

Μεταλλίζω, ad metalla damno; μεταλλίζεσθαι, ad metalla damnari. Ab eod.

Μεταλλικός, ἡ, όν, metallicus; (2) qui in metallis generatur. Ab eod. Unde

Μεταλλίτης, ου, ὁ, metallicus, metallites.

Μεταλλίτις γῆ, terra metallica. A μέταλλον.

ΜΕΤΑΛΛΟΝ, ου, τὸ, metallum; (2) metalli fodina, locus, in quo metallum reperitur; μέταλλα etiam cuniculi ad everrendas urbes.

Μεταλλουργεῖον, τὸ, metalla, officina metallorum.

Μεταλλουργία, metalla effodio. A

Μεταλλουργὸς, ὁ, ἡ, ὁ, metallicus, qui metalla feruratur. Ex μ. & ἔργον, ἔργω.

Μέταλλα, μεταλλεῖν, id. quod μεταλλᾶν.

Μετάλμενος, nihilens, minens, apud Hom. pro μεθάλλομενος, Il. ε, 336.

Μεταλοιάω, ῶ, fut. ήσω, post respito, tandem respicio, Rob.

Μεταλοιάω, desino.

Μεταμάζιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, medius inter mammillas. Ex μαζός.

Μεταμαιέσθαι, præs. infin. med. v. μεταμαίομαι, investigo, quæro, persequor.

Μεταμανθάνω, omisso eo quod prius dicerum, aliud addisco; (2) post disco, disco post aliud; (3) eliendi rationem dedisco, muto; (4) sententiam muto, omisso priori consilio aliud amplector, aor. 2. infin. μεταμαθεῖν, partic. μεταμαθὼν. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Anth. Plut. 624.

Μεταμείβω, fut. ψω, muto, transmuto, permuto. Ὅς γὰρ τέκνα πάσοις μεταμείβει, Eur. Hel. ver. 799. Ἐν βίᾳ ἐυκάμπου πάλιν μεταμείβε ζυγάζαν, Mosch. 2, 52.

Μετάμειψις, εως, ἡ, transmutatio. A pr.

Μεταμέλει, Impers. pœnitet, f. μεταμελήσει, a. 1. μετεμέλησε. Μετέμελεν αὐτὰ τὰ ἔργα, Luc. Ἤρε ταῦτα βουλεῖ, ἢ οὐκ ἔστιν ἐπὶ μεταμέλειαν, Anth. Pa. 1360. Hinc

Μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia, mutatio consilii.

Μεταμέλομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, pœnitentia ducor, pœnitet me, respicio. Μεταμέλεσθαι τῆς σοφίας χεμάτων, Phil.

Μεταμεληθείς, a. 1. part. pass.

Μεταμελητικὸς, ἡ, όν, proprius ad pœnitentiam. A μεταμέλομαι.

Μεταμελητὸς, ἡ, όν, cujus me pœnitet.

Μετάμελος, & μεταμέλειος quamlibet, pœnitet me; pœnitendus decor; μεταμεληθόμενος, f. part. a. 1. μεταμεληθεὶς, pœnitentia ductus. Ὦ ξεῖνε κούρη, ἢ μὲ μεταμεληθήσεται, Hebr. 7, 21.

Μεταμέλιος, cum pœnitet. A μεταμέλω.

Μετάμελος, ου, ὁ, pœnitentia, (2) fervor, ira; (3) pœnitens. Ab eod.

Μεταμέλπομαι, simul cano. Τῶν μὲν ἄτ' ἀείδων μεταμέλπεται, Hom. Ap. 190.

Μεταμέλσις, εως, ἡ, pœnitentia, Hesych. Quasi a μεταμέλσις, quod idem esset ac μεταμέλεια.

Μεταμείγνυμι, fut. ίξω, commisceo. Τοῖσιν Ὀδυσῆα μεταμίξομεν, Odyss. 22, 211.

Μεταμείρω, pro μέ μικρὸν, paullo post.

Μετάμικτος, Adv. mutim. A μεταμίγνυμι.

Μετάμιξις, εως, ἡ, commixtio, mixtio.

Μεταμίγνυμι, misceo. Καὶ δαῖδας μετέμισγον, Odyss. 18, 309.

Μεταμορφώθη, 2. plur. præs. imper. pass. contr. pro μεταμορφέσθω, a

Μεταμορφόω, ῶ, transformo, transfiguro. Μεταμορφούμεθα εἰς τὴν δόξαν εἰς δόξαν, 2 Cor. 3, 18. Μεταμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, Mat. 17, 2.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, transfiguratio, in aliam formam mutatio. A μεταμορφόω.

Μεταμόσχισις, εως, ἡ, propago. V. Gl. A

Μεταμοχλεύω, fut. εύσω, transplanto, Hes.

Μεταμπέχομαι, vestem muto, aliud induo.

Μεταμφιάζω, & μεταμφιάζομαι, vel ibus exuium aliis induo; (2) vestem muto; (3) incipio muto genus vitæ, mores, &c μεταμφιασάμενος, aor. 1. part. Δυσκήμετα, ἴφι, τὸ λαμπρὸ μὲ τοῦτο χῆμα μεταμφίασε, Hesiod.

Μεταμφιέννυμι, fut. μεταμφιέσομαι, idem Τὰ πέρτερίδια μεταμφιέσμαι, Luc. Ἐκ ὦ χιτὼν πλάσμα μεταμφίεννυτο, Heliod.

Μεταμφιάλιος, ος, ὁ ἡ, ὁ, venus, iritus. A

Μεταμφίαλος, ος, ὁ ἡ, ὁ, idem. Ex μετ, & ἄμφω, vel ex μετ, μὴ, & ἀνὰ, ἀμφὶ.

Μεταναβάσιον, id sententia deduco. Ἦτοί γ' ἐξ ὑπάλπων Ἄιδος μεταναιάδων, Soph. Ai. 728.

Μεταναΐσταν, acc. f. Dor. pro μεταναίστιν.

Μεταναστής, οῦ, ὁ, qui sedibus suis relictis alio habitatum concedit, pulsus patria, exsul; (2) colonus.

Μετανάστασις, εως, ἡ, migratio, emigratio. A μεταναίσμαι. Unde

Μεταναστατικὸς, ἡ, όν, ὁ ἡ, ὁ, qui demigrat.

Μετανάσσω, fut. άσω, exsulo, loco muto, alio commigro, demigro; (2) emigrare facio, transfero; μεταναστάσομαι, migro; μετανασσόμενος, transmigro. A

Μετανάστης, ου, ὁ, qui solum vertit alio commigrat, peregrinus, exsul, transfuga, migrator, Gl. Vet. (2) Plateta. A μεταναίσμαι.

Μεταναστικὸς, ἡ, όν, ὁ ἡ, ὁ, qui sedibus suis relictis alio commigrat; (2) peregrinus, alienus; μεταναστικὸν ὕδωρ, apud Nonnum, alienum aqua. Ab eod.

Μεταναστρία, ας, ἡ, quæ alio commigrat; (2) peregrina. A μεταναίστης.

Μεταναστρεύω, sive μεταναστρωμαι, item μεταστρωμαι, ironice. Ἤρως γ' ἀλλ' ἐμεταστρεύετο καλιήνδε, Il. ι. 16, 279.

Μεταναύω, evado, diffugio, imperfect. Rob.

Μεταναύω, aveo, accio. Hinc part. μεταναυόμενος pro μεταναμβάνω, μεταναίρομαι.

Μεταναύσσω, Dor. pro μεταναύω.

Μετανίζω, refundo in vas aliud. Vulg. Lev.

Μετανιπὶς, ίδος, ἡ, ut μετανιπὶς αὐτῆς, poculum, quod lotis a cibo manibus, offertur. Ex μετ, & νίπτω.

Μετανίπτω, ω, τὸ, poculum, quod lotis a cibo manibus, offertur. Idem & ex ifil.

Μετανοεῖα, 2. f. præs. ind. med. Ion. pro μετανοεῖται, a

Μετανίεσσαι, idem quod μετανείαρομαι. Τῶν Μενελάου μεταναιόμενος νοσφιδὸν ἄλοχον, Eur. Tro. 1050.

Μετανίσσω, sedibus pello, migrare facio, transfugio; μεταννίσσομαι, sedibus pellor, migro; transfugio, Gl. Vet. μεταίσσω, aor. 2. inusitati, μετανασσῆναι, infin. migrare; μεταννισσὰς, part. profectus; migro, emigro.

Μετανόεω, ῶ, post sapio, post intelligo; (2) sententiam & mentem muto; (3) respicio, pœnitet me. Μετανόησον ἂν ἀπὸ τῆς κακίας σου, Apocal. 9, 21. ἐπὶ τῇ φονίᾳ, Apocal. 9, 21.

Μετάνοια, ας, ἡ, mens mutata; (2) respiscentia, pœnitentia. Ex μετ, & νόος.

Μετανοῶ, ῶ, transfundo, haliendo.

ΜΕΤΑΞΑ, ης, ἡ, sericum.

Μεταξὺ, Adv. inter, in medio; (2) interdum, interea dum, cum; (3) cum ἐκ, ἀπὸ, intermedius, medius; (4) Commiti dicunt μεταξὺ, cum volunt vocem interjectam esse inter alias, pro quo & dicunt διὰ μέσου εἶναι; (5) interp. interdum posita, sed ea significatio dubia est. A μετὰ.

Μεταξύτης, ου, ἡ, abstractum e pr. ap. Iambl.

Μεταξυλογέω, ῶ, fut. ήσω, inter dicendum multa interpono, quæ quasi per Epenthesin dicantur, Suic. Ex μεταξὺ, & λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interlocutio, interfatio.

Μεταξυστύλιον, ου, τὸ, intercolumnium, spatium epistylii a triglypho, qui super columnam est, ad alium super proximam. Rob. Ex μεταξὺ, & τρίγλυφος.

Μεταπαιδαγωγέω, exhibter erudio.

Μεταπαιδεύω, fut. εύσω, idem.

Μεταπαιφασσομαι, transfucce, Ap. Arg.

Μεταπαλλόμαι, fortior cum, fortem jacio cum. Τῶν μεταπαλόμενος, Il. 24, 400.

Μεταπαύομαι, f. αύσομαι, interquiesco, alternis vicibus quiesco; (2) cedo, desino. Μεταπαυμένοιο δὲ μάχοντο, Il. 17, 373.

Μεταπαυσαλὴ, ῆς, ἡ, requies.

Μεταπείθω, traduco in aliam sententiam, aliud persuadeo; μεταπείθομαι, in aliam persuasionem seu sententiam adduco, a. 1. μετεπεισάμην, part. μεταπεισθείς. Τὸν δὲ μέσον μεταπεισθὲν σφὶν σπεδᾶν, Anth. Ach. 622. Οὐδὲ ἔτα βίκιον, ὡς με μεταπείσθῃ, Hesiod.

Μεταπείρω, & μεταπειρίζομαι, ἄσω, tentata arte tento, muto rationem. Καὶ μεταπειρωμένας ἴδοις ἂν αὐτάς, Anth. Con. 215.

Μεταπείσθεν, 3. plur. aor. 1. opt. pass. for Sync. pro μεταπεισθεῖεν, a μεταπείθομαι.

Μεταπειστέος, α, ον, qui potest a sententia abduci, quod ex mei animo dicendo potest. Ab eodem.

Μεταπέμπομαι, accerso, accio, f. μεταπέμψομαι, aor. 1. μετεπεμψάμην, accersivi; aor. 1. pass. μετεπέμφθην, part. μεταπεμφθείς, accersitus. Occurrit & μεταπέμπω, ed raro & impolate. Ὀφθεὶς— μεταπέμψατο Ἡφαίστου, Act. 24, 24.

Μεταπεμπτὸς, accersitus.

Μεταπεμπτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, accersitus, accitus. A μεταπέμπομαι.

Μεταπεμπτὸς, εως, ἡ, accitus, accersitus, evocatio.

Μεταπεπτέω, ῶ, abstracho.

Μεταπεπτέομαι, seu μεταπίπτομαι, transfero.

Μεταπέπλω, f. πλώσω, mutatis velis navigo. Ἴσως γὰρ ἂν ἐπὶ σοὶ ταῦτα μεταπεπλώσομεν. Plat.

Μεταπήγνυμι, vel μεταπηγνύω, transfigo, in aliud loco concrescere; μεταπήγνυμαι, in aliud concrescere, Rob

Μεταπήδάω, ῶ, transilio, transeo. Hinc

Μεταπήδησις, εως, ἡ, saltus in alteram partem.

Μεταπίπτω, recido, devolvor; (2) ἐκ excido; (3) delabor, mutor in pejus vel melius; (4) tranieo, degeno ab una specie ad aliam, aor. 2. μετέπεσον, μετέπεσε, recidi, transiit. Ἐκ παίδα ἐς ἄνδρα μεταπίπτει βέλτιον, Eur. fragm. 413.

Μεταπλάσις, εως, ἡ, transfictio, Suic.

Μεταπλασμὸς, ὁ, ὁ, transformatio; (2) Figura grammatica. A

Μεταπλάσσω, vel μεταπλάττω, f. άσω, transformo, refingo, aor. 1. pass. part. μεταπλασθείς, transformatus. Ἐκ πλαχὲς ἐσσὶ μεταπλάσσασα, Hesiod.

Μεταπλάω, fut. άσω, mutato cursu navigo, navigationem muto, Rob.

Μεταπνέω, f. πνεύσω, respiro, Oppian.

Μεταποίεω, ῶ, fut. ήσω, muto, commuto, refingo, facio aliquid diversum ab eo, quod fuit ante; μεταποιέομαι, vendico mihi, capesso, adficio; (2) item teneo, utor, ut φρονήματος, magno animo sum. Μεταποιεῖσθαι κέρδος, quæstui studere. Hinc

Μεταποίησις, εως, ἡ, mutatio, commutatio; (2) instauratio, refectio, renovatio.

Μεταπο-

Μεταστατὴς, ὁ, ἡ, mutator, refector, renovator, instaurator. Ab eod.

Μεταστατικὸς, ἡ, ὸν, mutandi, renovandi vim habens.

Μεταστάτικος, ὁ, ἡ, pœnalis, pœnas infligens Ex φωνὴ

Μεταστοιχάω, ministro, ministerium alicui præsto

Μεταστολὴ, ἧς, ἡ, accersitio, accitus, Gl. V. A μεταστέλλω

Μεταστομάζω, Adv persequendo, Hes. A

Μεταστομάομαι, fut άσομαι, proficiscor post, persequor, (2) vindicta persequor, ulciscor, (3) ἀπὸ τοῦ Τὰ κτῆνη ἴδιον ἀδίκημα κοινῆ μεταστομάζει, Pol. Οὐκ ἐτόλμα μεταστομάζειν τῷ ἀρχίῳ τὴν ἀδελφὴν id

Μεταστόμιος, ὁ, meatus muto, derivo. Ex μετὰ, στόμα, & ος

Μεταστοροποίξ, ἄς, ἡ, mestrum in corpore humano mutatio Lex Isid

Μεταστολὴ, ἧς, ἡ, q. d. revendtio, post venditi, mangonium Vid seq

Μεταπράτης, ου, ὁ, revenditor, post venditor, qui ab aliis emit, quod ipse vendat, ut Gl Vet mango, venalitiarius A στὶ πράσκω

Μεταστέπτω, Dor pro μεταστρέφω, v στρέπτω

Μεταστρέφω, doris sm, pro ἀπὸ τοῦ μεταστρέπει ἄχος μύσει, Il 9, 571

Μεταστρόφη Ion transitus Ab μεταστρέφω

Μεταστρωτὴς, ὁ, qui sternit, (2) qui lectum mutat, (3) qui tentoria, (4) concubinarius A μεταστρώννυμι

Μεταστρωτικὸς, ἡ, ὸν, degenerans, (2) mutatus, (3) ornatus Ab eod

Μεταστυφὴ, ἧς, ἡ, immaturitas, (2) acidum, Gl V Ab μεταστύφω, Ion

Μεταστυφὴς, ἧς, ἡ, immaturus, (2) acidus, Gl V

Μεταστυφόω, ῶ, ῶσω, immaturus, acidus, Gl V Ab μεταστυφὴς

Μεταστυφὼ, ῶς, ἡ, immaturitas, (2) acidum, Gl V Ab μεταστυφὴς

Μεταστύφω, ὑφῶ

Μεταφύω, postea nascor.

Μεταφωνέω, inter alios loquor, seu vocem edo; (2) alloquor, compello. Τὸν ἱππ@ μεταφωνέω, Apoll. Ex μ@, & φωνή, voc.

Μεταχαλκευσις, εως, ἡ, æris refusio, nova æris fabricatio; (2) renovatio, reformatio. A

Μεταχαλκεύω, fut. εύσω, semel ex ære facta opera refundo, recudo, vel refingo; (2) refingo, reformo, Suic.

Μεταχαράσσω, vel μεταχαρᾰττω, fut. ξω, denuo sculpo, de novo inculpo, s. cudo, *i. em* aliud signum imprimo, refingo; μεταχαράττομαι, refingor, Suic.

Μεταχείμασις, εως, ἡ, tempestas, quæ post diem statum sequitur. A χειμάζομαι.

Μεταχειρίζω, & μεταχειρίζομαι, contrecto; (2) administro, curo; (3) tracto, v. c. duro, male; (4) lego, puberno; (5) interficio, a. 1. part. μεταχειρισᾰθείς, tractari, p. pass. μεταχείρισμαι, μετεχειρισᾰ, μετεχειρίσᾰμην, administravit. Μεταχειρίζεσθαι τὰς ἀρχὰς, τιμὰς, ἢ ἐμπορικὸν βίον, ἢ ναυβατικὸν τέχνην, ἢ ἰατρικὴν. Ὁ Ζεὺς νῦν τὸ σὸν σῶμα, ὅπως βούλεται, μεταχειρίζεται, Xen.

Μεταχείρι@, ι, ὁ ἡ, ἡ, qui est inter manus, qui versatur in manibus. Ex χείρ.

Μεταχείρισις, ῐ, ὁ, tractatio; (2) retractatio, emendatio sui errati.

Μεταχείρισις, εως, ἡ, tractatio; (2) tractatio chirurgica. A μεταχειρίζω.

Μεταχέομαι, resorbeo.

Μεταχέω, transfundo; μεταχέομαι, transfundor.

Μεταχθόνι@, ι, ὁ, terrestris, Nonn. μεταχθονία ψυχὴ, anima, quæ terram reliquit. Ex μ@, & χθών.

Μετάχορον, ι, τὸ, porcellus, qui in utero matris læsus post statum tempus partu editur. A χοῖρ@.

Μετάχορ@, ι, ὁ, idem & ex iisd.

Μεταχρόν@, ι, ία, ιον, sublimis, in cœlo degens, qui altum petit. Ex μ@, & χρόν@.

Μετάχρον@, ι, ὁ ἡ ἡ, tempore posterior.

Μεταχρόω, fut. ώσω, alio colore imbuo; (2) transfiguro.

Μεταχρώννυμι, vel μεταχρωνύω, idem. Hinc

Μετα, ρατέον, alio colore imbuendum est.

Μεταχωρέω, ῶ, secedo, migro, transeo; (2) in diversas partes transeo. Hinc

Μεταχώρησις, εως, ἡ, secessio, migratio, transitus.

Μεταψάλρω, dimoveo; Eurip. in Ph. κἀξ μεταψάλρειν πώτρον, pede dimovens petram, Schol μετακινεῖν, v. 1399.

Μεταψηφίζω, per decretum alteri adjudicare, in alium transferre; sententiam mutare. Συρία μὲν ἡ Μακεδονία ἐς τὸν ὑπάτικον. Ἀττάλου ἡ Δολαβέλλα μετεψηφίζετο, App. Hinc

Μετάψησις, εως, ἡ, decretum, quo aliquid ab uno transfertur in alium.

Μεταψύχωσις, εως, ἡ, transanimatio. Ex μ@, & ψυχὴ, anima.

Μετβάλλει, 3. s. a. 2. ind. act. a v. μεταβάλλω.

Μετβῆ, 3. s. a. 2. ind. act. v. μεταβαίνω, pro μεταβῆναι.

Μετγράφω, f. ψω, transcribo, quod uno loco scriptum fuit, alio transfero, sub alio nomine inscribo, ut pecuniam.

Μετεγκεντρίζω, fut. ίσω, in alium locum insero, &c. a. 1. pass. part. μετεγκεντρισθείς, alibi insitus.

Μετέγχῳ, infundo, potum præbeo.

Μετέδωκα, aor. 1. ind. act. Poët. pro μετέδωκᾰ, a μεταδίδωμι.

Μετέδων 3. sing. aor. conj. Ion. & Poet. pro μετῷ, a μέτειμι.

Μετέθηκας, 2. s. a. 1. ind. act. v. μετατίθημι.

Μετείη, 2, s. pr. vel imperf. opti v.

Μέτειμι, interdum, sum inter, versor inter. f. μετέσομαι, Poët. μετέσσομαι, inf. μετέσσεμεν. μέτεστι μοι τούτου, particeps hujus sum; μέτεστί μοι, idem. Ὦ μέτεστι μοι σόνου, Eur. Ph. 256. Μοὶ τῶν τοιούτων οὐδὲν μέτεστι, Plat. ap. Socr. 3.

Μέτειμι, persequor, sector; (2) persequor, ulciscor; (3) transeo, accedo. infin. μετεῖναι, partic. μετιών. Δέλω μέτειμι τύνδε ἢ ζῶσῃ φόνου, Eur. Med. 591. Ἐγὼ ἢ πλοῦ ῥᾳδίου, καθ' ὃν ἐκπεσούμεθα, μετείμι, Arist. Ach. 734.

Μετεῖς, *qui præemisit*, aor. 2. part. act. *Ion.* pro μεθεὶς, a μεθίημι.

Μετειστήκω, transeo.

Μετέκειν, 3. s. imperf. ind. act. a μετέχω.

Μετεκβαίνω, transcendo, migro, imperf. *Ion.* μετεκβαίνεσκε pro μετεξέβαινε, 3. sing. p. aor. 2. μετεκβᾶς, transgressus. Μετεκβαίνειν ἐκ τῶ ἅρματ@ ἐς ἁρμάμαξαν, Her.

Μετεκβιβάζω, transfero in alium navim.

Μετεκδέχομαι, suscipio, excipio. Τὸν ἢ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥ@, Dion. Hb. 74.

Μετεκδίδωμι, f. δώσω, post edo, post eloco.

Μετεκδύω, & μετεκδύομαι, exuo. Μετεκδύσᾰι τὴν ἑαυτῷ φύσιν, Plut.

Μετεκιάθω, 3. s. imperf. ind. act. v. μετακιάθω.

Μετεκφέρω, præterveho, asporto ultra, vel trans. Τὰς ἢ μετεξέφερον Διομήδε@ ἵππους, Il. 23, 377.

Μετελθυσίζω, puniendum est. A μετέρχομαι.

Μέτελθε, 2. s. aor. 2. imp. act. *per Synop.* pro μετέλυθε, a μετέρχομαι.

Μετεμβαίνω, transcendo, part. a. 2. μετεμβᾶς, transgressus. Μετεμβᾶς ὡς μυσπάρναι, Plut.

Μετεμελήθετε, 2. plur. a. 1. ind. passf. verbi μεταμέλομαι.

Μετέμμβαμ, pr. inf. act. *Dor.* pro μετεῖναι, a μέτειμι.

Μετεμφάσεις, 3. s. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a μεταμορφόω.

Μετέμφυ@, ε, ὁ ἡ, ὁν, ex uno in aliud insitus. Ex μ@, & ἐμφύω, *insero*.

Μετεμψυχόω, transfero animam. Hinc

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, traductio seu migratio animæ ex uno corpore animato in aliud.

Μετένδησις, εως, ἡ, alligatio. A μετενδέω.

Μετενδεσμέω, ῶ, obligo, Suic.

Μετενδέω, ῶ, solutum ab uno alii alligo. De μετεμψυχόσει Pythagorica, Suic.

Μετενδύω, veste una exuta aliam induo.

Μετενδύομαι, vestem muto.

Μετενήνοχε, *tradixit*, 3. sing perf. ind. med. *Att.* pro μετήνεγκε, a μετοίσω.

Μετενίπω, dico vel cano more poëtarum; (2) dico; (3) calumnior. Ἡ ἢ βλυσπλεκάμοισι μετένιπε σαρθενικῇσι, Mosch. 1.

Μετενσωμᾰτόω, corpore induo; (2) in aliud corpus transmuto, Rob. Hinc

Μετε σωμάτωσις, εως, ἡ, corporis unius in aliud transmutatio, *item*, conjunctio cum corpore.

Μετεξείσημι, expello, & alibi sedem figere cogo; (2) transfero subinde,

Μετεξεντύλλω, ῶ, alio transfundo.

Μετεξήρεις, αἱ, α, quidam nonnulli. Ex μ@, ἐξ, & ἔτερ@.

Μετεόν, *præsto* part. n. g. *Ion.* pro μέλλον, a μέτειμι.

Μετέπειτα, *dein*. posita, deinde.

Μετεπιδέω, alligo, sc. vulnus, &c.

Μετέπομαι, interloquor, inter alios loquor, insultatum; sed hinc 2. 2. μετέσπετο pro μετέπεσε. Τῶνδε δὲ μὴ μέλεσι, πε Γερήνι@ ἵππότα Νέστωρ, Il. 2, 336.

Μετερέω, ῶ, fut. έσω, in vas transfundo, effutrio, depleo.

Μετέρχεο, 2. sing. pr. imperat. med. *Ion.* pro μετέρχου, a

Μετέρχομαι, transfero, migro, transeo, adeo; (2) sector, insequor, persequor, quæro, investigo; (3) obsecro, oro, supplico; (4) compello, appello, alloquor; (5) ulciscor, persequor, punio, plecto; (6) ambio, adfecto, confecto, fut. μετελεύσομαι, aor 2. μετῆλθον, persecutus est. Infin. μετελθεῖν, persequi, Ph. Ὅσ μετέρχετα δίκας, Eur. Ph. 267. Τίς ἂν ἐκλίπῃ μοι μετέλθοι; accersat, Arist. Conc. 363. Οἱ τὸ παλαιχρυσοῦν δίφρε Πελία μετῆλθον, Eurip. Med. 5. Τὰς ὑσριδίντας γάμους ἐλένης μετελεῖν, id. Iph. in Tau. 14.

Μετεσταλῆς, 3. s. fut. indic. *Poët.* pro μετασταθῇ, a μέτειμι.

Μετεστώσης, g. s. perf. part. act. f. g. *Ion.* pro μεθεστώσης, a μεθίστημι.

Μέτεσι, 3. s. præs. ind. act. v. μέτειμι.

Μετέσχηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi μετέχω, pro μεταχέω.

Μετετέθη, 3. sing. a. 1. ind. passf. v. μετατίθημι.

Μετετίθει, *transferebat*, 3. s. imperf. ind. act. pro μετετίθεσο, a verbo inuf. μετατιθέω, vel etiam *Baotice* pro μετετίθη, a μετατίθημι.

Μετέτχομαι, opto.

Μετέφη, 3. s. a. 2. ind. act. v. μετέφημι.

Μετεφώνει, 3. s. imperf. ind. act. v. μεταφωνέω.

Μετέχει, 2. s. præs. imp. act. v.

Μετέχω, habeo cum alio, particeps sum, partem habeo, participio, fut. μεθέξω, a. 2. μετέσχον, infin. μεταχεῖν, perfect. partic. μετεσχηκώς. Ἡ γὰ μετέχεις κ' Ζεὺ τῶδε τῶ φῶτι; Soph. Phil. 247. Πόλιν ἀλείαν μετέχον ἄς ἀνὴρ Ἡρακλεῖ, Eur. Heracl. 8.

Μετεωρία, ἡ, stupor, qui cernitur in oblivione rerum manifestarum. A μετέωρ@.

Μετεωρίζω, fut. ίσω, suspendo, in sublime tollo, attollo; (2) in spem erigo, animum addo; μετεωρίζομαι, tollor, a. 1. part. μετεωρισθείς, erectus, exaltratus. Ἅπαξ γὰ λόγαι ὁ νῆς τε μετεωρίζεται, Arist. Av. 1463. Ab cod. Hinc

Μετεωρισμὸς, ῦ, ὁ, elevatio in altum; (2) inconstantia mentis; (3) superbia, animorum elatio.

Μετεωροδρομέω, ῶ, animum arrigo, sc. ad bene sperandum.

Μετεωροθῆραι, ῶν, οἱ, in sublimi venantes; avium genus. Ex μετέωρ@, & θήρα.

Μετεωροκοπέω, ῶ, circa sublimia laboro, sublimia peto. Πεῖ δὴτ' ἄλλος μετεωροκοπεῖς; Arist. Pace, 92. Ex μετέωρ@, & κοπέω.

Μετεωρολεσχέω, ῶ, de rebus cœlestibus, sublimibus garrio, Ph. A

Μετεωρολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus sublimibus fabulatur, de cœlo rebusque cœlestibus garriens Ex μετέωρ@, & λέσχη.

Μετεωρολογέω, ῶ, de rebus cœlestibus, sublimibus loquor, seu commenter.

Μετεωρολογία, ας, ἡ, sermo, seu commentatio de rebus sublimibus.

Μετεωρολογικὸς, ἡ, όν, ad meteorologiam pertinens. A

Μετεωρολόγ@, ι, ὁ ἡ, ἡ, de rebus sublimibus verba faciens, de rebus cœlestibus disputans; (2) magniloquus. Ex μετέωρ@, & λόγ@.

Μετεωροπτιλία, attollo.

Μετεωροπολέω, ῶ, sublimia tracto, in sublimibus versor, in rebus cœlestibus speculandis occupatus sum. A

Μετεωροπόλ@, ι, ὁ ἡ, ἡ, qui res sublimes tractat, qui res cœlestes speculatur.

Μετεωροπορέω, ῶ, in sublimi gradior, per sublimia meo. A

Μετεωροπόρ@, ι, ὁ ἡ, ἡ, in sublimi gradiens; (2) elatus & inania sectans.

ΜΕΤΕΩΡΟΣ, ι, ὁ ἡ, ἡ, sublimis, excelsus; (2) pendulus, pensilis, suspensus; (3) vagus; (4) fluctuans; μετέωρ@ ὁ πᾶν οὐρανὸν (de rebus cœlestibus) supernus, Ph. μετέωρα, superna, quæ circa astra fiunt aut apparent.

Μετεωροσκοπέω, ῶ, sublimia speculor, cœlum intueor.

Μετεωρομαντικὴ, ῆς, ἡ, pars astrologiæ quæ elevationum differentias astrorumque exquirit distantias, Lex. Vulg. A

Μετεωροσκόπ@, ι, ὁ ἡ, ἡ, sublimium scrutator,

tator, cœlestium contemplator; (2) cupidus & inutilis rebus gerendis.

Μετεωροσοφιστής, οῦ, ὁ, qui in sublimibus philosophiam ostentat, qui circa cœlestia jactabunde philosophatur, Aristoph.

Μετεωροφένακες, qui doctrina de rebus sublimibus homines decipiunt. Aristoph. Ex φένω, *deceptor.*

Μετεωροφορέω, efferor, superbio.

Μετήϊσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro μετῆσαν, a μεθίημι.

Μετήλθον, a. 2. ind. act. *per Sync.* pro μετῆλυθον, a μετέρχομαι.

Μετήλλαξα, aor. 1. ind. act. v. μεταλλάττω.

Μετήλυθον, a. 2. ind. act. v. μετέρχομαι.

Μετηλυς, υδος, ὁ ἡ ἡ, migrator, advena. Ex μετέρχομαι.

Μετηνίμος, ος, ὁ ἡ ἡ, pedum pernicitate cum æquo certans. Ex ἀνεμος.

Μετήορος, ος, ὁ ἡ ἡ, *Poët.* pro μεταίορος, excelsus, sublimis; (2) suspensus animi & dubius, instabilis tamquam in aëre suspensus. Ex μετὰ, & ἀείρω, *tollo.*

Μετῆρε, 3. s. a. 1. ind. act. v. μεταίρω.

Μετήσειδε, f. 1. ind. med. *Ion.* pro μεθήσειδε, a μεθίημι.

Μετήυδα, 3. s. imperf. ind. act. pro μετηύδας, a μεταυδάω.

Μετιεῖν, præs. inf. act. *Ion.* pro μεδιέν, & hoc pro μεδιέναι, a μεδίημι.

Μετιέναι, pr. inf. act. *Ion.* pro μεδιέναι.

Μετίημι, *Ion.* pro μεδίημι.

Μέτιθι, 2 s. pr. imp. act. v. μέτειμι.

Μετίσχω, particeps sum. Ex μετὰ, & ἴσχω.

Μετοικεσία, ας, ἡ, transportatio, transmigratio; (2) incolatus, seu habitatio in peregrina regione. A

Μετοικέω, ῶ, fut. ήσω, migro, transmigro, commigro; (2) incola sum & inquilinus, a. 1. μετῴκησε, demigravit, Ph. Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν, Aristt. Av. 1324. Hinc

Μετοίκησις, εως, ἡ, migratio; (2) incolatus

Μετοικία, ας, ἡ, habitatio in terra aliena, urbe seu relicta, incolatus. A μέτοικος.

Μετοικίζω, fut. ίσω, transtero incolas, ab una loco in alium migrare facio; μετοικίζομαι, transfero, migrare cogor; μετῳκισμένος, p. part. translatus. Μετῴκισεν αὐθις. Aristot.

Μετοικικός, ὴ, όν, ad incolas pertinens.

Μετοίκιον, ου, τὸ, pensio, quam inquilini quot annis repræsentabant; at μετοικία, αν, τὰ, apud Athenienses recepti in urbem incolæ; eorum ob mutatas a civibus leges colendam ædem. A μέτοικος.

Μετοικισμὸς, οῦ, ὁ, translatio incolarum; (2) migratio in alium locum. A μετοικίζω.

Μετοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificatum muto, quod ædificatum erat, alio modo ædifico. Μετοικοδομεῖν τὴν Ἑρμοῦ οἰκίαν, Plut.

Μετοικοδόμος, ὁ, qui domicilium mutat.

Μέτοικος, ος, ὁ ἡ ἡ, inquilinus, incola, advena; μέτοικοι, etiam qui principum jussu in aliam civitatem pœnæ causa deportantur.

Μετοικοφύλαξ, ὁ, præfectus & qu. curator, syndicus inquilinorum, nomen magistratus.

Μετοιὼ antiq. unde μετοιστὸς, a μεταείρω

Μετοιωνίζομαι, alia auspicia capio, instauro, repeto auspicia; (2) tento aliam fortunam.

Μετοκλάζω, σσω, in genua subsido.

Μετονομάζω, nomen alicujus muto; μετονομάζομαι, a. 1. pass. ἐπὶ μεταθέσει, pert. pass. mutato nomine appellatur. Hinc

Μετονομασία, ας, ἡ, mutatio nominis.

Μετόπη, ης, ἡ, columbaria tignorum & asserum, seu cavum, quod inter tigna & asseres est, Vitruv. Ex μετ, & ὀπὴ.

Μετόπιν, *Adv.* a tergo, postea.

Μετοπὶς, ίδος, ἡ, vindicta, pœna delictis parata, Hom. in Epigr. Ex μετ, & ὄπις, *ultio.*

Μετόπισθεν, *Adv.* pone, a tergo, (2) post, postea.

Μετοπωρινὸς, ὴ, όν, qui extremi & senescentis autumni est, autumnalis. A seq.

Μετόπωρον, ου, τὸ, auctumnus, Ph. senescens autumnus. Ex ὀπώρα.

Μετόχιον, ου, τὸ, spatium vel interstitium, quod est inter arbores vel plantas, spatium inter arborum ordines; (2) interstitium inter campos arboribus consitos, in quo vel frumentum, vel aliud quid seritur. Ex ὄχος, *arborum ordo.*

Μετουσία, ας, ἡ, communio, participatio, communicatio, consortium. A μέτοιμι.

Μετουσιαστικὸς, participativus; μετουσιαστικὰ, nomina apud Grammaticos, quæ participationis significationem inclusam habent, ut ξυλινος, ligneus. A μετουσία.

Μετοχετεύσεως, ως, ἡ, derivatio. Μετοχετεύσεις τῶν ὑγρῶν ἐς τὸ ὕπερον, Arist. A

Μετοχετεύω, derivo, per canales deduco; μετοχετεύεσθαι, derivari, manare. Μετοχετεύειν τὸν ἐπιχυθέντα ἐς τινα.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, participatio, communio; (2) morum ambitus; (3) participium, pars orationis apud Grammaticos. A μέτοχος.

Μετοχικὸς, ὴ, όν, participialis; (2) particeps. A μέτοχος.

Μετοχλίζω, fut. ίσω, vecte transmoveo; (2) transmoveo, transicio. Ἂς (σφᾶς) ἅπαξ ἐκ βίας καυχήσω μοχλίσαι ὀλίζον, Lyc. 627. Οὐδὲ ὀχνεῖ Ῥεῖα μοχλίσαντες Συράνη, Hom. Il. 24, 367.

Μετοχμάζω, tollo, in tergum sustollo.

Μέτοχος, ος, ὁ ἡ ἡ, particeps; (2) socius. A μετέχω.

Μετρία, ας, f. ίσω, metior; (2) æstimo; (3) moderor, modifico, modum & mensuram statuo; (4) emetior, transmeo; μετρίομαι, ῶμαι, dimensum accipio, mensura accipio; perf. μεμετρημένος, moderatus, Gl. Vet. Τὸ ἰσδιαίτιμον χωρ. ἡ τοῖς ἀκριτικοῖς μετρεῖν, [illegible] Λωΐτης ἡ Δημήτερ σευσὲ πενεὸν μετρεῖται, Arist Av. 587. Ὡς ἐν τὰν ἰδίαν τὰς ἁρμονίας ἐμέτρησεν; Theocr. 10, 39. A μέτρον.

Μετρηθήσεται, 3. s. f. 1. ind. pass.

Μέτρημα, ατος, τὸ, demensum, quod mensura attribuitur; (2) frumentum, quod militibus datur. A μετρέω.

Μέτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensio.

Μετρητὸν, moderandum, Ph. A μετρέω.

Μετρὶλης, ου, ὁ, mensor; (2) metreta, cadus, amphora. Ab eod.

Μετρητικὸς, ὴ, όν, ad mensuram pertinens; (2) metiendi peritus, R. A μετρητὴς.

Μετρητικῶς, *Adv.* mensurum more.

Μετρητὴς, οῦ, ὁ, mensor, dimensus, demensus; (2) quod metiri possumus. Ab eod.

Μετριάζω, f. άσω, mediocris sum, modicus sum, modum habeo; (2) moderate de me sentio, æquum & moderatum me præbeo, moderate & modeste loquor vel ago. Μετριάζειν πρὸς λύπην, Plut. τοῖς τοιούτοις, &c. A μέτριος.

Μετριακὸς, ὴ, όν, pertinens ad mensuram; metricus circa carmina & versus. A μέτρον.

Μετριολέσχης, ὁ ἡ ἡ, moderatus in verbis.

Μετριοπάθεια, ας, ἡ, mediocritas perturbationum seu adfectuum; (2) moderatio.

Μετριοπαθέω, ῶ, f. ήσω, moderationem in adfectibus servo, moderate adfectibus indulgeo, condoleo, in Epist. ad Hebr. 5, 2. Gl. V. moderor. A

Μετριοπαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, cui mediocres sunt perturbationes, qui modum tenet in adfectibus; (2) moderatus, clemens. Hinc τὸ μετριοπαθὲς, ους, moderatio. Ex μέτριος, & πάθος, *adfectus.*

Μετριοπαθῶς, moderate, animo moderato.

Μετριοποσία, ας, ἡ, moderatio in potu, Suic Ex μετριος, & ποσις, *potus.*

Μετριοπόθητος, modice, f. moderate poto. A

Μετριοπότης, ου, ὁ, modice f. moderate potans. Hinc superlat. *Adv.* ap. Pollucem μετριοπαθέστατος.

Μετριος, ία, ον, vel μέτρεος, ος, ὁ ἡ ἡ, modum non excedens, mediocris, moderatus, modicus, non nimius; (2) qui mediocres habet facultates; (3) qui moderato & modesto ingenio præditus est, (4) æquus, non nimis rigidus & severus, religiosus, justus; hinc (5) satis idoneus, μετρώτερος *reperitur pro* minor. A μέτρον.

Μετριότης, ητος, ἡ, moderatio, modestia, mediocritas. A μέτριος.

Μετριοφρονέω, ῶ, f. ήσω, moderate seu modeste de me sentio.

Μέτρισμα, τὸ, mensura. Sch. Ar.

Μετρίως, *Adv.* modice, moderate, ita, ut satis sit, modeste. A μέτριος.

Μετροειδὴς, ὲς, numero similis, numerose sonans.

ΜΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, mensura, temperamentum, modus; (2) vas, quo aliquid mensuro; (3) mensura in carmine; (4) servit periphrasi, ut μέτρον Θαλάσσης, pro mari.

Μετρονόμαι, ων, οἱ, mensuris præfecti, magistratus Athenis, qui mensurarum ad populum curabat æquitatem. Ex νέμω.

Μετρονομία, ἡ, numeri versuum, metrica ratio, ex metrica.

Μετονομάζεται, 3. s. imperf. ind. pass. verbi μετονομάζω.

Μετωνυμία, ας, ἡ, transnominatio, nominis pro nomine positio. Metonymia, Tropus rhetoricus. Ex μετ, & ὄνυμα. Hinc

Μετωνυμικὸς, ὴ, όν, ad metonymiam pertinens, metonymiam habens.

Μετωνυμικῶς, *Adv.* metonymice, per metonymiam.

Μετωπηδὸν, *Adv.* q. d. frontatim, adversa fronte, in frontem, æquatis frontibus, frontibus alio conversis. A μέτωπον.

Μετωπίας, ου, ὁ, frontem magnam ac latam habens; ficht. Gl V. Ab eod.

Μετωπιδιακὸς, α, ον, qui est in fronte.

Μετωπίδιον, ου, τὸ, quod est in fronte; (2) frontale. Ab eod.

Μετώπιον, ου, τὸ, interstitium inter supercilia, frons. Ab eod.

Μετωπὶς, ίδος, ἡ, fascia, qua frons revinciebatur. Ab eod.

Μέτωπον, ου, τὸ, frons; pars faciei, quæ post, seu supra oculos est, (2) prora navis; (3) frons aciei militaris. Ex ὤψ.

Μετωποσκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, frontis hominum inspector, atque ex eo ingenium dijudicans, futuraque augurans. Ex μέτωπον, & σκοπέω, *speculator.*

Μετωχέτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi μετοχέομαι.

Μεῦ, *pron.* gen. sing. *Dor.* pro μοῦ.

ΜΕΧΡΙ. vel seq. Vocali, μέχρις, *Adv.* 1. *de termino ad quem*, usque ad; (2) *de tempore, in quod*, quoad, per. Hinc μέχρι ὅτε, quousque; μέχρις ἂν, quamdiu; μέχρις ἧς, quoadusque, quatenus, quantisper; μέχρις ὅτε ἂν, quoad; μέχρι οὗ, usque quo, quousque; μέχρι τινὸς, aliquatenus, quadantenus; μέχρι τῶνδε hactenus; μέχρι πολλοῦ, diu; μέχρι ζώης, quoad vivam; μέχρι ἀεὶ τοῦ, in perpetuum.

ΜΗ, *Adv.* ne, non; (2) numquid? an? ἢ, μὴ ὦν, μὴ οὐχὶ, quin nisi; μὴ γάρ, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, absit enim; εἰ μὴ, nisi; εἰ μὴ μόνε, cæteroquin; sin minus; μὴ ἆρα, ne forte.

Μηδαμὴ, & μηδαμᾶ, *Adv.* nusquam, nulla in parte nequaquam. A μηδαμὸς.

Μηδαμινὸς, ὴ, όν, qui nullius pretii est, inhonoratus.

Μηδαμοῦθεν, *Adv.* nullo ex loco, nulla ex parte, A μηδαμὸς.

Μηδαμοῦθι, *Adv.* nusquam, nullo in loco.

Μηδαμὸς, ὴ, όν, ne unus quidem, nullus. Ex μὴ, ὴ, & δαμὸς, *dignus.* Hinc

Μηδαμόσε, *Adv.* nusquam, nullum in locum.

Μηδαμῶ, *Adv.* nusquam, nullo in loco.

Μηδαμῶς, *Adv.* nullatenus, nullo modo, nequaquam, absit. Ab eod.

Μηδὲ, *Conj.* neque, nec; (2) ne quidem; μηδ' εἷς, ne unus quidem, nullus.

Μηδεα, τα, curæ, consilia, pl. sing. εἷς μήδος, μήδεος, τὸ.

Μηδεα, τά, pudenda.
Μηδείς, μηδεμία, μηδέν, Genit. μηδενός, μηδεμίας, μηδενός, dativo, nullus; μηδέν, nihil. Ex μηδέ, & εἷς, unus.
Μήδου, ὦ, 2. pr. primi imper. med. *Ion.* pro μήδω, a μήδομαι.
Μηδοτε, Adv. haud umquam, numquam.
Μηδόπω, Adv. nondum, necdum.
Μηδοκοτε, nunquam, nullo tempore.
Μηδότερος, α, ον, neuter.
Μηδοτέρως, Adv. neutro modo.
Μηδοτέρωσε, neutram in partem.
Μήδατο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμήδετο, a μήδομαι.
Μήδεμα, τό, commune, astus. A μῆδος.
Μηδίζω, Medos imitor, seu sequor; lingua Medorum loquor; cum Medis facio, Medis faveo. A Μῆδος.
Μηδία, ας, ἡ, Media.
Μηδικός, ή, όν, Medicus. Μηδικὸς ἀφὸς, succus Medicus. Μηδικὴ πόα, Medica herba. Μηδικὴ, sc. χώρα, Media. Μηδικὸν μῆλον, Medicum malum, pomum, Gl. V. Μηδικός, citrium; τὰ Μηδικά, res contra Medos gestæ, tempora & bella Persica.
Μήδιος, α, ὁ, Medius, Medus. Ab eod.
Μηδίς, ίδος, ἡ, Media, regio Asiæ. Ab eod.
Μηδισμός, οῦ, ὁ, Medismus, cum quis cum Medis facit. A Μηδίζω.
Μηδιστί, Medorum more.
Μηδοκτόνος, ε, ὁ ἡ ὄ, qui Medos occidit, Medorum occisor. Ex Μῆδος, & κτείνω.
Μηδοκως, Adv. nullo modo, nequaquam.
Μήδομαι, f. ήσομαι, curam gero, deliбero; (2) cogito, meditor, molior, struo. Ὅσ' ἐν ἐμοὶ νοῦν ἐμήσατ' Ὀδυσσεύς, Soph. Phil. 1129. Ἵρος ἦ κακοῖς κακὰ μήσεται, Eur. Her. fur. 1079. A μῆδος.
ΜΗΔΟΣ, ε, ὁ, Medus, filius Medeæ; (2) Medus, i. e. ex Media oriundus. Μῆδοι etiam Persæ non raro apud Vet.
ΜΗΔΟΣ, εος, τὸ, cura, consilium, usitatum in plur. Vid. μήδεα.
Μηδ σύνι, consilium. Suid. A μῆδος.
Μηδοτιοῦν, Adv. nihil quidquam. Ex μηδὲ ὁτιοῦν, & ὅν.
Μηδοφονος, ε, ὁ ἡ ὄ, qui Medos occidit.
Μηδοεις, ενός, ὁ, ne unus quidem, nullus, nemo, & μηθεὶς, ενός, nihil quidquam. Ex μήτε, & εἷς, unus.
Μηκάζω, μηκάσω, balare, de capris. A
ΜΗΚΑΟΜΑΙ, ῶμαι, μηκάσθη, balare, caprisare, perf. part. med. μεμηκώς, μεμηκυῖα.
Μηκάς, άδος, ἡ, quæ balat, μηκάδες, balantes A μηκάομαι.
Μηκάτμος, ὁ, ὁ, balatus. A μηκάζω.
Μηκέδανος, ὁ, ον, longus. A μῆκος.
Μηκέτι, non amplius, ne posthac, non jam, (2) non, simpl.
Μηκή, ῆς, ἡ, balatus, vox caprarum. A μηκάομαι. Unde
Μηκητικός, ὁ, ον, qui balare potest.
Μηκίστα, Adv. longissime; (2) tandem. A
Μήκιστος, ίστη, ιστον, longissimus; (2) procerissimus; ὀπὶ μηκίστων, dissimile, Superlat. A μῆκος.
Μηκοπαίω, ῶ, longitudinem addo. In Vulg. in longum produco, μηκοποίησας, ibid. qui produxit. Ex μῆκος, & ποιέω.
ΜΗΚΟΣ, εος, τὸ, longitudo, prolixitas, procerilas, statura, spatium.
Μηκύνω, fut. υνῶ, longum facio, protollo, produco; μηκυνόμενα ζυγκλίδι, syllabæ, quæ producitur; aor. 1. act. ἐμήκυνα. Μηκύνειν λόγους, Soph. El. 1514. Ἵνους εἰπεῖν μὲ ἄλλως, εἰ μὲ μηκύνειν δόξει; Arist. Lys. 1135. Ἦχε δ' οὐ μήκιστα μηκύνεται ὕδασι λίμνη, Dion. Hal. 417. χρόνον, Eur. fur. 87. βίον, ib. 1435. A μῆκος.
ΜΗΚΩΝ, ωνος, ὁ, papaver; (2) capillitium seu excrementum pinnarum & muricum; (3) pars media in conchis; (4) aeneæ quædam species in metallicis. Pol. Μήκωνες, pilces quidam gregales. Aristot.

(5.) pars intestinorum polypodis, instar vesicæ, atramentum continens. Μήκωνος ὀπὸς, opium. Gl. V.
Μηκωνίδιος, α, ον, papavereus. A pr.
Μηκώνιον, ε, τὸ, succus papaveris; (2) primum excrementum infantum recens natorum. Ab eod.
Μηκωνὶς, ίδος, ἡ, papaver, Gl. V. μηκωνὶς θριδακὶς, species lactucæ atræ, sic vocata a copia lactis soporiferi.
Μηκωνίτης, ε, ὁ, sc. λίθος, gemma papavera exprimens. Ab eod.
Μηκωνῖτις, ίδος, ἡ, species lactucæ lacte soporifero abundans. Ab eod.
Μηκωνοειδὴς, εος, ὁ, ἡ, ὄ, papaveris speciem habens. Ex μήκων, & εἶδος.
Μῆλα, τὰ, genæ, Ph.
Μηλάβη, ης, ἡ, scarabæorum genus ex floribus mali arboris nasci solitum. Ex μηλέα, & ἄνθος, flos.
Μήλατα, μηλάτων, oves, Eust. Ab
Μηλάτης, ε, ὁ, opilio, Vatin. A μῆλον.
ΜΗΛΕΑ, ας, ἡ, malus arbor.
Μήλειος, α, ὁ ἡ ὄ, ovinus, ovillus; ut μήλειον κίρας, caro ovilla. A μῆλον.
ΜΗΛΗ, ης, ἡ, specillum, instrumentum chirurgicum, quo aliquid illinitur vel fundatur, vel extrahitur, vel infunditur; it. quo remillo in vulnus, &c. tentant chirurgi latentia.
Μηλία γῆ, terra Melia, coloris cinericii. A Μῆλος, Melus.
Μηλιαΰθμος, ε, ὁ, ovile, ovium stabulum. Ex μῆλον, & ἰαυθμὸς, diversorium.
Μηλιάδες, αἱ, Meliades Nymphæ, quæ & Μελιάδες. A μῆλον, pomum.
Μηλίζα, ad colorem mali vergo, colore malum refero; (2) fum colore luteo. A μῆλον.
Μηλιοειδὴς, [illegible]ές, melinum seu colorem lutum referens. Ex εἶδος.
Μηλίρρεις, ῥεσσα, ῥεν, colorem mali cotonei referens. Nicand. μηλιρρέεσσα, quamvis ibi μελιρρέουσα, legitur. A μῆλον. Unde
Μήλινος, η, ὁ ἡ ὄ, colorem mali habens, luteus, flavus, gilvus; μήλινον ἔλαιον, melinum oleum, ex malis cotoneis.
Μήλιος, α, ον, e Melo insula oriundus. Μήλιος λιμὸς, Melia fames, Prov. i. e maxima.
Μηλίς, ίδος, ἡ, malus, arbor; (2) morbus quidam animalium. A μηλέα.
Μήλιτος, ε, ὁ, sc. οἶνος, vinum e malis cotoneis. A μῆλον.
Μηλοβοτέω, ῶ, fut. ήσω, oves scando, oves intendo. Ex μῆλον, & βοτάνη, scando.
Μηλοβολέω, ῶ, fut. ήσω, malo seu malis peto; (2) ad rem Veneream aliqua illecebra incito. Ex μῆλον, & βάλλω, jacio.
Μηλοβοτέω, ῶ, f. ήσω, oves pasco.
Μηλοβότης, ου, ὁ, ovium pastor, opilio. A
Μηλοβότης, ε, ὁ idem. Ex μῆλον, & βόσκω.
Μηλόβοτος, ὁ ἡ ὄ, ab ovibus depastus; (2) incultus, ab hostibusque vastatus, & pecoribus pascendis relictus. Ex βόσκω.
Μηλοδόκος, ον, Epith. Templi ob sacrificia ex ovibus. Ap. Pind.
Μηλοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, mali speciem habens, sive colore, sive re alia. Ex εἶδος.
Μηλολόνθη, al. μηλολάβη, ης, ἡ, melolonthe, animalculum floribus insidere solitum, quo pueri ad ludum utuntur; (2) ludus ille puerilis; (3) floris genus. Ex μῆλον, & ἄνθος, flos.
Μηλομαχίη, ας, ἡ, pugna pomis seu malis commissa. Ex μῆλον, & μάχη.
Μηλόμελι, ιτος, τὸ, potus ex melle & malis cotoneis. Ex μῆλον, & μέλι.
ΜΗΛΟΝ, Dor. μᾶλον, ε, τὸ, malum, pomum; (2) μῆλα, genæ; etiam de mammis puellarum.
Μῆλον, ου, ἡ, ovis, pecus, plur. μῆλα, pecudes.
Μηλονόμαι, Dor. pro μηλοβόμαι, id. quod
Μηλονόμος, ου, ὁ, pastor ovium, opilio, Hes.

ubi plur. μηλονόμοι, ανακτες. Ex μῆλον, & νέμω, pasco.
Μηλοπέπων, ωνος, ὁ, ἡ, idem, Suid. Ex infr.
Μηλοπέπων & μηλοπάπων, pro μηλοπέπων, ονος, ὁ, ἡ, genus habens malis simile, cujus genus mali colorem vel rotunditatem referunt. Ex μῆλον, & πέπων.
Μηλοπέπονες, melopepones; species cucumerum. Ex μῆλον, & πέπων.
Μηλοπλακόντιον, τὸ, compositio pharmacopœorum ex malis cotoneis vino coctis, adjecto postea melle, pipere, anisi, aliisque. A
Μηλοπλακοῦς, οῦντος, ὁ, placenta e malis cotoneis. Ex μῆλον & πλακοῦς.
Μηλόσκοπος, ε, ὁ ἡ ὄ, unde oves seu pecora, quævis conspici possunt.
Μηλόσπορος, ὁ ἡ ὄ, malis seu pomis consitus.
Μηλοσύος, ε, ὁ ἡ ὄ, ovium servator.
Μηλοσφαγέω, ῶ, f. ήσω, oves jugulo. ovem macto, pecora seu oves immolo. Μηλοσφαγεῖν τὰ βοῦς ἐπ' ἐχθραῖς, Arist. Av. 1237. Ex μῆλον, & σφάζω.
Μηλοσφαγία, ας, ἡ, ovium jugulatio; (2) ovium immolatio, Hes. Ex infr.
Μηλοτρόφος, ε, ὁ ἡ ὄ, oves alens. Ex τρέφω.
Μηλοφάγος, ε, ὁ ἡ ὄ, oves comedens, ovilla carne vescens. Ex μῆλον, & φάγος.
Μηλοφόρος, ε, ὁ ἡ ὄ, oves occidens.
Μηλοφορέω, ῶ, f. ήσω, mala seu poma fero. Τὴν ὥραν ἃ σοι ἐμηλοφόρει, Theoc. Ep. 2, 4. A
Μηλοφόρος, ε, ὁ ἡ ὄ, pomifer, mala seu poma ferens; μηλοφόροι, regis Persarum satellites, aurea mala gestantes in hastis. Ex μῆλον, & φέρω.
Μηλοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὄ, ovium custos.
Μηλόω, specillum immitto, specillo patento, exploro. A μήλη.
Μήλωθρον, ε, τὸ, coloramentum, cui pannus immergitur, Hes. Suid. (2) vitis alba, Dioic. Ab eod.
Μήλων, ωνος, ὁ, epith. Herculis, cui inter alia malis sacra fiebant, Pollux. A μῆλον.
Μήλωσις, εως, ἡ, specilli demissio, exploratio, quæ fit immisso specillo. A μηλόω.
Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, scil. δορὰ, pelis ovina; (2) pellis quævis, Gl. V. pelis lanuta. A μῆλον, ovis.
Μηλωτὴρ, ῆρος, ὁ, ovium pastor. Ab eod.
Μηλωτὶς, ίδος, ἡ, specillum auriculariuno, quo ad rem urgendas aures utimur, Gl. V. specillum. A μήλη. Unde
Μηλωτρὶς, ίδος, ἡ, Gl. V. auriscalpia.
Μηλωψ, ωπος, ὁ ἡ ὄ, colore malum referens, mali faciem habens, qui coloris est pomacei. Ex μῆλον, & ὤψ.
ΜΗΝ, *Conj.* autem, vero, pro δή; (2) tamen; (3) profecto, nempe; ἀλλὰ μήν, atqui vero, enimvero; ἀλλὰ μὴν δὲ, neque vero, sed neque, χὰ μὴν, vero, porro; ἢ μὴν, certe quidem, equidem, profecto; ἦ μὴν, quin etiam; ἦ μὴν δὴ, immo, enimvero; ἦ μὴν γε, at saltem, at vero; ἦ μὴν ἦ, quin etiam; οὐ μὴν, non tamen, nec vero.
ΜΗΝ, μηνὸς, ὁ, mensis; οἱ μῆνες, menstrua.
Μηναγυρτία, ᾶς, f. ᾶσα, singulis mensibus stipem colligo Matri Deum. A
Μηναγυρτὴς, ε, ὁ, qui singulis mensibus Matri Deum stipem colligit, quod officium certi Rheæ sacerdotis erat. Ex μὴν, & ἀγείρω.
Μηνατο, 3. f. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήνατο, a μαίνομαι.
ΜΗΝΗ, ης, ἡ, luna; (2) umbella lunata.
Μηνιαῖος, αία, αῖον, menstruus, qui est unius mensis. A μὴν.
Μηνιαμὸς, ὁ, iracundia perseverans. R.
Μηνιάω, ᾶσω, f. ήσω, iram vel odium exerceo, irascor. A μῆνις.
Μηνίγιον, membranula. A μήνιγξ.

Μηνίγκη

Μηϊγξιόκλεις, ιδος, ὁ, custos membranæ cerebri, instrumentum chirurgicum.

ΜΗΝΙΓΞ, γγος, ἡ, membrana cerebrum foris tegens; (2) membrana quævis; (3) sedimentum vini in dolio, priusquam efflorescat & ebulliat, H.f.

Μηνίθυσις, ἑως, ἡ, ira, iracundia, ira divina. A μηνίω.

Μήνισμα, ατος, τὸ, idem; (2) furor, insania. Ab eod.

ΜΗΝΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, ira permanens, ira diuturna, iracundia, odium.

Μνίσιτας, *qui iratus fuit*, aor. 1. part. act. pro μνίω.

Μηνίσκος, ου, ὁ, lunula; (2) species aciei; (3) μηνίσκοι, umbeliæ lunatæ, in statuarum capitibus, quæ lunæ crescentis cornua referunt; (4) armamenta gubernaculi; (5) membranæ tenues, bracteæ; (6) ornamenta collaria, torques, monilia, Dim. a μήνη.

Μηνίω, f. ίσω, succenseo; iram, odium, vel simultatem exerceo; irascor. Αὐτάρ ὁ μήνιε, νηυσὶ παρήμενος, Il. 1, 448. A μῆνις.

Μηνοειδὴς, ές, ἡ, ὁ, lunæ formam habens, lunæ similis, corniculatus, lunatus. Ex μήνη, & εἶδος, *species*.

Μηνοειδῶς, *Adv.* in modum lunæ curvatæ seu falcatæ. A μηνοειδὴς

Μήνυμα, ατος, τὸ, signum, indicium, indicatio, significatio. Ph. indago. A μηνύω. Hinc

Μήνυσις, εως, ἡ, indicatio, indicium.

Μηνυτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Μηνυτὴς, οῦ, ὁ, index, nuncius, delator, dicitur & de Historico, ap. Luc.

Μηνυτικὸς, ἡ, όν, significandi seu indicandi vim habens, significativus, Gl. V. indicativus. A μηνύω

Μήνυτρον, ου, τὸ, inducti præmium.

Μηνύτωρ, ορος, ὁ, index, nuncius. A

ΜΗΝΥΩ, f. ύσω, indico, significo, nuncio, certiorem facio; declaro; μεμηνυκέναι, perfect. ind. indicasse; aor. 1. pass. μηνυθεὶς indicatus. Ἤσαν γὰρ ἄλλοι τῶν δὲ μηνυθεὶς τύχοι; Soph. Oed. Tyr. 101. τί γὰρ ἔχουσα μὴ μηνύσατε, Eur. Ion. 787. Ἥκουσα τᾶς ἁλίας μήνυσιν ἰτέας, Theocr. 21, 38.

ΜΗΟΝ, ου, τὸ, meum, herba, alias athamanticum, *Angl.* Spignel, οἱ ῥιζεῖς.

Μὴ 'πιτάλης, *Poet.* pro μὴ ἐπιτάλῃς, *ne insistas ne ingrediare*, abjecta per apostrophum vocali brevi imitandi, ob præced. finalem longam, sic

Μὴ 'πιτάμῃς, *Poet.* pro μὴ ἐπιτάμῃς.

Μήτε, neque, Gl. V.

Μήποτε, nunquam, non unquam; (2) ne quando; (3) ne; (4) num.

Μηπόθεν, necunde, Gl. V.

Μήποτε, nequando, Gl. V.

Μήτοτε ἄρ, numquid ergo, Gl. V.

Μήπου, necubi, ne forte.

Μήπω, nondum, necdum.

Μήπως, *Adv.* idem.

Μηπως, ne, ne quo modo, ne quo pacto, ne qua, ne forte, (2) an forte.

Μηριαῖος, αία, αῖον, femoralis. A μηρός.

ΜΗΡΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, funiculus, filum.

Μήριον, ου, τὸ, femur. A μηρός.

Μηροῤῥαφὴς, ἑος, ὁ ἡ ὁ, femori insutus, epithet. Bacchi. Ex μηρὸς, & ῥάπτω, *suo*.

ΜΗΡΟΣ, οῦ, ὁ, femur, femen. pl. μηρά, *per metaplasm* pro μηροί, Od. 2, 179.

Μηροτομέω, ῶ, fut. ήσω, femur incido, femur abscindo. Ex μηρὸς, & τέμνω.

Μηροτραφὴς, ἑος, ὁ, epithet. Bacchi, quia in Mero monte educatus, Strabo.

Μηροτυπὴς, ἑος, ὁ ἡ ὁ, femora feriens seu percutiens. Ex μηρὸς, & τύπτω.

Μήρυγμα, ατος, τὸ, ap. Nic. de tractu & glomeratione serpentis. A μηρύκω.

Μηρυκάζω, fut. άσω, cibum remando, rumino.

Μηρυκόμαι, ᾶμαι, rumino.

Μηρυκίζω, f. ίσω, idem.

Μηρυκισμὸς, ὁ, *ruminatio*. A μηρύκω

Μηρύω, & μηρύομαι, revolvo, rumino.

Μήρυμα, ατος, τὸ, glomeramen. A μηρὸς.

Μήρυξ, υκος, ὁ, piscis quidam ruminans, Gl. V. rumen. A μηρύω.

Μηρύσσω, f. 1. inf. med.

ΜΗΡΤΩ, fut. ύσω, revolvo, glomero, aggloméro, & *glomerando* desino; (2) texo, intexo; Τῶ σὺ μὲν χεῖρα μαρύῃ ὑληδὸν πεπόθι, Theoc. 1, 29.

Μήσας, 2. f. 2. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήσασο, a μήδομαι.

Μίσεται, 2. f. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro μίσει.

Μῆσο, 3. f. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐμέμησο.

Μῆσι, *Dor.* pro μήσει, sed recte etiam scripseris μήσῃ. Conf. μὴ 'φράζῃς.

Μήσαρ, αρος, ὁ consiliarius, consultor; (2) peritus. A μήδομαι.

ΜΗΤΕ, *Conj.* neque, nec.

Μητράγυρτης, ου, ὁ, matrinus, in Epigram. A

ΜΗΤΗΡ, μητέρος, *& per Syncop.* μητρὸς, ἡ, mater, genitrix; (2) matrix, uterus; apud Scriptores Ecclesiasticos baptisterium.

Μήτι, ne quid, num quid; pro μή τι.

Μητιάω, ῶ, consilia agito, consulto, delibero; molior, rem quampiam machinor; ὑπτιόωσι, 3. pl. ind. pro μητιῶσι, μητιάουσι; μητιόωσα, part. præs. fœm. pro μητιῶσα, μητιάουσα. Dicitur & μητιᾶζω, significatione act. A μῆτις.

Μητιήτης, ου, ὁ, consilio pollens, prudens, consiliarius, consultor; μητιητα, pro μητιήτης, ap. Hom. Ab eod.

Μητίζομαι, vel potius μητίομαι, consilia agito, consulto; (2) molior, efficio, struo, machinor. fut. μητίσομαι, versus causſa μητίσεσθαι. Μίαφόνῳ δ' ἀμφοτέρω μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ, Il. 3, 416.

Μητίεις, ίεσσα, ίεν, consilio abundans, cui multum est consilii, Ab eod.

Μητιόωσιν, *consultant*, 3. plur. præs. ind. act. *Poet.* cum ν, pro μητιῶσι, a μητιάω, *consulto*.

ΜΗΤΙΣ, ιδος, consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, vafrum consilium.

Μήτοι, *Adv.* ne forte.

Μήτοιγε, *Adv.* idem, nequaquam.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva; (2) secundæ; (3) arboris medulla; (4) vesparum genus. A μήτηρ.

Μητραγυρτέω, ῶ, f. ήσω, Matri Deum sive Cybele stipem colligo. A

Μητραγύρτης, ου, ὁ, qui Matri Deum stipem colligit. Ex μήτηρ, & ἀγείρω.

Μητράδελφος, ου, ὁ, matris frater, avunculus, sed ἡ μητράδελφος, ου, matris soror, matertera. Gl. V. μητρὸδελφη, matertera.

Μητράζειν, matrescere, Gl. V. A μήτηρ.

Μητραλοίας, & μητραλόης, ου, ὁ, matris percussor, matricida. Ex μήτηρ, & ἀλοιάω.

Μητραλωΐαν, *Att.* & *Ion.* pro μητραλοίαν.

Μητρεῖον, ου, τὸ, matercula, Gl. V. A μήτηρ.

Μητραγχύτης, ου, ὁ, instrumentum, quo medicamentum in uterum infunditur. Ex μήτρα, & ἐγχέω, *infundo*.

Μήτρη, *Ion.* pro μήτρα.

Μητρίζειν, idem quod μητραγυρτεῖν, Pol.

Μητρίδιος, α, ον, *Epitr.* urticæ; matrix, semen in se habens, ap. Aristoph. *Eth.*

Μήτριον, τὸ μήτρημα, materos, Gl. V.

Μητρικὸς, ἡ, όν, maternus. A μήτηρ.

Μητρικῶς, matris more.

Μητρὶς, ίδος, ἡ, ut φίλις, χώρα, vel γῆ, civitas, regio vel terra materna, ex qua mater alicujus oriunda est. A μήτηρ.

Μητρογαμέω, ῶ, matrem uxorem duco.

Μητροδίδακτος, ου, ὁ ἡ ὁ, a matre edoctus. Ex διδάσκω.

Μητρόθεν, ου, ὁ ἡ ὁ, a matre receptus. Ex δέχομαι.

Μητρόθεν, *Adv.* a matre, ex parte matris.

Μητρόθεος, ου, ὁ, ἡ, Dei mater, seu parens; epith. B. Virginis.

Μητροκασίγνητος, ου, ὁ, matris germanus, frater.

Μητρόκασις, ου, ὁ, matris frater, avunculus.

Μητροκτόνος, ου, ὁ, matrem occidens. A

Μητροκτονία, ας, ἡ, matricidium, R. A

Μητροκτόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, matricida, qui vel quæ matrem occidit. Ex μήτηρ, & κτείνω.

Μητρόπολις, εως, ἡ, vicus aliorum vicorum mater; seu ex quo coloniæ dicuntur. Ex μήτηρ, & πόλις, *urbs*.

Μητρομήτωρ, ορος, ἡ, matris mater, avia materna. A μήτηρ geminato.

Μητρόπατρος, ου, ὁ ἡ ὁ, matris pater, avus maternus.

Μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis, urbium aliquarum mater, sive quæ colonias emisit.

Μητροπολίτης, ου, ἡ, qui ex urbe matrice, seu metropoli est; (2) Episcopus Metropolitanus, qui metropoli præest, & alios Episcopos sub se habet. A pr.

Μητροπρεπῶς, *Adv.* ut matrem decet, Quæ a μητροπρεπὴς. Ex μήτηρ, & πρέπω.

Μητροῤῥάϊστος, ου, ὁ, qui matrem violat; qui matri manus intulit. Suid. Ex ῥαίω.

Μητροῤῥιπὴς, ου, ὁ ἡ ὁ, a matre abjectus, R. Ex μήτηρ, & ῥίπτω.

Μητροτροφὶ, ἱος, matris alumnus. A τρέφω.

Μητροτύπτης, ου, ὁ, matricida. A τύπτω.

Μητροφθόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui matrem occidit, matricida. Ex μήτηρ, & φθείρω.

Μητροφὼς, ῶ, ὁ, matricida. Ex φένω.

Μητροφόντης, ου, ὁ, matricida. Ex ibidem.

Μητρυιὰ, ᾶς, ἡ, noverca; (2) altera patria, h. e. ubi quis vivit, & ramen non natus est; (3) novercæ indolem habens, h. e. iniqua, dura. A μήτηρ.

Μητρυιάζειν, novercari, Gl. V. A præc.

Μητρυιὸς, οῦ, ὁ, vitricus, per jocum. Ab eod.

Μητρυιώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, novercalis. A μητρυιὰ.

Μητρῷακὲς, ut μητρῷακὰ ἀγιστῆα, purificationes in sacris Cybeleis fieri solitæ. A μητρῷα.

Μητρωνυμικὸν, nomen e nomine matris factum.

Μητρῷος, ᾶα, ῶον, maternus. Hinc & μητρῶος, ου, fanum Cybeles seu Magnæ matris Deum. Μητρῷα, τὰ, sacra Cybelea.

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus. Accus. μήτρωα. Ab eod.

Μηχανάομαι, *machinatur*, 3. sing. præs. ind. med. *Poet.* pro μηχανᾶται, *contr.* ex μηχανάεται. A

Μηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, struo, agito, inf. μηχανᾶσθαι, *Poet.* μηχανάασθαι, μηχανόωμαι, 3. plur. præs. ind. *Poet.* pro μηχανανται, μηχανῶνται. μηχανόωμενος, part. *Ion.* pro μηχανώμενος. Μηχανώμαι etiam pass. ut μεμηχάνωτο, pluſquamperfect. arte mechanica factus erat. part. perf. μεμηχανημένος, arte factus; subdole compositus. Terminationes activæ raro occurrunt. Soph. μηχανῶν, moliri. Hom. μηχανόωντας, part. *Ion.* pro μηχανῶντας, μηχανόωντας. Μεμηχανῆ τέτυχαν, rite confecta, Soph. Trach. 595. Πάντ' ἐμηχανᾶτ' ἐφ' ἡμῖν, Arist. Pace, 619. Ἐκ τῆσδ' ἐγὼ ἰδοῦσα κἀγὼ μηχανήσομαι, Eur. Hipp. 335. Ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδ' ἐμηχανήσατο Αἰγισθος, id. Elec. 32. A μηχανὴ.

Μηχανεύω, fut. εύσω, excogito, machinor. Hinc perfect. pass. μεμηχανευμένος, excogitatus, 2 Paralip. 26, 15. Suic. A

ΜΗΧΑΝΗ, ῆς, ἡ, artificium, seu adminiculum, quo quis utitur ad aliquid efficiendum; (2) commentum, ars, fortitia; (3) machina, fabrica; ciconia; Th. (4) machina bellica; (5) machinatio, consilium, molitio, Gl. V. φαύλη μηχανὴ, quovis modo, etiam atque etiam, ἀδυνάτοις μηχανὴ ἐκθεῖναι de re impossibili.

Μηχάνημα, ατος, τὸ, machina, machinamentum, dolus, ars, stratagema; molitio, Gl. V. A μηχανάομαι.

Μηχανικὸς

Μηχάνημα, ατος, τό, machinatio, machinamentum. Ab eod.

Μηχανητέον, machinandum. Ab eod.

Μηχανήτης, ου, ὁ, machinator. Ab eod. Hinc

Μηχανητικός, ἡ, όν, machinandi, seu machinas conficiendi peritus; (2) fallax in excogitando.

Μηχανηφορέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, machinam ferens, Suic. Ex μηχανή, & φέρω.

Μηχανικός, ἡ, όν, machinandi, seu machinas fabricandi peritus; (2) subst. artifex eorum, quæ ingenio simul & manu fiunt; sed ἡ μηχανική, ἧς, sott. τέχνη, ars mechanica. Ab μηχανή.

Μηχανιστής, οῦ, ὁ, machinator, versutus. Voc. μηχανίστα. A μηχανή.

Μηχανοδίδακτος, ου, ὁ, idem. A διδάσκω.

Μηχανοεις, εσσα, εν, idem.

Μηχανοιατο, 3. pl. præs. opt. med. *Ion.* pro μηχανῷντο, a μηχανάω.

Μηχανοποιέω, ῶ, machinas fabrico, R.

Μηχανοποιΐα, ἡ, machinarum fabricatio. A

Μηχανοποιός, ἡ, ὁ ἡ ἡ, machinarum faber, machinarum tum fabricam artifex & moderator. Ex μηχανή, & ποιέω.

Μηχανορράφια, fraudes excogito.

Μηχανορραφία, ας, ἡ, machinatum structio, fraudum excogitatio. A

Μηχανορράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, dolorum & fraudum artifex, machinarum excogitator, malorum inventor. Ex μηχανή, & ῥάπτω.

Μηχανουργός, ὁ ἡ ἡ, machinas fabricans. Ex μηχανή, & ἔργον.

Μηχανώμενος, præf. part. med. *contr.* pro μηχανάόμενος, a μηχανάω.

Μῆχαρ, τό, artificium, commentum, conamen. A μῆχος

Μῆχος, εος, τό, artificium, machinatio, consilium, commentum, remedium; (2) dolus, ars. A μηχανή.

Μία, una, vide εἷς.

Μιαιγαμία, ας, ἡ, pollutæ nuptiæ, nuptiæ impuræ, Suid. Ex μιαίνω, & γάμος.

ΜΙΑΙΝΩ, fut. ανῶ, inquino, conspurco, fœdo; (2) inficio, tingo; (3) polluo, contamino, conscelero; μιῆναι, 3. pl. aor. 1. pass. pro ἐμιάνθησαν, maculati sunt; μιᾶναι, a. 1. act. inf. violare, Ph. Τέρματα καλὰ μιαίνειν, Theoc. 27, 52. Οὐ μιανθῆναι δίλλαι, Eur. Ion. 1159.

Μιαιφονέω, ῶ, f. ήσω, polluo me cæde, homicidium perpetro; μιαιφονεῖ, trucidat, Ἡ γάρ γ' αἰσχιστα μιαιφονει, Eur. Iph. in Au. 1112.

Μιαιφονία, ας, ἡ, contaminatio ex cæde; (2) cædes nefaria & sceleratæ, homicidium impium, parricidium. A

Μιαιφόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui se cæde pollut, qui homicidium perpetravit, homicida nefarius, latro; (2) sanguinarius, crudelis, propensus ad sanguinem effundendam. Ex μιαίνω, & φόνος, cædes.

Μιαιφονώτατα, crudelissime, fœdissime.

Μίαιμα, ατος, τό, tinctura, Suid. A μιαίνω.

Μίαθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμιάνθησαν, a μιαίνω.

Μίανσις, εως, ἡ, pollutio. Ab eod.

Μιαρός, inquinatus, Gl. V. Ab eod.

Μιαρῶ, f. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

Μίασμα, ατος, τό, impuritas, fœtus. A

Μιαφός, ά, όν, spurcus, pollutus, contaminatus; (2) scelestus, diros, sceleratus, impurus, flagitiosus, abominandus, obscœnus. A μιαίνω.

Μιεσοφαγέω, ῶ, fut. ήσω, cibis vetitis vescor.

Μιεσοφαγία, ας, ἡ, veritorum esus, A

Μιεσοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui vetitis cibis vescitur.

Μιαφόνως, *Adv.* impure; (2) scelestæ, scelerate.

Μίασμα, ατος, τό, inquinamentum, contagium, piaculum, stuprum, Gl. V. A μιαίνω.

Μίαχμος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Μιάστωρ, ορος, ὁ, inquinator, contaminator; (2) scelestus, impurus, cæde contaminatus, homicida. Ab eod.

Μίγα, *Adv.* mistim, promiscue. A μίγνυμι.

Μιγάδην, *Adv.* idem & ab eod.

Μιγάζομαι, miscear, Ab eod.

Μιγάς, άδος, ὁ ἡ ἡ, mistus, permistus, miscellaneus. Hinc μιγάδες, hominum colluvies, homines promiscue convenæ. Ab eod.

Μίγδα, *Adv.* mixtim, promiscue.

Μίγδην, *Adv.* promiscue, Ph. Ab eodem.

Μίγεν, 3. s. aor. 2. opt. pass. v. μίγνυμι.

Μιγείς, μίγεντος, part. a. ejusd.

Μίγεν, 3. pl. 4. ejusd. in ind. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμίγησαν.

Μιγήσιν, 3. pl. a. ejusd. conj. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro μιγῶσι.

Μιγήσομαι, a. in inf. *Dor.* pro μιγῆναι.

Μίγθεν, a. idem in ind. *Ion.* pro ἐμίγησαν.

Μιγθῆναι, a. idem in infin.

Μίγνεσαν, 3. pl. 2. ind. pass. v. μίγνυμι.

Μίγμα, ατος, τό, mixtura, farrago; μίγματα, peculiariter de medicamentorum mixturis. Ab eod. μίγνυμι.

Μιγμαλοπαλάκης, ου, ὁ, pharmacopola.

Μιγνύς, ύος, ὁ, idem quod μίγμα, ap. Laërt.

ΜΙΓΝΥΜΙ, vel μιγνύω, f. μίξω, misceo, permisceo, pass. μίγνυμαι, misceri; prope accedere, confuescere, de concubitu; a. 1. inf. μιχθῆναι; a. 2. μιγῆναι, part. a. 1 μιχθείς, μιχθεῖσα; perf. pass. part. μεμιγμένος, mistus. Τῶν τε σωμῶν μίξιν αὐτοῖς, Arist. Pace, 1154. Λογχαις ἐν ὑσμίναισι μίξαντες πάλιν, Lyc. 1358. Πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς, Eur. El. 756.

Μιγνύω, *miscere*, præsens in infin. act.

ΜΙΔΑΣ, α, ὁ, Midas, nomen regis Phrygiæ; nomen jactus tesserarii seu aleatorii admodum felicis; (3) besticla fabas excedens.

Μιδεύω, pro μιτρεύω.

ΜΙΘΡΑΣ, α, ὁ Sol apud Persas, ut Deus.

Μικκός, ἡ, όν, parvus, exiguus. Hinc μικκά, *Adv.* parum, paulisper. Vox Dorica.

Μικκύλος, parvulus, pusillus, Dim. a pr.

Μικραδικαίος, ἡ, όν, in parvis injustosus.

Μικραίτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ob parvas res expostulans. Ex μικρός, & αἰτία, *causa*.

Μικρανθής, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, paucos vel etiam parvos fulcos habens, Suic.

Μικρᾶς pen. sing. f. g. pro μικρᾶ.

Μικροβασιλεύς, έως, ὁ, rex parvus, regulus.

Μικροβασιλίς, ίδος, ὁ, rex parvus, regulus.

Μικρέλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, breve tempus vivens, qui exigua est vitæ.

Μικρόβωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvas habens glebas.

Μικρογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, parvum montum habens, R. Ex μικρός, & γνώμων.

Μικροδενδρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem; R.

Μικροκεφαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvos & apros auriculos habens, Suic.

Μικρολογοσοφιστής, ὁ ἡ ἡ, id. quod μικροψυχία.

Μικρολογράφω, vocali brevi scribo, v. c. ο pro ω. Vox Gramm.

Μικρολόσια, ας, ἡ, exigua donatio, parvum munus. Ex μικρός, & δίδωμι.

Μικροθαυμαστος, ὁ ἡ ἡ, res parvas admirans. A θαυμάζω.

Μικροθυμέω, ῶ, f. ήσω, animo pusillo sum.

Μικροθυμία, ας, ἡ, pusillanimitas, animus pusillus. A

Μικρόθυμος, ὁ ἡ ἡ, qui animo pusillo est.

Μικροκαρπία, ας, ἡ, parvi fructus editio, fructus exiguus. A

Μικρόκαρπος, ὁ ἡ ἡ, fructus exiguos edens.

Μικροκέφαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, exiguum habens caput. Ex μικρός, & κεφαλή.

Μικροκινδυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, parva suscipiens pericula.

Μικροκτησίης, ου, ὁ, rerum minutarum.

Μικροκοίλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, exilem habens ventrem. Ex μικρός, & κοιλία.

Μικροκόσμος, ου, ὁ, parvus mundus, homo.

Μικρολογία, ας, ἡ, paucorum acceptio. Ex μικρός, & λέγω.

Μικρολογέομαι, ῶμαι, rei parvæ rationem habeo; anxie & scrupulose circa vilia & spernenda occupor; sordide & parce facio Μικρὸν εἶναι ζυμπίπτειν τὴν φωνὴν μικρολογεόμενον, Hermog.

Μικρολογία, ας, ἡ, oratio tenuis omnique sententiarum dignitate destituta; (2) cura, quæ impenditur rebus parvis ac vilibus; (3) rerum exiguarum magni æstimatio; (4) sordes, avaritia, parsimonia. A

Μικρολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet, qui in minima quæque inquirit, scrupulosus; (2) sordidus, tenax, præparcus, avarus.

Μικρολόγως, *Adverb.* res parvas magni æstimando; (2) sordide, avare, præparce.

Μικρόλυπος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui res minimæ ânimi molestiam adferunt. Ex μικρός, & μέλω.

Μικρομελής, ές, ὁ ἡ ἡ, parva habens membra, Suic. Ex μικρός, & μέλος.

Μικρομέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A

Μικρομερής, ές, ὁ ἡ ἡ, parvis partibus constans. Ex μικρός, & μέρος.

Μικρόμματος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvos oculos habens. Ex μικρός, & ὄμμα.

Μικρόπεπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvum peplum gestans, R.

Μικροποιέω, minutum reddo. Μικροποιεῖν δ' ἐλέγετο τὰς ἐν τοῖς ὑγιλοῖς, &c. Longin, 41.

Μικροποιός, όν, minutum, humile reddens.

Μικροπολίτης, ου, ὁ, parvæ urbis civis. Hinc

Μικροπολιτικός, ἡ, όν, civi parvæ civitatis conveniens *f.* usitatus, &c. Hinc μικροπολιτικῶς, ἄ, multitudo parvi oppidi.

Μικροπόνηρος, ου, ὁ ἡ ἡ, in parva re improbus.

Μικροπρέπεια, ας, ἡ, illiberalitas, sordes, indecora parsimonia.

Μικροπρεπθιόομαι, fut. ώσομαι, indecore parcus fum, fum vilis abjectique animi. A

Μικροπρεπής, ές, ὁ ἡ ἡ, vilis abjectoque homines decens; (2) vilis, sordidus, illiberalis. Ex μικρός, & πρέπω, *decet*.

Μικροπρεπῶς, *Adv.* sordide, illiberaliter.

Μικροπρίσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, faciem parvam habens, R.

Μικροπτέρυξ, υγος, parvas alas habens.

Μικρόρρυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, qui parvos habet acinos.

Μικρόρρις, ινος, ὁ ἡ ἡ, parvum nasum habens.

Μικροῤῥυπόγραφος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvum habens ornithogryphum. Ab ὀρνιθόγλυφον.

ΜΙΚΡΟΣ, ἡ, ὁ, parvus, exiguus; (2) qui parvi pretii aut momenti est; (3) paucus; μικρον, *Adv.* paululum, parum; μικρῷ. prope, fere, propemodum; μικρὰ δεῖν, paulo minus fere, Ph. οὐκὶ πρὸ μικροῦ, paulo ante, Ph. μικρὰ πρότερον, paulo ante; μικρῷ ὕστερον, paulo post, & μικρὸν πρότερον, μικρὰν ὕστερον.

Μικροσκία, ἡ, ὁ ἡ ἡ, parva habens crura, Suic. ex ζκέλος.

Μικροσπερμέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, parvum semen habens. Ex σπέρμα.

Μικρόσπερμος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Μικροστάχυος, υος, ὁ ἡ ἡ, parvas spicas habens.

Μικρόστομος, ου, ὁ ἡ ἡ, os parvum habens.

Μικροσύμφυτος, ον, folia perparva habens.

Μικροσφυκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui parvus & debilis est pulsus; (2) debilis. A σφύζω.

Μικροσφυξία, ἡ, exilitas pulsus. Ex insd.

Μικρόσχημος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvum habitum habens, Suic. A σχῆμα.

Μικρότατον, paululum, Gl. V.

Μικρότατος, minor, Ph. A μικρός.

Μικροτέχνης, ου, ὁ, vilis & abjectus artifex, Suic. A τέχνη.

Μικρότης, ητος, ἡ, parvitas, exiguitas, pusillitas. A μικρός.

Μικροτράπεζος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui exiguam, *f.* tenuem habet mensam. Ex τράπεζα.

Μικρότριχος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvos seu breves habens pilos. A θρίξ.

Μικροφάγος, ὁ ἡ ἡ, tenuissimo victu utens.

Μικροφιλοτιμία, ας, ἡ, inepta & sordida gloriæ ambitio, ambitio frivola, Suic. A

Μικροφιλότιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex rebus tenuibus honorem captans, Theophr.

Μικροφράνως, *Adv.* illiberaliter, sordide.

Μικροψυχία, ας, ἡ, pusillanimitas. A
Μικρόψυχος, ον, ὁ ἡ ἡ, pusillanimus. Ex μικρὸς, & ψυχή.
Μικρωπὸς, ὸν, ὁ ἡ ὴ, pusillus. A φωή.
Μικρωπία, ας, ἡ, parvitas. A μικρωπὸς.
Μικρόφυλλος, ος, ὁ ἡ ὸ, parva habens folia.
Μικροφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis. A
Μικρόφωνος, ος, ὁ ἡ ὸ, gracilem & exilem vocem habens. A φωή.
Μικρόχωρος, ος, ὁ ἡ ὸ, parvam regionem habens, exiguum solum habens, Rob.
Μικροψυχέω, ῶ, f. ήσω, pusillo animo sum; exponitur etiam, animo deficio.
Μικροψυχία, ας, ἡ, pusillanimitas, animus demissus & abjectus. A
Μικρόψυχος, ος, ὁ ἡ ὸ, qui animo demisso & abjecto est, pusillanimus. A ψυχή.
Μικρύνω, parvum reddo, imminuo. A μικρὸς.
Μικρᾶς, Adv. parum, leviter.
Μικλῶ, 3. l. pluiq. ind. pass. Ion. pro ἐμέμικτο, a μίγνυμι. Unde
Μικτὸς, ὴ, όν, mixtus; (2) miscibilis. A μίγνυμι, misceo.
Μίλαξ, ακος, ἡ, taxus; hederæ species, e qua tori fiebant.
Μιλησιουργὶς, Milesio opere factum; sicut celebrantur Μιλήσια στρώματα, Milesia stragula, & Μιλήσια ἔρια, Milesiæ lanæ. Ex ἔργον & Μίλητος, Miletus, quæ est urbs Asiatica.
ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ, ου, τὸ, miliarium columna Romæ, unde miliaria numerari cœpta; (2) vas ad reparandam aquam calidam. Athenæus, Lib. III.
Μιλιάζω, f. άσω, milliaria demetior. Hinc μεμιλιάδαι, milliaria esse dimensa, apud Strab. A μίλιον. Hinc
Μιλιασμὸς, ου, ὁ, dimensio per milliaria.
ΜΙΛΙΟΝ, ου, τὸ, milliare, spatium mille passuum.
Μίλιν, ινος, τὸ, aut μίλος, ου, ὁ, milacis, seu smilacis, taxi, sive hederæ flos. Poll.
Μιλτηφόρος, ος, ὁ ἡ ὸ, qui e minio est. A μίλτος.
Μιλτηλιφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, minio illitus, minatus, minio tectus. Ex μ. & ἀλείφω.
Μίλτινος, η, ον, miniaceus. A μίλτος.
Μιλτίτης, ου, ὁ, ut μιλτίτης λίθος, lapis minii colorem referens. Ab eod.
Μιλτοστόρνος, ος, ὁ ἡ ὸ, genas minio tectas habens; Epith. navis rubro picta.
Μιλτοπρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, minio pulcre pictus, decorus. Ex μ. & πρέπω.
ΜΙΛΤΟΣ, ου, ἡ, minium, rubrica; (2) rubigo segetum.
Μιλτόω, ῶ, f. ώσω, minio inficio, rubrica tingo, Gl. V. minio. A μίλτος.
Μιλτώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, miniaceus, minio similis; (2) minii plenus. Ab eod.
Μιλτωρυχία, ας, ἡ, minii effossio; (2) locus, ubi minium effoditur.
Μιλτωρύχος, ος, ὁ, minii seu rubricæ effossor. Ex μίλτος, & ὀρύσσω.
Μιλτωτὸς, ὴ, όν, rubricatus, Gloss. Vet. A μιλτόω.
ΜΙΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, defluvium pilorum palpebræ.
Μίλφωσις, εως, ἡ, idem.
ΜΙΜΑΙΚΤΛΟΝ, ου, τὸ, fragum, fructus arbuti.
Μιμαλλόνες, ων, αἱ, Mimallones, Bacchæ seu sacerdotes Bacchi. A μιμέομαι, imitor.
Μιμαλὼνες, όνων, αἱ, idem & ab eod.
ΜΙΜΑΡΚΙΣ, ιδος, ἡ, sive μίμαρκυς, υος, ἡ, farcimenis genus.
Μιμαυλέω, histrioni accino tibia, Hes. ὑποκρίνεσθαι. A
Μίμαυλος, ου, ὁ ἡ ὸ, qui mimos tibia exprimit. Ex μίμος, & αὐλὸς, tibia.
ΜΙΜΕΟΜΑΙ, ῆμαι, fut. ήσομαι, imitor, imitatione exprimo. Εἰ τὰ τῶν θηρίων καλὰ μιμήσῃ, Eur. Ion. 452. Τὰς ἀκμὰς τῶν ἐμὸς μεμιμήσθαι, Arist. Nub. 559. Τὸν τρόπον μεμιμήσθαι τὸν ἀγροί-

κων, Id. Conc. 279. Ἐγὼ ὑμᾶς μιμήσομαι ὡς ἀρτίως κύτλα, Luc. pro Imag.
Μιμηλάζω, imitor, Hes. A μιμηλὸς.
Μιμηλὸς, ὴ, όν, imitando expressus, a docto imitatore factus. Hinc Dor. μάμαλος, imitando expressa imago; μιμηλὸς, etiam active pro imitandi solertia præditus, imitator; ut μιμηλὴ τέχνη, imitatrix ars; μιμηλότατος, imitandi dexteritate præstantissimus. A μιμέομαι.
Μιμηλότης, ητος, ἡ, imitandi dexteritas, Suid. sine expositione. A μιμηλὸς.
Μιμηλὸως, ὶδ, quod μιμητικὸς.
Μίμημα, ατος, τὸ, imitamentum, imago.
Μιμήσαιντο, 3. pl. aor. 1. optat. med. verbi μιμέομαι.
Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. Ab eod.
Μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator; poëtæ quoque & histriones dicuntur μιμηταί; illi, quod verbis & oratione, hi, quod gestu præcipue imitentur mores hominum. Hinc Thucydideo μιμητὴς, insectator. Ab eod.
Μιμητικὸς, ὴ, όν, imitandi solertia præditus, peritus imitator, Gl. V. gesticularius.
Μιμητικῶς, imitando, more imitatorum.
Μιμητὸς, ὴ, όν, imitabilis. Ab eod.
Μιμία, ὴ, imitatio A μῖμος.
Μιμικὸς, ὴ, όν, mimicus, ad mimos pertinens. A μῖμος.
Μιμνάζω, permaneo, constanter maneo, exspecto. Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, Il. 2, 392. A μίμνω.
Μιμνήσκετο, 3. s. imperf. ind. pass. Ion. & Dor. pro ἐμιμνήσκετο.
Μιμνήσκεαι, 2. sing. præs. ind. pass. Ion. pro μιμνήσκῃ, a
Μιμνήσκω, facio recordari, in memoriam revoco; μιμνήσκομαι, recordor, memini. A μνάω. Vide μνάομαι.
Μίμνον, 3. plur. imperf. ind. act. Ion. pro ἔμιμνον, a poëtico μίμνω, pro μένω.
Μιμνουσεσι, dat. plur. part. Poet. pro μίμνουσι.
Μίμνω, maneo, permaneo; (2) exspecto; (3) sustineo, excipio. Σοὶ ἢ σφὲ στέρεσις μόρῳ μίμνῃ λυσιπόνῳ, Lyc. 1076. Ἡ μονὴ κατ' οἶκον ἴσον ἀπειλῆν, Eurip. Ion. 514. A μένω.
Μιμογράφος, ου, ὁ ἡ ὸ, qui mimos scribit. Ex μῖμος, & γράφω.
Μιμολογέω, ῶ, mimos recito, mimice recito, pass. μιμολογεῖσθαι, mimice recitari. A
Μιμολόγος, ος, ὁ ἡ ὸ, qui mimos recitat, in Epigr. echo dicitur μιμολόγος, imitans vocem humanam. Ex μῖμος, & λέγω.
Μῖμος, ου, ὁ, mimus, imitator; histrio, Gl. Vet. (2) mimus, imitatio, Gl. Vet. neque ipse actus mimicus, plerumque obscœnior, & mimi ejusmodi scena versus. A μιμέομαι. Unde
Μιμὼ, όος, dor. οῦς, ἡ, simia, humanarum actionum imitatrix, Tzetzes.
ΜΙΝ, Pronom. indefin. se ipsum, se ipsam, sibi & pro seipsos. Μὴ ζώοντ' ἄνδρε μίν, seipsos, Hippocr.
ΜΙΝΔΑΣ, ακος, ἡ, suffimentum quoddam, suffitus, Hes.
ΜΙΝΘΑ, vel μίνθη, ης, ἡ, mentha, herba suavis odoris.
ΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, fœtus, merda. Alicubi & pro μίνθη. Hinc
Μινθόω, ῶ, f. ώσω, stercore inquino.
Μινυαμάχος, ος, ὁ ἡ ὸ, Minyarum domitor, Suic. Ex Μινύαι, Minyæ, qui genus erant Thessaliæ, & μάχομαι.
Μινυθέω, ῶ, f. ήσω, minuo, imminuo; unde pert. μεμινυθήκασιν, apud Hippocrat. A μινυθὸς. Hinc
Μινύθημα, ατος, τὸ, quod imminutum est; exenuata pars corporis.
Μινύθησις, εως, ἡ, imminutio, Suic. ex Hippocr. Ab eod.
Μινύθω, minuo, imminuo; (2) minor fio; decresco, deficio, marcesco. Ῥεῖα δ' ἀμφὶ ξυλα μινύθει, Hesiod. Ἔργ. 6. Μινύθει δὲ τὸ ὕδωρ, ib. 407. A μινυὸς. Hinc
Μινυὸν, ὰδην, parumper, paulisper, paululum, ad parvum temporis spatium.
Μινυνθάδιος, fut. μινυνθάδιε, brevi tempore durans. A μινυνθὰς.
Μινυνθὰς, άδος, brevis. Ab eod. Ετym.
ΜΙΝΥΣ, ῦος, ἡ, ὐος, parvus, exilis.
Μινυρισμὸς, ου, ὁ, querulum & exile murmur. A μινυρίζω.
Μινύρίζε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐμινύριζε; vel exili voce lamentare, 2. sing. præs. imper. v.
Μινυρίζω, exili voce lamentor, exili & debili voce cantillo, Ph. μινύριζε, minurit. Οὐδ' ὧν μινυρίζων δόμῳ τις ἀηδονίζει, Arist. Av. 1420. A μινύρομαι.
Μινύρισμα, ατος, τὸ, minuritio, cantus minutum avium. A μινυρίζω. Unde
Μινυρισμὸς, οῦ, ὁ, minuratio, susurratio.
Μινύρομαι, querula & lamentabili voce loquor, vel cantillo. Μινυρομένη τε πρὸς ἐμαυτὴν μίλτῳ, Arist. Conc. 389. A μινυὸς.
Μινυριὸς, ὰ, ὸν, ὁ ἡ ὸ, brevi tempore durans, fluxus, caducus. Ex μινυὸς, & ῥέω.
Μιξαιθρία, ας, ἡ, serenitas pluvia hiemalibus permixta. Ex μίξις, & αἰθρία.
Μιξαίθριον, ου, τὸ, idem & ex iisd.
Μιξάνθρωπος, ος, ὁ ἡ ὸ, semihomo.
Μιξέλλην, ηνος, altero tantum parente Græci, ut hybridæ apud Romanos.
Μιξολαμβος, ου, ὁ ἡ ὸ, conviciator, Hes. Ex μίξις, & ἴαμβος, carmen Iambicum, quod olim conviciis in primis adhibebatur.
Μίξιας, ου, ὁ, mixtor, qui miscet, Hes. A μίγνυμι. Unde
Μίξις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, permistio, temperatura; (2) concubitus, coitus.
Μιξοβάρβαρος, ος, ὁ ἡ ὸ, semibarbarus.
Μιξοβοᾶς, ᾶ, ὁ, promiscue clamans, Rob. Ex μίξις, & βοάω.
Μιξόδιος, ος, ὁ, mixtio virorum, frivium. Apud Apoll. Rhod. μιξόδιον, locus inter Scyllam & Charybdim. Ex μίξις, & ὁδὸς.
Μιξοέλλην, ηνος, ὁ, idem & ex iisd.
Μιξοθήρ, ηρος, ὁ ἡ ὴρ, semiferus, feræ quasi permixtus.
Μιξόθηρος, ος, ὁ ἡ ὸ, idem; (2) qui belluinis est moribus, Suic. Ex iisd.
Μιξόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὸ, semicanus.
Μιξόκροτος, ος, e varis clamoribus mixtus, Hes. A
Μίξωρια, ας, ἡ, cortu, Hes. Ab eod.
Μιξόλευκος, ος, ὁ ἡ ὸ, albo distinctus, semialbus.
Μιξόλυδος, ος, ὁ ἡ ὸ, semi Lydius.
Μιξολυδιστὶ, Adv. semi Lydio more.
Μιξόμβροτος, ος, ὁ ἡ ὸ, semihomo, ut semisacerdos.
Μιξονομος, Epith. libri, quia inter ones pertinent, sc. Arii. Ex μ. & νόμος.
Μιξοπτέρυγος, ος, ὁ ἡ ὸ, partim avis, partim animalis naturam habens; semivolucer, ut Harpyia.
Μιξοπόλιος, ος, ὁ ἡ ὸ, cujus capilli canescunt; vel capiunt mutari. Gl. Vet. canaster.
Μιξόπυρος, ος, ὁ ἡ ὸ, pure permixtus, Suic. Ex μ. & πῦρ.
Μιξοφρύγιος, ος, ὁ ἡ ὸ, semi Phrygius.
Μιξόχρως, ωτος, ὁ ἡ ὸ, fuscocilla coctura habens. Ex μίξις, & χρώς.
Μιξοχλωρος, ος, subviridis.
Μίξω, μίξω, f. 1. ind. act. v. μίγνυμι.
Μισαγαθία, ας, ἡ, odium bonorum seu bonarum rerum. A
Μισάγαθος, ος, ὁ ἡ ὸ, qui bonos odit, Suic. Ex μισέω, & ἀγαθὸς.
Μισαδελφία, ας, ἡ, fratris odium. A
Μισάδελφος, ος, ὁ ἡ ὸ, qui fratrem odit.
Μισαλαζών, όνος, ὁ ἡ ὸ, odor arrogantiæ.
Μισαλλήλια, ας, ἡ, odium mutuum. A
Μισάλληλος, ος, ὁ ἡ ὸ, qui se mutuo odio persequuntur. Ex μισέω, & ἀλλήλους.
Μισανθρωπία, ας, ἡ, dor. ᾶ, hominis odium.
Μισανθρωπία, ας, ἡ, odium hominum, inhumanitas

manitas. Μισανθρωπία, (Ion.) φιλημοσύνη ἐς ἀνθρώπους, Arist. A

Μισανθρωπικός, ή, ὁ καὶ ἡ, ος or humanum, inhumanus.

Μισαπόδημος, ον, abhorrens peregrinationem.

Μισαργυρία, ἡ, contemtus pecuniæ.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in valle, in quo fit miscio aquarum, in quem ex montibus aquæ confluentes miscentur; (2) ipse aquarum gurges illic collectus. Ex μίσγω, & ἄγκος, vallis.

Μίσγειαι, 2. s. præs. ind. pass. Ion. pro μίσγῃ, a μίσγω.

Μίσγετο, 3. sing. imperf. indic. pass. Ion. pro ἐμίσγετο.

Μισγοντία, v. μισητία.

Μισγοδία, ας, ἡ, bivium, trivium. Ex μίσγω, & ὁδός.

Μίσγοισα, pr. part. f. g. Dor. pro μίσγουσα.

Μισγόμβρον, acc. s. præs. part. pass. vel med.

Μισγονόμος, χῆ, terra, ubi omnes promiscue pascunt, Hes. A νέμω.

Μίσγω, misceo, permisceo; μίσγομαι, misceor, coëo, concumbo, congredior. Ἐμισγέσθην φιλότητι, Iliad. 14, 295. A μίγνυμι.

Μισέλλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Græcorum osor.

Μισέργης, ου, ὁ καὶ ἡ, laborum osor, Pollux. Ex μισέω, & ἔργον.

Μισεταιρεία, ας, ἡ, sociorum odium, Pollux. A seq.

Μισέταιρος, ου, ὁ, sociorum osor, Poll.

Μισέω, ῶ, odi, odio prosequor; (2) minus diligo, minus curo; μισέομαι, ημαι, odio sum; μεμισημένος, invisus, odiosus, part. perf. pass. Μισέ τ' φιλέοντα, Theoc. 23, 3. Πῶς δ' ἂν ἐγὼ αὐτὸς εἰκότως μισήσομαι; Eur. Ion 644. Μισεῖται γὰρ ἀεὶ θεοῖς θνητῶν, id. Il. 652. A μῖσος.

Μισηθείσα, acc. 1, part. pass. f. g.

Μίσηθρον, το, artificium odii contra quem excitandi, opp. φίλτρον, Lucian.

Μισήλιος, ου, ὁ, febrifuga, Gl. V.

Μίσημα, ατος, τὸ, odium, Rob. A μισέω.

Μισήσης, 2. sing. s. 1. conj. act. v. μισέω.

Μισθύη, ης, ἡ, libidinosa, pruriens, Ammon. Suid. Quasi μ σμήτη, a μισγομαι.

Μισητία, ας, ἡ, intestina libido, proclivitas in Venerem. A præc.

Μισητὴς, οῦ, ὁ, osor, Philox. A μισέω. Unde

Μισητίζω, odi, odio prosequor, Hes.

Μισητικὸς, ἡ, όν, qui odio prosequitur.

Μισητικῶς, odio prosequendo, per odium.

Μισητὸς, ἡ, όν, odiosus, invisus, qui odio habetur. A μισέω. Unde

Μισητὴν, τό, Vulg. Lex. sed v. μίσηθρον.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis seu præmii persolutio; (2) præmium, merces, etiam pœna. Ex μισθὸς, & ἀποδίδωμι.

Μισθαποδότης, ου, ὁ, qui mercedem persolvit, præmium, pœnam sumit.

Μισθάριον, ου, τὸ, parva merces, mercedula, Dim. a μισθός.

Μισθαρνητικὸς, ἡ, όν, ad eos pertinens, qui merede operam suam locant. A

Μισθάρνιος, fut. ῶ, idem quod

Μισθαρνῶ, ῶ, fut. ήσω, mercede operam meam loco, mercedem capio, stipendia facio. Dicitur & de meretricio quæstu. A

Μισθάρνης, ου, ὁ καὶ ἡ, mercenarius, qui mercede aliquid facit, Hes. ubi malunt μισθάρ ης, ου, ὁ ἐκ μισθοῦ, & ἐξ ἴσου μισθοῦ.

Μισθαρνητικὸς, ἡ, όν, mercenarius, pertinens ad eos, qui operam mercede locant. A μισθάρνιος.

Μισθαρνία, ας, ἡ, mercedis acceptio; opera mercenaria, opera, quæ pro mercede præstantur; (2) quæstus meretricius. A μισθάρνης. Hinc

Μισθαρνικὸς, ἡ, όν, id. quod μισθαρνητικὸς.

Μισθαρχίδης, ου, ὁ, qui mercede magistratum gerit, magistratus mercenarius. Vocativ. Aristoph. formæ patronymici, quasi a μισθάρχης, vel μισθάρχος.

Μισθάρχης, ου, ὁ, vel μισθάρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, mercenarius, meritorius. A μισθός.

Μισθοδοσία, ας, ἡ, mercedis seu stipendii solutio. Ex μισθὸς, & δίδωμι.

Μισθοδοτία, ῶ, fut. ήσω, mercedem five stipendium do, seu persolvo; μισθοδοτοῦμαι, mercor, mercedem loco. Μισθοδοτοῦμαι τὸν ἰατρὸν, Dem. A

Μισθοδότης, ου, ὁ, qui mercedem persolvit.

ΜΙΣΘΟΣ, οῦ, ὁ, merces, præmium laborum, salarium, stipendium militum, pretium habitationis.

Μισθοφορὰ, ᾶς, ἡ, stipendium, id ipsum, quod mercedis loco accipitur, salarium.

Μισθοφορέω, ῶ, mercedem capio, quæstum facio; (2) æra mereo, stipendia facio. Στρατιὴν ἐπ' ἐμὲ μισθοφορεῖ, Phal.

Μισθοφορητέον, stipendium dandum est. Οὐ μισθοφορητέον τοὺς στρατιώτας, Thuc.

Μισθοφορία, ας, ἡ, ipsa actio stipendia merendi.

Μισθοφορικὸς, ἡ, όν, qui mercenariorum, vel militum æra merentium est; (2) qui stipendia facere solet; μισθοφορικὸν, stipendiale, Gl. V. A

Μισθοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mercede operam locans, mercenarius, qui mercede aliquid facit, stipendiarius. Ex φέρω.

Μισθόω, ῶ, futur. ώσω, mercede loco, faciendum utendumve mercede certa loco; μισθόομαι ὅμαι, mercede conduco, fut. μισθώσομαι, conducam. Et passive mercede conducor; ut μεμισθωμένος, mercede conductus. Τί δῆτα μισθωτὸς ἂν ἔτι μισθώτο τις, Arist. Av. 1137. A μισθὸς.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, qua aliquis utendum locatur, vel conducitur; (2) illud ipsum quod conducitur, ut habitatio; (3) merces, qua quis operam suam locat; (4) merces, quæ datur meretrici pro nocte, quæstus meritorius. A μισθόω.

Μισθωμάτιον, ου, τὸ, mercedula, qua aliquid locatur, vel conducitur, Dim.

Μισθωσάμην, a. 1. inf. act. v. μισθόω.

Μισθωτήριος, ία, ῖον, conductitius, locatorius, Gl. V. A

Μισθωτήριον, ου, τὸ, qui mercede locetur, vel conducitur; (2) qui mercede conduci debet; (3) qui mercede locari aut conduci potest, Gl. V. locatitius. A

Μίσθωσις, εως, ἡ, locatio, aut conductio.

Μίσθωτὴρ, ῆρος, ὁ, conductor.

Μισθωτικὸς, ἡ, όν, mercenarius.

Μισθωτὶς, ἡ, ίδος, meretrix.

Μισθωτὸς, ἡ, όν, mercenarius, conductitius. A μισθόω.

Μισθώτριαι, vel μισθώτριαι γυναῖκες, apud Pollucem, mulieres mercenariæ. A μισθωτὸς.

Μίσιππος, ὁ καὶ ἡ, ab equis alendis, &c. abhorrens.

ΜΙΣΚΕΛΛΟΣ, ου, ὁ, vile & nigrum [illegible].

Μισκελὸς, sordidus, & parcus, qui fructus etiam ejecta colligit. A μίσκος.

ΜΙΣΚΟΙ, ων, οἱ, pomorum putamina, Pol. Vide μίσχος.

Μισοβάρβαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, osor barbarorum.

Μισοβασιλὴς, έως, ὁ, rege vel regum osor.

Μισόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, a nuptiis abhorrens.

Μισογήρως, ὁ, osor præmiorum & impudicitiæ.

Μισογύναιος, ου, ὁ καὶ ἡ, osor mulierum.

Μισογυναία, ἡ, odium erga mulieres. A

Μισογύναιος, ου, ὁ, idem quod

Μισογύνης, ου, ὁ, osor mulierum. Ex μισέω, & γυνή.

Μισόδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, osor populi, s. suæ civitatis.

Μισοδημάτης, ου, ὁ, idem & ex iisdem, Suic.

Μισοδικαστὴς, οῦ, ὁ, idem quod

Μισοδίκης, ου, ὁ καὶ ἡ, qui jure agere odit, litium osor. A δίκη, jus.

Μισόθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, Deum vel deos exosus.

Μισόθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, a venatione alienus. A θήρα.

Μισόθριξ, χος, ὁ καὶ ἡ, qui comam non alit.

Μισοκακῶ, mala odi, Gl. V. E κακός.

Μισόκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, osor honesti.

Μισοκερδὴς, ους, ὁ καὶ ἡ, lucrifuga, Gl. Vat. A κέρδος.

Μισολάκων, ωνος, Lacedæmonius inimicus.

Μισολάμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, Lamachi, imperatoris bellicosi, osor. Vox Aristoph.

Μισολογέω, ῶ, bonas literas odi; (2) imperitus sum.

Μισολογία, ας, ἡ, odium bonarum literarum, disputationum & ratiocinationum. A

Μισολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui disputationes & ratiocinationes odit; (2) osor bonarum literarum; (3) indoctus. A λόγος.

Μισόνοθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui spurios odit.

Μισόνυμφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nuptias odit, Suic. A νύμφη.

Μισοξενία, ας, ἡ, odium peregrinorum, odium hospitum, inhospitalitas, Rob. A

Μισόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, osor peregrinorum, hospitum, inhospitalis.

Μισόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, osor liberorum, liberes exosus.

Μισοπαρθένος, ὁ, virginibus infestus.

Μισοπάτωρ, ορος, patri inimicus.

Μισοπέρσης, ου, ὁ, Persas exosus, Persis infestus.

Μισοπολέμης, ὁ καὶ ἡ, alienus a bello.

Μισόπολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, osor civitatis.

Μισοπονία, ἡ, odium laboris; (2) non contendo, non studio, Plato. A

Μισοπονία, ἡ, odium laboris. A

Μισόπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, osor laboris.

Μισοπονηρέω, ῶ, fut. ήσω, odi improbos, improbitatem averior. Ipse τ' κρίσεως μισοπονηρεῖν, Lyc. A

Μισοπονηρία, ας, ἡ, odium improbitatis. A

Μισοπόνηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, malorum osor, qui improbos vel improbitatem etiam averatur, Ph. μισοπόνηροι, severos. Hinc τὸ μισοπόνηρον v. n. odium improbitatis.

Μισοπόνηρος, ου, odio improbitatis.

Μισοπρᾶγία, ἡ, bello maxime inimica, pacis amantissima, proprie, quæ rem agere odit locum, manufactum dicas. Vox Aristophan. Ex μισέω, & πρᾶγμα.

Μισοπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, a negotiis abhorrens, qui vitam quietam & negotiis vacuam agit, qui negotia odit. A πρᾶγμα.

Μισοπρόσωπος, ὁ καὶ ἡ, difficilis aditu.

Μισοπλάχος, ὁ καὶ ἡ, odio habens propere.

Μισοπώγων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, osor barbæ.

Μισορωμαίος, ου, ὁ καὶ ἡ, Romanis infestus.

ΜΙΣΟΣ, ους, τὸ, odium.

Μισόσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, osor sapientiæ, sapientia studium, philosophiam exosus.

Μισοστασιώτης, ὁ, rem nobitatem fugiens.

Μισόσυλλος, ὁ, inimicus Syllæ.

Μισοτεκνία, ας, ἡ, odium liberorum. A

Μισοτεκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberorum osor, proles non amans.

Μισοτυράννων, ου, ὁ καὶ ἡ, osor tyrannorum.

Μισότεχνος, ὁ καὶ ἡ, qui artem odit.

Μισοφιλίππος, ου, ὁ καὶ ἡ, inimicus Philippi.

Μισοφιλόλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, osor hominum literis doctorum, abhorrens a studiis literarum.

Μισόφιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui amicos aversatur, amicitias fugiens.

Μισόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, osor curarum.

Μισόχρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, bonorum osor.

Μισόχριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui Christum odit.

Μισοψεύδης, ους, ὁ καὶ ἡ, qui mendacium odit. Ex ψεῦδος.

Μισυλλόμαι, ῶμαι, pane in cochlea excavato jus vel pulmentum hautrio. A

ΜΙΣΥΛΛΗ, μυσίλλη, ης, ἡ, panis in cochlear excavatus.

Μίσυμεν, 1. sing. imperf. ind. act. cum v a

ΜΙΣΥΛΛΩ, in parvas partes seu frusta exigua concido, in parva frusta disseco.

ΜΙΣΥΣ, υος, Misy, succus in metallis concretus in formam glebæ vel pollinis.

Μισυφρόνεως, ὁ καὶ ἡ, alienus ab insolentia.

ΜΙΣΧΟΣ, ου, ὁ, pediculus per quem folia fructusque arboribus adhærent; (2) granum folio

Μιαρός, ά, όν, nefarius, [illegible] A μίαρος.

Μιαρότης, ητος, ἡ, ἡ, filo fimus. Ex μίαρος, & ῥάπτω, fuo.

ΜΙΤΟΣ, υ, ὁ, filum, quod ftamini implicatur, licium; (2) fides citharæ.

Μιτόω, ω, f. ώσω, licia tendo; (2) fidibus tenfis cano. A μίτος.

ΜΙΤΡΑ, ας, ἡ, & μίτρη, ης, ἡ, cingulum, balteus, cinctus, zona; (2) lamina, (lanea.) Μίτρης, ἣν ἱερῆς, ἄρυμα χροός, ἕρκος ἀκόντων, Hom. Il. 4, 137. (3) fascia, qua caput obligatur, mitra, diadema.

Μιτρόγχισα, squama aurea, quæ in fronte geftatur, Heſ.

Μιτρίον, υ, τὸ, mitella, Gl. V. A μίτρα.

Μιτροφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, mitram geftans, mitratus. Ex μίτρα, & φέρω.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, tunicam mitra, ſ. fascia, quæ μίτρα, vocatur, cingens.

Μιτρόω, mitra ſeu fascia cingo. A μίτρα.

ΜΙΤΤΑΛΟΣ, υ, ὁ, puerili ætati proximus.

ΜΙΤΥΛΟΣ, ύλη, Dor. ίλα, υλον, mutilus, cornibus caret.

ΜΙΤΤΟΣ, υος, ὁ, offilis alvearium circumlitum quaſi purgamentum ceræ, ſubatrum, graveolens, vulneribus & ulceribus medens.

Μιχθέσαι, nom plur. a. 1. part. paſſ. f. g. verbi μιγνυμι.

ΜΝΑ, ας, ἡ, mina; libra varii ponderis apud diverſos.

Μνᾶ, 2. ſ. præſ. ind. paſſ. Poet. pro μνᾶσαι, contr. ex μνάῃ, a μνάομαι.

Μναΐος, αια, αῖον, minam pondere æquans; (2) minæ pretium æquans. A μνᾶ.

Μναιαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Μναῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Μναμεῖα, g. ſ. Dor. pro μνημεῖα.

Μνημονεύσαμεν, 1. plur. aor. 1. ind. paſſ. Ion. & Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, a μνημονεύω.

Μνήομαι, ῶμαι, memoro, commemoro, dico; (2) memor ſum, recordor. Hinc in uſu f. μνησθῆναι, recordabor, mentionem faciam, aor. 1. ἐμνήσθην, recordatus ſum, imperat. μνήσθητι, memor eſto, recordare, f. paſſ. μνηθήσομαι, mentionem faciam, perfect. in ſignificatione præſentis μέμνημαι, memini, recordor, imperat. μέμνησο, memento, part. μεμνημένος, memor, aor. 1. med. μνήσασθαι, commemorare, mentionem facere. Μέμνησο τοίνυν ταῦτ' ὀπτὶ ἀ φρὴν ὤωσεν, Ariſt. Θεσμ. 282. Ἕτερον γ' ἐστὶν ἃ μνησθῆναι χρή, Ariſt. Av. 1368.

Μνάομαι, μνῶμαι, ambio, affecto. Hoc in præſenti uſitatum, 3. pl. μνῶνται, ambiunt, uxorem petunt, inf. μνᾶσθαι, ambire, part. μνώμενος, ſibi concilians. Πολλοί μὲ μνώωντο, Theoc. 27, 22.

Μνάσειε, 3. ſ. a. 1. opt. act. Æol. & Dor. pro μνήσαι, a μιμνήσκω pro μνάω.

Μνάσῃ, 3. ſ. aor. 1. conj. Dor. pro μνήσῃ.

Μνάσθαι, præſ. inf. med. contr. pro μνάεσθαι, a μνάομαι.

ΜΝΑΣΙΟΝ, υ, τὸ, menſura duorum medimnorum. Heſ.

ΜΝΑΣΙΟΝ, υ, τὸ, in Ægypto, herba dulcem ſaporem cibis adferens, Theophr.

Μνάστειρα, ας, ἡ, Dor. pronuba. A μνηστήρ.

Μναστίη, ῆς, ſ. ἤσω, nuptias alicujus ambio, Dor. pro μνηστίη, unde μναστίδια.

ΜΝΑΩ, ῶ, in memoriam revoco; (2) commonefacio, admoneo; occurrit f. μνήσω, admonebit, a. 1. part. μνήσασα.

Μνέα, Ion. ἡ, μνᾶ.

Μνεία, ας, mentio; (2) memoria. Ab eod.

Μνῆμα, ατος, τὸ, quo nobis res geſtæ in memoriam revocatur, monumentum; (2) ſepulchrum. Ab eod. Hinc

Μνημάτιον, τὸ, parvum monumentum.

Μνημεῖον, ου, τὸ, monumentum; (2) ſepulchrum; (3) locus ſecretior domus, in quo pretioſiſſima quæque aſſervantur. A μνάομαι, μιμνήσκω.

Μνήμη, ης, ἡ, memoria; (2) mentio, commemoratio. A μνάομαι, μιμνήσκω.

Μνημήιον, ου, τὸ, Ion. pro μνημεῖον.

Μνημοσύνησι, 2. pl. præſ. conj. act. verbi μνημοσύνω. Unde

Μνημόσυνα, ατος, τὸ, res, quæ memoriæ mandatur, ſeu memoria tenetur.

Μνημοσυνεῖον, meminiſſe oportet.

Μνημοσυνικός, ὴ, όν, memoria valens, memorandi facultate præditus. Ab eod.

Μνημοσύνος, ὴ, ὸν, qui memoria tenetur. A

Μνημονεύω, f. εύσω, memor ſum, memoria teneo, memini; (2) memoro, memoriæ prodo, mentionem facio; μνημονεύομαι, memoror, celebror. Μνημονεύειν τοῦ λόγου, Act. 20, 35. Οὐ μὴ Πλάτων μνημονεύῃ, Plut. τὰ παραλελυθότα, Luct. οὐκέτι ἐξόδου τοῦ ὑιοῦ Ἰσραὴλ, Heb. 11, 22.

Μνημονικός, ὴ, όν, memoriofus, memoria valens, memor; (2) ad memoriam pertinens, memorabilis. A μνήμων.

Μνημοσυνών, ῶνος, ἡ, memoria; (2) revocatio rei in memoriam; (3) Mnemoſyne, mater Muſarum. Ab eod.

Μνημόσυνον, υ, τὸ, monumentum, quod rem in memoriam revocat; memoriale, Gl. V. μνημόσυνα, monumenta, Gl. V. Ab eod.

Μνήμων ονος, ὁ ἡ ὁ, memor, qui recordatur; (2) bona memoria præditus, memoria valens; memorioſus, Ph. A μνάομαι.

Μνησαίατο, 3. pl. a. 1. opt. med. Ion. pro μνήσαιντο, a μνάομαι.

Μνησάσας, acc. pl. aor. 1. part. act. f. g. v. μνήσω.

Μνησάσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἐμνήσατο.

Μνήσεαι, 2. ſing. f. 1 ind. med. Ion. pro μνήσῃ.

Μνησθείσα, a. 1. part. paſſ. f. g.

Μνησθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Μνησίδωρος, ου, ὁ ἡ ὁ, gratum me pro beneficiis præſto.

Μνησίθεος, ου, ὁ ἡ ὁ, pius, qui Deos recordatur. Dioſcorides dicit tuſcum piperis majoris a quibuſdam vocari μνησίθεον. Ex μνῆσις, & θεός.

Μνησικακέω, ῶ, f. ήσω, mali vel injuriæ memor ſum; ſuccenſeo, Gl. V. Μνησικακήσαι τῷ ἡλιείᾳ, Ariſt. Nub. 995. σκλαῦ Κορινθίοις, Dem. Hinc

Μνησικακία, ας, ἡ, injuriarum tenax memoria. A

Μνησίκακος, ου, ὁ ἡ ὁ, injuriæ acceptæ memor, qui injuriæ oblivifci nequit. Ex μνῆσις, & κακός.

Μνησικάκως, Adv. animo injuriarum memori, more eorum, qui ob veteres injurias ſimultates exercent.

Μνησίπημον, ονος, ὁ ἡ ὁ, recordatu triſtis. Ex μνῆσις, & πῆμα.

Μνῆσις, ιος, ἡ, recordatio. Hinc ἀνάμνησις, &c.

Μνησικακητικός, ὴ, όν, idem quod μνησίκακος.

Μνησιτόκος, ὴ, memor partus; Epith. fœm. non ſterilis. A τίκτω.

Μνήσομαι, f. 1. ind. med. v. μνάομαι.

Μνηστεία, ας, ἡ, petitio uxoris; (2) petitio, v. c. honorum, beneficii. A μνηστός.

Μνηστήμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Μνηστήριος, ὴ, ον, ſponſalis, Gl. V. A

Μνηστήρ, ῆρος, ὁ, peritus, ſciens, Heſ. Sui (2) qui nuptiarum arrhabonem loco ſponſ cedit, Heſ. A μνῆσις, vel μνάομαι.

Μνηστός, ὴ, όν, muſcoſus. A μνίον.

Μνήστις, ίδεσσα, ίδι, idem & ab eod.

ΜΝΙΟΝ, υ, τὸ, muſcus; alga.

ΜΝΙΩ, comedo, Heſ. & Suid. pro ἐσθίω.

Μνιώδης, εος, ὁ ἡ ὁ, muſcoſus. A μνίον.

ΜΝΟΙΑ, ας, ἡ, Heſ. ἱκετεία, ſuppliciapud Athen. communis ſive vulgaris ſtatus, ſecundum Cretenſes.

ΜΝΟΤΣ, ῦ, ὁ, prima lanugo, pilus lana molliori, Gl. V. μνῦς, plumæ.

Μνόα, ας, ἡ, ſervitus, Heſ. A μνώω.

Μνόαο, 2. ſ. pr. imper. paſſ. Ion. pro μνώου. Poët. μνάομαι, pro μνάσομαι.

Μνοάτας, ſervi apud Cretenſes. A μνόα.

Μνάομαι, memini, recordor; (2) mulieris nuptias ambio; Poëtice pro μνῶμαι. Οὐδ' ἕτερος μνάοντ' ὀλοοῖο φόβοιο, Il. 11, 71. A μνάομαι.

Μνάοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. Ion. & Poët. pro ἐμνῶντο.

ΜΟΓΓΟΣ, ῦ, ὁ, qui vore eſt obtuſa, Phi μόγλοις, ambus, per quod idem reddit A μογλάλος.

Μογεών, idem quod μογέων.

Μογερός, ὸ, ὸν, laborioſus, ærumnoſus. A μόγος.

Μογερῶς, Adv. laborioſe, ærumnoſe, cum magna difficultate.

Μογέω, ῶ, fut. ήσω, laboro, labores tolero, ærumnas patior & pertero, cum molestiis confligo; patior, tolero, perpetior; fatigore feſſus ſum; (2) doleo. Τρηχὺς γὰρ μογέουσιν ἐπ' ἰχθύσι, Epigr. ἐκ χαλεπᾶτείρα φθίσ' ἐμόγησεν, Theoer. 20, 28. A μόγος.

Μογεῦμες, 1. plur. præſ. ind. act. Dor. pro μογοῦμεν.

Μογήσασα, aor. 1. part. act. f. g.

Μογιλαλία, ας, ἡ, difficultas loquendi.

Μογιλάλος, ὴ, ὸ ἡ ὴ, qui ægre & di loquitur, cui impedita eſt lingua, Phi Ex μόγις, & λαλέω.

Μόγις, Adv. ægre, vix, difficulter. A μό

Μογισαφέστερος, difficilior humum tan μογισαφέω, Lucianus ſudens dic dagiam. Ex μόγις, ἅπτομαι, & ἰδαφος.

ΜΟΓΟΣ, υ, ὁ, labor, ærumna, leſtia.

Μογοσκέω, ῶ, in partu vel circa pa laboro. A

Μογοσόκος, ὴ, ὸ ἡ ὴ, in partu labor parientibus opitulans, epith. Lucinæ. Ex μόγος, & τίκτω.

ΜΟΔΙΟΣ, υ, ὁ, modius, menſura ſedecim ſextariorum.

ΜΟΘΑΞ, ακος, ὁ, verna, Heſ.

ΜΟΘΟΣ, υ, ὁ, labor; (2) bellum; (3) pugna; (4) tumultus; (5) terror; (6) ſeditio.

Μόθων, ονος, ὁ, verna; (2) vilis, nullius honoris; (3) turpis & ſervilis moleſtaque

garrulus; (4) nugator, garrulus; (5) fastuosus, superbus, arrogans. A μόθαξ.

Μοθακία, ας, ἡ, superbia, insolentia, arrogantia, jactantia, Hes. A μόθαξ.

Μοθακός, ἡ, όν, insolens, superbus, fastuosus. Adv. -κῶς.

Μοῖ, gen. f. per Aphæresin, pro ἐμοῦ.

Μοί, moi, g. f. Pat. & per Aphæresin. pro ἐμοί.

Μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio; (2) gradus seu pars circuli in orbe; (3) certa militum portio, velut decuria, cohors, manipulus; (4) ors, conditio; (5) honor; (6) pretium; (7) principis ditio; (8) fatum, fecundum æquo ac adversum; (9) fatum, lethum; (10) officium, munus, quod convenit alicui, dignum eo est; (11) oraculum aut alius monitus divinus. Μοῖραι, parcæ. A μείρω.

Μοιραγέτης, ου, ὁ, Parcarum dux, qui fatum tuetur. Vid. Paus. lib. 5. cap. 15, & Apollon. 1, 1127. Ex μοῖρα, & ἄγω.

Μοιρᾶτος, αία, αῖον, fatalis. A μοῖρα.

Μοιράω, ῶ, f. ήσω, divido, partior; μοιρέομαι, ῶμαι, p. μεμοίραμαι, fortitus, adeptus sum; sortito capio. Ὅσα ψυχὴ μεμοίρατται, Philo. Ab cod.

Μοιρηγενής, ές, ὁ ἡ ἡ, bono seu felici fato natus. Voc. μοιρηγενές. Ex γίνομαι.

Μοιρίδιος, ία, ιον, fatalis, fato eveniens. A μοῖρα.

Μοιριδίως, fataliter, Gl. V. A præc.

Μοιρίς, ίδος, ἡ, dividua, particularis; Nicandr. Ab cod.

Μοιρολογέω, ῶ, f. ήσω, partem capio, particeps fio. Ex μοῖρα. & δέχομαι.

Μοιρονικτίης, ου, ὁ ἡ ἡ, a Parcis seu fato confectus, vel perfectus. Ex κραίνω.

Μοιρολαχέω, ῶ, f. ήσω, sorte distribuor, divido. Ex μοῖρα. & λαγχάνω, vel λάχος.

Μοιρόλοχος, consortem esse, Pollux.

Μοιρόλοχοι, consortes facinoris, Pollux. Ex μοῖρα, & λέλογχα, p. v. λαγχάνω.

Μοιρολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, fatidicus, Ph. Ex μοῖρα, & λέγω.

Μοῖσαν, acc. sing. Dor. pro Μοῦσαν.

Μοιχάγρια, ων, τὰ, multa, quam solvit mœchus deprehensus. Ea, quæ solvuntur pro comprehensione mœchorum. Ex μοιχὸς, & ἄγρα, captura.

Μοιχάζω, mœchor. A μοιχὸς.

Μοιχαλίς, ίδος, ἡ, mœcha, adultera; (2) adulterium. Ab eod.

Μοιχάς, άδος, ἡ, adultera. Ab eod.

Μοιχᾶται, 3. s. præs. ind. med. pro μοιχάεται, a μοιχάομαι.

Μοιχάω, ῶ, futur. ήσω, adultero, adulteri modo occupo, Xenoph. μοιχάομαι, ῶμαι, mœchor, adulter vel adultera sum; (2) adultero. Ἠκεῖ ἀυτὼ μοιχᾶσθαι, Matt. 5, 32. Ab eod.

Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium; (2) defectio ad aliam religionem. A μοιχεύω.

Μοιχεύθῆσαι, aor. 1. pass. infl. f. g.

Μοιχεύτρια, ας, ἡ, adultera, mœcha. A

Μοιχεύω, mœchor, adulter sum; (2) adultero, adulterio vitio. Τὸ γεγαμῆκα αυτὴν μοιχεύσας, Plut. Ἤδη ἐμοιχεύσεν ἀυτὸν, Matt. 5, 28. A μοιχὸς.

Μοιχήϊος, ία, ιον, ex adulterio procreatus, adulterinus. Ab eod.

Μοιχικὸς, ἡ, όν, adulterinus, in adulteria propensus. Ab eod.

Μοιχικῶς, adulterorum more.

Μοιχόγονος, ου, ex adulterio natus.

Μοιχὸς, ὁ, ἡ, όν, adulter nus. Ab eod.

ΜΟΙΧΟ'Σ, υ, ὁ, adulter, mœchus; (2) genus tonsuræ indecorum ac cinædicum.

Μοιχοτρόπος, ὁ ἡ ἡ, adulterinis moribus præditus, Suid. Ex μοιχὸς, & τρόπος.

Μοιχοτύπη, ης, ἡ, Hes. ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη, mœchis tundendum cunnum præbens; ut χρυσοτύπη. A τύπτω.

Μόλινος, coriaceus; ut μόλινοι φασιανῖδες, soles coriacei. A

ΜΟΛΙΝΟ'Σ, ὑ, ὁ, bulga, sacrus coriaceus, culeus.

Μολγὶς, ίδος, ἡ, ὁ, depeculator, quasi pecuniam publicam emulgens. Ab ἀμολγὶς.

Μολδύειν, Poll. stolones amputare. Vide αὐτομολία.

ΜΟΛΕΩ, venio, advenio, eo, vado, proficiscor; (2) transeo, prætereo, a. 2. part. μολὼν, profectus, fœm. μολοῦσα. Τίνδε μὴ μόλης πόλιν, Eur. Rhes. 115.

Μολιβαχθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ut plumbum gravis; plumbeus. Ex ἄχθος.

Μολίβδαινα, ας, ἡ, pila seu massa plumbea; (2) plumbago, Gl. Vet. metallicum quiddam; it. idem quod μολιβδὶς; (3) herbæ nomen.

Μολίβδινος, ία, ον, contr. μολίβδεος, ῆ, οῦν, plumbeus.

Μολιβδίτης, ου, ὁ, plumbarius, Gl. Vet.

Μολιβδινος, ίνη, ινον, idem.

Μολίβδιον, τὸ, fistula plumbea, qua utuntur medici, Hipp.

Μολιβδὶς, ίδος, ἡ, globus, pila, lamina plumbea. A μόλιβδος.

Μολιβδοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, plumbo similis, plumbum colore referens. Ex μόλ. & εἶδος.

ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ, ου, ὁ, plumbum.

Μολιβδουργὸς, οῦ, ὁ, plumbarius, Gl. V. Ex μολίβδος, & ἔργον.

Μολιβδοφανὴς, ές, plumbo similis. Ex φαίνω.

Μολιβδοχοέω, ῶ, fut. ήσω, plumbum fundo, conflo. Polyb. Ex μολ. & χοέω.

Μολιβδόχροος, contr. μολιβδόχρους, ου, ὁ ἡ ἡ, plumbi colorem habens. Ex χρόα.

Μολιβοχρὴς, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, cujus corpus plumbeo colore est, lividus. Ex χρὼς.

Μολιβδώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, plumbaceus, plumbi naturam referens. A μόλιβδος.

Μολίβδωμα, ατος, τὸ, opus e plumbo. Quasi a μολιβδόω. vid. μολυβδόω.

Μόλιζος, ου, ὁ, plumbum, Gl. V. μόλιβος.

Μολιζοσφιγγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, plumbo præfixus. Ex μόλ. & σφίγγω, stringo.

Μόλις, Adv. vix, ægre, cum labore; μόλις δὴ, vix dum, Gl. V. μόλις ποτὲ, tandem aliquando, vix tandem, Gl. Vet. A μόλος.

Μολίσκω, vado, eo, proficiscor. A μολέω.

Μολυβρὶς, ίδος, ἡ, mendica. A

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ρα, ρὸν, gulosus, vorax; (2) mercenarius.

ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, vel μολοθῦρος, ου, ὁ, molothurus, *balba*.

ΜΟΛΟ'ΘΡΟ'Σ, ὸ, ον, qui non vocatus alienas ædes intrat.

Μολὼσαν, acc. f. aor. 2. part. act. Dor. pro μολοῦσαν, a μολέω.

ΜΟΛΟΣ, υ, ὁ, labor; (2) pugna; (3) fremitus.

Μολοσσικὸς, & Μολοσσικὸς, ἡ, όν, Molossicus, (2) molosso pede constans. A μολοσσὸς.

Μολοσσὶς, & Μολοσσὶς, ἰδος, ἡ, Molossica, regio Molossorum.

ΜΟΛΟΣΣΟ'Σ, vel Μολοσσὸς, οῦ, ὁ, molossus, pes metricus, ex tribus syllabis longis constans; (2) incola Molossidis, regionis Epiri; (3) ic. κύων, canis molossus, i. e. pastoralis & magnus, seu prægrandis & generosus, quales dabat Molossia.

Μολυσὶς, ίδος, ἡ, Hes. cuspis seu hasta mutilata; & pudendum; item ægre reddens uterum. At apud Nicand. animal locustæ simile. Ex μόλις, & ὐρὰ, cauda, vel ὄρος, urina.

Μόλυρα, serpentes quidam innoxii, apud Nicand. ex μόλις, & ὐρὰ, cauda, quod hac ingrediantur.

Μολόχη, ης, ἡ, malva, Gl. V. pro μαλόχη.

Μολόχια, malvæ, Gl. V. A præc.

Μολτάζω, canto, decanto, celebro. A μολπὴ.

Μολπαστὴς, οῦ, ὁ, cantor, cantator; (2) collusor. A μολπάζω.

Μολπαστρία, ας, ἡ, cantrix; (2) quæ colludit. A μολπαστὴς.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantio, carmen, hymnus; (2) chori cum cantu. A μέλπω.

Μολπηδὸν, Adv. cum cantu. A μολπὴ.

Μολπητὴς, οῦ, ὁ, cantor. Ab eod.

Μολυβδαινα, ης, ἡ, idem quod μολίβδαινα.

Μολύβδεος, idem quod μολίβδινος.

Μολυβδέω, plumbo, Gl. V. potius μολυβδόω.

Μολύβδινος, idem quod μολίβδινος.

Μολύβδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, plumbeus.

Μολυβδὶς, idem quod μολιβδὶς.

Μολυβδίτης, ου, ὁ, plumbaceus, aut plumbosus. A μόλυβδος.

Μολυβδίτις, ἡ, plumbea. A μολυβδίτης.

Μολυβδοειδὴς, idem quod μολιβδοειδὴς.

Μόλυβδος, ου, ὁ, plumbum.

Μολυβδουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui plumbum tractat, plumbarius, Gl. V. Ex ἔργον.

Μολυβδοφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui plumbeus videtur, plumbeus adspectu. Ex φαίνομαι.

Μολυβδοχοέω, idem quod μολιβδοχοέω.

Μολυβδόχροος, idem quod μολιβδόχροος.

Μολυβδοχρὰς, idem quod μολιβδόχρους.

Μολυβδωδὴς, idem quod μολιβδώδης.

Μολύβδωσις, εως, ὁ, plumbatura, Gl. V. ferruminatio, quæ plumbo fit. Quasi a μολυβδόω, vid. μολύβδος.

Μολυβδωτὸς, Gl. V. μολυβδατὸς, plumbatæ; quasi a μολυβδόω, vide μολυβδίς.

Μολυβὶς, ίδος, ἡ, idem quod μολιβδὶς.

Μόλυβος, ου, ὁ, idem quod μόλιβος.

Μολυβὸς, ῆ, ον, plumbeus. A μόλιβος.

Μόλυμμα, ατος, τὸ, inquinabulum, Gl. V.

Μολωσὶν, ης, ἡ, podex, quia excrementis pollutur. A μολύω.

Μολυσπραγμοσύνη, res fœdæ, (impr. in venere) facio. Ex seq. & πρᾶγμα.

Μόλυσις, εως, ἡ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum; (2) lenis concoctio parum a cruditate differens. A

ΜΟΛΥ'ΝΩ, fut. υνῶ, polluo, inquino, contamino, conspurco; attamino; deturpo; fœdo; incesto; (2) dicitur & de columbis, tingo, inficio; ἐμόλυναν, 3. plur. aor. 1. fœdarunt; ἐμολύνατο, 3. sing. aor. 1. med. contaminatus est; imper. aor. 1. μόλυνον, inquina, Gl. Vet. Τὸν ἀναβὸν ἐν ἀλύσσι πεδῖδα μολυνῶ. Theocr. 5, 87. Ἠρὶς ἐλίγω τῷ πυρὶ μεμολυσμένη, Heliod.

Μόλυσμα, ατος, τὸ, macula; μολύσματα, piacula, Ph. A μολύνω.

Μολυσμὸς, ὸ, ἡ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum, contagium. Ab eod.

Μολὼν, venio, ut hinc fit aor. 2. μολὼν, ἐμόλον.

Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, querimonia. A μέμφομαι.

Μοναδικὸς, ἡ, όν, singularis, unicus; (2) solitarius. A μονὰς.

Μοναδικῶς, Adv. in unitate; (2) solitarie.

Μοναδὸν, Adv. solummodo, solum, Nicand. Schol. A μόνος.

Μονάζω, f. άσω, solitariam vitam ago, solus degO. A μόνος.

Μονάκανθος, ου, ὁ ἡ ἡ, unam tantum spinam habens. Ex μόνος, & ἄκανθα.

Μονάλυσις, εως, ἡ, simplex catena, torques, Poll. Ex μόνος, & ἅλυσις, catena.

Μονάμπυκες ἵπποι, Euripidi οἱ κίλητες, ab unico fræno; vid. infra μονάπωρ; idem habet μοναμπυκὸς, nom. unde Pind. μοναμπυχία, ἡ, ars desultoris, f. agitatio equorum quæ fit uno fræno.

Μοναγδρέω, α, uni viro nupta sum, unicum maritum habeo, uno contenta sum. Ex ἀνὴρ.

Μόναγδρος, ἡ, univira, Gl. V. Ex iisd.

ΜΟ'ΝΑΠΩΣ, υ, ὁ, Pæonibus monapus, *bestia*.

Μοναρχέω, solus impero, solus dominor, pass. μοναρχεῖδη, dicitur regio, quæ unius duntaxat imperio subest. A μοναρχὸς.

Μοναρχὸς, υ, ὁ, monarcha, qui solus imperat. Ex μόνος, & ἀρχὴ.

Μοναρχία, ας, ἡ, monarchia, unius dominatus, seu principatus, Ph. dictatura.

Μοναρχικὸς, ὴ, ὸν, ad monarchiam seu monarcham pertinens; (2) monarchiæ favens; (3) monar-

(3) monarchiam adfectans, Gl. V. μοναρχικὸν dictatorium. *A*

Μόναρχος, ε, ὁ ἡ, ἡ, qui solus imperat, monarcha; (2) dictator, Ph. Ex μόνος, & ἀρχή.

Μονάς, άδος, ἡ, unitas, unio; (2) unum punctum in tessaris, idem quod atomus. *A* μόνος.

Μοναστήριον, ου, τὸ, monasterium, locus ubi vita solitaria agitur. *A* μοναστής.

Μοναστής, οῦ, ὁ, homo, qui solus degit, solitarius. *A* μονάζω.

Μοναστικός, ἡ, όν, ad homines solitarios pertinens; (2) solitarius. *A* μοναστής.

Μονάτρια, ας, ἡ, mulier solitaria, quæ vitam solitariam agit, monialis. Ab eod.

Μονάτωρ ἵππος, equus desultorius, singulator, Schol. Aristoph. *A* μόνος.

Μοναυλέω, ῶ, fut. ήσω, tibia una cano. *A* μόναυλος.

Μοναυλία, ας, ἡ, vita solitaria, cælibatus. *A* μόναυλος, *solus stabulans.*

Μοναύλιον, ου, τὸ, organum quoddam tibiale unius cantus. Ab eod.

Μόναυλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, tibia simplicem auram edens; μόναυλος etiam ejusmodi organo utens; τὸ μόναυλον, unius tibiæ modulatio. Ex μόνος, & αὐλός, *tibia.*

Μόναυλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui solus stabulatur, seu habitat. Ex μόνος, & αὐλή.

Μοναχῇ, *Adv.* unice, uno tantum modo.

Μοναχικός, ή, όν, ad solitarios homines pertinens, monachicus, monasticus.

Μοναχόθεν, *Adv.* ex una tantum parte. *A*

Μοναχος, unicus; (2) solitariam degens vitam, homo solitarius, monachus. *A* μόνος.

Μοναχῶς, *Adv.* tantummodo. *A* μοναχός.

Μονάχως, *Adv.* unice, uno modo, singulariter. Ab eod.

Μονέντερον, ου, τὸ, magnum intestinum, colum. Ex μόνος, & ἔντερον.

Μονή, ῆς, ἡ, mansio, quies, desidia, mora, monasterium. *A* μένω.

Μονήρης, ους, ὁ ἡ, ἡ, solitarius, solivagus. *A* μόνος.

Μονήρης ναῦς, & **μονῆρες πλοῖον**, uniremis navis, simplicem remorum ordinem habens. Ex μόνος, & ἐρετὸν, *ordo.*

Μονθύλευσις, plur. μονθυλεύσεις, exquisitorum ciborum apparatus, Pollux. Vide ὀνθύλευσις.

Μονθυλευτής, οῦ, ὁ, coquus, ciborum exquisitorum parandorum artifex.

Μονθυλεύω, exquisite condio cibos.

Μόνιαξ, ακος, ὁ, fobrius, Hes. *A* μόνος.

Μόνιμος, ος, ον, constanter manens, stabilis, immobilis, stabili sede degens; sedulus, officiosus, Ph. Hinc τὸ μόνιμον, ου, constantia. *A* μονή. Hinc

Μονιμότης, ητος, ἡ, constantia, stabilitas.

Μονίμως, *Adv.* constanter, stabiliter.

Μόνις, ῆ, ον, vel μόνιος, ος, ὁ, solitarius, solivagus, silvestris, ferus, *impr.* dicitur de apro. *A* μόνος.

Μόνιππος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui uno equo utitur; (2) qui singulari equo vectus cursu certat, singulator. Ex μόνος, & ἵππος.

Μονόβαλανος, ον, *Epith.* clavis, unum dentem habens.

Μονοβάμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, solus incedens, R. Ex μόνος, & βαίνω.

Μονόβιβλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui unico continetur libro, vel qui unum continet librum; τὰ μονόβιβλα, libri singulares, R.

Μονόβολον, τὸ, unum truncum habens.

Μονογαμέω, ῶ, fut. ήσω, semel tantum uxorem duco.

Μονογαμία, ας, ἡ, status, quum quis semel tantum habet uxorem, Suic. *A*

Μονόγαμος, ὁ ἡ, ἡ, qui unas tantum nuptias contraxit; semel tantum uxorem habens.

Μονογενής, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, singularis, unigenitus; unigena, Ph. *A* γένος.

Μονόγλωσσος, unice, maxime, præcipue.

Μονόγλωσσος, ος, ὁ ἡ, ἡ, unoculus, Hes. Ex μ. & γλῶσσα.

Μονόγλωσσος, vel **μονόγλωττος**, ὁ ἡ, ἡ, qui una tantum utitur lingua, Suic. *A* γλῶσσα.

Μονογνάμονες, qui unius sunt sententiæ, vel ab una sententia pendent. *A* γνώμη.

Μονόγονος, *Poët.* **μόνογενής**, ος, ὁ ἡ, ἡ, unigenitus, R. Ex μόνος, & γίνομαι.

Μονογράμματος, ος, ὁ ἡ, ἡ, unica litera constans, Suic. Ex μ. & γράμμα.

Μονόγραμμος, ος, ὁ ἡ, ἡ, quasi delineatus tantum, non additis reliquis quæ picturam absolvunt; dicitur & de macilento, extenuato deformique, s. subtili nimis. Apud Cic. Epicurus Deos monogrammos vocat. *A* γραμμή.

Μονοδάκτυλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui unum tantum digitum habet, Suic.

Μονοδέρκτης, ης, ὁ, qui unum tantum oculum habet; unoculus. Θυτάω Κύκλωπι τῷ μονωδέρκτῃ, Euripid. Cyclop. 77. *A* δέρκω.

Μονοδιαιτασία, ας, ἡ, solitaria vivendi ratio. Ex μ. & διαιτάομαι.

Μονόδους, οντος, ὁ ἡ, ἡ, qui unicum habet dentem; qui unum os habet dentium loco.

Μονόζωστον φυτόν, planta unicum truncum habens, R. Ex μόνος, & ζωστός.

Μονοειδής, ές, ὁ ἡ, ἡ, unam formam habens, uniformis. Ex μόνος, & εἶδος.

Μονοειδῶς, *Adv.* una forma.

Μονοείμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, unica tantum tunica seu veste indutus. Ex μόνος, & ἕμα.

Μονοζυγής, ές, ὁ ἡ, ἡ, q. d. unijugis; unicus; μονοζυγὲς *Cebdalon*, in Epigr. unicum calceamentum. Ex μ. & ζυγός.

Μονόζυξ, υγος, ὁ ἡ, ἡ, q. d. unijugis, unicus.

Μονόζωνος, ος, ὁ ἡ, ἡ, unicam zonam habens; μονόζωνοι, apud Suid. honoratiores milites cingulo a ceteris distincti; (2) latrunculi. Ex μ. & ζώνη.

Μονοήμερος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui unius est dici, diarius. Ex μ. & ἡμέρα.

Μονοθελῆται, hæretici, qui Christo unicam tantum tribuebant voluntatem. Ex θέλω.

Μονοθρυλία, ας, solus lamentor, Suic.

Μονόθυρος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cui unas tantum habet fores, q. d. uniforis, univalvis. Apud Aristot. μὴ θυρον, est penus concharum unifore & univalve. *A* θύρα.

Μονοίκιος, ος, ον, solitarius. Ab ἐμοῖα.

Μονοκάλαμος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui unum habet calamum, Suic.

Μονόκαμπτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, unum habens inflexum; μονόκαμπτοι, unicum habentes inflexum, ce pedum digitis, Aristot.

Μονόκαυλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, unicaulis, Gl. Vet. unico vel simplice caule constans.

Μονοκέρατος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cui unum solumque cornu est; unico duntaxat cornu armatus. Ex μ. & κέρας.

Μονόκερως, ωτος, ὁ ἡ, ἡ, unicum tantum cornu habens; (2) monoceros, seu unicornis, animal quoddam quadrupes.

Μονοκέφαλος, ὁ ἡ, ἡ, unicum caput habens.

Μονόκλαυτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui ab uno tantum lugetur, R. Ex μ. & κλαίω.

Μονοκληρονόμος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui unicus est hæres, nullos habens cohæredes.

Μονόκλωνος, ος, ὁ ἡ, ἡ, unicum ramulum habens. Ex μ. & κλών.

Μονοκοίλιος, ος, ὁ ἡ, ἡ, unicum ventrem habens. Ex μ. & κοιλία.

Μονοκοτύλη, ης, solus cubo. *A* κοτύλη.

Μονοκόκκιον, ος, ὁ ἡ, ἡ, unicum granum habens. Hinc τὸ μονόκοκκον, ου, unio, margarita. Gl. V. μονοκοκκα, uniones.

Μονοκόνδυλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, unum nodum seu tuber habens.

Μονοκότυλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, de polyporum quodam genere, qui unam cavitatem habet in cirris, seu flagellis, in quo unum tantum acetabulum est. Ex μ. & κοτύλη.

Μονοκρατορία, ας, ἡ, unius imperium, monarchia, Suid. *A*

Μονοκράτωρ, ορος, ὁ ἡ, ἡ, qui solus rerum potitur; qui solus imperium [illegible] μ. & κράτος.

Μονοκυμία, ας, ἡ, unam tantum [illegible] spicam habens, uno tantum [illegible]

Μονόκωπος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui uno tantum [illegible] movetur; μονόκροτος ναῦς, navis [illegible] remorum ordine (uno remo, *Ernesti*) [illegible] litur.

Μονόκωλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, unicum [illegible] orbem habens.

Μονόκωλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, uno colo seu [illegible] bro constans; (2) uno artu [illegible] unam tantum contignationem [illegible] μ. & κῶλον.

Μονόκωπος, ος, ὁ ἡ, ἡ, uno remo [illegible] μ. & κώπη.

Μονολέκιθος, ὁ ἡ, ἡ, unicum vitellum [illegible] bens.

Μονολέχης, ές, ὁ ἡ, ἡ, qui solus cubat, unicuba. Ex μ. & λέχος.

Μονολήκυθος, ος, unam inodo ampullam [illegible] bens.

Μονολήμματος, ος, ὁ ἡ, ἡ, una sumtione [illegible] stans, genus syllogismi. *A* λῆμμα.

Μονολίθος, ος, ὁ ἡ, ἡ, ex unico lapide [illegible] unico lapide constans.

Μονολογία, ας, ἡ, soliloquium, Gl. V.

Μονολόγος, ος, ὁ ἡ, ἡ, soliloquus, Gl.

Μονόλοπος, ος, ὁ ἡ, ἡ, uno tantum [illegible] aut una cortice tectus.

Μονόλυκος, ὁ, lupus solitarius, solivagus.

Μονόλωπος, ος, ὁ ἡ, ἡ, unam vestem habens, Suic. Ex μ. & λώπη.

Μονόμαζος, ον, unam mammam habens, Epith. Amazonum.

Μονομάτωρ, *Dor.* pro μονομήτωρ.

Μονομαχεῖον, τὸ, id. quod μαχικὸν.

Μονομαχέω, ῶ, fut. ήσω, singulari certamine pugno. Χωρὶς μονομαχῶν πάντες σφαγήσονται, Eur. Ph. 1226. Μονομαχεῖ ἡ φύσις πρὸς τὰ νοσήματα, Al. Aph. *A* μονομάχη.

Μονομάχης, ου, ὁ, id. quod μονομάχος, μονομάχαι, Clem. Alex. Ab eod.

Μονομαχία, ας, ἡ, singulare certamen, [illegible] pugnatio, Ph. gladiatorium. Al. Gl. V. [illegible] duellum. Ab eod.

Μονομαχικός, ή, όν, gladiatorius.

Μονομάχιον, ου, τὸ, idem quod μονομαχία, Ph. affarium.

Μονομάχος, ος, ὁ ἡ, ἡ, singulari certamine pugnans, gladiator. Ex μ. & μάχη.

Μονομαχοτροφεῖον, ου, τὸ, ludus gladiatorius. Ex μονομάχος, & τρέφω.

Μονομαχοτρόφος, ος, ὁ, lanista, Ph. Ex id.

Μονομέρεια, ας, ἡ, quum inaudita altera parte aliquid factumve seu judicamus. *A*

Μονομερὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, unius partis, unicus, item simplex. Ex μ. & μέρος.

Μονομερῶς, *Adv.* ex una tantum parte, specialiter, non in universum, simpliciter.

Μονόμιτος, ος, uno pelle constans, s. textus, cujus fœnicis.

Μονομπαρ, ὁ ἡ, ἡ, privatus matre [illegible] Lut. solam mitram superstitem [illegible]

Μονόμιτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, simplici licio [illegible] textus.

Μονόμματος, ος, ὁ ἡ, ἡ, unoculus, in [illegible] At Hes. uniformis, simplex. Ex ὄμμα.

Μονόμορφος, ος, ὁ ἡ, ἡ, uniformis, R. Ex μ. & μορφή.

Μονόμοχλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, singularem habens [illegible] diculum, Suic.

Μόνον, *Adv.* solum, tantum, solummodo, duntaxat. *A* μόνος.

Μονονού, fere, propemodum, tantum non.

Μονονυχί, *Adv.* idem.

Μονόξεος, ος, ὁ ἡ, ἡ, unicam & simplicem fissuram habens. Ex μ. & ξίω.

Μονόξυλος, ος, ὁ ἡ, ἡ, ex uno ligno confectus; monoxylon navigium ex unica arbore excavatum, Gl. V. μονόξυλον, linter; (2) unicum truncum habens, de virgulto, arbore. Ex μ. & ξύλον.

Μονούσιος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cujus substantia sola est

solus in suo genere, & nihil substantiæ suæ simile habens; ut luna, sol, cælum. Ex μ. & οὐσία.

Μονοτροπής, ές, ὁ, ἡ, adfectus & moribus unus. Ex μόνος, τρόπος.

Μονογενής, ής, ὁ, ἡ, adfectus & moribus unus. Ex μόνος, τρόπος.

Μονόδεσμος, ὁ, ἡ, unigena, unicus, item unum modo filium vel filiam habens.

Μονόδρομος, ου, τὸ, semita, seu via, per quam tantum uni patet incessus. A μόνος.

Μονοδίλλος, ος, ὁ, ἡ, uno indutus calceo. Ex μόνος, δίλλος.

Μονοδήρεις λύκοι, lupi, qui non cum aliis, sed seorsum prædantur; a μονοπείρης, ος, ὁ, Ex πείρω.

Μονόπεπλος, ος, ὁ, ἡ, uno simplici peplo indutus.

Μονήρης, ες, ὁ, ἡ, unam tantum habens remum. Ex μ. & ἐρέτης.

Μονόπλευρος, ον, unum latus habens.

Μονόσδιον, ου, τὸ, mensa, sedile, vel simile quidpiam, unum tantum habens pedem. A μόνος, ὀδούς.

Μονόπους, οδος, ὁ, ἡ, unum tantum habens pedem, Gl. V. unipes.

Μονοπραγμαλέω, ῶ, futur. ήσω, unicam rem curo, non alienis rebus me immisceo. Ex μ. & πρᾶγμα.

Μονοπρόσωπος, ος, ὁ, ἡ, qui unius solum personæ est; ut μονοπρόσωπος ἀντωνυμία, pronomen unius personæ, ut ἐγώ, σύ.

Μονοπροσώπως, sub una tantum persona.

Μονόπτερος, ος, ὁ, ἡ, unicam tantum habens pinnam. Ex μ. & πτέρυξ.

Μονόπωτος, ος, ὁ, ἡ, unicum tantum habens potum. Ex μ. & πῶμα.

Μονοπωλία, ῶ, fut. ήσω, solus quidpiam vendo, monopolii jus ad me rapio. Μονοπωλεῖν, Strab. A

Μονοπώλης, ου, ὁ, qui solus aliquid vendit, qui arbitrium vendendi habet.

Μονοπώλιον, ου, τὸ, privilegium, quo quis solus quidpiam vendere potest, monopolium.

Μονοπώλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Μονόπωλος, ος, ὁ, ἡ, qui upo equo vehitur, apud Euripid. Ex μ. & πῶλος.

Μονόῤῥιζος, ος, ὁ, ἡ, unicam vel simplicem habens radicem. Ex μ. & ῥίζα.

Μονόῤῥυθμος, ον, *Epith.* domus, quæ ab uno incolitur, ap. Æschin.

Μονορχίς, ιδος, ὁ, qui unicum tantum testiculum habet, Gl. V. unitestis, unicoleus.

ΜΟΝΟΣ, μόνη, μόνον, solus, unus; (2) singularis, simplex; (3) defertus, separatus, sejunctus; (4) cælebs, viduus.

Μονοσανδαλος, ον, ὁ, ἡ, uno calceo indutus.

Μονόσιροι ὄρνιθες, Alexandriæ in Ægypto sunt gallinæ, ex quibus galli pugnaces nascuntur, bis & ter ova foventes; ut est in Geopon. Lib. 14. Sunt qui Indicas gallinas vulgo dictas interpretentur.

Μονοσιτέω, ῶ, fut. ήσω, semel de die cibum sumo; (2) solus edo.

Μονοσιτία, ας, ἡ, quum quis semel de die cibum sumit; (2) quum quis solus & sine convivis vescitur. A

Μονόσιτος, ος, ὁ, ἡ, qui semel de die cibum capit; (2) solus & sine conviva cibum capiens, tenui victu & paupertatem imitans, hinc etiam parasitus. Ex μ. & σῖτος.

Μονοσκελὲς, ίδος, ὁ, ἡ, sive **μονόσκελος**, ος, ον, unum tantum crus habens. Ex μ. & σκέλος.

Μονοσκηπτρία, ας, ἡ, solus sceptrum gerens, monarcha. Ex μ. & σκῆπτρον.

Μονοστέγος, ος, ὁ, ἡ, unicam contignationem habens, R. Suic.

Μονοστέλεχος, ος, ὁ, ἡ, sive **μονοστέλεχος**, ος, ον, ὁ, ἡ, unum a radice caudicem habens. Ex μ. & στέλεχος.

Μονόστιχος, seu **μονοστιχής**, ος, ὁ, ἡ, ex uno ordine constans. Ex μόνος, & στίχος, ος.

Μονοστιχὶς, ὁ, ἡ, solus iter faciens, sine comitibus, satellitibus.

Μονόστιχος, ος, ὁ, ἡ, ex uno versu seu ordine constans; τὸ **μονόστιχον**, unicus versus.

Μονόστολος, ος, ὁ, ἡ, unam stolam habens; (2) solus & delectus, qui solus missus est, qui solus it. Ex μόνος, & στολὴ, *stola*, vel στέλλω, *mitto*.

Μονοτόμος, ος, ὁ, ἡ, unicam habens aciem, altera tantum parte scindens. Ex τόμη.

Μονοτόρθυγξ, γος, ὁ, *Epith.* Priapi.

Μόνος, η, ον, ὁ, ἡ, ex uno esse constans. Ex μ. & ὄσεον.

Μονοσυλλαβὶς, ὴς, ὁν, idem quod

Μονόσυλλαβος, ος, ὁ, ἡ, ut **μονόσυλλαβος** ᾠδὴ, oda unicam habens strophem. Apud Theophr. **μονόστροφος** ἄμαξα, Gaza interprete, plaustrum simplicis verticis. A στροφή.

Μονοσυλλαβίω, per unam syllabam pronuncio. A

Μονοσύλλαβος, ος, ὁ, ἡ, una tantum syllaba constans. Ex μ. & συλλαβή.

Μονοσυλλαβῶς, una syllaba.

Μονότεκνος, ος, ὁ, ἡ, unam tantum habens prolem. Ex μ. & τέκνον.

Μονότης, ητος, ὁ, solitarius; rectius **μοναότης**.

Μονότης, ητος, ἡ, unitas; (2) vita cælebs, cælibatus, Suic. Ab eod.

Μονοτοκέω, ῶ, unum uno partu edo, Suic.

Μονοτοκία, ας, ἡ, partus, quo una proles tantum editur, Suic. A

Μονοτόκος, ος, ὁ, ἡ, unam prolem edens. Ex μ. & τίκτω.

Μονοτονία, ἡ, unus idemque tenor; (2) contumacia, pertinacia, pervicacitas. A

Μονότονος, ος, ὁ, ἡ, uno tenore procedens; (2) contumax, pervicax, pertinax, Ph. Ex μ. & τείνω.

Μονοτόνως, *Adv.* uno cedemque tenore.

Μονοτραπεζῶ, ῶς, ὁ, ἡ, pauper, solus cibum capiens. Ex μ. & τράπεζα.

Μονότροπος, ος, ὁ, ἡ, unius modi, simplex; unius sensus, Gl. V. (2) solitarius; (3) cælebs; (4) austerus, contumax.

Μονοτρόπως, uno tantum ac singulari modo.

Μονοτροφέω, ῶ, f. ήσω, unum pasco, nutrio. *pass. med.* solus pascor. Ex μ. & τρέφω.

Μονοτροφία, ας, ἡ, nutritio unius animalis; (2) pastus solitarius. Ex nfd.

Μονοτρόφος, ος, ὁ, ἡ, solus pascens. Ex μ. & τρέφω.

Μονοφαγία, ἡ, unus idemque cibus, R. Ex μ. & φαγεῖν.

Μονοφάγος, ος, ὁ, ἡ, qui solus cibum capit. Μονοφαγία, ας, ἡ, unica phalanx, R. Ex μ. & φάλαγξ.

Μονοφανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, solus apparens. Ex μ. & φαίνω.

Μονόφθαλμος, ος, ὁ, ἡ, unum oculum habens, unoculus; luscus, Phil.

Μονοφάγος, ος, ὁ, ἡ, unicum solum habens.

Μονόφθορος, ος, ὁ, ἡ, solus pascens. Ex μ. & φθορά.

Μονοφορεῖος, ος, ὁ, ἡ, ex una tantum parte mortuus; (2) ab uno custoditus. Ex μ. & φορέω.

Μονόφρων, ὁ, ἡ, sui sensus atque judicii.

Μονόφυης, ες, ὁ, ἡ, unius naturæ, simplex, non geminus; (2) unistirpis; simplicem stirpem habens. Ex μ. & φυή.

Μονόφυλλος, ος, ὁ, ἡ, unum folium habens.

Μονόφυλος, ος, ὁ, ἡ, unius generis, R. Ex μ. & φυλή.

Μονοφυσῖται, ων, οἱ, hæretici, qui unicam tantum in Christo naturam statuebant, Suic. Ex μ. & φύσις.

Μονοχάλινος, ος, ὁ, ἡ, unum frænum habens.

Μονόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, unam habens manum; unimanus, Gl. V.

Μονόχηλος, ος, ὁ, ἡ, solidam & non fissam habens ungulam. Ex μ. & χηλή.

Μονοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, unicam tunicam habens, unica & simplici tunica indutus.

Μονοχιτωνέω, ῶ, unicam tunicam habeo, simplici tunica indutus sum, Suic. A pr.

Μονόχορδος, ος, ὁ, ἡ, una intentus chorda. Ex μ. & χορδή.

Μονόχρονος, ος, unum tempus habens; dicitur de una syllaba eademque brevi; nam longæ sunt δίχρονοι.

Μονόχρους, *contr.* **μονόχρως**, ως, ὁ, ἡ, unicolor, qui unius ejusdemque coloris est. Ex μ. & χρόα.

Μονοχράματος, ος, ὁ, ἡ, idem A χρῶμα.

Μονόχραμος, ος, ὁ, ἡ, idem & ex illidem.

Μονόχρως, ὁ, ἡ, unicolor; neutr. τὸ μονόχρουν.

Μονόψηφος, ος, ὁ, ἡ, unius suffragii, R.

Μονόω, ῶ, fut. ώσω, solum relinquo, desero, destituo; (2) ad unum redigo, unum solum reddo; μονόομαι, ώμαι, relinquor; a. 1. part. μονωθείς, solus relictus; perfect. part. μεμονωμένος, solitarius, destitutus, Gl. V. solus. Οἴ μοι, τί δρόσῳ δύτα ζῶ μεμόνωμένος; Eur. Alc. 357. διεπτῶν, id. Rhes. 872. A μόνος.

Μονῳδέω, ῶ, f. ήσω, solus canticum aliquod recito; (2) solus lamenter, carmen flebile cano; (3) lugeo. A μονῳδός.

Μονῳδία, ας, ἡ, cantio solitaria, monodia, cum unus tantum in scena canticum recitat, & non simul chorus. Ab eodem.

Μονῳδὸς, ὁ, poeta, qui sub una tantum persona argumentum aliquod exponit, (2) qui solus cantat sine choro. Ex μόνος, & ᾠδὸς, *cantor*.

Μονωθείς, aor. 1. part. pass. v. μονόω.

Μονώνυξ, χος, ὁ, ἡ, solidas ungulas habens, cujus ungulæ solidæ sunt, & individuæ. Ex μ. & ὄνυξ.

Μονώπυχος, ος, ὁ, ἡ, idem & ex nfdm.

Μόνως, *Adv.* solum, tantummodo, tantum. A μόνος.

Μόνωσις, εως, ἡ, desolatio; (2) solitudo, singularitas, unitas. A μονόω.

Μονώταλος, solo omnium. A μόνος.

Μονώτης, ης, ὁ, solitarius, f. **μονάτις**, ιδος, solitarius. A μονόω. Hinc

Μονωτί, *Adv.* clam, solitario, Vulg. Lex.

Μόνωτος, ος, ὁ, ἡ, unam aurem habens; (2) unam ansam habens. Ex μ. & οὖς, *auris*, ἀτός.

Μονωφ, ῶπος, ὁ, unoculus. Ab ὤψ.

Μονωφ, ῶπος, ὁ, bonafus, alias μόφαπος. Athan.

Μόρα, ας, ἡ, Mora, militum agmen apud Lacedæmonios. A μῶρος, *pars*.

Μόργαι, Hes. μόρσιμον χρῆς, ὁ ἐστὶ τὸ πολιτεύειν, jugulor.

Μοργεῖν, abstergo. Vid. ἀπομόργω.

Μόργος, vel **μοργὸς**, septum, crates in curru.

Μορέα, ας, ἡ, morus, *arbor*.

Μορέα, ας, ἡ, idem, adhæsio, adhæsus, Hes.

Μορία, ας, ἡ, pars, Hes. A μοῖρα.

Μορία, ας, ἡ, olea facta. A μόρος.

Μόριμος, ος, ὁ, ἡ, fatalis. A μόρος.

Μόριον, ου, τὸ, particula, portiuncula; pars; pars corporis; membrum genitale, pudendum. Gl. V. *membra*, genitalia. Philosophi sic vocant & speciem subjectam generi, unde & Ciceronem *partes* vocatur, *Em.* Ab eod.

Μόριος, εία, *Ion.* **μοίριος**, ρίη, partialis, in Epigr. Ab eod.

Μόριος Ζεύς, Jupiter Morius, i. e. propitius factarum olearum. Soph. Oed. C. 697. A μόρος. Unde

Μορὶς, ίδος, ἡ, pars, portio; ex Herod.

Μορμολύκειον, vel **μορμολυκεῖον**, ου, τὸ, larva seu persona tragicorum & histrionum; (2) spectrum, terriculamentum. A μορμώ.

Μορμολύκη, ης, ἡ, larva, spectrum. Ab eod.

Μορμολύττομαι, territo, perterrefacio, & proprie quidem larvis & similibus terriculamentis deterreo; (2) formido, metuo. Πόσσον ἔνδυθεν, ἢ Φρίξαι, παυλὴ λέγεσθαι, μορμολύττεσθαι δοκεῖς; Arist. Av. 1250. Ab eodem.

Μορμορατικὸς, ut **μορμορατικὰ ῥήματα**, verba terrifica; Arist. Ran. 1040. Ex μορμὼ, & ὠψ.

ΜΟΡΜΥΛΟΣ, ὁ, piscis quidam marinus.

Μορμῠρίζω, fut. ίσω, aquæ strepitum refero, Gl. V. murmuro. A μορμύρω.

ΜΟΡΜΥΡΟΣ, ὁ, ἡ, mormyrus, piscis quidam marinus; item μορμυρίων, unde Mirmillones putantur habere nomen.

ΜΟΡΜΥΡΩ, murmuro, proprie ut fluvius cum strepitu fluens; (2) inundo. Ἀερρε μορμύρων ῥοιν ἀσπιστες, Iliad. 18, 403. Τῇ δ' ὅτε Σαρδόνιος μορμύρεται ἰσ. ὑδατι πόντος, Dion. Per. 82.

Μορμύσσομαι, terreo. A μορμώ.

ΜΟΡΜΩ, οος, contr. ῶς, ἡ, Mormo, mulier horrendo adspectu & terrifico; (2) larva, terriculamentum, Gl. Vet. μορμώ, larvæ.

Μορμών, ῶνος, ἡ, idem.

Μορμωτ'ε, ἡ, ὲν, terrificus.

Μόρξαι, aor. 1. inf. act. v. μόργνυμι.

Μόριος, ὁσια, ὁν, fatalis, exitiosus, mortifer; (2) elaboratus, multo cum labore confectus. A μόρος.

Μόρον, ου, τὸ, morum, fructus mori arboris. A μορία.

Μοροποιέω, ῶ, fatalibus calamitatibus premor.

Μόρος, ὁ, portio, (2) fatum, mors, lethum; (3) sors. A μείρω.

ΜΟΡΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, Morochthus, lapis quidam Ægyptius, quo utebantur ad vestes dealbandas.

Μόρσιμος, ε, ὁ ἡ, ὁν, fatalis, Gl. V. fatifer; μόρισμον, fatale, Ph. A μόρος.

Μοῦτη, vel μορτη, pars, quæ solvitur ex fructibus; pus fructuum quam colonus a domino accipit, Poll. Hes.

ΜΟΡΥΣΣΩ, inquino contamino, fœdo; ut hinc fit μεμορυγμένα, perf. pass. part. inquinati, Od. 13, 435.

Μορύσσω, f. ύσω, nuo, annuo, Hes. (2) gestu nutu in salutatione, alias etiam vultum vario finio. A μορέω. Hinc

Μορφασμος, ου, ὁ, conformatio vultus & gestuum, genus saltationis, quo diversorum animalium motus repræsentabantur.

Μορφεύς, έως, ὁ, Deaster gentilium, Somni filius, dormientibus varias rerum formas objiciens. A

ΜΟΡΦΗ, ῆς, ἡ, forma.

Μορφίος, ἱσσα, ἱον, Dor. μορφάεις, formosus, R. A μορφή.

Μορφίζω, Ammon, sed vana superstitione pro μορφόω. Pro hac vox ejiciendo.

Μορφοῖς, gen. sing. Ion. pro μορφῆ. A

Μορφώς, ῶ, ὁν, obscurus, tenebricosus, Suid. (2) flavus, fulvus, Hes. (3) ὁ μορφώς, aquila quædam apud Arab. Gl. V. ὁ μορφώς, ἀγριὸν ὄρνεον (rapax avis) emeritus. Ab ὄρνις, idem.

Μορφωτικός, ἡ, ὁν, formalis. Ex μορφή, & εἶδος.

Μορφοποιέω, ῶ, fut. ήσω, formam facio, formo, conformo; μορφοποίησις, formor, formam accipio, Suic. Ex μορφή, & ποιέω.

Μορφοποίησις, εως, ἡ, efformatio. Ex iisd.

Μορφοσκοπέω, ῶ, formam spectio.

Μορφόω, ῶ, fut. ώσω, formo, figuro; aor. 1. pass. ἐμορφώθην, μορφωθῆν, in Conjunct. formetur; μεμορφωμένος, perf. part. informatus. Ἄχρις οὗ μορφωθῆ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, Gal. 4. 19. A μορφή. Unde

Μορφωσία, formam lenocinio exorno, Hes.

Μορφώ, οῦς, contr. οῦς, ἡ, cognomen Veneris apud Lacedæmonios calyptram & pedicas habentis. Ab eod.

Μόσφωμα, ατος, τὸ, forma, species, somnium, spectrum. A μορφόω.

Μόρων, ωνος, ὁ, personatus. Ab eod.

Μόρωσις, εως, ἡ, formatio, figuratio; (2) forma, imago.

Μορωτικός, ἡ, όν, q. d. formativus, formandi vim habens, Suic. Ab eod.

Μορωτρια, ας, ἡ, formatrix. Ab eod.

ΜΟΣΣΩΝ, vel μόσσων, ωνος, ὁ, turris, propugnaculum; (2) turris lignea, propugnaculum ligneum, propriè domus.

Μοσσυνοικία, vel μοσσυνοίκιον, Mossynœci, gens Pontica in turribus ligneis habitans. Ex οἶκος, & μόσσων.

Μοσχάριον, ου, τὸ, parvus vitulus, vitulus tenellus, Dim. a μόσχος.

Μοσχὰς, άδος, ἡ, bucula, vitula, juvenca, vacca, Gl. V. A μόσχος.

Μοσχέη, contr. μοσχῆ, ῆς, ἡ, scil. δορὰ, pellis vitulina. Ab eod.

Μοσχεία, ας, ἡ, furculorum plantatio, Ph. plantatio. A μοσχεύω.

Μόσχειος, ου, ὁ ἡ, ὁν, vitulinus; μόσχειον, vitulina, Gl. V. & pl. μόσχεια, vitulina, Gl. V. A μόσχος.

Μόσχευμα, ατος, τὸ, furculus, qui ex arbore demptus plantatur; stolo, tenella planta, Gl. V. propago. A μοσχεύω.

Μοσχευματικὸς, malleolaris, Gl. V. A præc.

Μοσχεύω, f. εύσω, furculis ex arbore demptis ferè; fero, planto. A μόσχος.

Μοσχηδὸν, modo s. more vituli. Ab eod.

Μοσχίας, ου, ὁ, ad vitulum accedens aries triennis, Eust. (2) lepusculus, Poll. (3) agnus, Poll. Ab eod.

Μοσχίδιον, ου, τὸ, germen novellum, tenerum & novellum vimen, Dim. Ab eod.

Μοσχιαῖος, αία, αῖον, in modum vituli exsultans, vitulans, Hes. Ab eod.

Μοσχίον, τὸ, vitulus novellus; (2) agnellus recens; (3) tenella planta, stolo. Ab eod.

Μόσχιος, α, ον, vitulinus.

Μοσχοθύτης, ου, ὁ, victimarius, Ph.

Μοσχοκέρυον, & μοσχοκαρύδιον, ου, τὸ, nux moschata.

Μοσχοποιέω, ῶ, vitulum facio, conflo.

ΜΟΣΧΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, vitulus, vitula, juvenca; (2) ramulus tenellus, novellum germen, stolo, pampinus, capreolus, Ph. μόσχοι, plantæ; (3) odoris pretiosissimi genus, muscus; (4) Aliis, tener, novellus, apud Hom.

Μοσχοστρατηγὸς, ῦ, ὁ, vitulorum signator.

Μοσχοτέμος, ου, ὁ, victimarius, Ph. A μόσχος, & τέμνω.

Μοσχοφάγος, ὁ ἡ, ὁν, vitulinam edens.

Μοτάριον, ου, τὸ, Dim. a

Μοτὶς, ίδος, ἡ, idem quod sequens μοτὸς.

ΜΟΤΟΣ, ῦ, ὁ, linamentum carptum, quod vulneribus indatur.

Μοτόω, ῶ, fut. ώσω, linamenta in vulnera immitto, & sic ea curo. A μοτός.

Μότωμα, ατος, τὸ, idem quod μοτός.

Μότωσις, εως, ἡ, linamentorum in vulnera impositio.

Μυαιρίζας, vel μυαιτζουτος, nucifrangibulum, Hes. A hon. A

ΜΟΤΚΗΡΟΣ, ου, ὁ, amygdala. Vox Laconica. Vid. infra μύκηρος.

Μυάξ, Rodii, festum, singulatim. A μύω.

Μυβίτης, Rod. pro μυστίτης, dux tenax, in Epigr. Ex μυστὸς, & ἴστημι

Μυαγέτεια, ας, ἡ, unguenta, Apollon. A

Μυαγενὴς, vid. μυαγερὴς.

Μυαγλίων, unguentulus, in Epigr. Ex μύλον.

Μυάθρη, Rhod. ferculum, Ph

Hipp. 233. Ἃ οὐδὲ ζὼν τυγχάνων διαπεπάμενον οὐδὲν ἐμόχθει, curabat, id. Ph. 1344. A μόχθος. Hinc

Μοχθηρός, ἁρά, ὄν, laboriosus, ærumnosus. **Μόχθημα, ατος,** τὸ, labor, ærumnæ. A

Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas, pravitas, vitium. A

Μοχθηρός, ρά, ρόν, laboriosus, ærumnosus, miser; (2) malus, improbus, vitiosus; (3) interdum de specie quadam vitii, ut βοῦς μοχθηρός, bos macer; ὦ μόχθηρε, *proparox.* improbe. A μόχθος.

Μοχθήσαντι, dat. sing. a. 1. part. v. μοχθίαι.

Μοχθηροτέρας, pejus, deterius. A præced.

Μοχθηρῶς, *Aliv.* male, ærumnose.

Μοχθητέον, laborandum est. Εἰ μέτρῳ μοχθητέον, Eur. Her. fur. 1256.

Μοχθήσωτι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro μοχθίζουσι, a

Μοχθίζω, laboro, adflictus sum. A μόχθος. Hinc

Μοχθισμός, οῦ, ὁ, labor, Vet. Lex.

ΜΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, labor, miseria, ærumnæ, calamitas, molestia; lassitudo, Gl. V.

Μοχλεία, ας, ἡ, motio, vel obfirmatio, qua vecte fit; apud medicos ossis luxati in locum suum restitutio. A μοχλεύω.

Μόχλευσις, εως, ἡ, per vectes molitio, impulsio, vel obfirmatio. Ab eod.

Μοχλευτής, οῦ, ὁ, motor, seu qui vectibus & phalangis aliquid promovet, vectiarius, phalangarius, omnino qui vi sua aliquid concutit, movet, *Epith.* Neptuni, ap. Aristoph.

Μοχλεύω, fut. εύσω, vecte moveo, promoveo; (2) vecte obfirmo; (3) molior, machinor. **Μοχλεύει Θύριτρα,** Eur. Her. fur. 1002. Ἐμόχλευε.

Μοχλικός, ἡ, ὸν, vectiarius, τὸ μοχλικὸν, liber de molitione & repositione luxatorum, *Erot.*

Μοχλίον, ου, τὸ, parvus vectis, parva phalanga. Dim. ab eod.

Μοχλίς, ίδος, ἡ, idem.

Μοχλιστής, ὁ, idem & ab eod.

ΜΟΧΛΟΣ, οῦ, ὁ, vectis, quo quid movetur; (2) obex, repagulum, sera, pessulus.

Μοχλόω, ῶ, f. ώσω, pessulum obdo, vecte obfirmo. A μοχλὸς.

Μὸ, μοῦ, vox flentis.

Μυάγρα, ας, ἡ, muscipula. Apud Pollucem etiam inter fullonum instrumenta. Ex μῦς, & ἄγρα, *captura.*

Μυαγρίς, ὁ, ἡ, ἡ, qui mures venatur, vel captat, serpentum species; (2) herbæ nomen, Gl. Vet. μύαγρον, muscipulum. Ex iisdem.

Μυάκανθος, ου, ὁ, asparagus, Gl. Vet. Plin. Ex μῦς, & ἄκανθα, *spina.*

Μύαξ, ακος, ὁ, mytilus, conchæ species. A μῦς.

Μύας, *mures,* acc. pl. a μῦς, *mus.*

Μύδω, labia contraho, aut oculos claudo. Aristophan. Lys. τί μοι μυᾶτε; v. 126.

Μυγαλίν, contr. μυγαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus. Ex μῦς & γαλῆ, *mustela,* quia muribus vescitur.

Μύγμαλα, lacerationes, Hes. Suid. Fortasse per apoc. pro ἀμύγματα, ab ἀμύσσω.

Μυγμός, ὁ, idem, ap. Æsch. (2) sonus, qui labiis occlusis erumpit, item, qui naribus editur, mussatio, mussitatio, gemitus, etiam de piscibus apud Aristot. A μύζω.

Μύδαμαι, fut. άξομαι, abhorreo, averfor; ut videtur & aor. 1. ἐμυδαξάμην, ap. Nicand. A μῦδος.

Μυδάειν, stillare, putrefacere, Hes. Ἔνθα μυδαίνῃ σωτοῖς Ὠκεανοῦ γλαῦξ, Lyc. 1000.

Μυδαλέος, έα, έον, humidus, uvidus, madidus; (2) ex nimia ubigine putris, nimio madore vitiatus, Gl. Vet. putidus, mephiticus. A

ΜΥΔΑΩ, ῶ, fut. ήσω, præ nimio madore vitior, putresco, Gl. V. μυδάω, *puteo.*

Μύδης, ου, εἰς, testudines lutoriæ, mures aquatiles, Suid. A μῦς.

Μύδησις, εως, ἡ, putredo ex nimio madore. A μυδάω.

Μυδήεις, ήεσσα, ήεν, nimio madore vitiatus. A

ΜΥΔΟΣ, ους, ὁ, virus, viroſus humor.

Μυδόωσα, præs. part. act. f. g. *Poet.* pro μυδῶσα, ex μυδάουσα, a μυδάω. Unde

Μυδρίασις, εως, ἡ, vitium oculi, quo pupilla dilatatur, ejusque acies hebescit, Rob.

Μυδροκλυπέω, ῶ, candentem ferri massam malleo tundo. **Μυδροκλυπεῖ Ἡφαιστος,** laminas ignitas subigit, Æsch. Pr. 366. A

Μυδροκλύπος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui ferrum candens malleo tundit, faber ferrarius. Ex μύδρος, & κλύπος.

ΜΥΔΡΟΣ, ου, ὁ, candens ferri massa; massa lapidea ignita; globus candens, rudis, Gl. V.

Μυδών, ῶνος, ὁ, caro fungosa in ulcere fistuloso, in quo sinus mucosi, oræ callosæ, ex Polluce. A μυδάω.

Μύελος, ὁ, ἡ, ὁ, forticinus, Gl. V. A μυς.

Μυελέστ, όεσσα, εν, medulla repletus, medullosus; (2) alimentum habens.

Μυελήεις, medullitus, Gl. V. A μυελός.

Μυελοποιέω, ῶ, ὁ, ἡ, ὁ, medullam faciens, Suid. Ex μυελὸς, & ποιέω.

ΜΥΕΛΟΣ, ου, ὁ, medulla. Hinc

Μυελόω, ῶ, fut. ώσω, medulla impleo.

Μυελώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ad medullæ speciem accedens, medullæ similis, medullosus, medullaceus. Ab eod.

ΜΥΕΩ, ῶ, fut. ήσω, doceo ea, quæ ad sacra pertinent, in sacris instituo; initio, Gl. V. Δεῖ γὰρ μυηθῆναι με πρὶν τεθνηκέναι, Arist. Pace, 375. A μύω.

Μυζάω, ῶ, fut. ήσω, lugo, exsugo, exprimo.

Μυζέω, ῶ, f. ήσω, idem. A

ΜΥΖΩ, ξω, propriè nihil aliud quam premo, comprimo, compressum teneo. Unde (2) clausis labris sonitum literæ μ naribus emitto; (3) mulco, mussito, Gl. V. gemo, murmuro; part. μύζων, mussitabundus, Gl. V.

ΜΥΖΩ, fugo, apud Xenoph. sed quidam ibi μυζεῖν, a μυζέω.

Μύημα, ατος, τὸ, qu. d. initiamentum; (2) id, quod docetur, qui sacris imbuitur. A μυέω. Unde

Μύησις, εως, ἡ, initiatio, Gloss. Vet. (2) doctrina, institutio; imbutio, Gl. V.

Μυθάριον, ου, τὸ, fabella, Dim. a μῦθος.

Μύθεαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro μυθῇ, a μυθομαι.

Μυθεῦσθε, 2. plur. præs. ind. med. pro μυθέεσθε, a

Μυθέομαι, ήμαι, dico, dicto, loquor; (2) eloquor, mario; (3) confabulor, colloquor; imperfect. Ionicum μυθέσκοντο dictitabant, prædicabant apud Hom. pro ἐμυθέοντο. Νῦν δέ τοι ἐπείγει μυθήσομαι εἶδος ἀπούρης, Dion. Hal. 150.

Μυθέσκομαι, dictito, prædico; præsupponitur a quibusdam propter μυθέσκοντο, sed vide præcedens. A μυθέω.

Μύθημα, ατος, τὸ, narratio fabulosa, fabula. A μυθέω.

Μυθέω, fabulose narro, μεμύθηται, p. pass. fabulose fictus est, narratur. Τίς ἄρ', ὃς ἐμοῖς μυθέεται παρὰ πλώτοισιν; Eur. Ion. 196.

Μυθησείμην, 2. 1. opt. med. v. μυθίομαι.

Μυθήσατο, 3. sing. a. epsd. in indic. sed *Ion.* pro ἐμυθήσατο.

Μυθητήρ, Hes. μυθητῆρες, στασιασταί, seditiosi, factiosi.

Μυθητὴς, ῆ, ὁ, orator, susurro. A μυθίσμαι.

Μυθίδιον, τὸ, fabella, Dim. A μῦθος.

Μυθίζουσιν, acc. sing. præs. part. act. f. g. *Dor.* pro μυθίζουσαν, a

Μυθίζω, & **μυθίζομαι,** *Ion.* μυθίσσω, & μυθισσόμαι, loquor, dico, enuncio, appello, voco. Πρίπες λεμαρὸν Ἔωλα Μυθίσδειν (μυθίζειν) τὰ μαῖρι κατ' ειδὸς ὀρθρίσουσα, Theocr. 10. ult. A μῦθος.

Μυθικὸς, ἡ, ὸν, fabularis, fabulosus. Ab eod.

Μυθικωτέρως, nimis fabulose. A pr.

Μυθιστορία, ας, ἡ, historia fabularis. Ex μῦθος, & ἱστορία.

Μυθίτης, ου, ὁ, seditiosus, factiosus. A μῦθος.

Μυθογραφέω, ῶ, fut. ήσω, fabulas scribo.

Μυθογραφία, ας, ἡ, fabularum conscriptio.

Μυθογράφος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, fabularum scriptor. Ex μῦθος, & γράφω.

Μυθολαλήσις, ίος, ὁ, ἡ, ἡ, Verbi, i. e. Christi cultor, Nazian. Ex λάτρις.

Μυθολεσθίαι, f. έσω, idem quod

Μυθολογέω, fabulor, fabulam narro; (2) fabulose narro, fabulose celebro, p. part. μεμυθολογημένος, fabulis celebratus. Ἰδὲ ἀγῶνας κ. τὰς σκολέμους τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησε, Isocr. A μυθολόγος.

Μυθολόγημα, ατος, τὸ, narratio fabulosa, res, quæ fabulose narratur. A pr.

Μυθολογητέον, fabulandum, narrandum.

Μυθολογία, ας, ἡ, narratio fabularum, fabulosa narratio; fabulatio, Gl. V.

Μυθολογικὸς, ἡ, ὸν, ad fabularum narrationem pertinens; (2) qui valet comminiscendis fabulis. A

Μυθολόγος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, fabularum narrator, fabulator; garro, Gl. V.

Μύθομαι, loquor, μύθεαι loqueris, Odyss. 2, 202. pro quo tamen Eust. μυθῇ, ut fit ex μυθῇ a μυθέομαι.

Μυθοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, fabulas fingo; (2) fabulose fingo. A

Μυθοπλάστης, ου, ὁ, fabularum fictor. Hinc

Μυθοπλαστία, ας, ἡ, fabulosum figmentum.

Μυθοποιέω, ῶ, fabulas vel fabulam fingo; μυθοποιούμαι, de me fabula narratur.

Μυθοποίημα, τὸ, id in quod

Μυθοποιία, ας, ἡ, fabularum fictio, figmentum fabulosum. A

Μυθοποιὸς, ου, ὁ, ἡ, ὁ, fabularum fictor, vel scriptor. Ex μυθος, & ποιέω.

ΜΥΘΟΣ, ου, ὁ, verbum, dictum; (2) oratio, sermo; (3) colloquium; (4) fabula, sive oratio falsa veritatem adumbrans; (5) consilium, suasio; (6) seditio, factio, ap. Hom.

Μυθοτόκος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, pariens verba. Ex μῦθος, & τίκτω.

Μυθουργέω, idem quod μυθοποιέω.

Μυθούργημα, τὸ, fabula. A pr.

Μυθώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, fabulosus. A μῦθος.

ΜΥΙΑ, ας, ἡ, musca.

Μυιάγρης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui muscas capit, muscarum venator, cognomen Dei cujusdam ap. Eleos, Plin. Ex μυῖα, & ἄγρα.

Μυΐδιον, τὸ, Dim. a μῦς, muriculus.

Μυΐνος, vel **μυΐνος,** muscinus, Gl. V. ubi μύϊνος. A μυῖα.

Μυΐς, ΐδος, ἡ, Myrida, lusus quidam puerilis, in eo oculos claudebant. A μύω.

Μυϊνος, vel **μύϊνος,** muscinus, Gl. Vet. ubi μύϊνος. A μυῖα.

Μυιοθήρας, ου, ὁ, muscarum venator. Ex μυῖα, & θήρα.

Μυιοκέφαλον, ου, τὸ, species τῆς φυτηλάσεως, procidentiæ, parva adhuc & capiti muscæ similis. Ex μυῖα, & κεφαλή.

Μυιοσόβια, ῶ, fut. άσω, muscas abigo. A

Μυιοσόβιον, ου, ἡ, muscarium, instrumentum, quo muscæ abiguntur. Ex μυῖα, & σοβέω.

Μυιοσόβος, ου, ὁ, muscarum abactor. A pr.

Μυιοσόβιον, ου, τὸ, muscarium, Gl. V.

Μυιοσόβος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem & ab eod.

Μυιάδης, Myodes, muscarum deus, Plin. A μυῖα.

Μυκάομαι, ῶμαι, mugio; (2) de aliorum animalium voce & quocunque sono graviori, inf. μυκᾶσθαι, mugire, aor. 1. μυκήσασθαι. Ap. Homerum & a μυκάω, μεμυκώς, p. part. med. mugiens; & pl. p. 3. sing. κρέα ἐμεμύκει, carnes mugiebant. Et a. 2. act. μύκον, crepuerunt, μύκε sonuit, pro ἤμυκον, ἤμυκε. Μόχθοι ζωὸν ἤραξαν ἐμυκήσαντο βόεσσι, Theoc. 16, 37. Μάτηρ μυκήσατο, id. 26, 20.

Μύκω, 3. f. ξω. aor. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ξ μυκνω, a μυκαω.

ΜΥΚΗ, ης, ἡ, mugitus, boatus.

Μύκης, ητος, ὁ, theca gladii, vagina; (2) occlusio, compressio, obstructio; (3) fungus ellychnii. A μύω.

Μυκηθμός, οῦ, ὁ, mugitus, boatus. A μυκάομαι.

Μύκημα, ατος, τὸ, idem.

Μυκηρίζω, idem quod μυκτηρίζω.

Μυκητός, idem quod μυκητώδης.

ΜΥΚΗΣ, ητος, ὁ, vel ἡ, ους, ὁ, fungus, Ph. boletus, (2) fungus ellychnii, (3) morbus quidam oleæ, (4) ensis manubrium, (5) membrum virile, Hes.

Μυκησις, εως, ἡ, id quod μυκημα.

Μυκητῶν, gen. pl. *Dor.* pro μυκητῶν.

Μυκητής, οῦ, ὁ, mugiens. Ab eod.

Μυκητικός, ἡ, ὁν, mugiendi vim habens, instar boum. Ab eod.

Μυκητώδης, ης, ες, fungus, e fungo. A μυκης.

ΜΥΚΛΑΙ, *sive* μυκλοί, lineæ nigræ in collo, dorso, pedibusque asinorum, Hes. At Etym. μύκλαι rugam & plicam in collis interum. Hes. μυκλοὶ sunt etiam labiosi & laciniosi homines.

Μυκε, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔμυκον, a μυκάω.

Μυκτήρ, ῆρος, ὁ, naris, nasus, μυκτῆρες nares, (2) proboscis elephanti, (3) irrisio, nasus. A μύω.

Μυκτηρίζω, f. ίσω, naso suspendo, subsanno, derideo, contemno. Θ. ε. μυκτηρίζεται, Gal. 6, 7. A μυκτήρ.

Μυκτηριομός, ὁ, ἡ, ν, naristrepus, (2) flagitium. Μυκτηρισμὸν ποιεῖται πρὸ μάτων, in circulum parium effluxus, Aelian. 5. 40.

Μυκτηρισμός, ὁ, irrisio, idem quod μυκτηρισμα, τὸ, irrisio, irrisio.

Μυκτηριστής, οῦ, ὁ, irrisor, illusor. A μυκτηρίζω.

Μυκτὴν οβυ. *Ion.* pro μυκτήρων. A μυκτήρ.

ΜΥΚΩΝ, ωνος, ὁ, acervus, cumulus, Hes. (2) pars aquæ, Pollux.

Μυλακρύς, ίδος, ἡ, quod locustæ molendinarii, intestinum tenue ad lienem usque in medium ostreis & testudinibus, (3) ellychnium lucernæ.

Μυλακρύς, ακος, ὁ, lapis molaris, (2) lapis lotarius. A μύλη.

Μυλαρός, ά, όν, pistor, &c. Ab eod.

ΜΥΛΗ, ης, ἡ, mola molitoria, seu asinaria in mistura, clemens, (2) instrumentum, quo farina molitur, (3) molendi facultas, (4) mola, caro informis in utero mulieris quandoque nasci solitum, (5) herba quadam, (6) dens molaris, μύλαι, dentes molares.

Μυλαυλέων ὁ, ἡ, locus pensilis, seu ἀναβαθμὸς ἐν ᾧ μυλαυλέουσι, ubi molunt, Hes.

Μυλάω, ῶ, dentibus frendeo & stridore. Hinc μυλιόντες, apud Hesiod pro μυλιώντες, ἔργ. 528. A μύλη.

Μύλινος, η, ον, molaris. Ab eod.

Μυλιόντας, acc. pl. m. participii præs. 2. *Poet.* pro μυλιῶντας, ex μυλιοντας, a μυλιάω.

Μυλίτης, ου, ὁ, ut μυλίτις λίθος, molaris lapis, Gal. V. fil. μυλίτας ὀδόντας, dentes molares. Ab eod.

Μυλλακτής, οῦ, ὁ, ἡ, ν, spinam habens in curvum hami ad instar, hamatis spinis armatus, Suic. Ex μύλη, & ἄκανθα.

Μυλλάς, άδος, ἡ, meretrix, scortum. A μύλλω.

ΜΥΛΛΟΣ, η, ον, curvus, tortuosus, (2) strabo, qui oculis est distortis, (3) *Subst.* placentæ species.

Μύλλος, ου, ὁ, piscis quidam.

Μύλλω, molo; (2) labra comprimo; μυλλᾶν etiam subagitare, permolere, ut Horat.

Μυλλώντες, dentes molares, Eust.

Μύλων, ωνος, ὁ, ἡ, ν, similis lapidi molari, rotundus. Ex μύλη, & εἶδος.

Μυλών, ῶνος, ὁ, idem. A μύλη.

Μυλίλακτος, ος, ὁ, ἡ, ν, mola fractus. Ex μύλη, & πλάω.

Μυλοκοπός, ός, ὁ, molitor, Gl. V. moliarius. Ex μύλη, & κοπή.

Μυλοκόρος, ος, ὁ, ἡ, ν, qui molam everrit, s. purgat. Ex μύλη, & κορέω.

Μύλος, ος, ὁ, mola; Gl. V. μύλος ἰλιτὸς, trapetum, Gl. V. μύλοι, dentes molares. A μύλη.

Μυλοσαρξ, κος, ἡ, mola, caro informis in utero mulierum nasci solita.

Μυλωργος, ος, ὁ, filicinarius, Gl. V. Ex μύλη, & ἔργον.

Μυλόω, ῶ, induro. A cujus pass. μυλωμαι, est a 1. ἐμυλώθη, apud Hippocr. induruit. A μύλη.

Μυλωδεὶς λίθοι, lapides molares. A μυλωδὴς.

Μυλωδρικός, ἡ, όν, ad molendinam seu pistrinum pertinens, molendinarius.

Μυλωθρίς, ίδος, ἡ, molitrix, pistrix. A

Μυλωθρός, ὁ, ἡ, ν, pistrinum possidet, frequosque alit opus in eo faciente, pistor, & (2) *adject.* ὁ, ἡ, ν, μυλωθρὸς πολίτης, ut μυλάβρος ὠδὴ, cantilena molaris. A

Μυλωρός, ὁ, ἡ, ν, qui molæ curam habens. Ex μύλη, & ὁράω.

Μυλών, ῶνος, vel μυλὰν, ᾶνος, ὁ, locus, in quo est mola, seu in quo versatur mola pistrinum, (2) locus, in quo torquebantur servi. A μύλη.

ΜΥΝΑ, ατος, τὸ, opio similis genus.

ΜΥΝΑΡ, vel μύμαρ, macula, nota. Hes.

Μυμαρίζω, inept loquor, ridicule gesticulor. Ex Hes. A μῦμαρ.

ΜΥΝ, μυνὸς, ὁ, ἡ, ν, ace. sing. a μῦς, μυός.

ΜΥΝΔΟΣ, η, ον, mutus, Hes.

Μύνη, ης, ἡ, prætextu, excusatio, μύνησις, Dat. plur. apud Hom. cavillationibus. A

ΜΥΝΟΜΑΙ, prætexo, prætendo, Lust.

ΜΥΞΑ, ης, ἡ, *Ion.* μυξὴ, humor e naribus fluens, mucus, mucor, (2) mucus ostreis & testudinibus, (3) ellychnium lucernæ.

Μυξά, ᾶν, τὰ, pruncrum genus.

Μυξίζω, muco abundo. A μύξα.

Μυξίδιον, ου, τὸ, idem. Dim. a μύξα.

Μυξαρὶς, ίδος, ἡ, piscis quidam, Dim.

Μυξήπτης, ου, nares, μυξήπτας ulcerosus. Ab eod.

Μυξινος, vel μυξίνος, η, ον, idem quod

ΜΥΞΟΣ, η, ὁ, piscis cirrosulum nere.

Μυξώδης, ης, ες, ὁ, ἡ, ν, mucosus, ὑγρότης, Arist. II. Anim. 3. A μύξα.

Μυξάν, ᾶνος, ὁ, id quod μύξα.

Μυξωτίδες, ων, nares. A μύξα.

Μυρεψικὴ vel μυρεψαλὴ, ἡς, ἡ, μυρεψαλὴ, ῆς, ἡ, unguentaria ars. Ex μύρον, & ψάλλω.

Μυσὶ χος, & μυσόδοκος, ος, ὁ, ἡ, mures recipiens. Ex μῦς, & δέχομαι.

Μυοθήρας, ου, ὁ, murium venator, qui mures capit. Gl. V. nil. ἀμάρα. Lx θήρα.

Μυοθηρία, ας, mures venor, aps. Stab. Ex eadem.

Μυοκτόνος, ος, ον, muscerda, muris fercus.

Μυοκτόνος, ος, ὁ, ἡ, ν, mures occidens, muricida. Ex μῦς, & κτείνω.

Μυοξύς, ος, ὁ, ἡ, ν, Gl. V. Vet. ἰσχνὸς τὴν τάλα. Gl. V. Vet. Vid. μυξώδης.

Μυοπαρὸν ας, ὁ, ἡ, ν, ys pro nasi praefica.

Μυοπία, vel μυωπία, ας, ἡ, mus cavernula, Rob. ex Aristot. Ex μῦς, & τρῦπα.

Μυοσῶν, idem quod μυοσωτὴν.

Μυοσωτὴν, ῆνος, ὁ, ἡ, ν, auricula muris, alsine, herba. Myosota, *Plin.* l. 27. § 50. c. 12. Ex μῦς, & οὖς, ὠτὸς, auris. *Anol.* Mouse-ear.

Μυοσωτὶς, ίδος, ἡ, idem & ex ista.

Μυοσωτὸν, οῦ, τὸ, idem & ex ista.

Μυοτωτὸς, ὸς, ὁ, ἡ, ν, fores musculos habens. Ex μῦς, & τρῶτος.

Μυρία, ας, ἡ, vitium elocutionis versus Myuri. Scribitur & μειρία.

Μυρεξὶς, in acutum desinens, unde μυρεξὶς minus finiti, decurtati, instar caudæ muris in acutum desinere. A

Μύρος, ου, ὁ, ἡ, ν, velut cauda muris in tum desinens, compressus, arctus, cirrosus, mutilus versus seu curtus, pede claudicans. Ex μῦς, & ὄρος.

Μυοφόνος, ος, ὁ, ἡ, ν, mures occidens, muricida. Ex μῦς, & φονεύς.

Μυόχεδον, ου, τὸ, muscerda, stercus muris. A μῦς, & κόχεδα, excreti.

Μυοχαδὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ν, vilis, contemptus, nullius pretii, velut muscerda, Hes. Ex μῦς.

Μυραινα, ης, ἡ, murana, piscis; (2) *Met.* libidinosa & in Venerem prona mulier. A μύρος.

Μύραινος, ου, ὁ, muræna, murus, piscis.

Μυρακώτα, unguenta mista ad pedoris suavitatem, lassitudinis lenimenta. Ex μύρα, & ἀκὸς, lassitudinis expers.

Μυραλοιφέω, ῶ, f. ήσω, unguentis me illino. Ex μύρον, & ἀλείφω. Hinc

Μυραλοιφία, ας, ἡ, unguentorum illitus.

Μυρεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. ἐμυρεῖτο, a μυρόομαι.

Μυρεῖα, ας, ἡ, unguentorum coctio, confectio, Suic.

Μυρεψικὸς, ἡ, όν, ad unguentarios pertinens. Hinc μυρεψικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars unguenta conficiendi unguenta. A

Μυρεψὸς, ὸς, ὁ, unguentorum coctor, unguentarius. Ex μύρον, & ἑψω, coquo.

Μυρηρὸς, ὰ, ὸν, unguentarius. A μύρον.

Μυριὰς, decem milli, μυριάδες & per apoc. μυριάδες plurima, sexcenta, infinita.

Μυριαγωγὶς, ὶδος, ἡ, ut μυριαγωγὸς, ὸν, navis, quæ decem millia hominum vehere potest, præsertim. Ex μύριοι, & ἄγω.

Μυριακὶς, *dies* decies millies, sæpissime. A μύριοι.

Μυριαμφορεὺς, ὲως, ὁ, ἡ, ν, decies mille amphorarum capax, (2) decies mille amphoras dignus. Artoph. ῥῆμα μυριάμφορον, 519. Ex μύριοι & ἀμφορεύς.

Μυριανδρὸς, ὸς, ὁ, ἡ, ν, ut μυριάνδρεος, ὸς, ὸν, urbs decem virorum millia capiens. Ex μύριοι & ἀνὴρ.

Μυριαρχὴς, ὴς, ὁ, decem millium præfectus. Lx μύριοι & ἀρχὴ.

Μυριάρχος, ος, ὁ, idem & ex ista.

Μυριὰς, ὰδος, ἡ, myrtus, numerus decem millium, decem millia. A μύριοι.

Μυρίδιον, ου, τὸ, unguentulum. Dim. a μύρον.

Μυριελικτὸς, ὴ, όν, ὸς, ὸν, plurimis voluminibus tortus & sinuatus. Ex μύριοι, & ἑλίσσω.

Μυριεργὸς, ὸς, ὁ, ἡ, ν, valde arrosus. Ex μύριοι & ἔργω.

Μυρίζω, f. ίσω, unguentis imbuo. A μύρον.

ΜΥΡΙΚΗ, ης, ἡ, myrica. Gl. V. viburnum myrica, genista. Plin. μυρικὴ ἐλάτη, ἀγρία (ἡ) pinus.

Μυρικὸς, ὴ, όν, myricinus, e myrica confectus. A μυρίκη. Ut ice

Μυρικώδης, ης, ες, myricæ similis.

Μύριν, ινος, ὁ, ἡ, ν, vinum unguento imbutum, vinum conditum. Poll. A μύρον.

Μύρινος, η, ον, myrinus, piscis. A

Μυριόβοος, ος, ὁ, ἡ, ν, plurimos boves continens, Suic. Ex μυρία, & βοῦς.

Μυριογράφος, ος, ὁ, ἡ, ν, lapidibus, plurimis figuris sculptus.

Μυριόδους, οντος, ὁ, ἡ, ν, imprimis dentes habens. In Epig. μυριόδους ἐπιφορὰς.

Μυρίες, ιας ιας, vide μυρίος.

Μυριοκέφαλος, ος, ὁ, ἡ, ν, permultis vel innumeris capitibus præditus. Ex μύριοι & κεφαλὴ.

Μυριοπλεκὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ν, ὲς, ὲς, perplexissimus & ab innumeris dictus. Ex μυρίος, & πλέκω.

Μυριομμάτος, ος, ὁ, ἡ, ν, innumeros seu permultos habens oculos. Ex ὄμματα.

Μυριομορφὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ν, innumeras habens formas, Suic. Ex μυρίος, & μορφὴ.

Μυριάεχθος, ος, ὁ ἡ ὄν, infinitos labores sustinens, Suic. Ex *μυρίος*, & *μόχθος*.

Μυριάκυκλος, ος, ὁ ἡ ὄν, innumeris seu infinitis navibus instructus. Ex *μυρίας*, & *κύκλος*.

Μυριονυκτομαχία, pugnæ, quæ decies mille noctibus committi, canunt.

Μυριοντάρχης, ου, ὁ, & *μυριόνταρχος*, id. quod *μυριάρχης*.

Μυριόπλαγξ, jam dudum, ante longissimum tempus.

Μυριοπλάσιος, α, ὁ ἡ ὄν, q. d. decemilliplex, infinite multiplicatus. *Lat. myriopasticus*, decies millies plures; (2) infinitis partibus plures. A *μυριὰς*, vel *μυρίος*.

Μυριοπλασίως, Adv. decies mille modis; (2) infinitis modis.

Μυριοπλάσιος, ος, ὁ ἡ ὄν, infinitus numero; (2) varius, multiplex. Ex *πολύς*.

Μυριόπους, οδος, ὁ ἡ ὄν, innumeros pedes habens.

ΜΥΡΙΟΣ, ια, ον, innumerus, innumerabilis, innumerus; (2) summus, extremus, maximus; *μύριοι*, *ιαι*, *ία*, infiniti, innumeri, ut Lat. sexcenti, sexcenta, at *μυριάς*, ιὰς, ιὰ, decies mille, vel decem millia. Unde & compositis cum *μυριο-* vel *μυρίος*, reddendi sunt vel per *infinitus*, sive *innumerus*, vel per *decies mille*, prout quis illis vel ex hoc, vel ex illo compositis existimat, nihilque prohibet, quo minus Synecdochice etiam *το μύριοι*, per *multi* vel *plurimi* reddatur.

Μυριοστημόριον, ου, τὸ, decies millena pars. Ex *μυριοστὸς*, & *μόριον*.

Μυριοστός, ὸν, ος, decies millesimus. Hinc *μυριοστῶς*, Adv. q. d. decies millesimus, pro numero decem millium. A *μυριὰς*.

Μυριόστοχοι, αν, οι, innumeri armati. Ex *μυρίος*, & *στόχος*, *arma*.

Μυριότης, ητος, ἡ, infinita multitudo, infinitus numerus. A *μυρίος*.

Μυροτρόφος, ος, ὁ ἡ ὄν, innumeros alens, Suic. Ex *μ.* & *τρέφω*.

Μυρόφιλος, ος, ὁ ἡ ὄν, innumeros habens amicos, qui infinitis coit amicitias, Suic.

Μυροφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, infinitos seu innumeros vehens; de nave grandi. Ex *φέρω*.

Μυροφορτὶς, ος, ὁ ἡ ὄν, grande onus vehens; de nave grandi. Ex *μ.* & *φόρτος*.

Μυριόφυλλον, ου, τὸ, herba, quæ millefolium, Plinio. Dicitur & id. erethium Veneris. A *μυρίος*, & *φύλλον*.

Μυριόφυλλος, ος, ὁ ἡ ὄν, innumera habens folia.

Μυρόφυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, innumera genera habens, Rob. Ex *μ.* & *φυλή*.

Μυριφωνῶ, ος, ὁ ἡ ὄν, infinitas voces edens, vel infinitis linguis loquens. Ex *φωνή*.

Μυρίπνοος, *contr.* *μυριπνεὶς*, ους, ὁ ἡ ὄν, unguentum spirans, Rob. Ex *μύρον* & *πνέω*.

Μύρις, ιδος, ἡ, vas unguentarium, ampulla unguentaria. A *μύρον*.

Μύρισμα, ατος, τὸ, unguentorum illitus. A *μυρίζω*.

Μυρισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Unde

Μυρίστικος, ὴ, ον, liquidus & odorus, ut oleum balsami; (2) aptus ad unguendum.

Μυριστόνυμος, ος, ὁ ἡ ὄν, infinita nomina habens. Ex *μυρίος*, & *ὄνομα*.

Μυρίωπος, ος, ὁ ἡ ὄν, infinitos oculos habens. Argi epith. Ex *μυρίος*, & *ὤψ*.

Μύρμαξ. *Dor.* pro *μύρμηξ*.

ΜΥΡΜΑΙ, pisces, qui vocantur *μορμύροι*, etiam vocari *μύρμας*, scribit Athenæus.

Μυρμάκη, ῆς, ἡ, formicarum turba, locus ubi is est. A *μύρμηξ*.

Μυρμάκιον, ου, τὸ, phalangii genus, ap. Nic.

Μυρμήκια & *μυρμηκίαι*, verrucæ formicantes, quas eradere servum formicarum multitudinem relinquant. Ph. *μυρμηκία*, *verruca*. Ab eod.

Μυρμηκιὰ, ας, ἡ, domicilium formicarum; (2) verruca, Philoxenus; (3) carbo, Gl. V.

Μυρμηκίαι, ας, ὁ, verrucosus, Philox. (2) formicinus. Ab eod. Unde

Μυρμηκιασις, εως, ἡ, formicatio, Gl. V. passio a verrucis, quæ *μυρμήκια*, appellantur.

Μυρμηκισμὸς, οῦ, ὁ, id. A

Μυρμηκιῶ, ω, f. ήσω, infestor verrucis formicatis. A *μυρμήκια*.

Μυρμηκίζω, f. ίσω, ita adficior, ut formicæ quasi reptantes sentiam. Ab eod.

Μυρμήκιον, ου, τὸ, id. quod *μυρμήκιον*.

Μυρμήκιτης, ου, ὁ, ut *μυρμηκίτης λίθος*, gemma innatum repentis formicæ effigiem habens. Plin. A *μύρμηξ*.

Μυρμηκολέων, οντος, ὁ, leo formicarius, animalculum formicis infestum. Ex *μύρμηξ*, & *λέων*.

Μυρμηκοῦσσα, ης, ἡ, formicis refertus; (2) formicis proprius, A *μύρμηξ*.

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica; (2) cactus pusillum. Hes. Gl. V. A *μῦραι*.

Μυρμιδονεσσι, dat. plur. *Poët.* & *Ion.* pro Μυρμιδόσι, a Μυρμιδών.

ΜΥΡΜΟΣ, ου, ὁ, formica; siquidem Hes. *μύρμοι* sunt *μύρμηκες*.

Μυρόπλαξ, ακος, ὁ, glans unguentaria.

Μυροβαφὴς, ῆ, ὁν, unguento delibutus, Suic. Ex *μύρον*, & *βάπτω*.

Μυροβρυχος, ου, ὁ ἡ ὄν, crines unguento delibutos habens, Suic.

Μυροβυσχὴς, ῆ, ὁ ἡ ὄν, unguento madens. Ex *μ.* & *βύσσω*.

Μυροθήκη, ης, ἡ, unguentorum repositorium, vas unguentarium.

Μυροθλίβιον, ου, τὸ, idem & ex usu.

Μυροκαπηλεῖον, ου, τὸ, unguenta portans, Suic.

Μυρομαι, Ion. pro μύρομαι, lamentor; (2) fluo. Οὐκ τίσιν ἐ ἀείδω ἐμύρατο Κρίων ἄτυ, Moschi. 2, 91. Ῥεῖθρόισιν ὠνὺς ὑδὰ μυρεται Σικις, Lyc 982.

ΜΥΡΟΝ, ου, τὸ, unguentum, oleum odorum.

Μυρον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔμυρον, a *μύρω*.

Μυροπαισύλιον, ου, ὁ, compositi medicamenti genus, quod constabat *σικυα*, *ρητινη*, *κηρος*, *ὀπος*, & *μύρου* quodam, Galen.

Μυρόπνοος, *contr.* μυρόπνους, ους, ὁ ἡ ὄν, unguenta spirans. Ex *μύρον*, & *πνέω*.

Μυροπώλης, ὁ ἡ ὄν, qui unguenta conficit. Ex *μύρον*, & *πωλέω*.

Μυροπῶλις, ος, ὁ ἡ ὄν, unguentarius. Ex *πωλέω*.

Μυροπωλεῖον, sive *μυροπώλιον*, τὸ, officina unguentaria, locus, ubi unguenta venduntur, Gl. V. *μυροπώλιον*, Sephariasum. A

Μυροπώλης, ου, ὁ, unguentorum venditor, unguentarius, Gl. V. Sephariasus, Ph. unguentarius, pigmentarius.

Μυροπωλέω, ω, f. ήσω, unguenta vendo.

Μυροπώλις, ιδος, ἡ, unguentorum venditrix, unguentaria. A *μυροπώλης*.

ΜΥΡΟΣ, ου, ὁ, lentus, mucus, *ῥῖνὸς* similis mucosæ, sed rebustior, & densatus, cum murcena vellicat it, & edentula, ut Tertullian. vocat. Interdum tamen & *μύραινα*, *muræna* vocatur.

Μυροφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, unguentum portans vel tenens. Ex *μύρος*, & *φέρω*.

Μυροχρίστης, ου, ὁ ἡ ὄν, unguentis perunctus seu imbutus. Ex *μύρον*, & *χρίω*.

Μυρρα, ὁ, ut ἡ, ἄτος. A *μύρον*.

ΜΥΡΡΑ, ας, ἡ, myrrha, lacryma arboris, *Arab. Çmûr*.

Μυρσινόκαυδος, ruscus, Gl. V. Ex *μυρσίνη*, & *κανθὸς*.

Μυρσινοφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, myrtus, *μυρσίνης μέχρι*, usque ad caput *τὰ μύρτου*.

Μυρσίνη, ης, ἡ, fc. ὄλος, vinum myrtites.

Μυρσίνος, ινη, ινον, myrteus; (2) *Subst.* ὁ myrtus. A *μυρσος*.

Μυρσινὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum, locus, ubi myrti crescunt. Ab eod.

Μυρσις, ιδος, ἡ, herba unguenti odorem spirans. A *μύρον*.

Μυρσίτης, ου, ὁ, ut *μυρσίτης λίθος*, lapis myrtheæ colorem habens. A *μύρτα*.

Μυρσιτίλαιον, ου, oleum myrteum. Ex *μυρσίνη*, & *ἔλαιον*.

Μυρσίνη, ης, ἡ, myrtus. A *μύρτος*.

Μυρσίνινος, ινη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρσινίτης, ου, ὁ, fc. οἶνος, myrtites, sive vinum myrto conditum. A *μυρσίνη*.

Μυρσινοειδὴς, ῆς, ὁ ἡ ὄν, myrti formam habens, myrto similis. Ex *μυρσίνη*, & *εἶδος*.

Μύρσινος, ίνη, ινον, myrteus. A *μύρτος*.

Μύρτακες, ἀδῶν, ἡ, exuberantia in myrto.

Μυρτεὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum, Gl. Vet. A *μύρτος*.

Μυρτία, ας, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίδιον, ου, τὸ, idem quod *μυρτάς*.

Μυρτίνη, ης, ἡ, pili & oleæ arboris genus, Sch. Nic. At Gl. V. *μυρτινη*, myrtus.

Μυρτινος, ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρτὶς, ίδος, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίτης, ου, ὁ, fc. οἶνος, vinum myrtites, id est, myrti baccis nigris contusis conditum. Ab eod.

Μύρτον, ου, τὸ, bacca, seu fructus myrti; (2) caruncula in medio pudendi muliebris, Poll. Ab eod.

Μυρτοπίτταλον, ου, τὸ, quibusdam dicitur *το ἀσωλυβάκτον*, herba.

ΜΥΡΤΟΣ, ου, ἡ, myrtus, arbor.

Μυρτοχειλία, ας, τὰ, pudendi muliebris extremitates. Ex *μύρτον*, & *χείλος*.

Μυρτοχειλίδες, ων, αι, idem & ex usu.

Μύσταν, ανος, ὁ, mulierosus, Suic. A *μύρτον*.

ΜΥΡΩ, fluo, fido. Vide *μύρομαι*.

Μύρωμα, ατος, τὸ, unguentum. A *μυρόω*.

Μύρωσις, εως, ἡ, unctio, unguenti illitus.

ΜΥΣ, μυὸς, ὁ, mus, forex, (2) musculus, pars carnis, lacertus, torus, Gl. V.

Μυσαγμα, τὸ, idem quod *μῦσος*.

Μύσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔμυσαν, a *μύω*.

Μυσαρία, ας, ἡ, abominanda fœditas. A

Μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν, detestandus, abominandus; fœdus, fœdatus. A *μύσος*.

Μυσάρχης, ου, ὁ, detestabilium consiliorum auctor. Ex *μῦσος*, & *ἀρχή*.

Μυσαττομαι, Ion. ξόμαι, detestor, abominor, aveor, odi; abhorreo, Gl. V. Πάντων μυσαχθὴς ἐισάξεις, Eur. Med. 1152. A *μῦσος*.

Μυσαχθὴς, ῆς, ὁ ἡ ὄν, abominandus, fœdus, impurus. Ab eod.

Μυσαχὴς, ὴς, ὲς, idem & ab eod

Μυσαχὸς, ὴ, ὸν, detestabilis, Gl. V. quasi a *μυσαω*, vel *μυσσω*, quod efficit detestor.

Μυσιδὴν σοῦλλε ἔπη, fundere, Arist. Lys. 1080. *Ion.* pro *μυσιζὴν*.

Μύσις, εως, ἡ, compressio, occlusio, obturatio. A *μύω*.

ΜΥΣΟΣ, ους, τὸ, fœtor, peculium, facinus detestandum.

Μυσος, η, ὁ, abominandus, detestandus, Hes. ubi *μυσάων* est *μυσαρὸν*, *μιαρὸν*, *μεμιασμένον*. A *μύσος*.

Μυστακία, ᾶς, velut mus oberro, Antiloph. Vesp. 140. ubi *μυσταξεῖν*.

ΜΥΣΤΑΞΩ, ξῶ, mungo, emungo, mucum nasi extraho.

Μυσταγέω, ῶ, f. ήσω, initio sacris, mysteria edoceo. A *μυσταγὸς*. Hinc

Μυσταγώγης, ὴ, ὸν, ad sacra jam introductus, initiatus.

Μυσταγωγία, ας, ἡ, initiatio ad sacra; (2) cœna Dominica. A

Μυσταγωγὸς, ὸ, ὁ ἡ ὄν, initiator, mysteriorum magister seu doctor; (2) qui hospites ad sacra vienda introducit. Ex *μύστης*, & *ἀγωγός*.

Μυστὰξ, ακος, ὁ, labrum superius, & ii, qui nati pili; barba. A *μυστάομαι*.

Μυστήρια, ων, τὰ, sacra, arcana, Ph. cigia, Gl. V. A *μυστήριον*.

Μυστηριάζω, initio, Gl. V. A *μυστήρια*. Hinc

Μυστηρίασμος, ὁ, ὁ, initiatio. Gl. Vet.

Μυστηριακὸς, ὴ, ὸν, arcanus, secreta tegens.

Μυστηριακὸς, ὴ, ὸν, idem. A *μυστήρια*.

Μυστήριον, ου, τὸ, murium latibulum, ap. Athenæum. Ex *μῦς*, & *τηρέω*.

Μυστήριον, ου, τὸ, arcanum, initiatio secreta, Ph. Vid. *μυστήρια*.

Μυστηρὶς, ὶ, ἰδος, ἡ, ut *μυστηρίδες τελεταὶ*, in Epigr. arcanæ initiationes. A *μυστήρια*.

Μυστηριώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, cui lubet mysterium,

rium, mysticum, Ph. μυστηριώδης, μυστηριακός. A μυστήριον.

Μυστηριώδεις Σκωλαί, sacræ, vel arcanæ latebræ, Poll.

Μύστης, ου, ὁ, mysta, qui sacris initiatur, s. initiatus est, qui ad sacrorum arcana admittebatur; (2) sacra discens; (3) sacrorum sive mysteriorum peritus; (4) sacrorum doctor, C. V. pater sacratus, Ph. μύστης ὄρνεων, pater, avis. A μύω.

ΜΥΣΤΙ'ΚΗΤΟΣ, ου, ὁ, piscis quidam *mustulus* dictus quibusdam.

Μυστικός, ὴ, όν, mysticus, cui subest mysterium, arcanus. A μύστης.

Μυστικῶς, *Adv.* mystice, arcane.

Μυσιλαγενος, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* lagenæ. Ep.

Μυσιλάομαι, ῶμαι, hausto pane excavato. Κάμφειν χορτῖν μυσιλᾶσθαι πῦ δημοσίων, peculatur, Aristt. Eq. 824. A

ΜΥΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, panis cochlearis modo excavatus.

ΜΥΣΤΙΛΛΟΝ, Atticos vocasse buccas panis, quæ canibus objicerentur, annotat Schol. Aristoph.

Μυσίλλω, in minutas partes seco; vid. supra μισύλλω. A μυσίλη.

Μυσιπολδίω, curo sacra, operor sacris. A

Μυσιπόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui circa mystica versatur, sacerdos, mysta. Ex μ. & πολέω.

Μύσις, ιδος, ἡ, quæ initiatur seu initiata est sacris; (2) quæ sacra docet. A μύσης.

Μυσοδόκος, ου, ὁ ἡ ὁ, sacra arcana continens. *Epith.* templi. Aristoph. Ex μύσης, & δέχομαι.

Μυσοπολδίω, idem quod μυσιπολδίω.

Μυσοπολος, idem quod μυσιπόλος.

Μυσρίον, ου, τό, cochlear parvum, Gl. Vet. lingula, Dim. a μύσρον.

Μυσριοπώλης, ου, ὁ, venditor cochlearium.

Μύσρον, ου, το, panis excavatus ad hauriendum jus vel pulmentum; (2) mensura duorum cochlearium. A μυσίλη.

Μύσρος, ου, ὁ, lingula, Gl. V. cochlear.

Μύσφορον, ου, τὸ, muscipula, Hes. Ex μῦς, & φόρος, cædes.

Μυταικίζω, literam μῦ sæpius repeto. Hinc

Μυταικισμός, ῦ, ὁ, frequens literæ μῦ iteratio.

ΜΥΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, genus conchæ, cujus exustæ cinis vim causticam habet.

ΜΥ'ΤΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, nasus, peculiariter piscium, atramentum sepiæ.

Μυτιοτάω. fut. ώσω, contero, vel acribus condimentis condio. A

ΜΥΤΤΩΤΟ'Ν, ῶ, τὸ, intritum ex alliis, caseo, & ovo; alliatum, moretum, ὀξύτριμμα διὰ Σκορόδου, Schol. Aristoph.

Μυτλωτος, ῶ, ὁ, intritum, Gl. V.

Μυχαίτατος, & μυχοίτατος, η, ον, penitissimus, intimus. A μυχός.

Μύχατος, η, ον, intimus, abstrusus, ap. poëtas. Ab eod.

Μυχὴ, ῆς, ἡ, penetrale, intimus locus, Suid. ubi μυχαί. Ab eod.

Μυχηκόρος, ὁ ἡ ὁ, qui in cavernis seu latibulis comedit. Ex μυχὴ, & βορός.

Μύχθίζω, f. ίσω, gemo, suspiro; (2) irrideo, suspenso naso derideo, Hes. Suid. A μύζω. Hinc

Μυχθισμός, οῦ, ὁ, suspirium, gemitus.

Μυχθώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, suspiriosus. A μύζω.

Μυχιαίος, αία, αῖον, intimus, abstrusus. A μυχός.

Μύχιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Μυχμὸς, οῦ, ὁ, sonitus quidam; (2) sonus, qui per nares redditur. A μύζω.

Μυχόθεν, e profundo. A μυχός. Unde

Μυχόνδε, *Adv.* ad vel in intimam partem.

Μυχοστόνιον, ου, τὸ, specus, ubi cavus recessus & vorago ponti est. Ex στόντιος.

ΜΥΧΟ'Σ, οῦ, ὁ, penetrale, intimus locus, recessus; (2) sinus maris; (3) penetrale, domus; (4) adytum.

Μυχοφὺλαξ, ὁ, custos μύχου. Ab φύλαξ.

Μυχώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, latebrosus, Gl. V. A μυχός.

Hinc *connivo*, nicto, oculos claudo, labia comprimo; Active ut ὁ ὄνειρος μύει τὰ ὄμματα, Aret. & Neutral. ut μύουσιν αἱ φλόγες, Id. Γλήνας δ' ἀχλὺς μύουσα τὰς ὑπαιμάντιδας μύει, Lyc. 988.

Μυώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, ad mures pertinens; (2) musculosus, lacertosus, torosus. A μῦς.

Μυών, ῶνος, ὁ, pars præcipue musculos habens; locus torosus, musculosus, pulpa brachiorum & coxarum, itemque sura, Ph. μυὼν, musculus. Ab eod. Unde

Μυοξός, ῆ, ὁ, mus Alpinus; animal medium inter murem arvensem & paludstrem; glis gliris, Gl. V. μυοξοί, glires, Gl. V.

Μυοπάζω, f. άσω, sum luscitosus; cæcutio, oculos aperire nequeo, 2 Pet. 1, 9. A μύω.

Μυοπία, ας, ἡ, vitium oculorum, quum quis eos aperire nequit; (2) cavernula murium. Ab eod. vel ex μῦς, & ὀπή.

Μυοπιάζω, άσω, luscitosus sum, A μύω.

Μυοπίας, ου, ὁ, qui proxima tantum videt. Ab eod.

Μυοπίασις, εως, ἡ, vitium eorum, qui non nisi proxima videre possunt. A μυοπάζω.

Μυοπίζω, f. ίσω, calcari urgeo; μυοπίζεσθαι, œstro agitari, irritari, incitari. A μύω.

Μυοπὸς, ῆ, ὁ ἡ ὁ, claudens oculos, connivens. Ab eod.

Μυωτὸν, οῦ, τὸ, auricula muris, *herba*. Ex μῦς, & οὖς.

Μυωτὸς, ὴ, όν, murinus; musculosus. A μῦς.

Μύωψ, ωπος, ὁ ἡ ὁ, claudens oculos, connivens, Ph. pætus; (2) tabanus, asilus, vespa, Nic. Ph. (3) item calcar. Ex μῦς, & ὤψ.

Μωκάω, ῶ, & μωκάομαι, ῶμαι, irrideo, deludo, ore in primis distorto, subsanno. A μῶκος. Hinc

Μώκημα, ατος, τὸ, irrisio, illusio.

Μωκίζω, f. ίσω, illudo, derideo, Suid. A

ΜΩ'ΚΟΣ, ου, ὁ, fatuus, irrisor, derisor, cavillator, stultus, amens, Suid. Hes. Ar. Ph. μῶκος, hæc sanna, subsannator.

Μωλάω, ῶ, pugno, Hes. ubi μωλεῖ, μάχεται, & μωλήσιται, μαχήσιται. A

ΜΩ'ΛΟΣ, ου, ὁ, bellum, pugna, tumultus; (2) ædificium in fluctibus exstructum, portus manu factus; (3) pondus, lapillus, qui ponitur in lapidibus conjungendis, Gl. V. μῶλος, moles.

ΜΩ'ΛΥ, υος, τὸ, moly, planta bulbosa, & rutæ silvestris radix.

ΜΩ'ΛΥΖΑ, ης, ἡ, genus allii, quod nucleis non coagmentatur; (2) caput alii.

Μάλυζ, υκος, ὁ, indoctus, inerudituſ; (2) tardus, segnis, ignavus, (3) hebes, languidus, remissus. A

ΜΩ'ΛΥΣ, υος, ὁ, ἡ, five μάλυξ, κος, ὁ tardus, segnis, hebes, indoctus, languidus, imbecillus. Hinc

Μαλύτερον, obtusius, insimius, Etym.

Μαλύτης, ου, ὁ, hebes, tardo ingenio, R. A

Μαλόω, sive μαλεύω; μαλυόμενα, ap. Hippocr. paulatim emarcescentia. A μώλυς.

Μαλωπίζω, vulnero, μεμαλωπισμένος, plenus vibicibus.

Μαλωπικὸς, ὴ, όν, vibiciosus. A

ΜΩΛΩΨ, ωπος, ὁ, vibex, verberum in cute vestigium, vibex plagæ; μώλωπες vibices.

Μωμάομαι, ῶμαι, vel μωμέομαι, vitupero, reprehendo, derideo. Ἐν γὰ μωμᾶ τοὺς ταῦτα, Arist. Av. 172. Τὰν δ' ἀν ἴσως μωμήσατο τίλλαν, Theoc. 9, 24. A μῶμος.

Μώμαρ, idem quod μῦμαρ.

Μωμήσατο, 3. s. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμωμήσατο, a μωμέομαι.

Μωμήμονον, acc. sing. præs. part. pass. *Dor.* pro μωμώμενον.

Μώμημα, ατος, τὸ, reprehensio, [illegible] dictum ipsum, quo aliquem reprehendimus. A μωμάομαι.

Μωμήσῃ, 3. sing. a. 1. conj. pass. [illegible]

Μωμήσατο, 3. sing. a. 1. opt. med. [illegible]

Μωμητὴρ, ῆρος, ὁ, reprehensor, vituperator, [illegible]

Μωμητὸς, ὴ, όν, reprehensibilis, vituperandus, dignus. Ab eod.

ΜΩ'ΜΟΣ, ου, ὁ, dedecus, probrum, infamia, ignominia, vituperatio; (2) [illegible] Deus reliquorum omnium irrisor [illegible] omnia reprehendit & irridet, [illegible] perator.

Μωμοσκοπέω, ῶ, reprehendendi animum observo, qui reprehendendo [illegible] dero; (2) victimas inspicio. A

Μωμοσκόπος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui [illegible] animo observat, qui reprehendendo [illegible] qui victimas inspicit, probandi [illegible] μῶμος, & σκοπός.

ΜΩ'Ν, *Adv.* num, numquid, an, [illegible]

Μώνυξ, υχος, ὁ ἡ ὁ, solidas ungulas [illegible] Ex μόνος, & ὄνυξ.

Μώνυχος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex illis.

Μωραίνω, f. ανῶ, stulte ago, stultus [illegible] μωραίνομαι, stultus fio, infatuor, [illegible] 3. s. a. 1. act. ἐμωράνθησαν, 3. pl. [illegible] pass. Φάσκοντες εἶναι Σοφοὶ, ἐμωράνθησαν, Rom. 1, 22. Ἐὰν δὲ τὸ ἅλας [illegible] Matt. 5, 13. A μωρός.

Μωραθέισαν, acc. sing. aor. 1. part. [illegible] v. μωραίνω.

Μωραιθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass.

Μωρία, ας, ἡ, stultitia, fatuitas; [illegible] socordia, Ph. (2) de coitu dixit Eur. Ab eod.

Μώρον, ου, τὸ, mas mandragoræ quibusdam teste Dioſc. Aliis tertium genus mandragoræ, quod μωρὸς reddat.

Μωροκακόηθης, ες, ὁ ἡ ὁ, stulte malitiosus.

Μωρολογέω, ῶ, f. ήσω, stulta seu inepta loquor, insulse blatero; scurror, Gl. V.

Μωρολογία, ας, ἡ, stultiloquium, ineptiæ, [illegible] tus sermo. A

Μωρολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, inepta & stulta loquens, insulse blaterans. Ex λέγω.

Μῶρον, ου, τὸ, morum, fructus arboris [illegible] Idem quod μόρον.

ΜΩΡΟ'Σ, ρά, ρὸν, stultus, fatuus; [illegible] tus, brutus, Ph. Voc. Att. ὦ μῶρε, [illegible] epte.

Μωροσοφέω, ῶ, f. ήσω, stulte sapio.

Μωροσοφία, ας, ἡ, stulta sapientia. A

Μωροσόφος, ου, ὁ ἡ ὁ, stulte sapiens.

Μωροσυκον, ου, τὸ, morum sycaminum.

Μωρότης, ητος, ἡ, stultitia, fatuitas. A μωρός.

Μωρόω, ῶ, fatuum reddo. Ab eod.

Μωρὰς, *Adv.* stulte, fatue; inepte, absurde.

Μωσαϊς, εως, ἡ, stultitia, fatuitas, stoliditas. A μωρός.

Μῶσαν, *Musam*, acc. sing. *Dor.* pro Μοῦσαν.

Μωσῆς, ῆ, vel Μωσεὺς, έως, vel Μωσῆ, ῆς, vel Μωσέας, έως, ὁ, Moſes. Nomen [illegible] Hebr. *Ereptus*.

N.

Litera Græcorum decima tertia, [illegible] νῦ appellatur, & nomen ab Hebræorum *Nun* accepit; (2) nota numeralis valens *quinquaginta*, & cum lineola inferne posita *quinquaginta millia*.

Ναασσὼν, ὁ, Naasson. Nomen viri Hebræi. ἀλλότριον. *Illustrans*.

ΝΑ'ΒΛΑ, ας, ἡ, nablium vel nabla, instrumentum musicum, citharæ fere simile. [illegible]

Νάκλος, ου, ὁ, idem.

Νακλιστὴς, οῦ, ὁ, nablum pulsans. A νάβλα.

Ναγγαὶ, ὁ, Naggæ. Nomen viri Hebr. [illegible] τος. *Illustrans*.

Νᾶες, ναῶν, nom. plur. a ναῦς, navis.

Ναΐτης, ου, ὁ, habitator, incola, ita [illegible] A ναίω.

Ναζαρηνός, ή, ὁ, idem, ab eodd.

Ναζαρηνός, vel **Ναζωραῖος**, ᾶ, ὁ, Nazarenus.

Ναζαρέθ, vel **Ναζαρέτ**, ἡ, Nazareth. Nomen urbis Hebr. ἄκλιτον. *Surculus.*

Νᾶ, *adv.* νε, ita, etiam, sane, utique.

Ναϊάδες, ων, αἱ, Naiades, nymphæ fluviales & fontanæ. A νάω, *fluo.*

Ναΐδιον, ν, τὸ, sacellum, ædicula. Dim.

Ναΐεν, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ναίει, a ναίω.

Ναΐεσκε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔναιε.

Ναιετάασκες, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐναίεταις, a ναιετάω.

Ναιετάουσα, *habitans*, præs. part. act. f. g.

Ναιετάω, ῶ, habito; (2) incolo; ναιετάουσι, habitant, habitabant; ναιετάασκε, habitabat, imp. *Ion.* pro ἐναίετας, ναιετάοντα, acc. sing. part. habitantem; ναιετάωσας, acc. plur. fœm. pro ναιετάσας. Ἄλλοι ἢ ἀλλόφυλοι τήνδε χθόνα ναιετάουσι, Dion. Περ. 265. A ναίω.

Ναιετάουσι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ναιετάουσι.

Ναίτης, ω, ὁ, habitator, incola; usitatius ναύτης. Ab eod.

Ναΐν, ὁ, Naim. Nomen urbis Hebr. ἄκλιτον, *Amœnitas.*

Ναίοντας, acc. sing. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro ναίουσαν, a ναίω.

Ναῖον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔναιον.

Ναϊκός, ἡ, ὸν, nauticus, *Dor.* pro *Ionice* νηϊκός.

ΝΑΪΡΟΝ, ν, τὸ, odoramentum quoddam, Theophraft.

Ναϊσκάριον, ν, τὸ, ædicula, sacellum, Gl. V. sacrarium, Ph. A seq.

Ναΐσκος, ου, ὁ, sacellum, Dim. a ναός.

Ναιστί, *Adv.* omnino, sane, ita. Att. pro ναί, Hes. Suid.

ΝΑΙ'Ω, habito, incolo; ναῖε, *Ion.* pro ἔναιε, imp. habitabat; ab hoc aliud imp. *Ion.* ναίεσκον, habitabam, pass. ναίομαι, habitor. Ὅσσιαν αἰρόμυλα ναίεσκε τάδε, Soph. El. 1391. Μυχοῖς ναίουσαν ἱερὰς λήμνης, Eur. Med. 797. Ξένην πόλιν ναίω, id. Ph. 372. Τὴν' ἀνδρῶν ναίομεναι, scil. νῆσοι, Dion. Περ. 616.

Νάκη, ης, ἡ, pellis lanata, Gl. V.

Νακοδέψης, ου, ὁ, coriarius, f. fullo. Ex seq. & δέω.

ΝΑΚΟΣ, ους, τὸ, vellus, pellis cum suo villo.

Νακοτιλτία, ᾶς, vellera vello seu tondeo, Poll. ubi νακοτιλτοῦντες, part. A

Νακότιλτης, ου, ὁ, qui villosas pelles vellit, Poll. Ex νάκος, & τίλλω.

Νακοτίλτος, ου, ὁ, ἡ, velleris in modum vulsus, Poll. Ex iisd.

Νάκτης, ου, ὁ, fullo, Suic. A νάσσω.

Νακτός, ή, όν, farciendo & constipando completus; νακτὴν, farsa, i. e. *farta*, Gl. V. νακτῇ, densum, pressum, Gl. V. Ab eod.

Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, scaturigo; lympha, Gl. V. latex, unda, Ph. A νάω. Hinc

Ναματιαῖος, αία, αῖον, scaturiens, manans.

Ναμάτιον, τὸ, aquula, paulum liquoris, Dim. A νᾶμα.

Ναματώδης, ους, ὁ, ἡ, ὦ, scaturiginum & fontium plenus, riguus. Ab eod.

Ναν, *pronom.* acc. sing. *Dor.* pro ναῦν, a ναῦς, navim.

Νανίον, ν, τὸ, pupus, Ph. A νάνος.

ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, matris soror, Hes.

ΝΑ'ΝΟΣ, ου, ὁ, nanus, pumilio.

Νανώδης, ους, ὁ, ἡ, ὦ, qui natura pumilio est, pumilionis staturam habens. Ex εἶδος.

Νανώδους, ους, ὁ, ἡ, ὦ, pumilionis formam habens, pumilus, pumilio. A νάνος.

Νᾶξος, ου, *per Aphæresin*, pro Δᾶξος.

Νάξιουργὸς, ὁ, ὁ, ἡ, ὦ, Naxio opere s. in insula Naxo factus. Ex Νάξος, & ἔργον.

Ναοῖσι, dat. pl. *Poët.* pro ναοῖς.

Ναοκομία, ᾶς, templum ædificio. A

Ναοκόμος, ου, ὁ, cui templum ædificandi cura est commissa; (2) ædium sacrarum procurator. Ex ναὸς, & κομέω.

Ναοπόλος, ου, ὁ, ædituus; sacerdos. A πολέω.

ΝΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, *proprie* domicilium; dein ædis, pulvinar, fanum, h. e. ea pars ἱεροῦ, templi, in quo simulacrum Dei dedicatum est: in Sac. Lit. pars templi Hierosol. quam ingredi licebat solis sacerdotibus. A νάω.

Ναοφύλαξ, ακος, ὁ, templi custos, ædituus.

Νάπεια, ας, ἡ, finapi, Nic. A νάπυ.

Νάπη, ης, ἡ, saltus, convallis, nemus, Gl. V. νήπαι, valles, Ph.

ΝΑ'ΠΟΣ, ους, τὸ, locus montanus & silvosus, saltus; vallis nemorosa.

ΝΑ'ΠΥ, υος, τὸ, (pen. prod.) finapi.

Ναρδίζω, nardo similis sum.

Νάρδινος, ίνη, ινον, nardinus, e nardo confectus.

Νάρδιτες, ου, ὁ, ut ναρδίτης οἶνος, vinum nardo conditum.

Νάρδιτις, ι, nardus montana. A νάρδος.

Ναρδολίπης, ίου, ὁ, ἡ, ὦ, nardo pinguis. Ex νάρδος, & λίπος, *pinguis.*

ΝΑ'ΡΔΟΣ, ου, ἡ, nardus, frutex; (2) oleum nardinum. Gl. V. νάρδος, hoc filer.

Νάρδοσταχυς, υος, ἡ, spica nardi, Galen.

Ναρθηκία, ας, ἡ, humilis ferula, ferulago. A νάρθηξ.

Ναρθηκίζω (a ναρθηξ, 2.) alligo os fractum & ferulis firmo. Sch. Aristoph.

Ναρθήκιον, ν, τὸ, narthecium, vasculum medicamentarium; liber medicamentarius.

Ναρθηκοπλήρατος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, ferulis repletus. Æsch. Pr. ναρθηκοπλήρατον ἢ θηρᾶσαι πυρὸς σπινθῆρ' κλοπαῖον, ferulis refertum capto ignis fontem, i. e. *fomitem*, furtivum. Ex νάρθηξ, & πλήρης.

Ναρθηκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, ferulam ferens. Ex νάρθηξ, & φέω.

Ναρθηκώδης, ους, ὁ, ἡ, ὦ, ferulaceus, ferulæ similis. A

ΝΑ'ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, ferula; (2) instrumentum medicum, quo utuntur in fracturis, (ferula, *Lat.*) ad deligandum firmiter; (3) arbor quædam.

ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, Narcaphthon, odoramenti genus, suffitibus admisceri solitum.

Ναρκάω, & ίω, ῶ, torpedine adficior, seu adfectus sum, obtorpesco, torpeo, torpesco. Ἐνέβρυσε τὸ φλάτος τῷ μηρῷ, Gen. 32, 25. Πληγὴν ὀκνεῖ αὐτῷ ἐνάρκησε, Job 33, 19. Νάρκησε χεὶρ, Hom. Il. 8, 328.

ΝΑ'ΡΚΗ, & νάρκα, ης, ἡ, torpedo, piscis quidam tangentes se torpescere faciens; (2) torpor, vesternus, stupor; (3) ita quoque centaurium magnum a quibusdam dictum. Dioscor.

Νάρκημα, ατος, τὸ, torpefactio, torpor, stupor. A ναρκάω.

Νάρκησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ναρκίσσινος, ίνη, ινον, narcissinus, e narcisso factus; ut ναρκίσσινον ἔλαιον. A νάρκισσος. Hinc

Ναρκισσίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, narcissites lapis.

Νάρκισσος, ου, ὁ vel ἡ, narcissus, flos quidam. A νάρκη, quod suo odore torporem adferre creditur. *Angl.* **Daffodil.**

Ναρκόω, ῶ, f. ώσω, torpefacio, torpore adficio; (2) fedo & tollo. Ab eod.

Νάρκωδης, ους, ὁ, ἡ, ὦ, cui torpor seu stupor inest, torpidus, stupidus, Hippocr. A νάρκη.

Νάρκωσις, εως, ἡ, torpefactio, torpefaciendi vis, stupor, hebetatio. A ναρκόω. Unde

Ναρκωτικός, ἡ, όν, torpefaciendi vim habens.

Νάρπη, ης, ἡ, Narta. Numeratur inter ea quæ adoramenta & unguentis admiscentur. Theophr.

Νάρατο, 3. sing. s. 1. ind. med. pro ἐνάσατο, a νάω.

Νάσθη, 3. sing. s. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐνάσθη, a νάω.

Ναστάτην, acc. sing. *Dor.* pro νοστάτην.

Νασμός, οῦ, ὁ, fluentum, fluor, scaturigo, rivulus, latex. A νάω.

Ναστικός, ἡ, όν, ad nauticum pertinens. A ναῦς.

Νάσσω, ττω, f. σω, premo, comprimo, complano, farcio, Gl. V. perf. pass. ναστάφθω, refertus, plenus.

Ναστίσκος, ὁ, parvus νάστος, placentula.

Νάστοπίπτης, ου, ὁ, incisor τῶ νάστου. A πίπτω.

Νάστος, ου, ὁν, confertus, fartus, densè plenus, densus; (2) *Subst.* panis, s. placenta e melle, uvis passis aliisque condimentis. A νάσσω.

Ναστοφαγία, ᾶς, f. ήσω, nastos edo. A

Ναστοφάγος, ου, ὁ, ἡ, ὦ qui νάστον edit. Ex νάστος, & φαγεῖν.

Ναυαγία, ω, f. ήσω, naufragium facio, navem frango; (2) jacturam facio, naufragio amitto. A ναυαγός.

Ναυαγήσασιν, dat. pl. a. 1. part. act. cum ν a ναυαγέω.

Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium. Ab eod. Unde

Ναυάγιον, ν, τὸ, proprie fragmentum navis, tabulæ aliaque e naufragio collecta; (2) dicitur tamen & pro naufragio.

Ναυαγὸς, οῦ, ὁ, naufragus. Ex ναῦς, & ἄγνυμι, *frango.*

Ναυαρχία, ω, f. ήσω, navibus præsum, navarchum ago. A ναύαρχος.

Ναυαρχία, ας, ἡ, præfectura navium seu classis. Ab eod.

Ναυαρχὶς, ίδος, ἡ, navis, qua vehitur navarchus, navis prætoria. Ab eod.

Ναύαρχος, ου, ὁ, navarchus, navium præfectus, præfectus classis. Ex ναῦς, & ἀρχή.

Ναυάτης, ου, ὁ, corrupte legitur pro

Ναυσάτης, ου, ὁ, qui navem conscendit, qui navi vehitur; (2) nauta, navita. Ex ναῦς, & βαίνω, *scando.*

Ναυηγὸν, acc. sing. *Ion.* pro ναυαγόν.

Ναυκληρία, ω, f. ήσω, nauclerus sum, navem guberno. A ναύκληρος.

Ναυκληρία, ας, ἡ, naucleriacum vitæ genus; (2) navium gubernatio.

Ναυκληρικός, ἡ, όν, ad navicularium seu naucleriacum pertinens. Ab eod.

Ναυκλήριον, ν, τὸ, navigium, naucleriaca possessio, navis gubernatio. Ab eod.

Ναύκληρος, ου, ὁ, qui navem possidet, nauclerus, navis dominus, Gl. V. naviculârius; ναύκληροι Athenis dicebantur etiam οἱ δήμαρχοι; ναύκληρος etiam Adjective pro nauticus, ut ναυκλήρου πλάτην nauticum remum Hes. metaphorice pater familiæ, Poll. Ex ναῦς, & κλῆρος.

Ναυκληρόσιμος, ου, ὁ, ἡ, ὦ, qui a nauclero elocatur. A ναύκληρος.

Ναυκράρια, ων, τὰ, loca, in quibus reponebantur ex ναυκραρίαις exacta.

Ναυκραρία, ας, ἡ, duodecima pars tribus; ap. Athenienses.

Ναυκραρικός, ἡ, όν, ad ναυκράρους pertinens. A

ΝΑΥ'ΚΡΑΡΟΙ, ων, οἱ, magistratus quidam Athenienses. Vide Suid. & Poll.

Ναυκρατία, ω, f. ήσω, navibus supero, navali pugna vinco. Xen. A

Ναυκράτης, ους, ὁ, ἡ, ὦ, qui classe pollens maris imperium obtinet; (2) qui classis præsidio locum aliquem tenet vel occupat. Ex ναῦς, & κράτος.

Ναυκρατητικὸς, ἡ, όν, ad victoriam navalem pertinens. A ναυκρατής.

Ναυκρατία, ἡ, victoria navalis; (2) imperium maritimum.

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, ὁ, qui navibus præest, gubernator. Ex ναῦς, & κράτος.

Ναύλας, ου, ὁ, nablum, idem quod νάβλας.

Ναῦλον, ν, τὸ, naulum, merces, quæ pro navigatione solvitur, Ph. navis vectura, naulum, vectura. A ναῦς.

Ναῦλος, ου, ὁ, idem; (2) merces, quam persolvimus ei, ad quem divertimus; (3) instrumentum quoddam muficum.

Ναυλοχία, in portu permaneo, stationem habeo; (2) navi insidens locum aliquem vel adversarium observo, eique insidior.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui navi fertur.

Ναυσίφορος, ου, ὁ ἡ ὑ, navibus vectus.

Ναυσιφορτίς, ίδος, ἡ, navis onerariæ genus.

Ναυσιφορτικός, ἡ, όν, navium onerariarum.

Ναυσιφορτικῶς, *Adverb.* navium onerariarum more.

Ναυσιφορτίον, ου, τὸ, navis onerariæ genus.

Ναυσιφορτίς, ίδος, ἡ

facere; nomen fortita a nascendum similitudine, Plin.

ΝΕΒΡΟΣ, ὁ, ἡ, pullus cervi, hinnulus, dama.

Νεβροτόκος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, hinnulos pariens, Rob. Ex νεβρός, & τίκτω.

Νεβροφόνος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, hinnulorum occisor. Ex νεβρός, & φόνος.

Νεβροχαρὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, hinnulis gaudens, *Epith.* Apoll. Ex νεβρός, & χαίρω.

Νεβρώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, cognomen Bacchi, quod cum ipse, tum Bacchantes pelles hinnulorum gestarent. A νεβρός.

Νεδεῖν, *redire*, præs. inf. med. verbi νέομαι.

Νέδυν, 2. f. præs. conj. *Ion.* pro νέωσαι.

Νεηγενὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, recens natus. A νέος, & γίνομαι.

Νεηθαλὴς, ὲς, recens viridis, florens. A θάλλω.

Νεήκασι, dat. pl. *Poët.* pro νεήκεσι, a

Νεήκης, ους, vel νεηκὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, recens acutus, exacutus. Ex νέος, & ἀκή.

Νεηκοτὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem, Hes. Ex νέος, & ἀκοτέω.

Νεηλάτης, ου, ὁ, remex, navem impellens, Hes. Ex ναῦς, & ἐλαύνω.

Νεήλατος, recens cusus, Hes. νεοτύχης. Ex νέος, νέα, & ἐλαύνω, *malleo duco, cudo.*

Νεήλατος, recens molitus; ut νεήλατα ἄλφιτα, recens molitæ farinæ, apud Demosth. melle, uvis passis, & viridibus ciceribus imbutæ ac subactæ, secundum Harpocrationem; quasi νεωστὶ ἀλεσθέντα, ab ἐλαύνω, molo. Sed sunt νεήλατα, placentæ quædam recentes, quasi recens ductæ ac subactæ, ab ἐλαίνω, sicut & ἐλατὴρ est placentæ genus. Ab eod.

Νεήλυτος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, recens illitus. Ex νέος, & ἐλύω.

Νήλυς, υδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui nuper admodum advenit, novitius, convena, Ph. Ex νέος, & ἐλθεῖν.

Νεηλύδι, dat. f. *Ion.* pro νεηλύδι, a νεηλυς.

Νεηνίης, νεηνίῃ, νεηνίην, *Ion.* pro νεανίας, νεανίᾳ, νεανίαν.

Νεηπενθὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, recens dictus, nuper celebratus. Ex νέος, & φημί.

Νεηρὶη, ης, ἡ, *Ion.* pro νεαίρα, ima pars ventris. A νεαρός.

Νεηστίθεν, ex imo.

Νήατον, *infimum*, accus. singul. *per Syn.* pro νειότατον, a νειόταλος, *infimus*, quod est superlat. a *Poët.* νειὸς, pro νέος.

Νεηχείσκε, 3. f. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκαιεν, a *Poët.* νεικείω, pro νείκω, *rixor*, Hom. Il. 2, 221.

Νεικείησι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro νεικεῖη.

Νεικέστωρ, ορος, ὁ, objurgator, rixator, conviciator. A

Νεικέω, ῶ, fut. ήσω, & ίσω, rixor, altercor, contendo; (2) objurgo. Τὸ γὰρ νεικείσασι, Il. 2, 221. A νεῖκος.

Νείκεσσε, 3. f. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκησε.

Νείκη, ης, ἡ, rixa, contentio. Ap. Clem. Al.

ΝΕΙΚΟΣ, ους, τὸ, rixa, jurgium, altercatio, contentio; (2) bellum.

Νειλαῖος, αία, αῖον, Nilæus, Niliacus. A Νεῖλος.

Νειλῳὰς, άδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, in Nilo crescens. Ex νεῖλος, & ἔαρ, *ver.*

ΝΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, Nilus, fluvius Ægypti.

Νειλοσκόπιον, τὸ, columella, in qua incrementa Nili cernebantur. A Σκοπέω.

Νείμασα, 2. 1. part. act. f. g. v. νέμω.

Νεῖμε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνειμε.

Νειόθεν, *Adv.* ex imo fundo aut loco, *per Syn.* pro νειοτόθεν.

Νειόθι, *Adv.* in imo fundo aut loco, *per Syn.* pro νειοτόθι. Vid. νείατον.

Νεῖον, *Adv.* nuper. A νέος.

Νειοπηδέω, ῶ, novale facio, terram seu agrum renovo.

Νεῖος, novus, novellus, recens. A νέος.

Νειός, οῦ, ὁ, novale, ager novalis. Ab eod.

Νείοτατος, infimus, imus, Hes, *Sup.* ex νέος.

Νειοτόμος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui novale arato findit. Ex νειὸς, & τέμνω.

Νειρίτης, ου, ὁ, nerita, cochleæ genus, Opp.

Νείσεται, 2. f. pr. ind. med. *Ion.* pro νείσσεται. A

Νείσομαι, vel νείσσομαι, eo, proficiscor. A νέω.

Νείται, 3. f. præs. ind. med. pro νίσεται, a νίσομαι.

Νείφω, madefacio; pro νίφω, ningo.

Νειχθείσα, a. 1. part. pass. f. g. v. νείσομαι.

Νεκάδεσσιν, dat. plur. *Ion.* pro νεκάσι, a

Νεκὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum; νεκάδες, mortui. Dat. νεκάδεσσι. A νεκρός.

Νεκράγγελος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, mortui nuncius, Suic.

Νεκραγωγέω, ῶ, fut. ήσω, mortuos duco, de Mercurio. Ex νεκρὸς, & ἄγω.

Νεκρακαδημία, ας, ἡ, Academia mortuorum; locus a Luciano fictus.

Νεκρανάστασις, εως, ἡ, mortuorum resuscitatio, Suic. Ex νεκρὸς, & ἀνάστασις.

Νεκρικὸς, ἡ, όν, mortualis, feralis. Gl. V. A νεκρός.

Νεκρικῶς, *Adv.* in modum mortuorum.

Νεκρίμαῖα, τὰ, carnes morticinæ. A νεκρὸς.

Νεκροβαρὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, mortuis gravis, Suic. Ex νεκρὸς, & βάρος.

Νεκροβόρος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, mortuos devorans. Ex νεκρὸς, & βορὰ, *pastus.*

Νεκροδέγμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, mortuos recipiens, Æsch. Pr. 153. Ex δέχομαι.

Νεκροδόκος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ex iisd.

Νεκροδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum mortuorum, Suic.

Νεκροδαπάνης, ου, ὁ, libitinarius, vespillo. Ex δάπτω.

Νεκροθήκη, ης, capulus, sarcophagus, urna.

Νεκροκαπύσης, ου, ὁ, rogarius, bustuarius, ustor, Ph. A νεκρὸς, & καίω.

Νεκροκαρίθοι, ων, οἱ, defuncti Corinthiorum.

Νεκροκοσμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui defunctos, s. defunctorum funera ornat. Ex κοσμέω.

Νεκρολατρεία, ας, ἡ, defunctorum cultus.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, necromantia, vaticinatio ex evocatis mortuis.

Νεκρομαντεῖον, ου, τὸ, vaticinium ex evocatis mortuis, responsum ab inferorum umbris datum, & locus ipse ubi datur.

Νεκρόμαντις, εως, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui mortuos evocans futura vaticinatur.

Νεκροπήρατος, ου, ὁ, mortuorum cadavera vendens. Ex νεκρὸς, & πωρόω, *vendo.*

Νεκροπομπὸς, οῦ, ὁ, dux manium, qui mortuorum animas Plutoni transmittit; de Mercurio. Ex νεκρὸς, & πέμπω.

ΝΕΚΡΟΣ, τοῦ, ου, mortuus; (2) mortui cadaver.

Νεκροσόλιν, ω, mortuos Plutoni mando. A

Νεκροσόλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, elator funerum, pollinctor, Libitinarius. Ex νεκρὸς, & σίλλω.

Νεκροσυλία, ας, ἡ, mortuorum spoliatio. A

Νεκροσύλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, mortuos spolians, mortuorum spoliator. Ex νεκρὸς, & Συλάω.

Νεκροταγὴς, ὲς, dux mortuorum.

Νεκρόταφος, ου, ὁ, mortuorum sepultor, apud Hes. Ex νεκρὸς, & θάπτω.

Νεκρότης, ητος, ἡ, mortificatio, vitæ spoliatio. A νεκρός.

Νεκρουτοκία, ας, fœtus mortuum pario, Suic. Ex νεκρὸς, & τίκτω. Unde

Νεκρουτόκιον, ου, τὸ, fœtus abortivus, Suic.

Νεκροφαγέω, ῶ, cadaveribus vescor, Suic. A

Νεκροφάγος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui cadavera devorat, qui cadaveribus pascitur, Suic.

Νεκροφορεῖον, ου, τὸ, sandapila, Ph. A

Νεκροφορέω, cadaver effero. A

Νεκροφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui defunctos effert; vespillo, pollinctor, Gl. V. A φέρω.

Νεκρόω, ῶ, fut. ώσω, exheco; νεκρῶμαι; νενεκρωμένος, p. pass. part. emortuus, viribus effœtus. Νενεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν, Col. 3, 5. A νεκρὸς.

Νεκρώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, mortuo similis, cadaverosus. Ab eod.

Νενεκρωθέντες, ηντι. pl. a. 1. part. pass. verbi νεκρόω.

Νεκρώσιμος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, emortualis, Suic. A

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio, Gl. V. Rom. 4, 19. A νεκρόω.

ΝΕΚΤΑΡ, αρος, τὸ, nectar, potus deorum. Hinc

Νεκτάρεος, ρία, *Ion.* ρίη, ρεον, nectareus, nectaris modo suavis; nectaris suavitatem & odorem referens, ideoque divinus.

Νεκτάριον, ου, τὸ, nectarium, quibusdam helenium, Dioscor. herba quædam.

Νεκταρίτης, ου, ὁ, ut νικταρίτης οἶνος, nectarites, vinum nectareum, s. helenio conditum.

Νεκτοροτάγης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, nectare stillans, suavis, odoratus. Ex νέκταρ, & στάζω.

Νεμύα, ας, ἡ, invenitur pro νεκυία.

ΝΕΚΤΥΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, necydalus, insectum e bombylio nascens.

Νεκυαγὸς, οῦ, ὁ, mortuos ducens. Ex νέκυς, & ἄγω.

Νεκυία, ας, ἡ, mortuorum evocatio magica; (2) tractatus de manibus, s. mortuis. A νέκυς.

Νεκυομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio, quæ fit evocatis mortuis. A νεκυόμαντις.

Νεκυομαντία, ας, ἡ, mortuorum consultatio. Gl. V. Ab eod.

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, mortuorum oraculum, quum mortui de aliqua re consuluntur.

Νεκυομαντήιον, ου, τὸ, *Ion.* pro νεκυομαντεῖον.

Νεκυόμαντις, εως, ὁ ϰ᾽ ἡ, mortuos evocans futura ex iis se scitaturus, Suid.

Νεκυοστόος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, mortuos suscitans; (2) mortuorum servator. Nonnus, epitheton Christi. Ex νέκυς, & Σῶω, *servo*, vel Σόος, s. Σόα, *servus.*

Νεκυοστολος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui mortuos transmittit, *Epith.* Charontis. Ex στέλλω.

ΝΕΚΤΣ, υος, ὁ, mortuus, defunctus; cadaver, pl. νέκυες, mortui, cadavera, Dat. νεκύεσσι, mortuis. Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνειώτων Γίγνεται, Hom. Il. 5, 409. Οὐ μαρτυρίσῃ ταῦθ᾽ ὁ καθθανὼν νέκυς, Sophoc. Antig. 525. Hinc

Νεκύσια, ων, τὰ, funeralia, Ph. parentalia.

Νέμεα, ων, τὰ, loca arboribus densa, sylvosa, Hes. (2) Nemea, ludi Jovi celebrati a Græcis soliti. A νέμω.

Νεμέα, ας, ἡ, Nemea, *Poët.* Νεμεία, locus Elidis, s. Argolidis.

Νεμεαῖος, αία, αῖον, vel Νεμειαῖος, αία, αῖον, Nemæus, e Nemea oriundus. A Νεμέα.

Νεμεαὶς, άδος, ἡ, Nemæa, ut Νεμείδες αὐλαὶ, Nemææ portæ. Ab eod.

Νέμεια, τὰ, pro Νεμεα, ludi illi.

Νεμειαῖος, αία, αῖον, vide Νεμεαῖος.

Νεμεθω, pasco. A νέμω.

Νεμειαῖος, άσι, σιον, Nemæus. A Νεμέα.

Νεμισασαι, 3. f. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro νεμεσήσαι, a νεμεσάω.

ΝΕΜΕΣΑΩ, ῶ, & νεμεσάομαι, ῶμαι, indignor, irascor, succenseo; (2) invideo, invidens succenseo; (3) indignationem, s. reprehensionem formido, formido, timeo; (4) irritum facio hostis s. inimici consilium, spem; *quasi sc. invidens ei lætitiam e secessu.* aor. 1. part. νεμέσσας; pass. νεμεσηθεὶς, poët. νεμεσσηθεὶς. Μὴ νεμέσα βασιλεῦσι, χάρις βασιλεῦσιν ὀπηδεῖ, Epigr.

Νεμέσεια, ας, τὰ, festum in honorem Deæ Nemesis. Ab eod.

Νεμεσήμαν, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, indignabundus, querulus. A νεμεσάω.

Νεμεσητικὸς, ἡ, όν, qui facile succenset, ad indignationem propensus. Ab eod.

Νεμεσητὸς, ἡ, όν, *Poët.* νεμεσητὸς, vituperandus, reprehensione dignus, odiosus; (2) invisus, invidiosus; (3) querulus, stomachosus. Ab eod.

Νεμεσίζῃ, 2. sing. præs. act. verbi

Νεμεσίζω, & frequentius νεμεσίζομαι, reprehendo, succenseo, indignor, irascor; (2) vereor, revereor. Ἤρα δέ᾽ ὔτι τόσον νεμεσίζομαι, Il. 8, 407. Ab eod.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio cum quadam invidia;

vidia ; (2) justa reprehensio ; (3) indignatio ob res alicujus properas, quibus indignus est, aut ob res adversas, quibus est indignus ; (4) indignatio ob sceleratum facinus ; (5) ultio vindicta ; (6) Nemesis, Dea quæ rebus hominum rebus invideret eosque vel hanc ipsam ob causam, vel ob insolentiam ex fortuna ortam coerceret ac reprimeret. Ph. νέμεσις, ultrix. A νεμεσάω.

Νεμεσᾷ, 3. s. pr. ind. act. *Poët.* pro νεμεσᾷ, a νεμεσάω.

Νεμεσσητόν, acc. s. *Poët.* & *Dor.* pro νεμεσητόν,

Νεμέσσησιν, 3. pl. a. ind. pass. *Ion. Poët.* & *Doric.* pro ἐνεμεσήθησαν, a νεμεσάω.

Νεμίτωρ, ορος, ὁ, distributor, Rob. A νέμω.

Νεμηθέντος, g. s. aor. 1. part. pass. v. νέμω.

Νέμησις, εως, ἡ, distributio, partitio ; (2) pabulatio, Gl. V. A νέμω, *tribuo*, item *pasco*. Unde

Νεμητής, οῦ, ὁ, partitor, distributor.

Νέμος, εος, τὸ, nemus, locus arboribus consitus, densus, & pascuus ; (2) pudendum muliebre, Hes. (3) oculi cavitas, Hes. A

ΝΕ'ΜΩ, fut. νεμῶ, p. νενέμηκα, aor. 1. ἔνεμα, tribuo, distribuo ; νέμομαι, tribuor, dividor ; interdum & divido, partior ; (2) νέμω, & frequentius νέμομαι, possideo, habeo, colo ; (3) νέμω, pasco ; νέμομαι, pascor ; (4) νέμω, administro ; (5) dicitur ut Lat. tribuo, pro concedo, largior ; item locum relinquo, cedo, audio, &c. Εἰ σωτῆρὲ νέμοι τὶν ἀραν τῦ καλῶς σῴσαντι δοκεῖν, curat ut is bene succedat, Soph. Trach. 57. Ἥμαρτον, εἴ τι τῳδ' ἁμαρτίαν νέμεις, peccatum putas, ibid. 490. Ἃ δ' μέγαν Παλλὰν ὤχρυσεν νέοισι, id. Phil. 392. Νεμόμεθα δ' ἐν κήποις τὰ λωτὰ Σύσσαμα, Arist. Av. 159. Κἀμοὶ δεῖ νεμεῖν ὑμᾶς χάριν, ibid. 389. Ἀποίσειν ἐῴλοὶ νέμοιντο βίοτον, Pind. Ol. 2, 112.

Νέμεται, 3. s. perf. ind. pass. *Dor.* pro νένεμται, a νέμω.

Νενέμηται, 3. pl. perf. indic. pass. *Ion.* pro νένεμνται, a νέμω.

Νενέμηκας, 2. s. perf. ind. act. v. νέμω.

Νένηκε, 3. s. perf. ind. act. v. νάω.

ΝΕ'ΝΗΛΟΣ, ὁ, cæcus ; (2) attonitus, demens, vecors, Hes. Sch. Apoll.

Νενίκανται, 3. pl. perf. ind. pass. *Dor.* pro νενίκηνται, a νικάω.

Νενίκημαι, *victus sum*, perf. ind. pass.

ΝΕΝΝΟΣ, ὁ, patruus, vel avunculus, Eust. Poll

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ὁ, ἡ, stultus, fatuus, Hes.

Νενόμισμαι, perf. ind. pass. v. νομίζω.

Νένοται, 3. s. perf. ind. pass. *per Syncop.* pro νενόηται, a νοέω.

Νένοσε, 3. s. perf. ind. med. v. νόσω.

Νενάμεθα, 1. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro νενοήμεθα, a νοέω.

Νεοαλδής, ές, ὁ, ἡ, nuper auctus, qui recens excrevit, Hes. Ex νέος, & αὐδάω.

Νεάλωτος, ος, ὁ, ἡ, recens captus, Suic.

Νεοαρδής, ές, ὁ, ἡ, nuper irrigatus. Ex νέος, & ἄρδομαι.

Νεοβάπτιστος, ος, ὁ, ἡ, recens baptizatus.

Νεόβλητος, ος, ὁ, ἡ, recens mulctus, ut νεόβλητον γάλα. Ex νέος, & βάλλω.

Νεοβλαστής, ές, ὁ, ἡ, novissime in lucem editus ; (2) tenuia germina emittens, Rob. Ex νέος, & βλαστάνω, *germino*.

Νεόβλαστος, ος, ὁ, ἡ, idem.

Νεόβορος, ος, ὁ, ἡ, recens adesus, Hes. Ex νέος, & βορά.

Νεοβρόχος, ος, ὁ, ἡ, recens irrigatus, Hes. νεοβρόχοι, prægnantes, uterum ferentes. Ex νέος, & βρέχω.

Νεόβρωτος, ος, ὁ, ἡ, modo pastus, qui non ita dudum cibum sumpsit. Ex νέος, & βιβρώσκω.

Νεογαμετή, ῆς, ἡ, nova nupta, Gl. V.

Νεόγαμος, ος, ὁ, ἡ, qui nuper uxorem duxit, vel quæ nuper nupsit ; nova nupta.

Νεογενής, ές, ὁ, ἡ, recens natus, recens natus. Ex νέος, & γίνομαι.

Νεογνήτος, ος, ον, idem.

Νεογνίτος, ὁ, ἡ, recens natus, f. ortus. A

Νεογνός, ὁ, ἡ, infans modo natus. A νεογενής.

Νεόγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, novas habens pupillas, qui visum recuperavit. Ex νέος, & γλαύξ, *pupilla*.

Νεογλύφωτος, ος, ὁ, ἡ, recens cœlatus. Ex νέος, & γλύφω.

Νεογνός, ὁ, recens genitus, recens natus, recens a partu, recenti partu editus, Gl. V. νεογνίς, parvulus. Ex νέος, & γένομαι.

Νεόγονος, ος, ὁ, recens a partu. Ex νέος, & γένομαι.

Νεόγραπτος, ος, ὁ, ἡ, recens scriptus, recens pictus, Rob.

Νεόγυιος, ος, ὁ, ἡ, juvenilia membra habens. Ex νέος, & γυῖον.

Νεογωής, ές, ὁ, qui nuper uxorem duxit. Ex νέος, & γωή.

Νεοδάμας, ος, ὁ, ἡ, recens domitus, Suic. Ex νέος, & δαμάω.

Νεοδαμώδης, ες, ὁ, ἡ, recens in populares adscitus. Apud Lacedæmonios Νεοδαμώδης dicebantur Helotes libertate donati. Ex νέος, & δαμάδης, pro δημώδης.

Νεόδαρτος, ος, ὁ, ἡ, recens excoriatus. At νεόδαρτον δέρμα, pellis nuper detracta. A νέος, & δέρω.

Νεοδίδακτος, ος, ὁ, ἡ, recens doctus, qui nuper didicit. Ex νέος, & διδάσκω.

Νεοδμής, ῆτος, ὁ, ἡ, nuper domitus. At νεοδμῆτες γάμοι, nuper celebratæ nuptiæ, ex Eurip. ubi sponsa quasi domita. Ex νέος, & δαμάω.

Νεόδμητος, ος, ὁ, ἡ, recens exstructus ; (2) recens domitus ; (3) *Epith.* recens nuptæ. Ex δαμάω.

Νεοδέμητος, ον, recens exstructus. A δέμω.

Νεόδουπος, ος, ὁ, ἡ, recens excoriatus. Ex νέος, & δορά, *pelle*.

Νεοδοσπόλος, ος, ὁ, recens deceptus. Ex νέος, & δρέπω, *carpo*.

Νεοδρεπής, ές, ὁ, ἡ, recens deceptus.

Νεόδρεπτος, ος, ὁ, ἡ, idem, Rob. Ex iisd.

Νεοειδής, ές, ὁ, ἡ, juvenili facie præditus. Ex νέος, & εἶδος.

Νεόζευκτος, ος, ὁ, ἡ, recenter confectus, recens elaboratus, Hes. Ex νέος, & ζεύγνυμι.

Νεόζυγος, ος, ὁ, ἡ, recens conjugatus, seu copulatus. De recens nupta.

Νεόζυξ, υγος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νεόζυμος, ον, recens fermentatus, *Epith.* panis. A ζύμη,

Νεοήλιξ, ικος, ὁ, ἡ, juvenis.

Νεοθαλής, ές, ὁ, ἡ, nuper virens, qui nuper pullulavit ; (2) recens ortus, recens genitus. Ex νέος, & θάλλω.

Νεοθανής, ές, ὁ, ἡ, recens mortuus. Ex νέος, & θνήσκω.

Νεόθεν, *Adv.* recens.

Νεοθηγής, ές, ὁ, ἡ, recens acutus. Ex νέος, & θήγω.

Νεοθηλής, ές, ὁ, ἡ, idem quod νεοθαλής.

Νεοθηξ, ηγος, idem quod νεοθηγής.

Νεοθλιβής, ές, ὁ, ἡ, recens expressus. Ex νέος, & θλίβω.

Νεόθλιπτος, ος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νεοθνής, ῆτος, ὁ, ἡ, recens mortuus, recens interemptus. Ex νέος, & θνήσκω.

Νεόθρεπτος, ος, ὁ, ἡ, recens compactus, recens coagulatus ; de caseo. A τρέφω.

Νεόθυτος, ος, ὁ, ἡ, recens immolatus. A θύω.

Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas. A νέος. Νέου νέκυος νεοίη, Hom. Il. 23, 604.

Νεοικοδόμητος, ος, ὁ, ἡ, recens ædificatus. Ex νέος, & οἰκοδομέω.

Νέοικος, ος, ὁ, ἡ, qui recens alicubi ædes habere cœpit ; (2) in nova urbe domum habens.

Νεοκαλλιγράφος, ος, ὁ, ἡ, eleganter scribens.

Νεοκατοικιστής, ής, ὁ, ἡ, recens [illegible]

Νεοκτισμένος, ος, ὁ, ἡ, recens conditus, Suic. Ex [illegible] κτίζω.

Νεοκατάκλυστος, ος, ὁ, ἡ, idem Suic. Ex νέος, & κατακλύζω.

Νεοκατάστατος, ος, ὁ, ἡ, recens constitutus, nuper fundatus. Ex καθίστημι.

Νεοκατάχριστος, ος, ὁ, ἡ, recens unctus, noviter illitus.

Νεοκατήχητος, ος, ὁ, ἡ, recens institutus. Ex κατηχίομαι.

Νεοκάτοικος, ος, ὁ, ἡ, idem quod νέοικος.

Νεοκάτυτος, ος, ὁ, ἡ, cui recens sola injecta est, Suic. Ex νέος, & κατύω.

Νεόκαυστος, ὁ, ἡ, recens crematus. Ex καίω.

Νεόκαυτος, ος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νεοκηδής, ές, ὁ, ἡ, recentem mœrorem habens, recenti mœrore affectus. Ex νέος, & κῆδος, *mœror*.

Νεόκλωστος, ος, ὁ, ἡ, recens contextus, recens nendo ductus.

Νεοκμής, ῆτος, ὁ, ἡ, recens fabricatus, noviter factus. Ex νέος, & κάμνω.

Νεόκμητος, ὁ, ἡ, recens elaboratus, recens confectus ; item recens mortuus. Ex iisd.

Νεόκοπος, ος, ὁ, ἡ, recens cæsus, ut νεόκοπος καρδόπος, mactra recens excisa, Eupolis ap. Poll. Ex νέος, & κόπτω.

Νεόκοπτος, ος, ὁ, ἡ, ut νεόκοπος μύλη, mola recens incisa, Aristoph. in V. Ex iisdem.

Νεόκοτος, ος, ὁ, ἡ, qui novas iras animo conditas habet ; (2) novus, recens, Suic.

Νεόκρας, ατος, ὁ, ἡ, ut νεόκρας οἶνος, vinum recens mixtum, recens dilutum aut temperatum. Ex νέος, & κεράννυμι.

Νεόκρατος, ος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νεόκτητος, ος, ὁ, ἡ, recens adquisitus, nuper partus, Suic. Ex νέος, & κτάομαι.

Νεόκτιστος, ος, ὁ, ἡ, recens conditus.

Νεοκτόνητος, ος, ὁ, ἡ, recens interfectus, Rob. Ex νέος, & κτείνω.

Νεολαία, ας, ἡ, juvenum multitudo ; juventus, Gl. V. A νέος.

Νεολαμπής, ές, ὁ, ἡ, novum f. magnum & clarum, item, insolitum. Ex νέος, & λάμπω.

Νεολεκτος, ος, ὁ, ἡ, recens collectus, nuper lectus ; hic, Ph. Ex νέος, & λέγω.

Νεολέξια, ας, ἡ, tirocinium, Ph. Ex iisd.

Νεολαπτος, ος, ὁ, ἡ, nuper captus, Suic. Ex νέος, & λαμβάνω.

Νεολκία, ut νεολκὶς ναῦς, navem subducere, Ps. νεωλκεμένη, subductus, p. pass. perf. Ex ναῦς, & ἕλκω, *traho*.

Νεολκία, ας, ἡ, navis tractio, vel subductio. Ex iisd.

Νεόλουτος, vel νεόλουτος, ος, ὁ, ἡ, recens lotus, Hom. in Hom. Ex νέος, & λούω.

Νεόμαι, nato ; veno ; vado.

Νεομάλακτος, ον, recens subactus, *Epith.* panis recentis. A μαλάσσω

Νεόμβυ, ωος, ὁ, ἡ, ut νεόμβυος Σελήνη, novæ lunæ ; apud Aratum. Ex νέος, & μήν.

Νεομηνία, ας, ἡ, novilunium, novus mensis, calendæ ; nova luna, Ph. Ex νέος, & μήν.

Νέον, *Adv.* recens, nuper. A νέος.

Νεόνυμφος, ος, ἡ, nova nupta, Ph. Ex νέος, & νύμφη.

Νεόξεστος, ος, ὁ, ἡ, recens politus. Ex νέος, & ξέω.

Νεοπαγής, ές, ὁ, ἡ, recens compactus, recens coagmentatus. Ex νέος, & πήγνυμι.

Νεοπαθής, ὲς, recens a luctu, recentem luctum, dolorem habens. A πάθος.

Νεοπαθής, ές, ὁ, ἡ, nuper ad officium reductus. Ex νέος, & πείθω.

Νεόπηκτος, ος, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Νεοπλυθής, ές, ὁ, ἡ, qui in recenti luctu est. Ex νέος, & πλύθω.

Νεοπτηγής, ές, ὁ, ἡ, idem quod νεοπαγής.

Νεόπωλος, ος, ὁ, ἡ, idem.

Νευλικλής, ίος, ὁ ἡ ές, recens plexus, recens contextus.

Νεόπλουτος, ὁ ἡ ὄν, recens ditatus.

Νεοπλυνής, ίος, ὁ ἡ ές, recens lotus, Poll. Ex νέος, & πλυνός.

Νεόπλυτος, ὁ ἡ ὄν, recens lotus, nuper ablutus, Herodot. Ex iisd.

Νεοποιέω, ῶ, novum facio, renovo.

Νεοποίητος, ε, ὁ ἡ ὄν, recens factus, noviter fabricatus. Ex iisd.

Νεοποίκιλος, ον, pulcre recens, novus & pulcher, ut νεοΐγλυφος, cujus est interpretatio

Νεοπολῖται, qui publico suffragio jus civitatis adepti sunt, νεοπολίτης, ου, ὁ, novus civis, Poll.

Νεοπολῖτις, ιδος, ἡ, ut νεοπολῖται πόλις, urbs novos habens cives. A νεοπολίτης.

Νεοπρωτίστης, ου, ὁ ἡ ὄν, nuper irritatus. Ex νέος, & πρωτίζομαι, *irrito*.

Νεοπῖνος, ε, ὁ ἡ ον, qui recens bibit, Suic. Ex νέος, & πῖνος, *bibo*.

Νεοπρεπής, ίος, ὁ ἡ ές, juvenes decens, juvenilis. Ex νέος, & πρέπω.

Νεόπριστος, ε, ὁ ἡ ὄν, recens serra sectus. Ex νέος, & πρίω.

Νεόπολις, εως, ἡ, urbs nova.

Νεοπυρήτος, ον, recens fotus. A πυρίαν.

Νεοῤῥαγής, ίος, ὁ ἡ ές, recens ruptus. Νεοῤῥαγὴς φλεψ, *vena*. Ex νέος, & ῥήγνυμι.

Νεόῤῥαντος, ε, ὁ ἡ ὄν, recens adspersus, recenter madens.

Νεορῥόφητος, ε, ὁ ἡ ὄν, qui recens forbitionem sumpsit, Suic. Ex νέος, & ῥόφημα.

Νεόῤῥυτος, ε, ὁ ἡ ὄν, recens effluxit, recens fluens. Ex νέος, & ῥέω.

Νεόρτος, ε, ὁ ἡ ὄν, recens excitatus, seu exsuscitatus. Ex νέος, & ὄρνυμι.

ΝΕΟΣ, νέα, νέον, novus, novella, novellus, recens, (2) juvenis, tria, Gl. V.

Νεός, οῦ, ὁ, novile, novile. A νέος.

Νεοσίγαλος, ε, ὁ, propter novitatem & excellentiam admirandus, pulcre recens, Σιγαλόεντα apud Hom. minime adulterata, Rob.

Νεοσκαφής, ές, recens effossus, circumfossus.

Νεοσμίλης, ες, ὁ ἡ ές, recens politus, recens acutus, recens purgatus. Ex νέος, & σμίλη.

Νεοσπίδης, ες, recens desitus. A σπίζω.

Νεοσπαραλής, ές, ὁ ἡ ές, recens dilaniatus. Ex νέος, & σπαράσσω.

Νεοσπάς, άδος, ἡ, nuper excisa. Ex νέος, & σπάω, *trabo*.

Νεόσπορος, ὁ ἡ ον, recens seminatus. A σπείρω.

Νεοσσία, ἡ Att. νεοττία, ας, f. ούσα, nidulor, nidifico, Rob. A νεοσσός. Unde

Νεοσσιὰ, Att. νεοττία, ας, item νεοσσιὰ, vel νεοττιὰ, ας, ἡ, cedar, pudorum cubile.

Νεόσσιον, f. νεοσσίον, νεοττίον, ου, τὸ, pullulus; pullus tenellus. Dim. ab eod.

Νεοσσοκομέω, vel νεοττοκομέω, ῶ, pullos alo, curo. A

Νεοσσοκόμος, vel νεοττοκόμος, ε, ὁ ἡ ον, pullos nutriens, Suic. Ex νεοσσός, & κομέω.

Νεοσσοπιία, ας, ἡ, nidulatio; cubebola. Ex νεοσσός, & πτυίω.

ΝΕΟΣΣΟΣ, vel νεοττός, οῦ, ὁ, pullus, nidus, Ph.

Νεοσσοτροφεῖον, vel νεοττοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi pulli aluntur, avium. A

Νεοσσοτρόφος, vel νεοττοτρόφος, ὁ, pullos alens; νεοσσοτροφεῖσθαι, aliquis dicitur, i. e. a puericia educari velut pullus. A τρέφω.

Νεοσσοτροφία, ἡ, studium pullorum alendorum. A pr.

Νεόσυτος, ε, ὁ ἡ ον, recens incitatus, recens. Ex Hes. ubi νέσυτοι, ναυς. ερμαιτα, νεαρα. Ex νέος, & σεύομαι.

Νεοσταθὴς, ές, ὁ ἡ ές, recens constitutus, recens institutus. Ex νέος, & ἵστημι.

Νεοστεὴς, ίος, ὁ ἡ ές, recens coriatus, Hes. ubi Gen. νεοσσρέος. Ex νέος, & στέφω.

Νεοστρατεύτος, ε, ὁ ἡ ὄν, qui nuper militiæ nomen dedit, recens miles; νεοστράτευτοι, tirones, Ph. Ex νέος, & στρατεύομαι.

Νεόστροφος, ε, ὁ ἡ ὄν, nuper tortus velut furis, ideoque novus. Ex νέος, & στρέφω.

Νεοστύλακτος, ε, ὁ ἡ ὰ, recens collectus, Ph. νεοσύλακτοι, tirones. Ex νέος, & Συλλέω.

Νεοσύλλογος, ον, idem, velut exercitus.

Νεοσύστατος, ε, ὁ ἡ ὄν, nuper concretus, qui nuper coiit. Ex νέος, & Συνίσταμαι.

Νεοσφαγὴς, ίος, ὁ ἡ ές, recens jugulatus, nuper mactatus. Ex νέος, & Σφάζω.

Νεόσφακτος, ε, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Νεοσφάξ, φάγος, idem & ab eod.

Νεότας, *Dor.* pro νεότης, *juventus*.

Νεοτελὴς, ίος, ὁ ἡ ές, recens absolutus. Ex νέος, & τέλος.

Νεοτρεφὴς, ίος, ὁ ἡ ές, novam oblectationem habens; (2) brevi tempore oblectans; (3) novus. Ex νέος, & τέρπω.

Νεότευκτος, ε, ὁ ἡ ὄν, recens fabricatus, recens factus, noviter paratus.

Νεοτληχὴς, ίος, ὁ ἡ ές, idem. Ex νέος, & τλῆναι.

Νεότης, ητος, ἡ, juventus, adolescentia; (2) juveres, juvenum multitudo. A νέος.

Νεοτήσιος, ε, ὁ ἡ ον, juvenilis. A νεότης.

Νεότμητος, ε, ὁ ἡ ὄν, nuper sectus, recens cælus vel incisus. Ex νέος, & τέμνω.

Νεοτόκος, ε, ὁ ἡ ον, quæ recens peperit, puerpera, Ph. Ex νέος, & τίκτω.

Νεότομος, ε, ὁ ἡ ον, recens sectus. Ex νέος, & τέμνω.

Νεοτρεφὴς, ίος, ὁ ἡ ές, nuper nutritus; (2) recens natus. Ex νέος, & τρέφω.

Νεοτρεχὴς, ές, ὁ ἡ ές, recens tritus. Ex νέος, & τρίβω.

Νεοτρεφὴς, ε, ὁ ἡ ές, idem quod νεοτρεφής.

Νεοτρωτος, ε, ὁ ἡ ον, recens vulneratus.

Νεοτῦλις, ας, ἡ, mollificata, mollitio, nidus; (2) cunebola.

Νεοτύλλεις, εως, ἡ, nidulatio; (2) nidus. A Νεοτύλλω.

Νεοτύλλω, ας, ἡ, five νεοτυλὶς, ίδος, ἡ, nidus. A νεοττός.

Νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus. A νεάω. Unde

Νεοττίδιον, ου, τὸ, pullastrum, gallinula.

Νεοττοτρόφος, id. quod νεοτρεφής.

Νεοττοφόρος, adolescens, Gl. V.

Νεόττιος, ε, ὁ ἡ ον, recens, & ovi vitellus.

Νεοτύπωτος, ε, ὁ ἡ ὄν, recens formatus. Ex ν. & τύπος.

Νεοτρεφὴς, ές, ὁ ἡ ές, novum facio, renovo; [illegible]

Νεοτρὴς, ῆς, ὁ ἡ ές, recens tritus. Ex ν. & τρέω.

Νεοτρὸς, ὁ ἡ ὸν, nuper factus, Poll. Ex νεός, & τρέω.

Νεοτρύτος, ε, ὁ ἡ ὄν, recens vulneratus, modo ictus. Ex νέος, & τιτύω.

Νεοτυγὴς, ές, ὁ ἡ ές, nuper factus, qui modo apparuit, Suic. Ex νέος, & φαίνομαι.

Νεοφθὴς, ές, ὁ ἡ ές, qui modo interiit, modo mortuus, (2) recens visus, recens visitatus. Ex νέος, & φθίω.

Νεοφανὴς, ές, ὁ ἡ ές, modo prodiens; (2) recens inventus, Rob. Ex νέος & φαίνω.

Νεόφοιτος, ε, ὁ ἡ ον, recens discipulus, modo in ludum, Rob. Ex νέος, & φοιτάω.

Νεοφὴς, ές, ὁ ἡ ές, recens communans, ut νεοφὲς βέλος, *novum telum*, Pellenæum, modo successerit. Ex νέος, & φύω.

Νεοφύτευτος, ε, recens plantus, *Epith.* pans. A φυτεύω.

Νεόφυτος, ε, ὁ ἡ ον, recens plantatus; (2) novellus, virosus, Gl. Vet. ut νεόφυτοι δένδρεα, Pollux & Philox. νεόφυτοι, novellum. Apud Scriptores Eccl. νεόφυτος dicitur de eo, qui recens ad fidem Christianam accessit, Suic. Ex iisd.

Νεοφώτιστος, ε, ὁ ἡ ον, recens illuminatus, i. e. baptizatus, Suic. Ex νέος, & φωτίζω.

Νεοχάρακτος, ὁ ἡ ον, recens sculptus, modo impressus, Gl. V. Ex ν. & χαράσσω.

Νεοχμία, ῶ, res novas molior, innovo; apud Suid. sed usitatius νεοχμάω. A νεοχμός.

Νεοχμὴ, ἡ, res nova.

Νεοχμία, ας, ἡ, Ion. νεοχμίη, ης, ἡ, rerum novarum molitio, novatio. Ab eod.

Νεοχμίζω, novo. Ex Hes. ubi νεοχμιζομένῳ, καινοργημένῳ.

Νεοχμὸς, ὸν, ὁ ἡ ὸν, novus, recens. A νέος.

Νεοχμόω, ῶ, fut. ώσω, res novas molior, innovo; (2) immuto. A νεοχμός.

Νεοχμῶς, recenter; (2) aliquid innovando.

Νεόχμωσις, εως, ἡ, molitio rerum novarum, innovatio; (2) novatio, rei novæ delectio. A νεοχμόω.

Νεόχριστος, ε, ὁ ἡ ον, recens illitus, modo obductus calce vel simili. Ex νέος, & χρίω.

Νεύω ῶ novo, innovo, renovo. A νέος.

ΝΕΎΠΟΔΕΣ, ων, οι, filii, progenies, posteri, nepotes.

Νήπιδες, ων, οι, euntes, procedentes, ut pueri, h. e. sine pedibus. Ex νέω, *nato*, & πῶς.

Νήρθε, vel νήρθεν, Æol. subter, infra. Ab ἀΐρθω.

Νήρτατος, infimus, imus, Hes. νήρτατα, ἔσχατα, ultima.

Νηρτερίος, ία, όν, infernus, inferus. A νήρθε.

Νηρτοδρόμος, ὁ ἡ ον, orci cursor, f. nuncius.

Νερτέρος, ίρα, έρον, inferior; νέρτεροι, inferi; (2) infernalis.

Νέρτος, ε, ὁ, avis quædam.

Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. A νεύω, *nuto*.

Νεῦμαι, venram, redire, f. a νέομαι.

Νεύμυθα, f. pl. pr. ind. med. *Dor.* pro νεύμεθα, a νέομαι.

Νεύοιεν, 3. pl. pres. opt. act. verbi νεύω.

Νεῦρα, ας, ἡ, nervus, quo arcus intenditur; (2) fides instrumenti musici. A νεῦρον.

Νεῦρες, vires, Gl. V. A νεῦρον.

Νεύρης, gen. sing. *Ion.* pro νεύρου.

Νευρία, ας, ἡ, funis e nervis tortus. Ab eod.

Νευρικὲς, ὴ, ὸν, nervo in vino laborans.

Νευρικὸς, ὴ, ὸν, nervosus, e nervis contextus. Ab eod.

Νεύριον, ου, τὸ, fidicula, chordula, Dim.

Νεῦρις, ίδος, ἡ, nervus; (2) frutex quidam funiculosus. Ab eod.

Νευριτὶς, ίδος, ἡ, nervus; (2) frutex quidam funiculosus. Ab eod.

Νευριτης, ου, ὁ, vel νευρῖτις, ίδος, ἡ, neuritis, lapis. Ab eod.

Νευροβάτης, ου, ὁ, qui nervis f. funibus nervos amulat, funambulus. Ex νεῦρον, & βαίνω. Unde

Νευροβατέω, ῶ, nervis se movere, V. Lex.

Νευροειδὴς, ίος, ὁ ἡ ές, nervo finitis. Ex νεῦρον. & εἶδος.

Νευρόκαυλος, ε, ὁ ἡ ον, nervosum caulem habens. Ex νεῦρον, & καυλός.

Νευροκοπία, nervos incido, enervo, debilito; **νευροκοπημένος**, p. pass. part. cui nervi sunt incisi. Ex νεῦρον, & κόπτω.

Νευρολίνος, ε, ὁ ἡ ον, nervis resonans. Ex νεῦρον, & λινός.

ΝΕΥΡΟΝ, ου, τὸ, nervus; νεῦρα, nervi, vires; fides.

Νευροπαχὴς, ὴς, ὲς, nervos crassos habens.

Νευροραφία, ας, nervis consuo.

Νευρορραφικὸς ὴ, ὸν, ad futuram, quæ nervis fit, pertinens. A

Νευρορράφος, ε, ὁ ἡ ον, qui nervis fuit, sutor. Ex νεῦρον, & ῥάπτω, *suo*.

Νευροσπαδὴς, ές, ὁ, ἡ ές, nervo tractus. Ex νεῦρον, & σπάω.

Νευροσπαστέω, ῶ, nervis f. fidiculis traho, attrahio, protrahio, ago; **νευροσπασίσμαι**, ῶμαι, nervis, fidiculisque trahor.

Νευροσπάσται, οι, figuliani, qui nervis parva animalium signa seu simulacra trahebant, ita, ut sua fronte moveri viderentur.

Νευροσπαστικὸν, τὸ, pars animi nervos movens. A

Νευρόσπαστος, ε, ὁ ἡ ον, nervis tractus, qui nervorum artificialium tractu movetur. Ex νεῦρον, & σπάω.

Νευρότενης ίος, ὁ ἡ ές, nervis intentus, nervis contentus. Ex νεῦρον, & τείνω.

Νευρότρατος, ε, ὁ ἡ ον, vulneratos, f. sauciatos nervos habens.

Νευροχονδρώδης, ίος, ὁ ἡ ές, ex nervis & cartilagine constans, Rob. Ex νεῦρον, & χόνδρος.

Νευρόω, ῶ, fut. ώσω, nervos adhibeo alicui, confirmo, roboro; **νευρόωται**, nervis intentum est, p. pass. **Νευρόωται μὴ ἧδι ζυμφορὰ δεινὰς**, Arist. Lys. 1083. A νεῦρον.

Νευρώδης, ους, ὁ ἡ ές, nervosus. Ab eod.

Νευρωτὸς, ωτερα, ωτατος, (rectius νευρόεις) nervosus; (2) validus, Hes. Ab eod.

Νεύσω 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνευσε, a νεύω

Νεῦσις, εως, ἡ, natatio. A νέω, *nato.*

Νευστὸς, ἡ, ὸν, nutus. A νεύω, *nuto.*

Νευστάζω, nuto, (2) nutu admoneo Νευστάζειν κόρυθι βριαρῇ, Il. 20, 162. κεφαλῇ, Odyss 18, 153. A νεύω

Νευστέον, natandum. A νέω, *nato*

Νευστὴρ, ῆρος, ὁ, (al. νευτὴρ) natator. A νέω.

Νευστικὸς, ἡ, ὸν, natatilis, Gl. V. A νέω.

Νευστικὸς, ἡ, ὸν, deorsum tendens A νέω

Νευστὸς, ὴ, ὸν, natatilis, natans A

ΝΕΥΤΩ, f νεύσω, p νένευκα, nuo, innuo, innuendum do, (2) nuo, vergo pro, pendeo, inclino Ος πάντας ἐς ἑωυτὸν κάρη νεύσας φυσᾷ πᾶν ῥέθος, Soph Antig 275 Λυγρὸσι δὲ λαοῖσιν ἐρατὸν ἰκμάδα νεύσε, πᾶν δ' ἔνδον λάβεν, Eur H C 545

Νεύω, nato, 10, pontur f tum modo hoc verbum, ut hinc fit a 1. νεύσας, natare, & νευστὸν, natandum, quæ tamen pro fluunt eum esse a νέω, cujus f. fit νεύσω, ut πλέω, πλεύσω.

Νεφεα, *nubes*, a νέφος, ους.

Νεφέλη, ης, ἡ, nubes, (2) rete, (3) nabes in aqua, vesica, (4) tela & laqueus, quo aves capiuntur A νέφος

Νεφελαγερέτης, ου, ὁ Æ. pro νεφεληγερέτης. A

Νεφεληγερέτης, ου, ὁ, nubes agens, nubes ducens, Jupiter Hom Ex νεφέλη, ἀγείρω, ἀγερέτης, pro Νόμος Ex νεφέλη & ἀγείρω, colligo

Νεφελήγερος, ου, ὁ, idem.

Νεφεληγερτὴς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Νεφέλη, ης, ἡ, *species* hirundinis, Ex νέφος, & ἔχω, habeo

Νεφελιταρὴς, ου, ὁ, nebulo, fidicen Ex νεφέλη, & τείνω

Νεφέλιος, α, ον, nubilus, nubes referens, (2) nubilosus, (3) nubibus obductus, (4) nubilus, tristis, (5) obscurus, (6) nubilus, ἡ, ὸν, nubilosus, tristis, (7) nubilus, ἡ, ὸν, nubilosus, tristis, (8) nubilus, ἡ, ὸν, nubilosus, tristis, (9) nubilus, ἡ, ὸν, nubilosus, tristis, (10) nubilus, ἡ, ὸν, nubilosus, tristis, (11) nubilus, ἡ, ὸν, nubilosus, tristis,

Νηνεμία, ας, ἡ, ventis vacua tempestas, tranquillitas aëris nullis ventis spirantibus. A νήνεμος, Hom. Il. 5, 523.

Νηνεμίαν, acc. sing. *Ion.* pro νηνεμίην.

Νηνεμίη, ης, ὁ ἡ ἡ, venti vacuus, serenus; Gl. V. tranquillus. Νηνεμίη γὴ ὁ τόπος, ἢ ἄπνευστος, ὁ ἔχων ὕδατα γλυκέα, Aristot. Hist. An. 6, 15. Ex νὴ, & ἄνεμος.

Νήνιον, ου, acervo, accumulo. A νέω.

Νήξῃ, dat. sing. *contr.* pro νήξει, a νῆξις.

Νηξίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, natatu quasi pedibus incedens; νηξίποδες vocantur pisces, qui & πτεροδ.ς. Ex νήχομαι, & πούς.

Νῆξις, εως, ἡ, natatio, natatus. A νήχομαι.

Νέξομαι, f. 1. ind med v. νήχομαι,

Νηοβάτης, ου, ὁ, navem conscendens, nauta, Suic. Ex ναῦς, pro ναῦς, & βαίνω.

Νηοῖσι, dat. pl. *Ion. & Poet.* pro ναοῖς.

Νηοκόρος, ου, ὁ, templi purgator, ædituus. Ex ναὸς pro ναὸς, & κορέω, *verro*.

Νηοπόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, in templo versans, ædituus, sacerdos. Ex ναὸς, & πολέω.

Νηὸς, οῦ, ὁ, templum, fanum, *Ion.* pro ναὸς.

Νηὸς, gen. sing. *Ion.* pro ναὸς, a ναῦς.

Νηοσόος, *Poët.* νεοσσόος, ου, ὁ ἡ ἡ, navium servator. Ex νηὸς, & Ζόος.

Νηῦχις, ου, ὁ, navis tutator & custos. Ex νηῦς, & ἔχω.

Νηπαθής, ἐς, ὁ ἡ ἡ, miseriæ abolens, dolore carens. Ex νὴ, & πάθος, *dolor*.

Νήπειος, εία, ειον, infantilis. A νήπιος.

Νηπενθὲς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, impexus, Hes. ubi pl. νηπενθέες. Ex νὴ, & πένθος, *pecto*.

Νηπενθέως, *Adv.* citra luctum. A νηπενθὴς.

Νηπενθὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, neutr. νηπενθὲς, luctu & mœrore carens; serenus, lætus; quo luctus tollitur, tristitia liberans. Ex νὴ & πένθος.

Νηπιάα, ας, ἡ, stultitia; Acc. pl. νηπιάας, Il. 22, 502. A νήπιος.

Νηπιάζω, f. ασω, puerliter vel stulte ago. Gl. V. νηπιάζειν, puerascere. Ab eod.

Νηπιαία, ας, ἡ puerilia, Gl V. A νήπιος.

Νηπιαχέειν, puerliter lucre, stulte agere, Infinit apud Hom. part. νηπιαχέων, Νηπιάας ὀχέειν, puerilia consectari. Hom. Od. 1, 297.

Νηπίαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, infans; puerilis, Gl. V. A νήπιος. Hinc

Νηπιαχάδες, infantilia, Gl. Vet. A νηπίαχος.

Νηπιαχεύω, idem quod νηπιάζω.

Νηπιείη, ης, ἡ, infantia; (2) stultitia; imprudentia: νηπιέῃσι, Dat. plur. A νήπιος. Unde

Νηπιήϊος, ία, ον, infantilis, puerilis.

Νηπιήσομαι, Sch Hom. id. quod νηπιαχέω.

Νηπίη, ης, ἡ, stultia; (2) puella parvula. A νήπιος.

Νηπιοβόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, infanticida. Ex νήπιος, & βείνω.

Νήπιον, ου, τὸ, infans; ἐκ νηπίου, ab infantia. A νήπιος.

Νηπιοπρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, infantes decens. Ex νήπιος, & πρέπω.

Νηπιος, ου, ὁ ἡ ἡ, infans, parvulus; (2) stultus, imprudens, amens.

Νηπιότης, ητος, ἡ, infantia; (2) stultitia. A νήπιος.

Νηπιοφανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, infans. Ex φαίνομαι.

Νηπιοφροσύνη, ης, ἡ, stultitia, qualis est infantum aut puerorum. A

Νηπιόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui puerili mente præditus est, stultus ut puerilis. Ex νήπιος, & φρὴν, *mens*.

Νηπιώδης, ἐς, ὁ ἡ ἡ, infantilis, puerilis. A νήπιος.

Νήπλεκτος, ν, ὁ ἡ ἡ, incomptus, inornatus, R. Ex νὴ, & πλεκτὸς, *nexus*.

Νήπυτια, *Adv.* impune. A νήπυτος.

Νηπυτεὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Νηπυτιῇ, *Adv.* idem. Ab eod.

Νηπυτί, *Adv.* idem & ab eod.

Νηπύτιον, *Adv.* idem & ab eod.

Νηπύτιος, ὁ ἡ ἡ, impunis, impunitus, qui pœnas non solvit. Ex νὴ, & ποινὴ.

Νήπτης, ου, ὁ, sobrius, Suic. A νήφω. Hinc

Νηπτικὸς, ὴ, ὸν, qui sobrius esse solet.

Νηπυτιάομαι, infantum more balbutio; (2) stolide ago. A

Νηπύτιος, ία, ιον, infans; (2) stultus, stolidus, fatuus. A νήπιος.

Νηρεΐδες, ων, αἱ, Nereides, filiæ Nerei, nymphæ marinæ, pl. a Νηρεύς.

Νηρεΐς, ίδος, ἡ, salacia, Ph. A Νηρεύς.

Νηρήτος, Nereius; (2) marinus; ut Νήρειτα τέκνα, pisces. Ab eod.

Νηρεὺς, ῆος, & ῆϊ, ῆα, ὁ, Nereus, Deus marinus.

Νηρηΐδες, & **Νηρῆδες**, Nereides. A Νηρεύς.

Νηρίθμιος, ὁ ν, ν, innumerus, innumerabilis.

ΝΗΡΙΟΝ, ου, τὸ, nerium, frutex.

ΝΗΡΙΣ, ιος, ἡ, neris, nardus montana.

Νήριτος, ν, ὁ ἡ ἡ, de quo non contenditur; (2) innumerus, innumerus, multus. Ex νὴ, & ἔριτος.

Νηρίτης, ου, ὁ, neritis, concha marina, Arist. Hist. An. 4, 4. A νέω, *nato*.

Νήριτος, ν, ὁ ἡ ἡ, idem quod νήριτος.

ΝΗΡΟΣ, ρα, ρὸν, cavus & humidus.

Νῆσαι, aor. 1. inf. act. v. νήθω, f. νέω.

Νησαίη λίθος, quibusdam Sardia gemma, aliis smaragdus, Hes.

Νησιάζω, insulam refero, Suic. A νῆσος.

Νησιαρχὶς, ιδος, ἡ, insulæ præfectus.

Νησίαρχος, ου, ὁ, idem & ex ipso.

Νησίδιον, ου, τὸ, parva insula. A νῆσος.

Νησίζω, f. ισω, idem quod νησιάζω.

Νήσιον, ου, τὸ, parva insula; (2) insula.

Νησις, εως, ἡ, ipsa actio nendi, f. filum deducendi; (2) agglomeratio, accumulatio. A νέω.

Νησὶς, ίδος, ἡ, insula parva, Dim. a νῆσος.

Νησιώτης, ου, ὁ, ex insula oriundus; insulanus. Ph. Ab eod.

Νησιωτικὸς, ὴ, ὸν, insularis, Gl. Vet.

Νησιῶτις, ίδος, ἡ, insulana. A νησιώτης.

Νησοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, insulæ formam habens, Suic. Ex νῆσος, & εἶδος.

Νησομαχία, ας, ἡ, insularis pugna, Suic. Ex νῆσος, & μάχομαι.

ΝΗΣΟΣ, ου, ἡ, insula; (2) vestis, quam undique purpura ambit.

ΝΗΣΣΑ, ης, ἡ, anas.

Νησσάλιος, αία, αῖον, qui anatis est. A νῆσσα.

Νησσάριον, ου, τὸ, anaticula, Dim. ab eod.

Νησσεία, ας, ἡ, jejunium. A νήσσω. Unde

Νήσσημαρ, ατος, ν, jejunia; (2) a jejunio sumpta.

Νησσεῖς, jejunia, acc. pl. contr. pro νησσίας.

Νησσὴς, ἐος, jejunus. A νήσσις.

Νησσήτις, ιδος, ἡ, jejunator. Ab eod.

Νησσόω, f. ώσω, jejunus maneo, cibo abstineo, jejuno. Νησσόω δὲ τὸ Σαββατον, Luc. 18, 12. A νῆστις.

Νησσὶς, ἡ, ἐν, ad eos pertinens, qui nent; (2) nendi peritus. A νέω.

Νησσιμὸς, ὁ ἡ ἡ, ad jejunium pertinens. A

ΝΗΣΤΙΣ, εως, ὁ ἡ ἡ, jejunus, qui cibum non cepit, (2) pedis quidam; (3) intestinum jejunum. Νησσις ὅτρυνε ἀρηϊ Ἴλιον εἴσω Ἀχαιῶν, Hom. Il. 19, 156.

Νήτη, ης, ἡ, ultima seu ima chorda. Pro νεάτη, a νέατος.

Νῆτο, ulcimur, Hes. ex νίατο. A νέω.

Νητὸς, ὴ, ὸν, e colo ductus, instar fili tortus; (2) accumulatus, acervatus. A νέω.

Νητρεκὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, verus, certus. Ex νὴ, & ἀτρεκὴς, *verus*.

Νητρεκῶς, vere, certe. A præc.

Νήτρον, ου, τὸ, fortia. A νέω.

Νῆττα, ης, ἡ, anas. pro νῆσσα.

Νηττάριον, ου, τὸ, anaticula, & νήττα.

Νηττάριος, ου, ὁ ἡ ἡ, anates occidens, Aristot. Hist. An. 9, 32. Ex νῆττα, & ἀείρω.

Νηττεύλαξ, ακος, ὁ, anatarius, Gl. Vet.

Νηῦν, acc. sing. *Ion.* pro ναῦν.

Ναῦς, νηὸς, ἡ, idem quod ναῦς.

Νήϋτμος, ου, ὁ ἡ ἡ, halitus & spiritus expers. Ex νὴ, & ἀϋτμὴ.

Νηφάω, sobrius sum, Eust. qui tamen usitatum esse negat. A νήφω.

Νηφάλεος, sobrius, Gl. V. ubi & νηφάλιος sobrius. A νήφω. Hinc

Νηφαλεότης, ητος, ἡ, sobrietas, Gl. V.

Νηφαλία, sobria sacra celebro, Poll.

Νηφαλίζω, sobria sacra celebro, vel sobriis sacris expio. A

Νηφάλιος, ία, ὁ ἡ ἡ, sobrius; (2) vigilans, prudens, attentus. Ab eod. Hinc

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, sobrietas.

Νηφαλισμὸς, ὁ, vigor & acies & diligentia mentis ex sobrietate. A νηφαλίζω.

Νηφαλίως, *Adv.* sobrie. A νηφάλιος.

Νηφαντικὸς, ὴ, ὸν, sobrius; (2) non inebrians, sobrium servans. A νηφαίνω.

Νηφόντας. *Adv.* sobrie. A νήφω.

ΝΗΦΩ, f. ψω, sobrius sum; (2) vigilans & cautus fui, vixdo; partic. νήφων, sobrius, vigilans, Gl V. (2) liberor a malo, cum ex. ut σύννηφε. Ὅτι νήφοντις κἀξ' ὑγιαινομὲν, Arist. Lys. 1232.

Νηχεῖον, ου, τὸ, locus ubi natatur, Gl. V. ubi τὰ νηχεῖα, natabula. A νήχομαι, *nato*.

Νηχετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνήχετο, a νήχω.

Νήχυν, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνήχυν.

Νηχυτάλαιτοι, loca & urbes juxta mare Vet. Lex.

Νήχυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, multifluus, late fluens, valde diffusus.

Νήχω, f. ξω, usitatius νήχομαι, nato, no. Νήχυν ἐπ' ἀκρὴν ὕδατ', Hesiod. Ἀσπ. 317. Νηχόμενος τόδε λοιτμα διέτμαγον, Odyss. 7, 276. A νέω.

Νήψατε, 2. pl. a. 1. imper. act. v. νήφω.

Νῆψις, εως, ἡ, sobrietas, vigilantia. A νήφω.

ΝΙΓΑΑΡΟΙ, οι, genus modulaminis muliebri.

Νίζω, lavo, abluo. Ἀπ' αὐτὼ σθ' αἷμα κελαινὸν Νίζ' ὕδατι λιτρῷ, Il. 11, 820. Χρὼς νίζετο, Odyss. 6, 224. A νίπτω.

Νικᾶ, 3. sing. præs. ind. act. pro νικάῃ, a νικάω.

Νικα, ατε, 2. s. pr. imper. act. pro νίκα.

Νικαῖος, ου, ὁ, victoriæ largitor. Jupiter Jovis. A νίκη.

Νικαξὲ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro νικήσω.

Νικᾶσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro νικῆσαι.

Νικασέν, f. 1. infin. act. *Dor.* pro νικήσειν.

Νικατὴρ, ῆρος, ὁ, *Dor.* pro Νικητήρ.

Νικάτω, 3. s. pr. imp. act. pro νικάτε.

Νικάταρ, pro νικάτορες, *Dor.* pro νικήτορ. A

ΝΙΚΑΩ, ά, f. ήσω, vinco, supero, victor fum; (2) antecello, superior fum, præsto; νενίκαμαι, vincor, cedo; νικηθεὶς, a. 1. part. victus; νενικημένος, perf. victus. Νικᾷ γὰρ ἡ ἀρετὴ μὲ τ' ἐχθρὸς ἀσπιδὴ, Soph. Aj. 1374. Νικᾶν πρᾶτίαν κῆ βάλλειν, Arist. Nub. 418. Φίλων χὸ οἱ εἰσιδὼ νικήσαντα φίλος, fœlicitatur ab amicis, Soph. Ay. 330. Τί δῆτ' ἐμοὶ, ἢν τοῦτο νικήσῃς ἐμὲ, a me? Arist. Nub. 1083.

Νίκη, ης, ἡ, victoria. A νικάω.

Νικῇ, 3. sing. pr. ind. act. *Dor.* pro νικᾷ, ex νικάζ.

Νικηθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass.

Νίκημα, ατος, τὸ, q. d. superatio, victoria. Ab eod.

Νίκημι, supero, vinco, apud Theocritum. Νενίκηται σ' ὑπὸ κρίθων, Id. 16, 15.

Νικήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro νικήσας.

Νικησέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro νικήσειν.

Νικητέος, vincendus, Ph. A νικάω.

Νικητήριον, ου, τὸ, præmium victoriæ, palma. Ab eod.

Νικητήριος, ία, ιον, ad victoriam pertinens.

Νικητὴς, ἐ, ὁ, victor. Ab eod.

Νικητικὸς, ὴ, ὸν, vincendi peritus; (2) cui sæpe contingit vincere, victoriosus; (3) qui magni momenti ad victoriam est.

Νικήτρια,

Νικηφόρος, ου, ὁ, victoriæ ferens, Suic. A νίκη, & φέρω.
Νικητήρ, ῆρος, ὁ, qui victoriam reportat; ab adversario, victor. Gl. V. victoriosus, item victoriatus. Ex νίκη, & τηρέω.
Νικήτωρ, ορος, qui in senatu vicit. Vox a comico ficta.
Νικοποιός, ὁ, ἡ, victoriæ auctor, qui victoriam conciliat. Ex νικᾶν, & ποιέω.
Νῖκος, εος, τὸ, victoria, Eust. A νικάω.
Νῖκα, 2. sing. præs. imp. pass. pro νικᾶσο.
Νικῶεν, 3. plur. præs. opt. act. Att. pro νικῷεν.
Νίμμα, ατος, τὸ, aqua, qua manus ablutæ sunt. A νίπτω.
NIN, Pron. apud poëtas significat αὐτόν, αὐτήν, αὐτό, ipsum, ipsam, ipsum.
Νιπτήρ, ῆρος, ὁ, malluvium, pelluvium, vas manibus pedibusve lavandis. A νίπτω.
Νιπτηρίς, ίδος, ἡ, idem aut aqua lavandi causa data, ap. Athen.
Νιπτῆρον, ου, τὸ, aqua lavandis manibus aut pedibus. Ab eod.
ΝΙΠΤΩ, f. ψω, lavo, abluo; νίψασθαι, a. 1. med. manus lavare; part. νιψάμενος, qui se lavit, lotus; perf. pass. νενιμμένος, lotus, ablutus. Ἧς ἥλιος νίψαιτ' ἀκάλυπτα δρόσῳ, Eur. Iph. in Tau. 256. Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, Il. 16, 230. Ὀκοῖα δοῦς ῥόδοις, τοιαῦτα νένιμμαι, Theocr. 15, 32.
ΝΙΣΣΟΜΑΙ, redeo, reverto.
Νίασκετο, 3. plur. impers. ind. med. Ion. pro ἐνίασκοντο, a νίασκομαι.
ΝΙΤΑΡΙΟΝ, ου, τὸ, juvencula, puellula. Afferunt ex Aristoph. Plut. 1011. sed ibi legendum ψυλλάριον, anaticula.
Νιτρίον, ου, ἡ, nitri fodina, Suic. A νίτρον.
Νιτρῖτις, ιδος, ἡ, nitrosa. Ab eod.
ΝΙΤΡΟΝ, ου, τὸ, nitrum.
Νιτρωτικός, ὁν, nitrosum reddens, nitrosus.
Νιτρόω, ῶ, nitro, abluo. A νιτρόν.
Νιτρώδης, ους, ὁ, ἡ, ὐ, nitrosus; (2) nitri saporem habens. Ab eod.
Νιφα, acc. s. per Αἰολισμ. pro νιφάδα, a νιφάς.
Νιφάδεσσιν, dat. pl. Poët. & cum ν pro νιφάσι.
Νιφοβλητος, η, ον, nive candens, nive oppletus, Hes. Ex νιφάς, & ἀρόω, albus.
Νιφόεις, εσσα, εν, idem.
Νιφάς, άδος, ἡ, nix confertim cadens, nimbus. (Metaph. multitudo.) A νίφω. Hinc
Νιφετίς, ίδος, ὁ, idem. A νίφω.
Νιφετώδης, ους, ὁ, ἡ, ὐ, nivosus, nivalis.
Νιφόβλητος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, nivibus obrutus. Qu. ex νιφάς, quod sit nix, & βάλλω.
Νιφόβολος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, idem & ex iisdem.
Νιφόεις, εσσα, εν, nivosus; nivalis, Gl. V. Quasi a νιφάς.
Νιφοκλυστος, η, ὁ, ἡ, ὐ, nivis casu resonans, nive obrutus. Qu. ex νιφάς, & κτυπέω.
Νιφοστεγής, ής, ὁ, ἡ, ὐ, densa nive tectus, nivosus. Qu. ex νιφάς, & στέγω.
Νιφοψυχής, ής, ὁ, ἡ, ὐ, nivatus Gl. Vet. Qu. ex νιφάς, & ψύχω.
ΝΙΦΩ, ningo; νιφόμαι, nive conspergor, irrigor. Καὶ τῷ ὑστεραίᾳ οἷόν περ νιφόμενοι ἐπῆλθον, Xen.
Νῖψα, aor. 1. inf. act. A νίπτω.
Νιψάμενον, acc. sing. ser. 1. part. med.
Νίψασθον, 3. plur. a. 1. imperat. act.
Νοεῖ, sapiat, 3. s. pr. conj. act. v. νοέω.
Νοεῖ, cogita, 2. s. pr. imp. act. pro νόει.
Νοεῖν, cogitans, præs. part. act. v. νόημι, pro νοῶν.
Νοέουσι, 3. pl. pr. ind. act. Dor. pro νοοῦσι.
Νοημοσύνη, ης, ἡ, ad intellectualia referens, Suic. Ex νοῦς, & φέρω.
Νοητός, ή, όν, intellectualis, intelligens. A νόος.
Νοητότης, ητος, ἡ, intellectualitas, cum quid intelligi tantum & mente conceipi potest, non item sensus cadit. A νοητός.
Νοῆσαι, intelligere, mente agere, cogitare; (2) animum ducere; (3) animadvertere, intelligere; (4) novi; (5) prudens sum, sapio; (6) video, cerno. Νοῆσ' ἐξαῦτις, Il. Tim. ἡ, 7. Νοῆσαι εἰ καὶ ἀνδρὶ ξεναπάτης, 40. Οὐδὲν ἀνὴρ νοῆσαι, Xen. Τὸ νοῆσαι πάντων, in rerum natura, Plat. Ab eod.
Νοήθη, aor. 1. part. pass. n. g. v. νόημι. Unde
Νόημα, ατος, τὸ, intellectus, sensus, Gl. V. clausula, Philox. cogitatum, cogitatio; (2) consilium; (3) inventum, commentum, machinatio, mens, ingenium; in Rhetor. sententia accommodata ad personam aut causam certam.
Νοήμων, ονος, ὁ, ἡ, ὐ, mentis compos, intelligens, prudens. A νόος.
Νοήσαις, 2. 1. part. act. Æol. pro νοήσας.
Νόησεν, 3. s. a. 1. ind. act. Ion. & cum ν pro ἐνόησε.
Νόησις, εως, ἡ, cogitatio, ipsa actio cogitandi, intelligentia, Gl. V. intellectio.
Νοητικός, ὴ, όν, intelligendi facultate præditus. Ab eod.
Νοητός, ὴ, όν, intelligibilis, qui mente percipitur, nec sub sensum cadit. Ab eod.
Νοητῶς, Adv. cum sensu, prudenter.
Νοθαγενίδης, ους, ὁ, ἡ, ὐ, nothus, spurius. Ex νόθος, & γένομαι.
Νοθεία, ας, ἡ, q. d. spuritas, degeneratio.
Νόθεια, ων, τὰ, pars bonorum paternorum, quæ spuriis dabatur.
Νόθευσις, εως, ἡ, adulteratio, corruptio. A
Νοθεύω, f. εύσω, nothum reddo, adultero, corrumpo; (2) alieno, abalieno; (3) decipio, arulor, Gl. V. solicito; νοθεύομαι, adulteror, corrumpor; (2) pro adulterino habeor; perf. part. νενοθευμένος, adulteratus. Λέγουσί τινες τὴν ὀχθολιν ἱστορίαν νοθεύειν, Thuc. A νόθος.
Νοθογέννητος, η, ὁ, ἡ, ὐ, spurius.
Νοθοκαλλωσύνη, ης, ἡ, non nativa sed adulterina pulchritudo. Ex ν. & καλὸς.
ΝΟΘΟΣ, η, ὁ, ἡ, ὐ, vel νόθος, η, ον, nothus, spurius, non legitimus; (2) peregrinus.
Νόθως, Adv. spurie, non legitime.
Νοΐδιον, ου, τὸ, cogitatiuncula, sententiola. A νόος.
Νομαδεῖα, vel νομαδεῖαι δίαιαι, silvæ pascuæ. A νομάς.
Νομαδικός, ὴ, όν, pabulatu indigens, Gl. Vet. pabularis, pascuus; (2) pastoralis, pastoritius. A νόμος, pascuum.
Νομαδικῶς, Adv. pastorum more.
Νομαδίτης, ου, ὁ, or νομαδίτης βίος, pastoritia vita. A Νομάδες.
Νομαδόστιχοι, οι, αι, qui a pastu redeuntes ordine incedunt, Hes. Ex νομάς, & στῖχος, ordo.
Νομάζω, & νομαζόμαι, pasco. A νομὸς.
Νόμαι ν, ου, τὸ, mos, ritus, consuetudo, institutum; νόμιμα, instituta, leges. A νόμος.
Νομαῖος, αία, αῖον, degens in pascuis, pascens; (2) veniens ab armento. A νομὴ, pascuum.
Νομαῖρια, affertur pro cœtu virorum pastoritio. A νομαῖρος, ex νομὴ, & ἀνήρ.
Νομάρχης, ου, ὁ, nomarcha, nomi præfectus, apud Ægyptios. Ex νομὸς, & ἄρχω.
Νομαρχία, ας, ἡ, dignitas, s. officium nomarchæ. A νομάρχης.
Νομὰς, άδος, ὁ, ἡ, ὐ, in pascuis degens; (2) gregalis. Νομάδες, Nomades populi Scythiæ, & Libyæ, Numidæ. A νόμος.
Νομίσματος, ἔμπας, dilanio, discerpo. Αἱ δ' ἐκεῖ περὶ ἄλγεσι κρέα νομίσειτο γυμνάων, Theoc. 26, 24. A νέμω, distribuo.
Νόμισμα, ατος, τὸ, lex, pecunia.
Νομεύς, έως, ὁ, pastor, pecuarius; (2) factor, tributor; (3) ἡ, pastores, Ion. pro νομεῖς. A νέμω.
Νομεύω, aor. 1. ἐνόμευσα, pascuum, pabulum, pastum, pastus, pascuum; (2) pascuor; (3) pascuo, pasco, ipse pastum ambio. A νόμος.
Νομεῦσαι, aor. pl. act. pro νομεῦσαι, a νομεύω.
Νομίζω, fut. ίσω, lege, fancio; (2) puto, existimo, arbitror, reor; (3) usurpo, consuetudine; (4) [illegible] Gl. V. [illegible] μίσας, mihi est, habeo, constituo, ea perf. νενόμικα, [illegible] latus, aor. 1. act. part. [illegible] τ' αὖθις ἀνάγκης ἥλιον νομίζει, Soph. [illegible] 188. Ἀσθενὲς γὰρ αὖτε νομίζεται [illegible] σπάνιλλα ἐ σκαίρει, Hes. [illegible] Av. 1355. Αὐτὸν ἡ θάλασσα νῦν [illegible] τῶν εἴκοσι νομισθῶν, Eur. [illegible] νέμω.
Νομικός, ὴ, όν, legalis, ad leges pertinens; (2) jurisconsultus, jurisperitus, legislator, Ph. in Sacr. Theologus Judæus. Hinc ἡ νομικὴ, ῆς, sc. τέχνη, jurisprudentia. Ab eodem.
Νομικῶς, legitime, ex legum præscripto.
Νόμιμος, ία, ον, vel νόμιμος, η, ον, legitimus, ad legem pertinens; (2) manet, Justus; (3) idoneus, peritus, de Militia & Philosophia; νόμιμα, justa, Gl. Vet. νόμιμοι πολίται, jus civile. A νόμος.
Νομιμότης, ητος, ἡ, legum & Justi observatio.
Νομίμως, Adv. legitime.
Νόμιος, ία, ιον, legitimus, justus; (2) pastoralis; νόμια θεά, Pales, Gl. Vet. A νόμος, vel νέμω.
Νομιοῦμεν, lege sanciemus, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. pro νομιοῦμεν, a νομίζω.
Νομίσαι, existimasse, aor. 1. inf. act.
Νομίσειας, nom. pl. a. 1. part. act.
Νόμισις, εως, ἡ, ipsa actio τῶ νομίσαι, Thuc. ἔχω δ' εἰς τὸ θεῖον νόμισιν, justa diis fieri solita. A νομίζω. Unde
Νόμισμα, ατος, τὸ, mos receptus, consuetudo; (2) res signatum, numisma, moneta, pecunia, nummus, Gl. V. Hinc
Νομισματικός, ὴ, όν, monetalis, Gl. V.
Νομισμάτιον, τὸ, nummus minutus, Hinc
Νομισματοκλέπτης, ου, ὁ, numismatum furtor. Ex νόμισμα, & κλέπτω. Hinc
Νομισματοκλοπίδιον, ου, ἡ, scil. δίκη, [illegible] testas vendendi numismata.
Νομιστέον, existimandum est. A νομίζω.
Νομιστέως, f. έσω, legitime administro, Suid. ubi νομιστεύσῃς, νομίμως διοικήσῃς, legitime administrari. Ab eod.
Νομιῶ, f. 1. ind. act. Att. pro νομίσω.
Νομογραφία, leges scribo.
Νομογραφικός, ὴ, όν, legum præscriptor, R.
Νομογράφος, ου, ὁ, ἡ, ὐ, legum scriptor, legislator. Ex νόμος, & γράφω.
Νομοδείκτης, ου, ὁ, qui legem ostendit, judex consultus, Suic. Ex νόμος, & δείκνυμι.
Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, legis doctor, Vet. Lat. Ex νόμος, & διδάσκω.
Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, legis doctor, Gl. Vet.
Νομοδίφας, legiscrepa, Ph. q. d. leges evepans; pro νομοθέτης, ου, ὁ, propriæ in leges inquirens. Ex νόμος, & δίφημι.
Νομοθεσία, ας, ἡ, legislatio, promulgatio, sanctio legum, constitutio, jurisdictio, Ph. Ex νόμος, & θέσις, positio.
Νομοθετέω, legem vel leges fero, promulgo, sancio legem, constituo, Gl. V. νομοθετοῦσι, lege constituti; νομοθετηθείς, peri. lege constitutum; infin. pas. νομοθετεῖσθαι, legi subjici; νομοθετηθείς, promulgatis [illegible] r. Νομοθετεῖν νόμους, Deos, [illegible] χίους, Ionice χρ τιθ, Archil. A νομοθέτης.
Νομοθέτημα, ατος, τὸ, legis functio, [illegible] Quam.

Νομοθέτης, ου, ὁ, legislator, permulcendi legum pater. Ph. Ex νόμος, & τίθημι.

Νομοθετήσαιμι, aor. 1. opt. act. Att. pro νομοθετοίην.

Νομοθεσία, ας, ἡ, legum latio. A νομοθετέω.

Νομοθετικός, ἡ, ὸν, pertinens ad legislatorem; (2) legum ferendarum peritus; νομοθετική τέχνη, ars legislatoria. Ab eodem.

Νομοθέτωρ, ορος, ὁ, legum peritus.

Νομοκασία, ας, ἡ, legum notitia. A

Νομοκασδός, οῦ, ὁ ἡ ἡ, legis peritus, jurisperitus, Ph. Ex νόμος, & μανθάνω.

Νομοποιέω, leges facio, legum fero,

Νόμος, ου, ὁ, lex, jus, Ph. (2) consuetudo, mos, institutum; (3) cantilena, carminis modulatio, modus musicus. A νέμω.

Νομός, οῦ, ὁ, pascuum, pabulum; (2) stabulatio, loca, quam quis incolis, domicilium; (3) regio, tractus, præfectura, provincia. A νέμω.

Νομοφυλακεῖον, ου, τὸ, focus, ubi νομοφύλακες judicabant; (2) locus, ubi leges adservantur. A νομοφύλαξ.

Νομοφυλάκιον, ου, τὸ, idem.

Νομοφυλακία, ας, ἡ, legum custodia. A

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legis vel legum custos; νομοφύλακες, magistratus quidam Athenis, legum præsides. Ex νόμος, & φύλαξ.

Νόμφιος, ος, ον, quod depasci potest, apius ad pastum. A νομός.

Νομῳδός, οῦ, ὁ, legum decantator, legum interpres. Ex Strab. Ex νόμος, & ᾠδός.

Νοσηλεύω, ἰσω, f. ευσω, mente læsus, qui non est sanæ mentis. Ex νόσος, & βλάπτω, Lexic.

Νοσηλιῶν, ἰοντος, ὁ ἡ ἡ, mente errans; τὸ νοσηλιῶν, mentis error. Ex νόσος, & ἁλαομαι, erro.

Νόος, ου, contr. νοῦς, νοῦ, mens, sensus, sententia, intellectus, animus, Ph.

Νοσοκλῆς, ἰους, ὁ ἡ ἡ, mente captus. Ex νόος, & κλάομαι, erro.

Νόσω, in mentem injicio, Eust. A νόος.

Νοσώζω, ægrotum reddo, Galen. αἴτιον νοσώζον, causa morbi; νοσώζεσθαι, ægrotum reddi. A νόσος. Unde

Νοσωμένος, ρὰ, ρὸν, morbidus, ægrotus.

Νοσῶνυμι, 3. plur. præs. ind. act. Dor. pro νοσοῦσι.

Νοσώδης, ρὰ, ρὸν, morbidus, morbosus, languidus, Gl. V. A νόσος.

Νοσωδῶς, Adverb. more ægrotantium.

Νόσωμα, τὸ, morbus, Hipp. q. a νοσεύω.

Νοσῶν, ῶ, f. ήσω, ægroto, æger sum, male me habeo. Νοσέοντες ψυχαῖς ἀδὲν φάρμακον φαλὸ νόσου, Ilocr. Νοσῶν ὑπὸ δόξαν. Plut. A νόσος.

Νοσωλεία, ἡ, ægrotatio, in qua necessaria ægroto præstantur; (2) curatio ægroti.

Νοσώματα, ων, τὰ, officia & remedia, quæ ægroto præstantur. A

Νοσωλεύω, f. εύσω, ægrum curo & necessaria officia ei præsto; pass. νοσωλεύομαι, æger curor; ægroto. A νόσος.

Νοσωλὸς, vitiosus, Ph. A νόσος.

Νόσωμα, ατος, τὸ, morbus. A νοσέω. Hinc

Νοσωμάτιον, ἡ, ὸν, morbidus, vitiosus.

Νοσωμάτιον, ου, τὸ, morbus levior. Dim.

Νοσωματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, morbidus, morbidus; (2) qui causam & originem a morbo ducit. Ab eod.

Νοσωματωδῶς, more ægrotorum.

Νοσῶδης, ρὰ, ρὸν, morbidus, morbosus. A νόσος.

Νοσῶσις, ægrotum facio, Bud. A νόσος.

Νοσοσημειωτική, ἡς, ἡ, sc. τέχνη, peritia cognoscendi & dijudicandi morbos. Ex νόσος, & σημειωτικός.

Νοσοτάφιον, ου, τὸ, valetudinarium.

Νοσοτροφέω, ῶ, f. ήσω, ægrotos curo; (2) ægroto curandæ præsum; νοσοκομέω, ægrotis cator; νοσοκομούμενον σῶμα, corpus morbidum & curandum.

Νοσοτροφία, ας, ἡ, ægrotorum curatio; (2) valetudinis cura. A

Νοσοτρόφος, ου, ὁ, ægrotorum curator. Ex νόσος, & τρέφω, curo.

Νοσοτυφία, morbus fictio, adfero. τραῦλον φεύγει τὸ νοσοτυφίαν, Cebes. A

Νοσοφυής, ἡς, ὁ ἡ ἡ, morbus adferens, contagiosus. Ex νόσος, & φύω.

NO'ΣΟΣ, ου, ἡ, morbus, languor, adversa valetudo, ægritudo, imbecillitas, valetudo.

Νοσοτροφία, ας, ἡ, morbi nutritio; longior morbus. Ex νόσος, & τρέφω.

Νοσοτυφία, in morbo insolens ac delicatus sum. A τύφος.

Νοσσάδες ἄρνες, pulli, Rob. Suic. A νοσσός.

Νόσσαξ, ακος, ὁ, avicula recens excluſa, parvus pullus, Dim. a νοσσός. Unde

Νοσσεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico; νοσσεύουσι cum pulli in nidis generantur. Νοσσεύουσιν ἐν φωλεοῖς ὄρνιθες χλιαὶ ὑπὸ πτερύγων, Herod.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Ab eod.

Νοσσίον, ου, τὸ, pullus, Gl. V. Ab eod.

Νοσσοειδὲς, ὲς, pullo similis. Ab εἶδος.

Νοσσοτείσιον, ου, f. ήσω, pullos excludo.

Νοσσός, οῦ, ὁ, pullus, per Sync. a νεοσσός.

Νοσσοτροφέω, ῶ, pullos alo. A v. & τρέφω.

NO'ΣΤΕΩ, ῶ, fut. ήσω, redeo; (2) eo, proficiscor. Εἰ μηδέποτε νοστήσοι φάλαγξ, Arist. Av. 1276. Τοῦ γῆς νοστῆσαι, Plato.

Νόστιμος, ὁ ἡ ἡ, qui redire potest, redituras; (2) suavis, dulcis; (3) saluber, τὸ νόστιμον, ου, pars melior, succus s. medulla alicujus rei. A

Νόστος, ου, ὁ, reditus; (2) dulcedo, suavitas. Suid. Eust. At Ph. νόστος, γλύσις, sapor. Vid. Hes. (3) Numen molendinis præfectum, ac farinæ curam habens; (4) νόστοι, dicti libri de reditu Heroum a Trojano bello in Græciam. A νοστέω.

NO'ΣΦΙ. vel νόσφιν, Adv. seorsim, seorsum ab; (2) sine, præter; (3) longe procul.

Νοσφίζω, f. ίσω, separo, divido, segrego, sejungo; νοσφίζομαι, separor; (2) peculor, usurpo, prævaricor, Ph. Ὅς ῥα τε νοσφίζῃ Αἰσύμου Κρητιδος αἶσα, Dion. Πρ. 25. Καὶ νοσφίδε μὲ τῶνδε δώτορα νεκρῶ; Eur. Alc. 44. Hinc

Νοσφισμὸς, οῦ, ὁ, separatio; (2) depeculatio, peculatus, usurpatio, Ph.

Νοσώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, morbosus, morbidus; valetudinarius, Gl. V. A νόσος.

Νοσωδῶς, Adverb. more morbidorum.

Νοσῶν, præs. part. pro νοσέων, a νοσέω.

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. A νοτέω.

Νοτέω, ῶ, humeo, madeo, humidus sum; νοτέων, humidus, Nicand. A νοτὶς. Hinc

Νοτηδὸς, ρὰ, ρὸν, humectus, humidus.

Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas; uligo, Ph. A νοτέω.

Νοτιάω, ῶ, humidus sum. A νοτέω.

Νοτίζω, f. ίσω, humecto, madefacio; (2) humeo, humore madeo, Ph. νοτίζων, australis, p. part. pass. νοτισθεὶς, humectatus, inf. a. 1. νοτισθῆναι, humectari. Νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών, Arist. Θεσμ. 864. Τὸ ζὸν νοτίζει βλέφαρον, Eur. Iph. in Tau. 836. A νοτὶς.

Νότιος, ὁ, humidus, uvidus, australis.

NOTΟΣ, ου, ὁ, humor, humiditas; (2) rubigo, ærugo. Hinc

Νοτώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, humectus, uvidus.

Νοτόθεν, ab austro, a plaga australi. A

NO'ΤΟΣ, ου, ὁ, notus, auster; (2) australis pars cœli.

Νουθετικὸς, ἡ, ὸν, mente refertus, sapientiæ plenus prudens, cordatus, sapiens. Ex νοῦς, & τίθημι, f. βίω, impero.

Νουθετικῶς, Adv. prudenter.

Νουθέτησις, ας, ἡ, admonitio, correptio, castigatio. Ex νοῦς, & τίθημι, pono.

Νουθετέω, ῶ, f. ήσω, mones, admoneo, commodeo; (2) castigo; Τὰς ἀκοὰς μου, admoneor. Ὦ δαιμόνιε, μὴ πρόπιν μ', Arist. Av. 1244. Πάλαι σκαιότατος χρὴ ζῆν τὸν νουθετοῦντα φίλον, Eur. Or. 290. Οὐκ ἂν νουθετήσαιμι, id. Suppl. 938. Τοιγαροῦν ἔδει σοῦ νουθετοῦντος ἔμε. Ex νοῦς, & τίθημι, pono.

Νουθέτημα, ατος, τὸ, admonitio. A νουθετέω.

Νουθετητικὸς, admonitorius.

Νουθετητικὸς, ἡ, ὸν, admonitorius, pertinens ad admonitionem. Ab eod.

Νουθετικὸς, ἡ, ὸν, admonitorius, pertinens ad admonitionem. Ab eod.

Νουθετικὸς, οῦ, ὁ, admonitio, Menander. Quasi a νουθετέω, quod vide, admonitus.

Νουθετοῦντα, nom. pl. præs. part. act. contr. pro νουθετοῦντες, a νουθετέω.

Νουμηνία, ας, ἡ, nova luna, noviluniun, novus mensis, initium mensis, calendæ. Ex νέος, & μὴν, luna.

Νουμηνιάζειν, noviluniis celebrantes aut observantes. Quasi a νουμηνιάζειν.

Νουμήνιος ἄρτος, panes, qui tempore noviluniis fiebant, & in sacrificio offerebantur.

Νουμμίον, afferium, Ph. A seq.

NOΥ'ΜΜΟΣ, ου, ὁ, nummus. Vox etiam Doribus in Græcia magna & Sicilia usurpata. Epicharmus hac voce usus comperitur. Et est a νέμω, unde & νόμισμα.

Νουνεχεία, ας, ἡ, prudentia, Suic. A νουνεχὴς.

Νουνεχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, mentem habens, prudens, sapiens; intelligens, cordatus, Ph. Ex νοῦς, & ἔχω, habeo.

Νουνεχόντως, Adv. prudenter, cordate, considerate. Ex iisd.

Νουνεχῶς, Adv. sapienter, prudenter.

Νοῦς νοῦ, ὁ, & νόος, νοὸς, νοῖ, mens, intellectus, animus, contr. a νόος.

Νοσαλέος, έα, έον, morbidus, morbosus, ægrotus. A νῦσος, pro νόσος.

Νοσαχθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, morbo gravatus, æger, ægrotus. Ex νόσος, & ἄχθος.

Νῦσος, ου, ἡ, morbus, Ion. pro νόσος.

Νοσοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, morbos adferens. Ex νῦσος, pro νόσος, & φέρω.

NΥ, Particula expletiva apud poëtas.

Νυζείσας, g. f. a. 2. part. pass. f. g. v. νίσσω.

Νυγματώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, pungens, fodicans. Νυγματώδης πόνος, Arret. A νύγμα.

Νύγμα, ατος, τὸ, punctum, punctura. A νύσσω.

Νυγμὴ, ῆς, ἡ, punctus, stimulus; punctum, punctio, Gl. V. A νύσσω.

Νυγμὸς, οῦ, ὁ, idem, Gl. V. Ab eod.

Νυκτάετος, ου, ὁ, aquila nocturna.

Νυκτάλὸς, οῦ, ὁ, noctis amans. A νύξ.

Νυκταλώπηξ, εκος, ὁ, luscitio; apud Aristot. sed scriptura est suspecta. A νυκτάλωψ.

Νυκταλωπία, ας, ἡ, luscitio. Ab eod.

Νυκταλωπίασις, εως, ἡ, idem. A

Νυκταλωπιάω, ῶ, fut. άσω, luscitiosus sum; νυκταλωπία, laboro. A νυκταλωπία.

Νυκτάλωψ, ωπος, ὁ, luscitiosus, Gl. V. (2) luscitio, morbus νυκταλωπία. Ex νύξ, & ὤψ.

Νυκτεγερσία, ας, ἡ, excitatio nocturna. Ex νύξ, & ἐγείρω.

Νυκτιγέρτης, ου, nocturnus excitor & surgo; (2) excubias nocturnas ago. Ex νύξ, & ἐγείρω.

Νυκτιλία, ῶ, nocturna sacra ago, Hes. A τελέω.

Νυκτίλια, ων, τὰ, nyctelia, sacra Baccho noctu celebrari solita. Ex iisd.

Νυκτίλιος, ου, ὁ, nyctelius, cognomen Bacchi. Ex iisd.

Νυκτιφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus vigilum.

Νυκτερεία, ας, ἡ, actio nocturna; (2) venatio nocturna. A νυκτερεύω.

Νυκτερινὸς, ου, ὁ, nocturnus, Aristoph. si lectio sana, Ern.

Νυκτέρνης, ου, ὁ, noctu remigans, noctu navigans, Suic. Ex νύξ, & ἐρέσσω.

Νυκτέρυμα, τὸ, pernoctatio, res noctu acta; item locus, ubi pernoctamus, stabulum diversorium.

Νυκτέρυτης, ου, ὁ, qui noctu aliquid agit; (2) noctu venans aut piscans.

Νυκτεύσιμος, ἡ, ὸν, aptus ad agendum aliquid noctu. A

Νυκτεύω, f. εύσω, noctu aliquid facio; (2) noctem transigo, pernocto; noctem insomnem duco, vigilo, Xen. A νύξ.

Νυκτήρετος, ου, ὁ ἡ ἡ, nocturnus. Ab eod.

Νυκτήρετος, ου, ὁ ἡ ἡ, nocturnus, χρησμὸς νυκτήρετος, responsum nocturnum.

Νυκτιμάχης,

Νυκτίβιος, ον, repentino; (2) quod [illegible]. Ab εἶδος.

Νυκτιβόας, ου, ὁ ᾱ, nocte vagans, mugiens. Νυκτιβόαι ἄνεμοι, Artem. Hist. Anim. 1, 1. Ex νύξ, & βοάω, mugio.

Νυκτίβιος, ου, ὁ ῑ, nocturnus, noctivagus. A νύξ, Νύκτα, nox. Vocab. inusitat. Sed hinc κατὰ νύκτας, pro τὰς νυκτερ. Aristot. Hist. An. 9, 38.

Νυκτιβρώτης, ου, ὁ ῐ, nocte vagans. A βιβρώσκω.

Νυκτιβατὴς, ὄν, obscurus, ater. Ab ἀφ.

Νυκτιγορία, nocte nuncio. Τὸ χρῆμα φύλακας νυκτιγορους; Eur. Rh. 89.

Νυκτίγορος, ὁ, nuncius nocte allatus.

Νυκτιγρασία, ας, ἡ, excubiæ, Ph.

Νυκτιγρετέω, de nocte surgo ad negotium aliquod obeundum. Ex νύξ, & ἐγείρω.

Νυκτήμερον, die ac nocte, Gl. V. Al. νυχθήμερον.

Νυκτηρεφὴς, ὲς, nocte tectus, obscurus. Ab ἐρέφω

Νυκτίζωος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, qui nocte tanquam interdiu vivit, (2) nocte victum quærens. Ex νύξ, & βίος, victus.

Νυκτίνομος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, nocte nubens, Suic.

Νυκτιδρομος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, nocte currens, viator nocturnus; (2) nocturnus.

Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, nycticorax, Gl. Vet. corvus nocturnus, Ph. bubo.

Νυκτικρυφὴς, ὲς, ὁ ᾱ, ῐ, qui nocte absconditur, Suic Ex νύξ, & κρυπτω.

Νυκτιλαβραιοφάγος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, qui nocte clam vorat. Ex λαβραῖος, & φαγω.

Νυκτιλάλος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, qui nocte loquitur, noctiloquus, Suic Ex νύξ, & λάλος.

Νυκτιλαμπὴς, ὲς, ὁ ᾱ, ῐ, nocte lucens, noctiluca, Fpitl Lunæ Ex νύξ, & λάμπω

Νυκτιλοχος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, nocte insidias struens latro, i. grassator nocturnus, Rob.

Νυκτιλυκ, απος, ὁ, idem quod νυκτάλωψ.

Νυκτιμαντις, ἐως, ὁ ᾱ, ῐ, vates nocturnus.

Νυκτίνεμος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, qui nocte pascitur, Aristot Hist An. 9, 17. Ex νύξ, & νέμω.

Νυκτιος, ία, ιον, nocturnus A νύξ.

Νυκτιπάτης, ου, ὁ, grassator nocturnus. Ex νύξ, & πάτος, εια.

Νυκτιπλαγκτος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, nocte errans. Ex νύξ, & πλάζω, ἐ πλάγξω.

Νυκτιπλάνης, ους, ὁ ᾱ, ῐ, idem. Ex πλάνη.

Νυκτιπλάνος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, noctivagus, Ex iisd.

Νυκτιπλοια, ας, ἡ, nocturna navigatio, Rob. Ex νύξ, & πλέω.

Νυκτιπολεύτος, ον, idem quod

Νυκτιπολος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, nocte obertans, noctivagus. Ex νύξ, & πολέω

Νυκτιπόρος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, nocte iter faciens, nocte circumiens. Ex νύξ, & πορος

Νυκτιστάμων, ου, ὁ ᾱ, ῐ, quem nocte colimus.

Νυκτιφανὴς, ὲς, &

Νυκτιφαὴς, ὲς, ὁ ᾱ, ῐ, nocte apparens, noctu lucens Ex νύξ, & φαίνομαι.

Νυκτιφαντος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, qui nocte conspicitur, Rob. Ex iisd.

Νυκτίφοιτος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, nocte vagans. Ex νύξ, & φοιτάω.

Νυκτιφρούρητος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, nocturnis præsidiis & custodiis munitus, Suic. Ex νύξ, & φρουρέω.

Νυκτοβατία, ας, ἡ, iter nocturnum, Suic. Ex νύξ, & βαίνω.

Νυκτογράφος, nocte scribo, Gl. Vet. νυκτογραφῶ, lucubro. Ex νύξ, & γράφω.

Νυκτογραφία, ας, ἡ, scriptio nocturna, lucubratio. Ex iisd.

Νυκτόδρομος, ὁ ᾱ, ῐ, noctivagus ex Gl.

Νυκτοειδὴς, ὲς, ὁ ᾱ, ῐ, nocte speciem habens; νυκτοειδὲς, pignus. Ex εἶδος.

Νυκτοθήρας, ου, qui nocte venantur, nocturni venatores, Ph. & νυκτοθῆραι. Ex θήρα.

Νυκτοιμελὴς, ὲς, ὁ ᾱ, ῐ, nocturnus,

Νυκτοκτόνος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, nocte vagans.

Νυκτοπεριπλάνητος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, nocte vagans.

Νυκτοπλάνος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, noctu vagans, nocturnus, Suic.

Νυκτοπομπία, ας, ἡ, ῐ, pompa nocturna, Suic.

Νυκτοπομπὸς, ὁ ᾱ, ῐ, nocturnus, Suic.

Νυκτοπορία, ας, ἡ, iter nocturnum. A

Νυκτοπόρος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, qui nocte iter facit, nocte circumiens, noctivagus, Gl. V. Ex νύξ, & πορος.

Νυκτὸς, ἄδν. noctu, nocte, Gl. V, A νύξ.

Νυκτουργὸς, ὸ, ἡ ᾱ, ὸ, qui nocte operatur. Ex νύξ, & ἔργον.

Νυκτοφαὴς, ὲς, ὁ ᾱ, ῐ, nocte apparens, Suic. Ex νύξ, & φαίνω.

Νυκτοφυλακέω, noctu excubias ago. A νυκτοφύλαξ. Hinc

Νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ, excubiæ nocturnæ.

Νυκτοφυλακία, ας, ἡ, Ph. excubiæ. A

Νυκτοφύλαξ, ακος, ὁ ᾱ, ῠ, nocturnus custos, excubitor nocturnus.

Νυκτωπὸς, ὸν, ὁ ᾱ, ῐ, qui noctu videt, (noctiranus, Ern.) Ex νύξ, & ὄψ.

Νύκτωρ, Adv. noctu. A νύξ.

Νυμφαγωγὸς, ὸς, ὁ ᾱ, ῐ, e nympha natus. Ex νύμφη, & γείνομαι.

Νυμφαγωγέω, ὦ, fut. ήσω, sponsam deduco ex ædibus paternis ad sponsum. Τὴν παῖδα νυμφαγωγῶν παρ' ἑλκίαν, Plut.

Νυμφαγωγία, ας, ἡ, sponsæ ad sponsum deductio, Suic. A

Νυμφαγωγὸς, ὸς, ὁ ᾱ, ῐ, qui sponsam ex ædibus paternis ad sponsum deducit; (2) pronuba, Gl. V. Ex νύμφη, & ἄγω.

Νυμφαι, ῶν, αι, Nymphæ, sic dicuntur & formicæ alatæ; item vespæ ac crabrones, cum formari incipiunt.

Νυμφαία, ας, ἡ, nymphæa, herba, in aquis nasci solita. A νύμφη.

Νυμφαῖον, ου, τὸ fanum, templum s. delubrum Nympharum. Ab eodem.

Νυμφαῖος, αία, αῖον, qui Nympharum est, ad Nymphas pertinens Ab eod.

Νυμφὰς, άδος, ἡ, quæ Nympharum est

Νυμφεῖον, ου, τὸ, thalamus. Hinc νυμφεῖα, ων, τὰ, nuptiæ Ab eod.

Νυμφῆος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, nymphæus, nuptialis.

Νύμφευμα, ατος, τὸ, nuptiæ, connubium A νυμφεύω. Unde

Νυμφευσις, εως, ἡ, elocatio puellæ, desponsatio.

Νυμφευτὴρ, ῆρος, ὁ, sponsus, (2) maritus.

Νυμφευτήριος, ία, ιον, nuptialis, Suic. A νυμφευτὴρ.

Νυμφευτὴς, ὰ, ὁ, qui in eodem curru cum sponso & sponsa sedens eos ad domum sponsi deducit. A νυμφεύω.

Νυμφήτρια, ας, ἡ, pronuba, quæ a parentibus cum sponsa mittitur, ut eam ad ædes sponsi comitetur; (2) nova nupta, (3) quæ nuptias adornat. A νυμφευτὴρ.

Νυμφεύω, fut. εύσω, nuptum seu nuptui do, desponso, νυμφίοις μ., nuptam collocor, (2) nuptui mihi duco, accipio uxorem; ἐνυμφεύσατο, aor. 1. med. sponsam accepit, part. νυμφευσάμενος, qui desponsa est, pass. fœm. νεμφευθεῖσα, pro nupta. Οὐ γὰρ ἔστι μίσγειν ἔστι νυμφίοις βροτοῖς, Eur. Alc. 324. Εἰ τὰ μὲν ἔτεκεν ἄρσεν ἢ θῆλυ νυμφεύσας, id. Supp. 456. Ἐγὼ δὲ πατρὸς νυμφίου μόνον κλύω, id. Iph. in Taur. 365. A νύμφη.

Νύμφη, ης, ἡ, sponsa, (2) novæ nuptæ; (3) nurus; (4) Nymphæ sunt numinæ quidlibet monticolas, sylvis, & prati, nec non cunctis fontes, unde & νυμφόλη lymphatum interpretantur; (5) formicæ alatæ; (6) vermiculi in ipsum crabronum, s. vespurum fœtum; (7) vulvæ rosæ, genitalium fœminarum, Hesych. Suid. (8) [illegible] (9) [illegible]

Νυμφιδιος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, nocturnus, Suic.

Νυμφιδίος, ου, ὁ ᾱ, ῐ, nocturnus, Suic.

Νυμφίδι

πλευρὴν λογχῇ· αὐτῷ τῷ αἵματι ἐκχεῖ, Joan. 19, 34.

Νύχα, *Adv.* noctu, Hes. A νύξ.

Νυχαυγής, ὶς, noctu lucens, *Epith.* Lunæ.

Νύχια, ας, ἡ, pernoctatio, pervigilatio, Hes.

Νύχιμα, τὸ, luculbratio, vigiliæ. A

Νυχίω, fut. ίσω, noctu frico; (2) pernocto. Ἔνθα χοὴ χρειὼν ἐ ζωὸν νυχίσαι, Eur. Rhes. 519. A νύξ.

Νυχηφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, noctu vorans. Ex νύξ, & φέρω, *pario.*

Νυχθημερὸν, ου, τὸ, nox & dies, noctis & diei spatium, Gl. V. die ac nocte. Ex νύξ, & ἡμέρα.

Νύχιος, ια, ιον, nocturnus, νύχιον, noctu. A

Νυχος, nox; tenebræ, Hes. Sud. A νύξ.

Νῶ vel νώ; nos duo pro νῶϊ, ab ἐγώ.

Νω in comp. privativum & intensivum.

ΝΩΓΑΛΑ, ων, τὰ, edulia suavia & delicata, fercamenta coquorum.

Νωγαλεύματα, ων, τα, idem. A seq.

Νωγαλεύω, comedo νωγαλα.

Νωγαλίζω, comedo νωγαλα. A νώγαλα. Hinc

Νωγαλισματα, ων, τα, idem quod νώγαλα.

Νωδύγ-ων, οντος, ὁ, lenex edentulus.

Νώδυς. υ, ος, edentulus, dentes non habens. Ex νη, & ὀδὼς, *dens.*

Νωδωνία, ας, ἡ, nullius doloris sensus, vacuitas doloris. A

Νωδωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, dolore vacans, nullum dolorem sentiens; (2) dolorem tollens, l. levans. Ex νη, & ὀδυνη, *dolor.*

Νωθεια, ας, ἡ, *Ion.* νωθιη, ης, ἡ, pigritia, tarditas, segnities.

Νωθεστατα, *Adv.* tardissime. A

ΝΩΘΗΣ, ες, ὁ ἡ ὁ, tardus, segnis, piger; hebes, stupidus Gl. V. marcidus, defessus, lentus. Νωθεσι θυμῷ, *Æschyl. Prom. vinct.* 62. Νωθης κινησις, Aristot. Hist. An. 2, 11.

Νώθητι, 2. l. imper. pass. *Ion.* pro τύθητι, a verbo νύσσω.

Νωθρόπυγος, ος, ὁ ἡ ὁ, ignavam caudam habens. Ex νωθης, & πυγη, *nates.*

Νωθρια, vel νωθρια, ας, ἡ, tarditas, pigritia, segnities. A νωθρός, vel νωθρός.

Νωθριπληκτης, ου, ὁ, cunctator, qui tarde aliquid aggreditur. Ex νωθης, & πλήττω.

Νωθρόλαλος, ος, ὁ ἡ ὁ, tardus & piger tum; *Nωθρόλαλημα*, languco, Gl. V. A νωθρός. Unde

Νωθρια, ας, ἡ, idem quod νωθρεια. A νωθρός.

Νωθρύνω, ῶ, segnis sum, torpeo. A pr.

Νωθροκάρδιος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ignavo & segni corde est, excors, stupidus. Ex νωθρος, & καρδία, *cor.*

Νωθρυντὴς, ου, tardum reddens. A σκοτόω.

Νωθρος, ρὰ, ρὸν, tardus, segnis, piger, lentus, hebes, stupidus; languidus, infirmus, Gl. V. A νωθής.

Νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, segnities, pigritia, Gl. V. veternus. A νωθρος.

Νωθρως, *Adv.* tarde, piger, lente.

Νωθρὼλης, ους, ὁ ἡ ὁ, tardus, segnis. A νωθρος.

Νῶϊ, *contr.* νὼ vel νὰ, nos.

Νωϊτερος, ρα, ρον, noster, qui nostrum duorum est. A νῶϊ.

Νῶκαρ, αρος, τὸ, dormitatio, segnities, torpor. *Adject.* qui difficulter movetur, admodum piger, valde segnis. Ex νὼ, & καρὸς, *torpor.* Hinc

Νωκαροδὼς, ους, ὁ ἡ ὁ, veternosus; τὸ νωκαρόδες, torpor, veternus, apud Athenæum.

Νωλεμέως, *contr.* νωλεμὼς, *Adv.* indefinenter, assidue. A

ΝΩΛΕΜΗΣ, ες, ὁ ἡ ὁ, indefinens, adfiduus.

Νῶμα, ατος, τὸ, cogitatio, *Ion.* pro νοημα.

Νωμᾶν, præs. inf. act. pro νωμάειν.

Νώμασα, ων, τὰ, jumentorum notæ, item pecoris. Hes.

Νωμάω, ῶ, *Ion.* ἐω, distribuo, divido; (2) moveo, agito, vibro; (3) observo, considero; (4) versor. Νώμασεν μαστὸν, Musæus 4, 108. A νέμω.

Νώμησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνόμησα.

Νώμησις, εως, ἡ, motio, agitatio, Sud. A νωμάω.

Νώνυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, ignotus, ignobilis, illaudatus. Ex νὴ, & ὄνομα.

Νωνυμφὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, nomen non habens, ignobilis, ignotus, inglorius; illaudatus, Gl. V. Ex νὴ, & ὑμέναιος.

Νῶροψ, οπος, ὁ ἡ ὁ, splendidus; (2) nitidus, sonorus. Ex νὼ, & ὄψις, *visus*, vel ὄψ, *vox.*

Νῶσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro νῆσαι.

Νωταγωγὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁ, dorso vehens. Ex νῶτος, & ἄγω.

Νωταῖος, αια, αῖον, ad dorsum pertinens, Suic. A νῶτος.

Νωτάκμονες, ων pl. a

Νωτάκμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, incudem in tergo habens; νωτάκμονες, epith. cancrorum in Batrachom. Ex νῶτος, & ἄκμὼν, *incus.*

Νωτάρης, ου, ὁ, qui dorso aliquid tollit, Suic. Ex νῶτος, & αἴρω, *tollo.*

Νωτεὺς, ῆος, ὁ. pl. νωτῆς, idem quod νωταγωγὸς, Hes. Poll. A νῶτος.

Νωτιαῖος, αια, αῖον, ad dorsum pertinens, Νωτιαία ἀκανθα, spina dorsi, Aristot. Hist. An. 3, 2. A νῶτος.

Νωτίδιον, genus quoddam ἀπὸ γαλεῶν, piscium, ab eminentia dorsi. A νῶτος.

Νωτίζω, *Ion.* ίσσω, tergo do, l. verto; (2) a tergo relinquo; facio ut alius terga vertat; (3) transfo, pergo. Βύβλος χλοηφόρησιν ὑπὸ κατασκιήσει ὑλίσσας ἀκτῖσιν, *textit*, Lyc. Ph. 657. Ab eod

Νωτοβατία, ας, ἡ, super dorso incedo; (2) inambulo, Suic. Ex νῶτος, & βαίνω.

Νωτόγραπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, cujus dorsum notis inscriptum est. Ex νῶτος, & γράφω.

Νωτοκοπία, cervicem amputo. Ex κόπτω.

Νωτον, ου, τὸ, tergum, Gl. V.

Νωτοπλὴξ, γος, ὁ ἡ ὁ, cujus dorsum verberatus contusum est, vel contundi solet, verbero. Ex νῶτος, & πλήσσω.

ΝΩΤΟΣ, ου, ὁ, dorsum, tergum; νῶτα τῆς προῳρίης, modioli rotarum, pl. νῶτα, terga. *Ion.* superficies; ut νωτα θαλασσης, i. e. *mare ipsum.*

Νωτοφορία, dorso fero.

Νωτοφορτία, ἡ, gestatio oneris in dorso. A

Νωτοφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, dorso ferens, bajulatorius. Ex νῶτος, & φέρω.

Νωχέλεια, ας, ἡ, tarditas, segnities.

Νωχελίγερως, segnis. A νωχελὴς.

Νωχελοτομία, tardus & segnis sum. A

Νωχελὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, tardus, segnis; (2) invalidus; (3) inutilis; (4) parum surgens, obscurus. Ex νὴ, & κέλλω.

Νωχελία, ας, ἡ, segnitia, socordia, tarditas, languor, Ph. Hom. Il. 19, 411. ubi tamen aliqui legunt, νωθεία.

Νωχελίζω, f. ίσ, tardo, moror, Hes. A νωχελὴς.

Ξ.

Ξ Decima quarta litera Alphabeti Græci, quæ suo nomine ξῖ appellatur; (2) nota numeralis valens *sexaginta*, & cum lineola inferne supposita ξ, *sexaginta millia.*

Ξαίνιον, ου, τὸ, idem quod ξάνιον.

ΞΑΙΝΩ, *Ion.* ξαίνω, rado, carmino; carpo; pecto; depecto; cædo, a. 1. ἔξηνα, part. ξήνας, fœmin. ξήνασα, pass. ξαίνομαι, cædor, carminor, a. 1. ἐξάνθην, p. ἐξάνθω, cæsum esse. Τὰς ἐσθῆτας, ἵνα πλημμελήσῃς ξαίνων ἢ σκαλεύων, Aristot. Conc. 98. Ξαίνε κατὰ τὸ νῆτο σκαλὶς, Dem.

Ξανθὰ, ᾶ, f. ἥσω, lanæ carminatione defatigor, lanificio lassor; (2 *f.* fatigor, lassesco. A ξαίνω.

Ξανθὶας, ου, ὁ, fulvi nomen a flavis capillis. A ξανθὸς.

Ξανθίζω, fut. ίσω, flavum reddo; rubeum reddo; (2) flaveo, rubeo; ξανθίζομαι, flaveico; ξανθίζεσθαι, flavescere, Gl. V. Ὀφεῖλετε ταυτὶ, ἢ καλῶς ξανθιζεται, Arist. Ach. 1052. Ab eod.

Ξανθικὸς, ὴ, ὸν, Xanticus, mensis apud Macedonas, Aprili Latinorum fere respondens. Hinc τὰ ξανθικὰ, ἀν. festum pro lustratione exercitus hoc mense celebratum. A ξανθὸς.

Ξανθίον, ου, τὸ, lappa minor, herba. a. ξανθὸς.

Ξανθισμα, ατος, τὸ, inductio flavi coloris; (2) flavus, rutilus color. A ξανθὸς.

Ξανθογαίης, ου, ὁ ἡ ὁ, flavam terram habens. Ex ξανθὸς, & γῆ.

Ξανθοθρίξ, τριχὸς, ὁ ἡ ὁ, pilos flavos habens.

Ξανθοκάρηνος, ος, ὁ ἡ ὁ, flavum caput habens, flavos habens capillos. Ex ξανθὸς, & κάρηνον.

Ξανθοκομᾶν, g. pl. *Dor.* pro ξανθοκομῶν, a

Ξανθοκόμης, ης, ὁ, flavam cæsariem habens. Ex ξανθὸς, & κόμη.

Ξανθοκώνιος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex usu.

ΞΑΝΘΟΣ, ὴ, ὸν, flavus, fulvus; rubens, rufus, ruber, Ph. ut sanguis, genæ, &c.

Ξανθότης, ητος, ἡ, color flavus, rutilus A ξανθὸς.

Ξανθοτριχέω, ῶ, flavos, f. rutilos crines habeo, Suic. A ξανθόθριξ.

Ξανθύζω, flaveteio. A ξανθὸς.

Ξανθόχαιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, flavam habens cæsariem, vel flavum involucrum, Suic.

Ξανθοχόλιος, ὴ, ον, biliosus, choleticus, flava bile abundans. A

Ξανθοχόλος, ος, ὁ ἡ ὁ, flava bile laborans. Ex ξανθὸς, & χολὴ.

Ξανθοχροῦς, *contr.* ξανθόχρως, ως, ὁ ἡ ὁ, flavum cutem habens, flavi coloris, flavus, Rob. Ex ξανθὸς, & χρὼς.

Ξανθοχρὼς, ῶτος, ὁ ἡ ὁ, idem.

Ξάνθος, μάτη, g. f. *Dor.* pro ξανθὸς.

Ξανθόω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, rufus adjectus, Rob. Ex ξανθὸς, & ὠτ.

Ξάνιον, ου, τὸ, instrumentum carminandarum, pecten; (2) pecten aureus, quem mulieres in vittis vel redimiculis ferebant, tanquam ornamentum capitis; (3) menta coquinaria, supra quam carnes concidantur. A ξαίνω. Unde

Ξάνσις, ίως, ἡ, carptus, Gl. V. carminatio.

Ξάντης, ου, ὁ, carminator. Ab eod.

Ξαντικὸς, ὴ, όν, ad carminationem pertinens. Hinc ἡ, τικὴ, ἧς, sc. τέχνη, ars carminandi. Ab eod.

Ξάντρια, ας, ἡ, carminatrix. A ξαίνω.

Ξαὼ, f. 1. inf. act. verbi ξαίνω. Hinc

Ξάωμα, ατος, τὸ, carminatum, Poll.

Ξεινοπάτης, ου, ὁ, hospitum, peregrinorum deceptor. Ex ξεῖνος, & ἀπατάω.

Ξείνη, ης, ἡ, peregrina, hospita, subaudito χώρα, peregrina terra, extera regio.

Ξεινοδόκος, ος, ὁ ἡ ὁ, hospites, f. peregrinos recipiens. Ex ξένος, & δέχομαι.

Ξεινοθεν, *Adv.* peregre, ἀπὸ ξείνης.

Ξεινικὸς, ὴ, όν, hospitalis, ad hospites pertinens. Hinc ἡ, κὴ, ἧς, sc. τέχνη, ars hospitandi. Ab eod.

Ξείνια, ων, τὰ, munus hospitale. Ab eod.

Ξεινίζω, f. ίσω, hospites, f. peregrinos excipio. Ex ξένος, & δέχομαι.

Ξεινιστὴς, ὴ, όν, peregrinus, externus.

Ξείνιον, ου, τὸ, munus hospitale. Ab eod.

Ξείνιος, ία, ιον, hospitalis. Ab eod.

Ξεινοδάκης, ου, ὁ ἡ ὁ, hospitis amore incensa, de Medea. Lyc.

Ξεινοδοκέω, ῶ, f. ήσω, hospites, f. peregrinos suscipio. Ex ξένος, & δέχομαι.

Ξεινοδόκος, ὁ ἡ ὁ, hospes, caupo. Ex usu.

Ξενοκτονία, ᾶς, peregrinum, vel peregrinos interficio, hospitem s. hospites occido, Suic. Ex ξένος, & κτείνω.

Ξεῖνος, η, ον, *Ion.* pro ξένος.

Ξενοσύνη, ης, ἡ, hospitalis amicitia, hospitii jus & necessitudo. A pr.

Ξενόω, hospitio excipio; ξενοῦμαι, hospitio jungi. Ab eod.

ΞΕΡΤΣ, ξηρὶς, ξῆρις, vel ξυρὶς, ἴδος, ἡ, gladiolus, iris silvestris, herba, Hes. Dicse.

Ξεναγίζω, ῶ, f. ίσω, duco hospitem ad ea, quæ videnda sunt, deduco (2) hospitio excipio; (3) peregrinos moribus patriis instituo. a. 1. ἐξενάγησα, imperat. ξεναγήσατον, dedux. ἐξενάγημαι, 3 l. p. pass. hospitis officium peractum est. Σὺ μὲν σαυτοῦ ξεναγησον ἀ ἄλλοι τὰ καλὰ Ἀθήνησιν, Lucian. in Scyth. Ex ξένος, & ἄγω.

Ξεναγία, ας, ἡ, munus ducis militum exterorum; (2) certus militum numerus, apud Athan. A

Ξεναγός, ὁ, ὁ, ductor hospitum; (2) ductor militum exterorum, s. peregrinorum. Ex ξένος & ἄγω.

Ξεναγωγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ξεναγίζω.

Ξεναγωγός, ὁ, ὁ, idem quod ξεναγός.

Ξενάλιζω, congrego, Suid. proprie peregrinos congrego. Ex ξένος, & ἁλίζω.

Ξενάπατος, ὁ, ἡ, hospitis deceptio.

Ξεναπάτης, ου, ὁ, idem.

Ξεναπάτης, ὁ, ὁ, hospites fallens.

Ξένιος, ία, ον, ὁ, ἡ, hospitibus æquus, justus in hospites. Ex ξένος, & ἀρκέω.

Ξένη, ης, ἡ, peregrina, exteta regio, peregrina terra, sub edito γαῖα, γῆς, ἡ, vel χθών.

Ξενία, Ἀθηναῖ, peregrè; Ξένος. A præc.

Ξενηλασία, ας, ἡ, peregrinorum s. hospitum expulsio. Ξενηλασίαν τινὰ ἐνεστήσατο, Plut. in Lycurg. c. p. o. Ex ξένος, & ἐλάω.

Ξενηλατέω, ῶ, f. ήσω, peregrinos expello. Ex ξένος, & ἐλαύνω.

Ξενία, ας, ἡ, peregrinatio; (2) hospitium, hospitii jus. A ξένος.

Ξενίζω, fut. ίσω, peregrè advenientem hospitio excipio, (2) peregrina lapsa & loquor, peregrina indutus imitor, (3) rei novitate in admirationem adduco; ξενίζομαι, diversor, hospitor, Ph. (4) admiror, ut rem novam, insolentem, alienam, indignam, a. 1. partic. ξενισθείς, hospitio excepius. Ἡμᾶς ἐνταῦθα πολλοῖς ἀγαθοῖς ἐξένισας, Xen. Ὃς ἀναδεξάμενός με ἥκοντα, ἡμέρας ἤδη τριάκοντα ξένισεν, Act. 28, 7. Οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σύρωνι βυρσεῖ, ib. 10, 6. ἐν οἰκίᾳ Σίμωνός τινος, ib. v. 32. παρ' ᾧ ξενίζεται οὗτος, ib. 21, 16.

Ξενικός, ή, όν, peregrinus, exterus, qui peregrinorum est; (2) hospitalis. Ξενικὸς ὅρκος, Arist. Hist. An. 9, 16. A ξένος.

Ξενικῶς, Adv. more peregrinorum.

Ξένιον, ὁ, τὸ, munus, quod datur hospiti, munus hospitale, xenium. Gl. V. strena, congratulum hospitale. A ξένος.

Ξένιος, ία, ον, hospitalis, ad hospites, s. peregrinos pertinens. Ab eod.

Ξενιστεύσα, aor. A part. pass. f. g. v ξενίζω. Unde

Ξένισις, εως, ἡ, hospitium susceptio.

Ξένισμα, τος, admiratio, stupor, v. ξενίζομαι, 4)

Ξενισμός, ὁ, c. hospitium susceptio; (2) mutatio, s. perturbatio, quæ fit rerum novitate. Ab eod.

Ξενιτεία, ἡ, peregrinatio, absentia a patria. A

Ξενιτεύω, f. εύσω, peregrè absum, peregrinor; eodem pass ξενιτεύομαι pro eodem, ut, in alieno solo milito. Τρόπον τινὰ ξενιτεύειν, Phila. Μὴ πολὺ πατρίδα εἶναῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν, Luc. A ξένος.

Ξενοδαΐκτης, ου, ὁ, hospitum occisor. A δαΐζω. Eur.

Ξενοδάικτης, ου, ὁ, hospites interficiens & dejiciens. A δαΐω.

Ξενοδοκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo peregrini, hospites excipiuntur, hospitium, cauponæ, diversorium. Ex ξ. & δέχομαι.

Ξενοδόχος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, hospes, qui peregrinos excipit.

Ξενοδοχεῖον, hospitium, diversorium. A

Ξενοδοχία, ας, ἡ, fut. ήσω, hospites excipio, hospitio excipio.

Ξενοδοχίς, ας, ἡ, hospitum exceptio. A.

Ξενόδοχος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, hospitum, s. peregrinorum exceptor, hospes, caupo. Ex ξένος, & δέχομαι.

Ξενοδόκης, ὁ, hospitii dator, Epith. Bacchi.

Ξενέας, όεσσα, εν, hospitibus & peregrinis frequens. A ξένος.

Ξενοθυτέω, ῶ, fut. ήσω, hospites immolo. Ex ξένος, & θύτης.

Ξενοκτασίη, plagis accipere, cædi, ap. Suid. Ex ξένος, & κτείνω.

Ξενοκειρίτης, ου, ὁ, alibi tonsus. A κείρω.

Ξενοκρατέομαι, ούμαι, in peregrinorum potestate sum. Ex ξ. & κρατέομαι.

Ξενοκτόνια, ας, ἡ, hospitum occisio. A

Ξενοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, hospitum occisor; hospiticida, Gl. V. Ex ξένος, & κτείνω.

Ξενοκυσπάτη, ἡ, adulterium, alii narum uxorum stupratio. Epigr. Ex ξ. κυσὶ & πατέω.

Ξενολογέω, externos milites cogo, seu conscribo.

Ξενολογία, ας, ἡ, externorum militum collectio.

Ξενολογικὸν, ου, τὸ, manus, s. exercitus militum externorum. A

Ξενολόγος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, externorum militum collector, qui milites externos colligit, s. cogit. Ex ξένος, & λέγω, colligo.

Ξενομανέω, ῶ, f. ήσω, peregrinis rebus supra modum delector. Ex ξ. & μανέω.

Ξενομανία, ας, ἡ, nimia rerum merciumque peregrinarum amor. Ex utd.

Ξενομαθέω, ῶ, fut. ήσω, re aliqua tamquam nova & peregrina perturbor. Ex ξένος.

Ξενοπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, peregrinus, insuetus. Ἀτοπίαις ἔοικεν τὰ τῆς ἄλλης ἰδέας ξενοπρεπέστερα, Ælian. Ex ξένος.

ΞΕΡΝΟΣ, ή, όν, peregrinus, hospes, alienus, Ph. externus, Gl. Vet. extraneus; advena; Ph. ξένον, adventitium; insuetum, insolitum, ξένοι appellantur mercenarii milites. Lacedæmonii autem ξένους appellabant, quos alii barbaros.

Ξενοστάσιον, ου, τὸ, q. d. hospitium statio, locus, ubi hospites recipiuntur, cauponæ, diversorium.

Ξενοτροφέω, ῶ, f. ήσω, externos milites alo, stipendio conduco. Ξενοτροφοῦντες χρήματα, Dem.

Ξενοτροφία, ας, ἡ, ipsa actio alendi milites externos. A

Ξενοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, externos milites alens, (2) hospitum nutritor. Ex ξ. & τρέφω.

Ξενοφόνος, hospites occido. Δεινὸν τὸ κῦμα, ξενοφόνον τε Σκύλλαν, Eur. I. T. 1042. A

Ξενοφόνος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, hospites occidens, hospitis vel hospitum interfector.

Ξεσκελὴς, ές, insolens specie, insuetam speciem habens; *Epith.* Hecates. Sch. Lyc.

Ξεστοφωνία, insolenti voce, sermone utor. *Phil* aliquid, sermonem, disputationem, tamquam rem novam, incognitam miror, non intelligo.

Ξενοφωνία, ας, ἡ, vox peregrina, peregrinum loquendi genus. Ex

Ξενοφώνιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, peregrina voce utens.

Ξένος, ὁ, fut. ὀσω, Ion. tuo excipio v. hospitio excipio; usitatior passiva vox ξενίζομαι, hospitio excipior, hospitor, diversor, hospitio jungor. Ἡκατέρῳ τὸ ἡμίσεος τῆς ἐλαίης ἐξένωσας, Hesiod. Ὃς δὲ ξεινώσεις τείρῃ' ἐν Ἀΐδαο δόμοισι, Eur Alc. 80 Ξενοῦσί τινι, παρά τινος, Xen. A ξένος. Unde

Ξενών, ῶνος, ὁ, τὸ, hospes peregre adveniens, peregrinus, Dim. q. d. peregrinellus.

Ξενών, ῶνος, ὁ, hospitium, diversorium, domus, in quam recipiuntur hospites & ægroti, xenodochium, nosocomium.

Ξένως, Adv. peregrinè, more peregrinorum.

Ξενωσύνη, ης, ἡ, mentis alienatio. A ξένος.

Ξῆρις, ἡ, ὁ, siccus, aridus, pro ξηρός.

Ξηΐδιον, ου, τὸ, idem, Ph. urceolus, Dim.

Ξεστὸς, ὴ, όν, rasus, sculptus, dolatus, planus. A ξέω.

Ξεστουργία, ας, ἡ, ars politendi lapides auri ligni. Ex ξέω, & ἔργον.

Ξέστρον, ου, τὸ, rasura, Vulg. Lex. A ξέω.

ΞΕΩ, f. ξέσω, rado, polio, dolo, scalpo, pass. part. ἐξεσμένος, rasus. Τὸν αὖτε τύπλαν Ἀίσιον ἐξεσάμβιας, Od. 21, 44.

Ξηραίνω, fut. ανῶ, sicco, arefacio; (2) exedo, ebibo. *Latini quoque* siccare calices, & hinc inane reddo; ξηραίνομαι, siccor, areo, arefco, a. 1. act. ἐξήρανα, pass. ἐξηράνθην, p. pass. ἐξηραμμένος. Βίῃσι ἐλιλαὶ δὲ ξηραίνη, Il. 21, 317. Ἦαν δ' ἐξηραμμένα πάντα, ib. 345. Ἐξήρανται, Marc. 11, 21. ἐξηραμμένη χειρί, ib. v. 33. A ξηρός.

Ξηράλειψις, εως, ἡ, sicca unctio. Ex ξηρός, & ἀλείφω, ungo. Unde

Ξηραλείφω, ῶ, f. ήσω, in sicco ungo.

Ξηραλοιφία, ας, ἡ, sicca unctio. Ex inf.

Ξηραμπέλινος, ίνη, ινον, pallus & ater, colorem habens arefactæ viti similem. Ex ξηρός, & ἀμπέλινος, vineus.

Ξήρανσις, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, siccus, aridus, pass. n. g. v. ξηραίνω.

Ξήρανσις, εως, ἡ, siccitas, ariditas; ipsa arefaciendi actio. A ξηραίνω.

Ξηραντικὸς, ἡ, όν, siccandi, s. arefaciendi vim habens. Ab eod.

Ξηρασία, ας, ἡ, siccitas, aridi as. A ξηραίνω.

Ξηράσιον, ου, τὸ, genus medicamenti, quod alios ξήρια dicunt. A ξηρός.

Ξήριον, ου, τὸ, Xerium, genus medicamenti aridum, quod pulveris in modum inspergitur. A ξηρός.

Ξηρὶς, ίδος, ἡ, vide ξηρὶς.

Ξηροβατικὸς, ὴ, όν, qui in sicco ambulat vel graditur. Ex ξηρός, & βαίνω.

Ξηροβιωτικὸς, ὴ, όν, qui in sicco vivit, terrestris. Ex ξηρός, & βίος.

Ξηροκαχεξία, ας, ἡ, arida & jejuna æmulatio seu adfectatio.

Ξηροκάρτης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, siccum & aridum fructum proferens.

Ξηροκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, caput siccum habens. Ex ξ. & κεφαλή, caput.

Ξηρόκολλα, ης, ἡ, gluten siccum, gluten aurificum, ferrumenacra. Ex ξ. & κόλλα.

Ξηροκολλύριον, ου, collyrium e medicamentis aridis factum. Ex ξ. & κολλύριον.

Ξηρόμυρον, ου, τὸ, unguentum siccum, rosinatum, Plin. Ex ξηρός, & μύρον.

Ξηρονόμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui in sicco pasci solet. Ex ξηρός, & νέμω.

Ξηροποιέω, ῶ, f. ήσω, siccum reddo, sicco.

Ξηροτάραχος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, terrens, Gl. V.

Ξηροτήριον, ου, ὁ, ἡ, balneum siccum, in quo quis tantum sudat, non autem simul aqua lavatur. Ex ξηρός, & πόδος.

Ξηροτηρίτης, Dor. pro ξηροτηρίτις, ου, ὁ, ut ξηροτηρίται ἄρτοι, panes in clibanis, cui tubi, furfuris arcessiti, & ἀσύκοπτον apud Athenæum. Ex ξηρός, & τηρέω.

ΞΗΡΟΣ, ρά, ρόν, ου, siccus, torridus, (2) inanis, vacuus s. cibo, potu, v. ξηρὰ νηῦς, (3) pedestris, expers terræ; (4) *Lat.* terra continens mare opp. mari, aqua in locis, terra simp. ex Hebr. Hinc ἀπὸ ξηρᾶς, ἐκ τῆς ξηρᾶς.

Ξηροτράχηλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, cervicem siccam habens. Ex ξηρός, & τράχηλος.

Ξηροτήγανον, ου, τὸ, sartago.
Ξηρότης, ητος, ἡ, ariditas, siccitas, squalor, Ph. A ξηρός.
Ξηροτρῖβία, ᾶς, ἡ, ficca frictione frico, Suic. Ex ξ. & τρίβω.
Ξηροτρῖβία, ας, ἡ, ficca frictio. Ex iisd.
Ξηροτροφικός, ἡ, όν, qui in ficco alitur, f. vivit. Ex ξ. & τρέφω.
Ξηροφαγία, ᾶς, ἡ, arida comedo, cibis siccioribus vescor; (2) dicitur de homine egeno & famelico. Ex ξ. & φαγεῖν.
Ξηροφαγία, ας, ἡ, ipsa actio siccis vescendi, tenuis victus, paupertas.
Ξηροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum siccitas. A
Ξηροφθαλμός, ὁ, ἡ, ὁ, siccoculus, ut Plautus loquitur; siccos habens oculos, oculorum siccitate laborans.
Ξηρώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, arescens. A ξηρός.
Ξήρωσις, ἡ, siccatio, siccitas, qu. a ξηρόω.
Ξιρίς, ίδος, ἡ, idem quod ξειρίς.
Ξιφίδιον, ου, τὸ, ensiculus, gladiolus, pugio, Dim. a ξίφος.
Ξιφήρης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, qui gladio manum aptat, ut ensem vagina educturus; ensem tenens. Ex ξίφος, & ἄρω, aptо.
Ξιφηφορία, ας, ἡ, gladii gestatio. A
Ξιφηφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, gladium gestans, ense armatus, Gl. V. ensifer, ficarius. Ex φέρω.
Ξιφίας, ου, ὁ, ut ξιφίου κομήτας, cometa mucronatus; (2) piscis quidam. A ξίφος.
Ξιφίδιον, ου, τὸ, ensiculus, gladiolus, pugio, Dim. ab eod.
Ξιφίζω, fut. ίσω, manu in altum sublata salto, vel manu protensa figuram ensis imitor, Hes. Suid. Eust. Ab eod.
Ξιφίον, ου, τὸ, gladiolus, xiphion, herba.
Ξιφίος, ου, ὁ, xiphias, piscis, Hes.
Ξιφισμα, ατος, τὸ, saltatio cum ensibus. A ξιφίζω.
Ξιφοφόρος, ου, ὁ, idem & ab eod.
Ξιφοφόρος, ου, ὁ, balteus, cingulum, ex quo ensis suspenditur; (2) vagina.
Ξιφτής, οῦ, ὁ, idem, Hes. Ab eod.
Ξιφισύς, ύος, ἡ, dimicatio, per enallag. Hes. Ab eod.
Ξιφοβλαστος, ου, ὁ, ense perniciem adferens. Ex ξίφος, & βλάπτω, lædo.
Ξιφοδρέπανον, ου, τὸ, ensis falcatus.
Ξιφοειδής, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ensis formam habens. Ex ξίφος, & εἶδος.
Ξιφοθήκη, ης, ἡ, vagina ensis.
Ξιφοκτονέω, gladio occido. A
Ξιφοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui ense occidit. Ex ξίφος, & κτείνω.
Ξιφόπληκτος, ὁ, ἡ, ὁ, gladio peremptus. Ex iisdem.
Ξιφομάχαιρα, ας, ἡ, magnus gladius, ensis.
Ξιφοποιός, οῦ, ὁ, globiarius, Gl. V. gladiorum opifex. A ξίφος, & ποιέω.
ΞΙΦΟΣ, ους, τὸ, ensis, gladius; sica, Gl. V. (2) mucronatum rostrum xiphiæ piscis; (3) herba quædam gladiolus. Ἐλκύσασθ' ὑπὸ κολεοῦ μέγα ξίφος, Hom. Il. γ, 194.
Ξιφουλκία, ας, ἡ, ensis e vagina eductio. A
Ξιφουλκός, ὁ, ἡ, ὁ, qui gladium e vagina extraxit, qui ensem strinxit. Ex ξίφος, & ἕλκω.
Ξιφουργός, οῦ, ὁ, ἡ, ὁ, ensium fabricator, qui gladios conficit. Ex ξίφος, & ἔργον.
Ξιφοφόρος, ου, ὁ, ficarius, Gl. V. Ex φέρω.
Ξοανογλύφος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui simulacra sculptilia sculpit. Ex ξόανον, & γλύφω.
Ξόανον, ου, τὸ, rasura aut sculptura politum, e ligno sculptum, aut e ligno delubrum; (2) simulacrum e ligno vel lapide factum, signum sculptile, Ph. delubrum, sacellum; ξόανον Ἀθηνᾶς, Palladium, Gl. V. A ξύω.
Ξοανοποιΐα, ας, ἡ, simulacrorum sculptilium fabricatio. Ex ξόανον, & ποιέω.
Ξοανουργία, ας, ἡ, Ion. ξοανουργίη, ης, ἡ, idem. Ex ξόανον, & ἔργον.
Ξοῦς, ὁος, ἡ, sculptura. A ξύω.
Ξυβόπλεξ, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, flavos crines habens. Ex ξυθός, & πλέκω.
Ξυθός, ή, όν, flavus, rufus; (2) argutus. A ξανθός.
Ξυλλη, ης, ἡ, radula, ἡ ξύλλη, Suid. Hes.
Ξυγλύπτης, vide Ξυλοξόος, & reliqua, ubi ξὺν pro σὺν Attice.
Ξυγκατθανεῖν, 3. f. a. 2. ind. act. Att. Ion. Æol. & cum ν pro Συγκατθάνω, a Συγκατθνήσκω pro Συγκατθνήσκω.
Ξυλλη, ης, ἡ, radula; (2) gladius Laconicus brevior, pugioni fere similis. A ξύω.
Ξυλαλόη, ης, ἡ, lignum aloës. Ex ξύλον, & ἀλόη.
Ξυλάριον, ου, τὸ, parvum lignum, Dim. a ξύλον.
Ξύλεια, ας, ἡ, lignatio, lignorum collectio; (2) ipsa ligna collecta a lignantibus; materia, Ph. lignetum, Gl. V. (Ern.) A
Ξυλεύομαι, lignor, materior, ligna colligo. A
Ξυλεύς, έως, ὁ, lignator, qui ligna colligit; (2) calo. A pr.
Ξυληκόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui ligna exedit, f. vorat. Ex ξύλον, & κορέω, cibus.
Ξυληγέω, ῶ, ligna veho, porto, conveho. A
Ξυλήιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui ligna vehit, lignator, ligna bajulans. Ex ἄγω.
Ξυλήριον, ου, τὸ, parvum lignum, Etym. Dim. a ξύλον.
Ξυλίδιον, ου, τὸ, parvum lignum; (2) assula; (3) tabella, Dim. Ab eod.
Ξυλίη, ας, ἡ, lignatio, Gl. V. A ξυλεία.
Ξυλιζομαι, f. ισομαι, lignor, ligna colligo. A ξύλον.
Ξυλικός, ἡ, όν, ligneus, e ligno factus; ξυλικὸς, lignarius, Gl. V. ξυλικὴ ὕλη, silva, Gl. V. A ξύλον.
Ξύλινος, ὁν, ἰνου, ligneus. A ξύλον.
Ξυλισμός, οῦ, ὁ, lignatio. A ξυλίζομαι.
Ξυλίτης, ου, ὁ, piscis quidam, Hes. fortassis a ligneæ duritiæ. A ξύλον.
Ξυλοβάλσαμον ου, τὸ, lignum balsami, f. quod e balsamo creditur, ut sarmenta furculi vel ipse frutex.
Ξυλογλύφος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui ligna sculpit, vel sculptor. Ex ξ. & γλύφω.
Ξυλοειδής, ής, ὁ, ἡ, ὁ, qui ligni formam habet. Ex ξ. & εἶδος.
Ξυλοθήκη, ης, ἡ, repositorium lignorum, Gl. Ver. lignarium.
Ξυλοκαθέτιον, ου, τὸ, clitellæ, Gl. Vet.
Ξυλοκανθήλιον, clitellæ, Gl. V. Ex iisd
Ξυλοκασσία, ας, ἡ, cassiæ lignea, fere crassior.
Ξυλοκέρατα, ων, τὰ, siliquæ. (2) arboris cornutæ siliquæ. Ex ξ. & κέρας.
Ξυλοκινάμωμον, ου, τὸ, lignum cinnamomi.
Ξυλόκιννα, της, interna siliquarum pars, a lignoso cortice nidum vestiente. A κάλυξ.
Ξυλοκόλλα, ης, ἡ, gluten, quo ligna conglutinantur.
Ξυλοκοπία, ας, ἡ, Ion. ξυλοκοπίη, ης, ἡ, idem.
Ξυλοκοπία, ας, ἡ, ipsa actio cædendi fustibus, fustuarium. A
Ξυλοκόπος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui ligna cædit; lignarius, Gl. V. ad ligna cædenda aptus; (2) fuste cædens, Gl. V. fustuarius; (3) avis rostro arbores fundens, Aristot. Hist. An. 8, 3. Ex κόπτω.
Ξυλολύχνος, ου, ὁ, candelabrum ligneum.
Ξυλομανέω, ῶ, insanio gignendis farculis, silveo. Ex ξύλον, & μανέω.
Ξυλομάχης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, lignum habens pernasutum, ligno pugnans. Ex ξύλον, & μάχομαι.
ΞΥΛΟΝ, ου, τὸ, lignum, tignum, Ph. ξύλα, ligna fabricata, Gl. V. (2) ξύλον, fustis, Ph. ξύλα, fustes, Pin. (3) de variis rebus e ligno factis, ut (1) de mensa trapezæ; (2) de furca, hasta; (3) pedica lignea; (4) de materia ligna ædificantium; (5) arbore, per Heb.
Ξυλοπαγής, ὁ, ἡ, ὁ, e lignis compactus, Suic. Ex ξ. & πήγνυμι.
Ξυλοπέδη, ης, ἡ, nervus, Gl. V. & ξυλοπέδιλον, nervus, Ph. Ex ξ. & πέδη.
Ξυλόπους, οδος, ὁ, ἡ, ligneum habens pedem.
Ξυλοπώλης, ου, ὁ, lignarius, Gl. V. lignorum venditor. Ex ξ. & πωλέω.
Ξυλόστεγος, ον, ligno tectus, structus. A στέγη.
Ξυλοτόμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ligna secans; (2) lignis secandis aptus. Ex ξ. & τέμνω.
Ξυλοτρώκτης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ligna rodens, Suic. Ex ξ. & τρώγω.
Ξυλουργέω, ῶ, artem lignariam seu materiariam exerceo, faber lignarius sum.
Ξυλουργία, ας, ἡ, lignorum fabricatio.
Ξυλουργικός, ἡ, όν, ad fabrum lignarium pertinens. A
Ξυλουργός, οῦ, ὁ, ἡ, ὁ, faber lignarius, materiarius. Ex ξ. & ἔργον.
Ξυλοῦχος, vid. ξυλόω.
Ξυλοφάγος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui ligna exedit, f. vorat.
Ξυλοφανής, ὲς, lignum habens nudum, τὸ ξυλοφανὲς, est locus ædificii, ubi lignea materia non est tecta calce, &c. ut ignis incidere in lignum possit. Ex ξ. & φαίνομαι. Ern.
Ξυλοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui ligna corrumpit. Ἔστι δέ τι ζῷον λύκιον, ὃ καλεῖται ξυλοφθόρον, Aristot. Hist. An. 5, 32. Ex ξ. & φθείρω.
Ξυλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, ligna bajulo, f. porto; (2) fustem, f. baculum gesto.
Ξυλοφορία, ας, ἡ, lignorum portatio, deportatio, virgæ gestatio.
Ξυλοφόρια, ων, ὁ, ἡ, ὁ, ut ξυλοφόρια ἑορτή, festum Judæorum, in quo ligna seu rami arborum gestantur, festum τῆς Σκηνῶν apud Joseph. A
Ξυλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui ligna fert, qui ligna bajulat, calo. Ex ξύλον, & φέρω.
Ξυλοφορτης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem.
Ξυλοφρακτος, ὁ, ἡ, ὁ, lignis munitus, septus.
Ξυλοχάρτια, τὰ, chartæ lignæ libri, codices, Eust. Ex ξ. & χάρτης.
Ξυλοχίζομαι, Dor. ξυλοχίσομαι, ligna cædo. Ὅς τὸν ἑρπύσαντα ἴδοις τὰς ἄμπελον τὶ ξυλοχίσδειν, Theoc. 5, 65. A
Ξυλοχία, ας, ἡ, lignum habens, lignis f. arboribus consitus, arboribus densus, (2) Salust. silva, nemus; terra inculta; cubile feræ. Ex ξ. & ἔχω.
Ξυλόω, ῶ, f. ώσω, in lignum verto, f. muto; contigno, f. ξυλάζω, lignari, Gl. V. in lignum abeo, lignum f. lignosum fieri; ἐξυλωμένος, p. pass. part. contignatus. A ξύλον.
Ξυλώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, lignosus. Ab eod.
Ξυλώνιον, ου, ὁ, ligulæ, Gl. V. locus in quo ligna reponuntur.
Ξύλωσις, εως, ἡ, materiatio; (2) contignatio. A ξυλόω. Unde
Ξυλωτής, οῦ, ὁ, lignator, ex Gl. Vet.
Ξυμ—vid. Συμ.
Ξυμβείην, 3. f. a. 2. opt. act. Att. pro συμβείην, a συμβαίνω.
Ξυμβλητο, 3. f. pl. p. ind. pass. Ion. & Att. pro συνεβλήθησαν, a συμβάλλω.
Ξύμπαντας, acc. pl. Att. pro σύμπαντας, a σύμπας.
Ξυν pro σύν, cum, Att. & sic etiam in multis compositis a σύν communi incipientibus.
Ξυνάγαν, cogerunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. Att. & Ion. pro συνήγαγον, a συνάγω.
Ξυναείδω, 2. sing. pr. imper. act. Att. pro συνάειδε, a συναείδω.
Ξυναχθάδω, compatior, Æsch. Pr. 162. Ex ξυὶ f. συὶ, com, & ἀχθάδω, mœreo; Th. ἀχθαλν.
Ξυνεδέδεατο, 3. pl. plusq. ind. pass. Att. & Ion. pro συνεδέδηντο, a συνδέω.
Ξυνδῆσαι a. 1. inf. act. Att.
Ξυνεικε, 3. perf. ind. act. Att. & Ion. pro Ξυνῆκε, a Ξυνίημι.
Ξυνέργα, 3. f. imperf. ind. act. Att. & Ion. pro Ξυνήργει, a Ξυνεργέω.

Ξυλίς, ά. f. ί. a. imper. act. Att. pro Ξύνες, a Ξυίημι.
Ξυντὰ, acc. pl. n. g. Att. pro Ξυνιτὰ, a Ξυνιτός.
Ξυνῆ, Adv. communiter. A ξυνὸς. Unde
Ξυνῆος, communis, ξυνήια, communia.
Ξυνήονες, participes, nom. pl. a
Ξυνήων, ονος, ὁ, ἡ, communis, apud Nonnum; (2) particeps, apud Heſiod.
Ξυνίασι, 3. f. pr. ind. act. Att. & Ion. pro Ξυνιᾶσι, a Ξυίημι.
Ξυῖσκε, 3. pl. imperf. ind. act. Att. & per contr. pro Ξυίεσαν, ab inuſit. Ξυΐω, Hom. Il. 1, 273.
Ξυνιόντων, gen. pl. a 2. part. act. Att. pro συνιόντων, a συνίημι.
Ξυνοφυῖαν, acc. f. part. perf. act. Att. al. med. f. g. pro συνεφυῖαν, a συνέφω.
Ξυνοῖσ, 3. f. f. 1. ind. act. Att. pro Ξυνοῖσι, a Ξυνοίω, pro Ξυμφέρω.
Ξυνομήλικα, acc. f. Att. pro Ξυνομήλικα, a Ξυνομήλιξ.
ΞΥΝΟΣ, ὴ, ὸν, communis. Hinc
Ξυνόω, ώ, f. ώσω, conjungo, conſocio; (2) communico, Nonnus.
Ξυνῶν, præſ. part. Att. pro Ξυνὼν, a Ξύνειμι.
Ξυόεις, όεσσα, όεν, radendo, ſ. ſcalpendo politus, Heſ. ubi ξυόεσσαν. A ξύω.
Ξυορμένης, gen. f. pr. part. paſſ. f. g. a verbo ξύω.
Ξυράφιον, ν, τὸ, novacula, Gl. V. Dim. a ξυρὸν.
Ξυρίω, ῶ, f. ίσω. rado, novacula rado, ad cutem tondeo; ξυρᾶσθαι, rador, radendum curo; ἐξυρημμένος, tonſus. Ἐξύρησαν αὐτὸν, Gen. 41, 14. Ἵνα ξυρήσανται τὴν κεφαλὴν, Act. 21, 24. A ξίω.
Ξυρέω, ήσω, rado; glubo, Gl. V. & ξυρᾶσθαι, rador. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινί, Soph. Aj. 797.
Ξυρήρης, εος, ὁ, ἡ, raſilis; (2) tonſura opus habens. A ξυράω.
Ξυρήσασθαι, ε. ο, ἡ, idem. Ab eod.
Ξύρησις, εως, ἡ, raſura, quæ novacula fit, raſura ad cutem. Ab eod.
Ξυρίας, ου, ὁ, ad cutem tonſus. A ξυρὸς.
Ξυρὶς, ίδος, ἡ, vide ξειρὶς.
Ξυροθήκη, ης, ἡ, theca recipiendis novaculis, Ariſtoph. Ex ξυρὸν, & δέχομαι.
Ξυροδόκη, ης, ἡ, idem. Ex ιδ.
Ξυροθήκη, ης, ἡ, idem.
Ξυρόμαι, rador, vel me novacula rado; ξυράμενος, tonſus, raſus, aor. 1. med. partic. A ξύω.
Ξυρὸν, ὸ, τὸ, novacula. A ξύω.
Ξυρὸς, acutus, Heſ. A ξυρὸς.
Ξυρὸς, ὰ, ὸν, novacula. A ξύω.
Ξυροφορέω, ῶ, f. ήσω, novaculam geſto, Suic. Ex ξυρὸν, & φέρω.
Ξυσθέντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ. v. ξύω.
Ξύσιλος, ε, ὁ, xyſillus, aridus & prægnino ſus ſenex, Sophron. in Mimis. A ξύω.
Ξύσις, εως, ἡ, raſura, ſcarificatio; (2) pruritus excitatio. Ab eod.
Ξύσμα, ατος, τὸ, ramentum, radendo detractum. Gl. V. raſura; (2) raſura & litura, quum ſcriptum corrigitur; ξύσματα, ſtrigmenta, Gl. V. Ab eod.
Ξυσμάτιον, ν, τὸ, ramentum, Suic. Dim. a ξύσμα.
Ξυσματώδης, εος, ὁ, ἡ, ramentis ſimilis, ramentoſus. Ab eod.
Ξυσμὴ, ῆς, ἡ, Euſt. ſine expoſitione, Ph. ξύσματ, parox. ramenta. A ξύω.
Ξυσμὸς, ῦ, ὁ, pruritus. Ab eod.
Ξυσὴρ, ῆρος, ὁ, raſor, ſculptor; (2) ſcalprum chirurgicum; ſcalprum lapicidarum, Gl. V. raſorium, ralla, radula; (3) collyrii genus; (4) auris pars. Ab eod. Hinc
Ξυσήριον, ν, τὸ, ſcalprum, ſcalpellus.
Ξυσικὸς, ὴ, ὸν, athleta qui in xyſto ſe exercet; (2) radendi vel diſtringendi vim habens. A ξύσος.
Ξυσὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis, cujus uſus in balneis, palæſtra, & gymnaſiis; (2) ξυσὶς χρυσῆ, vestis subtilis crocotis, quam aurigæ in pompa geſtabant; tunica talaris, indumentum inſigne regum, equitum, tragœdorum, etiam mulierum illuſtrium, in certi coloris. A ξύω.
Ξυστοβόλος, ε, ὁ, ἡ, haſtam jaculans. Ex ξυστὸν, & βάλλω.
Ξυστὸν, ὸ, τὸ, haſtile radendo politum & ferro præfixum, parvum haſtile, haſta parva, ſpiculum; (2) locus, in quo exercentur athletæ. A ξύω.
Ξυστὸς, ὴ, ὸν, raſus, politus, Gl. V. ξυστὸς, raſus; ſpiculum. Ab eod.
Ξυστὸς, ὸ, ὁ, xyſtus, locus tectus, in quo exercentur athletæ. Ab eod.
Ξυστοφόρος, ε, ὁ, ἡ, qui geſtat haſtile, vel ſpiculum. A ξυστὸν, & φέρω.
Ξύστρα, ας, ἡ, ſtrigilis, radula, Gl. Vet. A ξύω.
Ξυστρὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis, Heſ.
Ξυστροληκυθος, ε, ὁ, qui ſtrigilem & lecythum fert in balneum aut gymnaſium.
Ξύστρον, ε, τὸ, pala ferrea ad everrendum & complanandum. A ξύω.
Ξυστροπώλης, ε, ὁ, ſtrigilarius, Gl. Vet. qui ſtrigiles conficit. Ex ξύστρα, & πωλέω.
Ξυστρωτὸς, raſilis, de argenteis vaſis, quæ argentum raſile dicuntur, Ph. ξυστρωτὸ, ſtriata; quaſi a ξυστρόω, a ξύστρον.
Ξύω, f. ύσω, rado, ſcalpo, radendo ſ. ſcalpendo polio; & ξύομαι, rador, prurio; ξύσασθαι, radere, a. 1. inf. med. ἐξυσμένος, raſus, p. paſſ. part. Ξυόμενος πρὸς τὰ δένδρα, Ariſtot. Hiſt. An. 6, 28. Affricantes ſe arboribus. *Ubi obſervandus eſt maxime proprius vocis mediæ uſus.*

O.

O Decima quinta litera Græcorum, quæ ὁ μικρὸν, ſive o *parvum* dicitur, ad differentiam ab ω; (2) nota numeralis, quæ valet *ſeptuaginta*, cum lineola infra appoſita ϙ *ſeptuaginta milia*.
Ὁ, ἡ, τὸ, *Articulus præpoſitivus*, qui (1) notat certum quid & notum, cujuſque jam facta mentio; (2) cum Gent. politus omiſſum πατὴρ, υἱὸς, ἀδελφὸς, μήτηρ, aut ſimile quidpiam innuit, v. g. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, *Alexander Philippi*, ſc. *filius*; (3) cum Adverbo pro Adjectivo ponitur, v. gr. ὁ Σάμοθεν, *hodiernus*, ſubintelliguntur-que fere Participium Verbi Subſtantivi, ὤν, οὖσα, ὄν; (4) cum Participio idem eſt, qui Poſtpoſitivus cum Verbo, v. g. ὁ λέγων, pro ὃς λέγει, *qui legit*, ὁ τυπτόμενος, pro ὃς τύπτεται, *qui verberatur*, ὁ τύπτων, pro ὃς τύπτει, *qui verberavit*; (5) cum μὲν, & δὲ adhibetur in diviſionibus, v. g. ὁ μὲν γελᾷ ὁ δὲ κλαίει, *hic* quidem ridet, *ille* vero plorat; (6) ponitur pro αὐτὸς, ἐκεῖνος, vel ὅτις, apud poëtas; (7) urſurpatur pro ὅς, *qui*; (8) ſequentibus Præpoſitionibus inſervit periphraſi, ut οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato*. οἱ περὶ αὐτὸν, *ſui*, *ejus*, οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum ſuis*, οἱ πρὸς αἵματος, *conſanguinei*; (9) in genere neutro cum Infinitivo Nominis, Gerundii, vel Supini loco ponitur, v. g. τὸ ποιεῖν, i. e. ἡ ποίησις, καιρὸς τοῦ μάχεσθαι, *tempus pugnandi*, ἕτοιμα πρὸς τὸ μάχεσθαι, *apta pugnatum*; (10) τοῦ idem eſt quandoque, quod τινὸς, *cujus?* τοῦ autem quod τινὸς, *alicujus*; (11) τῷ exponitur *huic*, *illi*, *illac*, *ea ratione*, *ea parte*, *eo loco*, *ubi*.
Ὅ *quod*, vide infra ὅς, ἥ, ὅ.
Ὀα, ας, ἡ, ſorbus, arbor; ὄα, τὰ, ſorba, fructus.
Ὄα, ας, ἡ, pellis ovilla. Ab οἶς.
Ὄα, ας, vel ὄα, ας, ἡ, fimbria. Ab ὠίω.
Ὀᾶ, *Interjectio dolentis*, heu!
Ὄαρ, αρος, ἡ, uxor, conjux, & τὰ Plur. ὄαρα, uxores, Heſ. nuptiæ; ὄαρα, dotes, pro ὄαρις.
Ὀαρίζω, confabulor, colloquor. Ὀαρίζειν ἐπὶ χρόνον, Il. 6, 516. Ab ὄαρ. Hinc
Ὀάρισμα, ατος, τὸ, confabulatio.
Ὀαριστὴς, οῦ, ὁ, idem.
Ὀαριστὰς, οῦ, ὁ, confabulator, collocutor.
Ὀαριστὺς, ύος, ἡ, confabulatio, peculiariter maris cum fœmina ſecretius, φιλότης ὀαριστύς, Hom. Il. 17, 228. Ab eod.
Ὄαρος, vid. ὄαρ.
Ὀάρισιν, dat. pl. Poët. & cum ν. ab
Ὄαρος, ε, ὁ, confabulatio, ſermo.
Ὀβελὸν, ὸς ὀβελὸν, in conſpectum apud Etym. ab ὀπτάομαι, *video*.
Ὀβελιαῖος, ut ὀβελιαία βακὴ, futura crassi inſtar veru porrecta. Ab ὀβελὸς.
Ὀβελίας, ε, ὁ, ut ὀβελίας ἄρτος, panis veru toſtus. Ab ὀβελὸς.
Ὀβελοφόρος, ε, ὁ, qui panes veru toſtos in Bacchi pompa humeris impoſitos ferebat. Ex ὀβελίας, & φέρω.
Ὀβελίζω, fut. ίσω, obelo noto, expungo; ὠβελισμένος, obelo notatus, expunctus, p. paſſ. part. ab ὀβελὸς.
Ὀβελισκολύχνιον, ν, τὸ, lucerna obeliſco præfixa. Ex ὀβελίσκος, & λύχνος.
Ὀβελισκολύχνος, ε, ὁ, idem.
Ὀβελίσκος, ε, ὁ, veruculum, parvum veru; (2) lapis pyramidis gracileſcentis formam habens, obeliſcus; (3) lamina enſis; (4) fubula, Dim. ab ὀβελὸς.
Ὀβελισμὸς, οῦ, ὁ, obeli appoſitio, notatio, quæ fit obelo. Ab ὀβελίζω.
Ὀβελίσιν, dat. pl. Poët. cum ν pro ὀβελοῖς.
ΟΒΕΛΟΣ, οῦ, ὁ, veru, verutum; (2) nota virgæ jacentis, qua loci ſcriptorum minus probi notabantur.
Ὀβελιαῖος, αία, αῖον, obeliaris.
Ὀβελιαῖος, αία, αῖον, idem. Ab
ΟΒΟΛΟΣ, οῦ, ὁ, obolus, nummus ſex chalcos, vel ſextam etiam drachmæ partem apud Athenienſes valens, Gl. Vet. nummus aſſis, dupondium; (2) genus uſuræ.
Ὀβολοστατέω, ῶ, fœneror; de turpi & ſordido modo. Ab
Ὀβολοστάτης, ε, ὁ, fœnerator ſordidus, tonſulino. Ex ὀβ. & στατὸς.
Ὀβολοστατικὴ, ης, ἡ, ſc. τέχνη, ars fœneratoria. A pr.
ΟΒΡΙΑ, & ὀβρίκαλα, ων, τὰ, leonum, vel luporum, item ernaccorum & ſimillium animalium catuli, Euſt. in Hom. Odyſſ. x. ex Æſchyl. Agam. 147. Heſ.
Ὀβριμογλώσσε, ε, ὁ, ἡ, validos artus habens, validus, robuſtus. Ex ὀβριμος, & γυῖον.
Ὀβριμογύης, ε, ὁ, ἡ, ingentia & fortia ſua membra patrans. Ex ὀβριμος, & ἔργον.
Ὀβριμόθυμος, ε, ὁ, ἡ, animo violento præditus, magnanimus. Ex ὀβ. & θυμὸς.
Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre nata. Ab
Ὀβριμοπάτρης, ὁ, forti patre natus.
ΟΒΡΙΜΟΣ, ε, ὁ, ἡ, fortis, robuſtus, validus, prævalidus; (2) impetuoſus; (3) violentus.
ΟΒΡΤΖΟΝ, χρυσίον, ε, τὸ, aurum obryzum, i. e. purum ex crebra coctione.
Ὀγάστρεις, pro ὁμογ. Sch. Lyc.
Ὀγδοαδικὸς, ὴ, ὸν, octonarius, Suic. Ab ὀγδοὰς.
Ὀγδοαῖος, αία, αῖον, qui eſt octo dierum; (2) qui octavo die aliquid facit; (3) cui octavo die aliquid contingit. Ab ὄγδοος.
Ὀγδοὰς, άδος, ἡ, numerus octonarius.
Ὀγδοάτος, άτη, άτον, *Poët.* pro ὄγδοος, octavus. Ab eod.
Ὀγδοήκοντα, αἱ, αἱ, τὰ, octaginta. Ab eod.
Ὀγδοηκοντούτης, & ὀγδοηκοντοῦτις, ίος, ὁ, ἡ, qui octoginta annorum eſt, octogenarius. Ex ὀγδοήκοντα, & ἔτος, *annus*.
Ὀγδοηκοντόπηχυς, υ, octoginta cubitos longus.
Ὀγδοηκοντοτέσσαρες, ων, οἱ, αἱ, octoginta quatuor. Ex ὀγδ. & τέσσαρες.

'Ογδοηκοντάετες, ες, ους, qui octogeſimo die fit, natus, &c. Ab
'Ογδοηκοστός, ή, όν, octogeſimus. Ab
'Ογδοος, ον, ους, octavus. Ab ὀκτώ. Hinc
'Ογδοντάκις, adv. octies.
'Ογδοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta.
'Ογὸς, ὄγη, ογον, hic, hæc, hoc; (2) is, ea, id; ille, illa, illud.
'Ογκα, ας, ἡ, Onca; cognomen Minervæ. Vox Phœnicia.
'Ογκαῖαι πύλαι, Oncææ portæ, una e ſeptem portis Thebanorum. Ab ὄγκα.
ΟΓΚΑΟΜΑΙ, ὄγκομαι, fut. ὀγκήσομαι, ridio, quod aſinorum proprium eſt; ὀγκώμενος, rudens, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 1.
'Ογκος, ου, ὁ, uncus; (2) moles, maſſa, ſtrues, gleba terræ; (3) eminentia, pronuntiatio; (4) uncus; (5) ſpiculum; (6) pondus, onus; (7) tumor, i. e. faſtus, animus elatus; (8) gravitas, amplitudo, majeſtas, nominatim orationis.
'Ογκόω, ῶ, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio, amplifico; effero, infio; ὀγκόομαι, ῶμαι, turgeo, Gl. Vet. ὀγκωσόμεθα, pro ὀγκωσθησόμεθα, 1. plur. f. turgebimus faſtu; perf. particip. ὀγκωμένος, inflatus. Ψελλὸν τοῖς δεσποτείοις αὐλίοις ὀγκωμένον, Lyc. 1183, Ὡς εἰ μὴ ὄκνιτ' ἦσθ', ὀγκοῦσθ' ἂν τάφῳ, Eur. Ion. 389. Ab ὄγκος.
'Ογκύλλομαι, efferor, turgeo. Ab eod.
'Ογκύλος, η, ὁ, tumidus, inflatus, ſuperbus, Heſ. Ab eod.
'Ογκώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tumidus, inflatus, magni mole adſurgens; τὸ δὲ τῶν βουλευτῶν ὀγκῶδες ἐστὶν ἁλίκιν τοῦτος, ἢ ἔστιν ὀγκωδέστερον ἢ ἔξω, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 45. Ab eod.
'Ογκωμα, τὸ, tumor; (2) ſuperbia.
'Ογκωσις, εως, ἡ, inflatio, tumor; (2) inſolentia. Ab ὀγκόω.
'Ογκωτὸς, ἡ, όν, tumefactus, elatus, magna mole adſurgens. Ab eod.
'Ογμεύω, ſulcum duco. Φοῖβος χοιὰ σῖδον ὀγμεύῃ τόδε αἶλαι σπι, Soph. Phil. 162. Ab
'ΟΓΜΟΣ, ου, ὁ, ſulcus aratro factus; (2) linea a meſſoribus facta, quam ſcilicet manipulos vel demeſſa ſecundum lineam diſponunt; (3) plantæ ordine diſpoſitæ; (4) ſeries, ordo; (5) via.
'ΟΓΧΝΗ, ης, ἡ, pirum ſilveſtre, vel etiam pirum ſativum, ſive hortenſe.
'Οδαγμὸς, ὁ, morſus tenax. Ab ὀδάξω.
'Οδαῖος, αία, αῖον, vendibilis, Heſ. (2) ad iter conficiendum neceſſarius, vel itineraeus; ὁδαῖον, viaticum, Heſ. Suid. Ab ὁδὸς.
'Οδακτίζω, morſico, mordeo. Ab
'Οδὰξ, mordicus, dentes comprimendo. Ab ὀδὼς,
'Οδάξομαι, idem quod
'Οδάσσω, ξω, doleo ex morſu dentibus facto; ὀδαξόμενος, ἔμαι, ὀδαξάμενος, qui mordetur, Xen. Ab ὀδάξ. Hinc
'Οδαξησμὸς, ὁ, prurigo mordax.
'Οδαξητικὸς, ἡ, ὁ, idem; qu. ab ὀδαξίζομαι.
'Οδαξητικὸς, ἡ, όν, mordaci prurigine præditus. Ab eod.
'Οδάξω, & ὀδάξομαι, mordeo, arrodo; imp. ὤδαξον, prurìebam; ὀδαχθῆναι, morderi, inf. Ab ὀδὼξ. Unde
'Οδαξώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, prurìtum movens.
'Οδεύω, ῶ, f. εύσω, viatico inſtruo; (2) vendo, venundo. Εἴ τί τις πλεῖ βορὸν ὀδεῦσαι ναυτίλοις κεχρημένοις; Eur. Cyc. 97. Εἰ ὅτα τριῶν ὀδεῦσαι, Anaxand. 24, 2. Ab ὁδὸς.
'Οδε, ήδε, τόδε, hic, ille, ipſe. Hinc μέχρι τῆδε, hucuſque, ad hoc uſque tempus; τῇδε, hac, huc, hoc modo, hac ratione, hic, hoc in loco, iſtic.
'Οδεῖα, ας, ἡ, profectio, iter. Ab ὁδὸς.
'Οδελὸς, οῦ, ὁ, Dorice pro ὀβελὸς, veru, apud Ariſtoph. At ap. Nic. pro ὄβολος.
'Οδεῦμα, ατος, τὸ, iter, profectio.
'Οδεύσιμος, η, ὁ ἡ ἡ, meabilis, pervius, per quem iter fit.
'Οδευτὴς, ῆ, ὁ, viator, ambulator. Ab
'Οδεύω, f. εύσω, iter facio, proficiſcor, ambulo, eo. Ἐγὼ ἱκανωτάτους σοι πεμῶν Ἀλφειὸς ὁδεύσει, Dion. Hal. 409. Ab ὁδὸς.
'Οδέω, ῶ, vid. ὀδάω.
'Οδήγει, 2. ſ. pr. imper. act. contr. pro ὁδήγησε, ab
'Οδηγέω, ῶ, f. ήσω, dux itineris ſum; duco, dirigo, deduco, Gl. Vet. Δίδε δίφρ ζέν χερὶ, ὁδήγησόν σ' ἐγὼ, Eur. Her. fur. 1108. Τυφλὸν ὁδήγει, Phocyl. 22. Ab ὁδηγός.
'Οδηγήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.
'Οδηγητὴρ, ῆρος, & ὁδηγητὴς, οῦ, dux viæ.
'Οδηγητικὸς, ἡ, όν, ad viam monſtrandam aptus.
'Οδηγία, ας, ἡ, deductio per viam. Ab
'Οδηγὸς, οῦ, ὁ, dux viæ ſ. itineris, ductor, prævius, Gl. V. Ex ὁδὸς, & ἄγω.
'Οδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, fauſtus ſeu auſpicatus ad iter. Mercurii epith. Ab ὁδὸς.
'Οδισμα, ατος, τὸ, via, iter, qu. ab ὁδίζω.
'Οδίτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.
'Οδμαλέα, ων, τὰ, graveolentia, fœtida. Ab
'Οδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Ab ὀζω. Hinc
'Οδμήεις, ήεσσα, ῆεν, olidus, odorus.
'Οδμωδης, ες, ὁ ἡ ἡ, odoratus, odorus, fragrans, Heſ. Ab eod.
'Οδμώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, olidus. Ab eod.
'Οδοδόκαι, ῶν, viatores excipio, vias inſideo. Ab
'Οδοδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, vias inſidens & viatores intercipiens, viarum inſeſſor, latro. Ex ὁδὸς, & δέχομαι, vel δοκέω.
'Οδοιπλανέω, ῶ, errabundus iter facio, erro, pererro. Ab
'Οδοιπλανὴς, ὁ, ἡ ἡ, it via errans, al. pedis. Ex ὁδὸς, & πλανάω.
'Οδοιποιέω, viam facio, viam munio; iter facio, Gl. V.
'Οδοιποιΐα, ας, ἡ, iter facio; meo, Gl. Vet. Act 10. 9. Ab ὁδοιπόρος.
'Οδοιπορία, ας, ἡ, profectio; iter, expeditio, Gl. V. Ab eod.
'Οδοιπορικὸς, ἡ, όν, ad iter pertinens; viatorius, Gl. Vet. τὸ ὁδοιπορικὸν, ῦ, viaticum; (2) itinerarium, Gl. V. Ab eod.
'Οδοιπορικῶς, iter facientium modo.
'Οδοιπορικὸν, ῦ, τὸ, merces, quæ datur viæ ducì, i. e. comiti, convivium, quod itinere comitibus præbetur. Ab eod.
'Οδοιπόρος, ου, ὁ, viator, (2) comes. Ex ὁδὸς, & πορεύω.
'Οδόμαστιξ, ιγος, ὁ, Exoll. curſoris inſignis.
'Οδοντάγρα, ας, ἡ, inſtrumentum chirurgicum, quo evellunt a dentes, forceps; forfex dentalis, Gl. Vet. forfex denteria, Ph. Ex ὀδὼς, & ἄγρα.
'Οδοντάγωγὸν, ὁ, τὸ, idem. Ex ἄγω.
'Οδοντάλγεω, ῶ, dentibus doleo. Ex ὀδὼς, & ἄλγος.
'Οδοντάλγια, ας, ἡ, dentium dolor. Ex ἄλγος.
'Οδοντᾶσι, dat. pl. ſcil. pro ὀδοῦσι, ab ὀδοὺς.
'Οδοντίασις, εως, ἡ, dentitio, dentis extra gingivam eruptio. Ab
'Οδοντιάω, ῶ, f. άσω, dentio. Ab ὀδὼς.
'Οδοντομὶς, ῖδος, ἡ, modus quidam canendi tibiis. Ab eod.
'Οδοντοπαλφὸς, ὁ, ἡ, ἡ, denticalpium. Ex ὀδὼς, & πάλφω.
'Οδοντοπλύφον, ῦ, τὸ, idem & ex iiſd.
'Οδοντοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, dentis formam habens. Ex ὀδὼς, & εἶδος.
'Οδοντομαχία, ας, ἡ, dentibus pugnans. Ex ὀδὼς, & μάχομαι.
'Οδοντοξέστης, ου, ὁ, inſtrumentum ad radendos dentes exeſos. Ex ὀδὼς, & ξέω.
'Οδοντοποιέω, dentio.
'Οδοντόπους, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, dentatus. Ab ὀδὼς.
'Οδοντισμωγμὸς, ατος, τὸ, dentifricium, Ph.
'Οδοντόστριμμα, ατος, τὸ, idem, Ph.
'Οδοντοτρόφος, ὁ, ἡ, ἡ, dentifer. A σέφω.
'Οδοντοφυΐα, dentio; ἐτὰ δὲ παιδία ὀδόντων μόνον ἄρχοντα ὀδοντοφυεῖν, Ariſtot. Hiſt. An. 7, 10. Ab
'Οδοντοφυὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, dentes producens; (2) e dente vel dentibus prognatus. Ex ὀδὼς, & φύω. Hinc
'Οδοντοφυΐα, ας, ἡ, dentitio.
'Οδοντόω, ῶ, fut. ώσω, dentibus inſtruo, f. munio, dentatum reddo; ὠδοντωμένος, perf. paſſ. part. dentatus; inventus & ὀδοντωμένος, ap. Pollucem in Vett. Edd. & Gl. Vet. ὀδοντωμένον, dentale. Ab ὀδὼς. Hinc
'Οδοντωτὸς, ἡ, όν, dentatus, denticulatus.
'Οδοποιέω, ῶ, fut. ήσω, viam facio, viam munio; (2) tranſitum præſto; (3) metaph. aditum præbeo, viam ſterno; (4) ad methodum redigo; (5) procredo, promoveo, proficio. Τὸν ὑ τόπον μεμίσηκε ἀοίξας, ὡδοποίησε, Herodian. Τὰ ἰδωα, τὰ τῆς χαρίτος ἠλοιφατο, ἡ μᾶλλον ὡδοποιεῖτ, Dem. Ab ὁδοποιὸς.
'Οδοποίησις, εως, ἡ, viarum munitio; (2) munus vias ſternendi; (3) pateſactio, aditus. Ab ὁδοποιέω. Unde
'Οδοποιητικὸς, ἡ, όν, qui viam facere, & aditum ad aliquid pateſacere poteſt.
'Οδοποιΐα, ας, ἡ, viarum munitio, ipſa actio muniendi ſeu ſternendi vias. Ab
'Οδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui viam facit, munit, ſ. ſternit. Ex ὁδὸς, & ποιέω.
'ΟΔΟΣ, ου, ἡ, via, iter, (2) via, ratio, methodus, ſecta, religio; (3) via auxilium; (4) inſidiæ, quæ juxta viam ſtruuntur, apud Hom. ὁδῷ παρήμενοι, obſeſſi, Gl. V.
'Οδὸς, οῦ, ὁ, limen pro ὀδὼς.
'Οδοσκοπέω, viæ obſervo.
'Οδοσκοπία, ας, ἡ, viarum cuſtodio, obſeſſio. Ab
'Οδοστάτης, ου, ὁ, viarum cuſtos, ſtationarius. Ex ὁδὸς, & ἵστημι, ῥέω.
'Οδοστρωσία, ας, ἡ, viarum ſtratura; (2) munus ſtruendi vias. Ex ὁδὸς, & στρώννυμι.
'Οδὸν, pret. inf. act. pro ὀδεῖν, ab ὀδάω.
'Οδοῦρος, ου, ὁ, item ὀδάρχης, vel ὀδάρχης, ου, ὁ, qui viæ cuſtodit; (2) latro; (3) comes viæ. Ex ὁδὸς, & οὖρος.
'ΟΔΟΥΣ, όντος, ὁ, dens; etiam pro pistillo mortarii apud Nicand.
'Οδοφύλαξ, ακος, ὁ, viæ cuſtos, qui viatores in via obſervat.
'Οδὼν, ῶνος, ὁ, dux, præco, ſum dux viæ; ὁδῶμαι, duccr viam; ὁδῶσι, pe. viam nc. Heſ. Ab ὁδὸς.
'Οδύζομαι, iraſcor, ut Hinc ſit aor. 1. ὠδυσσατο. iratus eſt. Βριθύρεα δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσατο Θυμῷ, Heſ. Θ. 617.
'Οδυάσμα, ατος, τὸ, dolor. Ab ὀδυάω.
'Οδυᾶσαι, acc. f. Dor. pro ὀδυήσαν.
'Οδυᾶσαι, 2. ſ. praeſ. ind. paſſ. contr. pro ὀδυήσεσαι, ab
'Οδυάω, ῶ, dolore adficio; ango, Gl. Vet. ὀδυάομαι, ῶμαι, crucior, dolore afficior. Ὀδυάμενοι ἐξηπάφησε σε, Luc. 2, 48. Ab ὀδυνη.
'Οδυνάων, gen. pl. Mol. pro ὀδυνῶν, ab
'ΟΔΥΝΗ, ης, ἡ, dolor, anxietas, cruciatus, Gl. V.
'Οδυνήρος, ρὰ, ρὸν, dolorem adferens, acerbus, moleſtus, ærumnoſus. Ab ὀδυάω,
'Οδυνηρῶς, Adv. moleſte, dolenter; τινὲς ὀδυνηρῶς, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 1.
'Οδυνήσατος, ου, ὁ ἡ ἡ, dolorem ſedans, mitigans,

xigans, pellens, & quasi perimens. Ὀδυνήφατα φάρμακα πάσαων, Hom. Il. δ 900. Ex ὀδυνάω, & φάω, occido.

Ὀδυνοσπάς, άδος, ὁ, dolore convulsus. Ex ὀδυνάω, & σπάω.

Ὀδυνώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, dolens, dolorem adferens, Suic. Ab ὀδυνάω.

Ὀδυσαμβροι, nom. pl. præf. part. paſſ. pro ὀδυσαμβρυνα, ab ὀδυσάω.

Ὀδύρω, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ὀδύρου, ab ὀδύρομαι.

Ὀδυρμα, ατος, τὸ, lamentum.

Ὀδυρμὸς, ὁ, lamentatio, ploratus, fletus. Ab ὀδύρομαι.

ΟΔΥΡΟΜΑΙ, lamentor, ploro, deploro, fleo, mœreo. Ὀδυρεσθαι ζῶν ἀνώνυτον, Eur. Med. 139. Ἀνδρα τ' τύχης ὀδύροντα, D. Hal. τλιο φανεν τινὰς, Hoer.

Ὀδυρτικὸς, ἡ, όν, prochivis ad lamenta & lacrimas, querulus; (2) flebilis, lacrimosus, lamentabilis. Ab ὀδύρομαι.

Ὀδυρτικῶς, *Adv.* cum lamentatione & querela, flebiliter, *comp.* ὀδυρτικώτερον, flebilius.

Ὀδυρτὸς, ἡ, όν, lamentis dignus, gemitibus prosequendus. Ab ὀδύρομαι.

Ὀδυσσ.ὸ, 3. ſing. fut. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ὀδύσατο, ab

ΟΔΥΣΣΩ, mœror, doleo; ſupponendum cum f. 1 ὀδύσω, ut hinc fit ὀδύσατο, 3. ſing. a. 1. med. pro ὠδύσατο; item pl. ὀδυσαντο, pro ὠδύσαντο. Μηρὸς ὀδύσατο ἰῷῖ, Il. 18, 292. Ηκτὴν ὠδύσαντο Δυρὼ, Heſiod. Theog. 617. Ahi ὀδύσομαι ſupponunt.

Ὀ'ωδε, *Adv.* 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ὄζει, ab ὄζω.

Ὀδὴ, ἧς, ἡ, odor, Heſ. Ab ὄζω, unde

Ὀ'ωδὴ, ἧσαι, 3. ſing. plurq. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ὠδώδει.

Ὀ'ωδυσται, ὀνται *Poet.* 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ὠδυσται, ab ὀδύσσω.

Ὀδὼν ὀντος, ὁ, dens, pro ὀδὰς, *Ion.* Euſt.

Ὁδωτὸς, ἡ, όν, qui tractari poteſt, viam habens, (2) facilis, expeditus. Ab ὁδὸς.

Οἶσαι, 2. pl. *Ion.* & *Poet.* pro ἐστὶ, ab εἰμὶ.

Ὀζαὶ, ῶν, αἱ, pelli caprarum agreſtium.

Ὀζαινα, ης, ἡ, ulcus ulcus putridum, pulpus, (2) piſcis e polyporum genere. Ab ὄζω.

Ὀζαινικὸς, ἡ, όν, qui naſum ulcere putrido i. polypo feorat. Ab ὀζαίνα.

Ὀζαινώδης, ες, ἡ, czenas redolens, graveolens. Ab eod.

Ὀζη, ης, ἡ, rector. Ab ὄζω.

Ὀζήσεις, 2. f. 1. ind. act. verbi ὀζέω.

Ὀζόθηκη, ης, ἡ, olearium, cloaca. Ab ὄζω.

Ὀζολίς, ίδος, polypi ſpecies. Ab ὀζὰ.

Ὀζόμαι, ὄσσαι, in materiam ramorum & noduorum convertor; ἀζαμψάμην, n datus, ramoſus, pſ. part. Ab ὄζος.

Ὀ'ΖΟΣ, ου, ὁ, ramus arboris, ramus; metaph. Ἄρηος, nomen heroicum, qui Martis ramus, i. e. Marte genitus. Οὐ τοτε φύλλα καὶ ὄζους σευεν, Hom. Il. 1, 221.

Ὀζόπορος, ος, ὁ ἡ ἡ, ramos ferens, Gl. V. copioſus. Ex ὄζος, & πόρος, ex.

Ὀζοχρατὴς, ἡ, ὁ ἡ ἡ, hircum olens. Ab ὄζω, & χρὼς, *Ion.* ς.

Ὀ'ΖΩ, *Dor.* ὀσδω, f. ὀζήσω, perf. ὄδωδα, oleo, odorem ſpiro, fœteo, ὄζω, Gl. Vet. ὀζώω, putidus, Pſ. part perf. ὠδακὼς, olens. Ἤδη γὰρ ὀζειν πολεσσιν ἡ μυζίζουσα φρυγματων μοι δοκει, prælatque, Anth. Lyt. 620. Ηδετ' ὀδοὺν ὄφρα μαλα σαικὴν, Theocr. 7, 143.

Ὀζώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ramoſus, nodoſus; (2) odidus, fœtidus. Ab ὄζος, vel ὄζω.

Ὀη, ης, ἡ, orbus, arbor. Idem quod οα.

Ὄθεν, *Adv.* unde, (2) quamobrem, quocirca, quare. Ab ὅς.

Ὀθετο, 3. f. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἄθετο, ab ἀθέομαι.

Ὀθέλω, curo, rationem habeo. Ab ἐθέω.

Ὀθέω, ὦ, idem & ab eod. Suic.

Ὀ ΘΗ, ης, ἡ, cura, ratio, Heſ.

Ὄθι, *Adv.* ubi, Ab ὅς.

Ὄθιτερ, *Adv.* idem. Ex ὄθι, & περ.

Ὀ ΘΛΕΙΣ, ὀν, αἱ, plantæ, quæ indicant aquam ſubeſſe ubi naſcuntur.

Ὀθνεῖος, εἰα, ἐῶν, alienigena, externus, peregrinus. A νέος, quaſi *per Metatheſin*, pro νοθεῖος.

Ὀθομαι, curo, moveor. Ὅς δὲ τ' ἐθεῖ' αἴσυλα ῥέζων, Il. 5, 403. Σὺν δ' ὀθεῖ φίλον ἦτορ Ἴσον οἱ φαδῖ, ibid. 15, 182. Ab ἐθω.

Ὀ ΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, linteum, tela linea; (2) quævis tela etiam non linea, mappa, Gl. Vet. velum nauticum; ea baſus, Gl. Vet. indumentum linteum.

Ὀθονιακὸς, ἡ, όν, linteatus, Gl. V.

Ὀθόνιος, ίνη, ινον, linteus. Ab ὀθόνη

Ὀθόνιον, ου, τὸ, linteolum, panniculus, linteus; (2) linteolum, quo obligantur vulnera; (3) quo excipiuntur medicamenta, Diſc. ab ὀθόνη.

Ὀθονοπάλης, ου, ὁ, lixtearius.

Ὀ ΘΟ'ΝΝΑ, othonna, herba; (2) ſuccus.

Ὀθονοπώλης, ου, ὁ, linteo. Ex ὀθόνη, & πωλέω.

Ὀθρὶξ, ſimilis capillo, pl. οτριχες, q. ορόθριχες.

Ὀΐ ἐμοί, heu mihi; οἴ ἰῷ, οἴ μοι, heu mihi.

Οἴ, *Adv.* quo; (2) ubi.

Οἰα, ας, ἡ, pellis ovilla; id. quod ὄα Ab οἶς.

Οἰαδὸν, *Adv.* ſolum, ſolummodo. Ab οἶος.

Οἰακίζω, fut. ισω, gubernio vel rego navem; (2) rego quodvis aliud. Ἑλλησσὶν ζκυτοισι οἰακίζοντες, Herodot. Ab οἰαξ. Unde

Οἰάκισις, ἡ, το, gubernaculum navis, Euſt.

Οἰάκισμα, ατος, gubernatio, Ph. regimen. Ab οἰακίζω.

Οἰακιστὴς, ἑ, ὁ, gubernator, Suid. Ab eod.

Οἰακονόμος, ἡ, ὁ, gubernator proprie claſſis, navis, deinde ſimpliciter, ut, ἱερὰ, dominas. Ex οἰαξ, & νέμω, gubernare.

Οἰακοσφεία, ἡ, gubernaculum manu vero, clavum teneo, (2) gubernio, rego. Ab

Οἰακοσφέω, ῶ, ῆσω, qui clavum tenet, qui gubernaculum vertat, gubernator. Ex οἰαξ, & σφίσω, τετρο.

ΟΙΑΞ, ακος, ὁ, propre clavus, quo regitur gubernaculum.

Οἰάτιος, ἡ, ον ἡ ἡ, ut ἐιάτιον κέρας, cavo ovilli, Suid. Ab οἶς.

Οἰαυλὸς, ὁ, pars optima in cervice tauri, Lucian.

Οἰβήσομαι, ἀρ. 1. ind. paſſ. verbi

Ὀ ΙΙΩ, i. οἰβέω, ejicio, paſſicio, aor. 1. οἰβὴς, aperui apud Hom. imperat. præſ. οἰβε, aperi, Heſiod. οἰβήμενος genior, impetuoſus, apertus, latus, οἰβὴν aor. 1. conj. 3. ſ. Ἰσαι δ' ἀνέμοισιν οἰβὴν Il. 6, 295. πύλαις, ab 23. 446. Ἥτορ δ' αἰνόμενος πύλας, ab 24. 456.

Οἰδαίνω, tumidum reddo, tumefacio, inflo, (2) tumeo; οἰδαίνομαι, turgeſco, turgeo. Ab οἴδω.

Οἰδαλέος, ἑα, έν, tumidus, turgidus, Gl. V. (2) humidus, Suid. Ab eod.

Οἴδανα, tumefacio; διοίδανα, tumefio turgeſco. Οἰδάνει σε φλεβων ὀν, Il. 9, 560. Ἀμμί μοι αἰδάνεῖ κοιλὴ χολὴ, ib. 642.

Οἰδὰς, 2. f. perf. ind. med. v. οἴδω, *Ion.*

Οἰδαθὼν, *regth*, perſona ejus. ind. *Dor.*

Οἰδατὸς, *participium*, *Ion.* 2. plur. perf. ejus.

Οἰδὰω, ῶ, tumeo; occurrit ab hoc οἰδῶντι, part. apud Plut. niſi forte οἰδάοντι ibi legendum.

Ὀ ΙΔΙ'Ω, ῶ, fut. ἰσω, tumeo, turgeo, perf. ωδηκα; part. ωδηκὼς, tumidus, inflatus. Ὣδε ὁ χρὼς πάσατο, Odyſſ. ε. 455.

Οἴδημα, ατος, τὸ, tumor. Ab οἰδέω.

Οἰδηματοεις, εσσα, εν, idem, quod

Οἰδηματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tumens, tumidus. Ab eod.

Οἰδησις, εως, ἡ, tumor, inflatio. Ab eod.

Οἰδίσκω, tumefacio; (2) intumeſco.

Οἴδμα, ατος, τὸ, unda, fluctus maris, aſſus; (2) pelagus, vaſtum maris æquor. Ab eod. Hom. Il. 21, 234.

Οἴδνον, ου, τὸ, tumor terræ; οἰδνα, tubera, Suid. Scribitur & ὀδνον. Ab eod.

Οἰδοποιῶ, tumefacio, Gl. V. A ſeq.

Οἰδοποιὸς, tumor, Erot. in Lex. Hippocr.

Οἰεαι, *putas*, 2. ſ. præſ. ind. med. *Ion.* pro οἴῃ, ab οἴομαι.

Οἰήεν, ἡ, ὁ ἡ ἡ, unam tantum veſtem habens. Ex οἶος, & ἑανὸς, *veſtis*.

Οἶῃ, perſ. ind. cum οἶεαι, ſed. *Att.* pro οἴῃ.

Οἰηρὸς, εία, ερον, & οιερὸς, ὰ, ὸν, ovillus. Hinc οἰηὶν, & οἰὴν, ης, ἡ, ſcil. δορὰ, *pellis ovilla*. Ab οἶς.

Οἰησαι, dat. pl. *Ion* pro οἰ.σι, ab οἶς.

Οἰήτης, ου, ὁ ἡ ἡ, æqualis, qui ejuſdem ætatis eſt. Ex ἴημι, & ἐτος, *annus*.

Οἰζυρῆ, dat. ſing. *Ion.* pro οἰζυρᾷ, ab

Οἰζύρος, ρὰ, ρὸν, æruminoſus, calamitoſus, miſer, Hom. Il. 4, 417. Ἰλκέμβροι πακόσεω ἰζυρὸ σελεμοιο, 3, 112. Ab

Ο Ι Υ Σ, ύος, ἡ, ærumna, miſeria, calamitas.

Οἰζύω, f. ύσω, æruminas perfero, miſer ſum. Ab οἰζὺς

Οἶη, dat. ſ. f. g. *Ion.* pro οἴᾳ, ab οἶος.

Οἰηθῆναι, *putaſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi οἴω.

Οἰήιον, gubernaculum; pl. οἰήια, gubernacula, Hom. Il. 16, 42. pro οἰήκιον, οἰήκια.

Οἰηκα, acc. ſ. *Ion.* pro οἴακα, ab οἰαξ.

Οἰηκίζειν, pr. inf. act. *Ion.* pro οἰακίζειν, ab οἰακίζω.

Οἰήκω, acc. ſ. f. g. *Ion.* pro οἴαν, ab οἶος.

Οἰήκων, ονος, ὁ, gubernaculum; οἰήκες, apud Hom. & annuli per quos ſora ducunt. Hom. Il 24, 269. Pro οἴαξ.

Οἴημα, ατος, τὸ, id, quod quis opinatur, primo animi conceptu, (2) exiſtimatio de ſe rumus arrogans. Ab οἴομαι.

Οἰηματίας, ου, ὁ, qui arroganter de ſe opinionem concepit, vana opinione elatus, ſaſtu tumens. Ab οἴημα.

Οἰηματίον, ου, τὸ, arrogans opinunculum, quam quis de ſe concepit, Diſc. ab eod.

Οἰησὶ, 3. ſ. f. 1. ind. med. v. οἴομαι.

Οἰησις, εως, ἡ, opinio, exiſtimatio; (2) arrogans & falſa opinio de ſe ipſo, ſaſtus, elatio animi. Ab οἴομαι.

Οἰησιοσοφία, ας, ἡ ἡ, falſa ſapientiæ opinione tumens. Ex οἴησις, & σοφὸς.

Οἰησίφοιτ, ου, ὁ, ἡ ἡ, idem, Suic. Ex οἴησις, & φέω, *meo*.

Οἰητὸν, putandum. Ab οἰόμαι.

Οἰητὴς, ὁ, ὁ, opinator. Ab οἰομαι.

Οἰητὸς, opinabilis, Ph. Ab οἴομαι, *reor*.

Οἶις, ἰδος, ἡ, ovicula, agnicula, Dim. ab οἶς.

Οἶκα, perf. inſic. med. v. εἴκω.

Οἰκαδὲ, pro οἴκαδε, *domum*. Ab οἶκος.

ΟΙΚΑ'ΔΕΣ, αι, αι. ficus immaturæ, groſſi Lacedæm. Poll. Suid.

Οἰκαδὲ, *Dor.* pro οἴκαδε, domum.

Οἰκαιος, domeſticus, Heſ. Ab οἶκος.

Οἰκάριον, ου, τὸ, ædicula, cellula. Dim.

Οἰκάτω, 3. plur. perf. ind. med. cum ν ab οἴκω.

Οἰκ ὲς, ὲ. ſing. *corporis* & verbi ejuſd.

Οἰκειακὸς, ἡ, όν, domeſticus, familiaris, Gl. V. Suid. Ab οἰκεῖος.

Οἰκειοπραγία, ας, ἡ, ία, privata negotia ago. Ex οἰκεῖος, & πρᾶγμα.

Οἰκειοπραγὶς, ίδος, ἡ, cura ſuorum negotiorum, non alienorum. Ex uſ.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, domeſticus, privatus; (2) familiaris, neceſſarius, neceſſitudine conjunctus, (3) propinquus, cognatus, affinis; (4) aptus, accommodatus. Ab οἶκος.

Οἰκειότης, ητος, ἡ, ὑtus domeſticus & conſuetudo, familiaritas, amicitia; (2) propinquitas, cognatio, affinitas. Ab οἰκεῖος.

Οἰκειοφώνως, *Adv.* ſua voce, ſuis verbis, R. Ex οἰκεῖος, & φωνὴ

Οἰκεῖω, familiarem reddo, concilio; (2) adjungo, accommodo, concilio; (3) concilio, acquiro; (4) mihi vendico, meum eſſe contendo, οἰκειοῦμαι, familiaris reddor, adjungor,

jungor, concilior. **Οἰκειώσατο φῶρε αὐτὸν τοῖς πολίταις**, Plut. Ab **οἰκεῖος**.

Οἰκεῖτωσαν, 3. pl. pr. imper. act. pro **οἰκείτωσαν**, ab **οἰκέω**.

Οἰκείωμα, ατος, τὸ, accommodatum, accommodatio. Ab **οἰκειόω**.

Οἰκείων, pr. part. act. *Poët.* pro **οἰκέων**.

Οἰκείως, *Adv.* familiariter, amice, benevole; (2) apte, accommodate, convenienter.

Οἰκείωσις, εως, ἡ, familiaritas, conjunctio; (2) vindicatio, comparatio, adjunctio. **Ἔχει δέ τινας ἡ μελίττα οἰκείωσιν τινα πρὸς τὸν ὄμμιον**, Theophrast. **περὶ μελιττῶν**. Ab **οἰκειόω**.

Οἰκεῖωτι, 3. pl. pr. ind. *Æol.* pro **οἰκεῖοισι**, ab **οἴκημι**.

Οἰκεῖωτι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro **οἰκεί σε**.

Οἰ ἴοιτο, *habitet*, 3. sing. præs. opt. med.

Οἰκετεία, ας, ἡ, familia, Ph. Ab **οἰκέτης**.

Οἰκετεύομαι, domesticus sum, famulor, Hes. Ab

Οἰκέτης, ου, ὁ, domesticus, verna, famulus, servus domesticus. Ab **οἶκος**. Hinc

Οἰκετία, ας, ἡ, familia, famulitium.

Οἰκετικὸς, ἡ, ὸν, famularis, *servilis*; **τὸ οἰκετικὸν**, servitium seu famulitium domesticum, ipsi famuli. Ab eod.

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, famula, ancilla, sed etiam materfamilias. Ab eod.

Οἰκέυντας, acc. plur. part. præs. act. *Dor.* pro **οἰκοῦντας**.

Οἰκεύς, έως, ὁ, famulus, servus domesticus, (2) domesticus, Gen. *Ion.* **οἰκίος**, Dat. **οἰκῆι**, pl. **οἰκῆες**, Acc. **οἰκῆας**.

Οἰκέω, ῶ, fut. **ήσω**, habito, domum habeo; (2) vivo, dego; **οἰκέομαι ὕπνοις**, *habitor*, incolor; part. **οἰκεύμενος**, fem. **οἰκεύμενη**, quæ habitatur, habitabilis, *pro Sanct.* orbis terrarum, Romanum imperium, terra Judæa. **Ὑπαὶ γὰρ οἰκεῖ πᾶσ' ἀήρ**, inquit Aristoph. Nub. 118. **Τῶν ἢ δι' ἀγρὸν οἰκεῖ μοι οἰκέτην**, Eur. Med. 113. **πολεμικὸν ἔτι ἔφυσαν εἶναι**, id. Alc. 585. **Καὶ πάντ' ἐθίζας εὐκλεὴς οἰκεῖσθαι μόνῳ**, id. Her. fur. 272. Ab **οἶκος**.

Οἰκήϊος, *Ion.* pro **οἰκεῖος**, domesticus, privatus.

Οἰκηθῆναι, pr. inf. med. *Ion.* & *Ion.* pro **οἰκεῖσθαι**, ab **οἰκέω**.

Οἴκημα, ατος, τὸ, *Tabernaculum*, Ph. cella, cubiculum; peculiariter Attice hominum, item carcer; pl. **οἰκήματα**, habitacula, Gl. Ver. alibi & de coquinæ loculo, omnia de quovis ædificio, & quicquid fructus & alibi removit, ut cubile, templum, &c. *Ion.* Hinc

Οἰκηματικός, ἡ, ὸν, domesticus, &c.

Οἰκηματίον, ου, τὸ, cavæ ædes; cubiculum, Gl. V. Dem. eod.

Οἰκημένην, acc. f. perf. part. pass. *Ion.* pro **οἰκημένην**, ab **οἰκέω**.

Οἰκῆσαι, a. 1. inf. act. ab **οἰκίζω**. Unde

Οἰκήσασθαι, ου, ὁ, ἡ, habitator, incola.

Οἴκησις, εως, ἡ, habitatio, habitaculum, Ph.

Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium, Ph.

Οἰκητὴς, οῦ, ὁ, habitator, incola.

Οἰκητικὸς, ἡ, ὸν, habitationi & habitandi sedi aptus, (2) habitatus. Ab **οἰκάω**.

Οἰκητὴρ, ῆρος, ὁ, incola, colonus. Ab eod.

Οἴκησις, εως, ἡ, ædes, æ, (2) mansio, **οἰκήσεις** etiam domicilia avium, *Ion.* ab **οἶκος**.

Οἰκήτειρα, ἡ, ὸν, domestica, privata.

Οἰκίδιον, ου, τὸ, domuncula, parva domus, ædicula, casa, gurgustium, tuguriolum, cellula; avium, locus, ubi animalia aluntur, Dim. ab **οἶκος**, ου, ὁ, domus.

Οἰκίδιος, ία, ιον, domesticus, privatus.

Οἰκίζω, *Ion.* ιόω, ædificium, struo, condo; (2) ædibus s. sedi collocco; (3) loco, collocco; (4) coloniam in locum mitto; pass. **οἰκίζομαι**; **ᾠκίσμαι**, 3. sing. perf. collocatus est; part. **οἰκισμένη πόλις**, condita urbs, dicitur & de ipsis incolis s. colonis, apud Thuc. nonnunquam & pro **οἰκεῖν**, apud Eund. **Ὠικίσατε μὲν πόλιν**, Arist. Av. 173. **Ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν**, ib. 1282. Ab eod.

Οἰκικὸς, ἡ, ὸν, domesticus. Ab eod.

Οἰκίον, ου, τὸ, domicilium, pl. **οἰκία**, domicilia, sedes, nidi, Dim. ab eod.

Οἰκίσαι, aor. 1. inf. act. v. **οἰκίζω**. Unde

Οἴκισις, εως, ἡ, ædificatio; (2) deductio coloniæ.

Οἰκίσκη, ης, ἡ, parva domus, domuncula, Dim. ab **οἶκος**. Unde

Οἰκισκος, ου, ὁ, parva domus; villa domus; cellula; cubiculum; (2) aviarium, cors.

Οἰκισμὸς, οῦ, ὁ, ædificatio; deductio coloniæ. Ab **οἰκίζω**.

Οἰκίσσαν, gen. pl. *Dor.* pro **οἰκισῶν**, ab **οἰκισσὴς**.

Οἰκίσσηρ, ῆρος, ὁ, ædificator, conditor colonia, R. Ab **οἰκίζω**. Unde

Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, idem, habitator, Gl. V.

Οἰκιστήριον, τὸ, domicilium. A pr.

Οἰκιστικὸς, *Adv.* qui, ad, more eorum, qui urbem condunt, vel coloniam deducunt, Poll. fine expos. Ab **οἰκιστὴς**.

Οἰκοβρεῖς, acc. pl. pro **οἰκοβρεῖς**, ab

Οἰκογενὴς, ῆος, ὁ, ἡ, domi natus, vernaculus, verna, Ph. Ex **οἶκος**, & **γενόμαι**, *nascor*. **Τίκτουσι δ' ἀλεκτρυόνες οἰκογενεῖς τινες ἐκ τῆς ἡμέρας**, Aristot. Hist. An.

Οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias, matrona, Gl. V.

Οἰκοδεσποτεία, ας, ἡ, ἄω, fum paterfamilias, familiam rego, rem domi familiarem curo. Uxores eorum **οἱ ὠδεσπότευν** dicuntur, quasi dominæ esse domibus, 1. Tim. 5, 14. item planetæ, qui domini cælestis regionis, *Firm.* Ab

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, paterfamilias, herus. Ap. Græcos filiorum genitor e domus, quem præfectum domicilii vocant. Hinc

Οἰκοδεσποτικὸς, ἡ, ὸν, ad heros seu patres familias pertinens; (2) homini frugi convenions.

Οἰκοδομέω, ædifico, domum struo; **οἰκοδομέομαι**, aor. 1 med. ædificavi; **ᾠκοδομησάμην**, perf. pass. ædificatus; *structus*. **Νεὼς ἅμα, οἰκοδομεῖν δεῖ πλίνθον ἐπὶ πλίνθῳ**, Arist. Av. 620. **Ἀγυιὰς εὐκόσμους ἐκ καλῶς οἰκ μεγάλης**, Plut. Ab **οἰκοδόμος**.

Οἰκοδόμησις, εως, ἡ, ædificatio, extructum, structura. Ab eod.

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium. Ab **οἰκοδομέω**. Unde

Οἰκοδομητὸς, ἡ, ὸν, ædificatus, structus.

Οἰκοδομικὸς, ἡ, ὸν, ædificationi pertinens; structilis, ædificatorius; **ἡ οἰκοδομική**, ars ædificandi domos vel templa. Ab eod.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator, extructor; (2) *Quadratarius*, lapidum ædificatorum; *structor*, Suet.

Οἰκοδομοῦσι, 3. pl. pr. ædificant, ædificia struunt; (2) *structuram* ducunt. Ab **οἰκοδομέω**.

Οἰκοδομῶν, ῶντος, ὁ, ædificator, architectus. Ab eod.

Οἰκοδόμων, ωνος, ὁ, ædificator. Ex **οἶκος**.

Οἰκοδυτὴς, ου, ὁ, *Ædificator*, ex inopte nervo, fortasse de Ion. Ab **οἰκοδύω**.

Οἰκοθι, *Adv.* domo. Ab eod.

Οἰκοι, *Adv.* domi, domum & ab eod.

Οἰκοκαυσία, ας, ἡ, *Ædificandi* studium. Ex **οἶκος** & **καίνυμαι**.

Οἰκοκύρη, ης, ἡ, *Ædificatrix*, ex **οἶκος**, & **κύρω**.

Οἰκονόμα, ης, ἡ, familiæ rem familiarem administratrix, (2) domestica dispensatrix; **οἰκονομέω**, dispenso, dispono, curo, &c. (3) *ab amico*, utor ad aliquid efficiendum, confero; item, de spe, bene sustineo spem, respondeo bonæ spei, *Ion.* **Ὁ πλοῦτος πάντα οἰκονομεῖ τὰ ἐν τῇ πολιτείᾳ**, Arist.

Οἰκονομητικὸς, ἡ, ὸν, œconomiæ peritus. A præc.

Οἰκονομία, ας, ἡ, dispensatio rei familiaris, rei domesticæ administratio; (2) administratio, distributio, dispensatio, dispositio, ut scripti; in Scr. Eccles. ratio Dei qua in V. & N. T. usus est in religione hominibus tradenda.

Οἰκονομικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad dispensatorem rei familiaris; (2) dispensandæ & tuendæ rei familiaris peritus; (3) rei familiari fore intentus. Hinc **ἡ οἰκονομική**, ης, ἡ, ἐπιστήμη, scientia rei familiaris dispensandæ, œconomica. Ab **οἰκονομικός**.

Οἰκονομικῶς, *Adv.* more dispensatorum.

Οἰκονόμος, ου, ὁ, ἡ, œconomus; dispensator rei familiaris; administrator domus; (2) administrator, dispensator, villicus, dictum etiam de magistratuum genere, apud Jos.

Οἰκοπέδιον, ου, τὸ, area domus; solum domus destructæ; area domus ædificandæ.

Οἰκοποιέω, domum struo, ædifico. Ab

Οἰκοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, proprie domus fabricator, ædificator; at Sophocli domi factus, domi paratus. Ex **οἶκος**, & **ποιέω**.

Οἰκοτοεῖν, ον, τὸ, vita domestica, Suid. Eccl. Ex **οἶκος**, & **πρέω**.

ΟΙΚΟΣ, ου, ὁ, domus, (2) bona seu facultates; (3) de ape *Jos.* vocatur pro regia, tetrarchia, sed perperam ita dictus Lysaniæ, *Joseph.* **Οἶκος**, σκιὰ, ὄνειρος, *Pind.* de regionibus planetarum; **οἶκοι** cellæ in balneis.

Οἰκουσίτια, ας, ἡ, quum quis domi victitat, q. d. cœnaculum. Ab

Οἰκοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, domi suæ & bonorum pater, suis functionibus vivens, sed ad cultum vitæ luxuriosus, qui omnia patris adhuc alitur. Mos erat Græcis nullos, *Petr.* in Cap. **Νεοφεῖς οἰκοφθόροι——Οὐδὲν ἐπέμφθη σιτίσεις**, Menand. apud Athen. 6, 1., p. 24.

Οἰκοφλυκτίδες, genus vasorum, cum ex iis, quæ in aedibus corrumpuntur, conflantur, quæ in Italia frigris in tecto conspiciuntur. Ex **οἶκος**, & **φλυκτὸς**.

Οἰκοτεκνὸς, ἡ, ὸν, domi nutritus; verna, vernaculus alumnus, Ph. Ex **οἶκος**, & **τέκνον**.

Οἰκοτρίδιον, ου, τὸ, fcl. **σκεῦος**, parum ex vetula nata. Ex

Οἰκοτρίδης, ου, ὁ, vetus, Hes. vel. **οἰκοτρίβης**.

Οἰκοτρίδικος, ἡ, ὸν, vetulus, Gl. V. vetulus, &c.

Οἰκοτρίς, ίδος, f. ἡ, vetula, vetus, *Ion.* Aristoph.

Οἰκοτριβὴς, ἐος, ὁ, ἡ, vetus, senex vernaculus, ex parentibus servis domi natus. Ex **οἶκος**, & **τρίβω**.

Οἰκοτυραννὸς, ου, ὁ, domi tyrannus acerbus.

Οἰκουρήν, ῆος, ἡ, *Custodia*, ex **οἶκος**.

Οἰκουρὸς, ὁ, ἡ, ὸν, ad domum tutandam pertinens; (2) ex universo terrarum orbe collectus, vel conveniens. Ab **οἰκουρέω**.

Οἰκουρία, domum custodio, domi me contineo; domi desideo, lateo. **Οἰκουρὰν ὡς πρέπει**, Plut. Ab **οἰκουρὸς**. Hinc

Οἰκούρημα, ατος, τὸ, quod domum custodit, seu domi manet; (2) mulier domum custodiens, (3) comus custodia.

Οἰκουρία, ας, ἡ, domus custodia; (2) desidia, qua quis domi latitat, nec publica negotia suscipit. Ab **οἰκουρὸς**.

Οἰκουρῶν, gen. plur. *Dorice*, pro **οἰκουρίων**, ab **οἰκουρὸς**.

Οἰκουρικὸς, ἡ, ὸν, domi manere solitus; domesticus. Ab **οἰκουρὸς**.

Οἰκούριον, ου, τὸ, præmium, quod datur domum custodienti, & rem familiarem administranti, dum quis abest; **οἰκούρια** crepundia, quæ matres infantibus domo relinquunt. Ab eod.

Οἰκουρὸς, ὁ, ἡ, ὸν, domus custos; (2) rem familia-

familiarem provide curans & administrans; (3) domi sedens, & negotia publica fugiens; (4) domesticus. Ex οἶκος, & ἔρχομαι, custos.

Οἰκοφθαρέω, ῶ, fut. ήσω, domum seu familiam pessundo, rem familiarem dilapido.

Οἰκοφθορία, ας, ἡ, familiæ eversio, rei familiaris dilapidatio. Ab

Οἰκοφθόρος, ε, ὁ ἡ ὁ, rem familiarem dilapidans, domuum pernicies, Ph. domi corruptor. Ex οἶκος, & φθείρω.

Οἰκοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, domum custodio.

Οἰκοφυλακεῖον, ε, τὸ, praetorium pro custodia servorum. Ab

Οἰκοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, custos domus.

Οἰκτείρας, aor. 1 part. act. verbi οἰκτείρω.

Οἰκτείρημα, ατος, τὸ, misericordia, miseratio. Ab οἰκτείρω.

Οἰκτειρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Οἰκτεῖρον, 3. sing. f. 1. ind. act. vel οἰκτείρων pro οἰκτείρω.

Οἰκτείρω, misereor, commiseror; a. 1. οἰκτείρα & f. 1. οἰκτερῶ, sed invenitur & f. 1. οἰκτειρήσω, imp. aor. 1. οἴκτειρον, miserere, part. οἰκτείρας, misertus, miseratus; οἰκτειρόμενος, tum miserabilis. Οἰκτίρε σέ, ὦ ξένε, κἀμὲ τὸν δύστηνον ἀπόλλυμαι; Soph. Aj. 510. Σὺ δ' οὖν τίς, ἥτις τἀμὸν ἀκλεᾶ πάθος; Aristt. Thesm. 1067. Ἐγὼ μὲν οἰκτίρω σε ξυμφορᾷ κακῇ, Eur. Iph. in Au. 1364. Ab οἶκτος.

Οἰκτεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. Att. pro οἰκτίσεις, ab

Οἰκτίζω, & **οἰκτίζομαι**, misereor, misereo, misereor, commiseror. Οἰκτίζομαί σ' ἐπὶ τοῖς, Aristoph. Ἐπὶ τοῖς σοῖς οἰκτίζομαι, Aristot.

Οἰκτικός, ή, όν, miserabilis, ad miserationem aptus. Ab οἶκτος.

Οἰκτιρμός, οῦ, ὁ, misericordia. Ab eod.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ, misericors. Ab eod.

Οἰκτισμός, οῦ, ὁ, misericordia. Ab οἰκτίζω.

Οἰκτίσμος, ου, ὁ, oratio ad commovendam misericordiam in compotita. Ab eod.

Οἰκτιστός, ἡ, όν, valde miserabilis, maxime miserandus. Hinc οἰκτιστικός, ἀδῶς, admodum miserabiliter. Ab eod.

Οἰκτίστως, adv. admodum miserabiliter.

ΟΙΚΤΟΣ, ου, ὁ, misericordia, commiseratio; (2) querimonia, exercitus apud oratores excitatio ad misericordiam.

Οἰκτίζεσθαι, οἰκτίζῃ, Hes. q. d. miserationem experiri, misericordiam sentire.

Οἰκτρίγονος, ον, idem quod οἰκτρός. A γόνος.

Οἰκτρίζω, ίσω, idem quod οἰκτίζω. Ex οἰκτρός, & ἄρχω.

Οἰκτρίν, miserabiliter, Lat. Sue. 104.

Οἰκτρός, ά, όν, miserandus, miserabilis, miserandus, miserabilis, miser; **οἰκτρότερος**, Aliv. miserabilior. Ab οἶκτος.

Οἰκτρύνω, misericordia verbum finxit Ἐπιστάμενοι δ' οἰκτρύνουσι τὸν φόνον οἰκτρότερον, Aristt. Vesp. 553. A οἶκτος.

Οἰκτρῶς, adv. miserabiliter. Ab οἰκτρός.

Οἰκτρότης, οἰκότως, Ion. pro οἰκτρότης.

Οἰκτρωλής, ῆος, ὁ ἡ ὁ, domui & familiæ utilis. Ex οἶκος, & ὠφελέω. Hinc

Οἰκωφελία, ας, ἡ, frugalitas totii familiæ utilitatem adiciens.

Οἰκωφελῶς, cum utilitate totius familiæ.

Οἶμα, ατος, τὸ, impetus in aliquem. Οἶμα λίσσεσθαι ἔπεσιν, Hom. Il. 16, 752. Pro οἴμημα, ab οἰμάω.

Οἶμαι, ubitror, reor, puto, credo, aor. 1. ᾠήθην, putavi; part. οἰηθείς, tus, Ph. Οἶμαί γ', οἶμαι, ζωὴ θεὸς δ' ἐπίσταται, ταύτης ἀπώλεσάν σε τ' ὀφθαλμοὶ, Spero, Aristt. Plut. 114.

Οἰμάω, impetum in aliquem facio, irruo; ut hinc ut οἰμήσων, a. 1. unit, impetum fecit. sine augm. Πρόδιτος οἴμησε μὴ τοῦτον πτόλεμον, Il. 22, 140. Ἔκτωρ οἴμησε, ib. 311. Ab

Ὁ ΙΜΗ, ης, ἡ, via, semita; (2) iter; (3) cantilena.

Οἷμος, ου, ὁ, vel ἡ, semita; (2) virga; (3) versus, Suid. (4) circulus, tibia vel radius rotae, Suid. Ab οἶμαι.

Οἰμωγή, ῆς, ἡ, ploratus, ejulatus, lamentatio, Gl. V. ululatus. Ab οἰμώζω.

Οἴμωγμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Οἰμώζω, f. ξω, & ξομαι, ploro, ejulo, lamenter, ululo; (2) defleo, deploro, ejulatu & lamentis prosequor; οἰμώζω, v. le, Gl. V. Νῦν γ' οἰμῶξαι παρα, Ὀρέστα, τὰ Ζηνὸς ξυμφορᾶν, Soph. El. 790. Ἱστορῶ γὰρ δ' ἐδόσαν κακίους ζεύγλας, ἁμαξεῖ, Eur. Ph. 1441. Ab οἰμοί.

Οἰμωκτέος, ε, ὁ ἡ ὁ, ploratus, ejulatus, lamentatio, ululatus. Ab οἰμώζω.

Οἰμωκτός, ή, όν, deplorandus, lamentabilis, lacrimabilis. Ab eod.

Οἰμώξας, a. 1. part. act. verbi οἰμώζω.

Οἰμωξεῖται, ξ. f. aor. 1. part. pass.

Οἰνάγωγός, ός, ὁ ἡ ὁ, vinum vehens, vehendo vino aptus. Ex οἶνος, & ἄγω.

Οἰνάδιβρας, α, ὁ, qui capit columbas, quae ἀνάδες vocantur, Suic. Ex νῆσσα, & βήσσα.

Οἰνάνθη, ης, ἡ, flos vitis, uva germinans, uva orient; (2) vitis; (3) flos labruscae; (4) oenanthe herba; (5) avis quaedam, de qua Aristot. Hist. An. 9, 49. Ex οἶνος, & ἄνθος, flos. Hinc

Οἰνάνθινος, ίνη, ινον, ex oenanthe factus, oenanthinus, Ph. ἐνανθίνειον, pampineum.

Οἰνανθίς, ίδος, ἡ, flos vitis, uva orient.

Οἰνάδης, ης, ες, pampineus, pampinaceus; (2) frumentarius. Ab οἰνάριον.

Οἰνάριζα, ης, ἡ, pampino, pampinos decerpo. Οὐ γὰρ οἶδ' ὅτι τ' ἐστὶ φαντασιαστρίζειν τήμερον, Aristt. Pace. 1156. Ab οἰνάριον.

Οἰνάριον, ου, τὸ, villanx, Dim. ab οἶνος. Unde

Οἰνάριος, ἰδος, ἡ, palmes, pampinus vitis.

Οἰνάρις, ιδος, ἡ, pampinus, vitis f. frons.

Οἰνάτης, ου, ὁ, uvedo, Gaza ap. Theophr.

Οἰνάς, άδος, ἡ, locus vitibus consitus, vinea, Hes. (2) vino abundans, (3) avis quaedam, columba fructibus; vinago, Gl. V. Ἡ δὲ τ. μείζους ἢ αἱ ἀγριοπελειάδες μᾶλλον ἐστὶν ἀγριοπελειάδες, ἀλλ' αἱ μὲν οἰνάδες, Aristot. Hist. An. 8, 3. Ab οἶνος.

Οἰνάχθης, ίσθη, ὁ ἡ ὁ, vino gravatus, ebrius. Ex οἶνος, & ἄχθος, pondus.

Οἰνάψαι, ης, τὸ, vinum melo mixtum.

Οἰνάρατος, ου, ὁ, vinolentus.

Οἰνδόμαι, vinum poto, f. bibo; ex Frotiano. Ab οἶνος.

Οἰνεία, ων, ὁ, cella vinaria, Gl. V. Vinetum, Gl. V. Al. οἰνεῶν.

Οἰνεῶν gen. plur. Ion. pro οἰνῶν, ab οἶνη.

Οἶνη, ης, ἡ, vitis; οἶναι, Ionice vocant τὰς κώνας, Pollux. Ab eod.

Οἰνηία, ας, ἡ, vini importatio. Ex οἶνος, & ἄγω

Οἰνήεις, ήεσσα, ήεν, vinolus, viraceus, vinum redolens, vinarius. Ab οἶνος.

Οἰνήρυσις, εως, ἡ, vasculum, quo vinum haurit. Ex οἶνος, & ἀρύω, haurio.

Οἰνίας, άδος, ἡ, v. οἰνεῶν.

Οἰνίζω, fut. ίσω, vinosum saporem refero, (2) vinum redoleo; (3) vinum emo, quod potius ἐνιζάνω dicitur. Τὴν δὲ ἀπὸ λιμένος κατηκοντίζοντες Ἀχαιοὶ, Il. 7, 472. Οἶνον ὑμεναίοισιν οἰνίζοντες, ib. 8, 506. Ab οἶνος. Unde

Οἰνιγενής, ής, ες, vineus, e vino factus.

Οἰνιδιον, ε, ὁ, villum, Dim. ab eod.

Οἰνιστήρια, ων, τὰ, tacrificium, quo ephebi, comam posituri vinum libabant Herculi, vel alii cuidam Deo. Ab eod.

Οἰνοβαρεῖον, vino gravis, Hom. Od. 10, 555.

Οἰνοβαρέω, ῶ, vino gravis sum. Ab

Οἰνοβαρής, ές, ὁ ἡ ὁ, vino gravis, ebrius; temulentus, vinolentus, Gl. Vet. Hom. Il. 1, 225. Ex οἶνος, & βαρύς.

Οἰνοβλώς, ῶτος, ὁ ἡ ὁ, qui cum vino comeditur. Ex οἶνος, & βρώσκω, edo.

Οἰνόγαλα, ακτος, τὸ, potus ex lacte & vino.

Οἰνόγαρον, ου, τὸ, garum vino mixtum.

Οἰνοδόσιον, vinum gusto, poto. Ex γεύω.

Οἰνοδόκος, ε, ὁ ἡ ὁ, vinum capiens; Epith. poculi. Ex οἶνος. δέχομαι.

Οἰνοδότας, Dor. pro οἰνοδότης, ε, ὁ, vini dator, Bacchi Epith.

Οἰνοδυνάστης, ε, ὁ ἡ ὁ, vino potens, vinolentus.

Οἰνοειδής, ές, vinosus. Ab οἶνος.

Οἰνοκηθής, ές, vinum percolo. Hinc

Οἰνοκηθητής, οῦ, ὁ, qui vinum colat.

Οἰνοκύστρας, α, ὁ, q. d. vini venator, plantae nomen. Ex οἶνος, & θήρα.

Οἰνοκυρής, ίδος, ἡ, herbae nomen.

Οἰνοκώλαν, ες, ἡ, vinosa, quasi vino scatens. Ab οἶνος, & κηλάζω, scaturio.

Οἰνόλωτος, ε, ὁ ἡ ὁ, vino obrutus, ebrius. Ex λαμβάνω.

Οἰνολογέω, ῶ, de vino loquor. Ex λέγω.

Οἰνομανής, ής, ὁ ἡ ὁ, insano vini amore captus. Ex οἶνος, & μαίνομαι.

Οἰνόμελι, ιτος, τὸ, vinum mulsum, mulsum, vinum melle conditum, Ph. mulsum.

Οἰνομήτωρ, ορος, ἡ, vini mater, vitis.

Οἰνοπα, πατος, acc sing. ab οἰνοψ.

Οἰνοπεδίον, ε, τὸ, campus vini ferax, vinea. In Epigr. Ex οἶνος, & πεδίον.

Οἰνοπέδιον, ε, τὸ, idem.

Οἰνοπέδοιο, g. f. Ion. pro οἰνοπέδου. Ab

Οἰνοπής, ῆτος, ὁ ἡ ὁ, vini ferax. Ex iisd.

Οἰνοπίπαντος, ε, ὁ ἡ ὁ, in quo vinum maturat; ut οἰνοπίη εἰτοι βότρυες, uvae maturae. Ex οἶνος, & πέσσω, maturo.

Οἰνοπλάνητος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui a vino errans, temulentus.

Οἰνοπλήθης, ές, ὁ ἡ ὁ, vino plenus, vini ferax. Ex οἶνος, & πλήθω.

Οἰνοπλήξ, ῆγος, ὁ ἡ ὁ, vino percussus, ebrius; (2) ebrietas. Ex οἶνος, & πλήσσω.

Οἰνοποιέω, ῶ, vinum facio. Ab οἰνοποιός.

Οἰνοποίημα, ας, ἡ, vinum confectio. Ab eod.

Οἰνοποιητής, οῦ, ὁ ἡ ὁ, qui vinum confici, vini auctor. Ex οἶνος, & ποιέω.

Οἰνοποσία, ας, ἡ, vini potio. Ex πόσις.

Οἰνοπυργία, vinum libo, vino me inquino. Ἢ τοι ἀκοιλαι Τῆς Ἰρωὴν ἐκατόλεσσιν. ἐπίσχες οἰνοπυργίαν, Il. 24, 84.

Οἰνοπτέω, ῶ, f. ήσω, vinum poto, seu vinum bibo; vino me inquino. Ab

Οἰνοπτήρ, ῆρος, ὁ, vini potor, Od. 8, 456.

Οἰνοπτήρ, ῆρος, ὁ, vini potor. Hinc

Οἰνοπτικός, ή, όν, vini potatrix, bibacula.

Οἰνοπτίς, ίδος, ἡ, vini potatrix; ὀινοπτίδες, masticatoria quaedam χύτραι Vet. Athen. Lib. X. & Pol. Ex οἶνος, & πότος.

Οἰνοπτικός, vini potor, Athen. Ab

Οἰνοπτικός, ή, όν, vini cupidus, vel V. vinum bibens. Hinc

Οἰνοπτικῶς, adv. vini cupide.

ΟΙΝΟΣ, ου, ὁ, vinum.

Οἰνοστάλαξ, ακος, ἡ, vinum libatur. Ex οἶνος, & στάλαγμα.

Οἰνοσαγής, ές, vino fervens

Οἰνοσκόος, ε, ὁ ἡ ὁ, vino factus, a vino excitus.

Οἰνοτηρήτης, ὁ ἡ ὁ, vinum gignens. A τηρέω.

Οἰνόστατος, η, ον, placenta ex mulso & vino confecta. Quasi ab οἰνόστατος, vinosus, ab οἶνος.

Οἰνοστηρία, ας, ἡ, q. d. vini potatio, Lex. Vet. Hist. Ex οἶνος, & χέω.

Οἰνοτρεφής, ές, ὁ ἡ ὁ, pulchre ad vinum potum, vinum, Hes. ἀκρατοφόρος. A θρέφω.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, ebrietas.

Οἰνοφλυγικός, ή, όν, vinolentus, temulentus.

Οἰνοφλυγίω, ῶ, vinolentus sum, ebrietas.

Οἰνοφλυγικός, ή, όν, vinolentus, temulentus. Ab

Οἰνοφλύζω, ύσω, ὁ ἡ ὁ, vino sublitus, vinolentus, Pl. Com. Ex φλύω.

Οἰνοφορεῖον, ε, τὸ, vinarium, Gl. Vet. Ex φέρω.

Οἰνοφορέω, vinum fero.
Οἰνηφορίον, ου, τὸ, diota, Ph. amphora vinaria. Ab
Οἰνοφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, vinum ferens, vel vino ferendo aptus; ut οἰνοφόρος κύλιξ. Apud Latinos etiam œnophoros pro vate vinario, Gl. Vet. οἰνοφόρον, vinarium. Ex φέρω.
Οἰνοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὄν, vini custos.
Οἰνόφυτον, ου, τὸ, locus, ubi vinum provenit, vitibus consitus, Diod. Sic. lib. 11. cap. 24. Ex οἶνος, & φύομαι.
Οἰνοχοΐα, ας, ἡ, vini fusio, munus pincernæ. Ab
Οἰνοχοεύω, fut. εύσω, vinum infundo, sum pincerna. Διὶ οἰνοχοεύειν, Il. 20, 234. Ab οἰνοχόος. Unde
Οἰνοχόω, ῶ, f. ήσω, idem, ἐοινοχόει, 3. sing. imperf. ap. Hom. Il. 4, 3. ἐτο οἰνοχόει; οἰνοχοῦμαι, vinum mihi infunditur. Τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοεῖτο, Theog. 473.
Οἰνοχόη, ης, ἡ, vas, ex quo vinum in pocula infunditur, trulla. Ab eod.
Οἰνοχόημα, ατος, τὸ, quod a pincerna infunditur. Ab οἰνοχόω.
Οἰνοχόος, ου, ὁ, qui vinum infundit, pincerna, Gl. Vet. pocillator. Ex χέω.
Οἰνοχρᾶς, ᾶτος, ὁ ἡ ὄν, vinum colore referens. Ex οἶνος, & χρόα.
Οἰνόχυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui vinum infusum est. Ex οἶνος, & χύω, *fundo*.
Οἰνοψ, οπος, ὁ, qui vinei coloris est; rubicundus, purpureus; niger. Ex οἶνος, & ὤψις.
Οἰνόω, ῶ, f. ώσω, vinum facio, in vinum converto; (2) inebrio, pass. οἰνῶμαι, in vinum mutor, aor. 1. part. οἰνωθείς, in vinum mutatus; (2) inebrior, aor. 1. part. οἰνωθείς, inebriatus, perfect. sine augm. ἀνωμμένος, potus, Gl. Vet. temulentus, Ph. Μήτις οἰνωθέντες ἴσαν σήσαντες ὑμῖν, Ἀλλήλας τράσητε, Od. 16, 292. Ab οἶνος.
Οἰνώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, vinosus, vinaceus, vinum redolens. Ab eod. Unde
Οἰνών, ῶνος, ὁ, cella vinaria, Philox.
Οἰνωπός, ὸς, ὁ ἡ ὄν, vel οἰνωπὸς, ὸν, ὄν, qui uvas nigricantes colore refert, qui vinei coloris est. Ex οἶνος, & ὤψ.
Οἴνωσις, εως, ἡ, ebrietas. Ab οἰνόω.
Οἴνωτος, ος, ον, vinosus; vinarius, Plut. οἴνωτον, ex vino confectum. Ab eod.
Οἰνωτήρ, ῆρος, ὁ, palus vel pedamentum vitis, Hes. Ab οἶνος.
Οἰξάσαν, acc. sing. a. 1. part. act. f. gs. ab οἰζάω.
Οἰοβάτης, ὁ, solivagus, in solitariis locis vagans. *Epith.* Panis. A βάω.
Οἰοβίος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui solitariam vitam agit.
Οἰοβότας, *Dor.* pro οἰοβότης, ου, ὁ, seorsum ab aliis pascens; solitarius, in solitudine vivens. Ex οἶος, & βόσκω, *pasco*. Unde
Οἰοβοτής, ὁ ἡ ὄν, ovibus pascendis aptus.
Οἰοβοτικός, ὁ, idem quod οἰοβότης.
Οἰογαμέω, ῶ, ὁ ἡ ὄν, qui unas contraxit nuptias, unam habens uxorem, vel unum maritum.
Οἰόζωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui est sine comitatu; (2) latro. Ex οἶος, & ζώνη.
Οἰόθεν, *Adv.* ab una tantum parte; seorsim. Ab οἶος.
Οἰόθι, *Adv.* solum. Ab eod.
Οἰόκερως, ωτος, ὁ ἡ ὄν, unicornis, Suic. Ex οἶος, & κέρας, *cornu*.
Οἰόμαι, & οἴμαι, opinor, puto, arbitror, reor; autumo, Ph. imperf. ᾠόμην, rebar. aor. 1. ᾠήθην, creadi, ex fut. med. Gl. Vet. apud poët. per dialysin οἴομαι, unde ὠισάμην, aor. 1. med. ratus, suspicatus, pass. ὠιθείς, suspicatus. Οἰόμενοι βλάπτειν τι, Plato.
Οἷον, *Adv.* qualiter; ceu, utpote, ut puta, tamquam, Ph. quasi, verbi caussa, exempli gratia. Ab οἷος.
Οἷονανὶ, tamquam, Ph. quasi, ac si.
Οἷονεὶ, veluti, quasi, tamquam. Ab εἶον.
Οἰονόμος, ος, ὁ, solus pascens. Ex νέμω.
Οἰοπέδη, ης, ἡ, compes, pedica.
Οἰοπέδιλος, ος, ὁ ἡ ὄν, uno indutus calceo.
Οἰοπόκος, ος, ὁ ἡ ὄν, lanam ovillam habens.
Οἰοπολέω, ῶ, solitarius sum, in solitudine versor; (2) oves pasco, v. seq. Πῶ οἰοπολεῖς, ξανθαν χαίταν ζεύων; Eur. Cyc. 74.
Οἰοπόλος, ος, ὁ ἡ ὄν, opilio; (2) solitarius, in deserto vivens. Ex οἶος, vel οἶος, & πολέω.
Ὁ Ι Ο Σ, ὄη, ὄιον, solus.
Ὁ Ι Ο Σ, οἵα, οἷον, qualis; (2) promptus, paratus, expeditus; qui potest; *it.* qui cupit, studet, affectat. οἷός τε, possibile, Gl. Ve. Hinc οἷός εἰμι, studeo, volo, paratus sum; οἷόν ἦν αὐτὴ τὴν οἰκίαν ὑφαπεῖν, Plut. in Alcibiad. cap. 17. Ἐσὶ δὲ τῶτο τὸ σκάφος, οἷον βλάψαι τὰς ἰυφυεῖς φρὸς τὴν Ζυμπῶσιν, Aristot. Hist. An. 10, 1. 1. e. tale ut læsat, τὴς χωνικὸς ἀποβλώσης τριχὸς, οἷόν μεταφέρειν τὰ ζωΐδια κτλ, Theophrast. Char. ætat. Μικρολογ. οἷός τέ εἰμι, possum; οὐκ οἷός τε, non convenit, οὐδὲν οἷον, cum infin. nil melius quam, οἷός δήποτε, quicumque, qualicumque, οἷός, οἵᾱς, οἷόν, utpote, quippe; οἷα, quemadmodum, sic, ita.
Οἷς, οἰός, gen. sing. ab ὄις, οὐός.
Οἷς, ὀυίλλος, οἶα δορᾶ, pellis ovilla. Ab ὄις
Οἰοφάγος, ος, ὁ ἡ ὄν, oves devorans, Hes. Ex ὄις, & φαγεῖν.
Οἰοφραὶ, ων, solitarius. A φρὴν.
Οἰοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὄν, tunicam ex lana vel pelle ovina habens; (2) tunicam unicam habens, Hes. Ex ὄις, vel οἶος, & χιτὼν.
Οἴσω, desolo, destruo, viduo, aor. 1. pass. ὠίσθην, sine augm. apud Hom. ὀιαβῶσαι, infin. destrui. Τρώων οἰσθῆ, Il. 6, 1. Od. 11, 401. Ab οἶος.
Ὁ Ι Σ, ὀϊός, vel ὄις, οἰός, ἡ, ovis; acc. ὄιν, & ὀΐν.
Ὄισατο, 3. s. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ὤσατο, ab οἴομαι.
Οἰσί, 3. s. præs. imper. act. v. εἶμι.
Οἰσιδεῖν, f. 1. inf. med. v. φέρω.
Οἰσίεμες, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro οἴσομεν.
Οἴσῃ, 2. s. f. 1. ind. med. *Att. Ion.* & *Dor.* pro οἴσεαι.
Οἰσθα, 2. sing. perf. ind. act. *per Syn.* pro οἶδας, quod *Æol.* dicitur pro οἶδας, ab εἶδα.
Οἰσῶ, 1. s. act. f. 1. ind. v. οἴσομαι.
Οἰσύκαρπον, ου, τὸ, fructus seu granum viminis. Ex οἰσὸς, & καρπὸς.
Οἴσομαι, f. 1. ind. med. v. οἶμι.
Οἰσόμεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro οἰσόμεθα.
Ὁ Ι Σ Ο Ν, ου, τὸ, funis nauticus, retinaculum; (2) tunica.
Οἰσὸς, ὸῦ, vel οἶσος, ου, ὁ, frutex quidam, vimen, salix, Eust. Alias ὄισυα.
Ὄισυσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. cum ν.
Οἰσοφάγος, ου, ὁ, œsophagus, stomachus, gula. Ex οἴσω ab οἶσος, & φαγεῖν.
Οἰσυπάτης, ου, ὁ, sordes ovium, sordes lanarum, Hes. Suid.
Οἰσυπη, ης, ἡ, idem.
Οἰσυπώτη, ης, ἡ, sordes ovium.
Οἰσυράμμενος, acc. ον, a. 1. part. med. *Poët.* pro οἰσάμενος, ab οἴσομαι.
Οἰσίον, ferendum est. Ab οἴσω, *feram*.
Οἰσύημα, ατος, τὸ, sagitta, jaculum; (2) sagitta emissa. Ex οἰσύω.
Οἰσυτὴρ, ῆρος, ὁ, sagittarius. Ab eod.
Οἰσύτης, ὰ, ὁ, idem. Ab eod. Rob.
Οἰσύω, sagitta peto, sagitta ferio, sagittam emitto, sagitto. Ἀλλ' ἀγ' ἰησύσσον Μενελάϊ κυδαλίμοιο, Il. 4, 122. Ὅν τις οἰσύσας ἑλάλην, ib. 196. Ab οἰσὸς.
Οἰσυφόρημα, ὸ ἡ ὄν, *Epith.* Pharetræ. A φέρω.
Οἰσυφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, pharetra. Ex iisd.
Οἰσυφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.
Οἰσυφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, sagittas curans. Ex κομέω.
Οἰστός, ὸῦ, ὁ, sagitta, jaculum. Gl. V. missile. Ab eod.
Οἰστοτόκος, ος, ὁ ἡ ὄν, sagittas continens, sagittas in se habens. *Epith.* Pharetræ; f. *Subst.* pro ipsa. Ab ἔχω.
Οἰστράω, ῶ, f. ήσω, œstro seu asilo agitor, part. a. 1. οἰστρήσας, furens, furibundus, œstro incitatus. Ab οἶστρος.
Οἰστρίω, ᾶ, f. ήσω, œstro agito, stimulo; pass. οἰστρῶμαι, œstro agitor; οἰστρηθείς, a. 1. part. œstro percitus, furore agitatus. Ἐκ δ' Θαλάσσης Οἰστρος, prohibit, Theoc. 6, 28. Ὅταν Σικελὸς Θοὸς οἰστρήσῃ κύων ὥρῃς λίκμῃρ, Lyc. 612. Ab eod.
Οἰστρηδὸν, *Adv.* more eorum, qui œstro agitantur, Rob. Ab eod.
Οἰστρηδόντος, g. sing. aor. 1. part. pass. verbi οἰστρέω.
Οἰστρήεις, ήεσσα, ήεν, œstro percitus; furiosus, insanus, Nonn. Ab eod.
Οἰστρηλασία, ας, ἡ, stimuli œstri, quibus aliquis agitatur. Ex οἶστρος, & λατὸς.
Οἰστρηλατέω, ῶ, f. ήσω, œstro agito, Gl. V. exagito. pass. οἰστρηλατέομαι, œstro exerceri; furore agitari. Ex οἶστρος, & ἐλαύνω.
Οἰστρήλατος, ος, ὁ ἡ ὄν, œstro agitatus, œstrosus, Suic. Ab eod.
Οἰστρημα, ατος, τὸ, œstrum, stimulus, quo quis velut œstro agitatur. Ab οἰστρέω. Unde
Οἰστρησις, εως, ἡ, stimulatio. pl. οἰστρήσεις, insani mulierum amores.
Οἰστροκολέω, ῶ, f. ήσω, œstro exagito, stimulo. Ex οἶστρος, & βάλλω.
Οἰστροβλήτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ab œstro ictus in gyrum agitur & rotatur, Lesch. Pr 591. (2) vehementer a ventis agitatus. Ἱστία ἐξ ἁπαλῶν ὑπὸ οἰστρος, Aristot. Hist. An. 1, 1. Ex οἶστρος, & βάλλω.
Οἰστροδονητὸς, ὸν, idem. A δονέω.
Οἰστρομανία, ας, ἡ, asilus, furor, Ph.
Οἰστροπλὴξ, ηγος, ὁ ἡ ὄν, œstro ictus, furore percitus, qui œstro vel furore agitatur, Gl. V. furiosus. Ex πλήσσω.
Ο Ἶ Σ Τ Ρ Ο Σ, ου, ὁ, œstrus, Ph. tabanus, asilus; (2) furor, insania; (3) irritatio, stimulus e cupiditate. Βουλάτην μύτπα, κυπάτριον, Οἶστρον κελεύσιν αὐτὸν οἱ Νεῖλω παῖδες, Æschyl. Sup. l. 313.
Οἰστροφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, œstrum seu stimulum gerens; ad Venerem & lasciviam incitans. Ex φέρω.
Οἰστρόω, ῶ, œstro stimulo; instigo, Suid. Ab οἶστρος.
Οἰστρώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, œstro agitatus, furiosus. Ab eod.
Ὁ Ι Σ Υ Α, ας, ἡ, salix; vimen, Ph. Hinc
Οἰσύινος, ινη, ινον, saligneus, vimineus.
Οἰσυοπλόκος, ος, ὁ, qui salices vel vimina contexit. Ex οἰσύη, & πλέκω, *necto*.
Οἰσυουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὄν, qui vasa & instrumenta e salice vel vimine contexit. Ex ἔργον.
Οἰσύπινον, τὸ, sordida ovium lana, Hes. Ab
Οἰσύπη, ης, ἡ, ovium sordes, fimus. Ab οἶς. Hinc
Οἰσυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, sordes ovinas redolens.
Οἰσυπὶς, ίδος, ἡ, idem quod οἰσύπη.
Οἰσυπος, ου, ὁ, idem, Gl. V.
Οἰσυπόω, ῶ. Hinc ῥῖα οἰσυπῶντα, lanæ sordidæ, Suic. Ab eod.
Οἰσυποδυὴς, εος, ὁ ἡ ὄν, idem quod οἰσυπηρός.
Οἰσὺς, ύος, ἡ, vimen, Gl. V.
Οἴτω, f. 1. ind. act. verbi φέρω pro οἴω.
Οἶτος, ου, ὁ, ærumna, calamitas, exitium; infelix fatum; interitus, mors. A εἶμι.
Οἰφάω, ῶ. idem quod.
Ο Ἰ Φ Ε Ω, ῶ, coco. Hinc
Οἰφολὴς, ὴ, ὁ, pronus in Venerem, libidinosus, Eust. οἰφωλὸς, Sch. Theoc.
Οἰφόλης, ιδος, ἡ, libidinosa, Hes.

Οἴφω & οἰφέμαι, idem quod στρέφω, Eust.
Οἰχίονται, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro οἰχίωσι, ab οἰχίω.
Οἰχεσθ, *abire*, præſ. inf. med. verbi οἴχομαι.
Οἰχήνται, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾠχηντο.
Οἰχήσεται, *abibit*. 3. ſing. f. 1. ind. med.
Οἰχθεῖσα, *aperta*, nom. ſing. a. 1. part. paſſ. t. g. verbi οἴγω.
Οἰχνεσκεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ᾤχνει, ab ὀχνέω.
Οἰχνεῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & cum ν ἑφελκ. pro οἰχνέουσι.
οἰχνέω, ῶ, aheo, prodeo, diſcedo, proficiſcor; οἰχνεσκον, imperf. *Ion.* exibant, prodibant. Ab οἴχομαι.
Οἰχνέατο, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro οἰχνοῖντο, ab
ΟΙΧΟΜΑΙ, f. οἰχήσομαι, p. ᾤχηκα, abeo, diſcedo, proficiſcor; decedo; pereo; diſſipor, ut pecunia; inveniuntur & p ὤχωκα, unde ὀχωκυῖαι, part. fœm. protectæ, apud Herodot. οἰχώκεε abierat. ap. eund. οἴχωκα, perii, Soph. Aj. 915. Τέκνον λέλειψαι, οἴχη μοι, κ' τεθνήκας, κ' μάρτυρες ἀνηρπάσθης, μόνον ἐμὲ ἵνα τῶν ἄθλιων καταλάτων, Lucian. de Luct. p. 432. Οἰχήσθαι κίρυξ φασὶ παρὰ τοὺς βρίτας, ad, Ariſt. Av. 1274. Αὐτη ἡμῖν οἴχεται, id. Plut. 618. Ἀλλ' ἢ χ' ἅτος οἴχεται ξυνών, Soph. Phil. 413.
Οἰχωκε, 3. ſ. perf. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ᾤχηκε, ob οἴχομαι pro οἰχέω.
Οἰχώκεε, *erat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ᾤχωκει.
Οἴω & οἶμι, puto, exiſtimo. Ἀλλά μιν οἴω Φεύξεσθαι δύο παίδας ἀμύμονας Ἀλκείδαο, Heſ. Th. 111.
Οἴων, *ovium*, gen. plur. ab οἶς, ovis.
Οἰωνίζομαι, f. ισομαι, augurium capio, auſpicium opera utor; auguror, ominor, auſpicor, Gl. V. (2) ut malum omen averſor. Οἰωνισμὸς τὸ σύμπτωμα, Ariſtot. Ab οἰωνος.
Οἰωνικος, ὴ, ὸν, auguralis. Hinc ἡ οἰωνικὴ, ſcil. ὀπτικὴ, ars divinandi ſeu augurandi, augurium officina. Ab eod.
Οἰωνιστήριον. v. 1. ind. med. v. οἰωνίζομαι.
Οἰωνισμὸς, ὁ, augurium, auſpicium, omen. Ab οἰωνίζομαι.
Οἰωπαμὲς, ὴ, ὸν, palpicum, Philox. Ab eod. Ὁ φοιτμὲς διὰ γίνος γίνεται, πνεύματος ἀθρόου ἐξοδος, σημεῖον διανοίγικον κ ἐρ ν μενον των πνευμάτων, Ariſtot. Hiſt. An. 1, 11.
Οἰωνιστήριον, ὴ, τὸ, unde augurium capimus; (2) ſignum, quale eſt omen; (3) locus, in quo augures augurium capiunt, auguraculum. Ab eod.
Οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, augur, auſpex; Hom. Il. 2. 858. Ab eod. Hinc
Οἰωνιστικὸς, ὴ, ὸν, ad augurem ſeu augurium pertinens; auſpicalis, Ph.
Οἰωνόβρωτος, ος, ον, ab avibus conteſtus, quem illes depaſti ſunt. Ex οἰωνὸς, & βιβρώσκω, *paſco*.
Οἰωνοδίστης, ὴ, ὁ, ex avium guſtu, ſ. paſtu augurans. Ex οἰωνὸς, & τίθημι.
Οἰωνόθροος, avium voce editus; χορὸς Æſch. Ag. 50. cantus lugubris avium. A θρόος.
Οἰωνοκλὸν, ὸ ᾗ ὴ, avibus exitialis. A κλείνω.
Οἰωνομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio, ſeu vaticinium ex auſpiciis, augurium.
Οἰωνομαντικος, ὴ, ὸν, ad auguria pertinens. Hinc ἡ οἰωνομαντικὴ, ἄς, ſc. ὀπτικὴ, ars ſive ſcientia augurandi. Ab
Οἰωνομάντις, εως, ὁ, vel ἡ, augur.
Οἰωνόμικλος, ον, al.quid ex avium natura habens, h. e. alatus, ut pegaſus.
Οἰωνοπόλησις, εως, ἡ, auſpicium, Gl. V. auſpicium; quaſi ab οἰωνοπολέω.
Οἰωνοπολία, ας, ἡ, officium, Gl. V. auſpicium. A ſeq.
Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, qui circa aves verſatur; augur, auſpex, Gl. V. Ex πολέω.
ΟΙΩΝΟΣ, ου, ὁ, ἀνὶ, volucris; ales, Gl. V. (2) augurium, auſpicium; omen, Philox.
Οἰωνοσκοπεῖον, ου, τὸ, auguraculum, locus, ubi augures auguria capiunt. Ab οἰωνοσκόπος.
Οἰωνοσκοπέω, auguror, auſpicor, Gl. V. οἰωνοσκόπημαι, augurium ago. Ab eodem. Hinc
Οἰωνοσκόπημα, τὸ, auſpicium, augurium.
Οἰωνοσκοπητικὸς, ὴ, ὸν, auguralis.
Οἰωνοσκοπία, ας, ἡ, auſpicium, augurium.
Οἰωνοσκοπικὸς, ὴ, ὸν, auguralis, auſpicalis.
Οἰωνοσκοπιον, ου, τὸ, auſpicium, Ph. Ab
Οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, auſpex. augur, Ph. qui ex avium potiſſimum carnivorarum velatu & paſtu vaticinatur. Ex οἰωνὸς, & σκοπέω.
Οἷας, *Adv.* quemadmodum, quomodo. Ab οἷος.
Οἱατὶς χιτὼν, tunica lanea, Heſ. Ab οἷς.
Οἰκέλαστες, nom. pl. a. 1. part. act. v.
Οἰκέλλω, appello, applico navem, a. 1. ᾠκειλα, appuli, applicui, inf. ὀκεῖλαι, appellere, applicuiſſe. Δεινὸς γὰρ κλύδων ᾠκειλε νεὼν πρὸς γλῶ, Eur. Iph. in Tau. 1384. A κέλλω, quod idem notat.
Οἷκα, *Dorice* pro ὅτι, quum, quando. Ab ὅτε.
Οἰκαδία, ας, ἡ, genuum flexio ſeu curvatura, Suid. Ab ὀκλάζω.
Οἰκαδιας, ου, ὁ, qui genua flectit, & ea incurvans ſubſidit; (2) ſella, quæ plicari poteſt. Ab eod.
Οἰκαδάω, ῶ, genibus flexis ſubſido. Ab οἰκαδία.
Οἰκαδὸν, genu flexo. Ab
ΟΚΑΔΩ, f. άσω, in genua procumbo, genibus flexis ſubſido; metaph. labaſco, ſuccumbo, deficio. Εἰς γόνυ οἰκάσας, Heſiod. Ὁ δ' ἀσεμὲς τ' ἄχαν φορᾶς οἰκάσε, id.
Οἰκαδ, *Adv.* flexo genu, curvatis genibus.
Οἰκασις, εως, ἡ, genuum flexus. Ab οἰκάζω.
Οἰκασμα, ατος, τὸ, genuum flexus; (2) ſaltationis genus. Ab eod.
Οἰκασι, genibus flexis, Suid. Ab e d.
Οἰκνὸς, piger. Ab οκνος.
Οἰκναλέως, ſegniter, pigre.
Οἰκνία, piger ſum. Ab οκνέω.
Οἰκνέω, ῶ, f. ήσω, piget me; (2) vereor, non audeo, dubito, timeo, metuo. Οἰκνωκέναι, Luc. ὀμόσαι, Dem. γραφειν, Ariſtot. Ab οκνος.
Οἰκνηρία, ας, ἡ, pigritia. Ab οκνηρός.
Οἰκνηρὸς, ρὰ, ρὸν, piger, ſegnis, ignavus; (2) timidus, meticulotus; (3) cujus aliquem piget. Ab οἰκνος, f. οἰκέω.
Οἰκνηρως, *Adv.* pigre, ſegniter.
Οἰκνητέον, pigrandum, reformidandum.
Οἰκνία, ας, ἡ, pigritia, Poll. Ab
ΟΚΝΟΣ, ου, ὁ, pigritia, ignavia, ſegnities; (2) metus adeundi laboris, (3) metus, timor; (4) ſpecies ardeæ admodum pigræ. Ὁ δ' ἀξεοίας, ὁ ἐπικαλούμενος οκὸς [non ὀκνος] μυθολογεῖται μὲν γινέσθαι ἐκ δύλων τὸ ἀρχαῖον, ἔχει δὲ κατὰ τὴν ἐπανομίαν τοῦτον ἀρρότατον. Ariſtot. Hiſt. An. 9, 18.
Οἰκνοσιλὸς, ὴ, ὸν, pigritiam amans.
Οἰκναδὴς, ές, ὁ ᾗ ὴ, pigritiam amans.
Οἰκναδὸς, ὴ, ὸν, piger, ſegnis, timidus, ignavus. Ab οκνος.
Οἰκοθεν, *Ion.* pro ὁποθεν, unde.
Οἰκοῖα, *Dor.* pro ὁποῖα, *qualia*.
Οἰκοῖος, η, ον, *Ion.* pro ὁποῖος, qualis.
Οἰκοσος, η, ον, *Ion.* pro ὁπόσος, quantus.
Οἰκοτε, *Ion.* pro ὁπότε, quando.
Οἰκου, *Ion.* pro ὁπου, ubi.
Οἰκριάομαι, ῶμαι, exaſperor; ᾠκριόωντο, 3. pl. imperf. ap. Hom. exaſperabantur, Odyſſ. 18, 37. Κικασμοῖσιν ᾠκριόωντο, Lyc. 545. Ab ὄκρις.
ΟΚΡΙΒΑΣ, αντος, ὁ, pulpitum, inſtrumentum pictorum; (2) ſuggeſtus, ex quo oratores verba faciunt; (3) pegma, in quo ſiſteres imagines formant, (4) fulcrum lignei theatri; (5) aſinus; (6) aries ſilveſtris; (7) ſcala, qua utimur ad conſcendenda loca præcipita.
Οκριοειδὴς, ές, ὁ ᾗ ὴ, prominentias longiores habens. Ex ὄκρις, & εἶδος.
Οκριόεις, όεσσα, όεν, idem; (2) aſper. *Hom.* Il. 4, 518.
Οκρις, ίος, ἡ, ſummum cacumen, Æſch. Pr. 990. Ab ἄκρις, id.
Οκταβλωμος, ὁ ᾗ ὴ, qui octo buccellarum eſt.
Οκταεδρος, ου, ὁ ᾗ ὴ, qui octo ſeſſuum ſ. angulorum eſt. Ex ἕδρα.
Οκταετηρὶς, ίδος, ἡ, octennium. Ex ἔτος. Unde
Οκταέτης, ους, ὁ, octennis.
Οκταέτις, ιδος, ἡ, fœm. pr.
Οκταήμερος, ου, ὁ ᾗ ὴ, qui octo dierum eſt; (2) qui octavæ diei eſt. Ex ὀκτὼ, & ἡμέρα.
Οκτάκις, *Adv.* octies. Ab ὀκτὼ.
Οκτακισμύριοι, octoginta millia.
Οκτακισχίλιοι ἀσπὶς, apud Herodot. pro ὀκτακισχίλιοι ὁπλιτοφόροι, octo millia ſcutatorum.
Οκτακισχίλιοι, αι, α, octies mille.
Οκτάκτινος, ου, ὁ ᾗ ὴ, octo radios habens. *Hom.* Il. 5, 723. Ex ὀκτὼ, & ἀκτὶς.
Οκτακόσιοι, αι, α, octingenti. Ab ὀκτὼ.
Οκτακότυλος, ον, octo cotylas habens, capiens. A κοτύλη.
Οκτάκωλος, ον, octo cola habens. Voc Gramm. A κῶλον.
Οκτάμετρος, ὁ ᾗ ὴ, octo verſibus conſtans.
Οκταμηνιαῖος, αία, αῖον, octavum menſem agens, octavo mense natus. Ab
Οκτάμηνος, ου, ὁ ᾗ ὴ, qui octo menſium eſt. Ex ὀκτὼ, & μὴν, menſis.
Οκτάπηχυς, υος, ὁ ᾗ ὴ, qui octo cubitorum eſt.
Οκταπλάσιος, ία, ιον, octuplus, octuplicatus. Ab οκτὰ.
Οκταπλασιων, ονος, ὁ ᾗ ὴ, idem & ab eod.
Οκτάπλιθρος, ου, octo jugera habens.
Οκταπλοῦν, octupium, Gl. V. Ab eod.
Οκτάπους, ποδος, ὁ ᾗ ὴ, octipes, octo pedes habens. Ex ὀκτὼ, & πους.
Οκτάπους, οδος, ὁ ᾗ ὴ, idem; Gl. V. multi ex, polypus. Ex iiſd.
Οκτάριζος, ου, ὁ ᾗ ὴ, octo radices habens. Ex ῥίζα.
Οκτάρυθμος, ὁ ᾗ ὴ, vel ὀκτάῤῥυθμος, ου, ὁ ᾗ ὴ, octojugis, octo temones habens.
Οκτάσημος, octo tempora habens, ὀκτάχρονος de numeris & pedibus in proſodia. A σημα, v. τρισημος.
Οκτασταδιος, ου, ὁ ᾗ ὴ, ſ. οκτως. octo ſtadia, i. e. miliare continens.
Οκτάστυλος, υ, ὁ ᾗ ὴ, octo columnas habens.
Οκτάτονος, ου, ὁ ᾗ ὴ, in octo tendens, ſeu tentus. Ex ὀκτὼ, & τείνω.
Οκτήρης, ους, ὁ ᾗ ὴ, octiremis, octo remorum ordines habens. Ex ὀκτὼ, & ἐρέσσω.
ΟΚΤΩ, οἱ, αἱ, τὰ, octo; ὁ ὀκτὼ ἀριθμὸς, numerus octonarius.
Οκτωδακτυλος, υ, ὁ ᾗ ὴ, vel ὀκταδ. octo digitos habens.
Οκτωκαιδέκατος, η, ον, octodecim.
Οκτωκαιδεκαδραχμος, ου, duodeviginti drachmas valens. A δραχμὴ.
Οκτωκαιδεκαετὴς, ους, ὁ, octodecim annos natus. Ex ἔτος.
Οκτωκαιδεκάπηχυς, υος, ὁ ᾗ ὴ, octodecim cubitorum.
Οκτωκαιδεκατος, άτη, ατον, decimus octavus.
Οκτωκαιδεκέτης, ους, ὁ, octodecim annos natus. Ex ἔτος.
Οκτωκαιδεκέτις, ιδος, ἡ, fœm. pr.
Οκτωμηνις, υος, ὁ ᾗ ὴ, qui octo menſium eſt. Ex ὀκτὼ, & μὴν.
Οκτωπηχυς, υος, ὁ ᾗ ὴ, qui octo cubitorum eſt.
Οκτώπους, οδος, ὁ ᾗ ὴ, octipes.
Οκτωραβδος, υ, ὁ ᾗ ὴ, octo virgas vel octo baculos habens, Suid.
Οκχέω, ῶ, fubeo, ſuſtineo; (2) exhaurio, exantlo; ὀκχέομαι, ὤμαι, ſuſtineor ab aliquo.

ωμαι, vel ei ingredior, ἐνεχάνδω, a. 1. med. insidere, vel insedisse, Suid. Ab ἐνχος. Unde

Ὀνχή, ῆς, ἡ, fulcrum, sustentaculum; baculum, cui innitimur, Hes. Suid.

Ὄνχος, ου, ὁ, vehiculum, currus.

Ὀνχόω, remitto, intermitto.

Ὀνωχή, ἡ, remissio, intermissio. E. M. ab ἐνωχα, ab ἴχω.

Ὅπως, ut, postquam; *Ion.* pro ὅπως.

Ὁλάργυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, totus argenteus, e solido argento.

Ὀλβίζω, beo, beatum prædico, judico Lex. Vulg. Ab ὄλβιος.

Ὀλβίζω, f. ίσω, idem. Μηδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν τέρμα τῦ βίυ περάσῃ, Soph. Oedip. Tyr. ult. Τὼ τε θανόντα, κἀμὲ ὀλβίζαν, Eur. Alc. 908. Ab ὄλβος.

Ὀλβιογάστωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, ventre beatus, qui bene curato ventre se beatum putat.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, fortunatus, felix.

Ὀλβιοδώρος, ος, ὁ ἡ ὁ, felicitatem adferens, beatum reddens. Ex δῶρον.

Ὀλβιουργός, ός, ὁ ἡ ὁ, beatæ vitæ effector, beatum & felicem efficiens. Ex ἔργον.

Ὀλβιοκοσμος, ος, ὁ ἡ ὁ, mundum beatum efficiens.

Ὀλβιόμοιρος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui beata portio est. Epithet. terræ, Suic. Ex μοῖρα.

Ὄλβιος, ος, ὁ ἡ ὁ, beatus, felix, fortunatus. Gl. V. dives, locuples. Ab ὄλβος.

Ὀλβιόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, bona servans & custodiens.

Ὀλβιόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, opulentus; (2) felix. Ex φρήν.

Ὀλβιοχείρων, ον, felices, salutares manus habens, felix.

Ὀλβοδοτειρα, ας, ἡ, divitiarum datrix; effectrix beatæ vitæ. Ab

Ὀλβοδότης, ὁ ἡ ὁ, divitiarum dator.

Ὀλβοδότις, fœm.

Ὄ Λ Β Ο Σ, ου, ὁ, beatitudo, felicitas; (2) fortunæ, opes, divitiæ, opulentia.

Ὀλβοφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, divitias seu beatitudinem adferens. Ex φέρω.

Ὄλεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ὄλεον, ab ὀλέω.

Ὀλέθριος, ος, ὁ ἡ ὁ, exitialis, lethalis, perniciosus. Ἀσβολῖς ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι. Eur. Or. Ab ὄλεθρος.

Ὀλεθρίως, *Adv.* pernicioſe, cum sua pernicie.

Ὀλεθροποιός, ος, ὁ ἡ ὁ, perniciem adferens, exitiosus, perniciosus, Suic. Ex ποιέω.

Ὄλεθρος, ος, ὁ, pernicies, perditio, exitium, strages, mors; (2) homo perniciosus & exitialis. Ab ὄλλυμι, *perdo.*

Ὀλῶ, 3. fing. f. 2. ind. med. v. ὄλλυμι.

Ὄλεκεν, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ὤλεκεν, ab ὀλέκω.

Ὀλέκρανον, ου, τὸ, caput cubiti, i. e eminens & protuberans cubiti pars, alias ὠλέκρανον. Ex ὦλενη, *cubitus,* & κάρηνον.

Ὀλέκω, perdo, exitium adtero, perimo; ὀλέκομαι, intereo; ὠλέκοντο, 3. pl imperf. moriebantur. Πεζοὶ μὲν πρῶτοι ὄλεκον, Il. 11, 150. Ὠλέκοντο δ' λαοί, ib. 1, 10. Ὠλέκοντο Νεσσῆι ὑπὸ γλαφυρῇσιν, ib. 16, 17. Ab ὀλέω.

Ὀλερὸν, graveolens vel nigrum, ab ὄλω, quod est atramentum sepiæ, Gal. apud Hipp.

Ὀλέσσια, 3. s. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ὀλέσαι, ab ἔλλυμι pro ὀλέω.

Ὀλεσίθωρος, ορος, ὁ ἡ ὁ, viros perdens, hominibus perniciem adferens. Ex ἔλλυμι, & ἰνήρ.

Ὀλεσίβωλος, ος, ὁ ἡ ὁ, glebas perdens, agris nocens. Ex ἔλλυμι, & βῶλος.

Ὀλεσίθηρος, ος, ὁ ἡ ὁ, feris perniciem adferens, perimens feras. Ex ὀλλύω, & θήρ.

Ὀλεσίμβροτος, ον, hominibus noxius.

Ὀλεσιτύραννος, poët. ὀλεσιτύραννος, ος, ὁ ἡ ὁ, tyrannis perniciem afferens, tyrannos occidens, Suic. Ex ἔλλυμι, & τύραννος.

Ὀλέσκω, perdo, Suid. ὀλέσκει, ὀλεσθαίει.

Ὄλεσσε, 2. s. inf. med. verbi ἔλλυμι.

Ὄλεσσε, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ὄλεσε.

Ὀλέσῃ, 3. f. a. 1. ejusd. in conj. act. *Poët.* pro ὀλέσῃ.

Ὀλέσῃς, 2. f. a. 1. ejusd. in conj. act. *Poët.* pro ὀλέσῃ.

Ὀλέσσω, f. 1. ind. act. *Poët.* pro ὀλέσω.

Ὀλέσῃς, 2. f. aor. 1. conj. act. verbi ἔλλυμι pro ὀλέῃς.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix, Ph. interfectrix. Ab ὀλετήρ.

Ὀλετηρ, ῆρος, ὁ, interfector, qui perdit. Ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα μιχείω Ἕκτορα, Hom. Il. 18, 114. Ab ὄλλυμι.

Ὀλέω, perdo, interimo; ut hinc sit imperf. *Ion.* ὀλέσκε, perdebat, Il. 19, 135. Hinc & f. ὀλέσω, vid. ὄλλυμι.

Ὄλεσαι, 2. f. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ὄλεσαι, ab ὄλλυμι.

Ὀλιγαιμία, ας, ἡ, sanguinis paucitas, inopia. Ab

Ὀλιγαιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui sanguinis inopia laborat, cui parum est sanguinis. Ex ὀλίγος, & αἷμα.

Ὀλιγάκις, *Adv.* raro, non crebro, non ita sæpe. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγάμπελος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucas vites habens, Suic. Ex ὀλίγος, & ἄμπελος.

Ὀλιγανδία, ας, ἡ, virorum paucitate laboro; ὀλιγανδρία, ὀλιγανδρῦσα, ὀλιγανδρῶν, paucitate virorum laborans. Ex ὀλίγος, & ἀνήρ.

Ὀλιγανδρία, ας, ἡ, virorum paucitas & penuria. Ex iid.

Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, raritas & penuria hominum. Ab

Ὀλιγανθρωπος, ος, ὁ ἡ ὁ, non frequens hominibus, Rob.

Ὀλιγαριστία, ας, ἡ, prandium præparcum & paucis cibis constans. Ex ἄριστον.

Ὀλιγαρκία, ἡ, animus paucis contentus. Ab

Ὀλιγαρκης, ες, ὁ ἡ ὁ, paucis contentus, frugalis; τὸ ὀλιγαρκὲς, frugalitas. Ex ὀλίγος, & ἀρκέω, *I suffico.*

Ὀλιγαρκία, ας, ἡ, idem quod ὀλιγάρκεια.

Ὀλιγαρτία, ας, ἡ, penuria panis, Suid. Ex ὀλίγος, & ἄρτος.

Ὀλιγαρχέω, ω, unde ὀλιγαρχοῦντες, pauci dominatum obtinentes; ὀλιγαρχεῖσθαι, dominatu paucorum regi; πόλεις ὀλιγαρχύμεναι, civitates paucorum dominatui subditæ. Ex ὀλίγος, & ἀρχή.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum dominatus, Gl. V. paucorum principatus, paucorum dominatio, paucorum imperium. *it.* studium, affectatio oligarchiæ. Ex iid.

Ὀλιγαρχικος, ὴ, ὸν, ad paucorum dominatum pertinens; paucorum dominatui sive oligarchiæ faveus. Ab iid.

Ὀλιγαύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, paucos habens sulcos; pauc s agros, Suid.

Ὀλιγαχόθεν, ex paucis locis. Ab ὀλιγος.

Ὀλιγαχοῦ, *Adv.* paucis in locis. Ab eod.

Ὀλιγαωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui est paucorum dierum, Suic. Ex ὀλίγος, & ἡμέρα.

Ὀλιγαπελέω, parum valeo, infirmus sum, Hom. ὀλιγαπελέων, viribus defectus. Il. 15, 24. & ὀλιγαπελέσσα, viribus defecta, Odyss. 19, 356 Ex ὀλίγος, & πέλω. Unde

Ὀλιγαπελὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, animi deficiens, viribus destitutus, infirmus, debilis.

Ὀλιγαπελία, ης, ἡ, *Poët.* & *Ion.* pro ὀλιγοπολία, ας, ἡ, virium defectus, imbecillitas.

Ὀλιγάριος, ος, ὁ ἡ ὁ, habens parvum sepulchrum, Suic. Ex ὀλίγος, & ἄριον.

Ὀλιγαρσία, ης, ἡ, *Ion.* pro ὀλιγαρσία, tenue arvum, Suid. Ex ὀλίγος, & ἄρουσις.

Ὀλιγίστατος, paucissimus, minimus. Ab

Ὀλίγιστος, η ον. idem. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγιστάς, paucissimo numero, paucissime.

Ὀλιγοβιος, ος, ὁ ἡ ὁ, non diu vivens.

Ὀλιγόβουλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui parum consilio pollet; (2) non admodum prudens. Ex βουλή.

Ὀλιγογνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, negligens, Hes. Ex ὀλίγος, & γνώμη.

Ὀλιγοδέκτης, ου, ὁ ἡ ὁ, paucis genialibus mactatus. Ex ὀλίγος, & γάμος, *genialis.*

Ὀλιγόγονος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucos generans, infœcundus; τὰ δὲ γαμόκαχα σπάνια, ὀλιγόγονα ἐστι, ἐξ ὧν τὰς κυχλάδος, Aristot. Hist. An. 6, 1. Ex ὀλ. & γόνος, *fœtus.*

Ὀλιγοδέωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui exigui sumtus est; parcus & frugi, frugalis, Suic. Ex ὀλ. & δαπάνη.

Ὀλιγοδεὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, qui paucis eget, paucis contentus. Ex ὀλ. & δέομαι.

Ὀλιγοδεία, & ὀλιγοδέια, ας, ἡ, paucorum rerum indigentia, Suid. Ex iid.

Ὀλιγοδίαιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, modico victu contentus. Ex ὀλ. & δίαιτα.

Ὀλιγόδουλος, ὁ ἡ ὁ, paucos servos habens.

Ὀλιγοδρανία, ας, langueo, spiritum vix traho. Ab

Ὀλιγόδρανος, ἐος, ὁ ἡ ὁ, faciendi facultate destitutus, infirmus, imbecillis. Ex ὀλ. & δράνω, *facio.* Hinc

Ὀλιγοδρανία, ας, ἡ, imbecillitas.

Ὀλιγοδυάμιος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui exiguas vires habet, infirmus, imbecillis. Ex δυναμις.

Ὀλιγοελαίων, ων, parum olei fero; parum olei fundo. Ex ὀλ. & ἐλαία.

Ὀλιγοέρανος, ος, ὁ ἡ ὁ, imbecillus. Ab ἔργον.

Ὀλιγοετὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, qui paucorum annorum est. Ex ὀλ. & ἔτος. Hinc

Ὀλιγοετία, ας, ἡ, paucitas annorum.

Ὀλιγόζος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucos ramos habens.

Ὀλιγόθερμος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui modicus inest calor, parum caloris habens.

Ὀλιγόθυμέω, animo parvo sum. A θυμός.

Ὀλιγόϊνος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucas habens fibras seu venas, vel paucos etiam nervos, Suic. Ex ὀλ. & ἶς, *fibra.*

Ὀλιγοκάλαμος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucos habens calamos.

Ὀλιγόκαρπος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucos fructus gignens.

Ὀλιγοκαύλος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucos caules habens.

Ὀλιγόκλαδος, ὁ ἡ ὁ, paucos ramos habens.

Ὀλιγοκρατοσμος, ος, paucorum dominatui subjicior. Ex ὀλ. & κρατέομαι.

Ὀλιγομαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, qui pauca didicit, parum doctus. Ex μανθάνω.

Ὀλιγομετρία, ἡ, est vitium versus, cum paucioribus v. c. quatuor verbis constat. *Opp.* πολυμετρία. A μέτρον.

Ὀλιγομισθος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui mercede exigua conducitur parvum capit stipendium.

Ὀλιγομυθία, ας, ἡ, pauciloquium Ab

Ὀλιγομύθης, ος, ὁ ἡ ὁ, pauciloquus.

Ὀλιγοπαθία, ας, ἡ, paucita librorum. Ab

Ὀλιγόπαις, αιδος, ὁ ἡ ὁ, paucos habens liberos.

Ὀλιγοπελία, id. ὀλιγοπελίη.

Ὀλιγόπιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, exigua fide præditus, parum fidei seu credens; (2) incredulus. Ex ὀλ. & πίστις.

Ὀλιγοπολία, ad paucitatem redigo; minuo, *it.* ὀλιγοποίησα.

Ὀλιγόπολις, ος, ὁ ἡ ὁ, parum civis.

Ὀλιγόπονος, ον, laborem fugiens, iners.

Ὀλιγόποσία, ας, ἡ, parcus potus. Ex πόσις.

Ὀλιγοποτία, parum bibo. Ab

Ὀλιγόποτος, ος, ὁ ἡ ὁ, pauco potu contenti. Ὀλιγόποτά ἐστι ἔτα ἰχθύων τὰ ἐν τοῖς Σομφοῖς, Aristot. Hist. An. 8, 4. A πότος.

Ὀλιγοπραγμοσύνη, ης, ἡ, paucarum rerum tractatio. Ab

Ὀλιγοπράγμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, pauca habens negotia, Suic. Ex ὀλ. & πρᾶγμα.

Ὀλιγοπτέρυξ, υγος, ὁ ἡ ὁ, paucas pennas habens. Ex πτέρον.

Ὀλιγόπυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, parum tritici ferens.

Ὀλιγόῤῥιζος, ος, ὁ ἡ ὁ, paucas radices habens. Ex ῥίζα.

Ὀ Λ Ι Γ Ο Σ, ίγη, ίγον, paucus; (2) parvus, exilis, tenuis. Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, optimates, pauci illi pares quos imperium est; ὀλίγον, paulum, paullulum, parum, paucitum;

cum, Ph. ὀλίγου χρόνου, paullisper, Gl. V. ὀλίγου δεῖν, pæne, Ph. propemodum, ferme, Gl. V. δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, brevi temporis spatio, subito, ex propinquo; δι' ὀλίγων, paucis sc. verbis; κατ' ὀλίγον, σιγὰ ὀλίγον, sensim, paullatim; ἐν ὀλίγῳ, leviter, viliter. Ἐπ' ὀλίγῳ γὰρ ἄχετο, parum equidem abfuit, quin perret, Arist. Lys. 31.

Ὀλιγόσαρκος, ος, ὁ ἡ ὄν, macilentus. A *Ζάρξ*.

Ὀλιγοδυνίης, ίδος, ὁ ἡ ἔς, exiguis viribus præditus, Suic. Ex ὀλ. & δύνος.

Ὀλιγοσιτέω, ῶ, fut. ήσω, pauco cibo utor, exiguo pastu sum contentus.

Ὀλιγοσιτία, ας, ἡ, modicus cibus, parsimonia, frugalitas. Ab

Ὀλιγόσιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, modico cibo utens, modico cibo contentus.

Ὀλιγόσπορος, ος, ὁ ἡ ὄν, parum seminis ferens; (2) parum seminis emittens. Ex ὀλ. & σπέρμα.

Ὀλιγόστιχος, ος, ὁ ἡ ὄν, paucos ordines s. versus continens. Ex ὀλ. & στίχος.

Ὀλιγοστός, ἡ, όν, unus e paucis, paucis comitatus, cum paucis. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοσυλλαβία, ας, ἡ, paucitas syllabarum.

Ὀλιγοσύλλαβος, ον, paucis syllabis constans. A *Συλλαβή*.

Ὀλιγοσωδισμός, οῦ, *Epick.* orationis paucis commentationibus utentis.

Ὀλιγότεκνος, ος, ὁ ἡ ὄν, paucos liberos habens. Ex ὀλ. & τέκνον.

Ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas; (2) parvitas. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοτιμία, ας, ἡ, contemtus; (2) dedecus. Ex ὀλ. & τιμή.

Ὀλιγοτοκέω, paucos edo partus; (2) raro pario

Ὀλιγοτοκία, ας, ἡ, paucus seu rarus partus. Ab

Ὀλιγοτόκος, ος, ὁ ἡ ὄν, raro & paucos pariens. Ὀλιγοτοκά ἐστι τὰ ζῶα χη, διὰ τὸ ζωοτοκεῖν ζᾶζιζ ὁ μάλιστα ταῦτα διὰ τὸ μίγιθος, Aristot. Hist. An. 6, 17. Ex ὀλ. & τίκτω.

Ὀλιγότριχος, ος, ὁ ἡ ὄν, raros habens pilos. Ex ὀλ. & θρίξ.

Ὀλιγότροφος, ος, ὁ ἡ ὄν, pauco cibo contentus. Ex ὀλ. & τρέφω.

Ὀλιγουδαής, ος, ὁ ἡ ὄν, parum aquæ habens, parum aquosus; (2) pauca aqua contentus; ὀλιγουδεώτατος, cui paucissima aqua sufficit. Ex ὀλ. & ὕδωρ.

Ὀλιγοϋλος, ος, ὁ ἡ ὄν, parum materiæ habens, Suic. Ex ὀλ. & ὕλη.

Ὀλιγυπνία, ας, ἡ, parvus somnus. Ab

Ὀλιγύπνος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui exigui somni est.

Ὀλιγοτροφία, ας, ἡ, parcus cibus. Ab

Ὀλιγοτρόφος, ος, ὁ ἡ ὄν, inedax, Gl. V.

Ὀλιγοφιλία, ας, ἡ, amicorum paucitas. Ex ὀλ. & φίλος.

Ὀλιγοφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, ut ὀλιγόφορον ὄινος, vinum, quod paucam aquam fert, aqueum, tenue, dilutum. Ex ὀλ. & φέρω.

Ὀλιγόφρων, ὁ ἡ ὄν, pusillanimis. Ex φρένες.

Ὀλιγόφυλλος, ος, ὁ ἡ ὄν, pauca habens folia. Ex ὀλ. & φύλλον.

Ὀλιγοχέω, ῶ, parum refundo, exiguo cum fœnore refundo. Ab

Ὀλιγόχους, contr. ὀλιγόχους, ους, ὁ ἡ ὄν, parum refundens, parum fructificans, Comp. ὀλιγοχώτερος, minus fundens, minus fœcundus. Ex ὀλ. & χέω, fundo.

Ὀλιγοχορδία, ας, ἡ, paucitas fidium seu chordarum Ex ὀλ. & χορδή.

Ὀλιγοχρηματία, ας, ἡ, paucitas pecuniæ, paupertas, Suic. Ex ὀλ. & χρήματα.

Ὀλιγοχρόνιος, ος, ὁ ἡ ὄν, exiguo temporis spatio durans, Gl. Vet. temporalis. Ex ὀλ. & χρόνος.

Ὀλιγόχρονος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Ὀλιγοψυχέω, ῶ, f. ήσω, sum animo pusillo.

Ὀλιγοψυχία, ἡ, pusillanimitas. Gl. V.

Ὀλιγόψυχος, ος, ὁ ἡ ὄν, pusillanimis. Gl. V. Ex ὀλ. & ψυχή.

Ὀλιγόω, ῶ, paucos redigo, imminuo; ὀλιγωθείς, ἡ, ὀλιγώθην, ad paucos redactus sum, imminuor, a. 1. ὀλιγώθῆν. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγωρέω, ῶ, f. ήσω, parvam curam habeo, negligo; contemno, supersedeo, Gl. Vet. Ὀλιγωρῆς τῆς παθούσης τῆν φύλαν, Xen. Ab ὀλίγωρος. Hinc

Ὀλιγώρησις, εως, ἡ, negligentia, incuria, neglectus, contemptus.

Ὀλιγωρία, ας, ἡ, negligentia, incuria; contemptus, neglectus. Ab

Ὀλίγωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui aliquid parum curat, negligens, incuriosus. Ex ὀλ. & ὄρα.

Ὀλιγώρως, *Adv.* negligenter, contemptim.

Ὀλιζότερος, minor; qu. ab ὀλίζος pro ὀλίγος.

Ὀλιζόω, ῶ, minorem reddo, minuo, Hes. ubi ὀλιζοῖ, μειοῖ, ὀλιγοῖ. Ab eod.

Ὀλίζων, ονος, ὁ ἡ ὄν, parvus; (2) minor. Ab ὀλίγος.

Ὀλικός, ή, όν, totus, universalis. Ab ὅλος.

Ὀλικῶς, *Adverb.* plane, universe, omnino.

ΟΛΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, penis coriaceus. Οὐκ ἔνδον ἀδ' ὄλισβον ὀκλωδάκλυλον, ὃς ἦν δι' ἡμῶν ζωτῖνι πικρίᾳ, Arist. Lysistr. 110.

Ὀλισθαίνω, labor, lapso, labefio, Gloss. Vet. Ἀπ' ὀφθαλμῶν βολάων Ἕλκε ὀλισθαίνῃ, Mus. 1, 95. Ab ὀλισθος.

Ὀλισθέω, ῶ, fut. ήσω, idem & ab eod. Ἐκ δέ οἱ ὑπαὶ ὀλίσθεν, excidit, Hom. Il. 20, 470. Ὀλισθε δίαν, 23, 774.

Ὀλισθήεις, ήεσσα, ῆεν, lubricus. Ab eod.

Ὀλίσθημα, ατος, τό, lapsus, casus, Gl. V. lapsio. Ab ὀλισθέω.

Ὀλισθηρῆς, g. f. f. g. *Ion.* pro ὀλισθηρᾶς, ab

Ὀλισθηρός, ρά, ρόν, ad labendum prochivis; (2) lubricus, Gl Vet. (3) proclivis ad aliquid. Ab ὀλισθος.

Ὀλισθηρότης, ητος, ἡ, lubricitas.

Ὀλισθήσας, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ὀλισθήσας, ab ὀλισθέω.

Ὀλίσθησις, εως, ἡ, idem quod ὀλίσθημα.

Ὀλισθητικός, ἡ, όν, lubricandi vim habens, lubricans. Ab ὀλισθέω.

Ὀλισθομνημοσύνη, ης, mentis compos non sum. Ex ὀλισθος. & μνήμη.

Ὀλισθοποιέω, labare facio, Gl. V. labefacio.

ΟΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, lapsus in lubrico; lapsus, casus.

Ὁλκαδικός, ή, όν, ad onerariam navem pertinens. Ab ὁλκάς. Unde

Ὁλκάδιον, ου, τό, navicula oneraria, Dim.

Ὁλκαία, ας, ἡ, cauda apud Nic. ab ὁλκή, Schol.

Ὁλκαῖον, ου, τό, vas, in quo pocula abluuntur, Poll. Ab ὁλκή. Unde

Ὁλκαῖος, αία, *Ion* αίη, αῖον, qui trahitur.

Ὁλκάς, άδος, ἡ, navis oneraria, sed interdum de aliis dicitur.

Ὁλκεῖον, ου, τό, vide ὁλκήιον.

Ὁλκεύς, έως, ὁ, qui retia trahit, Hes. Ab ὁλκή.

Ὁλκέω, ῶ, navem traho, traduco. Ab

Ὁλκή, ῆς, ἡ, tractio, tractus, attractio; (2) inclinatio, ut statera in alteram partem, Ph. pondus; item drachma. Ab ἕλκω.

Ὁλκήεις, ήεσσα, ῆεν, ponderosus. Ab ὁλκή

Ὁλκήιον, του, *Ion.* pro ὁλκεῖον, lignum in infima navis parte, quo navis trahitur, ut exponitur a Schol. Apoll. Ab ἕλκω

Ὁλκήρης, ος, ὁ ἡ ὄν, caudatus, sive tractu se colligens, ut serpens, qui longo volumine caudam trahit, Nicand. Ab. eod

Ὁλκιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, plutinosus, lentus, qui, dum extenditur, trahi, non rumpi solet.

Ὁλκίον, ου, τό, gubernaculum seu clavus navis. Ab eod.

Ὁλκίς, ίδος, ἡ, labrum amplum; magnus crater. Ab eod.

Ὁλκός, οῦ, τό, tractus; (2) sulcus, proprie & tropice; (3) remulcus, machina qua naves ex uno mari in alterum traducuntur; (4) fluctus, *omnisque* aqua maris; (5) aquæductus; (6) syrma serpentium, vestium, &c. (8) totumque adeo cujusvis animalis hominisque corpus; (9) nomen insecti, & herbæ; *Adjectiv.* attractorius. Ab ἕλκω.

Ὁλκύω, ῦσω, *Ion.* ὁλκέω, ἡ, ὁλκύσθην, pro ἕλκω, ab ὁλκός.

Ὁλμαφάτις, g. f. part. *Ion.* pro ὁλμαφάσα, ab

ΟΛΜΑΡΤΗ, vel ὁλμάω, perdo, omitto; (2) perdor, perniciem adfero, perimo; ὀλμαίνω, perdor, pereo, f. 1. ὀλέσω, 2. ὄλμαν, perdidi, part. ὀλόμενος, perii; ὄλωλα, interii, Ph. π. πρκ. ὀλώλεκα, perii; ὀλώλεμεν, f. 2. ὀλέσσω, peribit. Πατὴρ ὀλέσας ἢ ἄρισον, Il. 24, 242.

Ὁλμεύς, έως, ὁ, mortarium. Ab ὅλμος.

Ὁλμίσκος, ου, ὁ, mortariolum, Dim. ab eod.

Ὁλμοκοπεύς, έως, ὁ ἡ ὄν, mortariorum artifex. Ex ὅλμος, & κόπτω.

ΟΛΜΟΣ, ου, ὁ, mortarium, pilum, Ph. (2) truncus corporis a cervice usque ad coxendicem; item poculi genus; *metaphor.* stupidus.

Ὁλογράμματος, ος, ὁ ἡ ὄν, plene scriptus, non per siglorum captiones aut compendiosa ænigmata, nec per notas numerales. Ex ὅλος, & γράμμα.

Ὁλογραφέω, integrum scribo. Ex ὅλος, & γράφω.

Ὁλόγραφος, ος, ὁ ἡ ὄν, propria manu exaratus. Ex iisd.

Ὁλοδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, meris dactylis constans.

Ὁλέσιος, σία, σον, exitialis, perniciosus, Rob. Ab ὄλυμι.

Ὁλεσίφρων, ὁ ἡ ὄν, maleficus, Hes. (2) mortem seu interitum adferens. Ex ὄλλυμι, & φρήν.

Ὁλοῆς, dat. pl. *Ion.* pro ὁλοαῖς, ab ὁλός.

Ὁλοθύριον, ου, τό, genus tuberis spongiosi, Aristot. Hist. An. 1. 1. Plin. Nat. Hist. lib. 9. cap. 2. 7. §. 71.

Ὀλοθρόσις, εως, ἡ, perniciei illatio, delectio, occisio. Ab ὀλοθρεύω.

Ὀλοθρευτής, οῦ, ὁ, exterminator, qui perniciem adfert, exitiosus. Ab eod. Hinc

Ὀλοθρευτικός, ἡ, όν, perimens, perdens.

Ὀλοθρεύω, f. εύσω, everto, exitium adfero. Ὀλοθρεύσαν τὰ πρωτότοκα, Heb. 11, 28. Ab ὄλεθρος.

Ὀλοίατο, 3. pl. a. 2. opt. med. *Ion.* pro ὀλοιτο, ab ὄλλυμι.

Ὀλοίτιος, ος, ὁ ἡ ὄν, perniciosus, exitialis, noxius. Ab ὄλος.

Ὀλοΐτις, ή, ον, idem, Hes. ubi Dat. pl. fœm. ὀλοίτισι.

Ὁλοίτροχος, ος, ὁ ἡ ὄν, omni ex parte rotundus, ut rota. Ex ὅλος, & τροχός.

Ὁλοκαρπόω, ῶ, totum adoleo, in holocaustum offero; ὁλοκαρπώμενον, quod totum offertur, f. 1. ind 3. pl. ὁλοκαρπωθήσονται, consummabuntur. Ex ὅλος. Hinc

Ὁλοκάρπωσις, ατος, τό, holocaustum.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ὁλόκαυσον, ου, τό, holocaustum, quod totum cremari solerat, Gl. Vet. adolitum. Ex ὅλος, & καίω.

Ὁλοκαυτέω, totum combibo, totam victimam cremo.

Ὁλοκαυτίζω, idem. Ab

Ὁλόκαυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, totus crematus, totus combustus Ex ὅλος, & καίω.

Ὁλοκαυτόω, idem quod ὁλοκαυτίζω, aor. 1. ὁλοκαύτωσα; ὁλοκαύτωσαν τοὺς ταύρους totos combusserunt tauros. Hinc

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τό, victima s. hostia, quæ totum combuitur.

Ὁλοκαύτωσις, εως, ἡ, sacrificium, in quo victima tota crematur, Gl. Vet. flagrantia, holocaustoma. Ab eod.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas omnium partium alicujus rei, Ph. integritas Ab

Ὁλόκληρος, ος, ὁ ἡ ὄν, integer, totus, universus; nullo vitio laborans, non vitiosus, Ph. integer, ut ὁλόκληρον, integrum, solidum; item ὁλοκληρία, ἀσθε, idem; ut κληρονομία ἐξ ὁλοκλήρου, hæreditas ex asse, seu in solidum. Ἐπεὶ τέκνα ὁλόκληρα ἐν σώμασιν, Aristot. Hist. An. 7, 6.

Ὁλοκληρόω, ῶ, ὁ ἡ ὄν, integras tibias habens & nulla ex parte mutilus. A κνήμη.

Ὀλωνίσιος, ίδ, ή, olus quoddam ſylveſtre.
Ὀλόκοπος, ου, ὁ ἡ ὄν, totus conciſus, Suic. Ex ὅλος, & κόπτω.
Ὁλόκυκλος, ὁ ἡ ὄν, *Epith.* lunæ plenæ.
Ὁλολαμπὴς, ίος, ὁ ἡ ὄν, totus lucidus. Ex ὅλος, & λάμπω.
Ὁλόλιθος, ου, ὁ ἡ ὄν, totus lapideus, totus e lapidibus factus, Rob.
Ὁλολυγὴ, ῆς, ἡ, clamor mulierum ſacrificantium; jubilatio, lis; (2) ululatus, Gl. Vet. ejulatus.
Ὁλόλυγμα, ατος, τὸ, idem.
Ὁλολυγμός, οῦ, ὁ, ululatus, ejulatus, Gl. V. ἑλολυγμὸς ἀγροίκων, ruſticorum jubilatus.
Ὁλολυγών, όνος, ὁ, clamor ranarum marium ſeminas ad coitum evocantium; (2) ejulatus; (3) avis quædam ſolitaria, acredula, vel ululа, Ph. ululа, ſtrix; τὸν ὁλολυγόνα ὃν, τὸν γινομένων ἐν τῷ ὕδατι, οἱ βάτραχοι, οἱ ἄρρενες, ποιοῦσιν, ὅταν ἀναπαλῶνται τὰς θηλείας περὶ τοῦ ᾠοκίαν, Arist. H.ſt. An. 4, 9. Ab
Ὁλολύζω, fut. ξω, ululo, ejulo; (2) cum clamore deos precor, de mulieribus; jubilo, exulto. Ὀλόλυξαι θυγατέρες, Odyſſ. 3, 450. Ὀλολύξαι πᾶν δῶμα, Eur. El. 698.
Ὁλομελὴς, ίος, ὁ ἡ ὄν, qui membris eſt integris, omnibus membris conſtans, Gl. V. integer. Ex ὅλος, & μέλος. Hinc
Ὁλομελία, ας, ἡ, integra natura & conſtitutio alicujus rei, qua nihil ipſi deeſt.
Ὁλοπόος, ου, ὁ ἡ ὄν, ſimo ſcatens. Ex ὅλος, & πόος.
Ὄλοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ὄλοιντο, ab ὄλλυμι.
Ὁλονυκτίας, per totam noctem. A νύξ.
Ὁλοοίτροχος, ου, ὁ ἡ ὄν, curſui propenſus, *Epith.* Scopuli. ap. Theoc. Ex ὁλος, & τρέχω.
Ὀλοὸς, ὴ, όν, perniciosus, exitioſus. Ab ὀλλυμι.
Ὀλοόφρασι, dat. pl. ab
Ὀλοόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, perniciosa conſilia agitans ſeu moliens, perniciosus. Ex ὀλοὸς, & φρὴν.
Ὁλοόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, qui animo univerſa agitat, qui omnium curam gerit; (2) omniſcius; nam aliqui apud Hom. pro ὁλόφρων, legunt ὀλοόφρων, Il. 16, 630. Ex ὅλος, & φρὴν.
Ὁλοπόρφυρος, ου, ὁ ἡ ὄν, totus purpureus totus ex purpura. Ex ὅλος, & πορφύρα.
Ὁλόπτερος, ου, ὁ ἡ ὄν, cujus uniuſcujuſque corpus pennis tectum eſt; (2) cujus alæ non ſunt ſcitæ, qui alas continuas habet. Ex ὅλος, & πτερὸν.
Ὁλόπτω, f. ψω, vello, decortico. Ὅλοψας ἡ βῆφι. Callim. Hymn. in Dian. 77
Ὁλόπυρος, ου, ὁ ἡ ὄν, triticum integrum, ſeu quod integrum coctum eſt.
Ὁλορριζεὶ, radice, radicitus. Ab
Ὁλόρριζος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui cum tota radice eſt. Ex ὅλος, ῥίζα.
Ὅλος, ὅλη, ὅλον, totus, integer; (2) ſolidus; (3) univerſus, omnis, *eſt ætatis poſteriores.* Hinc τὸ ὅλον, ου, univerſum, rerum univerſitas, ſumma rei; at ὅλον, *Adv.* omnino.
Ὁλοσηκὲς, ὴ, όν, totus ex ſerico, R.
Ὁλοσίδηρος, ου, ὁ ἡ ὄν, totus ferreus.
Ὁλοσπαδὴς, ίος, ὁ ἡ ὄν, totus detractus, Heſ. ubi pl. ἁλοσπαδεῖς. Ex ὅλος, & σπάω.
Ὁλοσπόνδειος, ον, *Epith.* verſus, qui totus e ſpondeis conſtat, Il. λ. 130.
Ὁλόστεον, τὸ, herba quaſi tota oſſea, ſed per antiphraſin ita dicta, quum tota mollis ſit. Ab
Ὁλόστεος, ου, ὁ ἡ ὄν, totus oſſeus, ex ſolido oſſe conſtans. Ex ὅλος, & ὀστέον, ου.
Ὁλοσφύρατος, ου, ὁ ἡ ὄν, malleo ductus ſeu fabricatus; ſolidus, Heſ. Plin. Ex ὅλος, & σφῦρα.
Ὁλοσφυρήλατος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem.
Ὁλοσφύρητος, ου, ὁ ἡ ὄν, in Epig. idem & ex iiſd.
Ὁλοσφύρις, ου, ὁ ἡ ὄν, idem. Ex σφῦρα.
Ὁλόσφυρος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſdem.
Ὁλοσφύριον, τὸ, maſſa ſolidi, v. c. ferri. Ex iiſdem.
Ὁλοχείρεια, ας, ἡ, integritas, conſummatio; (2) craſſa & confuſa deſcriptio. Ab
Ὁλοχερὴς, ίος, ὁ ἡ ὄν, integer, plenus, conſummatus; (2) extremus, ſummus. Ex ὅλος, & χεὶρ.
Ὁλόχερσος, *Adv.* omnino, penitus, prorſus, plane; (2) confuſe, generatim; (3) temere, temerarie. Ab ὁλοχερὴς.
Ὁλόχιος, ον, ſimplex, non e variis partibus vel ſegmentis confutus, Plato.
Ὁλόχοινος, ου, ὁ ἡ ὄν, mariſcus, juncus omnium maximus & craſſiſſimus.
Ὁλόσχοος, ου, ὁ, pediculus pomi; Nic.
Ὁλοσώματος, ὁ ἡ ὄν, ad totum corpus pertinens. Ex σῶμα.
Ὁλοτελὴς, ίος, ὁ ἡ ὄν, plane abſolutus, prorſus finitus, perfectus, integer. A τελέω, *perfico.*
Ὁλότης, ητος, ἡ, integritas. Ab ὅλος.
Ὁλότροπος, ου, ὁ ἡ ὄν, totius modi, totus.
Ὁλοτρόπως, *Adv.* toto modo, omnino, Suic.
Ὁλότροχος, ου, rotundus, v. c. lapis. A τροχὸς.
Ὀλῶμαι, *perdam*, f. 2. ind. med. verbi ὄλλυμι, pro ὀλέω, *perdo.*
Ὁλοφλυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula.
Ὁλόφυζος, ου, ὁ, puſtuloſus.
Ὁλοφυξὼν, όνος, ἡ, puſtula; quaſi ὁλοφλυκτὼν. & φλύζω.
Ὁλοφυδὴς, ὴ, ὲς, lugubris, luctuoſus, *Hom. Il.* 5, 683. Ab ὁλοφύζω.
Ὁλοφύζω, f. ξω, lugeo, lamentor.
Ὁλοφυὴς, ίος, ὁ ἡ ὄν, totus abſolutus in natura ſua, omnibus partibus plenus. Ex ὅλος, & φυὴ.
Ὁλοφυλὶς, ίδος, ἡ, puſtula; qu. ὁλοφλυκτὶς.
Ὁλοφυρμὸς, οῦ, ὁ, lamentum, ejulatus, ploratus. Ab
Ὁλοφύρομαι, lamentor, ejulo, plango, fleo; (2) deploro, commiſereor; ὁλοφυσάμενος, aor. 1. m. lamentatus; paſſ. ὁλοφυσθεὶς, idem. Ἀχιλλεὺς ὁλοφυσθεὶς ἑτάρου Ἀχαιῶν, Il. 11, 655. Ἀλλ' ἦτοι ἐρατεὸν ὁλοφύρομαι, Theog. 1127. Hinc
Ὁλοφύρσις, ως, ἡ, ploratus, luctus, ejulatus; (2) lamentatio, lamentum.
Ὁλοφυρτικὸς, lamentabiliter.
Ὁλοφυτὸς, ὴ, όν, exitialis; (2) verſutus, immobus; ὁλοφυτὰ, vaframenta, verſutiæ. Ex ὀλλυμι, & φὼς, *homo.*
Ὁλόφωνος, ου, ὁ ἡ ὄν, plena voce cremens. Ex ὅλος, & φωνὴ.
Ὁλόχαλκος, ου, totus ex ære.
Ὁλόχρως, *contr.* λόχους, ου, ὁ ἡ ὄν, toto corpore unum colorem habens. Ex χρὼς.
Ὁλόχρυσος, ου, ὁ ἡ ὄν, totus ex auro factus, ex auro ſolido factus; (2) totus auro inductus, *ſplendidus.*
Ὁλόψυχος, ου, ὁ ἡ ὄν, ſincerus, candidus, integer animo. A ψυχὴ.
Ὁλοψύχως, *Adv.* toto animo.
Ὄλπη, ης, ἡ, lecythus, ampulla olearia; vas olearium, & alicubi vinarium.
Ὄλπις, ίδος, ἡ, idem.
Ὀλυμπία, ας, ἡ, Olympia, locus Elidis, in quo Jupiter Olympius colebatur, & certamina Olympica celebrabantur, ad ludos Olympios. Ab ὀλυμπος.
Ὀλυμπία, ων, τὰ, ludi Olympiaci. Ab eod.
Ὀλυμπιάζει, *Adv.* ad Olympiam. Ab Ὀλυμπία. Unde
Ὀλυμπιάθεν, *Adv.* ex Olympia, de Olympia.
Ὀλυμπίας, ου, ὁ, Olympias, venti nomen. Ab Ὄλυμπος.
Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, victoria certaminis Olympiaci; (2) certamen Olympiacum; (3) Olympias, ſive tempus quatuor annorum integrorum, cum duobus menſibus; (4) nomen matris Alexandri M. Ab eod.
Ὀλυμπιάσι, *Adv.* in Olympia, Olympiæ, ad Olympiam. Ab Ὀλυμπία.
Ὀλυμπικὸς, ὴ, όν, Olympicus. Ab eod.
Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, victor in Olympiis. Ex ὀλύμπια, & νικάω.
Ὀλύμπιος, ου, ὁ, Olympum incolens; (2) cœleſtis. Ab Ὄλυμπος.
Ὀλυμπόνδε, *Adv.* in Olympum, in cœlum.
ΟΛΥΜΠΟΣ, ου, ὁ, Olympus, mons Macedoniæ altiſſimus, cujus vertex cœlum tangere videtur; (2) cœlum.
Ὀλωθίζω, f. ίσω, captifico. Ab
ΟΛΥΝΘΟΣ, ου, ὁ, groſſus, ficus immatura, ſ. quæ ad plenam maturitatem non pervenit.
Ὀλωθοφορέω, ῶ, groſſus ſeu abortus fero. Ab
Ὀλωθοφόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, groſſos ſeu abortus ferens. Ex ὄλωθος, & φέρω.
ΟΛΥΡΑ, ας, ἡ, ſemen medium inter frumentum & hordeum, olyra, Gl. V. ſpelta. Ph. far, ador, ſiligo; *Hom. Il.* ε, 196.
Ὀλυρίτης, ου, ὁ, ut ὀλυρίτης ἐγκρυφίας, ſubcinericius panis, ſiligineus. Ab ὀλυρα.
Ὀλώδης, ίος, ὁ ἡ ὄν, ater inſtar atramenti ſepiarum, vel turbidus. Ab ὀλὸς.
Ὀλάδιος, ία, ιον, perniciosus. Ab ὄλλυμι.
Ὄλαλε, *perdidit*, 3. ſ. perf. ind. med. *Att.* pro ἄλε.
Ὅλως, *Adv.* prorſus, omnino, totaliter, integre; (2) in ſumma; (3) ſane. Ab ὅλος.
Ὁμαδέω, in unum cogo & concerno, Heſ. ubi ὁμαδῆσαι, ἀθροίζειν. Ab ὁμάς.
Ὁμαδέω, tumultuor; ὁμάδησαν, a. 1. 3. pl. ſtrepitum excitarunt. Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα ζυίεντα, Odyſſ. ι. 365. Ab eod.
Ὁμαδὸς, ου, ὁ, multitudo; (2) tumultus, ſtrepitus, quem multitudo excitat. Ab ὁμὸς.
Ὅμαιμος, ου, ὁ ἡ ὄν, ſoror. Ex ὁμὸς, & αἷμα.
Ὁμαιμονίζω, ὁμαιμονίσω, conſanguinitate propinquor. Comp. ab ὁμαιμων.
Ὅμαιμος, ου, ὁ ἡ ὄν, conſanguineus; (2) frater vel ſoror. Ex iiſd.
Ὁμαιμοσύνη, ης, ἡ, conſanguinitas; (2) fraternitas. Ab ὅμαιμος. Unde
Ὁμαιμότης, ητος, ἡ, conſanguinitas, Gl. V.
Ὁμαίμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, conſanguineus. Ex ὁμὸς, & αἷμα.
Ὁμαιχμίη, ῆς, f. ήσω, ſimul milito, ſimul bellum ineo, ſimul jaculor. Ab ὁμαιχμος.
Ὁμαιχμία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμαιχμίη, ης, ἡ, ſocietas belli, conſœderatio. A præc.
Ὁμαιχμητὴς, ου, ὁ ἡ ὄν, arma conſocians, conſœderatus; exponitur etiam commilito. Ex ὁμὸς, & αἰχμὴ.
Ὁμακοεῖον, ου, τὸ, auditorium commune. Vox Lycia. Ex ὁμὸς, & ἀκούω.
Ὁμαλὴς, ίος, ὁ ἡ ὄν, æqualis, planus, æquabilis. Ab ὁμαλὸς. Unde
Ὁμαλία, ας, ἡ, planities, Gl. V.
Ὁμαλίζω, f. ίσω, planum reddo, complano, lævigo, Gl. V. plano, æquo, hoſtio; (2) ad æquabilitatem redigo; (3) adæquo, æqualis ſum. Μᾶλλον χὲ δεῖ τὰς ὀσθμοὶας ὁμαλίζειν, ἢ τὰς οὐσίας, Ariſtot. Ὡμαλισμένας πόλεις ὑπὸ τῆς ξυμφορᾶς, Iſocr. Ab eod.
Ὁμαλισμὸς, οῦ, ὁ, complanatio, lævigatio, æquatio; (2) æquabilis pronunciatio. Ab ὁμαλίζω. Unde
Ὁμαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, ὁμαλιστῆρες, paviculæ.
Ὁμαλίστρα, ας, ἡ, hoſtorium, Gl. V.
Ὁμαλόδερμος, ου, ὁ ἡ ὄν, glaber, lævis. A δέρμα.
Ὁμαλὸς, ὴ, όν, planus; (2) æqualis, æquabilis. Ab ὁμὸς.
Ὁμαλότης, ητος, ἡ, æqualitas, æquabilitas; planities, Gl. V. Ab ὁμαλὸς. Unde
Ὁμαλόω, planum reddo, complano; æquabilem reddo, ad æquabilitatem redigo; ὁμαλῶσαι, a. 1. inf. complanare.
Ὁμαλὸω, complano, Gl. V. Ab ὁμαλὸς.
Ὁμαλῶς, *Adv.* æqualiter, æquabiliter; (2) pariter, ſine diſcrimine, nullo excepto; (3) ſedate. Ab eod.

Ὁμάρτι,

comitor. Ἐν μὴ ἐ Φοίνιξ ἄγχι λέγων ἑταίρων ἐκφύγοι; ἀλλ' ὁμαρτεῖ μοι ἀμφὶς Eurip. Iph. in. Au. 1240. Ὁμαρτέουσι Διὸς ὁμόφρ, Hesiod. Ἔργ. 674. Ὅσσ' ὁμορτήσωσι Ζοὶ, Eur. Iph. in Tau. 1221. Ab

Ὁμαρτῇ, *Adv.* simul, una; *Hom. Il.* 5, 656. Ab ὁμοῦ, & ἄρα, f. αἶρω.

Ὁμαρτήσασα, *favisa*, a. 1. part. act. f. g.

Ὁμάς, ἀδος, ἡ, multitudo, omnes simul. Gl. V. summa, universitas. Ab ὁμοῦ.

Ὁμάσιος, ου, ὁ, ἡ, una cum alio clypeum gestans, commilito. Ex ὁμοῦ, & ἀσπὶς.

Ὁμαυλία, ἡ, cohabitatio, concubitus. Ab

Ὁμαυλος, ου, ὁ, ἡ, cohabitans, una pernoctans. Ex ὁμοῦ, & αὐλή.

Ὁμαυλος, ου, ὁ, ἡ, consonans, concinens. Ex αὐλὸς, *tibia*.

Ὀμβρίω, pluo; ὀμβρεῦμαι, Ph. ὀμβρῶ, imbruatur. Φλόγα ἀιθέριον ὄμβρησιν κατὰ τὴν κρανέ, Philo. Ab ὄμβρος. Hinc

Ὄμβρημα, ατος, τὸ, quod pluit, pluvia.

Ὀμβρηγενὴς, ὲς, ex imbribus ortus. Ex γίγνομαι.

Ὀμβρίωδης, ὴ, ες, pluviosus. Ab ὄμβρος.

Ὀμβρηρὸς, ὰ, ὸν, idem & ab eod.

Ὀμβρήσαντος, gen. f. a. 1. part. act. verbi ὀμβρέω.

Ὄμβρια, ας, ἡ, pluvia nimbosa, nimbus. Ab eodem.

Ὀμβρίζω, fut. ίσω, imbre rigo, madefacio; (2) humecto. Ab ὀμβρία.

Ὀμβρικια, & ὀμβριαι, vocari omnium animalium fœtus a poetis, scribit Pollux.

Ὀμβρομοδὴς, ὲς, ὁ, magna & ardua faciendi parans. Ex ἰσχύω.

Ὀμβρομέθυμος, ου, ὁ, ἡ, animo magno & forti præditus, magnanimus.

Ὀμβρομήτωρ, ορος, ἡ, & ὀμβρομήτηρ, al. ὀβριμοπάτωρ, & ὀβριμοπάτηρ.

Ὀμβρίμος, ου, ὁ, ἡ, impetuosus, vehemens, ut imb. validus, fortis, robustus. Al. ὄβριμος.

Ὀμβριος, ου, ὁ, ἡ, pluvius, pluvialis. Ἐν τοῖ ἀφρῷ τῶ χιονομβρίω ὑπὸ τῶ ὀμβρίω ὑέτιος, Aristot. Hist. An. 6, 15. Ab ὐω.

Ὀμβρολύζων, pluviam fundens, Vulg. Lex.

Ὀμβροπλυτέω, ῶ, pluviam fundo, Sud. Ex ὄμβρος, & βύω.

ΟΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, imber, pluvia.

Ὀμβροτοκία, ἡ, pluviæ generatio. Ab

Ὀμβροτοκος, ου, ὁ, ἡ, pluviam generans, imbrifer. Ex ὄμβρος, & τίκτω.

Ὀμβροφόρος, ου, ὁ, ἡ, imbrifer, imbrem ferens. Ex ὄμβρος, & φέρω.

Ὀμβροχαρὴς, ὲς, imbribus gaudens, h. e. fœcunditatem, incrementa nanciscens, *Epith.* terræ, plantarum. A χαίρω.

Ὀμβρωθὲις, ὲσσα, ὸν, imbre dilutus. Ab ὀμβόω.

Ὀμβωλὸς, ὁ, ὁ, ejusdem gentis s. nationis, Sud. Ex ὁμὸς, & ἔθνος.

Ὀμεῖ, 3. s. f. 2. ind. med. v. ὀμύω.

Ὀμέστιος, ου, ὁ, ἡ, eumdem larem habens, contubernalis. Ex ὁμὸς, & ἑστία.

Ὀμευνέτης, una cubo. Ab

Ὀμευνέτης, ου, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex ὁμὸς, & εὐνὴ.

Ὀμευνέτις, ιδος, ἡ, uxor. A præc. Unde

Ὀμεύνων, ου, ὁ, maritus.

Ὀμηγὲς, ὲσσα, ὲν, ὁ, ἡ, simul congregatus Hinc pl. ὁμηγέες, congregati apud Hom. Ex ὁμοῦ, & ἀγείρω.

Ὀμηγυρίζω, congrego. Hinc apud Hom. ὁμηγυρίσασθαι, aor. 1. inf. med. congregare. Ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς εἰς ἀγορὴν, Odyss. 16, 376. Ab

Ὁμήγυρις, ιος, ἡ, cœtus, multitudo hominum congregatorum, Hom. Il. 20, 142. Ex ὁμοῦ, & ἀγυρις.

Ὁμήθης, ες, ὁ, ἡ, qui eorundem morum est. Ex ἐμὸς, & ἦθος.

Ὁμίλικα, acc. sing. ab ὁμήλιξ.

Ὁμηλικίη, ας, ἡ, æqualitas, ætatis est. Plus quatuor coëquatis, coætaneus, coævus; ὁμήλικος, coæquales, Gl. V.

Ὁμήλυς, υδος, ὁ, ἡ, veniens simul, comes viæ. Nonn. Ex ὁμοῦ, & ἐρχομαι. Hinc

Ὁμηλυσία, ας, ἡ, ἴων. ἐπιλυσίη, ης, ἡ, quandoque plures simul eunt.

Ὁμηρα, de tempore obsidis, Mac. c. 1.

Ὁμηρεία, ας, ἡ, datio obsidum, obsidium; (2) pignus. Ab ὁμηρεύω.

Ὁμηρεῖον, τὸ, templum in Homeri honorem.

Ὁμηρειος, ου, ὁ, ἡ, Homericus.

Ὁμήρευμα, ατος, τὸ, pignus, quod datur in obsidium; (2) obses. Ab ὁμηρεύω.

Ὁμηρεύσας nom. plur. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro ὁμηρεῦσαι.

Ὁμηρεύω, sum obses. Θεᾷ δὲ δεῦρ' Ἥρα σοι ὁμήρευσε, Extr. Bac. 297. Τὰς τὰ παῖδας ὁμηρεῦσαι εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἕδωκεν, Herodian. Ab ὁμηρος.

Ὁμηρία, ᾶ, f. ήσω, in unum convenio, occurro, obvius fio; comitor. Hinc ἀμήνησεν; a. 1. 3. f. occurrit apud Hom. Ὡς μήνησε δέ μοι παρ' ἑταίρων οἰκῆος ἀκούς, Odyss. 16, 468. Ab eod.

Ὁμηρισμὸς, ὁ, clarigatio, Gl. V.

Ὁμηριστὴς, οῦ, ὁ, Homeri imitator, admirator; (2) rhapsodus; (3) ὁμηρίδων, poëmatum Homericorum recitatores & actores. Etiam familia in inf. Chio. Ab ὁμηρίζω.

Ὁμηρίζω, Homerum imitor; (2) Homerica usurpo. Ab Ὅμηρος.

Ὁμηρικὸς, ὴ, ὸν, Homericus, ad Homerum pertinens, Homerum imitans, Comp. ὁμηρικώτερος, Sup. ὁμηρικώτατος.

Ὁμηρικὼς, Homerico more.

Ὁμηριστὴς, οῦ, ὁ, Homerista, rhapsodus; ὁμηριστὴς χορὸς, vel ὁμηριστὴς, Atellani, Gl. V. Ab ὁμηρίζω.

Ὁμηροκέντρα, ων, τὰ, Homeri centones, carmen ex variis carminum Homeri particulis consutum. Ex κέντρον, *cento*.

Ὁμηρομάστιξ, ιγος, ὁ, flagellum Homeri, Zoilus, acerrimus criticus.

Ὁμηρος, ου, τὸ, pignus, quod est loco obsidis. Ab

ΟΜΗΡΟΣ, ου, ὁ, obses, Gl. V. ὁμηρος, τὸ ἀντέχυρον, obses, legatus; ὅμηροι, obsides, Gl. V. (2) cæcus Cumæis, Herodot. in Vit. Hom.

Ὅμηρος, ου, ὁ, Homerus.

Ὁμιλαδὸν, *Adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.

Ὁμίλει, 2. f. pr. imper. act. v.

Ὁμιλέω, in cœtu aliquorum versor; (2) in alicujus colloquium venio, colloquor, confabulor; oratione ad populum habeo; fermocinor, Gl. V. (3) consuetudinem habeo, consuesco, etiam cum femina (4) alicui rei valde deditus fum, ut studiis, &c. Ὁμιλεῖν τοῖς σπέρμασι δυσμόρφος, Dem. τῇ φιλοσοφίᾳ, Plato. Τεύτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλει, Theog. 36. Ab eod.

Ὁμιλεδὸν, *Adv.* idem quod ὁμιλαδὸν.

Ὁμίλημα, ατος, τὸ, officium congressus, congressus officiosus. Ab ὁμιλέω.

Ὁμιλητὰς, qui conversari solet, cui frequens est conversatio cum aliquo; (2) discipulus, auditor. Ab eod.

Ὁμιλητικὸς, ὴ, ὸν, qui dextere versatur cum hominibus, politus, elegans, humanus, affabilis, comis, Gl. Vet. tractator. Ab ὁμιλητὴς.

Ὁμιλητὸς, ὁ, comis, lenis; οὐχ ὁμιλητὸς immitis, asper, sævus.

Ὁμιλία, ας, ἡ, consuetudo, commercium; (2) colloquium, collocutio, sermo, disputatio, concio de rebus sacris, Ph. Ab ὁμιλος.

Ὁμιλὶη, ης, ἡ, cœtus, collegium, Herod. Ab

ΟΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, cœtus, turba, multitudo; (2) turma, caterva, multitudo militum; (3) vulgus, plebs; (4) strepitus, tumultus.

Ὁμιχλάω, ῶ, nubilo, caligo, Hes. ubi ὁμίχλαται, ὀμματα, oculi caligant.

Ὁμιχλόεις, ὲσσα, ὸν, nebulosus, caliginosus. Ab ὁμίχλη.

Ὁμίχμα, ατος, τὸ, urinæ excretio, emictus, Hes. ubi ὁμίχματα, ὀμματα, oculi excretiones. Ab ὁμιχέω.

Ὄμμα, ατος, τὸ, visus, spectaculum, spectrum; (2) adspectus, facies; (3) oculus; ὄμματα, lumina, Gl. V. ab ὄσσομαι.

Ὀμμοτενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, q. d. ὀφθαλμὸς; ὁμματένιος φόβος, amor oculis infixus, Hes. Ab ὄμμα.

Ὀμματίδιον, ου, τὸ, ocellus, Dim. ab

Ὀμμάτιον, ου, τὸ, ocellus. Ab ὄμμα.

Ὀμματογράφος, ου, ὁ, ἡ, fucandæ cervicis, Epith. fuci. Ex γράφω, pingo.

Ὀμματολαμπὴς, ὶος, ὁ, ἡ, oculis fulgens. Ex λάμπω.

Ὀμματοσδὴς, ὶος, ὁ, ἡ, oculis privatus, cæcus, Ex ὄμμα, & σβέννυμι.

Ὀμματόω, oculatum & vigilem reddo; pass. pass. part. hinc augm. ὀμματαμβλωθεὶς, oculatus, Gl. V. Ab ὄμμα.

Ὄμνυ, 2. s. præs. imper. act. *per Attic.* pro ὄμνυθι, ab ὄμνυμι.

Ὀμνύεις, 2. s. præs. indic. act. id.

ΟΜΝΥΜΙ, vel ὀμνύω, juro, dejero; ὤμνυον, imperf. jurabat, ὀμοῦμαι, imperat. jura; int. ὀμόσσαι, & ὀμνύμεν, jurare. Alias ab ὀμόω, ut f. 1. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμοῦμαι, jurabo, a. 1. ὄμοσα, juravi; perf. ὀμώμοκα, juravi; inf. a. 1. ὀμόσσαι, *Poët.* ὀμόσσαι, jurare; imperat. ὄμοσον, jura. Ὅμνυε δὲ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοὺς κριτὰς, Arist. Ar. 451. Ἡ γλῶσσ' ὤμοσεν, ἡ δ' φρὴν ἀνώμοτος, Eur. Hipp. 616. Μέγαν ὅρκον ὀμόσσας, Pind. Ol. 6, 24.

Ὀμοαγμία, apud Hes. pro ὁμαγμίαι.

Ὁμοδύθμος, ejusdem numeri. Lex Vulg.

Ὁμόζυξ, υγος, ὁ, ἡ, cum alio vivens; conjux, Gl. Vet. Ex ὁμοῦ, & βίος.

Ὁμόθλαστος, ου, ὁ, ἡ, simul germinans. A βλαστάνω.

Ὁμόβουλος, ου, ὁ, ἡ, qui una consulrat; (2) qui ejusdem est voluntatis. Ex ὁμοῦ, & βουλὴ, vel βούλομαι.

Ὁμοβώμιος, ου, ὁ, ἡ, cui ara cum alio communis est. Ex ὁμὸς, & βωμός.

Ὁμογάλακτες, ων, οἱ, ἡ, ai, collactanei. Ex ὁμοῦ, & γάλα. Unde

Ὁμογάλακτος, ου, ὁ, ἡ, collactaneus, Ph.

Ὁμόγαμβροι, ων, οἱ, qui simul generi unius ejusdemque soceri vel socrus.

Ὁμόγαμος, ὁ, ἡ, maritus, uxor.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ, ἡ, uterinus frater. Ex ὁμοῦ, & γαστὴρ, *venter*. Hom. Il. 21, 95.

Ὁμογένεια, ας, ἡ, cognatio. Ab

Ὁμογενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ejusdem generis cognatus, Gl. V. gentilis, consanguineus. Ex ὁμοῦ, & γίνομαι. Hinc

Ὁμογενῶς, *Adv.* eodem genere.

Ὁμογενέτωρ, ορος, ὁ, fratet, Eurip.

Ὁμογλωττία, eadem lingua utor. Ab

Ὁμόγλωττος, ου, ὁ, ἡ, qui eadem lingua utitur, qui ejusdem linguæ est. A γλῶττα.

Ὁμογνήσιος, germani, Ph.

Ὁμόγνιμος, ου, ὁ, ἡ, consanguineus, Nonn. Quasi ὁμογένιμος.

Ὁμογνιος, ου, ὁ, ἡ, cognatus, gentilis; ὁμόγνιος Ζεὺς, Jupiter gentilitius; ὁμόγνιοι Θεοὶ, penates, vel Dii gentilitii; quasi ὁμογένιοι, *per Sync.* Ex γίνομαι.

Ὁμογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ejusdem sum sententiæ, consentio, adsentior, Gl. V. ὁμογνωμονεῖν, concordare.

Ὁμογνωμόνως, eque, eodem animo.

Ὁμογνωμοσύνη, ης, consensus sententiarum. Ab

Ὁμογνώμων, ου, ὁ, ἡ, qui ejusdem est sententiæ, Gl. V. unanimis, concors. Ex ὁμὸς, & γνώμη.

Ὁμόγονος, ου, ὁ, ἡ, germanus. Ex ὁμὸς-

γραμμα, quæ ejuſdem ſunt generis. Ex ὁμὸς & γράμμα.

Ὁμογραμμος, ος, ὁ ἡ ὁ, iiſdem lineis circumſcriptus. Ex ὁμὸς, & γραμμή.

Ὁμογραφία, pari modo, h. e. iiſdem literis ſcribo verbum aliquod. Vox Gramm. A ὁμὸς & γράφω.

Ὁμοδήμιος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ejuſdem lecti fratri particeps eſt, conjux. A δῆμιον.

Ὁμοδημία, ας, ἡ, ἴων, in ordinem me cogo, civilem me gero. Ab

Ὁμοδήμιος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ejuſdem populi eſt, popularis, gentilis; (2) qui cum populo facit, qui ad populi mores ſe componit. Ex ὁμὸς, & δῆμος.

Ὁμοδίαιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, eodem victu utens, idem vitæ genus ſequens, Gl. Vet. contubernalis, convictor. Ex ὁμὸς, & δίαιτα.

Ὁμοδογματία, ας, ἡ, ejuſdem ſum ſententiæ, idem ſentio. Ex ὁμὸς, & δόγμα.

Ὁμοδοξία, ας, ἡ, idem. Περὶ τινων ὁμοδοξίας, Theophr.

Ὁμοδοξία, ας, ἡ, eadem opinio quorumdam, conſenſus opinionum; (2) par gloria. Ab

Ὁμόδοξος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ejuſdem opinionis eſt; (2) pari gloria præditus, R. Ex ὁμὸς, & δόξα, *opinio, gloria.* Hinc

Ὁμοδόξως, *Adv.* æquali gloria.

Ὁμοδορπίος, ος, ὁ ἡ ὁ, cœnæ particeps ſeu ſocius. Ex ὁμὸς, & δόρπον.

Ὁμόδουλος, ος, ὁ ἡ ὁ, conſervus, conſerva.

Ὁμοδρομέω, ῶ una curro, concurro, Plut. Ex ὁμὸς, & δρόμος. Hinc

Ὁμοδρομία, ἡ, *Ion.* -μίη, concurſus, pugna.

Ὁμόδρομος, ος, qui una currit, comes curſus.

Ὁμοδυναμία, ας, ὁ ἡ ὁ, æque potens, R. Ex ὁμὸς, & δυνάμις.

Ὁμοεθνία, ejuſdem gentis ſum. Ab

Ὁμοεθνὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, ejuſdem generis ſ. nationis, Gl. Vet. ὁμόφυλος, congentilis. Ex ὁμὸς, & ἔθνος, *gens.* Hinc

Ὁμοεθνία, ἡ, gentilitas, cognatio, partium corporis inter ſe conſenſio, Hippoc.

Ὁμόεθνος, ος, ὁ, ejuſdem gentis.

Ὁμοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, qui ejuſdem ſpeciei eſt, ejuſdem generis. Ex εἶδος. Hinc

Ὁμοειδία, ας, ἡ, ſpeciei ſimilitudo, formæ convenientia.

Ὁμοειδὼς, eadem, ſimili forma.

Ὁμοειρὴς, ἐος ὁ ἡ ὁ, τὸ ὁμοειρὲς, quod eodem ſepto coercetur, iiſdem ædibus habitans. Ex ὁμὸς, & εἶρος.

Ὁμοέστιος, ος, ὁ ἡ ὁ, eumdem larem habens, contubernalis. Ex ὁμὸς, & ἑστία.

Ὁμόζηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui unum idemque æmulatur.

Ὁμόζυγος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ſub eodem jugo eſt, conjux, conjunctus. Ex ζυγός.

Ὁμόζυγος, ὁ ἡ ὁ, idem, Gl. V.

Ὁμόζυξ, υγος, ὁ ἡ ὁ, parijugis, alter equus in jugo; ὁμόζυγες, juges, Gl. V. junctι, bini. Ex iiſd.

Ὁμοήθεια, ας, ἡ, morum ſimilitudo, morum conſenſio, concordia. Ab

Ὁμοήθης, ες, ὁ ἡ ὁ, qui eorumdem morum eſt, qui ſimilibus eſt moribus, Gl. V. ſimilis, conſuetus, ſubitus. Ex ἦθος.

Ὁμοθάλαμος, ὁ ἡ ὁ, qui ſimul & in eodem thalamo habitat, contubernalis.

Ὁμοθαμνία, una frutecor. A θάμνος.

Ὁμόθεν, *Adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo. Ab ὁμὸς.

Ὁμόθεος, ος, ὁ ἡ ὁ, pariter Deus, una vel ſimul Deus, ejuſdem divinitatis conſors.

Ὁμόθηλος, ὁ, collactaneus, cognatus.

Ὁμόθριξ, χος, ſimiles pilos habens, *Epith.* equi v. ἴπριχος.

Ὁμόθρονος, ὁ ἡ ὁ, ejuſdem throni conſors.

Ὁμόθρους, ος, ὁ ἡ ὁ, unum idemque loquens, concors.

Ὁμοθυμαδὸν, *Adv.* uno animo, una mente, concordi voluntate, unanimiter; (2) univerſi una, pariter, ſimul, Ph.

Ὁμοθυμία, ας, ἡ, unanimitas. Ab

Ὁμόθυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, unanimis, conſentiens, concors.

Ὁμοιάζω, ſimilis fiam. Ab ὅμοιος.

Ὁμοίδιον, acc. ſing. v. g. *Ion.* pro ὁμοῖον.

Ὁμοιόκαρπος, ος, ſimul incipiens. Ab ἐγκομαι.

Ὁμοιος, ſimilis, omnibus communis; omnibus æque pernicioſus; omnibus æque moleſtus, inſtans. Ab ὅμοιος, ſimilis, vel potius ab ὁμὲ, *ſimul*, & ἴσος, ab εἶμι.

Ὁμοισβαρὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, æque gravis, Suic. A βαρὺς.

Ὁμοιόβιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſimili victu utens.

Ὁμοιογένεια, ας, ἡ, generis ſimilitudo. Ab

Ὁμοιογενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, qui ſimilis vel prope ejuſdem eſt generis. Ex ὅμοιος, & γένος.

Ὁμοιογενῶς, ſimili genere.

Ὁμοιοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, qui ſimilis vel prope ejuſdem eſt ſpeciei. Ex ὅμοιος, & εἶδος.

Ὁμοιόθριξ, ιχος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ὁμόθριξ.

Ὁμοιοκαρπέω, ſimiles fructus gigno. Ab

Ὁμοιόκαρπος, ὁ ἡ ὁ, ſimiles habens fructus.

Ὁμοιοκατάληκτέω, ſimiliter deſinens.

Ὁμοιοκατάληκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſimiliter deſinens. Ex ὁμοιος, & καταλήγω. Hinc

Ὁμοιοκαταληξία, ἡ, ſimilitudo clauſulæ.

Ὁμοιόκριθος, ος, ὁ ἡ ὁ, hordeo ſimilis. Ex ὁμοιος, & κριθὴ, *hordeum.*

Ὁμοιολεπτομερὴς, ὁ ἡ ὁ, in partes tenues, ſimileſque diviſus, Sch. Ariſt.

Ὁμοιολογία, ας, ἡ, dictio ſimilis, ſimilia verba. Ex ὅμοιος, & λέγω.

Ὁμοιομέρεια, ας, ἡ, ſimilitudo partium, partes ſimiles. Vox Anaxag. Lucret. homœomeria. Ab

Ὁμοιομερὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, conſtans ex partibus ſimilibus, partes habens ſimiles. Ex ὅμοιος, & μέρος.

Ὁμοομοιούσιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſimilis eſſentiæ, ſimili eſſentiam habens. Ab οὐσία.

Ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, adfectuum ſimilitudo, ſimiles adfectus, naturæ ſimilitudo.

Ὁμοιοπαθέω ῶ, fut. ήσω, ſimiliter adficior, iidem mihi ſunt adfectus, eadem natura ſum. Ὁμοιοπαθεῖν τινι, Ariſtot. Ab

Ὁμοιοπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, cui ſimiles ſunt adfectus, iiſdem adfectibus obnoxius, *it.* ſimilis naturæ. Ex ὅμοιος, & πάθος.

Ὁμοιοπαθῶς, *Adv.* ſimilibus adfectionibus.

Ὁμοιόπιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, ejuſdem fidei. A πίστις.

Ὁμοιοπρεπὴς, ἐς, ſimiliter ornatus. A πρέπω.

Ὁμοιοπροσωπεῖν, ejuſdem eſſe perſonæ.

Ὁμοιοπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ejuſdem perſonæ eſt, *Gramm.* A πρόσωπον.

Ὁμοιόπτερος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ſimiles habet pennas; ὁμοιόπτεροι, qui ſunt æqualis dignitatis & ætatis, Heſ. A πτερὸν.

Ὁμοιόπτωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſimiliter cadens, ſimiles caſus habens. A πτόω, vel πίπτω. Ὁμοιοπτώτως, iiſdem caſibus.

Ὁμοιόπυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, tritico ſimilis.

Ὅμοιος, οία, οιον, ſimilis; (2) par, æqualis; aliquando & ὅμοιος. Ab ὁμὸς.

Ὁμοίσημος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem ſignificans. Ex ὅμοιος, & σῆμα.

Ὁμοίσκιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſimili cultu ſeu habitu utens. Ex ὅμοιος, & σκιὴ.

Ὁμοιόσωμος, ος, ὁ ἡ ὁ, ore ſimilis. Ex ὅμοιος, & σῶμα.

Ὁμοιοσυνταξία, ος, ὁ ἡ ὁ, ſimilis & ejuſdem conſtructionis. Ex συντάσσω.

Ὁμοιοσχημοσύνη, ῆς, ἡ, ejuſdem figuræ ſum, eumdem habitum ſervo. Ab

Ὁμοιοσχήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui ejuſdem figuræ eſt, conformis. Ex ὅμοιος, & σχῆμα.

Ὁμοιοσχημόνως, eadem forma.

Ὁμοιοτάχης, ἐος, ὁ ἡ ὁ, ſimili celeritate præditus, æque velox. Ex ταχύς.

Ὁμοιοτάχως, ἄτος, ſimili celeritate.

Ὁμοιοτελεύτω, ῶ, ſimiliter clauſulam habeo, ſimiliter deſinens. A τελεύτη.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo; item æqualitas, paritas, Gl. V. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιότονος, ος, ſimilem tonum habens.

Ὁμοιοτόνως, ſimili tono.

Ὁμοιοτροπία, ας, ἡ, ſimilis & idem prope modus; (2) morum ſimilitudo. Ab

Ὁμοιότροπος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ſimilis & ejuſdem modi eſt; (2) qui ſimilibus præditus eſt moribus, ejuſdem ingenii.

Ὁμοιοτρόπως, *Adv.* eodem modo.

Ὁμοιοτόποτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſimili forma expreſſus.

Ὁμοιούσιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſimilis naturæ, ſimilem eſſentiam habens. Ab οὐσία.

Ὁμοιοφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſimiliter germinans, Suic. Ex ὅμοιος, & φέρω.

Ὁμοιόφωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſimilem vocem habens. Ex ὅμοιος, & φωνὴ.

Ὁμοιόχροια, ας, ἡ, ſimilitudo coloris.

Ὁμοιόχρους, ον, ejuſdem intervalli, durationis, temporis, *Epith.* pedum, ut Dactylus, & Anapæſtus.

Ὁμοιοχρώματος, ος, ὁ ἡ ὁ, colore ſimilis. A χρώμα.

Ὁμοιόω, ῶ, f. ώσω, adſimilo, ſimilem reddo; (2) comparo, confero; ὁμοιοῦμαι, adſimilor; ὡμοιώθλω, aor. 1. ſimilis factus ſum, inf. ὁμοιωθλῶαι, *Pcet.* ὁμοιαθήμμαι, exæquari. Alicubi & ὁμοιῶ, ſimilis ſum. Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; Marc. 4, 30. Ἄστροις ὁμοιωθλῶαι, Eur. Hel. 139. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιωθήμμαι, *adſimilatum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro ὁμοιωθλῶαι, ab ὁμοιόω.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, ſimilitudo; ſimulacrum, figura expreſſa ad alicujus ſimilitudinem. Ab ὁμοιόω. Hinc

Ὁμοιωματικὸς, ὴ, όν, ſimilitudinem ſignificans, ut ὁμοιωματικὸν ὄνομα, nomen ſimilitudinis.

Ὁμοίως, *Adv. b.* ſimiliter, ſimili modo, perinde, pariter, æque.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, ſimilitudo, ſimulacrum, effigies; (2) nomen figuræ rhetoricæ, quem res ſimilitudine explicatur. Ab ὁμοιόω.

Ὁμοιωτὴς, οῦ, ὁ, qui rerum ſimulacra imitatur & exprimit. Ab eod.

Ὁμοκάπνος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad eumdem fumum ſive focum degens cum aliis, contubernalis.

Ὁμόκαπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem præſepe, vel eamdem mensam habens, commensalis. Ex ὁμὸς, & κάπη.

Ὁμοκάτοικος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſub eodem tecto habitans.

Ὁμοκέλευθος, ος, comes viæ.

Ὁμόκεντρος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem centrum habens. A κέντρον.

Ὁμοκλάω, vel ὁμοκλέω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpito; ὁμόκλεον, imperf. minabuntur, & *Ion.* ὁμοκλήσασκε, 3. ſing. a. 1. increpabat. Οἱ δ' ἅμα ἵπποις ὁμοκλήσαντες, Soph. El. 714. Ab

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, exhortatio cum vociferatione, increpatio & comminatio. A κέλω.

Ὁμοκληρία, ας, ἡ, conſortium, Gl. V. Ab

Ὁμόκληρος, ος, ὁ ἡ ὁ, cohæres, particeps. Ex ὁμὸς, & κλῆρος.

Ὁμοκλήσαντες, nom. pl. a. 1. act. part. v. ὁμοκλάω.

Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator, qui magno cum clamore, minatur. Ab ὁμοκλάω.

Ὁμόκλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſimul vocatus cum alio. Ex ὁμὸς, & καλέω.

Ὁμοκλινὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, ſimul accumbens, Nonn. ubi ὁμοκλινέες. Ex ὁμὸς, & κλίνη.

Ὁμόκλινος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui eodem lecto eſt; (2) qui eadem menſa fruitur, Rob. Ex iiſdem.

Ὁμόκλιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, eodem tecto utens, ſimul manens cum alio. Ab

Ὁμοκοίλιος, ος, ὁ ἡ ὁ, uterinus frater. Ex κοιλία.

Ὁμοκοιτία, ας, ἡ, concubitus. Ab
Ὁμόκοιτος, ου, ὁ, ἡ, eodem lecto cum alio quo utens, simul cubans. A κεῖτο.
Ὁμόλεκτος, ου, ὁ, ἡ, ejusdem tori, & lecti consors, conjux. Ex ὁμοῦ, & λέκτρον.
Ὁμολεξία, ἡ, consensus. A λέγω.
Ὁμόλεχος, ου, ὁ, ἡ, conjux.
Ὁμολογέω, ῶ, fut. ήσω, consentio, adsentior, fateor; (2) spondeo, roganti promitto, despondeo, Gl. V. (3) præs fio; (4) conditiones, v. c. pacis accipio; (5) confiteor, profiteor, palam dico, adfirmo, testor; (6) similis sum, respondeo; (7) laudo, celebro, gratias ago, aor. 1. ὡμολόγησα, confessus sum, Gl. Vet. pass. Ὡμολογεῖθ. concessum est, convenit, part. ὁμολογούμενον, quod in confesso est, consentaneum, aor. 1. part. ὁμολογηθεὶς, votivus, Gl. V. perf. ὡμολογημένον, confessum, Gl. V. & sine augmento ὁμολογημένως, condictum, Gl. V. ὡμολόγηϑ, constat, Ph. 3. sing. p. Ὁμολογῶ ζῆι καταλύσειν, Thuc. τ' εὐχῆς ὤπλαθίδης, Plut. φρὸς ζῆ, Plato. μὴ τῷ βαρβάρων, Æschin Ὡμολογῆϑ τῶιν πλείσσω εἶναδε ἐμὲ, Plato.
Ὁμολογήσαντα, acc. s. aor. 1. pass. v. ὁμολογέω.
Ὁμολόγημα, ατος, τὸ, id, de quo convenit inter aliquos, inter disputantes, quod in confesso est.
Ὁμολογησία, ας, ἡ, confessio.
Ὁμολόγησις, ἡ, idem & ab eod.
Ὁμολογητὴς, οῦ, ὁ, sponsor, Ph. (2) confessor, omnis vere Christianus; stricte ὁμολογηῆ, qui tormenta propter Christum perpessi sunt, ac liberati. Ab ὁμολογία.
Ὁμολογία, ας, ἡ, confessio; (2) consensus; (3) conventio, pactum, pactio; (4) deditio, deditionis conditio, Gl. V. confessio, professio, stipulatio, sponsio, pactio; (5) concinnitas. Ab
Ὁμόλογος, ος, ὁ ἡ ὁ, consentiens, adsentiens, ejusdem sententiæ, consentaneus; & ὁμόλογον, compromissum, pactum, Ph. Ex ὁμος, & λέγω.
Ὁμολογουμένως, *Adverb.* ex confesso, omnium consensu, manifeste, citra controversiam, indubitanter; (2) convenienter, congrue. Ab ὁμολογουμένος.
Ὁμοναῦαι, idem.
Ὁμόλοχοι, ων, οἱ, qui ejusdem sunt cohortis. Ex ὁμὸς, & λόχος.
Ὁμομαστιγίας, ας, ὁ, particeps verberum; conservus. Ab
Ὁμομάστιξ, γος, ὁ, idem.
Ὁμομήτριος, ία, ιον, eadem matre natus; uterinus, Gl. V. Ex ὁμὸς, & μήτηρ.
Ὁμομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, Poll. ubi ὁμομήτορες, idem qui ὁμομήτριοι.
Ὁμόνεως, ω, ὁ ἡ ὁ, communi templo colitur.
Ὁμόνεκρος, ος, ὁ ἡ ὁ, simul, pariter mortuus; æque corruptus ac mortuorum cadavera.
Ὁμονόεως, ω, ὁ, frater germanus, frater uterinus. Ex ὁμὸς, & νηδύς.
Ὁμονοεῖον, ου, τὸ, templum concordiæ. Ab ὁμόνοια.
Ὁμονοέω, ῶ, f. ήσω, concors sum, concorditer vivo, consentio, Gl. Vet. concordo. Ab ὁμόνους. Hinc
Ὁμονοητικὸς, ὴ, όν, ad concordiam pertinens; (2) ad concordiam efficiendam aptus, propensus.
Ὁμονοητικῶς, *Adv.* concorditer, consensu.
Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, consensus, conspiratio; (2) Deæ nomen. Ab
Ὁμόνους, *contr.* ὁμόνους, ους, ὁ ἡ ὁ, eandem mentem habens, concors, unanimis.
Ὁμόνομος, ον, iisdem legibus utens. Plat.
Ὁμοουσιασταὶ, ῶν, οἱ, ἐμοουσιασταὶ, ab hæreticis vocabantur, qui τὸ ὁμοούσιον defendebant. Ab
Ὁμοούσιος, ὁ ἡ ὁ, coëssentialis, consubstantialis, ejusdem essentiæ. Ex οὐσία. Hinc
Ὁμοουσιότης, ητος, ἡ, consubstantialitas.
Ὁμόπαγοι, οἱ, qui ejusdem sunt pagi, V. L.
Ὁμοπαθία, adsentio, obtempero, Plut. Ab
Ὁμοπαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, adfectibus consentiens, eosdem in modo adfectus in re aliqua. Ex πάθος.
Ὁμοπαθὴς, cum similitudine adfectuum, vel iisdem adfectibus. A præc.
Ὁμόπαιδες, ων, οἱ, pueri eodem partu editi, gemelli.
Ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, frater. Ex πατὴρ.
Ὁμόπατρος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd. Sed pro eo dicitur ὁπάτρος apud poët.
Ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.
Ὁμόπεδος, ον, planus, ut ὁμαλὸς. A πέδον.
Ὁμοπιστία, ας, ἡ, fidei conspiratio, eadem fides. Ab
Ὁμόπιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, in fide consentiens, ejusdem fidei. Ex ὁμὸς, & πίστις.
Ὁμοπλεκὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, in unum nexus, in unum plicatus. Ex ὁμοῦ, & πλέκω.
Ὁμόπλοκος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex iisd.
Ὁμοπλοέω, ῶ, simul navigo.
Ὁμόπλοια, ας, ἡ, navigationis societas. Ab
Ὁμόπλοος, *contr.* ὁμόπλους, ους, ὁ ἡ ὁ, simul navigans, navigationis socius.
Ὁμοπλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem; (2) qui simul natat.
Ὁμόπολις, εως, υ, ὁ ἡ ὁ, qui ex eadem urbe est; (2) conterraneus, popularis.
Ὁμοπορθοῦντος, ος, ὁ ἡ ὁ, simul iter faciens. Ex ὁμοῦ, & πορεύομαι.
Ὁμοπραγία, socius, consocius sum alicujus rei.
Ὁμοπραγμων, ονος, socius, adjutor. A πράσσω.
Ὁμοπροσκυνήντος, ος, ὁ ἡ ὁ, ejusdem adorationis, eadem adoratione dignus. Ex ὁμὸς, & προσκυνέω.
Ὁμοπτέρος, ος, ὁ ἡ ὁ, similiter alatus, similiter volans, eodem vento utens, de navi. Ex ὁμοῦ, & πτερόν.
Ὁμοπτέρως, pari cursu, celeritate.
Ὁμόπολις, idem quod ὁμόπολις.
Ὁμοπτώτως, *Adv.* eodem casu. Ex πτῶσις.
Ὁμόρυμα, ατος, τὸ, macula, labes.
Ὁμόρυνε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὁμόρυνε, ab
ΟΜΟΡΥΝΤΜΙ, f. ξω, tergo, abstergo, imprimo, inuro, a. 1. med. int. ὁμορξάσθαι, abstergere, part. ὁμορξάμενος, tergens. Dάκρυ ὁμορξάμενος, Odyss. ς, 88.
Ὁμορία, ῶ, f. ήσω, confinis seu conterminus sum. Ὁμορεῖν χωρίον ἐκείνῳ, Plut. Ab ὅμορος.
Ὁμόρησις, εως, ἡ, ὁμόρησις, confinitas, vicinitas, adfinitas, Rob. Suic. Ab ὁμορία.
Ὁμορξάμην, a. 1. ind. med. v. ὁμόργνυμι.
Ὁμόρξω, *tergam*, f. 1. ind.c. act.
Ὁμορος, ον, idem quod.
Ὁμορος, ος, ὁ ἡ ὁ, finitimus, confinis, conterminus. Ex ὅμοῦ, & ὅρος.
Ὁμορροφία, ας, ἡ, contubernium, Gl. V.
Ὁμορροφος, ος, ὁ ἡ ὁ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμὸς, & ὀροφή.
Ὁμορροφος, vel ὁμόρροφος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.
Ὁμόρρυθμος, ος, ὁ ἡ ὁ, communia fluenta habens, ex eodem rivo aquas ducens. Ex ὁμοῦ, & ῥέυθρον.
Ὁμορρήτως, ος, ὁ ἡ ὁ, uno eodemque ore dictus, concors, Nonn.
Ὁμορρία, ας, ἡ, confluvium, V. Lex.
Ὁμορρυθέω, ῶ, f. ήσω, constrepo; (2) consentio. Δίδρακα τέρψιν εἶπερ ἦδ' ὁμορρυθεῖ, Soph. Antig. 542. Ab ὁμόρρυθος.
Ὁμορρύθιος, ος, ὁ ἡ ὁ, simul agitatus fluctibus.
Ὁμόρρυθος, ος, ὁ ἡ ὁ, simul strepitum aut sonitum edens.
Ὁμόρρυσις, εως, ἡ, confluentia, confluxus. Ab
Ὁμόρρυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, simul fluens.
Ὁμόρροφος, ος, ὁ ἡ ὁ, compotor. Ex ὁμοῦ, & ῥοφέω.
Ὁμορροφίη, ης, ἡ, vicinitas, ap. Hipp. Ab
Ὁμορυσμὸς, ὁ, idem ib.
ΟΜΟΣ, η, ον, similis, par.
Ὁμόσαι, aor. 1. inf. act. v. ὄμνυμι.
Ὁμοσαρκος, ος, ὁ ἡ ὁ, ejusdem carnis, consanguineus cum alio. Ex ὁμὸς, & σάρξ.
Ὁμόσε, *Adv.* *Ion.* pro ὁμοῦ, simul, eodem; (2) ὁμόσε ἰέναι, ὁμόσε χωρεῖν, ire, pedem conferre, manum conserere. Ab ὁμὸς.
Ὁμόσῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. v. ὄμνυμι.
Ὁμοσθενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, æque fortis seu validus. Ex σθένος.
Ὁμοσίτιοι, ων, οἱ, conjuges, quasi ex uno pane victitantes. Ex ὁμὸς, & σῖτον.
Ὁμοσιτία, una cibum capio. Ab
Ὁμοσίτης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui cibum una cum alio capit, convictor.
Ὁμόσκηνος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui iisdem tentoriis utitur.
Ὁμοσκηνία, ας, ἡ, contubernium, habitatio in eodem tentorio. Ab
Ὁμόσκηνος, ος, ὁ ἡ ὁ, in eodem tentorio degens, contubernalis. Ex ὁμὸς, & σκηνή.
Ὁμοσκηνόω, vel ὁμοσκηνέω, ῶ, contubernalis sum, in eodem tentorio habito.
Ὁμόσπλαγχνος, ος, ὁ ἡ ὁ, cognatus, ejusdem sanguineus, frater. Ex σπλάγχνον.
Ὁμοσπονδία, fœderis particeps sum.
Ὁμόσπονδος, ος, ὁ ἡ ὁ, libaminum consors, ejusdem fœderis particeps, Gl. V. sponsus. Ex ὁμὸς, & σπονδὴ.
Ὁμόσπορος, ος, ὁ ἡ ὁ, simul seminatus, consatus; (2) eadem stirpe ortus frater, vel soror. Ex ὁμοῦ, & σπείρω.
Ὁμοσπόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui cum eadem, quam cum alius, rem habet, Suic. Ex iisd.
Ὁμόσσαι, 3. sing. aor. 1. conj. act, *Ion.* pro ὁμόσσῃ.
Ὁμόσσαι, 3. sing. a. 1. imper. act. *Ion.* pro ὁμόσσω.
Ὁμόστεγος, ος, ὁ ἡ ὁ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & στέγη.
Ὁμοστιχὴς, ἰος, ὁ ἡ ὁ, iisdem vestigiis incedens, *metaph.* consentiens, concors. Ex στείχω.
Ὁμοστιχόω, ῶ, f. ώσω, simul procedo, una eo, comitor, Il. 15, 635. Ex στείχω.
Ὁμοστιχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iisd.
Ὁμοστιχὴς, ἰος, ὁ ἡ ὁ, simul incedens, vel cadens. Ex iisd.
Ὁμόστιχος, ος, ὁ ἡ ὁ, vel ὁμόστιχος, in eodem versu seu ordine locatus; (2) consors, qui ejusdem est ordinis. Ex ὁμοῦ, & στίχος, vel στίχω.
Ὁμόστολος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui simul mittitur, seu proficiscitur, ejusdem viæ comes. Ex ὁμοῦ, & στέλλω.
Ὁμόστοργος, ος, ὁ ἡ ὁ, eodem amore prosequens, concors in amore. Ex στοργή.
Ὁμόσφυρος, ὁ ἡ ὁ, cum alio iter facit, comes; exponitur & frater. Ex σφυρὸν.
Ὁμοσχήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, eamdem formam seu habitum eumdem habens, similis. Ex ὁμος, & σχῆμα.
Ὁμόσω, *jurabo*, f. 1. ind. act. v. ὄμνυμι.
Ὁμοῦμαι, jurabo, f. 2. ind.c. med.
Ὁμοταγὴς, ἰος, ὁ ἡ ὁ, qui ejusdem est ordinis. Ex ὁμὸς, & τάξις, *ordo*.
Ὁμοταγῶς, eodem ordine.
Ὁμοτάλαντος, ον, ejusdem pretii, magnitudinis, ponderis. Ex τάλαντον.
Ὁμόταφος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem sepulchrum habens.
Ὁμοτάχὴς, ἰος, ὁ ἡ ὁ, æque velox. Ex ὁμὸς, & τάχος.
Ὁμοταχῶς, *Adv.* simili celeritate.
Ὁμοτελὴς, ἰος, ὁ ἡ ὁ, qui idem tributum cum alio pendit. Ex ὁμος, & τέλος.
Ὁμοτέλευτος, ον, eodem modo desinens. A τελευτή.
Ὁμοτέρμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, conterminus, vicinus, finitimus. Ex ὁμοῦ, & τέρμων.
Ὁμοτεχνία, eamdem artem factito. Ab
Ὁμότεχνος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui eamdem artem exercet, profitetur, seu factitat, Gl. Vet. ejusdem artis. Ex ὁμὸς, & τέχνη.
Ὁμότηθος, ὁ ἡ ὁ, eadem mamma usus, eodem ubere lactatus. A τίθη.
Ὁμοτὴς, οῦ, ὁ, jurator, juratus, Gl. Vet. Ab ὄμνυμι, *juro*. Unde

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, ſimilitudo, quæ ſumitur eſt, ut ἀδικίᾳ ἀδικήματα, adverbia jurandi.
Ὁμοτιμία, ας, ἡ, honoris æqualitas, par dignitas. Ab
Ὁμότιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui in pari habetur honore; qui paris eſt conditionis, Gl. V. collega, conſors. Ex ὁμός, & τιμή.
Ὁμοτίμως, pari dignitate.
Ὁμότιτθος, ος, ὁ ἡ ὁ, eadem nutrice uſus. Ex τιτθή.
Ὁμότοιχος, ος, ὁ ἡ ὁ, communem parietem habens, vicinus.
Ὁμότονος, ος, ὁ ἡ ὁ, eumdem tenorem ſervans; (2) æqualiter tentus, contentus. Ex ὁμός, & τείνω.
Ὁμοτόνως, *Adv.* æquali ſeu eodem tenore.
Ὁμοτράπεζος, ος, ὁ ἡ ὁ, eadem utens menſa. Ex τράπεζα.
Ὁμότρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, una perforatus, una penetrabilis, Nonnus.
Ὁμότριχες, ος, ὁ ἡ ὁ, eoſdem pilos habens. Ex ὁμός, & θρίξ.
Ὁμοτροπέω, iiſdem moribus ſum præditus, ſimilis ſum.
Ὁμοτροπία, ας, ἡ, morum ſimilitudo ſeu conformitas, ſimilitudo ſimp. Ab
Ὁμότροπος, ὁ ἡ ὁ, ſimilibus moribus præditus; (2) ejuſdem modi, ſimilis.
Ὁμοτρόπως, *Adv.* ſimiliter, eodem modo.
Ὁμοτροφία, ας, communis educatio. Ab
Ὁμότροφος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſimul nutritus, una educatus; (2) convictor. Ex τρέφω.
Ὁμοτρόφως, ος, ὁ ἡ ὁ, qui aliquos ſimul alit. Ex utſ.
Ὁμοῦ, *Adv.* una, ſimul, pariter; (2) eumdem in locum; (3) eodem in loco; (4) prope; (5) fere, ferme, propemodum, circiter. Ὁμοῦ τι, prope, παρετάξαντο πᾶσαις ὁμοῦ ταῖς στρατιωτικαῖς δυνάμεσι, Plut. in Philopœm. cap. 10. Ὀλιγανδρίαν τε προτέρου γάσασα καὶ οἱ πολλοὶ σφῶν πᾶσαν ὁμοῦ τὴν συμμορίαν ἀπειγάσαντο, Id. de Oracul. defect. Ab ὁμός.
Ὁμοῦσιος, ος, ὁ ἡ ὁ, eamdem hypoſtaſin habens. Ex ὁμοῦ, & ὑφίστημι, *ſubſiſto.*
Ὁμόφλοια, ῶν, t. ἅσα, idem quod ὁμόφλοιος.
Ὁμόφλοιος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ὁμόφλοιος.
Ὁμόφυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ὁμόφυλος.
Ὁμοφυλότης, ητος, ἡ, idem quod ὁμοφυλότης.
Ὁμοφήτωρ, ορος, ὁ, omnibus pariter vaticinans; *Epith.* Apollinis. A φημί.
Ὁμόφθογγος, ος, ὁ ἡ ὁ, conſonans, ejuſdem ſoni.
Ὁμόφλοιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſimilem corticem habens.
Ὁμόφρων, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ſimul it, comes. Ex ὁμοῦ, & φρονέω, *eo.*
Ὁμοφραδής, ές, ὁ ἡ ὁ, unanimis, concors.
Ὁμοφράδμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui una cum alio conſultat, conſilii particeps; (2) unanimis, concors.
Ὁμοφρονέω, eadem ſum mente, conſentio.
Ὁμοφροσύνη, ης, ἡ, concordia, conſenſio, unanimitas. Ab
Ὁμόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, unanimis, ejuſdem mentis, animi, ſeu ſententiæ, idem ſentiens. Ex ὁμός, & φρήν.
Ὁμοφυής, ές, ὁ ἡ ὁ, ejuſdem naturæ; (2) conſanguineus, cognatus. Ex ὁμός, & φυή. Hinc
Ὁμοφυΐα, ας, ἡ, naturæ communitas.
Ὁμοφυλία, ας, ἡ, ſimilitudo; cognatio. Ab
Ὁμόφυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ejuſdem eſt gentis, generis, vel ſexus; (2) in eadem terra gentus, Gl. Vet. tribulis, pentilis. Ex ὁμός, & φύλον.
Ὁμοφωνέω, ῶ, f. ήσω, eamdem vocem edo; (2) voce & lingua eadem utor.
Ὁμοφωνία, ας, ἡ, vocis convenientia, concentus; (2) ejuſdem linguæ uſus. Ab
Ὁμόφωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, eamdem vocem ſeu eumdem ſonum edens; (2) eadem lingua utens. Ex ὁμός, & φωνή, *vox.*
Ὁμοφώνως, *Adv.* eadem voce, vocibus concordibus; (2) una eademque lingua.
Ὁμόφωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, eodem lumine lucens. Ex ὁμός, & φῶς.
Ὁμοχαρής, ής, ὁ ἡ ὁ, ſimul gaudens, alacritatem, victoriam, conſortes, communicans, quæ milites & ſervi dimenſum acceptum conferebant & communes ex eo ſumptus faciebant.
Ὁμόχροια, ας, ἡ, coloris ſimilitudo, idem vel ſimilis color. Ab ὁμόχροος.
Ὁμοχρονία, eodem tempore ſum, æqualis. Ab
Ὁμόχρονος, ος, ὁ ἡ ὁ, æqualis, contemporaneus.
Ὁμόχροος, *contr.* ὁμόχρως, ως, ὁ ἡ ὁ, ejuſdem coloris, concolor. Ex χρόα.
Ὁμοχρώματος, ον, idem. A χρώμα.
Ὁμοχώριος, ος, ὁ, conterraneus, Gl. V. Ex ὁμός, & χώρα. Unde
Ὁμόχωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ex eadem regione eſt, popularis, vicinus.
Ὁμόψηφος, ος, ὁ ἡ ὁ, cujus idem ſuffragium eſt, eamdem fovens ſententiam; (2) qui una ſuffragium fert; (3) idem jus ſuffragii ferendi habens.
Ὁμοψυχέω, ῶ, f. ήσω, eodem ſub animo, concors ſum, conſentio.
Ὁμοψυχία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. Ab
Ὁμόψυχος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ejuſdem eſt animi, concors, unanimis. Ex ψυχή.
Ὁμοψύχως, *Adv.* unanimiter, uno animo.
Ὁμόω, unio, in unum redigo, Paſſ. ὁμόομαι, uniri, a. 1. ὁμώθην, uniri, jungi. Ὁμοῦσθαι φιλότητι, Il. 16, 209. Ab ὁμός.
Ὀμόω, juro, Gl. V. inuſit. ſed ab hoc ſunt uſitata ὀμόσω, f. 1. & ὀμοῦμαι, f. 2. med. ὤμοσα, a. 1. act. ὀμώμοκα, perf. cætera ab ὀμνύω, & ὄμνυμι. Ἔνια χρημάτων μηδένα θεὸν ὀμόσης, *Iſocr.*
Ὄμπαι, fruges melle imbutæ ſacrificandæ.
Ὄμπια, omne genus bellaria, Heſ. Hinc
Ὀμπνιεύς, εία, εῦν, vivendi & reſpirandi cauſſa almus, quo alimur, dives, magnus, copioſus, Heſ. Suid.
Ὀμπνιοχειρ, ρος, ὁ ἡ ὁ, larga manu dans, abundans, alimus, Heſ. Ex ὀμπ. & χείρ.
ΟΜΠΝΗ, ης, ἡ, fruges, quibus vitam ſuſtentamus, frumentum, cibus, rerum copia.
Ὀμπνός, η, almum, ut ὀμπνρὸν ὕδωρ, Heſ.
Ὄμπνη, ία, ιον, almus, ut ὀμπνια Δημήτηρ, alma Ceres; ὀμπνιον ὕδωρ, Suid. Ἄλλος ἀφορεύει πᾶρον ὀμπνιον αὔλακι νειφων, Nonn. Paraph. 4, 36.
Ὀμφάκη, ης, ἡ, acerbæ uvæ ſuccus, ap. Dioſc. Ab ὄμφαξ. Unde
Ὀμφακίας, ου, ὁ, ex uvis immaturis expreſſus; (2) immitis, crudus, acerbus.
Ὀμφακίζω, uvam acerbam produco; acerbus ſum; ὀμφακίζομαι, uvas acerbas & adhuc immaturas lego. Ab eod.
Ὀμφάκινος, ίνη, ινον, omphacinus, uvas immaturas referens, ſ. ex iis confectus; ὀμφάκινον, veſtimenti muliebris genus, Poll. Ph. ὀμφάκινον, vel de oleum. Ab eod.
Ὄμφακον, ου, τὸ, omphacium, ſuccus uvæ acerbæ nec dum maturæ. Ab eod.
Ὀμφακίς, ίδος, ἡ, cavum ex quo glans quercina emicitur. Ab eod. Unde
Ὀμφακίτης, ου, ὁ, ut ὀμφακίτης οἶνος, vinum omphacites; (2) cognomen Bacchi.
Ὀμφακόμηλι, ος, τὸ, medicamentum ex uvis immaturis & melle.
Ὀμφακόξυλον, ου, ὁ ἡ ὁ, acerbos & immaturos uſus habens. Ex ὄμφαξ, & ξύλον.
Ὀμφακώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, acerbus in modum uvarum immaturarum. Ab ὄμφαξ.
Ὀμφαλαντροειδής, ές, ἡ, umbilici præcipitio. Ab
Ὀμφαλαντροφυής, ές, ὁ ἡ ὁ, umbilicus infantibus recens natis præcidens. Ex τέμνω.
Ὀμφαλίον, ου, τὸ, umbilicus. Ab ὀμφαλός.
Ὀμφάλιος, ος, ὁ ἡ ὁ, umbilicalis, ad umbilicum pertinens; (2) ex umbilico factus; rotundus.
Ὀμφαλιστήρ, ῆρος, ὁ, ſcalper, quo umbilicus infanti recens nato præciditur.
Ὀμφαλόεις, ὁέσσα, ὁεν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.
Ὀμφαλοειδής, ές, ὁ ἡ ὁ, ſimilem umbilicum habens.
ΟΜΦΑΛΟΣ, ου, ὁ, umbilicus, umbo.
Ὀμφαλοτομία, ας, ἡ, idem quod ὀμφαλοτομία. Καὶ τῶν μαίνων ἡ ὀμφαλοτομία μόρα ἐστὶν ἐν ἡμέρᾳ δεκάτῃ, Ariſtot. Hiſt. An. 7, 10.
Ὀμφαλοτόμος, ος, ὁ ἡ ὁ, id. quod ὀμφαλότ.
Ὀμφαλώδης, ες, umbilicaris.
Ὀμφαλωτός, ὴ, όν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.
ΟΜΦΑΞ, ακος, ἡ, ubicubi & ὁ, uva acerba; uva immatura, Ph. (2) quivis plantæ fructus acerbus & immaturus.
ΟΜΦΗ, ῆς, ἡ, vox divina, oraculum, omen, augurium, ſomnium; (2) vox. Hinc
Ὀμφήεις, ήεσσα, ῆεν, fatidicus, vocalis.
Ὀμφητήρ, ῆρος, ὁ, vates, fatidicus. Ab eod.
Ὀμωθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. ὠμόω.
Ὄμωλαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, q. d. agrum conterminum habens, vicinus, finitimus. Ex ὁμῶ & ὅλαξ, pro αὖλαξ.
Ὀμόμοκα, 3. ſ. perf. ind. act. *Att.* pro ὄμωκα, ab ὄμνυμι.
Ὀμωνυμέω, ῶ, cognominis ſum, idem nomen habeo.
Ὀμωνυμία, ας, ἡ, nominis communitas; (2) æquivocatio, ambiguitas. Ab
Ὁμώνυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem nomen habens, cognominis. Gl. V. cognominatus; ὁμώνυμοι λέξεις, ambigua vocabula; ὁμωνυμία, æquivocum, Gl. V. Ex ὄνυμα.
Ὀμωνύμως, *Adv.* communi, eodem nomine; (2) æquivoce, ambigue.
Ὁμοράφιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & ῥάφος.
Ὁμόρροος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex uſd.
Ὁμῶς, *Adv.* ſimiliter, æque, pariter; (2) ſimul una. Ab ὁμός.
Ὁμως, *Conjunct.* tamen. Ab eod.
Ὀμοχίτης, ου, ὁ, ὁμοχίτις ου, qui earumdem libationum particeps, in eodem templo coli ſolitus. Ex ὁμός, & ἰχώρ.
Ὄν, ὄντος, τὸ, Gl. V. τὸ ὤν, entis; part. neutr. ab εἰμί.
Ὅν, *quem*, acc. ſing. ab ὅς, *qui.*
Ὄναγρος, ου, ὁ, onagro, herba quædam, potius οἰνάγρα.
Ὀναγρίου χρῶμα, color qualis onagri.
Ὀναγρίζεται, τὰ, onagrorum paſcua, locus paſcendis onagris ſive aſinis ſilveſtribus aptus. Ex ὄναγρος, & βόσκω, *paſco.*
Ὄναγρος, ου, ὁ ἡ ὁ, aſinus ferus, onager; (2) machina quædam, harpago.
Ὀνασάμην, aor. 1. opt. med. per *Sync.* pro ὀνησαίμην, ab ὀνίημι.
Ὀνάμαι, fruer, f. ὀνήσομαι; opt. ὀνοίμην, fruar. Ἐμοὶ, fruere, conducat tibi. Οὔτε λιπαρὸν νεκτάρεον ὀνάσομαι, Eur. Med. 1351. Ab ὄνημι.
Ὀνάμην, aor. 1. part. med. *per Syncop.* pro ὀνησάμην.
ΟΝΑΡ, τὸ, inſomnium, ſomnium, viſio; (2) umbra & ſomnium vanum; κατ' ὄναρ, & per ellipſin ὄναρ, per ſomnum, in ſomnis.
Ὀνάριον, ου, τὸ, aſellus. Dim. ab ὄνος.
Ὀνάσσει, 3. f. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ὀνήσει.
Ὀνασθῆ, *frui*, præſ. inf. med. ab ὄναμαι, vel *juvaſſe*, a. 1. inf. act. per *Syn.* pro ὀνήσασθαι, ab ὄνημι.
Ὀνασιν, *uſum*, acc. ſ. *Dor.* pro ὄνησιν.
Ὀνάσσης, 2 ſ. acr. 1. conj. act. *Dor.* & *Poet.* pro ὀνήσῃς, ab ὄνημι.
Ὀνεία, ας, ἡ, pellis aſinina. Ab ὄνος.
Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum; ὄνειατα, cibi. Ab ὄνημι vel ὄναρ.
Ὀνειδεῖν, vel ὀνειδίν, ας, ἡ, probrum, dedecus. Ab ὀνειδος.
Ὀνειδη, acc. pl. *contr.* pro ὀνείδεα, ab ὀνειδος. Unde
Ὀνειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo, vitupero, reprehendo; (2) exprobro, probroſe obiicio. Τοῦτ' ὤν, ταῦτά μ' ὀνειδίζεις ζπορᾶν; Soph. Aj. 2315. Ἵετ' ἐκ τοῦ ὄπιθ' ἀεὶ εἰς ἐμὲ πάντ' ὀνειδος

527. Χὴ ὀνειδίζῃ ἑτέρους, ἔσω. Ον-4.
Ὀνειδίζειν φίλοις, id. Al. 697.

Ὀνειδισ-τός, vel ὀνειδι-ός, ἰκ, ικν, probrosus, contumeliosus; (2) exprobratorius.

Ὀνειδ σαντα, acc. a. 1. part. act. v. ὀνειδίζω.

Ὀνειδισει, 3. sing. f 1. ind.

Ὀνειδισις, εως, ἡ, improperium, Gl. V.

Ὀνε δ σμα, ατ-ός, τὸ, probrum, quod alicui probrose objicitur. Ab ὀνειδίζω.

Ὀ νειδισμ ς, ῦ , exprobratio, objectio probri; (2) convicium, (3) turpitudo. Ab eod

Ὀνειδισ-ηρ, ῆρ-ος, ὁ, probrosus, probro adficiens Ab eod.

Ὀνειδισ-ης, ῆ, ὁ, idem & ab eod Hinc

Ὀνειδισ-ικός, ἡ, όν, exprobratorius, exprobrationem habens

Ὀνειδισ-ικῶς, Adv probrose, cum exprobratione, contumel ose

Ὀνειδισ σ ν, 3 pl a 1 conj. act. cum ν ab ὀνειδίζω

Ὀνειδια f 1 ind. act. Att pro νειδισω

ΟΝΕΙΔΟΣ, εος, το, probrum, dedecus, exprobratio, (2) gloria, laus, decus

Ὄνειον, ου, το, stabulum asinorum Ab ὄνος

Ὀνε-ος, εια, ειο, utilis Ab ὄνημι.

Ὄ ει-ος asininus, ut ὄνειον κρεας, asinina caro, Cl V Ab ὄν-ος.

Ὀ ειρ-ικός, ικη, ικν, ad somnia pertinens Ab ὄνειρ-ος.

Ὀνειρο-λόγ-ος, ου, ὁ, prostitutum genituræ in somniis V Lex ex Plin Ex ὄνειρ- & λογ-

Ὀ ειρο κριτης, ου, ὁ, somniorum interpres Hinc

Ὀ ειροκριτικ ε ν ον, ad somniorum interpretationem pertinens, (2) qui somnia novit interpretari, Ὀνειροκριτικη, ης, sc τέχ η, ars interpretandi somnia

Ὀ ειρο λοιγ ας ου, contumelia contumeliosa oratione ꝙ ad somnia garrientis Ex ὄνειρ-ος, & λοιδ-ω

Ὀ ιρολογί ας, ου somniorum interpretatio, sermo Ex ὄνειρ-ος, & λεγ-ω.

Ὀ ειρο μ ντ ος ου, ὁ, ἡ, qui ex somniis futura prædicit Ex ὄνειρ-ος, & μαντ-ις

Ὄνειρ ν, ου τ, 2 ir im Ab ὄνειρ-ος

Ὀνειροπολικ Ὀ-ός, ἡ, όν, ad somniorum interpretationem pertinens, Ὀνειροπολικὸν ἐστι τὸ ἐκ τῶν ἐνυπνίων τὰ μέλλοντα προγινώσκειν, Artem. Ex ὄνειρος, & πολέω

Ὀνειρο πολ-ος ου, ὁ, ἡ, somniorum interpres Ex ὄνειρ-ος, & πωλέω

Ὄνειρ τομ ος ου, ὁ, idem

Ὄνειρ-ος, ου, ὁ, somnium, visum, Gl V. (2) Deus quietis Ab ὄναρ

Ὀνειρο-σκόπ-ος, ου, ὁ, ἡ, qui somnia considerat interpretatur

Ὀ ιραφαντος ου ὁ, ἡ in somnio visus, (2) qui somnia interpretatur Ex φαίνομαι.

Ὄ ει ταν ος, ου ὁ, ἡ, somniorum peritus, somniorum interpres Ex ὄνειρος, & φρέω

Ὄνειρ ν ου, gen sing Dor pro ὀνείρου.

Ὀνε ραγμος, ου, ὁ, intromittium, inprimis de re Veneria, Aristot Hist An 10, 3.

Ὀνε ραδης, ες, in somnis visus, somniis crebris obnoxius Ab ὄνειρος

Ὀνειρ ξις, εως, ἡ, ipsa somniandi actio, somnium, Suid Ab

Ὀνειρ τ α, ξω somnio, (2) somnium fascinum somnio, (3) semen in somno emitto. Ab ὄνειρ-ος

Ὄνειρος, ου, ὁ, ficula, machina tractoria generis Ab ὄν-ος Hinc

Ὀνείδα, & ὀνείδαμαι, suculam verso & circumago

Ὀνέω, juvo. Gl V. Hinc ὄνησω, f. 1 in præs significatu s ὄνημι

Ὀνηθην, 2 1. int pass verbi ὄνημι

Ὀνητ-ός, utilis, Ion. pro ὀνειτ-ός, ab ὄνημι.

Ὀνη-ός, utilis. Ab eod

Ὀνηλατέω, ῶ, f. ήσω, asinum agito. Ab

3

Ὀνήλατος, ου, ὁ, ἡ, asinum agitans, asinarius

Ὀ ηλ μ ν ος, ου, ὁ, ἡ, juvans, prosum, utilitatem adfero; ὀνησιμ ν ον & ὀνήσιμον, utilitatem & fructum percipio, fruor. Ion. ὀνασιμ ν. Ἐπίκουρος ὀνησιμώτατος ἐστι μέλι, φάγεται ὀνασίμη, Rhocyl. 116

Ὄνημι, vitupero; ὄνασμαι, vitupero, aor 1. ωνατο, vituperavit. Ὀνε μ' ὄνατο, Il. 1 , 25.

Ὄνησι, 3 sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ωνησε

Ὀνήσασθαι, 2 f. 1 1. ind. med. Ion. pro ὀνήσεσθαι

Ὀνητ-ός, 3 sing f 1 ind. act.

Ὀνησι-μος, ου, ὁ, ἡ, utilis, fructuosus. Ab ὄνημι Unde

Ὄνησις, εως, ἡ, juvamen, emolumentum

Ὀνησι-φορ-ος, ου, ὁ, ἡ, utilitatem adferens, qui juvare potest. Ex ὄνησις, & φέρω.

Ὀνησι-φόρως, cum fructu, utiliter

Ὄνησο, 2 sing præs. imper pass. v ὄνημι.

Ὀνητικός, utilis, qui prodesse potest.

Ὀνητ-ός, ἡ, όν, unde commodum & utilitas percipi potest, utilis Ab ὄνημι. Unde

Ὀνητωρ, ορος, ὁ, utilis, commodus

Ὀνητος, vituperabilis, Hesych ubi ὀνητά, μεμπτά. Ab ὄνημι, vitupero

Ὀνθηλεύω & ὀνθυλεύω, propr te fimo agrum adspergo, deinde cibos exquisite condio, quia ut fimo agri fœcundio es, sic cibi condimentis delectatores fiunt Eust Ab

ΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, fimus seu stercus jumentorum, Hom. Il 2 , 775

Ὀνθυλεύσις, εως, ἡ, exquisitior ciborum apparatus

Ὀνιος, ου ὁ, scarus piscis genus Ab ὄνος

Ὀνίδιον, ου τὸ, stercus asininum Ab eod

Ὀνίδι ν, ου τὸ, idem Ab eod

Ὀνικ-ός, ἡ, όν, asinarius Ab eod

Ὀνίνημι, idem quod ὄνημι.

Ὀνινησιν, 3 sing præs. ind act cum ν ab ὀνίνημι, juvo Ab ὄ ν ν ν

fict. [illegible] fictum

[illegible]

[illegible] vocabuli fictio, [illegible] fictio.

Ὀνομαστικός, ή, όν, [illegible] nominum, i. e. vocabulorum seu vocabulum fictor. Ex [illegible], & ποιέω.

Ὀνοπυγικῶς, ἄ, ὁ, idem Ex ὄνος.

Ὀνοπυγῶ, nor. 1. ind act Att pro ὀνόμηνα, ab ὀνομάω.

Ὀνορέμω, ῶ, ησω, crepitus asini, herba, quia asini eam comedentes crepitus reddere dicuntur. Ex ὄνος, & ῥέμω.

Ὀνόσκελος, bumilis, Ph.

Ὄ Ν Ο Σ, ου, ὁ, vel ἡ, asinus, asina, (2) piscis quidam; (3) locustæ genus, (4) insectum, multipeda, cutio, porcellio, (5) axis, (6) fulus, (7) superior molæ lapis, (8) vasis impressi genus, (9) unio, quæ & μονὰς, & κυβος, (10) origami species, (11) machina quædam.

Ὄνοσις, εως, ἡ, reprehensio, vituperium Ab ὀνομαι

Ὀνοσκελὶς, ίδος, ἡ, crura asinina habens. Ex ὄνος, & σκέλος Unde

Ὀνόσκελος, ὁ, ὁ ἡ, ὁν, idem.

Ὄ Ν Ο Σ Μ Α, ατος, τὸ, onosma, herba

Ὀνόσω, 3 sing f 1. ind med Poet verbi ὀνῶ.

Ὀνοφάσκιον, ου, τὸ, stabulum, Ph. Ex ὄνος, & φάσκις.

Ὀνοφόρος, ὁ, ὁν, vituperandus, reprehensione dignus Ab ὄνομαι

Ὀνοφορβία, ας, ἡ, victima ex asino Ex ὄνος, & φορβὴ.

Ὀνοφρύζω, vitupero, carpo, incuso Ὀνος φρύσσομαι, abominor, Æsch Suppl 11. Ab ὄνος, & φρύσσομαι.

Ὀνοφόρος, ὁ, ὁν, vituperabilis. Ab eod.

Ὄνυρις, ίδος, ἡ, onuris, herbæ nomen. Ex ὄνος, & οὐρὰ, cauda.

Ὀνοφορβὸς, οῦ, ὁ, qui asinos pascit ac nutrit, asinarius Ex ὄνος, & φέρβω, pasco.

Ὀνοχηλος, vel ὀνοχειλὶς, & ὀνόχειλος, anchusæ altera species. Ex ὄνος, & χεῖλος.

Ὀνόχηλος, ου, ὁ, ungulam asini habens; ὀνοχηλὼν, anchusæ species Nic Sch. quæ alias ὀνόχειλος. Ex ὄνος, & χηλὴ

Ὀνόω, vitupero, reprehendo, carpo, usitatius ὀνομαι. Μηδὲ τὰ ἡμῶν ὠνοῦτο, Theoc. 26, ult Ab ὄνημι.

Ὄντα, acc sing. part. præs. v. εἰμὶ.

Ὄντα, τα, bona, facultates Ab eod

Ὄντι, ει, qui est, dat. sing part eiusd

Ὄντινα, quemque, acc sing ab ὅστις

Ὄντως, Adv vere, sane, plane, certo, profecto, Ph. Ab ὢν ὄντος, ab εἰμὶ

Ὄνυμα, nomen, Æol & Dor pro ὄνομα Hinc

Ὀνυμάζω, & ὀνυμαίνω, appello

Ὄ Ν Υ Ξ, υχος, ὁ, unguis, ungula, (2) uncus, (3) genus torturæ; fiduciulæ, Gl. V (4) pars cordis, (5) pars solii rotæ superior; (6) gemma quædam, onyx, (7) marmoris species; (8) operculum conchylii, (9) ostreum, (10) fructus quidam.

Ὀνυχίζω, f. ίσω, Att ῶ, ungulam divido, (2) ungues præcido, vel reseco, (3) ungue noto; (4) ad unguem exigo, exacte perpendo. Ab ὄνυξ.

Ὀνυχῖνος, ίνη, ινον, onychinus, ex onychis adipe, vel ex onyche gemma vel marmore confectus, vel etiam onychis conchylii colorem referens. Ab eod Unde

Ὀνύχιον, τὸ, unguiculus, Gl. V ungula, unguella, unguicula, (2) lapis onychites

Ὀνυχισμὸς, οῦ, ὁ, unguium resectio. Ab ὀνυχίζω.

Ὀνυχίτης, ὁ, ου, ungula, ungula.

Ὀνυχιστήριον, ου, τὸ, culter ad resecandos ungues Gl. Vet unguisecularium. Ab eod.

Ὀνυχίτης, ου, ὁ, ut ὀνυχίτης λίθος, onychites lapis [illegible] ὀνυξ.

Ὀνυχόεις, εσσα, εν, ex onychibus [illegible], onychis lapidis, [illegible] e multitudine vasorum onychis lapidis,

Ὀνυχογραφέω, ῶ, fut. ήσω, unguibus dealbo vel rado. Ex ὄνυξ, & γράφω.

Ὀνυχοειδὴς, ὁ, ἡ, ές, unguium speciem habens. Ex ὄνυχος, & εἶδος.

Ὀνοδὼς, ώδος, ὁ, ἡ, ὦν, ἡ, asininus, qui asinini generis est Ab ὄνος.

Ὄνυξ, ος, ὁ, prosum, Sch Soph.

Ο Ν Ω Ν Ι Σ, ίδος, ἡ, ononis, planta.

Ὀξαλὶς, ίδος, ἡ, acida fax vel vappa, (2) lapathi species, vulgo acetosa, Angl Sorrel. Ab ὀξὺς.

Ὀξάλμη, ης, ἡ, jus ex aceto & muria. Ex ὀξὺς, & ἅλμη, salsus.

Ὀξὰν, Att acute Ab ὀξὺς

Ὀξεία, δίδραξ, arbor, ornus Gl V.

Ὀξεῖα, ας, ἡ, acuta, ( ) hasta, Suid. Ab ὀξὺς

Ὀξειδὲν, τὸ, Dim idem quod ὀξὺς

Ὀξέλαιον, ου, τὸ, condimentum ex aceto & oleo. Ex ὄξος, & ἔλαιον

Ὀξέως, Ion acute, (2) celeriter, velociter, repente, riptim Ab ὀξὺς

Ὀξέως, έως, ον, acetum respiciens, acetarius.

Ὀξίζω, f ίσω, aceo, acidus sum, a orem refero. Ph aceſco Ab ὄξος.

Ὀξὺβαις, ίδος, ἡ, oxa, crates dentata ferreis stilis, H s. Ab eod

Ὀξίνης, ου, ὁ, ut ὄξυνης, ῖνος, vinum, quod coacuit aliquatenus. Ab ὄξος.

Ὀξὶς, ίδος, ἡ, acetabulum, vas, in quo acetum adservatur, vel in mensa apponitur, vel quo idem metiuntur, qui vendunt. Ab eod

Ὀξοπάλης, ου, ὁ, aceti venditor.

Ὄξος, εος, τὸ, acetum, vinum quod acuit, vinum vile, lora, it vinum medicatum, ut myrrhatum & inde amarum. Ab ὀξὺς Unde

Ὀξυὸν, ας, ἡ, arbor abieti non absimilis.

Ὀξυάδης, acuta voce cano.

Ὀξυακανθα, ης, ἡ, oxyacantha, frutex in arboris magnitudinem quandoque excrescens

Ὀξυβάφιον, ου, τὸ, acetabulum, Ph Ex ὄξος, & βαφὴ

Ὀξυβαφὸν, ου, το, acetabulum, Gl. V. acetarium, Ph. Ex id

Ὀξυβαφὸς, ου, ὁ, idem & ex usu.

Ὀξυβελὴς, ές, ὁ ἡ, acutum habens cuspidem, (2) qui celeriter jaculum emittit Ex ὀξὺς, & βέλος

Ὀξυβλέπης, ου, ὁ, dispex Ph dispiciens, acute cernens Ex ὀξὺς, & βλέπω Unde

Ὀξυβλεψία, ας, ἡ acutus visus

Ὀξυβοὰς vel ὀξυβόας, ου, ὁ, acutum lamans Ex ὀξὺς, & βοάω.

Ὀξυβολέω, celeriter jaculor Fx βέλος

Ὀξυγάλα, σκ τὸ, lac acidum, lac, quod acuit Hinc

Ὀξυγαλακτίζω, ισω, ex acido lacte confectus

Ὀξυγαρον, τὸ, garum aceto conditum. Gl. V

Ὀξυγάλιον, unguina, arvina, axungia, Gl V

Ὀξυγένειος, ου, ὁ, ἡ, acutum mentum, acutam barbam habens. Ex γένειον

Ὀξυγένυς, υος, ὁ, quod infra labra in maxilla inferiore eminet, Poll

Ὀξυγὴ, ῆς, ἡ, busto Gl V

Ὀξυγλυκὺ, ὑτος, τὸ aqua mulsa acida. Ex ὄξος, & γλυκὺς.

Ὀξυγλυκὸν, dulce acetum Ph. Fx usu

Ὀξυγλυκὺς, εῖα, ὺ dulciter acris Hinc ὀξυγλυκὺ, crema e sorbum decoctus, mulsa acida, dulcacidum, Gl. V Ex usu.

Ὀξυγόος, ὁ, lamentabilis, flebilis

Ὀξυγραφὸς, ου, ὁ ἡ, celeriter scribens. Ex ὀξὺς & γράφω.

Ὀξυγώνιος, ου, ὁ ἡ, ον, angulum acutum habens Ex γωνία.

Ὀξυδέρκεια, ας, ἡ, acumen visus, acies oculorum, Ph Ab ὀξυδερκὴς. Unde

Ὀξυδρακὲω, ῶ, ἡσω, acutum cerno.

Ὀξυδρακὴς, ὁ, ἡ, ές, acutum cernens, perspicax. Ex ὀξὺς, & δέρκω. Hinc

Ὀξυδερκὴς, ὁ, ἡ, ές, ad visus acumen factus.

Ὀξυδορὰς, acute, visu acuto.

Ὀξυδορκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno, Gl. V. Ex ὀξὺς, & δέρκω, δεδορκα.

Ὀξυδορκὴς, ὁ, ἡ, ές, idem quod ὀξυδερκὴς.

Ὀξυδορκία, ας, ἡ, acies oculorum, acies, Ph Ὀξυδορκικὸς, ὴ, όν, idem quod ὀξυδερκὴς

Ὀξυδρομέω, ῶ, velociter curro, Suic Ab

Ὀξυδρομὸς, ὁ, ἡ, ὁν, velociter currens

Ὀξυθήρας, ὁ, ἡ, ὁ, acutos capillos habens. Ex ἴθειρα

Ὀξυζάω, aceſco, aceo, Gl V Ab ὀξὺς

Ὀξυηκία, ας, ἡ, acumen audiendi, acutus audiendi facultas Ab

Ὀξυηκὸς, ὴ, ὁ ἡ, ὁν, acute audiens, qui acuto auditu est præditus Εἰσὶ δέ τινες οἱ φασὶ ἡ μαλιστα ὀξυηκὲς εἶναι τῶν ζώων ἰχθύας, Aristot. Hist. An 4, 8 Ex ὀξὺς, & ἀκὴ, audio, unde ἄκουα, auditus

Ὀξυῆχος, ὁ, ἡ, ὁν, acutum sonum edens.

Ὀξυθάνατος, ὁ, ἡ, ὁν, celeriter interficiens, Ὀξυθυμὸς, ὁ, ἡ, ὁν, valde acutus.

Ὀξυθυλὲω valde acute

Ὀξυθρηνητὸς, ὁν, valde lamentabilis.

Ὀξυθυμέω, ῶ, fut. ήσω, ire ium impotenter præcipiti ira excindisco Ὀξυθυμέω, Σοφοκλ Εὐριπίδῃ, Arist Θεσμ 4 3. Ab ὀξύθυμος. Unde

Ὀξυθυμία, ας, ἡ, iræ præcipitantia

Ὀξυθυμία, ας, ἡ, & ὀξυθυμία, purgamenta, sordes.

Ὀξυθυμία, ων, τὰ, purgamenta ædium, quæ noctu Athenienses in trivia ponebant, (2) ligna, ex quibus suspenduntur aliqui

Ὀξυθυμὸς, ὁ, ἡ, ὁν, iracundus, præceps ad iram

Ὀξυϊνὸς, ίνη, ινον, ex oxya arbore confectus. Ab ὀξυὰ

Ὀξυκαρδίης, ου, ὁ ἡ, ιον, iracundus Ex καρδία.

Ὀξυκάρηνος, ου, ὁ ἡ, ον, acutum caput habens. Ex ὀξὺς, & κάρηνον

Ὀξυκέδρος, ου, ὁ, ἡ, cedrus acuta

Ὀξυκέρατος, ου, ὁ ἡ, ον, acuta cornua habens. Fx ὀξὺς, & κέρας

Ὀξυκέρως, ωτος, ὁ ἡ, ὡ, idem Fx usu.

Ὀξυκέφαλος, ὁ ἡ, ὁν, acuminatum caput habens Lx κεφαλὴ.

Ὀξυκίνητος, ου, ὁ ἡ, ον, mobilis, qui celeriter movetur Ex ὀξὺς, & κινέω.

Ὀξυμπόσιον, ου, τὸ, potio ex aceto & aqua Ph. posca Fx ὄξος, & πόσις, ma je o

Ὀξυκωκυτὸς, ὸν, valde flebilis

Ὀξυλαβὴς, ὲς, ὁ, ἡ, strenuus, in agendo celeritate

Ὀξυλαβέω ῶ, celeriter prehendo, celeriter apertio & dgredior Ab

Ὀξυλάβης, ους, ὁ ἡ, ὁν, strenuus, acer, (2) celer, acer in rapiendo, rapax Ἐρεθὶ animalium rapacium Φυσὶ ὁ ἄριστος ἐστὶ φθίνων καὶ ὀξυπεσὼν, ἐστὶ δὲ ὀξυλαβὴς, Aristot Hist. An 9, 34. Ex ὀξὺς, & λαμβάνω

Ὀξυλαβὸς, ὁ, ἡ, ὁν, idem & ex usu.

Ὀξυλαλὸς, ὁ, ἡ, ὁν, acute loquens

Ὀξυλάπαθον, ου, τὸ, genus lapathi, folius acutioribus

Ὀξυλιπαρὸς, ὁ, ἡ, ὁν, aceto & pingui aliquo imbutus

Ὀξυλισθὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὁν, idem. Fx λίσθος.

Ὀξυμάθεια, vel -θία, ας, ἡ, celeritas discendi Ab

Ὀξυμαθὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὁν, celeriter discens. Ex μανθάνω

Ὀξύμαλα, mala acida Dor pro ὀξυμηλα

Ὀξυμελὴς, ὲς, acuta voce canens A μέλος.

Ὀξυμελὶ, ιτος, τὸ, potio ex melle & aceto, acetum mulsum Ex ὄξος, & μέλι.

Ὀξυμελικράτεον, Ion. ὀξυμελικρητὸν, idem. Ex ὀξυμελὶ, & κεράω, vel ex ὄξος, & μελικράτον.

Ὀξυμέριμνος, ου, ὁ ἡ, ὁν, acute excogitatus. Ex μέριμνα.

Ὀξύμηλον, Dor. ὀξύμαλον, malum acidum, i. e. prunum. Ὀξύμηλος,

'Οξύμελιτον, ὁ, ἡ, ὑγρὸν σκεῦος. A μέλι.
'Οξύμορφος, ὁ, ἡ, ἀκρον ἔχων τὸ μορφόν. A μορφή.
'Οξυμυρσινος, ἀς, ὁ, acuta myrtus, ſylveſtris. Hinc
'Οξυμύρσινος, ίνη, ινον, ex myrto ſilveſtri formatus.
'Οξύμωρος, ὁ, ἡ, ὁ κῆ ή, acutiſſimus. Hinc τὸ 'οξύμωρον, ὁ, dictum acutum, tametſi primo intuitu ſtultum videatur.
'Οξυωπῖος, ον, *Epith.* vini Hippoc. Ab 'οξύς.
'Οξωλήρ, ῆρος, ὁ, ſcalprum, Suic. Ab
'Οξώ, ſut. ώσω, acumino, acuo, acutum reddo; (2) acuto accentu noto; (3) acuo ad, inſtigo, incito; (4) acidum reddo; (5) aceſco, in acorem verto; 'οξωθῆναι, acidus fio, aceſco. 'Οξωθὲν τῶν τελευταίων, ſcil. Συμπλεῖν, Athen. Σίδηρος ζίδηρον 'οξοῖ, ἀνὴρ ἡ παροξοῖ πρόσωπον ἑταίρου, Prov. 27, 17. Ab 'οξύς.
'Οξύϐεον, ὁ, ὁ, ὁ κῆ ή, ex arbore oxya confectus. Ab ὀξύα.
'Οξυϐόαν, ὁ, ὁ κῆ ή, acutiteſtaceus. Ex ὄστρακον, teſta.
'Οξυπαγής, ὁς, ὁ κῆ ή, fortiter impactus; (2) aculeatus. A πήγνυμι.
'Οξυπαθῶς, *Adv.* acuto & vehementi adfectu, gravi animi dolore, graviter.
'Οξυπεινής, ὁ, ἡ, famelicus. Ex πεῖνα.
'Οξύπεινος, ὁ, ἡ, ὁ κῆ ή, qui vehementi fame cruciatur, qui valde cupit. Ex iiſdem.
'Οξυπικρὸς, ὁς, ὁ κῆ ή, acidus cum amarore, vehementer amarus, Heſ. A πικρὸν.
'Οξυπικρος, ὁ, ὁ κῆ ή, acidus, Gl. V.
'Οξυποδία, ῶ, addenſo, denſo, Gl. V. ὀξυποδεῖν, graſſari. Ph. Ab ὀξύπους. Unde
'Οξυποδία, ας, ἡ, acupedium, addenſatio.
'Οξυπόρεον, τὸ, medicamentum facile venas & tenues partes corporis permeans. Ab
Οξύπορος, ὁ, ἡ, ὁ κῆ ή, qui cito tranſit. Ex ὀξὺς, & πείρω.
'Οξύπους, οδος, ὁ, ἡ, ὁ κῆ ή, celeres pedes habens, Gl. V. acupedius.
'Οξύπραρος, ὁ, ὁ κῆ ή, acutam proram (cuſpidem) habens, *Epith.* haſtæ.
'Οξύπτερος, ὁ, ἡ, ὁ κῆ ή, veloces pennas habens, Suic. A πτερόν.
'Οξύπυκνος, ὁ, ἡ, ὁ κῆ ή, ut ὀξύπυκνος ἁρμονία, ap. Muſicos denſitas acutorum ſonorum in ſuprema gradibus muſicæ ſcalæ.
Οξυρυθμία, ας, ἡ, acidus ructus, cruditas. Ab ἐρεύγω. Hinc
'Οξυρυγμιαῖον, ῶ, acidum ructo, ructus acidos emitto.
'Οξυρυγμιώδης, ους, ὁ κῆ ή, qui acidum ructum emittit. Ab eod.
'Οξυρόδινον, vel ὀξυρρόδινον, ὁ, τὸ, ſc. ἔλαιον, oleum roſaceum aceto temperatum. Ex ὀξὺς, & ῥόδινος.
'Οξυρρεπὴς, ὁς, ὁ κῆ ή, celeriter repens; (2) agilis; (3) propenſus. Ex ὀξὺς, & ῥέπω.
'Οξύρριν, vel ὀξύρριν, ινος, ὁ κῆ ή, qui acuto eſt naſo.
'Οξυῤῥοτος, ὁ, ὁ κῆ ή, celeriter currens; (2) qui levi momento huc illuc inclinatur; (3) celer, celerrimus, qui fit momento temporis; (4) præceps, lubricus, fluxus, agilis. Ex ὀξὺς, & ῥοπή.
'Οξυῤῥόπως, *Adverb.* celeriter, cum impetu, acriter.
Οξύῤῥυγχος, ὁ, ὁ κῆ ή, acutum roſtrum habens.
'Ο Ξ Υ Σ, εῖα, ὑ, *Gen.* ὁς, είας, εος, acutus, ut enſis, cuſpis; (2) acutus ſenſu, voce, animo; (3) acutus, i. e. acidus; (4) acris, vehemens; (5) celer, ſubitus, præceps, promptus, expeditus ad aliquid adgrediendum.
'Οξὺς, lumbus, Erot. ap. Hipp. ὀξύϊ, ὀσφύϊ.
'Οξύσομος, ὁ, ὁ κῆ ή, acutum os ſeu roſtrum habens; (2) acute ſcindens, acutam cuſpidem habens; (3) acutam ſ. argutam vocem habens. A σῶμα.
'Οξύσχοινος, ὁ, ὁ κῆ ή, acutus juncus, Gl. V. hibiſcum, juncus.
Οξύτατα, *Adv.* acutiſſime, quam ociſſime, Gl. V. ὀξύτατα, ſummâ, Gl. V. Ab ὀξύς.
'Οξυτενὴς, ὁς, ὁ κῆ ή, acutum finem habens, in acutum ſinum deſinens. Ex τείνω.
'Οξυτενὴς, ὁς, ὁ κῆ ή, in acutum tandens, acuminatus. Ex ὀξὺς, & τείνω.
'Οξύτερον, *Adv.* ocius; Gl. V. Ab ὀξύς.
'Οξυτέρως, idem & ab eod.
'Οξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies; (2) acrimonia, acerbitas; (3) ſtudium acre, intentio acris; (4) acumen ingenii; (5) tonus acutus; (6) celeritas, velocitas. Ab ὀξύς.
'Οξυτόκιον, φάρμακον, medicamentum, quod facit, ut mulier cito pariat. Ab
'Οξυτόκος, ὁ, ὁ κῆ ή, cito pariens, partum accelerans. Ex τίκτω.
'Οξυτόμος, ὁ, ὁ κῆ ή, acute ſecans; (2) acutus, Suic. A τέμνω.
'Οξυτονία, ᾶς, ἡ, in acutum tendo, anguſtus ſum; (2) accentu acuto noto, ὀξυτονῶν, acuminatus. Ab
'Οξύτονος, ὁ, ὁ κῆ ή, qui acuto tono finitur, cujus ultima ſyllaba accentu acuto effertur; ὀξύτονος ᾠδὴ, acuti & magni ejulatus.
'Οξυτόνως, *Adv.* cum acuto accentu.
'Οξύτορος, ὁ, ὁ κῆ ή, ut ὀξύτορος ἅλως, χαλκὸς, φωνὴ, acutus. A τείρω.
'Οξυτρίφυλλον, ὁ, τὸ, acutum trifolium.
'Οξυφάρυς, ὁ, ὁ, piſcis nomen, ap. Opp.
'Οξυφαὴς, ὁῦς, ὁ κῆ ή, acute videns. A φάος.
'Οξυφεγγὴς, ὁς, ὁ κῆ ή, valde ſplendens. A φεγγος.
'Οξύφθογγος, ὁ, ὁ κῆ ή, acute ſonans.
'Οξυφλεγμασία, ας, ἡ, acute & vehemens inflammatio.
'Οξύφρων, ονος, ὁ κῆ ή, acutum ſapiens, acri & ſolerti mente præditus. A φρὴν.
'Οξύφυλλον, ὁ, τὸ, acuta folia habens; herba.
'Οξυφωνία, ας, ἡ, vox acuta. Ab ὀξύφωνος.
'Οξύφωνος, ὁ, ὁ κῆ ή, acutam vocem habens. A φωνὴ.
'Οξύχειρ, ρος, ὁ κῆ ή, promtus, expeditus manu. Hinc
'Οξυχειρία, ας, ἡ, celeritas manus.
'Οξυχολία, ας, ἡ, ira repentina & acris, iracundia. Ab
'Οξύχολος, ὁ, ὁ κῆ ή, qui ſubito & graviter irascitur, Ph. biliosus, cerebrosus, irritabilis, litigiosus, iracundus. A χολή.
'Οξυχόλως, ira gravi.
'Οξυωπίζω, acutioris viſus, & ὀξυωπίσατος, acutiſſimi viſus, Comp. & Superl. ab ὀξυωπὴς. Unde
'Οξυωπέω, ῶ, acutum cerno.
'Οξυωπὴς, ὁῦς, ὁ κῆ ή, vel ὀξυώπης, acutum cernens, acutos habens oculos. 'Ο δὲ ἀετὸς ὀξυωπίσατος μέν ἐστι, κῆ τὰ τέκνα ἀναγκάζει ἔτι ψιλὰ ὄντα ἀρὶς τὸν ἥλιον βλέπειν, κῆ ἢ μὴ βωλέμενα κόπτει, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 32, 34. Ex ὀξὺς, & ὤψ.
'Οξυωπία, ας, ἡ, acutus viſus, acies oculorum. Ab ὀξυωπὴς.
'Οξυωπίας, ου, ὁ, acutum cernens. Ab eod.
'Οξυωπὸς, ὴ, ὀν, cui ſunt acuti oculi.
'Οξώδης, ους, ὁ κῆ ή, acetoſus, acidus. Ab ὀξὺ.
'Ὅς, *cujus*, gen. ſing. *Poët.* pro ὅ, ab ὅς, *qui*.
'Ὁπαδὸς, comitor, ſector, Heſ. Ab
'Οπάδος, ὁ, ὁ κῆ ή, qui ſequi aliquem jubetur, comes, adſecla, adſectator. Ab
'Ο Π Α Ζ Ω, fut. άσω, perſequor; (2) ſequi jubeo, comitem do, præbeo, do; & ὀπάζομαι, comitem accipio, a perſequenti pleumor; ὀπάσας, a. 1. 1. part. pro ὀπάσας, cum præbuiſſet. Κοκλιποπώλους ἡ θεὸς μέγα κέδος ὤπασε, Ariſt. Eq. 200. 'Οπάζει ἡ νίκην, id. Θεσμ. 981. δῶρον τινὶ, Theoc. 27, 55.
'Οπαλὰ, ας, ἡ, vas fictile, in quo foramen eſt. Ab ὀπὴ. Unde
'Οπαῖον, ὁ, τὸ, foramen ollæ; (2) foramen, per quod fumus ex furno aut camino exit.
'Οπαλίκα, *Dor.* pro ὀπωλίκα, *quando*.
'Οπασσε, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἄπασσε, ab ἀπάζω.
'Οπάσσας, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀπάσας.
'Οπάσσατο, a. 1. ind. m. a. 1. opt. med. *Ion.* pro ὀπάσαιτο.
'Οπάτρωρ, ὁ, ἡ, idem quod ὁμοπάτωρ.
'Οπατρωρὴ, ὁ, ὁ, eadem patre genitus, Ab ὁμοπάτωρ, ὁ, ὁ, *per dynecp.* ex *Ionico* ὁ, ἡ, ὁμοπατρωρὴ.
'Οπάων, ονος, ὁ κῆ ή, comes. Ab ἕπομαι.
'Οπᾷ, quibus, Gl. V. Ab ὅς, ἥ, ὅ.
'Οπᾷ, ᾶν, quidquid.
'Οπᾷ δήποτε, quodcumque, Gl. V.
'Οπηδὶς, ίδος, ὁ, fubula, qua aliquid perforatur. Ab ὀπὴ.
'Οπηδία, circumſpicio, video, & ὀπηδίᾳ, omina captare, augurari; ſed pro hoc ultimo ὀπιδίᾳ. Ab ὀπὴ, vel ὄψ, *vox*.
Οπήονες, *Ion.* pro ὀπαδοὶ, Herodot.
'Ο Π Η', ης, ἡ, foramen, ſpecus, Gl. V.
'Ο Π Η, *Adv.* ubi; (2) quo; (3) qua, qua via; (4) qua ratione, quo modo, quomodo. Hinc ἔσθ' ὅπη, alicubi, aliquo modo, quamdamtenus; ὅπη ἄν, quocumque, quacumque in locum; ὅπη ποτὲ, quocumque, quomodocumque; ὁπωτιῶν, aliquid, alicujus momenti.
Οπηδέων, comitor, Etym. ex Apoll.
'Οπηδία, ῶ, comitor, comes ſum, adſectator, Χάριτες βαθύκολπον ὀπηδέουσι, Epigr. Τῶτό μ' ἀνίκηκεν Διὸς σφῶν δῶρον ὀπηδεῖν, Dionys. Πβ. 547. Ab ὀπηδὸς. Hinc
'Οπηδητὴρ, ῆρος, ὁ, comes, adſectator, Heſ.
'Οπηδὸς, ὁ, ὁ, id. quod 'οπαδὸς, Att. Euſt.
'Οπηλίκος, ὁ κῆ ή, quantus. Hinc
'Οπηλικοσῦν, quantuſcumque; & in Neutr. ὁπηλικονῦν, quantumcunque. A πηλίκος.
'Οπηνίκα, *Adv.* quum, quando, poſquam, quam mox, Ph. Ab ἡνίκα, *quando*.
'Οπήτιον, ὁ, τὸ, fubula, qua aliquid perforatur. Ab 'οπὴ.
'Οπητῶν, aliquid, alicujus momenti. Ab 'οπὴ, τὶ, & ὦν.
'Οπὶ, dat. ſing. ab ὄψ, *vox*.
'Οπίας, ου, ὁ, ut 'οπίας τυρὸς, caſeus coagulo ſculneo coagulatus, Ariſtoph. per jocum
'Οπίαν, vocat τὴν 'οπὴν, foramen. Ab 'οπὴ.
'Οπιδνὸς, ὴ, ὸν, reverendus, cavendus, vel extimeſcendus; 'οπιδνότατα, ſummopere cavenda, maxime extimeſcenda. Ab ὄπις.
'Οπίζετο, 3, ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ὠπίζετο, ab
'Οπίζομαι, fut. ίσομαι, curo, revereor; (2) caveo; (3) rependo. Τὸν 'ου 'οπίζετο μᾶλλον, Heſiod. Aſp. 21. 'Αλλὰ ζεὺς αἰεὶ δυσμενὴς 'οπίζομαι, Odyſſ. 13, 148. Μητρὸς γὰρ ὠκυπόλου ὑπίζετ' ἰφθίμοιο. Hom. Il. 18, 216. Ab eodem.
'Οπίζω, f. ίσω, ſuccum lacteum arboris alicujus colligo cortice inciſo, vel caulem incido ſucci gratia. Ab 'οπός.
'Οπίθε, vel ὄπιθεν, pone, a tergo, Gl. V.
'Ο Π Ι Κ Ο Σ, ὴ, όν, opicus, deformis, ſordidus, immundus, Vet. Lex.
'Οπιον, ου, τὸ, opium, ſuccus lacteus, qui papaveris ſtapo inciſo emanat. Ab 'οπός.
'Οπιπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator, qui circumſpicit diligenter aliquid. A
'Οπιπτία, idem quod
'Οπιπτεύω, fut. εύσω, inſpicio, circumſpicio, oculis luſtro. Τί σ' 'οπιπτεύεις ἀνεμώλια γιφόρας, Il. 4, 243. Ab ὄπτομαι.
Ο Π Ι Σ, ίδος, ἡ, ultio, vindicta divina; (2) cura, conſideratio, reſpectus; (3) adſpectus. 'Εκ ἡ δίκαι ἀλάσασι, Θεὸν ὅπιν ἐκ πλέσσιτες, Hom. Il. 16, 388.
'Οπισαμβᾶν, itio retrograda, Euſt. ex quodam Lex. Quaſi ex 'οπίσω, & ἀμβαίνειν, pro ἀναβαίνειν, aſcendere.
'Οπισθε, vel ὄπισθεν, *Adv.* a tergo, pone; (2) poſterius, in poſterum, poſthac, poſtea. Hinc ὁ ὄπισθεν, poſterior, ſequens. Ab 'οπίζω.
'Οπισθένερ, αρος, τὸ, poſterior pars manus, & quaſi averſa. Ex 'οπίσω, & ἦνερ.
'Οπισθία, ας, τὰ, poſtilena, Ph. poſteriora, Gl. V. Ab ὄπισθε.
'Οπισθιαῖος, ία, αν, poſticus, Ab ὄπισθε.

Ὀπίσθιος, ον, posticus, posterior. Ab sequens.

Ὀπισθίω, Ion. pone, a tergo, retrorsum.

Ὀπισθοδρόμος, ου, ὁ ἡ, qui retro cedit, retrogradus. Ex ὀπίσθεν, & βαίνω.

Ὀπισθοπαστικός, ὴ, όν, retro infiliens. Ex infra.

Ὀπισθόπρωρος, ου, ὁ ἡ, ab aversa parte scriptus; de libro & charta. Ex ὀπίσθεν, & πρῶτος.

Ὀπισθοδάκτυλος, ου, ὁ ἡ, qui digitos habet retro inversos, R. Ex ὀπίσθιον, & δάκτυλος.

Ὀπισθόδετος, ου, ὁ ἡ, a tergo seu retro ligatus. Ex ὀπίσθεν, & δετός.

Ὀπισθοδόξις, εως, ἡ, idem quod κακοδοξία apud Eccl. κακοδοξίαι, Sch. Hes.

Ὀπισθόδομος, ου, ὁ, postica pars templi; (2) pars arcis Athenis, ubi ærarium ponebant ædem Minervæ erat. Gl. V. ærarium, pudicula. Ex ὀπίσθεν, & δόμος.

Ὀπισθοκάλυμμα, ατος, τὸ, ornatus mulebris, quo posterior sive capitis, sive totius corporis pars velabatur.

Ὀπισθοκάρπιον, ου, τὸ, fructum a tergo folii ferens. Ex ὀπισθεν, & καρπός.

Ὀπισθοκέλευθος, ου, ὁ ἡ, qui pone sequitur, adjectator.

Ὀπισθόκεντρος, ου, ὁ ἡ, cui aculeus in posteriori parte corporis est, aculeum in cauda habens. Ex κέντρον.

Ὀπισθοκίφαλον, ου, τὸ, occiput, Gl. V. Ex κεφαλή.

Ὀπισθοκόμης, ου, ὁ, a tergo comitus. Ex κόμη.

Ὀπισθόκομος, ου, ὁ ἡ, idem & ex illo.

Ὀπισθοκρανίον, ου, τὸ, occipitium, Ph.

Ὀπισθοκρηπῖδες, ων, αἱ, calcei quidam mulebres.

Ὀπισθοκύφωσις, εως, ἡ, spinæ in posteriorem partem contorsio.

Ὀπισθονόμος, ου, ὁ ἡ, qui retro ambulans pascitur, qui præpostere pascitur; ut ὀπισθόνομοι ἵπποι. Ex νέμω, pasco.

Ὀπισθοπυγίζων, ονος, ὁ ἡ, a tergo pungens. Ex πύσσω, unde a. 2. ἐπύγην.

Ὀπισθοπόρος, ου, ὁ ἡ, retrogradus. Ex πόρος.

Ὀπισθόστης, ου, ὁ ἡ, pone gradiens, pone sequens; *Epith* famulorum; (2) retrocedens.

Ὀπισθορμέω, retrocedo, Hes. Hinc

Ὀπισθόρμητος, ου, ὁ ἡ, retro cedens, retrogradus.

Ὀπισθοσφενδόνη, ης, ἡ, reticulum, muliebre ornamentum capitis apud Comicos.

Ὀπισθοτίλα, ης, ἡ, sepia; ita dicitur ab ὀπισθεν τίλλειν, post se emittendo atramentum suum.

Ὀπισθοτονία, ας, ἡ, convulsio partium in posteriora, partium posteriorem distensio.

Ὀπισθότονος, ου, ὁ ἡ, cui quodam rigore nervorum caput scapulis annexum est, cui cervix reflexa est in posteriorem partem.

Ὀπισθοτονικῶς, *Adv.* more eorum, quibus cervix reflexa est in posteriorem partem.

Ὀπισθότονος, ου, ὁ ἡ, in averium tendens aut tentus; *Subst.* idem quod ὀπισθοτονία; (3) pernena illo morbo laborans; (4) vinculum, quo manus post tergum religantur. Ex τείνω.

Ὀπισθοτονώδης, ους, ὁ ἡ, idem quod ὀπισθότονος.

Ὀπισθουρητικός, ὴ, όν, qui retrorsum urinam emittit; Aristot. Hist. An. 5, 2. Ex ὄρνις.

Ὀπισθοφάλαρος, ου, ὁ ἡ, a tergo calvus, occipite calvus.

Ὀπισθοφανής, ους, ὁ ἡ, retrorsum attendens, f. mentem adhibens, Hes. Ex φαίνω.

Ὀπισθοφανῶς, *Adv.* ret orsum, in averium.

Ὀπισθοφυλακία, ας, ἡ, a tergo agmen custodio.

Ὀπισθοφυλακίδιον, ου, τὸ, custodia militum a tergo. Ab

Ὀπισθοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, qui a tergo agmen tutatur.

Ὀπισθόχειμων, ωνος, ὁ, frigus, circa extremam hiemem.

Ὀπισθόχειρ, ειρος, ὁ ἡ, cui manus post tergum religantur.

Ὄπισμα, ατος, τὸ, succus lacteus caule vel radice incisa exceptus; exponitur etiam liquor concretus. Ab ὀπίζω.

Ὀπισμός, οῦ, ὁ, succi lactei collectio, qui ex inciso caule gignitur. Ab eod.

Ὀπίσω, idem quod ὀπίσσω.

Ὀπίστατος, υ, ὁ, postremus, ultimus; Hom. Il. 8, 342. Ab ὀπίσω.

Ὀπίστερος, α, ὁ, posterior, a tergo sequens Nonn. Ab

ΟΠΙΣΩ, *Adv.* retrorsum, retro, a tergo, in averium, pone, post, postea, in posterum. Hinc εἰς τὰ ὀπίσω, retrorsum, retro; εἰς τὸπίσω, retrorsum, in averium.

Ὅπλα, ων, τὰ, arma; (2) armamenta.

Ὁπλάριον, ου, τὸ, parva arma; ὁπλάριον, scutulum, Gl. V. Dim. ab ὅπλον.

Ὁπλίζω, praes. inf. pass. verbi ὁπλόομαι.

Ὁπλίσω, armo, instruo, Hom. Ἀμαξαν ἐύτροχον ἡμιονείην, Ὅπλον, Odyss. 6, 73. Ab ὅπλον.

Ὁπλάων, gen. pl. Ion. pro ὁπλῶν, ab

Ὁπλή, ῆς, ἡ, ungula, unguis quadrupedum, equi, porci, asini, bovis, &c. Ab ὅπλον.

Ὁπλίζω, f. ίσω, armo, instruo armis, (2) instruo, paro; ὁπλίζομαι, armor; aor. 1. ὑπλισάμην, armatus; perf. ἀπλισμένος, idem; ἄπλισθεν, apud Hom. pro ὑπλίσθησαν, instruebantur, Odyss. 23, 142. Ῥαιδῶ γείσας ἀπλισε Σκύδη δοάκοντ', Lyc. 918. Ἐπεί σ' ἐχαπτον αἰχμᾶ' ὁπλιζόμενοι φασγάνοις χέρας, Eur. Or. 1212. Σὺ δ' ἃ τι δράσαν ἄρος τάδ' ὁπλίζη χέρα; idem, Rhes. 99. Ab eod. Hinc

Ὅπλισις, εως, ἡ, armatura; (2) ipsa arma.

Ὅπλισμα, ατος, τὸ, armatura, qua quis munitur; (2) apparatus bellicus. Ab eod.

Ὁπλισμός, οῦ, ὁ, armatura; (2) ipsa actio armandi. Ab eod.

Ὁπλισόμεθα, 1. plur. f. 1. ind. med. Dor. pro ὁπλισώμεθα, ab ὁπλίζω.

Ὁπλιστής, οῦ, ὁ, armator, Gl. V. Ab eod.

Ὁπλιταγωγός, οῦ, ὁ ἡ, milites armatos vehens, ut navis. Ex ὁπλίτης, & ἄγω.

Ὁπλιτεύω, f. εύσω, fum miles gravis armaturæ; (2) armatis præsum, rem militarem exercco, Thuc. Ab

Ὁπλίτης, ου, ὁ, armatus, arma gestans; (2) miles armaturæ gravis, Ph. scutatus; ὁπλῖται, armates, Ph. armati, Gl. V. Ab ὅπλον. Hinc

Ὁπλιτικός, ὴ, όν, ad militem gravis armaturæ pertinens; τὸ ὁπλιτικόν, gravis armaturæ milites.

Ὁπλῖτις, ιδος, ἡ, armata; ὁπλίτιδες, statuæ mulierum armatæ. Ab ὁπλίτης.

Ὁπλιτοδρομία, stadium armatis decursu, armatus cursu contendo. Ὁπλιτοδρομίας ἀσκήσας, Pausan. Ab

Ὁπλιτοδρόμος, ου, ὁ, armatus cursu contendens, armatus stadium decurrens. Ex ὁπλίτης, & δρόμος.

Ὁπλιτοτάλας, α, ὁ, Dor. ὁπλιτοτάλης, qui arma ex humeris gestat. Ex ὁπλίτης, & τάλα.

Ὁπλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, campidoctor, Ph.

Ὁπλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, armidoctor, Gl. V. Ed. *armiductor* editum.

Ὁπλοποιέω, ω, f. ήσω, arma do. A δοῦμαι.

Ὁπλοθήκη, ης, ἡ, armamentarium.

Ὁπλοκάθαρσις, εως, ἡ, armilustrium, Ph.

Ὁπλοκαθαρσία, ας, ἡ, idem, Gl. V.

Ὁπλοκάθαρσις, εως, ἡ, idem.

Ὁπλολογέω, ῶ, arma colligo. A λέγω.

Ὁπλομαι, armor, (2) instruor, paror. Δεῖπνον ἀνὰ χθὶ ὁπλοῦμαι, Il. 19, 172. Ab ὅπλον.

Ὁπλομανέω, ῶ, furor, ήσω, insano armorum amore ducor. Ὁπλομανῶν σῖρα τῶ δίσκω, Synes. Ex μανία.

Ὁπλομαχέω, armis pugno, vel certo, Plut.

Ὁπλομαχία, ας, ἡ, pugna, qua armis pugnatur.

Ὁπλομαχικός, ὴ, όν, ad pugnam pertinens. Ab

Ὁπλομάχος, ου, ὁ ἡ, qui armis decertat, bellator armatus; (2) qui armis pugnare sub magistro discit. Ἀ μάχομαι.

Ὅ Π Λ Ο Ν, ου, τὸ, telum, scutum, Ph. (2) instrumentum; (3) penis. Ὅπλα, τά, arma; (2) præsidia ut εἰς τὰ ὅπλα ἐλθεῖν, in castra, præsidia se recipere, ὅπλα ἵδῦ, castra metari, castra ponere, munire, *Ern.*

Ὁπλοφέρος, ου, ὁ, armiger, Gl. V.

Ὁπλοπνέστης, ου, ὁ, ventilator, Ph. A πίτνημι.

Ὁπλοποιέω, ῶ, arma fabricor; (2) armo.

Ὁπλοποιία, ας, ἡ, armorum fabricatio. Ab

Ὁπλοποιός, οῦ, ὁ ἡ, armorum faber, qui arma conficit. Ex ὅπλον, & ποιέω, facio.

Ὁπλοποιητικός, ὴ, όν, ad arma fabricanda pertinens, aptus. Ab ὁπλοποιέω.

Ὁπλοσκοπία, ας, ἡ, armorum inspectio. A σκοπέω.

Ὁπλοτρέφων, gen. pl. f. g. Æol. pro ὁπλοτρόφων, ab

Ὁπλότροφος, ου, ὁ ἡ, junior, natu minor; (2) unus e posteris; ὁπλότατος, natu minimus. Ἀεὶ δ' ὁπλοτέραν ἀνδρῶν ἐρέτις ἠρέθοιθ', Hom. Il. 3, 108. Ab ὅπλον.

Ὁπλουργία, ἡ, idem quod ὁπλοποιία.

Ὁπλοφάγος, ου, arma rodendo corrumpens.

Ὁπλοφορία, ας, fut. ήσω, arma fero, arma gestio; (2) armatus stipo alicujus, lictor; ὁπλοφορεῖος, ab armatis dispari. Οὔτε ὁπλοφορεῖος, οὔτε Σικύωνα κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁδοιπορίαν ὠφελούμην, Philo. Ab

Ὁπλοφόρος, ου, ὁ ἡ, qui arma gestat: armiger, Ph. (2) satelles, apparitor, tortigenulus, Gl. V. Ex ὅπλον, & φέρω.

Ὁπλοφυλάκιον, τὸ, armamentarium. Ab

Ὁπλοφύλαξ, ακος, ὁ, armorum custos, Gl. V. armicustos.

Ὁπλοχαρής, ὁ ἡ, ὁν, arma amans. A χαίρω.

Ὀποβάλσαμον, ου, τὸ, opobalsamum, succus balsami fructus.

Ὀπολαπὲς, οῦ, ὁ, cujus, ex qua re pone. Ex ὀπίσω, & λάπτω, *lambo*.

Ὀποιδής, έσσα, όν, ὁ ἡ, succum referens, (2) succosus, lentus, Suic. Ex ὀπός, & εἶδος.

Ὀπόθεν, *Adv.* unde. Hinc ὀποθενδηποτε, undecumque, un ebat. A ποῦθεν, *unde*.

Ὀποθενεῖν, undecunde, Gl. V. A ὁπόθεν.

Ὅποι, *Adv.* ubi. Hinc ὅποι ἄν, ubi, ubicumque, quo, quocumque; ὅποτε ποτοσοῦν, quum longissime. A ποῖ.

Ὁποῖος, οία, οῖον, qualis, *in interrogatione & extra interrogationem*. Hinc ὁποιοσδήποτε, ὁποιοσδήποτε, ὁποιοσδηποτεῦν, ὁποῖός ὄν, ὁποῖος ἂν δὴ, ὁποῖός ποθ', qualiscumque, quicumque; ὁποῖός κε, qualisquis, Gl. V. A ποῖος. Hinc

Ὁποιότης ητος, ἡ, similitudo.

Ὁποίως, *Adverb.* qualiter, quocumque modo, qualitercumque. Ab eod.

Ὀποκάρπασον, ου, τὸ, opocarpasum, succus carpesi, qui inter venena censetur. Ex ὀπός, & κάρπασος.

Ὀποκιννάμωμον, ου, τὸ, succus cinnamomi, qui effluit, cinnamomo arbore incisa.

Ὀποπάναξ, ακος, ὁ, succus panacis.

Ὁ Π Ὸ Σ, οῦ, ὁ, succus, humor vel liquor alicunde manans, lachryma arboris scarificatione, sive incisione, vel terebratione elicita; (2) succus laserpicii, laserpitium ipsum. Gl. V. laser, laserpitium; (3) succus lacteus caprifici, quo coaguli loco utebantur veteres ad lac spissandum.

Ὁποσάκις, *Adv.* quoties. Hinc ὁποσακισοῦν, quotiescumque, quoties libeat. Ab ὁπόσος.

Ὁποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex, quam multiplex, *extra interrogationem*. Ab eod. Hinc

Ὁποσαπλασιοῦν, quantumvis multiplex.

Ὁποσαπλασίων, ονος, ὁ ἡ, idem quod ὁποσαπλάσιος.

Ὁποσαπόδης, ους, ὁ ἡ, quot pedum.

Ὁποσαχῆ, *Adverb.* quot in locis; (2) quot modis. Ab ὁποσάκις.

Ὁποσοῦν, quantumvis, quantumcumque. Ex

Ὁπόσος, όση, όσον, quantus; (2) quantuscumque; (3) qui. Ab ὅσος.

Ὁποσοσδήποτε, ὁποσηδήποτε, ὁποσοδήποτε, quantuscunque, quantumvis, quantuslibet.

Ὁποσοῦν,

'Οπηνίκα, Adv. quando, quum.
'Οπηνίκεν, idem quod ὁπηνίκα, Ion. ὁπηνίκαι, Vid. & ἦν.
'Οπήχεω, quotus. Ab ὁπόσος.
'Οπῃοῦν, quotuslibet, quotcunque.
'Οπότε, Adv. quando, quum; (2) ubi; (3) Conjunct. quandoquidem, quoniam. Ex ὁπός, & ὅτε.
'Οπότε, Adv. idem; (2) aliquando, olim; (3) donec. A ποτέ.
'Οποτοῦ, Adv. quandocumque.
'Οπότερα, vel ὁπότερον, Adv. utrum, an, utro modo. Ab
'Οπότερος, ἁρμ. ἔων, uter, utervis; (2) alteruter. A ποτέρος.
'Οποτερόσε, uterlibet, utervis, alteruter.
'Οποτέρῃσιν, Adv. utra ex parte, utralibet ex parte, unde. Ab 'οποτερος.
'Οποτέρωθι, uterubi, Gl. V. Ab eod.
'Οποτέρως, Adv. utro modo; (2) utrolibet modo, utrocumque modo; (3) alterutro modo. Ab eod.
'Οπτέρωσε, Adv. utram in partem, utro.
"Οπου, Adv. ubi, extra interrogationem; (2) quandoquidem; (3) quo; (4) quousque, eo usque dum. Hinc ὅπου ἄν, ubicumque, quocumque in loco; quem cumque in locum; ὁπόθι, ὁπόθιπερ, "οπυῤ ὄν, "οπυ ἔν, ubicunque, ubilibet, ubivis; "οπυ μὲν "οπυ δέ, alicubi, alibi, interdum, quandoque; ἄλλ' "οπυ, alicubi.
Οπτα, Dor. pro 'οτου, quo.
"Οπτιν, Dor. pro 'οτιν, quo.
'Οπτήνικα, Adv. cum, quando. Ab ἡνίκα.
'Οπτοῦ, Adv. ubi, in loquente. A ποῦ.
'Οπποῖος, qualis; ὁπποῖα, qualiter, pro ὁποῖος, Dor.
'Οπποσόν, Dor. pro 'οσσον, quantus.
'Οπποτέρως, uter, Dor. pro ὁπότερος.
"Οπτας, ut, quomodo; Ion. pro "οτας.
'Οπτάζομαι, videor. Ab ὄπτομαι.
'Οπτάλεος, ία, ον, altus, tostus. Ab ὀπτάω.
'Οπτάνιον, ὄπτανον, ου, τὸ, locus, in quo assatur, culina. Ταῦτ' ὄψεται τ' ἀπτάνιον ἡμῖν, ὡς καλῶ; Aristoph. in Pace, 891. Ubi Scholiast. τὸ αἰδοῖον αἰτῆς δεικνυσι. Ab eodem.
'Οπτανίς, ίδος, ὁ, assator. Ph. Ab
'Οπτανός, ἡ, όν, assus, tostus. Ab eod.
'Οπτάνω, video, cerno, ὀπτάσομαι, appareo, videor. Αἱ ἡμέραι τεσσαράκοντα ὀπτανόμενοι αὐτοῖς, Act. 1, 3. Ab ὄπτομαι.
'Οπτασία, ας, ἡ, visio; (2) visio in somnis; (3) visio spectri. Ab ὀπτάζομαι.
'ΟΠΤΑΩ, ᾶ, fut. ήσω, aio, torreo; ὀπτᾶν ἐον, aio; ὀπτᾶδε, torreri, assari; ὀπτηθείς, aor. 1. part. assitum, Ph. Ὠπίων χαρίεντα πάλι ζωγρήσιον, Aristoph. Nub. 408.
'Οπτάρτος, part. pass. vel praef. part. med. Dor. pro ὀπτώμενος.
'Οπτᾶς, Dor. pro ὀπτᾷ, coquit ex ὀπτάω.
'Οπτικός, vel potius ὀπτατικός, ἡ, όν, vim habens urendi seu torrendi. Ab ὀπτάω.
'Οπτήρ, ῆρος, ὁ, qui videt, speculator, explorator. Ab ὄπτομαι.
'Οπτήρια, ων, τὰ, dona, quæ sponsus sponsæ dabat, quem eam primum videret; (2) quædantur ob rem aliquam spectatam, præsertim cum infantes primum offeruntur spectandi, Eun. Ἡμεῖς κυλλοντίδας ὅτας ὀπτήρια δοῦν, Callim. Hymn. in Dian. 74. Ab ὀπτήρ.
'Οπτήσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui assari potest.
Οπτησις, εως, ἡ, ipse actus torrendi vel assandi. Ab ὀπτάω.
'Οπτησομῆν, 1. pl. f. 1. conj. act. v. ὀπτάω.
'Οπτήσιον, ον, ου, assandum. Ab ὀπτάω.
'Οπτικός ἡ, όν, visorius, cujus vi cernimus. Hinc ἡ ὀπτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, optica, disciplina mathematica, quæ circa visum versatur. Ab ὄπτομαι.
'Οπτιλίτις Ἀθηνᾶ, Minerva, cui Lycurgus in memoriam excussi sibi oculi statuam posuit, Vide Plut. in Lyc. cap. 11. Ab
'Οπτίλος, ου, ὁ, oculus, apud Dores. Ab eod.
'ΟΠΤΟΜΑΙ, f. ὄψομαι, video. p. ὦμμαι,

'Οπτός, ἡ, όν, assus, tostus. Ab ὀπτάω.
'Οπτός, ἡ, όν, qui videtur, qui in conspectu est. Ab ὄπτομαι, pro ὀπτητός, vel ab ὄπτημι.
'Οπτώ, pen. sing. Dor. pro ὀπτῶ.
'ΟΠΤΩ, coco, inco; (2) uxorem habeo; (3) in matrimonium duco. Ἐγὼ δέ σε τὸν Χριστὸν μίαν ὁπτεύσασαν Δόσω ὑπανέρῳ, Il. 14, 286.
'Οπώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, mulco succo abundans, succulentus. Ab ὀπός.
'Οπωπε, 3. sing. perf. ind. med. Att. pro ὄπτημαι.
'Οπώπεις, 3. sing. pluſq. ind. med. Ion. pro ὀπώπει.
'Οπωπή, ῆς, ἡ, conspectus, visus, oculus. Ab ὄπτομαι, p. m. ab ὄπτημι. Unde
'Οπωπητήρ, ῆρος, ὁ, speculator, qui videt.
'ΟΠΩΡΑ, ας, ἡ, Ion. ὀπώη, ης, ἡ, autumnus, pars anni, qua fructus arborum matuescunt; (2) fructus arborei, poma; (3) maturior ætas adolescentum.
'Οπωρίζω, fructus autumnales decerpo & colligo; (2) pomis vescor, f. ὀπωρίσω, Att. ὀπωρῶ, ὀπωρεῖ, fructus colligit; ὀπωρεῦντες, fructus collecturi f. decerpturi, nom. plur. fut. 1. part. Ion. pro ὀπωρίσοντες. pro ὀπωρίσαντες. 'Οπωρίζεσθαι, itidem fructus colligere, sibi sumere. Ab 'οπώρα.
'Οπωρινός, ἡ, όν, ex fructibus autumnalibus, f. pomis confectus; ut 'οπωρινὴ compositio medica ex pomis. Ab eod.
'Οπωρίτης, ου, ὁ ἡ ἡ, pomifer, fructibus autumnalibus fecundis aptus. Ab eod.
'Οπωρινὶς, ὶς, ὶν, autumnalis, (vid. Thes. Gr. P.) Ab eod.
'Οπωρισμὸς, οῦ, ὁ, fructuum autumnalium collectio. Ab 'οπωρίζω.
'Οπωρῶ, f. 1. ind. act. Att. pro 'οπώρισα.
'Οπωρίων, ωνος, ὁ, Hes. 'οπωρίωνες τες ἐς ωνῆσιν ἀνεμῦλιοι, eos, qui vendendi causa emunt. Ab 'οπώρα.
'Οπωροβασιλὶς, ίδος, ἡ, genus ficuum; quæ regina fructuum hortensium.
'Οπωροβόκη, ης, ἡ, locus, ubi fructus autumnales reponuntur. Ex 'οπώρα.
'Οπωρολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, fructus autumnales colligens, vel simpliciter fructus colligens. Ex ὀπώρα, & λέγω.
'Οπωροπάλης, ου, ὁ, pomarius, Gl. Vet. qui poma vendit. Ex 'οπώρα, & πωλέω.
'Οπωροφαγία, ας, ἡ, poma esu. Ab
'Οπωροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, pomifer, Gl. V. Ex 'οπώρα, & φέρω.
'Οπωροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi fructus autumnales adservantur; (2) casa, in qua latet fructuum autumnalium custos. Ab
'Οπωροφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, pomorum custos.
'Οπωρωνὴς, ὴς, ὁ, qui fructus autumnales emit & vendit. Ex 'οπώρα, & ὠνέομαι.
"Οπως, quomodo, qualiter, quatenus, quam, ut, Ph. Hinc ὅπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπωσοῦν, quomodocunque, quocumque modo, utcumque; οὐχ' "οπως, sequente ἀλλὰ, non solum non; tantum abest, nedum. A φῶς.
'Οπᾷ, 3. f. pr. ind. act. contr. pro 'οραῖ.
"Οπα, 2. f. imper. act. contr. pro "ορα.
"Οραμα, ατος, τὸ, visus, visio, visum, Ph. Ab ὁράω.
'Ὄραμνος, ου, ὁ, frons, ramulus.
'Ορᾶν, pr. inf. act. contr. pro 'ορᾶιν.
'Ορασις, εως, ἡ, visus, lumina, Gl. Vet. Ab ὁράω.
'Ορᾷ, 3. f. pr. ind. med. contr. pro 'οραῖ.
'Ορατὴς, οῦ, ὁ, spectator, inspector. Ab eod.
'Ορατικὸς, ἡ, όν, videndi facultate præditus, perspicax, visorius; τὸ ὀπτικὸν, ὀπ. pupillæ locus, sedes visus, Ph. ὀπτικὰ, lumina. Ab eod.

'Οπτός, ἡ, όν, assus, tostus. Ab ὀπτάω.
'Οπτός, ἡ, όν, qui videtur, qui in conspectu est. Ab ὄπτομαι, pro ὀπτητός, vel ab ὄπτημι.
'Οπτῶ, pen. sing. Dor. pro ὀπτῶ.
'ΟΠΤΙΩ, coco, inco; (2) uxorem habeo; (3) in matrimonium duco. Ἐγὼ δέ σε τὸν Χριστὸν μίαν ὁπτεύσασαν Δόσω ὑπανέρῳ, Il. 14, 286.
'Οπώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, mulco succo abundans, succulentus. Ab ὀπός.
'Οπωπε, 3. sing. perf. ind. med. Att. pro ὄπτημαι.
'Οπώπεις, 3. sing. pluſq. ind. med. Ion. pro ὀπώπει.
'Οπωπή, ῆς, ἡ, conspectus, visus, oculus. Ab ὄπτομαι, p. m. ab ὄπτημι. Unde
'Οπωπητήρ, ῆρος, ὁ, speculator, qui videt.
'ΟΠΩΡΑ, ας, ἡ, Ion. ὀπώη, ης, ἡ, autumnus, pars anni, qua fructus arborum matuescunt; (2) fructus arborei, poma; (3) maturior ætas adolescentum.
'Οπωρίζω, fructus autumnales decerpo & colligo; (2) pomis vescor, f. ὀπωρίσω, Att. ὀπωρῶ, ὀπωρεῖ, fructus colligit; ὀπωρεῦντες, fructus collecturi f. decerpturi, nom. plur. fut. 1. part. Ion. pro ὀπωρίσοντες. pro ὀπωρίσαντες. 'Οπωρίζεσθαι, itidem fructus colligere, sibi sumere. Ab 'οπώρα.
'Οπωρινός, ἡ, όν, ex fructibus autumnalibus, f. pomis confectus; ut 'οπωρινὴ compositio medica ex pomis. Ab eod.
'Οπωρινὶς, ὶς, ὶν, autumnalis, (vid. Thes. Gr. P.) Ab eod.
'Οπωρισμὸς, οῦ, ὁ, fructuum autumnalium collectio. Ab 'οπωρίζω.
'Οπωρῶ, f. 1. ind. act. Att. pro 'οπώρισα.
'Οπωρίων, ωνος, ὁ, Hes. 'οπωρίωνες τες ἐς ωνῆσιν ἀνεμῦλιοι, eos, qui vendendi causa emunt. Ab 'οπώρα.
'Οπωροβασιλὶς, ίδος, ἡ, genus ficuum; quæ regina fructuum hortensium.
'Οπωροβόκη, ης, ἡ, locus, ubi fructus autumnales reponuntur. Ex 'οπώρα.
'Οπωρολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, fructus autumnales colligens, vel simpliciter fructus colligens. Ex ὀπώρα, & λέγω.
'Οπωροπάλης, ου, ὁ, pomarius, Gl. Vet. qui poma vendit. Ex 'οπώρα, & πωλέω.
'Οπωροφαγία, ας, ἡ, poma esu. Ab
'Οπωροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, pomifer, Gl. V. Ex 'οπώρα, & φέρω.
'Οπωροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi fructus autumnales adservantur; (2) casa, in qua latet fructuum autumnalium custos. Ab
'Οπωροφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, pomorum custos.
'Οπωρωνὴς, ὴς, ὁ, qui fructus autumnales emit & vendit. Ex 'οπώρα, & ὠνέομαι.
"Οπως, quomodo, qualiter, quatenus, quam, ut, Ph. Hinc ὅπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπωσοῦν, quomodocunque, quocumque modo, utcumque; οὐχ' "οπως, sequente ἀλλὰ, non solum non; tantum abest, nedum. A φῶς.
'Οπᾷ, 3. f. pr. ind. act. contr. pro 'οραῖ.
"Οπα, 2. f. imper. act. contr. pro "ορα.
"Οραμα, ατος, τὸ, visus, visio, visum, Ph. Ab ὁράω.
'Ὄραμνος, ου, ὁ, frons, ramulus.
'Ορᾶν, pr. inf. act. contr. pro 'ορᾶιν.
'Ορασις, εως, ἡ, visus, lumina, Gl. Vet. Ab ὁράω.
'Ορᾷ, 3. f. pr. ind. med. contr. pro 'οραῖ.
'Ορατὴς, οῦ, ὁ, spectator, inspector. Ab eod.
'Ορατικὸς, ἡ, όν, videndi facultate præditus, perspicax, visorius; τὸ ὀπτικὸν, ὀπ. pupillæ locus, sedes visus, Ph. ὀπτικὰ, lumina. Ab eod.

'Ορατὸς, ἡ, όν, visibilis, qui videri potest, Ph. Ab ὁράω.
'Ορατὸς, ἡ, όν, qui videtur, qui in conspectu est. Ab ὄπτομαι, pro ὀπτητός, vel ab ὄπτημι.
'Ορατ

Ὀργάς, vel ὀργάδες, locorum declivia, Hom. Epith. Apoll. 180. Ab ὀργάω.

Ὀργεῶνες, ων, οἱ (ἔοικεν), sacrificia mysteriorum. A ἔργω.

ΟΡΓΗ, ῆς, ἡ, spatium interjectum vel inter digitos divaricantes, vel ambas manus extensas, (2) ulna, Gl. Vet. (*mala nam ulna est dimidia ὀργυιὰ, Etym.*) (3) passus; (4) duo passus, Hom. Il. 23. 327. (cum duplicatione) ponitur fere sex pedes significat, h. e. expansionem utriusque manus, interdum tamen quinque pedes notat, *Etym.*)

Ὀργηΐς, ίδος, ἡ, ulnam unam seu tres cubitos longus. Ab ὀργυιά. Unde

Ὀργυιόω, ῶ, ulnas extendo. Hinc ὀργυιωθῆναι, v. pass. ὀργυιωθέντος, extensis, Suid.

Ὀργύλλω, herbas quædam ex olerum genere, Schol. Nic.

ΟΡΓΑΝΗΣ, ου, ὁ, vir, teste Phot. Suic.

Ὀρθοβλαβῶν, porrectis membris. Ab ὀρθόω.

Ὀρθόμυον, ατος, τὸ, quod putrigitur seu extenditur, porrectura; (2) passus, interstitium pedum inter gradiendum. Ab eod.

Ὀρθύομαι, porrigo, extendo, tendo; ὀρθύνεν, pro extenderet. Χεῖρας ὀρθύνεν, Il. 1. 351.

ΟΡΘΩ, f. ὀρθώσω, vel pedes, vel manus extendo; (2) porrigo, præbeo, tensa manu præbeo; ὀρθωμαι, porrigor, extendor; *in med.* appeto, cupio, porrectis manibus capto, item exhilaror lætitia, &c. ὠρθώθαι, aor. 1. med. ὀρθωθῆς. 2. 1. pass. Φίλιον ἀσθενὲς ὀρθωθὲν, Eur. Med. 902. Καὶ μοι χέρ', ὦ ξένε, δεξιὰν ἔρξον, ἃς ἐγὼ φίλιον τ' ὀρθωθεῖσ' ἐπίσχον, Ord. Col. 1230. Φόνιον αἱμάτων δίκαν ὀρθωθῆναι, Eur. Hel. 359.

Ὀρθῶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρθῶν.

Ὀρθῶς, adv. ὀρθῶ, montana, montosa. Ab ὄρος.

Ὀρεάδης, ου, ὁ ἡ ὁ, in montibus stabulans, monticola; (2) in monte tibia canens, Suid. Ex αὐλὸς, vel αὐλέω.

Ὀρεβασία, ας, ἡ, cursus per montes, qui fit vel capandi causa, ut a Diana, aut sacrorum causa, ut a bacchantibus. A βαίνω.

Ὀρεϊασία, ων, τὰ, festivitas, qua per montes vagantur. Ex iisd.

Ὀρεβατέω, ῶ, montes scando. Ex iisd.

Ὀρεβάτης, ου, ὁ, montivagus, montes pervagans. Ex iisd. Hinc

Ὀρεβατικὸς, ὴ, όν, unde ὀρεβατικαὶ τραχύτητες, montanæ asperitates.

Ὀρεβρόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, e monte tonans. Ex βρέμω.

Ὀρίγανον, ου, τὸ, & ὀρίγανος, ου, ὁ, origanum, *herba*.

Ὀρειγενὴς, ὁ ἡ ὁ, montigena. A γείνομαι.

Ὀρεκτροφὴς, ακτος, ὁ ἡ ὁ, in montibus cum mulieribus versans. A γυνὴ.

Ὀρεπλόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui montes percurrit, montivagus. A τρέχω.

Ὀρεσσᾶς, ὴ, όν, mularis. Ab ὀρὲς, *mulus*.

Ὀρεσίλιτος, pro ὀρεσίτροφος. ου, ὁ ἡ ὁ, in monte constructus. A κτίζω.

Ὀρεσμηλίδες, αι, αἱ, poma montana, poma agrestia, quæ in montibus crescunt. A μῆλον.

Ὀρεσπάρακτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui magno montium amore tenetur, R. A μάρναμαι.

Ὀρεσσοφίη, in montibus pulcer, seu decorus. Ab

Ὀρεσσίνομος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in montibus pascitur. Ex νέμω, *pasco*.

Ὀρεσσῶος, ὴ, ὸν, montanus, montosus; (2) in montibus crescens, agrestis; (3) *Subst.* avis montem incolens. Ab ὄρος.

Ὀρεστιάς, άδος, ἡ ὁ ἡ ὁ, in montibus habitans, montanus. Ex ναίω.

Ὀρεσφοίτης, ου, ὁ, amantissimus montium, *Epith. Adon.* & venatoris. A φοιτάω.

Ὀρεσφοίτης, idem quod ὀρεσφόρος.

Ὀρεσφόρος, ος, ον, vel ὀρεσφόρτος, ία, ον, montanus, montosus; (2) in montibus crescens; (3) in montibus degens. Ab ὄρος.

Ὀρεσχάδης, ὁ ἡ ὁ, montana loca seu montes gaudens. A χάδω.

Ὀρεσσόος, ου, ὁ, oicenia montana, genus ovium. Ex ὄρος, & οἰκέω.

Ὀρεσσῶος, idem quod ὀρεσσῶος.

Ὀρεσσίλιτος, ου, ὁ ἡ ὁ, in montibus versatus, montivagus, Suic. Ex ἕλκω.

Ὀρεσσύλιος, ὁ, in montibus versor.

Ὀρεσσύλιος, ας, ὁ, olmus montana.

Ὀρεύ, 3. f. ὀρεύσω, ind. med. v. ὄρος.

Ὀρεύτης, ου, ὁ, monticola, V. Lex. Ab ὄρος.

Ὀρεσσόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in monte aliquo. Ex τρέπω.

Ὀρεσσόος, ου, idem & ex iisd.

Ὀρεσσύνη, ης, ἡ, labor montanus, labor qui in montibus exantlatur. Ab

Ὀρεσσύλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ligna in montibus cædit, & in urbes convehit, lignator. Ex τέμνω.

Ὀρεσσόος, ου, ὁ, monticola, Hes. ὀρέστορες, οἱ ἄγριοι, feri. Ab ὄρος.

Ὀρεσσόνης, ου, ὁ, montes pervagans. A φοιτάω.

Ὀρεσσόος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd. Suic.

Ὀρεσσχάλκεια, g. f. *Ion.* pro ὀρεσσχάλκια.

Ὀρεσσχάλκιος, ου, ὁ, ἡ, ας montanum, orichalcum; (2) *Adject.* ὁ ἡ ὁ, confectus ex orichalco. Ex ὄρος, & χαλκός.

Ὀρεσσίλιος, ὴ, ὸν, cui vis & facultas inest appetendi; (2) appetens; (3) appetitum movens. Ab ὀρίγω.

Ὀρεσσῶς, ὴ, ὸν, porrectus in longum; (2) qui appetitur seu appeti solet. Ab eod.

Ὀρέξω, a. 1. inf. act. v. ὀρίγω.

Ὀρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus, desiderium, appetentia cibi. Ab eod.

Ὀρεσσόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui curat & adornat mulas. Ex ὀρὲς, & κομέω, *curo*.

Ὀρίομαι, concitor; ut hinc fit imperf. ὀρίοντο, properabant, Il. 2, 398. Ab ὄρω.

Ὀρίοντο, 3. plur. imperf. indic. med. *Ion.* & *Poët.* pro ὄρτο, ab ὄρω.

Ὀρεσσόλιος, in montibus versor, in montibus erro, Luc. Ex ὄρος, & στολίω.

Ὀρεσσόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, montivagus, Gl. V. Ex iisd.

Ὀρεσσόσιλινον, ου, τὸ, apium montanum.

Ὀρεσσόσυρτος, ου, ὁ, v. ὀρεσσύρτης.

Ὀρεσσύλαξ, ακος, ὁ, saltarius, Ph. qui saltus custodit.

Ὀρεσσόος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in montibus degit.

Ὀρεσσόσιτος, vid. ὀρεσσότης.

Ὀρεσσόγενὴς, ὁ ἡ ὁ, montigena, Gl. V. Ex ὄρος, & γένομαι.

Ὀρεσσόκλυτος, ου, ον & ὀρεσσόκλυστος, ον, idem.

Ὀρεσσόκοιτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in montibus cubile habet. A κεῖτο.

Ὀρεσσόκομος, ου, ὁ ἡ ὁ, in montibus habitans.

Ὀρεσσότροφος, ου, ὁ ἡ ὁ, in montibus nutritus. A τρέφω, *nutrio*.

Ὀρεσσκέλλω, in montibus deco. Ex σκέλλω.

Ὀρέσσκιος, ου, ὁ ἡ ὁ, umbris montium gaudens, A Σκιά.

Ὀρεσσκόμοισι, dat. plur. *Ion.* pro ὀρεσκόμοις.

Ὀρεσσόνομος, ου, ὁ ἡ ὁ, in montibus degens. Ex ὄρος, & νέμω, Hom. Il. 1, 268.

Ὀρεσσόσαυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, in montibus stabulans, monticola. Ex ὄρος, & αὐλὴ

Ὀρεσσί, *montibus*, dat. plur. *Poët.* pro ὄρεσι.

Ὀρεσσόσιτος, ου, ὁ, v. ὀρεσσός.

Ὀρεσσόσιτος, ου, ὁ ἡ ὁ, in montibus pastus. Ex ὄρος, & βόσκω.

Ὀρεσσόνομος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in montibus pascitur. Ex ὄρος, & νέμω, *pasco*.

Ὀρέστης, ου, ὁ, montivagus, montes pervagans. Ab ὄρος. Ἀρήνων ὀρέστης, Hom. Il. 22, 92.

Ὀρέστης, ου, ὁ, qui in montibus versatur, monticola, Suic. Ab eod.

Ὀρεστιάς, άδος, ἡ, montana, monticola.

Ὀρέστιον, τὸ, herba quædam, nectarion. Ab eodem.

Ὀρέστοι, dat. pl. *Poët. paragog.* pro ὀρέστι.

Ὀρὲς, ὑός, ὁ, mulus, Gl. Vet. Ab ὄρος, quoniam mulorum opera in primis in montibus adhibetur.

Ὀρεχθῶ, cupio, desidero; dicitur etiam de fonte fluctuum ad litus allidente. Κἄστασθα πάσι θλιβερὰ μὲν τὸν παρθένων ὀρεχθεῖν; Ar. Nub. 1373. Πρῶτοι μὲν βόες ἄροσι ὀρεχθέον ἄμφι Σίμοιν, Il. 23. 30.

ὀρεχθέον, Theocr. 11, 63. ὀρεχθόμενος.

Ὀρέω, *Ion.* pro ὁράω, video.

Ὀρέων, ut hinc fit ὀρέωντο, imperf. conclamabant, celebrabant, Il. 2, 398. Ab ὄρω.

Ὀρεωκόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, v. ὀρεσκόμος.

Ὀρεωκόμος, ου, mulos curo.

Ὀρεωπώλης, ου, ὁ, mulorum venditor, Suid.

Ὄρη, 2. f. præs. imper. act. *Dor.* pro ὄρα, *contr.* ex ὄραε.

Ὄρηαι, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro ὄρᾳ, ab ὁράω.

Ὀρήμαι, video, Hes. Ab ὁράω.

Ὀρῆς, pr. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾷς, *contr.* ex ὁράεις.

Ὀρῆτι, 2. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾶτε, *contr.* ex ὁράετε, ab ὁράω.

Ὀρθόξενος, ου, ὁ, hospes, qui hospitio accipitur, Sch. ad Lyc. (2) idem quod ὀρθάνης, ib.

Ὀρθαγόρας, ου, ὁ, nomen proprium; (2) pudendum, Aristoph. Hinc

Ὀρθαγορίσκος, ου, ὁ, ὀρθαγορικὸς, parvus porcellus, al. ὀρθραγός.

Ὀρθαί, perf. inf. pass. *Ion.* pro ὄρθαι, ab ὄρω.

Ὀρθάνης, ου, vel ὀρθάννης, ου, ὁ, dæmon priapeius, & ipse arrectum penem habens. Ab ὀρθός. Unde

Ὀρθάω, erigo, sublevo. Παρὰ τις ἄλλος, ὃς ζὸν ὤρθωσε δόμος, Eur. Or. 389.

Ὀρθεῦν, præs. inf. act. *Dor.* pro ὀρθοῦν, *contr.* ex ὀρθόεν, ab ὀρθόω.

Ὀρθία, ας, ἡ, Dianæ cognomen.

Ὀρθιε, *Adv.* elata voce. Ab ὀρθιος.

Ὀρθιάδα, *Adverb.* in arduum. Ab ὄρθιος. Unde

Ὀρθιάζω, erigo, arrigo; (2) voce intenta loquor; (3) vaticinor, Epigr.

Ὀρθιῶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρθιᾶν.

Ὀρθίαξ, ακος, ὁ, mali nautici pars inferior, inde recta in altum tendentis.

Ὀρθίασμα, ατος, τὸ, verbum intenta voce prolatum. Ab ὀρθιάζω.

Ὀρθιάω, ῶ, Ph. ὀρθιῶ, arrigit. Ab ὄρθιος.

Ὀρθίασις, εως, ἡ, erectio. Ab ὀρθιάω.

Ὀρθιόκωπος, ου, ὁ, qui se erigit in ducendis remis, ut eos fortius impellat, Hes. Ex ὄρθιος, & κώπη.

Ὀρθίων, ὼ, τὸ, arduum, erectum, *Adv.* recto vel arduo tramite; (2) alta & intenta voce. Ab

Ὀρθὸς, ὴ, όν, vel ὄρθιος, ία, ιον, ὁ ἡ ὁ, recta in altum tendens, arduus, rectus, erectus; (2) qui sublata voce cantatur. Ab ὀρθόω.

Ὀρθοάκανθος, ου, ὁ ἡ ὁ, arrectis spinis muricatus. Ex ὀρθὸς, & ἄκανθα.

Ὀρθοβατέω erectus incedo. A βαίνω.

Ὀρθοβόας, ου, ὁ, elata voce canens. A βοάω.

Ὀρθοβόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui recta projicitur. A βάλλω.

Ὀρθόβουλος, ου, ὁ ἡ ὁ, recta consulens, prudens. A βουλὴ.

Ὀρθογνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, recta sentiens & judicans. A γνώμη.

Ὀρθόγοος, ου, ὁ ἡ ὁ, sublata & intenta voce lamentans. A γόος.

Ὀρθογραφία, recte scribo. A γράφω.

Ὀρθογραφία, ας, ἡ, recta scriptura, recte scribendi scientia; (2) recta frontis ædificii imago, frontispicium. A γράφη.

Ὀρθογώνιος, ὁ ἡ ὁ, rectangulus. A γωνία.

Ὀρθόγωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem, Gl. V.

Ὀρθόδικαιος, ον, idem quod

Ὀρθόδικος, ου, ὁ ἡ ὁ, *Dor.* pro ὀρθοδίκης, ου, ὁ, recta judicans, recta judicia dans. A δίκη.

Ὀρθοδοξαστὴς, ὁ, ὁ, cujus recta est opinio.

Ὀρθοδοξαστῶς, *Adv.* opinione recta, sine errore. Ab ὀρθοδοξαστὴς.

Ὀρθοδοξέω, recte sentio.

Ὀρθοδοξία, ας, ἡ, recta opinio; (2) recta sententia de religione. Ab

Ὀρθόδοξος, ου, ὁ ἡ ὁ, cujus recta est opinio; (2) qui recte de religione Christiana sentit. A δόξα.

Ὀρθοδότειρα, ὴ, quæ rectum in aliquo genere dat, ut rectam mentem.

Ὀρθοδρομία,

'Ορθοκρηπίς, ῖδος, ἡ, ædificium rectum, & ex æquo. Ab
'Ορθόκρηπις, ος, ὁ ἡ ἡ, qui recto curru pergit.
'Ορθόκρων, ωνος, τὸ, palma perrecta; (2) spithama.
'Ορθοκόμης, ου, ὁ ἡ ἡ, erectam, horrentem comam habens. Ab κόμη.
'Ορθολογία, ας, ἡ, recta locutio, emendata cum suavitate vocum explanatio; proprie loquendi ratio. Ex λόγος. Unde
'Ορθολογέω, ῶ, recte & proprie loquor, R.
'Ορθοθρὶξ, τριχος, ὁ ἡ ἡ, rectos habens capillos; (2) horrentes habens fetas; (3) horrere, s. stare comam faciens. *Epith.* terroris.
'Ορθοθύρη, ης, ἡ, janua erecta & in altum tendens, Etym.
'Ορθόκαυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, rectum caulem habens.
'Ορθόκβατος, ον, ὁ ἡ ἡ, erecta cornua habens. Ex κέρας.
'Ορθοκαιράων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ὀρθοκραιρῶν, ab
'Ορθόκραιρος, αίρα, αιρον, caput erectum habens; (2) cornua erecta habens; (3) antennas arrectas habens. Τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραίρων, Hom. Il. 18, 3. Ubi aliqui vertunt *puppibus excelsis.* Ex ὀρθὸς, & κραῖρα, *caput.*
'Ορθόκρανος, ου, ὁ ἡ ἡ, erectum caput habens; (2) eminens. Ex ὀρθὸς, & κρᾶνον.
'Ορθοκρισία, ας, ἡ, rectum judicium. Ex κρισις.
'Ορθόκωλον, ου, τὸ, vitium articuli, quum flecti ob rigorem nequit.
'Ορθολαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, elata & alta voce garriens, Hes. Sund.
'Ορθολεκτέω, ῶ, recte & proprie loquor. Ex λέγω. Unde
'Ορθολογία, ὡν, idem. Ex iisd. Plut.
'Ορθομαντεία, ας, ἡ, verum vaticinium. Ab
'Ορθόμαντις, εως, ὁ ἡ ἡ, recte vaticinans, verax vates.
'Ορθονομος, ὁ ἡ ἡ, recte distribuens. A νέμω
'Ορθόνους, *contr.* ὀρθόνους, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est rectæ mentis, proba & recta cogitans.
'Ορθοπάγης, ους, ὁ ἡ ἡ, erectus. Ex πηγνύω.
'Ορθοπάλη, ης, ἡ, recta lucta.
'Ορθοπλὴξ, ut ἱππεύς, equus anteriores pedes attollens & calcibus ferions. Ex πλήσσω.
'Ορθοπλέω, ῶ, recta navigo, secundo vento utor; ὀρθοπλοέω, bene succedere. Ab
'Ορθόπλους, ου, ὁ, recta navigans; ὀρθόπλοος βίος, vita bene fluens, prospera.
'Ορθοπνοια, ας, ἡ, orthopnœa, morbus, quum erecta cervice spiritus ducitur, *Hippocr.* Ex πνοή. Hinc
'Ορθοπνοϊκὸς, ἡ, όν, orthopnœa laborans.
'Ορθόπους, ὁ ἡ ἡ, idem, ex eod.
'Ορθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, non claudico; recto cursu progredior, recte ingredior. Οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὸν ἀληθειαν, Gl. 2, 14. Ab ὀρθόπους.
'Ορθόπολις, εως, ὁ ἡ ἡ, erigens urbes, vel erectas conservans; rector urbis.
'Ορθοπώς, οδος, ὁ ἡ ἡ, rectos pedes habens; (2) quem pedes recta ferunt.
'Ορθοπῶλον, ου, ὁ, modiolus, aut terebra ferea.
'Ορθοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est erecto vultu. Ex πρόσωπον.
'Ορθόπρυμνος, ου, ὁ ἡ ἡ, arrectam puppim habens. Ex πρύμνα.
'Ορθόπτερος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui rectæ pinnæ sunt, surrectas pinnas habens. Ex πτερὸν.
'Ορθοπυγεῖν, ῶν, esse clunibus erectis, erigere se, ut altior & procerior videatur, Hes. ubi tamen ὀρθοπυγιῶν scriptum.
'Ορθοπύγιον, ου, τὸ, clunis, Philox.
'Ορθοπύγιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui clunibus erectis est. Ex πυγὴ.
'Ορθορρημοσύνη, ης, ἡ, recta verborum usurpandorum ratio. Ex ῥῆμα.
'Ορθὸς, ὴ, όν, rectus, erectus, in rectum stans, (2) rectus, sanus, integer, (3) rectus, sagacis, acutus.
'Ορθοστάδιον, ου, stando erecto corpore gesta eorum, qui erecti stant. 'Ορθοστάδια ἔργα ζώων, *Arist.* Ex ἵστημι. Unde
'Ορθοστάδης, ου, ὁ, ὡς ὀρθοστάδια χιτὼν, tunica recta, quæ & ἀρθοστάδης. *Erot.* vel
'Ορθοστάδιος, ου, ὁ, idem.
'Ορθόστασις, ὁ, erectus stans, rectus; ὀρθοστάδιν, Aphrodisiensibus idem quod ὀρθὸν, Hes. Ex iisd.
'Ορθοτὰς, άδος, genus placentæ.
'Ορθόστασις, εως, ἡ, rectus status; corporis habitus, quo surrecti stamus, nervis posterioribus contractis, V. Lex. Ex στάσις.
'Ορθοστατία, ῶ, rectus sto. Ab
'Ορθοστάτης, ου, ὁ, qui stat erectus, Ph. statarium; (2) est vocabulum architectonicum significans columnam, pilam, signum arrectarium. Et ὀρθοστάται, arrectaria, arrectaria tigna, in V. ὀρθοστάτας autem ἄρτες, panis quidam sacer, Poll. Ex στατὸς.
'Ορθότης, ητος, ἡ, rectitudo. Ab ὀρθὸς.
'Ορθοτίθιος, ου, ἡ, rectas, non pensiles habens mammas. Ex τιτθὸς.
'Ορθοτομέω, recte seco, intelligo, recte divido, recte tracto. Ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον ἀληθείας, 2 Tim. 2, 15.
'Ορθοτομία, ας, ἡ, eadem quæ ὀρθοέπεια; idem Euseb. Ab
'Ορθότομος, ου, ὁ ἡ ἡ, in rectum sectus. Ex τέμνω, *seco.*
'Ορθοτονέω, rectum tonum seu accentum do; ὀρθοτονεῖσθαι dicuntur voces, cum in iis accentus rectus manet, nec inclinatur. Ab
'Ορθότονος, ου, ὁ ἡ ἡ, rectum tonum s. accentum habens. Ex τόνος.
'Ορθοτριχες, v. ὀρθόθριξ.
'Ορθοτριχίω, ῶ, pilos subrigo. Ph. ὀρθοτριχεῖ, horripilatur. Ab ὀρθὸς, & θρὶξ.
'Ορθοτριχίς, ος, ἡ, pilorum horror. Ab eod.
'Ορθοτριχία, horripilo, V. Ex iisd.
'Ορθόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui erecto est animo, Hes. Ex φρὴν.
'Ορθοφυέομαι, ῶμαι, in rectum cresco, in proceritatem excrescо. Ab
'Ορθοφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, in rectum crescens, in altum adsurgens, erectus, procerus. Ex ὀρθὸς, & φύω, *nascor.* Hinc
'Ορθοφυΐα, ας, ἡ, cum quid crescit in rectum, rectitudo, proceritas.
'Ορθοχαίτης, ου, ὁ, cui juba aut coma stat erecta. Ex χαίτη.
'Ορθόω, erigo, arrigo; & ἐρθόομαι, ὤμαι, erigor; dirigo, bene rem gero, prospero successu utor; ἠρθωθεὶς, erectus, *aor.* 1. pass. partic. Ὀρθώσατ' ἐκτείνοντες ἄβλητον τέκεσιν, Eur. Hipp. 784. Τὸ γὰρ κακὸν τόδ' ἐκεῖ' ὀρθώσῃ μ' ἐᾷ, Soph. Phil. 820. Τὸ γὰρ ὀρθοῦσθ' γυναῖκα οὐδαμῶ, Eur. Hipp. 251. Ἄμφι τ' ἰχθύος λίζηται ἄρθω πόλιν, Eur. El. 810. Ἦνιν Οἰδίπου ἀρθὼ πόλιν, Soph. Antig 173. Ab Ὄρθος.
'Ορθραγερίκεσε, vid. ὀρθρεγ.
'Ορθρεύω, & ὀρθρεύομαι, matutinus aliquid ago, mane fungo, mane vigilo. Ab ὄρθρος.
'Ορθρία, ας, ἡ, maturinum tempus, Suid.
'Ορθρίδιος, ία, ιον, matutinus. Ab eod.
'Ορθρίζω, futur. ίσω, idem quod ὀρθρεύω. Ph. luce vigilo, vigilo; ὀρθρίζομαι, anteluco as, Gl. Ver. Πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, Luc. 21, 28. Ab eodem.
'Ορθρινὸς, ὴ, όν, matutinus; τὸ ὀρθρινὸν, matutino tempore. Ab eod.
'Ορθρισκόκκυξ, υγος, ὁ, qui matutinus cucurit.
'Ορθριος, ία, ον, matutinus. Ab ὄρθρος.
'Ορθριοσάλπης, ου, ὁ, qui matutinus advenit. Ex σάλπιγξ.
'Ορθρίω, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀρθρίσω.
'Ορθροβόας, ου, ὁ ἡ ἡ, qui matutino tempore vociferatur, ante lucem vociferans. Ex βοάω.
'Ορθρογόη, ης, ἡ, matutino tempore quiritans, mane gemens. Ex γοάω.
'Ορθρογόος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex iisd.
'Ορθρόθεν, adv. recte, rite. Ab ὀρθὸς.
'Ορθρόκοιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui matutino tempore cubat. Ex κοίτη.
'Ορθρος, ου, ὁ, erectio, directio, *Arist.* Ab ὀρθὸς.
'Ορθρος, ου, ὁ, Diluc. quæ & Aurora, Ph. Ἐπὶ ὄρθρου βαθέος, Ad. 5, 21. Ἐπὶ τὸν ὄρθρον, Luc. 24, 1. Ἀπὸ ὄρθρου ἕως πρωΐ, Ex. 5, 14. Ἐπὶ τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας, Ps. 72, 14. Ἐπὶ τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας, Ps. 118, 147. Ἐπὶ τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας, Ps. 118, 162. Ἐπὶ τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας, Ps. 119, 147. Ἐπὶ τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας, Ps. 119, 162. Ἐπὶ τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας, Ps. 130, 6. Ἐπὶ τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας, Ps. 143, 8. Ἐπὶ τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας, Ps. 145, 2. Ἐπὶ τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας, Ps. 147, 1. Ἐπὶ τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας, Ps. 148, 1. Ἐπὶ τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας, Ps. 149, 1. Ἐπὶ τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας, Ps. 150, 1. Ἐπὶ τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας, Ps. 151, 1. Ἐπὶ τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας, Ps.

Ὁρκωτής, ῆ, ὁ, testator, adjurator, Gl. V.
Ὁρκωτός, ἡ, ὸν, v. ὁρκητός.
Ὁρκώτωρ, ορος, ὁ, v. ὁρκητής.
Ὅρνυ, ῦ, ὁ, ind. act. Ar. pro ὄρνυμι. Ab ὄρνυμι.
Ὅρμα, ατος, τὸ, septum, sepes, sepimentum, Gloss. Mich. S. T. 352. Ab ὁρμέω.
Ὁρμοκάτης, ου, ὁ, jurejurando fallens, juste jurandum fallens. Ex ὅρκος, & ἀπατάω.
Ὁρμός, οῦ, ὁ, tudes, Ph. Ab ὄρνυμι.
Ὁρμίζω, f. ίσω, adjuro. Ὅταν ὁ ὁρκίζοντος ἄνθρωπος, Dem. Ὁρκίζω σε τὸν Θεόν, μή με βασανίσῃς, Marc. 5, 7. Ab ὅρκος.
Ὁρμίον, ου, τὸ, proprie vel ma tuderis sanciendi ergo cado; (2) fœdus, jusjurando sanctum; (3) jusjurandum. Ab sol.
Ὁρκιος, ου, ὁ ἡ ία, qui jurejurando adhibetur, ut ὅρκιοι θεοί; (2) juratus, qui jurat. Ab eod.
Ὁρκισμός, οῦ, ὁ, juramenti exactio, obstrictio per jusjurandum; (2) jusjurandum. Ab ὁρκίζω.
ΟΡΚΟΣ, ου, ὁ, jusjurandum, juramentum, sacramentum, fœdus, religio, Ph. Hinc
Ὁρκόω, ῶ, f. ώσω, cado ab aliquo jurejurando; adjuro, Gl. V.
ΟΡΚΥΝΟΣ, vel ὁρκυνος, υ, ὁ, piscis quidam cetaceus; ὁρκυώ ς etiam pisces quidam, qui in pelago pariunt, apud Aristot.
Ὁρκωμα, τὸ, jusjurandum. Ab ὁρκόω.
Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, juratio, sacramentum. Ex ὁρκος, & ὄμνυμι.
Ὁρκωμόσια, ων, τὰ, sacrificia, quibus fœdera fiebant, Vulg. Lex. Ex iisd.
Ὁρκωμόσιον, ου, τὸ, jusjurandum, sacramentum, Ph. Ex iisd.
Ὁρκωτεύω, ὁ, f. εύσω, juro pro sanciendis fœderibus. Πάντας ὅσ᾽ ἐν γῆς Δανικῆσιν ὁρκωτεύει, Eur. Supp 1197. Ab
Ὁρκωτής, ου, ὁ, jurejurando adstrictus, Vet. Lex. Ex ὅρκος, & ὄμνυμι. Hinc
Ὁρκωτικός, ἡ, όν, ad jusjurandum pertinens, ut ὁρκωτικὰ ῥήματα, adverbia jurandi.
Ὁρκωτοί, οἱ, legati, qui ad exigendum jusjurandum mittuntur. Ab ὁρκόω.
Ὁρκωτός, ἡ, όν, juratus, Gl. V. Ab ὁρκόω.
Ὁρμαδίζω, in modum catenæ connecto. Ab
ΟΡΜΑΘΟΣ, ου, ὁ, ordo, series, catena, fenes catenata; (2) latibulum, lustrum.
Ὁρμάω, impeto, feror, ruo, prorumpo; (2) in animo verso, cogito, a. 1. ὥρμησα ἄρμην, cogitavit, agitavit. Πόλεμον ὁρμᾶσθαι ἀρμενίοντας, Il. 10, 28. πολλὰ φρεσὶ, ib. 4. Ὥρμηνε δ᾽ ἀνὰ θυμὸν, ib. 21. 137. Ab ὁρμή.
Ὁρμάσω, f. f. perf. ind. pass. per Metathes. pro ἥρμοσαι, ab ἁρμόζω.
Ὁρμάστωρ, ὁ, incitatrix, instigatrix, qu. ab ὁρμαστήρ, ab ὁρμάω.
Ὁρμάω, incito, concito, impello, prorumpo, impetum capio, animum induco, facere gestio; (2) iruo, prosilisco, cupio, &c. quæ alias exprimuntur per ὁρμάομαι, ὥμην; ὁρμηθείς, a. 1. progressus. Ὁρμηθεὶς ἐς φυγὴν, Xenoph. ὥς τε, id, κατὰ τύπον, Plato. ὥρος τι, Mosch. ὥρος πολέμοιο, Dem. Ὅτε δὴ ἐπ᾽ ἀγχίαλον ἀΐσσεια γένοντ᾽ ἀρμάδι πλατεῖ, Soph. El. 197. Πνοὴ δὲ μιγὶς τὸν ἁρμὸν, concitatur, Eur. Med. 1164. Κέλευε κατ᾽ ὄκνον χλαμὺν ὁρμᾶν πέπλον, Eur. Med. 906. Ἐπὶ πρὸς ἄλλα δόμων δ᾽ ὁρμᾶσθε ξένι, id. Alc. 1028. Ab ὁρμή.
Ὁρμάω, 3 plur. pluſq. ind. pass. Ion. pro ὥρμητο.
Ὁρμεία, ας, ἡ, tenuis funiculus cum virga, quo piscatores infecta equina contexto pisces capiunt. Alias & ὁρμία.
Ὁρμεύω, ὁρμεύσω, ὁ, qui caulem jam emittit post florem amissum. Ab
Ὁρμέλιος, asparagus silvestris, ortrudo, Gl. V. ἀσπάραγος ἄγριος.
Ὁρμένος, part. pass. pass. per Syncop. pro ὁρμημένος, ab ὄρνυμι.
Ὁρμεσία, ἡ, f. ἔσω, stationem habeo; (2) appello, sc. navem ad terram. Τὸ πλοῖον ὁρμεῖ ὁρμεσάσθω, Dem. Ὥρμεον πρὸς γῆλω, Herodot. Ab ὁρμος.
ΟΡΜΗ, ῆς, ἡ, impetuosus motus, aggressio; (2) conatus, studium, appetitus, appetitio, cupiditas, subita voluntas, instinctus.
Ὁρμηδόν, Adv. impete, Ph. Ab ὁρμή.
Ὁρμηθείς, a. 1. part. pass. v. ὁρμάω.
Ὁρμημα, ατος, τὸ, id, ad quod animus subito impetu fertur; (2) impetus ipse; (3) conatus. Ab ὁρμάω.
Ὁρμητήριον, ου, τὸ, incitamentum, fuscitaculum; (2) receptaculum, sedes, arx belli, locus, unde milites ad bellum accincti exeunt, ut cum hoste pugnent.
Ὁρμήτικος, ἡ, ον, propensus ad rem aliquam cum impetu suscipiendam; (2) incitandi vim habens. Ab eod.
Ὁρμητικῶς, Adv. cum animi impetu. Ἔχουσι πρὸς τὴν ὀχείαν ὁρμητικῶς, Aristot. Hist. An. 6, 18.
Ὁρμιά, ᾶς, ἡ, linea, seta, Ph. linum hami, Gl. V. Τὸ Ἄρτεμις τὴν ὁρμιὰν κυβίστᾳ, Plut. in Anton. cap. 29. Ἀναδεμάσας πρὸς τὴν ὁρμιὰν λοπτρόγυσιν αὐτὸς, Aristot. Hist. An. 9, 37. Alias & ὁρμειά.
Ὁρμίζω, f. ίσω, navem in stationem subduco, navem ad portum appello, (2) navem stabilio. Ὦ χιλιοναυβ ςρατὸν ὁρμίσας εἰς γλῶ Ἀσίαν, γαῖ᾽, Eur. Or. 357. Τύλῃ δὲ πᾶς πρὸς ταῦτον ὁρμιδηδὸς πέσων, delatus, Soph. Ph. 548. Ab ὅρμος.
Ὁρμικέλλος, ου, ὁ, plicator. Ex βύλλω.
Ὁρμινόν, ου, το, Horminum, *Plin.* l. 18. c. 7. § 10. herba porro similis, Diosc. Hesychio genus leguminis, Theophrasto frugum genus, *Lingl.* Clary. Hinc
Ὁρμινώδης λίθος, gemma horminо similis.
Ὁρμισις, εως, ἡ, applicatio navis ad terram; (2) quies in statione navium. Ab ὁρμίζω.
Ὁρμίσκος, ου, ὁ, monile, Dim. ab ὅρμος.
Ὁρμοκάμπια, ας, ἡ, rudens, aut catena, per quam pondera suspenduntur. Ab ὁρμίζω.
Ὁρμοδότηρ, ῆρος, ὁ, portuum dator, in portum ducens, Suic. Ex ὅρμος, & δοτήρ.
ΟΡΜΟΣ, ου, ὁ, monile, colli ornamentum; (2) statio navalis, Hom. Il. 1, 435.
Ὀρνεοπίτια, τὰ, aves, aviculæ. Vox *Dor.* Dat. ὀρνεοπιτίοισι ap. Aristoph. Ab ὄρνις.
Ὀρνεοκὸς, ἡ, ον, ut ῥ. ὀρνικὸς. *Gaves avis.* Ab ὄρνεον.
Ὀρνεόβρωτος, ου, ὁ ἡ ον, ab avibus devoratus, Suic. Ex ὄρνεον, & βιβρώσκω.
Ὀρνεοθηρευτικός, ἡ, όν. Hinc ἡ ὀρνεοθηρευτική, ῆς, sc. τέχνη, ars aucupandi, sive aucupatoria. Ex ὄρνεον, & θηράω.
Ὀρνεομαντις, ὁ, augur.
Ὀρνεομαντὶς, ὁ, ex altera parte avis, ut hren. A μάντις.
Ὀρνεόμβιος, ον, idem, ex iisd.
Ὄρνεον, ου, το, avis, volucris. Ab ὄρνις.
Ὀρνεοπώλειον, ου, το, locus ubi aves venduntur. Ab
Ὀρνεοπώλης, ου, ὁ, aviarius, Gl. V. qui aves vendit. Ab ὄρνις, & πωλέω.
Ὀρνεοσκοπέω, ῶ, auguror, auspicor, Gl. V.
Ὀρνεοσκοπία, ας, ἡ, augurium, Gl. V.
Ὀρνεοσκόπος, ου, ὁ, auspex, augur, auguralis, auspicalis, Ph.
Ὀρνεοτρόφος, ου, ὁ, aviarius, Gl. V. qui aves alit. Ex ὄρνις, & τρέφω.
Ὀρνιαδὴς, ές, avium similis, levis.
Ὀρνιατὴς, ου, ὁ, aucupex, vel qui aves vendit. Ab ὄρνιον.
Ὀρνιθαγρευτὴς, οῦ, ὁ, aucupex.
Ὀρνίθαριον, ου, τὸ, avicula. Dim. ab ὄρνις.
Ὀρνιθάρχος, ου, ὁ, curator avium.
Ὀρνιθεία, ας, ἡ, augurium, auspicium, divinatio per aves. Ab ὀρνιθεύω.
Ὀρνιθεῖος, εία, ειον, ad aves pertinens; (2) gallinaceus; ut ὀρνιθεία κρέα, caro avium. Ab ὄρνις.
Ὀρνίθειος, εία, ειον, idem, & ab eod.
Ὀρνιθεύω, f. εύσω, aucupor, aves capio; ὀρνιθεύομαι, auguror, auspicor, Suid. Ab ὄρνις.
Ὀρνιθικὸς, ἡ, όν, ad aves pertinens. Hinc ὀρνιθικὰ, ῶν, τὰ, scil. βιβλία, libri de avibus. Ab eod.
Ὀρνιθίας, ου, ὁ, ut ὀρνιθίαι χειμῶν, tempestas aves perimens, apud Aristoph. ὀρνιθίαι dicuntur venti quidam boreales, Aristot. Ab eodem.
Ὀρνιθικὸς, ἡ, όν, avibus conveniens.
Ὀρνίδιον, ου, τὸ, avicula; (2) pullus gallinaceus. Dim. Ab eod.
Ὀρνιθικὸς, ἡ, όν, ad aves pertinens. Ab eodem.
Ὀρνιθοβοσκείον, ου, τὸ, locus ad alendas aves sactus, Rob. Suic. Ex ὄρνις, & βόσκω.
Ὀρνιθόγαλον, ου, το, ornithogalum, herbæ nomen. Ex ὄρνις, & γάλα, *Lingl.* *star of Bethlehem.*
Ὀρνιθογονία, ας, ἡ, avium generatio. Ab
Ὀρνιθόγονος, ου, ὁ ἡ ον, ex ave natus. Ex ὄρνις, & γίνομαι.
Ὀρνιθοθήρας, ου, ὁ, aucupex, Aristot. Hist. An. 9, 1. Ex ὄρνις, & θήρα, *capruna.*
Ὀρνιθοθηράω, aves capio, aucupor.
Ὀρνιθοθηρευτικὸς, ἡ, όν, ad aucupium pertinens. Hinc ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars aucupii. Ex ὄρνις, & θηράω.
Ὀρνιθοκάστωλος, ου, ὁ ἡ, qui aves vexitat.
Ὀρνιθοκομεῖον, ου, το, locus alendis avibus, i. e. aviarium. Ab
Ὀρνιθοκόμος, ου, ὁ ἡ, avium curator, Gl. Vet. gallinarius, aviarius. Ex κομέω.
Ὀρνιθοκοὸς, ου, ὁ, augur, avium peritus, qui per aves significata intelligit. Ex κοέω, pro νοέω, *intelligo.*
Ὀρνιθοκρίτης, ου, ὁ, collector, Ph. f. qui colligit & conjicit futura ex avium actionibus, augur.
Ὀρνιθολόγος, ου, ὁ ἡ, aucups. Ex λέγω.
Ὀρνιθολόχος, ου, ὁ ἡ, avibus insidians, aucups.
Ὀρνιθομανία, ας, magno avium amore teneor. Νῦν δ᾽ ἀποτρίψαντες ἅπ᾽ ὀρθομανίαν, Aristoph. Av. 1289. Ab
Ὀρνιθομανὴς, ές, ὁ ἡ, qui aves valde amat, qui avium alendarum magno amore tenetur. Ex ὄρνις, & μαίνομαι.
Ὀρνιθομανὶς, ας, ἡ, insanum studium alendarum avium.
Ὀρνιθομορφος, ου, ὁ ἡ, avium faciem seu formam referens. Ex μορφή.
Ὀρνιθοτροφεῖον, τὸ, locus ad alendas aves; aviarium, Ph. (2) gallinarium.
Ὀρνιθόπαις, αιδος, ὁ ἡ, avis pullus, pipio.
Ὀρνιθοπίδη, ης, ἡ, laqueus, qui avibus capiendis tenditur, tendicula.
Ὀρνιθοπώλης, ου, ὁ, qui aves vendit.
Ὀρνιθοσκοπέω, ῶ, auguror. Ab
Ὀρνιθοσκόπος, ου, ὁ ἡ, auspex, augur.
Ὀρνιθοτροφεῖον, τὸ, locus ad alendas aves; aviarium, Suic. Ex ὄρνις, & τρέφω.
Ὀρνιθοτροφία, ας, ἡ, avium nutritio. Ab
Ὀρνιθοτρόφος, ου, ὁ ἡ, aves alens. Ex ὄρνις & τρέφω.
Ὀρνιθοφάγος, ου, ὁ, qui aves devorat; Aristot. Hist. An. 9, 6.
Ὀρνιθοφυὴς, ές, ὁ ἡ, ab ave ortus. Ex φύω.
Ὀρνιθόω, ῶ, in avem muto; ὀρνιθοῦμαι, in aves mutatus esse, a. 1. inf. pass. Ab ὄρνις.
Ὀρνιθώδης, ες, aviam similis, ad avium naturam accedens, (2) avium speciem gerens.
Ὀρνιθών, ῶνος, ὁ, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
Ὄρνιξ, ιθος, ὁ, vel ἡ, Dor. pro ὄρνις, avis.
ΟΡΝΙΣ, ιθος, ὁ, vel ἡ, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. ὄρνιθα, & ὄρνιν, nom. pl. ὄρνιθες, & ὄρνεις.
Ὄρνισι ποσίν, dat. pl. ab ὄρνις.

Ὀρνιχεύω, f. εύσω, *Dor.* pro ὀρνιθεύω, ab
Ὀρνιχολόχος, ὁ, *aucupa. Dor.* pro ὀρνιθ.
Ὀρνόμαι, pr. inf. act. *Ion.* pro ὄρνυμι, ab
Ὄρνυμι, excito, concito, impello; ὄρνυμαι excitor, surgo, me erigo, concitus feror; ὄρνυθι, excita, Imperat. Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι πάτερ, Il. 6, 363. Ὁ δ' ἄρα τόξον ὄρνυτο χαλκῷ, ib. 3, 349. Ab
Ὄρνυσθε, 2. plur. præf. imper. pass.
Ὀρνύω, idem & ab eod.
Ὀροβάγχη, ης, ἡ, Orobanche, caulículus ervo adnascens & ipsum suffocans. Ex ὄροβος, & ἄγχω, *suffoco.*
Ὀροβαγχος, ου, ὁ, idem & ex illo.
Ὀροβιαῖος, αία, αῖον, ervi magnitudinem habens; ervo similis, f. colorem. Ab ὄροβος.
Ὀροβίας, ου, ὁ, idem & ab eod.
Ὀρόβινος, η, ον, ex ervo confectus.
Ὀροβίσκος, ου, τὸ, parvum ervum. Dim.
Ὀροβίτης, ου, ὁ, ervo similis. Ab eod.
Ὀροβίτις, ιδος, ἡ, globulum ervi referens.
Ὀροβοειδής, ὄος, ὁ, ἡ, ἡ, ervo similis, ervi speciem habens. Ex ὄροβος, & εἶδος.
ΟΡΟΒΟΣ, ου, ὁ, ervum, *genus leguminis.*
Ὀροβοφαγέω, ervum comedo.
Ὀροβώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, q. d. ervaceus, ex genere ervorum. Ab ὄροβος.
Ὄροχαι, montium tumuli, cacumina, vertices, juga. Ex ὄρος, & ὄγκος, *tumor.*
Ὀρυχθῆναι, pert. part. med. f. g. v. ὀρύσσω.
Ὀρθάμνιον, ιδος, τὸ, parvus surculus, ramusculus tenellus. Dim. ab
ΟΡΟΘΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, surculus, ramusculus, germen, ramus.
Ὁροθεσία, ας, ἡ, definitio terminorum; (2) terminus positus. Ex ὅρος, & θέσις.
Ὁροθέσιον, τὸ, idem & ex illis.
Ὁροθέτης, ου, ὁ, finitor; qui terminos & limites statuit. Gl. V. terminator. Ex ὅρος, & τίθημι.
Ὀρόθυω, f. υνῶ, concito, excito, turbo, perturbo. Ἀρχέλαος δ' Ἡσιόδειον ὀρόθυνε μετάλλον, Il. 13, 551. Ab ὄρω.
Ὀρεσιδρόπος, ου, ὁ, v. ὀρεσίτροφος.
Ὀρεσίτροφος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, pastor montanus, ap. Nic. Ex nisi.
Ὀρεσσάδιον, ου, τὸ, mons montana.
Ὀρεσσίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, in montibus resonans.
Ὀρέσσομαι, ου, ου, sol sequor; ὀρέσσετο, imperf. sequebantur. Ἐκ δ' ἀνέρες ἐβόλοι ὄρεσσε, Odyss. 3, 422.
ΟΡΟΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, orontium, *herba.*
Ὀρύκτειον, ου, τὸ, collectus, tumulus; (2) montana plantatio.
Ὀρυκτόγειον, idem quod ὀρεσίτροφον.
Ὀρύκτη, ης, ἡ, tumulus. Καχλάζων ὀλίγῳ μᾶλλον ἐπὶ χυτῶν ὀφρυῶν. Aristoph. Acharn. 81. Aliqui leg. ὀρύκτων.
ΟΡΟΣ, εος, τὸ, mons, collis.
ΟΡΟΣ, ου, ὁ, terminus, limes, finis alicujus regionis vel agri; (2) meta, scopus in aliqua re propositus; (3) modus & regula, præscriptum actiones temperans; (4) finitio, definitio; (5) sic vocantur etiam cippi, columnæ, tabulæ, aliique rerum gestarum similia monumenta, ap. Lucian.
ΟΡΟΣ, ους, ὁ, serum lactis; (2) aqueus humor in pice.
Ὄρος, & ὄρος, pro ὄρρος, Eust.
Ὀρσιαγγαί, οἱ, Vox Persica ap. Herod. benedictionis regis.
Ὀρσοπίζης, ου, ὁ, fringilla montana. *Angl.* a **Brambling.** Ex ὄρος, & Σπίζα.
Ὄρσμα, ατος, τὸ, impetus, saltus. Ab ὀρόω.
Ὄρσας, g. f. *contr.* pro ὄρσεας, ab ὄρος.
Ὄρσευεν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἄρσαν, ab ὀρόω.
Ὄρσις, εως, ἡ, impetus, quo quis ad aliquid fertur. Ab ὀρόω.
Ὀρσύω, f. ὄσω, impetum do, ruo, impetu feror. Ἐν' ἀλλήλοισιν ὄρσωσι, Hesiod. Ἀσπ. 412. Ab ὄρω.
Ὀρόφη, ης, ἡ, contignatio, qualis est tectorum; (2) tectum; (3) Lacunar. Pl. lacunar, laquearium. Ab ὄρος.
Ὀρόφιον, ου, τὸ, tectum, culmen. Ab
Ὀρόφος, ου, ὁ, tectum, culmen, vel contignatio, ut vult
Ὀροφώσσω, f. ώσσω, tectum struo; *Epicis animalium testaceorum.* Ex
Ὀροφώσσω, f. ώσσω, in camera seu tecto [illegible] Ab
Ὀρόωσις, εως, ἡ, arundinacetum. Ab eod.
Ὀρουαίνω, in montibus vagor, degno.
Ὄρυζα, ης, ἡ, arundinis seu calami genus, in tegendis ædibus olim usitatum solitum; (2) tectum; (3) camera. Gl. V. impluvium. Ab ἴρυφω, *tego.*
Ὀρύζω, ὦ. f. ύσω, conjamero, contigno. Gl. fabrico. Ab ὀροφή. Hinc
Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, tectum, concameratio, contignatio. Ph. lacunar.
Ὀρόφωσις, εως, ἡ, lucunarium, laquearium.
Ὀρώαν, præs. part. act. *Poët.* pro ὀρῶν, *contr.* ex ὀρόων, ab ὀράω.
Ὀρώατε, 3. pl. pr. ind. act. *Poët.* & *Dor.* pro ὁρᾶτε.
Ὀρώατε, 2. pl. pr. opt. act. *Poet.* pro ὀρῶτε, *contr.* ex ὀρόοιτε.
ΟΡΠΗΞ, ηκος, ὁ, ramulus, surculus ex radice duorum enatus, stolo; (2) virga aculeata ad boves incitandos, stimulus; (3) jaculum e ramo tereti & recto; Hom. Il. 21, 38.
Ὀρρέπιασα, ης, ἡ, serum picis, humor, e pice, dum coquitur, defluens. Ex ὀρρός.
Ὀρρεπτέω, serum bibo. Hinc
Ὀρρεπτία, ἡ, usus seri.
Ὀρρότιγον, ου, τὸ, idem quod ὀῖρος; in avibus cauda. Ex οὐρά.
Ὀρροπυγοσικλος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, notas in ὀρροπυγίῳ habens. Ex ὀῖρος, & σκέλος.
Ὀῖρος, ου, ὁ, serum, Ph. Alias & ὀρός. Ἡν δὲ γάλα ἔχει ἰχῶρα ὑδατώδη, ὃ καλεῖται ὀρρός, Aristot. Hist. An. 3, 20.
ΟΡΡΟΣ, ου, ὁ, pars subjecta testiculis; (2) facti ollis extremum; podex.
Ὀρρώδεω, timeo, formido. Τὸν αἰεὶ ζεσταῖσι χρησμὸν ὀρρώδων, Arist. Eq. 126. Ὀρρωδῶ πιὰ δόλον ξυμᾶς, Eur. El. 839. Ab ὀρρός.
Ὀρρώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ferosus; (2) ad caudam usque protensus. Ab ὀρρός, vel ὀῖρος. Hinc
Ὀρρώδια, ας, ἡ, metus, timor.
Ὄρσαι, aor. 1. inf. act. *Æol.* pro ὄρασθαι, ab ὁράω.
Ὄρσασε, incitabat. Imperf. *Ion.* formatur, aor. 1. ὄρσα verbi ὄρω, moto. Μίνθ' ὃ ὄρσασκεν ὑπέρβιος, Il. 17, 423.
Ὄρσεο, 2. sing. præs. imper. pass. *Ion.* pro ὄρσεσο, ab ὄρσω p.o ὄρω.
Ὄσσας, 2. sing. aor. 1. conj. act. *Æol.* pro ὄσσῃς.
Ὀρσιγύναιξ, αικος, ὁ, concitator mulierum. Ab ὄρω, & γυνή.
Ὀρσίλοφος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, strepitum excitans, horrisonus. Ex ὄρω, & λόφος.
Ὀρσινεφὴς, ὁ, ὁ, ἡ, ἡ, qui nubes excitat & accumulat, R. Suid. Ex ὄρω, & νέφος.
Ὀρσιπόδης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui [illegible] R. Ex ὄρω, & πούς.
Ὀρσίτης, ου, ὁ, genus [illegible] Cretenses. Ab ὄρος.
Ὄρσο, 2. sing. [illegible] per *Syncop.* pro *Ion.* ὄρσεο.
Ὀρσοδάκνη, ης, ἡ, [illegible] quædam mordens, Aristot. Hist. [illegible], 19. Ex ὄρσος, & δάκνω.
Ὀρσοθύρη, ης, ἡ, magna & alta janua, in superiori ædium parte. Ex ὄρσος, & θύρα.
Ὀρσολοπεύω, conturbo. Ἤ μὲ θεῶν ἐκέχ' ὅδε χολὸς ὀρσολόπευε; Hom. Hym. in Merc. 308. Ὀρσολοπεύεται, *tumultuatur.* Æsch. Pr. 10. Ex λοπὸς. Unde
Ὀρσολόπισμα, ου, ἰdem, Hel. ubi ὀρσολοπεύει, διαπυᾶται, *exulcerat.*
Ὀρσοτρίαινα, ης, ἡ, tridentem impellens. Ex ὄρσος, & τρίαινα.
Ὄρσος, ους, τὸ, impetus, ruo, [illegible] Ab ὄρω.
Ὄρσος, f. ὄσω, [illegible] pro ὄρω.
Ὀρσόω, ὦ, f. ώσω, [illegible] pro ὄρω.
Ὀρσύνω, ὦ, f. ινῶ, incipio alias explicare, explico in virtute sacri. Ab
ΟΡΤΑΛΙΣ, ιδος, ἡ, pullastra, vel gallina. Hinc
Ὀρταλιχεύω, ὦ, f. εύσω, pullos impertio.
Ὀρτάλιχος, ου, ὁ, ἡ, idem; (2) gallus.
Ὀρτάν, ὁσν, pro ὀρτόν, festum.
Ὀρτύγιον, τό, coturnicula. Ab
Ὀρτυγοθήρας, ου, ὁ, coturnicum venator.
Ὀρτυγοκόπος, ου, ὁ, idem quod ὀρτυγοθήρας.
Ὀρτυγοκοπία, ας, ἡ, ludus, in quo coturnices in orbem collocabantur earumque feriendarum capitibus.
Ὀρτυγοκοπικός, ἡ, όν, ad ludum dictum pertinens. Ab
Ὀρτυγοκόπος, ου, ὁ, qui ludit ὀρτυγοκοπίᾳ. Ex ὄρτυξ, & κόπτω, *cædo.*
Ὀρτυγομητρία, ας, ἡ, insanus coturnicum amor. Ex ὄρτυξ, & μανία, *furor.*
Ὀρτυγομήτρα, ας, ἡ, coturnicum mater, coturnicum maxima; Aristot. Hist. An. 6, 12. Ex ὄρτυξ, & μήτρα, *mater.*
Ὀρτυγοπώλης, ου, ὁ, qui coturnices vendit.
Ὀρτυγοτροφεῖον, ου, τὸ, locus ubi coturnices alluntur.
Ὀρτυγοτροφέω, ὦ, f. ήσω, coturnices alo. Ab
Ὀρτυγοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui coturnices alit. Ex ὄρτυξ, & τρέφω.
ΟΡΤΥΞ, υγος, ὁ, coturnix; (2) herba quædam.
ΟΡΤΥΑ, ας, ἡ, chorda, intestinum tectum, ap. Epichar.
Ὀρυάσμαι ἅμα, rugio, fremo, gannio, Gl. V.
Ὄρυγμα, ατος, τὸ, fossa, fovea. Ab ὀρύσσω.
Ὀρυγμάτιον, ου, τὸ, fossula Gl. V. A præc.
Ὀρυγμία, ας, ἡ, fossa, fovea, lacuna. Βαθυμηδέσι, ὡς ἐξ ἄλλης ὀρυγμίης, *dicet.* Ab ὄρυγμα.
ΟΡΥΖΑ, ης, ἡ, oryza, genus frumenti, *Angl.* Rice.
Ὀρυζών, ῶνος, τὸ, idem.
Ὀρυκτήρ, ῆρος, ὁ, fossor, Gl. V. Ab ὀρύσσω.
Ὀρύκτης, ου, ὁ, fossor, Gl. V. Ab eod.
Ὀρυκτός, ἡ, όν, fossus; (2) qui fodi seu effodi potest, fossilis. Ab eod.
ΟΡΥΜΑΓΔΟΣ, ου, ὁ, strepitus, fragor, tumultus; Hom. Il. 2, 710.
Ὀρύξ, υγος, ὁ, q. d. fossor, instrumentum quo lapides excavantur; (2) animal cornu; (3) piscis quidam. Ab ὀρύσσω.
Ὀρυξίς, ίδος, ἡ, fossio, fossura. Ab eod.
ΟΡΥΣΣΩ, vel ὀρύττω, f. ξω, fodio; perf. ὤρυχα; unde perf. part. pass. ὀρωρυγμένος, fossus; ὀρυχθείς, fossus, pass. a. 1. Ὀρύσσειν ἐπ' ἄλλῃ τινὸς δίκλην τεκταινόμενος, Xen.
Ὀρυχή, ῆς, fossio, fossura; (2) rostrum fluvii. Ab ὀρύσσω.
Ὀρφανεύω, f. εύσω, pupillorum curam gero, orphanos curo; ὀρφανεύομαι, orphanum fio, orphanus curor. Ἐμοὶ δὲ ἐξεῖς, ἢ πῶν ὀρφανεύῃ, Eur. Hipp. 850. Πατὴρ δ' ἀνέκτητ', ἀθλίαν ἀφεὶς τροφὸν, id. Alc. 333. Ab ὀρφανός.
Ὀρφανή, pupilla, Ph. A præc.
Ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas. Ab eod.
Ὀρφανίζω, f. ίσω, orphanum reddo, parentibus privo; (2) pupillorum curam gero, orphanos curo. Ὀρφανίζει μὲ κακὴ γλῶσσα φατρίας ἐκεῖς, Pind. Pyth. 4, 505.
Ὀρφανικός, ἡ, όν, ad pupillos pertinens, pupillaris; orphanus. Ab eod.
Ὀρφανικός, ἡ, όν, viduatus, orbus. Ab eod.
Ὀρφανιστής, οῦ, ὁ, curator pupillorum, tutor. Ab ὀρφανίζω.
ΟΡΦΑΝΟΣ, ου, ὁ, [illegible] parentibus vel parentibus, pupillus, [illegible] (2) cujus quavis re, vidua, [illegible]

Ὀρφνα-

'Ορφανοτροφεῖον, τό, locus, in quo orphani aluntur, orphanotrophium.

'Ορφανοτροφέω, orphanos alo ſ. educo, educationi pupillorum curam gero. Ab

'Ορφανοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui orphanum vel orphanorum res, pupillorum nutritor. A τρέφω.

'Ορφανοτροφῶ, orphanos alo, educo. Gl. V. Ab ὀρφανός.

'Ορφεοτελεστής, οῦ, ὁ, qui mysteriis Orphicis initiat. Ex Ὀρφεύς, & τελεστής.

'Ορφναῖος, αία, αῖον, tenebricoſus, obſcurus; (2) niger, ater. Hinc ἡ ὀρφναία, ας, & ὄρφνη, tenebræ, nox. Ab ὄρφνη.

'ΟΡΦΝΗ, ης, ἡ, *Dor.* ὄρφνα, ας, tenebræ, obſcuritas; nox. Hinc

'Ορφνίθεν, *Adv.* e tenebris, ex obſcuro, Suic.

'Ορφνῖνος, ίνη, ινον, ater; pullus. Ab eod.

'Ορφνός, ή, όν, tenebroſus, obſcurus.

'Ορφνώδης, ώδες, ὁ ἡ ὁ, obſcuris, tenebroſus, ater. Ab ὄρφνη.

'Ορφώς, ῶ, *Att.* ὀρφώς, οῦς, ὁ, orphus, piſcis quidam. Atic. pl. ὀρφῶες.

'Ορχάμη, ης, ἡ, terra ſylveſtribus arboribus conſita, arboretum. Ab ὄρχος.

'Ορχαγέτης, ου, ὁ, princeps, dux. Ab ἀρχή.

'Ορχαγέτης, ου, ὁ, plantarum ordo ſeu ſeries, Gl. V. ἀρχαῖοι, antes, Ph. Ab ὄρχις.

'Ορχάμη, ης, ἡ, teſticulus. Ab ὄρχις.

'Ορχάομαι, ήσομαι, ſalto, tripudio; a. ſ. ὠρχησάμην. 'Ορχεῖν νηδὺς σάλῳ, Æſch.

'Ορχέω, ſ. pl. pr. ind. med. *Dor.* pro ὀρχοῦμαι.

'ΟΡΧΕΩ, ῶ, *Attice* ῶ, ſaltare facio.

'Ορχηδόν, *Adv.* viritim. Ab ὄρχις.

'Ορχησμός, οῦ, ὁ, ſaltatio. Ab ὀρχέομαι.

'Ορχίαμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

'Ορχίασις, εως, ἡ, ſaltatio. Ab eod.

'Ορχιαστής, οῦ, ὁ, ſaltatio. Ab ὀρχέομαι.

'Ορχιατρεῖον, ου, τὸ, ſatyriaſis inſano amore teneor. A μαίνομαι.

'Ορχηστής, οῦ, ὁ, ſaltator. Ab ὀρχέομαι.

'Ορχηστής, οῦ, ὁ, ſaltator, pantomimus, Phi.

'Ορχηστικός, ή, όν, ſaltatorius. Hinc ἡ ὀρχηστική, ſc. τέχνη, ars ſaltandi; (2) ὁ, qui ſaltatrime gaudet, ſaltator. Ab ὄρχησις.

'Ορχηστοδιδασκάλος, ου, ὁ, magiſter ſaltandi, qui artem ſaltatoriam docet.

'Ορχήστρα, ας, ἡ, orcheſtra, pars theatri, in qua chorus ſaltabat. Ab ὀρχέομαι.

'Ορχήστρια, ας, ἡ, ſaltatrix, Gl. V. A præc.

'Ορχήστριον, ου, τὸ, orcheſtra. Ab eod

'Ορχηστρίς, ίδος, ἡ, ſaltatrix. Ab eod. Hinc

'Ορχηστρικός, ή, όν, ſaltandi peritus.

'Ορχησις, εως, ἡ, ſaltatio, ſaltandi ars.

'Ορχίδιον, ου, τὸ, teſticulus. Ab ὄρχις.

'Ορχίλος, ου, ὁ, orchilus, avis quædam.

'Ορχίτια, ων, τὰ, teſtes, teſticuli. Ab eod

'Ορχιτίλλω, vel ίζω, teſticulos contrecto; a. ὠρχιτίλλησα. Ex ὄρχις, & πιέζω.

'Ορχίτιον, ου, τὸ, vinculum teſticulorum.

'ΟΡΧΙΣ, ιος, teſtis, teſticulus; (2) herbæ nomen; (3) genus olivæ, (4) piſcis quidam; ὄρχεις, τὰ, teſtes, teſticuli.

'ΟΡΧΟΣ, ου, ὁ, plantarum ordo, vitium ordo; antea, Gl. V. Παρὰ δὲ Ζηνὶ ὅρκος ὀρχὸς χρίων, ου, (κλνε) ἴσχα πλεκόμενος. Ἡρίννα) Σπείρῳ φυλάσσει ἡ ἀρχαιότης κεμυξί, Hes. a. 296.

'Ορχοτρίω, ῶ, teſtes excido, caſtro, eunuchum reddo, eviro; ὠρχοτρίωσαν, aor. ſ. paſſ. caſtrati ſunt. A τίλλω.

'Ορχοτομία, ας, ἡ, caſtratio, teſtium amputatio. Ex ſeq.

'ΟΡΧΟΤΟΜΕΩ, excido, concido & *in Paſſ.* excidor, perire, cum imperu ruo; fut. 1. ὀρχοτομέσω, ὀρχοτομήσω; aor. 1. ὠρχοτόμησα, ὠρχοτόμησεν; paſſ. μὴ ὀρχοτομηθῆναι, & per tranſpoſitionem ὀρχοτομεῖσθαι, ὠρχοτόμεσεν; in fine, ὠρχοτόμηται ἐστί; ſ. ὠρχοτόμησται ἐστί; ſ. ὠρχοτόμησται ἐστί; ſ. ὠρχοτόμησ

'Οσμή, ῆς, ἡ, gr. ion. pro ὀδμή, odor, gr. V, dilegus. A ὄζω, ὀδμή.
'Οσμαχία, ας, ἡ, certamen, dimicandi officium, five officulæ. Ex μάχη.
'Οσμαχίη, ης, τὸ, idem & ex ilia.
'Οστέον, ου, τὸ, os; ὀστᾶ, ossa.
'Οστεοφάγος, ὁ, ossa comedo.
'Οστεοφανία, ας, ossa ostendo, ossa conspicienda præbeo. A φαίνω.
'Οστρεώδεις, nom. pl. pro ὀστρεώδεις, ία.
'Οστρεώδης, ἴδος, ὁ ἡ ἡ, ostreæ naturæ, B. A φύω.
'Οστρέων, ωνος, ὁ, testaceus.
'Οστρακίδιον, ου, τὸ, figulus.
'Οστρακηρός, ἡ, ὁν, testaceus.
'Οστρακίας, ου, ὁ, ut ὀστρακίας λίθος, gemma testacea. Ab ὄστρακον.
'Οστρακίζω, f. ίσω, testulis in urnam conjectis damno, relego; ὀστρακίζόμαι, relegor; perf. part. ὠστρακισμένος, damnatus, relegatus. Ab eod.
'Οστρακίνδα, ης, ἡ, ostracorum ludus. Ab eodem.
'Οστράκινος, ίνη, ινον, testaceus, e figulina terra factus; fictilis, Gl. V. Ab eod.
'Οστράκιον, ου, τὸ, ova testa, testula, concha; (2) vetulus testaceum, Dim.
'Οστρακίς, ίδος, ἡ, pinea, ipseque nucleus nucis pineæ. Ath. Lib. 1. (2) simulacrum Veneris, Hes. Ab eod.
'Οστρακισμός, ὁ, o. ostracismus, relegatio per testulas. Ab ὀστρακίζω.
'Οστρακίτης, ου, ὁ, testaceus testam referens, ut ὀστρακίτης λίθος, ait Ceres, gemma testacea, t. Ba. l. r. Ab ὄστρακον.
'Οστρακισμός, ὁ, ostracismus, ut prec.
'Οστρακόεις, όεσσα, όεν, testa tectus, cui testa loco cutis seu pellis est. Τὰ ὀστρακόδερμα ἔρικε ἐστὶν, ὅταν κύῃ, Aristot. Hist. An. 8, 30. Ex ὄστρακον, & δέρμα.
'Οστρακοειδής, ὁ ἡ ἡ, testaceus. Ab
'ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, testa nativa, qualis ostreorum, testudinum, & similium; (2) testa figlina; (3) testula in suffragiis ferendis sententiæ solita.
'Οστρακόσαρκος, ου, ὁ ἡ ἡ, tergum testaceum habens.
'Οστρακοτοίλιος, ὁ, fictilliarius, Gl. V. A ποιέω, ὄστρακον, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. qui testaceo malo, testacea, Suic. Ex ὄστρ.
'Οστρακοφορία, ας, ἡ, ostracti five testulæ latio, quam suffragia ostraco five testa feruntur. A φέρω.
'Οστρακόχρως, contr. ὀστρακόχροος, ου, ὁ ἡ ἡ, testaceum colorem habens. A χρώς.
'Οστρακοῦμαι, f. ῶμαι, in testam verto, testacea duritie obduco, ὀστρακούμαι, ὦμαι, in testam mutor; ὠστράκωμαι, perf. part. putamine ovi obtecta; item in testas contrita. Ab ὄστρακον.
'Οστρακώδης, ἐστ, ὁ ἡ ἡ, testaceus, testam imitans, Dioscor. l. 5. Ab eod.
'ΟΣΤΡΕΑ, & 'ΟΣΤΡΕΑ, ας, ἡ, ostrea, pilces testis tecti.
'Οστρεογραφής, ἐστ, ὁ ἡ ἡ, ostro pictus seu scriptus. Ex ὄστρεον, & γράφω.
'Οστρεον, & 'ὄστριον, ου τὸ, ostreum, ostrum, color purpureus. Hinc
'Οστρεῖος, εία, ειον, purpureus.
'Οστρεώδης, ἐστ, ὁ ἡ ἡ, ostrea referens, ostrea imitans. Ab eod.
'Οστρεῶν, ῶνος, τὸ, idem quod 'ὄστρεον.
'Οστεώδης, idem quod 'ὀστρεώδης.
'Οστρίτης, ου, ὁ, ut ὀστρίτης λίθος, lapis ostrites, ap. Orph.
'Οστρύα, ας, ἡ, idem quod
'ΟΣΤΡΥΣ, υος, ἡ, ostrys, arbor, quam nonnulli syringam cæruleam esse volunt. Angl. The Horn-beam Tree.
'Οστέδης, ἐστ, ὁ ἡ ἡ, osseus, ossibus abundans; (2) ossi similis. Ab ὀστέον.
'ΟΣΦΡΑΙΝΟΜΑΙ, fut. ὀσφρανοῦμαι, odoror, olfacio; ὀσφρανθήσομαι, a. 1. infin. olfacere, olfeciſſe. Κρομμύων ὀσφραίνομαι, Arist. Ran. 639. The Ἰσπὶν τερπνὸν ὀσφραίνεσθαι, id. Lys. 1621. Ὁ δὲ ἔρρων ὀσφρᾶς, δεῦρο πόδ[illegible]

'Οσφρᾶσθαι, pr. & aor. 1. infin. ut ὀσφραίνομαι, Hist. An. 8, 18.
'Οσφραντικός, ἡ, όν, olfactui valens, olfactui qui ad ὀσφραίνομαι.
'Οσφρήσιμος, ἡ, ον, odoratui, olfactui.
'Οσφρητικός, ἡ, όν, qui odoratu pollet, odoratui (2) odoratui valens, ingen. Gl. Vet. olfactorius.
'Οσφραντός, ἡ, όν, olfactu excitans, olfactorius. Ab ὀσφραίνομαι.
'Οσφράσμα, ατος, τὸ, ὀσμὴ, odor, olfactio. Κάτα βδελυχθεὶς ὀσφράσμα ξέστους, Aristoph. Vesp. 788. Ab eod.
'Οσφρασία, ας, ἡ, odor. A
'Οσφρησις, εως, ἡ, odoratus, olfactus, ipsa facultas odorandi; ὀσφρήσεως, pl. nares,
'Οσφρητικός, ἡ, όν, idem quod 'ὀσφραντικός.
'Οσφρητός, idem quod 'ὀσφραντός. Ab ὀσφράσμαι.
'Οσφράμβος, part. præf. med. per Syn. pro 'ὀσφρασάμβος, ab ὀσφράσμαι.
'Οσφυαλγία, coxæ dolore laboro. Ab
'Οσφυαλγὴς, ές, coxæ dolore laborans
'Οσφυαλγία, ἡ, dolor coxendicis. Ab ἄλγος.
'ΟΣΦΥΣ, ύος, ἡ, lumbus, coxa, Gl. V.
'ΟΣΧΕΑ, ας, ἡ, scrotum, Aristot.
'Οσχεον, ου, τὸ, ὀσχέη, ης, ἡ, idem.
'Οσχη, ης, ἡ, palmes; (2) pro scroto.
'Οσχος, ου, τὸ, flexuosa circa os vulvæ extuberantia.
'Οσχος, ου, ὁ, ramus vitis, palmes; (2) ramulus tenellus quivis.
'Οσχοφόρια, ων, τὰ, festum, quo palmites racemis onustos gestabant Athenis. Ab
'Οσχοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, vitis palmitem racemis onustum gestans. A φέρω.
'Οσχοφορικός, ὴ, όν, in ὀσχοφορία solitus, usitatus.
'Οταν, vel ὅτ' ἂν, quando, quum. 'Οταν δάϊδες, cum pri mum. 'Οταν δάϊδες οἱ γεγαῶτι δαίωσ') αὐτίδη, ἐκδάμασσε τύπτουσα ὃν ἐ νοσφίσατο, Aristot. Hist. An.
'ΟΤΕ, Adverb. quando, quum; ὅτε δήποτε, quandocumque, Gl. V.
'Οτέ, aliquando, quandoque.
'Ὅτε, τε, pro ὅσις, qui; ἥ τε, quæ; ὅτε, cujus.
'Ὅτεις, Ion. pro ὅτινος, ab 'ὅστις.
'Ὅτευ, Dor. ex Attico 'ὅτου, pro eodem.
'Ὅτεῳ, dat. s. Ion. pro ὅτῳ, ab eod.
'Ὅτι, Conj. quod, quia, eo quod, propterea quod; (2) quam, cum Superl. ut ὅτι τάχιστα, quam plurimi, pro accus. cum infinit. relative; ubi plerumque abundat, per Hebr. Finis.
'Ὅτι, τι, quod; 'ὅτι δή, quodquod, quidquid.
'Ὅτιη, Conj. quonam, quare. Hinc ὁτιῃτί, quam ob causſam, cur. Ab ὅτις.
'Ὅτι μὴ, nisi. Gl. V.
'Ὁτιοῦν, quidlibet, quidvis, quodlibet, quodvis, quodcunque. Ex ὁ, τι & οὖν.
'Ὅτις, quis, qui, Gl. V. ὅτῳ Poet. ὅτεῳ, Ion. ὅτέῳ, Dat. 'ὅτεῳ, cui Acc. 'ὅτινα.
'Ὀτλέω, f. ήσω, ærumnas sustineo, patior, pertoro; (2) sustineo, tero. Κακοῖσ κάματοις βασιλῆ ὀτλέσαι, Apollon. Ab ὄτλος.
'Ὀτλία, idem. Ἡέρα 'ὀτλήσαι ἄμμιν, Lyc. 819.
'Ὄτλος, ου, ὁ, ærumna, labor, miseria. A τλάω.
'Ὀτοζίω, strepito, tumultuor, personо. Ab
'ΟΤΟΒΟΣ, ου, ὁ, strepitus, tumultus, sonus, sonitus. 'Οτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει, Hes. Th. 809.
'ΟΤΟΤΟΙ, ὀτοτοῖ, heu! hei!
'Ὄτου, Att. pro ὅτευ, ab 'ὅστις.
'Ὀτοτύζω, fleo, dico ὀτοτοῖ, fut. ὀτοτύξω. Ἔφασκε κεῖ μὴ ἓ ζῆμοτα πάσω, 'ὀτοτύξεσθ μαχὶκ τῶῦ κεφαλᾶι Arist. L. 522.
'Ὀτραλέως, Adv. accurate, sedulo, diligenter, celeriter. Οἱ δ' 'ὀτραλέως ἐσόωσαν. Hes. C. 410. Ab 'ὀτρηύω.
'Ὀτρηρός, ἡ, ὸν, celer, sedulus. Ab eod.
'Ὀτριχες, similes pili, ejusdem pili; pro ὁμότριχες. Ab ἔριξ.
'Ὀτρυνω, urgeo, incito, augebo. 'Ὀτρυνω

'Ὀτρυνω, Il. 10, 54. [illegible]
'Ὀτρυντήρ, ῆρος, ὁ, hortator, incitator. Ab 'ὀτρύνω. [illegible] Hom. Il. 10, 532.
'Ὀτρυντύς, ύος, ἡ, [illegible] Hom. Il. 10, 532.
'Ὀτρύω, pro ὀτρύνω, hortor, incito.
'Ὀτρύνω, ας, ἡ, vaticinium, divinatio; (2) religio, superstitio. Ab
'Ὀτρύομαι, ominor, [illegible] τῇ "ὅλαι φρονέοντες, Poet. Ab eod.
'Ὅτι, pro Diphthongum pro ὅτι, quicumque, (quia, quoniam, Poet. pro ὅτι, Ion.) 'Ὅτι τάχιστα, quam citissime.
'Ὅτιπερ, Poet. pro ὅτι, ὅ τι περ, quicquid, quamcunque.
'Ὀτοβάς, ἄδος, ἡ, adjectus, oculus, Hesych. [illegible] ὠτακουστὴς, Aesch.
'Ὀτοστόν, ὁ, strepitus. Poet. ὀτοστός, Aeschyl.
'Ὀτοστός, ου, ὁ, strepitus. Ab
'Ὀτοτοῖ, Aeschyl. pro ὀτοτοῖ, ah! heu!
'Ὀτρομαι, Att. pro ὄρνυμι, ὄρνυσθαι.
'Ὅτ, sequente Consonante, pro ὅτι, sequente Vocali, ὅτ, sequente Consonante vel Vocali, ὅτι, sequente Consonante, ὅτ, sequente Vocali, ὅτι, sequente Consonante vel Vocali, ὅτ, sequente Consonante,

Οὐδέ, Conjunct. neque, nec, ne quidem. Hinc
οὐδείς, μία, μηδέν, gen. ἑνός, μιᾶς, ἑνός, nullus,
οὐδὲ μή, ne quis quidem, nullus;
οὐδὲν, gen. ἑνός, nihil; οὐδὲν, multum abest;
οὐδὲν ἔστιν, quidquid accidisset;
οὐδὲν γίγνεσθαι, ne fiat quidem, quidquid evenerit; οὐδὲ ἀλλὰ δή,
οὐδὲν δεῖ, multum abest. Οὐδὲ μὰ δία, Hom. Il. 10, 290. Singularem habet vim
οὐδείς, ista negatio, quæ sermone Romano
exprimi non potest. S. Clarkius ad locum;
οὐδὲ μή, neque; οὐδὲ μήν, neque vero, nec
tamen; οὐδέποτε, neque unquam; οὐδέπω,
neque; οὐδέτι πω, nondum, necdum;
οὐδ' ὅτως, καὶ οὐδὲ, nullo modo, non plane,
vel ne quidem, οὐδ' ὅς, ne sic quidem; οὐδ'
ἀρχήν, neutiquam.

Οὐδεός, οὐδέος, οὐδεῖ, Gen. οὐδεῖος, οὐδείαι,
οὐδεῖον, nullus. Hinc οὐδὲν ἧττον, οὐδὲν ἧσσον,
nihilominus, non minus; οὐδὲν ὅτου,
nihil refert, nihil impedit; οὐδὲν, etiam idem
est, quod ὦ, non; οὐδὲν ὄντα ὄν, nihil quidquam.

Οὐδίτης, ου, ὁ, vanitas, vilitas. Ab οὐδὸς,

Οὐδμή, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Οὐδόμα, ατος, τὸ, ἡ, nulla custodia seu cura
digna, non negligenda. Ex ὄρα.

Οὐδόν, Adv. nullo modo, haudquaquam.

Οὐδότε, Adv. numquam; neque unquam.

Οὐδέπω, Adv. nec dum, nondum.

Οὐδεκάκαιρα, Adv. numquam, nullo umquam
tempore.

Οὐδέτερος, ἑρα, ἕρον, neuter. οὐδέτεροι, οὐδέτερα,
neutrius generis. Ab οὐδὲ, & ἕτερος.

Οὐδετέρως, Adv. neutro modo; (2) neutro
genere, neutraliter.

Οὐδετέρωθι, Adv. neutro, neutram in partem. Ab eod.

Οὐδέτε, Adv. non utique, neutiquam, (2)
numquid? annon? v. δὲ, οὐδέποδεν.

Οὐδαμόθεν, Adv. nullo modo.

ΟΥΔΑΣ, ους, τὸ, solum, pavimentum;
(2) humus; terra. Nom. inus. Dat. οὔδι, in
Nomin. dicitur οὖδας.

Οὖδας, ους, ὁ, limen, lapis seu lignum in limine
januæ positus, quo in ædes intratur. Ἀλλὰ
φιλέοντες, ἀμείβεσθον μέγαν οὐδόν, Hesiod.
Op. Theogon. 749. Ab ὄδος.

Οὐδέτερος, ἑρα, ἕρον, nihil quidquam; (2) Adv. nequaquam, nullo modo.

ΟΥΔΑΡ, ατος, τὸ, uber, mamma, pro
prie vitularum; (2) lumen, cibus in deliciis
olim habitus; (3) uberitas, fœcunditas, pars
terræ maxime fœcunda. Hinc

Οὐδατόεις, όεσσα, όεν, mammosus.

Οὐδείς, ενός, ὁ, nemo, nullus.

Οὐδίτης, ας, ἡ, idem quod οὐδίτης.

Οὐδέτερος, ἑρα, ἕρον, neuter.

Οὐδέτι, Adverb. non equidem; (2) non
Ab ὦ.

Οὐδέ, vide οὐ.

Οὐδέτι, Adv. non amplius.

Οὐδέτι, Adv. non. Ab ὦ.

Οὐδέτι, Adv. non certe, nullo modo.

Οὐδέτι, Adv. nonne? (2) atqui; (3) profecto, certe; (4) itaque, igitur.

Οὐλα, τὰ, gingivæ; sing. non habet. Gl. V.

Οὐλὰ, Adv. forte, commodum. Οὐλα δὲ
Κυθερείη ἐπὶ σφίσιν ἄρχετο, Callim.
Hymn. in Jov. 52.

Οὐλαὶ, ῶν, αἱ, hordeum; (2) mola salsa, qua
dolo & aspergebantur. Ab ἅλς.

Οὐλαμοφόρος, ε, ὁ ἡ, ὁ, agmen seu turmam
habens. Ex ὅμαδος, & φέρω.

Οὐλαμός, οῦ, ὁ, conflatum agmen, globus.
Ἵππων ταρφὺς οὐλαμὸς ἐφ' ἵππιον ἀντίον ἦλθε, τὸ
δ' ἐτέρωθεν ἐφ' ἑτέρῳ χάσσατο τάχα, Pind.
Isthmic. ode 2. Ab ἅλις.

Οὐλεός, ἡ, όν, crispus; (2) densa, opaca.
Nic. Ab ἅλις. Ab eod.

Οὐλὴ, ἡς, ἡ, cicatrix, vulnus pene curatum;
nota quæ manet. Ab ἅλς.

Οὐλόμενος, η, ον, exitialis, perniciosus,
Hom. Ab ὄλλυμι.

Οὐλος, η, ον, Dini. Ab ἅλς.

Οὐλόσυρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, crispa cauda.

Οὐλοφυής, ές, ὁ ἡ, ὁ, mergus. Ex ἅλς, & φύω.

Οὐλόφυτον, ου, τὸ, hordeum ex quibus
mola. Ex eod.

Οὐλόχαιτος, ος, ὁ ἡ, ὁ, crispos habens capillos.

Οὐλόθυμος, ος, ὁ ἡ, ὁ, noxio exitiali animo
præditus.

Οὐλοθυσία, ας, ἡ, sacrificium perfectum.

Οὐλοκύτη, ης, ἡ, immola, mola inspersa sacrificio; molas inspergo victimis. Ex ὅλαι,
& θύω.

Οὐλοκόμης, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui crispo capite est,
sive crispos capillos habet. Ex κόμη.

Οὐλόμπορος, ε, ὁ ἡ, ὁ, totus, sive admodum corpulus. Ex ὅλος, & κίρας.

Οὐλοκόμης, ε, crispos capillos habens.

Οὐλοκιτώνη, τῶ, cincinni. Teleclia, ap. Poll.

Οὐλομελὴς, ές, ὁ ἡ, ὁ, qui integris membris est, ex omnibus membris constans. Ex
ὅλος, & μέλος. Hinc

Οὐλομελία, ας, ἡ, Ion. οὐλομελίη, ης, ἡ, integra et absoluta natura omnibus membris
constans.

Οὐλόμενος, η, ον, perniciosus, exitialis. Ab
οὐλόμενος, a, 2. verbi ὄλλυμι, pro ὀλέω.

ΟΥΛΟΝ, ου, τὸ, gingiva, caro, quæ dentes
continet. pl. ουλα. Οὐλοισιν ἐξέμυξε γάλα,
Æsch. Ch. 881.

Οὐλον, acutè, ab ὅλος, Hom. Il. 17, 736.

Οὐλοὸς, ὴ, ὸν ἡ, perniciosus, exitiosus, exitialis, noxius. Ab ὄλλυμι, perdo.

Οὐλος, η, ον, integer, sanus, perfectus; (2)
tener, mollis; (3) crispus, contortos crines habens. Ion. pro ὅλος. Χλαῖδαν τ'
ἀμφιφαεσίην ἔλαε τε ταπῆτα, Hom. Il
15, 28.

Οὐλὸς, exitialis; ab ὄλλυμι, perdo.

ΟΥΛΟΣ, ου, ὁ, mergus, manipulorum collectorum fascis; (2) hymnus in Cererem.

Οὐλότης, ητος, ἡ, salubritas; (2) mollitie,
teneritudo, (3) coma crispa, crispitudo
Ab ὅλος

Οὐλοτριχία, ας, crispor, crispum comam habere, Suid. Ex ὅλος, & θρὶξ, capillus.

Οὐλοτρὸχάτος, ος, ον, qui crispissimus est capillis,
Crinp. ab ὀλόστιλ, & p. ὀλόθρ.ξ.

Οὐρεα νεη, ε, τε, chamæleon niger, herba
vitem profundens. Ex ὅλος, & φυή.

Οὐλοφυὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὁ. Hinc οὐλοφυὲς, massa
mollis. Ex ὅλος, & φυή.

Οὐλόφυλλος, ε, ὁ ἡ, ὁ, crispa folia habens.

Οὐλόχυτα, ων, τα, prisca ante sacrificium,
molæ, quæ victimis adspergebantur. Gl. V.
hordeacea; Hom. Il. 1, 449. Ex ὅλαι, &
χέω, fundo.

Οὐλίχυδ, ῶν, αἱ, idem; (2) canistra, ex quibus molæ olim adfundebantur. Ex eod.

Οὐλαω, ad cicatricem perduco; ὁ ΜΑΙ, ad
cicatricem perduci, Aristot. Ab ὠλὴ.

Οὐλυμπιόνδε, in Olympum. Ab seq.

Οὐλυμπος, ου, ὁ, pro Ὄλυμπος.

Οὔλα, hanc valde, sanus sum; occurrit hinc
tantum ὅλας, imp. bene tibi sit, sis felix
Οὔλε τε καὶ μάλα χαῖρε, Od. 24, 401.

Οὔλιος, ὁ, ἡ, Cretæ. Ab ὅλος, mergo.

Οὐ μὰ Δία, non per Jovem!

Οὐμὲν, ἀ. v. non certe, non profecto; (2)
non quidem; (3) verumtamen non.

Οὐμμήτως, Adv. nequaquam.

Οὐμμέντοι, Adv. non tamen, verumtamen non.
Hinc & ἀμμέντοι, idem, & ἀμμέτοι ἀλλὰ,
vel ἀλλάμε, verumtamen. Οὐ μὲν ἀλλὰ
νὴ, attamen etiam.

Οὐμὸς, Poet. pro ὁ ἐμὸς, meus.

ΟΥΝ, Conjunct. ergo, igitur, ideo, itaque.
Varias particulas subjunctum vocat.

Οὐνεκα, pro ἕνεκα, cujus gratia.

Οὐνεκεν pro ἕνεκεν, cujus gratia.

Οὐνέσθε, 2. pl. præt. indic med. Ion. pro ἐνέσθε,
ab ὀνομαι, vitupero; Il. 24, 241.

Οὔνομα Ion. pro ὄνομα.

Οὐνομάζω, Ion. pro ὀνομάζω, nomino, appello, recenseo.

Οὐνόμαστος, η, ον, Ion. pro ὀνόμαστος, celebris, nobilis. A præc.

ΟΥΠΟ, ὑπὸ, sub.

ΟΥΡΟΣ, ου, ὁ, tres ordines, genus fructus, pl.
ουρεα. Hinc

Οὐρεὺς, ῆος, ὁ, Ex ὅρος, & ἔρχομαι.

Οὐρεα, ὦν, τὰ, Dianæ epith. Call. in Dian. 204.

Οὐρεσιφοίτης, ου, ὁ, & contritus, conteri dignus,
pessimus, pro ὀλοίτατος.

Οὐπὼ, Adv. nusquam, nullibi.

Οὐπώποτε, numquam, nullibi.

Οὐπώποτε, Dor. pro ὀὐποτε

Οὔποτε, Adv. nullo unquam, nunquam,

Οὔπω, Adv. nondum, necdum. Hinc οὐδέποτε, numquam,

Οὔπως, Adv. nequaquam, nullo modo.

ΟΥΡΑ, ας, ἡ, cauda; in exercitu extremum agmen; navi etiam tribuntur pro πρύμνα, puppis.

Οὖρα, τὰ, limites, termini, pro ὅροι, Hom. Il. 23, 431. Ab ὄρος.

Οὐραγέω, ῶ, extremum agmen duco.

Οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. Ab

Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, extremi agminis ductor. Ex ἄγω, & ἀγω.

Οὐραῖος, αία, αῖον, ad caudam pertinens, externus Hinc τὰ ὑραῖα, ὧν, extrema pars
olim facti; cauda; extrema pars multitudinis
alicujus, Ab ὄρα.

Οὐρακες, ὁ, med a pars remi, Poll.

Οὐρὰν, ᾶς, ἡ, fœtus urinarius, per quem
urina e renibus in vehem defluit; (2) matula, vas urinarium. Ab ὄρος.

Οὐρανία, ας, ἡ, Urania, una e Musis; (2)
Venus quædam; (3) ludus quidam puer. Ab οὐρανὸς. Hinc

Οὐρανίζειν, ludere τὸν ὀστράκινον, Hesych.

Οὐρανίδης, ου, ὁ, cœlestis, cœlicola, cui cœlestis est origo Ab οὐρανὸς.

Οὐρανίζομαι, cœlum peto, ut ille ἐφαντάζετο
Hesych. se cœlum petere videbat Ab eod.

Οὐράνιος, ος, ον, vel οὐράνιος, ος, ὁ ἡ, ὁ,
cœlestis; (2) sublimis; (3) admirandus,
divinus, magnus. Hinc Ion. οὐράνιος, ος,
ον, cœleste, cœlites. Gl. V. ὑψηνὸν, & τὰ
ὑράνια, ων, imbres; ὑράνιον ὄσον, immane
quantum. Ab eod.

Οὐρανίσκος, ου, ὁ, tenerum rotundum, orbiculare, lacunar tabernaculi orbiculare; (2)
palatum; (3) sidus cœleste, Corona australis.
Ab eod.

Οὐράνιων, ωνος, ὁ, cœlestis. Gl. V. cœlicola. Οὐρανίονες, cœlites, cœlicolæ, dii.

Οὐρανόβρων, ονος, ὁ, cœlum tonans, per cœlum gradiens. Ex βαίνω.

Οὐρανοβατία, ας, in cœlum penetro; per cœlum gradior; cœlum scando. Ex inf.

Οὐρανοβάτης, ου, ὁ ἡ, ὁ, cœli seu rerum cœlestium peritus.

Οὐρανοδείκτης, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui a cœlo ostenditur, a cœlo ostensus. Ex δείκνυμι.

Οὐρανοδρομία, ας, cursus in cœlum tendo. Ab

Οὐρανοδρόμος, ου, ὁ ἡ, ὁ, cursu cœlum petens.
Ex τρέχω, p. m. δρόμα.

Οὐρανία, ίας, ἡ, cœlestis Ab οὐρανὸς.

Οὐρανίθεν, Adv. cœlitus, e cœlo. Ab eod.

Οὐρανόθι πρὸ, Adv. ante cœlum, i. e. in aëre,
Ab eod.

Οὐρανοθεσία, ἡ, positus, situs signorum in cœlo.
Sch. Arat. A θέσις.

Οὐρανοκάτειλος, ος, ὁ ἡ, ὁ, cœlicola, Gl. V.

Οὐρανολέκτης, ου, ὁ, de cœlo & rebus cœlestibus garriens. Ex λέγω.

Οὐρανομήκης, ους, ὁ ἡ, ὁ, cœlum altitudine
tangens, ad cœlum se extendens; altissimus,
amplissimus. Ex μῆκος.

Οὐρανόνικος, ου, ὁ ἡ, ὁ, cœlum vincens, maximus. Ab νίκη.

Οὐρανόπαις, δος, cœligena.

Οὐρανοπλὴς, ῆτος, ὁ ἡ, ὁ, e cœlo delapsus.
Ex πίπτω.

Οὐρανοπλανήτης, ου, ὁ ἡ, ὁ, cœlum pererrans;
(2) qui sub cœlo vagatur.

Οὐρανόπολις, ιος, ἡ, civitas cœlestis.

Οὐρανοπολίτης, ου, ὁ, cœli civis.

Οὐρανόπλης,

Οὐρανοῦσθαι, ...
formatur utriusque, etc. Ex ...
Ο Υ Ρ Α Ν Ο Σ, ου, ὁ, cœlum, aër ubi agunt nubes; (2) palatum. Ex τοῦ τὰ σώματος ὑγρὰ καὶ ἀέρια. Aristot. Hist. An. 1, 11. Penis. Ὀρανοί, tabernacula, tegeta, ab umbrando, vel tunditate, Hes.
Οὐρανόσε, Adv. in cœlum.
Οὐρανοσκόπος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui cœlum contemplatur; (2) piscis quidam.
Οὐρανοῦχος, ου, ὁ ἡ ὁ, cœlum (regens) cœlum inhabitans. Ex ἔχω.
Οὐρανοφαίτων, ορος, ὁ ἡ ὁ, ad cœlum usque resplendens, cujus splendor in cœlo refulget. Ex φαίνομαι.
Οὐρανοφορέω, ῶ, per cœlum gradior, in cœlo verior.
Οὐρανοφοίτης, ου, ὁ, qui per cœlum graditur. Ex iisdem.
Οὐρανοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, cœlum ferens seu deducens Gl. V. Ex φέρω.
Οὐρανόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, cœlestia sapiens; (2) pius, religiosus. Ex φρονέω.
Οὐρανοφυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, cœlo satus, e cœlo natus, cui cœlestis origo est. Ex φυτεύω.
Οὐρανόφυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, cœlo satus, e cœlo natus. Ex φύω.
Οὐρανοχρώματος, ου, ὁ ἡ ὁ, cœli colorem habens, cœruleus. Ex οὐρανος, & χρῶμα.
Οὐρεύς, avis quædam, Arist. Hist. An. 6, 1. quæ ab Atticis τίτιξ appellatur.
Οὐρανόω, in cœlum transfero. Hinc
Οὐρανώσις, ἡ, relatio in Deos.
Οὐραχός, ῆ, ὁ, meatus urinarius. Al. ὀραχός.
Οὔρεα, acc. pl. Ion. pro ὄρεα, ab ὄρος.
Οὔρειος, montanus, Ion. pro ὄρειος.
Οὔρεϊ, gen. sing. Ion. pro ὄρεος.
Οὐρεσιφοίτας, άδος, ἡ, montivaga. Dat. ὀρεσφοίτασι νύμφαις, in Epigr. Ex φοιτάω.
Οὐρεσιδρόμος, ον, montivagus. A τρέχω.
Οὐρεσίκτυπος, ὁ ἡ ὁ, Ion pro ὀρεσίκτυπος.
Οὐρεσιφοίτης, ου, ὁ, montivagus. A φοιτάω.
Οὐρεσιφοίτις, ιος, ἡ, fœm.
Οὐρεύς, ῆος, mulus, Ion. pro ὀρεύς.
Οὐρέω, ῶ, f. ήσω, urinam reddo, meio, pass. οὐρέομαι, cum urina excernitur; κοπρόμβους, f. part. Μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβεβόλθαι ἀρήσῃς, Hesiod. Ἔργ. 727. Ab οὖρον.
Οὐρή, ῆς, ἡ, cauda, Ion. pro οὐρά.
Οὐρῇ, dat. sing. Ion. pro οὐρᾷ.
Οὐρῆας, acc. pl. Ion. pro οὐρίας, ab οὐρίς.
Οὐρηδόχος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui urinam recipit. Ex οὖρον, & δέχομαι.
Οὐρήθρα, ας, ἡ, urinæ meatus. Οὐρήθρα ἐξω τῶν ὑστερῶν, ὅτιδος τῷ σπέρματι τὴν ἄφοδον, Aristot. Hist. An. 3, 14. Ab οὖρον.
Οὔρημα, ατος, τὸ, urina. Ab οὐρέω.
Οὐρῆϊ, acc. sing. Ion. pro οὐρίδα.
Οὐρητήρ, ῆρος, ὁ, meatus urinarius, fistula urinaria. Ab eod.
Οὐρητιάω, ῶ, micturio, meiere cupio; οὐρητιᾷ micturit. Ab οὖρον.
Οὐρητρίς, ίδος, matella, Gl. V.
Οὐρητικός, ἡ, όν, urinarius, urinam ciens; urinam reddens. Ab οὐρέω.
Οὐρία, ας, ἡ, prosperitas venti, Gl. V. Ab οὖρος.
Οὐρίαι, ας, ἡ, avis quædam ex anatum genere. Ab οὖρος.
Οὐρια, τὰ, fines, Ion. pro ὅρια.
Οὐρίαξος, ου, ὁ, terrum, quo ima hastilis pars crucis in modum præfixa est. Εἶτ δὲ ῥάβδῳ τὸ σημεῖον διάτεινον τὸν ὑρίαχον εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα. Appian. B. Civil. 2. Ab οὐρά.
Οὐρίζω, f. ίσω, vento secundo proveho, secundo. Ab οὖρος.
Οὐρίκριος, ου, ὁ ἡ ὁ, in monte nutritus. Ex ὄρος, mons, & τρέφω.
Οὐρίμαι, ...
Ion. ... Aristot. Hist. An. 6, 4. Al. ἐπ.
Οὐριόδρομος, secundo vento curso. ... τοῖ Κάδμοιο μετὰ οὐριόδρομον, Ant. P. 984. Ab
Οὐρόδρομος, ου, ὁ ἡ ὁ, vento secundo currens. Ex οὖρος, & τρέχω.
Οὖρον οὐκ, ovum irritum, ut ὄρνον.
Οὔριος, (a, ον, vel ὄριος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui vento secundo proficiscitur, qui vento secundo fit; (2) secundus, prosper; ut ὄριος πλοῦς, prospera, secunda navigatio; ὄριος ἄνεμος, secundus ventus, Gl. V. Ab ὄρος.
Οὐριοστατης, ου, ὁ, felicissimus. Ex ὄριος, & ἵστημι
Οὐρίω, ῶ, secundo vento utor. Ab ὄριος.
Οὐσιασμα, Ion. pro ὁρισμα. Ab ὁρίζω.
Οὐροδόχειον, & οὐροδόχιον, ου, τὸ, urinal, Gl. V. urinale, vas urinarium. Ex οὖρον, & δέχομαι. Unde
Οὐροδόχη, ης, ἡ, matula,
Οὐροδόχος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui urinam recipit.
Ο Υ Ρ Ο Ν, ου, τὸ, urina, lotium; (2) terminus, Od. I. 124. ubi tamen alii aliter explicant.
Οὖρον, ου, τὸ, terminus. Ab ὄρος.
Οὐροπόνιον, idem quod ὀρροπύγιον. Τὰ οὐραῖα μὲν ἐκ ἔχει, οὐροπύγιον δέ. Aristot. Hist. An. 2, 12.
Ο Υ Ρ Ο Σ, ου, ὁ, ventus secundus; prosper ventus, Gl. V. metaph. prospera fortuna.
Οὖρος, lotium, urina, Gl. V.
Οὖρος, ου, custos, inspector. Ab ὁράω, video.
Οὖρος, ους, τὸ, mons, Ion. pro ὄρος.
Οὐρός, ου, ὁ, serum lactis, cruor; pro ὀρός.
Οὐρὸς, οῦ, ὁ, alveus, fossa, per quam deducitur navis in mare; (2) navalia. Οὐρὸς τ' ἐξεκόθαιρον, Hom. Il. 2, 153.
Οὐροτομέω, ῶ, f. ήσω, caudam amputo. Ex οὐρά, & τέμνω.
Οὐρόω, idem esse videtur, quod ὑρίζω; ab illo occurrit κατουρόω, vento secundo expando, ad ventum secundum compono.
Οὖς, ὠτός, τὸ, auris; ὦτα dicebantur coryceæi & dilateres principum; ὦτα etiam ansæ vasorum. Ab ἔας.
Οὖσα, ων, τὰ, funes nautici, Ion. pro εἶσα. Οἱ δ' ἧσα γρόμφοις εὐγάλλοια χερμάδος ναυτῃ λίκζοι, Lyc. 20. Ab εἴω, sero.
Οὖσαν, acc. sing. part. præs. f. g. verbi εἰμι.
Οὔσῃ, dat. sing. part. ejusdem.
Οὐσία, ας, ἡ, essentia, substantia. Ph. substantia, res familiaris, facultates, patrimonium, peculium, Gl. V. Aliquibi etiam pro ξυνουσία, consuetudine & concubitu. Ab ὄσα, particip. f. g. ab εἰμί.
Οὐσιαρχία, ας, ἡ, principium substantiæ, aut dominium in substantias. Ex οὐσία, & ἀρχή.
Οὐσιδιον, ου, τὸ, q. d. substantiola, bona, facultates exiguæ. Dim. ab οὐσία.
Οὐσιοποιος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, quod substantiam efficit, s. constituit. Ex οὐσία, & ποιέω.
Οὐσιόω, ῶ, essentiam do, essentiam facio, efficio, ut aliquis sit, qui ante non erat; & in Pass. essentiam accipio. Ab οὐσία.
Οὐσιώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, essentialis, substantialis.
Οὐσιωδῶς, Adv. essentialiter, substantialiter.
Οὐσιωνυμία, ας, ἡ, essentiæ nominatio, Suic. Ex ὄνομα.
Οὐσίωσις, εως, ἡ, q. d. effectio, s. productio substantiæ. Ab οὐσιόω.
Οὖτα, 3. sing. a. 1. ind. act. per Apoc. pro ὕτησι, ab
Οὐτάζω, f. άσω, vulnero, vulnus infligo, ictum manu infero; ἀνασυρμένος, perfect. vulneratus; ὀτασμένος, 3. f. perf. ind. vulneratus est. Μυρίοι γυμνωθέντα Ζηνὸς ὑπὸ δαιδαλέοιο Οὔτασ' ὑπηνήτην, Hesiod. Ἀσπ. 462. Πρώτιστος δαΐων στέρνα ὑπαυδήεις ξίφει, Lyc. 242. Ab ὑτάω.
Οὐτάμεν, perf. inf. act. Ion. pro ὑτᾶναι, ab ὕτημι pro ὑτάω.
Οὐτάμενος, ...
Οὐτάνη, ης, ἡ, ...
Οὐτασμός, ...
Οὔτασε, imperf. ...
ὑτησε, Il. 13, 745.
Ο Υ Τ Α Ω, ῶ, vulnero, percutio; ἀ, 3. ὕτησε, vulneravit; ὕτασε, imperat. ἀνάυδατε ἄ. pass. part. ἰκτὸς, vulneratus. Οὐτασε ... χαλκήρει, Il. 4, 469. κατ' ἀκρόνυχα ... 13, 434. κατ' αἰγίδα, ib. 21, 400. ... ὦμον, Odyss. 19, 452. Κόνητος ... Il. 8, 537.
Οὔτε, Conj. nec, neque.
Οὔτερος, Ion. pro ὁ ἕτερος, alter.
Οὐτιδανάζει, Il. 22, 375. Ion. pro ὀνάζει.
Οὔτησις, vulneratio, ictus. Ab οὐτάω.
Οὐτήτειρα, ας, ἡ, vulneratrix. Ab ...
Οὐτιδανοῖσιν, dat. pl. Ion. pro ...
Οὐτιδανὸς, ὁ, ὁ, homo nullius pretii. ... ὑτιδανοῖ, nebulones. Ex ἦ, & τίς τις, per Epenthesin syllabæ δα. Hom. Il. 7, 231.
Οὐτινα, nullum, acc sing. c. g. ab ὅστις.
Οὔτινος, cujuscunque, gen. sing. ab ὅστις.
Οὔτιπα, Adv. non quidem; (2) non utique, num forte, an forte, num.
Οὐτιπω, Adv. an nondum, nondum.
Οὔτις, ιος, ὁ ἡ ὁ, ἡ τὸ, nullus.
Οὐτοι, Adv. non, neque, nequaquam, minime. Et ὔτοιγε, idem.
Ο Υ Τ Ο Σ, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc; ὅ, ὅτῳ, & simpliciter ὅτῳ, heus tu! Hinc & ὑτοῖ, hic, Attica.
Οὕτω, sequente Consona, & ὕτως, sequente vocali, Adv. ita, sic, tam, taliter, perinde, proinde, Ph. (2) respondet etiam Lat. sic, pro temere, negligenter, ut erat; (3) tum demum, tandem aliquando, ὑτως ἄρ, ita demum, Ph. ὕτως ἄρα, itane, siccine, Gl. V. ὑτωνὶ, siccine, Gl. V. sic, ita, Att. Ab
Οὐχ, vide supra ὐ. Hinc
Οὐχὶ, Adv. non; (2) nonne, annon?
Ὀφείδιον, ου, τὸ, angiculus, parvus serpens. Dim. ab ὄφις.
Ὀφειλήσιον, ου, τὸ, debitum, Eust. Ab ὀφείλω.
Ὀφειλέτης, ου, ὁ, debitor. Ab ὀφείλω. Hinc
Ὀφειλέτις, ιδος, ἡ, debitrix; (2) obnoxia, beneficio devincta.
Ὀφειλή, ῆς, ἡ, debitum. Ab ὀφείλω.
Ὀφείλημα, ατος, τὸ, idem.
Ὀφειλήτως, Adv. debito modo, decenter, Hes. Ab
Ὀ Φ Ε Ι Λ Ω, f. ὀφειλήσω, debeo; (2) multor; multandus vel obnoxius sum; (3) debeo, oportet me, a. 2. ὤφελον, ὄφελλον, & ὄφελον, debebam, debuissem, utinam; ὄφελον, utinam, vellem, velim; ὀφειλόμενος, debitum, Ph. Ὀφείλω τοῖς θεοῖς φιλῶν χάριν, Soph. Antig. 337. Καὶ ζοὶ τῶν ὀφειλομ' ἀποδοῦν. id. Phil. 1412. Κἀγὼ μὲν ὀφείλουσ', ὥσπερ τὰ σοφὰ, Arist. Av. 115.
Ὄφελεν, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. Poët. & cum ν pro ε ὄφελε. Ab
Ὀ Φ Ε Λ Λ Ω, augeo, cumulo; (2) adjuvo, profum, foveo; (3) debeo; ὀφέλλομαι, augeor, cresco. Ἡ μὲν γὰρ φέλιμον τι κακὸν ἠδὲ ὄφρην ὀφέλλει, Hesiod. Ἔργ. 14. Ὀφέλλει δ' ὁπόσοις ἐρυκάκῃ, Il. 3, 62. Ζεὺς σ' ἀρετῇ ἀνδρεσσιν ὀφέλλει, ib. 20, 242. Ὀφέλλετε τοῦτο σίνεσθαι, ib. 19, 200. Ἔνθα χειρὶ μὲν ὀφέλλει, Odyss. 3, 467.
Ὀφέλλουσιν, 3. pl. præs. conj. act. cum ν.
Ὄφελον, debui, aor. 2. ind. act. Ion. pro ὤφελον.
Ὄφελος, εος, τὸ, utilitas, emolumentum, usus; plerumque commode vertitur per adjectivum; τί δ' ὄφελος ἔσται ἡμῖν; ad quid utilis? quis profit? Ὄφελος, dicitur de eo quod in quocunque

...cuncque; genere præstantissimum. *Etym.*
...ξιος.
...ρέλιμος, vel ὠφελήμων, utilis, pro ὠφέλιμος.
...ρέλιον, τὸ, *herbam* ἔχιον ἄνθεμα τόσα ...ρεις. Callim. Hymn. in Apoll. 94.
...ρέω, f. ήσω, orno, vetro. Ἐως ἂν θῇς ...ρεσμένους φίδυι, Lyc. 1165. Ab
...ρος, ους, τὸ, ornatus.
...ρος, gen. sing. *Att.* & *Ion.* pro ὄφεως, ab ὄφις.
...ρσοφύλη, ης, ἡ, uva anguina; sic a quibusdam appellari cupparin tradit Plinius.
Ὀφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo, oculorum morbus. Ab ὀφθαλμός. Hinc
Ὀφθαλμίας, ου, ὁ, piscis, quem Plin. oculatum vocat.
Ὀφθαλμιάω, ῶ, f. ήσω, doleo ex oculis, oculis laboro, lippio. Ἐντυχὼν ἀνθρώπῳ ὀφθαλμιῶντι, Xen.
Ὀφθαλμίδιον, ου, τὸ, ocellus. Dim.
Ὀφθαλμίζομαι, idem quod ὀφθαλμιάω.
Ὀφθαλμικός, ἡ, όν, ad oculos pertinens, Gl. V. oculatus. Ab ὀφθαλμός.
Ὀφθαλμοβολία, ας, oculos conjicio. Ex βολή.
Ὀφθαλμοβόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, oculos appetens. Μάλιστα γὰρ ὀφθαλμοβόρος τῶν ὀρνίθων, Aristot. Hist. An. 9, 18. Ex βορά.
Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, servitium diligens præsente hero. Ab
Ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, servus, qui inspectante hero se gnavum & diligentem præbet, oculisque ejus quasi servit.
Ὀφθαλμός, οῦ, ὁ, oculus; ὀφθαλμοὶ etiam inspectores, speculatores, coryphæi regum ut
Ὀφθαλμοφανής, ές, ὁ ἡ ἡ, oculis medendi peritus.
Ὀφθαλμοφανῶς, ἔς, ὁ ἡ ἡ, qui oculis cernitur. Ex φαίνομαι.
Ὀφθαλμοφανῶς, *Adv.* manifeste, perspicue, more eorum, quæ oculis cernuntur.
Ὀφθαλμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, oculi speciem gerens. Ab ὀφθαλμός.
Ὀφθαλμορυχέω, ω, ὁ ἡ ἡ, oculos effodiens. Ex ὀρύσσω.
Ὀφθείς, *vide* a. 1. part. pass. v. ὄπτομαι.
Ὀφθῆναι, *visum esse*, aor. 1. inf. pass.
Ὀφθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.
Ὀφιακός, ἡ, όν, ad angues pertinens; ὀφιακά, libri de serpentibus scripti. Ab ὄφις.
Ὀφιάσεις, εως, ἡ, adjectus capitis, quo capilli defluunt. Ab eod.
Ὀφίδιον, ου, τὸ, anguiculus, f. parvus serpens, f. anguis. Dim. ab ὄφις.
Ὀφιοβόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, serpentis percussor. Ex βάλλω.
Ὀφιοβορος, ου, ὁ ἡ ἡ, anguivorus. Ex βορά.
Ὀφιογενὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, serpente genitus f. natus, serpentigena, anguigena. Ex γίνομαι.
Ὀφιοθνὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, a serpente mortus. Ex θάνω.
Ὀφιοειδὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, angui seu serpenti similis, anguinus. Ex ὄφις, & εἶδος.
Ὀφιοκτόνος, ου, ἡ, ophioctene, Scolopendræ genus. Ex κτείνω.
Ὀφιομάχης, ου, ὁ, qui serpentes oppugnat, qui cum anguibus dimicat. Ex μάχομαι.
Ὀφίνεος, έα, *Ion.* ῆη, ου, anguinus, serpentinus. Ab ὄφις.
Ὀφιοπλόκαμος, ον, angues pro capillis habens. *Epith.* Furiarum.
Ὀφιόπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, anguipes, serpentis modo incedens.
Ὀφιοσκόροδον, vel ὀφιόσκορδον, ου, τὸ, allium anguinum.
Ὀφιοσφάκελον, nonnulli vocant vitem albam.
Ὀφίουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, serpentis caudam habens. Ex οὐρά.

Ὀφίχνος, ου, ὁ, anguitenens, Ophiuchi pompa. Ex ἴχνος.
Ὀφιωρύχος, ὁ ἡ ἡ, qui serpentibus vescitur.
Ὄ Φ Ι Σ, εως, ὁ, serpens, anguis, coluber; (2) sideris nomen; (3) ornamentum brachii.
Ὀφίτης, ου, ὁ, ut ὀφίτης λίθος, ophites, lapis in modum serpentis maculosus. Ab ὄφις.
Ὀφιώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, anguinus, serpentem referens; (2) anguibus abundans, anguifer. Ab eod.
Ὀφλάνω, debeo, Hes. Ab ὄφλω.
Ὀφλεῖν, a. 2. inf. act. *per Syn.* pro ὀφλεῖν.
Ὀφλημα, ατος, τὸ, multa judicata; (2) debitum, æs alienum. Ab ὄφλω.
Ὀφλησις, εως, ἡ, debitum. Ab eod.
Ὀφλήσω, f. 1. ind. act. *per Syn.* pro ὀφείλήσω.
Ὀφλητὴς, οῦ, ὁ, debitor, Gl. V.
Ὀφλισκάνω, debeo. Πλείστῳ ζημίαν ὀφλισκάνει, Eur. Med. 581. μαρίαν, ibid. 1230. τινὰ ἀνομίαν, id. *Ion.* 444. Ab ὄφλω.
Ὀφλίσκω, idem & ab eod.
Ὄφλω, debeo, mulctor, damnor; (2) in crimen incurro, crimini obnoxius sum, f. ὀφλήσω (tamquam ab ὀφλέω.) p. ὤφληκα; part. ὠφληκὼς, damnatus. Τίλατα ὀφλεῖν, deridet, Eur. Med. 1050. Ἐγὼ δ' ἂν μᾶλλα ὀφλήσω ἄκρα φῶσιν ὅτι τῇ ἰωπαιδίᾳ; Lucian. ζημίαν, Dem. τὰ χρήματα, id. Ab ὀφείλω.
Ὄ Φ Ρ Α, ut, quo; (2) donec, usque dum, quamdiu; (3) interea dum.
Ὀφρύα, ας, ἡ, *Ion.* ὀφρύη, supercilium; (2) clivus. Ab ὀφρύς. Hinc
Ὀφρυάζω, supercilii nuto; (2) grandi supercilio tumeo.
Ὀφρυανασπασίδης, ου, ὁ, qui supercilia tollit, superbus, superciliosus. Ex ἀνασπάω.
Ὀφρυάω, ῶ, sum superciliosus; ὀφρυᾷν, dicitur regio clivosa, multa habens supercilia sive tumulos.
Ὀφρυώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, supercilliosus; (2) clivosus, multa habens supercilia seu tumulos; (3) in supercilibus montium situs, excelsus. Ab ὀφρύς.
Ὀφρυόομαι, ώμαι, sum superciliosus, supercilium tollo. Hinc p. part ὠφρυωμένος, elatus, superbus. Ab eod.
Ὀφρυόσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, hirta supercilia habens. Ex σκιά.
Ὄ Φ Ρ Υ Σ, ύος, ἡ, supercilium, ea frontis pars, quæ pilos habet; (2) tumulus, superbia; (3) tumulus, supercilium montis, clivus. Pl. ὀφρεῖς, ὀφρύων, ὀφρυσι. Τὰς ὀφρῦς συνάγοντες, κάπιτάμβα ὁρῶντα. Arist. Nub. 582. Οἱ δ' ἱππῆες καθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης. Hom. Il. 20, 151.
Ὄχα, præ cæteris, præcipue Ab ἔχω.
Ὄχανη, ης, ἡ, ansa clypei, lorum, quo clypeus tenetur. Ab eod.
Ὄχανον, ου, τὸ, amentum, Gl. V. ansa clypei. Ab eod.
Ὄχεα, ας, ἡ, coitus; admissio, admissura, Gl. V. Ab ὀχέω.
Ὄχεα, ων, τὰ, admissarii, equi, boves vel arietes. Ab ὀχέω.
Ὄχεαν, ου, τὸ, plaustrum, currus, vehiculum; (2) admissarius. Aristot. Hist. An. 9, 47. Ab ὀχέω.
Ὀχεὺς, ῆος, ὁ, qui ad admissuram educatur, admissarius. Ab ὀχεύω.
Ὄχεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ὄχεον, ab ὀχέω.
Ὀχεσφιν, dat. pl. per *Paragog. Poët.* pro ὀχεσι, ab ὄχος.
Ὀχεταγία, ἡ, aquæ ductus. Ab
Ὀχεταγωγὸς, ὁ ἡ ἡ, aquam deducens. Ab ὀχετὸς & ἄγω.
Ὀχετεία, ας, ἡ, riverum a fonte deductio, ductus aquarum. Ab ὀχετεύω.
Ὀχέτευμα, ατος, τὸ, rivus, qui ducitur; (2) aquæ ductus, canalis. Ab eod.
Ὀχετεύω, f. εύσω, rivos duco, derivo; (2) quatio, agito; (3) loco moveo. Οὐ χρὴ ὕδωρ ἐπὶ ὕδωρ ὀχετεύειν, addere; Plato de Rep. lib. 3. Ab ὀχετὸς.

Ὀχετὸς, οῦ, ὁ, canalis, aquæ ductus, rivus, cloaca.
Ὄχευμα, ατος, τὸ, semen, genitura; (2) coitus; (3) fœtus ex coitu conceptus; Aristot. Hist. An. 6, 23. Ab ὀχεύομαι.
Ὀχεὺς, έως, ὁ, *Ion.* ῆος, retinaculum; (2) vectis f. pessulus; (3) lorum galeæ; (4) scrotum. Ab ἔχω.
Ὀχευτὴ, ῆς, ἡ, quæ marem admisit, venerem passa. Ab eod.
Ὀχευτὴς, οῦ, ὁ, admissarius, qui fœminam init vel comprimit; (2) homo libidinosus, salax, ad coitum proclivis.
Ὀχευτικὸς, ἡ, όν, idem quod pr. 2). Ab eodem.
Ὀ Χ Ε Υ Ω, f. εύσω, admissarium admitto; (2) coëo, inscendo, ineo, subagito; (3) dicitur & universe de libidine, ὀχεύομαι, ineor, inscendor, salior.
Ὀχέω, ῶ, f. ήσω, veho, porto, sustineo, sustero; ὀχέομαι, ούμαι, vehor, portor, equito; (2) equitor, currui subdor. Il. 17, 27. P.) Τῷ ἱππόνωμον πάτραν ὀχήσει ἄρηρ, occupabit, Lyc. 724. Ab ὄχος.
Ὀχὴ, ῆς, ἡ, cibus; (2) foramen. Καὶ κοίλης μύρμηκες ὀχῆς ἐξ ὅσα πάντα θάασιν ἀνανίγκαντο. Aratus, 956. Ab ἔχω.
Ὄχημα, ατος, ους, vehiculum, currus, carpentum, rheda. Ph. ὀχήμασι, rhedis. Ab ὀχέω. Hinc
Ὀχηματικὸς, ἡ, όν, vehicularis, vectorius.
Ὀχηματος, ου, τὸ, rheda, Gl. V.
Ὀχησις, εως, ἡ, vectio, vectura, Gl. V. vectus; equitatio, equitatus. Ab eod.
Ὀ Χ Θ Ε Ω, ῶ, f. ήσω, ind gnor, gravor, graviter fero. Ὠχθησαν δ' ἀρὰ δῶμα Διὸς θεοὶ οὐρανίωνες, Il. 1, 570. Ab ἔχθος.
Ὀ Χ Θ Η, ης, ἡ, ripa, ora. Hinc
Ὀχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, riposus, clivosus.
Ὀχθήσαις, ac. 1. part. act. *Æol.* pro ὀχθήσας.
Ὀχθήσω, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro ὀχθήσας.
Ὀχθησις, εως, ἡ, offendo, indignatio. Ab ὀχθέω. Unde
Ὀχθίζω, f. ίσω, indignor, gravate fero.
Ὀχθος, vel ὄχθοιος, ου, ὁ, limbria seu limbus vestis muliebris.
Ὄχθος, ου, ὁ, ripa, littus; (2) terræ tumulus, locus editus, collis; (3) labra ulcerum prætumida. Ab eod.
Ὀχθοφύλαξ, ακος, ὁ, ripatius, Ph. custos ripæ. Ex ὄχθος, & φύλαξ, υσις.
Ὀχθώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, riposus, clivosus; (2) verrucosus; (3) torosus. Ab ὄχθος.
Ὀχλαγωγεὺς, έως, ὁ, circulator, Gl. V. Ex
Ὀχλαγωγία, ας, ἡ, populum concito, plebem ad res novas sollicito, factiosæ turbæ ducem me præbeo.
Ὀχλαγωγία, ας, ἡ, comitium, conventus.
Ὀχλαγώγιον, ου, τὸ, conventus, comitium, Gl. V. cum turba popularis concitata in unum locum constat. Ex
Ὀχλαγωγὸς, οῦ, ὁ, qui popularem turbam concitat. Ph. popularis, idem circulator.
Ὀχλεῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. *Dor.* pro ὀχλοῦνται, ab ὀχλέω.
Ὀχλὸς, οῦ, ὁ, vectis; pessulus; (2) cardo; (3) vinculum, ligamen, Hes. Ab
Ὀ Χ Λ Ε Υ Ω, f. εύσω, moveo. Τὰ ἥκιστα ἄνασσε Ὀχλεῦνται, Il. 21, 261.
Ὀχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, commoveo, Gl. V. inquieto, vexo, molesto, pass. ὀχλοῦμαι, inquietor, part. pass. p. 1. ὀχληθείς, turbatus; ὀχλήσιντι, inquietato, Ph. ὀχληθέντες, pulsati, Ph. Οὐδὲ ὁ πολὺ ὀχλήσαι,

τάξι. Cohors. Ὀχλάρχημα, τὸ, στρατόπεδον ἀκροβατῶν, Luc. 6, 18. Ab ὄχλος.

Ὀχληρία, ας, ἡ, molestia. Ab

Ὀχληρός, ρὰ, ρὸν, turbulentus; (2) molestus, molestiam adferens. Ab ὄχλος.

Ὀχληρῶς, molestè, Ph.

Ὀχλησις, εως, ἡ, molestia, interpellatio, inquietudo, Ph. Ab ὀχλέω.

Ὀχλίζω, moveo, vecte impello & protrudo. Τόνδ' ἄ κα δύ' ἀνέρε ἄμμιν ἀρίστω Ῥαιδίως ἐπ' ἀμαξαν ἀν' ὑδατ' ὀχλίσσειαν, Il. 12, 453. Ab ὀχλεύω, (qu. ab ὄχλος, *Eim.*)

Ὀχλικός, ἡ, ὸν, popularis; (2) turbulentus, molestus. Ab ὄχλος.

Ὀχλικωπία, sum popularis, populum concito.

Ὀχλοκωπία, ας, ἡ, turbæ popularis concitatio. Ab

Ὀχλοκύπτης, ου, ὁ, ἡ, ῆ, qui turbam concitat; tumultuator, Ph. Ex ὄχλος, & κόπτω.

Ὀχλοκρασία, ας, ἡ, contusa turba, promiscua plebis turba. A κρᾶσις.

Ὀχλοκρατίομαι, ᾶμαι, a turba populari s. plebe regor.

Ὀχλοκρατία, ας, ἡ, turbæ popularis regimen. Ex ὄχλος, & κρατέω.

Ὀχλολοίδορος, ου, ὁ, ἡ, ῆ, convitians, plebeia fundens convicia.

Ὀχλομανέω, ῶ, insano turbarum amore teneor, insano popularis turbæ amore ducor. Ex μαίνομαι.

Ὀχλοποιέω, ῶ, f. ήσω, turbas concito, turbam congrego. Ὀχλοποιήσαντες ἐδήμευσαν τὰ ἀλλότρια, Ael. 1, 5.

Ὄ ΧΛΟΣ, ου, ὁ, turba, multitudo hominum, multi simul; populus, plebs, vulgus; (2) molestia perturbatio.

Ὀχλοτερπής, ής, ὁ, ἡ, ῆ, populum delectans. Ab τέρπω.

Ὀχλώδης, ες, ὁ, ἡ, ῆ, turbulentus; (2) difficilis, morosus. Hinc τὸ ὀχλώδες, difficultas, fastidium. Ab ὄχλος.

Ὄχλος, ου, ὁ, retinaculum. Ab ἔχω.

Ὀχμάζω, f. άσω, d tineo, contineo, inhibeo, coërcitum teneo. *de equo*, fræno, vel sub jugum mitto. Περὶς πτηλαισὶ χθόνα ὀχμάσας δίνας, Lyc. 41. Στήλαις δ' ἀκινήτων ὀχμάσεν πέδον, id. 625. ἵππες, Eur. Fl. 822. Ab ὄχμα.

Ὄχμη, ἡ, tumulum, qu. ἔχμα, pro ἴχνημα. Ab ἴχω. *Eim.*

Ὄχνη, ης, ἡ, pirum silvestre, Gl. V. pyrus.

Ὀχνίσα, part. *Dor.* pro ὀχοῦσα, ab ὀχέω.

Ὄχος, ἡ, ὁν, capax, qui continere potest. Ab ἴχω.

Ὄ ΧΟ Σ, ου, ὁ, vel ος, τὸ, currus, vehiculum. Suidæ etiam fluxus aquæ. Ab cod.

Ὀχυρωτέομαι, firmam facio, munio.

Ὀχυρός, ρά, ρόν, munitus, firmus, ὀχυρότατος, munitissimus, Ph. Ab ἴχυρος. Hinc

Ὀχυρότης, ητος, ἡ, munitio, firmitas.

Ὀχυρόω, ῶ, fut. ώσω, munio, firmo, firmum reddo, solido; ὀχυρωθῆ, munire; (2) munire. p. part. ὀχυρωμένος, ὀχυρωμένος, munitus, fultus, stipatus, Gl. V. t. Βαλέμενον χάρακα, ἢ τεῖχος βαθεῖα πλὶ παρωκέλλω ὀχυρώσας, Diod. Ab cod. Hinc

Ὀχυρώμα, ατος, τὸ, munitio, munimentum, castellum, arx; (2) præsidium.

Ὀχυρωμάτιον, ου, τὸ, parva munitio, Dim.

Ὀχυρῶς, *Adv.* tuto, firme. Ab ὀχυρός.

Ὀχύρωσις, εως, ἡ, munitio, ipsa actio muniendi. Ab ὀχυρόω.

Ὄ Ψ, ὀπός, ἡ, vox, cantus, cantilena; (2) oculus; sed tum deriv tur ab ἔπ μαι, vide.

Ὀψαίδιος, serius; ab ὀψέ, quod vide. Arist. Hist. An. 4, 9.

Ὀψαράτης, ου, ὁ, qui sero metit, vespertinus messor, R. Suic. Ex ὀψέ, & ἀμάω.

Ὀψανθής, έος, ὁ, ἡ, ές, sero florens, tarde florens. Ex ὀψέ, & ἄνθος, *flos*.

Ὄψαρον, ου, τὸ, facies, visus, vultus, Æsch. Ch. 532. (2) vox, Hes. Ab ὄψ, *oculus* vel *vox*.

Ὀψάριαμαι, ᾶμαι, opsonium comedo. Ab ὄψον.

Ὀψάριον, ου, τὸ, opsonium; (2) piscis, Dim. ab ὄψον.

Ὀψάτης, ου, ὁ, qui sero edit, tarde comedit. Ὧτω κ' ὀψάτης σπουδάσσι ἔργον ἀρέσθαι, Hesiod. Opp. 488. Ex ὀψέ, & ἔδω.

Ὀψαρτυσία, ας, ἡ, conditio & instructio opsoniorum; (2) ars condiendi & apparandi opsonia. Ab ὀψαρτύω.

Ὀψαρτυτής, ῦ, ὁ, opsoniorum conditor vel instructor, coquus. Ab cod. Hinc

Ὀψαρτυτικός, ἡ, όν, pertinens ad eum, qui opsonia condit; (2) popinalis, culinarius. Hinc ἡ ὀψαρτυτική, ῆς, sc. τέχνη, opsoniorum parandorum ars, ars culinaria.

Ὀψαρτύω, f. ύσω, opsonia condio & apparo. Ex ὄψον, & ἀρτύω.

Ὄ ΨΕ, *Adv.* sero, longo post tempore; (2) vesperi, extrema parte; (3) post, de re *Præt.*

Ὀψέ, 2. s. f. 1. ind. med. *Att.* pro ὄψει.

Ὀψεῖν, videre cupio; (2) desidero. Ab ὄπτομαι.

Ὀψεῖσθε, 2. pl. f. 1. ind. med.

Ὀψίαι, ῶ, tardus fum; V. Lex. Ab ὀψέ.

Ὀψῃ, 2. s. f. 1. ind. med. ab ὄπλομαι.

Ὄψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane vescimur. Ab ὀψέω.

Ὀψητήρ, ῆρος, ὁ, opsonarius. Ab ὀψάομαι.

Ὀψημέρα, ας, ἡ, crepusculum, Gl. V. Ex ὀψέ, & ἡμέρα.

Ὀψία, ας, ἡ, serum diei, tempus vespertinum, vespera. Ab ὄψιος.

Ὀψιαίτατα, *Adv.* tardissime. Ab ὀψέ,

Ὀψιαίτατος, tardissimus. Ab cod.

Ὀψιαίτερον, *Adv.* tardius, serius.

Ὀψιαίτερος, ίρα, ερον, serior. Ab ὀψία.

Ὀψιανθία, ῶ, tarde floreo. Ab

Ὀψιανθής, έος, ὁ, ἡ, ές, sero florens. Ex ὀψέ, & ἄνθος.

Ὀψιγλαγία, ῶ, sero germino. Ab

Ὀψιγλαγής, ές, ὁ, ἡ, ές, sero germinans. Ex ὀψέ, & βλαστάνω.

Ὀψιγάμιος, ου, τὸ, ἡ, ὁ, ἡ, ῆ, idem & ab cod.

Ὀψιγαμία, ου, τὸ, seræ nuptiæ. Ab

Ὀψιγαμέω, ὁ, ἡ, ῆ, qui sero exorem duxit.

Ὀψιγενής, έος, ὁ, ἡ, ές, sero genitus, tarde natus. A γίνομαι.

Ὀψιγονία, ας, ἡ, posteritas, Gl. V. Ab

Ὀψιγονος, ου, ὁ, ἡ, ῆ, sero genitus; postbumus, Gl. V. Ex ὀψέ, & γίνομαι.

Ὀψιδέρκης, ες, ὁ, ἡ, ῆ, serior. Ab ὀψέ.

Ὀψίζω, f. ίσω, sero aliquid facio, sub vesperam aliquid facio, Xen. Ab cod

Ὀψικαρπία, ῶ, fut. ήσω, serotinos fructus gigno, fructus mei serotini sunt, seros fructus fero.

Ὀψικαρπία, ας, ἡ, sera fructus editio. Ab

Ὀψικαρπος, ου, ὁ, ἡ, ον, cujus fructus serotini sunt, sero fructus ferens

Ὀψικελεύθης, ου, ὁ, ἡ, ῆ, sero viam carpens, qui sero iter facit, sero veniens.

Ὀψίκλοπος, ου, ὁ, ἡ, ον, qui sero & sub noctem furatur, fur nocturnus, s. vespertinus, R.

Ὀψικτεσία, ας, ἡ, sera cauditio. Ab ὀψίμαθής.

Ὀψιμαθία, ῶ, fut. ήσω, sero disco, ætate jam provecta, studia tracto. Ὀψιμαθήσας ἢ μὴ πρίν τι τῆς ἱλικίας πολεμεῖν, Luc. Ab cod.

Ὀψιμαθής, ές, ὁ, ἡ, ές, sero moriens & ante. Ὀψιμαθὴς, ές, ὁ, ἡ, ές, serus, serotinus tardus. Ab ὀψέ.

Ὀψίμιος, sero, Gl. V.

Ὀψίνους, ου, ὁ, ἡ, ον, sero sapiens.

Ὀψιος, ία, ον, serotinus, Gl. V. Ab ὀψέ.

Ὀψίος, ία, ον, serus, serotinus. Ab cod.

Ὀψίστης, ητος, ἡ, tarditas, longa prorogatio. Ab ὄψιστος.

Ὀψιπλουτος, ου, ὁ, ἡ, ον, sero dives factus.

Ὄψις, εως, ἡ, visus, ipsa videndi actio, aspectus; (2) species oris, facies. Ab ὄπτομαι.

Ὀψισμός, ὁ, ἡ, tarditas, seros advenus. Ab ὄψιζω.

Ὀψιστρόφιον, ου, sero fementum facio. Ab

Ὀψιτέλεστος, ου, ὁ, ἡ, ον, sero [illegible] (2) sero [illegible]. Ab

Ὀψιτελής, ές, ὁ, ἡ, ές, sero [illegible] Ex

Ὀψιτέλλω, f. ελῶ, ἐλῶ, tardius. Ab ὄψιος.

Ὀψιτοκος, ου, ὁ, ἡ, ον, sero putans, ibiet. Ex ὀψέ, & τίκτω.

Ὀψιφανής, ές, ὁ, ἡ, ές, sero apparens, ex [illegible]

Ὀψοδαίδαλος, ου, ὁ, ἡ, ον, opsoniorum [illegible] ramentorum peritus artifex. Ex ὄψον.

Ὀψοδία, ας, ἡ, opsoniorum penaria. Ex ὄψον, & δίομαι, ερω.

Ὀψολογία, ας, ἡ, sermo de opsoniis, disputatio de deliciis popinalibus. Ab

Ὀψολόγος, ου, ὁ, ἡ, ον, qui de opsoniis [illegible] stat seu differit. Ex ὄψον, & λέγω.

Ὀψομανής, ές, ὁ, ἡ, ές, qui salsius opsoniorum, & imprimis delicatorum piscium amore re ducitur. Ex ὄψον, & μαίνομαι.

Ὄ ΨΟ Ν, ου, τὸ, proprie piscis; (2) cujusvis omne, quod una cum pane comeditur, Gl. V. ὄψον, pulpamentum.

Ὀψοπαίω, pro ὀψάομαι, Poll. Ab

Ὀψοπώλης, ου, ὁ, unde ὀψοπωλεῖον, magnum Athenis, qui immodicum lucrum opsoniorum coërcebat. Ex ὄψον, & πέλω.

Ὀψορῦ, 2. pl. f. 1. ind. mid. v. ὀψάομαι.

Ὀψοτοιέω, ῶ, f. ήσω opsonia apparo, popinales delicias apparo, coquo. Ab ὀψοποιός. Hinc

Ὀψοποίημα, ατος, τὸ, opsonium, ciliaria.

Ὀψοποιητικός, ἡ, όν, pertinens ad eum, qui opsonia apparat, popinalis, coquinarius; (2) opsoniorum apparandorum peritus, opsoniorum artifex.

Ὀψοποΐα, ας, ἡ, opsoniorum apparatus, popinalium delicatarum apparatio. Ab ὀψοποιός.

Ὀψοποιικός, ἡ, όν, pertinens ad opsonia apparanda, popinalis, coquinarius. Ab cod.

Ὀψοποιός, ῦ, ὁ, ἡ, όν, opsonia apparans, conditor. Ex ὄψον, & ποιέω.

Ὀψοπώλης, ου, ὁ, opsoniorum apparator, coquus, Ὀψοπώλιον, τὸ, locus in quo venevunt seu venundantur opsonia, Gl. Vet. popina. Ab

Ὀψοπώλιον, ου, τὸ, opsoniorum venditor, caupo, diariarius; macellarius, Gl. V. Hinc

Ὀψοπωλία, ας, ἡ, locus in quo venerunt opsonia, popina; (2) piscium venditio.

Ὀψοπώλιον, ου, τὸ, idem & ab cod.

Ὀψόπωλις, ιδος, ἡ, cupediniaria, quæ opsonia vendit. Ab ὀψοπώλης.

Ὀψοφαγία, ας, ἡ, opsoniorum appetitio vehemens; (2) piscium delicatorum avida devoratio; (3) helluatio, edacitas. Ab cod.

Ὀψοφαγιστής, ου, ὁ, avidissimus opsoniorum devorator. Ab cod.

Ὀψοφάγος, ου, ὁ, ἡ, ον, opsoniis lethiane, popinarum delicatarum avidus devorator; (2) qui pisces avidus devorat. Ph, gulosus.

Ὀψοφιλία, ας, ἡ, opsoniorum amor & cupiditas.

Ὀψών, ῶνος, ὁ, locus reponendis opsoniis, penus, penum, vel etiam sportula ferendis opsoniis. Ab ὄψον.

Ὀψωνέω, opsonio coëmo, opsonor. Ab

Ὀψώνης, ου, ὁ, opsonator, qui opsonia coëmit; (2) opsoniis coëmendis deditus. Ex ὄψον, & ὠνέομαι, ωνω.

Ὀψωνητικός, ἡ, όν, opsoniorum coëmendorum peritus; (2) opsonator. Ab ὀψωνέω.

Ὀψώνια, ας, ἡ, obsonii coëmptio, obsonatus. Ab ὀψώνης.

Ὀψωνιάζω, fut. άσω, stipendia seu annonam præbeo, ὀψωνιάζομαι, annonam accipio, stipendior. Ex τὸ ἀλλότριον ὀψωνιάζομαι τοῦτο, D. Hal. Ab ὀψώνιον. Hinc

Ὀψωνιασμός, ὁ, annona, stipendium.

Ὀψώνιον, ιν, τὸ, opsonium; (2) stipendium, Ph, autoramentum, Gl. V. diarium, Gl. V. Ab ὀψώνης.

Π.

Π Decima sexta litera Græcorum, quæ suo nomine πῖ vocatur, illudque nacta est ab Hebræorum *Pe*; (2) nota numeralis significans ὀγδοήκοντα & cum lineola inferne apposita π, ὀκτώμυρια *millia*.

Πᾶ, *Dor.* pro ποῖ, qua; quem in locum.

Πᾶγᾶ, *fontem*, acc. sing. *Dor.* pro πηγήν.

Πᾶγᾶς, *fontis*, gen. sing. *Dor.* pro πηγῆς.

Παγγέλοιος, ος, ὁ ἡ ὅ, omnino ridiculus.

Παγγενέτωρ, ορος, ὁ, idem.

Παγγενέτης, ου, ὁ, omnium genitor seu pater. Μήτε παγγενέτᾳ Θεῷ μαχέσασθε τιμῇ, Nonn. Paraphr. 5, 44.

Παγγενέτωρ, ορος, ὁ, idem.

Παγγενής, ής, ὁ ἡ ὅ, qui omnium generum est. Ex πᾶν, & γένος.

Παγγῆς, ου, pro πάγγεως, vel πάγγεος, totam terram pervagans, obtinens, amplectens, &c. A γαῖα.

Παγγεώργος, ου, omnia colens, communis agricola.

Παγγλυκερός, ά, όν, prædulcis.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, nimia loquacitas, clamores, garrulitas. Ex πᾶν, & γλῶσσα.

Παγγυμνός, ου, plane nudus.

Παγγυναικί, *Adv.* cum omnibus uxoribus. Ex πᾶν, & γυνή.

Παγγώνιος, ος, ὁ ἡ ὅ, ab omni parte angulos habens. A γωνία.

Παγεὶς, aor. 2. part. pass. v. πήγνυμι.

Πάγεν, *compegit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔπαγε.

Παγέρε, ρέ, ρὲν, glacialis, gelidus, R. Ξιφέϊ γὰρ τοῦ λείου, ᾧ τὸ παγερὸν ἴσχει, simul cum lævando, glutinandi etiam facultatem habet, *Arist.* A πάγος.

Παγετός, οῦ, ὁ, glacies, gelu, congelatio, stiria, pruina, Gl. Vet. Παγετάτερον αἷμα, *Arist.* Ab eod.

Παγετώδης, ους, ὁ ἡ ὅ, glacie aut gelu adstrictus. A παγετός.

Πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum. A πήγνυμι.

Πάγη, 3. s. a. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἐπάγη. Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ φάγη βέλος, Hom. Il. 4, 185.

Παγίδεύω, f. εύσω, illaqueo, irretio. Ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ, Matt. 22, 15. A παγίς.

Πάγιος, ία, ιον, fixus, firmus, stabilis. A πήγνυμι.

Παγιότης, ητος, ἡ, soliditas. A πάγιος.

Παγιόω, ῶ, firmum & fixum statuo, firmo, stabilio; unde παγιωθῆναι, a. 1. inf. pass. fixum esse; παγιωθείς, stabilitus. Ab eod.

Παγίς, ίδος, ἡ, tenticula, muscipula, decipula, Gl. V. A πάγη.

Παγίως, *Adv.* firmiter, constanter.

Παγιώτερον, firmius, *Adv.* A πάγιος.

Παγκαινίσιος, ὁ ἡ ὅ, semper recens, Æsch. Ag. 969. A καινίζω.

Πάγκακος, ὁ ἡ ὅ, omnino malus, pessimus.

Παγκάκως, *Adv.* omnimode male, pessime.

Παγκαλκευτής, οῦ, ὁ, valde calidus, maleficus.

Παγκαλλής, ής, ὁ ἡ ὅ, pulcherrimus, R. Ex πᾶν, & κάλλος.

Παγκαλλής, ής, ὁ ἡ ὅ, perpulcher; (2) honestissimus.

Παγκάλως, *Adverb.* perpulchre, optime; (2) honestissime.

Παγκαρπία, ας, ἡ, omnis generis fructus aut semina. A

Παγκάρπος, ος, ὁ ἡ ὅ, fructus omnis generis habens. A καρπός.

Παγκαρπός, ος, ὁ ἡ ὅ, idem & ex isdem.

Παγκατάρατος, ος, ὁ ἡ ὅ, omnino execrandus, Aristoph. Lysistr. 505.

Παγκεύθης, ους, ὁ ἡ ὅ, omnino occultus, R. A κεύθω.

Πάγκλαυς, υς, ὁ ἡ ὅ, omnino lamentabilis; (2) semper lugens. A κλαίω.

Παγκλαυτός, ος, ὁ ἡ ὅ, idem & ex isd.

Παγκληρία, ας, ἡ, universa hereditas. A

Πάγκληρος, ος, ὁ ἡ ὅ, heres ex asse.

Πάγκλυτος, ος, sclebernimus.

Πάγκοινος, ος, ὁ ἡ ὅ, omnibus communis. Ἀλλ' ὅτοι ἥ γ' ἐξ ἀΐδᾳ πάγκοινα λίμνας πάτερ ἀνύσσας, ὅτι χθόνιοι ἔτι λαταῖς, Sophocl. Electr. 138.

Παγκοίρανος, ου, ὁ ἡ ὅ, omnino seu totius dominus, R.

Παγκοίτης, ου, ὁ, qui omnes sepelit & sopit, *Epith.* orci. Ex πᾶν, & κοίτη.

Παγκόνιτος, ου, ὁ ἡ ὅ, omnino pulvere adspersus, laboriosissimus; omne genus certaminis expertus, R. Ex πᾶν, & κόνις.

Πάγκοσμος, ου, communis omnibus hominibus. A κόσμος.

Παγκρατής, ής, ὁ ἡ ὅ, omnipotens. A κράτος.

Παγκρατησία, ας, ἡ, perpetua possessio. Ex πρατέω, *tenco.*

Παγκρατιάζω, fut. άσω, pancratio certo; (2) in omnibus certaminibus fum victor Synes. A παγκράτιον. Hinc

Παγκρατιαστής, οῦ, ὁ, peritus certandi pancratio, Ph. pugil, quinquertio. Hinc

Παγκρατιαστικός, ὴ, όν, ad pancratiasten pertinens.

Παγκρατιστικῶς, *Adverb.* more pancratiastarum, pancratiastice.

Παγκράτιον, ου, τὸ, athletici certaminis genus, quinquertium, quinque constans artibus, nempe pugilatione, cursu, salta, disco, & lucta. Ex πᾶν, & κράτος, *superco*

Πάγκρατος, ους, idem quod παγκρατής, Aristoph.

Πάγκρεας, ατος, τὸ, corpus glandulosum in medio mesenterio situm, vasorum divisiones confirmans.

Παγκρότως, *Adv.* A κρότος, Æsch. S. 731, cum magno strepitu.

Πάγκρυφος, ος, ὁ ἡ ὅ, omnino occultus. A κρύπτω.

Παγκτήμων, ονος, ὁ ἡ ὅ, qui omnia possidet. A κτάομαι.

Παγοπλεξία, ας, ἡ, veterinorum morbus, cum nimirum gelu percelluntur. Ex πάγος, & πλήσσω, *percutio.*

Πάγος, ου, ὁ, tumulus, collis; (2) glacies, gelu; (3) concreta massa, sal. A πήγνυμι.

Πάγρος, ου, ὁ, cancri genus. Ἅλμοι δὲ ῥαιβοῖσιν ἰσόμορος ἄντα παγούροις Γεῖα βραχύνῃ, Nic. Th. 788. Ex πάγος, & ὠρία.

Παγχάλεπος, ου, ὁ ἡ ὅ, perdifficilis.

Παγχάλκεος, ου, ὁ ἡ ὅ, totus æreus.

Πάγχαλκος, ου, ὁ ἡ ὅ, idem & ex isd.

Παγχύ, *Adv.* prorsus. A πᾶς

Παγχάρτα, τα, omnis generis c.. A χαρτος.

Πάγχρηστος, ου, ὁ ἡ ὅ, omnino utilis seu commodus.

Πάγχριστος, ου, totus oblitus, unctus.

Παγχρύσεος, ου, ὁ ἡ ὅ, totus aureus. Ex πᾶς, & χρυσός, *aurum.*

Πάγχρυσος, ου, ὁ ἡ ὅ, totus aureus. Ex πᾶς, & χρυσός.

Πάγχυ, *Adv.* prorsus; omnino; *Poët.* pro πᾶν, Hom. Il. 5, 24. A πᾶς.

Παγώδης, ους, ὁ ἡ ὅ, glacialis. A πάγος.

Παδῆτε, 2. plur. præs. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro παιδάετε, a παιδάω.

Παθαίνομαι, vehementer adficior & concitor; moror animi adficior; it. affectus commoveo, Luc. A πάθος, *adfectus.*

Πάθε, 2. sing. aor. 2. imperat. act. v. πάσχω, pro παθέτω.

Παθῇ, dat. s. *contr.* pro παθεῖ, a πάθος.

Πάθεσιν, *adfectibus*, dat. pl. cum ν ἐφελκ.

Πάθη, ης, ἡ, calamitas, clades, infortunium, ærumna, cædes, morbus. Στέργειν γὰρ αἱ πάθαι μὲ χῷ χ-ότ' ἔξωθεν μακρὸν διδάσκει, ἢ τὸ γενναῖον, τίτνον, Soph. Oed. Colon. 7. A πάσχω, *patior.*

Πάθη, nom. pl. *contr.* pro πάθεα, a πάθος.

Πάθημα, ατος, τὸ, quod quis passus est, seu patitur; (2) passio, adflictio, perpessio, morbus corporis vel animi. Ἤγετο αὐτῷ γενόμενα τὰ παθήματα διδάγματα, Appian. B. Mithridat. Ab eod.

Πάθησις, εως, ἡ, passio. Ab eod.

Παθητικός, ὴ, όν, passivus, Ph. qui pati potest, passioni obnoxius; vitiosus, morbosus, Ph. Ab eod.

Παθητικῶς, *Adv.* passive, passiva voce; (2) pathetice.

Παθητός, ὴ, όν, qui pati potest, patibilis; morbosus, Ph. A πάσχω.

Παθογαμονικὸν Σημεῖον, signum, quod una cum morbo invadit; quod proprie affectionis speciem significat. Ex πάθος, & γαμῶν, *index.*

Παθεῖσα, aor. 2. part. act. *Dor.* pro παθοῦσα, a πάσχω.

Παθοκρατεία, ὴ, idem quod

Παθοκράτορία, ας, ἡ, imperium in passiones, R. Ex πάθος, & κράτος, *robur.*

Παθολογικὴ, ῆς, ἡ, pars medicinæ, quæ causas morborum inquirit. A λογος.

Πάθον, aor. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔπαθον, a πάσχω.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio adfectuum. Ex πάθος, & ποιέω.

Πάθος, εος, τὸ, passio, quod quis patitur s. passus est; (2) clades, casus, adflictio, calamitas; (3) morbus; (4) morbus animi, perturbatio, commotio, ægritudo, adfectio, adfectus; (5) adjuncta, s. accidentia, quæ philosophis dicantur; (6) mors violenta, Herodot. 1, 1. A πάσχω.

Παῖ, *puer*, voc. sing. a παῖς.

ΠΑΙΑΝ, ᾶνος, ὁ, hymnus in laudem Apollinis & Dianæ, (2) hymnus in quemlibet alium Deum; (3) hymnus qui præclaro cuidam viro canebatur; (4) pes quidam metricus; (5) ipse Apollo. Hinc

Παιανίζω, fut. ίσω, pæanem cano, Gl. Vet. ovo, canto; (2) exulto juveniliter. Ἐσπεύσαντο καὶ ἐπαίανισαν, Xen.

Παιανικός, ὴ, όν, ad pæana pertinens. Ab eodem.

Παιανισμός, οῦ, ὁ, pæanis s. pæanum cantatio, Ph. vociferatio. A παιανίζω.

Παῖγμα, ατος, τὸ, ludus, id, quo ludit.ur. A παίζω.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, lusus, oblectatio, R. A παίζομαι.

Παιγνίμων, ονος, ὁ ἡ ὅ, jocosus, jocularibus dictis gaudens. A

Παιγνία, ας, ἡ, ludus, seu lusus; (2) illusio. A παίζω. Hinc

Παιγνίμων, ονος, ὁ, jocosus, vir, qui jocis delectatur, qui ludo est addictus.

Παιγνιογράφος, ὁ, poëta carminum ludicrorum.

Παίγνιον, ου, τὸ, ludus seu lusus, jocus, ludicrum; ludibrium; (2) poëma quoddam ludicrum, ludus poëticus. A παίζω.

Παιγνιῶν, ία, ιον, ludicer. A παίζω. Hinc

Παιγνιώδης, ους, ὁ ἡ ὅ, lusorius, ludicrus.

Παιγνιωδῶς, *Adv.* lusicre, ludibunde.

Παιδαγωγεῖον, είου, τὸ, pædagogeum vel pædagogium, ludus literarius. A παιδαγωγός. Unde

Παιδαγωγέω, ῶ, instituo pueros; (2) instituo tanquam pueros; (3) erudio; (4) moderor, rego, deduco; (5) fræno, como. Τίρων γέροντα παιδαγωγήσω δ' ἐγώ, Eurip. Bac. 193. Συμπόσια ὀρθῶς παιδαγωγηθέντα, Plato. Hinc

Παιδαγώγημα, ατος, τὸ, instituendi ratio.

Παιδαγώγησις, εως, ἡ, puerorum institutio seu disciplina.

Παιδαγωγία, ας, ἡ, institutio puerilis, ipsa actio instituendi pueros; (2) institutio. A παιδαγωγός.

Παιδαγωγικός, ὴ, όν, ad pædagogum seu pædagogeum pertinens. Ab eod.

Παιδαγωγικῶς, *Adv.* pædagogorum more.

Παιδαγωγός, οῦ, ὁ ἡ ὅ, puerorum institutor, puerorum custos & informator, Gloss. Vet. pædagogus, pedissequus.

Παιδαρίδιον, ου, τὸ, puerulus, Gl. V. A

Παιδάριον, ου, τὸ, puellus, puerulus; (2) puella. Gl. V. pupus, Dim. a παῖς. Hinc

Παιδαριώδης, ους, ὁ ἡ ὅ, puerilis, puerum decens. Παιδαριωδέστατον, Longin. 14.

Παιδαριωδῶς, *Adverb.* puerililer.

Παιδεία, ας, ἡ, institutio, instituendi ratio, doctrina, eruditio; (2) disciplina, castigatio. A παιδεύω.

Παιδάριον, ου, τό, puerilis, puerile corpusculum. A *παῖς*.

Παιδεραστία, amator puerorum fum. A

Παιδεραστής, οῦ, ὁ, amator puerorum, Gl. Vet. puerarius, pullarius. Hinc

Παιδεραστία, ας, ἡ, amor puerorum ſ. amor, qualis eſt pædiconum.

Παιδεραστικός, ἡ, όν, ad muſculos amores pertinens.

Παιδέρως ζῶον, per ludum & jocum Comice quaſi *παιδέρασις*, propter Ganymedem. Poll. Ab *ἔρως*.

Παίδερως, ωτος, ὁ, acanthus, & flos quidam; (2) unguentum atque pigmentum colorandæ faciei. *Athen.* 13. *Euſt.* p. 974.

Παιδεύετε, 2. pl. præſ. ind. act. v. *παιδεύω*.

Παιδεύμα, ατος, τό, quod docetur, præceptum, diſciplina. A *παιδεύω*. Unde

Παιδευσις, εως, ἡ, inſtitutio, diſciplina, ipſa eruditi actio, doctrina, eruditio.

Παιδευτήριον, ου, τό, locus, in quo pueri docentur, ludus literarius. Ab eod.

Παιδευτής, οῦ, ὁ, qui inſtituit, doctor, præceptor, magiſter, caſtigator. Ab eod.

Παιδευτικός, ἡ, όν, inſtitutorius, qui ad inſtitutionem facit; (2) ad docendum aptus; (3) caſtigatorius, caſtigandi vim habens. A *παιδεύτός*.

Παιδευτικώς, *Adv.* more eorum, qui inſtituunt ſeu docent.

Παιδευτός, ἡ, όν, doctus, eruditus. A

Παιδεύω, fut. *εύσω*, doceo, inſtituo, erudio; (2) admoneo, reprehendo, caſtigo, punio, flagello; *παιδεύομαι*, doceor, punior; perf. part. *πεπαιδευμένος*, eruditus. Κατὰ θαυμάζειν χρεὼν, εἰ μὴ γυμνάσας *Σάτυρους παιδεύσετε*, Eur. Andr. 601. Ὅτε χρὴ ἡ γνώμη κακῶν μήτηρ γένῃ, *τέκνα παιδεύε* καλῶς, Soph. Phil. 1349. Αἱ τεκοῦσαι τὸν ἰκνοῦλον τέκνων ἄξορτα *παιδεύσουσι* νηπίας γόνας, Lyc. 638. Οὓς ἐν θεᾶ δομεῦσιν *παιδεύσῃ*, Eurip. Ion. 859. Ἵνα κρόζα *παιδεύσις*, ut clam educaret, Callim. Hymn in Jov. 34. A *παῖς*.

Παιδεύων, ν, ὁ ἡ ἡ, *Ion.* pro *παιδεύων*.

Παιδιά, ᾶς, ἡ, ludus, luſus, relaxatio animi, jocus; (2) dicitur de rebus, quas contemnimus, ut Lat. jocus. A *παίζω*.

Παιδίαν, ας, ἡ, puerilis, puerilis ætas. A *παῖς*.

Παιδικά, ῶν, τά, amatius proprie, repetitur tamen & de fœminis. A

Παιδικός, ἡ, όν, puerilis, puellaris.

Παιδικώς, *Adv.* puerilitet, puerorum more.

Παιδόθεν, *Adv.* a pueriti ætate, ab incunabulis; a puerilia, Gl. V. A *παιδίον*.

Παιδίον, ου, τό puerulus, infans, puſio; (2) filiolus vel filiola, Dim. a *παῖς*.

Παιδιοτροφία, id. quod *παιδοτρ.*

Παιδισκάριον, ου, τό, puellula; (2) pupus, Gl. V. Menand. A *παιδίσκη*.

Παιδισκεῖον, ίου, τό, locus in quo ſunt puellæ; (2) lupanar. A *παιδίσκη*.

Παιδίσκη, ης, ἡ, puella; (2) ancilla, ancillula. A

Παιδίσκος, ου, ὁ, puerulus ſ. puellus; rarum hoc vocabulum. Dim. a *παῖς*.

Παιδιώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, lutui deditus, jocis gaudens; (2) puerilis, puerulos decens. A *παιδία*, vel *παιδίον*.

Παιδνος, ου, ὁ, puer vel adoleſcens, qui exceſſit ex pueris. Etiam adjective, puerile, in Epigr. *παιδνὰ χῆρα*.

Παιδοβοσκός, οῦ, ὁ, puerorum altor. Ex *βόσκω*.

Παιδογενία, ας, ἡ, liberorum procreatio, Ph. puerperium. A

Παιδογόνος, ὁ ἡ ἡ, liberos procreans; (2) ad liberorum procreationem faciens, prolificus, fœcundus. Ex *γένος*, a *γίνομαι*.

Παιδόθεν, a puero, a pueritia. A *παῖς*.

Παιδονομία, ας, ἡ *νέμω*, puerorum ſeu liberorum curam gero. A

Παιδονόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui puerorum curam gerit. Ex *παῖς*, & *νέμω*, *curo*.

Παιδοντονία, liberos interficio.

Παιδοντονία, ας, ἡ, cædes liberorum. A

Παιδοντόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, puerorum ſeu liberorum interfector ſeu interfectrix. A *παῖς*, & *κτείνω*.

Παιδολέτειρα, ας, ἡ, liberorum perditrix. A

Παιδολέτωρ, idem quod *παιδολέτηρ*.

Παιδολέτρια, ας, ἡ, idem quod præc. Heſ.

Παιδολέτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, puerorum ſ. liberorum perditor. Ex *παῖς*, & *ὄλλυμι*.

Παιδολογία, ας, ἡ, puerorum delectus. Ex *παῖς*, & *λέγω*, *ſeligo*.

Παιδολύμας, liberorum perditrix, Æſch. Ch. 603. Ex *παῖς*, & *λύμη*.

Παιδομαθής, ους, ὁ ἡ ἡ, qui in pueritia didicit, qui proinde in arte ſua profecit, oppoſitus τῷ ὀψιμαθεῖ. A *μανθάνω*.

Παιδομανής, ές, ὁ ἡ ἡ, qui puerorum amore inſanit. A *μαίνομαι*. Hinc

Παιδομανία, ας, ἡ, inſanus puerorum amor.

Παιδομορος, ον, liberis pernicioſus, mortem afferens. A *μόρος*.

Παιδονομία, ας, ἡ, diſciplina puerorum. A

Παιδονόμος, ου, ὁ, puerorum rector, præfectus diſciplinæ & educationi puerorum. Ex *παῖς*, & *νέμω*, *adminiſtro*.

Παιδοπίπτης, ου, ὁ, puerorum deceptor, pædico. Ex *παῖς*, & *ὀπίπτω*.

Παιδοποιέω, ῶ, & *παιδοποιέμαι*, liberos procreo, gigno, genero. Ἢ *παιδοποιεῖν* ἐξ ἐμοῦ βούλεσθ', Eur. Herac. 524.

Παιδοποιητής, οῦ, ὁ, liberorum procreator, Vulg. Lex. A præc.

Παιδοποιήσιμος, ον, liberis creandis aptus.

Παιδοποιία, ας, ἡ, liberorum procreatio. A

Παιδοποιός, οῦ, ὁ ἡ ἡ, liberorum procreator ſive procreatrix. Ex *παῖς*, & *ποιέω*.

Παιδοπόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, liberis tranſitum præbens; ut *παιδοπόρος γένεσις*, in Epigram. Ex *παῖς*, & *πείρω*, *tranſeo*.

Παιδοσπορία, ας, liberos genero ſ. procreo, gigno, genero. Ex *Σπόρος*.

Παιδοτεκνώσεις, εως, ἡ, liberorum procreatio.

Παιδοτόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, puerpera, quæ peperit; *παιδοτόκος, βίος*, vita pueros generans, conjugalis. Ex *παῖς*, & *τίκτω*.

Παιδοτριβεῖον, ου, τό, locus, in quo pueri exercentur.

Παιδοτριβέω, pueros exercco, inſtituo. *Παιδοτριβῶν νίον ἐν σφαγμοῖς κοινῆς*, Plut. A

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, pædotribes, puerorum exercitator, qui pueros exercet, gymnaſii magiſter; (2) præceptor, ductor, ludimagiſter. A *τρίβω*. Hinc

Παιδοτριβικός, ἡ, όν, ad pædotribam pertinens.

Παιδοτριβικῶς, *Adv.* more pædotribarum, ut decet pædotribas.

Παιδοτρίβος, ου, ὁ, idem quod *παιδοτρίβης*.

Παιδοτροφέω, ῶ, pueros educo; (2) ſervos alo, Laert. Οὐ δυνάμενος *παιδοτροφεῖν*, Appian.

Παιδοτροφία, ας, ἡ, puerorum educatio. A

Παιδοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, puerorum vel ſervorum educator, altor. A *τρέφω*.

Παιδότυπος, ον, a liberis afflictus. A *τύπτω*.

Παιδουργία, ας, liberos procreo. Χαρᾶν ἐν δίναις ταῖς Λλφεοῦ *παιδουργεῖ*, Eur. Ion. 175. Ex *παῖς*, & *ἔργον*.

Παιδουργία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex iſdem.

Παιδοφθορέω, ῶ, pueros corrumpo, pueros ſtupro; (2) pueros occido.

Παιδοφθορία, ας, ἡ, puerorum ſtupratio; (2) puerorum occidio. A

Παιδοφθόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, puerorum corruptor, ſtuprator, pædico, cinædus; (2) puerorum perditor, occiſor. Ex *φθείρω*.

Παιδοφιλέω, ῶ, pueros amo; *παιδοφιλεῖται*, de puero, qui amatur.

Παιδοφίλης, ου, ὁ, puerorum amator, pædico. A *φιλέω*.

Παιδόφιλος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Παιδοφονέω, pueros occido.

Παιδοφονία, ας, ἡ, puerorum vel liberorum occiſio. A

Παιδοφόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, puerorum ſeu liberorum interfector. Ex *παῖς*, & *φόνος*.

Παιδοφυής, ους, ὁ ἡ ἡ, puerum vel puellam geſtans, Suic. A *φύω*.

Παιδόω, pro, v. *Dor.* pro *παιδεύω*.

Παίδωνες, ων, οἱ, liberorum procreatio. A *παῖς*.

Παίζω, *Dor.* *παίδω*, ludo, jocor, illudo; f. *παίξω*, ſ. *ἔπαιξα*. Παίζει *πρὸς ἡμᾶς διανήπτης*, ἡ *μαίνῃ*; Eur. Herc. fur. 955. Παίσδοντα ἐς *βάθος ὕδατος*, Theoc. 13, 14. A *παῖς*.

Παιήονιος, ία, ιον, medicus, ſalutaris. A *παιήων*.

Παιηονιών, ῶνος, ὁ, ſeu medicus. Ab eod.

Παιήων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ſalutaris. A *παιήων*.

Παιήων, ωνος, ὁ, hymnus; (2) deorum medicus. Ab eod.

Παίκτρια, ἡ, quæ ludit. A *παίζω*.

Παίκτης, ου, ὁ, luſor. A *παίζω*.

Παικτικῶς, illudendi cauſa.

Παικτός, ἡ, όν, qui ludi meretur; (2) ludicer, jocularis, Suic. A *παίζω*.

Παιδλη, et *παιδλημα*, fraus, impoſtura, apud Suid. *Sed vera Scriptura eſt ἀπαιδλη*, &c. *Ern.*

ΠΑΠΑΛΑ, ων, τά, loca præcipita & ſubroſa, *prop.* pulvis in rupibus.

Παιπάλη, ης, ἡ, farinæ flos; farina tenuiſſima. Metaph. de verſuto & aſtuto. A *πάλλω*. Hinc

Παιπάλημα, ατος, τό, farina tenuiſſima, flos farinæ. Metaph. de valde aſtuto.

Παιπάλη, quatio; concutio, Vet. Lex. A *πάλλω*.

Παιπαλόεις, όεσσα, όεν, præruptus, ſalebroſus, aſper. Ἔρχου ἢ σκοπιὴν ἐς *παιπαλόεσσαν* ἀνελθών, Hom. Odyſſ. 10, 148. Conf. Heſ. Theogon. 860. A *παιπάλη*.

Παιπαλοέσσης, dat. pl. f. g. *Ion.* pro *παιπαλοέσσαις*.

Παιπαλόεσσα, ης, ὁ ἡ ἡ, malitioſus, verſipellis; (2) veneficus. A *παιπάλη*.

ΠΑΙΣ, *παιδός*, ὁ ἡ ἡ, puer vel puella; (2) ſervus, miniſter; (3) filius.

Παῖς, ῖδος, acc. *παῖν*, *Poët.* pro *παῖδα*.

Παίσατε, 2. plur. part. act. *Æol.* pro *παίσασα*, a *παίω*, a *πάλλω*.

Παίσατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἐπαίσατε*, a *παίω*, vel *παίζω*.

Παίσθε, acc. ſing. *Dor.* pro *παῖδα*.

Παίσθη, 3. ſing. præſ. conj. act. *Dor.* pro *παίξῃ*, a *παίζω*.

Παίσδω, ludo, *Dor.* pro *παίζω*.

Παίσης, 2. ſing. aor. 1. conj. act. v. *παίζω*, *indo*; vel a *παίω*, *percutio*.

Παῖσι, ὁς, ἡ, ἐν, jocularis, Athen. A *παίζω*.

Παίφασσα, oculos circumfero; (2) impetum facio, tumultuor; (3) declaro, illuſtro. Χύτῃ (σιγίδι) *παιφάσσουσα δίεσυτο λαὸν Αχαιῶν*, Il. 2. 450. Ex *φάω*, *luceo viſus*.

Παίχθεις, aor. 1. part. paſſ. verbi *παίζω*.

ΠΑΙΩ, fut. *παίσω*, percutio, ferio, pulſo. Alicubi & pro fulagito; item raptim comedo. Occurrit & f. *πάιξω*, *πάισσω*, Ariſtoph. Ὅς μίγιστα *παίει* Ἕλλην' ἐπαιξ' ἐς γλῶ γαστρα, Ariſt. Nub. 543.

Παιών, ῶνος, ὁ, Apollo, Deus medicinæ; (2) hymnus; (3) medicus. A *παίω*, *ferio*, eo quod Apollo Pythonem ſagitta percuſſit.

Παιωνία, ας, ἡ, Pæonia herba; (2) antidoti nomen, item catapotii. A *παιών*.

Παιωνίζω, f. *ίσω*, pæanem canto. A *παιών*.

Παιωνικός, ἡ, όν, medicus ab eod.

Παιώνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, & *παιώνιος*, ία, ον, idem & ab eod.

Παλίς, *Dor.* pro *πηλίς*, ίδος, ἡ, pecten, inſtrumentum muſicum. A *πήγνυμι*.

Παλλός, ἡ, όν, *Dor.* pro *πηλός*, compactilis.

Παλόω, ῶ, fut. *ώσω*, compingo, coagmento, obſero, claudo, expando. Ἡμεῖς δ' ἐν *πετηνῇσι*, *κυκλώσομεν ἅπαντα*, *πάντα παλώσομεν*, Ariſt. Veſp. 128. A *πηλός*.

Πάλος, ου, ὁ, genus navigii fluviatilis, quod ſolvi poterat, Gl. V. remulcus. Ab eod.

Πᾰλᾱμάω, ῶ, coagmentare, o. A *πάλλω*.
ΠΑΛΑΜΗ, ης, ἡ, massa ferrea aut pinguium carnium, (2) quælibet aliarum rerum massa.
Πᾰλᾰμίς, Dim. a *πάλη*.
Πᾰλᾰμνη, ης, ἡ, idem.
Πᾰλᾰμνον, τό, idem quod *πάλαθος*.
Πᾰλᾰμναῖος, ᾱ, ον, ex, n, trasse *πάλαθος* formam habens. A *πάλαθος*.
ΠΑΛΑΙ, adv. n, e, olim, quondam, primo, primum, 2) *iamdudum*, *iam pridem*, *iam olim*, de quidem de brevi tempore, *nuper*.
Πᾰλαιᾰγενής, ές, dudum germinans, dudum natus. A *βλαστάνω*.
Πᾰλαιός, ά, όν, ῶ, ῆ, ὸν, ῷ, ῇ, ὸν, priscus, vetustus, antiquus, e, ut, ex, ferens. Ex *πάλαι*, & *γένος*.
Πᾰλαιό-γᾰμος, ος, ον, ος, ον, idem, *πάλαι γαμήσας*, *uxorem ducens*, R. Pind. Olym. 13. ἐπεὶ πρῶτα *πάλαι γαμέθη*, Ion. dicitur *παλαιογᾰμος*, qui diu nupsit. Ex *γάμος*.
Πᾰλαιό-θῠτος, ος, ον, ος, ον, longo tempore mortuus & additur *χρόνος*. Ex *θνήσκω*, *τεθνάμαι*.
Πᾰλαιο-μᾰτήρ, ρος, ἡ, pia mater. A *μήτηρ*.
Πᾰλαιο-μῐσής, ής, ές, odio vetus, *χρόνια πολλὰ πάλαι μισῶν κεῖται*, Prod. Pers. 111. ἡ *παλαιμισὴς*.
Πᾰλαιο-νῑκᾱ, Poetarum Cl. V. Aliq.
Πᾰλαί-μων, ονος, ὁ, Palæmon, deus maritimus, Cl. V. Pontus.
Πᾰλαι-ός, ᾱ, όν, ῶ, ῆ, ὸν, ῷ, ῇ, ὸν, *παλαιός*. A *γῆρας*, *dies*.
Πᾰλαι-ότης, ητος, ἡ, antiquitas, vetustas, ætas, *παλαιὸν εἶναι*. Ex *παλαιός*.
Πᾰλαιο-φᾰγίδης, ου, ὁ, dimorum *μυκτῆρες*.
Πᾰλαιο-φᾰτέω, ῶ, pr. ῆσω, veterator, Ph.
Πᾰλαιόω, ῶ, plur. ῶσα, imf. act. *Dor.* pro *παλαιοῦσι*, 3. *πάλαι*.
Πᾰλαιο-τᾰμιεύτης, ου, ὁ, ου, ὸν, ων, qui primæ sunt curæ, jam diu locupletes.
Πᾰλαί-ρῐφος, ου, ὁ, veteramentarius, Ph. A *ῥάπτω*.
Πᾰλαι-ός, ᾱ, όν, vetus, antiquus, pristinus, priscus, vetustus, pristinus. A *πάλαι*. Hinc
Πᾰλαι-ότᾰτος, η, ον, *superl.* ludum natus, mori, *πάλαι*.
Πᾰλαι-σπόρος, ος, ον, ος, ον, antiquus, (2) valde serens. Ex *πάλαι*, *σπείρω*.
Πᾰλάσ-σω, ἄξω, fut. ἄσω, quatio, percutio, *πάλλω*, *πάλλω*, *vibro*, *jacio*, *ferio*, *pello*, *impello*, *propello*, *depello*, *repello*, *expello*, *compello*, *app

e contrario, contra 3. (3) retro, seu retrorsum; (4) alibi, alio in loco. *in commentariis scriptorum aliorum sive dictis*

Παλινάγγελος, ου, ὁ ᾗ ὁ, nuntius, qui postquam nuntiavit, quod jussus erat, ad eum redit, a quo missus erat, internuntius.

• Παλινάγρετος, ου, ὁ ᾗ ὁ, qui rursus congregatur, (2) rursus congregans, Ἡ ἀρχὴ ἀχίων ἡ δὲ παλινάγρετός ἐστιν Heſ 93. Ὅτε μὲν ἡμερήσιον οἶον ὕπαρ, ὅταν μὴ ὄψω. Ἐς ἐμὲ νεοφοιτῶν παλινάγρετον, Nonn. P. 10, 317. Ex ἀγείρω

Παλινάστος, ου, ὁ ᾗ ὁ, rursum creatus, qui post abrogatum magistratum rursum creatur magistratus

Παλιναυξής, ῆος, ὁ ᾗ ὁ recrescens, renascens, Nonn P 3, 30 Ex αὔξω

Παλιναυτομόλος, ου, ὁ ᾗ ὁ qui ad eam partem, a qua prius ad hostes transierat, redit

Παλινδικία, ας, ἡ, actio restituta, Ih. παλινδικίας, instaurandæ litis Παλινδικίαν δίδως τοῖς ἀδικως κατηριθμοῖς Hesiodus 7, 6 A

Παλινδικος, ου, ὁ ᾗ ὁ, qui rursus de rebus iisdem judicatur Ex πάλιν, & δίκη.

Παλινδρομος, ου, ὁ ᾗ ὁ, qui se iterum vertit et revolvitur Ὄφρα μιν ἐξ ὑπίοις παλίνδρομον ἔγειρω, Nonn P 11, 11 Ex δρόμος

Παλινδρομία, ας, ἡ vortex reciprocus A δρόμος

Παλινδρομος, ου, ὁ ᾗ ὁ reciprocus redeo Ὢν, παλινδρόμους αἰεὶ ἐκὼν ἐκὼν, Ἀρε

Παλινδρομος, ου, ὁ ᾗ ὁ, idem qui παλίνδρομος ἡ ταυτὸν παλινδρομεῖς Arc

Παλινδρομία, ας, ἡ, recursus, cursus reciproci

Παλινδρομικός, ἡ, ὁν, idem quod

Παλινδρομος, ου, ὁ ᾗ ὁ, recurrens, reciprocus

Παλίνζωος, ου, ὁ ᾗ ὁ, iterum vivi A

Παλίνζωος, ου, ὁ ᾗ ὁ vivi

Παλίορσος, ου, ὁ ᾗ ὁ, illum sibi imitatus harum rerum imitator

Παλίνορσος, ου, ὁ ᾗ ὁ, iterum reperto

Παλίπλαγκτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, qui sibi retro erranti

Παλίρροια, ας, ἡ, recursus, cursus reciprocus

Παλίρροος, ου, ὁ ᾗ ὁ, recurrens, reciprocus

Παλίρρυτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, reciprocus, Ph Ex ῥέω

Παλίσκιος, ου, ὁ ᾗ ὁ, idem quod παλίσκιος

Παλίσσυτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, retrogradus, fero, retrogredior, R A

Παλίστροφος, ου, ὁ ᾗ ὁ, ad retrogradum aptus, ad fugam instructus, retrogradus, resistens Παλίστροφος γὰρ ἡ γνώμη, Ael Ex στρέφω

Παλίσφυκτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, terum collectus seu coactus Ex ζέω

Παλίσσους, ου, ὁ ᾗ ὁ, iterum quod παλίμψυχος

Παλίσσυτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, retrogradus, redux. Ex τρέπω.

Παλίστροφος, ου, ὁ ᾗ ὁ, qui repercussus, R. Ex τύπτω.

Παλίντυχης, ες, qui contraria conditione s. fortuna utitur, secunda post adversam & contra. A τυχη.

Παλιωδία, ας, ἡ, recantatio, vel cantus priori contrarius, (2) retractatio Ex ᾠδὴ

Παλίωδος, ου, ὁ ᾗ ὁ, qui sui horis redit Ex ᾠδὴ

Παλισπίνης, ου, ὁ ᾗ ὁ, palinarius, ex palinis A

Παλίσπορος ου, ὁ ᾗ ὁ, palinarius, spinosus frutex, Gl V. rubus

Παλίσπορος, ου, fiens Palmuros A φύω

Παλτὸ ῥέω, ῶ, vicissim refluo A παλίρροια.

Παλιρροος, ου, ὁ ᾗ ὁ, refluens s resiliens, ab litore aut scopulo fluctus, Hom Odyss. ε 430 (2) retrogradus, resistens retro Οὐδὲ παλίρροθοι κὴν ὑπόδυσιν φέρωντο, Aratus 1012 crebro redeuntes Ex ῥέω

Παλιρροια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio aquæ Τῶν παλίρροιαν χεῖθεν Ael A

Παλίρροος, ου, ὁ ᾗ ὁ, retrogradus, resistens, reciprocus, Ph Ex ῥοὴ.

Παλίσσυτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, qui retro vergit, reflexus Ex ῥοὴ.

Παλίσσυτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, reciprocus, Ph Ex ῥέω

Παλίσσυτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, idem quod παλίσσυτος

Παλίσσυτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, retrogradus fero, retrogredior, R A

Παλίστροφος, ου, ὁ ᾗ ὁ, ad retrogradum aptus est sum instructus, retrogradus, resistens Παλίστροφος γὰρ ἡ γνώμη, Ael Ex στρέφω

Παλίσφυκτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, terum collectus seu coactus Ex ζέω

Παλίσσους, ου, ὁ ᾗ ὁ, iterum quod παλίμψυχος

Παλίσσυτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, retrogradus, Suic.

Παλίσσυτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, qui retro vergit, reflexus, reversus, inversus, Pind. Olym. 2. Ex πίπτω

Παλίτριβος, ου, ὁ ᾗ ὁ, veterator, versutus Ex τρίβομαι

Παλίτριψ veterator, Ph Ex id

Παλίτροπος, ου, ὁ ᾗ ὁ, retro se convertens, Ex τρέπω, τροπὴ

Παλιντροπία, ας, ἡ, conversio retro facta, immutatio, (2) cu a.

Παλίντροπος, ου, ὁ ᾗ ὁ, idem quod

Παλίντροπος, ου, ὁ ᾗ ὁ, retro convertens gressum, retrogradus, redux. Ex τρέπω.

Παλίντυπος, ου, ὁ ᾗ ὁ, qui repercussus, R. Ex τύπτω.

Παλίντυχης, ες, qui contraria conditione s. fortuna utitur, secunda post adversam & contra. A τυχη.

Παλινῳδία, ας, ἡ, recantatio, vel cantus priori contrarius, (2) retractatio Ex ᾠδὴ

Παλίνωος, ου, ὁ ᾗ ὁ, qui sui horis redit Ex ᾠδὴ

Παλισπίνης, ου, ὁ ᾗ ὁ, palinarius, ex palinis A

Παλίσπορος ου, ὁ ᾗ ὁ, palinarius, spinosus frutex, Gl V. rubus

Παλίσπορος, ου, fiens Palmuros A φύω

Παλίρρυτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, vicissim refluo A παλίρροια.

Παλίρροος, ου, ὁ ᾗ ὁ, refluens s resiliens, ab litore aut scopulo fluctus, Hom Odyss. ε 430 (2) retrogradus, resistens retro Οὐδὲ παλίρροθοι κὴν ὑπόδυσιν φέρωντο, Aratus 1012 crebro redeuntes Ex ῥέω

Παλίρροια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio aquæ Τῶν παλίρροιαν χεῖθεν Ael A

Παλίρροος, ου, ὁ ᾗ ὁ, retrogradus, resistens, reciprocus, Ph Ex ῥοὴ.

Παλίσσυτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, reciprocus, Pl Ex ῥοὴ.

Παλίσσυτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, idem quod παλίσσυτος

Παλίσσυτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, retrogradus fero, retrogredior, R A

Παλίστροφος, ου, ὁ ᾗ ὁ, ad retrogradum aptus est sum instructus, retrogradus, resistens Παλίστροφος γὰρ ἡ γνώμη, Ael Ex στρέφω

Παλίσφυκτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, terum collectus seu coactus Ex ζέω

Παλίσσους, ου, ὁ ᾗ ὁ, iterum quod παλίμψυχος

Παλίσσυτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, retrogradus, Suic.

Παλίσσυτος, ου, ὁ ᾗ ὁ, qui retro vergit, reflexus, reversus, inversus, Pind. Olym. 2. Ex πίπτω

Παλίτριβος, ου, ὁ ᾗ ὁ, veterator, versutus Ex τρίβομαι

Παλίτριψ veterator, Ph Ex id

Παλίτροπος, ου, ὁ ᾗ ὁ, retro se convertens, Ex τρέπω, τροπὴ

Παλιντροπία, ας, ἡ, conversio retro facta, immutatio, (2) cu a.

Παλίτ

Παμμήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, Tyrtæus πάντων σπερμάτων πάντα δεχομένη, Nonn. P. 5, 26. idem ac ex illa.

Παμμήχανος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, omnia machinans; (2) ad quævis machinandum promptus. Ex πᾶς, & μηχανή.

Παμμίαρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, scelestissimus.

Πάμμικτος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, ex omni genere mixtus; (2) promiscuus Ex πᾶς, & μίγνυμι.

Πάμμικτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem.

Πάμμικρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, perpusillus

Πάμμοιρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, infelix, infortunatus.

Πᾶμπαν, ανος, ὁ, ἡ, ὁ, cum omnibus liberis Ex πᾶς, & παῖς, filius vel filia.

Παμπάλαιος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, vetustissimus.

Παμπαν Adv. prorsus, omnino plane

Παμπαν Adv idem & ab eod. Hesiod Op 243.

Πάμπειθος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnia persuadens Pind Pyth. 4 Ex πείθω

Παμπίδιον, Adv. passim per fontes Ex πηγή

Παμπίδιον, Adv. funditus, omnino, prorsus, ut nihil fiat reliqui, Nic. Al 525 Ex πίδιον, possideo

Παμπησία, ας, ἡ, universa possessio, universarum bonorum possessio Ex πᾶς.

Παμπληθεί, Adv. per totam multitudinem, tota multitudine, ita, ut fiat ab universa turba A παμπληθής

Παμπληθεί, vel παμπληθεσί, tota multitudine Ab eod

Παμπληθής, ές, ὁ, ἡ, ὁ, confertus; (2) permixtus, valde multus, quam plurimus, plurimi παμπληθεῖς, complures, Gl Vet Dat. παμπληθέσι. Ex πᾶς, & πλῆθος.

Παμπληθία, ας, ἡ, tota turba Ex πᾶς

Πάμπληκτος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, gravitet percussus.

Παμπλουτοδότειρα, ης, ὁ, ἡ, ὁ, omnibus divitias ad ditissimus aut opulentissimus

Παμποικίλος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, varius, varie pictus, (2) versutus, versipellis

Πάμπολις, ὁ, ἡ, omnibus urbibus communis; qui in omnibus urbibus est

Πάμπολυς, permultus, varius; παμπολυ, permultum; pl παμπολλα, plurima

Παμπονηρότατος, η, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnino improbus, improbissimus, perversissimus

Παμπονηρότατα, Adv pessime, gravissime, Suic

Παμπόρφυρος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnino purpureus. R. Ex πορφύρα

Πάμπρασία, ας, ἡ, omnium rerum venditio, scelus Ex πρασσω.

Πάμπρεπτος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, splendidus, regius. Ex πρέπω.

Πάμπρωτος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnium primus Pind Pyth 4.

Πάμπυος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, valde purulentus. Ex πύον

ΠΑΜΥΛΙΑ, ων, τὰ, Pamylia, sacra quæ dam Ægyptiaca

Παμφάγος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnivorus, qui omnia devorat; (2) comedo, helluo

Παμφαής, ὁ, ἡ, ὁ, splendidus, omnia illustrans. Ex φάω

Παμφαίνοι, 3 sing pr. conj. Act. Ion pro παμφαίνῃ. A

Παμφαίνω, totus luceo vel fulgeo, part. Παμφαίνων, collucens. Ex ὃ τε ἄλλα Χεν φαίνων παμφαίνον, Il 11, 30. Χαλκῷ παμφαίνοντι, ib. 14, 11 Ἀρηΐφιλον παμφαίνων ἔγχος ἐπ' Ὀιλιάδαο Πρόσω παμφαίνων ἐπιπάλλεται ἀμφοτέρωθεν, Hes Op. 564

Παμφαλόων, attonitus & veluti numine adflatus adspicio, vel circumspicio; παμφαλόωντες, partic pro παμφαλῶντες, παμφαλόωντας, Πάντοσε παμφαλόωντες δινὰ κάρηνα σείοντες, Apoll. Etym derivatum vult a φάος, oculi, & ἅλλομαι, salio

Παμφανάω, totus luceo vel fulgeo, part παμφανάων, παμφανάοντα, collucentem pro παμφαίνοντα, παμφαανόντα, f. παμφανόωντα, collucens, splendidissima, pro παμφαίνοντα, παμφαίνοντα. Ἄιγλα παμφανόωντα ἢ εἰδόμεν ἠελίοιο ἐρευθόμενα, Il. 23, 455. A παμφαίνω

Παμφανόωντα, nom. pl. part. pres. act. Pod. pro παμφαῶντα, contr. ex παμφανόοντα, a παμφανάω

Παμφάρμακος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui omnes venificiorum artes callet, R Ex φάρμακον.

Παμφαὴς, ἐς Adv. omnia luce sua illustrando, (2) perspicue de A παμφαὴς

Παμφεγγής, ές, ὁ, ἡ, ὁ, totus lucens, illustris, fulgidus Ex φέγγος.

Παμφθαρτός, ή, ὁ, ἡ, ὁ, omnino mortalis, caducus, (2) privatio

Πάμφθογγος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, omnisonus

Παμφίλητος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, omnibus gratus, R.

Παμφλέγων, ουσα, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnia comburens totus flammans. Ex φλέγω

Παμφόρβιος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, quod totus terribilis, Ph. παμφόρβειον, torvum.

Πάμφορος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnibus pabulum præbens Ex φορβή.

Παμφόρος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnia ferens, varia ferens, omnium ferax. Ex φέρω Hinc superl παμφορώτατος, Jos

Πάμφυγος, Adv effusa fuga Ex φυγή

Παμφυλία, ας, ἡ, societas omnium gentium ac nationum A

Πάμφυλος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnes generis gentes habens, ex omni gentium genere mixtus Ex φυλή, vel φῦλον.

Πάμφυρτος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, ex omnibus mixtus, varius, omnis generis, *in partem dete ior n* Ex φυρομαι

Πάμφωνος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnis generis voces reddens, Pind. Olymp 7 Ex φωνη

Παμψηφεί, Adv omnium calculis seu suffragiis Ex ψῆφος

Παμψυχεί, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnibus animabus imperans, vel totus quantus quantus est anima Epith Amphiarai ap inferos in Sophoclis Electra Ex ψυχή.

Πᾶν, παντος, τὸ, omne, totum, integrum, summa, hoc universum, universitas rerum.

ΠΑΝ, πανος, ὁ, Pan, pastorum Deus. Ph. Πὰν ὁ δαίμων, incubus, silvanus Item, Πὰν, Θεὸς ὑλαῖος, deus silvestris, Silvanus, Faunus, Incubus, id

Πανάβρων, ον, ὁ, ἡ, ὁ, mollis, delicatus.

Πανάγαθος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnino bonus, optimus.

Πανάγαμος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, prorsus sanis expers, immortalis.

Πανάγιος, ία, ον, sanctus vel purus, plane castus, sanctissimus, purissimus, Hes Ex ἅγος.

Παναγία, ας, ἡ, purificatio, R. ex Plin. Ex ἁγίζω.

Παναγίδιος, ία, ον, sanctus vel purus

Παναγίσια, ων, τὰ, dies sacra Ex ἁγίζω

Παναγισία, ας, ἡ, purgatio. Ex ἁγίζω

Πάναγνος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, castissimus, purissimus

Παναγρίος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnino ferus, præterox

Πάναγρον, ου, τὸ, rete, vermiculum Ex ἄγρα

Πάναγρος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnia trahens & capiens, retis epitheton ut πάναγρον δίκτυον, Hom. Il 5, 487. Ex ἄγρα

Πανάγρυπνος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, pervigil, insomnis.

Πανάγρως, ωτος, ὁ, ἡ, ὁ, non confectus; prorsus incoctus & crudus.

Πανάδεσμος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, injustus, scelestissimus.

Πανάθηναια, ων, τὰ, Panathenæa, festum Athenienfium Ph quinquatria Hinc

Πανάθηναϊκὸς, ὁ, ἡ, Panathenaicus

Πανάθλιος, ία, ον, valde miser, miserrimus.

Πανάιγλιος, ίματα, ίων, omnino lucidus, splendidissimus.

Πανάικτος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, idem Hes, πανάικτοις ποδέεσσι, galeis vellicantibus, Dat. pl. pro πανάικτεσι. Ex ἀείδω

Πανάλολος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnino varius, multum variegatus. *Alii interpretantur mobilis, ab ἀείδω moveo*; Hom. Il. 4, 186.

Πανάλωτος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnino fessus, turpissimus. Ex ἁλίσκω.

Πανάμερος, idem.

Πανάναξ, ακτος, ὁ, ἡ, ὁ, cauſa totius rei auctor, omnium cauſa & auctor, R.

Πανάπαρτος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnino ſterilis. Ex ἀείρω.

Πανάκεια, ας, ἡ, omnium morborum curatio. Panacea Dea, fil. Æſculapii; (2) herba quædam. Οὐ λίθος Ἀπόλλωνος ἀπὸ ζωστῆρος ἔπεσεν, Ἀλλὰ πάντων παγίκεια Call in Apoll. 40. Ex ἀκέομαι

Πανάκειον, ου, τὸ, panacea herba. Ex ἀκέομαι

Πανάκεος, idem Ex iisdem

Πανακὴς, ὁ, ἡ, ὁ, idem Ex iisdem

Πανακὴς, ης, panacea herba, & filius Æſculapii, Vulg L Ex id

Πανακήσιος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, minime fato obnoxius, immortalis

Πανάκρης, ες, ὁ, ἡ, ὁ, vel πανακὴς, ους, omnia ſanans, omnibus morbis medens Gl V πανακὴς, omnimorbus Ex ἀκέομαι,

Πανακίτης, ης, ὁ, ἡ, panacea herba confectus, ut πανακίτης οἶνος, panacites vinum, ex panace herba confectum A πανακὴς

Πανακρὶς, ίδος, ἡ, epith quæ omnia ſaſtiga florum peritans Ex ἄκρα

Πανδέλειος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, ad originem pertinens. A πάνδαλος origo

Πανδάλας, ου, ὁ, pernicies, peſtis, dæmon infeſtus

Πανάληθης, ές, ὁ, ἡ, ὁ, verissimus

Πανάλκιμος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, fortissimus

Πανάλκης, ες, ὁ, ἡ, ὁ, omnipotens, valde robuſtus robuſtissimus Ex ἀλκὴ

Πανάλουργος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, totus purpureus

Πανάλωτος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omnia conſumens, perniciosissimus Ex πᾶν, & ἁνάλισκω

Πανδειδότος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, prorsus torvus, ſcarus

Πανάμελιξ, ικος, ὁ, ἡ, ὁ, immitissimus.

Πανάμελγος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem

Πανάμερόλιτος, ος, ον, Dor pro πανημερόλιτος, per totum diem exposita Τρῶας τὰς ἀρὴν τῆς πανάμερίδος, Eur Rh 360

Πανάμωμος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omni culpa & reprehensione vacans

Πανάνθρωπος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, ad omnes homines pertinens Hinc ἡ ἐκ νεκρῶν πάντων ἀνάστασις, universorum hominum ex mortuis resurrectio

Πάναξ, ακος, panacea herba Ph πάνακες, Chironeus

Πανάπτος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, facilis confectu Ex πᾶν, & ἅπτω

Πανάοιδιμος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, decantatus, celeberrimus

Πανάπαλος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, tenerrimus, mollissimus

Πανάσαος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, qui nil gustavit, jejunus plane

Πανασπόρητος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, immensus, R

Πανάσπορος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, idem, ut finem non habens

Πανάσπορος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, proprie lue u prorsus carens *Exporius vero* valde delens, & tm a in ἀτερπὴς non esset privativum, sed intensivum.

Πανάσπορος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, prorsus innocuus, omnino innoxius Πρωτίστη δ' αὐτὴ πανάσπορον ἐδράσατο, Hesiod D 47

Πανάπτωλις, ος, ον, ὁ, ἡ, integer, non mutilatus Ὡς φίδας, ὡς κεφαλὰς ἀπάτητος ἐέρσης ἔδραμε dixit Callim. H in Cer 126.

Πανάστομος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, infelicissimus, infortunatissimus; Hom. Il. 24, 255.

Πανάστος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, de quo prorsus nihil cognosci potest fama aut auditione, de quo prorsus nihil auditur; (2) qui prorsus nihil audivit aut cognovit

Πανάργυρος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, totus argenteus, ex solido argento.

Πανάριστος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, omni virtutum genere ornatissimus. Ex ἄριστος.

Πανάριστος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, præstantissimus, longe præstantissimus, optimus.

Πανάρμενος,

Πανάρ ατος, ον, ατον, semper, sive ad omnia sufficiens, Suic.

Πανάρμενος, ε, ὁ ἡ ὁ, idem; (2) *Epith.* solis, omnia illustrantis. Ab ἁρμόζω.

Πανάρμονιος, ε, ὁ ἡ ὁ, omnibus harmoniæ numeris constans, admodum concinnus, per omnes partes apte compositus & ordinatus. Ex ἁρμονία.

Πανάρχος, ὁ ἡ ὁ, potentissimus, omnibus imperans. Ab ἀρχή.

Παυάρχαιος, ον, vetustissimus.

Πανάσθενής, ές, ὁ ἡ ὁ, imbecillis, prorsus viribus fractus.

Πανασιτία, ἡ, summa annonæ inopia, fames ultima, Poll.

Πανάσκηπτος, ίδ, ὁ ἡ ὁ, illæsus, salvus, incolumis. Hes.

Πανάτρμος, ίδ, ὁ ἡ ὁ, omnino verus, veritatem

Πανατρικῶς, & **πανατρικίως**, *Adv.* veritatem, certissime.

Πανάυχης, ίδ, ὁ ἡ ὁ, omni ex parte splendidus. Ex αὐγή.

Πανάφυτος, ε, ὁ ἡ ὁ, omnino infoecundus, R.

Πανεφάλιξ, ικος, ὁ ἡ ὁ, qui cum capitibus & hic. Ἡμεῖς δ' ἐπανικτικῶς πανεφαλικῶς πασιν ἐπιτίθεσθαι. Hom. 22, 490.

Πανήμοτος, ε, ὁ ἡ ὁ, omnino inevitabilis.

Πανηχεία, ας, ἡ, ὑ πανηχείᾳ ἡ, universa i. tota Achaia, tota Graecia. Ex πᾶν, & Ἀχαία, *Adv.*

Πανηχαιοί, ὰ, οἱ, omnes Achivi, universi Graeci. Ex πᾶν, & Ἀχαιός.

Πανήμερος, ε, ὁ ἡ ὁ, omnino intempestivus; (2) immodica & ferme mirandus, Hom. Il. ζ, 511. Ex πᾶν, & ἦμος.

Πανίδιος, ε, ὁ ἡ ὁ, prorsus negotiis & incommodis, qui in nulla di munia cura.

Πανίδρις, ος, ὁ ἡ ὁ, prorsus ingeniosus, dexter, artificiosus.

Πανίκαλος, ε, ὁ ἡ ὁ, valde artificiosus, R.

Πανικτία, ας, ἡ, convictum epulum ac hominum, mensa lautissima. Ex δύω.

Πανίκτης, ε, ὁ, valde modicus. Ὅσοι πανικτῆτες γεγένηνται ἐν ἅπασι τοῖς ἔθνεσιν, ἀλλ' ἐγένετο ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀφῖκτο φιλοδοξίαν. Anonymus per Plut. in M. Cat. c. 1. Ex δύω.

Πανίκρυτος, ε, ὁ ἡ ὁ, omnino lachrymabilis; (2) ad omnia lacrymas. Ex δακρύω.

Πανίλιγγος, ε, cymbalistria, ut a δαλίζω.

Πανοικεσία, ας, omnium domorum. A

Πανοικεσίαρχος, ε, ὁ ἡ ὁ, omnis domus, seu familiæ. Ex οἶκος, & ἄρχω.

Πανόκλης, ε, ὁ ἡ ὁ, timidissimus; (2) miserrimus.

Πανόλεθρος, ε, ὁ ἡ ὁ, terricidiorum.

Πανόλκος, ε, ὁ ἡ ὁ, gravissimus.

Πανόμιος, ε, ὁ ἡ ὁ, omnia nomine, omnia recipiens. Hinc (2) πανδεκίδαι, ὰι, libri omne jus continentes, (3) homines varia eruditione pleni. Ex δέχομαι.

Πανδεκτάρ, ορος, ὁ, idem.

Πανδιλάτειος, ε, ὁ ἡ ὁ, improbus, veteratorius, more Pandchti, sycophantæ.

Πανδίξιος, ε, ὁ ἡ ὁ, omnibus modis seu in omnibus dexter, dexterrimus.

Πανδικτάτης, ὁ, idem quod

Πανδερκής, ὴς, ὁ ἡ ὁ, omnia videns s. intuens. Ex δέρκω.

Πανδεχής, ίδ, ὁ ἡ ὁ, omnia accipiens vel recipiens. Ex δέχομαι.

Πανδήλως, ε, ὁ ἡ ὁ, omnibus manifestus, manifestissimus.

Πανδήμει, *Adv.* toto populo, universi, catervatim. A πανδημάζω.

Πανδήμερ, *Adv.* toto die; apud Apollon. in Argon. pro πανήμερ, & πανσυδίη.

Πανδημία, ας, ἡ, universus populus, conventus universi populi.

Πανδήμιος, ε, ὁ ἡ ὁ, publicus, qui per totum populum vagatur, universus. A

Πάνδημος, ε, ὁ ἡ ὁ, ad universum populum pertinens, publicus; (2) universus; (3) vulgaris, plebeius.

Πάνδια, ων, τὰ, Joviália, festum Atheniense in honorem Jovis. Ex πᾶν, & Διός, Jovis.

Πάνδικος, ε, ὁ ἡ ὁ, justus, justissimus. Ex δίκη.

Πανδίκως, *Adv.* omnino juste; (2) rite.

Πανδοκεῖον, ε, τὸ, taberna diversoria, publicum diversorium. Ex δέχομαι.

Πανδοκεύς, εως, ὁ, vid πανδοκίς.

Πανδόκευσις, εως, ἡ, promiscua hospitum exceptio.

Πανδοκεύτρια, ας, ἡ, mulier tabernaria, caupona, quæ promiscue quemlibet hospitio excipit. A

Πανδοκέω, promiscue hospitio excipio, quæstum in hospitio publico facio quolibet excipiendo. Πανδοκεύω ἐς τ' ἀνθρώπους τὰς πρώτας, Plut. A πανδοκεύς.

Πανδοκίη, ῆ, idem.

Πανδοκίς, ίδος, ἡ, promiscua omnium exceptio. Ex idem. Unde

Πανδόκος, vel πανδοκεύς, ε, ὁ ἡ ὁ, qui quemlibet hospitio excipit, hospes mercatorius, (2) omnes capiens; Pind. Olym. 3

Πάνδοξ, εκος, ὁ, idem. Hes. Ex nfd.

Πανδοξία, ας, ἡ, summa gloria, R; Pind. Nem. 1. Ex ξα.

Πάνδουλος, ε, ὁ ἡ ὁ, omnium servus.

ΠΑΝΔΟΤΡΑ, ſ πανδοῦσις, ἡ, pandura, instrumentum quotidiani musicum, tri pleve instructum chorda; (2) cultri culinarii.

Πανδουρίζω, panduram pulso, pandura cano. A πανδοῦρα. Hinc

Πανδουριστής, ὴς, ὁ, panduristia, qui pandura luset.

Πάνδουρον, ε, τὸ, idem quod πανδοῦρα; 2) Unde

Πανδουρικός, ε, ὁ, qui pandurem tractat.

Πανδοχεῖον, ε, τὸ, diversorium, stabulum, cauponium, Gl. V.

Πανδοχεύς, έως, ὁ, qui quemlibet hospitio excipit, hospes mercatorius, caupo, stabularius, diversitorius, Gl. V. Ex δέχομαι. Hinc

Πανδοχεύω, cauponem ago.

Πανδοχίς, ίδος, ἡ, luna a Platone dicitur, quod totius generationis susceptrix sit, V. Lex. Ex nfd

Πανδοχος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui quemlibet hospitio excipit. Ex nfd.

Πανδύναμος, ον, omnipotens, præpotens. A δύναμις.

Πανδυσία, ας, ἡ, plenissimus occasus, cum sidus prorsus occidit; (2) partus occidens; (3) occasus. Ex δύσις.

Πανδώρα, ας, ἡ, Pandora, muneris nomen; (2) terra, quatenus omnes generis fructus præstat. Ex πᾶς, & δῶρον.

Πάνδωρος, ὁ ἡ ὁ, omnia largiens. Ex nfd.

Πανείη, ῆς, τὸ, Panacea, ci. A Πάν.

Πανείη, ῆς, τὸ, affectus ero Imperialis, H. Steph. Vid Πανίον. A Πάν.

Πανείκελος, ε, ὁ ἡ ὁ, omniformis. Ex εἶδος.

Πανείκελος, ε, ὁ ἡ ὁ, omni ex parte simile.

Πανελευθέριος, ε, ὁ ἡ ὁ, prorsus liber, liberrimus.

Πανέλλανας, acc. pl. *Dor.* pro Πανέλληνας.

Πανέλλανες, ων, οἱ, omnes Graeci. Dat. pl. Πάν. Πανελλήνεσσι. Ex πᾶν, & Ἕλλην. Hinc

Πανελλήνιος, ε, τὸ, totius Graeciæ consentus.

Πάνεμος, ε, ὁ, Panemus, mensis apud Corinthios, Julio nostro fere respondens.

Πανέξελλον, omnino alienum, Hes. Ex πᾶς, vel πᾶσι, & ἐξελλός.

Πανέξοχος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui omnino excellit, præstantissimus.

Πανεπάσκης, ες, sufficiens ad omnia.

Πανεπίτριμος, ε, ὁ ἡ ὁ, densissimus.

Πανεπικλοπος, ε, ὁ ἡ ὁ, omnino occultus, latissimus.

Πανεπίσκοπος, ε, ὁ ἡ ὁ, omnium rerum inspector, omnia oculis suis lustrans.

Πανεπίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, omnino seu admodum prudens, R.

Πανεπόπτης, ε, ὁ, totius rei, omnium malorum auctor. Ab ἔργον.

Πανέρημος, ε, ὁ ἡ ὁ, omnino desertus.

Πανέστιος, ε, ὁ ἡ ὁ, cum tota domo s. familia. Ex ἑστία.

Πανέσχατος, ον, omnium, ultimus.

Πανέτες, *Adv.* per totum annum durans, agens. Αἴτνα πάντες χιόνος ὀξείας τιθήνα, Pind. Pyth. 1. Ex ἔτος.

Πανετήτυμος, ε, ὁ ἡ ὁ, omni ex parte verus.

Πανετησιος, ον, improbissimus

Πανευδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, felicissimus.

Πανεύβολος, ε, ὁ ἡ ὁ, accessu facillimus.

Πανεύκηλος, ε, ὁ ἡ ὁ, omni ex parte quietus.

Πανεύφημος, ε, ὁ ἡ ὁ, eximia & præstanti laude prædicandus, omni laude dignus.

Πανέφαρον, ος, ὁ ἡ ὁ, pernox. Ex πᾶν, & εὐφρόνη, nox.

Πανέφθος, ε, ὁ ἡ ὁ, omni ex parte coctus seu liquefactus.

Πανέφθε, gen. sing *Dor.* pro πανέφθε.

Πανέχθιστος, ον, maxime invisus.

Πανηγεμών, όνος, ὁ, omnium princeps, Suic.

Πανηγυιαρχία, ὰ, me chorearum præbeo. A

Πανηγυριαρχης, ε, ὁ, dux ac princeps panegyrice celebratæ. Ex πανήγυρις, & ἀρχή.

Πανηγυσίζω, i. *Ion.* festum panegyrin agito; festum ludosve panegyricos celebro, ferior; (2) publica celebritate ferior; (3) panegyrica oratione ludo, seu celebri cœtu prædico, Gl. Vet. πανηγυρίζω, nundino. Ὁ δὲ ἡρ ἐν τῇ ἱστορίᾳ πανηγύρισε, Herodian. A πανήγυρις.

Πανηγυρικός, ε, ὁ ἡ ὁ, panegyricus, panegyri propinus vel conveniens; (2) celebris, festus, theatralis, pomparicus, splendidus, Gl. V. nundinarius. Ab eod.

Πανηγυρικως, *Adv.* panegyrice, splendide.

Πανήγυρις, εως, ἡ, publicus cœtus seu conventus, pompa celebritas; (2) pompa, s. elatum, aut convivium publicum, Pin. Nundinæ, nundinæ, commercium. Ex πᾶς, & ἀγείρω, cogo.

Πανηγυσισμος, ὁ, ἡ, fere panegyrici celebratio; (2) panegyrica pompa vel ostentatio; (3) (3) publicus mercatus. A πανηγυρίζω. Unde

Πανηγυρισις, ὡ, ἡ, panegyricum festum ludosve celebrans. Gl. V. nundinator.

Πανήλιος, ε, ὁ ἡ ὁ, totus serenus & illustris, quem sol totum illustrat.

Πανημαλίν, *Adv.* quotidie, tota die. Ex πᾶς, & ἡμαρ.

Πανήμαρ, *Adv.* idem. Ex nfd.

Πανημε- &c, t. σα, per totum diem excipio.

Πανημερεύω, ῶ, εν, per totum diem. Οἳ δὲ πανημέρευε μεγαν θεὸν ἱλάσκοντο, Hom. Il. 1. 472. Ex ἡμέρα.

Πανήμερον, vel πανήμερος, *Adv.* tota die.

Πανημερίζω, ε, ὁ ἡ ὁ, qui aliquid per totum diem facit. Ex ἡμέρα.

Πανήστερος, ε, πανύστατος, postremus.

Πανήσιος, ε, ὁ ἡ ὁ, omnibus placens, omnibus accommodatus, Hes. Ex ἀρέσκω, placeo, vel ἄρω, apto.

Πάνθειον, vel **Πάνθιον**, ε, τὸ, Pantheum, Gl. Vet. πάνθειον, omnium deorum. Ex πᾶς, & θεός.

Πανθελγής, ίδος, ὁ ἡ ὁ, omnes demulcens, omnes oblectans. Ex θέλγω.

Πανθελκτήριος, ὁ ἡ, quæ omnia permulcet. Ex eadem.

Πανθήρα, ας, ἡ, universa captura.

Πανθηρεύω, ε, ὁ ἡ ὁ, omnes feras capiens, omnium ferarum capax. Ex nfd.

Πανθοινεῖ, *Adv.* in tota cœna, per universum epulum; (2) solenni epulo.

Πανθοινέω, ῶ, t. ἐσα, solenne epulum agito; (2) epulor. A πάνθοινος.

Πανθοινία, ας, ἡ, cœna, ad quam omnes conveniunt, epulum lætum. Ab eod.

Πάνθοινος, ε, ὁ ἡ ὁ, *Epith.* cœnæ lautissimæ Ex θοίνη.

Πανδρύφ, ω, ὁ ἡ ὦ, omnia furfurrans, omnia divulgans, Hes. Ex Δρύφ.

Πανθρύλλιον, omnia vulgans, Hes. Ex Θρύλλ.

Πανθρύλλων, omnia vulgans, Hes. Ex iisd.

Πανθυμαδόν, *Adv.* toto animo, toto pectore. Ex Θυμός.

Πάνθυτ, ε, ὁ ἡ ὦ, sacratissimus, omni veneratione prosequendus. Ex θύω.

Πανίδρ, ω, ὁ ἡ ὦ, sacrificulus, sacer.

Πανίερος, *Adv.* sanctissime.

Πανικός, ὴ, όν, Panicus, ut Panicus terror, repentinus & vehemens. A Πάν, *Pan.*

Πανίλ, ε, ὁ ἡ ὦ, admodum propitius & clemens.

Πανίλαος, ὁ ἡ ὦ, omnino laetus & hilaris.

Πανίμερ, ε, ὁ ἡ ὦ, omnino desiderabilis, gratissimus.

Πάνιον, ε, τὸ, Imperial, Gl. V. vid. **Φανία**.

Πανιστ, ῶ, fing. praet. ind. pass. *Dor.* pro πέπυσμαι, a πεύω.

Πάνιτα, ων, ὁ, pars Dr. Pan. Dim. a Πάν.

Πανίχνιον, ε, τὸ, expressum vestigium.

Πάνιον, ε, τὸ, commune Deum. Locus, ubi conveniebant. Panionium, Mycalae in Ionia. Hinc **Πανιώνιος**, ον, τὸ, Panionia, solennis universorum Ionum festivitas. Ex Πάν, & Ἰάων.

Πανιώσ, ε, ὁ ἡ ὦ, valde contumeliosus, R. ex Lucian. Ex πᾶν, & ὕβρις.

Πανκοίλ, ε, valde nubilus. A κοιλία.

Πάννυχα, *Adv.* per totam noctem. A πᾶν, & νύξ. Unde

Πανυχίζω, f. ισω, pernocto, totam noctem transigo; (2) pervigilium celebro. Ph. pervigilo, pernocto. Al. Gl. V. etiam incubio. Οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στόμασι τῶν νύκτα ἀπανυχίζων, Arr. t. Nic. 1065. Οὐ πανυχίζετε θεοῖ, id. Rm. 41.

Πανυχικός, ἡ, ὁ, pernox, & inde ater, Suic. Ab eod.

Πανύχ, *Adv.* per totam noctem. A

Πανυχιστ, ικ, ιν, pernox, Gl. V. totam noctem durans, (2) per totam noctem aliquid faciens: Οὐ χρὴ πανύχιον εὕδειν βουλεύρον ἀνδρί, Il. 2. 24. Πανύχιστ δ' ἀπ' ἀκεστ ζεῦ σώματα φαίδιμα, Il. Scut. Herc. 40.

Πανυχίς, ίδ, ἡ, festum quod per totam noctem celebratur, pervigilium Ph. hoc excubitum, pervigilium, pervigilatio; **πανυχίς**, excubia, pernoctatio, Gl. V. Ex πᾶν, & νύξ.

Πανυχιστρ, ὁ, pervigilium, vigil Christi, emanfio, Ph. A πανυχίζ. Unde

Πανυχιστ, ῶ, ὁ, excubitor, Gl. V.

Πάνυχ, *Adv.* per totam noctem. A

Πάνυχ, ε, ὁ ἡ ὦ, idem quod **πανύχ**.

Πανξεν, ον, ad omnes hospites, ad omnes pertinens, omnibus paratus, promptus, patens. *Dor.*

Πανόδυρτ, ε, ὁ ἡ ὦ, omnino flebilis, plane lamentabilis, miserabilis; (2) omnino flebili voce cantans.

Πανοίζ, ε, ὁ ἡ ὦ, valde anxius vel calamitosus. Ex οἰζύς.

Πανοίζ, ὁ, idem & ab eod.

Πανοικεσία, & **πανοικησία**, ας, ἡ, tota domus, tota familia; **πανοικησία**, *plus* **πανοικεσία**, cum tota domo & familia. Ex οἶκος.

Πανοικεί, *Adv.* cum tota domo, cum tota familia. Ex οἶκος.

Πανοικία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; **πανοικία**, & *Ion.* **πανοικίη**, cum tota domo & familia.

Πανοικίς, ον, idem quod

Πάνοικ, ε, ὁ ἡ ὦ, cum tota domo f. familia.

Πανοικτίσσ, ον, ὁ ἡ ὦ, valde miserabilis.

Πανόλβ, ε, ὁ ἡ ὦ, beatissimus.

Πανολέθ, ε, ὁ ἡ ὦ, internecio, exitium. A

Πανολέθρ, ὁ ἡ ὦ, internecinus, Gl. V. A

Πανόλεθρ, ε, ὁ ἡ ὦ, plane peditus.

Πανομηδεί, *Adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ἔμιλ.

Πανόμιλ, ε, ὁ ἡ ὦ, omnia susurrans, omnia divulgans, Hes. Ex ὁμιλ.

Πανόμφαλ, ε, ὁ ἡ ὦ, omnium oraculorum auctor. Jov. epith. Ὕμνα πανομφαῖον Διὸς ἱζέσκον Ἀχαιοί, Hom. Il. 8, 250. Ex ὀμφή, vox divina, oraculum.

Πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus tegens, universa armatura, Gl. V. armatura. A

Πανόπλ, ε, ὁ ἡ ὦ, omni ex parte armatus. Ex πᾶν, & ὅπλον, vel ὅπλα.

Πανόπτ, ε, ὁ ἡ ὦ, qui omnia cernit, qui oculis omnia lustrare potest. Lucian de Argo Suppl. 1150. Ex πᾶς, & ὀπτήρ.

Πανόπτ, ε, ὁ ἡ ὦ, qui ab omnibus videtur. Ex πᾶς. Unde

Πανοπτήρ, ας, ἡ, omnia videns. Suid.

Πανόπτ, ε, ὁ ἡ ὦ, omnibus conspicuus.

Πανόρμ, vel **πανορμί**, *Adv.* omni impetu, totis viribus. Ex πᾶς, vel πᾶν, & ὁρμή.

Πανόρμ, ε, ὁ ἡ ὦ, habens ut tutum omnibus undique se recipere portum.

Πάνος, ὁ, ἡ, pinus. Vox Mediterranea a πάνω, *pino*.

Πάνος, ὁ, ἡ, luscus. A φάω.

Πανοσπερμία, ας, ἡ, omnium leguminum mixtura. Ex πᾶς, & σπέρμα.

Πανοχ, ε, ὁ ἡ ὦ, valde contumeliosus, R. ex Lucian. Ex πᾶν, & ὕβρις.

Πανπηδ, ε, ὁ ἡ ὦ, valde nubilus. A πηδάω.

Πανπλαγ, ῶ, f. ξω, idem. Ἀλλ' ἐστιν ὁπόταν τι πανπλαγκτεῖ, Arist. Plut. 308. Ἐπὶ τῷ τροχῷ γὰρ ἐκεῖ σ' ἐκεῖ πανπλαγῆν εἰσὶν ἃ πεπαιδεύκασι, ib. 870. Ab ε. Hinc

Πανπλάγκτ, ατ, τὸ, vultum factum.

Πανπληγής, ές, ὁ ἡ ὦ, idem quod **παντάγρος**.

Πανπληξία, ας, ἡ, calliditas, vafrities, astutia, praestigiae, Gl. V.

Πανπληκτικός, idem quod **πανοῦργος**.

Παιδρύφ, ω, ὁ ἡ ὦ, callidus, vafer, versipellis, solers; veterator, fagax, Gl. V. Ex πᾶς, & ἔρυω.

Παιδρύφως, *Adv.* callide, vafre, astute, dolose; fraudulenter, nequiter, Gl. V. *Suppl.* πανουργότατος.

Πανδρύφ, ε, ὁ ἡ ὦ, omnino fecundus, Hes.

Πανδρ, ε, ὁ ἡ ὦ, qui omnium oculis cernitur; (2) splendidus, fulgidus. Πανδρὸν ἐγχος, Hom. Il. 397. Ex δέρκ.

Πανδρτ, ε, ὁ, quaqua ducas, omnia circum vel perlucens.

Πανδρτ, ας, ἡ, imperium omnium, cum quo cui arbitrio cuncta indicuntur. Ex ζεύς, pro Ζήνστ, genit.

Πανδσίλιος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, Ζελλία, locus plenus, & **πανδσίλιον**, plenilunium, Gl. V. Ex Ζελλία.

Πανδσεμ, ε, ὁ ἡ ὦ, valde celebris, vel solennis, magnificus, gravis, &c.

Πανδσιπ, ε, ὁ ἡ ὦ, omnino venerabile, vere sanctus.

Πανδσθεν, ε, ὁ ἡ ὦ, robustissimus, omnes superans. Ex δέσθ.

Πανδστερφ, ε, ὁ ἡ ὦ, omnipotens luminum. Ex **πανδσεργός**, & ὄσσε.

Πανδσθεν, ε, ὁ ἡ ὦ, robustus, potentissimus.

Πανδκοπ, ε, ὁ ἡ ὦ, omnia speculans, omnia observans.

Πανδμικρ, ε, ὁ ἡ ὦ, valde parvus.

Πανδσοφ, ε, ὁ ἡ ὦ, omnifaria sapientia & scientia praeditus, sapiens, sanctus.

Πανδσφ, *Dor.* pro **σοφ**.

Πανδτερμάδν, *Adv.* omni genere femineum.

Πανδτριοία, ας, ἡ, omnifaria feminum mixtio, seu feminarum omnis generis permixta. Ex Κύπρις.

Πανδτρατ, *Adv.* toto exercitu, omnibus copiis. Ex στρατός.

Πανδστρατί, & *Ion.* **πανδστρατιῇ**, idem.

Πανδτδεί, & **πανδτδί**, *Dor.* omni impetu; (2) festinantissime, (3) toto exercitu. Ex Ζέδω.

Παιδύλ, *Dat. Adv.* ideo & ex iisd. vel quasi a **παιαυδία**, *omnis impetus*.

Πανόσυρτ, ε, ὁ ἡ ὦ, omnia trahens. Ex Σύρω.

Πανόχημ, ε, ὁ ἡ ὦ, omniformis. Ex χῆμα.

Πανσάμας, *Adv.* q. d. toto corpore. Ex Σῶμα.

Πάντα, *Adv.* utique, omnino, pro πάντως, vel pro πάντας.

Παντᾶ, *Adv.* penitus, undique, ubique. A πᾶς.

Παντασθνής, ής, ὁ ἡ ής, cujusque gentis. Ex πάντα, a πᾶς, & ἔθνος.

Πάνταθλ, ε, ὁ ἡ ὦ, omnium certaminum peritus.

Παντακῆ, *Adv.* pro **πανταχῆ**, R.

Παντάλας, αινα, αν, miserrimus, ut **παντάλαινα ἰδέσθαι**.

Παντάμορφ, ον, omnes formas habens. A μορφή.

Παντάναξ, ακτ, ὁ, omnium rex.

Παντασσί, vel **παντοπασί**, *Ion.* pro **πανταχοῦ**, & *Adv.* omnino, prorsus, plane. A πᾶς.

Παντατικός, ἡ, ὁ ἡ ὦ, omnibus sufficiens; (2) omnes juvans. Ex πᾶς, & ἀρκέω.

Παντάρχας, *Dor.* pro **παντάναξ**, ε, ὁ, omnibus imperans, omnium dominus, Suic. *Dor.* pro **παντάρχ**.

Παντάρχ, ε, ὁ ἡ ὦ, omnibus imperans, omnium dominus, Suic. Ex **πάναρχ**.

Παντάσκιος, ε, ὁ ἡ ὦ, omnes umbras, nulla ex parte umbrata, Hes.

Παντᾶχ, *Adv.* ubique; (2) quovis modo. A πᾶς.

Παντᾶθεν, *Adv.* undique, ex omnibus partibus. Ab eod.

Παντᾶχ, *Adv.* idem quod

Παντᾶχόσε, *Adv.* quoquo versus. Ab eod.

Παντᾶχ, *Adv.* ubique, (2) quovis; quemcunque in locum. Ab eod.

Παντέλεια, ας, ἡ, perfectio f. perfectionis forma. A

Παντέλ, ε, ὁ ἡ ὦ, integer & perfectus.

Παντελείᾳ, perfecte.

Παντελείς, *Adv.* omnino, plane perfecte. A

Παντελ, ές, ον, ε, ὁ ἡ ὦ, perfectus, integer; (2) plenus, universus. **Παντελὶς Χώρα**, *Arist.* Ex τέλος.

Παντελῶς, *Adv.* penitus, omnino, prorsus.

Παντεπαοκ, ε, ὁ ἡ ὦ, omnia inspiciens & sustinens.

Παντεπόπτ, ε, ὁ, omnia videns, Suic. Ex πᾶς, & ἐπόπτης.

Παντεπόπτ, ε, ὁ, rerum omnium opifex.

Πάντ, ες, ὁ ἡ ὦ, omnes obsecrans. Ex πᾶς.

Πάντ, *Dor.* pl. *Ion.* & *Poet.* pro πᾶσι.

Παντεύχια, ας, ἡ, armatura tota, arma. Ex πᾶς, & τεύχεα.

Παντίφρ, ε, ὁ ἡ ὦ, omnia videns, omnia inspiciens.

Παντεχν, ε, ὁ ἡ ὦ, prae artificiosus, omnimodas artes sciens. Ex πᾶς, & τέχνη.

Πάντ, *Adv.* ubique, undique, quoquo versum; (2) omnino, prorsus, penitus. Gl. V. ubique, ubiquequaque. A πᾶς.

Παντήκο, ε, ὁ ἡ ὦ, omnia audiens. Ex ἀκούω.

Παντημαρ, *Adv.* per totum diem.

Παντηπακ, ε, ὁ ἡ ὦ, omnia pariens, R. Ex τίκτω.

Πάντιμ, ε, ὁ ἡ ὦ, honoratissimus. Ex τιμή.

Παντλήμων, *Dor.* pro **παντλήμ**, ων, ὁ ἡ ὦ, omnino miser, infelicissimus.

Παντογενέθλ, ον, omnia gignens. A γενέθλη.

Παντογήρ, ως, ὁ ἡ ὦ, valde senex, unde etiam exponitur aeternus, Suic. Ex πάντος, a πᾶς, & γῆρας.

Παντοδότ, ε, ὁ ἡ ὦ, omnes generans aut procreans. Ex πᾶν, & γίνομαι.

Παντοδύκης, ές, ὁ ἡ ὦ, omnificus, qui omnia didicit. Ex δαίω, *disco*.

Παντοδαπ, ής, ὁ ἡ ὦ, Gl. V. varius; idem quod

Παντοδαπός.

Παντοδαπὸς, ἡ, όν, qui est ex omni solo & regione, omnifarius, omnigenus, omnis generis, varius, multiplex. A δᾶπεδον.

Παντοδαπῶς, *Adv.* omnifariam, omnibus modis, vel omni modo, omnimode.

Παντοδάϊτος, ον, omnia comedens, absumens. A δαίτα.

Παντοδοτεῖρα, ἡ, omniam bonorum largitrix.

Παντοδύναμις, ις, ὁ ἡ ι, omnipotens, Gl. V. omnivalens. A δύναμαι.

Παντοδύναμος, ος, ον, omnipotens, Ph.

Παντοθάλπης, ες, omni parte vigens, florens, s. omnia virere & florescere faciens. A θάλπω.

Πάντοθεν, *Adv.* undique, undiquaque. A πᾶς.

Πάντοθι, *Adv.* undique, undecunque. Ab eodem.

Παντοῖα, acc. fing. *Ion.* pro παντοῖον, a

Παντοῖος, οία, οῖον, omnigenus, omnimodus; varius, multiplex, Gl. V. omniformis, omnigenus. A πᾶς.

Παντοιότροπος, ος, ὁ ἡ ον, qui est omnis modi. Suic. A τρόπος.

Παντοίως, *Adv.* omnimodis. **Παντοίως πάντα ἐπίστασθαι**, *Hesiod.*

Παντοκέτειρα, ης, omnium domina, *Epith.* naturae.

Παντοκρατόνη, ας, ἡ, omnipotentia.

Παντοκρατορικὸς, ὴ, όν, ad omnipotentem Deum, vel ad divinam potentiam pertinens, (2) ab omnipotente Deo profectus. A

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, omnipotens. Ex πᾶς, & κρατέω.

Παντοκτίστης, ου, ὁ, omnium conditor, Suic.

Παντολέθρης, ου, ὁ, ἡ, ον, qui omnino corripit, qui ex omnibus rapit. A λαμβάνω.

Παντολέταρ, ορος, ὁ, extimi omnibus adsertor, omnia perdens & labefactans. Ex πᾶν, & ἴλλυμι. Hinc

Παντολέτειρα, ἡ, quae omnia perdit.

Παντοπάλαι, *Adv.* quondam, olim, multo tempore ante hoc, pridem, antiquitus, dudum. Ex πᾶς, ἀπὸ, & παλαιός.

Παντοπάλη, ης, ἡ, cithara omni non audienda, R. A

Παντοπλήξ, κος, ὁ ἡ ὁ, omnes audens, audax, omnia audax.

Παντοποδώκης, ου, ὁ, celerrimus, Ph. Ex πᾶς, & ποδώκης, velox.

Παντοπώλης, ου, ὁ, ἡ, ex omnibus mediis, qui omnia vendit. Ex πᾶς, & πωλέω.

Παντοπωλικὸς, ὴ, όν, ad omnia vendenda pertinens, (2) ad omnia genera rerum pertinens, omnigenus, Gl. V. A

Παντοπωλίς, ίδος, ἡ, mercatrix omnium rerum, Suic. A

Παντορεκτὴς, ὴ, ὁ, omnium appetens, R. Ex πᾶς, & ὀρέγομαι.

Πάντοσε, *Adv.* quoquoversum, in omnem partem; (2) undiquaque. A πᾶς.

Παντοσεμνότατος, η, ον, sanctissimus, honestissimus. A

Παντοσπιλὴς, ὴς, ές, valde maculosus, velut punctis distinctus.

Παντοσφιγὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, varius, omnigenus. A πᾶν.

Πάντοτε, *Adv.* omni tempore, semper. Ab eodem.

Παντοτελὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, integer, perfectus. Ex πᾶν, & τέλος, perfectio.

Παντοτεχνίτης, ου, ὁ, artificiosissimus. A τέχνη.

Παντοτινάκτης, ου, ὁ, omnia quatiens, movens. A τινάσσω.

Παντοτόκος, ου, omniparens, Gl. Vet. Ex πᾶς, & τίκτω.

Παντοτρεφὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, idem quod πάντροφος.

Παντοτρόφος, vel **παντότροφος**, ος, ὁ ἡ ὁ, omnium nutritor & auctor, Gl. Vet. omniparens. Ex πᾶν, & τρέφω.

Παντουργὸς, ὴ, όν, omnia efficiens, Suic. A

Παντοῦργος, ὴ, ὁ ῆ, ὴ, qui omnia efficit, omnium conditor; in malam partem dem quod πανοῦργος, Suic. Ex πᾶν, & ἔργον.

Παντοφαγία, ας, ἡ, cibus omnium rerum, sine discrimine, etiam contra legem, *a re* quiescitas. Ex πᾶν, & φαγεῖν.

Παντοφόρος, ος, ὁ ἡ ὁν, omnia producens; (2) copiosus; (3) fecundus. A φέρω.

Παντοφυὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, undique coactus s. collectus, omnino contextus. A φύομαι.

Παντροφὸς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, omnium nutritor & altor. A τρέφω.

Πάντως, *Adv.* omnino, omnibus modis, prorsus, ad unamum, Ph. utique, nempe, Al. Gl. V. undiquaque. A πᾶς.

Πάνυ, *Adv.* omnino, prorsus, valde, admodum, magnopere, σφόδρα, prorsus, Gl. V. σφάνυ, credibile, illotum illi. Ab eodem.

Πανυπερτάτιος, ὁ ἡ ὁν, benecomptus. A κρατέω.

Πανυπέριστος, η, ὁ ἡ ον, excellentissimus.

Πανυπερτάτιστος, ατη, ατον, supremus.

Πανύστατον, *Adv.* postremum. A

Πανύστατος, άτη, ατον, postremus, ultimus.

Πανύω, ς, ω, ὁ ὦ ὑ, omnino celebrem adfecto, omnibus bene. Ab εὐιὰ.

Πανώλεθρος, ος, ον, in exitium, exitium, quo omnes pereunt. A

Πανώριος, ος, ὁ ἡ ὁν, plus patius; (2) omnes coetus & pugnas. Ex πᾶς, & ὥρα, tempus. Ab ὁ ἡ τὸ πᾶν ὥριος, ὥρα. Adv. ἀνωρίως, ἀνωρίοις.

Πανωλέθρος, *Adv.* eum exitio.

Πανώλεια, vel **πανώλεις**, ας, ἡ, pestis. A

Πανώλης, ες, ὁ ἡ ὁ, exitiosus; (2) omnes occidens. Ab ὄλλυμι.

Πανώνιος, ος, ὁ ἡ ὁν, omnium, omnibus, πανάγαθος, qui est pius erga omnes. A ὄνιος.

Πανωπτὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, omniscius, omnia videns. Ex ὄπτομαι.

Πανωφελὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, omnibus utilis. A ὠφέλεια.

Παπαῖ, Hoc est exclamantis genus indoctae fecile, Plauto, hoccine

Παπᾶς, ᾶδος, ὁ, *Ion.* pro πάππας, a πάππος, avus.

Παπᾶς, ᾶ, sing. acc. f. *Ion.* pro πάππαν, a πάππος.

Παπαίνω, fut. πάπανῶ, perf. πέπανα, pass. πέπασμαι, aor. ἐπάνθην, pacifico, placo, mitigo, sedo, quiesco, requiesco, cesso, desino, finio. Ὡς ἐπανθήσατο ὀργὴν, ut placavit iram, Il. A. 609. Οὐκ ἐπανθήσω πολέμου, non cessabo a bello, Il. Z. 326. Ἀλλὰ σὺ μὲν πανύσαι πολέμου, Il. Σ. 130. A πᾶς.

Πάπαξ, Adv. 1. ter. sing. πάπαξ, πάπαξ, πάπαξ, semel; (2) aliquando, olim, quondam; (3) semper, perpetuo, πάπαξ μὲν ἔφυγον, πάπαξ δὲ ἔμεινα, semel fugi, semel stetii, Il. Λ. 393. Ἀπαξ ἐπὶ πᾶσιν ἐπεῖπε, Il. Ι. 245. Ἀπαξ ἐπὶ πᾶσι κακοῖσι, Il. Ω. 525. A πᾶς.

Πάπαρ, Adv. 1. ter. sing. πάπαρ, πάπαρ, πάπαρ, semel; (2) aliquando, olim, quondam; (3) semper, perpetuo, πάπαρ μὲν ἔφυγον, πάπαρ δὲ ἔμεινα, semel fugi, semel stetii, Il. Λ. 393. Ἀπαρ ἐπὶ πᾶσιν ἐπεῖπε, Il. Ι. 245. Ἀπαρ ἐπὶ πᾶσι κακοῖσι, Il. Ω. 525. A πᾶς.

Παπαῦ, *Interj. admir.* Ab eodem.

Παπάζω, pro πάππον adhibebam pro vocando patre, Gl. Vet. πατάζειν, ἡρᾶσθαι, Hem. Il. Σ. 408. A πάππας.

ΠΑΠΑΞ, vox imitans crepitum alvi. Aristoph.

ΠΑΠΠΑΣ, ᾶ, ὁ, pater, pappa. Vox puerorum blandientium ad patrem.

Παππίας, ου, ὁ, paterculus. A πάππας.

Παππιππάππος, ου, ὁ, avi pater. Ex πάππος, & ἵππος, *supra*.

Παππίδιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Παππίζω, patrem appello, pappam voco. A πάππας.

ΠΑΠΠΟΣ, ου, ὁ, avus. Hinc πάππος πρὸς πατρὸς, avus paternus, & πάππος πρὸς μητρὸς, avus maternus; (2) lanugo carectorum, seu ibis lanuginosus. Menti prima barba.

Πάππος, ου, ὁ, pappus.

Παππωσπίερμα, τα, lanuginosa semina, seu quae lanugine semen habent obductum. Ex πάππος, & σπέρμα.

Παππωτὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, avi interfector, vel interfector, R. Ex πάππος, & φονεύω.

Παπποῦς, ῆντος, ὁ ἡ ὁ, lanuginosus. A πάππος.

Παππώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, lanuginosus, avitus. Ab eod.

Παπτήνασα, sec. fing. praet. part. act. f. g. *Ion.* pro πεπτηνῖα, a

ΠΑΠΤΑΙΝΩ, circumspicio, oculis lustro, oculis vello, circumspectans quaero, specto vel respecto, oculos converto & intueor. Gl. Vet. respecto; a. 1. part. πεπτήνας, circumspectans, **Πεπτήνας ἐς ἔπαντας**, Luc. **Παπτήνασα ποτ' ἄντρα**, Theoc. 6, 28.

Παπταλόεις, circumspicax, Lxc. A pr.

ΠΑΠΤΑΙΝΩ, circumspicio, oculis lustro, oculis vello, circumspectans quaero, specto vel respecto, oculos converto & intueor. Gl. Vet. respecto; a. 1. part. πεπτήνας, circumspectans, **Πεπτήνας ἐς ἔπαντας**, Luc. **Παπτήνασα ποτ' ἄντρα**, Theoc. 6, 28.

Παπτάλη, circumspicax, Lxc. A pr.

ΠΑΠΥΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ου, papyrus, planta Aegyptiaca; (2) liber vel cortex papyri; (3) charta e papyri cortice confecta, Gl. V. papyrum, scarpus.

Παρ' vel **παρ**, pro **παρὰ**, apoc. *Poët.* ut apud Il. **παρ Δαναοῖς**, a Danais, **παρ Διὸς**, a Jove, **παρ' οἷ**, apud vero ipsum: **παρ' ἰδώσειν**, praeter aut ultra vires; **παρ ποταμοῖο**, apud fluvium. Ab eod. **παρ** pro **πάρεστι**, i. e. **πάρ-ην** adest, ut **τῶν γὰρ ἀνὴρ**, nisi enim vir, praesto est.

ΠΑΡΑ', *Praep.* c. *Gen. Cas.* a, ab; *cum Dat.* apud, extra, prae; *cum Acc.* ad, juxta, circa, a, ab, supra, praeter, contra, *Interdum* intra, inter, praeter, a, ad. Saepissime de praeteritis, licet, & peccatum s. crimen. **Παρὰ τὸν ὁδὸν**, ex more; **παρ' ἐν τάχει**, cito, **παρ' ἐλάχιστον**, propere, **παρὰ μικρὸν**, **παρ' ὀλίγον**, terme; **παρὰ δύναμιν**, supra vires, **παρὰ πολὺ**, plerumque; **παρὰ φύσιν**, contra naturam; **παρ' ἡμῖν πεπόνθατε**, *Aeschin.* i. e. *tantum fleti estis*; **παρὰ μίαν ψῆφον πάντων ἔφυγον**, *Andoc.* Hinc **Ἀπὸ**, 2. **Παρὰ τοσοῦτον ἐποιήσατο τὸν πόλεμον**, tantulum abfuit, ut pacem, *Arrian.* de Bell. Civ. p. 243. Lond. 1655. **Παρ' ὀλίγον ἐλαθεν ἀποθανών**, vix eum quidem non latuit mortem. **Παρ' ἑαυτὸν ἐν ἐξουσίᾳ τοῦ δράσαι** [illegible] minus [illegible], 5, 4.

Παρὰ pro **πάρα**, adv. loci, huc. **Ὁ δὲ αὐτὸς παρὰ τὸν ἄνδρα ἐλθὼν**, *Hirp.* 902.

Παρὰ, *Praep.* c. *Gen. Cas.* a, ab; *cum Dat.* apud, extra, prae; *cum Acc.* ad, juxta, circa, a, ab, supra, praeter, contra, *Interdum* intra, inter, praeter, a, ad. Saepissime de praeteritis, licet, & peccatum s. crimen. **Παρὰ τὸν ὁδὸν**, ex more; **παρ' ἐν τάχει**, cito, **παρ' ἐλάχιστον**, propere, **παρὰ μικρὸν**, **παρ' ὀλίγον**, terme; **παρὰ δύναμιν**, supra vires, **παρὰ πολὺ**, plerumque; **παρὰ φύσιν**, contra naturam; **παρ' ἡμῖν πεπόνθατε**, *Aeschin.* i. e. *tantum fleti estis*; **παρὰ μίαν ψῆφον πάντων ἔφυγον**, *Andoc.* Hinc **Ἀπὸ**, 2. **Παρὰ τοσοῦτον ἐποιήσατο τὸν πόλεμον**, tantulum abfuit, ut pacem, *Arrian.* de Bell. Civ. p. 243. Lond. 1655. **Παρ' ὀλίγον ἐλαθεν ἀποθανών**, vix eum quidem non latuit mortem. **Παρ' ἑαυτὸν ἐν ἐξουσίᾳ τοῦ δράσαι** [illegible] minus [illegible], 5, 4.

Παρὰ pro **πάρα**, adv. loci, huc. **Ὁ δὲ αὐτὸς παρὰ τὸν ἄνδρα ἐλθὼν**, *Hirp.* 902.

Παραβαίνω, [illegible] secundo, Gl. Vet. [illegible], violo, [illegible] **παραβαίνουσιν**, inf. [illegible] esse; [illegible] transferuntur, violare Ph. pass. [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible]; **παραβαθεῖς**, profus. [illegible] **Παραβαθεῖσα τὴν ἐντολὴν**, *Hesiod.* **Παραβαθεῖσα τὰ τῆς κακοτεχνίας ἐκ μικρᾶς ὑπολήψεως**, *Arrian.* **Παραβὰς μὴ ἐπὶ πλεῖον**, *Lxc.* A pr.

Παραβάκχης, ου, ὁ, ἡ, ης, delirans, delirans.

Παραβάλλω, fut. **παραβαλῶ**, aor. **παρέβαλον**, pass. **παραβέβλημαι**, aor. **παρεβλήθην**, confero, comparo, (2) assimilo, contero, committo, adjungo me, (3) accedo, adjungo me, (4) assimilo, contero, committo, adjungo me, (5) accedo, adjungo me, (6) assimilo, contero, committo, adjungo me, (7) accedo, adjungo me, (8) assimilo, contero, committo, adjungo me, (9) accedo, adjungo me,

pano; (5) fig. to, detorqueo *ut oculos*; (6) depono apud aliquem; *παραβάλλομαι in med.* depono aliquid apud aliquem; (2) objicio me, *ut periculis*; (3) decipio; aor. 2. *παρέβαλον*, objeci; perf. pass. part. *παραβεβλημένος*, objectus, a. 1. part. *παρβλη-θείς*, objectus. *Παραβάλλειν τινὰς πρὸς ἄλλους*, conferre, Isocr. *Παρέβαλμεν* in Σάμον, Act. 20, 15. *Παραβάλλεσθαι πολλὰς κλεπτίδας*, Aristoph. Thesm. 746. *Ἐγὼ δοι παραβάλλομαι ἑκόντι*, Eurip. Iph. in Tau. 1097. *Παραβεβλημένοι ταῖς ἐλπίσι*, decepti.

Παραβαλόμενος, aor. 2. part. med.

Παραβάπτισμα, ατος, το, baptismus adulterinus.

Παραβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui adulterino baptismate usus est, *Eccles.* adulterinus, v. c. sectores, ap. Arrian.

Παραβασιλεύω, regno seu rege abutor; (2) regia potestate abutor.

Παράβασις, εως, ἡ, transgressio, Ph. (2) nomen criminis, prævaricatio; (3) pars commœdiæ veteris, cum chorus in scenam prodit, de cujus partibus vid. Poll. IV. 112. & Sch. Aristoph. A *παραβαίνω*.

Παραβατικὸν, ἰωτ. *παραβάτης*, in curru. *Ἀντίοχος αὐ παρίβασκι πέκλυτος*, Il. 11. 103. Ex *παρὰ* & *βάσις*, i. *βαίνω*.

Παραβάτης, ου, ὁ, transgressor, violator legis. Gl. Vet. transgressor, prævaricator; (2) e curru pugnans; (3) dominus canum.

Παραβατικὰ μελύδρια, versiculi quibus parabasis comica constat.

Παραβατὸς, ἡ, ὸν, quem transgredi possumus, violabilis. A *παραβαίνω*.

Παραβαφὴς, ἐς, idem quod *παραλαγὴς*. A *βάπτω*.

Παραβάζω, 2. f. a. 2. conj. act. v. *παραβαίνω*.

Παραβιάζομαι, f. *άσομαι*, vi detorqueo, urgeo pro cogo; (2) omnibus annitor vel conor viribus. Καὶ *παρεβιάσατο ἡμᾶς*, Act. 16, 15. *Παρεβιάσαντο*, *αὐτὸν*, Luc. 24, 29.

Παραβιάσομαι, *ἔσομαι*, violenter urgeo, cogo.

Παραβιβάζω, f. *άσω*, autero.

Παραβλάπτω, f. *ψω*, obtundo, noceo. *Τι κ' τὸ αὐθαίρετον παραβλάπτῃ γένος*, Chrysipp.

Παραβλαστάνω, fut. *ήσω*, a radice germino, circumpullulo, Theophr. Hinc

Παραβλάστημα, ατος, το, quod circumpullulat & renascitur.

Παραβλάστησις, εως, ἡ, circumpullulatio.

Παραβλαστικὸς, ἡ, όν, qui admittit & circumpullulat. Ab eod.

Παράβλεμμα, ατος, τὸ, aliquis obliquus qualis est trabeorum. A

Παραβλέπω, fut. *ψω*, huic adspicio, obliquis oculis adspicio, Gl. V. aliter video, hallucinor. *Παραβλέπουσα θυρίδα* (*ὄψεμα*) *πόλιν μιτασπᾶζει Ζαυτῷ*, Ar. t. Con. 496. *Ἡ λαλοσπιλὶς παραβλέψασα φησὶ* Satira, v. Vesp. 495. *Παραβλέπων βίον*, Eur. Ion. 627.

Παραβλεψὶς, εως, ἡ, idem quod *παράβλεμμα*

Παραβλήδην, *Adv.* b. per comparationem, paratactice; (2) simulate, dolose, oblique, (3) situ parallelo. *Κάτοπιν ἐτάνυσε, παραβλήδην ἀγορεύων*, Hom. Il. 4, 6. A *παραβάλλω*

Παραβλημα, ατος, το, quod dicunt in monumentis cera demissum, plumbum. A *παραβάλλω*

Παραβλητικὸς, ἡ, όν, adjectivus; (2) comparativus. Ab eod.

Παραβλητὸς, ἡ, όν, adjectus. Ab eod.

Παραβλώψω, f. *ψομαι*, detorqueo modo recto & obliquo, evito

Παραβοᾶν, ῶντος, ὁ, ἡ, ἡ, barbare fatalo, hariolans, divinans. A *παραβλέπω*.

Παραβοήθημα, ατος, το, petitæ, auxilium.

Παραβοηθῶ, ῶ, fut. *ήσω*, imperium fero, Gl. V. subministro. *Παρεβοήθουν τοῖς ὑπ' ἀλφειῷ*

Παραβολαὶ, ῶν, αἱ, *παραβολάσκω*, periculo se exponere, pericula adire. Ph. A *παράβολος*.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, parabola, similitudo, Ph. (2) concursus exercituum. A *παραβάλλω*. Hinc

Παραβολικὸς, ἡ, όν, comparativus.

Παραβολικῶς, comparative.

Παράβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, audax, temerarius, in pericula ruens, Gl. V. (2) falsus, adulterinus; (3) limus, Gl. V. A *παραβάλλω*.

Παραβόλως, *Adv.* tenaciter, Ph. audaciter, cum summo periculo; *vide* præter opinionem, *ubi quis summam periculum evasit*.

Παραβορεὺς, ῶς, ὁ καὶ ἡ, qui transverso borea perflatur, qui a latere aut in urbem perflatur a borea. Ex *παρὰ*, & *βορέας*

Παραβολβόμαι, perperam conturbo. *Παραβολβόμενος τῇ ψυχῇ*, Phil. 2, 30.

Παραβοσκέω, in brabeo conferendo aliquem prætereo, injuste brabeum tribuo, s. adjudico. *Unde* male judico, quod alteri debetur, per fraudem adimo.

Παραβραχὺ, *Adv.* paullo minus, prope.

Παραβύσσω, f. 2. part. act. *Att.* pro *παραβύσω*, a *παρὰ*.

Παραγγελεὺς, έως, ὁ, denunciator, Gl. V. A *παρὰ*, & *ἀγγέλλω*.

Παραγγελία, ας, ἡ, præceptum, mandatum; (2) ambitus, petitio magistratus, cum prehensatione. Ph. denunciatio, condictio, interdictio. A

Παραγγέλλω, denuncio, edico, præcipio, nuncio, Gl. V. (2) invito, Gl. V. (3) veto, interdico, Gl. V. *παρήγγειλα*, denunciavi, Ph. *παραγγέλλεσθαι*, interdictor, Ph. *παραγγελλόμενος* imperata; *παραγγελθὲν*, indictum, Gl. V. (4) peto. *Παραγγείλαμεν ἀλλήλοις ἔχειν*, Plato. *ὅτι τὸ δεῖπνον*, Luc. *ἀναλῦσαι*, Polyb. *Δεραντὶς παραγγείλαι μὴ λαλεῖν*, Act. c. 4. *Παραγγείλαμεν σοῖς*, Xen. *Παρήγγειλαν εἰς δημοσίαν*, tributum pernit. Appian. Bell. Civ. 1. Hinc

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, Gl. V. (2) interdictum, Gl. V.

Παραγγελιαστικὸς, ἡ, όν, præceptivus, denunciativus; (2) adhortativus. A *παραγγέλλω*.

Παραγγελματικῶς, *Adv.* denunciando, præcipiendo, adhortando.

Παράγγελσις, εως, ἡ, præceptum, mandatum, ipse præcipiendi actus. A *παραγγέλλω*.

Παραγγελτικὸς, ἡ, όν, præceptivus; (2) prohortativus. Ab eod.

Παραγγέλω, perf. ind. med. v. *παραγγέλλομαι*. Ubi

Παραγένεσις, εως, ἡ, adventus.

Παραγενόμενος, a. 2. part. med.

Παραγεύω, f. *σω*, aliquem præbeo; *in med.* lecter, cum fabulis degusto; *unde* lecter cognitus, amicus, lecter delibo. *Παραγευσάμενος τῆς φρονήσεως*, Plut.

Παράγημα, ατος, τὸ, filicernium, delirus, G. V. A

Παραγηρᾶσαι, ῶ, ordino, præ senectute.

Παραγίγνομαι, adventio, advento, accedo, pergo, venio, Gl. V. aor. 1. *παρεγενόμην*, adveni. *Παραγίγνεσθαι τὴν ἐκκλησίαν*, Æschin. dixi, Plato. *πρὸς τὰ ἔργα*, Æschin. *ὅταν ἡ πολίτευειν*, Plut. *Οὐκ ἂν διθράπτων παραγίγνεσθαι ἐδόκησεν*, Theog. 139.

Παραγιγνώσκω, præter fas & æquum statuo, perperam statuo. *Οὐκὲν θαυμαστὸν ὑπὲρ τυράννου ἄλλου παραγιγνώσκειν τοὺς δικαστάς*, Xen.

Παραγκαλίζομαι, in ulnis gesto, ulnis amplector. Hinc

Παραγκάλισμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur; (2) amplexus.

Παραγκιστρόω, hamum addo. *Παρηγκιστρωμένος*, hamatus. Ab *ἄγκιστρον*.

Παραγκωνίζομαι, f. *ίσομαι*, proprie cubito repello seu submoveo, obvios vel admotos protrudo; (2) vi submoveo. *Τὸ ἐξῆμα ἡμῶν παραγκωνισάμενος*. Heliod. Ex *παρὰ*, & *ἀγκὼν*, *cubitus*. Hinc

Παραγκωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui obvios cubito repellit.

Παραγλύφω, aliter sculpendo muto, adultero.

Παραγναθίδιον, ου, τὸ, ornamentum, quod apponitur maxillis equorum. A

Παραγναθὶς, ἰδος, ἡ, mala, maxilla, Ph. buccula Ex *παρὰ*, & *γνάθος*, *mala*.

Παραγνάμπτω, fut. *ψω*, alio deflecto, *παρεγνάμφθην*, a. 1. flexit.

Παράγοισαν, acc. f. pr. part. act. *Dor.* pro *παράγουσαν*, a *παράγω*.

Παραγονατίον, ου, τὸ, internodium.

Παραγορεῖτο, 3. s. imperf. ind. med. *Dor.* pro *παρηγορεῖτο*, a *παρηγορέω*.

Παραγράμμα, ατος, τὸ, quod adscribitur ultra tolitum & justum; (2) scripturæ depravatio, alliteratio, cum litera pro litera substituitur. Hinc

Παραγραμματίζω, paragrammate seu alliteratione utor, verbum mutata litera solito, & fere in deterius ut in *παρανυμφία*. Hinc

Παραγραμματισμὸς, ὁ, scripturæ in crimen, q. d. alliteratio, quum una litera pro alia ponitur.

Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, adscriptio & annotatio in margine; scholium annotationis signum in margine adscriptum; (2) præscriptio, Gl. V. (3) verbum juris, cum negamus adversi actionem, quam intendit dandam esse; (4) liberatio.

Παράγραφος, ου, ὁ, figura, qua velut in certas portiones concha dividebatur. Ph. producta. A

Παράγραψον, fut. *ψω*, adscribo, juxta scribo; (2) perperam scribo; (3) præscribo, exceptione actionis non recte instituæ submoveo; hinc induco & abrogo, Gl. V. tollo, litem præscribo, præduco; & *παραγράφομαι*, præscribo, Gl. Vet. *Τῶν παραγραφῶν πλησίον*, Κύριος κελεύει, Aristoph. Vesp. 99. *Πάντες ἄλλα ζητοῦν παραγράφειν*, Dem. *Δημοσθένη. τῶν γραφῶν τὴν φεύγειν παραγράψασθαι*, id. *Ἔθος Ῥωμαίοις παραγράφειν τοὺς κλησευομένους ἑτέρους, εἰ μὴ κλησευομένοις ἐτέρους, εἰ μὴ πατρέα*. Appian. B. Civil. 2. Hinc

Παραγυμνάσιμος, ον, rejiciendus, repudiandus.

Παραγυμνὸς, ἡ, ὸν, ἡ, ἡ, fere nudus.

Παραγυμνόω, fut. *ώσω*, nudo, denuda, patefacio, revelo, detego, declaro. *Παραγυμνῶν τὸ τ' γράμμα δηρίεσθαι*. Greg. *Ἵνα ἀκριβέστατα τῶν Ῥωμαίων παραγυμνώσω*, Appian. B. Mithridat. Hinc

Παραγύμνασις, εως, ἡ, nudatio, denudatio.

Παράγω, fut. *ξω*, prædico, protego; deduco; (2) promoveo, f. provecho; (3) disputando, dolosa non blanda oratione capio, vel fallo; (4) perverto, everto, Gl. V. diduco, transeo, transfuse facio, averto; pass. perf. *παρηγμένος*, *παρηγμένα*, derivata, Ph. *Ἡ γλῶττ' παρήγμένη εἰς τὸ δυσμαθές*, Eur. Iph. in Tau. 476. *Καὶ δὴ παρῆκται τὸ Ζεύγμα πόξιον ἴσας*, id. Herac. 672.

Παραγωγὴ, ῆς, ἡ, productio, adductio; (2) deductio, derivatio, Vox Gramm. (3) fortuna secunda, honores, dignitas; (4) Gl. V. diductio, traductio. A *παράγω*.

Παραγωγίζω, vectigal seu portorium exigo. *Ἐπεβάλλοντο τὰς πλοίοις παραγωγίζειν*, Polyb. A

Παραγώγιον, ου, τὸ, vectigal, portorium, s. portorium circumvectionis. A *παραγωγὴ*.

Παραγώγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ducit aliquid ab altero; (2) deductus ab alio vocab. A *παράγω*.

Παραγώγως, *Adv.* deducendo, ut alterum vocab.

cab. ex altero oriatur & compositum fit; (2) producte, addita ad verbum syllaba.

Παραγωνίζειν, angulosum esse, angulum facere, ad anguli figuram accedere. Ex παρὰ, & γωνία.

Παραδακρύω, f. ύσω, adfleo, illacrimor. Παραδακρύειν Coi, Luc.

Παραδαρθάνω, juxta dormio; inf. a. 2. παραδαρθεῖν. Τῷδι γὰρ αὖ μοι τυκὶ παρίδαρθεν εἰκελος αὖτῳ, Odyss. 20, 88.

Παραδεδακμένη, 1. plur. perf. ind. act. verbi παρεσθίω.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplum, exemplar; (2) documentum, argumentum. A πείρω de κυρῶ. Hinc

Παραδειγματίζω, f. ίσω, publicæ ignominiæ expono, traduco ac ludibrio habeo, Gl. V. triumpho. Παραδειγμάτισον αὐτὸς τῷ Κυρίῳ, Num. 25, 4. Μὴ δίκαιον αὐτὸν παραδειγματίσαι, Matt. 1, 19.

Παραδειγματικὸς, ἡ, όν, exemplaris, exemplis confians, exemplum præbens, exempli vim habens. Ab eod.

Παραδειγματικῶς, *adv.* exemplis, pro exemplo.

Παραδειγματιστὴς, ὁ. 1. inf. act. v. παραδειγματίζω. Unde

Παραδειγματισμὸς, οῦ, ὁ, traductio, qua quis exemplo habetur ceteris, publica ignominia.

Παραδειγματώδης, ες, ὁ ἡ, exemplaris. A παράδειγμα.

Παραδείκνυμι, vel παραδεικνύω, q. d. juxta ostendo, unde 1) offero; (2) ostendo, indico, (3) adhuc hinc attribuo, profero, produco, edico. Τὰ παραδεικνύμενα, Dion. Πλείστα ἔν αὐτῷ πόντος τὰ φῶτας ὠφελῶν πολίταις, Xen.

Παραδειπνῶ, ῶ, immodice cœno, vel misere cœno; *aor. 1. pass.* cœnam perdo, neglego. Ἐπεὶ δ' οἱ μὲν πρῶτοι λόγῳ χρῆσθαι παρεδείπνησαν, Theopir. Ch. c. 8. παραδειπνίσμαι, affector domi cœnare, *Mœris*.

Παραδειπνὶς, ίδος, ἡ, avide comedens, de patribus. A δεῖπνον.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, bortus, viridarium, Ph. pomarium, pometum. Vox Persica.

Παραδεκτὸς, ἡ, ὁ ἡ, ὸν, qui admittitur, vel admitti potest, aut debet. A

Παραδέχομαι, excipio, admitto, accipio, recipio, suscipio, acceptum fero; παραδέξασθαι, a. 1. accepto tulit, Ph. pass. παραδεχθῆναι, receptu, Gl. V. Οὐ παραδέχομαι (δὲ τίνα μαρτυρίαν ἄλλην ἐμοὶ, Act. 22, 11. Φημὶν τοίνυν παραδεξάμενα τὸν τότε μακαρίτας ζῆλος, Plato.

Παραδηλῶ, ῶ, præ me fero, subindico, declaro. Hinc

Παράδηλωσις, ἡ, expositio. Vox Rhet.

Παραδιαζεύγνυμι, vitiose & perperam adjungo. Hinc

Παραδιαζευκτικὸς, ἡ, όν, disjunctivus.

Παραδιακονία, ῶ, administratio, ministerio. Τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνη, Anth. Ap. 845.

Παραδιαστέλλω, dirimo, separo. Hinc

Παραδιαστολὴ, ῆς, ἡ, separatio, separatio, distinctio, (2) nomen figuræ orationis, qua simul discernuntur. Quintil. 1. 2.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, perpetuum studium, exercitatio & litigium, in quibus tempus præpropere teritur.

Παραδιδάσκω, pr. inf. pass. verbi

Παραδίδωμι, trado; (2) do, alicui in potestatem facio; (3) relinquo liberis, posteris; (4) *dotem* & de acculatore; imperat. παράδος, trade, Gl. V. aor. 1. παρέδωκα, tradidi; pass. παραδίδωμι, traditus sum; perf. part. παραδεδομένος, traditum. Τοῖν ὁμήρω μ' ὀπάσασ' ἀδὴν Σάνατος παρέδακεν, Eur. Alc. 866. Σὲ βαρβάροισι λόχευσι παραδίδασιν. id. Hel. 227. hic τὸ δεσμωτήριον παραδιδῶμι, Diod.

Παραδιηγέομαι, ῆμαι f. ήσομαι, obiter narro & expono. Σωτόμως ἐν ἄλλοις τόποις παραδιηγήσατο, Plut. Τὰς δὲ τῶν πόντων ἀμφοτέρας αὐτῆ, id. Hinc

Παραδιήγησις, εως, ἡ, narratio, quæ fit obiter atque in transcursu.

Παραδιοικία, ᾶ, perperam seu male administro. Νῦν ἔχει πολὺν εἰκειοπραγεῖν, ἀλλὰ μὴ παραδιοικεῖν, Synes.

Παραδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio.

Παραδιωκω, pone sequor.

Παραδιωμολογίζω, f. ίσω, contrarium decerno, decretis illudo.

Παρεδόθησεν, 3. f. f. 1. ind. pass. v. παραδίδωμι.

Παραδολεσχία, ᾶ, interim debilitero, garrio, Plut. Symp. lib. 2. probl. 5.

Παραδοντα, acc. sing. act. 2. part. act. verbi παραδίδωμι

Παραδοξάζω, f. άσω, honore privo, dehonesto, infamo, (2) *contr. fama*, valde honoro, illustro, mirabile reddo; (3) falsam opinionem concipio, f. teneo. Παραδοξασθὴ Κύριος τὰς πληγάς σου, Deut. 28, 59. Ex δόξα.

Παραδοξία, ἡ, admiratio ex insolentia.

Παραδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, paradoxe loquor, incredibilia dico præter seu contra omnem opinionem. Ὅσα πῶς ἀθρόαν ἢ τινα ἄλλην ζωὴν παραδοξολογεῖσι, Hermog.

Παραδοξολογία, ας, ἡ, oratio paradoxa, qua præter, f. contra omnium opinionem incredibilia dicuntur; putanium inceptum, Appian. B. Mithridat. A

Παραδοξολόγος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui paradoxa seu incredibilia dicit. Ex παράδοξος, & λέγω

Παραδοξοποιία, ᾶς, fut. ήσω, paradoxa res f. mirabilia facio.

Παραδοξοποιΐα, ας, ἡ, factum paradoxum, miraculum. A

Παραδοξοποιὸς, ὁ, ἡ ὸν ἡ, qui facit inopinata, incredibilia.

Παράδοξος, ου, ὁ ἡ, ὸν, qui est præter seu contra omnem opinionem, inopinatus, admirabilis; incredibilis, Ph. mirus, excellens, & παράδοξον mirabile, admirabile, idem. Ex παρὰ, & δόξα, opinio.

Παραδοξῶ, ῶ, præter omnem opinionem, incredibiliter, Gl. V. mirabiliter.

Παραδοσιμὸς, ὁ, ἡ ὸν ἡ, qui velut per manus traditur, qui docet potest vel doctor. A παράδοσις.

Παράδοσις, εως, ἡ, deditio, traditio; (2) doctrina, quæ ore traditur, institutum, constitutio, præceptio. Gl. V. traditio, mandatum. A παραδίδωμι. Unde

Παραδοσίφρων, ων, ὁ ἡ, ὸν, traditus, prodendus.

Παρεδόσθαι, aor. 2. inf. act. verbi confl.

Παραδόσιμος, ου, ὁ ἡ, ὸν, receptio, intercedo, recipiendus; (2) gratia, ap. Polyb. A παραδέχομαι.

Παραδραθεῖν, juxta dormire; apud Hom. Il. 14, 163, & παρεδράθες, juxta dormisti, Odyss. 20, 88. pro παρέδαρθε, & παρεδράθην, 1. 1. a. δαθεῖν, *dormi*.

Παραδρᾶσι, adminiculo; contracte παρᾷ unde ap. Hom. παρᾷ δ' ἄρα σφὶ κεῖτο. Οἷα τὰ πρὸς ἀμφθεσι παρᾷδια κεῖται χίμαι, Od. 15, 323

Παραδρομάδην in transcursu, obiter.

Παράδρομὴ, ης, ἡ, cursus, qua aliud a latere currimus; (2) transcursus, seu cursu, qui fit præterendo, transcursus.

Παραδρομὸς, ου, ὁ ὸν, ὁ, qui potest per terri; τὰ παιδὸν ὠα, *Suid.* intervalla per quæ in unum locum posita, per quæ traditus patet. A παραδίδωμι.

Παραδυναστεύω, barul regno, halco potestatem. Τῷ Ἥρᾳ παραδυναστεύσας, Synes.

Παράδυσις, εως, ἡ, insinuatio, obreptio, irreptio, (ap. Demosth. f. lectio fana, *Ind.*) A

Παραδύω, fut. ύσω, incipo seu obrepo, intrecno me insinuando. Ἐπὶ τῷ διαδεχῷ παραδύντο τὴν ἡγεμονίαν, Æschin. εἰς Πελοποννησον, Dem.

Παρεδῦς, 2. f. a. 2. conj. act. verbi παραδύομαι.

Παραδοσία, q. d. traditio, dederem seu tradere cupio, Thuc. A παραδίδωμι.

Παραείδω, accino. Ἔοικα δὲ σοι παραείδειν ὥστε Σειρῆνι, Od. 22, 348.

Παραζυγόω, aut παραζεύγνυμι, attollo, suspendo; παρεζύγη, aor. 1. pependit, apud Hom. Il. 16, 341. Ex παρὰ, & ἀείρω.

Παραζάω, ῶ, vita abutor, nimis fruor, male vivo; (2) superstes sum; inf. παραζῆν, Athen.

Παραζεύξω, futur. ζεύξω, juxta jungo, adjungo, conjungo. Παραζεύξεις τῷ Θεῷ ζεύγεσιν, Nah. Κεῖνα γὰρ ἡ Δίὸς κόρη φόβῳ παραζύξασα φυλακὰς ζώματος, Eur. Hel 22.

Παραζηλεία, ῶ, f. άσω, æmulatione adficio & excito, ad æmulationem provoco, invidentia & zelotypia exstimulo; (2) ad iram provoco. Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, Rom. 10, 19.

Παραζηλεία, ας, ἡ, æmulatio, invidia.

Παράζηλος, ου, ὁ ἡ, ὸν, plur. παράζυγες, adjunctus, qui adjunguntur multitudini civitatis; agrobatæ & proletarii, ac veluti supernumerarii, accedam. A παραζεύγνυμι.

Παραζώνη, ης, ἡ, baltheus f. cultri, ensis pendens e balteo. A παραζώννυμι.

Παραζωνίδιον, ου, τὸ, cingulum cum ense; (2) ensis, quo accingimur. Dim. a παραζώνη.

Παραζώνιον, ου, τὸ, pugio, Ph. cultorium, Ph. Ab eod.

Παραζώννυμι, ῶ, ὁ ἡ, ὸν, ut παραζώνυμι μάχαιραν, hos Gl. V. Ex παρὰ, & ζώννυμι.

Παραζωννύω, vel παραζώνυμι, fut. ζώσω, accingo. Τιάρας ἐν τρίπλαις ἐν ἀναξυρίδων παραζωννύντας, Plato.

Παραζωστὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, parvus gladius, pugio. A παραζώννυμι.

Παραθαλασσιδίτης, & παραθαλαττιδίτης, ου, ὁ, maritimus. Ex παρὰ, & θάλασσα.

Παραθαλασσίτης, ου, ὁ, idem & ex infl.

Παραθάλπω, f. ήσω, calefacio f. foc. Φίλων ἀδίκως ὄντων παραθαλπομένη φίλα μύθοις, lenita, Eur. Med. 143.

Παραθαρρύνω, fidere am audo, confirmo. Τῷ μὲν πρέσβει παραθαρρύνων, Xen. Cyr. 7, 4.

Παραθερμαίνω, idem.

Παραθερμαίνομαι, alterius fectando confero. Ἰδὼν ἐν κύκλῳ παραθερμαινόμενον, Philo. Αὐτὸ παραθερμαίνεται πᾶσα τὰ τῶν ἄλλων, Plato.

Παρεθέμην, aor. 2. inf. act. v. παρατίθημι.

Παρεθέλγω, ξω, paralyseo.

Παράθεμα, ατος, τὸ, repositerium, Gl. V. plateum, flatum, Ph.

Παραθέμην, 1. sec. 1. a. 2. part. med. verbi παρατίθημι.

Παραθεράπω, f. ύσω, demulco, amputo.

Παραθερμαίνω, excalefacio; (2) foveo. Οἶνος παραθερμαίνων τὸν ψυχρὸν, Athen.

Παραθερμαίνω, ῶ, ὁ ἡ, ὸν, provoco; (2) in agendo minus præceps, tardiore aliquid faciens.

Παράθεσις, εως, ἡ, appositio; (2) fœnus, id quod apponitur; (3) depositio seu repositio, (4) conjunctio, collatio; ἐκ παραθέσεως, e contrario, (6) appositus thesaurus, ap. Polyb. (7) præsidium auxiliandi causa, f. auxiliatum iverit, *Ind.* (8) castris locorum e propinquo situs; (9) præceptum, præceptum, ut παραίνεσις. A παρατίθημι.

Παραθέτης, ου, ὁ, illustrator, qui dapes apponit, Ph. Ab eod.

Παραθετικὸς, ἡ, όν, commendatitius. Ab eod.

Παραθέω, f. εύσομαι, accurro; (2) adequor; (3) praterruo, praterco, non attingo; (4) leviter attingo; (5) cursu praterco; (6) juxta aliquem curro. Παρέθεον τοῖς ἐλθοῦσι, Athen. Ἄνα τοι, ὦ Φίλε, ἄδικα λέγειν ἐστὶ καὶ παραθεῖν τὸ τρέχον, Plato.

Παραθεωρέω, ῶ, juxta prælo, seu contemplor; (2) unum alteri admodum contemplor; (3) compare; (4) depicto, adpingo. Πρὸς τὰς ἄλλας τραπέζας ἑαυτὸν, Xen. Παραθεωρῶ Ζεῦξιν Μίλωνι, Luc.

Παραθήγω, fut. ξω, acuo, exacuo, instigo, incito.

cito. Συμμαχία δίρυσιν παρθένε μίγασι, Pind. Ol. 10, 89.

Παρθήκη, ης, ἡ, res reposita & recondita; (2) res deposita, depositum; (3) additamentum, appendix. A παρατίθημι.

Παρίθηξις, εως, ἡ, incitatio, instigatio. A παραθήγω.

Παράθησος, 2. f. fut. 1. ind. act. v. παρατίθημι.

Παραθίγω, fut. ξω, attingo.

Παραθλίβω, fut. ψω, premo, compilmo, collido.

Παραθῶ, 2. fing. aor. 2. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro παραθοῦ, a παρατίθημι.

Παραΐβατος, ὁ, in nav. pater θρόνιτας tenens, Poll.

Παραθρασύνω, animum addo, confirmo animum.

Παραθρασμα, τὸ, fragmentum. A

Παραθραύω, confringo; (2) *in Pass.* miser & fractis viribus fim; ex Suid.

Παραθριγκίζω, lenio, obfcpio, Theophr. Ex παρα, & θρίγκος, *fepium.*

Παραθρίζω, demeto, amputo. Παραθρίσαν ἄκρα κυμβα, Apoll.

Παραθρυλέω, decanto; παραθρυλλεμβα decantata, vulgata.

Παραθρώσκω, adfilio, juxta curro; *metapl.* adjaceo, vicinus fum.

Παραθυμιάω, adoleo, fuffio.

Παραθύρα, ας, ἡ, poflicum, Gl. Vet.

Παραθύριον, ου, τὸ, poflicum. A prec.

Παράθυρις, ιν, τὸ, quod eft ad januam, vel ipfum oftium, Suic. Ex nifd.

Παρα, *Prep. Poetica, cum Gen.* ὁ, vel ab; *cum Dat.* ad, apud; *cum Ac. nf.* juxta, ad, apud. A παρά.

Παρεβέδας, ὁ, violetor I gis. A pr. & βαίνω.

Παρεβιάσατο, ἐβιάσ, ἡ, tranſgreſſio, delictum. A παραβαίνω.

Παρεβώτης, ου, ὁ, qui praeter aurigam currum confcendit, & ex eo pugnat, cui ille pugnator. Ab cod. Ἂν δ' ἐβίων ὀχεσφι παρεβώτ ἠνώχει τε, Hom. Il 23, 132. Hinc

Παρεβώτις, ιδος, ἡ, fem.

Παρεγγυάω, ω, fpondeo, confido, confito; (2) mando, (3) praecipio. Τὰ νῦ κλυθι παρεγγυάω, Pind. Pyth. 1. 10. Λεῖπεν πάντ' ἐπαινῶ, παρεγγύαν πιθέσθαι, Apollon. Rhod. 2.

Παρέγγυσις, εως, ἡ, adfentatio, admonitio, monitio; (2) conciliatio. A παρέγγυα.

Παρεγκλητέον, praecipiendum, Phil. Ab cod.

Παρεγκλητής, οῦ, ὁ, adhortator, fuafor, admonitor. Ab cod. Hinc

Παρεγκλητικός, ἡ, όν, adhortatorius, fuaforius, monitorius

Παρεγκλίνω, obliquo. A prec.

Παρεγκλίσεις, εως, ἡ, declinatio, abnormis, plaga. Καὶ τὰς ἀπὸ ἀνίσεως παρεγκλίσεις, καὶ λόγους ἐπὶ τοῖς ἀσύμμετρα ἔχουσι, Arift. Θεσμάθε. Κατὰς ζυγὸς ἰσοσκελὲς παρέγκλισιν, Orac. Sec. 326. Ἐπὶ παρεγκλίσεσι πεζοντα κυρτῆρα, Lyr. Alex. 1010.

Παρεγκλωπίζω, obtorqueo & vera per amigma facite & oblique incido, a. 1. παρεγκλώπευμι, Plut.

Παρεγκύπτας, acc. pl. pro παρακύπτας, a παρακύπτω.

Παρεγύμνωμαι, aufero, Hef.

Παρεδιαλίζω, idem quod fimplex, f. variegandi caufa addo.

Παρεδίδη, praef. infin paff. v. παραίρω.

Παρείρεσις, εως, ἡ, detractio, diminutio. A

Παραίρω, ῶ, detraho, deftruo, diruo, aufero; συρίλε, dirut, detraxit; παρειρόμαι, ὑμαι, aufero, adimo, aor. 2. παρειλόμην, παρειλάμην, ademerunt, inf. παρελέσθαι, part. παρειλόμενος. Παρειρεῖσθαι ἐκ φυλῆς ἐλπίδος, Diod. Hinc

Παρείρημα, ατος, τὸ, quod adimitur aut detrahitur inpr. veſti, ut limbus, v. πάρραμα, recifio.

Παρειδόμην, in fenfu fallor; (2) fentio, percipio. Ὡς ἢ παρῄδοντο τὴν φθονέονταν κἠ καταλαμβάνοντας ἑαυτὰς, Xen. Cyr. 4, 9. Μετιξίβοι ἢ κἠ παρειδάτου παραφορὴ τ' αἰσθήσεως, Arct.

Παρείσιος, ος, ὁ κἠ ἡ, & παράϊσιος, apud Hef. infuſtus, inauſpicatus, dirus, Hom. Il. 4, 281. Ex παρὰ, & αἶσα.

Παρείσομαι, praeterco, tranſeo, prolipio me; (2) impetu tranſeo. Ἵπποι γάρ με παρῆιξε v Il. 11, 614.

Παρειτέον, praef infin. med. verbi

Παραιτέομαι, ῆμαι, deprecor, excuſo, recuſo, detrecto, evito, Gl. Vet. item (2) precor, rogo, aor. 1. παρητησάμην, παρητήσατο, recufarunt, Ph. paff aor. 1. pnt. παρειτέθεις, 10r tus, perf. παρῃτημένος, excufatus, (3) deprecatione a poena libero; (4) fubmitto. Παραιτεῖσθ κέλασιν, Plut. φύσεν, Ariſtid. πόλεμον, Plut. γυνὰ παρεῖσθαι, id. Ἐν σ' αὐτὸς παραιτησώμεθα, Anſt. Eq. 36. Παραιτήσατ πατρὸς φυγὰς ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτ', ἐμοὶ χάριν, Eur. Med. 1157. Κτείν', ἀ παραιτοῦμαι ζῆ, id. Heracl. 1023. Hinc

Παραίτησις, εως, ἡ, deprecatio, excufatio, recufatio, Ph. (2) vehemens precatio.

Παραιτητέον, *Adv. pf.* fugiendum, deprecandum eft.

Παραιτητὴς, οῦ, ὁ, deprecator. Ab eod.

Παραιτητικὸς, ἡ, όν, deprecatorius, ad deprecationem aptus.

Παραιτητὸς, ὴ, όν, excufabilis. Ab eod.

Παραίτιος, ος, ὁ κἠ ἡ, qui ex parte in cauſſa eſt, (2) qui in cauſſa eſt, auctor. Gl. V. obnoxius.

Παρείτημαι, 1. pl. pr. ind. med. *Dor.* pro παρίεμαι, a παρίημι

Παραιτιάμφω, παραιτιάμφη, ſuadeo, admoneo. *Dor.* pro παραφιάμφω. Ἀλλά σὺ τό γ' ἐπὶ αἰσι παραιτιάμφω νὰ ἰόντες, Hom. Il. 23, 736. Conf. Heſ. d. Theog. 60. A παράφημι, *admoneo.*

Παραιτησία, ας, ἡ, admonitio, conſilium, exhortatio; occurrit pl. dat. παραιτησίαις, monitionibus, monitis, praeceptis. A παραίτησις, εως, ἡ, admonitio, conſilium, (2) exhortatio. Ab eod.

Παραιτητὸς, ὴ, όν, excufatus, f. m. tus, vel in tus, vel vulneris delatus, Suic. Ex nifd. R. Suic.

Παραιτιόμφω, 1. pl. pr. ind. med. *Dor.* pro παραιτιάμφη, a

Παραιτορία, ας, ἡ, fulpendo, paſſ παρτίαι ας, ſuſpendi, perf. παρῃώρημαι, ſuſpendo; ubi ind. παρῃώρω ξιφίδιον, gladio ſuſpendo ſublatum. Hecat.

Παραιώνημα, ατος, τὸ, ſuperfluum, quod ſuperadditur.

Παραιώνησις, εως, ἡ, juxta elevatio. A pr. Παραιωνίζω, ſuperfto

Παραιωρίζομαι, ſuſpendo, a latere confideo. Μετὰ τοῦτο τὸ Πολύταιμα καθιζήσατο, Arift. Pax, 1190.

Παραίωρος, ὁ, ἡ, ὁν, ſuperpendens. A παραιωρίζω.

Παραιωρίω, παραίωρος, ſuſpendo; (2) excubo.

Παραιωρόομαι, ſuſpendo, a latere adhibeo, Ὑπὸ τῷ πλατανιστῷ παραιωρόομαι, Plato.

Παραΐσσω, παραΐξω, inſto, impetum in collocu, adſilio, ſuperjacio; (2) ſuperveho; παρεκαθίζομαι, παρεκαθίζετο, adſideo, impf. paſſ. Παρεκαθίζετο ἐκ δεξιῶν Plato

Παρακαίνυμι, ſuperfluo, omitto. Ἀντὶ πηδάλιο ἢ πῆχυ πλεκταὶς παρακαθίνοι, Ariſtot.

Παρακαθίζημι, juxta collocu ſeu appono; (2) altrinſecus collocu. Παρανατασήσας τιὰ τῷ εἰσεῖδ φυλάττειν, Dem.

Παρακαίριος, ος, ὁ κἠ ἡ, intempeſtivus; παρακαίρια, inhoneſta, nefaria. Κυπλαδίνων ἰμῶν ἀλόχῳ παρακαίρια ῥίζων, Heſ. Op. 327.

Παρόκαιρος, ος, ὁ κἠ ἡ, intempeſtivus.

Παρακαίρως, *Adv.* intempeſtive.

Παρακαίω, a latere uro, oburo, aduro; (2) comburo.

Παρακάλῃ 2. ſing. pr. imper. act. *contr.* pro παρακάλει, a

Παρακαλέω, ῶ, f. έσω, evoco, accerſo, advoco, *inpr.* auxilii cauſa, vel in judicio, vel in alia re quavis; (2) Ph. oro, obſecro; item deprecor; (3) horter, confirmo, in N. T. conſolor, *inpr. in mal.* increpo; παρακέκλημαι, exclamo, Ph. p. pnt. παρακεκλημμένος, vocatus, ἔφρα λυθείω, conſolationem admittens, a. 1 infin. παρακαλέσαι, conſolationem habet, recitatur Παρακαλέσαι ἀλλ' ἐς, σὺ δὲ νῦ vel πρὸς σὺ. Παρακαλέσαι ἠνδε πρὸς τ παρῆλθ ἀγυιὰ Μεσσήλιν, Poet. Παρακαλεῖται εἰς μάχην, Eur. Ph. 1260. Πολλοὶ φόβοι Xen. Cyr. 7, 23 Οἱ Πέρσαι παρακλεθέντες ὑπ' Κύρε, ib. 2, 3.

Παρακαλπάζω, f. άσω, equo a latere curſito, hortor ejus manu apprehenſo, vel molliter equum ad curſum incito, R. Suic.

Παράκαλυμμα, ατος, τὸ, quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam ſive occultandam, obtentus, praetextus, velum, aulaeum.

Παρακαλύπτρα, ἡ, redimiculum.

Παρακαλύπτω, f. ψω, velo, obnubo, aut obtego, p. paſſ part. παρεῖνε κεκαλυμμένος, occultatus. Οἱ ἢ ἠχιόνι τὸ χρῶμα πᾶν, κἠ ἰῷ παρεῖνε κεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῆς, Luc. 9, 45.

Παρακαμπύω, inflecto.

Παρακαμπτω, deflecto, vito.

Παρακανθίζω, f. ίσω, undique ſpinas habeo.

Παρακανθόφυλλος, ὁ, ἡ, ὁν, ſecundum ſpinam folium habens, R. Ex παρὰ, ἄκανθα, & φύλλον.

Παρακαταβαίνω, deſcendo, v. c. in acie ex equo, de navi.

Παρακαταβάλλω, depono, aſſervo, demitto, (2) certum pecuniae in litis aeſtimationem depono, ſacramento agi, ſponſione contendo. Ἀλλ' ἐπεὶ πάντ παρακέκλυκεν δοτέον ἐπέλω, Il. 23, 127 Εἰ τις ἀμφισβητεῖν ἢ παρακαταβάλλειν βούλῃ. Dem.

Παρακατέκασε, εως, ἡ, deſcenſus ex equis in acie, e navibus, &c (2) in foro, cum is, unde petitur, ſive reus, cogitur adeſſe, reſpondere, *Pun.*

Παρακαταθῆκαι, ης, ἡ, actio, qua qui experiri volebant, pecuniam deponebant, ſacramentum, Gl. V. ſponſio.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depoſitum, fidei commiſſum, Gl. V. commendatio, depoſitum, ου, Phil. munus, v. c. judicis. A παρακατατίθημι

Παρακατακοιμάομαι, commoror.

Παρακατακλίνω, decumbo, f. accumbo. Παρακατακείμαι ζοι, Xen.

Παρακατακλίνω, a latere vel juxta reclino; (2) juxta lectum in lecto, juxta accumbere facio. παρακατακλινόμαι, accubo, Gl. V.

Παρακατακλίνομαι, cubo apud, ſive ad latus alicujus cubo; παρακατέκλιτο accubabat, pluſq *perf.* Soph. *Poet.* pro παρακατεκλίνετο

Παρακατακλείπω, relinquo.

Παρακατάκλισις, εως, ἡ, immutatio & varietas, *Lex Gort.* Ex παρὰ, & κατάκλισις.

Παρακατατίθεμαι, fut. ήσω, depono apud, ſeſpono juxta, ſeſpono apud.

Παρακατατίθημι, ex multis unum facio, compono.

Παρακατάσσω, εως, ἡ, depoſitum. A παρακατατίθημι.

Παρακατάσχεσις, εως, ἡ, retentio. A παρακατέχω.

Παρακατατίθημι, & παρακατατίθεμαι, depono apud, fidei alicujus committo, cuſtodiendum tradi; depono tanquam apud ſequeſtrem, Gl. V. demando, commodo; παρακατέθετο, aor. 2. med. commendavit, Ph. Τὸ ἑαυτοῦ ζῶμα τῷ ἵππῳ ὁ δεσπότης παρακατατίθετ, Xen.

Παρακατατιθάμεθα, 1. pl. præs. conj.
Παρακαταχάδομαι, ῶμαι, abutor.
Παρακατέλειδε, 3. sing. pluſq. indic. paſſ. *Ion.* pro παρακατελελίκτο, a παρακαταλίγομαι.
Παρακατιόω, edo cum aliquo.
Παρακατίχω, retineo, complector; (2) coërceo, cohibeo, moror. Παρακατέχειν τὴν μνίμην, Diod.
Παρακατηόρημα, ατος, τό, quod prædicato additur.
Παρακατοικίζω, f. ίσω, juxta colloco, vel habitatores juxta colloco. Παρακατοικίζειν τὴν πόλιν, Iſocr.
Παρακατορύττω, f. ξω, juxta defodio.
Παρακατύω, adluo, conluo, paro. Ἡμῶν δ' ἑκάστος σιδάδα παρακατύετο, Ariſt. Pac. 662.
Παρακαυλίζω, f. ίσω, caules emitto juxta, & quaſi ad latus. Ex παρὰ, & καυλός.
Παρέκειμαι, adjaceo, vicinus ſum & quaſi juxta ſeu a latere ſitus; a latere accumbo, apponor, adhæreo; (2) præpoſitus ſum; (3) appoſitus ſum. Hinc ὁ παρακείμενος χρόνος, tempus præteritum apud Grammaticos, quod ejus perfectio adjaceat præſenti, i. e. nuper perfecta ſit. Ἕρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀρηγοσύνη παράκειται, Theoc. 685.
Παρακεκαλυμμένως, *Adv.* tecte, occulte. A παρακεκαλυμμένος a παρακαλύπτω.
Παρακεκινδυνευμένως, audaciſſime, audaciæ projectæ.
Παρακέκλημαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Syn.* pro παρακέκλησαι, a παρακαλέω.
Παρακεκλιμένως, idem quod παρακλιδόν.
Παρακεκριμένως, acc. ſing. perf. part. paſſ. v. παρακρίνω.
Παρακεκρόαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro παρακεκρυσμένοι εἰσί, a παρακρούομαι.
Παρακελεύομαι, hortor, inſtimulo, impero, Gl. Vet. Τοῖς ἵπποις παρεκελεύοντο, Xen. Cyr. 3, 28. Hinc
Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio, juſſio.
Παρακέλευσμα, ατος, τό, adhortamentum, quod adhortandi gratia dicitur; (2) incitamentum; (3) exhortatio nautica, vel etiam bellica. Ab eod.
Παρακελευσματικός, ἡ, όν, ad hortandum valens.
Παρακελευσματικῶς, adhortandi vi.
Παρακέλευσμος, ου, ὁ, adhortatio. Ab eod.
Παρακελευστής, οῦ, ὁ, hortator, Gl. Vet.
Παρακελευστικός, ἡ, όν, hortatorius. Ab eod.
Παρακελευστός, ἡ, όν, perſuaſus, ab aliis rogatus, juſſus. Ab eod.
Παρακελεύω, cohortor, auctor ſum, ſuadeo; *manus admoveo.*
Παρακελητίζω, juxta equum celere. A κέλης.
Παρακενόω, ῶ, f. ώσω, exhaurio, evacuo.
Παρακεντέω, ῶ, pungo, vel a latere pungo, Gl. V. perpungo. Hinc
Παρακέντησις, εως, ἡ, punctio, compunctio; inciſio, qua hydropicis aqua eximitur.
Παρακεντητής, οῦ, ὁ, ſtimulator ſ. agitator equorum; auriga, R. Gl. Vet. percuſſor.
Παρακερδαίνω, perperam lucror, amplius juſto lucror & præter alios; (2) eadem opera lucror, aut obiter compendium facio.
Παρακερίς, ίδος, ἡ, oſſicula circa os majus, (κύημι & κεκὶς vocatur) quod tibiam pedis ſuſtinet. *Etym.*
Παρακεχειμασκότα, acc. ſing. perf. act. verbi παρακεχείμακα.
Παρακεχάμεθα, 1. plur. præſ. conj. med. verbi παρακείσομαι.
Παρακινδύνευσις, εως, ἡ, periclitatio temeraria. A παρακινδυνεύω.
Παρακινδυνευτικός, ἡ, όν, in pericula præceps, qui nimis cum audacia periculum adit. Ab eodem.
Παρακινδυνευτικῶς, temere periclitando.
Παρακινδυνεύω, f. εύσω, temere periclitor, audacius periclitor, audacter periculum adeo; παρακεκινδυνευμένως, p. part. paſſ. ſumm audax, periculoſum, temerarium. Ἦν ὁ παρικινδύνευσε παθεῖν, πρὶν ἀσοῖσιν αὐτοῖς γνώμῃ κοινωνῆσαι, Plato.
Παρακίνδυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, periculoſus, R.
Παρακινδύνως, *Adv.* periculoſe, cum periculo.
Παρακινέω, ῶ, f. ήσω, dimoveo, removeo; (2) perperam moveo, indecore & inſtabiliter moveo; (3) incito, exhortor. Et *Paſſ.* movcor, me moveo; παρακινοῦν, & in p. Παρακεκινημένος, in furorem verſus, furibundus, & paſſ. παρακεκινημένος, mente motus, idem. Ἰδού, ξυνόπτει γ' ὧν με παρεκίνησεν ἔπος, Ariſt. Ran. 363. Ἦν ὁ ἡ τὴν γνώμην παρακινέων, *Herod.* Hinc
Παρακίνημα, ατος, τό, perverſio, diſtortio; (2) ineptiæ.
Παρακινητικός, ἡ, όν, emotus mente.
Παρακινητικῶς, *Adv.* emota mente.
Παρεκκρίνω, admiſceo
Παρακλαίοντα, acc. ſing. part. præſ. act. v.
Παρακλαίω, f. αύσω, ſine cauſſa, ſine ratione fleo, ploro in vanum; juxta fleo, R.
Παρακλαυσίθυρον, ου, τό, flebile carmen, quod amaſii ad amaſiatum fores decantabant. Ex παρακλαίω, & θύρα.
Παρακλειδίον, τό, fera.
Παρακλείω, includo, (2) excludo.
Παρακλέπτω, f. ψω, furtor, in tranſcurſu furor; (2) interverto.
Παρακλέων, præt. infin. act. *Ion.* pro παρακλέιειν, a παρακλέω.
Παρακλεῖσαι, 2. ſing. aor. 1. opt. paſſ. verbi παρακαλέω.
Παρακλιθήναι, a. 1. inf. paſſ.
Παρακλιθήσαν, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.
Παράκλησις, εως, ἡ, evocatio; (2) advocatio; (3) adhortatio; (4) obteſtatio, deprecatio; (5) inſtitutio, doctrina; (6) conſolatio; (7) auxilium quodvis, (8) recreatio, ut plantarum per aquam. A παρακαλέω.
Παρακλητεύω, cohortor.
Παρακλητικός, ἡ, όν, exhortatorius; (2) conſolatorius. Ab eod.
Παράκλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, accerſitus & rogatus, ut faveat alicui in judicio, aut conſilium det in re dubia; (2) advocatus; (3) conſolator; (4) doctor, magiſter, in N. T. Ab eod.
Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, exhortator; (2) deprecator; (3) conſolator. Ab eod.
Παρακλίδον, *Adv.* declinando & deflectendo.
Παρακλινητήρ, ῆρος, ὁ, latere accubans, acclinatus. A
Παρακλίνω, juxta ſeu a latere recumbere facio, juxta reclino, juxta cubantem ſtatuo; (2) declino, i. e. deflecto, averto; (3) aperio, ſtaperio; a. 1. part. παρακλίνας, declinans, reflectens; παρακλινοῦμαι, recumbo, juxta accumbo, ad latus accumbere jubeor; παρακεκλιμένος, p. part. accubans, adjacens. Ἠδὲ παρακλίνες τοὺς μυκλήρας πρὸς τὰς λαύρας; Ariſt. Pace. 158. κεφαλὴν χρὴ δεξιὸν ἄμον, Theoc. 25, 161. Ἐλεΐαν χθόνα πᾶσαν ἵνα παρεκέκλιτο ἰδμῇ, adjacet, Dion. Περ. 386.
Παρακλίτης, ου, ὁ, idem quod παρακλίνταρ.
Παρακλιτός, ἡ, όν, declivis.
Παρακλυδών, ῶνος, ἡ, latebra.
Παρακλυτός, ἡ, όν, intamis, famoſus.
Παρακλύω, non audio, non pareo.
Παρακμάζω, f. άσω, vigorem amitto; conſenſco, florem ætatis amitto, Gl. V. exoleo; παρηκμακώς; p. part. vigoris tempus egreſſus; exoletus. Ὅταν παρακμάζῃ παρὰ τὸ ἔρρωσθαι, Xen. Παρηκμακὼς ἀνὴρ στρατηγός, Plut. in Sertor. p. 576. Hinc
Παρακμασία, ας, ἡ, vigoris amiſſio.
Παρακμαστικός, ἡ, όν, cujus remiſſus eſt vigor, languidior, deciſcens. Ab eod.
Παρακμή, ῆς, ἡ, vigoris remiſſio, languor, ſenectutis initium.
Παρακύημον, ου, τό, exterius os cruris & manus. Ex κύημι.
Παρακνίζω, vellico, irrito, ſtimulo.
Παράκοιτις, ιδος, ἡ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit; (2) inobedientia, inobſequentia, contumacia. A παρακούω.
Παρακοιμάομαι, ωμαι, juxta dormio vel cubo, accubo, (2) excubo, Gl. V. Hinc
Παρακοίμημα, τό, concubitus.
Παρακοίμησις, εως, ἡ, idem. Gl. V. ubi tamen editum *excubitum.*
Παρακοιμητής, οῦ, ὁ, excubitor, Gl. V.
Παρακοιμίζω, juxta in lecto colloco, ut una dormiam.
Παρακοπέω, idem quod κοπέω. Pind.
Παρακοιτάω, ῶ, juxta cubo, accubo; item excubo. A
Παρακοίτης, ου, ὁ, maritus. Ex κοίτη.
Παρκοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ. Ex iidem.
Παρέκοιτις, ιδος, ἡ, uxor. A παρακοίτης.
Παράκοιτος, ου, ἡ, concubina, Vulg. Lex. Ex κοίτη.
Παρακολλάω, ῶ, adglutino, a latere glutino.
Παρακόλλημα, ατος, τό, conglutinamentum, idem quod adglutinatio. A παρακολλάω.
Παρακόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio.
Παρακολλητικός, ἡ, όν, glutinandi vim habens, adglutinatorius. Ab eod.
Παρακόλλος, ὁ ἡ ὁ, adglutinatus, glutine adjunctus. *Ipſe.* lecti ab una tantum parte plateum glutine adjunctum habentis. *Etym.*
Παρακολεβίω, ῶ, f. ήσω, ſector, aſſector, ſubſequor, Gl. Vet. (2) adſequor, intelligo; παρηκολεβηκώς, adſecutus, p. part. Παρακολεβῆν τε πρόφρασσι, Dem. Hinc
Παρακολέθημα, ατος, τό, appendix, Gl. V. quod ſequitur plerumque
Παρακολέβησις, εως, ἡ, ſequela. Ab eod.
Παρακολεβητικός, ἡ, όν, adſequendi & intelligendi vi præditus.
Παρακολεβητικῶς, intelligenter, acute.
Παρακομιδή, ῆς, ἡ, prætevectio, Gl. Vet. tranſvectio; (2) advectio & adventus; (3) comportatio. A
Παρακομίζω, f. ίσω, prætervehо, tranſveho, deveho, comitor, (2) ſeduco; (3) deporto, importo, conveho, adtero; παρακομίζομαι, prætervehor; appellor; παρακομισθείς, a. 1. part. paſſ. appulſus, prætevectus. Γέρων γεγὼς τὰ παλαιὰ μῦθος, Eur. Hect. fur. 126.
Παρακομιστής, οῦ, ὁ, tranſvector. A præc.
Παρακομῶν, ῶσα, ὁ ἡ ὁ, comatus, comans. Ex κόμη.
Παρακονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo; (2) incito. Ἐκεῖνον ἡ γλῶ ψυχὴ τι παρακονᾷ, Xen. Cyr. 6, 18.
Παρακοντίζω, f. ίσω, adjaculor, jaculando adtingo.
Παρακοπή, ῆς, ἡ, delirium, mentis error. A παράκοπος.
Παράκοπος, ου, ὁ ἡ ὁ, mente privatus, furibundus. Ab eod.
Παρακοπώδης, ες, ἡ, mentis errori obnoxius, delirans, demens; (2) mentem errare faciens, infanum plenus.
Παρακοπῶ, perperam cudo, monetam non bonam cudo; (2) fraudo, defraudo; (3) deliro, deſipio, mente captus ſum, mente erro, παρεκκεκομμένος, adulterinus, p. paſſ. part. Ἐπεὶ ἐγὼ γέ ποτε ὑπ' ἀργυραμοιβῶν παρεκόπην τὸν ὀβολόν, fraudatus ſum, Ariſt. Nub. 630.
Παρακορέω, ῶ, converro; (2) verro, verrendo purgo.
Παρακόσμιος, *Adv.* indecore, indecenter, inhoneſte. Ex παρὰ, & κόσμος, ornatus.
Παρακύσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi παρακύω.
Παράκυσμα, ατος, τό, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit, vel quum quis male audiendo prava opinione imbutus eſt, error e falſo vel pravo rumore, ſ. fama. A
Παρακύω, perperam audio, vel non recte audio; (2) oſcitanter & negligenter audio; (3) audiens ſe tranſmitto, ſi non audiverim, me audiviſſe diſſimulo; (4) audire nolo, dicto audiens non ſum, non obtempero; (5) clam & quaſi furtim audio, clam ſermonem ſubligo; futur. cuſto, aor. 1 παρήκουσα, παρήκουσε, nonnihil audivit perfect. παρακήκοα, pluſq. παρακηκόειν παρακηκόεις

φαραπαίω, aliquantulum audierat, intellexerat. Ἐὰν ὁ παρακύψῃ αὐτῷ, Matt. 18, 17. Παρακύψαι τῷ ὑπερώματος, Luc. Παρ' αὐτῷ ταῦτα παρακύπτει, Plato.

Παρακρατέω, ῶ, contineo, retineo alicubi.

Παρακρεμάω, ῶ, παρακρεμάννυμι vel παρακρεμαννύω, suspendo juxta, seu a latere, a. 1. part. παρακρεμάσας, Il. 13, 597.

Παράκρουσις, εως, ἡ, præceps, Gl. V.

Παρακρούω, ῶ, ὁ κ. ἡ, præceps, Gl. V.

Παρακρύνω, comparo, judicium fero de re aliqua, juxta collata, & ita prope, ut comparatio fieri possit, (2) percipiam judico.

Παράκρισις, εως, ἡ, inobedientia, contumacia. Quasi a παρακρόκομαι.

Παρακριτής, οῦ, ὁ, qui audita falso interpretatur, qui audita non accurate effert. Ab eod.

Παρακρικίζω, aliqua ex parte crocum refero, seu crocum memor.

Παρακροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo; (2) adhortor, incito; (3) plausu manuum adhortor & incito ad aliquid.

Παράκρουσις, εως, ἡ, repulsio, depulsio; (2) fraus, impostura; (3) error, delirium, desipientia. A παρακρούομαι.

Παρακρουστικῶς, fallaciter, fraudulenter.

Παρακρούω, repello, rejicio, repudio, a me submoveo; (2) circumvenio, decipio; παρακρούομαι, defraudo, Gl. V. Οὐκ ἀ παρακρούει σε ἡ παρὸν συμφορά, Luc. Μὴν παρανίκρημι σε; id.

Παρακτιῶν, littoralis. Ex παρὰ, & ἀκτή.

Παρακτίδιον, littoralis. Ex παρὰ, & ἀκτή.

Παρακτίδιος, α, ὁ ἡ ἡ, littoreus, qui facit littus. A

Παράκτιος, α, ὁ ἡ ἡ, littoreus, littoralis, maritimus.

Παρακυκλῶ, οῦ, pl. παράκυκλοι & παράκυκλα orbes, circuli partes rotæ. Poll.

Παράκυκλος, advolvo.

Παρακύπτω, f. ψω, inclinato capite in obliquum adspicio, seu transversum finis oculis adspicio. Gl. V. despicio, (2) accurate, diligenter inspicio; (3) leviter aliquid attingo, vel tracto, curo. Παρακύψασ ἰς τὸ μνημεῖον, Joan. 20, 11. Κύνες ἐν θυρίδι παρακύπτοντες, Anst. Oecon. 8. 4.

Παρακύψαντα, acc. sing. a 1. part. act.

Παρακωλύω, ῶ, obsto, impedio & taxo, seu aliquo modo taxo & perstringo, adque comico more.

Παράκωφος, α, ὁ ἡ ἡ, surdaster.

Παρακωχή, vena sanguinis parvula.

Παράλαβε, 2. sing. aor. 2. imper. act. verbi παραλαμβάνω.

Παραλαβεῖν, adjungere, aor. 2. inf. act.

Παραλαβίς, ἡ, mitra, obliquum.

Παραλαμβάνω, accipio, excipio, adsumo, admitto, παρέλαβε, aor. 2. part. cum fr. recepit. Τοὺς μὲν αὐτῷ ἐταξε τοὺς δὲ σαυτοῦ παραλαμβάνειν, Xen. Cyr. 7, 11. Ἦν πως τὴν παρελθεῖν τὰ πλοῖα τὰ πρήγματα ξυνέμεθ, Anst. Conc. 107. Παρελαβόντεσσιν οἱ σοὶ φύλακες παρὰ τῶν ἡμῶν φυλάκων, Xen. Cyr. 7, 12.

Παραλαμπτὰ, a latere splendere, par in fulgeo. Hinc

Παραλαμψις, εως, ἡ, cicatricula, quæ multum lucet in oculo, cicatrix in nigro oculi respiendens.

Παραλαυθάνω, lateo. Παραλανθάνειν ἐν τοῖς φάσμασις, Herodian.

Παραλαίνω, lævigo. Hinc

Παραλαντικὸς, ἡ, ὁν, lævigandi vim habens.

Παραλάσθης, præs. inf. pass. verbi

Παραλέγομαι, cubo ad latus alicujus, juxta quempiam cubo, concumbo; (2) lego littus. Gl. V. deligo, & παραλεγόμεθα, stringimus, Ph. Ἐπεὶ νηῦλα παρελέξατο, Pind. Pyth. 2, 67. Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὰ, Act. 27, 8.

Παραλέγω, absurda loquor, deliro.

Παραλειπτέος, ἑα, ἑον, prætermittendus, omittendus. Τὸ ὑ τῶ Πλάτωνος ἀ παραλειπτέον, Plut.

Παραλειπτικὸς, ἡ, ὁν, μέθοδος παραλειπτικὴ est prætermitto, fig. Rhet. A

Παράλειπω, f. ψω, prætermitto, omitto, silentio prætereo; παραλειπόμενα, prætermissa. Τὸ τῆς θεᾶς παραλιπὸν τοῦτ' ἐνοείσεις, Eur. Tro. 43. Μηδὲν καιρὸν τὰ πολλὰ εὖ παραλειπων, Philo.

Παραλείφω, illino; mansum cibum in os infercio. Σαυτῷ παραλειφειν τὰ ἐλέφαρα τ ὀστέρας ἔχας ἂν ἄκων, Arist. Conc. 406. Hinc

Παράλειψις, εως, ἡ, prætermissio, prætentio; (2) figura rhetorica.

Παραλελειμμένων, perf. part. pass. n. g. verbi παραλείπω.

Παράλευκος, ἡ, ὁ ἡ ἡ, albicans, R.

Παραλεύσασα, idem quod παρεράω.

Παραλήγω; παραλήξασα, penultima.

Παραλήπτεον, sulcipiendum, amplectendum, A παραλαμβάνω.

Παραληρέω, ῶ, deliro, vel leviter desipio. Εἰ ὁ παραληρῶν ἀλόητε, Arist. Ran. 606. A παραλήρος. Hinc

Παραλήρημα, ατος, τὸ, delirus, filicernium, Gl. V. ubi delirus.

Παράληρος, ἡ, ὁ ἡ ἡ, qui leviter desipit. Ex παρὰ, & λῆρος, nugæ, inep.

Παραληρῶ, ἡ, ὁ ἡ ἡ, qui leviter desipit. Ex παρὰ, & λῆρος, nugæ, inep.

Παράληψις, εως, ἡ, acceptio, adsumptio. A παραλαμβάνω.

Παραλία, ας, ἡ, scil. χώρα, regio maritima. Ex παρὰ, & ἅλς, mare.

Παραλιθάζω, lapidesco, in lapidem desinito.

Παράλιμπτον, præterimitto, omitto, Gl. Vet.

Παράλιος, α, ὁ ἡ ἡ, marinus, mari adjacens. Ὄνησι φορβὰ παραλίοις γωνίαις, Soph. Aj. 1085. Ex παρὰ, & ἅλς.

Παραλίσκω, capio; aor. 2. part. παραλὲς, captus, Hes.

Παραλιτέω, offendo, pecco seu delinquo; παρέλιτες, aor. 2. offendisti. Παραλιτεῖν τὰς θεὰς, Ap. Il.

Παράλλαγμα, ατος, τὸ, mutatio, transmutatio; (2) demutatio, hallucinatio, & alienatio. A παραλλάσσω.

Παραλλαγὴ, ατος, ἡ, vicissitudo, variatio, mutatio, alteratio.

Παραλλακτὸν, mutabilis.

Παράλλαξις, εως, ἡ, diversitas, discrepantia, mutatio, alternatio; (3) mensis est & circuitus annuus, centurio, &c. Ab eod.

Παραλλάσσω, ἀττω, vel παραλλάττω, alterno, alternatim agi, mutatim vivo; (2) præterco, pertranseo, (3) peccio, vinco; (3) decimo, vito, ἡμέρας, (4) derio, per circuitum in alteri mutor, quem constituerim; (5) differo, discrepo. Gl. V. vero; παραλλαγμένον, pass. p. part. diversum, mutatus, prodigiosus, v. c. magnitudine. Παραλλάττειν τὴν διάνοιαν τὰ ὄμματα, Plato, τόπον, Plut. δέξαν, Isocr. τὸ χρῶς, Herodot.

Παραλληλόγραμμον, τὸ, spatium, quod lineis parallelis continetur. Ex παράλληλος, & γράμμα, scriptum, scriptum.

Παραλληλία, ας, ἡ, locus in eadem voce collatio, alterum locum juxta alias. A παράλληλος.

Παραλληλίζω, comparo inter se & quasi e regione pono. Ab eod. Hinc

Παραλληλισμὸς, ὁ, figura, quum voces idem significantes vel eædem componuntur, vel se invicem sequuntur, &c. (2) dictorum idem significantium collatio.

Παράλληλος, ὁ ἡ ἡ. mutuus, inter se compositus & e regione collocatus, æque distans. Gl. Vet. παράλληλον, alternum interstitium. Ex παρὰ, & ἀλλήλων.

Παραλλήλως, Adv. duorum inter se compositione, duo inter se componendo; compositè, comparate, ex opposito.

Παραλογίζομαι, f. ίσομαι, subdola suppurtatione fallo; falsa argumentatione utens decipio, male ratiocinor. Gl. V. circumscribo, obrepo, subrepo, dissimulo. Μὴ τις ὑμᾶς παραλογιζηται ἐν φιλοσοφίᾳ, Col. 2, 4. Παραλογίζεται σε ἡ Ἀτροπος, Luc. Hinc

Παραλογισμὸς, οῦ, ὁ, fallax ratiocinatio, fallax ratio, impostura & captio, quæ fit fallacibus rationibus, Ph. dissimulatio; παραλογισμὸς, præstigiæ, Ph.

Παραλογιστὴς, οῦ, ὁ, fallax ratiocinator, impostor, deceptor. Ab eod. Hinc

Παραλογιστικὸς, ἡ, ὁν, peritus decipendi fallacibus ratiocinationibus.

Παραλογιστικῶς, fallaciter, fraudulenter.

Παραλογιστὸς, ἡ, ὁν, qui decipi potest.

Παράλογος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui præter rationem accidit, inopinatus, rationi non consentaneus, absurdus. Ἔτιμον ἦν ὁ τῶδε τὰ πολέμια παράλογος ὕπνωσεν ἐδὲν ἐχοντος, Appian. B. Mithridat. Ex παρὰ, & λόγος, ratio.

Παραλόγως, κῶς. præter rationem, inopinato. Παραλόγως ῥιζοῦται ἐνύπνια, Hippoc.

Παράλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ maritimus; (2) qui in alto mari vel loc, adjacve mari, & nautis dat operam; item navis publica Athenarum. Ex παρὰ, & ἅλς.

Παραλούεις, ἐσ, ὁ κ. ἡ, potus ad lavandum accommodus; unde παραλουεὶς, vestis mulcbris.

Παραλοῦται, οἱ, qui una lavant. A

Παραλοῦω, juxta lavo; παραλοῦμαι, juxta lavari, att. pro παραλούσθαι.

Παραλυγία, ας, ἡ, curvitas cervicis usque ad arteriam. A λύγος.

Παραλυγίζω, obtorqueo, vel aliquantum torqueo, ut de nervium vitiosa seu vitiosa.

Παραλυτία, ας, mobilitas vel tristitia adsero.

Παράλυτος, ὁ ἡ ἡ, flexus, aptus. Ἀγκὼν παράλυτος, Hippoc.

Παράλυσις, εως, ἡ, resolutio, laxatio, debilitatio, convulsio, &c. Ab eod. A παραλύω.

Παραλυτικὸς, ἡ, ὁν, resolvens, debilis, infirmus, imbecillis, paralyticus, nervorum vitiosus.

Παραλύω, laxo, resolvo, debilito, infirmo, debilito, Gl. Vet. παραλελυμένος, debilis, Gl. Vet. Ἀσθενὴς παρειδόντα δεσμὸς, Eur. Alc. 114. Ἰσοτὸς καὶ παρέλυσε θάνατος Σισύφου, ib. 22.

Παραμαρτάνω, aberro, παραμαρτὼν, aberrans, a. 2. part.

Παραμαρτεῖν, ας, ἡ, præceptio, exceptio.

Παραμάσσης, ης, ὁ, qui ad latus alicujus manet, qui a latere sedens manet, parasitus. Ex μίσσομαι.

Παραμάλλω, hebesco, hebes sum.

Παραμένομαι, demitto, mollio, prætermitto, detrecto, aut mollis facio, Suic.

Παραμεῖσθαι, 3. f. pract. conj. pass.

Παραμείβω, f. ψω, prætereo, prætergredior, pretervehor, transeo, præfluo, permuto. Σοφία δ' ἀν σοφίαν παραμείβεται ἀνήρ, Soph. Oed. Tyr. 511. Φυλάσσεσθαι, μή τι σὲ λάθῃ τρυχάλοισιν ὄχοις παραμειψάμενον, Eur. Iph. in Au. 143. Θαλασσαῖαν παραμείβεται δεσφῖνα, Pind. Pyth. 2, 93.

Παραμείψῃ, 3. sing. f. 1. indic. med.

Παραμελία, ῶ, fut. ἴσω, adipiscor, negligo, ignoro; παρημέλημαι, p. neglexi; παρεμελήμαι,

μολῆμαι, imper. 3 pl. παρημελόντων, neglegebantur, pr. part. παραμελημένος, neglectus. Τί γὰρ, ἔφη, περὶ ἄλλων, ὦ παῖ, ἢν ἰδίαν πρὸ ἡμῶν ἀναγκαῖον εἶναι μὴ παραμελεῖν, μέμνησαι; Xen. Cyr. 1, 24. Εἴ τι παρημέλημας τῆς μητρὸς, id.

Παραμίμνημαι, mentionem facio, memoro, Παραμένω, f. ενῶ, maneo apud, permaneo, persevero. Ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον ἡμῖν, extende, Arist. Pace. 117. Παραμένειν πρὸς τὰ ὑστέρια, Thuc.

Παράμερος, Dor. pro παθήμερος, quotidianus, Pind. Olymp. 1. Ex ἡμέρα.

Παράμεσος, η, ὁ ἡ ἡ, sc. χορδὴ, muficus tonus. Ex παρὰ, & μέσος.

Παράμεσος, η, ὁ ἡ ἡ, qui eſt juxta medium.

Παραμετρέω, ω, fut. ήσω, juxta alterum admetior; (2) compenſo; (3) præterveho, prætereo. Παραμετρῆς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ἑκάτερον, Luc.

Παραμεύομαι, ex παρὰ, & ἀμεύομαι, verb. poet. tranſeo, ſupero. Μορφὰ παραμεύσεται ἄλλων, Pind. Nemeor. 11.

Παραμήκης, ες, ὁ ἡ ἡ, oblongus. Παράμηκες ἔντερον, Arct. Ex μῆκος.

Παραμηκίως, oblonge, in oblongum.

Παραμηκύνω, extendo, protraho.

Παραμήρια, ων, τὰ, internæ femoris partes. Ex μηρός. Hinc

Παραμηριαῖος, α, ον, idem quod

Παραμηρίδιος, α, ὁ ἡ ἡ, ad femur pertinens; (2) femori tegens.

Παραμιγνύω, vel παραμίγνυμι, f. ξω, admiſceo, immiſceo. Ἀντὶ σιραίου μίλιτος σμικρὸν τοῦ θυμιδίου παραμίξας, Arist. Veſp. 872. Τὰ καλὰ τῶν ὀνομάτων τοῖς ἐπαγωγοῖς παραμιγνῦσα, Heliod.

Παραμικρὸν, Adv. propemodum, pæne.

Παραμιλλάομαι, devinco.

Παράμιλλος, η, ὁ, citra certamen victor, vel potius pæne æqualis. Ex ἅμιλλα.

Παραμίμνω, maneo apud; permaneo. Οὐδ' εἰ πεντάκις γε ἡ ἑξάκις παραμίμνων, Odyſſ. 3, 115.

Παραμινύθω, frango, abſumo paulatim.

Παραμιξολυδιάζω; unde παραμιξολυδιάσαι, ad mixolydium tonum alludere, vel tranſcendere mixolydium cantum. Ex παρὰ, & μιξολύδιος.

Παραμίσγω, admiſceo.

Παραμνάομαι, memini, recordor, mentionem facio.

Παραμολέω, ῶ, adium, advenio, adſto, ſuccurro, Suic. ut hinc fit παρμίμολκεν, Homericum p. pro παραμεμόληκεν, Il. 4, 11

Παραμονὴ, ῆς, ἡ, conſtans permanſio apud aliquem; (2) duratio. A παραμένω.

Παραμόνιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui conſtanter apud aliquem permanet; (2) durabilis. A παραμονή.

Παράμονος, η, ὁ ἡ ἡ, idem. A παραμένω.

Παράμουσος, η, ὁ ἡ ἡ, diſſonus, Muſis ſeu cantui non conveniens; (2) alienus, abhorrens. Ex Μοῦσα.

Παραμπέχω, f. ἑξω, p. ᾔνεκα, obvelo, obtego, obduco, involvo.

Παραμπύκια, τὰ, faſciæ, quibus crines religantur. Ab ὄμπυξ. Hinc

Παραμπυκίζω, crines anteriores religo.

Παραμυθέομαι, οῦμαι, futur. ήσομαι, hortor; adhortor; (2) conſolor, verbis aut quacunque re mulceo & ſedo; medeor; (3) compenſo, facio. Ἀχαιμενίδῃ ὑμεῖς ἑτέρῳ γάμῳ παραμυθησόμεθα, Heliod. Παραμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὸν [illegible], Luc.

Παραμυθέομαιμαι, a. 1. opt. med. v. παραμυθέομαι. Unde

Παραμυθητὴς, οῦ, ὁ, conſolator.

Παραμυθητικὸς, ἡ, ὸν, qui conſolari poteſt aut ſolet, conſolatorius. Ab eod.

Παραμυθία, ας, ἡ, exhortatio, ſolatium, conſolatio; (2) & quicquid ad leniendum in quocunque genere valet; (3) demonſtratio, argumentum rei propoſitæ, ap. Plat. Ex μῦθος.

Παραμύθιον, ου, τὸ, plicamentum, duplicatus ſolamen. Ex illâ.

Παραμυθίως, conſolantis more, conſolandi cauſa.

Παραμυθουμένοισι, dat. pl. part, præſ. med. Poët. pro παραμυθουμένοις.

Παρανεγινόσκω, lego, recito, v.c. teſtimonium in judicio, Gl. Vet. allego; (2) lego, perlego. Τὸν νόμον τῷ ψηφίσματι παρανεγινώσκειν, Iſocr. Hinc

Παρανάγνωσις, εως, ἡ, adlectio, Gl. V. recitatio v. c. teſtimonii.

Παραναγκάζω, f. άσω, vim affero, cogo.

Παρανασύομαι, emergo, erumpo.

Παρανακλίνω, inclino.

Παρανάλισκω, fut. λώσω, obiter & præter deſtinatum impendo, perperam conſumo; item, abſumo ſimpliciter, paſſ. παρανάλισκομαι, conſumor, pereo; exſpiro. Εἰ μὴ ςρατηγόν τινα τῶν πολέμιων, νῦν ἔχοντα, προσθέσθαι, παρανάλωσιτε πάνθ', ὅσα ἂν δαπανήσητε, Iſocr. Hinc

Παρανάλωμα, ατος, τὸ, ſumptus ſupervacaneus & inutilis; additamentum ac velut appendix impenſæ deſtinatæ.

Παρανατέλλω, ſive παρανατέλλομαι, juxta orior.

Παρανεύομαι & παρανένευμαι, juxta habito, vicinus ſum.

Παρανδρόομαι, οῦμαι, nubilis ſum, nubilis fio, ut placet Faſio, f. potius viri ſive thalami expers ſum, Ern. Ex παρὰ, & ἀνὴρ.

Παρανέομαι, prætereo, prætervehor, præternavigo. Πολλὰς παρανῆξεν, Apoll.

Παρανευρίζω, f. ίσω, nervos reſolvo, enervo. Ex παρὰ, & νεῦρον.

Παρανίχω, altrinſecus attollo ſive elevo; item emineo.

Παρανίω, ad latus nato, juxta nato; vel præternato.

Παρανίω, vel παρανέω, juxta aggrego & acervo; ad latus accumulo; unde aor. 1. παρήνησαν, coacervarunt, congeſſerunt, acervum fecerunt.

Παρανωλίσκω, idem; unde imperf. παρανώλισκον, aggerebat, 3. pl. παρανώλισκον, accumulabant.

Παρανήτη, ης, ἡ, paranete, chorda penultimæ proxima.

Παρανήχομαι, f. νήξομαι, nato juxta, ſeu ad latus; aut natando prætervehor. Παρανήχεθ' ἡ τριήρης, Plut. Εἰ δέ κ' ἔτι πρότερα παρανήξομαι, Odyſſ 5, 417.

Παρανθέω, ῶ, defloreſco; in vulg. Lex, adflorco.

Παρανιάομαι, prætereo, tranſeo.

Παρανίχω, altrinſecus attollo; (2) emineo, Dem.

Παρανοέω, ῶ, f. ήσω, deliro, deſipio, demens ſum; (2) perperam intelligo, Ariſt.

Παράνοια, ας, ἡ, amentia, dementia, delirium. Ex παρὰ, & νόος.

Παρανοίγω, f. οίξω, adaperio.

Παρανομέω, ῶ, fut. ήσω, contra leges ſeu contra jus & æquum facio; (2) legem legibus contrariam fero. Παρανομῶν κελεύεις με τύπλειν; Act. 23, 3. A παράνομος. Hinc

Παρανόμημα, ατος, τὸ, quod contra leges & jus factum eſt, peccatum, delictum, ſcelus, flagitium.

Παρανομία, ας, ἡ, tranſgreſſio legis, inſolentia legibus repugnans; nequitia, improbitas contra leges, fas, & æquum commiſſa; ſcelus, flagitium. Ph. injuria. A

Παράνομος, η, ὁ ἡ ἡ, contra leges factens, legum violator, improbus. Gl. Vet. legirupa. Ph. contrarius legi; illicitus.

Παρανόμως, Adv. contra leges, præter jus & æquum. Ph. illicite.

Πάραντα, obliqua, a recta via averſa. Πολλὰ δ' ὄναντα, πάραντα, παρόντα τε, δόχμιά τ' ἦλθον, Hom. Il. 23, 116. A παράντης.

Παρανταίλω, Poët. pro παραναταίλω, juxta orior ſeu exorior, metaph. adjaceo, Suic.

Παράντη, Adv. idem quod παράντα.

Παραπάζω, ἄσω, ἄσομαι, ſollicitus ſum, ſollicitudine afficior. Ex ἄντα.

Παραπαρδάω, f. ἄσω, perpoſto apud, circumcum quem excubo.

Παρανύμφιος, α, ὁ, qui ſponſo & ſponſæ adhibetur; dens eos domum deduxit. A

Παράνυμφος, α, ὁ, aufper pronubus, Ph. & ἡ παράνυμφος, pronuba, Ph. Ex νύμφη.

Παρανύτίω, exſtimulo, inſtigo.

Παροίκηρος, α, ὁ ἡ ἡ, peregrinus; ignobilis; illegitimus, alienus.

Παραξίω, leviter rado; (2) prætercurro, prætervehor, ap. Eunap.

Παρόξηρος, α, ὁ ἡ ἡ, ſiccus, R.

Παραξιφίδιον, ε, τὸ, pugio, Ph.

Παροξίφις, ιδος, ἡ, pugio. Ex ξίφος.

Παροξόνιος, α, ὁ. axi infixus axem terens, attingens, ſtreperus; τὸ παροξόνιον, clavus inditus axi, ne tota excidat. Ex ἄξων.

Παραξονίτιδες, ων, αἱ, modioli rotarum vel aliorum inſtrumentorum, quibus axis teritur, Suic. Ex iiſd.

Παραξυράω, rado.

Παράξυσμα, ατος, τὸ, quod in ſculpturâ ſupervacaneum quaſi appendix additur. A παραξύω.

Παράξυστον, ου, τὸ, inſtrumentum ad lateres in ſtructura radendos. Ab eod.

Παραξύω, abrado. Gl. V. detrado, deſtringo. Ταῦτα γὰρ ἐγγὺς παραξύει τὸ ἰδιώτικον (λόγω) accedunt, Longin. 31.

Παραπαιδαγωγέω, ῶ, corrigo & in melius muto, abſtraho, retineo, a pravitate aliquos.

Παραπαίζω, alludo, deludo, Gl. Vet.

Παραπαίω, deliro, deſipio. Ὦ δέσποτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις; Ariſt. Pac. 90.

Παραπαίόντως, Adverb. deſipienter, delire, Heſ. a παραπαίω. Unde

Παράπαις, ιδος, ὁ, delirus, deſipiens, Heſ.

Παραπάλλω, concutio, allido. Οἷς παρεπάλλετο Πηλείδας ζὺν ὅπλοις παρ' ἄντυγα, Eur. Iph. in Au. 225.

Παράπαν, Adv. in univerſum, genere toto, per totum, omnino, proſus.

Παραπαντάω, occurro, obvio. Ex

Παραπάσσω, fut. άσω, adſpergo, Plut. Ion. pro παράσσω, Hipp.

Παραπατάω, decipio leni & ſuavi quadam fraude, ut vino.

Παραπύφω, ſive παραπεφῶ, decipio, fallo; παρέπαφον, a. 2. decepit, Il. 14, 360. Πρίν μὲ παύσασθαι δόλοις μύθῳ, Theoc. 27, 11.

Παραπείθω, f. είσω, perſuadeo, perſuadendo flecto & permoveo, Gl. V. ſolicito; (2) falſa perſuaſione decipio. Παράπεισον ἢ ζόν, ὃν λιποῦμαι' ἐλθεῖν, τίκτειν, Eur. Suppl. 59.

Παραπειράω, ῶ, vel παραπειράομαι, ῶμαι, leniter tento; periculum facio. Παραπειρῶντα Διος, Pind. Olymp. 8, 4.

Παραπειστικὸς, ὁ, ad perſuadendum factus, de oratore Poll. (ubi editur παρακλιστικὸς). A παραπείθω. Ern.

Παραπελεκάω, ῶ, dedolo.

Παραπέμπω, fut. ψω, prætermitto, omitto, tranſmitto, ut negligens dimitto; (2) tranſmitto, aliquo mitto, adveho, imperto; (3) deduco, comitor, proſequor, Ph. παραπέμπεται, omittit; παραπέμψας, aor. 1. part. comitatus, Gl. Vet. Πολλὰ δ' ἀμοιβὰς ἔρραισεν ὀφθαλμῶν παρέπεμψεν ἐμοὶ γόον ἀντίπνοον χειμαζομένῳ, ejulavit, Soph. Phil. 1449. Ἅτε τῶν οἰκείων, Heliod.

Παραπεπήχασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum ν a παραπήγνυμι.

Παραπερπατέω, juxta incedo.

Παραπεσόντες, nom. pl. aor. 2. part. act. v. παραπίπτω.

Παραπετάζω, vel παραπεταννύω, fut. άσω, obtendo, obtego, obvelo; (2) expando, explico. Σκηνὴ δ' Ἀτρείδαν παραπεπτάσθω ἀσπετῷ ἰδρῶτι, Dion. Hal. 88. pro παραπεπτάσθω, per Syn.

Παραπέτασμα, ατος, τὸ, foliis ſeu laminis obtectus, obtenſus, & coopertus. Ex πέταλον.

Παρατετόμαι, ᾶμαι, vel **παρατίτομαι**, advolo; (2) prætervolo, Gl. V.

Παράτιτασμα, ατος, τὸ, velum, seu aulæum; (2) prætextus, integumentum, Ph. velum, palla. A παραπετάζω.

Παρατίτομαι, prætervolo, Gl. V.

Παράτυψις, εως, ἡ, concoctio, Suic

Παράτυγμα, ατος, τὸ, *Prop.* tabula adfixa columnæ, pilæ, &c. ut legum, tæderum; (2) tabula, in qua descripta erat cœli ratio, & siderum orientium, occidentiumque, tempestatumque significatio, cum quadripartitis anni cardinibus, & aliis ejusmodi eventibus ac effectibus mundi; (3) tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens, tabulæ chronologicæ, historicæ, &c. *item*, (4) præceptum artis, ut Grammaticæ, dialecticæ. A

Παρατύγνυμι, fut. ξω, a latere figo, juxta pango, addo; (2) præcipio. Οἰκίαν ἀρχὴν παρατήξατο, Al. Aphr. Αἱ λύπαι τυῖς ἡδοναῖς παρατιτηγασι, Isocr.

Παρατυδάω, ῶ, fut. ήσω, saltu prætereo, transgredior, transilio.

Παρατύχιον, ου, τὸ, os & pars cubiti, Poll. A

Παράτυχος, ος, ὁ ἡ ὴ, cubito adjunctus, cubito appositus. Hinc το παράπηχυ, υος, vestimentum album cubitum purpureum attextum habens, H ζ.

Παρατικραίνω, ad iram concito; aor. 1. παρεπίκρανα, 3. plur. exacerbaverunt, Heb. 3, 16.

Παρατικρασμὸς, οῦ, ὁ, exacerbatio.

Παρατίμπρημι, aduro.

Παρατίπτω, incido; (2) offendo, obviam fio; (3) offendo, pecco; (4) accido, evenio, incido; (5) *dicitur etiam* de coitu, perf. παραπέπτωκα; aor. 2. παρέπεσον; καιρος παρέπεσεν, occasio incidit. Παραπίπτειν πολὺ, Plat. ἐς Ἄργος, Polyb. Παρέπεσε πάσι μοχθηρὰ, Diod.

Παραπλαγιάζω, obliquo, Hes. ubi, παραπλαγιάσας, a. 1. part. A

Παραπλάγιος, ε, ὁ ἡ ὴ, al quantum obliquus vel lateralis.

Παραπλάζω, a vera via seductum in errorem impello, vel vagabundum duco secus viam rectam, aut seduco; aor. 1. παρέπλαξα, præteregi; a. 1. pass. παρεπλάγχθην, aberravi. Μνησῆρος δὲ Πελλὰς Ἀθηνὰ Ἀσβίστην γέλασ' ὀρσὶ, παρέπλαγξεν δὲ νόημα, Hom. Odyss. 20, 346. Νεύμασι ἀφύκτοισι παραπλάζων φρένα κύρης, Mus. 1 2. παραπλάγξας. ib. 159. Αἱ δ' ἔριδι παραπλαγξαν ἡ σοφίη, Pind. Ol. 7, 56.

Παραπλάνα, idem

Παράπλασμα, τὸ, figura, species.

Παραπλέκω, fut. ξω, attexo, admisceo, contexo, confero.

Παραπλέοντες, nom. pl. præs. part. verbi παραπλέω.

Παράπλευρίδιον, ου, τὸ, arma, quæ tegunt equorum latera. A

Παράπλευρος, ος, ὁ ἡ ὴ, qui ad latus seu ad costa est. Ex πλευρὰ.

Παραπλέω, f. εύσω, prætervehor, prætervigo. Hinc

Παραπλευσέος, α, ον, prætervigandus.

Παραπλήγια, ας, ἡ, levis partium fœderatio aut resolutio; (2) delirium, insania. A παραπλήσσω. Hinc

Παραπληγιώδης, ὴ, ὸν, leviter fœderatus ac resolutus.

Παραπληγικῶς, *Adv.* per levem fœderationem ac resolutionem, Suic

Παράπλεως, plenus & refertus sum.

Παραπληκτικὸς, idem quod παραπληκτός.

Παράπληκτος, ος, ὁ ἡ ὴ, cui mentis vel sensuum harmonia depravata est, vecors, insanus, mente captus. A παραπλήσσω.

Παραπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ὴ, idem & ab eod. Gl. Vet. delirus; Od. 5, 418. & 440. Hom. ἀϊδρεῖ παραπλῆγι, littora a fluctibus percussa.

Παραπληξία, ας, ἡ, insania, amentia; (2) levis partium fœderatio aut resolutio, Deut. 28, 28. Ab eod.

Παραπλήρόω, ῶ, f. ώσω, justo completoque oneri infarcio, superaddo. Hinc

Παραπλήρωμα, ατος, τὸ, quod oneri completo infarcitur; (2) cento; (3) omne redundans ac superfluum, Ph. lagina; (4) particula expletiva, ap. Gramm.

Παραπληρωματικὸς, ὴ, ὸν, expletivus, Gl. V. A παραπλήρωμα.

Παραπληρωματικῶς, explendi causa, expletive.

Παραπλήσιος, *Adv.* proxime. A

Παραπλήσιος, α, ὁ ἡ ὴ, proxime ad aliquid accedens, adfinis; similis, adsimilis, Gl. Vet.

Παραπλησίως, *Adv.* similiter, eodem prope modo. Gl. V. perinde, itidem, similiter.

Παραπλήσω, futur. ξω, perpetuam pulso citharam, aut aliud instrumentum musicum. Att. παραπλήττομαι, mente percellor, vecors & amens fio; παραπεπληγμένος, perfect. particip. vecors; amens. Ἐλεξέ σ' ἄμα γέλατι παραπεπλήγμένη, Eur. Her. fur. 938.

Παραπλόκαμος, ου, ὁ ἡ ὴ, calamistratos vel implexos habens capillos.

Παράπλοκη, ης, ἡ, q. d. adtextio, insertio. A παραπλέκω.

Παράπλους, ου, ὁ, prætervigatio, trajectus; (2) ὁ παράπλω dicitur esse insula, sita ad trajiciendum idoneo loco. A παραπλέω.

Παραπλώσω, f. ώσω, prætervigo.

Παραπνέω, f. εύσω, a latere flo seu spiro; (2) prætersio; (3) leviter spiro. Hinc

Παραπνὴ, ἡ, lenis adspiratio.

Παραπόδας, *Adv.* e vestigio; (2) juxta, prope. Ex πατὰ, & πούς, pes.

Παραποδίζω, futur. ίσω, impedimento sum. Παραποδίζειν τινὶ πρὸς ὅπλων χρείαν, Polyb. Μὴ σοι παραποδίσῃ, Plato.

Παραποδόομαι, exuo me juxta, vel uno cum aliis, vel eodem loco, vel exuo me, ut ἀποδύομαι.

Παραποιέω, ῶ, falso adsimilo, adultero, perverto, Gl. Vet. permuto; παραποιηθεὶς, aor. 1. pass. & παραπεποιημένος, perf. ad similitudinem factus. Ἡλλὰ ὁ τῶ Ξώθυ παραπεπόιηται, Arist. Hinc

Παραποίημα, ατος, τὸ, factum ad alicujus similitudinem, fallo adsimilatum.

Παραποίησις, εως, ἡ, adsimilatio, qua mentimur aliquid, adulteratio, Gl. Vet. hoc falsum. Ab eod.

Παραπολαύω, f. αύσω, obiter fructum percipio; (2) obiter damnum accipio.

Παραπολλύμι, male perdo, pessumdo contra mentem; (2) perdo, ut simplex, παραπόλλυμαι, intermorior, depereo, Gl. V. Ὁ μὴ ἀνίμα ὁ ἡ παραπόλοιτο, Dem.

Παραπολυ, *Adv.* multo, longe.

Παραπομπεῖα, vel εία, vasa facta in pompis.

Παραπομπὴ, ῆς, ἡ, deductio, comitatio, comitatus; (2) trajectio, translectio, advectio, importatio, Ph. prosecutio, comitatus. A παραπέμπω.

Παραποστὴς, ὁ ἡ ὴ, comes, deductor. Ph. prosecutor. Ab eod.

Παραπορεύομαι, ad latus incedo, deambulo, prætereo, transeo, iter facio; aor. 1. part. παραπορευσάμενος, prætergressus. Παρεπορεύοντο διὰ Γαλιλαίας, Marc. 9, 30.

Παραπόρφυρος, ος, ὁ ἡ ὴ, purpuram prætextam habens. Ex πορφύρα.

Παραποτάμιος, α, ον, ad fluvium situs; (2) fluvium accolens.

Παραπράσσω, vel ττω, f. άξω, secus facio quam deceat, aut præter justa facio, perperam ago. Μηδενὸς ἄλλα παραπράξαντος, Soph, Aj. 261.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, mala fide gesta legatio; ementita legatio; Demosth. *a pretended embassy*. A

Παραπρεσβεύω, f. εύσω, legationem mala fide gero, aliter in legatione ago, quam mandatum est. Παρεπρεσβεύσατε τοῖς Ἀιγυπτίοις, Dem.

Παράπρισμα, ατος, τὸ, scobs, quam serræ dentes egerunt e ligno; (unde παραπρίσματα ἐπῶν pro λογολογίαις. *Ern.*) (2) concretus humor in suis equorum. A παραπρίω.

Παραπρίω, f. ίσω, sensim feco ut serra.

Παραπροθυμία, ἡ, temporis præfiniti negligentia, cum v. c. pecunia non ad diem numeratur.

Παραπροσδοκία, ἡ, Fig. Rhet. cum aliud dicitur, quam auditor expectat. al. παρὰ προσδοκίας λεγόμενον.

Παραπροσποιέομαι, ῶμαι, dissimulo, connivco, Gloss. Vet. παραπροσποιηθέντα, dissimulata, Ph.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, dissimulatio, simulatio, Gl. Vet.

Παραπρόσωπις, ιδος, ἡ, persona, & quidquid adponitur faciei vel capiti. A πρόσωπον.

Παραπταίω, f. αίσω, offendo, impingo, labor; erro, aberro, pecco. Ἥματος αὐτίλλοντος ὀδοιπόρος ὑποτε κάμπτει ταρσον ὀλιδηροῖσι παραπταίοντα πιδίλοις, Nonn. P. 11, 9.

Παραπτόμαι, f. άψομαι, obiter & in transcursu tango seu attingo.

Παραπτω, attingo.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, offensa, erratum. Gloss. Vet. delictum. A παραπίπτω. Unde

Παραπτῶσις, εως, ἡ, offensa, lapsus, offensio; (2) irruptio, impetus; (3) cursus, ut παραπίπτειν; (4) παράπτωσις τόπου, locus quilibet, ut quibus finitimus sit, ap. Polyb. (5) figura, qua casus pro casu ponitur.

Παραπύλιον, ου, τὸ, portula juxta portam majorem. Gl. V. portella. Ex πύλη.

Παρπυξος, ος, ὁ ἡ ὴ, buxeus, buxo adfinis.

Παραπυξόω, f. άσω, operculo claudo & obtuo.

Παρραθυμέω, negligens sum, negligenter ago.

Παρραίνω, leviter adspergo.

Παρραίω, cestillo, Gl. V.

Παρραθέω, ῶ, ex articulis demoveor, aut demotus & detortus sum, luxatus sum. Ex παρα, & ἄρθρον. Hinc

Παρραθέμα, ατος, τὸ, parva luxatio, per quam scilicet articulus paullulum a suo loco naturali excessit.

Παράρθρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παραριγόω, ῶ, rigeo, seu aliquantum rigeo.

Παρραριθμέω, ῶ, adnumero.

Παρρηπτα, f. ψω, abjicio, projicio.

Παρρήσω, α juxta fustico; (2) fustico.

Παρρὼξ, ῶγος, ὁ ἡ ὴ, non bene compositum corpus habens; (2) non bene compositum mentem habens, delirus, demens; Theocr. 15, (3) inutilis. Ex ὄρω, (sive pro παμρὼξ, παρόρω ut placet Sch. ad Theoc. (v. in πτοιορῶξ.) & quantitas metuae syllabæ (longæ) argui, *Ern.*)

Παρρηπίζω, f. όξω, vel ισω, abjicio, rapio, Suic. Ἂν ὁ πανουργότης ἄρτεϊ ἡ κλέσματ' ἀνελὰς, Epigr.

Παρρήρραπτω, f. ψω, adsuo; (2) consuo.

Παρρηρεφρος, ον, prætervluens. A ῥέφρον.

Παρρήριστος, gen. sing. part. præs. act. v.

Παρρήρία, vel παραρρύα, prætervluo, prætereo, excido aliquam rem, negligentiâ meâ; παραρρυῶσαι, aor. 2. pass. inf. prætervluxisse; prætervluere, elabi. Part. παρρυῆσις, prætervlapsus. Ἔκτροι γὰρ λόγοι παρρυήκασι πρὸς ὑμᾶς ἀβούλως, Dem.

Παρραρρήγνυμι, f. ρήξω, disrumpo, diffringo, dissipo, discindo; ρραγείς, a. 2 part. pass. disruptus, scissus. Μίλητος πᾶσ' ἔρυτο τεῖχος πορίρρηγας πόδας αἰμοβρώτας φλοῖς, Soph. Phil. 845. Hinc

Παραρρήξις, εως, ἡ, impetus, incursus in hostem.

Παραρρητὸς, ὴ, ὸν, qui verbis flecti potest; (2) adhortatorius, monitorius.

Παραρριπτέω, ῶ, f. ήσω, abjicio, rejicio; παραρριπτοῦμαι, abjicior.

Παραρρίπτω, f. ψω, abjicio, projicio.

Παράρυμα,

Παράβυμα, ατος, τὸ, pellis, tegumentum, velamentum; (2) funis tectorius, quo navis adducitur remulco.

Παράβυσις, εως, ἡ, idem.

Παραβύω, idem quod **παραρρίπτω**.

Παραρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo e cingulo, vel succingo ut ensem; **παράρτηται**, perf. pass appensum habet.

Παραρτέομαι, præparo, instruo, comparo, *Ion.* pro **παραρτᾶσθαι**.

Παράρτημα, ατος, τὸ, quicquid e cingulo suspensum gestatur, quicquid ab alio dependet & annexum est, ut appendix, ad aliquid suspensum. A **παραρτάω**.

Παραρτύω, fut. ύσω, apparo, instruo, accommodo.

Παράρυθμος, seu **παράρρυθμος**, ον, carens numero, abhorrens a numero. A **ῥυθμός**.

Παρεμβύω, fut. εύσω, concutio, leniter concutio. Gl. V. demoveo.

Παρασαίνω, fut. σανῶ, concutio, leniter concutio. Gl. V. demoveo.

Παρασαίρω, ῶ, f. ήσω, scepis purgo, verro.

Παρασάττω, refercio.

Παρασεισφορικός, ἱππικός, equus funalis. A **Σειρά**.

Παράσεισμα, ατος, τὸ, concussio, corporis & inter exercitationes ponitur. A

Παρασείω, fut. είσω, quatio, concutio, manus expando, ac moveo, ut cursus adjutem. **Οἱ δόντες ξύλον παρασείοντες τὰς χεῖρας**, Aristot. **Οὐδαμῶς τ' ἂν ἁρμόζοι τῷ μεγαλοψύχῳ φεύγειν παρασείσαντι**, Arist. Nichomach. 4.

Παρσημαίνω, perperam signo, falsum signum notamque imprimo; (2) annoto, adscribo; (3) obsigno; **παρισημηνάμην**, a. 1. med obsignavi; **παρασεσημασμένος**, perperam signatus, adulterinus, ut nummus, perf. part. pass. Hinc

Παρασημασία, ας, ἡ, q. d. significatio, plausus, acclamatio, laus, ap. Polyb.

Παρίσημον, τὸ, falsum signum.

Παρασημειόω, ῶ, noto, annoto. Hinc

Παρασημείωσις, εως, ἡ, annotatio. Vox Critica.

Παρισημειωτέον, annotandum. Ab eod.

Παράσημον, ου, τὸ nota; **παράσημα**, τὰ, notæ, indicia; **παράσημον τῆς πλοίου**, tutela navis, Ph. **Τοῖς βασιλικοῖς παρασήμοις κοσμήμενον**. Regis insignibus, Plut. in Num. cap. 2. A **Σῆμα**.

Παράσημος, ος, ον, perperam signatus, adulterinus; (2) obscurus, ignobilis; (3) procerus, portentosus, monstrosus; (4) insignis & inter alios conspicuus. Ex idd.

Παρασήμως, *Adv.* insigniter & cum additamento, Gl. V. insigniter.

Παράσιον, seu potius **πάρασειον**, velum quod suprum dicitur.

Παρασιτέω, ῶ, fut. ήσω, cibum apud aliquem sumo, fumi parasitus & adsentator; lector & adulor ventris causa. A **παράσιτος**.

Παρασιτία, ας, ἡ, parasitica adulatio.

Παρασιτικός, ἡ, όν, ad parasitum pertinens; **ἡ παρασιτική**, ars parasitandi. A

Παράσιτος, ου, ὁ, qui cibum apud aliquem sumit; (2) qui cibi gratia adulatur, cœnarum adulator; (3) *Adj.* qui opsoni loco ad panem adhibetur, Ph. parasitus, adlecta; **παράσιτοι** buccones.

Παρασιωπάω, ῶ, f. ήσω, reticeo, silentio prætereo. Gl. V. conticeo. Hinc

Παρασιώπησις, εως, ἡ, reticentia; (2) figura orationis.

Παρασκάπτω, a latere salio seu adsulto.

Παρασκέπασμα, τὸ, tegmen.

Παρασκευάζω, fut. άσω, præparo, instruo, apparo, comparo, Gl. Vet. **παρασκευάζομαι**, præparo me, Gl. Vet. **παρασκεύαζε**, accinge te, Ph. **παρεσκευάσατο**, accinxit, Ph. aor. 1. med. **παρεσκευασμένος**, perf. pass. part. paratus, in animo habens, solutus, futurus, **Τὼ εἰρήνῃ τὸν ὄρχησιν καταλύσοι, κ' πόλεμον παρασκευάζουσιν**, Æsch. **Ὁ ὑπὲρ μελλόντων αὖ παρασκευαζόμενος**, Arist. **Ἀν. 233. τοῦ γὰρ παρασκευάσαντ' ἄρχε κατ-Δανεῖν**, Eur. Her. fur. 1246.

Παρασκεύασμα, ατος, τὸ, apparatus, præparatio. A **παρασκευάζω**.

Παρασκεύασμός, ὁ, idem & ab eod.

Παρασκευαστέος, α, ον, apparandus, præparandus. **Εἰτά γε μὴν ἐντευκτικὸς αὐτὸς ἦ παρασκευαστέον**, Plut. Ab eod.

Παρασκευαστικός, ἡ, όν, præparativus; (2) parandi & efficiendi vim habens. Ab eod.

Παρασκευή, ῆς, ἡ, apparatus, instructio, præparatio; (2) factio & coitio hominum vel ad reos opprimendos, vel pœna eximendos, contra æquitatem juris, legemque interdicta; (3) quod fit consulto & de industria; (4) dies, ante Sabbatum in primis Paschale; hinc ἡ μεγάλη, sive ἡ ἁγία παρασκευή, dies crucifixi Domini.

Παρασκήνια, τὰ, aditus ad scenam tendens, vel locus juxta scenam, ubi instrumenta ludorum reponebantur. A **Σκηνή**.

Παρασκήνιον, & **παρασκηνίον**, vel **παρασκηνεῖον**, ου, juxta tentorium seu tabernaculum meum habeo; (2) juxta figo tentorium; (3) sedem meam figo apud, habito apud; (4) vicinus & proximus sum. **Ὁ δὲ Κυαξάρης ἐμηδύσκητο, μεθ' ὧν παρισκηνῶν**, Xen. Cyn. 4, 21. Ex nid.

Παρασκήπτω, f. ψω, juxta seu a latere ingruo & irruo, decumbendo & ingruendo aberro.

Παρασκηρτάω, ῶ, fut. ήσω, a latere salio, ad latus alicujus exsilio; (2) exsultim ludo, lætitia exsulto, gestio.

Παρασκιτζύω, fut. ύσω, occæco.

Παρασκοπέω, ῶ, fut. ήσω, inclienter & fastuose prætereo; (2) feroci & superbo adspectu transmitto & prætereo. **Παρασκοπῆσαι παρὰ τὸ δικαστήριον**, Plut.

Παρασοφίζομαι, f. ισομαι, perperam **Σοφίζομαι**, leste & ingeniose aliquid tentans perperam ad facio; **παρασοφιζόμενος**, foclum superare arguens.

Παράσπας, άδος, ἡ, frutex arbori adnascens, qui inde avulsus plantatur, fiolo.

Παρασπασμός, ὁ, avulsio, convulsio. A

Παράσπάω, ῶ, fut. άσω, a latere alicujus abstraho seu avello; (2) frutescem arbori adnascentem ex ejus imo trunco avello; (3) abstraho, evello, Ph. **παρισπᾷ**, ubi apat, **παρεσπασθέντες**, deducti; id a. 1. part. pass. **Τῶν δ' Ἑλλήνων οὐκέτι παρισπᾶτό τινες τῷ Φαρνάζῃ**, Xen.

Παρασπείρω, femino juxta seu apud; aor. 1. **παρέσπειρα**. **Τῷ Ζητῷ τὸ ζιζάνιον παρασπείρατες**, Synes.

Παρασπίζω, fut. ίσω, a latere stans clypeo munitus pugno. **Ἀλλοθέν θ' ὁ ταρσπίζων ὁρᾶς**, Eur. Ph. 1444. **Μὰ τὸν παρισπίζουσαν ἁρματσίν πατὶ κλῶ Ἀθώνᾶν**, id. Ion. 1573. Hinc

Παρασπιστής, οῦ, ὁ, qui a latere stans clypeo munitus pugnat pro aliquo, defensor, auxiliator.

Παρασπονδέω, ῶ, fut. ήσω, contra fœdus facio, pacta & conditiones fœderis violo; (2) aliquem contra fœderis fidem violo; perf. partic. p. pass. **παρισπονδημένος**, & aor. 1 **παρασπονδηθείς**, in fœdere violatus. **Καλέσαν ἑαυτὸν εἰς ἀνάκλησιν τῶν παρεσπονδήσαι ἢ ἔξω**, Plut. **Ἅ σφᾶς παρεσπόνδησε Φίλιππος**, Dinarch. A **παρὰ σπονδή**. Hinc

Παρασπονδήσιμος, dat. pl. a. 1. part. pass.

Παράσπονδημα, ατος, τὸ, facinus fœdere violato perpetratum, f. fœderis violatio.

Παρασπόνδησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παρασπονδητής, ἐ, ὁ, fœdifragus. Ab eod.

Παράσπονδος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, fœdus & pacta transgrediens, qui fit contra fœdus & pacta, Gl. Vet. fœditragus. A **Σπονδή**.

Παρασπόνδως, *Adv.* contra fœdus & pacta perfide.

Παράσπορα, ὁ, satio juxta. A **παρασπείρω**.

Παρσαον, *Adv.* perfacile.

Παρασταδόν, *Adv.* adstando a latere, prope stando. A **παρίσταμαι**, *adsto*.

Παρασταζω, leniter instillo.

Παρασταθμεύω, præpondero Gl. V. perpendo.

Παραστάς, άδος, ὁ, postis; **παραστάδες**, postes. Ex **παρὰ**, & **ἵσταμαι**.

Παράστασις, εως, exhibitio, apparitura, Gl. V. (2) documentum, demonstratio, v. c. per testes, significatio; (3) impetus animi fiducia sui præditi; (4) animi præsentia; (5) fiducia seu persuasio; (6) exsilium & fuga extorris; (7) vilis ac flataria quædam negotiatio. A **παρίστημι**, unde **παράστασμα**.

Παραστάω, ῶ, fut. ήσω, a latere sto, adsisto, sto apud seu juxta, auxilior, opitulor. **Τοῖς αὐτοῖσι τοι ἀεὶ ἀνδράσιν παρεστᾶτε**, Soph. El. 923. **Ἀρωγὸς ὃς πόνοις παρεστάτει**, Eur. Rhes. 637. A

Παραστάτης, ου, ὁ, qui juxta aliquem stat, qui a latere stat; (2) socius auxiliator; (3) præfultore in choro secundus; (4) auctor; **παραστάδες**, meatus, qui semen genitale ad canalem virgæ deferunt; (2) pilæ quadratæ. A **παρίστημι**. Hinc

Παραστατικός, ἡ, όν, exhibitivus, repræsentativus; (2) animosus, fortis, constans; (3) furore quodam divino correptus.

Παραστατικῶς, *Adv.* præsenti animo, intrepido & fidenti animo; (2) adfirmative.

Παραστάτις, ιδος, ἡ, socia, auxiliatrix.

Παραταυρόω, ῶ, fut. άσω, vallos depango, a latere palos figo.

Παρατείχω, tranieo, prætereo; (2) prope accedo; a. 2. **παρέτειχον**. **Καὶ μὸ ὁ πρεσβὺς ὡς ὁρᾷ ἔχω παρετείχοντα**, Soph. Oed. Tyr. 818. **Αἰόλον τ' ἀναθόντα παρέτειχε**, Hom. Hymn. in Ap. 217.

Παρατείνω, curtum retineo, cohibeo, sisto, compesco, inhibeo.

Παρατεκταίνω, congemo, collacrimor.

Παράτεκμα, ατος, τὸ, præfidentia & robur animi, animi præsentia, audacia, Gloss. Vet. gestus; (2) subsidium, auxilium; (3) documentum. A **παρίσταμαι**.

Παρατελῶ, a. 2. inf. act. v. **παρίστημι**.

Παρατεῖναι, aor. 1. inf. act.

Παρατέτακε, 2. pl. aor. 1. imper. act.

Παρατῆτε, 2. pl. aor. 2. conj. act.

Παρατίζω, f. ίξω, puncto noto, nota signo.

Παρατιχίδιον, ου, τὸ, continuus ordo, continuata series; (2) capita & primæ versuum literæ.

Παρατιχίς, ίδος, ἡ, idem & ex nid.

Παρατείρω, ῶ, fut. ήσω, *Attice* ω; (2) sterno, extendo. **Ἐγὼ δέ παρετόνω**, Arist. Eq. 479.

Παρατσιχίζομαι, f. ίσομαι, a corpo aberro.

Παρατρέμομαι, exsecratum tector, lixa sum.

Παρατρατιώτης, ου, ὁ, f. ίσσα, imperatoris adsessor sum & collega, Plut

Παρατροπολοία, f. ήσω, castra meter apud; (2) ex novello castra loco; **παρατετροπόλεσθαι**, **Παρετρατοπέδευσαν τοὺς ἑαυτῶν ἥκοντας**, Polyb.

Παρατρόμμος, ου, ὁ, tortio, convulsio. A

Παρατρέφω, f. ψω, dislorqueo, depravo; **παρετραμμένος**, tortus, perf. partic. pass. **Εἰσὶ δ' ὡς ἁπλῶς αὐτῆς αἱ ψυχαὶ παρετραμμέναι τὴν κτῆσιν ἔχουσι**, Aristot. **Παρατρέπειν ἰσχύειν**, vellem ex parte invertere, everfum, eam quasi de integro reficere, novam ibi faciem dare.

Παρατρωφάω, idem. **Ὄμματα δὲ Σοὶ λύκα παρατρωφᾷ**, Apoll.

Παρατυθεῖν, adstringo.

Παρατυγχαφέω, ῶ, contra syngraphæ conventa facio, fidem promissam in satisfaciendo fallo.

Διὰ τοῦτα κἄλλ' αὐτοὺς ἡμᾶς, ὃς παρατυγχαφήσομεν ὡς, Dem. Ex **παρὰ**, & **Συγγραφή**.

Παρατυγχαφή, ἡ, syngraphæ violata fides.

Παρατυκοφαντία, cavillor, cavillando depravo.

Παρατυμβάλλω, comparo.

Παρατύμβαμα, ατος, τὸ, eventus, casus fortuitus; (2) propositio ex nomine & verbo, non integram sententiam faciens.

Παρατύμπλημα, ατος, τὸ, quod præter alia gravioria accidit.

Παραμύχη, ης, ἡ, anginæ species, cum exteriores faucium musculi inflammantur.

Παρανομέω, illicitos conventus agito. Hinc

Παρανομήτρια, ἡ, falsa Synagoga, illicitus conventus & legitimo oppositus, Suic.

Παρανύκτιος, ον, idem & ab eod.

Παρανυκτίς, ὰ, ὲν, continuus. A

Παρανωθέω, fut. ήσω, continuo, annecto.

Παρανυσία, ας, ἡ, falsa intelligentia, error, non quilibet, neque quælibet ignorantia, sed probabilis & vero proxima.

Παρανύθησις, ὴ, adjunctio præpositionis in capite verbi ultima litera abjecta, ut κατίσχυσε.

Παρανύθιον, ὼ, τὸ, vocabulum ductum a compesito; item compositum, quod a verbo ducitur, ut ἱκλικτήρ.

Παρανύθημα, ατος, τὸ, mutum signum, quod fi bat nutu, manu, armis collisis, aut concussis, hasta inclinata, vel ensi vibrato.

Παρασύρω, f. ύρῶ, præpostere traho, traho in latus, in quo trahere non decet; perverto, distorqueo, & hinc universe corrumpo; (2) abstraho, avello, prot aho, seduco, Gl. Vet. Ἅπαντα τ' ἄλλα παρασύρειν κ' προσθεν, Longin. 12. Κάθιν σ' ἐς αὐχὲς γραπὶ παρασύρῃ ἄλμη, Dion. Πρ. 384.

Παρασφυίς, ίδος, ἡ, pars jugulo vicina. A *Σφαγή*.

Παρασφαλὴς, ής, ὁ, ἡ, lapsans, lubrico pede incedens. A *παρασφάλλω*.

Παρασφαλίζω, ad latus, vel juxta munio, confirmo; instauro; παρησφαλίσατο, aor. 1. med munivit, ædificavit.

Παρασφάλλω, errare facio; (2) averto. Τὸν σ' οὐ αἰκίαν παρίσφαλεν καλὰν, Pind. Nem. 11, 41.

Παρασφηνόω, annulo, vinculo circumdo, vincio.

Παρασφιγγόω, ῶ, condensio, constipo, R.

Παρασφίγγω, adstringo, seu arte complector, ad lutino. Ἡ φύσις παρασφιγξὶ εἰς αὐτὴν τὸ ὑγιὲς, Al. Aphr.

Παρασφραγίζω, f. ίσω, q. d. effigno imitor, falsum & adulterinum sigillum facio, falsifico, Gl. Vet. Hinc

Παρασφράγισις, ὴ, assimulatio sigilli.

Παρασφύριον, ὼ, ὁ, ἡ, cruribus adjunctus. A *Σφύρον*.

Παραχάζω, fut. άσω, inhibeo, fisto, regredi facio.

Παραχειδάζω, f. άσω, perperam & inconsulte interpretor, adultero, falsifico.

Παραχεῖσθαι, prope, juxta; (2) illico, mox.

Παραχεύω, præbeo, appono. Ἀλλ' ὅτε δὴ μετὰ σοὶ παρέχυθεν ὄρμυα πάντα, Hesiod. Theog. 639.

Παρέχαιν, aor. 2. inf. act. v. *παρίχω*. Hinc

Παρεχτία, præbenda, imperticenda.

Παρεχμματίζω, fut. ίσω, q. d. defiguro; at in Vet. Lex. idem quod simplex *χηματίζω*.

Παρεχηματισμὸς, ὦ, ὁ, ap. Gramm. derivatio verbi ab alio per mutationem terminationis, generis, &c.

Παρεχὴς, ὰς, ὰν, ἀι, fragmenta. A

Παρεχίζω, juxta findo; incido, diffindo.

Παρεχὼν, ὼν, ὁ, incisor, qui incidit v. c. cor, ora mortuorum, ut Anatomicus, pollinctor. A pr.

Παρεχώστης, ὺ, ὰ, effractor, genus latronis, ap. Polyb. Ab eod

Παρεχωνίζω, f. ίσω, circumscribo & finio funibus, dimetior agrum, regionem; (2) e funibus texo. Hinc

Παρεχωνίσμα, τὸ, textum a funibus, Poll.

Παρέχων, 2. f. aor. 2. opt. act. v. *παρίχω*.

Παρεχολία, ὼ, fut. ήσω, perperam occupo; (2) occupo.

Παρεχτύκτις, εως, ὴ, instructio acici, acie instructa, prælium, conflictus; (2) obstinatio, contentio. A *παρατάσσω*.

Παρεχτύκτω, vel **παρατατύω**, fut. ξω, in acie colloco, aciem instruo; (2) oppono me, oppugno; *παρατάττομαι*, obsto, obsisto. Τὰς δ' ἵππους ἐκατέρωθεν, ὅσπερ εἰκὸς, παρέτεξε; Xen. Cyr. 4, 8. Παρατετλόμενοι μετ' ὑμῶν, Dem.

Παρατατικὸς, ὴ, ὸν, extendendi seu protendendi vim habens. Imperfectum, Gl. V. A

Παρατείνω, protendo, obtendo, produco; porrigo; (2) prorogo, Gl. Vet. (3) detineo, moror; (4) torqueo, vexo, confic o, eneco; (5) dicitur & passive in activo, *infr.* pro prætendi; (6) *pass.* etiam dicitur pro, ad extremum perfero. aor. 1. παρέτεινν, protendi; pass. παρατάθλω, obtentus sum, p. pass. παρατετσμένος, prætentus. Ἔτε παρατείνομαι τοῦτον, ὅστις ἔστιν ἐμὶ παρεῖπῃ, Xen. Cyr. 1. 11. Ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετέθη καὶ Πδικλίης, Arist. Nub. 213. Παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ, ib.

Παρατειχίζω, mutum excito juxta. Hinc

Παρατείχισμα, ατος, τὸ, munimentum seu murus juxta aliquem locum excitatus, adjacens munitio.

Παρτεκτήνω, q. d. adfabricor, admachinor, adfingo; παρατεκτηνάμην, παρατεκτήνατο, adfinxerus. Αἰψὰ κε κῆ Ζεὺς χεραὶ, ἐπὶ παρατεκτήνῃσι, Odyss. 14, 131.

Παρατελθυταῖος, penultimus, Gl. Vet.

Παρατέλθυτος, ε, ὁ κὴ ἡ, idem; (2) fini proximus. Ex τελθυτή.

Παρατελωνέω, ῶ, f. ήσω, adversus publicanorum jura aliquid committo.

Παρατέμνω, perperam seco, limites transgressus. Gloss. Vet. præcido.

Παρατεταμμένως, *Adverb.* acie instructa. A *παρατείνω*.

Παρατεχνολογίζω, aberro ab instituta disputatione, per digressionem affero.

Παρατηρέω, ῶ, fut. ήσω, p. παρατετήρηκα, observo, præsolor, Gloss. Vet. Ἄξιον γε παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν εἰ τοῖς πίνθασι γινόμενα, Luc. Hinc

Παρατήρημα, ατος, τὸ, observatio, notatio, animadversio.

Παρατήρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Παρατηρήσασαν, acc. aor. 1. part. act. f. g. verbi *παρατηρέω*.

Παρατηρήτης, ὰ, ὁ, observator. Ab eod.

Παρατηρητικὸς, ὴ, ὸν, observatorius, qui observationibus solet uti. Ab eod.

Παρατίθημι, addo, appono; (2) præbeo, dono; (3) confero, comparo; (4) propono; (5) in N. T. commendo, *med.* appono (cibum); (2) depono aliquid apud aliquem, commendo; (3) adhibeo in auxilium, ad efficiendum aliquid; unde, (4) cito alius testimonium, addo scriptorum aliorum loca, testimonii confirmandi causa; (5) periculis offero me; (6) recondo in futuros usus meos, παρέθηκα, aor. 1. παρεθέμην, aor. med. apposui Παρατεθεῖσα τῷ ὄχλῳ, Luc. 9, 16. Παρέθηκα τοῖς ἵπποις, Act. 16, 34. Παρατέθεμαι ὑμᾶς τῷ Θεῷ, ib. 20, 2.

Παρατίλλω, depilo, vulsella pilos extraho; vellico, Gl. V. παρατετιλμένος, p. part. pass. deplatus. Οὐ γὰρ ἄλλός γε μοιχὸς διά ζ' πε παρατίλλεται, Arist. Plut. 168.

Παρατιλμὸς, ὁ, ἡ, pilorum evulsio, depilatio. A *παρατίλλω*.

Παρατίλνις, εως, ὴ, idem & ab eod. Suic.

Παρατιλτρία, ας, ἡ, tricula, Gl. Vet. quæ vulsellis glabrat. Ab eod.

Παρατιμαρέω, ῶ, ulciscor.

Παρατολμάω, ῶ, præcipitanter audeo; interim audeo. Τὰ πρὸς τοὺς Ἀλκιδας τῇ ποιητῇ παρατετολμημένα, Longin. 8.

Παράτολμος, ε, ὁ κὴ ἡ, audax, temerarius. Ex τόλμα.

Παράτονος, ε, ὁ κὴ ἡ, protensus. A *παρατείνω*.

Παρατριβὴς, εως, ἡ, circulatio perfunctoria, intentio & directio aciei præter scopum. Ex τρίβω.

Παρατραγικεύω, idem quod

Παρατραγῳδέω, ῶ, tragice exaggero.

Παρατραγῳδὸς, ε, ὁ κὴ ἡ, tragicus.

Παρατρέπω, fut. τρέψω, diverto, deflecto, a solita via averto vel avoco. Παρατρέπειν δὲ βελτίονα ἐν' ἄλλον βίον, Plato. Ταχίας ἢ παρίτροπα δῶρα θεῶν, Hesiod. Theog. 103. Ἄνδρα παρατρέψασθαι, Theoc, 22, 151.

Παρατρέφω, f. θρέψω, alo & educo juxta, nutrio præter. Ἵππους παρατρέφειν, Plut.

Παρατρέχω, fut. θρέξω, a latere curro, ut juxta currum, quo vehitur is, quem honoris caussa prosequimur, prætercurro, prætereo, prætervolo, elabor, supero, excedo. Οἱ πόλλοὶ ἢ τὸ αἴνιγμα παρατρέχουσιν, prætereunt, Heliod.

Παρατρία, intremisco, perhorresco, trepido; παρέτρισεν, a. 1. timefactus diffugit.

Παράτρητος, ὰ, genus tibiæ cujus in luctu usus, paratibia. *Ern.*

Παρατρισὴς, ής, ἡ, attritus, Ph. contentio, quæ jurgia fit, Suid. A

Παρατρίζω, fut. ψω, tero, attero, contero, adfrico; & παρατρίζομαι, intentus sum alicui, infesto animo adfricor alicui. Ἐς βάσανον σ' ἐλθὼν παρατρίζομαι, Theog. 417. Hinc

Παράτριμμα, ατος, τὸ, id quod adfrictu seu attritu detritum est; (2) intertrimentum, intertritura, Gl. Vet. intertrigo.

Παράτριψις, εως, ὴ, attritus, adfrictus, collisio. Ab eod.

Παρατροπίω, a recta via abduco, decipio, *Ion.* pro παρατροπάω. Τί με ταῦτα παρατροπίαν ὑμεναίους; Odyss. 4, 465.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, deflectio, ipsa actio deflectendi; (2) aberratio, digressio; (3) digressio oratoria. A *παρατρέπω*.

Παρατροπικὸς, ὴ, ὸν, idem quod seq. 2)

Παράτροπος, ε, ὁ κὴ ἡ, deflexus, aversus; alienus a recto, illegitimus. Ἑωυτοῖ παράτροποι, Pind. Pyth. 2. Τοῖσιν ὑπερκάλιξε παράτροπον, Nonn. Paraphr. 10, 6. (2) avertens, avertendi vim habens, deprecatorius. Ab eod.

Παράτροφος, ε, ὁ κὴ ἡ, qui juxta vel apud alium nutritur, alumnus. A *παρατρέφω*.

Παρατροχάζω, juxta vel a latere curro; Appian. B. Civ. 3. (2) gradum celero; (3) præcurro, cursu prætereo. Καὶ ζὲ καταγέλᾳ, κὴ ζὲ παρατροχάζει, Epigr.

Παρατρυγάω, acinos decerpo, Aristænet. 13. (immaturam uvam comedo, acerbitatem immaturæ uvæ vinco, devoro. *Ern.*)

Παρατείζω, juxta murmuro, Hes.

Παρατράγω, abrodo, comedo, Τίς τῆς ἰλάδος παρέτραγε. Aristoph. Ran.

Παρατρωπάω, ῶ, diverto, perverto, deflecto, Il. 9, 496.

Παρατυγχάνω, intervenio, interfum, Gl. V. πορέτυχεν, interfuit, Gl. V. a. 2. παρατυχὼν, tum uarius, Gl. V. part obvius. Παρατυχεῖν τῇ μάχῃ, Polyb. Λαζύστας ἔ, τι ἐκάστῳ παίτυχεν ὅπλον, Plato, παρατύχοντα etiam quæ forte in manus veniunt. Παρατυχὲν *Aldo.* ftatim, pro quo etiam ἐκ παρατυχόντος, & ἐν τῷ παρατυχόντι.

Παράτυπος, ε, ὁ κὴ ἡ, perperam cusus & fignatus, adulterinus. Ex τύπος.

Παρατυπόω, ῶ, perperam formo seu figuro; (2) obiter & in transitu formo. Hinc

Παρατύπωσις, εως, ὴ, informatio, expressio, effigies, R.

Παρατυπωτικὸς, ὴ, ὸν, minus bene, perspicue, expressus.

Παρατυπωτικῶς, *Adverb.* rudius, minus expresse.

Παρατυχόντα, acc. f. aor. 2. pass. act. v. *παρατυγχάνω*.

Παραυγάζω, repræsento seu imaginem rei repræsento. Κρείσσω παραυγάζεσα κάλλιστ, Dion. Per. 89.

Παραυδάω, ῶ, collequendo consolor, aor. 1. παραυδήθην, solatus. Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, Odyss. 11, 487.

Παραυλίζομαι, fut. ίσομαι, juxta cubo vel excubo; (2) habito. Παραυλίζουσα πέτρα, Eur. Ion. 494.

Παραυλοῦσι,

Παράυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, a tibiæ sono diſcrepans, abſonus, male ſonans ad tibiam.

Παραυξάνω, & παραύξω, fut. ήσω, obiter augeo, augeo. Hinc

Παραύξησις, εως, ἡ, incrementum, accretio.

Παραυτά, *Adv.* ſimulatque, ſtatim, illico, in præſens, in præſentia. Ex αὐτός.

Παραυτίκα, *Adverb.* ſtatim, illico, continuo, confeſtim, e veſtigio, jamjam; in continenti. Gl. V. in ipſa re, in recenti facinore.

Παραυτοῦν, *Adverb.* confeſtim, ex hac ipſa hora.

Παραυχένιος, ος, ὁ ἡ ὁ, vel παραυχήνιος, ία, ιον, collo impoſitus & adaptatus, collo pendens. Ex αὐχήν.

Παραφαγεῖν, comedere, circumrodere, adedere, arrodere.

Παραφαίνω, in tranſitu & veluti præteriens oſtendo, ex propinquo oſtendo; (2) oſtendo, revelo; παραφαίνομαι, in tranſitu appareo, vel in conſpectum venio, aor. 1. παρέφηνα, oſtendi, paſſ. παρεφάνην, apparuit; παραφαίνω, luceo, Gl. Vet. Πάρφαινε μαν ἢ ὄρνις, ὡς ὁμόμεθα, Ariſt. Lyſ. 183. Ἦν τῷ σώματος ἡδὺ παραφλῦαι τοῖς καθυμβρίσι, ἤδη, id. Conc. 94. Κεῖθεν δ' ἐς βορέλιον Ζεφύρου παραφαινεῖ ἄκρη, Dion. Hiſp. 364.

Παραφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio.

Παραφάσσω, attingere, contrectare, a. 1. quaſi a παραφάω. Ab ἀφή.

Παράφασις, εως, ἡ, adhortatio, perſuaſio. A παράφημι.

Παραφάσσω, deſipio, aliena loquor. Ab eod.

Παράφερνα, ων, τά, bona, quæ ſponſa præter conſtitutam dotem adfert ſecum. Ex φερνή, *dos.*

Παραφέρω, profero, præfero, huc illuc fero, torqueo, tranſverſum fero, abripio, ſupero, παραφέρομαι, vacillo; titubo; a. 2. part. παρενεχθείς. Καὶ οἱ ἄλλοι εἰς ἀπαίδευσίαν τὸ πρᾶγμα παραφέρουσιν, tribuant, Luc. Πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν καὶ θήρεια καὶ τῆδε ἡμέραν, Xen. Cyr. 1, 11. Ἐπηνέσας μὲν ἐμελλον ἅσπερ Σκαφη, μὴ παρενεχθήσεσθαι ἦ, Herodian, 8, 9.

Παραφημί, ſuadeo, conſilium do, hortor. Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, Il. 1, 577.

Παραφθάδεν, *Adverb.* ſe invicem prævenire cupientes, Suic. A παραφθάνω.

Παραφθαίησι, 3. ſ. aor. 2. opt. act. *per Paragog. Ion.* pro παραφθαίη, a

Παραφθάνω, prævenio, præverto, anteverto; παραφθαίησι, pro παραφθαίη, a. 2. opt. prætereat. Παρέφθασεν ἱσπίρα γενομένην, πρὶν τοῖς φίλοις αὐτὸν χολάσαι καὶ ζυγοῦσθαι, Xen. Cyr. 7, 25.

Παραφθίγξομαι, fut. ξομαι, ſono, aut vocem edo contra vel præter rhythmum, nonconcinne reſpondeo; (2) nihil ad rem pertinens loquor; (3) interpello. Εὐθὺς ἂν τοῦτο παρεφθίγξετο, Iſæus. Hinc

Παραφθίγμα, ατος, τὸ, ſonus editus contra ſeu præter rhythmum; (2) reſponſum inconcinnum & minime contentaneum.

Παραφθιμπρία, ας, τά, feſta quædam nuptialia, Poll. Ab eod.

Παραφθείρω, fut. ρῶ, aliquartum corrumpo, leviter deſtruo. Hinc

Παραφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, labes.

Παραφίημι, tranſmitto vel dimitto, Gl. V. omitto.

Παραφίμωσις, εως, ἡ, virilium penis quum præputium retrocessum tegit.

Παραφλόγισμα, ατος, τὸ, quod ad ignem coctum toſtumve eſt. A φλογίζω.

Παραφορά, ᾶς, ἡ, incertus curſus; (2) error mentis, inſania. A παραφέρω.

Παραφορίν, ῶ, fut. ήσω, in medium adfero; (2) juxta adfero; (3) adfero; (4) congrego, colligo. Ab eod.

Παράφορος, ος, ὁ ἡ ὁ, inſanus, cujus mens a ratione aberrat, animi impos, delirans, (2) titubans, ut ebrius. A παραφέρω. Hinc

Παραφορότης, ητος, ἡ, efferatio, immanitas.

Παραφορτίζομαι, de onere aliquid ſubduco; (2) præter onus impono, onus oneri addo.

Παραφόρως, *Adv.* errabunda mente, inſane.

Παράφραγμα, ατος, τὸ, ſepimentum munimento additum, circumdatum. A παραφράττω.

Παραφράζω, f. άσω, loquor juxta, i. e. loquor juxta ea, quæ alius dicit, & velut orationis ejus veſtigiis inſiſto; (2) eodem ſermone latius explico, Plut. Hinc

Παράφρασις, εως, ἡ, paraphraſis, interpretatio, qua aliquis ſermone eodem utens aliquid latius eloquitur.

Παραφραστής, οῦ, ὁ, paraphraſtes, qui paraphraſi utitur. Ab eod.

Παραφράττω, vel παραφράσσω, f. ξω, obſepio, obſtruo.

Παραφρίζω, f. ίσω, ſpumo.

Παραφρονέω, ῶ, f. ήσω, demens ſum, deſipio, deliro. Δῆλον γοῦν ὡς παραφρονοῦντος δεσπότου, Ariſt. Plut. 2. Ἐκταῦθα ζαυτῷ παραφρόνει, id. Nub. 1477. Παραφρονεῖν διὰ τὸ ὥρας, ἢ σαυτάσας λυπεῖ, Iſocr. A παράφρων. Hinc

Παραφρόνησις, εως, ἡ, amentia, dementia, delirium.

Παραφρονία, ας, ἡ, dementia. A παράφρων.

Παραφρόνιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, amens, deſipiens, delirans.

Παραφρονῶν, præſ. part. act. pro παραφρονέων, a παραφρονέω.

Παραφρουσύνη, ης, ἡ, amentia, dementia, delirium. A παράφρων.

Παραφρυκίον, ου, τό, cuſtodio.

Παραφρυκτορέω, ῶ, f. ήσομαι, ῦμαι, igni e ſpecula oſtendo hoſtibus, quid apud meos agatur vel actum ſit, adeoque in ſpeculando perfide ago.

Παράφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, amens, delirans. Ex παρὰ, & φρήν.

Παραφυάς, άδος, ἡ, quod arbori adnaſcitur, ſoboles adtruticans; propago, ſtolo, Gl. V. A παραφύομαι.

Παραφυκίασμος, οῦ, ὁ, q. d. fucatio, infucatio. A φῦκος.

Παραφυλακή, ῆς, ἡ, obſervatio; (2) præſidium, cuſtodia, Gl. V. A παραφυλάσσω.

Παραφυλακτέον, cavendum eſt. Ab eod.

Παραφύλαξ, cuſtos trium vir, Gl. V.

Παραφυλάσσω, vel παραφυλάττω, f. ξω, obſervo, cuſtodio, excubo; παραφυλάττομαι, obſervat, Ph. Τὸ παραφυλάττειν ὀθνείλλης, Heliod. Παραφυλαττέον ἦ Ἀπίωνα, Plut.

Παραφυλλίς, ίδος, ἡ, virgultum, Gl. V. A φύλλον.

Παραφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo.

Παραφυσις, εως, ἡ, quod adnaſcitur, vel a latere provenit in ſtirpibus & plantis, agnatio. A παραφύομαι.

Παραφυτόω, adfero, juxta fero.

Παρήνυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, juxta conſitus. A

Παρέφυν, fut. ύσω, q. d. adgenero, i. e. gigno, ſeu gigno juxta; (2) gigno, produco, edo, Gl. V. pullulo, propago, as; παραφύομαι, adnaſcor.

Παραφωνέω, acclamo, adſtrepo.

Παραφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. A præc.

Παραφωνία, ας, ἡ, vocis abſurditas; quaſi a παρὰ φωνῶν, quod eſſet *abſonus.*

Παραφωτισμα, ατος, τὸ, illegitimus & adulterinus baptiſmus, Suic.

Παραφωτισμός, οῦ, ὁ, luminis defectus.

Παραχαλάω, ῶ, relaxo. Κάγαγ' ἐὰν τε παρυχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξαι, Ariſt. Eq. 432.

Παραχαλκεύω, cudo.

Παραχάραγμα, ατος, τὸ, adulterinus nummus; (2) ſignum adulterinum, Gl. Vet. adulterium. A παραχαράσσω.

Παραχαράκτης, ου, ὁ, falſus monetarius, Gl. V. adulterator. Ab eod.

Παραχαράσσω, vel άττω, fut. ξω, perperam ligno, adulterino impreſſo ſigno, cudo, p. part. paſſ. παρακεχαραγμένος, perperam cuſus, adulterinus.

Παραχειμάζω, f. άσω, hiemo, hiberno. Hinc

Παραχειμασία, ας, ἡ, hiematio, hibernatio, hiberni. hibernatio, Gl. V.

Παραχέω, adfundo, aqua adfuſa rigo, Gl. V. præiundo.

Παραχλιαίνω, leniter calefacio.

Παραχορδία, ᾶς, idem quod ſeq.

Παραχορδίσις 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro παραχορδισεις, a

Παραχορδίζω, aberro chorda; παραχορδίσεις, f. 1. *Att.* pro παραχορδίσεις. Προσέχων ὅπως μηδὲν παραχορδίσῃ ἐν δὲ ὁ ἐκεῖνος ἔξει, Ariſt. Conc. 295. A παρέχορδος.

Παραχορεύω, choreas agito. Παραχορεύουσιν τριποδὶ μαντεύματα πραθέν, Eur. Ion. 464.

Παραχορηγέω, ῶ, f. ήσω, ſuppedito, ſubminiſtro, præbeo; præſto, Gl. V.

Παραχρέομαι, ωμαι, f. ήσομαι, abutor. Apud Herodot. contemno, negligo; παραχρᾶν, abutere. Παραχρησάμενος χρημάτων, id.

Παραχρῆμα, *Adv.* extempio, continuo, illico, confeſtim, ſtatim, mox, protinus.

Παράχρησις, εως, ἡ, abuſio, abuſus. A παραχράομαι.

Παραχρησηιδέω, f. ήσω, oraculum mala fide edo, fallax oraculum ſeu reſponſum edo.

Παράχρους, contr. παράχρως, ω, ὁ ἡ ὁ, decolor, pallidus. A χρόα.

Παράχρωμος, ος, ον, idem.

Παραχρωννύω, aut παραχρώννυμι, coloro, colore imbuo.

Παράχρασις, εως, ἡ, coloratio, moduli in melodia muſica. A παραχράω.

Παράχυσις, εως, ἡ, adfuſio, R. A παραχύω.

Παραχύτης, ου, ὁ, balneatoris miniſter aquam adfundens iis, qui lavantur. Ab eod.

Παραχύω, adfundo.

Παρίχομαι, ατος, τὸ, agger.

Παραχαρίω, ῶ, fut. ήσω, cedo, concedo, tamquam ſuperatus, permitto, cemmitto, cedo, velut in commodum ſeu lucrum. Ὁ μὲν σταμὸς ἡμῖν παρακεχάρηκε τῇ εἰς τὸν πόλιν δῦναι, Xen. Cyr. 7, 23. Μίκκε τῷ ναυαρχίδι δὲ αὐτῷ παραχαρῶν Ἀλεξάνδρου, Diod. Hinc

Παραχάρημα, ατος, τὸ, quo quis alii cedit.

Παραχάρησις, εως, ἡ, ceſſio; (2) permiſſio. Ab eod.

Παραχάσσω, ον, adſitus, vicinus.

Παραχαστικός, ή, όν, qui facile cedit; τὸ παρ. facilitas cedendi.

Παραψαλίζω, unde παραψαλισθῆς, ῆς, ὁ, fortaſſe qui circumcidit perperam ac doloſe. A ψαλίς, *forfex.*

Παραψάω, fidibus accino; (2) leviter tango & pulſo.

Παράψαυσις, εως, ἡ, levis tactio. A

Παραψαύω, tango, contrecto.

Παραψάω, leviter tero, ſtringo, detero, attero.

Παραψελλίζω, balbutio.

Παραψήσσω, ον, detritus, vilis.

Παραψήσω, fut. ξω, deſtringo, detergeo, demulceo.

Παράψογος, ος, ὁ, reprehenſio, vituperium.

Παραψυχάομαι, ῶμαι, conſolor.

Παράψυξις, εως, ἡ, refectio, recreamentum; (2) conſolatio, ſolatium. A ſeq. (ſed id verbum nullum eſt, auctore Pollice, *Ern.* vid. Theſ. Gr. P.

Παραψύχω, conſolor. Φᾶ ὃ παραψυχοῖσα κακὸν ἡ ἀναιδὴς φῶτα. Callim. Hymn. in Cererem. 45.

Παρβολαίως, *Adv.* a lateribus; alternis, per contractionem pro παραβολαίως. A παραβολή.

ΠΑΡΔΑΚΟΣ, ὁ, ἡ, ὁν, humidus, uvidus.

Παρδάλιος, ſive παρδαλεός, έα, εον, pantherinus. Hinc ἡ παρδαλή, ῆς, ſc. δορά, pellis pardalis, apud Hom. παρδαλέη, Il. 3, 17. A πάρδαλις.

Παρδαλεόφρων, ων, ὁ ἡ ὁ, pardaliſeus. Ex παρδαλὸς, & φρήν.

Παρδαλιαγχον, ου, τό, pantheras ſuffocans ſeu ſtrangulans, aconiti genus. Ex παρδαλις, & ἄγχω.

Πάρδαλις, εως, *Ion.* ιος, ἡ, pardalis, Ph. panthera, varia, al. Gl. V. leopardus.

Παρδάλεος, α, ὁ, pardalus, avis cinerei coloris. A παρδαλις.

Παρδαλοῦς, οῦν, ὁ ἡ, ἡ, pantherinus, pantherae naturam imitans. Ab eod.

Παρδαλωτός, ἡ, ὸν, pardalis colorem referens, pantherae modo varius.

ΠΑΡΔΟΣ, ου, ὁ, Pardus.

Παρέασιν, 3. plur. præs. ind. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. a πάρειμι, a πάρημι.

Παρέβαλον, ω, transmitto.

Παρεβάλομεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro παρεβάλομεν, a παραβάλλω.

Παρεβάσκε, 3. s. imperf. ind. act. v. παρεσκευάζω.

Παρέβη, 3. s. aor. 2. ind. act. verbi παραβαίνω.

Παρεβιάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραβιάζομαι.

Παρεγγίζω, f. ίσω, aliquantulum appropinquo. Παρεγγίζει ὡς πρὸς τὴν σκοτιήν, Theophr.

Παρεγγραπτός, ή, ὸν, ἡ, ἡ, falso inscriptus vel adscriptus, subreptitius, vel qui obrepit, Gl. V. adscriptitius, factitius.

Παρεγγράφω, ή, ὁ ἡ, ἡ, idem. Ὑποζωλμαίῳ oppon. τῷ γνησίῳ, vid. Plut. de Puer. educ. Ἔννοια ὑποζωλμαίου ἡ παρεγγράπτου, id. A

Παρεγγράφω, fut. ψω, falso inscribo vel adscribo, subdole intersero & interpono; παρεγγεγραμμένος, adscriptus, p. part. pass. Καὶ τυπτοις παρεγγραφαι ὡς ἐβούλετο, Plut.

Παρεγγυάω, ῶ & άομαι, ῶμαι, per manus trado; (2) signum do; (3) cohortor & adhortor, (4) jubeo, mando, nuncio, indico, impero, denuncio, certiorem facio; (5) occurro, impetum facio. Παρεγγυῶν κελεύσμιν ἀλλήλοισι ζὺν πολλῇ βοῇ ἰέναι, Eur. Supp. 701. Παρεγγύα ὁ Κῦρος Σωθήναι, ἢν εἰς Σύμμαχος ἡμῖν, Xenoph. Cyr. 3, 2⁸.

Παρεγγύη, ῆς, ἡ, adhortatio, allegatio, insinuatio.

Παρεγγύησις, εως, ἡ, denunciatio. A παρεγγυάω.

Παρεγγύς, *Adv.* propiuscule, proxime.

Παρεγένοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. παραγίνομαι.

Παρεγκεύθομαι, adfideo, inter alios sedeo.

Παρεγκάπτω, devoro.

Παρεγκείμαι, interjectus seu interpositus sum, interjaceo.

Παρεγκελεύομαι, fut. εύσομαι, obiter hortor. Παρεγκελεύεσθαι τινί τι, Lys.

Παρεγκεφαλίς, ίδος, ἡ, cerebellum; (2) pars cerebri dimor & siccior.

Παρεγκλίνω, aliqua ex parte inclino, aliquantum inclino & deverso, in latus incumbo seu declino. Hinc

Παρέγκλισις, εως, ἡ, deflexio & inclinatio in latus.

Παρεγκοίτη, intercipio, Suic.

Παρεγκύκλημα, ατος, τὸ, circulatio, an machina, (est, cum in Scena fit quod actores decent, *Fur.*) Ἐπὴν ἐγκυκλήσῃ παρεγκύκλημα τὸ δράματος, Heliod. lib 7.

Παρεγχείρησις, εως, ἡ, adgressio rei, imprimis levis, blanda.

Παρεγχίσω, adfundo.

Παρεγχρίω, ῶ, depingo, coloro.

Παρέγχυμα, ατος, τὸ, propria cujusque visceris substantia. A παρεγχέω

Παρέγχυσις, εως, ἡ, suffusio, adfusio. Παρέγχυσις ὑγρῶν, *Arct.* A

Παρεγχύω, superfundo.

Παρεδέδεντο *medicb.* 3. sing. imperf. ind. act.

Παρεδίδουν, a. 1. ind. pass. v. παραδίδωμι.

Παρεδρεύω fut. εύσω, adfideo; (2) assiduus sum in aliqua re. A πάρεδρος.

Παρεδρόω, adfideo, Nonn. Ab eod.

Παρεδρία, ας, ἡ, adsessio, adsociatio, conjunctio. Ab eod. Hinc

Παρεδρικός, ή, όν, adfidens; (2) comes imperii, templi, aræ, &c. Βουλῆς ἐν Ῥαδαμάνθου ὃν πάλαι ἔχει Κρόνος ἐτέμενον αὐτῷ πάρεδρον, Pind. Olymp. 2. Ab ἕδρα.

Παρέδωκας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι.

Παρέζετο, 3. s. imperf. ind. med. v.

Παρεζόμην, adfideo, juxta seu a latere sedeo. Ἤδιν γὰρ ἐοὶ γε παρέζετο, Il. 1, 557.

Παρέθηκεν, a. 2. ind. med. v. παραθήσω.

Παρέθην, *Ion.* & *Poet.* pro παρεθέμην, a παρίημι.

Παρεθρέψατο, 3. s. a. 1. ind. act. cum ν

Παρεθρεν, 3. s. a. 2. ind. act. v. παραλείπω.

Παρέθρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro παρεθέρισαν, a παραθερίζω.

Πάρες, *adest*, 2. s. præs. imper. verbi πάρειμι, vel *a celebr.* 3. s. imp. v. πάρειμι.

Παρειά, ᾶς, ἡ, mala, maxilla, gena; (2) παρειαί, genæ.

Παρείας, ου, ὁ, serpens quidam. A παρειά.

Παρείατο, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro παρεῖντο, a παρίημι.

Παρεΐδον, neglexi; παρεῖδεν, part. a. 2. præs. non habet. Vid. εἶδω.

Παρεῖδη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. παρίημι.

Παρεικάζω, f. άσω, adsimilo, similem fingo; (2) comparo. Παρεικάζειν τινί τι.

Παρεικάθω, cedo, concedo. A παρείκω.

Παρεῖκε, 3. sing. perf. ind. act. v. παρίημι.

Παρείκω, cedo, concedo, permitto. Οἷσπερ ἂν ὁ Θεὸς παρείκῃ, Plato.

Παρείλετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi παραιρέω pro παρέλαβε.

Παρειλήφατε, 2. pl. perf. ind. act. *Att.* pro παραλελήφατε, a παραλαμβάνω.

Παρειλίττω, implico, infero.

Παρείμαι, perf. ind. pass. v. παρίημι.

Παρειμένος, ενσσης, part. perf. pass.

Πάρειμι, fut. ἔσομαι, adfum, præsens sum, præsto sum, interfum; παρεῖναι, adesse, præsto fuisse. Ἡμῖν παρέσονται ἵππεῖς Xen. Cyr. 2, 1.

Πάρειμι, advenio, prodeo, progredior, inf. παρεῖναι, prodire. part. παριών, progressus. Παριὼν ἐκ τῆς λησίας, Plut. δευτέρους, Dem. Ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρῇ, Xen. Cyr. 7, 6.

Παρεῖναι, præs. inf. act. v. πάρειμι.

Παρεῖπεν, monuit. part. παρεπών, hortatus. Παρεῖπεν ἀλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν, Il. 6, 33⁹.

Παρείπη, 3. s. aor. 1. conj v. παρείπω.

Παρειρύομαι, vel παρρύομαι. distrahor, pervertor.

Παρεῖσα, a. 2. part. act. f. σ. v. παρίημι.

Παρεισάγω, f. ξω, insinuo, claim introduco; (2) induco, adduco, Gl. V. introduco. Τὸν Ὀθωνα παρεισῆγεν, Plut. Ὀστινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, 2 Pet. 2, 1.

Παρεῖσαι, 2. f. perf. ind. pass. v. παρίημι.

Παρεισακτός, ή, όν, ἡ, ἡ, irreptitius, qui se clam insinuavit, advena, adventitius, peregrinus. Gl. V. obinductus A παρεισάγω.

Παρεισέδυν, latenter invado, clam adgredior, (2) irrepo.

Παρεισγραφή, ῆς, ἡ, falsa inscriptio. Ex παρά, εἰς, & γράφω, seu γραφή.

Παρεισδέχομαι, ξομαι, præter alios intro recipio, admitto.

Παρεισδυσις, εως, ἡ, intressus, introitus. A

Παρεισδύω, vel παρεισδύομαι, irrepo clam introeo & me insinuo. Πολλοὶ δοῦλοι γίγνονται ἀνθρωποι, Luc. 4. Πολλὸν πάντα τοῖς φύλαξι συνεχωρήκασιν, παρεισδύσαι ζητοῦντες, Heliod. lib. 7. Ἐκεῖνον ἂν ἐξέδυκον εἰ παρεισεδυσάμην.

Παρείσειμι, idem.

Παρεισέρχομαι, subintroeo, irrepo, irrependo ingredior, intervenio. *Item* ingredior. Νόμῳ ὁ παρεισῆλθεν, Rom. 5, 20.

Παρεισέδω, 3. s. perf. inus. pass. v. παρίημι.

Παρεισεσμίζω, f. ίσω, clam infero, intrudo.

Παρεισφέρω, admisceo præter rem, inculco.

Παρεισφρέω, ῶ, f. ρεύσω, attexo, annecto, infero, sæpe idem inculco, v. εἶσω.

Παρείσω, 2. f. pluſq. ind. pass. v. παρίημι.

Παρεισωδίζω, fut. ίσω, obiter seu præter alia ingredior & incedo; (2) ingredior.

Παρεισῳδίζω, in carmine obiter admisceo, s. infero, quod proprie ad argumentum non pertinet.

Παρεισπέμπω, clam immitto.

Παρεισπίπτω, irrumpo, hostiliter ingredior, sed inpr. præter opinionem alterius. Unde (2) irrepo, obrepo, me insinuo. Gl. V. irrepo; παρεισέπεσον, aor. 2. irruit. part. παρεισπεσάν, illapsus. Εἰς τὸν Βακχυλωίαν παρεισπεσών, Plut.

Παρεισπώμαι, una, (sc. cum aliis rebus, artibus) tracto, exerceo.

Παρεισπορεύομαι, clam ingredior.

Παρεισρέω, clam vel sensim influo, clam ingredior.

Παρεισῆκεσαν, 3. pl. pluſq. ind. act. v. παρίσημι.

Παρεισφέρω, legem cum lege, rogationem cum rogatione fero, de duabus rebus unam fero ad populum, aor. 1. παρεισήνεγκα; aor. 2. part. παρεισενεγκών. Καὶ αὐτὸ τοῦτο ὑπὲρ ἁπάντων πάντων παρεισενέγκαντες, 2. Pet. 1, 5. Ὥσπερ εἰς ἀνταγώνισμα δραματικὴν ἀρχὴν ἄλλην (λόγον) παρεισφέρουσα, inferens, Heliod.

Παρεισφθείρομαι, irrepo, insinuo me; παρεισεφθάρης, insinuatus, aor. 1. part. pass.

Παρίσχεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν a παρέχω.

Παρέξ, *& sequente vocali* παρεξ, *Prep.* extra, foris, præter, seorsim, sine, clam.

Παρεξάθλωτο, 3. pl. impers. ind. med. verbi παρακάθημαι.

Παρεξαλεσε, 3. s. a. 1. ind. act. v. παρεγκαλέω.

Παρεξάλλη, imperf. ind. act. pro παρεξήλα.

Παρεξαίνυσιν, 3 pl. præs. ind. act. cum ν a

Παρεξαίνω, ερεῖς, abscedo, excedo, transgredior, unde & verbo. fut. 2. παρεξέσω, part. παρεξέας, digressus. Παρεξαίνειν τὰ νεκρῶν σώματα, Plut. τὰ πάτρια, Aristot. ζωὴ τινὸς, Polyb. Καὶ μή τι παρεξαίνεσι δίκαιον, Heliod. Ἔργ. 224.

Παρεξαίρω, excerpo, exceptum ac delectum propono, v. c. ad explicandum vel illustrandum, explicandum f. mo.

Παρεξασις, εως, ἡ, transgressus, excessus; (2) digressio a proposito. A παρεξάω.

Παρεξατικός, ή, όν, digressivus. Ab eod.

Παρεξαλίσκω, *Aldus.* pro διεξαλίσκω.

Παρεξακολουθέω, idem quod παρεξακολουθῶ, tardo Ic. Historicus, Grammaticus, &c. A

Παρεξαρτολή, ῆς, ἡ, del ctus ἐκ παρεξαρτολῆς, excerpta, commentarius in loca quædam selecta, locus e dans excerptis. Ab εξαρτάω. Hinc

Παρεξαρτολίζω, v, ἐν, excerpo, e commentariis in partes i head. studiosis, peritus; τὰ παρεξαρτολισθέντα, dictum tale, um.

Παρεξαρτῶμαι, locus, male capio, in partem deteriorem accipio.

Παρεξαύω vel δύω, clam evado.

Παρεξαυθέω, ῶ, ἡ, vox inepta; ἐξαυθησις & παρέξαυσις, quæ est ἐξαυσις, adjuvo a alteri.

Παρεξαύω, 3. s. impers. ind. med. v. παρεξαυθέω.

Παρεξβέω, fut. βήσομαι, præternavigo, prætervehor

Παρεξκλίνω, paullulum declino; (2) declinare facio, deflecto, Gl. V. evito; παρεξεκλίνηκε, a. 1. part. declinavit. Gl. Alex.

Παρεξκλίσις, fubleqo, furor, *Eun.* Παρεξκλίσεις τὰ κοῖλα, *Dem.*

Παρεκλείπω, deficio, R.

Παρεξκλίθη, 3. s. a. 1. ind. pass. *per Syn.* pro παρεκκλίνω, a παρεκκλίω.

Παρεκκύπτομαι, ὑμαι, prætervehor, præterco, transmitto. Παρεξεκύπτουσ' ἐρεβίνθους, Apoll.

Παρεκπίπτω, elabor, fuitim me subduco.

Παρεκπεφεύγα, effugio.

Παρεκπυρόομαι, οῦμαι; παρεκπυρεῖσθε, interim inflammor.

Παρικλίθησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. v. παρακλίνω.

Παρικρύπτω, 2. f. ψω. 1. ind. med. Att. & Ion. pro παρακρύψασθαι, a παρακρύβω.

Παρίκλασμα, ατος, τὸ, immodica extensio. A παρεκκλίνω.

Παρικλατύω, extendo & produco; (2) in longum extendo & produco.

Παρίκλασις, εως, ἡ, extensio; (2) Fig. gram. qua vox aliqua interjecta syllaba extenditur; (3) productio, v. c. syllabæ. A

Παρικλείω, extendo, produco; (2) ad comparationem alicujus extendo & produco; (3) ad aliquid exigo.

Παρικλείω, ῶ, perficio. Μηδ' ἄλλο παρικλείσειέ τι δαίμων, Mosch. 4. ult.

Παρικτίνω, præbendum. A παρίχω.

Παρικτικὸς, ἡ, ὸν, libenter suppeditans, promptus ad suppeditandum. A παρίχω.

Παρίκτυπος, ου, ὁ ἡ, loco motus, devius, Gl. V.

Παρικτὸς, *Adv.* foris, forinsecus, extrinsecus, extra, præter, præterquam.

Παρικλίπτω, averto, abduco, diverto, seduco; παρεκτρέπομαι, exobito. Μανθάνουσιν παρικλίπτοντες ὁχετὸν, Eur. Supp. 1108.

Παρικρέχω, præcurro, præterverro.

Παρικλίνω, attritu cedo.

Παρικλίσις, εως, ἡ, declinatio; (2) via aberrans a regia, diverticulum. A παρεκκλίπτω.

Παρίκυκλον, 3. pl. a 1. ind. act. v. παρακυκλόω.

Παρικφαίνομαι, leviter eluceo, & apparco, Gl. V. συνεκφαίνειν, elucescere.

Παρικφέρομαι, effero, concito. Ἥρα τῶ μέτρε παρεκφέρεσθαι, Luc.

Παρεκχέομαι, (& παρεκχύομαι) juxta & prope effundor, ut flumen prope urbem effusum in mare; (2) exactio.

Παρεκχυσις, εως, ἡ, fluxio humorum inter cutem.

Παρέλαβε, 2. f. a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω.

Παρελαύνω, præterveho, obequito, Gl. Vet. aor. 1. παρήλασε, prætervectus est. Ἐννοτίαι, δοῦ ἄρματ' —— ἀν παρηλασαίτιλλ, Arist. Av. 1134. Ἐπὶ ζῶντας σεσήλασι, Xen. τραχῦα δ. τοι παρελαύνω, Hesiod. Scut. Herc. 353.

Παρελίγχω, fut. ξω, arguo, redarguo.

Παρελιξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραλίγομαι.

Παρελοῦσαι, 2. fing. f. 1. ind med. Ion. pro παρελοῦσα, a παίρομαι Οὐ παρελοῦσαι, ἔδν μι πείσεις, Hom. Il. 1, 132.

Παρ ρεῦσε ν, transitus.

Παρεδραθῶ, *praterivi*, 3. pl. f. 1. dasd.

Παρελθεῖν, *praterire*, aor 2. inf. act.

Παρελθὴν, *praterivi*, 3. fing. a. 2. conj.

Παρελθόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Παρελθωσὶ, *praterierint*, 3 pl. a. 2. conj.

Παρελκύντας, acc. pl. præt. part. act. verbi παρέλκω.

Παρελκύντας, *Adv.* de supervacuo; (2) protrahendo tempus. A παρέλκω.

Παρελκυσις, εως, ἡ, protractio, prorogatio, dilatio. A παρελκύω.

Παρελκυσὴς, ὁ, ὁ, procrastinator, Gl. Vet. παρελκυσὴς, remorator. Ab eod.

Παρελκύσια, remedia tix, Gl. V. Ab eod.

Παρελκύω, fut. ύσω, protraho, prorogo.

Παρελθα, extraho, protraho, prolongo, differo, remoror; (2) supervacuum fuit, abundo, vacat. Παρέλκει (λύπη) πραγμάτων ὀρθὴν ἰδοὺ ἔχω φρενῶν, Pind. N. 7, 84.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, prætermissio.

Παρελκύσατο, 3. fing. a. 1. ind. med. verbi παραλαγχάνω.

Παρεμβαίνω, progredior, ingredior, invehor.

Παρεμβάλλω, immitto interjicio, intercalo, Gl. V. Ἀιχοὰς ὑποφύσις παρεμβάλλῃ, Dem.

Παρεμβατικὰς, per parenthesin. A παρεμβαίνω.

Παρεμβεβληκυῖαν, acc. fing. part. perf. act. f. g. verbi παρεμβάλλω.

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, immissio, Gl. V. phalanx, castrum, castra. A παρεμβάλλω. Hinc

Παρεμβολικὸς, ἡ, ὸν, castrensis, Gl. V.

Παρεμβολικῶς, ἰς, interjectionis formam habens.

Παρεμβύω, obturo, interfarcio, per medias fpatia inculco. Ὀνόματα ἢ δημοτικὰ ἢ ἐπιχωρικὰ παρεμβύσαντες, Luc.

Παρεμμανὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, ceritus, Ph.

Παρεμπίπτω, intervenio, interlabor, incido, interrepo, obrepo; a. 2. παρενέπεσον, part. παρεμπεσών. Παρεμπεσόντων δ' εἰς τὴν πολιτείαν ἐκ ἐλευθέραν ἀνθρώπων, Æschin.

Παρεμπλάσσω, vel πλάττω, obstruo meatus; intego cutem, instauro seu restituo.

Παρεμπαστικὸς, ἡ, ὸν, obstruendi vim habens. A pr.

Παρεμπλίκω, f. ξω, interplico, implico; (2) infero, inculco. Hinc

Παρεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, interjectus; (2) inculcatio, cum res obiter admiscetur.

Παρεμποδίζω, fut. ίσω, pedes implico, impedimento & obstaculo sum.

Παρεμπολάω, ῶ, emo seu comparo, quæ revendam.

Παρεμπόρευμα, ατος, τὸ, negotiatio aliqua rei, quæ primario instituitur; (2) lucrum negotiatione ejusmodi adquisitum. A

Παρεμπορεύομαι, obiter tracto vel negotior. Ἡ ἱστορία εἰ μὴ ἄλλως τὸ τερπνὸν παρεμπορεύσαιτο, Luc.

Παρέμπτωσις, εως, ἡ, interventus, vel interventia, interventio; (2) additio consenantis in medio.

Παρεμφαίνω, præterea vel simul ostendo; significo; (2) declaro, explano; παρεμφαίνομαι, refero, similis sum; juxta appareo, Gl. V. παρεμφαίνω, repræsento, interluceo.

Παρεμφατικὸς, ἡ, ὸν, ostensivus. A præc.

Παρεμφασις, speccies. Ab eod.

Παρεμφερὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, similis.

Παρεμφέρω, similis sum, refero. Παρεμφέρων τῇ Ἀρτεμισῇ μυροβαλάνῳ, Dioic.

Παρεμφύομαι, juxta vel præter innascor.

Παρενδείκνυμαι, ostendo autem, specimen artis edo Ἐμπειρίαν τινὰ γραμμάτων παρενδείκνυσθαι βουλόμενος, Plut.

Παρενδύω, lenitet, paulatim, clam introco.

Παρεσκάλεις, 2. f. a. 2. ind. act. v. παρεμβάλλω.

Παρεσχύκασι, præcipio, fuadeo.

Παρεσῶδα, inspicio, cerno.

Παρετίτρα, infibulo; (2) trajicio; (3) infero, interfero, interjicio. Εἰς πάντα παρετείρον, Plut.

Παρεύθεν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro παρελθεῖν, a παρέρχομαι.

Παρεύθεσις, εως, ἡ, interpositio, interjectio; (2) nomen figuræ grammaticæ; (3) figura rhetorica. Gl. Vet. interventu, intercessio, interpositio. A παρεντίθημι

Παρευθετὸς, ἡ, ὸν ἢ, interjectus, obiter intertus & introductus, spurius, non genuinus.

Παρευθήκη, ης, ἡ, interpositio, interjectio, interca atio. Ab eod.

Παρευθυμεόμαι, οῦμαι, animum non adverto, neglectim habeo. Ph. παρενθυμοῦμαι, dissimulant. Hinc

Παρευθυμησὶς, εως, ἡ, dissimulatio, Ph. negligentia.

Παρευθυρσος, ὁ, tumor orationis, ex intempestivo affectu.

Παρευαυτοφόρος, ν, ὁ ἢ ἡ, alternis annis fructum ferens. Ex ἐνιαυτὸς, & φέρω.

Παρευπίπω, dico admonendo.

Παρευσκλίζω, armo.

Παρευοχλέω, ῶ, fut. ήσω, turbo, obstrepo, molestiam exhibeo; παρευοχλοῦμαι, *pass.* molestia mihi exhibetur, controversia mecum est, vexor, affligor. Παρευοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῆς παρευοχλέτε ἡμῖν, Hesiod. Hinc

Παρευόχλησις, εως, turbatio, vexatio.

Παρευσκελδία, concutio; (2) tripudio. Τοὺν ποδοῖν ὠδὶ παρευσκελδίαν, Arist. Plut. 291.

Παρευπαίρω, interfero, intertexo, obiter addo.

Παρευπαξις, εως, ἡ, interpositio, intertio. A παρευπατάσσω.

Παρευτείνω, juxta tendo, i. e. chordas alias addo prioribus in instrumento musico; (2) intendo v. c. vocem, ut simp.

Παρευτίθημι, & παρευτίθεμαι, obiter infero, interfero, interpono. Τὰ ἢ ἐν ἑαυτῷ παρευτιθέμενα ἀγορεύματα τῶν τῆς πόλεως ἀνδρῶν, Dem.

Παρευτρώγω, in os ingero, devoro, deglutio.

Παρευτυχία, ας, interventus. A παρευτυγχάνω, *intervenio.*

Παρὲξ, extra, foris. Παρὲξ Ἀχιλῆος, clam Achille, Hom. Il. 24, 434.

Παρεξάγω, duco exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes.

Παρεξαίρω, attollo, ut conspicuum fit.

Παρεξαλλάττω, commuto, παρεξαλλαγμένος, part. p. p. insuetatum, insolens, novum.

Παρεξαμείβω, prætereo, prætervehor.

Παρεξαυλέω, ῶ, q. d. extibio; παρεξαυλεῖ μὴ, extritam tibiæ linguam habens; mutus.

Παρέξειμι, prætereo, transeo; (2) progredior; (3) in aciem, hostem progredior.

Παρέξειν, f. 1. inf. act. v. παρέχω.

Παρεξεπεῖν, præter rem & verum loqui. Opp. παρεξειπομι.

Παρεξερεσία, ας, ἡ, pars navis, quæ est extra remorum ordines.

Παρεξέρχομαι, ultra progredior, prætereo; (2) in aciem, hostem progredior, impetum facio.

Παρεξελεγχὲς, ὁ, sophisticus elenchus.

Παρεξελέγχω, male s. vitiose, sophistica fallacia arguo.

Παρεξελιλάκεις, 3. fing. plusq. ind. act. Ion. & Att. pro παρεξηλάκεις, a παρεξελαύνω.

Παρεξερῶ, præter verum loquor.

Παρεξέρχομαι, prætereo, egredior.

Παρεξετάζω, contendo, comparo.

Παρεξευρίσκω, male excogito.

Παρεξηγέομαι, οῦμαι, sinistre & perperam interpretor. Hinc

Παρεξήγησις, εως, ἡ, obliqua & prava interpretatio.

Παρεξήϊεν, 3. fing. perf. ind med. Ion. & cum ι pro παρεξεῖει, a παρεξειμι.

Παρεξῆκα, aor. 1. ind. act. v. παρεξίημι.

Παρεξὴς, ἑξὴς ordine, serie perpetua; (2) gradatim, deinceps.

Παρεξιέναι, præs. inf. act. v. παρέξειμι.

Παρεξίημι, prætermitto, præterire sino.

Παρέξις, εως, ἡ, exhibitio, porrectio, quum æger medico exhibet ad exactam morborum explorationem. A παρέχω.

Παρεξίσημι, de statu suo dimoveo, aor. 2. dimoveo de statu, decedo.

Παρεξοίσω, æquo.

Παρὲξοδος, ου, ἡ, deflexus, apparatus ad iter faciendum, iter ipsum.

Παρεξόμβω, 1. pl. f. 1, ind act. v. παρέχω.

Παρεξοβέω, ῶ, expello, quasi fortuito incursu, aut impulu.

Παρεοῦσαν, acc. f. præt. part. f. g. *Dor.* & *Ion.* pro παροῦσαν, a πάρειμι.

Παρέοντας, acc. plur. part. pr. m. g. *Ion.* pro παρόντας.

Παρεσσιν, dat. pl. pr. part. *Ion.* & cum ν pro πάρασι.

Παρέπαινος, ου, ὁ, laudatio, quæ obiter fit.

Παρεπέλλομαι, *Ion.* pro παρεφάλλομαι, advolo, juxta falto. Eur.

Παρέπεσε, 3. fing. aor. 2. ind. act. verbi παραπίπτω.

Παρεπιτεύθω, opem fero, auxilio venio

Παρεπιγραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio; (2) in scena est, cum fit, quod dicunt actores; id sic dictum est, quia in partibus actorum adscriptum erat, ab auctore fabulæ, quid agendum esset, potius quam scriptio. Eun.

Παρεπισκοπέω, adscribo, v. c. in latere s. margine, quid fiat, vel fieri debeat, &c. vel aliud quodcunque.

Παρεπιδείκνυμι, ostentandi causa profero; (2) autem ostendo, artis specimina edo. Κιμωνίδιλος ἦν ἐμπειρίαν τινὰ γραμμάτων παρεπιδεικνύμενος βουλόμενος, Plut. in Compar. vit. Demosth. & Cicer.

Παρεπιδημέω, ῶ, futur. ήσω, peregrè advenio, hospes & advena sum.

Παρεπιδημία, ας, ἡ, peregrinatio. A
Παρεπιδημῶν, οῦ, ὁ ἡ ὁ, peregre advenienſ, peregrinus.
Παρεπίκουρος, ſuxilior.
Παρεπικραίνω, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi **παραπικραίνω**.
Παρεπινοέω, excogito.
Παρεπιπνέω, a latère adſpiro, ſeu leviter adſpiro.
Παρεπιπορεύομαι, iter facio aliquo.
Παρεπισκοπέω, fut. **ήσω**, ſeorſum penſito ſeu conſidero, vel obiter conſidero; denique, conſidero, curam habeo ſimpliciter.
Παρεπισπάομαι, adſumo, adſciſco.
Παρεπιστρέφω, futur. **ψω**, paullum converto, leviter flecto; **παρεπιστρέφομαι**, identidem converſor & reſpecto; **παρεπιστράφη**, reſpectavit. Hinc
Παρεπιστροφή, ῆς, ἡ, converſio in latus.
Παρεπιστρωφάω, adtero.
Παρεπιτύφω, leviter attingo.
Παρέπλαξε, aor. 1. ind. *Dor.* pro **παρεπλάγξε**, a **παραπλήσσω**.
Παρέπομαι, conſequor, adſector, ſubſequor. **Παρεπόντο αὐτῷ τρεῖς ἑκατέρωθεν τῶν ἁρμάτ**ων **αὐτῶν**, Xen. Cyr. 8, 23. Ex **παρὰ**, & **ἕπομαι**, *ſequor*. **Τοῖς ἡδέσι παρέπεται πολλάκις καὶ φύσαν ἐκκρίνειν**, Ariſtot. in Probl.
Παρέπτη, 3. ſ. aor. 2. ind. act. v. **παρίπταμαι**.
Παρεργάτης, ου, ὁ, artifex.
Πάρεργον, ου, τὸ, appendix, acceſſio, Gl. V. extraordinarium. **Τοὺς δὲ τηλικοῦτον εἶχε πάρεργον, ὅτι τῇ Γραικῇ φάσει ζωμέπισε**, Appian. B. Civil. 1, A
Παρεργῶν, οῦ, ὁ ἡ ὁ, qui eſt præter ſuſceptum opus, ad ſuſceptum opus accedens.
Παρέργως, *Adv.* obiter, perfunctorie.
Πάρερμα, ατ**ος**, τὸ, fulcrum, ſtabilimen & firmamentum, Suic.
Παρερμηνεία, ας, ἡ, mala ſeu perverſa interpretatio. A
Παρερμηνεύω, male & perverſe interpretor.
Παρερρύζω, obrepo, clam irrepo. **Πρῶτ**ος **Νικηλίδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν**, Ariſt. Conc 398.
Παρέρπω, clam tranſeo; (2) doloſe ſubeo; (3) per inſidias, vel ex inſidiis adgredior.
Παρέρρᾶκε, 3. ſing. perfect. ind. act. verbi **παραρρήγνυμι**.
Παρερχομαι, prætereo, tranſeo, tranſgredior; (2) aditum ad aliquem accipio; (3) prodeo ad dicendum; (4) ingredior; (5) ignoror, lateo aliquem; (6) pereo, ut **παρειχέμαι**; **παρηλυθώς**, præteritus, tranſactus, Gl. V. perf. part. **παρηλθέναι**, præterire, præteriiſſe, aor. 2. **παρελθών**, progreſſus. **Τάχα γάρ σε παρέρχεται, ὡς σαφ, ἦθι**, Theoc. 27, 8.
Παρεσιμεισαμεθα, *admotavimus*, 1. pl. aor. 1. ind. med. v. **παρασημειόομαι**.
Πάρεσις, εως, ἡ, prætermiſſio, remiſſio, Gl. V. languor; item deliquium animi, λειποθυμία. Medicis eadem quæ **παράλυσις**. A **παρίημαι**.
Παρεσσία, adedo, rodo; (2) ſimul, eodem tempore, ſubinde edo.
Παρεσιώπας, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro **παρεσιώπαες**, a **παρασιωπάω**.
Παρεσκεδάσατο, 3. pl. pluiq. ind. paſſ. *Ion.* pro **παρεσκεδασμένοι ἦσαν**, a **παρασκεδάζω**.
Παρεσκεδάζετο, 3. ſing. imp. ind. paſſ.
Παρεσκεύασθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.
Παρεσκευασμένως, *Adv.* præparato. A **παρασκευάζω**.
Παρέσπαρμαι, perf. ind. paſſ. v. **παραστρέφω**.
Παρέσῃ, 2. ſing. fut. 1. ind. *Poët.* pro **παρέσῃ**, a **πάρειμι**.
Παρεσσάμην, præſ. inf. act. *Ion.* pro **παρεσσάναι**, a **παρίημι**.
Παρέσσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *per Syncop.* pro **παρέσησαν**.
Παρέση, *adſitis*, 3. ſing. aor. 2. ind. act.
Παρεσήκατο, 3. pl. aor. 1. ind. med.
Πάρεσιν, 3. ſing. pr. ind. cum ν a **πάρειμι**.
Πάρεστώς, ῶσα, ὸς ἡ ὸν ὁ, qui ad focum ſtat vel ſit.
Παρεστὼς ζωΐδιον λεβὰς, Sophoc. Electr. 272. Ex ἐστία.
Παρεστῶτας, acc. pl. perf. part. act. *per Syncop.* pro **παρεστηκότας**, a **παρίστημι**.
Παρέχαθε, 3. ſing. imperf. indic. act. verbi **παραχέθω**, Heſ. 103.
Παρέχον, a. 2. ind. act. v. **παρέχω**.
Παρετάξατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi **παρατάσσομαι**.
Παρετείνατ, 2. ſing. aor. 1. indic. act. verbi **παρατείνω**.
Παρετέος, prætermittendus, ſilendus. A **παρίημι**.
Παρετυμῶν, οῦ, verus.
Παρετυμασία, ας, ἡ, paratio, Gl. Vet. A **παρετοιμάζω**.
Πάρης, ους, ὁ ἡ ὁ, ſolutus, luxatus, languidus. **Διαλελυμένος, παρειτο, ἀχρεῖ, Aret.** A **παρίημι**.
Παρέϊτραπεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν a **παρατρέπω**.
Παρέϊτρισα, aor. 1. ind. act. *Poët.* pro **παρέτρισα**, a **παρατρέω**.
Παρετυμολογία, ῶ, verbi originem duco ab aliquo; *paſſ.* originem habeo ab, &c.
Παρεύδιάζομαι, ſereno cœlo fruor, tranquille vivo.
Παρευδοκιμέω, ῶ, fut. **ήσω**, fama & celebritate præſto alicui; **παρευδοκιμοῦμαι**, celebritate vincor, reprobor. **Παρευδοκιμεῖ τῷ ἀκρίζειαν τῆϊ ἔργων ἡ τ' ὑποθέσεως καινοτιμία**.
Παρευημερέω, ῶ, ſupero & ſucceſſu & rebus ſecundis, vinco alium gratia & auctoritate.
Παρευθυία, a recta via ſeu recto curſu averſo vel depello.
Παρευθὺς, *Adv.* ſtatim, protinus.
Παρευκολέω, ῶ, fut. **ήσω**, mulceo, permulceo, delinio. **Παρευκόλῃ λόγοις**, Eur. Her. fur. 99.
Παρευλαβέομαι, timore aliquo teneor, ſubtimeo, vel timeo, ſimp.
Παρευμαρέω, negligo, ſcile tranſmitto, contemno; unde aor. 1. **παρευμαρησαν**, contempſerunt, neglexerunt, Heſ. Ex **παρὰ**, & **ευμαρὴς**, *facilis*.
Παρευωάζομαι, juxta cubo. **Δμωῇσιν ἢ γυναικὶ παρευωάζεσθαι βίαιος**, Odyſſ. 22, 37.
Παρευφέομαι, idem.
Παρευναῖος, α, ον, cubatorius, quo in lecto utimur. Ab **εὐνή**.
Παρεύρισις, εως, ἡ, commentum, prætextus, Demoſth. pro Cor. Gl. Vet. **παρεύρίσεις**, *officiæ*. A **παρεύρισκω**.
Παρεύρημα, ατ**ος**, τὸ, commentum, inventum, adinventio; (2) cavillatio, qua factum aliquod eluditur. Ab eod.
Παρευρημένως, perite, celeriter, ex tempore.
Παρεύρίσκω, reperio, excogito, commentiſcor; **παρεύρον**, commentus, aor. 2.
Παρεύσας, gen. ſing. part. præſ. f. g. *Dor.* pro **παρούσης**, a **πάρειμι**.
Παρευτακίω, ῶ, fut. **ήσω**, cuſtodiarum vices obeo, ſtationes obeo, diligentia in re aliqua utor.
Παρευτρεπίζω, f. **ίσω**, apparo, curo. **Παρευτρετίζοντα τάνδρ μολόντες**, Eur. Iph. in Taur. 727. **Παρευτρέπισαι δ' ἐδὲν ἄλλο, πλὴν σφῶν Κύκλωπ**ος **ὀφιν**, id. Cyc. 586.
Παρεφάπτω, leviter attingo, ſtringo.
Παρεφεδρεύω, f. **εύσω**, ſum in ſtatione ad aliquem profligendum; additus ſum alicui deſendendi cauſa. **Τοῖς σιτολεγοῦσιν παρεφέδρευε**, Polyb.
Παρεφθαιμίνας, cum levi corruptione. A **παραφθείρω**.
Παρεχάλκευσα, aor. 1. ind. act. verbi **παραχαλκεύω**.
Παρεχέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro **παρέχειν**, a **παρέχω**.
Παρέχοντι, 3. pl. pr. *Dor.* pro **παρέχουσι**.
Παρέχῃ, 2. ſing. præſ. imper. *Ion.* & *Att.* pro **παρέχεσο**.
Παρέξω, f. **ξω**, p. **παρέχηκα**, & **παρεσχόμαι**, *in med.* adhibeo; (2) tribuo, impertio, largior; (3) exhibeo, præſto, præbeo; unde & de femina copiam ſui faciente dicitur; (4) adfero, excito; (5) polliceor. **παραχθέσεσθαι**, accommodabitur, Gl. V. præſtabitur; fut. 1. paſſ. **παρέχθη**, *Imperſ.* licet, facultas eſt, facile eſt, **παρακόν**, cum poteſtas eſſet. **Τοῖσι τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσι παρέχω τύπλειν**, Ariſt. Nub. 440. **Πάντες σιωπὴν παρείχοντο**, Diod. **Εἰς Ποσφορίων αὐτῷ παρεχὼν στράγματα**, Ariſt. Av. 1257. **Παράδειγμα μὴ δὴ ποιόν**ς **ἑαυτὸν παρείχετο**, Xen. Cyr. 8, 12. **Κακῶς παρίζω, κ' οὐχὶ σωφρονήσομαι**. Ariſtoph. Lyſiſtr. 228. i. e. male præbebo. Odi quæ præbet, quia ſit præbere neceſſe. Ovid. Art. Am. 2, 685.
Παρέων, *præſens*, præſ. part. *Ion.* pro **παρών**.
Παρῇ, *adſit*, 3. ſing. præſ. conj.
Παρηβάω pubertatem tranſeo, florentes annos egereo; (2) conſeneſco, & a flore ætatis citerius in ſenectutem vergo; **παρηβηκώς**, ætate progreſſus, part. perf.
Πάρηβος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui pubertatem exceſſit; (2) cujus ætas defloruit. Ex **ἥβη**.
Παρηγαλία, aor. 1. ind. act. v. **παραγγέλλω**.
Παρηγγεισκες, 2. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro **παρηγγελες**, a
Παρηγορέω, ῶ, f. **ήσω**, conſolor; (2) mitigo, lenio; (3) delecto; (4) hortor; medeor, ſano. **Πέλαν δυμφλῆν παρηγορεῖτον**, Eur. Ph. 1458. **Παρηγορήσεται τοῖσι**, *Aret.* Ab **ἀγορέω**. Hinc
Παρηγόρημα, ατ**ος**, τὸ, hortatio, ſolamen, delinimentum.
Παρηγορία, ας, ἡ, ſolatium, delinimentum, oblectatio, oblectamentum, Ph. A **παρήγορ**ος. Hinc
Παρηγορικὸς, ἡ, ὸν, conſolatorius, conſolandi ſeu leniendi vim habens. Gl. Vet. conſolabundus.
Παρηγορικῶς, *Adv.* conſolatorie, leniter, molliter.
Παρηγορῶν, οῦ, ὁ ἡ ὁ, hortator, hortatrix; (2) conſolator, vel conſolatrix. A **παρηγορέω**.
Παρηδύνω, ſuave reddo.
Παρηθρθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. **παραείρομαι**, Hom. Il. 16, 342.
Παρηθέω, ῶ, f. **ήσω**, tranſmitto ſeu tranſfundo per colum, percolo.
Παρήϊξε, aor. 1. ind. act. v. **παραίσσω**.
Παρήϊον, ου, τὸ, gena. A **παρειά**.
Παρηϊῶν, οῦ, ὁ ἡ ὁ, maxillaris, ad genas pertinens. Ab eod.
Παρηΐς, ίδ**ος**, ἡ, gena. Ab eod.
Παρῆκας, 2. ſ. a. 1. ind. act. v. **παρίημι**.
Παρηκολόθηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi **παρακολουθέω**.
Παρήκων, ους, ὁ ἡ ὁ, immeriger, contumax. A **παρακύω**.
Παρήκω, pertineo; (2) juxta aliquid porrigi & extendi. *Etym.* **Καθ' ἕσον οἱ νόμοι παρήκουσιν**, Plut. **Παρῆκε τὸ στρατόπεδον**, Herodot. **Εἰ τὰ τ' φλεγμασίης παρήκοι**, *Aret.*
Παρήλθοσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Boeot.* pro **παρῆλθον**, a **παρέρχομαι**.
Παρῆλιξ, ικ**ος**, ὁ ἡ ὁ, qui præcipiti, ſeu vergente ætate eſt, qui e florenti ætate egreſſus ſeneſcit, ætate provectus, vetulus.
Παρήλιος, ου, ὁ, ſol geminatus, gemini ſoles.
Παρηλλαγμένως, *Adv.* more inuſitato; (2) aliter, diſſimiliter, *cum Dat.*
Πάρημαι, adſideo. **Παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος**, Il. 9, 311.
Παρημελήκεις, 3. ſing. pluiq. ind. act. *Ion.* pro **παρημελήκεις**, a **παραμελέω**.
Παρημελημένως, *Adv.* negligenter, contemptim. A **παραμελέομαι**.
Παρῆμμαι, præſ. inf. act. *Ion.* pro **παρεῖναι**, a **πάρειμι**.
Παρήμενον, acc. ſing. præſ. part. med. verbi **παρήμαι**.
Παρημερέω, f. **έσω**, diem ſeu dies juxta quempiam tranſigo. Ex **ἡμέρα**.

Παρήνει,

…ος, ὁ, habena, seu lorum equi, vel παρήορος, vocatur; (2) extremitas, fimbria pars vel, scribitur & per ω. Ex Il. 5, 583. ἡνίοχοι ἀμύμονα Πάλλαντα ἰκ. Hom. Il. 16, 152.

Παρήορος, ον, *Ion.* ος, ον, superbus, elatus. A

Παρτός, ὁ, ἡ, ὁ, equus funalis; (2) gregarius ubique, extegsus; (3) delirus, demens, stolidus, inhonorus, Æsch. Prom. vinct. 362. Ex ἄρα, *ligo*.

Παρήπαφε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi παραπάφω.

Παρηρμόδαι, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi παραρίω.

Παρήρτηντο, 3. sing. pluſq. indic. pass. verbi παραρτάω.

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. ind. v. πάρειμι.

Παρίδδι, 2. sing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro παρίδου, a παραδίδομαι.

Παρίσονται, 3. plur. f. 1. ind. med. verbi παρίημι.

Παρτυμβίον, acc. sing. perf. part. pass. verbi παραστίομαι.

Παρηχέω, ῶ, f. ήσω, ſono refero, ſono adſimilis ſum.

Παρήχημα, ατος, τὸ, adnominatio. A præc.

Παρήχησις, εως, ἡ, adnominatio; vocis adſimulatio, alluſio. Ab eod.

Παρηχητικός, ἡ, όν, ſimilem ſonum habens, χῆμα παρηχημένον eſt παρήχησις.

Παρθάμενοι, 2. 2. part. med. n. g. *per Sync. Poët.* pro παρεθέμενοι, a παρατίθημι.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas, ſtatus, in quo virgines ſunt. A παρθένος.

Παρθενῖαι, τὰ, ſtatus virginitatis. Item carmina virginea, virginalia. Ab eod.

Παρθένειος, ου, ὁ, ἡ, ον, virgineus, virginalis, virginum proprius. A παρθένος.

Παρθένιμα, ατος, τὸ, locus, ubi virgines degunt, conclave virginum; (2) ſtatus virginitatis.

Παρθενίσσεις, εως, ἡ, ipſa actio in virginitate degendi. A

Παρθενίω, & παρθενίομαι, in virginitate dego, virginitatem cuſtodio; virgineam vitam duco. Συγάτηρ ἀνάνδρως κωλιὰ παρθενίεται, Eur. Hel. 290. A παρθένος.

Παρθενών, ῶνος, ὁ, conclave virginum; locus in quo adſervantur virgines. Ab eod.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. Ab eod.

Παρθένια, τὰ, virginalia, Gl. V. Ab eod.

Παρθένιος, ου, ὁ, filius natus ex ea, quæ cum duceretur, virgo putabatur, ſed non erat.

Παρθενιάδαν, gen. pl. f. g. *Æol.* pro παρθενιῶν, a παρθενιάς.

Παρθενικὴ, ῆς, ἡ, virgo. A

Παρθενικὸς, ὴ, όν, virgineus, virginalis.

Παρθένιον, ου, τὸ, matricaria, Mercurialis, parietaria, planta. Ab eod. *Angl.* Feverfew.

Παρθένιος, ία, ιον, virginalis. Κρύψι δὲ παρθενίαν αἰδῖνα κλπτας. Pind. Olym. 6. i. e. dolorem quem patiebatur ea, quæ virgo putabatur eſſe.

Παρθενιδάριον, ου, τὸ, virgunculs. Gl. Vet. Dim. a παρθένος.

Παρθενογενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁ, a virgine pariente editus. Ex παρθένος, & γίνομαι.

Παρθενονομία, ας, ἡ, virginum cura. Ex νομέω, curo.

Παρθενοσφάγιον, ου, τὸ, virginis vel virginum occiſio vel immolatio. A

Παρθενοσφάγος, ου, ὁ, virginis aut virginum occiſor. Ex παρθένος, & σφάζω.

Παρθενομήτωρ, ορος, ἡ, virgo-mater. Epith. B. Virginis. Ex παρθένος, & μήτηρ.

Παρθενοσκόπος, ου, ὁ, virginum nimis avidus inſpectator ſeu obſervator; Hom. Il. 11, 385. Ex παρθένος, & σκοπέω.

Παρθένος, ου, ἡ, virgo, pulſ. Ph. *Metaph.* virgineus, intactus.

Παρθενοφορεῖον, ου, ἡ, Hinc dat. plural. παρ-

Παρθένος, ου, ἡ, *Ion.* ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

Παροιμιακός, ή, όν, proverbialis, qui in proverbio est; *παροιμιακὸν μέτρον*, est Anapæsticum dimetrum, quia in paræmiis quibusdam occurrebat.

Παροιμιακῶς, per proverbium.

Παροιμιογράφος, ου, ὁ ἡ ὄ, paræmiarum seu proverbiorum scriptor. Ex *γράφω*.

Παροιμιολογεῖν, proverbia colligere & interpretari. Ex *παροιμία*, & *λέγω*.

Παροιμιώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, proverbialis. A *παροιμία*.

Παροίμιος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui juxta seu prope viam est, vicinus, Hes. Hinc

Παροιμίοα, ῶ, a via desserto, Hes.

Παροινέω, corius ago dicove, quæ dedecent, pecco per vinolentiam, debacchor, Gl. Vet. *παροινεῖν*, debacchari; *παροινῆμαι*, ut *παροφρυνμένη γυνὴ*, mulier in convivio contumeliam passa; *παροινούμενος*, a temulento male acceptus; *πεπαρόνηταί σοι*, debacchatus es. Ἱκανὰ σοι πεπαρώνηται πρὸς ἡμᾶς, Luc. A *πάροινος*. Hinc

Παροίνημα, ατος, τὸ, injuria seu contumelia, qua quis ab homine temulento adficitur; (2) is, qui injuria seu contumelia a vinolento adficitur.

Παροινία, ας, ἡ, ebrietas; (2) ex temulentia nascens petulantia & injuria, infania, Gl. V. A *πάροινος*.

Παροινικός, ή, όν, temulentus; (2) ad injuriam ex vino proclivis. Ab eod.

Παρόινος, ου, ὁ ἡ ὄ, vinosus, ebrius, petulans ex temulentia. Ab eod.

Πάροινος, ου, ὁ ἡ ὄ, ferox, ad injuriam & contumeliam ex vino proclivis, Gl. V. vinolentus, vinulentus.

Παροινούμενον, acc. sing. præs. part. pass. verbi *παροινέομαι*.

Παρολνας, temulente, petulanter. A præc.

Παρόλθεντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. v. *παροφάω*.

Παροιστρᾶν, sive *παροιστρέω*, œstro immisso concito; ad furorem redigo; (2) œstro immisso fugor & exagitor, exstimulor.

Παροίτατος, άτη, ατον, primus, antiquissimus, vetustissimus, *Superl.* a *πάρος*, *ante*.

Παροίτερος, έρα, ερον, prior tempore vel loco. Comp. ab eod. Ἄλλοι μὲν δοκέουσι παροίτερος ἡμερόων ἵππου, Hom. Il. 23, 359.

Παροίχομαι, fut. *παροιχήσομαι*, præterco; (2) pereo, morior. præt. part. *παροιχηκὼς*, neutr. *παροιχηκὸς*, præteritum, Gl. Vet. & pass. *παροιχήμενος*, præteritum. Ἐν ταῖς παροιχημέναις γενεαῖς, Act. 14, 16.

Παροιχομένοισιν, dat. plur. part. præs. med *Ion.* & cum *ν* pro *παροιχομένοις*, a *παροίχομαι*.

Παροιχώκεις, *præteriisti*, 3. sing. pluſq ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro *παροιχώκεις*. Ab eod.

Παρολαλέομαι, ingeniculo me, curvatis genibus subsido.

Παρολιγαρέω, ῶ, fusque deque habeo, non curo.

Παρολιγωρητέον, contemnendum.

Παρολισθαίνω, vel *παρολισθάω*, f. *ήσω*, p. *παρολίσθηκα*, prolabor, in latus detorqueor, Gl. V. dilabor.

Παρολκή, ῆς, ἡ, prorogatio, dilatio, mora. A *παρέλκω*.

Πάρολκος, ου, ὁ, funis nauticus, quo navis ad terram trahitur, quum remorum amplius nullius usus est. Ab eod.

Παρομαρτέω, ῶ, fut. *ήσω*, comitor, adsector.

Παρομαρτεῖ πᾶξ γυναῖξ, *sirel.*

Παρομοιάζω, f. *άσω*, adsimilis sum; (2) adsimilo. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιμένοις, Matt. 23, 27.

Παρόμοιος, *Poët.* pro *παρόμοιος*.

Παρόμοιος, ου, ὁ ἡ ὄ, adsimilis, prope similis. Hinc

Παρομοιόω, ῶ, fut. *ώσω*, adsimilo, similem reddo.

Παρομοίως, *Adverb.* similiter, non absimili modo.

Παρομοίωσις, εως, ἡ, adsimilatio, figura rhetorica. A *παρομοίομαι*.

Παρομολογέω, confiteor.

Παρομολογία, ας, ἡ, confessio; (2) figura rhetorica.

Παρὸν, όντος, τὸ, præsens, quod adest; (2) præsens temporis conditio; (3) absolute, cum facultas sit, cum occasio, s. copia esset. A *πάρειμι*, unde part. *παριών*.

Παρονειδίζω, perstringo, reprehendo falsc.

Παρονομάζω, f. *άσω*, agnomino, alludo ad nomen. Hinc

Παρονομασία, ας, ἡ, agnominatio; (2) figura rhetorica.

Παροξίζω, f. *ίσω*, acetum gustu vel odore refero; (2) subacesco.

Παροξιῶσι, a. 1. inf. act. v. *παροξιόω*.

Παροξυθῆναι, 3. f. a. 1. opt. pass.

Παροξυντής, ῆ, ὁ, concitator, stimulator, irritator, Gl. V. A *παροξύνω*. Unde

Παροξυντικός, ή, όν, concitatorius, incitabilis.

Παροξυντικῶς, incitatorie, acriter.

Παροξύνω, acerbo, irrito, acuo, exacuo, stimulo, instigo, concito, ad iram concito, ira accendo; (2) acutum tonum in penultimam syllabam colloco. Πατρὸς ἡ μὲν παροξυνθεῖσα φρένα, Eur. Alc. 670. Τότε ὑπεσιῶν παρωξύνετο, Xen. Cyr. 6, 12. Ὑποκαιόμενον τὸ πνεῦμα ἀύτῃ, Act. 17, 16.

Παροξυσμός, ῦ, ὁ, incitatio, concitatio, exstimulatio, irritatio, exacerbatio; incitamentum, Gl. V. (2) accessio morbi. Ab eodem.

Παροξύτονέω, acutum in penultima pono. A

Παροξύτονος, ου, ὁ ἡ ὄ, in penultima syllaba acutum tonum habens. *Vox Grammatica.*

Παροξυτόνως, *Adv.*

Παροπλίζομαι, exarmor, armis denudor.

Παροπλίζω, ῶ, f. *ίσω*, also.

Παροπτέος, έα, εον, negligendus, despiciendus. A *παρόπτομαι*.

Παρόπτησις, εως, ἡ, q. d. adassatio, cum quid prunis torretur. A *παροπτάω*.

Παρόπτομαι, negligenter video, neglego, Gl. V. despicior. Hinc *παρόψατο*, f. 1. & *παρῶπται*, perfect. part. pass. apud Poll. aor. 1. pass. *παρόφθη*, part. *παρῳφθείς*, neglectus, fastiditus; *παρῳφθέντα*, neglecta.

Παρόραμα, ατος, τὸ, error, ex negligentia: proprie quem quis perperam videndo commisit. A *παροράω*.

Παράρασις, εως, ἡ adspectus obliquus; (2) contemptus, despicientia. Ab eod. Unde

Παροραπτικός, ή, όν, negligens, incuriosus.

Παροράω, ῶ, limis oculis, transversum intueor; (2) connivens oculis praetereo, non animadvertio; (3) perperam adspicio seu video; (4) contemno, neglego, praetermitto, non curo, *παροραθείς*, despectus, Gl. Vet. aor. 1. part. pass. Παρῃσύνοσε ἡ παροράν πρὸς τὸ Σημεῖον, Xen. Cyr. 7, 1.

Παροργίζω, f. *ίσω*, ad iram concito, irrito; p. pass. *παρώργισμαι*. Μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, Ephes. 6, 4. Hinc

Παρόργισμα, ατος, τὸ, concitatio ad iram, vel ira, in quam quis concitatus est.

Παροργισμός, ῦ, idem & ab eod.

Παρορεύω, ὁ ἡ ὄ, ad latera montis situs, prope summum situs. Ex *παρὰ*, & *ὄρος*.

Παρορεία, ας, ἡ, regio montana, s. montibus vicina, R. A *πάρορος*.

Παοορίζω, f. *ίσω*, fines meos egredior alienum agrum ingressus, fines meos & limites transsilio. Hinc

Παρορισμός, ῦ, ὁ, egressio extra fines suos & alieni agri ingressio.

Παρορίστης, ῆ, ὁ, qui fines suos egreditur atque alienum agrum ingreditur.

Παρορκέω, ῶ, fut. *ήσω*, contra jusjurandum ago, juramentum violo.

Παρορμάω, incito, concito, stimulo, instigo, hortor, *in med.* Ἀεὶ ἄλλης παρορμᾶν ὅπῃ τὰ καλὰ κἀγαθὰ ἔργα, Xen. Cyr. 8, 4.

Παρορμάω, juxta stationem teneo.

Παρόρμημα, ατος, τὸ, incitamentum.

Παρόρμησις, εως, ἡ, incitatio, stimulatio; incitamentum, cohortatio. A *παρορμάω*.

Παρορμητικός, ή, όν, incitans, stimulans.

Παρορμητικῶς, cum vi incitandi.

Πάρορνις, ιθος, ὁ ἡ ὄ, inauspicatus, infaustus.

Παρορύσσω, fodio juxta, circumfodio.

Παρορχίομαι, οῦμαι, praetersalto, perperam salto.

ΠΑΡΟΣ, *Adv.* ante, antea, prius; (2) priusquam, antequam.

Παροτρυντικός, ή, όν, incitandi vim habens. A

Παροτρύνω, f. *υνῶ*, acerbo, incito, concito, stimulo, Gl. V. aor. 1. *παρώτρυνα*. Οἱ ὁ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς Σεβομένας γυναῖκας, Act. 13, 50.

Παρώτις, ῖδος, ὁ ἡ ὄ, aures pendulas habens. Τὸν δ' ὁ γενέτης δοῦ μὲν κύνας ἤμισυ πηγῆς, Τρεῖς δὲ παρωτίδας, ἵνα δ' αἴόλον——ἰδαίνῃ, Cal. in Dian. 91.

Παρουλίς, ίδος, ἡ, inflammatio gingivæ. Ex *παρὰ*, & *οὖλον*, *gingiva*.

Πάρουλος, ου, ὁ ἡ ὄ, crispus.

Πάροφος, ὁ, custos.

Παρόντας, acc. plur. part. præs. f. g. verbi *πάρειμι*, *adsum*.

Παρουσία, ας, ἡ, præsentia; (2) adventus. A *παρουσι*.

Παρουσιάζω, præsens sum, appropinquo.

Παρὰσιν, dat. pl. præs. part. com *ν*.

Παροχέτευσις, εως, ἡ, derivatio; (2) humoris vacuatio per vicinam partem, in quam derivatur se. A

Παροχετεύω, per canales alio derivo, perversis & mutatis canalibus duco. Gl. V. derivo. Ταῦτ' ἂν παροχέτευσαι εὖ, κοὐκ λίγαν, Eur. Bac. 479. Παροχέτευσε ὑπὸ τ' πλευρᾶς πύον, *sirel.*

Παροχεύω, alterius feminam præter meam appeto; *παροχεύειν*, alium matrem admittere, furtivam venerem pati. Παροχεύσαι δέ ποτε ἢ τῶν δεσποίνας ἐχόντων τινὸς, Anst. Hist. An. 9, 7.

Παροχέω, ῶ, f. *ήσω*, praetervecho, transvehor; (2) ad alterum vehor; *παροχέομαι*, οῦμαι, vehor a latere; in vehiculo vel curru adhæreo. Παροχεῖτο ὑπὸ λύτῳ ἡνιόχῳ μέγας, Xen. Cyr. 8, 3.

Παροχή, ῆς, ἡ, præbitio, præstatio, salarium, *it.* largitio, ut congiarium, &c. A *παρέχω*.

Παροχλέω, ῶ, fut. *ήσω*, obturbo, obstrepo molestiam exhibeo. Ex *παρὰ*, & *ὀχλέω*.

Παροχλίζω, f. *ίσω*, vecte transmoveo; (2) transmoveo, transfero.

Πάροχος, ου, ὁ, præbitor (2) qui peregrinis tectum & ligna præbebat; (3) qui a latere alicujus vehitur, seu in curru alteri adhæret. A *παρέχω*, vel *παρὰ*, & *ὄχος*.

Παροψάομαι, ῶμαι, praeter panem aliquo opsonio vescor. Hinc

Παρόψημα, ατος, τὸ, id, quo praeter panem vescimur, opsonium.

Παροψημάτιον, ου, τὸ, idem, Dem. ab eod.

Παροψίδιον, ου, τὸ, opsonium frugale. A

Παροψίς, ίδος, ἡ, vas, in quo opsonia apponuntur, patina; *παροψίδες*, lances, Gl. V. Ex *παρὰ*, & *ὄψον*.

Παροψώνια, clam opsonia coëmo. Ἀυτοῖς παροψωνῆσιν, ὥσπερ ἡ πρώτη, Anst. Conc. 226. Hinc

Παροψώνημα, ατος, τὸ, opsonium, clam e foro comparatum & coëmptum, & opsonium, cibus delicatior, *simpl.*

Παρπεπιθεῖν, aor. 2. inf. act. *per Syn.* & *Ion.* pro *παραπεπιθεῖν*, a *παραπείθω*.

Παρπεπιθών, qui persuasit, induxit, pellexit, pl. *παρπεπιθόντες*, qui persuaserunt, &c.

Παρποδίζω, ἰσω, ὁ ἡ ὄ, qui est ante pedes, præsens, imminens. Φίλα παρποδίζ' ὁρῶσαν, Pind. N. 9. Ex *πούς*.

Παῤῥησία, ας, ἡ, q. d. oratio libera nihil reticens; Ph. licentia, fiducia, confidentia, libertas, copia. Ex *πᾶν*, & *ῥῆσις*. Hinc

Παῤῥησιάζομαι, fut. *άσομαι*, libere & ingenue planeque dico; (2) palam & libere ago, Gl. Vet. fiducialiter ago. Ἐπιλαθὼν ὁ εἰς τὸν Συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο, Act. 19, 8. Πᾶν δ' ἁπλῶς, οὐδὲν ὑποστειλάμενος, πεπαῤῥησίασμαι, Dem. Phil. 1.

Παῤῥησιαστὴς, οῦ, ὁ, qui libere loquitur, aut qui libertatem in loquendo amat, Gl. V. licentiosus. A pr. Hinc

Παῤῥησιαστικὸς, ἡ, όν, idem. Gl. V.

Παῤῥησιαστικῶς, *Adv.* libere loquendo, Gl. V. licenter.

Παρσὰς, adstans, *παρσαίη*, adstet, apud Hom. pro *παρασὰς*, *παρασαίη*, Il. 10, 157, & 20, 121. A *παρίστημι*.

Παρτιθέτω, 3. s. præs. imper. act. *Æol.* pro *παρατιθέτω*, a *παρατίθημι*.

Παρτιθῶ, ῶ, unde *παρτιθεῖ*, apponit, apud Hom. pro *παρατιθεῖ*, *παρατίθησι*, Odyss. 1. 192. A verbo inus. *παρατιθέω*.

Παρυγραίνω, leviter humecto.

Παρυγρὸς, ά, ὸν, ἡ, leviter humidus; (2) madens, humidus.

Παρυδατὸς, juxta aquam positus vel natus, aquaticus. Ex *παρὰ*, & *ὕδωρ*.

Παρύδρης, ες, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Παρυκτὸς, obscurus.

Παρυπάτη, ης, ἡ, sc. *χορδὴ*, subprincipalis chordæ. A *παρύπατος*, secundus a summo.

Παρυπομιμνήσκω, commonefacio, *impr.* per occasionem, subinde in memoriam revoco.

Παρυπόμνησις, εως, ἡ, admonitio, commonefactio. A pr.

Παρυπόστασις, εως, ἡ, subsistentiæ seu substantiæ simulacrum, subsistentiæ adfinitas.

Παρυφαίνω, attexo, p. pass. *παρυφασμένος*, attexus. Ὑπὸ δὲ τῇσι πτερυγασμέῃσιν ὅπλων πυκνὸν δοιὸν φαίνῃ, Xen.

Παρυφὴ, intertextum, Gl. V. A præc.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, id quod telæ seu textili attextum est, Gl. Vet. prætexta, præclavium, prælata. A *παρυφαίνω*. Hinc

Παρυφὴς, ῆος, ὁ καὶ ἡ, prætextatus.

Παρυφὸς, ή, όν, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Παρυφίστημι, una subsisto vel existo, una sum in natura rerum; (2) significor, demonstror, repræsentor.

Παρυφάμμι, aor. 2. inf. act. *Æol.* pro *παραφῆναι*, a *παραφαίνω*, Pind. Ol. 7.

Παρυφαὴς, nube lucidus. A *παράφημι*.

Παρυφασία, ας, ἡ, confusio pro *παραφασίᾳ*, vel *παρυφασμα*, Suic.

Παρύφασις, εως, ἡ, oratio qua quis decipitur, blanditia, eloquentia, v. *παρήγασις*, *παρίφασις*. Ἡ χρυσὸς δ' ἔρα παρφασις ἦν καὶ πάλαι, Pind. Nem. 8.

Παρῴχομαι, pro *παραφέρομαι*.

Παρῳκὸς, *Æol.* pro *παράφευκὸς*.

Παρῳνία, ᾶς, f. ήσω, cantum vel carmen ad alterius imitationem componere, parodias scribere. Ex *παρὰ*, & *ᾠδὴ*.

Παρῳδὴ, ῆς, ἡ, canticum vel carmen ad alterius similitudinem compositum. Ab *φδὴ*.

Παρῳδία, ας, ἡ, cum alterius poetæ versus jocose in aliud argumentum transferuntur.

Παρῳδικὸς, ἡ, όν, per parodiam factus.

Παρῳδὸς, οῦ, ὁ, parodiarum scriptor. Ab eod.

Παρῳδέω, idem quod seq.

Παρῳθέω, ῶ, f. ήσω, & *ωθήσω*, expello, ejicio, expulso, repello, adspernor, neglego; *παρωσάμενος*, exturbo, Gl. V. aor. 1. inf. *παρασάσθαι*, ejicere. *Πειράτας καὶ δάμαρτα καὶ τέκνα*, Luc. 1263. *ξένους*, Eur. Herac. 238.

Παρωκεάνιοι, ων, οἱ, oceani accolæ.

Παρωκεανίτης, ου, ὁ, maritimus, littoralis; (2) qui est in littore oceani. Hinc

Παρωκεανιτικὸς, ἡ, όν, oceani accola, maritimus.

Παρωκεανὶς, ίδος, ἡ, ora oceani. Ab eod.

Παρωκήσω, 3. f. a. 1. ind. act. v. *παροικέω*.

Παρῳκισμαι, perf. ind. pass. v. *παροικίζω*.

Παρῳκοδόμηνται, 3. pl. pert. pass. v. *παροικοδομέω*.

Παρῳμαλὸς, ή, όν, ὁ καὶ ἡ, adæquatus, fere æqualis. Ab *ὁμαλός*.

Παρωμίς, ίδος, ἡ, superhumerale. Ab *ὦμος*.

Παρὼν, præsens, Ph. neutr. *παρὸν*, præsens, indans, Gl. V. A *πάρειμι*.

Παρωνομασία, ἡ, id quod *παρονομασία*.

Παρωνυμία, verbum ex alio fictum, f. formatum, (2) cognomen do.

Παρωνυμία, ἡ, verbi origo ab alio, v. *παρώνυμος*.

Παρώνυμος, ἡ, ὁ καὶ ἡ, cognomen, agnomen. A

Παρωνυμίζω, seu *παρονομίζω*, f. σω, denomino, ab verbo alio, ut *ξυλεύω* a *ξύλῳ*. A *παρωνυμία*.

Παρώνυμον, ου, ὁ καὶ ἡ, adnomen, prænomen, Ph. Ex *παρὰ*, & *ὄνομα*. Unde

Παρώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, denominatitius, denominativus, ab alio denominationem habens. Gl. Vet. *παρώνυμα*, denominativa, h. e. verba ab alio derivata cum mutatione terminationis aut formæ, ut *ἀνδρεῖος* est *παρώνυμον τῆς ἀνδρείας*.

Παρωνύμως, *Adv.* denominative.

Παρωνυχὶς, ίδος, ἡ, abscessus ad unguis radicem natus, reduvia; (2) nomen herbæ. Ab *ὄνυξ*.

Παρωνυχὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.

Πάρῳος, ου, ὁ καὶ ἡ, colorem habens inter cinereum & rufum medium.

Παρπάϊα, oculorum minores anguli versus tempora. Ex *παρὰ*, & *ὠψ*. Unde

Παρπάϊον, ου, τὸ, quod oculis equorum circumponitur, oculare equorum.

Παρπαὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.

Παρπέπλο, 3. plusq. ind. pass. v. *παροπλίσμαι*.

Παρπεῖα, ας, ἡ, latus montium secundum locum aliquem porrectorum; (2) montana regio. A

Παρπέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad latera montis situs, vel prope montem situs. Ab *ὄρος*.

Παρορεῖτης, ου, ὁ, latera montis incolens; (2) ad montem positus. A *παρόρειος*.

Παρορμηδὸν, incunde, vehementer. A *παρορμάομαι*.

Πάρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempestivus; (2) qui vigorem ætatis ami sit. Ex *παρὰ*, & *ὥρα*.

Παρωροφὶς, ίδος, ἡ, pars subjecta fastigio, vel adjecta, Poll. ora tecti. Ab *ὄροφος*.

Παρῴτιον, ου, τὸ, ornamentum auium; (2) alter oculi angulus ad aures spectans. Ex *παρὰ*, & *ὠτ*, *ὠτος*. Unde

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, tumor glandularum sub auribus; *παρωτίδες*, strumæ, Gl. Vet.

Παρώτρυμα, aor. 1. ind. act. v. *παροτρύνω*.

Παρωχήκασι, perf. ind. act. v. *παροίχομαι*.

Παρωχημένον, scil. *χρόνον*, & *παρῳχηκὸς*, præteritum.

Πάρωχρος, ον, subpallidus.

ΠΑ'Σ, *πᾶσα*, *πᾶν*, omnis; (2) quivis, quilibet; (3) totus, universus; (4) *cum additur numero*, ipse omnino adnodum; (5) *plurimum* & de maxima parte, plerique, reliqui omnes; (6) de rebus veris generis; (7) *τὸ πᾶν*, summa rerum, *fini opus* universum; *interdum Adv.* omni ex parte, omnino; (8) ἐντιμιὰς, sc. ὥρας, quovis modo; (9) *τὰ πάντα* dicitur alicui esse, qui ab eo maxime diligitur, amatur; (10) *εἰς πάντα*, pro *πάντως*; (11) in N. T. *Summus*, maximus, *πᾶσα χαρὰ* summum gaudium. Οἱ σφ' ἅμα πάντες ἄειραν, Hom. Il. 7, 161. Non pauciores quam novem. *Δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους*, 10, 560. Conf. 15, 470.

Πασσῶν, gen. pl. f. g. *Doricum* pro *πασῶν*.

Πάσσθαι, aor. 1. infin. med. v. *βάσμαι*.

Πασίγνως, ου, manifestus, clarus.

Πασιμέλησα, ης, ἡ, quæ omnibus curæ est. Ex *πᾶς*, & *μέλω*, *curæ sit*.

Πασιφανὴς, ές, idem quod

Πασιφαὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, omnibus apparens. Ex *πᾶς*, & *φαίνομαι*.

Πασσαλῶτες, ὰ, ὸν, adfixus. A

Πασσαλεύω, seu *πασσαλόω*, f. εύσω, palum figo, palo figo, adfigo. Θεοῖσιν αὐτὰ πασσαλεῦσι πρὸς δόμοις, Eurip. Rhes. 180. *Πασσαλεύσαι κρᾶτα πρηλίσεις τόδε λέοντος*, id. Bac. 1215. A *πασσαλὸς*.

Πασσαλίσκος, ου, ἡ, clavículus ligneus, paxillus. Dim. a

Πάσσαλος, ου, ὁ, clavus ligneus, palus. Ant. *πασσαλὸς ἀχάλκευτος τῆλε τοῦ ἱππείου*, Hom. Il. 5, 209.

Πασσάμενοι, nom. plur. aor. 1. part. *Æol.* pro *πασάμενοι*, a *πάομαι*. *Πασσάμενοι μὲν ἔπειτα*. Theocrit. 15, 90.

Πάσσαξ, ακος, ὁ, idem quod *πασσαλίσκος*.

Πάσσει, 3. ῠης, imperf. indic. act. *Ion.* pro *ἔπασσε*, a *πάσσω*.

Πάσσεσθαι, comedo. A *πᾶω*.

Πάσσυδί, *Adv.* omni impetu, fonditus, omnino. Ex *πᾶς*, & *ζύμαι*, *moveor*.

Πασσυδὶν, *Adv.* idem & ex iisd.

Πασσυρεῖ, idem, sed malæ notæ vox, *Etym.*

ΠΑ'ΣΣΩ, vel *πάσσω*, fut. *πάσω*, inspergo, conspergo; (2) *ἄργω*; (3) superinjicio; (4) variego, varie distinguo. Ἠδὲ καὶ αἵματος κοινὰ πάσσει, Soph. Antig. 791. Ἄδικως χρήματα πασσάλῳ, adjecta, Epigr.

Πάσσων, ον, ὁ καὶ ἡ, crassior, spissior, densior, Comp. a *παχύς*.

Παστὰς, άδος, ἡ, thalamus, cubiculum; (2) porticus, atrium; (3) anta. A *πάσσω*.

Πάστη, ης, ἡ, jusculum farina mixtum, jus conspersum. Ab eod.

Πάστιον, ου, τὸ, velum, variegatum lineum, quod foribus thalami appendi solebat.

Πάστος, ὴ, όν, conspersus; (2) thalamus, Gl. V. f. ædicula portatilis in qua simulacrum Dei vel Deæ; obtentus, coronatio, thalamus; & *πάστον*, fulsum, id. Ab eod.

Πασταφόριον, vel *παστοφόριον*, ου, τὸ, pastophorium, ædicula Dei vel Deæ portatilis; (2) thalamus, in quo habitat ædituus, sacerdos; (3) atrium templi. A *πάστος*, & *φέρω*.

Παστοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ædituus, ædiculam gestans. Ex iisd.

ΠΑ'ΣΧΑ, τὸ, pascha, transitus, *indecl.* Vox Hebr.

Πασχάζω, pascha celebro, Suic. A *πάσχα*.

Πασχαλιὲς, ὴ, ὲν, festorum observationi addictus. Ab eod.

Πασχάλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, paschalis, ad pascha pertinens, Suic. Ab eod.

Πασχίμω, præs. inf. act. *Ion.* pro *πάσχειν*.

Πασχητιασμὸς, οῦ, ὁ, ipsa appetitio coitus nefandi; turpis in Venerem pruritus & titillatio. A

Παχητιῶν, ῶ, cupio *πάσχειν* sive obscœna pati; *παχητιᾶν*, pathicus, Gl. Vet. A *πάσχω*.

Πάθοιτε, 2. pl. præs. opt. act. v.

ΠΑ'ΣΧΩ, patior; (2) affectus sum animo vel corpore in utramvis partem; (3) accidit mihi quid; (4) εὖ *πάσχειν*, beneficio affici, *κακῶς π.* incommodo, injuria affici; (5) *Att.* tacio, f. *πείσομαι*; p. med. *πέπασμαι*; a. 2. *ἔπαθον*, part. *παθών*, act. pass. Ἀλλ' οἷά χρὴ παθεῖν με πρὸς ἔτι, part. ab, Soph. Phil. 1347. Ἐκεῖνο πρὸς Δημοσθένη πεπόνθατε, ita affecti estis erga, *Æschin. Adv. Ctes.* παθεῖν, quare.

Πατάγεια, ἴτρεπο, strepitus, fragorem edo, obstrepo, constrepo. Ῥήγνυσιν ἢ πατάγεσιν, Aristoph. Nub. 337. A *πάταγος*.

Πατάγη, ῆς, ἡ, strepitus, plausus. Ab eod.

Πατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, de garrulo. A *πατάγεια*.

Πατάγητικος, ὴ, ὲν, strepitans, turbulentum sonum edens, Suic. Ab eod.

Πατραδρομῶν, ῶ, ὁ καὶ ἡ, fragorem edens inter currendum. Ex *πάταγος*, & *δρόμος*.

Πάταγος, ου, ὁ, fragor, strepitus, crepitus. A *πατάσσω*.

ΠΑ'ΤΑΙΚΟΙ, οἱ, Pataci, dii Phœnicum navigantium.

Πατάνη, ης, ἡ, patina, patella. A *πετάννυμι*.

Πατάνιον, ου, τὸ, patella, parva patina. Dim.

Πατάξαι, aor. 1. inf. act. verbi

ΠΑΤΑ'ΣΣΩ, f. ξω, cum strepitu palpito, vehementer palpito; (2) percutio, pulso, ferio; *πεπαταγμένος*, p. part. percussus. Τὶς τῶν θύραν ἐπάταξεν, Aristoph. Ran. 38. Ἐξοίσεις τόθ' ὅτ' ἂν καρδίαν ἐπάταξεν, ibid.

Πειναλέος, ή, έον, idem quod πεινάλεος.
Πειναν, ῶ, fut. ήσω, esurio, fame premor; (2) appeto, desidero, inf. πεινῆν, *Dor.* pro πεινᾶν. Τὰ μὲ πεινῆν κάλλιον τῦ φαγεῖν, Luc. Πεινῆν Συμμάχων, Xen. χρημάτων, Id. Ab πεῖν.
Πεινάν, *Ion.* pro πεινῦν, idem & ab eod.
Πεῖνη, ης, ἡ, esuries, fames, Gl. V.
Πεινῆν, *esurire*, præs. inf. act. *Dor.* pro πεινᾶν, ex πεινάειν, a πεινάω.
Πεῖσαι, esurio. A πεινάω.
Πειστικός, ή, όν, famem sentire solitus, vel famem excitans. Ab eod.
Πειτάντες, nom. pl. pr. part. act. *contr.* pro πεινῦντες, a πεινάω.
ΠΕΙΡΑ, ας, ἡ, experimentum, documentum, peritia, Ph. (2) conatus, periculum; (3) appellatio de stupro aut alio turpi facinore; (4) sensus alicujus rei, usus in partem deteriorem; unde de incommodis dicitur.
ΠΕΙΡΑ, ᾶς, ἡ, cuspis vel acies gladii. Τῷ πείρᾳ ἐπεσείετο, Appian. B. Mithridat.
Πειράω, fut. άσω, tento, exploro, periculum facio, captiose tento, tento sollicitando ad aliquod scelus, *impr.* stuprum; πειράομαι, tentor, ad scelus aliquod solicitor. Οὔ τινα ῥᾳδίως με οἱ πατέρες, Heb. 3, 9. Ἐπειρᾶτο χρῆν τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι, Act. 16, 7. Πειραζόμενος ὑπὸ τῦ Σατανᾶ, Marc. 1, 13. A πείρω.
Πειρᾶθεν, 3. sing. aor. 1. optat. pass. verbi πειράω.
Πειραιεύς, Piræus, portus Atticæ. Gen. Πειραιέως, Πειραιῶς, Acc. Πειραιᾶ.
Πειραϊκόν, το, idem.
Πειραϊκός, ut Πειραϊκαὶ πύλαι, Piraicæ portæ. A præc.
Πείραμα, ατος, τό, tentamentum, Gl. Vet. A πειράω.
Πειρᾶν, finio, necto, aor. 1. part. πειρήνας, πειρήναντες, nectentes. Καὶ πεπείραν) τάδε, contexta sunt, Soph. Trach. 190. Σειρὴν ὁ πλεκτὸν ἐξ ἄυτῦ πειρήναντες, Odyss. 22, 175. A πείρω.
Πείσαντα, acc. s. aor. 1. part. act. v. πείρω.
Πείραρ, sive πεῖρας, ατος, το, finis, terminus. A πεῖρις.
Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. v. πειράζω.
Πειρασθῆναι, *tentatum esse*, aor. 1. inf. pass.
Πειραθῆς, *tenteris*, 2. s. aor. 1. conj. pass.
Πειρασις, εως, ἡ, tentatio, sollicitatio; (2) conatus. A πειράω.
Πειρασμός, ῦ, ὁ, tentamentum; (2) tentatio. A πειράζω.
Πειραστής, ῦ, ὁ, tentator. Ab eod. Unde
Πειραστικός, ή, όν, tentandi peritus, tentativus; (2) qui inani conatu utitur.
Πειρατεία, ας, ἡ, pratica. A πειρατεύω.
Πειρατέον, & πειρατέα, tentandum. A πειράω.
Πειρατεύω, f. εύσω, piraticam exerceo, naves in mari capio, populor, vasto, prædor. A πειρατής.
Πειρατήρια, ας, ἡ, *Ion.* πειρητηίη, ης, ἡ, tentatio, qua alicujus rei periculum & experimentum fit. A πειρᾶν.
Πειρατήριον, ῦ, το, fides probationis; (2) prædonum multitudo; (3) experimentum, tentamentum, tentatio; (4) locus tentationum. A πειρατής.
Πειρατής, ῦ, ὁ, prædo marinus, pirata. A πειράω.
Πειρατικός, ή, όν, ad piratas seu prædones marinos pertinens. A πειρατής.
Πείρατον, 3. s. pr. imper. act. pro πειράτω, a
Πειράω, ῶ, f. άσω, & *Ion.* έω, conor, nitor, tento, experior, periculum facio; (2) tento, de stupro interpello, Gl. V. & *vet. int.* sollicito, attento; πειράομαι, tento, Gl. Vet. aor. 1. part. πειραθείς, expertus, Ph. πειρατικάρδιος, expertus, Gl. V. πειρῶμαι, conor, nitor, experior, Gl. V. immisceo, πειρῶ, eniteor, Ph. Τῦτο ἐγὼ πειράσομαι πᾶς μὴ εἰδότας δοῦναι, Xen. Cyr. 8, 1. Τὰ ἄκατα πειρασείδη τᾶς λιμῆ καὶ τᾶς, experiemini, Aristoph. Ach. 749. Πάντα γὰρ πείνης πειράσεται ἢ σαλπλήκτης, experimur, Phocyl. 36. Πειρᾶται ἴγχος, Hes. Scut. 359. A πεῖσα.
Πειρηθῆναι, *tentatum esse*, aor. 1. inf. pass.
Πείρησαι, 2. sing. a. 1. imper. act.
Πειρητίζω, experior, tento, periculum facio, exploro animum alicujus. Μήτι μοῦ, κύτε παιδὸς ἀφαυρῦ, πειρητίζεῖ, Il. 7, 235. A πειράω.
ΠΕΙΡΙΝΘΟΣ, *Gen.* & πειρινθα, acc. a πειρινς, crates, vel alveus ex viminibus in curru. Αὐτὰρ ὄγ' υἷας ἄμαξαν ευπρηχον ἡμιονείῳ Ὀπλίσαι ὑπάγῃ, πειρινθα ϑ' ἕπεσθαι ὑπ' αὐτῆς, Hom. Il. 24, 190.
ΠΕΙΡΩ, fut. πῶ, p. πέπαρκα, transfodio, transfigo, transverbero, infigo, adfigo; (2) transeo, aor. 1. ἔπειρα, transfixi; πεπερμένος, transfixus, p. part. pass. Καὶ τὸν μὲν ὑὸς μισυλὸς, ἢ ἄμφ' ὀδοῖσιν ἔπειρε, Il. 9, 210. Πέλαγος Αἰγαίῳ τῶ, Soph. Ai. 461.
Πειρᾶ, 2. sing. præs. imper. med. *contr.* pro πειράει, a πειράω.
Πειράατο, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro πειρῶντο, ex πειράοντο.
Πειρώμεθα, 1. pl. præs. ind. med.
Πεῖσα, ης, ἡ, funis ancoralis. A πείθω.
Πῖσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro πίσαι, a πιέω, πίνω.
Πεῖσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro πίσας.
Πείσας, aor. 1. part. act. v. πείθω.
Πείσεα, loca irrigua, aquosa prata.
Πείσεαι, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro πείσῃ, a πείθω.
Πείσεις, *persuadebis*, 2. sing. fut. 1. ind. act.
Πεισέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro πείσειν.
Πείσιν, *obedis*, 2 sing. fut. 1. ind. med. vel *fio passive*, 3. sing. a. 1. conj. pass.
Πεισθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass.
Πεισθῆναι, *persuasum esse*, aor. 1. inf. pass.
Πεισιμάχοιμι, κ, ὁ καὶ ἡ, hominibus persuadens. Ex πείθω & βοή.
Πεισις, εως, ἡ, suasio, suadela. A πείθω.
Πείσις, εως, ἡ, passio. A. f. 1. πεισομαι, patior, verbi πάσχω.
Πεισιχάλινος, κ, ὁ καὶ ἡ, frænis obediens, R. Suec. Ἄνιστα πεισιχάλινα, Pind. Pyth. 2. Ex πείθω, & χαλινός.
Πεῖσμα, ατος, τό, fiducia ad redendi alicui, persuadendo; (2) funis navicæ, quo navis adjungitur & retinetur, unde quicquid gubernaculum, retinaculum, fides, firmum, refugium. Ἐν ϑ' ἁλμὴν ἐν ῥοῖσι, ἵν' ἀκρὸν πείσματος ἐστὶν, Hom. Od. 9, 130. A πείθω.
Πεισμονή, ῆς, ἡ, persuasio. Ab eod.
Πειστέον, obsequendum, obediendum; (2) credendum. A πείθω. Unde
Πειστήρ, ῆρος, ὁ, obediens, persuasor.
Πειστικός, ή, όν, idem quod
Πειστικός, ή, όν, persuasorius, vim persuadendi habens. A πείθω.
Πειστικῶς, *adv.* persuasorie, probabiliter.
Πειστοῦ, οῦ, ὁ, fretus. A πείθω.
Πειτάνης, ου, ὁ, satanitus, pathicus, Etym. Sud. Ἐκ πείσω, & ἄλμαι.
Πεκάλιον, ου, το, peculium, Vox Lat.
Πέκος, εος, τό, pellis, item cortex. A πέκω.
Πεκτέω, ῶ, fut. ήσω, pecto, carmino, cæso; (2) tondeo. Ἦκα πέκτειν ἄρα πρόσθεν πόκον ἠρίνην, Aristoph. Av. 720. Oudam vero pecunt τέκνα. Ἰσσον τὴν τὸν δημότας βοσκεῖν σ' ἐγὼ κελεύω, id. Lys. 688. A πέκω.
Πεκτήρ, ῆρος, ὁ, qui tondet aut vellit. A πέκω. Unde
Πεκτός, ή, όν, pexus, compactus; (2) tonsus.
Πέκω, f. πέξω, tondeo. Aor. 1. pass. ἐπέχθη, tonsus est. Τὸν χρὴν ἐς ἐπέχθη, Aristoph. Nub. 1359. A τέκω.
Πελή, ῆος, εία, εῖον, manuus. A πέλαγος.
Πελάγεσσι, dat. plur. *Ion.* pro πελάγεσι, a πέλαγος.
Πελαγίζω, fut. ίσω, versus altum, in altum navigo; (2) inundo, undis tego, Suid. Ἢν τάδε πελαγίσας ὑπερῆλθε, Appian. Bell. Mithridat. Ab eod.
Πελαγικός, ή, όν, marinus, pelagicus, altum, amans. Ab eod.
Πελαγικῶς, *adv.* pelagice, altum, amans.
Πελαγοδρομέω, ῶ, maritimus, *Epith.* navis.
ΠΕΛΑΓΟΣ, ους, τό, proprie mare altum, mare medium; (2) pars maris majoris; (3) æquor, mare, reperitur etiam de fluminibus, ut de Danubio, ap. Dion. Cass. (5) tropice, de magna mole rerum mortalium.
Πελαγοτρεφής, ή, ὁ καὶ ἡ, qui in mari degit, marinus, Suic. A τρέφω.
ΠΕΛΑΓΟΩ, mari inundo.
Πέλαζε *fut. ἄσω*, propinquo, appropinquo, venio ad, accedo; (2) admoveo, applico, appello; πελάζομαι, appropinquo; πελασθῆναι, admotus, a. 1. Εἶεν πελάζειν ζῆς γε τῆτες τ' πάτρης, impediam ne propinquet, Soph. Phil. 1397. Βορέα ζαμὰ πελάζων, Anst. Av. 1405. πάφορες, Eurip. Rhes. 121. Ἐκ ποίας πάτρας ἱκάνοισι δώμασιν πελάζετε; id. Ph. 286. ἐσὲν σ' ἐς δόκην τελέσαν, Hom. Il. 7, 434. A πέλας.
Πελάθω, idem. Τί ποτ' ἐ πελάθῃ Συνοπὸς, ὃν ἐπὶ Ἕκτωρ ἄτρωτα κατοπᾶν; Eurip. Rhes. 156. A πέλας.
ΠΕΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, libum, quod placentæ in modum e farinæ polline fiebat, & sacrificiis adhibebatur; (2) quivis concretus; (3) quivis humidum concretum & arendo induratum; (4) obeli pondus.
Πελανεῖν, Pythagoras vocabat τὸ ῥαθυμεῖν, i. e. monere, admonere.
Πελαργικοὶ, ciconiarum pulli. Sing. πελαργικεύς.
Πελαργικός, ή, όν, qui ciconiarum est, seu qualis ciconiarum est, ciconiarum proprius; πελαργοὶ οἱ τόκοις, leges de alendis parentibus; quia idfaciunt ciconiæ. A πελαργός.
Πελαργίτις, ίδος, ἡ, herba hirundinis nigricans.
ΠΕΛΑΡΓΟΣ, οῦ, ὁ, ciconia. A πέλαν, nigrum, & ἀείρω, tollam.
Πελάσγοχλοις, ίδος, ὁ ἡ, ciconiæ colorem habens. Ex πελαργὸς & χλόη.
Πελασγώδης, ες, ὁ ἡ, ciconiæ similis, ciconiam referens. A πελαργός.
ΠΕΛΑΣ, *Adv.* prope. Hinc ὁ πέλας, vicinus, propinquus, alius. Comp. πλησίον, Superl. πελατάτω, Hipp.
Πέλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέλασαν, a πελάζω.
Πελασθεῖσα, f. pr. part. pass. f. v.
Πελάσσαις, a. 1. part. act. *Poet.* & *Æol.* pro πελάσας.
Πέλας, ου, ὁ, alii propinquans, qui accedit, vicinus, socius. A πελάζω.
Πελατεία, ας, ἡ, clientela, Gl. V. A
Πελάτης, ου, ὁ, vicinus; (2) inferioris conditionis homo, qui domum respicit ventitat & nos colit, Gl. Vet. cliens. A πελάω.
Πελατικός, ή, όν, famularis. A πελάτης.
Πελάτις, ίδος, ἡ, cliens vel famula. Ab eodem.
Πελάω, ῶ, appropinquo, accedo. Ἔπειτα κυδρὸν ἐπέλασσεν ὑπὸ πέλαον, Hom. Hym. in Bacch. 44. A πέλας
Πέλεθρον, sterrus; idem quod Στάδιον.
Πελέθρισμα, ατος, τό, cursus Heroum, fortasse jugeri, vel per designata jugera. Quasi a πελεθρίζω, quod est a πέλεθρον
Πέλεθρον, ου, τό, jugerum, item spatium, ut πλέθρον. A πλέθρον.
Πέλεια, ας, & πελειας, άδος, ἡ, columbarum quædam species; (2) columba, Hom. Il. 5, 778. A πελός.
Πελειάδεσσι, dat. plur. *Ion.* pro πελειάσι, a πελειάς.
Πελειάδημιον, ου, ὁ ἡ, columbarum altor vel altrix. Ex πέλεια, & δοίημι.
Πέλειος, εία, ειον, niger, fuscus, lividus. A πέλεκος.
ΠΕΛΕΚΑΝ, ᾶνος, ὁ, pelecanus; picus Martius; vid. seq.

Πελεκάω,

Πελαγίδες, *Pleiades sidera*, Gl. V.

Πελαγικός, *marinus*, Gl. V. A πέλαγος.

Πελαγίσιος, *Pelagius*, Gl. V. A πέλαγος.

Πελαγονία, ἡ, *Pelagonia*, Gl. V.

Πελαγονίτης, ου, ὁ, *Pelagonites*, Gl. V.

Πελαγόνιος, ου, ὁ, *Pelagonius*, Gl. V.

Πελαγός, ὁ, *pelagus*, Gl. V. Hinc

Πελαγώδης, ες, *pelagosus*, Gl. V. A πέλαγος.

Πελαδόν, ὁ, *turdus*, Gl. V.

Πελαδός, ὁ, *turdus*, Gl. V.

Πελαδών, όνος, ὁ, *turdus*, Gl. V.

Πελαδώνιον, ου, τὸ, *turdorum nidus*, Gl. V. A πελαδών.

Πελαδωνίς, ίδος, ἡ, *turdorum nidus*, Gl. V. A πελαδών.

Πελαδωνοφόνος, ου, ὁ

Πένθιος, ος, ὁ ἡ ὁ, & **πενθικός**, ἡ, ὁν, *luctuosus, lugubris vel luctuosus*, Gl. V. *lugubris, flebilis, funestus*. A

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, luctus, i. e. mœror, ex morte propinquorum vel amicorum; (2) cujuvis mœror, Ph. luctus, funus.

Πενία, ας, ἡ, *Ion.* πενιη, ης, ἡ, paupertas, inopia. A πένομαι.

Πενιχραλέος, έα, έον, pauper, pauperculus, inops. A

Πενιχρός, ά, όν, idem. A πένομαι.

Πενιχρῶς, *Adv.* pauperum more, per inopiam.

Πενόλης, penula, Gl. V. al. φαινόλης.

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, facio, efficio, ago, paro, curo, struo; (2) pauper seu inops sum. Τί δὲ χρὴ ταῦτα πένεσθαι; Odyss. 24, 406. Πολλοὶ τοι πλουτοῦσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται, Theog. 315.

Πένοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπένοντο, a πένομαι.

Πενταμερής, ής, quinque generos habens.

Πενταγράμμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui quinque linearum est. Ex πέντε, & γραμμὴ, *linea*.

Πεντάγωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque angulos habens. Ex πέντε, & γωνία.

Πενταδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui quinque digitos habet, vel qui quinque digitorum est.

Πενταδάρχης, vel **πενταδέρχης**, ου, ὁ, qui quinque viris præest, quinquevir. Ex πέντε, & ἀρχός.

Πενταδεκαέτης, quindecim annorum. Ex πέντε, δεκα, & ἔτος.

Πενταδικος, ὴ, όν, quinarius; (2) pentade constans. A πεντάς.

Πενταδίον, ου, τὸ, numerus quinarius, quinternio. A πεντάς.

Πενταδραχμία, ας, ἡ, quinque drachmæ. A πενταδραχμος.

Πενταδράχμον, numisma quinque drachmarum.

Πενταδράχμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui quinque drachmarum pretii est. Ex πέντε, & δραχμή.

Πενταδαρής, ους, ὁ ἡ ὁ, qui quinque palmarum est. Ex πέντε, & δᾶπορ, *palmus*.

Πενταέθλιον, τὸ, idem quod

Πενταέθλον, ου, τὸ, quinquertium, quinque certamina. Ex πέντε, & ἆθλος.

Πενταέθλος, ου, ὁ, quinquertio, qui quinque certaminibus victor evasit. Ex usd.

Πενταέτης, vel **πενταετὴς**, *Adv.* quinquennis, seu per quinquennium. A πενταέτης.

Πενταετηρὶς, ίδος, quinquennis. Ex usd.

Πενταετηρία, ας, ἡ, quinquennium, lustrum, Gl. V. A πενταετηρικὸς.

Πενταετηρικὸς, ὴ, όν, quinquennalis; lustralis, Gl. V. A πενταετηρία.

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum, Gl. V. A

Πενταέτηρος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinquennis. Ex usd.

Πενταετὴς, vel **πενταετὴς**, ἐος, ὁ ἡ ὁ, qui quinque annorum est, quinquennis, quinquennalis. Ex usd.

Πενταετία, ὴ, quinquennium, Ex usd.

Πενταζώνος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque zonas habens. Ex πέντε, & ζώνη.

Πενταθλεύω, idem quod

Πενταθλέω, ῶ, f. ήσω, quinque certaminibus simul exercco; (2) quinque certaminum generibus certo. A

Πένταθλον, ου, τὸ, idem quod πενταέθλιον.

Πένταθλος, ος, ὁ, quinquertio, Ph. idem quod πενταέθλος; (2) in quocunque genere per omnes partes egregius, velut in dicendo.

Πενταθλοσύνη, ὴ, ὁν, πενταθλοσύνη νίκη victoria in omni genere certaminum.

Πεντάϊος, αία, αῖον, quintus. A πέντε.

Πενταίχμος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque cuspides seu mucrones habens. Ex πέντε, & αἰχμή.

Πενταιωλής, ής, ὁ ἡ ὁ, q. d. quinque habens cavitates, quinos habens truncos. Ex πέντε, & κοιλή.

Πεντακις, *Adv.* quinquagies mille, seu quinquaginta millia. Ex πεντήκοντα, & μύριοι.

Πεντακισχίλιοι, αι, α, quinquies mille, quinque millia.

Πενταλάδης, ου, quinos ramulos habens; *Epith.* manus.

Πενταλίνιος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque clinis seu lectis instructus. Ex πέντε, & κλίνη.

Πενταμόρφος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui quinque cornicum ætates vixit; (2) capularis, decrepitus. Ex πέντε, & κορώνη, *cornix*.

Πεντακόσια, ων, τὰ, quingenta.

Πεντακοσιάρχης, & **πεντακοσίαρχος**, ου, ὁ, quingentorum militum præfectus. Ex πεντακόσιοι, & ἀρχὴ, vel ἄρχος. Hinc

Πεντακοσιαρχία, ας, ἡ, quingentorum militum præfectura.

Πεντακοσιαστὸς, ὴ, όν, quingentesimus. A πεντακόσιοι.

Πεντακόσιοι, αι, α, quingenti. A πέντε.

Πεντακοσιομεδιμνος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui quingentorum medimnorum est, qui ex suis fructibus reficit medimnos quingentos, qui quingentis medimnis census est, Plut. in Solon, cap. 18.

Πεντακοσιοστὸς, ὴ, όν, quingentesimus. A πεντακόσιοι.

Πένταχυμία, ας, ἡ, immanis unda seu fluctus, fluctus decumanus, quinque fluctus uno impetu adventantes. Ex πέντε, & κῦμα.

Πενταλίκερως, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque lectos habens; (2) quinque toros conjugales experta. Ex πέντε, & λέκτρον.

Πενταλιθίζειν, ludere πενταλίθοις, Vid. seq.

Πενταλίθος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque constans lapidibus; πενταλίθια, ludus quidam muliebris, quo ludebant quinque lapidibus.

Πενταλίτρος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinquelibris, qui quinque librarum est. Ex λίτρα.

Πενταμερὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, quinquepartitus, in quinque partes divisus. Ex μέρος.

Πενταμέτρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui est quinque pedum Ex πέντε, & μέτρον.

Πενταμηνις, ος, ὁ ἡ ὁ, qui est quinque mensium. Ex πέντε, & μὴν, *mensis*.

Πενταόζος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui in quinque ramos dispergitur; (2) in quinos digitos divisus. Ex πέντε, & ὄζος, *ramus*.

Πενταόγκιον, quincunx, Gl. V. Ex πέντε, & ὀγκία, *uncia*.

Πενταπάλαιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui habet quinque palmos. Ex πέντε, & παλαιστὴ.

Πεντεπίτηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque folia habens, πεντεπίτηλον, herba quædam, quinquefolium. Ex πέντε, & πέταλον.

Πεντεπιτὲς, quinquefolium.

Πεντέπηχυς, εος, ὁ ἡ ὁ, qui quinque cubitorum est.

Πενταπλασιάζω, fut. άσω, quintuplo majorem facio. A

Πενταπλάσιος, ία, ον, quintuplo major seu amplior, quintuplus, quinquies tantus. A πέντε.

Πενταπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod

Πενταπλασίως, *Adv.* quinti generis, quintuplo plus.

Πενταπλοῦς, οῦς, ὁ ἡ ὁ, & **πενταπλόος**, όη, όον, ὴ, όν, quintuplus, quintuplicatus. A πέντε.

Πεντάπολις, εως, ἡ, quinque urbes.

Πεντασπόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque meatus seu alveos aut canales habens, (2) quinquefluus.

Πενταπυς, τὸ ὄρθιμα, *rectum*, carrecta, Gl. V. quinque pedes habens.

Πενταπρατεία, ας, ἡ, quinqueprimatus. A πεντάπρωτος.

Πεντάπρωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinqueprimi, senatores primarii municipales.

Πενταρίθμος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque numero.

Πενταρρόοιδος, ος, quinque fidibus (qu. fidium virgis) constans.

Πεντὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, i. e. quinque, vel continens quinque. A πέντε.

Πενταόσκαλμος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque remos habens.

Πενταόσπιθαμος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque spithamas longus, quinque dodrantes altitudine æquans. Ex πέντε, & σπιθαμὴ.

Πενταπέδιος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui quinque stadiorum est. Ex πέντε, & στάδιον.

Πενταστίχος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque ordinibus seu versibus constans.

Πενταστόμος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque ora seu ostia habens. Ex πέντε, & στόμα.

Πεντασυλλαβία, ὴ, quinque syllabæ.

Πενταστύλλαβος, ος, quinque syllabis constans.

Πενταστυλλαβος, quinque syllabis.

Πενταύχενος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque schœnos patens.

Πεντατάλαντος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque talenta æquans, qui quinque talentorum est.

Πενταύδυος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque volumina habens.

Πενταφάρμακος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque medicamentis constans. Ex φάρμακον.

Πενταφυὴς, ής, ὁ ἡ ὁ, quintupliciter natus, quintuplex, Suic. Ex πέντε, & φύω.

Πεντάφυλλον, ου, τὸ, quinquefolium, herba, Pentaphyllum. *Plin.* l. 25. §. 62. c. 9. *Angl.* Cinquefoil.

Πενταφύλλος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque folia habens.

Πενταφώνος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque voces seu sonos reddens. Ex φωνὴ.

Πένταχα, *Adv.* quinquefariam, quinque modis. A πέντε.

Πενταχιλιασὶς, ἴδος, ἡ, unus de quinque millibus.

Πενταχόρδος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque habens chordas. Ex χορδὴ.

Πενταχρόνιος, ος, quinque temporibus constans pes.

Πεντάχως, *Adv.* quinquefariam. A πέντε.

ΠΕ'ΝΤΕ, οι, αι, τα, quinque.

Πεντεκαίδεκα, οι, αι, τὰ, quindecim.

Πεντεκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, quindecennium.

Πεντεκαιδεκαέτης, ές, ὁ ἡ ὁ, qui quindecim annorum est. Ex ἔτος.

Πεντεκαιδεκαναία, ας, quindecim naves. A ναῦς.

Πεντεκαιδεκάπηχυς, υ, quindecim cubito habens

Πεντεκαιδεκαπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὁ, quindecies major s. præstantior.

Πεντεκαιδεκατὰς, ὰς, ἡ ἡ ὰ, qui decimo quinto die aliquid facit aut patitur. A

Πεντεκαιδέκατος, άτη, άτον, decimus quintus.

Πεντεκαιδεκήρης, ους, ὁ ἡ ὁ, navis quindecim ordinum. Ex ἐρέσσω.

Πεντεκαιδεκήμερος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui quindecim, dierum est. Ex ἡμέρα.

Πεντεκαιδεκὼρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui annorum est viginti & quinque. Ex ἔτος.

Πεντεκαιτριακοντάρης, ες, annorum 35. Ab ἔτος.

Πεντεκλινὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, quinque pectinibus contextus. Ex πέντε, & κλίνω, *pecto*.

Πεντε κλινος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex usd.

Πεντεσκια, ας, quinque naves.

Πεντεσπενιχρὸς, ὸν, ὁ, quinquies pauper, i. e. pauperrimus.

Πεντέσπους, ους, ὁ, quinque pedes habens.

Πεντεσύριγξ, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque fistulas seu quinque ejusmodi instrumenta habens. Ex σύριγξ.

Πεντετάλαντος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinque talenta æquans. Ex τάλαντον.

Πεντετηρικὸς, ὴ, όν, quinquennalis. A

Πεντετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum. Ex ἔτος.

Πεντέτης, ές, ὁ ἡ ὁ, qui quinque annorum est. Ex usd.

Πεντετραχόμβος, ος, quinquies victus, & proprie quidem quinquertio. Ex τραχόμαι

Πεντηκονθήμερος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui quinquaginta dierum est. Ex ἡμέρα.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta. A πέντε.

Πεντηκοντάδραχμος, ος, ὁ ἡ ὁ, quinquaginta drachmis æstimatus. Ex δραχμὴ.

Πεντηκονταετηρὶς, ίδος, ἡ, tempus quinquaginta annorum.

Πεντηκονταέτης, vel **πεντηκοντούτης**, ές, ὁ, quinquagenarius, quinquaginta annos natus. Ex ἔτος.

Πεντηκοντάετις, ίδος, ἡ, fœm.

Πεντηκονθαιτία, ας, ἡ, quinquaginta anni.
Πεντηκονταετηρίτης, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui est annorum quinquaginta trium.
Πεντηκονταπάρθω, ω, ὁ ἡ ἡ, qui quinquaginta habet capita. Ex κάρηνον.
Πεντηκονταπίφαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex κεφαλή.
Πεντηκονταλίτρον, τὸ, quinquaginta libræ. A λίτρα.
Πεντηκοντάπηχυς, υ, quinquaginta cubitos habens.
Πεντηκοντοναρχία, ας, ἡ, munus & dignitas, qui quis quinquaginta militibus præest; (2) quinquaginta virorum principatus. A
Πεντηκόνταρχος, ε, ο, qui quinquaginta militibus præest. Ex ἀρχές.
Πεντηκοντατάλαντια, ας, ἡ, quinquaginta talenta. A
Πεντηκοντατάλαντος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quinquaginta talentorum est. Ex τάλαντον.
Πεντηκοντατέσσαρες, ων, ὁ ἡ ἡ, quinquaginta quatuor.
Πεντηκοντάτης, ῆρος, ὁ, quinquaginta militum præfectus, Suic. A πεντήκοντα.
Πεντηκοντάχαλκος, ε, ὁ ἡ ἡ, contr. πεντηκοντάχαλκος, ὁ ἡ ἡ, cum quinquagesimo fundens, quinquagenario cum ære reddens. Ex χαλκός.
Πεντηκοντήρης, ε, ἡ, quinquaginta remorum navis, seu navis actuaria quinquaginta remorum. Ex ἐρέσσω.
Πεντηκοστεύομαι, quinquagesimam solvo; quinquagesima a me exigitur, (2) quinquagesimam exigo, capio. A πεντήκοστος.
Πεντηκοστήρ, ῆρος, ὁ, idem quod πεντηκοντάτης.
Πεντηκοστηγενής, ἡς, ες, quinquaginta remos habens. Ex ναῦς.
Πεντηκοντόγυος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quinquaginta jugerum est. Ex γύας.
Πεντηκοντοκάρηνος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinquaginta capita habens. Ex κάρηνον.
Πεντηκοντόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinquaginta libros habens.
Πεντηκοντούτης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui quinquaginta annorum est. Ex ἔτος.
Πεντηκοστός, ἡ, ὁ, idem quod πεντηκοστήρ.
Πεντηκοντόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quinquaginta annorum est. Ex ἔτος.
Πεντηκοστός, ἡ, όν, quinquagesimus. A πέντε.
Πεντηκοστόω, ῶ, ἐς, quinquagesimum, scil. partem, exigo, quinquagesima a me exigitur. A πεντηκοστός.
Πεντηκοστή, ῆς, ἡ, sc. ἡμέρα, Pentecostes, dies quinquagesimus a resurrectione Domini.
Πεντηκοστός, ή, idem quod πεντηκοστήρ.
Πεντηκοστολέγων, ονος, ὁ, quinquagesimum colligo seu exigo.
Πεντηκοστοστάσιον, ε, τὸ, locus, in quo quinquagesimæ pensantur. A
Πεντηκοστόω, ῶ, ὁ, qui quinquagesimum pro me exigit, seu qui quinquagesimas pro me exigit. Ex ἀγορά.
Πεντηκοστώσεις, εως, ὁ, quinquaginta fures aut latrones.
Πέντης, ητος, ὁ, qui egenissimus. A πένω.
Πεντικοστός, ή, όν, ordo magnitudinis cum hoc conjunctus. Abacad.
Πέντος, εος, ἡ, quinquennium. Ab ἔτος.
Πεντοικικός, ἡ, όν, idem.
Πεντοίζω, pro hoc Ion. pro πεντόζω, a
Πεντοζῶν, ῶ, ἡ ἡ, idem quod πεντοζώς.
Πεντοζώνις, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque ulnarum. Ex ὄζος, ulna.
Πεντορεον, ε, τὸ, herbæ nomen, quæ alias pyrum. Ex ὀρίζω, extendo.
Πεντορεστῶν, ῶ, ὁ, quinque tabulis, tectis, habens domus.
Πεντωβολιαῖος, quinquenses, Gl. V. Ex ὀβολός.
Πεντωβόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque obolorum.
Hinc τὸ πεντωβόλον, ε, quinque oboli.
Πεντώρυγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quinque vallerum seu fossarum est. Ex ὄρυγμα.
Πέξα, idem quod πέσσω.
Πέξαιτο, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi πέκω.
Πέξις, εως, ἡ, tonsura. A πέκω, tondeo.
Πεξῶ, f. 1. ind. act. Dor. pro πέξω, a πέκω.
Πεοιδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui tumido seu crasso pene est. Ex πέος, & οἰδέω
ΠΕ'ΟΣ, ους, τὸ, penis, mentula, verectrum.
Πεπήχασι, 3. pl. perf. ind. med. Dor. pro πεπηγασι, a πήγνυμι.
Πεπαδυίην, passam, acc. sing. perfect. part. act. f. g. per Syncop. pro πεπαθυῖαν, a πάσχω.
Πεπαιδευμένως, erudite, solerter. A παιδεύω.
Πεπαίνω, excoquo, & ad maturitatem perduco. Gl. V. maturo; (2) nitigo, lemo, πεπαίνομαι, maturesco. Gloss. Vet. Δικασταὶ ἥδιμαι τοὺς Λιμνιὰς ἀμπέλους, εἰ πεπαίεσιν ἤδη, Anst. Pace II—, Φοινὶξ πεπαινομένης ἀτασιεσατο κέντρα μερίμνης, Nonn. P. 11, 19. A πέπων.
Πεπαισμένον, acc. f. part. perf. pass. v. παίζω, ludo, vel παίω, percutio
Πεπαιτατος, Attic. pro hoc, maturissimus, maturrimus. A πέπων, ονος. Ubi
Πεπαιτέος, ερα, εον, maturior, mitior, Æsch. Agam. 1374.
Πεπαλαγμένος, part. perf. pass. v. παλάσσω.
Πεπαλακτο, 3. sing. pluq. ind. pass. Ion. pro ἐπεπαλακτο.
Πεπαλάχθι, 2. pl. perf. imper. pass.
Πεπαλὼν, a. 2. part. act. Ion. pro παλὰν, a πάλλω.
Πεπαλτο, aor. 1. ind. act. verbi πάλλω.
Πεπαλὸς, ἡ, όν, maturus, mitis, pallis. Gl. V. A πέπαμαι.
Πέπαισις, εως, ἡ, maturatio; (2) actio, qua aliquid ad maturitatem perducitur. Gl. V. maturitas. A πέπαμαι. Unde
Πεπαιτικὸς, ἡ, όν, coquendi, maturandi vim habens.
Πεπαλέμην, ver. 2. ind. act. I. pro πάλλω, a πάλλω. (Πεπαρὼν, suppletivus, præsens, pro, qui a πεπάλω. Ion.)
Πεπάρδω, f. 1. ind. act. Dor. pro πέρδω, a
Πεπαρμένος, ε, ον, part. perf. pass.
Πεπαρνάκει, 3. sing. perf. ind. act. Att. pro πεπαρνάκηκε, a παρνάσσω.
Πεπασμαι, perf. ind. pass. Poet. pro πέπαμαι, a πέπω.
Πεπασμὸς, ὁ, ὁ, idem quod πέπασις.
Πεπαταγὼν, 3. f. perf. verbi πατάσσω.
Πεπάτημαι, perf. ind. pass. v. πατέομαι.
Πεπατηκίαι, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro πεπατημένοι εἰσὶ, a πατέω.
Πεπατήκοτο, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐπεπάτηντο.
Πεπατῶ, 3. sing. perf. ind. pass. v. πειράω.
Πεπαυρὸς, ἡ, όν, maturus, mitis, suaveolens, Ph. inveteratus, Gl. V. A πέπων.
Πεπαύσεται, 3. fut. perf. ind. pass. v. παύω.
Πεπαφὼν, fut. contracted, perf. act. v. πάπτω.
Πεπεγὼς, vel mecum. A πήγνυμι.
Πεπεδημένος, part. perf. pass. v. πεδάω.
Πεπεδημένως, acc. sing. perf. part. pass. verbi πέδη.
ΠΕ'ΠΕΙ ΡΙ, ατος, τὸ, pepo, melo, cucumis; (2) melones pepere, mones Isac. Hinc
Πεπειρᾶν, pro πειρᾶν, a
Πεπειρὸς, ἡ, όν, quamvis pepo.
Πεπειρὸς, ἴδος, ἡ, quamvis pepo.
Πεπειτήρες, ων, ὁ, pepo gutturis crassi.
Πεπεροπάσω, ω, ὁ ἡ ἡ, piper colligentibus, Suic. Ex πέπερι, & πάσσω.
Πεπεσὼν, 3. f. perf. ind. med. v. πίπτω.
Πεπεσσόμενος, perf. int. act. v. πέσσω.
Πεπεσσὼν, acc. sing. perf. part. pass. verbi πέσσω.
Πεπεῖν, aor. 2. inf. act. Ion. pro πεῖν, a πίνω.
Πεπεῖσθαι, aor. 2. inf. act. Ion. pro πεῖν, a πίνω.
Πεπεῖσθε, 2. sing. perf. ind. pass. Ion. pro ἐπείσθης, a πείθω.
Πεπεῖσθον, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐπείθοντο.
Πεπειτο, 3. sing. perf. ind. pass. v. πειράω.
Πεπειρὸς, ἡ, όν, maturus, mitis, suaveolens, Ph. inveteratus, Gl. V. A πέπων.
Πεπεσὼν, 3. sing. perf. imper. pass. verbi πίπτω.
Πεπεσὼν, acc. sing. perf. part. pass. verbi πίπτω.
Πεπεύσομαι, fut. contracted, perf. act. v. πάπτω.
Πεπεφυῖα, fem. perf. part. act. v. φύω.
Πεπεφυῖαι, fem. perf. part. act. v. φύω.
Πεπεφυῖαν, acc. sing. fem. perf. part. act. v. φύω.
Πεπεφυῖας, acc. plur. fem. perf. part. act. v. φύω.
Πεπεφυῖῶν, gen

Πεπότητο, 3. sing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπότητο.

Πεπραγμένον *factum*, acc. sing. perf. part. paſſ. verbi πράττω.

Πεπαρκε, 3. sing. perf. ind. act. *per Syncop.* pro πεπάρκει, a verbo πέρω, *termino*; vel a πεπάρκω pro πρόω, *vendo*.

Πέπρακε, 3. sing perf. ind. paſſ v. πράττω.

Πεπεῖσθαι, perf. inf. paſſ. v. πείθω.

Πέπρακα, 3. ſ. perf. ind. act v. πράσσω.

Πεπτηῶτα, *lapſum*, acc. ſ. perf. part. act. *Ion. & per Syncop.* pro πεπτακότα, a πίπτω.

Πεπτεώτα, *lapſum*, acc. ſing. perf. part. act. *Ion.* pro πεπτεῶτα.

Πεπτικός, ἡ, όν, coquendi ſeu concoquend. vim habens. A

ΠΕΠΤΩ, f. ψω, coquo, maturo, digero; (2) pinſo; πεπεμμένος, coctus, pe f. part. πεπέφθαι, coctum eſſe. Τὰ μὲν πέψαντες, τὰ δ' μάξαντες, Plato.

Πέπτωκας, 2. ſ. perf. ind. act. v. πίπτω.

Πεπλῶτα, *lapſum*, acc. ſing. part. perf. *per Syncop.* pro πεπλακότα.

Πεπύθοιτ', 3. pl. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πύθωνται a πεπυθόμην pro πυθωμαι.

Πεπυκασμένῳ, dat. ſing. part. perf. paſſ. v. πυκάζω.

Πεπυρωμένον, acc. ſing. perf. part. p ſſ. verbi πυρόω.

Πεπύσθην, 3 dual. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπύσθην, a πυνθάνομαι, Il. 13, 377.

Πέπυσμαι, *audivi*, *ſcivi*, perf. ind. paſſ. v. id.

Πέπωκα, perf. ind. act. verbi πίνω pro πόω.

Πέπων, ωνος, ὁ ἡ, coctus (ex excoctus a ſole, maturus, mollis, ignavus, (2) pepo. Gl. V. A πέσσω. *Angl.* Pumpion.

ΠΕΡ, *Particula*, ſive *vis vocis*, explenda aliis orationis partibus inſerta ſolida, omne (1) notat *quamvis*, *tamen*; (2) reſpondet particulæ καίπερ, (3) *quam*.

ΠΕΡΑ, ultra, ultra modum, ultra quam, plus quam, ſupra, præter; πέρα τινος, ſupra quam, Gl. V.

Περάαν, præſ. inf. act. *Ion.* pro περᾶν, a περάω.

Περάσασκε, vide πειράω.

Πέραθε, *Adv.* ex ulteriori parte. A πέραν.

Πέραια, η, ſc. χθών, vel χώρα, terra ulterior, terra, quæ eſt ad a locum aliquem, quæ eſt ultra mare; (2, orientis & occidens. A πέρα. Unde

Περαίνε, ω, ὁ, piſcis de genere capitorum.

Περαίνω, finio, termino, Gl. Vet. peraro, confitio; perf. part. πεπερασμένος, finitus, terminatus. Περαίνε μοι λόγον, Lut. Med. 701. Κατὰ τὸν τῆς ἐλπὶς φύσιν ἔκπλους περαίνεται, M. Anton. 6, 7. A πέρας

Περαιόθεν, *Adv.* ex ulteriore parte, ex adverſo; (2) ex orientali plaga. A

Περαίτερ, αία, αῖον, ulterior, in ulteriori parte ſitus. A πέρα.

Περαιόω, ῶ, f. ώσω, tranſmitto ſeu tranſverbo in ulteriorem oram, tranſporto, trajicio, tranſeo; (2) finio, termino, perficio, περαίω, peragit Ph. περαιῶσαι, perorare, Ph. ſ. aor. 1 περαιῶσαι, perficiat; πεπεραιωμένος, tractus, protractus, Ph. perf. Ἅμα πλοῖα πᾶν λίμενι περαιωθέντες, Heliod A πέρα.

Περαίτερον, *Adv.* ulterius vel ulterius quam, Ph. amplius, ulterius. A πέρα.

Περαίωσις, ἡ, trajectus. A περαιόω.

Περαιωτικὸν, penetrabile, Gloſſ. Vet. A περαίω.

Πέραμα, ατος, τὸ, trajectus, tranſitus. A πείρω.

Πέραν, *Adv.* ultra, trans. A πέρα.

Περαντικός, ἡ, όν, ad finem perducendi & efficiendi vim habens; (2) qui probe novit inferre & concludere aliquid. A περαίνω.

ΠΕΡΑΣ, ατος, τὸ, finis, terminus, effectus, Ph. clauſula. Gl. V.

Πέρας, denique, denum, tenus, Ph.

Περάσιος, a, ι. part. act. *Æol.* pro περάσας, a περάω.

Περάσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui tranſiri poteſt, vadoſus. Gl. Vet. penetrabilis. A περάω.

Πέρασις, εως, ἡ, tranſitus, tranſitio; (2) finis, exitus. Ab eod.

Περασμός, ὁ, ὁ, finis. A πέρας.

Περάτιος, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro πέρασι, a πέρας, ατος, *finis*.

Περατόω, finio, termino. A πέρας.

Πέρατη, ης, ἡ, finis, extremum; (2) extremitas horizontis orientem verſus. A πέρα. Hinc

Περάτηθεν, ab extremo; (2) ex adverſo.

Περάτης, ου, ὁ, tranſitor. A περάω.

Περατικός, tranſfluminales, Gl. V.

Περατοειδής, ὲς, finitus.

Περατος, ατη, ατον, ulterior. A πέρα.

Περατός, ἡ, όν, per quem tranſitur patet, permeabilis. A περάω.

Περατόω, finio, termino A πέρας. Hinc

Περάτωσις, εως, ἡ, terminatio.

Περάω, ῶ, f. άσω, & ήσω, tranſeo, penetro; (2) tranſporto, Gl. V. trajicio, trano, impetrect. *Ion.* περάσκον, περάσκε, penetrabam. Αὐτὸς τρὶς ἀλὸς δυσπέρατον πέσῃ, Luc. Sol. Τὸν περάσας δεσπότης δόλῳ λαβὼν, Eur. Andr. 30. A πέραν.

Περγάμινα, membrana, Gl Vet. A

Πέργαμον, ου, ὁ, ων, Ionibus, Sud. Πέργαμος, arx Ilii, arx Trojæ, Hel. Lat. pl. Pergama, (2) urbs Aſiæ minoris. A πέρδω.

Περδικος, ἡ, perdicum. A πέρδω.

Περδίκιον, ου, τὸ, perdix; perdicum. A πέρδιξ.

Περδικοπέδη, ης, ἡ, qui vel quæ perdices alit. A πέρδιξ & πέδη.

ΠΕΡΔΙΞ, ικος, ὁ ἡ ἡ, perdix avis; (2, aſſutus; (3) libidinoſus.

Πέρδω, & πέρδομαι, pedo, perf. πέπερδα; a. 2. ἔπαρδον

Πέρθεν, *Adv.* de vel ex ulteriori parte. A πέρα.

Πέρι, ἰων, trans, ultra, *I*. pro πέραν

Περῖσαι, a. 1. inf. act verbi περίω.

Περῖσαι, *tondere*, 3. ſ. fut. 1. ind. act.

Περιτρήσων, ονος, ὁ ἡ ἡ, quo perforare & transfodere aliquid poſſumus, terebra. A πείρω.

Πέρθει, perf. inf. paſſ. *Ion.* pro πεπέρθαι, a

ΠΕΡΘΩ, f. πέρσω, diruo, everto, vaſto, depopulor; a. 2. ἔπραθον, inf. πραθεῖν, *Ion* πρηθέμεν, part. πρηθέντος, Troïa. Περγαμὸν, ἣν ποτε τεῦξε πέρσειν, εἰ μὴ θεοὶ, Soph. Phil. 613. Ἢ πᾶν στρατόπεδον περσεῖν δοκεῖς; Eur. Rheſ. 592. στρατὸν, Pind. Olymp. 4.

ΠΕΡΙ, *præpoſ. cum Genit. de*, pro; propter; præ, ultra. *Cum Dat.* circum, circa. *Cum Acc.* circa, circum, circiter; circa, inſervit ſæpe Periphraſi. (1) perſonæ οἱ περὶ Σωκράτην, Socratici; οἱ περὶ Ἄνυτον, Anyto, *i.* Anytus, cum ſuis ſectatoribus; οἱ περὶ πολλοὺς, Paulus cum comitibus; (2) rei, τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditas; (3) genitivi, ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, virtus ejus; intendit, ut σπεύδω, curroſus, σπεύδοντες, præſtitis; ſæpe redundat, interdum in eodem verbo, modo addit aliquid ſignificationi ſimplici, modo nihil. Caſui poſtpoſitum eſt paroxytonum πέρι.

Περι pro περίεστι, *ſuperſt.*

Περιάζομαι, demiror, Gl. V.

Περιαγαπάω, ῶ, fut. ήσω, valde amo.

Περιαγγέλλω, enuncio; aor. 1. περιήγγειλα, Ναῦς περιαγγέλλειν χρὴ πύλεις, imperatîſſe, Thuc. *Bœotiæ*, id.

Περιαγείρω, circumquaque congrego, undiquaque colligo; περιαγείρομαι, a circumfluentium multitudine circumdor. Περιαγειρόμενοι ἀθλητοὶ, Plato.

Περιαγή, ἡ, flexus. A περιάγω

Περιαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, circumactus. Ab eod.

Περιαγκωνίζω, brachia & manus vincio, ſ. poſt terga ſ. alio modo. Hinc

Περιαγκώνισμα, τὸ, revinctio brachiorum & manuum.

Περιαγνίζω, f. ίσω, luſtro.

Περιαγνυμι, & περιαγνύω, fut. άξω, confringo torquendo, contorquoque; aor. 2. part. paſſ. περιαγεὶς, circumfractus. Περιαγνυται ὕδωρ, Apollon.

Περιαγοραῖος, ᾱ, ὁ, circumforaneus; (2) loquax, rabula. Ex ἡ ἀγορὰ, *forum*.

Περιάγχω, f. ξω, præfoco, contorqueo. Ex

Περιάγω, fut. άξω, circumduco, circumago, mecum duco; (2) circumeo, luſtro; (3) adduco, redigo ad aliquid, Gl. V. circumago, ducto, circumduco, circumago, traduco. Περιαγε δ' ἁμᾶς Arſt. Av. 177. Αὕτη, τί πεισῆς, τὴν κεφαλὴν σοῦ περιάγεις; id. Pace. 680.

Περιαγωγὸς, ἡ, inſtrumentum ad circumagendum navem. A περιάγω.

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, circumactio, circumductio, flexus, qui in orbem fit, Gl. Vet. ambages. Ab eod.

Περιαδω, celebro. A περιάδω.

Περιαθρέω, circumſpecto, attente ſeu diligenter conſidero Τὰ ἐν μεσῇ ἀστρῳ ἐν κλίνῃ περιαθρῆσαι, Plut. Hinc

Περιαθρησις, εως, ἡ, circumſpectio, attenta & diligens conſideratio.

Περιαιρεῖμαι, detraho, aufero.

Περιαίρεσις, εως, ἡ, detractio, amputatio.

Περιαιρετὸς, ἡ, όν, qui circum eximi poteſt, exemptilis. A

Περιαιρέω, ῶ, circum aufero, vel in circuitu circumcido; amputo, decortico, detrabo, aufero, adimo, ἀφαιρέω; περιαιρέσεις, ademptiones, Gl. Vet. aor. 1. paſſ. part. ἐξῆ ὃ μὴ μόνον τρίχες τὰς μὰ ἀνιχνείας περιαιρέν, M. Anton 4, 16. Περιαιρεῖς δεῖξαι τὰ ἐπίκαια, Xen. Cyr. 8, 15. Περιαιρῶ σ' ἀλαζονείας, Ariſt. Eq. 290.

Περιαιρημα, τὸ, *v.* περιαίρεσις.

Περιαιρῶσιν, acc. ſing. part. præſ. act. pro περιαιροῦσαν.

Περιακοντίζω, f. ίσω, jaculis undique ferio.

Περιακτὸς, ἡ, ὁ ἡ ἡ, qui circumagi poteſt, verſatilis. A περιάγω.

Περιαλγέω, ῶ, f. ήσω, ægerrime doleo, vel fero, vehementer doleo. Τοὺς μὲν πυρίσσοντας περιαλγῆσαι, Heliod. ἐλεεινὰ, id. Hinc

Περιαλγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui valde dolet. Περιαλγέστερον κλύειν, *Ariſt.*

Περιαλγὼς, valde dolenter, ægerrime.

Περιαλείφω, fut. ψω, circumlino, circumungo; περιαλήλιπται, 3. ſ. perf. paſſ. Φαρμακον δίδωμι, τὸ ἐν τοῖσιν ἀντικνημίοισιν ἀλκεδρὰ περιαλείφειν, Ariſt. Eq. 903. Περιαλείφειν τὸν πηλὸν, Theophr.

Περίαλλα, *Adv.* ex more, infigniter. Ex περὶ, & ἄλλα, *alia*. Soph. Oed. T. 1227.

Περιαλλόκαυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, caule ſuo aliud circumplectens.

Περίαλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, aliis præſtans, eximius.

Περιάλλως, *Adv.* eximie, ſupra modum, R.

Περιαλουργὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, q. d. circum purpuratus; (2) profundus, inmerſus, quaſi tinctus malle. Ex ἅλς, & ἔργον.

Περιαλουργὸς, ὴ, όν, idem & ex illo.

Περιαμάω, ῶ, fut. ήσω, demeto.

Περίαμμα, ατος, τό, quod circumnectitur & circumligatur alicui, quidquid annectitur collo aliive corporis parti ad arcendas noxas, amuletum. Δοκεῖ ἡ ἡ κόμη φέρειν περίαμμα ὦσα χρήσιμον κεφαλαλγοῦσι, Dioſc. de Hippogloſ. A περίαπτω.

Περιαμπίχω, & **περιαμπέχω**, obtego, involvo. Οὐλὸν δέρι περιαμπέχειν λέχος, Eur. Med. 282.

Περαμύνω, protego & defendo a periculis. Σχεσθε κὶ ἐμεῖο μάχης ὄφρ Πατρόκλοιο θανόντος περαμύνω, Tmeſis, Il. 17, 182.

Περιαμύσσω, vel **περιαμύττω**, fut. ξω, saucio.

Περιαμφιέννυμι, vel **περιαμφιάννυμι**, circumveſtio.

Περιαμφίς, ίδος, ἡ, circumductio, circumactio. Ex περί, & ἀμφίς.

Περιάμφοδος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui circa plateam eſt, in circuitu ſitus.

Περιανάγω, vi circumduco, ſ circumago

Περιανθίζω, fut. ίσω, floribus, vel floridis quibuldam coloribus undique orno.

Περιανίσημι, idem quod ſimplex.

Περιαν λέω, circumfundo.

Περιάπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, annexus, alligatus; **περιαπτόν**, monile, Gl. V. t. A

Περιάπτω, fut. ψω, annecto, appendo, allligo, pro amuleto appendo; (2) adjungo, concilio, comparo; (3) impono, injungo, attribuo, Gloſſ. Ver. obdo. Πολὺ δ' ἄμεινον παρὸν σῖτον ξυνεῖς αὐτῷ περιάψαι, Ariſt. Plut. 569. Μηδένας τιμὰς αὐτοῖς ἡ τῇ πόλει περιάψειν, Xen. Cyr. 1, 23.

Περιβάζω, effringo, contrungo alludendo.

Περιάργυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, argenteus. Hinc

Περιαργυρόω, ῶ, argento duco.

Περιαρμόζω, fut. όσω, apte circumpono. Ἵππος θυρεὸς περιήρμοζε λεπίδα χαλκῆν, Plut.

Περιάρτησις, εως, ἡ, circumſandi actio. A

Περιάρω, ῶ, f. ήσω, charo.

Περιαστάζω, ſuſpendo.

Περίασις, εως, ἡ, circumcentio, vel circumſonantia, ſimus, celebratio, Plut. A περιάδω.

Περιαυγάζω, fut. άσω, ſplendore circumdo. Ἐξαίσιος περιαυγάζων αὐτὸν φως ἀπὸ τοῦ ὕδατος, Act. 9, 3.

Περιαχέω, ῶ, f. ήσω, occupatus ſum.

Περιαυγάζω, fut. άσω, ſplendore lucque circumquaque illumino, collutro.

Περιαυγεία, ας, ἡ, ſplendor circumquaque lucens, Suic. A περιαυγής.

Περιαυγή, ῆς, ἡ, lux circumquaque fuſa.

Περιαυγής, ές, ἡ, circumquaque ſplendens, pellucidus. A περιαυγή. Unde

Περιαυγῶς, ὁ ἡ ὁ, illm.

Περιαυθαδίζομαι, fut. ίσομαι, pertinaciter reſido, contumaciter ago, inſolebe me gero, magnifice de me ſentio. Ab αὐθαδής.

Περιαυτάζομαι, idem, Heſ. Ab αὐτός.

Περιαυτεῖν, ῶ, inuſ. part. præſ. act. verbi περιαυτέω.

Περιαυτολουτία, ας, ἡ, ſui ipſius prædicatio & laudatio.

Περιαυχένιος, ὁ ἡ ὁ, qui cervici circumponitur; ψέλλια ἡ περιαυχένια, Appian. B. Mithridat. Ariſtonet. 1, 18. Ab αὐχήν

Περιαύω, f. αύσω, pernocto.

Περιβάζην, ν. f. a. 2. ind. act *Dor.* & cum ν pro **περιβαίην**, a **περιβαίνω**.

Περιβαδίζω, *Ion.* pedibus alternatim motis; (2) circumeundo, obeundo. A

Περιβαίνω, fut. βήσομαι, circumeo; (2) protego defendo. Πρὶν γὸ περιβῆναι ἄνακτα, Il. 14, 424. Πατρόκλου περιβάς, ib. 17, 80.

Περιβαλίσκω, a. 2. inf. med. v. περιβάλλω.

Περιβάλλω, amicio, cooperio, circumjacio, ambio, amplector, adhæreo, Gl. V. περιβεβλημένος, adfeciſſe; περιβεβλημμένος, opertus, obſitus, circumamictus, circumſeſſus, amictus, Ph. Λάζε μν, πίσι, περιβαλλε χέρας, Ariſt. Θεσμ. 921. Ὦ ῥᾷδιος ὄρνισσι περιβαλεῖσα μὲ, Eur. Iph. in Tau. 791. Τυραννὶδ' αὐτὰ περιβαλεῖν ἐμοὶ λέγε id. Ion. 866. Στεναγμῶν μὲ περιβάλλ' ὑφος, id. Her. fut. 1144.

Περιβαλόμηθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. v. περιβάλλω.

Περίβαρα, ων, τὰ, calceamenta quædam. Quaſi περιβάλλα, a περιβάλλω.

Περιβαρίς, ίδος, ἡ, ſpecies calceamentorum mulebrium, Ariſt. L. 48. A περίβαρα.

Περιβαρύς, ύος, ὁ ἡ ὑ, valde gravis.

Περίβασις, εως, ἡ, circumitio, inambulatio. A περιβαίνω.

Περιβεβλημένως, acc. ſ. perf. part. paſſ. verbi περιβάλλω.

Περιβεβλημένως, *Adv.* veſtitu, amictu.

Περιβεβῶσι, 3. 2. inf. act. v. περιβαίνω, pro περιβαίνω.

Περιβιόω, ῶ, fut. ώσω, ſupervivo, ſuperſtes ſum; (2) vivum ſeu incolumem ſervo, Gl. Vet. περιβιῶ, ſupervivere, Plut.

Περιβλασφάνω, f. φήσω, circumpulſulo.

Περιβλεπτός, ὁ ἡ ὁ, conſpicuus, ſpectabilis, illuſtris, admirabilis. A περιβλέπω. Hinc

Περιβλεπτότης, ητος, ἡ, ſpectabilitas, claritas.

Περιβλέπτως, circumſpicio. Τὴν Θέσιν περιβλέπτων, Heſiod. πάσης, Xen. Cyr. 5. 1. Μὴ περιβλέπεσθε αλλότρια ἠμεμνημένοι, M. An. 7. 31. Hinc

Περιβλεψίς, εως, ἡ, circumſpectio, admiratio.

Περιβλήδην, ατος, τὸ, in lamentum, ejulatus, Gl. V. plur. A περιβάλλω.

Περιβλήχρως, ωτος, ὁ ἡ ὁ, omnibus corporis partibus decoris ac deficiens.

Περιβλίζω, f. ίσω, jocabris addico, ſcoto.

Περιβλώσω, f. όσω, circumluo.

Περιβόητος, ος, ὁ ἡ ὁ, celebratus, decantatus, nobilitatus, dictus in utramque partem, vel ſæpe & ut Gramm. volunt, proprie in malam partem, pro infamis, ſ. qui fabula factus eſt, Gl. V. perſonatus, illuſtris.

Περιβόητος, *Adv.* clare, cum magna fama.

Περιβόθρα, ας, ἡ, f. άσω, circumfoſſo, ablaqueo. Ex βόθρος.

Περιβόλαιον, ν, τὸ, amictus, amoenum; opertorium, Gl. V. A

Περιβολή, ῆς, ἡ, veſtitus & cultus exterior, fides, (2) qui quid exterius nos circumdat, ſive immotum, ſive remotum movetur, (3) amplexus, (4) ambitus, circuitus, (5) ſchema quo domus ornamus & ſuſtentur, Ph. muri s. Al. Gl. Vet. circuitus. Ph. concurſus. A περιβάλλω.

Περιβόλιον, ν, τὸ, idem quod

Περιβολή, ῆς, ἡ, ambitus, septum, vallum, murus, muralia; ferri circulus, Gl. V. cumbanus, mœnia. Ab ved.

Περιβομβάω, ῶ, fut. ήσω, bombo circumſono; (2) circumſtrepo, circumſono, perſono. Περὶ σπείρην δοιζήσω ὑπερβ ἐ ζέφυρος περιβομβήσας ἄνεμος, Theocr.

Περιβόσκω, depaſco; 2) decerpo; (3) circumhabito. Τόσσα μοὶ Αἰσήπου περιβόσκεται ὐθέα γαῖαν, Dion. Hal. 3 3.

Περιβραβεύω, obſtrepero, Gl. V.

Περιβραχιόνιον, ν, τὸ, circumamictum brachii, armilla.

Περιβραχιονιστής, οῦ, qui in brachio geſtatur.

Περιβρέμομαι, circumſtrepo, circumſono. Ἐν θὰ τε κῦμα Πόντου μὲν πνοιαῖσι περιβρέμεται Σποράδεσσιν, Dion. Hal. 132.

Περιβρίθω, f. ίσω, undique gravo & onero.

Περιβρόμιος, ὁ ἡ ὁ, circumſtrepens, reſono, ſtrepo. Δαιτὶ δ' Ἰδωμεὺς κατὰ περιβρόμιος Σάλιοισι, Dion. Hal. 2.

Περιβρύχομαι, f. ξομαι, irrideo.

Περιβώσκω, adedo, circumedo, circumdepaſco, **περιβεβρωμένος**, ambeſus, exeſus, Gl. Vet. Hinc

Περιβρωτός, ὸν, ὁ ἡ ὸν, arroſus, exeſus, circumquaque adeſus. Περιβρωτὰ φλοιὸς, *Anon.*

Περιβύω, f. ύσω, obturo, infercio; (2) undique ſuppono. Τπαυχένιον περιβύσαντες αὐτὰ πλάτεσιν, Luc. in Mic.

Περιβωμίζω, luſtrare, circuire, Gl. Vet. A βωμός, σία. Unde

Περιβώμιος, ὁ ἡ ὁ, qui circum aram eſt.

Περιβωτός, ὁ ἡ ὁ, *Ion.* pro περιβόητος.

Περιγάνυμαι, ῦμαι, lætitia & voluptate perfundor, exhilaro.

Περιγεγραμμένως, circumſcripte, definite, perſpicue. A περιγράφομαι.

Περίγειος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui circa terram eſt, terram ambiens, terræ proximus, circum terram adhærens. A γῆ.

Περιγενητικός, ὴ, όν, vincendi vim habens. A περιγίνομαι.

Περιγηθής, ές, ὁ ἡ ὁ, valde lætus. A γῆθος.

Περιγηράσκω, f. ράσω, conſenſco, conſumo.

Περιγίγνομαι, vel **περίειμι**, fut. γενήσομαι, ſupervum, reliquus ſum, reſto, de eo quod ſupereſt, ita ut pro lucro ſit; (2) ſuperſum, i. e. evado, ſalvus evado, ſerver a morte, (3) obvenio, contingo, potior, adipiſcor; (4) prævertio, ſuperior ſum, vinco. Ἢ ὁ πόνος περιγίγνεται ἢ οἱ αὖτῳ μελέτη, μὴ μύτος μετὸ δόλιος ἐν, Ariſt. Plut. 553. Ἢ ἂν ἡ διαλυσόμεθα πειθόμενοι τῷ πλήθει, ἢ περιγενόμεθα τῇ ἐχθρᾷ, vincemus, Dem. Phil. 1.

Περιγλαγής, ές, ὁ ἡ ὁ, lacte vel ſucco lactico plenus. Σταθμὰ δὲ βερμίσι περιγλαγέες χεῖ πιλας, Hom. Il. 16, 642. A γλάγος.

Περιγλήνομαι, ῆμαι, fut. ίσομαι, circumſpicio. A

Περιγλώσσων, ῶ, ὁ ἡ ὁ, circumliciens. Ex περί, & γλῶσσα, γρῶσσα.

Περιγλωχίς, ῖδος, ἡ, involucrum ſignæ. Ex περί, & γλωχίς.

Περιγλυφή, f. ψω circumſculpo.

Περιγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὁ, facundus, eloquens. A γλῶσσα.

Περιγναμπτίς, ίδος, ἡ, involucrum ſignæ. Ex περί, & γναμπτός.

Περιγλύφω, fut. ψω, circumſculpo. Ἀλλὰ μὲ κόλπα ῥᾳδ' τε φέρει ἐμπόλια Μάλιστα κ. βλίτης ὀπίσει, Gloſſ. &c.

Περιγνάζω, f. ύσω, mutuum do.

Περιγνάζουσι, 3. pl. præſ. conj. act. verbi περιγνάζω.

Περιγραία, ας, ἡ, circinus. Ex περίειμι, & γράω, γράσω, vel γραίω, *Ion.* Lud.

Περιγραφή, ῆς, ἡ, circumſcriptio; (2) circumſcriptio, terminus, finis circumdatus. A περιγράφω

Περιγραφικός, ὴ, όν, circumſcriptivus, Ph.

Περιγράφω, fut. ψω, circumſcribo, ambio; (2) definio, circumſcribo, terminis circumdo; (3) circumſcribo, circumſcindo, finio. Ab ved.

Περιγρύζω, f. ύσω, circumſcribo; (2) circumſcribo, i. e. circumcido ſeu præſecto, ut ſacerdotes præputia; (3) finio, ſeu claudo, v. c. lucum, otiatorium, circum per vias; (4) circino, non exacte ut ambo; (5) delco, obliteo, cuſtodio circumſcribo, 6) terreo; (7) cerceo, cohibeo. Περιγράφειν τὸ ὄρος, M. Anton. , 18. Περιγράφουσι τὸ ὄρος τὸ ὄρμα, id. 7, 21. Ἐς τὸ *Cimmerii* περιγεγραμμένον, Luc.

Περιγρύζω, ῶ, circumſcribo, a γρύζω.

Περιγυιάδω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, valens.

Περιδάλλω, ardeo, accendo, *Ion.* ardeo, etiam amore.

Περιδαήσιος, ὁ ἡ ὁ, laboriosus, trifſimus.

Περιδάμναται, 3. pl. ſing. acc. 1. part. act. *Dor.* pro περιδάσασθαι, a περιδάω.

Περιδείδω, pertimesco, Gl. Vet. p. in signif. præf. *A δείδω, timeo.*

Περιδείλης, ίου, ὁ ἡ ἤ, meticulosus, pavidus, alicubi & formidabilis, terribilis. *A δίος.* Hinc

Περιδειλία, ας, ἡ, nimius timor.

Περιδείδω, fut. ίσω, pertimesco, quasi undique metus; περιδδείσασα, timefacta, a. 1. part. fœm. pro περιδείσασα, Il. 15, 123. περιδδιδία, pro περιδείδια, perf. timeo, Il. 13, 52. Τῶ ῥα περιδδιδιαν μίνια πασίν τες Ἀχαιοὶ, Il. 11, 508.

Περιδεῖπνον, ὁ, epulum funebre celebro. *A* περιδείπνιον.

Περιδειπνίζω, περιδειπνίζομαι, pascit, Ph.

Περιδείπνιον, ὁ, τὸ, cœna parentalis, funebre epulum, Ph funeranum.

Περιδέξιος, ὁ, ἡ, ὁ κ ἡ, ambidexter, Ph. ambimanus, Hom. Il. 21, 163.

Περιδέραιον, ὁ, τὸ, monile, collare, Gl. V. ornatus collaris.

Περιδεραῖος, ὁ, ἡ κ ἡ, circumcollaris. Ex περὶ, & δέρη.

Περιδέρις, ίδος, ἡ, idem quod περιδέραιον.

Περιδέρκομαι, circumspicio.

Περιδέσμεω, vincio.

Περιδεσμός, ὁ, vinculum.

Περίδετος, ὁ, ἡ κ ἡ, circumligatus, obligatus, revinctus. *A*

Περιδέω, circumligo, obligo; pass. περιδέομαι, circumligor; p. περιδεδεμένος. Τὸν πόδας κεκαμένω περιδεδεντες, Heliod. Ὁ δ' (πώγων) περιδεδεμένος ἐκ, Arist. Conc. 600.

Περιδεσίως, meticulose, pavide. *A* περιδεής.

Περιδινάομαι, ὁ, ὁ κ ἡ, conspicuus, perspicuus.

Περιδίδομαι, depono, fer depositio pignore certo, ex pacto certo, pacisco, a 1. 2. sahn. περιδόσθαι, imperat. περίδω. Περίδω νῦν ἐμοὶ, εἰ μὴ τετράμετρον ἐστιν ἡμιεκτίον, Arist. Nub. 644.

Περιδιδάμω, circumdo.

Περιδιδύω, trajicio & insuo.

Περιδινέω, circumago. Ὡς τὸ τρὶς Πειρίθοον πόλιν περιδινηθῆναι Καρταλίμοι. περιδίνουσιν, Il. 22, 165.

Περιδινὴς, ἴος, ὁ κ ἡ, qui circum gitur; (2) versatilis. *A* περὶ, & δίνη.

Περιδίνησις, εως, ἡ, in gyrum aut vorticem circumactio. *A* περιδινέω.

Περιδίνητος, ὁ, ὁ κ ἡ, versatilis. Ab eod.

Περίδινος, ὁ, ὁ κ ἡ, idem quod περιδινὴς.

Περιδιπλόω, involvo, hoc est, obtego, convolvo.

Περιδοσις, εως, ἡ, pactum, depositio pignoris & certatio ex pacto. *A* περιδίδομαι.

Περιδοπέω, circumtono, obstrepo.

Περιδρομάω, περιδρομῶ, persequitur, Ph.

Περιδονία, jacto, agito, nullo loco consistere sino.

Περιδρομητὸν, concursandum. *A* περιδρέχω.

Περιδραμόντας, acc. pl. aor. 2. part. act. v. περιτρέχω.

Περιδρομάδης, ου, ὁ, ambitiosus, Gl. Vet. *A* περὶ, & ὁρόμος, cursus.

Περιδρυξις, εως, ἡ, comprehensio quæ fit manu in pugnum contracta; (2) amplexus, circumplexus. *A*

Περιδράττομαι, fut. ξομαι, apprehendo, circumplector.

Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, circumcursio, cursus, quo circum curritur & ludus agitur; (2) circuitus, circinatio, ambitus. *A* περιτρέχω.

Περίδρομος, ὁ, ὁ κ ἡ, circumcursans, circumcursans; (2) rotundus, teres, Hom. Il. 2, 312. Ab eod.

Περίδρομος, ὁ, ὁ, locus circularis figuræ, in quo circumiri potest. Ab eod.

Περιδρύπτω, dilacero & fodio, ut. 1. pass. περιδρύφθω, *Ion.* Ἀγκάλῃ τε περιδρύφθη, Il. 23, 395.

Περιδύω, fut. ύσω, circumvestio, induo; (2) *Att.* exuo, detractis vestimentis, denudo, animo. Ἐπεὶ περιδύσει χιτῶνας, Il. 11, 100.

Περιεδάλετο, 3. sing. a. 2. ind. med. περιβάλλω.

Περιεγίνετο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. περιγίνομαι.

Περιέδρεμε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. περιτρέχω.

Περιεδδείσασα, obsidior, Gl. V. obsidione cingo. Ex περὶ, & ἵδρα, *sedes.*

Περιέδδω, corrodo, ambedo.

Περιεγείρομαι, vigilo.

Περιεζόσμηθεν, acc. f. perf. part. pass. verbi περιζώννυμι.

Περιεθέλω, supra modum volo.

Περιέθηκε, 3. f. a. 1. ind. act. v. περιτίθημι

Περιεΐδον, *impf.* circumspicio, speculer; (2) probe novi, supra alios novi; (3) negligo, sino, patior; in usu, περιεῖδε, neglexit, aor. 2. inf. περιδεῖν, circumspicere, negligere. Οὐ μὰν ὅτι πάντας ἀθυμήσας περιεῖδον ἑμαυτὸν ὀδόντι χαλεπῷ, Isocr.

Περιειλέω, circumplico, circumvolvo. Hinc

Περιειλιγμένος, a. 1. part. pass. f. g.

Περιείλημμα, ατος, τὸ, involucrum.

Περιείλησις, εως, ἡ, circumvolutio, circuitus.

Περιειλήσασι, 3. pl. perf. ind. act. *Att.* pro περιειλίξασι, a περιελαύνω.

Περιειλίξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. v.

Περιειλίσσω, f. ξω, involvo, circumvolvo.

Περειμι, fut. εσομαι, superior fum, supersum, antecello; (2) supersum, abundo; (3) supersum, i. e. reliquus sum; (4) convalesco, opp. morior; (5) adsum, præsto; (6) sum, suppeto; τὸ περιὸν, copia, magnitudo, alicujus rei; ἐκ περιόντος, ex facili, v. περιουσία. Οὐκ ἐλπίζων οἱ ἔτι τῶν πολιτῶν περιέσεσθαι, Appian.

Περιειμι, eo; (2) circumeo, peragro, lustro; (3) pervenio, devenio. Περιῆσαν κύκλω, Dem. Περῆσαν ἐπὶ τῶν πολιτῶν πολεμίων, Thuc.

Περιείρω, *Ion. pro* περείδω, præs. infin. verbi περίειμι.

Περιειργάθω, coibeo, coerceo, contineo, revincio, includo. *A*

Περιείργω, f. ξω, idem.

Περιείρω, 3. f. imp. ind. med. v. περιέχω.

Περιεκμῆδε, 3. f. aor. 2. ind. act. v. περιεκμήδω.

Περιεκτὸς, ὴ, ὸν, comprehendens, complectens, comprehendendi seu complectendi vim habens, generalis. Hinc τὸ περιεκτὸν ὄν, ὄ, complexio. *A* περιέχω.

Περιεκτικῶς, *Adverb.* complectendo, comprehendendo, (2) omnino in universum.

Περιελᾶν, 2. f. a. 1. imper. act. a περιαιρέω pro περιελλω.

Περιελάσαμεν, 3. f. a. 1. ind. act. cum ν, a περιελαύνω.

Περιελασις, εως, ἡ, circumactio. *A*

Περιελαυνὸς, ἡ, ὸν, circumagens, obequitans; (2) coquo, abigo; (3) vexo, violenter traho. Ἵππος περιελαυνόμενος τὸν γραπτῆρα, Xen. Περιέλασαν τὸ τεῖχος, Hesiod.

Περιελεύσεται, 3. plur. imp. ind. act. verbi περιέρχομαι.

Περιέλκουσις, εως, ἡ, circumitio. *A* περιέρχομαι.

Περιελθόντα, acc. f. aor. 2. part. act. verbi περιέρχομαι.

Περιέλιξις, εως, ἡ, circumvolutio, vertigo. *A*

Περιελίσσω, Ion. περιελίττω, fut. ίξω, implico, involvo, obvolvo, (2) verto, circumvolvo. Περιέλιξε δὲ ἑκάστην ἰδίῃ ἕκαστος, Odyss. 5, 314.

Περιέλκω, in quoque loco, q. d. circumtraho, (2) distraho, violenter rapio, emungo; (3) demeo, occupo. Περιέλκειν τὴν κάλων, Aristot.

Περιελλειπὴς, ἐς, ἡ, præterissio; (2) præterissio unius. Consonantibus geminatis. *A* περιελλείπω.

Περιελλείπω, 2. f. a. 2. excipt. act. v. περιαιρέω.

Περιελόντος, g. f. a. 2. part. act.

Περιέννυμι, induo, vestio.

Περιέξημι, circumdo.

Περιεπέσατο, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. περιπίπτω.

Περιεπλισμένας, pure. *A* περιπλέω.

Περιέπω, περιέποιμαι, prosequor & obeo, i. e. prosequendo & obeundo seu adfectando tueor & protego, curo; foveo; (2) colo, observo, observantia prosequor; (3) ambio; (4) tracto. Φάσμα τὸ Σὸν κ ψυχη τὰς ἐμὰς περιπῇ τύχας, Heliod. Τῶτον ὑμεῖς ὡς ἐυεργέτην κ φίλον, κ ὡς δεῖον, περιέψομεν, Xen. Cyr. 4, 18.

Περιεργάζομαι, fut. άσομαι, curiositate ftor: (2) curiose ago, diligenter & accurate observo; (3) inaniter seu frustra satago, Gl. Vet. scisitor; (4) valde laboro; (5) dicitur & de pictoribus cum ornamenta externa, πάρεργα vocant, picturis addunt. Περιεργάζετ ζητῶν τά τε ὑπὸ χθ, κ τὰ ὑπερθέν, Plat. Ep. Socr. 3. Εἰ μή τε ναυτ. ἄλλο περιεργάζεται, Arist, Conc. 220. Hinc

Περιεργία, ας, ἡ, curiositas, Lucian. fed alii leg. περιεργία, *Fun.*)

Περιεργεία, ας, ἡ, idem quod

Περιεργία, ας, ἡ, curiositas; (2) nimia diligentia; (3) simulata vel inepta sedulitas, ambitio. *A*

Περιεργος, ὁ, ὁ κ ἡ, curiosus, anxiam diligentiam adhibens; (2) nimis exquisitus, supervacaneus; (3) res alienas curans & nil ad se pertinentes. Gl. Vet. curiosus, perspicax, vetanus, operosus. Ab ἔργον.

Περιέρχω, f. ξω, sepio, includo. Περιεξῆκτες αὐτὸ τὸ ῥοιμεῖον, Thuc.

Περιέρχως, *Adv.* curiose, nimis accurate.

Περιεσάσω, vel περιεσείσω, remigando promoveo, seu subduco.

Περιεσμα, ατος, τὸ, lignum f. phalanga, quæ navibus supponitur.

Περιεσχόμην, f. ελδόσομαι, circumeo, circumvenio, obsero, lustro, ambio, obeo, obambulo, peragro; (2) circumvenio, i. e. decipio; (3) devenio, venio; (4) ulcisci, punio. Ἐπεὶ ἡ περιελθὼν ὑπὸ τοῦ, Xen. Cr. 8, 44. Ὁλὲ περιελθεῖ σφέα πολὺν ἡ χλιὸς, Arist. Av. 6. Ὅσα περιεσχέθη ὑπὸ τὰ κόσμου, comprehenduntur, M. Anton. 10, 7.

Περιεσθίω, atrodo.

Περισκεμμένως, considerate, Ph, *A* περισκέπτομαι.

Περισπάσω, 3. sing. imperf. ind. pass. ειτο, pro περισπᾶτο, a περισπάω.

Περισπεῖν, aor. 2. ind. act.

Περισπάσθαι, aor. 1. inf. med. *Poet.* pro περισπάσασθαι, a περισπάω.

Περισπερμολόγος, perf. part. pass. v. περισπερμολογέω.

Περισπερχῶς, tecte, occulte.

Περισσῆν, 3. f. aor. 2. ind. act. v. περισσήμι pro περισσάω.

Περίσσησα, 3. pl. a. 2. ind. act

Περισσῶν, 3. præf. ind. cum ν, a περίειμι.

Περισσωκὸς, ὴ, ὸν, salutaris, *Cretice* ω. signum salutis in ægroto. *A* σῴζω.

Περισσωκῶς, salutariter, cum spe salutis.

Περισυράψε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. περισυράπτω pro περισυράπτω.

Περισσωτα, acc. sing. perf. part. ét. *Ion.* & *Att.* pro περισεσωκότα, a περισώζω.

Περισχετὸς, ὴ, ὸν, extremus.

Περισχὼ, 3. f. a. 2. ind. act. v. περιέχω.

Περισωτήρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. περιτηρέω.

Περιτύχων, 3. f. a. 2. ind. act. cum ν a περιτυγχάνω.

Περιτύφησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro περιετύφησαν, a περιτύφω.

Περιτυφὸς, ὴ, ὸν, probe elatus.

Περιεχω, ξ *in med.* comprehendo; (2) circumdo, cingo, ambio; (3) cogo, i. e. circumfido, obsideo, unde premo, affligo; (4) superior, major sum; (5) contentis manibus retineo, complector, fovco; περιεχῆ, continet, coercet, Ph. περιεχῆ, comprehensum act. Θάμβος γὰρ περιέχει αὐτὸν, Luc. 5. 9. Διὸ κ περιέχῃ ἐν γραφῇ, Pr περιέχει, 1 Pet. 2, 6.

Περιεφάω, 3. f. imperf. ind. act. pro περιεφαίω, a περιεφάω.

Περιζαμφὼς, vehementer, *A* ζαμφής.

Περιζείω, idem quod
Περιζέω, circumferveo.
Περίζυξ, υγος, ὁ ἡ, idem jugo fubditus.
Περίζυξ, ζυγος, ὁ ἡ, idem & ex ufu.
Περίζωμα, ατος, τὸ, talcia, fubligaculum, cinctus, Gl. Vet. cinctum, lumbare, ventrale. A περιζώννυμι.
Περιζωμάτιον, ου, τὸ, parvum fubligaculum feu ventrale, Dim. a περίζωμα.
Περιζώννυμι, vel **περιζωννύω**, futur. ζώσω, circumcingo, accingo, præcingo. Περιζωσαμένη καὶ ὑποδησαμένη τὰ σανδάλια ζώσεται, Act. 12, 8. Νῆπιαι γὰρ περιζώσασθαι ἐπιτηδεῖαι, Arift. Av. 1153.
Περίζωσαι, 2. fing. a. 1. imper. med. verbi περιζώννυμι. Unde
Περιζωσις, εως, ἡ, præcinctus, Gl. V.
Περιζώστρα, ας, ἡ, fafcia, qua caput, vel pectus vel etiam ventrem cingimus, cingulum, Ph. fubligaculum.
Περιήγειν, 3. fing. aor. 2. ind. act. cum ν a περιήγω.
Περιηγέομαι, οῦμαι, circumduco, duco circum; (2) figillum expono, enarro. Περιηγησάμενοι τὸ κρῆθρον ἔλεγον, Herodot. Περιήγησαι μοι τὰ ἐν ἅβῃ πάντα, Luc. Περιηγεῖσθαι τὸν Θαύμαντα ζώσασαν Μίδα τὴν Φρυγα, Ælian. V. Hift. 3, 18. Hinc
Περιηγημα, ατος, τὸ, circumductus fermo, quo ita quis deforibitur, ut quali in rem præfentem lector deducatur.
Περιηγής, ἐος, ὁ ἡ, q. d. rotundus, circumactus aut circumactilis. Curvus, flexuofus. Adductus, circumvectus, circumductus. Περιηγὲς ἐγχέλυ λιμνης, Callim. Hymn. in Apoll. 5, 9. A περιάγω, Suic.
Περιηγησις, εως, ἡ, circumductio, i. e. ipfa actio circumducendi, feu ducendi per fingula, (2) expofitio & commemoratio rei alicujus, quæ fit figillatim, & quafi per fingula ducendo. A περιήγημαι
Περιηγητης, ου, ὁ, q. d. circumductor, i. e. qui circumducit; (2) qui περιήγησιν scribit, cui charactor. Ab eod.
Περιηγητικὸς, ἡ, ὸν, pervulgatus, idem, & infra. περὶ, γεωγρ. aut χώρων, Liber geographicus.
Περιηγητικῶς, peregraphice.
Περιήδειν, pluf. imperf. med. v. περοίδειμι.
Περιήθειν, colando perfundo; percolo.
Περιήθημα, ατος, τὸ, excolamentum, percolamentum. A pr.
Περιήκης, ες, ὁ ἡ, admodum acutus. Ex περὶ, & ἀκὴ.
Περικα, f. ξω, devenio feu pervenio mutatis in oblem vocibus, f. fimpliciter. Ὡς ἂν περίκῃν εἰς Ἀντίπατρον ἢ νυκτερινὴ φυλακὴ, Arrian.
Περικάλθε, 3. fing. aor. 2. ind. act. v. περικάμνω.
Περικάμπεσις, εως, ἡ, fut. ήσω, molefte, æ re, feu gravater fero. Περικεκάτηκας τὴν ἀκοὴν τῇ ὄρχῃ, Herodot.
Περικάω, 3. f. impeff. ind. v. περικαίω.
Περικεκάδοντο, 3. f. perf. ind. act. *Ion.* pro περικεκύκασι, a περικάω.
Περικεκαρμένον, acc. f. perf. part. paff. verbi περικαρύσσω.
Περικεκείρατο, 3. f. imperf. ind. paff. pro περιεκείρετο, a περικείρω.
Περικεκορυθμένος, perf. med. act. v. περικορύσσω.
Περικεχόμενος, circumfono; obftrepo, Gl. Vet. περικεχόμενοι, trepide perfono. Περιέχησεν δ' ἄρα χαλκὸς Il. 7, 267.
Περιέχημα, ατος, τὸ, ftrepitus. A pr.
Περιθάλπω, f. ψω, circumfoveo.
Περιθαμβὴς, ἐος, ὁ ἡ, admiratione & ftupore perculfus; (2) valde trepidus. Ex θάμβος.
Περιθαρσὴς, ἐος, ὁ ἡ, præfidens, valde fidens. A θάρσος.
Περιθαρσέω, fidenti animo fum,
Περίθεος, ον, valde divinus.
Περιθείω, ῶ, f. ήσω, fulphure luftro feu expio. A θεῖον. Hinc
Περιθείωσις, εως, ἡ, luftratio feu expiatio, quæ fit fulphure.
Περιθεὶς, aor. 1. part. paff. v. περιτίθημι.
Περίθεμα, ατος, τὸ, quod circumponitur, tectorium. A περιτίθημι.
Περίθεσις, εως, ἡ, circumpofitio, circumdatio.
Περίθετος, η, ον, circumpofitus. Ab eod.
Περίθετος, ου, ὁ ἡ, circumpofitus, feu circumpofititius, qui circumponi folet, de coma appofititia, f. fictitia.
Περιθέω, f. θεύσομαι, circumcurro, in orbem curro. Περιθέουσι πελτασταὶ, Plutc.
Περιθεωρεῖον, ου, circumfpicio.
Περιθήκη, ης, ἡ, galericulum, Gloff. Vet. A τίθημι, & τιθημι.
Περιθλάω, contrango.
Περιθρύπτω, f. ψω, idem.
Περιθρέκτον, concurfaneum, circum currendum. A περιτρέχω.
Περιθρομέω, ῶ, circumfono. Σχεδὸν ἅπασα εἰκάζεται περιθρομεῖσθαι, Plut. A θρόος.
Περιθρυλίσσω, ττω, lamentis circumfono. Σχεδὸν ἅπασα εἰκάζεται περιθρυλισσομένη, Plut. A θρύλος.
Περιθώριον, ου, circumpectus, ambitus. Ἐν τῷ περιθωρίῳ τοῦ ἱεροῦ, Strabo. A θώρηξ.
Περιθωρακίδιον, ου, τὸ, velis, quæ thoraci fuperinducitur. A θώραξ.
Περιΐσχω, circumfero. Περὶ δ' ἴσχε φάτνη, Odyff. 9, 305.
Περιϊσχνάομαι, act. 2. int. act. *Dor.* pro περιϊσχναίνω, a περισχνὸς.
Περιϊσχνὸς, 2 fing. a. ιδος, in cani.
Περικόρση, ῆς, ἡ, fubligaculum, cinctus. Hinc
Περικορσία, ας, ἡ, cincti fudoris effufio.
Περικορύσσω, circumfodio, obfodio.
Περικορυσσάμενος, part. act. 2. f. g. v. περικορύσσω.
Περικοτύλη, ης, ἡ, circumequito, obequito. Περικοτυλήσαντες δὲ ἐκέλευον τοὺς πολεμίους, Polyb.
Περικρεμάννυμι, præf. part. med. verbi
Περικρημνίζω, & in med. circumfifto, circumdo, cingo; (2) redigo, revoco; (3) verto in contrarium, transfero; (4) vito, decumo. At in aor. 2. & perf. act. & paff. dicuntur paffive (1) circumfto; (2) redigor; (3) mator, transferor; (4) *aor.* corona hominum cingor; περιέστημαι, circumfto; περιέσταται, aor. 1. περιέστησε, redegit; περιέβαλε, a. 2. περιέβη, redactum eft, redit; περιεσκηκὼς, & περισκιὼν, p. part. circumftans, περιεσκιασμένος, obfifte, cohibe, perf. imperat. Περιεστῶσ μὴ ἄλλο τὸ στράτευμα ἀλλὰ τὴν πόλιν, Xen. Cyr. 7, 21. Κακῶν ἅλως περιεστηκὼς θαλάσσης, Dem. Τὴν ἐπιμανθάνουσαν ἐν ἁπλοῖς ὑποκρίσεσι περιέστησε, complectens, includo. Μέγαν ἰὸν περιέχετο κῶμος, Moſch. 2, 11
Περικαὴς, ἐος, ὁ ἡ, valde callidus, ardens; (2) ambitiofus, peruftus. A περικαίω.
Περικαθαίρω, perpurgo, luftro. Περικάθηρε τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ, Jof. 5, 3.
Περικαθάπτω, f. ψω, alligo, vel circumligo, adnecto, appono. Ἐκέλευσε τὰς ἀκτῖνας ὑπὸ νεφῶν περιφανῶς κρύφα τῷ ἀκίνδυνῳ περικαθάπτειν ἐλπίδι τῆς προσλαβεῖν, Plut. in Ant. c. 29.
Περικαθαίρω, f. ἄρω, purgo, perpurgo.
Περικάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum, luftramentum, Gl. V. A περικαθαίρω.
Περικάθημαι, idem quod
Περικαθίζω, fut ίσω, hofiliter circumfido, obfideo; **Περικαθίζομαι**, obfidere, Ph.
Περικαίνυμαι, vinco, fupero.
Περικαίω, f. καύσω, amburo, deuro; peruro; **περικαίομαι**, ardeo, inflammor, ut amore; **περικεκαυμένος**, aduftus, ambuftus, Ph. p. part. Θῶμιξ γὰρ ἄχαν ὁ ἀὴρ περικαίει, Theophr. Περικαιόμενος τὸν χρυσὸν, Chryſ.
Περικακέω, ῶ, f. ήσω, animo prorfus concido, malis cedo, malo vincor. Πεπεικακῶντες καὶ δυχρηςούμενοι τοῖς παροῦσιν, Polyb. A κακὸς, & κακός. Hinc
Περικάκησις, εως, ἡ, abjectio animi, quando quis animo prorfus concidit & malis vincitur.
Περικαλλὴ, acc. f. pro περικαλλέα, a
Περικαλλὴς, ἐος, ὁ ἡ, perpulcher, percelebrans. Ex περὶ, & καλὸς.
Περικαλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, involucrum, opertorium, Gl. V. A
Περικαλύπτω, fut. ψω, p. κεκάλυφα, obtego, obvelo, circumvelo, cooperio, obnubo, Gl. Vet. Περικαλύψαι τὸ πρόσωπον ζάτου, Tur. Ion. 1567. Ἐπέταξεν αὐτῇ, ἵνα ἐνδεδυκυῖαν, περικαλύψαι αὐτὴν τὸ ἡ ἀνδρεῖον, ἐν ἑνὶ ἱματίῳ, Xen. Cyr. 7, 17.
Περικαλυφὴ, ῆς, ἡ, tegumentum. A pr.
Περικαμπὴς, ῆς, ἡ, circumflexus. A
Περικάμπτω, fut. ψω, circumflecto, deflecto, tergiverfor, oppono; **περικάμπτομαι**, tergiverfatur, Gl. Vet. Philoxenus, devitat; **περικάμψαι**, reniti, Philoxen. aor. 1. inf. Hinc
Περικαμψὶς, εως, ἡ, circumflexio, tergiverfatio.
Περικάρδιος, ον, ὁ ἡ, q. d. qui eſt circa cor. Ex περὶ, & καρδία.
Περικαρπιόκανθος, ου, ὁ ἡ, per carpium aculeatum habens. Ex περικάρπιον, & ὄκανθα.
Περικάρπιον, ου, τὸ, pro prie eſt pars fructus, quæ femen amplat & protegit adverſus cœli animalium que injurias, ſiliqua, putamen; (2) inde e, ſeu cavo, quæ interius continetur, Vid. Plin. lib. 15. cap. 28. A καρπὸς.
Περικάρπιστος, ου, ὁ ἡ, fructu cinctus, fructum habens circum ſe; (2) cujus fructus tegmine & involucro aliquo eſt cinctus. Ex ἀμφὶ, & καρπὸς, *fructus*.
Περικαρσισμὸς, ὁ, luſtratio gallinæ, quum ea verſo ſe rofrica aliqua purificat. Ex περὶ, & κάρσος, *fetus*.
Περικατακέλλω, circumjicio; (2) dejicio.
Περικατακόπτω, fut. κόψω, undique defringo, intrungo; **περικατακοπτόμενος**, anfractus, Ph. p. pert. med. **περικεκοπτομένος**, aor. 2. paſſ. fracto circa ſe paſſus eſt.
Περικαταλαμβάνω, undique deprehendo vel comprehendo, adipiſcor, antevorto. Ἀλλ' ὅμως καὶ τὰ φεύγοντα περικαταλαμβάνουσι, M. Anton. 9, 6.
Περικατάλειπω, fut. ψω, reliquum facio.
Περικατάληπτος, η, ον, ὁ ἡ, deprehenſus, comprehenſus. A **περικαταλαμβάνω**.
Περικατάληψις, εως, ἡ, deprehenſio ſeu comprehenſio, qua aliquem undique tenemus. Ab eod.
Περικατατίθημι, decido.
Περικαταῤῥέω, ῥεύσομαι, circumfluo; (2) delabor.
Περικατερείκομαι, fut. ξω, intrudo, lacero. Περικατερείκετο τε ἑ ἀνὰ θῶκον σίπλοον, Xen. Cyr. 5, 1.
Περικατεσφάλη, f. ψω, everto.
Περικατασφάλλω, f. ξω, macto, cædo.
Περικατατίθημι, repono, colloco, conſtituo, adapto.
Περικατασχέω, undique effundo.
Περικατέχω, magno ardore circumdo, obfideo.
Περικάτημα, *Ion.* pro περικάθημα.
Περικάτησθε, *Ion.* pro περικάθησθε.
Περικαὼς, *Ion.* calide, ardenter. A περικαίω.
Περίκειμαι, circumjecto, circumponor. Λευκοτέλων δ' αὖτε εἱ πόλῳ ἵκοιο ἄφαρ, ἐπεὶ ἑ πρόχλοον ἄνθος περικέιται (ὀπίσθεν). Τῶν γὰρ ὀργὴ περιμήνιος, Theocr. 23, 34.
Περικείρω, circumtondeo, aor. 1. περίκειρα.

Περικεκμηώς, concise. A *περικόπτω*.
Περικεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo, configo.
Περικερδής, ές, callidus, lucri cupidus.
Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, cassis. Ex *περί* & *κεφαλή*.
Περικεφάλιον, τό, capitis tegmen. Ex *περί* & *κεφαλή*.
Περίκηδεο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro *περικήδου*, a
Περικηδέομαι, curam gero. Ὡς τότ' Ὀδυσσῆϊ περικήδετο νηλεὶ λοιῷ, Odyss. 3, 219.
Περίκηλος, ος, ὁ, ἡ, prædives, ambitiosus, vel circumpicuus filius. Αὖτε πάλαι ὤφελλε περίκηλα, Hom. Odyss. 5, 240. Ex *περί* & *κάω*.
Περικήομαι, confodior.
Περικίω circumago, *pass.* circumagor, obeo.
Περικιόνιος, ος, *Epith.* Bacchi. A *κίων*, quod cum domus semeles arderet, hedera nata est in *columnis*, qua servatus est; *περικιόνιος* Sch. Eur. *male*.
Περικλάδιος, ὁ, ἡ, umbrosus, ex omni parte ramos habens. A *κλάδος*.
Περικλαίω, deploro, deploro.
Περικλαυθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. v. *περικλαύω*.
Περίκλασις, εως, ἡ, deflectio, locus abruptus. A *περικλάω*.
Περικλάω, ῶ, fut. άσω, offringo, infringo, defringo.
Περικλεισμένου, acc. s. præs. part pass. verbi *περικλείω*. Unde
Περίκλεισμα, τό, ambitus muri.
Περίκλειστος, ος, ὁ, ἡ, inclusus, obsessus.
Περικλείω, f. είσω, undique claudo, cingo, obsideo. Gl. Vet. circumcludo, obsideo. Ὑπὸ τῆς πολίδος περικλειομένης, Thuc. l. 2.
Περικλήϊον, præf. inf. act. *Ion.* pro *περικλεῖον*.
Περικλήϊζω, idem. A *κλεὶς*.
Περικλινίζω, celebro, *Ion.* A *κλίνω*.
Περικλινής, ές, ὁ, ἡ, declivis, devexus. A *περικλίνω*.
Περικλυδδόν, *Adv.* lavando.
Περικλυζόμενος, ος, ὁ, ἡ, qui alluitur, lavatur. A
Περικλύζω, f. ύσω, circumluo, undique alluo; (2) lavo, abluo; *περικλύσμασι*, undique alluor. Τὸ παιδίον ὕδατι περικλυζόμενον, Aristot.
Περικλύμενον, ν, τό, nomen fructus. Φύονται κατὰ κωνώπιον περικλύμενα φέροντα. Nic. Th. 511.
Περικλυσμός, ου, ὁ, alluvies, Ph. *περικλυσμὸς* eluvionis. A *περικλύζω*. Unde
Περικλυσμοῦ, *περικλύσματι*, effugere, Ph.
Περίκλυστος, ος, ὁ, ἡ, & *περίκλυτος*, ος, ον, qui undique alluitur, *Epith.* valde. Ab eodem.
Περίκλυτός, ος, ὁ, ἡ, valde inclitus, insignis, (2) qui facile exaudiri potest.
Περικλώζω, circumcirca κλωγμὸν edens ex plodo.
Περικλώθω, f. άσω, neo, f. nendo torqueo & circumago.
Περικνημίδα, ti tibia, Gl. V. A *κνήμη*.
Περικνημίς, ίδος, ἡ, tegumentum tibiæ ambiens, Ph. ocreæ. Ex *περί* & *κνήμη*.
Περικνηστός, ός, όν, asper, multis & parvis deiectis, ut folia arboris, thorax, &c. A
Περικνίζω, fut. ίσω, radio, vello, pungo, rado; (2) *metaph.* aliquem per locutionem vellico & mordeo, &c. (3) uro, Plut.
Περικονκυλίω, de glire, cum capite chirurgi nuri, *μὴ* cum vacuum, (2) contemno, irrideo, Aristoph.
Περικονλόω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo.
Περικορίζω, f. ίσω, circumscho.
Περικόρμα, ατος, τό, fructus; (2) cibus ex herbis carnibusque conclis. A *περικόπτω*.
Περικορμάτιον, τό, fructulum, Dim.
Περικόρμιος, ος, ὁ, ἡ, comatus. A *κόμη*.
Περικομπίω, jacto, circumcanter prædico, i. gloriori. *Περικομπῶ* σοι, Thuc.
Περικομψότερος, ος, ὁ, ἡ, perelegans, admodum factus vel festivus.
Περικοπή, ῆς, ἡ, circumcisio, circumcisura, qua quidpiam in orbem truncatur, Gl. V. amputatio; (2) certa Scripturæ sacræ sectio, al. *τμῆσις*; (3) apparatus, supellex, ornatus, v. c. fœminæ; (4) facultates, opes. A
Περικόπτω, f. ψω, circumcirca reseco, & mutilo, Gl. amputo, circumcido. Παντοχόθεν αἱ ἐλπίδες περικοπτοῦν. Diod.
Περικορδακίζω, idem quod simplex.
Περικορέω, verto, converto.
Περικορμα, ατος, τό, purgamentum, sordes vertendo collatæ. A *περικορέω*.
Περικοσμέω, probe orno, ornio, *simpl.* *περικεκοσμημένος*, p. part pass.
Περικοσμιος, ὁ, ἡ, qui circa mundum est, eumque complectitur, Suic. A *κόσμος*.
Περικοτύλη, ης, ὁ, ἡ, circumtonsus. Ex *περί*, & *κείρω*.
Περικράζω, f. ξω, clamo, boo.
Περικραιτις, ας, ἡ, membrana nervosa totam calvariam complectens.
Περικρανίη, cervical, Ph.
Περικρανίτης, ης, ὁ, ἡ, qui est circa caput, qui caput tegit. Ex *περί*, & *κρανίον*.
Περικρατέω, ῶ, fut. ήσω, obtineo, dominor, evinco; (2) supero, superior fio. Ὦ Ἀχιλεῦ, ὤφει μὴ κρατέοις, Il. 21, 212.
Περικρατής, ής, ὁ, ἡ, compos, superior. A *κράτος*.
Περικρεμής, ές, ὁ, ἡ, undique suspensus, etiam de templo dicitur donaria suspensa habente, ναὸς περικρεμὴς ἀναθήμασι. A *κρεμάω*.
Περικρημνος, ος, ὁ, ἡ, undique præceps, & loco præceptis declivis, vel admodum præceps & præruptus. A *κρημνός*.
Περικρύπτω, fut. ψω, celo, occulto. Περίκρυπτε ἑαυτὸν μίτρῃ πάντα, Luc. 1, 24.
Περικτείνω, f. ξω, circito.
Περικτεάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro & adquiesco; *περικτεάτος*, adquisitus, Ph. *περικτεάτα*, puta, Ph. acc. 1. pal. Hinc
Περικτησις, εως, ἡ, possessio, possessum, Ph.
Περικτίδια, occido. Πολλοὶ δ' περικτείνοντο κατ' ἄλγεα, Il. 4, 538.
Περικτίς, ῖνος, ἡ, vicini, finitimi, accolæ. Ex *περί* & *κτίζω*.
Περικτίτης, ου, ὁ, ἡ, vicini, accolæ, Hom. Il. 17, 220. Ex *περί*, & *κτίζω*.
Περικτυπέω, perstrepo, circumsono.
Περικυκλας, άδος, ἡ, in orbem se movens; *in gyrum* in orbem aliquid agens, *Epith.* hominum.
Περικυκλέω, circumeo, circumdo.
Περικυκλόω, circumeo, circumdo.
Περικυκλόω, fut. ώσω, circumeo.
Περικυκλόω, fut. σω, circumcurro. Ὅλως ἀσκαφῆ περικυκλοῦσας τῶν φιλίων, Arist. Pac, 7. al. *περικυλίσας*.
Περίκυκλος, ὁ, ambitus, de muro.
Περικυκλόω, circumdo, circumeo, in circulum concludo. Περικυκλώσασι ζόφῳ, Luc. 19, 43. Hinc
Περικύκλωσις, εως, ἡ, fallacia cingendi, circumvenire, circumvenienda.
Περικύλλω, *Adv.* circum, circumcirca.
Περικυλίνδω, eum quod
Περικυλίω, f. ίσω, circumvolvo, circumvoluto, vel circumcurro, Vid. *περικυλίζω*.
Περικυμάτωσις, εως, ἡ, circumfluus, circumfluitio, vagatio.
Περικυμαίνω, f. ανῶ, undis ambio. A
Περικύμων, ονος, ὁ, ἡ, circumfluus vel ambiens, fluctibus circumcirca affluitur, circumfluus. Ἀκύμα.
Περικυνδάζω, comessationibus adsto vel obeo.
Περικυνδάζω, circumsono, circumsono. A *κυνδάω*.
Περικυνέω, oblino. Ἐν ὀστράκῳ ἔχων ἐκ τῶν λιπαρῶν ὑπαλοιφὰς περικυνεῖν, Arist. Vesp. 598. A *κύνδη*, *pix*.
Περικυρτίζω, fut. ίσω, circumtorto.
Περικωκύω, ῶ, f. ήσω, perstrepo; (2) obstrepo, insulto, gaudeo. Μὴ περικωκύσῃς, μηδὲ σιωπήσωμεν τί σοι ἔρεα δεῖν μελήσειν, Arist. Conc. 231. Μηδὲ τοῖς φιλιλλήσι ταχέως συγκατατιθεσθαι, adsentiendum, M. Anton. 1, 1. Hinc
Περιλάλημα, τό, nugæ, *proprie & tropice*.
Περιλάλητος, ος, clarus, famosus.
Περίλαλος, ος, loquax, garrulus.
Περιλαμβάνω, circumplector, complector, comprehendo; (2) amplector, amplexor; (3) *Pass.* obsessus teneor, ut elabi non possim; *m.* deprehensus sum. Τῇ ψυχῇ σοφισμὸν περιλαμβάνειν, Plato. Τὸν ὅλον κόσμον πρὸς ἀφέλειαν τῇ χώμῃ, M. Anton 9, 27.
Περιλαμπής, ής, ὁ, ἡ, undique splendidus, A *περιλάμπω*.
Περιλάμπτης, ου, ὁ, ἡ idem.
Περιλαμπρας, *Adv.* splendide, magnifice.
Περιλάμπω, fut. ψω, fulgeo; (2) undique illustro, splendore & lumine circumfundo, Gl. Vet. conluceo. Καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, Luc. 2, 9.
Περιλείβομαι, undique destillo, defluo.
Περίλειμμα, τό, reliquiæ.
Περιλειπής, idem quod *περιλιπής*. A
Περιλείπω, fut. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) supersum, superstes sum; *περιλείπομαι*, restat, superest, residet, Ph. *περιλειφθήσεται*, superfit, Ph. superent; *περιλειμμένοι*, superstites, Ph. Οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, 1 Thess. 4, 15.
Περιλείχω, f. ξω, lambo, circumcirca delingo. Τὰ κλίβανα περιλείχουσιν, Arist.
Περίλεξις, εως, ἡ, circumlocutio; (2) copia dicendi & latus interpretandi; (3) seu futilis loquacitas.
Περιλεπτίζω, fut. ίσω, idem quod
Περιλίπτω, fut. ψω, decortico, delibro. Περὶ δὲ ῥ' ἐ χαλκὸς ἐλέπτυνε, Il. 1, 236.
Περιλευκόδυτος, ος, ὁ, ἡ, celebris, nomine clarus, qui vertitur in ferromitus hominum. Ex *περί*, & *λιχμόδυτος*.
Περιλεύκαντος, ος, ὁ, ἡ, totus albus; (2) admodum albus.
Περίλημμα, ατος, τό, captus, captum; (2) circumplexus; (3) quod tenetur. A *περιλαμβάνω*.
Περιληπτικός, ή, όν, comprehendendi vim habens; ἐντεῦθεν περιλ. nomen cui & singulares & plurales vim potest, *Epith.* Ab eod.
Περιληπτικῶς, *Adv.* humanum, (2) de genere improprie loquendi cum ad aliud genus transfertur nomen, ut cum species de præda quavis dicuntur, id.
Περιληπτός, ή, όν, qui comprehendi seu plexu contineri potest; (2) qui percipi potest. A *περιλαμβάνω*.
Περιλήσιμος, ος, ὁ, ἡ, comprehendi vim habens, 2. (2) *περιλήψεως καὶ λαβῆς ἐν ἑτέρῳ* est cum res alienum animi ad id quod tenetur, *Epith.* Ab eod.
Περιλιμνάζω, ἄσω, restagnando inundo Τὴν πόλιν ἑαυτοῖς περιλιμνάζω, Thucyd. l. 2.
Περιλιμπάνομαι, relinquor, superstes, Gl. V. *περιλιμπανεσθαι*, restat; *περιλιμπανόμενοι*, superstites Gl. Vet. A *περιλείπω*. Unde
Περιλιπὴς, ής, ὁ, ἡ, superstes, reliquus.
Περιλιχμάζω, fut. άσω, lambo, lingo; (2) capio appetitu.
Περιλιχμάω, & ἄσω, ήσω, f. ήσω, ήσομαι, idem. Πάσαν ἣ περιλιχμᾶτο γένεον, Theocrit. 2, 226. Βοῦς ὀπάτει χηλὰς Γλαύκης περιλιχμήσοιο ποδὸς περιλιχμήσοι, Aratus, 1115.
Περίλοιπος, ος, ὁ, ἡ, reliquus; (2) superstes. A *περιλείπω*.
Περιλυπίζω, fut. ίσω, delibro, corticem detrabo. Ῥόβδοι περιλυπισάντες, Theophr.
Περιλύω, f. ύσω, probe luo seu abluo. Περιλύειν τινὰ τῷ ὕδατι, Plut.
Περίλυπος, ος, ὁ, ἡ, summopere dolens, valde tristis. A *λύπη*.
Περιλυπίζω, fut. ίσω, veste circum induo.
Περιμάδαιος, ος, ὁ, ἡ, glaber, lævis, depilis.
Περιμαίομαι, lustro; (2) cupio. Ἀλλὰ σὲ ἰχθυόεν Σκόπελον περιμαιόμεσθα, Odyss. 12, 95.
Περιμαίνομαι, per furorem vagor; (2) valde furo. Περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος, Hes. Ἔσπ. 99.

Περιμάχητος, ίη, ον, adsidens machinæ; (2) venefica, saga, ex περιμηχᾶσθαι, 2). Ex μάλθα.

Περιμανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, valde seu mirum in modum insanus. Ex μαίνομαι.

Περιμάρναμαι, propugno, defendo.

Περιμάρναμθα, 1. pl. præs. ind. med.

Περιμάσσω, f. ξω, abstergo; (2) desixum & devotum veneficiis liberare. Eust. Περιμάξας τὸν σκαλαρσίων. Dioscor.

Περιμαχητὸς, ἡ, ὁ ἡ ἡ, de quo aliqui inter se pugnant vel certant; qui magna contentione expetitur; (2) dubius, incertus. A μάχομαι.

Περιμάχομαι, pugno circum. Ἀγχέμαχοι τε πάντας τοὺς περιμαχομένους, Xen. Cyr. 7, 9.

Περιμεμφὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, querulus seu contentiosus. Ex μέμφομαι.

Περιμενεαίνω, valde cupio.

Περιμένω, præstolor, operior, exspecto, moror, Gl. V. aor. 1. περιμεῖνα, imperat. περίμεινον, exspecta, mane. Οὐ περιμένεις ἐγὼ τὸ τέλος τὸ λόγου, Lucian. Τοὺς Τρωσὶν περιμένειν ἐκέλευσεν, ἵνα ἅμα ἴωσι, Xen. Cyr. 4, 5. Περιμένετε ἕως ἐγὼ διασάμενος, ib. 7, 25.

Περιμερὴς, ἐος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, cum cura rem agens; (2) festus, elegans. Ex μέριμνα.

Περιμερὴς, ὁ, plenus, abundans, undique refertus.

Περιμετρέω, ῶ, f. ήσω, totum ambitum metior.

Περίμετρον, ου, τὸ, ambitus. A

Περιμετρὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, orbicularis, rotundus; (2) magnus. Hinc ἡ περιμετρὸς, sol & ἡμέρη, linea, qua in orbem ducta circulos describitur; et ambitus, circuitus. Ex μέτρον.

Περιμήκεις, ιος, pl. ιες, pro περιμήκεες.

Περιμήκης, ους, ὁ ἡ ἡ, prolixus, altus. Ex περὶ & μῆκος.

Περιμήλης, ους, ὁ ἡ ἡ, idem & exsil.

Περιμήρια, ων, τὰ, femoralia, Gl. Vet.

Περιμήρια & περιμηρὶς, ίδος, ἡ, ὁ ἡ ἡ, qui est circa femora & proiectus, (2) medullosus. Ex περὶ & μηρὸς.

Περιμηχανάομαι ἄρμα, f. ήσομαι, machinor, machinis struo. Ἀλλὰ τὰ μὲν τοῦ ἅρματος ὧδε περιμηχανῶνται, Odyss. 7, 260.

Περιμηχάω, admiror.

Περιμιμνάω, maneo; (2) contemplor, detineo.

Περιμιμνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, circumspecto, perspecto.

Περιμυχὴς, ὲς, magnus edens. A pr.

Περινάσσω, circum habito; περιναστάσαι, circum habitant, pro περιναίειν, περιναιετάουσι, Dion. Per. 340.

Περιναιετάουσι, 3. pl. præs. contr. act.

Περιναιέτης, ου, ὁ, accola, vicinus.

Περινεὼς, περινεὸς, & περινὸς, ὁ, culex, Gl. V. περινεῶν, culicum.

Περινευτίζω, οι, nauseans, MSS. περινεύσιος. A νεῦσις.

Περινενημένως, cogitate, perite, eleganter. A περινέω.

Περινέω, sæpe flatus in navi vector, Suid ubi plur. περνεῖς. Ex περὶ, & νέω.

Περινέω, f. εύσω, undique innato; (2) versor, spector.

Περινήστις, ιδος, ἡ, nubibus circumdatus, nubilosus. Ex νεφέλη.

Περινηχὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, natans circa remos.

Περινία, ἁ, circumnato, (2) circumlino, (3) aggero circum.

Περινεὼς, ῶ, ὁ, superfluus vector, vector, qui in manifesto navis non est. Ex νέω.

Περίνημα, ατος, τὸ, fluvius. A περινέω.

Περινήχομαι, ἦμαι, ξομαι, circumnato.

Περινίσσω, accumulo, undique adgero. Περὶ ὁ ξύλα ἐνίσσατο νῆες, Il. 22, 510. Ex νίσσω, ionice pro νέω.

Περινιστάομαι, circumsto. Περινίστω ὧραι μηνός, Eur. Alc. 440.

Περινοστησομένων, gen. pl. part. præs. med. f. g. Æol pro περινεομένων, a περινέομαι.

Περινοστολὰ, ᾶς, f. ήσω, mente complector & concipio; (2) comminiscor, excogito; (3) curiose cogito. Μεγάλα ταῖς ἐλπίσι περινοστολῶν ἐφιλοπτόλει, Plut.

Περινόστις, ιος, ἡ, idem quod περίνοια.

Περίνοια, ας, ἡ, mentis conceptus seu comprehensio solers; (2) solertia, vafrum commentum. Ex περὶ, & νοῦς, mens.

Περινοσφὶ, ῶ, f. ήσω, circumeo, oberro, Gl. Vet. circito, peragro, obambulo, lustro; περινοσφῆν, spatiari, Gl. Vet. Ὃς τις ἐς προπάσαιν πίριν γαῖαν ἰᾷ, Arist. Plut. 12. Περὶ τὰς κλίνας περινοσῶν, idem Thesm. 803.

Περινοσήσασα, ιστερῆς, a. 1. part. act. f. g.

Περινύμφη, ος, ον, spensis, virginibus grates.

Περὶξ, Pr. p. circum, circa, circumquaque, circumcirca, undique. A περὶ.

Περιξαίνω, derado, abrado.

Περιξεστὸς, ἡ, ὸν, circumcirca rasus, politus.

Περιξέω, circumquaque rado vel polio; περιεξεσμένος, circumrasus, p. part. pass. Οὐ τὸ κυλίνδειν Χειμάρρης τοσοῦτος μεγάλης πετρώδεσσι δυνεῖ, Theocr. 21, 50.

Περιξηράινω, f. ανῶ, desicco, exsicco; περιξηραίνομαι, obarefio, Gl. V.

Περίξηρος, ου, ὁ ἡ ἡ, desectus; (2) valde siccus, aridus, peraridus.

Περιξύω, ῶ, f. ύσω, novacula rado, derado.

Περιξύω, ύσω, rado, scarifico. Ph. derado, strigo, distringo; περιξύσαι με, distrigla me, Gl. Vet.

Περιόγκος, ου, ὁ ἡ ἡ, mole sua turgens, amplus.

Περιοδεία, ας, ἡ, circuitus, circuitio, ambitus, peregrinatio. A περιοδεύω.

Περιοδεύω, idem & ab eod.

Περιοδεύω, f. εύσω, circumductione, per ambages, Pr. Ab eod.

Περιοδεύομαι, ούμαι, circumagitor, amfractus, ambages, Gl. V. Ab eod.

Περιοδευτὴς, ου, ὁ, circumitor, circulator, Gl. V. de loco ad locum circumferaneo, circitor, lustrator, ap. Pat. Graecos, qui vitam circumit. Ab eod.

Περιοδευτικὸς, ἡ, ὸν, qui circumire solet, circumitorius, circulator. A περιοδευτὴς.

Περιοδεύω, circumeo, in orbem ago, (2) mente perlustro & peragro, Gl. V. obambulo, circumeo. Περιοδεῦσαι τὸ πολλάκι, Plut. τὰς πόλεις, τὸ πέτευρον, Epp. Οὐ γὰρ ἔστιν ἐλπὶς ὅτι τάχιον, ὧδε περιοδεύσας, Eq. ch. A περιοδὸς. Unde

Περιοδία, ας, ἡ, circuitus; circuitura, Gl. V.

Περιοδίζω, f. ίσω, certo orbe redeo.

Περιοδικὸς, ἡ, ὸν, peregrinatorius; (2) impositus certum est circuitus.

Περιοδικὸς, Adv. longis verborum circumductionibus sive ambitu.

Περιοδοπορία, deambulo, ambulatio circum.

Περιοδονίκης, ὁ, victor periodicus h. e. qui in omnibus generibus certaminum vicit.

Περιοδὸς, ἡ, circitor, qui vigilias obit.

Περοδὸς, ου, ὁ, circuitio, circuitus, ambages, ambitus, ambitio Gl. V. Periodus, certa verborum comprehensio perfectum sensum continens, dicitur & de quovis eadem rerum in orbem redeunte.

Περιοδυνία, ῶ, f. ήσω, valde dolore crucio; περιοδυνῶμαι, ᾶμαι, gravitor doleo, dolore circumex parte premor.

Περιοδύνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, quem multi dolores premunt, atrumnosus, (2) multos dolores inferens, R. Ex περὶ, & ὀδύνη, dolor.

Περιοδύνως, cum gravi dolore.

Περὶ οἴδω, tumeo.

Περιοικία, ἁ, f. ήσω, habito circum, accolo. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς, Luc. 1, 65.

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, locus suburbanus, seu vici circumcolentes; (2) ager circum urbem situs, Gl. V. territorium. A περιοικῶ.

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, finitima; (2) ager circa urbem situs. Ex οἶκος.

Περιοικοδομία, ᾶς, f. ήσω, circum ædifico, in orbem struo; (2) ædificiis excitatis circumvallo, seu circumcludo. Περιωκοδόμητο δὲ τῷ τόπῳ ἐ τεῖχος, Ælian. V. Hist. 8, 16.

Περίοικος, ου, ὁ ἡ ἡ, vicinus, accola, qui circa aliquem locum habitat; περίοικοι, circumhabitatores, Gl. Vet.

Περιοιστὸς, circumferendus. A περιφέρω.

Περιοιχνέω, ῶ, circumeo, in orbem obeo.

Περιολισθαίνω, & περιολισθάω, f. ολισθήσω, delabor. Hinc

Περιολίσθησις, εως, ἡ, ipsa circum decidendi actio, lapsus, ruina (2) cum quid per lubricum delabitur.

Περιολκὴ, ῆς, ἡ, distractio, impeditio, (bellum quod cum aliquo geritur, ap. Jos. Ecc.) A περιέλκω.

Περιοπαφικώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, prorsus immaturus, crudus; (2) durus.

Περιονυχίζω, f. ίσω, ungues reseco.

Περιοπτέον, circumspiciendum, dispiciendum & considerandum est; (2) negligendum, despiciendum est. A περιοπτόμαι.

Περιοπτὸς, ἐος, ἐον, despiciendus, negligendus. Ab eod.

Περιοπτέομαι, f. όδομαι, circumspicio; (2) contemno, negligo, patior; οὐ περιόψεται, non negliget, non patietur. Νῦν δ' οὔ σε περιόψομαι, Aristoph. Lys. 1020. Τῷ μοιχίκῳ με περιόψεσθ' ὑποτερραμίδιῳ; idem Thesm. 705. Hinc

Περιοπτὴς, ἡ, ὁ ἡ ἡ, conspicuus; (2) negligens.

Περιοπτῶς, negligenter, temere

Περιορᾶν, præs. inf. act. pro περιορᾷν, ex περιοράω. Unde

Περιόρασις, εως, ἡ, circumspectio; (2) negligentia.

Περιοράω, ῶ, circumspicio; (2) fino, ex neglecta permitto, vicio & patior; (3) negligo, non curo. Gl. V. despicio. Περιορᾶτε ἀλλήλας, Xen. Cyr. 3, 26.

Περιορὴς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, natus, obiturus; (2) vehementi ira præditus. Ex ὄρνυμι.

Περιορχέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ulnis comprehendo. Ex ὀρχάνη.

Περιόρχης, irruncle, Hes. quasi a περίορχις.

Περιόρχιν, ινος, τὸ, diluculum. A περιορθρεύω.

Περιορχὶς, ἡ, ὶν, tempus antelucanum diluculo proximum, diluculum. Ex ὄρθρος.

Περιορχίζω, f. ίσω, fusis finibus limitibusque circumscribo, adcoque &, recte capio, intelligo; (2) definio, exprimo, (3) determino. Gl. Vet. limito. Περιορίζεται τὰς πόλεις ἑκάστας ὁ τοῦ μέρους, M. Anton. 5, 18. περιορίζειν ἑαυτῷ, id. 7, 31. Hinc

Περιόρισις, εως, ἡ, circumscriptio. R.

Περιορισμὸς, οῦ, ὁ, circumscriptio, quæ fit limitibus, limite agere n. Gl. V. terminatio, definitio, (2) exhibitum nempe relatum, i. e. deportatio e certum locum, unde egredi vetatur exsul. Ab eod.

Περιορμία, ᾶς, f. ισω, classis in stationem huc illuc circumagere navem in stationem duco. Περιορμίζειν τὰν ναῦν πρὸς τὸ χέρσον, Dem.

Περιορύσσω, vel ττω, f. ξω, circumfodio; (2) obliqueo. Περιορύξαντες κατὰ μικρὰ πᾶν βάθος, Theophr.

Περιορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, circumsalto.

Περίορχος, ου, valde bene edens, ingluvies. Ab ἔρχομαι.

Περιοσθίω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, ossibus circumdatus; (2) ossa circumdans. Ex ὀστέον, ου.

Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, copia, facultas; (2) opes, peculium, res familiares; (3) census; (4) incrementum, vita; (5) ex testamento emolumentum, suppetentibus virtutis & corporis, mentis causa, hive gratia aut idonea causa. A περιειμι.

Περιουσιάζω, f. άσω, suppetunt mihi opes & copiæ. A περιουσία. Hinc

Περιουσιασμὸς, οῦ, ὁ, abundantia & copiarum; (2) redundantia.

Περιουσιάων, ῶσα, ὸν, adfluens, abundans.

Περιουσιὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, peculiaris; (2) eximius præstans; (3) dives, copiosus. A περιειμι.

Περιουσ-

Περισσότερος, abundantior, Gl. V. A præc.

Περισσθαλμός, ῦ, ὁ, qui circa oculum est, oculum ambiens.

Περισχέω, ῶ, f. ήσω, circumveho; περισχέομαι, circumvehor, pereiro. Περισχεῖσῆς ζωσις, Aristot.

Περοχὴ, ῆς, ἡ, complexio, comprehensio, ambitus; (2) argumentum scripti alicujus; (3) locus scriptori, al. ῥήσις; (4) præsidium, septum, munitio. A περίεχω.

Περοχος, ε, ὁ ἡ ἡ, munitus, munimento inclusus. Ab eod.

Περιπαθέω, vehementi affectu commoveor; (2) æstuo dubitatione et anxietate. Περιπαθῶντες ἡ λελοιδορημένοι ἑαυτοῖς, Plut. A

Περιπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, vehementi mœrore affectus; (2) affectionibus obnoxius. Gl. V. trifles. Ex περί, & πάθος, affectus.

Περιπαθῶς. Adv. cum magna tristitia.

Περιπαμφαίνω, ῶ, fulgeo, quaqua lumen spargo. Νῆσοι δὲ ἑξῆς ἐποπαδὲς περιπαμφαίνουσιν, Diod. Per. 530. A περί, παν, & φαίνω. Loco.

Περιπατίκιον, circumforcipium, oculis lustro. Ex νῆας π λαγὸς περιπατίκιοντες, Arat.

Περιπαχύνω, a. 2. inf. pass. περιπαγῆναι.

Περιπάσσω, vel περιπάττω, f. άσω, conspergo.

Περιπατέω, ῶ, f. ήσω, ambulo, obambulo. Περιπατεῖν ἄνω κατω, Arist. Lys. 712. ἀξιοῖς δ' κλησίας, Ignat. 4, 1. τοῖς ἔθνεσι Act. 21, 21. μετὰ τίνος, Apoc. 3, 4. κατ' ἀγάπην, Rom. 14, 15. καὶ ἐλεον, M, Anton 1, 4. Hinc

Περιπάτησις, εως, ἡ, deambulatio.

Περιπατήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj.

Περιπατητὴς, οῦ, ὁ, ambulator, Gl. Vet. Ab eodem.

Περιπατητικὸς, ἡ, ὁν, ambulatorius, Gl. Vet. (2) ad Peripateticorum ritum vel disciplinam pertinens. Hinc περιπατητικὸς, ἡ, ὁν, Peripateticus philosophus. A περιπατέω.

Περιπατητικὰς, Adv. more Peripateticorum; (2) deambulando.

Περιπατήσεις, 2. sing. præs. opt. act. Att. pro περιπατοῖς, a περιπατέω.

Περιπατὴς, ῆ, ὁ, ambulatio, deambulatio; (2) locus, in quo deambulatur, Gl. V. ambulatio, ambulacrum, deambulatorium, (3) disputatio philosophica, qua de rebus deambulandum, seu disputatio ambulatoria, (4) locus, in quo philosophi ambulantes disputant; (5) schola seu secta Aristotelis. Ex περί, & πατέω.

Περιπάττω, vide περιπάσσω.

Περιπαχνόω, glacie condimgo, pass. congelo.

Περιπέζιος, ία, ον, terræ propinquus. Hinc ἡ περιπεζία, ας, humilitas. Ex πεζὸς.

Περιπέζως, humiliter.

Περιπεζώδης, ες, ους, ornamenta pedum. Ex infidem.

Περιπείρω, transfigo, Gl. V. affigo. Ἑαυτὸν περιέπειραν ὠδῖσι πολλαῖς, Eur. Ion. 51. Τὸ Ἀθηναίους ἐπιπείρειε περιπείρω κακοῖς, Paul.

Περιπέλω, seu περιπέλομαι, supero, superfluum sum.

Περιπελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ὁ, Lyricus.

Περιπεμπίζω, ω, *pro* περιπέμπω, dimitto in varias partes; (2) ex more alicui aliquos locos factus, ut τὸν τοῦ πατρὸς μὴ περιπεμπίζειν ἀλλοις diversis locis sacrificia facere, Athenæ. A

Περιπέμπω, f. ψω, mitto circum, circumdo.

Περιπένομαι, circa aliquid vel aliquem sedulo, occupor aliqua re.

Περιπετάω, f. άσω, intero, contego, involvo; proprie pastam cradendam : una specie, ut panifices solent. Ὀνομάτι περιπέπασται τῷ μοχθηρίαν, Arist. Plut. 159.

Περιπεπλακέω, perf. inf. act. v. περιπέπλεκα pro περιπέπλεγμαι.

Περιπεσὼν, a. 2. part. act. v. περιπίπτω.

Περιπετάζω, vel περιπετάννυμι, aut περιπετανύω, f. πετάσω, in orbem extendo vel expando, obtendo. Περιπετάσασα χίρα φίλιον, Eur. Hel. 634. Παντᾶ δ' ἀμφὶ δίπτας περιπέπλατας ὑγρὸς ἀκυθῶς, Theocr. 1, 55. Hinc

Περιπέτασμα, ατος, τὸ, velum seu aulæum, quod obtenditur.

Περιπέτασος, ὴ, ὸν, expansus vel obtentus, τὸ περιπέτασὸν genus oculi exquisitius & actius, f. amatorium, oblæenum. Ab eod.

Περιπέτεια, ας, ἡ, conversio, in contrarium statum mutatio; (2) fortunarum mutatio; (3) casuum varietas, & rerum contrarius atque inexspectatus eventus; (4) admiranda & rara fortuna, in Epico & tragico carmine conversio rerum in contrarium, pars fabulæ. A

Περιπετὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui incidit in retia, malum; (2) qui cecidit vel corruit. Ex περί, & πίπτω.

Περιπέτομαι, f. πτήσομαι, circumvolo. Μὴ περιπέτεσθαι παντοίαις κελώνοτες, Arist. Av. 166.

Περιπεδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, peramarus. Ex περί, & πεδὴν, *manicula*.

Περιπεφλυσμένος, gen. pl. perf. part. pass. verbi περιελθὼ pro περιφλυω.

Περιπεφρασμένως, perite, prudenter. A φράζω.

Περιπήγνυμι, f. ξω, compingo & crassamento; (2) figo vel defigo; (3) congelo & concrescere facio. Hinc

Περιπηξις, εως, ἡ, concretio.

Περιπηλάω, reflio, refluendo circumeo.

Περιπῆσαι, f. ξω, idem quod περιπήγνυμι, Gl. V. circumfigo

Περιπλάγιος, ον, præpinguis.

Περιπλανάομαι, ambio

Περιπλανία, ας, ἡ, incile, v. περιπλάνησις, perf. πεπλάνημαι, aor. 2 περιεπλάνησα, part. περιπλανὼν. Ἦν μοι τὸ περιπλανᾶν κακὸν, Aristoph. Eq. 71. Ἐμοὶ ἐμαυτὸν ζημιοῦντι περιπλανᾶν. Herod. περιπλανῆσαι, Xen. Cyr. 6, 1. Περιπεπλανῆσθαι ἑαυτῷ, contabescere, deficere

Περιπλάσματα, τὰ, fraces, reliquiæ olivarum & cerevisiæ, expresso succo, quæ περιπλάσσονται ἀπόπλασματα. Et sic l. legendum ap. Aristoph. Fr.

Περιπλατύνω, ῶ, cado desuper & incumbo, arruo

Περιπλανάω, ῶ, fut. ήσω, circumdurum circumeo; (2) περιπλανάσμαι, circumduco circumeo, pereino. Οὐκ ἐγκωμιάζειν ταῦτα περιπλανώμεθα, Xen. Cyr. 11.

Περιπλάσσω, fut. ξω, a. 1. fingo, circumfacio, circumplico. Περιπλάσσειν δυνάμεις ἐταίρας ἑαυτῷ, Eur. Hipp. 244.

Περιπλασμα, ατος, τὸ, mollitus denuo unguentum. A

Περιπλαταγέω, vel περιπλατάζω, f. πλαγῶ, circumsono, obstrepo, obtundo; (2) fremo, obstrepo. Περιπλατάγησε πόλις, Theophr. Ὀργάνα περιπλαταγῆ, M. Anton. 10, 35.

Περιπλεκὴς, ὴς, ὸν, circumplexus, circumplicatum.

Περιπλεκὴς, ὴς, ὸν, ἡ, perplexus, implicitus, circumplexus. A

Περιπλέκω, f. ξω, implico, complector, intricatum reddo, implector, Gl. Vet. Οὐκ ἐπιτήδειον περιπλέκειν, Dem. Ἰρὶ περιπλοκῆς, Ovid. 22, 33. Hinc

Περιπλεξις, εως, ἡ, complexus.

Περιπλεως, ε, ὁ ἡ ἡ, plenus, refertus, plenus.

Περιπλευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio. Ex περί, & πνεύμων, *pulmo*. Hinc

Περιπλευμονικὸς, ὴ, ὸν, peripneumonia laborans.

Περιπλευρος, ον, ad latus situs in latere. A πλευρά.

Περιπλέω, f. ύσω, circumnavigo, navigando circumeo, seu adeo, (2) circumfluito, i. e. molli humore circumeo & delabor, aut laxor. Περιπλεῖν Πελοπόννησον, Dem. Τῇ παρασκευῇ ταύτῃ περιπλεῖν, Thuc.

Περιπλήθω, f. ήσω, impleo, oppleo, repleo (2) plenus sum.

Περιπλίσσομαι, vel περιπλίττομαι, f. ξομαι, circumeo, complector medium in certamine.

Περιπλιγδὴν & περιπλιξ, Adv. nodo, nexu, Vox Athletica.

Περιπλοκὴ, ῆς, ἡ, circumplexus, amplexus; (2) schema rhetoricum. A περιπλέκω.

Περίπλοκος, ε, ὁ ἡ ἡ, implicitus, circumdatus complexu Ab eod.

Περιπλόμβω, pr. part. pass per Syncop. pro περιπεπλόμβω, a περιπίλω, Hom. Il. 18, 220

Περίπλοος, contr. περίπλους, ὁ, circumnavigatio, circumvectio, qua quis navigio circumducitur aliquem vehitur; (2) Adj. qui circum navigare potest.

Περιπλυμα, τὸ, perluvium, lixivium. A

Περίπλυνω, perluo, probe lavo. Hinc

Περιπλυσις, εως, ἡ, abluvio; (2) excrementa, dejectio.

Περιπλώω, idem quod περιπλέω.

Περιπνεῖω, idem quod περιπνέω.

Περιπνεύμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio.

Περιπονέομαι, labore peripneumonia. A pr.

Περιπονόμενος, η, ον, peripneumonia laborans, Gl. V. pulmonarius Ab eod.

Περιπόνιον, ἡ, ὸν, circumcirca, Gl. V. perfio. Ἔνθα μακάρων τε ἐν ἠκιόνιδες αὐραὶ περιπνείουσιν, Patrol. Ol. 2, 130 Hinc

Περιπνιγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, suffocatus. Ex πνίγω.

Περιπνοια, ἡ, perspiratio, vel circumventi, auræ.

Περιπολὸς, ὁ, ἡ, ὸν, circumcursans, vel περιπολεύς, ὁ, ἡ, ὸν, qui undique pervagatur, Suic. A περίειμι

Περιπόλιον, ου, τὸ, arbiculus, quo quidem loco celebrorum mantica. Steph

Περιπολὸς, ὁ, ἡ, idem quod περίτας, Gal. in Lex. Hipp. περιπόλιον, Ion. Eun.

Περιπολὸς, ὁ, ἡ, ὸν, luminis, Ph. Ab eod.

Περιπόνητος, ὁ, ἡ, ὸν, desideratus, desiderabilis, desertus, amatus.

Περιποιέω, ῶ, & περιποιοῦμαι, ῶμαι, tueor, servo, conservo; (2) *in mid.* adquiro, quæro, comparo, (3) vendico mihi, asservo mihi, περιποίησις, partus, Gl. V. aor. 1. pass. part. ὁ περιποιηθεὶς, partus, Gl. V. perf. τὸ περιποιημένον, arte singulari & cura factum. Περιποιεῖν τὴν ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος, Act. 20, 28. Περιποιεῖν Ῥόδον αὐτῷ, Dem. Διὰ τὰς ἐμφύτους μεγάλας πλεκτὰς περιποιεῖσθαι, Ibid. Ἑαυτὸν ζημιοῖ, ἵνα εἰς τὸ κατακοπὴν τοὺς ἐχθροὺς μόνους περιποιῆται, Appian. B. Mithrid. Hinc

Περιποίησις, εως, ἡ, tutatio, ipsa actio tuendi & conservandi; (2) adquisitio, adjectio, Gl. V. (3) vindicatio & allectio.

Περιποιητικὸς, ἡ, ὸν, gnarus, f. efficiens.

Περιπολάρχης, & περιτρεπάρχης, ου, ὁ, præfectus vigilum, qui præest circumitionis excubiarum. Ex περίειμι, & ἄρχω.

Περιπτελάω, obsero, lustro. A πέπτελος.

Περιπτελὴς, ὴς, ὸν, ἡ, in orbem circumductus vel ductus, circumtus, Gl. Vet. Καθάπερ ἡ ἵππον ἐν ὕβρει πλέξαι περιπτελῆ. Plut. Ἃ ἐν ἡ κατὰ τὸν ἴδιον περιπτελῆσιν, Luc. Hinc

Περιπτελισις, εως, ἡ, circumactio, circuitus.

Περιπτελίζω, fut. ίσω, obeo mitto.

Περιπτολὴς, ὁ ἡ ἡ, ὁ, urbem circumjacens, circa urbem situs. Ex περί, & πτολις.

Περιπτολλὴν, Adv. permultum, maxime. Ex περί, & πολλὸς, pr. πολλὴς.

Περιπτολλὴ, magni. Ex illd.

Περιπτολὴς, ὴ, ὸν, qui circumit, qui in orbem ivit & lustrat; (2) explorator & exercitor; (3) navis, apud Rhodios; περίπολοι, calatores, Ph. circitores, Gl. Vet. A περιπτελέω.

Περιπομπὴ, ἡ, missio, dimissio.

Περιπονηρεύω, ἡ ἡ, admodum improbitate nobilitare.

Περιποππάζω, f. άσω, circumquaque demulceo & blande attrecto, blanda manu demulceo.

Περιπορφύρομαι,

Περιπορδόομαι, circumeo, in orbem po & lustro. Τὰ ἱερὰ περιπορδόμβους, Aristot.

Περιπορπάομαι, ῶμαι, f. ἀσομαι, fibulis connecto, App.

Περιπόρφυρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, purpura amictus, prætextatus; περιπόρφυρος· Συγκλητική, prætexta, toga senatoria, Gl. V. & περιπόρφυρος, prætexta toga, Gl. V. Ex περί, & πορφύρα.

Περιποτάμιοι, amnenses, Gl. V. A ποταμός.

Περιποτάομαι, ῶμαι, circumvolo. Ex περί, & πέτομαι.

Περιρρέως, Adv. circiter. Ex περί, & πως.

Περισφυς, ύος, ὁ ἡ, pedem circumdans; (2) ante pedem circumdatus, pedi conveniens, ὑποδήματα περισφύα, calcei habiles, al. τοῖς πέδαι.

Περίτερα, Adv. eximie, summopere, supra modum; (2) valde, vehementer, (3) divinitus.

Περιτροχάω, circumfundo; ut hinc fit περιτροχάσαι, aor. 1. part. pass. circumfusus, apud Hom. Θοῦριν ἐπὶ σφίσιν περιτροχάσαι Ἀχαιῶν, Il. 14, 316.

Περιτυπάω, αίσω, impingo, i. e. in indignationem aut odium alicujus incurro.

Πεσσόπερδιξ, ικος, ὁ ἡ, undique pinnatus. Ex ἐκ περί & πέτομαι, πέρδιξ.

Πετάσσω, f. ἄσω, coriem auferendo perpungo; (2) accurate deconcoco, περιπεπεσμένος, deconcoctus, pro ut. part. pass. Ἀλλ' ἐσμὲν ἤδη νῦν γε περιπεπεσμένοι, Aristoph. Ach. 512.

Περίτεγμα, ατος, τὸ, operimentum. A ἀμφιτίθημι.

Περιτέλεσαι, acc. sing. aor. 1. part. act. f. ε ν.

Περιτίλλω, f. ξω, complico, circumcirca obvolvo; (2) circumdo, circumfundo; (3) circumplecto, amplector; (4) circumvenio, circumdo; ἀμφιτίθημι. complector, Gl. V. Ἠμπλει δ' μας περιτίλλοντες, Eur. Hec. 724. Ἥρεον περιτίλλοντ' ὠλένας βρέτας, Lyc. 1155. χέρας, Eur. Andr. 418. Σὸν δ' ἄνω, id. Iph. in Aul. 1017. Hinc

Περιπίλυχις, ῆς, ἡ, ambitus, complexus; (2) septum, mœnia; (3) circumactio, conversio.

Περίπλυχος, ίου, ὁ ἡ, ὁ, circumvolutus, circumdatus, inutus, plicando scilicet.

Περιπτύω, conspuo, contemno, nihili duco.

Περίπτωμα, ατος, τὸ, quod accidit, casus, calamitas. A πίπτω. Unde

Περίπτωσις, εως, ἡ, casus, infortunium, calamitas, (2) casus, fortuita occasio.

Περιπτωτικὸς, ἡ, όν, fortuitus.

Περιτύμπανα, ατος, τὸ, pus collectum; (2) circum dentes suppuratio. Ex πυέω.

Περιπυρλώιον, ου, τὸ, putamen, molles floccos continet. Ex πυρλώ.

Περίτυστος, ου, ὁ ἡ, ἡ, fama notus, fando passim celebris. Προσήτης οὐ δύναται περίπυστον ἔχειν ἐν πατρίδι τιμήν, Nonn. P. 4, 44. Ex πυνθάνομαι.

Περιπωμάζω, fut. άσω, circumcirca obturo.

Περιπαπαίζω, f. ίσω, idem. Ex πῶμα.

Περιραίνω, conspergo. Gl. V.

Περιρραχάζω, valde contemno, irrideo, contemtim tracto.

Περιρραμβέω, ῶ, f. ήσω, circumvolvo & circumago in modum rhombi, contorqueo; potius περιρρομβέω, scribendum.

Περιρρηγὶς, ίδος, ὁ ἡ, ἡ, difruptus, circumfractus, circumcisus. A περιρρήγνυμι.

Περιρράινω, f. ανῶ, circumaspergo, conspergo. Περιρράινειν οἰκίας, Diosc.

Περιρρηκίδες, palmarum termites; ramuli, surculi, Schol. Nic. Ὅσας ἱππόλιος περιρρηκίδας ἀξῇ, Nic. Th. 533. Ex ῥηγμὶς.

Περιρρήνσις, εως, ἡ, adspersio. A περιρράινω.

Περιρραντήριον, το, aspergillum, Gl. V. instrumentum ad spergendum. Ab eod.

Περιρραντίζω, fut. ίσω, conspergo.

Περιρράπτω, suo, consuo, Gl. V.

Περιρρίζω, expio, lustro.

Περιρρίμπομαι; περιρρίμπεται, pervagatur.

Περιρρίπτω, f. ψω, in alteram partem declino.

Περιρρῖψις, εως, ἡ, inclinatio, propensio. A πρὸς.

Περιρρέω, circumquaque fluo, undique fluo, circumfluo, alluo; περιρρέομαι, circumfluor, abundo, adfluo aliqua re; περιρρεῖ, circumfluit; αἵματι περιρρεόμενος, sanguine fluens. Ὠκεανὸς περιρρέων ἡμᾶς, Aristot. Περιρρεῖται ποταμοῖς μεγάλοις, Luc.

Περιρρήγνυμι, vel περιρρήγνυμαι, proprie, alteri per vim detrimento, velut vestem, ut lictores faciunt, περιρρήγνυμαι, in med. præ dolore vestem meam discindo & lacero. Sed antiqui poetæ Attici, & præsatici posteriores activo etiam utuntur pro medio. Etm. Οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίζειν, Act. 16, 22. Περὶ τὴν χώραν περιρρῆξαι, Isocr. Hinc

Περίρρηγμις, ίος, ὁ ἡ, ἡ, P. (περιρρῆκτις, Steph. Byz.) in utramque partem reflexus, inflexus, aut retractus; (2) qui in orbem circumactus procidit, protuit; (3) rotundus.

Περιρρήδην, Adv. in orbem utrinque.

Περιρρήξις, εως, ἡ, abruptio, discissio, A περιρρήγνυμι.

Περιρρῆκτα, idem quod περιρρήγνυμι.

Περιρρῶμι, ῶ, fluxus in orbem, vortex.

Περιρρύσια, ας, ἡ, defluxio humoris e variis partibus in certum locum velut vesicam, &c. Περιρρύσιαι χολώδεις, Hippocr. A

Περιρρύτος, contr. περίρρυτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, circumfluus; (2) Subst. adfluxus humorum. Ex πρὸς, & ῥέω.

Περιρρύτος, undique fluo, circumfluo. Περιερρύησαι αἱ κύμαι. Aret. Πολλοῖσι βραχίων καὶ πᾶχυς ὅλος περιρρύτη, Hippocr.

Περιρρύπλω, f. ψω, abstergo, abluo. Περιρρύπλειν ἀνθρακας, Dioscor.

Περιρρύτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, circumfluus. A περιρρέω.

Περιρρώξ, ῶγος, ὁ ἡ, ἡ, abruptus, præruptus. A περιρρήγνυμι.

Περισαίνω, vel περισείνω, caudam movendo circa aliquem abblandior. Οὐρῇσι μακρῇσι περισαίνοντες ἑνέσθω, Odyss. 10, 215.

Περισαλπίζομαι, fut. πίσομαι, tubarum seu tubæ sonitu excitor, tubam sonantem audio. Ex περὶ, & Σαλπίζομαι, tubæ canor.

Περισαξὶς, εως, ἡ, accumulatio, aggeratio, congestio. A περισάττω.

Περισαρκίζω, f. ίσω, carnem scalpello circino, scarifico. Ex σάρξ. Hinc

Περισαρκισμὸς, ῦ, ὁ, circinatio carnis, quæ scalpello fit, scarificatio.

Περισαρκος, ου, ὁ ἡ, ἡ, carnosus, carne abundans. Ab eod. Hinc

Περισαρκόω, ῶ, fut. ώσω, carnibus gravo, carne circumdo, carne vestio. Hinc

Περισάρκωσις, εως, ἡ, cum quid carne circumdatum est.

Περισάττω, f. ξω, circumstipo, circum accumulo, Gl. V. aggero. Περισάττειν τὰς ῥίζας τῇ γῇ, Theophr.

Περισείω, poet. περισσέω, f. είσω, quatio seu concutio. Περισείετο δ' ἴθειραι, Il. 19, 382.

Περισεμνος, ὁ ἡ, ἡ, gravis & magnificus.

Περίσεπτος, ον, venerabilis. A σέβομαι.

Περισημος, ος, ὁ ἡ, ἡ, insignis, clarus, (2) insignis, notatus. Ex σῆμα.

Περισήπω, putrefacio. Ὅταν ἐκτιτοῦ σα πλεσαπῇ λθικα, Theophr.

Περισθενέω, viribus & robore valeo, nimium viribus polleo; περισθενὴς, prævalens, ferociens. Μὴ μα περισθενέων δαλησιτας ὀζεα χαλκῷ, Od. 22, 368. A

Περισθενὴς, ὁ ἡ, ἡ, viribus & robore prævalidus. Ex σθένος.

Περισίαλόω, ῶ, f. άσω, vitiego.

Περισίδηρος, ον, ferro obductus.

Περισκαιρω, salio circum.

Περισκάπτω, f. ψω, effodio circa.

Περισσκλὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, perdurus; (2) pertinax, præfractus; (3) asper, molestus. Ex περὶ, & Σκίλλω, exsicco. Περισκλέστερον, molestius, ægrius, gravius; ὁ μυρίος πρᾶγμα πάντα πρὸς ἐμὲ περισκληρότερον ἅπαντα τ' ἀνιαρὰ φέρει, Menand.

Περισκελὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, crura ambiens seu circumdans. Ex Σκέλος. Hinc

Περισκέλιον, ου, τὸ, fœminale, caliga, bracea.

Περισκέλις, ίδος, ὁ, ἡ, πρὸς περισκέλιδες, fœminalia. Gl. V.

Περισκλᾶς, Adv. obstinate & infracto adversus fortunam animo. Ab eod.

Περισκεπάζω, protego, defendo.

Περισκέπτομαι, fut. ψομαι, circumspicio, considero. Ὅν Ζεὺς μὲν οἱ νίκα πρὸς περισκέψασθαι, Arat. Hinc

Περίσκεπτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui circumcirca oculis lustrari potest; (2) ex quo facilitas lustrari oculis circumquaque possunt.

Περισκίπω, probe tego. Χρυσῷ τανύπεπλος περίσκιπτ' χείλεα ταρσοῖς, Moschi. 2, 61.

Περίσκεψις, ὁ, circumspectio; (2) spectatio auri, vel nummorum, cura. A περισκέπτομαι.

Περισκιάδιον, ου, τὸ, tabernaculum, quo quis circumdatus est. Ex Σκιὰ.

Περισκνάπτω, comprimo, contero.

Περισκοτόω, f. άσω, obumbro.

Περίσκιοι, ίων, οἱ, qui arcticum circulum eumdem habent cum tropico, aut majorem. Ex περὶ & σκιὰ.

Περισκυρτάω, ῶ, futur. ήσω, undique vagor, oberro.

Περισκληρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, prædurus.

Περισκληρύνω, induro.

Περισκοπέω, ῶ, circumspicio, exploro, Gl. V. περισκοπεῖ, perlustrat, Ph. Περισκοπεῖν ἄσραν δρομὰς, M. Anton. 7, 27. Ἀπόκλημον ἰφθίοι περισκοπῶσι, Heliod. Hinc

Περισκόπησις, ἡ, circumspectio, exploratio.

Περισκυβίζω, scythico more crines cum cutem capite resecto.

Περισκυλακισμὸς, ῦ, ὁ, genus lustrationis quæ canis fiebat, Plut. in Romul. cap. 20. Ex περὶ, & Σκύλαξ, catulus.

Περισκυτίζω, f. ίσω, cutem circumcirca detrudo. Ex περὶ, & Σκύτος, corium. P.

Περισμαραγέω, ῶ, fut. ήσω, circumstrepo.

Περισμάω, detrico, detergo.

Περισμήχω, idem.

Περισμύχω, paulatim & clam comburo; (2) macero, conficio dolore, ægritudine.

Περισοβέω, ῶ, f. ήσω, circumeo; (2) circumfero, diciter inpr. de cadeo in convivio. Κύκλῳ περισοβῶν τὰς πόλεις καλαμβρῦς, Aristoph. Av. 1471.

Περισοφίζομαι, circumvenio, astutia fallo. Οἶμαι τάλας γ', οἷόν σε περισοφίζεται; Aristoph. Av. 1652.

Περισπαίρω, palpito & terram calcibus pulso.

Περισπασμὸς, ῦ, ὁ, distractio, occupatio extra ex curis & negotiis; (3) circumflexio. A

Περισπάω, ῶ, f. άσω, detrahо, avello, defringo, Gl. Vet. (2) distraho, i. e. in diversum traho; (3) diffraho, i. e. curis & negotiis, item quibusunque etiam suavibus avocamentis, oblectamentis. Gl. Vet. (4) circumflexo accentu noto; περισπασθεὶς, defractus, Ph. aor. 1. part. pass. distractus; περισπαμένη, circumflexa, circumducta, Ph. præs. part. pass. Ὁ ὑ περισπάσας ἐκεῖνος, Eur. Iph. in Tau. 997. Περισπᾷ σί ζε τὰ ἔξωθεν ἐμπίπλοντα; M. Anton. 2, 4. Ἐγὼ ὑ ἐμαυτῷ καθήκον ποιῶ, τὰ ὅλλα μὲ ὐ περισπᾷ, id. 6, 17.

Περισπειράω, ῶ, f. άσω, in orbem circumdo, vel involvo. Περισπειράσας τὸν ἰχθὺν τῇ κεφαλῇ, Plut.

Περισπείρω, circumquaque sero, dissemino, dispergo. Τὰ χρυσοήλατα τελχῖν πέπλα περισπείραντα Ἀχελῴῳ δρόσον, Eur. Andr. 167.

Περισπερχεια, ἡ, studium, diligentia, festinatio. A

Περισπερχὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, supra modum urgens seu premens. Ὦ πέπον περισπερχὲς πάντ', Soph. Aj. 999. A

Περιπίρχα, studiose propero; (2) graviter fero; (3) intensus sum; **περιπίρχομαι**, huc illuc curso.

Περιποιδω, comitor, persequor, assiduus comes hæreo; (2) urgeo, premo.

Περίπλαγχνος, ον, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, animosus. Ex **περι**, & **σπλάγχνον**.

Περιπολυσίζω, spongia detergo.

Περιπόθητος, ον, ὁ ἡ ἡ, studiose expetitus, quem multi studiose affectantur, qui diripitur, ut Cic. ad. (2) studio dignus. Fx **περι**, & **ποθέζω**.

Περιποθίστως, studiose, cupide.

Περισπωμένη, ης, ἡ, sc. **προσωδία**, circumflexus accentus. A **περισπαω**.

Περισπωμένως, *Adv.* cum circumflexo in ultima.

Περισσαίνω, Od. 10, 215. idem quod **περισσεύω**.

Περισσάκις, *Adv.* numero impari, imparitor. A **περισσος**.

Περισσάρτιος, ον, ὁ ἡ ἡ, compositus ex pari & impari numero. Ex **περισσος**, & **ἄρτιος**.

Περισσεία, ας, ἡ, abundantia. A **περισσός**.

Περίσσευμα, vel **περίσσεμα**, ατος, τὸ, abundantia; (2) reliquiæ, excrementum, fœcus. Ab eod.

Περισσεύσαντα, acc. pl. aor. 1. part. act. n. g. a **περισσεύω**. Unde

Περίσσευσις, εως, ἡ, abundantia, Gl. Vet.

Περισσεύσω, *abundaverim*, aor. 1. conj. act.

Περισσεύω, seu **περισσόω**, fut. εύσω, abundo, superfluo, supersum, Gl. V. **περιουσεύω**, superat, supereft, Gl. V. **Περισσεύειν ἄρτων**, Luc. 15, 17. **τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους**, 1 Thess. 3, 12. **περισσεύσαντα κλάσματα**, Joan. 6, 12. A **περισσός**.

Περισσίστος, ος, ὁ ἡ ἡ, pastu seu cibo abundans. **Κλάσματα πυκνυθέντα περισσίστου τραπέζης**, Nonn. Paraph. 6, 12. Ex **περισσος**, & **βοτός**, *cibus*.

Περισσοδάκτυλος, vel **περισσοδάκτυλος**, ος, ὁ ἡ ἡ, cui digitus unus supereft, (2) digitos numero impares habens.

Περισσολόγεια, vel **περισσολογία**, ας, ἡ, loquacitas; (2) copia orationis. A

Περισσολογής, ής, ὁ ἡ ἡ, verbis abundans, loquax. Ex **περισσος**, & **ἔπος**.

Περισσόκομος, ος, ὁ ἡ ἡ, abunde comatus, qui comis denfis eft. Ex **κόμη**.

Περισσολογία, & **περισσολογέω**, sermone multo utor.

Περισσολογία, vel **περισσολογίη**, ας, ἡ, expositio rerum supervacuarum, sermo abundans & supervacaneus; (2) exaggeratio rei & amplificatio copiosa.

Περισσολόγος, & **περισσολόγος**, ος, ὁ ἡ ἡ, multo sermone utens; (2) copiosus in dicendo.

Περισσόμυθος, ος, inanis dictu; (2) loquax.

Περισσονόος, contr. **περισσόνους**, ος, ὁ ἡ ἡ, excellenti mente præditus, sclers.

Περισσός, & **περιττός**, ή, όν, qui præ cæteris aliquid habet, quo illis præstet, eximius, excellens, copiosus &c. unde **τὸ περισσον** excellentia, præstantia, copia; (2) qui est ultra id, quod esse debet, modum excedens, nimius, supervacaneus, redundans; (3) inutilis; (4) impar; (5) numerus additum, ut **ἕνδεκα περιττά**, est viginti amplius. A **περί**.

Περισσοστάρκος, ος, crassus. A **περι**. & **σάρξ**.

Περισσότερος, α, ον, abundantior, Gl. Vet. præstantior. A **περισσός**.

Περισσοτέρως, *Adv.* vehementius, magis. A **περισσότερος**, quod cit *Gregor.* A pr.

Περισσοτεχνία, ἡ, artificii adfectatio, nimium artis studium.

Περισσότης, vel **περιττότης**, ητος, ἡ, copia; (2) excellentia, præstantia, (3) redundantia sermonis, quæ & **πλεονασμός** dicitur. A **περισσός**.

Περισσοτρόφητος, ος, ὁ ἡ ἡ, nimis delicatus. Ex **περισσος**, & **τρυφάω**, *delicate vivo*.

Περισσόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, perprudens. Ex **περισσος**, & **φρήν**, *mens*.

Περισσως, seu **περιττῶς**, *Adv.* copiose, eximie, egregie, excellenter; valde, vehementer, singulari & peculiari quodam modo, Gl. Vet. abunde, abundanter. A **περισσός**. Unde

Περίσσωμα, v. **περίττωμα**.

Περίσσωσις, seu **περίττωσις**, εως, ἡ, idem quod **περίττωμα**.

Περισσάδην, *Adv.* circumstando, circumcirca. A **περίειμι**.

Περισσάζω, destillo, irroro.

Περισσαλτικός, ἡ, όν, contractorius, adstrictorius. A **περισσίλλω**.

Περισσάσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui magna frequentia celebratur. A

Περίστασις, εως, ἡ, circumstantia; (2) corona, i. e. turba circumfusa & circulum efficiens; (3) casus adversus, incommodum; (4) eventus, vicissitudo; (5) occasio; (6) apparatus, supellex, instrumentum. A **περίειμι**.

Περιστατίω, circumsto, *Pass.* circumdor a turba. Ex ind.

Περιστατικός, ἡ, όν, circumstans ad eventa s. loca, tempora, &c. pertinens, unde **περιστατικα** circumstantiæ temporum & locorum; (2) adversus, calamitosus, minus secundus. A **περίστατος**.

Περιστατικῶς, *Adv.* circumstantialiter.

Περίστατος, ος, ὁ ἡ ἡ, quem circumstant homines. *Subst.* ὁ, locus altus. **Περίστατοι** qui corona hominum cinguntur. **Θαυματοποιεῖα περίστατοι**, Hocr. A **περίειμι**.

Περισταυρόω, ῶ, fut. ώσω, vallis seu palis in terram defixis munio. **Περιεστάυρωσεν αὐτὸν τοῖς δέδεσιν**, Thuc. l. 2. prope fin. Hinc

Περισταύρωμα, ατος, τὸ, munimentum vallotum, vallum.

Περισταχυάδης, ες, ὁ ἡ ἡ, spicatim circumeuntes.

Περιστεγανος, ον, bene tectus. A

Περιστέγω, circumtego, munio.

Περιστείσωσι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Poet.* & *Ion.* pro **περιστέσωσι**, a **περίστημι**.

Περιστεχάω, f. ήξω, circumeo, seu in orbem eo. **Ἴρις ἣ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφιφανσα**, Odyss. 4, 277.

Περιστέλλω, cooperio, contego, obvolvo, circumcirca involvo; (2) compono decenter, orno, *opr.* cadaver mortui hominis; (3) comprimo, corrigo; (4) comprehendo, amplector; (5) cave, ne aliquid incommodi alicui accidat. **Θανόντα ζε φίλοισιν**, Eur. Alc. 660. **Πῶς ἂν μ' ἀδελφὸς χερσὶ περιστείλειν ἄν**; id. Iph in Tau. 629. **Τὰ ζε περιστέλλε κακά**, id. Her. fur. 1133. **Καὶ καταθανῆσαν χερσὶν ἑῷ περιστελῶν**, componere, id. Med. 1035.

Περιστενάζω, fut. άξω, ingemisco.

Περιστεναχίζομαι, idem **Κνανέην δέ τ' ὄβριμα περιστεναχίζετ' αὐλή**, Odyss. 10, 10.

Περιστένω, circumcirca gemo; (2) circumcirca resono; (3) undique arceo. **Κορυφὴ ἣ περιστένει ὕλῃ**, Il. Hom. Hym. in Pan 21. **Περιστένεται δέ τι γαίῃ**, Il. 16, 103.

Περίστεπτος, ος, devinctus, ut corona, diadema, &c. A **στέφω**.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ, ᾶς, ἡ, columba.

Περιστερεών, ῶνος, ὁ, columbarium, Gl. Vet. locus, in quo columbæ alantur; (2) herba quædam. **Π** Unde

Περιστερίδιον, ου, τὸ, parvula columba; (2) vel pullus columbinus, pipio, Dim.

Περιστέριον, ου, τὸ, pullus columbinus, pipio; (2) herba quædam. Ab eod.

Περιστέρνιον, ου, τὸ, pars corporis, quæ pectus cingit, seu præcordia. Ex **περι**, & **στέρνον**.

Περιστερώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, columbini generis. Ex **περιστερά**, & **εἶδος**.

Περιστερὸς, οῦ, ὁ, columbinus. A **πτερυστρά**.

Περιστροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo columbæ aluntur. Ex **περιστερα**, & **τρέφω**, *alo*.

Περιστερώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, columbaris. A **περιστερά**.

Περιστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corona redimio; (2) cingo, circumdo. **Πῶῶε ἐκ ὄχλος περιστεφάνωσιν ἐν ἀγορᾷ προεδρικές**; Arist. Plut. 786. **Κύκλῳ περιστεφάνωσαν τὸν εἰκαμβέα**, Aristot.

Περιστεφὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, corona redimitus; (2) septus, seu cinctus velut serto. A **περιστέφω**.

Περιστέφονται, 3. plur. præs. ind. pass. vel bi **περιστέφω**.

Περιστεφω, f. ψω, corono; (2) circumdo, circumtego. **Οἵοισι νηφίοισι περιστέψῃ ὄρυγα ἐυρυὼ Ζεύς**; Odyss. 5, 303.

Περιστήθιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui pectus ambit seu circumdat, pectori circumfusus. Hinc **τὸ περιστήθιον**, ου, falcia pectoralis, pectorale, Pontificis gestamen, ap. Ebr.

Περιστρίζω, undique fulcio, fimo.

ΠΕΡΙΣΤΙΑ, ων, τὰ, lustrationes.

Περιστιαρχος, ου, ὁ, lustrationibus præfectus. Fx **περίστια**, *lustrationes*, & **ἀρχὸς**, *præfectus*.

Περιστίζω, f. ίσω, notis compingo, punctis distinguo, Gl. V. circumpungo. Hinc

Περιστικτός, ος, ὁ ἡ ἡ, notis compunctus, maculosus.

Περιστίλβω, fulgeo, Gl. V. radio, præfulgeo.

Περιστιχάομαι, ῶμαι, circumambulo, circumeo.

Περιστλεγίζω, destringo circumcirca.

Περιστοιχίζω, & **περιστοιχίζομαι**, cingo, circumdo. **Κύκλῳ πανταχῇ μίλωντας ὑμᾶς ἠδὲ καθαρμοὺς περιστοιχίζεται**, Dem. Phil. 1.

Περιστοιχτός, ος, ὁ ἡ ἡ, ordinibus distinctus, vel in quincuncem ordinem dispositus.

Περιστολίδιον, circumcirca tegendo. A

Περιστολὴ, ῆς, ἡ, obvolutio: vestis. A **περιστέλλω**.

Περιστόμιον, ου, τὸ, lingulæ locus in gutture; (2) pinguedo, arvina; (3) cutis conduplicatio ob pinguedinem; (4) ora seu limbus, Gl. V. rictus; item, puteale, puteal, Ph. Ex **περί**, & **στόμα**, *os*.

Περίστομος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui circum os est, os ambiens. Ex ind.

Περιστοναχίζω, circumcirca gemo.

Περιστοναχίζω, ω. f. impf. ind. act. *Ion.* cum ν pro **περιστοναχίζε**. A

Περιστοναχίζω, idem; (2) undique replicor & reboo gemitibus. **Περὶ ἣ στοναχίζετο δῶμα**, Ouyss. 10, 474.

Περίστον, τὸ, porticus. A **στοά**.

Περιστορέω, sterno, substerno.

Περιστρατοπεδεύω, & **περιστρατοπεδόομαι**, f. εύσομαι, castris seu exercitu cingo, circumsideo. **Περιστρατοπεδεῦσι τὲε Ταραντίνες**, Plut.

Περιστρέφω, f. ψω. circumago, in orbem verto, circumverto. **Χειρὶ περιστρέψας**, Il. 19, 131. **Κύκλα δ' ἅμα περιστρέφετο κυκώντι**, ib. 5, 722. Gl. V. intorqueo.

Περιστροφάδην, *Adv.* circumagendo, in orbem vertendo. A **περιστρέφω**.

Περιστροφή, ῆς, ἡ, conversio, convolutio, rotatio, (2) conversatio. Ab eod.

Περιστρόφιξ, ῖγος, ἡ, qs. volutorium, instrumentum, quo utimur ad æquandas aridorum mensuras, radius; (2) lignum, quo aliquid, ut torcular, aut simile quid circumagitur. A **στρέφω**.

Περιστρωμα, ατος, τὸ, stragulum, Ph. A **περιστρωννύω**, *sterno*. Hinc

Περιστρώματα, ων, τὰ, aulæa & tapetia, quibus triclinia & lecti torique sterni solent; (2) circumvallationes.

Περιστραφέντος, præs. inf. pass. *Ion.* pro **περιστρέψαι**. A

Περιστροφία, ᾶς, circumverto, circumago. **Περιστροφάμφω χρησήρια**, Herodot.

Περιστυλον, τὸ, locus columnis cinctus, Gl. V. columnatum. A

Περίστυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, circumcirca columnatus; columnis in ambitu cinctus.

Περισυφελίζομαι, **περισυφελίζομαι**, duc, asperque tracto, aufero, comp

Περίσωσις, εως, τὸ, vitiose pro **περίσεσις**, Ph. arium. Ex **σοά**.

Περισυλάω, ῶ, f. ήσω, dispolio, spoliando & depeculando

depeculando detraho, compilo, Gl. V. expilo, compilo. Τὸ ἄγαλμα τῦ Ἀπόλλωνος περισύλησαν, Ælian. V. Hist. 1, 20.

Περισυρίσσω, contineo.

Περισύρω, ab omni parte traho, in diversum traho, distraho; (2) divello, lacero; (3) vexo, diripio; (4) obtrecto, probris & contumeliis lædo. Gl. V. vexo, lacero. Τὰ θρίμματα τῦ θεᾶ περισύροντες ἀπήγαγον, Polyb. Ἄνω καὶ κάτω περισύρομαι, Luc.

Περισφαιρηδὸν, *Adv.* in globi vel pilæ modum. Ex περὶ & Σφαῖρα, *Globus.*

Περισφαλὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, lubricus. A Σφάλλω.

Περισφάλλομαι, oberro, elabor, vagor.

Περισφαραγία, circumstrepo. Στεγὰ δὲ περισφαραγοῦσα γάλακτι, Nic. Th. 553.

Περισφήνωσε, obstruo, veluti cuneo; obturo.

Περισφίγξω, f. ξω, constringo, coërceo, complector arcte, ut discedere nequeo.

Περισφύριον, ε, τὸ, fascia, qua malleoli pedis solent cingi; (2) ligamen, quod cruribus circumdatur.

Περισφύριος, ε, ὁ ἡ ἡ, talos cingens.

Περίσφυρος, ν, ὁ ἡ ἡ, idem. Hinc περίσφυρον, ε, τὸ, fascia, qua malleoli cingi solent, Ph. talare. Ex περὶ, & Σφῦρα, *malleus.*

Περίσχες, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro περίσχεσο, a περίεχω.

Περιχέτις, εως, ἡ, verbum militare, dicitur, quod, si quis ab hostibus undique circumvenitus est. A περιέχω.

Περιχυτὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, implicatus, circumdatus. Ab eod.

Περιχιδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, in medio fissus, in duas partes dissectus; περιχιδὲς, calcei lecti & fissi. A

Περιχίζω, f. ίσω, divido, discindo, diripio, ut περιρήγνυμι.

Περιχορδίζω, f. ίσω, fune circumdo, & sepio. Hinc

Περιχόρισμα, ατος, τὸ, diremptio seu separatio per funiculum.

Πεσὶς ἰζω, f. άσω, incolumem servo, conservo. Αὐτὸ δὲ τῦτο ἡ περιεσώσατο, Synes. Εἰ ἡ περιεσώθη, Ælian. V. Hist. 2, 31.

Περισωρεύω, f. εύσω, aggero, cumulo, coacervo; (2) cumulo & obruo.

Περισωφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, admodum temperans.

Περισωφρονία, ας, ἡ, tænia vel fascia undique cingens, *Arist.* Ex περὶ, & τοινια.

Περτεμνίμην, pref. int. act. *Ion.* pro περιτέμνειν, a περιτέμνω.

Περιτάμνω, Ion. pro περιτέμνω, & περιτάμνομαι, succido, admodo, privo, vasto. Βες περιτετμημένοι, Odyss. 11, 401.

Περίτασις, εως, ἡ, circumtensio, obtentus; (2) vehemens & valida distentio. A περιτείνω.

Περιτεφρεία, f. εύσω, fossa seu vallo munio; (2) murum duco, murum circumvallo. Τὸν κέλευσε τῇ σεαυτῇ τῶν πύλην περιτεφρεῦσαι, ἵνα μηδὲ κἀγὼ ἴνα τις ἐκφεύγοι λανθάνοι. Appian. B. Mithridat.

Περιτέθεικας, 2. sing. perf. ind. act. verbi περιτίθημι.

Περιτείνω, intendo, obtendo; (2) valde extendo, Ph. περιτέτακε, distendit.

Περιτειχίζω, fut. ίσω, muro circumdo seu cingo, circumvallo, p. part. pass. περιτετειχισμένος, muro circumdatus, vallatus. Περιτειχίζειν (τὸν) μεγάλαις πλοῦτοις, Arist. Av. 559. τὴν πόλιν κύκλῳ, Thuc. Hinc

Περιτείχισις, εως, ἡ, munitio per murum.

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, murus seu munitio locum ambiens. Ab eod.

Περιτειχισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Περίτειχος, ές, τὸ, propugnaculum.

Περιτελέω, ῶ, perficio. Περὶ οἱ ῥήματα μακρὰ τελεῖδον, Odyss. 10, 470.

Περιτέλλω, circumvolvendo seu circumvertendo (perficio orbem, unde Περιτελλόμενος, i. e. exactus, dicitur & de ortu siderum, quod in eo orbis circumactio intelligitur, Il. 2, 551.

Περιτεμὼν, a. 2. inf. act. v. Περιτέμνω, fut. εμῶ, amputo, circumcido; περιτετμημένος, circumcisus, Gl. Vet. p. part. pass. Περιτετμῆσθαι αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, Act. 7, 8. τὸ παιδίον, Luc. 1, 59. Οὗτος ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, Gal. 6, 12.

Περιτενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, valde contentus, contentissimus & rigidissimus; (2) circumtentus, ut περίτονος. A περιτείνω.

Περιτετραμένίζω, fut. ίσω, tego. Ex περὶ, & τέραμνος.

Περιτέρμων, ον, finiens undique, ambiens.

Περιτετμημένος, 3. pl. perf. ind. pass. v. περιτέμνω.

Περιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, dolus; (2) solertia. A περιτέχνάομαι, *machinor.*

Περιτήκω, f. ξω, colliquefacio. Περιτετήκεσαν πάντα, *Arat.* Hinc

Περιτηξις, εως, ἡ, eliquatio.

Περιτίθημι, & περιτιθεμαι, circumpono, circumdo, appono, ut personam; addo, ut formam, vestem, &c. περίτιθημι, assumo, induo, Gl. Vet. tribuo. Τούτοις τιμὴν περιαιρετέραν περιτίθεμεν, 1 Cor. 12, 23. Περιθῆναι φραγμὸν, Marc. 12, 1.

Περιτίλλω, convello, evello. Τὰς βλεφαρίδας ζῶ περίτιλλ', Arist. Eq. 372.

Περιτιμήσεις, ίσασα, ῆσιν, admodum honoratus.

Περιτιτάινω, circum tendo, circum extendo. Περὶ μέσῳ χεῖρε τιτήνας, Il. 13, 534.

Περιτίω, f. ίσω, vehementer honoro & colo.

Περιτμηθῆναι, a. 1. inf. pass. v. περιτέμνω.

Περίτμημα, ατος, τὸ, frustum, segmentum.

Περιτομεὺς, έως, ὁ, qui circumcidit; (2) scalper excisorius, quo sutores coria circumcidunt. A περιτέμνω.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, circumcisio; in N. T. Judæi circumcisi. Ab eod.

Περιτομοὶ, recutiti, Ph. Ab eod.

Περίτομος, ον, undique abruptus, f. præruptus, de monte.

Περιτόναιος, five περιτόνεος, aut περιτόνιος, circumtentus, obtentus; τὸ περιτόναιον, vel περιτόνεον, membrana totum ventrem interiorem continens.

Περίτονος, ον, tectus, inductus, v. c. pelle tenta per omnes partes, ut in scuto, tympana. Ab eod.

Περιτοξεύω, sagittis undique configo.

Περιτορνόω, detorno, torno rotundum facio, rotundo.

Περίτρανος, ε, ὁ ἡ ἡ, perspicuus, manifestus, apertus.

Περιτρανὲς, perspicue.

Περιτραπείσης, gen. sing. a. 2. part. pass. v. περιτρέπω.

Περιτραχήλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, collo circumdatus, collum cingens. Hinc τὸ περιτραχήλιον, ε, τὸ, collare.

Περιτρέμω, contremisco, vibror.

Περιτρέπω, fut. ψω, eum mano; (2) circumago seu verto & pirouette; (3) converto, transformo, (4) in errorem induco; (5) induco, impello, redigo, Gl. Vet. περιτέτραπται, turbo, vertique labero, percello. Περιτρέπειν τῶν νόων, Luc. Τὰ σοφὰ ζ' γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπῃ. Act. 26, 24.

Περιτρέφω, conglacio; περιτέτραφται, congelascit, congelo, frigore cogor. Δακτύλους περιτρέφετο κρυστάλλῳ, Odyss. 14, 477.

Περιτρέχω, fut. ξομαι, circumcurro, curiens oberro; (2) elegantes, cum Dat. in aliqua re (dicendo) se efferre, jacta re. Περιδραμόντες ὅλον τὸν τείχισμον ἐκείνου, Marc. 6, 55. Οὕτως ἀκμὴν περιδραμὲ γαῖαν ἅπασαν, Dion. Hal. 41. Ἡμᾶς χρὴ— περιθρέξαι τὸν Πυκνα σᾶσαν, Arist. Θεσμ. 665.

Περιτρέω, f. σω, circum trepido. Λαοὶ δὲ περιτρησαν ὀφρικῇ, Il. 11, 675.

Περιτρεχὴς, ὁ ἡ ἡ, ubique pertusus.

Περιτριβὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, obtritus, pertritus, attritus. A

Περιτρίβω, obtero, contundo. Ὡς κέγχος ὅλμῳ πάντοθεν περιτριβεὶς, Lyc. 790.

Περίτριμμα, ατος, τὸ, homo rei alicujus fractatione velut attritus; περίτριμμα πανδήμου, circumforaneus, item subbasilicanus, forensis. Ab eod.

Περιτριχόομαι, ἰλκος περιτετρίχωμένον, Poll. ulcus in capite, aut alia pilosa capitis parte.

Περιτρομέω, contremisco. Χάρμης δ' ὑπερτρομέοντο μάλιστα, Odyss. 18, 76. A

Περίτρομος, ε, ὁ ἡ ἡ, circumtremens, totus tremefactus, Gloss. Vet. tremebundus. A περιτρέμω.

Περιτρόμως, *Adv.* tremebunde.

Περιτροπάδὴν, *Adv.* cursim, celeriter, strenue.

Περιτροπεὺς, *Ion.* pro περιτροπαῖος, revertens, Il. 2, 295. A περιτροπάω. Th. τρέπω.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, vicissitudo, qua aliquid per vices & in orbem fit; ἐκ περιτροπῆς, per vices; ἐν περιτροπῇ, idem; (2) circuitus, seu circuitio. Ab eod.

Περιτρόχαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, orbiculatus, rotundus; περιτρόχαλα, genus tonsuræ, cum in orbem tondetur caput, solo in vertice relicta coma. A περίτροχος.

Περιτροχάω, ῶ, circumcurro.

Περιτροχὴς, ε, ὁ ἡ ἡ, circumcurrens, in orbem currens; (2) orbiculatus, rotundus, A περιτρέχω.

Περιτρώγω, rodo, ambedo, peredo, obrodo, rodo, Gl. Vet. Αὐτὸς δ' ὁ Κλέων πεπερξιδάμας μόνος ἡμᾶς ὦ περιτρώγῃ, Arist. Vesp. 594.

Περιτὴς, vide περιτὸς.

Περίτταμα, ατος, τὸ, excrementum; fæces, urinæ, & quicquid in corpore e nutritione redundat. A περιττὸς. Hinc

Περιττάματικὸς, ὴ, όν, excrementis abundans; (2) cui excrementa insunt, ut vesica, alvus, &c.

Περιτυγχάνω, incido, in utramque partem, forte reperio, nanciscor; περιτύχω, incidi, nactus sum; περιτυχὼν, adeptus. Ἀγαθάμεις κοιτὴν περιτυχεῖν, Xen. Ἰὼ (γαμετὴν κὴν τε μέρος τ' οἰκείης περιτυχὼν, Hesiod.

Περιτὺνα, cædo, sc. saxum, cæmentum.

Περιτύμβιος, ε, ὁ ἡ ἡ, sepulchralis, busto circumfusus est, funebris. A τύμβος.

Περιτυμπανίζω, fut. ίσω, tympanorum pulsu, circumstrepo; (2) fustibus cædo.

Περιτυχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui incidit in aliquid, consequitur quid. A περιτυγχάνω. Unde

Περιτυχὼν, *qui casu accidit*, a. 2. part. act.

Περιυβρίζω, f. ίσω, injuria & contumelia adficio, vexo. Ταύτῃσι ἐῶσα τὴν φθόνον πασάστα περιυβρίζειν ἡμᾶς ἁπάσας, Arist. Θεσμ. 542. Τοισδὶ περιυβρίζει αὐτὸς ἐν μέσῃ, id. Vesp. 1308.

Περιυπνίζω, expergiscor, Ph. περιυπνίσατο, expergiscimini.

Περιυφαίνω, ol texo, Gl. Vet.

Περιυω, circumpluo, pass. περιύεται, circumpluitur.

Περιφαὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, conspicuus, lucens. Ex περὶ, & φάω, *lucco.*

Περιφαίομαι, circumquaque conspicior, undique conspicuus sum. Τὸν δ' ἀεὶ ὕδατος ἔκτοθεν περιφαιομένῳ (τίπτω) Odyss. 5, 407.

Περιφάνεια, ας, ἡ, prospectus, splendor, Ph. perspicuitas, evidentia. A περιφαίνομαι. Unde

Περιφανὴς, 3. sing. a. 2. conj. pass.

Περιφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, conspicuus, conspectui expositus; (2) de figillo in poculis aut aliis vasis, quod totum est extra vas, & extrinsecus adfixum; epp. πρόσωπον; (3) illustris, nobilis, Gl. V.

Περίφαντος, ε, ὁ ἡ ἡ, circumquaque conspicuus, valde conspicuus & apertus. A περιφαίνομαι.

Περιφανῶς, *Adv.* conspicue, aperte, Ph. evidenter.

Περιφάνωσις, ες, ἡ, splendor magnus. Ex περὶ, & φάνσις.

Περιφειδήσας, f. σομαι, parco.

Περιφέρεια, ας, ἡ, rotunditas, rotunda forma.

Ph. circulus, convexitas, & περιφέρεια θαλάσσης, margo. A

Περιφερής, ές, ὁ ἡ ἐς, orbicularis, rotundus; (2) versatilis, rotatilis, Gl. Vet. convexus, devexus, teres. A περιφέρω.

Περιγραμμόω, ῶ, ὁ ἡ οῦν, lineam unam habens circumcurrentem, & in se redeuntem, ut circulus. Ex περιφορά, & γραμμή, linea.

Περιφέρω, fut. περιοίσω, circumfero, mecum fero, in comitatu meo fero; (2) circumago & eodem revolvo; (3) redigo in vel ad; (4) in errorem induco, perturbo; (5) περιφέρεσθαι, etiam est qui ad se redit, recipit se; περιφέρομαι, circumferor, Gl. Vet. vagor, palor; περιενεχθείς, aor. 1. p. pass. circumlatus. Τὸν Ἀχαιμενοῦς παῖδ' ἡ πάλαισις περιφέρων, Eur. Or. 448. Ὥσε μέσον ὠθεῖ ἐν παισὶ ἀγκάλαις περιφέρομεν αὐτὸς ἁπαντῶντες, Xen. Cyr. 7, 27.

Περιφεύγω, effugio, evado & superstes sum, Gl. Vet. defugio. Οἱ τότε περιφεύγοντες τὴν φθοράν, Plato.

Περιφημόω, ῶ, famosus. A φήμη.

Περιφήτης, ου, ὁ, qui clava in pugna utitur. A φάσ.

Περιφθάντα, acc. s. a. 2. part. act. v. περιφθάνω.

Περιφθάνω, prævenio; περιφθάς, aor. 2. part. præterveclus.

Περιφθείρομαι, minuer, circumeirca corrumpor, (2) pediculos colligo, Hes.

Περιφθείρομαι, corrumpor, conficior, pereo.

Περιφιλέω, ῶ, valde diligo. Οὐ ἀεὶ κἄρι φιλῇ θεός, Odyss. 15, 494.

Περιφλαγής, ές, ὁ ἡ ές, ardens. A

Περιφλέγω, f. ξω, imburo, vehementer uro.

Περιφλεγῶς, ardenter, vehementi ardore.

Περιφλάω, f. ἄσω, amburo, adduro; περιπεφλεγμένος, imbustus, p. pass. Τὰς δ' ζηνίας περιελθών, Arist. Nub. 30. Nonnulli autem scribunt περιελών.

Περιφλίω, inde contrabo; περιφλιδών part. pro περιελίδων, περιελίσσω. Καὶ τὰ βλεφάρια γίνεται περιφλιδωνούμενα ἀλυσιδωτὰ τύπον. Nic. Al. 62.

Περιφλοιζω, decortico. Hinc

Περιφλοισμός, οῦ, ὁ, decorticatio, corticis detractio.

Περίφλοιος, ὁ ἡ ον, decorticatus, delibratus.

Περιφλύω, valde rugor; (2) amburo.

Περιφοβέομαι, ῆσαι, pertimesco, paveo, Gl. Vet. Περιφοβεῖσθε τὸν ἄνθρακα, Xen. A

Περίφοβος, ος, ὁ ἡ ον, metu vehementi percussus, pertrepidus, Gloss. Vet. trepidus, pavens. Ex περί, & φόβος, metus.

Περιφόβως, Adv. trepide, metu vehementi percussi animo.

Περιφοιτάω, circumeo, inambulo. Hinc

Περιφοίτησις, εως, ἡ, circumcursitatio; peregrinatio, vagatio.

Περιφοιτητής, οῦ, ὁ ἡ οῦ, qui circuit, peregrinatur, vagatur.

Περιφορά, ᾶς, ἡ, circumlatio, circumactio, circumvectio; (2) fercolorum missus, qui convivis apponuntur, aut singulis convivis, aut quaternis; (3) ambitus; (4) obturbatio, allucinatio, erratio. A περιφέρω. Hinc

Περιφορεύω, Adv. circumagendo & in cibem transferendo & circumducendo, de incessu boum qui pedes anteriores non recta movent, item de luxatis.

Περιφορέω, circumago, circumfero, aggero, Gl. Vet. Hinc

Περιφόρημα, ατος, τὸ, fercolum, Gl. V.

Περιφορητικός, ἡ, όν, pervulgatus, omnium sermone tritus.

Περιφορητός, ή, όν, vagus; (2) clarus, sapiens. A περιφορέω.

Περίφορτος, ος, ὁ ἡ ον, circumactus, qui in transversum rapitur. A περιφέρω.

Περιφορτός, ός, ὁ ἡ όν, onustus.

Περίφραγμα, τὸ, septum, quo quid circumdatur; sepes, murus, vallum, &c. A περιφράσσω.

Περιφραδέως, Adv. scite, perite, seu rite, Hom. Il. 2, 466. A

Περιφραδής, ές, ὁ ἡ ές, scitus, peritus. A

Περιφράζω, fut. άσω, circumloquor, circumloquendo eloquor; (2) confidero, perpendo. Ἀλλ' ἀγεδ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες Νόστον, Odyss. 1, 76.

Περίφρακτος, ος, ὁ ἡ ον, circummunitus, circumseptus. A περιφράσσω. Unde

Περίφραξις, εως, ἡ, idem quod περίφραγμα.

Περίφρασις, εως, ἡ, periphrasis, circumlocutio A περιφράζω.

Περιφράσσω, seu περιφράττω, fut. ξω, circumsepio, circumvallo, περιφράττειν obstipare. Πεζαπλησίαν Σκυθῶν ἢ ἵππον περιφράττουσι, Heliod. Περιφραχθέντες (πόλεις) ὑδάτων καταπλημμύραις, Strabo.

Περιφρασικός, ἡ, όν, quod circumscribendo efficitur. Ab cod.

Περιφραστικῶς, per circumlocutionem.

Περιφρίσσω, pertremisco.

Περίφρισσα, acc. sing. a περίφριον.

Περιφρονέω, ῶ, fut. ήσω, contemno, despicio; (2) accurate cogito, contemplor. Μηδεὶς Σκύθης περιφρονείτω, Tit. 2, 15. Ἀδελφῷ καὶ περιφρονῶ ἢ ἥλιον, Arist. Nub. 225. τὰ περόμματα, id. A περίφρων. Hinc

Περιφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, despicientia; (2) accurata cogitatio.

Περιφρουρία, ᾶς, fut ήσω, custodia cingo; (2) cingo tamquam custodia aut præsidio. Τὸ τείχος ἐφ' ἑαυτοῦ περιεφρούρουν οἱ Ἱλαττεῖς, Thuc.

Περιφρύγω, f. ξω, torrefacio, undique torreo.

Περίφρων, ονος, ὁ ἡ ον, prudens, sapiens, cordatus; (2) valde prudens, valde sapiens; (3) contemptor, superbus. Ex φρήν.

Περιφυής, ές, ὁ ἡ ές, inhærens alicui, humilis. A περιφύομαι.

Περιφυλάσσω, undique custodio.

Περιφύομαι, amplector, cognatus sum, adhæreo; περιφυόμενος, adhærens, a. 2. part. Πάντα κυσὶν περιφῦες, Odyss. 16, 21. Τῶν γόνασι περιφυῆναι, Heliod.

Περιφύρω, περιστρέφω, perturbat, Ph.

Περιφυσάω, valde inflo. Hinc

Περιφυσήτως, valde inflatus.

Περιφύτευσις, εως, ἡ, incrementum in ambitu.

Περιφύω, obsero. Gl Vet. confero, circumpl

Περιφυτεύτος, ος, ὁ ἡ ον, circumconsitus, undique consitus. A prec

Περιφύω, f. ύσω, p. πεφυκα, circumnascor, circa nascor, (2) circumeo. Κύκλῳ ἑαυτὴν περιέφυσαν πρῶται, Arist. Nub. 151. Ἰσὸν δ' Ἀχιλλεῖ φαιδίμῳ περιφυσερύγῳ, hærens, Heliod.

Περιφωνέω, ῶ, circumsono, resono.

Περιφωτός, ός, ὁ ἡ όν, manifestus. A φάος.

Περιφωτίζω, f. ίσω, illumino.

Περιχαίνω, circumbio; (2) nbians lavoro; (3) devoro, depluto, p. περικέχηνα. Καθάπερ ὑλίφ ὅλον περιχαίνων τὸν λιμέρα, Luc.

Περιχάλα, tumultuose lacror

Περιχαλάω, ῶ, demolio, diffodio, R.

Περιχαλάω, ῶ, f. άσω, fracto.

Περιχαλκόω, circumvallo, circumvallo, vallo.

Περιχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco.

Περιχαμαιπετέω, ῶ, f. ήσω, valo munio, agere circa, Gl. Vet. obvallo, circumvallo, vallo.

Περιχανδής, ῆρος, ὁ, scalpellus, quo dentes circumscribuntur. A περιχαράσσω.

Περιχαρακτικός, ἡ, όν, locus vallo circumseptus & circumvallatus.

Περιχαρής, ές, ὁ ἡ ές, circumscriptio, Gl. Vet. circumductio. A

Περιχαράσσω, & περιχαράττω, f. ξω, circino, & circino circumscribo, (dicitur de scriptura literarum in quo vel totus vel dimidius circulus exprimitur: ut O. P. Eun.) (2) scarifico & circumsecta incido.

Περιχάρεια, ας, ἡ, summa & immoderata lætitia. A

Περιχαρής, ές, ὁ ἡ ές, supra modum lætus, immo gaudio elatus. A περιχαίρω.

Περιχαρῶς, Adv. ingenti gaudio.

Περιχάσκω, inhio.

Περιχειλόω, ῶ, fut. ώσω, labro circumdo, labrum in ambitu duco. Περιχειλώσας Σιδήρῳ, ἵνα μὴ ζεσθκινώνῃ, Xen.

Περιχειρίδιον, τὸ, D.m. A

Περιχείριον, τὸ, φίλιον, Gloss. Vet. armilla; περιχείρια, viriolæ, armillæ, Ph. A seq.

Περίχειρον, ου, τὸ, ornamentum, quod brachio vel manui circumponitur. Ex χείρ.

Περιχεύμα, ατος, το, circumfusum seu cumulus adfusum. A

Περιχέω, fut. εύσω, circumfundo. Ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεύων, Odyss. 3, 437. Ἀνὴρ ὃ κἄφος ἡ ὑπνος περιέχυτο τῷ χάρᾳ, Luc.

Περιχέω, fut. εύσω, idem; (2) perfundo. Τὸ αἷμα τοῦ βάμμου περιέχεεν, Luc.

Περιχθών, ονος, ἡ, terra quæ circum est.

Περιχλανίζω, læna induo, bene tego adversus frigus. A χλανίς.

Περιχολάω, ῶ, ὁ ἡ ῶν, biliosus, bile circumfusus & repersus; (2) iracundus, stomachosus. A χολή.

Περιχορεύω, f. εύσω, fulgo seu tripudio circum; (2) circumvagor. Ἐκεῖσε ἡ τὸ δεῦρο περιχορεύουσα, Eur. Ph. 320.

Περιχρήματος, ος, ὁ ἡ ον, admodum pecuniosus. prædives. A χρήματα.

Περίχρισις, εως, ἡ, inunctio.

Περιχρίω, ῶ, ὁ ἡ ῶν, circumlitus; (2) qui circumlini solet aut potest. A

Περιχοίω, fut. ίσω, illino, oblino, perungo. Τάλω περιχρίειν, Luc.

Περίχρυσος, ος, ὁ ἡ ον, aureus, inauratus.

Περιχρυσόω, ῶ, f. ώσω, deauro, auro circumvestio; περιχρυσωμένος, inauratus, p. pass. part.

Περιχύδα, Adv. undique affundendo, Hipp.

Περιχυμα, ατος, το, circumfusum. A περιχυτός.

Περιχυτήριον, perfusorium, Gl. V. Ab cod.

Περιχύτης, ου, ὁ, perfusor. Ab cod.

Περιχύω, circumfundo; (2) effundo; περιχυθείς, circumfusus, part. pass. aor. 1. περιεκεχυμένος, circumfusus, p. part. pass. Πάντα οἱ ἀυτὴν περιχυθῆσα, Heliod.

Περιώνυμι, appello circumdo.

Περιωπάζω, video; (2) circuitu rideo; (3) commoror. Ἐς παῖδα αὐτὸν περιωπάσαι πεδωκατείαν, Paulan. Hinc

Περιωπάσις, εως, ἡ, risus in circuitu rei; (2) reditus per circuitum; (3) immutatio, qua una persona in alteri manet, & ei unita est. Vox Eccles.

Περιωπέω, ῶ, ὁ ἡ ῶν, regioni circumjacens, Gl. V. finitorum; (2) circumjacens, finitimus, vicinus.

Περιωπεύω, tego, comprehendo.

Περιωπίω, ῶ, f. ίσω, alterno, dubito. Καθαρὸν μὴ τυγεῖν ὄντα τὸ βλέφαρα περιωπίσαι, Arist. Plut. 729. Τὸν, δεῦρ κίρκον λαβὼν, τὸν φθαλμὸν δὸς περιωπῆσ, id. Eq. 903.

Περίψημα, ατος, τό, sordes & purgamenta detersa, delicta, Gl. Vet. sordes; (2) de homine, qui alias κάθαρμα. A περιψάω.

Περιψηφίζω, ῶ, ὁ calculator, ratiocinator.

Περιψήχω, circumrado vel frico, frigili utor.

Περιψιθυρίζω, circumsono, circumstrepo.

Περιψιλᾶν, præs. inf. act. pro περιψιλοῦν.

Περιψιλόω, circumcirca nudo, dispolio.

Περιψιλωσις, εως, ἡ, nudatio, spoliatio.

Περιψοφέω, obstrepo, circumstrepo.

Περιψυγής, ές, ὁ ἡ ές, perfrigeratus, perfrigidus; (2) qui pertrigerari potest. A περιψύχω.

Περιψύξις, εως, ἡ, refrigeratio, refrixio, Gl. V. Ab eod.

Περίψυχρος, ος, ὁ ἡ ον, perfrigidus, Gl. V.

Περιψύχω, f. ξω, perfrigero, refrigero; (2) frico.

Περιωδυφίας, Adverb. circuitu & circumductione per ambages, in orbem. A περιοδεύω.

Περιωδέω, ῶ, incantamentis & magicis circumvenio & obtundo. Περιωδήσας τὴν Γοργόνα ἐπωιδαῖς, Luc. Ex αὐδή, & ᾠδή.

Περιωδυνάω, ῶ, f. ήσω, dolore omni ex parte crucio; (2) vehementer seu gravem dolorem

Iotem facio; περιωδυνώμαι, ῶμαι, crucior, perdoleo.

Περιωδυνία, ῶ, vel περιωδυνί-, valde doleo.

Περιωδυνία, ας, gravis dolor. A

Περιώδυνος, ο. ὁ ἡ ἡ, qui vehementer dolet. Ex περι-, & ὀδύνη.

Περιοθέω, ῶ, trudo vel vexo, per injuriam trudo aut vexo; (2) neglego, contemnor. Περιοθῶν ν', ἐλαυνων τὸς ἀνθρώτους, Dem.

Περιοθίζω, f. ίσω, idem.

Περιόμιον, τὸ, suppanus, Gl. V. Ab ὄμος.

Περιόμιος, ο, ὁ ἡ ἡ, humeralis. Ex iisd.

Περιόνυμος, ὁ ἡ ἡ, cujus nomen nobilitatum est & famigeratum. Ab ὄνομα.

Περιοπή, ῆς, ἡ, circumspectio, i. e. ipsa circumspiciendi actio, cura; (2) locus, e quo circumjacentia oculis lustrari queunt, specula; Hom. Il. 14, 8. & 23, 451. A περιόπτομαι. Hinc

Περιοπής, ές, conspicuus.

Περιόπτος, ο, ὁ ἡ ἡ, sanctissimus, eximius, vel modum superans; (2) numerosus. Hinc Adv. περιόπτως, magnopere, supra modum, Hom. Il. 4, 359. Ex περί, & ὄπτος.

Περίοπτις, τος, ἡ, vexatio. A περιοθέω.

Περιόρνυμι, f. ὄρσω, nigresco, seu nigris distingui maculis incipio, matureſcere incipio, vario, varior; de uvis. Ἄρτι γένεια περιόρνυσι, modo in mento nigrescens lanugine. Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis, 75. A ωρος.

Περκη, vel πέρκη, perca, piscis, Gl. V.

Περκις, ίδος, ἡ, idem & ab eod. Hinc

Περκίδιον, τὸ, Dim.

Περκνόπτερος, ο, ὁ ἡ ἡ, alas habens nigris distinctas maculis. Ex περκνὸς, & πτερὸν.

ΠΕΡΚΝΟΣ, ἡ, ὸν, niger, nigris distinctus maculis, varius.

Περκος, ὁ, vel

ΠΕΡΝΑ, ας, ἡ, perna, petasio.

Πέρναμαι, vendor. A πίπρημι.

Περνὰς, ἀντος, pras. part. act. v. πίπρημι.

Περνάω, in longinquam regionem venum ex porto; (2) vendo; πέρνασχ' pro περάσας, imper. Ion. Il. 24, 752. A περάω.

Πέρνημαι, vendo; part. περνὰς, vendens. Διὰ ζωὰ ταῦτα πάντα πέρνημ' Aristt. Eq. 176. Κτήμα τε τεθνάμεν' ἐκῇ, Hom. Il 18, 292.

Περόνη, ἡς, f. ησω, fibula subnecto, fibulo; (2) tropicio veluti fibula. A

ΠΕΡΟΝΗ, ης, ἡ, fibula, Gl. V. subula, Pa. acicula, Gl Vet. Πρὶν χρυσείῃ περόνῃ κατὰ μύξατο χεῖρα ἀραιήν, Il. 5, 425.

Περόνημα, Dor. pro περόνημα.

Περόνημα, ατος, τὸ, opus acu factum; (2) quodvis opus. A περόνη

Περονητρὶς, ίδος, ἡ, peplum, vestis quæ fibula solebat ad pectus adnecti, Theoc. 15, 21. A περόνη. Unde

Περονὶς, ίδος, ἡ, fibula.

Περπερεία, vel περπερία, ας, ἡ, temeritas; (2) vanus cultus. A

Περπερόομαι, effero me, jactationi aut vanæ ostentationi deditus sum. Ph. perperam ago. Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, 1 Cor. 13, 4. Vid. & M. Anton. 5, 3. A

ΠΕΡΠΕΡΟΣ, ὰ, ὸ, levis, temerarius, præceps; perditus, Ph. vanus, Gl. V.

Περὶθήκατο, 3 s. a. 1. ind med. Poët. pro περιεθήκατο, a περιτίθημι.

Πέρσαι, παθεῖν, a. 1. inf. act. verbi πέρθω.

ΠΕΡΣΕΑ, ας, ἡ, persea, arbor.

Πέρσεια, ας, ἡ, idem.

Περσεὶς, nomen herbæ, Nicand. in Alexiph. 429.

Περσέπολις, εως, ὁ ἡ ἡ, urbium vastitor aut vastatrix. Ἐμοὶ Ἀθηναία περσέπολις, χρυσεοπήληξ, Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis, 43. Ex πέρθω, & πόλις.

Περσέφασσα, ης, Περσεφόνεια, ας, & Περσεφόνη, ης, ἡ, Proserpina. Ex πέρθω, & φόνος,

ΠΕΡΣΗΣ, ου, ὁ, Persa.

Περσίζω, fut. ίσω, Persas imitor; (2) Persis favco; (3) Persarum partes sequor. A Πέρσης, Persa.

Περσικὸς, ὴ, ὸν, Persicus. Hinc ἡ Περσικὴ, ῆς, sc. μηλέα, malus Persica, & τὸ Περσικὸν, οῦ, scil. μῆλον, malum Persicum.

Περσικὰ, calcei mulierbres & molles. Ab eod.

Πέρσις, εως ἡ, vastatio, expugnatio. A πέρθω.

Πέρσης, ίδος, ὁ, Persica: ut Περσὶς, scil. γῆ, Persia. Περσὶς γυνὴ, Persica mulier. Περσὶς χλαῖνα, læna Persica. A Πέρσης.

Περσὶστὶ, Adv. Persarum more seu ritu; (2) Persici lingua. A Πέρσις.

Περσοδιώκτης, ου, ὁ, persecutor & profligator Persarum Ex Πέρσης, & διώκω.

Περσοκτόνος, ου, ὁ, occisor Persarum. Ex Πέρσης, & κτείνω.

Περσονομέομαι, Persarum legibus, & sub eorum imperio vivo. A

Περσονόμος, ὁ ἡ ἡ, Persas regens, Persicus, Persici moris.

ΠΕΡΥΣΙ, Adv. anno præterito, anno superiori; (2) antehac, ante hoc tempus. Hinc

Περυσίας, ου, ὁ, ut περυσίας οἶνος, vinum anni superioris.

Περυσινὸς, ὴ, ὸν, qui anni superioris est; περυσινὸν, annotinum, Gl. V. Ab eod.

Περῶν, præs. part. act. pro περάων, a πειράω.

Πέσυ, 3. s. a. 2. ind. act. Ion. & cum ν pro ἔπεσε, a πίπτω.

Πεσεῖν, cecidisse, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Πεσίμβη, idem, sed Ionice formatus.

Πεσῆδη, f. 2. inf. med. Ion. pro πεσεῖσθαι.

Πεσόντασαν, 3. pl. a. 2. imper. act.

Πεσύμαι, f. 2. ind. med. Dor. pro πεσοῦμαι.

Πεσημα, ατος, τὸ, casus, lapsus; (2) quod cecidit; Gl. Vet. casura; πρὸς τεῦ' ὅλωλε Σαισίμῳ πεσήματι, Soph. Aj. 1058. A πίπτω.

Πέσσει, 3. s. a. 2. conj. act. Ion. pro πέσῃ, a πίπτω.

Πέσσος, ου, τὸ, pellis tondenda, vellus; τὸ πέσσον ἐκ τάχα κώδεαλον ἕλκῃ, Nic. idem quod πέκος.

Πέσσυμαι, 1. plur. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἐπεσσύμεθα, a πίπτω.

Πεσσεύτρις, ου, ὁ, ad talos & calculos pertinens. A πεσσεύω. Unde

Πεσσεύτης, ου, ὁ, calculis ludens.

Πεσσευτικὸς, ὴ, ὸν, ad lusum calculorum pertinens; (2) calculis ludendi peritus. A πεσσευτὴς.

Πεσσεύω, seu πεσσεύω, f. εύσω, calculis ludo; (2) transfero, muto Παῖς παίζων, πεσσεύων, Luc. Vit. Auct.

Πεσσομάω, calculis lusorios dispono; (2) ordino, dispono

ΠΕΣΣΟΣ, seu πεσσὸς, οῦ, ὁ, calculus seu scrupus lusorius; (2) ipse calculorum lusus; (3) pessus, seu lana concerpta, in qua pharmaca excipiuntur; locus ubi calculis vel talis ludi solet, forum aleatorium, Augustus apud Sueton. cap. 71. Ἤκουσά τῦ λέγοντος, ὡ δοκῶν κλύειν, πεσσῶν προσιλθών, ἔνθα δὴ ταλαίπωρος Θάσιος, Eurip. Med. 63.

Πέσσω, vel πέσσω, f. ψω, coquo; (2) maturo; (3) concoquo. *Saepe licet vertere* habeo, accepi; πεπεσμένος, coctus, p. pass. Γέρα πεσσόμενα Il. 2, 237. χόλον, Herodot.

Πεσὼν, aor. 2. part. act. verbi πίπτω.

Πετάζω, fut. άσω, extendo, explico. Ὃ δ' ἐξίτο χέρε πετάσας Ἀμφοτέρας, Il. 21, 115. A πετάω.

Πέτακλον, sive πέταχνη, ης, τὸ, poculum latum & tenue. A πετάω.

Πετάλιον, ου, τὸ, idem quod πέταλον.

Πεταλίζω, fut. ίσω, folia decerpo, (2) folia emitto, germino; (3) folius in unam dejectis damno ac relego. A πέταλον. Hinc

Πεταλισμὸς, ῦ, ὁ, ostracismus per folia.

Πέταλον, ου, τὸ, folium expansum; (2) lamina, bractea. A πετάζω.

Πεταλοποιὸς, ῦ, ὁ, bractearius, Gl. Vet. Ex πέταλον, & ποιέω.

Πεταλουργὸς, ὸ, ὁ, idem. Ex π. & ἔργω.

Πεταλώδης, ους, ὁ ἡ ὴ, folio vel lamine similis. A πέταλον.

Πέταμαι, volo, v. πέτομαι.

Πέτασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐπέτασαν, a πετάζω.

Πετασίτης, ου, ὁ, petasi speciem gerens; (2) planta quædam. A πέτασος.

Πέτασμα, ατος, τὸ, explicatio, extensio; (2) velum. A πετάζω. Unde

Πέτασος, ου, ὁ, petasus, galerus, tegmen capitis latum & expansum; (2) umbraculum, umbella; (3) species texturæ; (4) herba, Gl. V. fastigium.

Πετασώδης, ους, ὁ ἡ ὴ, petasi speciem gerens. A πέτασος.

Πετασὼν, ῶνος, ὁ, petaso, perna. A πετάω.

Πεταυρίζω, fut. ίσω, alto petauro exilio. A πέταυρον Hinc

Πεταυρισμὸς, ῦ, ὁ, ludibrium.

Πεταυριστὴς, ὰ, ὁ, qui alto petauro exilit, Ph. cernulus. Ab eod.

ΠΕΤΑΥΡΟΝ, ου, τὸ, pertica; (2) lignum aut asser, super quo gallinæ dormiunt; (3) genus laquei; (4) profunditas.

ΠΕΤΑΩ, f. άσω, pando, explico; (2) aperio. Πέτασαν παρὰ δῖν' ἄλδος, Odyss. 6, 94. Πετάσσησον ἢ αι ἄκαι, Odyss. 21, 50.

Πετεινῶσι, dat. plur. Poët. pro πετεινοῖς, a

Πετεινὸς, ὴ, ὸν, volucris, volucer. A πέτομαι.

Πετιθέλω, 3. du. imperf. ind. med. Ion. pro ἐπετιθέλω, a πέτομαι.

Πέτθε, voca, 2. s. pr. imper. Dor. pro πέτυε.

Πέτθυρον, ου, τὸ, idem quod πέταυρον.

Πέτηται, 3. s. pr. conj. v. πέτομαι.

ΠΕΤΟΜΑΙ, & πέταμαι, item πετάομαι, volo; (2) rapido cursu feror. Καὶ γὰν ἐπὶ τὰν ἠῶ τὰν θαλαττὰν ἐς κύκλω, Aristt. Av. 118. Αὔτη ζῷ, ποῖ ποῖ πετῇ; volas? ibid. 1264. Πρὸς ἀνθρώπως πέτυμαι παρὰ τὼ πατρός, ibid. 1235.

Πέτρα, ας, ἡ, idem quod πέτρος.

Πετρέτασα, Dor. pro πετρήτασα, a πετρήσις.

Πετρηίσιν, Dat. sing. ab eod.

Πετραῖος, αία, αῖον, saxatilis, inter petras seu saxa versans; (2) in petrosis & saxosis locis nascens. A πέτρα. Unde

Πετρηδὸν, Adv. in modum petræ.

Πετρήεις, ήεσσα, ῆεν, saxosus, petrosus, lapidosus. Ab eod.

Πετρηρεφὴς, έος, ὁ ἡ ὲς, petris contectus, petrosus. Ex πέτρα, & ἐρέφω, tego.

Πετρίδιον, ου, τὸ, saxulum; (2) saxum, petra. Dim. a πέτρα. Unde

Πέτρινος, ίνη, ινον, l. pudens, saxeus.

Πετροβατέω, ὦ, fut. ήσω, saxa scando. A

Πετροβάτης, ου, ὁ, saxa scandens. Ex πέτρος, & βαίνω, scando.

Πετροβολία, ὰ, f. saxorum jaculatio.

Πετροβολίκὸς, ὴ, ὸν, lapides ejaculatus; ὄργανον πετροβολικὸν, catapulta.

Πετροβόλος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui lapides ejaculatur, qui lapidibus impetit. Ex πέτρος, & βάλλω.

Πετρολυσσὶς, ὰ, ὁ, saxorum jaculatio.

Πετρολυσσὶς, ὴ, ὶν, lapides ejaculatus; ὄργανον πετρολυσσὶς ὶ

Πετρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, petrosus, saxosus, lapidosus. A πέτρος.

Πέτρωμα, ατος, τὸ, lapidatio, lapidum jactus. A πέτρος.

Πετρόφορος, ος, ὁ ἡ ἡ, lapidibus tectus. Ex πέτρα, & φέρω, tego.

Πεττεία, ας, ἡ, calculorum lusus. A πεττεύω.

Πέπτω, pinso, Gl. V.

Πέφατο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπύθετο, a πεύθομαι.

Πεύστης, ου, ὁ, explorator, fciscitator, emissarius, Gl. V. mandator; (2) auscultator. A πεύθομαι.

Πεύσαιτο, 3. plur. præf. opt. med. *Ion.* pro πύθοιντο.

Πευκαλιμος, ίμη, ιμον, amarus; (2) tristis; (3) prudens, solers. A πεύκη.

Πευκέδανον, ου, τὸ, & πευκέδανος, ου, ἡ, peucedanum, herba quædam. Ab eod.

Πευκιδανὰς, ὴ, ὰν, amarus; (2) exitiosus.

ΠΕΥΚΗ, ης, ἡ, pinus, tæda, picea, larix; (2) quicquid ex ligno tali fit, ut tæda, tax, &c. (3) lignum ex Ophir allatum, sic *Joseph.* sed a vulgari πεύκη, diverſum, *Ern.*)

Πεύκινος, ίνεα, ῖνον, pineus, pinifer. A πεύκη.

Πεύκινος, ίνη, ινον, pineus, e pino arbore. Ab eod.

Πεύσεαι, 2. pl. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro πεύσεσθε, a πεύθομαι.

Πεύσις, ιος, ἡ, interrogatio, percontatio. A πεύθομαι.

Πεύστρια, ας, ἡ, inquisitio, interrogatio.

Πεύστης, ου, ὁ, percontator, Ph. Ab eod.

Πεύστικός, ὴ, ὸν, ad percunctandum factus.

Πέφαμαι, perf. ind. pass. *Dor.* pro πέφημαι, a φάω, *o cido.*

Πέφαρμαι, perf. ind. pass. verbi φαίνω.

Πέφασαι, apparuisti; πέφανται, apparuit, Hom. Il. 16, 207.

Πεφαγμένον, acc. sing. part. perf. pass. *for Mevitè.* pro πεφραγμένον, a φράσσω.

Πέφασμαι, perf ind. pass. *Att.* pro πέφαγμαι, a φαίω, *offendo*, unde φαύομαι.

Πεφασμένως, *Adv.* aperte, palam. Ab eod.

Πέφατ', Hom. Il. 17, 16; pro πέφανται, interfectus est, perf. pass. ind. verbi, φάω.

Πεφειδόμεσθα, 2. sing. paullopostf. ind. *Ion.* pro πεφείσθην, a φείδομαι.

Πεφείσεται, *parcit*, 3. sing. temporis ejusd.

Πεφεισμένως, *Adv.* parce; Ph. parcius.

Πεφεύγειν, perf. inf. med. v. φεύγω.

Πεφιδοίμεν, perf. opt. med. *Att.* pro πεφιδοίμεθα.

Πεφυκε, *natus est*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro πέφυκα, a φύω.

Πεφύκεσαι, 2. sing. paullopostf. ind. *Ion.* pro πέφυσο, a φύω.

Πεφήσεται, *parcet*, 3. sing. temporis ejusd.

Πεφιδέσθαι, *parcere*, 3. sing. paullopostf. ind. verbi φείδω, sive φαίω. Τειλα γ τεφισεται αἰπὺς ὀλιβρὸς. *Telum quod parsura adverſi pectoris*, Hom. Il. 17, 132.

Πεφιδέσθη, aor. 2. inf. med. *Ion.* pro φείσασθαι, a φείδομαι.

Πεφιδήσεται, *parcet*, 3. sing. paullopostf. ind.

Πεφιδέτω, 3. s. a. 2. opt. med. *Ion.* φείσαιτο.

Πεφιλαμμένον, acc. sing. perf. part. pass. *Dor.* pro τετιλμένον, a φιλέω.

Πεφιλήκατε, *amore ibi*, 2. pl. perf. ind. act.

Πεφιλλημένος. (*Lana*) *macilenta* redditum esse, contractum; & πεφιλλημένος, *Ern.*

Πεφίμασο, 2. sing. perf. imper. pass. verbi φιμόω.

Πέφνον, aor. 2. ind. act. *Ion* pro ἔπεφνον a

Πέφνω, occido, interficio; ἐν στερφῳ, occidimus. Ἐπεσσιν Γοργόνα, Pind. Pyth. 10, 72. Ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς, Il. 10. 478. A φένω.

Πεφοβεῦτο, *territi erant*, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεφόβητο, a φοβέω.

Πεφοβημένως, *Adv.* timide, cum trepidatione.

Πεφόρτο, *latus erat*, 3. sing. pluſq. indic. pass *Ion* pro ἐπεφόρητο, a φορέω.

Πεφορτισμένον, acc. s. perf. part. pass. verbi φορτίζω.

Πεφραγμένως, *Adv.* confertis ordinibus. A φράσσω.

Πέφραδες, 2. s. perf. ind. med. v. φράζω.

Πεφράδαται, *dicti sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro πεφραμένοι εἰσι.

Πεφράδατο, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro πεφραμμένοι ἦσαν.

Πεφραδέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro φραδεῖν.

Πέφραδον, 3. s. aor, 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔφραδε.

Πεφραδέσθην, *locuti sunt*, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐφράσθησαν.

Πέφρασμαι, perf. indic. pass. *Dor.* pro πέφρασμαι.

Πεφωδόν, dico, loquor; ut hinc sit πέφραδε, dixit; πεφρεδέειν, pro πεφαδεῖν, dicere. Πέφραδέ τε Ζεύς, Il. 14, 500. Πεφραδέειν ἐθέλησα φίλον πόσιν ἐνδον ἐόντα, Odyſſ. 19, 477. A φράζω.

Πέφρικα, *horrui*, perf. indic. act. *Ion.* pro πέφρακα, a φρίσσω.

Πεφρίκασι, *horruerunt*, 3. pl. perf. ejusd. *Chalcidius*, pro πεφρίκασι.

Πεφρικότα, acc. s. pr. part. act. v. πεφρίκω.

Πεφροντισμένως, *Adv.* diligenter, accurate. A φροντίζω.

Πεφυκε, 3. sing. perf. ind. med. v. φύω.

Πεφυγμένος, perf. part. pass. v. φεύγω.

Πέφυγε, ut hinc fit πεφυγμένος, elapsus. Οὐδ' ἐὸν πεφυγμένον νεν ἀίθλαν, Odyſſ. 1, 18. idem quod.

Πέφευζε, *fugit*, 3. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro πέφυγε, a

Πεφυζώς, fugio; ut hinc sit πεφευζώς, πεφυζότες, Hom. Il. 21, 6. A φυζάω.

Πέφυκα, *exsisti*, perf. ind. act. verbi φύω.

Πέφυκε, *natus est*, 3. sing. perf. ejusd.

Πεφυκεν, pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐπεφύκειν.

Πεφύ-ω, enascor. Ὀφ' οἱ δεκνυτες ευγενεῖς πεφυκόσι, Soph. 1114. A φύω.

Πεφυκὼς, *natus*, perf. part. act.

Πεφυλαγμένως, *diligenter*, & *qui diligenter ea facit*, cautus. Ἀλλὰ, φιλος, φρονέων πεφυλαγμενος εἶναι, Hom. Il 23, 343. part. perf. pass. verbi φυλάσσω.

Πεφυλαγμένως, *Adv.* caute, circumspecte, provide.

Πεφύλαξο, 2. s. perf. imper. pass.

Πεφύρθαι, perf. inf. pass. v. φύρω. Unde

Πεφυρμένως, *Adv.* confuse, mixtim.

Πεφυρμένος, perf. part. med. v. φυρόω.

Πεφυτευμένον, acc. sing. part. perf. pass.

Πεφυτισμένος, *plantatus*, nom. plur. part. perf. pass. v. φυτίζω.

Πέφυσι, ιος, ἡ, coctio, concoctio. A πέπω.

Πῆ, qua ratione? (2) qua? (3) quo? πῆ, aliquatenus, quodammodo. Ab ὅς.

Πηγάζω, fut ασω, fcaturio; (2) in medium fontis cibum; (3) aquæ vertere facio. Ἐπίρασιν ἡμῖν πηγάσ' ἀφύσσειν, Damoſe. A πηγή.

Πηγαῖος, αία, αῖον, fontanus, e fonte manans. Ab eod.

Πηγαίω, ω, ισω, rutam imitor vel refero.

Πηγανή, ῆς, ἡ, ruta, rutula. A

Πήγανον, ου, τὸ, ruta, nomen herbæ, *Ant.* Ruta. Μητι causa πηγάνου, Nic. Al. 40 A πήγνυμι.

Πηγανόκαλος, ον, ὁ ἡ ἡ, rutaceus, i. e. ad rutam ſ. ortus, rutæ ſimilis. Ἐπίχαιρον.

Πηγὸς, ἐος, ὁ, ἡ, (2) rupes. γ' ὑπ.

Πήγασος, ου, ὁ, Pegaſus, alatus Perſei equus. A πηγή.

Πηγεσιμαλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, habens vellus denſum; (2) villoſus, Hom. Il. 3, 197. Ex πηγνύω, & μαλλὸς.

Πηγετος, ὁ, ὁ, gelu. A πηγνύω.

ΠΗΓΗ, ῆς, ἡ, fons, catabra, ſeu aqua ſaliens; (2) tropice, cibus; (3) anguli oculorum ad nares, ſ. quæ ſunt fontes lacrimarum; (4) lacrima ſpiæ ap. Poetas.

Πηγίδιον, τὸ, Dim. &

Πηγίον, fonticulus, Gl. V. A πηγή.

Πῆγμα, ατος, τὸ, concretum, glacies, coagmentum; (2) concinnatio, compoſitio; (3) pegma, Gl. Vet. confixum. A πηγνύω. Hinc

Πηγμάτωδης, ες, ὁ ἡ ἡ, concretus.

ΠΗΓΝΥΩ, ſeu πήγνυμι, f. ξω, compingo; (2) compingendo ſtruo & fabricor; (3) concrefcere facio, congelo, cogo, coagmento; (4) pango, figo, defigo, infigo; πήγνυμαι, hæreo, figor, dirigeo, Gloſſ. Vet. πήγνυ, gelat, Ph. Πήξασθ Ελωιος ὅτι τὸ αἰγιαλὸ, Philo. Ὅρας ὑπὲρ ἐπηξεν ἀμφὶ πλωσιμα στοιὶς, Lyc. 1343. Ἄρθρα γὰ πέπηγέ μου, Eur. Her. fur. 1400.

Πηγόῤῥυτος, ον, fontanus. A π. & ῥέω.

Πηγὸς, ὴ, ὸν, bene compactus & compoſitus; (2) niger; (3) albus ſeu niveus, qualis eſt glaciei color, Call. in Dian. 90. κύματι πήγνι, Hom. Od. 5, 388. A πηγνύω. Unde

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, gelida, glacialis; (2) gelu, glacies. Νὺξ γὰ ἐπηλθε κακὴ, βορέαο πνέοντος, πηγυλὶς, Hom. Odyſſ. 14, 476.

Πηδὸν, τὸ, *pro* πηδάλιον.

Πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum, ſeu clavus navis. A πηδὸς.

Πηδαλιοχέω, ὼ, f. ήσω, gubernaculum teneo, ad clavum navis ſedeo, guberno. A

Πηδαλιοῦχος, ου, ὁ qui clavum tenet, gubernator. Ἀπὸ πηδαλίου, & ἔχω, *teneo.*

Πηδαλιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, gubernaculi ſpeciem gerens, gubernaculo ſimilis. A πηδάλιον.

Πήδασος, ου, ὁ ἡ ἡ, ubiginoſus & fonticulis ſcatens, unde aqua profilit. A

ΠΗΔΑΩ, ὦ, f. ήσω, ſalio, ſilio; ſcaturio. Οἷμε τε γῆθ' ὑπὸ ναιέτην τὸς καρδίην πηδᾷ, Anth. Nic. 10. 2. Πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον κ' ξὺν ἅλσι πατρήϊον, id. Velp. 1510. Ἐν σοὶ ἐγὼ ἔβλ κατ. ὀλφισιν πίτρας πηδᾶσα, Eur. Bach. 737.

Πηδήκης, ὦ, ὁ, ſalius, πηδήμης φλοιὸς, cortum ſaltus aut ſaltatio, pro arteriarum pulſu, Sol. A πηδάω.

Πήδημα, ατος, τὸ, ſaltus. Ab eod.

Πηδήσας, ά. 1. part. act. *Att.* pro πηδήσας.

Πηδητὶς, ίος, ἡ, ſaltus, actio ſaltandi.

Πηδητὴς, οῦ, ὁ, ſaltator. A πηδάω.

Πηδητικὸς, ὴ, ὸν, qui ſabre ſcit, qui ſubſaltum modice conſuevit. Ab eod.

ΠΗΔΟΣ, ους, τὸ, vel πηδὸς, οῦ, τὸ, ligni ſpecies; (2) palmula remi ex eo ligno, quod πηδὸν vocatur, confecta; (3) remus, ex eo præſertim ligno. Εἰς σπειρὸν ἢ τὸ πηδὸν κυβερνήτης ἔχοιτ, Arat Phænom. 155. Ubi Th. Schol. aſt. ἀπὸ ζυγοκοπῶ, τὸ πηδάλιον, ἢγουν τὰς κάπας.

Πηκτικὸς, ὴ, ὸν, gelandi ſeu convenji vim habens Πηκτικώτατος ἀὴρ, *Ti. Plut.* Πηκτικώτατοι φάρμακον, *Arist.* A πηγνύω.

Πηκτὶς, ίδος, ἡ, conchylium; (2) inſtrumentum muſicum; fiſtula, tibia; (4) culter ad funerales cineres aptus.

Πηκτὸς, ὴ, ὸν, coagmentus, compactus; (2) concretus, congelatus, coactus; (3) fixus, defixus. Ab eod.

Πηλαμὺς, ύδος, ἡ, ſarda, Gl. V.

Πηλαμυδεία, ας, ἡ, piſcium, qui pelamydes vocantur, captura, Suic. A πηλαμύς.

Πηλαμύδιον, ου, τὸ, idem, parva pelamys, Dim. a

ΠΗΛΑΜΥΣ, ύδος, ἡ, pelamys, genus piſcis, in Helleſponto, Gl. V. ſarda.

Πήλασα, a. 1. para. act. f. g. v. πήλαω.

Πήλε, 3 ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπηλε.

Πηλεΐδαο, *Pelidæ*, gen. ſing. *Ion.* pro Πηλείδου, a Πηλεὺς, *Pelides.*

ΠΗΛΗΞ, ηκος, ἡ, galea, caſſis.

Πηλίκος, η, ον, quantus; (2) quantæ ætatis, quot annorum. Ab ἡλίκος. Hinc

Πηλικότης, ητος, ἡ, quantitas.

Πήλινος, ίνη, ινον, luteus, ex luto fictus, Hominem πήλινον πλάσιον, alicubi vocat Theoph. A πηλὸς.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, qui per lutum graditur; (2) nomen rane. Ex πηλὸς, & βαίνω.

Πηλόγυος, ου, ὁ ἡ ἡ, e luto natus, cui genus e luto

e luto eſt, Call. in Jov. 3. Ex πηλὸς, & γίνομαι.

Πηλοδομέω, e luto ſtruo, e luto fingo. A

Πηλοδομ-ος, ου, ὁ ἡ ὀ, e luto ſtruens. Ex πηλὸς, & δέμω, ſtruo.

Πηλόδομ-ος, ου, ὁ ἡ ὀ, e luto ſtructus. Ex iidem.

Πηλοεργία, ας, ἡ, *Ion.* πηλοεργίη, figlina, ars e luto fictilia vaſa conficiendi. A πηλοεργὸς.

Πῆλον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπηλον. A πάλλω.

Πηλοπατέω, lutum calco.

Πηλοπατίδες, ων, αἱ, calceamenta altiora. Ex πηλὸς, & πατέω.

Πηλοπλάθ-ος, ου, ὁ, qui e luto ſeu argilla ſimilitudines fingit. Ex πηλὸς, & πλάσσω.

Πηλοπλάσσω, f. ὁσω, e luto fingo. Ex iiſd.

Πηλοποιέω, ῶ. f. ήσω, e luto fingo, figulinam facto; (2) lutum macero. A

Πηλοποιὸς, οῦ, ὁ, figulus, qui vaſa fictilia e luto conficit. Ph. coactiliarius. Ex πηλὸς, & ποιέω.

ΠΗΛΟΣ, οῦ, ὁ, lutum, cœnum, limus, creta, argilla.

Πηλουργὸς, οῦ, ὁ, figulus. Ex πηλὸς, & ἔργον.

Πηλ-ύτ-ος, ου, ὁ ἡ ὀ, e luto fuſus, factus. Ex πηλὸς, & χυτὸς, ſeu χέω.

Πηλοφορέω, ῶ, lutum ſive ac mortarium, Ἐπηλοφόρουν δ' ἐν τῇσιν τάλις, Ariſt. Av. 1147. A πηλὸς, & φέρω.

Πηλόω, ῶ, luto, deluto, collatalo, Gl. Vet. πηλώσαι, θῦραι; πηλῶσ', luteſcere, Gl.V.

Πηλωτὸς, ὸ-ός, ὁ ἡ ὀ, lutatus, linitus. A πηλὸς.

Πήλωσις, εως, ἡ, volutatio in luto. A πηλόω.

ΠΗΜΑ, ατ-ος, τὸ, damnum, exitium; (2) clades. Hinc

Πημαίνω, nocco, damnum do, lædo. Ἢ μὲ πημανέμεν ὧδε; Soph. Aj. 1331. Οὐδ' ἀλλοις αἴτιος πέφυκ' ἐγὼ Σοὶ πημανεῖν μ', Ariſt. Lyſ. 548.

Πεπημάνθαι, aor. 1. inf. paſſ.

Πημάντ-ος, ου, ὁ ἡ ὀ, cui damnum illatum eſt, læſus. A πημαίνω.

Πημήναιεν, *Ion.* 2. ſ. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro πημήναιεν, a verbo ceſ.

Πήμων, ονος, ἡ, damnum, exitium. Ab cod.

Πημ-ων, ον, ὁ ἡ ὀ, idem & ab eod.

Πηνέλοψ, οπ-ος, ὁ, avis quædam.

ΠΗΝΗ, ης, ἡ, textum, tela; (2) tapes.

Πηνίζω, f. ίσω, ſtamina e colu deduco & devolvo fuſi circumactu. A πήνη.

Πηνίκα, *Adv.* quando? (2) *Ait.* qua hora. Ab ἡνίκα.

ΠΗΝΙΚΗ, (pro tius πηνίκη) ης, ἡ, coma ad diſtinctia, galericulum, capillamentum.

Πηνίον, ου, τὸ, radius vel fuſus, cui filum involvitur; (2) ſtamen ſeu filum; (3) infectum quodam ex eruearum genere. Πηνίον ἐξέλκων ἐ παρίκμητον, Hom. Il. 23, 762. A πήνη, *textum.*

Πήνισμα, ατ-ος, τὸ, ſtamen ſeu filum e colu deductum & fuſo devolutum. A πηνίζω.

Πηξάμεν-οι, nom. pl. aor. 1. part. med. verbi πήγνυμι pro πήγω, *compingo.*

Πῆξε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔπηξε.

Πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, coagulatio, congelatio, concretio, glacies; (2) compactio. Gl. V. fixio. A πηγνύω.

Πήξω, *fut.* f. 1. ind. act. v. ejuſd.

Πηδὲ, ᾶ, ὁ, aſſinus. A πήνη.

ΠΗΡΑ, ας, ἡ, pera, ſaccus, in primis qualem mendici geſtant. Gl. Vet. mantica, follis; (2) inſtrumentum medicum.

Πηρίδιον, ου, τὸ, pertula, parva pera. Dim.

Πηρίν, ῖνος, ὁ, teſticulus.

Πηρόδετ-ος, ου, ὁ ἡ ὀ, ut πηρόδετος ἱμὰς, lorum, quo pera ligata eſt. Ex πήρα, & δέω.

Πηρός, ὸ, ὁ ἡ ὀ, qui mutilatis eſt membris, mutilus. Ex πηρὸς, & μέλος.

ΠΗΡΟΣ, ὰ, όν, mancus, orbus, cæcus, Gl. Vet.

Πηροφόρος, ου, ὁ ἡ ὀ, qui peram ſeu ſaccum geſtat. Ex πήρα, & φέρω.

Πηρόω, ῶ, mutilo, trunco, partem aliquam corporis debilito; πεπηρωμένος, p. part. paſſ. mutilatus. Gl. V. πηρόω, ῶ, orbo, cæco. Κέκτημαι πηρόσας χθί Σοι ἓ παῖδα τύφλων, τὰργύριόν Σοι κείσεται; reddetur, Ariſt. Ran. 642. A πηρὸς. Hinc

Πήρωμα, ατ-ος, τὸ, oblæſa pars corporis, naturæ oblæſæ vitium; (2) homo natura imperfectus.

Πηρώνυμ-ος, ου, a pera nomen habens. Ab ὄνομα.

Πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio, debilitatio & oblæſio membri alicujus in corpore, unde & de cæcitate dicitur. Gl. Vet. orbatio, mutilatio,

Πήσας, Æſch. Ag. 1633. id. q. d. παθὰν, paſſus.

Πησόμβροι, acc. ſing. f. 1. part. med. verbi πήθω, *patior.*

Πήσσω, figo, Celo, Gl. V. πήσσει πάλον, pangit, Ph. πησόμεθα, adfigimus, Ph.

Πητύα, ας, ἡ, coagulum. A πήτω.

Πῆτ-ωθεν, 2. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐπήχθησαν, a πήγνυμι pro πήγω, f. πήσσω.

Πηχυαῖ-ος, αία, αῖον, qui unius cubiti eſt, cubitalis. A πῆχυς.

Πηχύεις, α, υ, idem.

Πηχυΐζω, cubito impoſitum ſeu adpenſum geſto; (2) in cubitum rechne. Ab eod.

ΠΗΧΥΣ, εως, ὁ, cubitus. Ph. ulna, cubitus; (2) menſura a cubito uſque ad ſummum medii digiti; (3) inſtrumentum architectonicum e duabus regulis rectis in angulo recto concurrentibus; (4) teſtudinis manubria, cetera, brachia, quæ tranſtillo conjunguntur, quod Græci ζυγὸν vocant vel ζύγωμα; (5) pars arcus media ſagittæ ſuſtinens; (6) pumilus vix cubitum altus. Lucian. in Rhetorum diſcipl.

Πιάζω, f. άσω, injecta manu premo, prehendo, compreſſando, corripio; πιάζεται, deprehenditur, Ph. Οὐδεὶς ἔπιασεν αὐτὸν, Joan. 8, 20. Ἰωσὴ κ' ὁ τοῦτον ἀπ' ἀριθμὸν ἔχε πτέρις, Theocr. 4, 35. Ἐπιάσθω τὸ θυρίον, Apoc. 16, 20. A πίεζω.

Πίαρος, pinguefacio, pinguem & obeſum reddo, Gl. Vet. opimo, impinguo. Τάμὲ πιαίνει βοτὰ, Eur. Cyc. 326. Πιαίνεται ὁ σαχυς ἅπας, Theocr. 10, 47. A πίων.

Πιαλέ-ος, έα, εον, pinguis, obeſus. A πίαρ.

Πίαλος, ου, ὁ ἡ ὀ, idem & ab eod.

Πιαίνατε, 3. ſ. a. 1. imper. act. v. πιαίνω.

Πιαντήριον, ου, τὸ, pinguefactorium, id, quod pinguem reddit & obeſat. A πιαίνω.

Πιεζὲς, a. 1 part. act. *Dor.* pro πιάσας, a πιάζω.

Πιέζ-ω, τὸ, pinguedo; (2) *Adject.* pingue. A πίων.

Πιέρες, ρὲς, ρὲν, pinguis; τὸ πιερὸν, pinguedo. A πῖαρ.

Πιέσαι, a. 1. inf. act. verbi πιέζω.

Πιεσμα, ατ-ος, τὸ, pinguedo, uber. A πιέσω.

Πιεστήριον, ου, τὸ, preſſorium, Ph. A πιέζω.

Πιέσσασι, 3. pl. a. 1. conj. act.

Πιθάλης, ητ-ος, ὁ ἡ ὀ, idem & ab eod. *Poët.* pro ὀπιθάλης, ὀπιθάλω.

Πιθηκίσαι, pœcillator, Gl. V.

Πιθανατίδες, ἀι, Nymphæ fontanæ, Hipp.

Πιδακέες, [illegible] aquis ſalientibus ſcatens; [illegible] genus, uvidus. A πιδαξ.

Πιδακώδης, ες-ος, ὁ ἡ ὀ, idem & ab eod.

ΠΙΔΑΞ, ακ-ος, ὁ, vel ἡ, fons, ſcatebra, aqua ſaliens.

Πιδάω, ſalio. Idem quod πηδάω, R. Suic.

Πιδιάσσε, gen. ſing. f. g. a πιδιὴς, *per Sync.* pro πιδιαίσης.

Πιδιὴς, ιασα, ιὴν, aquis ſalientibus ſcatens. A πιδάω.

Πιδύεις, εσσα, ὐεν, idem. A πιδύω.

Πιδύω, & πιδύομαι, ſalio, ſcaturio.

Πιέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πιεῖν.

Πιέζεων, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ὀπιέζεν, a πιέζω.

Πιεζὲν, pro πιεζα, imperf. πιέζεων, pro πιέζεν, ὀπιέζεν, A

ΠΙΕΖΩ, f. ἑσω, premendo, premo, preſſo, Gl. Vet. Πιέζειδε ἐυδεία, ὅπως παῖδα τὸν παῖδας ζυμφοιτᾷς, Xen. Cyr. 7, 5, 13. Ἡ γὰρ ἀνάγκη μὲ πιέζει διὰ τὰς ἵππους, Ariſt. Nub. 436. Πιέζει πάγκαλὸν τὸ δυσχερὲς, Eur. Hipp. 641. Συμφορὰ σὲ ἑτέρους ἑτέρα πιέζει ραιδίως θυητὸν, id. Alc. 888.

Πιειρὰ, ας, ἡ, pinguis, ſuccipiena, fœtilis. Πειρὰς πέλοντο πόλεις μερόπων ἀνθρώπων. Hom. Il. 18, 341. A πίων.

ΠΙΕΡΙΑ, ας, ἡ, Pieria, regio Bœotiæ & Macedoniæ, Muſis ſacra.

Πιερίδες, ων, αἱ, Pierides, Muſæ, quas a Pieria ita dicuntur. A πιερὶς. Unde

Πιερίδων, *Adv.* Ex Pieria.

Πιερικὸς, ὴ, ὸν, Pierius, ex Pieria.

Πιέσιμον, preſſivum, Gl. V. A πιέζω.

Πιεσὶς, εως, ἡ, preſſio, preſſura. A πιέζω.

Πίσμα, ατ-ος, τὸ, retrimentum poſt cujuſque rei exprethionem relictum; (2) ſuccus expreſſus. Ab cod.

Πισμὸς, ῦ, ὁ, preſſio, compreſſio.

Πιστὴρ, ῆρ-ος, ὁ, prelum, torcular. Ab eod.

Πιστήριον, ου, τὸ, prelum. Ph. preſſorium; (2) tormenti genus. A πιστὴρ, *prelum.*

Πιεστὸς, ὴ, όν, preſſus; (2) qui premi ſeu comprimi poteſt. A πιέζω.

Πιστρον, ου, τὸ, inſtrumentum chirurgicum ad contundenda oſſa capitis in extrahendo fœtu mortuo, contuſorium, prelum, volſella.

Πίτνα, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. πίπτω.

Πίτ, 3. ſ. a. 2. conj.

Πιφαύσα, 2. ſing. aor. 2. conj. act. *Æol.* pro πίῃς.

Πίθακνη, ης, ἡ, dolium, Gl. V. ſeria; (2) poculum inſtar dolii. Dim. a πίθος.

Πιθάκνιον, ου, τὸ, doliolum; (2) poculum parvum dolii figuram habens; πιθάκνια, dolia, Gl. V. Dim. a πιθάκνη.

Πιθανολογία, ας, ἡ, *ἰστω*, oratione perſuaſoria uter, probabilia dico, dico ad perſuadendum idonea. A

Πιθανολόγος, ου, ὁ, ſermo plauſibilis, aut perſuaſibilis, perſuaſoria oratio, ſeu ad perſuadendum apta. Ph. πιθανολογία, ſubtilitate. Ex πιθανὸς, & λόγος.

Πιθανὸς, ὴ, όν, perſuaſorius, probabilis, verisimilis; (2) gratus, blandus, acceptus, elegans; *impr.* de oratore, qui placet, populari: *it.* de eo qui ſpecie probabili utitur; (3) qui facile ſeu libenter paret, morigerus. Ph. lepidus, ſpecioſus; (4) aptus ad aliquid, accommodatus; (5) qui naturam & formam rei ipſius apte imitatur & exprimit; πιθανὸν, probabile, verisimile, quod naturam & formam rei apte imitatur, Gl. V. πιθανὰ, probabilia, Ph. A πείθω.

Πιθανότης, ητ-ος, ἡ, probabilitas, verisimilitudo. A πιθανὸς.

Πιθανουργέω, ῶ, ὐν, perſuadendi vim habens. Hinc ἡ πιθανουργικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars lenocinio verborum utens ad perſuadendum accommodato. Ex ἔργον.

Πιθανῶς, *Adv.* probabiliter, apte ad perſuadendum.

Πιθάριον, ου, τὸ, doliolum. Dim. a πίθος.

Πιθέσθε, 2. pl. a. 2. imper. med. v. πείθω.

Πιθέσθην, 3. dual. a. 2. imper. med. aut *contr.* ex πιθέσθασαν, Hom. Il. 9, 167.

Πιθέω, fretus ſum, confido; (2) obſequor, obedio, a. 2. ἐπιθόμην; part. πιθήσας ἢ δὲ πιθήσας συγὸς ἕτραφ' τέκνων, Lyc. 236. χρησμοῖς, 735. A πείθω.

Πιθεὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria. A πίθος.

Πίθοιμι, 2. ſing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πίθῃ, a πείθω.

Πιθηκαλάπαξ, ηκ-ος, ὁ, q. d. vulpiſimia ſeu ſimivulpa. Ex πίθηξ, & ἀλώπηξ.

Πίθηκες, ικ-ος, ὁ ἡ ὀ, ſimiaceus. A πίθηξ.

Πιθηκίζω, f. ίσω, ſimiam imitor vel ago; Ariſtoph. Veſp. 1285. Ab eod.

Πιθηκισμὸς, ὁ, imitatio ſimiæ; (2) imitatio adulationis, ſulatio doloſa, vel nugæ, quales ſunt ſimiarum. Οἱ μὲν τάλας ἐκεῖνος πίθηκ-

κωμῳδε μα παρηλαύνεις; Ariſtoph. Equit. A πιθηκίζω.

Πιθηκειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, ſimiæ ſimilis, ſimiæ ſpeciem gerens; (2) ſimiarum genere. Ex πίθηκος, & εἶδος.

Πιθηκόμορφος, ον, ſimiæ ſimilis. A μορφή.

Πίθηκος, ου, ὁ, ſimia. A πίθηξ.

Πιθηκοφαγίω, ῶ, f. ήσω, ſimias edo, ſimiis veſcor. Ex πίθηκος, & φαγεῖν.

Πιθηκοφόρος, ου, ὁ ἡ ου, ſimiam geſtans; (2) ſimiæ ſigno notatus. Ex πίθηκος, & φέρω.

Πιθηκώδης, ές, ὁ ἡ ὀν, ſimiaceus, ad naturam ſimiæ accedens. A πίθηκος.

ΠΙΘΗΞ, ηκος, ὁ, ſimia.

Πιθηρός, ᾱ, ρόν, pinguis. Hipp. ſed f. πίειρος.

Πιθησαντα, acc. f. a. 1. part. act. verbi inuſ. πίθεω, pro πείθω.

Πίθηται, 3. ſing. aor. 2. conj. med. v. πείθω.

Πίθι, 2. ſing. a. 2. imper. act. v. πίνω.

Πιθίζουσι, ω, ο, dolii ſimilem gerens. A πίθος.

Πιθίτης, ιδος, ὁ, quæ dolii figura eſt. A πίθιτης.

Πιθίγαστος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, cui venter inſtar dolii eſt. Ex πίθος, & γαστήρ.

Πίθοιατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro πιθοίατο, a πείθω.

Πιθοιγία, ας, ἡ, & πιθοίγια, ων, τὰ, doliorum apertio; (2) feſtum Bacchicum apud Græcos. Gl. Vet. πιθοιγία, vindlia. Ex πίθος, & ἀνοίγω.

Πιθοιο, *dial.* gen. ſing. *Ion.* pro πίθου.

Πιθοκοιτης, ου, ὁ, in dolio cubans. Ex πίθος, & κοίτη.

Πιθομίω, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπειθόμην, a πείθω.

Πίθοι, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπιθον.

ΠΙΘΟΣ, ου, ὁ, dolium, Il. 24, 527.

Πιθοῶδης, ες, ὁ ἡ ὀ, dolii formam gerens. A πίθος.

Πίθων, ωνος, ὁ, ſimia. A πίθηξ.

Πίθων, ωνος, ὁ, dolium, Gl. V. A πίθος.

ΠΙΚΕΡΙΟΝ, ου, τὸ, butyrum.

Πικράζω, amarore adficio, R. Μὴ ὀπὶ τοῦ ἰζάνοντι πικρῷ πικράζεται, *Arct.* A πικρός.

Πικραίνω, amarum reddo, Gl. Vet. amarico; (2) exacerbo, aor. 1. ἐπίκρανα; πικρανας, particip. πικρανομαί, exacerbaſco. Gl. Vet. πικραίνεται, tingitur, Ph. πικράνεδη, amareſcere, Gl. Vet. aor. 1. ἐπικράνθη. Πικρανεῖ σε τῷ κιλίκιον, Apoc. 10, 9. Μὴ πικράνθητε πρὸς αὐτὰς, Col. 3, 19. ὀπικράνθη, Apoc. 10, 10. Ab eod.

Πικρασμός, οῦ, ὁ, amaritudo. A πικραίνω.

Πικρὶν, acc. ſing. 1. g. *Ion.* pro πικρόν.

Πικρία, ας, ἡ, amaritudo, amarities, amaror, acietas. A πικρός.

Πικρίζω, f. ίσω, amaritudinis quid habeo. Ab eodem.

Πικρὶς, ίδος, ἡ, cichorium ſilveſtre, herba amara quævis, ut ea, quam in Paſchate edebant Judæi. Ab eod.

Πικρογαμέω, ῶ, ὁ ἡ ῶ, cui acerbæ contigerunt nuptiæ. Ex πικρὸς, & γάμος.

Πικρόγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὀ, cui lingua eſt amara, maledicus. Ex πικρὸς, & γλῶσσα.

Πικρόκαρπος, ος, ὁ ἡ ὀ, cujus fructus eſt amarus, Æſchyl. S. T. 704.

Πικροποιὸς, ὀν, amarum reddens.

ΠΙΚΡΟΣ, ά, όν, amarus, acerbus, amaruleutus; (2) nimis diligens, quam & Latini acerbum vocant, ſc. in exigendo, examinando; (3) triſtis, ſeverus, πικρότερος, acrioribus, Ph.

Πικρότης, ητος, ἡ, amaritudo, amaror. A πικρός.

Πικρόχολος, ος, ὁ ἡ ὀ, in quo redundat amara bilis. Ex πικρὸς, & χολή.

Πικρόω, ῶ, futur. ώσω, amarum reddo, exacerbo; πικράσασα, amareſco. Τὸ μὲν παλαιόμορον πικρῶσαι, Al. Aphr. A πικρός.

Πικρὸς, *Adverb.* amare, acerbe; (2) preſſe, ſtricte. Ab eod.

Πιλὸς, ὁ, pileus, ap. Polyb. & Dion.

Πιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo, coarcto, conſtipo; (2) lanam cogo & conſtipo. Ταῖς πιλουμένοις μάζαις, Epigr. A πῖλος. Hinc

Πίλημα, ατος, τὸ, lana coacta; (2) cento, centunculus; (3) quævis res conſtipata in modum lanæ coactæ; (4) pileus, indumentum capitis ex lana & pilis coactis.

Πίλησις, εως, ἡ, coactio & conſtipatio, coarctatio, compreſſio, Gl. V. preſſio; (2) lanarum coactio. Ab eod.

Πιλητὴς, οῦ, ὁ, qui cogit & conſtipat, *impr.* lanas. Ab eod.

Πιλητικὸς, ὴ, όν, cogendi & conſtipandi vim habens. A πιλητὴς.

Πιλητὸς, ὴ, όν, coactus & conſtipatus, ex lana coacta factus; (2) qui cogi poteſt, & coactus compreſſuſque preſſuræ vim firmiter retinet. A πιλέω.

Πιλίδιον, ου, τὸ, pileolus, Dim. a πῖλος.

Πιλίον, ου, τὸ, pileus, galerus, Gl. V. Dim. Ab eod.

Πιλίσκος, ου, ὁ, pileolus. Ab eod.

Πιλὰ, 3. f. præſ. ind. act. *Ion.* pro πιλῶ, a πίλαω.

Πίλνατο, 3. ſing. imp. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπίλναντο, a πίλναμαι.

Πιλνάω, ῶ, appropinquare facio, admoveo; (2) appropinquo. Πιλνᾶ χθονὶ, Heſiod. Ἔργ. 508. A πιλάω.

Πίλνημι, unde πίλναμαι, idem. Αὖτας ὡς ὅτε γαῖα πίλναται ἠὲ θάλασσα, Heſiod. Θεογ. 703. Οὐ γὰρ ἐπ' ἀδὴ πίλναται, Hom. Il. 10, 93. Ab eod.

Πιλοποιέω, ῶ, pileos & coactilia conficio.

Πιλοποιητικὸς, ὴ, όν, ad coactiliarium pertinens. A πιλοποιέω.

Πιλοποιία, ας, ἡ, ars coactiliariorum.

Πιλοποιικὸς, ὴ, όν, ad coactiliarium pertinens. Ab eod.

Πιλοποιὸς, ὁ, ὁ, qui pileos ex coactis lanis pilaſque conficit; (2) coactiliarius quivis.

ΠΙΛΟΣ, ου, ὁ, tegmen umbræ faciendæ cauſa; pileus ſeu pileum; (2) indumentum pectoris; (3) tapes ſpiſſus e lana craſſa compactus; (4) focculus laneus; (5) pila, ſtrues.

Πιλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, pileum laneum, laneum velamen, ut ſtamen, ut ſacerdotes, geſto. Ex πῖλος, & φέρω.

Πιλοφορικὸς, ὴ, ὁ. qui ſecundæ a rege dignitatis eſt apud Scythas. Ex uſu.

Πιλόω, ῶ, f. ώσω, lanas coqe, cogo, coarcto, conſtipo. A πῖλος. Hinc

Πίλωσις, εως, ἡ, coactio & conſtipatio, prop. lanarum.

Πιλωτὸς, ὴ, όν, coactus, conſtipatus, Gl. V. πιλωτὸν, coactile, pileus, ut Flaminis. Ab eodem.

ΠΙΜΕΛΗ, ῆς, ἡ, pinguedo, adeps.

Πιμελὴς, ἐς, ὁ ἡ ές, pinguis, obeſus, Ph. paſtus. A πιμελὴ.

Πιμελώδης, ες, ὁ ἡ ὀ, pinguis, obeſus; (2) pinguedinis ſpeciem gerens. Ab eod.

Πιμπλάνται, 3. ſing. præſ. ind. verbi πίμπλημι.

Πίμπλαντο, 3. pl. imp. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπιμπλαντο.

Πιμπλάω, πιμπλάνω, & πίμπλημι, f. πλήσω, impleo; πιμπλαμαι, plenus ſum, Gl. Vet. Χαρὰ ᾗ πιμπλαμένη ἐμοὶ ἅμα δακρύοις, Soph. El. 9[illegible]. A πλήθω.

Πιμπλησάσαι, nom. pl. part. præſ. f. g. act. *Æol.* pro πιμπλᾶσαι.

Πίμπλη, *impr.* 2. ſing. præſ. imper. act. *Att.* pro πίμπλαθι.

Πιμπρᾶσα, præt. part. act. f. g.

Πιμπρᾶσα, πίμπρασκω, & πίμπρημι, f. πήσω, incendo, comburo, (2) uno, inflammo, inflo; πίμπραμαι, incendor; (3) tumeo, intumeſco. Οἱ δὲ προσδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, Act. 28, 6. A πρήθω.

Πιμπρήσω, *incendam*, f. 1. ind. act.

Πινακίδιον, ου, τὸ, tabella, Gl. V. pugillaris. Dim. ab eod.

Πινάκιον, ου, τὸ, tabella, codicillus, Gl. Vet. ſcutella, catinum, Dim. ab eod.

Πινακὶς, ίδος, ἡ, tabella, Gl. V. πινακίδες, pugillares, Ph. πινακὶς βασιλικὴ, codicilli, Gl. V. Ab eod.

Πινακίσκιον, ου, τὸ, tabella, ſcutella, Dim. a

Πινακίσκος, ου, ὁ, idem. A πίναξ.

Πινακογραφία, ας, ἡ, tabulæ geographicæ deſcriptio ſeu deſignatio. Ex πίναξ, & γράφω.

Πινακογραφικὸς, ὴ, όν, Geographicus.

Πινακοθήκη, ης, ἡ, locus, ubi tabulæ pictæ reponuntur. Ex πίναξ, & θήκη.

Πινακοπώλης, ου, ὁ, qui tabulas ſeu alveos vendit. Ex πίναξ, & πωλέω.

Πινάκωσις, εως, ἡ, tabulatio, tabulatum; quaſi a πινακόω, *tabulo*.

ΠΙΝΑΞ, ακος, ὁ, tabula, alveus, libellus, index; tabula picta, catinus, catillus, Ph. quadra, Gl. V.

Πινάριον, τὸ, genus atramenti ſutorii. A

Πιναρὸς, ὰ, όν, ſordidus, Gl. V. ſpurcus. A πινος, *ſordes*.

Πινέμψω, præt. inf. act. *Ion.* pro πῖναι.

Πίνεται, *bibitur*, 3. ſing. impert. ind. paſſ. *Ion* pro ὀπίνετο.

Πινικὸν, τὸ, margarita. A

ΠΙΝΝΑ, ſeu πίννη, ης, ἡ, penna, genus conchæ; *it.* margaritas in ſe habens, ſcribitur & πιννα. Hinc

Πίννινον, marinum, Gl. V. (idem quod πίννον, ſi ſcriptura vera. *Edit.*) A πίννα.

Πιννοτήρης, ου, ὁ, cancellus, vel ſquilla quædam pinnæ ſocia. Ex πίννα, & τηρέω, *ſervo*.

Πινοφύλαξ, ακος, ὁ, idem.

Πινυτίζουσα, pinnam alens. A τίτθη.

Πινυσσὲς, σσα, σὲν, ſapidus. A πίνος.

Πίνυ, υ, το, vinum hordeaceum, cerevifia. A πίνω.

ΠΙΝΟΣ, ους, τὸ, ſordes, ſqualor, illuvies, ſpurcities; (2) de veſtis antiquis minutis & quidem interdum & in bonam partem.

Πινόω, ῶ, f. ώσω, ſordibus inquino; πεπινυμένος, ſordidus, fœdatus, p. part. paſſ. A πινος.

Πίνυσις, εως, ἡ, prudentia, ſapientia, intelligentia. A πινύω. Unde

Πινύσκω, moneo, ſapere vel reſipere facio, ad ſanam mentem reduco; (2) alloquor.

Πινύσσω, idem & ab eod.

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, ſapientia, prudentia. A πινυτὸς.

Πινυτὸς, ῆτος, ἡ, ſapientia, prudentia. A πινύω. Unde

Πινυτὸς, ὴ, όν, ſapiens, prudens, conſultus.

Πινυτότης, ητος, ἡ, idem quod πινυτὴς.

Πινυτόφρων, ονος, ὁ ἡ ὀν, prudens. Ex πινυτὸς, & φρὴν, *mens*.

Πινυτῶς, *Adv.* prudenter. A πινυτὸς.

Πινύω, moneo, ſapere facio. A πινύω.

ΠΙΝΩ, bibo, poto, f. πίομαι, & πιοῦμαι, bibam, p. πέπωκα, bibi, aor. 2. ἔπιον. Πίνει εἰς μέθλω, Plato. Διὰτοσε, πίνεις οἷον οὐκ ἀθορυβίαν, Ariſt. Ran. 1267. Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, Matt. 26, 27.

Πινάδης, ές, ὁ ἡ ὀ, ſordidus. A πίνος.

Πινεδία, ας, ἡ, ſordes. A præc.

Πίνασι, *bibant*, 3. pl. præſ. conj. act.

Πίομαι, *bibam*, f. 2. ind. med. pro πιοῦμαι.

Πίον, υ, τὸ, pingue, i. e. quod pingue eſt, res pinguis, pinguedo, adeps, in lacte pinguedo ſupernatans, flos lactis, in ſanguine melior pars. A πίων.

Πιονόμος, pinguia paſcua habens. A νομὴ.

Πίος, ους, τὸ, pinguedo. Ab eod.

Πιότερος, pinguior; πιότατος, pinguiſſimus. A πίων.

Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo, obeſitas. A πῖος.

Πιόσαι, nom. pl. a. 2. part. act.

Πιπίζω, idem quod ſequens πιπίσκω.

Πιπίσκω, potum præbeo ſeu miniſtro. Πιπίσκοντες τὴν φαρμάκου, Lucian. A πίνω.

Πιπλάω, ῶ, vel πίπλημι, f. πίμπλημι, impleo. A πλήθω.

ΠΙΠΟΣ, ου, ὁ, pipo, *avis marina*.

Πιππίζω, fut. ίσω, avium pullos voce imitor, pipio.

pipio. Ὅτε τοὺς νεοττοὺς ἡ πίττη ἀναπαύεται; Arist. Av. 314. A πίττω.

Πίττη, ὁ, pullus avis, pipio. A πίττω.

Πίττη, ες, ἡ, pipra, pipo, avis inimica luteæ. Ab eod.

Πιπράσκω, vendo, venundo, f. πρᾶσω, p. πέπρακα, pass. πέπραμαι, part. πεπραμένος, venditus, aor. 1. ἐπράθην, part. πραθείς, venditus. Τὰ μὲν ἄλλα καὶ τὰς ἀποδρήσεις ἐπέπρασκον, Act. 2, 43. Πεπρασκὼς ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον, Thuc. Πέπρασμαι καὶ πέπραμαι, Soph. Phil. 969. A πρᾶσω.

Πίπρᾱμι, ῶ, incendo. Vide πιμπράω.

ΠΙΠΤΩ, cado, ruo, labor, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, aor. 2. ἔπεσον, part. πεσὼν, lapsus. Ὡς οὐκ ἔχω τέλεια περὶ γνώμης πέσω, incerta sum quid cogitem, Soph. Trach. 718. Τοῦδέ τ' ἐν μίσῳ πεσεῖν, excidere f. privari præsentibus, Eur. Ph. 586. Ἀλλ' ἐσώμην—ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ, Soph. Phil. 826. Κύρα ζοὶ χθὼν ἐπάνω πέσοις, γυναῖ, Eur. Alc. 459.

Πίπλασιν, 3. pl. pr. conj. act. cum ν.

Πίπρᾱται, aor. 1. inf. act. v. πιπράσκω.

Πίσινον ὕτιον, pulmentum e pisis. A πίσον.

Πίσον, ου, τὸ, pisum, *legumen*.

Πισὸς, οῦ, ὁ, idem.

Πῖσσα, ης, τὸ, locus humidus & irriguus, hortus, pratum. Hinc πίσια, prata, loca irrigua. Καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσια ποιηνὰ, Hom. Il. 20, 9. Al. πείσια, al. πιαρὰ. A πιπίσκω.

ΠΙΣΣΑ, vel πίττη, ης, pix.

Πισσαλοίφω, pice inungo. A

Πισσαλοιφὸς, ὁ, ἡ, ὄν, pice unctus. Ex πίσσα, & ἀλείφω, ungo.

Πισσανθὸς, η, ὁ, picis flos. Ex πίσσα.

Πισσάσφαλτος, ου, ἡ, pix bitumine mixta, bituminis genus picem odore referens.

Πισσέλαιον, ου, τὸ, oleum picinum aut picatum. Ex πίσσα, & ἔλαιον.

Πισσήεις, ἡεσσα, ῆεν, picem colore imitans, piceus. A πίσσα.

Πισσηρὸς, ρὰ, ρὸν, piceus, pice confectus, picem referens, pice plenus. Ab eod.

Πισσίζω, f. ισω, picem colore vel odore imitor. Ab eod.

Πισσίτης, ου, ὁ, ut πισσίτης οἶνος, vinum picatum, vel pice conditum, vinum picem resipiens. Ab eod.

Πισσοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, ἐς, picem referens. Ex πίσσα, & εἶδος.

Πισσοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, elicio picem urendo. Ex πίσσα, & καίω.

Πισσόκηρον, ου, τὸ, malta, Gl. V. A seq.

Πισσοκήρος, ου, ὁ, ἡ, picatus, cereus.

Πισσολοπέω, ῶ, pice oblino, *Aret.* Ex πίσσα.

Πισσοκομία, ας, ἡ, vel πισσολοπία, litura pice facta. A

Πισσοκωνάω, ῶ, pice lino. Ex πίσσα, & κωνάω. Hinc

Πισσοκωνητὸς, ὁ, ἡ, ὄν, pice circumlitus, pice obductus.

Πισσοτρύβος, ου, ὁ, ἡ, picem alens, seu picem fundens, picem manans. Ex τρύω.

Πισσυργίον, Att. πιττύργιον, ου, τὸ, picis opificium, locus ubi pix coquitur. Ex πίσσα, & ἔργον. Unde

Πισσυργὶς, Att. πιττυργὶς, ῖδος, ἡ, picator.

Πισσόω, vel πιττόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice oblino, pice incrusto; πεπισσωμένος, picatus, p. part. pass. A πίσσα. Unde

Πισσώδης, ες, ὁ, ἡ, piceus, pice abundans; (2) picem referens.

Πίσσα, ας, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora. A πίνω.

ΠΙΣΤΑΚΙΑ, ίων, τὰ, pistacia, nuculæ fructibus pinei fque nucibus similes, intus viridi nucleo, Nicand. in Theriac. 891.

Πίσσας, nom. ph. *contr.* pro πίσσους, a πίσσις.

Πίσσους, acc. plur. aor. 1. part. pass. v. πισόω.

Πιστεύσοντες, *credituri*, nom. pl. part. f. 1. act.

Πίστευμα, τὸ, fides, pignus fidei,

Πίστευσις, εως, ἡ, pactio, pactilio alicujus mandati, muneris, &c.

Πιστευτὴς, ὁ, ἡ, credulus.

Πιστεύω, credo; (2) fido; (3) committo; πιστεύομαι, credor; πεπιστεύμαι, p. & ἐπιστεύθην, a. 1. mihi commissum, concreditum est; πεπιστευμένος, amici probati. Ἐδὸν ἐμὲ πιστεύων Μίλητόν μ' ἐχράσατο τῷδε χρηστὸν ταύτην, confisus, Plat. ap. Socr. 3. Τὰ λοιπὰ πιστεύει αὐτοῖ, Dem. A πίστις.

Πιστικὸς, ὴ, ὸν, probabilis; (2) fidelis. A πίστις.

Πιστὸς, ὴ, ὸν, potabilis. A πίνω.

ΠΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, fidius, *Jovis cognomentum*. A

Πίστις, εως, ἡ, fides, vario sensu, ut Latina vox; (1) assensio; (2) fiducia in fide alicujus; (3) idem quod fidem facit, argumentum testimonium, unde πίστεις, Rhetorum autoritas; (4) promissio, jusjurandum; (5) opinio insignis de aliquo, ut πίστις ἀρίστης; (6) munus, in quo sc. mandando alicui fides habetur. A πείθομαι.

Πιστὸς, fides, &. *Adv.* fideliter. A πιστὸς.

Πιστοτοιέομαι, οῦμαι, fidem facio, Suic. A

Πιστοποιὸς, ὁ, ἡ, ὁν, qui fidem facit, qui credere cogit, nec dubitare finit. Ex πιστὸς, & ποιέω.

Πιστὸς, ὴ, ὸν, fidelis, i. e. verax, sincerus, conflans in promissis; (2) fidus; (3) fide dignus; *it.* cui creditur, & qui creditur; (4) credens in Christum. A πίστις.

Πιστὸς, ὴ, ὸν, potui aptus, qui bibitur, seu bibi potest; potabilis. A πίνω.

Πιστότατος, fidissimus, Gl. Vet. perfidus in lucta. Gl. Vet. πιστότερος, magis fidus, Gl. Vet. A πιστὸς.

Πιστότης, ητος, ἡ, fidelitas, fides. A πιστὸς.

Πιστοῦνται, pl. præs. ind. pass. pro πιστόονται, a

Πιστόω, ῶ, f. ώσω, fidem exigo; (2) fidem facio, i. e. confirmo; πιστῶμαι, confirmor; πεπιστωμένος, confirmatus. A πιστὸς.

Πίστρα ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora.

Πίστρις, pistris, *genus navigii*. A πίνω. Unde

Πίστρον, ου, τὸ, poculum, Eur. Cyc. 29.

Πισθεὶς, aor. 1. part. pass. v. πιστόω.

Πίστωμα, ατος, τὸ, id, quo res aliqua confirmatur; probatio, fides. A πιστὸς.

Πιστῶς, *Adv.* fideliter, Gl. V. fidenter. A πιστὸς.

Πίστασις, εως, ἡ, confirmatio & probatio qua rei fides fit. A πιστόω. Unde

Πιστατὸς, ὴ, ὸν, res, cui fides facienda est; confirmandus, comprobandus.

Πιστατικὸς, ὴ, ὸν, ad fidem faciendam aptus.

Πίσων, ονος, ὁ, fretus, fidens, τόξοισι πίσωνες, Hom. Il. 5, 205. A πείθω.

Πίσυρες, ων, οἱ, ἡ, αἱ, quatuor; pro τέσσαρες, Hom. Il. 15, 680.

Πῖσω, 1. sing. f. 1. ind. act. verbi πίνω pro πίω, *bibo*.

Πιτάμην, *incidas*, 2. sing. aor. 2. conj. act. *Poet.* pro ὀπτάμης, a verbo ὀπτάμνω, *incido*. Cunt. πιδάλης.

ΠΙΤΑΝΑ, & πιτάνη, ης, ἡ, turma, cohors.

Πιτανάτης, ου, ὁ, turmalis. A πιτάνα.

Πίτνα, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ὀπτίτνασι, a πιτνάω, vel πίτνημι.

Πίτναν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *per Sync.* pro ὀπτίτνασαν, a πίτνημι.

Πιτνάω, seu πίτνημι, expando, extendo; (2) concutio projicio, πίτνα, imperf. extendebat, πιτνὰς, part. extendens. Ἥρη δ' Ἥρη πίτνα πρόδε βαθεῖαν, Hom. Il. 21, 7. A πίπλω. Unde

Πιτνάω, vel πίτνημι, cado, labor. Πιτνεῖ σ' ἐπ' ὄδυς Συμφορᾷ γλωμύν, Eur. Med. 1198.

Πίτνω, cadere facio, jacio, projicio.

Πιτύδιον, ου, τὸ, index, vel titulus pice illitus; (2) tabula, pugillare; (3) lacinia tela, quæ unguento illita vulneri imponitur; (4) lacinia, qua vestimentum farcitur. Gl. V. pittacium. A πίτλα.

Πίτλωσις, sutura, picatio, picis ad cutem illitio. A πιτλόω, quod vide sub πισσόω.

Πιτλωτὴς, οῦ, ὁ, qui pice illinit. Ab eod.

Πιτλωτὸς, ὴ, ὸν, pice illitus. Ab eod.

Πίτνω, ης, ἡ, colubra. Gl. Vet.

Πίτυδρος, ου, ὁ, ἡ, ον, pinus. Fruit pinifera, planta non carens pinetis, vel pinea coronaria. A πίτυς.

Πιτυΐς, ΐδος, ἡ, picea, *dicitur & abietina*. πιτυΐδος ἀπελεῖ κωμὸν πιφαύσκων. Ab eod.

Πιτυλλίω, f. ίσω, *cieo frequens tumorum agitatione*. A πίτυλος.

Πιτυλίζω, idem; (2) *gesticulor & crebro motu cieo manus*. Ab eod.

ΠΙΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, *tonus seu stregitus qualis præsertim aquæ remo percussæ, & oris pugno percussi*; (2) remigium; (3) crebra agitatio & motus; (4) tarda fluitatio; (5) avicula quædam silvestris. Πιτυλὸς δὲ μανίαις πίτυλον ὁ ἐμὸς μόχθος ἔστω, Eur. Iph. T. 387. Id. Alcest. 79. πίτυλον Cæsar vocat *liberam compotationem*; μισητὸν ἐν πιτύλοις ζεύγη.

Πιτύνη, ἡ, vimen. A πίτυς. Hinc

Πιτυνεῖος, α, ον, vimineus.

Πιτυοπλόκος, ὁ, vimineorum vasorum, fiscellarum confector. A πλέκω.

Πιτυόεις, ὁεσσα, όεν, picis abundans, picearum ferax. A πίτυς.

Πιτυοκάμπη, ης, ἡ, eruca picearum. Ex πίτυς, & κάμπη, eruca.

Πιτυοκάμπης, ου, ὁ, qui piceas infestat, cognomen Sinnis, latronis a Theseo interempti. Ex πίτυς, & κάμπη.

Πιτυόστεφος, ου, ὁ, ἡ, ον, pinea fronde redimitus. Ex πίτυς, & στέφω.

Πιτυοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, ον, piceas alens, pinus producens. Ex πίτυς, & τρέφω.

Πίτυρα, ων, τὰ, furfures, Ph. (2) porrigo, Ph. A πίτυρον.

Πιτυρίας, ου, ὁ, ut πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus vel furfureus. A πίτυρον.

Πιτυρίασις, εως, ἡ, furfures, porrigo quædam, quum inter pilos quasi squamulæ quædam furgunt, Ph. porrigo. A πίτυρον.

Πιτυρίδες, ων, αἱ, scil. ἐλαῖαι, furfuraceæ olivæ, quæ nondum plene maturæ decorpuntur & servantur. Ab eod.

Πιτυρίτης, idem quod πιτυρίας.

Πιτυροειδὴς, ές, ὁ, ἡ, furfuribus similis, furfurum speciem gerens. Ex εἶδος.

ΠΙΤΥΡΟΝ, ου, τὸ, furfur; (2) capitis sordes; porrigo; (3) quod in urina furfuri simile videtur.

Πιτυρόομαι, οῦμαι, furfuribus seu porrigine infestor. A πίτυρον.

Πιτυρώδης, ες, ὁ, ἡ, furfuraceus. Ab eodem.

ΠΙΤΥΣ, υος, ἡ, picea, pinus.

Πιτύσπορος, idem quod πιτυόστεφος.

Πιτυώδης, ες, ὁ, ἡ, piceis abundans; (2) piceus. A πίτυς.

Πιτυών, ῶνος, ὁ, pinetum, Gl. V. A πίτυς.

Πιφάσκεσαι, 2. f. præs. ind. med. *Ion.* pro πεφάσκεσαι, a πιφάσκομαι.

Πιφάσκεο, *loquere*, 2. f. pr. imper. med. *Ion.* pro πεφάσσεο.

Πιφάσκομαι, & πιφάσκω, dico, memoro, commemoro, jactito. A φημί.

Πιφαύσκω, dico, memoro, ostendo. Ὅσσ' ἤδη πιφαύσκει Δόλων, Il. 10, 478. Ab eod. vel a φάω, *luceo*.

Πιφαύσκω, & πιφάσκω, dico, memoro, commemoro, jactito. A φημί.

Πιφαύσκω, dico, memoro, ostendo. Ὅσσ' ἤδη πιφαύσκει Δόλων, Il. 10, 478. Ab eod. vel a φάω, *luceo*.

Πιφά

Πλαγιασμός, ὁ, transversio, commutatio orationis, Gl. V. A πλαγιάζω.
Πλαγιαυλέω, tibia obliqua cano. A
Πλαγιαύλης, ου, ὁ, qui obliquis tibiis canit; (2) obliqua tibia. Ex πλάγιος, & αὐλός.
Πλαγιαύλιος, α, ὁ, ἡ, ἡ, oblique seu a lateribus fructum ferens.
Πλαγιαυλόξ, ακος, ὁ, ἡ, ἡ, obliquum caulem habens.
ΠΛΑΓΙΟΣ, α, ὁ, ἡ, ἡ, & πλάγιος, ία, ιον, obliquus, transversus, limus, Gl. V.
Πλαγιότης, ητος, ἡ, obliquitas, Gl. Vet. A πλάγιος.
Πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, qui obliqua seu latera aciei custodit.
Πλαγιόω, ῶ, obliquo. A πλάγιος.
Πλαγιωτί, Adv. oblique; (2) obscure.
Πλαγκτήρ, ῆρος, ὁ, erro, vagus. A πλάζομαι.
Πλαγκτός, ἡ, όν, vagus, erroneus; (2) stolidus, amens. A πλάζω. Hinc
Πλαγκτοσύνη, ης, ἡ, vagus error, vagatio.
Πλάγκων, ωνος, ὁ, cerea pupa. Ὡς δὲ Μίμνεσι χιὼν, ὡς εἰλίω ὕτι πλάγκων, Call. in Cer. 92.
Πλαδαρός, ά, όν, præhumidus, uvidus; (2) insipidus; (3) laxus, mollis, flaccidus. A πλάδος.
Πλαδάω, ῶ, nimio & superfluo humore madeo; πλαδόων, part. pro πλαδῶν, humens, madens; πλαδόωντι ποτῷ, Nic. Al. 119. Ab eod.
Πλαδώδης, εσσα, ες, uliginosus, udus. A
ΠΛΑΔΟΣ, ους, ὁ, sive πλάδον, ου, τὸ, humor superfluus, humiditas nimia.
Πλαδώδης, ους. ὁ, ἡ, ὁν, idem quod πλαδόεις.
ΠΛΑΖΩ, facio errare, errabundum huc illuc agito; (2) erro, jactor; πλαζομαι, erro, Gl. V. f. πλάγξω; πλάγξειν, aberrare facit pro ἐπλαγξεν; πλαγχθεις, a. 1. part. pass. jactatus, dejectus, errans.
Πλάθη, ης, ἡ, statua. A πλάττω.
Πλάθανη, ης, ἡ, sartago. Εἰδετέ τ' ἄνα χαλκίδες ἐν πλατάνῃ πεσέουσαι, Theoc. 15, 115. Ab eod.
Πλαθάνη, ῆ, vel πλάθανον, ου, τὸ, discus, quo panes finguntur. Ab eod.
Πλαθανεύς, ῆ, ὁ, sartago; (2) idem quod pr. Ab eod.
Πλάθω, f. άσω, appropinquo; (2) admoveo. Τοῖς δωκτοῖς ἐκ ἐριτὰ πλάθειν, contendere, Soph. El. 22. Κλάπας δοκίσας ζυμμάχων πλάθειν τινὶ, Eur. Rhes. 778. A πιλάω.
Πλαίσιον, ου, τὸ, lateris forma, forma, in qua lateres finguntur; φάτνα ζωστιαγμάτα πλαισίων ἢ περιρρεῶν τρόπῳ, Plut. in Anton. cap. 26. (2) militare agmen quadrangulari forma dispositum; (3) compages lignorum formam quadrangularem imitans, Gl. V. quadratum. A πλάσσω.
Πλάκα, tabulam latam, acc. f. a. πλάξ.
Πλακάσα, aor. 2. part. pass. f. g. v. πλάκω.
Πλακόεις, εσσα, εν, latus in modum tabulæ, latus. A πλάξ.
Πλακία, ας, ἡ, error. A πλάζω.
Πλάκινος, Adj. figlinus, in Anthol. med.
Πλακόεις, όεσσα, εν, latus & tenuis; (2) latus in modum crustæ. A πλάξ.
Πλακόντα, acc. sing. pro πλακούντα, a πλακούς.
Πλακουντάριον, ου, τὸ, placentula, Dim.
Πλακουντήριον, τὸ, placenta.
Πλακούντιον, ου, τὸ, placentula; (2) crustulum, Strabo lib. 17. Dim. ab eod.
Πλακουντοποιικός, ἡ, όν, ad placentarium vel placentarum confectorem pertinens. A
Πλακουντοποιός, ὁ, ἡ, ὁν, placentarius, seu qui placentas conficit. Ex πλακοῦς, & ποιέω, facio.
Πλακουντώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁν, placentaneus, placentæ formam imitatus. A
Πλακοῦς, ουντος, ὁ, placenta. A πλακόεις.
Πλακόω, ῶ, f. ώσω, instruo, Gl. Vet. πλακωθῆναι ὑπὸ, incrustatus tectum, Gl. Vet. A πλάξ.
Πλακῶ, aor. 2. conj. pass. v. πλάκω.
Πλαμώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁν, latus in modum tabulæ; (2) crustosus, crustæ speciem inferens. A πλακόω.
Πλανάω, ῶ, a recto itinere abduco, vagari facio, fallo, seduco; πλανῶμαι, vagor; it. bono sensu iter facio longe lateque, peregrinor; πεπλανημένος, perf. pass. part. deceptus; πλανηθεὶς, aor. 1. idem. Οὐδὲ πῦ ζώοντα διὰ τὴν ἀλκίην ἐκπαγλὰς ἔχω πλανᾶσθαι, Plat. Πάσαν πλανηθεὶς τῆνδε βάρβαρον χθόνα, Eur. Hel. 604. Ἀστέλλουσι χεῖ νύκτα πεπλανημένη, Anacr. 3, 13.
Πλανήμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁν, erro. A
ΠΛΑΝΗ, ης, ἡ, error, vagatio, Gloss. Vet. πλανάω, fucum, Ph. πλάνη, ambages, Ph.
Πλάνημα, ατος, τὸ, error. A πλανάω.
Πλάνης, ητος, ὁ, ἡ, ὁν, erro, vagus. A πλάνη.
Πλανήσαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi πλανάω.
Πλανησίδρομος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, incertis sedibus errans. Ex πλάνησις. & ἕδρα, sedes.
Πλάνησις, εως, ἡ, idem quod πλάνη. A πλανάω.
Πλανητεύω, erro.
Πλανήτης, ου, ὁ, errans, vagus, erraticus, Gl. V. ut planetæ erratici. Ab eod. Hinc
Πλανητικὸς, ἡ, όν, erraticus, vagabundus.
Πλανῆτις, ιδος, ἡ, vagabunda, errantica.
Πλανητὸς, ἡ, όν, erraticus, vagus.
Πλανίων, ονος, ὁ, idem. A πλάνη.
Πλανόδαιμον, ονος, ὁ, ἡ, ὁν, via errans, vagus. Ex πλάνη, & ὁδὸς, via.
Πλάνος, ου, ὁ, erraticus, vagus, vagabundus; (2) seductor, impostor; (3) error, peccatum, digressio, vagus sermo. A πλάνη.
Πλανοσίδας, άδος, ὁ, ἡ, ὁν, errando calcatus, ab animantibus vagantibus calcatus. Ex πλάνη, & πατέω, calco.
Πλανύστιν, oberro, vagabundus sum. Ἄνω κάτω πλανύστομεν, Arist. Av. 3. A πλάνη.
Πλανώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁν, errans, vagans. Πλανώδεσσι χώμασι, Aret. A πλάνη.
Πλανώμενα, acc. plur. præs. part. pass. a πλανάω.
Πλάξ, ακὸς, ἡ, tabula, proprie quæ est lata; (2) planities; (3) æquor, Ph. crusta. A πλατύς.
Πλᾶξε, 3. f. aor. 1. ind. act. Ion. & Dor. pro ἔπλαξε, a πλάσσω.
Πλάξιππον, acc. sing. Dor. pro πλῆξιππον, a πλήξιππος.
Πλασάντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi πλάσσω.
Πλάσας, qui finxit, nom. sing. a. ejusd.
Πλάσις, εως, ἡ, fictio, formatio. A πλάσσω.
Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum, figlinum opus; (2) commentum, simulatio; (3) sonus vocis & conformatio placida. Ab eodem.
Πλασματίας, ου, ὁ, fictus, fictitius, commentitius; (2) fictor, fabulator. A πλάσμα.
Πλασματικῶς, concinne, apte, qu. a πλασματικὸς.
Πλασματογράφος, ὁ, Rhetor, qui causas fictitias tractat, declamator. A γράφω.
Πλασματώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁν, fictitius, commentitius, Gl. V. Ab eod.
Πλάσω, 3. fing. a. 1. ind. act. Ion. & Poët. pro ἔπλασε a
ΠΛΑΣΣΩ, vel πλάττω, f. άσω, fingo, i. e. figuram re formo, formo; (2) illino; (3) fingo, confingo, comminiscor, simulo; πεπλασμένος, fictus, perf. pass. part. Τοιόνδε λόγῳ ψεύσομαι πλάττων ἐς ὦτα φίλ πᾶσιν Ὀδυσσέως, Soph. Aj. 150. Hinc
Πλασσάω, fingo, confingo, comminiscor.
Πλάστειρα, ας, ἡ, fictrix, creatrix. A
Πλαστὴς, ῆρος, ὁ, idem quod πλάστης.
Πλάστης, ου, ὁ, formator, fictor, creator.
Πλαστίγξ, ιγγὸς, ἡ, lanx e jugo suspensa, cui contra imponitur ὁ, (2) tabula, in qua cotyla fabricatur, Gl. V. ratis, lintris, trifurcifera; πλαστίγξ, a πλάσσω, flagellum, Æschyl. Choëph. 588. A πλατύς. Nam
Πλαστικὴ, ῆς, ἡ, statuaria, Gl. Vet. A
Πλαστικὸς, ἡ, όν, ad fingendi artem aptus, fingendi arte valens; statuarius, Gl. Vet. A πλαστός.
Πλαστογραφία, ἡ, falsum, quod committur subjiciendis literis, testamentis, &c.
Πλαστογράφος, falsarius, Gl. V. A πλαστὸς, & γράφω.
Πλαστοκατήγορος, calumniator. Ex πλαστὸς.
Πλαστολάλος, fandi fictor, Gl. Vet.
Πλαστολογία, falsiloquus, Gl. V.
Πλαστὸς, ἡ, όν, fictus, fictilis; (2) fictus, simulatus, adulterinus, fallus. A πλάττω.
Πλαστυγίω, ῶ, f. ώσω, fingo, effingo; (2) formo. A
Πλαστυργὸς, οῦ, ὁ, fictor; (2) conditor. Ex πλαστὸς, & ἔργον.
Πλαστῶς, Adv. ficte, simulate, falso, Gl. V.
Πλαταγία, ᾶς, f. ίσω, sonitum edo, crepito, manu pulsum edo. Πλαταγήσει νικήσας, Theocr. 8, 88. A
Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, crepitaculum; (2) fremitus maris; it. homo garrulus. A πλατάσσω.
Πλατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, sonus; etiam de homine garrulo. A πλαταγία.
Πλαταγίζω, idem quod πλαταγία.
Πλαταγών, ῶνος, ὁ, crepitaculum; (2) flos papaveris. A πλαταγὴ.
Πλαταγώνιον, ου, τὸ, parvum crepitaculum; (2) papaveris vel anemones folium, Dim. a πλαταγών.
Πλαταμάλης, ες, latus & planus. A πλατύς.
Πλατάμων, ῶνος, ὁ, petra in mari prominens; (2) locus magnus & amplus ad mare; (3) littus amplum & latum, aut fovea maritima, (humile & latum (2) planities ap. Polyb. Ern.) Ἀλλ' αὐτὰ πλαταμῶνι παραθλίβεται ὁμοίη, Aratus 993. A πλατύς.
Πλατάνια, τὰ, vel πλατανία, ἡ, genus pomerum. Ab eod.
Πλατανιστὸς, οῦ, ὁ, piscis quidam. Ab eod.
Πλατάνιστος, ου, ἡ, platanus, arbor, quia ramos late diffundit. A πλατύς.
Πλάτανος, ου, ἡ, idem & ab eod. Hinc
Πλατανώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁν, platanis abundans; (2) platani speciem gerens.
Πλατανὼν, ῶνος, ὁ, locus platanis consitus; platanetum, Gl. V. Ab eod.
Πλάταξ, ακος, ὁ, coracinus piscis. Vox Alexandrina.
Πλατάσσω, ex ictu & collisione sonum excito. A πλατὺς.
Πλατεῖα, ας, ἡ, sc. ὁδὸς, platea. Ab eod.
Πλατειάζω, Dor. πλατειάδω, dilato; (2) ore latius diducto loquor. Τρυφίης ἐκπαισούσης πλατειάδοισαι ἅπαντα, Theocr. 15, 88. Ab eod.
Πλατισμός, οῦ, ὁ, vitium oris, quum diductis faucibus & ore apertiori sermo promitur. A πλατειάζω.
Πλατεῖον, ου, τὸ, tabellæ lata. Ab eod.
Πλατίας, Adv. late. Compar. πλατύτερον, latius. Ab eod.
Πλάτη, ης, ἡ, extrema & latior remi pars, palmula, Gl. Vet. palmula ratis; πλάται, scapulæ, latiores costæ.
Πλάτιον, ου, τὸ, parva palmula; (2) navigiolum. Dim. a πλάτη.
Πλατίον, Dor. pro πλησίον, prope.
ΠΛΑΤΙΣ, ιδος, ἡ, conjux; (2) conventus, congregatio, Hes. pro πλάτις, a πλάω.
Πλατισακὲς, οῦ, ὁ, piscis, idem qui Alexandrinis πλάταξ, dicitur.
Πλάτος, ους, τὸ, latitudo. A πλατύς.
Πλατύλλομαι, fingo, dissimulo, fimilo, Gl. V.
Πλάτυλλε, fingo; vid. πλάσσω.
Πλατυστόμω, & Dor. πλατυστάδω, ore diducto pronuncio vel proloquor. A πλατύς.
Πλατυσάσθισα, pr. part. act. f. g. Dor. pro πλατυζάσα.

Πλατυσπλάγχνος, ὁ, latus vas fictile, magna. *Epith. vasis.*

Πλατυστέγης, & πλατυστέγος, ου, ὁ, qui est latæ ramis. Ex πλατὺς, & στέγη.

Πλατυστίζω, palmula aquam percutiendo strepitum excito; (2) verborum ampullis strepito; (3) papaveris folium sinistra teneo dextraque percutiens sonum inde elicio, ut sciam an amans redamet. Τὸ δὲ πλατιστιστὴς ἡ πλατυστίζειν; Arist. Eq 822. A πλατύς.

Πλατυσχελέστερος, & πλατυσκελέστερος, ον, ὁ ἡ, latam anguam habens. Ex πλατὺς, & σκέλος.

Πλάτυγξ, γγος, ἡ, summa & lata pars remi, qua aqua percutitur, palmula. A πλατύς.

Πλατυθύσομαι, f. 1. ind. pass. v. πλατύνω.

Πλατύκαρπος, ος, ὁ ἡ ὁ, cujus fructus est amplus.

Πλατύκαρφος, ος, ὁ ἡ ὁ, festucam sive ramulum habens.

Πλατυκάυλος, ὁ ἡ ὁ, latos caules habens.

Πλατυκέρως, ως, ὁ ἡ ὁ, caudam latam habens.

Πλατύκερως, ατος, ὁ ἡ ὁ, ampla cornua habens. A κέρας.

Πλατυκορία, ας, ἡ, amplificatio pupillæ, *Æret.* A κόρη.

Πλατυλίχνης, ου, ὁ, magnus nugator. A λίχνη.

Πλατυλόγος, latiloquus, Gl. V.

Πλατύλογχος, ος, ὁ ἡ ὁ, lanceam habens latam. A λόγχη.

Πλατυνῶ, dilato, late diduco, amplum & spatiosum reddo; a. 1. ἐπλάτυνα; πλατύνομαι, dilator, a. 1. ἐπλατύνθην. Πλατύνατε ἢ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, Matt. 23, 5. Ἡ καρδία ἡμῶν ἐπλατύνθη, 2 Cor. 6, 11. A πλατύς.

Πλατύνωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, latum dorsum habens.

Πλατυνυχος, ος, ὁ ἡ ὁ, latos ungues habens. Ex ὄνυξ.

Πλατυόφθαλμος, ος, ὁ ἡ ὁ, amplos oculos habens.

Πλατύπιλος, ον, latus. *Epith.* galeæ.

Πλατυπόρφυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, latum limbum e purpura habens. A πορφύρα.

Πλατύπους, ποδος, ὁ ἡ ὁ, latos pedes habens, Ph. pede, plancus.

Πλατυπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui latam faciem seu frontem habet.

Πλατύπτερος, ος, ὁ ἡ ὁ, latas habens nates. A πυγή.

Πλατυρρίς, ῖνος, ὁ ἡ ὁ, latas nares habens.

Πλατύρρους, contr. πλατύρους, ος, ὁ ἡ ὁ, lata habens fluenta, late fluens.

Πλατύρυγχος, sive πλατυρρύγχος, ος, ὁ ἡ ὁ, latum rostrum habens.

ΠΛΑΤΥΣ, εῖα, ὺ, latus; (2) amplus, spatiosus.

Πλατύσαρκος, ος, ὁ ἡ ὁ, amplam carnem habens. Ex πλατὺς, & σάρξ.

Πλατύσημος, latus clavus, Gl. V. A seq.

Πλατύσημος, ος, ὁ ἡ ὁ, lato clavo insignis, Gl. V. πλατύσημοι, laticlavii. A σῆμα.

Πλατισμα, ατος, τὸ, latum linteum vel simile quidpiam, cui emplastrum allinitur. A πλατύνω.

Πλατυσμός, ὁ, ὁ, dilatatio, latitudo, locus latus; (2) ostentatio, jactantia, loquacitas. Ab eod.

Πλατύστομος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui lato seu patulo ore est. Ex πλατὺς, & στόμα.

Πλατυτάτως, *Adv.* latius.

Πλατύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo, spatiositas. A πλατύς.

Πλατύφορτος, ὁ, navis lata carina.

Πλατύφυλλος, latifolium, Gl. V. A seq.

Πλατύφυλλος, ος, ὁ ἡ ὁ, lata folia habens. A φύλλον.

Πλατυώνυχος, idem quod πλατυόνυχος.

Πλάω, appropinquo; *per Sync.* pro πελάω, ut hinc fit ἐπαλιωλῶ, propinquabant, plusq. pro ἐπέπλωλῶ. Ut a πλάω fit f. πλάσω. A πελάω.

Πλάας, acc. plur. *per Syncop.* pro πλάονας, a πλάων, pro πλείων.

Πλάδην, *Adverb.* nectendo, texendo; (2) implicite. Ab eod.

Πλάδιξ, ικος, τὸ, omne id, quod nectere seu contexere est, opus vitile, canistrum, Gl. *Vet.* textura; πλάδικα, crates, Ph. A πλέκω.

Πλαδικατέω, implico. A πλάδιξ. Hinc

Πλαδικάτιον, ου, τὸ, implicamentum.

Πλαδύω, implico. A πλέκω.

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, jugerum æquans. A πλέθρον.

Πλέθριον, ου, τὸ, circus, sic dictus a magnitudine sua, Suid.

ΠΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, *ap. Gr. & in rebus Gr. est* mensura centum fere pedum; *at in rebus Rom. respondet Latino* jugerum, h. e. 240 pedibus; πλέθρα, jugera, arpendia, Ph. (2) spatium, *simpl.*

Πλᾶθι, 2. f. pr. imperat. act. pro πλάε, a πλάω.

Πλειάδες, ων, αἱ, Vergiliæ, Ph.

Πλειάς, bruma, Ph.

Πλείειν, pr. inf. act. *Ion.* pro πλέειν.

Πλείη, nom. f. f. g. *Ion.* pro πλέα, a πλέος.

Πλεῖθι, 2. sing. pr. imper. act. *per Parag.* pro πλεῖ, a πλέω.

Πλεῖν, pro πλέειν, f. πλέειν, plus. Καὶ ὅστ. πλεῖν ἢ μυρίων ἐς ἄξιον πατέρων, Aristoph. Nub. Πλεῖν ἢ ταυτὶ φρισζίτρδ᾽ ἀπέρχομαι, idem, Ran. 18.

Πλείονας, *Adverb.* plus.

Πλείας, acc. plur. *Att. & Ion.* pro πλείονας, a πλείων.

Πλειστάκις, & πλειστάκις, *Adv.* sæpissime, ut plurimum. A πλεῖστος.

Πλείσταν, acc. f. f. g. *Dor.* pro πλείστην, a πλεῖς.

Πλειστάχοθεν, *Adv.* sæpenumero; (2) plurimis ex locis. Ab eod.

Πλειστηριάζω, fut. άσω, pluris liceor, quam cæteri. Ab eodem.

Πλειστοβολίνδα, ludere taxillis. A πλεῖστος, & βάλλω.

Πλειστοβολίνδα, ludus puerilis qui fit taxillis. Ex iisd.

Πλειστοβολος, ου, ὁ, qui taxillis ludens plurima puncta fortitur aut jacit. Ex πλεῖστος, & βάλλω.

Πλειστοδωκμέω, ῶ, f. ήσω, plurimum valeo, vel possum.

Πλειστολόγος, plurifariam Gl. V.

Πλειστόμερος, ος, frequens, celeber. A βιότος.

Πλεῖστος, plurimus; plur. πλεῖστοι, plurimi, Ph. plerique, plures, complures; πλεῖστον, plurimum. A πλείων.

Πλειστοφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, plurimorum ferax. Ex πλεῖστος, & φέρω.

Πλείω, *Poët.* pro πλέω, navigo.

Πλείω, acc. sing. vel nom. pl. n. g. *Att. & Ion.* pro πλείονα.

Πλείων, comp. a πολὺς, plus, plurimus, Ph. hinc πλείονες, plures, complures, plerique, Gl. V. πλείον, plus, plurimum, Ph πλείονα, plura, plurima; ὁπὶ πλείον, f. πλέον, valde, egregie; *item* latius; posteriore sensu & pro *adj.* ponitur; (2) τὸ ἢ πλέον, atque adeo, *item*, revera, cum opponitur χῇ φαινεσθαι, aut simile quid; (3) ἐκ πλείονος, diu ante, a longo ante tempore; (4) μέχρι πλείονος, diu; (5) πλείω, *Adv. cum numeris pro* amplius; (6) τί ἢ πλέον, quid prodest? Strab.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus, Gl. Vet. Τὸ μὲν πλειῶνι, τὸ δ᾽ οὐκ ἐνί, Cail. in Jov. 89.

Πλέκος, εος, τὸ, sportula e vitibus contexta. A πλέκω.

Πλεκάω, implicor, f. e. cœo. A πλέκω.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, plexus, complicatio; (2) cirrus, cincinnus; (3) rete, laqueus, Ph. spira; (4) cirri, f. flagella polypodis. A πλέκω.

Πλεκτανοφόρος, funiger, *Epith.* navis. A φέρω.

Πλεκτανέω, illicor. A πλεκτάνη.

Πλεκτοῖσι, *Adv.* pl. *Ion.* pro πλεκτοῖς, a

Πλεκτὸς, ὴ, ὸν, plexus, nexus, plexilis, nexilis; (2) textilis, nexilis; πλεκτὸν, plexa, Gl. V. gerræ, Ph. a πλέκω.

Πλέκω, (3ª pers. pl. pr. ind. πλέκουσι, *Ion.* πλέκεσι, f. πλέξω, aor. 1. ἔπλεξα, pf. πέπλεχα, pass. πλέκομαι, f. πλεχθήσομαι, aor. 1. ἐπλέχθην, pf. πέπλεγμαι, machinor, πλέκειν δόλον, Eur. Hec. 1241. Ἐν τῷ πλέκειν τὸν δόλον, Ἀρτέμιδι ἔθυσε, Arist. Pac. 1015. Ἐπλέκοντο πλέκους τοὺς, Eur. Andr. 66.

Πλένω, *v. Βλένω.*

Πλέξαι, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro πλέξαι, a πλέκω.

Πλεξάρης, *Plexaretis*, aor. 1. conj. act.

Πλέον, *plus*; *Poët.* pro πλέω.

Πλεονεζόντως, abunde, Ph. A seq.

Πλεονάζω, fut. άσω, copiosior aut crebrior sum quam necesse sit; (2) multum habeo, antesto, exubero, redundo; (3) prosilesco, supra modum efferor; (4) augeo, multiplico. Ὅτε ἀγαθὸν πλεονάζειν ἔφυ ἀνυπόστατον ἐπιθυμία, Phocyl. 55. Ὅταν πλουτῇς, μὴτε ἐλαττοῦ, μήτε πλεονάζῃς, Aristot. Eth. A πλέον.

Πλεονάκις, *Adv.* sæpius, sæpenumero, Gl. V. Ab eodem.

Πλέονες, *plures*, acc. plur. *Poët.* pro πλείονας, a πλείων, *copiosior.*

Πλεονάσαι, aor. 1. inf. act. v. πλεονάζω.

Πλεόνασμα, ατος, τὸ, redundantia, copia, abundantia, copula. A πλεονάζω. Unde

Πλεονασμὸς, ὦ, ὁ, cumulatio, abundantia, copia, plenitudo, Gl. V. figura sermonis.

Πλεονασικὸς, ὴ, ὸν, redundans, superfluus.

Πλεονασὸς, ὴ, ὸν, abundans, multus.

Πλεοναχῶς, multifariam, varie, Gl. V. pluriformiter. A πλέων, pro πλείων.

Πλεονεκτέω, plus habeo, ampliorem partem seu portionem habeo, etiam in rebus sanctis & tristibus; (2) vinco, præsto; (3) fraudo, malis artibus aliquem circumvenio, præstrui habeo, lædo; (4) utilitatem, lucrum ex aliqua re capio. Ἐπλεονέκτησεν μέρτοι καὶ Λιγύπλιος ἡ πλῆθος ἡ τῆς ὁπλοις, Xen. Cyr. 7, 9. Ex πλέον, & ἔχω. Hinc

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ commoditas, superiores partes, melior conditio, major potentia, gloria, &c. (2) victoria; (3) id quo circumvenitur aliquis, quod fit alterius circumveniendi causa.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, fraudator, Ph. avidus, Gl. V. Ex πλέον, & ἔχω. Hinc

Πλεονεκτικὸς, ὴ, ὸν, alieni avidus, avarus, Gl. V. cupidus.

Πλεονεκτικῶς, *Adv.* fraudulenter, animo aduno & decipiendi studioso.

Πλεονεκτίστατος, η, ον, avarissimus, fraudulentissimus.

Πλεονεξία, ας, ἡ, idem quod πλεονέκτημα, (2) avaritia, Gl. V. omninoque inexplicata cujuscunque rei aviditas, v. c. voluptatis, laudis, &c. Ex πλέον, & ἔχω, *fut.* ξω.

Πλεονέσι, *pluribus*, dat. pl. *Ion.* a πλείων.

Πλεόνεσι, *Adv.* pluscule. A πλέον.

Πλέον, plus, *Adv.* A πλείων.

ΠΛΕΟΣ, έα, έον, plenus, refertus.

Πλεύσας, acc. pl. præs. part. f. g. v. πλέω.

Πλέτο, *erat*, 3. sing. imperf. indic. med. *Ion. & per Syncop.* pro ἐπέλετο, a πέλομαι.

Πλεύμονες, ίδος, ἡ, vitium pulmonum, e quo tabes oritur.

Πλεύμων, al. πλεύμων, vitio pulmonum laboro.

Πλευμονώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, pulmoni similis, spongiosus; pro πνευμονώδης.

Πλευμορραγὴς, ές, ruptura pulmonis laborans, unde hæmoptysis. A πλεύμων, & ῥήγνυμι.

Πλεύμων, ονος, ὁ, pulmo; pulmo marinus. A πνεύμων.

Πλεύν, *plus*, *Dor.* pro πλέον.

Πλεύνας, *plures*, acc. pl. *Dor.* pro πλείονας, a πλείων, pro πλείων, *copiosior.*

Πλεύνως, *Adv.* plus, admodum, valde, prædmodum. A πλείων.

ΠΛΕΥΡΑ, ᾶς, ἡ, latus, costa. Unde

Πλεύριον, τὸ, Dim.

Πλευρίτης, ου, ὁ, lateralis. A πλευρά.

Πλευριτικὸς, ὴ, ὸν, pleuriticus, qui lateris dolore laborat. A

…interdum enor… …A πλάσσω. Unde

…de lateribus

…ātus, latus ferio seu per… …ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τύπτω, δίχ' ἀπόστασιν, … A. 936. Ex πλευρά, & κόπτω.

…ātus, τό, latus, costa. A πλευρά.

…ātum, τό, latus. Ab eod.

…ātus, s. sing. f. 1. indic. med. Ion. pro πλεῖται, a πλέω.

…σόμαι, fut. 1. ind. med. Dor. pro πλεύσομαι.

…κός, ἡ, ὁν, navigationi accommodus, Gl. Vet. navalis. A πλέω, navigo.

…ῶς, Adverb. navigabiliter.

…μεν, navigaverimus, 1. pl. a. 1. conjunct. act. v. πλέω.

ΠΛΕ'Ω, navigo; (2) navicularium exerceo; f. πλεύσω; perf. πέπλευκα. Διὰ μικρὸν μὴ πλεῦσ' ἐπλήσατο χθόνα, Eur. Iph. in Tau. 480.

…, plurā, nom. pl. n. g. per Syncop. pro πλεῖονα, a πλείων pro πλείων, plus.

…, Poët. pro πλείων, copiosior.

…, Adv. pro πλέως, plenus.

…, ὁ, baculus, Hes. A πλήσσω.

…, ἄδος, ἡ, falx, Hes. πλησάδες, pro Cyclopiadibus, petræ concurrentes. A πλήσσω.

…, aor. 2. part. pass. v. πλήσσω.

…, percussum esse, aor. 2. inf. pass.

…, ἡ, ὁ, plaga, ictus, vulnus; πληγαὶ, verbera. A πλήσσω.

…, ατος, τό, idem.

…, dat. s. pro πλήθει, a πλῆθος.

…, accus. singul. præs. part. verbi πλήθω.

…, εος, τὸ, multitudo, quævis; (2) copia, abundantia; (3) populus; (4) plebs, vulgus. A πλήθω.

…, 3. pl. præs. ind. act. cum ν.

…, 2. s. aor. 1. opt. pass. v. πληθύω. Unde

…, ὁ, ἡ, augendi & multiplicandi vim habens; (2) pluralis, Ph.

…, numero plurali, pluraliter.

…, multiplico, augeo, amplifico; (2) augesco, augeor numero, cresco, plenus fum, abundo. Ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, Act. 6, 7. A πλῆθος.

…, εως, ἡ, multitudo. A πλῆθος.

…, ὁ, ἡ, multiplicatio, auctio. A πληθύομαι.

…, multus vel plenus fum, abundo, exundo. Ἀκολασίας ἢ ἀνδρὸς πληθυούσης ἐν τῇ πόλει, Plato. A πλήθυς.

…, f. πλήσω, impleo, repleo; (2) plenus fum vel refertus fum, turgeo; πλήθουσι ἀγορᾶς, plenio foro; πλήθομαι, impleor. Οἶνον πρέπον τῷδ' ἵμασα δακρύοις, Eur. Med. 636. Ὅταν δὲ πλησθῇς τε νέας ξυμπασίας, Soph. Phil. 524. A πλέος.

…, ας, ἡ, Ion. πληθύη, copia, redundantia; (2) satietas e copia; (3) ap. medicos salubrium humorum redundantia; (4) maxima hominum frequentia. A πλήθω.

…, ῶ, impleo; πληθορίομαι, inundo, inundor. A πληθύω. Unde

…, ἡ, redundantia, satietas.

…, ὁν, plenus; (2) plenus humoribus. Ab eod.

…, 3. plur. præs. conj. act. cum ν, a verbo πλήθω.

…, Pleiadas, acc. plur. Poët. pro Πλειάδας, a πλειάς, Pleias.

…, ου, ὁ, percussor; (2) pugnax. A πλήσσω.

…, fut. ἰσομαι, digladior, usque ad plagas pugno; (2) lascivio; (3) ad miscellionem induco. Πλαπλήξιδ' ἀλόχοισι, Il. 21, 409. A πλαπλήξ.

…, ὁν, percutiendi seu feriendi vim habens, plagosus, Gl. V. Ab eod.

…, cæsim, Gl. Vet. jaciendo, percutiendo. A præc.

…, ου, τὸ, plectrum, lentica, flagellum, calcar gallinaceum, Plu. pectus, tintinnabulum. A πλήσσω.

…, ὁ, ἡ, qui plectra sive instrumenta conficit, quibus citharæ pulsantur. Ex πλῆκτρον, & ποιέω.

…, ου, ὁ, ἡ, calcaria ferens. Ex πλῆκτρον, & φέρω.

…, seu πλήμμυρα, ης, ἡ, æstus maris accedens. A πλήμι, sive πλήθω.

…, appropinquo. A πλέω.

…, vitiositas, improbum factum, peccatum, erratum, error. A πλημμελής.

…, ῶ, fut. ήσω, incomposite, inconcinne, immoderate me gero, improbe me gero, pecco, Gl. Vet. pecco, admitto, delinquo; πλημμελεῖ, committit, Ph. πλημμελεῖται, committitur, Ph. πλημμεληθὲν, commissum, Gl. Vet. a. 1. part. pass. πεπλημμεληκέναι, perpetrare, Ph. perf. act. inf. at πεπλημμέλημαι, admissum est, Ph. perf. pass. ind. Πλημμελεῖν τι, Dem. ἐάν τι, Plat. ἐάν τι, id. δι' ὕβριν, Dem. Ab eodem. Hinc

…, ατος, τὸ, peccatum, delictum, commissum, reatus, Ph.

…, ους, ὁ, ἡ, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, absonus, Gl. V. inconditus; (2) immoderatus, vitiosus, culpabilis, mendosus. Ex πλὴν, & μέλος, carmen.

…, εως, ἡ, delictum. A πλημμελέω.

…, Adv. immoderate, incondite, inconcinne; (2) perperam, male, vitiose, improbe. A πλημμελής.

…, ας, ἡ, & πλημμυρία, Aret. maris æstuantis accessus; inundatio, Gl. Vet. A πλήμμη.

…, ῶ, fut. ήσω, æstu inundo, restagno, redundo, plenus fum, Gloss. Vet. πλημμυρεῖν, inundat, exuberat. Ὁ πόθεν τῶν ὄβριν ὥραν μίαν τῶν πάντων πλημμυρεῖ, Heliod. A πλημμύρα.

…, inundo, Gl. V. Ab eod.

…, ου, τὸ, æstuarium, & arx in æstuario. Ab eod.

…, ους, ὁ, ἡ, maris æstuantis accessus, exundatio, impetus fluctuum maris; (2) humiditatis abundantia, Hom. Od. 9, 486. Ab eodem.

…, æstuo, inundo, restagno. Ab eod.

ΠΛΗ'ΜΝΗ, ης, ἡ, modiolus, sive fistula rotæ, cui axis inseritur, Il. 5, 726.

…, ου, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur. Ex πλήμνη, & δέω, ligo.

…, vas fictile, ad turbinis figuram accedens. A πλήθω, vel πλήμη, & χέω, fundo.

ΠΛΗ'Ν, præterquam, præter; (2) sed, verum, tamen, veruntamen; (3) cæterum. Hinc πλὴν ὅσον, nisi quod, præterquam quod; πλὴν εἰ μὴ ἤν, nisi si; ἄλλ' ὁ πλὴν, alius quam; πλὴν ἐάν, si modo, πλὴν εἰ, nisi.

…, 3. plur. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐπλήντο, a πλήμι.

…, percussit, 3. s. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἔπληξε, a πλήσσω.

…, qui percussit, a. 1. part. act.

…, ου, ὁ, qui pungit & stimulat equos, agitator, & domitor equorum, eques; (2) bellator. Ex πλήξ, stimulus, & ἵππος.

…, plenum, neut. a πλήρης, plenus.

…, Adv. pleniſſime, Ph. A πλήρης.

…, pleniſſimus; πλησιέστατα, pleniſſima, Gl. V. πλησιέστατον, plenius, Ph. pleniſſimum. A πλήρης.

…, acc. fing. contr. pro πλήρη, a

…, ους, ὁ, ἡ, plenus; (2) perfectus seu integer. A πλῆθος.

…, 3. fing. præſ. indic. contr. pro πληρεῖ, a πληρόω.

…, plena luna, Gl. V.

…, ὁ, ἡ, plenilunium. A Cyrill.

…, juſtum pondus, juſtam menſuram do; (2) certiorem facio; (3) ſatisfacio dando, argumentis, teſtimoniis; plane probo. Paſſ. juſtum pondus, &c. accipio; (2) certior fio; (3) perſuaſum habeo, certo ſcio; (4) πεπληροφορῆσθαι, res certæ. Ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω, Rom. 14, 5. A πλήρης, & φέρω. Hinc

…, ατος, τὸ, plenitudo, ſatisfactio.

…, ας, ἡ, plena fides, plena perſuaſio; (2) certa fides, certa perſuaſio. Ex iiſd.

…, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo; (2) prægnantem reddo; (3) ſuppleo, complementum adjicio; (4) compleo, perficio; (5) ſatio, proprie & tropice; (6) ſolvo quod debeo, ſtipem confero; πληρώσω, terminare, Ph. aor. 1. inf. πληρῶσῆ ſarciatur, Gl. Vet. aor. 1. paſſ. ſubj. Ὅθεν χάρις πληρώθητε, Eur. Her. fur. 374. Πεπληρωμένον δικαιοσύνῃ, Dem. A πλήρης. Hinc

…, 3. ſ. a. 1. conj. paſſ.

…, 3. pl. a. ejuſd. cum ν.

…, ατος, τὸ, id, quo quid completur. Unde (1) milites claſſarii, remiges, &c. (2) naves inſtructæ ipſæ; (3) ſupplementum exercitus; (4) ſumma; (5) pro πλήρωσις, ut κυλίκων πλήρωμα, munus pincernæ, ap. Eur. & ſic quoque in libris ſacris accipitur, Ern.

…, nom. pl. a. 1. part. act.

…, εως, ἡ, repletio cujuſlibet rei, & quacumque in parte; (2) plenitudo; (3) perfectio & abſolutio; (4) ſolutio ejus quod debeas.

…, ου, ὁ, (qui collectos fructus aut indictione coactos Athenis vendebat iis, qui aut ſorte, aut emptione eos appetebant, P.) qui ἔρανον ſtipem, &c. confert, unde πληρωτὴς ἐράνου; (2) cum ἔρανος convivium de ſymbolis ſignificat; πληρωτὴς, eſt ἐραστάρχης, 2.) Cumposiarchus, præfectus convivii curandi, cogendi, regendi.

…, ὁν, implendi ſeu replendi vim habens, Gl. V. explebilis. Ab eod.

…, nom. pl. aor. 1. part. med. v. πλήθω.

…, quæ implevit, a. 1. part. act. f. g.

…, impletus, aor. 1. part. paſſ.

…, ῶ, fut. άσω, accedo, propinquo, appropinquo; (2) familiariter utor; (3) fector, conſuefco, rem habeo, concumbo. Οὐδὲ ἐπλησίαζε τούτων οὐδεὶς αὐτῇ, ὅτε νυκτὸς, ὅτε ἡμέρας, Xenop. Cyr. 8, 15. Πῶς ἂν ἀν αὐτῇ πλησιασθείλου ποτε, Eur. El. 641. A πλησίος.

…, propinquior, πλησιαίτατος, proximus. A πλήσιος.

…, ὁ, ἡ, maritimus, mari vicinus. Hinc τὸ πλησίαλον, ου, ora maritima. Ex πλησίος, & ἅλς, mare.

…, ους, ὁ, accеſſus, appropinquatio; (2) familiaris conſuetudo & fectatio; (3) coitus. A πλησιάζω.

…, propinquior; πλησιέστατος, proximus, A πλησίον.

…, ου, ὁ, Deo vicinus, proximus.

…, ὁ, ἡ, vicinus.

…, prope, juxta, juxtim, ſecus, cominus. Hinc ὁ πλησίος, propinquus, proximus. A πλησίος.

…, ία, ίον, propinquus, proximus, vicinus. Ab πέλας, prope.

…, ας, ἡ, vicina regio. A

…, ους, ὁ, ἡ, confinis, finitimus, accola, Ph.

…, ους, ὁ, ἡ, velum implens; (2) qui proſpero curſu navigat vento implente velum. Ex πλήθω, & ἱστίον.

…, ους, ὁ, ἡ, plenam lucem habens, Ep. th. lunæ. Ex πλῆθος, & φάος.

Πλήρωμα, ατος, τό, explementum, res, qua quid expletur est. A πλήθω. Unde

Πληρωτής, ῆς, idem quod πλήμυρα.

Πλήρης, ες, ους, ων, repleus, implens; (2) delicatus, fastidiosus. Hinc τό πλήρωμα, ατος, fastidium, satietas. A πλήθω.

Πληρωσίως, Adv. saturate, ad saturitatem.

Πλησμονή, ῆς, ἡ, satietas, saturitas; abundantia, redundantia, plenitudo, repletio in corpore humano. Ab eod. Hinc

Πλησμονώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, replens, satians.

ΠΛΗΣΣΩ, vel πλήττω, fut. ξω, percutio, ferio, ico; πεπληγμένος, perf. pass. πλαγείς, percussus, aor. 2. Ἐγὼ ἢ κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος ἱκέτης αφίγμαι πρὸς σε, Arist. Θεσμ. 186. Ἥμεις σ' ὑπ' ἐχθρων ἀδικως πεπλήγμεθα, Eur. Rhes. 868.

Πληθάω, repleo. A πλήθω.

Πλήκτιξ, ιγος, ἡ, flagellum. A πλήσσω.

Πλήτ, 3. s. præs. ind. act. Att. pro πλήσει, a πλήσσω.

Πλήτης, ου, ὁ, qui appropinquat. A πιλάω.

Πλῆτο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἔπλητο, a πίμπλημι.

Πλήων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, amplior, copiosior, Comp. a πολύς.

Πλίγμα, ατος, τό, gradus, gressus; (2) saltus; (3) passus; (4) ictus, percussio. A πλίσσω.

Πλινθία, ας, ἡ, laterum fictio; (2) lateritium opus; (3) agmen militare quadratum A πλινθόω.

Πλινθεῖον, ου, τό, figlina laterum, officina, in qua lateres finguntur. Ab eod.

Πλινθεύσις, εως, ἡ, laterum fictio. A πλινθεύω.

Πλινθεύσωμεν, 1. pl. aor. 1. conj. act. verbi πλινθεύω.

Πλινθευτής, οῦ, ὁ, laterum fictor. Ab eod.

Πλινθεύω, lateres fingo; (2) ex lateribus ædifico; (3) in lateres effingo seu formo. Ἡν ἡ πλινθεύουσ' ἴδωμεν, ὕσομεν, Arist. Nub. 1124. Καὶ πλασία ξύμπτυκα πλινθεύσει γε, id. Ran. 812. A πλίνθος.

Πλινθῖνος, Adv. in lateris formam.

Πλίνθινος, η, ον, lateritius. Ab eod.

Πλινθίον, ου, τό, latericulus; (2) quævis figura quadrilatero inpr. oblongior; (3) latericulus & abacus; (4) agmen militare; (5) machinamenti genus. Dim. ab eodem.

Πλινθίς, ίδος, ἡ, idem quod

Πλινθοποιία, ας, ἡ, idem quod πλινθεύσις.

Πλίνθος, ου, ἡ, later, imbrex, tegula; (2) pars quædam capitis columnæ.

Πλινθουργέω, ῶ, fut. ήσω, lateres conficio, vel coquo. A πλινθουργός.

Πλινθουργία, ας, ἡ, laterum confectio. Ab eod.

Πλινθουργός, οῦ, ὁ, qui lateres conficit, Gl. V. Vet. lateratius. Ex πλίνθος, & ἔργον.

Πλινθοφορέω, ῶ, lateres porto. Ἥτδοι οἱ ἐπλινθοφόρουν, Arist. Av. 1144. A πλίνθος, & φέρω.

Πλινθόω, ῶ, f. ώσω, e lateribus construo, seu fabricor quidpiam. A πλίνθος.

Πλινθωτὸς, ὸν, ὁ ἡ, ὸν, lateribus contextus, i. e. ex lateribus constructus. Ex πλίνθος, & ὑφαίνω, texo.

Πλιξ, gradus, gressus, passus; (2) spatium intermedium pollucem & medium digitum. A

ΠΛΙΣΣΩ, gradior, gradus glomero; (2) percutio, ferio. Εὖ ἢ πλίσαντο σῶσιν, Od. 6, 318.

Πλιχάς, άδος, ἡ, pars corporis inter inguina & femur, cutis, quæ pudendis subest. A πλίσσω.

Πλίχθω, idem & ab eod.

Πλοάς, άδος, ἡ, fluitans. A πλέω, navigo.

Πλοηγέω, ῶ, ὁ ἡ, ἡ, navigationem efficiens. A πλοῦς, & ἡγέω.

Πλοιάριον, ου, τό, navicula, Gl. Vet. cimba; (2) calceamenti muliebris genus. A πλοῖον.

Πλοΐζω, f. πλοΐζω, & πλοΐζομαι, navigo, navi proficiscor. Πλοΐζουσι ναυσί, Hes. Ἡσ. 632. Ab eod.

Πλοΐμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, navigabilis, navigationi aptus. Ab eod.

Πλοῖον, ου, τό, navis inpr. onoraria. A πλέω, navigo.

Πλοηφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, naviger, Gl. V. Ex πλοῖον, & φέρω.

Πλοκαμίς, ίδος, ἡ, crines plexi & intorti, cincinni, coma. A πλέκω.

Πλόκαμον, ου, τό, textum; (2) vitile opus.

Πλόκαμος, ου, ὁ, crines plexi & intorti, cincinni; (2) cinni, vel nodi crinium nexorum, Gl. Vet. crinis; πλόκαμοι, crines, cæsaries, Ph. Ab eod.

Πλοκάς, άδ, άν, textilis. A πλοκή.

Πλοκεύς, έως, ὁ, textor, Gl. V. A πλέκω.

Πλοκή, ῆς, ἡ, nexus, trama, Ph. (2) contextus, compositio, argumentum; (3) dolus, fallacia, argutiæ; (4) figura oratoria. A πλέκω. Hinc

Πλόκιμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, textilis, nexilis. A πλοκή.

Πλόκιον, ου, τό, cirrus, coma plexilis; (2) genus quoddam monilis collaris, Dim.

Πλόκιος, ία, ον, nexilis, textilis, perplexus, intricatus. Ab eod.

Πλόκος, ου, ὁ, cirrus, flexus capillus, coma plexilis; (2) funis. A πλέκω.

Πλόος, contr. πλοῦς, ὁ, navigatio, cursus; (2) expeditio navalis. A πλέω.

Πλοῦ, gen. sing. contr. pro πλόου, a πλόος.

Πλουθυγίνω, ας, ἡ, sanitatis opulentia, divitiæ cum opulentia, plenissima felicitas. Ex πλοῦτος.

Πλουσιάζω, fut. άσω, divitem reddo. Τότε μᾶλλον ἐπλουσιάσθη τὸ πλῆθος, Herodian. A πλούσιος.

Πλουσιακὸς, ἡ, όν, opulentus. Ab eod.

Πλουσιόδωρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, largis muneribus locupletans. A δῶρον.

Πλούσιος, ία, ον, dives, opulentus. A πλοῦτος.

Πλουσίως, Adv. opulenter, abunde, affluenter, abundanter.

Πλουταγαθὴς, ές, dives, refertus divitiis. Ab ἀγαθός.

Πλουταχαδημεία, ας, ἡ, commentatio diteſcendi, philosophia, cujus finis sunt divitiæ. Ex πλοῦτος, & ἀκαδημεία.

Πλούτατος, ατη, ον, valde dives, vel satis dives, A πλοῦτος.

Πλουτίλεια, ἡ, magnificentia, copiæ, pro πολυτίλεια.

Πλουτὺς, ύος, ὁ, Plutus. A πλοῦτος.

Πλουτίδντας, acc. pl. Dor. pro πλουτοῦντας, a

Πλουτίω, ῶ, f. ήσω, dives sum; (2) divitem reddo. Οὐδεὶς ἐπλούτησ' ἐμπόροισιν ἀρχὸς ὤν, Eur. Hel. 762. Πλουτεῖν τε τρέπον, id. Ion. 663. Τῶν ἢ Συρρατοσαμβίων αὐτὸ τοῦτ' μὴ αἰρίσις ἐπλούτησε, Xen. Cyr. 8, 38. Πλουτῶ εἰς ὑποδοκλῶ, Luc. Ab eod.

Πλουτίζω, fut. ίσω, dito, locupleto, divitem reddo; πλουτίζομαι, diteſcit, Ph. Πλουτίζειν ἑαυτὸν, Xen. Ab eod.

Πλουτίνδην, Adverb. eligendo ditiores, vel ditissimum quemque. Ab eod.

Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, divitiarum datrix. A

Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ qui divitias ministrat & suggerit. Ex πλοῦτος, & δοτὴρ, dator.

Πλουτοδότης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Πλουτοδοτέω, divitias largior.

Πλούτοιο, gen. s. Ion. pro πλούτου.

Πλουτοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, qui divitias congerit; (2) lucrosus, quæstuosus. A ποιέω.

ΠΛΟΥΤΟΣ, ου, ὁ, divitiæ, opulentia, copia; (2) Plutus, deus divitiarum putatitius; (3) vitia cum divitiis conjuncta.

Πλουτοῦντι, dat. s. pr. part. act. a πλουτέω.

Πλουτοφυὴς, ὁ ἡ, ἡ, divitiis non utens, sed abscondens eas penitus. A τέφω.

Πλουφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, divitias adferens, divitias ministrans, divitiis augens. A φέρω.

Πλουτόχθων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, dives terra, Suic.

Πλοῦτων, ωνος, ὁ, Dis, Pluto. A πλοῦτος.

Πλουτώνεια, & πλουτώνια, s. χάρια, loca, quæ pernicioſos ac sæpe pestilentes odores exhalant. A πλοῦτος.

Πλοχμὸς, οῦ, ὁ, crinis plexus & intortus. Hom. Il. 17, 52. A πλέκω.

Πλοῦς, ὁ, ἡ pars. pass. 1. ἡ πλοῦσα, pro πλέω.

Πλόσμα, ατος, τό, aqua fordida ex lotione aquæ, in qua aliquid elutum est; trimentum & exhaustum sordium. A πλύνω.

Πλύνεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔπλυνε.

Πλυνός, ου, ὁ, res quæ lavatur.

Πλυνὸς, οῦ, ὁ, Librum, lavacrum; locus, in quo abluuntur panni, Hom. Il. 22, 154. (2) maledictis obrutus, infamatus, πλύνειν τινα, omnibus convicijs proscindere aliquem, maledicta infundere in aliquem. Ab eod.

Πλυντήρια, ων, τά, festum quod Athenæ in honorem Aglauri, filiæ Cecropis celebratur. Ab eod.

Πλυντικὸς, ἡ, όν, fullonius, fullo. A

Πλύντης, ου, ὁ, fullo; πλυντὶς, ίδος, ἡ, idem, Poll.

Πλυντὴρ, ῆρος, ὁ, Steph. πλύντρια, ας, ἡ, idem, Poll.

Πλύντρον, τό, merces, pro lotura, id.

Πλυντρὶς γῆ, terra, qua lotrices in clusenis utebantur. A

ΠΛΥΝΩ, fut. υνῶ, lavo; (2) convicijs incesso, maledictis proscindo, objurgo; πλυμένος, lotus, Ph. perf. part. pass. Τὰ σώματα μὴ πλύνω, Theocr. 27, 5. Ὡραι (Horarum) πεπλυμέναι νιν ἔθηκαν ἀρμάτα ἐσθῆτος, Theocr. 1, 150. Hinc

Πλύσιμον, lavatorium, Gl. V.

Πλύσις, εως, ἡ, lotio, lotura.

Πλύσμα, ατος, τό, idem.

Πλύτης, ου, ὁ, lavator, Gl. V.

Πλυτὸς, ὴ ὸν ἡ, ἡ, lotus. Πλυτοὶ χάριτες, Arct. Ἀλλήλω πλυτῆ, Hipparr.

Πλῶ, 3. sing. imperf. indic. act. Ion. pro ἔπλει, a πλέω, navigo.

Πλωέσσας, Dor. pro πλωίσας.

Πλωίδες νεφέλαι, natantes nubes & quæ cerebro circumferuntur. A πλωὸς.

Πλωΐζομαι, 3. s. imperf. ind. act. Ion. pro ἐπλωίζε, a

Πλωίζω, & πλωΐζομαι, navigo. Ex πλέω.

Πλωΐμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, navigabilis, mare apertum verno tempore; (2) navigationi idoneus. Ab eod.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, Natator; (2) Nauta. A πλωτὸς.

Πλωτικὸς, ἡ, όν, navigationi, vel natationi aptus; (2) qui rei nauticæ operam dat; (3) mercator. A πλώω.

Πλωτὸς, ὴ, όν, navigabilis, navibus pervius; (2) natatilis. Ab eod.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, navigator, nauta. A

Πλώω, navigo; (2) nato, fluito. A πλέω.

Πνείοντας, antelantes, acc. plur. part. pres. act. Poët. pro πνέοντας, a πνέω.

Πνίεσσι, Dor. pro πνίουσι.

Πνεῦμα, ατος, τό, spiritus, flatus, flamen, Gl. Vet. πνεῦμα κατέχον, turbo, Appian. (2) nota aspirationis. In Scriptura S. Spiritus S. (2) spiritus propheticus; (3) divina natura Christi; (4) sanctitas animi, & studium pietatis; (5) religio Christiana; f. Scriptura S. (6) omnia effecta virtutis divinæ, ut miracula, &c. (7) mens humana; (8) sensus animi. A πνέω. Hinc

Πνευματίας, ου, ὁ, cui magna est & frequens respiratio; (2) cui venter flatu distenditur.

Πνευματάω, suspiro, Ph.

Πνευματικὸς, ἡ, όν, spiritualis, spiritalis, qui a spiritu cietur; (2) flatibus ventorum obnoxius, ventosus; (3) inflatus, flatu plenus, flatu seu spiritu distentus; (4) flatus ciens, inflans; in Scriptura S. divinus, sanctus, purus, perfectus, vi & efficacia præditus, quod Scriptura S. continet, quod cum ea convenit. Hinc ἡ πνευματικὴ, ἧς, ἡ, σοφία, disciplina philosophica de spiritibus agens.

Πνευματικῶς, Adv. spiritualiter; (2) allegorice;

ricus, (1) ventosus, flatulentus &c. (2) ventosus, pie.

Πνευματικός, ή, όν, flatus; (2) animalis, animatus.

Πνευματικός, ή, όν, ventosus; (2) flatibus obnoxius, flatulus. Ab eod.

Πνευματισμός, ὁ, pronunciatio cum spiritu asperi. A πνευματίζω.

Πνευματοδόχος, ου, ὁ ἡ, ἡ, spiritus seu flatus capiendi. Ex πνεῦμα, & δέχομαι.

Πνευματοκλάδιον, ου, ἡ, ventosa hernia, ramex.

Πνευματοκίνητος, ου, ὁ ἡ, ἡ, a spiritu motus.

Πνευματοκίνητος, impulsu Divini Spiritus.

Πνευματοκλήτωρ, ορος, ὁ, spiritus vocator & quasi accersitor. Ex πνεῦμα, & καλέτωρ.

Πνευματομάχος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui Spiritui S. repugnat, qui divinitatem Sp. S. in dubium vocat. Ex πνεῦμα, & μάχομαι.

Πνευματόμφαλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, cui umbilicus flatu protuberat. Ab ὀμφαλός.

Πνευματοπόιητα, flatus concito; πνεύματοποιὰ ὄντα, flatulenta.

Πνευματοφορέομαι, οῦμαι, a vento feror, vento agitor; (2) afflatu numinis feror. A

Πνευματοφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui adflatu numinis fertur, spiritu adflatus. A φέρω.

Πνεύματόω, ῶ, fut. ώσω, flatu seu spiritu impleo, flatus excito; (2) in spiritum verto; (3) spiritu adhuc. A πνεῦμα.

Πνευματώδης, ους, ὁ ἡ, ἡ, spiritu plenus, ventosus; (2) qui flatus movet, qui inflat; (3) inflatus, flatu distentus; (4) flatu lenocinans; (5) anhelosus, qui ægre respirat. Ab eod.

Πνευματώσις, εως, ἡ, inflatio. A πνευματόω.

Πνευματωτικός, ἡ, όν, inflandi seu flatus excitandi vim habens. Ab eod.

Πνευστιάω, ῶ, ὁ, anhelosus, difficultate spirandi laborans, Suic. A πνέω.

Πνευστικά, ῶν, τά, instrumenta, quæ spiritu inflantur. Ab eod.

Πνευμονικός, ή, όν, ad pulmonem pertinens. A πνεύμων. Unde

Πνευμονικὸς, ἡ, όν, idem.

Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, respirationis instrumentum; (2) piscis quidam marinus. A πνέω.

Πνεῦσαι, spirasse, a. 1. inf. act. verbi πνέω.

Πνεύσειε, 3. l. a. 1. opt. Æol. pro πνεύσαι.

Πνεῦσις, εως, ἡ, spiratio, flatus. Ab eod.

Πνευστιάω, ῶ, anhelo, crebro spiro seu respiro, ægre respiro; πνευστιῶν, anhelans.

Πνευστικὸς, ἡ, όν, spiritalis, ventosus, inflatus. Ab eod.

ΠΝΕΩ, f. πνεύσω, flo, spiro, anhelo; (2) odorem spiro, oleo, Gl. Ver. Ὡς ἄτ' ἂν ἤδη πνεύσας ἡ Συκοφαντίας πνεῖ, Arist. Eq. 43'.

Πνεύσιμος, ου, ὁ, incubus, suppressio nocturna, qua dormientes suffocari sibi videntur. A πνίγω.

Πνιγμονὴ, ἀνος, ὁ, idem & ab eod.

Πνιγέντα, aor. 2. part. pass. f. g. v. πνίγω.

Πνιγετὸς, ἔ, ὁ, laqueus, quo se quis strangulat, Hes. A πνίγω.

Πνιγεὺς, έως, ὁ, furnus, ahenum, in quo carbones, aut carnes, quæ inflantur, suffocantur. Ab eod. Unde

Πνιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, æstu suffocans, æstu molestus, fervens; (2) suffocans.

Πνιγήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi πνίγω.

Πνιγῆτις γῆ, terra quædam colore nigra.

Πνῖγμα, ατος, τὸ, suffocatio, strangulatio.

Πνιγμονὴ, ἡ, idem.

Πνιγμὸς, ὁ, suffocatio, P... A πνίγω.

Πνιγμώδης, ους, ὁ ἡ, ἡ, suffocans, strangulans. A πνιγμὸς.

Πνῖγος, ους, τὸ, idem, Suic. A πνίγω.

Πνῖγος, ους, τὸ, suffocatio, strangulatio; (2) valor æstivus, nos velut suffocans, Ph. ic. fus. A πνίγω.

Πνίξω, fut. ξω, suffoco, ango, neco, Gl. V. πνιγεὶς, suffocatus, Ph. aor. 2. part. pass. Πνιγήσομαι, suffocabitur, fut. 2. pass. Ὁ δὲ ἐμέλησε μὴ πνιγῇ, πῶς ἐστὶ, Luc. Ἐπνίγοντο ὑπὸ θαλάσσης, Marc. 5, 13.

Πνικτὸς, ἡ, όν, æstu suffocans; (2) suffocans, strangulans; (3) suffocandi & strangulandi vim habens, Gl. V. pestifer. A πνίγω.

Πνικτὸς, ἡ, όν, suffocatus, præfocatus, strangulando enectus. A πνίγω.

Πνιξὶς, ιγος, ἡ, suffocatio, strangulatio, suppressio. Ab eod.

Πνίξαντα, nom. pl. a. 1. part. act. n. g. v. πνίγω.

Πνίξις, εως, ἡ, strangulatio.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, *Ion.* pro πνοὺ· πνοιῆς, Dat. pro πνοῇς.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, spiritus, spiraculum, aura, odor, Gl. V. A πνέω.

Πνοώπους, οδος, ὁ ἡ, ἡ, pernix pedibus ut ventus, velox, Hes. Ex πνοὴ, & πούς.

Πνόος, ου, ὁ, flatus, spiritus, (2) sonus. A πνέω.

Πνύκα, ας, ἡ, consilii locus apud Athenienses A πνύξ. Hinc

Πνυκίτης, ου, ὁ, frequentator of πνύκας.

Πνυμὶ, & πνυμὶ, spiro, vivo, intelligo, sapio; πίπνυ, sapit; πεπνυμένος, sapiens, cordatus, prudens.

Πνυμὶ, sive πνύω, idem & ab eod.

Πνυξ, υκὸς, ἡ, locus Athenis, ubi conciones habebantur. A πνύσσω, moneo.

Πνύτο, spirabat, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* pro ἔπνυτο, a verbo πνυμὶ, pro πνύω.

Πνυτὸς, ἡ, όν, prudens, Hes. Ab eod.

ΠΟΑ, ας, ἡ, herba, gramen, pabulum.

Ποάζω, herbas lego, herbas inutiles evello, i. e. runco. A ποὰς.

Ποάριον, ου, τὸ, herbula, parva herba, Dim.

Ποασμὸς, ῦ, ὁ, noxiarum herbarum evulsio, runcatio. A ποάζω.

Ποάστρια, ας, ἡ, runcatrix, quæ noxias herbas evellit. Ab eod. Unde

Ποάστριον, ου, τὸ, falx, qua secantur herbæ.

Ποδὰ, *pedem*, acc. sing. a πούς.

Ποδαζόρος, ου, ὁ, pedibus teneris mollibusque præditus. Ex πούς, & ἀζόρος.

Ποδάγρα, ας, ἡ, pedica, tendicula; (2) podagra, f. articularis morbus, cum pedum articulos noxius humor infestat. Ex πούς, & ἄγρα, *capiura*. Hinc

Ποδαγρὸς, & ποδαγρικὸς, ἡ, podagra laboro, podagricus sum. Παρ' αὐτοῦ μὴ γὰ ποδαγρῶντες, Arist. Plut. 558.

Ποδαγρίζομαι, fut. ίσομαι, idem & ab eod.

Ποδάγρικος, ἡ, όν, qui podagra tentatur vel laborat, podagricus. Ab eodem.

Ποδαγρὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΠΟΔΑΚΗΝ, vel ποδάκης, vinculum in arcu, Pollux.

Ποδαλγέω, ῶ, fut. ήσω, pedum dolore seu podagra laboro. A

Ποδαλγὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, dolore pedum laborans. Ex πούς, & ἄλγος, vel ἄλγω.

Ποδαλγία, ας, ἡ, pedum dolor, podagra.

Ποδαλγικὸς, ἡ, όν qui pedum dolore seu podagra laborat. Ab eod.

Ποδάλγος, ου, ὁ, idem.

Ποδάνεμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, velox pedibus; idem quod ποδάνεμος. Ex πούς, & ἄνεμος.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πούς, & νίπτω, *lavo*.

Ποδάνιπτρον, ου, τὸ, æqua, quæ pedes lavantur, Gl. Vet. pelluvium, pellubrum. Ex insd.

Ποδάρκης, ους, ὁ ἡ, ἡ, pedibus velox. *Ipsas sc. esse* ποδαρκέσι Ἀτελεύτοις, Cal. in Dian. 215. Ubi Schol. τοῖς ταῖς πυσὶν ὀρμῶσιν ἡ ὁρμῶσιν.

Ποδαρτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πούς, & νίπτω, *lavo*.

Ποδάρτριον, ου, τὸ, ipsa aqua, qua pedes abluuntur. Ex insd.

ΠΟΔΑΠΟΣ, ου, ὁ, cujas, ex qua regione? Ποδάπη ης, ἡ, Podagræ, equæ nomen. A

Ποδάργος, ου, ὁ ἡ, ἡ, albos, vel celeres pedes habens; (2) nomen proprium equi. Ex πούς, & ἀργός.

Ποδαρίζω, salto. A

Ποδάριον, ου, τὸ, pediculus, i. e. pediolus, vel exiguus pes, Dim. a πούς.

Ποδάρκης, ους, ὁ ἡ, ἡ, pedibus valens, celer. Ex πούς, & ἀρκέω.

Ποδαυγὴς, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui velocitate pedum auras seu ventos æquat. Ex πούς, & αὔρα.

Ποδάριν, sive ποδάριον, ου, τὸ, ioculus, qui pedi ducitur; (2) udo. A πούς.

Ποδεμάτιον, & ποδεμάτιον, ου, τὸ, pedale, Gl. V. Ex πούς, & ἐμάσσω, *abstergo*.

Ποδίδυτον, τὸ, pedis indumentum, pedica, pedis vinculum. Ex πούς, & ἐνδύτον.

Ποδικὸς, ἡ, όν, pedalis. A πούς.

Ποδικὸν, pedale, sub. πλοῖον, Poll. pro σκάφη.

Ποδικὸς, ἡ, όν, pedalis id ante pendulus, qua liquor effunditur; item, pes navis ut πούς; netnon calceamenti rustici genus. A πούς.

Ποδηγετέω, ῶ, fut. ήσω, viam monstro, dux itineris sum; (2) perduco. Ἐπὶ δὲ ταῦτα τρίτος ὁρθὴ κελεύθου τὰν Ζηνὸς ποδηγετεῖ, Lyc. 12. A

Ποδηγέτης, ου, ὁ, qui præeundo viam monstrat. A

Ποδηγέω, idem quod ποδηγετέω. Αὐτὸν χωρὶς τοῦ δείξαντος ποδηγεῖν, Plato. A

Ποδηγὸς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, viæ dux; (2) adfecla. Ex πούς, & ἄγω, *duco*.

Ποδηγὸς, οῦ, ὁ, scienς, f. peritus viæ.

Ποδηγία, ἡ, itineris demonstratio, ductus.

Ποδηνεκὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, ad pedes dependens. Ex πούς, & ἠνεκὲς.

Ποδήνεμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, pedibus, i. e. pedum velocitate ventos æquans, pedibus admodum celer. Ex πούς, & ἄνεμος.

Ποδήρης, ους, ὁ ἡ, ἡ, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; ποδήρης χιτὼν, tunica talaris, Gloss. Ver. Ex πούς, & ἄρω, *apto*. Sed ποδήρης νηῦς, est navis, quæ remigando impellitur, Eust. Hes. Ex πούς, & ἐρέσσω, *remigo*.

Ποδηρεφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, talarem vestem fero, Suic. Ex ποδήρης, & φέρω.

Ποδιαῖος, αία, αῖον, pedalis, pedaneus. A πούς.

Ποδίζω, fut. ίσω, pede metior; (2) pedes ligo, seu pedicis obligo. Πεποδισμένους ἔχουσι τοὺς ἵππους διὰ ταῦτα φάτναις, Xen. Ab eodem.

Ποδῖν, *pedibus*, dat. dual. *Ion.* pro ποδοῖν.

Ποδικρότος, ου, ὁ ἡ, ἡ, pedibus plaudens, pedibus strepitum edens. Ex πούς, & κρότος.

Πόδιον, ου, τὸ, petiolus, pedunculus, Dim. a πούς.

Ποδιστὸς, ἡ, όν, idem & ab eod.

Ποδισμὸς, ὁ, dimensio pedibus facta, ratio mensurandi pedibus; (2) saltationis genus. A ποδίζω. Unde

Ποδιστὴρ, ῆρος, ὁ, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; (2) lebes, cacabus.

Ποδίσω, f. 1. ind. act. *Att.* pro ποδίσω.

Ποδοκάκη, ης, ἡ, lignum, in quod inserti captivorum pedes in carcere constringuntur, cippus, pedica. Ex πούς, & κακὸς.

Ποδόκακον, ου, τὸ, vola pedis. Ex πούς, & κοῖλον, *cavitas*.

Ποδοκρουσία, ας, ἡ, plausus pedum, seu pulsatio. Ex πούς, & κρούσις.

Ποδοκτύπη, ἡ, saltatrix A κλύτος.

Ποδονιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πούς, & νίπτω, *lavo*.

Ποδόνιπτρον, ου, τὸ, *idem*, Gl. Vet. pelluvium, pellubrum. Ex insd.

Ποδοπέρδικος, ου, ὁ ἡ, ἡ, pedibus velox. *Perdices sc. esse* ποδοπέρδικας Ἀτελεύτους, Cal. in Dian. 215. Ubi Schol. τοὺς ταῖς πυσὶν ὀρμῶντας ἡ ὁρμῶσιν.

Ποδοπτέριον, ου, τὸ, vestis ad pedes demissa *Eun.*

Ποδὸς, *pedis*, gen. sing. a πούς, *pes*.

Ποδοστρόφιγξ, γγος, ἡ instrumentum torterium; (2) instrumentum medicum; (3) tendicula, qua cervi capiuntur. A στρέφω.

Ποδοστρωτὸν, ου, τὸ, pedum tegimentum. Ex insdem.

Ποδότης, ητος, ἡ, pedatus. A πούς.

Ποδοτρίον, ου, τὸ, vestis ad pedes demissa, R. Ex πούς, & ἄρω, *apto*, vel ὁρος, *terminus*.

Ποδοτρόχαλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, pede rotam circumagens, figulus. Ex πούς, & τροχὸς.

Ποδοχήια, ῆς, clavum teneo, ad gubernaculum sedeo. Ex πούς, *clavus*, & ἴσχω.

Ποδόψηστρον, ου, τὸ, pedum substragulum, Æsch. Ag. 951. Ex πούς, & ψάω.

Ποδοψοφία, ἡ, sonus pedum in incessu. A ψόφος.

Ποδὸω, intendo funibus qui πόδες dicuntur.

ἐκ πώλης. Hinc

Πωλάνιος, ου, ὁ, pullum parientes.

Πῶλαξ, ακος, ὁ, τοῦ pulpitum, Gl. Vet. A πώλη, 1. πῶλος.

Πωλεντὸς, ὴ, όν, funibus, qui πώλαι dicuntur, intensus. Ab eod.

Πώλ, fac, 2. f. pr. imperat. act. Att. pro πωλῆς, a πωλέω.

Πωλιστρόφος, ω, ὁ ἡ ὦ, herbas alens seu nutriens, herbidus. Ex πόα, & τρέφω.

Πωλέω, ῶ, facio; pro πωλῶ.

Πόη, herba, Gl. V. Al. πόα.

Πωλοχλόη, ῆς, fut. ήσω, herbas colligo. Ex πόα, & λέγω, colligo.

Πωφαγήσω, ῆς, f. ήσω, herbis vescor. A

Πωφαγὴς, ὲς, idem quod

Πωφάγος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, herbis vescens; (2) animal Indicum, duplo majus, quam equus, Nic. Th. 783. Ex πόα, & φάγω.

Πωθίσκω, 3. sing. imperf. ind. act. Ionica pro ἐπώθει, a πωθέω.

Πωθίσασα, Dor. pro πωθήσασα.

Πωθίστε, nom. dual. part. præs. act.

Πωθεινὸς, ὴ, όν, desiderabilis, exoptatus, Gl. V. desideratus, amabilis. A πώθω. Hinc

Πωθεινότατος, desidi atissimus, Gl. Vet.

Πωθεινῶς, Adv. magno desiderio.

Πόθεν, Adv. unde? undenam? (2) nequaquam. Ern. Ab ὅθεν.

Πωθὲν, Adv. alicunde. Ab eod.

Πωθέρπω, fut. ψω, accedo, Dor. pro πρόσειμι. Τὸ, αὖ πάλιν ἄδε πωθέρπῃ, Theocr. 4, 48.

Πέθεσα, aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐπώθησα, a πώθω.

Πωθέσπερα, Adv. vesperi. Ex ποτὶ, & ἑσπέρα

Πωθίδνται, ecc. pl. part. præs. act. Dor. pro πωθοῦντας.

Πωθέω, ῶ, desidero, amo; πώθεσαν pro ἐπόθησαν, desiderarunt, aor. 1. pl. πεπωθημένος, exoptatus, Gl. Vet. p. pass. part. Στυγέω μὴ ἄξυ, τόνδ' ἐμὸν δύμον πωθεῖν, Arist. Ach. 33. A πόθος.

Πωθὴ, ῆς, ἡ, desiderium, Il. 1, 240. A πωθέω.

Πωθημα, ατὲς, τὸ, desiderium; (2) res desiderata. Ab eod.

Πωθήμμαι, *desiderare*, præs inf. act. *Dor.* & *per Ecthl.* pro πωθεῖν.

Πώθημι, desidero, requiro. Ut nunc sit πωθήμμαι, *Dor.* inf. Ab eod.

Πώθησις, εως, ἡ ipsa actio desiderandi; (2) desiderium, amor. Ab eod. Unde

Πωθητὸς, ὴ, όν, desideratus, desiderabilis.

Πωθὶ, *Adv.* ubi? ubinam? quo? Ab ὅθι.

Πωθὶ, *Adv.* alicubi, aliquando. Ab eod.

Πωθίζω, adfideo, *Ion.* pro προσίζω.

Πωθόλητος, ὴ, ὁ ἡ ὸν, desiderio tactus, vel captus; (2) Cupidinis telis ictus, a Cupidine vulneratus; (3) amatorius. Ex πόθος, & βλητός.

Πωθράω, ῶ, adspicio, *Dor.* pro προσοράω.

Πωθορίουσι, nom. pl. præs. part. f. g. *Dor.* pro προσορῶσα, a προσοράω.

Πωθορὶν, *Dor.* pro προσορᾷ.

Πωθορῇ, 3. sing. præs. indic. act. *Dor.* pro προσορᾷ.

Πωθορῆμι, idem & ex isd. Πωθορῇδα, adspicis, 2. sing. præs. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro προσορᾷς. Καὶ τύ νιν ἐ πωθορῇδα, Theocr. 6, 8.

Πωθορῆσσαν, acc. sing. part. præs. act. fem. f. g. *Dor.* & *contr.* pro προσοροῦσαν.

Π Ό Θ Ο Σ, ου, ὁ, desiderium, amor, cupido, Ph. detrimentum, Gl. Vet.

Ποῖ, *Adv.* quo? quonam; quorsum? ubi? quousque? quamdiu. Ab οἷ, *quo.*

Πῇ, *Adv.* aliquo; (2) alicubi; (3) quodammodo. Ab eod.

Ποιὰ, ᾶς, ἡ, herba; (2) Cereales fruges; (3) annus. A πόα.

Ποιάεις, ἀσσα, ἆν, *Dor.* pro πόηεις.

Ποιᾶῖ, 2. sing. præs. Imper. med. *Dor.* pro ποῦ.

Ποιέμμαν, *ficbam*, 1. sing. imper. ind. pass. Ion. & *Dor.* pro ἐποιούμην.

ων; (2) comitas, complexus; ποιήσεις, *facies*, compones, Ph. aor. 1. inf. ποιῆσαι, fixe, Gl. V. 2. 1. ποιῆσον, fac, effice, Gl. V. aor. 2. imperat. ποίησον, admitte, Ph. aor. 2. ind. 3. sing. πεποίηται τὰ χάρις, afferre, Ph. a. 1. med. inf. ποιεῖν τὸν νόμον, servare legem; θυσίας, sacrificare; ἑορτὴν, diem festum celebrare; πρὸς τὶ, valere ad aliquid; λέγοντα, inducere loquentem; cum ἐπὶ colloco, ponit, &c. Ποιεῖν ἐκκλησίαν, cogere; χρόνον, commorari; ἀργύριον τινὶ, acquirere; τινα κακὰς, affligere, ἰξω, emittere. In *med.* (ποιεῖσθαι νόμον, legem sanciri;) (2) *intransitive* ut χρόνον ποιεῖσθαι, morari; λόγον, dicere; ἀρχὴν, incipere; τὶ μαρίαν, opem ferre; (2) *ubi transitive est*, dicitur cum ratione ad subjectum ut παῖδα π. adoptare, de quo & ποιοῦμαι simpliciter dicitur; (3) cum particulis; περὶ πολλοῦ π. magnificere; περὶ πλείονος, περὶ παντὸς, pluris facere; περὶ ὀλίγου, περὶ ἐλάττονος, contemnere; ἐν ὀλίγῳ, idem, ἐφ' ἑαυτὸν, redigere, ἐν θαύματι, admirari, ἐν γέλωτι, irridere, &c. (4) statuere, sc. ut pœnam, v. c. ζημίαν ποιεῖς exilii pœnam proponere; (5) simulo.

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, herbosus, herbidus, herbis consitus. A ποίη, pro πόα.

Ποιηθὲς, aor. 1. part. pass. v. ποιέω.

Ποίημα, ατος, τὸ, quod aliquis fecit, opus, Gl. V. (2) liber; (3) poëma. A ποιέω. Hinc

Ποιηματικὸς, ὴ, όν, poëmata conscribens, poëta.

Ποιημάτιον, ου, τὸ, parvum poëma, poëmatium, *Dim.*

Ποιημένος, nom. pl. part. perf. pass. *Ion.* pro πεποιημένοι, a ποιέω.

Ποιητὲς, ἁ, όν, faciendus. Ab eod.

Ποιητὴς, ἑ, ὁ, poëta, vates, Gl. V. (2) factor, effector, nominatim legislator. Ab eodem.

Ποιητίζω, poëtor, Gl. V. A ποιητὴς. Unde

Ποιητικεύομαι, rem poëticam tracto, carminibus scribendis operam do.

Ποιητικὸς, ὴ, όν, faciendi vim habens, per quem aliquid fit; (2) poëticus, i. e. poëtis conveniens, poëtarum proprius.

Ποιητικῶς, *Adv.* poëtice.

Ποιητὸς, ὴ, όν, factus; (2) factitius; (3) adoptivus, adscititius. A ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, poëtria. A ποιητὴς.

Ποιηφαγέω, ῶ, herbis vescor. Ex ποίη.

Ποικιλανθὴς, ἐς, ὁ ἡ ὲς, varie floridus, variegatum habens florem, variegatus. Ex ποικίλος, & ἄνθος, *flos.*

Ποικιλείμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, varia veste exornatus, pictam seu versicolorem vestem indutus; (2) variegatus, multicolor. Ex ποικίλος, & εἷμα, *vestis.*

Ποικιλόβοθ, ος, ὁ ἡ ὸν, rubeis maculis pictus. Ex ποικίλος, & ἐρυθρὸς.

Ποικιλόγηρυς, ὑος, ὁ ἡ ὺ, varie sonans, variam vocem edens, varios sonos edens. Ex ποικίλος, & γῆρυς, *vox.*

Ποικιλόγραμμος, ος, ὁ ἡ ὸν, varias lineas, ficoloribus lineis distinctus, variis coloribus maculosus. Ex ποικίλος, & γράμμα.

Ποικιλογράφος, ος, ὁ, qui varia scribit, ποικίλος, & γράφω, *scribo.*

Ποικιλόδειρος, ος, ὁ ἡ ος, cui collum variorum, i. e. versicolor, maculatum, pictum. Ex ποικιλόδειρος, ος, ὁ ἡ ος collum variorum, i. e. versicolor, maculatum, pictum. Ex ποικίλος, & δειρὴ, *collum.*

Ποικιλόδερμος, ος, ὁ ἡ ὸν, varium, maculatum, i. e. variegatum. Ex ποικίλος, & δέρμα, *cutis.*

Ποικιλόδινος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui varie circum agitur, seu versatur, qui in orbem varie fertur. Ex ποικίλος, & δῖνος, *vertex.*

Ποικιλόδιφρος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui varie vehitur bigis.

Ποικιλόδωρος, ος, ὁ ἡ ὸν, varia donans, varia dona. Ex ποικίλος, & δῶρον.

Ποικιλόθριξ, τριχὸς, ὁ ἡ ὸ, varios habens capillos.

Ποικιλόκωλος, ος, ὁ ἡ ὸν, varios cruris habens, cujus cruris varius est.

Ποικιλομήτης, ος, ὁ, varia & multiplices habens consilia, versipellis. Ex μῆτις.

Ποικιλόμητις, ος, ὁ ἡ ὶ, idem.

Ποικιλομήχανος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui varias machinas & technas callet, callidus, versutus. Ex ποικίλος, & μηχανὴ, *machina.*

Ποικιλομορφία, ας, ἡ, q. d. multiformitas, varia formatio. A

Ποικιλόμορφος, ος, ὁ ἡ ὸν, varias formas habens; (2) versicolor. Ex μορφὴ.

Ποικιλόμυθος, ος, ὁ ἡ ὸν, cujus sermo varius est, vel vario distinctus lepore, facundus, disertus.

Ποικιλόνωτος, ος, ὁ, varium tergum habens. Καὶ χροὶ ποικιλόνωτος ἐπιφύζησε χελώνη, Nonn. Paraphr. 6, 17.

Ποικιλόπτερος, ος, ὁ ἡ ὸν, variegatas pennas habens. Ex ποικίλος, & πτέρον, *penna.*

ΠΟΙΚΙΛΟΣ, η, ον, varius, variegatus, pictus, Gl. V. item varias artes callens, versutus.

Ποικιλόστερνος, ος, ὁ ἡ ὸν, varium pectus habens, versutus, dolosus. Ex ποικίλος, & στέρνον, *pectus.*

Ποικιλόστικτος, ος, ὁ ἡ ὸν, variis maculis notatus.

Ποικιλόστολος, ος, ὁ ἡ ὸν, stolam gerens variegatam. Ex στολὴ.

Ποικιλόστομος, ος, ὁ ἡ ὸν, cujus os seu rostrum est varium. Ex ποικίλος, & στόμα.

Ποικιλόστροφος, ος, ὁ ἡ ὸν, varie, valde obliquus. Suic. Ex ποικίλος, & στρέφω.

Ποικιλότευκτος, ος, ὁ ἡ ὸν, artificiose, subtiliter ficioseque structus, factus, callidus. Ut ποικιλότευκτος δίκτυς, exp. positio artificiosa, subtilis, juxta duodecim scriptorum, &c. Hesych.

Ποικιλοτραυλίζω, ος, ὁ ἡ ὸν, balbutiens, (2) ἡ ὸν cantu, significat flexus vocis, μέλος ποικιλότραυλον.

Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ ἡ ὸν, qui suaviter citharam canitur.

Ποικιλόφρων, ονος, callidus sum; item in bonam partem plenus sum consilio, ingenio, &c.

Ποικιλόφρων, ονος, ὁ ἡ ὸν, cui mens astuta & callida, Ph. versutus; (2) prudens, plenus consilio; (3) ingeniosus. A

Ποικιλόφωνος, ος, ὁ ἡ ὸν, varios sonos edens, (2) copiosus in dicendo, in varios sonos A φωνὴ.

Ποικιλόχροος, ος, ὁ ἡ ὸν, Ph. A ποικίλος, & χρὼς.

Ποικιλόχρωμος, ὁ ἡ ὄν. idem. A χρῶμα.
Ποικιλόχρως, ωτος, ὁ ἡ ὡ, idem, Gl. V.
Ποίκιλσις, εως, ἡ, variegatio. A ποικίλλω.
Ποικίλτης, ου, ὁ, qui variat, qui verticolore ornatu vestimenta elaborat, Gl. V. variator, plumarius. A ποικίλλω. Hinc
Ποικιλτικός, ἡ, όν, pertinens ad Phrygionium artem, ἡ ποικιλτικη, ars Phrygionum.
Ποικίλτος, ὴ, ον, variatus, varie pictus, verticolor. A ποικίλλω.
Ποικιλῳδός, ὄ, ὁ ἡ ὄν, vario modulamine canens, cantum variare peritus; (2) perplexe loquens, *Epith.* Sphyngis. Soph.
Ποικίλως, *Adv.* varie, multis modis; (2) callide, vafrute. A ποικίλος.
Ποιμαίνητι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ποιμαίνει, a
Ποιμαίνω, fut. ανῶ, pasco, rego; (2) curam gero, curo. Ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίῳ ποιμαίνομεν, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὴ ἀμετέρα γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλῃ, Pind. Ol. 11, 124. Σὸν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελίων βλαισαί τε λύγκες, Eur. Alc. 575. A ποιμήν.
Ποιμὴν pro ποιμαίνω, *pastor*, *Dor.*
Ποίμνατε, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi ποιμαίνω.
Ποιμανεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act.
Ποίμανδις, ίος, ὁ, pastor. A ποιμαίνω. Hinc
Ποιμανδω, pasco; (2) custodio.
Ποιμανήριον, ου, τὸ, grex, non ovium tantum, sed & grex populi, Æsch. Pr. 74. A ποιμαίνω.
Ποιμαντικός, ἡ, όν, pertinens ad eos, qui oves pascunt, pastorius, pastoritius; pastoralis, Gl. V. A ποιμαίνω.
Ποιμένωρ, ορος, pastor. A ποιμαίνω.
Ποιμανῶ, *pascam*, 1. sing. f. v. ποιμαίνω.
Ποιμένωρ, ορος, ὁ, pastor; (2) rex, dux, Æsch. Pr. 241. A ποιμήν.
Ποιμέσφιν, dat. plur. *Ion.* pro ποιμέσι, a ποιμήν.
Ποιμηβίδης, ου, ὁ, pastore natus, pastoritii generis. A ποιμήν.
Ποιμηβικός, ἡ, όν, pastoralis, pastoritius; (2) pascendo pecori deditus. Ab eod.
Ποιμηβός, ία, ιον, pastoralis, pastoritius. A ΠΟΙΜΗΝ, ένος, ὁ, opilio, pastor, gregarius, Ph. rector, ductor. Hinc
Ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium, Gl Vet. ovile.
Ποιμνίδιος, ία, ιον, ad ovium gregem pertinens.
Ποίμνιον, ου, τὸ, grex ovium, Ph. pecus, ποιμνία, pecora, Gl. V.
Ποινάζω, fut. άσω, punio, pœnas exigo. A ποινή.
Ποιναῖος, αία, αῖον, pœnarius, pœnalis, pœnas infligens. Ab eod.
Ποίνασα, ᾶ, punio, pœnas exigo. Ab eod.
ΠΟΙΝΗ, ης, ἡ, pœna, ultio injuriæ seu peccati, pretium quo injuria penitur; (2) Furia, Hom. Il. 5, 266. (3) molestia, ægritudo.
Ποινηλασία, ας, ἡ, coactio in pœnam, exactio multæ. Ex ποινή, & ἐλαύνω.
Ποινηλατέω, furtis pœnalibus agito. A
Ποινήλατος, ου, ὁ ἡ ὄν, furtis agitatus. Ex ποινή, & ἐλαύνω.
Ποινημα, ατος, τὸ, pœna, quam quis luit. A ποινάω. Unde
Ποινητωρ, ῆρος, ὁ, qui punit, vindex, ultor.
Ποινήτωρ, ορος, ὁ, idem. Ab eod.
Ποίνιμος, ὁ ἡ ον, penalis, pœnas infligens, pœnis perfunctus, (2) ultor, vindex. A ποινή.
Ποινοτύσις, εως, ὁ ἡ ὄν, pœnas infligens. Ex ποινή, & πατέω.
Ποιοῖεν, præt. opt. act. *Att.* pro ποιοῖμι, a ποιέω.
Ποιολεξάσαι, part. *Dor.* pro ποιολεξάσῃ, a
Ποιολεγέω, herbas lego. A
Ποιολέγος, ὁ, herbas legens. A πόα & λέγω.
Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis? Ab οἷος.
Ποιός, ποιά, ποιόν, certa qualitate præditus, certo modo adfectus; *Sallt.* truculentus.
Ποιότης, ητος, ἡ, qualitas. A ποῖος.
Ποιοτρόφος, ὁ, ὁ ἡ ὄν, herbas alens, herbidus, Suic. Ex ποία, & τρέφω.
Ποιῶ, *fac*, 2. sing. præs. imper. med. vel *fias*, 2. sing. præs. imper. pass. v. ποιέω.
Ποιώντων, 3. plur. præs. imper. act. *Att.* pro ποιείτωσαν.
Ποιῶσα, ὦ, qualitate adficio; πεποιωμένος, qualitate affectus, p. part. pass. A ποῖος.
Ποιπνύς, ὕ, ὁ, minister, famulus, Hes. A
Ποιπνύω, opus facio & quidem sedulo, valde occupor; (2) ministro. Ὣς δὲ Ἥρην Ἡφαίστου δῶματα ποιπνύοντα, Il. 1, 600. A ποιέω.
Ποιρίς, ίνος, ὁ, scrotum, mentula, Etym. A Σπείρω.
Ποιτινήρ, ῆρος, ὁ ἡ ὄν, remuneratorius, remunerator. Ex ποινή, & τίνω.
Ποιτύχλιος, *Adverb.* terrifico cum flatu. A ποιφύσσω.
Πόιφυμα, ατος, τὸ, vehemens spiritus emissio, Æsch. S. T. 286. A
Ποιφύσσω, fut. ξω, spiro, flatum emitto; (2) terreo, exterreficio. Ὃν μολοῦσα ποιφύξῃ φρίγῳ Σάρισσα λεπτίζουσα δακταλωρίᾳ, Lyc. 199. A φύσαω, *flo*.
Ποιώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, herbidus. Ποιώδεσι χθονὸς ὀχθοις τῶν βάσιν, *Arist.* A πόα, pro ποα.
Πολέω, præs. opt. act. *Att.* pro πωλοῖμι, a πωλέω.
Πόκα, *Adv.* quondam, olim. Vox Dorica pro ποτέ.
Πόκάζω, idem quod ποκίζω. A πόκος. Unde
Πόκάριον, ου, τὸ, parvum vellus, Dim.
Πόκας, άδος, ἡ, lanigera.
Ποκίζω, f. ίσω, tondeo; (2) como, pecto. A πόκος.
Ποκίξατο, *vulsit*, 3. sing. a. 1. ind. med *Ion.* pro ἐποκίξατο, a ποκίζω.
Ποκοειδής, ές, ὁ ἡ ὄν, vellus referens, velleri similis. Ex πόκος, & εἶδος.
Πόκος, ου, ὁ, vellus, lana vellendo ab ove dempta, & in floccum conglobata. A πέκω.
Πόκύα, ᾶ, f. άσω, vellere circumdo, vestio. Hinc πεποκαμμένος, vellitus. A πόκος.
Πόκας, *vellera*, acc. plur. *Dor.* pro πόκους.
Πολέας, *multos*, acc. plur. *Poët.* pro πολλούς, a πολύς.
Πολέες, *multi*, nom. plur. *Poët.* pro πολλοί.
Πόλῃ. dat. sing. pro πόλει, a πόλις.
Πολεμαδόκος, *Dor.* pro πολεμοδόκος.
Πολεμάρχειος, ου, ὁ ἡ ὄν, ad polemarchum pertinens. A πολέμαρχος. Unde
Πολεμαρχέω, exercitui præsum; belli dux sum.
Πολεμαρχης, ου, ὁ, belligerator, Gl. V. dux belli. Ex πόλεμος, & ἄρχω. Unde
Πολεμαρχία, ας, ἡ, munus polemarchi.
Πολέμαρχος, ου, ὁ, dux belli, tribunus militum. Ex πόλεμος, & ἀρχός.
Πολεματόκος, ον, bellum gignens, &
Πολεμάτοκος, ad bellum natus, fortis, bellator, A τίκτω
Πολεμέω, bellum gero, bello, belligero; (2) pugno; (3) bello peto, aggredior; (4) dissidere ab aliquo; (5) dilcepto, de re aliqua contendo, quam alter appetit. Πολεμεῖν ὑπέρ τινος, πρὸς ἀλλήλους, πρὸς μεγάλην ἡγεμονίαν πόλιν. Πολεμοῦ ζωγρίᾳ ἡγ μαχεῖν πολεμεῖν, Dem. Ἡμεῖς περὶ γενναίας μιᾶς πολεμήσομεν; Arist. Av. 1645. Πόλεμος πολεμηθείς, Plato de Republ. lib. 10. A πόλεμος.
Πολεμηδόκος, ου, ὁ ἡ ὄν, bellicosus. Ex πόλεμος, & δέχομαι.
Πολεμήϊος, ου, ὁ ἡ ον, bellicus, seu ad bellum pertinens. A πόλεμος.
Πολεμηϊστέω, bellare gero, bellare cupio, ad bellum specto. A πολεμήϊος.
Πολεμητέον, & πολεμητέα, bellandum; pugnandum. Πολεμητέον ἐστ' ἐν τούτῳ, sc. ἀργυρίῳ, Arist. 499. Ab eod.
Πολεμητήριον, ου, τὸ, locus, hosti imminens, opportunus ad illi nocendum. Ab eod.
Πολεμίδιος, ας, ὁ, sc. χόρτος, solum hostile seu hosticum. A πόλεμος.
Πολεμιζέμεν, *Ion.* pro πολεμίζειν.
Πολεμίζειν, *Ion.* pro πολεμίζειν.
Πολεμίζω, f. ίσω, bello, belligero, bellum gero; (2) pugno, depugno, decreto; (3) etiam singulari certamine. Πολεμίζειν τῇ γλώττῃ, Arist. Nub. 418. Ἀργυρίῳ τόξῳ πολεμίζων Φαΐδος, Pind. Ol. 9, 39. Ab eodem.
Πολεμικός, ἡ, όν, bellicus, militaris, bellicosus. Hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, ars militaris; & τὸ πολεμικὸν, οῦ, classicum, bellicum; hostile. Ab eod.
Πολεμικῶς, *Adv.* bellicose.
Πολέμιος, ία, ιον, animo hostili & bellum inferendi cupido adfectus erga aliquem, infestus; (2) hostis, hostilis, inimicus; (3) pro πολεμικός, militaris; (4) τὰ πολέμια, res militaris. A πόλεμος.
Πολεμιστήρ, ῆρος, ὁ ἡ ὄν, bellicus; (2) bellator, habilis ad bellum. Hinc τὰ πολεμιστήρια, ων, certamina equestria, Gl. Vet. equiria. A
Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, bellator, habilis ad bellum. A πολεμίζω.
Πολεμίως, *Adv.* hostiliter, hostili atque infesto animo. A πολέμιος.
Πολεμοδόκος, idem quod πολεμηδόκος.
Πολέμοισιν, *Ion.* & cum ν pro πολέμοις.
Πολεμοκίλαδος, ον, bellicosus, bello gaudens, *Epith.* Palladis.
Πολεμόκλονος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem. *Epith.* & Martis. Ex πόλεμος, & κλονέω, *turbo*.
Πολεμόκρανος, ον, bellum perficiens, finiens. A κραίνω.
Πολεμόνδε, in bellum, ad bellum; in prælium. A πόλεμος.
Πολεμοποιέω, ῶ, fut. ήσω, bellum moveo; (2) seditionis excito; (3) inimicum & hostem reddo. A
Πολεμοποιὸς, ὁ, ὁ ἡ ὄν, bellum movens, hostilis. Ex πολεμέω, & ποιέω.
ΠΟΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, bellum; (2) prælium, pugna.
Πολεμοτροφέω, ῶ, bellum nutrio seu foveo. Ex πόλεμος, & τρέφω.
Πολεμοφθόρος, ὁ, ὁ ἡ ὄν, bello consumens. Ex πόλεμος, & φθείρω.
Πολεμόω, ad bellum excito, ad bellum alicui inferendum incito, Gl. Vet. oppugno; πολεμόομαι, *Pass.* ad movendum contra aliquem bellum instigor; *in med.* hostili animo esse. A πόλεμος.
Πολεμώνιον, ου, τὸ, polemonium, herba. Ab eodem.
Πολέος, g. f. *Poët.* pro πολλῆς, a πολύς.
Πολέσκετο, 3. sing. imperf. ind. act. med. *Ion.* pro ἐπώλεῖτο, a πωλέω.
Πόλεϊ, g. f. *Dor.* pro πόλει, a πόλις.
Πολέσσω, f. έσσω, verso; (2) nutrio, ministro, contineo. Πολέσσαν ἵππων γένη, Soph. A
ΠΟΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, verto, verso; (2) versor; (3) aro; (4) pasco. Ἐμοὶ πολεῖν, Ἥφιε ὃ παμφῶς ἅ σ' ἐπατησα, Hesiod. Ἔργ. 460.
Πόλεος, *urbis*, *Att.* & *Ion.* formatus.
Πολεων, *urbium*, *Ion.* pro πολέων, a πόλις.
Πολιὰ, cana, Gl. Vet. πολιαί, *canæ*, Ph. A πολιός.
Πολιαίνομαι, canesco, canus fum, spumo, de mari. Ab eod.
Πολιανομέω, ῶ, fut. ήσω, ædilis sum, præfectus urbis sum. A
Πολιανόμος, ὁ, ὁ, ædilis, præfectus urbis. Ex πόλις, & νέμω, rego.
Πολιαρχέω, ῶ, fut. ήσω, urbi præsum. A
Πολιάρχος, ὁ, ὁ, præfectus urbis vel urbium; (2) princeps urbis vel urbium. Ex πόλις, & ἄρχός.
Πολιάς, άδος, ἡ, Athenienſibus Minerva, dea tutelaris, præses arcis. A πόλις.
Πολιατᾶν, gen. pl. *Dor.* pro πολιτῶν, a πολίτης pro πολίτης, *civis*.

Πολίδιον, ου, τὸ, oppidulum, Dim. ab eod.
Πολίδριον, τὸ, idem. *Etym.*
Πολιεύς, έως, ὁ, urbis custos & tutor, Jov. epith. *Plut.* in *Coriol.* c. 3. Ab eod.
Πολιῆς, g. f. *Ion.* pro πολιᾶς, a πολιός.
Πολίηται, *civibus*, dat. pur. a πολίτης.
Πολίζω, f. ίσω, urbem condo, urbem statuo; πεπολισμένη, condita, p. part. pass. Ἡ πρὸ Ἀργοναυτικῶν πολισθεῖσα κώμη, Apoll. D.on. Hp. 377. A πόλις.
Πολιόχρως, ωτος, ὁ ἡ ὦν, pro πολιόχρως.
Πολίτης, ου, ὁ, civis, municeps. A πόλις.
Πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*.
Πολίνδα, *Adv.* ad civitatem. A πόλις.
Πολιόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὦν canos habens capillos.
Πολιοκρόταφος, ου, ὁ ἡ ὦν, cana habens tempora, senex.
Πόλιον, ου, τὸ, polium, planta. A πολιός.
Πόλιος, ου, τὸ, vinum album. Ab eod.
Πολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obsidione cingo, circumsedeo, obsideo, machinis & tormentis urbem oppugno; πολιορκεῖ, vastat, Ph. πολιορκεῖν, obsidere, Ph. πολιορκήθητι, obsidium, Gl. V. πεπολιορκημένος, obsidius, Gl. V. p. pass. part. (2) vexo, affligo; (3) bello peto, *de regime*. Ὅταν ὅτι μάλιστα ἐσικὸς πολιορκεῖν παρασκευάζωμαι, Xen. Cyr. 7, 22. Πολιορκοῦντα στρατιὰ χῆν, Plato. Ex πόλις, & ἔργω, *vallo*, vel ἕρκος, *sepes*.
Πολιορκία, obsidentium, Ph. A præc.
Πολιορκητής, οῦ, ὁ, urbium obsessor, (2) urbium expugnator. A πολιορκέω. Hinc
Πολιορκητικός, ἡ, όν, obsidionalis. Gl. V.
Πολιόρκια, ας, ἡ, obsessio, obsidium sive obsidio, oppugnatio, vastatio, Gl. Vet. A πολιορκέω.
ΠΟΛΙΟΣ, ιὰ, ιὸν, canus, albus, candidus, niveus.
Πολιότης, ητος, ἡ, canities. A πολιός.
Πολιόω, ῶ, canesco, Gl. Vet. caneo; πεπολιωμένος, canus, Gl. Vet. p. pass. part. Πολιωθῆναι οἱ κρόταφοι, Aristot. A πολιός.
Πολιοῦχος, ου, ὁ ἡ ὦν, urbis præses, tutelaris, custos, deus vel dea; (2) *de Minerva*, præses arcis. Ex πόλις, & ἔχω.
Πολιοφαής, οῦς, ὁ, senex hellus. Ex πολιός, & φαίνω.
Πολιοφυλακέω, præsidio urbem teneo, urbem defendo. Ex πόλις, & φύλαξ.
Πολιόχρως, ὁ ἡ ὦν, canus, albus, candidus, ut cygnus. A χρώς.
Πολιόω, canum facio. A πολιός.
Πολιπορθής, ὁ, urbis expugnator, s. vastator. A πορθέω.
Πολιρρώς, ῶτος, ὁ, idem. A ῥάω.
ΠΟΛΙΣ, ιος, *Poët.* ιδος, *Ion.* ίδος, urbs, civitas, oppidum.
Πόλισμα, ατος, τὸ, urbs, oppidum, oppidulum, Gl. Vet. municipium. A πολίζω.
Πολισμάτιον, ου, τὸ, oppidulum, Dim.
Πολισμός, οῦ, ὁ, urbis exstructio. A πολίζω.
Πολίσσαμβι, 1. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐπολίσαμεν, a πολίζω.
Πολισσοῦρος, ου, ὁ, urbis administrator, rector, seu gubernator. Ex πόλις, & νέμω, *rego*.
Πολισσόος, ου, ὁ, urbium servator, *Epith.* Martis.
Πολισσοῦχος, ου, ὁ ἡ ὦν, v. πολιοῦχος.
Πολιστής, οῦ, ὁ, conditor & auctor civitatis; (2) civitatis princeps. A πολίζω.
Πολιτοχής, ου, ὁ, magister civium, seu urbis præfectus. Ex πολίτης, & ἄρχω.
Πολιτεία, ας, ἡ, administratio reipublicæ, civitatis regimen; (2) reipublicæ status, vel respublica; (3) civitas, jus civitatis; (4) vitæ institutum & ratio, Gl. V. civile imperium, respublica, civilitas; (5) apud script. Eccl. significat etiam bona opera, vexationes corporis, per jejunia, vigilias, &c. pietatis causa. A πόλις.
Πολίτευμα, ατος, τὸ, reipublicæ regimen, reipublicæ gubernacula, vel administratio; (2) vita civilis, civitas; (3) solertia in re administranda quavis.
Πολιτεύομαι, remp. gero; guberno, in republica versor. Ἅπας πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ ἐν δημοκρατίᾳ, Xen. Cyr. 1, 1. A πολιτεύω.
Πολιτευτής, οῦ, ὁ, reipublicæ, seu civitatis administrator, magistratus. Ab eod.
Πολιτεύω, remp. gero; (2) *simpliciter* aliquid curo, administro, curando, agendo &c. (præsertim in magistratu) efficio; (3) in civitate vivo, versor, de moribus & institutis vitæ. Πρὸς τὸ ἴδιον κέρδος πολιτεύονται, Thuc. A πολίτης.
Πολιτεῖν, ἡ, *Ion.* pro πολιτεία.
Πολίτης, ου, ὁ, civis; (2) municeps; (3) civis, i. e. concivis. A πόλις.
Πολιτίζω, f. ίσω, rempublicam administro, civilia negotia tracto. A πολίτης.
Πολιτικός, ἡ, όν, civilis, urbanus, civicus, Gl. Vet. (2) qui in administratione reip. versatur; item, orator, concionator. Hinc ἡ πολιτική, ῆς, sc. τέχνη, ratio seu ars bene instituendæ vel administrandæ reip. Ab eod.
Πολιτικῶς, *Adv.* civiliter, vel ut decet rempublicam administrantem, aut ipsam reipublicæ administrationem.
Πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*; (2) quæ ejusdem civitatis est. A πολίτης.
Πολιτισμός, οῦ, ὁ, administratio reipublicæ. A πολιτίζω.
Πολιτογραφία, civium numero adscribo, civitate dono; a. 1. ἐπολιτογράφθην. Ex πολίτης, & γράφω.
Πολιτογραφία, ας, ἡ, receptio in civium numerum.
Πολιτοσπίθη, ῆς, concutio cives vel remp. A πολίτης, & κίνησις, *vexatio*.
Πολιτοσπία, ας, ἡ, concussio & vexatio civium. Ex iisd.
Πολιτοκόπος, ου, ὁ, concussor & vexator civium aut reip. Ex iisd.
Πολιτοφύλακες, civium custodes. Hinc
Πολιτοφυλακία, ας, cives observo & ab iis caveo; (2) cives custodio, aut præsidio urbem teneo.
Πολιτοφυλακία, ας, ἡ, pars militum, quæ intra muros manet, ac civium custodiæ præest, urbis custodia. Ab eod.
Πολιχνη, ης, ἡ, oppidum. A πόλις.
Πολίχνιον, ου, τὸ, oppidulum, Gl. V. Dim.
Πολιώδης, ες, ὁ ἡ ὦν, canus, canos referens; (2) facile canescens. A πολιός.
Πολίωσις, εως, ἡ, ipsa actio canum reddendi. A πολιόω.
Πολλὰ, multum, valde; (2) plerumque, frequenter, sæpius. A πολύς.
Πολλαγόρασος, ου, ὁ ἡ ὦν, multa emens, emax. Ex πολλὰ, & ἀγοράζω.
Πολλάκις, *Adv.* sæpe, sæpius, subinde, frequenter, multoties. A πολλά.
Πολλαπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολλαπλάσιος. Hinc
Πολλαπλασίασις, εως, ἡ, multiplicatio.
Πολλαπλασιασμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Πολλαπλάσιος, ία, ιον, & πολλαπλάσιος, ου, ὁ ἡ ὦν, multiplex. A πολὺς, vel πλέος.
Πολλαπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὦν, idem; (2) multo major, multo copiosior. Ab eod. Hinc
Πολλαπλασιονως, *Adv.* idem quod
Πολλαπλασίως, *Adv.* multipliciter; (2) multo amplius, multo plus.
Πολλαπλασισμός, εως, ἡ, multiplicatio. A
Πολλαπλασιόω, ῶ, f. ώσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.
Πολλαπλόος, όη, όον, multiplex. A πολὺς.
Πολλαχῆ, *Adv.* multis in locis, passim; (2) sæpe. A πολλάκις. Hinc
Πολλαχόθεν, *Adv.* multis e locis, partibus, rebus.
Πολλαχέθι, idem, multis rebus, locis.
Πολλαχοσε, *Adv.* ad multa loca, ad multas partes. Ab eod.
Πολλαχῇ, *Adv.* multis in locis. Ab eod.
Πολλαχῶς, *Adv.* multifariam, plurifariam, plurifarie, Ph. Ab eod.
Πολλαπλάσιος, *Ion.* idem quod πολλαπλάσιος.
Πολλαδιάκις, *Adv.* multipliciter.
Πολλοί, infiniti, Ph. οἱ πολλοί, vulgus. Gl. V. A πολὺς. Unde
Πολλὸν, *Poët.* multum, valde, longe.
ΠΟΛΛΟΣ, *Poët.* pro πολὺς, multus, (2) fortis, vehemens, magnus.
Πολλοστημόριον, ου, τὸ, pars minima. A
Πολλοστημόριος, ὁ ἡ ὦν, ου, multesimus, unam ex multis partibus habens; (2) minimus. Ex πολλοστὸς, & μόριον, *particula*.
Πολλοστός, ἡ, όν, multesimus, *Lucret.* 6, 652. unde parvus, exiguus; (2) multiplex; (3) longus. Ἀσπάσασθαι ἡμᾶς θυμὸς ἡμῖν ἐθέλει πολλοστῷ χρόνῳ, Aristoph. Pace. 559. A πολλός.
Πολλοστῶς, *Adv.* ex parte aliqua; (2) multifariam; (3) longo post intervallo.
Πολλῶ, *Adv.* ex longo jam tempore, jam dio, valde. Θρασὺς εἰ πολλῶ, Arist. Nub. 912. A πολλός.
Πόλος, ου, ὁ, polus cœli, s. vertex & cardo mundi; (2) cœlum. A πολέω.
Πολτάριον, ου, τὸ, pulticula, Dim. a πόλτος. Unde
Πολτίον, ου, τὸ, pulticula, Gl. V.
Πολτοποιία, ῶ, f. ήσω, pultem confitio. Ex πόλτος & ποιέω.
ΠΟΛΤΟΣ, ου, ὁ, puls, pulmentum. Hinc
Πολτώδης, ες, ὁ ἡ ὦν, qui ex pulte est.
Πολὺ, *Adv.* multum; (2) valde. A πολύς.
Πολυαγάπητος, ον, carissimus.
Πολυάγκιστρον, multis hamis confertum, multis uncis hamatum.
Πολυαγρὸς, ίου, ὁ ἡ ὦν, qui multam capit prædam; (2) venationis studiosus. Ex πολὺς, & ἄγρα.
Πολύαγρος, ου, ὁ ἡ ὦν, idem. Ex iisd.
Πολυάδελφος, ον, multos fratres habens.
Πολυάθλος, ου, ὁ ἡ ὦν, qui multa vicit certamina.
Πολυείκος, idem quod πολυάϊξ, dicitur de rumore vario & incerto, magno.
Πολυαίματος, ου, ὁ ἡ ὦν, multum sanguinis habens, sanguine abundans. Ex αἷμα.
Πολυαιμέω, sanguine abundo.
Πολυαιμία, ἡ, sanguinis abundantia. A
Πολυαιμος, ου, ὁ ἡ ὦν, sanguine abundans. Ex πολὺς, & αἷμα.
Πολυαίμων, ονος, ὁ, ἡ, idem.
Πολύαινος, ου, ὁ ἡ ὦν, multum laudatus, multa laude dignus; (2) loquax, garrulus.
Πολυάϊξ, κος, ὁ ἡ ὦν, impetuosus, varios impetus seu motus habens; (2) valde turbulentus, Hom. Il. 1, 165.
Πολυάκανθος, ου, ὁ ἡ ὦν, penus fruticis, sic dictum a multitudine spinarum. Ex ἄκανθα.
Πολυαλγὴς, ές, molestus, gravis.
Πολυάλγητος, ον, valde afflictus, vexatus. Ab ἀλγέω.
Πολυαλθὴς, ές, ὁ ἡ ὦν, varium ad medendum præbens usum. Ex πολὺς, & ἄλθω.
Πολυάλφιτος, ου, ὁ ἡ ὦν, multam farinam habens, vel reddens.
Πολυάμπελος, ου, ὁ ἡ ὦν, vitibus abundans.
Πολυανάγνωσία, ας, ἡ, multa lectio. Ex πολὺς, & ἀνάγνωσις, *lectio*.
Πολυανδρία, ῶ, fut. ήσω, viris abundo. A πολύανδρος.
Πολυάνδριον, ου, τὸ, locus sepulturæ destinatus, quo multorum virorum corpora mortua feruntur, cœmeterium, Gloss. Vet. strages.
Πολυάνδρος, ου, ὁ ἡ ὦν, viris frequens; (2) *de fœm.* quæ sæpius nupsit. Ἴασεν πολύανδρον ἐπειρήτιδα γυναῖκα, Nonn. P. 4, 10. Ex ἀνὴρ.
Πολυάνθεμος, ου, ὁ ἡ ὦν, multos habens flores. Ex πολὺς, & ἄνθεμον, *flos*.
Πολυανθὴς, ές, ὁ ἡ ὦν, multos habens flores, floribus abundans. Ex ἄνθος.
Πολυανθρακὴς, carbonibus abundans.

Πολυανθρωπία, ας, ἡ, multitudo & frequentia hominum. A

Πολυάνθρωπος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, frequens hominibus, Ph. ἡ πολυάνθρωπος, celeberrima.

Πολυάνωρ, multinuba. Ex *ἀνήρ*, Æschyl. Ag. 62.

Πολυάρητος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multis votis expetitus. Ab *ἀράομαι*.

Πολυαρίθμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multiplex.

Πολυαρκής, ίος, ὁ ϰ᾽ ἡ, ad multa sufficiens, multum sufficiens; (2) diu durans, pertinacis usus; (3) copiosus, abundans rebus necessariis, ut aliorum ope non indigeat, dives, etiam de flumine magno. Ab *ἀρκέω*.

Πολυαρκῶς, abunde, copiose.

Πολυάρματος, ον, multos currus habens, Ab *ἅρμα*.

Πολυαρμόνιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multas harmonias habens. Ex *πολύς*, & *ἁρμονία*.

Πολύαρνις, multas oves habenti, quasi a *πολύαρις*. Ex *ἄρις*, unde *ἄρνα*, & *ἄρνες* in usu.

Πολυάρνος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multos agnos habens; (2) dives. Ex *πολύς*, & *ἄρις*, *agnus*.

Πολυάρουρος, ον, agris dives. Ab *ἄρουρα*.

Πολυαρχία, ας, ἡ, multorum dominatus; (2) dominorum multitudo. A *πολύαρχος*.

Πολύαρχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multis dominans, potens. Ex *πολύς*, & *ἀρχή*.

Πολυάστερος, ον, valde stellatus, de nocte lucida. Ab *ἀστήρ*.

Πολύατρος, ον, idem de cœlo.

Πολυάσχολος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multis negotiis occupatus & distractus, Gl. Vet. occupatus.

Πολυαύλαξ, ακος, ὁ ϰ᾽ ἡ, multos sulcos habens; (2) magnus, latus.

Πολυαυξής, ής, ὁ ϰ᾽ ἡ, multum augescens, qui est multi incrementi. Ex *αὔξω*.

Πολυαύχην, ενος, ὁ ϰ᾽ ἡ, q. d. multicervix, i. e. multa habens capita. Ex *αὐχήν*.

Πολυάχνης, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multos foetus edens, multifonus. Ex *πολύς*, & *ἀχέω*, *sono*.

Πολυάχυρος, ον, ὁ ϰ᾽ ἡ, multum habens palearum. Ex *πολύς*, & *ἄχυρον*.

Πολυάφορος, ον, dives. Ab *ἀφορή*.

Πολυβάδιστος, ον, ὁ ϰ᾽ ἡ, multum pedibus tritus. Ex *πολύς*, & *βαδίζω*.

Πολυβάτειος, ον, ὁ ϰ᾽ ἡ, rubis abundans. Ex *πολύς*, & *βάτος*, *rubus*.

Πολύβατος, ον, ὁ ϰ᾽ ἡ, tritus; (2) frequens hominibus. Ex *πολύς*, & *βαίνω*, *eo*.

Πολυβαφής, ής, ὁ ϰ᾽ ἡ, multum tinctus. Ex *πολύς*, & *βάπτω*.

Πολυβενθής, ής, ὁ ϰ᾽ ἡ, multas profunditates habens. Ἀμφὶν δ᾽ πολυβενθέα ἐστήϰεντο, Hom. Il. 1, 432. Ex *βένθος*.

Πολυβοτάνειρα, ας, ἡ, multorum pedes habens, s. saepe tollens.

Πολυβοτάνη, ης, ἡ, herbis abundans.

Πολυβόλαξ, ϰος, ὁ ϰ᾽ ἡ, multas noxias; (2) multis damnis obnoxius. Ex *πολύς*, & *βλάπτω*.

Πολυβλαστής, ής, ὁ ϰ᾽ ἡ, multum germinans. Ex *πολύς*, & *βλαστάνω*.

Πολυβόσιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui multum comedit, multivorus. Ex *βιβρώσϰω*.

Πολυβοσία, ας, ἡ, multos alens. Ex *βόσϰω*.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, multorum altrix. A *πολύβοτος*.

Πολύβοτος, ον, ὁ ϰ᾽ ἡ, abundans pascuis. Ex *βόσϰω*.

Πολυβότρυς, υος, ὁ ϰ᾽ ἡ, racemis abundans.

Πολυβούλαιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, valde prudens. Αἶψα γὰρ πολυβούλου Ἀθήνης ϰῆρες ὀρίζει. Hom. Il. ξ, 260. Ex *βουλή*, *consilium*.

Πολυβώτης, ου, ὁ, multas boves, seu multa pecora habens.

Πολυγάμβρεμος, ον, valde fremens.

Πολυγάρυχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multum mugiens. Ex *βρίχω*, *mugio*.

Πολυγάσυρος, ον, multis coriis indutus, tectus. *Epith.* scuti. A *βύρσα*.

Πολυγαῖαξ, αϰος, fertilis. A *βῶλος*.

Πολυγάμβρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multas aras habens.

Πολυγᾶτα, gen. sing. *Dor.* pro *πολυγάτης*.

Πολυγάλαϰτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, lacte abundans. Ex *γάλα*.

Πολυγαμία, ῶ, plures duco uxores.

Πολυγαμία, ἡ, quum quis eodem tempore duas vel plures habet uxores; (2) cum quis plures deinceps ducit uxores. A

Πολύγαμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui plures duxit uxores, vel quæ pluribus nupsit viris.

Πολυγέλωτις, ιδος ϰ᾽ ἁδος, risus, joci, amantes. A *γέλως*.

Πολυγένειος, ου, ὁ, multibarbus, Gl. Vet. Ex *γένειον*, *barba*.

Πολυγενής, ής, fœcundus. A *γίγνομαι*.

Πολυγηθής, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, multum lætitiæ adferens. Πολυγηθέες Ὧραι. Hom. Il. 21, 450. Ex *γηθέω*.

Πολυγήρως, &

Πολύγηρως, ω, ὁ ϰ᾽ ἡ, vivax, Ph. senex. Ex *γῆρας*.

Πολυγλαγής, ής, ὁ ϰ᾽ ἡ, lacte abundans. Ex *γλάγος*, *lac*.

Πολύγλυϰος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, musto abundans.

Πολύγλωσσος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multas habens pupillas, sive multos oculos. Ex *γλαυϰός*.

Πολύγλωσσος, vel **πολύγλωττος**, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui multarum linguarum est; (2) multarum linguarum gnarus; (2) multiloquus, verbosus. Ἀλλά τι ῥίξει Ταῦτα πολυγλώσσῳ μεμερισμένα σύζυγι λαῷ, Nonn. P. 6, 9. Ex *γλῶσσα*.

Πολυγλώχιν, ινος, ὁ ϰ᾽ ἡ, multos habens angulos; (2) multas habens cuspides.

Πολυγναμπτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui variis modis flectitur & incurvatur, multos flexus habens. Ex *γναμπτός*.

Πολυγνάμπτως, prudenter, scite.

Πολυγνωμοσύνη, ἡ, prudentia, peritia. A

Πολυγνώμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, sententia & animo inconstans; (2) multarum rerum peritus. Ex *γνώμη*.

Πολυγνώσιος, ου, idem quod

Πολύγνωτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multis notus seu cognitus, celebris.

Πολύγομφος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multis clavis compactus.

Πολυγόμφωτος, ον, idem.

Πολυγόνατον, polygonaton, herba a geniculorum frequentia dicta. Ex *γόνυ*.

Πολυγονέω, ῶ, & **πολυγονίομαι**, ούμαι, fœcundus sum. A *πολύγονος*.

Πολυγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab eod.

Πολυγόνιον, ου, τὸ, herba, quam Lat. *sanguinariam* vocant. Ab eod.

Πολύγονος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, fœcundus, ferax. Ex *γόνος*.

Πολυγράμματος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, admodum literatus. Ex *γράμμα*.

Πολύγραμμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multis lineis interstinctus. Ex usd.

Πολύγραπτος, ου, multivorus, Hipp. A *γράω*, *voro*.

Πολυγράφος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multa scribens. Ex *πολύς*, & *γράφω*.

Πολυγύμναστος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, in multis exercitatus. Ex *γυμνάζω*, *exerceo*.

Πολυγυναιϰίτης, ου, ὁ, qui multas uxores habet, vel habuit. Ex *γυνή*.

Πολυγυμνάσιος, ου, ὁ, idem & ex usd.

Πολυγώνιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multangulus, angulosus, Gl. Vet. *πολυγώνιον*, angulosum, Ph. Ex *γωνία*.

Πολύγωνος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ex usd.

Πολυδαίδαλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multo & vario artificio elaboratus, celebre factus.

Πολυδαίμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, divinus, sanctus.

Πολυδάϰρυς, υος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem quod

Πολυδάϰρυτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, lacrimosus; act. & pass.

Πολυδάϰρυτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multis lacrimis prosequendus. Ex *δάϰρυ*.

Πολυδάϰτυλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multos digitos habens.

Πολυδάπανος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, sumptuosus, Gl. Vet. Ex *δαπάνη*, *sumptus*.

Πολυδαπάνως, sumptuose.

Πολυδέγμων, ὁ ϰ᾽ ἡ, amplus, capax. A *δέχομαι*.

Πολύδεσμος, ον, gravissimus.

Πολυδειράς, άδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, montium juga seu cacumina multa habens.

Πολυδένδρεος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, arboribus abundans, frequens. A *δένδρον*.

Πολύδενδρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ex iisd.

Πολυδερϰής, ής, ὁ ϰ᾽ ἡ, multa cernens, acutum cernens. A *δέρϰω*.

Πολύδεσμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multis ligatus vinculis, multis clavis compactus.

Πολυδόλιος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, valde dulcis. Ex *δεύϰος*, *dulcedo*.

Πολυδεύϰης, ες, *contr.* ους, ὁ, Poll. Ph.

Πολύδημος, ον, idem quod

Πολυδημώδης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, valde popularis.

Πολυδίδυμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, consultus, prudens, multi consilii. Ex *δίδυμες*, *consilium*.

Πολυδιαφθορος, ον, valde, sæpe vastatus, sterilis ob vastitatem. A *διαφθείρω*.

Πολύδικος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, litigiosus. Ex *δίϰη*.

Πολυδίνης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, multos vortices habens; (2) multum agitatus & circumactus. Hom. Il. 4, 171. Ex *δίνη*, *vortex*.

Πολυδιψίος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, Gl. V. siticulosus; (2) multum desideratus. Ex *δίψα*, *sitis*.

Πολύδονος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, multæ agitationis. Ex *δονέω*, *agito*.

Πολύδοξος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, valde clarus, multum illustris. Ex *δόξα*, *gloria*.

Πολυδωρεία, ἡ, servorum copia.

Πολυδώλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui multos habet servos.

Πολύδριον, ου, τὸ, municipium, oppidum, Gl. V. A *πόλις*.

Πολύδρομος, ου, vagus, errabundus.

Πολύδρυσις, ις, ὁ ϰ᾽ ἡ, rore plenus, valde roscidus.

Πολυδυάμας, ας, ὁ ϰ᾽ ἡ, multipotens. Ex *δυάμας*, *potentia*.

Πολυδωρία, ας, ἡ, liga munificentiæ. A

Πολύδωρος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, multa donans. Ex *δῶρον*, *donum*.

Πολύεδρος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, multas sedes; s. multos angulos, & latera habens, e corpore solido in Geom. Ex *ἕδρα*.

Πολυεδάμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, multiscius.

Πολυειδής, ής, ὁ ϰ᾽ ἡ, diversas species habens, multiformis, multiplex. Ex *εἶδος*.

Πολυειδία, ας, ἡ, varietas. A *πολυειδής*.

Πολυειδῶς, adv. vario modo.

Πολυέλαιος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, abundans oleo, unctus. Ex *ἔλαιον*.

Πολυέλιος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, multum remigans.

Πολυέλιξ, ϰος, ὁ ϰ᾽ ἡ, multis voluminibus, multis modis volubilis & tortuosus.

Πολυέλϰης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, ulceribus multis scatens, *Gl. V.* Ex *ἕλϰος*.

Πολυεπάνιος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, multum laudatus.

Πολυεργός, ός, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem quod

Πολυεργός, ός, ὁ ϰ᾽ ἡ, operosus, laboriosus. Ex *ἔργον*.

Πολυέτηρος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem quod

Πολυέτης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, longævus, annosus, grandævus, Ph. Ex *ἔτος*.

Πολυετία, ας, ἡ, grandæva vitas. Ex usd.

Πολύευϰτος, ὁ ϰ᾽ ἡ, multum optatus, multis expetitus; (2) votis omnibus expetendus.

Πολύζαλος, ον, procellosus, fluctuosus. A *ζάλη*.

Πολύζηλος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, quem æmulari & imitari multa animi contentione solemnis, (2) magno studio expetitus, (3) invidiosus.

Πολυζήλωτος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, multo studio æmulandus, seu expetendus.

Πολυζήμιος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, damnosus, Ph. Ex *ζημία*.

Πολύζυγος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, multa habens transtra. Gl. Vet. jugosus.

Πολύζωσος, ον, bene succinctus.

Πολυήγορος, ον, multiloquus, garrulus. Ab *ἀγορεύω*.

Πολυήθης, ες, versutus, omnibus aptus. Ab *ἦθος*.

Πολλάκουστος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui multa audivit vel audit. Ex πολύς, & ἀκούω.

Πολυήμερος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui multorum dierum est. Ab ἡμέρα.

Πολυήρατος, ος, ὁ ἡ ὄν, perjucundus, optabilis. Ex πολύς, & ἐράω.

Πολύηρος, ος, ὁ ἡ ὄν, i. e. πολυάρουρος, dives agri, R. Ex πολύς, & ἔρα, *terra*, R.

Πολυήσυχος, ον, valde quietus, tranquillus.

Πολυηχής, ής, ὁ ἡ ὄν, multos sonitus edens, multisonus. Ex πολύς, & ἠχή.

Πολυήχητος, ον, idem. Ab ἠχέω.

Πολυθαμβής, ής, ὁ ἡ ὄν, multum seu vehementer stupefactus. Ab θάμβος, *stupor*.

Πολυθαρσής, ής, ὁ ἡ ὄν, multa fiducia præditus; (2) audax. Hinc τὸ πολυθαρσὲς, ής, audacia, animi confidentia. A θάρσος.

Πολυθαύμαστος, ον, valde admirandus.

Πολυθεατής, οῦ, ὁ ἡ οῦ, qui multa spectavit. Ex πολύς, & θεάομαι, *specto*.

Πολυθέατος, ον, conspicuus, spectabilis. A θεάομαι.

Πολυθεΐα, ας, ἡ, deorum multitudo. A

Πολυθεΐζω, ω, ὁ ἡ ὑ, qui multos deos admittit. Hinc

Πολυθεϊσμός, οῦ, ὁ, deorum multitudo.

Πολυθήλης, ες, fertilis, fœcundus. A θῆλυς.

Πολυθήρατος, ος, ὁ ἡ ὄν, multum calidus, percalidus.

Πολυθήρευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, percarus, *per Syn.* pro πολυτίμητος. Τέκνον ἐλαίνουσιν, τέκνον πολυθήρευτον τοκεῦσι, Call. in Cer. 47. A πρίαμαι.

Πολυθήτης, ου, *Æol.* multos deos statuendo, Suic.

Πολυθηρία, ἡ, ferarum copia. A

Πολυθήρης, ος, ὁ ἡ ὄν, feris abundans. A θὴρ, *fera*.

Πολυθρῴσκος, ος, ὁ ἡ ὄν, impetuosus, multo seu vehementi cursu ruens impetu.

Πολυθρῠπτος, ον, valde aut in multas partes fractus. A θρύπτω.

Πολυθρύμματος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem quod

Πολυθρέμμων, ων, ὁ ἡ ον, pecorosus, multa alens pecora. Ex πολύς, & θρέμμα.

Πολύθριξ, ῐκος, ὁ ἡ ῐξ, pilosus, [illegible]

Πολύθρονος, ος, ὁ ἡ ὄν, multa habens θρόνα seu ἕδρανα; (2) multis medendi vi præditus.

Πολύθρους, ους, ὁ ἡ οῦν, q. d. multitonus, strepens.

Πολυθρύλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, omnibus notus, vulgi sermonibus celebratus, famigeratus. Ex πολύς, & θρυλλέω, *famigero*.

Πολύθυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, multas habens fores seu januas, multis portis pervius, Gl. Vet. fenestratus. Ex πολύς, & θύρα.

Πολυθύσανος, ος, ὁ ἡ ὄν, multas fimbrias habens.

Πολυθυσίαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui multæ victimæ mactantur. A θυσιάζω.

Πολύθυτος, ος, ὁ ἡ ὑ, victimis abundans. Ex πολύς, & θύω.

Πολυθύτος, ος, ὁ ἡ ὑ, impetuosus, acer, bellicosus.

Πολυϊδμων, ων, ὁ ἡ ὄν, qui multa scit, multa callens; multiscius.

Πολυΐδρεια, ας, ἡ, multa scientia. A

Πολυΐδρις, ιος, ὁ ἡ ὑ, qui multa scit, multa callens; (2) multa expertus.

Πολυϊνής, ής, ὁ ἡ ὄν, multas habens fibras seu venas. Ex πολύς, & ἶς, *fibra*.

Πολυΐππία, ας, ἡ, copia equorum, Gl. Vet. equitatus.

Πολύϊππος, ος, ὁ ἡ ὑ, equis abundans.

Πολυΐστωρ, ορος, ὁ ἡ ὑ, multiscius, multiplici doctrina præditus.

Πολυϊχθύς, ος, ὁ ἡ ὑ, piscosus, piscibus abundans. Ex πολύς, & ἰχθύς.

Πολύϊχθυς, idem.

Πολυκαγκὴς, ής, ὁ ἡ ὲς, q. d. multum calefactus, admodum aridus, siccus. Ex πολύς, & καύχαινος, *siccus*.

Πολυκαὴς, ής, ὁ ἡ ὲς, multum ardens, æstuosus. Ex πολύς, & καίω.

Πολυκάθεδρος, ος, ὁ ἡ ὄν, multa habens transtra, Ex πολύς, & καθέδρα, *sedes*.

Πολυκαιτὴς, ής, ὁ ἡ ὲς, multos occidens. Ex πολύς, & κατνω, *occido*.

Πολυκαισαρία, ας, ἡ, Cæsarum multitudo. Ex πολύς, & Καῖσαρ.

Πολυκάλαμος, ος, ὁ ἡ ὄν, q. d. multicalamus, multiplici calamo vel culmo adfurgens.

Πολυκαμάτης, ος, ὁ ἡ ὄν, laboriosus, æruminosus; (2) multo labore, multa & varia arte factus.

Πολυκάμορος, ος, ὁ ἡ ὄν, multum miser, infortunatus; cui valde malum & asperum fatum est.

Πολύκαμπὴς, ής, ὁ ἡ ὲς, multos habens flexus, flexuosus. Ex πολύς, & καμπή.

Πολύκαμπτος, ος, ὁ ἡ ὸν, varie flexus, seu flexibilis.

Πολυκανὴς, ὲς, qui multos interficit. A κανὼ.

Πολύκαπνος, ος, ὁ ἡ ὄν, fumo abundans; (2) qui multo fumo infestari solet; (3) nimio fumo niger factus, fumosus.

Πολυκάρηνος, ος, ὁ ἡ ὄν, multa habens capita. Ex πολύς, & κάρηνον.

Πολυκαρπέω, ῶ, multos fructus produco. Τὸ πολυκαρπεῖν εἰς ἀρχαῖα ἀνόματα Φλύειν, *Athan.* V. H. 3, 41.

Πολυκαρπία, ας, ἡ, ubertas fructuum, uber fructus. A

Πολύκαρπος, ος, ὁ ἡ ὄν, multos fructus gignens, fœcundus, Gl. Vet. fructuosus.

Πολυκατασκεύαστος, ος, multa arte factus, perfectus.

Πολύκαυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, multos caules habens, multicaulis.

Πολυκέλαδος, ος, ὁ ἡ ὄν, multum sonans, multum strepens.

Πολύκενος, ος, ὁ ἡ ὄν, in quo multum vacui est.

Πολυκεντητὸς, ὸν, idem quod πολύκεντος.

Πολυκέρδεια, ας, ἡ, magna astutia seu vafrities. A

Πολυκερδὴς, ής, ὁ ἡ ὲς, multum quæstuosus, multum lucri adferens; (2) valde astutus seu vafer. Ex πολύς, & κέρδος.

Πολύκερας, ατος, ὁ ἡ ὰς, multa habens cornua. Ex πολύς, & κέρας.

Πολύκεστος, ος, ὁ ἡ ὸν, varie acu pictus, varius.

Πολυκέφαλος, ος, ὁ ἡ ὄν, multa habens capita. Ex κεφαλή.

Πολυκηδεία, ἡ, mœror gravis. A

Πολυκηδὴς, ής, ὁ ἡ ὲς, multum mœroris adferens, valde luctuosus. A κῆδος.

Πολυκήτης, ος, ὁ ἡ ὲς, multa cete habens; (2) magnis piscibus abundans. A κῆτος.

Πολυκινδύνως, ον, valde periculosus.

Πολυκινησία, ας, ἡ, multiplex motus, concertatio. A κίνησις.

Πολυκίνητος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui multiplici motu agitatus, Gl. V. motabilis. Ex κινέω.

Πολυκλαδὴς, ής, ὁ ἡ ὲς, multos ramulos habens vel emittens. Ex πολύς, & κλάδος.

Πολύκλαδος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex eadem.

Πολυκλαυσία, ας, ἡ, multum ploratus seu defletus, aut deflendus; (2) valde lugens seu flens, lugubris. A κλαίω.

Πολυκλαυτία, *Ion.* pro πολυκλαυσία. A

Πολυκλαυτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ὑ, idem quod πολύκλαυστος.

Πολύκλειστος, ος, ὁ ἡ ὸν, accurate clausus.

Πολύκλειτος, ος, ὁ ἡ ὸν, valde celebris.

Πολυκλεὴς, ὲς, ἐσσα, ὲν, idem, ex κλεὸς.

Πολυκλὴς, ῖδος, ὁ ἡ ὶς, multis trabibus instructus; (3) multa compage junctus.

Πολυκλῆς, ῆδος, ὁ ἡ ὶς, percelebris. A κλείζω.

Πολύκληρος, ος, ὁ ἡ ὄν, dives.

Πολύκλητος, ος, ὁ ἡ ὸν, multis vocatus; (2) e multis locis convocatus.

Πολύκλυστος, ος, ὁ ἡ ὸν, multum ablutus; (2) qui multis fluctibus ablutur; (3) undosus; (4) undis agitatus. A κλύζω.

Πολύκλωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, multos habens ramos, fruticulosus. Ex πολύς, & κλών.

Πολύκμητος, ος, ὁ ἡ ὸν, multum elaboratus, aut circa quem laboratur, a fabris videlicet. Ex πολὺς, & κάμνω, *laboro*.

Πολυκμὴς, ῆος, ὁ ἡ ὴν, idem ab illidem.

Πολύκνημος, ος, ὁ ἡ ὄν, multos fœtus sive coles habens, fœtuosus.

Πολύκνιστος, ος, ὁ ἡ ὸν, nidorosus, multo nidore fumans aut ardolens. Πολυκνίστῳ πυρὶ πέτρη, Nonn. P. 4, 20.

Πολυκοίλιος, ος, ὁ ἡ ὸν, amplum habens ventrem. A κοιλία, *venter*.

Πολύκοινος, ος, ὁ ἡ ὸν, multis communis, pervulgatus.

Πολυκοιρανίη, ης, ἡ, *Ion.* pro πολυκοιρανία, ας, ἡ, imperium vel dominium multorum. A

Πολυκοίρανος, ος, ὁ, multorum dominus & rex.

Πολυκόλλητος, ος, ὁ ἡ ὸν, ex multis conglutinatus.

Πολυκόλυμβος; ut πολυκέλυμβα μέλη βατοχαρῶν, cantilenæ ranarum, inter quas crebro aquis se submergunt i. innatant, aut per Hypall. *Hyb.* ipsarum. A κολυμβάω, *nato*.

Πολύκολπος, ος, ὁ ἡ ὸν, plures sinus habens.

Πολύκομος, ος, ὁ ἡ ὸν, cui multa coma est, cui ipsi est crinium. A κόμη.

Πολύκομπος, ος, ὁ ἡ ὸν, multum jactans, jactabundus.

Πολύκοπος, ος, ὁ ἡ ὸν, gestus plangentium exprimens. A κόπτω.

Πολυκόσμος, ος, ὁ ἡ ὸν, valde ornatus.

Πολύκρανος, ος, ὁ ἡ ὸν, multa habens capita. A κρᾶνον, *caput*.

Πολυκρατὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, multum habens potestatis, potentissimus. A κράτος.

Πολυκρεκὶς, ὶς, canorus, *Epith.* citharæ. A κρέκω.

Πολύκρημνος, ος, ὁ ἡ ὸν, multa habens præcipitia, ideoque aspera, & difficilis ascensu, perruptus.

Πολύκριθος, ὁ ἡ ὸν, dives hordei. A κρῖθή.

Πολύκτιμενος, ος, ὁ ἡ ὸν, multum hordei proferens; (2) fertilis. A κρίμνον.

Πολύκριτος, ος, concretus e multis partibus aut mixtus. A κρίνω.

Πολύκροτος, ὁ ἡ ὸν, multis plausibus resonans; (2) navis, quæ pluribus rebus impellitur; (3) callidus.

Πολυκρυπτος, ον, idem; (2) diversos & non congruentes sonos edens. A κρούτω.

Πολυκρωτος, ὁ ἡ ὸν, multas scaturigines habens.

Πολυκτέανος, ος, ὁ ἡ ὸν, prædives. A κτέανον.

Πολυκτησοσύνη, ης, ἡ, divitiæ. A

Πολυκτήμων, ονος, ὁ ἡ ὸν, dives, Ph. locuples, Gl. Vet. agritus. Ex πολὺς, & κτῆμα, *possessio*.

Πολύκτητος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem. A κτάομαι.

Πολύκτιτος, ος, dives, *Eust.*

Πολυκτόνος, ος, ὁ ἡ ὸν, interficiens. A κτείνω.

Πολυκύδεις, ις, ὁ ἡ ὶς, & πολυκύδιος, ος, ον, multum venerandus; *Ion.* nobilis, gloriosus, exultator. A κῦδος.

Πολυκυκεὼν, ῶνος, ὁ ἡ ὼν, flexuosus, sinuosus.

Πολυκυλίστητος, ος, ὁ ἡ ὸν, multum volutatus. A κυλίω.

Πολυκύμαντος, ος, ὁ ἡ ὸν, multiplici fœtu gravida, i. fœtus plures enixa. A κύω.

Πολυκυμων, ονος, ὁ ἡ ὼν, fluctuosus. Ex πολὺς, & κῦμα.

Πολυκυνίστης, ητος, ὁ ἡ ὴς, multitudo dominorum.

Πολυκωθων, ωνος, ὁ ἡ ὼν, bibaciissimus, vinosissimus.

Πολυκώκυτος, ος, ὁ ἡ ὸν, luctuosus.

Πολύκωμος, ος, ὁ ἡ ὸν, deditus comessationibus; (2) comessationibus abundans.

Πολύκωπος, ος, ὁ ἡ ὸν, multos remos habens. A κώπη.

Πολυλαλία, garrio.

Πολυλάλος, ος, ὁ ἡ ὸν, multiloquus, loquax.

Πολυλήιος, ος, ὁ ἡ ὸν, multas prædas adeptus; (2) multas segetes habens, locuples. A λεία, *præda*, vel λήϊον, *seges*.

Πολύλιμος, ος, valde esuriens.

Πολυλιτεύτατος, ον, (a λιτεύω) idem quod

Πολυλλιτὴς, ὴς, ὁ ἡ ὴν, (A λίτομαι) idem quod

Πολλλιτεσ, ης, ὁ ἡ ἡ, multis precibus petitus; (2) multis precibus invocandus; (3) valde supplex. Ἰὴ Ἰὴ Κυρῆες πολύλλιτε, Callim. Hymn. in Apoll. 80. Ἡμείσιον ὁ Τρῶεσσι τετίκτο πολύλλιτος. Nonn. P. 3, 29. Hom. Od. 5, 445. Ex infidem.

Πολύλλοφος, ε, ὁ ἡ ἡ, multos tolliculos habens, qui multis folliculis fit patur.

Πολυλογέω, ῶ, fut. ήσω, multa dico; copiose loquor, Gl. V. loquitor.

Πολυλογία, ας, ἡ, expositio, quæ multis fit verbis, sermo aut oratio de multis, Gl. V. multiloquium, loquacitas, verbositas. A

Πολυλόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui multa verba facit, Gl. V. multiloquus, verbosus.

Πολύλογος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui multis verbis indiget, ac intelligatur. Ex πολύς.

Πολυλογῶς, *Adv.* multis verbis, longo sermone, loquaciter.

Πολύλοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, pluribus corticibus & tunicis vestitus, pluribus tunicis involutus.

Πολυμαθία, & **πολυμαθίη**, ας, ἡ, multarum rerum peritia, multa eruditio, magna eruditio seu doctrina, Gl. Vet. πολυμαθία, solertia, multa sentia.

Πολυμαθία, ᾶς, multa discere appeto.

Πολυμαθοσύνη, ης, ἡ, multa & varia doctrina. A

Πολυμαθής, ές, ὁ ἡ ἡ, qui multa didicit, eruditus Gl. Vet. peritus, doctus, sagax, multiscius. Ex πολύς, & μαθεῖν

Πολυμαθῶς, *Adv.* cum peritia multarum rerum seu cum magna eruditione, more ejus, qui multarum rerum peritus est.

Πολυμακαρ, ὁ, felicissimus, ditissimus.

Πολύμαλλος, ον, villosus, lanosus, i. pecore lanoso abundans, Lyc. Sch.

Πολυμανθάνω, ω, multa discam. A

Πολυμάντατος, η, ον, multa habens vaticinia, multis vaticiniis clarus. A μαντεῖον.

Πολυμάχαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, multas habens alas; **πολυμάχαιρος δρῦς**, quercus corpore sinuoso. A μαχαλή, ala.

Πολυμάχητος, ε, ὁ ἡ ἡ, de quo multi & sæpe contendunt. A μάχομαι

Πολυμεδιμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, q. d. multos exhibens medimnos *frumenti*, epith. Cereris.

Πολυμεθής, ές, ὁ ἡ ἡ, multum ebrius. A μεθη, *ebrietas*.

Πολυμέλαθρος, ε, ὁ ἡ ἡ, multas habens ædes, seu multa atria. A μέλαθρον.

Πολυμελὴς, ὲς, varie sonans, *Epith.* tibiæ. A μέλος.

Πολυμελῶς, *Adv.* vario sono.

Πολυμελῶς, ὲς, idem, canorus.

Πολυμεμφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, multas effundens querelas, querulus. A μεμφομαι.

Πολυμέρεια, ας, ἡ, partium multitudo, sive plures partes. A

Πολυμερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, multis partibus constans, in multas partes divisus, multa habens membra. Gl. V. multiplex. A μέρος.

Πολυμέριμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, multis curis obnoxius, anxius, solicitus. A μέριμνα.

Πολυμέριμνῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, anxius, solicitus.

Πολυμερῶς, *Adv.* varie, Ph. pluriformem, multifariam.

Πολυμεστόκλωστες, ες, valde variabiles, permultas formas assumens, *Epith.* Proteï.

Πολυμετρία, ἡ, multitudo & varietas metrorum in carmine. A

Πολύμετρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui multis mensuris seu dimensionibus constat; (2) latus, spatiosus, amplus, magnus. A μέτρον.

Πολυμηκάδες, αἱ, *Epith.* Capellarum.

Πολυμηκὴς, ὲς, valde longus. A μῆκος.

Πολύμηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, multis ovibus habens; (2) pomifer, Hom. Il. 2, 605. A μῆλον.

Πολυμήλωσις, εως, ὁ ἡ ἡ, facundus.

Πολυμήτωρ, ορος, ὁ, multorum mater.

Πολυμήτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Πολύμητις, ιος, ὁ ἡ ἡ, abundans consilio & prudentia, valde prudens vel sapiens, peritus, Hom. Il. 1, 10.

Πολυμηχανία, ας, ἡ, multa machinans solertia. A

Πολυμήχανος, ε, ὁ, ἡ ἡ, multis abundans machinis, multis artibus ac dolis instructus, industrius, solers, prudens, astutus, versutus, Gl. Vet. dædalus, factitiosus, Il. 2, 173. Ex μηχανή.

Πολυμιγὴς, εος, ὁ ἡ ἡ, ex multis mistus, varius; (2) permixtus, confusus. A μίγνυμι. Hinc

Πολυμιγία, ας, ἡ, multarum rerum mistura.

Πολυμιξία, ας, ἡ, idem. A μίξις.

Πολύμικλος, ον, idem quod **πολυμιγής**.

Πολυμισής, ές, ὁ ἡ ἡ, invisus, odiosus. A μῖσος.

Πολυμισθὼς, ε, ὁ ἡ ἡ, multa mercede conducens, qui magna mercede operam suam alicui locat.

Πολύμιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, multis licis textus, Gl. V. **πολύμιτα**, multilicia, dicitur & de instrumentis musicis pulsatilibus.

Πολυμνήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, multarum rerum memor; (2) memoria valens. A μνήμη.

Πολυμνήστωτος, ὁ ἡ ἡ, a multis ambita, cujus multi sunt aut fuerunt proci. A μνάομαι.

Πολυμνήστη, idem & ex illâ.

Πολυμνήστος, &

Πολυμνήσαρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, memoria pollens, memor multorum.

Πολύμνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, clarus, nobilis. Ab ὑμνέω.

Πολυμνία, ας, ἡ, Polymnia, una Musarum. A ὕμνος.

Πολυμορφία, ας, ἡ, multitudo formarum. A

Πολύμορφος, ε, ὁ ἡ ἡ, multiformis, qui multarum formarum est. A μορφή.

Πολυμορφὼς, varie, varia forma, colore, &c.

Πολύμουσος, ε, ὁ ἡ ἡ, doctus, disertus, venustus, ut de musica & saltatione. A Μοῦσα.

Πολύμοχθος, ε, ὁ ἡ ἡ, æruminosus, laboriosus.

Πολυμυελος, ον, multum medullæ habens.

Πολυμυθὴς, ε, ὁ ἡ ἡ, verbosus, loquax; (2) fabulosus; (3) disertus; (4) multis laudibus celebrandus.

Πολυμυξος, ε, ὁ ἡ ἡ, multa habens ellychnia. A μύξα, *ellychnium*.

Πολύνεως, ε, ὁ ἡ ἡ, multa habens delubra Theoc. 15, 109.

Πολυνασύτης, ε, ὁ, multos nanas habens.

Πολύνδρων, ε, ος, plantago, a multitudine fibrarum s. velut nervorum.

Πολυνέφελος, ον, nebulosus. A νεφέλη.

Πολυνίφιος, ος, ον, *Ion.* η, ον, admodum tranquillus.

Πολυνίκης, ε, ὁ, sæpius victor. A νίκη.

Πολυνιφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, multa nive tectus, nivosus, nivalis. Ex νίφω.

Πολύνιφος, ον, idem.

Πολύνοια, ας, ἡ, mens, cui multum prudentiæ & sagacitatis inest. A νοῦς.

Πολύνομος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui multis vectus, Ex πολύς, & νέμω. vecto.

Πολύνους, ου, ὁ ἡ ἡ, cui multum est mentis, i. e. prudentiæ & sagacitatis. Hinc

Πολύνως, prudenter, sagaciter.

Πολύνοσος, ε, ος, ον, multis morbis obnoxius, morbidus.

Πολύνους, ε, ὁ ἡ ἡ, qui sæpius revolvitur, rolit.

Πολύνυμφος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui sæpius nupsit. A νύμφη.

Πολύξενος, *Ion.* **πουλύξεινος**, ε, ὁ ἡ ἡ, qui multos hospites habet, qui multos hospitio excipit.

Πολυξενίη, & δόμος πολύξενος sum.

Πολυξεστος, ον, multum politus, i. e. pulcher ac decorus, i. e. tus.

Πολύξυλος, ον, valde lignosus, aridus.

Πολύξυλος, η, ον, arborum frequens. A ξύλον.

Πολυοδία, ας, ἡ, multa ; (2) multum iti neris. Ab ὁδός.

Πολύοδους, οντος, ὁ ἡ ἡ, multos habens dentes.

Πολυοζέω, ῶ, valde olens, maxime olens. Ab ὀσμή.

Πολυοζία, ας, ἡ, in plures ramos dispersum esse, in multas partes effusum. A

Πολύοζος, ε, ὁ ἡ ἡ, in plures dispersus ramos, in plures partes diffusus.

Πολυοινία, ἡ, vini copia, it. vinolentia. A

Πολύοινος, ε, ὁ ἡ ἡ, vinolentus, vino abundans.

Πολύοκνος, ον, valde tardus, s. cunctator.

Πολυόκλος, idem quod

Πολύολβος, ε, ὁ ἡ ἡ, perbeatus; (2) prædives.

Πολυόμματος, ε, ὁ ἡ ἡ, multos habens oculos; it. multa habens foramina, Gl. Vet. Ab ὄμμα.

Πολυόμφαλος, ε ὁ ἡ ἡ, multos umbones habens, multis clypeis munitus.

Πολυόνειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, multa insomnia habens; (2) insomnia observans.

Πολύοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, multo abundans succo; (2) multa habens foramina. Ex ὀπός, *succus*, vel ὀπή, *foramen*.

Πολυοπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui a multis conspicitur. Ab ὀπτομαι.

Πολυόργιος, ον, cui multa sacra fiunt. Ab ὄργια.

Πολυορκία, ας, ἡ, consuetudo sæpe jurandi. A

Πολύορκος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum jurans, leviter jurans.

Πολυόρουτος, ον, impetuosus, vehemens. Ab ὀρούομαι.

Πολυόρνιθος, ε, ὁ ἡ ἡ, avibus abundans. A

Πολυορνις, ο ἡ ἡ, idem.

Πολυόροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, multas concamerationes seu contignationes habens; (2) multa habens culmina.

Πολυοσμία, ας, ἡ, odoris copia seu multitudo. A

Πολύοσμος, ε, ὁ ἡ ἡ, multis odoribus fragrans. Ab ὀσμή, *odor*.

Πολυόστεος, ε, ὁ ἡ ἡ, multa habens ossa. Ab ὀστέον, *os*.

Πολυοστὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, peculiatus, Ph. Ab ὀστέα, *peculium*.

Πολυοχλαλμος, ε, ὁ ἡ ἡ, multioculus; (2) herba vim habens fugandi, velut tussilago.

Πολυοχλέω, ῶ fut. ήσω, homines multitudine abundo, Gl. V. **πολυοχλῆσα**, celeberrima populosa.

Πολυοχλία, ας, ἡ, populi multitudo, Gl. V. celebritas, populositas. A

Πολύοχλος, ε, ὁ ἡ ἡ, frequens, hominum multitudine abundans.

Πολύοχος, ον, potens, dives. Ab ἔχω.

Πολυοψία, ας, ἡ, epularum abundantia. A

Πολυόψιος, ε, ὁ ἡ ἡ, abundans opsemate; (2) opsonio multo vehemens. Ab ὄψον

Πολυπάθεια, ας, ἡ, malorum omnium, multorum malorum perpetio, cum quæ multis calamitatibus obnoxius est. A

Πολυπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, multis casibus fortunisque vexatus. Ex πολύς, & πάθος.

Πολυπειρία, ας, ἡ, multarum rerum usus; (2) peritia rerum multarum. A πολύπειρος.

Πολυπείρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, admodum vafer, vide etiam.

Πολυπένης, ητος, ὁ ἡ ἡ, cui multa sint libera, i. e. res.

Πολυπέμπων, ονος, ὁ ἡ ἡ, multa possidens, dives. Il. 4, 433. A πέμπω

Πολυπενθέστατος, ε, ὁ ἡ ἡ, admodum luctuosus, valde calamitosus.

Πολυπένθης, ὲς, ὁ ἡ ἡ, cui multa sint libera, i. e. res.

Πολυπεπάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, multa possidens, dives. Il. 4, 433. A πέπαμαι

Πολυπεπλάμφαξ, ε, ὁ ἡ ἡ, lucidissimus. Ex πλάμφω.

Πολυπεπλεθυντος, ὁ, quæ diu virgo mansit.

Πολυπαρθένος, ον, virgines multas habens.

Πολυπαστιξ, ὁ ἡ ἡ, multum saltans, qui fit cum saltatione, in quo saltatur. A πάλλω.

Πολυπάσσητος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum celebratus, tritus & pervulgatus. A πατέω.

Πολυπάστης, ου, ὁ ἡ ἡ, plus una patria potens.

Πολυπειρία, ἡ, multarum rerum experientia & peritia, Gl. V. sagacitas, solertia. A

Πολυπείρων, ε, ὁ ἡ ἡ, multa experta, qui multa tentavit, peritus, callidus, Gl. Vet. sagax. Ex πολύς, & πεῖρα.

Πολυπείρατος, ὁ ἡ ἡ, multiplex, varius. A πεῖρας.

Πολυπενθὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, multum lugens, quem crebro calamitates luctu afficiunt, miser, luctuosus, luctu plenus; Hom. Il. 5, 559. A πένθος.

Πολυπήθης, ές, ὁ ἡ ἡ, multum scisciturus. Ex πολύς, & πυνθάνομαι.

Πολυπάϊδιος, ον, multum ſaliens, in quo multum exſultatur. A πηδάω.

Πολυπήμων, ονος, ὁ ἡ ὦν, multa damna adferens, noxius. A πῆμα.

Πολύπλουος, ος, ὁ ἡ ὦν, multo ſtamine textus, pinguis. A πλώω ς.

Πολυπίδακος, ος, ὁ ἡ ὦν, fontibus ſcatens, Hom. Il. 8, 47. Ex πίδαξ.

Πολυπίδαξ, ακος, ὁ ἡ ῑδος, idem & ex iiſd.

Πολυπικρος, ος, ὁ ἡ ὦν, valde amarus.

Πολυπινης, ες, valde ſordidus, ſqualidus. A πῖνος.

Πολύπιστος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum fidens ſeu credens.

Πολύπλαγκτος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum errans, multivagus, Hom. Il. 11, 308. Idem.

Πολυπλανης, ές, ὁ ἡ ὦν, multivagus, vagus, erroneus; (2) erroris plenus. Οἱ ὃ κακμοντες Ἔεγα πολυπλανέος βιοτῆς, Nonn. P. 5, 29. A πλανάω.

Πολυπλάνητος, ὁ ἡ ὦν, idem.

Πολύπλανος, ος, ὁ ἡ ὦν, idem & ex iiſdem.

Πολυπλανώς, eum multo errore. Eleganter de radicibus in terra omnes in partes diffuſis, aut de herba errante longe lateque.

Πολυπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολυπλάσιος. Hinc

Πολυπλασιασμός, ὁ, o multiplicatio.

Πολυπλάσιος, ία, ιον, multiplex; (2) multo copioſior, multo major. A πολύς. Unde

Πολυπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὦν, multiplex, Ph.

Πολυπλήθης, ες, ὁ ἡ ὦν, qui multorum jugerum eſt; (2) qui multa jugera poſſidet. A πλέθρον.

Πολύπλοκος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum implicatus, intricatus, multifarius.

Πολυπλόκτης, ου, ὁ ἡ ὦν, multa habens latera. A πλευρά.

Πολυπληθής, ές, multus numero ſum; (2) auctus & creſcens numero. A

Πολυπληθής, ές, ὁ ἡ ὦν, multus numero. A πλῆθος.

Πολυπληθία, vel πολυπληθίη, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia, copia, Appian. Bell. Civ. 1. Ab eod.

Πολυπλόος, f. πλόα, multiplico. Ab eod.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, verborum dolus. A

Πολύπλοκος, ος, ὁ ἡ ὦν, multis nexibus implicatus, intricatus, & hinc valde impedito, difficili; (2) varius, multiplex; (3) dolo ſus, vafer, verſutus. Ex πλέκω.

Πολυπλόκως, *Adv.* multis nexibus, implicite, multis modis; multo ſtudio, Gl. V.

Πολύπνοος, ον, *contr.* πολύπνους, ους, ὁ ἡ οῦν, multum emittens, valde odoratus, valde gratus (*Cicero*). A πνοή.

Πολυπόδη, ας, ἡ, pedum multitudo, multi pedes. A πούς.

Πολύπους, ποδος, ὁ ἡ ὦν, multos pedes habens, multipes; (2) Subſt. ὁ polypus, *piſcis*; (3) tuberculum in naribus, polypi carni ſimile, Gl. Vet. multipes, polypus.

Πολυπραγμάτεια, ας, multis rebus vaco, multas res tracto. A πρᾶγμα.

Πολυπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, multis negotiis, iiſque nihil ad me pertinentibus, me implico; ardelionem ago; (2) diligenter & ſolicite inquiro, curioſe perſcrutor, Gl. Vet. πολυπραγμοσύνη, ſciſcitor, percontor, rimor; habet et ſignificationem appetendæ rei alienæ *impr.* imperii. Τὰ ἀεὶ ἀ Θύσμιν πολυπραγμονέων, Heliod. Ὁ τὰ τῶ ὄντως πολυπραγμονῶν φύσιν, Plato.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, ſolicitudo de multis negotiis, & quidem nihil ad nos pertinentibus, curioſitas ardelionis; (2) *impr.* tributur privatis res publicas curantibus & arcana imperii; (3) ſtudia literarum, *impr.* hiſtoriæ. A

Πολυπράγμων, ονος, ὁ ἡ ὦν, qui eſt multorum negotiorum, nihil in primis ad ipſum pertinentium; ardelio, multa negotia curans, Gl. V. ſcrutator, ſciſcitator, curioſus, ardelio. A πρᾶγμα.

Πολύπρεως, ον, valde mitis.

Πολύπρεμνος, ος, ὁ ἡ ὦν, multos habens ſtipites ſeu truncos. A πρέμνον.

Πολυπρίων, ωνος, ὁ ἡ ὦν, ramoſus.

Πολυπρόβατος, ος, ὁ ἡ ὦν, magnam pecoris copiam habens; (2) dives, opulentus. A πρόβατον.

Πολυπρικτος, ὁν, magnam dotem habens. A πρίξ

Πολυπρόσωπος, ὁ ἡ ὦν, q. d. multas habens facies; (2) multiformis. A πρόσωπον.

Πολυπρισάπας, *Adv.* multis modis.

Πολυπτέρος, ος, ὁ ἡ ὦν, multas pennas ſeu pinnas habens. A πτέρον.

Πολυπτοίητος, & πολυπτόητος, ος, ὁ ἡ ὦν, pavidus, meticulosus, tumultuoſus, formidabilis. A πτοιέω, *exterreo*.

Πολύπτολις, ιος, f. εως, ὁ ἡ ὦν, multas urbes habens, Call. in Dian. 225.

Πολύπυρος, ος, ὁ ἡ ὦν, multos habens ramos.

Πολυπτυχία, ας, ἡ, multitudo, plicarum, ſinuum, vallium, &c. conglobatio. Gl. V. A

Πολύπτυχος, ος, ὁ ἡ ὦν, multas plicas habens, ſinuoſus, multiplex, multiplicater obductus arte, corio, &c. Hom. Il. 8, 411. A πτύξ, πτύω.

Πολυπτέξ, ὁ ἡ ὦν, multos habens lepores.

Πολυπτίατος, η ον, plures calos habens. Hinc τὸ πολύπτιατον, Polyptoton, figura rhetorica. A πτῶσις.

Πολύπυλος, ος, multas portas habens. A πύλη

Πολύπτυος, ος, ὁ ἡ ὦν, multas turribus munitus.

Πολυπτέρος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum triticum ferens, tritico abundans.

Πολυπύημων, ονος, ὁ ἡ ὦν, barbatus.

Πολυπύημος, ος, ὁ ἡ ὦν, delertus, verboſus, Gl. Vet. A ῥῆμα, *verbum*.

Πολυπρήγμων, ονος, ὁ ἡ ὦν, multas habens impenſas, (2) multa ſæpius eruperens, violentus. A ῥήγνυμι.

Πολυρρέθμιος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum ſonum ſeu ſtrepitum edens, ſonorus.

Πολυρράπτος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum ſutus, multipliciter futa ſeu contexta.

Πολυρράφος, ως, ὁ ἡ ὦν, idem. A ῥάπτω.

Πολυρράφος, ος, ὁ ἡ ὦν, idem & ab eod.

Πολυρρημονία, copioſe, verboſe dico. A

Πολυρρήμων, vid. πολυεπής.

Πολύρριζος, ος, & πολύρριζος, ος, ὁ ἡ ὦν, multos agros habens, (2) opulentus, dives, *Hom.* Il. 9, 155. Ab ῥίζα, ης.

Πολυρρύτος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum dictus. A ῥέω, *dico*.

Πολυρριζία, ας, ἡ, multitudo radicum. A

Πολύρριζος, ος, ὁ ἡ ὦν, multas radices habens, seu multiplex eſt radix. A ῥίζα.

Πολυρρίνης, ος, ὁ ἡ ὦν, corio multiplici inductus.

Πολυρρόδος, ος, ὁ, roſis abundans, multis roſis conſpertus. A ῥόδον.

Πολυρρόθιος, ος, ὁ ἡ ὦν, idem quod

Πολύρροθος, ος, ὁ ἡ ὦν, multiſtrepus.

Πολυρρόιζδητος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum ſtridorem vel ſtrepitum edens. A ῥοιζδέω.

Πολύρροιζος, ος, ὁ ἡ ὦν, idem.

Πολύρρυτος, ος, ὁ ἡ ὦν, multiſluus, copioſe fluens. A ῥύω.

ΠΟΛΥΣ, πολλή, πολύ, *Gen.* πολλοῦ, ῆς, οῦ, multus, numeroſus; (2) magnus, amplus, ſpatioſus; (3) excellens, præſtans, vehemens, potens. Hinc (1) ἐ πολλῆ τῆς γῆς, *Att.* pro πολλῆ γῇ; (2) τί μοι πολλὸ ἡ quid mihi prodeſt. *In plur.* οἱ πολλοί, plebs, bona pars, multitudo, plebs, vulgus, vulgares in quoque genere; (2) in ſacris lib. interdum pro πάντες; (3) interdum de perpaucis reperitur; *Comp.* πλείων, *Superl.* πλεῖστος.

Πολύσαθρος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum putris, admodum detritus, valde vitioſus.

Πολυσαρκία, ας, ἡ, corpulentus ſeu pinguis ſum, carne abundo.

Πολυσαρκία, ας, ἡ, corpulentia, obeſitas, Gl. V. carnoſitas. A

Πολύσαρκος, ος, ὁ ἡ ὦν, valde carnoſus, corpulentus; metaph. ſtupidus. A σάρξ.

Πολύσεμνος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum reverendus, vel auguſtus.

Πολύσεπτος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum venerabilis.

Πολυσήμαντος, ος, ὁ ἡ ὦν, multa ſignificans. A σῆμα.

Πολύσημος, ος, ὁ ἡ ὦν, idem. A σῆμα.

Πολύσινος, ον, valde noxius. A σίνω.

Πολυσιτία, ας, ἡ, frumenti copia; (2) cibi copia. A

Πολύσιτος, ος, ὁ ἡ ὦν, frumento abundans; (2) cibo repletus. A σῖτος.

Πολύσκαλμος, ον, *Epith.* navis magnæ.

Πολύσκαρθμος, ος, ὁ ἡ ὦν, tripudians, exultans Hom. Il. 2, 814. A σκαίρω.

Πολυσκελής, ές, ὁ ἡ ὦν, plura habens crura; (2) multiplex. A σκέλος.

Πολύσκεπτος, ος, ὁ ἡ ὦν, valde conſpicuus, ſplendidus. Παρθένος ἐγλὶ ἰδεῖν πολυσκεπτοτάτη Βάτη, Arat 136. A σκέπτομαι

Πολύσκιος, ος, umbroſus. A σκιά.

Πολυσκόμμων, ονος, ὁ ἡ ὦν, valde dicax. A κομμάω.

Πολυσμαραγής, ές, ὁ ἡ ὦν, ſonorus, ſtrepens. A σμαραγέω.

Πολύσοφος, ος, valde ſapiens, ſ. doctus.

Πολυσπαδής, ές, ὁ ἡ ὦν, multum deſatura ſpadix. A σπάω.

Πολύσπειρος, ος, ὁ ἡ ὦν, qui multas ſpiras ſ. plures colubros habet. A σπεῖρα.

Πολυσπόρος, ος, ὁ ἡ ὦν, q. d. multum ſparſus ſeu diſſeminatus, Hom. Il. 2, 804. Πολυσπόρῳ λίκμῳ, Nonn. Par. 4. 67. A σπείρω

Πολυστάφυλος, ος, ὁ ἡ ὦν, abundans uvis. A

Πολυστέφανος, ος, ὁ ἡ ὦν, multum ſeminis ferens, ferme abundans. A στέφανος.

Πολυστεφής, ές, fructuoſus, laboriosus.

Πολυστολία, ας, ἡ, multa ſeu prolixa miſeratio, Suid. A

Πολυστόνος, ος, ὁ ἡ ὦν, valde miſericors. A στόνος.

Πολυσπόρος, ος, ὁ ἡ ὦν, ſemine vel ſegete abundans, fertilis.

Πολυσσαγής, ές, ὁ ἡ ὦν, multum ſeu abunde ſanans. A σάζω.

Πολυσταλής, *Adv.* multis ſtillando guttis, uberius. Ex στάλη.

Πολυστασίως, ος, ὁ ἡ ὦν, ſeditioſus, ubi creberrime eventur ſeditiones, Appian. B. Civil. 2. A στασιάζω.

Πολυσταφυλος, ος, ὁ ἡ ὦν, uvis abundans. A σταφυλή, ῆς.

Πολύστάχυς, υος, ὁ ἡ ὦν, multas ſpicas ferens ſeu edens. *Epith.* culmi.

Πολυστεγής, ές, idem quod

Πολύστεγος, ος, ὁ ἡ ὦν, bene contectus; (2) multas habens contignationes, altus. A στέγη, *tectum*.

Πολυστιγής, & πολύστιγος, ος, ὁ ἡ ὦν, ſpapillis abundans.

abundans, scruposus. Ἐν ποταμοῖσι πολυσφάλοισι πηδήσας, Nic. Th. 950. Conf. Call. in Jov. 26. Ⓐ σφάλ, vel σίαλ *calculus.*

Πολυσιλίχνης, ίδ-, vel πολυσίλιχθ-, ος, ὁ ἡ ἤ, multos habens truncos, multos a radice caudices habens. Ⓐ σίλιχθ-.

Πολυσίνακ-ος, ος, ὁ ἡ ἤ, valde gemebundus, s. gemitus habens multos, miserabilis, ærumnosus.

Πολυσίφαν-ος, ος, ὁ ἡ ἤ, multis ferris redimitus, honoratus, donatus, hinc præmiis dignus magnis.

Πολυσιφής, ές-, ὁ ἡ ἤ, idem. Ⓐ σίφω.

Πολυσιφ-ος, ὁ ἡ ἤ, vestis, quæ multum & pingue stamen habet. Ⓐ σῆμαι.

Πολύσιφ-ος, ος, ὁ ἡ ἤ, multum calcatus. Ⓐ σεσίφ.

Πολύσπ-ιλος, ὁ ἡ ἤ, multis maculis notatus.

Πολύσπ-ος, vide **πολύσπειρος.**

Πολυστιχία, ας, ἡ, multitudo versuum. Ⓐ

Πολύστιχ-ος, ος, ὁ ἡ ον, multis versibus seu ordinibus constans.

Πολύστοιχ-ος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.

Πολύστολ-ος, ος, ὁ ἡ ὄν, multam & magnam habens claſſem.

Πολυστομέα, ᾶς, multum loquor, Suic. Ⓐ

Πολύστομ-ος, ος, ὁ ἡ ὄν, multa habens ora, multa loquens. Ⓐ στόμα.

Πολύστονος, ος, ὁ ἡ ὄν, multum gemens, multis gemitibus mixtus; (2) multis gemitibus prosequendus, lamentabilis, luctuosus. Ἀργείοισι πολύστονα κῆδε' ἐφῆκεν, Hom. Il. 1, 445.

Πολύστροπ-ος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui multum verſari, flecti, aut torqueri poteſt; multum verſatilis, variabilis, mutabilis; (2) valde tortus, ut funes.

Πολύστροφος, *Poët.* **πολύστροιφος, ος, ὁ ἡ ὄν,** multum ſtrepens; (2) turbulentus, multis agitatus fluctibus. Ἄγχι πολυστροφίοιο θαλάσσης, Nic. Al. 6. Ⓐ στρέφω.

Πολυστροφαλιξ, γ-, ὁ ἡ ἴξ, vorticoſus, multum volutatus. Ⓐ στροφαλιγξ.

Πολύστροφ-ος, ὁ ἡ ὄν, qui multis gyris circumagitur, verſatilis, mobilis. Ⓐ στρέφω.

Πολύστυλος, ὁ ἡ ὄν, multas columnas habens.

Πολυσυγκρατος, ος, valde confuſus, s. e multis mixtus. Ⓐ κεράννυμι.

Πολυσυγκριτος, ος, idem.

Πολυσύλλαβος, ος, ὁ ἡ ὄν, plures habens ſyllabas. Ⓐ Συλλαβή.

Πολυσωδεσμος, ος, multis copulis (ſ. conj, cop.) uens, Sch. Thuc.

Πολυσωδετον, ου, τὸ, oratio, in qua crebræ ſunt Conjunctiones copulativæ. Ⓐ Συνδέτ-ος.

Πολυσύνδετος, ος, multas copulas habens; (2) bene compactus, firmus.

Πολυσφάραγος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſonorus, ſtrepens.

Πολυσφόνδυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, multas habens vertebras & internodia. Ⓐ Σφόνδυλ-ος.

Πολυσφράγιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, multis ſignis notatus; (2) bene ſignatus. Ⓐ Σφράγισμα.

Πολυσχιδής, ές, varius, multiplex.

Πολυσχιδία, ἡ, varietas, multitudo.

Πολυσχιδῶς, varie, multiplicitter.

Πολυσχημάτιστος, ος, multas formas, multa genera habens, s. e multis generibus, v. c. verſibus compoſitus. Vox Grammat.

Πολυσχήμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, multas formas habens. Ⓐ σχῆμα.

Πολυσχιδής, ές, ὁ ἡ ές, multifidus, in multas partes ſiſſus; (2) in multos ramos effuſus; (3) multiplex. Ⓐ σχίζω. Hinc

Πολυσχιδία, ας, ἡ, *Ion.* **πολυσχίδιη, ης, ἡ,** multifida ſectio, multiplex diviſio.

Πολυσχιδῶς, *Adv.* in multas & varias partes dividendo, Gl. Vet. multifariam.

Πολύσχιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, in multas partes ſiſſus, qui findi poteſt.

Πολυσώματος, ος, ὁ ἡ ὄν, multa habens corpora. Ⓐ Σῶμα.

Πολυτάλαντος, ος, ὁ ἡ ὄν, multa habens talenta, s. e. dives. *Ion.* gravis ponderis.

Πολυτεκνία, ᾶς, fut. ήσω, multos habeo liberos, multam ſobolem procreo.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, multa proles, multi liberi, etiam de brutis. Ⓐ

Πολύτεκν-ος, ος, ὁ ἡ ὄν, multos habens liberos, numeroſam ſobolem, ut ſup.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, ſumptuoſitas, magnificentia, Gl. V. lautitia. Ⓐ

Πολυτελής, ές-, ὁ ἡ ές, magnos ſumptus poſtulans, ſumptuoſus; (2) exquiſitus; (3) magnificus, Ph. lautus, pretioſus, multiplex, Gl. V. opiparus; πολυτελῆ δεῖπνα, dapes, Ph. πολυτελέσιν, lautis, Ph. Ⓐ τελ-έω, *vectigal.*

Πολυτελῶς, *Adv.* ſumptuoſe, magnifice, Gl. Vet. laute, abunde, opipare.

Πολυτενής, ές-, ὁ ἡ ές, multum porrectus, longum ſpatium extentus. Ⓐ τείνω.

Πολυτερπής, ές-, ὁ ἡ ές, valde delectans, valde ſuavis. Ex τερπω.

Πολυτεχνής, ὲς, v. **πολυτεχής-.**

Πολυτεχνία, ας, ἡ, artis varietas, & magnitudo.

Πολύτεχν-ος, ος, ὁ ἡ ον, multas artes callens, multum artificii habens; (2) valde artificiosus. Ⓐ τέχνη.

Πολυτιμητίζω, multo honore afficio, in magno honore habeo. Ⓐ ſeq.

Πολυτίμητ-ος, ος, ὁ ἡ ον, multo honore dignus; (2) magno pretio dignus, magni faciendus, Gl. Vet. pretioſus, πολυτιμήτοι, pretiotum, Ph. Ⓐ τιμάω.

Πολυτίμιος, ος, ὁ ἡ ον, idem quod

Πολύτιμ-ος, ος, ὁ ἡ ον, pretioſus; (2) multo honore dignus. Ⓐ τιμή.

Πολυτιμώρητ-ος, ος, valde punitus & afflictus.

Πολύτιτ-ος, ος, ὁ ἡ ον, multum honoratus; (2) multo honore dignus. Ⓐ τίω.

Πολυτλής, ὁ, multi paſſus ſeu pericula, multis miſeriis conflictatus, patiens, ærumnoſus, Hom. Il. 9, 672. Od. 5, 17. Ⓐ τλάω, *perpeti.*

Πολυτλίμων, ον-, ὁ ἡ ον, idem.

Πολύτλητ-ος, ος, ὁ ἡ ον, idem & ex iiſd.

Πολυτοκία, ᾶς, multa partu, partu ſum fœcundus.

Πολυτοκία, ας, ἡ, partus numeroſitas, fœcunditas. Ⓐ

Πολυτοκ-ος, ος, ὁ ἡ ον, patiens multos, partu fœcunda, Gl. Vet. πολύτοκ-ος, fœcunda, fertilis. Ⓐ τίκτω, vel τόκος.

Πολύτολμ-ος, ος, ὁ ἡ ον, multum audens, audaciſſimus. Ⓐ τόλμα.

Πολύτορος, ον, valde ſpinoſus, multos aculeos habens.

Πολυτραφής, ὲς, fertilis.

Πολύτρεπτος, ος, ὁ ἡ ον, volubilis, convertibilis, mutabilis.

Πολυτρήρων, ονος, ὁ ἡ ον, columbis abundans, Hom. Il. 2, 502.

Πολύτριτος, ος, ὁ ἡ ον, multa habens formina.

Πολύτριπλος, ος, ὁ ἡ ον, multum tritus.

Πολύτριχον, ου, τό, polytrichon, ſive adiantum nigrum. Ⓐ

Πολύτριχος, ος, ὁ ἡ ον, pilioſus. Ⓐ Θρίξ.

Πολυτροπία, ας, ἡ, multiplex varietas modi, varii modi, varietas, (2) callidi tas, fraus.

Πολύτροπος, ος, ὁ ἡ ον, multiplex, varius, (2) callidus, mendax. Ⓐ τρωπή.

Πολυτρόπως, adv. multis modis, Ph. multifariam, convertendum.

Πολυτροφία, ας, ἡ, alimenti copia; (2) cum quis ali poteſt. Ⓐ πολύτροφος.

Πολύτροφος, ος, ὁ ἡ ον, multum alimenti accipiens; (2) bene habitus, pinguis; (3) multum alimenti ſuppeditans. Ⓐ τρέφω.

Πολυτρόχαλος, ος, ὁ ἡ ον, multum curvus, agilis in curſibus, valde mobilis, volubilis.

Πολυτρύτος, ος, ὁ ἡ ον, valde vexatus, afflictus. Ⓐ τρύω.

Πολυτυρος, ὁ ἡ ον, multo caseo conditus, multum caset adhibens.

Πολυυδρία, ας, ἡ, aquæ copia. Ⓐ

Πολύυδρος, ος, ὁ ἡ ον, aquosus. Ab ὕδωρ.

Πολύυλος, ος, ὁ ἡ ον, materiosus, Gloſſ. Vet. Ab ὕλη.

Πολυυμνητος, ος, ὁ ἡ ον, celeberrimus.

Πολυυμνία, ας, ἡ, Polyhymnia, Polymnia, una Musarum. Ab ὕμνος.

Πολύυμνος, ος, ὁ ἡ ον, in quem multi hymni fiunt, qui magnam laudum materiam præbet, celeber. Ex iiſd.

Πολύυπνος, ον, ſomnolentus, qui eſt multi ſomni.

Πολυφαγία, multum edo.

Πολυφαγία, ας, ἡ, edacitas, voracitas. Ⓐ

Πολυφάγος, ος, ὁ ἡ ον, qui multum comedit, vorax, helluo, Gl. V. edax.

Πολύφαμος, *Dor.* pro **πολύφημος.**

Πολυφαντασος, ος, ὁ ἡ ον, multas efficiens habenique viſiones fictas.

Πολυφαρμακ-ος, ος, ὁ ἡ ον, medicamentis abundans, aut venenis; (2) multorum medicamentorum vel etiam venenorum peritus; (3) multis medicamentis, vel venenis usus. Ⓐ φάρμακον.

Πολυφασία, ας, ἡ, loquacitas. Ⓐ φημί.

Πολύφατος, ος, ὁ ἡ ον, multum celebris, multorum ſermone jactatus. Ⓐ φατός.

Πολύφαυλος, ον, prorſus inutilis, nullius omnino pretii.

Πολυφεγγής, ὲς, multum ſplendoris habens, multum lucidus. Ⓐ φέγγος.

Πολυφειδής, ὲς, præparcus. Ⓐ φείδομαι.

Πολύφερτος, ος, ὁ ἡ ον, cui multa dos obtigit, bene dotata. Ⓐ φέρνη, *dos.*

Πολυφημία, ᾶς, ἡ, gloria. Ⓐ

Πολύφημος, ος, ὁ ἡ ον, valde celebris, de quo varii ſermones narrantur. Ⓐ φήμη.

Πολυφθογγος, ος, ὁ ἡ ον, multiſonus.

Πολυφθονήρης, valde invidus.

Πολυφθορος, ος, ὁ ἡ ον, qui multos occidit, multorum interfector, Soph. Elect. 10. (2) pernicioſus multis. Ⓐ φθείρω.

Πολυφόρβος, ος, ὁ ἡ ον, creditus abundans; (2) curatus, veſtitus. Ex iiſd.

Πολυφορτάνθρωπος, ος, ὁ ἡ ον, valde hominum amans, hominibus ſuſpectus, Suic.

Πολυφιλαίτιος, ον, valde amicus. Ⓐ φίλος.

Πολυφιλία, ας, ἡ, amicorum copia. Ⓐ

Πολύφιλος, ος, ὁ ἡ ον, cui multi ſunt amici.

Πολυφίλως, ita ut multis amicus ſis.

Πολυφίλτατος, ος, ὁ ἡ ον, admodum amatus, amori valde deditus, Suic. Ⓐ φίλτατ-ος.

Πολύφλοιος, ον, multum corticis habens, hinc, levis, varius, mutis.

Πολυφλοίσβ-ος, *Ion.* pro **πολυφλοίσθ-ος,** a

Πολύφλοισβος, ος, ὁ ἡ ον, multo ſtrepitu reſonans, turbulentus, ſonorus, reſonans, Gl. V. undiſonus, Hom. Il. 1, 33.

Πολύφοβος, ον, valde timidus.

Πολύφοιτος, ος, ὁ ἡ ον, profugus, vagus. Ⓐ φοιτάω.

Πολυφόνος, ος, ὁ ἡ ον, qui multos occidit, cædis.

Πολυφόρβειος, ος, ὁ ἡ ον, & **πολυφορβεύς, ος, ὁ,** multis pabulum ſeu eſcam ſuppeditans, Hom. Il. 6, 564. Ⓐ φέρβω.

Πολυφόρβιος, ον, idem quod

Πολυφόρβ-ος, ὁ ἡ ον, multorum ferax, Gl. Vet. fertilis; (2) eſt & *Epith.* vini multum aquæ ferentis. Ⓐ φέρω, vel φορβή, *pecus.* Hinc

Πολύφορτος, ος, ὁ ἡ ον, qui multo premitur ponderе, multas habens farcinas.

Πολυφραδεύεται, *Pot.* pro **πολυφραδέτω,** a

Πολυφραδής, ές, ὁ ἡ ές, valde conſultus, valde prudens. Ⓐ φράζω, *dico.*

Πολυφραδία, ας, ἡ, prudentia, ſapientia, facundia.

Πολυφράδμων, ονος, ὁ ἡ ον, idem & ex iiſd.

Πολυφραστος, ος, ὁ ἡ ον, ſæpe dictus. Ex iiſd.

Πολύφρων, ονος, ὁ ἡ ον, multis curis plenus.

Πολυφρόντις, ίδος, ὁ ἡ ἴς, admodum accuratus; (2) prudens. Ⓐ φροντίζω, *curo.*

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, variarum rerum peritia, prudentia. Ⓐ

Πολύφρων, ονος, ὁ ἡ ον, cui multum eſt mentis, ſive prudentiæ, prudens. Ⓐ φρήν.

Πολυφυής, ές, ὁ ἡ ές, multiformis. Ⓐ φύω.

Πολύφυλλος, ος, ὁ ἡ ον, multa folia habens, foliis abundans. Ⓐ φύλλον.

Πολύφυτος, ος, ὁ ἡ ον, in multa genera, &c. diviſus. Ⓐ φύλη.

Πολυφυτος, ον, herbis, plantis abundans. Ⓐ φυτόν.

Πολυφωνία, ας, ἡ, loquacitas; (2) garrulitas. Ⓐ

Πολύφωνος,

Πολύφωνος, ν, ὁ ἡ ὁ, multas edens voces, multisonus, vocalis, sonorus, magniloquus, etiam in bonam partem, ut de Homero; (2) qui multorum est verborum; (3) garrulus, loquax. Ὧρη ἐσπερίη κράζῃ πολύφωνα κορώνη, Aratus. 1002. Ubi πολύφωνα est Adverb. Al. legunt πολύφωντ. Ex φανή.

• **Πολύφωτ**, ν, ὁ ἡ ὁ, multum lucens, multa luce præditus. Ex φῶς, *lux*.

Πολύχαλκ, ν, ὁ ἡ ὁ, multum habens æris, æris abundans, æratus; (2) cui multum est pecuniæ, dives æris; (3) firmus, validus, Gl. Vet. æroſus, æreus.

Πολυχανδής, ἐ, ὁ ἡ valde capax. Πολυχανδέος ὅλμου, Nicand. in Theriac. 951. Πάϊδακος εἰμὶ θύρη πρηὼς πολυχανδέος αὐλῆς, Nonn 10, 7. Ex χανδάνω.

Πολύχειρ, ρος, ὁ ἡ ὁ, multimanus. Hinc

Πολυχειρία, vel **πολυχερία**, ας, ἡ, multitudo manuum; (2) operarum multitudo.

Πολυχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, pluribus amictus tunicis.

Πολυχόα, ῶ, multo cum fœnore refundo, fœcundor & fertilis sum. A **πολύχοος**.

Πολυχοΐα, ας, ἡ, varietas, fertilitas. Ab eod.

Πολυχοιρία, ας, ἡ, porcorum multitudo. Ex **χοῖρος**.

Πολύχοος, *contr.* **πολύχους**, ν, ὁ ἡ ὁ, multa cum ufura se refundens; (2) multiplex, Gl. V. **πολύχους**, multifarius. Ex **χέω**.

Πολυχορδία, ας, ἡ, chordarum multitudo. A

Πολυχορδ, ν, ὁ ἡ ὁ, multas habens chordas, fidibus. Ex **χορδή**.

Πολυχρής, ἐ, herbidus, pinguis, de terra.

Πολυχρημασία, ας, ἡ, abundantia, opulentia.

Πολυχρηματίζω, ditesco, dives fio, vel sum. A

Πολυχρήματ, ν, ὁ ἡ ὁ, cui multum est pecuniæ, Gl. Vet. pecuniosus, nummatus. Ex **χρῆμα**.

Πολυχρημοσύνη, ης, ἡ, v. **πολυχρηματία**. A

Πολυχρηστ, οῦς, ὁ ἡ ὁ, idem quod **πολυχρήματος**.

Πολυχωρία, ας, ἡ, utilitatis magnitudo. A

Πολυχρ, ν, ὁ ἡ ὁ, valde utilis; (2) multum utilitatis.

Πολυχρωΐα, ας, ἡ, colorum varietas. A **πολυχρώς**.

Πολυχρονεῖν, ῶ, diu duro, longævus sum. A **πολυχρόνιος**.

Πολυχρονίζω, f. ίσω, *Att.* **πολυχρονιῶ**, diu moror, prolongo, promoro. A

Πολυχρόνιος, ν, ὁ ἡ ὁ, multum seu longum tempus durans, diuturnus, (2) antiquus, Gl. V. vivax, longævus, diuturnus. Οἰνέα Διὸς ἐγγύθι πολυχρονίοιο αἴμα, Call. in Del. 282 Ex **χρόνος**. Hinc

Πολυχρονιότης, ητ, ἡ, diuturnitas.

Πολυχρονιώτατα, *Adv.* diutissime.

Πολύχρονος, ν, ὁ ἡ ὁ, idem quod **πολυχρόνιος**.

Πολυχρ, *contr.* **πολύχρως**, ν, ὁ ἡ ὁ, qui multis coloribus est præditus, varius, Gl. V. **πολυχρώς**, varius. Ex **χροιά**.

Πολύχρυσος, ν, ὁ ἡ ὁ, multum auri habens, auro affluens, Ph. opimus, auroſus.

Πολυχρωματ, ν, ὁ ἡ ὁ, multos habens colores, multicolor. Ex **χρῶμα**.

Πολύχρως, ατ, ὁ ἡ ὁ, idem. A **χρόα**.

Πολυχυλ, ν, ὁ ἡ ὁ, multum habens succi, succulentus.

Πολυχυτ, ν, ὁ ἡ ὁ, late fluens, fluidus; (2) multum diffusus.

Πολυχωρητ, ν, ὁ ἡ ὁ, multorum capax.

Πολύχωρος, ν, ὁ ἡ ὁ, amplus, spatiosus, capax. Ex **χώρα**.

Πολυχώστ, ν, ὁ ἡ ὁ, multa terra adgesta extructus, alte ageratus.

Πολυψάμαθ, ν, ὁ ἡ ὁ, multam habens arenam, arenosus.

Πολυψηφία, ας, ἡ, multitudo suffragia ferentium, multa suffragia. A **πολύψηφ**.

Πολυψηφίς, ίδ, ἡ ἡ ὁ, multos habens calculos seu lapillos. Ex **ψῆφις**.

Πολύψηφ, ν, ὁ ἡ ὁ, qui multa fert s. explet suffragia.

Πολυωδυνία, ας, ἡ, doloris gravitas. A

Πολυώδυν, ν, ὁ ἡ ὁ, multos dolores adferens, molestus; (2) afflictus, ærumnosus. Ex **ὀδυνάω**.

Πολυωνυμία, multa nomina habeo.

Πολυωνυμίως, ας, ἡ, multitudo nominum, Callim. in Dian. 7. A

Πολυώνυμ, ὁ ἡ ὁ, multa nomina habens; (1) celebris, honoratus. Ex **ὄνομα**.

Πολυωνύμως, *Adv.* multis nominibus.

Πολυώνυχ, ον, multifidos pedes, multos ungues habens. Ab **ὄνυξ**.

Πολυωπός, ὸ, ὁ, multa habens foramina; **πόλυωπον**, multoculum, Hes. Ex **ὤψ**.

Πολυωρέω, multa cura dignor, magnam curam gero; (2) laute & accurate accipio; (3) honoro, in honore & pretio habeo; (4) denis afficio. Πολυωρῶν εἰς τὸν υἱὸν ἀπὸ μικροῦ καὶ διάλιπον, *Æschin.* Πολυωρῶσι ὑπὸ τῆς πλούτου καὶ γενέσεως, Aristot. Ex **ὠρία**. Hinc

Πολυωρητικός, ή, όν, multam curam gerens, solicitus.

Πολυωρία, ας, ἡ, multa cura, ratio, & observatio; (2) honos. Ab eod.

Πολύωτ, ν, ὁ ἡ ὁ, multas habens aures. Ex **οὖς**.

Πολυωφελής, ἐ, ὁ ἡ ὁ, valde utilis. Ex **ὠφελέω**.

Πολυωφελῶς, valde utiliter.

Πολύωψ, ωπ, ὁ ἡ ὁ, multa habens foramina, multiforus.

Πόλχοι, ων, οἱ, ramenta ex farre, leguminibus immixta.

Πμα, ατ, τὸ, potio, potus. A **πίνω**.

Πομπαγωγέω, ῶ, f. ήσω, pompam duco. Ex **πομπή**, & **ἄγω**.

Πομπαῖ, ν, ὁ, Mercurii cognomen, qui defunctorum animas ad inferos deducere credebatur. Καλῷ δ' ἅμα Πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κόμισαι, Soph. Aj. 843. A **πομπή**.

Πμπεια, ας, ἡ, pompa, vel transfectio, qualis in pompa esse solet; (2) conviciorum jactatio, velut e curru, ap. Alexandrinos, f. in triumpho ap. Rom. A **πομπεύω**. Unde

Πμπεῖον, ν, τὸ, vas, quo in pompis utuntur; (2) locus celebris Athenis.

Πομπεύσκεν, *Dor.* pro **πομπεῦσιν**.

Πμπεύς, ῆσι, *Ion.* ῆος, ὁ, qui aliquem deducit; (2) qui pompam ducit, pompaticus. Ab eod.

Πόμπευσις, εως, ἡ, pompa. Ab eod.

Πμπευτής, ῆ, ὁ, pompam ducens. Ab eod.

Πομπεύω, transmitto, transfecho, deduco; (2) cum pompa incedo, pompam duco, Gl. V. triumpho; unde (3) efferor, mihi placeo, superbio, insolesco, & (4) insolenter aliquem tracto, maledicendo, minando; (5) contumelia afficio, proprie, per hominum ora traducendo, pass **πομπεύεσθαι**, in triumpho duci, ostendi. Ἀλλ' ὑπὲρ Ἑρμῆ τλῶθι πομπεύω τέχνῳ βίβλαιον, Soph. Trach. 629. A

Πομπή, ῆς, ἡ, missio, missus; (2) impulsus, instinctus; (3) deductio, qua transmittendum aut transvehendum curamus eum, qui nobiscum aliquamdiu est versatus, (4) pompa, i. e. solennis apparatus & spectaculum solenne in modum triumphi. A **πέμπω**. Hinc

Πομπικός, ή, όν, ad pompas pertinens, pompis conveniens, (2) magnificus, ad ostentandam ingenium, doctrinam, &c. aptus & factus.

Πομπίλ, υ, ο, qui aliquem deducit seu transmittit. Est etiam nomen piscis.

Πόμπιμ, ν, ὁ ἡ ὁ, & **πομπιμ**, ίμη, ίμον, qui mitti seu transmitti potest; (2) qui mittere seu transmittere potest. Ab eodem.

Πομπός, ῶ, ὁ, qui aliquem deducit seu transmittit, comes, viæ dux, Hom. Il. 13, 416. A **πέμπω**.

Πομποσολίσω, classem deduco. Τὴς Διῶ λιπαρᾶ χαλκίῃ πομποσολίσῃς τὸ Ζακάθ, Luc. Ex **πόμπ**, & **σόλ**.

Πομφολυγίω, ῶ, bullas emitto. A **πομφόλιξ**. Unde

Πομφολυγώδης, ές, ὁ ἡ ὁ, bullis turgens.

Πομφολυγοπαφλασμ, ατ, τό, bulla cum strepitu erumpens, seu ebulliens. Vox Asiaphanica. Ex **πομφ**. & **πάφλασμα**.

Πομφολυγόω, ῶ, in bullas converto vel cogo; **πομφολυγῶμ**, in bullas converti.

Πομφολυγώδης, ές, ὁ ἡ ὁ, bullosus.

Πομφολύσσω, f. ξω, bullo, bullas emitto. A

Πομφόλυξ, υγ, ἡ, bulla; (2) favilla æris, Ph. bulla, scatebra. A **πομφός**. Hinc

Πομφολύσσω, fut. ξω, bullarum instar effervesco, **πεμφόλυξαν**, 3. plur. a. 1. *Ion.* Rob. Ἐκ δ' ἀρ' **πομφόλυξαν** δάκρυα γηραλέων βλεφάρων, Pind. Pyth. 4, 226.

Πομφός, ῶ, ὁ, eminentia tumida cutis, tumor. A **πίμπλημι**.

Πονείτο, *laborabat*, 3. s. imperf. ind. med. *Ion.* & *contr.* pro **ἐπονεῖτο**, a **πονέω**.

Πονηντο, 3. pl. *Ion.* pro **ἐπονήσαντο**.

Πονεύμενοι, *laborantes*, num. pl. m. l. particip. præs. med. *Dor.* pro **πονούμενοι**.

Πονεῦμες, 1. pl. præs. indic. act. *Dor.* pro **πονοῦμεν**.

Πονεύντες, *tractantes*, nom. pl. præs. part. act. *Dor.* pro **πονοῦντες**.

Πονέω, ῶ, f. ήσω, laboro; (2) facio; (3) viribus frangor, laboribus succumbo, lassesco, defatigor, tolero, patior, ægroto, doleo, Gl. V. laboro, doleo; **ἐπόνησα**, dolui, Gl. V. aor. 1. **πεπονημένος**, factus, elaboratus, perf. pass. part. **πεπονημένος**, elaboratum, a. 1. pass. part. **πονεῖτο**, laborabat, imperf. *Ion.* pro **ἐπονεῖτο**. Πᾶς ἀνὴρ ἑαυτῷ πονεῖ, sibi studet, Soph. Aj. 1383. Ἠναγκάσθη τοι πεπόνηκε κωμεῖν τὰ Σκίλλ, Arist. Pace. 820. Πολλοὶ δ' μέμνηνται καλὸν εἶτι πονηθῆ, Pind. Ol. 6, 17. Ἔαθεν εἰς νύκτα πεπονημένος, Philo. A **πόνος**.

Πόνημα, ατ, τό, labor, opus; (2) liber. A pr.

Πονήρδημα, ατ, τό, facinus improbum & scelestum, scelus. A

Πονηρία, & **πονηρίημαι**, vitio aliquo laboro, etiam de corpore; (2) improbus sum, improbe & nequiter ago. A **πονηρός**. Unde

Πονηρία, ας, ἡ, misera & laboriosa vitæ conditio; (2) improbitas, nequitia, scelus, vitium, pravitas, Ph. malignitas, pravitas, malitia, versutia, Al. Gl. Vet. nequitia.

Πονηροδιδάσκαλ, υ, ὁ ἡ ὁ, magister improbitatis, doctor malorum.

Πονηροκάρδ, malicordis, Gloss. Vet. Ex **καρδία**.

Πονηροκρατίομαι, ῶμαι, improborum imperio regor.

Πονηροκρατία, ας, ἡ, malorum potentia & imperium. Ex **πονηρός**, & **κράτ**, *potentia*.

Πονηρολογία, ας, ἡ, maledictum seu maledictio, contumelia; (2) sermo de malis rebus & improbus. Ex nid.

Πονηρόπολις, εως, ἡ, improborum civitas.

Πονηρός, ρά, ρόν, improbus, scelestus, pravus, malus, i. e. malitiosus, malignus, vitiosus, vitiatus. A **πονέω**.

Πονηρ, ρά, ρόν, laboriosus, miser, infelix; ὦ πόνηρε, miser! infelix. Ab eod.

Πονηροφιλ, ν, ὁ ἡ ὁ, improborum amicus, malorum consortio gaudens.

Πονηρῶς, *Adv.* improbe, nequiter.

Πονήσας, *Adv.* male, misere. A **πόνηρ**.

Πονησάς aor. 1. part. act. *Æol.* pro **πονήσας**, a **πονέω**.

Πονητικός, ή, όν, ad laborandum promptus, ad laborem perferendum aptus. A **πονέω**.

Πονοιο, gen. sing. *Ion.* pro **πόνου**, a

Πόνος, ν, ὁ, labor, studium, & opera rei alicui impensa; (2) molestia, labor & molestia, ærumna, calamitas, morbus, dolor. A **πίνομαι**.

Ποντιάν, *marinarum*, gen. pl. f. g. *Dor.* pro **ποντίων**, a **πόντ**.

Ποντιάς, άδ, ἡ, marina. A **πόντος**.

Ποντίζω, f. ίσω, in pontum mergo, mergo.

Ποντικόν, nux avellana, Ph. subaud. **κάρυον**.

Ποντικός, ή, όν, marinus, pelagicus; (2) Ponticus, qui est e Ponto. A **πόντος**.

Πόντιος, α, ὁ ἡ ἡ, & πόντιος, ία, ιον, marinus, maritimus; (2) Ponticus. Ab eodem.

Πόντισμα, τὸ, submersio, naufragium. A ποντίζω.

Ποντόβροχος, ον. ὁ ἡ ἡ, mari immersus, in mari submersus. Ex ποντος & βρέχω.

Ποντογενὴς, ὲς, e mari natus.

Ποντογένεια, ας, ἡ, ex matre nata. Ex πόντος, & γένομαι.

Ποντόθεν, Adv. e mari. A πόντος.

Ποντομέδα, ωντος, ὁ, rector maritimus, maris imperator; epith. Neptuni. Ex μέδω.

Ποντονέδε, Adv. in pontum. A πόντος.

Ποντοπλανὴς, ὴς, ὁ ἡ ἡ, in mari vagans, Epith. piratæ, nautæ, mercatoris, &c.

Ποντοπλάνος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ποντοπορέω, vel pontum gradior, mare pervado, navigo. Ποντοπορέομαι, Pass. pro ποντοπορέειν, Od. 5, 277. A ποντοπόρος.

Ποντοπορία, ας, ἡ, ion. ίη, idem & ab eod.

Ποντοπόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, pontum seu mare trajiciens, pontigradus, Gl. V. fluctivagus, Hom. Il. 1, 439. Ex πείρω.

Ποντὸς σείδων, ωνος, ὁ, ponticus Neptunus, ponti, i. e. maris, rex, Neptunus. Voc. ὦ Ποντοσείδων, Anth. Plut. 1050.

ΠΟΝΤΟΣ, ου, ὁ, pontus, mare; (2) regio Asiæ minoris, Pontus.

Ποντόφι, e mari. A πόντος.

Πόντοχαρυβδὶς, εως, ἡ, pontica charybdis, ponti vorago.

Ποντοπήνης, ὁ ἡ ἡ, miser laborando, Arist. Lys. 532. A πόνος.

Ποὸξ, τυκος, ἡ, vellus, lana detonsa, aut vulsa; cæterum πόκα, acc. A πέκω.

Ποοδάχης, ες, ὁ ἡ ἡ, herbis vescens. Ex πόα.

Ποπάνιον, ου, τὸ, popanon, placentula, lata, tenuis, & rotunda; ποπανα, liba, Ph. A πεπὸν.

ΠΟΠΟΙ, Interject. admirantis; (2) indignantis; ὦ πόποι, proh dii; nam πόποι Dii sunt apud Dryopes, item ποποῖ.

ΠΟΠΠΥΖΩ, fut. ίσω, fibilo; (2) demulceo, blande attrecto, (3) applaudo, de equis; ποππύζειν, etiam ululæ dicuntur. Οὐκετι ζων Κερδῶνι Αρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν πιππύσδειν ἐχοντι; Dor. pro ποππύζειν, Theocr. 5, 7. Ἐξὸ ὁ Θιὸς ἐπόππυσεν, Arist. Plut. 731.

Ποππυλιάσδειν, Dor. pro ποππυλιάζειν, a

Ποππυλιάζω, idem quod ποππύζω; ποππυλιάσδῃ, Dor. pro ποππυλιάζῃ, Theocr. 5, 89.

Πεππύσδειν, Dor. pro πιππύζειν, a τοππύζω.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, & ποππυσμὸς, ὁ, o, fibilus; (2) palpus, sive sonus, lingua, manibus, ac similibus modis excitatus, ad favorem ostendendum; (3) adulatio, blanditiæ. A ποππύζω.

Πόρδαλις, ιος, Ion. idem quod πάρδαλις, Hom. Il. 17, 20. A πόρδος.

Πορδαλίος, ὁ, quæ timore cacatur. A

Πορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris, Ph. peditus. A πέρδω.

Πόρε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπορε, a πόρω.

Πορεία, ας, ἡ, profectio, incessus, ingressus, Gl. Vet. meatus, iter, itio, gressus. A πορεύομαι.

Πορεῖον, ου, τὸ, cujus ope iter facimus, aut trajicimus. Πορεῖον, τὸ διδόμενον τοῖς πρεσβευταῖς εἰς τὰ πορεύεσθαι εἰς πρεσβείαν, ὥσπερ ἐφόδιον, Etymol. Magn. Ab eod.

Πορεύθεντες, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi πορεύομαι.

Πορεύθω, proficiscar opt. 1. sing. a. ejusd.

Πορεύθητε, ίτε, 2. plur. imper. aor. ejusd.

Πορεύθω, ιθείην, 1. singul. conj. aor. ejusd.

Πορεύμα, ατος, τὸ, profectio. A

Πορεύομαι, f. εύσομαι, vado, eo, meo, proficiscor, pergo, Gl. Vet. πορεύω, ις, Ph. πεπορεύθαι, p. 1. ivisse; part. πεπορευθὼς, profectus. Ἔστιν πρὸς αὐλῶνα ἐστίαν πορεύσιμα, Eur. Alc. 535. Ἔξω δωμάτων πορεύεσθαι, ibid. 505. A πόρος.

Πορεύσω, 2. sing. f. 1. ind. med. Att. & Ion. pro πορεύσεσαι, a πορεύομαι.

Πορευσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, vel πορεύσιμος, ίμη, ίμον, qui transiri potest, permeabilis. A πορεύομαι.

Πορεύσις, εως, ἡ, ambulatio, ipsa incedendi actio. Ab eod.

Πορεύτικὸς, ἡ, όν, qui incedere potest, qui incedendi est facultatem habet. Ab eod.

Πορεύτος, η, ον, idem quod πορεύσιμος.

Πορεύω, fut. εύσω, dego, traduco, transveho, muto, me ipsum loco. Ἐγὼ πορεύσω ἄρμον, Eur. Cyc. 992. Πλοίοις πορευτὰ πώλων, ἃ ναυβάτομαι, Anth. Pal. 1, 16. Καὶ μὲ πρὸς τυμβον πεζὸν ἀκτῖνες, Eur. Or. 788. A πείρω.

Πορθάω, ῶ, fut. ήσω, diruo, everto, vasto, depopulor, oppugno; πεπορθημένος, perf. pass. part. vastatus; πορθήσαι, vastare, Ph. a. 1. inf. act. πορθήσας, populatus, Gl. V. pass. a. 1. Ἔφευγα δ' ἔξω ζωὸς ὡς τὰ Τροίας πεδία πορθήσει μολών, Soph. Phil. 912. Τί γὰρ ἐὰν πορθῇσι χαρὰν τῷδ' ἰμάδι, ibid. 1395. A πέρθω.

Πορθῆσαι, f. 1. inf. act.

Πορθησις, ίος, ἡ, vastatio, excidium, Gl. V. πορθήσῃ, vastatione, Ph. πόρθησιν, vastitatem, Ph. A præc.

Πορθητὴς, οῦ, ὁ, everter, vastator. Ab eod.

Πορθητικὸς, ἡ, όν, vastatorius, idem quod pr.

Πορθήτωρ, ορος, idem quod πορθητὴς.

Πορθμεία, ας, ἡ, trajectio fluminis vel freti; (2) merces trajectionis. A πορθμεύω.

Πορθμεῖον, ου, τὸ, fretum, (2) navis, qua fretum aliquod seu fluvius trajicitur, Gl. V. portorium, velatura; πορθμεῖα, pontones, Gl. V. (3) naclum. Ab eod.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, qui linter seu rate aliquem transportat per fretum, Ph. portitor, vector. Ab eod.

Πορθμευτικὸς, ἡ, όν, pertinens ad trajectionem. A πορθμευτὴς.

Πορθμεύω, transveho, fretum trajicio. Εἰς αἰματηρὸν χάλκον ἐπορθμεύσας ὅλον, Eur. I. T. 372. Τόσδε πορθμεύσειν γράφας πρὸς Ἄρη, ib. 737. Δακρυσιν ἐκπλήσασα μᾶλλς πορθμευτὸν φανῆ, i. e. egredebatur, Nonn. P. 11, 32. A πόρθμος.

Πορθμήιον, ου, τὸ, Ion. pro πορθμεῖον.

Πορθμία, ας, ἡ, idem quod πορθμεῖον.

Πορθμικὸς, ἡ, όν, idem quod πορθμευτικὸς.

Πορθμιον, ου, τὸ, navis, qua fretum aliquod trajicitur; (2) merces, quæ pro trajecta freti persolvitur. A πόρθμος. Unde

Πορθμὶς, ίδος, ἡ, parvum fretum, (2) navis piscatoria, linter, quo transfretamus.

Πορθμὸς, οῦ, ὁ, fretum; (2) trajectus, trajectio. A πόρος, transitus.

Πορίζω, fut. ίσω, viam aperio, aditum facio; (2) invenio; (3) paro, accerso, suppedito, præbeo. In med. comparo mihi, invenio, &c. πορισθέσθαι, partam, Ph. aor. 1 part. pass. Τί πορίζεις πρᾶξας; moras nectis? Anst. Ach. 390. Ἀὸ τυχὴς μὸ. ἀγαθὸν πορισαι, id. Av. 46. Χρήματα πορίζειν ἐκ τοιούτων τρόπων, id. Conc. 236.

Πορίμος, η, ὁ ἡ η, pervius, penetrabilis, transiens; quamobrem, Gl. Vet. parabilis; qui facile invenit, ingeniosus. Ab eod.

Πόριον, ου, τὸ, id quod trajiciendis militibus comparatum. Ab eod.

ΠΟΡΙΣ, ιδος, ὁ ἡ ἡ, vitulus, juvencus, (2) vitula, juvenca. Σκάλμαι λεπαιῶν πορίδων καὶ βοσίων, Anacr. 1120.

Πορισμα, ατος, τὸ, quæstus, (2) propositio consecutionem necessariam habens, & ex iis dependentem, quæ jam probata sunt. A πορίζω.

Πορισμος, ὁ, o, comparatio, Gl. Vet. quæstus, adquisitio

Πορίστης, ου, ὁ, suppeditator, (2) a med. quæstor, exactor; item, quicunque aliquid sibi comparat, ut κακὸς π. qui malis artibus pecuniam facit.

Πορίστικὸς, ἡ, όν, qui quærere novit, industrius, conquisitor; (2) in quo victus facile paratur, Gl. Vet. quæstuosus; πορίστικὴ, quæstuaria. Gl. V. A πορίστης.

Πορευτὸς, ἡ, όν, qui adquiri & parari potest, probabilis, qui facile suppeditatur, Gl. Vet. πορίσιμον, præstabile. A πορίζω.

Πορκεὺς, έως, ὁ, qui πόρνας placatur.

ΠΟΡΚΗΣ, ου, ὁ, acinaces, quo forum hostis cum hasta cæditur, Eve quo corpus hasta cum hastili vincitur.

ΠΟΡΚΟΣ, ου, ὁ, stabulum, ex virgis contextum, (2) quidquid formæ rotundæ & circularis est, cæmentum. Κύπτε δὴ ἐς δίκτυα, κ' ἐς γύας, & πόρκις, ἢ τι τοιοῦτον ἄλλο ἔρκος ἢ τοῖχον ἔρκα δεῖ πρασσέμενον, Plato in Sophist.

Πορκεύω, f. εύσω, fornicor, Gl. Vet. fornicatum, lenocinium. A πορεύς.

Πορκὸν, ου, τὸ, locus, in quo scorta & prostibula, lupanar, Gloss. Vet. lenocinium, fornicum. A

Πορκεύω, f. εύσω, fornicor, fornicor, Gl. Vet. A πόρνη.

Πόρνη, ης, ἡ, scortum, meretrix, fornix, scortulum, Gl. V. Hinc

Πορνὶδιον, ου, τὸ, Dim.

Πόρνικος, ὴ, όν, meretricius. Ab eod.

Πορνοβοσκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo meretrices, & scorta alantur, lupanar, Ph. lenocinium. A πορνοβοσκὸς.

Πορνοβοσκομαχὸς, qui lupanaria defendit, & lupatricinio comprobant. Ex πόρνη σκιὰ, & μάχομαι.

Πορνοβοσκία, ας, f. ήσω, lenocinium facio; i. e. meretrices & prostibula alo, lenocinor, dico amori servio. A πορνοβοσκὸς.

Πορνοβοσκία, ας, ἡ, lenocinium, Ph. A

Πορνοβοσκὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, leno, lena, qui vel quæ scorta & meretrices alit, Ph. lenæ, lenocinator. Ex πόρνη, & βόσκω.

Πορνογενὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, spurius, Gl. Vet. A πόρνη, & γένομαι.

Πορνογράφος, ὁ ἡ ἡ, qui meretrices depingit, qui meretrices describit, qui de meretricibus librum conscribit. Ex γράφω.

Πορνοκοπεῖον, ου, ὁ, lenocinium.

Πορνοκόπος, ου, ὁ, leno, Gl. Vet. lenocinator, fornicatus. Ex πόρνη, & κόπτω.

Πορνομανὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, qui infamo meretricum amore flagrat. A πόρνη, & μαίνομαι.

Πορνομοιχὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, adulter, impudicus. Ex πόρνη, & μοιχὸς.

Πορνὸς, ου, ὁ, qui corpus suum prostituit, & velum vendit, cinædus, puer meretricius, fornicarius, scortator, Ph. scortus, impudicus, Al. Gl. Vet. fornicarius, impurus. A πέρνημι, vendo.

Πορνοσκόπος, ου, ὁ, scortator, qui scorta & meretrices contemplatur. Ex πόρνη, & σκοπὸς.

Πορνοτελὴς, ὲς, ὁ, leno, qui pecuniam publico ærario solvit, ut lenocinium facere sibi liceat. Ex πόρνη, & τελέω.

Πορνοφίλας, ὁ, &

Πορνόφιλος, ος, ὁ ἡ ἡ, meretrices amans.

Πορπεία, ὁς, f. ήσω, transitum seu viam facio. Ex πόρος.

Πορπεῖα, ας, ἡ, meretrum & foraminum corporis apertio. Ex infl.

Πορος, ὁ, transitus, trajectus, Ph. it. m, ora maritima ubi fit trajectus; (2) meatus, Gl. V. (3) vectigal, quæstus, Ph. Item emolumentum, adjumentum, ratio alicujus rei efficiendæ & via. A πείρω

Πορπάξ, f. ακος, irfibulor, Æsch. Pr. 61. fibula subnecto, fibulo. Πορπὶς τε γναμπτὰς δ' ἕλικας, κάλυκας τε κ' ἔρμας, Il. 18, 401. A πόρπη.

Πορπακίζω, f. ίσω, idem & ab eod. Πορπακιάσθαι φησὶ ἀμπλάμβανε ἐξ, Arist. Lys. 106.

Πορπακοφορεῖον, fibula utor.

Πορπαξ, ακος, ὁ, fibula, præsertim amenti in clypeo. Ἐμέσθλαν πόρπακι γναμπτὰν χέρα, Eur. Hel. 1392. Ab eod.

Πορπάω, ῶ, f. ήσω, idem quod πορπάζω.
ΠΟ'ΡΠΗ, ης, ἡ, fibula; (2) annulus clypei. Pind. Olymp. 1.
Πορπηδόν, *Adv.* in modum fibulæ. A πόρπη.
Πόρπημα, ατος, τὸ, indumentum fibulatum. A πορπόω.
Πορσω, f. ώσω, idem quod ποτάω.
Πορράινημα, ατος, τὸ, lamentum, scobs, Strabo. lib. 13. Ex πόρος, & ῥύημα.
Πόρρω, procul, longe, porro, protinus, Gl. V. in anteriorem partem. Hinc *Compar.* πορρώτερος, longius dehinc, Gl. V. alterius, & *Superl.* πορρώτατος, longissime distans. A πρό.
Πορρωθεν, *Adv.* e longinquo, eminus, procul. A πόρρω.
Πορρωτάτω, *Adverb.* longissime, maxime procul.
Πορσαίτερα, longius, magis procul.
Πορσαίνω, pro, cano; πορσαίνεσα, curatura, f. f. part. *Ion* pro πορσαίνουσα. Πορσαίνειν ἐ ἐφος, Pind. Ol. 6, 55. A πόρω.
Πόρσιν, *Adv.* longius, remotius Ὡς πόρσιον, quam longissime, Pind. Nemeor. 9. A πόρρω.
Πορσυνέσαι, nom. pl. part. f. 1. act. f. g. *Ion* pro πορσανέσαι, a
Πορσύνω, f. ανῶ, prebeo, suppedito, do; (2) porro, præparo; (3) ago, perpetro, committo; (4) colo, in honore habeo; (5) delector. Ἦμαρ πορσύνων μέγα, Soph. Il. 622. Ὡς ἡ τὸ πρὶν πορσύνετο, X n. Cyr. 7, 25. Ἔργα γὰρ τίνα πάντα πορσύνω, Soph. Ai. 111. Κλίνατο. πόρσυνε δὲ χρυσῷ νιφάδι, Eur. Med. 1021. Σοὶ τάδε πορσύνω μόνῃ, id. Alc. 1061. Κεῖνα πορσύνουσα λέχεα, Hom. Il. 3, 411. A πόρω.
Πόρσω, f. ήσω, ante; (2) longe, procul. Huic *Comp.* πόρσιον, item πορσαίτερον, longius, magis procul, & *Superl.* πορσαίτατον, longissime procul. A πρό.
Πορσύνω, f. ήσω, celebro. A πορτις.
Πόρτις, ιδος, ἡ, vitula, vitula, juvenca, vacca. Ab eod.
ΠΟ'ΡΤΙΣ, ιος, ἡ, idem.
Πορτοτρόφος, ος, ον, vitulos nutriens. Hom. Il. A. 221. Ex πόρτις, & τρέφω.
ΠΟΡΦΥΡΑ, ας, ἡ, purpura, genus conchæ marinæ; (2) pannus liquore purpureo tinctus, vestis ex ea; 3) vestis splendida, regalis, elegans.
Πορθμεύς, ῆος, ὁ, Charon Ab ex *Ion.*
Πορφύρεος, α, ον, purpureo colore tinctus.
Ex πορφύρα, & ἔρευθος.
Πορφυρεύς, ῆος, ὁ, eod
Πορφυρεύς, έως, ὁ, ἡ, ὁ, τὸ, πορφυρῆς, ᾶ, ᾶν, purpureus, fulgidus, ventosus, excitus; (3) nubes; (4) undæ, ventosi. πορφυρέοι δ' ἄρα κῦμα κυλίσθη, Hom. Il. 584. τροφὴν πορφυρέην ἐκάλεσσα ἑκοῦσαν, 17, 551. A πορφύρω. Unde
Πορφυρεύς, έως, ὁ, percussator, f. qui purpura vestes tingit; (2) qui purpura tingit, infector.
Πορφυρεύς, ῆος, ὁ, idem. A πορφυρίων.
Πορφυρευτικός, ή, όν, pertinens ad purpuratum venatorem seu venationem, item ad artem purpura tingendi. Hinc ἡ πορφυρευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Scientia venandi purpuras. A πορφυρεύς.
Πορφυρίων, purpureo colore nigrico vel rubro, purpuraceo. A πορφύρω.
Πορφυρίσσω, f. ίσω, purpureo colore fam. A πορφύρα.
Πορφύριον, ου, τὸ, parva purpura, Ph. πορφύρα, murices. Dim. ab eod.
Πορφυρις, ίδος, ἡ, purpurea vestis, Gl. Vestiale; (2) avis nomen; (3) nomen insulæ. Ab eod.
Πορφυρπνε, purpurans. Ab eod.
Πορφυρίων, ωνος, ὁ, idem item.
Πορφυρίων, ωνος, ὁ, nomen avis aquaticæ, sic dictæ a colore rostri & pedum; (2) piscis quidam, Gl. Vet. πορφυρίων, purpurio. Ab eodem.
Πορφυροβαφής, ής, ές, purpureo colore imbutus aut tinctus.
Πορφυροβαφεῖον, ου, τὸ, officina ad tingendum purpureo colore.
Πορφυροβαφὴς, ὁ, &
Πορφυροβάφος, purpuratus, Gl. V. Ex πορφύρα, & βάπτω.
Πορφυροειδής, ές, ὁ ἡ, ἡ, purpuræ speciem gerens, purpureo colori similis, cæruleus. Ex πορφύρα, & εἶδος.
Πορφυροειδῶς, *Adv.* in modum purpuræ, ita ut purpuram refert.
Πορφυρόεις, εσσα, όεν, purpuram referens. *Epic.* inusit. A πορφύρα.
Πορφυροζώνος, ος, ὁ ἡ, ἡ, purpureo seu purpureo cingulo circumdatus. Ex ζώνη.
Πορφυροκαλυξ, υκος, ὁ ἡ, ἡ, cujus calyx purpureus est.
Πορφυρομιγής, ής, ές, ὁ ἡ, ἡ, purpura mixtus. Ex πορφύρα, & μίγνυμι.
Πορφυροπώλης, ου, ὁ, purpuratus, Gl. Vet.
Πορφυρίπωλος, ιδος, ἡ, que purpuram five lanam aut vestem purpuream vendit. Ex πορφύρα, & πέλομαι.
Πορφυροστόλος, ος, ον, purpura ornatus.
Πορφυροῦς, purpureus, purpurantis coloris; πορφυρῆς, clavus, Gl. Vet. A πορφύρω. Unde
Πορφύρω, purpureo colore perfundo; (2) purpureo colore nitere, vel rubeo, nigrico, æstuo, *de mari.* Πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πορφύρετο μύθων, Il. 21, 551.
Πορφυρωπός, ός, όν, magis purpureus. Compar. ob suff. πορφυρῶπις
Πορω, fut. πόρσω, prebeo, fu nento, do. Τόν ρ' ὁ π. ἔπειν κὶ σὺν ὄμμα κλεῖσε, ὁ χείρῃ, Eur. 1208. A πρό.
Πόρος, ου, ὁ quo ad? A πόσος.
Ποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex? Ab eod.
Ποσαπός, ή, όν, quotus? Ab eod.
Ποσαπτάκις, *Adv.* quoties? Ab eod.
Ποσάριθμος, ος, ον, quotuplex? A ποσός.
Ποσαχῆ, *Adv.* quotifariam? Ab eod.
Ποσαχός, *Adv.* quotifariam? Ab eod.
Ποσε, *Adv.* quo? quam in locum? A πόσος.
Ποσί, dat. sing. *Ion.* & *Att.* pro ποσσί, a πούς, ποδός.
Ποσιδήϊος, ος, *Dor.* pro Ποσειδῶν, Neptunus.
Ποσίδιον, ου, τὸ, templum Neptuni. A Ποσειδῶν.
Ποσίδων, ωνος, ὁ, nomen Attice, Numen Deorum partem, & præsertim maris que Junonis comparatione, Gl. Vet. Dember. A ποσί, ἴδω.
Ποσιδώνιος, ος, ὁ, habitans. Ab eod.
ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ῶνος, ὁ, Neptunus; Rex maris, Ceres.
Ποσειδώνιος, ος, ον, sacer in honorem Neptuni. Neptunalis, Gl. V. A Ποσειδῶν.
Ποσειδώνιον, ου, τὸ, templum Neptuni.
Ποσσάς, gen. sing. *Ion.* & *Att.* pro πόσιος, a πόσις, ποτός.
ΠΟ'ΣΘΗ, ης, ἡ, pellis, qua glans pudendi virilis tegitur, (2) penis.
Ποθίον, ου, τὸ, tuberculum parvum in palpebris oculi pilos. Ab eod.
Ποθίος, ος, ὁ, pudendum virile, Dim. a πόθη, ὁ ὢν, ανος, qui magnopere optat, aut præ amore; (2) puerulus, minus. Ab eod.
Ποσί, pedibus, dat. plur. τ ῶσι.
Ποσίδειον, ου, τὸ, Neptuni templum. A Ποσειδῶν, vel Ποσιδῶν.
Ποσίμερος, ίμερη, ίμερον, potabilis, potui aptus A πόσις.
Ποσιν, dat. plur. *Poet.* & cum : pro ποσί, a πούς.
Πόσις, ιος, ἡ, potio, potus. A πίνω, *poto.*
Πόσις, maritus apud poet. rec. τ σιν.
Ποσιπλαγίδες, ων, αἱ, venæ in calcaneo. Ex πούς, & πλάγιος, *obliquus.*
Ποσος, η, ον, quantus? Hinc τόσος, quanti? & πόσοι, quot? Ab ὅσος, *quantus*, citra interrogationem.
Πόσος, η, ον, aliquantus, aliquantulus; (2) quidam. Ab eod.
Ποσοστύλλαβος, ος, quot syllabarum. A συλλαβή.
Ποσότης, ητος, ἡ, quantitas. A πόσος.
Ποσόω, ῶ, f. ώσω, quantum facio, quantitatem attribuo, ποσωμένος, quantitatem habens, p. pass. part. Suic. Ab eod.
Ποσσήμαρ, *Adv.* quot dies, per quot dies, quot diebus. Ex πόσος, & ἦμαρ.
Ποσσίπους, ους, ὁ ἡ, ἡ, qui pedibus pulsatur. Ex πούς, & κοπτος, *pulsus.*
Πόσσος, poet. pro πόσος.
Ποσσο, g. f. *Dor.* & *Pam.* pro πόσου, a πόσος.
Ποσσαῖος, qui to die? quot diebus? quot dierum spatio, Ph. quota die. Ποσσαῖος ἐν ζωῇ τῷ τραύματι ἐνεστε ἀφικοίμῳ; Xenoph. Cyrop. 5. A πόσος.
Ποσσοστός, q. d. quantesimus; quotæ partis; ποσσοστόμοιρον, quota pars, Gl. Vet. hæc portiuncula, Ex πόσος, & μόρος, *pars.*
Ποστός, ή, όν, quotus? (2) quartus? A πόσος.
Ποτής, aliquantulum.
Ποτᾶγε, 2. hup pass. imper. act. *Dor.* pro πρόσαγε, a προσάγω.
Ποτᾶχυμβι, 1. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro προσαχύμβω, a προσάχυμι, appropinquo.
Ποτάδω, f. άξω, adhæreo, adedo, *Dor.* pro προσάδω. Ποτάξῃ ὃ πω ὑπὸ πλέον ἄμμι γαλέα, Mosch. 5, 3. Hinc
Ποτακτήρ, ῆρος, ὁ, explorator, delator.
Ποτακτίδιον, & ποτακτίλιον, accino, cano, carmina cano, *Dor.* pro προσακτίδιον. Ἐν ᾗ ποτακτίσουσι ἀσυρμὸν, ἐλιμὸν, Theocr. 2, 11.
Ποτακτίνος, ίνη, ον, lectus, novus, peregrinus & impudicus, Arch. Pr. 162. (2) primus. A ποτί, pro πρός.
Ποτανύω, f. ύνω, idem & ab eod.
Ποτανυσθῆναι, f. ύνθω, respondeo, *Dor.* pro προσανυσθῆναι. Ἐὰν σὶ ἀεὶ κ' ἐὸ Δάφνις τὰ ἀντία ποτανύσθῃ, Theocr. 1, 100
Ποτανυσμὸς, ὁ, ἡ, devinctio. A ποτανύω.
Ποταρμέλγω, f. ξω, præterea mulgeo. Ποταρμέλγεν τοὶ ὁ, τὸ τίνος, Theocr. 1, 26.
Ποτάριμος, ος, f. 1. inusit. n. d. *Dor.* pro προτάριμος μαι.
Ποταμηΐς, ίδος, ἡ, ὁ ἡ, ἡ, q. d. fluvii vel fluvio oriundus, fluvialis. Ex ποταμός, & ἄρω.
Ποταμίδιον, *Adv.* f. σω, more. A ποταμός.
Ποταμίς, ίδος, ἡ, fluviatilis, v. c. Nympha.
Ποταμοβαρτής, ής, ὁ ἡ, ἡ, fluvium trajiciens.
Ποταμοβόας, ου, ἡ, locus alveolus, Strabo, lib. 10. A ποταμός, & βόος, *Unda.*
Ποταμόβιος, α, ον, vivus, Dim.
Ποταμογείτων, ονος, ὁ, fluvius, fluminis, amnicus, Gl. V. Ab eod.
Ποταμόγειτος, ος, ὁ, fluvialis, Dim. ab eod.
Ποταμόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, ποταμόθριον, ου, τὸ, fluviatilis, Ph.
Ποταμόθριον, ου, ὁ ἡ, ἡ, fluvio vicinus, fluvialis factus.
Ποταμοκλύστης, ου, f. sing. *Ion.* pro ποταμοκλύσου.
Ποταμόκλυστος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui amnibus alluitur. Ex ποταμός, & κλύζομαι.
Ποταμόνδε, *Adv.* ad fluvium.
ΠΟΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, fluvius, flumen, amnis, Ph.
Ποταμοφορητός, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui a fluvio asportatur rapitur.
Ποτανύω, σῶ, ὁ ἡ, ἡ, limo arenave obtecto deducti operiens.
Ποτάομαι, volare, volari, *Dor.* pro πτάομαι.
Ποτάομαι, ἀμαι, v. dep. Μέσα δ' αἰθέρος ἄσσα ποτᾶται, Eur. Rhes. 550. A πίτνημι.
Ποτάτος, η, ον, qui fit. Ph. A ὀπτάω.
Ποτάτος, η, ον, idem, Ph. A πέτομαι.
Ποτάχθω, f. ξω, *Dor.* pro προσάχθω, a προσάγω.
Ποτάψαι, f. 1. imperf. ind. act. *Dor.* pro προσάψαι, a προσάπτω.
Ποτάω, f. ήσω, *Dor.* pro ποτιάω.

ἀμάντεσσι παρ' Ἱπποκόωντι ποτυλῇ, Theocr. 6, 41.

Πωτεῖος, α, ον, orientalis, ad orientem vergens vel spectans, *Dor.* pro πρωϊαῖος. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἠώς, *aurora.*

Πότε, *Adv.* quando? Ab ὅτε.

Ποτὲ, *Adv.* aliquando. Hinc ἠδέποτε, μηδέποτε, nunquam. Ab ὅτε, *quando.*

Ποτέδραμε, *advenit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro προσέδραμε, a προστρέχω.

Ποτεῖδα, *Dor.* pro πρόσειδα, inus. Hinc a. 2. ποτιδών, intuitus; ποτίδομαι, intueor, inspiciam.

Ποτεκλιθόμεν *fatim ducitur*, 1. sing. imperf. ind. pass. *Dor.* pro προσεκλιθόμην, a προσκλίνομαι.

Ποτίομαι, volo, as. A πίτεμαι.

Ποτίοντο, *volebant*, 3. pl. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἐποτέοντο, a ποτέομαι.

Ποτέος, έα, έον, bibendus. A πίνω.

Ποτιζίσδειν, præs. infin. act. *Dor.* pro προσβίζειν. A

Ποτιδέσθαι, *Dor.* pro προσβλέψαι, cum aliquo certo.

ΠΟΤΕΡΟΣ, έρα, ον, uter; πότερον, utrum.

Ποτέρχθω, *accedo*, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* & *Æol.* pro πρόσειρχε. A

Ποτέρχομαι, *Dor.* pro προσέρχομαι.

Ποτέρωθι, *Adv.* utra in parte? utro in loco? A πότερος.

Ποτέρως, *Adv.* utro modo. Ab eod.

Ποτέρασε, *Adv.* utram in partem, vel utra in parte? Ab eod.

Ποτεφύετο, *adhærebat*, 3. s. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσεφύετο, a προσφύομαι.

Ποτεχὲ, *adhibe*, 2. sing. præt. imper. act. *Dor.* pro πρόσεχε, a

Ποτέχω, *Dor.* pro προσέχω.

Ποτη, ῆς, ἡ, volatus. A πέτομαι.

Πότημα, τ. Ος, τὸ, potus; (2) poculum. A πίνω, *bibo.*

Ποτηματοποιὸς, ὁ, ὁ, qui pocula conficit, Suic. Ex πότημα, & ποιέω.

Ποτῆμεν, *adire*, præs. infin. act. *Dor.* pro προσεῖναι, a πρόσειμι

Ποτῆωσα, ἡ, ον, *Dor.* ποταιὸς, volucris, alatus. A ποτέομαι.

Ποτηρ. ῆρος, ὁ, poculum. A πίνω, *bibo.*

Ποτηριδιον, ου, τὸ, pocillum, Gl. Vet. A ποτήριον.

Ποτηριοχλύπτης, ου, ὁ, poculorum cælator. Ex ποτήριον, & γλύφω.

Ποτηριον, ου, τὸ, poculum, calix, in sac. literis, portio destinata: ac bonis & malis rebus. Ab eod.

Ποτηριοφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, poculi aut poculorum gestator, seu gestatrix. Ex φέρω.

Ποτηριθήκη, ης, ἡ, cantharium, Gl. Vet. ubi calices reponuntur, s. exponuntur. Ab eus

Ποτηρολύτης, ου, ὁ, crater, Gl. V. ubi calices lavantur. Ex ποτήριον, & πλύνω.

Ποτης, ήτος, ἡ, potio, potus. Ab eod. ἀντὶ τέρπνατ' ἰόντος ἠδὲ ποτῆτος; Hom. Odyss. 5, 201. A πίνω.

Πότης, ου, ὁ, potor, bibax, bibulus. Ab eod.

Ποτητὸς, ὴ, όν, volucris. A πέτομαι.

Ποτ, *Dor.* pro πρὸς, *ad*, quod in primis frequens est in compositis.

Ποτιάπτω, f. ψω, allego.

Ποτιβάλλω, obtendo, offendo.

Ποτιβλεπεν, *Dor.* pro προσβλέπειν. A

Ποτιβρίτω, f. ψω, auspicio, initio.

Ποτιβωμβήσαις, *exspectantibus*, dat. pl. part. præs. f. g. *Dor.* pro προσδεχομένοις, a προσδέχομαι, Hom. Il. 2, 137.

Ποτιδεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro προσιδεῖν, a προσείδω, *adspicio.*

Ποτιδεικέτας, *Dor.* pro προσδέρκεται, a

Ποτιδέρκομαι, adspicio. Ἴλιον ποτιδερκεται σὺν γαιήοχα, Theocr. 1, 36.

Ποτιδεόμαι, egeo, indigeo. Οὐδὲν ἐγὼ τιμῶν ποτιδεόμαι, Theocr. 5, 63.

Ποτίδειε, *adspexerit*, 2. s. a. 2. opt. act. *Dor.* pro προσίδοιτο, a προσείδω.

Ποτιδόρπιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ad cœnam utilis; Hom. Il. 7, 370. Ex δόρπον.

Ποτιδω, a. 2. conj. act. *Dor.* pro προσίδω.

Ποτίζω, *Dor.* ποτίσδω, f. ίσω, potum præbeo, seu mimistro; (2) aquatum duco. Ph. adaquo; (3) rigo. Ph. irrigo. Ταύρους ἡ τεστιας ἄδε ποτίσδαν, Theocr. 1, 121. A πότος.

Ποτιθεῖς, 2. sing. præf. imper. act. *Dor. Att.* & *per Synes.* pro πρόειθι, & hoc pro προσίθετι, a προτίθημι.

Ποτικάρδιος, ία, ιον, qui ad cor adhæret, qui in corde hæret, *Dor.* pro προσκάρδιος. Ex καρδία.

Ποτικε λιμφὼν, *Dor.* pro προσεκλιμφῶν, a προσκλίνομαι.

Ποτικλίνομαι, *Dor.* pro προσκλίνομαι. vulgo; ποτικεκλιμμένος, inclinatus, p. pass.

Ποτικὲς, ὴ, ὲν, bibax. A πίνω.

Ποτικεφαλον, ου, τὸ, cervical, pulvinar.

Ποτικλίζω, f. ξω, *Dor.* pro προσλίσσω, alloquor, compello. Τὰς δ' ἐλέγ ποτικλίξαθ' ὁ βασκόλος, respondit, Theocr. 1, 92.

Ποτιμάξατο, *arripuit*, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro προσεμάξατο, a

Ποτιμάσσομαι, f. ξομαι, allido.

Ποτίμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, potui aptus. A πότος.

Ποτιμυθεῖσθε, præf. inf. med. *Dor.* & *comic.* pro προσμυθέεσθε, a

Ποτιμυθίομαι, ῦμαι, f. ἰσομαι, alloquor; (2) roro. Μή τι οἱ ἐν καιρὸν ἔτος ποτιμυθήσαιτο Σπερχομβίῳ, Theocr. 24, 66.

Ποτινέομαι, accedo, *Dor.* pro προσινέομαι. Hom. Il. 9, 381.

Ποτίνυσθ', *adpiat*, 3. sing. præs. ind. med. *Dor.* pro προσέανσθ', a verbo προσίαομαι.

Ποτιπέρτεται, *properat*, præs. ind. act. *Dor.* & *Att.* pro πτερύττεται, a πτερύττω.

Ποτίσδω, *Dor.* pro ποτίζω, potum præbeo.

Πότις, ίδος, ἡ, potrix, bibax. A πότης.

Ποτίσσῃ, 3. sing. a. f. conj. act. v. ποτίζω. Unde

Ποτισις, εως, ἡ, adaquatio. Gl. V. potatio.

Ποτισμὸς, οῦ, ὁ, adaquatio, irrigatio; (2) potio.

Ποτισταζω, instillo. *Dor.* pro προστάζω. Πρὰν σὶ Ἰάσων μαλθακῷ φρενὰ ποτισάζαν ὕπνον, Pind. Pyth. 4, 215.

Ποτισταῖος, ου, ὁ ἡ, ἡ, bibaciissimus. Superl. Att. a πότης.

Ποτιστήριον, ου, τὸ, canalis, aquæductus, Ph. pro ima. Ab eod.

Ποτιστὴς, οῦ, ὁ, irrigator, qui potum præbet.

Ποτίστρα, ας, ἡ, ubi animalia aquantur, seu aquatum compelluntur. Ἵππους τετύλιστο Ποτιδάνια τάνδε, Call. in Dian. 50. Ab eod.

Ποτιστρωτὸς, ἡ, όν, compellendus, compellendus.

Ποτιτίρπω, f. ψω, *Dor.* delecto.

Ποτιτιφλίσκομαι, *Dor.* f. ξομαι, compello.

Ποτίτροπος, pro πρότροπος.

Ποτιτρύμαι, adhæreo, *Dor.* pro προστρύομαι. Χεῖμῳ τανυσσίπτερος ποτιτρύεται, Theocr. 21, 46.

Ποτιφάμενος, μένα, μενον, *Dor.* vocalis, qui loqui potest.

Ποτιχειμπλὴς, pro πρόχους.

Ποτιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ποτίσω, a πτίζω.

ΠΟΙΜΟΣ, α, ὲ, fors, fatum, casus seu fortuna fatalis sorte obvenions; (2) interitus, mors

Ποτνα, ια, ἡ, dima, adorata, veneranda, diva.

Ποτνιὰ, ᾶς, ἡ, idem

Ποτνιάδες, αἱ, furore percitæ, seu furentes, ad insaniam redientes. A πότνια.

Ποτνιάζω, idem quod ποτνιῶμαι.

Ποτνιατὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ, ἡ, consecratu venerandus. Ex πότνια, & ἄνακτος.

Ποτνίασις, ας, ἡ, supplex obtestatio, precatio cum lacrimis, imploratio. A ποτνιάζω.

Ποτνιασμὸς, οῦ, ὁ, supplicatio deorum. Ab eodem.

Ποτνιαω, & **ποτνιόομαι**, ῶμαι, oro, imploro, obsecro, obtestor, suppliciter deprecor; (2) ægre fero, indignor, quæritor. Ἐδόκεε ποτνιᾶσθαι ἡ δακρύειν, Plut. A

ΠΟΤΝΙΟΣ, ία, ιον, venerandus, honorandus, augustus. Usitatum in fœm. ποτνια.

Πότιος, g. f. *Ion.* pro ποτὸς, a

Ποτον, οῦ, τὸ, potio, potus, quod bibitur; (2) fluvius. A πίνω.

Πότος, ου, ὁ, potatio, compotatio; (2) convivium, etiam in bonam partem. Ab eod.

Ποτὸς, ὴ, όν, potulentus, seu poculentus. Ab eod.

Ποτσδὼν, præf. part. act. n. g. *Dor.* a

Ποτόσδω, idem quod προσοζω, redoleo, *Dor.* pro προσόζω.

Ποτὸν, *Dor.* pro πρὸς τὸν, πρὸς τὸ. Ex πρὸς, & ὁ.

Ποτὸν, *Dor.* pro πρὸς τὸν. Ex πρὸς, & ὁ.

Ποτὸς, *Dor.* pro πρὸς τὸ.

Ποτοῦ, *Dor.* pro πρὸς τοῦ.

Ποῖ, *Adv.* ubi? quo in loco; πᾶ ἔτι; ubi est. Ab ὅς.

Που, *Adv.* alicubi, usquam, usquam; ἀ δήπου, non utique. Ab eod.

ΠΟΤΙΗ, πυξίον, facculus, R.

Πολὺ, multum, *Ion.* pro πολὺ, a πολὺς, & si reliqua componita; ut

Πολυβότειρα, herba quædam, Nic. Th. 851.

Πολυβοτείρα, ας, ἡ, Hom. Il. 389.

Πολυμέλαθρος αὐλὴ, aula cum atrio amplo. Ποτνια πολυμέλαθρε. Diva multorum tectorum. Call. in Dian. 225.

Πολὺς, multus, *Ion.* pro πολὺς.

ΠΟΤΣ, alii τὲς, τοδος, ὁ, pes (2) mensura fedecim digitorum; (3) radix seu ima pars montis; (4) pes metricus; (5) funis nauticus; πόδες, *Lat.* pedes, quibus extremi arguli vela vertes puppim adducuntur; (6) clavus, tenor. *Navalia tres pedes lic firma*, (1) κατὰ πόδα, retro, (2) κατὰ πόδας, e vestigio, pedo pede; (3) ἐν ποσὶ, præsentia, obvia, inflentia prope, vulgata; (4) ἐπὶ πόδα, cessim pede referendo; (5) κατὰ τόδα, idem quod ἐκ τοδος, item, curtu; (6) παρ' τοδὸς & παρ πόδας, idem quod ἐν ποσὶ, interdum ἐκ πόδας; (7) περὶ πόδα, apte, (8) πρὸ τοδος, idem quod ἐν ποσὶ; (9) ὑπὸ πόδας, cum de motu animi, idem quod κατὰ τοδα. *Fun.*

Πόδης, ους, ὁ ἡ, ἡ, herbosus, herbe abundans, herbidus, herbeus, herbæ inus. A πόα, *herba.*

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium; (2) admin. istratio reip. ἐν πράγματι, magistratus, principes reipubl. stabilis status reip. (3) status, conditio hominis. ἐν ἐμοῖς πράγμασι, latis rebus; (4) lites, controversiæ, & hinc molestiæ, πράγματα, lites A πράττω.

Πραγματεία, ας, ἡ, studium, quod adhibetur ad efficiendum rem quampiam, commentatio & intentio animi; artes, etiam fraudes quibus aliquid molior; (2) opus commentatione compositum, tractatio; (3) negotiatio, mercatura. Ph. negotiatio, nundinatio, actus. A πρᾶγμα. Hinc

Πραγματευάδης, ου, ὁ ἡ, ἡ, negotiator, actor.

Πραγματεύομαι, negotior, Gl. V. aliquid efficere cupio, studeo, laboro, quæro, & pass. efficior. Ὧν οὕτε ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματεύόμην, Arist. Nub. 526. Ἐκπεμφθεὶς πρεσβυτὴς παρὰ Αἰγύπτιον σατράπην ἐπραγματεύσατο, Heliod. Τόταν μήτοι, ἃ αὖ μένον τὸ παρὸν, πραγματεύεται, M. Anton. 6, 25. A πράγμα. Hinc

Πραγματευτὴς, οῦ, ὁ, negotiator, actor, Ph.

Πραγματικὸς, ὴ, όν, serius, solers in negotiis agendis & rebus tractandis, Gl. Vet. negotiosus, forensis, rerum peritus. A πρᾶγμα.

Πραγματικῶς, solerter, perite, acriter.

Πραγμάτιον, ου, τὸ, res parva, negotiolum, Dim. a πρᾶγμα.
Πραγματιώδως, *Adv.* negotiose.
Πραγματογράφος, curiosus in scribendo pertracto. Ex πρᾶγμα, & γράφω.
Πραγματοδίφης, ου, ὁ, qui litem seu lites scrutatur. Ex πρᾶγμα, & διφάω.
Πραγματοπονδέσδον, laboriosius, molestius, qs. a πραγματοπονδάς.
Πραγματοποιέω, ῶ, f. ήσω, res novas molior. Ex πρᾶγμα, & ποιέω.
Πραγματολογέω, ῶ, f. ήσω, in disputationibus re uti versor, in narrandis rebus occupatus sum. Ex πρᾶγμα, & λόγος.
Πραγματομαθής, ές, gen. οῦς, cui est rerum usus, negotiorum expertus, prudens; (2) industrius. Ex πρᾶγμα, & μανθάνω.
Πραγματορράφος, ου, ὁ, controversiarum concitator, calumniator. A ῥάπτω.
Πραγματώδης, ες, ὁ, ἡ, negotiosus, operosus, molestus. A πρᾶγμα.
Πρᾶγμα, ατος, *contr.* πρᾶμα, τὸ, negotium, res. A πράσσω.
Πρᾶνής, ές, v. πρηνής.
Πρᾶξαι, *subaud.* χρή, aor. 2. inf. act. *Ion.* & *per Attractionem*, pro πρᾶξαι, v. πίμπλημι.
Πρᾶθεν, adv. *Ion.* ind. act. *Ion.* & *per Attract.* pro ἐπράθην.
Πρᾶθείς, *venditus*, aor. 1. part. pass. verbi πιπράσκω.
Πραιτώριον, τὸ, pretorium.
Πραϊτερίσαι, τὸ, Dim. ap. Arrian.
Πραϊτέος, ία, ον, agendus, faciendus, Ph. πραϊτέον, colendum. Πραϊτέον γ' ἑκάστῳ τὸ ἐξ ἀρχῆς τῇ κατασκευῇ, M. Anton. 7, 31.
Πρακτήρ, ῆρος, ὁ, actor, qui agit; (2) negotiator, mercator; (3) exactor, coactor tributorum; Il. 9, 433. ubi *Ion.* τρηκτήρ. A πράσσω.
Πρακτής, οῦ, ὁ, idem & ab eodem.
Πρακτικοδόμαι, factorio, i. e. opus partorio, ad operandum me applico, Suic. A πρακτικός.
Πρακτικά, quæstuaria, Ph. actuales facultates, Gl. V. A
Πρακτικός, ή, όν, aptus ad agendum; (2) in agendo solutus; (3) opere pollens; (4) efficax, strenuus. Ph. cui feliciter, quod agit, procedit, qui consequitur, impetrat, quod petit, actuarius, efficax, agilis, Gl. V. venditrices. A πρᾶττω.
Πρακτικῶς, *Adv.* cum agendi facultate, efficaciter.
Πρακτόν, pignoratitium, Ph. A πράκτωρ.
Πρακτός, ή, όν, qui agi potest, sub actionem cadens, in actione versans. A πράσσω. H.
Πρακτοφαφίσης, ου, ὁ, actionum censor.
Πράκτωρ, ορος, ὁ, perpetrator; (2) exactor, quæstor; (3) actor. A πράσσω.
Πραμνήσιος, vel **πραμνείσιος** οἶνος, vinum Pramnium, ita dictum vel a tractu quodam, vel a πραμνεῖον indigere. Οἶνον πραμνείου ἔκπιον. Hom. Od. 10, 235. Memnit & Plin. l. 14. cap. 4. §. 6.
Πρίμος, ὁ, pro προμαχος, Aristoph. rectius πρῶμος, *Ion.*
Πρίν, *Dor.* pro πρώην, nuperum ita pridem.
Πράσις, εως, ὁ, ἡ, *Dor.* pro πωλήσις.
Πρανίζω, f. ίξω, *Dor.* pro πωλίζω.
Πρανιχθείς, aor. 1. part. pass. *Dor.* pro πρηνιχθείς, a πρηνίζω.
Πρᾶξαι, *fesell.*, a. 1. inf. act. v. πράσσω.
Πρᾶξαντες, *qui fecere*, nom. pl. part. m. g.
Πραξιδίκη, ης, ἡ, actionum ultro; (2) actionem ultrix, Dea quædam, Ph. taverna. Ex πρᾶξις, & δίκη.
Πραξικοπῶ, ῶ, f. ήσω, molitione clandestina, sive proditorum ope atque opera urbem occupo. Πραξικοπουν τὴν πόλιν διπλασιόμενον, Polyb. Ex πρᾶξις, & κοπή.
Πρᾶξις, εως, ἡ, actio, factum; (2) successus, successus rerum; (3) exactio; (4) proditio. ap. Polyb. A πράσσω.
Πράξουσι, *facerint*, 3 pl. a. 1. in conj.
Πρασιαί, *Adv.* v. πράσις.
ΠΡΑΟΣ, & **πρᾶος**, ου, ὁ, lenis, mitis, mansuetus. Hinc
Πραότης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo.
Πραοτῶς, *Adverb.* lenius.
ΠΡΑΠΙΔΕΣ, ων, αι, præcordia; (2) mens, solertia, solers industria. Sing. legitur apud Pind. Pyth. 2, 112.
ΠΡΑΣΙΑ, ας, ἡ, area, seu arenka in horto.
Πρασίζω, f. ίσω, porrum imitor, porraceus seu prasinus sum. A πράσον
Πρασίμαχος, ου, ὁ, ἡ, venalis, venabilis. A πρασιμαχέω.
Πράσινος, η, ον, porraceus prino similis in viridi colore. A πράσον
Πράσιον, ου, τὸ, ortus genus; (2) mantibum. *Angl.* Horehound. Καὶ χλωρὸν πράσιον, τὸ δὲ μελιτοῦν ν. Σίδεσι, Nic. Al. 47. Ab eod
Πράσιος, α, ὁ, ἡ, ἡ, idem quod τραγικός.
Πράσις, εως, ἡ, venditio, venumdatio, actio. A πιπράσκω.
Πρασοειδής, ους, ὁ, ἡ, porro similis, Ex πράσον, & εἶδος, *figura*.
Πρασοκηρός, οῦ, ὁ, unum e duobus generibus porri speciem gerens, quod laudatur in horto & imprimis portis separatur. Ex πράσον, & κηρός.
Πρασσκκαω, κ, το, tela, qua portum tegendum. Ex eadem.
Πράσσασι, *Dor.* pro πράσομεν, a πράσσω.
ΠΡΑΣΟΝ, ου, τὸ, porrum. *Angl.* Leek. (2) ilge species.
Πρασσίας, ου, ὁ, porri colorem imitans, tanæ nomen, a viridi colore. In Batrach hom. ver. 251. A πράσινος.
Πράσσαντι, 3. pl. *Dor.* pro πράσσουσι.
Πρασσοφίλος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui porrum condit, seu alge illam speciem, quæ πράσον vocatur, nunc nomen in Batrachom. 229. Ex πράσον, & φάγω.
ΠΡΑΣΣΩ, & **πράττω**, f. ξω, ago, actito, facio, (2) administro, tracto, curo; (3) vitam ago, &c. (4) patior, ut contra πάσχω pro facio; (5) exigo, pro εἰσπράττω, quo sensu & in med. & accipitur; (6) operam do. Aliis modis dicitur cum præpos. qui hæc formulis explicari non possunt, ut ἐς Ἥλιον γνώσει πράττειν, mittere in Peloponnesum, qui cognoscant it. bellum & consultationem ibi conferre; πράττειν ζῷα κρίνειν τινὸς, de alicujus salute deliberare, πράσσω κακόν τινα, malo afficere aliquem, τινὶ, malum alicui culpa tua conficere, concitare; πράττειν τινὶ, clam favere alicui, de proditoribus. Πράττειν κακῶς, male esse, τὰ τέλεσσι, exercere. Νῦν γ' ἀνὴρ Ἀπριάδαι φατ' παντεργάζ' ἐρίηκε ἱστρέων, animum addiderunt, Soph. Aj. 435. Ἐκπραξεν δὲ, vitam finit, Soph. Oed. Col. 1609. Ἀγαθόν τι πράξω τὴν πόλιν, benefacere, Conc. 1. 8. Δοκεῖ δ' ἀγαθὸν τὸν σὸν ψυχῆς ἤδη πεπραχθ' πᾶσιν ὑμῖν, Eur. Ph. 1341. Πρᾶτιδ' ἐκ παρ' ἡμῶν ἐστὸν ἐξόντας τελεῖν, Demosth. in Leptin, i. e. Ab me, cui ex fus provinciis frumentum exportant, magnam taxam, s. *partem*.
Πρᾶσσι, 1. f. f. 1. ind. act v. πιπράσκω
Πρισσάδης, ους, ὁ, ἡ, porrum referens, porro similis, porraceus. A πράσον.
Πρατέες, ία, ίον, vendendus. A πιπράσκω.
Πρατὴρ, ῆρος, ὁ, venditor, qui mercatur. Ab eod.
Πράτης, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Πρατήριον, ου, τὸ, locus, in quo venalia venum exponuntur, forum. A πράτης.
Πρατὸς, ὴ, όν, vendendus, venabilis.
Πρατῶ, *Dor.* pro πρώτω, primus.
Πρατῆρια, ας, ἡ, venditrix. A πρατήρ.
Πράτω, vide πράσσω.
Πραϋθυμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui mansueto est animo, mansuetus, mitis. Ex πρᾶος.
Πραυμήνις, ίδος, ὁ, ἡ, ἡ, idem. A μῆνις.
Πραύμηνις, *Adv.* mansueto animo, lenitur, mansuete.
Πραΰνεως, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cujus lenia sunt consilia.
Πραΰνεως, ως, lenis, mitis animo.
Πραΰνσις, εως, ἡ, sedatio irati animi, iræ mitigatio. A πραΰνω.
Πραυντικὸς, ὴ, όν, mitigandi & sedandi vim habens. Ab eod.
Πραΰνω, f. υνῶ, lenio, mitigo, mansuefacio, sedo; πραΰνομαι, mitesco. Πραΰνειν τὸν ὀργὴν τινός, Dod. A πρᾶος.
Πραυπαθεια, ας, ἡ, mansuetudo, lenitas animi, qua quæ adversa facile tolerat. A
Πραυπαθὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ, mansuete omnia tolerans. Ex πρᾶος, & πάσχω.
Πρεῖς, εῖσα, πρᾶν, *Gen.* ἐντος, εἴσης, ἐντος, lenis, mitis, mansuetus. A πρᾶος.
Πρηυτης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo. A πρᾶος.
Πρεσεις, πος, lenes mores habens.
Πρασεως, *Adv.* leniter, mansuete. A πρᾶος.
Πρασσίζω, f. ίσω, una cum stipite & radice evello, una cum stipite amputo; πρασσιζόμενος, qui cum stipite succiditur. A
ΠΡΕΜΝΟΝ, ου, το, stipes, stirps, caudex, ramus major.
Πρεμνὸς, ὸν, ὁ, idem. Unde
Πρεμνιαῖος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, stipiti similis.
Πρέπει, *Impers.* decet. Δάρα ἢ ἦν οἷα μὴ πρέπει τῷ πατρὶ, Xen. Cyr. 8, 37. Πέπτ, est vocabulum mediæ significationis. Vid Aristoph. Ch. 10. & Agam. 30. A πέπω.
Πρεπίμην, præs. inf. act. *Ion.* pro πρέπειν.
Πρέποι, *decet*, præs. opt. verb. ejusd.
Πρέπον, οντος, τὸ, quod decet & convenit, decorum cujusque rei. A πρέπω.
Πρεπόντως, *Adv.* convenienter, ut decet. A πρέπω
ΠΡΕΠΩ, decorus seu conspicuus sum; (2) excello. Τί χρῆμα κυρᾷ τῇδε πεδίῳ πρέπεις; Eur. Alc. 509. Hinc *Impers.* πρέπει, decet, convenit, dignum est. Hinc
Πρεπώδης, ες, ὁ, ἡ, decens, decorus.
Πρεσβὰ, ας, ἡ, anus, vetula. A πρέσβυς.
Πρεσβεία, ας, ἡ, legatio; (2) ipsi legati; (3) quod per legatos petitur; (4) deprecatio, postulatio, preces; (5) intercessio; (6) ... nium. A πρεσβεύω.
Πρεσβεῖον, ου, τὸ, honorarium, quod metietur natu maximus, qui quo honoratur veluti major natu tempore prior in aliqua re, munere. Ab eod.
Πρεσβεῖος, ου, ὁ, ἡ, honorabilis, præfectus, patrona. A πρέσβυς.
Πρέσβεις, acc. pl. *contr.* pro πρέσβεας.
Πρεσβεῖσμα, ατος, τὸ, honorarium, legatio honoraria. A πρεσβεύω.
Πρεσβεὺς, έως, ὁ, *Ionice*; (2) legatus, pl. *Ion.* πρέσβεις. Ab eod.
Πρεσβεύσις, εως, ἡ, legatio. A πρεσβεύω.
Πρεσβευτὴς, ου, ὁ, legatus, deprecator. Ab eod.
Πρεσβευτικὸς, ὴ, όν, ad legatum vel legationem pertinens. A πρεσβευτὴς.
Πρεσβὺς, *fut.* ὕσω, senior sum, natu major vel maximus sum, tum in honore & pretio, gravitatem loris præ me fero, honore adficio ut prudentiorem; (2) legatus eo; legationem fungor; (3) intercedo pro aliquo, contra alicujus incepta apud alterum, &c. *Attic.* Gl. Vet. Τὸς μὲν ζώοντας τιμᾷ πρεσβεύει κράτη, Eur. Hipp. 5. Πρεσβεύοντες ἐκβαδ' ἐκ μέσου πατρὸς θεῶν, Arist. Av. 1593. Πολὺν ζωὸν ζυγοῦσιν πρεσβεύεμεν μῦθοι μάλιστα, Eur. Rhes. 942. Ἃ δὲ ζωὸν τῷ γεραιῷ πατρὶ πρεσβεύεσθ', id. Cyc. 1265. A πρέσβυς.
Πρεσβίνες, nom. pl. *Ion.* pro πρεσβέες.
Πρισβύες, ἐδος, ἡ, antiqua. Ab eod.
Πρίσβις, εως, ὁ, legatus. Ab eod.
Πρίσβιστος, ὴ, ὸν, & **πρισβύτατος**, Superl. a πρεσβύς, senex. R.
Πρεσβυγένεια, ας, ἡ, d. antiquior genitura, primogenitura. A
Πρεσβυγενὴς, ές, ὁ, ἡ, q. d. antiquus natu, maximus natu, (2) primus. A γένος.
Πρεσβυγενίδης, ου, ὁ, ἡ, idem.
ΠΡΕΣΒΥΣ, εως, vel εος, ὁ, *fem.* πρέσβεια, ας, ἡ, senex; (2) vir nomen; (3) legatus;

…ρεσβυς; (4) honoratus. Hinc *Compar.* πρεσβύτερος, senior, & *Superl.* πρεσβύτατος, ἡ, ον, ὁ, πρέσβιστος, ίστη, ίστον, maximus natu; (2) antiquissimus, vetustissimus; (3) honoratissimus, augustissimus; (4) antiquissimus, i. e. potissimus.

πρεσβυτις, ιος, ἡ, Ion. pro πρεσβυς. A πρεσβυς.

πρεσβυτήριον, ου, priscum senatus, coetus, consessus & collegium presbyterorum in ecclesia Christiana, ordo sacerdotum, i. e. ecclesia officium. A πρεσβύτερος.

πρεσβύτης, ου, ὁ, Ion. pro πρέσβυς.

πρεσβύτις, ιδος, ἡ, anus. Adv. el.

πρεσβύτατος, ίτη, τον, ὁ, Sup. pro πρέσβυς.

πρεσβύτις, ιδος, ἡ, femina, matrona, longaeva, grandaeva, Gl. V. A πρέσβυς. Unde

πρεσβυτικός, ἡ, όν, senilis, senilis.

πρὸς τινος, Att. senileiter, senum more.

πρεσβύτις, ιδος, ἡ, vetula, anus.

πρεσβυτοκόμης, ὁ καὶ ἡ, senes recipiens, ubi senes sedent, commorantur. A δέχομαι

πρεμνή, ᾶς, ἡ, benevolus & propensus animus, benevolentia, placabilitas. A πρᾶος.

πρεμνής, ῆος, ὁ καὶ ἡ, benevolus, benignus, mitis Ex πρᾶος, & ὠπή.

πρεμνῶς, Adv. benevole, placide.

πρῆας, a. 1. part. act. verbi πρήθω.

πρῆγμα, Ion. pro πρᾶγμα.

πρῆνη, ονος, ἡ, inflatio, tumor. Αἱ τ' ὀλεσσιμυῖς τριδύσεις, Arc. A πρήθω.

πρῆθῆναι, a. 1. inf. pass. Ion. pro πρηθῆναι, a πίτνημι.

ΠΡΗΘΩ. fut. πρήσω, incendo, inflammo; (2) flo, inflo, tumidum reddo. Πρήσμεναι πρήσιν Ζαλίην, Eur. Rhes. 291.

πρηκτήρ, Ion. pro πρακτήρ, a πράσσω

πρηνής, ἐος, ὁ, ἡ, ἐες, τό, vehemens, & hoc sensu impetu ferox. Πρηνέσσησι τοῖσδε Σοφοκλῆς. A πίπτω. Nub. 335. Ex πρηνθα, & πίπτω.

πρηνῶς, Adv. procidendo in os, sive in caput; (2) impedendo pronum, prone; (3) locorum, Nonn. Paraphr. 4, 2°. A

ΠΡΗΝΗΣ, ίτος, ὁ καὶ ἡ, pronus in caput propendens.

πρήσσω, fut. ξω, praecepi, pronum in caput rapio, praecipito. A πρηνής.

πρῆξαι, aor. 1. inf. Ion. pro πρῖξαι, a πρίαμαι.

πρῆξις, Ion. pro πρᾶξις, voluntas, praefectus. Οὐ γάρ τις πρήξις πόλεμ' ἀνδρῶν γίνεται, Hom. Il. 24. 524.

πρῆσαι, inf. aor. 1. inf. act. verbi πρήθω.

πρῆσις, ιος, ἡ, Ion. pro πρᾶσις, venditio, emptio. A πρίαμαι.

πρῆστις, ιος, ἡ, inflatio, *Hippocr.* A πρήθω.

πρῆσσα, πρῆσσον, τό, Ion. pro πρᾶσσα, πρᾶσσον, neutra, praeterita, & fut. 2. fing. a πράσσω

πρῆσσω, Ion. pro πράσσω.

πρῆτυς, υος, ὁ, Ion. pro πρᾶος. Πρήτυτα κεῖνον Odyss. ξ. 80. ἤθεος, ἠθεῖος, ἠθικός. A πρᾶος.

πρηυμήδης, ου, ὁ, ἡ, ες, τό, & πρηυμήδεα, ων, τά, qui facile precum & deprecationi, quae fiunt, cedit, placabilis, mitis, qui quidem ab ἀμήδομαι, ἀμήδεα, ἀμήδης, ἀμήδεα, tutor, curo, cogito, ἀ privativo, & πρῆυς, mitis, ἠπιόμητις, ἠπιόβουλος, ἠπιόφρων, ἠπιόθυμος, ἠπιόνοος, ἠπιόκηδος, quae omnia sunt Adjectiva. A πρῆυς. Unde

πρηυμήδεια, ας, ἡ, mitis animi propensio ad veniam precibus impetrandam, placabilitas, mansuetudo, clementia. A πρηυμήδης.

πρηυμήδεος, ου, ὁ, ἡ, ον, τό, ον, mitis animi propensione ad veniam precibus impetrandam, placabilis, mansuetus, clemens. A πρηυμήδης.

πρηυμήδων, ονος, ὁ, ἡ, ων, τό, ον, Ion. pro πρηυμήδης, a πρῆυς.

πρηύνω, fut. υνῶ, mitigo, placo, lenio, mansuefacio. A πρῆυς.

πρηύς, ῆος, ὁ, ἡ, ῆες, τό, ῆον, mitis, placabilis, mansuetus, lenis, clemens, benignus, facilis ad veniam precibus impetrandam. Ἀλλ' ἐμὲ πρηῦν ἔθηκε, Hom. Il. 24. 560. Ἐπεὶ πρηῦς ἐστι καὶ ἐπιεικὴς, Xen. Cyr. 1, 3, 18. Ἐπὶ τοὺς πρηεῖς καὶ ἡμέρους, Plut. Ἐπὶ τοὺς πρηεῖς καὶ ἀνεπιβούλους, Dion. Hal. Ant. 1. 2

προαιρετέον ἦν, Xen. Τῶν ἄλλων προῃρῆτο, Ælian. V. H. 3, 8.

Προαιρεμένοις, dat. plur. part. præf. med. vel pass. a προαιρέομαι.

Προαιρω, progredior; (2) proficiscor, abeo. Ἐκέλευσεν ἀς φίλον προαίρειν, Plut.

Προαιδήσομαι, fut. δήσομαι, præsentio, ante sentio. Προαιδάσεως τὸ τραῦ, Thuc. ταῦτα, Plut.

Προαίδησις, ἡ, præsensio.

Προαιτιάομαι, ιάσομαι, fut. άσομαι, ante crimor, ante accuso. Προητιάσθαι τῷ Ἰουδαίῳ καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, [illegible]

Προαίωνος, ον, ὁ ἡ ἡ, qui sunt ante omne ævum, æternus.

Προακμακυῖαν acc. sing. perf. part. med. f. g. a προακμάω.

Προακμάζω, fut. άσω, in ea sum ætate, quæ vigorem antecedit, i. e. in ipsa adolescentia.

Προακοντίζω, acuo, sc. cuspidem.

Προακοντίζω, fut. ίσω, ante jaculor. *Pass.* jaculando feror.

Προακούω, prius seu prior audio, ante audio & cognosco, præsentio. Ἦν ποσηκάσας ἐν τοῖς λόγοις τὴν ἀληθείας τῷ ἰουλιλίῳ, Col. 1, 5.

Προακροβολίζω, eminus jaculor.

Προαλγῶ, prius doleo seu adfligor, v. c. cum corpus dolori præcessit morbum.

Προαλιφω, ante unguo.

Προαλίσκομαι, v. de temerarie. A

Προαλής, ῆτος, ὁ ἡ ή, declivis; (2) temerarius, per ops, audax. Ph. pecorius. A προαλίσκω, λάζ. ex προαλεῖ, Hom. Il 21, 282.

Προαναπαύω, prius seu ante cesso, Gl. V. præmitto.

Προανίζω, fut. ίσω, ante consumo. Τὸν δὴ) τοῖς μελέτης ζωγράφοι ἐν θυμῷ προαλίσαντες, Jos.

Προανδάω, prius fero, ante immuto.

Προάλλομαι, pass. v.

Προάλλω, ut e. homines, præcipitantur.

Προαμαρτάνω, ante vel prius pecco. Γάρ τοῖς προημαρτηκόσι, 2 Cor. 12, 21.

Προαμύνω, prius defendo, prius obsto; & προαμύνομαι, reprimo, occupo, prævenio, prohibeo.

Προαμύω, fut. ύνω, prius capio, propugno.

Προανάγκη, ης, ἡ, *Ion.* ἡ, prius vel prior confectio.

Προαναζάλλομαι, pass. Ἅ ὑμῖν ἂν ἐγκαλῶ θῶ ἢ ἀξιῶ [illegible] πρὸ τῶν ἐμῶν ἔργων ἀναζηλοῦσθαι, Dem.

Προαναθλέω, ante certo.

Προαναβλήδην, ην, Ion. ω, ἡ, ην, ἐν ὦ προβλήδην, per interr. Pl.

Προαναβρυχάομαι, ante ploro.

Προαναγράφω, ante scribo. Ἀναγράφω.

Προαναγιγνώσκω, prius cognosco, prius perlego, ante scio; (2) ante statuo, præjudico. Ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἐλπίσιν, Hebod. Προαναγιγνώσκειν τὰ γραφέντα, Ἰ. 1.

Προαναδύομαι, ὑσομαι, fut. ύσω, prius impendo [illegible]

Προαναβλέπω, ante aspicio.

Προαναβοάω, ante clamo, ante declaro.

Προαναβαίνω, ante ascendo, ante impello.

Προαναβάλλω, ante differo.

Προαναβαίνω, fut. βήσω, prius ascendo, præcurro.

Προανακρούομαι, prius interrogo, petit. aor. 1. προανηρόμην.

Προανάκρασις, ἡ, exordium, initium. A

Προανακρούω, prius retro pello seu retro inhibeo, & προανακρίομαι, prior retro cedo inhibito cursu, (2) prior exordior.

Προαναλαμβάνω, ante suscipio; (2) ante breviter expono; (3) occupo, præverto aliquem aliquid agendo, v. c. priorem amplecti.

Προαναλώσω, f. λώσω, prius consumo, ante absumo.

Προανάλωμα, τὸ, impensa.

Προαναμέλπω, præcino, ante decanto, R.

Προαναπίπτω, prius concido, ante collabor seu corruo; προαναπεσών, a. 2. part.

Προαναπλάττω, fut. πλάσω, prius refingo, reformo.

Προαναπνέω, f. πνεύσω, prius respiro.

Προαναπάλλω, f. άσω, ante prius abripio.

Προαναρρήγνυμι, ante prorumpere facio, seu emitto.

Προανασείω, ante concutio.

Προαναστενάζομαι, præstruo, multo ante compono.

Προανασκοπέω, prospicio, provideo.

Προανασχεθέω, fut. θέω, ante cohibeo & reprimo, prior compesco, a. 1. προανέσχεθα.

Προαναστέλλομαι, propono.

Προανατείνω, ante attollo; (2) prætendo; προανατείνειν, a. 1.

Προανατίλλω, prius crior; προανέτειλεν a. 1. 3. sing.

Προαναστρέφω, retro, ad priora redeo, superiori actui repeto.

Προαναπτύσσω, adumbro, delineo.

Προαναφαίνω, ante ostendo, excello, præteneo ut cernatur.

Προαναφανίω, vaticinor, prædico; (2) indico, declaro, polliceor, quid futurum, dictum sim. Hinc

Προαναφάνσις, εως, ἡ, et cum indicat potius, & quid dictum sit; (2) prædictio, vaticinium.

Προανεφώνημα, τὸ, idem.

Προανωτατίσεις, ἡ, ὁ, utensilia ante sternenda.

Προαφανισμός, ὁ, vaticinando, ante declarando.

Προαχθήρης, ante decedo. Hinc

Προαχώρησις, ἡ, decessio ante facta.

Προαχορεύω, ante decerno.

Προαχτέρια, idem quod

Προαχθω, prior attollo, elevo; (2) emineo, antecello.

Προβάλλω, præfloreo, ante primus floreo.

Προβάλλω, ῆτος, ἡ primus flos.

Προβαπτίζω, & προβάπτω, ante in altum evolo, προβαπτάς, a. 2. part.

Προβαρύνω, prius exhorto, ante clues fargo.

Προβαπτίζω, ίσω, f. ίσω, ante seu prius commergo.

Προβαπτίζω, ante vel prior emergo.

Προβαπτίζω, ῆτος, f. ίσω, ante vel prius pollicitor.

Προβαπτίζω, f. ίσω, ante vel prius denuncio, præmonstro, (2) [illegible], præ Deo.

Προβαπτίζω, prius orficio; (2) renuncio, v. c. [illegible], cum Gl.

Προβαπτίζω, ῆτος, Ion. ῶ, differo tec.

Προβαπτίζω, ante [illegible] nevo.

Προβαπτίζω, ante [illegible] tabulo.

Προβαπτίζω, ῆτος, f. ῶ, prius [illegible]; (2) ante [illegible], (3) ante prius, [illegible] ante [illegible].

Προβαπτίζω, f. ίσω, q. d. præcurro, [illegible] eviam curro. Hinc

Προβαπτίζω, ῆτος, ἡ, [illegible] defectio seu defatigatio.

Προβαπτίζω, ῆτος, ἡ, [illegible] ante [illegible] ἐν ὦ [illegible] ἐν τοῖς τῶν ἀτελῶν, ἐν τοῖς τῶν ἡμῶν προαπαυδῶν, M. Antonin. 6, 22.

Προβαπτίζω, ante [illegible].

Προβαπτίζω, prius renunciate; πρόβαπτίζε, ante del. te.

Προβαπτίζω, prius emunam defundo.

Προβαπτίζω, prior abeo seu cedo; (2) prior decedo, prius morior.

Προβαπτίζω, *Ion.* pro προφητεύω.

Προβαπτίζω, f. ίσω, prius [illegible].

Προβαπτίζω, ante degusto, edo.

Προβαπτίζω, prius demonstro, indico, proco; προαποδεικνύναι, prius demonstratis, act. 1. part. pass. gen. pl. Hinc

Προβαπόδειξις, εως, ἡ, demonstratio prævia, propositio, res ante demonstrata.

Προβαποδεικνύναι, gen. pl. aor. I. part. pass. v. προαποδείκνυμι.

Προβαποδημέω, ῶ, prius seu prior peregre abeo, prius proficiscor.

Προβαποδίδωμι, ante reddo.

Προβαποδύομαι, prius exuo.

Προβαποθνήσκω, præmorior, ante morior.

Προβαποικίζω, prius in coloniam deduco. Hinc part. perf. pass. προβαποικισμένος, Appian. B. Civil. 2. Ex πρό, ἀπό, & οἰκίζω.

Προβαποκαλύπτω, ante revelo.

Προβαποκάμνω, ante fatigor, deficio.

Προβαποκινδυνεύω, ante periculum facio.

Προβαποκλείω, ante claudo.

Προβαποκλήρόω, prius sortior, ante vel modo sortior. Hinc p. pass. part. τὰ προαποκεκληρωμένα, de quibus modo sortiti fuimus.

Προβαποκόπτω, f. ψω, præcido.

Προβαποκρίνομαι, prophetio.

Προβαποκτείνω, prius interficio, Suic.

Προβαποκτίνυμι, vel προαποκτίννυμι, idem.

Προβαπολείπω, fut. λείψω, prius linquo, præcipio, præcipio.

Προβαπολείπω, ante relinquo seu deficio.

Προβαπολέπίζω, fut. ίσω, prius decortico; προαπολεπισθείς, prius decorticatus; aor. 1. p. pass.

Προβαπολήγω, prior desino. Διὰ τὸ τοὺς ἐναντίους ἀεὶ πράγματα, καὶ τῶν προαπολυσόντων, ἢ ἀπολήγειν, M. 7, 1.

Προβαπόλλυμι, ante pereo, pass. προαπόλλυμαι, prius perio.

Προβαπολούω, prius diluo seu refuto, Suic.

Προβαπόξηραίνω, ante exsicco.

Προβαπόπεμπω, fut. ψω, ante demitto. Τὰς γυναῖκας εἰς τὰς ἀμπέλους προαπεπέμφθη ἡ νυκτὸς, Xen. Cyr. 4, 5.

Προβαπόπιπτω, ante occido, prædecidens fum.

Προβαπόπτατος, η, ὁ ἡ ή, q. f. prædeciduus, ante decido. A pr.

Προβαπούω, ὦ, fut. ήσω, prior dubito, prius quæro, vel dubitabundus disputo.

Προβαπτέω, prius defluo, vel effluo.

Προβαπτίθημι, ante objicio.

Προβαπτύω, ante extinguo. Ὅσα τέλεσθαι λαμπὰς ζωγραφήσασθαι πῶς ζωγράφοι, προαπσβέσαι, M. Anton. 3, 1. Δωρεὰν προαπτύσαι, id. 12, 12.

Προβαπτόμαι, ante deprecor.

Προβαπτύω, ante extendo, ab alio.

Προβαπτύρω, ante vado, eundo, f. excurro.

Προβαπτοστέλλω, ante emitto, ku præmitto, Gl. V. præcedo, e 2 part. pass. προαπεσταλμένος, præmissus fum.

Προβαπτοστίλλω, f. ξω, ante ungo.

Προβαπτοτάσσω, ante finem impono. Τὸ βίῳ προαπετύχετο ζώσεως, ἢ φαρμακοῦ, ἢ ἀγχόνης, Pl. Le

Προβαπτοτίθημι, prius vel ante repono, depono, adservo.

Προβαπτρίπομαι, ante [illegible], f. averto me.

Προβαπτυσσάω, ante [illegible].

Προβαπτύρημι, ante [illegible].

Προβαπτυσσόομαι, ante [illegible]; προαπτεφωτικὸς [illegible].

Προβαπτυχρόομαι, ante [illegible].

Προβαπτχάρω, ante [illegible].

Προβαπτῴδω, prius [illegible].

Προβαπτριβόω, ante [illegible].

Προβαπτρίσσω, ante, [illegible]. A pr.

Προβαπτρίω, ante [illegible].

Προβαπτρίω, ante [illegible].

Προβαπτύω, ante [illegible]. Τὸ [illegible] προαπτύσαι τῷ [illegible] ἐκ τοῦ προαπτύσαι [illegible] ἐκ τοῦ ἐμέσματος, Ep. [illegible] ἐκ τοῦ ἐμέσματος ἐξ ἐμοῦ.

Προβαπτύω, ante vel ante dico; [illegible] Cor. V. [illegible].

Προβαπτύω, ῶ, [illegible], ante [illegible] præpono.

Προβαπτύω, ante, [illegible].

Προβαπτύω, ante [illegible], propago, Gl. V. propago. Προαστίζειν τινὰς, Ion. [illegible] ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐπιτηδείων [illegible].

Προβαπτύω, ῆτος, ὁ, propugnator, Gl. Vet. protector. A pro.

Προασπιστὴς,

Προασπίσης, ου, ὁ, idem & ex iisdem.
Προάστειον, ου, τὸ, suburbium, suburbanum; τὰ προάστεια καθῆρε, ἵνα μηδὲν εἴη χρήσιμα τοῖς στολίοις, Appian. E. Civ. Ex προ, & ἄστυ. Unde
Προάστιος, ου, ὁ ἡ ὁ, antesuburbanus, Gl. V.
Προασπαλίζομαι, caveo mihi; & προασπαλίζω, præmunio. Χὴ τῷ κεφαλῷ προασπαλιζῆς τίξεσι, κτλ.
Προαυδάω, prædico, denuncio. Ἦδη πόλεμον προὐδίδου ἀπεῖ, Anth. Av. 563.
Προαυλία, in cantu præludo.
Προαυλίζομαι, f. ίσομαι, cultra ante habeo.
Προαύλιον, ου, τὸ, prætorium in tibianum cantu, (2) vestibulum exterius, ut αὐλὴ, interius. Ex προ, & αὐλὸς, tibia, vel αὐλὴ, *stabulum*.
Προαυξάνω, sive προαύξω, ante augeo, succresco, in subsidium futuri temporis.
Προαυξῆσαι, præaugescit, pr. ind. pass. Hinc
Προαυξὴς, ῆος, ὁ ἡ ὁ, adultior, ætate jam provectior; (2) quod ætate provectioribus accedere solet.
Προαυξησις, εως, ἡ, corporis adaucta moles
Προαφαιρίω, adimo seu aufero, præcipio, decerpo. Πάντα διαφθείρας τὸ κῆ Λεύκολλον ὄντα προαφειρημένον, Appian.
Προαφανίζω, aboleo, corrumpo, perdo, fe ante maturitatem, ante tempus.
Προαφαιτέομαι, ante arceo.
Προαφηνιάζομαι, ante enarro, prius expono.
Προαφίημι, emitto, ante mitto.
Προαφικνέομαι, prior, seu ante pervenio.
Προαφίσταμαι, προαφίσαμαι, prius abscedo seu aufugio, ante tempus abscedo; (2) prior aufugio.
Προβαλλὼν, ἄβα. inter progredendum, inter eundum. A προβαίνω.
Προβαδίζω, præcedo.
Προβαθὸς, ίου, ὁ, protomiles, Suic.
Προβαίνω, progredior, antecedo, præcedo; (2) antreo, i. e. antevelio, fervio; (3) obtineo, prosequor, prosecho, Gloss. Vet. incedo, procedo, progredior, gradior, succedo scholier. προβὰς, προβῆναι, processit, aor. 2. Ὡ προβαίνειν, ὃ ἀνδρες, ἡμῖν ἐστι, Arist. Conc. 283. Ποῖ προβήσει λεγων, Eur. Hipp 346.
Προβάλλω, projicio; (2) emitto, profero, produco; (3) propono, vel explicandum vel refellendum, pumitto, præjicio; προβάλλομαι, *in med.* produco, v. c. testes, qui me adjuvent testimonio tuo, fe propere, (2) propono clypeum, fc. vel fe tutam, v. προβολὴ, ut fe (3) muro o me aliqua re, obscuro liquid hosti, avertenti causa; (4) detendo me, atque etiam *in Pass.* alios; (5) præmitto, obtendo, prætexo, (6) publici criminis accuso, op. Dem. (7) averior, execror; (8) hortor peto, atque *pass.* creor, designor; (9) commemoro, in ore semper habeo; προβληθεὶς, objectus, Gl. Vet. præpositus, a 1. part. pass. Χεὶρ δ' ἐπ' ἀξίνης τοιεῖ, ξυλίνῳ προβάλλουσ' ἐκ κυδοιοῦ δαίμονος, Eur. Rhes. 153. Ὅταν τι προβάλλωμαι ζοφερὸν ἐπὶ τῇ μιτιώσει, proverbium, Arist. Nub. 489. Ἐγὼ δέ κε ζωὸς κύμασιν ἐν προβαλέω, Hom. Il. 19, 218.
Προβάλλοντο, 3. sing. præs. ind. med.
Προβάλλατο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro προβάλοντο
Προβολὴ, ῆς, ἡ, fc. ἀσπὶς, clypeus, qui hosti objicitur, Hes. A προβάλλω.
Προβάλωσιν, 3. pl. a. 2 conj. act. cum ν.
Προβαπτίζω, ante baptizo
Προβᾶς, *progressus*, a. 2 part. act. a προβαίνω.
Προβασανίζω, ante torqueo, vexo, cruci.
Προβασις, εως, ἡ, progressus, progressio, (2) processus, seu reditus, Gl. Vet. processus. A προβαίνω.
Προβασκάνιον, ου, τὸ, præfiscine, amuletum; (2) medicina ita dicta, Suic. Plin. medicamentum.
Προβατεῖα, ας, ἡ, res pecuaria. A προβατεύω.
Προβατικὸς, ἡ, ὸν, ovillus, vervecinus, Gl. Vet. A πρόβατον.
Προβατεύς, έως, ὁ, ovium pastor, opilio. A προβατεύω. Hinc
Προβατεύομαι, ου, ὁ ἡ ὁ, & προβατεύσιμος, ίμη, ιμον, ovibus, pecoribus alendis aptus.
Προβατευτικὸς, ἡ, όν, pecuarius. Hinc ἡ προβατευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars, s. vita pecuaria. A
Προβατεύω, fut. εύσω, pasco, pecus alo. A πρόβατον.
Προβατικὸς, ἡ, όν, ad oves seu pecudes pertinens. Ab eod.
Προβάτιον, ου, τὸ, ovicula, Dim.
Προβατοβοσκὸς, ὁ, pecuarius.
Προβατοπαίμαν, ονος, ὁ ἡ ὁ, homo pecuinæ, sive parvæ atque pusillæ indolis. Ex προβατον, & γνάμη.
Προβατοπάτωρ, ορος, ὁ, qui ovium commercia exercet; (2) qui oves venditat.
ΠΡΟΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, pecus, ovis, vervex, pecus quodlibet.
Προβατόπωλης, ου, ὁ, ovium vel pecudum venditor.
Προβατόχρως, ου, ὁ ἡ ὁ, ovis speciem præ se ferens. Ex προβατον, & χρῶμα.
Προβατοτρόφος, ὁ ἡ ὁ, oves, pecora alens, pecuarius. A τρέφω.
Προβεβουλευμένως, consulte, prudenter.
Προβέβικας, 3. s. perf. ind. act. v. προβαίνω.
Προβέβηκας, ἀτάνταν. Hom. Il. 23.
Προβεβουκὼς, ῶσα, ὸς, *protectus*, p. part. act. f. g.
Προβέβλητο, *provolutus*, 3. sing. perf. ind. med. verbi προβάλλω.
Πρόβλημα, ατος, τὸ, progressus. A προβαίνω. Unde
Προβέβρωθε, 3. sing. f. 1. ind. med.
Προβιβάζω, fut. άσω, & άσω, ῶ, produco, admoneo, persuadeo, impello, Gl. Vet. promoveo, provoco; προβιβασθεὶς, promotus, Ph. 20. 1. part. pass. Πῶ προβιβᾶς ἥκεις τόδε, Anth. Av. 1576. Hinc
Προβιβασις, ασεως, ἡ, idem quod
Προβιβασμὸς, οῦ, ὁ, promotio, præmotio, impulsio, Ph. Ab eod.
Προβιβάω, progredior; προβιβὰς, progressus, a. 2. part. Κραιπνὰ σοι προβιβᾶς, Il. 13, 18.
Προβιβᾶσθαι, ᾶσθαι. Hinc τὰ προβεβιβασμένα, vita ante acta, p. part. pass. προβεβιβασμένος, ου ante tres vitæ. Τῷ δοξαν ἦν προβεβιβασμένος ἐξίχνευ, Plato.
Προβίβητος, ου, vita ante acta, Clem. Al.
Προβιβρώσκω, ante comedo; προβρώθεις, ante comestus, a. 1. part. pass.
Προβλαστάνω, præstruo, primo germino.
Προβλαστικὸς, ἡ, όν, qui futura prospicit, Gl. V. prospicus. A
Προβλέπω, fut. ψω, provideo, prospicio. Τὰ Θεὸς αὖτ' ἡμῶν κρείσσον τι προβλεψόμενος, Heo 11, 40.
Προβλεψάμενος acc. f. a. 1. part. med.
Προβλημα, ατος, τὸ, propositio, quæstio, Gl. V. quicquid dicendi causa opponitur; προβλημα, τεῖχος, pronunciale, nempe munimentum. A προβαλλω. Hinc
Προβλημάτιον, ου, τὸ, quæstiuncula, Gl. V.
Προβλημάτων, ου, ὁ ἡ ὁ, ων, ον, utrix machinarum, rerum per quas via defenditur; προβλημάτρια, τὰ, scuta tabulata conficiendorum. A προβλημα.
Προβλήματος, ου, ὁ ἡ ὁ, in quæstione & disputatione positus. A προβλημα.
Προβλὴς, ῆτος, ὁ ἡ ὁ, projectus, prominens; *Hom.* Il. 2, 146. A προβάλλω. Unde
Προβλητικὸς, ἡ, όν, ad jaciendi vi aptus.
Προβλητὸς, ἡ, ὸν, projectus. Ab eod.
Προβλώσκω, prodeo, procedo; (2) protubero; προβλωσκόμην, inf. pass. προβλώσκειν, Odyss. 10, 25.
Προβοάω, ῶ, proclamo, cohortor.
Προβοηθέω, opem mature fero.
Προβολὴ, ῆς, ἡ, propugnaculum, vel scopulus eminens, qui æstum maris frangit. A προβάλλω.
Προβόλαιος, ου, ὁ ἡ ὁ, objectus, exporrectus. A προβάλλω. Unde
Προβολεὺς, έως, ὁ, productor, auctor, qui prima alicujus rei fundamenta jacit.
Προβολὴ, ῆς, ἡ, objectus, prætentus, Gl. Vet. tegmen, propugnaculum. Gl. Vet. pergula, Gl. Vet. *inpr.* & proprie sic dicitur projectio scuti, defendendi sui causa; unde milites dicuntur esse ἐν προβολῇ, cum scutis protentis magno gradu excipiunt vim hostium. Ab eod.
Προβόλιον, ου, τὸ, pr. quod tegendi ac defendendi causa projicimus nobis, crepundia, loricula, Gl. V. A προβολὴ.
Προβολὸς, ὁ, *propugnator eminens*, qui æstum maris frangit; item protector, defensor; προβόλοι, proceres, Gl. Vet. procellus, etiam objectus, fictura. A προβάλλω.
Προβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboscis. A βόσκω.
Προβοσκὸς, ου, ὁ, q. d. vicarius pastoris, R. Ex iisd.
Προβούλευμα, ατος, τὸ, senatus consultum, legi ac plebiscito præmissum, s. quo fundatur, ut aliquid ad populum feratur, Gl. V. consultum. A προβουλεύω.
Προβουλευμάτιον, ου, τὸ, Dim.
Προβουλεύω, fut. εύσω, consilio prospicio, vel provideo; (2) prospicio, prævideo, (3) deliberatione populum prævenio; q. di prædelibero. Πρὶν βουλεῦσαι τὰ δίκαια, Dem. & Plut. in Solon. cap 19. *Cupiunt de re aliqua prius quam populo proponatur.* Φησὶ προβεβουλεῦσθαι, Appian. B. Civil. 1.
Προβουλία, ας, inusit. sed tamen hinc oft. p. med. προβέβουλα, malui, vel malo. Ex πρὸ, & βουλὴ, *voluntas*.
Προβουλὴ, ῆς, deliberatio; ἐκ προβουλῆς, consulto; (2) providentia.
Προβούλιον, ου, τὸ, idem quod προβούλευμα.
Προβουλῖτις, ίδος, ἡ, q. d. consultatoris filia, vel consilio prognata; consultatrix.
Προβούλιος, ου, ὁ, qui pro aliquo consultat, qui ante alios consulit; (2) senator, princeps, primarius senator, Gl. Vet. consul. Ex πρὸ, & βουλὴ, *consilium*.
Προβοωχὼς, ὸς, vadens. A ῥοιχέω, *Eur.*
Προβρίζω, fut. ίξω, præmadefacio, prius macero; προβρεχεὶς, præmaceratus, aor. 2. partic. pass.
Προβρύω, f. ύσω, promoveo, emungo. Ἀνὴρ χαμάθεν ζωὸν ἰὸν λαβὼν, ἐκ οὐρίων πρόβρυσον, Anth Vrp. 249.
Προβώμιον, ου, ὁ, adytus, vestibulum aræ, ara ipsa. A βωμὸς.
Προγαμέω, ῶ, prius nuptias contrabo. A πρὸ γάμου.
Προγαμιαῖος, αία, αῖον, ante nuptialis. A
Προγαμίαν, ου, ὁ ἡ ὁ, qui vel quæ prior nuptias contraxit.
Προγάστριδιον, ου, τὸ, ventrale tegumen ventris.
Προγάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, ὁ, cui venter prominet, ventrosus Gl. V ventribus. A γαστὴρ.
Προγεγεννημένοι, nom. pl. perf. part. pass. v. προγίνομαι.
Προγεγόνασιν, gen. pl part. perf. med. verbi προγίνομαι.
Προγεγραμμένου, acc. sing. part. perf. pass. a προγράφω.
Προγενεθλιος, ου, ὁ ἡ ὁ, origine aut nativitate antecedens, antegenitus. A γενέθλη.
Προγενὴς, ὁ, ὁ ἡ ὁ, prior, prius creatio seu ordine, Suic Ex πρὸ, & γένεσις.
Προγενέστατος, άτη, ατον, antiquissimus, maximus natu. A προγίνομαι.
Προγενὴς, ὁ ἡ ὁ, ἐος, ἔστερος, ἔστατος, ante natus, major natu, senior, antiquior, Gl. Vet. anterior. Ex iisdem.
Προγεννάω, ante genero; προγεγεννῆσθαι, prægnatus, antigeni, Gl. V. a. 1. part. pass.
Προγεννήτωρ, ορος, ὁ, progenitor, i. e. prior, vel antiquior genitor; προγεννήτορες, majorum.
Προγεγωμένων, gen. pl. aor. 2. part. med v. προγίνομαι.

Προγίνοντο,

Προγίνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro προεγίνοντο.

Πρόγευμα, ατος, τό, prægustatio, gustus, quod ante cœnam sumitur. A προγεύομαι. Hinc

Προγευματίζω, f. ίσω, ante gusto; prægusto, i. e. ante cœnam aliquid sumo, in balneo.

Προγεύομαι, idem. Hinc

Προγεύστης, ου, ὁ, prægustator.

Προγεύστης, ου, ὁ, prægustator, Gl. Vet. Ab eodem.

Προγηράσκω, & προγηρέω, f. άσω, ante tempus, mac. senex fio.

Προγηρος, ον, ὁ, ἡ, qui mature senescit.

Προγίγνομαι, vel προγίνομαι, iam ante, ante cedo, præcedo; (2) procedo, occurro. Κίνδυνον τῷ προγεγενῆσθαι χάριν μισθοῦ, Xen.

Προγιγνώσκω, prænosco, prævideo, præscio, præsentio, Gl. V. ante cognosco, prævideo; (2) decerno, judico, exulimo, (3) in N. T. amo, bene cupio. Οὓς προέγνω, Rom. 8, 29. Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, 1 Pet. 1, 20

Προγλασσέω, garrio, loquax sum.

Πρόγλωσσις, ίδος, ἡ, linguæ extrema pars acuta. Ex πρ., & γλῶσσα.

Πρόγλωσσος, ὁ ἡ, ἡ, garrulus, qui nil celare potest, Gl. V. volubilis linguæ. Ex utrâ.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, præsensio, prænotio, præsentia, præsagium; (2) rerum præsentium vel præsentarum animadversio, s. cognitio; (3) in N. T. decretum, voluntas, & benevolentia. A προγινώσκω.

Προγνωστικός, ὁ ἡ, ἡ, præscius futurorum. Ab eod.

Προγνωστικός, ἡ, όν, facultate præsciendi seu prædicendi prædito; præscius, sagax, Ph. Hinc τὸ προγνωστικόν, ου, prognosticum, rei futuræ signum. A pr.

Προγνώστωρ, providens, Ph.

Πρόγονος, ου, ὁ, ἡ, privigna. A πρόγονος.

Πρόγονος, ου, ὁ, avus, a patribus vel majoribus exceptus. A

Πρόγονος, ου, ὁ, progenitor, ante genitus; (2) pater, Ph. Hinder, Gl. V. (3) atavus, Gl. Vet. πρόγονοι, majores, Phil. (2) patricii, Philox. A τρέχω.

Πρόγραμμα, ατος, τό, libellus, tabula, s. scriptum, quod publice proponitur, aliquid indicens aut fieri jubens. Gl. V. proscriptum, edictum. A προγράφω.

Προγραφή, ῆς, ἡ, præscriptio; (2) descriptio rei, propositæ s. v. c. tabulæ; unde (3) proscriptio, proscriptionis tabula. A

Προγράφω, f. ψω, ante scribo, prius scribo, præscribo; (2) prius vel ante pingo; (3) publice propono, scribo, simpliciter. Χειρὸς πεπληγυίας ἔγραψε, Aristot. Καπὰς ποσόγραμμα ἐν ὀλίγῳ, Ephes. 3, 3. Προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα, Judæ 4.

Προγρύζω, grillo, dormire non possum.

Προγυμνάζω, f. άσω, præexerceo, meditor, *pass.* exercor, paro me ad aliquid. Hinc

Προγύμνασια, ας, ἡ, prævia exercitatio.

Προγύμνασμα, ατος, τό, præparatio, meditatio; item in arte Rhet. eæ partes elaborandæ orationis, s. declamationis, quibus singulatim scribendis ad ipsam accessio fit, separatio fit. Ab eod.

Προγυμναστής, οῦ, ὁ, qui præexercet, qui præparat. Ab eod.

Προδαναι, præmittere; προδαείς, præscius, præscius, Dionys. 4, 396.

Προδαίσω, f. ισω, ante sancio. Προδαισας τῷ Ἀτόλμῳ τὸν χῆρον, Luc.

Προδατέω, ῶ, prompendo, Gl. V.

Προδέδαρ, 3. s. perf. ind. med. v. προδαίω.

Προδεδάεσθαι, perf. infin. med. v. προδιδάσκω.

Προδείδω, f. δείσω, metuo, de futuro.

Προδιελθών, οῦσα, όν, qui ante vesperam, vel antequam advesperascit, aliquid agit.

Προδεικνύω, vel προδείκνυμι, f. ξω, præmonstro, prætendo; (2) denuncio; (3) ante significo.

Προδειμαίνω, prior metuo, pro aliquo metuo. προδειμαίνων πατρὸς, Lyc. 276.

Προδεῖπνία, ante cœno, s. edo.

Προδέκτωρ, ορος, ὁ, patronus. Ex δέχομαι.

Προδέρκομαι, video prior; (2) prævideo, prospicio.

Προδεσμῶ, præligo, Gl. Vet.

Προδηλόομαι, f. ώσομαι, ante, prior lædo.

Προδηλοποιία, manifestum reddo; (2) ante declaro, præsignifico.

Πρόδηλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, manifestus, perspicuus.

Προδηλόω, ostendo, clarum reddo; (2) præsignifico. Αἱ αὐτῶν ἀσφάλειαι πάλαι προδηλοῦσι (λέγουσι) Athan. 2, 31.

Προδήλως, *Adv.* manifeste. A πρόδηλος.

Προδήλωσις, εως, ἡ, præsignificatio, manifestatio. A προδηλόω.

Προδιαβαίνω, f. βήσομαι, prior seu prius transeo.

Προδιαβάλλω, ante calumnior; (2) criminor; (3) ante compono, s. ordino, s. constituo, προδιαβεβλημένος, criminatione infimulatus, p. pass. part. Προδιαβάλλων αὐτὸν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, Liban. in 2. Phil. Dem.

Προδιαγινώσκω, ante confidero seu perpendo, animo prius percipio.

Προδιαγνωσις, ἡ, idem quod προγν.

Προδιαγράφω, f. ψω, ante seu prius describo.

Προδιαγωγή, ῆς, ἡ, aquæ ductus longior.

Προδιάθεσις, εως, ἡ, antecedens dispositio, capiens affectionem aliquam; (2) pristina affectio.

Προδιαιρέομαι, distinguo in genera, species &c. describo rem faciendam, προδιαιρεθείς, inf. aor. 2. med.

Προδιαίρεσις, ἡ, descriptio (deformatio) futuri operis, ut ædificii, &c.

Προδιάτασις, εως, ἡ, præparatio ad rem aliquam pervictum certum, s. præparatio simpliciter. Ex πρὸ, & διατα.

Προδιατείνω, ante commoveo.

Προδιαπλέκομαι, *part. fut. pass. pl.* qui antea operam (in concilio ad feminæ) navarunt.

Προδιαπλαμβάνω, ante cognosco, judico, constituo, decretum habeo.

Προδιαπλήξομαι, fut. ξομαι, inprimis dico, Gl. V. *pass.*

Προδιαπλοῦς, οῦν, ἡ, prætaxo, Gl. Vet. A πλέκω.

Προδιαπλόω, ante dissolvo, s. frango.

Προδιαπονεύω, prius per totum nodum aliquid ago, præcedentem nectum tango.

Προδιαπύω, f. ύσω, ante perficio, ante demonstro.

Προδιαπλέω, ante navibus transeo.

Προδιαρθρόω, ante definio, explico, constituo.

Προδιαστέλλω, ante eripio.

Προδιασαλεύω, f. εύσω, prius concutio.

Προδιασαφέω, prius declaro. Hinc

Προδιασάφησις, ἡ, prævia declaratio.

Προδιασκεδάζω, f. άσω, prius dissipo.

Προδιασκοπέω, ante diligenter considero.

Προδιασκέλλομαι, prænuncio, præmoneo, prius discerno; προδιασκελλθείς, prænuncians, præmonere, aor. 1. inf. med.

Προδιαστροφή, ῆς, ἡ, superior s. pristina perversio, s. depravatio.

Προδιασύρω, prior traduco & carpo.

Προδιατάσσω, vel προδιατάττω, f. ξω, prius disjono, *in med.* ante constituo, compono.

Προδιατίθημι, ante (male) tracto.

Προδιατρίβω, ῶ, f. ίσω, prius cribro, prius percolo, transmitto.

Προδιατυπόω, ῶ, f. ώσω, prius formo, describo.

Προδιατύπωσις, εως, ἡ, q. d. præinformatio; (2) præordinatio. A pr.

Προδιαφθείρω, ante corrumpo, prius confundo; *in pass.* jamdudum corruptus sum.

Προδιαχίσκω, f. ισω, ante perlino.

Προδιαχωρέω, ῶ, f. ήσω, prius dissideo, prior ire ab amicitia alicujus separo.

Προδιδάσκω, f. άξω, prius doceo, prædoceo. Ἀλλ' ἃ δώσειν τοῖς ἀνοήτοις τούτοις γνάμης προδιδάσκειν, Soph. Aj. 163. Ἀλλ' ἐχέτω τὸ πρόσχιτον ὅ, τι περ μέλλεις προδιδάσκειν, Aristt. Nub. 476.

Προδίδωσι, *proidunt*, 3. pl. præs. ind. act.

Προδιδόμι, f. δώσω, prodo, desero, auxilio meo destituo, deficio, Gl. Vet. prodo, prævaricor; (2) prius vel prior do. Προδιδόναι τὰς ἐλπίδας, Aristt. τὰ καθήκοντα, Luc.

Προδιέρχομαι, prior transeo.

Προδιισχυρίζω, f. άσω, prius festum celebro, prius triumpho.

Προδιεργάζομαι, fut. άσομαι, ante elaboro.

Προδιερεύνάω, ante perscrutor & pervestigo.

Προδιερευνητής, οῦ, ὁ, explorator. A pr.

Προδιέρχομαι, prius percurro; (2) ante enarro.

Προδιηγέομαι, οῦμαι, prænarro.

Προδιήγησις, εως, ἡ, prænarratio, præparatio ad narrationem. A pr.

Προδιθεύω, ante percolo.

Προδιίστημι, f. στήσω, prius dirimo, distraho.

Προδικάζω, f. άσω, prius judico.

Προδικασία, ας, ἡ, præjudicatio, præjudicium. A præc.

Προδικαστής, οῦ, ὁ, qui vel ante, vel loco alterius jud cat. Ab eod.

Προδικία, ῶ, f. ήσω, curo, procuro. A πρόδικος.

Προδικία, ας, ἡ, quodvis curationis munus, parcentium. Ab eod.

Πρόδικος, ου, ὁ, patronus, qui causam defendit, qui causam pro aliquo dicit; tutor, curator, arbiter. Ex πρὸ, & δίκη.

Προδιοικέω, ῶ, f. ήσω, ante disponi, constituo, *in med.* de rebus meis ante constituo, mandata do. Hinc

Προδιοίκησις, ἡ, præparatio, præmonitio.

Προδιοικητικός, ἡ, όν, providus, futuri curam gerens, præparans se ad futura.

Προδιομολογέω, ῶ, & ήσομαι, ήμαι prius confiteor, vel profiteor, vel testor; (2) ante vel prius polliceor, prius pactor, prius convenio cum aliquo.

Προδιόρθωσις, εως, ἡ, prævia correctio.

Προδιοριζω, f. ίσω, prædirimo.

Προδιορίζω, f. ίσω, ante percolo.

Προδιοσημαίνω, præsignificio.

Προδιοσκέω, f. ήσω, ante considero, observo.

Προδοκέω, ῶ, f. ήσω, prius fecerunt.

Προδοκή, ῆς, ἡ, angulus loci, minus aptus, Hom. Il. 9, 197.

Προδοκιμάζω, (ante) exploro, probo.

Προδοκιμασία, τὸ, idem quod πρόκρισις.

Πρόδομος, ου, ὁ, atrium, vestibulum.

Προδραμών, οῦσα, όν, præcurro, præveniens, Gl. V. A προδιδράσκω.

Πρόδρασις, εως, ἡ, q. d. antedatio, aut elogium, enarratio. Ab eod. Unde

Προδρασίδεμπλος, ὁ ἡ, ἡ, poëticendo, versus jactator.

Πρόδρομος, ου, ὁ, precitor, prævaricator, Ph.

Προδρομικός, ἡ, όν, præcursorius.

Προδρομικός, præcursorius, præcursorum more.

Πρόδρομος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, item a πρόδρομος.

Προδρομος, ου, ὁ ἡ, ἡ, præcursus. A πρόδρομος.

Πρόδουλος, ον, servilis.

Προδύναι, *prædidi*, a. 2. inf. act.

Προδρόμιον, ου, τὸ, antecessus, Ph. πρόδρομος, antecessum. A προτρέχω. Unde

Προέδρομεύω, ω, ὁ ἡ, ἡ, præcurro, præcurso, præambulo, excurior, emitterus; (2) præcessio, Gl. V.

Πρόεδρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, præsidens, præses, præsidens, excursor, emissarius

Προσαρτίζομαι, prius temperans sum, temperantia præparo me ad quid.
Πρόσγμα, τό, fulcrum, fulcimentum. Ab ἔχω.
Προέγνων, a. 2. ind. act. v. προγιγνώσκω.
Προεγράφην, 3. sing. aor. 2. indic. pass. verbi προγράφω.
Προέγραψαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Πρόεδρα, ας, ἡ, prior vel principalis sedes, Ph. principatu.
Προεδρεύω, a. 2. ind. act. v. πρωτοέχω.
Προεγχειρέω, vel προεγχειρίζω, fut. ήσω, prius incolpo vel incuso, Suid.
Προεγχωρίω, ante tempus aggredior rem.
Πρόεδρος, ας, ὁ, qui actus præsidendi, principatus. Al.
Προεδρεύω, f. εύσω, præsideo, sum præses.
Πρόεδρος, ας, ὁ, prior vel principalis sedes. A προεδρεύω.
Προίορος, ος, τό, idem & ab eod. **πρόεδρος** & **φύσιος**, prærogativa naturæ, Suic.
Προεδρίτης, ου, ὁ, qui sedet in prima sede seu in primo subsellio, præses, præsul, antistes; ap. Athen. qui præsit senatui quinquentorum, s. concionibus populi, nec de magistratibus modo hominibus sed etiam de tribunis, &c. **Πρόεδροι**, primores, Gl. Vet. Ex πρό, & ἕδος, sedes.
Προείδω, ante edo.
Προείργω, prior arceo vel prohibeo. Ἐκ τῶν ἄλλων προειργε θεὸς ὅπλων ἐσθλῶν, Il. 11, 566.
Προείκα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro **πρόηκα**, a **προΐημι**.
Προειθίζω, f. ίσω, prius adsuefacio, instituo, **προειθίζειν**, institutum est dicunt; (2) præpato. Ὃν (ἵππον) χρὴ μαμμύρους, εἰς ὃ δεῖ ἐλθεῖν, **προειθισμένους** ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι, Xen. Cyr. 6, 18.
Προειδέναι, præsensisse, expertum esse, perf. inf. act. pro Aor. p. pro **πεπυσθέναι**, a **οἶδα**. **Προϊδών**, a. 2. part. qui præviderit, **προϊδοῦσα**, p. part. præterito, Gl. V. Ταύτας (νεῦς) **προϊδοῦσα** οἱ κρύψει, Tmus.
Προειδωλοποιία, ante animo speciem rei concipio f. effingo, ut phantasia, imaginem rei.
Προεικάζω, f. άσω, conjectura præsentio.
Προείλομαι, aor. 2. inc. act. a **προαιρέω** pro **προαιρέω**, præfio.
Προειμι, prodeo, procedo, Gl. Vet. anteeo, Gl. V. incedo, Gl. V. Ἡμεῖς δὲ γε **προειμεν** αὖτε, Anth. Conc. 2.
Προειπεῖν, prædicere; (2) jubeo; (3) denunciare, a. 2. inf. act. & **προεῖπον**, a. 2. ind. a. t. verbi **προείπω**, pir. **προειπών**. Ἡ **προεῖπον** ἐκείνοις, ἢ αὖλακα **προτίθεσθαι**, Xen. Cyr. 1, 24.
Προειρέω, idem quod **προείρω**.
Προείρηκα, **-κειν**, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro **πεπρόρηκα**, a **προρέω**. Ἡ προείρηκε ὀλκὰς ἐκείνη, Luc. Imag.
Προειρημένος, *prædictus*, nom. pl. m. g. perf. part. pas. *Att.* pro **προειρησόμενος**.
Προεισαγω, vel **προεισάγω**, f. ξω, prius induco, seu ante introduco; (2) prius imperio.
Προεισαγωγή, ῆς, ἡ, prævia introductio.
Προεισβολή, ῆς, ἡ, introitus; locus ad quod **προεισέρχομαι**, Suic.
Προείσει, 3. pl. fut. ind. act. v. **προεῖμι**.
Προεισέρχομαι, prius ingredior, me insinuo.
Προεισόδιον, ου, vestibulum; (2) præludium.
Προεισπίπτω, f. πεσοῦμαι, 1. pl. (1) ante accurro ante; (2) me ostendo; & comitata inducio. **Προεισπίπτουσι** τοῦ κλέους **προσκτήσεις**, ἢ δωσίμαι, Xen. Cyr. 5, 3.
Προεστιάομαι, prius seu ante epulor.
Προεσχέθην, impers. ind. act. verbi **προέχω**.
Προεκκλίνω, prius effugio seu ejuro.
Προεκδιδόμαι, f. δώσω, prius edo.
Προεκθήσεις, εως, ἡ, expositio quæ præmittitur, propositio. A **προεκτίθημι**.
Προεκθέω, prius excurro, ante alios excurro.
Προεκφέρω, profero; (2) ante profero, præfero; **προενεγκεῖν**, a. 2. part.
Προεκομμίζω, fut. ίσω, ante exporto, prius evehio seu effero.
Προεκτρέχω, ῶ, f. ὕσω, nitro prius perfrico.
Προέκοπτε, *prosciebat*, 3. s. impert. ind. act.
Προέκυψε, *prosciebat est*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi **προεκύπτω**.
Προεκπέμπω, f. ψω, prius emitto.
Προεκπίνω, præbibo, prius ebibo, **προεκπιών**, qui prius ebibit, aor. 2. part. **προεκπιοῦσαι**, p. id.
Προεκτίθημι, ante elabor, ante emano; **προεξέπτοσθαι**, aor. 2.
Προεκπλήσσω, fut. ξω, prius obstupefacio; **προεκπεπλαγμένος**, p. pass. part. præterritus.
Πρόεκρηγνυμαι, vel **προεκρήγνυμαι**, ante tempus erumpo, Suic.
Προέκρηκται, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. **προκρίνω**.
Προεκτείνω, exsero; **προεκτεῖναι**, exsertionem, Ph.
Προεκτίθεμαι, utori loco expono, propono.
Προεκχέλλω, prius evello. Αἰσχύνεται **προεκχέλλειν** ἐκ τοῦ πάρα, Anth. Al. 203.
Προελεύσεται, præcedet. Ἐν πᾶσι **προελεύσεται**, Anth. Al. 203.
Προεκρέω, prius exhaurio, v. eo, consumo.
Προεκφέρω, ante profero vel exsero.
Προέλαβον, a. 2. ind. act. v. **προλαμβάνω**.
Προελαύνω, procedo, progredior, ante signa evehor.
Προελάσεις, εως, ἡ, egressus; (2) antecessus, præcursus, vel præcursio; (3) fel. processio, ἀ **προελάσομαι**.
Προελήλατο, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Ion.* & *Att.* pro **προήλατο**, a **προελαύνω** pro **προελάω**.
Προελκύσω, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro **προέλκυσται**, a **προέλκω**.
Προελεύσεται, *præcedet*, 3. sing. a. 2. conj. act.
Προεμαρτύρομαι, ex voto, protesto, (2) ante, adjuro.
Προεμάχεσθε, 1. plur. aor. 2. opt. med. verbi **προμάχομαι**.
Προεμπτύω, f. ύσω, ante vel prius despuo. Ἐκ **προεμπτύσας** ἐν τῷ Χειμῶνι, Lyth. 1, 12.
Προεμφαίνω, 2. f. ανῶ, imperf. ind. med. *Ion.* & *Att.* **προεμφαινόμεσθα**, a **πεφαίνομαι**.
Προεμφύτευσις, ἡ, ἡ, prævia, præcedens.
Προεμβάλλω, interpono, f. λῶ, (2) prius insero, prius infuo, (3) præjicio, v. c. lapidem.
Προεμβατεύω, ante induco, infico, v. c. in ædificium alterius.
Προενδύσασθαι, vestiri, Gl. Vet.
Προενεγκεῖν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro **προενεῖκαι**, a **προφέρω**.
Προενεγκεῖν, ante fero; (2) ante recito, fero coram.
Προενεγκεῖν, f. ῶ, ante inducio.
Προεμπεσών, ante incurro, ante ingredior, præcipio.
Προεμπίπτω, ante incurro, ante ingredior vel incrementum facio; (2) intercipio.
Προεντείνω, ante tendo, ante expando, porrigo.
Προεξαφίζομαι, prius a puto, ante compingo, prius confingo, prius comminiscor, simpl. ἐξαφίζομαι, τὰ ῥήματα **προεξαφίζεται**, Longin. 13.
Προεξαγω, ῶ, f. ξω, prius abstraho.
Προεξαιρέω, f. ῶ, ante incipio. Ἐκ **προεξαιρέσεως**, ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ **προεξαιρεθέντος**, 2 Cor. 9.
Προεξαμύνω, ante demonstro.
Προεξαναδιδάσκω, ante edoceo, ante commonefacio.
Προεξαπατάω, ante decipio, ante circumvenio.
Προεξαπορέω, ante dubito, ante ambigo.
Προεξαρτάω, ante suspendo, ante appendo.
Προεξαστράπτω, ante fulgeo, ante coruscor.
Προεξαφίζομαι, ante effingo, ante comminiscor.
Προεξεγείρω, prius excito; (2) ante erigo, v. c. ante ædificium.
Προεξεμέω, ante evomo, ante ejicio.
Προεξεργάζομαι, ante operor, ante fabricor, præ aliis laboro.
Προεξέρχομαι, prius exeo, ante egredior, præcedo, præeo, præcurro, præcedo, præcurro, præeo, præcurro, præeo, præcurro, præe

Προπιλογίζομαι, f. ισομαι, prius computo, ante calculo posito colligo.

Προπινοέω, ῶ, f. ήσω, animo præsumo, ante mente agito vel in animum induco; it. aliquid ut prius concipio. Οὐκ ἂν ταῦτα προεπινοήσας ἔτι ἀκουσαι δυνηθειη τι, M. Anton. 5, 10.

Προπιπλήσκω, prius hospitio excipio; (2) *pass.* audum exceptus sum.

Προεπιπλήσσω, vel πλήττω, fut. ξω, præcipio, castigo & reprehendo prævenienter admonitionem & reprehensionem alterius. Δεῖ γὰρ αὐτὸν αὐτῷ προεπιπλήττειν, Antiph. in *pass.* pergam, audum exceptus sum.

Προπίσκεπτεσθαι, ante considero.

Προπεπεσμαι, præsens, jam ante scio & experioratum habeo. Προπεπείσμεθα γὰρ ταῦτα, Xen. Cyr. 4, 16.

Προεπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, prius adpredior seu invado, prior invado. Παρεξιέναι αὐτὸν ἔτεισε Μιθριδάτην προεπιχειρεῖν, Appian. B. Mithridat. Hinc

Προεπιχείρησις, εως, ἡ, ipsa actio prius adgressionis.

Προοικέω, ante incolo.

Προοιτα, inus. vide προειτεῖν.

Προοιμιάζομαι, f. άσομαι, prius seu ante concino. Ἐν προοιμιεσμένοις, Thuc.

Προοίω, prodoceo, prædoceo seu subduco.

Προοδύνασσω, prius intrigo, vestigo.

Προπέω, f. *Ion.* pro προέω, prædicam. Προοιεῖν τὰ παρεόντα, Herodot.

Προόρασα, 3 sing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro προείδομαι, a προεράω.

Προόσσα, fut. ύσω, protraho.

Προόρχομαι, f. ελεύσομαι, progredior, procedo, egredior, prodeo, *impr.* in concionem dicendi causa; (2) prævenio, anteverto; (3) præcedo, præeo, præcurro, προελθεῖν, prodire, Gl. Vet. v. 2. inf. προελήλυθα, præcesserat, Ph. plusq. ind. Προῆρχετο αὐτῷ, Luc. 22; ἐξ αὐτοῦ, Marc. 6, 33.

Προόσσεται, ob interrogo.

Προορᾶς, 2 sing. a. 1. 2. imper. act. med. verbi προείδομαι.

Προοράτωσαν, 3. pl. a. 2. ind. act.

Προορῶμαι, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro προείδομαι, a προοράω.

Προοσσόω, edo ante vel coram.

Προοστέω, ῶ, f. ήσω, prædico, vel edicto, profiteor, ego, in publico consula, Gl. V. prolaturum. Ἀπὸ τοῦ μέλλοντος προοστήσω, Ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος προίστημι.

Προόστησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *pro Syncop.* pro προεστήκασι, a προίστημι.

Προόστης, ῶτος, ὁ, præpositus, princeps, Ph. a προίσταμαι.

Προοστώτες, ῶσα, pl. part. ind. act. *pro Syncop.* pro προεστηκότες.

Προστέον, ἐος, ἐον, anteponendus, prodendus, ab ore ponendus, Ph. a προίημι.

Προτενέος, έα, έον, ad loquendum seu profundendum proclivis, qui libenter largitur, prodigus. Adverb.

Προτενέως, Adv. large effuseque.

Προτερπέω, f. ψω, prædo. Ἐπὶ τοῦτο προετέρπετο ἐν δὲ τῷ, Rom. Ὃς πρότερον ἐπὶ τοῦτο προετέρπετο, Gl. Vet. 2, 10. Hinc

Προτερπής, ῆτος, ὁ, ἡ, vepulator.

Προτετίσμαι, f. ισομαι, doctrinam Christianam profero, (2) ante pronuntio, rem latam promitto. Ἃ προτετίσμεθα παρ' Ἀζεκλᾶ, Gl. 3, 8.

Προτεχνίζω, ante curo.

Προτεχνία, pro beneficio, beneficus provocatio, *Poll.* beneficium accepti, beneficii obligati, sum.

Προτευκρίνω, f. νῶ, & προευκρινέω, fut. ήσω, bene discerno ante, sc. quam judicem agatve quid.

Προτολμάομαι, ante suspicor malum futurum, timeo, caveo.

Προτυτλίζω, f. ισω, jam contemno, sc. ante tempus, ante quam causa sit.

Προυντρεπίζω, f. ισω, præparo.

Προεύχομαι, ore loco alterius.

Προφθάνω, imperf. ind. act. v. προφθάνω.

Πρόφθασα, 3. s. a. 1. ind. act. v. προφθάνω.

Προιφοδύω, f. ύσω, ante percurro, lustro.

Προφοδιάζω, f. άσω, viatico instruo.

Προφοράω, prævideo. Ἔξεστι γὰρ τὰ ἰσόμενα προφρᾶν, M. Anton. 7, 28.

Πρόχω, ante me teneo seu habeo, obtendo, objicio, prætendo, prætexto; (2) prominco, præfio, primas teneo in aliqua re, præcedo; præcello. Ἐν ᾗ πόλει ἔχει ἐπαίσθησιν ἡμεῖς ὑμῶν πρόσχομεν, Xen. Cyr. 2, 4.

Προεχέπασαν, 3 pl. a. 1. ind. act. verbi προχαίνω.

Πρόχεω, ante coque seu præcoquo.

Πρόχηραφέω, f. ήσω, ante depingo.

Πρόχυσις, ante effundo, Gl. V.

Πρόχυτο, *Ion.* pro προέχυτο, 3. sing. a. ejusd.

Πρόχωμαδν, ὄντος, ὁ, qui præit, dux viæ. A

Πρόω, ῶμαι, ῶσω, f. ήσομαι, præco, præcedo, antegredior; (2) præcurro sum, præcipuam locum in re aliqua tenco, πρόχειμαι, antecedit, præest, Ph. πρόκειμαι, antecessor, decessor, Gl. V. Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προκίνδυνοι, Rom. 12, 10. Ἀυτὸς ἀεὶ δεξιὸς φανεὶς προηγεῖτο, Xen. Cyr. 2, 1. Hinc

Πρόηγησις, εως, ἡ, propositus, Ph. præpositio.

Πρόηγος, ου, ὁ, fœm. frequentius.

Πρόηγητήρ, ῆρτος, ὁ, qui præit, dux viæ; (2) qui præit cæco, cique dux viæ est.

Πρόηγητής, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Προηγμένα & **ἀποπροηγμένα**. Stoicis peculiaria verba, quæ Cicero *promota* & *rejecta* interpretatur. Et alibi præposita seu præcipua & rejecta. De Fin. b. 4, 26.

ΠΡΟΗΙΟΡΕΩΝ, ῶνος, ὁ, gula; (2) vehementior ira in avibus.

Προηγορία, ἡ, primus dicendi partes. A

Προηγορος, ου, ὁ, ἡ, qui primus causam dicit. A προηγορεύω.

Πρόηγος, ου, ὁ, ἡ, qui præit, dux viæ; (2) qui primus causam dicit, orator. A προηγορεύω.

Πρόηγμένα, *Adv.* ex antecedente vel antecedentia causa, primaria causa, præcipue. A προηγέομαι.

Προήδομαι, ante lætor.

Προηδυθήτεε, nom. plur. aor. part. pass. verbi προηδύνω.

Πρόηεν, pluiq. ind. med. v. πρόημι.

Πρόηκης, ῆκος, ὁ ης, ἐς, præceps, Ex πρὸ, & ἄκη, ας, s.

Πρόεκα, f. ξω, procedo, prædor, anteeo, præeo, præcurro; προέξειν, Ph. a ἔχω. Περὶ καὶ ἐμοῦ τ' ἐλπίζει, A. l. Verb. ejus.

Πρόεκε, *Ion.* pro προέσχε, 3. sing. aor. 2. a. ind. act. cum v. a τ' ἐσχάνω.

Προκιλίζω, f. ασω, vide προκαλίζω.

Προκλαπάσσεται, *Ion.* pro προκλαπάσσονται, pl. part. pass. v. a κλαπάζω.

Πρόκρατος, ου, ὁ, ἡ, præcipuus, primus, Ph. a προκρατέω.

Προκρίνω, f. νῶ, & προεκρινέω, fut. ήσω, antepono, præfero, præpono, præcipuum habeo, Ph. a κρίνω. Ἐκ τῶν προκεκριμένων, Ἐκ τῶν προκρίνω.

Προκρίσιος, ου, ὁ, ἡ, præcipuus, primus, Ph. a προκρίνω.

Προκρίτως, Adv. præcipue, præ cæteris, Ph. a προκρίνω.

Πρόκτεται, 3. sing. imperf. ind. med. verbi πρόκειμαι.

Πρόκτηνται, 3. plur. aor. 1. ind. med. a πρόκτημαι.

Πρόκτημαι, f. 1. ind. med. v. πρίαμαι.

Προκτησάμεθα, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi πρόκτημαι.

Προκτίσω, ante vinco. p. pass.

Προκυλισμένος, jam victus, audum victus.

Προμάθομαι, ὄμαι, f. αθήσομαι, providco, prævideo; πρόμαθος, prospiciens.

Προμαιδεύω, ante insolo.

Προμέλυμνα, ὧν, τὰ, ὁ κ ἡ ν, e radice erutus, qui radicitus extirpatur. Hinc προμέλυμνα, *Adv.* radicitus, funditus. Θρόξαντες δόμου δυρὶ, σάκος σάκεϊ προθέλυμνα. Hom. Il. 13, 130. Ex πρὸ, & θέλυμνον.

Προμίτνας, acc. plur. aor. 2. part. act. verbi πρόμημι.

Προθήσουσι, *præmittunt*, 3. pl. præs. ind. act.

Προμεμερίσθω, f. ισθω, prius curo, vel excolo; (2) præparo.

Προμετέομαι, prius celefacio.

Προμετρίς, ίδος, ἡ, propositio, propositum, promissio facta in libro, quæ & ipsa propositio dicitur. Voluntas. Ph. A προτίθημι.

Προμέτρια, ας, ἡ, fcil. ἡμερα, sive ὥρα, præmissus, ante constitutus seu statutus dies, præfinitum tempus. Ph. spatium, dies finitus, e statutus, dicitur & de fine rei & modo.

Προμέτριμος, ος, ον, præstitutus, ante constitutus seu statutus. A προτίθημι.

Προμυθολογίζω, f. ισω, prædico, subcinor, prædivino. Gl. V. præcino. Ἃ παλαὶ αὐτοῦ τι θεοὶ προεμύθολογίσαν, Heliod. Πολλοὺς, καὶ σφᾶς, καὶ παραφας, καὶ φυγὰς, καὶ δημεύσεις, καὶ ὅσα ἄλλα αὐτοὶς ἐμέλλεν ἔσεσθαι πρὸ ἔτῶν, Appian. B. Civil. 2.

Προμέτικες, ης, ες, præparendi seu præponendi vim habens, propositivus seu propositivus, μέρη προμετικὰ, propositio. A προτίθεμαι.

Προμέω, præcurro, antecurro; (2) accurro, præcurro, procul vel longius curro. Τῶνδ' ἐπὶ ἔργων ὄνειδος ἐμοὶ προμέοντα μυθήσασθαι; Il. 1, 291.

Προμερίζω, ante considero, ante explico, prævideo. Hinc

Προμερία, ας, ἡ, q. d. prava contemplatio, præmeditatio, (2) prævia cognitio rei.

Προμήνα, præcurso, Gl. V.

Προμήκη, ης, ἡ, propositio; (2) res proposita. A προτίθημι.

Προμηκυνίζω, f. ισω, ad suos usus repono in custodium. Ἐ δ' ὁ προκυνίζεται τῶν πατέρων τε ἔξω, A. l.

Προμήκης, ους, ὁ, ἡ, ους, ες; (2) merior ante. Πολλοὶ προμήκεες τάφροι, καὶ ἐπάλξεις, Eur. Alc. 670.

Προμήσας, ὁ, ἡ, part. act. Hom. Il. 14, 363. Ab inus. προμήδομαι.

Προβάτιμος, ατίου, τὸ, pecus, Suic.

Προμίσσω, ῶ, f. ήσω, prius vel ante lugeo.

Προμύθιον, ου, ὁ, ἡ, q. d. fiet non præludium, quod sacrificii præmittitur. A προθύω.

Προμόομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, alacri animo, fiducia, propensus ero & magno animo erumpo. Θεὸς μὲν ἐπὶ τρίτῳ τ' ἔβλαστε καὶ ἀνδρῶν ὃ τὰ πάντα προμοῖ, Aeschyl. ἐπὶ πόδα ὦθον.

Προμοιρᾶν, prompte & alacriter agendum.

Προμόρως, ου, ὁ, ἡ, animum alacrem habens, lætus, hilaris, promptus; alacris, festivus, Gl. V.

Προμόρως, Adv. læti animo, prompte, impune, lubenter; Ph. feculo, alacriter, lætis animis, ex re.

Προμυχίων, ῶνος, ὁ, ἡ, qui est ante januam vel vestibulum. A

Προμύχιος, ος, ον, quod est ante januam, Ph. vestibulum, limen. Ex πρὸ, & μύχος.

Προνέω, ῶ, f. ήσω, ante facio; (2) pro aliquo loquor. Τυγχάνω δ' ὢν ἐγὼ σοὶ τὰ μέγιστα προνῆσαι, Eur. Supp. 29. Πλείους προβύσαν ξένοι, id. Ion, 822.

Προνήνιος, α, ον, Cretic, fontium. A Θάλαξ.

Προνία, ας, ἡ, ira temporis, nubes, tempestas; pro πρωΐα.

Προνοσφίζω, foras emitto, promo; προέπλε, emisit, aor. 1 ind. 3. sing. Τὴν μὲν τοιάδε ἐσθῆτα ὑπερεῖα πρόπεμπε; Mosch. 2, 21.

Προνοσφίζω, f. ψω, foras mitto, procul abligo seu mando; (2) ante tempus seu fatalem

diem mitto. Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄιδι προΐαψεν, Il. 1, 3.

Προΐαψα, præmisi, a. 1. act.

Προΐεσθαι, a. 2. inf. med. v. προΐημι.

Προιδρύω, f. ύσω, collocо, præjacio fundamentum.

Προιδών, a. 2. part. act. v. Προείδω.

Προιεν, 3. sing. imperf. ind. act. pro προιει, v. προίημι.

Προιέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro προϊέναι, a προίημι.

Προιεμένοις, nom. pl. pr. part. med.

Προιέναι, præcipere, præt. inf. act.

Προίεσθαι, amittere, ejicere, præs. inf. med.

Προιξία, locus quo

Προίζομαι, ante alios sedeo, præsideo.

Προιον, v. 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν a προίημι.

Προΐσαι, omitto, prætereo, prætermitto, Gl. Vet. πρόϊσαι. desisto, largior, Gl. Vet. πρόες, omitte, aor. 2. imperat. προαμάω, omitti, aor 1. med

Προιστᾶ, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro προΐστησι, a προΐστημι

Προικα, *Adv.* gratis, sine mercede. A προῖξ.

Προικεῖος, εια; ειον, dotalis. Ab eod.

Προικίδιον, ου, τὸ, doticula, exigua dos. Dim.

Προικίζω, doto, Gl. V. προικιζόμενα, dotanda, Ph A προῖξ

Προικιμαῖος, αια, αῖον, qui gratuito obtingit. Ph. dotalis. Ab eod.

Προικῖος, ου, ὁ ἡ, ῖον, gratuitus. Ab eod.

Προϊκνέομαι, ούμαι, advenio, accedo.

Προικοφορέομαι, dotem accipio. A

Προικοφόρος, ου, ὁ ἡ, dotata, Gl. Vet. Ex προῖξ, & φέρω.

Προίκτης, ου, ὁ, mendicus. A προικτόομαι.

Προικῷος, ου, ὁ ἡ, dotalis. A προῖξ.

Πρόϊμος, ου, ὁ ἡ, maturus, tempestivus, statutum tempus præveniens. A πρό.

ΠΡΟΊΞ, κος, ἡ, dos; (2) donum, munus; (3) gratia.

Προικός, Gen. *Adv.* ap. *Att.* pro πρῖκα, intell. διά.

Προικτᾶσθαι, a. 1. med. gratis dare; (2) prodere. Ab inus. πρίκω.

Προϊξάσθαι, f. 1. inf. med. verbi προικτόομαι pro το ικμαι.

Προΐσσω, idem quod ποιέμω.

Προιππεύω, f. εύσω, equito ante, equo præcedo seu præco. Προιππεύων τὴν στρατιὰν, Plut.

Προϊστάμαι, antevolo, Gl. Vet.

Προΐσχομαι, ante colloco, propono, ante oculos pono, &c. *In med. maxime usit.* & illud ipsum & *pass.* præcedo, præsto; (2) præficio alicui rei prehendo, curando; (3) prostituo, &c. *Act. in act. 2 & pass. act. & in pass.* est antesto, excello, *v.* præstans; (2) defendo, tueor. (3) prodo; (4) magistratum gero, προεστὼς præpositus, princeps, Ph. Προεστὼς τῆς πραγματίας κακῶς, ὁ ἐμπορίας, a mercatura. Στατηρὸν τίπτε τοῦτο τοιοῦτον νῦν ἔχοντα τῆς στατίας. Dem.

Προισχέω, ω, f. σω, ante mergo, prius effundo.

Προϊσχνέω, f. έσω, ante vestigo; (2) præco.

Προισχίζω, pr. inf. act. *Ion.* pro προισχίσειν.

Προΐσχω, & προΐσσω, prætendo, (*etiam* supply the object;) (2) porrigo, offero; (3) prætendo, obtendo. Προΐσχεσθαι ὀπισθίοισιν, Luc. προϊσχόμενοι ξύλα ἐνέαια.

Προιδεῖν, aor. 2. inf. act. v. προείδω.

Προϊτάξις, perfectio; *Ion.* v. προΐστημι.

ΠΡΟΪΤΑ, ᾶς, ἡ, *Dor.* pro βουλή, consilium, consultum, ex impetrato.

Προκαθαίρω, præpurgo, ante purgo, προκαθαίρομαι, præparo, ad sacra ante obeunda, in castu sum.

Προκαθαρπάζω, ante rapio, præripio.

Προκαθαρσις, ή, præparatio ad sacra obeunda, castus.

Προκαθεδρία, ας, ἡ, primus locus in consilio, prima sedes. Ex πρὸ, & καθέδρα.

Προκαθέζομαι, præsideo; (2) obsideo.

Προκαθεσμοῦσαι, gen. sing. perf. part. act. v. προκαθίσημι.

Προκαθεύδω, prædormio, prius dormio.

Προκαθηγέομαι, præeo, ducem viæ me præbeo; (2 suadeo, auctor sum.

Προκάθημαι, ante sedeo, ante situs sum; (2) præsideo, præsum; (3) sum præsidio, tectus ad custodiam alicujus rei opus sum. Προκαθήμενοι ὅπη χρὴ τὴν Ἀδριανὴν τοπὰν, Polyb.

Προκαθίζω, & προκαθέζομαι, ante consido; (2) pretero. Ἐξ ὕλης καθέδρας προκαθίσασι, Heliod.

Προκαθισις, εως, ἡ, sessio, & eodem in loco præsigni, ut throno, tribunali; *Ion.* προεδρία.

Προκαθίσημι, ante constituo, f. colloco; (2) præparo.

Προκαθ-σιόω, ante devoveo; (2) ante definio, constituo: de Fato. Προκαθοσιωσαμένῃ τοῖς Θεοῖς, Hel.

Προκαίριος, præmature, Gl. V.

Προκακοπαθέω, malis adfligor. A πάθω.

Πρόκακος, η, ον, malus, Suic.

Προκακόω, ante adfligo, ante male tracto.

Προκαλέομαι, έσμαι, evoco; (2) elicio; (3) provoco; (4) lacesso; (5) incito, excito; (6) optionem, f. conditionem fero; (7) hortor; (8) *repertur etiam pro* in jus voco, si non legendum προσκ. Certe est verbum forense, quod de nunciatione aliqua adversario facta, ex postulatione servorum ad quæstionem, &c. dicitur. Προκαλέμαι' ἐυγένειαν, ὦ γύναι, σέθεν, Eur. Her. fur. 309. Μάχῃ με προκαλεῖτο, Anacr 14, 7. Hinc

Προκάλεσμα, ατος, τὸ, incitamentum, Ph.

Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro προεκαλίζετο, a

Προκαλίζομαι, f. ίσομαι, provoco, lacesso. Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους, Il. 3, 19.

Προκαλινδέω, provolvo, volvo ante; προκαλινδέομαι, provolvor; volvor ante; προκαλινδηθεὶς, provolutus, a. 1. part.

Προκάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, quod præteuditur ad tegendum, (2) prætextus peccati, Gl. Vet. Ph. protectio. A

Προκαλύπτομαι, f. ψομαι, prætendo ad me tegendum, prætexo factum. Πατὴρ τὰ πρακάλυπτ' εὐπάκλοις ἕρκεσι, Eur. Iph. in Taur. 31). Προκαλυπτόμενοι ἐυρυχάλκοις ἄσπασι παρεῖσιν, id. Ph. 14 7.

Προκαρυκεύω, præcino, Ph. præcino, præcino.

Προκάμνω, ante fatigor, Lab. ab dudum laboro; (2) ante laboro aliquo morbo, vel prius conflictor aliquo morbo seu dolore. Μὴ πεσκάμνῃς πόδα, Eur. Her. fur. 119.

Προκαμών, qui *prælaboravit*, a. 2. part. act.

Προκάρδιον, ου, τὸ, quod est sub pectore: depressum, molle, & eodem. Ex καρδία.

Προκαρυκεύω, ω, ὁ ἡ ῶ, præceps, capite deorsum vergens. Ἐκπεσὼν προκαρυκεύων, & κυβιστῶν.

Προκαρπώσατο, aor. 1. προκαρπώσεις, qui ante gravi sopore cum tempore laboravit. A καρπὸς.

Προκατιέναι, ante descendo.

Προκατοκνέω, q. d. præjicio; (2) prastruo. Προκατοκνοῦσι δεμέλιον, Chrysostom. ad Act. 20, 1.

Προκατάγγελμα, renuncio, ante denuncio, præmitto nuncio.

Προκαταγγελία, denuncio præmissa.

Προκατάγνωσις, ἡ, damnatio seu condemno; (2) præjudico, præjudicio condemno; προκατεγνωσμένοι, damnatus, Ph. aor. 1. part. pass. Τὸν ἐμὸν ἐξ ἀρχῆς τὸ μὴ προκατεγνωκέναι. Dem. Πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκατεγνωκατέ μου πάτερ. Πρὶν ἂν ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. Aristoph. Vesp. 918. Hinc

Προκατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio quæ fit ante cautam cognitam, præjudicio. Gl. V. præjudicium.

Προκατάγνυμι, ante frango, quam fe. incidat.

Προκαταγω, ante deduco, sc. in portum, aut hospitium.

Προκατάγωγή, ἡ, deductio in portum ante facta, occupatio portus.

Προκαταδικάζω, fut. άσω, prædamno.

Προκαταδουλόω, ante in servitutem redigo.

Προκαταδύω, five προκαταδύω, f. υσω, ante submergo vel demergo.

Προκαταθετικὸς, ὴ, όν, ἐπίρρημα προκαταθετικὸν, adverbium concedendi.

Προκατακαίω, ante comburo.

Προκατάκειμαι, ante discumbo.

Προκατακλάω, ante contringo, timore occupo.

Προκατακλίνω, ante reclino v. depono, ante alios succumbere facio. Hinc

Προκατάκλισις, ή, locus superior in convivio.

Προκαταπλύζω, ante lopio.

Προκατακλύζω, fut. ύσω, ante proluo, inundo.

Προκατακρούω, contundo.

Προκατακρίνω, idem quod προκαταγινώσκω.

Προκατελαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi προκαταλαμβάνω.

Προκαταλαμβάνω, anticipo, anteverto, prius occupo, præoccupo; προκαταληφόμενον, occupaturum, Ph. f. 1. part. Ὅταν προκαταλάβῃ τι βάλος, Xen Cyr. 7, 16. Βαλόμενοι προκαταλαμβάνειν τὴν πόλιν τὰς ἐπιστασίας. Thuc. Προκατείληπτο γὰρ ὁ δῆμος ἀκαταπύστῳ δορίζῳ, Hel. Hinc

Προκατάληψις, εως, ἡ, occupatio, anticipatio.

Προκαταλιαίνω, prius lævigo, Suic.

Προκαταλήγω, ante desino.

Προκαταλύω, dissolvo, ante everto, & destruo seu aboleo; (2) ante finio, ante finem impono. Τοῖς νόμοις προκαταλύειν, Thuc. Προκατέλυσε τὸν ἔρωτα ἡ βίου, Plut.

Προκαταμανθάνω, ante cognoico.

Προκαταμαντεύομαι, prædico.

Προκατανοέω, ante intelligo.

Προκατανύττω, ante pungo, vulnero.

Προκατάπίνω, ante devoro.

Προκαταπίπτω, ante concido. Τὸ μὲν προκαταπίπτειν, τὸ δ' ὕστερον, M. Anton. 4, 10.

Προκαταπιμπρημι, ante comburo.

Προκαταπλέω, ante navigo aliquo.

Προκαταπλήττω, ante perterreo. Τῶν μὲν Ζομμάχων τὰς ψυχὰς προκατεπλήμμενας ἀνεῖλησατο, Diod.

Προκατάρχμα, ατος, τὸ, I bamen, quod ante hostiæ percussionem fiebat. A πρόκα. τάρχω.

Προκατερίβω, ante numero.

Προκαταρκτέος, α, ον, principalis, præcedens, primarius. Ab eod.

Προκατάρξις, εως, ἡ, principium & origo; προκατάρξει ὅτι δικαίως, occasionem hinc, Gl. V. Ab eod.

Προκατάρρυμαι, prætrunco, præstrumpo.

Προκαταρτίζω, f. ίσω, præparo, ubsolvo. Ἵνα — προκαταρτίσασι τὴν προκαταχθεῖσαν εὐλογίαν ὑμῶν, 2 Cor. 9, 5.

Προκατάρτυω, tempero, compono.

Προκατάρχω, præsicio, anteverto, antegredior, præpono, antiquior loco numeroque habeor; προκατάρχομαι, incipio; (2) auspicor, & *de his* consulor, Gl. V. Προκαταρξάμενος θυσίαν, &c.

Προκατασκοπεύω, præmissus speculor, seu exploro, prospeculor.

Προκατασκευάζω, ante instruo, præmelior, præstruo quadpiam ad id, quod ego velo, Gl. V. præstruo. Προκατασκευάζουσι, ἃς φασι, τὴν κατ' αὐτὸν κατηγορίαν ὑπὸ παιδαριωδείας, Liban. in Phil. Dem. Ταῦτα ἐμοὶ ἐξ αἰῶνος προκατεσκεύαζετο. M. Anton. 10, 5.

Προκατασκευή, ης, ἡ, præstructio, præparatio; (2) schema orationis.

Προκατάστασις, εως, ἡ, ad narrationem præparatio. Hinc

Προκαταστατικὸς, ὴ, όν, præparans ad narrationem, &c.

Προκαταστέλλω, sedo, plico, comprimo. *Eust.*

Προκαταστρέφω, fut. ψω, ante morior, prius finio vitam, præmature morior. Hinc

Προκατα-

Προκαθαιρεσις, εως, ἡ, mutatio status ante finem; (2) mors præmatura.

Προκατασύρω, prius populor, vel vasto.

Προκαταχίθω, coërceo, præoccupo, jam pridem possideo.

Προκατατίθεμαι, ante, prior colloco apud aliquem sc. beneficium, provoco beneficiis; (2) præmitto, præpono.

Προκαταύλησις, εως, ἡ, tibiarum recentium perpolitio & ad usum ludicra prolusione præparatio. Ex προ, & καταυλέω.

Προκαταφεύγω, ante vel prius confugio; (2) effugio, fuga me in tutum recipio ante τὰς τῶν πολεμίων ἐφόδους, προκαταφυγεῖν, Thuc.

Προκαταχράομαι, ῶμαι, me ipsum prius interficio; (2) prius absumo.

Προκατεγγυάω, ante despondeo, προκατεγγυῶσα virgo alteri jam desponsa.

Προκατέδω, ante comedo, absumo.

Προκατείλημμένος, acc. sing. perf. part. pass. f. g. verbi προκαταλαμβάνω.

Προκατειλπίζω, ante spem concipio, temere spero.

Προκατεργάζομαι, ante conficio.

Προκατέρχομαι, prior descendo, præcedo, prius eo huc venio.

Προκατεύχομαι, f. ξομαι, ante preces facio, v. c. cœnam. Προκατεύξαμβον τῇ ἰδίᾳ, Hesiod.

Προκατέχω, præcoerceo, jam pridem possideo, s. obtineo, Gl. Vet. antecapio.

Προκατηγγειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προκαταγγέλλω.

Προκατηγορία, ante accuso.

Προκατηγορία, ἡ, accusatio præmissa defensioni.

Προκατήρμενοι, nom. pl. præf. part. med. *Ionice* pro προκατήρμενοι, a προκάθημαι.

Προκατηρξάμην, α f. ἦτα, q. d. primus instituo. Εἰ μὴ ἂν προκατηρξάσαι ταῖς ἐμαῖς διαβολαῖς, Paul. Hinc

Προκατηρχή, ης, ἡ, prima institutio, rudimentum.

Προκατιλλόω. Πόδηθι μὴ τὰ δ' ὀπίσσω προκατιλλόωντα, Hesiod. idem quod

Προκατόπτομαι, prius speculor & exploro, (2) ante video.

Πρόκειμαι, positus sum ante, objectus sum ante, objectus sum quasi præsidium vel propugnaculum; (2) expositus sum; (3) situs sum ante, præjaceo, situs sum; (4) loco publico propositus, affixus sum; (5) de mortuis, cum in feretro jacent compositi, (6) de præmiis & pœnis, quæ metu, quæ & *Lat.* proponi dicuntur. Θανόντες ἐν προκείμεθ' ἐλεεινὰ πάθεα, Soph. Ar. 1078.

Προκεκαμψιμβῶν, part. perf. pass. verbi προκυρτόω.

Προκεκυρτωμβῶν, acc. sing. perf. part. pass. v. προκυρτόω.

Προκελεύθης, ου, ὁ κ ἡ, prævius, qui præit, præcursor.

Προκελευσματικός, ἡ, ὄν, pes metricus ex quatuor syllabis brevibus constans. Ex πρό, & κέλευσμα.

Προκενεάζω, ante (sc. medicinam, &c.) abstineo cibo.

Προκενόω, ῶ, ante exhaurio προκενώσαι iamdudum exhausturum, f. ῶσαι facium.

Προκέφαλος, ου, ἡ, qui caput habet pro mensura acutum; (2) qui syllaba ab ω abundat.

Προκεχειροτονημβῶσι, nom. pl. perf. part. pass. v. προχειροτονέω.

Προκήδομαι, curam gero. Προκήδεσθ τῶ ἀνδρός, Plut.

Προκηραίνω, solicitus sum pro vel de.

Προκήρυγμα, ατος, τὸ, edictum per præconem. A προκηρύσσω.

Προκήρυξ, υκος, ὁ, q. d. præco, qui aliquid edicit.

Προκηρύσσω, vel ύττω, fut. ξω, præsignifico, ante prædico; (2) per præconem edico, Gl. V. prædico. Θαιμβῶν γὰρ ἐξήκειν, κεἰ μὴ Ζεὺς προκήρυξας, Soph. Antig. 467. Ἀγορὰν αὐτῷ προκηρύξαι, Ælian. V. H. 4, 1.

Προκινδυνεύω, fut. εύσω, periclitor pro, periculum adeo pro aliquo, propugno periclitando, propugno. Προκινδυνεύειν ὑπὲρ τ' ἐκείνων ἐλεύθερίας, Plut. *cum Dat.* adversus aliquem.

Προκινέω, promoveo. Ὅσοι ἢ παρελλάξαντες αὐτὴν ἔφθασαν, προκίνησαν τὸ σῖφος, Xen. Cyr. 1, 17.

Προκιχρῶ, præcommodo, Gl. V.

Προκλαίω, ante fleo, prius defleo; προκλαύσαντες, prius deflentes, aor. 1. part.

Πρόκλασος, ου, fractus; σῖτος προκλασος, idem qui λαγαρός, *Kuhn.*

Προκληδονίζομαι, ominor, augurior.

Προκλήθεις, aor. 1. part. pass. *pro Dor.* pro προκληθείς, a προκαλέω. Unde

Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio, condictio, Gl. Vet. (2) sponsio, seu contentio in jure per sponsionem, s. etiam factamentum, (3) conditio, unde δέχεσθαι πρόκλησιν, accipere conditionem; (4) conventio de exhibendo, (5) invitatio, allamentum. Μετιόντων δ' δεξάμβους τὰς Καίσαρος προκλήσεις, Appian. B. Civil. 2.

Προκλητικός, ἡ, ὄν, ad provocationem pertinens; (2) provocandi seu ciendi vim habens. Ab eod.

Πρόκλητος, ου, ὁ κ ἡ, provocatus, promptus.

Πρόκλυτος, ου, ὁ κ ἡ, ante divulgatus, præaudirus, præcognitus. Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα ζυνετῶν ἀνθρώπων, Hom. Il. 2, 204. Jam olim dicta audientes verba, &c. A

Προκλύω, ante audio, & cognosco.

Προκνήμιον, ου, τὸ, extrusus os cruris & minus. Ex προ, & κνήμη, *tibia, crus.*

Προκοιλίσκος, ου, ὁ κ ἡ, ventrosus, Gloss. Vet. προκοίλιος σίκος, vertus in medio redundans. Ex προ, & κοιλία, *venter.*

Προκοιμάομαι, ante dormio.

Προκοιτεύω, ῶ, fut. ήσω, excubo pro, excubias ago pro. Ex προκοίτος.

Προκοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ.

Προκοίτιον, ου, τὸ, quasi antecubiculum, antethalamus. Ab eod.

Πρόκοιτος, ου, ὁ, excubitor. Ex προ, & κοίτη, *cubile.*

Προκολάζω, f. άσω, ante punio, prius castigo.

Προκολακεύω, fut. εύσω, ante adulor, præblandior.

Προκόλπιον, ου, τὸ, anterior sinus pars, anterior sinus, prominentior pars in sinu. Τῆς ἀρα τῦτο (μᾶλλον) τῇ παρθένῳ μετέφερε ἀστέρας τὸ προκόλπιον; Arist. 1, 10. Ex προ, & κόλπος, *sinus.*

Προκομιδή, ῆς, ἡ, prolatio, Gl. V.

Προκομίζω, fut. ίσω, profero, adhero, Gl. V. expromo, promo, antefero, profero. Προκομίζειν τὰς λέχνας, Pandect.

Προκόμιον, ου, τὸ, anterior coma, antiæ seu capronæ, coma, quæ alterius loco ponitur sive circumponitur, Gl. Vet. antiæ. Ex προ, & κόμη.

Προκοπή, ἡ, processus, progressus, profectus; processio, prærogativa, proventus. A

Προκόπτω, proficio, procedo, Ph. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε Σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, Luc. 2 ult. Ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 2 Tim. 2, 16. ὅτι χεῖρον, ib. 3, 13. Τὰ πολλὰ γὰρ πόλλα προκόψας, ὦ πόλις πολλὰ μὲ δεῖ, Eur. Hipp. 23.

Προκοσμέω, orno, appato.

Προκόσμημα, ατος, τὸ, res, quæ ornatus causa proponitur, ut vasa, in abaco, &c. *it.* ornamentum, delicia ut torques, armillæ, &c.

Προκοσμοῦ, ου, ὁ κ ἡ, mundo antiquior. A κοσμος.

Προκρατέω, ante occupo, ante in potestate habeo.

Προκρεμαννύω, appendo pro.

Προκρημνώδης, ου, prominens longe in mare, *Epitet.* saxi.

Πρόκριμα, ατος, τὸ, prærogativa, Ph. præjudicium, Ph. A

Προκρίνω, præpono, præfero, unde & deligo. Πάντων προκρίνας, Σωφρονίσκου βροτῶν, Eur. Hel. 47. Προκρίνας οἶπερ ἀλκίματατος, id. Ph. 750. Πᾶσι τῦτο προκέκριμαι πάλαισιν ἔμοιγε, Xen. Cyr. 2. 19. Hinc

Πρόκρισις, εως, ἡ, q. d. prælatio, delectus; (2) præjudicatio, judicii quasi præludium.

Πρόκριτος, ου, ὁ κ ἡ, prælatus, qui præfertur & anteponitur; (2) princeps; (3) delectus. Ab eod.

Πρόκρουσι νῆες, naves aliæ pone alias collocatæ, Hom. Il. 14, 35. A κρούω.

Πρόκρουστος, ου, ὁ κ ἡ, in caput propendens seu promineus. Ex nisi.

Προκρύω, ante subagito, &c. (2) extendo vi, ut longius fiat, unde Procrustes nomen habuit.

Προκυβερνάω, q. d. præguberno, sum proreta sive anteriorem navis partem guberno.

Προκυλινδέομαι, οῦμαι, provolvor ad pedes alicujus, more supplicis accedo ad pedes alicui vel alicujus; προκυλινδέμενος, provolutus, Ph. Οὐδ' ἄρα τι προκυλινδεῖ κδοτίρωσι, Il. 14, 18. Hinc

Προκύλισμα, ατος, τὸ, provolutio.

Προκυλίνδω, provolvo.

Προκύλισις, εως, ἡ, supplicatio, qua sc. supplex ad alius pedes provolvitur. A

Προκυλίω, fut. ίσω, provolvo, volvo ante; προκυλισθείς, provolutus, Ph. aor. 1. part. pass.

Προκυμαία, ας, ἡ, moles opposita fluctibus. Ex προ, & κῦμα.

Προκυμία, ἡ, & προκυμάτιον idem. ap. Jos.

Πρόκωμοι, ων, οἱ, reprehensores, qui prius in latratus & reprehensiones erumpunt, quam invenerint in aliquo quod reprehensione dignum sit. Ex προ, & κύων.

Προκωμῶν, dicuntur canes ante inventam prædam latrantes, Pod. Ex nisi.

Προκύπτω, f. ψω, inclinans me propendeo, seu incurvans propendeo, seu me inclino, emineo, seu promineo, Ph. prominco. Προκύπτω ἐξω τείχεος, Arist. Av. 503. Καρπῶσι γαῖα προκύπτῃ, Anar. 37, 10.

Προκυρσαύω, f. αύσω, ante fanco; προκεκυρσαυμβῶν, prius fanctus, perf. part. pass.

Προκύων, Procyon, f. Arcturus, sidus ab eo appellatum, quod ante canem majorem oriatur, Hygin.

Προοίμιον, τὸ, præludium. A οἶμη.

Προοκάνα, vel προοκάνια ἄλφιτα, farina ex hordeo recenti & tenero. A κάνη.

Πρόοκα, ης, ὁ κ ἡ, senex, qui est ad remum; (2) Πρόοκα ξίφη, enses destricti, Herodian. 7, 11. Ex προ, & κόπτω.

Προοκχάω, ante fortior, forte prior fio.

Προόλαζομαι, prius apprehendo, anticipo. Προολαζόμενοι γὰρ τῆς χρείας τ' ὀνείδους, Eur. Ion. 1002.

Προολίζομαι, idem.

Προόλκιον, ου, τὸ, lucrum. A λάγκω.

Προολαίνω, prolabor, declino.

Προολάω, ῶ, ὁ κ ἡ, præceps in loquendo, garrulus.

Προλαμβάνω, ante, anticipo, præsumo, occupo, anticipo, Gl. Vet. præcedo, prævenio, Gl. Vet προλάβασιν, præsumant, Ph. aor. 2. conj. προλάβωμαι, occupabo, Gl. V. f. 1. act. Προλάμβαν, ὦ φίλαι γένες, Eurip. Hel. 1146. Νῦν οὖ' ἔτω πολλὰ προείληφε, Dem. Phil. 3. *datur & pro* sufcipio apud Lys.

Προλάμπω, fut. ψω, ante luceo, præluceo; (2) splendorem & lucem prodo, illuceo, Ph. προλάμπῃ, præfulget, antecellit; προλάμπων, antecellens, Ph.

Πρόλαχος, ου, ὁ κ ἡ, qui prius forte obvenit.

Προλαύνω, ante lævigo, ante mollio, vel complano.

Προλέγω, f. ξω, ante dico, præmarro, prædico, edico, Gl. Vet. τὰ λέγων, prædicens, Gl Vet. Προλέγων τῶν τῶν ἔσω γεγενημένων, Ælian. V. H. 2, 41. Ἐαυτὸν προλέγειν ἐαυτῷ, Σωκράτους ἄκουσμα, &c. M. Anton. 1, 15.

Προλίγω, ; προλελιγμένος, ante delectus. Παυσάν τε σκολιὸν προλελιγμένοι, Theocr. 13, 18.

Προλείπω, fut. ψω, prius relinquo, ante desero ; (2) ante deficio. Ἢν μὴ προλείπωσ' αἱ μυρίαι μοι μηχαναὶ, Arist. Θεσμ. 934. Προλιπὼν ἦλθεν ἕδρας Ζωστῆρος, Eur. Alc. 122.

Προλελοιπότας, acc. plur. m. g. perf. part. med verbi προλείπω.

Προλιπαίνω, ante extenuo.

Προλιχνεύω, prius garrio, nugor, prius colloquor.

Πρόλιχνος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui ante alios loquitur, qui alios sermone prævenit, garrulus. A πρὸ, & λίχνος.

Προλιχνίσαι, ante dealbo, Suic.

Προλοῦσαι, video, prospicio.

Πρόλημμα, ατος, τὸ, quod anticipatur, seu antecipando capitur, præsumptio, prærogativa. A προλαμβάνω.

Προλίθιον, ου, τὸ, antetorcular. A λίθος.

Προληπτικῶς, per anticipationem. A

Προληπτικὸς, ὴ, όν, ad anticipationem pertinens.

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio, occupatio ; præsumptio, prærogativa, Gl. V. (2) notiones insitæ de natura divina, ap. Epicureos ; (3) cum aliquid dicitur per anticipationem temporis. A προλαμβάνω.

Προλιμναῖος ποταμὸς, stagna fluviorum.

Προλιμοκτονῶ, ῶ, prius fame neco.

Προλιπὼν, aor. 2. part. act. a προλείπω.

Προλιχνῶ, prælambendo degusto, ligurio.

Πρόλοβος, ου, τὸ, pendula τῆς λοβοῦ, pars in aure.

Πρόλοφος, ου, ὁ, sinus in avium gutture prominens, in quem primum cibos ingerunt, ingluvies. Ἐχεῖ δ' ὁ πρόλοφος. δέρμα κεῖλον ἡ μίγα, ὃν ἢ ἢ τροφὴ φωτὸς εἰσιοῦσα ἀποπλὲς ἵσιν, Arist. Hist. An. 2, 17.

Προλοφώδης, εος, ὁ ἡ, ὁ, similis προλόφῳ.

Προλογίζω, fut. ίσω, præfationem dico, præloquor ; (2) primus in scenam prodiens verba facio. A

Πρόλογος, ου, ὁ, prologus, præfatio, Ph.

Προλούω, præluo, Gl. V. *in med.* ante me lavo.

Προλοχίζω, f. ίσω, insidiis occupo. Προλοχίζουσι τὰ πρὸς τὴν πόλιν ἐπιβουλεύειν, Thuc.

Προλυμαίνομαι, ante corrumpo, vitio.

Προλυπέω, ante incommodo, injuria adficio. Hinc

Προλύπησις, ἡ, injuria prior.

Προλύσεις, εως, ἡ, prolytæ ; lytarum antecessores ; lytis in jurisprudentia provectiores ; λύται autem dicebantur a solvendis quæstionibus. A λύω.

Προμαθεῖν, prædidicisse, aor. 2. infin. act. v. προμανθάνω.

Πρόμακρος, ου, ὁ ἡ ὁ oblongus, prælongus.

Προμαλακτήριον, ου, τὸ, prima pars balnei in qua corpora lavantium præmollicbantur. A προμαλάττω.

Προμαλακύνω, præmollio, prius emollio.

Προμαλάσσω, vel προμαλάττω, f. ξω, idem.

Προμελὼν, ῶνος, ὁ, ἡ, vitex ; (2) myrica. Ex πρὸ, & μαλὶς, sive ἄμαλλος, tener.

Προμαμμία, proavia, avia quinta, Ph. abavia, Gl. Vet.

Προμανθάνω, q. d. prædisco, ante disco ; προμαθὼν, prædoctus, qui prius didicit ; aor. 2. part. Εἶτ' αὖ προμαθὼν ἅμ' ἐδίδασκε, Arist. Nub. 963.

Προμαντεία, ας, ἡ, prævaricatio ; (2) in oraculo consulendo, princeps locus alicui honoris causa datus. A προμαντεύομαι. Unde

Προμάντευμα, ατος, τὸ, præfagium, Gl. V

Προμαντεύομαι, fut. εύσομαι, vaticinor, prædico, Gl. V. præfagio. Hinc

Προμάντις, εως, ὁ ἡ, ὁ, oraculi antistes.

Προμάντις, εως, ὁ ἡ, ὁ, oraculi præses, antistes, Ph. præfaga.

Προμαρτύρομαι, ante testor, prænuncio. Προμαρτυρόμην τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, 1 Pet. 1, 11.

Προμαχέω, ῶ, in prima acie pugno ; (2) propugno, defendo. Ἀπὸ τῆς ἁρμάτων προμαχεῦντες, Xen. Cyr. 3, 28.

Προμαχεών, ῶνος, ὁ, Ion. pro προμαχὼν, propugnaculum, Gl. V. A πρόμαχος.

Προμαχίζω, f. ίσω, in prima acie pugno ; (2) propugno, defendo. Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλιξάνδρου θεοειδὴς, Il. 3, 16. A μάχη.

Προμάχομαι, fut. ήσομαι, propugno, q. d. præpugno, pugno ante. Ἔθελεν ἢ πολὺ πρὸ μάχεσθ' ἀπάντων, Il. 11, 217.

Προμάχοισι, dat. pl. *Poët.* pro προμαχεῶσι, a

Πρόμαχος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui pugnam init in prima acie, antesignanus ; (2) propugnator. Ex πρὸ, & μάχη.

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum, Ph. πρὸ μαχῶνος, propugnacula, Ph. A πρόμαχος.

Προμεθύω, ante ebrius sum, prius inebrior.

Προμελέτησαι, ῶ, fut. ήσω, præmeditor, commentor, exerceor. Ξυμπολίσμεθ' ἐνθάδε, ὅπως προμελετήσομεν ἃ χρὴ δεῖ λέγειν, Arist. Conc. 117. Hinc

Προμελέτησις, εως, ἡ, meditatio, commentatio.

Προμερίμνάω, ῶ, f. ήσω, prius solicitus sum ; prius curiose contemplor & commentor. Μὴ προμερίμνατε τί λαλήσητε, Marc. 13, 11.

Προμετρῶ, ῶ, f. ήσω, præmetior, demensum præbeo ; (2) mercede frumentum emptoribus in foro dimetior.

Προμετρητὴς, οῦ, ὁ, qui mercede conductus venale frumentum in foro & alia semina emptoribus dimetiebatur. A præc.

Προμετρητὸς, ὴ, όν, præmensus. Ab eod.

Προμεταπίδιον, ου, τὸ, frontale, ornamentum vel tegumentum, quod ante frontem ponitur. A προμεταπὶς. Hinc

Προμετωπίδιος, ου, ὁ ἡ, ὁ, ad frontale pertinens, qui ante frontem ponitur.

Προμετωπὶς, ίδος, ἡ, frontale. A μέτωπον.

Προμήθεια, ας, ἡ, providentia, prudentia, cura, solicitudo, ratio, quam alicujus provido & sollicito animo habemus. A προμηθὴς.

Προμηθέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, provideo, prospicio, de re aliqua solicitus sum, curam alicujus gero, rationem habeo, revereor, respectum habeo. Προμηθεόμην ἀδιλφεῶν, Herodot. Ab eod.

Προμηθοῦμαι, f. ώσομαι, curo, curam gero, provideo. A

Προμηθὴς, έος, ὁ ἡ, ὁ, is, cui antequam rem adgrediatur, fuppetit consilium, Prometheus, Ph. Summanus. A μήδομαι.

Προμηθίδιος, ος, ὁ, ἡ, ὁν, providus, prudens.

Προμηθίδιος, ; provide, prudenter.

Προμηθὴς, έος, ὁ ἡ, ὁ, providus ; (2) circumspectus, consultus. A μήδομαι.

Προμηθικὼς, prudenter.

Προμήκης, ους, ὁ ἡ, ὁ, oblongus, prælongus ; (2) proceius. A μῆκος.

Προμηλία, ante specilio tento.

Προμηλύω, ante indico, prænuncio, Gl. Vet. præmonstro.

Προμήτωρ, ορος, ἡ, avia ; (2) prima mater.

Προμηχανάομαι, ante machinor, f. excogito, præ ro

Προμιαίνω, ante polluo.

Προμιχθῆναι, a. 2. inf. pass. v. προμίγνυμι, Hom. Il. 9, 452.

Προμίγνυμι, & προμισγάω, f. ξω, prius misceo ; προμίσγομαι, prius miscor, congredior. Πολλοὶ προμιχθῆναι, Il. 9, 452.

Προμνημόνησις, præmonco, Gl. V.

Προμνάομαι, ᾶμαι, fut. ήσομαι, ambio nuptias pro alio, sponsias alicui concilio, ambio pro alio, aliquid ei concilio. Προμνᾶται δ' αὐτῷ Κασσάνδρα, Plut. *Metaph.* Ὡς προμνᾷ τί μοι γυναῖκα ; præfagit ? Soph. Oed. Col. 1067.

Προμνηστεύω, fut. εύσω, idem. Ὃς ταύτῃ ἀνδρὶ προμνησάσατο τῷ ἐμῷ, Luc.

Προμνήστρια, ας, ἡ, fcil. τέχνη, ars earum, quæ pronubæ dicuntur, ars copulandi, seu conciliandi. A προμνάομαι.

Προμνηστῖνοι, οἱ, alter post alterum ; (2) alter ante alterum, alius ante alium. Ἀλλὰ προμνηστῖνοι εἰσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες, Hom. Odyss. 21, 230. Ex πρὸ, & μῦθος.

Προμνήστρια, ας, ἡ, nuptiarum conciliatrix, pronuba. A προμνάομαι.

Προμνήστρις, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Προμοιρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui præmaturo fato obit, vel ante fatum occidens. Ex μοῖρα.

Προμολέω, vel προμόλω, prodeo, progredior ; προμολ' ἄδε, procede huc, Il. 18, 392.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, vestibulum, per quod patet aditus. A προμόλω.

Προμολῶ, vide προμολέω.

Προμος, ου, ὁ ἡ, ὁ, antesig- προμαχος, per contractionem.

Προμοσχεύω, f. εύσω, plantaria facio ; (2) ex stolonibus propago, Gl. Vet. propago.

Προμοχθέω, ῶ, fut. ήσω, prius adfligor, prius laboro. Ἄξια δ' ἡμῖν προμεμοχθήκασι Σικελοί, Lur. Supp. ult.

Προμυεῖν, initio, prius initio. Hinc

Προμύησις, εως, ἡ, initiatio.

Προμύθιον, ου, τὸ, fabulæ præfatiuncula ad mores informandos & vitæ usum accommoda. Ex πρὸ, & μῦθος.

Προμυλία, ας, ἡ, idem & ex iisd.

Προμυλλαίνω, productis labris os contraho ac comprimo, extensa labra contraho. A πρὸ, & μυλλὸς, curvus.

Προμύσσω, vel ύττω, f. ξω, emungo ; (2) pecunias extorqueo, aut mercedem exigo.

Πρόναος, ου, τὸ, vestibulum seu atrium templi, Gl. V. ante templum, vestibulum.

Πρόνεως, ω, ὁ ἡ, ὁ, ante templum situs.

Προναυμαχέω, ῶ, fut. ήσω, ante aliquem vel alicujus tuendi gratia prælio navali dimico. Προναυμαχήσειε Πελοποννήσιοι, Herod.

Προνέμω, tribuo ; (2) progredior pascendo seu depascendo. Ἢνθ' ὅτι φωνεῦσ' τὸ δυσφρικτον αἷμα φυσῶν Ἀρης, Soph. El. 1400.

Προνέομαι, prodeo, progredior.

Προνεύω, prominco, propendeo, prochnor.

Προνέω, f. ήσω, prius accumulo.

Προνηστεύω, f. εύσω, jejuno ante.

Προνικάω, προνενικηκοτες, qui ante vicere.

Προνοέω, ῶ, fut. ήσω, consulo, prospicio, provideo, Ph. προνοοῦσα Ζεὺς, prospicio tibi, Ph. προνόησον, provide, Gl. V. a. 1. imperat. προνοηθὲν, consultum, Ph. a. 1. part. pass. Οὐ τὰ μάτισα ἡμᾶς προνοῶν, Thuc. Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων, μὴ μόνον τῶν οἰκείων ἀλλὰ προνοεῖ, 1 Tim. [illegible]τε γὰρ πατέρες προνοοῦσι τῶν παίδων, Xenoph. Cyr. 8, 1.

Προνοήσας, aor. 1. part. act. v. προνοέω.

Προνοητὴς, οῦ, ὁ, provisor, procurator, Gl. V. providus. A προνοέω.

Προνοητικὸς, ὴ, όν, providendi solertiam habens, vel ad providendum propensus, Ph. providus. A προνοητὴς.

Προνοητικῶς, ώτερον, provide vel prospicienter, Ph. providenter.

Προνοητικώτατος, providentissimus, Gl. V.

Πρόνοια, ας, ἡ, providentia, consultum, provisio, consultatio, præsidium, Ph. prospicientia, Gl. V. A προνοέω.

Προνομεία, ας, ἡ, elephanti præ[illegible]. A προνομεύω.

Προνομεία, ας, ἡ, deprædatio, quæ fit a militibus pabulatum egressis. Ab eod.

Προνομευτὴς, οῦ, ὁ, prædator, Strabo. lib. 15.

Προνομεύω, fut. εύσω, pabulatum egredior ; Appian. B. Mithridat. (2) prædationibus intestio, captivum abduco. A

Προνομὴ, ῆς, ἡ, egressio pabuli causa, pabulatio, frumentatio ; (2) direptio, & præda ipsa. A πρὸ, & νέμω.

Προνομία, ας, ἡ, privilegium ; (2) direptio. Ex πρὸ, & νόμος. Unde

Προνόμιον, ου, τὸ, idem.

Πρόνομος, contr. πρόνους, ου, ὁ ἡ, ὁ, providus, prudens.

Προνοῶ-

Προνοούμενοι, nom. plur. præſ. part. med. *contr.* pro προνοούμενοι, a προνοέω.

Προνοήτωρ, providentior.

Προνοσίω, ante ægroto.

Προνοστίζω, f. ίσω, prius humecto, ante madefacio.

Προνουμηνία, ας, ἡ, antenovilunium, dies, qui præcedit novam lunam.

Προνύξ, ante noctem, R.

Προνυπτής, ής, ὁ ἡ ή, qui eſt extra limen thalami; (2) præceps, promptus, paratus, facilis. Ex πρὸ, & ὄνυπτα.

Προνύχιον, τὸ, idem quod

Προνύχιος, ον, (2) compitale. Ex nid.

Προνωπής, ής, ὁ ἡ ή, foris obſervans.

Πρόνωπος, ὁ ἡ ή, idem quod προνωπής.

ΠΡΟΞ, οκός, ὁ ἡ ή, hinnulus, dama.

Προξενέω, ῶ, fut. ήσω, ſum hoſpes publicus, hoſpitio excipio nomine civitatis; (2) ſum interpres & conciliator verſurarum, aliorumque contractuum, Gloſſ. Vet. προξενῶ, ſtipulor. Ταυτὶ σοι τὼ εὐδαιμονίαν προξενούμ', Luc. Ἐγὼ ὁ πρόξενος τυγχάνω τῶν Ἡρακλειωτῶν, Dem. Πειράσομαί σε προξενεῖν, Eur. Med. 724. Ἡμεῖς δ' ἀλλα προξενήσομεν, id. Ion. 336. Ἔλαφοι ἐδιδόμην ἵππων κρέα προξένησαν, Plut. de Solert. Animal. A πρόξενος. Hinc

Προξένησις, εως, ἡ, conciliatio, Gl. V.

Προξενητὴς, οῦ, ὁ, pararius, interpres & internuncius ad paciſcendum ſeu ſtipulandum, Gl. V. proxeneta, conciliator. Hinc

Προξενήτρια, ας, ἡ, conciliatrix, pronuba.

Προξενητικὸς, ἡ, όν, ad proxenetam pertinens; (2) qui proxenetæ ſolvitur.

Πρόξενος, ου, ὁ ἡ ή, qui peregrinos nomine totius civitatis hoſpitio excipit, hoſpes publicus, qui cavet etiam ne ei civitati aliquid incommodi a ſuis civibus adjungatur; (2) privatus quocum civitas aliqua publice hoſpitium fecit, cui opp. ἰδιόξενος; (3) qui aliquid *negot.* civitati nomine procurat, ſeu proxeneta alicui, ſeu qui alicujus rei auctor eſt, (4) conciliator, v. c. nuptiarum; (5) fenus, Lyſ.

Προξηραντήρια, prius ficta fructione frico.

Προξόανον, ante tudo.

Προοδεύτης, ὁ, ductus, præſtigiator.

Πρόοδος, ὁ, dux, antecellor.

Πρόοδος, præſtigia, Gl. V. Ab ὁδός.

Προοδοπορία, viam aperio, præeo. A

Προοδοιπόρος, ου, ὁ ἡ ή, dux viæ.

Προοδοποιέω, ῶ, f. ήσω, viam præſtruo, viam patefacio aut præbeo, (2) præparo & quaſi imbuo; (3) ἑαυτὸν & adjutor ſum, exemplum præbeo. Προοδοποιεῖ τοῦ λυκάρχου τοῖς παιδίοις αὐτῶν, Plutarch. Προοδοποιεῖν δεῖ τὰ τοιαῦτα πρὸς τὰς ὑστέρας διατριβάς, Ariſtot. Περὶ τὰ εἴδωλα μείζω τὰ μόρια τοῦ ὅλου γινόμενα, ἢ προοδοποιημένα πρὸς τὴν ἀορασίαν, Ariſtot. Probl. 4, 12. Hinc

Προοδοποιητικὸς, ἡ, όν, prævius, viam præſtruens.

Πρόοδος, ου, ἡ, prodeundi ſeu exeundi actio; (2) incrementum, Gl. Vet. proceſſus, proceſſio. Sed πρόοδος, ου, ὁ ἡ ή, qui viam præit, præcurſor.

Προοικείδιον, & προοικεσίδιον, ου, ante concilio.

Προοικίζομαί σοι ſum mihi reddo in futurum.

Προοικοδομημένος, ante habito.

Προοικοδομέω, ῶ, ædifico ante, præſtruo.

Προοικονομέω, præſtruo, præmolior, præparo; ſt. paulatim colligo, concipio, ut iram, odium, &c.

Προοικονομία, ἡ, præparatio, præſtructio.

Προοικονομικὸς, ex præparato, cum præparatione.

Προοιμιάζομαι, fut. άσομαι, præmio utor, præludo. A προοίμιον.

Προοιμιακὸς, ἡ, όν, ad exordium ſeu proœmium pertinens. Ab eodem.

Προοιμιάσω, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att. & Ion.* pro προοιμιάσῃ, a προοιμιάζομαι.

Προοίμιον, τὸ, exordium, quo cantores & citharœdi præludunt, præcentio, Ph. (2) exordium, præfatio; (3) primordium; (4) hymni; (5) ſimulatio & ambages, quæ ſimulandi & fallendi cauſa fiunt. Ab οἰμή.

Προοίχομαι, præcedo; imperf. προῳχόμην.

Προολλυμι, ante perdo.

Προομαλίζω, fut. ίσω, ante complano vel lævigo, præmitigo.

Προόμνυμι, vel προόμνυμαι, fut. ομοῦμαι, præjuro, prius juro, ſeu ante juro. Προόμοσαντός σοι δί με ἀνθρώπου, Dem.

Προομολογία, ας, ἡ, fut. ήσω, prius ſeu ante profiteor; προωμολογηθείς, qui in confeſſo eſt, aor. 1. part. paſſ.

Προομοσία, ας, ἡ, vid. προομοσία.

Προοπάω, ῶ, f. ήσω, ante alio, torreo.

Προοπτέον, proſpiciendum. A πρόοπτομαι.

Προόπτης, ου, ὁ, qui rem proſpicit, qui prævidet & ante ſpeculatur. A

Προόπτομαι, fut. οψομαι, proſpicio, prævideo.

Πρόοπτος, ου, ὁ ἡ ή, prævius, præcognitus; (2) manifeſtus, qui ante noſtros eſt oculos; conſpicuus. A προόπτομαι.

Προορατικὸς, ἡ, όν, prævidendi ſeu providendi peritus; (2) providus.

Προορατὸς, ἡ, όν, qui prævideri vel provideri poteſt. A

Προοράω, ῶ, ante me video, prævideo, Ph. proſpicio, provideo, Gl. V. prævideo, προορῶμαι, vereor, timeo quod prævideo, præcaveo, Gloſſ. Vet. Οὐδὲ σοὶ τῶν χρημάτων φειδοῖτε οὐδέν, φεῖν, &c. Dem. Phil. 1. Πάνθ' ἃ προσήκει προορᾶσθε, id. Phil. 2.

Προορθρίζω, f. ίσω, ante lucem ſurgo.

Προορίζω, fut. ίσω, præfinio, prius definio, prius conſtituo, deſtino. Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν, Epheſ. 1, 5. προορισθέντες, ib. 11. Hinc

Προορισμὸς, οῦ, ὁ, præfinitio, deſtinatio.

Προοσμάω, ῶ, fut. ήσω, ante concito.

Προοχχήσης, ου, ὁ, præſultor. A

Προοχχίομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, præſulto.

Πρόπᾶ, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Att. & Ion.* pro πρόσσο, a πρόσσιμι, pro προέω.

Προοφείλω, prior debeo, ante debeo. Κἀμοὶ γάρ τι προοφείλ' κακὸν, Eur. Iph. in Tau. 523. Κακὸν ἄχα ταῖς πλουσίαις τι τυφεῖ λιθ μέγα, Ariſt. Veſp. 2.

Προοχχέω, f. έσω, prior inco, prior ſalio.

Πρόπᾶ χὴ, ῆς, ἡ, prominens locus, eminentia. A προέχω, *promineo.*

Προοψία, ας, ἡ, viſio rei futuræ, proviſio. A προόπτομαι.

Προπαγὴς, ῆς, ὁ ἡ ή, prominens, protuberans. Ex πρὸ, & πήγνυμι, *pango.*

Προπάθεια, ας, ἡ, q. d. antepaſſio; (2) morbi præludium, ſigna, motus, adventus morbi; (3) perturbatio. Ex πρὸ, & πάθος.

Προπάθημα, τὸ, idem.

Προπαιδεία, ας, ἡ, quod docetur ante philoſophiam & theologiam, primæ diſciplinæ, Gl. V. rudimentum.

Προπαιδεύματα, ων, τὰ, rudimenta. A

Προπαιδεία, ante inſtituo ſeu doceo.

Προπαίζω, præludo, præmeditor.

Προπαίστης, αιδος, ὁ, puerorum producter, lena, mango.

Προπάλαι, *Adv.* jam olim, jam dudum, jampridem, jam diu.

Προπάλαιος, ου, ὁ ἡ ή, pervetuſtus.

Προπαλαίω, fut. ῶ, ante luctor. Ἐξαυτῆς προπαλαίσας, Hebed.

Προπάππος, ου, ὁ, avi pater, proavus, Gloſſ. Vet. etiam atavus.

Προπάρ, *Adv.* ante, e regione.

Προπαραγγέλλω, ante promitto, ſ. depondeo.

Προπαραδίδωμι, fut. δώσω, ante trado, ante docco, (2) prodo, ap. Lyc. ſi lectio ſana, *Edit.*

Προπαρεσκευάζω, præmuneo. Gl. V.

Προπαρεσκευάζω, ante accipio.

Προπαρεσχίνη, -λης, ἡ, antepenultima.

Προπαρασημαίνω, προπαρεσημάνθην, ante notatum eſt, ante demonſtratum. Vox Gramm.

Προπαρασκευάζω, fut. άσω, ante paro, longe ante paro, præmunio, Gloſſ. Vet. præparo. Τοῖς μέλλουσι ἱππεῦσι παισὶ προπαρασκευάζειν πάντα, Xen. Hinc

Προπαρασκευαστικὸς, ἡ, όν, præparationi ſerviens, f. aptus.

Προπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio.

Προπαρατάσσω, ante, (ſ. alium, ſ. locum) aciem inſtruo.

Προπαρατιλάσσω, antepenultima, Gl. Vet. Ex πρὸ, παρὰ, & τελευτὴ, *finis.*

Προπαρατίθημι, prius appono; τίθεμαι, prius loco appono, in cœna, convivio.

Προπαρέχω, fut. ξω, p. ἔχηκα, ante præbeo. Προπαρέχηκας ἑαυτὸν σοὶ σύμμαχον, Xen. Cyr. 5, 3.

Προπάροθε, vel προπάροιθεν, ſequente vocali, ante, ante oculos, in conſpectu.

Προπαροξυτικὸς, ὁ, qui ſæpe in multis vocabulis acutum in antep. ponit.

Προπαροξυτόνησις, ἡ, poſitio acuti in antep.

Προπαροξύτονος, ου, ὁ ἡ ή, qui in antepenultima ſyllaba acutum habet.

Προπαροξυτὸς, cum acuto in antep.

Προπαραλήγω, in antepenultima ſyllaba acutum pono.

Πρόπας, ασα, αν, univerſus, totus; πρόπαν ἦμαρ, toto die. Πρόπαντας ἀδὴς πανδαισίης ἀγείρει, Lyc. 655, Hom. Il. 1, 600.

Προπαστὰς, άδος, ſella diſcubitoria.

Προπάστιον, τὸ, veſtibulum thalami.

Προπάσχω, ante patior, prius vel prior patior. πρόπαθὼν, qui prior accepit beneficia. Οὐδὲν ἀγαθὸν προπεποιθυῖα, Xen. κακὸν, Plato.

Προπατρικὸς, ἡ, όν, ad avum ſeu avos vel ad progenitores pertinens; (2) a progenitoribus proveniens. A

Προπάτωρ, ορος, ὁ, avus; (2) primus pater, generis auctor. Ex πρὸ, & πατὴρ.

Προπεύομαι, ante, dudum defino.

Προπείθω, ante perſuadeo.

Πρόπειρα, ας, ἡ, tentamentum, periculum, quod de re fit, antequam illam aggrediamur.

Προπειράζω, protempto, Gl. Vet. prætento.

Προπειράω, ῶ, & προπειράομαι, ῶμαι, idem.

Προπεμπτήριος, ου, ὁ ἡ ή, quo proſequimur & deducimus aliquem abeuntem.

Προπεμπτικὸς, ἡ, όν, idem.

Προπέμπω, fut. ψω, prior mitto, mitto ante, præmitto, (2) deduco, proſequor, comitor, Gl. V. præmitto, ante ambulo, proſequor; προπέμπομαι, proſequor, Ph. προπέμψατο, proſequutus eſt, Ph. aor. 1. imperat. προπεμπέσθω, proſequantur, Ph. aor. 1. conj. Ἕως ἂν προπέμπωμαι, Anacr. 22, 9. Ἀποδίδοται δὲ καὶ ὁ πρόπομπος ἑκάστοις, Xen. Cyr. 1. 19

Προπέπτης, ου, ὁ, præſtigiator.

Προπεπυσμένος, ἡ, ον, aliquid intelligens, nom. ſ. part. perf. act. verbi προπυθάνομαι pro προπεύθομαι.

Προπετάω, fut. άσω, ante concoquo. Προπεπεσμένα χρὰ *Anet.*

Προπεπλίσσω, f. ξω, circumdo, circumvolvo; (2) ante circumdo, ante inſtruo.

Προπερισπάω, ῶ, fut. άσω, circumflexum in ante-ultimam ſyllabam pono. Hinc προπερισπώμενος circumflexum in antepenultima ſyllaba habens, προπερισπώμενον, circumflexus in ſecunda poſitus.

Προπερισπωμένη, ἡ, pœna circumflexus eſt in ante-ultima ſyllaba.

Προπεριχαράττω, fut. ξω, ante circumcirca incido, f. circumcirco, ſcarifico.

Προπέρυσιν, anno tertio ante.

Προπερυσινὸς, ἡ, όν, qui eſt anni ante præſentem tertii.

Προπεσοῦσα, acc. ſing. m. g. aor. 2. part. act. v. προπίπτω, pro προπίτνω.

Προπετάζω, ſeu προπετανύω, & προτεταμένω, in anteriorem partem expando vel extendo, prætendo. Τμᾶς αὐτὰς προτετάσθαι χρὴ προπεσούσας ἐμπρόσθιον, Xen. Cyr. 4, 8.

Προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, præcipitatio, Ph. protervia, procacitas, protervitas, petulantia, temeritas; proclivitas, propenſio. A προπετὴς. Unde

Προπετεύομαι, perperam, temere, præcipiter ago, Ph. lacivio.

Προπετῆ, *Adv.* pro προπετείᾳ, a

Προπετὴς, ές, ὁ ἡ ή, proclivus, prominens, præceps, declivis, qui pronus fertur vel ruit, Ph. perperus, protervus, temerarius,

πρόσαρ, petulans; προπετῶς, præcipiti, Ph. προπετὴς, lascivi; temeratores, Ph. Ex πρὸ, & πίπτω, pro πίπτω, cado.

Προπετῶς, *Adv.* præcipitanter, temere, inconsiderate, Ph. perperam, proterve.

Προπεφραδμένα, nom. plur. perf. part. pass. n. g. *Dor.* pro προπεφασμένα, a προφάζω.

Προπεψυχόω, f. ξω, prius congelo, præfrigo.

Προπηδάω, ῶ, fut. ήσω, profilio; προπηδᾶ, emicat, Ph. Οἱ ϗ οἰκίᾳ προπηδῶντες τῶν δεσποτῶν, ἀκόντιζον, Ælian. V. H. 49, 46.

Προπηλακίζω, fut. ίσω, probro & ignominia adficio, per contumeliam derideo; (2) feminam petulanter contrecto, illudendi causa; (3) stupro per vim & licentiam; προπηλακισθεὶς, ignominia affectus, aor. 1. part. pass. Βαρέως φέρω——προπηλακιζομένας ὁρῶν ὑμᾶς ὑπὸ Εὐριπίδου, Aristt. Θεσμ. 393. Προπηλακίζετο ὑπὸ τῆ δήμῳ τῆ τῶν Ωρειτῶν, Dem. Phil. 3.

Προπηλακισθείσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi προπηλακίζω. Unde

Προπηλάκισις, εως, ἡ, contumelia, jurgium.

Προπηλακισμὸς, ὁ, idem v. προπηλακίζω.

Προπηλακιστὴς, contumeliosc.

Προπίνω, propino, præbibo, poculo provoco, *metaph.* in gratiam alicujus alium prodo, per proditionem trado, concedo, largior. Ἐπὶ λωτίναις τὸ ποτὸς Στρυμόνος θέλω προπίνειν, Anacr. 4, 3. Πιεῖν δέ μοι δίδοσι τὸν οἶνον, ὃν προπίνῃ, id. 9, 29. ταῖς γυναιξὶν, Ælian. V. H. 3, 15.

Προπιπίσκω, propino, bibendum do.

Προπίπλοντας, acc. pl. part. præs. act. verbi προπίπλω.

Προπίπλω, procido, ante cado, vel occumbo; (2) procido, præceps feror; πεπτωκὼς, prolapsus, a. 2. part. Οἱ ϗ προπεσόντες ἔρεσσον, proclinati, Odyss. 12, 194.

Προπιστεύω, ante (sc. rem cognitam) credo, prius fidem habeo.

Προπλέω, fut. εύσω, q. d. navigo, in navigatione priorem locum obtineo. Hinc

Πρόπλους, *contr.* πρόπλους, ὁ, ἡ ϗ ἡ, qui in navigatione explorandi caussa præmittitur.

Προπλώω, idem quod προπλέω.

Προποδηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui anteit.

Προποδίζω, f. ίσω, procedo, progredior. Ὑπαστιδία προποδίζωσι, Il. 13, 158.

Προποιέω, ῶ, fut. ήσω, ante vel prius facio; προποιηθεὶς, ante factus, a. 1. part. pass.

Προπολεμέω, belligero pro, propugno.

Προπολεμιστήριον, ου, τὸ, firmum propugnaculum. A pr.

Προπολέμιος, ος, ὁ ϗ ἡ, bellum præcedens; τὰ προπολέμια, quæ ante bellum rite incipiendum fieri vel debent, vel solent. Ex πρὸ, & πόλεμος.

Προπόλιον, ου, τὸ, ministerium, R. A

Προπολεύω, f. εύσω, ministio. A πρόπολος.

Πρόπολις, εως, ἡ, ea pars urbis, quæ in ipso statim aditu occurrit.

Προπολιτεύομαι, f. πεπολίτευμαι, ante jam gestii sc. honores.

Προπολλοῦ, *Adv.* multo ante. A πολὺς.

Πρόπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, anteambulo; (2) famulus, qui hero suo præst; minister. Ex πρὸ, & πολέω, versor.

Πρόπομα, ατος, τὸ, potio omnium prima & ante cibum hausta. Ex πρὸ, & πίνω.

Προπομπεία, & προπομπία, ας, ἡ, deductio, cum honoris caussa alicui præimus; (2) deductio in pompa solemni. A

Προπομπεύω, f. εύσω, in solemni pompa præeo vel præferor. Τὰ ἐνορισμήνια προπομπεύσαι, Heliod. A

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, præmissio; (2) prosecutio; deductio & comitatus, quo prævia turba in pompis solennibus anteit ferculis pomparum.

Προπόμπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præcundo fit; (2) idem quod

Προπομπεὺς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, anteambulo, prævius deductor. A πομπὴ.

Προπονέω, ante labore frangor & fatigor, prædefatigor; (2) ante laboro. Ὅσῳ ἂν μᾶλλον προπονήσας τὴν ἰσχὺν ἀνῇ, Xen. Cyr. 7, 30.

Προπορεύομαι, præeo, anteeo, præcedo, procedo. Ἡμᾶς αὐτὸς προπέμψαντες ἡμῶν προπορεύεσθε ἐμπροσθεν, Xen. Cyr. 4, 8.

Προπορεύω, fut. εύσω, prius trajicio, transmitto; (2) prætermitto.

Προπορίζω, f. ίσω, ante paro seu compare.

Πρόποσις, εως, ἡ, potio omnium prima & ante cibum hausta; (2) propinatio. A προπίνω.

Προποτίζω, ante bibendum præbeo.

Πρόπους, οδος, ὁ, cui sunt grandes pedes; (2) stella ante pedes Geminorum; πρόποδες, pedes anteriores, & prominentia in montibus.

Προπράττω, f. ξω, prius vel prior facio.

Πρόπριν, ὁ, benevolus, Pind. *Ern.*

Προπτελὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, id. quod πτελὴς, Il. 3, 210.

Προπροδιόζομαι, v. προδιόζομαι.

Προπροθέω, v. προθέω.

Προπυκαλύπτομαι, usquequaque obvolvo.

Προπυροκαταιόλως, *Adv.* antrorsum cum impetu.

Προπυρουλίνδομαι, provolvor. Προπυρουλινδὸς μὴν πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, Il. 22, 221.

Πρόπυρμνα, *Adv.* funditus, prorsus. Ex πρυμνὸς, extremus.

Πρόπλασμα, ατος, τὸ, offensio.

Προπλάσω, offendo.

Προπτύω, f. ύσω, insputo, prius exspuo.

Πρόπτωσις, εως, ἡ, prolapsio, procidentia. A προπίπτω.

Πρόπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, prociduus, caducus.

Προπλωτικὸς, ὴ, όν, temerarius. A pr.

Προπύλαιον, τὸ, vestibulum domus, locus inter portam & viam interjectus. A πύλη.

Πρόπυλον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Προπυνθάνομαι, f. πεπύσομαι, prius audio seu intelligo, præsentio, vel præsentisco; (2) prius interrogo.

Προπύργιον, τὸ, propugnaculum. A

Πρόπυρος, ος, ὁ, idem.

Προπυρετάσσω, ante febri laboro.

Προπυρίζω, ante calefacio, foveo.

Προπωλέω, ῶ, sum propola, & simpl. vendo.

Προπώλης, ου, ὁ, propola; προπῶλαι, dardanarii, Gl. V. *Angl.* **Brokers.** A πωλέω.

Προρέω, vel προρρέω, profluo.

Προσοφαίνω, & προσορόω, ante forbeo.

Προρρήγνυμι, prorumpo.

Προρρηθεὶς, prædictus, aor. 1. pass. A προείρηκα.

Πρόρρημα, ατος, τὸ, prædictio, prædictum.

Πρόρρησις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium.

Προρρητικὸς, ὴ, όν, vaticinans, vates.

Πρόρρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, prædictus. Ab eod.

Προρριζὶ, & προρρίζου, *Adv.* stirpitus, radicitus. A

Πρόρριζος, ος, ὁ ϗ ἡ, qui una cum radice est, Hom. Il. 11, 157. Ex πρὸ, & ῥίζα.

Προρυθμίζω, præmoderor, Gl. V.

ΠΡΟΣ, *prep. cum Gen.* a, ab, erga, adversus; *cum Dat.* ad, apud, usque; *cum Acc.* in, apud, inter, ad, per, contra, propter, juxta, circiter. *Absolute* præterea. Πρὸς τί δ' ἐρεῖς, cur quæris? Soph. Trach. 324. Οὐ γὰρ ἀμφὶ ἴσος πρὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις, ab, Eur. Supp. 406. Πρὸς τῆ βουλῆς ἦσι, e re senatûs est, Dion. Halicarn. lib. 10. Πρὸς ἑαυτὸν τὸ λόγιον ἐλάμβανεν. Suam in rem oraculum interpretatus est, Zosim. lib. 2. Ἐλπίσας τῷ νύκτα πρὸς τῶν νικώντων ἔσεσθαι, Appian. in Lybic.

Προσάββατον, ου, τὸ, initium Sabbati, seu dies Sabbatum antecedens, Ph. cœna pura, Al. Gl. Vet. Ante Sabbatum.

Προσάββατος, ος, ὁ ϗ ἡ, Sabbatum antecedens. Ex iisd.

Προσάγαγε, *fac proba.* 2. f. a. 2. imper. act. *Att.* pro πρόσαγε, a προσάγω.

Προσαγανακτέω, indignor, insuper, f. ultro.

Προσαγγελία, ας, ἡ, nuncius vel nuncium, Gl. V. delatio. Ex πρὸς, & ἀγγέλλω.

Προσαγγέλλω, detero, indico apud; interpello, Gloss. Vet. προσαγγέλλει, adlegat, adsignat, Ph.

Προσαγγελτὴς, οῦ, ὁ, interpellator, Gl. V. delator. A præc.

Προσαγελάζω, adgrego, Gl. V. Ab ἀγέλη.

Προσαγηλάω, ab inusit. προσαγάλλω, honore afficere, colere.

Προσαγνοέω, ῶ, insuper vel præterea ignoro.

Προσαγοράζω, emendo addo ei, quod ante habebam

Προσαγόρευμα, ατος, τὸ, appellatio.

Προσαγόρευσις, εως, ἡ, compellatio, salutatio.

Προσαγορευτικὸς, ὴ, όν, compellativus, salutativus, vel salutatorius. A

Προσαγορεύω, compello, saluto. Ἀριστοτέλης λέγει——ἀ Πυθαγόραν Ἀπόλλωνα ὑποδέξεσθαι προσαγορεύσαντα, Ælian. V. H. 2, 26.

Προσαγρυπνέω, noctem insomnem duco, in re aliqua, invigilo alicui rei.

Προσάγω, f. άξω, adduco, adhibeo, Gl. Vet. (2) appello; (3) impono, addo, Gl. Vet. προσάγομαι, adducor, Ph. προσαχθεὶς, adductus, Ph. a. 1. part. pass. Ἔλεγε δὲ αὐτὰ τοῖς τείχεσιν ἐπὶ προσαγάγοιεν, Dem. Phil. 3. *in med. est* ad me adduco, allicio, concilio; (2) in potestatem redigo, (3) cogo, vel mando in partibus vel regione ad partes; (4) accedo; (5) fumo, v. c. cibum, medicamentum. Hinc

Προσαγωγεὺς, έως, ὁ, qui adituni præbet, admissionalis; (2) conciliator, interpres, Gl. V. sequester, emissarius.

Προσαγωγὴ, ἡ, accessus, oblatio, Gl. V. Ἐκ προσαγωγῆς, sensim & per inte vallu, *Luc.*

Προσαγωγὸς, ὸς, ὁ ϗ ἡ, vim habens alliciendi pellax, illecebrosus. A προσάγω.

Προσαγωνιστὴς, οῦ, ὁ, adjutor.

Προσαδικέω, injuria ultro affero.

Προσάδω, accino. Τῇ ἡμέρᾳ προσάδω, Ælian. V. H. 14, 23.

Προσαθροίζω, aggrego, aggero. Gl. V.

Προσαιονάω, adspergo, perfundo.

Προσαιρέω, ῶ, allego, insuper deligo; προσαιρεῖ, adiicit, Ph.

Προσαίρω, affero, exhibeo; *impr.* cibum; (2) ingero; (3) fumo. Ex πρὸς, & αἴρω, tollo.

Προσαισθάνομαι, fut. σθήσομαι, simul sentio.

Προσαίσσω, f. ξω, ruo vel prolilio in. Προσαίξας Ὀδυσῆα, Odyss. 22, 237.

Προσαιτέω, insuper peto; (2) *Gr.* rem peto, mendico. Προσαιτῶ ἐμολοῦσ' ἐξιπτύρες θεῶν θυμέλας, Eur. Supp. 64. βίοτον, id. Hel. 797. τὰς εὐτυχούσας, Hocr. Hinc

Προσαίτης, ου, ὁ, qui stipem petit, mendicus.

Προσαιτικὸς, ὴ, όν, mendicus.

Προσαιτίζομαι, fut. ίσομαι, insuper accuso, vel criminor.

Προσακοντίζω, insuper acuo.

Προσακοντίζομαι, jaculis conficior.

Προσακούω, fut. ούσομαι, insuper audio. Προσακούσασι τὰ τοιαῦτα ἐκ θεοῦ, Ælian. V. H. 2, 32.

Προσακροβολίζομαι, fut. ίσομαι, velitationem cito, velitarem pugnam ineo.

Προσακτέον, adducendum. A προσάγω.

Προσαλείφω, fut. ψω, allino, seu illino. Ἡ ϗ ἐ. αὐτὰν Ἐρχομήνη προσάλειφεν ἰώσῃς φάρμακα πολλὰ, Odyss. 10, 392.

Προσαλίσκομαι, insuper capior; (2) insuper condemnor. Κατὰ πρόσαλισκόμενα, Aristt. Ach. 707.

Προσαλλάσσω, f. άξω, immuto, vario. Ἄλλοτε προσαλλάξαι τ' φύσιν, *Anet.*

Προσάλλομαι, adsilio. Προσάλλεσθαί σε δεῖ σφ' ὡς τὰ κυνάρια, Xen. Cyr. 8, 31.

Προσάλπιγξις, ἡ, cantus tubæ ante prælium, &c. A σάλπιγξ.

Προσαμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, insuper aggero, accumulo.

Προσάμβωσις, pro προσανάβασις.

Προσαμέλγω, insuper mulgeo.

Προσαμιλλάομαι, æmulor.

Προσαμύνω, insuper auxilior, auxilior; (2) ultra repello vel arceo. Ἔτειτα δή τ' ἔ προσαμύνει, Il 5, 139. Ὅτ' ἐ δύνατο προσαμῦναι, ib. 16, 509.

Προσαμφιάω,

Προσαμφιέννυμι, insuper induam, f. 2. a *προσαμφιέσω*.

Προσαναβαίνω, f. *βήσομαι*, adscendo. *Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον*, Luc. 14, 10.

Προσαναζάλλω, una projicio, f. ejaculor, *impr.* furtim.

Προσανάβασις, εως, ἡ, adscensus.

Προσανάβηθι, *adscende*, 2. sing. aor. 2. imper. act. a *προσαναβαίνω*.

Προσαναγιγνώσκω, lego.

Προσαναγκάζω, f. *άσω*, insuper cogo; (2) arcte adstringo quid vel abprimo. *Προσωμάγκαζε τοὺς ἑαυτοῦ παρεῖναι*, Xen. Cyr. 8, 5.

Προσαναγράφω, insuper scribo, etiam adscribo.

Προσανάγω, adduco, sed versus superiora.

Προσαναδέχομαι, expecto, sc. ut accedat, addatur.

Προσαναδίδωμι, do, trado, sc, post alia.

Προσαναθλίβω, fut. *ψω*, insuper comprimo.

Προσαναιρέω, insuper occido, contrucido, insuper pondeo, (2) tollo, everto; (3) incipio. *Προσανεῖλον ἢ τὸς παῖδας τὸν πατέρα*, Herodot. τόλμη, ἡ, Thuc.

Προσαναλίσκω, impendo, ultro impendo.

Προσανατίθεμαι, f. *κεῖσομαι*, deditus & addictus sum, vel devovi me & velut consecravi.

Προσανατείνω, in oculis alicujus quatio, vel terrendi causa, vel incendendi; hinc ostento.

Προσανατύομαι, f. *αύσομαι*, defleo apud vel una defleo, Gl. Vet. *προσανακλαίω*, collacrymo. *Σοὶ μὲ δεῖ προσανακλαύσασθαι τὰς τῆς ἀνιήκοσης ξυμφορᾶς*, Synes.

Προσανακλίνομαι, accumbo, sc. juxta quam; (2) adjaceo.

Προσανάκλισις, εως, ἡ, accubitus, acclinatio, situs juxta quid.

Προσαναμίγνυμαι, -μαι, communico cum aliquo.

Προσαναπαύω, sublevo.

Προσαναπυνθάνομαι, ulterius exquiro, f. inquiro.

Προσαναπράσσω, & *ττομαι*, exordior, initium dicendi facio.

Προσαναπλαμβάνω, f. *λήψομαι*, insuper adsumo; (2) adsumo, sumo, R.

Προσαναπλήθομαι, insuper recito seu narro.

Προσαναπλήσκω, fut. *ώσω*, insuper sumptum facio, impendo. *Εἰς ἰατρὸν προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον*, Luc. 8, 43. *Τῶν νεκρῶν τὰς ἁμαρτίας προσαναπλήσκειν*, Basil.

Προσαναπλώομαι, addilo, subtilio.

Προσαναπολογέομαι, insuper cogito.

Προσαναπτύω, mollio, subtergendo mollio.

Προσαναπτύω, expecto.

Προσαναστρέφω, ad morem revoco alicui.

Προσαναστρώννυμι, idem.

Προσανατείνω, f. *άσω*, insuper renove, insuper in memoriam revoco.

Προσαναπαύομαι, adquiesco. Vet. *Τὸ τεῖχος ὁ ἐμαθὲς φίλος, τοῦτο τὸ σκότος ὕπνος*, M. Anton. 4, 20.

Προσαναπείθω, persuadeo, persuadendo adduco ad partes alicujus.

Προσαναπειράομαι, obinde tento, obinde experto, v. c. milites.

Προσαναπέμπω, mitto, Gl. Vet.

Προσαναπιμπλάμι, replico, reintegro.

Προσαναπίπτω, recumbo, seu decumbo.

Προσαναπλάττω, f. *άσω*, *ζω*, adfingo, vel adjungendo in opere, vel mendendo in fictis, *προσαναπλάττομαι*, adhæreo, Suic. *Ἦ πολὺ πρότερον τὸ ἐκεῖ προσαναπλαττόμενον*, Longin. 7.

Προσαναπλέκω, adnecto, adjungo.

Προσαναπληρόω, *ῶ*, fut. *ώσω*, suppleo addendo, repleo aut complio. *Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ*, 2 Cor. 11, 9.

Προσαναπόκρισις, replico, insuper replico.

Προσαναπτω, adjungo.

Προσαναρρήγνυμι, prorumpere facio.

Προσανατείνω, suspendo vel appendo.

Προσανασείω, insuper concutio, i. impello; (2) magis muto, f. commoveo.

Προσανασχέλλω, cohibeo, reprimo impetum, v. c. equi.

Προσανατίθημαι, insuper minitor.

Προσανατέλλω, exorior, surgo, attollor.

Προσανατίθημι, & *προσανατίθεμαι*, insuper impono mihi, insuper suscipio, communico & consilia confero cum aliquo. *Ἐυθίως ἐ προσανθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι*, Gal. 1, 16.

Προσανατρέπω, fut. *τρέψω*, insuper everto; (2) everto.

Προσανατρέφω, f. *θρέψω*, alendo corpus reficio, ut carnem recipiat.

Προσανατρίχω, f. *ξομαι*, procurro in vel ad; (2) redeo narrando ad superiora.

Προσανατρίζομαι, leniter frico; (2) nova excitatione utor.

Προσαναφέρω, f. *προσανοίσω*, offero; (2) refero.

Προσαναφυσάω, leniter, paulatim insto, incipio inflare, sc. tibiam.

Προσαναχρωννύω, exp. transformo me in eosdem colores.

Προσανδραποδίζω, f. *ίσω*, præterea in servitutem redigo vel abstraho.

Προσανέπω, insuper edico, addo edicto.

Προσανερομαι, insuper interrogo.

Προσανέρπω, serpo, seu perrepo ad, vel in. *Προσανέρπει τῷ τραχήλῳ*, Plut.

Προσανδατάω, *ῶ*, f. *ήσω*, insuper interrogo.

Προσανεσπάσθησαν, *convulsi fuerunt*, 3. plur. aor. 1. indic. pass. verbi *προσαναστάω*.

Προσανευρίσκω, una, insuper reperio.

Προσανέχω, nitor, confido, deditus sum, incumbo, exspecto. *Προσανέχων ταῖς ἠδὺ Ἀσιανῶν ἐπαρχίαις*, Polyb.

Προσανίστημι, rebellionem, seditionem concito, *in aor. 2. perf. & med.* rebellor, impingor.

Προσανοίγω, fut. *ξω*, adaperio, aperio.

Προσανοικοδομέω, re.edificando adstruo, restaurando ædificatis addo.

Προσανοιμώζω, f. *ώξω*, insuper suspiro, vel in ejulatus & fletus etiam erumpo.

Προσαντίλλω, *Poët.* pro *προσανατίλλω*. *Τῷ εἰς ὕραν κάτω προσαντίλλοσαν*, Eur. Supp. 689.

Προσαντεπιτάττω, contra jubeo, h. e. imperanti aliquid ipse impero.

Προσαντης, ες, ὁ, ἡ, arduus, acclivis, adversus, præruptus. Ex *πρός*, & *ἄντα*.

Προσαντιλαμβάνω, invicem prehendo.

Προσαντλέω, *ῶ*, haurio, item foveo, R.

Προσαντως, *Adv.* aspere, hostiliter, infeste.

Προσαξιόω, insuper rogo.

Προσαπαγγέλλω, insuper nuncio.

Προσαπαγορεύω, insuper veto, nego.

Προσαπαιτέω, *ῶ*, f. *ήσω*, insuper reposco seu exigo

Προσαπαντάω, *ῶ*, f. *ήσω*, occurro. *Τὸν λῃσαρχον οἱονεὶ βασιλέα τινὰ ἑαυτῷ προσαπαντῶντες ὑπεδέχοντο*, Heliod.

Προσάπαξ, *Adv.* semel, duntaxat.

Προσαπατάω, insuper decipio.

Προσαπειλέω, *ῶ*, fut. *ήσω*, insuper minitor, minas addo. *Οἱ ἢ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς*, Act. 4, 21.

Προσαπειλή, ῆς, ἡ, adjecta interminatio, minæ additæ.

Προσαπεῖπω, insuper veto.

Προσαπεργάζομαι, insuper efficio. *Νῆες τέ εἰσιν αὐτῷ κατάφρακτοι τριακόσιαι, καὶ ἑτέρας προσαπεργάζεται*, Appian. B. Mithridat.

Προσαπερείδομαι, insistor alicui.

Προσαπέρχομαι, insuper discedo.

Προσαπόβαλλω, insuper amitto. *Προσαποβαλεῖς γὰρ αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα*, Aristot. Nub. 12 8.

Προσαποβλέπω, adspicio.

Προσαπογράφω, defero, R.

Προσαποδείκνυμι, demonstro insuper. *Δεῖν ἢ προσαποδεῖξαι ἐτι*, Plat. Phæd. 19.

Προσαποδίδωμι, addo.

Προσαποδύομαι, f. *ύσομαι*, præterea exuo.

Προσαπόθεσις, εως, ἡ, adfignatio, abjectio, amissio.

Προσαποθνήσκω, insuper vel etiam morior.

Προσαποκρίνομαι, f. *νοῦμαι*, ultra respondeo, seu plura respondeo, quam interrogatus fuit. *Οὐτω*, Ion, *προσαπεκρίνατο τοῖς ἐρωτῶσι βάθροις*, Plato. Hinc

Προσαποκριτέον, *Adv. Pos.* ultra respondendum est.

Προσαποκτείνω, f. *ενῶ*, insuper occido. *Ὅτῳ ἐ μὴ προσαπέκτεινα*, Xen. Cyr. 5, 10.

Προσαπολαύω, simul reporto, fero in utramque partem.

Προσαπολείπω, desero, relinquo.

Προσαπολλύτες, nom. pl. f. 2. part. verbi seq. pro *πεσσόπολίω*.

Προσαπόλλυμι, sive **προσαπόλλυμαι**, f. *λοσω*, præterea vel simul perdo; *προσαπόλλυμαι*, simul pereo. *Τῷ ὑπόπλῳ προσαπολεῖς*, Phal. *Διδοίναι ἵρασαν μὴ κῆρῳ προσαπόλωμαι*, Hocr.

Προσαποπειράομαι, leniter, paulatim rem tento, periculum facio.

Προσαποπνίγω, fut. *ξω*, suffoco, strangulo. *Προσαπεπνίξας ἀνθρωπον*, *Aret.*

Προσαποσκευάζομαι, insuper amolior aut demolior.

Προσαποσμήχω, insuper detergo.

Προσαποστέλλω, insuper mitto.

Προσαποστερέω, *ῶ*, insuper privo.

Προσαποστρέφω, insuper averto.

Προσαποσφάττω, insuper jugulo.

Προσαποτείνομαι, dirigo adversus, invehor.

Προσαποτίθεμαι, abjicio, omitto.

Προσαποτίω, insuper solvo.

Προσαποφαίνομαι, insuper commonstro vel adfirmo, insuper statuo.

Προσαποφέρω, insuper aufero, f. accipio.

Προσαποφράττω, insuper obstruo & obturo.

Προσαποψήχω, insuper derado, detergo.

Προσάπτομαι, f. *ψομαι*, leviter tango, primoribus digitis tango, attingo.

Προσάπτω, adjungo, applico, adnecto, apto, adfigo, adapto, attribuo, Gloss. Vet. *Τοῖ τεθνηκοτι τιμὰς προσάπτειν*, Soph. El. 858. *Σιμωνίδῃ ἢ προσάπτουσι τὴν προμήθειαν ταύτην*, Luc. *Φίλῳ προσάψας χεῖρα*, Eur. Supp. 362. *Προσαψάμενος μόνου τύπου φθεγμάτων*, Æschin.

Προσαπωθέω, *ῶ*, insuper expello, pass. *προσαπωθέομαι*, amplius expellor.

Προσάρξις, εως, ἡ, illisio. A

Προσαράσσω, & *άττω*, f. *ξω*, allido. *Προσαραξάντων ἐς τὸ μέτωπον ἐυθὺ τῶν θυρέων*, Luc.

Προσάρδω, fut. *ἄρσω*, irrigo.

Προσαρήγω, futur. *ξω*, præterea adjuvo vel succurro, *Aret.*

Προσαρήρεται, 3. sing. præs. ind. med. v.

Προσαρήρομαι, adjungo, apto. Ex *πρός*, & *ἄρω*, *apto*.

Προσαρηρότα, nom. pl. part. perf. med. n. g. verb. *προσάρω*.

Προσαρθρόω, per articulos annecto. Hinc

Προσάρθρωσις, εως, ἡ, offium mobilium naturalis commissura.

Προσαριθμέω, adnumero.

Προσαρίσσω, insuper prandeo.

Προσαρκέω, auxilio venio, auxilior.

Προσάρκτιος, ος, ὁ, ἡ, ὸ κῆ ἡ, septemtrionalis. Ex *πρός*, & *ἄρκτος*.

Προσάρμα, τὸ, cibus. A *προσάρω*.

Προσαρμόζω, adapto, accommodo. *Τὸν πρὸς ἑσπέρου κλόνου ἀρωγὸν προσαρμόσας*, Eur. Or. 792. *Περιπλυχαῖσι χέρας προσαρμόσας*, id. Supp. 816. *μαστῷ ζωὰς τάδε*, id. Ion. 799. *Λέπτατα τὰ ξιδηρᾶ σφῶν τοῖς ἄξοσι πρυσθέμενοι*, Xen. Cyr 6, 15.

Προσαρπάζω, arripio, Gl. Vet.

Πρόσαρσις, εως, ἡ, usus cibi, cibus. A *προσάρω*.

Προσαρτάω, *ῶ*, fut. *ήσω*, appendo, annecto. *προσαρτῶμαι*, dependeo; deditus sum alicui rei & velut ex ea pendeo. *Τῇ ἡδονῇ προσηρτημένος*, Luc. Hinc

Προσάρτημα, ατος, τὸ, appendix, accessio, *valuti ψυχῆς*; (2) adfectus (*πάθος*).

Προσαρτησις, ἡ, idem.

Προσαρτίως, *Adv.* integre; (2) cohærenter.

Προσάγω, adigo.
Προσαγωνία, ας, f. ίσω, exerceo.
Προσαγωγία, ας, occupo; προσαγωγεῖσθαι, occupor.
Προσαγωνιῶν, exfico. Ὁ προσαγωνιῶν, qui exficcatur. Æsch. Pr. 146.
Προσαθρέω, ῶ, f. ήσω, exerceo.
Προσαθρόω, ῶ, f. ώσω, (1) aspicio; (2) respicio.
Προσαθρόως, ὁ, ἡ, ὸν, villaticus, rusticanus. Ab αὐλή.
Προσαθρόω, ῶ, f. ώσω, in aula sto. Ex αὐλή.
Προσαθρόω, vel προσαθρόω, fut. ήσω, adjicio, insuper augeo.
Προσαθρόω, ῶ, f. ώσω, prius decoquo.
Προσαθρόω, ῶ, f. ώσω, admoveo, impingo; (2) irruo, adorior, invado, irruptionem vel impressionem facio. Ἐμοὶ πικρὰς ἀδῖνας αὐτῇ προσβαλὼν δόμῳ, infligens, Soph. Trach. 42. Φθίνω τοῖς ζώσι καμοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ, Eur. Alc. 304.
Προσβάρησις, εως, ἡ, adpressus, Gl. Vet. adpressio. Ex πρὸς, & βαρέω.
Προσβάς, a. 2. part. act. v. προσβαίνω.
Προσβασανίζω, torqueo insuper, vel torqueo.
Πρόσβασις, εως, ἡ, adscensus, adscensio; (2) accessus, aditus, adventus, Gl. V. adgressio. A προσβαίνω. Unde
Προσβατος, ὴ, ον, pervius, accessus.
Προσβιάζω, & προσβιάζομαι, adurgeo, instando cogo.
Προσβιβάζω, f. άσω, admoveo, adjungo, accedere facio, promoveo.
Προσβιβάω, ῶ, transeo ad. Καὶ τὸ δεύτερον προσβιβᾶν λέγων, Arist. Av. 431.
Προσβλαστής, οῦ, ὁ, ἡ, noxius. Ex βλάπτω.
Προσβλαπτω, futur. ψω, praeterea laedo vel damno adficio, &c.
Προσβλασφημέω, male dico insuper.
Προσβλέπω, f. ψω, obtueor, intueor, adspicio. Προσβλέπειν σοὶ ἱξίσι ζοι τὸ τῶδε πρᾶγμ, Soph. Aj. 346. Κάτω κύκλῳ, ἢ μυδία σοὶ ἀπάντων ἐξ ἐναντίας ποσβλέπτω, Luc. Τίς ἡ κλ προσβλέψασ παιδῶν σ', ἐν αὐτῷ πρόθυμος κίδνης τινα, Eur. Iph. in Au. 1220.
Πρόσβλεψις, εως, ἡ, adspectus.
Πρόσβλησις, ἡ, adplicatio, adjunctio, *Lex.*
Προσβλητός, ὴ, όν, adjectus seu adjectitius. A προσβάλλω.
Προσβόαω, ῶ, acclamo, Gl. V.
Προσβοηθέω, ad opitulandum accurro, succurro.
Πρόσβολή, ῆς, ἡ, adjectus seu adjectio, admotio, contagio; (2) impetus, concursus in pugna; (3) appulsus navium ad terram, ὡ προσβολὴ ἔνεμ, locus decime ubi commode appelli ad terram aliquam potest, & ea teneri, Gloss. Vet. offensio, impressio. A προσβάλλω.
Προσβόρειος, & προσβόρειος, item πρόσβορρος, & πρόσβορος, ὁ, ἡ, ὸν, quod a boreo perflatur, ad boream vergens. Ex βορέας.
Προσβορβόρος, ου, ὁ, Gen. ῶν, ους, ῶν, f. ώσω, immoror alicui, vadosus, *Strab.* l. 6.
Προσβρέχω, f. ξω, insuper irrigo seu madefacio.
Πρόσγειος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, terrae propinquus & contiguus, humilis. Ex γῆ, γῆ.
Προσγελάω, ῶ, fut. άσω, arrideo. Ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα ζώματος, Eur. Med. 1165.
Προσγενὴς, ές, ὁ, ἡ, ὸν, cognatus, Gl. V. Ex πρὸς, & γένος, genus.
Προσγίγνομαι, vel προσγίνομαι, accedo ad aliquem, alicui me adjungo, (2) adnascor, accedo; προσγένετο, accessit, aor. 2. προσγένεσθαι, adfore, Gl. Vet. f. 1. m. Τοῖς γὰρ θανοῦσιν μόχθος οὐ προσγένεται, Soph. Trach. 1189. Μεγάλη αὐτῷ προσεγένετο δυνάμις, Diod.
Προσγλισχραίνω, fut. ανῶ, magis glutinosum reddo.
Προσγλίχομαι, insuper appeto.
Προσγναθίδιον, ου, τὸ, focale, Gl. Vet. q. d. maxillare. A πρὸς, & γνάθος.
Πρόσγραμμα, ατος, τὸ, quod jam scriptis additum est, adscriptio. A προγράφω.
Προσγραφεύς, έως, ὁ, adscriptor.
Προσγραφὴ, ἡ, adscriptio.
Πρόσγραφος, ος, ὁ, ἡ, adscriptitius, qui annotatur, recens adscriptus, v. c. cives, miles. A
Προσγράφω, fut. ψω, insuper scribo, scriptis addo, adscribo; (2) adscribo, i. e. attribuo. Πυθαγόραν τῇ πολιτείᾳ προσέγραψαν, Plut. Εἰς ἣ αἰτίαι προσεγράφησαν, δι' ἃς τοῦτ' ἐζήμιουτο, Dem. Phil. 3.
Προσγυμάζω, paulatim exerceo quem. *In med.* paulatim exerceor; (2) exerceo cum aliquo, contendo cum aliquo.
Προσδαπανάομαι, insuper mutuum sumo.
Προσδαπανάω, ῶ, fut. ήσω, insuper absumo seu insumo. Καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, Luc. 10, 35.
Πρόσδεγμα, ατος, τὸ, susceptio. A προσδέχομαι.
Προσδεής, έος, ὁ, ἡ, qui insuper eget. A προσδέομαι.
Προσδεῖ, *Impers.* opus est. Προσδεῖ τ' διδασκαλίας ἐμοί, Dem. Λύπης τι προσδεῖ σ', ἢ φιλεῖς ἔτω φάος; Eur. Her. fur. 90.
Προσδείκνυμι, fut. ξω, insuper ostendo vel monstro.
Προσδεκτέος, α, ον, recipiendus, admittendus, expectandus.
Προσδεκτός, ὴ, όν, acceptus, gratus.
Προσδέξασθαι, *expectasse*, aci. 1. inf. med. a προσδέχομαι.
Προσδέομαι, fut. δεήσομαι, insuper egeo; (2) insuper rogo, supplex sum. Οὐδενὸς ἑτέρου προσδεομένου, Plat. χρημάτων, Xen.
Προσδέρκομαι, adspicio. Τῇ μὲν σ' ἁδελφὸς προσδέρκομαι, partim, Eur. Or. 340. τὸν ἐνδον, id. Hel. 564. Οὓς πανόπτῃ ὀμματι προσδέρκομαι, id. Her. fur. 459.
Προσδέσις, εως, ἡ, alligatio, Gl. Vet.
Προσδεσμεύω, alligo astringo.
Προσδεσμίτης, idem.
Προσδετός, ὴ, όν, alligatus. A προσδέω.
Προσδέχομαι, fut. δέξομαι, insuper expecto; (2) exspecto; ὁ προσδεχόμενος, operiens, Ph. part. pres. Τοῖς δέ τινα βίᾳ ἐλπίδα προσδέχομαι, Eur. Alc. 128.
Προσδέω, alligo, adstringo; προσδεδεμένος, aptus, Gl. Vet. p. pass. part. προσδεθείς, a. 1. part. pass alligatus, adnexus. Σαμίοις Ζανίοις προσδησας. Pl.
Προσδηλέω, insuper noceo, f. perdo.
Προσδιαβάλλω, insuper calumnior, calumniam augeo. Ὡς προσδιαβληθὴν μᾶλλον εἰς ἐλευθερισμόν, Plu.
Προσδιάθεσις, εως, ἡ, adfectio sive dispositio alia alii supervenit. Ex διατίθημι.
Προσδιαιρέομαι, ῶμαι, insuper divido, pario divisione utor.
Προσδιαλέγομαι, f. ξομαι, sermocinor cum aliquo, colloquor, Gl. Vet. adloquor, adfor. Τῷ ἀεστυχοῦντι προσδιαλέχθῆς, Synes. Hinc
Προσδιάλεξις, εως, ἡ, allocutio, colloquium.
Προσδιαμαρτυρία, insuper testor.
Προσδιαναγκάζω, v. προσαναγκάζω.
Προσδιανέμω, insuper divido.
Προσδιανοέομαι, insuper cogito, considero.
Προσδιαπασσαλεύω, trajecto praxillo affigo.
Προσδιαπολεμέω, post alia bello subigo.
Προσδιαπορέω, insuper vel valde dubito.
Προσδιαπράσσομαι, προσδιαπραττόμαι, insuper efficio.
Προσδιαρπάζω, insuper diripio.
Προσδιασαφέω, ῶ, fut. ήσω, insuper explico.
Προσδιασείλλω, & προδιασείλλομαι, (1) nominatim excipio & stipulatione excipio; (2) diduco, dilato. Προσδιασείλλω τὴν πορφύραν, ἵνα πυρὰ φῶ γλῶ πλίνῃ, Athen.
Προσδιασκελής, ῆς, ἡ, exceptio & conditionalis conventio, cum additur, excepto vel praeter. A pr. &
Προσδιαφθείρω, depravo, corrumpo.
Προσδιαφύρω, insuper traduco & carpo.
Προσδιαφωνέω, insuper perturbo.
Προσδιατάσσω, f. ταξω, insuper constituo, f. praecipio.
Προσδιατριβή, ῆς, ἡ, commoratio in aliqua re, usus frequens. A
Προσδιατρίβω, f. immoror alicui rei, Gl. Vet. confector. Ἑαυτοὺς αἰτιάσονται οἱ περισδιατρίβοντες σοι, Plato.
Προσδιαφθείρω, insuper corrumpo, aut praeterea interficio.
Προσδιδάσκω, addoceo, Gl. Vet. insuper doceo.
Προσδίδωμι, insuper do, participo, impertior, Gl. Vet. addo.
Προσδιέρχομαι, insuper percurro & enarro; προσδιελθὼν, a. 2. part.
Προσδιηγέομαι, insuper narro, narro.
Προσδικάζω, adjudico.
Προσδιοικίζω, una rego, administro, constituo.
Προσδιορίζω, f. ίσω, conditionem addo & restringo verbis id, quod simpliciter enunciatum erat. Hinc
Προσδιορισμὸς, ὁ, circumscriptio verborum & determinatio.
Προσδιώκω, persequor, insequor.
Προσδοκάω, ῶ, fut. ήσω, exspecto; (2) spero. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς πᾶσδοκησ' ἐξευρήσειν τὴν νύκτα πᾶσαν, Arist. Conc. 32. Τί προσδοκῶσα κέρδος; Eur. Iph. in Tau 1316. Σάλπιγξ δὲ αὐδὴν προσδοκῶν παραδίδῃ, id. Rhes. 144. Hinc
Προσδοκία, ας, *Ion.* ίη, ἡ, exspectatio; (2) metus futuri.
Προσδοκίμος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui exspectatur, de quo exspectatio est, Gl. Vet. opinatus, exspectatus. Ab eod.
Προσδόκιμος, exspectato, Gl. V.
Προσδόμα, ατος, τὸ, mantilla, Gl. Vet. A προσδίδομαι.
Προσδοξάζω, fut. άσω, opinione aliquid addo.
Προσδοξοποιέω, ῶ, f. ήσω, variis opinionibus imbuo. Hinc p. part. pass. προσδεδοξοποιημένος, varia praeterea rationibus imbutus, ap. Polyb. Ex δόξα, & ποιέω.
Προσδόσιμος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, ad coenam utilis. Ex δόρπον.
Προσδραμὼν, a. 2. part. act. v. προστρέχω.
Προσδρομή, ῆς, ἡ, decursus, Gl. V. decursus. A praec.
Προσδυσκολαίνω, insuper aegre fero, seu indignor.
Προσδωρέομαι, insuper dono.
Προσείω, ῶ, insuper fino; (2) fino, permitto; (3) admitto, accedere fino. Μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, Act. 27, 7.
Προσεβήσατο, 3. sing. aor. 1. ind. m. verbi προσβαίνω.
Προσεγγελῶσι, 3. pl. praes. ind. act. contr. pro προσεγγελάουσι, a προσεγγελάω.
Προσεγγίζω, fut. ίσω, appropinquo, accedo. Καὶ μὴ ῥωμύθοις προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ φόβου, Marc. 2, 4. Hinc

Προσεγγισμὸς,

Προσιλοιμός, ὁ, ἡ, appropinquatio.
Προσιμάω, fut. ἥσω, insuper adscribo, vel inscribo. Ἐμοὶ δ' ὁ προσιμήσας τὸν ποίησιν τῇ διαμαρτυρίᾳ. Dem.
Προσιμάομαι, ῶμαι, insuper sponsor fio, insuper spondeo.
Πρόσιγγυς, *superl.* προσσύγγυστατα, proxime.
Προσιγκαλίω, ῶ, insuper accuso, seu incuso.
Προσίζω, & **προσίζομαι**, insuper adhortor, præterea suadeo.
Προσιζάνω, & **προσίζομαι**, assundo, infundendo addo.
Προσιδαφίζω, f. ίσω, solo allido; (2) solo æquo; προσιδαφίσαι, allisus, applicatus est, p. pass. 3. sing.
Προσιδεχόμιθα, 1. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσιδεχόμεθα, a προσδέχομαι.
Προσιδόκησαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσδοκάω.
Προσιδόκων, imperfect. indic. act. *contr.* pro προσεδόκαον.
Προσίδραμον, a. 2. ind. act. v. προστρέχω.
Προσίδρια, vel **προσεδρία**, ας, ἡ, perseverantia, qualis est ejus, qui alicui semper adsidet, adsiduitas, Gl. Vet. προσιδρία, sedulitas; (2) obsidio. A
Προσιδρύω, f. ὕσω, adsideo, adsiduus sum; (2) curo, vaco alicui rei; (3) obsideo. Οἱ τῷ Διονυσιακῷ προσιδρύοντες, 1 Cor. 9, 13. Προσιδρύειν πρὸς τὸ ἴδιον, Aristot. A
Πρόσιδρ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, assessor; (2) adsiduus in re aliqua. Ex πρός, & ἕδρα, *sedes*.
Προσίειπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* & cum ν pro προσεῖπε, a προσέπω.
Προσιδεῖναι, insuper scire; προσειδέναι χάριν, insuper gratiam habens.
Προσείδον, adspexi; προσιδών, intuitus.
Προσεθηκαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi προστιθημι.
Προσεθίζω, adsuefacio. Ταῦτα ἃ ποιῶν ἠνάγκασε προσεθίζειν αὐτὸς ὀβριμώτερον, Xen. Cyr. 8, 5.
Προσιθισμός, οῦ, ὁ, adsuefactio. A præc.
Προσέθου, 2. sing. a. 2. imp. med. *Att.* & *Ion.* pro προσθοῦ, a προστίθημι.
Προσικάζω, f. άσω, adsimilo, comparo. Τίνι προσεικάσω, scil. αὐτόν; Eur. Rhes. 697. Πλάτει γὰρ οἰκῶ ἀξίῳ προσεικάσαι, id. Hel. 69.
Προσικελίζ-ω, ω, ὁ ἡ ὄν, & **προσίκελ-ος**, ον, ον, adsimilis.
Προσοικα, f. ξομαι, adsimilis sum; (2) videor; προσοίκηκα, p. med. προσοικασμαι, adsimilis, part. Μὰν ἔοι λίσσοντι φαίνῃ προσοικάνα; Lyr. Inc. 1265.
Προσιλίω, ῶ, f. ήσω, contorqueo, convolvo in calcem, collectum conto queo.
Προσιλήφει, 3. sing. pluſq. ind. act. *Att.* pro προσιλελήφει, a προσλαμβάνω.
Πρόσιλ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, solis calori expositus. Ex πρός, & ἴλη, *solis calor*.
Προσίλου, 2. sing. aor. 2. imper. med. verbi προσειλέω.
Πρόσιμι, insum, adsum. Ταῦτα πάντα προσεῖναι δεῖ τοῖς καλῶς πεπαιδευμένοις νόμοις, Isocr.
Πρόσειμι, accedo; (2) accedo, i. e. adgregor, adeo, Ph. partes, a quibus stabam, deferendo ad alios accedo. Οὕτω πρὸ σκέψεσαν τριῶν φάλαγξιν ἐπὶ τὸ Κύρου στράτευμα, Xen. Cyr. 7, 6. Προσίεναι μηδένα ἐκ πρὸς αὐτὸν, Arist. Θεσμ. 939.
Προσεῖναι, *adesse*, præs. inf. verbi πρόσειμι.
Προσεῖπεν, alloqui, a. 2. inf. act. verbi προσέτω; προσειπὼν, adfatus. Gl. V. allocutus. Ἀντὶ τούτων τιμῶσά νυν τιμῶ θεὸν προσείπατε, Arist. Pace, 579. Προσεῖπε δ' Ὀρέσας λάκαιναν κόραν, Eur. Or. 1415.
Προσείρηκα, allocutus sum.
Προσείρω, annecto.
Πρόσεισιν, 3. s. ind. act. cum ν a πρόσειμι.
Προσεισφέρω, infero ad quem.
Προσεισφορ-ά, ᾶς, ἡ, *præmium*, ap. Jos. si sanus locus. *Ern.*
Προσέοικα, sum similis; item comparo.
Προσεοῦσα, ης, ἡ, *accessio*, Gloss. Vet. προσεοῦσα ἐπιφορὰ ποταμοῦ, Ph. A πρόσειμι.
Προσεπαγγέλλω, insuper polliceor.
Προσεπαινέω, insuper laudo.
Προσεπαίρω, insuper extollo.
Προσεπαμύνω, insuper defendo.
Προσεπανορθόω, insuper corrigo.
Προσεπαυξάνω, insuper augeo.
Προσεπείδω, insuper video.
Προσεπεύχομαι, insuper precor.
Προσεπιβουλεύω, insuper insidior.
Προσεπιγράφω, insuper inscribo.
Προσεπιδείκνυμι, insuper demonstro.
Προσεπιθυμέω, insuper desidero.
Προσεπικαλέω, insuper invoco.
Προσεπικουρέω, insuper auxilior.
Προσεπιλαμβάνω, insuper adsumo.
Προσεπιμαρτυρέω, insuper testificor.
Προσεπιμέλομαι, insuper curo.
Προσεπιμελέομαι, insuper curo.
Προσεπιμελῶς, insuper curiose.
Προσεπιμένω, insuper maneo.
Προσεπιμίγνυμι, insuper admisceo.
Προσεπιμορτάω, insuper ærumnam adfero.
Προσεπιορκέω, insuper perjuro.
Προσεπιπέμπω, insuper mitto.
Προσεπιπλήσσω, insuper increpo.
Προσεπιπονέω, insuper laboro.
Προσεπιπορεύομαι, insuper adeo.
Προσεπιπρίαμαι, insuper emo.
Προσεπιστρέφω, insuper curo.
Προσεπιτάσσω, insuper præcipio.
Προσεπιτίθημι, insuper addo.
Προσεπιτρέπω, insuper committo.
Προσεπιφέρω, insuper infero.
Προσεπιφημίζω, insuper famam spargo.
Προσεπιχαρίζομαι, insuper gratificor.
Προσεπιχειρέω, insuper conor.
Προσεπιψεύδομαι, insuper mentior.
Προσεπόμνυμι, insuper juro.
Προσεπόπτης, insuper inspector.
Προσεπόπτομαι, insuper inspicio.
Προσεπόψομαι, insuper inspicio.
Προσεπτόμην, insuper evibendum.
Προσεπτόμεθα, insuper evibendum.
Προσεπτώμην, insuper evibendum.
Προσεπτώμεθα, insuper evibendum.
Προσεπωδή, insuper cantio.
Προσεπωδός, insuper cantor.
Προσεπωδόν, insuper cantrix.
Προσεπωδός, insuper cantatus.
Προσεπωδόν, insuper cantatum.
Προσεπωδόν, insuper cantatum.
Προσεπωδόν, insuper cantatum

Προεξελέγχω, ξω, præterea demonstro, magis convinco.

Προεξεργάζομαι, f. άσομαι, insuper conficio & elvo.

Προεξεφόδομαι, inniter alicui.

Προεξέρχομαι, accedo, appropinquo.

Προεξευρίσκω, una, simul, præterea exploro, inveno.

Προεξεύρισκω, præterea invenio, invenio aliquid novi.

Προεξηγέομαι, ήσομαι, insuper narro, præterea narrando adjicio; a. 1. part. med. προεξηγησάμενος.

Προεπιπέρεα, ᾶ, in continentem verto.

Πρόεξις, εως. ἡ, attentio. A πρόσεχω.

Προεξίστημι, valde perturbo.

Προεστώτας, acc. plur. perf. part. med. a προΐστημι.

Προεπαγγέλλομαι, adpromitto, Gl. V. simul promitto.

Προεπάγω, subjungo, addo etiam.

Προεπαινέω, insuper laudo seu collaudo.

Προεπαίρω, attollo, Gl. V.

Προείσειεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν a προσπαίζω.

Προεπαιτιάομαι, insuper accuso.

Προεπανέρομαι, insuper interrogo.

Προεπαπειλέω, insuper minor.

Προεπαρέομαι, ώμαι, f. άσομαι, insuper imprecor.

Προεπάρχω, præterea impero.

Προεπαυξάνω, f. ξήσω; a. 1. προεπηύξησα, insuper augeo.

Προεπαφίσταμαι, una, insuper fruor.

Προεπαφέρω, insuper induco; (2) cum χάριν, dativo, refero gratiam. Λείψανα τῆδ' Ἰλιάδων παθημάτων δεῦρ' ἐπ' Ὀδυσσέως προεπαφέρων, Longin. 9.

Προεπελπίζω, f. ίσω, insuper spem injicio.

Προεπεμβαίνω, insuper inscendo, insuper insulto.

Προεπεμβάλλω, adjicio.

Προεπεξεργάζομαι, f. άσομαι, insuper expolio, aliam expolitionem addo. Hinc

Προεπεξεργασία, ας, ἡ, expolitio secunda.

Προεπεξευρίσκω, insuper invenio.

Προεπεξηγέομαι, insuper enarro.

Προεπέπω, addo dicendo, præterea dico.

Προείπασε, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν pro προείπεσε, a προεπίπτω.

Προεπεύχομαι, f. ξομαι, insuper precor; opto.

Προεπηλυζω, addo contumeliam, injuriam, damnum.

Προεπιβάλλω, adjicio.

Προεπιβλαστήνω, fut. ήσω, incrementum germa num suscipio.

Προεπιβοάω, insuper inspicio.

Προεπιβοάω, insuper acclamo.

Προεπιβολεύω, insidior.

Προεπιγενάω, ῶ, insuper ingeneto.

Προεπιγίγνομαι, adnascor, accedo.

Προεπιδείκνυμι, fut. ξω, insuper ostendo.

Προεπιδίξασθαι, aor. 1. opt. med.

Προεπιδύομαι, adstringo, Gl. V.

Προεπιδέω, alligo, adstringo.

Προεπιδημέω, peregre veniens aliquo diverto.

Προεπιδιδάσκω, f. άξω, præterea doceo.

Προεπιδίδαμι, f. δώσω, insuper addo seu adjicio.

Προεπιζευγνύω, adjungo, Gl. Vet.

Προεπιζητέω, ῶ, insuper inquiro. Ὁμοίως ἔστιν ἀμπελος βότρυας ἐπιζητῆσαι, ἢ μᾶλλον ἄνθρωπος προεπιζητῆσαι, M. Anton. 5, 4.

Προεπιθεωρέω, præterea observo.

Προεπικαλλωπίζω, interpolo formam, arte augere & quærere pulchritudinem.

Προεπικαλέω, accuso præterea.

Προεπικεντέω, insuper impono & affligo.

Προεπικατατείνω, insuper intendo, augeo, v. c. vocem, motum, &c.

Προεπικηρύσσω, simul edico.

Προεπικοσμέω, ῶ, fut. ήσω, insuper orno.

Προεπικρατέω, superas vinco.

Προεπικρεμάω, insuper appendo.

Προεπικρούω, illido, allido, impingo.

Προεπιλέγω, f. ξω, dictis addo, insuper dico.

Προεπιμανθάνω, addisco præter superiora.

Προεπιμελέομαι, insuper curo.

Προεπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, ultra justum subinde admetior, ad cumulum addo. Προεπιμετρήσαντες ἐτι πλείω τούτων, Luc.

Προεπινοέω, ῶ, f. ήσω, recens excogito, excogitatis adjicio.

Προεπισπάσασθαι, vel προεπιπάσσω, f. άσω, præterea inspergo, Aret.

Προεπιπίπτω, incido, incumbo.

Προεπιπλέω, adnavigo.

Προεπιπλήσσω, fut. ξω, insuper increpo.

Προεπιπονέω, ultra laboro.

Προεπιρρέω, ρύσω, ρυσῶ, affluo.

Προεπιρρώννυμι, insuper corroboro, vires addo.

Προεπισημαίνω, alio insuper honore adficio.

Προεπισημαίνομαι, una, indico, demonstro.

Προεπισιτίζομαι, rem frumentariam adaugeo.

Προεπισκευάζω, una amplius apparo, instituo.

Προεπισκώπτω, insuper cavillor, illudo.

Προεπισπάομαι, adjungo mihi, insuper attraho.

Προεπίσταμαι, scio.

Προεπιστέλλω, leniter, sensim accedo.

Προεπιστίλλω, insuper mando, jubeo.

Προεπισφάττω, f. ξω, insuper, cum aliis jugulo.

Προεπισωπάω, adjungo, Gl. Vet.

Προεπισφραγίζομαι, f. ίσομαι, insuper sigillo meo comprobo.

Προεπισχυρίζω, insuper confirmo & corroboro.

Προεπισωρεύω, adaggero, Gl. V. accumulo.

Προεπιταλαιπωρέω, plus ærumnarum perferre, perfevero in tolerandis ærumnis.

Προεπιτάσσω, f. ξω, insuper impero seu mando.

Προεπιτείνω, intendo, augeo; (2) *cum acc. pers.* magis premo, vexo.

Προεπιτερατεύομαι, insuper prodigiose adfingo.

Προεπιτίθεμαι, insuper oblector.

Προεπιτίθημι, insuper addo; (2) addo.

Προεπιτρεμάω, ῶ, f. ήσω, insuper increpo, increpo.

Προεπιτραγῳδέω, tragice rem exaggero.

Προεπιτρέπω, insuper permitto, trado, mando.

Προεπιτρίβω, f. ψω, adfligo, attero.

Προεπιτροπεύω, diutius tutor sum; *pass.* diutius in tutela sum.

Προεπιτυγχάνω, simul consequor, impetro.

Προεπιφέρω, infero, Suic.

Προεπιφημίζω, insuper rumorem spargo.

Προεπιφοβέω, ῶ, accino, adclamo.

Προεπιφοιτάω, accedo, advenio.

Προεπιφύομαι, insuper adnascor.

Προεπιφωνέω, ad extremum addo in dicendo.

Προεπιχαρίζομαι, ultra, præterea gratificor.

Προεπιχειρέω, insuper adgredior.

Προεπιχέω, adfundo, præterea infundo.

Προεπιχόω, ῶ, insuper obturo & operio, terra adacta obruo, R.

Προεπλάσθην, a. 2. ind. pass. v. προσπλάσσω.

Προεπλείετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro προεπλείσετο, a προεπλέω.

Προεπόμνυμι, juro insuper, Gl. V.

Προεπομόω, idem.

Προεπόφλισκον, præterea debeo.

Προεπράσαμεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προεπράσω.

Προεπύπλου, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi προεπύθομαι.

Προεπω, inus. vid. προεποπεῖν.

Προερανίζω, collectum addo, f. congero, cumulo.

Προεργάζομαι, fut. άσομαι, præterea facio seu efficio, interfacio. Ἣ μεῖζον προεργάσατο δίκας μιᾶς, Luc. 19, 16.

Προερείδω, f. είσω, applico, adapto aliquid alicui rei; (2) adfigo vel insuper fulcio & firmo. Gl. Ven. defigo. Τὸν μὲν θώρηκα προερείσαντες, Heliod. *med.* admoveo alicui rei, innitor, fretus sum, confido.

Προερείσατε, 2. sing. f. 1. ind. act.

Προερέω, adructo, cum ructu adflo, de mari, fluctus adspergere. Ναύαιθον ὕδατι πρὸς κλύδων' ἐρίζοντα, Lyc. 921. Τοῖς προερέγεται ὑετῷ, Il. 15, 621.

Προέρεω, *Ion.* pro προερῶ, alloquar. Ὑμᾶς μὲν δὴ ἐγὼ προερέω νῦν οἱ ἑκάστῳ, Plat. Phæd. 3. Vid. προείρηκα.

Προείρομαι, insuper interrogo; προείρητο, interrogabat. Imperf.

Προερπύζω, f. ύσω, obserpo, adrepo.

Προερπύω, idem.

Προέρπω, adrepo, irrepo, advenio velut reptando. Τύμβῳ προείρπων ἄκρον, Soph. El. 906.

Προέρχομαι, adeo, accedo, advenio, adgredior, incipello, Gl. Vet. (2) coeo, (3) supplicater adeo; (4) propinquitate conjunctus sum cum aliquo; (5) in concionem prodeo, προσδρχόμενος, adiens, Ph. προσῆλθον, accessit, Ph. a. 2. προέλθε, accede, Gl. Vet. προέλθειμι, accesserim, Ph. Πρὸς τὰς Κλεισόρχας προσῆλθες; Arist. Av. 1217. Προέρχεσθ' ἐπὶ τὴν βουλήν, Dem.

Προερωτάω, ῶ, inuper interroso. Τῶν λοιχθεῖσά τι προσδοκήσαι, Ael. V. H. 4, 17.

Προείσης, *admissis*, 2. pl. a. 2. ind. med. v. προΐημι.

Προεσπέριος, α, ὁ ἡ ὁ, occidentalis.

Προεσχατος, η, ὁ ἡ ὁ, contiguus, conterminus.

Προέσχηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi προέχω.

Προεταιρίομαι, ώμαι, idem quod

Προεταιρίζω, & προεταιρίζομαι, mihi sodalem seu socium adscisco, mihi amicum adjungo, concilio. Περιπέμπει προσεταιριζόμενος τοὺς βασιλέας. Appian. B. Mithridat. Hinc

Προεταιριστός, ὴ, όν, in societatem & adjumentum adscitus, sodalis.

Προεύξαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. verbi προεύχω.

Προεύπεθι, 3. sing. aor. 2. indic. act. verbi προεύπημι.

Προεπτέν, admittendum. A προΐημι.

Προέτι, *Adv.* adhuc, insuper, præterea.

Προετίθει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro προετίθεε, a προτίθημι.

Προετίθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi προτίθημι.

Προευκτήριον, ου, τὸ, locus, in quo precamur. A προεύχομαι.

Προευκτικός, ὴ, όν, in precationibus assiduus.

Προεύξομαι, 1. ind. med. verbi προεύχομαι.

Προευπορία, ῶ, & προευπορέομαι, ούμαι, præterea mihi adquiro, Soic. R. Οὗτος ἐστὶν ὁ νόμος ὁ πολλὰν προευπορῶν Dem.

Προεύρεσις, ultra inventio. Ὃ σὺ τ' ἐκ προεύρεσις ἐγὼ μετὸν προσείρον ἔσομαι, Soph. El. 1168.

Προευχλόω, ῶ, f. ώσω, operam pono in; (2) accurate contemplor.

Προεύτροχος, ον, ὁ ἡ ὁ, etiam bene currens vel volubilis. Προεύτροχα βελέφαρα, Arct.

Προεύχη, ῆς, ἡ, petitio; precatio. Gl. Vet. obiecratio, oratio, locus, f. sacellum precibus destinatum ap. Judæos, proseucha.

Προεύχομαι, f. εὔξομαι, precor, preces fundo, oro. Gl. Vet. obiecto, adoro. Ἴθι τὸν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς, Arist Ran. 1004. Προσευχόμεθα τοῖσι Ζηνὸς ἀγάλμασι, δέσποινα Κύπρι, Eur. Hipp. 121. Προσευξόμεθα Ζεῖ, idem. Tro. 888.

Προεφθεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν a προσφέω.

Προεφεύρισκω, insuper adinvenio, insuper commentor.

Προέφηκα, 2. 1. ind. act. verbi πρόεφημι.

Προεφώνουν, 3. pl. imperf. ind. act. v. προσφωνέω.

Προεχέστερον, *Adv.* attentius; προεχέστερος, propior. A

προσεχὴς, ῆς, ὁ ἡ ἡ, attentus, intentus, Gl. V. spectator, qui se fectatorem alicui exhibet; (2) continens, contiguus, cohærens, proximus, finitimus. A προσέχω.

Προσέχοντος, gen. s. pr. part. act. v. προσέχω.

Προσεχόντως, Adv. attente. Ab eod.

Προσέχω, attendo, intendo, animadverto, obtempero, Gl. Vet. adhibeo, applico, v. c. navem; προσέχομαι, adhæreo, adhæresco. Προσέχειν ἐ νῦν ὰς ὅτι τε μάλιστα, quam maxime Plat. Τίνα γνῶμα προσέχεις τλῶδε χθὼν πλέων; adnavigasti, Soph. Phil. 253.

Προσεχῶς, Adv. attente, studiose; (2) proxime.

Προσεψία, ας, ἡ, alloquium.

Προσέψημα, τὸ, cibus electus. A

Προσέψω, adcoquo, aliis additum coquo, incoquo.

Προσιῶντος, gen. s. pr. part. act. a προσεῖμι.

Προσίξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. Att. pro πρόσιξαν, a πρόσιμι.

Προσιώτης, ου, ὁ, orienti vicinus, qui versus orientem habitat.

Προσζεύγνυμι, adjungo; προσζύγης, adjunctus es, implicatus es, aor. 2. part. pass. Ὦ τλῆμον, οἷα ζυμφορᾷ προσζύγης; Eur. Hipp 1391.

Προσζημιόω, insuper damno adficio.

Προσῆ, 3. s. præs. conj. v. πρόσειμι.

Πρόσηλος, ου, ὁ, adolescens, puber, qui pubertatem jam attigit; proximus pubertati, Gl. V. Ex πρός, & ἥβη, pubertas.

Προσήϊξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προσεῄζω.

Προσῆλθεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν, a v. προσέρχομαι.

Προσηλόησε, 3. s. perf. ind. act. v. προσαρόω.

Προσηλόω, ῶ, compello, alloquor. Προσηλοῆσαι εἶμι ἡ σώσων πόλιν, Eur. Ph. 996. Ex πρός, & ἀγορά. Hinc

Προσηλόημα, ατος, τὸ, alloquium; (2) salutatio.

Προσηλόησις, εως, ἡ, alloquium, compellatio, Ph. appellatio, salutatio, vocabulum. A προσηγορέω.

Προσηλοητικὸς, ἡ, ὸν, appellativus, compellativus, salutativus, Gloss. Vet. προσηγορικὸν, appellativum. A προσηγορία.

Προσηλοητικῶς, appellative, Gl. V. A præc.

Προσηλόητὴς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, compellator, alloquutor, salutator. Ex πρὸς, & ἀγορά.

Προσήδεσθαι, dilector ad rei alicujus sensum & perceptionem. Ex πρὸς, & ἥδω.

Προσήκει, 3. sing. perf. indic. pass. Ion. pro προσεῖκε, a προσείκω.

Προσήκατο, admisit, 3. s. aor. 1. ind. med. v. προσίημι.

Προσήκοντος, g. s. pr. part. act. v. προσήκω.

Προσηκόντως, Adv. convenienter, decenter, recte; congruenter, Gl. V. A

Προσήκω, pertineo, attineo, cognatus, conjunctus sum; προσήκει, impers. convenit, Ph. προσῆκεν, attinet, Ph. προσήκοντες, pertinentes, necessarii, Gl. Vet. πρσῆκον, conveniens, congruum, Ph. opus, Gl. Vet. τὰ προσήκοντα, officia. Οὔτε γένει προσῆκεν ἐμοὶ ἡ ἀνθρωπος ἁδὲ, Dem. Οἱ τύτων προσήκοντες, Plat. Ap. Socr. 14.

Προσῆλθον, aor. 2. ind. act. v. προσέρχομαι.

Προσήλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, soli expositus, solem spectans; apricus, Gl. V.

Πρόσηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Προσηλόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, Gl. V. προσηλωμένος, clavis affixus, perf. part. pass. Προσηλώσας αὐτὸ τῷ σαυρῷ, Col. 2, 14. ᾧ προσηλώσαι δεῖσαι, Luc. Ab ἦλος.

Προσήλυσις, εως, ἡ, adventus, accessus. A προσέρχομαι.

Προσηλυτέωσις, εως, ἡ, habitatio in loco alicujus instar advenæ seu peregrini. A

Προσήλυτέω, sum advena. A

Προσήλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, advena; (2) opp. civi, estque inquilinus; (3) qui se creditori sponte in nexum dedit; (4) proselytus, qui a Gentilismo se contulit, ad Judaismum. A προσέρχομαι.

Προσηλόω, ῶ, adfimo. A πρόσηλος.

Πρόσημαι, adfideo, obsideo.

Προσημαίνω, ante significo, portendo. Κατὰ σπλάγχνων πύξας μάντεις προσημαίνειν, Eur. Supp. 213. Προσημαίνει ἃ τε χρὴ ποιεῖν, ἡ ἃ ἑ χρὴ, Xen. Cyr. 1, 24. Hinc

Προσημαντικὸς, ἡ, ὸν, futurum portendens.

Πρόσημασία, ας, ἡ, portentum aliquid præsignificans.

Προσημειώμαι, prænoto, Gl. V.

Πρόσιμι, imperf. ind. act. verbi πρόσειμι.

Προσηνδραποδίζομαι, perf. inf. verbi προσανδραποδίζομαι.

Προσηνέγκαμεν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσφέρω.

Προσηνέμος, ου, ὁ ἡ ἡ, vento expositus, auræ patens. Ab ἄνεμος.

Προσηνεία, ας, ἡ, benignitas, lenitas. A προσηνὴς.

Προσηνέχθη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. προσφέρω.

Προσηνὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, bonus, benignus, Ph. gratus, lenis, acceptus, affabilis; προσηνὲς, jucundum, Ph. Ab ἧνος.

Προσηνῶς, Adv. benigne, leniter.

Προσήπια, ante macero, &c. miteiccre fino.

Προσηρτημένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi προσαρτάομαι.

Προσηυδα, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro προσηύδα, a προσαυδάω.

Προσηύξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi προσεύχομαι.

Προσῆχε, 3. s. perf. ind. act. v. προσάγω.

Προσηχέω, circumsono, sono impello.

Πρόσηχος, ους, ὲς, circumsonus.

Προσηώος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad auroram spectans, orientalis.

Προσθακέω, adfideo, insideo.

Προσθάλπω, foveo insuper.

Πρόσθε, & πρόσθεν, ante, coram, prius. Πλὴν ἢ πρόσθε βαλόντες, Hom. Il. 23, 639. Numero jupiranies. A πρό.

Πρόσθεῖναι, aor. 2. inf. act. v. προσίθημι.

Προσθείσης, gen. s. a. 2. part. act. f. g.

Πρόσθεμα, ατος, τὸ, id ipsum, quod apponitur, seu admovetur, additamentum, Gl. V. appendix; πρόσθεμα, mutonium, penis, Ph. πρόσθεμα, αἰδοῖον, penis, natura, Al. Gl. V. A προσίθεμαι.

Προσθέμβον, acc. s. aor. 2. part. med. verbi προβαίνω.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, appositio, admotio, applicatio, additio, adjectio, Gl. Vet. additamentum, augmentum, incrementum. A προσίθημι.

Προσθετέον, addendum.

Πρόσθετος, ου, ὁ ἡ ἡ, appositicius, additicius; (2) addictus & deditus sua sponte in servitutem; (3) etiam de coma fictitia & additicia.

Πρόσθετὸς, ὴ, ὸν, idem, Gl. V. accessivus.

Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum, accessio, incrementum, auctus, adjectio, Ph. augmentum, Gl. Vet. προσθήκαι, accessiones, Ph. προσθήκη ποταμῶ, alluvio, Gl. V. Προσθήκη τῆς γωνίας ἐστὶ, Plut. in Anton. cap. 62. Ab eod.

Πρόσθημα, τὸ, idem, Xen.

Προσθησομαι, 1. pl. f. 1. ind. act. v. προσίθημι.

Προσθιγγάνω, attingo, prehenso. Ἀτάσης δὲ ξυὸς προσθιγγάνειν, Eur. Iph. in Au. 343.

Πρόσθιγω, fut. θίξομαι, idem. Ὅτ' ὔτε λοιζῆς ἡμὶν, ὔτε δυμάτων σκιρτὴ ἐκίκεις προσθιγεῖν, Soph. Phil. 9. Μὴ ζε προσθίγω γενειάδος, Eurip. Hec. 350. Εἰ ὃ πόδε προσθιξεις χθί, id. Heracl. 651.

Προσθίων, ία, ιον, anterior. A πρόσθε.

Προσθλίβω, fut. ψω, apprimo, v. c. pectori, amoris causa; (2) attero; (3) adgravo. Hinc

Πρόσθλιψις, εως, ἡ, adpressio, Gl. V.

Προσθόδομος, ου, ὁ, qui ante domum habuit, incoluit, Æsch. anterior pars domus.

Προσθρόω, ῶ, alloquor, R.

Προσιατρεύω, curo ægrotum.

Προσιδεῖν, adspicere; προσιδὼν, intuitus. Ὀπ-

πρὶν πόδε σύριγξ Πανὸς προσῇδε, Odyss. 13, 155. A προσείδω.

Προσίεμαι, admitto; προσηκάμην, admisi, V. a. 1. med. A προσίημι.

Προσίημι, præf. inf. act. per Metath. pro προσίνειν, a πρόσειμι.

Προσίζάνω, adfideo, hæreo, adhæreo.

Προσίζω, insideo, adfideo. Σὺ δ' ὠδὶ μολὼν ὑκαθθρίας δρόσου τῇ Ζεῖ προσίζων κῶπε δειμαίνω' ἐγώ, Eur. Andr. 228.

Προσίημι, vid. προσήκω.

Προσίησαν, 3. pl. imperf. ind. act. Poet. pro προσίεσαν, a πρόσειμι.

Προσιλιόμαι, accedo, advenio.

Προσικτὴρ, ορος, ὁ, qui supplex alicui ad genua accidit, supplex. A προσκτάομαι.

Προσίκνα, prior lædo, prior noceo. Προσίκνα τὸν ἀφλὸν, Alex.

Προσίκνῃσι, dat. s. aor. 2. part. act. v. προσικνέομαι.

Προσικνέομαι, idem quod

Προσικνόω, f. ώσω, adequito, juxta equito.

Προσιπτάμαι, & προσίπτομαι, advolo, advolavi, προσίπτατο, advolarunt pro προσίπτατο, advolavit, plur. a προσίπτω· προσιπτάμην, advolavi, 3. sing. imperf. med.

Προσίσταμαι, adsum, adsto, obvenio, præsto sum; (2) obsisto, adversor; (3) offendo. Καθάπερ ἁθλητὰ προσιόντα σφίσι καὶ ἐ λόγων, aggrediamur, Plato.

Προσίστημι, sisto, adpono; item appendo, addo.

Προσιστορία, insuper scisciter; (2) insuper scribo & prodo; προσιστορέω, insuper narrabo.

Προσίχω, adhibeo, adverto; (2) appello aliquo, i. e. appropinquo, pervenio navi; (3) attendo, auscultо; προσιχόμαι, adhæreo.

Προσιχοντες τῶν ἰχθύων, Thuc.

Προσιτέον, accedendum.

Προσιτὸς, ἡ, ὸν, qui adiri & accedi potest, accessu facilis. A πρόσειμι.

Προσκαθίζομαι, adfideo; (2) adsidue insumo, operam do; (3) obsideo, hostiliter considio. Πελαργικὰ προσκαθεζόμενοι, Thuc.

Προσκαθελκύω, una detraho, de navi, in mare deduco.

Προσκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, clavis adfigo; προσκαθήλωμαι, clavis affigor.

Προσκάθημαι, adsideo; (2) obsideo. Ἐπὶ τὴν προσκαθήμενον τύχην, Lyc. 336. Hinc M. Anton. 9, 2.

Προσκαθίζω, & προσκαθίζομαι, v. προσκαθέζομαι. Προσκαθίζει ἐκ εὐθαίμονος, Eurip. Hel. 901. Οὐδὲν πώποτε ἡμῖν ὅλως φανταχῆ προσκαθίζων, Plut. ap. Socr. 12. Hinc

Προσκάθισις, εως, ἡ, adsessio.

Προσκαθίσταμαι, insuper constituo, ordino; (2) in potestatem redigo, ut παρίσταμαι.

Προσκαθοπλίζω, f. ίσω, insuper armo; (2) armo.

Πρόσκαιρος, ου, ὁ ἡ ἡ, temporarius, ad tempus durans, caducus, fluxus, Gl. V. temporarius, momentaneus.

Προσκαίρως, Adv. ad tempus.

Προσκαίω, f. αύσω, aduro; (2) incendo, v. c. amore.

Προσκαλαπαθέω, condoleo alicui rei, dolore adficior ob aliquid

Προσκακίζω, insuper malitiose ago.

Προσκαλεσάμενος, nom. pl. a. 1. part. med. a

Προσκαλέω, ῶ, & προσκαλέομαι, ῶμαι, advoco, accerso, arcesso, in auxilium advoco; (2) in jus voco; προσκαλεσάμενος, advocavi, aor. 1. med. at πρ σκαλέω, accitus sum, aor. 1. pass. Τί με προσκαλεῖς, Dem. Διὶ τῷδ' ὑμᾶς Λαχιδαιμόνιοι τῷδ' ἐξόρκῳ προσκαλῶ, Arist. Ach. 6, 8. Προσκαλοῦμαί σ', ὦ γύναι, ἔξεστος, accuso, id. Vesp. 1406.

Προσκαλύπτω, fut. ψω, insuper tego. Ταῦτα ὃ δεῖ πάντα προσκαλύψαι, Xen. Cyr. 5, 3, 28.

Προσκάμνω, allaboro, elaboro, annitor, Sulc.

Προσκαρτερέω, tolero, persevero, perpetior, adsum. Προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ, Act. 1, 14. Hinc

Προκαρτέρησις, εως, ἡ, assidua & tolerans aliqua in re perseverantia.

Προκαρτέρουσι, nom. plur. præs. ind. act.

Προκαταβαίνω, descendo ad. Αὖθις ἀπὸ τῶν πλοίων προκαταβαίνουσι, Cebes.

Προκατάβλημα, ατος, τὸ, moræ mulcta; (2) accessio, accessio sortis, corollarium.

Προκαταβολή, ῆς, ἡ, idem; (2) altera pars pecuniæ, quam solvebant publicani. Ex iisdem.

Προκαταγελάω, ῶ, f. άσω, insuper arrideo.

Προκαταγινώσκω, secus existimo de aliquo; (2) adjudico.

Προκαταγράφω, insuper conscribo, s. adscribo.

Προκαταδείδω, insuper timeo.

Προκαταδείκνυμι, insuper constituo, vel constituo per edictum.

Προκατα[illegible], insuper obligo, adstringo.

Προκατα[illegible], solvo, proficiscor classe.

Προκατακλύζω, f. ύσω, inundo, submergo.

Προκατακλίδομαι, insuper possideo.

Προκατακυκάω, insuper turbo, perturbo.

Προκατολαλέω, ῶ, & ήσομαι, ῆσομαι. loquacitate obruo, obstrepo & obtundo, objurgo.

Προκαταλαμβάνω, insuper occupo

Προκαταλέγω, fut. ξω, insuper allego.

Προκαταλείπω, fut. ψω, insuper relinquo.

Προκαταλλάσσω, vel άττω, reconcilio.

Προκαταμίμνω, insuper distribuo.

Προκατανοξαίνω, fut. νῶ, insuper lacero, attero, Lyc. Τὸν ἐξ ὀνείρων ἐρρωγμένον προκαλαξαιῆ, Lyc. 173.

Προκατανοξέω, tero, attero.

Προκαταπλήσσω, futut. ξω, insuper perterrefacio.

Προκαταπιστόω, ῶ, f. ώσω, insuper in pontum seu mare demergo, Suic.

Προκαταπράσσομαι, perficio.

Προκατατυκνόω, ῶ, fut. ώσω, constipo, condenso.

Προκαταριθμέω, annumero.

Προκατερήγνυμι, discindo.

Προκατασήπω, una putrefacio.

Προκατασκάπτω, insuper diruo.

Προκατασκευάζω, insuper exstruo vel construo, vel comparo.

Προκατασπάω, una detraho.

Προκατασφέρω, insuper everto, vasto.

Προκατασύρω, insuper traho vel attraho; (2) simul traho.

Προκατατάσσω, addo, appono.

Προκατατείνω, insuper extendo, vel repono luxata.

Προκατατίθημι, insuper depondo, seu persolvo.

Προκατατρίχω, insuper populor.

Προκαταφεύγω, confugio ad.

Προκαταφρονέω, insuper contemno.

Προκαταχέω, adfundo insuper, vel perfundo.

Προκαταχράομαι, insuper interficio.

Προκαταψεύδομαι, perf. προκατέψευσμαι, mendacium adversus aliquem confingo.

Προκατέδω, insuper comedo.

Προκατεργάζομαι, f. άσομαι, insuper perficio, conficio; (2) interficio; (3) amplius acquiro, lucror.

Προκατεύχομαι, f. ξομαι, insuper imprecor, insuper execratione utor.

Προκατέχω, detineo apud, vel retineo in; προκατέχομαι, detineor in vel apud.

Προκατηγορέω, insuper accuso. Προκατηγορῶ ἔπειξεν τινα ἐπὶ χρήμασι, Thuc.

Προκατοικίζω, una colloco in colonia, simul habitare jubeo.

Προκάτημαι, Ion. pro προκάθημαι.

Προκατόμνυμι, & προκατομνύομαι, insuper dejero, præterea dejero. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ ἀθληταὶ μὴ τόδε ἴστε προκατόμνυμι), Paus.

Προκατορθόω, præterea recte & laudabiliter efficio, Suic. Προκατορθώσειν τινι, adjuvare, Heliod.

Προκαυλίζω, in caulem aut scapum abeo.

Πρόκαυμα, ατος, τὸ, adustio. A προκαίω.

Προκείᾳ, 3. sing. præs. ind. med. Ion. pro προκεῖται, a

Πρόκειμαι, fut. κείσομαι, positus seu situs sum ad, adjaceo, addor, apponor, sto apud, adsto; (2) addictus sum alicui, faveo, adsentior, transeo in partem seu opinionem alicujus; (3) instо, urgeo, premo, resisto; (4) hortor; (5) incumbo, impositus sum alicui. Κάτ' ἀρὰ τῷ γλαυκίπᾳ προκεῖσθαι, Arist. Θεσμ. 1042. Δεῖξας ἐν ἀνθρώποισι τῷ ὄζυλίαν, ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόκειται κακόν, Soph. Antig. 1257. Ἐχθρὰ δ' ἐμοὶ σαφέστατ' ἀρὰ προκειμένη δίκη, merito censeberis, Soph. Antig. 94. Ἐγὼ δὲ κλύδωνα πολεμίων ἀρ' ἐκείμην, Eur. Iph. in Tau. 317.

Προκειμένως, *Adv.* instanter, addicte.

Προκείλησάμενον, acc. sing. a. 1. part. med.

Προκέλλω, adpello navi.

Προκέλλομαι, f. έσ-μαι, adhortor, exhortor.

Προκεκίνημαι, ante contemplor, rimor. Ἐγὼ δ' ἐμὲ ἐών προκέκλεμαι ἀ Παφλαγόνα, Arist. Eq. 154. Ἐγὼ δ' ἀπάτης δαμάτων προκεκλέμμαι, Eur. Ph. 476.

Προκεφάλαιον, ν, τὸ, cervica, pulvinus seu pulvinar.

Προκιφαλάδιον, τὸ, Dim. a pr.

Προκηδής, ές, ὁ ἡ ἐς, curam gerens, solicitus de aliquo; (2) adfinitatis vinculo conjunctus. Ἀρχὼ ξεινοσύνης προκηδέος, Hom. Od. 21, 35. A κήδος.

Προκήδομαι, curo. Σὲ γὰρ ἂν προκήδομαι, Soph. Antig. 752. Ab iisd.

Προκήνιον, ν, τὸ, proscenium, vestibulum scenæ; (2) aulæum scenæ, vel velum, quod scenæ obtenditur; (3) locus ante scenam porrectus, ubi pulpitum excitatur. Ex πρὸ, & Σκηνὴ, *scena*.

Προκηνιακός, ή, ὸν, ὁ ἡ ὸς, qui ante scenam est. Ex iisdem.

Προκήπτω, fut. ψω, prædico, præsignifico, denuncio.

Προκηρυκεύομαι, caduceatorem mitto, per caduceatores cum alterо aliquid ago, contraho. Ex πρὸς, & κήρυξ.

Προκηρύσσω, vel ύττω, f. ύξω, per præconem indico. Ex iisd.

Προκιαγραφίω, ante adumbro.

Προκινδυνεύω, insuper in periculum venio.

Προκινέω, admoveo; *in med.* admoveo me. Καλὰς παρίξω, κοὐχὶ προκινήσομαι, Arist. Lys. 228.

Πρόκιρνος, ν, ὁ ἡ ν, umbrosus. Ex πρὸ, & Σκιά.

Προκιρτάω, ῶ, exsultans anteeo. Hinc

Προκιρτησις, εως, ἡ, præsultatio.

Προκλαίω, fut. αύσω, defleo. Λίθινον αἰάγμασιν ἃ τλῆσθι προκλαίω, Eur. Ph. 1520. Hinc

Πρόκλαυσις, εως, ἡ, fletus; (2) primus pœnitentium gradus.

Προκληδονίζομαι, insuper auguror.

Προκληρόω, ῶ, f. ώσω, sorte allego, seu sorte lectum adjungo; (2) adjungo, consocio; (3) sorte addico, vel attribuo; προσκληρώθην, sorte allectus sum, a. 1. pass. Προκληρωθῆναι τῇ Παύλῳ, Act. 17, 4. *In med.* adjungo me.

Πρόκλησις, εως, ἡ, proprie, si quis ad Areopagum vocatur, ob causam dicendam; (2) in jus vocatio quævis, quæ alias κλῆσις, Ph. πεοκλίσις, accitus. A προκαλέω.

Προκλινής, ής, ὁ ἡ ές, acclivis, Gl. V.

Προκλιντήρ, ῆρος, ὁ, τὸ, id, cui aliquid acclinare possumus. A

Προκλίνω, acclino; (2) faveo partibus alicujus; (3) accedo ad aliquid, adjungo me alicui, ut virtuti; (4) facio inclinare ad, propensum reddo. Αὐτῷ δ' οὐ βίλος καλῇ προσέκλινε κορύνῃ, Odyss. 21, 138. Hinc

Πρόκλισις, εως, ὁ, inclinatio in alteram partem, studium partium, favor, accessio ad partes alicujus, item ad rem quamcunque, velut virtutem.

Προκλύζω, f. ύσω, alluo, *cum Dat.* (2) proluo, colluo, perluo, (3) inundo. Θάλαττα ἡ προκλύζουσα, Xen. Cyr. 6, 16. Hinc

Πρόκλυσις, εως, ἡ, alluvio, Gl. Vet. cum aliquid alluitur flumine, mari, aut perfunditur aqua.

Πρόκλυσμα, ατος, τὸ, quo utimur ad colluendum seu fovendum. Ab eod.

Προκνάω, ῶ, f. ήσω, scalpo, adfrico, vel pruriens adfrico. Ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προκνᾶσθαι, Xen.

Προκνύζομαι, fut. ύσομαι, gannitu inclamo seu appello.

Προκοινόω, communico, refero ad aliquem.

Προκολλάω, ῶ, fut. ήσω, adglutino, applico, προσκολλάομαι, ῶμαι, adjungo, adplico me ad aliquem, sector, adhæresco, Gloss. Vet. προσκολληθεῖσα, inflicta, Ph. aor. 1. part. pass. Προσκολληθησεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Marc. 10, 17. Hinc

Προκόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio; (2) arctissima conjunctio; (3) accessio, applicatio, sectatio.

Προκομιδή, ῆς, ἡ, advectio, Gl. V. oblatio. A

Προκομίζω, fut. ίσω, apporto, adsero, offero, adveho, adduco. Προκομίσω πρὸς τὰ Σύβοτα, Thuc. Λέγω αὐτὸν ἡ γυνὴ προκομίσαι οἴκοθεν τὰ πρὸς τὸν Πάκλιον προσήκοντα, Xen. Cyr. 7, 14.

Πρόκομμα, ατος, τὸ, obstaculum in via in quod pedes incurrunt, Gl. Vet. offendiculum, scandulum; (2) vulnus, tuber ex offensione in pedibus. A προκόπτω.

Προκοπίω, ῶ, f. ήσω, provideo, prospicio, rationem habeo. Σὲ δ' ἔγ' οὐ πίστικα πάντα προκοπεῖν, Soph. Antig. 699. Ἅ κόσμον πάντα προκοπεῖν χρεών, Eur. Herac. 470. τὰ κοινὰ, Thuc. Ἐξέλθοι εἴκων προκοπὰν πόσις, Eur. Iph. in. Au. 1121.

Πρόκομμα, ῆς, ἡ, offendiculum, scandalum, offensio, Gl. V. offensus. A προκόπτω.

Προκόπησις, εως, ἡ, provisio, prospectio. A προκοπίω.

Πρόκοπος, ν, ὁ, speculator, seu explorator, qui præmitti solet.

Προκόπτω, f. ψω, offendo, impingo. Προέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ, Rom. 9, 32. Μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου, Matt. 4, 6.

Προκορίω, & προκορίννυμι, satio, exsaturo. A

Προκορὴς, ές, ὁ ἡ ές, satietatem inducens vel adferens, fastidium inducens & satietate ingratus, nimius. Ex πρὸς, & κόρη.

Πρόκορος, ν ὁ ἡ ν, idem & ex iisd.

Προκορέως, *Adv.* satis superque, abunde.

Προκοσμέω, insuper orno, ornandi causa addo. Hinc

Προκόσμημα, ατος, τὸ, proprie auctarium ornatus, ut torques, armillæ, ornamentum, Longin. 44.

Προκοτέω, obtenebro.

Προκοψης, 2. sing. aor. 1. conj. act. verbi προκόπτω.

Προκράνιον, ν, ὁ ἡ ν, capiti adhærens; πρόκρανον, cervical. Ex πρὸς, & κρανίον.

Προκρεμάω, ῶμαι, appendo, adhæreo.

Προκρίνω, adjudico, addico; & *in Pass.* προκρίνομαι, accresco, adglutinor, coagmentor, Gl. V. προκρίθεν, adplicitum, Ph. aor. 1. part. pass.

Πρόκρισις, εως, ἡ, secretio; (2) adjudicatio.

Πρόκριμα, sive προκρίσμα, ατος, τὸ, quo quis offenditur, offendiculum, offensio.

Προκρισάσης, gen. sing. part. præs. act. f. g. v. προκρίνω.

Πρόκρουσις, εως, ἡ, offensio, offensa, Gl. V.

Προκρουσικὸς, ἡ, ὸν, offendens, infestus, inimicus. A

Προκρούω, f. ύσω, impingo, offendo, incurro; προκεκρουκότα, offensum, Ph. cum qui offendit, p. part. Προκρούων τοῖς πολίταις, Plut.

Προκτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, insuper adquiro seu comparo, adjungo, Gl. Vet. adipiscor. Οἱ ἄλλοι δὲ πάντων ἐπὶ χρόνον ἀκμάζειν τε μᾶλλον ἑαυτῷ ἐδόκουν, καὶ προσκτᾶσθαί τι, Xen. Cyr. 4, 15. Προκέκτηντο πολλὰ εἴδη χωρία, Appian. Hinc

Πρόκτησις, εως, ἡ, possessio.

Πρόκτητος,

Πρόσκτ⊙ς, ὴ, ὸν, adquisitus.
Προσκτίζω, fut. ίσω, insuper condo, condendo addo.
Προσκυλινδέω, advolvo.
Προσκυλίσας, aor. 1. part. act. v. προσκυλίω.
Προσκυλισμός, οῦ, ὁ, advolutio; (2) ipsa actio ad genua procumbendi. A προσκυλίω.
Προσκυλίω, f. ίσω, advolvo. Προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, Matt. 27, 60.
Προσκυνέω, ῶ, fut ήσω, osculor, veneror, adoro; (2) venerabunde saluto, Gloss. Vet. adoro, veneror. Καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν ἥλιον, Arist. Plut. 770. Προσκυνεῖ σὺ τὰ ἀρχέτυπα παραδείγματα, Luc.
Προσκύνημα, ατ⊙ς, τὸ, adoratio, Gloss. Vet. veneratio. A προσκυνέω.
Προσκυνῆσαι, a. 1. inf. act. v. προσκυνέω.
Προσκύνησις, εως, ἡ, adoratio, veneratio, Gl. Vet. Ab eod.
Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, adorator. Ab eod.
Προσκυνητὸς, ὴ, όν, adorabilis, adorandus, adoratione dignus, Gl. Vet. venerandus.
Προσκύπτω, f. ψω, inclino me ad aliquid. Τῷ ἀγλείῳ προσκύψας, Ælian. V. H. 12, 8. πρὸς τὸ ὦς, Luc.
Προσκυρέω, f. ήσω, nanciscor, consequor; (2) vicinus sum.
Προσκυρόω, f. ώσω, auctoritate mea comprobo, ratum habeo, adjudico; adjudico, Gl. V. προσκυρωθεῖσι, adjudicentur, Philoxen. opt. a. 1. pass. 3. pl.
Προσκύρω, appropinquo, accedo, a. 1. προσέκυρα.
Προσκύρωσις, εως, ἡ, confirmatio, Gl. V. addictio. A προσκυρόω.
Προσκύω, fut. ύσω, osculando saluto, saluto; προσκύσουσιν, a. 1. imperat Ἰωμὲν προσκύσαντες τὼ ἴσω ἄνακτε εἰσοίκησιν, Soph. Phil. 537.
Προσκαπ⊙ς, ὺ, ὁ ἡ ὴ, remex, qui remum manu tractat. Ex πρὸς, & κόπτω.
Προσλαβόμην⊙ς, aor. 2. part. med. v. προσλαμβάνω.
Προσλάζομαι, adsumo, apprehendo.
Προσλάζυμαι, idem.
Προσλαχὼν, ὼν, ἡ, πεπροσλελαχήκειμι, sortitum, adeptum esse, Athen.
Προσλαλέω, ὼ, fut. ήσω, alloquor, colloquor. Καὶ Πλάτωνι ἢ ἀληθείᾳ προσλαλῶ, Luc. Προσελάλησε αὐτοῖς, Act. 13, 43.
Προσλαλιά, ᾶς, ἡ, allocutio, Gl. V. adflatus.
Προσλαμβάνωδε, 2. pl. præs. imp. med. a
Προσλαμβάνω, accipio præterea; (2) adsumo, adhibeo, adsciscо, adjungo mihi. Ἵππίας τε πρὸ σίλασε πολλὰς, Xen. Cyr. 1, 5, 7. Ὃ θὼς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο, Rom. 14, 3.
Προσλάμπω, alluceo.
Προσλέγω, insuper dico; προσλέγομαι, Poët. alloquor; προσείλεξατο, aor. 1. med. 3. sing. προσέλεκτο, pluſquam p. alloquebatur. Ὃς μὲν ὁμαρτήσας τοῦ προσελίξατο μύθῳ, Theocr. 25, 192.
Προσλεπαίνω, extenuo, Gl. V.
Προσλέσσω, adspicio, intueor, contueor. Μὴ προίσθησε γενεᾶς πρὸ ὧν ἡμᾶν, Soph. Phil. 1059.
Πρόσλημμα, ατ⊙ς, τὸ, quod præterea est acceptum seu adsumptum. A προσλαμβάνω.
Προσληπτέον, intelligendum, subintelligendum. Vox Gramm. in explicanda ellipsi.
Προσληπτικὸς, ὴ, όν, adsumptivus. Ab eod.
Πρόσληψις, εως, ἡ, adsumptio; (2) comparatio; (3) in dialecticis etiam adsumptio sic vocatur. Ab eod.
Προσλιμενίζω, ad portum accedo, portum ingredior.
Προσλιπαίνω, magis pinguefacio, pinguiorem reddo. Ex πρὸς, & λιπαίνω.
Προσλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adsiduus sum in re aliqua, instо, urgeo; (2) obsecro, obnixe rogo; flagito; προσλιπαρὲν, adsiduus, Gl. Vet. Χρήμασιν αὐτοὶ ὥσπερ κηρίοις μέλιττες, προσλιπαροῦντες, Plut. Hinc
Προσλιπάρησις, εως, ἡ, obsecratio, adsiduæ seu obnixæ preces; (2) adsidua præsentia apud aliquem.
Προσλογίζομαι, fut. ίσομαι, refero, adscribo, adnumero, Gl. V. imputo.
Προσλογισ⊙ς, ία, ίον, adnumerandus, adjiciendus, rationibus vel numero addendus. A προσλογίζομαι.
Προσλογοποιέω, adfingo, fingendo addo.
Προσλοιδορέω, insuper convicior.
Προσλυμαίνομαι, perniciem adfero.
Προσλυσσάω, ῶ, f. ήσω, furibundo impetu in modum rapidi canis agor in aliquid.
Προσμαλάσσω, fut. ξω, emollio.
Προσμανθάνω, addisco, insuper addisco. Σχολὴ πάρεχε ζητητῇ τῷ προσμανθάνειν ἀγαθόν τι, M. Anton. 2, 4.
Προσμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, attestor; (2) meo testimonio confirmo, adstipulor; (3) alicui aliquid adscribo, tribuo. Προσμαρτυρῶ τῷ τότε ῥηθέντι, Plut.
Προσμάσσω, f. ξω, adjungo, agglutino. Ἐκκλησίαν ζμαδιζία προσμάσσων δομῇ, Lyc. 783.
Προσμάχομαι, oppugno. Προσμάχομαι ζοὶ, Plato.
Προσμειδιάω, ῶ, f. άσω, arrideo. Τὴν τύχην ὁρῶν ἥδη ἀπαλὸν μοι προσμειδιῶσαν, Luc.
Προσμελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, admodulor, accino.
Προσμένω, fut. ενῶ, permaneo, persevero, adsiduus sum in, adhæreo; (2) exspecto. Τὸν ἄνδρα ἢ βοτῆρα προσμένειν μόνον, Soph. Oed. Tyr. 847. Ἡμέρας τρεῖς προσμεῖναί μοι, Marc. 8, 2. ταῖς διήσεσι, 1. Tim. 5, 5.
Προσμερίζω, divido inter, f. divisione facta addo, attribuo aliis, ut eos augeam.
Προσμετεπίμπομαι, f. ψομαι, accieo, accerso.
Προσμετρέω, admetior.
Προσμηχανάομαι, ῶμαι, machinor in aliquid, molior, excogito, adstruo.
Προσμηχανάω, idem.
Προσμίγνύω, vel προσμίγνυμι, fut. ξω, admisceo in, applico, admoveo; (2) appello, subeo, succedo; (3) manum confero, confligo. Οὐκ ἂρ' ἐκείνῳ γ' ὑδὶ προσμίξαι θρασύ; accedere? Soph. Phil. 105. Ποδὶ βοηδρόμῳ μιλαθρα προσμίξῃ, Eurip. Or. 1272. Κρατὶ ζ προσίμιξε δισπέταν, Pind. Ol. 1, 34.
Προσμίσγω, idem. Προσμίσγειν τῷ τοίχῳ, Thuc.
Προσμισέω, una, simul odi.
Προσμισθόω, mercede loco; προσμισθοῦμαι, mercede conduco.
Προσμολία, sive προσμόλω, adeo, accedo; προσμολὼν, a. 2. part. Προσμελὲν καλῶς, Soph. Aj. 72, Μίσυ ζ προσμολὼν τραπηγίν, ib. 732.
Προσμονὴ, ῆς, ἡ, permansio & exspectatio apud aliquem, perseverantia in re aliqua. A προσμένω.
Πρόσμορ⊙ς, ὸ, ὁ ἡ ὴ, eidem fato subjectus; (2) morte dignus, vel cordis cum alio auctor.
Προσμυθέω, & προσμυθόομαι, fabulam addo fabulis, fabulor insuper.
Προσμυθοποιέω, ῶ, idem.
Προσμυθολογέω, idem.
Προσμύρομαι, simul ilico.
Προσνεωπιέω, insuper naves fabrico, insuper classem aedifico.
Προσναυτιάω, ῶ, fut. άσω, insuper nauseo, nauseo ad; in taph. reliquio.
Προσνεωτερίομαι, juvenili jactantia addo.
Προσνέμω, attribuo, adjungo, adscribo; προσνενεμημένα, attributa, Ph. p. part. pass. Προσνενεμημένα δέ μοι χέρνιβα ξηρίσαι πρὸς μακρῆς ἄλσεος διδὰς, Soph. Fr. en. 1232. Προσνενεμημένῃ ζ φρατρίτας τῶσι θεοῖσι, Arist. Av. 571.
Προσνέω, fut. εύσω, innuo, Gl. Vet. adnuo; (2) pronus sum. Ἐν τούτῳ ζ προσνεύσει, Xenoph.
Προσνέω, f. έσω, adnato; (2) accedo. Ὁτέτνεω ἰχθὺς, πρωτύσσιν εἰσὶν τῇ φύτρᾳ τῶν πολύτοκοι, Ælian. V. Hist. 1, 1.
Προσνήχομαι, idem. Παντὰ ζ παρ' αὐτὰν προσνήχεται μέλισσα ἐπὶ τὰν ἄνθεα, Theocr. 21, 13. Ἐμοὶ προσνήχεσθε ἰχθύδια τᾶς Σικελίας, Luc. Text.
Προσνίκαω, vinco, insuper vinco.
Προσνίσσομαι, accedo.
Προσνοέω, insuper mente agito & considero.
Προσοιμάω, ῶ, imperf. προσῳμάων, me spatium moveo ad, proficiscor.
Προσοχάζομαι, ῶμαι, fut. άσομαι, ad aliquid rudo, rugio. Ἐναγχίλιον αὐτοὺς ἐμοὶ προσοχασομένους, Luc. Asin.
Πρόσοχος, ⊙ν, ὁ ἡ ὄν, in ampla mole extructus. Ex πρὸς, & ὄγκ⊙ς, moles.
Προσοδεύομαι, fut. εύσομαι, reditus percipio, emolumenta capio, Ph. προσοδεύ⊙ν, percipit, dicitur etiam pass. de eo, qui percipitur, usuras, unde alteri redeunt, &c. Ὅσπερ προσοδεύ⊙ν λαμπρὸν ἐκ τῆς Ἰταλίας, Strabo. A πρόσοδ⊙ς.
Προσοδιάζομαι, idem & ab eod.
Προσοδιακὸς, v. προσοδιακὸς, nam & sic scribitur, sed illud verius, Ετ.
Προσοδικὸς, ὴ, όν, habens reditus & proventus, lucrosus, R. Suic. Ab eod.
Πρόσοδι⊙ν, ίου, τὸ, q. d. itinerarius; προσόδιον μέλος, carmina quæ canebantur; ἐν προσόδοις, in supplicationibus, maxime Apollinis. A
Πρόσοδ⊙ς, ου, ὁ, adventus, accessus; (2) supplicatio, qua itatur ad aras deorum; προσόδοι, supplicationes; (3) reditus, proventus; (4) fructus ex re quavis, præmium; (5) coitus, concubitus, Hipp.
Προσοδύρομαι, lamentor ob aliquid.
Προσόζω, Dor. προσόδω, odorem perfero alicui quo; (2) putrefco, Gl. V. computreo.
Προσοιγω, fut. ξω, aperio.
Προσοικειόω, ῶ, & προσοικειόομαι, ῶμαι, accommodo, mihi concilio & adjungo, ineo gratiam, προσοικειοῦ, concilиat, Ph. προσοικειοῦμαι, adsocio mihi, Gl. V.
Προσοικέω, domicilia & sedes conjunctas habeo, habito ad, Gl. V. προσοικῶ, adhabito; accolo. Προσοικοῦσι σφ' αὐτοὺς Τάταρνοι βάρβαροι, Thuc.
Προσοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, adstruo, ædificio addo; (2) addo.
Προσοικονομέομαι, οῦμαι, insuper mihi provideo; (2) insuper dispenso, dispono, constituo.
Πρόσοικ⊙ς, ὸ, ὁ ἡ ὴ, qui domum nostram seu sedes nostras attingit, accola; (2) finitimus, Gl. Vet. accola.
Προσοιμώζω, illacrymo, lugeo ob.
Προσοίσειν, f. 1. inf. act. verbi προσφέρω.
Προσοισθε, 2. pl. a. 1. conj. med.
Προσοισμα, ατ⊙ς, τὸ, quod offertur, quod adhibetur seu adsumitur. A
Προσοίσω, adferam, Gl. Vet.
Προσοίχομαι, accedo.
Προσοκέλλω, appello, applico, impingo; προσῳκέλλει, appulit, impegit, a. 1. 3. s.
Προσολοφύρομαι, insuper ejulo; apud aliquem ejulo.
Πρόσ⊙μαρτέω, comiter.
Προσομαρτῇ, 3. s. præs. conj. act.
Προσομίλει, 2. sing. præs. imper. activi contr. pro προσόμιλει, a
Προσομιλέω, ῶ, fut. ήσω, versor, cum aliquo consuetudo mihi est, congredior, colloquor; (2) versor in aliqua re, rem aliquam tracto, contingo aliquid, aggredior aliquid, Gl. Vet. προσομιλῶ, adloquor, adfor. Κακίστου ζ μὴ προσομιλεῖ Ἀνδρασιν, Theog. 30. Πεῖρα σ' ἢ προσομίλησά σοι, nunquam experta sum, Soph. Trach. 600. Hinc
Προσομιλητικὸς, ὴ, όν, ad conversationem seu commercium aptus; (2) sermocinativus, sermocinator. Hinc ἡ προσομιλητικὴ, ῆς, ἡ, δύναμις, facultas sermocinatrix.
Προσομιλία, ας, ἡ, consuetudo, congressus; (2) allocutio, sermocinatio, & colloquium.
Πρόσομοι⊙ς, ου, ὁ, adsimilis, valde similis.
Προσομοίως, similiter, simillime.
Προσομολογέω, ῶ, fut. ήσω, insuper fateor vel spondeo; (2) fator, confiteor.

Προσκάθημαι, impr. **κάθημαι**, impritto, indeo, **προσκάθημαι τῷ ἔργῳ**, adhæret, ædificatur, a. 1. med.

Προσκεκλίδης, confinis seu conterminus sum.

Πρόσκοινος, ου, ὁ ἡ ἡ, vicinus, confinis.

Πρόσκρουσις, ἐως, ἡ, præf. part. n. g. verbi **προσκρούω**, affum. Τὸ προσόν, quod supereſt, summa excurrens. **Τὰς δισχιλιας δραχμὰς ἡ τὸ προσὸν**, Dem. fil.

Προσονειδίζω, f. ίσω, præterea objicio, præterea exprobro.

Προσονομάζω, f. άσω, q. d. insuper nomino; (2) appello, nomino.

Προσόψομαι, fut. **ψομαι**, adſpicio, inturor. **Σὺ τ' ἀδαμὰ τὰμὸν προσοψει κράτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἐσάν**, Soph. Antig. 775.

Προσοράω, ῶ, adſpicio. **Ἀνδρῶν μνηστήρων προσορᾷς αἰόλον ὁμιλον**, Odyſſ. 16, 29.

Προσοργίζομαι, fut. **ισομαι**, inſuper iraſcor.

Προσορίγνυμαι, appeto.

Προσορία, finitimus ſum, Suic. Ab ὅρος.

Προσορίζω, f. ίσω, addo finibus imperii; (2) præfinio, Gl. V. **Βίφορ τε τὸν τόμον Ζα προσόρισσε πάλῳ**, Eur. I. A. 1151.

Πρόσορμάω, ῶ, fut. ήσω, cum impetu & hoſtiliter accedo vel advenio, irruo.

Προσορμία, ᾶς, ſtationem habeo, Gloſſ. Vet. **προσορμᾶ εἰς λιμένα**, applico.

Προσορμίζω, fut. ίσω, appello, in ſtationem navem applico. **Χαλκέας τε ἡ Σὺν ἱδρῶτι πολλῷ τῇ νήσῳ προσορμίσαντες**, Hel. **Τὴν Νάξον προσορμίσαν**, Ælian. V. H. 8, 5. Hinc

Προσόρμισις, εως, ἡ, appulſus ad littus.

Πρόσορος, ου, ὁ ἡ ἡ, conterminus, vicinus.

Προσορχίομαι, ῦμαι, ſalto ad.

Πρόσω, admitte, 2. ſing. a. 2. imper. med. Att. & Ion. pro **πρόσεσο**, a **προσίημι**.

Προσοφείλω, fut. ήσω, inſuper vel præterea debeo; (2) res alienum contraho præter quæſtus proprios; (3) præterea mulctor. **Τῶν ὑμετέρων ἀνηρ χάριν προσοφειλετε**, Dem. **Σεαυτὸν μοι προσοφειλεις**, Philem. 19.

Προσοφωνάω, idem.

Προσόφλω, idem.

Προσοχή, ῆς, ἡ, attentio, animadverſio, Gl. V. A **προσέχω**.

Προσοχθίω, ῶ, fut. ήσω, offendo, vel offenſus ſum, tædium moleſtiamque capio, cum tædio fero.

Προσοχθίζω, f. ίσω, idem; (2) offendo. **Διὸ προσοχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ**, Hebr. 3, 10. Hinc

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, offenſa, offenſio.

Προσοχθισμός, οῦ, ὁ, idem & ex uſu.

Προσοχλέω, obſtrependo moleſtius ſum, f. moleſtiam affero alteri.

Πρόσοχος, ου, ὁ ἡ ἡ, attentus, intentus, ſolers, Gl. V. A **προσέχω**.

Προσοχυρόω, inſuper vel amplius munio.

Προσψάομαι, ώμαι, veſcor cum pane, opſonium edo. Hinc

Προσόψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane veſcimur.

Πρόσοψις, εως, ἡ, adjectus, conſpectus, obtutus, ſpecies, Gl. V. A **προσοράω**.

Προσοψίω, opſonium edo.

Προσπάθεια, ἡ, adfectio, qua re alicui ſumus animo addicti, eique adhærentes. A

Προσπαθής, ές, ὁ ἡ ἡ, qui ad eſtu ad rem aliquam fertur. Ex **προς**, & **πάθος**.

Προσπαθῶς, *Adv.* alicui rei adhærendo.

Προσπαίζω, fut. **αίσω**, vel **αίξω**, per cum, aliquo. **Ἄλλοις προσπαίζειν διὰ τὸν χολὸν**, Ælian. V. H. 9, 28.

Προσπαιστέον, alludendum. A præc.

ΠΡΟΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, recens, ſubitus.

Προσπαίω, impr. **πάω**, impello, impritto, **προσπαίσας βαθροι προσέπαισας**, Soph. Antig. 867.

Προσπάλαιος, fut. **αίσω**, collector, oblector. **Ἄτλας ἱμαιῷ προσπαλαίει**, Pind. Pyth. 4, 527. **Προσπαλαίειν χαλεπῷ νοσήματι**, Luc. **νόσῳ**, Syneſ.

Προσπαραβάλλομαι, adgero inſuper. **Προσπαραβάλλον Ζφίσι λίθους**, Thuc.

Προσπαραγράφω, fut. ψω, jam ſcriptis addo **Προσπαρεγραψαμεν πρατις, οἱ ἀν ἐπαινῶσιν ἀνδρες**, Plato.

Προσπαιρέω, inſuper detrabo, eripio.

Προσπαρακαλέω, ῶ, fut. έσω, vel ήσω, inſuper vel præterea hortor. **Προσπαρακαλεσαντες ἀμφότερα Ἀθηναίους**, Thuc.

Προσπαράκειμαι, **προσπαρακείμενος**, adjacens.

Προσπαραλαβή, inſuper jubeo.

Προσπαραλαμβάνω, ultra accipio, præterea aſſumo. **Προσπαραλαμβάνων ἀ δεωάμην**, &c. Marc Anton. 7, 5. Hinc

Προσπαράληψις, εως, ἡ, adſumptio.

Προσπαρατίθημι, inſuper, præterea addo.

Προσπαστοφορέω, una arrodo, ſc. dictis.

Προσπαρθείν, oppedere. Ex **πρός**, & **παρδεῖν**, **ραίειν**, aor. 2. a **πίρδα**, **ῥαίω**.

Προσπαρίχνω, inſuper prædeo, inſuper exhibeo.

Προσπαρίσταμαι, venio in mentem; (2) in deditionem redigo.

Προσπαροικίω, accola, vicinus ſum.

Προσπαρρύνω, fut. **υνῶ**, præterea vel inſuper exalpero.

Προσπασσαλεύω, vel **προσπαπαλεύω**, f. **εύσω**, paxillis adfigo; **προσπαπαλευθήσεσθαι**, adfigetur, f. 1. paſſ. **Μικρᾷ δεῖν προσπαπαλευθησα**, Luc. in Catap.

Προσπασσάλεω, ῶ, idem. A **πάσσαλος**.

Προσπάσσω, vel **πάττω**, f. άσω, inſpergo, adſpergo.

Προσπάσχω, ob aliquid patior, adficior; (2) addictus ſum alicui & ei adhæreo, naturali ſtudio vel inclinatione; **προσπαθών**, a. 2. part. effectus. **Οὐτ' ἐ ὅταν προσπαθῶσιν, ὅτι ἐαχεῖν, ὅτι κιμηθῶσι Φιλασι**, M. Anton. 5, 1.

Προσπαταλεύω, vide **προσπασσαλεύω**.

Προσπάω, ῶ, attraho, R.

Προσπεινῶ, ῶ, ὁ ἡ ἡ, qui valde eſurit, famelicus. A **πεινάω**.

Προσπειράζω, attento, Gl. V.

Προσπελάζω, vel **προσπελάω**, ῶ, fut. άσω, appropinquo, accedo; (2) appropinquare facio, admoveo, Gl. V. applico, appello, adverto, accedo. **Ἤδη τε τῷ Βυζαντίῳ προσπελάζοντα**, Appian. Bell. Mithridat. **Ὁμοίων ὁμοίῳ ἀεὶ προσπελάζει**, Ariſtæneet. 1, 10. Hinc

Προσπέλασις, εως, ἡ, applicatio, appropinquatio.

Προσπελάτης, ου, ὁ, cliens, adfecta, famulus.

Προσπέμπω, f. ψω, inſuper mitto; (2) mitto ad. **Ἀμαστὸ τε προσέπεμψαν ἡμῖν τυτονί**, Ariſt. Plut. 999.

Πρόσπεπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſimulate. A **πρόσπλημι**, **πέπλημαι**.

Προσπερδέω, vel **προσπορδέω**, oppedo; **προσπαρδεῖν**, oppedere, a. 2. inf.

Προσπεριβάλλω, & **προσπεριβάλλομαι**, circumdo, circumvolo; (2) ultra modum amplector, & ultra juſtos fines prorogo imperium, Gl. V adaugeo. **Προσπεριβαλόμενοι τὴ πεζὴν φραστὴν ταῖς ναυσὶ**, Plut.

Προσπεριηγέομαι, ſuperius; **προσπεριηγήσεται**, f. peteſſe.

Προσπεριχαράσσομαι, cuticle ago, euro.

Προσπεριλαμβάνω, ſimul complector.

Προσπεριπλέω, inſuper circumvolo. **Μηχάνημα τοιοῦτον ἐπὶ τὸν πολέμιον προσπεριπλεύσαντες**, Longin. 28.

Προσπεριπορίζομαι, inſuper ex demonſtratis cogo & demonſtro.

Προσπεριστέλλω, inſuper circumdo, circumſtringo, **προσπεριστελῶ**, f. 1. a. part. paſſ. f. 3. verbi **προσπείλλω**.

Προσπετάννυμι, extendo ad.

Προσπέτομαι, & **προσπεταμαι**, fut. **πέτσομαι**, advolo.

Προσπεφυκότας, inhærenter. A **προσφύομαι**.

Πρόσπηγμα, τὸ, adfixum, quod adhæſit tenaciter, concrevit. A

Προσπήγνυμι, & **προσπήγνυμι**, fut. **ξω**, adfigo. **Τούτοις—διὰ χειρὸς αὐτῶν προσπαξαντες αἰσίλιτι**, Act. 2, 23. a

Προσπηδάω, ῶ, fut. **ήσω**, profilio, inſulto, adſilio.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi **προσπήγνυμι**.

Προσπλέκω μαι, ulnis amplector; (2) cubito nitor. **Ζεὺς ὁ Κυβέρνησις ἑταῖρα προσεπλέκυντο**, Callim. Hymn. in Jov. 46. Ex **πρός**, & **πλέκω**, *colligo*.

Προσπλέκω una ſimul primo.

Προσπλώομαι, appello, admoveor, propinquo ſio. **Τῆμος δὲ νῆας προσεπίλνατο**, Odyſſ. 13, 95.

Προσπολέω, una, inſuper bibo, aor. 1. inf. **προσπολῆσαι**.

Προστοπρίσκω, cum alio vendo, q. in compendium.

Προσπίπλω, accido, evenio; (2) accido ad, v. c. pedes, *unde* ſupplex fio, **πτω** (3) adduco; (4) adorior, irruo; (5) occurro, obvius ſum, **πεπεσεῖν**, adortus, aor. 2. part. **Πεῖρα προπεσεῖν γλυκὺ Ἀγαμεμνονίῃ παῖ, ἢ φέρεσ ζωῆ κακὰ**, Eur. Hec. 726. **Ἐς ματρὶ προπεσοῦσα τῇ μῇ ἐλεινα**, id Or. 1318.

Προσπιτνέω, ῶ, accido ad genua, ſupplex fio, accido, caco ad. **Ἀφικο προσελθων ἐδάφη προσπιτνᾷ νεκρῷ**, Eur. Med. 1208. **Τὸν δ' Αἰγέας, πεσπιτνοῦμ' ἐγώ**, Soph Oed. Col. 1337. **Προσπιτνᾷ ἐ γενεῖσι**, id. Hel. 1585.

Προσπλύζω, pro **προσπελάζω**, impert. **προσπλύζων**. **Κῦμα ὑ μὲν προσπλύζει ἠπείρῳ**, Il. 12 28.

Προσπνέθω, fut. **ύσω**, idem.

Προσπολέω, vel **πλώτω**, fut. **ώσω**, adfingo; (2) adjungo, adhærere facio; **προστεπλωμένῳ**, adhærens.

Προσπλησιακὸς, ὴ, όν, obſtruendi ſeu opplendi vim habens. A **προσπλήσω**.

Προσπλησμός, οῦ, ὁ ἡ ἡ, cui appropinquare aliquis poteſt, ad quem acceſſus patet. A **προσπλήζω**.

Προσπλήκω, fut. **ξω** addo, adjungo, annecto, Gl V ſupplico; **προσπλακεῖς**, adnexus, Ph. aor. 2. part. paſſ. **Τηθὺς σ' ἐς ἐκείνῃ Ζα λίαν προσπλίκει τῷ ἰδίῳ ποσί**, M. Anton. 1 7

Προσπλέω, f. **εύσω**, adnavigo. **Κατιδόντες εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων προσπλεούσας**, Thuc. **Χῖ Σκιδιας**, Luc.

Προσπλήρου, ῶ, f. ώσω, impleo; (2) ſuppleo.

Προσπλώς, adnavigatio.

Προσπλωτὸς, ὴ, όν, navigabilis; vel q. d. adnavigabilis.

Προσπλώω, adnavigo.

Πρόσπνευσις, εως, ἡ, adſpiratio. A ſeq.

Προσπνέω, ῶ, fut. **εύσω**, adflo, adſpiro. **Ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χειμὼν ἐρεᾶν!** Ariſt. Ran. 339.

Προσποιέομαι, οῦμαι, vindico mihi; (2) adquiro; (3) ſimulo, diſſimulo, Gl. Vet. in poteſtatem redigo; (4) concilio mihi; (5) profiteor; **προσποιησαῦς**, actectare, Ph. a. 1. inf. A

Προσποιέω, ῶ, mihi aſſumo, vendico, fut. 1. **προσεποίησεν**, vendicaturum eſſe; ſarius occurrit. **Ἐπὶ τῷ κεμὲ ἡ κυμέλει ἔναι προσποιεῖς** Ariſt. Veſp 1206. **Καὶ Ζα προσποιήσθαι ἴσχυεν**. Eur. Hel. 1102. **Ἐγὼ μὲν προσεποιεμὴν βάθλων**, Xen. Cyr. 2, 8.

Προσποιῶ, 2. ſing. præſ ind. paſſ.

Προσποίημα, ατος, τὸ, quod nobis vendicamus; (2) id, quod ſimulamus. **Οὐδὲν αἰρήσεις ἀ χειροτονίας, ἢ προσποιήματος ἄτε δεηθείς**, Appian. B. Civil. 1.

Προσποίησις,

προσποίησις, ἡ, ἡ, ἡ, acquisitio; (2) simulatio. Gl. V. dissimulatio. Ab eod.

Προσποιητικός, ἡ, όν, simulator, simulationi studens. A

Προσποιητός, ή, ὸν, ἡ, ὸν, simulatus, fictus. Ab eod.

Προσποιητῶς, Adv. simulate; (2) adsciscendo, per adquisitionem.

Προσπολεμέω, bello aggredior.

Προσπολεμόω, insuper hostem facio aliquem alicui.

Προσπολέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ministri seu ministræ munere fungor.

Προσπολλόομαι, advenio, accello.

Πρόσπολος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ ἡ, famulus, minister. Ex πρός, & πολέω, versor.

Προσποιέομαι, præterea elaboro.

Προστηριόομαι, fut. ώσομαι, proficiscor ad, accedo vel venio ad; (2) advento. Καὶ προστηριοῦνῃ αὐτῷ Ἰάκωβος ἡ Ἰούδας, Marc. 10, 35.

Προστοιζέω, adquiro, comparo insuper, vel simp. alteri, in med. comparo mihi. Προστηρίζεται τὰ λοιπὰ αὐτὸ τὸ σῶμα ὑπὸ τῶν σκλήρων, Dem. Phil. 1. Hinc

Προστηρισμός, ὁ, ἡ, adquisitio nova, it. ejus, quo adhuc egebamus; (2) quod adquiritur per eos, qui in nostra sunt potestate.

Προστηρίζω, vel προστηρτάω, & προστηρτάομαι, άσομαι, fibula annecto, affigo. Hinc

Προστηρτατός, ή, όν, fibula annexus, adfixus.

Προστίθεμαι, insuper pendere pecuniam cogor.

Πρόσπταισις, εως, ἡ, ipsa actio offendendi seu impingendi. A προσπταίω.

Πρόσπταισμα, ατος, τὸ, offensio pedis, prolapsio. Ab eod.

Προσπταίω, f. αίσω, offendo, impingo; (2) pecco, erro; (3) indignationem aut odium alicujus incurro; (4) eadem accipio, adversa utor fortuna. Διὰ Φειδίαν προσέπταισε τῷ δήμῳ, Plut.

Προσπτῆναι, aor. 1. inf. act. v. προσίπταμαι.

Προσπτυγμα, ατος, τὸ, amplexus; (2) id, quod implectimur. A

Προσπτύσσω, f. ξω, applico; προσπτύσσομαι, amplector, complector, amice saluto, blande compello. Τὸν μητρὸς αὐτῶν σωτῆρα προσπτύξῃ, Eur. Bac. 1321. Φιλίῳ χρώτῃ σώματος προσπτύξαι παῖδα ὁ τλὰς προσπτύξασ, id. Med. 1403. Προσπτύξαί μοι φ αἰπύλον, Theocr. 3, 19. Ἐς δ' ὑγρὸν ἀγκὰς ἐτ' ἠμφραν σαρβέῖα προσπτύσασ, Soph. Antig. 1251.

Προσπτύω, f. ύσω, insputo in aliquem; (2) contemptim facio; (3) abominor, despuo.

Πρόσπτωσις, εως, ἡ, impetus impactis, offendiculus, (2) offensio, allisio; (3) casus, eventus.

Προστυγχάνομαι, insuper percontor.

Προσπυνθάνομαι, amplius accendo; (2) accendo.

Προσσαίνω, vel περιο. Πολὺν ἡ μίλτος χλόην σαρίζει, ὡς προσέρραινεν κύκλῳ, Arist. Conc. 379. Ψυχικοῦ θέρμην αἷμα προσράνας βοθρίῳ, Lyc. 684.

Προσσάπλον, adhuendum. A προσσάπλω.

Προσσάπλω, f. ψω, adfuo.

Πρόσπαξις, εως, ἡ, collisio, conflictus, conflictatio. A προσράττω.

Προσσάσσω, vel προσσάττω, f. ξω, allido.

Προσσεσπω, accedo, ad augendi causa.

Προσσέω, adfluo, allabor, Gl. V. (2) accedo; (3) alloquor.

Προσσηγνυμι, vel προσσηγνύω, f. ξω, allido; allido; προσσήγνυμαι, allidor, irruo. Προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, Luc. 6. 48. Hinc

Πρόσσηξις, εως, ἡ, inlisio, Gl. Vet. impetus, conflictus.

Πρόσσημμα, ατος, τὸ, appellatio; (2) salutatio. A προσείπω, *alloquor*. Unde

Πρόσσησις, εως, ἡ, appellatio, compellatio, salutatio.

Προσσητέον, alloquendum, appellandum.

Προσσητός, ή, όν, compellatus, salutatus.

Πρόσσιζα, vel προσσίζω, *Adv.* stirpitus, radicitus, una cum radicibus.

Προσριζόφυλλος, ον, ὁ ἡ ἡ, juxta radices folia, radicem foliatam habens. Ex πρός, ῥίζα, & φύλλον.

Προσρίζω, actis radicibus adfigo.

Προσρίπτω, allido, impingo.

Προσρωννύω, vel προσρώννυμι, f. ρώσω, insuper confirmo, corroboro.

Προσαινάω, adblandior, adblandiendo delecto. Ψᾶττα προσαίνειν κακὸν, viro adblandiri malo. Schyl. Agam. 1674. Προσαίνεσθαι, Eur. Hipp. 865.

Προσυπέρω, mitto, idem quod pr.

Προσυπαίνω, f. σω, præterea significo, adsignificio. Ῥῶμα δέ ἐστι τὸ προσυπαῖνον, χρῶμα, Aristot.

Προσυπαντικός, ἡ, όν, præterea significans, adsignificativus.

Προσυπασία, ας, ἡ, signum additum vel concurrens aliis signis, R.

Προσυπαυλίζω, f. ίσω, adspuo, despuo in.

Προσυσκώπτω, de rebus inceptis insuper.

Προσυστέρον, Adv. ante. A προσυστερῶ.

Προσυσπαίρω, palpito ad.

Προσυσπένδω, adfundo, insuper libo.

Προσυσσείζω, insuper ad seditionem concito.

Προσυσυρία, vallo insuper munio, Thuc.

Προσυστέλλω, contraho, adduco, inde p. part. passiv. προσυσταλμένος, adstrictus, contractus, Suic.

Προσυσταυσπεδάζω, f. εύσω, castra pono ad.

Προσυσυκοφαντέω, insuper criminor.

Προσυσυλλαμβάνομαι, una calumnior, insuper prosum.

Προσυσυνάπτω, addo, adjungo, adnecto.

Προσυσύνειμι, simul adsum, attendo.

Προσυσυνθερμαίνω, una calefacio.

Προσυσυνίημι, una intelligo.

Προσυσυνίστημι, una laudo, f. commendo, una demonstro, sc. laudis consequendæ causa.

Προσυσυνοικέω, accedo alicui accola, in eandem domum vel urbem recipior.

Προσυσυνοικίζω, f. ίσω, in matrimonium præterea seu insuper colloco, Suic.

Προσυσυντίθεμαι, simul caupono, in med. paciscor cum aliquo præterea.

Πρόσω, *Adv.* ante se, in anteriorem partem. A πρός.

Προσωματοποιέω, præterea corpus facio, corpori adjungo.

Προσωρεύω, adaggero, accumulo, Gl. Vet.

Προσωχή, ἡ, idem quod

Πρόσωγμα, ατος, τὸ, præceptum, præceptio, imperium, auctoritas; Ph. jussum; al. Gl. V. A προσάσσω. Unde

Προσωκτικός, ἡ, όν, imperiosus, imperativus.

Προσωκτικῶς, *Adv.* imperative, in imperativo, imperando.

Προσωλαπισμός, οῦ, ἡ, labores & ærumnæ in aliqua re sufferæ; miseratione alterius tangor.

Προσώλεσα, aor. 1. inf. act. v. προσόλλω.

Πρόσωξις, εως, ἡ, mandatum, imperium. Gl. Vet. præceptum, præceptio. A προσώσσω.

Προσόξομῶν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi προσόσσω.

Προσσαρόω, f. ξω, amplius, præterea turbo.

Προσσαρμόνω, ῶ, annecto, alligo. Κυβερνήσαι βαρὺν γομφοῖς προσσταρξαπμένοις, Lyc. 748. A ταρμόνη, *vinculum*.

Προσσάς, άδος, ἡ, porticus vestibulum, & ipsa porticus. Etiam prostibulum seu scortum; προσσάδες, scorta, prostibula. A πρόσημι.

Προσσασία, ας, ἡ, imperium, quo aliquibus præsumus, præfecturæ dignitas; (2) patrocinium, tutela, præsidium, auxilium; (3) cultus externus, species, comitatus, magnificentia Pompæ, ap. Polyb.

Πρόσασις, εως, ἡ, excellentia, principatus, eminentia; (2) ap. Hipp. humoris dominantis significatio. Ab eod.

Προσσείω, vel ττω, f. σω, præterea impetum et aliquod in modum minitor, Gl. V. προσσεισμός, destinatus; (2) impetus, principio, Gl. Vet. Τί δητ' ἀμαυρὸν φῶτα σοῖσιν πρώτοις Πῶς ταῖς Ἀθήναις τοῖσδ προσάσσει πόλιν; Eur. Supp. 185. Ἅπαντά τ' ἄνταῖς ἔτι προσεταγμένα, ἃ τοῖσιν ἄσμεν ἐμμένει, Arist. Conc. 459.

Προσατία, ας, ἡ, præfectura, procuratio; (2) patrocinium, defensio. A

Προσατεύω, f. εύσω, præsum, præsideo. Ἄλλην θρώπων ἄλλων προσατεύειν, Xen. Cyr. 1, 2. A προστάτης.

Προσατέω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) patrocinor, defendo. Ἤπερ μόνη (ἀνάδεια) προσατεῖ τῷ ῥήτορι, Arist. Eq. 325. τινὶ χρόνῳ, Eur. Heracl. 207. Ab eod.

Προστάτηρ, ῆρος, ὁ, ἡ, præses, adjutor, auxiliator, Gl. V. tutelaris. Ab eod.

Προστάτης, ου, ὁ, præpositus, patronus; Ph. præses, antistes; al. Gl. V. tutor, curator. Hinc

Προστάτις, ιδος, ἡ, patrona; (2) hospita, curatrix, tutatrix.

Προστατικῶς, cum magna προστασία, dignitate, magnificentia.

Προστατῦντα, acc. sing. præs. part. verbi προστατέω.

Προστάττω, vide προστάσσω.

Προσαύρω, vallis seu palis in terram depactis præmunio.

Προστέγιον, ου, τὸ, tecti prominentia. Ex πρός, & στέγος, *tectum*.

Προστέγισμα, ατος, τὸ, idem & ex iisd.

Προστείθεις, aor. 1, part. pass. v. προστίθημι.

Προστέθεσμαι, *apparet*, f. 1. ind. pass.

Προστειχίζω, f. ίσω, murum addo, præterea muro cingo.

Προστείχω, advenio, vel venio ante.

Προστελμαρτής, ές, ον, una conjiciendus, conjectura e signis intelligendus.

Προστεκταινόμαι, insuper struo & machinor.

Προστελέω, solvo, numero, erogo, impendo.

Προστέλλω, protego. Gl. Vet. adstringo.

Προστενάζω, ante gemo, f. doleo.

Προστένω, idem.

Προστερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigiose adfingo. Ex πρός, & τέρας, *prodigium*.

Προστερνίδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, pectori anterius applicatus. Gl. Vet. pectoralis. Hinc τὸ προστερνίδιον, ου, pectorale. Ex στέρνον.

Προστερνίζομαι, f. ίσομαι, pectori meo applico, amplector, complector. *Joseph. Antiq. Jud.* lib. 2. c. 7. Ex πρός, & στέρνον.

Πρόστερνος, ον, pectori impositus, adpositus, oppositus.

Προστεταμμένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi προστατέω.

Προστεφάνιδιον, ου, f. ίσω, ante corono, prius corona redimio; (2) redimio.

Προσταβίδιον, ου, τὸ, antilena, Gl. V. A seq.

Προστηβίδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, appositus seu applicatus pectori. Ἐπ' ὤμοις, & στήθεσι, *pectus*.

Προστηθίς, ίδος, ἡ, pectoris pars seu στῆθος, qua pectus manus seu pedis, h e. eminentia illa prope digitos manuum & pedum. Ex ἰσθ.

Προστήκω, fut. ξω, liquefactum adfundo; (2) adhæreo, infideo; προστηκώς, adhærens, affixus, illiduus, p. part. Ὁμοῦ χιὼν τὸ χρῶμα τῷ χρυσῷ προστηκώς ἔνεστ, Luc. Gall.

Προστίβω, aor. 2. inf. act. v. προστίβημι.

Προστίβεις, præs. part. act.

Προστίβεμβε, *opponimus*, 1. pl. præs. ind. act.

Προστίθημι, addo, adjicio; (2) applico; (3) adjungo; (4) adnuo; (5) addico, & proprium trado, προστίθεμαι, addor, adjungor me, assentior. Gl. Vet. acstipulor, favore addico me, προστίθεσθαι, adhiberi, adhiberi, Ph. προστέθεικα, addidi, Ph. aor. 1. act. προστέθεια, additum est, addita est, Gl. Vet. a. 1. pass. προστέθη, additum, Ph. aor. 2. part. pass. προστεθεμένος, additus, Gl. V. devotus, p. part. pass. ὁ γὰρ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὄντος προσθεὶς μεγίστῃ

σπτιὼ, adjungerem se, Diod. Ἐαυτὸν εἰκὸς ἐσπτιεῖν βίᾳ, εἰ φίλεμος γένοιτο, προσδήσεσθαι. Appian B. Mithridat. Νοτω τοῦ ἵππου προσπτίοις ἐμῷ τέκνῳ, Eur. Supp. 27.

Προσκόπτω, ῶ, f. ψω, stercore contamino, vel stercus emitto adversum.

Προσκυλίω, ῶ, f. ἴσω, mulcto. Προσιμᾶν τῷ δημοσίῳ, Dem. Τῷ δημοσίῳ πρωτίμηται τοῦτο νόμος, id.

Πρόσιμμα, ατος, τὸ, mulcta, pœna; (2) ultimatio litis. A προτιμάω.

Προσιμασία, ας, ἡ, idem. Ab eod.

Προσιμασις, εως, ἡ, idem. Ph.

Πρόσιμος, ου, τὸ, opem fero, auxilior.

Προσιμοφορία, ᾶς, f. ἴσω, opem fero, auxilior.

Προσκοπτικὸς, ἡ, ον, rectam conjecturam faciens de futuro, futuri provisus.

Προσκοπτικὸς, ἡ, ον, tragice exaggerans aldo.; (2) tragice alloquor. Ἔχει φιλὸ καὶ ἐξωθεν προσκοπτικὸν μέγεθος, magnificum. Longin. 7.

Προσκατασκευάζω, castra pono ante.

Προσκεχαλίζω, arrepto collo luctor.

Προσκίπτω, f. ψω, oro, obsecro, precor, ad genua provolutus & adorans. Τοιαῦτά σε, ὦ Ζεῦ, προσκίπτω, Soph. Aj. 842.

Προσκρίνω, accurro, occurro, Gl. V. gratiam capto alicujus. Εμοὶ τις ἡμᾶς ἐσπαδακυῖα προσκρίνει, Arist. Θεσμ. 579. Προς τὸ φάσπον προσδραμεῖν, Xen. Cyr. 1, 11.

Πρόσκριω, fut. ψω, attero, incutio, infligo. Gl. Vet. affrico; προσκρίομαι, imprimo, infligo, Gloss. Vet. Πληγὰς ἀεὶ προσκρίουσ' ἐμοῖς ὠσὶ τὰς, Arist. Eq. 5. Λύτις δ' ὧν ἐπεκαλεῖτο, τὰς αἰτίας τῇ Φελλίᾳ προσκρίνετο, attribuit. Plut. Hinc

Πρόσκριμμα, ατος, τὸ, fragmentum; (2) afflictio.

Προσκρισις, εως, ἡ, attritus, adfrictus.

Προσκρόπαι, ῶν, οἱ, cui supplicamus, seu ad cujus genua supplices provolvimur; (2) qui supplex alicui ad genua accidit; (3) qui piaculum importat, ob quem religio obortur; (4) vindex & ultor homicidiorum & aliorum scelerum. Æschyl. Choeph. 285. A προσκρίπτω.

Προσκροπὴ, ῆς, ἡ, supplicatio, supplices preces; (2) devotio, detestatio; (3) reatus ob homicidium; (4) piaculum, labes sceleratæ contagionis. Ab eod.

Προσκροπὸς, ὁ, qui piaculo se obstrinxit.

Πρόσκροπος, ος, ὁ ἡ ὁ, supplex, qui supplex alicui ad genua procidit. Ab eod.

Προσκυρὸς, ὸν, ὁ ἡ ὸν, accurrens; (2) ad quem accurri potest. A προσκρίνω.

Προσκυχάνω, occurro, obvius fio, offero me; (2) consequor aliquid; (3) alicui rei deditus sum, aor. 2. προσέτυχον, part. προσκυχών, obvius. Οὕτως ὀξέως ὑπήκουσεν, ὡς οὐδεὶς πώποτε ὧν ἐγὼ προσέτυχον νέων, Plato. Ὁ προσκυχὼν, quilibet, quivis, obvius; it. cæt. quæ προσυχὴς. Ἡ χαριτλια δὲ ἦν ὀξεῖον μὲν γύναιον, ἑταιρικὸν δὲ ἐκλίπας, ἢ πῶ προσυχόντος φεῦ, ἢ εἰ πάνυ ἐπ' ἀλγῳ ἐθελήσειέ τις. Lucian.

Πρόσυλος, ος, ὁ ἡ ὸν, ab anteriore parte columnas habens.

Πρόστυπος, ος, ὁ ἡ ὸν, proprie extra corpus paululum eminens; (2) cælatus, figillatus, habens eminentes figuras, &c. opp. περιεκτὸν quæ totam rem exprimunt, & extrinsecus alligantur.

Προσυπόω, cælo, v. sup.

Πρόσυρτος, ὁ ἡ ὸν, adstrictus, substrictus. A

Προσύρω, fut. ψω, ante adstringo, ante fibulo seu constipo.

Προσυχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὸν, obvius; (2) qui in aliqua re versatus est, didicit aliquid, ut προσὸς τῇ φιλοσοφίᾳ. A προσυγχάνω.

Πρόσωος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui ante porticum est, scribitur & πρόσσοος. Ex πρὸ, & σοὸς, porticus.

Προσυζρίζω, f. ἴσω, nova insuper injuria adficio, insuper contumeliosus sum.

Προσυλέομαι, antea congredior vel colloquor; προσυλεγόμην, prius collocuti.

Πρόσυλλημμαι, ante ex pacto constitutus sum.

Προσυζυγνυμι, ante conjungo.

Προσυλακίζω, allatro proprie & tropice.

Προσυλάω, ante spolio, prior spolio.

Προσυλλίγω, ante colligo.

Προσυλλογισμὸς, ὁ, Syllogismus, in quo præmissa principalis Syllogismi concluduntur.

Πρόσυλος, ος, ὁ ἡ ὸν, materiæ adhærens; (2) qui rebus mundanis deditus est. Ex προς, & ὕλη, materia.

Προσυμμίσγοντες, antea commiscentes; a προσυμμισγω. Ex προὶ, & Συμμίσγω.

Προσυμφύω, ante adnascor.

Προσυμφωνέω, ante consentio.

Προσωναζρόιζω, ante conjungo.

Προσωνάπτω, ante conjungo.

Προσυνίημι, ante intelligo.

Προσυνίσταμαι, ante commendo.

Προσωοικήσασα, quæ ante cohabitavit & nupta fuit; a προσωοικέω, ῶ.

Προσυοικίζω, ante colloco in colonia, in matrimonio. Χωρὶς τοῦς προσυοικιζομένοις παρέχειν, M. Anton. 4, 13.

Προσυντίθεμαι, ante paciscor, prius convenio.

Προσυντρίβω, ante contringo vel confringi jubeo.

Προσυπακουστέον, subaudiendum præterea. A

Προσυπακούω, præterea subaudio.

Προσυπαντάω, venio obviam; occurro.

Προσυπεδειξάμην, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi προσυποδείκνυμι.

Προσυπεμφύω, ostendo, Pass. appareo.

Προσυπηρετέω, subministro.

Προσυπορχέομαι, insuper polliceor.

Προσυποτάσσω, subjicio, Gl. V.

Προσυπογράφω, f. ψω, insuper, una subscribo. Ἐστι δ' μαλλον, οἱ κρίνειν τὴ διανοια προσυπογράφειν, Longin. 14.

Προσυποδείκνυμι, f. ξω, ostendo.

Προσυπολαμβάνω, præterea, insuper existimo.

Προσυπομιμνήσκω, admoneo, Gl. Vet. προσυπεμίνησεν, insuper submonuit.

Προσυπομνηματίζω, & ομαι, in commentario addo.

Προσυποπτεύω, f. εύσω, insuper suspicor, præterea suspectum habeo.

Προσυποπτεύω, idem.

Προσυποτίθεμαι, una suppono, una intelligi volo.

Προσυρίσσω, vel Συρίττω, f. ξω, fibilo signum do, ante vel prius fibilo.

Προσυφαίνω, attexo.

Προσυφίσταμαι accedo, τὰ προσυφιστᾶτα, adventitia, quæ extrinsecus accedunt.

Προσυψόω, ῶ, f. ώσω, altius extollo, attollo.

Προσφάγιον, ου, τὸ, id, quo cum pane vescimur, opsonium, Ph. pulmentum, pulmentarium. A

Προσφαγεῖν, pani additum comedere, cum pane vesci.

Προσφαγμα, ατος, τὸ, hostia, victima. A προσφάττω.

Προσφαίζω, idem cum προσφάττω. Προσφάζεται μὴ αἷμα σφᾶτα ὑστέροις, Eur. Hel. 1077.

Προσφαίνομαι, appareo, significor. Ἄσμφω πυλαι προσεφάνησαν, Xen. Cyr. 4, 23.

Πρόσφατος, ος, ὁ ἡ ὸν, recens seu nuper interfectus; (2) recens dictus; (3) recens, novus. Νὺν δέ μοι ἑρσήεις ἡ πρόσφατος ἀμφιγάρυσις Κείσαι. Hom. Il. 24, 757. Ex προς, & φὰω, occido, vel duco.

Προσφάτως, Adv. recens, nuperrime, novissime.

Προσφερὴς, ἐος, ὁ ἡ ὸν, similis. A

Προσφέρω, offero, dedico, apporto, adhibeo, Gl. V. προσφέρω, adfero, Ph. προσφέρομαι, offeror; (2) adhortor, &c. (3) infero; (4) æquo; (5) in med. sumo v. c. cibum; (2) tracto aliquem, utor aliquo; (3) manus confero, invehor in aliquem; (4) accedo aliquem, adjungo me alicui assentior, προσοίσεται, admovit, Ph. aor. 1. προσηνείκατο, adhibuit, Ph. aor. 1. med. προσοιστέον, oblata est, Gl. V. aor. 2. pass. προσενεχθεὶς, allatus, Gl. Vet. προσενεχθὲν, oblatum, Ph. part. προσοίσω, adferam, Gl. Vet. f. 2. ind. act. Ἵνα μεν χαναὶς ἴδω πὶ τυτοις πρὸς Ζὶ κυνὰς προσοίσω, Arist. Nub. 480. Τὶς ἐ Ζίδηρον προσοίσει; Eur. Andr. 1152. Προσοίσετο τῷ Σκοπίλῳ, Luc.

Προσφεύγω, fugio ad, confugio. Προσφεύγειν τοὶς Ῥωμαῖς, Plut.

Πρόσφημι, alloquor; προσεῖπον, allocutus est, affatus est, Il. 8, 84, &c.

Προσφθέγγομαι, f. ξομαι, alloquor, compello, appello. Gl. Vet. προσεφθεγξάμην, adfatus, Gl. Vet. Ἥκιστον γάρ σ' εἰσιδὼν προσφθέγξομαι, Eur. Hipp. 1100. Κεῖνος αὖτι Ζῶ ποτε τοὺ ἄνδρα νύμφη Θεσσαλὶς προσφθέγξεται, id. Alc. 328. Πάγον Κρὸς προσεφθέγξατο, Pind. Ol. 10, 60.

Προσκλητήριος, salutatorius. Hinc προσφθεγκλήρια, ων, τὰ, dona quæ sponsus pro virginitate ablata donabat, sponsam salutans.

Προσφθεγκτικὸς, ἡ, ὸν, allocutorius. A προσφθέγγομαι.

Προσφθεγκτὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, dignus, quem alloquaris seu compellas. Ab eod.

Πρόσφθεγμα, ατος, τὸ, alloquium, allocutio. Gl. Vet. appellatio; προσφθέγματι, adfatu, Ph. Ab eod.

Πρόσφθεξις, εως, ἡ, salutatio, compellatio.

Προσφθορέομαι, accedo. *Interpretantur* & cum pernicie mea accedo; (2) depereo, infamo amore teneor; *sed non est hoc esse.* Eun. Προσφθαρεὶς, adortus, amore perdite captus.

Πρόσφθορος, ος, ὁ ἡ ὸν, compellatorius, salutatorius. A προσφθέγγομαι.

Προσφθονέω, ῶ, f. ήσω, insuper invideo.

Προσφιλάω, allego.

Προσφιλεία, ας, ἡ, amicitia, benevolentia, R. Suic. A προσφίλης.

Προσφιλέστατος, amantissime. A seq.

Προσφίλης, ες, ὁ ἡ ὸν, gratus, amabilis, amans, charus, προσφιλέστατος, amantissimus, gratissimus, Gl. V. Ex φιλος.

Προσφιλοκαλέω, ῶ, elegantiam adhibeo, commiscor.

Προσφιλονεικέω, insuper contendo, certo pro aliqua re.

Προσφιλοπονέω, naviter alicui rei operam do.

Προσφιλοσοφέω, philosophore cum aliquo, in aliqua re.

Προσφιλοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, studium & industriam rei alicui adhibeo; (2) solertiæ commentor; (3) jam inventis aliquid adjicio.

Προσφιλῶς, *Adv.* amice, ut amicum decet; (2) grate, ita, ut gratum est. A προσφιλὴς.

Προσφοιτάω, ῶ, fut. ήσω, accedo; (2) adeo sæpe, frequento. Χώραν προσεφοίτησε πλείονα χρόνον, Ælian. V. H. 9, 33.

Πρόσφορα, ᾶς, ἡ, oblatio; (2) sumtio cibi, potus; cibus ipse; (3) exprobratio, infectatio, crimen. A προσφέρω.

Προσφορέω, adgero, apporto. Hinc

Προσφόρημα, το, cibus, fericulum.

Προσφορὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, commodus, aptus, conveniens, utilis. Ab eod.

Προσφόρως, *Adv.* commode, convenienter, utiliter.

Προσφραγίζω, f. ίσω, ante insigno vel obsigno.

Προσφυγὴ, ῆς, ἡ, clientela, Ph. refugium.

Προσφυίας, *Ion.* pro προσφυὰς. A

Πρόσφυης, ὴς, ὁ ἡ ὲς, coalescens, adhærens; (2) ingenitus, innatus, adnatus; (3) natura accommodatus, aptus, congruens. Οἰκίαν σαθρὰ προσφυεστάτην, Longin. 34. A προσφύω. Unde

Πρόσφυμα, τὸ, quod extrinsecus adhæret, adnatum est.

Προσφυμι προσφῦσαι, aor. 2. inf. adhærescere. Partic. προσφὺς, inhærens, vid. προσφύομαι.

Προσφυξ,

Προφυξ, γος, ὁ ἡ ὑ, qui confugit ad aliquem, cujus patrocinium expetit; clicns, Ph. perfuga, transfuga. A προφεύγω.

Προσφύομαι, inhæreo, adnascor, Gl. V.

Προσφυσαι, nom. pl. a. 2. part. act. f. g. v. προσφυμι.

Προσφῦσα, adhærens. Hom. Il. 24, 213.

Προσφυσάω, ω, adflo, Gl. Vet.

Προσφυσις, εως, ἡ, coalitio, adhæsio, junctura. A προσφύω.

Προσφυτεύω, adsero, Gl. Vet. juxta planto.

Προσφύω, fut. ύσω, agnascl facio, & προσφύομαι, agnascor, accrefco, adhæreo, adhæresco; προσπέφυκα, pert. act. agnatus sum, adhæreo; προσπεφυκώς, adhærens, part. Προσπεφυκὼς τῇ Σκιάδι, Plato.

Προσφυῶς, apte, concinne, convenienter, congruenter; scite, Herodot. 1. A προσφυής

Προσφωνέω, alloquor, compello, acclamo; (2) voco ad, advoco; (3) dico seu dedico, nuncupo. Καὶ Σοὶ προσφωνῶ πρὸς τάδ' Αἰγίσθου δαπὲν, Eur. El. 692. Τῷ σ' ὦδε προσφώνειν ἐυρύκλεες βέες, Mosch. 2, 149. Ἴν' εἶχον μηδὶ προσφωνεῖν τινα, Eur. Hipp. 651.

Προσφώνημα, ατος, τὸ, allocutio, compellatio, acclamatio. A pr.

Προσφωνηματικὸς, ὴ, ὸν, nuncupativus, dedicatorius.

Προσφώνησις, εως, ἡ, allocutio, compellatio, oratio, qua quis compellatur, etiam interrogatio; (2) dedicatio, nuncupatio. Ab eod.

Προχάνω, fut. ανῶ, perf. προκέχηνα, hiantem ore excipio, rei alicui immineo, cupide eam inspecto, i. cupio; it. admiror, obstupefco aliqua re.

Προχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor, ad gratiam loquor.

Προχίθω, prætendo.

Προχειρος, vel προχερ, ος, ὁ ἡ, ὸν, ad manum situs. Ex Πούς, & χειρ, manus.

Προχεσις, εως, ἡ, obtentus, Gl. V.

Προχέω, adfundo; (2) perfundo, adfundendo rigo. Τὸ αἷμα πίνοντες τοῖς βωμοῖς προχέομεν, Luc.

Πρόχημα, ατος, τὸ, prætextus, obtentus, species, Ph. decus, ornamentum; (2) fictus rei, & condita. Ἦν δέ πρόχημα τῆς Τυρρηνίας ἡ πόλις, Plut. in Camil. cap. 2. A πρόσχω.

Προχημάτισμὸς, οῦ, ὁ, figura grammatica, quæ & Paragoge dicitur.

Πρόχης, 2. fing. aor. 2. conj. act. v. προσίχω.

Προχίζω, proscindo, Gl. V. præscindo.

Πρόχλισμα, ατος, τὸ, in adversa parte fissum; (2) genus calceamenti. A πρόσχίζω.

Προχλιδονίζω, fut. άσω, insuper rideo & subsanno.

Προχοντας, acc. plur. aor. 2. part. act. verbi πρόσειμι.

Προχορδος, ὁ ἡ ὑ, ad chordas conveniens, chordis consonus; (2) contonus. Ex χορδὴ.

Πρόχορος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ ὑ, choro seu choreæ junctus, in choro adstans.

Προχόω, προχωνύω, & προχώννυμι, f. χώσω, adgero, seu terra adgesta munio.

Προχρήσομαι, ὦμαι, f. ήσομαι, insuper utor; (2) utor. Ἡ ψυχὴ ὀργάνῳ τῷ σώματι προχρῆται, Plat. Phæd. 20.

Προχρίζω, f. ήσω, insuper peto vel flagito.

Πρόχρισις, εως, ἡ, usus, Longin. 37. A προχρίω.

Προχρηστέον, insuper petendum.

Προχρίω, illino, allino.

Προχρώζω, idem.

Προχυσις, εως, ἡ, adfusio.

Προχύτης, ου, ὁ, pertusor, Gl. V. A προχύω, adfundo.

Πρόχωμα, ατος, τὸ, agger; (2) terra & limus adgestus. A προχώννυμι, vid. προχόω.

Προχωρέω, concedo, i. e. me confero, progredior; (2) accedo ad, vicinus sum; (3) dedo me, deditionem facio, venio in fidem, accedo, accommodo me. Καὶ ἡ ξένον μὲν κάρτα πρεσχωρεῖν πόλῃ, se accommodare, Eur. Med. 222. Καὶ τοῖς τῶδε προχωρῶν λόγοις, obsequi, Soph. Phil. 955. Προσκεχωρήκασι πρὸς τύτους (λόγους) Dem.

Πρόχωρος, ου, ὁ ἡ ὑ, vicinus, habitans in loco vicino, accola, Gl. V. adjacens.

Πρόχωσις, εως, ἡ, exaggeratio, Gl. V. terræ aggestio. A προχώννυμι.

Προψαύω, fut. αύσω, attingo, attrecto, in superficie & leviter tango. Καὶ αὐτοὶ ἐνὶ ἤδη δακτύλων ὑμῶν ἁ προψαύστε τοῖς φρετίσις, Luc. 11, 46.

Προψεύδομαι, affingo; (2) ementior.

Προψηφίζομαι, fut. ίσομαι, decretis adjicio, ultra decerno; (2) aliud fcifco & decerno. Τῷδ' ἑτέραν παντασίαν πρεσψηφίσαιτο, Appian.

Προσψιθυρίζω, fut. ίσω, insusurro, adsibilo.

Πρόσω, Aliv. in anteriorem partem; (2) ultra, longe, procul. Hinc *Compar.* πρεσώτερος, έρα, ον, qui longius ante est, longius progressus, *Superl.* πρεσώτατος, remotissimus. A πρὸ, *ante.*

Πρισώδης, ες, ὁ ἡ ὑ, olidus, fœtidus, male olens. Ex ὄζω, pr. m. ὦδα.

Πρσσώδης, ες, ὁ ἡ ὑ, inflatus. Ex οἰδέω.

Προσῳδία, ας, ἡ, accentus; sonus, apex, Ph. Ex πρὸς, & ᾠδὴ, *cantus.* Hinc

Προσῳδιακὸς, ὴ, ὸν, ad accentus pertinens; (2) προσαδίοις serviens, s. aptus, s. usitatus. προσαδιακὸν μέτρον, modi, in προσῳδίοις usitati, h. e. pes e duabus longis & una brevi, scribitur προσῳδιακὸς, quod melius.

Προσαδικὸς, ὴ, ὸν, idem

Προσῳδίον, τὸ, carmen quod canitur in sacris Apollinis, i. ab iis qui accedunt Apollinem, scribitur & προσόδιον, v. sup. quod melius.

Προσῳδὸς, ὸς, ὁ ἡ ὑ, qui musicis instrumentis accinit; (2) contonus, congruens. Ex πρὸς, & ᾠδὴ, *cantus.*

Πρόσσω, Aliv. e longinquo. A πρόσω.

Προσαθία, ας, impello; προσώθησεν, adegit, Ph.

Προσαλαμησία, ας, ἡ, agnominatio; potius προσομασία.

Προσαγορία, ας, ἡ, appellatio, cognomen, Gl. V. cognomentum. Ex πρὸς, & ὄνομα.

Προσωπεῖον, ου, τὸ, larva, persona, vultus factus; (2) prætextus, species. A πρόσωπον.

Προσωπικὸς, ὴ, ὸν, personalis. Ab eod.

Προσωπίτιον, ου, τὸ, idem quod προσωπεῖον.

Προσωπὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Προσωπολημπέω, personæ rationem habeo, gratiæ vel odio subscribo, gratiam vel odium sequor. Εἰ δὲ προσωπολημπεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, Jacob. 2, 9. A

Προσωπολήμπτης, ου, ὁ, qui personarum habet rationem, gratiam aut odium sequens. Ex πρόσωπον, & λαμβάνω.

Προσωπολημψία, ας, ἡ, personæ respectus; Ph. gratia vel odium. Ex id.

Πρόσωπον, ου, τὸ, vultus, facies, os; persona, Ph. πρσωπα, ore, Ph. Ex ὤψ.

Προσωποποιέω, personas fictas induco, personas fingo.

Προσωποποιία, ας, ἡ, personarum confictio, figura oratoria, Prosopopœia. A

Προσωποποιὸς, ὸς, ὁ, qui personas seu larvas fabricatur. Ex πρόσωπον, & ποιέω.

Προσορμίσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, in portum *appello.*

Προσώτατα, *Adv.* longissime. A

Προσώτατος, η, ον, qui longissime ante est, longissime provectus, seu progressus. A πρόσω.

Προσωτάτω, *Adv.* longissime ante, seu longissime.

Πρσώτερος, έρα, ον, qui longius ante est, longius provectus, seu progressus. A πρόσω.

Προσωτέρω, *Adv.* longius ante, ulterius.

Προσωφελέω, ῶ, fut. ήσω, insuper commodo; (2) adjuvo, auxilium adfero, Καί τοῖς δέ γ' οἰκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν; Eur. Alc. 42. Οὐκ εἰ τοιχοις ἢ γυναιξὶν ἀθλίως προσωφέλησαν; id. Supp. 328. κακὸς, id. Heracl. 519. Hinc

Προσωφέλημα, ατος, τὸ, subsidium, auxilium.

Προσώχθισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προσοχθίζω.

Προταινὶ, *Adv.* nuper, proxime, nuperrime, novissime; (2) ante. A πρὸ, *ante.*

Προταίνιον, *Adv.* paullo ante. A πρσταινί.

Πρσταχλὶς, ante ponendus, præponendus. Τῷ συγκαμοσυλλῳ δεῖ προταχλίου τῷ λόγῳ, Æschin. A πρστάσσω. Unde

Προταχλικὸς, ὴ, ὸν, præpositivus.

Πρόταχλος, ου, ὁ ἡ ὑ, in fronte collocatus, antesignanus, in prima acie pugnans; (2) præfinitus.

Πρσταμιέω, fut. έσω, prius sepono.

Πρστάμνω, proscindo, idem quod πρστέμνω.

Πρσταμοίμιλλω, aor. 1. opt. med. v. πρστέμνω.

Πρόταξις, εως, ἡ, propositio; (2) prima acies; (3) aperta pugna. A πρστάσσω.

Προταράσσω, ante turbo, perturbo.

Προταρσέω, ῶ, fut. ήσω, primus metuo, timore ante corripior. Μή μι προτάρσει, τὸν Ζῆν ἐξόρθωσιν, Soph. Antig. 83.

Πρσταριχόω, fut. ώσω, prius sale condio, sale præmacero, præmaceto; (2) ante exsicco & arefacio.

Πρόστασις, εως, ἡ, propositio; (2) initium dramatis; (3) prior pars periodi. A πρστίνω.

Πρστάσσω, vel πρστάττω, f. ξω, præstituo; (2) ante colloco, præpono; præficio, Gl. V. πρόστεξε, præfecit, Ph. aor. 1. πρστετάγμένος, præfectus, Ph. p. pass part. πρστετάχθαι, præfici, Ph. inf. Τὰς καταφράκτους ἱππίας μοῖραν ἑαυτῷ πρόστατλεν, Herod. Ἐπαινέσαι δὲ πρσέταξεν ἑαυτῷ ὁ ἄγγελος Κύριος, Matt. 1, 24. Ὥρισας πρστεταγμένους καιρὸς, Act. 17, 26.

Προστατικὸς, ὴ, ὸν, ad πρόστασιν in fabulis pertinens, propositione constans, propositionis formam habens. A πρστίνω.

Προστατικῶς, in modum propositionis.

Προστεθεὶς, a. 1. part. pass. v. προστίθημι.

Πρστείνω, prætendo; (2) pompo; (3) offero, polliceor; (4) *Lacon.* eadem fere, & prætendo, obtendo; (5) adfringo, funibus tendo, *Pass.* πρστεταμένος, promtus, promptus. Ph. Ἀλλὰ δεξιὰν πρότεινε χεῖρα. καὶ κράτει τῆσδ' Ζῶν ὅπλων, Soph. Phil. 1280. Τελετὰς πρστεῖναν εὐίους νεάνισιν, Eur. Bac. 238. Σκιὰν ὡς ὑπὲρ τίνων, id. El. 1081.

Πρστειχίζω, f. ίσω, muro præmunio, propugnaculo tueor.

Πρστείχισμα, ατος, τὸ, murus, quo quid præmunitur; (2) propugnaculum. A πρστειχίζω.

Πρστέλεια, ων, τὰ, dona ante nuptias data festa, prætextus, velitationes, Æschyl. Agam. 62. & Pers. 225. A πρστέλεσς.

Πρστέλεια, ας, τ, q. d. præcinium; (2) omne primordium rei faciendæ. A

Πρστέλεσς, ος, ὁ ἡ ὑ, ante perfectus; (2) præcidaneus; (3) qui fit ante nuptias. Ex πρὸ, & τέλος.

Πρστελεύτεω, ante, prius finio vitam.

Πρστελέω, ῶ, f. έσω, ad initiationem præparo, vel ante rem faciam expio; (2) præparo, edoceo, erudio ad aliquid; (3) pecuniam repræsento & ante diem solvo.

Πρστελὴς, ὲς, v. πρστέλεσς, 2, 3.

Πρστιλίζω, fut. ίσω, idem quod πρστιλίω, R. Ἀρτέμιδι πρστιλίζουσα τῷδε νεανίδα, Eur. Iph. in Au. 444.

Πρστεμένισμα, ατος, τὸ, vestibulum templi & quidquid est ante fanum.

Πρστέμνω, proscindo vel præscindo, præncido.

Πρστενὴς, ής, ὁ ἡ ὑ, prætensus, protensus, protentus. A πρστείνω.

Πρστιθεία, prægusto, seu ante alios manus patinæ infero; (2) gulosus sum, catillo, cupediis

cupediis inhio. Διὰ τοῦτο πρωτίγθδσαν ἡμέρα μιᾷ, Arist. Nub. 1202. A

Πρωτίνδης, ου, ὁ, qui prior comedit, prægustator; (2) catillo & gulosus, Arist. Nub. 1200. Ex πρὸ, & τίνδω, *comedo.*

Πρωτεραῖος, αία, αῖον, prior, præcedens; τῇ πρωτεραίᾳ, pridie, Gl. Vet. A πρωτερος.

Πρωτεραίτερος, prior, Aristoph. A præc.

Πρωτερεύω, prior sum, loco, tempore, dignitate, priores partes obtineo, superio. A

Πρωτερέω, ω, fut. ησω, prior sum, præcedo, præco, anteeo, primas partes obtineo, superior sum seu video. Πρωτερεῖ εἰς τιμὴν φθορᾶς, Theophr. Ab eod. Hinc

Πρωτέρημα, ατος, τὸ, priores partes; (2) major seu potior rei alicujus gerendæ commoditas; (3) privilegium, prærogativa; (4) res bene gesta, victoria.

Πρωτερηγενὴς, ές, prius natus, antiquior. A γινομαι.

Πρώτερος, η, ον, prior. A πρότερος.

Πρωτέρῃσι, dat. pl. *Ion.* pro πρωτέροις.

Πρωτερον, *Adv.* prius, antea; (2) superiori tempore. Ab eod.

Πρώτερος, έρα, ερον, prior, superior, Ph. A πρὸ, *ante.*

Πρωτέρω, *Adv.* longius, ulterius.

Πρωτέρως, & **πρωτέρωσε**, idem.

Πρωτετυχθαι, inf. pass. perf. verbi πρότυγχάνω. Ἀλλ' ἐτ μὲν πρωτετύχθαι ἐάσομεν, Hom. Il. 18, 112.

Πρωτεχιολογέω, prius de arte differo; (2) prius artificiose differo, tradove.

Πρωτήθη, ης, ἡ, proavia, avi seu aviæ mater.

Πρώτηξις, εως, ἡ, tabefactio, R.

Προτί, *Præp.* a, ab, *Dor.* pro πρός.

Πρωτιάπλω, *Dor.* pro προσαπλῶ. Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπλω, Hom. Il. 24, 110.

Προτιβάλλεαι, 2. sing. pr. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro προσβάλλῃ. A

Προτιβάλλεμαι, *Dor.* pro προσβάλλομαι. Τούτῳ δ' ἔτ' ἴσως προτιβάλλεαι, στε τὶ ἔρῳ, Il. 5, 879.

Προτιδέγμβρος, nom. pl. perf. part. pass. *Dor.* & *Æol.* pro προσδεδεγμένος, a προσδέχομαι.

Προτιδεῖν, præs. inf. act. *Dor.* pro προσιδεῖν, a προσιδω.

Προτιειλία, *Dor.* pro προσειλία. Αἰεί μιν πρωτι νιας ἀπ σρατ ειν προτιειλεῖν, Il. 10, 347.

Προτιειτεῖν, *Dor.* pro προσειπεῖν, Il. 22, 329

Προτιθημι, propono, vel oratione, vel in publico; unde (2) edico; (3) ante pono, (4) objicio, sc. devorandum, appono edendum, (5) laudeo; (6) prodo, indico; (7) *in med.* 1) statuo, constituo mecum, 2) constituo decreto vel edicto; 3) cibum, convivium appono; 4) spectandum propono, *impr.* mortuum; 5) prætextu utor. προτίθεμαι, destino; προέθετο, destinavit, Ph. Ἀμιλλαν γὰρ ζῷ πάθεσι λέγω, Eur. Supp. 429. Ταῖς τιμαῖς ἐκάστῳ προτίθηαι, Xen. Cyr. 2, 14.

Προτικλίω, ante pario.

Προτιλλω, prævello, Gl. Vet.

Προτιμάσαι, aor. inf. act. *Dor.* pro προσμάσαι.

Προτιμάω, ω, f. ησω, pl ris facio, majoris æstimo, præfero, antepono, malo; (2) rationem habeo, curo. Οὐδὲν προτιμῶ ζῆν, Arist. Plut. 893. Τὸ γοῦν τὸ δίκαιον ἐγὼ προτιμήσω κερδους, Dem. Phil. 56. Πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐπιδείξαιτο τις, ποσὸν προτιμᾷ, ἢ ὅσου ἐπωφέλησεν; id. Fal. 252. Τὸ ξένον μείρακιον προτετιμήκασι ἡμῶν, Heliod. Hinc

Προτίμησις, εως, ἡ, ipsa æstimatio plurimi æstimandi & præferendi; præregatio, Gl. Vet.

Προτιμητέος, præferendus, Ph. προτιμητία, præferenda, Ph. A προτιμάω.

Προτιμητικὸς, ἡ, όν, honoratus, honorandus.

Προτιμητός, ή, ὁ, ἡ, plurimi æstimandus, præferendus, præponendus. Ex πρὸ, & τιμή.

Προτιμυθίομαι, *Dor.* pro προσμυθέομαι, Odyss. 11, 142.

Προτιμωρέω, prior pœnio, prior ulciscor; (2) prior auxilium fero; (3) prompte subvenio.

Πρωτίσασθαι, adspicio, præsagio. Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτίσασθε, Odyss. 7, 31. Οἱ κραδίη πρωτίσασκε θεόθεν, Odyss. 5, 389.

Πρωτίσω, honoro, honore dignor. Τὸν μὲν πρωτίσας, τὸ δ' ἀτιμάσας ἔχει, Soph. Antig. 22.

Πρώτισις, εως, ἡ, ipsa præscindendi actio; (2) quod præscinditur; (3) umbilicus. Ex πρὸ, & τίμνω.

Πρωτολμάω, ῶ, f. ήσω, prior audeo, prius patro, prior audaciæ exemplum do.

Πρώτυμνη, ης, ἡ, proprie effigies animalis, ut canis, &c. (2) species, persona, imago; (3) effigies solida exhibens hominem ad umbilicum usque. A πρωτύμνω.

Πρωτονίζω, f. ίσω, rudentes laxos intendo.

Πρώτονος, ου, ὁ, sc. κάλως, funis a malo summo ad proram tensus, malumque firmans, Gl. V. rudens; πρότονοι, rudentes, Gl. V. A πρωτείνω.

Πρωτὸν, prius, antea, antehac; pro πρὸ τούτου. Ph.

Προτραγῳδέω, part. a. 1. qui jam ante tragœdias egit in re aliqua.

Προτρέπομαι, hortor, adhortor, exhortor, invito, Ph. πρότρεψατο, hortatus est, aor. 1. med. pro προετρέψατο. Προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς, Act. 18, 27.

Προτρέποντο, 3. pl. imp. ind. pass. *Ion.* pro προετρέπετο, a προτρέπω. Unde

Προτρεπτικὸς, ἡ, όν, exhortatorius.

Προτρεπτικῶς, *Adv.* exhortando, incitando.

Προτρέπω, f. ψω, Gl. V. usitatius προτρέπομαι. Πλησίον ἥκειν τῷ τείχει προέτρεπεν, Heliod. Νόμοι πολιτεῖαι——εἰς δικαιοσύνην προτρέποντας, Xen. Cyr. 2, 12.

Προτρέχω, præcurro, curro ante, anteverto. Πολλοῖς γὰρ ἡ γλῶττα πρότρεχει τῆ διανοίᾳ, Hocr.

Πρότριτα, *Adv.* triduo ante, seu tertio ante die. Ex πρὸ, & τρίτος.

Προτροπάδην, *Adv.* cursu vel impetu concitato, summa cum celeritate, fugiendo. Προτροπάδην φεύγουσι, Hom. Il. 16, 304. *Hostis aliique turpi fuga abutantur.* A πρότροπος.

Προτροπάω, ῶ, idem quod προτρέπω.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio, impulsus monitis nixus, hortatus; invitatio, Ph. A πρότρεπω. Unde

Προτρόπιον οἶνος, vinum, quod sua sponte defluit, antequam uvæ calcentur.

Προτρυγάσις, ις, idem quod

Προτρυγητὴς, οῦ, ὁ, Bacchi cognomentum, qui vindemiæ præest. Ex τρύγη.

Προτρυγητὴρ, ῆρος, five πρότρυγητὴς, ῆ, ὁ, q. d. provindemiator, sidus cœleste nomen, quod nonnullis provindemia major dicitur, Arat. 138. Ex πρὸ, & τρυγάω.

Προτυγχάνω, prior sum, ante sum.

Πρότυπον, ου, τὸ, futuri operis præcedens typus ac forma. Ex πρὸ, & τύπος.

Πρότυπος, ου, ὁ, idem & ex illo.

Προτυπόω, præformo; (2) præinformo, *impr.* rem informare, ut imaginatio, v. c. per somnium facit; (3) conformo, sequente εἰς vel πρός.

Προτύπτω, f. ψω, ante verbero, prior verbero seu cædo; (2) prorumpo, erumpo.

Πρόυβαλε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Att.* pro προέβαλε. A πρόβαλλω.

Προΐδε, 2. sing. aor. 2 ind. act. *Att.* pro προεῖδε, a προοράω.

Προϊδρύσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Att.* pro προϊδρύσατο, a προϊδρύω.

Προΐδωκε, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέδωκε, a προϊδόσκω.

Προΐδοντο, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Att.* pro προείδοντο, a προτίθημι.

Προΐδωκε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέδωκε.

Προΐκειτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Att.* pro προείκειτο, a πρόκειμαι.

Προϊκίνδυνεύθης, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro προεκινδυνεύθης, a προκινδυνεύω.

ΠΡΟΤΝΗ, ης, ἡ, prunus, arbor.

Προξένησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro προ.ξένησε, a προξενία.

Προξενευνητὴς, ὰ, ὁ, explorator præmissus.

Προοὐπάγω & **ομαι**, ante induco ad aliquid, pellicio.

Προουπαντάω, obvius fio, prior occurro.

Προουπαντάζω, idem.

Προὐπαρξις, εως, ἡ, præexistentia.

Προουταρχὴ, ῆς, ἡ, priora beneficia; beneficentia, qua quis alterum prævenit. A

Προουπάρχω, fut ξω, prævenio, præverto; (2) sum ante, tempore præcedo, ante existo; (3) prior incipio, initium facio, provoco, lacesso, v. c. beneficus, προουπηργμένα, beneficia prius collata, perf. pass. part. Ἐτεοκλῆς πρόπαξ' ὑπ' ὀρθῶν σαθεῖς πύργων, Eur. Ph. 1229. Προυπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς, Luc. 23, 12.

Προὔπεμψα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro πρόπεμψα, a προπέμπω.

Προουπεξέρχομαι, ante exeo, egredior.

Προοὐπεξοιμάω, ῶ, f. ήσω, ante erumpo.

Προὐπεργάζομαι, prius efficio. Hinc

Προυπεργασία, ας, ἡ, præmunitio, præparatio, caulæ instructio, apud Rhet.

Προὐπῆρκται, 3. sing. perf. indic. pass, verbi προουπάρχω.

Προυπιχνέομαι, ante promitto; προὐπίχετο, a. 2. ante promisit. Σωτηρίαν προυπιχνοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς, Xen. Cyr. 3, 22.

Προοὐπιβάλλω, & **προουπιβάλλομαι**, q. d. præsubjicio, præstruo. Εἰ ὁ ἥλιος προυποβάλλεται τὰς δυνάμεις, Themist.

Προουτ γράφω, tacite factis indico, significo.

Προουπεδείκνυμι, ante demonstro, i. explicando ostendo.

Προὐποκειμαι, q. d. prius subjaceo, prius subjectus sum; (2) prius in naturam rerum editus sum; προυποκεῖται, præsupponitur. Προυποκεῖσθαι ζάματι, Philo.

Προυπολαμβάνω, prius existimo, prius animo concipio & præsumo.

Προουπομνηματίζομαι, **προυπομνηματισάμενοι**, qui ante commentarios fecerunt.

Προουπάρχω, ante fui, eo.

Προυπόσασις, εως, ἡ, præexistentia. A πρὸ & ἵσταμαι.

Προυποτιθημι, præsuppono.

Προυποτοπέω, ante delineo, i. delibro.

Πρόπτος, η, ὁ, ἡ, ante oculos positus; (2) manifestus, Ph. πρόπτην, pro, eum, ex τὰ πρόπτα. Nam. Ex πρὸ, & πίπτομαι.

Προρρωστήρια, potiora, utiliora. A

Προσαγωγὴ, operæ auctio. Ex πρὸς & ἄγω.

Προσβάθει, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro προσετίθει, a προστίθεμι.

Προσβάτιστος, 2. sing. imperf. ind. pass. *Att.* pro προσετίθετο, a προστίθεμι.

Προσβάφειλες, 2. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro πρόφειλες, a προσφείλω.

Προσεϊσαμαι, præexisto; **προσεϊσηκὼς**, præexistens, perf. part. A προσεῖσημι.

Προευφαιρέω, ante subtraho a. aufero.

Προϋφαρπάζω, ante surripio.

Προχεῖν, præs. infin. act. *Att.* pro πρόχειν, a πρόχω, anteeollo.

Προφαγεῖν, præcomedere, ante alia edere, in cibo præsumere.

Προφαίω, præluceo, lumen præfero, præmonstro, seu præmonstro speciem futuri, & quasi pollicear, portendo aliquid, ac significo prodigio; **προφαίνε**, præmonstrabat, imperf. προεφαίνετο, apparebat; imperf. pass. Σφετέραν ῥίζαν πόφαιτο, Pind. Ist. 8, 123. Ἄθλα πεζοῖσι τοῖς ταχυδρόμοις, Xen. Cyr. 2, 7. Λίγιαν ὅτι ἱππικὴ τάξις μεγάλη ἐστὶ τῷ πεδίῳ προφαίνεται, ib. 6, 21. Ἦδη αὐτὸς ἐν τῇ πύλῃ πρόφαινε ὁ Κῦρος, ib. 8, 23.

Προφανῇ, 3. sing. aor. 2. conj. pass. v. *προφαίνω*

Προφανής, ἐος, ὁ ἡ ἐς, conspicuus, manifestus, apertus. A *προφαίνω*.

Προφάνεια, ας, ἡ, conspicuitas. A *προφανής*.

Προφάτης, ου, ὁ, interpres sacrorum. *Πρόφητις*, lacerdos.

Πρόφαντος, ος, ὁ ἡ ὄν, præmonstratus, præsignificatus; (2) evidens, conspicuus. A *προφαίνω*.

Προφανῶς, *Adv.* conspicue, aperte.

Προφασίζομαι, fut. σομαι, fingo causas, causificor, largiorem causando & prætexendo aliquid, prætexo, prætendo, causæ loco adfero, excuso, Gl. Vet. causor; *προφασίζεται*, prætendit, Ph. *προφασίσαντο*, prætenderunt, aor. 1. med. 3 pl. Οὐδὲ ἐγὼ ἀντιῶ προφασιζομαι, Theog. 935. *ἀσχολίαν*, Xen. Cyr. 2, 16. A

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus, excusatio, Ph. causatio, al. Gl. Vet. occasio, materia, Ph. causa quæcunque etiam vera & arcana. Ἰλιὸς πρόφασιν, Hom. Il. 19, 262. Ἐπὶ ᾧ στενάχοντο γυναῖκες Πάτροκλον προφασιν, i. e. Ad gemebant feminæ de Patroclo specie. *ibid.* 302. Ἡπατας τοιαύτας προφασιζεσθαι, Plat. Politic. 5. A *πρόφημι*.

Προφασιστικός, ἡ, όν, excusatorius. A *προφασίζομαι*.

Προπερίτερος, præstantior, Gl. V. item prior motu, incessu, & pronior. A

Πρόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, qui est provecta ætate; (2) præstans. A *προφέρω*.

Προφέρησιν, 3. s. præt. conj. act. *Ion.* & cum ν ἐ

Προφέρω, profero, promo, depromo, in medium adfero, exhibeo, propono, allego, cito; (2) objicio, exprobro; (3) enuncio, loquor; (4) præsto, antecello, anteeo, ulterius fero seu porto, promoveo; *προενέγκαῖς*, proferte, Gl. V. a. 1. imperat. *προενεχθείς*, prolatus, antelatus, Gl. V. a. 1. part. pass. *προενηνεγμένος*, prolatus, Gl. Vet. perf. part. Ὅσσον παρθενικὴ προφερὴ τριγάμοιο γυναικὸς, præstat, Theocr. 12, 5. Ἐν τούτῳ νόμον ὑδρίλωσον, ἀνὴρ προφερει, Pind. Pyth. 2, 158. *Προφέρω ἑδωνὸς ὑμῶν ῥάμη*, Thuc. *Οἷς ἐς ἰυτυχίαν*, Eur.

Προφεύγω, effugio; *προφυγών*, aor. 2. part. Elapius. Ὃς φάλαγ προφύγῃ κακὸν, Il. 14, 381.

Προειπεῖ, prædicb. Ex *πρὸ*, & *φημὶ*, *dico*.

Προφημίζω, ante diffipo famam.

Προφητανίξ, ακτος, ὁ, rex propheta, Davidis epith. A *προφήτης*, & *ἄναξ*, *rex*.

Προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum, vaticinium aut vaticinium. A *προφητεύω*.

Προφητεῖον, ου, τὸ, templum in honorem alicujus prophetæ erectum, Suic. Ab eod.

Προφητεύω, f. εύσω, futura prædico, vaticinor; (2) fanorum antistes sum oraculorumque interpres, extimus afflatus sum, vocem divinam audio; (3) in N. T. interpreter vaticinii, & alia ic. S. dicta. Οὐκ ἔστιν ἔστις ἔσ' ὅστις ταῦτα προφητεύσει τάδε, Eur. Ion. 370. Ἔφειτο δὲ βαμὰ καὶ εἰς τὸ νεὼν τὸ Ἰσιδῶν, ᾧ προσεύχετο, Herod. A *προφήτης*.

Προφήτης, ου, ὁ, propheta, hariolus, antistes, vates, Gl. V. *προφῆ* antistites, vates, Ph. in N. T. etiam de vocata. A *πρόφημι*. Hinc

Προφητικός, ἡ, όν, propheticus, ad prophetas pertinens.

Προφητικῶς, more vatum.

Προφήτις, ιος, ἡ, quæ futura prædicit; (2) lacerdos.

Προφητοκτόνος, ος, ὁ ἡ ἡ, prophetæ vel prophetarum interfector. A κτείνω.

Προφητοφθόγκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, a propheta dictus vel pronunciatus; (2) propheta dignus. Ex *πρόφητης*, & *φθέγγομαι*.

Προφητοφύτης, ου, ὁ, prophetarum interfector, Suic. Ex *φονεύτης*, pro *φονεύτης*.

Προφθαδίλως, præveniendo, anteverlendo. A

Προφθάνω, fut. άσω, idem quod simpl. *φθάνω*, Ph. *πρόφθασιν*, præveni, Gl. Vet. aor. 1. imperat. *Προίφθασον αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς*, Matt. 17, 25. Hinc

Προφθασία, ἡ, occupatio.

Προφθέγγομαι, anteloquor, Gl. V. Hinc

Προφθίγξις, εως, ἡ, anteloquium.

Προθθίμβρος, ου, ὁ, prænortuus seu antemortuus. Ex *πρὸ*, & *φθίομαι*, *perco*.

Προφοβέω, ante terreo.

Προφοβητικός, ἡ, όν, prætimens, absterrendi vim habens. A *προφοβέω*.

Προφοιβάζω, fut. άσω, ante purifico. Ὅφρα προφοιβάζασι δίμας ζαθέοισι καθαρμοῖς, Nonn. P. 11, 55. Vide *Φοιβάζω*.

Προφορά, ᾶς, ἡ, prolatio, pronunciatio; (2) exprobratio, ap. Polyb. A *προφέρω*.

Προφορίσμαι, ῦμαι, tramam filumque duco atque reduco; (2) ultro citroque curlito. Ἀπολάμεθ' ἄλλως τῷ ὁδὸν προφορμῶμαι, Arist. Av. 4. A *προφέρω*. Unde

Προφορικός, ἡ, όν, qui ore profertur, enunciativus, Gl. V. eloquens, facundus.

Πρόφορος, ου, ὁ, humor cruentus & aquosus inter membranas, quibus fœtus continetur. Ab eodem.

Προφόσδε, in lucem.

Πρόφραγμα, ατος, τὸ, septum alicui loco prætentum; (2) propugnaculum, tutamen, (3) locus ante scenam. A *προφράσσω*.

Προφράζω, fut. άσω, prædico, prænuncio. Τὰ ὑ προπεφραδμένα πολλὰ Ἀθλ' ἔδωσαν παῖδες μεγαλήτορες, Hesiod. Ἐργ. 653.

Προφρανέως, ῆς, ἡ, propensi, benevola, lubens, Hom. Odyss. 10, 386. & 5, 161. A *πρόφρων*.

Προφρασσω, vel *προφράττω*, f. ξω, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφρονίως, *Adv.* prompto seu propenso animo, lubenter. Ab eod.

Προφόως, *Adv.* idem & ab eod.

Πρόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, prudens; (2) propensus, benevolus, promptus. A *φρήν*.

Προφύγοι, 3. s. aor. 2. conj. act. v. *προφεύγω*.

Προφυλακή, ῆς, ἡ, excubiæ, vigiliæ, statio, munitio ad arcendum, propugnaculorum observatio; (2) præcautio, cautio; (3) amuletum. A *πρόφυλαξ*.

Προφυλακίς, ναῦς, navis, quæ ante exercitum excubat, aut ante alias naves; (2) navis præsidiaria. Ab eod.

Προφυλακτικός, ἡ, όν, ad præcautionem aptus, qui adhibetur ad præcavendum. A *προφυλάσσω*.

Προφύλαξ, ακος, ὁ, qui ante excubat, excubitor, speculator, præsidiarius.

Προφύλαξις, ἡ, cautio, providentia. A

Προφυλάσσομαι, præcaveo, Gl. V. A seq.

Προφυλάσσω, vel *ἀτίλω*, f. ξω, q. d. ante excubo, pro statione excubias ago. Μὴ ἐνταμβῶν ὃ προφυλάξῃσθ' ταῦτα, M. Anton. 2, 8. Οὐ γὰρ ἐδ' ὡς ἔχθρον προφυλασσομεθ', Epigr. de adulatore. Τί μη ἐγὼ πρεσβυλαττόμαι ὑμᾶς, Xen.

Πρόφυρμα, το, massa farinacea, quæ in maceri subigitur ut mox panes fiant. A

Προφυρόω, ῶ, ante macero, præparo ante. Καὶ πρεπιεφυρῶ λόγῳ ἐς μοι, Arist. Av. 468.

Προφυτεύτος, ον, ante subactus, & quidem recte, satis.

Προφύσια, ων, τὰ, præmunimina, quibus foliorum fistulæ in metallis teguntur. Ex *πρὸ*, & *φυσάω*, *suffio*.

Πρόφυσις, εως, ἡ, germinatio, germen. A *πεφύω*.

Προφυτόω, f. ώσω, prius planto vel fero.

Προφύω, f. υσω, ante genero seu pigno.

Προφωνέω, ῶ, fut. ήσω, prius vocem edo, præloquor; (2) prædico, præmoneo, denuncio. Φοῖβον προφωνῶ πᾶσι, Eur. Hipp. 959. Nonnulli vero legunt *προσφωνῶ*.

Προφωτίζω, f. ισω, prius illumino, prius patefacio.

Προχαίρω, gaudium præcipio, fructu gaudeo.

Προχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo. *Adv.*

Προχαίτη, ης, ἡ, prætextus. Προχαὶ δ' ἐὺ

ρίσατο πᾶσα, Callim. Hymn. *in Cererem*, 73. Ex *πρὸ*, & *χαίνω*, *hisco*.

Προχάραγμα, ατος, τὸ, futuræ rei repræsentatio ac prævia descriptio. A

Προχαράσσω, vel *ἀτίλω*, fut. ξω, prima lineamenta duco, primam sculpturam facio ante polituram, præformo; (2) ante delineo, adumbro.

Προχαρίζομαι, f. ίσομαι, ante vel prius gratificor, ante condono.

Προχειλίδιον, τὸ, prominens labiorum pars. A

Πρόχειλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui prominentibus est labiis; labrosus, Gl. V. A χεῖλος.

Προχειρέω, ap. Dion. H. si lectio sana, *(Ern.)* idem quod

Προχειρίζω, f. ίσω, omnibus notum facio, q. *πρόχειρον*, promulgo; (2) deligo, sumo ad aliquid faciendum, destino; (3) instituo, inchoo; (4) promo, depromo; *προχειρίζομαι*, protero, promo, Gl. V. pass. deligor, Ὁ Θεὸς τὸν πατέρα ἡμῶν προεχειρίσατό Cs, Act. 22, 14. Δικαιοῦν τινα φημὶ προχειρίσασθαι δεῖν ὑμᾶς, Dem. Phil. 1. A

Πρόχειρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui est in promptu, inventu facile, expeditus, Ph. *πρόχειρον*, promptum, ad manum. Προχειροτέχνῃ *βυκέι*, *Anet.* Ex *πρὸ*, & *χείρ*.

Προχειροτονέω, ante seu prius creo; (2) præ aliis & ante tempus aliquid designo. Γινομένης ἐκκλησίας πεχειροτόνησιν δῆμος, Dem. Μαρτυσι τοῖς πρ κεχειροτονημένοις ὑπὸ τῆ Θεῖ, Act. 10, 41.

Προχειρότερος, promptior.

Προχείρως, *Adv.* prompte; (2) temere.

Προχειρίζω, ante manibus operor.

Προχίσντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro *προχίσωσι*, a *πρόχισις*.

Προχόδιμα, ατος, τὸ, profusio, profusum. A

Προχέω, f. εύσω, profundo, effundo. Προχέῃ λιγείαν ὀμφὴν, Anacr. 6, 11. Ἐς πεδίον πρόχεντο, Il. 2, 465.

Προχύ, *Adv.* in genua, geniculatim; (2) runditus, radicitus. Ex *πρὸ*, & *γόνυ*.

Προχάνη, ης, ἡ, gutturnium. A *προχέω*.

Προχλόη, ης, ἡ, fluxus aquæ; unde (2) diluvium, inundatio; (3) gurges; (4) ostium, quo fluvius in mare effunditur. Hom. Il. 17, 263. Odyss. 5, 443. Ab eod.

Προχοΐδιον, τὸ, aquiculæ, qua aqua effunditur manibus abluendis, Strabo lib. 17. A

Προχοΐς, ίδος, ἡ, matula. A *πρόχυς*.

Προχόλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, aqualis, vas aquarium, quo aqua manibus datur, gutturnium. *pl.* τίδες. Ab eod.

Προχοχύω, prælufio, fido.

Προχύσω, f. ύσω, ante mungo.

Πρόχρονος, ος, ὁ ἡ ὄν, tempore suo prior, tempore præcedo, Suic. A

Πρόχρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ ἡ ὄν, tempore anterior, tempore præcedens. Ex *πρὸ*, & *χρόνος*.

Πρόχυμα, ατος, τὸ, quod profunditur aut profusum est; (2) quum liquor effluens ante, quam ure calentur. A *πρόχυσις*. Unde

Πρόχυσις, εως, ἡ, profusio, effusio; (2) terra ante locum aliquem adjecta.

Προχωπαῖος, αια, αῖον, natus vel habitans in insula Prochyta. A

Πρόχυτα, ὑτος, terra insulsa a continente & insula secta. A *πρόχυσις*. Unde

Πρόχυτον, ου, τὸ, farrorum, Gl. V.

Πρόχυτος, η, ον, profusus, Clem. A.

Πρόχυτος, η, ον, profusus. Ab eod.

Προχύω, f. ύσω, profundo, effundo; (2) terra adjecta extruo. Τὸ Πύθικὸν ὕδωρ πρόχυται, Dion. Hal. 1, 22.

Πρόχωλος, ου, claudus.

Πρόχωρέω, ῶ, fut. ήσω, procedo, progredior, succedo, progredior. Ἤων δὲ δ ξαν ἐν πρόχωρησαι δυνάμει, Dion. Heliac. 480. Καὶ μὴν ἀκολουθοῦσι προχωρεῖν, vi. Ph. Ἡ τε φαντασία τ νοῦ προχωρήσῃ, Dion. Hal.

Πρόχωμα, ατος, τὸ, quod succedit, seu succedit, (2) excrementum.

προχάρησις, εως, ἡ, successio, progressus, processus. Ab eod.

προψηφίζω, ante scisco, decerno.

πρόψυξις, f. ξις, prius refrigero.

προῳδός, ἡ, prolusio in cantu, introitus, & qu. præcentio.

πρόωθέω, protrudo, propello. Τ' ἄλλα σαφηνείᾳ κ' εὐσυνοψίᾳ, Longin. 32.

Πρόωλος, petulans, Ph. perditus. A πρό, & ὄλυμμαι.

Προωμιάσματα, ων, τὰ, præludia. Ab ὀρμέω.

Προωνύμιος, α, ον, præcognomen, Ph. Ex πρό, & ὄνομα. Unde

Προωνυμικός, ἡ, όν, præcognomen habens.

Πρώϊος, α, ον, ὁ κ' ἡ, præmaturus, præcox. Ex πρό, & ὥρα, tempus.

Πρῳΐζω, ω, ὁ κ' ἡ, idem & ex iisd.

Πρῳΐσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. πρῳΐζω.

Προχαράμβας, impr. ind. med. contr. pro προχαραδόμην, a προχαράσσω.

Πρῶσις, ως, ἡ, protrusio, propulsus. A προωθέω.

Πρῶτης, ου, ὁ, caput lignorum prominentium, quæ pondus deprimendum sustinebant. Ab eodem. Hinc

Πρωτικός, ἡ, όν, vim propellendi habens.

ΠΡΤΑΓΕΣ, ων, οἱ, propugnatores; (2) pedites, Hom. Il. 5, 744. (3) populi multitudo conjuncta.

Πρῦλις, εως, ἡ, tibiæ ornatus, quam pedites saltant. Οὕτω γὰρ Κέλητες ἐπὶ πρῦλιν ὀρχήσαντο, Callim. Hymn. in Jov. 52. Vid. Lucian. de Salt. A πρυλέω.

Πρύμνα, ης, ἡ, extrema navis pars, puppis. A πρυμνός.

Πρυμναθεν, Adv. a puppi. A πρύμνα.

Πρυμνίσια, τὰ, funes, quibus navis religatur ad terram, Gl. Vet. retinacula; Hom. Il. 1, 431. Ab eodem.

Πρυμνήσιος, α, ον, qui est in puppi, ad puppim pertinens. Ab eod.

Πρυμνήτης, ου, ὁ, gubernator in puppi sedens; παρὰ τὸ πρύμνην ἔχειν, i. e. πηδάλιον ἔχειν, quem Romani clavum vocant; Æol. pro πρυμνητήρ. Ab eod.

Πρυμνήτικος, ἡ, ον, ad puppim pertinens.

Πρυμνόθεν, Adv. a puppi; ab eod. (2) funditus. A

ΠΡΥΜΝΟΣ, ἡ, ὄν, extremus, ultimus.

Πρυμνοῦχος, ος, ὁ κ' ἡ, puppim tenens. Ex πρύμνα, & ἔχω.

Πρυμνωτία, ας, ἡ, exterior navis pars, navis puppis. Ex πρυμνός, & ὦτος, auris.

Πρυτανεία, ας, ἡ, cibarius seu potorius prytanium, munus vel imperium prytanicum. A πρύτανις.

Πρυτανεῖα, ων, τὰ, pecunia, quam deponebant actor & reus judicio ordinario, Lat. sacramentum. A

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, locus Athenis, in quo Prytanes judicia exercebant, & in quo viri bene de republica meriti publice alebantur sumptibus; (2) curia; (3) Palatium, aula regia.

Πρυτανεύω, f. εύσω, senator sum, aut magistratus, aut aliud, quod πρύτανις notat, summum potestatem teneo, princeps sum; (2) rego, moderor, administro; (3) suppedito, subministro, procuro. Ἰλὴ εἰρεσίῃσι ἐπρυτάνευσε, Par. εἰρεσίῃσι, Antip. Πρυτανεύσιμον ἀλκὴν ἔσεσθαι, Hom. Hymn. in Apoll 63. A πρύτανις. Unde

Πρυτανικός, ἡ, όν, ad πρυτανεῖα pertinens.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, Athenis senator ex numero 500, qui annum decimum sextum decimæ anni partis præerat; (2) in aliis civitatibus interdum summum magistratum notat, unde (3) summus magistratus, ἀρχὴν ὑπατική; (4) princeps in aliquo genere artis aut rei, (5) curator, præfectus alicujus rei, dispensator. *Ern.*

Πρώ, πρωΐ, & πρωΐ, *Adv.* mane. Ex πρωΐ.

Πρῴδιον, *Adv.* paulo, ante, olim, Ph.

Πρωθήβης, α, ὁ, qui primos pubertatis annos agit, puber. Ἥκια πρωθήβου Τίκυθον, Nic. Th. 905. Ex πρῶτος, & ἥβη.

Πρωθηκός, ή, ὁ κ' ἡ, idem & ex iisd.

Πρωθύστερος, præposterus, Gl. V. πρωθύστερον, præposterum, Gl. Vet. Ab ὕστερον.

ΠΡΩΙ, *Adv.* mane, (2) mature, tempestive; (3) præmature, ante tempus. Hinc *Compar.* πρωΐτερος, ίζα, ερον, & *Superl.* πρωϊτατος. Hinc

Πρωΐα, ας, ἡ, scil. ὥρα, matutinum tempus.

Πρωϊαίτατα, admodum tempestive, præmature, summo mane.

Πρωϊνίτερον, profundiore dilucolo; (2) matutius, tempestivius.

Πρωϊογενής, ές, ὁ κ' ἡ, mature vel præmature genitus. Ex πρωΐ, & ἀφ' ὅτου.

Πρωϊόσπορος, mature germinans. A

Πρωϊπλαγής, ές, ὁ κ' ἡ, mature germinans. Ex πρωΐ, & βλάστω, germino.

Πρωϊπόλιος, ου, ὁ, matutinus seu præcox gallinaceus. A πρωϊπολέω.

Πρωΐζα, vel πρωΐζα, *Adv.* non ita dudum, hodie mane; (2) præmature, citius, intempestive, ante tempus. A πρωΐ. Unde

Πρωΐζω, vel πρωΐζω, pallio ante præteritum; (2) mane eo; (3) nudus venio.

Πρωϊήρατος, ον, a mane, a tempore matutino.

Πρωϊκαρπία, mature fructus reddo.

Πρωϊκαρπος, ον, matura fructuum editio.

Πρωϊκαρπος, ος, ὁ κ' ἡ, cujus fructus mature proveniunt. Ex πρωΐ, & καρπός.

Πρωϊμος, ος, ὁ κ' ἡ, matutinus, tempestivus, Ph. πρωϊαίτερον, præcox. A πρωΐ.

Πρωϊνός, ή, όν, matutinus. Ab eod.

Πρῷον, ου, τὸ, hora matutina. A πρώϊος.

Πρώϊος, ία, ιον, matutinus. A πρωΐ. Hinc

Πρωϊτερος, ερα, ερον, præcox maturius.

Πρωϊτροφέω, præmature fœtus, mature fœtum. A

Πρωϊτρυγής, ὁ κ' ἡ, qui mature fertur; (2) præmature ferendus. A *Cretico.*

ΠΡΩΚΤΟΣ, ὁ, ὁ, pollex, manus, colus.

Πρωκτοσκηψός, ῶ, nates ipsæ, obscœno, verbum Aristophanicum, Eq. 874. ut & πρωκτοτεταγώς.

Πρῶλη, ης, ἡ, locus acclivis, collis; (2) vertex s. cacumen montis. A τρόλη.

Πρῶλος, ου, ὁ, gutta, ἢ Hesychio, morbi rore. Ἐκ ἄρα τοῦ κ' ἐν ὀφθαλμοῖσι Πρῶλος ἐρεύθει πίσσινος, ἀλλὰ τάπητ' ἐγένοντο, Call. in Apoll. 40. A πρῶ.

Πρῶν, idem quod ποδών.

ΠΡΩΡΑ, ας, ἡ, prora, anterior pars navis.

Πρωρεύς, ὁ, prora dejecto; πρωρίζω, dextram navis, cum prora pedem in ea ponendo.

Πρωρόθεν, *Adv.* e prora. Ab eod.

Πρωρατόν, Ion. ὄων, tuba proreta, seu in prora navis rego. A

Πρωράτης, ου, ὁ, proreta, qui navem in prora regit. A πρώρα.

Πρωρατικός, ἡ, όν, ad proram pertinens, qui est in prora.

Πρωρεύς, έως, ὁ, proreta, Hb. A πρώρα.

Πρῶτα, *Adv.* primum. A πρῶτος.

Πρωτεύω, ω, ὁ κ' ἡ, qui primo aliquid nunciat, renunciat, prænuncio.

Πρωτεῖα, ίων, τὰ, venationis primitiæ, primi capti. Τῶτό κε Ἀρτέμιδι πρωτάγελον ὀρέων, Call. in D. 104. Ab ἄγρα.

Πρωτάγωνιστος, primas partes in scena ago, primas, i. e. præcipuas partes obtineo; (2) primam totius rei locum in primo habeo. A

Πρωταγωνιστής, ὁ, qui primum certaminis locum tenet.

Πρωταθλητής, ὁ, primus athleta. Ab ἆθλον.

Πρωταίτιος, ὁ, ἡ, qui maxime in culpa est.

Πρωτακάλλια, & πρωτακαλλεῖα, τὰ, præda primo capta. Ab ἄγρα.

Πρωτάρχης, ου, ὁ, qui primarius, militiæ princeps. Ex πρῶτος, & ἀρχή.

Πρωτεία, ας, ἡ, primatus, Suic. A πρῶτος.

Πρωτεῖον, ου, τὸ, primæ partes, principatus. A πρωτεύω.

Πρωτιστάτης, ὁ, primus defensor.

Πρωτισκα, ης, ἡ, sc. Συκῆ, ficus, quæ prius fructum suum quam alia maturat, præcox seu festina ficus. A πρωΐ, alii tamen a πρότερος, deducunt, sed & πρωτερίδα, scribunt.

Πρωτεύω, f. εύσω, primus sum, primas partes teneo, principatum obtineo, summo honore habeor; πρωτεῖον, principalis, Gloss. Vet. Τοῖς κοίλας πρωτεύοντες, Isocr. Πρωτεύουσαι ἐν ταῖς πόλεσι γυναῖκες, Id. κρὶ δόξαν, Plut. τῶ Ἑλλάδος, id. A πρῶτος.

Πρωτηνόστης, ου, ὁ, qui primus aravit, vel arat. Ὅτε κ' ἐφημόσυνε πρωτηνόστην ἰσοφορίζειν, Hesiod. Op. 483. A ἄρομαι.

Πρώτιστα, *Adv.* primum. A πρώτιστος.

Πρωτιστεύω, f. εύσω, idem quod πρωτεύω.

Πρώτιστον, *Adv.* primum, primo loco, ante omnia. A

Πρωτίστος, ίστη, ιστον, primus, Hom. Il. 2, 552. A πρῶτος.

Πρωτοκλῆς, ῆος, ὁ κ' ἡ, primum mare expertus, primum navigans. Ab ἅλς, πλέω.

Πρωτοκλιθρέω, ω, f. ήσω, in primis subsellis, aut in subselliis primum colloco. A

Πρωτοκλιθής, ές, ὁ κ' ἡ, qui in primis subsellis aut in subselliis præcedibus primus sedet, qui in loco primo seu eminentissimo sedet. Ex πρῶτος, & κλίθρον.

Πρωτοκολέω, primo oculor; (2) primum protendo, vel emitto. A

Πρωτοκλᾶς, ᾶ, ὁ κ' ἡ, qui primus jaculatur. Ex πρῶτος, & βάλλω. Unde

Πρωτόκλωνος, ον, ὁ κ' ἡ, qui primum nascitur; (2) equus qui primum dentes edit.

Πρωτόκλωνος, ου, ὁ, colodonus, i. e. lac primum post partum, quod sponte concrescit.

Πρωτοκόμμων, ονος, ὁ κ' ἡ, primus nupturiens.

Πρωτογενής, ές, ὁ κ' ἡ, primogenitus. Ex πρῶτος, & γένος.

Πρωτογενής, ὁ, ἡ, ὁ κ' ἡ, idem; πρωτογενέστερος, antiquior. Ex isd.

Πρωτοδρομέω, ῶ, ὁ κ' ἡ, primum natum & educatum est.

Πρωτογόνειος, ου, ὁ κ' ἡ, primogenitus, Ph.

Πρωτοζύγης, ης, ὁ, ἡ, primipotor, qui primo nuptiarum jugum subit, Ph. primipotor. Ex πρῶτος, & ζυγόν.

Πρωτοθρόνιος, ου, ὁ κ' ἡ, qui primo throno sedet, qui primus sedit, qui primus dicitur. Ex πρῶτος, & θρόνος.

Πρωτοθρόνιος, ου, ὁ κ' ἡ, idem quod

Πρωτόζυγος, ος, ὁ κ' ἡ, primo nuptiis junctus, vel qui tunc primum matrimonio jungitur. Ex πρῶτος, & ζυγός.

Πρωτόθρονος, ου, ὁ κ' ἡ, qui in primo throno sedet. Πρωτόθρονος κάθεδρος, Nonn. Paraphr. 3, 26. Conf. & θρόνος.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus in confessu alicujus loci.

Πρωτοκαθεδρίτης, ου, ὁ, primicerius, primus dignitate. Ex πρῶτος, & καθέδρα, cathedra, quia primus in tabula cerata scribebatur.

Πρωτόκλητος, ος, ὁ κ' ἡ, primo vocatus.

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus, primus in convivio locus.

Πρωτοκλίσιον, ου, τὸ, inauguratio, cum quis primam sedem v. c. imperii occupat. Ex κλίσις, inclinatio.

Πρωτοκλίσιον, ου, τὸ, prærogativa, Suic. Ex πρῶτος, & κλισία, curo, Suic.

Πρωτοκουρία, ας, ἡ, prima tonsio. A

Πρωτόκουρος, ος, ὁ κ' ἡ, primum tonsus, qui primum tondetur. Ex κουρά.

Πρωτοκτίστης, ου, ὁ, primo creans.

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ ἡ ὁ, primo conditus seu creatus, Gl. V. primitivus.
Πρωτοκτόνος, qui primus occidit.
Πρωτόκτιστος, qui primus occisus est.
Πρωτοκύων, ὁ, princeps Cynicorum.
Πρωτόλειον, ου, τὸ, seu **πρωτόλεια**, ων, τὰ, primitiæ prædæ seu manubiarum; (2) quævis primitiæ. Ex **πρῶτος**, & **λεία**, *prædæ*.
Πρωτολογέω, primus dico; primas dicendi partes latius sum.
Πρωτολογία, ας, ἡ, primæ partes dicendi, sermonis principium. A
Πρωτολογητής, οῦ, ὁ ἡ ὁ, qui prior verba facit, cui primo loco loquitur.
Πρωτολογία, ας, ἡ, prima actio, ordo primipilarium. Ex **πρωτος**, & **λόγος**.
Πρωτόμαστις, ιος, ὁ ἡ ὁ, primus vates.
Πρωτομάρτυρ, υρος, ὁ, primus testis, qui primus mortem pedis ob Christi religionem.
Πρωτομαρτυρέω, ω, ὁ ἡ ὁ, primus mortuus.
Πρωτόμφαλον, umbilicus clypei, Hsch.
Πρῶτον, *Adv.* primum, primo, primo loco, ante omnia. A **πρῶτος**.
Πρωτοπειρία, ας, ἡ, qui nunc primum navigat.
Πρωτοπαγής, ές, ὁ ἡ ὁ, qui primus compactus & consentaneus est, recens compactus; primo defixus, Hom. Il. ζ, 194. A **πηγνύω**.
Πρωτοπάθεια, ας, ἡ, adfectus, quo quid primum adficitur non per contrarium alterius, instar percipiendi mala. Ex **πρῶτος**, & **πάθος**. Ubi de
Πρωτοπαθέω, ῶ, f. ήσω, primo patior, f. primum adficior.
Πρωτοπάλαιστος, ου, ὁ, primus luctator.
Πρωτοπάτωρ, ορος, ὁ, primus pater, generis humani auctor.
Πρωτοπεῖον, ας, ἡ, tunicinium, Ph.
Πρωτοπειρία, ας, ἡ, rudimentum, Ph. Ex eodem.
Πρωτοπειρος, ος, ον, ἡ, ον, qui nil dicitur primus periculum fecisse, qui aliquid primum est expertus. Ex **πρῶτος**, & **πεῖρα**.
Πρωτοπάρθενος, ὁ ἡ ὁ, primum seu præcocem virginum arbitrans. A **παῖμα**.
Πρωτοπλαστία, ας, ἡ, initium fingendi, formandi, creandi, procreandi v. c. filiolum.
Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, qui primus fictus formatusve est, primus homo.
Πρωτόπλους, ους, ὁ ἡ ὁ, primo navigationem experiens, primo navigans.
Πρωτοπολίτης, ου, ὁ, princeps, Ph. **πρωτοπολῖ**, proceres, optimates, Ph.
Πρωτοπρεία, ας, ἡ, præcedi dignitas, primum agmen in bello.
Πρωτοπρίστης, ὁ, qui primus vadit, transit.
Πρωτοπρόεδρος, ου, ἡ, primum præsidium; (2) quod primum evigilat. Ex **πρῶτος**, & **πρόεδρος**.
Πρωτοριζής, ής, ὁ ἡ ὁ, primum præferens radicem. A **ῥίζα**.
Πρωτοσάρωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui primum defluxit. Ex **πρῶτος**, & **ῥύω, ῥέω**.
Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, primus; (2) prior, præstantior; (3) primus, i. e. primarius, primum locum obtinens. *Neutr.* ὰ πρῶ, pro **πρώτιστα**, unde *Ion.* ἠ **πρῶτα**, & *Att.* **πρῶτα**. Πρῶτοι πρῶτα, οι, primores, primates, *Sept.* Gl. V. **πλω πρώτων**, primum; τὰ **πρῶτα**, primæ partes.
Πρωτοσπορέω, ῶ, ἡ, qui primus fecit, aut fevit, progenitor, parens. At **πρωτόσπορος**, primo seminatus, primo satus.
Πρωτοστασία, ας, ἡ, principatus, Gl. V. Ex **πρῶτος**, & **στασις**.
Πρωτοστατέω, primus in ordine sto, antisitor, seu antesignanus sum. A
Πρωτοστάτης, ου, ὁ, qui primus stat in acie, Ph. princeps; **πρωτοστάδ**, primores, Gl. V. Ex **πρῶτος**, & **ἵστημι**, *sisto*.
Πρωτοσφακτέω, ῶ, primus omnium interfectus.
Πρωτοτοκεῖα, ων, τὰ, privilegia, seu jus primogenituræ. A
Πρωτοτοκεῖον, ου, τὸ, primogenituræ jura tribuo. A **πρωτότοκος**.
Πρωτοτοκία, ίων, τὰ, privilegia seu jus primogenituræ. Ab eod.
Πρωτότοκος, ου, ὁ, quæ primum peperit, primipara, Gloss. Vet. **πρωτοτόκοι**, primiparæ. **Πρωτοτόκοι**, κτηνὴ ἃ πρῶτα ἐκδίδοι τόκους, Hom. Il. 17, 5. Ex **πρῶτος**, & **τίκτω**.
Πρωτότοκος, ου, ὁ ἡ ὁ, ille ante quem nullus alius ex iisdem parentibus editus est, Ph. primigenius, primogenitus, primitivus. Ex infl.
Πρωτοτομέω, primum cædo seu seco, in primis ; sto. A
Πρωτοτομος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui primis cæsis & putatis est. Ex **πρῶτος**, & **τέμνω**.
Πρωτοτυπία, ας, ἡ, est veri simile **πρωτότυπος**.)
Πρωτοτυπος, ου, τὸ, originale, principale, Ph. (2) verbum **πρωτότυπον**, f. (3) primitivum) a Grammat. opp. **κλιτικός**, ut ἑλλάβω. A quo **κλιτικὸν ἑλλάβωκας**; dicitur & **ἀτελῶν**, &c.) in Dialectis **πρωτότυπα**, prædicamenta, Phil. A
Πρωτότυπος, ου, ὁ ἡ ὁ, exemplar, ex quo simile ducimus, Gl. Vet. primativus, principalis.
Πρωτοτύπως, principio, Gl. V. principaliter, primitive.
Πρωτοτύπνον, ου, τὸ, primus somnus, Suic. Ex **πρῶτος**, & **ὕπνος**.
Πρωτουργέω, ῶ, ὁ ἡ ὁ, primas in opere aliquo partes obtineo, primario efficiens. Ex **πρῶτος**, & **ἔργον**.
Πρωτοφανεία, ας, ἡ, prima apparitio. A
Πρωτοφανης, έος, ὁ ἡ ὁ, primo apparens. Ex **πρῶτος**, & **φαίνομαι**.
Πρωτοφόνος, ου, ὁ, primus homicida; ita vocatur Cain.
Πρωτοφρεσσι, primos f. inter primos gero aliquid.
Πρωτόφρημα, ατος, τὸ, fructus terræ, qui primus fert, pomarius, omnemque quid e re primo loco fert.
Πρωτόφυτος, έος, ὁ ἡ ὁ, primo natus f. ex ovo; **πρωτόφυτες**, primum natum. Ex **πρῶτος**, & **φύω**.
Πρωτοχλωρίς, ίδος, ἡ **πρωτόχλους**, ους, ὁ ἡ ὁ, primum virorem habens.
Πρωτόχνοος, ου, ὁ ἡ ὁ, primum virens, Gl. Vet.
Πρωτοχρωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, primum cruens.
Πρῶτος, η, ον, primum, primo loco, ante omnia, primo, primario, i. e. per se & sua natura, non per accidens, Gl. Vet. primo, primario. A **πρό**.
ΠΡΩΝ, ῶνος, ὁ, locus declivis, collis, vertex & cacumen montis, **πρωνες**, cacumina, vertices.
Πταίη, 3. fing. aor. 2. opt. act. v. **πτῆμι**.
Πταισιῶν, *offendens*, præs. particip. act. f. e. *Dor.* pro **πλαίσιων**, a **πλάσις**.
ΠΤΑΙΡΩ, sternuo, sternuto; **ἔπταρον**, aor. 2. Τελίπτερον) μοι ἀπάρχου σαμοὶ) δῶμα, Odyss. ι', 541.
Πτάσιον, f. i. inf. act. v. **πτάω**.
Πταῖσμα, ατος, τὸ, offendo, lapsus, Ph. culpa, noxa, delictum, Al. Gl. Vet. menda. A **πταίω**.
Πταισμάτιον, ου, τὸ, offensiuncula, Gl. V. A
ΠΤΑΙΩ, fut. **πταίσω**, impingo, offendo, pecco, tribuo, vecillo, labor. Τῇ γνώμῃ κ' **πτύχῃ πταίειν**, Herodian. Μὴ Μαρδονίῳ **πταίειν** ἢ Ἕλλησι, cedat, Thuc.
Πτακίς, ίδος, timor, pavor. A **πτήσσω**.
Πτακισμα, ατος, τὸ, trepidatio, quam quis metu contrahitur. A **πτακίς**.
Πτάμβοι, nom. pl. pr. part. med. v. **πτῆμι**.
Πτάς, ακος, ὁ ἡ ὁ, idem quod **πτακίς**.
Πταρμικὴ, ῆς, ἡ, fruticis genus qui in cacumine capitulum habet, quod acri odore sub sternutare cogit. A
Πταρμικός, ὴ, όν, qui sternutare potest vel solet; (2) sternutare cogens. A
Πτάρμος, ου, ὁ, sternutatio, sternutamentum.
Πτάρνομαι, sternuo; sternuto, Ph. **Πτάρνυτο**, Aristot. 3. pl. opt.
Πτάρνυμαι, idem. A **πτάλμα**.
Πτάρνυμι, sternuo, Gl. V. Ab eod,
Πτάτο, 3. fing. imperf. ind. med. *Ion.* pro **ἵπτατο**, a **πτῆμι**.
Πτάω, **πτῶ**, est thema, unde **πτᾶσα**, **πτάσω**, **πτάλμα**, **πτύω**, **πτάσω**, &c. in quibus omnibus est significatio commotionis, agitationis, &c. *Etym.*
ΠΤΕΛΕΑ, ας, ἡ, ulmus. Hinc
Πτελέϊνος, ίνη, ινον, ulmeus, ex ulmo.
Πτελεών, ῶνος, ὁ, ulmetum, Gl. V.
Πτέλλος, ὁ, aper.
Πτερήεις, ήεσσα, ήεν, alatus, pennatus, e pennis contextus, Gl. Vet. **πτέρινος**, plumatile. A **πτερόν**.
Πτέρις, ίδος, sive **πτέρης**, ίδος, ἡ, filix mas, *Ion.* ὁ, Gl. Vet. **πτέρις**, **βατάνη**, filix. Ab eod. *Adj.* **πτέρεος**, ον, *Nicand.*
ΠΤΕΡΝΗ, *Ion.* **πτέρνη**, ης, ἡ, calx, calcaneus, **πτέρνη**, calces, Ph. (2) inferior pars mali navis, quæ ἴσοπλον meritur. Ἐς **πρύμνην** ἐκ **πτέρνης**, Hom. Il. 22, 397.
Πτέρνιζα, fut. ίσω, calce peto, contingo, vel ferio, Gl. V. repello. A **πτέρνη**.
Πτέρνιξ, ικος, ὁ, calcis casu, plantæ spinosæ. Ab eod.
Πτέρνιον, ου, τὸ, Gl. V. A **πτέρνα**.
Πτερνιστήρ, ῆρος, ὁ, idem quod **πτέρνα**.
Πτερνισμός, ὁ, idem, o, fupplantatio, deceptio. A **πτερνίζω**.
Πτερνιστής, οῦ, ὁ, qui calce petit, & verbetat, qui calcitrosa ferire solet; (2) calcar. Ab eod
Πτερνιστής, οῦ, ὁ, idem, R.
Πτερνοκάκης, ους, ὁ, qui calci inter ambulandum infultat. Ex **πτέρνα**, & **κακόω**.
Πτερνολόφος, ου, ὁ, qui calcem rodit; nomen muris in Batrachom. ver. 222. Ex **πτέρνα**, & **λόφος**.
Πτερνοπεδία, ἡ, calcaneis seu pedibus strepitum moveo, pedibus supplodo; (2) explodo, tumultuor. Ex **πτέρνα**, & **κόπτω**.
Πτερνοτρώξ, ωγος, ὁ, pernicitas, nomen muris in Batrachom. ver. 29. Ex **πτέρνα**, & **τρώγω**.
Πτερνοφάγος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem, ib. v. 224. A **φάγω**.
Πτερόεις, εσσα, εν, ὁ ἡ ὁ, pennis ornatus, celer, qui alis circumfertur. A **δονέω**.
Πτερόεσσα, ης, ἡ, alis seu pennis vestitus, alatus, Suic. Ex **πτέρυξ**, & **ἅμα**.
Πτερόεις, ἔσσα, ἐν, alatus, pennatus, velocis, Gl. V. volatilis. A
ΠΤΕΡΟΝ, ου, τὸ, ala, planta, pinna; Ph. pinnula; al. Gl. V. penna; **πτερὸν πλοίου**, ὡς Lyric. aplustra, *ut Ennius*, Ph.
Πτέρσομαι, **πτέρσω**, plumesco, Gl. Vet. metaph. exigor, quasi ala; **πεπτερωμένος**, alatus, p. part. pass. Τὸ **πτερωθῆναι** ἡμέρᾳ **πτῶσις**. Philo. A **πτερόω**.
Πτερόστικτος, ου, ὁ ἡ ὁ, varias & pictas pennas habens. Ex **πτερόν**, & **στικτός**.
Πτερόφοιτος, ου, ὁ ἡ ὁ, alites pedes habens, Gl. V. aliger. Ex **πτερόν**, & **πούς**.
Πτερύγιον, ου, τὸ, pennas amitto. Οὐκ, ἀλλὰ ἡ **χειρὼν πάντα τὰ ἐρετὰ πτερύγιά**, Aristoph. Av. 166. A **πτέρυξ**, & **ῥέω**.
Πτερυγίων, idem. Καλλίας **δ' ἔστ' ὁ ὄρνις ἐστίν**; **ὡς πτερυγίων**; Arist. Av. 291. A **ῥέω**.
Πτερύεις, ητος, ὁ, pennatus. A **πτερόν**.
Πτεροφοιτέω, idem. Ex **πτερόν**, & **φοιτάω**.
Πτεροφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, aliger, penniger. Ex **πτερόν**, & **φέρω**.
Πτεροφυέω, pennas produco, pennæ mihi nascuntur, plumesco. A **φυομαι**.
Πτεροφυής, ής, alatus.
Πτεροφυΐα, ας, ἡ, pennarum productio. Ex eadem.
Πτερόφυτος, ου, alatus.
Πτερόω, ῶ, f. ωσω, alas addo, alitem facio; metaph. erigo, uti ipse. Ἔπειτα **σ' ὅπως φρονίμως πρὸς ἀνδρὸς ἔσθ' πτεροῖ**, Arist. Av. 1539. Λέγουσι τ' ἄρα **κἠπτερῶθη**, ib. 1452. A **πτερόν**.
Πτερύγεσσι, dat. pl. *Ion.* pro **πτέρυξι**, a **πτέρυξ**.
Πτερύσσω, fut. ίξω, pennas rostro purgo; (2) alas pando seu explico, tento volatum, de pullis avium; (3) frustra & inaniter

conor, Gl. V. πτιρυγίζειν, crissare. Ἀλλὰ φλυαρεῖς ἢ πτερυγίζεις, Arist. Plut. 574. A πτέρυξ.

Πτερύγιον, plumarius, Adject. Gl. V.

Πτερύγιον, ου, τὸ, alula, plumula, pinnaculum, seu pinna in ædificio; summa auricula, Dim. a πτέρυξ.

Πτιλογοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, alæ formam habens. Ex πτέρυξ, & εἶδος.

Πτιλογοτόος, ου, ὁ ἡ ἡ, pennifer; (2) agmen quoddam militare; (3) cursor, tabellarius surrectas in capite pennas gerens, ut Mercurius, parasitus. Ex πτίλον, & φέρω.

Πτιλογώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, alæ speciem gerens, alam referens; (2) alatus; (3) scapulas extantes habens. A πτίλον.

Πτιλογωκὸς, vel πτιλόγωκις, ίος, ὁ ἡ ἡ, alis celer. Ex πτίλον, & ωκύς.

Πτιλόγωμα, ατος, τὸ, ala, pinna. A πτίλον.

Πτιλόγωτος, ὁ, ὁν, alatus, pennatus, pinnatus. Ab eodem.

Πτίλον, ου, ὁ, ala, pinna, penna, pluma. A πτέρον.

Πτέρυξις, εως, ἡ, alarum plausus; (2) contus volandi ex pilis.

Πτιλοτρωγὰς, ξομαι, alis litare frio; (2) pectus seu pulmonem edere, gaudeo, lætor. Οἰκεῖα) πτίλοις γαστρὶ πρόξεν, Lyc. 1106. A πτίλον.

Πτιλόω, ῶμαι, idem.

Πτερώματα, ατος, τὸ, pennarum in vilibus tegmen; (2) pennarum ex aëre productio.

Πτέρωσις, εως, ἡ, idem; (2) pennarum productio.

Πτεωστὴς, οῦ, ὁ, qui alas addidit, qui alis sublevat. Ab eod.

Πτερωτὸς, ἡ, ὁ, alatus, pennatus, aliger, Gl. Vet. Ab eod.

Πτίσῃ, aor. 2. int. med. pro πτᾶσῃ, a πτῆμι. Unde

Πτῆμα, ατος, τὸ, volatus, Gl. V.

Πτῆμι, f. πτήσω, volo. Verbum inus. unde tamen ἵπτημαι & alia defcendunt.

Πτῆναι, infin. a. 2. inf. act. verbi ejufd.

Πτηνολίτης, περὶλη, avis perdix, vel perniones lapideos. Ab ὄλλυμι.

Πτηνοπέδιλος, ὁ, alatos calceos habens, ut Mercurius; celer pedibus.

Πτηνὸς, ἡ, ὸν, volucris, volatilis. Hinc τὸ πτῆνον, ὐ, volucris, ales, avis. A πέλομαι.

Πτῆξαι, aor. 1. inf. act. v. πλήσσω.

Πτήσῃ, 3. fing. f. 1 int. act. verbi πτῆμι.

Πτᾶσις, εως, ἡ, volatus. Ab eod.

Πτυσσω, f. ξω, q. d. metu contrahor, expavesco, fugio, me abscondo, Gl. Vet. extimesco; (2) perterrefacio. Σιγῇ πτήξειαν ἀφανοι, Soph. Ap. 171. Ὅτ' ἂν πτήξωσι χιλιάδων εἰς ἓν χάρις, Arift. Lyf. 773. Τὸ ζῆν, ζωσιμι, καὶ ὕπνῳ πτήσασαν δόρυ, Lyc. 280. Πόλις) πρὸς πόλιν ἵπτηξε, Eur. Supp. 269. A πτύω.

Πτητικὸς, ἡ, ὸν, volatilis. A πτῆμι.

Πτητικῶς, Adv. volatilium modo, Suic.

Πτιλλος, lippus, Ph.

Πτιλοβίβλος, ου, ὁ, plumarius, Ph. Ex πτίλον, & βίπτω.

Πτίλον, ου, τὸ, penna molhs, Ph. pluma.

ΠΤΙΛΟΣ, cui ex oculis pili pereunt; (2) Lippus. Hinc

Πτίλωσις, εως, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio; (2) defluvium pilorum e palpebris callofis & rubentibus.

Πτίλωτὸς, ἡ, ὸν, pennatus seu pinnatus; (2) membrana ficca volatus. Ab eod.

Πτισάνη, seu πτισάνη, ης, ἡ, ptifana, i. e. hordeum pistum & a cortice purgatum; (2) ptifana non colata, hordeacea.

Πτισανορρόφια, ἡ, farfura ptifanæ, 2.)

Πτίσμα, ατος, τὸ, hordei granum.

Πτισμὸς, οῦ, ὁ, contusio, comminutio tundendo facta. A

ΠΤΙΣΣΩ. tundo, pinso, decortico. Ἐπτισμένοις κριθαῖς, Arist. H. An. 8, 7..

Πτισικὸς, ἡ, ὸν, ptisanæ aptus, qui commodi, commune poteft. A πτίσσω.

Πτόα, ας, ἡ, pavor, consternatio; (2) timor, metus; (3) impatens amor.

ΠΤΟΕΩ, ῶ, f. ήσω, metu consterno, terrefacio, exterreo; obstupefacio, attonitum reddo, Ph. (2) amore, cupiditate aliqua vehementi incendo; πτοᾶ, terreo, territo; πτοᾶσθαι, trepido, paveo, pavesco, expavesco, Gl. Vet. ἐπτοημένος, pavidus, Gl. Vet. p. part. pass. perculsus amore. Μή τις σ' ἔτι σείχωσαν ἐπτοημένω, Eur. Iph. in Au. 1054.

Πτοιηθέω, 2. pl. a. 1. conj. pass. v. πτοέω.

Πτοίασις, εως, ἡ, pavor & consternatio; timor, metus, Ph. trepidatio, it. vehemens amor. Ab eod.

Πτοιὰς, ἀς, ἡ, id. quod πτόα, libido rei alicujus, mina adfectatio. A πτοιάω. Hinc

Πτοιάλιος, α, ὁ ἡ ἡ, pavidus, timidus; (2) amore incensus.

Πτοιάω, ῶ, idem quod

Πτοιέω, ῶ, f. ήσω, consterno metu, perterrefacio, amore percutio; ( ) animo fpecto attento. Μὴ ἔνειρα διὰ στήνας ἐπτοίησεν, Melch. 1, 152. Κρύπτε γὰρ αἰνὰ μετ' ἀνθρώπους ἐπτοιημένη, Hefiod. Ερ. 445. A πτοέω.

Πτοίησις, εως, ἡ, idem quod πτόησις.

Πτοίπης, α, ὁ, timor, metus. A πτοέω.

Πτοιῶμαι, praf. ind. pass. contr. pro πτοιέομαι, a πτοιέω. Perf. pro πτοέω.

Πτολεμίζω, bello peto, infero. Ἤντετο πτολεμίζειν Ἰς Τροίαν, Il. 17, 644. Pro πτολεμίζω.

Πτολεμιστὴς, ἡ, ὁ, pro πολεμιστὴς.

Πτολεμόφιν, vel in bellum; pro πολεμόνδε.

Πτόλεμος, ου, ὁ, bellum, pugna.

Πτολίεθρος, ου, ὁ, urbs electus aut princeps urbs, vel pro πολίαρχος.

Πτολίεθρον, pro πολίεθρον, oppidum,

Πτολιέσσι, dat. pl. Att. & Ion. pro πόλεσι.

Πτολιπόρθης, ου, ὁ, idem quod

Πτολιπτόρθιος, ου, ὁ, urbium populator, vastator seu evertor. Πτολιπόρθιος ὄβριμος, Hom. Od. 9, 504. Ex πτολις, & πορθέω.

Πτολίπορος, ου, ὁ, idem. Hom. Il. 2, 278.

Πτολιτεύθρα, dat. fing. Att. pro πολιτεύθω.

Πτόλις, εως, ἡ, urbs, civitas. Pro πόλις

Πτόλισμα, ατος, τὸ, urbs, civitas. Pro πόλισμα.

Πτοροθυκανοῦς, ου, ὁ ἡ ἡ, ramos habens spinosos seu aculeatos. Ex πτόρος, & ἄκανθα, spina

Πτόρθ ιο, gen fing. Ion. pro πτόρθου, a

Πτόρθος, ου, ὁ, ramus, surculus. Ab ἔρδω.

Πτοτὸς, ἡ, ὸν, terrore perculsus, perterrefactus, pavens. A πτοέω.

Πτυαλίζω, vel πτυελίζω, f. ίσω, frequenter spuo, os sputo plenum habeo. A πτύαλον, sive πτύελον.

Πτυαλισμὸς, vel πτυελισμὸς, ου, ὁ, ructatus, eructatio; (2) copia sputi ejectio. A πτυαλίζω, vel πτυελίζω.

Πτυαλον, τὸ, sputum. A πτύω.

Πτύγμα, ατος, τὸ, plica, sinus, sinus rei complicatæ. Πέζημα πτύγμασι, Il. 5, 315 A πτύσσω.

Πτυγμάτιον, ου, τὸ, parva plicatura, Dim.

Πτύελον, ου, τὸ, sputum, quod sputum ejicitur, idem.

Πτυκτὸν, ου, τὸ, tegi; (2) libellus plicatilis, pugillares. A πτύσσω.

Πτυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, plicatilis. Ab eod Unde

Πτυξ, πτυχὸς, ἡ, pl. plicatura; (2) ruga & sinus vestis; (3) limina pugillarium; πτύχες, januæ valvæ, Gl. Vet. tabella; (4) cacumen montis, Hom. Il. 20, 22.

Πτύξας, aor. 1. part. act. v. πτύσσω.

Πτύξις, εως, ἡ. plicatio, plicatura. Ab eod.

Πτυον, ου, τὸ, ventilabrum, pala, Ph.

Πτυὸν, Poet. ventilabro Ἀπὸ πλωτῆρος πτυοῦσιν, Hom. Il. 13, 588, A πτύω.

Πτυρμὸς, οῦ, ὁ, pavor, consternatio. A πτύρομαι. Unde

Πτυρτικὸς, ἡ, ὸν, qui facile consternatur.

Πτύρω, f. ρῶ, consterno, expavefacio, terrefacio, terreo; πτύρομαι, trepido, Ph. πτύρεσθαι, consternatur, Ph. Μὴ πτυρόμβροι ὡς μυδαλέοι ὑπὸ πλῆ ἀντικειμένων, Phil. 1, 28. A πτύω.

Πτύσις, εως, ἡ, excretio, sputi ejectio.

Πτύσκω, idem quod πτύω.

Πτύσμα, ατος, τὸ, sputum. Ab eod.

Πτυσμὸς, οῦ, ὁ, sputatio, exspuitio. Ab eod.

ΠΤΥΣΣΩ, f. ξω, plico, complico, in rugas & sinus contraho; ἐπτυγμένος, complicatus, plicatus p. part. pass. πτυχθείς, plicatus, aor. 1. part. pass. Τὴν ἀλεξιβίην πτύξας, Plut. Πτύξας ἐπ' αὐτοῖς χεῖρας, complexus, Soph. Oed. Col. 1606.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, plica, plicatura. A πτύσσω.

Πτυχθέσα, a. 1. part. pass. f. g. v. πτύσσω.

Πτυχίον, ου, τὸ, libellus, f. codicillus plicatilis, pugillares. A πτύξ.

Πτυχὶς, ίδος, ἡ, pars navis ubi nomen navis scriptum. Ab eod.

Πτυχόεις, εσσα, όεν, ὁ ἡ ἡ, multas habens plicas, rugosus, plicatilis. A πτυχὴ.

ΠΤΩ, fut. ύσω, fputo, exfpuo, exfpicio; (2) contemno, defpuo. Τὰ εἰς ἐμὲ ἔπτυσα κελεύσας, Theocr. 6, 30. Πτύσας πρόσωπον, Soph. Antig. 1236. Αἷμα πολὺ πτύοντας, Hom. Il. 23, 697.

Πτωκάζεμεν, Ion. pro πτωκάζειν, a

Πτωκάζω, metu contraho, expavefco; πτωκάζομεν, trepidare, inf. pro πτωκάζειν, Il. 4, 372. A πτώξ. Unde

Πτωκὰς, άδος, ἡ, pavida, timida, fugax.

Πτῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus; (2) clades; (3) delictum seu erratum; (4) cadaver. A πίπτω.

Πτωματίζω, fut. ίσω, cadere facio, vel precipito. A πτῶμα.

Πτωματὶς, ίδος, ἡ, poculi seu alius vasis genus. Ab eod.

Πτὼξ, πτωκὸς, ὁ ἡ ἡ, pavidus, timidus; (2) Ion. pro lepore, Hom. Il. 17, 676. Æschyl. Agam. 141. Nicand. in Theriac. 640. A πτύω.

Πτωσιμος, ιμη, ιμον, caducus; πτώσιμον, πτῶμα ὃ τι νεκρὸν, cadaver, Gl. V. Æschyl. Agam. 638. A πίπτω.

Πτῶσις, εως, ἡ, casus, ruina. Ph. strages; Al Gl. V. Ab eod.

Πτώσω, 3. fing. præf. conj. act. v. πτόω.

Πτώσσοντι, 3. plur. præf. ind. act. Dor. pro πτώσσουσι, a

Πτώσσω, f. ξω, perterreor, trepido, expaveſco, metu consterno, metu perculsus concido, abjiciendo me præ metu; (2) timide mendicans oberro, mendico. Ἄλλω δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν πτώσσουσιν εὐνὰς ἀρτέναι ὑπηρετῶ, Eur. Bac. 225. A πτύω.

Πτώσω, f. 1. int. act. verbi πίπτω.

Πτωτικὸς, ἡ, όν, casualis. A

Πτωτὸς, ἡ, όν, qui cadere potest vel solet, caducus. A πίπτω.

Πτωχίλαζε, ουσα, ὁ ἡ ἡ, q. d. mendicus ostentator, pauper ambigens, Alexis apud Athenæum. Ex πτωχὸς, & ἀλάζων.

Πτωχὰς, άδος, ἡ, idem quod πτωκὰς, vel semper ejulans.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia, pupertas, egestas, Ph. A πτωχεύω.

Πτωχεῖον, ου, τὸ, locus, in quo mendici degunt, vel aluntur, domus mendicorum. A

Πτωχεύω, fut. εύσω, pauper sum, mendico; πτωχεύσασα, mendicabam, imperf. Ion. pro ἐπτώχευον. Ὅτι δ' ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλούσιος ὤν, 2 Cor. 8. 9. A πτωχὸς.

Πτωχίζω, fut. ίσω, ad mendicitatem redigo, pauperem facio. Ab eod. Unde

Πτωχὸς, ὸς, ὸν, mendicus; (2) mendico confectens.

Πτωχιστὶ, mendicior; Comparat. irregul.

Πτωχοδοκεῖον, ου, τὸ, receptaculum mendicorum.

Πτωχόμυσος, ου, ὁ ἡ, pauper Musis, i. e. imperitus. Ex πτωχὸς, & μῦσα.

Πτωχοπλούσιοι, qui paupertatem mentiuntur; qui specie paupertatis reipsa sunt ditissimi.

Πτωχοποιὸς, ὄς, ὁ ἡ, mendicos faciens, ad mendicitatem redigens. A ποιέω.

Πτωχὸς, ἡ, ὸν, mendicus, pauper, egenus, Ph. A πτώσσω.

Πτωχότατος, pauperrimus. A præc.

Πτωχοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis mendicis destinatus.

Πτωχοτροφέω, pauperes alo.

Πτωχοτροφία, ἡ, mendicorum nutritio. A

Πτωχοτρόφος, ου, ὁ ἡ, qui vel quæ mendicos alit. Ex πτωχὸς, & τρέφω.

Πυανέψια, ων, τὰ, festum Athenis. A

Πυανέψιος, ία, ιον, in quo legumina seu fabæ coquuntur. Ex κύαμος, & ἕψω. Hinc

Πυανεψιών, ῶνος, ὁ, mensis, cujus initium est, quando sol Scorpionem ingreditur, Gl. V. Octobri.

Πύανος, ου, ὁ, fabaginus, ex leguminibus. A

Πύανον, ου, τὸ, faba, vel legumen; (2) triticum coctum.

ΠΥΑΡ, τὸ, coagulum; (2) primum lac a partu. Hinc

Πυαρίτης, ου, ὁ, idem.

Πυγαία, ας, ἡ, nates, clunes. A

Πυγαῖος, αία, αῖον, posticus, qui est natium; (2) salax, libidinosus; (3) cinædus.

Πυγαλία, ας, ἡ, natium morbus, ficus in natibus enascens, *Strabo lib.* 13. Ab eod.

Πύγαργος, ου, ὁ ἡ, nates albas habens, effeminatus, *Subst.* aquilæ genus cauda albicante, albicilla. Ex πυγὴ, & ἄργος.

Πυγαρίζω, idem quod πυγίζω.

ΠΥΓΗ, ῆς, ἡ, nates, clunes.

Πυγηδὸν, *Adv.* secundum clunes, vel nates, averte. A πυγή

Πυγίδιον, ου, τὸ, exiles nates, clunes arcte & depresse, Dim. Ab eod.

Πυγίζω, f. ίσω, nates alicujus ferio; (2) prædico; πεπυγισμένος, pedicatus, Ph. p. part. pass. Ab eod.

Πύγισμα, ατος, τὸ, verberatio, qua nates alicujus verberantur. A πυγίζω.

Πυγιστὴς, οῦ, ὁ, prædico. Ab eod.

Πυγμαιομάχος, ου, ὁ ἡ, ὁ, cum pygmæis pugnans; ut πυγμαιομάχοι γέρανοι, grues. Ex πυγμαῖος, & μάχομαι.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, æquans seu explens πυγμὴν, pygmæus, nanus, pumilio, publius homo. A πυγμή.

Πυγμαχία, ῶ, pugilatu decerto, Apoll.

Πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatus. A

Πυγμάχος, ου, ὁ, pugil, pugilatu decernens cum aliquo. Ex πυγμὴ, & μάχομαι.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta; (2) membra spectat, a cubito ad pugnum; (3) dimicatio, pugna, Ph. Al. Gl. Vet. cæstus; pugilatus. Πυγμὴν ἡ, παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι, *Plat.* A πιέζω

Πυγμῇ, *Adv.* crebro; (2) enixe. A πυγμὴ, cujus proprie est dativus.

Πυγολαμπὶς, ίδος, vel Πυγολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, insecti genus, cujus clunes seu nates noctu lucent. Ex πυγὴ, & λάμπω.

Πυγονιαῖος, αία, αῖον, unius cubiti æquans. A πυγὼν.

Πυγοστόλος, ου, ὁ, *Epith.* meretricis qui, clunes ornans. Ex πυγὴ, & στέλλω.

Πυγόστομος, ου, ὁ, idem quod ἀπύγιστος. Βέβρων ὀυδ' ἀσύν τε πυγόστομον ἐνθάδ' ἔνθα, Hom. Odyss. 10, 517. A

Πυγὼν, όνος, ὁ, v. πυγμὴ, 2). A πίζω.

Πυκαρίζω, resilio; calcitro; calce nates ferio.

Πύελον, ου, τὸ, labrum seu solium æreum, in quo se lavant. A πύελος.

Πυελὸς, οῦ, ἡ, cavitas annuli, in quam gemma inseritur, pala annuli. Ab eod.

Πύελον, ου, τὸ, idem quod

ΠΥΕΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, solium, loculus in quo mortui cadaver deponitur; (2) solium balneare; (3) alveus, in quo lac aut alius liquor excipitur.

Πυελώδης, ες, ὁ ἡ, concavus in modum πύελου. A πύελος.

Πυετία, ας, ἡ, coagulum, v. πυτία.

Πυέω, suppuro, ad suppurationem perduco. A πύον.

Πύη, ης, ἡ, morbus pulmonis, φθίσις. Ab eodem.

Πυθαγόρειος, ου, ὁ ἡ, ὁ, Pythagoræ ortus, Pythagoreus. A πυθαγόρας.

Πυθαγορίζω, f. ίσω, Pythagoræ sectator sum.

Πυθαγορικὸς, ὴ, όν, Pythagoricus. Ab eod.

Πυθαγορὶς, ίδος, ἡ, sectatrix Pythag. Philosophiæ.

Πυθαγορισμὸς, ὁ, sectatio, studium Philosophiæ Pythagoricæ.

Πυθαγορισσὰς, *Dor.* pro Πυθαγορὶς, Pythagoræ sectator.

Πυθεδὼν, όνος, ἡ, putredo. A πύθω.

Πυθεῖον, ου, τὸ, Pythium oraculum. A Πύθιος.

Πυθίαζε, 2. 2. inf. med. v. πιωθάζομαι.

Πύθθ, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Dor.* pro πύθου.

Πυθῆ, 3. s. præs. conj. act. v. πύθω.

Πύθηαι, 2. s. a. 2. conj. med. *Ion.* pro πύθῃ, a πιωθάνομαι

Πυθίη, ας, ἡ, s. ίστια, Pythia Apollinis sacerdos, Pythia. Ab eod.

Πύθια, ίων, τὰ, Pythia, festum Græcorum in honorem Apollinis Pythii, ob interemptum serpentem Pythonem Delphis celebratum. Ab eodem.

Πυθιάζω, vaticinor; pro quo libri etiam πυθίζω.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Pythias, tempus inter duo Pythia; (2) sacerdos Pythia.

Πυθικὸς, ὴ, όν, Pythicus. Ab eod.

Πυθιονίκης, ου, ὁ, ἡ, qui Pythia ludis vicit. Ex πυθὼ, & νίκη.

Πυθιόνικος, ου, ὁ, idem & ex infl.

Πύθιος, ου, ὁ, ἡ, ον, Pythius, ad Pythios ludos, vel Apollinem Pythium five Pythonem etiam & Oraculum Pythium pertinens; (2) Apollinis cognomen, a serpente Pythone ei impositum, quem jaculis sub interemisse fertur. A πύθω.

Πυθίων, ωνος, ὁ, Pythion, bulbi genus. Ab eodem.

Πυθμενόθεν, funditus, prorsus, omnino. A

ΠΥΘΜΗΝ, ένος, ὁ, fundum, ima pars; (2) rapus, propago.

Πυθοῖ, Pythone, in Pytho. A πυθώ.

Πυθοίατο, 3. pl. opt. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro πύθοιντο, a πιωθάνομαι, Il. 1, 257.

Πυθόμαντις, ὁ, ἡ, ab Apolline prædictus & certo futurus. A χρησίνω.

Πυθοκτόνος, ου, ὁ, *Epith.* Phœbi, interfector serpentis, v. πύθων.

Πυθόληπτος, ου, ὁ ἡ, ὁ, a Pythio correptus, furiens ex Apollinis afflatus a Phœbo. A πυθὼ, & λαμβάνω.

ΠΥΘΟΜΑΙ, audio.

Πυθόμαντις, εως, ὁ ἡ, ὁ, Pythicus vates.

Πυθόμυθος, nom. pl. a. 2. part. med. v. πιωθάομαι.

Πύθοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπύθοντο.

Πυθόχρηστος, ου, ὁ ἡ, ὁ, Pythio oraculo editus, vel comprobatus. Ex πυθὼ, & χράω, *oraculum edo.*

ΠΥΘΩ, f. πύσω, putrefacio, & πύθομαι, putresco, putrefio. Ἴκε μὴ πυθὴ Διὸς ἐμφρων, Hesiod. Ἔργ. 624.

Πυθὼ, οῦς, ἡ, Pytho, urbs Phocidis, quæ & Delphi appellatur, Apollini sacra.

Πυθῶδε, *Adv.* ad locum oraculi Apollinis Pythii. A πυθώ.

Πύθων, ωνος, ὁ, Pytho, draco vel serpens, quem Apollo interemit, unde & *Pythius* cognominatus fuit. A πύθω, quia ex putredine terræ ortus credebatur.

Πυθωνικὸς, ὴ, όν, Pythonicus; (2) a spiritu divinatorio correptus. A πύθων.

Πύον, ου, τὸ, sanguis putrefactus. A πύων.

ΠΥΚΑ, *Adv.* dense, spisse; (2) prudenter, accurate; adsubtile. Ὅς ῥ' ἐὺ νοέῃσι μετὰ φρεσὶν ἠπιόφωνος, πύκα δ' ἴτραφε δῖα Θεανώ, Hom. Il. 5, 70.

Πυκάζω, fut. άσω, denso, stipo; (2) tego, intego, contego, munio; (3) orno, exorno; πεπυκασμένος, dentatus; p. part. pass. Ph. crinitus. Στεφάνοις πυκασθείς, Eur. Alc. 792. Κόσμῳ πυκάζει τάδ', id. Herac. 725. Πάντα τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον, Theocr. 21, 53. Ἔκλυον δ' αἰνὸν ἀχὼ πυκασσομένης ἀμφὶ μελαίνῃς, circumtexit, Hom. Il. 17, 82. A πύκα.

Πυκάσαι, aor. 1. inf. act.

Πυκάσδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro πυκάζειν.

Πύκασμα, ατος, τὸ, densatio; (2) ornatio. A πυκάζω.

Πυκιμήδης, ους, ὁ ἡ, ὁ, prudens, accuratus, Ex πυκινὸς, & μῆδος, *consilium.*

Πυκινὰ, *Adv.* frequenter; (2) prudenter; (3) eleganter. A πυκινός.

Πυκινᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro πυκινῶν.

Πυκινᾶς, gen. f. f. g. *Dor.* pro πυκινῆς.

Πυκινοκίνητος, ου, qui crebro movetur.

Πυκινόριζος, ου, multas & diffusas late radices habens. A ῥίζα.

Πυκινὸς, ὴ, όν, densus, creber, frequens; (2) prudens, callidus, (3) elegans. A πύκα.

Πυκινόφρων, ονος, ὁ ἡ, ὁ, prudens. Ex φρὴν.

Πυκνὰ, *Adv.* dense, spisse, crebro, frequenter; (2) prudenter, sapienter; (3) accurate, firmiter. A πυκνός.

Πυκνὰ, *Adv.* crebro, frequenter. A πυκνός.

Πυκνάζω, frequento, Gl. V. πυκνίζῃ, continuat, Ph. A πυκνός.

Πυκνάκις, *Adv.* frequenter. A πυκνά.

Πυκνόκλαδος, ου, ὁ ἡ, densæ germinans. Ex πυκνὸς, & βλαστάνω.

Πυκνοκόκκος, ου, ὁ ἡ, densis geniculis constans, crebris distinctus geniculis & internodiis. Ex πυκνὸς, & κόκκος, *grana.*

Πυκνοκάρπος, ου, ὁ ἡ, densos seu multos fructus habens.

Πυκνοκινδυνεύω, ὁ ἡ, qui frequenter periclitatur, qui crebris se periculis objicit.

Πυκνοκομὴς, ους, τὸ, Pycnocomum, *herba.* Ex πυκνὸς, & κομὴ, *coma.*

Πυκνὸν, *Adv.* crebro, frequenter. A πυκνὸς.

Πυκνοπτόλεμος, ου, ὁ ἡ, qui crebro respirat, Suid. Ex πυκνὸς, & πνεῦμα.

Πυκνόπτερος, ου, ὁ ἡ, densos meatus habens, R.

Πυκνόπτερος, ου, densas, i. e. firmas alas habens. A πτέρον.

Πυκνορίζος, ου, ὁ ἡ, densæ aut crebris radices habens, qui est densa radice. Ex πυκνὸς, & ῥίζα, *radix.*

Πυκνόρραξ, ῥῶγος, ὁ ἡ, idem quod

Πυκνορραφὴς, ῆος, ὁ ἡ, densus acinis.

Πυκνὸς, ὴ, όν, *pro Syn.* a πυκινός.

Πυκνοσαρκος, ου, ὁ ἡ, qui densa est carne, qui solidum habet corpus & succi plenum. Ex πυκνὸς, & σάρξ, *carnis.*

Πυκνοσπορία, dense seri vel semino; πυκνοσπορῆσαι, dense seri. A

Πυκνόσπορος, ου, ὁ ἡ, densæ satus, densæ seminatus.

Πυκνόστημος, ὁ ἡ, ὁ, vestis densum stamen habens. A στήμων.

Πυκνόστικτος, ου, ὁ ἡ, crebris punctis distinctus, maculosus.

Πυκνόστολος, ου, ὁ ἡ, ὁ, multas habens columnas.

Πυκνότερον, *Adv.* sæpius, crebrius, Ph. A πυκνὸς.

Πυκνότης, ητος, ἡ, densitas, spissitudo; (2) crebritas; (3) prudentia. A πυκνός.

Πυκνόφθαλμος, ου, ὁ ἡ, ὁ, crebros oculos seu gemmas habens.

Πυκνοφυλλος, ου, ὁ ἡ, ὁ, densa habens folia, densus folio.

Πυκνόω, denso, spisso, spissitico, stipo; πυκνοῦσθαι, densari, Ph. πυκνώμασι, densor; πυκνωθεὶς, spissatus, Ph. πεπυκνωμένος, densatus, p. part.

part. pass. Πάντα τρόπον τὸ Ἑαυτὸν Στρόβῳ πυκνότατος, Arist. Nub. 702. Πυκνωθεῖσαι φλέβες, *Hippocr.* A πυκνός.

Πύκνωμα, ατ⊙, τό, idem quod πυκνότης.

Πυκνῶς, *Adv.* denſe, ſpiſſe, crebro, frequenter, ſæpe. A πυκνός.

Πύκνωσις, εως, ἡ, denſatio, ſpiſſatio. A πυκνόω.

Πυκνωτικός, ἡ, όν, denſandi vim habens. Ab eodem.

Πυκτεῖον, ου, τό, tablinum, armarium libellorum. A πυκτός.

Πύκτευσις, εως, ἡ, dimicatio, Ph.

Πυκτευτής, οῦ, ὁ, pugil; pugnator, Gl. V. A

Πυκτεύω, pugilatu certo, pugilor, dimico; (2) pugnos incutio; πυκτεύω, μαχομαι, pugno, Gl. Vet. ἐπύκτευσαν, dimicaverunt, Ph. Ὥσπερ ἢ ἐν βίβλοις πυκτεύουσιν, ἕτερα πολεμεῖτε Φιλίππῳ, Dem. Phil. 1. A

Πύκτης, ου, ὁ, pugil, Ph. pugnator; al. Gl. V. A πυξ.

Πυκτικός, ἡ, όν, pugilatui aptus. A πύκτης.

Πυκτίον, ου, τό, idem quod

Πυκτίς, ίδ⊙, ἡ, libellus ſeu tabella plicatilis. A

Πυκτὸς, ἡ, όν, plicatus, complicatus, pro πτυκτός. A πτύσσω.

Πυκιλομηχάνης, idem quod πυκιλεύω.

Πυκτοσύνη, ης, ἡ, pugilatus, ars pugilum. A πύκτης.

Πυλαγόραι, οἱ, legati, qui a ſingulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, publice & de re publica mittebantur. Ex πύλαι, & ἀγορά. Hinc

Πυλαγορία, ας, ἡ, Pylagoras, Pylas ad Amphictyonicum concilium proficiſci.

Πύλαι, ῶν, αἱ, Pylæ; vide πύλη.

Πυλαία, ας, ἡ, ſc. ἑωλή, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, ſive Thermopylas habere ſolebant. A πύλη

Πύλεθρον, ου, τό, ſpatium extra portas; (2) Pylus oppidulus. Ab eod.

Πυλαίδης, ου, ὁ, unus e vulgo, quod ad Thermopylas conſiderat, homo nihili, homo de circo. Ab eod.

Πυλαῖτις, ιδ⊙, ἡ, epitheton Minervæ, ut potæ quæ in portis urbium pugni ſolebat. A πύλη.

Πυλαρὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, portarius vel janitrix, R. Ex πύλη, & ἄρ⊙, cura.

Πυλάτω, ion. pro πυλάττω, a

Πυλάωρος, ὁ, ἡ, ſ. ἱερὸς portas valvas & bene compactas. Ex πύλη, & ἄρ, ἁρῶ.

Πυλαωρὸς, ὁ, ὁ, portæ cuſtos. Ex πύλη, & ἄ⊙, cura. Οὐρανίην πᾶσι θεοῖσιν ἀγαλλόμενος πυλαωρός, Hom. Il. 21, 450.

Πυλεών, ῶν⊙, ὁ, veſtibulum, atrium, Ph. janua. A πύλη.

Πυλέων, gen. pl. *Ion.* pro πυλῶν, a

ΠΥΛΗ ης, ἡ, porta, & in *Plurali* πύλαι, portæ; (2) fauces montium, quibus per illos tranſitur, (3) locus Græciæ, Pylæ, quæ & Thermopylæ dicuntur.

Πυληγενὴς, ἐ⊙, ὁ ἡ ἡ, Pylo ortus ſeu oriundus, in inſula Pylo natus. Ex πύλη, & γίνομαι.

Πυληδοκέω, ω, ὁ, janitor. Ex δέχομαι.

Πυλὶς, ιδ⊙, ἡ, portula. A πύλη.

Πύλ⊙, ου, ὁ, porta, veſtibulum; (2) Pylus, inſula exigua ad Peloponneſum. A πύλη.

Πυλωρὸς, οῦ, ὁ, ἡ, portæ cuſtos, Gl. V. πυλωρὸς, janitor; ἡ πυλωρὸς, janitrix, Ph. Ex πύλη, & ἄρ⊙, cura.

Πυλῶχ⊙, ου, ὁ ἡ ἡ, portas ſuſtinens. Ex πύλη, & ἔχω.

Πύλωσε, ῶ, *f. ώσω*, portis munio ſeu claudo. Καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις Arist. Av. 1163. A πύλη. Hinc

Πύλωμα, ατ⊙, τό, porta ſeu janua.

Πυλὼν, ων⊙, ὁ, atrium ſeu veſtibulum; (2) porta, oſtium, Ph. janua; πυλῶνες, januæ, Gl. Vet. A πύλη.

Πυλωρία, portæ præſum cuſtodiæ. A

Πυλωρὸς, οῦ, ὁ, cuſtos portæ, janitor; (2) cuſtos, defenſor; (3) introitus ſeu veſtibulum; (4) meatus ventriculi inferior. Ex πύλη, & οὖρ⊙, cuſtos.

Πύματος, & πύματον, *Adv.* extremum, ultimum, poſtremo, A

Πύματ⊙, η, ον, extremus, ultimus, poſtremus. Πυμάτης νυκλὸς, *Aret.* A πυθμήν.

ΠΥΝΔΑΞ, ακ⊙, ὁ, fundus in modio &c. operculum; (2) manubrium gladii.

ΠΥΝΘΑΝΟΜΑΙ, & πεύθομαι, f. πεύσομαι, p. πέπυσμαι, audio, intelligo, cognoſco, reſcisco, certior fio; (2) interrogo, quæro, ſciſcitor, Gl. Vet. conſulto, rogito, percontor, Ph. Ἀλλὰ βραχέα σε πυθέσθαι βέλομαι, Arist. Nub. 482. Ὡς ἐγὼ τὴν παραγενομένην τηδὶ ἐπυθόμην, a quodam, Xen. Περὶ πολλῶν ἐστι πυθέσθαι, τοῖς εἰδέναι βουλομένοις, licet audire, Inscr. Τηνδὲ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθεν ἀγγελῶν, εἰ μὴ πεπύσμην ταυτὶ πρὸ ζάφ' ἑδώτον, Arist. Ecsm. 603. Πεπυσμένοι μητρίας ἡμῖν, ibid. 1241.

ΠΥΞ, *Adv.* pugno vel pugnis. Οὐ γὰρ πυξ γε μαχήσεται, οὐδὲ παλαίσει, Hom. Il. 23, 621.

Πύξ, πυγὸς, ἡ, nates, clunes. A πυγὴ.

Πυξάκανθα, ης, ἡ, arbor quædam ſpinoſa. Ex πύξος, & ἄκανθα, ſpina.

Πυξεῖον ἄ⊙, ὁ, buxetum, Gloſſ. Vet. A πύξος.

Πυξίδιον, ου, τό, parva pyxis; (2) parva tabella, Dim. a πυξίον.

Πύξιν⊙, η, ον, *Ion.* ίη, ιον, buxeus, e buxo. A

Πύξιν⊙, ου, ὁ, buxinus, Ph. A πύξος.

Πυξίον, ου, τό, tabella ſcriptoria; (2) parva pyxis, Dim. a πύξος.

Πυξὶς, ίδ⊙, ἡ, pyxis, vaſculum e buxo teres & cylindricum, intus cavum, & in ſummo tecto operculo clauſum, Ph. fruticum. A

ΠΥΞΟΣ, ου, ἡ, buxus.

Πυξώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, buxo abundans; (2) buxeus. A πύξος.

Πυξοειδὲς, ίδ⊙, ὁ, ἡ, ἡ, putis ſimilis, purulentus. Ex πύον, & εἶδος.

Πύον, τό, pus, ſanguis putrefactus. A πύθω.

Πυοτοκέω, ω, *f. ήσω*, pus moveo. A

Πυοτόκος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, pus movens, ſuppurans ſeu ſuppurationem adjuvans. Ex πύον, & τίκτω.

Πυόχρους, ου, ὁ, ἡ, ἡ, pure mane, pus efficio.

Πυορροέω, ω, fluxus puris, ſuppuro. A

Πυορρόος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, pure fluens, e quo pus quam.

Πύος, ου, ὁ, ſc. πύος, ὁ, ὁ, colofirum ſeu colodra, pinnum lac a parta in omnibus animantibus; πύος, ⊙, τό, pus. A πύον.

Πυόω, ῶ, *f. ώσω*, pus extrahens. Ex πύον, & ὠλκὰ, τολὴ.

Πυόω, ῶ, *f. ώσω*, ſuppuro, ad ſuppurationem perduco. Ab eod.

Πυπάζω, poppyſmate adulor, demulceo. A

ΠΥΠΑΞ, ακ⊙, ὁ, vox palpi ſeu poppyſmatis.

ΠΥΡ πυρὸς, τό, ignis.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, pyra, rogus, lignorum ſtrues igne accenſa. A πῦρ.

Πυρᾶγρα, ας, ἡ, forceps, quo ignita tenemus, aut ſcintillas eximimus. Γίνετο δὲ χειρὶ Ῥαιστὴς σιδήρου, ἑτέρῃφι δὲ γίνετο πυράγρῃ, Hom. Il. 8, 433.

Πυραγρίτης κερίν⊙, pro πυράγρα, q. d. cereus ignita tenens. Ex iſid.

Πυράζω, ἐκπυρ⊙, ἐκπυρόω; (2) rubeo, rutilo. A πῦρ.

Πυρεύθω, ignem accendo, ignes excito. Ἀμφ. ναυσὶ πυρεύσαν Ἀργείων στρατὸν, Eur. Rhes. 824

Πυράκανθα, ης, ἡ, pyracantha, q. d. ignea ſpina, i. e. valde urens & pungens, Nic. Th. 856.

Πυράκτ⊙, ἐω, ἐσ⊙, ustus. Ex πῦρ, & ἄκω.

Πυρακτέω, in igne verſo & candefacio; (2) uro, incendo, inflammo. Ex iiſdem.

Πυρακτόω, ῶ, *f. ώσω*, in igne verſo, candefacio; πεπυρακτωμένος, candefactus, perf. paſſ. part. Ex iiſd. Hinc

Πυράκτωσις, εως, ἡ, actio ipſa in igne verſandi; (2) incendium.

Πυραλὶς, vel πυραλλὶς, ίδ⊙, ἡ, ignaria, nomen avis, Gl. V. ſpinturnix. Ex πῦρ, & ἅλλομαι, ſalio.

Πυράμη, ης, ἡ, falx, qua triticum demetitur; (2) falx meſſoria, Gl. Vet. batillum; ſed editum vatillum, & vacillum.

Πυραμητὴς, οῦ, ὁ, meſſis tritici; (2) tempus meſſis. A πυράμη.

Πυραμὶς, ίδ⊙, ἡ, Pyramis, figura in conum, velut flamma ignis, attenuata; (2) placenta quædam. A πῦρ.

Πυραμοειδὴς, ἐ⊙, ὁ ἡ, ἡ, ſpeciem pyramidis gerens, ſeu pyramidatus. Ex πυραμὶς, & εἶδ⊙.

Πυραμὶς, ſc. ἄρτ⊙, panificii genus ex tritico admixto melle, quod præmii loco dabatur iis, qui inſomnes pernoctaſſent in ſympoſiis, placenta quævis. A πυρὸς.

Πυραυγὴς, ἐ⊙, ὁ ἡ ἡ, igne fulgens, qui ignei fulgoris eſt, igne rutilans. Ab αὐγὴ.

Πύραυνον, ου, τό, ignarium, vas, quo prunæ ardentes in menſam inferuntur. Ex πῦρ, & αὔω, accendo.

Πυραύστης, ου, ὁ, pyrauſta, inſectum lucernis advolans, exuſtiſque alis concidens & pereuns. Ex iiſd.

Πυριφλεκτ⊙, ου, ὁ ἡ, ἡ, ardens, ſed ita, ut ab igne non abſumatur.

Πυρῳδὸν, *Adverb.* catervatim, turmatim. A πύργ⊙.

Πυργήρεα, & πυργηρέμαι, in turri ſto, turrim cuſtodio, ſum in arce, contineo me intra muros, q. a πυργήρης, qui turri continetur. Ὥσπερεὶ πόλεις πρὸς ἐκφυὰς, Ζάρα πυργηρέμεθα, Eur. Or. 744. A πύργ⊙, & ἄρα, *aro*.

Πύργινος, turreus, Gl. Vet. turriformis; (2) firmus, firmatus. A πύργ⊙.

Πυργίον, ου, τό, turricula, Dim. ab eod.

Πυργιστήριον, τὸ, turricula, armarium. A

Πυργίσκος, ου, ὁ, idem.

Πυργίσκιον, ου, idem.

Πυργίτης, ου, ὁ, in turribus degens; πυργίτης σρουθὸς, paſſer murale, Gl. Vet. Ab eod.

Πυργόβαρις, εως, ἡ, propugnaculum turritum, Hesych. Suid. Ex πύργ⊙, & βάρις.

Πυργοδάικτ⊙, ου, ὁ ἡ, ἡ, turribus infeſtus, turres vaſtans & deſtruens. A δαΐζω.

Πυργοειδὴς, ἐς, turris ſpeciem habens.

Πυργομαχέω, e turri pugno, Xen. Cyr. 6, 27. Πυργομάχουν πρὸς ἀλλήλους, Appian. A μάχομαι.

Πυργοποιέω, turrifico, Gl. V. Hinc

Πυργοποιία, ἡ, extructio turrium.

ΠΥΡΓΟΣ, ου, ὁ, turris; (2) arx, caſtellum; (3) mœnia quæ ſere turribus extrinſeca, & hinc (4) urbs munita, ſ. cum arce, (5) villa magnifica, ſæpe etiam inſtructa; (6) præſidium, propugnaculum etiam de homine; (7) acies quadrata; phalanx, Hom. Il. 4, 304.

Πυργοσκόπ⊙, ου, ὁ, dirutor turrium & mœnium. Ex πύργ⊙, & σκάπτω.

Πυργοῦχ⊙, ὁ, turrim ſuſtinens. Ab ἔχω.

Πυργοφορία, turrifico, A

Πυργοφόρ⊙, ου, ὁ ἡ, ἡ, turrifer ſeu turriger. A φέρω.

Πυργόω, ῶ, *f. ώσω*, turri inſtruo & munio; (2) in altum tollo, in turris altitudinem eveho, amplifico, exaggero; πεπύργωται, elatus eſt, ſuperbus, p. Aaſſ. 2. fing. Ἐπεὶδὴ ἡ λίαν πυργοῦσι χεῖρι, Eur. Med. 526. Μυσίλαον ἔπον, ὃς πεπύργωσαι θράσει, id. Or. 1546. χειρὶ, id. Rhes. 122. Σὺ μὲν λίαν ἡμᾶς, οἷς πεπύργωσαι λόγοις, id. Hercul. fur. 238. Tu quidem dicito contra nos verba, quibus munitus es.

Πυργώδης, ⊙, ὁ ἡ ἡ, turritus, Gl. V. A πύργ⊙.

Πύργωμα, ατ⊙, τό, turris. A πυργόω.

Πυργωτὶς, ίδ⊙, ἡ, turritus. Ab eod.

Πυργωτὸς, ἡ, όν, turritus, faſtigiatus.

Πυρδανὴς, ἐ⊙, ὁ ἡ, ἡ, igni ardens, ambuſtus, candens. Ex πῦρ, & δαίω.

Πύρδαλον, ου, τό, ignarium, inſtrumentum prunis

πρηναὶς ferentis ostium, ubi ignitus, qui cineribus obruitur ad conservandum ignem; (2) culina, coquina. Ex iisd.

Πύρβασσον, ου, τὸ, idem & ex iisdem.

Πύρεθρον, ου, τὸ, pyrethrum, herba. Nic. Th. 938. A πῦρ. Unde

Πυρεῖον, ου, τὸ, igniarium, ignitabulum, Gl. Vet. thuribulum, Hom. Il. 24, 269.

Πυρικόλος, ος, ὁ ἡ ὁ, ignem ejiciens seu evomens, silex, scintillas edens, Gl. Vet. ignivomus, flammivomus; πυρικόλον, fomes, Gl. V. Ex πῦρ, & ἐμέλλω.

Πυρεκτικὸς, ἡ, όν, febrilis. A πυρέσσω.

Πύρεξις, εως, ἡ, febris. Ab eod.

Πυρέσσω, vel ἔττω, fut. ξω, febricito, febrico. Ἰατρὸν αἰχμὴν ξυέζειδε εἰ πεπύρεχεν ἔτος, M. Anton. 8, 11. A πῦρ.

Πυρεταίνω, idem. A πυρετὸς.

Πυρέτιον, ου, τὸ, febricula, Dim. Ab eod.

Πυρετὸς, οῦ, ὁ, igneus calor, igneus æstus; (2) febris. A πῦρ. Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν, Il. 22, 31.

Πυρετοφόρος, ον, febrim afferens, gignens. A φέρω.

Πυρίτλω, vide πυρίσσω.

Πυρετώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, febrilis, vel cum febrili calore conjunctus; (2) febres excitans seu inferens; (3) calidus. A πυρετὸς.

Πυρεύς, έως, ὁ, qui igne inflammat, qui ignem subjicit. A πυρεύω.

Πυρευτικὸς, ἡ, όν, igniarius. Ab eod.

Πυρεφόνης, ου, ὁ, piscator igne fallens pisces.

Πυρεύτικος, ἡ, ον, igni utens, qui per ignem facit, vel ἡ πυρευτικὴ, sc. ἄκρα, piscatio, quæ noctu ad lumina fit. A

Πυρεύω, ignem immitto, igne inflammo, Πυρεύειν τὴν ὕλην, Plato. A πῦρ.

Πυρὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro πυρά.

Πυρήϊον, ου, τὸ, ignarium, Ion. pro πυρεῖον.

ΠΥΡΗΝ, ηνος, ὁ, nucleus, Gloss. Vet. bacci, nucleus olivæ; (2) specilli pars altera, in nuclei modum rotunda; (3) granum rhois; (4) gemma quædam.

Πυρηνεμὼν, ονος, ὁ ἡ ὁ, ignem ventilans. Ex πῦρ, & ἄνεμος.

Πυρηνίδιον, ου, τὸ, nucleus, officulum in pomis, mespilis, cerasis, aut palmulis. A πυρὴν.

Πυρηνώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, baccæ vel nucleo similis. Ex πυρὴν & εἶδος.

Πυρηνώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, lignosus, interiore ligno multum dives. Ab eod.

Πυρηφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς, & φέρω.

Πυρία, ας, ἡ, fœca fudatio; (2) vas caldarium, quo excalefacto sudatio ciebatur. A Ιδρ.

Πυριάζω, calore foveo, Gl. V. A πυρία.

Πυρίαμα, τὸ, fomentum. A πυριάω.

Πυρίασις, εως, ἡ, fomentum, foment tio, Ph.

Πυριατήριον, ου, τὸ, locus, in quo sudantes πυριῶνται; (2) cella calidaria, hypocaustum, vaporarium. Ab eod.

Πυριάτης, ου, ὁ, celostratus; (2) idem quod supra πυριατὸς.

Πυριατὸς, ἡ, όν, fomentatus, calefactus. A

Πυριάω, ῶ, f. άσω, foveo; & πυριάομαι, ῶμαι, foveor; (2) sudo & incaleico ex πυρίαις, sive camini calefactione. Πυριᾶν ἐδωὴ θαλάσσης, Dioscor. A πῦρ.

Πυρίβιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ignem vivens. Ex πῦρ, & βίος.

Πυρίβρεμος, ος, ὁ ἡ ὁ, igniferus, ignipotens, Gl. Vet. Ex πῦρ, & βρέμω.

Πυρίβρομος, ος, ὁ ἡ ὁ, ignifragus, s. inter faces, luminaria, strepens, ut saltatio nocturna. Ex βρέμω.

Πυρίβρυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, igne exæstus, Suic.

Πυρίγενέτης, ου, ὁ, idem quod

Πυρίγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, igne satus seu genitus. Ex πῦρ, & γίνομαι.

Πυρίγλαυκος, ος, ὁ ἡ ὁ, igneas pupillas habens. Ex πῦρ, & γλαυκὸς, pupilla.

Πυρίγλωχις, ινος, ὁ ἡ ὁ, ignitam cuspidem vel habens. Ex γλωχὶς.

Πυρίγονος, ος, ὁ ἡ ὁ, ignem generans. Ex πῦρ, & γίνομαι, unde p. m. γέγονα.

Πυρίδαπτος, ον, igni consumtus. A δάπτω.

Πυρίδιον, ου, τὸ, igniculus, Dim. a πῦρ.

Πυρίδρομος, ος, ὁ ἡ ὁ, Epith. Jovis fulg. & Cupidinis, igneus.

Πυρίεντὲς, & πυριεντικὸς, Poll. V. πυρίεις.

Πυρίζοθος, ος, ὁ ἡ ὁ, igni coctus, Gl. Vet. πυρίσθοον, coluſtra. Ex πῦρ, & ἕψω.

Πυρίκνης, ίος, ὁ ἡ ὁ, in igne acutus, seu cujus acies ignita est. Ex πῦρ, & ἀκὴ.

Πυρίθαλπὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, igne calefactus. Ex πῦρ, & θάλπω.

Πυρίκαυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, igniexemus, igne cremans. Ex πῦρ, & καίω.

Πυρίκαυστος, ος, ὁ ἡ ὁ, igne exustus, vel adustus. Ex iisd.

Πυρίκαυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ambustus, Gl. V. rogo consumptus. Ex iisd.

Πυρίκμητος, ος, ὁ ἡ ὁ, igne elaboratus; (2) ab igne adustus. Πυρίκμητος λίθιτες, Call. in Del. 145. Ex πῦρ, & κάμνω.

Πυρίκνυπος, ος, ὁ ἡ ὁ, igne crepans aut crepitans, Ex πῦρ, & κτύπος.

Πυρελάμπὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, igne micans vel rutilans, splendens. Ex πῦρ, & λάμπω.

Πυρίλαμπὶς, ίδος, ἡ, vermiculus quidam in tenebris lucens, cicindela, noctiluca. Ex iisd.

Πυρίλημπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, igne occupatus, ignem concipiens. Ex πῦρ, & λαμβάνω.

Πυρίμανὶα, ᾶς, vi flammea gliſco, Suic. Ex πῦρ, & μαίνομαι.

Πυρίμαχος, ος, ὁ ἡ ὁ, fervens in pugna, qui tam acriter depugnat, ut ei resisti nequeat, non magis, quam igni furenti. Ex πῦρ, & μάχομαι.

Πυρίμορφος, ος, ὁ ἡ ὁ, ignis formam habens, Suic. Ex πῦρ, & μορφὴ.

Πύρινος, ίνη, ινον, igneus; (2) triticeus. A πῦρ, vel πυρὸς.

Πυρινεύσασας, acc. pl. Ion. pro πυρινεύσας, a πυρινεύω.

Πυρινθύσοισι, dat. pl. Ion. pro πυρινθύσοις, a πυρὶν θύω, ardens.

Πυρίπνοὶα, ας, ἡ, ignem spiro. Τὴν πυρ. πνέουσαν ἐκλιπὴ τρισάθμητον ἀλκὴν, Eur. Ion. 203.

Πυρίπνοος, ον, contr. πυρίπνους, ος, ὁ ἡ ὁ, ignem spirans. Ex πῦρ, & πνέω, flatus.

Πυρίπτολος, ος, ὁ ἡ ὁ, v. πυρίπτολος.

Πυριρρηγὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, igne fractus. Ex πῦρ, & ῥήγνυμι.

Πυρισμάϊνος, η, ὁ ἡ ὁ, igne crepans. Ex πῦρ, & ζμαραγδίω, resono.

Πυρίσπαρτος, ος, ὁ ἡ ὁ, in quo ignes sparsi sunt. Ex πῦρ, & ζπαρτὸς.

Πυρίσπορος, ον, idem. ut πυρισπόρος, ignem spargens, fulgens. Ex iisd.

Πυρισταγὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, in quem ignis stillat; (2) seu ex quo ignis stillat. Ex πῦρ, & στάζω.

Πυριστάτης, ου, ὁ, tripes ferreus, Ph. Ex πῦρ, & ἵστημι, sto.

Πυρισφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat & absumit.

Πυρίσσω, ardeo. A πῦρ.

Πυρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, lapis pyrites, lapis ignem edens, Gloss. Vet. silex. A πυρ.

Πυρίτης, ου, ὁ, triticeus. A πυρὸς.

Πυρίτις, ίδος, ἡ, ut πυρίτις λίθος, lapis pyrites. A πῦρ.

Πυριτρεφὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, igne nutritus, Suic. Ex πῦρ, & τρέφω.

Πυριτρόφος, ος, ὁ ἡ ὁ, ignem alens seu nutriens. Ex iisd.

Πυριφατὸς, ὴ, igni absumtus. A φάω.

Πυρφυλὴς, ές, igni fulgens, Epith. solis. A φύλλω.

Πυριφλεγέθης, ὁ ἡ ὁ, igneo ardore affectus.

Πυριφλεγὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, igne ardens, vel igneo ardore flagrans; (2) fluvius infernalis igne ardens. Ex πῦρ, & φλέγω.

Πυριφλεγὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, igne ardens, vel igne adustus, igneo ardore flagrans. Ex πῦρ, & φλέγω.

Πυριφλεγὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Πυριφοιτὴς, ὲς, Epith. solis, &c. ut πυριδρομὴς. A φοιτάω.

Πυρίχαλκος, ος, ὁ ἡ ὁ, igneum æs.

Πυρίχρους, ωτος, ὁ ἡ ὁ, igni coloris, rutilus, fulvus. Ex πῦρ, & χρὼς, color.

Πυρκαὶς, ἀος, ἡ, qui incendit, [illegible]

Πυρκαΐα, ας, ἡ, rogus, ustrina, [illegible] flammatio, incendium. Ex πῦρ, & [illegible]

Πύρνα, ης, ἡ, panis fructum; (2) panis. πυρὶς.

Πυρνὰς, ὰ, όν, maturus, edulis. A

Πύρνος, ου, ὁ, triticeus; (2) Subſt. frumentum panis, bolus, esca, victus, alimentum. A πυρὸς, per Syncop. pro σίτος.

Πυροβίης, ου, ὁ, ὁ ἡ ὁ, in igne vivens. Ex πῦρ, & βίος.

Πυροβόλος, ος, ὁ ἡ ὁ, ignes jaculans, aptus ad jaculandos ignes. A βάλλω.

Πυρογενὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, frumento ortus, tritico genitus. Ex πυρὸς, & γίνομαι.

Πυροδοσίον, ου, τὸ, locus, ubi ignem [illegible] dunt, focus, culina. Ex πῦρ, & δίδωμι.

Πυροδόκος, ος, ὁ ἡ ὁ, triticum recipiens. πυρὸς, & δέχομαι.

Πυροειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, igni similis, igneus. Ex πῦρ, & εἶδος.

Πυροειδὰς, igneæ ſpecie.

Πυρίεις, ίεσσα, ἴεν, igneus, ignitus, vel [illegible] in modum ignis, fervens. A πῦρ.

Πυρὸν, gen. ſ. Jon. pro πυροῦ, a πυρὸς.

Πυροναπηλεύω, frumento negotior.

Πυρολαβὶς, ίδος, ἡ, forceps. Ex πῦρ, & λαμβάνω.

Πυρολαμπὶς, vid. πυριλαμπὶς.

Πυρολόγος, ος, ὁ ἡ ὁ, triticum colligens, [illegible] metens. Ex πυρὸς, & λέγω.

Πυρομαντικὴ, ῆς, ἡ, divinatio ex igne. Ex πῦρ, & μάντις. Unde

Πυρομάντις, εως, ὁ ἡ ὁ, ex igne divinans.

Πυρομετρία, frumentum metior.

Πυροπαλέω, ῶ, f. ήσω, triticum vendo. A

Πυροπάλις, ιος, ὁ, tritici venditor.

Πυρσίβρηκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, igne ruptus, ignis vi ruptus, seu fractus; inutilis. Ex πῦρ, & ῥήγνυμι.

ΠΥΡΟΣ, ου, ὁ, triticum, frumentum.

Πυροσθενὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, ignipotens, Gl. Vet. Ex πῦρ, & σθένος.

Πυροτομία, ας, ἡ, sectio seu messis [illegible] messis. Ex πυρὸς, & τέμνω.

Πυρπάμαι, præs. ind. pass. [illegible] pro πυρπολοῦμαι, a πυρόω.

Πυροφόρος, ος, ὁ ἡ ὁ, triticum ferens, [illegible] ferax. Ex πυρὸς, & φέρω.

Πυροφόρος, ὁ ἡ ὁ, ignifer. Ex πῦρ, & φέρω.

Πυρόχρους, idem quod πυρίχρους.

Πυρόω, fut. ώσω, accendo, incendo, ustulo, [illegible] torreo; cremo, comburo; πεπύρωμαι, calefacio, ardeo, Gl. Vet. πεπύρωϑ, calet, Ph. [illegible] pass. Σκηπτῷ πυρωθὲν πάντα δυσμαχώτερα σταθμᾷ, Lyc. 1371. πυρὸς, Eur. Rhes. 61. Οὐδ' ἔσται ἑτέρωσε ἐκ δηλήσιος, idem, Hel. 1069. δῶμα καθαρὸν Διὸς, Theocr. 24, 64. A πῦρ.

Πυρπαλαμᾶς, in malis artibus agilem esse; [illegible] aidelionem agere, Fust. A

Πυρπαλάμη, ης, ἡ, de callido & versuto homine, de aidelione, Fust. Suid.

Πυρπάλαμος, vel πυρπαλάμης, ου, ὁ, idem.

Πυρπαλαμῶν, & πυριπαλαμῶν, ῶ, ὁ ἡ ὁ, ignem protruders, ignitus; (2) versutus. Ex πῦρ, & παλάμη.

Πύρπνοος, ου, ὁ ἡ ὁ, v. πυρίπνοος.

Πυρπολέω, ῶ, fut. ήσω, circa ignem versor, ignem accendo; (2) igne & incendiis vasto, igne depopulor; πυρπολήμαι, incendor; πεπυρπολημένος, incensus, p. part. Πυρπολέειν τὴν χάρην, Luc. Πυρπολέων δ' ἀσιγὶ τάχος, Arist. Ostom. 734. Πυρπόλησε τὸν ἔνθρακας, idem Av. 1186. Ἡ μὲν δὴ νηὸς ἀδὸς ἐπυρπολεῖτο, Heliod. Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλάσσομεν ἱστία ἱστας, Hom. Od. 10, 50.

Πυρπόλημα, ατος, τὸ, vastatio per ignem. A pr. Unde

Πυρπόλησις, εως, ἡ, idem; (2) incendium.

Πυρπόλος, ος, ὁ, igni utens, Epith. Bacchi, ob nocturna sacra, ignitus. Ab eod.

Πυρράζω, fut. άσω, rubeo, Gl. Vet. rutilo. Πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανὸς, Matt. 16, [illegible] πυῤῥος.

Πυρράκης, ου, ὁ, rufus. Ab eod.

Πυρρίας, ου, ὁ, serpens coloris rubei; (2) servi comici nomen, Pyrrhias; Burria. Ab eod.

Πυρρίσαι, ῶ, idem quod sequens πυρρίζω.

Πυρρίζω, fut. ίσω, rufus fum, rubesco, rufum colorem imitor, Gl. Vet. flaveo, rufco. A πυρρός.

Πυρρίχη, ης, ἡ, sc. ὀρχησις, Pyrrhica, saltatio armata; (2) cantus, ad quem saltatur. A Πύρρ☉, qui hujus saltationis fuit auctor.

Πυρριχιακῶς, per Pyrrhichios pedes.

Πυρριχίζω, fut. ίσω, Pyrrhicam salto, cum armis tripudio. A πυρρίχη. Hinc

Πυρριχιστής, οῦ, ὁ, qui Pyrrhicam fultat.

Πυρρίχιος, ου, ὁ, Pyrrhichius, pes duabus syllabis brevibus constans. Ab eod.

Πυρρίχος, ίχη, ίχον, rufus. A πυρρός.

Πυρρόθριξ, τρίχος, ὁ, ἡ, ἡ, qui rufa seu rutila coma est, cui rufi seu rutili pili sunt.

Πυρρικόραξ, ακος, ὁ, corvi genus luteo rostro.

Πυρρόπιπης, ου, ὁ, flavarum feminarum amator. Ex πυρρός, & ὀπιπεύω, inspecto.

Πυρρός, ρά, ρόν, fulvus, & veluti ex flavo candicantem habens colorem; rufus, flavus, Gl. V. A πῦρ. Hinc

Πυρρότης, ητος, ἡ, color rufus seu rutilus.

Πυρροτρίχος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, v. πυρρόθριξ.

Πυρρόλας, ου, ὁ, avis, nomen a rufo colore dicta, rubecula vel rubicilla. A πυρρός.

Πυρρόω, ῶ, rufo, as, Gl. V. A πυρρός.

Πυρρώδης, ες, rubicundus. Ab eod.

Πυρσαίνω, rufum facio, rufo. A πυρσός.

Πυρσεία, ας, ἡ, fignificatio quæ fit fuccenfis & fublatis facibus. A πυρσεύω.

Πυρσευτής, οῦ, ὁ, qui fignificationem facit accenfis & fublatis facibus, qui e fpecula fignum dat igne. A

Πυρσεύω, face accenfa fignum do. A πυρσός.

Πυρσόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, flammeis linguis micans, Suic. Ex πυρσός, & γλῶσσα.

Πυρσοδωκάτης, ου, ὁ, ignipotens.

Πυρσομορφέω, ῶ, f. ήσω, igne formo.

Πυρσόνωτος, ὁ, ἡ, ἡ, rufum habens tergum.

Πυρσός, ῆ, ὁ, fax, Plur. πυρσοί & πυρσοί, faces, ignes, amor vehemens. Πυρσοὶ δ' ἀλιπλέθουσιν ἐπάτριμοι, Hom. Il. 18, 211. Sed,

Πυρσός, ὴ, όν, pro πυρρός, a πῦρ.

Πυρσοτόκος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ignem pariens; ut πυρσοτόκος λίθος, filex. Ex τίκτω.

Πυρσόω, ignes excito. A πυρσός.

Πυρφορέω, ignem feu faces geſto. A

Πυρφόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ignifer, Gl. Vet. flammifer. Ex πῦρ, & φέρω.

Πυρφόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρός, & φέρω.

Πυρώδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ, igneus, ignitus; (2) urens in modum ignis; πυρώδης λίθος, filex, Gl. V. A πῦρ.

Πυραθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. v. πυρόω.

Πώρωμα, ατος, τὸ, calloſa durities, ſeu collectio, quæ in callum concrevit. A πυρόω.

Πυρῶπις, ιδος, ἡ, rutila adſpectu, cujus facies rutilat. Νεκαλέων τοῦτο πῆμα πυρωπὸς ἤγαγον ὦμᾳ, Nonn. 11, 4. Ex πῦρ, & ὤψ.

Πυρωπός, οῦ, ὁ, cujus facies rutilat, ſeu rutilus adſpectu, igneo colore rubens; (2) metalli genus, mixtura trium ætis partium, & quartæ auri conſtans; (3) gemma, pyropus, carbunculus. Ex iidem.

Πύρωσις, εως, ἡ, coctio ad ignem; (2) uſus igniarius; (3) probatio, per ignem; (4) incendium; (5) uredo. A πυρόω.

Πυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui igne excoquit & purgat.

Πυρωτικός, ὴ, όν, igneus, urendi vi præditus, fervens. Ab eod.

Πυρωτός, ὴ, όν, ignitus. A πυρόω.

Πῶς, *Adv.* quo? qua? qui? quonam modo? A πῆ.

Πώσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. πόω.

Πωσθῆσαι, nom. pl. f. g. a. 1. part. paſſ.

Πώσμα, ατος, τὸ, quæſitum, quæſtio, ſciſcitatio, interrogatio, Gl. Vet. percontatio. A πυνθάνομαι.

Πυσματικός, ὴ, όν, interrogativus, percontatorius, rationalis. Ab eod.

Πυσματικῶς, interrogative.

Πύστις, εως, ἡ, auditio, fama, rumor; (2) percontatio, interrogatio. Ab eod.

Πυστὸς, ὴ, όν, notus, clarus. Ab eod.

Πυτία, ας, ἡ, coagulum, Ph.

Πυτίζω, fut. ίσω, crebro ſpuo, ſputo; (2) liquorem ſumptum vi ex ore expreſſum rejicere; unde (3) vinum deguſtare & probare. A πτύω.

Πυτινάκος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, viminalis, ex viminibus, quibus vaſa vinaria religantur, confectus. A

ΠΥΤΙΝΗ, ης, ἡ, lagena vini vimine obducta; (2) vas nexum e furculis.

Πυτινοκλόνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui viminibus dolia religat, vietor. Ex πυτίνη, & κλάω.

Πύτισμα, ατος, τὸ, id quod exſpuitur; (2) pytiſſatio, vini deguſtatio probandi cauſa. A πυτίζω.

Πυώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, purulentus; πυῶδες, purulentia, Gl. V. Πυώδεις θρόμβοι *Aret.* A πύον.

Πύωσις, εως, ἡ, ſuppuratio. A πυόω.

Πῶ, *Vox enclit.* quodammodo, alicunde; ἔπω nondum.

Πῶ, *bibe*, 2. ſ. pr. imper. act. *per Apoc.* pro πῶθι, pro quo per *Eſſuſin* dicitur πῶθι, a πώω.

ΠΩΓΩΝ, ωνος, ὁ, barba.

Παγωνιαῖος, ου, ὁ, barbatus, Gloſſ. Vet. A

Παγωνίας, ου, ὁ, barbatus; ut πωγωνιας ἀστήρ. A πώγων. Unde

Παγωνίτης, *Ion.* pro πωγωνιάτης, ου, ὁ, barbatus, *Epith.* Jovis, ſtella barbata.

Παγώνιον, ου, τὸ, barbula, Dim. Ab eod.

Παγωνίτης, ου, ὁ, barbatus. A πώγων.

Παγωνοκυρεῖον, tonſtrina. Ex κυρέω. Unde

Παγωνοκυρία, ας, ἡ, barbatoria, Ph. tonſoria.

Παγωτροφέω, ῶ, f. ήσω, barbam nutrio ſeu alo. A πωγωτρόφος.

Παγωφορία, ας, ἡ, geſtatio barbæ.

Παγωφορέω, ου, ὁ, ἡ, ἡ, barbam gerens, Suic. Ex πώγων, & φέρω.

Πᾶη, acc. pl. n. g. pro πάεα, a πᾶυς.

Πηλάριον, ου, τὸ, parvus pullus, Dim. a πῶλος.

Πώλαγε, 2. ſ. pr. conj. paſſ. *Ion.* pro πώλῃ, a πωλέω.

Πωλέεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπώλει.

Πωλέομαι, οῦμαι, verſor, proficiſcor, eo, ventito; πωλέσκετο, impert. *Ion* pro ἐπωλεῖτο, Il. 1, 490.

Πωλέομαι, οῦμαι, veneo, vendor. A πωλέω.

Πωλέσκετο, 3. ſing imperf ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπωλεῖτο, ſeu ἐπωλεῖτο, a πωλέομαι, verſor, Hom. Il. 1, 490.

Πωλήμιλη, imperf. ind. paſſ. *Ion. & Dor.* pro ἐπωλήμην, a πωλέω.

Πώλησις, εως, ἡ, cura domandi & erudiendi pullos equinos. A

Πωλάω, fut. ήσω, pullos equinos domo & erudio. A πῶλος.

ΠΩΛΕΩ, ῶ, fut. ήσω, vendo, vendito, venundo; πωλέομαι, veneo. Πάλαι βαδίζων ἐστὶ τοῖς Αἰγυπτίοις, Ariſt. Pace, 1242. Πωλεῖν πρὸς διπλᾶν ἀργύριον, Dioſc.

Πωλη, ης, ἡ, venditio. A πωλέω.

Πώλημα, ατος, το, id, quod venditur ſeu venum exponitur, res venalis. Ab eod.

Πώλης, ου, ὁ, venditor. Ab eod.

Πώλησαι, aor. 1. inf. act. v. πωλέω.

Πωλήσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro πωλήσῃ.

Πώλησις, εως, ἡ, venditio, auctio. Ab eod.

Πωλητήριον, ου, τὸ, locus, ubi res venales exponuntur; (2) forum. Ab eod.

Πωλητὴς, οῦ, ὁ, venditor; πωληταὶ, magiſtratus Athenis, quibus commiſſa erat elocatio vectigalium, metallorum, auctionum, & ſimilium. Ab eod.

Πωλητικός, ὴ, όν, vendax, Gl. V. Ab eod.

Πωλικός, ὴ, όν, pullinus; virgineus, Æſch. S. T. 460. A πῶλος.

Πωλίον, ου, τὸ, parvus pullus, equuleus, Dim. ab eod.

Πωλοδαμαστὴς, οῦ, ὁ, equorum domitor. A πῶλος, & δαμάζω.

Πωλοδαμέω, ῶ, f. ήσω, pullos domo; (2) ut pullum domo & erudio. Πωλοδαμεῖν τινα ἐκ νόμους πατρὸς, Soph. Aj. 449. Πωλοδαμήσας ἄναξ, Eur. Rhef. 187. Ex πῶλος, & δαμάω.

Πωλοδάμνης, ου, ὁ, pullorum vel equorum domitor. Ex iiſd.

Πωλοκόμος, ου, ὁ, pullarius, Gl. Vet. Ex πῶλος, & κομέω, curo.

Πωλομάχος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cum pullis ſeu equis pugnans, Suic. Ex πωλος, & μάχομαι.

ΠΩΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ἡ, pullus, plerumque equinus, equuleus, ſive teneræ, ſive adultæ ætatis, Philox. equuleus, pullus, veredus.

Πωλοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, pullos nutriens. Ex πῶλος, & τρέφω.

Πώλυψ, υπος, ὁ, polypus, piſcis quidam; (2) caruncula in navibus, ſ. in corde creſcens. Ex πῶλος, & πῦς.

ΠΩΜΑ, ατος, τὸ, operculum, operimentum. Hinc

Πωμάζω, f. άσω, operculo claudo, obturo.

Πῶμα, ατος, τὸ, potus; (2) poculum. Ab πίνω, i. πίω, *bibo.*

Πάμυλα, *Adverb.* haudquaquam, nequaquam, nullo modo. Ex πῶς, & μάλα.

Πωματίας, ου, ὁ, cochleæ terreſtris ſpecies; quod ſit operculata. A πῶμα. Unde

Πωματίον, ου, τὸ, operculum, cooperculum.

Πώποτε, *Adv.* unquam, Gl. V.

Πωρίνω, ῶ, lugeo; (2) mœrore adficio, luctu adficio. A πῶρος.

Πῶρη, ης, ἡ, luctus, miſeria, calamitas.

Πωρητὴς, οῦ, ὁ, ἡ, ἡ, idem & ab eod.

Πωρικὸς, ὴ, όν, callofus, aſper.

Πώρινος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, e poro factus, porinus. A

ΠΩΡΟΣ, ου, ὁ, luctus; (2) callus; (3) tophus, ſeu porus, lapis levis & porofus.

ΠΩΡΟΣ, ρά, ρόν, cæcus.

Πωρόω, ῶ, fut. ώσω, in porum converto, in lapidoſam duritiem & tophum commuto, durum reddo in modum pori ſeu tophi, induro, ſolido & ferrumino obducto callo; πεπαραμμένος, profligatus, Gl. Vet. induratus. Πεπώρωκεν αὐτῶν τὰς καρδίας, Joan. 12, 40. πεπαραμμένη, Marc. 6. 52. ἐπεπώρωθησαν, Rom. 11, 7. A πῶρος.

Πωρόω, excæco. A πωρός. Hinc

Πώρωμα, ατος, τὸ, calloſa durities, ſeu quod in callum concrevit.

Πώρωσις, εως, ἡ, concretio, quæ in callum fit, conſolidatio & ferruminatio oſſium fractorum, perduratio, Gl. V. induratio.

Πώρωσις, εως, ἡ, excæcatio. A πωρός.

Πῶς, *Adv.* quo modo? quo pacto? qui? qua ratione? (2) quam? (3) certo modo. Hinc πῶς ποτε; quonam tandem modo? cur nam? πῶς δὴ τοῦτο; qui fieri iſtud poteſt? πῶς γὰρ, ap Dem. nullo modo, qui poſſit fieri? πῶς γὰρ οὐ; quidni?

Πως, *Adv. & vox enclit.* quodammodo, aliquo modo, quantum. Hinc ἴσπως, ſi forte; μήπως, ne forte.

Πώτω, i. 1. ind. act. v. πίω, f. πῶμι.

Πωτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, volo, as, volito. Οἷοι ἀνδρομέδαι ἐφιζόμενοι δηθὰ δένδρων Πωτῶνται, Theocr. 15, 122 A πίτομαι.

Πώτημα, τὸ, volatus. A pr.

Πωτήσεαι, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion. & Att.* pro πωτήσῃ, a πωτάομαι, volo.

Πῶυ, ῆος, το, grex. A πάομαι, poſſideo.

ΠΩΤΗΞ, γος, ἡ, mergus; (2) fulica.

P.

Ρ, Eſt litera decima ſeptima Græcorum, quæ ſuo nomine ῥῶ dicitur, idque ob Hebræorum Reſch; (2) in numeris valet *centum*, & cum lineola inferne appoſita *centum milia*

Ῥᾶ, *Conjunct. exhortativa*; (2) certe, utique, omnino; ſed ῥᾳ, quidem.

Ῥᾳ, vel potius ῥα, facile. Ex ῥᾴδιον.

Ῥᾶ,

'Ρᾶ, τὰ, ulva, *radix quædam.*
'Ραΐζω, ſurſum ac deorſum eo, Heſ. Ex ῥᾶ, & βάω, eo.
'Ραΐ, Rabbi. Vox Syr. ܪܒܝ. *Magiſter.*
'Ραζδεύω, virgas quatio, virgis cædo. A ῥάζδος.
'Ραζδία, ων, τὰ, virgulta; (2) radioli in ore quorundam piſcium. Ab eod.
'Ραζδίζω, f. ίσω, virgis cædo; perticis cædo ſeu decutio, excutio. Τρὶς ἐῤῥαζδίσθην, 2 Cor. 11, 25. Ab eod. Unde
'Ράζδινος, ίνη, ινον, virgeus, Gl. V.
'Ραζδίον, vel ῥάζδιον, υ, τὸ, virgula, parva virga, ramulus, ſcapus, Gl. V. virgultum, Dim. ab eod.
'Ραζδοειδής, ές, ὁ ἡ, ἡ, virgatus, virgæ ſimilis; & in *Plur.* ῥαζδοειδεῖς, futuræ in calvaria. Ex ῥάζδος, & εἶδος.
'Ραζδομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, dum ſagittæ mittuntur in pharetram, miſtæque & inſcriptæ ſortientium nominibus exeundo ſortem indicare creduntur. Ex ῥάζδος, & μαντεία.
'Ραζδομαχία, ας, ἡ, pugna quæ fit virgis ſeu baculis, Suic. Ex μάχομαι.
'Ραζδονομέω, certamen guberno. A
'Ραζδονόμος, υ, ὁ, deſignator, lictor, miniſter, qui ſummovet turbam; (2) qui victori præmium dat. Ex ῥάζδος, & νέμω.
'ΡΑΒΔΟΣ, υ, ἡ, virga, vimen, feſtuca, fuſtis, Ph. rudis vel rudes, Ph. caduceus, ſceptrum, faſces, Gloſſ. Vet. haſtile, venæ auri & argenti in metallis, lineæ in veſtibus.
'Ραζδουχέω, virgas ſeu faſces geſto; (2) anteeo, anteambulonis ſ. lictoris officium præſto. Αἱ Ἐτειάδες ῥαζδουχοῦν, Plut. in Numa, cap. 10. A ῥαζδοῦχος.
'Ραζδουχή, ῆς, ἡ, virgam ſeu bacillum, aut faſces geſtans, Suic. Ab eod.
'Ραζδουχικός, ἡ, όν, lictorius, Gl. V. A
'Ραζδοῦχος, υ, ὁ, qui virgam aut virgas geſtat, Ph. virgarius, lictor. Ab ἔχω.
'Ραζδοφορέω, virgas ſeu baculum geſto. A
'Ραζδοφόρος, υ, ὁ ἡ, ἡ, qui virgam ſeu virgas geſtat; (2) lictor. Ex ῥαζδός, & φέρω.
'Ραζδῳδός, ῦ, ὁ, qui canit virgam manu tenens; rhapſodus; & ῥαζδῳδία, rhapſodia. Ex ῥάζδος, & ᾠδή, *cantus.*
'Ραζδωσις, εως, ἡ, c d. virgatio, ſtriatio columnæ. A ῥάζδος. Unde
'Ραζδωτός, ἡ, όν, q. d. virgatus, pectinatim diviſus, ſtriatus, Gl. Vet. virgeus.
'ΡΑΓΑ, ης, ἡ, vigor, vis, impetus, Heſ. eſt etiam acc. a ῥάξ.
'Ραγαδαζδία, in rimam me inſinuo, Suic. A ῥαγάς.
'Ραγαδαῖος, αία, αῖον, impetuoſus, vi perrumpens. A ῥήγδλω. Hinc
'Ραγαδαιότης, ητος, ἡ, impetuoſitas.
'Ραγάς, άδος, ἡ, ruptura, fiſſura, rima, Ph. ῥαγάδες, fiſſuræ, Gl. V. rupes, Ph. A ῥήγνυμι.
'Ράγδλω, *Adv.* abrupte. A ῥήγνυμι.
'Ραγεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. ῥήγνυμι.
'Ραγήσεσθαι, *rupturum eſſe*, aor. 2. inf. med.
'Ραγίζω, f. ίσω, acinos, uvæ grana colligo; (2) uvas lego. Αἱ τὰ Μίκωνος Αἰεὶ φοιτῶσαι τὸ σοβόπτρα ῥαγίζοντι, Theocr. 5, 133. A ῥάξ, *acinus.*
'Ραγικός, ἡ, όν, q. d. acineus. Ab eod.
'Ραγόεις, όεσσα, όεν, rimoſus. A ῥήγνυμι.
'Ραγολόγος, υ, ὁ ἡ, ἡ, acinorum collector. Ex ῥάξ, & λέγω, *colligo.*
'Ραγόω, ſcindo, diſrumpo. A ῥήγνυμι.
'Ραγώδης, ες, ἡ ἡ, ἡ, acinoſus, racemoſus. A ῥάξ.
'Ραγώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, rimoſus. A ῥήγνυμι.
'Ραδαλός, ἡ, όν, tener, mollis, delicatus, Heſ. A ῥᾴδιος.
'ΡΑΔΑΜΝΟΣ, ὁ, germen, ramus tener.
'ΡΑΔΑΝΟΣ, ἡ, όν, mollis, tener; (2) teneritudo.
'Ραδινῇς, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ῥαδιναῖς, a
'Ραδινός, ἡ, όν, gracilis, tenuis. Agilis, celer; mollis. Ἱμάσθλιον χρυσὸν ἔχων Ῥαδινὸν, Hom. Il. 23, 583.
'ΡΑΔΙΣ, ος, ἡ, *Nic. Th.* 578, ramus.
'ΡΑΔΙΟΣ, ία, ον, & ῥᾴδιος, ἡ ᾱ, ἡ, facilis. Hinc *Compar.* ῥᾴων, facilior, expeditior; & *Superl.* ῥᾷστος, & ῥᾴιστος, facillimus.
'Ραδιουργέω, ῶ, f. ήσω, facile ad ſcelus aliquod patrandum prorumpo; (2) mala fide ago, Gl. Vet. negligo. Ἐὰν ῥαδιουργεῖν ὅλης τ' ἡμέρας τὰς αὐθρίσπους, Xen. A ῥαδιουργός. Hinc
'Ραδιούργημα, ατος, τὸ, facinus, ſcelus, flagitium, veteratorium facinus.
'Ραδιουργία, ας, ἡ, ſcelus, facinus, flagitium, fallacia, verſutia, maleficentia; (2) defidia, mollities, incuria, Gl. V. falſum. A
'Ραδιουργός, ὁ, ἡ ᾱ, ἡ, facinoroſus, ſceleratus, veterator, verſipellis, Gl. Vet. falſarius.
'Ραδίως, *Adv.* facile. A ῥᾴδιος.
'Ράζω, perfundo, adſpergo; ῥάσαν, ῥάσαντο, rigate; a. 1. pro ῥάσαν, ῥάσατο, Odyſſ. 20, 150. ἐῤῥάδατο, adſperſi erant; pluſq. paſſ. Il. 12, 431. A ῥαίνω, vel ῥήναω.
'Ράζω, voro, inpr. de canibus, a ſono, Heſ.
'ΡΑΘΑΓΟΣ, υ, ὁ, ſtrepitus, ſonitus, tumultus.
'Ραθαίνω, idem quod ῥαίνω.
'Ραθαμὸς, ὁ, idem quod ῥαθυμία, Heſ.
'ΡΑΘΑΜΙΓΞ, ιγγος, ἡ, gutta, Hom. Il. 11, 536. Hinc
'Ραθαμίζω, adſpergo.
'Ραθαπυγίζω, v. ῥαδαπυγίζω.
'Ραθέαιρω, ferio, percutio.
'Ραθυμέω, remiſſo ſum animo, deſes ſum, quieſco, quieti me trado, Gloſſ. Vet. defideo. Οὐδὲ ῥαθυμῶν διετέλεσε ὁ βίος, Iſocr. A ῥᾴθυμος.
'Ραθυμία, ας, ἡ, defidia, ſegnities, ſocordia, ignavia, Ph. Ab eod.
'Ραθυμίζω, fut. ίσω, ſocordem reddo; (2) ſublevo, levo, demulceo, recreo. Ab eod.
'Ραθυμοποιὸς, ὁ, ἡ ᾱ, ἡ, defidem & inertem reddens. Ex ῥᾴθυμος, & ποιέω.
'Ραθυμος, υ, ὁ ἡ, ἡ, defidioſus, deſes, ſocors, Ph. ſegnis, Gl. V. Ex ῥᾴδιος, & θυμὸς, *animus.*
'Ραθυμότερον, *Adv.* ſegnius, indulgentius, negligentius.
'Ραθυμοῦντας, acc. plur. part. præſ. *contr.* pro ῥαθυμέοντας, a ῥαθυμέω.
'Ραθύμως, *Adv.* remiſſe, ſegniter, languide.
'Ραΐα, ας, ἡ, ſanitas, Heſ. A ῥάω.
'Ραϊσοσκελὴς, ές, curvus, obliquus.
'Ραϊσοχαρὴς, ές, incurvum caput habens.
'ΡΑΙΒΟΣ, ἡ, όν, varus, cruribus incurvis; (2) incurvus, intortus. Ἄλλοι δ' ῥαϊβοῖσιν ἐπήρεις ἄντα σκαμβὰς Γυῖα βαρυώδη, Nic. Th. 788.
'Ραϊσοσκελὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, cui crura ſunt intorta. Ex ῥαϊβὸς, & σκέλος, *crus.*
'Ραϊσόω, varico, as, Gl. Vet. incurvo. Ἐν χέρμασι ῥαϊσώσας πόρας, Lyc. 563. A ῥαϊβὸς.
'Ραΐζω, fut. ίσω, convaleſco, ex morbo recreor; revaleſco, Gl. V. A ῥάων.
'ΡΑΙΝΩ, fut. ῥανῶ, perfundo, adſpergo, irroro, Ph. ſpargo; ῥάνον, ſparge, Gl. V. a. 1. imperat. Ὅς δὴ σὰρ' ἀκλαῖς τλήμονος ῥανεῖ χοάς, Lyc. 1184. Κλίμακας ῥάνη φόνῳ, Eur. Rheſ. 73. Μίλανι ῥάναν φόνῳ σίδηρον, Pind. Iſt. 8, 110.
'Ῥᾴιστα, *Adv.* facillime. A ῥᾴδιος.
'Ραιστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus, Hom. Il. 18, 477. A ῥαίω.
'Ραιστικὸς, ἡ, όν, corruptivus; (2) fabrilis. A ῥαιστὴρ, vel ῥαίω.
'Ραιστὴς, οῦ, ὁ, corruptor, deſtructor, profligator. A ῥαίω. Unde
'Ραιστὸς, ἡ, όν, corruptibilis; (2) corruptus.
'ΡΑΙΩ, fut. ῥαίσω, profligo, corrumpo, deſtruo, diſperdo. Καὶ δὴ διπλᾶ ζωὸν σκαλὶ ῥαισ' τέκνα, Lyc. 232.
'Ρακά, vox convitii apud Syros, inanis, fatuus.
'Ρακεύω, veſtimenta deſicco. Ex ῥάκος, & ἕζω, *ſicco.*
'Ρακιδύτης, ου, ὁ ἡ, ἡ, lacera veſte indutus, Monachus. Ex ῥάκος, & ἐνδύω.
'Ράκιον, *pannus*, Gl. V. A ῥάκος.
'Ράκιον, υ, τὸ, veſtis vilis, detrita, & pannus vilis & detritus panniculus, Gl. Vet. panniculeo, Dim. a ῥάκος.
'Ρακιοσυῤῥαπιδίδης, ου, ὁ, qui veſtes viles & detritas conſuit; Ariſtoph. Ran. 925. Ex ῥάκιον, & Συῤῥάπτω.
'ΡΑΚΙΣ, ίδος, ἡ, ſurculus, ramus.
'Ρακοδυσία, ῶ, f. ήσω, pannis laceris obſitus ſum, pallium lacerum geſto, inpr. ap. Eccleſ. monachum fio.
'Ρακοδύτης, & ῥακίδυτος, υ, ὁ ἡ, ἡ, id. quod ῥακιδύτης.
'Ρακόεις, όεσσα, όεν, pannis laceris obſitus, pannoſus, vil.s. A ῥάκος.
'Ράκος, εος, τὸ, lacera veſtis, detritus panniculus, Ph. pannus, Gl. Vet. linteolum, ap. Scr. Eccleſ. pallium, τριβώνιον quo monachi uſi; (2) ruga oris ſenilis. A ῥήγνυμι. Ῥάκος μὲν τὸ διῤῥηγὸς, τρίβων, ἡ τὸ λεπτοσχιδὲς τὰς κρηδίας, Euſtath. ad Odyſſ. 14, p. 559.
'Ρακοφορία, laceram veſtem geſto. Ex ῥάκος & φέρω.
'Ρακόω, pannoſum reddo; (2) corrumpo, inpr. de ſenectute, rugoſum reddo, debile; *in paſſ.* in rugas contrahor, rugoſus, deformis fio. A ῥάκος.
'Ραμβήριον, υ, τὸ, ſaltatio quædam. A
'Ραμβηρὸς, ία, ον, ſtrepitum multum edens. A ῥόμβος.
'Ράμβος, υ, ὁ, vallis, petra, præcipitium; (2) collis, tumulus. Ab eod.
'Ράμβια, τὰ, ſaltatio quædam ſtrepera; (2) baculi, quibus fructus decutiuntur. Ab eodem.
'Ρακωδὴς, ὁ, ὁ ἡ, ἡ, lacer, attritus, fractus, Ph. pannoſus, ſenilis, rugoſus. A ῥάκος.
'Ράκωμα, ατος, τὸ, ex attritis panniculis conſuta veſtis. A ῥακόω. Unde
'Ράκωσις, εως, ἡ, deformitas e ſenilibus rugis, *ir.* contractio quævis in rugas.
'Ράμμα, ατος, τὸ, ſutura, Ph. acia. A ῥάπτω.
'ΡΑΜΝΟΣ, ν, ἡ, rhamnus alba, *ſruticoſus ſpinoſus.* Ph. ſpina alba.
'Ραμνουσία, ας, ἡ, Rhamnuſia, Nemeſis. A pago Attico.
'Ραμφὴ, ῆς, ἡ, culter; (2) gladius, Heſ.
'ΡΑΜΦΟΣ, ους, τὸ, roſtrum, *avium præpte.*
'Ραντεὶς, *rigatus*, a. 1. part. paſſ. v. ῥαίνω.
'Ραντὶς, ίδος, ὁ, ſtilla, gutta. A ῥαίνω.
'Ραντὴρ, ῆρος, ὁ, q. d. perfuſor, irrorator, locus in oculis, ex quo lacrymæ fluunt. Ab eod.
'Ραντίζω, f. ίσω, adſpergo, inſpergo, irroro; ῥαντίσῃς, adſperges, Ph. f. 1. *Act.* pro ῥαντίσεις. Πάντα ἢ λαὸν ἐῤῥάντισε, Hebr. 9, 19. Ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας, ib. 10, 22. Ab eod.
'Ράντισμα, ατος, τὸ, idem quod
'Ραντισμὸς, ῦ, ὁ, adſperſio, irroratio, perfuſio. A ῥαντίζω.
'Ραντὸς, ἡ, όν, adſperſus. A ῥαίνω.
'ΡΑΞ, γγος, ἡ, acinus.
'Ράξις, ἡ conflictus acierum. A ῥήγνυμι. Unde Συῤῥαξις, idem.
'Ῥᾴον, *Adv.* facilius. A ῥᾴδιος.
'Ῥάινος, *Adj.* facile.
'Ραπαταύλης, ου, vel ῥαπάταυλος, ου, ὁ, calamum vel tibiam compingens aut inflans. Ex ῥάπτω, & αὐλὸς, *tibia.*
'Ραπίζω, fut. ίσω, virga cædo ſ. in percutio baculo cædo, aut etiam fuſte, alapam infligo, palmis cædo, Gl. Vet. expalmo, alapo; ῥαπίζῃ, percutit. Ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιαγόνα, Matt. 5, 39. A
'ΡΑΠΙΣ, ίδος, ἡ, virga.
'Ραπίσας, a. 1. part. act. v. ῥαπίζω.
'Ράπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virga incutitur; (2) alapa, colaphus. A ῥαπίζω.
'Ῥάπτης, ου, ὁ, ſutor, conſutor, Gl. V. ſarcinator, ſutor. A ῥάπτω.
'Ραπτικὸς, ἡ, όν, ſutorius, Gl. V. A præc.

Ῥάπτω, farcio, etc. Ab eod.

Ῥαπτός, ή, όν, sutus, consutus, vel sutilis. Hinc ψευδο-ῥαπτόν, τό, pulvinus; cento. A Ῥάπτω.

ΡΑ'ΠΤΩ, fut. ψω, suo, consuo, sarcio, farcino, consarcino; (2) struo, machinor. Δόλον ἔῤῥαπτον, Phocyl. 2. Μὴν ὡς γωλὸν ῥάψῃς· οἷα δὴ γωλὸν; Eur. Andr. 910 μόρον Ζεύς; id. Iph. in Tau. 683. Ἐκεῖνος ὃν μοιχὸν σοὶ ἔῤῥαψα Διός, id. Bac. 343.

ΡΑ'ΠΥ υῦ, ή, pl.

Ῥάφανος, ὁ, ἡ, infans, cui solus venter adhuc crescit. A

ΡΑ'ΡΟΣ, ους, ὁ, ventor; (2) rubistus.

Ῥάφατε 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ῥάπτω, pro ῥάψατε, ῥάψω.

Ῥαφανηγίζω, f. ίσω, planta pedis nates alicujus ferio; (2) cum ava latique manu idem facio. Τὰς φρατείνας τ' ἀπελαύνειν ἐκ τῆς πόλεως ῥαφανηγίζων, Arist. Eq. 703.

Ῥάφασμα, ατος, τὸ, adspersio, perfusio. A ῥάζω.

ΡΑ'ΣΣΩ, f. ξω, allido, collido, disturbo; vi & impetu valido decido, Eust. Ῥάξοντες εἰς τὰ βάθρον, Dem.

Ῥάφα, Adv. facillime. A

Ῥάφος, vel ῥάφις, ίδος, ἡ, ίσος, ιος, vide ῥάφανος.

Ῥαφανίδωσις, εως, ἡ, idem quod ῥαφάνωσις. A

Ῥαφανίδω, fut. ώσω, facile vel libere ago; (2) otior, langueo otio, mertiæ indulgeo. Ῥαφανίδειν τῇ ψυχῇ παρὰ κρίνειν ἢ ἔστ' ἐκεῖσε ἀναπαύεσθαι, Xen. A

Ῥᾳστώνη, ης, ἡ, facilitas; (2) laboris levamentum, seu facilis ratio aliquid conficiendi; (3) facultas; (4) facilitas & indulgentia fortunæ, rei secundæ; (5) doloris remissio; (6) relaxatio animi; (7) otium, inertia. A ῥᾴστος.

Ῥάφαρ, ὁ, genus poculi. A ῥίζα.

ΡΑΦΑ'ΝΗ, ης, ἡ, raphanus. Hinc

Ῥαφανίδιον, Adv. in modum raphani.

Ῥαφανιδόω, ῶ, f. ώσα, podicem raphano trajicio, raphano in anum immisso crucio, quæ pœna olim mœchorum erat. Τί δ' ἂν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενος Ζεύς; Aristoph. Nub. 1079.

Ῥαφανιδώδης, ους, ὁ, ἡ, ν, raphani similitudinem habens. A

Ῥαφανίς, ίδος, ἡ, idem quod ῥαφάνη, Gl. V. radix.

Ῥαφανῖτις, ἡ, iris, quia radix raphano similis. A

ΡΑ'ΦΑΝΟΣ ου, ὁ, brassica, raphanus, Ph. radix. *Angl* Radish

Ῥαφανώδης, raphano similis.

Ῥαφεῖον, ου, τὸ, sutrina, Gl. V. A fq.

Ῥαφεύς, έως, ὁ, sutor, sartor. A ῥάπτω.

Ῥαφὴ ῆς, ἡ, sutura. A ῥάπτω.

Ῥαφίς, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ῥαφιδεύς, έως, ὁ, sutor. A ῥαφιδόω.

Ῥαφιδευτός, ή, όν, sutus, consutus; (2) acupictus. Ab eod.

Ῥαφιδοθήκη, ης, ἡ, acicularium. Ex ῥαφίς, & θήκη

Ῥάφιον, τὸ, parva acus; (2) fibula. Dim. A

Ῥαφίς, ίδος, ἡ, acus, fibula; (2) nomen piscis. A ῥάπτω.

Ῥαχάδην, Adv. spinarim. A ῥάχις.

Ῥαχίας, ου, ὁ, locus silvosus & sublimis. A ῥαχία.

Ῥάχεσι, tesqua, Ph. A ῥάχις.

Ῥαχετίζω, f. ίσω, disseco, & proprie quidem per medium spinam. A

Ῥάχεται, ου, τὸ, radix spinæ, medullium spinæ. A ῥάχις.

Ῥαχίζοντες, nom. pl. a. 1. part. pass. m. g. v. ῥάσσω.

Ῥαχία, ας, ἡ, crepido litoris præcisi, longe protrusum, lapes in mare procurrens; (2) reflagratio maris in oceanum litore; (3) strepitus. A ῥάγος. Unde

Ῥαχίζω, fut. ίσω, per spinam dissecо; (2) dissecо Ἓλθ' εἰσιδεῖν ἕκαστον ὡς πελέκεσιν φωτὸς κύκλῳ ῥαχίζον, Soph. Aj. 56. Τὸν δ' ὧδε τρίπλοις, ἰσχάζει, καὶ ῥαχίζει, ib. 299.

Ῥαχίς, ίδος, ἡ, spina dorsi; (2) lumbus; (3) dorsum montis; (4) spina sive ossium nasi, quod ad genas utrimque recedit. A ῥάσσω.

Ῥαχιστήρ, ῆρος, & ῥαχιστής, οῦ, ὁ, dissector, carptor. A ῥαχίζω.

Ῥαχίτης, ὁ, & ῥαχίτις, ἡ, dorsualis, qui est in dorso.

Ῥαχιώδης, ους, ὁ, ἡ, ν, scopulosus. A ῥαχία.

Ῥάχος, ους, τὸ, pars avulsa. A ῥήσσω.

Ῥάχος, ους, ὁ, palus, stipes acutis eminentiis. Ab eod.

Ῥάψις, εως, ἡ, consarcinatio. A ῥάπτω.

Ῥαψῳδέω, ω, f. ήσω, carmina contexo, & quasi consuo; (2) carminibus decanto; (3) carmine heroico perscribo vel trado; (4) rhapsodias recito. Ἃ τοὺς εἰσμεμφῶς ἢ πρὸς μοῦσαν ἐκείνοις ἐῤῥαψῴδησαν, Luc. in Asin. Ex ῥάπτω, & ᾠδή.

Ῥαψῴδημα, τὸ, mendacium, nuga. A pr.

Ῥαψῳδία, ας ἡ, contextura carminum, præcipue hexametrorum, liber carminis Epici præs. Homerici. Gl. Vet. collecta, collectanea. A

Ῥαψῳδός, οῦ, ὁ, ἡ, carminum contextor, & quasi consutor; (2) rhapsodiarum recitator; (3) carminis Homerici recitator. Ex ῥάπτω, & ᾠδή.

Ῥᾴων, facilior, Gl. V. ῥᾷον, ὁ ὑγιάνας, sanus, qui convaluit. A ῥᾴδιος.

Ῥᾷς, Adv. facile. A ῥᾴων.

Ῥία, Adv. facile. A ῥίζω.

Ῥία, ας, ἡ, Rhea, Gl. V. Ops, Opis.

Ῥίγχος, ους, τὸ, sonus nasi, qui fit endo editur, rhoncus. A

ΡΕ'ΓΚΩ, f. ῥίγξα, rhonchisso, sterto. Οἱ δ' οἰκεῖ ῥιγκεσιν, Arist. Nub. 5. Ῥίγκει μεθύων ἐν καλοῖς ῥύμαις, ὕπνος, id. Eq. 104.

Ῥίγξις, εως, ἡ, idem quod ῥίγκος. A ῥίγκω.

Ῥίγχος, ους, τὸ, idem quod ῥίγκος. A ῥίγκω.

Ῥίγχω, sterto, rhonchisso, Gl. V.

Ῥεγχάζης, ους, ὁ, ἡ, ν, rhoncum emittens. A ῥέγκω.

ΡΕ'ΔΗ, ης, ἡ, rheda.

Ῥέδιον, ου, τὸ, parva rheda. Dim. a ῥέδη.

Ῥέε, 3. f. imperf. ind. act. Ion. pro ἔῤῥεε, a ῥέω.

Ῥεέθρων, ου, τὸ, v. ῥεύθρον. A ῥέω.

Ῥιζόεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐῤῥίζε, a ῥίζω.

Ῥιζώσαν, acc. f. part. Dor. pro ῥίζωσαν.

ΡΙ'ΖΩ f. ξω, facio; (2) facio, i. e. rem ferream facio, factifico, qua de re prop. ut lat. *ferrum*. Ἔκοπτε τὸ ῥίζουν, ἢ' ἀκμὴ φαίνοι λιπτόν, Lyc. 579. Φοίβε Σ' ἱερὰν ἑκατόμβοιν Ῥέζαι ὑπὸ Δαναοῖς, Hom. Il. 1, 444. Κάλλιστα λέξας, Pind. Ol. 9. 132. Ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἠδὲ κακά; Eurip. Med. 1295.

ΡΕ'ΘΟΣ, ους, τὸ, membrum, quævis pars corporis; (2) facies. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων ἐβη ἰκομένη Ἀΐδος δῶ, Hom. Il. 16, 856.

Ῥεῖα, Adv. facile. A ῥέα.

Ῥεῖη, 3. f. præs. conjunct. act. Ion. pro ῥέῃ a ῥέω.

Ῥείθρων, ου, τὸ, alveus; (2) flumen, fluvius, Ph. fluvius torrens, Gl. V. finor, fluentum, canale. A ῥέω.

Ῥεκτὴρ ῆρος, ὁ, actor, factor. A ῥίζω.

Ῥεπάριος, ία, ον, acer & promptus ad agendum. A ῥεπάω

Ῥεμβάζω, fut. άσω, vagor mente seu animo fum distracto. A ῥέμβω. Hinc

Ῥεμβασμός, οῦ, ὁ, cupa oneris.

Ῥεμβέω, vagor. Incuo. A ῥέμβω. Unde

Ῥέμβη, ης, ἡ, vas aeneum, cratera.

Ῥέμβομαι, vagor, erro, peto. Gloss. Vet. Ῥεμβόμενος, labens, ruens, Ph. ῥεμβόμενα participium, Ph. Ῥηξ μεσ- Χιτῶ σφαιρηδόν, ἢ πλὴν τάξιν ἐκνεύσας, Plut. Ἡσθεὶς μεμεμβόμενος, M. Ant. 2, 4

Ῥεμβώνη, funda jaculi. A ῥεμβάω.

Ῥεμβὸς, ή, όν, vagus, erro; (2) tortuosus.

Ῥεμβώδης, ους, ὁ, ἡ, ν, divagatio, aberratio. A

ΡΕ'ΜΒΩ, in gyrum circumago; (2) circumago, circumvolvo; (3) temere inambulo, spatior, vagor, etc. Ῥέμβομαι, vide supra.

Ῥεμβώδης, ους, ὁ ἡ ν, vagus, animo distracto. A ῥέμβω.

Ῥεμνὰν, ᾶνος, ἡ, funda. A ῥέμβω.

Ῥεμφὰν, ὁ, nomen idoli, Saturnus. Vox ἀκλιτος.

Ῥέμφος, vide ῥάμφος.

Ῥέξε, 3. f. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἔῤῥεξε, a ῥίζω.

Ῥέξω, aor. 1. inf. act.

Ῥέζει, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ῥέξεις, 3. f. a. 1. opt. act. Æol. pro ῥέξαι.

Ῥέον, 1. f. imperf. ind. act. Ion. pro ἔῤῥεον, a ῥέω.

Ῥέοντε, fluentes, nom. dual. part. præs. act.

Ῥέος, ῥέεος, ῥέως, τὸ, fluxus, fluxio. A ῥέω.

ΡΕ'ΠΩ, fut. ψω, vergo, propendo; (2) metaph. propensus sum ad aliquid; (3) benevolus sum. Ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτ' ῥέπει, Aristot. Plut. 51. Πλοῦτος ἔῤῥεπε πρὸς τοὺς Θρασυτέρους, Joseph. πρὸς τὰς ἡδονὰς, Gal.

Ῥέψαι, 3. f. perf. ind. act. Dor. pro ἔῤῥεψε, a ῥέπω.

Ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluentum, fluvius, vel fluminis impetus, fluxio, fluxus, profluvium; aquæ cursus, humor, cluvies, fluentum, fluor. Gl. V. A ῥέω.

Ῥευματίζω, fut. ίσω, fluxione vel gravedine infestor. A ῥεῦμα. Unde

Ῥευματικός, ή, όν, fluxionibus obnoxius.

Ῥευμάτιον, ου, τὸ, parvum fluentum; (2) rivus. Dim. ab eod.

Ῥευματισμός, οῦ, ὁ, fluxio. A ῥευματίζω.

Ῥεύμβων, acc. sing. præs. part. med. Dor. pro ῥεύμενον, a ῥέω.

Ῥεύσειῃ, 3. f. sing. f. 1. ind. med. verbi ῥέω.

Ῥεύσῃ, diffluat, 3. sing. a. 1. conj. act.

Ῥεύσις, εως, ἡ, fluxus, fluxio, Gl. V. fluor, profluvium. A ῥέω.

Ῥεύσιχος, ή, ον, fluens, fluxus, Gl. V.

Ῥευσιχῶς, Adv. abunde, affluenter.

Ῥευστός, ή, όν, fluxus; (2) fluidus, evanidus, mortalis, caducus. A ῥέω.

Ῥευστῶς, fluxe, inconstanter.

Ῥεύσω, fluam, f. 1. ind. act. verbi ῥέω.

Ῥηχθέντα, nom. plur. n. 1. part. pass. n. g. a ῥήσσω.

ΡΕ'Ω, fut. ῥεύσω, fluo, mano, stillo, Ph. metaph. evanesco, intereo, solvor, labor. Ποταμὸς διὰ μέσης τ' ἄλσεος ῥέει, Xen. Ἱέρηι γεννᾶι παῖς Ἀχιλλέως ἀκὺς Θανόντι πατρὶ, τὸν λέβητα, Eur. Hec. 520.

Ῥέω, dico, loquor; inusit. in hac significat. dixi; εἰρημένος, dictus; perf. pass. ἐρῶ, dicor, fut. ἐρεῖ ἡ τάδε ἐρεῖ, Xen. Cyr. 7, 2. τὸ ῥηθὲν, Matt. 1, 22. κατὰ τὸ εἰρημένον, Rom. 4. 18.

Ῥήκτης, ου, ὁ, tinctor. A ῥήγνυμι.

Ῥηγὴ, ῆς, ἡ, hiatus, ruptura, rima. A ῥήσσω.

Ῥηγλίσω, a. 2. inf. pass. verbi ῥήγνυμι, pro ῥαγῆναι.

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, ruptum; (2) ruptio, eruptio, ruptura, fractura, rima. Gl. V. vulsura. A ῥήγνυμι. Hinc

Ῥηγματίας, ου, ὁ, cui abscessus intro rumpitur, & pus emittit qui ruptura laborat.

Ῥηγματόκης, ου, idem.

Ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, scissura; (2) littus. Ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης, Hom. Il. 1, 437.

Ῥηγμὸς, ὁ, littus.

Ῥηγμοχασμὸς, οῦ, ὁ, hiatus e ruptura. Ex ῥῆγμα, & χασμός.

Ῥηγνὺω, 3 pl. præs. ind. pass. verbi

Ῥηγνύω, vel ῥήγνυμι, futur. ῥήξω, frango, rumpo, scindo. Ἐῤῥῶγη, diffluit, Ph. prorupit; a. 2. pass. Ἐῤῥάγη οἶκον τὸ λοιμόνιον, Luc. 9, 42. Ἐῤῥῶγη πλατεῖαι τάφρος καὶ μετάφρενον, Lyc. 1112. Ῥηγνῦσι οἱ ἀσκοὶ, Matt. 9, 17.

Ῥῆγος, ους, τὸ, culcitra, lodix, stragula, impr. tinctu; usitatum ῥῆγεα, pl. Ῥῆγεα καλὰ πορφύρεα ἐμβαλέειν, σορίσιν δ' ἐφύπερθε τάπητας, Hom. Il. 24, 644. (scribitur & ῥῆγος.) A pr.

Ῥηθὲν,

Ῥηθείς, ἐντ. pass. paff. verbi ῥέω.
Ῥηθέν, *dictum*, a. 1. part. paff. n. g.
Ῥᾴδιος, δία, δῖον, facilis. Hinc *Compar.* ῥᾳϊτδων, & *Superl.* ῥᾳϊστος, *Poët.* pro ῥᾴδιος.
Ῥᾴδιως, *Adv.* facile, *Poët.* pro ῥᾳδίως.
Ῥᾰίζω, f. ίσω, levo, alleve, juvo. A ῥᾴδιος, quod idem eſt ac ῥᾳϊτδων.
Ῥᾴστος, ίστη, ιστον, facillimus. A ῥᾳδίδιος.
Ῥᾳϊστα, *Adv.* facillime; Odyſſ. 21, 75. A ῥᾳϊστος, quod eſt *Superl.* a ῥᾳδίδιος.
Ῥᾳϊτδων, δια, δον, facilior.
Ῥᾱκτης, ου, ὁ, ruptor, effractor. A ῥηγνύω.
Ῥακτικός, ἡ, όν, vim rumpendi habens. A ῥήκτης.
Ῥακτός, ἡ, όν, qui frangi poteſt. A ῥήσσω. vel ῥήγνυμι.
Ῥῆμα, ατος, τὸ, verbum, dictum; res, Hebr. Gl. Vet. A ῥέω, *dico*.
Ῥήμασιν, dat. pl. cum ν a ῥῆμα.
Ῥηματικός, ἡ, όν, verbalis. A ῥῆμα.
Ῥημάτιον, ου, τὸ, vocula, verbulum, Gl. Vet. Dim. ab eod.
ΡΗΜΟΣ, ου, ὁ, inſtrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala.
Ῥῆς, ῥηός, ὁ ovis; unde πολύῤῥηος; ἐυῤῥηος.
Ῥῆσκος, σι, ovium pellis. A pr.
Ῥηυχεώδης, έος, ες, inter pecudes ſaltans. A pr. & χορεύω, Epigr.
Ῥᾶξαι, a. 1. inf. act. verbi ῥήγνυμι.
Ῥᾶξε, 3 f. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔῤῥηξε.
Ῥᾰξίωσις, εως, ἡ, fortitudo. A
Ῥᾰξίωρ, ορος, ὁ, viros frangens, vel virilitate ſua frangens & perumpens hoſtium agmina, ſtrenuus, bellicoſus. Ex ῥήγνυμι, & ἀνήρ.
Ῥᾰξικέλευθος, ου, ὁ, ἡ, viam perrumpens.
Ῥᾰξῑκτύπης, ου, ὁ, *Poët.* ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, animam incitans & firmans. Ab eod.
Ῥῆξις, εως, ἡ, ruptura, fractura; (2) ipſa eruptio. A ῥήγνυμι.
Ῥηξίπτυξ, ου, ὁ, ἡ, corticem habens diruptum ſeu rimoſum. Ex ῥῆξις, & πτυχή.
Ῥᾰξίφρων, ὁ, ἡ, frangens animi ferociam A φρήν
Ῥᾰξίχθων, ονος, ὁ, ἡ, terram rumpens ſaltando.
Ῥᾰξω, 2. f. a. 1. imper. act. v. ῥηγνύω.
Ῥᾰξω, *Ion.* pro ῥήξω, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.
ΡΗΘΑΙ, αν, αι, tabulæ, tigna ad ſubſtructionem.
Ῥῆσσετο, 3 plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐῤῥήσσετο, a ῥήσσω.
Ῥῆσσον, ε, τος, ſententiola, breve dictum. Dim. a
Ῥῆσις, εως, ἡ, dictum, ſententia, oratio, dictio; (2) locus certus in libro A ῥέω
Ῥηστώνη, ης, ἡ, otium, quies, oratio, dictio; (2) locus certus in libro A ῥέω
Ῥηστώνη, ης, ἡ, otium, quies, otiando cedente dictum. A κάτω.
Ῥησυμετάν, vulg. ſeu *Ion.* ἀναίνεσθαι *mentiri*, de rebus commentis dicitur.
ΡΗΣΣΩ, f. ξω, frango, rumpo; (2) verbera ſeu ictus ferio, allido; (3) erumpo, prorumpo. Ῥήσσει ὁ εἰν ὀφθ. ὁ κίδ θρ τους ἀσκους Marc. 2, 22. Τὰ τῶ θεῶ σήματα ῥήξεις χθὶ. Eur. Ion. 524.
Ῥητέος, α, ον, dicendus.
Ῥητήρ, ῆρος, ὁ, *Ion.* ῥητεύτωρ, executor, orator ſeu rhetor. A ῥέω, *dico*
Ῥητίνη, ης, ἡ, reſina, humor liquidus & crassus, ex pinea ſponte diffluens A ῥέω.
Ῥητινίζω, f. ίσω, reſinam refero; (2) fum reſinaceus. A ῥητίνη.
Ῥητινίτης, ου, ὁ, ut ῥητινίτης οἶνος, reſinatum vinum. Ab eod.
Ῥητινοκτόνος, ου, ὁ, reſinam colligens. A ῥητίνη & κτείνω, *colligo*.
Ῥητίνωμα, reſinam addo; ἐῤῥητινωμένος, reſinatus.
Ῥητινώδης, ες, ὁ, ἡ, reſinoſus.
Ῥητόν, ου, τὸ, dictum, ſ. ſcriptum pronunciabile, Ph. A ῥητός.
Ῥητορεία, ας, ἡ, oratio rhetorices artificio elaborata. A
Ῥητορίζω, fut. ίσω, rhetoricam exerceo; (2) oratorem habeo; i. e. pronuncio; (3) oratorum modo extollo, augeo, rhetorum artibus utor; (4) garrio. Ἀνὴρ ἔῤῥητόρευσε πείσειν τὰ κῆ ῥητορεύσας, Appian. A ῥήτωρ. Unde
Ῥητορικός, ἡ, όν, oratorius; (2) ad rhetorem, ſ. ad artem oratoriam pertinens; (3) qui artem oratoriam callet, eloquens. Hinc ἡ ῥητορική, ῆς, ſc. τέχνη, Gl. V. oratoria.
Ῥητορικῶς, orator e. A præc.
Ῥήτορσιν, dat. plur. cum ν a ῥήτωρ.
Ῥητός, ἡ, όν, dicendus, fandus, memorandus, celebris, dictus, præſcriptus, præfinitus, conſtitutus, certus, ratus. A ῥέω.
Ῥήτρα, ἡ, dicendi poteſtas, accepta a ſenatu, magiſtratu, &c.; (2) dictio, i. e. oraculum; unde Lycurgi leges ῥήτραι, dictæ; Plur. in Lycurg. cap. 13. (3) pactum, pactio, conventio.
Ῥητρόν, idem quod ῥητρεῖον.
Ῥητροδόκαξ, ὁ, coſtus tabularii.
Ῥήτωρ, ορος, ὁ, rhetor, declamator, qui artem rhetoricam profitetur; Ph. orator, dicentarius. A ῥέω.
Ῥητῶς, *Adv.* certis verbis, expreſſe, manifeſto, plane, certo nominatim, Gl. Vet. aperte. A ῥητός.
Ῥηχίη, ης, ἡ, maris æſtus & reſtagnatio, ſive exundatio. A ῥήσσω.
Ῥηχὸς, οῦ, ὁ, ſepes, ſeptum; (2) maceria; (3) vallum. Ab eod.
Ῥιγεδανὸς, ἡ, όν, horribilis, horrorem incutiens. Ἔνθεκ' ἐῤῥιγεδανὸς Ἕλλησι πρόσω πολεμίζω, Hom. Il. 19, 325. Ex ῥῖγος, & δέος, *metus*.
Ῥῑγέω, ῶ, ήσω, horreo, exhorreo. Ῥιγήσειν δ' ὁ γέρων, Il. 3, 259. A ῥῖγος. Unde
Ῥιγηλὸς, ἡ, όν, horrendus, horrificus.
Ῥιγήσειν, f. 1. inf. act. v. ῥιγέω.
Ῥιγιῶν, magis horrendum, deterius. A ῥῖγος
Ῥιγιῶν, ῶσα, ὁ, ἡ, rigidus, horridus, frigidus.
Ῥιγιστὸς, ἡ, όν, maxime horrendus.
Ῥιγομάχης, ου, ὁ cum frigore pugnans, frigus contemnens. A μάχομαι.
Ῥιγοτόνος, ου, ὁ, febris in qua paroxyſmus cum gravi horrore.
ΡΙΓΟΣ, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens, algor, (2) febris.
Ῥιγοσελὴς, ἡ, όν, perpetuo frigens ſeu algens. Ex ῥῖγος, & ἑλεῖν.
Ῥιγόω, rigeo, frigeo, algeo. Τὸ μὲν ῥιγῶν σὺν κλίνῃ τῷ ἀμπεχόνης ἐυπορεῖν, Luc. A ῥῖγος.
Ῥιγώδης, έος, ὁ, ἡ, rigens, *Aret.* Ab eod.
ΡΙΖΑ, ης, ἡ, radix, ſtirps, Ph. in N. T. *pro Libr.* ſarculus; vid. ἔζω.
Ῥιζάρα, ἡ, inſtrumentum quo extrahunt ſpiculi, aut alia quæ manibus ſ. digitis prehendi non poſſunt.
Ῥιζὰς, άδος, ἡ, radix; (2) radicum acervus.
Ῥίζαιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro ῥίζαις, a ῥίζα.
Ῥιζίας, ου, ὁ, ut ῥιζίας ὀπός, ſuccus radicis, qui ex radice exprimitur. Ab eod.
Ῥιζίον, ου, τὸ, radicula, Gl. V. A ῥίζα.
Ῥιζοβολία, radices ago. A
Ῥιζοβολικός, ἡ, όν, radices emittens. Ex ῥίζα, & βάλλω.
Ῥιζοθῆν, *Adverb.* radicitus, ſtirpitus. A ῥίζα.
Ῥιζολαβέω, ῶ, f. ήσω, radices ago ſeu capio. Ex ῥίζα, & λαμβάνω.
Ῥιζολογία, radices colligo. Καβίλα φάσκας τυχόντως ῥιζολογήσας, Diod. A
Ῥιζολόγος, ου, ὁ, ἡ, radicum collector, herbarius. Ex ῥίζα, & λέγω, *colligo*.
Ῥιζοπάλης, ου, ὁ, radicum venditor.
Ῥιζοτομία, radices excindo, ſeu feco; (2) ablinquo. Ῥιζοτομῆν βοτάνας, Hipp. A ῥιζοτόμος. Hinc
Ῥιζοτομία, ας, ἡ, radicum ſectio ſeu exciſio (2) herbarum ad medicamenta lectio ſeu collectio. Hinc
Ῥιζοτομικὸς, ἡ, όν, pertinens ad radicum exciſionem, ſeu herbarum lectionem.
Ῥιζοτόμος, ου, ὁ, ἡ, radicum ſecator ſeu ſectus, qui radices colligit, eruens, herbarius. Ex ῥίζα, & τέμνω.
Ῥιζόω, ῶ, ὁ, ἡ, radicem continens. Ex ῥίζα, & ἔχω.
Ῥιζοφαγέω, ῶ, f. ήσω, radicibus veſcor. A
Ῥιζοφάγος, ου, ὁ, ἡ, radicibus veſcens. Ex ῥίζα, & φαγεῖν.
Ῥιζοφύτης, ου, ὁ, ἡ, e radice proveniens, e radice natus. A φυτεύω.
Ῥιζοφυέω, ῶ, fut. ήσω, radicem vel radices emitto, radices ago. A
Ῥιζοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, qui radicem ſeu radices emiſit; (2) e radice proveniens. Ex ῥίζα, & φύω.
Ῥιζόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, e radice foliatus. Ex ῥίζα, & φύλλον.
Ῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo ſeu fulcio, Gl. V radico, ſtipor; (2) confirmo, ſtabilio, corroboro; ἐῤῥιζωμένος, radices egit, perf. paſſ. Ἐν ἐμοὶ ἐῤῥιζώμενος, Ephef. 3, 18. Ἐξ ἀμαθίας φάσκα κακὰ φάσιν ἐῤῥιζωμένα βλάσαι, Plato. A ῥίζα. Unde
Ῥιζώδης, ους, ὁ, ἡ, radici ſimilis. A
Ῥίζωμα, ατος, τὸ, quod radices egit, quod ſtabilitum eſt velut fixis radicibus, radix. A ῥιζόω.
Ῥιζώξ, χος, ὁ, radix unguis.
Ῥιζωτικὸς, ἡ, όν, & ῥιζωτυχὴς, ἡ, idem.
Ῥιζωρυχέω, ῶ, f. ήσω, radicem effodio. A
Ῥιζώρυχος, ου, ὁ, ἡ, radicem effodiens. Ex ῥίζα, & ὀρύσσω.
Ῥιζώσις, εως, ἡ, radicatio. A ῥιζόω.
Ῥικνὸς, ἡ, όν, rugoſus, vetus, obſoletus. A ῥυτὸς. Unde
Ῥικνόομαι, ῶμαι, diſtrahor & omnibus modis diſtorqueor; (2) inſecenter me flecto; (3) in ſaltando lumbis incurvatis agitor.
ΡΙΚΝΟΣ, ἡ, όν, rugoſus, curvus; (2) tenuis, macilentus.
Ῥικνότης, ητος, ἡ, curvitas. A ῥικνὸς.
Ῥικτὸς, ὁ, ἡ, rugoſus. Ab eod.
Ῥικνῶσα, 2. fing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro ῥικνώσεσαι, a ῥικνόομαι.
Ῥικνωσις, εως, ἡ, rugoſitas & corrugatio cutis, cum extenuatione concidit & corrugatur. Ab eod.
Ῥίμμα, τος, jactus. A ῥίπτω.
Ῥιμφα, *Adverb.* leviter, ſtatim, celeriter. A ῥίπτω.
Ῥιμφάμαξ, ου, ὁ, ἡ, qui citato & celeri curſu fit; Pind. Olymp. 3. Ex ῥιμφα, & ὄρμα.
ΡΙΝ, ῥινὸς, ἡ, naſus, & *in Plur.* nares.
Ῥινάριον, τὸ, Dim. A pr.
Ῥινάω, ῶ, decipio, propie nares, ut quum canes fallunter olfactu. A ῥὶν.
Ῥινάω, ῶμαι, limat, Ph. A ῥίνη.
Ῥινέγχυσις, ἡ, infuſio in nares.
Ῥινεγχύω, infundo in nares. A
Ῥινεγχυτὸς, ὁ, ἡ, ſc. illum, ſ. inſtrumentum, quo quid in nares infundatur. A ῥὶν, & ἐγχέω.
Ῥινέω, ῶ, fut. ήσω, I ma pelio, I mo, Gl. V. ῥίνησον, I ma, Ph. aor. 1. imperat. A
ΡΙΝΗ, ης, ἡ, lima, (2) piſcis quidam.
Ῥινηλατέω, ῶ, f. ήσω, narium olfactu perſequor; (2) ſagaciter indago. A
Ῥινηλάτης, ου, ὁ, qui naribus ſeu olfactu indagat, ſagax. Ex ῥὶν, & ἐλαύνω.
Ῥινήλατος, ου, ὁ, ἡ, olfactu deprehenſus.
Ῥινημάτιον, ου, τὸ, ramentum. A ῥινάω.
Ῥινητήριον, ου, τὸ, lima, Gl. V. A ῥινάω.
Ῥινητὴς, οῦ, ὁ, limator, Gl. V. Ab eod.
Ῥινίζω, limo, Ph. Ab eod.
Ῥινίον, lima, Gl. V. Ab eod.
Ῥινοβάτης, ου, ὁ, rhinobates; piſcis, apud Ariſt.
Ῥινοβλής, ὁ, ἡ, qui e naribus jacitur. A ῥὶν. & βάλλω.
Ῥινοδέψης, ου, ὁ, coriarius. A ῥινὸς, & δέφω.
Ῥινόκερως, ωτος, ὁ, rhinoceros, animal unicum in hac terra. Ex ῥὶν, & κέρας.
Ῥινοκολάστης, ου, ὁ, decurtator narium. Ex ῥὶν, & κολούω, *amputo*.
Ῥινοκοπία, notum amputo. Ex ῥὶν, & κόπτω.
Ῥινολαβὶς, ίδος, ἡ, inſtrumentum quo naſus arreptus torquebatur. A λαμβάνω.

Ῥυπαντήριον, ου, τό, linteolum abstergendis naribus aptum, muccinium. A μύσσω.

Ῥυτοπύλη, ης, ἡ, portula, ostium. Ex ῥυτός, & πύλη.

ΡΥΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, pellis, cutis, corium; (2) clypeus, scutum, Hom. Il. 4, 477.

Ῥυπαρίζω, ω, ὁ ᾗ ἡ, qui naso est simo. Ex ῥίς, & ζεμός.

Ῥινοτμητ, ω, ὁ ᾗ ἡ, cujus nasus est amputatus seu defectus. Ex ῥὶν, & τίμνω.

Ῥινοτομέω, nasum amputo. A

Ῥινοτόμος, ω, ὁ ᾗ ἡ, nasum amputans. Ex ῥὶν, & τίμνω.

Ῥινοτόρος, ω, ὁ, scuta seu clypeos perforans aut siccans. Ἄρης Ῥινοτόρος, Hom. Il. 21, 392. Ex ῥινὸς, & τιτρώσκω.

Ῥινόχυτος, ω, ὁ, cloaca, Ph. per quam aqua effluere solet. (an ῥινοχόος) Ex ῥὶν, & χέω.

ΡΙΟΝ, ου, τὸ, montis cacumen, promontorium.

Ῥινώδης, ους, ἡ, id. quod ῥινώδης.

Ῥιπαύλης, ου, ὁ, qui stipula canit, Athen. ad verbum, qui canit libro, detracto saligno ramulo. A ῥίψ, & αὐλέω; Erm.

Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, impetus venti, ictus seu jactus teli missi, velut fulminis, incitamentum, impetus; ῥιπὴ ὀφθαλμοῦ, momentum. A ῥίπτω.

Ῥιπιδίον, flabellum, i. e. ventilationis instrumentum; (2) muscarium. A ῥιπὶς. Unde

Ῥιπίζω, fut. ίσω, ventilo, flabello ventulum facito; (2) excito ignem follibus accendo. Ὁ γὰρ διακριτικὸς ἔοικε πλήθοντι θαλάσσης ἀνεμιζομένῃ ὑπὸ ῥιπιζομένῃ, Jac. 1, 6. Τὰ τεμάχη ῥιπίζεται, aliantur, Arist. Conc. 839.

Ῥιπὶς, ίδος, ἡ, flabellum, i. e. ventilationis instrumentum; (2) muscarium; (3) ventilabrum ac follis, quo excitantur carbones; (4) vas ex vimine contextum. A ῥίπτω.

Ῥίπισις, εως, ἡ, ventilatio; (2) refrigeratio. A ῥιπίζω.

Ῥιπισμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ῥιπισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ῥιπιστήριον, ου, τὸ, flabellum, Ph.

Ῥιπιστὸς, ὴ, όν, qui ventilari potest, aut qui ventilatur, vel ventilatione refrigeratur; (2) perflabilis & ventis expositus. Ab eod.

Ῥῖπος, ους, τὸ, vel ου, ὁ, crates e viminibus, aut calamis, arundinibusque. Φράξε δέ μιν ῥίπεσσι δεκαπλὰς ὀσυίνῃσι, Hom. Odyss. 5, 256. A ῥίπτω.

Ῥιπτάζω, fut. άσω, jacto, projicio, prœcipitem do, prosterno, proturbo; ῥιπτάζομαι, jactor, Gl. V. ῥιπτάζεται, jactatur, æstuat, Ph. ῥιπτασθέλε, jactatus, Ph. aor. 1. part. Ῥιπτάζων χθὼν δῶμα θεᾶς, Il. 14, 257. Τοσαῦτα ῥιπτάζεσθε τῇ ψυχῇ, M. Anton. 5, 3. A ῥίπτω.

Ῥίπτασκον, imperf. ind. act. Ion. pro ἐῤῥίπτασκον, a poëtico ῥιπτάσκω pro ῥιπτάζω, Hom. Il. 23, 827.

Ῥιπτασμὸς, ῦ, ὁ, corporis jactatio, disjectio, incontinentia. A ῥιπτάζω.

Ῥιπτάστικὸς, ὴ, όν, qui se crebro jactat, levis, inconstans. Ab eod.

Ῥιπτέον, projicio, idem quod ῥίπτω. Κραυγαζόντων, ᾗ αὐτῇ ᾗ ῥιπτέόντων τὰ ἱμάτια, Act. 22, 23. ῥιπτέόντι χλαίνας, Arist. Conc. 505.

Ῥιπτέομαι, præs. ind. pass. Att. pro ῥιπτέομαι.

Ῥιπτὸς, ὴ, όν, projectus; (2) præcipitatus, exter. A

ΡΙΠΤΩ, fut. ψω, jacio dejicio, projicio, conjicio, jacto, Gl. V. ῥιπτοῦσι, jactantur, Ph. ἐῤῥίφθαι, abjici; ἐῤῥιμμένος, projectus sum, Gl. Vet. perf. pass. ῥιφεὶς, projectus, aor. 2. particip. pass. Ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίαλλον ἐκ πόντου πέτραν, alluit, Soph. Trach. 793. Χθονὶ ῥιπτὸν ἑαυτὸν, ibid 803. Μάτην λόγοι ἔῤῥιπτο, Eur. Med. 1407. Ὃν οἱ δίκαιοι φρουτικοὶ καὶ Κεφαλλῆνες ἀνὴρ ἔῤῥιψαν αἰσχρῶς δὴ ἔμοιγε, Soph. Phil. 264.

Ῥὶς, ῥινὸς, ὁ, idem quod ῥὶν.

ΡΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, riscus, cista pelle contecta.

Ῥιφὰς, aor. 2. part. pass. v. ῥίπτω. Unde

ΡΙΦΗ, ῆς, ἡ, jactus, Lyc. 235.

ΡΙΨ, ῥιπὸς, ramus salignus, vimen flexile; (2) crates viminea.

Ῥίψαι, aor. 1. infin. act. v. ῥίπτω.

Ῥῖψαι, ᾱς, 1. part. act. Æol. pro ῥίψας.

Ῥιψάσπις, ίδος, ὁ ᾗ ἡ, clypeo abjecto fugiens, ignavus, timidus. Ex ῥίπτω, & ἀσπὶς.

Ῥιψαυχένιον, cervicem seu caput jacto. A

Ῥιψαύχιλω, ω, ὁ ᾗ ἡ, cervicem vel caput jactans. Ex ῥίπτω, & αὐχὴν.

Ῥῖψε, 3. sing. aor. 1. indic. act. Ion. & cum ν pro ἐῤῥῖψε, a ῥίπτω.

Ῥῖψις, εως, ἡ, projectio, impetus, jactus. A ῥίπτω.

Ῥιψοκινδυνία, ᾶς, in poricula me præcipito, projecta quadam audacia. A

Ῥιψοκινδυνῶ, ω, ὁ ᾗ ἡ, qui se in pericula præcipitat, ad audendum projectus, Ph. periculosus, temerarius. Ex ῥίπτω.

Ῥιψοκινδύνως, temere, audaciter, contemptu periculi.

Ῥιψολογέω, ῶ, temere verba fundito vel effutio. Ex ῥίπτω, & λόγος.

Ῥίψοπλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, arma abjiciens; (2) vastans, sævus. Ex ῥίπτω, & ὅπλα.

ΡΟΑ, ᾶς, ἡ, malus Punica, arbor; (2) malum Punicum, fructus, Gl. Vet. malogranum, malum granatum.

Ῥοαῖσιν, dat. pl. Ion. & cum ν pro ῥοαῖς.

Ῥοάς, άδος, ἡ, defluvium acinorum, vitis vitium, quo acini defluunt. Ab eod.

ΡΟΓΕΩ, floreo; vid. Hes.

Ῥογμὸς, οῦ, ὁ, sonus quem quis supinus stertendo edit, rhonchus. A ῥέγχω.

Ῥογχαζω, rhonchisso. A seq.

Ῥόγχος, ου, ὁ, rhonchus, Gl. Vet. ῥογκὸς, idem; stertentium spiritus. A ῥέγχω.

Ῥόδαμνος, ου, ὁ, idem quod ῥάδαμνος.

ΡΟΔΑΝΗ, ης, ἡ, trama, subtemen, Ph.

Ῥοδανίζω, torqueo, Gl. V. A præc.

ΡΟΔΑΝΟΣ, ὴ, όν, valde rapidus; sed quum roseus notat, est a ῥόδον. Παρ' ἀσοπαμὸν κελάδοντα ἔβη ῥοδανὸν δονακῆα, Hom. Il. 18, 576.

Ῥόδαξ, ακος, ὁ, parva rosa, rosula, Dim. a ῥόδον.

Ῥοδαρὸς, ὴ, όν, roseus; bonum colorem habens. A ῥόδον. Unde

Ῥόδεος, ία, εον, & ῥόδινος, idem.

Ῥοδάνθεμον, ου, roseus, pulcher. Ab ἄνθος.

Ῥοδεία, ὴ, fertum e rosis.

Ῥοδεὼν, ῶνος, ὁ, rosetum, Gl. V.

Ῥόδη, ης, ἡ, frutex rosas producens.

Ῥοδεὶς, άδος, ἡ, poculi genus. Ab eod.

Ῥόδινος, ίνη, ινον, rosaceus. Ab eod.

Ῥόδις, ίδος, ἡ, pastillus e rosis.

Ῥόδιτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum rosatum vel rosaceum. Ab eod.

Ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, roseos digitos habens. Ἠμὶς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς, Hom. Il. 1, 477. Ex ῥόδον, & δάκτυλος.

Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, taxus, lauria, viburna, rosa Græca, Ph. Ex ῥόδον, & δάφνη.

Ῥοδοδενδρεὰ, ᾶς, τὸ, frutex, rosæ similitudine. Ex ῥόδον, & δένδρον.

Ῥοδοειδὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, rosarum colorem referens. Ex ῥόδον, & εἶδος.

Ῥοδόεις, όεσσα, εν, rosaceus, roseus, suavissimus. A ῥόδον. Ῥοδόεντι ᾗ χρῖεν ἐλαίῳ, Hom. Il. 23, 186.

Ῥοδομελὶ, mel rosaceum. Ex ῥόδον, & μέλι.

Ῥοδόμηλον, ου, τὸ, confectio ex rosis & malis cotoneis. Ex ῥόδον, & μῆλον.

Ῥοδομιγὴς, ὲς, rosaceus, de colore. A

ΡΟΔΟΝ, ου, το, rosa.

Ῥοδοπήχυς, ὺς, ὁ ᾗ ἡ, roseos habens cubitos, i. e. pulcher.

Ῥοδόπνοος, contr. ῥοδόπνους, ου, ὁ ᾗ ἡ, rosarum odorem spirans, i. e. suavis.

Ῥοδοπώλης, ου, ὁ ᾗ ἡ, rosarius, Gl. Vet. qui rosas vendit.

Ῥοδόσαγμα, ατος, τὸ, rosarum liquor. Ex ῥόδον, & σάζω.

Ῥοδόσακτον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Ῥοδόσπορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, roseos pedes habens i. e. pulcher. A

Ῥοδοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, rosas ferens. A φέρω.

Ῥοδόχροος, contr. ῥοδόχρους, ου, ὁ ᾗ ἡ, roseus, roseum colorem habens, Gl. Vet. ῥοδόχρους, roseo colore, i. e. pulcher, de homine. A χρόα.

Ῥοδόχρως, ωτος, ὁ ᾗ ἡ, idem & ex iisd.

Ῥοδὼν, ῶνος, ὁ, idem quod sequens ῥοδωνιὰ; (2) totus cespes & planta rosæ. A ῥόδον. Unde

Ῥοδωνιὰ, ᾶς, ἡ, rosetum, locus ubi rosæ nascuntur, Gl. Vet. rosarium, rubicetum.

Ῥοδωπὸς, ὸν, ὁ ᾗ ἡ, idem & ex iisd.

Ῥοδώπης, ου, ὁ ᾗ ἡ, quæ roseo est adspectu, de homine. Ex ῥόδον, & ὤψ. Unde

Ῥοδωπὸς, ὸν, ὁ ᾗ ἡ, idem & ex iisd.

Ῥοδωτὸς, rosatum, Gl. V. quasi a ῥοδόω.

Ῥόζω, latro; (2) sterto, Suid.

Ῥὸη, ῆς, ἡ, fluentum, Gl. V. fluor, fluxus. A ῥέω.

Ῥοθίαι, ῶν, impetu feror. A ῥόθος.

Ῥοθιάζω, impetu & contente remigo; (2) cum impetu & strepitu voro pisces. Ab eod. Unde

Ῥοθιον, ου, τὸ, impetus undarum, fluctus.

Ῥόθιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, impetuosus, cum impetu ruens. Ab eod.

Ῥοθοπυίζω, concava & lata manu nates ferio, vel pedibus in podicem insultando complodo, sonitumque edo. Ex ῥόθος, & πυγὴ, nates.

ΡΟΘΟΣ, ου, ὁ, undarum strepitus, strepitus remorum; (2) strepitus, tumultus, impetus.

Ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, malogranatum, malum granatum, Ph.

Ῥοιζδέω, strido; (2) sorbeo, adsorbeo. Μὴ τὸ γε κέτθι τύχοις ἔτι ῥοιζδήσειεν, Odyss. 12, 106. A ῥιζδέω.

Ῥοίζδησις, εως, ἡ, stridor. A ῥοιζδέω.

Ῥοιζδμὸς, & ῥοιδμὸς, idem quod

Ῥοῖζδος, ου, ὁ, stridor. A ῥοιζω.

Ῥοιδάριον, τὸ, idem quod

Ῥοίδιον, ου, τὸ, exiguum malum Punicum. A ῥοιὰ.

Ῥοίζασκε, stridebat, 3. sing. impers. ind. act. Ion. pro ἐῤῥοίζεσκε, a

Ῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, strido, stridorem edo; (2) latro; (3) sibilo innuo. Ῥοίζησεν δ' ἀρα, πιφαύσκων δεσμὸν δίον, Il. 10, 502. A ῥοῖζος.

Ῥοιζηδὰ, Adv. idem quod

Ῥοιζηδὸν, Adv. cum stridore; (2) magno impetu. A ῥοιζέω.

Ῥοιζημα, ατος, τὸ, stridor seu impetus, qualis est sagittæ volantis.

Ῥοιζητὴρ, ῆρος, ὁ, sibilator, magnum stridorem edens. Ab eod.

ΡΟΙΖΟΣ, ου, ὁ, stridor, sibilus; (2) impetus, Gl. V. Hinc

Ῥοιζώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, stridorem aut magnum strepitum edens, streperus.

Ῥοιζωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem qu. a ῥοιζόω.

Ῥοικὶς, ὴ, όν, qui fluxione laborat, profluvio laborans; (2) fluidus, fluxus. A ῥέω.

Ῥοικὸς, ὴ, όν, incurvus, inflexus; (2) qui naturaliter incurvis cruribus est. Ἐν δ' ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον, ὡς τυ φατίζω, Theocrit. 4, 49. Ab eod.

Ῥοῖσκοι, corymbi aurei, stolis sacris attexti; ob mali punici similitudinem sic dicti. A ῥοιὰ.

Ῥοίτης, ου, ὁ, ut ῥοίτης οἴνου, vinum ex malis Punicis. Ab eod.

Ῥομβέω, ῶ, f. ήσω, volvo & circumago in modum rhombi. A ῥόμβος. Hinc

Ῥομβητὸς, ὴ, όν, versatilis in modum rhombi.

Ῥομβοειδὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, figuram rhombi habens. Ex ῥόμβος, & εἶδος.

Ῥόμβος, ου, ὁ, tornus, turbo, Ph. girgillus, Gl. V. rhombus. A ῥόμβος. Hinc

Ῥομβοσαμυλίθρα, ὴ, volubilis lingua, garrula. A ῥόμβος, σαμύλος, al. ῥῶβος.

Ῥομβωδὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, rhombi figuram habens.

Ῥόμβωτός, ἡ, ὸν, idem & ab eod.
Ῥομμα, τὸ, pro ῥόμφημα, Hipp.
Ῥομφ, ὁ, teredo. *Ern.*
Ῥομφάϊα, ας, ἡ, romphæa, gladius; framea, Ph. A Ῥόμβω.
Ῥομφεῖς, ῶν, οἱ, lora, quibus calcei confuuntur. Ab eod.
Ῥόος, ου, *contr.* Ῥοῦς, οῦ, ὁ, fluentum, fluxus, fluor. A Ῥέω.
Ῥοπαλοφορέω, ω, clavam gesto. Ex Ῥοπαλον, & φορέω, pro φέρω.
Ῥοπαλίζω, f. ίσω, clava percutio, vel verso tamquam clavam. A Ῥοπαλον. Hinc
Ῥοπαλισμός, οῦ, ὁ, percussio, quæ fit clava. Sed dicitur de lentigine seu satyriasi.
Ῥοπαλοειδής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, clavæ similis. Ex Ῥόπαλον, & εἶδος.
Ῥόπαλον, ου, τὸ, clava, Ph. Ῥόπαλα, fustes, Gl. V. A Ῥοπω.
Ῥοπαλωτός, ἡ, ὸν, in clavæ speciem formatus, *Epith.* poculi. Dion. C. A pr.
Ῥοπή, ῆς, ἡ, præponderatio, libramentum, Ph. momentum, Ph. nutus, Gloss. Vet. Ῥοπῆς ἔχειν, vergere ad ruinam, Arist. Vesp. 1227. Ab eod.
Ῥοφητός, ἡ, ὸν, forbilis. A Ῥέφω.
Ῥόπτρον, ου, τὸ, clava, fustis; (2) marcullus seu annulus ostii, lignum incurvum. A Ῥέπω.
Ῥουβὼ, ὁ, Ruben. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Filius visionis.*
Ῥοῦθ, ἡ, Ruth. Nomen mulieris Hebr. ἄκλιτον, *Tremor.*
Ῥυᾶς, ᾶδος, ἡ, arbuscula quædam inficiendis coriis serviens; excoriatium.
Ῥυσσὸς, οῦ, ὁ, color, qualis est rubricæ Sinopicæ, *Lat.* russus. A Ῥοὰ, cujus granum rubet.
Ῥοφάω, ῥοφήσειν, Hipp. idem quod
Ῥοφάω, ῶ, Ph. Ῥοφῶ, forbet; idem quod
Ῥ Ο Φ Ε' Ω, forbeo, forbillo, haurio. Μιᾷ τριξλιον ῥοφῆσαι, Arist. Eq. 901. Ὅσον ῥοφήσεις ζωμον ἡμερῶν τριῶν; id. Pa. 715. Hinc
Ῥόφημα, ατος, τὸ, forbitio, haustus,
Ῥοφημάτιον, ου, τὸ, forbitiuncula.
Ῥόφησις, εως, ἡ, forbitio, Gloss. Vet. fuctus; fuctio.
Ῥοφητικὸς, ἡ, ὸν, vim absorbendi habens.
Ῥοφητὸς, ἡ, ὸν, forbilis. Ab eod.
Ῥόφω, pro ῥοφέω, Etym.
Ῥοχθέω, ἤσω, strepitum seu stridorem edo. Ῥοχθεῖ γὼ μέγα κῦμα σὺν ξηρᾷ, Od. 5, 402. vid. & Od. 12, 60. A
Ῥόχθος, ου, ὁ, fluctuum strepitus, fluctus. Ὡς μὴ καταβράξῃ ν.ν εἰ ῥόχθος κλύδωνι, Lyc. 742. Κακοῖς ῥόχθοισι θαλάσσης, Nic. Al. 289. A ῥόθος.
Ῥοώδης, εος, ὁ ἡ ὁ, fluidus, fluxus; (2) undosus, fluctuosus, Gloss. Vet. rapidus. A Ῥοος.
Ῥοὼν, ῶνος, ὁ, locus malis Punicis consitus. A Ῥοὰ.
Ῥύαξ, ακος, ὁ, profluvium, rivus, prolavium, proluvies, eluvies, Gl. Vet. rivus. A Ῥύω, *fluo.* Unde
Ῥυὰς, άδος, ἡ, qua d. defluva, decidua; (2) vitium oculi, quum lacrymæ constanter fluunt; (3) defluvium aconitorum, Ῥυάδες, vites fructum non continentes.
Ῥύδδην, *Adv.* fuse, abunde, vehementer.
Ῥύγχασα, nasuta, Gl. V. A Ῥύγχος.
Ῥυγχελέφας, αντος, ὁ ἡ ἡ, qui rostrum elephantinum habet, Suic. Ex Ῥύγχος.
Ῥυγχίον, ου, τὸ, rostellum, Dim. a Ῥυγχος.
Ῥυγχομαχέων, rostro pugnare.
Ῥ Υ Γ Χ Ο Σ, εος, τὸ, rostrum, rictus.
Ῥύδδην, *Adv.* affluenter, abundanter; (2) vehementer, impetuose, cum vehementi strepitu. A Ῥύω. Unde
Ῥυδὴν, *Adv.* fuse, adfatim, abunde.
Ῥυεὶς, a. 2. part. pass. v. Ῥύω.
Ῥυεῦ, 2. s. pr. imper. med. *Ion.* pro Ῥύου.
Ῥύημα, ατος, τὸ, intritum, *billarii genus.* A Ῥύω.
Ῥύδεν, a. 2. imper. pass.
Ῥυῆναι, a. 2. inf. pass.
Ῥύσονται, *fiunt*, 3. sing. fut. 1. ind. med.
Ῥυσήνια, & ία, ας, ἡ, opulentia, affluentia divitiarum seu opum, Nonn. P. 8, 33. A
Ῥυσηνὸς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, affluens opibus, opulentus. Ἐν δὲ Ῥυσηνίῳ Καλὶς ζώσιν, ἐὸ δ' ἄλσε ἴλαζε, Callim. Hymn. in Jov. 84. Ex Ῥέω, & ἄστυ.
Ῥυθλώσας, a. 1. inf. pass. verbi Ῥύομαι.
Ῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros aptos redigo, numerorum concinnitatem tribuo, (2) tempero, formo, compono & effingo, recte colloco, moderor, mores informo; Ῥυθμισθεὶς, moratus, Ph. aor. 1. part. pass. Τί δεῖ, Ῥυθμίζειν τὸν ἐμὸν λύπῃ ὅπως; Soph. Antig. 324. Καὶ τἄλλα Ῥυθμίζεσθαι, Xen. Cyr. 8, 56. A Ῥυθμὸς. Hinc
Ῥυθμιστὴς, οῦ, ὁ, moderator, Ph.
Ῥυθμικὸς, ἡ, ὸν, rhythmicus; (2) numerorum peritus, qui numeros aut modos facit. A
Ῥυθμικῶς, ad numerum, modulate.
Ῥ Υ Θ Μ Ο' Σ, οῦ, ὁ, rhythmus, concinnitas; (2) numerus seu modulus certa dimensione & proportione constans, Gl. V. modulus.
Ῥυϊσκομαι, fluo, mano. A Ῥύω.
Ῥυκάνη, ης, ἡ, runcina, Ph.
Ῥυκανίζω, runcino, Ph. A præc.
Ῥύμα, ατος, τὸ, fluentum; (2) tutamen, munimentum, propugnaculum, defensio, munitio, remedium e mortis periculo hominem conservans; (3) tractus, funis ad remulcum trahendum; (4) examen in trutinâ. A Ῥύω.
Ῥῦμαι, perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐῤῥύμαι, a Ῥύομαι.
Ῥυμάρχης, ου, ὁ, præfectus regionis, magister vici, Suic. Ex Ῥύμη, & ἀρχή.
Ῥυμβαίνω, dissipo, disjicio. A
Ῥύμβις, ου, ὁ, rotula; (2) turbo, seu turbinatum quidpiam, quod flutica circumactum sonum reddebat; (3) impetus, motus, vertigo. A Ῥίμβω.
Ῥυμβίον, ου, τὸ, rotula, quæ agitatur a fagis s. Veneficis, Dim.
Ῥύμη, ης, ἡ, impetus; (2) vicus, platea. A Ῥύω.
Ῥύμμα, ατος, τὸ, purgamentum. A Ῥύπτω.
Ῥυμὸς, οῦ, ὁ, temo currus, Hom. Il. 5, 729. A Ῥύω, *traho.*
Ῥυμοτομέω, per vicos partior & seco, in strigas seco. Ῥυμοτομῶσι δ' εὐθυθίτας ἵππω τὸ γραπτόπεδον, Jos. Ex Ῥύμη, & τέμνω.
Ῥυμοτομία, ας, ἡ, viarum vicorumque sectio & metatio, partitio in strigas. Ex usd.
Ῥυμουλκίω, loris funibusque traho, remulco, traho & educo, remulcando traho. Ex Ῥῦμα, & ἕλκω.
Ῥυμφάω, & Ῥυμφάομαι, forbeo, haurio, *Arct* A ῥοφέω, *forbeo.*
Ῥύομαι, libero, eruo, eliberο, eripio, Gl. V. ῥῦσαι, Gl. Vet. aor. 1. imperat. Ῥύσεται τύμβε δόμας, Eur. Med. 388. Ἰλιάδι ῥυσαίμην πόλιν, Soph. Oed. Tyr. 72. Ἴδοιμι (ὠκυπόρους) πόλιμε ἢ μαχὰν ῥυσαμένας Ἑλλάδα ἢ πολίτας, Arist. Lys. 344.
Ῥύνται, 3. pl. pr. ind. med. ῥύομαι.
Ῥύοντο, 3. pl. imperf. ind. med.
Ῥυπαίνω, sordido, maculo, sordidum reddo; (2) infamem reddo, famæ alicujus notam inuro; ῥυπαίνομαι, obsolesco, sordesco, Gl. Vet. Οὐ πείθομαι Ἀριστείλῃ ῥυπαίνειν τὸν ἄνδρα βουλόμενον, Dion. Hal. A Ῥύπος.
Ῥ Υ Π Α Π Α Ι', acclamatio nautica.
Ῥυπαρθήτω, 3. s. aor. 1. imper. pass. v.
Ῥυπαρόομαι, sordidus sum. A Ῥύπος.
Ῥυπαρία, ας, ἡ, sordes, spurcitia, situs, illuvies. Ab eod.
Ῥυπαρὸς, ρὰ, ρὸν, sordidus, illotus, squalidus; metaph. avarus. Ab eod.
Ῥυπαρῶς, *Adv.* sordide; metaph. avare.
Ῥύπασμα, τὸ, sordes. A
Ῥυπάω, ῶ, sordeo, sordidus sum, Gloss. Vet. Ῥύπῳ, squaleo; Ῥυπόωντα, *Poët.* pro ῥυπῶντα, ῥυπῶντε, part. Arist. Plut. A Ῥύπος.
Ῥυπογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, sordidarum humiliumque rerum pictor. Ex Ῥύπος, & γράφω.
Ῥυπόεις, όεσσα, όεν, sordidus. A Ῥύπος.
Ῥυπαλέος, ἐη, ἐον, sordidus. A Ῥύπος.
Ῥυπαλιδόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, sordidus, valde parcus, qui ne sordes quidem unguium a tensore purgandas sibi curet. Ex Ῥύπος, & κόνδυλος.
Ῥύπον, τὸ, sordes, pl. Ῥύπα pro Ῥύπος.
Ῥυπόομαι, ώμαι, obsolesco, sordeo; Ῥυπωμένα, sordidata, p. part. Od. 6, 59. A
Ῥ Υ Π Ο Σ, ου, ὁ, squalor, sordes, Ph. proluvies, Gl. Vet. alicubi etiam pro cera ἐπιγείλλαι.
Ῥυπὸν, ῆρος, ὁ, lotor.
Ῥυπλικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad abluendas sordes, abstergendi vim habens. A
Ῥύπλω, sordes eluo, purgo, abstergo; Ῥύπλωμαι, abstergor, sordibus purgor. Ἀλλ' ἐμὲ χρὴ πάντ' ἐξότου γὰ ῥύπλωμαι, ὅπως ἰδαχθέω ὑπὸ κοίτας γε τὰς ὀφρύος, Arist. Ach. 1178. A Ῥύπος.
Ῥυπώδης, ες, sordidus. A Ῥύπος.
Ῥυσὰ, ᾶς, ἡ, senectus. A Ῥυτὸς, τηρόσιος.
Ῥῦσαι, 2. f. a. 1. imper. med. v. ῥύομαι.
Ῥύσαιτο, 3. sing. a. ejusd. in opt.
Ῥύσαιτε, *liberasse*, a. idem in infin.
Ῥυσαίσθω, 3. sing. a. ejusd. in imper.
Ῥυσὴ, ῆς, ἡ, rugarum sulcus; (2) senectus. A Ῥυσὸς.
Ῥύσθη, perf. inf. pass. *Ion.* pro ἐῤῥύσθη, a Ῥύομαι.
Ῥυσθῶ, a. 1. conjunct. pass.
Ῥυσιάζω, f. άσω, pignoris loco capio. Ἀλλ' ἐμὲ νῦ ῥυσιάζω, Eur. Ion. 525. Ῥυσιάζομαι λόγῳ, ib 1449. opprimor sermone, i. e. verbis tamquam pignore me tibi devincire studes. A Ῥύομαι.
Ῥυσίαμος, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* Dei tutelaris qui aliquo loco colitur, & propterea eum tuetur.
Ῥυσίδιφρος ου, ὁ ἡ ἡ, qui trahendo currum regit. Ex Ῥύω, & δίφρος.
Ῥύσιμον, ου, τὸ, ruta. A Ῥύω, quod a Venenis Ῥύεται, i. e. *liberat.*
Ῥύσιον, ου, τὸ, quod pro alicujus liberatione datur; unde & donum, quod Dis debatur pro restituta valetudine aut conservata salute; (2) quod loco ejus, quod aut debetur nobis, aut ereptum est, vel retinetur, vel aufertur, ut pignora quæ capiuntur, ut præda; quævis hostico agitur, *Ern.* Hom. Il. 11, 673. A Ῥύω.
Ῥύσιος, ία, ιον, liberatorius. Ab eod.
Ῥυσιπονέω, ου, ὁ ἡ ἡ, a labore liberans, laboris molestiam sublevans. Ex Ῥύω.
Ῥυσιπτόλις, & ρυσίπτολις, εως, ὁ ἡ ἡ, urbem seu civitatem servans, custodiens, seu liberans.
Ῥύσις, εως, ἡ, liberatio, redemptio. A Ῥύομαι.
Ῥύσις, εως, ἡ, fluor, fluxus. A Ῥύω, *fluo.*
Ῥύσκω, & ῥύσκομαι, tueor, e periculo conservo. Ὅστις μὲν αὐτὸν Ῥύσκει, Il. 22, 730. A Ῥύομαι.
Ῥυσμὸς, οῦ, ὁ, rerum series, tractus. A Ῥύω.
Ῥυσόω, ῶ, fut. ώσω, rugo, corrugo. A
Ῥυσὸς, ἡ, ὸν, rugosus. A Ῥύω.
Ῥυσταίνω, rugo, corrugo. Ῥυσταίνεται ἕλκε, Nic. Al. 78. A Ῥυσὸς.
Ῥυσσαλέος, ἐη, ἐον, rugosus. Ab eod.
Ῥυσσόκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, rugosum fructum ferens; (2) qui rugosis est furculis. Ex Ῥυσὸς, & καρπός.
Ῥυσσὸς, ἡ, ὸν, idem quod Ῥυσὸς.
Ῥυσότης, ητος, ἡ, rugositas. A Ῥυσὸς.
Ῥυσόω, ῶ, f. ώσω, idem quod Ῥυσὸω.
Ῥυσσόδης, ες, idem quod Ῥυσὸς.
Ῥύσαγμα, ατος, τὸ, violenta tractio; (2) vis mulieri illata, compressio. A
Ῥυσάζω, fut. ξω, trahendo rapto, traho; Ῥυσάζοισαν, trahebant, imperf. *Ion.* pro ἐῤῥυσάζοσαν, Il. 24, 755. Ῥυσάζοντας ὁμωὰς, Odyss. 319. A Ῥύω. Hinc
Ῥυσακλὺς, ύδος, ἡ, tractio violenta.
Ῥύστης, ου, ὁ, liberator, Gl. V. A Ῥύω.

Ῥυτή, ῆς, ἡ, habena, frænum, quo equus trahitur. Ab eod.

Ῥυτηγωγός, ός, ὁ, lorum, quod fræno inseritur, & quo equus ducitur, habena. Ex ῥυτή, & ἀγωγός, ductor.

Ῥύτη, ης, ἡ, ruta, Nic. Al. 306. A ῥύω.

Ῥυτήρ, ῆρος, ὁ, retinaculum, habena; (2) custos. Ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν, Hom. Il. 16, 475. Plut. in Timol. cap. 19. Ab eodem.

Ῥυτιδόφλοιος, ος, ὁ ἡ ον, corticem rugosum habens, ipse cortex rugosus. Ex ῥυτίς, & φλοιός.

Ῥυτιδόω, ῶ, f. ώσω, corrugo, in rugas contraho; ἐῤῥυτιδωμένος, e rugatus, rugosus, p. pass. part. Τὼ ὄψιν ἐῤῥυτιδωμένος, Luc. A ῥυτίς.

Ῥυτιδώδης, ες, ὁ ἡ ον, rugosus. Ab eod.

Ῥυτίδωμα, το, corrugatio.

Ῥυτίδωσις, εως, ἡ, idem. A ῥυτιδόω.

Ῥυτιόω, rugo, Gl. V. A ῥυτίς.

Ῥυτίς, ίδος, ἡ, ruga. A ῥύω, traho.

Ῥύτο, 3. sing. pluq; ind. pass. Ion. pro ἐῤύετο, vel 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. & ῥήγνυμι pro ἐῤῥύσατο, a ῥύομαι.

Ῥυτόν, οῦ, τὸ, peculi genus, rhytum. Ab eodem, quod potus ex eo velut trahendo bibitur.

Ῥυτός, ὴ, όν, tractus; (2) fluidus, fluxus. A ῥύω, fluo, vel traho.

Ῥύφαρ, τὸ, idem quod ἔδεσμα.

Ῥύστωρ, ορος, ὁ, tractor; (2) custos, servator, adjutor. A ῥύω, tueor, vel studio.

Ῥύψις, εως, ἡ, purgatio, abstersio. A ῥύπτω.

Ῥύω, fluo, Gl. V. a 2. pass. ἐῤῥύην, fluxi; part. ῥυείς, inf. ῥυῆναι. Hinc

Ῥυώδης, ες, fluidus, humidus.

Ῥωή, ῆς, ἡ, pro ῥυή.

Ῥωϊνάτριξ, ιγος, ὁ ἡ ιξ, qui vix literam ῥῶ pronunciare potest. A ῥώξ.

Ῥωγαλέος, έα, έον, fissus, fractus, ruptus. Ῥωγαλέῃσι ζωώμασι πλοῦτον λεπτὸν ῥιπίδος, Nonn. P. 6, 13. A ῥαγή. Unde

Ῥωγάς, άδος, ἡ, lacera, fracta, rimosa; (2) saxum hians, rupes; (3) rima terræ.

Ῥωγή, ῆς, ἡ, fissura. Ab eod.

Ῥωγμάτίας, ου, ὁ, qui in rupturis habitat, idem quod ῥηγματίας.

Ῥωγμή, ῆς, ἡ, ruina; (2) divisio calvariæ superficiaria. A ῥαγή.

Ῥωγμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΡΩΘΩΝ, ωνος, ὁ, nares, nasus, Nic. 213.

Ῥῶμα, ατος, τὸ, vis, impetus. A ῥαμέω.

Ῥωμαΐζω, f. ίσω, Romanis favco. A

Ῥωμαϊκός, ἡ, όν, Romanus; Latinus.

Ῥωμαῖος, αία, αῖον, idem. A ῥώμη.

Ῥωμαῖς, ίδος, ἡ, Romana.

Ῥωμαϊστί, Adv. Romane, Latine.

Ῥωμαλέος, έα, έον, robore præditus, robustus. Προέβαιν' ἀτειρὴς τὰ ῥωμαλέα, Alexiphr. 3, 41. A ῥωμή. Hinc

Ῥωμαλέότης, ητος, ἡ, robur, virilitas.

Ῥωμαλύω, robustum reddo, firmo; ῥωμαλέομαι, robur & vires acquiro. A

Ῥώμη, ης, ἡ, robur, vis, vires.

Ῥώμη, ης, ἡ, Roma.

ΡΩΝΝΥΩ, vel ῥώννυμι, f. ῥώσω, confirmo, roboro. Hinc ῥώννυμαι, corroboror; reflexior, recreor, valeo; ἔῤῥωμαι, perf. valeo, prosperè valeo bene fruor; ἐῤῥώσο, vale; imperat. pl. ἐῤῥώμεθον, part. corroboratus, e munitus, confirmatus animo, qui animo est fortis, robustus, valens, validus; & ἐῤῥωμένος, Adv. robuste, firmiter, vehementer, fortiter, forti animo, valenti & forti corpore. Ῥῶσαι τὸ ζῶμα διαπεισαίης, Plut. τὸν φόβον. id.

Ῥώοντο, 3. pl. imp. ind. pass. Ion. pro ἐῤῥώοντο, a

Ῥώξ, ῥωγός, ἡ, vel etiam ὁ, fissura; (2) scala; (3) acinus, granum, bacca; (4) phalangium quoddam ab acini similitudine, Nic. Th. 716. A ῥηγνύω.

Ῥώομαι, agitor, ruo. Hinc ῥώοντ', imperf. pro ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, Il. 11, 50.

Ῥωπάς, άδος, ἡ, planta quædam flexilis. A ῥάπτω.

Ῥωπεύειν, vilia scruta vendere. A ῥῶπος.

Ῥωπήιον, ου, τὸ, locus virgultis plenus; ῥωπήια, virgulta. A ῥάπτω.

Ῥωπίζω, miscellaneam condituram facio, confundo; (2) indocte & stolide aliquid facio. A ῥωπος.

Ῥωπικός, ἡ, όν, vilis & parvi pretii. Ab eodem.

Ῥώπιον, ου, τὸ, molle virgultum. Ab eod.

Ῥωποπερπερόθρους, ου, ὁ, futilis & vanus homo. A

Ῥωποπερπερόθρους, ut ῥωποπερπερὴ φρόνησις, futilis & inanis locutio, R.

Ῥωποπωλέω, ῶ, vilia & minutias variasque merces vendo. A

Ῥωποπώλης, ου, ὁ ἡ ης, scrutarius seu rerum in rutarum venditor.

Ῥῶπος, ου, ὁ, & ῥώπη, ης, ἡ, merx parvi pretii; (2) farcina omnigena, fasciculus e variis frigis nullius momenti rebus colligatus. A ῥάπτω.

Ῥώς, ῥωός, ῥώ, valemans. A ῥώομαι.

Ῥώσῃ, 3. f. f. 1. ind. act. v. ῥώννυμι.

Ῥωσθείς, aor. 1. part. p. p.

Ῥωστις, εως, ἡ, firmitudo, robur, vires, Phil. Incrementum, sanitas, valetudo; (2) corroboratio, confirmatio. A ῥώομαι.

Ῥωστήρ, ῆρος, ὁ, in Hesych. Ab eod.

Ῥωστικός, ἡ, όν, valens; (2) corroborans, confirmandi vim habens. Ab eod.

Ῥωτίζω, Ionice pro ἐρωτάω. A ἐρέω.

Ῥωτικός, ἡ, όν, idem & ab eod. Hic

Ῥωταχισμός, ὁ, frequens literæ ῥ repetitio.

Ῥωχμή, ῆς, ἡ, idem quod

Ῥωχμός, οῦ, ὁ, fenestra, fissura, rima, hiatus. A ῥήσσω. Ῥωχμοὶ ἰλὺν χείης, Hom. Il. 23, 420.

ΡΩΩΧΩ, dentibus premo.

Ῥώψ, ῥῶπος, ὁ, merx nullius momenti; (2) virgultum. A ῥάπτω.

ΡΩΩΩ, roboro, sed pro eo usurpatur ῥώννυμι, vel ῥωννύω, ῥώομαι, agitor. Hinc ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, Il. 11, 50.

Σ.

Σ, Sive ut majusculum rectius pingitur, C, decima octava littera, Σίγμα, ab Hebr. Samech; (2) nota numeralis valens ἑκατόν, & cum virgula horizontali apposita σ, decies mille.

Σά, nom. plur. n. g. a σός, ή, όν.

Σαβάζειν, Cerberum, bacchantes mitrati σαβοὶ clam. edo; (2) motu indecoro persulto.

Σαβάζιος, ου, ὁ, Sabazius, cognomen Bacchi. A σαβοί.

Σαβάκαι, ων, αἱ, Dionysiacæ, Thyadum modo bacchantes. A σαβάζω.

Σαβακός, ή, όν, purulentus, rancidus, cariosus. Hic

Σαβακῶς, Adv. acerbe, aspere, auriter, Hes.

ΣΑΒΑΝΟΝ, ου, τὸ, sabanum, pannus vel linteum asperum, secundus beneficii ipsum.

Σαβασμοί, οῦ, ὁ, celebratio bacchantium. A σαβάζω.

Σαβαώθ, exercitus. Vox Hebr. צבאות.

Σαββατίζω, septimo quoque quieto, ferior, sabbatum more Judæorum faveo. A σαββατον. Hinc

Σαββατισμός, οῦ, ὁ, sabbatismus, quies.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, septimus quisque dies quieti ob omnibus operibus destinatus; (2) hebdomas; festum Judaicum quodvis; (3) quies. Vox Hebr. Gl. Vet. κάθαρσις, sabbata.

Σαββαώθ, idem quod σαβαώθ.

Σαβεῖ, οῖ, οἱ, Baccho initiati; Bacchi sacerdotes; item loca Baccho consecrata.

ΣΑΒΟΙ, vox bacchantium, quam voci, εὐοῖ fere subjungebant.

Σαγάπηνον, το, herba succi, similis ferulæ.

ΣΑΓΑΡΙΣ, ιος, ἡ, bipennis sive ensis Amazonicus, (2) gladius Persicus; (3) scurra.

Σαγη, ης, ἡ, id, quod asinis seu mulis inferunt, ut tegmen, clitella, &c. (2) vestis militaris, vel quivis habitus externus, Aeschyl. Coeph. 558. A σάττω.

Σαγήνευσις, εως, ἡ, inclusio in sagena, verriculatio, everriculatio, piscatus. A σαγήνη.

Σαγηνεύς, έως, ὁ, qui sagena utitur, verriculator, piscator. A σαγήνη.

Σαγηνευτήρ, ῆρος, ὁ, idem.

Σαγηνοδύτης, ου, ὁ, idem.

Σαγήνωσις, εως, ἡ, sagena inclusio, vel ipsius jactio, verriculi piscor. Οἷς ἀπασιν ὁ σατὴρ σαγήνωσιν, Del. cod. A

Σαγήνη, ης, ἡ, sagena, verriculum, genus retis; piscatus. A σάττω.

Σαγηνοβόλος, ος, ὁ ἡ ον, sagenam jaciens, piscator. Ex σαγήνη, & βάλλω.

Σαγηνοδέτης, ου, ὁ ἡ ης, sagenæ alligatus. Ex σαγήνη, & δέω, ligo.

Σαγηφόρος, ος, ὁ ἡ ον, sagum fero. Ex σαγή, & φέρω.

Σάγιον, ου, τὸ, sagum, Cl. V. A σαγή.

Σαγμα, ατος, τὸ, onus jumenti, sarcina, clitellæ, (2) congeries rerum, acervus; (3) tabes scorti & aliorum animalium. A σάττω. Hinc

Σαγμάρια, scil. ἱππ ζύγια, jumenta, quibus sagmata & clitellæ portantur.

Σαγματοφόρος, ος, ὁ ἡ ον, sagmata ferens.

ΣΑΓΟΣ, ου, ὁ, sagum.

ΣΑΘΕΡΙΟΝ, ου, τὸ, animal quadrupes cornibus ramosis præditum.

Σαθη, ης, ἡ, membrum virile.

Σαθρός, ρά, ρόν, putris, fluxilis, marcidus, vetus, debilis, fragilis, quassi, fatiscens, frivolus, vitio aliquo occultiori laborans, & ut nostri vitiosum ipsum. A σήθω.

Σαθρότης, ητος, ἡ, debilitas, infirmitas; fragilitas, Gl. V. A σαθρός.

Σαθρόω, ῶ, f. ώσω, marcidum reddo, debilito, quasso, Gl. Vet. σαθρώσω, quasso; marcesco; ὁ σεσαθρωμένος, quassatus, Gl. V. p. part. Ab eod. Hinc

Σάθρωμα, ατος, τὸ, labes, ruina, vitium.

Σαθρώς, Adv. debiliter, Suic. A σαθρός.

Σαῖν, ανος, ὁ, idem quod σαῦνος; (2) here venatus.

Σαινοδέρτης, ου, ὁ ἡ ης, doris ablandiens. Ex σαίνω, & δέρω.

Σαίνουσι, 3. plur. pras. ind. act. Dor. pro σαίνουσι.

Σαίνυμις, ίδος, ἡ, idem quod

Σαινυρτής, ου, ὁ ἡ ής, ablandiens cauda. Ex σαίνω, & ὀρτή, cauda.

Σαίω, adulor, blandior, Gl. V. (2) delecto. Σαῇ μ' ἴυγξ φουνλαρία, Eur. Rhes. 55. Σαινοῖς ἂ τυῖς θλίψεσι, 1 Theff. 3, 3. Οὐ γάρ με σαίνει δίσφατα, Eur. Ion. 723. Λίκνοι κρατερόνυχας ἠδὲ λέοντας σαΐουσι, Hom. Odyss. 10, 219. A σείω, πάλλω.

ΣΑΙΡΩ, fut. σαρῶ, scopis purgo, verro; (2) ceno. Hinc σίσαρμα, ceræ sum hianti & aperto, p. med. Σαίρειν τε δῶμα, κηρίσιν τ' ἐφιζάνειν, Eur. Hec. 369. σαρῶ, id. Cyc. 29. σαῦν, id. Ion. 832.

Σάκαδρος, ου, ὁ, pudendum muliebre, Arist. Lys. 810. Ex σάκος, fabulum, & ἄνηρ.

Σακεσπάλος, ου, ὁ ἡ ον, scuti vibrator. Ex σάκος, & πάλλω, vibro.

Σακεσφόρος, ος, ὁ ἡ ον, scutum ferens, scutifer. Ex σάκος, & φέρω.

Σακίταν, acc. sing. Dor. pro σακίτην.

Σακκαλίζω, f. ίσω, idem quod

Σακκία, per tertiam transitionem, cœlo. A σάκκος.
Σακκίζω, f. ίσω, idem & ab eod.
Σάκκιον, ου, τό, facculus, Dim. ab eodem.
Σακκοπλόκος, ου, ὁ, faccarius, Gl. V. qui faccos texit. Ex σάκκος, & πλέκω, necto.
ΣΑ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, faccus; (2) cilicium; (3) colum, e linteo ad percolandum vinum.
Σακκοφορία, ας, ἡ, facci geſtatio. A
Σακκοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, faccum ferens, Suic. Ex σάκκος, & φέρω.
Σάκος, ους, τό, clypeus, ſcutum, Gl. Vet, (2) faccus, antiqua & vera ſcriptura.
Σάκπας, ου, ὁ, faccus. A σάττω.
Σακπρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod. Unde
Σάκπωρ, ορος, ὁ, onerans, implens.
ΣΑ'ΚΧΑΡ, αρος, το, ſaccharum.
Σάκχαρι, idem.
Σάκχαρον, ου, τό, ſaccharum, Gl. V.
Σακχυφάντης, ου, ὁ, ſaccorum contextor. Ex σάκκος, & ὑφάντης, textor.
Σάκωμα, vid. Σκέπασμα.
Σαλαγέω, quatio, ſtrepo, turbo. A
Σαλαγή, clamor, Heſ.
ΣΑΛΑΓΕΙΝ, ſturare.
Σαλαΐζειν, lamentari. A σάλω.
ΣΑΛΑΚΩΝ, ωνος, ὁ, pauper opulentiam ſimulans, jactabundus. Hinc
Σαλακωνεία, vel σαλακωνία, ας, ἡ, ſimulatio divitiarum in paupertate; (2) peccatorum profuſio illegitima & ſuperflua; (3) mollities, deliciæ.
Σαλακωνεύω, f. εύσω, opes jacto in paupertate; (2) ſumptus facio, ubi non decet; (3) delicias facio, mollitie diffluo.
Σαλακωνίζω, delicias facio. A σαλάκων.
ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſalamandra, animal lacertæ figura. Hinc
Σαλαμανδρικός, ου, ὁ ἡ ἡ, ſalamandreus, ad ſalamandram pertinens.
ΣΑΛΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, feneſtra, Heſ.
ΣΑΛΑΣΣΩ, vel σαλάττω, f. ξω, moveo, concutio, ut modium; (2) impleo largiter, ut diffluat. Κισσκίμη Βρομίῳ σάτυρον σαλαλαμβίον οἴνῳ Ἀμπελοεργὸς ἀνὴρ ἄνθετο ναγρεύς, Macedon. epigramm. l. 6.
Σαλάω, ῶ, idem.
Σαλεύθησονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ. v.
Σαλεύω, idem; (2) labefacto, moveo; (3) *dicitur & neutraliter*, ut bello, periculo jactari, in periculo eſſe, σαλεύειν ἐπὶ πολέμῳ, ἐν ἐχάτῃς. Gl. Vet. Ph. Σαλεύειν ἐπὶ τριακοσίοις πόδων, Lyc. 475. Σαλευθῇ πόλις, Eur. Rhef. 248 A σαλεύω. Hinc
Σάλευμα, τό, idem quod σάλος.
Σαλμών, ὁ, Salmo; nomen viri Hebr. ἀκλιτοι, Patricius.
ΣΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, ſalum, maris ora; (2) jactatio ejus, qui navigat, fluctuatio.
ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, piſcis quidam, qui Latinis etiam Salpa dicitur.
Σαλπιγγολογχυπανίδια, qui tubi, haſta, barbaque formidabiles ſunt. Vox comica, Ar. Ran. 183. Ex σάλπιγξ, λόγχη, & ὠπανη.
Σαλπίζω, f. ίσω, tuba cano, buccino. Ἀμφὶ δ' σάλπιγξιν μίγαε ἠχαὶ, Il. 21, 388. A σάλπιγξ. Hinc
Σαλπιγκλής, οῦ, ὁ, buccinator, tubicen, Gl. V. liticen; σαλπιγκλαὶ, tubicinæ, Ph.
ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, tuba, buccina, Gl. Vet. & Inuus; claſſicum; avis quædam; piſcis quidam. Ἔχε σάλπιγξ, Hom. Il. 18, 219. Hinc
Σαλπιγξάω, f. ίσω, tuba cano, buccino. Καὶ οἰδόμος ἀγχίαλος ἐσάλπισε, Apoc. 11, 15.
Σάλπιγξα. ſing. a. 1. conj. act. v. σαλπίζω.
Σάλπισμα, ατος, τό, tubæ ſonus, tubæ clangor. A σαλπίζω.
Σαλπιστής, οῦ, ὁ, tubicen, tuba canens; σαλπισταὶ, claſſicarii, Ph. Ab eod.
Σαμαινα, ης, ἡ, navigii genus bireme, Τὸ πρῶρος μὲν τὸ σίμωμα, κοιλατέρα δὲ ἡ γαστροειδὴς, Plut. in Pericl. cap. 26.
Σαμαίνεται, 3. ſ. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro σημαίνεται, a σημαίνω.
Σαμάρεια, ας, ἡ, Samaria; nomen urbis, montis, & regionis. Vox Hebr. Hinc
Σαμαρείτης, ου, ὁ, Samaritanus.
Σαμαρειτις, ίδος, ἡ, Samaritana. A præc.
Σαμάσκαλα, calceamenta, ut σάνδαλον, Heſ.
ΣΑΜΒΥΚΗ, ης, ἡ, vel Σαμβύκης, ου, ὁ, ſambuca, inſtrumentum muſicum; (2) machina oppugnandis urbibus idonea, vid. Polyb. lib. 8. & Appian. B. Mithridat. Plut. in Marcell. cap. 15.
Σαμβυκιστὴς, οῦ, ὁ, ſambuciſta, qui ludit ſambuca; quaſi a σαμβυκίζω. Hinc
Παμβυκίστρια, ας, ἡ, quæ ludit ſambuca. Οἰκίαι χαμαιτύπαις ἢ σαμβυκιστρίαις ὑπεραθυμούμεναι, Plut. in Anton. cap. 9.
Σάμος, locus celſior, *ap. Vet. Gr.* auctore Strab.
Σαμφόρας, ου, ὁ, literam σὰν vel σῖγμα, armo inuſtam ferens. Ex σὰν, & φέρω.
Σαμψυχίζω, f. ίσω, ſampſuchi odorem habeo
Σαμψυχινος, ίνη, ινον, ſamſuchinus, e ſampſucho confectus. A
ΣΑ'ΜΨΥΧΟΝ, ου, τό, ſampſuchum, *herba*, Plin. l. 21. §. 35. cap. 11. *Angl.* Majoram.
Σὰν, το, litera σῖγμα apud Dores.
ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ου, τό, ſandalium, Gl. V. ſolea.
Σανδάλισκος, ὁ, idem, Dim.
Σανδαλοθήκη, ἡ, ſandaliorum repoſitorium.
Σάνδαλον, ου, τό, ſandalium.
ΣΑΝΔΑΡΑ'ΚΗ, ης, ἡ, cibus quidam apud.
ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, ſandaracha, gummi ſive ſuccus concretus terreuſque. Hinc
Σανδαραχίζω, ſandaracham colore imitor.
Σανδαράχινος, ίνη, ινον, ſandarachinus, e ſandaracha confectus, ſandaracham referens.
ΣΑ'ΝΔΥΞ, υκος, ἡ, ceruſſa rufa & uſta, ſandyx.
Σανίδιον, ου, τό, tabella, tabulæ, catalogus. Dim. a σανίς. Unde
Σανιδίζω, tabulo, contabulo, tabulis tego, Gl. V. contigno, cuaſſo, tabulo.
Σανιδώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, tabulæ ſeu aſſeri ſimilis; (2) cui ſcapulæ inſtar alarum protuberant. Ab eod.
Σανίδωμα, ατος, τό, tabulatum, pulpitum, Ph. laquear. Gl. V. A σανίδια. Unde
Σανιδωτὸς, ὴ, όν, tabulatus, contabulatus.
ΣΑΝΙΣ, ίδος, ἡ, tabula, aſſer, tabula, cui maleficos alligabant. Hinc σανίδες, tabulæ, quibus leges & ſimilia inſcribebantur; σανίδες, tabulæ, Ph. aſſeres, Gl. Vet. item, catalogus.
ΣΑ'ΝΝΑΣ, vel σάννος, ου, ὁ, ſtultus, fatuus.
ΣΑΝΝΙ'ΟΝ, ου, τό, penis, cauda, haſta.
ΣΑ'ΝΤΑΛΟΝ, ſantalum, *arbor*.
Σάῃ, 3. ſ. præſ. opt. act. v. σάω.
Σάος, ου, ὁ, ſalvus, incolumis, ſoſpes, ut σῶος.
Σαοσίμβροτος, ου, ὁ ἡ ἡ, homines ſervans. Ex σάω, & βροτὸς.
Σαοφροσύνη, ης, ἡ, temperantia. Ab eod.
Σαόφρων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, cui mens eſt ſana, temperans, prudens, Hom. Il. 21, 462. Ex σάος, & φρὴν.
Σαῶσαι, ῶ, f. ώσω, ſervo, ſalvo; ſo Aſiæ, a. 1. ſervavit. Ὄντινα γὰρ γε πεδὸς ἢ γοῦνα σάωσιν, Il. 21, ult. Ἢ Ἠπλίδα, ἢ σαωθῆτον, ib. 17, 228. A σάος.
Σαπίσιος, gen ſing. a. 2. part. paſſ. v. σάπω.
ΣΑΠΕ'ΡΔΗΣ, ου, ὁ, i perſa, piſcis.
Σαπρία, ας, ἡ, putredo, mare edo. A σαπρὸς.
Σαπρίας, ου, ὁ, ut οἶνος σαπρίας, vinum herbis in eo putreſcentibus ſeu marceſcentibus conditum. Ab eod.
Σαπρίζω, f. ίσω, putreo, marceo; (2) putridum oleo. Ab eod.
Σαπρόκνημος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui macridæ ſive putridæ ſunt tibiæ, Ariſt. Ex σαπρὸς, & κνήμη, tibia.
Σαπρὸς, ὰ, όν, putris, mucidus, putidus, Gl. V. (2) ſordus, obſcenus; (3) *metaphorice*, rius, nugax, nullius pretii; (4) obſcenus, calcus. Ph. Πλὴν ὁ μὲν τῷ ἰδίῳ σώματι σαπρὸς, σαπρὸν λέγομεν, Chryſoſt. homil. 6. in epiſtol. ad Timoth. A σήπω.
Σαπρότης, ητος, ἡ, putredo, rancor, Gl. V. nugacitas, Ph. A σαπρὸς.
Σαπφείρα, ας, ἡ, Sapphira; nomen mulieris.
ΣΑ'ΠΦΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, Sapphirus, gemma.
Σαπφικὸς, ὴ, όν, Sapphicus. A Σαπφώ.
Σάπων, ωνος, ὁ, ſapo, Gl. V. σάπωνα, ſaponem, Gl. V.
Σαπῶν, a. 2. part. act. verbi σήπω.
ΣΑΡΑ'ΒΑΡΑ, ων, τα, Sarabara, tibialia Perſica.
ΣΑ'ΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, pudendum muliebre, Suid. Heſ.
Σάραπος, ὁ ἡ ἡ, qui magnis eſt pedibus & eos velut trahit. Ex σαῖρω, & πούς.
Σαράπτης, ολος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.
ΣΑΡΙΓΑ'ΝΗ, ης, ἡ, ſporta, ciſta; (2) vinculum.
ΣΑ'ΡΓΟΣ, ου, vel σαργὸς, οῦ, ὁ, ſargus, piſcis quidam, Gl. Vet. ſargulus dicitur & σαργῖνος.
Σαρδάζειν, Sardonium, ſcil. riſum ridere. A Σαρδώ.
Σαρδάνιον, μείδησε δὲ θυμῷ Σαρδάνιον, Hom. Odyſſ. 20, 302. v. Σαρδόνιος.
Σάρδεις, εων, οἱ, Sardes, urbs Lydiæ principe.
Σάρδιος, vel σάρδιος, ου, ὁ, ſcil. λίθος, Sardius, *gemma*. A Σαρδώ.
Σάρδιον, ου, τό, lapis Sardius. Ab eod.
Σάρδιος, ου, ο, vide Σάρδιος.
Σαρδόνιος, ου, ὁ, Sardonius. Hinc γέλως Σαρδόνιος, Sardous riſus, i. e. amarulentus, Inſanus, fictus, hominem enecans ab herbis ſardois, ap. Virg. A Σαρδώ.
Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, Sardonyx, *gemma*. Ex Σάρδιος, & ὄνυξ. unguis, quod colore ſuo unguem humanum referat.
ΣΑΡΔΩ, όος, vel Σαρδὼ, οῦς, ἡ, Sardinia. *inſula*.
Σαρδωνίζω, idem quod σαρδάζω.
Σαρδωνικὸς, ὴ, όν, idem quod Σαρδόνιος. A Σαρδώ.
Σαρδώνιος, ία, ιον, vel Σαρδόνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.
Σαρδῶος, ωα, ωον, idem & ab eod.
Σαρεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. act. verbi σαίρω.
ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, ſariſſa, haſta Macedonica.
Σαριοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſariſſam ferens. Ex σάρισσα, & φέρω.
Σαρκάζω, f. άσω, carnes detraho; (2) *dicitur* de rictu irriſo. Οὐδ' ἐι Μηχανὶς ἤρᾶσ' ὀδὸν, ἑλκησι δ' ὁμῶς, γλιχρόπατα σαρκάζοντες, ἐσπὶ κυνίδια, Anth. Pace. 480. Σαρκάζουσι τὰ ἀμφίδυτα τῆδ' ἀνεφῆναι, Hipp. A σάρξ. Hinc
Σαρκασμὸς, ου, ὁ, irriſio amarulenta, hoſtilis irriſio ſuper jam mortuo, aut morituro.
Σαρκαστικὸς, ὴ, όν, farcaſticus; (2) qui Sarcaſmis uti ſolet. Ab eod.
Σαρκαστικῶς, *adv.* farcaſtice, amarulente, virulente.
Σαρκίδιον, ου, τό, carunecula, Dim. A σάρξ.
Σαρκίζω, f. ίσω, carnes carpo, carnes vello, detrahо. A σάρξ.
Σαρκικὸς, ὴ, όν, carnalis, carneus, corporeus. In S. S. 1) imperfectus, debilis, imbecillus; 2) corruptus, pravus, impius. Ab eod.
Σαρκικῶς, *Adv.* carnaliter.
Σάρκινος, ίνη, ινον, carne conſtans, carneus; carnalis, Gl. V. A σάρξ. Unde
Σαρκίον, ου, τό, carunecula; (2) per contemtum de corpore humano.
Σαρκιστὴς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, carnivorus, Ph. carnifex. Ex σάρξ, & ἔρχομαι, edax.
Σαρκογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, a carne natus ſeu profectus. Ex σάρξ, & γένομαι.
Σαρκοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, carni ſimilis, carnis figuram habens. Σαρκοειδέσθαι τῆδ' λαπίδα ἑτέρᾳ τὸ κάλλον, *Arct.* Ex σάρξ, & εἶδος.

Σαρκοβδέλματα, ων, τὰ, carnis contusiones.
Σαρκαλλη, ης ἡ, carnosus ramex, quum caro inter tunicas excrescit; genus hermiæ. Ex σάρξ, & κήλη.
Σαρκοκόλλα, ης, ἡ, carnis gluten, lacryma arboris Persicæ. Ex σάρξ, & κόλλα.
Σαρκολαβίς, ίδος, ἡ, ἡ, vel σαρκολάβος, ου, ὁ, q. d. carnis prehensor, forceps ad particulas carnis prehendendas, instrumentum chirurgicum. Ex σαρξ, & λαμβάνω.
Σαρκολάτρης, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui carnem colit & adorat, Suic. Ex σαρξ, & λάτρις.
Σαρκολιπὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, quem caro reliquit, carne nudatus, extenuatus, macer, exilis. Ex σάρξ, & λείπω.
Σαρκοπαγὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, carne concretus, Suic. Ex σαρξ, & πήγνυμι.
Σαρκοποιέω, carnem facio; *In pass.* caro fio, homo fio. Ex σαρξ, & ποιέω.
Σαρκοποιὸς, όν, carnem efficiens, gignens, alens.
Σαρκόπτυον, τὸ, pus carnosum, velut cum pulmones purulenti fiunt & exspuuntur.
Σαρκοτειώτης, ες, idem, & ex ind.
Σαρκόῤῥιζος, ου, ὁ ἡ, ἡ, carnosam radicem habens, Suic. Ex σάρξ, & ῥίζα.
Σαρκοχύζω, carnem contundo.
Σαρκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, carnem alo, cutem belle curo. Ex σάρξ, & τρέφω.
Σαρκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, carnem edo, carne vescor, Gl. Vet. σαρκοφαγία, excarnificio.
Σαρκοφαγία, ας, ἡ, carnium esus. A
Σαρκοφάγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, carnivorus, carne vescens, sarcophagus, arca mortuorum. Ex σάρξ, & φάγω.
Σαρκοφυὴς, ἐς, carne tectus, s. vestitus, ut corpus hominis. A φύομαι.
Σαρκοφθόρος, ον, homines perimens. A φθείρω.
Σαρκοφορέω, ῶ, carnem gesto, Suic. A
Σαρκοφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, carnem gestans, carne vestitus. Ex σάρξ, & φέρω.
Σαρκοφυΐα, carnem extendo, produco. A φύω. Hinc
Σαρκοφυΐα, ἡ, carnis extensio.
Σαρκόφυλλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, folia carnosa habens. Ex σάρξ, & φύλλον.
Σαρκόω, ῶ, f. ώσω, carneum reddo, incarno; (2) corpulentum reddo. A σάρξ.
Σαρκώδης, ους, ὁ ἡ, ἡ, carnosus, Gl. V. carneus. Ab eod.
Σάρκωμα, ατος, τὸ, q. d. carnositas, carnis præter naturam incrementum; (2) carnis incrementum in naribus, Gl. V. pulpamentum. A σαρκόω.
Σάρκωσις, εως, ἡ, carnis generatio, excrescentia carnis. Ab eod.
Σαρκωτικὸς, ἡ, όν, carnem restituendi vim habens. Ab eod.
Σάρμα, τὸ, hiatus. A σαίρω.
Σάρπη, ης, ἡ, falx, Gl. V. sarpe, Ph. (2) in S. S. homo, ejus impertectio, imbecillitas, corruptio, &c. (3) lex Moſis, propter imbecillitatem in sanandis hominum vitiis.
Σαρὸν, & σάων, scopæ, verriculum. Ἀσβὸν πώντιος κακὸν σαρὸν, Call. in Del. 225.
Σάρος, ου, vel σαρὶς, ῖδος, ὁ, idem; (2) homo nullius pretii. A σαίρω.
Σαρόω, ῶ, fut. ώσω, verro, mundo; σεσαρωμένος, scopis purgatus, p. pass. part. Σαροῖ τὴν οἰκίαν, Luc. 15, 8. Σεσαρωμένον, Matt. 12, 44. A σαίρω.
Σάρος, ου, ὁ, arca, domus lignea.
Σάρυθρον, ου, τὸ, scopæ. A σαίρω.
Σάρωμα, ατος, τὸ, sordes, quisquiliæ verrendo collectæ. Ab eod.
Σάρωσις, εως, ἡ, ipsa actio verrendi. Sordes, quisquiliæ. Ab eod.
Σαρωτὴς, οῦ, ὁ, οἱ σαρωτεῖ, scoparii, Gl. V.
Σάς, *tuas*, acc. plur. f. g. a σὸς, *tuus*.
Σάσω, *sagino*, Ph. vide σάττω.
Σατᾶν, ὁ, & Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, *Satan, Satanas*, nomen principis Angelorum malorum, Hebr. ἀντίδικος. *Adversarius.*
Σατίνη, ἡ, plaustrum, vehiculum. A σάτλον.
Σάτινοι, ων, τὰ. Ποιῆσαι σάτινα ἐξ ἅρματα χαλκᾶ, Hom. in Ven. 13. idem & ab eod.
Σάτον, ου, τὸ, mensura frumenti tertiam partem ephæ continens, sesquimodius, Vox Syr.
Σατραπεία, ας, ἡ, Satrapia, præfectura; (2) provincia, cui præest satrapa.
Σατραπεύω, sum satrapa, sum præfectus provinciæ. Σατραπεύων τῆς ἄνω Φρυγίας, Plut. Καίσαρ. Aristot. A
ΣΑΤΡΑΠΗΣ, ου, ὁ, satrapa, præfectus provinciæ, proprie Persicæ. Vox Persica.
Σατραπικὸς, ἡ, όν, ad satrapam pertinens, satrapæ conveniens, Satrapicus. A pr.
ΣΑΤΤΩ futur. ξω, onero, onus impono; (2) refercio, constipo, impleo; σεσαγμένος, saginatus, Ph. p. pass. part. Σεσαγμένος ψάμμῳ, Luc.
Σατυρία, ας, ἡ, genus esculenti ex herba.
Σατυρίζω, ἡ, morbus hominis faciem ita immutans, ut Satyro similis evadat.
Σατυριάσις, εως, ἡ, pruritus venereus; priapismus. A Σάτυρος. Unde
Σατυρίζω, f. ίσω, prurio ad Venerem instar Satyri; (2) Satyrica petulantia proscindo.
Σατυρικὸς, ἡ, όν, satyricus, Satyro conveniens; (2) dicax, mordax, more Satyrorum.
Σατύριον, ου, τὸ, herba ad Venerem incitans.
Σατυρισκάριον, ου, ὁ, parvus Satyrus, Dim.
Σατυριτμὸς, οῦ, ὁ, idem quod σατυρίασις; (2) pruritus Veneris. A σατυρίζω. Unde
Σατυρισμὸς, οῦ, ὁ, ludus, Ph. scenicus.
Σατυρογράφος, ὁ, satyrorum scriptor.
Σάτυρος, ου, ὁ, *proprie* Simius; (2) Deus Bacchi comes; Satyrus, *sátyre*, Faun, Gl. V. A σαθρὸς, Etym.
Σατυρώδης, ους, ὁ ἡ, ἡ, satyros seu satyrorum mores imitans; (2) lubricus. A σάτυρος.
ΣΑΥΚΟΣ, ἡ, όν, aridus, siccus.
Σαυλὸς, *Adv.* tarde. A σαυλὸς.
Σαυλύομαι, οῦμαι, delicior, luxu diffluo; (2) tripudio. Ἀοιδοῖς βωβιόωντο σαυλούμενοι, Tyr. Cyc. 40. A σαυλὸς.
Σαυλοπροκλισία, ας, ἡ, ceveo, lateve podicem moveo. Ex σαυλὸς, & πρωκτὸς.
ΣΑΥΛΟΣ, ἡ, όν, delicatus, mollis; (2) laxus, levis, quietus, tardus.
Σαυνάζω, *saunio* percutio, R. A σαυνίον.
Σαυνίον, ου, τὸ, Saunium, *jaculum genus.*
ΣΑΥΡΑ, vel σαῦρα, ας, ἡ, lacerta, lacertus.
ΣΑΥΡΗ, ης, ἡ, scurrum.
Σαυρὰ, ας, ἡ, jaculum, Gl. V. ubi editum *jaculus.*
Σαυρίδιον, τὸ, nasutium, Hipp.
Σαυροειδὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, lacertæ formam habens, Ex σαῦρα, & εἶδος.
Σαῦρος, ου, ὁ, lacertus, Gl. V.
Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuspis in imo hastæ ferro transversa, qua hasta appenditur, vel etiam ferrum, quo hasta stragi & solo infigi potest, Ph. cuspis. A σαυρὸς.
Σαυσαρισμὸς, οῦ, ὁ, aridæ linguæ hærentis affectio; linguæ hæsitatio.
Σαυτὸς, gen. ἧς, f. g. *sui Genit.* pro σεαυτὸς, ἧς, σεαυτῆς, *tui Genit.*
Σάφα, *tui ipsius*, nullo numero genitivi antecedente eodem modo formati.
Σάφα, *Adv.* certo, vere, manifeste, perspicue. A σαφὴς.
Σαφέστατα, *Adverb.* manifestissime, apertissime. A σαφέστατος, *Superl.* a σαφὴς.
Σαφέστερον, *Adv.* manifestius, apertius.
Σαφεστέρως, *Adv.* idem & ab eod.
Σαφήνεια, ας, ἡ, perspicuitas, dilucida oratio, explanatio, Ph. distinctio.
Σαφηνίως, *Adv.* manifeste, aperte, perspicue, certo. A
Σαφηνὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, perspicuus, clarus, certus. A σαφὴς. Hinc
Σαφηνίζω, f. ίσω, manifesto, declaro, notum facio; Ph. explano, exprimo, declaro, distinguo. Ὅντως ἰσχυρίζῃ μὴ τὸν κρατίστου ποιεῖσθαι παρ' ἑαυτῷ, Xen. Cyr. 8, 28. Σαφηνίζειν ἢ οἷς ἴσασιν ἱκανὸν ἱκανῶς, τοῦτο ἐδόκει αὐτῷ ἀγαθὸν εἶναι, ibid. Hinc
Σαφηνισμὸς, ὁ, perspicuitas, declaratio.
Σαφηνιστικὸς, ἡ, όν, declarandi vim habens; (2) *Subst.* declarator, explanator. A pr.
Σαφηνιστικὸς, ἡ, όν, perspicue declarans.
Σαφηνῶ, fut. 1. indic. *Att.* pro σαφηνίσω, a σαφηνίζω.
Σαφηνῶς, *Adv.* manifeste, aperte, perspicue, dilucide.
ΣΑΦΗΣ, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, manifestus, apertus, perspicuus, certus, clarus, planus.
Σαφῶς, *Adv.* manifeste, perspicue, dilucide; Ph. evidenter, plane, aperte, palam, Gl. Vet. al. liquido, ad liquidum, deleste.
Σαχθῆτις, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi σάττω.
Σάω, idem quod σαίζω.
Σάω, *servavit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *per Apoc.* pro ἴσωσε, vel *servabit*, eodem modo pro ἴσωσε, 3. sing. imperf. ind. act. vel *serva*, pro σῶσον, 2. sing. imper. act. verbi σαόω, *servo*, Hom. Il. 16, 364.
Σαόω, *servo*, *sospito*. A σάος.
Σαπτα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσηψα.
Σαπὴς, 2. f. ῆ. 1. indic. act.
Σαπσίμβρ, f. 1. indic. act. *Ion.* pro Σαπσειν.
Σαπσετον, 2. dual. f. 1. ind. act.
Σαπσόμβρ, *sanabimus*, 1. pl. f. 1. ind. act.
Σαπτὴρ, magis salvus, incolumis. A Σάος.
Σωτηρ, ῆρος, ὁ, servator. A Σάος.
Σβεννυμένων, gen. pl. part. præs. f. g. *Æol.* pro Σβεννυμένων, a
ΣΒΕΝΝΥΜΙ, sive Σβεννύω, fut. Σβέσω, exstinguo, restinguo; (2) compesco, comprimo; Σβέσειν, exstinguet, Gl. V. act. 1. imper. act. ut Σβέσομαι, exstinguor; *metaphore* etiam mortuo, ἦ μὴν ἔγωγ' ἂν τοῖς φίλοισι πᾶσιν ἐνδοῦναι δοκῶ, Soph. Aj. 1076. Αἱ λαμπάδες ἡμῶν Σβέσουσι, Matt. 25, 8.
Σβέσα, *exstinxi*, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσβεσα, a verbo cod. pro imus. Σβέω.
Σβέσις, εως, ἡ, exstinctio. A Σβέννυμι.
Σβέσαι, a. 1. inf. act. *Poet.* pro Σβέσαι.
Σβέσω, *exstinguam*, f. 1. indic. act.
Σβέστηρ, ῆρος, ὁ, exstinctor. Ab eod.
Συεσίρβ, ων, ἐον, exstinctivus, exstinguendi vim habens; (2) aptus ad exstinguendum.
Σβεστὸς, ἡ, όν, idem & ab eod.
Σβέσομαι, f. ind. pass. v. Σβέννυμι.
Σεαυτὸν, temet, tui ipsum, teipsum, Ph.
Σεαυτοῦ, οῦ, ῆς, tui ipsius. Ex Σέο, pro Σοῦ, & αὐτὸς, ipsius.
Σεβάζομαι, f. άσομαι, colo, veneror, vereor. Τοὺς σεβαζόμενον τὰ ἐπάρθρου τῆ κτίσει, Rom. 1, 25. A Σέβω.
Σέβας, τὸ, reverentia, veneratio, pudor, admiratio, stupor; (2) res sacra. Vox ἀκλιτος, ab eod.
Σεβάσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐσεβάσθησαν, a Σεβάζομαι. Unde
Σέβασις, εως ἡ, veneratio, adoratio.
Σέβασμα, ατος, τὸ, veneratio, Ph. res sacra, signum Dei, Ph. Σεβάσματα, sacra.
Σεβασμιάζω, veneror, pius sum.
Σεβάσμιος, ὁ, ἡ, ἡ, vel Σεβασμιος, ία, ιον, venerabilis, colendus, augustus, Ph. A Σεβάζομαι. Hinc
Σεβασμιότης, ητος, ἡ, sanctimonia, Gl. V.
Σεβασμίως, venerabiliter, Gl. V. Ab eod.
Σεβασμιώτατος, colendus. Ab eod.
Σεβασμὸς, ὁ, veneratio, adoratio, cultus; (2) religio & observantia. Ab eod.
Σεβάσσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐσεβάσατο, a Σεβάζομαι.
Σεβάσσω, idem quod σεβάζομαι.
Σεβαστικὸς, cum magna veneratione, cum ἔχειν, colere.
Σεβαστὸς, ἡ, όν, veneratione & adoratione dignus, venerandus, adorandus; (2) augustus, Ph. cognomen imperatorum Romanorum, ut σεβαστὸν, imperatricum; σεβαστότατη, *augustissima*, Philox. Ab eod.

Σεβασοφόρος, ὁ ἡ ἡ, sacerdotes Cæsaris, ut flamines Augustales. A pr. & ἔφω.

ΣΕΒΕΝΙΟΝ, ι, τὸ, palmæ involucrum, sive corticosum illud, quod in summa palmula enascitur.

Σεζίζω, colo, veneror. Φιλτάτων θαλάμων χλιδαχον ἡ ζεζίζομαι, Eur. Hipp. 545. Θεὸν τὸν ἀφανῆ λιτοῖς σεβίζειν, Soph. Oed. Col. 1551. A σέβω.

Σέβουτι, 3. plur. præs. ind. act. Dor. pro σέβουσι. a

ΣΕΒΩ, & σέβομαι, veneror, colo, adoro, observo, honoro; σεζόμαι, celor, pudet me, revereor. Κακὸς γὰρ ὅστις μὴ σεβεῖ τὰ δεσπότου, Eur. Hel. 732. Θεοὺς δεῖ σεβεῖν ib d. 1072. Ἐν ᾧ κύριον ζε Αυδων με, πλεῖστ σέβουσιν, Aristoph. Nub. Coo. Ὅτι σέβη ξένον, πάντων γενεὰν πάντα φιλτατον, Soph. Phil. 1183.

Σεβίς, ίδος, ὁ, patella, in qua aliquid movetur & frigitur; sartago. A σείω.

Σεβω, σεις, σιον, Locon. pro θεῖος.

Σέβο, σεις, ὁ, sol, Suid.

ΣΕΙΡΑ, ᾶς, ἡ, catena, funis, linea.

Σειραγωγός, ὁ, catena, funis, quo quis ducitur vel trahitur.

Σειράδιον, τὸ, funiculus, Dim. a σειρά. Unde

Σειράζω, f. άσω, vinculum traho, R.

Σειραῖος, σία, σῖον, catenatus, catena vinctus, funalis, ut equus. Ab eod.

Σειροφόρος, & Ζειροφόρος, ι, ὁ ἡ ἡ, catenam ferens; alias Ζειρηφόρος dicitur, Æsch. Ag. 1649. Eur. I. A. 223. Angl. the fore horse; cui opponitur ζυγιος, the Shaft horse. Ex σειρὰ, & φέρω.

Σειρόω, catena, func constringo; (2) constringo, connecto. R. Σειῶ πῶ χέρσιν δεσμὰ σειρόεντα βρόχων, Eur. Hel. fin. 1612.

Σειρὰν, caslico, examino. A σείρω.

Σειρὸν, ἰνος, ὁ, Saxon, κυβερνητικὸν ἀνάκτορον; (2) nidulum api similc. A σειρὰ.

Σειρίασις, εως, ἡ, capitis inflammatio ex vehementi solis ardore. A

Σειριάω, folgeo, laboro; (2) capitis inflammatione laboro; (3) suffragiorum vitio laboro, de equis. Βοῶν ὑπὸ πῶ Διὶ Σειριᾷ, Al. Aphr. A σειρὸν.

Σειρίδιος, ία, ιον, afinalis. Ab eod.

Σειριόεις, εσσα, όεν, coricularis. A σειριὸν.

Σείριον, ι, τὸ, astrum. A σειρὸν.

Σειριὸν, ὸς, ὁ, Sirius, deilu, canicula. A σείρα, quia ν.

Σειρομάστης, ου, ὁ, funali genus, lanceola.

Σειροφόρβια, ας, ἡ, q. d. onus excultum, alleviat) aevis alieni communis, tabulæ novæ; Plut. in Sol. c. 15. Ex σεὶρα, & φέρβω.

Σεῖσι, ιος, gen. sing. Æol. pro ζῆς, a ζῦν, vi.

Σεῖ, ιος, gen. sing. Pass. & Ion. pro σοῦ.

Σείσθεν, ιος, Pass idem.

Σεισμᾶσι, acc. plur. a. 1. part. med. verbi σείω.

Σεισθεὶς, σεισθεὶς, aor. 1. part. pass.

Σεῖστις, εως, ἡ, motio, quassatio, concussio. A σείω.

Σεισίχθων, ονος, ὁ, motor seu quassator terræ, Epith. Neptuni. Ex σεῖσις, & χθὼν.

Σεῖσμα, τὸ, concussio, quassatio. A σείω.

Σεισμοτύπος, ι, ὁ, ut σεισματίας τάφος, sepulchrum eorum quos ruina ex terræ motu oppressit. A σεῖσμα.

Σεισμὸς, ῦ, ὁ, terræ motus, Ph. concussio, Ph. excussio, Gl. V. A σείω.

Σεισοπυγὶς, ίδος, ἡ, motacilla, avis. Ex σείω, & πυγὴ.

Σεισῶρα, ας, ἡ, idem. Ex σείω, & ὠρὰ.

Σεισὼν, ὼν, ὸν, qui concuti seu quassari potest, concussus. Ab eod.

Σείστρον, ι, τὸ, sistrum, crepitaculum, in sacris Isidis adhiberi solitum. A

ΣΕΙΩ, fut. σείσω, moveo, quatio, vibro, libro, Gl. Vet. σείει, concutit, quatit, crispat, Ph. σεῖσαι vibrare, Ph. inf. aor. 1. Ἡνίας χθονὸς ἔσεισαν, Soph. El. 715. Πῶς τὸν ἔσεισε μου δοκεῖς τλὼ καρδίαν; Arist. Ach. 12. Χθονὸς ἡ νῶτα σειόμενα σάλῳ, Eur. Iph. in Tau. 46.

Σέλα, dat. sing. Att. & Ion. pro σέλαι, a σέλας, jubar.

Σελαγέω, splendeo, fulgeo. Σαὼ σελάνας σελαγεῖ, Arist. Nub. 604. Σελαγέτο δ' ἀν' ἄντρου σὺν ὀπταῖσιν Ἀργείων, Eur. El. 722. Σελαγεῖ μαρμαίροισιν ἐν ἀγκάλαις, Arist. Nub. 285. A σέλας.

Σελαγίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Σελαγιστὴς, ου, ὁ, lucis autor, Epith. Solis.

Σελάνναν, lunam, acc. sing. Dor. pro σελήνην.

Σελανναῖος, ας, ὁ, Ion. & Dor. pro σελήνη.

ΣΕΛΑΣ, ατος, τὸ, fulgor, lumen, Gl. V. fulgor, jubar.

Σελασφόρος, ι, ὁ ἡ ἡ, splendorem seu lumen ferens, Suic. Ex σέλας, & φέρω.

Σελάχιον, ι, τὸ, piscium genus cartilaginosum, cui cartilago pro cute est, Dim. a σέλαχος.

Σελαχειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, cartilagineus, cartilaginis speciem referens. Ex σέλαχος, & εἶδος.

ΣΕΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, & pl. τὰ σελάχη, genus piscium cartilaginosorum. Hinc

Σελαχώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, cartilagineus.

Σελάω, splendeo, luceo. A σέλας.

ΣΕΛΕΥΚΙΣ, ίδος, ἡ, poculi, navis, vel vestis genus, itemque avis locustis vel cicadæ.

Σελιναῖος, αία, αῖον, lunaris, lumine lunari illustratus. Hinc Subst. σελιναία, ας, ἡ, luna, Ion. A σελήνη.

Σελήνη, ης, ἡ, luna; σελῆναι, placentæ quædam rotundæ & latæ; Alciphr. 2, 4. A σέλας.

Σεληνιάζομαι, lunaticus sum, conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte, Matt. 4, 24. A σελήνη.

Σεληνιακὸς, ὴ, όν, lunaris; (2) lunaticus, morbo comitiali laborans. Ab eod.

Σεληνίδιον, ι, τὸ, lunula. Dim. a σελήνη.

Σελήνιον, ι, τὸ, lunæ lux, cum luna pernox est, vel luna sive lunæ sidus. Ab eod.

Σεληνος, ίου, ὁ, lunaris; (2) figura lunulæ; (3) muliercm puerperam. Ab eod. Unde

Σεληνώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lunæ speciem referens. Ex σελήνη, & εἶδος.

Σεληνοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, lunæ speciem referens. Ex σελήνη, & εἶδος.

Σεληνόφως, ωτος, τὸ, lunæ lumen, radii lunæ.

Σελίδιον, ι, τὸ, chartula, pagella, pagellula, Gl. V. paginula. Dim. a σελὶς.

Σελίδωμα, ατος, τὸ, tabula lata. Ab eod.

Σελινίτης, ι, ὁ, ut σελινίτης οἶνος, vinum ex apio. A σέλινον.

Σελινοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, apii figuram habens. Ex σέλινον, & εἶδος.

ΣΕΛΙΝΟΝ, ι, τὸ, apium, Ionice. Angl. Parsly. Λαπὰν ἱερὸν μέλι, ἐλεοθρεπτὸν τὸ σέλινον, Hom. Il. 2, 776.

Σέλινος, ι, ὁ, idem. Hinc

Σελινοσία, ας, ἡ, species bruscæ.

ΣΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, pagina, Ph. margo, Gl. Vet.

Σέλλα, ης, ἡ, sella, Gl. Vet. Aristoph. Sch. Eust.

Σελλάδερμος, ος, ὁ ἡ, sellis ramum, Gl. Vet.

Σελλίζειν, ut res frivolare in pupertate. A Sello jactatore quodam, quem Aristophanes perstringit, Av. 126.

Σέλμα, ατος, τὸ, transtrum, jugum, tabula quævis lata, Gl. V. & σίλματα, eluvies, Ph. (sed legendum videtur ibi τέλματα, Ern.) Hinc

Σελματιαῖοι, στοιχμοὶ, lutulenti fluvii.

Σέλω, compingo, Ern.

ΣΕΜΙΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, similia, similago, flos farinæ triticeæ.

Σεμιδαλίτης, ου, ὁ, ut σεμιδαλίτης ἄρτος, panis e simila confectus. A σεμίδαλις.

Σεμναὶ Θεαὶ, Eumenides, sive Furiæ, apud Athenienses. A σεμνὸς.

Σεμνεῖον, ι, τὸ, locus sacer, sanctuarium, monasterium. Ab eod.

Σεμνηγορία, ᾶς, ἡ, magnifice cum gravitate loquor seu prædico.

Σεμνηγορία, ας, ἡ, oratio gravitatem præ se ferens; Plut. in Num. cap. 8. A

Σεμνηγόρος, ι, ὁ ἡ ἡ, qui graviter loquitur, qui magnifice prædicat. Ex σεμνὸς, & ἀγορεύω.

Σεμιθέοι, οἱ, divini humanique juris peritissimi ac religioni dediti philosophi Judæorum, & Gymnosophistæ ap. Laërt.

Σεμιολογέω, difficiles nugas nugari, cum gravitatis specie nugari.

Σεμνολογία, graviter & speciose loquor. Τοῦτο τὰ σεμνολογεῖσθαι οἱ σοφοὶ, ἀεὶ δεῖ θεῖον, Luc. ἀμφ. τῶ θεῖς, App. A σεμνολόγος. Hinc

Σεμνολόγημα, ατος, τὸ, dictum grave & magnificum, quo quis se jactat.

Σεμνολογία, ας, ἡ, dictio gravis; (2) fermo venustus. A

Σεμνολόγος, ι, ὁ ἡ ἡ, qui graviter de re quapiam differit, ostentator, jactator. Ex σεμνὸς, & λέγω, dico.

Σεμνολογικὸς, idem quod

Σεμνολόγως, Adv. magniloque, jactabunde.

Σεμνόμαντις, εως, ἡ, vates venerabilis ac gravis.

Σεμνομυθία, cum gravitate loquor; (2) cum fastu & insolentia loquor. Τί σεμνομυθεῖς, κεῖς ὀργᾶν ἔρχῃ λόγων; Eur. Andr. 234. Ex σεμνὸς, & μῦθος, sermo.

Σεμνοπαράσιτοι, οἱ, q. d. graves parasiti, adulatores, qui gravitate supercilicsa parasiticam adulationem tegunt.

Σεμνοποιέω, ῶ, f. ήσω, magnifice æstimo; (2) auctoritatem addo, reverentiam & majestatem concilio, illustro, orno.

Σεμνόπους, ὁ ἡ ἡ, arte exquisita factus. Ap. Ath. si bene sana.

Σεμνοπρέπεια, ας, ἡ, gravitas decora, dignitas, ornatus, dignitas. A

Σεμνοπρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, gravem virum decens; (2) gravi & eximia dignitate præditus. Ex σεμνὸς, & πρέπω.

Σεμνοπρέπτας, Adv. cum dignitate, gravitate, decore.

Σεμνοπροσωπεῖον, gravitatem in vultu præferens. Κατ' ἡμῶν σεμνοπροσωπεῖς, Arist. N. 362.

Σεμνοπρόσωπος, ας, ἡ, gravitas seu dignitas oris, personæ gravis. A

Σεμνοπρόσωπος, ι, ὁ ἡ ἡ, qui gravitatem, aliquam vultu profert. A πρόσωπον.

ΣΕΜΝΟΣ, ὴ, ὸν, venerabilis, castus, σεμνὸν ὄξιωμα, majestas, Gl. Vet. σεμνὸν, pudicus, casta, affectata femina, Gl. Vet. σεμνὸς, etiam honestus, gravis, magnificus.

Σεμνοτεμὲς, ὴς, ὁ ἡ ἡ, gravis ore, qui graviter loquitur. Ex σεμνὸς, & τέμω.

Σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas, majestas; (2) reverentia; (3) sanctimonia, honestas; (4) pudicitia. A σεμνὸς.

Σεμνότιμος, ὁ ἡ ἡ, venerandus. A τιμὴ.

Σεμνοτυφία, ας, ἡ, gravitas fastuosa, Suic. Ex σεμνὸς, & τύφος, fastus.

Σεμνόω, a, f. ώσω, exorno, illustro, magnifice prædico. A σεμνὸς.

Σεμνύω, venerandum & augustum reddo; (2) orno, honore & dignitate ædificio; & σεμνύομαι, gravitatem præ me fero; efferor, glorior, jacto me, superbio. Σεμνύεσθαι τῶν τραγῳδῶν, Luc. Σεμνύεσθαι δεῖ τῇ ὑβρεῖ ἐπιτρέπειν, Dem. Ab eod.

Σέμνωμα, ατος, τὸ, ornamentum, decus. A σεμνὸς.

Σεμνῶς, Adv. honeste, decenter, graviter, Gl. V. pudice. A σεμνὸς.

Σέο, εἶο, gen. sing. Ion pro σοῦ, a σύ, tu.

Σεῖο, εἶο, Pass. idem quod antecedens σέο.

Σέομαι, σέσομαι, pro σεύομαι.

Σεπλὸν, venetor. A σεπλὸς.

Σεπληρῶ, ιν, ιν, ad cultum s. venerationem pertinens. Hinc τὸ σεπληρῶν, ῶ, sc. ἱρὸν, novennalis Delphis in honorem Apollinis celebrari solita. Ab eod.

Σεπλικὸς, ὴ, όν, idem quod

σεπτός, ή, όν, venerabilis, venerandus, augustus; *Alc. Pr.* 822. Pl. 4 σεπτόν, sacrum. A σέβω.

ΣΕΡΑΠΙΑΣ, άδος, ἡ, Serapias, *Lob.*

ΣΕΡΙΣ, ιδος, ἡ, cichorii sive intybi genus, Gl. Vet. intybus, intibum, intiba; σέριδος, intuba, Gl. V. Acc. sing. σέριν, & σέριδα. *Angl.* Endive.

ΣΕΡΙΦΙΟΝ, ου, τό, absinthium marinum.

Σέριφον, ου, τό, idem.

ΣΕΡΦΟΣ, ου, ὁ, insecti genus, culex. Ἐπὶ κακῷ μύρμηκι κακὸν σέρφος χολή, Proverb.

Σεσαγμαι, perf. part. pass. verbi σαττω.

Σεσαρυῖαι, nom. pl. part. perf. med. f. g. a σαίρω.

Σεσαραμβίσι, acc. sing. perf. part. pass. verbi σαμβίζω.

Σεσιδή, perf. ind. pass. verbi σείω.

ΣΕΣΕΛΙ, ιος, τό, Seseli, *herba.*

Σέσηλις, ιος, ἡ, idem.

Σέσηπα, 3. f. perf. ind. med. v. σήπω.

Σέσηρα, verr., perf. ind. med. verbi σαίρω.

Σεσιγαμβίοι, nom. plur. perf. part. pass. *Dor.* pro σεσιγαμβίαι, a σιγάω.

Σεσοφισμβίσι, acc. sing. perf. part. pass. verbi σοφίζω.

Σεσοφισμβίως, *Adv.* captiose, dolose, more sophistarum, callide. A σοφίζω.

Σέσυκα, 3. sing. perf. ind. act. verbi σόω, sive σαίζω.

Σεύ, gen. sing. *Dor.* pro σέ, a σύ, *tu.*

Σεῦλα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσωλα, a σῶλον.

Σεῦλατο, 3. sing. aor. 1. indic. med. *Ion.* pro ἐσώλατο.

Σεῦσαι, 3. sing. a. 1. imper. med. *per Syncop.* pro σώλασθω.

Σεύς, ὁ, nom. inus. Unde σέα, gen. plur. σέων, acc. pl. &c. vermis, tinea.

Σευτλεύς, έως, ὁ, q. d. betarius, ranæ nomen apud Batrachom. ver. 208. A σεῦτλον.

Σεῦτλον, ου, τό, parva beta; σεύτλια, betæ, Gl. V. Dim. a

ΣΕΥΤΛΟΝ, ου, τό, beta, Ph.

ΣΕΥΩ, cieo, agito, concito, fugo; σεύομαι, feror, concitor, prorumpo, ruo; ἐσσύλο, a. 1. med. pro ἐσσύσατο. Ἐκ δ' ἀμφοτέρωσεν Ἀτρεκὲς αἷμα ἐσσύλα βλαχὼν, Il. 5, 208. Ἐκ δ' ἐσσύλα δ' ἐσσύωτο, ib. 2, 803. A σείω.

Σεύσθαι, a. 1. inf. pass. v. σείω.

Σεύσθω, a. 1. inf. med. verbi ejusd.

Σεύτευ, gen. sing. *Ion.* pro σεύτου.

Σεύτο, *Ion. pro* ἔσσυτο, idem.

Σεύτο κρατερῇ, *Arist.* A σείω

Σεύω, fugabo, incito. Καὶ τὸ κε σεύω ἐπὶ Τρῶας, *hoc age*, Il. 8, 131. A σείω.

Σεύωνται, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* & *Poet.* pro ἐσεύσαντο, a σεύω.

Σεύων, *Dor.* σεύρων, ωνος, ὁ, ἡ, ων, qui stabulum verrit seu purgat; (2) aditus, qui Deorum delubra purgat. Ex σκώς, & ῥέω, *curro.*

Σεύω, fugino. A σκώς.

Σεύρα, ίδος, ἡ, ancilla, famula rerum domesticarum curam gerens. Ab eod.

Σεύρας, ου, ὁ, stabulo adhuc inclusus, lactens, *de agno.* Ab eod.

ΣΗΚΟΣ, ου, ὁ, *propr.* septum, Gl. Vet. Unde (2) stabulum, (3) locum, fanum; (4) loculi avium, nidi; (5) domus cujusque; (6) facta ova, *sp.* Arh. quæ & μορίαι, *in quibus semina putrescunt*; (7) dicitur & de hirta, *Lob.*

Σήκωμα, pondero, Ph. σηκοῖ, pendit, examinat; σήκωσον, pondera, Ph. a. 1.

Σήκωμα, τό, libramentum, exactum, examinamentum, Ph. æquipondium, Gl. V.

Σηκωτὸς, ή, όν, loratus, jugatus. Ab eod.

Σηκωτὸν, ου, τό, loratum, jugum. Ab eod.

Σηκωτός, fascia ut, Gl. V. A σηκός.

ΣΗΜΑ, ατος, τό, signum, nota; (2) portentum, augurium; (3) vexillum; (4) bustum, sepulchrum, monumentum.

Σημαία, ας, ἡ, vexillum, signum militare; (2) militum sub eodem signo militantium cohors; (3) simulacrum, insigne familiæ, sive nobilitatis. Τῶν σημαίας ἐκφέρειν, Plut. in Fab. Max. cap. 12. A σῆμα.

Σημαίνασα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro σημαίνουσα, a

Σημαίνω, signo, significo, nuncio, impero, Gl. Vet. σημαίνῃ, portendit, Ph. σημαίνοντες, signatores, Gl. Vet. σημάνη, designet, Ph. aor. 1. conj. σεσημασωμεν, obsignatus, p. pass. part. ἐσήμανε, signum dedit, aor. 1. act. σημῆναι, declarare, Ph. σημαίνομαι, e signis colligo; (2) obsigno. Τοῖς ἄλλοις ὃ ἐσήμανε σᾶσι ἐκβοηθεῖν, Xen. πολὺς τινὰ, Plat. τὸ ἀναλυτικὸν, Plut. σφαῦ ἄλλα, præsse, Il. 14, 85. Τὸ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ' ἐμπλαγμαι, Soph. Aj. 32, Ab eodem.

Σημαιοφόρος, ου, ὁ, ἡ, signifer. Ex σημεῖον, & φέρω.

Σημαλίος, ία, ίον, significativus. A σῆμα.

Σημαίνω, a. 1. inf. act. verbi σημαίνω.

Σημανία, f. 1. ind. act. *Ion.* pro σημανῶ.

Σημαντέον, *Adv. pass.* significandum est. A σημαίνω.

Σημαντὴρ, ῆρος, ὁ, qui signum dat, qui classicum canit, pastor, dominus; (2) annulus signatorius. Ab eod. Hinc

Σημαντήριον, ου, τὸ, signaculum, sigillum.

Σημαντικὸς, ὴ, όν, significandi vim habens. A σημαίνω.

Σημαντικῶς, *Adv.* Unde

Σημαντικώτατα, *Adv.* cum magna vi & emphasi propriæ, aptissime.

Σημαντρὶς, γῆ, terra sigillaris, cimolia, creta. Ab eod.

Σήμαντρον, ου, τὸ, sigillum, signum.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, significator, qui aliquid significat; (2) dux, imperator, præses, præfectus; (3) *Adject.* significans, indicans. Ab eod.

Σημασία, ας, ἡ, significatio, significatus, significatum, Ph. (2) signi datio, classicum. A

Σημάτιαι, dat. plur. *Poet.* pro σήμασι.

Σηματίζομαι, f. ίσομαι, signis colligo.

Σημάτιον, ου, τὸ, parvum signum, Dim. a σῆμα.

Σηματόεις, όεσσα, όεν, q. d. sepulchrosus; multa habens sepulchra, Suic. Ab eod.

Σηματοῦργος, ου, ὁ, qui insignia facit, Suic. Ex σῆμα, & ἔργον.

Σ μεν χαρᾶξε, ᾶ, notis in scribendo utor. A

Σημειογράφος, ου, ὁ, ἡ, notarius, qui per notas scribit. Ex σημεῖον, & γράφω.

Σημεῖον, ου, τὸ, signum, nota, argumentum; Ph. vexillum. Gl. Vet. monstrum, Ph. ostentum, miraculum; item signum pugnæ vel receptus. A σῆμα.

Σημειοφόρος, ου, ὁ, ἡ, signifer, vexillarius, Gl. V. Ex σημεῖον, & φέρω.

Σημειόω, ῶ, & σημειοῦμαι, οῦμαι, noto, signo, denoto, designo. Gl. Vet. in commentarios refero, σημείωσαι, imper. a. 1. med. nota, observa, scito. Vox Sch. σεσημειωμένος, signatus. Τῶτον σημειῶσθε, 2 Thess. 3, 14. A σημεῖον.

Σημειωτὸς, ὴ, όν, ὁ, ἡ, significans, significandi vim habens, (2) insignis, insignitus, notabilis. Ab eod.

Σημειωτὸν, *Adv.* ita ut facile appareat, notabiliter.

Σημέλμα, ατος, τὸ, constitutio, declaratio, decretum. A σημείω.

Σημείασις, εως, ἡ, notatio, designatio, observatio. *In pl.* Lectiones scholia in scriptorem aliquem. Ab eod.

Σημειαστὸν, notandum. Ab eod.

Σημειαστικὸς, ὴ, όν, notatorius. Hinc ἡ σημειαστικὴ, ῆς, ἡ, medicinæ quæ signa morborum dijudicat. Ab eod.

Σήμερον, hodiernus, Ph. A

Σήμερον, *Adv.* hodie; ὁ σήμερον, item ἡ σήμερον ἡμέρα, hodiernus dies. Ab ἡμέρα.

Σημῆναι, signum, *Ion.* pro σημεῖον.

Σημήνω, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Att.* pro σημάνῃ, a σημαίνω.

Σηνὸν, idem quod σκίνος.

Σηπεδονώδης, ους, ὁ, ἡ, ὴ, putredine vitiatus. A

Σηπεδὼν, όνος, ἡ, putredo, Gl. Vet. (2) lacertæ genus. A σήπω.

Σηπία, ας, ἡ, sepia, piscis atrum succum in timore emittens; unde & atramentum ita dicitur. Σηπίδι αδος, ἡ, id. q. d. σηπία. Σηπιάδος φυξήλιδος. Nicand. in Alexiph. 472. Ab eod.

Σηπεδόριον, τὸ, idem quod

Σηπιδιόν, ου, τὸ, parva sepia, sepiola, Dim.

Σήπιον, ου, τὸ, pars quædam dura & solida, hastiæ. Ab eod.

Σηποποιὸς, ὁ, ἡ, ὸν, putrefaciens, putrefaciendi vim habens. Ex σήπω, & ποιέω.

Σηπτικὸς, ὴ, όν, idem. A σήπω.

Σηπτὸς, ὴ, όν, idem; (2) putridus. Ab eod.

ΣΗΠΩ, putrefacio, putredine vitio; σήπομαι, putrefio, putresco; marceo, Gl. Vet. σεσηπὼς, putridus, Gl. V. σεσηπὸς, putridum, Ph. p. part. Αἷμα δ' ἐτι φαῖρος χὴρ σίγας μίλαν σίσηπεν, Ἐπτ. Ἰλέατ. Ἵνα μὴ σηπωσὶ αἱ πολύσρακα, Xen. Χρὰς σήπει, Il. 24. 414.

Σὴρ, ὸς, vermiculus, a quo sericum fit.

Σηραγίσμαι, in modum antri formicor. Οἷα πολλὰ περὶ γῆν τε, καὶ ὑπὸ γῆν αὐτόματα σηραγίζει, Heliod. lib. 1.

Σηραγώδης, ους, ὁ, ἡ, ὴ, cavernosus, fistularum plenus. A σηραγξ.

Σήραγξ, γγος, ἡ, rima, fistura, hiatus, antrum, caverna, specus. A σεσηρέναι, hiare, p. a. σαίρω.

ΣΗΡΕΣ, ων, οἱ, Seres, gens Asiæ; (2) bombyces, *vermes.*

Σηρικοπλόκος, ου, ὁ, sericarius, Gl. V. opifex sericarius. Ex σηρικὸν, & πλέκω, *necto.*

Σηρικὸς, ὴ, όν, sericus, Gl. Vet. σηρικὴ, sericum. A σὴρ.

Σηρικοφόρος, ου, ὁ, sericatus, Gl. Vet. A σηρικὸν, & φέρω.

ΣΗΣ, σητὸς, ἡ, tinea, vermiculus vestibus noxius; (2) omne id, quod aliquid corrodit, Ph. tinea, tobigo.

Σῆς, dat. pl. f. g. *Ion.* pro σαῖς. A σός.

ΣΗΣΑΜΗ, ης, ἡ, Sesama, frumenti Indici genus. Hinc

Σησάμινος, ίνη, ινον, e sesamo factus.

Σησαμὶς, ίδος, ἡ, placenta ex sesamo & melle; (2) herba quædam. Ab eod.

Σησαμοειδὴς, ους, ὁ, ἡ, ὲς, sesamo similis, sesami speciem referens. Ab eod.

Σησαμόεις, όεσσα, όεν, ex sesamo paratus.

Σήσαμον, ου, τὸ, sesamum. Ab eod.

Σησαμὼν, ῶνος, ὁ, sesamus, Gl. V.

Σησαμὶς, ίδος, ὁ, placenta e sesamo.

Σῆσι, dat. pl. f. g. *Ion.* & *Poet.* pro σαῖς.

Σησις, εως, ἡ, cribratio, cribri agitatio. A σήθω.

Σῆσιν, ου, τὸ, crinium. Ab eod.

Σητάνεος, έα, εον, vel σητάνειος, εία, ειον, cribratus; (2) factus e farina succreta; (3) hornus, hornotinus; (4) *Adjol.* meipili genus. A σήθω, vel σῆτες.

ΣΗΤΕΣ, *Adv.* hoc anno, *Dor.* σᾶτις, *Att.* πέρυσι.

Σητινὸς, ὴ, όν, hornus, R. A σῆτες.

Σητόβρατος, ου, ὁ, ἡ, ον, a tinea adesus sive corrosus. Ex σὴς, & βιβρώσκω.

Σητόκοπος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, a tineis pertusus seu derosus. Ex σὴς, & κόπτω, *tundo.*

Σηψ, σηπὸς, ὁ, parvus serpens, Seps. A σήπω, eo quod vulnera ex ejus morsu putrescunt. A σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, putrefactio, putredo; tabum, Gl. V. Ab eod.

Σθεναρὸς, ρὰ, ρὸν, robustus, validus. A

Σθένος, ους, τὸ, robur, vis, potentia.

Σθεναω, ῶ, f. ώσω, roboro, confirmo. A

ΣΘΕΝΩ, valeo, possum. Ἡμεῖς ὑμῖν δύναμιν ἀρῆς ταύτ' ἀπαλλάξαι, opem afferre, Soph. Aj. 165. Σθένοντος ἐν πολλῷ φωνῇ, Ibid. 489.

Σθενῶσαι, aor. 1. inf. act. v. σθενόω.

Σιαγόνιον, ου, τὸ, pars maxillæ, σιαγόνιον, maxillæ. A

ΣΙΑΓΩΝ, ὄνος, ὁ, mala, maxilla.

Σιαλίζω, f. ίσω, fallvam emitto. A σίαλον.

Σιαλικός, ἡ, όν, falivarius, Gl. V. A σίαλον.

Σιαλίς, ίδος, ἡ, ſputum, ſaliva, ſalivarius lentor. Ab eod.

Σιαλισμός, οῦ, ὁ, morbus, quum ſaliva nimia in os influit. A σιαλίζω.

Σιαλιστήριον, ου, τὸ, fræna equis indita, ſpumam excitantia ipſis mandentibus. Ab eodem.

ΣΙΑΛΟΝ, ου, τὸ, ſaliva, ſputum.

Σίαλος, ὁ, ſaliva, Gl. V. (2) porcus ſaginatus; (3) pinguedo, axungia.

Σιαλοχοέω, ῶ, fut. ήσω, ſalivam ore effundo, Hippocr. lib. 3. de morbis. A

Σιαλόχος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui multam ſalivam ore effundit. Ex σίαλον, & χέω.

Σιαλώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, ſalivoſus, ſalivam referens; (2) pinguis, opimus. A σίαλος.

Σίναλμα, ατος, τὸ, munimen & circulus ſcuti ferreus.

Σίδη, ἡ, malum punicum, Vox Dor. v. σίδη.

ΣΙΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, Sibylla; (2) vates, vaticinatrix.

Σιβυλλαίνω, vaticinor, reddo oracula; (2) more feminum deliro. A σίβυλλα.

Σιβύλλειος, ου, ὁ ἡ ἡ, Sibyllinus, ad Sibyllam pertinens. Ab eod.

Σιβυλλιᾶν, ῶ, Sibyllinis oraculis intentus ſum. Τὴν ὁ χείραν σιβυλλιᾷ, Ariſt. Eq. 61.

Σιβυλλιστί, fatidice. Quaſi a σιβυλλίζω.

ΣΙΒΥΝΗ, ης, ἡ, telum, jaculum, ſpiculum, Gl. V venabulum.

Σιβύνιον, ου, τὸ, haſtula, ſpiculum vel haſtile parvum, Dim. a σιβύνη.

Σίγα, Adv. tacite. A σιγή.

Σιγάζω, fut. άσω, tacere facio, conticeſcere jubeo. Ab eod.

Σιγάλος, έα, ον, tacitus. Ab eod.

Σιγαλόεις, όεσσα, όεν, qui pulchritudine ſua ſilentium & admirationem induit, ſplendidus, elegans; (2) qui ob teneritudinem ſuam nullum crepitum aut ſonitum edit; σιγαλόεντα, ſplendida; mirandi. Ἠέκα σιγαλόεντα, Hom. ε, 226. Habenas miro artificio factas. Ab eod.

Σιγᾶν, pr. inf. act. pro σιγάειν, a

ΣΙΓΑΩ, ῶ, fut. ήσω, taceo, fileo, conticeſco, Gl. Vet. σίγησον, tace, Ph. aor. 1. imperat. Σιγάμβι αὐτά, πατὶ τιμωρῶν ἐμῶ, Fur. I. T. 928. κακὰ, ib. 943. Τί σιγᾷς δόμους Ἀδμήτου; id. Alc. 79. Ἐξ ἐμοῦ πάντα σιγήσεις, id. I. T. 1079. Ἀεὶ, σιγάτω, id. Ph. 915.

Σιγήτης, ου, ὁ, tacite incedens; ut ſerpentum genus. Ab ἕρπω.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, ſilentium, taciturnitas, reticentia, Ph. A σιγάω.

Σιγῇ, Adv. tacite, ſubmiſſa voce, clam. Dat. adverbialis a σιγή.

Σιγήσω, a. 1. part. paſſ. f. g. v. σιγάω.

Σιγηλὸς, ἡ, όν, tacitus, taciturnus. Ab eod.

Σιγηλῶς, Adv. tacite. A σιγηλὸς.

Σιγῆν, pr. inf. ind. act. Dor. pro σιγᾶν.

Σιγηλοπώλης, ου, ὁ, præco, tuba ſilentium indicens, Rob. Ex σιγάω, & πάλπιγξ.

Σιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, tacitus, ſilentioſus, Gl. V. A σιγὴ.

Σιγηρῶς, Adv. tacite. A σιγηρὸς.

ΣΙΓΛΑΙ, inanes, Heſ.

ΣΙΓΛΑΙ, ῶν, αἱ, cifræ, notæ compendiariæ in ſcribendo.

Σίγλος, ὁ, pro σίκλος, Xen. Vox Hebr.

ΣΙΓΜΑ, τὸ, Sigma, littera Græca; menſa ſive cœnaculum ſemirotundum inſtar hemicycli, vel C Latini. Hinc

Σιγματίζω, Sigma crebrius uſurpo. Hinc

Σιγματισμὸς, ῦ, ὁ, littera Σ crebrior uſurpatio ſive concurſus.

Σιγματοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, habens formam literæ Σ, vel potius C. A σῖγμα, & εἶδος.

Σιγμὸς, ῦ, ὁ, ſtridor, qualis eſt ferri candentis in aqua extincti; (2) ſibilus. A σίζω.

Σιγνοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, manipularius, Gl. Vet. ſignifer. Ex σίγνον, *ſignum*, Lat. & φέρω.

Σιγυὸς, ου, ὁ, jaculum e ferro. A σιγύω.

Σιγύνη, ης, τὸ, jaculum, telum haſtæ adſimile, ſpiculum, jaculum Romanis uſitatum, haſtile. Ab eod.

Σίγυος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Σιγῶντι, 3. pl. præſ. ind. act. Dor. pro σιγῶσι, a σιγάω.

Σιδάριος, & σιδαρίου, Dor. pro σιδήρεος.

Σιδαρόδετος, Dor. pro σιδηρόδετος.

Σίδαρον, *ferrum*, acc. ſing. Dor. pro σίδηρον.

Σιδαροχάρμας, Pind. Pyth. 2, 4. Dor. Ex σίδηρος, & χαίρω.

ΣΙΔΗ, ης, ἡ, malus Punica; (2) malum Punicum.

Σιδηρεία, ας, ἡ, tractatio ſeu negotiatio ferri. A σίδηρος.

Σιδηρεῖον, ου, τὸ, fabri ferrarii officina, ferraria. Ab eod.

Σιδήρεος, έα, εον, ferreus; (2) ferri modo durus. Ab eod.

Σιδήρεος, έα, εον, *contr.* σιδηροῦς, οῦν, idem.

Σιδηρεύς, έως, ὁ ἡ ἡ, faber ferrarius. A σιδηρεύω, f. εύσω, ferrum tracto. A σίδηρος.

Σιδηρικὸς, ὴ, όν, ferrarius. Hinc ἡ σιδηρικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ferraria ſive tractandi ferrum. Ab eod.

Σιδήριον, ου, τὸ, ferrum, ferramentum, inſtrumentum ferreum, Gl. Vet. σιδήρια, ferramenta. Ab eod.

Σιδηρίτης, ου, ὁ, ferrarius; σιδηρίτης λίθος, magnes. Ab eod.

Σιδηρίτις, ίδος, ἡ, fabrilis; σιδηρῖτις γῆ, terra, ubi ferrum effoditur; σιδηρῖτις λίθος, magnes; & σιδηρῖτις, herba quædam. Ab eodem.

Σιδηροβόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, ferrum jaculans. Ex σίδηρος, & βάλλω.

Σιδηροβριθὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, gravis ferro; (2) ferreus. Ex σίδηρος, & βρίθω.

Σιδηροδρεπὴς, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, ferrum edens, ferrum adedens. Σιδηροδρεπὲς ἐπῆλθεν νεκύεσσι, Soph. Aj. 832. Ex σίδηρος, & δρέπω.

Σιδηροδάκτυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, ferreos digitos habens.

Σιδηροδέσμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ferreos nexus ſeu ferrea vincula habens.

Σιδηροδέτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ferro ligatus. Ex σίδηρος, & δέω.

Σιδηροδμὴς, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, ferrum occiſus. A δαμάω.

Σιδηροθώραξ, ακος, ὁ, ferrea lorica indutus.

Σιδηροκατάδικος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad ferrum damnatus, Suic. Ex σίδηρος, & κατάδικος.

Σιδηρολαμὴς, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, e ferro factus, arte fabrili f. ferraria elaboratus. Ex σίδηρος, & λάμνω, unde κεκμηκότες, mortui.

Σιδηρουργὸς, ου, ὁ, faber ferrarius, Gl. Vet. Ex σίδηρος, & ἔργον.

Σιδηρομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, q. d. ferri mater, i. e. ferrum producens, *Epith.* ferriæ.

Σιδηρὸς, ου, τὸ, ferrum. Pro σίδηρος.

Σιδηροτόμος, ον, ferro dividens, i. e. vi utens & bello in diſceptatione de poſſeſſionibus. A τέμνω.

Σιδηρόστεγος, ου, ferreum dorſum habens i. e. æratus & firmus, de ſcuto vel clypeo.

Σιδηροσκέδη, ἡ, pedica ferrea.

Σιδηροσπαλαγὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, e ferro demens.

Σιδηροστοιχὰς, ὰς, ὁ, lapis quidam.

Σιδηροπτέρυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, alas ferreas habens.

Σιδηροπώλης, ου, ὁ, ferri venditor.

ΣΙΔΗΡΟΣ, ου, ὁ, ferrum; (2) ex ferro confectum, ut enſis, telum, thorax ferreus.

Σιδηρόσπαρτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ferro ſatus, Suic (ferro concitatus ſ. illatus, ut chirurgicis inſtrumentis, &c *Ern.*)

Σιδηρουργὸς, ου, ὁ, faber ferrarius, Suic.

Σιδηρότμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, e ferro factus. A σιδηρος, & τέμνω.

Σιδηροτόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, ferrum gignens, ferri ferax. Ex σίδηρος, & τίκτω.

Σιδηροτρώτης, ου, ὁ ἡ ἡ, ferro ſeco ſeu incido. Ex σίδηρος, & τέμνω.

Σιδηρουργεῖον, ου, τὸ, fodina ferraria, officina ferraria, fabrica ferraria.

Σιδηρουργία, ας, ἡ, ars ferraria, fabrile opus. A

Σιδηρουργὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, qui ferrum tractat, faber ferrarius. Ex σίδηρος, & ἔργον.

Σιδηροφορέω, ferrum geſto, pladio accinctus ſum, arma fero. Πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηρόφει, Thuc. Ἐσιδηροφορεῦντο οἱ Ἕλληνες, Id. A

Σιδηροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ferri ferax. Ex σίδηρος, & φέρω.

Σιδηρόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ferreus animo, durus, immitis. Ex φρὴν.

Σιδηρόω, ῶ, f. ώσω, ferro obduco, ferro præfigo, Gl. V. ferro, as. A σίδηρος. Hinc

Σιδήρωμα, ατος, τὸ, ferrumen, Gl. V.

Σιδηροειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, pallidus inſtar corticis mali Punici. Ex σιδίον, & εἶδος.

Σιδίεις, ιεσσα, ιεν, puniceus. A σίδη.

Σίδιον, ου, τὸ, cortex ſeu putamen mali Punici, Gl. V. malicorium. Ab eod. Uſus

Σιδόεις, όεσσα, όεν, puniceus, V. Lex.

Σιδὼν, ῶνος, ἡ, Sidon. Urbs Phœniciæ.

Σιελίζω, f. ίσω, ſalivam emitto. A σίελος.

Σιελισμὸς, οῦ, ὁ, emiſſio ſalivæ. A pr.

Σιελιστήρια, ων, τὰ, fræna equorum ſpumam moventia mordentibus. Ab eod.

Σίελον, ου, τὸ, ſaliva. A σίελος.

Σίελος, ου, ὁ, ſputum, ſaliva, Att. pro σίαλος.

ΣΙΖΩ, fut. σίσω, vel σίξω, ſtrido, ſibilo. Ὡσεὶ τὸν σιζ' ὀφθαλμὸν, Odyſſ. 9, 394. Ἠὲ ἀστηρὴν σίζουσα φαρμὸν ὅτε τραπείζῃ κεκμῶν, Ariſt. Ach. 1173.

Σικάριος, ου, ὁ, ſicarius. Vox Latina.

Σικελὸς, Siculus.

ΣΙΚΕΡΑ, τὸ, vox ἄκλιτος, ſicera; (2) quivis potus inebrians, præter vinum.

Σικιννίζω, ſicinnidem ſalto. A σικίννις.

Σικίννη, ης, idem quod

ΣΙΚΙΝΝΙΣ, ſaltatio militaris, Rob. ſatyrica, *Ern.)* Κρητὸς σικιννίδαι, Eur. Cyc. 37. Ὀρχήσεώς τινος σχολιογραμμένης εἶδος, Vid. Caſaub de Satyrica Poeſi, lib. 1.

Σικιννοτύρβη, ης, ἡ, modus quidam tibia canendi, Rob. Ex σικιννὶς, & τύρβη.

Σίκλος, ου, ὁ, ſiclus, didrachmum, (tetradrachmum, *Ern.)* Vox Hebr.

Σικύα, ας, ἡ, cucurbita; (2) cucurbitula medica. Ναὶ μὰ τὴν σικύαν χαλκῆρες λοιγὲ τύφῃ προσμάξας, ἰὸν τὸ μὲν αἱθρίον αἷμα κεκώσεις, Nic. Th. 921. A σίκυος.

Σικυάζω, cucurbito, Gl. V. Ph. A σικύα.

Σικύδιον, ου, τὸ, parvus cucumis, Gloſſ. Vet. σικύδιον, cucumis, σικύδια, cucumeres, Gl. V. Dim. Ab eod.

Σικυδὸν, *Adv.* in modum cucurbitæ.

Σικυήλατον, ου, τὸ, cucumerarium, Gl. Vet. Ex σίκυος, & ἐλαύνω, *propello.*

Σικυήρατον, ου, τὸ, idem.

Σίκυον, ου, τὸ, granum ſeu ſemen cucumeris. A σίκυος.

Σικυοπέπων, ονος, ὁ, cucumeris genus. Ex σίκυος, & πέπων.

ΣΙΚΥΟΣ, ου, vel σικυὸς, οῦ, ὁ, cucumis.

Σίνυς, υος, ὁ, ἡ, idem, σικύες, cucumeres, Gl. Vet.

Σικυώνδης, ου, ὁ ἡ ἡ, cucumeratus. A σικύος.

Σικυώνη, ης, ἡ, idem quod Σικύα.

Σικυωνία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Σικχάζομαι, derideor, irrideor, Heſ. A σίκχος.

Σικχαίνω, & σικχίνομαι, faſtidio, tædet me, Gl. V. faſtidio, abominor, M. Anton. 5, 7.

Σικχαντὸς, ὴ, όν, moleſtus, injucundus, teter, tædioſus, Gl. V. A σικχαίνω. Unde

Σικχασία, ας, ἡ, faſtidium, tædium, Gl. V.

Σίκχος, tædium, Ph. A

ΣΙΚΧΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ὸν, injucundus, moleſtus; (2) deridor; (3) imbecillus, Ph. faſtidioſus, tædioſus, teter, odioſus.

Σιλλωνὸς, Sidonius, Silvanus, Gl. V.

Σιλπηρύνω, delicias facio, mollis fum.

Σιλπηρία, ἡ, deliciæ, mollities, inſolentia. A σείω, vel σιλὸς & σαρδὴ, *Etym.*

Σιλίγνης, ου, ὁ, ſiligo; optimum panificumque triticum, vel farina ejus.

Σιλιγνίτης.

Σιλιγίτης, ου, ὁ, ut σιλιγίτης ἄρτος, panis siligineus. A pr.

Σιλλαίνω, ludo σίλλας; (2) per ludibrium oculos agito seu moto, dicteria proiicio, dicaciter illudo. Σιλλαίνειν τινὰς διὰ γραμμάτων, Diog. Laert. A σίλλος.

Σιλλογράφος, ου, ὁ, libellorum scriptor. A

Σιλλογράφος, ου, ὁ, sillarum scriptor. Ex σίλλος, & γράφω.

ΣΙΛΛΟΣ, ου, vel σιλλὸς, οῦ, ὁ, Sillus, genus poëticæ comicæ, comma & irrisorium poema; (2) dicacitas, scommata; σιλλοὶ, dicacitates, scommata, σίλλοι, cum recollaveris.

Σιλλω, idem quod σιλλαίνω, R.

Σιλουανὸς, οῦ, ὁ, Silvanus. Nomen viri, Lat.

Σιλουριμὸς, ὁ, ejus filius. A

Σιλουρος, ου, ὁ, silurus, *piscis*. Ex σίλη, & οὐρὰ

ΣΙΜΑΙ, ἄων, αἱ, partes summæ citharæ, Hesych.

Σιμβλεύω, apes alvearibus condo. A σίμβλον.

Σιμᾶλη, ης, ἡ, idem quod σίμβλον.

Σιμβλὶς, ίδος, ἡ, alveola, instar alvearis excavata. Ab eod.

Σιμβλοβόται, ων, αἱ, apes. Ab eod.

Σιμβλικὸς, ἰὰ, ὸν, ad alveare pertinens, melleus. A

ΣΙΜΒΛΟΝ, ου, τὸ, alveare, alveus apum.

Σίμβλος, ου, ὁ, idem.

Σιμβλοποιεῖν, mel facere, & in alveare reponere. *Eust.*

Σιμικίνθιον, ου, τὸ, semicinctium. Vox Lat. rectius σημικίνθιον.

Σιμοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, simus, i. e. sima seu depressa nare. Ex σιμὸς, & πρόσωπον.

ΣΙΜΟΣ, ὴ, ὸν, simus, qui declivitas est naribus, Ph. simus, cilico, nio, hio; (2) arduus, acclivis. Hinc τὰ σιμὰ, ὰ, loca ardua & acclivia. Hinc

Σιμότης, ητος, ἡ, simitas nasi; (2) simitas navis. A σιμός.

Σιμόω, simum reddo. Ab eod.

Σίμωμα, ατος, τὸ, simitas nasi; (2) simitas navis. A σιμός.

Σιναμορία, ᾶς, damno seu detrimento adficio, noceo, perdo, vasto. Γνώμη γὰρ συναμορεῖται χαιρὶ, Arist. Nub. 1060.

Σιναρότια, ας, ἡ, malefactoria, natura noxia & prava. A

Σινάμορος, ου, ὁ, ἡ, qui in satis est nocere aliis, ad alios lædendos natus. Ex σίνω, & μόρος, *fatum*.

Σινάπι, idem quod σίναπι. Hinc

Σιναπίζω, f. ισω, cataplasma ex Sinapi impono.

Σινάπιον, Sinapi, Gl. V. A σίναπι.

Σινατισμὸς, οῦ, ὁ, cataplasma ex sinapi. A σιναπίζω.

Σινεὶς, έως, ὁ, ἡ, noxius; (2) damno adfectus, læsus. A σίνος.

Σινὶς, ίδος, ἡ, noxia. Ab eod.

Σινδόνα, ης, ἡ, vela Tyria, Sindon, R. A σινδών.

Σινδονοφόρια, Sindonum gesto. Ex φέρω.

Σινδονεὺς, έως, ὁ, sindone tectus. A σινδών

ΣΙΝΑΩΝ, ονος, ὁ, Sindon, id quod pertinet; (2) amictus ex lino, Gl. Vet. tunica lintea.

ΣΙΝΗΠΙ, vel σίναπι, εως, τὸ, Sinapi.

Σινιάζω, fut. άσω, cribro, ventilo, vanno; σινιάσαι, cerne, Gl. Vet. aor. 1. imp. Ὁ Σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸ σῖτον, Luc. 22, 31. A σινίον. Hinc

Σινίασμα, ατος, τὸ, retrimentum, noxa, intertrimentum, Gl. Vet.

ΣΙΝΙΟΝ, ου, τὸ, cribrum, Suid.

Σίνις, ιδος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, homo noxius damna & mala captus inferens; raptor. Λίουτα Τψηις κατέπιφε, βιᾶν σίνιν Εὐρυπύλοιο, Call. in Apoll. 92. A σίνω.

Σιρόδους, οντος, ὁ, ἡ, dentibus nocens. Ex σίνω, & ὀδὼς.

Σῖνος, ου, τὸ, damnum, clades, Ph. vitium. A σίνω. Hinc

Σινότης, ητος, ἡ, vitiositas, Ph.

Σινόω, ῶ, f. ωσω, noceo; σινοῦν, vitiat, Ph. σινόντες, infestantes, Ph. Ab eod.

Σίντης, ου, ὁ, noxius. Αὐτὸ σίντας κάμε κακὸν, Nic. Th. 623. Ab eod.

Σίντης, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΣΙΝΩ, noceo, lædo. Αἰδὲς κατ' ἀνδρὸς μέγα σινέτω, καὶ σινέσει, Hes. Ἔργ. 316.

ΣΙΝΩΠΙΔΩΝ, ονος, ὁ, pilosus quidam.

ΣΙΝΩΠΗ, ης, ἡ, Sinope, nomen fontis; (2) nomen urbis in Ponto, (3) rubrica. Hinc

Σινωπίζειν, loquivire more fontis Sinopes, R.

Σινωπὶς, ίδος, ἡ, rubrica, Gl. V. minium.

Σιρὶς, ίδος, ἡ, ulcus; (2) fibrilus. A σίζω.

ΣΙΟΝ, ου, τὸ, sium, laver.

Σιὸς, dei, *Dor.* pro Διὸς; τὼ σιὼ, Castor & Pollux, gemini Dii.

ΣΙΠΑΛΟΣ, deformis, impurus, Hes.

ΣΙΠΥΗ, ης, ἡ, arca panaria, mactra. Ἡ μὲν σπύη μεστὴ σιτίων λευκῶν ἀλφίτων, Arist. Fr. 507.

Σιπυὶς, ίδος, ἡ, vas fictile adservandæ farinæ. A σπύη

ΣΙΡΑΙΟΝ, ου, τὸ, defrutum, sapa.

Σιρίασις, εως, ἡ, inflammatio capitis ex vehementi solis ardore. A σιρία.

ΣΙΡΙΑΩ, ῶ, capitis inflammatione ab æstu laboro, f. ασειριος. *Eust.*

Σιρὸς, οῦ, ὁ, fucus in qua condita frumenta asservantur. Alii σειρὸς; al. σιβὸς, ita σιρὸς verum est. *Eust.*

Σισαμὶς, ίδος, ἡ, sesamis, idem quod σησαμὶς.

ΣΙΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, siser, *olus*.

ΣΙΣΟΗ, ης, ἡ, sisoe, cinnamus.

Σισμὸς, οῦ, ὁ, stridor. A σίζω.

ΣΙΣΤΡΟΣ, ου, ὁ, fimbria, R.

ΣΙΣΥΜΒΡΙΟΝ, ου, τὸ, sisymbrium, serpillum sirvestre, Gl. V. cunila.

Σίσυμβρον, ου, τὸ, id. Gl. Vet. cunila. Καὶ μὴν καὶ σισυμβρα πείλῃ μειλίγματα νοσων, Nic. Th. 856.

ΣΙΣΥΡΑ, ας, ἡ, sagum pelliceum, vestis e pellibus caprinis; (2) penula, crassum & vile stragulum, Gl. V. *tudex*; lodix.

Σισύρνα, ης, ἡ, idem. Sch. Theoc.

Σισυρὶς, genus lenimenti medici.

Σισυρωδὴς, ες. Hes. A σίσυρα.

Σίσυς, ἡ, tenue & vile vestimentum. Sch. Lyc.

ΣΙΣΩΝ, ωνος, ὁ, semen exiguum apii simile.

Σῖτα, pl. cibus, annona, victus, per metaplasmum. A σῖτος.

Σιταγωγὲς, frumentum veho, commeatum advecto. A σιταγωγὸς.

Σιταγωγία, ας, ἡ, frumenti advectio. A

Σιταγωγὸς, ὸν, ὁ, ἡ, frumentum vehens; (2) frumento vehendo aptus, *Subst.* navis frumentaria. Ex σῖτος, & ἄγω.

Σιτεύθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* & *Dor.* pro ἐσιτεύθη, a σιτεύω.

Σιτηνίας, ου, ὁ, genus tritici, frumentago. A σιτος.

Σιτῆς, ου, ὁ, sc. ἄρτος, idem & ab eod.

Σιτάριον, ου, τὸ, parvum frumentum; (2) exiguus panis. *Dim.* a σῖτος.

Σιτάρκεια, ας, ἡ, annona; (2) annona militaris, qua militibus stipendii loco in singulos menses dabatur. Ex σιτος, & ἀρκέω.

Σιταρκία, cibaria vel annonam subministro, frumentum in annonam suppedito; (2) mercede conduco. Ex iisd.

Σιτάρκια, ας, ἡ, idem quod σιτάρκεια.

Σιταρχίαι, annonæ præsum. A

Σιτάρχης, ου, ὁ, præfectus annonæ; (2) curator convivii. Ex σῖτος, & ἀρχὴ.

Σιτάρχος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Σιταρχία, ἡ, præfectura annonæ.

Σιτεία, ας, ἡ, fagina, Gl. V. A σῖτος.

Σιτίομαι, comedo, vescor; σιτιῶδες, epulari, Gl. V. σιτίσκετο, comedebat, imperf. *Ion.* pro ἐσιτεῖτο. Τί δαὶ, κωκυδὲν τλῶ σοφίαν σιτήσομαι; Arist. Nub. 491. Τὰ γλυκέα σιτεῖται, Luc. Vit. Auct. A σῖτος.

Σιτεύτης, ου, ὁ, faginator, Gl. V. fartor, Ph. σιτεύται, fattores, Ph. A σιτεύω.

Σιτευτὸς, ὴ, ὸν, faginatus, altilis. Ab eod.

Σιτεύω, f. εύσω, frugibus fagino, pinguefacio, alo, Gl. Vet. fagino, farcio, σιτεύομαι, victito, Gl. V. A σῖτος.

Σιτία, ῶν, f. ήσω, nutrio, pasco, σιτοῦμαι, cibum capio, edo, comedo, vescor, devoro.

Σιτηγέω, ῶ, frumentor, Gl. Vet. A

Σιτηγὸς, ὁ, ἡ, ὸν, frumentarius, Gl. V. Εὐπορεῖν γὰρ τοῦ σιτηγοῦ τῆς ἀγορᾶς παραχρῆν. Plut. Crat. cap. 20. Ex σιτος, & ἄγω.

Σιτηρεσιάζω, frumentum & stipendium præbeo. A

Σιτηρέσιον, ου, τὸ, annonæ demensum, frumentum quod militibus pro stipendio in singulos menses datur. Ph. frumentatio, frumentum, stipendium, commeatus, annona. Ex σῖτος, & ἄρω, *apto*.

Σιτηρίσιος, annonarius, Gl. V.

Σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, frumentaceus, qui frumenti loco conficitur; (2) frumentarius, escarius, Gl. V. A σῖτος.

Σιτησις, εως, ἡ, jus epulandi, jus cibum capiendi; (2) victus, pastus. A σιτίω.

Σιτία, τὰ, victus, epulæ, Gl. Vet. A σιτίον.

Σιτίζω, f. ίσω, nutrio, pasco, cibo, fagino, cibum præbeo, pinguefacio; σιτίζομαι, edo, comedo, vescor, σιτιζόμενος, pastus, aor. 1. pass. Μὴ παρῆκας σιτιζεται, ἄσπερ ὁ τίτλις, Theocr. 4, 16. A σῖτος.

Σιτικὸς, ὴ, όν, frumentarius. Ab eod.

Σιτίον, ου, τὸ, cibus, alimentum frumentaceum, annona, commeatus. Ab eod.

Σιτισις, εως, ἡ, idem quod

Σιτισμὸς, οῦ, ὁ, subministratio cibi.

Σιτιστὴς, οῦ, ὁ, fartor, Gl. V. A σιτίζω.

Σιτιστὸς, ὴ, όν, altilis, faginatus. Ab eod.

Σιτοβόλιον, ου, τὸ, horreum, in quo frumenta reponuntur. Gl. V. granarium. Ex σῖτος, & βάλλω.

Σιτοβολῶν, ῶνος, ὁ, idem. Gl. V. spoliatula. Ex id.

Σιτοδείνως, *horreo*, acc. plur. a σιτοδεινὸς.

Σιτοδεία, ας, ἡ, penuria rei frumentariæ. Ex

Σιτοδεὴς, ὲς, ὸν, annonæ penuria premor, annona seu commeatu orbatus.

Σιτοδόκαι, ῶν, ἡ, ciborum seu frumenti receptacula. A

Σιτοδόκος, ου, ὁ, ἡ, capiens seu recipiens frumentum vel cibum. Ex δέκομαι.

Σιτοδοσία, ας, ἡ, frumenti datio, largitio seu distributio, frumentatio. Ex δόσις, *datio*.

Σιτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, frumentum distribuo seu dispertio, & *pass.* frumentum mihi dari, annonam accipio, cibum capio. A

Σιτοδότης, ου, ὁ, frumenti largitor seu distributor.

Σιτοδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum frumenti, horreum. Ex σῖτος, & δοχεῖον.

Σιτοδόχος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, idem quod σιτοδόκος.

Σιτοδόχη, ης, ἡ, frumenti repositorium, horreum.

Σιτεμπορεύω, ου, ὁ, propola frumenti, negotiator frumentarius. Ph. cardanarius.

Σιτοκλύσιον, frumentum congero.

Σιτόκλυστος, ου, ὁ, ἡ, homo finges tantum confluentes natus, inutilis, qui frustra alitur. Ex σῖτος, & κυρὶ, *tempus*.

Σιτολογέω, ῶ, f. ήσω, frumentum comporto, frumentum exigo, frumentor. Τὼ χρέων σιτολογεῖν, Polyb. ἡ σιτολόγος.

Σιτολογία, ας, ἡ, frumentatio, collectio sive exactio frumenti.

Σιτόλογος, ου, ὁ, ἡ, qui frumenta colligit, qui annonam exigit. Ex σῖτος, & λέγω.

Σιτομίτριον,

Σιτομετρέω, frumentum dimetior, frumentum certa mensura distribuo. A

Σιτομέτρης, ου, ὁ, qui frumentum certa mensura distribuit, frumenti mensor, annonæ distributor. Ex μετρέω. Hinc

Σιτομετρία, ας, ἡ, frumenti dimensio, frumenti distributio, quæ fit certa mensura.

Σιτομέτριον, ου, τὸ, idem quod

Σιτομετρεῖον, ου, τὸ, cibarium, diarium, Gl. V. dimensum.

Σιτομνημονία, ᾶς, frumentum dimetior, notatis frumenti nominibus.

Σῖτος, ου, τὸ, cibus, annona, commeatus; in sing. vix occurrit, sed in pl. σῖτα; quod videtur potius per metaplasmum esse a σῖτον.

Σιτονόμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cibum distribuens, præfectus, seu subministrans. Ex νέμω.

Σιτοποιέω, panem conficio; (2) ad panificium utor vel accommodo; (3) alo, cibum subministro: & σιτοποιέομαι, in panificio occupatus sum; (4) frumentum mihi comparo, frumentatum eo; (5) pro cibo utor, vescor. Τῷ τακῶσαν ἑκάστῃ σιτοποιεῖν, Eur. Tro. 490. Χειρομύλας χρὴ αὐτῇσι παρασκευάσαι, αἷς σιτοποιεόμεθα, Xen. Cyr. 6, 18.

Σιτοποιία, ας, ἡ, panificium.

Σιτοποικός, ἡ, όν, ad cibaria coquenda & conficienda pertinens; (2) ad farinam conficiendam aptus. A

Σιτοποιός, οῦ, ὁ, panifex, pistor; ἡ σιτοποιός, pistrix, Gl. Vet. Ex σῖτος, & ποιέω.

Σιτοπομπεῖον, ου, τὸ, frumenti transmissio, procuratio frumenti sive annonæ. Ex σῖτος, & πέμπω.

Σιτοπομπέω, ου, ἡ, idem & ab eod.

Σιτοπονέω, ῶ, ὁ, ἡ, ἡ, pistor; (2) coquus.

Σιτοπώλης, ου, ὁ, venditor frumenti, Gl. Vet. frumentarius, frumentator.

ΣΙΤΟΣ, ου, frumentum, triticum; (2) cibus, annona, commeatus.

Σιτοσυρής, ἡ, ὁ, ἡ, ἡ, frumento confitus. Ex σιτος, & ῥέω.

Σιτουργός, ὁ, ἡ, ἡ, pinsens, molens, pistor, molitor. A σῖτος & ἔργον.

Σιτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, frumento vehens, pane vescitans. Ex σῖτος, & φέρω.

Σιτοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, ἡ, frumentum custodiens ferens, frumentum subvectans, commeatum seu cibaria vehens. Gl. Vet. dapifer. Ex φέρω.

Σιτοφυλάκιον, & σιτοφυλάκειον, τὸ, locus, seu vas, in quo frumentum adservatur; (2) horreum. A

Σιτοφύλακες, frumenti custodes; magistratus Atticus.

Σιτοφυλακεῖον, οῦ, frumentum custodio vel adservo, Suic. Ab eod.

Σιτόχρως, σιτόχρους, ου, ὁ, ἡ, colorem frumenti habens. Ex σῖτος, & χρόα.

ΣΙΤΤΑ, vel σιττί, vox pastorum gregem ad festinandum compellentium.

Σίττακος, ου, ὁ, idem quod ψιττακός.

ΣΙΤΤΗ, ης, ἡ, sitta, avis quædam.

ΣΙΤΤΥΒΑ, vestis pellicea, Hes.

ΣΙΤΤΥΒΟΣ, ου, ὁ, genus vasis; Eust.

Σίττη, ῆος, ἡ, Ceres. Vox Syracus. A σῖτος.

Σιτώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, frumentaceus, qui frumenti nomine censetur. Ab eod. Unde

Σιτών, ῶνος, ὁ, ager frumentarius.

Σιτώνης, ου, ὁ, frumenti emptor; (2) annonæ coemendæ præfectus. Ex ὠνέομαι.

Σιτωνέω, frumentum coëmo, rei frumentariæ curandæ præfectus sum. A pr.

Σιτωνία, ας, ἡ, frumenti emptio, munus publicum coëmendæ annonæ. Ab eod.

Σιτῶν, ῶνος, ὁ, filignus. Lucian. Lex.

Σιφλός, ἡ, όν, deformis & odiosam faciem habens; (2) mutilus, vblæsus; (3) debilis, invalidus, ad agendum ineptus; (4) vorax. A σιπαλός.

Σίφλων, ὁ, reprehensio, irrisio. Ab eod.

Σιφλόω, ῶ, f. ώσω, deformem reddo, ignominiam affero, debilito. Θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε, Il. 14, 142. A σιφλός.

Σιφλώζω, exsibilo, Gl. V.

Σιφνιός, ὁ, talpa. E. M.

ΣΙΦΩΝ, ωνος, ὁ, Siphon, tubus, canalis; (2) herba quædam. Hinc

Σιφωνίζω, elicio, extraho, quasi siphone. Σιφωνίζομαι ἐκ σίτου, Arist. Th. 564.

Σιώπα, 2. sing. imper. act. a

ΣΙΩΠΑΩ, ῶ, f. ήσω, silco, taceo, obticesco, conticesco. Gl. Vet. reticesco. Silentium præstare); σιώπησον, tace, Ph. Ὡς ἂν δυνώμεθα σιωπῆσαι πρός σε, Luc.

Σιωπή, ῆς, ἡ, silentium, taciturnitas. Hinc σιωπῇ, tacite. A σιωπάω.

Σιωπηλός, ἡ, όν, taciturnus. Μήτε σιωπηλὴν κίβδηλον, μήτ' ἄφορον ἴχνος τῷ φίλῳ τοὺς παῖδας ἔχειν ἐπιδημήσαντος. Callim. Hymn. in Apoll. 12. A σιωπή. Unde

Σιωπηρός, ρά, ρόν, taciturnus, Gl. Vet.

Σιωπηρῶς, taciturne, Gl. V.

Σιώπησις, εως, ἡ, taciturnitas, R.

Σιωπητέος, α, ον, tacendus.

ΣΚΑΖΩ, claudico, Gl. V. titubo, vacillo. Apud metricos iambi σκάζοντες dicuntur, quorum ultimus pes spondæus est. Σκάζων ἐκ σκολιᾶς, Il. 11, 810.

Σκαίῃ, dat. sing. f. g. Ion. pro σκαιᾷ, a σκαιός.

Σκαιὸν, Adv. a læva, a sinistra. A

Σκαιός, ά, όν, scævus, importunus, vanus, pravus, stupidus, durus, inhumanus. Ph. A σκάζω. Hinc

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, ineptum & stupidum ingenium; (2) rusticitas, stultitia.

Σκαιότης, ητος, importunitas, Ph. rusticitas, Gl. V. Ab eod.

ΣΚΑΙΡΩ, salio, saltito, trajudio. Ποσὶ σκαίρειν ἑτοῖσιν. Hom. Il. 18, 572. Ἀλλοκα σκαιρεῖ τὸ βάθυσπιν ἀμφὶ Λάτμιον, Theocr. 4, 19.

Σκαίριον, maleficio acficio. A σκαιός.

Σκαίρημα, τὸ, maleficium. A pr.

Σκαιῶς, Adv. sinistre, inepte, stupide, stolide, rustice. A σκαιός.

Σκαλαβώτης, ου, ὁ, ficedula. Ab σκαλάβαξ, R.

Σκαλαβύσμα, ατος, τὸ, ludicrum, ludicræ nugæ. Dim. A

Σκαλαβυσμάτιον, ου, τὸ, ludicrum, ludicræ nugæ. Dim. A

Σκαλαβίζω, ludibundus fodio, fodicans ludo cum aliquo, lude simpliciter; (2) ineo, coeo. Ex σκάλλω, & ἀθύζω, fodico.

Σκαλεία, ας, ἡ, farritio. A σκαλεύω.

Σκάλευθρον, ου, τὸ, farculum; (2) instrumentum, quo ignis & prunæ prorumpuntur.

Σκάλευμα, ατος, τὸ, fossa; (2) effossio; (3) farritio; (2) ludicrum, ἄθυσμα.

Σκαλεύς, έως, ὁ, farrator, fartor, qui farculo solum induratum circa plantam laxat, qui in segetibus herbas noxias effodit.

Σκάλευσις, εως, ὁ, farritura, Gl. V.

Σκαλεύω, fodio. Σκαλεῦσιν ἄνθρακας, Arist. Pace, 439. A σκάλλω.

Σκαλιαῖος, ᾶ, όν, obliquus & inæqualis; (2) inæqualia crura habens; (3) impar, de numero. A σκάζω.

Σκαλινδέω, obliquo. A pr.

Σκαλίζω, fodio, farrio. Ph. farculo.

Σκαλίς, ίδος, ἡ, farculum, Ph. A σκάλλω

Σκάλισις, εως, ἡ, farritio, farritura. A σκαλίζω.

Σκαλισμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Σκαλιστήριον, τὸ, farculum. Ab eod.

ΣΚΑΛΩ, fodio, farculo circumcirca farrio, findo. Hinc

Σκάλμη, ης, ἡ, gladius Thracius.

Σκαλμίδιον, τὸ, Dim.

Σκαλμός, οῦ, ὁ, scalmus, paxillus, ad quem alligatur remus, f. theca in quam reponitur. A σκάλλω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa. Ab eod.

Σκάλσις, εως, ἡ, farritio, farritura. Ab eod.

Σκάλωμα, ατος, τὸ, incisura farculo excusa. Ab eod. sed tamen quasi a σκαλόω.

Σκαμβός, ἡ, όν, qui obliquus in latus procedit, incurvus, tortus, cui crura introrsus torta sunt. Ph. scamus, valgus, varus, curvus. A σκάζω.

Σκάμμα, ατος, τὸ, fossa; (2) sulcus stadii, seu spatii, in quo certabant saltu. A σκάπτω.

ΣΚΑΜΜΩΝΙΑ, ας, ἡ, Scammonia, herba.

Σκαμμώνιον, ου, τὸ, idem.

Σκανδάλη, vel ακη, decipula. A σκάζω.

Σκανδαληθρίζω, decipulam tendo. A

Σκανδαληθρίον, ου, τὸ, lignum decipulæ incurvum, cui esca solet illigari. A σκανδάλη. Unde

Σκανδαλίζω, f. ίσω, offendere vel impingere facio, fum scandalo, scandalum præbeo. Ἵνα μὴ ἄλλο τι μὲν σκανδαλίσωμεν, 1 Cor. 8, ult. Ἵνα μὴ σκανδαλισθῇτε, Joann. 16, 1. Σκανδαλίζεσθαι ἐν σοί, Matt. 26, 33.

Σκανδαλιῶ, 3. sing. fut. 1. conj. pass. verbi σκανδαλίζω.

Σκάνδαλον, ου, τὸ, offendiculum. A σκάζω.

Σκανδικοτάλης, ου, ὁ, validum oleris venditor, R. Ex σκάνδιξ, & πάλης.

ΣΚΑΝΔΙΞ, ικος, ὁ, genus oleris silvestris ac vilis.

Σκαπανεύς, έως, ὁ, fossor. A

Σκαπάνη, ης, ἡ, ligo. Gl. Vet. rastrum; (2) fossio. A σκάπτω. Hinc σκαπανεύς.

Σκαπτατάτης, ου, ὁ, fossor.

ΣΚΑΦΗΡΔΑ, ης, ἡ, ludi genus, in quo alter alterum ex fune per trabem erectam injecto, suspensum ad summum evehebat; (2) res quævis difficiles.

Σκάφευμα, ατος, τὸ, fossa, Hes. A σκάπτω.

Σκαφεύς, έως, ὁ, fossor, qui fodit.

Σκαφήτεος, α, ον, fodiendum. Ph. iterandum. A σκάπτω. Unde

Σκαφητήρ, ῆρος, ὁ, fossor, qui fodit.

Σκάφθησα, 3. sing. præs. optat. pass. verbi σκάπτω.

Σκάφιον, ου, τὸ, scaphium. Dim. pro σκάφος.

Σκαφίς, ίδος, ἡ, scaphium. Dim. pro σκάφος.

Σκάφος, ους, τὸ, fossa, fossilis. Ab eod.

ΣΚΑΠΤΩ, f. ψω, fodio, fodico, Gl. Vet. Ἔσκαπε, καὶ ἐκάθισεν, ἐν βάθει Σεμέλιον ὑπὸ τὴν πέτραν, Luc. 6, 48. τὸν κόπρον, Theophr.

Σκάρδεσε, ὁ, fullo, it. infectum quoddam.

Σκαρδαμυκλίω, ῶ, oculis crebro connivco, nicto. A σκαρδαμύκτης.

Σκαρδαμυκτῶν, Adv. nictantibus vel connivantibus oculis. Ab eod.

Σκαρδαμυκτικὸς, ὴ, όν, crebro nictans. A

Σκαρδαμύσσω, vel σκαρδαμύττω, f. ξω, oculis crebro salientibus connivco. Gl. V. σκαρδαμύττω, nicto, conniveo. Οὐδὲ σκῆπτρον ἔτι, ἃ σκαρδαμύσσεις, Eur. Cyc. 618. Ex σκαίρω, salio, & μύω, connivco.

Σκαρθμός, οῦ, ὁ, saltus. A σκαίρω. Unde

Σκαρίζω, f. ίσω, salio, palpito, bullio.

Σκαρίς, ίδος, ἡ, genus lumbricorum. A σκαρός.

Σκαρισμός, οῦ, ὁ, saltus, saliendi actus, palpitatio. A σκαρίζω.

Σκαριφάομαι, ήσομαι, rado, fodio, scalpo, scarifico, superficiem scindo. A σκάριφος.

Σκαριφεῖσθαι, leviter delineare; adumbrare. Ab eodem.

Σκαριφίομαι, idem.

Σκαρφήματα, ων, τὰ, lineamenta; (2) res nullius pretii, nugæ tenues philosophorum, ap. Sch. Ar. A σκαριφάομαι.

Σκάριφισμός, οῦ, ὁ, delineatio rei primæ, quæ fere punctis tantum fit. Quasi a σκαριφίζω.

ΣΚΑΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, & σκάριφον, ου, τὸ, stilus, penicillus, stipula, festuca, sarmentum. Hinc *scarifo*, vel *scarifio*.

Σκαρίτης, ου, ὁ, ut σκαρίτης, λίθος, scarites, gemma scari piscis colorem referens. A

Σκάρος.

Σκάρος, ου, ὁ, scarus, piscis. A *σκαίρω*. Unde
Σκάρπαξ, ακος, ὁ, agilis in saltu, celer, velox.
Σκατός, οῦ, τό, vel *σκατός*, οῦ, ὁ, merda. A *σκάω*.
Σκατοφάγος, ου, ὁ ἡ ὁ, merdivorus. Ex *σκατός*, & *φάγω*.
Σκαφεῖτις, hæc foſſura, occatio, bidentatio, itetatio, Ph. A *σκαφή*.
Σκαφεύς, έως, ὁ, foſſio. A *σκάπτω*.
Σκαφεῖον, ου, τό, idem; (2) inſtrumentum foſſoris, ligo latior, breviorque. Gl. Vet. rutrum. Ab eod.
Σκαφήσαι, aor. 2. part. paſſ. f. g. a. *σκάπτω*.
Σκαφῆς, έως, ὁ, foſſio. A *σκάπτω*.
Σκαφῆτες; *σκαφῆται*, foſſores, Gl. V. A
Σκαφθίω, f. *ίσω*, fodio; (2) inter ſcaphas neco; Plut. in Art. c. 16. A *σκάπτω*.
Σκάφη, ης, ἡ, ſcapha, alveus, cymba, linter, Gl. V. Ab eod.
Σκάφη, ης, ἡ, foſſa; (2) foſſio; (3) everſio. *Καρχηδόνα κατίσκαψάν τε καὶ συφάκισαν αὖθις μετὰ ἔτη τῆς σκαφῆς ἑκατὸν καὶ δύο.* Appian. in Libyc. fine. Ab eod.
Σκαφητός, ὁ, foſſio, paſtinatus. Ab eod.
Σκαφηφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſcapham ferens. Gl. V. alvearius. Ex *σκάφη*, & *φέρω*.
Σκαφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi *σκάπτω*.
Σκαφίδιον, ου, τό, ſcapula, navigiolum, linter; faſcela, Gl. V. Dim. a *σκαφος*.
Σκαφίον, ου, τό, idem; (2) vas, *inpr.* in quod aqua ſolaris deſtillat; (3) matulæ genus, muſcipulus proprium; (4) genus tonſuræ. Ph. farculum. A *σκάφη*.
Σκαφίς, ίδος, ἡ, ſcaphula; (2) alveus; (3) vas ligneum concavum oblongum; (4) menſura, quantum concha capit; Nic. Th. 618. A *σκάφη*.
Σκαφῆται, ὁ, ὁ ἡ ὁ, qui ſcapham remo impellit. A *σκάφη*.
Σκαφοειδής, ές, ὁ ἡ, ἐν, ſcaphæ ſimilis, ſcaphiæ formam gerens. Ex *σκάφος*, & *εἶδος*.
Σκάφος, ους, τό, ſolia, foſſio; (2) ſcapha, navigium; (3) alveus navis. Gl. V. iembus, barca, cymba; (4) ciſterna, piſcina. A *σκάπτω*.
Σκεδᾷ, 2. ſing. f. i. ind. med. *Bœot.* vel *Ion.* & *Att.* pro *σκεδάσῃ*, & ſublato σ, *σκεδᾷ*, *σκεδᾷς*, a *σκεδάζω*.
Σκεδάζω, f. *άσω*, idem quod *σκεδάω*.
Σκεδάννυμι, & *σκεδανύω*, diſſipo; *σκεδάννυμαι*, diſſipor; *ἐσκεδάσθησαν*, diſſipati ſunt; a. 1. paſſ.
Σκεδάσαις, 2. ſ. f. 1. ind. act. v. *σκεδάζω*.
Σκέδασις, εως, ἡ, diſſipatio, diſperſio. A *σκεδάω*.
Σκεδαστικός, ή, όν, idem & ab eod.
Σκεδαστικός, ή, όν, diſſipandi vim habens, diſſipans, diſcutiens. Ab eod.
Σκεδαστός, ὴ, όν, diſſipatus, diſperſus; (2) diſſipabilis, qui diſſipari ſeu diſpergi poteſt. Ab eod.
ΣΚΕΔΑ'Ω, ῶ, f. *άσω*, diſſipo, diſpergo, diſcutio. *Σκεδάσαι θέλω μεριμνας*, Anacr. 4, ult. *Σκεδασθέντες εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν*, Herodian. *Λαὸν σκέδασον*, populum dimitte. Hom Il. 19, 136.
ΣΚΕΘΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, exactus, exquiſitus, diligens.
Σκεθρῶς, *Adv.* exacte, exquiſite; diligenter, accurate; *Attich.* Pl. 10. A *σκεθρός*.
Σκείρα, ας, ἡ, teſtum quoddam Athenis, *it. σκίρα*, *it. σκίλλα*.
ΣΚΕΊΡΩΝ, ωνος, ὁ, ventus e Scirone ſaxis ſpirans.
Σκέλεα, vel *σκελεαί*, ῶν, αἱ, femoralia, ſeminalia, tibialia, calceamentorum genus A *σκέλος*.
Σκελετεία, ας, ἡ, & *Ion.* *σκελετίη*, exſiccatio, arefactio. A *σκελετεύω*.
Σκελέτευμα, ατος, τό, idem quod *σκελετόν*.
Σκελετεύω, f. *εύσω*, exſicco, arefacio. *Σκελετεύθέντα σάξις*, Dioſc. A *σκελετός*.
Σκελετόν, ὁ, τό, ſc. *σῶμα*, cadaver exſiccatum ſive aridum, R. Ab eod.
Σκελετός, ὴ, όν, exſiccatus, arefactus, aridus. Gl. Vet. larva, ſcelctus. A *σκέλλω*.
Σκελετώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, corporis arefacti ſpeciem gerens. A *σκελετός*.
Σκελία, ᾶς, idem quod *σκέλλα*.
Σκελιαγμός, ὁ, τό, cruris fractio. Gl. Vet. crurifragium. Ex *σκέλος*, & *ἄγω*.
Σκελίζω, f. *ίσω*, ſupplanto, ſubverto. Gl. V. varico. A *σκέλος*.
Σκελίς, ίδος, ἡ, perna, femur porci vel alius pecoris, una cum carne pulpoſa a ſpina uſque ad imum ventrem. Ab eod.
Σκελιρός, ά, όν, idem quod *σκληφρός*. Reperitur & *σκελιφ.* & *σκολ.* *ſed vitioſe.* Hipp. *Ern.*
Σκελλίς, ίδος, ἡ, *σκιλλίδες*, ſpicæ capita, nuclei alii & ſegmina ceparum, R. (2) ſegmen cepæ. A *σκίλλω*.
Σκελλός, ὴ, όν, aridus; (2) diſtortus, Ph. ſcaurus, pandus. Ab eod.
ΣΚΕ'ΛΛΩ, exſicco, arefacio, attenuo, tenuem reddo; *σκίλλομαι*, arefio; vid. *σκλλμι*. *Μὴ σφιν μὲν ἠελίοιο Σκέλλῃ ἀμενὰ σέθεν χρόα ἴσεσιν*, Il. 23, 191.
Σκελοδεσμός, ὁ, τό, crurarium, Gl. Vet. vinculum. Ex *σκέλος*, & *δεσμός*.
Σκελοκοπία, ας, ἡ, tibiæ reſectio, crurifragium, Gl. Vet. Ex *σκέλος*, & *κόπτω*.
ΣΚΕ'ΛΟΣ, ους, τό, crus, pes, ſuſtragio; (2) *Ἐπὶ σκέλος*, ceſſim, paulatim. Eur. Ph. *Εἶξαν ἐπὶ σκέλος φυσώμενοι τὴν ἀναχώρησιν*. Plut.
Σκελοτύρβη, ης, ἡ, ſpecies paralyſios, qua membra ſolvuntur, & dentes etiam excidunt, *Strabo*, lib. 16. *Vulgo*, Scorbutus. *Angl.* the Scurvy. Ex *σκέλος*, & *τύρβη*.
Σκελύδριον, ου, τό, ſellula tripes. A *σκέλος*.
Σκέμμα, ατος, τό, id, quod animo perpendimus, commentatio, ſpeculatio, Gl. Vet. conſilium. A *σκέπτομαι*.
Σκεμμός, ὴ, ὁ, idem & ab eod.
Σκέπα, ταῖα, nom. vel acc. pl. *per Apocop.* pro *σκεπάσματα*, a *σκέπασμα*.
Σκεπάζω, f. *άσω*, tego, operio, cooperio, protego, obnubo, Ph. intego, velo, Gl. Vet. *ἐσκεπασμένος*, velatus, Gl. Vet. perf. paſſ. part. *Τὸ δ' κάδμα πᾶσι κρύπτων*, Κρεδίν, *τινὶ σκεπάζω*, Anacr. 21, ult. Ab eod.
Σκεπαρνιδόν, *Adv.* aſciæ modo & forma. A *σκέπαρνον*.
Σκεπαρνίζω, f. *ίσω*, aſcia percutio, ancipiti ſecuri ferio. Ab eod. Hinc
Σκεπαρνισμός, θ, ὁ, fractura calvæ in duas partes, quum oſſa graviore ictu percuſſa diſſiliunt, R.
ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ου, τό, aſcia, dolabra, runcina, Hom. Odyſſ. 5, 237.
Σκέπας, τὸ, idem quod
Σκέπασμα, ατος, τό, tegumentum, teges, Ph. velamen, velamentum, coopertorium, amictorium, Gl. V. A *σκεπάζω*.
Σκεπαστήριον, ου, τό, idem. Ab eod.
Σκεπαστήριος, ου, ὁ ἡ ὁ, tegendi vim habens.
Σκεπαστής, ῆ, ὁ, qui tegit & operit, Gl. Vet. tector; (2) protector, defenſor.
Σκεπαστικός, ὴ, όν, tegendi & operiendi vim habens; (2) qui libenter tegit. Ab eod.
Σκεπαστός, ὴ, όν, opertus, tectus. Ab eod
Σκέπασμα, ατος, τό, tegumen. A *σκεπάζω*.
Σκέπασον, tege, operio, *σκεπόνσι*, 3. pl. pro *σκεπάσαι*, *σκεπάσει*, Odyſſ. 13, 99. A *σκέπω*.
Σκέπη, ης, ἡ, tegmen, tegumentum, operimentum, veſtis; (2) prætextus; (3) protectio, Pl. *Putameh*, præſidium.
Σκεπτιούχος, ὁ, ὁν, munitus, tectus. Ab eod.
Σκεπτόν, videnum eſt. A *σκέπτομαι*.
Σκέπτεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro *σκέπτου*, a *σκέπτομαι*.
Σκεπτικός, ὴ, όν, quæſtor & conſideratur, qui diſquirere & conſiderare ſolet, ſcepticus, Gl. V. meditativus. A
ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, fut. *ψομαι*, circumſpicio, diſpicio; (2) inviſo, viſo, viſito; (3) ſpeculor, perpendo, delibero, conſulto, Gl. Vet. cogito, conſulto, alterno, conſidero; *ἐσκεμμένος*, conſideratus, perf. participio paſſ. *Οὐκέτι ἐκ τῆς ἀμελετήτου πάτε σκεπτέον*, Plat. Crit. *Σκεψαμένοις δὲ κἠντιτιθέμην πρὸς ἕκαστον*, Ariſt. *Θεσμ.* 809. *Ὅρτις τὸ μὴ δίκαιον ἐκ ἐσκέψατο*, Eur. Or. 478.
ΣΚΕ'ΠΩ, tego, operio, velo. *Τὰ κεφαλὰ εἶχε σκέπων*, Herodian.
Σκερζολία, convicior, cor dictis mordacibus impeto. *Σκερζολεῖν πονηρὰ*, Ariſt. Eq. 848. Ex *ἐς*, *κέαρ*, & *βάλλω*.
Σκερζόλλω, idem & ex iiſd.
Σκέρζολος, ου, ὁ, conviciator.
Σκευαγωγία, vaſa & utenſilia caſtrenſia bajulo, ſarcinas & impedimenta veho; (2) comporto, conveho. *Σκευαγωγεῖ τὰ ὀπτὰ τῇ ἀγορᾷ*, Dem.
Σκευαγωγία, ας, ἡ, vaſorum & utenſilium caſtrenſium vectio. A
Σκευαγωγός, ὴ, όν, vaſa ſeu inſtrumenta vehens, qui vaſa & utenſilia caſtrenſia bajulat aut vehit. Ex *σκεῦος*, & *ἄγω*.
Σκευάζω, f. *άσω*, inſtruo, orno, geſtamine corporis inſtruo, apparo, conficio, condio, molior, ſtruo. *Πᾶσιν ὁμοίως ἐκ σοῦ σκευάσω*, Ariſt. Eq. 371. *Καὶ πάλαι ἅπαντ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν*, id. *Θεσμ.* 508. *Εἰς γάρ τι πράγματ' ἐσκευάσμεθα*; Eur. Supp. 1054. *Σκευάζεσθαι δοκῶ*, id. Her. fur. 960. A *σκεύος*.
Σκευάριον, ου, τό, vaſculum. Hinc *τὰ σκευάρια*, *ων*, utenſilia quævis, ſupellectilis minutiæ, Gl. V. frivola, Dim. a *σκεῦος*.
Σκευασία, ας, ἡ, apparatus qui in veſtibus, armis, cultuque corporis adhibetur, Gl. cultus; (2) apparatio & confectio deorum.
Σκεύασμα, ατος, τό, confectio, compoſitio; (2) id, quod confectum ſeu compoſitum eſt. A *σκευάζω*.
Σκευαστός, ὴ, όν, paratus, factus, confectus; (2) factitius, compoſitivus. Ab eod.
Σκευή, ῆς, ἡ, apparatus, quo aliquis inſtructus eſt, habitus cultuſque corporis, omnia geſtaminum genera, arma quæque, complectens, Gl. V. ornatus. A *σκεύω*.
Σκευηφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, v. *σκευοφ.*
Σκευοθήκη, ης, ἡ, vaſorum inſtrumentorumque repoſitorium; (2) armarium, Gl. Vet. vaſarium.
Σκευοποιία, vaſa & inſtrumenta diverſi uſus fabricor; (2) fabricor, machinor, Gl. Vet. *σκευοποιῶ*, inſtruo. *Ὄργανα ἐσκευοποιεῖτο*, Plut.; (3) *in med.* armo me. A *σκευοποιός*. Hinc
Σκευοποίημα, ατος, τό, inſtrumentum ſcenicum, cultus apparatuſque ſcenicorum.
Σκευοποιία, ὴ, vaſorum, inſtrumentorum, &c. confectio. A
Σκευοποιός, ὴ, ὁ ἡ ὁ, qui vaſa & inſtrumenta diverſi uſus conficit, Gl. Vet. vaſcularius; (2) qui perſonas & indumenta alia ſcenica parat. Ex *σκεῦος*, & *ποιέω*.
Σκευοπώλης, ου, ὁ, qui vaſa & utenſilia alia vendit, Gl. V. vaſcularius.
ΣΚΕ'ΥΟΣ, εος, τό, vas, inſtrumentum, utenſile quodvis; *dicitur etiam* de miniſtro, ap. Polyb. in S. S. de corpore, *σκῦλα*. vaſa, cupæ, farcinæ, Gl. V. impedimenta.
Σκευουργία, idem quod *σκευοποιία*.
Σκευοφορία, vaſa & inſtrumenta fero ſeu bajulo. *Τὸ ἐν Πελοποννήσῳ σκευοφορούμενον*, Dem. Phil. 3. *Χιλίαις σκευοφορούμενος καμήλοις*, Plut. in Craſſ. cap. 21.
Σκευοφορία, ας, ἡ, vaſorum ſarcinarumque bajulatio.
Σκευοφορικός, ὴ, όν, pertinens ad *σκευοφόρον*. A
Σκευοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui vaſa ſeu inſtrumenta portat ſeu bajulat, qui ſarcinas fert; *σκευοφόρα*, impedimenta, Ph. *σκευοφόρος*, vaſifer, ſarcinator, Gl. Vet. *σκευοφόροι*, lixæ, calones, Gl. Vet. Ex *φέρω*.
Σκευοφυλακία, vaſa & utenſilia ſeu ſarcinas cuſtodio.
Σκευοφυλάκιον, ου, τό, locus cuſtodiendis vaſis & utenſilibus deſtinctus. A
Σκευοφύλαξ, ακος, ὁ, vaſorum ſeu utenſilium cuſtos. Ex *σκεῦος* & *φύλαξ*.

Σκευόω, ῶ, vasis instruo; vel simpliciter, instruo, armo, accingo, *σκευῶσι*, Hes. exponit *ἑτοιμάζεσθαι*, parari. A *σκεῦος*.

Σκευωρέω, five *σκευοῤῥέομαι*, vasa & utensilia custodio; (2) struo, molior, capto, insidior; (3) fatago, perturbo, curiose excutio. *Σκευωρέμβροι περὶ αὐτά*, Dem. A *σκευωρός*.

Σκευώρημα, ατος, τὸ, insidiarum inceptum, machinamentum. A pr.

Σκευωρία, ας, ἡ, vasorum utensiliumque custodia, (2) curiosa & solers observatio, vhemens occupatio in re adjectatio; (3) insidiosa observatio, Gl. V. factio. A

Σκευωρός, ὁ, ὁ, vasorum utensiliumque custos, Gl. Vet. tedamentarius. Ex *σκεῦος*, & *ἀρέω*.

Σκέω, v. r. inf. med. v. *σκέλλομαι*.

Σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, inspectio; (2) consideratio & cogitatio, quale est Sceptcorum, (3) commentatio, tractatio; (4) deliberatio, consultatio, confinium, meditatio. A *σκέπτομαι*.

Σκῆλη, ῃ. f. a. r. coni. *Att.* pro *σκείλη*, a *σκελλω*, vel *Att.* pro *σκαλῆ*, a *σκαλλω*, Hom. Il. 23, 191.

Σκήλεμνον, ατος, τὸ, arct chio. Quasi a *σκηλέω*, quod idem est ac *σκέλλω*.

Σκήμπτρον, idem quod *σκῆπτρον*.

Σκήνασις, ἡ, v. *σκήνωσις*.

Σκηνάω, ῶ, & *σκηνάομαι*, ῶμαι, tentorium figo, tabernaculum pono, habito. A *σκηνή*.

Σκηνίτης, ου, ὁ, in tentorio seu in scena habitans. Ab eod.

Σκηνόω, tentorium figo tabernaculum figo; (2) in tabernaculo habito, contubernalis sum. *Σκήνωσ' ἡμῖν καλόν*, Plat. *Διὰ τὴν κακοῤῥαν φεύγων ὁδοιπλανοῦντας ἐσκήνωμεν*, Arist. Ach. 69. A

ΣΚΗΝΗ, ῆς, ἡ, tabernaculum, tentorium, Ph. taberna, cella, tugurium, Gl. V. contubernium, Gl. Vet. scena, Gl. Vet. item vestis ludicra, amictus.

Σκήνημα, ατος, τὸ, idem. A *σκηνόω*.

Σκήνιτης, ου, vel *σκήνητης*, ὁ, ὁ, in tentoriis seu umbraculis habitans, (2) tabernaculo integuens. Ab eod.

Σκηνίτης, ου, ὁ, tentorium, mapale, tugurium, Dim. a *σκηνή*. Unde

Σκηνικός, ἡ, ὁν, scenicus, Gl. Vet. *σκηνικοί*, Arellium, Ph. *σκηνικοί*, histriones, Ph.

Σκήνις, ιδος, ἡ, idem quod *σκηνή*.

Σκηνοβατέω, ῶ, fut. ήσω, in scenam seu theatrum pedem ponere, (2) in theatrum prodeo, (3) pervulgo, omnium oculis exporo; *σκηνοβατοῦσα*, in theatrum prodiens.

Σκηνογραφία, ας, ἡ, scenæ pictura.

Σκηνοποιία, ας, ἡ, scenæ imaginaria excitatio.

Σκηνορατέω, ῶ, ήσω, pervertens ad picturam scenæ. A

Σκηνορράφος, ου, ὁ, qui scenam pict. Ex *σκηνή*, & *ῥάπτω*.

Σκηνοστάτης, ου, ὁ, tentorium figens. Ex *σκηνή*, & *ἵστημι*.

Σκηνοῦχος, ου, ὁ, tentorium velum seu tectorium figo tabernaculo. Ex *σκηνή*, & *ἔχω*.

Σκηνοφυλακία, ας, ἡ, custodia castrorum, (2) tabernaculi custodia, (3) insidiosa custodia. A

Σκηνοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, tentorii seu tabernaculi custos. Ex *σκηνή*, & *φύλαξ*.

Σκηνόω, tentorium figo; (2) in tabernaculo ago, habito, commoror, simpliciter habito, in S. S. *Οἱ μὲν ἕλληνες παρ' αὐτῷ ἐσκήνωσιν*, Xen. *Σκηνώσῃ μετ' αὐτῶν*, Apoc. 21, 3. *ἐπ' αὐτοὺς*, ib. 7, 15. *ἐν ἡμῖν*, Joann. 1, 14. A *σκηνή*.

Σκηνώδιον, ου, τὸ, idem quod *σκηνίδιον*.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, tentorium, tabernaculum, domicilium, etiam de corpore humano, in S. S. A *σκηνόω*. Vide

Σκήνωσις, εως, ἡ, ipsa tabernaculi tentorium figura, (2) commoratio, habitatio.

Σκηνῶται, οἱ, qui in tabernaculis agunt; (2) contubernalis. Ab eod.

Σκηπάριον, ου, τὸ, scipio, baculus. A *σκηπτόμαι*.

Σκηπτέον, præf. int. ne est v. *σκήπτομαι*.

Σκῆπτις, εως, ἡ, fulmen, quod in nubibus impetu violento inflammatum ruit, vibratur, (2) vortex procellosus, qui cum impetu terram procellosus, qui cum impetu in terram defertur. Ab eod.

Σκηπτοῦχία, ας, ἡ, sceptri gestatio, imperium potestasque regia, (2) provincia. A

Σκηπτοῦχος, ὁ, ἡ, sceptrum gestans, sceptriferi. Ex *σκῆπτρον* pro *σκῆπτω*, & *ἔχω*.

Σκηπτοφανία, ας, ἡ, fulminea celeritate & vi. Ex *σκηπτός*, & *φαίνομαι*.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, baculus, scipio, cui innitimur inter eundum; (2) sceptrum, regium & imperatorium gestamen. A *σκήπτω*.

Σκηπτροφόρος, ου, ὁ, ἡ, sceptriferi. Ex *σκῆπτρον*, & *φέρω*.

ΣΚΗΠΤΩ, fut. ψω, proprie, impetu cum impeto, (2) ruo, irruo, incumbo; (3) cado, incido; *σκηπτόμαι*, fulcio me, fulcior, (2) fingo, finxi. *Ἐν δ' ὁ φωρ ἕζετο Σίσυφος σκῆπτος ἐλαυνῶν ἀχθηδόσι πῶλον*, Soph. Oed. Tyr. 27. *Ἐζόμεθ' ἀλλ' ὑπὸ σκῆπτ' ἐμὲ ἐσκηπτεν θεός*, Eur. Med. 1356. *Μελισσῶν τε ἵλεων ἐσκηπτέτην*, apicum fremitu ululabat, Heliod. *Ἐσκῆπτο μορμύρει*, Plut. in Alcibiad. cap. . Hinc

Σκήπτων, ωνος, ὁ, scipio, baculus.

Σκηπτόω, ῶ, ώσω, fulcio, firmo, figo. *Σκηπτόμῃ δ' ἐγχείῃσιν ἐπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης*, Odyss. 11, 130. Ab eod.

Σκηρίς, ίδος, ἡ, species ocreæ, platotus simulatus, exercitus, commentum, (2) impetus. Ab eod.

ΣΚΙΑ, ᾶς, ἡ, umbra.

Σκιαγραφία, ας, ἡ, umbra. A *σκιαγράφω*.

Σκιαγράφημα, ατος, τὸ, res umbratilis & imaginaria. A *σκιαγραφέω*.

Σκιαγραφία, ας, ἡ, idem.

Σκιαγραφικός, ἡ, όν, umbratilis & imaginarius, pictorius, (2) tenebricus.

Σκιαγραφέω, ῶ, ήσω, umbram pingo, adumbro, rem alicujus exemplum, quod exhibeo, imitor. Ex *σκιά*, & *γράφω*.

Σκιάδες, ων, αἱ, tentoria & umbriferi. A *σκιά*.

Σκιάδειον, ου, τὸ, idem quod

Σκιάδιον, ου, τὸ, umbella, quæ in heroïs pennellis cernitur, ut cauda, ansæ, & quæ *σκιάς*, propterea nominatur. Lat. modicanum.

Σκιαδηφορέω, umbellam gesto.

Σκιάζω, f. άσω, umbro, adumbro, umbram opacam tego. *Λευκὰ φάρεα χειρὸς κισσάλοιν σκιάζειν*, Eur. Hipp. 139. *Ἐσεῖδ' ὑπὸ πτυχαῖς νεανικῶν σκιάζοῦ*, ital. *Barbe*, id. Phœn. 63. A *σκιά*.

Σκιαίνα, ης, ἡ, umbra, piscis quidam.

Σκιαῖος, ία, ῖον, idem & ab eod.

Σκιαθηρας, ου, ὁ, instrumentum mathematicum ad indagandam umbram, R. solarium. Ex *σκιά*, & *θήρα*, *aperura*.

Σκιαμαχέω, cum umbra, f. in umbra domi, (non cum vero hoste) pugno; (2) inaniter labore. *Ἀνάγκη ἀτεχνῶς ὥσπερ σκιαμαχεῖν (μὴ ἀπλοκμῷον*, Plat. Ap. Socr. 2. Ex *μάχομαι*.

Σκιαμαχία, ας, ἡ, dimicatio cum umbra sive non repugnante adversario, adeoque inanis; (2) præludium pugnæ. Ex ind.

Σκιάπους, gen. pl. f. g. *Dor.* pro *σκιαπόδων*.

Σκιαπρόκομος, ου, ὁ, ἡ, umbrosa coma præditus; (2) opacus. Ex *σκιαρός*, & *κόμη*.

Σκιαρός, ρά, ρόν, umbriosus, Gl. Vet. *σκιαρόν*, umbratile. A *σκιά*.

Σκιάς, άδος, ἡ, umbraculum fornicatum; (2) tabernaculum, tentorium, (3) vitis arbuscula, (4) pes quidam. Ab eod.

Σκίασμα, ατος, τὸ, adumbratio. A *σκιάζω*.

Σκιάσις, εως, ἡ, umbram faciens, solis ardorem arcens. Ab eod.

Σκιατραφέω, in umbra nutrio seu educo; *σκιατραφώμεθα*, in umbra lego, umbratilem vitam ago. *Ἐσκιατρατρεμμένοι*, in umbra nutritus, umbratilis factus. A

Σκιατροφία, ας, ἡ, vita umbratilis seu umbratica, (2) otium umbratile, delicia umbraticæ.

Σκιατρόφιμος, ου, ὁ, in umbratili vita educatus, R. Ex infl.

Σκιαυχία, ας, ἡ, cæcutio more eorum, qui ex umbra prodeuntes ad lucem caligant. Ex *σκιά*, & *αὐγή*.

Σκιάω, ῶ, obumbro, umbra opaca tego; *σκιάομαι*, ᾶμαι, obumbror; *σκιάσωτο* pro *σκιάσειτο*, *ἐσκιάσατο*, imperf. Odyss. 2, 308. A *σκιά*.

ΣΚΙΓΓΟΣ, ου, ὁ, Scincus, crocodilus terrestris.

Σκιδάμαι, dilapsi; (2) dilicntur, sed de pluribus. *Αὐτὰ δ' ἐπειδήσαντο κῆλα κλισίας τὰ πάσας*, Il. 1, 487. A *σκίδνημι*.

Σκιδναμένης, pcn. fem. part. pract. pass. f. g.

Σκίδνημι, & **σκιδνᾶ**, dispergo, dilapso. A *σκίδνα*, *ἀδος*.

Σκιεινός, ή, όν, umbriosus, opacus. A *σκιά*.

Σκιή, ῆς, ἡ, umbra, *Ion.* pro *σκιά*.

Σκιηπτρεῖον, *Ion.* pro *σκιαπτρεῖον*.

Σκιηρός, ά, όν, umbriosus, opacus. A *σκιά*.

ΣΚΙΘΑΚΟΣ, ου, ὁ, qui & trachurus vocatur.

ΣΚΙΛΛΑ, ης, ἡ, scilla, herba bulbum magnum habens.

Σκιλλίτης, ου, ὁ, ἡ, scillitis, ex scilla confectum. A *σκίλλα*.

Σκίμπους, ποδος, ὁ, lectus, scalle fimbriatum, (2) tectum. Ab eod.

Σκιοειδῆ χρόνον, tempus umbram, i. e. medium, quod ante, coetumque & quasi umbræ cauta. *Ἐσκιοειδῆ χρόνον*, talium digito monstrant, quod ante conspexerunt. *Ὅταν ἀν ἀκτὶς ἐκ μεσημβρίας σκιαλίσῃ*, Arist. Acharn. 884.

Σκιόζω, claudico. A

Σκιρός, οῦ, ὁ, alumen. A *σκιρτάω*.

Σκιρτάλεος, α, ον, lasciculus cincbromus, gracilis. A

Σκίρτης, ου, ὁ, id m. A *σκιρτάω*.

Σκιρτίτης, ου, ὁ, idem quod

Σκιρτός, ή, όν, f. ῆ, mutor, inanior, incundus, lubricus; (2) cundo, ligno, lino, (3) verbero, ferio; (4) vehemens fum. *Ἀλλ' ὅτ' Ἀκταὶ σδαρὰ πάτησιν σκιρτὸν ἐκλαγξε*, Pind. Pyth. 4, 410. A *σκίρτω*.

Σκιρτῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Unde

Σκιρτᾶς, ᾶδος, ὁ, baculus, scipio. Dim. *σκιρτάδιον*.

Σκιρφᾶν, f. ήσω. *aor.* 1. ind. pass. *Ion.* pro *σκιρφῆσαι*, a *σκιρτάω*.

Σκίνξ, σκίγγος, ὁ, ἡ, τὸ, agilis ad subsiliendum, Nic. Al. 67. A σκίλλω.

Σκίναρ, ἄρος, τὸ, fatus, Nicand.

Σκινδάλαμος, ου, ὁ, scrupulus, scrupulum, Gl. Ver. Vid. seq.

Σκινδαλμός, οῦ, ὁ, assula, scindula, festuca; (2) subtilis nugae. Πῶς ἂν γένοιτ' ἂν, κἀπλήστων, κἀβραδὺς λόγων ἀκούειν σκινδάλαμος μαθήσομαι; Aristoph. Nub. 129. A σχίζω.

Σκινδαλμοφάνεια, ας, ἡ, qui de rebus subtilibus, & nugatorius, loquitur, nugatoriae subtilitates effutiens. Ex σκινδαλμός, & φαίνω.

ΣΚΙΝΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, herba helenae similis. (2) Instrumentum nudum.

ΣΚΙΝΟΟΣ, ου, ὁ, nauticus; (2) Suid. nauta.

Σκίς, ἰδος, ἡ, piscis quidam. A σκιά.

Σκιγγρία, ας, ἡ, idem quod σκιγγραία.

Σκιγγρίς, ίδος, ἡ, idem quod σκιγγραία.

Σκιερός, ά, όν, umbrae similis; (2) umbrosus, opacus. Ex σκιά, & εἶδος.

Σκιερός, οῦσα, όν, umbrosus, opacus, obscurus. A σκιά.

Σκιή, ῆς, ἡ, per umbram indicans. A σκιά.

Σκιήθρα, ας, ἡ, idem quod σκιάθρας.

Σκιλλάζω, de umbra dicitur, fallere. A σκιά.

Σκιμμία, ας, ἡ, idem quod σκιαμμία.

Σκίνος, ου, ὁ, fenum, an tendiculi cuidam tibi umbram faciat. Ex σκιά, & νέω.

Σκιοφόρτ, umbratum, Gl. Vet. Ex σκιά, & φέρω.

Σκίσασκε, 3. plur. imperf. ind. med. Ion. & Poet. pro ἐσκίδναντο, ἐσκίδναντο, a σκίδνημι.

Σκίτινος, η, ον, tedae, lentae, quae bene accenditur, R. A σκίπια.

Σκίτων, ωνος, ὁ, Coll. in Ep. a σκίπων.

Σκίτις, ιδος, ἡ, Minerva. A σκίρα.

Σκίτρος, ου, ὁ, idem quod σκιρός.

Σκιτταλία, ας, ἡ, lectio tenebrosa, ut tabulis literaturae. A σκιτταλίζω.

Σκιτταλίν, & σκιτταλον, ου, τὸ, dolabrum, loco ubi tegulae nodantur. Ab eod.

Σκιτταφεῖον, ου, τὸ, pro tabula lusoria. A

Σκιτταφία, tedium lusus. A σκίπων.

Σκιρίς, ίδος, ἡ, τὸ, malo culmo factum. Ex σκίρον, ου, fenum quoddam. A Scaligerum.

ΣΚΙΡΟΣ, ου, ὁ, matrimonia sic nuncupata, (2) os mentum, (3) gypsus, (4) tofus, sinus.

Σκιροφόρια, ων, τὰ, Scirophoria, festum quoddam Athenis celebratum.

Σκιροφορίων, ῶνος, ὁ, mensis Atticus, incidebat in Maium & Junium totum, in quo σκιροφόρια celebrata.

Σκιρρίζω, ὁ, ὁ, tussim quidem facere in hepate, lente, vel tarde; febricare, Gl. Ver. edit. A σκιρρόω.

Σκιρρίς, ίδος, ἡ, f. ως, in foramina recepto, tumefactionis inventa. A σκιρρόω. Ex

Σκιρρός, ά, όν, (1) callosus, durus, tofus, (2) cutis, cancrosus. Ἰσχιαδικοὶ δὲ σκιρροὶ γίνονται, ἐὰν μὴ ἐκκαυθῶσιν ἐγκαίοντες σιδήρῳ. A

Σκιρρόω, ῶ, f. ώσω, in foramina recepto, tumefactionis instar. A σκιρρός. Ex

Σκιρτάς, άδος, ἡ, ἁλλόμενος πηδᾶν, (2) cursus, cursus.

Σκιρτάω, ῶ, f. ήσω, & Ion. Ἐσκίρτεον. Ἐσκίρτησαν ἐπὶ τὸν ἵππον, ἐπὶ τὸν ἄνδρα. Ἐγὼ δὲ ἐσκίρτων ἐπὶ τὸν ἵππον. A

Σκιρτητής, οῦ, ὁ, saltator, Gl. Ver.

Σκιρτητικός, ή, όν, saltatorius, (2) lascivus, petulans. Ab eod.

Σκιρτητός, ή, όν, saltatus. Ab eod.

Σκιρτίζω, f. ίσω, idem quod σκιρτάω. Ab eod.

Σκιρτίς, ίδος, ἡ, saltatio, Gl. Ver. Ab eod.

Σκιρτός, ή, όν, saltatus. Ab eod.

Σκιρτύλλω, f. ύσω, saltito, Gl. Ver. Ab eod.

Σκιρτώ, ῶ, f. ήσω, saltito, Gl. Ver. Ab eod.

Σκίρων, ωνος, ὁ, Sciron, latro Megarensis, a Theseo interfectus. A σκίρα.

Σκίρωνος πέτρα, ας, ἡ, Sciron rupes, Megarensis, ubi Sciron latrocinabatur. Ex Σκίρων, & πέτρα.

Σκίρωνος τρίοδος, ου, ἡ, Sciron trivium, Megarense, ubi Sciron latrocinabatur. Ex Σκίρων, & τρίοδος.

Σκίρωνος χέρσος, ου, ἡ, Sciron chersonesus, Megarensis, ubi Sciron latrocinabatur. Ex Σκίρων, & χέρσος.

Σκιρωτήριον, ου, τὸ, Sciroterium, festum Minervae, Athenis celebratum. A σκίρα.

Σκιρωτός, ή, όν, tussi quidem laborans in hepate, lente, vel tarde; febricans, Gl. Ver. edit. A σκιρρόω.

Σκιρῶτις, ιδος, ἡ, ὡσεί, in foramina recepto, tumefactionis instar. A σκιρρόω. Ex

Σκίς, ἰδος, ἡ, ὁ, allo cuncte rapidus, (2) cursus, cursus.

Σκισθῆναι, ἐσκίσθην, ἐσκισμένος, ἐσκισμένη, ἐσκισμένον, ἐσκίσθαι. A σχίζω.

Σκίσκος, ου, ὁ, ἡ, ἐσκισμένος, ἐσκισμένη, ἐσκισμένον. A σχίζω.

Σκίσμα, ατος, τὸ, fissura, fissum. A σχίζω.

Σκίστη, ης, ἡ, ἐσκισμένη. A σχίζω.

Σκιστός, ή, όν, fissus, fissilis. A σχίζω.

Σκιστός, οῦ, ὁ, ἡ, pedum quoddam genus in hoc fissum. A σχίζω.

Σκιστός, ή, όν, fissus, fissilis. A σχίζω.

Σκιστύς, ύος, ἡ, fissura, fissum. A σχίζω.

Σκιστώδης, ης, ὁ, ἡ, pedibus & alis fissilibus, (2) Lucianus saltator. Ex σκιστός, & ᾠδή.

ΣΚΙΤΑΛΟΙ, αν, οἱ, homines vagi & errabundi.

Σκιτάλιος, ία, ον, nocturnus, opacus, obscurus, caliginosus, Gl. Ver. umbratilis. A σκιά.

Σκιτάλως, obscure & quasi per umbram.

Σκλάω, durus fum ex nimia aridate; ut hinc fit ἐσκλακώς, p. exsiccatus, aridus. A σκέλλω. Hinc

Σκλᾶμα, ατος, τὸ, exsiccatio ossis.

Σκλᾶμι, idem quod σκλάω vel σκλήω.

Σκλᾶσα, a. 2. inf. act. verbi σκλᾶμι.

Σκληραγωγέω, dure educo, durius habeo. Ὁ Δυναὸς ᾗ σκληραγωγεῖ τὴν θυγατέρας, Luc. Ex σκληρὸς, & ἄγω. Hinc

Σκληραγωγία, ας, ἡ, dura educatio seu tractatio.

Σκληραύχην, ενος, ὁ, ἡ, cui dura est cervix, qui cervice indomita est.

Σκληρία, ας, ἡ, durities. A σκληρός.

Σκληριάσας, ασα, ὰν, durities, R. A

Σκληριάω, ῶ, duram naturam habeo, R. A σκληρὸς.

Σκληρόβουλος, ου, ὁ, ἡ, durum habens solum. Ex σκληρὸς, & βοῦλα.

Σκληρόβυρσος, ου, ὁ, ἡ, durum habens pellem seu cutem; (2) durum habens putamen. Ex σκληρὸς, & βύρσα.

Σκληροδιαιτέω, ῶ, ὁ, ἡ, qui durum vivit victum, qui victu ut tur non delicato, sed duro. Ex σκληρὸς, & διαιτάω.

Σκληροθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, qui duros habet pilos.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, durities cordis. A

Σκληροκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, qui duri cordis est, contumax. Ex σκληρὸς, & καρδία.

Σκληροκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, qui durum habet caput; (2) Suid. animalculum quoddam. Ex σκληρὸς, & κεφαλή.

Σκληρόκηρος, ου, ὁ, ἡ, dura cera obductus.

Σκληροκοίλιος, ου, ὁ, ἡ, qui durum habet ventrem, qui dura est alvo. Ex κοιλία.

Σκληροκοιτία, ας, ἡ, fut. ήσω, duro cubili seu stratu utor. Ex σκληρὸς, & κοίτη.

Σκληροκοίτης, ου, ὁ, ἡ, durum cubile. Ex nisi.

Σκληρόκοκκος, ου, ὁ, ἡ, duri habens grana.

Σκληροποιός, οῦ, ὁ, durum reddens, durans. A ποιέω.

Σκληρόστρακος, ου, ὁ, duripes, Gl. V.

Σκληροστρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, qui dura est facie, (2) cordi durum vultu praebens. Ex σκληρὸς, & πρόσωπον.

Σκληροστρυφνος, ου, ὁ, ἡ, durum nucleum habens. Ex σκληρὸς, & στρύφνος, nucleus.

Σκληρός, ά, όν, durus, rigidus; (2) contumax; (3) gravis, adstu, difficilis captu, improvidus, Ph. A σκλάω.

Σκληροτήρικος, ου, ὁ, ἡ, cui crassa est carnem habens. Ex σκληρὸς, & σάρξ.

Σκληρόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, cui dura est oculi cornea. Ex σκληρὸς, & ὀφθαλμός.

Σκληρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, durus animo. A φρήν.

Σκληρόχειρ, ὁ, ἡ, durus manibus. A σκληρὸς & χείρ.

Σκληρόχροος, ου, ὁ, ἡ, durum colorem habens. A

Σκληρύνω, indurio, durior habeo, ut ἐσκληρύνθησαν ἐν S. S. Ὁ δὲ Σιλεὼ, ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, Exod. ix. 12. Ἵνα μὴ σκληρύνθῃ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας, Hebr. iii. 13. Ex σκληρὸς, & ὀμόω, i. q. σκληρόω. A

Σκλήρωμα, ατος, τὸ, tumor durus, durities. A σκληρόω.

Σκληρωσμός, οῦ, durities; induratio. Ab eodem.

Σκληρῶν, pen. fine ῶ, pro σκληρῶ.

Σκλήρωμα, ατος, τὸ, dura, ichori species, Gl. V. Durities. A σκληρόω.

Σκληρός, ά, όν, durus, durities. A σκληρός.

Σκληρός, ά, όν, tenuis, tenuis. A σκλήρ.

Σκληρός, ά, όν, parcus. A σκληρός.

Σκληροφάγος, ου, ὁ, ἡ, culicivorus, qui culicibus vescitur. Ex σκληρὸς, & φάγω.

Σκληρός, ά, όν, hebes visu, Gl. Vet. tenax, avarus, cupidus.

Σκνίψ, ῶπος, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex, Gl. V. curculio. A κνήθω.

Σκολιάζω, f. άσω, obliquo, obliquem reddo; (2) oblique & tortuose incedo. A σκολιός.

Σκολιαίνω, obliquum reddo. Ab eod.

Σκολιῇσιν, dat. pl. Ion. & cum ν pro σκολιαῖς.

Σκολιόκαλος, ου, vafer, fraudulentus. A βαλέω.

Σκολιόγραπτος, ου, ὁ, ἡ, tortuosis obliquisque picturis. A γράφω.

Σκολιοδρομία, ας, ἡ, flexuosum iter carpo, Suid. Ex σκολιὸς, & τρέχω.

Σκολιδρομικός, ὁ, ἡ, ὰ, vagus, errabundus. Ex

Σκολιόν, οῦ, τὸ, carmen convivale, quod gentium victoria complectebatur, atque a primo cani coeptum, non a secundo, sed ultro citroque ordine tortuoso excipiebatur. A σκολιός.

Σκολιόπους, ὁ, ἡ, qui prave & terrifice formam videt. Schol. malum somnium.

Σκολιοπλευρός, ου, ὁ, ἡ, obliquo incedens, R. Ex σκολιὸς, & πλεύρα.

ΣΚΟΛΙΟΣ, ά, όν, obscurus, tortuosus, torus; (2) pravus, perversus, Gl. V. perplexus, vertens; σκολιαὶ, prave, Ph. Σκολιὰς ὁρίσσει δίκτυος, Il. 16, 387.

Σκολιότης, ητος, ἡ, tortuositas, curvitas, obliquitas; (2) inaequalitas; (3) pravitas. A σκολιός.

Σκολιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, prava cogitans, (2) prava est mente. Ex σκολιὸς, & φρήν.

Σκολιόχειλος, ου, adunctum rostrum habens.

Σκολιῶ, tortuosum reddo, perverto. A σκολιός.

Σκολιωσις, εως, ἡ, idem. A σκολιός.

Σκολιωτικός, ή, όν, qui pravo & terrifico formam videt. Schol. malum somnium.

Σκολοπαλύς, ύος, ὁ, ἡ, obliquo incedens, R. Ex σκολιὸς, & πολέω.

ΣΚΟΛΟΠΕΣ, ὁ, ἡ, obliquus, tortuosus, torus; (2) pravus, perversus, Gl. V. perplexus, vertens; σκολιαὶ, prave, Ph. Σκολιὸς ὁρίσσει δίκτυος, Il. 16, 387.

Σκολόπιστος, ητος, ἡ, tortuositas, curvitas, obliquitas; (2) inaequalitas; (3) pravitas. A σκολιός.

Σκολοπόφρων, ονος, ὁ, ἡ, prava cogitans, (2) prava est mente. Ex σκολιὸς, & φρήν.

Σκολύγχειλος, ου, adunctum rostrum habens.

Σκολύω, tortuosum reddo, perverto. A σκολιός.

Σκολιωσις, εως, ἡ, idem. A σκολιός.

Σκολοπενδρία, ας, ἡ, scolopendra, animal genere multipedum, Gl. V. centipeda; (2) herba quadam, scolopendrem, buglossis.

Σκολοπένδρα, ας, ἡ, idem. Hinc

Σκολοπενδρίας, ου, ὁ, ἡ, scolopendra, animal lubricum, Nicand. lib. 13.

Σκολοπάω, palo infigo; ἐσκολοπισμένος, palo fixus, p. pass. part. A σκόλοψ.

Σκολοπενδρίς, ίδος, ἡ, pilum seu vallum arcendi formam habens. Ex σκόλοψ, & εἶδος.

Σκολοπίδιον, ου, τὸ, palus seu vallis minister, Gl. A σκόλοψ.

Σκολοπίς, ίδος, ἡ, Ion. vasa, Ex σκόλοψ.

ΣΚΟΛΟΠΙΣ, ιδος, ὁ, palus praeacutus, vallus, Ph. fudis; palus.

ΣΚΟΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, scolymus, carduus, Gl. A Scaligero.

Σκολυμώδης, ους, ὁ, ἡ, scolymus seu cardui similis. A σκολύμη.

ΣΚΟΛΥΠΙΩ, facio; (2) evello.

ΣΚΟΛΥΤΡΟΣ, ου, ὁ, scolus, Hes.

Σκομβρίζω, murmuro, Hesych. Suid. ὁ

ΣΚΟΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, scomber, Gl. A

ΣΚΟΠΑΙΟΣ, ά, όν, nauticus, portuarius.

Σκοπάρχης, ου, ὁ, speculatorum seu exploratorum praefectus, qui exploratoribus praeest, Ex σκοπὸς, & ἄρχω.

Σκόπασχος, ου, ὁ, idem & ex nisi.

Σκόπη, 2. f. pr. imper. v. σκοπέω.

Σκοπελοδρομέω, ὁ, ἡ, per rupes ac montes vagans.

Σκοπελοειδής, ὲς, rupis faciem habens. A

Σκόπελον, ου, τὸ, scopulus.

Σκοπελος, ου, ὁ, scopulus, locus editus, ex

quæ circumjacentia lustrari possunt; (2) rupes in mari prominens. A σκοπός.

Σκοπευτήριον, ου, τὸ, specula in loco edito sita. A

Σκοπεύω, f. εύσω, speculor, intueor, contemplor. A

Σκοπέω, speculor, contemplor, intueor, video, observo, considero, dispicio, expendo; expl ro, indago, quæro. Οὐδὲν τὸ τάτε μᾶλλον ἢ τυφλὸν ζκοπᾶν, scil. μέ, Soph. Aj. 124, Πρὶ χρημάτων σόφα ζκεπτόμην, Dem. Phil 1. Οὐκ ἰλινύειν ἐχρῆν, ἀλλὰ ζκοπεῖν ἄνδρα, Arist. Θεσμ. 606. Σκοπαμαὶ δ' ὄμμα πανταχῆ στρέφων, Eurip. Iph. in Tau. 68. A σκοπός.

Σκοπή, ῆς, ἡ, specula; (2) speculatio, ipsa speculandi actio, speculatio. A σκεπτόμαι.

Σκοπησις, εως, ἡ, contemplatio. A σκοπέω.

Σκοπιά, ᾶς, ἡ, specula, speculatio. A σκοπή.

Σκοπιαζίμην, *speculari*, præs. inf. act. *Ion.* pro σκοπιάζειν, a verbo ζκοπιάζω.

Σκοπιάζω, fut. άσω, speculor, ex specula observo Ὅλων σφέας ἐσκοπίαζε, Theocr. 25, 214. Ὑπὲρ τὰς θώκας σκοπιάζοι Ὅλκτις ὁ χριπεύς, id. 3, 26. Ὃν φιλέεις, σκοπιάζε, Nonn. Paraphr. 11, 3. i. e. σῆμα. A σκοπιά.

Σκοπιή, speculatio, Gl. V. *Ion.* pro σκοπιά.

Σκοπιῆ, *speculæ*, dat. sing. *Ion.* pro σκοπιᾷ.

Σκοπιήτης, ου, ὁ, speculator, explorator.

Σκοπιήτης, ου, ὁ ἡ, qui velut scopus spectatur, quem velut scopum nobis proponimus. A σκοπέω.

Σκοπίζομαι, ίσομαι, speculor, velut ab alta specula observo; (2) in insidias collocatus observo. Ἀνδρες στρὶ) διαναξίμβροι κεῖ τὰ ἐν δόξαις σκοπιζόμενοι), Arist. Vesp. 360. V

Σκοπίτης, ου, ὁ, qui e specula speculatur. Ex σκοπιὰ & ἔρχομαι.

Σκοπός, οῦ, ὁ, speculator, explorator, observator, inspector, spectator, præfectus, pastor; (2) consilium, propositum, quod spectatur & petitur. Τέξον δ' ἐντανύσαι, κὴ ἀπὸ σκοπὸν ἧκε, Theocr. Id. 24. 1 . Sic enim locus corrigendus est, Hom. Il. 2, 792. A σκέπτομαι.

Σκορακίζω, fut. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumeliose repello. Ab ἐς κόρακας. Hinc

Σκορακισμός, οῦ, ὁ, contumeliosa repulsio, qua aliquem ad corvos amandamus.

ΣΚΟΡΔΙΝΑ'ΟΜΑΙ, ώμαι, pandiculor, extendo membra cum oscitatione. Ὡς δ' ὅτε δὴ σκορδινᾷ), Arist. V. 640.

Σκορδινήμαι, ώμαι, idem, Suic. Hinc

Σκορδίνημα, ατος, τὸ, pandiculatio, totius corporis extensio cum oscitatione.

Σκορδισμός, οῦ, ὁ, id. qu. a σκορδίζομαι.

Σκόροδον, ου, τὸ, herba quæ odorem alii respirat. A σκόρδον.

Σκορδοειδής, ές, ὁ ἡ, allii speciem referens, allio similis. Ex σκόρδον, & εἶδος.

Σκόρδον, ου, τὸ, allium, Gl. V. pro σκόροδον, *Angl.* Garlick.

Σκορόδιον, ου, τὸ, herba quæ gustu & odore porrum & allium refert. Ex σκόρδον, & πολύσον, *porrum*.

Σκορδοπώλης, ου, ὁ, alliorum venditor.

Σκορδοταλάμη, ης, ἡ, mortarium allio condita. Ex σκόρδον, & ταλάμη.

Σκορδύζω, f. ισω, allio pasco, allio præmunio; (2) allium refero; ἐσκορδισμένος, allio infectus, p. pass. part. A σκόρδον.

Σκόρδυλον, ου, τὸ, allii caulis, aut ipsum allium. A eod.

Σκορδωμάτος, ον, ὁν, alliatus. Ab eod.

ΣΚΟΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, allium. Hinc

Σκορόδιον, ου, τὸ, plantarium allii.

Σκορπίαινω, exaspero, exacerbo, irrito. A σκορπίος.

Σκορπιάνιος, ὁ, ἡ, qui scorpione natus est.

Σκορπίδιον, ου, τὸ, parvus scorpius; (2) machina bellica, Diam. Ab eod.

ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, fut. ίσω, dissipo, spargo, dispergo; ἐσκορπισμένος, dissipatus, p. pass. part. Ὁ λύκος——σκορπίζει τὰ πρόβατα, Joann. 10, 12. Ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος, εἰς τὰ ἴδια, ib 16, 32.

Σκορπιόδηκτος, ου, ὁ ἡ, a scorpio morsus, R. Ex σκορπίος, & δάκνω, *mordeo*.

Σκορπιοειδής, ίος, ὁ ἡ, scorpii figuram referens, scorpio similis. Ex σκορπίος, & εἶδος.

Σκορπιούριος, ία, ον, ad scorpium pertinens. A σκορπίος.

Σκορπιόπληκτος, ου, ὁ ἡ, a scorpione ictus. Ex σκορπίος, & πλήσσω.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ, ου, ὁ, scorpius, nepa, Ph. & Gloss. V. Vid. σκορπίων. Hinc

Σκορπιόω, exulpero, exacerbo.

Σκορπιοῤῥάφης, ου, ὁ ἡ, scorpionis caudam habens, cujus cauda caudæ scorpii similis est. Ex σκορπίος, & ῥαφή.

Σκορπισθέντες, 2. pl. aor. 1. conj. pass. verbi σκορπίζω. Unde

Σκορπισμός, οῦ, ὁ, dispersio, dissipatio.

Σκορπίτης, ου, ὁ, ut σκορπίτης, λίθος, scorpites, *gemma*. A σκορπίος.

Σκορπιώδης, ες, ὁ ἡ, scorpioni similis; (2) ad iracundiam pronus, venenoto, pernicioso, ut scorpio. Ab eod.

Σκορπίων, arcubalista, Gl. V. Ab eod.

Σκοταζω, f. άσω, obscuro, tenebras obduco; (2) obtenebrisco, obscurus fio, tenebris offundor, Gl. V. σκοτάζειν, noctescere. A σκότος.

Σκοταῖος, αία, αῖον, tenebrosus, tenebricosus; (2) qui aliquid facit vesperi seu tenebris ingruentibus. Ab eod.

Σκοτασμός, οῦ, ὁ, caligo, obscuritas. A σκοτάζω.

Σκοτεινός, ὴ, όν, ὁ, tenebrosus, obscurus. A σκότος. Hinc

Σκοτεινότης, ητος, ἡ, obscuritas, Gl. Vet.

Σκοτεινοφόρος, ου, ὁ ἡ, tenebrosa, i. e. tenebras adferens. Ex σκοτεινός, & φέρω.

Σκοτεινός, tenebrosus.

Σκοτεινός, ὰ, όν, id. quod σκοτεινός.

Σκοτεός, clam sive tenebricoso tempore aufugio. A σκότος.

Σκοτία, ας, ἡ, tenebræ, Ab eod.

Σκοτίας, ου, ὁ, tenebrio. Ab eod.

Σκοτίζω, f. ίσω, obscuro, tenebras obduco; σκοτίζομαι, tenebricor, Gl. Vet. Ἐσκοτίσμοι τῇ διανοίᾳ, Ephes. 4, 18.

Σκότιος, ία, ιον, tenebricolus; (2) furtivus; (3) obscuris natalibus ortus, spurius. Ab eodem.

Σκοτισμός, οῦ, ὁ, vertigo, Ph. vi vocis, tenebricatio. A σκοτίζω.

Σκοτοδασυκυνοθριξ, ιχος, ὁ ἡ, nigrum, hirtum & densum capillitium habens. Vox comica, Aristoph. Ach. 393. Ex σκότος, δασύς, θρὶξ, & κύων.

Σκοτοδινιῶν, ῶντος, ὁ ἡ, qui cernit in tenebris, qui canivus fere dies utitur. Ex δινέω.

Σκοτοδινιάω, ῶ, f. ιάσω, vertigine tenebricosa laboro. A σκοτοδίνη. Unde

Σκοτοδίνη, ης, ἡ, vertigo tenebricosa.

Σκοτοδινία, ας, ἡ, idem & ab eo

Σκοτοδινιασις, ἡ, idem. A ten.

Σκοτοδινιασα, a. 1. inf. act. verbi

Σκοτοδινιάω, ῶ, f. άσω, idem quod σκοτοδινιάω. A σκοτοδινία.

Σκοτοδίνος, ου, ὁ, vertigo tenebricosa, cum omnia circumagi atque nigrescere videantur. Ex σκότος, & δίνη.

Σκοτοδινώδης, ες, tenebricosus, caliginosus, *Ael.*

Σκοτοειδής, ές, idem quod

Σκοτόεις, εσσα, εν, tenebrosus, tenebricosus. A σκότος.

Σκοτοποιός, ὁ ἡ, dolosus, fraudulentus.

Σκοτομήδης, ες, occultus in consiliis, fraudulentus. A μῆδος.

Σκοτομήνη, ης, ἡ, tenebrosa nox Gl. V. illunis. Ex σκότος, & μήνη.

Σκοτομίνιος, ία, ιον, idem & ex jod.

Σκοτομήνιος νύξ, nox illunis, tenebricosa,

ΣΚΟΤΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, tenebræ, caligo.

Σκότος, gen. sing. pro σκότις.

Σκοτόω, ῶ, fut. ώσω, obscuro, tenebras obduco; (2) vertigine occupo. σκοτώμαι, tenebricoso, vertiginor, Gl. Vet. Καὶ ἐγένετο ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἐσκοτωμένη, Apoc. 16, 10. A σκότος. Unde

Σκοτώδης, ες, ὁ ἡ, tenebrosus, tenebricosus; (2) tenebricosa vertigine laborans. Hinc τὰ σκοτώδεα, tenebricosæ vertigines, tenebricosæ oculorum caligines.

Σκοτωμα, ατος, τὸ, vertigo. A σκοτόω.

Σκοτωματικός, ὴ, όν, vertiginosus; (2) qui vertigines facit. A σκότωμα.

Σκοτωσις, εως, ἡ, obscuratio, tenebræ; (2) vertigo. Al eod.

Σκυβαλίζω, vilipendo, adspernor, rejicio; σκυβαλίζομαι, rejicior. A σκίβαλον. Unde

Σκυβαλισμός, ὁ, ut σκύβαλον ἀργύριον, argentum exercrationis, vile, Plut. in Timocl. cod. cap. 21. ex Timocleonte Rhodio.

Σκύβαλισμα, ατος, τὸ, rejectamentum, res, quæ ejicitur. A σκυβαλίζω.

Σκυβαλιστής, οῦ, ὁ, rejectaneus, quem vili pensi omnes habent.

ΣΚΥΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, fimus, rejectamentum, merda, Gl. Vet. σκίβαλα, purgamenta, quisquiliæ, Ph. Hinc

Σκυβαλώδης, ες, ὁ ἡ, fœculentus.

Σκυδμαλέος, α, ον, torvus, tristem vultum præ se ferens.

Σκυδμαίνω, indignor, succenseo; (2) tristi seu torvo vultu. Μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαίνεμεν, Iliad. 24, 562. A σκύζω.

Σκύζα, ης, ἡ, cat hitio, libido & appetitus coeundi. A κύων. Hinc

Σκυζάω, ῶ, catello, gannio; σκυζᾷ, gannit, Gl. V. (2) in Venerem pronus fem.

Σκύζω, fut. ύσω, plures admurmuro, Ph. σκυζᾷ, gannit; (2) ad iram concito, irrito; σκύζομαι, irritor, irascor. A κύων.

Σκύθα, Scytha, voc. sing. a Σκύθης, Scytha.

ΣΚΥΘΗΣ, ου, ὁ, Scytha, qui est e Scythia, (2) homo ferus.

Σκύθισμα, succenseo. A prec.

Σκυθίζω, futur. ίσω, Scythas imitor; (2) Scythi fuco, Scythicum parsimonium fum; (3) ebrius fum; (4) Scythico more tondeo vel rado. Καὶ κράτα, πλόκαμόν τ' ἐσυσθ σμένον ξυρῷ, Eurip. Fl. 241. A σκύθης.

Σκυθικός, ὴ, όν, Scythicus. Hinc Σκυθικαί, αί, calceamenti genus. Ab eod.

Σκύθις, ιδος, ἡ, mulier e Scythia.

Σκυθιστί, *Adv.* Scytnice, lingua & more Scythanum. Ab eod.

Σκυθοπιθεῖν, Scythico more potare. Ex σκύθης, & πίνω.

Σκυθοτοξότης, ου, ὁ, sagittarius Scythicus; (2) qui in arte sagittandi Scythas imitatur. Ex σκύθης, & τοξότης.

Σκυθράζω, futur. άσω, vultu sum tetrico & macilento. Νὴ μὴ σκυθρά ζῃ, Lat. Et. Sgd. A σκυθρός. Unde

Σκυθρακίζω, σκώπτω, ὁ, dolosum, petax, astutus; tetricus & macilentus; supercilium tetricum. A

Σκυθράζω, fut. άσω, vultu tetrico & tristi sum; contristor, mœstus sum. Μὴ σκυθρακίζε, εἴ τι ς ἀντιβότατον ἀκούσαις ἢ ἀλαμβάνῃς, Num. Cyr. 6, 16.

Σκυθρακτέω, ῶ, idem. A

Σκυθρωπός, ὴ, όν, tristem vultum gerens, austerus, vinolentus, morosus, difficilis, Gl. V. maniacus, tristis, tetricus, torvus; dicitur etiam de rebus tristibus, mœstis, & lætitia puerilium; item de rebus quæ specie sua terrorem incutiunt, ut rictore, fauces, lecures. Ex σκυθρός, & ὤψ.

Σκυθρωπότης, ητος, ἡ, mœstitia, tristitia, tetrica & supercilia facies. A σκυθρωπός.

Σκυθρωπάζω, *Adv.* vultu tristi & torvo & supercilio contracto.

Σκυλεύω, ῶ, fut. εύσω, spolio, exuviis. A σκύλον.

Σκύλευμα, ατος, τὸ, spolium, exuviæ. A σκυλεύω. Unde

Σκυλευτής, οῦ, ὁ, spoliator.

Σκυλεύω, ῶ, f. εύσω, ut σκυλεύω.

Σκυλακεία, ας, ἡ, canum admissura; (2) canum educatio. A σκυλακεύω. Unde

Σκυλάκιον, catulinum, Gl. V.
Σκυλάκευσι, *Ion.* pro σκύλαξι, a σκύλαξ.
Σκυλακόβυμα, ατος, τό, catulis. Ab eod.
Σκυλακοβύω, f. βύσω, canes admitto; (2) canes alo, catulos educo. A σκύλαξ.
Σκυλακίη, ἡ, catuli, catulorum nutritio.
Σκυλακώνες, catulinus, Gl. V. A σκύλαξ
Σκυλάκιον, ου, τό, catellus, Dim. Ab eod.
Σκυλακῖτις, ἡ, *Epith.* Dianæ, quia est venatrix, &c.
Σκυλακοδάκης, ους, ὁ καὶ ἡ, invectivus, canimus; τὸ σκυλακοδάκες, mos catulorum item intestinum cunctis affligendi & blandiendi. A
Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus. Ab ὑλάω, *latr.*
Σκυλατικός, ἡ, όν, praedatorius, ἡ Σκυλατικὴ praedatrix bellatrix, *Epith.* Minervæ.
Σκυλεύω, ῶ, spolio. A σκῦλα.
Σκυλεία, ας, ἡ, spolia. A σκυλεύω.
Σκύλευμα, ατος, τό, spolium. Ab eod.
Σκυλεύσαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi σκυλεύω.
Σκυλευτής, οῦ, ὁ, spoliator, Gl. V. A σκυλεύω.
Σκυλεύω, f. εύσω, spolio, despolio. A σκῦλα.
Σκυλεύω, vexo, Ph. σκυλευθεὶς, vexatus, jactatus, Gl. Vet. a. pr. 1. pass. part. A σκύλλω, vexare a σκυλλω.
Σκυλεῦσαι, aor. 2. inf. pass. v. σκύλλω.
Σκυλήτρια, ας, ἡ, spoliatrix, depraedatrix, compilatrix. A σκυλεύω.
Σκυλία, ων, τα, canicule, pisces. A σκύλαξ.
ΣΚΥΛΛΩ, fatigo, vexo, jacto, Gl. Vet. σκυλλόμαι factor, Gl. V. in N. T. etiam active. σκύλλεῖ, jactatur, Ph. σκυλεὶς, jactatus, fatigatus, Ph. a. 2. part. pass. σκυλόσονῖ. vexabuntur, Ph. fut. 2 pass. Τί ἔτι σκύλλεις ἡ διδάσκαλον; Matt. 5, 35.
Σκύλωμα, ατος, τό, vexatio. A σκύλλω Hinc
Σκυλμαίνω, fut. ανῶ, irascor, succenseo.
Σκυλμγνεις, 2. sing. f. 1. ind. act.
Σκυλμος, οῦ, ὁ, vexatio, fatigatio. Ab eod.
Σκυλοδεψέω, *it.* σκυλαδεψῆς, ῆ, ὁ, coriarius. A δέφω.
Σκῦλον, sive σκύλον, ου, τό, spolium, exuviæ A σῦλον, *praedæ.*
Σκυλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui spolia fert, exuvias ferens; (2) spoliator. A φέρω.
Σκυλοχαρὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ spoliis seu exuviis gaudens. A χαίρω
Σκυμνεύω, lo catulos vel catulum (de leonibus, de lœna)
Σκυμνίον, τό, catulus.
Σκύμνος, ου, ὁ, catulus, proprie leonis, Hom. Il. 16, 319. Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν οἰκίᾳ τρέφειν, Anth. Rom. 1502 Plut. in Alcibiad. Cor. Vol. Mix. 7, 27. ext.
Σκυμνοτροφέω, catulos alo, (2) dicitur etiam de puellis. A τρέφω.
Σκύμνος, *castrat.* acc. pl. *Ion* pro σκύμνας.
ΣΚΥΝΙΟΝ, τό, formula sepulchri, cibum
Σκύπφος, pro σκυφὸς.
Σκύριον, ου, τό, herba id. erythrodanum dicitur; τὰ σκύρα, Nic. Th. 72, A σκίρτος.
Σκυτόω, ω, in tapetum verto; unde σκυρωθῆναι, a. 1 pass. Ab eod.
Σκυτεδὼν, ῶνος, ὁ καὶ ἡ, petrosus. Ab eod.
Σκυτεύς, ἡ, εως, ὁ, sutor. A σκυτόω.
Σκυτάλη, ης, ἡ, fustis, fustis, clava, lorum; apud Lacedæmonios genus secretæ epistolæ, etiam genus serpentis. A σκύτος
Σκυταληφορέω, ῶ clavam vel vectem fero. *Strab.* lib. 15. A
Σκυταληφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, clavam gerens, scuticam, virgam, seu vectem ferens. Ex σκύταλη, & φέρω.
Σκυταλίας, ου, ὁ, σκυταλη similis, teres, oblongus.
Σκυτάλιον, ου, τό, vectis, clava, fustis; (2) herba, Lat. etiam Umbilicus Veneris; (3) baculus Laconicus, Theophrast. Hist. Plant. 4, 5. Ἐν ὑγροῖς ἢ τόποις ἐσὶν ὅμοια λόβη τρίοζος, ἐξ ἧς καὶ σκυτάλια καὶ βακτηρίας. A σκυτάλη.
Σκυταλὶς, ίδος, ἡ, baculus, virga; (2) vectis; (3) parva scytala, adhibita in circuitione vigilarum; (4) strigilis; (5) instrumentum ad ignem jaculandum.
Σκυτασμὸς, ὁ, fustuarium.
Σκύτελον, ου, τό, clava, fustis. Ab eod. Hinc
Σκυτελόω, ῶ, f. ώσω, fuste cædo; virgo.
Σκυταλωτὸς, virgatus. A præc.
Σκυτεῖον, ου, τό, sutrina, officina sutoris. A
Σκυτεὺς, έως, ὁ, cerdo, coriarius, sutor.
Σκυτεύω, f. εύσω, artem coriariam seu sutoriam facito, fum cerdo.
Σκυτικὸς, ἡ, όν, corriceus; (2) coriarius.
Σκύτινος, ίνη, ινον, coriaceus, e corio factus. A σκυτὸς.
Σκυτὶς, ίδος, ἡ, pellicula, parvum corium, Dim. ab eod.
Σκυτοβραχίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, coriaceum brachium habens. Ex σκυτὸς, & βραχίων.
Σκυτοδεψία, pelles molio seu fubigo, ut coriam solent, (2) pelles tingo, Ar. Pl. 513.
Σκυτοδέψης, ου, ὁ, coriarius, cerdo, qui pelles subigit. Ex infl.
Σκυτοδεψὸς, ὁ, idem.
Σκυτοδέψω, ὁ, idem.
Σκυτοτομέω, artem sutoriam exerceo, incido coria. Ὁ μὲν αὐτῶν σκυτοτομεῖ κάθημενος, Anth. Plut. 102.
Σκυτοτομία, ἡ, sutoria.
Σκυτοτομικὸς, ἡ, όν, ad artem sutoriam sive quicquam factitat, pertinens. A
Σκυτοτόμιον, τό, sutrina,
Σκυτοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui coria scindit ad sora, calceos, & similia, Gl. V. sutor. Ex σκύτος, & τέμνω.
Σκυτοτραγέω, ῶ, corium arrodo. A τράγω.
Σκυτοτρώγω, cor um devorans, corrodens.
Σκυτόω, ῶ, corio obduco. A σκύτος.
Σκυτίον, ου, τό, parvum poculum, scyphulus. Dim a σκύφος.
Σκυτοφοιδὴς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, scyphi formam habens, scypho similis. Ex σκύφος, & εἶδος.
ΣΚΥΦΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τό, scyphus, poculum majus
Σκύφισμα, ατος, τό, idem, R.
Σκωλήκωσις, εως, ἡ, vitium in rebus, quæ corruptione vermiculantur. Quasi a Σκωλήκιον.
Σκωληκώσις, εως, ἡ, idem. A
Σκωληκιάω, τ, vermibus scateo, vermes generare incipio, Gl Vet Ph. σκωληκιῶν, vermibus, Gl. Vet. pass. A σκωλὴξ. Unde
Σκωληκίζω, fut. ίσω, vermem refero, & σκωληκιῶ, ῶσω, vermem moveo.
Σκωλήκιον, ου, τό, vermiculus, Dim. ab eod.
Σκωληκόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a vermibus exesus, Gl. Vet. σκωληκόβρωτα, vermiculorum. Ex σκωλὴξ, & βρίσκω.
Σκωληκοειδὴς, ους, ὁ καὶ ἡ, vermis speciem gerens, vermiculo similis. Ex σκωλὴξ, & εἶδος
Σκωλήκια τέκω, vermes gigno, seu procreo.
Σκωλήκωσις, εως, ἡ, vermium procreatio vel generatio. A
Σκωληκοφυὴς, ὁ καὶ ἡ, vermes parions, vermes generans. Ex σκώληξ, & τίκτω.
Σκωληκοφύσης, ους, ὁ καὶ ἡ, vermibus vescens.
Σκωληκόω, ῶ, fut. ώσω, vermibus infesto; σκωληκώμαι, vermiculor, vermibus scateo. A σκώληξ.
Σκωλήκωδης, ους, ὁ καὶ ἡ, vermem imitans, vermi similis. Ab eod.
Σκωλήκωσις, εως, ἡ, idem quod σκωλήκωσις. A σκώληξ
ΣΚΩΛΗΞ κος, ὁ, vermis, lumbricus, Gl. Vet.
Σκωλοβάτης, ου, ὁ, vermiculus frumento noxius, Hes. Ex σκώληξ, & βαίνω.
Σκωλοβατίζω, claudico ligneo pedi innitor, gradior incedo. Ex infl.
ΣΚΩΛΟΝ, ου, τό, offendiculum, impedimentum in via occurrens.
ΣΚΩΛΟΣ, ου, ὁ, spinæ genus, quod in igne verfatum validius evadit.

Σκῶμμα, ατος, τό, cavillum, cavillatio, sales, dicterium. A σκώπτω.
Σκωμμάτιον, ου, τό, mordax dicteriolum, cavillum, Dim. a σκῶμμα.
Σκωπτὴς, οῦ, ὁ, cavillator, derisor, dicax, scurra, scommata jactitans.
Σκωπτικὸς, ἡ, όν, qui scommatis dicteriisque mordacibus incessere solet, cavillis valens, mordax, Gl. V. dicaculus.
Σκωπτικῶς, *Adv.* illudendi causa.
Σκώπτολης, ου, ὁ, qui acerbos & mordacibus dictis perdit & qui, præsentiam hominum cavillis & scommatis gaudens. Ex σκώπτης, & ὄλλυμι.
ΣΚΩΠΤΩ, f. ψω, cavillor, contumelioso gestu subtanno, dicteriis mordacibus irrideo. Οἱ παῖδες ἐσκῶπτον αὐτὸν, Xen. Cyr. 2, 1. Οὐδ' ἐσκώφθη τὸν φαλακρὸν, Aristt. Nub. 540. Οὐδ' ἄν ὑβρὶς ἂν σε σκώψειεν Ἡαύσων ὁ παμπόνηρος, id. Ach. 860.
ΣΚΩΡ, σκατος, τος, stercus, oletum, merda.
Σκωρία, ας, ἡ, scoria, fæx metallii; (2) rejimentum, stercus, excrementum. A σκωρ.
Σκωριοειδὴς, ὲς, stercori similis.
Σκώψ, σκατος, ὁ, avis ex genere nocturnarum, noctua, bubo, pl. σκῶπες. Ex σκιὰ, & ὤψ, οὐσὰ, quod in umbra sive tenebris acutius cernat.
Σκώψις, εως, ἡ, derisio, quæ fit dictis mordacibus, cavillatio. A σκώπτω.
Σμαραγδίζω, f. ίσω, smaragdum colore refero.
Σμαραγδιαῖος, αία, αιον, smaragdinus, e smaragdo factus.
Σμαραγδίον, του, id. quod σμάραγδος.
Σμαραγδίτης, ου, ὁ, ut σμαραγδίτης λίθος, smaragdus. A
Σμάραγδος, ου, ὁ, smaragdus, *gemma.* A μάραγδος.
ΣΜΑΡΑΓΕΩ, resono, strepitum edo, stridio. Σμαραγεῖ δέ τε πᾶν, Il. ν, 281. λεπαμοὶ, ib. 486 ἀπ' ὀμφαδὸν, ib. 22, 169.
Σμαραγίζω, f. ίσω, idem.
Συαλεῶνες, v. μαιεῶνες.
ΣΜΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, piscis quod in paludibus, smaris.
ΣΜΑΩ, abstergo, detergio, purgo. Ἱλὰ κεφαλὴν σμήξῃ μέσον βλεφάρε, Herod.
Σμαρδαλέος, έα, έον, adspectu seu intuitu terribilis. Hinc σμαρδαλέον, vel σμαρδνέον, *Adverb.* horrendum in modum, horrifice, terribiliter. A μάρδα, *intuor.*
Σμαρδνὸς, ἡ, όν, idem & ab eod.
Σμάω, ῶ, ut quod σμήχω.
Σμῆγμα, ατος, τό, fmegma, quo utimur in abstergendo, Gl. V. lomentum, σμήγματα, lomenta, Ph. A σμήχω
Σμηγματίας, ου, ὁ, lomentarius, Gl. Vet. a lomento vendit.
Σμηγματίζω, ὁ καὶ ἡ, fmegmatis formam habeo. Σμηγματίζει σὶτα, *Alex.* Σμηγματίζεις χυλὸν, *Id.* A σμῆγμα.
Σμηλὴς, ὁ, purificator, polytor, Ph. A σμήχω.
Σμηνιτὴς, ἡ, όν, detersorius, abstergendi ministrio, habens. Ab eod
Σμηνὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Σμηκτὴρ, ῆρος, ἡ, idem & ab eod.
Σμήλα, ης, ἡ, sapo, smegma, quo ad abstergendum utimur. A σμάω.
Σμῆμα, ατος, τό, idem & ab eod.
Σμιλίσαι, dat. pl. cum ν, a σμιλὴς.
Σμιλίον, ου, τος, alveare, examen, Dim. a σμιλὴς.
Σμιλοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui excipit apum examina. Ex σμιλὴς, & δέχομαι.
Σμιλονόμος, ου, ὁ, curator apum. A κομίζω.
ΣΜΗΝΟΣ, ους, τό, examen apum; (2) alveare; *met.* magna multitudo.
Σμιωργέδαι, dicuntur apes, cum fœtificant, & sua examina ponunt. Ab ἔργον.
Σμῆξις, εως, ἡ, detersio, abstersio. A
Σμήχω, f. ξω, abstergo, exterpo, detergo, Gl. V. lomento. Ἐκ κεφαλῆς σ' ἔσμηχεν ἕλος χνόον ἀτριγέτοιο, Od. Γ. 2, 226. A σμάω.
Σμικροκήρυξ, υκος, ὁ, tenuis præco.

Σμικρολογία,

Σμικρολογέω, ῶ, usitatius. *σμικρολογέομαι*, vid. *μικρολ.*
Σμικρολογία, ας, ἡ, v. *μικρολογία.*
Σμικρολόγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, v. *μικρολόγος.*
Σμικρολογως, tenuiter, parce A prae.
Σμικρομερῶς, ἴστ, ὁ ἡ, ἡ, ex parvis particulis constans; pro *μικρομερής.*
Σμικροπρέπεια, vid. *μικροπρέπεια.*
Σμικροπρεπής, vid. *μικροπρεπής.*
Σμικρός, ρά, ρόν, *Att.* pro *μικρός*, quod una cum derivatis & compositis a *σμικρος*, inter suos locum sub *μ* videndum.
Σμικρότατα, *Superl adv.* minime, *Alex.*
Σμικρότης, ητος, ἡ, pusillitas, Gl. V.
Σμικρόφθαλμος, ὁ ἡ ἡ, parvos oculos habens.
Σμικροφώνια, ας, ἡ, tenuitas vocis. A
Σμικρόφωνος, ὁ ἡ ἡ, tenuem vocem habens. A *φωνή.*
Σμικροφώνως, tenui voce.
Σμικρῶν, minuo; pro *μικρύνω.*
Σ Μ Ί Α Α Ξ, ακος, ἡ, taxus, arbor feralis & venenata; (2) arbor a taxo diversa folium habens ilicis; (3) smilax, tortex hortensis, phaseolus; (4) convolvulus, herba quaedam, *Plin.* 21. §. 11. c. 5. *Angl.* Bindweed.
Σμιλδυμα, ατος, τὸ, segmen scalpro amputatum, tamencum, *σμιλοτόμητα*, minutiae. A
Σμιλεύω, f. *εύσω*, scalpello emputo. A
Σ Μ Ί Α Η, ης, ἡ, scalprum
Σμιλίον, ου, τὸ, scalpellum, Dim. a *σμίλη.*
Σμίλη, ης, ἡ, mus domesticus.
Σμινθεύς, έως, ὁ, Smintheus, cognomen Apollinis a confectis muribus Smintham urbem infestantibus A *σμίνθος.*
Σμινθίω, ῶ, ο, idem quod *σμινθη.*
Σ Μ Ί Ν Ο Σ, ου, ὁ, ligo, rastrum; idem quod *σμιλίον*, Suic.
Σμιλόν, ης, ἡ, brevis, ligo, rastrum; Aristoph. Pace, 549, Maxim Tyr.
Σμιλις, ίδος, ἡ, idem quod *σμίλος.*
Σμυγερός, ά, ὸν, pass. part. v. *σμύχω.*
Σμυγερός, ρά, ρόν, servitutis. A *σμυχω*, quia mulus quasi utcuntur.
Σμυδνός, aerumnosus. A prae.
Σμύζω τ. 1. inf. ἰσω. v. *σμύχω.*
Σμυρνίτης, ου, ὁ, Gl. V. pro *μύρινα.*
Σ Μ Υ Ρ Ι Σ, ίδος, ἡ, Smyris, lapis quo insculpta & picturam utantur ad exprimendum, Plin. R. Suic.
Σμυρίτης, ου, ὁ, ut *σμυρίτης λίθος*, smyrites lapis. A prof. R.
Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha; (2) Smyrna, *ἀστ.* A *μύρρα.* Hinc
Σμυρνίζω, myrrha unguo; *ισμυρνισμένος*, p. pass. part. Marc 15, 23.
Σμυρνίτης, ου, ὁ, myrrhinus. Ab eodem. Hinc
Σμύρνιον, ου, τὸ, planta myrrham ferens.
Σμυροφορέω, ῶ, ο ἡ ἡ, myrrham ferens, Gl. V. de arbore, olea A *φέρω*
Σ Μ Υ Χ Ω, fut. ξω, promo de cote lapidem aut hastam & acuo eam terendo. Unde (2) attero, velut Inta tace ab limo, *σμύχομαι*; *σμυχεις* ex Rus, cor 2. pass. Ἐκ δ' ἴσσυτο ἀκωκὴ, 6, 4. Ὡσεὶ ἥτ' ἰσὸν Ἰλιάδι σμυχόωσα πυρ. *σμύχετο κατ' ἄκρης*, Il. 22. 311
Σμύχιξ, ιγος, ἡ, vibex, livor ictu. A
Σ Μ Ω͂ Α Ι Ξ, ιδος, ἡ, idem. *Σμωδιξ δ' αἱματόεσσα μετοφρένῳ ἐξανέκυψεν*, Hom. Il. 267
Σ Μ Ω Χ Ω, mando, edo; manduco; (2) convitior. *Σμώχετ' ἀμφὶ ταῖν γναθοῖν*, Arist. Vesp. 1268.
Σοβαρολογέομαι, insolenter & effluose me infero, superbe incedo. A *σοβαρός.*
Σοβαροφρονέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, qui fastuoso & superbo est superbilio A *φλεφαρος.*
Σοβαρός, ά, όν, fervidus, tetricus, durus, Ph. concitatus; fastuosus, impetuosus de vento, magnificus, A *σοβέω.*
Σοβαρῶς, *Adv.* superbe, fastuose, insolenter & superbe se inferendo, concitate, violenter, magno impetu.
Σοβᾶς, ᾶδος, ἡ, quae insolenter se infert; (2) cerato gradu incedens; (3) saltatio ridicula. A
Σ Ο Β έ Ω, abeo, expello, (2) insolenter incedo, *σεσοβημένος*, contractus, p. pass. part. Ἄγε δὴ ἐπειδὴ τ' ἐς *σεσοβημένον*, Arist. Ach. 211. Hesych. Σοβάδες *σιγηθέντα*, Helcd. Ῥόθος *κατασμηνῶν λόγων καὶ ὑποσιβηνῶν*, Longin. 41. Hinc
Σόγε, ης, ἡ, *σόν* cum causa, Gl. V.
Σ Ο Ι Ε Ο Σ, ὁ, *σόγχος*, ου, ὁ, sonchus, vel hedychrus, cicutae similis, ut loca Graecorum. Hinc
Σογχάριος, ὁ, *σογχίτης*, ιδος, ὁ ἡ, ἡ, sonchi vel ei chio similis.
Σοι, *τοι* dat. sing. a *σύ*, *τυ.*
Σοιγε, idem *σοί.*
Σοιν, *τοιν*, gen. sing. *Ion* pro *σοῖ*, ab eod.
σιν, dat. plural. *Ion* pro *σοις*, a *σος.*
Σολοικία, ας, ἡ, idem quod *σολοικισμος.*
Σολοικίζω, fut. *ίσω* Attico Solecco in loquendo, non recte probato. A *σολοικος.* Hinc
Σολοικισμός, οῦ, ὁ, solaecismus, vitium sermonis contra Syntaxin, Gl. Vet. ἁμάρτημα, metaph. quidquid peperam fit, non recte aut ordine.
Σολοικιστής, οῦ, ὁ, qui in loquendo solaecismum facit. Ab eod.
Σόλοικοι, ῶν, οι, Solaeci, qui Solis, Cilicise urbe habitantes, Attica puritate relicta, linguam ex Attica & Solica mixtam loquebantur; (2) barbari, barbare & vitiose loquentes. Hinc *Σολοικος*, natura & moribus barbarus, imperitus, indoctus.
Σολοικοφανής, ἐς, solaecismi speciem habens, cum hic recte. A *φαινομαι.*
Σ Ο Ά Ο Σ, ου, ὁ, massa ferri solidi, proprie, atque adeo quivis massa bene compacta, solida; (2) defossus lapicidae, quo in extractandis lapidibus utebantur, Hom. Il. 23, 826. A *σω*, *conjungo.*
Σ Ο Μ Φ Ό Σ, ή, όν, mansus, fungosus, spongiosus. Hinc
Σωμάδης, ητος, ἡ, inanitas, fungositas.
Σώμφωδης, ἐστ, ἡ ἡ, idem quod *σωφ.*
Σ ... ις, 2 fing. aor. 1 opt. act. verbi *σω.*
Σ... μαι, medio; hinc *σώσθε*, me munio, fac salute, *σώσθω*, curet, mun. A *σωος.*
Σ Ό Ο Σ, salvus, incolumis, bonus, integer, perfectus; (2) fidelis
... ος, ου, ὁ, ἡ, motus corporum, quae fortuna tribuit. A *σείω*, *moveo.*
Σοφίζω, calleo vi, in loco condo. A *σοφός.*
... ος, ου, ὁ, locus seu basis Ab eod
Σοφοκάφηλος, ὁ ἡ ἡ, q. d. a vasculo pertinax, i. e. locabo inox inclu endus, loquax caupo. Ex *σοφος*, & *κάπηλος.*
Σοφοκλῆς, έους, ὁ, Sophocles, poeta tragicus, Gl. V. alia fuit ejus. Ὦ ... ἡ *ὀστέα νῦν ἐμὰ σὰ σκεπάσειεν*, Il. 24, 91.
Σός, σή, σόν, tuus, tua, tuum. A *σύ*
Σοῦ, τοῦ, tui. Dat. a *σύ* vel *σός*, 2. sing. pron. imper. med. *σώσω*, *σῶσαι*
Σ Ο Υ Β Ό Σ, ή, ὁ, animal terrestre, mantis mustelae
Σουδάριον, ου, τὸ, sudarium. Vox Lat.
Σοῦμαι, 2. f. pl. imper. med. pro *σεῖσθε*, a *σείω* vel *σαίω*, 3. f. part. imper. pod. *Ion.* pro *σισάμενος*, a *σοῦμαι*, *σαίω*. Σοῦσθε, *μνήσασθε*. Σοῦσθε νῦν ὦ ξυνάγαι *σείσθε σκιλοσ... γιάδες*, Call. Οὐχὶ *σάδ' ἐς κίμακας*; *ἐκ ἅπτει*, Arist. Vesp 452.
Σῶτις, ιος, ἡ, nus, cerasus. A *σάω.*
Συνεκδ, ίνη, ινεν, ex hinc conjectus. A
Σ Ο Υ Σ Ο Ν, ου, τὸ, lilium. Vox Phoen,
Σοφία, ας, ἡ, sapientia. A *σοφός.*
Σοφίζομαι, dat. sing. part. pracf. pass. verbi
Σοφίζω, fut. *ίσω*, sapientem reddo, doceo sapientiam, Gl. V. sapientiam praesto; *σοφίζομαι*, sapientiam doceor, fou disco; *med.* atque aliquid comminiscor vel conficio, artem in aliqua re exprimo, de oratore & poetis; (2) dolose & fraudulenter ago, Gl. V. callido, (3) commentor, Ph. Χαριεντί γ', ὦ *σοφώτατ'*, *ἐσοφίσω κ. σοφά*, Aesch. Ay. 1067. Οὐ γὰρ *σοφιζόμενοι ἐσμὲν δίκαιοι*, Eur. Bacch. A *σοφός.*
Σοφισμα, ατος, τὸ, inventum quodcunque, artem in aliquam partem; sed maxime inventum calidum consilium aut fraus adhibitum, Pu commentum. A *σοφίζω.* Hinc
Σοφισματικός, ἡ, όν, captiosus, dolosus, cavillosus cum partes, (2) civilitarius.
Σοφισματίω, τ, Dim. a *σόφισμα.*
Σοφισμός, ὁ, ὁ, cal da manus & coacta interpretatio, A *σοφίζω.*
Σοφιστεία, ας, ἡ, sophistica, inanis sapientia; item quod *σοφισμα* Gl. Vet. artificium. A
Σοφιστεύω, artem dicendi doceo & profiteor; (2) philosophor, (3) argumentor, Ph. *σοφιστεύομαι*, pr. Dicor, G. Vet. *σοφισθημα*, argumentum. Οὐκ ἐστὶν ἐν *σοφίαν ἔτι σοφιστεύειν*, text. Hicket. A *σοφιστής.*
Σοφιστήριον, ου, τὸ, fabula, *inpr.* Rhetoris; (2) commentum. Ab eod
Σοφιστικός, ἡ, όν, artificiosus, sophisticus, Sophistarum in modum magnificis me verbis efferto. A
Σοφιστής, οῦ, ὁ, Sophista, doctor & peritus artifex, *inpr.* in dicendo, unde Orator, & quidem in bonam partem, (2) rectus & sapiens, (3) qui turpium Pentateuchorum causa philosophatur, v. dicor, oratores krimt; (4) deceptor, circulator, qui verbis dolosis circumvenit. A *σοφίζω*
Σοφιστί, ὁς, ἡ, ὸν, callidus, cavillatorius; (2) sophisticus, captiosus A ab eod.
Σοφιστικός, ἡ, όν, sophisticus, more Sophistarum, captiose, calide, fraudulenter.
Σοφιστοκλείς, ἡ, fut. *ήσω*, ... o sophistarum ... Ex *σοφιστής*, & *μαίνομαι.*
Σοφοκλῆς, ἐους, ὁ, nus Sophocles, deceptor A *σοφός*
Σοφότης, ητος, ἡ, ... *σοφία.*
... ος, ου, ὁ, ἡ, ... Decorum donans, Suic. Ex *σοφός*, & *δίδωμι.*
... ος, ου, ὁ, ἡ, ... ος, ὁ ἡ ἡ, sapienti ... tragicus, ... ος
Σοφρονέω, ... Hinc
Σοφροσύνη, ης, ἡ, ... Sapientiam.
Σοφρονίστης, ου, ὁ, ... Ex *σοφρων*, & *ἴστημι.*
Σοφρονιστικός, ἡ, όν, ... Ab eod.
Σ Ο Φ Ό Σ, ἡ, όν, sapiens, doctus; (2) peritus alicujus rei vel artis, (3) prudens, calidus, cordatus
Σοφός, ὁ, ὁ, ... A *σεσ.*
Σόφρων, *Attice* ... docilis, ingeniosus, sanus, ... prudens, calidus
Σοφῶς, ... *σοφός*, 3. pl. fut. ... *σοφεῖσθαι*. Οὐκ γ' ἂν ... Il. 9, 203. (2) in locum compositus, bene; & *σοφως*, B ... A *σόφος*, vel *ζοφός.*
Σπανιστής, ἡ, ὁ, fervator nocturnus.
Σπάδιξ, ... ἰσω, vel ξω, avello, detrabo, R. Suic. A *σπάω*, *traho*
Σπάδιξ, ιγος, ἡ, ... palmae ... avulsae e palma ... (2) cortex ... (3) instrumentum ... masculum. Ab eod.
Σπάδων, ωνος, ὁ, vel ωτος, ὁ, spado, eunuchus, cui testiculi sunt vitiati, (2) vulsus, spatium, convulsio; Nic. Al. 317. Ab eodem. Hinc
Σπαδονίζω, f. ίσω, ... Eunuchum efficio.
Σπαδονισμός, οῦ, ὁ, ... A pr.
Σπάζω, fut. *σω* ... avello, trahe; (2) ... Ἱσπάζω *τὴν ὑστέραν*, Philostr. A ...
Σπαθάλαω, ῶ, ... rectius usitat. *σπαταλάω*, Etym. *Δ. σπαθάω.*

σπαθάλιον, ν, τὸ, spathula, ramus palmæ, palmes. Dim. a ζπαθη.

Σπαθάω, ῶ, fut. ήσω, licium inculco spathi vel tudicula, texo; (2) profuse intumo, prodigo; dilapido, luxurior. Gl. Vet. effutio. Οὐ μὲν ἴρια γ' ἐς ἄτης ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα, Arist. Nub. 55. Ὦ γωλιὰ, λινα σπαθᾷς, ib. 55. A

ΣΠΑΘΗ, ης, ἡ, spatha, spathula, rudes, vel rudis, tudicula, radius textorius, virga, gladius, Gl. V. item cotta, Gl. V. ζταδαι, cellæ, Ph.

Σπάθημα, ατος, τὸ, densitas telæ spathæ arctius & densius. A ζπαθίζω.

Σπαθήσις, εως, ἡ, telæ densatio, cum hic i parce licium inculcatur; (2) prodiga effusio, profusio. Ab cod.

Σπαθικός, ἡ, όν, de latus, cui licium large inculcatum. Ab cod.

Σπαθίζω, f. ίσω, spathula agito; (2) latum aliquid alicunde exemptum illino. A ζπαθη.

Σπάθιον, ν, τὸ, spathula, culter chirurgicus, lapillum; (2) specillum. Dim.

Σπαθιστής, οῦ, ὁ, linteus. Ab cod.

Σπαθομήλη, ης, ἡ, specillum latum spathæ ipsi cum habens. Ab cod.

Σπαθοποιός, ὁ, ὁ, gladiatus, Gl. V. qui spathas & gladios facit. Ex ζπάθη, & ποιέω.

Σπαθοφύλλιον, ν, τὸ, spatha palmæ, i. e. tenuis palmæ adhuc florentis involucrum. Ex ζπαθη, & φυλλον.

Σπαθόφυλλος, ὁ, ὁ ἡ, ἡ, cujus folia spathæ similia sunt. Ex ζπαθη, & φυλλον.

ΣΠΑΙΡΩ, palpito, vibro, tremo, (2) spiro sive expiro animam, more animalium palpitando animum effantium. Ὁ μὲν γὰρ σπαίδων ζπαιρει πάλας, Epigr.

Σπαλνία, ας, ἡ, caritas, qualis est talparum. A

Σπάνις, ακος, ὁ, talpa. A ζπάω, quonam terram semper unguibus vellicat.

Σπαλίς, aor. 2. part. pass. Æol. pro σαλείς, a σαλεύω.

Σπανιλρία, ας, ἡ, paucitas seu raritas hominum. Ex ζπανις, & ἀνὴρ.

Σπανία, ἡ, idem quod

Σπανία, ας, ἡ, paucitas, raritas, penuria; (2) Hispania. A ζπανίς.

Σπανιάκις, nimio, Gl. Vet. A ζπανιος.

Σπανίζω, f. ίσω, penuria laboro; (2) rarus fiam, meo penuria est. Δυκεῖς ζπανιζειν δῶμα βασιλειον φίτλαν; Eur. Med. 960. Χάος ὠλιτον ἀβὶ εἰς τὸ ζῆν ἀνεπιμεμα σπανίζουσα, Dod. Σπανιζοντες ἐκ, Eur. Supp. 240. A ζπανις.

Σπανιός, ία, ιον, rarus. Ab cod. Hinc

Σπανιότης, ητος, ἡ, paucitas, penuria.

Σπανιότης, ητος, ἡ, penuria, inopia.

Σπανιότης, ἡ, ὁ, idem quod ἡ, penuria est, ἡ, inopia. A ζπανιος.

Σπανίως, adv. raro. A σπανιος.

ΣΠΑΝΟΣ, ὁ, ἡ, rarus.

Σπανοπώγων, ωνος, ὁ, cui rara est barba.

Σπανοσιτία, ας, ἡ, annonæ penuria. A

Σπανοσιτέω, ῶ, ὁ ἡ, annonæ penuria laboratus.

Σπανοφόλιος, ὁ, ὁ ἡ, ἡ, cui habena fœni.

Σπανυδρία, ας, ἡ, ὁ ἡ, ἡ, cui rara est aqua, aquæ penuria laborans. Ex σπ. & ὕδωρ.

ΣΠΑΞ, σπακός, ὁ ἡ, corbis, R.

Σπάραγμα, ατος, τὸ, lacerum rei dilaceratæ sive discerptæ. A ζπαράσσω.

Σπαραγμάτιας, ου, ὁ, lacerto lacerato, i. discerpto simile, ... ἀπὸ σπαραγμάτων, ... obsitus. A ζπαραγμα.

Σπαραγμός, ὁ, laceratio, discerptio, convulsio. A ζπαράσσω. Hinc

Σπαραγμώδης, ους, ὁ ἡ, ... convulsivus.

Σπαραγνεύς, ὁ, ὁ, ... lacerator, discerptor.

Σπάραγξις, εως, ἡ, ... Gl. V. A

ΣΠΑΡΑΣΣΩ, ... laceratio, ... lacero, discerpo, ... ζπαράγμασι, ... dilanio, ... ζπαραγμός. Hinc

Σπαραγμός, ὁ, ἡ, ... laceratus, discerptus, ... passi. part. Ὑμεῖς τῶν ἄστρων κυνίδι' ἐσπαράξατε, Aristt. Pace, 639. Τις μ' ἐσθίει ἄξων πρὶν σπαράξαι κόμας; Eur. Iph. in Au. 1510.

Σπαργανόω, idem quod

Σπαργανίζω, f. ίσω, fascis involvo. Σπαργανίσασα μιγαι λίθον, Hesiod. Θεογ. 485. A ζπάργανον.

Σπαργάνιον, ν, τὸ, fasciola; (2) herba quædam. Dim. ab

Σπαργανόω, ῶ, f. ... aor. ... f. g. a ζπαργανον.

Σπάργανος, ὁ, ... fascia involutus. A ζπαίρω.

ΣΠΑΡΓΑΝ... ον, τὸ, ... qua infans involvitur, ... Ph.

... (2) involucrum ... V. ... il part. ... Hinc

... ης, ἡ, fasciatio, involutio in fasciis; (2) tumor mammillarum a partu recentis. A ζπαργανον.

ΣΠΑΡΓΑΩ, ῶ, f. ήσω, turgeo & distentus fem, de uberibus nec exhaustis, ut lac stillet; (2) de arboribus succo turgentibus; (3) de vehementiori cupiditate & libidine intumescens; (4) de libidine Veneris. Σπαργῶντάς μοι τὰς μαζὰς χάλασον, Eur. Cyc. 592. Δι' ὑστυλίνης ἐστρεμένη ἡ Σπαργῶντι τῷ δίμνῳ χίλινον ἐμέλαθ... Plut. in Comp. Pericl. & Fab. M. Hinc

Σπαργή, ῆς, ἡ, libido, *priap.* coercendi lac mammillis distendens.

Σπαργής, ῆτος, ὁ, ἡ, part. pass. verbi ζπαίρω.

Σπαργίζω, palpito, R. A ζπαίρω.

Σπαργόω λίθος, ου, ὁ ἡ, ἡ, cornu per temperiem rari sparsi sunt cani. Ex ζπαργάω, & φιλ.

Σπαρδός, ἡ, όν, rarus, paucus, infrequens. Σπαρνὸν γὰρ ὄτ' Ἄρτεμις ἄγει κάτεισιν. Call. in Dian. 19. A ζπαρνός.

Σπαρτή, ῆς, ἡ, funis spartei, restis spartea; (2) funiculus fabrorum, quo rubrica vel alio colore tincto lineam in ligno vel lapide ducunt, quam in poliendo sequuntur.

Σπαρτή, ῆς, ἡ, funiculus sparteus. Ab cod.

Σπάρτινος, ἡ, ινον, spartea, e sparto confectus. Ab cod.

Σπάρτιον, vel ζπαρτίον, ν, τ, funiculus sparteus, restis, funiculus. Dim. a ζπαρτα.

Σπάρτον, ν, τὸ, spartum, vitide, (2) funis sparteus. Σπάρτα λίνυντας. Hom. Il. 2, 135. Non *rudens*, sed *funis* vel *linea* crebas [illegible] nantes. *Schol.*

Σπαρτοκάλος, ὁ, ὁ ἡ, ἡ, qui funem seu restes e sparto plectit, vellit. Ex σπάρτον.

Σπαρτοπλόκος, ὁ, ὁ ἡ, ἡ, fenicarius, cui sparsi per tempora sunt cani. Gl. Vet. incertus.

Σπαρτοτέλης, ους, ὁ ἡ, ἡ, qui spartum seu utensilia ... vendit. Ex σπάρτος.

Σπαρτός, ὁ, ὁ, ἡ, ... natus, sparsus; (2) satu ... A σπείρω.

Σπαρτοφόρος, ὁ, ὁ ἡ, ἡ, spartum ferax, Suic. Ex σπάρτον, & φέρω.

Σπαρτόχορος, ὁ, ὁ ἡ, ἡ, m. pl. aor. 1. part. med. v. σπείρω.

Σπάσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσπασε

Σπασός, ὁ, ἡ, ... attractus, fuctus; (2) ... A σπάω.

Σπάσμα, τὸ, ... gladi, (2) id, quod in corpore ... convulsum est. Gl. Vet. ... tum; convulsio, σπάσμα θαλάσσης, ... Hinc

Σπασμάτιον, ν, τὸ, ... convulsio, distensio. Dim. a σπασμα.

Σπασμολόγος, ὁ, ὁ ἡ, ἡ, convulsionis species, convulsivus. Ab cod.

Σπασμός, ὁ, ἡ, extractio, eductio, ... cio, (2) convulsio in corpore humano, σπασμὸς θαλάσσης, æstus maris. A σπάω. Hinc

Σπασμώδης, ους, ὁ ἡ, ἡ, convulsivus.

Σπαστικός, ἡ, όν, trahendi, attrahendi, seu extrahendi vim habens; (2) convulsioni obnoxius. A σπάω.

ΣΠΑΤΑΓΟΣ, ν, ὁ, Spatangus, echinorum species.

Σπαταλάω, lascivio, deliciis, vitam voluptuosam ago. Ἡ δ' σπαταλῶσα, ζωσα τεθνηκε, 1 Tim. 5, 6. A

Σπατάλη, ης, ἡ, deliciæ, luxuria. Gl. Vet. lascivia, deliciæ. A σπαταλάω.

Σπατάλημα, ατος, τὸ, luxus sumptuum, deliciæ. A σπαταλάω.

Σπατάλης, deliciatus, Ph. A σπατάλη.

Σπατιζω, ίζω, ισω, coriaceus, pelliceus, pelliceus factus, Hel. A σπατος.

Σπατίλη, ης, ἡ, cornorum retegmina; (2) tectus humanum humidum, liquida alvi egestio. Ab cod.

ΣΠΑΤΟΣ, ους, τὸ, corium, pellis, Hes.

ΣΠΑΩ, ῶ, f. άσω, traho, attrahio, extraho, educo, vello, convello, divello, σπᾷ ξιφος, exigitur, stringit gladium. Gl. Vet. Ἕτερμοι, φασγανα σπασας χερι. Eur. Iph. in T. 373. Αὐτη μὲν ἡ μυελὸς ἐστασεν, Aristt. Θεσμ. 935. Καὶ τὸ ξιφος γ' ἑσπασ', μαλακὸς λόγος, id. Ran. 573.

Σπεῖο, 2. pr. imp. imper. med. *Ion.* & *per Ecthl.* pro σπεῖσο, quod *Ion.* dicitur pro σπῶ, a verbo primitivo στομαι pro ετμαι.

ΣΠΕΙΡΑ, vel σπειρη, ας, ἡ, ipsa, linea flexuosa orbes faciens in se non redeuntes, funis in orbem convolutus, funis nauticus; (2) cohors, vel catena i. nexuum similis vinculum.

Σπείδος, εος, ... vestis lacera. A σπείρω.

Σπεῖρα, aor. 1. inf. act. verbi σπείρω.

Σπειραῖος, ας, ον, ... ex lento, & vitibus ... in ... contorquent potest. *Schol.* Sibrick cablelow. A σπειρα

Σπειρακός, ... ν, τὸ, ... serpentum; (2) ... A σπειρα.

Σπειραλίς, ... ἡ, ... cui spiri, sc. caudæ, est gravis & ponderosa. Ex σπείρα, & λίθος, *pondus*.

Σπειράω, ῶ, in spiram contraho seu colligo. A σπειρα.

Σπειρηδόν, in modum spiræ vel in orbem, convolutus; (2) per cohortes. Ab cod.

Σπείρημα, ατος, τὸ, idem quod στίφαμα; (2) ... i, pro σπερμα. Ab cod.

Σπείρη, ης, ἡ, f. ἑα, idem quod στίφαμα; (2) ... i, pro σπερμα. Ab cod.

Σπείρη, ης, ἡ, f. ἑα, vestis lacera & mendicis propria; σπείρα, funis, velum nauticum; (3) funis nauticus in orbem convolutus. ... δὲ σπείρην ἡ ὑπερθεν ἐμπεσε ... Hom. Od. 5, ... Ab cod.

Σπειρίτης, ου, ὁ, ... ἡ, ... verbi σπείρω.

Σπειροπλόκος, ὁ, ὁ, qui funes vel vestes vendit, (2) venditor vestium.

Σπειράω, latens involvo; (2) in spiram colligo. Ὑδρι χιὸς φαεινὴ σπειρωσα Ὦ νυξ ... σπείρουσα, Call. in Jov. 33. Ab cod. ... siniistio,

ΣΠΕΙΡΩ, f. ρῶ, ... sero, ... vas, ... semino, ... sparso; (3) liberi ... fetus, Gl. V. σπαρεῖν, ... Ph. ... part. pass. ἐσπαρμένος, Gl. Vet. ... part. Ἔσπειρεν ἡμῖν πεδίον, Eur. Phœn. ... Μὴ σοὶ φθονῶν σπειρη ματαιαν ... πᾶσαν πόλιν, Soph. Fr. 644. Ἐκ τ' ἐσπαρτοι πεδου, Eur. Hec. fin. ...

Σπειρηδόν, ὁ, ὁ ἡ, ἡ, spiræ similis, orbem ipsis suis faciens. Σπειρῆνες κ μοι ... λης, Nicand. in Alexiph. ... σπείρ...

Σπείσαι, aor. 1. inf. act. ... σπένδω pro σπεῖν.

Σπείσαντο, 3. pl. aor. 1. ... med. *Ion.* pro ἐσπεισαντο.

Σπείσασκε, 3. sing. aor. ... ind. act. *Ion.* pro ἔσπεισε.

Σπεῖσις, εως, ἡ, libatio. A σπένδω.

Σπεῖσο, *libati*, ... f. 1. ... ind. act. v. σπένδω.

Σπεκλος, ὁ, implico. R. σπεκλαν, conic. A σπείρω.

Σπελοκάταρ, αρχος, ὁ, ἡ, ... dulcitor. Vox Lat. ...

Σ Π Ε Υ͂ Δ Ε Θ Ο Σ, ου, ὁ, ſtercus, merda, ſimus, excrementum.

Σπενδεῖον, ου, τὸ, vas libaminibus dicatum; ex Athenæo, pro σπονδεῖον. A σπένδω.

Στένδεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσπενδε.

Σπενδόμβροι, ων, m. pl. præſ. part. med. vel paſſ.

Σ Π Ε Ν Δ Ω, f. σπείσω, guttatim defundo; (2) libo, i. e. vino, lacte, aut ſimili liquore Dis ſacrificio; ζσπένδω, & ζσπενδομαι, paciſcor, fœdus ico, fœdus libatione facio; ζσπεισάμην, macto, immolor, ſacrificor; ζσπεισον, liba, Ph. aor. 1. imperat. ἐσπεισ-ζσπεισάμην, pacta & fœdera, p. paſſ. part. ζσπείσκον, libabam, libebant, imperf. *Ion.* pro ἔσπενδον. Φοιβῖς ἐσπεισ ιμίλω ζσπονδὰς, Eur. Alc. 1003. Σπείσομαι τὸ ζοὶ φίλον αἷμα πηρὸν, Heliod. Στον ὦ τάδε δὴ, κὴ ζσπεισον ἰχῶρα δ ιμοῖσιν, Arift. Eq. 106.

Σ Π Ε Ο Μ Α Ι, ſequor, *Ion.* pro ἕπομαι. Σοὶ δ' ἕλκον τε φίλοι σπίδι, Od. 22, 324.

Σ Π Ε Ο Σ, ους, τὸ, ſpecus, ſpelunca.

Σπερμόθι, ζζ, τὸ, ſemen, Nic. A στείρω.

Σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen, ſeminarium, ſeminium, Gl. V. in S. Scripture, poſteri, filii, σπέρματα, grana fragum, legumina. A στείρω.

Σπερμαία, ας, ἡ, ſero, ſemino; (2) liberos procreo, Heſ. Th. 734. A σπέρμα. Unde

Σπερματίαι σιακες, excrementa ſpecus.

Σπερματίζω, ίσω, ſemino, ſemento, ſemino.

Σπερματικός, ἡ, όν, ſeminale, pentile.

Σπερματικὸς, ſc. ἀνὴρ, ſeminio, (2) σπερματίζων, elementa ſtatuit.

Σπέρματιον, ου, τὸ, parvum ſeu exile ſemen Dim. σπέρμα ετος, ους, τὸ, ſemina fragum.

Σπερματὸς, ζζου, ὁ, ſeminium. Ab eod.

Σπερματοτομίας, ου, ὁ, ſeminis omiſſio. A σπερματίζω.

Σπερματοφορέω, ῶ, ὁ ᾗ, ἡ, v. σπερμολογέω.

Σπερματοφόρος, ου, ὁ, ſeminum vehicor.

Σπερματοφυὴς, ζζ, ὁ ᾗ, ἡ, q. d. ſeminivorus, qui ſemina alitur.

Σπερμαφορία, ας, ἡ, ſemen ſero, ſemento, Suic. Ex σπέρμα, & φέρω.

Σπέρμαφορος, ου, ὁ, ἡ, ſeminium.

Σπερμαφόρος, ου, ὁ, ἡ, ſeminale.

Σπερμαφορὸς, ου, ὁ, latio. A σπερμαφορέω.

Σπερμολόγος, ου, ὁ, ἡ, lator. *Hyſith.* Apoll. & Cyr. A σπέρμα.

Σπερμόλοχος, ſemen pario. Ex σπέρμα, & λοχεύω.

Σπερμοτόκος, ον, ſemen parto, Suic. Ex σπέρμα, & τίκτω. Unde

Σπερμοτοκία, ας, ἡ, ſemen parens, fœcundiam.

Σπερμολογία, ſemen lego, de animalibus ſemen ad paſtum legentibus; (2) augur, blaterio, deblatero. A σπερμολογέω.

Σπερμολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, Gl. V. A ſq. Περιδίδυς τὼ ζρατηγὼν ἀθρόους ἐκ τῶν σπερμολογίας, Plut. in Artod. cap. 35. *Angl.* Riff-raff.

Σπερμολόγος, ου, ὁ, ἡ, ſeminium. A σπέρμα.

Σπερμολόγος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, qui ſemina colligit, ut aves; (2) homo vanus, qui in foro ſemina & fœtus profluvii indui avium ſemina legentium colligit & inde victum ſibi parat, (3) garrulus, nugator, Gloſſ. Vet. loquax. Ex σπέρμα, & λέγω.

Σπερμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ſemen fero, ſemento. A σπέρμα, & φέρω.

Σπερμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ſemen ferens; (2) ſeminium ferens. Ex σπέρμα, & φέρω.

Σπερμοχεύω, v. σπερματίζω.

Σπερμοχύσις, ἐως, ὁ ᾗ, ἡ, ſemine erumpens vel laterans. Ex ἐκ.

Σπερχθέντος, nom. plur. aor. 1. part. paſſ. v. σπέρχω.

Σπερχνὸς, ἡ, ὸν, celer, feſtinus; (2) cum impetu irruens; (3) vehemens, urgens; (4) adhibitus. A

Σ Π Ε Ρ Χ Ω, f. ξω, vehementer cupio ſ appeto; (2) urgeo, premo, propello & feſtinare cogo; (3) feſtino, propero; & σπέρχομαι, fugor, ira concitor, iraſcor, ſuccenſeo; σπερχθεὶς, natus, concitatus, aor. 1. paſſ. part. Νῆα κυδρὴν ὅποτε σπέρχοιεν ἀέλλαι, Odyſſ. 283. Σπερχόμενος δ' ἀνὰ πᾶσιν ἐτώλα πόλχια καλὰ, Il. 11, 110.

Σπερὰ, *feminabo*, f. 1. ind. act. verbi σπείρω.

Σπερὲ, 2. ſing. aor. 2. imper. act. per *Paragog.* pro σπεῖ, a σπείρω vel ζπᾶ, *dico.*

Σπερῶ, præſ. int. med. verbi poetici σπείρομαι pro ἕπομαι.

Σπέρτε, 2. pl. a. 2. imper. act. ω σπείρω.

Σπεύδολζω, f. άσω, feſtinare cogo, incito, impello, inſtigo. A σπεύδω.

Σπεύδοι, *ſpiraret*, 3. ſing. præſ. opt. act.

Σπεύδοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro σπεύδουσι.

Σ Π Ε Υ͂ Δ Ω, fut. δσω, fluceo, valde cupio; (2) feſtino, propero; στείσον, f ſima, Gl. Vet. σπέσατε, maturate, Ph. aor. 1. imperat. Δεῦ κακὰ σπεύδοντε, accelerate, Eur. Ph. 585. Ἅμες ὁ εἰς μὴν τὸ αὐτὸ ὁμὲ σπεύδοντε, Xen. Cyr. 1, 11.

Σπεύδομες, 1. plur. præſ. conj. act. *Dor.* pro σπεύδωμεν.

Σπεύσαντες, nom. pl. m. 1. part. act.

Σπευσίδην, ᾱ, ων, perfeverandus. A pl.

Σπεῦσι, ιδὸς, ἡ, ὁν, feſtinus, qui præcipitare ſolet. A σπεύδω.

Σπηλάϊνον, ου, τὸν, ſpelunca ſpelenca, Dim. a

Σπηλαιον, ου, τὸ, ſpelenum, ſpelunca. A σπήλυξ. Hinc

Σπηλαιώδης, ζζης, ὁ ᾗ, ἡ, ſpeluncæ formam habens, in modum ſpelunce fectus.

Σπηλώδης, ζζης, ὁ ᾗ, ἡ, idem & ab eod.

Σπήλυγξ, υγζγος, ἡ, ſpelunca. Ab eod.

Σπήλυκες, υκων, οἱ, Lapides præcipites in cubantibus loco ponti projecti. A σπήλυξ.

Σπήλυς, idem quod

Σπήλυξ, ζζυγος, ὁ, ἡ, an plus, ſpelus, ſpelunca. A σπιλόω.

Σπίδες, ης, ἡ, denſa, ſpiſſa. Ab eod.

Σπιδύαν, Attice contra, procul. A σπίδες.

Σπίζα, & σπίζη, ης, ἡ, Perſica. σπίζα, a Chaſanch. A σπίζω.

Σπίζαι. ων, οἱ, ſtare Turcæ. A σπίζα.

Σπίζη, ζζης, ἡ, idem & ab eod.

Σ Π Ι Ζ Ω, extendo, expando, (2) rapio, auferes.

Σπιθαμαῖος, αία, αῖον, ſpithamæ ſua mentura ſequens, item æquans. A

Σ Π Ι Θ Α Μ Η, ης, ἡ, ſpithama, ſpithamæ ſua mentura & minimum quartum expandens; (2) pollicis magni, ſ. thumb.

Σπιθαμιαῖος, idem quod σπιθαμαῖος.

Σπιθαμιαῖος, ζζαίου, ὁ ᾗ, ἡ, idem & ab eod.

Σπιλαίεσι, *Dor.* pl. *Pind.* pro σπιλάδι, a σπίλος, *rupes.*

Σπιλαδάνις, ζζου, ὁ ᾗ, ἡ, ſaxoſus. A

Σπιλάς, άδος, ἡ, rupes, ſcopulus, maris cautes, planca, petra glatiola, (2) procella. Φλαὶ Ἐνυαλίου τιτανοῦ σπιλάδεσσιν ἐρίμυες, Call. in Delum. 243. A

Σ Π Ι Λ Ο Σ, vel σπιλὸς, ου, ὁ, macula, labes, (2) vitium. Hinc

Σπίλωμα, m. culo, latere, adſpergo, fœdo; σπίλωσι, inſulcant, Ph. σπιλωθὲις, inſoletus, Ph. aor. 1. paſſ. part. Σπιλωσα ελον το σῶμ ι, Jec. 3, 6.

Σπίλωμα, ατος, τὸ, macula & labes adſperſa, mevis; (2) locus falebroſus, ſaxum aſperum. A pr.

Σπίλωτος, ου, ὁν, maculatus. Ab eod.

Σ Π Ι Ν Δ Α Ρ Ι Σ, ζζος, ἡ, avis peregrina, avis incognita.

Σπινθηρίζις, *vel* σπιθήρίζις, ſcintillæ. A

Σπινθὶς, ζζος, ὁ, v. σπιλὸς.

Σ Π Ι Ν Θ Η Ρ, ῆρος, ὁ, ſcintilla; σπινθῆρες, ſtructura, Gl. V.

Σπινθηρίζω, f. ίσω, ſcintillo. A σπινθὴρ.

Σπινθηροβόλος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, ſcintillas emittens. Ex σπινθὴρ, & βάλλω.

Σπινθηροκάμπης, idem. A κάμπη.

Σπίνα, ης, ἡ, hirgilia. *Angl.* a Sizkin. A σπίζα.

Σπιὸν, ου, ὁ, idem & ab eod. Καὶ σπινὸς ἐν ἀσπίζαν, Aratus 1024.

Σπλάγχνα, v. σπλάγχνον. Unde

Σπλαγχνίδιον, ου, τὸ, exta in manus ſume & attrecto; (2) extorum & viſcerum particeps ſum; (3) augures per exta. Σπλαγχνίδιον ἐπιθυμῶ.

Σπλαγχνίζω, f. ίσω, ſacrifico; σπλαγχνίζομαι, intima mihi cordia & ex animo moveor. Ἐσπλαγχνίσθη πρὸ αὐτῶν, Matt. 9, 36. ἐπ' αὐτὸς, ib. 14, 14. ἐπ' αὐτοῖς, Marc. 6, 34. τῷ δοῦλῳ, Matt. 18, 27. Ab coj.

Σπλαγχνικὸς, ἡ, όν, ad viſcera pertinens.

Σπλάγχνις, ίδος, ἡ, cor. Ab eod.

Σπλαγχνισμὸς, ου, ὁ, ſacrificium; (2) viſceratio, (3) miſericordia. A σπλαγχνίζω.

Σ Π Λ Α Γ Χ Ν Ο Ν, ου, τὸ, viſcus; σπλάγχνα, viſcera, exta, cor, pulmones, affectus materni, commiſeratio; amor.

Σπλαγχνοτόκος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, qui exta ſeu viſcera torret. Ex σπλάγχνον, & τίλαω.

Σπλαγχνοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, extiſpex, qui exta ſeu viſcera inſpicit, & extiſpicium exercet, Gl. V. haruſpex, aruſpex.

Σπλαγχνοτόμος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, viſcerum ſector, qui viſcera ſecat & extiſpicium exercet. Ex στέμνω, & τέμνω.

Σπλαγχνοφάγος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, viſcerum vorator; (2) viſcerum ſolutor parentum.

Σπλαδὸς, ῆ, ὁ, comm. N cand. Th. 763. A στέλλω.

Σ Π Λ Η Ν, σπληνὸς, ὁ, ſplen. hen.

Σπλαίνω, ω, ſplenis dolorem ſentio, ſplene laboro. A σπλὴν.

Σπλανικὸς, ὴ, όν, lienoſus, ſplenicus. A σπλὴν.

Σπλήνιον, τὸ, ſplenis delus; (2) ſplenium; (3) ap. medicos, pannus calidus vel harundo, quo emplaſtra vel alia medicamenta imponuntur locis læſis, (2) impetu fœminarum delcta, *herba*, (3) herba, quæ & πλεκτὸν. A σπλὴν.

Σπληνίτης, ου, ὁ, ſplenicus, ſplenio obnoxius. A σπλὴν.

Σπληνώδης, ης, ες, idem quod σπληνίτης.

Σπληνώδης, ζζους, ὁ ᾗ, ἡ, lienoſus. Ab eod.

Σπλὴξ, ηνὸς, ὁ, ἡ, lienoſus, qui ſplenicus eſt & laborat. A σπλὴν.

Σπογγὶς, ίδος, ἡ, ſpongia. Ab eod.

Σπογγιὰς, άδος, ἡ, ſpongia deſecta. Μαφρὰ ſpongiæ, ἐπὶ τὸν γλαυκὸν σπογγιὰς, Arift. Oec. Ab eod.

Σπογγώδης, ζζους, ὁ ᾗ, ἡ, ſpongiæ ſimilis. Ex σπογγὶς, & εἶδος.

Σπογγοδύτης, ου, ὁ, ſpongias venatur. Ex σπογγὶς, & δύω.

Σπογγολαμβάνος, ου, ὁ, qui aquas ſubit, ut ſpongiæ petris adnaſcentes aveilat & colligat.

Σπογγολογία, ſpongia colligo, v. c. micas in menſa, & cremia cadia.

Σ Π Ο Γ Γ Ο Σ, ου, ὁ, ſpongia, Gl. V. *Angl.* Sponge, σπόγγοι, tondiſt. Σπόγγα αἵματι ἐρεύσατε ἡ ἀμφὼ χεῖρ Στομαχίου, Hom. Il 18, 414.

Σπογγοφόρος, ου, ὁ, obſervator ſpongiarum. Ex σπογγὶς, & φέρω.

Σποδέσκε, aor. imp. *Dor.* pro σποδεσίκω. a

Σποδὸς, οῦ, ἡ, qui in cinere jacet, ac dormit. Ex στοὶ ὸς, & εὐνὴ

Σποδὸς, οῦ, ἡ, cinis cinere obnoxius; (2) altaria purgo eorum detergendo; (3) cinere adſpergo, (4) ferio, cædo, percutio, tanquam pulverem excutiendo; (5) coco, fubigo Venerem. Ἢ σὺ λὰ σποδὸ τοὺς βακτῆρας; Arift. Lyſ. 3. Ὁ ωθημένος σποδῆς ὁ σὸς τὰς ἀλαζόνας ἐκεῖ, id. Av. 1021. A σποδὸς.

Σποδοθήκη, ας, ἡ, mortuum publica. Ex σποδὸς, & θήκη, τὸ, *pyra.*

Σποδὸς, ὸς, ἡ, cinis, cinerula. Σποδιᾷ κεχρυμμένον πῦρ, Callim. Hymn. in Dian. 60. A σποδὸς.

Σποδοῦν, f. ῶσω, ſub cinere coquo, cinere obtumulo vel torreo; (2) comburo vivum in cinere; (3) cineraceus fum,

in cinereum colorem vergo; (4) corp. Ἡ μὲν χρῆσιν διατινάξαιμ᾽ σπιδιὸν ταχέως, Arist. Av. 328. Ab σποδός.

Σπόδιος, α, ον, cinereus. Ab eod.

Σποδιτης, ου, ὁ, ut στοιβεὺς, qui stipat, pons subcinctorius. Ab eod.

Σποδοειδης, ἐς, ὁ καὶ ἡ, veri cineribus seu cinericio quodammodo similis. Hipp.

ΣΠΟΔΟΣ, ου, ὁ, cinis. Hes.

Σποδός, οῦ, ἡ, sine, in cinerem redigo, in nihilum redigo, (2) cinis, reliquiæ.

ΣΠΟΛΑΣ, άδος, ἡ, vestis cincta.

Σπολεῖς, ῶν, τὰ, lanæ, quæ ex ovium crinibus vellentur, Hes.

Σπομγοι, nom. pl. pro. pref. pot. mel vel stercoris, Hes.

Σπονδάζω, properanter ago. Ab σπουδή.

Σπονδοφυλακία, ας, ἡ, ministerium, ex quo res conficitur. Ab

Σπονδοφύλαξ, ακος, ὁ, qui sponsionibus præest.

Σπορά, ᾶς, ἡ, sementis, (2) semen, (3) proles, (4) progenies, (5) tempus seminandi, (6) ager sementi destinatus, (7) ager sementi aptus, (8) ager sementi præparatus, (9) ager sementi præparandus, (10) ager sementi præparatus, (11) ager sementi præparandus, (12) ager sementi præparatus, (13) ager sementi præparandus, (14) ager sementi præparatus, (15) ager sementi præparandus, (16) ager sementi præparatus, (17) ager sementi præparandus, (18) ager sementi præparatus, (19) ager sementi præparandus, (20) ager sementi præparatus, (21) ager sementi præparandus, (22) ager sementi præparatus, (23) ager sementi præparandus, (24) ager sementi præparatus, (25) ager sementi præparandus, (26) ager sementi præparatus, (27) ager sementi præparandus, (28) ager sementi præparatus, (29) ager sementi præparandus, (30) ager sementi præparatus, (31) ager sementi præparandus, (32) ager sementi præparatus, (33) ager sementi præparandus, (34) ager sementi præparatus, (35) ager sementi præparandus, (36) ager sementi præparatus, (37) ager sementi præparandus, (38) ager sementi præparatus, (39) ager sementi præparandus, (40) ager sementi præparatus, (41) ager sementi præparandus, (42) ager sementi præparatus, (43) ager sementi præparandus, (44) ager sementi præparatus, (45) ager sementi præparandus, (46) ager sementi præparatus, (47) ager sementi præparandus, (48) ager sementi præparatus, (49) ager sementi præparandus, (50) ager sementi præparatus, (51) ager sementi præparandus, (52) ager sementi præparatus, (53) ager sementi præparandus, (54) ager sementi præparatus, (55) ager sementi præparandus, (56) ager sementi præparatus, (57) ager sementi præparandus, (58) ager sementi præparatus, (59) ager sementi præparandus, (60) ager sementi præparatus, (61) ager sementi præparandus, (62) ager sementi præparatus, (63) ager sementi præparandus, (64) ager sementi præparatus, (65) ager sementi præparandus, (66) ager sementi præparatus, (67) ager sementi præparandus, (68) ager sementi præparatus, (69) ager sementi præparandus, (70) ager sementi præparatus, (71) ager sementi præparandus, (72) ager sementi præparatus, (73) ager sementi præparandus, (74) ager sementi præparatus, (75) ager sementi præparandus, (76) ager sementi præparatus, (77) ager sementi præparandus, (78) ager sementi præparatus, (79) ager sementi præparandus, (80) ager sementi præparatus, (81) ager sementi præparandus, (82) ager sementi præparatus, (83) ager sementi præparandus, (84) ager sementi præparatus, (85) ager sementi præparandus, (86) ager sementi præparatus, (87) ager sementi præparandus, (88) ager sementi præparatus, (89) ager sementi præparandus, (90) ager sementi præparatus, (91) ager sementi præparandus, (92) ager sementi præparatus, (93) ager sementi præparandus, (94) ager sementi præparatus, (95) ager sementi præparandus, (96) ager sementi præparatus, (97) ager sementi præparandus, (98) ager sementi præparatus, (99) ager sementi præparandus, (100) ager sementi præparatus, (101) ager sementi præparandus, (102) ager sementi præparatus, (103) ager sementi præparandus, (104) ager sementi præparatus, (105) ager sementi præparandus, (106) ager sementi præparatus, (107) ager sementi præparandus, (108) ager sementi præparatus, (109) ager sementi præparandus, (110) ager sementi præparatus, (111) ager sementi præparandus, (112) ager sementi præparatus, (113) ager sementi præparandus, (114) ager sementi præparatus, (115) ager sementi præparandus, (116) ager sementi præparatus, (117) ager sementi præparandus, (118) ager sementi præparatus, (119) ager sementi præparandus, (120) ager sementi præparatus, (121) ager sementi præparandus, (122) ager sementi præparatus, (123) ager sementi præparandus, (124) ager sementi præparatus, (125) ager sementi præparandus, (126) ager sementi præparatus, (127) ager sementi præparandus, (128) ager sementi præparatus, (129) ager sementi præparandus, (130) ager sementi præparatus, (131) ager sementi præparandus, (132) ager sementi præparatus, (133) ager sementi præparandus, (134) ager sementi præparatus, (135) ager sementi præparandus, (136) ager sementi præparatus, (137) ager sementi præparandus, (138) ager sementi præparatus, (139) ager sementi præparandus, (140) ager sementi præparatus, (141) ager sementi præparandus, (142) ager sementi præparatus, (143) ager sementi præparandus, (144) ager sementi præparatus, (145) ager sementi præparandus, (146) ager sementi præparatus, (147) ager sementi præparandus, (148) ager sementi præparatus, (149) ager sementi præparandus, (150) ager sementi præparatus, (151) ager sementi præparandus, (152) ager sementi præparatus, (153) ager sementi præparandus, (154) ager sementi præparatus, (155) ager sementi præparandus, (156) ager sementi præparatus, (157) ager sementi præparandus, (158) ager sementi præparatus, (159) ager sementi præparandus, (160) ager sementi præparatus, (161) ager sementi præparandus, (162) ager sementi præparatus, (163) ager sementi præparandus, (164) ager sementi præparatus, (165) ager sementi præparandus, (166) ager sementi præparatus, (167) ager sementi præparandus, (168) ager sementi præparatus, (169) ager sementi præparandus, (170) ager sementi præparatus, (171) ager sementi præparandus, (172) ager sementi præparatus, (173) ager sementi præparandus, (174) ager sementi præparatus, (175) ager sementi præparandus, (176) ager sementi præparatus, (177) ager sementi præparandus, (178) ager sementi præparatus, (179) ager sementi præparandus, (180) ager sementi præparatus, (181) ager sementi præparandus, (182) ager sementi præparatus, (183) ager sementi præparandus, (184) ager sementi præparatus, (185) ager sementi præparandus, (186) ager sementi præparatus, (187) ager sementi præparandus, (188) ager sementi præparatus, (189) ager sementi præparandus, (190) ager sementi præparatus, (191) ager sementi præparandus, (192) ager sementi præparatus, (193) ager sementi præparandus, (194) ager sementi præparatus, (195) ager sementi præparandus, (196) ager sementi præparatus, (197) ager sementi præparandus, (198) ager sementi præparatus, (199) ager sementi præparandus, (200) ager sementi præparatus, (201) ager sementi præparandus, (202) ager sementi præparatus, (203) ager sementi præparandus, (204) ager sementi præparatus, (205) ager sementi præparandus, (206) ager sementi præparatus, (207) ager sementi præparandus, (208) ager sementi præparatus, (209) ager sementi præparandus, (210) ager sementi præparatus, (211) ager sementi præparandus, (212) ager sementi præparatus, (213) ager sementi præparandus, (214) ager sementi præparatus, (215) ager sementi præparandus, (216) ager sementi præparatus, (217) ager sementi præparandus, (218) ager sementi præparatus, (219) ager sementi præparandus, (220) ager sementi præparatus, (221) ager sementi præparandus, (222) ager sementi præparatus, (223) ager sementi præparandus, (224) ager sementi præparatus, (225) ager sementi præparandus, (226) ager sementi præparatus, (227) ager sementi præparandus, (228) ager sementi præparatus, (229) ager sementi præparandus, (230) ager sementi præparatus, (231) ager sementi præparandus, (232) ager sementi præparatus, (233) ager sementi præparandus, (234) ager sementi præparatus, (235) ager sementi præparandus, (236) ager sementi præparatus, (237) ager sementi præparandus, (238) ager sementi præparatus, (239) ager sementi præparandus, (240) ager sementi præparatus, (241) ager sementi præparandus, (242) ager sementi præparatus, (243) ager sementi præparandus, (244) ager sementi præparatus, (245) ager sementi præparandus, (246) ager sementi præparatus, (247) ager sementi præparandus, (248) ager sementi præparatus, (249) ager sementi præparandus, (250) ager sementi præparatus, (251) ager sementi præparandus, (252) ager sementi præparatus, (253) ager sementi præparandus, (254) ager sementi præparatus, (255) ager sementi præparandus, (256) ager sementi præparatus, (257) ager sementi præparandus, (258) ager sementi præparatus, (259) ager sementi præparandus, (260) ager sementi præparatus, (261) ager sementi præparandus, (262) ager sementi præparatus, (263) ager sementi præparandus, (264) ager sementi præparatus, (265) ager sementi præparandus, (266) ager sementi præparatus, (267) ager sementi præparandus, (268) ager sementi præparatus, (269) ager sementi præparandus, (270) ager sementi præparatus, (271) ager sementi præparandus, (272) ager sementi præparatus, (273) ager sementi præparandus, (274) ager sementi præparatus, (275) ager sementi præparandus, (276) ager sementi præparatus, (277) ager sementi præparandus, (278) ager sementi præparatus, (279) ager sementi præparandus, (280) ager sementi præparatus, (281) ager sementi præparandus, (282) ager sementi præparatus, (283) ager sementi præparandus, (284) ager sementi præparatus, (285) ager sementi præparandus, (286) ager sementi præparatus, (287) ager sementi præparandus, (288) ager sementi præparatus, (289) ager sementi præparandus, (290) ager sementi præparatus, (291) ager sementi præparandus, (292) ager sementi præparatus, (293) ager sementi præparandus, (294) ager sementi præparatus, (295) ager sementi præparandus, (296) ager sementi præparatus, (297) ager sementi præparandus, (298) ager sementi præparatus, (299) ager sementi præparandus, (300) ager sementi præparatus, (301) ager sementi præparandus, (302) ager sementi præparatus, (303) ager sementi præparandus, (304) ager sementi præparatus, (305) ager sementi præparandus, (306) ager sementi præparatus, (307) ager sementi præparandus, (308) ager sementi præparatus, (309) ager sementi præparandus, (310) ager sementi præparatus, (311) ager sementi præparandus, (312) ager sementi præparatus, (313) ager sementi præparandus, (314) ager sementi præparatus, (315) ager sementi præparandus, (316) ager sementi præparatus, (317) ager sementi præparandus, (318) ager sementi præparatus, (319) ager sementi præparandus, (320) ager sementi præparatus, (321) ager sementi præparandus, (322) ager sementi præparatus, (323) ager sementi præparandus, (324) ager sementi præparatus, (325) ager sementi præparandus, (326) ager sementi præparatus, (327) ager sementi præparandus, (328) ager sementi præparatus, (329) ager sementi præparandus, (330) ager sementi præparatus, (331) ager sementi præparandus, (332) ager sementi præparatus, (333) ager sementi præparandus, (334) ager sementi præparatus, (335) ager sementi præparandus, (336) ager sementi præparatus, (337) ager sementi præparandus, (338) ager sementi præparatus, (339) ager sementi præparandus, (340) ager sementi præparatus, (341) ager sementi præparandus, (342) ager sementi præparatus, (343) ager sementi præparandus, (344) ager sementi præparatus, (345) ager sementi præparandus, (346) ager sementi præparatus, (347) ager sementi præparandus, (348) ager sementi præparatus, (349) ager sementi præparandus, (350) ager sementi præparatus, (351) ager sementi præparandus, (352) ager sementi præparatus, (353) ager sementi præparandus, (354) ager sementi præparatus, (355) ager sementi præparandus, (356) ager sementi præparatus, (357) ager sementi præparandus, (358) ager sementi præparatus, (359) ager sementi præparandus, (360) ager sementi præparatus, (361) ager sementi præparandus, (362) ager sementi præparatus, (363) ager sementi præparandus, (364) ager sementi præparatus, (365) ager sementi præparandus, (366) ager sementi præparatus, (367) ager sementi præparandus, (368) ager sementi præparatus, (369) ager sementi præparandus, (370) ager sementi præparatus, (371) ager sementi præparandus, (372) ager sementi præparatus, (373) ager sementi præparandus, (374) ager sementi præparatus, (375) ager sementi præparandus, (376) ager sementi præparatus, (377) ager sementi præparandus, (378) ager sementi præparatus, (379) ager sementi præparandus, (380) ager sementi præparatus, (381) ager sementi præparandus, (382) ager sementi præparatus, (383) ager sementi præparandus, (384) ager sementi præparatus, (385) ager sementi præparandus, (386) ager sementi præparatus, (387) ager sementi præparandus, (388) ager sementi præparatus, (389) ager sementi præparandus, (390) ager sementi præparatus, (391) ager sementi præparandus, (392) ager sementi præparatus, (393) ager sementi præparandus, (394) ager sementi præparatus, (395) ager sementi præparandus, (396) ager sementi præparatus, (397) ager sementi præparandus, (398) ager sementi præparatus, (399) ager sementi præparandus, (400) ager sementi præparatus, (401) ager sementi præparandus, (402) ager sementi præparatus, (403) ager sementi præparandus, (404) ager sementi præparatus, (405) ager sementi præparandus, (406) ager sementi præparatus, (407) ager sementi præparandus, (408) ager sementi præparatus, (409) ager sementi præparandus, (410) ager sementi præparatus, (411) ager sementi præparandus, (412) ager sementi præparatus, (413) ager sementi præparandus, (414) ager sementi præparatus, (415) ager sementi præparandus, (416) ager sementi præparatus, (417) ager sementi præparandus, (418) ager sementi præparatus, (419) ager sementi præparandus, (420) ager sementi præparatus, (421) ager sementi præparandus, (422) ager sementi præparatus, (423) ager sementi præparandus, (424) ager sementi præparatus, (425) ager sementi præparandus, (426) ager sementi præparatus, (427) ager sementi præparandus, (428) ager sementi præparatus, (429) ager sementi præparandus, (430) ager sementi præparatus, (431) ager sementi præparandus, (432) ager sementi præparatus, (433) ager sementi præparandus, (434) ager sementi præparatus, (435) ager sementi præparandus, (436) ager sementi præparatus, (437) ager sementi præparandus, (438) ager sementi præparatus, (439) ager sementi præparandus, (440) ager sementi præparatus, (441) ager sementi præparandus, (442) ager sementi præparatus, (443) ager sementi præparandus, (444) ager sementi præparatus, (445) ager sementi præparandus, (446) ager sementi præparatus, (447) ager sementi præparandus, (448) ager sementi præparatus, (449) ager sementi præparandus, (450) ager sementi præparatus, (451) ager sementi præparandus, (452) ager sementi præparatus, (453) ager sementi præparandus, (454) ager sementi præparatus, (455) ager sementi præparandus, (456) ager sementi præparatus, (457) ager sementi præparandus, (458) ager sementi præparatus, (459) ager sementi præparandus, (460) ager sementi præparatus, (461) ager sementi præparandus, (462) ager sementi præparatus, (463) ager sementi præparandus, (464) ager sementi præparatus, (465) ager sementi præparandus, (466) ager sementi præparatus, (467) ager sementi præparandus, (468) ager sementi præparatus, (469) ager sementi præparandus, (470) ager sementi præparatus, (471) ager sementi præparandus, (472) ager sementi præparatus, (473) ager sementi præparandus, (474) ager sementi præparatus, (475) ager sementi præparandus, (476) ager sementi præparatus, (477) ager sementi præparandus, (478) ager sementi præparatus, (479) ager sementi præparandus, (480) ager sementi præparatus, (481) ager sementi præparandus, (482) ager sementi præparatus, (483) ager sementi præparandus, (484) ager sementi præparatus, (485) ager sementi præparandus, (486) ager sementi præparatus, (487) ager sementi præparandus, (488) ager sementi præparatus, (489) ager sementi præparandus, (490) ager sementi præparatus, (491) ager sementi præparandus, (492) ager sementi præparatus, (493) ager sementi præparandus, (494) ager sementi præparatus, (495) ager sementi præparandus, (496) ager sementi præparatus, (497) ager sementi præparandus, (498) ager sementi præparatus, (499) ager sementi præparandus, (500) ager sementi præparatus, (501) ager sementi præparandus, (502) ager sementi præparatus, (503) ager sementi præparandus, (504) ager sementi præparatus, (505) ager sementi præparandus, (506) ager sementi præparatus, (507) ager sementi præparandus, (508) ager sementi præparatus, (509) ager sementi præparandus, (510) ager sementi præparatus, (511) ager sementi præparandus, (512) ager sementi præparatus, (513) ager sementi præparandus, (514) ager sementi præparatus, (515) ager sementi præparandus, (516) ager sementi præparatus, (517) ager sementi præparandus, (518) ager sementi præparatus, (519) ager sementi præparandus, (520) ager sementi præparatus, (521) ager sementi præparandus, (522) ager sementi præparatus, (523) ager sementi præparandus, (524) ager sementi præparatus, (525) ager sementi præparandus, (526) ager sementi præparatus, (527) ager sementi præparandus, (528) ager sementi præparatus, (529) ager sementi præparandus, (530) ager sementi præparatus, (531) ager sementi præparandus, (532) ager sementi præparatus, (533) ager sementi præparandus, (534) ager sementi præparatus, (535) ager sementi præparandus, (536) ager sementi præparatus, (537) ager sementi præparandus, (538) ager sementi præparatus, (539) ager sementi præparandus, (540) ager sementi præparatus, (541) ager sementi præparandus, (542) ager sementi præparatus, (543) ager sementi præparandus, (544) ager sementi præparatus, (545) ager sementi præparandus, (546) ager sementi præparatus, (547) ager sementi præparandus, (548) ager sementi præparatus, (549) ager sementi præparandus, (550) ager sementi præparatus, (551) ager sementi præparandus, (552) ager sementi præparatus, (553) ager sementi præparandus, (554) ager sementi præparatus, (555) ager sementi præparandus, (556) ager sementi præparatus, (557) ager sementi præparandus, (558) ager sementi præparatus, (559) ager sementi præparandus, (560) ager sementi præparatus, (561) ager sementi præparandus, (562) ager sementi præparatus, (563) ager sementi præparandus, (564) ager sementi præparatus, (565) ager sementi præparandus, (566) ager sementi præparatus, (567) ager sementi præparandus, (568) ager sementi præparatus, (569) ager sementi præparandus, (570) ager sementi præparatus, (571) ager sementi præparandus, (572) ager sementi præparatus, (573) ager sementi præparandus, (574) ager sementi præparatus, (575) ager sementi præparandus, (576) ager sementi præparatus, (577) ager sementi præparandus, (578) ager sementi præparatus, (579) ager sementi præparandus, (580) ager sementi præparatus, (581) ager sementi præparandus, (582) ager sementi præparatus, (583) ager sementi præparandus, (584) ager sementi præparatus, (585) ager sementi præparandus, (586) ager sementi præparatus, (587) ager sementi præparandus, (588) ager sementi præparatus, (589) ager sementi præparandus, (590) ager sementi præparatus, (591) ager sementi præparandus, (592) ager sementi præparatus, (593) ager sementi præparandus, (594) ager sementi præparatus, (595) ager sementi præparandus, (596) ager sementi præparatus, (597) ager sementi præparandus, (598) ager sementi præparatus, (599) ager sementi præparandus, (600) ager sementi præparatus, (601) ager sementi præparandus, (602) ager sementi præparatus, (603) ager sementi præparandus, (604) ager sementi præparatus, (605) ager sementi præparandus, (606) ager sementi præparatus, (607) ager sementi præparandus, (608) ager sementi præparatus, (609) ager sementi præparandus, (610) ager sementi præparatus, (611) ager sementi præparandus, (612) ager sementi præparatus, (613) ager sementi præparandus, (614) ager sementi præparatus, (615) ager sementi præparandus, (616) ager sementi præparatus, (617) ager sementi præparandus, (618) ager sementi præparatus, (619) ager sementi præparandus, (620) ager sementi præparatus, (621) ager sementi præparandus, (622) ager sementi præparatus, (623) ager sementi præparandus, (624) ager sementi præparatus, (625) ager sementi præparandus, (626) ager sementi præparatus, (627) ager sementi præparandus, (628) ager sementi præparatus, (629) ager sementi præparandus, (630) ager sementi præparatus, (631) ager sementi præparandus, (632) ager sementi præparatus, (633) ager sementi præparandus, (634) ager sementi præparatus, (635) ager sementi præparandus, (636) ager sementi præparatus, (637) ager sementi præparandus, (638) ager sementi præparatus, (639) ager sementi præparandus, (640) ager sementi præparatus, (641) ager sementi præparandus, (642) ager sementi præparatus, (643) ager sementi præparandus, (644) ager sementi præparatus, (645) ager sementi præparandus, (646) ager sementi præparatus, (647) ager sementi præparandus, (648) ager sementi præparatus, (649) ager sementi præparandus, (650) ager sementi præparatus, (651) ager sementi præparandus, (652) ager sementi præparatus, (653) ager sementi præparandus, (654) ager sementi præparatus, (655) ager sementi præparandus, (656) ager sementi præparatus, (657) ager sementi præparandus, (658) ager sementi præparatus, (659) ager sementi præparandus, (660) ager sementi præparatus, (661) ager sementi præparandus, (662) ager sementi præparatus, (663) ager sementi præparandus, (664) ager sementi præparatus, (665) ager sementi præparandus, (666) ager sementi præparatus, (667) ager sementi præparandus, (668) ager sementi præparatus, (669) ager sementi præparandus, (670) ager sementi præparatus, (671) ager sementi præparandus, (672) ager sementi præparatus, (673) ager sementi præparandus, (674) ager sementi præparatus, (675) ager sementi præparandus, (676) ager sementi præparatus, (677) ager sementi præparandus, (678) ager sementi præparatus, (679) ager sementi præparandus, (680) ager sementi præparatus, (681) ager sementi præparandus, (682) ager sementi præparatus, (683) ager sementi præparandus, (684) ager sementi præparatus, (685) ager sementi præparandus, (686) ager sementi præparatus, (687) ager sementi præparandus, (688) ager sementi præparatus, (689) ager sementi præparandus, (690) ager sementi præparatus, (691) ager sementi præparandus, (692) ager sementi præparatus, (693) ager sementi præparandus, (694) ager sementi præparatus, (695) ager sementi præparandus, (696) ager sementi præparatus, (697) ager sementi præparandus, (698) ager sementi præparatus, (699) ager sementi præparandus, (700) ager sementi præparatus, (701) ager sementi præparandus, (702) ager sementi præparatus, (703) ager sementi præparandus, (704) ager sementi præparatus, (705) ager sementi præparandus, (706) ager sementi præparatus, (707) ager sementi præparandus, (708) ager sementi præparatus, (709) ager sementi præparandus, (710) ager sementi præparatus, (711) ager sementi præparandus, (712) ager sementi præparatus, (713) ager sementi præparandus, (714) ager sementi præparatus, (715) ager sementi præparandus, (716) ager sementi præparatus, (717) ager sementi præparandus, (718) ager sementi præparatus, (719) ager sementi præparandus, (720) ager sementi præparatus, (721) ager sementi præparandus, (722) ager sementi præparatus, (723) ager sementi præparandus, (724) ager sementi præparatus, (725) ager sementi præparandus, (726) ager sementi præparatus, (727) ager sementi præparandus, (728) ager sementi præparatus, (729) ager sementi præparandus, (730) ager sementi præparatus, (731) ager sementi præparandus, (732) ager sementi præparatus, (733) ager sementi præparandus, (734) ager sementi præparatus, (735) ager sementi præparandus, (736) ager sementi præparatus, (737) ager sementi præparandus, (738) ager sementi præparatus, (739) ager sementi præparandus, (740) ager sementi præparatus, (741) ager sementi præparandus, (742) ager sementi præparatus, (743) ager sementi præparandus, (744) ager sementi præparatus, (745) ager sementi præparandus, (746) ager sementi præparatus, (747) ager sementi præparandus, (748) ager sementi præparatus, (749) ager sementi præparandus, (750) ager sementi præparatus, (751) ager sementi præparandus, (752) ager sementi præparatus, (753) ager sementi præparandus, (754) ager sementi præparatus, (755) ager sementi præparandus, (756) ager sementi præparatus, (757) ager sementi præparandus, (758) ager sementi præparatus, (759) ager sementi præparandus, (760) ager sementi præparatus, (761) ager sementi præparandus, (762) ager sementi præparatus, (763) ager sementi præparandus, (764) ager sementi præparatus, (765) ager sementi præparandus, (766) ager sementi præparatus, (767) ager sementi præparandus, (768) ager sementi præparatus, (769) ager sementi præparandus, (770) ager sementi præparatus, (771) ager sementi præparandus, (772) ager sementi præparatus, (773) ager sementi præparandus, (774) ager sementi præparatus, (775) ager sementi præparandus, (776) ager sementi præparatus, (777) ager sementi præparandus, (778) ager sementi præparatus, (779) ager sementi præparandus, (780) ager sementi præparatus, (781) ager sementi præparandus, (782) ager sementi præparatus, (783) ager sementi præparandus, (784) ager sementi præparatus, (785) ager sementi præparandus, (786) ager sementi præparatus, (787) ager sementi præparandus, (788) ager sementi præparatus, (789) ager sementi præparandus, (790) ager sementi præparatus, (791) ager sementi præparandus, (792) ager sementi præparatus, (793) ager sementi præparandus, (794) ager sementi præparatus, (795) ager sementi præparandus, (796) ager sementi præparatus, (797) ager sementi præparandus, (798) ager sementi præparatus, (799) ager sementi præparandus, (800) ager sementi præparatus, (801) ager sementi præparandus, (802) ager sementi præparatus, (803) ager sementi præparandus, (804) ager sementi præparatus, (805) ager sementi præparandus, (806) ager sementi præparatus, (807) ager sementi præparandus, (808) ager sementi præparatus, (809) ager sementi præparandus, (810) ager sementi præparatus, (811) ager sementi præparandus, (812) ager sementi præparatus, (813) ager sementi præparandus, (814) ager sementi præparatus, (815) ager sementi præparandus, (816) ager sementi præparatus, (817) ager sementi præparandus, (818) ager sementi præparatus, (819) ager sementi præparandus, (820) ager sementi præparatus, (821) ager sementi præparandus, (822) ager sementi præparatus, (823) ager sementi præparandus, (824) ager sementi præparatus, (825) ager sementi præparandus, (826) ager sementi præparatus, (827) ager sementi præparandus, (828) ager sementi præparatus, (829) ager sementi præparandus, (830) ager sementi præparatus, (831) ager sementi præparandus, (832) ager sementi præparatus, (833) ager sementi præparandus, (834) ager sementi præparatus, (835) ager sementi præparandus, (836) ager sementi præparatus, (837) ager sementi præparandus, (838) ager sementi præparatus, (839) ager sementi præparandus, (840) ager sementi præparatus, (841) ager sementi præparandus, (842) ager sementi præparatus, (843) ager sementi præparandus, (844) ager sementi præparatus, (845) ager sementi præparandus, (846) ager sementi præparatus, (847) ager sementi præparandus, (848) ager sementi præparatus, (849) ager sementi præparandus, (850) ager sementi præparatus, (851) ager sementi præparandus, (852) ager sementi præparatus, (853) ager sementi præparandus, (854) ager sementi præparatus, (855) ager sementi præparandus, (856) ager sementi præparatus, (857) ager sementi præparandus, (858) ager sementi præparatus, (859) ager sementi præparandus, (860) ager sementi præparatus, (861) ager sementi præparandus, (862) ager sementi præparatus, (863) ager sementi præparandus, (864) ager sementi præparatus, (865) ager sementi præparandus, (866) ager sementi præparatus, (867) ager sementi præparandus, (868) ager sementi præparatus, (869) ager sementi præparandus, (870) ager sementi præparatus, (871) ager sementi præparandus, (872) ager sementi præparatus, (873) ager sementi præparandus, (874) ager sementi præparatus, (875) ager sementi præparandus, (876) ager sementi præparatus, (877) ager sementi præparandus, (878) ager sementi præparatus, (879) ager sementi præparandus, (880) ager sementi præparatus, (881) ager sementi præparandus, (882) ager sementi præparatus, (883) ager sementi præparandus, (884) ager sementi præparatus, (885) ager sementi præparandus, (886) ager sementi præparatus, (887) ager sementi præparandus, (888) ager sementi præparatus, (889) ager sementi præparandus, (890) ager sementi præparatus, (891) ager sementi præparandus, (892) ager sementi præparatus, (893) ager sementi præparandus, (894) ager sementi præparatus, (895) ager sementi præparandus, (896) ager sementi præparatus, (897) ager sementi præparandus, (898) ager sementi præparatus, (899) ager sementi præparandus, (900) ager sementi præparatus, (901) ager sementi præparandus, (902) ager sementi præparatus, (903) ager sementi præparandus, (904) ager sementi præparatus, (905) ager sementi præparandus, (906) ager sementi præparatus, (907) ager sementi præparandus, (908) ager sementi præparatus, (909) ager sementi præparandus, (910) ager sementi præparatus, (911) ager sementi præparandus, (912) ager sementi præparatus, (913) ager sementi præparandus, (914) ager sementi præparatus, (915) ager sementi præparandus, (916) ager sementi præparatus, (917) ager sementi præparandus, (918) ager sementi præparatus, (919) ager sementi præparandus, (920) ager sementi præparatus, (921) ager sementi præparandus, (922) ager sementi præparatus, (923) ager sementi præparandus, (924) ager sementi præparatus, (925) ager sementi præparandus, (926) ager sementi præparatus, (927) ager sementi præparandus, (928) ager sementi præparatus, (929) ager sementi præparandus, (930) ager sementi præparatus, (931) ager sementi præparandus, (932) ager sementi præparatus, (933) ager sementi præparandus, (934) ager sementi præparatus, (935) ager sementi præparandus, (936) ager sementi præparatus, (937) ager sementi præparandus, (938) ager sementi præparatus, (939) ager sementi præparandus, (940) ager sementi præparatus, (941) ager sementi præparandus, (942) ager sementi præparatus, (943) ager sementi præparandus, (944) ager sementi præparatus, (945) ager sementi præparandus, (946) ager sementi præparatus, (947) ager sementi præparandus, (948) ager sementi præparatus, (949) ager sementi præparandus, (950) ager sementi præparatus, (951) ager sementi præparandus, (952) ager sementi præparatus, (953) ager sementi præparandus, (954) ager sementi præparatus, (955) ager sementi præparandus, (956) ager sementi præparatus, (957) ager sementi præparandus, (958) ager sementi præparatus, (959) ager sementi præparandus, (960) ager sementi præparatus, (961) ager sementi præparandus, (962) ager sementi præparatus, (963) ager sementi præparandus, (964) ager sementi præparatus, (965) ager sementi præparandus, (966) ager sementi præparatus, (967) ager sementi præparandus, (968) ager sementi præparatus, (969) ager sementi præparandus, (970) ager sementi præparatus, (971) ager sementi præparandus, (972) ager sementi præparatus, (973) ager sementi præparandus, (974) ager sementi præparatus, (975) ager sementi præparandus, (976) ager sementi præparatus, (977) ager sementi præparandus, (978) ager sementi præparatus, (979) ager sementi præparandus, (980) ager sementi præparatus, (981) ager sementi præparandus, (982) ager sementi præparatus, (983) ager sementi præparandus, (984) ager sementi præparatus, (985) ager sementi præparandus, (986) ager sementi præparatus, (987) ager sementi præparandus, (988) ager sementi præparatus, (989) ager sementi præparandus, (990) ager sementi præparatus, (991) ager sementi præparandus, (992) ager sementi præparatus, (993) ager sementi præparandus, (994) ager sementi præparatus, (995) ager sementi præparandus, (996) ager sementi præparatus, (997) ager sementi præparandus, (998) ager sementi præparatus, (999) ager sementi præparandus, (1000) ager sementi præparatus.

ΣΤΑΙΣ, vel σαῖς, σαῖτος, τὸ, farina triticea aqua subacta; (2) adeps, pinguedo.

Σταῖτος, ίνη, ινον, vel σαίτινος, η, ον, ὁ ἡ ἡ, confectus ex farina triticea aqua subacta. A σαῖς.

Σταιτίτης, ου, ὁ, ut σαιτίτης πλακοῦς, placenta ex farina triticea aqua subacta. Ab eod.

Σταιτώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, plurimum σαιτὸς admixtum habens. Ab eod.

Σταλὴ, ἡ, ſtacte, unguenti ſ. balſami genus

Σταλικὸς, ὴ, ὸν, ſtillatus, ſtillatitius, liquidus; (2) colatus; σαλὴ, gutta, Gl. V. A σάζω.

Σταλαγμα, ατος, τὸ, gutta, ſtilla. A σάζω.

Σταλαγμίας, ου, ὁ, de chalcantho ſ. atramento ſutorio. A

Σταλαγμὸς, ου, ὁ, deſtillatio; (2) gutta, ſtilla; metaph. homo parvæ ſtaturæ. Ab eod.

Σταλάζω, fut. άξω, ſtillo. Πλείαν, ἢ τοῖς ὀρῶσιν ἐσάλαξ' ἰδρώς. Eur. Ph. 1397. A σάζω,

Σταλακτινὸς, ὴ, ὸν, ſtillans. A σαλάζω.

Σταλακτὸς, ὴ, ὸν, ſtillans. Ab eod.

Στάλαν, acc. ſing. *Dor.* pro στῆλων.

Σταλάσσω, vel σταλῶ, f. άξω, ſtillo. A σάζω.

Σταλάω, ῶ, ſtillo, emitto. Οἷόν τι σταλάων ψυχεῖ δόδι ὕδατι ὕδωρ, Aratus, 962. Ab eodem.

Σταλλῶμι, a. 2. inf. paſſ. verbi στέλλω.

Στάλικες, αἱ, plagæ, amites, Ph. paxilli ſive furculæ, quibus attolluntur retia, Plut. in Pelopid. cap. 8. Ab ἵστημι.

Σταλαγμὸς τάφος, ſepulchrum in quo exſtructa eſt columna. A στάλα, pro στήλη, & ἄγω.

Σταλτὸς, ὴ, ὸν, contrahendus, mittendus, &c. A στέλλω.

Σταλτικὸς, ὴ, ὸν, qui vim habet contrahendi, cui vis ineſt reprimendi vel adſtringendi. A στέλλω.

Στὰμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro στῆναι, ab ἵστημι.

Σταμὶν, ῖνος, ἡ, lignum in navi erectum. Ἀρᾳρὰν θαμίσι σταμῖνεσσι, Od. 5, 252. Ab ἵστημι.

Σταμνάριον, ου, τὸ, parvum vas fictile ad vina condienda; urceolus, Dim. a στάμνος.

Σταμίνιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Σταμνίσκος, ὁ, urceus, urceolus, Gl. V. A

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, urna, amphora fictilis vinaria; urceus.

Στὰν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστησαν, & hoc *Boeot.* pro ἔστασαν, ab ἵστημι.

Στὰξ, σταγὸς, ἡ, gutta. A σάζω.

Στάξαν, 3. plur. ao. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσταξαν, a σάζω.

Στάξεδυσες, 1. pl. f. 1. ind. *Dor.* & *Æol.* pro στάξαμεν, a σάζω.

Στάξις, εως, ἡ, ſtillatio ſanguinis e naribus. Ab eod.

Στάξουσιν, 3. plur. fut. 1. ind. act. *Æol.* & *Dor.* pro στάξουσι, a σάζω.

Στασθέντα, n. vel a. plur. n. g. part. perf. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἑστάντα, ab ἵστημι.

Στὰς, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Στάσον, 2. ſ. a. 1. conj. med. *Dor.* pro στήσῃ, ab ἵστημι.

Στασιάζω, fut. άσω, ſeditionem excito; (2) factionibus contendo, diſſideo ſeditione; (3) contendo, certo; (4) inſurgo. Τοῖς τ' ἐκβηναίοις μεθ' ἡμῶν στασιάζῃ, Ariſt. Eq. 387. Ἐστασί-ᾳσε πρὸς αὐτὸς ὡσὶ ἡβὶ ἐντὸς, Luc. Τῇ στασιάσαντε καὶ διαφθείραντε ὑπὲρ ὀλίγων ἡμῶν, Ælian. V. H. 2, 34. A στάσις.

Στασιάρχης, & στασιάρχος, ου, ὁ, princeps, caput, auctor ſeditionis.

Στασιασμὸς, ὦ, ὁ, ſeditio, ſeditionis concitatio. A στασιάζω.

Στασιαστὴς, ὦ, ὁ, ſeditionis concitator, ſeditioſus, factioſus. Ab eod.

Στασιαστικὸς, ὴ, ὸν, ad ſeditionem commovendam aptus, ſeditioſus. A στασιαστὴς.

Στασιαστικῶς, *Adv.* ſeditioſe, factioſe.

Στάσιμος, ος, ὁ ἡ ον, ſtativus, ſtabilis, ſtatuus, conſtans, quietus, ſedatus, ſtatarius; (2) qui appenditur, uſurarius. A στάσις.

Στασίμως, firme, conſtanter.

Στασιοποιέω, diſcordiam moveo.

Στάσις, εως, ἡ, ſtatus, ſtatio, ipſa actio ſtandi, conſiſtatio, quies, locus, in quo conſiſtitur; (2) ſeditio, factio. Ab ἵστημι.

Στασιώτης, ου, ὁ ἡ ὴ, ſeditioſus. A στάσις.

Στασίφυλλος, ὁ, caula montana, Eur. Cyc. 54.

Στασιωτεία, ὴ, ſtatus ſeditioſus, factio. A

Στασιώτης, ου, ὁ, qui factionis alicujus eſt; (2) philoſophus, qui motum negat, Ariſtot. apud Sext. Empiricum. A στάσις. Hinc

Στασιωτικὸς, ὴ, ὸν, factioſus, ſeditioſus.

Στασιωτικῶς, *Adv.* ſeditioſe.

Στάσκω, ſto. Ut hinc ſit στάσκεν, ſtabat, ap. Hom. Il. 3, 217. imp. *Ion.* quaſi a στάω, unde ἵσταμι, ἵσαμι, ſto.

Στάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro στήσομαι, ab ἵστημι.

Στάσω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro στήσω.

Στατέον, ſtatuere oportet. Ab eod.

Στάτδυσις, εως, ἡ, calefactio, toſtio. A

Στατδύω, foveo, calefacio, torreo, aſſo, & quidem proprie igne lento. Alias καθδύω. Ab ἵστημι.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, ſtater, moneta, ſ. pondus quatuor drachmarum. Ab ἵστημι.

Στατηρίδιον, ου, ὁ ἡ ὴ, ſtaterem valens, qui ſtateris pretio æſtimatur. A στατὴρ.

Στατηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſtabilis firmus. Ab ἵστημι.

Στατίζω, fut. ίσω, ſiſto; (2) ſto, conſiſto, ſtabulor. Οὐ μὰν ὑδί τις ἀμφιπόλων στατίζετ' ἀμφὶ πύλας, Eur. Alc. 89. Πρὶς ὃ ἵππος Ἀσιήτιδες ἅμαξαι ψαλίζυσ', idem, El. 318. Ab eod.

Στατικὸς, ὴ, ὸν, ſiſtendi vim habens. Hinc ἡ στατικὴ, ῆς, ſtatice, herba ſiſtendi alvum vim habens; ſed ἡ στατικὴ, ſc. ἐπιστήμη, ſtatica, ſcientia ponderum. Ab eod.

Στατικῶς, cum vi ſiſtendi.

Στατὸς, ὴ, ὸν, qui ſtetit aut ſtat, ſtans, ſtabilis, conſtans, firmus, cum eſt *Epith.* tunicæ, ſignificat talarem & non ſuccinctam, quæ & ποδήρης dicitur.

Σταυρηδὸν, *Adverb.* modo crucis, inſtar. A σταυρὸς.

Σταυροειδὴς, ές, ὁ ἡ ὲν, crucis formam habens, cruci ſimilis. Ex σταυρὸς, & εἶδος.

Σταυροειδῶς, im formam crucis. A præc.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, vallus, palus ligneus acutus & erectus, crux, Il. 24, 453.

Σταυρόστυτος, ου, ὁ ἡ ὸν, crucis typum gerens, crucis habens formam.

Σταυροφάνεια, ας, ἡ, crucis apparitio, inventio. Ex σταυρὸς, & φαίνομαι.

Σταυροφόρος, ου, ὁ ἡ ὸν, crucifer, Gl. Vet. Ex σταυρὸς, & φέρω.

Σταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallum ſeu palum figo; (2) palo ſeu cruci adfigo, in crucem ago; ἐσταυρωμένος, crucifixus, p. paſſ. part. Ἵνα σταυρωσασιν αὐτὸν, Marc. 15. 20. Δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, Gal. 6, 14. Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; 1 Cor. 1, 13. A σταυρὸς. Hinc

Σταύρωμα, ατος, τὸ, valli ſeu pali in terram fixi, munimentum ex vallis ſeu palis.

Σταυρώσιμος, ου, ὁ ἡ ὸν, ad crucifixionem pertinens. A

Σταύρωσις, εως, ἡ, palorum ſeu ſtipitum defixio; (2) crucifixio. A σταυρὸω.

Σταυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, v. σαυρωτὴρ, σαυρατῆρες, ſpicula. Ab eod.

Σταυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui vallos ſeu palos depangit; (2) qui cruci adfigit. Ab eod.

Σταφιδάλοιφος, ος, ον, qui ſit e defruto.

Σταφίδιον, τὸ, Dim. a σταφὶς.

Σταφιδίτης, ου, ὁ, ut σαφιδίτης οἶνος, ſapa, Gl. V. vinum ex uvis paſſis, defrutum. A

ΣΤΑΦΙ'Σ, ῖδος, ἡ, uva paſſa. Hinc

Σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva; (2) adfectio uvulæ ſeu curculionis, quum is per fluxionem laxior reddita ſuperna ſui parte tenuis eſt, inferna autem craſſior & lividus, Ph. σταφυλὴ ἀνθρώπου, uva, columella.

Σταφυλάγρα, ας, ἡ, inſtrumentum [illegible] pocilla (ſ. forceps) qua uvulæ [illegible] henditur.

Σταφύλη, ης, ἡ, perpendiculum ſeu [illegible] fabrilis; (2) funiculus rubrica illitus, [illegible] fabri utuntur ad lineam rectam in [illegible] exprimendam, ſic ap. Hom. Il. 2, 705. [illegible] διαζήτης, σαβμὸς. Hinc

Σταφυλίζω, ad perpendiculum exigo.

Σταφυλίς, ου, ὁ ἡ ὴ, paſtinaca, Plin. 1. 24, 327. *Angl.* Parſnip. Ab eod.

Σταφύλιος, ου, uvens, Gl. V. A σταφυλὴ.

Σταφύλιον, τὸ, Dim. a σταφυλὴ.

Σταφυλὶς, ίδος, ἡ, uva, racemus, Gl. Vet. uva paſſa. Ab eod.

Σταφυλοβολεῖον, ου, τὸ, locus, ubi uvæ [illegible] cantur, vel etiam recondùntur. Ex σταφυλὴ & βάλλω.

Σταφυλοβόλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Σταφυλόδενδρον, τὸ, vitis in modum [illegible] alta.

Σταφυλοκλοπίδης, ου, ὁ, uvarum fur. Ex σταφυλὴ, & κλέπτω.

Σταφυλοτομία, ας, ἡ, uvæ ſectio. Ex σταφυλὴ, & τέμνω.

Σταφυλοφόρος, ου, ὁ ἡ ὴ, uviger, uvas [illegible] Ex σταφυλὴ, & φέρω.

Σταφύλωμα, ατος, τὸ, vitium oculi [illegible] humor aqueus e plaga corneæ [illegible] & ſimul prolabitur tunica uvea, quæ [illegible] ſtit ſpecies & ſimilitudo acini. A σταφυλὴ.

Σταχάνη, ης, ἡ, trutina. Ab ἵστημι, ἀγχόνη.

Σταχολόγος, ὁ ἡ ὴ, metens. A λέγω.

Σταχυηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſpicatus, ſpicam ferens. A στάχυς.

Σταχυητόμος, ὁ ἡ ὴ, ſecans ſpicas, *Epith.* falcis meſſoriæ. A τέμνω.

Σταχυηφόρος, ου, ὁ ἡ ὴ, ſpicas ferens. Ex στάχυς, & φέρω.

Σταχύϊνος, ſpiceus, Gl. V. A στάχυς.

Σταχυοβολία, ſpicas emitto, protrudo anthas. A βολὴ, pro βάλλω.

Σταχυολογέω, ſpicas lego ſeu colligo.

Σταχυολογία, ας, ἡ, ſpicilegium. A

Σταχυολόγος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui ſpicas legit ſeu colligit. Ex στάχυς, & λέγω.

Σταχυόομαι, ώμαι, fut. ώσομαι, ſpicor, ſpicas protrudo, in ſpicam exeo. A στάχυς.

Σταχυοπλόκαμος, ὁ ἡ ὴ, ſpicis, i. e. corona ſpicea coronata; *Epith.* Cereris.

Σταχυοστέφανος, ου, ὁ ἡ ὴ, ſpicea corona [illegible] dimitus.

Σταχυοτρόφος, ον, ſpicas alens, *Epith.* Cereris. A τρέφω.

Σταχυοφόρος, ου, ὁ ἡ ὴ, ſpicifer, ſpiciferus, Gl. V. Ex στάχυς, & φέρω.

ΣΤΑ'ΧΥΣ, υος, ὁ, ſpica, ariſta, culmus, Ph. (2) herba quædam.

Σταχυώδης, ες, ὁ ἡ ὴ, ſpicatus, ſpicam ferens. A στάχυς.

ΣΤΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, ſevum, ſebum, adeps, axungia; (2) farina aqua ſubacta addito fermento, fermentum.

Στεάτιος, ία, ιον, adipalis, Gl. Vet. A Στέαρ.

Στεάτιον, ου, τὸ, aliquantulum ſevi ſeu ſebi; (2) aliquantulum fermenti, Dim. a στέαρ.

Στεατίω, in ſebum ſeu ſevum, vel etiam adipem converto, pinguem, obeſum reddo. Ab eod.

Στεατώδης, ες, ὁ ἡ ὴ, ſebum ſeu ſevum odore vel colore referens, Gl. V. adipatus. Ab eod.

Στέατωμα, ατος, τὸ, tumor præter naturam adipem intra ſe membrana concluſam habens, abſceſſus. A στεατόω.

Στεγάζω, fut. άσω, tego, operio, occulo; [illegible] χάζω), tegitur, Gl. Vet. Ἐξὸν ἐκ τοῦ ὕπνου, ὃν ἐξ ἡμέρας ἐμὲ στεγάζει, Soph. El. 782. A στέγω.

Στεγανογραφία, ας, ἡ, occulta ſcriptura, occulte i. notis vel characteribus, aliove modo, quem alius non intelligat, ſcribendi ratio. A

Στεγανογράφος, ου, ὁ ἡ ὴ, peculiari alii [illegible]

...tribuit modo scribens. Ex στεγανὸς, & ...

...μα, ατος, τὸ, merces, quæ datur pro ... A

...ος, ου, ὁ ἡ ἡ, caupo, patersamilias, ... familias. Ex στεγανὸς, & οἶκος.

...ατος, εος, ὁ ἡ ἡ, planipes, latipes, ... latipes. Ex στεγανὸς, & πούς.

...ὴ, ὸν, tectus, opertus; (2) qui se... in pectore clausa retinet, tacitus; (3) densus, durus. Hinc τὰ στεγανὰ, ῶν, ... A στέγω.

...ανῶς, Adv. arcte, stricte, ita ut nihil ...natat, Hom. Il. ρ', 482. A στεγανός.

...ος, ου, ὁ, qui tecto sive domui præ..., præfectus ædium.

...ρχων, idem.

...ις, εως, ἡ, tignatio, Gloss. Vet.

...μα, ατος, τὸ, tegmen, tegumentum, ...mentum. A στεγάζω.

...ὺς, ὁ, tector, tignarius, Gl. V.

...τὸς, ἡ, ὸν, tectus, opertus. Ab eod.

...τρον, ου, τὸ, idem quod ...

...γανον, ου, τὸ, quo tegere aliquid possumus, ...gumen, tegmentum, integumentum, Ph. se...strum. A στεγάζω.

...η, ης, ἡ, tectum; (2) ædificium con...nuum & tectum, domus. A στέγω.

...ὰς, ὰ, ὸν, per Syner. gro στεγανός.

...ασις, εως, ἡ, adstrictio A pr.

...ω, tego, operio; (2) adstringo. Πώ... στεγάσαντες ἀκριβῶς, Gal. A pr. Hinc ...στασις, εως, ἡ, adstrictio, constrictio.

...στικὸς, ἡ, ὸν, adstringendi seu constrin...endi vim habens. Ab eod

...ος, ου, ὁ, tectum, domus; (2) lu...nar. A

ΣΤΕΓΩ, tego, operio, occulto, contineo, ...on sino elabi, sustineo, tolero (ut desi...derium, lætitiam.) Πάντα στέγει (ἡ ἀγάπη) 1 Cor. 13, 7. Ὡς ἂν κατηρίφωσθε ἡ νε... ὑπὸς χθόνα τὸ νᾶτον, ὅτε τὰς πολυ... στέγων, Ar. Vesp. 1285.

...ης, ου, ὁ, qui viam pedibus calcat, ...lator. A

...ία, ας, ἡ, idem quod σισεία.

ΣΤΕΙΒΩ. calco, stipo. Ἵνα χορὸς στεί... πους ποδοῖν ἀργαύλε κόρας τρίγονος, Eur. Ion. 497.

...ντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. Ion. pro ...ειλαντο, a στέλλω.

...λεὰ, ᾶς, ἡ, Hipp. idem quod

...τεληὰ, ᾶς, ἡ, foramen securis in quod immittitur lignum, manubrium, Ion. στελεὴ, ῆς, pro στελεά.

...λιὸν, vel στελεὸν, οῦ, τὸ, manubrium, Ion. pro στελεόν, Od. 5, 236.

...ενοτράχηλος, ὁ ἡ ἡ, arctæ cervicis.

...τεπόμην, arctor. A στενός.

...τερομμένος, acc. s. præs. part. pass. Ion. pro στενομένου, a στένω.

...τειντο, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro ...στένοντο.

...τενόπορος, ὁ ἡ ἡ, angustum habens iter.

...τεος, angustus, Ion. pro στενός.

...τὸς, οῦ, τὸ, via angusta; locus angu...stus; (2) anxietas animi. A στενός.

...τενύω, Ion. pro στενόω. A στενός.

...τεοπόρος, Ion. pro στενοπόρος, angiportus.

...τιλλὲς, ἡ, ὸν, calcatus. A στίλβω.

...τόμα, ας, Ion. στεφνη, ης, ἡ, carina navis. A

...τὸς, ἡ, ὸν, sterilis; στείρα, sterilis. A στέρω, privo.

...τείρω, ῶ, f. ήσω, sterilem reddo; στειρᾶμαι, sterilis fiam; στειρῶσι, sterilescere, Gl. Vet. A στέρω.

...τείρωμα, ατος, τὸ, carina, Hes. A στειρόω.

...τειρότης, ητος, ἡ, sterilitas. Ab eod.

...τειρὺς, ρὰ, ρὺ, idem quod στειρός.

...τέχω, 3. f. imperf. ind. act. Ion. & cum ν pro ἐστενόχιζε, a

ΣΤΕΙΧΩ, f. ξω, ordine eo, ordine incedo; (2) eo, vado. Εἰς τὰς Ἀθλιὰς στεῖχε ...ταν πατρὶ, Eur. Ion. 620.

...ον, 3. plur. aor. 2. conj. act. Ion. pro ...στῶμεν ἐστῶμεν.

...τιλβιδοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui strigiles conficit. Ex στιλβὶς, & ποιέω.

...τιλβίζω, strigili rado, destringo. A

...τιλβὶς, ίδος, ἡ, strigilis; (2) coronamenti genus, lamina. Alias σελβὶς.

...τίλβισμα, ατος, τὸ, sordes, strigili abrasæ. A στιλβίζω.

...τίλβιτρον, ου, τὸ, strigilis. Ab eod.

...τιλὶς, ἴδος, ἡ, manubrium securis; idemque quod στιλεόν.

...τιλεὸν οῦ, τὸ, manubrium, Ph.

...τιλεχνὶς, ίδος, ἡ, caudicalis, truncum referens. Ab eod.

...τελεχοτόμος, ὁ ἡ ἡ, truncos secans, Suic. Ex στέλεχος, & τέμνω.

...τελεχόφορος, ὁ ἡ ἡ, caudice fructum ferens.

ΣΤΕΛΕΧΟΣ, ίδος, τὸ, caudex, truncus, stipes. Hinc

Στελεχόω, caudicem emitto.

...τελεχώδης, ίδος, ὁ ἡ ἡ, caudicis truncique speciem gerens. Ab eod.

ΣΤΕΛΙΝΣ, ίδος, ἡ, arbori innascens viscum.

Στέλλεν, pr. inf. act. Dor. pro στέλλειν, a

ΣΤΕΛΛΩ, f. στελῶ, p. ἔσταλκα, mitto; (2) instruo, apparo, apto, adorno, exorno, compono ut mortuum, amicio, induo; (3) contraho, ut vela, reprimo, inhibeo, sisto, compesco; σέλλομαι, contendo, Gloss. Vet. Στέλλειν ἐμπορίαν, Plut. σφατὰν, Eur. Στελεῖ χιτῶνι τῷδε, ornare, Soph. Trach. 620. Ἐς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐστέλετο, Herodian. Hinc

Στέλμα, ατος, τὸ, corona, Hes. sertum.

Στελμινίαι, ῶν, αἱ, falciæ, quibus canum latera præmuniuntur. Ab eod.

Στελῶ. mittam, f. 1. ind. act, verbi στέλλω.

Στεμβάζω, convicior, irrideo, Hes. A

ΣΤΕΜΒΩ, contumelia adficio, injuriose tracto; (2) adfidue moveo.

Στέμμα, ατος, τὸ, velamentum, infula, mitra, Gl. V. corona; στέμματα, serta, infulæ, Ph. A σέφω. Hinc

Στεμμάτιον, ου, τὸ, coronula, Gl. V.

Στεμματίον, ου, τὸ, sertis redimio; (2) vittis corono, R. Suic. Ἠγεῖδ' ὅπου δεῖ Σῶμα κατθανεῖν τόδε, ἡ στεμμάτοις, ἡ κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ, Eur. Herac. 529.

Στεμφυλίδες, ων, αἱ, olivæ nigræ.

Στεμφυλίτης, ου, ὁ, ut στεμφυλίτης οἶνος, lora.

Στεμφυλίτης, ου, ἡ, ex vinaceis facta. A

Στέμφυλον, ου, τὸ, vel potius τὰ στέμφυλα, ων, vinacei, vinaceæ, solida uvarum in torculari expressarum retinenta; (2) fraces, i. e. olivarum expressarum reliquiæ. A σαφὶς.

Στέμφω, moveo, pro σείμω, 2.)

Στέναγμα, ατος, τὸ, suspirium, gemitus.

Στεναγμὸς, οῦ, ὁ, gemitus. A

Στενάζω, fut. άξω, gemo, ingemisco, suspiro. Στενάζω, ἡ Σὸν ἐκγλήνων θάλος, Lyc. 307. Τίς δ' ὁ στενάζων οἰκτρὸν ἐν φυλαῖς ὁδὸς; Eur. Supp. 104. A στένω.

Στεναχιστικὸς, ἡ, ὸν, gemebundus, lamentabilis.

Στεναχὶς, ἡ, ὸν, idem act. & pass. A στενάζω.

Στεναύχιμι, ὁ ἡ ἡ, tenues cervices habens.

Στεναχίζω, ὶῶ, gemo, ingemisco, suspiro. A στενάχω.

Στενάχιζεν, 3. f. imperf. ind. act. Ion. & cum ν pro ἐστενόχιζε, a

Στενάχω, f. ίσω, idem & ab eod. Στενάχιζε δ' ἀνὰ πίλαρα, Hesiod. Theog. 858.

Στενάχον, idem; στενάχοντο, suspirabant, gemebant, imp. Ion. med. pro ἐστενάχοντο. Δειλαίαν Σίδωνος πάτραν στενάχουσα προσεννέπω, Dion. Πρ. 3113. Πάρα γὸ στενάχειν, ἡ τᾶδ' ἀοῦτῳ, Eur. Phil. 1546. A στένω.

Στενάεις, άεσσα, άεν, gemebundus. Ab eod.

Στένβασαν, acc. plur. ντα, g. a στένοις.

Στενεπιμήκης, ες, in longitudinem magis quam latitudinem factus.

Στενθώραξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, qui angusto est pectore.

Στενοκάρδιος, ὁ ἡ ἡ, ob angustias fluctuosus, Epith. freti. A καρδία.

Στενοκάκυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, gravitur gemens & lugens; (2) lamentum ciens. A κακύω.

Στενολεσχία, de rebus male subtilibus garrio, de rebus frivolis & nullius momenti disputo. Περὶ κακῶν στενολεσχεῖν, Arist. Nub. 319. A

Στενολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus subtilibus garrit, argutatur, nugator. Ex στενός, & λέσχη.

Στενολεσχία, ας, ἡ, disputatio de rebus nihili, argutiæ. A pr.

Στενολογία, id. quod στενολεσχία. A

Στενολόγος, ὁ, id. quod στενολέσχης.

Στενοπόρος, ὁ ἡ ἡ, arctum fretum.

Στενοπορθμὶς, ίδος, ἡ, idem, Epith. loci, urbis ad fretum sitæ, &c.

Στενοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non lata est facie. Ex στενὸς, & πρόσωπον.

Στένος, ους, τὸ, metus, timor, Suic. A

ΣΤΕΝΟΣ, ὴ, όν, angustus, arctus. Hinc τὰ στενὰ, ῶν, angustiæ, angusti transitus in montibus aut fretu, fauces.

Στενόσημος, ου, τὸ, angusticlavia vestis, Gl. V. Ex στενὸς, & ζῶμα.

Στενόσομος, ου, ὁ ἡ ἡ, cs habens angustum. Ex στενὸς, & σῶμα.

Στενότης, ητος, ἡ, angustia. A στενὸς.

Στενοτράχηλος, ου, angustum collum habens.

Στενοφυλλία, ας, ἡ, exilitas foliorum. A

Στενόφυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, exilia folia habens. Ex στενὸς, & φύλλον.

Στενόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, exilem sonum edens. Ex στενὸς, & φωνὴ.

Στενοχωρία, ῶ, fut. ήσω, arcto, angusto, Gl. Vet. coangusto, coarcto; στενοχωρῶ, suffuror; Philox arctatur, angitur. Ἐν πανὶ Διὶ ζώμῳ, ἀλλ' ἐ στενοχωρέμῳ, 2 Cor. 4, 8. A στενόχωρος.

Στενόχωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, angustum habens spatium, angustus. Ab eod.

Στενόχωρος, υ, ὁ ἡ ἡ, idem.

Στενοχωρία, ας, ἡ, angustum spatium, angustus locus, Ph. arctatio, angustia; στενοχωρίαι, angustiæ, Gl. V. Ab eod.

Στενόω, arcto, angusto, coarcto, Gl. V. (2) in angustias redigo, met. Τὰς ὁ διεξόδους ἐστένου, Herodian. A στενὸς.

Στενυμρὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, arctus, angustus, de angustia in mari, fluvio, & similibus.

Στενυχόω, ῶ, meatus humorum constringo & hebeo, coarcto locum, in quo humiditas est; (2) coangusto, in angustum redigo spatium. A pr.

Στένω, gemo, ingemisco, suspiro; (2) deploro, defleo, lugeo. Ἦ πᾶ φίνασι τλήμονες φυγὰς ἐμὰς; Eur. Ph. 381. Κὰκ ἂν μαθεῖς ἔσσον κακεῖς ἐμοῦς, id. Alc. 648. Τῷ τε δυσχειμάτῳ γίνων γραλείαν, id. Supp. 23. A στόω.

Στέναμα, ατος, τὸ, angustus locus, angustia. A στενὸς.

Στεναπάρχος, ου, ὁ, curator vicorum. Ex ναπὸς, & ἄρχω, vel ἄρχος.

Στενωπὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, in quo oculi ... coarctatur, de via, vico, loco; angiportus, angustiportum, Phil. στεναπὸ, ῆστα, Ph. Ex στενὸς, & ὤψ.

Στενῶς, Adverb. arcte, angustе; Gloss. Vet. A στενὸς.

Στένωσις, εως, ἡ, angustia, coarctatio. A στενόω.

Στέμμω, 2. plur. aor. 2. conj. act. Ion. pro στέφωμεν, ab ἵστημι.

Στεπλίρια, ων, τὰ, serta, quæ ex arborum ramis suspendi solebant. A

Στεπλήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, idoneus ad coronas nectendas. A

Στεπτὸς, ὴ, όν, coronatus, serto redimitus. A στέφω.

Στέργηθρον, ου, τὸ, amoris illecebræ; (2) herba quædam. A στέργω.

Στέργημα, ατος, τὸ, amoris illecebræ, poculum amatorium. Ab eod.

Στέργουσιν, nom. plur. part. præs. act. f. g. Dor. pro στέργουσαι.

Στοργοκώμιος, ὁ ἡ ἡ, amans conjugem, s. appetens conjugium alicujus. A ζωὸς.

ΣΤΕΡΓΩ, f. ξω, naturali quadam caritate complectur, amo, Æsch. Pr. 11. (2) adquiesco, sum contentus. Στέργε γὰρ εἰδὼς ἀγλαὸν καλὸν ἴσον, Soph. An. 283. Στέργειν τοῖς ἥδη ξυμβεβικόσι, Isocr. Στέργω διπλᾶς ἁμαρτίας μολεῖν γᾶ τάδε, ἢ πολίταις, oro, Soph. Oed. C. 1090.

Στέργωσι, 3. pl. pr. conj. act.

Στερεμνιος, ᾱ, ὁ ἡ ον, solidus, durus, firmus. A στερεός.

Στερεμνιως, solide, firme.

Στερεογνώμων, ονος ὁ ἡ ὠ, firmæ sententiæ, obstinati animi. Ex στερεός, & γνώμη.

Στερεοκάρδιος, ᾱ, ὁ ἡ ον, qui duro corde est. Ex στερεός, & καρδία.

Στερεομετρεῖν, solida metiri. A στερεομέτρης

Στερεομέτρης, ου, ὁ, qui solida metitur, stereometra. Ex στερεός, & μετρέω. Hinc

Στερεομετρία, ας, ἡ, solidorum dimensio.

Στερεοποιέω, confolido, convalido, Gl. V.

ΣΤΕΡΕΟΣ, ά, όν, solidus, validus, firmus. Gl. Vet. rigidus, durus. Hinc τὸ στερεον, *soliditas, firmitas.*

Στερεότης, ητος, ἡ, soliditas. A pr.

Στερεοσαρκος, ὁ ἡ ον, compactam carnem habens. A σάρξ.

Στερεόφρων, ονος, ὁ ἡ ον, dura & rigida mente præditus, crudelis, immitis. Ex στερεός, & φρήν.

Στερεόω, ῶ, f. ώσω, solido, firmo, firmum solidumque reddo. Ἵστον, ὃν θαυμάζετε, ἡ οἶδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνειμα αὐτῦ, Act. 3, 16. Ἐστερέωσαν αὐτὰ αἱ βάσεις, ἡ τὰ θεμέλια, ib. vet. 7. A στερεός.

Στερέσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro στερῆσαι, a

ΣΤΕΡΕΟΩ, ῶ, f. ήσω, privo, orbo; ἐστερήθην, caruit, Ph. aor. 1. pass. ἐστέρημαι, 3. plur. p. pass. cluent, Ph. ἐστερημένος, carens, Gl. Vet. part. στερηθείς, privatus, Gl. Vet. a. 1. part. pass. Διπλῶν τέκνων μ' ἐστέρησε Φοίβος, Eur. Andr. 1212. Ἐστερήθημεν δυοῖν ἀδελφοῖν, Soph. Ant. 12.

Στερέωμα, τὸ, firmamentum, statumen, robur, Ph, columen, Gl. V. A στερεόω.

Στερεῶς, Adv. solide, firmiter, constanter.

Στερέωσις, εως, ἡ, solidatio, firmatio. A στερεόω.

Στερηθείσαν, acc. fing. aor. 1. f. g. pass. v. στερέω.

Στερήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Στέρησις, εως, ἡ, privatio. Ph. fraus, orbitas, in *Philos.* cum quid de re aliqua negatur. A στερέω.

Στερητικὸς, ἡ, όν, privativus. Gl. V. fraudulentus. Ab eod.

Στερητικῶς, privative.

Στερηθήμεν, aor. 1. inf. pass. *per Syncop. & Ion.* pro στερηθῆναι, a στερέω.

Στερίζω, ίσκω, pro στερεω. Νῦν δέ σ' ὁ γραμματικος, ἡ σοφὸς ἐστέρισεν, Epigr. Ἐκ τῆδε τῶν στερισκομαι, Eur. Supp. 1090. Στερισκόμενοι ταύτης τ' ὀπώρας, Xen. Cyr. 7, 29.

Στεριφόπλος, parvus peplus, Suid. Proprie, *pauper & vilem peplum gestat.*

Στεριφοποιέω, ῶ, solido, firmo, duro.

Στέριφος, ἡ, ον, sterilis, infœcundus; (2) solidus, firmus.

Στερίφωμα, ατος, τὸ, firmamentum, firmus agger, Suic. Quasi a στερίφω.

Στερφίλικὸς, ἡ, όν, amans. A στέργω.

Στερφίλος, ἡ, τὸ, amabilis. Ab eod.

Στερφίδιον, ᾱ, τὸ, pectusculum, Gl. Vet. A στέρνον.

Στέφνη, ικος, ὁ, medulla, Hes. A στέρνον.

Στερνίτης, ᾱ, ὁ, pectoralis. Ab eod.

Στερνῖτις, ίδος, ἡ, idem. A στερνίτης.

Στερνοκτυπέομαι, plango pectus. A κόπτω.

Στερνομαντις, εως, ὁ ἡ ι, qui dæmonem in præcordiis habens responsa dat & factum prædicit. Ex στέρνον, & μάντις.

ΣΤΕΡΝΟΝ, ᾱ, τὸ, pectus.

Στερνοσοφιστὴς, οῦ, *non inepta conicio, vel dithyrambicus*, pro παραξ. ap. Athen.

Στερνοτύπιον, pectus tudo, *Gloss.*

Στερνοτύπος, ὁ ἡ ον, pectore tundens. Ex στέρνον, & τύπτω. Hinc

Στερνοτυπία, ας, ἡ, idem.

Στερνοτυπὶς, ίδος, ἡ, idem.

Στερνοτυπία, ας, ἡ, planctus pectoris.

Στερνόχος, ᾱ, ὁ ἡ ον, pectore suo continens, cavus. Epith. uteri. Ex στέρνον, & ἔχω.

Στερνώδης, ες, ὁ ἡ ες, pectorosus, Gl. Vet. A στέρνον.

Στέρξει, 3. 1. inf. act. v. στέργω.

Στέρξις, εως, ἡ, amor placerus; (2) animus præsentibus contentus. A στέργω.

Στέρομαι, privor. Στέρομαι δ' ἄκαν, στέρομαι παίδων, Eur. Ion. 902. A στερέω.

Στερόπη, ης, ἡ, fulgor, splendor; (2) fulgur. Ab ἀστράπτω.

Στεροπηγερέτης, ᾱ, ὁ, qui fulgur fuscitat. f. congregat. Il. 6, 298. Ex στεροπὴ, & ἐγείρω, vel ἀγείρω.

Στέροψ, οπος, ἡ, fulgor, vel fulgur. Ab ἀστράπτω.

Στερρόβοας, ὁ, magna voce præditus, clamosus. A βοή.

Στερρόχωτος, ὁ ἡ ον, validus. A χαῖον.

Στερροποιέω, solidum facio, solido, firmo.

Στερρος, ρά, ρόν, pro στερεός.

Στερρότης, ητος, ἡ, pro στερεότης.

Στερρόω, pro στερεόω.

Στερρῶς, Adv. v. στερεῶς, στερρότατα, vehementissime, Suic.

Στέρος, ους, τὸ, corium, pellis, *Dor.* στέρφος.

Στέρφεος, ᾱ, ον, coriaceus. A pr.

Στερφιον, durum, Hes.

Στερφόω, pelle tego. A στέρφος. Hinc

Στέρφωσις, ἡ, cum res pelle contegitur.

Στερφοτὴρ, ῆρος, ὁ, pellibus tectus, instructus. Ibycus, ap. Sch. Apoll.

Στερχθίντα, acc. fing. aor. 1. part. pass. v. στέργω.

Στέθομαι, promitto, firmo. Στεῦτο (*per Syncop.* pro στεθέτο) γὰρ τι ἔπος ἐρέειν, Il. 3, 83. Στεῦτο (ἐστέλετο) δὲ ἰυχόμενος νικητήριος, ib. 2, 597. Conf. Æsch. Pr. 49.

Στεῦτο, 3. fing. imp. ind. pass. *Ion. & per Syncop.* pro ἐστέλετο, a στέλλομαι.

Στεῦται, 3. fing. *per Syncop.* pro στείλεται.

Στεφάνη, ἡ, cujusque rei fastigium, aut circuitus, quicquid quamque rem cingit, ambit; unde *inpr.* corona, sertum, fascia. A στέφω.

Στεφανηδὸν, *Adv.* in modum coronæ, circumcirca, in orbem. Ἑξόμενοι στεφανηδὸν ἐκκλίσαντο μαθηταὶ, Nonn. P. 6, 3. A στέφω.

Στεφανηπλοκέω, coronam necto seu plico. Ἅ (scil. καλάθαρια) γὼ μόλις στεφανηπλοκῶν ἐξοσκον, Arist. Θεσμ. 455. A

Στεφανηπλόκος, ᾱ, ὁ ἡ ον, qui nectit, coronas, coronarius. Ex στέφανος, & πλέκω.

Στεφανηφορέω, coronam gero, coronatus sum.

Στεφανηφορία, ας, ἡ, coronæ gestatio. Ph. suppl. A

Στεφανηφόρος, ᾱ, ὁ ἡ ον, coronam gestans, coronatus, Gl. V. Ex στέφανος, & φέρω.

Στεφανικαὶ, αία, αῖον, coronarius. A στέφανος. Unde

Στεφανίζω, corono, a. 1. ἐστεφάνιξα, *Dor.* apud Arist. Eq. 1221. pro ἐστεφάνωσα.

Στεφάνιον, ᾱ, τὸ, cor. lla, parva corona. Dim.

Στεφανικὸς, ᾱ, όν, idem & ab eod. Unde

Στεφανίτης, ᾱ, ὁ, coronarius, coronatus; στεφανίτης ἀγὼν, certamen, in quo corona victori datur; Plut. in Lycurg. cap. 22.

Στεφανῖτις, ίδος, ἡ, coronaria. A pr.

Στεφανοπλοκίον, ου, idem quod στεφανηπλο.

Στεφανοπλοκία, ας, sertorum confectio. A

Στεφανοπλόκος, Ph. idem quod στεφανηπλόκος.

Στεφανουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ὸν, qui coronas conficit. Ex στέφανος, & ἔργον.

Στεφανοπώλης, ου, ὁ ἡ ης, venditor coronarum.

Στεφανοπώλις, ίδος, ἡ, quæ coronas vendit.

Στέφανος, ου, ὁ, corona, corolla, sertum. *Met.* ornamentum. A στέφω.

Στεφανῦσι, 3. pl. præs. ind. pass. pro στεφανοῦνται, a στεφανόω.

Στεφανόω, corono, cirtum cingo; (2) honoro, orno, decoro; (3) *Med.* redimitus, Ph. p. part. pass. ἐστεφανωμένος ἐν χρυσῷ πεδίῳ, στάμνος ἔπλεως ἐστεφανωμένος ἐν πάντων κτλ. Arist. 1280. Κλωνὶ στεφανοῦσθαι, Eur. Στεφανωσάμενος (postquam se ipse coronaverat) ἡ λευκὴ ἐλάτη λαῷ Æschin. A στέφανος.

Στεφανωδὴς, ες, coronatus, coronis aptus.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, coronamentum, serta, Gl. V.

Στεφανωματικὸς, ἡ, όν, coronarius, ad sertisque nectendis aptus. A

Στεφάνωσις, εως, ἡ, coronatio. A στεφανόω.

Στεφανωτικὸς, ἡ, όν, coronarius, Ab eod.

Στεφαπλόκος, ᾱ, ὁ ἡ ον, coronas texens, nectens. Ex στέφος, & πλέκω.

Στεφηφορία, coronam gesto. Ex στέφος, & φέρω.

Στέφει, 3. plur. aor. 2. inf. ἐστέφην. ἔστεφον.

Στέφος, ους, τὸ, corona, corolla, sertum.

ΣΤΕΦΩ, f. ψω, corono, redimito, circumcingo; circumdo, circumfundo; (2) compleo, repleo, de poculis; στέφομαι, redimitus, Gl. V. ἐστεμμένος, redimitus, Ph. Gl. V. Εἰ σὺ ὦδε εὖφρ' ἐστέφθαι μαι, Eur. Iph. in Au. Ἐστεμμένον Ἐυφορβὸν εἶφεν λαβεῖν, Eur. Cycl. Στέφει καλὰς ἰδέας, Anac. fr. 10.

Στέψας, a. 1. part. act. verbi στέφω.

Στέψις, εως, ἡ, coronatio. A pr.

Στιαμὲν. 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro στῶμεν, ab ἵστημι pro στάω.

Στῆ, 3. fing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστη.

Στῆ, *fisterit*, 3. fing. ejusd. temp. conj.

Στηδὸν, *Adv.* pondere, q. d. appenditum. Il. Al. 327. Ab ἵστημι.

Στήη, 3. fing. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro στῇ, & hoc *Ion.* pro στῇ, ab ἵστημι pro στάω.

Στῆι, dat. plur. *Poet.* pro στάσι, a στάθμη.

Στήθεσφιν, dat. idem *per Paragogen*, pro στήθεσι.

Στηθίδιον, ᾱ, τὸ, medium pectoris, quasi pectusculum. *Poll.* Ab eod.

Στῆθι, 2. f. aor. 2. imper. act. v. ἵστημι.

Στηθιαῖος, α, ον, pectoralis. A στῆθος.

Στηθίδιον, ᾱ, τὸ, pectusculum. Dim. a στῆθος.

Στηθικὸς, ἡ, όν, pectoralis, qui pectoris est. Ab eod.

Στηθοδεσμὶς, ίδος, ἡ, fascia pectoralis. A

Στηθοδέσμιον, ᾱ, τὸ, pectorale, fascia, Gl. V. Ex στῆθος, & δεσμός.

Στηθοδεσμὶς, στηθόδεσμος, fasciæ pectorales, Gl. V. Ex iisd.

ΣΤΗΘΟΣ, εος, τὸ, pectus. Hinc

Στηθύδιον, ου, τὸ, pectusculum, Suic. Dim.

Στήκω, firmiter sto. Στήκετε ἐν τῇ πίστει, 1 Cor. 16, 13. Ab ἵστημι, pro ἵστημι.

ΣΤΗΛΗ, ης, ἡ, cippus, *inpr.* in sepulcro, columna, titulus (sc. inscriptus lapidi) Gl. Vet. *it.* fœdus (sc. inscriptum ligneæ, de more antiquo,) ap. Polyb. Ap. Ios. de tribunali dicitur, & *Sept.* loca excelsa στήλας vertunt. *Edit.*

Στηλίδιον, ου, τὸ, cippulus, columella; (2) termini, limites, Hes. Dim. a στήλη.

Στηλὶς, ίδος, ἡ, parvus cippus, columella. Ab eod.

Στηλίτευσις, εως, ἡ, inscriptio in cippum; (2) invectiva in aliquem, qua quasi in cippum ejus facinora notamus.

Στηλιτευτικὸς, ἡ, όν, invectivus. A

Στηλιτεύω, in cippo inscribo, memoriæ prodo; (2) facinora alicujus noto & omnibus manifesto. Ἐστηλίτευσας τὴν ἐυεργεσίαν, Greg. (3) proscribo. A στήλιτες.

Στηλίτης, ου, ὁ, in cippum inscriptus; (2) ob crimina infamiæ caussa proscriptus;

columnaris, ad columnam pertinens, in columna degens, sedens. A στήλη.

Στηλογραφία, in columna inscribo. Ex στήλη, & γράφω.

Στηλογραφία, ας, ἡ, inscriptio columnæ, tituli inscriptio. Gl. Vet. Ex στήλη, & γραφή.

Στηλοκόλλας, ου, ὁ ᾗ ὁ, cippo vel columnæ humilis. Ex στήλη, & κόλλοψ.

Στηλοκοπέω, ῶ, statuas mutilo. Item cippo incido; ἐστηλοκοπήθης, p. pass. part.

Στηλόω, cippum erigo; (2) erigo & stabilio ut cippum, statuo, pono, στηλίομαι, adhæreo alicui rei, immotus sto ceu cippus; (2) sto. A στήλη.

Στήμα, ατος, τὸ, stamen, *impr.* in herbis. Ab ἵστημι.

Στήμενος, per syncop. pro στημένος.

Στημονητικός, ἡ, ὸν, staminis nendi peritus; *fem.* ars nendi stamen, ei opponitur ὑφαντική. A στήμων.

Στήμονία, ὰς, τὰ, cincinni tenues, staminibus similes, cincinni prolixi & teneri.

Στημονίζομαι, f. ἰσομαι, stamen duco seu tendo; (2) ordior. A στήμων.

Στημονικός, ἡ, ὸν, qui, stamina nendi. Ab eod.

Στήμονιον, ου, τὸ, stamen. Ab eod.

Στήμων, ονος, ὁ ᾗ ὁ ἡ, vestis, multum, densum stamen habens.

Στημονοῦλις, ὶδος, aptus stamini, habens firmitatem aptam staminis. A φύω.

Στημονώδης, ους, ὁ ᾗ ὁ, idem quod στημόνιος.

Στημονόρυγχος, per stamen rumpo, vestem discindo. A ῥήγνυμι.

Στήμων, ονος, ὁ, stamen. Ab ἵσταμαι, βλ. ἵστημι, a, 2. inf. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΗΝΙΑ, ας, ἡ, festum Athenis, quo se mutuis spōmatis proscindebant, Hes. A στῆναι, *firmum stare*, quod est ab ἵστημι.

Στηνιῶν· στηλιτεύσας, conviciis incessere, Hes. A στηλίτης.

Στῆρ, idem quod στέαρ.

Στήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimentum. Gloss. Vet. firmamentum, columna, furca.

Στηριγμός, οῦ, ὁ, ipsa actio stabiliendi seu fulciendi; (2) firmitas; (3) dicitur & de placitis, cum consistunt, consistionem Gellius vocat. *Ern.*

Στήριξ, ιγγος, ὁ, fulcrum; (2) furca, qua curvus sustinetur. A

ΣΤΗΡΙΖΩ, f. ἰξω, statuo, firmiter figo, stabilio, firmo, fulcio; (2) stabilio, confirmo, probo; στηρίζω, & στηρίζομαι, sto, consisto, firmo pedem, incumbo, ἐστήρικται, *firmus est, firmatus est*, p. pass. pass. 3. f. Στήριξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, Jac. 5, 8. Αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, Luc. 9, 51. Χάσμα μέγα ἐστήρικται, Luc. 16, 26. στηριχθῆναι, Rom. 1, 11. Τῆδ' ἐπὶ Νυκτὸς Ἰθάκης ἑδος ἐστήρικται, Dion. Per. 495.

Στήριξεν, 3. fing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum η pro ῐ. Στῆς, 2 fing. a. 2. conj. act. v. ἵστημι.

Στῆσαι, *statuisse*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Στήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἔστησαντο.

Στήσασα, a. 1. part. act. f. g.

Στῆσε, 3. fing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔστησε.

Στήσει, 3. fing. f. 1. ind. act.

Στήσιος, ου, ὁ, ſtator. Ipſe Jovis; Plut. in Cicer. cap. 16. Ab ἵστημι.

Στησίχορος, ὁ, nomen Poetæ Lyrici; (2) jactus talorum octonarium denotans, dictus quod monumentum Stesichori octangulare esset.

Στήσομεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. v. ἵστημι.

Στῆτε, 2. pl. a. 2. imperat. act.

Στήτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστητον.

ΣΤΗΤΗ, vel στῆτα, ας, ἡ, femina, mu-

Στησάνδρη, ᾶς, ὁ ᾗ ἡ, *ſavoſus*; pro στατάδρα A στίαρ.

Στήσασι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Poet.* pro στῶσι, & hoc *Ion.* pro στῶσι, ab ἵστημι.

ΣΤΙΆ, ας, ἡ, lapillus, calculus, ſ. στόα.

Στιάζω, lapides jacio. A στία.

Στιβάδιον, ου, τὸ, tomulus ex herba ſeu gramine & frondibus, ſtibadium. A στιβάς.

Στιβαδοποιέω, ῶ, f. ήσω, in toro, ſtramento, ſeu frondibus humi ſtratis cubo, in ſtibadio cubo. Ex στιβάς, & ποιέω.

Στιβαδοποιεῶν, ῶνος, f. ήσω, lectiſternium ex gramine, frondibus, vel ſimilibus conficio. Ex στιβάς, & ποιέω.

Στιβάζω, calco, tero. Item expon. fugio, declino. A στίβος. Unde

Στιβαρός, ρὰ, ρὸν, denſus, craſſus, firmus; ponderoſus, gravis, Ph. Hom. Il. 5, 400. Τί δὲ στιβαρώτερον ἔρκος; Call. in Del. 24.

Στιβαρῶς, *Adv.* denſe, firmiter.

Στιβάς, άδος, ἡ, ſtratum, torus e frondibus, gramine, herbis. Gloſſ. Vet. ſtramentum, torus; (2) frons in toris adhiberi ſolita. A στιβάω.

Στιβεία, ας, ἡ, ingreſſus, quo terra calcatur & pedibus teritur; (2) veſtigatio. A

Στιβεύς, έως, ὁ, qui viam calcat ſeu terit, viator; (2) fullo. A στιβάω.

Στιβεύτης, ου, ὁ, idem. Gl. V. veſtigator. A

Στιβέω, calco, obeo; (2) feras per campos ſaltuſque inveſtigo, & *tropice* quæro, exquiro. Στιβεύειν τόπον, Plut. Στιβεύειν τὸ μέλλον, id. A στείβω.

Στιβίω, ῶ, calco, idem. Πᾶν ἐστίβηται πολυβρὸν ἔσπερον πόνῳ, Soph. Aj. 883. Ab eod.

Στίβη, ης, ἡ, ros matutinus frigore concretus & condenſatus, pruina; Hom. Odyſſ. 5, 467. Call. Ep. Στίβη ᾗ νιφετῷ κεχαρημένον. Al. κεχαραγμένον. Ab eod.

Στιβήεις, ήεσα, ῆεν, pruinoſus. A στίβη.

ΣΤΙΒΙ, fucus, pigmentum, ſtibi, ſtibium.

Στιβίζω, ας, ἡ, via, ſemita. A στίβος.

Στιβίζω, ῶ, rigeo, frigeo. A στίβη.

Στιβίζομαι, ſtibio faciem fuco. A στίβι.

Στίβος, ου, ὁ, iter tritum, trames; veſtigium.

Στιβεύς, ύος, ὁ, fullo. A στιβάω.

Στιγεύς, έως, ὁ, ſubula, vel omne id, quo pungimus, Suid. A στιζω.

Στιγμα, ατος, τὸ, ſtigma, nota aut ſignum inuſtum aut impreſſum alicui, macula ſeu nota, qua aliquid diſtinctum ac veluti punctis variatum eſt, Gl. V. not. Ab eod.

Στιγμαῖος, αία, αῖον, qui unius puncti eſt, punctum magnitudine æquans. A στιγμή

Στιγματοφορέω, ſtigmata inuſta habeo, notis compunctus ſum. Ex στίγμα, & φέρω.

Στιγματίας, ου, ὁ, ſtigmate notatus, notis compunctus, *impr.* de ſervis impreſſis. A στίγμα.

Στιγματίζω, f. ίσω, notis compungo, notis inuſtis ſigno, ſtigmata inuro. Ab eod.

Στιγμή, ῆς, ἡ, punctum; (2) ſpatium anguſtiſſimum, momentum; (3) dicitur & de aliis rebus valde parvis, de veſtigiis rei leniter impreſſis. A στίζω.

Στιγμαν, ᾶνος, ὁ, punctis notatus, obſignatus, Euſt. Ab eod.

ΣΤΙΖΩ, f. ἰξω, pungo, notis compungo, ſtigmata, inuro, inuſtis notis ſigno; (2) interpungo, notis diſtinguo; (3) cædo. *Metaph.* inf. mo; ἐστιγμένος, notis compunctus, p. paſſ. part. Ἐστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαυκᾶς, Plut. Ἐγὼ δ' ὑπόλοιπα στιζόμενος βακτηρίᾳ, Ariſt. Veſp. 1286. Δυοῖν ὄντ', οὐκ ἔχεις ἐστιγμένω; ib. 1362.

Στικτέον, *Adv. pro.* diſtinguendum eſt punctis. A στίζω.

Στικτός, ἡ, όν, punctus, variis notis compunctus ſeu diſtinctus. Ab eod.

Στιλβηδόν, *Adv.* nitide, ſplendide. A στίλβω.

Στιλβηδών, ὁ ᾗ ὁ, nitor, ſplendor. A

Στιλβη, ης, ἡ, idem. A στίλβω.

Στιλβοποιέω, ῶ, nitidum reddo. Ex στίλβη, Στιλβώεις, ὁ, ἡ, lucidus, fulgidus, Gl. Vet. ſplendidus. Ab eod. Hinc

Στιλβότης, ητος, ἡ, ſplendor.

Στιλβόω, ῶ, nitidum reddo, ſplendorem concilio, coloro. A στιλβός.

ΣΤΙΛΒΩ, f. ψω, ſplendeo, luceo, fulgeo. Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα, Marc. 9, 3. Κάλλει σε στίλβει, ᾗ ἱμάσσει, Il. 3, 392. Στίλβει ὑπὸν αὐλοῦ χρυσαῖν, Ariſt. Av. 703.

Στίλβωμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid nitidum & ſplendidum redditur, quod nitorem conciliat; (2) ipſe ſplendor. A στιλβόω.

Στίλβων, nitens, micans. Nomen planetæ, ſtella Mercurii. A στίλβω.

Στίλβωσις, εως, ἡ, politio, qua aliquid nitidum ac ſplendidum redditur; (2) ſplendor, nitor. Ab eod.

Στιλβωτής, οῦ, ὁ, colorator, Ph. A στιλβόω.

Στίλβωτρον, ου, τὸ, idem quod στίλβωμα.

ΣΤΙΛΗ, ης, ἡ, nummulus minimi pretii; (2) minimum quid, quaſi punctum. Τί δὲ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον στιλήν; Ariſtoph. Velp. 213.

Στιλπνός, ἡ, όν, lucens, fulgens, fulgidus, Gl. V. A στίλβω. Hinc

Στιλπνότης, ητος, ἡ, nitor, nitiditas.

Στίλψις, εως, ἡ, ſplendor. A στίλβω.

ΣΤΙΜΜΙ, τὸ, ſtibium. Hinc

Στιμμίζομαι, f. ίσομαι, ſtibio ſuperduco fuco, ſtibio ad pigmentum oculorum utor.

Στίμμις, ἡ, ſtibium, fucus, pigmentum.

Στιμμισμα, ατος, τὸ, pigmentum. A στιμμίζομαι.

Στιξ, χὸς, ἡ, ordo; (2) verſus; (3) agmen; στιχὶς, ordines. A στείχω.

Στιξις, εως, ἡ, compunctio, notarum inuſtio. A στίζω.

Στίον, ου, τὸ, idem quod στία.

Στιπλὸς, ὴ, όν, calcatus; (2) denſus, ſolidus.

Στίφος, εος, τὸ, turba, caterva, bellicum agmen, globus militum. Οἰκετῶν στίφος. Alciphr. 3, 10. A στείβω.

Στιφρόω, denſo, ſolido. A

Στιφρὸς, ρὰ, ρὸν, denſus, firmus, rigidus; (2) aridus, contractus, compreſſus. A στείφω.

Στιφρότης, ητος, ἡ, denſitas, ſoliditas. A pr.

Στιχαδῶν, ᾶνος, acetum ſtœchadicum.

Στιχαδωτὸς οἶνος, vinum ex ſtœchade confectum. A στιχάς.

Στιχαοιδὸς, ὸ, ὁ, poëta, rhapſodus. Ex στιχὸς & ἀοιδὸς.

Στιχάριον, ου, τὸ, tunica, veſtis epiſcoporum undulata.

Στιχὰς, άδος, ἡ, ſeries; (2) herbæ nomen, ſtœchas. A στιχὸς.

Στίχας, *ordines*, acc. plur. a στιξ, *ordo*.

Στιχάω, ῶ, ordine eo, vado; ἐστιχάοντο, ordine ibant, impert. *Ion.* pro ἐστιχῶντο, ἐστιχόοντο. Ἐστιχάοντο Ἴλιαδον εἰς ἀγορὴν, Il. 2, 92. A στείχω.

Στιχὴ, ῆς, ἡ, idem quod στιξ.

Στιχηδὸν, in modum verſuum; (2) catervatim; (3) ordine. A στιχὸς, vel στιχὴ.

Στιχήρης, ου, ὁ ᾗ ἡ, per verſus ſcriptus.

Στιχήρεες, ἐσσ, ρὲν, idem & ab eod.

Στιχηρὸς, per verſus.

Στιχθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. στίζω.

Στιχίδιον, ου, τὸ, verſiculus. Dimin. a στίχος.

Στιχίζω, f. ίσω, ordine diſpono; (2) carmina ſcribo. Ab eod.

Στίχιος, ου, ον, per verſus deſcriptus. Ab eodem.

Στιχιστὴς, οῦ, ὁ, verſuum ſcriptor, poëta. A στιχίζω.

Στιχολογέω, verſus recito. A λέγω,

Στιχολογία, ἡ, recitatio verſuum.

Στιχομυθία, ας, ἡ, actio ſeu colloquium, quæ fit alternis verſibus apud poëtas. Ex στιχὸς, & μυθέω.

Στιχοποιία, ας, ἡ, verſificatio. A

Στιχοποιὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, qui facit verſus. Ex στίχος, & ποιέω.

Στίχος, ου, ὁ, ordo; (2) verſus; (3) linea libri vel ſcripti, vel periodus & ejus membra;

bra; (4) ordo arborum & vitium, antes; (5) series militum.

Στιχηρεία, versus facio. Ex ἴργον.

Στιχηρεῖον, τὸ, carmen. A pr.

Στιχηρεία, ἡ, versuum scriptio. A

Στιχηρεῖς, ὁ, poëta.

Στιχαοδός, οῦ, ὁ, il apsodus, versuum recitator. Ex στίχος, & ᾠδός.

Στιλβηρός, ᾶ, ὸν, ἡ, durus, asper. A στίλη.

Στλεγγίδιον, ου, τὸ, strigilecula, Gl. Vet. A στλεγγίς.

Στλεγγιδοποιός, οῦ, ὁ, qui strigiles conficit. Ex στλεγγὶς & ποιέω.

Στλεγγίζω, ἐστ, abrado strigili, rado; ἐστλεγγισμένος, strigili depexus, p. pass. part. A

ΣΤΛΕΓΓΙΣ, ἰδος, ἡ, strigilis; (2) laminula aurea; taenia, ornamentum capitis.

Στλίγγισμα, στος, τὸ, sordes, quae strigili auferuntur, strigmentum. A στλεγγίζω.

ΣΤΟΑ, ᾶς, ἡ, porticus; στοαὶ, etiam loca, in quibus frumentum reconditur.

Στιβάζω, convicior, obtrecto, R. A στίβος.

Στίβος, ου, ὁ, convicium. R

Στοιβαδέυομαι, in toro repono, torum sterno. A στοιβάς.

Στοιβάζω, f. άσω, struo, compono, struo. Τὸ δ' ὑπαρχαιρεσίαν στοιβάζει, Luc. Catap. A στοῖβη.

Στοιβάς, ᾶδος, ἡ, frons, (2) virgulta loco lecti seu tori strata. A στοιβάω.

Στοιβασία, ας, ἡ, structio. A στοιβάζω.

Στοιβασιμος, ου, ὁ, ἡ, stipabilis, Gl. V.

Στοιβαστης, ου, ὁ, stipator, Gl. Vet. Ab eodem.

Στοιβη, ης, vel στοίβη, ης, ἡ, herba, qua in exstruendis stibadiis utebantur veteres; (2) acervus, constructio, exstructio. Gl. Vet. stipatio, stramentum; Plut. in Theseo. cap. 8. res exigua, velut lapillus, quae ad explendum aliquid adhibetur, verbum inane explendi versus causa inculcatum. A στοίβω.

Στοιδιον, το, parva porticus. A στοά.

Στοιχάριον, ου, το, parvus ordo. Dim. a στοῖχος.

Στοιχεῖος, ᾶος, ἡ, ordine posita. Ab eod.

Στοιχειακὸς, ἡ, ὸν, elementarius, elementalis. A στοιχεῖον.

Στοιχειακως, Adv. per elementa. A

Στοιχεῖον, ου, τὸ, principium, ex quo aliquid componitur, elementum, litera, rudimentum, (2) unitas totalis, στοιχεῖα, de mente literae alphabeticae, in N. T. de lege cæremoniali; rr. de partibus mundi, astris, &c. A στοῖχος.

Στοιχειόω, elementa doceo, in principiis erudio, rudimenta artis trado. Στοιχειώμενον φάσκω, Gl. Nic. A στοιχεῖον.

Στοιχειωδὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ, elementalis, elementarius; (2) simplex. Ab eod.

Στοιχείωμα, ατος, τὸ, elementum, principium. A στοιχειόω. Hinc

Στοιχειωματικὸς, ἡ, ὸν, elementarius.

Στοιχείωσις, εως, ἡ, elementorum & primorum literarum traditio. A στοιχειόω.

Στοιχειωτὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa tradit, qui rudimenta docet. Ab eod.

Στοιχειωτικὸς, ἡ, ὸν, elementarius, elementalis. Ab eod.

Στοιχέω, in versus rectos porrigor; (2) ordine procedo; (3) in ordine, ambulo; (4) μιᾷ στοιχεῖν, una uxore contentum esse. Ἐν ζωμῷ στιλβματι, ωνίμματι ἡ στοιχάμβη, Gal. 5, 25. τῷ κανόνι, ib. 6, 10. A στοῖχος.

Στοιχηγαρία, ᾶς, ordine narro, ordine recenseo, Suic. Ex στοιχος, & ἀγορέω.

Στοιχηδὸν, Adv. ordine, ordinatim. A στοῖχος.

Στοίχημα, pro ἄθλον. Sch. Theoc. a στοιχέω, quod Graeci recentiores & I. C. ti dixere pro pacisci, it. (2) pignus.

Στοιχίζω, f. ίσω, ordine ordino; (2) ordine colloco, praescribo. Στοιχίζειν ὑφηλὰ, Xen. Ab eod.

Στοιχισμὸς, οῦ, ὁ, quum indagine cinguntur silvae & stabula ferarum, expansis plagarum variis furrectarum. A στοιχίζω.

Στοιχομυθία, v. στιχ.

Στοῖχος, ου, ὁ, ordo, versus; (2) ordo militum in acie; (3) indago & series plagarum. A στείχω.

Στοιχῶμεν, 1. pl. praes. conj. act. pro στοιχίωμεν, a στοιχίω.

Στολάρχης, ου, ὁ, dux classis, qui classi praest. Ex στόλος, & ἀρχός.

Στέλεχος, ου, ὁ, idem & ex it. id.

Στολὰς, άδος, ἡ, genus armaturae, lorica. A

Στολὴ, ῆς, ἡ, stola, vestis, amictus, vestimentum, indumentum, ornatus. A στέλλω.

Στολίδιον, ου, τὸ, sagulum, Suic. Dim. a στολὶς.

Στολιδόω, ῶ, f. άσω, induo, amicio. Καλλιστειον ᾧ περίδα στολιδασαμένα ποτ' ἐγὼ, Eur. Ph. 1743. Ab eod.

Στολιδώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, rugas & plicas habens, rugosus. Ab eod.

Στολιδωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A στολιδόω.

Στολίζω, f. ίσω, vestio, appareo; ἐστολισμένος, stellatus, Gl. Vet. p. part. pass. Εὐκόσμως στολίσας τηὸς ἐλεφὰ φοντοπερσιο, Hesiod. Ἔργ. 626. A στολὴ.

Στόλιον, ου, τὸ, parva stola, amiculum; (2) vestis philosophica. Ab eod.

Στολὶς, ἰδος, ἡ, ruga vestis; (2) stria frontis; (3) ruga, plica alia. Ab eod.

Στολίσαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi στολίζω. Hinc

Στόλισμα, ατος, τὸ, idem quod στολὶς.

Στολισμὸς, οῦ, ὁ, amictus, cum vestes induuntur. Ab eod. Unde

Στολιστὴς, οῦ, ὁ, vestiarius. Gl. V. vestitor.

Στολμὸς, οῦ, ὁ, idem quod στολισμός; Æschyl. Suppl. 723.

Στόλος, ου, ὁ, expeditio militaris; (2) classis, copiae, quae aliquo mittuntur; (3) profectio, iter; (4) apparatus, ornatus, amictus. A στέλλω.

ΣΤΟΜΑ, ατος, τὸ, os, orificium; ostium fluvii; acies ferri; acies frons exercitus. Καὶ στόμα βιάζεσθαι. Plut. in Marc. Cat. cap. 1°.

Στομακὴν vel στομακάκη, ης, ἡ, oris vitium, scorbutici morbi genus, Strabo, lib. 16. confer, Plin. 25, 3. Ex στόμα, & ἀκὴ.

Στομαλγία, ας, ἡ, oris dolor, oris morbus; (2) loquacitas. Ex στόμα, & ἄλγος.

Στομαλίμνη, ης, ἡ, lacus prope mare, qui ipsum mare ostio suo ingreditur.

Στομάλιμνη, ης, τὸ, idem. Theoc. 4, 23.

Στόμαργος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, loquax, nugator. Æsch. S. T. 453. Gl. Vet. fabula. Ex στόμα, & μάργος.

Στομάτεσσι, dat. pl. Ion. pro στόμασι.

Στοματικὸς, ἡ, ὸν, ad os pertinens. A στόμα.

Στομαυλήγρος, ου, ὁ, ore opus suum conficiens. Ex στόμα, & ἴργον.

Στομαυλίω, ore tibiam inflo. Ex στόμα, & αὐλὸς, tibia.

Στομαχικὸς, ἡ, ὸν, stomachicus; (2) stomachi vitio laborans, ad vomitum proclivis. A

ΣΤΟΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, os, orificium; (2) stomachus, ventriculus; (3) gula, guttur, jugulum, orificium ventriculi superius.

Στομβάζω, ore dilato gravem vocem edo, ore late diducto loquor; (2) convicior. A

Στόμβος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, qui ore dilatato sonum edit, convicium faciens. A στόμβω.

Στομίας, ου, ὁ, magnum os habens; στομίας ἵππος, oris duri equus. A στόμα.

Στόμιον, ου, τὸ, osculum, parvum os; (2) orificium vasis, venae, & similium introitus angustior; (3) ferri pars, quae ori equi inditur. Dim. ab eod.

Στόμις, ὁ, idem quod στομίας.

Στομοδόκος, ου, ὁ, ἡ, loquax. Ex στόμα, & δέχομαι.

Στόμος, ου, ὁ, garrulitas, convicium. A στόμα.

Στομόω, ῶ, f. ώσω, os claudo, os obstruo; (2) οὖς, seu ostium facio sive aperio, (3) ferrum acuo & induro, roboro; (4) in aciem exercitu sive acie struo. Μίμνε' ἔχων ἐδ μοι στομώσεις ἀνλίν, Arist. Nub. 1166. Στεινδοκήσαις τὼ ὁραγίαν στιμῶσαι, Plut. Τιμόδι οὐ' ὐχ ὁρᾶς ἀδυ δρώμαναν,——ὡς δεινὰν ἰχίδναις ἰὶς ἐμ' ἱστομωβίαν; Eur. Iphig. in Tau. 288. Τὰ δ' ὀμμάτ' λίχνῳ στομῶσαν ἡ κραδύαδας τὴν ἰξιν, Plut. Lycurg. cap. 16. Ab eod.

Στομφάζω, utor grandibus verbis, magnifice loquor; (2) convicior. Βίσκειν ἰβίλαν μὴ τύτες ἰχάσκειν σοι στομφάζοντας ἀεὶ, Vesp. 720. A στόμφος.

Στόμφαξ, ακος, ὁ, grandiloquus; (2) acutus, durus. Ab eod.

Στομφαστικος, ἡ, ὸν, grandiloquus. Ab eod.

Στόμφος, ου, ὁ, grandiloquentia; (2) convicium. Ἐν τραγαδίᾳ, σκάμματι ὀγκηρὰ φύσει κ, ὀθδιξικιθίῳ στόμφοι, Longin. Ἐκφέρειν εἰς ἀλληγορικὸν στόμφον, id. ibi.

Στομωδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, qui magno seu amplo ore est. A στόμα.

Στομωμα, ατος, τὸ, id, quod exacutum, acies, (2) id, quo duratur acies; (3) robur ferri durum, Gl. V. Plut. Lycurg. cap. 16. A στομόω.

Στόμωσις, εως, ἡ, indurat'o ferri; (2) acies, acumen, robur. Ab eod.

Στομωτὴς, οῦ, ὁ, indurator, Gl. V.

Στοναχεύντι, 3. pl. praes. ind. act. Dor. pro στοναχοῦσι, a

Στοναχίω, gemo, cum gemitu requiro. Ὀρθρίλλω πορολιπεῖν τόγε, μὰ ὦ ἐμὲν γοναχεῖν φατίρ' ἀθλιον, Soph. El. 1312. A στένω.

Στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus, suspirium, dolor. A στένω.

Στοναχίζετο, Ion. pro ἐστένιαχίζετο, a

Στοναχίζω, & στοναχίζομαι, gemo, ingemisco. Μεγάλα στοιαχίζαν, Il. 23, 222. αἰδινὰ, ib. 225. Ὑπὸ φᾶσι στοναχίζοντα γαῖα, ib. 2, 784. Θυμῷ, ib. 7, 95. A στοναχὴ.

Στόναχος, ου, ὁ, idem quod στοναχὴ.

Στονεὶς, όεσσα, όεν, gemebundus, gemebundo. A στένω.

Στόνος, ου, ὁ, gemitus, suspirium, gemitus dum fictu. A στένω.

Στόνυξ, υχος, ὁ, unguium extremitas; (2) unguis; (3) praeacutae cautes etiam στόνυχες, ap. Apoll Rh. Ab ὄνυξ.

Στοργέω, ῶ, pio & vehementi amore complector. A

Στοργὴ, ῆς, ἡ, amor; (2) *inpr.* amor conjugum; (3) *vulgarissime* parentum erga liberos & liberorum erga parentes. Gl. V. affectio. A στέργω.

Στορέννυμι, & στορνύω, sterno. A στορέω.

Στορέσαι, a. 1. inf. act. verbi στορέω.

Στορεσσάλλι, 3. pl. fut. 1. ind. act. Dor. & Æol. pro στορεσουσι.

Στορεὺς, έως, ὁ, strator, qui sternit; (2) homines, qui substerni solet ad ignem concipiendum. A

ΣΤΟΡΕΩ, ῶ, f. έσω, sterno, prosterno. Ἐπειδὴ ἡ τῶν θαλασσαν ἐστόρεσεν ἡ χάλαζα, Heliod. Ἀνθρακιὰν στορέσας, Il. 9, 213. τραπέζας, ib. 243 645.

ΣΤΟΡΘΥΞ, υγος, ἡ, cuspis hastae.

Στόρνυμι, idem quod στορέω.

Στρόφη, ης, ἡ, instrumentum quoddam chirurgicum ad sanguinem e naribus detrahendum. Arct. A στρέφω.

ΣΤΟΧΑΖΟΜΑΙ, fut. ἀσομαι, collineo, ad scopum, recta ad scopum tendo; *metaphor.* in scopum destino, propositum mihi finem ἐστοχασμένος ἐλασφημίας, maledicendi causa; (2) conjicio, conjecturam facio; (3) satisfacio alicui, facio, quae quis velit, studeo alicui rei vel personae, hinc (4) parcere, consulere. Στοχάζεσθαι κακῶν τινὰ ἀνδρὸς, Polyb. σφίσι τι, Plut. τῆς δικαιοσύνης, Isocr. δικῶν τινῶν, Phal. Τὰ ψυχὼ ἀγαθῶν τε ἡ σώματα στοχάζονται, Hel.

Στίχος, ου, ὁ, rectum tentio; (2) strues ad loca æquanda, quo plagæ tendi queant.

Στοχασάμην, num. pl. a. 1. part. med. v. στοχάζομαι.

Στόχασμα, ατος, τό, id, quod in scopum intenditur, sive quo ad scopum collineatur. Ab eod.

Στοχασμός, ου, ὁ, collineatio ad scopum; (2) conjectatio, conjectura.

Στοχαστής, οῦ, ὁ, conjector, qui conjecturas colligit; (2) qui bene collineat & recta ad scopum tendit. Ab eod. Hinc

Στοχαστικός, ἡ, όν, recta collineans & ad scopum tendens; (2) qui solers in conjecturis, consultus; (3) conjecturalis, conjectura assequendus.

Στοχαστικῶς, conjectando; (2) more conjectantium.

Στράβαι, αἱ, compedes. A στρέφω.

Στραβοκόμαν, ᾶς, crispa fum coma. A

Στραβοκόμης, ου, ὁ, qui crispa est coma, R. Ex στραβός, & κόμη.

Στραβός, ή, όν, ἡ, qui tereti corpore est; (2) tortuosus. A στρέβλος.

Στραβός, ὁ, genus conchylii, sic dictum a figura, quod simile est tubæ. Ab eod.

Στραβίζω, f. ίσω, sum oculis distortis, sum strabo. Ab eod. Hinc

Στραβισμός, ὁ, distortio oculorum.

Στραβός, ἡ, όν, qui est oculis distortis, luscus. A στρέφω.

Στραγγάν, ᾶνος, ὁ, idem & ab eod.

Στραγγαλία, ᾶς, strangulo, suffoco, R. A

Στραγγάλη, ης, ἡ, laqueus, strangulatio. A στραγγός.

Στραγγαλιά, ᾶς, ἡ, tortuosus laqueus; (2) dolosum consilium. Ab eod.

Στραγγαλία, ων, τα, tophi & durities ex humore concreto, maxime in articulis.

Στραγγαλίαι, αἱ, tormenta, Gl. V. Ab eod.

Στραγγαλίζω, f. ίσω, obtorqueo, Gloss. Vet. strangulo. A

Στραγγαλίς, ίδος, ἡ, id. quod στραγγαλιά.

Στραγγαλισμός, οῦ, ὁ, strangulatus, Gloss. Vet. strangulatio. A στραγγαλίζω.

Στραγγαλιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tortuosus, distortus; (2) perversus, dolosus. A στραγγαλία.

Στραγγαλόω, ῶ, strangulo, torqueo, stringo. Ἡ ὑπὸ στραγγαλᾶ ἀπὸ τ' ἐκπάτητος, Al. Aphr. qu. a στράγγαλος. A στράγξ. Hinc

Στραγγαλωτός, ἡ, όν, valde tortus, nodosus, de fune.

Στραγγεῖον, ου, τό, instrumentum quo humor exprimitur, ut stillatim destillet. A

Στραγγίδω, guttatim exprimo; (2) premo, astringo; στραγγίδομαι, med. cunctor, moror, tempus tero; (2) laboro, vexor. Ἰτυμόν· τί ταῦτ' ἔχων στραγγίδομαι, Arist. Nub. 131 A στράγξ.

ΣΤΡΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, tortuosus, obliquus, perversus; (2) impudens, Hes. Sud.

Στραγγουρία, ας, ἡ, urinæ stillicidium, quum urina stillatim excernitur. Ex στράγξ, & οὖρον. Hinc

Στραγγουρέω, ῶ, urinæ stillicidio laboro.

Στραγγουρικός, ἡ, όν, ad stranguriam proclivis, stranguria laborans, τα στραγγουρικά stranguria.

ΣΤΡΑΓΞ, γγος, ἡ, gutta, stilla.

Στράγγος, ὁ, ἡ, ὁν, Suid. Vid. στραγγός.

Στρατάεμαι, ᾶμαι, exercitum colloco, castra pono. Hinc ἐστρατάοντο, imperf. *Ion.* pro ἐστρατῶντο, ἐστρατόοντο. Οἱ ῥα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σιγαρίοιο, Il. 3, 187. A στρατός.

Στρατάρχης, ου, fut. ήσω, dux fum exercitus, exercitui præsum. A

Στρατάρχης, ου, ὁ, imperator, copiarum dux. Ex στρατός, & ἀρχή. Hinc

Στρατάρχια, ας, ἡ, præfectura exercitus.

Στρατάρχης, ου, ὁ, idem quod στρατάρχης.

Στρατεία, ας, ἡ, militia, expeditio; (2) stipendia, in pl. (3) agmen & copiæ. A στρατός.

Στρατέδμα, ατος, τό, exercitus, qui in expeditionem educitur, agmen. Ab eod.

Στρατεδματικός, ἡ, όν, militaris, bello habilis. A στρατέδμα.

Στρατεδέομαι, milito. A Στρατεδής.

Στρατεδεύω, expeditionem cogito. Ab eod.

Στρατεδοίμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in expeditionem educi potest, militiæ maturus. A

Στρατεδυσις, εως, ἡ, expeditio.

Στρατέδτιον, bellandum.

Στρατεδυτικός, ἡ, όν, idem quod στρατεδύσιμος; (2) bellicosus, pugnax; (3) munis militaribus adsuetus. A

Στρατεύω, exercitum in expeditionem educo. cum exercitu venio; (2) bello invado, στρατεύω, & στρατεύομαι, milito, stipendia facio. Στρατεύειν δεῖ τὰς ἀνάγκας, Æsch. δεῖ Τρῶας, Thuc. τινί, Dem. Ἐπὶ πάτους ἡμᾶς κ' δὴ στρατεδυσόμεθα, Xen. Cyr. 4, 1⁸, Ἐπὶ γὸ τὸν ἰσὸν στρατεύσεμαι αὖλιν, Eur. Ph. 435. A στρατός.

Στρατηγεῖον, ου, τό, locus, ubi tendit imperator, prætorium. A στρατηγός.

Στρατηγήτης, ου, ὁ, idem quod στρατηγός.

Στρατηγία, præsum exercitui, exercitum duco, imperatoris munere fungor; (2) furto nihil tam circumvenio, strategemate vinco. Ἐστρατηγεῖ τῶν νεῶν, Thuc. τῷ στρατοπέδῳ, Plut. Δυοῖν χρόνοιν ἢ στρατηγεῖ φυγή, Eurip. Herac. 39. Ab eod.

Στρατήγημα, ατος, τό, res a duce exercitus ducta; (2) facinus callidum & solers consilium, quo imperator hostem circumvenit, strategema, furtum militare. A pr.

Στρατηγία, ας, ἡ, imperatorium munus, præfectura exercitus; (2) peritia ducendi exercitum. A στρατηγός. Hinc

Στρατηγιάω, ῶ, munus imperatoris adfecto seu ambio.

Στρατηγικός, ἡ, όν, imperatorius; (2) peritus munerις imperatorii; (3) qui gessit dignitatem imperatoriam.

Στρατηγικῶς, *Adv.* imperatorie.

Στρατήγιον, ου, τό, tentorium aut domus imperatoris, prætorium. A στρατηγός.

Στεατηγίς, ίδος, ἡ, imperatoria, prætoria Δείξας τὴν στρατηγίδα ναῦν ὅσην ἐξῆρε, Plut. in Anton. cap. 31. Ab eod.

Στρατηγός, οῦ, ὁ, dux exercitus, imperator. Ex στρατός, & ἄγω.

Στραιηλεσία, ας, ἡ, educio exercitus, expeditio. Ex στρατός, & ἐλαύνω.

Στρατηλατεία, ῶ, fut. ήσω, exercitum duco, expeditionem fuscipio, bellum infero. Διὸς ἄναξ σὲ στρατηλατεῖ, Eur. Herac. 465. Ὃς ποτ' ἐξελὼν, φόλιν στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορός, id. Herc. fur. 61. Ex στρατός, & ἐλαύνω. Hinc

Στρατηλάτης, ου, ὁ, qui exercitum educit in expeditionem, dux agminis militaris, Ph. magister militum, dux, dux exercitus, Lat. Cyc. 85.

Στρατιά, ᾶς, ἡ, exercitus, agmen militum, quod in expeditionem educitur; (2) militia, expeditio. A στρατός.

Στρατιάρχης, ου, ὁ, tribunus militum. Ex στρατιά, & ἄρχω.

Στρατιάρχης, ου, ὁ, idem & ex iisdem.

Στρατιάων, gen plur. *Æol.* pro στρατιῶν.

Στρατικός, ἡ, όν, militaris, castrensis, exercitum præst. A στρατός.

Στρατιώτης, ου, ὁ, miles. A στρατιά. Hinc

Στρατιωτικός, ἡ, όν, militaris, ad milites pertinens; (2) qui militiæ studet; (3) militiæ peritus. Hinc τα στρατιωτικά, res militares.

Στρατιωτικῶς, militariter, ut militem decet.

Στρατίτις, ιδος, ἡ, fœmina militans; στρατιώτιδες νῆες, naves, quæ milites vehunt. A στρατιώτης.

Στρατοκήρυξ, υκος, ὁ, exercitus præco.

Στρατολογέω, ῶ, f. ήσω, delectum ago, cogo & conscribo milites. Ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ, 2 Tim. 2, 4. Ex στρατός, & λέγω.

Στρατολογία, ας, ἡ, delectus militaris. A

Στρατολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui exercitum conscribit. Ex στρατός, & λέγω.

Στρατομαντις, εως, ὁ, vates, augur exercitus, ut Calchas ap. Hom.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ, qui castris præest, castrorum prætectus; (2) imperator, dux exercitus. Ex στρατόπεδον, & ἀρχή. Hinc

Στρατοπεδαρχία, ας, ἡ, castrorum præfectura.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, castrametatio; (2) castra.

Στρατοπεδευτικός, ἡ, όν, ad castrametationem pertinens. A

Στρατοπεδεύω, castra moror, castra figo seu colloco. Νῦν μικρὸν σφῶϊ χρὴ στρατοπεδεύσασθαι, Xen. Cyr. 4, 4. A

Στρατόπεδον, ου, τό, locus, ubi exercitus sedem figit; (2) exercitus. Ex στρατός, & πέδον.

Στρατοπλώω, οῦμαι, exercitum trajiciens mare, i. jubens trajicere, Lyc. A πλέω.

ΣΤΡΑΤΟΣ, οῦ, ὁ, exercitus, copiæ militares sive terrestres, sive navales; (2) multitudo. Hinc

Στρατός, οῦ, vel στρατόφιν, *Adv.* ab exercitu.

Στρατοφύλαξ, ακος, ὁ, custos exercitus, copiarum dux, sive præfectus.

Στρατόωντο, 3. pl. imperf. ind. med *Ion.* & *Poet.* pro ἐστρατόωντο ex ἐστρατόοντο, a στρατόομαι.

Στραφείς, a. 2. part. pass. verbi seq.

Στραφθείς, a. 1. part. pass. verbi στρέφω.

Στραφλάω, *convertam ejus*, aor. 2. inf. pass.

Στρεβλή, ῆς, ἡ, instrumentum sive tormentum nauticum ligneum. A στρεβλός.

Στρεβλόχειρας, ὁ ἡ ἡ, contorta habens.

Στρεβλόπους, οδος, ὁ, scaurus, Ph.

Στρεβλός, ἡ, όν, tortus, tortuosus, flexuosus; (2) perversus, callidus, versutus; (3) strabo, qui perversis & distortis est oculis. A στρέφω. Hinc

Στρεβλότης, ητος, ἡ, tortuositas, flexuositas.

Στρεβλόω, ῶ, futur. ώσω, torqueo, tormentis distrahо, distorqueo, perverto, derivo. Ἀπὸ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλώσουσι, 2 Pet. 3. 16. Ὑμεῖς στρεβλώσαντες ἐμὲ χτοκτείνατε, Dem. Ab eod. Hinc

Στρεβλωτήριον, ου, τό, tormentum, locus tormentorum.

Στρεβλωτής, οῦ, ὁ, eculeus, Ph.

Στρέμμα, ατος, τό, tortum, intortum; (2) opus pistorium. A στρέφω.

Στρεπτάγλης, ου, ὁ ἡ ἡ, torquem seu lucem averteus, radios deflectens, vox dithyramb. inept. ab Aristoph. in Ra, Nub. 334. Ex στρεπτός, & αἴγλη.

Στρεπτεῖε, gen. fing *Ion* pro στρεπτῷ.

Στρεπτός, ἡ, όν, versatilis, versabilis, volubilis, tortilis, flexilis, qui inflecti potest; (2) tortus. A στρέφω.

Στρεπτός, ὁ, torques. Ab eod.

Στρεπτοφορέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, torquitur, torquem gestans. Ex στρεπτός, & φέρω.

Στρεβλαγδάν, όνος, ἡ, flangula, Nic. Al. 313. A στρεβλόω.

Στρεβλόω, epicie idem quod στραγγίζω, guttatim exprimo; unde dolore adficio; στρεβλόομαι, paullatim deficio, tabesco, vexor; (2) cunctor, gessio, tempus tero, ut στρεβλόομαι. Στρεβλοῖσι κνώσσῃ δυσιότητι, Il. 15, 512. ὃ νῦτῳ ἐρωμῆ, Od. 12, 351. Μεγάλη σε ἐστ' ἄγκιτο νύσσα, Call. in Cer. 67. A στράγξ.

Στρεφόσκω, verto, H St. A στρέφω.

Στρεφοδίνεω, in gyrum verto; στρεφοδίνεθαι, vertigine correpti sunt, 3. pl. aor. 1. pass. pro ἐστρεφοδινήθησαν. Στρεφοδίνησεν δέ οἱ ὄσσε, Il. 16, 792. Ex στρέφω, & δινέω.

Στρεφθείσα, a. 1. part. pass. f. g. v. στρέφω, verto.

Στρεφθέντες, nom. dual. a. 1. part. pass.

Στρέφος, ους, τό, idem quod στρίμμα, & pelis, quo lenius melius est στίρος. A στρέφω.

Στρεφόω, ῶ, pelle tego, (melius στίρεω, *Ern.*) A στρέφω.

ΣΤΡΕΦΩ, fut. ψω, verto, verso, flecto, torqueo; (2) torqueo, i. e. ango; (3) verso, voluto, cogito; (4) reverto, remeo;

στρέφομαι, converter, mutor, contorqueor, contorqueendo luxor; (2) verſor, occupatus ſum; ἐστράφθαι, aor. 2. στραφείς, converſus; ἐστραμμένος; tortus, perf paſſ. Θυσίαι, σφᾶλέ με στρέψαι, ὡς ἴδω τέκνα, Eur. Herc. fur. 1412. Στρέψαι συτευχεῖς κόρας, Ariſt. Θεσμ. 909. Πρὸς κέρδος ἴδιον ἄλλοσε ὄλλοσε στοφᾷ, Eur. Supp. 414 Στρεπτέον ἐσύγειν εἰς τὸ ἄνω. Xen. Ἐπὶ γῆς στρεπτέον, Plato. εἰς τὰ ἴθνη, Act. 13, 46. Τί δοκοῦσιν, ἢ στρέφει τὴν νύχθ' ἅλιος; Ariſt. Nub. 76.

Στρέφωσις, ως, ἡ, intectio vaſis pelle, quam qui operiuntur cinio. A στρέφω.

Στρεψάσκω, verto; impeſf στρέψασκον. Τοὶ δ' στρέψασκον ἀν' ὑσμῖνας, Il. 18, 546. A στρέφω.

Στρεψόμαλλος, ε, ὁ ἢ, intortum i. e. criſpum habens vellus; (2) verſipellis, verſutus. Ex στρέψις, & μαλλός.

Στρέψις, εως, ἡ, verſio, converſio; (2) fraus. A στρέφω.

Στρεψίφικτος, cauſam perverto, jus perverto malis artibus. Στρεψιδικάσαι, ἢ τὰς χρήσας διεπιθεῖν, Ariſt. Nub. 433. Ex στρέψις. & δίκη.

Στρεψιδικοπαιγλία, ας, ἡ, verſutia in perverſendis cauſis ſeu litibus, Ariſt. Av. 1474. Ex στρεψιδικέω, & παιγλία.

Στρεψιλλία, in gyrum flecto. Ex στρέψις, & δίνη.

Στρίγγες, horrib. aſpere, horribiliter. A

ΣΤΡΙΓΝΗΣ, ὁ, ἡ ἢ, aſper, indomitus moribus.

Στρωσιάω, ῶ, f. άσω, luxuriose vivo, laſcivio, Gl. Vet. redio in malam partem. Ὅσα ἐδέξασθε ἑαυτοὺς, καὶ ἐστρωσιάσατε, Apoc. 18, 7. στρωσιάσαντες, ib. 9. ΠΕΡΙΚΤΑΙ ὁ, στρώσιξ πανταὶ, Schol. in Ariſt. Pl. 160

ΣΤΡΙΝΟΣ, ίου, τὸ, luxus, deliciæ; (2) tumultuatio, (3) faſtus, morum aſperitas.

Στριφνόφωνος, ε, ὁ ἢ, vocem aſperam habens. Ex στρίμνος, & φωνή.

Στριφνοχαλάζω, ne nauci quidem, ne tantillum curare, Ariſt. Ach. 1040. Ex στριφνός, & χαλάζω

ΣΤΡΙΦΕΟΣ, ε, ὁ, exilis & tenuis vox avis.

Στριγμός, οῦ, ὁ, ſtridor. A στρίζω, pro τρίζω.

Στρίξ, γος, ἡ, columnæ candidiolus, ſtriatura.

Στριφνός, ἡ, ὁ, ſtrigoſus, Gl. Vet. στριφνόν, acerbum, Ph. A στρίφω.

Στροβακίζω, ε, ὁ ἢ, qui exapitando vincit, Heſ Ex στρόβος, & νίκη.

Στροβηλός, ὴ, ὁν, tortuoſus, flexuoſus, incurvus. Ab eod.

Στρόβιον, circumago, torqueo; (1) perturbo. Πάντα τρόπον τε σαυτὸν στρόβει φυκιάζειν, Ariſt. Nub. 702. Ἀλλ' ἐπεθὴ ἢ στροβεῖ, μηδὲν ὀλίζον. φείδ, id. Eq. 385. Μανίαις ὑπὸ ξενῆς ὄμματα στροβεῖσι, id. Ran. 918 Τὸν ἐξ ὀνείρων ἀθρόον ἐστρόβημένον φαντασματαξαντί, Lyc. 173. A στρέφω.

Στροβητός, ἡ, ὀν, impetuoſus, qui circumagitur, circumagitatur, ut Ixion. A στροβέω.

Στροβιλία, nux pinea, Ph. A στρόβιλος.

Στροβιλία, ᾶς, fut. ἄσω, turbineo vortice circumago, Gl. V. intorqueo. A στρόβιλος.

Στροβιλιάω, pinetum, Gl. V.

Στροβιλίη, ἡ, linamentum, aut aliud quid, in tubulis modum contortum, Ab eod.

Στροβίλινος, ίνη, ινον, pineus.

Στροβιλίτης, ε, ὁ, ut στροβιλίτης οἶνος, vinum pineis nucibus conditum. Ab eod.

Στροβιλοσκληρός, ὸν, qu. oblique videns, id. quod ἑλικοσκλ. vividus, nitidos, pulchros oculos habens.

Στροβιλοειδής, ίος, ὁ ἢ, ὀν, ſimilis turbini ſeu cono, ſeu nuci pineæ. Ex στρόβιλος, & εἶδος.

Στρόβιλος, ε, ὁ, vortex, turbo, trochus; genus ſaltationis flexuoſum; (2) pinus, Gl. Vet. nux pineæ, nucleus nucis pineæ. A στρόβος. Hinc

Στροβιλόω, ῶ, fut. ώσω, verſo, circumago. Στροβιλοῖ τὴν γλῶτταν, Plut.

Στροβιλώδης, ες, ὁ ἢ, ὀν, turbinatus; (2) frequens anfractibus. Ὄρος στροβιλῶδες, Plut. Syll. cap. 16. A στρόβιλος.

Στρόβος, ε, ὁ, vertex, vertigo, gyrus. A στρέφω.

Στρεβλόω, Sch. Theoc. id. quod στρόβιλος.

Στρογγυλαίνω, rotundo, rotundum efficio. A στρογγύλος.

Στρογγυλόβολον, τὸ, opus rotundum, ut globus, cylindrus. A

Στρογγυλόω, f. ὀσω, id. quod στρογγυλαίνω.

Στρογγυλίζω, f. ίσω, idem; (2) ore rotundo loquor. Στρογγυλίζειν τὰ ῥήματα. Dion. Hal. Ab eod.

Στρογγυλοειδής, ές, ὁ ἢ, ὀν, rotundus. Ex στρογγύλος, & εἶδος.

Στρογγυλοκαυλής, ε, ὁ ἢ, ὀν, qui rotundum habet caulem.

Στρογγυλόλοβος, ε, ὁ ἢ, ὀν, rotunda filiqua inclusus.

Στρογγύλομαι, rotundus fio. A στρογγύλος.

Στρογγυλοναύτης, ε, ὁ, qui oneraria navi navigat.

Στρογγυλόπλευρος, ον, rotundum latus habens. A πλευρά.

Στρογγυλοπρόσωπος, κ, ὁ ἢ, ὀν, qui rotunda eſt facie Ex στρογγύλος, & πρόσωπον.

ΣΤΡΟΙΓΓΑΛΟΣ, ύλη, ύλον, rotundus, teres, globoſus.

Στρογγυλότης, ητος, ἡ, rotunditas, figura rotunda aut teres. A στρογγύλος.

Στρογγυλόω, v. στρογγυλόω. Καταφδόμενον ὕδωρ ἐξ ὕψος στρογγυλεῖ, Al. Aphr. Ab eodem.

Στρογγύλως, Adv. rotunde; (2) figura tereti. Ab eod.

Στρόμβιον, ε, τὸ, turbo, conus, Nic. Th. (2). A στρόμβος.

Στρομβηδόν, Adv. turbinis in modum, turbinatim. Ab eod.

Στρόμβος, ε, ὁ, turbo, trochus, A στρόβος.

Στρόμβος, turbineo vortice verſo ſeu circumago; (2) verſo, circumago. A στρόμβος.

Στρομβώδης, ες, ὁ ἢ, ὀν, turbinis ſeu coni figuram habens. Ab eod.

Στρουθάριον, ε, τὸ, paſſerculus, Dim. a στρουθός.

Στρούθειος, εία, ειον, ſtrutheus, Ab eod.

Στρουθίζω, f. ίσω, paſſeris in modum ſtrido.

Στρουθίον, ε, τὸ, paſſerculus, Dim. a στρουθός.

Στρουθός, ὸ, ἰος, ἰον, ſtruthius. Ab eod.

Στρουθοκάμηλος, ε, ὁ ἢ, vel ὁ, ſtruthocamelus, avis; ſtruthio, Ph.

Στρουθοκέφαλος, κ, ὁ ἢ, ὀν, habens caput paſſeris aut ſtruthiocameli; (2) monſtroſus. Ex στρουθός, & κεφαλή.

Στρουθόπους, οδος, ὁ ἢ, ὀν, pedes ſtruthocameli habens.

ΣΤΡΟΥΘΟΣ, ὁ, ἡ, paſſer; (2) ſtruthio, ſtruthocamelus; (3) herba quædam.

Στρυθοφάγος, κ, ὁ ἢ, ὀν, ſtruthiones vorans; (2) pulices vorans.

Στροφεύς, ε, ὁ, verſutus, qui multas novit ſtrophas. A στροφή.

Στροφαλίζω, ίσω, ὀν, converſio, vertigo, gyrus, vertex, flexus, totula, orbis, orbiculus, lactis ſiccati caſeus. Ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης Κῆτο μέγας μεγαλησι, Il. 16, 775. Μεσσηρίῃ γὰρ πᾶσα ἀνειρύσῃ στροφάλιγγι, Arat. 43. A

Στροφαλίζω, fotur. ίσω, verto, verſo. Τῇ δὲ παρ' ἠλάκατα στροφαλίζεται, Od. 18, 314. A στρέφω.

Στροφας, άδος, ἡ, quæ circumagitur, quæ circumvertitur. Ab eod.

Στροφάω, ῶ, verto, volvo, verſo.

Στροφεῖον, ε, τὸ, inſtrumentum vertendo navem; (2) pars theatri, Gl. V. verſoria.

Στροφεύς, έως, ὁ, vertebra; (2) ſummus dorſi ſpondylus; (3) cardo in foribus.

Στροφέω, ῶ, verſutiis & ſtrophis utor.

Στροφή, ῆς, ἡ, verſio, verſura, flexus; (2) chori ad ſpectatores converſio, pars carminis lyrici habens antiſtrophen ſuam; (3) tergiverſatio fraudulenta, ſtropha, verſutiæ Gloſſ. Vet. στροφαί, ſtrophæ. A στρέφω.

Στρόφιγξ, γγος, ἡ, vertebra, cardo; (2) verſura, flexus, verſio. A στροφάω.

Στρόφιον, ε, τὸ, teres zona, qua mulieres cingi ſolebant; (2) redimiculum, quo viri & fœminæ caput ligabant. A στρόφος.

Στροφίς, ίδος, ἡ, converſio; (2) volumen, ſpira A στροφή.

Στροφοδινέω, circumago.

Στροφολογία, ἡ, verſutia in dicendo, fraus. A λέγω.

Στροφόομαι, ώμαι, fut. ώσομαι, inteſtina mihi torquentur, torminibus vexor ſeu laboro. Στροφούμενος ἵπποις, Hipp. A

Στρόφος, ε, ὁ, funiculus e loro vel cannabe aliave materia; faſcia, cirrus, cincinnus; (2) torſio, tormina inteſtinorum; στρόφοι, tormina, Gl. V. A στρέφω.

Στρυφώδης, ες, ὁν, auſterus, acerbus, adſtringens; (2) de homine auſtero, acerbo, moroſo. A στυφός.

Στρυφότης, ητος, ἡ, acerbitas. A στρυφός.

Στρύνον, ε, τὸ, idem quod στρύχνος.

ΣΤΡΥΧΝΟΣ, ε, ὁ, ſolanum, *bobe. Angl.* *Nightſhade.*

Στρᾶμα, ατος, τὸ, ſtratum, ſtragulum, ſtramentum, veſtis ſtragula variegata; unde & στράματα, liber varii & mixti argumenti. A στρωννύω. Hinc

Στρωματεύς, έως, ὁ, veſtis futilis; (2) ſaccus ex pannis lineis laneiſve conſutus, quibus ſtragula deponi & colligari ſolebant; (3) piſcis quidam dorſo variegato; (4) liber varii argumenti, Gl. Vet. pulvinar.

Στρωματίζω, f. ίσω, ſterno, inſterno.

Στρωματοδέσμιον, ε, τὸ, ligamen ſeu vinculum, quo veſtis ſtragula conſtringitur, faſciæ, quæ ſtragula convoluta ſolent ligari; (2) veſtis ſtragula vinculo colligata. Ex στρᾶμα, & δεσμός.

Στρωματοδέσμιος, ε, ὁ, idem & ex iiſd.

Στρωματοφύλαξ, ακος, ὁ ἢ, cui ſtratorum cuſtodia demandata eſt.

Στρωμνή, ῆς, ἡ, ſtratum, lectus, ſtragulum, lectiſternium, torus. A στρωννύω.

Στρώννυμι, f. στρώνυω, f. στρώσω, ſterno, i. e. dejectum humi expando aut alio in loco plano. στρῶσον, ſterne, Gl. V. a. 1. imperat. ἐστρωμένον, ſtratum, Gl. V. perf. paſſ. part. Αὐτὸς κλισίας στρώννυσι, τράπεζαν κοσμεῖ, Xen. Κἄστρωσε γ' εὐνὰς ἐν καλυφῇ σώματος, Eur. Supp. 767. Ἐστρωμένος λέχος, id. Med. 41. A στρόω. Hinc

Στρῶσις, ίας, ἡ, ſtratio, ſtratura.

Στρῶσον, 2. ſ. a. 1. imper. act. v. στρώννυμι, pro στρῶτ, ſterno.

Στρωτήρ, ῆρος, ὁ, ſtrator; (2) parva trabs, aſſer; Gl. V. aſſerculus; (3) crates textilis; στρωτῆρες, aſſeres, Ph. aſſerculi, Gl. V.

Στρώτης, ε, ὁ, ſtrator, Gloſſ. Vet. στρωτῆς, ſtrator.

Στρωτὸς, ὴ, ὸν, ſtratus, inſtratus, ſtragulis intectus. Ab eod.

Στρωφᾶς, præſ. inf. med. pro στρωφᾶσθαι, a

Στρωφάω, ῶ, verſor, circumago. Τύπτων σ' ἄν τὸ μέσον στρωφήσαμι, Theog. 837. Ἀλλ' ἐπὶ κυσὶν ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε Στρωφᾶσθαι, Heſiod. Ἔρ. 526. Λί σ' ἐπὶ νῆα ὑφασαι καὶ πλόκαλα στρωφῶσιν, Odyſſ. 7, 105. Καὶ Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος, Theog. 247. A στροφή.

Στρωφώμενοι, nom. pl. part. præſ. med. contr. pro στρωφάόμενοι.

Στυγάνωρ, ορος, ὁ ἢ, odio proſequens viros. Ex στύγος, & ἀνήρ.

Στυγδός, ρά, ρόν, terribilis, horribilis, triſtis, gravis; (2) odio dignus, Gl. Vet. inviſus, odioſus. A στυγέω.

Στυγδότης, ητος, ἡ, triſtitia, mœſtitia. A στυγδός.

Στυγδωνός, ῶ, ὁ, inviſus, quem adſpicere odimus.

odimus; ingratus adſpectu. Ex στυγερός, & ὤψ.

Στυγνωπός, ός, ὁ ἡ ὄν, inviſus; (2) cum odio adſpiciens, inviſo adſpectu & torvis oculis cernens. Ex στυγνός, & ὤψ, vultus.

Στυγερῶς, Adv. horribiliter, horrendum in modum.

ΣΤΥΓΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, odio proſequor, odi, reformido, exhorreſco, extimeſco, timeo; στυγίουσα, odio, & horrori ſum, inviſus ſum; στύξω, odiſſe, aor. 1. inf. a fut. στυξεῖν, quaſi a στύγω; ἔστυγον, aor. 2. Στυγῶσι θεοὶ τὸν κακόν, Soph. Aj. 133. Ἆρα φίλον στυγῶ δικαίως ἐν κακοῖς ἀσύμβολον, id. Alc. 768. Παλίρρ. ἦμεν μὴ στύγῃ, πόσιν τε ζεν, id. Iph. in Aul. 1506. παῖδας, id. Med. 36. ἄστυ, Ariſt. Ach. 33. Στυγῶμαι δ' αἰεὶ φορμάκοισι ζοῖς, Eur. Andr. 157.

Στύγημα, ατος, τὸ, odium; (2) quod aliquis odio habet. A στυγέω. Vide

Στυγητός, ή, όν, odioſus, qui odio & horrori eſt, odio dignus. Gl. Vet. deteſtabilis.

Στίγιος, ία, ιον, ſtygius, infernalis. A στύξ.

Στυγνάζω, f. άσω, triſtor, triſtitia aliquor. Ἡ ὁ στιγνάσας σὺ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπούμενος, Marc. 10, 22. Στυγνάζων ὁ καιρὸς, Matt. 16. 3. A στυγνός.

Στυγνάσατε, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi στυγνάζω.

Στυγνοπαθής, ὲς, triſtitiam oſtentans. A πάθος.

Στυγνός, ή, όν, odioſus, inviſus, gravis, triſtis, terribilis; στυγνή, anxia, Ph. στυγνότερος, dirum, Ph. στυγνοτέρως, triſtius, Ph. A στυγέω. Hinc

Στυγνότης, ητος, ἡ, meſtitia, mœror.

Στυγνόω, ῶ, f. ώσω, contriſto. Ab eod.

Στυγοσύμβιος, ε, ὁ ἡ ὄν, ἡ, odit cubila, conjugium. Ex στυγέω, & βίος, vita.

Στύγος, εος, τὸ, odium. A στυγέω.

Στύγω, f. ξω, (ut hinc ſit στυξῶ, & στύξιμι) v. στυγέω. Τῶ κε τιν' στύξιμι μᾶλλον ἠδ' χθέρας ἀμπνῦς, Odyſſ. 11, 501.

Στυλίς, ίδος, ἡ, columella, pila, Dim. a στύλος.

Στυλίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Στυλίτης, ου, ὁ, ſupra columnam locatus, in columna ſtans. A στύλος.

Στυλοβάτης ου, ὁ, columnæ pes ſeu baſis. Ex στύλος, & βαίνω.

Στυλοειδής, ές, ὁ ἡ ὄν, columnæ ſimilis. Ex στύλος & εἶδος.

Στυλόομαι, ῶμαι, columnis fulcio. A

ΣΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, columna; 2) ſtylus; (3) ſtructura orationis ac dicendi modus, ſtylus, vel ſtilus.

Στύμα, ατος, τὸ, tentigo. A στύω.

Στυμμα, ατος, τὸ, ſpiſſamentum, adſtringendi vim habens. A στύφω.

Στύξ, γός, ἡ, Styx, *fluvius infernalis*; (2) fons ad Nonacrin in Arcadia horribili frigiditate; (3) horror tremorque ex perfricatione. A στυγέω.

Στύξιμι, aor. 1. opt. act. verbi στύγω.

Στυππίον, & στυππεῖον, & στύππιον, linum, ſtupa. A στύπη.

Στύππαξ, & στύπαξ, ακος, ὁ, Dim. a στύπη.

Στυπεοπάλης, & στυππιοπάλης, & στυπιοπάλης, ου, ὁ, venditor ſtupearum veſtium, Ariſt. Eq. 122.

Στύπη, & στύππη, ης, ἡ, ſtupa. Hinc

Στύπινος, η, ον, ſtupeus.

Στυπίζλυφος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui ligna vel ſtipites polit & ſculpit, Heſ. A γλύφω.

Στύπος, εος, τὸ, ſtipes, caudex, truncus. Καὶ σὺ μὴν ἐκ στύπεω φρυγαλέην πλυνεκκυβδῶν ὄλμην, Nic. Th. 951.

Στυπτηρία, ας, ἡ, alumen. A στύφω.

Στυπτηριώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, aluminoſus, alumen reſipiens. A στυπτηρία.

Στυπτικός, ἡ, όν, adſtringens. A στύφω.

Στυρακίζω, f. ίσω, pungo, ſtimulo; (2) ſtyracem refero odore. A στύραξ.

Στυράκινος, η, ον, e ſtyrace confectus, ſive arbore, ſive lacrima ejus. Ab eod.

Στυράκιον, ου, τὸ, ferrum transverſum in poſteriore parte ferri haſtæ. Ab eod.

ΣΤΥ'ΡΑΞ, ακος, ἡ, ſtyrax, *arbor Syriæ*. (2) lacrima ejus, ſuffimen. Αἱ φλοιῶν χαῦν θυμιάματι οἱ δεισιδαίμονες, Strabo. lib. 12. p. 856. (3) gen. maſc. ὁ, lignum jaculi, haſtile, atque inde pro jaculo ipſo, Plut. in Marcell. cap. 26. Gl. V. tonſilla.

Στυφελίζω, futur. ξω, *Dor.* pro ζω, aſperè tracto, duris verbis verberibuſque incedo; (2) diſpello diſcutio, dejicio. Ἄλλα σ' ἐπ' ἄλλοις ἰπνιάμα στυφελίζαι, Soph. Ant 143. Ἐξ ἰδίων στυφελίξαι, Il. 1, 581. Στυφελίξῃ δε μιν μεμαῶτα, Il. 7, 261. Σὲ μ' ἄλοχον, ib. 21, 512. ξείνους στυφελιζομένους, Odyſſ. 16, 168. A στυφελός Hinc

Στυφελισμός, οῦ, ὁ, injuria, contumelia, quum quis injuriosè loco deturbatur.

Στυφελός, ὴ, όν, vel στυφελός, ὴ, όν, aſper, durus, adſtrictus, firmus. Ἐρρίψ' ἐκαστέω τῷδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας, Æſch. Pr. 747.

Στυφερός, ὰ, όν, ἡ, ὸν, adſtringendi, denſandi vim habens. A στύφω.

Στυφός, ὴ, όν, idem, durus, aſper. Ab eod.

Στυφρός, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus; (2) retortridus, duratus, calloſus. Ab eod.

Στυφρότης, ητος, ἡ, denſitas, aſperitas.

ΣΤΥΦΩ, adſtringo, *de gutta*; (2) ſpiſſo denſo. Στύφειν τὸ δέρμα, Gal

Στύψις, εως, ἡ, adſtrictio; (2) ſpiſſatio; (3) tonſura. A στύφω.

ΣΤΥ'Ω, f. στύσω, adſtringo, denſo, durum reddo; (2) tentigine adficio, Ariſt. (3) *paſſ.* denſor, adſtringor; (2) tentigine laboro: (3) triſtis fum. Ind. 1 ſ. Κεχὼ πάθεσιν βέλεμνα, κ' στύομαι, κ' σκοτόδινιᾶ, id. Ach. 1333.

Στυλίς, ὁ, ὸν, ſtolidus. A στιλή.

Στωμυλία, ῶ, f. ήσω, loquax ſum, garrulus ſum, nugor. Ἅ (μειράκια) στωμυλίζ' ὅταν κεθ' ἡμέρα, Ariſt. Eq 1372.

Στωμυλιόομαι, f. ώσομαι, idem.

Στωμύλος, η, ον, loquax, garrulus.

Στωμυλοθήρης, ου, ὁ, loquax, garrulus.

Στωμυλία, ας, ἡ, loquacitas, garrulitas; argutia, Gl. V. A στωμύλος.

Στωμυλοσυλλεκτάδης, ου, ὁ, loquacium nugarum contractor, garrulus, nugator; v. v. Ariſtophanica formæ patronymicorum, Pac. 951. Ex στωμύλος, & συλλέγω.

Στωμύλτρια, idem quod στωμύλος. Οὐ στωμύλτριαν χρὴ τὸν ἀγαθὸν ἀνδρὸς ἔχειν γυναῖκα. A ſift. Nov. 5. Ἄλλα συγγνώμην ἔχω, εἰ πάνυ ἐστὶ στωμύλτρια, id. Ach. 585. Hinc

Στωμυλτρίς, ίδος, ἡ, idem quod στωμυλία.

Στωμυλτρικός, ὴ, όν, ἡ, loquax, garrulus, dicax, lepidus, facetus. A στόμα, os.

ΣΥ, τὰ, *Dor.* σέ, tui.

Συαγρεύω, ω, ὁ ἡ ὄν, ἡ, aprinus, aprognus.

Συάγριος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, ἡ, idem. A

Συάγρος, ου, ὁ, vel ἡ, cui ſues capit; (2) qui apros venatur, *Dor.* pro. Ex ζύς, & ἄγρα.

Συαγρώνης, ου, ὁ ἡ ὄν, apro ſimilis, aprum refert. A σύαγρος.

Σύαιξ, ῦγος, ὁ ἡ ὄν, ſues ſtrangulans, ſues interficiens. Ex σύς, & ἄγχω.

Συαινα, ης, ἡ, pleni quidam; (2) poculi genus. A σύς.

Σύζυξ, συζυγος, ὁ ἡ ὄν, qui porcinis eſt moribus; (2) ſolax & prochivis ad Venerem, ſubrix. Ab eod.

Συζυρίζω, f. ίσω, ſybaritarum more luxu & deliciis diffluo, Ariſt. Pac. 344. A

ΣΥ'ΒΑΡΙΣ, ιδος, ἡ, vel ιος, ὁ, Sybaris, *urbs Italiæ*; (2) Incola, qui incolas urbis dictæ quondam tota occupaverat. Hinc

Συβαρίτης, ου, ὁ, Sybarita, qui eſt e Sybari.

Συβαριτικός, ὴ, όν, Sybariticus; (2) mollis, luxuriosus. A pr.

Συβαρίτις, ίδος, ἡ, femina Sybaritica.

Συβίνη, ης, ἡ, theca ex corio, *proprie* ſuillo; (2) venabulum. A σύς.

Συβόσιον, ου, τὸ, grex ſuum paſcentium; (2) ſuile, hara. Ex σύς, & βόσις, paſtus.

Συβώτης, ου, ὁ, ſubulcus. Ex σύς, & βόω.

Συβωλικός, ὴ, όν, ad ſubulcos pertinens, ſubulcis proprius. A συβώτης.

Συβώτρια, ας, ἡ, ſubulca; (2) ſubulcorum propria. Ab eod

Συγγαλακτόω, ω, ὁ ἡ ὄν, collactaneus, collactaneus. Ex σύν, & γάλα.

Σύγγαμβρος, ου, ὁ, congener, Gl. Vet. Σύγγαμβροι, mariti duarum ſororum.

Συγγαμία, ας, ἡ, connubium, Gl. Vet. A

Σύγγαμος, ου, ὁ ἡ ὄν, conjux, maritus vel uxor; (2) rivalis.

Συγγεγραφότας, acc pl. part. act v. συγγράφω.

Συγγελάω, ῶ, f. άσω, ſimul cum alio rideo. Gl. V. συγγελῶ, conrideo.

Συγγενακλύω, ῶ, f. ύσω, ſimul refero geneſin ſeriem. Συγγενακλυῆν τινὰ, Herodot.

Συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, affinitas, Ph. propinquitas, profapia. A συγγενής.

Συγγενίδιος, α, ον, ἡ, ἡ, ἡ

Συγγενίς, *Att.* ξυγγενής, ίδος, ὁ ἡ ἤ, qui est ex eadem cognatione. A γόνος.

Σύγγονος, ος, ὁ ἡ ἤ, cognatus; (2) germanus, frater vel soror. Ex iisd.

Σύγγραμμα, ατος, τό, scriptum, liber, opus; (2) res scriptis comprehensa. Ex σαω, & γράφω.

Συγγραμμάτιον, ου, τό, opusculum, libellus, Dem.

Συγγραμματοφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus tabularum.

Συγγραφικῶς, historicorum more.

Συγγραφικός, ἡ, ὁν, scriptor, maxime historicus

Συγγραφή, ἡ, scriptio; (2) scripta historia, historia; (3) fœdus, tum, libri; (4) inscriptio, cautio scripturæ; (5) commentarii, e quibus facta fiant.

Συγγραφία, vel ξυγγραφία, ας, ἡ, syngraphia, *Lat.* A

Συγγράφω, f. ψω, conscribo, scripsi mando; (2) historiam scribo; (3) scripto cavo, stipulor. Πολιτείαν τινὰ συγγράφω, Luc. pro Lexiph. Τὰ δ' ἀλλ' ἐμοὶ μὲν τἀ γραμματέως συγγεγράφθαι, Aristoph. Thesm. 430. Ἡδέως ἂν ἐγὼ ταῦτα συγγεγραμμένα, Xen. Cyr. 8, 31.

Συγχαίρω, f. άσω, una exsulto. Τοιαῦτα λογισμῶν συγχαίροντα μάνυ χρίζει, M. Anton. 8, 1. Hinc

Συγχαρητικός, ἡ, ὁν, form exsultationis.

Συγχεῖν, f. συγχεῶ, confundo; (2) allino.

Συγχειρίζω, f. ίσω, una cædo, adPenti unc auxilio συγχειρίσαν ἀγῶνας, Herodot.

Συγχειρίσας, una purgo.

Συγχειρόω, f. ώσω, simul apto, una compono. Τὸν ἀδελφὸν τόνδε συγχειρώσει, Soph. Ai. 953.

Συγχεῖσθαι, *v. n.* ὑπὸ, assideor, Ph. A καθέδρα.

Συγχέω, f. 2. συγχεῶ, *Att.* ξυγχεῶ, una fundo, Gl. V. confundo, obruo.

Συγχωρέω, destinatus sum; συγχωρεῖν, quæ homini ab initio destinata sunt. Hinc

Συγχώνευσις, εως, ἡ, una cum alio concludo, [illegible] Τὰ γὰρ ἐν σοὶ συγκαθίζει σώματα τοῖς ἐμοῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συμφύεσθαι, Xen. Cyr. 6, 6. [illegible] συγχωνεύσεις, Luc.

Συγχωνεύω, f. ύσω, occludo, claudo.

Συγχωνίζω, f. ίσω, idem.

Συγχώνισις, εως, ἡ, tubi affixi, cum se mutuo claudunt, occlusio; 2) certamen duorum inter se, comparatio. A συγχωνίζω

Συγχώρησις, ἡ, concubitus. A

Συγχωρῶ, ῶ, fut. ήσω, simul, una decerno, Gl. Vet. concumbo, Ph. Τὸν πολλάκτης ξυγχωρεῖσθαι κλῆρον, Arist. Conc. 1093. Τὰ συγκείμενα συγχωρῶ, Luc.

Συγχωρίζω, f. σω, simul divello.

Συγχώρισις, f. ίσω, idem.

Συγχωρῶ, confido. Ἄρα σοί σ' ἐν εἶναι συγχωρήσας ἐδόν; Lucr. hic. Sto. Οἱ συγχωρήσαντες αὐτοῖς, Act. 26, 30. ξὺν ᾧ συγχωρῶ, Marc. 14, 54.

Συγχωρίδρυμι, una dedico; in eo'em templo consecro, de duobus dicitur.

Συγχωρίζω, ίσω, simul colloco.

Συγχωρῶ, una confero, simul dedico.

Συγχωρίζω, fut. ίσω, p. ικα, simul fœdero; (2) συγχωρίζομαι, una colloco. Συγχωρίσθητε ἀυτῇ, Luc. 22, 55. Συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον, Ephes. 2, 6.

Συγχωρῶ, f. ησω, una dematto; (2) submitto me.

Συγχωρίζω, una constituo, confirmo; συγχωρίσασθαι, una constituo. Ἀθήνας κοινὰς κόμιτρ' ἐς Ἄιγος συγχωρήσαν, Eur. Her. fur. 1392.

Συγχωρμίζω, in portum eundem deduco.

Συγχωρμίζω, una apto.

Συγχωρόω, consecro, instituo, de ritibus sacris.

Συγχωρῶ, simul intexo, R.

Συγχωρῶ, fut. καύσω, simul uro, comburo, Gl. V. conflagro.

Συγχωρῶ, ῶ, fut. ήσω, simul malis afficior, adflictionum sum particeps, una patior, miserationc doloris alieni tangor. Συγκακοπαθήσων τῷ ἐυαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, 2 Tim. 1, 8.

Συγχωρῶ, ῶ, fut. ήσω, simul cum alio male apo vel tracto, Liban. Hinc

Συγχωρῶ, ατος, τό, res per collusionem actores & rei transfacta, prævaricatio.

Συγχωρῶ, ας, ἡ, colusio. Ab eod.

Συγχωρῶ, ῶμαι, ήσω, una afflgor, una conflictor malis. Μᾶλλον ἑλόμενον συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἤ, &c. Hebr. 11, 25.

Συγχωρῶ, ῶ, convoco, congrego, *Att.* 1. συγκάλεσα, pass συγκλήθησαι, p. pl. Συγκαλέσας πάντας τοὺς Ἰδίους φρατέρτας, Xen. Cyr. 2, 4 Πῶς δὲ καὶ αὐτοὺς ξυγκαλέσαιτο; Arist. Av. 2.8. Συγκαλέσαι τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, Luc. 15, 9 τοὺς ἑαυτοῦ φίλους, ib. 23, 13.

Συγκαλέω, fut. vel *Att.* ῶ, [illegible]

Συγκαλύπτω, fut. ψω, *Att.* ξω; (2) simul verto. Τὰ γὰρ διαφέροντα σιγκαλύπτοντες λαμβάνουσι τὰ λείψανα, Aristot.

Συγκάλυμμα, ατος, τό, coopertorium.

Συγκαλυπτός, ἡ, ὁν, coopertus. A

Συγκαλύπτω, fut. ψω, *Att.* ξω, contego, Gl. V. obnubo, obtego, velo, συγκεκάλυμμένος, obvolutus, tectus, part. pass. perf. Ἃ συγκαλύψαι πασῶν Οἰδίπου γραῶν μέζων ἐστίν, Luc. Ph. 8. Ἐστιν τοῦτο Ἀλκμαίωνι ἔτι ἐπὶ συγκαλύψαι, Anac. 1, 32 Ταῦτ' εἰπὼν, ἡ πάντας διξυσσάμενος, συνεκάλυπτο. Xen. Cyr. 8, 47. Συγκεκαλυμμένον, Luc. 12, 2

Συγκάλυψις, 3. fing. aor. 1. opt. *Æol.* pro συγκαλύψαι

Συγκάλυψις, εως, ἡ, occultatio, contectio.

Συγκάμνω, simul laboro, coll boro; (2) adjuvo. Ἵνα συγκάμνωσι σοὶ συγκάμνοντι, texor. Eur. Alc. 61. Ἢ καὶ σοὶ συγκάμνειν χρεὼν ἐστὶ, τὰ Λύδια, τὰ Rhod. 305. ἄνεκα, Soph. El. 693.

Συγκαμπή, ῆς, ἡ, inflexio; (2) junctura. A συγκάμπτω.

Συγκαμπής, ἡ, ὁν, incurvus. A

Συγκάμπτω, f. ψω, curvo, incurvo, flexo & contrho & contolo, Gl. Vet. concurvo. Σευήκεμψε τὸ σκέλος. Plut. Phæd. 3 Τὸν κατὰ αὐχένα δ' ἀστάγτος συγκάμψας, Rom. 11, 1. Hinc

Συγκαμψίς, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

Συγκαρκαίρω, dicitur de humente, cum rarescit aquor.

Συγκασις, εως, ὁ, vel ἡ, qui una frater vel soror est; (2) frater vel soror.

Συγκατάβασις, ἡ, βάσεως, simul & una descendo, (2) condescendo, demitto me, alterius causa me accommodo, I condescendo pro, [illegible] συγκατάβασιν. Ἵνα μὴ σὲ ἔργῳ συγκαταβῶ ἐνθάδε, Luc. Anacy. 6. Συγκατάβασις ζωῆς, Act. 15, 5.

Συγκατάβαλλω, una cado, perdo, una corrumpo, (2) simul [illegible] simul cado.

Συγκατάβατοι, ων, plur. pot. 2. part. act. verbi συγκατέβαινω.

Συγκατάζευξις, εως, ἡ, desultio, conjunctio, nuptiæ. A συγκατάζευγνυμι. Unde

Συγκατάζευκτικός, deditus, deditorius.

Συγκατάζευξις, una vitam transigo.

Συγκαταθνήσκω, una morior. Hinc

Συγκατάθρασις, ἡ, senectutis affectus, senectus.

Συγκαταθύσκω, una damno cum alio.

Συγκαταθύρωσα, ῶ, clavis compingo, R.

Συγκατάθραφω, vid. συγγράφω.

Συγκατάκω, f. αξω, una reduco, adjungo in reducendo exsule, restituentes adjuvo. Συγκατάγαγε ἡ Φ δῆμον, Aristoph.

Συγκαταδαρθάνω, condormisco; concumbere. Τὰν ἐκ κοινᾶ ἡ μεθεξὶ ξυγκαταδαρθεῖν, Arist. Conc. 611.

Συγκαταδικάω, una fatjugo, in servitutem redigo.

Συγκαταδύομαι, una demergor, una occidor. Hinc

Συγκατάδυσις, εως, ἡ, q. d. simul occasus, quem quid cum altero occidit.

Συγκατάζάω, ῶ, fut. ησω, una longum vitæ spatium transigo.

Συγκατάζευγνυμι, fut. ξω, coniungo. Ὃς ἐμὲ ξυγκατάζευξε κακῇ, Soph. Aj. 1193. Κεἰ μὴ αἰχρᾷ μ' ἐλελίζμενον συγκατάζευξεν, Luc. Toxar.

Συγκατάθάπτω, fut. ψω, sepelio. Ἐκέλευσε ἡ κ τοὺς ἑαυτοῦ συγκαταθάπτειν, Xen. Cyr. 5, 9

Συγκατέβην, aor. 2. inf. med. verbi συγκαταβαίνω. Unde

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, adsensio, approbatio, fœdus, consensus, concordia, pactio

Συγκατάθετικός, ἡ, ὁν, approbativus, adsentiens. Ab

Συγκατάθετικῶς, adsentiendo.

Συγκατάθω, non decerno.

Συγκατατρίβω, una confringo, confringo.

Συγκατατίθημι, simul pono, una pereo. Ἀλλὰ τὰς κόμας γε, ξυγκατθέντι κατθανεῖν, Eur. H. f. 1118.

Συγκατάθημι, consentio, Suic. Ὁ δὲ λίλεπῆθ', συγκατθῆ μῦ, Soph. Antig. 1216.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, adsensio, adsensus, approbatio. A

Συγκατανεύω, ῶ, simul approbo, comprobo, adsentio, adstipulor. Τίν ἡ τὰ θεῶν ἐμοὶ θέτ' ἐ συγκατανεῦ, ἐξεμοῦ ἐς τάχιστα, Xen. Ἧς πατὴρ λίχθ' ὁριτηθ' ἁρμάτι συγκατανεύσει πικρὸ, Lyc. 1223.

Συγκατανεύω, ὁ, ὁ *v. n.* ἡ, qui adsentitur, qui adstipulatur. Ex σὺν, & πᾶς.

Συγκατασκαίνω, f. ενῶ, simul interficio, simul interimo.

Συγκαταίρω, simul defendo, Plut. in Craff.

Συγκατατίθεμαι, una accuso.

Συγκατατίθεμαι, fut. θήσω, simul comburo; (2) comburo.

Συγκατακαλύπτω, f. ψω, contego.

Συγκατάκειμαι, concumbo, una jaceo, R. Τοῖς ἐνθάδε ξυγκατακεῖσθαι, Arist. Conc. 612.

Συγκατακλῶ, conclugo.

Συγκατακλείω, fut. εισω, una includo, simul cum alio occludo, in eundem locum includo, Gl. Vet. concludo. Βύκλας δ' ὁ σὸς ξυγκατακλείσας ἔσῃς, Lyc. 738. Συγκατακλείσει με τῇ γυναικί, Luc.

Συγκατακλίνω, una recumbo, vel accumbere facio; συγκατακλίνομαι una recumbo, una accumbo vel recumbo, συγκατέκλιθν, una accubui, concubui, aor. 1. Οὐδὲ ποτ' ἐμοὶ πιτὲ ἀ Ἀφροδίτη γοῦνα συγκατακλινεῖς, Arist. Ach. 963. vid Nub. 49 Hinc

Συγκατακλισις, εως, ἡ, accubitus ad eandem mensam; (2) concubitus.

Συγκατακομίζω, in loco simul colligo, colligo fenestram; συγκατακομίζομαι, concumbo.

Συγκατακρίνω, condemno, damno.

Συγκατακτάομαι, comporto, Suic.

Συγκατακτάω, f. ἐω, una occido, f. interficio.

Συγκατάκτειλα, in ordinem digero, cemento, R

Συγκατακτίσαι, κτίσω, fut. ίσομαι, simul [illegible] in potestatem redigo, R.

Συγκατακτύπω, una interficio; aor. 1. συγκατέκτυπα, part. συγκατακτύπας ξιφεσιν ἅπαντα κατακλιτὰ κεισονῖν ἔθνεα, Soph. Ai. 130.

Συγκατάλεγα, fut. ξω, recenseo cum alio, enumero.

Συγκατάλυω, f. ύσω, una everto & abdico; (2) un fulcio.

Συγκατανύσσω, vel συγκατανύττω, admitto, committo, R Suic. Οὐ κατεσιμαι τὰς χάριτας μύσαις συγκαταμιγνὺς, Eur. Her. fur. 637.

Συγκατανέμω, una numero, una distribuo, adscribo, enumero.

Συγκατάνευσις, adnuo, adsentior, consentio. Συγκατανεῦσαν τοῦ λεγομένου, Polyb.

Συγκαταπατέω, conculco.

Συγκαταπάω, una claudo, f. finio.
Συγκαταπίλω, una concido.
Συγκαταπλέκω, simul implico, immisceo.
Συγκαταπολεμία, una debello, in debellando adjuvo.
Συγκαταπράσσω, aliquem in negotio aliquo conficiendo adjuvo.
Συγκατασεύμαι, una enumero, adnumero. Ἀριθμὸν εἰς τιμὴν τε καλὸν συγκατηρίθμησε τοῖς ἄλλοις, Æl. Var. H. 2, 41.
Συγκατατρίβω, una cribro.
Συγκατεύχομαι, una adveco.
Συγκατεύω, simul deveo; (2) simul decido.
Συγκατεύχομαι, simul impero.
Συγκατοδύνωμαι, vel **συγκατασείω**, fut. **σείσω**, simul exhorreo.
Συγκατοικίζω, simul pollefacio, simul cohabitare facio.
Συγκατασκαπής, ῆς, ὁ, ἡ datei, Lyc. 222. A
Συγκατασκάπτω, fut. **ψω**, diruo & everto, pene, etiam de hominibus. Συγκατασκαπτῆσι ἐγκωμίοις, Lut. Or. 71. Συγκατασκαπτέον δ' ἐστὶ τεῖχος ἔθνεσιν, ut Rhes. 500. Σύ τ', ὦ τάλαινα, συγκατασκάπτουσα, id. Ph. 311.
Συγκατασκευάζω, v. d. dispo.
Συγκατασκευάζω, fut. **άσω**, instruo & adorno. Οἱ δὲ ἐκ νεὼς συγκατεσκευάσαντό μ' ἑταῖροι, Plato.
Συγκατασπείρω, v. d. ; fut. **σπερῶ**
Συγκατασκιάω, ῶ, f. **άσω**, una tenebram spargo, una in tabernaculo teneo; (2) una cum aliquo tabernaculo deco. Ἵνα ἡ ἄλλης συγκατασκιῶσι, Xen. Cyr. 5, 21.
Συγκατασπάω, f. **άσω**, una rapetu impetuo; (2) una in. ico & inclino.
Συγκατασπάω, ῶ, fut. **άσω**, pariter, una convello, detrudo. Ἐπὶ τοῦ ὀρειναῖ διαβολὴν συγκαθαπτάζῃ, Luc.
Συγκατασπείω, confero, infero.
Συγκαταστασιάζω, una in tumultum concito.
Συγκατάστασις, εως, ἡ, confectio, dimicatio. A **συγκαθίστημι**.
Συγκαταστρέφομαι, subigo, in potestatem redigo.
Συγκατάστημι, vel **άστω**, f. **άξω**, una cum aliis colloco. Ἰὼ τῆδ' ἱππέων χλιστοὺν ——μὰ συγκατάστητε εἰς τὸν ἔλεγχον, Xen. Cyr. 6, 23. Συγκαταστήσαι γὰρ οὐ σοὶ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ τὸν κόσμον, M. Anton. 7, 7.
Συγκατατείνω, contendo, una tendo.
Συγκατατίθεμαι, contabesco, obdormio verbo in aliqua re. Συγκατατιθέμενοι τοῖς κατ' αὐτὰ ἑρμοῖς ἄλλοτε κἄλλοτε, M. Anton. 5, 1.
Συγκατατίθημι, una depono, **συγκατατίθεμαι**, adsentior, astipulor. Τοῖς ἀγγέλοις συγκατατιθέσθαι, Diod. Οὔτε ἐν τῷ συγκατατιθέμενον (par. p. pass.) τῇ βουλῇ τῇ πράξει αὐτῇ, Luc. 23, 51
Συγκατατράγω, simul comedo, simul comedendo contundo.
Συγκατεσθίω, simul voro.
Συγκατατίρομαι, simul decrium fero; (2) adsentior.
Συγκαταφεύγω, una confugio.
Συγκατέχω, f. **ξω**, combero; **συγκατεχύθη**, una combibus est, vel irrig.
Συγκατεψεύσω, con mino, gero, non timeo.
Συγκατεύω, utor, butor
Συγκατεψεύσομαι, f. **εύσομαι**, mendacio opprimo
Συγκατεψηφίζω, f. **ίσω**, una damno seu condemno, adjudico, confirmo. Συγκατεψηφίσω μὲν οὐδὲν ἑκόντα ἁλῶναι, A. 1. 20.
Συγκατέω, comedo
Συγκατέβαμβῶ, I pl. a. conject. a b. v. **συγκατέπεζευσα**.
Συγκατεπείγω, una urgeo.
Συγκατέχομαι, f. **έξομαι**, una contineor, adjuvo alicui in comitiis tenendis; Λεωσθένει συγκατειργόμενοι, Lut. Hes. 1627. Συγκατεργάζεσθαι τινὶ τὰ ὠνητά, Herodot.
Συγκατέρχομαι, f. **ελεύσομαι**, simul redeo, una revenio.
Συγκατιάω, una comedo.

Συγκάθεδμα, **ατος**, τὸ, votum una cum alio conceptum, res, quam quis una cum alio vovit. A
Συγκατεύχομαι, una precor, simul voveo. Ἀλλ' ἂν ἐρῶ μὲν ταῦτα συγκατευξάμενος, Soph. Antig. 1338.
Συγκατεύνασις, ἡ, concubitus.
Συγκατέχω, confineo.
Συγκατηχέω, simul acculo; (2) simul prædico. Hinc
Συγκατηγόρημα, **ατος**, τὸ, vox conjuncta subjecti prædicationes. Hinc
Συγκατηγορηματικός, ἡ, όν, plura simul notans.
Συγκατηγορηματικῶς, adv. consignificative.
Συγκατηχήσις, ἡ, acculatio.
Συγκατηρεφής, ἐς, contectus.
Συγκατοικέω, una habito.
Συγκατοικίζω, f. **ίσω**, una collocabitatores, vel frequentem locum cohabitando reddo. Ἀφοσίωσε δ' ἐξ ἑνὸς συγκατοικίσας ἔθνη δύο, Iul. Ἐρῶν, Hyp. 6, 10
Συγκατοικίζω, f. **ίσω**, commiscer. Τὰ δ' εἰς φυγὴν συγκατοικίσωμεν, Sophoc. Trach. 941.
Συγκατοικοδομέω, concido, collabor.
Συγκατορθόω, simul recte facio, compono, emendo; (2) una cum alio rem bene gero.
Συγκατοψεῖται, a. 1. inf. act. verbi
Συγκατοψόω, vel **τίω**, f. **ίξω**, detrudo. Καὶ τὰ τελευταῖα κόσμοι συγκατόρυξεν, Luc.
Συγκατόω, conjungo, connecto, Gl. V. connecto.
Σύγκαυσις, εως, ἡ, combustio, exustio. A **συγκαίω**.
Συγκαυμαι, simul positus sum; (2) consitus, commositus sum; (3) datur & de rebus convenit, unde **συγκαυμα** a pacta conventa; (5) **συγκαυμβῶ**, compositus, compitus, Gl. V. constitutus, **συνθέτης**, conventus, impert. Τρεῖς σύγκλητοι ὁρίζουσι, Lut. Rhet 215. Βαλεῖτε χεῖρας τρεῖς ὁρίῳ συγκαυμένας, Soph. Al. 1.
Συγκαυμβῶ, contorqueo, Gl. Vet. A prec.
Συγκαυραμβῶ, adcomprimo, temperatissime, Gl. Vet. A **συγκαυπτω**.
Συγκαυπτημάτιος, ἡ, ὁν, compactus.
Συγκαυπτω, **πτω**, f. **ψω**, compacto. Οὐκ εἰς, ἢ ξυγκαυπτὸν πεδὸς ὄχθον σταυρῷσιν, Lut. Iph. in Aul. 914.
Συγκαυπτω, compungo, confodio, confodio, confodo, App. B. Mithrid. t.
Συγκεράννυμι, ἐν **συγκιρνάω**, commisceo; a. 1. **συγκέρασα**, **συγκεκρᾶν**, temperi, Gl. Vet. perf. pall. part. **συγκεκραμένος**, commistus 'Οὕτω κεκλῆσθαι συγκέκραται λόγοις, ex rus fortuito, Arist. Phys. 853. Μὴ συγκεκραμένῳ τῇ φύσει τὸ ἄσωτον, Hebr. 12, 2. Οὐκ ἔτι μετοικοῦντα τὰ τῆς συγκεκραμένης, Soph. Al. Ταλαιπώροις ἀνθρώποις συγκεκραται. Xen. Cyr. 1, 13. Hinc
Συγκεκραμένοτης, τος, temperamentum, Ph.
Συγκεκρατος, ος, ὁ, temperies, Ph.
Συγκεκραμένος, η, ον commistus seu mistus cum, Lin. mistus cum; **συγκεκραστον**, calda aqua, Lin. mistum tu. Gl. V.
Συγκερατίζω, ἀ **συγκερατίζομαι**, cornu ferio, cornu.
Συγκεραυνόω, fulmino, fulmine ferio. Ἀρείοις συγκεραυνῶσι πλαγαῖς, Eur. Bac. 1164.
Συγκερδίζω, confucco.
Συγκεφαλαιόω, ῶ, f. **άσω**, capitulatim comprehendo, in summa & breviter refercio. Οὕτω καὶ ἐγὼ συνεκεφαλαίωσα τοὺς ὅρους τοῦ λόγου, Xen. Cyr. 8, 4. Πάσαι ἡ συγκεκεφαλαιωμένη πολλὰς πράξεις ὀλίγοις ὑποτίτουσι, Arist. 41. Hinc
Συγκεφαλαίωσις, εως, ἡ, summaria complexio, collectio per species, Ph. aquatio.
Συγκεφαλαιωτικός, ἡ, όν, in summam redigens.
Συγκεχυμένως, adv. sing. pert. part. pass. f. gen. verbi **συγχύω**.
Συγκεχυμένως, adv. confuse, promiscue.
Συγκηδεμών, όνος, ὁ, qui simul curat.
Συγκηδεύτρια, ας, ἡ, qui duas sorores in matrimonio habent.

Συγκηδεύω, funero una, una sepelio.
Συγκήρυγμα, **ατος**, τὸ, præconium commune, i. e. plurium comprobatio.
Συγκινδυνεύω, f. **εύσω**, una periclitor, una periculum adeo. Ὅπως ὁτιοῦν δύνασθε συμπονεῖν καὶ συγκινδυνεύειν ἡμῖν ἐθέλοιτε, Xen. Cyr. 7, 28. Τὸν κοινὸν ἐκείνου αὐτῇ θάνατον συγκινδυνεύσαντος, Luc.
Συγκινέω, ῶ, f. **ήσω**, una vel simul moveo, una agito; commoveo, concito, Gl. V. Συγκινήσαντες πνεῦμα, Act. 6, 12. Ἀμεινόν ἐστιν ὁμοῦ συγκινεῖσθαι τοῖς ἀγαθοῖς, Long. 1. 3. Hinc
Συγκίνημα, το, idem quod **σις**, ἡ
Συγκίνησις, εως, ἡ, omnotio.
Συγκιρνάω, ῶ, commisceo, temperio. Συγκιρνᾶσθαι τὰ οἰκεῖα, M. Anton. 9, 6. Κρᾶσις συγκιρνῶσι αἱ μυροπαλίδες, Antiph. Com. 838.
Συγκλαίω, f. **αύσω**, cum alio ploro verbo. Αὐτὸν συνέκλαιον ἐκεῖνη τῇ καιρῷ πρὸ θύρας, Luc.
Συγκλασμός, οῦ, ὁ, confractio.
Συγκλασμός, οῦ, ὁ, idem. A
Συγκλείω, ῶ, f. **άσω**, contingo. Καὶ κλάμασι ὕστερον συγκλάσασα τέτακται, Anal. Conc. 1025.
Σύγκλεισις, εως, ἡ, concludo, inclusio. A **συγκλείω**.
Συγκλεισμός, **ατος**, τὸ, idem quod **σύγκλεισις**.
Συγκλείω, f. **εισω**, concludo, claudo, (2) concludo. Ὑπ' ἀνάγκης σῶμα συγκλείσαι τὸ σὸν, Eur. Hec. 422. Οὐχὶ συγκλείσεις σόμα; id. Hipp. 502. Οὐκ συγκλείσασιτες τὰς ἀσπίδας ἐχέτω, Xen. Cyr. 7, 9. τῷ θύραν, Luc. τὸ στόμα, Alc. Epistr. 40. Συγκεκλεισμένοι εἰς τὸν μεγάλων αὐτῶν Ὀλυμπιονίκαι, Cic.
Συγκλείτης, ου, ὁ, cohæres fr.
Συγκλείζω, fut. **ίσω**, Hom. con. **συγκλείω**, Ὅ, σε κῆρ Ἑρμείας ἐὺς στυγερὰ θανατοῦ κλυσαν, E. t. Andr. 122.
Συγκλειρονομέω, cohæres fum. A
Συγκληρονόμος, ου, ὁ κ. ἡ, cohæres.
Συγκληρῶ, conlors. Hinc
Συγκλήρωσις, forte eadem confectio, confectio, confectio, necessitudine fortis coniungo. Ὅσα συγκεκλήκασι φράγμασι, τούτοις ἐπιτρέψαι, σεαυτὸν, M. Anton. 6 29. Δυνάμενον ἐμὲ τῷ λέγειν ἑκάστοις χάριτι, Luc.
Συγκλήρωσις, εως, ἡ, confectio commendam eadem sorte, communio, focietas, Gl. Vet. conortium. A pr.
Συγκλησία, ας, ἡ, convocatio, concilium re tionis A **συγκαλέω**.
Συγκλητικός, ἡ, όν, senatorius, Gl. V. **συγκλητικός**, senator, Gl. V. A
Σύγκλητος, ος, ὁ κ. ἡ, convocatus; (2) indictus, Soph. ἡ, ἡ, ἡ, senatus, **ἡ σύγκλητος**, senatus Romanus. A **συγκαλέω**
Συγκλίνω, ὁ κ. ἡ, conlors toro. A
Συγκλίνω, f. **ινῶ**, v. **συγκεκλιθ**, concubuit, Ph. aor. 1. pass. Οὐκ ἔστιν ἀνεῖς τῷδε συγκλιθησεται, Eur. Alc. 1078. Hinc
Συγκλίτης, ου, ὁ, qui simul
Συγκλώθω, contorbo, concutio. Hinc
Συγκλασις, εως, ἡ, concussio, impulsus.
Συγκλύζω, f. **υσω**, mundo, obtuo, submerge; **συγκλύζομαι**, mundor. Hinc
Συγκλυσμός, **ατος**, τὸ, clyster.
Σύγκλυς, υδος, ὁ, collectitius, Appian. B. Civil. 1. de colluvie hominum vilissimorum, pro quo nonnulli ubique volunt recipi **συκλος**. Lin.
Συγκλώω, f. **ώσω**, consentio.
Συγκλώθω, f. **ώσω**, stamina necto seu nendo connecto. Ἡ ὁπλοκὴ τῶν αἰτιῶν συνέκλωθε, M. Anton. 10, 5. Τὰ ἑαυτῷ συγκλωθόμενα, id 3, 4. Hinc
Σύγκλωσις, εως, ἡ, nexus rerum a fato pendens.
Συγκνισάω, vel, **όω**, una coquo. Athen.
Συγκοιλαίνω, f. **ανῶ**, cavo, excavo.
Συγκοιμάομαι, **ᾶμαι**, simul dormio, simul cubo.

cubo; (2) concumbo, coëo. Δυσάρμως ξυ-σὶ συγκειμαίμβδω, Lyc. 819. Μητερ' εἰ χρὴ ταύτῳ φρεσκυδὴν ἰρὶδα συγκοιμαμβίλω, Soph. El. 2 6. Hinc

Συγκοίμημα, ατος, τὸ, concubitus.

Συγκοίμησις, εως, ἡ, idem.

Συγκοιμητὴς, οῦ, ὁ, concubitor, Gl. V.

Συγκοιμίζω, idem quod

Συγκοιμάω, ῶ, f. ησω, una cum participe, una cum uno co. Συγκοιμώμενος μοι τῇ [illegible], Phil. 4, 14. τοῖς ἔργοις, Isocr. τοῖς ἀγῶσι, Aper. 13, 4.

Συγκοιμώμενος, ου, ὁ, participe, consorte.

Συγκοιμᾶσθαι, [illegible]umbo, συγκοιτὶδησαι, [illegible] Pacuv. ex Pl. Ex sd., & κοιτη.

Σύγκοιτος, ου, τὸ, concubitus; (2) nares, [illegible] narium. A σὺν κεῖσθαι.

Συγκολλὰς, ᾶδος, ἡ, Corallium, Ph.

Συγκολλάω, f. ησω, [illegible] conglutino, [illegible] conjungo, [illegible] coagmento, [illegible] concludo; συγκεκολλημένος, [illegible] Gl. V. συγκολλᾶται τὰ, [illegible] Ph. pro ἐπὶ συγκολλᾶσθαι ἀρχὴ, [illegible] Pass. [illegible] συγκολλᾶσθαι, ἢ μὴ [illegible] Ael. V. [illegible] Hinc

Συγκόλλησις, εως, ἡ, conglutinatio, conjunctio, [illegible] Gl. V. [illegible]

Συγκολλητὴς, οῦ, ὁ, [illegible] (2) concubitor. Ab eo.

Συγκολλητὸς, ἡ, ὁν, [illegible] Gl. V. [illegible] Ex eo, & κολλάω.

Συγκολλητὸς, ἡ, ὁν, [illegible] quæ glutinata sunt; [illegible] Gl. V. congesti.

Συγκολλίδιον, ου, τὸ, f. ἰσω, [illegible] Gl. V. [illegible] Dim. ex

Συγκόλλιον, ου, τὸ, [illegible] collectio, collectum, [illegible] Gl. V. [illegible] [illegible] hominum in [illegible] [illegible] [illegible] ufa.

Συγκομίζω, [illegible] (1) compono; (2) [illegible] [illegible] [illegible]

simul choragus sum, ipse aliquid in chorage... confero. A

Συζορχηγός, ὁ, ἡ, qui simul præest & subministrat sumtus, aut aliud quid.

Σύζυγος, ὁ, ἡ, gemmæ conjux.

Συζυγώ, ῶ, fut. ώσω, junxi, conjugo, &c. Ion.

Συζυγώσεις, ὧν, ἡ, simul vel una natus, Gl. V. conjux una natus. Ὁ γὰρ ζυζυγὼς Ἰωδὴλ Σωφρονίτης, ἡνίκα ἀφ' ἡμῶν ἐξεδήμησε πρὸς τὸν ἴδιον ποιητὴν καὶ συζυγώσας τῷ ὄντι ἄνδρα, M. Antonin. 7, 11.

Σύζυξις, εως, ἡ, conjunctio, copulatio, communicatio, Ro. Sacr. A ζεύγνυμι.

Συζυπουργέω, unà ministro, unà cum alio ministro.

Συζύσσω, fut. ξω, contio, conjicio, conjecto, conficio, ζυζυμώσας, ut fit, aor. 1. part. pass.

Σύζυτα, ατῶν, τὰ, ungentum, quod fuit ex unguento. A

Σύζυτμα, τὸ, ἴσω, simul coctio.

Συηκμακώς, demortuus, qui eodem tempore cum alio.

Συήλικες, ὧν, οἱ, coætanei sumus; (2) compares. A ζυλίκη. Hinc

Συηλικιώτης, ου, ὁ, coætaneus, ejusdem temporis sive ætatis, qui in idem tempus concurrit.

Συήρανος, ὁ, ἡ, conconsecratus, a pares.

Συήχμιος, contr. ζυλ, ος, ὁ, ἡ, coæquævus. Ex ζὺν, & χρόνος, ætas.

Συήχμος, ὁ, ἡ, coævus, ejusdem ætatis. A ζυλίκη. Hinc

Συηχμότης, ητος, ἡ, coætaneitas, ejusdem ætatis.

Συθάπτω, ψω, ψα, ψαι, ψθην, simul sepelio, una cum alio sepelio. A ζὺν, & θάπτω.

Συθλάω, ῶ, fut. άσω, una frango, in alio frango; (2) una cum alio frangor. A ζὺν, & θλάω. Hinc

Συθλασμός, ὁ, ἡ, confractio, fractura.

Συθλίβω, fut. ψω, una premo, in alio premo; (2) una premor. A ζὺν, & θλίβω. Hinc

Συθλιπτός, ή, όν, unà pressus, in alio pressus.

Συθρηνέω, ῶ, fut. ήσω, una lamento, in alio lamento; (2) una lamentor. A ζὺν, & θρηνέω.

Συθρόησις, εως, ἡ, consessus, cœtus, conventus, concilium. A ζὺν, & θρόος.

Συθυμέω, ῶ, fut. ήσω, una animo, in alio animo; (2) una animor. A ζὺν, & θυμός.

Συθυμία, ας, ἡ, unanimitas, animorum consensus. A ζὺν, & θυμός.

Συθυμιάω, ῶ, fut. άσω, una thymiamate fumigo, in alio thymiamate fumigo; (2) una thymiamate fumigor. A ζὺν, & θυμιάω.

Συθύω, fut. ύσω, una sacrificium facio, in alio sacrificium facio; (2) una sacrificium fio. A ζὺν, & θύω.

Συκάζω, fut. άσω, ficum facio, ficum præparo, ficum condio. A σῦκον.

Συκάμινος, ὁ, ἡ, sycamorus, arbor, Gr. V. συκόμορος, morus, quæ ex συκῆ, & μόρον, morum, quid inutilius quis reputet? Hinc

Συκαμινών, ῶνος, ὁ, ἡ, sycaminum seu mororum locus. A

Συκάμορος, ὁ, ἡ, sycamorus, arbor. Gr. V. συκόμορος, morus. A

Συκάσιμος, ον, ficum ferens, ficuum ferax. A σῦκον.

Συκάσιος, ον, ficum ferens, ficuum ferax. A σῦκον.

Συκαστής, ὁ, ἡ, qui ficus legit, ficus colligit, Gl. V. συκοτρώγας, ficivoræ, quadrupedatores. A συκάζω. Hinc

Συκασμός, ὁ, ἡ, delatio, calumniatio, Hes.

ΣΥΚΗ, ἡ, ion. συκέη, ης, ἡ, ficus, arbor; (2) ficus, fructus, tumor seu excrescentia carnis in ano orta. Ion.

Συκίδιον, τὸ, ficus. Dim. a σῦκον.

Συκίζω, ficus sero. v. a. κάω.

Συκίνη, ης, ἡ, decoctum ficum arefactarum.

Συκίνη, ης, ἡ, plantarium ficus; (2) surculus qui e ficu avulsus vel excisus plantatur. Ab eod.

Συκίτης, ου, ὁ, ut συκίτης οἶνος, vinum e ficubus factum. Ab eod.

Συκόζωος, ου, ὁ, ἡ, qui ficis victitat; (2) qui victum sibi parat e sycophantia, Gl. V. Vet. ficarius. Ex σῦκον, & βιόω.

Συκολογία, ας, ἡ, fut. ήσω, ficus lego vel colligo. Οὐ φαγμάτ' ἐχοντες, ἀλλὰ συκολογοῦντες, Anth. Pace. 1335. A

Συκολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui ficus colligit; (2) qui de ficubus fraudem facit.

Συκομορέα, ας, ἡ, sycomorus.

Συκομορίτης, ου, ὁ, ut συκομορίτης οἶνος, vinum quod conficitur ex sycomoris.

Συκόμορον, ου, τὸ, sycomorum, fructus sycomori arboris. A

Συκόμορος, ου, ὁ, ἡ, sycomorus, arbor, ficus Ægyptia, de qua Plin. 14. Ex συκῆ, & μόρον, morus, arbor.

Συκοῦ, οῦ, τὸ, ficus, fructus; (2) matrix, tumor, a fici simili tenuique ita dictus. A σῦκον.

Συκοῦμαι, οῦμαι, in ficum convertor, ficulnus fio. Ab eod.

Συκοῦσσα, ης, ἡ, ficus, ficulnea; (2) matrix, tumor, a fici simili tenuique ita dictus. A σῦκον.

Συκοῦς, οῦντος, ὁ, qui ficubus in modum pectorum gaudet. Ex σῦκον & οὖς.

Συκοφαντέω, ῶ, vox comica, notans sycophantam, alludens ad Homericum χρυσοτελαμῶνες, &c.

Συκοφορίας, ου, ὁ, ficuum factor, fornicator, auctus. Ex σῦκον, & φορτὸς, fetus.

Συκόφρακτος, ου, ὁ, ἡ, qui sates habet ficofrages. Ex σῦκον, & φράσσω.

Συκοφρύς, άδος, ἡ, ficuum cultor. Ex ἔρδω.

Συκοφαντία, ας, ἡ, fut. ήσω, sycophantam ago, in calumniam voco, falsas declarationes commentor. Ἵνα τοῦτον Μιχαὴλ τὸ χλαῖνον, Anth. Pal. 524. Δικαίως ἂν, συκοφαντῆς τις ἐπὶ ξένης, id. Ap. 133. Συκοφαντῶσι, Συκοφάντου στολὴν ἐνδύσαντες ἐκείνῳ, Jos. B. J. V. H. 2, 13. A συκοφάντης. Hinc

Συκοφάντημα, ατος, τὸ, crimen, quod fraudulenter confingitur, calumnia.

Συκοφάντης, ου, ὁ, sycophanta, delator. Propriè qui docet, fingens ficus vetiti exportet. Ex σῦκον, & φαίνω.

Συκοφαντικός, ή, όν, calumnia seu delatione obnoxius. A συκοφάντης.

Συκοφαντία, ας, ἡ, calumniatio, delatio, calumnia, sycophantia. A συκοφάντης. Unde

Συκοφαντικός, ή, όν, ad sycophantam pertinens, calumniosus, calumniator.

Συκοφαντικῶς, adv. more sycophantarum, calumniose.

Συκοφαντίς, ίδος, ἡ, sycophantria, calumniatrix, delatrix. Ἡ τὸν συκοφάντην ἐπὶ τῶν, συκίζει δῆτα, Anth. Pal. 1670. A συκοφάντης.

Συκοφαντιστής, οῦ, ὁ, ἡ, idem quod συκοφάντης.

Συκοφαντικῶς, idem quod συκοφαντικῶς.

Συκοφρύης, ου, ὁ, ficus tutam, ficaria, Gl. Vet. Ex σῦκον, & φέρω.

Συκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ficus ferens, ficuum ferax. Ex σῦκον, & φέρω.

Συκόω, ficus paro; & (2) συκόομαι, in ficum vertor; (3) mollis fio. A σῦκον.

Συκωνίς, ίδος, ὁ, ἡ, ficulnus, ficulnea.

Σύκωσις, εως, ἡ, ficus, tumor.

Συκωτός, ή, όν, ficatus, ficubus conditus, Gl. V. συκωτὸς, ficatum. Ab eod.

Συλαγωγία, ας, ἡ, fut. ήσω, prædas ago, depræder, spolio. Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας, Col. 2, 8. Ex σύλη, & ἄγω.

Συλησάσα, nom. pl. aor. 1. part. pass. f. g. Dor. pro συληθεῖσα, a συλάω.

Σύλησας, 3. sing. impers. ind. act. Ion. pro ἐσύλησας. A

Συλάω, ῶ, fut. ήσω, spolio, depræedor, compilo; adimo, detrahi, eripio. Τίς σε δείσας, ἢ τίς ἀφείλατο

φόνῳ συλᾶ πάτρας; Eur. Hel. 675. Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, 2 Cor. 11, 8. Οὐ γὰρ ἂν πόλιν ζώντος γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθη ἂν, Soph. Phil. 412. Ὦ σὺ παῖδος μιᾶς μόνα, συλήσασά μ' ὦ ψυχὼ ἀδόκως, Eur. Tro. 788. βαρύφρων ὑπο, id. Hel. 606. A σύλη.

Συλάμβω, *præ*ndo, nom. pl. præf. part. med. Dor. pro συλάμβοι, a

Συλάω, idem & ab eod.

Συλεύω, Ipoilo, depræd*or*. Ἀδίκημα τῆσι κῆρι συλεύσας, Il. 23, 596. Ab eod.

Σῦλη, ης, ἡ, *præda*, Ip*o*lium; (2) *præ*

Συλήσεις, 2. 1. part. pass. verbi συλάω.

Σύληται, ατῶν, τά, Ipolia, exuviæ. A συλέω.

Συλήσαντε, *depræda*ti, nom. dual. a. 1. p*a*rt. act. verbi συλέω.

Σύλησις, εως, ἡ, Ipolatio, depræd*a*tio, compilatio. Ab eod.

Συλητειρα, ας, ἡ, pr*æ*datrix, Suic. A

Συλητας, οῦ, ὁ, Ipoliator, d*æ*pr*æ*dator, compilator. A συλέω.

Συλητειρα, ας, ἡ, idem quod συλήτειρα, Suic.

Συλητηρ, ορος, ὁ, v. συλητης.

Συλλαβεῖν, aor. 2. inf. act. v. συλλαμβάνω.

Συλλαβη, ης, ἡ, Syllaba; comprehensio, qua d*a*m lit*e*ræ comprehendit. A συλλαμβάνω co quod plures literas comprehendat. Hesych.

Συλλαβίζω, fut. ίσω, Syllabas connecto.

Συλλαβών, ῶν, ὁ, Ic*o*l. σωτῆρ, index I*a*n.

Συλλαβοῦσαι, nom. pl. a. 2. part. act. verbi συλλαμβάνω

Συλλαβρχαω, fimul fortior; συλλαχέω, una fortior, a 2. p*a*rt. Ex σύν, & λαγχάνω.

Συλλαλέω, colloquor, ago cum aliquo. Καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ, Marc. 9, 4. μετ' ἀλλ*ή*λων, Matt. 17, 3. πρὸς ἀλλήλους, Luc. 4, 36.

Συλλαμβάνω, fut. λήψομαι, complector; (2) prehendo, manum alicui injicio; (3) mat*e*rio, *a*. conjux fum; (4) concipio, *a*. c*o*, (5) adjuvo, opitulor, σωκάλεῖ, c*o*nj*u*vo, Ph. a. 2. *I. med.* complector, coarctatio alicujus, σωκαλαμβάνομαι, concipior, Gr. Vet. p. pass. perf. Συλλαμβάνειν δὲ καὶ τὸν ἔγγαμον, comprime, Arist. Ab ὄγκος. Τὸ σπλῆν γὰρ ὄγκον, συλλαβὸν δ' ἔπαυσε πᾶσαν, ib. 210. Συλλήψομαι ἡ τοῦδε σοῦ κἀμοῦ τύχα, Eur. Med. 980. Φίλοι ξύμφυτοι, καὶ συλλήψιμοι ἄρχειν, id. Or. 1, 9. Τί μοι συλλάβῃ, χαίρουσ' ἂν, Eur. Ion. 1252.

Συλλάσσω, f. ξω, fimul lucco. Hinc

Συλλαξις, εως, ἡ, collusio, R.

Συλλατύνω, una lateo, del*i*teo R.

Συλλεγεσθαι, f. ξομαι, fimul dispon. Τὰ σωτὰ πατρὶς συλλεγεσθαι πάλιν, 1217.

Συλλεσινα, fimul nec pr*o* vel pono, *Ion.*

Συλλέγω, f. ξω, colligo, σωκαλλέγω, collect, *a*. ego, p. pass. perf. Ὁ κυρὸς σωκαλέξε τὸν σπρατιάτας σωντας, Xen. Cyr. 2. 17. ὦν ἐγὼ, Eur. Ph. 857. Καὶ τὰς πολλὰς ζωαλλογενὰς ἐβλάβην, Arist. Anim. A h. 18. Ἠθροίσθη συλλεχθεῖσα, Hesiod. Theog. Diod. Ὁ μὲν ἐμὲ συλλέξαι ἐβούλετο, ἂν ἄδοξον, verbum, Arist. Ach. 92. Οὐχ ὁρᾶς ὅτι σωκαλέγει κακὰ, id. Av. 561.

Συλλεαίνω, f. ἤνω, contundo & m*o*lo, συλλεήνω, fillo, flo, in unum conf*e*ro, coll*i*go, l*i*quor, Plut. in Æmil. 14.

Συλλεσχεω, conf*e*ro, una tero & frio.

Συλλεσχαζεω, *a*, focius fum in ed*e*undo munere publico. A

Συλλεσχαζης, ου, ὁ, focius feu collega in ed*e*undo aliquo munere publico.

Συλλεκτρ, ῆς, ὁ, ἡ, conjux, conj*u*x, coniux.

Συλλεξοντα, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi συλλέγω.

Σύλλεξις, εως, ἡ, collectio, coactio. A συλλέγω.

Συλλεσβολεω, fut. εύσω, fermocinor feu colloqu*o* cum aliquo.

Συλλεσλω, *Ion.* q. d. comprehensim, in summa; fummatim, Ph. Ὡς ἐμαυτὸ συλλεσλῶν ἀπαντά τοι φέρω; Anac. Plut. 645. A συλλαμβάνω.

Συλλιπτειρα, ας, ἡ, adjutrix, R. Ab eod.

Συλλιπτικος, ἡ, ὁν, qui comprehendere feu comp*e*ti potest; (2) collectivus; (3) qui concipere potest. Ab eod.

Συλλιπτικως, per comprehensionem, fubmelliprimo. Vox Gramm.

Συλλογαινα, ας, ἡ, adjutrix. A

Συλλογαιος, ου, ὁ, adjutor. A συλλογάω.

Συλλογιον, τὸ, l. ου, una lugeo, una celeo.

Συλλογος, ὁ, Iatrocinor.

Συλλογάω, a. 1. part. pass. v. συλλογέω.

Συλλογίζομαι, *a*. 1. p*a*rt. pass.

Συλλογιμος, η, ον, *a*. 1. p*a*rt. pass. m.

Συλλογις, ιος, ἡ, comprehensio, complexio, probatio; (2) spiritus conclusus, & coercitus, concretio, *de*nsitas, (3) Sol. A συλλογίζομαι.

Συλλογιστικος, fimul pro*p*ter logor, Stoic. ab ὁ. Συλλογιστικὸν, ferram ad f*a*l*a*rem, conflare in unum f*a*lo, quod *a*r corpuscula ad ferrum. *Par.* pungere, *f*o

Συλλογος, ἐου, ὁ, collectio, coactio, Gl. V. [illegible] A συλλέγω.

Συλλογη, ης, ἡ, collectio. Ab eod.

Συλλογιζεσθαι, fut. ίσομαι, de eum habeo; συλλογίζομαι, colligo, *i*nfero, not, argumentor, (2) *p*ropono, *a*rceo, cohibeo, (3) commun*i*o, computo. Ἀεὶ τὸς ἄρχε ἐπὶ τὸ συλλογίζεσθαι τὰ μεγέθη τὰ τῶν ἁμμάτων, Plut. Οἱ συλλογιζόμενοι ἄριστ' ἐκεύτες, Eur. 20, 5.

Συλλογικος, ἡ, ὁν, collectivus, mutuel lucus, confumax & undique conectens. A συλλογη.

Συλλογισμος, ου, ὁ, computatio, putatio, argumentatio, ratiocinatio, Gl. Vet. Syllogismus. A συλλογίζομαι

Συλλογιστικος, rationcinatorius, Gl. V.

Συλλογιστικως, ης, ες, syllogistice, rat*i*ocinatorie. Ab eod

Συλλογιχως, *Ion.* more Judæi cujusdam.

Συλλογος, ου, ὁ, conventus, coetus, cœtus, conventum, collegium, concilium, Gr. Vet collectio, colloquium. A συλλέγω.

Συλλοδεσις, repetendo, cyclus, circuitus.

Συλλοιδη, ης, ἡ, haud loco, σωκαλλυμμα, ami layer.

Συλλοχίω, coremiam ago; (2) in decertas eligo, fimul eligo. A λόχος.

Συλλεχεις, εως, ἡ, conjunctio, coitus, λόχος, coitus collectus. Ἐκ τῆς

Συλλοχίζω, f. ισω, conjungo, in decertationem vel [illegible] Ἐκ τῆς λεκυθίσματα ἐκ τῆς ἐκ τῆς

Συλλυσεις, ἐως, ἡ, [illegible]

Συλλυσις, εως, ἡ, [illegible]

Συλλυτικος, ἡ, ὁν, [illegible]

Συλλυτος, ἡ, ὁν, [illegible]

Συλλυτος, ἡ, ὁν, [illegible] ἐπὶ τὸ συλλύσιμον, ἀ συλλύσιμα.

Συλλυτικος, ἡ, ὁν, [illegible]

Συλλυτος, ἡ, ὁν, [illegible]

Συλλυτος, ἡ, ὁν, [illegible]

Συλλυτ

σιὰ λαμπρᾷ ἡ βασιλικῇ συμβιώσει, Heliod. Hinc

Συμβίωσις, ίσεως, ἡ, victus, conjugium, Ph. contubernium.

Συμβιωτής, οῦ, ὁ, victor, contubernalis.

Συμβλαστάνω, una germino, cresco.

Συμβλαστής, οῦ, ὁ, congerminans; (2) germinationem adjuvans. Ex βλαστάνω.

Συμβλήδην & **ξυμβλήδην**, id in quod συμβλήδδω.

Συμβλημα, ατος, τὸ, commissura, commissio. A συμβάλλω. Unde

Συμβλής, ῆτος, ὁ, ἡ, collisio.

Συμβλησις, εως, ἡ, (1) missio, compago; (2) comparatio; (3) conjectura.

Συμβλητεον, contendum, Ph.

Συμβλητός, ἡ, όν, contendus; (2) qui comparari potest, comparabilis. Adverb.

Συμβοάω, ῶ, f. ήσω, simul clamo. Οἱ δ' ἀμφὶ Γωβρύαν σιωπῇσαν ἐσταν, Xen. Cyr. 7, 23.

Συμβοηθεια, ας, ἡ, ad auxiliam ferendum concursus.

Συμβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium feredum convenio. Συμβοηθεῖν πρὸς τινα, Thuc.

Συμβοηθός, ῆ, ὁν, qui ad suppetias ferendas una cum aliis convenit, auxiliaris.

Συμβολαιογράφος, ου, ὁ, ἡ, tabularius, qui contractus scribit. Ex συμβόλαιον, & γράφω.

Συμβόλαιον, ου, τὸ, pactum, conventum, contractus; (2) syngrapha, unde, Gl. Vet. instrumentum, *litera*; (3) aes alienum, ὃ ἐξ ὀφειλομένου ἀργυρίου; (4) pecunia credita; (5) negotium quodcunque pecuniarium; (6) negotiando, contractio, ap. Lxx. A συμβάλλω

Συμβολίς, ίδος, ὁ, piscatorum instrumentum, circa quod retia texunt. A συμβάλλω.

Συμβολίτης, obvius fio, occurro. A συμβολίς. Hinc

Συμβολησις, ἡ, commissura, vel per interstitium

Συμβολη, ῆς, ἡ, commissio, commissura, junctura, Gl. V. congressio, congressus, pactum, Ph. conjectura; item collatio. A συμβάλλω.

Συμβολικως, ἡ, όν, conjecturalis, ænigmaticus, symbolicus, significativus. A σύμβολον.

Συμβολικῶς, *Adv.* conjecturaliter; ænigmatice, allegorice.

Συμβολικωτέρα, ᾶ, fut. ήσω, symbolas do in commune, (2) commentationes frequento. Ex σύμβολον, & κοτέω, *lubet*.

Σύμβολον, ου, τὸ, tymbolum, indicium, tessera, auspicium, Ph. collatio, Gl. Vet. pactum, conventum, arbitrium. Ἰδιόν τισι δοὺς ἐσθῆτος ἢ ὅπλων σύμβολον ἐπεβάθευσεν, Appian. Bell. Civ. 2. A συμβάλλω.

Συμβολος, ου, ὁ, ἡ, osseus. Abest.

Συμβοσκω, f. ήσω, Ion. Ex σύν, & βόσκω.

Συμβουλευμα, ατος, τὸ, consilium, quod datur. Ex συμβουλεύω. Unde

Συμβουλευτής, οῦ, ὁ, consultatius, *consultor*. Hinc

Συμβουλευτικός, ἡ, όν, idem; (2) deliberativus.

Συμβουλεύω, fut. εύσω, consulo, consulto, auctoritatem interpono, hortor, censeo, Ph. Ἐγὼ ἰδίᾳ μὲν ταῦτά σοι δοκῶ, Plat. Ap. Socr. 13. Εἰ κύριος συμβουλεύσω τι εἰς τὸν ὕστερον χρόνον, Xen. Cyr. 2, 3. Τὸ συμβουλεύειν τοῖσι εἰλωσιν, Theod. 37. Συμβουλεύσατο ἵνα Στρέψωσιν αὐτὸν, Joann. 11, 53.

Συμβουλη, ῆς, ἡ, consultatio, consultum, consilium. Inflic.

Συμβουλία, ᾶς, consilium, consilium, Cl. Vet.

Συμβούλιον, ου, τὸ, consilium, Ph. Ex σύν, & βουλή.

Συμβουλος, ου, ὁ, ἡ, qui consilium dat, consiliarius, consultor, *hortator*. Ex βουλή.

Συμβρυζάω, f. άσω, adjuvo.

Συμβρυζω, ύω, *Ion.* ejicio.

Συμβυσσεμαι, misceor.

Συμβυσσω, condo, condenso. Οἱ δ' ἀμφὶς τοῖς τειχίοις ξυμβύσσουσι, Arist. Vesp. 1164.

Συμβωμιος, ου, ὁ, ἡ, *Epith.* Dei, qui in eadem ara colitur.

Συμμαθητης, οῦ, ὁ, condiscipulus. Hinc

Συμμαθητικός, ἡ, όν, condiscipulus esse cupio.

Συμμαινομαι, simul insanio.

Συμμαλακιζω, vel ατίζω, fut. ίσω, una mollio, una lubrico.

Συμμανθανω, simul ita una dico. Gl. Vet. Κἂν ὁ δεσπότης ἐπιτρέψῃ σοι συμμαθεῖν τὰ παιδία, Stob. Ap. Stob.

Συμμαρπτω, fut. ψω, corripio, comprehendo, Gl. Vet. συμμαρπτόμενος, Ion. Ex σύν, & μαρπτω.

Συμμαχεια, ας, ἡ, Ion. ίη, auxilium, (2) militia pedestris, exercitus, copiæ pedestres, catervæ, Xen. Cyr. 1, 12. Οἱ δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπεκουρήσαντες συμμαχίῃ, Xen. Cyr. 2, 3. A σύμμαχος.

Συμμαχιζω, f. ίσω, Ion. ίξω, auxilium fero, (2) militem pedestrem duco, ex pedestribus copiis constat, Xen. Cyr. 1, 12. Οἱ δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπεκουρήσαντες συμμαχίῃ. Ἡσσον ἐπιστάμενοι συμμαχίζειν, Xen. Cyr. 2, 3. A σύμμαχος.

Συμμαχικός, ἡ, όν, Ion. ικός, auxiliaris, Gl. Vet. auxilium ferens, Ion. Adverb. Ion.

Συμμαχικῶς, *Ion.* ικῶς, auxiliariter, ut socium decet.

Συμμαχος, ου, ὁ, ἡ, socius in bello, auxiliator.

Συμμαχοῦμαι, fut. ήσομαι, (2) a partibus alicujus sto, defendo. Συνεμάχετο τοῖς ἀδικουμένοις, contra. Liban. V. H. 11.

Συμμαχω, ῶ, ὁ, ἡ, socius sum, auxilium fero, commilito, (2) militem pedestrem duco. A σύμμαχος.

Συμπαραβάλλω, apto, convenienter accommodo.

Συμπαραμένω, una maneo, una perduro. Συμπαραμένειν τοῖς ἐν τῇ φυλακῇ, in fide permanere.

Συμπαρίστημι, simul insto.

Συμπασθω, vicem.

Συμπαχύνω, una crassum facio *Pall.* πρὸς ἕν, ἐκ πολλῶν ἰσχυρὸν συμπαχύνεται, M. Ant. 6, 42.

Συμπειθαρχέω, una pareo auctoritati; pareo, Ion. Τοῖς στρατηγοῖς συμπειθαρχοῦντες, 1 Cor. 15.

Συμπεῖσις, εως, ἡ, ἡδονῆς. A συμπείθω.

Συμπεραίνω, f. ανῶ, Ion. ανέω, concludo.

Συμπερασματικός, ἡ, όν, finis omnium, quæ simul colligendo tenent. Ex σύν, & πέρας, & πέρανω.

Συμπεριλαβάνω, simul digredior vel transeo, una migro.

Συμπεριπατέω, & **συμπεριπατέομαι**, una ambulo.

Συμπεριφέρω, una circumfero. Ἐπὶ τὸν ἀέρα συμπεριφερόμενοι, Ion. Ex σύν, & περιφέρω.

Συμπεριφορά, ᾶς, ἡ, circumductio, circumvectio.

Συμπεσημαίνω, una significo.

Συμπεσσω, una concoquo, una digero.

Συμπεφυκώς, ῶτος, ὁ, ἡ, ὀφρύων, cæsius frontem tenens. Ex σύν, & φύω.

Συμπηγνυμι, & **συμπηγνυω**, una figo, una compingo.

Συμπηδάω, una salio. Ex σύν, & πηδάω.

Συμπηκτικός, ἡ, όν, compactilis, Gl. Vet. Ex συμπήγνυμι.

Συμπηκτός, ἡ, όν, compactus, Gl. Vet. Ex συμπήγνυμι.

Συμπηξις, εως, ἡ, compactio, Gl. Vet. Ex συμπήγνυμι.

Συμπιαζω, premo, una premo.

Συμπιεζω, f. άσω, Ion. ίσω, premo, una premo.

Συμπιεσις, εως, ἡ, Ion. ιος, compressio, Gl. Vet. Ex συμπιέζω.

Συμπιλησις, εως, ἡ, Ion. ιος, compilatio, Gl. Vet. Ex συμπιλέω.

Συμπιμπλημι, & **συμπιμπλαω**, una impleo, una expleo.

Συμπινω, una bibo, una potito.

Συμπιπτω, f. πεσουμαι, una cado, una concido, una prosterno, una prostratus jacio, Gl. Vet. Ex σύν, & πίπτω.

Συμπλαγιαζω, una decumbo, una recumbo.

Συμπλανωμαι, una erro, una vagor.

Συμπλασσω, una fingo, una formo.

Συμπλεκω, una plico, una complico, una implico, una intertexo, una contexo, una connecto, una contineo, una colligo, una copulo, una conjungo, una complecto, una amplector, una osculor, una colludo, una contendo, una pugno, una luctor, una decerto, una pugilor, una pugilatum exerceo, una pugilatum facio, una pugilatum ago, una pugilatum certo, una pugilatum contendo, una pugilatum exercito, una pugilatum tracto, una pugilatum tractito, una pugilatum tractitato, una pugilatum tractitatito, una pugilatum tractitatitato, una pugilatum tractitatitatito, una pugilatum tractitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitato, una pugilatum tractitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatitatito

Συμμανθάνω, solus sum cum aliquo.
Συμμορία, ας, ἡ, contubernium, collegium, factio, Gl. V. societas, ordo; decuria. Ex σύν, & μόρος. Hinc
Συμμορίτης, ου, ὁ, qui est ejusdem decuriæ.
Συμμοριάρχης, ου, ὁ, qui præest symmeriæ. Ex Συμμορία, & ἄρχω.
Συμμορφία, ἡ, conformatio vel similitudo. A
Σύμμορφος, ου, ὁ ἡ ἡ, conformis. Ex σύν, & μορφή. Hinc
Συμμορφίζω, conformo.
Συμμορφόω, conformem facio; συμμορφοῦμαι, conformor. Συμμορφοῦμαι τῷ δύναστο [illegible]
Συμπάθεια, ας, simul labore, simul adfligor dolore. Ἐπὶ τῇ Συμμοχθοῦντι ἐμοὶ πάθει, Eur. Iph. in Tau. 692.
Σύμμυος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui fermo in ore componitur, i. e. tectus, tacens. A
Σύμμυσις, εως, ἡ, compressio, compressus. A συμμύω.
Συμμύστης, ου, ὁ, idem sacris initiatus, socius in sacrorum initiatione, Gl. Vet. conscius mysteriorum.
Συμμύω, fut. ύσω, claudor, clausus sum, compingor, compingi fere, (2) connivo.
Σύμφασις, εως, ἡ, confessio in adfectibus; (2) convenientia naturæ; (3) commiseratio, misericordia. A συμφάσκω.
Συμπάσχω, multa accidor, afficior aliis malis; (2) adfligor eodem genere, pariter. Συμπαθεῖ τοῖς εἰδόσι κακά, Heb. 4, 15. Ἰδοὺ δεσμοῖς μοι συμπαθήσατε, ib. 10, 34.
Συμπαθής, ές, ὁ ἡ ἡ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur & angitur ejusdem malo. Gl. Vet. misericors. Ex σύν, & πάθος, affectus.
Συμπαθία, ας, ἡ, consensus in adfectibus; (2) consensus in [illegible]
Συμπαθίζω, [illegible]
Συμπαθῶς, simul cum alio patienter.
Συμπαίγνιον, ου, τό, ludus, lusus.
Συμπαίζω, simul ludo, ludum, ludos, una ludo. Μετ' ἐμοῦ συμπαίζει, Ael. V. H. 13, 41. Ὁ βέλτιστε συμπεπαίδευμαι, Plut. Av. 1. 2. Ἡ καὶ συμπαίσδειν με κόρμι πάνυκα κἀλάται, Theocr. 11, 77.
Συμπαλαίω, [illegible]
Συμπαλαιστής, ρᾶ, ὁ, collusor. A συμπαίζω.
Συμπαπαῖαι, praes. inf. ἀπ. Poët. pro συμπαίζειν, a συμπαίζω. Hinc
Συμπαπαισμός, ου, ὁ, collusio. Hinc
Συμπαπαιστικός, ἡ, ὁν, idem quod συμπαικτικός
Συμπαίστωρ, ορος, ὁ, collusor. Ab eod.
Συμπαίων, ωνος, ὁ, simul ferio, impingo, illido. Μίτρας Συμπαίων. Βαρκαίας ὄχνας, Sopat. Ir. 220.
Συμπαιωνίζω, idem quod συμπαίνω. Τὰ ἀνώτατα στρατόπεδα συμπαιωνίζοντος, Polyb.
Συμπαίω, [illegible]
Σύμπαν, ατος, τὸ, universum, universitas, summa, Ph. Ant. σύνολος.
Συμπανηγυρίζω, [illegible]
Συμπανουργέω, [illegible]
Συμπαραβάλλω, comparo cum alio.
Συμπαραγίνομαι, una accedo, una adsum. Οὐδεὶς μοι Συμπαρεγένετο, 2. Tim. 4, 16.
Συμπαράγω, pariter, eodem tempore traduco.
Συμπαραδείκνυμι, una indico, s. doceo.
Συμπαραθέω, curritando adsector, simul accurro, concurro. Συμπαρέθει ἡ κατόπιν ἡ ὁ Θιαζήνης, Helicd. Συμπαραθέτε ἄνω καὶ κάτω, Dem. Phil. 1. Συμπαραθεῖ τοῖς ῥήμασι χάρις, Aristæn. 1, 16.
Συμπαραινέω, ῶ, simul exhortor, una cum aliis hortor. Τὸν ἴδιον χορὸν δίκαιον ἐστὶ χρηστὰ τῇ πόλει ξυμπαραινεῖν, Arist. Ran. 705.
Συμπαρακαθίζω, s. ισω, una cum aliis juxta me collego. Συμπαρακαθισόμενος Δήμωνα ἢ ἀδελφὸν, Dem.
Συμπαρακαλέω, ῶ, una advoco vel adhortor; συμπαρακέκλημαι, communi exhortatorem vel consolatorem utor. Συμπαρεκάλει ἡ κἀγὼ ἐς σπουδὴν τοῦ δίφρου τὰς ἐπὶ αὐτοῦ σκηπάρνους, Xen. Cyr. 8, 12. Συμπαρακαλοῦμαι ἐν ὑμῖν διὰ τὸ ἀλλήλοις πίστιν, Rom. 1, 12.
Συμπαρακαταβάλλω, a. 1. inf. pass.
Συμπαρακατακλίνω, una in lecto (triclinii) colloco, (2) una in eo vel cubo.
Συμπαρακείμαι, una cubo.
Συμπαρακελεύομαι, adhortor, conitor. Συμπαρακελεύσῃ πᾶσι λαοῖς δούλοις, Plato.
Συμπαρακμάζω, [illegible] eo, pereo.
Συμπαρακολουθέω, ῶ, simul in eodem sequor adsequor, [illegible], adsum.
Συμπαρακομιδή, ἡ, [illegible]
Συμπαρακύπτω, una in eodem, una adsum.
Συμπαραλαμβάνω, una assumo, una adsisto, συμπαραλήψεσθε, adjuvabitis. Ph. [illegible] 1. part. pass. Συμπαραλαμβανόμενος εἰς [illegible] τόσιον ἐκ τῆς ἐλάττονος, Ael. V. H. 8, 7. Συμπαραλαβόντες Ἰούδαν, Act. 12, 25.
Συμπαραμένω, 2. fut. [illegible] 1. conf. pass.
Συμπαραμονή, fut. ὁμαι, simul maneo, una per aliquem, permaneo. Συμπαραμονὴ ὑμῖν, Phil. 1, 25.
Συμπαραμυθέω, consolor. Συμπαραμυθοῦνται ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις, 1. Thess. 4, 18.
Συμπαρανάγκασμα, [illegible]
Συμπαρανεύω, [illegible]
Συμπαραπέμπω, comitor, deduco, simul mitto, una [illegible]
Συμπαραπλέω, [illegible]
Συμπαραπλήσιος, [illegible]
Συμπαραπορεύομαι, una [illegible]
Συμπαραπροπέμπω, [illegible]
Συμπαρασκευάζω, [illegible] una [illegible] Συμπαρασκευάζεται ἐν ὑμῖν ἐπιθυμία, 2. Cor. 8, 11.
Συμπαράταξις, εως, ἡ, [illegible]
Συμπαρατάσσω, [illegible]
Συμπαρατείνω, [illegible]
Συμπαρατηρέω, ῶ, [illegible]
Συμπαρατίθημι, [illegible]
Συμπαρατρέχω, [illegible]
Συμπαρεδρεύω, [illegible]
Συμπαρεθίζω, [illegible]
Συμπαρεθύω, [illegible]
Συμπαρεῖμι, [illegible]
Συμπαρεκτείνω, [illegible]
Συμπαρεκτρέχω, [illegible]
Συμπαρεμβάλλω, [illegible]
Συμπαρεπιδημέω, [illegible]
Συμπαρεπιτίθημι, [illegible]
Συμπαρέρχομαι, [illegible]
Συμπαρεφάπτομαι, [illegible]
Συμπαρέχω, [illegible]
Συμπαρηγορέω, [illegible]
Συμπαρθενεύω, [illegible]
Συμπαρίζω, [illegible]
Συμπαρίημι, [illegible]
Συμπαρίστημι, [illegible]
Συμπαρίσχω, [illegible]
Συμπαρμένω, [illegible]
Συμπαροδεύω, [illegible]
Συμπαροικέω, [illegible]
Συμπαροικοδομέω, [illegible]
Συμπαροικοδομοῦμαι, [illegible]
Συμπαροικοδομοῦμαι, idem.
Συμπαροξύνω, [illegible]
Συμπαρομαρτέω, [illegible]
Συμπαρομοιόω, [illegible]
Συμπαρόντες, nom. plur. part. præs. Poët. pro συμπαρόντες, a συμπάρειμι.
Συμπαρόντες, nom. plur. part. præs. Poët. pro συμπαρόντες, a συμπάρειμι.
Συμπαρόντος, [illegible]
Συμπαρόρμησις, [illegible]
Συμπαρορμητικός, [illegible]
Συμπαρορμίζω, [illegible]
Συμπαρορμῶ, [illegible]
Συμπαρουσία, [illegible]
Συμπαρόψομαι, [illegible]
Συμπαρύπτω, [illegible]
Συμπαρωθέω, [illegible]
Συμπαρωθίζω, [illegible]
Συμπαρωθῶ, [illegible]
Συμπαρωρμίζω, [illegible]
Συμπαρωτρύνω, [illegible]
Συμπαρωτρύνω, [illegible]
Συμπαρωτρύν

Συμπαίζω, fut. άξω, mecum deo, mecum quod verum duco, 2) simul ex ornato.
Συμπαιπερέω, mubier ellectio, R. Ex
Συμπάκτιον, ου, mutuum pactum, R.
Συμπαλαισμός, ου, m. fut. στω, luctatio cum alio, f. luctamen.
Συμπαραγίνομαι, circumsilio, f. tollo, colligo.
Συμπαρεκτείνω, una extendo.
Συμπαρεκτείνομαι, una extendor, f. ambulo.
Συμπαρέχομαι, cum, i. quo, commodo, exhibeo.
Συμπαρίστημι, una adsto, comparo.
Συμπαρομαρτέω, simul comparendo; (2) una cum alio, eadem ac alter, ei assentior, simul adsum. Κατ' ἔπος ἕκαστον ἡμῖν ἐπαινεῖ, καὶ συμπαρομαρτεῖ, ἀεὶ, &c. Alc. 20, 1.
Συμπαρουσία, ας, η, simul compar. V. συμπαρίστημι. Ἐξ ἐμοῦ καὶ τῆς ἐμῆς συμπαρουσίας ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, M. Anton. 11, 31.
Συμπαρρέω, ῶ, ῦσω, una fluo, simul adsum. Μὴ δὲν ἔλπιζε κρύβειν τὴν σωτῆ σου παρουσίαν, Ion. Tro.
Συμπαρτείνω, fut. ενῶ, una intendo, simul colligo, (2) una cum alio. Σὺ συμπάρτεινε τὴν πτολίν, Ant.
Συμπαρτίθημι, ω, simul cum alio commendo.
Συμπαστάκαι, ῶν, ai, comedones, comedentes, R.
Συμπαχαίνω, aliquem aliquem in corpulentiam, f. confarcio.
Συμπεδάω, ῶ, f. ήσω, unum obsem ago.
Συμπείθω ῥίζαν, una converto, una circumago seu circumtorqueo.
Συμπεπλεγμένως, pariter nunc ambitu, f. circumdo.
Συμπερικλείω, una circumpleto, simul circumdo.
Συναλίσκω, una circumago.
Συμπέσω ἐπί τινα, incido in quem, incurro.
Συμπέτομαι ἐπί τινι, mox simul ruo, irruo in quem. Μικρὰ συσείσας ἐπέζευξε, καὶ πρὸς κεφάλην ἐπέπτη, M. Anton. 10, 33.
Συμπεφυκώς, circumcurvatus, & circumcurvus, & συμπέφυκα. Τὸν ὠμὸν τῆς ἕξεως ἐμὲ συμπεφυκότα, Luc. Ic. χρὼς κάλλει συμπεφυκὼς ἡμῖν ἐνῆν καὶ ἀπ' ἀρχῆς συμπεφυκώς, M.
Συμπεριβάλλομαι, una circumplico, una circumvallo.
Συμπέρασμα, ατος, τό, conclusio & finis rectus; (2) finis, exitus, ἐπὶ τοῖς ἀρχαίοις συμπεράσμασι, ad leges & placita majorum, Gl. Vet. f. studio & cura, ut ex principio, exitus & συμπεράσματα.
Συμπεριφέρομαι, per circumfero, una circumvolo.
Συμπίνομαι, simul vado.
Συμπέτεια, ας, ἡ, mutua quæ sentiuntur.
Συμπίδιον, ου, τό, dim. πίδιον, ii, 1) modicus cyathus; (2) comes. A συμπίνω.
Συμπίδιος, ου, ὁ, ἡ, comes, f. pelo.
Συμπίζω, fut. ίσω, una premo, comprimo.
Συμπίλαι, ων, αἱ, conclusiones. Hinc
Συμπίλησις, εως, ἡ, conflatio & compactio.
Συμπίλητης, ου, ὁ, qui coit & compingit, qui lanas & vestes densat. Ab sq.
Συμπιλόω, idem quod συμπιέζω. Hinc
Συμπιλώδης, ης, ες, densus, crassus, compactus.
Συμπίνω, bibo cum aliquo. Τὴν ὑπὲρ ἁμῶν ξύμπασιν ἐκ κοινοῦ πίνω, Anth. Arch. 121. Οὐτιδανοῖς συμπίνειν καὶ συμπίπτειν οὐκ Act. 16, 41.
Συμπιπράσκω, una vendo, venditionis focium fum
Συμπαλοῦντες, acc. pl. part pr. v. συμπίπτω.
Συμπίπτω, incido, concurro, occurro, con-tingo; συμπεσεῖν, ruit, Ph. contigit, a. 2. συμπεπλωκώς, lapsus, collapsus, Gl. Vet. Ὅς εἰς ἀγῶνα παῖδε συμπεσὼν μόχθῳ, ἐκλείπει με, Soph. Trach. 20. Πολλὰς δ' ἐριδὰς συμπεσοῦσα κλύδων, Eur. Hec. 119. Ἐγὼ. σὺ συμπίπτεις εἰς τοιαύτην λύπην, id. Ion. 1007. εἰς μάχην πᾶς σταθεὶς, Hesiod. κακοῖς, Soph. Aj. 423.
Συμπιτύω, idem.
Συμπλέω, idem ac bo, affentior.
Συμπλέκω, simul necto.
Συμπλέκομαι, ἄμαι, idem.
Συμπλεκτικῶς, fut. 2 adv. pos. verbi συμπλέκω.
Σύμπλεξις, εως, ἡ, complexio, Gl. V.
Σύμπλοκος, ος, ὁ, ἡ, adj. 1. ind. act. *In.* & *Pass.* ὁ συμπλέκων, a
Συμπλοκή, ῆς, ἡ, coitus, concubitus, commercium cum quo. Ἐν γὰρ συμπλοκαῖσι πάλαι τοῦ Ἀφροδίτης Ἥφαιστος εἶδεν ἐπὶ δόλῳ, Hesiod. Θεογ. 821. Ἐπὶ συμπλοκὰς ἐλθεῖν, Aesh. Prom. 900.
Συμπλοκάς, ἄδος, ἡ, complexus, amplexus, R. Ἐκ συμπλοκάδων ἐκ πλοκάμων τε, complexus & nexus. Νέτε ἡ συμπλοκὰς ἐστὶ τῶν ἐπτὰ πλοκάμων ἴσος, Num. Paralip. 6, 11. Hinc
Συμπλοκικός, ή, όν, complexus, complexivus, copulativus. Adv. ως.
Συμπλοκικῶς, adv. per copulativa, copulative, conjunctim, conexe.
Συμπλοκή, ῆς, ἡ, connexio, copulatio, conjunctio. Ἐκλύει σεντλικὴν πτελμὸς γλοιὴν συμπλοκῇ, Num. Paralip. 6, 11. A συμπλέκω.
Συμπλοκικός, ή, όν, copulativus

Συμπότης, ου, ὁ, compotator, conviva. Ab eodem. Hinc

Συμποτικός, ἡ, όν, q. d. compotorius, ad compotationem vel compotores pertinens, convivalis; (2) compotationi seu convivio conveniens; (3) compotor, conviva suavis & jucundus.

Συμπότις, ιδος, ἡ, compotatrix.

Συμπρᾶξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Συμπραγματεύομαι, f. εύσομαι, una cum alio rem aliquam negotium procuro, una operam navo; (2) simul negotior. Συμπραγματεύσασθαι τὰ πρὸς νόμους, Plut.

Συμπρᾶξις, εως, ἡ, opera. A

Συμπράσσω, vel ττω, f. ξω, locus fum & adjutor in re aliqua, una fio; (2) adjuvo. Τὰ δ' ἄλλα κἠ ξυμπράσσει, Soph. Aj. 1413. Ἀλλ' ἦνπερ ἡμῖν ἀριστον συπτεῖν, σύμπραξον, Euripid. Iph. in Taur. 635. Συνκακὰς παράσχοις συμπράσσοντα ναυᾶς, id. Hecac. 27. Μᾶλλον ἢ σιωπῆσαν ἂν τι ἀλλήλοις ἀγαθὸν, Xen. Cyr. 8, 21.

Συμπρατής, ές, idem. A πρίτης.

Συμπρεσβεύω, f. εύσω, collegii & comes fum legationis.

Συμπρεσβύτης, ου, ὁ, legationis collega. A

Συμπρεσβεύω, f. εύσω, collegii & comes fum legationis.

Συμπρεσβύς, εως, ὁ, pl. συμπρεσβεῖς, idem quod συμπρεσβύτης.

Συμπρεσβύτης, ου, ὁ, qui & ipse presbyter est & eodem fum collegio ecclesiastico.

Συμπρίασθαι, emere.

Συμπρο-γω, fut. ξω, mecum adduco.

Συμπρο-κρίνω, una cerno.

Συμπρο-κόπτω, una procedo.

Συμπρο-πέμπω, una prosequor, simul prosequor.

Συμπρο-τρέπω, una procedo, simul promoveo. Ἐμοὶ μὲν ἔστι, εἰσὶ συνεπεῖς καὶ φίλοι συμπροτρέπουσι, Is. 61.

Συμπρύτανις, ἡ, idem.

Συμπυκάζω, ἔσω, f. άσομαι, contego, occulto, in unum colligo, in unum compono, adjungo, in angustum cogo. Ἀνὴρ ἀνὴρ συμπυκάζει ἐπὶ τὸν ὁμόσε ἀλκήν, Xen. Cyr. 6, 4. Ἐμπεσόντες, καὶ τὰ μὲν ἵππους τε καὶ ἄνδρας, τὰ δὲ ἅρματα καὶ μαχομένους, Plut. in Pelop. 1. Ἐμπεσόντες, καὶ τὰ μὲν ἵππους τε καὶ ἄνδρας, τὰ δὲ ἅρματα καὶ μαχομένους, Plut. in Pelop. 1.

Συμπυκνόω, f. ώσω, (1) densifico, densum facio; (2) de hominum in pugnando frequentia dicitur.

Συμπυνθάνομαι, simul percontando adjuvo. Ἐὰν συμπυνθάνωμαι ἐγὼ ὑμῖν, ἐρεῖτε, Lys. 1, 1.

Συμπυρόω, fut. ώσω, una deuro & cremo. Συμπυρώσας τὴν ἐπιβολὴν, Xen. Cyr. 1, 2. Τὸν σὸν πλοῦτον συμπυρώσω, Aristoph. Eq. 1. Συμπυρώσω μὲ, Aristoph. Ran. 4.

Συμπυστεύομαι, fut. εύσομαι, una rogo.

Συμπυστήρ, ῆρος, ὁ, qui una rogat.

Συμπυστία, ας, ἡ, una rogatio. Συμπυστίαν ἐποιήσαντο, Xen. Cyr. 1, 2. Συμπυστίαν ἐποιήσαντο, Xen. Cyr. 1, 2.

Συμπυστικός, ἡ, όν, qui una rogat.

Συμπυστικῶς, una rogando.

Συμπυστόμαι, vel ττομαι, rogo, vel colloquendi, vel consulendi causa.

Συμπυστώνιτα, simul accedo. Τῶν γραμμάτων, ἃ συμπεπυστώνιτο τοῖς, ὅτε ἡ συμβουλὴ ἦν ἀθροίστη, ἦν κατὰ ἀμφότερα, Al. Arist. 7, 11.

Συμπυστρεπτέω, f. ξω, simul adhecto.

Συμπυστρέφω, per vitam, praecedo.

Συμπυστρέφω, obortus, impello ad quid.

Συμπυστρόφως, una, pariter vehemens.

Συμπυχής, profundo, praterea profundo, dicitur & de libamone.

Συμπωματόω, una procedo.

Συμπωματικός, ἡ, όν, complicandi & contrahendi vim habens, adstrictivus, connectivus.

Σύμπλεξις, εως, ἡ, clausura, conclusio; complicatio. A

Συμπλέκω, f. ξω, claudendo complico; (2) complico. Κἄθηκα συμπλέξασ' ἀλαμπὲς ἠλίῳ κοίλῳ ζυγάστρῳ, Soph. Trach. 704.

Συμπλυτός, όν, conspuendus, i. e. contemnendus, qu. a συμπλύω.

Σύμπλωμα, ατος, τὸ, casus; (2) adfectus praeter naturam morbum sequens. A συμπίπτω. Hinc

Συμπλωματικός, ἡ, όν, qui est ex accessione morbi, (2) fortuitus, qui casu accidit.

Συμπλωτήριος, ος, ον, per accidens, casu, fortuito.

Σύμπτωσις, εως, ἡ, casus, accidens; (2) collapsus, ruina, (3) morbus ictum ceden- des, contusio, vel q. d. concidentia. A συμπίπτω.

Συμπυκάζω, f. άσω, contego, cooperio, συμπεπύκασμαι, contectus, Hesych.

Σύμπυκτος, ος, ον, densus, spissus.

Συμπυκνόω, condenso, densifico.

Συμπυνθάνομαι, simul audio, simul quaero. Συμπυνθάνεσθαι (Δῆλος) πατρὶ ὅσα ἐπίσταται, Eur. Hel. 33.

Συμπυρία, ἄς, f. άσω, simul incendo, simul combaro aut more torreo. Συμπυρώσαι μοῦραν πυτίνῃ χυτρίῳ, Eur. Rhes. 961.

Συμπυρία, ας, ἡ, ἐν τοῖς ἄνω, in quem cultum coquitur συμπυρία ὕδατι, crocus in tophum, aut calcem in decoctum.

Συμπυρίζω, unice, πεπύρικα, πεπύρισμαι, aret vel coctus, f. ξω. Ὅταν σωθῇ μὴ συμπεπυρῶν ὕδατι, Al. Arist. 10, 41.

Συμφανής, ής, ές, ος, η, manifestus, apertus. Ἐν σ', ὦ φαεσίμβροτον, Soph. Phil. 1.

Συμφαντίζουσι, f. άσουσι, simul nimium loquor, simul confiteor.

Σύμφασις, εως, ἡ, nec. Bellarmino unus consensus & compactus, fic comparentia.

Συμφέρω, ρομαι, f. ξω, Pass. ενεγκα, Gl. V. confero, prodo, ἐμοὶ συμφέρει κεφὴ πόλιν, Plut. φέρε τὸν τρόπον, Aristoph.

Συμφερῶς, ῶτερον, ῶτατα, idem. Gl. V.

Συμφερτός, ή, όν, collectus, congestus, confertus, (2) fortuitus. A

Συμφέρω, f. ξω, simul porto, simul fero, (2) reporto, confero, συμφέρειν, ferre, portare, συμφέρομαι, una moror, (3) colligo, confero, aboli, confecto, (4) congredior cum aliquo, (5) cedo, (6) prosum, fio ex commodo, (7) expedio utilem aliquid; (8) cedo, accido, συμφέρει, prodesse, fit, fieri, συμφέρεται, convenit, est, impers. fut. fut. pass. συμφορήσομαι, collectus, act. 1. pass. συμφορήθην, collectus, act. 1. pass. Ἐγκύκλιον μοῖραν ἐμοὶ ξυμφέρειν κελεύω, Eur. Phoen. 1. Τὰ τοιαῦτα ξυμφέρει ἐς τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι ἐπιμελῶς ἔχειν, Thucyd. 1, 120. Ἐὰν ἐμοὶ ξυμφέρῃ, Lys. 1, 1

Σύμφρων, ονος, ὁ ἡ ὁν, qui eadem est mente, qua alius; concors, consentiens. Ex φρήν.

Συμφυγάς, άδος, ὁ ἡ ὁν, exsilii comes.

Συμφυέντα, una enatæ, nom. plur. aor. 2. part. pass. f. g. verbi συμφύω

Συγφυής, ές, ὁ ἡ ὁν, ejusdem naturæ; (2) ingenitus, innatus; (3) adhærens, qui coalescit cum aliquo; (4) unanimis, consentiens. A συμφύω. Hinc

Συμφυΐα, ἡ, concretio, coalitus.

Συμφυλάξ, κος, ὁ, comes custodiæ, excubiarum.

Συμφυλέτα, vel *ίτις*, f. ᾰδος, una cum aliis tribu, (2) una consecta. Τῶν ἄλλων συμφυλετῶν, Xen.

Συμφυλέτης, ου, ὁ, qui est ex eadem tribu, tribulis, contribulis, gentilis, cognatus.

Σύμφυλος, ου, ὁ ἡ ὁν, gentilis, vernaculus, cognatus. Ex φυλή.

Συμφύρδην, *adv.* commixtim, confuse, promiscue. A συμφύρω. Unde

Συμφυρτός, ή, ὁν, commixtus, confusus.

Συμφύρω, commisceo, confundo; Συμπεφυρμένος, commixtus, confusus, perf. pass. part. Ὁ δ' ἀθρόος πολίτης Ἦν συνιφορὰ πρόσθεν ἀνικατός. Πλοῦτος, fudalat, Theocr. 22, 11. Ὡς μίλιακες συμπεφυρμένοι κάπνῳ, Lyc. 493. Ἅλμα δ' ἐξ ἄκρης ἐσταζε κορυφῆς, συμπεφυρμένον πυρί, Eur. Med. 1202.

Συμφυσάω, una flo, vel tasto; (2) conspiro. Καὶ ταῦτ' ἐφ οἷσιν ἐστὶ συμφυσώμενα, Arist. Eq. 466.

Σύμφυσις, εως, ἡ, coalescentia, concretio, confociatio, cohærentia, v. c. naturalis officium unio, qua ossa inter se uniuntur. A συμφύω

Συμφυτεύω, f. εύσω, simul planto vel sero; (2) simul auctor sum; συμπεφυτευμένος, simul institus, ingenitus, perfect. pass. part. Ἰδοὺ γὰρ δικῶν ἐμοὶ ξυμφυτεύσας τέκνον, Soph. Oed. Tyr. 355. Συμπεφυτευμένην τῇ φύσει ἡδονὴν, Xen.

Σύμφυτον, ου, τὸ, nomen herbæ conglutinandi cum habentis; Consolida major. A συμφύω. *Appl.* Comfrey.

Σύμφυτος, ον, ὁ ἡ ὁν, congenitus, innatus; (2) firmiter adhærens, ut *Lat* insitus, de consuetudine diuturna in utramque partem; (3) arboribus consitus, opacus; (4) qui coire potest, sociabilis; (5) simul, similitudine conjunctus; (6) consentaneus, non abhorrens. A

Συμφύω, co, facere facio, cognato, συμφύομαι, coalesco, coalesco, complector, complexus haereo; συμπεφυκώς, connatus, Ph. perf. part. act. Συμπέφυκεν αὐτοῖς, Æl. an. V. H. 3, 1. Συμφυομένοις τοῖς χρωσὶ Νηστόμις ἐστὶν ἰὼν, Phil.

Σύμφυτα, *Adv.* more eorum, quæ congenita sunt, cum tali coalescentia, qualis est rerum congenitarum; h. e. firmiter, tenaciter, constanter, v. σύμφυτος, 2).

Συμφωνέω, consono, concino. Gl. V. convenio, pactior, Gl. Vet. συνεφώνησα, pepigi, Gl Vet. aor. 1 συμπεφωνήθην, pactum, conventum, Gl V. perf. part. pass. Καὶ τότε συμφωνήσαντες οἱ λίχνοι τῷ προφήτῃ, Act. 15, 15. τῷ πράγματι, Matt. 18, 19 δηναρίου συμφωνήσας, ib. 20, 13. μὴ τοῦ ἰχθύος συμφωνήσαντες δηναρίου, ib. ver. 2. καὶ ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσι, M. Anton. 8, 18. Τί ὅτι συνεφάνθη ὑμῖν πειρᾶται τ. πνεῦμα Κυρ.; Act. 5, 9. Hinc

Συμφανθείς, *de quo inter aliquos convenit*, a. 1 part. pass.

Συμφωνήσας, *qui cum aliquo convenit*, aor. 1. part. act.

Συμφώνησις, εως, ἡ, vocis seu soni consentio, (2) consensus, concordia.

Συμφωνία, ας, ἡ, consentientia vocum inter se, consonantia; consensus, Ph. consensio, assensus, contentio, convenientia, Ph. pactio, conventum, Gl. V. A.

Σύμφωνος, ος, ὁ ἡ ὁν, voce seu sono cum alio consentiens, consonus; (2) concors, consentiens, contentaneus, conveniens. Ex σύν, & φωνή.

Συμφώνως, *Adv.* voce seu sono inter se conveniente; (2) unanimi consensu, concorditer; convenienter, Gl. Vet.

Συμφωτίζω, f. ίσω, collustro, simul illumino. Ex σύν, & φῶς, lux.

Σύμψαλμα, τὸ, concentus musicus instrumentorum & vocum. A ψάλλω.

Σύμψηστις, εως, ἡ, contactus. A

Συμψαύω, fut. αύσω, contingo, tactu mutuo conjunctus sum.

Συμψάω, ῶ, f. ήσω, corrado, radendo complano, vestigia alicujus ita conturbo, ut non apparent amplius; deleo, contero. Ἦτ' οὖν πάλιν αὐθὶς ἀνισαμένης συμψήσας καὶ παρασπάσας, Arist. Nub 971.

Συμψελλίζω, simul balbutio; (2) ad alterius captum me accommodo.

Συμψηφίζω, f. ίσω, supputo. Gl. Vet. computo; συμψηφίζεται, computat, Phil Συνέψηφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, Act. 19, 19.

Συμψηφιστὴς, οῦ, ὁ, computator. A pr.

Συμψηφος, ου, ὁ ἡ ὁν, cujus idem est suffragium, seu eadem sententia, consentiens. Gl. Vet. adsentor.

Συμψήχω, corrado, contero.

Συμψιθυρίζω, f. ίσω, consusurro, una susurro.

Συμψοφέω, simul strepitum seu crepitum edo, simul sonitum do; (2) collisione, v. c. armorum strepitum facio.

Συμψυχία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. A

Σύμψυχος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui ejusdem animi & sententiæ est, unanimis. Ex ψυχή.

Συμψύχω, una refrigero.

Σὺν, *præp.* cum. *In comp.* una, pariter, eodem tempore; *it.* cum de pluribus sermo, ut πολλοὶ συνῆκαν, *multi audiverunt*, sæpe tamen redundat. *Itaque ubi semper consulendus* Σὺν χρόνῳ, sero, Soph. Trach. 204.

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro συναγεῖν, a συνάγω.

Συναγάγετε, 2. pl. aor. 2. imper. act. *Att.* pro συνάγετε.

Συναγαγὼν, a. 2. part. act. *Att.* pro συναγών.

Συναγανακτέω, simul indignor; (2) condoleo.

Συναγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio communis, condolescentia. A præc.

Συναγαπάω, amore communi prosequor.

Συναγγέλλω, simul nuncio, R.

Συνάγγελος, ου, ὁ, qui una mittitur nuncius, legationis socius.

Συναγείρω, congrego, colligo, Gl. V. agglomero. *In med.* recipio animum, colligo me. Συνήγειρε στρατιὰν εἰς Βαβυλῶνα, Xen. Cyr. 8, 44. Ἑλλάνων ἅπαντας, Arist. Plut 503. Χίλιαι χρήματα Συναγείραδες, Æl. an. V. H. 4, 14.

Συναγελάζω, fut. άσω, adgrego, congrego; Συναγελάζομαι, congregor, gregatim vivo. Οὗτε τὸ συναγελάζεσθαι, οὔτε τὸ τρίβεσθαι, &c. M. Anton. 6, 12. Hinc

Συναγελασμὸς, οῦ, ὁ, congregatio, adgregatio, Gl Vet

Συναγελαστικὸς, ὴ όν, congregabilis.

Συναγέναστος, & **συναγένητος**, ον, pariter non genitus, non creatus. Vox Eccl.

Συναγερθεν, 3. pl aor. 1. ind. pass. *Ion.* & *Bæot.* pro Συνηγέρθησαν, a Συναγείρω.

Συνάγκωνα, ας, ἡ, convallis, i e. locus in quo duæ valles inter se conveniunt. Ex σὺν, & ἄγκων, *vallis*.

Συναγλαΐζω, orno etiam per v. c. verba.

Συναγμα, ατος, τὸ, sedimentum, lotii collectio. A Συνάγω.

Συναγνοέω, ignoro.

Συναγοράζω, emo, Ph.

Συναγόρευσις, ἡ, adsimulatio, ejusdem rei, causæ defensio; (2) patrocinium, defensio in judicio. A

Συναγορεύω, assimulor, adsentior, eandem causam v. c. ut senatus, vel populus, defendo; (2) tueor, defendo, i. e. patrocinor. Συναγορεύειν ταῖς ὑμετέραις ἐπιθυμίαις, Hocr. Χρυσάντας ξυναγορεύειν αὐτῷ, ἀδελφῷ ὄντι, Xen. Cyr. 4, 17.

Συναγρίς, ίδος, Synagris, *piscis*.

Συναγρόμενος, congregatus; pro Συναγειρόμενος. A Συναγείρω.

Συναγρόμενος, nom. pl. præs. part. med. v. poetici Συνάγρομαι pro Συναγείρομαι.

Συναγυρμὸς, ὁ, congregatio.

Συναγυρτὸς, ή, ὁ ἡ ὁν, simul collectus, R.

Συναγχὴ, angina, Ph. Ex ἄγχω. Hinc

Συναγχικὸς, ὴ, όν, angina laborans.

Συνάγω, f. ξω, confero, cogo, congrego, contraho, colligo, recolligo, adgrego, redigo, corrado, concilio, aduno, Gl. V. Συναγαγεῖν, coadunare, conflare, Ph. a. 2. inf. Συνάγω, confer, coge, Gl. V. Imperf. Συνῆγμαι, congesta, Ph. perf. part. pass. Συνάχθεν, adunatum, Ph. a. 1. part. pass. Συναγεῖν ἀλισίζω δύναμιν, Hocr. τὸν ἐκκλησίαν, Luc. Πάντα δ' ἐν ἡματι τρεῖς Συνήγαγεν, Eur. Ph. 1573. Τὰς ἀρρὰς Συνήγομεν, contraximus, Arist. Nub. 582. Συνηγμένοι, Act. 4, 31. Συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, Matt. 13, 2. Συναχθήσονται οἱ ἀετοὶ, Matth, 24, 28.

Συνάγω, confringo; ut hinc fit Συνάξω, a. 1. confregi.

Συναγωγεὺς, έως, ὁ, collector, coactor, congregator, Philoxen. conciliator.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, collectio, congregatio, cœtus, concilium, conventus, synagoga, schola, dicitur & de sinu maris arctius coeunte. Ab eod. Hinc

Συναγώγιμος, collativus, Gl. V. collectilis.

Συναγώγιον, convivium e symbolis.

Συναγωγὸς, ὄν, ὁ ἡ ὁν, collectivus, aptus ad colligendum vel conjungendum. Ab eod.

Συναγωνιάω, ῶ, pariter anxius sum.

Συναγωνίζομαι, fut. ίσομαι, una cum alio certo, certamen adjuvo, certaminis socius sum; (2) opem fero, auxilior, Ph. concerto, opitulor. Συναγωνισάσθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς, Rom. 15, 30. Καὶ τὸ τῶν θεῶν σύμβιος, ἢ τὸ τ' τύχης ἡμῖν Συναγωνίζεσθ', Dem. Phil. 1. Ἐμπιπλὴν κἀστ' ξυναγωνιζόμενα, Arist. Θεσμ. 1070. Hinc

Συναγώνισμα, τὸ, adjumentum.

Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certaminis socius; (2) qui certanti opitulatur.

Συνάδελφος, ου, ὁ, qui fratrem seu fratres habet.

Συναδικέω, injuriæ inferendæ socius sum.

Συναδοξέω, ignominiæ particeps sum.

Συνᾴδω, f. άσω, f. Συναισα, concino, consono; (2) consentio, adstipulor. Μᾶσαι Πιερίδες, Συναισατε τὸν ῥαδινὸν μοι Παῖδ', Theocr. 16, 24. Συνᾴδετε δ' Χάριτες φίλαι, Arist. Av. 805.

Συνάδων, ουσα, ὁν, ὁ ἡ ὁν, certaminis socius & adjutor.

Συναθλέω, simul certo, sum certaminis particeps aut adjutor. Αἴτιος ἐγὼ τοῦ συναθλεῖν Συνήθλησάν μοι, Phil. 4, 3.

Συνάθλιος, ὁ ἡ ὁν idem quod Συνάθλων.

Συναθροίζω, f. ίσω, congrego, colligo, congero, conglobo, glomero, conglomero, Ph. Συνήθροισεν, collegit, contraxit, Ph. συνηθροισμένος, congregatus, conglomeratus, concretus, Gl. Vet. perf. pass. part. pass. Συναθροισθέντες, adglomerati, Ph. aor. 1. part. pass. Οὓς συνεθροίσατε, Act. 19, 25. Ὧν ἦσαν ἱκανοὶ Συναθροισμοῖς, ibid. 12, 12. Συναθροίσειν εἰς ἓν, Arist. Lys. 587. παραπλάσματα, Longin. 36. Οὓς Συνήθροισαι στρατῷ, Enr. Rhes. 612. Hinc

Συνάθροισις, εως, ἡ, congestio, conglomeratio, congregatio, adgregatio, agmen, cœtus, Ph.

Συνάθροισμα, ατος, τὸ, adgregatio, Ph.

Συναθροισμὸς, ὁ, collectio. Ab eod.

Συναθύρω, una ludo, ludo cum. Τῷσιν ἀεὶ Συναθύρει, Mosch. 2, 30.

Συναΐδιος, ος, ὁ ἡ ὁν, coæternus, una æternus.

Συναικλία, ἡ, convivium. Vox Dor. ab ἄσυλλον. *Etym.*

Συναίκτην, 3. dual. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro Συναίκτεον, a Συναίρω.

Συναίρω,

Συμαιμων, ονος, ὁ, ἡ, idem & ex usu.

Συναίμων, ονος, ὁ, ἡ, idem & ex usu.

Συναισθησις, εως, ἡ, adsensus, consensus. A *Συναίσθομαι*.

Συναινέτης, ου, ὁ, comprobator, adstipulator. A

Συναινέω, ῶ, fut. ἑσω, adsentio, consentio, comprobo, approbo. Σὺ δ' οὐκ ἀφεῖσῃ κἀμὲ συναινέσαι ἐμοί; Soph. El. 404. Οἱ δ' ἄλλοι πάντες ταῦτα συνήνουν, Xen. Cyr. 4, 13. Βέλομαι ἔγ, ἔφη, ζῶν τῷ πατρὶ συνόμνυς καὶ τῇ σῇ μητρὸς ταῦτά σοι συναμφίεσαι, ib. 8, 36.

Συναίρω, fut. ἀρῶ, simul capio, colligo.

Συναίρτμα, τος, contractio. Vox Gramm.

Συναίρεσις, εως, ἡ, idem; (2) complexio. A

Συναίρω, simul affligo, everto, conficio; (2) simul amplector, contraho in unum; *συνηρμμένος*, contractus, pert. pass. part. *συνεῖλον*, contraxi, a. 2. ind. Ὅτι *συνηράμμην σοι φόνον ματρὸς*, Eur. Or. 749. *Συναίρει* δόρυ, id. Rhes. 494.

Συναίρω, una attollo, adjuvo in attollendo; (2) adjuvo, opitulor; *συναρμμένος*, opitulatus, aor. 1. med. *Συναίρῃ μετ' αὐτῶν λόγον*, Matt. 25, 19.

Συναισθάνομαι, f. θήσομαι, una sentio, i. e. sensu percipio. *Συναισθάνεσθε καὶ συναλγεῖν ἀλλήλοις*, Plut.

Συναίσθησις, εως, ἡ, conscientia morbi, sive illa adfectio, qua æger eorum, quæ in corpore suo minus recte habent, ipse sensum obtinet. A *Συναισθάνομαι*.

Συναίσω, fut. ξω, simul irruo. Καί τε *Συναίκτιλω* (3. dual. pl. p.) *ἀσπὶς ζυγὶ πρὸ ἰόντες*, Hesiod. Ἀσπ. 189.

Συναιτία, ας, ἡ, causa socia, societas culpæ; (2) in bonam partem, caussa adjutrix vel caussa adjuvans. Ex *Σύν*, & *αἰτία*.

Συναίτιον, ου, τὸ, idem. A

Συναίτιος, ου, ὁ, ἡ, ου, qui simul cum alio vel alius in caussa est alicujus rei auctor. Ab *αἰτία*.

Συναιχμάζω, una bellum gero, interesum bello f. proelio.

Συναιχμαλωσία, ας, ἡ, captivitatis socia, pariter captiva.

Συναιχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, captivitatis socius.

Συναιχμος, ου, ὁ, ἡ, socius in bello, commilito. Ex *Σύν*, & *αἰχμή*.

Συναίρομαι, una attollor in altum. Hinc

Συναίρησις, εως, ἡ, sublatio in altum facta pariter.

Συνακμάζω, f. άσω, coadolesco, simul vigeo & æstate floreo.

Συνακολαζαίνω, fut. ήσω, una intemperanter vivo, f. intolenter, lascive ago.

Συνακολουθέω, una sequor. Γυναῖκας αἱ *συνακολουθήσασαι* αὐτῷ, Luc. 23, 49. Οἱ δ' ἰτύχον *συνακολουθηκότες* αὐτῷ, Xen. Cyr. 8, 45. Πείθειν δ' (ἐκέλευεν) ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε, Arist. Plut. 43.

Συνακόλουθος, ου, ὁ, comes.

Συνακοντίζω, fut. ίσω, telis confodio, una jaculis ferio.

Συνακούω, simul audio.

Συνακροάομαι, idem quod audio.

Συνακτέον, brevi dicendum.

Συνακτήρ, ῆρος, ὁ, collector, contractor; (2) genus femoralium. A *συνάγω*.

Συνακτήριον, ου, τὸ, accumulatio. Ab eod.

Συνακτικός, ὴ, όν, collectivus, coactivus, congregativus, aptus ad colligendum seu congendum; τὸ *συνακτικον*, vis concilianti in oratore, f. persuadendi. Ab eod.

Συνακτός, fut. ξω, simul clamorem edo militarem. Ἦν πάντες *ὑμφιοῖσι* Καδμείοις φοτὶ λωτῷ *συνακτάξαν*, Eur. Herc. fur. 11.

Συναλγέω, ῶ, fut. ήσω, condoleo, una doleo. *Συναλγεῖ* δ', ὡς ἔοικε, σοῖς κακοῖς, Eurip. Rhes. 808. Ἦτε *ξυναλγεῖν χρεὼ* σ', ὅτ' *ἀλλύμεθα* ἡμεῖς, id. Alc. 629. *Ξυναλγεῖν μοι* τῶδε τυγχάνει, Soph. Aj. 255. τύχας, ib. 283. γάμου, Pind. Ist. 8, 10?.

Συναλγέω, cordi habeo, non negligo.

Συναλειπτικός, per Synalœphen. A

Συναλείφω, fut. ψω, collino; (2) commisceo, confundo, in unum contraho; (3) expugno, deleo, obliteio. Τὰ φαῦλα *συναλείφειν*, Aristot.

Συναληθεύω, f. εύσω, simul sum verus. *Συναληθεύειν* τὰς πρωτάσεις, Aristot.

Συναλθάνω, commolo, Gl. V.

Συναλθαίνομαι, una curo, sano.

Συναλθέομαι, idem.

Συναλιάζω, idem quod

Συναλίζω f. ίσω, congrego, coacervo, cogo; *συναλιζόμαι*, congregor, simul convenio; *συναλισθέντες*, congregati, a. 1. part. pass. Τίς δ' αὖ ξυναλίζει τόνδε θ' ὁλον θ' τὰν ξωικὰν; Aristt. Lys. 93. *Συναλίζ.μην* παρῆσαν αὐτοῖς, Act. 1. 4.

Συναλίσκω, simul capio.

Συναλλαγή, ῆς, ἡ, commercium, contractus, Ph. (2) conciliatio. A *συναλλάττω*.

Συναλλαγμα, ατος, τὸ, commercium, contractus. Ab eod. Hinc

Συναλλαγματικὸς, ὴ, όν, ad commercia, rem pecuniariam pertinens.

Συναλλαγματικῶς, *Adv.* per commercia, per contractus.

Συναλλακτὴς, οῦ, ὁ, conciliator; (2) consors, socius negotiationis, simul contrahens.

Συναλλακτικός, ὴ, όν, conciliativus, ad conciliandum pertinens, aptus seu efficax.

Συνάλλαξις, ἡ, contractio, commercium. A

Συναλλάττω, fut. ξω, paciscor cum aliquo, contraho pactiones; (2) congredior cum aliquo, rem habeo; (3) concilio, reconcilio, *συναλλάσσω*, conciliatus sum, a 2. pass. Εἰ γάρ τι καμὲ, μὴ *συναλλαξάντα* πω πρίσθαι σαθμᾶσθ', Soph. Oed. Tyr. 1120. Καί σ' ἀπτίζω, ποῖς τ' ἐφεστίοις Διὸς, εὐνῆς τε σῆς, ἣ *συνηλλάχθαι* ἐμοί, id. Aj. 493. Ἵνα πω *συναλλαχθεῖσαν* εὐνῇσις γάμοις, Eur. Andr. 1245. *Συναλλαγεῖσι* πως ἐκείνης, transigere, Thuc.

Συναλλοιόω, simul immuto, diversum reddo.

Συναλλόμαι, una salio, Gl. V. consilio.

Συναλοάω, & *συναλοάω*, ῶ, contero, contundo. Μίχρι *συηλοίωσε* πετρίτα, Theocr. 22, 128.

Συναλυσὶς, εως, ἡ, commixtio; (2) vocalium duarum in unam contractio. A *συναλύφω*.

Σύναλος, ου, ὁ, ἡ, consalinear, Ph. commensalis, convictor. Ex *σύν*, & ἅλς, *sal*.

Συναλύω, f. ύσω, simul vapor & temere exspatior, Suic. Συνεπλανᾶτο *καὶ συνήλυε*. Plut. in Anton. cap. 29.

Συνάμα, simul cum.

Συναμαθύνω, una perdo.

Συναμάομαι, congero, corrado, coacervo.

Συναμαρτάνω, simul erro, una erro.

Συναμιλλάομαι, una pugno, adjuvo.

Σύναμμα, ατος, τὸ, copula, vinculum. A *συνάπτω*.

Συναμπέχω, & *συναμπίχω*, tego, occulto.

Συναμπίχομαι, circum induor, circum tegor. Τί κλαίεις, *καὶ συναμπίχῃ* κόρας; Eur. Her. fur. 1115.

Συναμπρεύω, una traho, ut jumenta trahunt plaustrum, in trahendo adjuvo; Aristot. hist. an. 6, 24, Plut. in Cat. Maj.

Συναμύνω, una opitulor. Τάτα *συναμύνειν*, εἴ τι ἐν δόμοις λαβὼν οἴχοιτο, Eur. Iph. in Au. 61.

Συναμφιέζω, vestio, tego.

Συναμφότερος, utrumque simul.

Συνάμφω, simul ambo.

Συναμαρία, ῶ, lædo, vasto; potius *συναμαρία*.

Συναναβαίνω, simul adscendo, conscendo; *συναναβίβω*, coadscendi. Καὶ ἄλλοι πολλοὶ, *οἱ συναναβάσαι* αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα, Marc. 15, 41. Κύρῳ *συναβῆναι*, Ælian. V. H. 3, 17.

Συναναβᾶσαι, dat. pl. a. 2. part. act. v. *συναναβαίνω*.

Συναναβλαστάω, una germina protrudo.

Συναναβοάω, una exclamo, vociferor, Σὺν αὐτῷ *ἀνεβόησαν* ἡ αὐτῇ ἡ αἱ ὁμαὶ, Xen. Cyr. 5, 1.

Συναναβιόσκομαι, una alor, una adolesco.

Συναναγινώσκω, simul lego.

Συναναγκάζω, f. άσω, simul cogo; concogo, Gl. V. Κρίναντες *συναναγκάζουσι* σώσασθαι ταῦτα μᾶλλον φιλεῖν, Xen. Cyr. 7, 29.

Συναναγίνωσις, εως, ἡ, q. d. una vel simul lectio, R. A *συναναγινώσκω*.

Συναναγράφω, una in litteras refero, una adscribo in numerum.

Συναναγυμνόω, ὁ, simul nudo.

Συναναγω, una abduco, f. aveho.

Συναναδίδωμι, una distribuo, una digero.

Συναναδιπλασις, conduplicatio, Gl. V.

Συναναζεύγνυμι, una profiscisor, comes eo.

Συναναζέω, f. έσω, conservefacio; (2) fervere facio. Ἄλλο ὅπόδες ὕδωρ *συναναζέουσι* αὐτό, Diosc.

Συναναίρω, simul tollo. *Συναναιρεῖ* πάντως καὶ θάτερον, Longin. 2.

Συναναπαύω, una revertor.

Συναναπίπτω, f. πεσοῦμαι, una cubo vel discumbo. Συνανέκειτο τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ μαθηταῖς αὐτοῦ, Matt. 9, 10.

Συναναπράσσομαι, sive *συναναπράω*, f. πράσω, una permisceo, commisceo, attempero. Τίνων δὲ χυτοῦ φιάλης κανεῖν κ' ἀκοντος *συνανεπράβησαν* φιλτάτοισιν, Luc. Gall.

Συναναπίνομαι, idem.

Συναναπλήρωμα, una repeto summatim, una in summam contraho.

Συναναπνέω, una consmoveo.

Συναναπλίνομαι, simul accumbo, alicui accumbo. Ἐκάλεσε *συναναπλινθῆναι* μετ' αὐτοῦ Luc. Act.

Συναναπολογοῦμαι, conscius sum alicui.

Συναναπομίζω, ομαι, una restituo, in restituendo alicui aliquid adjuvo.

Συναναπόπλω, fut. ψω, simul retundo.

Συναναπρασις, εως, ἡ, commistio, temperatura. A *συναναπράσσομαι*.

Συναναπυκλέω, idem quod

Συναναπυκλόω, simul revolvo.

Συναναλαμβάνω, recipio.

Συναναλίσκω, una sumptum facio; (2) una consumo, simul absumo. Συμβουλεῦ τὰ μὴ *συναναλίσκων*, τὰ ἢ συμπράττων, Xen.

Συναναμιγνυμι, f. ξω, simul commisceo; (2) commiscor. Μὴ *συναναμίγνυσθε* πόρνοις, 1 Cor. 5, 9. Hinc

Συναναμίξις, εως, ἡ, commistio, conjunctio.

Συναναμιμνήσκω, simul in memoriam revoco.

Συναναπαύομαι, simul quiesco, seu requiesco, una cum alio quiesco, una refocillor. *Συναναπαύσασθε* ὑμῖν, Rom. 15, 32.

Συναναπείθω, fut. πείσω, simul suadeo, una hortor.

Συναναπέμπω, dimitto.

Συναναπέρχομαι, simul abeo *Aret.*

Συναναπίπλημι, pariter repleo.

Συναναπίπτω, coaccumbo, ex Ph.

Συναναπλάω, f. άσω, simul confingo.

Συναναπλέκω, implico, intexo.

Συναναπλήθω, simul impleo, una compleo.

Συναναπληρόω, ῶ, idem.

Συναναπράττω, una exigo.

Συναναπρπάζω, simul rapio, corripio, trahendo sc. sursum.

Συναναπτέρόω, una sursum & in sublime jacio.

Συναναρχος, ου, ὁ, ἡ, una cum alio carens principio, coæternus.

Συναναστάω, f. ψω, simul effodio.

Συναναστέλλω, fut. ίλω, simul demico.

Συναναστομίζομαι, una cilindor per ostium, f. idem quod *αναστ*.

Συναναστρέφω, f. ψω, una reverter, una refero pedem seu retrocedo; *συναναστρέφομαι*, converser, Gl. V. *Συναναστρεφόμαι σοι*, Plut. Hinc

Συναναστροφὴ, ῆς, ἡ, reversio; (2) conversatio seu familiaritas quotidiana cum aliquo.

Συναναστώζω, f. άσω, simul adjuvo in conservando; (2) simul restituo pristinæ incolumitati, una servo.

Συναπαίρω, una tollo, una aufero.
Συναπαλγέω, una dolore afficio.
Συναπαλλάσσω, una dimitto, una abeo.
Συναπαλλοτριόω, una alienor.
Συναπαντάω, ῶ, f. ήσω, una occurro.
Συναπάρχω, una incipio.
Συναπάρχω, una auferor.
Συναπασπάζομαι, una valedico.
Συναπατάω, ῶ, f. ήσω, una fallo.
Συναπαυδάω, ῶ, f. ήσω, una dico.
Συναπαυλίζομαι, una pernocto.
Συναπαυλίζω, una pernocto.
Συναπαυχενίζω, una cervicem frango.
Συναπείλημαι, una circumdor.
Συναπειλέω, ῶ, una minor.
Συναπειλίζω, una minor.
Συναπειλίσσω, una minor.
Συναπείρω, una infero.
Συναπεκδύομαι, una exuo.
Συναπελαύνω, una pello.
Συναπελεύθερος, ου, ὁ, una libertus.
Συναπεμπολάω, ῶ, una vendo.
Συναπερείδω, una impello.
Συναπερύκω, una arceo.
Συναπέρχομαι, una abeo.
Συναπεχθάνομαι, una odium suscipio.
Συναπέχω, una abeo.
Συναπηλεύω, una navigo.
Συναπηχέω, ῶ, una resono.
Συναπιάζω, una premo.
Συναπιάω, ῶ, una premo.
Συναπιδύω, una subeo.
Συναπίημι, una dimitto.
Συναπικραίνω, una exacerbo.
Συναπιστέω, ῶ, una non credo.
Συναπλάω, ῶ, una fingo.
Συναπλόω, ῶ, una navigo.
Συναπό, una.
Συναποβαίνω, una descendo.
Συναποβάλλω, una abjicio.
Συναποβλύζω, una effundo.
Συναποβρέχω, una madefacio.
Συναποβρύω, una effundo.
Συναποβύω, una obturo.
Συναποβώμιος, ου, ὁ, una sepultus.
Συναποβωμίσκομαι, una sepelior.
Συναποβωμίσκω, una sepelio.
Συναποβωμοῦμαι, una sepelior.
Συναποβωμόω, ῶ, una sepelio.
Συναποβώσκω, una corrumpor.
Συναποβώσκω, una sepelio.
Συναποβώσκομαι, una sepelior

Συνάρθρωσις, ἡ, conjunctio membrorum, per articulos. A pr.

Συναριθμέω, ῶ, f. ήσω, connumero.

Συναρίθμησις, εως, ἡ, connumeratio. A pr.

Συνάριθμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui eodem numero continetur.

Συναρισάω, ῶ, f. ήσω, simul prandeo. Ἔνθα τοὺς ἥρωσιν ἄνθρωποι συναριζῶσι, Arist. Av. 1492.

Συναρισόω, f. σω, simul cum alio rem optime gero, excello cum alio. Συναρισώσαν ἀρ' Ἀλκμήνης γόνῳ, Eur. Tro. 805.

Συνάριστος, ος, ὁ, qui simul prandet, compransor. Ex σύν, & ἄριστον.

Συναρκέομαι, sufficio, satisficio.

Συνάρμοσις, εως, ἡ, apta compositio, concinnitas. A

Συναρμόζω, f. όσω, coapto, coagmento, concinno, apte compono; (2) congruo, convenio, quadro; **συνηρμοσμένος**, compactus, Gl. Vet. p. pass. part. Αὐτόματον ἦλθεν ὅτι ἁρμάτων ξυνήρμοσεν, Eur. Iph. in Tau. 1170. Ξυνήρμοσαν γὰρ βλεφαρίδ' μου τῇ σῇ χάρι, id. Ph. 1460.

Συναρμολογέω, ῶ, fut. ήσω, congruenter coagmento, apte concinno & compingo, Ph. compagino, **συνηρμολογημένος**, compactus, Ph. Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, Ephes. 2, 21.

Συναρμοστέω, apte convenio, de numeris versuum & concentu musico.

Συνάρμοστος, f. σύνάρμοστος a συναρμόζω. Unde

Συναρμοστία, ἡ, concinnitas, convenientia.

Συναρμοστός, ος, ὁ, conjunctio. Ab eod.

Συναρμοστόν, accommodandum, aptandum.

Συναρμοστόν, aptus, congruens sum.

Συναρμοστής, ὁ, ὁ, coaptator, concinnator; (2) conciliator, procurator. Ab eod.

Συναρμοστικός, ἡ, όν, idem, concinnandi vim habens.

Συναρπάω, idem quod συναρμόζω.

Συνάρπαγμα, ατος, τὸ, ereptio, rapina. A

Συναρπάζω, f. άσω, corripio, abripio, diripio. Ὁ γὰρ κρατῶν ἅμα πάντα συνάπτει, Xen. C. [illegible]. Θνητὰ ὄντα, καὶ ξυναρπάζων ὅσα, Soph. Aj. 16. Συλῶν τε χὠ ξυναρπάζων, Eur. Or. 1108. Τὸ τῆ ἐμαυτοῦ μὴ ἔφθη συναρπάσας πρίν, &c. Plut. Βίᾳ ξυναρπασθῆναι Ἀχιλλέως ὑπό, Soph. Aj. 498.

Συναρτάσας, a. 1. part. act.

Συναρτεσία, una aegrotio.

Συναρτάω, ῶ, fut. ήσω, appendo, annecto; & (2) συναρτάομαι, ῶμαι, appendor; (3) adhaereo, sequor. Συναρτᾶσας γίνῳ, Eurip. Med. 564. Hinc

Συνάρτησις, εως, ἡ, connexio rerum & colligatio, cum una ab alia dependet.

Συναρτύω, instruo, adapto, simul paro. Ἀστέσιν νῦν συναρτώντες ἔφαν, Apoll.

Συναρωγίζω, f. ίσω, in petitione adjuvo, candidato faveo & adsum.

Συναρχία, ας, ἡ, magistratuum collegium, Ph. collegium. A

Συνάρχων οντος, ὁ, idem, Ph.

Συνάρχω, fut. ξω, una impero, una magistratu fungor, collega sum in magistratu. Ex σύν, & ἀρχή.

Συνάρω, coagmento, compingo.

Συναρωγός, ὅ, ὁ, auxiliator.

Συνασεβέω, impietatis particeps sum, f. impii facinoris.

Συνασκέω, ῶ, f. ήσω, simul exerceo; (2) exerceo; **συνησκημένος**, agitatus, Ph. p. part. pass. Hinc

Συνάσκησις, εως, ἡ, exercitatio.

Συνασοφέω, ῶ, fut. ήσω, simul delipio. Καὶ τοῦτο λυπρὸν, συνασοφῶν τοῖς μὴ σοφοῖς, Eur. Ph. 397.

Συνασπάζομαι, una saluto, complector. Ἐφ' ἑκάστῳ (λόγῳ) συνησπάζοντο ἀλλήλους, Heliod.

Συνασπίζω, fut. ίσω, confertis clypeis pugno, testudine facta pugno, defendo; συνασπίζειν, clypeos conferre. Συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους, Eur. Cyc. 39. Πάντες ἅμα συνησπισαμένῳ ἐπ' αὐτὸν, Luc. Hinc

Συνασπισμός, ὁ, consertio clypeorum, testudo; (2) agmen consertis clypeis pugnantium.

Συνασπιστής, οῦ, ὁ, qui una clypeo armatus pugnat, commilito. Ab eod.

Συνασχόλη, una aristas, fruges edo. Ab ἀσταχύς.

Συνασχολάζω, f. ίσω, simul tali ludo.

Συνασχάλλω, fut. ψω, pariter contristo, simul fulpeo. Τί δὲ καὶ σθένουσα συναραπλοῦτα τοῖσι Ἀσσυρίοις—Ἀνδράσι πάλιν εἶα, Nonn. Paraphr. 8, 62.

Συναχάλαω, ῶ, simul maereo, una succenseo Σώσιν ἁ συναχαλᾷ μοχθοῖς, Al. Schyl.

Συναχάλαω, idem.

Συναχλέω, ῶ, simul occupatus sum, simul operam navo, R.

Συνατενίζω, contueor; συνατενίζει, contuetur, Ph.

Συνατιμάζω, una contumelia adficio, pari ignominia adficio.

Συνατυχέω, una miser seu infortunatus sum.

Συναυαίνω, fut. νῶ, simul exsicco. Συναυανῶ κόρας, Eur. Cyc. 456.

Συναυγασμός, οῦ, ὁ, radiorum s. lucis e variis locis in unum confluxus, s. concursus.

Συναύγεια, ας, ἡ, idem. Ab αὐγή.

Συναυδάω, ῶ, f. ήσω, simul loquor; (2) consentio, adsentior, Soph. Aj. 956.

Συναυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia cano, una cano.

Συναυλία, ας, ἡ, tibiarum concentus, consonantia. Ex σύν & αὐλός, *tibia*.

Συναυλία, ας, ἡ, cohabitatio, contubernium. Ex σύν, & αὐλή, *aula*.

Συναυλίζομαι, f. ισθμαι, una commoror, contubernalis sum. Ἔξεστι τούτοις εἰς τοὺς τελεῖς ἄνδρας συναυλίζεσθαι, Xen. Cyr. 1, 8.

Σύναυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, cohabitator, contubernalis. Ex σύν, & αὐλή, *aula*.

Συναυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, consonus. Ex σύν, & αὐλός, *tibia*.

Συναυξαίνω, *adjicio una*, pr. inf. med. v.

Συναυξάνω, v. συναυξέω. Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρα μέχρι τοῦ θερισμοῦ, Matt. 13, 30.

Συναυξήθη, 3. f. a. 1. conjunct. pass.

Συναυξησις, εως, ἡ, coadtio, Gl. Vet. A

Συναυξέω, fut. ξήσω, augeo, locupleto, uberiorem reddo, Gl. Vet. condaugeo; συναύξει, concrescit, Ph. συναύξουσα, proficio, Gl. V. συναυξημένος, concretus, Gl. V. p. pass. part. Συναυξάντες τὸν ἀσκὸν τοῦ κέρατος, Xen. Cyr. 8, 2. Εἰ μὴ ξυναύξοιτό τι φίλοις τῷ σώματι, Eur. Fl. 647. Ταῦτα συναύξειν φρὸς ἃ φρονῶ, M. Anton. 5, 1.

Συναφαιρέω, una detraho, aufero.

Συναφανίζω, una aboleo, perdo.

Συνάφεια, ας, ἡ, conjunctio, connexio; Ph. contextus, series, continuatio, condensatio, A συνάφω.

Συνάφεσις, ἡ, versus eundem locum impetus, *di fusus*.

Συναφή, ῆς, ἡ, connexio, cohaerentia, Gl. Vet. conjunctio, series, conjugium. Ab eod.

Συναφής, ὅς, ὁ ἡ ἡ, conjunctus, contiguus. A συνάπτω.

Συναφήμι, f. ήσω, simul emitto.

Συναφικνέομαι, una pervenio.

Συναφίσαμαι, una deficio, una defcifco. Ex σύν, & ἀφίσταμι, *deficere facio*.

Συναφίσάνω, una abstraho, avoco.

Συναφομοιόω, una adfimilo

Συναφορίζω, una segrego, secerno.

Συναχθῆναι, aor. 1. inf. pass. v. συνάγω.

Συναχθήσομαι, *congregabor*, f. 1. ind. pass.

Συνάχθομαι, vicem alicujus doleo; condoleſco, Gloſſ. Vet. συνηχθέσθω, condolui, aor 1. Τοῖς φαυλοις ἧ ὡς ἀνάξια σώμασι συνάχθου, Dem. Συναχθεσθεὶς ὑπὸ τῇ ἀτυχίᾳ τῇ τότε, id. Συναχθόμενόν μοι τῇ συμφορᾷ, Xen. Cyr. 4, 24.

Σύναψις, εως, ἡ, conjunctio, connexio, cohaerentia, contactus. A συνάπτω.

Συναψόμεθα, *connectemus*, 1. pl. fut. 1. ind. act.

Συνδαίζω, fut. ίξω, simul occido. Ἀλλά μὲ συνδαίξον, Soph. Aj. 361.

Συνδαίνυμαι, convivor, una edo.

Συνδαιταλεῖς, οἱ, coëpulones, compotores.

Συνδαιταλεύς, ορος, ὁ, conviva.

Συνδαίω, fut. σω, simul ditco, cognosco; (2) simul epulor. Ὡς τὰς γάμους τὰς τῆσδε συνδαισας ἐμοὶ, Eur. Hel. 1154.

Συνδάκνω, f. δήξω, commordeo.

Συνδακρύω, f. ύσω, collacrimor, una lacrimer.

Συνδανείζω, f. είσω, fœneri colloco insuper. *Interest*. insuper fœnori fumo.

Συνδαπανάω, f. ήσω, una consumo.

Συνδείδω, p. συνδέδια, simul timeo seu metuo.

Συνδειπνέω, ῶ, fut. ήσω, concœno, cum alio cœno, (2) simul vescor seu edo.

Συνδέδεκται, 2. sing. a. 1. impers. act.

Συνδεῖπνον, ου, τὸ, concœnatio, convivium.

Συνδειπνος, ος, τὸ, concœnatio, convivium.

Συνδειπνίτης, ου, ὁ, conviva. Ex infd.

Συνδειπνίζω, contubernalis, commilito.

Συνδενδρίτης, ου, ὁ ἡ ἡ, arboribus consitus. A δένδρον.

Συνδέομαι, una precor; συνδεήθη, aor. 1. Συνδεήθη σε μὴ σοφὸν ταῦτα, Plato.

Συνδέσμεια, ὰ, colligo, adjungo, Gl. V.

Συνδέσμιος, ος, ὁ, in eodem carcere, pariter vinctus, convictor, Gl. V.

Σύνδεσμος, ος, ὁ, colligatio, conjunctio, vinculum, copula, copulatio, nexus. A συνδέω.

Συνδέτης, ου, ὁ, colligatus cum altero catena, &c.

Συνδετικός, ἡ, όν, colligatorius, colligandi vim habens. Ab eod.

Συνδεδεμένον, acc. sing. part. praes. pass. *Dor.* pro συνδεδεμένον, a

Συνδέω, colligo, simul ligo, connecto; (2) conjugo, consocio, concilio; συνδεδεμένος, connexus, colligatus, p. part. pass. Τὲ ζῶντας αὖ δισμοῖσι συνδεθῆναι βίᾳ, Soph. Ai. 62. Καὶ νῦν δέ μ', ὦ δεσμοὶ, συνδήσας, id. Phil. 1. [illegible]. Τοιοῦτον φρονοῦντα ξυνδῆσαι, ἵνα μὴ λαλῇ, Arist. Lys. 415. Ἅμα μαρκὸς ξυμμάχοις συνδεῖ, Eurip. Ph. 541, Ἀπειλήματα ὅπλα συνδεδεμένα, Xen. Cyr. 4, 10.

Συνδιδακτός, ὴ, ὁ ἡ ἡ, simul cognitus, cognitus, manuductus, R.

Συνδιδραγέω, pariter capto gratiam populi, vel ad conciliandam populi gratiam juvo.

Συνδημιεργέω, una concio, curo, &c.

Συνδημιουργός, ὁ, qui una aliquid efficit, elaborat, curat, gubernat, unde & nomen municipis est.

Συνδιαβαίνω, una trajicio per flumen.

Συνδιαγωγέω, in invidiam adduco.

Συνδιαδικάζω, & *in mal.* conjector cum aliquo, s. vim ei repello, urgentem s. vexantem, pariter vexo, Dem.

Συνδιαζεύγνυμι, una fero s. festineo.

Συνδιαζεύζω, f. ξω, una traduco.

Συνδιαισθάνομαι, simul dentior; (2) adsentior.

Συνδιάκω, 1. ξω, simul dego. Συνδιαγεν τινι, Diod.

Συνδιαγωγή, ῆς, ἡ, commercium, consuetudo cum alio, vel una. A pr.

Συνδιαθέρμαίνω, simul vel contactu calefacio.

Συνδιαίστημι, cum *pro* valde, factus a natura ad. A ἵστημι.

Συνδιαβία, una peregro, vagor.

Συνδιαιρέω, simul divido, simul distinguo.

Συνδιαιτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, cohabito, contubernalis sum, (2) una convivor; (3) una versor, sum cum aliquo; (4) concumbo.

Συνδιαίτης, ου, ὁ, convictor, contubernalis, R. Ex σύν, & διαῖτα, *victus*.

Συνδιαίτησις, εως, ἡ, cohabitatio, eadem vivendi ratio. A συνδιαιτάομαι.

Συνδιαιτητής, οῦ, ὁ, contubernalis. Ab eod.

Συνδιαιωνίζω, f. ίσω, una sum æternus, æternitate cum alio seu alio fruor.

Συνδιαιωρέω, fut. ήσω, una pereo.

Συνδιακινδυνεύω, una pericli um subeo.

Συνδιακομίζω, fut. ίσω, una transporto vel transveho, una transmitto.

Συνδιακονέω, ῶ, ὁ, & aliquando ἡ, simul cum alio ministrans.

Συνδιακοσμέω, simul ordino, simul compono.

Συνδιακρίνω,

Συνδικαρίνω, simul judico, dijudico, sed de rebus pluribus.
Συνδικάλογος, ου, ὁ, socius legationis.
Συνδιακυβερνάω, una guberno, una rego.
Συνδιαλέγομαι, colloquor, Gl. Vet.
Συνδιάλυσις ἡ, cogitatio, s. consideratio rei cum alio instituta.
Συνδιαλλαγή, ἡ, reconciliatio. A
Συνδιαλλάσσω, vel **συνδιαλλάττω**, fut. ξω, concilio, reconcilio.
Συνδιαλυμαίνω, una corrumpo, perdo.
Συνδιαλύω, simul dissolvo.
Συνδιαμένω, una permaneo cum. Καὶ συνδιαμένειν ᾗ παρακαλεῖτε, Xen. Cyr. 4, 22.
Συνδιαμνημονεύω, memor sum, recordor.
Συνδιανέμω, simul divido.
Συνδιατείνω, una tendo, propric & tropice.
Συνδιανοέομαι, οῦμαι, cum alio delibero, Suid.
Συνδιαπράσσω, una absolvo.
Συνδιαπλέω, fut. εύσω, simul trajicio, seu navigando transmitto.
Συνδιαπονέω, una laboro.
Συνδιαπορέω, una dubito, simul quæro.
Συνδιαπράττω, vel **συμπράττω**, fut. ξω, una conficio, seu effectio, una administro. Ὅ τι ἡμῖν συνδιαπράξεται τὸ δίκαιον, Luc. Bis Acc.
Συνδιαρθρόω, una digero, compono.
Συνδιασκεδάννυμι, ά, fut. άσω, simul dissipo, perdo, permisceo.
Συνδιασείρω, una perfluo.
Συνδιασκοπέω, fut. ήσω, una contemplor, dispicio, (2) considero rectum, perpendo; (3) consulto, deliberio.
Συνδιασκοπία, idem, una disputo, s. disputando exquiro.
Συνδιασπορέω, una converto.
Συνδιαστρώννυμι, una sterno.
Συνδιαταλαιπωρέω, ῶ, misere una sum. Ἢ γὰρ ἐμὲ χρὴ ποιεῖσθαι πεῖραν, ἢ ξυνδιαταλαιπωρεῖν, Plato Cri. 2.
Συνδιατάρασσω, una perturbo.
Συνδιατείνω, una intendo.
Συνδιατείρω, pario, una perficio.
Συνδιατηρέω, una conservo, s. retineo.
Συνδιατίθημι, una colloco, v. c. lidos. Πλαλίκιος ἀκάμβων τε ὦλος μεγαλοστεσιβίου πλῶ ἢ χλῶ μὴ σωδιατθη, Longin. 7.
Συνδιατρίβομαι, una pudeno.
Συνδιατρίβω, fut. ψω, commoror apud vel cum, versor cum, consuetudinem habeo cum. Gloss. Vet. converser, congredior, (2) versor in, operam & studium pono in. Αἰρεῖ ὁ συνδιατρίβειν ταῖς ἄλλων ἀνάγκαις, Xen.
Συνδιαφέρω, cum alio fero aut sustineo, adjuvo in tolerando. Πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα συνδιαφέρομαι μεθ' ἡμῶν, Aristoph. Eq. 504.
Συνδιαφθείρω, una effligo.
Συνδιαφθορά, simul vel una corrumpo, perdo. **συνδιαφθόρα**, una perdo, a 2. f. ii.
Συνδιαχέω, simul dissipo. Ἅμα ἑαυτὸν συνδιαχέει ἡ τοῦ ὕδατος, Longin. 40.
Συνδιαχειμάζω, f. άσω, simul hiberno.
Συνδιαχρίζω, f. ίσω, contrucido, cum aliquo trucido.
Συνδιαχύω, perfundo.
Συνδιδάσκω, doceo.
Συνδιδάμι, fut. δώσω, simul do, do in unum locum; **συνδιδόντες**, conjuncti, pro **συνδίδαμι**, langueo, fatisco, confido, R. **τὰ συνδιδόντα**, laxata.
Συνδιεκπλέω, una emergo.
Συνδιίζομαι, una differo, edisserc.
Συνδιέρχομαι, idem.
Συνδιέπρησε, 3. s. a. 2. ind. act. v. **συνδιατρίβω**.
Συνδιήθεω, ῶ, f. ήσω, pereclo simul.
Συνδιηλθεσις, εως, ἡ, consuetudo quotidiana cum aliquo. A
Συνδιημερεύω, fut. εύσω, una diem totum vel totos dies transigo, verior cum aliquo, consuetudine alicujus utor. Οὐδεὶς ἂν δύναται συνδιημερεύειν τῷ λυπηρῷ, Aristot.
Συνδιηγητό, 3. s. imperf. ind. med. pro **συνδιηγεῖτο**, a **συνδιαιτάομαι**.
Συνδικάζω, una judico. Ζεὺς σοι τάδε συνδικάσαι, Eur. Med. 157.
Συνδικαστής, οῦ, ὁ, qui simul judex est, R.
Συνδικέω, ῶ, f. ήσω, alterius causam defendo, patrocinor. Gl. Vet. defendo. Μὴ ἐξεῖναι χειροτονηθέντα ὑπὸ τῶν δήμων πολίτην ἢ ἄπαξ συνδικήσαι, Dem. A
Συνδικία, ας, ἡ, commune causæ patrocinium, causa communis. Ex **σύν**, & **δίκη**.
Σύνδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui causa alicujus curat, defendit, Gl. V. defensor. Ex **σύν**, & **δίκη**, jure.
Συνδιοικέω, ῶ, ordino una, curo, administro, Longin. 19.
Συνδιόλλυμαι, una perdo.
Συνδιορθόω, una corrigo, restituo.
Συνδιορθρίζω, f. ίσω, cum alio mane evigilo, simul matutinus aliquid ago.
Συνδιορίζω, simul distinguo.
Συνδιοσκύω, colludo disco.
Συνδιοχθίζω, in unum vi cogo ruere.
Συνδιώκω, f. ξω, (idem, *E. n.*) simul persequor. Τὰ πάθη τὸ συνδιώκομενον, (p. part. pass.) Long. 21.
Σύνδιορμος, praecipitanter. A pr.
Συνδοιάζω, combino, Gloss Vet. **συνδοιάζω**, compactum facit, concludit, Phil.
Σύνδεσμος, ου, ὁ, conjunctio, conludium, conluvie, & compactum, Ph. A præc.
Συνδοκεῖ, mihi quoque videtur. Ὡς οὐ τι μάντεις φησι, κ' ἐμοὶ συνδοκεῖ, Xen Cyr. 3. Τοῖς δ' φίλοις ἅπασι συνέδοξε ταῦτα, Xen. Cyr. 2, 15.
Συνδοκεῖ, ῶ, consentio; **συνδοκεῖ**, consentit.
Συνδοκιμάζω, fut. άσω, simul exploro seu probo.
Συνδοκιμάσαντας, acc. plur. part. f. i.
Συνδοξάζω, fut. άσω, simul glorifico seu honoro. Ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν, Rom 8. 17.
Συνδοξάσθημεν, 1. plur. a. 1. conjunct. pass.
Συνδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, simul laudibus extollo.
Συνδορτεύς, έως, ὁ καὶ ἡ, concœnator, qui simul cenat. Ἐν **σύν**, & **δεῖπνον**, cena.
Σύνδεσις, εως, ἡ, communicatio; (2) effusio, *Alex.* (3) relatio.
Σύνδοτος, ου, ὁ, qui una largitur.
Συνδρακεῖν, ῶ, ὁ καὶ ἡ, concursus.
Συνδραμεῖν, ών, pl. a 2. part. act. verbi **συντρέχω**.
Συνδρόμη, ῆς, ἡ, simul perfluo, adjutorium, compendium. Πλοῦτος τε ἢ γαμετὴ Μαίονος συνδρόμη πάρα, Eur. Andr. 220. Ὡς ἐκ. σὺν σοὶ συνδρομῆς ταῦτα; Soph. El. 1021.
Σύνδρομος, ου, ὁ, concurrentes. A
Συνδρομή, ῆς, ἡ, concursus. A **συντρέχω**.
Σύνδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, concurrens, in unum plenique concurrens; (2) consentiens, congruens, (3) qui cum aliquo currit, cursus socius, comes. Ab eod.
Συνδρόμως, una currendo
Συνδύω, fut. ύσω, conjungo, copulo; (2) consuetudinem cum aliquo habeo. Ph. **συνδύεσθαι**, compactum fieri.
Συνδυτέος, α, ον, compar. Ex infl.
Σύνδεσις, εως, ἡ, copulatio, conjunctio; (2) consuetudo & coitus conjugalis, Gloss. Vet. colluvio. A **συνδέω**.
Συνδυαστικός, ή, όν, ad conjunctionem & copulationem aptus; (2) copulatione & conjunctione gaudens. Ab eod
Συνδυναστεύω, una dominatum exerceo.
Σύνδυο, οἱ, αἱ, τὰ, duo simul conjuncti, bini.
Συνδυσφορία, paria calamitate adfligor.
Συνεαρίζω, fut. ίσω, simul vernum tempus dego; (2) fig. veris amœnitatem refero. Συνεαρίζειν τοῖς μιμαικοῖς, Plut.
Συνέβαλε, 3. s. aor. 2. ind. act. v. **συμβάλλω**.
Συνέβη, 3. s. a. 2. ind. act. v. **συμβαίνω**.
Συνεβόσκετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. **συμβόσκω**.
Συνεβύλιον, imperf. ind. act. v. **συμβυλεύω**.
Συνεβυλεύσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.
Συνεγγίζω, f. ίσω, appropinquo, coëo. **Συνεγγίζει τῷ θανατήρα**, Dioscor. Hinc
Συνεγγισμός, οῦ, ὁ, accessio, coitus.
Συνεγγράφω, una inscribo, in numerum refero.
Σύνεγγυς, *Adv.* prope, proxime; cominus, Gl. Vet.
Συνέγειρον, 2. s. a. 1. imper. act. v.
Συνεγείρω, simul excito; **συνεγείρομαι**, consurgo, Ph. Καὶ συνήγειρε, ᾗ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Ephes. 2, 6. Ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τ πίστεως, Col. 2, 12.
Συνεγκαλέομαι, ejusdem criminis reus sum.
Συνεγκλίνω, *Vox Gramm.* una declino.
Συνεδρεύσιντων, gen pl. part. præs. act. v.
Συνεδρεύω, fut. εύσω, confideo, adfideo in consessu; (2) consulto. Ἐπειδὴ πᾶσι τοῖς πρήγμασι φύσει συνεδρεύει τινα μοῖρα ταῖς ὕλαις συνυπάρχουσα, Longin 10.
Συνεδρία, ας, ἡ, consessus, concilium, conciliabulum, Gl. Vet. (2) dicitur in disciplina augurali de avibus **συνέδρεις**, v. **συνέδρος**, 3.) A **σύνεδρος**. Hinc
Συνεδριάζω, f. άσω, in eodem consessu sum.
Συνεδριακός, ή, όν, ad publicum consessum seu concilium pertinens, Suic. Ab eod.
Συνεδριάσθαι, ῶσαι, confideo; **συνεδρίωντο**, *Poët.* pro **συνεδρίωντο**, **συνιζάνετο**, imp.
Συνέδριον, vel **συνέδριος**, ου, τὸ, consessus, concilium, collegium, curia, locus, in quem conveniunt senatores. A
Σύνεδρος, ου, ὁ, consessor, adsessor; (2) consiliarius; (3) aves **σύνεδροι**, quæ pacem inter se servant. Ex **σύν**, & **ἕδρα**.
Συνεείκοσι, simul vigenti. Οὔτις ξυνείκοσι φωτῶν Ἐς ἄφενος τοσσόνδε, Hom. Odyss. 14, 98.
Συνέζωθα, contineo, complector. Ὅσον συνέειργον ἄκρας, Il, 14, 36
Συνείργω, concludo, in unum concludo, colligo, constringo. Τὰς ἀκίας συνείργειν ἰσοσταθμίαις λύγοισι, Odyss. 9, 427. πρόσθεν κ' ἰσόν, ib. 12, 444. Ζωστῆρι θώρηκ' συνέεργε χιτῶνα, ib. 14, 72.
Συνεζεύγμεθα, nom. plur. perf. part. pass. v. **συζεύγνυμι**.
Συνεζόμην, conjuncte.
Συνεζόμεσθα, *conjuncte*.
Συνέζου, *conjuncte*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Συνέζου, 3. s. imperf ind. act. v. **συζάω**.
Συνεζώσαντο, 3. s. a. 1. ind. act. cum v. a **συζώννυμι**.
Συνεῖκα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro **συνῆκα**, a **συνίημι**.
Συνείλω, simul volo.
Συνειμαρμένη, 1. pl. a. 2. ind. med. v. **συνειμαρμένοι**.
Συνείοντο, *properabant*, 3. pl. a. ejusd.
Συνεῖρε, 2. a. 2 ind. med *Dor.* pro **συνίει**.
Συνείρω, fut. ίσω, confuetacio, adfuefacio; **συνειρομένος**, confuefactus, Gl. Vet. p. pass. Τὰ τὰ βέλτιστα ἀκούειν ὑμᾶς συνείρω, Dem.
Συνειρόθην, 2. s. aor. 1. conj. pass.
Συνείωθα, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro **συνήθασι**, a **συνίημι**.
Συνείωμαι, confuetum sibi esse; **συνειώς**, consuetus, Gl. V. part. perf. τὸ **συνειδός**, conscientia, Gl. Vet. (2) scire, perspicere. Σὺν θεῷ δοκῶ ἐμαυτῷ συνειδέναι, σάφ' ἴσθι, Xen. Cyr. 1, 24. Συνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ κακόν, Arist. Eq. 184. Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ —— ξύνοιδ' ἐμαυτῇ σῶφρων, Arist. Thesm. 484.
Συνείδησις, εως, ἡ, conscientia. A **συνείδω**.
Συνείδον, aor. 2. ind. act. verbi **συνείδω**.
Συνειδυῖα, perf. part. f. g. act. *per Syn.* pro **συνειδηκυῖα**, a **συνοίδα**.
Συνεικάζω, simul imitor, exprimo gestu, voce substanno.
Συνείκω, simul cedo, simul obsequor, R.
Συνειλεγμένα, nom. pl. perf. part. pass. n. g. *Att.* pro **συλλελεγμένα**, a **συλλέγω**.
Συνειλέω, cogo, congrego, in locum aliquem compello, & in eo concludo.
Συνείληφας, 2. sing perf. ind. act. *Att.* pro **συλλέληφας**, a **συλλαμβάνω**.
Συνείληχε, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro **συλλέληχε**, a **συλλογχάνω**, pro **συλλήχω**.

Συνελοχίνας, perf. ind. act. *Att.* pro συλλελοχίνας, a συλλέγω.

Σύνειμι, una fum, conſuetudinem habeo, diſſero, ſermocinor, in conventu aut convivio diſcepto, diſputo; συνεῖναι, una eſſe; *Συνών*, converſans; τὸ συνεσομενον, conventus imminens. Τῷ κόπῳ ξυνεῖναι, Ariſt. Plut 321. Σαλαμὶν᾽ γάρ ἐστιν, ἃ ξύνειμ᾽ ἐγώ, Ariſt. Conc. 38. Ἐκ τε σῶ κακοῦς πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα, Soph. El. 622. Καί μοι δυσφιλὴς πρὸς τ᾽ Αἴαντι ξυνεστιν ἱφεδρ᾽, Soph. Aj. 615.

Σύνειμι, coëo, ad arma coëo, congredior, inteſto Marte congredior ſeu concurro, convenio; συνίεναι, convenire, coire, Gl. Vet. συνιών, congrediens.

Συνειπεῖν, aſſentire, patrocinari, defendere. Συνῆσε δ᾽ αὐτῷ Ὑστάσπας, Xen. Cyr. 4, 13.

Συνείπετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi *Συνέπομαι*.

Συνείρω, comprimo, Gl. V. Ex σύν, & εἴρω, i. ἐπῶ, *premo*.

Συνείρω, una habito, cubo. *Etym.*

Συνείργω, f. ξω, concludo, cohibeo, coërceo, in cuſtodia teneo. Οὐ ξυνέρξεις᾽ ἂς τάχος; Soph. Aj. 597.

Συνειρηκὰς, patrocinatus, defenſor. Ex εἰρηκα.

Συνειρμος, ῦ, ὁ, continuata ſeries, cohærentia, continua deductio. A pr.

Συνείρω, connecto, confero. Καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἀδὲν δεομενα φροντιδος φιλοσοφίαν *Συνείρει*, Luc. Gall. Συνειραν τὰς Σπυρὰς, Arift. Av. 1084.

Συνεις, *conjungis*, a. 2. part. act. v. *συνίημι*.

Συνεισάγω, f. ξω, ſimul introduco, mecum intromitto, contero, in commune confero. Πάντα τὰ ἀγαθὰ *Συνεισάγειν* αὐτῇ, Chryſ.

Συνεισακτὸς, ὴ, ὸν, ſimul introductus, qui vel quæ una introducitur. A pr.

Συνεισβαίνω, ſimul ingredior. Ὅσοι τύραννον *Συνεισέβησαν* Ἀργᾶον Σκάφῃ, Eur. Med 477.

Συνεισέρχομαι, ſimul adgredior ſeu invado. Συνεισέζαλεν ὁ αὐτῷ καὶ οἱ ἔξυπνατα τεταγμενοι, Xen. Cyr. 7, 8. Hinc

Συνεισοδὸς, ἡ, impetus, invaſio eodem tempore facta.

Συνεισοικίζω, una ſubeo, ſimul ingredior.

Συνεισπηδάω, infilio una cum; Appian. B. Mithridat.

Συνεισπίπτω, ſimul irruo, irrumpo; συνεισέπεσεν, una incidit, aor. 2. Ἵνα γὲ τῷ ἁρμάτων εἰς τὰς τάφρους ἡναγκάσθη φεύγοντα συνεισπεσειν, Xen. Cyr. 3, 25. Συνεισπίπτειν τοῖς φεύγουσι, Plut.

Συνεισπλέω, una ingredior portum.

Συνεισποιέω, una adſciſco, una adopto.

Συνεισπράττω, una exigo.

Συνεισρέω, vel ῥυω, una irrepo.

Συνεισρέχω, una irruo, una curſu peto, v. c. caſtra, urbem.

Συνεισφέρω, ſimul infero. Ph. confero, collationem facio. Συνεισφέροντες αὐτῷ τὸ νομον Plut.

Συνεισφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio, collecta. A pr.

Συνεισφορέω, f. ήσω, ſimul induco.

Συνεῖχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. *συνέχω*.

Συνείχετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.

Συνεκαθισε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi *συγκαθίζω*.

Συνεκείστο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ verbi *Συγκαίω*.

Συνεκβάινω, una ingredior, procurro impetus faciendi cauſa.

Συνεκβάλλω, ſimul expello, una ejicio.

Συνεκβοάω, ὠ, f. ήσω, una cum alio vel aliis acclamo.

Συνεκδίζω, extraho, educo, ejicio.

Συνεκδράσω, una ejicio, effundo; *paſſ.* ebullio, exuncio.

Συνεκδίχομαι, una excipio ſeu recipio.

Συνεκδημία, Gl. Vet. συνεκδημὰ, comitor; συνεκδημεῖ, comitatur, Ph.

Συνεκδημία, ας, ἡ, comitatus, Ph. A ſeq.

Συνέκδημ᾽, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, peregrinationis ſocius; comes (2) libellus Geographicus quo in itinere utimur.

Συνεκδίδωμι, & συνεκδίδομαι, ſimul nuptum do, colloco, adjuvo ad locandam puellam; (2) ſimul edo, ſeu profero. Συνεξέδασιν αὐτῷ ἱππας, Plut.

Συνεκδοχὴ, ῆς, ἡ, perceptio, Ph. (2) figura grammatica, Synecdoche. Ex σύν, ἐκ, & δίχομαι.

Συνεκδρομὴ, ἡ, excurſio, ſ. procurſio ſimul facta.

Συνεκδρομικὸς, Vox Gramin. cum aliquid dicitur de omnibus ſine exceptione, ubi aliquid excipi debebat, ſ. quod in unum aut alterum non convenit.

Συνεκδύομαι, ſimul exuo, una depono.

Συνεκέρασσε, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi *συγκεράννυμι*.

Συνεκθερμαίνω, concalefacio; (2) excito, inflammo. Συνεξεθέρμαινε αὐξις ἡ συνέρπιζε, Plut.

Συνεκθηλύνω, una effœmino.

Συνεκθλίβω, una exprimo.

Συνεκθνήσκω, commorior.

Συνεκκαιδεκα, ſedecim ſimul.

Συνεκκαίω, una incendo ſ. irrito.

Συνεκίνησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi *συγκινέω*.

Συνεκκεντέω, ἀ, f. ήσω, transfodio, confodio.

Συνεκκλέπτω, furtum, dolum adjuvo, particeps ſum furti, fraudis, clam ſubduco, R. Σὲ δ᾽ ἐπὶ νεὺς Ἀχαικὰς πέμψω συνεκκλέψασα, Eur. Tro. 1019. κέρδη, id. Hel. 1085. γάμους, id. Elec 366.

Συνεκκλησιάζω, ſimul concionem interſum; (2) concionis communis jus habeo; (3) ad eandem eccleſiam pertineo.

Συνεκκλίνω, inclino, ομαι, inclino me.

Συνεκκλύζω, f. ύσω, ſimul eluo.

Συνεκκομιζω, f. ίσω, q d. ſimul exporto; (2) ſimul perfero vel ſuſtineo, alterius mala mea puto. Χρὴ γὰ᾽ ἅτα τῷ ὁμαιμόων κακὰ συνεκκομίζειν, Eur. Or. 607. Δεῖ μὲ συνεκκομιζειν σοι πόνους, id. Elec. 73.

Συνεκκόπτω, exſcindo.

Συνεκκρίνω, ſimul excerno ſeu exhaurio.

Συνεκλαλέω, ſimul pronuncio.

Συνεκλάμπω, f. ψω, ſimul effulgeo.

Συνεκλεαίνω, ſimul tero & comminuo.

Συνεκλεγω, ομαι, una deligo, elego.

Συνεκλείπω, ſimul deficio.

Συνέκλεισα, aor. 1. ind. act. v. *συγκλείω*.

Συνέκλεισαν, 3. plur. aor. 1. ejuſdem.

Συνεκλεκτὸς, ὴ, ὸν, una electus

Συνεκλύω, pariter exæquo, diſſolvo, frango.

Συνεκμαχέω, una pugno, in prælio juvo.

Συνεκμοχλεύω, ſimul vectes avello, januam refringo. Ἐνθένδ᾽ ἐγὼ συνεκμοχλεύσω, Ariſt. Lyſ. 433.

Συνεκπέμπω, f. ψω, una emitto; (2) deduco. Τίνες ὃ ἡ συνεξεπεμψε, Plut.

Συνεκπεπαίνω, v. *συνεκπαίλω*.

Συνεκπερὰω, ᾶ, f. άσω, ſimul tranſeo, ſimul evado.

Συνεκπίπλω, prorſus concoquo, excolo Theophr.

Συνεκπίνω, ſimul ebibo.

Συνεκπίπλω, ſimul elabor, ſimul decido; (2) ſimul auferor, ejicior; (3) evenio, contingo. Ταῦτα ἐκ τ᾽ ὑγρᾶς ἀναθυμιάσιος πέφυκε συνεκπίπλειν, Ariſtot. Οὐδὲ συνεξέπιπλεν ὑπὸ ῥάμνης ἡ τύχης ἱπαιρομένους, Plut. in Pericl. cap. 20.

Συνεκπλέω, f. εύσω, ſimul enavigo, ſimul ſolvo. Συνεκπλεύσας γὰ᾽ εἰς τὼ Αἰγυπλω ὁ Δημήτριος Ἀντιφίλῳ, Luc. Toxar.

Συνεκπληρόω, una expleo vel ſuppleo.

Συνεκπλήττω, ſimul percello; (2) percello.

Συνεκπνέω, ſimul exſpiro, ſimul animam efflo. Οὐ χρὴ *Συνεκπνεῦσαί* μέ *Σοι*, Eur. I. T. 686.

Συνεκποιέομαι, abunde ſuppetit mihi, adjuvor, inſtructus ſum, *cum Lat.* Polyb. v. εκποιέω.

Συνεκπολεμέω, ſimul debello; (2) ſimul belligero.

Συνεκπολεμόω, una ad bellum contra aliquem ſuſcipiendum incito.

Συνεκπονέω, ὠ, f. ήσω, ſimul labores perfero, operam meam laboranti alteri adjungo, R. adjuvo in perficiendo, una molior, ſ. paro. Ὡς τῷ Θανόντι χάριτας δὴ *συνεκπονῶν*, Eur. Hel. 1093. ταῦτ, ib. 1121.

Συνεκποτέω, ſimul ebibendum. Ὅμως δ᾽ ἐπειδὴ καὶ ὁ οἶνος ἄξιος φίλειν, *συνεκποτέ* ἐστί μοι καὶ τῷ τρύγα, Ariſt. Plut. 1085. A *συνεκπίνω*.

Συνεκπράσω, ſimul exigo. *In med.* una ulciſcor, adjuvo in ulciſcendo.

Συνεκπυρόω, concalefacio, contactu, vicinia.

Συνεκσείω, una effluo.

Συνεκτρομέω, f. ήσω, ſimul exſorbeo.

Συνεκστρατεύω, una in bellum eo, belli particeps ſum.

Συνεκτείνω, ſervo.

Συνεκταπεινόω, ſubmitto *me*.

Συνεκτάραττω, vel άττω, f. άξω, inſuper conturbo, perturbo.

Συνεκτάσσω, vel τλω, una aciem inſtruo. Συκτάξιαν γὰ᾽ ἄριστον αὐτὸς, Xen. Cyr. 6, 23.

Συνεκτείνω, una contendo, ſ. extendo.

Συνεκτελέω, ῶ, fut. έσω, ad conſummationem duco.

Συνεκτέμνω, ſimul exſcindo, aboleo.

Συνεκτίθημι, una expono, ſc. cum infante.

Συνεκτιθηνέω, nutricis modo foveo, foveo, curo.

Συνεκτίλλω, *Adv. poſ.* retinendum eſt. Τὸν δ᾽ ἀγαθὸς ἀνδρας ἐχιγιασκε συνεκτίλλ. εἶναι, Xen. Cyr 7, 30. A *συνέχω*. Unde

Συνεκτικὸς, ὴ, ὸν, cohibendi ſeu continendi vim habens; (2) continens & in ſtatu ſuo conſervans; (3) conſtans, i. e. compactus.

Συνεκτικῶς, comprehenſive, ſummatim.

Συνεκτίλλω, una cum partu edo, vel ad partum profum & conduco. Τὰ μὴ συνεκτικὰ τῶν ζώων τεκεῖν τεκεῖν τεφεῖν, Plato.

Συνεκτινύω, *συνεκτίνω*, *συνεκτίνα*, fut. τίσω, ſimul ſolvo, una pendo. Συνεκτινύοντες τὰ χρία, Plut.

Συνεκτρέφω, ſimul enutrio & educo. Ὦ συγκυναγε, ἡ συνεκτραφεὶς ἐμοὶ, Eur. I. T. 711.

Συνεκτρέχω, una excurro, ſ. procurro, ſc. ad pugnam, (2) evenio, contingo.

Συνεκτρίζω, f. ψω, (ſimul) attero ſeu elido.

Συνεκτρεφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, ſimul educatus ſeu enutritus, R. A *συνεκτρέφω*.

Συνεκφαίνω, indico, innuo, ſignifico.

Συνεκφέρω, una educo; (2) una effero de mortuis; (3) una pronuncio. Συνεκφέρειν τῷ τοσήματι ἡ λόγοι, Plut. Hinc

Συνεκφορὰ, ἡ, cum duæ literæ, &c. ſimul pronunciantur in una ſyllaba.

Συνεκφωνέω, ῶ, ſimul exclamo, una pronuncio. Ἰωὴ ὁ τοιοῦτος, ἐπειδὰν ὑπὸ ἐκ φαθυμίας ἀφεθεὶς ἀπὸ *συνεκφωνῇ* φέρεται, Longin. 38. Hinc

Συνεκφωνησις, ἡ, idem quod *συνεκφορά*.

Συνεκφωτίζω, ſimul illuſtro, R.

Συνεκχεω, ω, una effundo. *Aret.*

Συνεκχυμόω, una effundo. A *χυμὸς*.

Συνελαβε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω.

Συναλαζόμαι, *comprehendi*, a. 2. ind. med.

Συναλάλουν, imperf. ind. act. pro *συνελάλουν*, a συλλαλέω.

Συναλαύνω, f. *άσω*, compello, cogo, in angustum redigo; *συνήλασεν*, compulit, Ph. aor. 1. committo, compello, adigo. Συνήλασεν αὐτὰς εἰς εὐδοξίαν, Act. 7, 28. Συνελάσας εἰς τὰ ἱππάσιμα χωρία τὰ Θηρία, Xen. Cyr. 1, 1. Συνελαύμενοι, Arat. Phænom. 176. ubi Theon. Scholiastes, ἤγουν συνημμένοι.

Συνλεγμα, contagio, contusio.

Συνλεξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συλλέγω.

Συνελευθερόω, una in libertatem duco, in libertate affirmanda juvo, libertatem adsertus, *fid de pluribus*.

Συνέλευσις, εως, ἡ, conventus, concursus. A συνέρχομαι. Unde:

Συνελευστικὸς, ἡ, ὸν, ad congressum, coitum inclinans, fc. ut rebus indulgens, ex συνελευσις congressus, coitus cupiditas.

Συνελκυβοτις, nom. fem. part. perf. med.

Συνελκύσαι, aor. 2. inf. act.

Συνελκύσθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. συλλαμβάνω.

Συνέλιξις, εως, ἡ, convolutio. A

Συνελίσσω, vel *-λίττω*, f. *ξω*, convolvo.

Συνελκύω, fut. *υσω*, simul trahio, contraho. Τῷ Θησαλλῷ εἰς ἑκατὸν ἐτῶν φάσεις συνελκύσας, Arist. Nub. 585.

Συνέλκω, f. *ξω*, idem, fc. trahio. Μετὰ τῆ ψυχῆ καθάπαξ συνέλκει, ἢ ἐκλιποῦσῃ, M. Anton. 8, 51.

Συνελογιζοντο, 3. pl. imperf. 1. ind. med. verbi συλλογίζομαι.

Συνλόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi συναιρέω.

Συναλπίζω, *ſpero*.

Συνεμαχησαν, 3 sing. aor. 1. ind. act. verbi συμμαχέω.

Συνεμάνη, simul, pariter, itidem in radios, in rubiginem. Εἰς τὰ ἀνεπιτήδεια συνεμάνησαν ἐλθεῖν, Lo pin. γ. εἰς πάντας ἀεὶ καὶ ἐξ ἴσου, 11. 13

Συνεμβάλλω, simul in jacio, (2) simul irrumpo, irruo. Ξυνεμβαλεῖν ἀμφὶ ἑπτάδας νῆας μιᾶς, Arift. Lyſ. 241. Hinc

Συνεμβολὴ, ἡ, *ſp.* simultas, impetus, fit, occurſus in eodem tempore, v. c. remorum quibus navis.

Συνέμβυ, aor. 2. ind. act. *Lex.* & *Phil.* το συνεπιεῖν, a συνίημι.

Συνεμπυκάω, simul in corigo.

Συνεμπίπτω, simul incido, incurro.

Συνεμπολάω, simul mercor, vel mercor, ut canis, emitto.

Συνεμπορῶ, ἡ, ῶ, commercium & cum alio negotium, Gl. Vet. commercor, 2) fodo. Οὐν' οὐκ ἔστι πρὸς τὰ τῆδ' ξυνεμπορᾶν ἐλεύς; Soph. Trach. 322.

Συνεμπίπτομαι, idem quod

Συνεμπρήθω, f. *ήσω*, ut cum alio incendo & inflammo, (2) una comburo. Εἰ δ' αὖ ἐγὼ μὴ συνεμπρήσω νεῶν φρύγανα, Lut. Ixion. 408.

Συνέμπτωσις, ἡ, concurſus, colliſio.

Συνεμπτύω, f. *ύσω*, ut cum alio incendo, eſflo. Τὰ δ' ἀπὸ συνεμπτύσαι τι καὶ γενέσθαι ὀφείλει, Theophr.

Συνέμφασις, ἡ, adſimilatio, ſive pectus ad aliquid, ſignificatio latens alicujus rei.

Συνεναζω, idem quod

Συνενδεκατίζω, feſtum diem una celebro convivii agitandis, *ſpecie*, quum undecimum a nato infante

Συνεπιδίδωμι, concedo.

Συνέπιδοσις, ἡ, remiſſio, relaxatio.

Συνέπιδυμι, incido.

Συνεπεκειντο, 3 pl. a. 1. act. opt. *Poſſ.* & *Pass.* pro *συνεπήκειντο*, a συμφέρω.

Συνεπεκτῆ, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi

Συνεπέκτην, *Pol.* pro *συμπέσων*, contero, in unum fero locum, offero. Τῷ δὲ σπουδαίῳ, Heſiod. Ἀσπ. 440.

Συνεπιθυσιάζω, idem quod

Συνεπιθυσιάζω, ῶ, f. *άσω*, ſimul fanatico ſeu divino furore agor; (2) numine adflor. Καὶ ὡς ἐκ ἀπροαιρέτου χολάζειν ἄξει τὸν πολίτην ἔλεγχον, διὰ τὸ συνεπιθυσιᾶν τῷ λέγοντι, Longin. 32.

Συνεπιθυσιάζω, v. συνεπιοίσω.

Συνεπινεύω, f. *εύσω*, una annuo, condonor, connecto; *συνεπινεύσας*, cohærens, continuatus Gl. V. p. part. paſſ

Συνεπίστασις, εως, ἡ, intentio, quæ ſimul fit.

Συνεπιτρέπω, f. *ψω*, una concedo.

Συνεπιτρίβω, fut. *ψω*, una fub dio pono.

Συνεπίτριτος, ὁ, f. *ον*, una duplo ſeu pondere, adjuvo in duplando. Συνεπίτριτον ὄλεσαν, Eur. Ion. 1095. Αἱ συνεπίτριτον Φρύγες, id. Troad. 23.

Συνεπίτω, fut. *ἀρῶ*, ſimul tollo vel efferо, ut animum; (2) una diecedo, vel pedibus vel meribus.

Συνεπιχλιδάω, ſequor.

Συνεπλάκη, f. *άσω*, ſimul audio, f. audio, *cum a pueris loco ſyll.* Καὶ τάδε πολλοὶ φασὶ παῖδα Τηλεμάχου ἀρτιγενῆ συνεπλάκην ἀσύτους ἔμεν, Soph. Trach. 370.

Συνεπλάκησε, f. *ψω*, ſimul deſero.

Συνεπόλλυμαι, una exſilio, i. exſulo, una proſilio.

Συνεπομνύω, una ero vel delinquo. Ἐξ ὧν συνεπόμνυσι πάντα πάντες, Hect.

Συνεπομιλλοῦμαι, contendo cum aliquo.

Συνεπόρω, ſimul ſpiro, exſpiro.

Συνεπτάμην, ut efflorefco, floreſco.

Συνεπτύσσω, ſimul corripio ad me, excuſo; *συνεπτυγμένα*, una intro, *συνέπτυξα*, una retexi, aor. 2. Οἱ κύκλοι τῶν ἰχθύων συνεπτυγμένοι μᾶλλον, *συνεπτυγμένοι*, Plut.

Συνεπτύω, f. *ύσω*, ſimul ejero.

Συνεπτύω, ſimul pecto.

Συνεπτώκει, ſimul decipio.

Συνεπτώσσω, una mitto.

Συνεπαριθμέω, a numero, connumero.

Συνεπύω εω, fulmen, ſatis magnus, &c. ſum. *vid δέχ.*, una pinco.

Συνεξάπτω, ſimul accendo, accendo, incendium excito. Ἤκουσι γὰρ περὶ ἑπτάδα ὥρης τὸ σεισμὸν συνεξάπτοντες, M. Anton. 9, 7.

Συνεξεγείρω, excito, incito.

Συνεξαιρέω, f. *ήσω*, exhaurio, aufero.

Συνεξαπατάω, ſimul ſcheco, ſimul imſcio de dolo.

Συνεξάρω, ſimul attollo, ſimul excito.

Συνεξέρχομαι, coexco, f. in ſpatium, cyrcum.

Συνεξορμάω, una exeito.

Συνεξυγραίνω, perſuadeo.

Συνεξυπνίζω, ſuſcito.

Συνεξυπνίω, ſimul exeito.

Συνεξυπνίζομαι, ſimul abigo, ſimul exſcindo.

Συνεξωθέω, fut. *ασω*, ſimul abigo, ſimul exſcindo.

Συνεπαγγέλλω, una denuncio, (militum more) ſum.

Συνεπαιωρέω, una circumeo, (militum more) ſum.

Συνεπακολουθέω, eodem ferio alicui, ad ivo.

Συνεπανίστημι, una excito, *συνεπανίσταμαι*, una infurgo, *συνεπανέστη*, una inſurrexit, aor. 2.

Συνεπανορθόω, emendo, conſtituo, ad melioremſtatum redigo.

Συνέπαξις, ἡ, fimul. act. 1. ind. *Dos.* pro *συνεπηξε*, a συμπήγνυμι.

Συνεπαπωθέω, una & ſimul impingo.

Συνεπαρήγω, una juvo, auxilior.

Συνεπαυξάνω, una crefco.

Συνεπαφίημι, ſimul emitto, f. projicio in quem.

Συνεπάψασθε, 2. p. imf. med. *Ion.* pro *συνεφάψασθε*, a συνεφάπτω.

Συνέπεια, ας, ἡ, contextus verborum, R. Ex σὺν & ἕπω.

Συνεπείγω, f. *ξω*, ſimul urgeo vel impello. Συνεπείγουσι ἐς φ κίνδυνον, *Dion.*

Συνεπείμι, una accedo.

Συνεπείσειμι, una ingredior.

Συνεπεισέρχομαι, una intuo.

Συνεπεσθίω, ſimul ebibo, ſimul abligurio.

Συνεπεκτείνω, una produco, f. produco in longum.

Συνεπεπλεφρόνω, ſimul allevo.

Συνεπιφαίνω, adhuc in lucem edo, adhuc patefacio.

Συνεπιμφο-

Συνέπεμψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συμπέμπω*.

Συνεπεξδω, simul infigo, una & simul impingo; *συνεπεξδομαι*, connitor.

Συνεπέστω, *una præfui*, aor. 2. ind. act. verbi *συνεφίστημι* pro *συνεπιστάω*.

Συνεπεύθύνω, una dirigo, una rego vel moderor, vel adjuvo in dirigendo.

Συνεπευφημία, ᾶς, f. ήσω, una cum aliis fausta acclamatione approbo, Diod.

Συνεπεύχομαι, una vota facio, una preces facio.

Συνέπηξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συμπήγνυμι*.

Συνεπηχέω, uno sonitu seu una voce acclamo, vel accino, admurmuro, applaudo. Πάντες *συνεπήχησαν* μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Xen. Cyr. 3, 28. Συνεπήχησε δ' ὡς ὁ στρατος, ib. 7, 7.

Συνεπιβαίνω, simul conscendo, simul ingredior.

Συνεπιβάλλω, simul injicio; (2) incurro eodem. Ὅσα ἂν *συνεπιβάλλῃ* τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις καιροῖς, Polyb.

Συνεπιβουλεύω, una insidior. Συνεπιβουλεύομαι, mihi quoque insidiæ struuntur. Ἀντιόχῳ τὴν οἰκίαν ἀχύρῳ τεκμαιρόμενος συνεπιβουλεύεσθαι τῷ Καίσαρι, Appian. B. Civil. 2.

Συνεπιγραφεύς, έως, ὁ, qui una fungitur munere describendi tributum. A

Συνεπιγράφω, fut. ψω, simul inscribo, simul auctorem esse dico; (2) consortem laudis facio. Δείμονα καὶ Τύχην τοῖς κατορθώμασι συνεπιγράφουσι, Plut.

Συνεπιδέω, una impono & deligo, de medicamentis, quæ imponuntur locis affectis.

Συνεπιδημέω, una peregrinor.

Συνεπιδίδωμι, una, pariter præbeo. Ἐκεῖνον σεαυτὸν τῇ Κλωθοῖ *συνεπιδίδου*, M. Anton. 4, 22.

Συνεπιζεύγνυμι, simul jungo vehiculo, de pluribus jumentis.

Συνεπιθύω, acuo, vel acuo magis, currentem incito, vim insitam augeo.

Συνεπιθορυβέω, una fremo, una plaudo, &c.

Συνεπιθρηνέω, collamentor. Μὴ *συνεπιθρηνεῖν*, μὰ σφίζειν, M. Anton. 7, 25.

Συνεπιθυμία, ἡ, voluptatis, deliciarum societas.

Συνεπιθυμέω, una cupio, una desidero.

Συνεπιθυμητής, οῦ, ὁ, ejusdem rei appetens, ut competitor.

Συνεπιθωύσσω, una irruo.

Συνεπικεισμαι, simul incumbo, insurgo. Ξυνεπικεισθ' ὑμῖν, Arist. Eq. 266.

Συνεπικλάω, ῶ, f. άσω, una confringo.

Συνεπικοσμέω, ῶ, f. ήσω, una cerno, ad ornamentum addendum juvo. Συνεπικοσμεῖν, καὶ ψυχαγωγεῖν, M. Anton. 3, 2.

Συνεπικουρία, ᾶς, una opitulor. Συνεπικουρεῖν ταῖς ἀπορίαις αὐτῶν, Xen. Cyr. 1, 24.

Συνεπικωμάζω, f. άσω, una cum aliquo sublevo, ad sublevandum adjuvo.

Συνεπικρίνω, f. νω, simul judico, una sententiam fero. Αὐτὸς δ' ἡμῖν, ἑταῖρε, τὰ ὅλα μέρη (ὡς σαφέστατα καὶ καθάπαξ) *συνεπικρινεῖς* ἀληθέστατα, Longin. 1.

Συνεπικροτέω, ῶ, simul applaudo.

Συνεπικυρόω, ῶ, τι ἄθω, simul probo, f. ratum facio. Ἂν μὲν *συνεπικυρώσῃ* τὸ προβεβουλευμένον ὁ δῆμος, Polyb. Ὁ δὲ σωφρονίσας ἅπαντα καὶ *συνεπικύρωσε* τῷ δήμῳ τὴν γνώμην, Plut. in Marcell. cap. 25.

Συνεπικωμάζω, una comessatum eo ad quem.

Συνεπιλαμβάνω, & *συνεπιλαμβάνομαι*, una prehendo, vel simul capesso, vel simul adgredior; (2) adjuvo, opitulor. Συνεπιλαμβάνεσθαι τῷ φιλίππῳ, Diod. Συνεπιλήψεσθαι τῷ ἔργῳ αὐτῷ καὶ ὁ Θησεὺς σωσάτω, Luc. Imag.

Συνεπιλαμπρύνω, ad res præclaras incito magis, *Pass.* res præclaras gero, cum aliis, vel simpliciter.

Συνεπιλεκτέον, una dicendum, addendum.

Συνεπιλογίζομαι, simul cogito, f. computo.

Συνεπιμαρτυρέω, ῶ, una testimonium tribuo seu perhibeo. Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι, Hebr. 2, 4. Huc

Συνεπιμαρτύρησις, ὁ, testimonium.

Συνεπιμειδιάω, arrideo, una lætor, in societatem lætitiæ venio.

Συνεπιμελητής, οῦ, ὁ, curationis alicujus collega.

Συνεπιμελοῦμαι, una curo. Ὅπως τὰ ὑποτίδια ἔχοιεν *συνεπιμελοῖτο*, Xen. Cyr. 5, 21.

Συνεπιμερίζω, juxta, pariter divido.

Συνεπιμετρέω, una vel simul admetior, cumulum addo.

Συνεπινεύω, f. εύσω, annuo, adsentior. Συνεπινεύειν τῇ φύσει, Plut.

Συνεπιννέχομαι, una innato.

Συνεπινοέω, una intelligo, (vulgo subintelligo,) cogitatione addo.

Συνεπίομαι, 1. pl. aor. 2. ind. act. v. *συμπίνω* pro *συμπίω*.

Συνεπιορκέω, ῶ, simul pejero.

Συνεπιπαχύω, idem quod *συμπαχύνω*.

Συνεπιπλέω, inauniceo, adnaviceo.

Συνεπισκέπτομαι, f. -ψομαι, una inspicio, seu una lustro, una considero & dispicio.

Συνεπισκοπέω, simul inspicio vel curo, *Strabo lib.* 8.

Συνεπίσκοπος, ὁ, collega in præfectura vel curatione; in N. T. idem qui *συμπρεσβύτερος*.

Συνεπισκοτέω, una tenebras effundo.

Συνεπισκυθρωπάζω, pariter tristitiam vultu præfero.

Συνεπισπάω, ῶ, f. άσω, una attrahо; *συνεπισπάομαι*, ῶμαι, simul vel una attrahо.

Συνεπισπεύδω, fut. εύσω, una accelero.

Συνεπισπομαι, simul sequor. Οἱ ὁ Πέρσαι *συνεπισπόμενοι*, Xen. Cyr. 7, 8. Τούτῳ ὁ τῷ μύθῳ καὶ φλόγα ξυνεπισπόμενον, Plut.

Συνεπίσταμαι, sum conscius; (2) scio. Ταῦτα δὲ ξυνεπιστάμενοι αὐτοῖς, Luc. *συνεπιστάμενοι* δράσαντι, id.

Συνεπισατέω, & ῶω, una pariter curo, f. præfectus sum.

Συνεπισείλω, una nitto.

Συνεπισείω, congemisco, condoleo, Plut.

Συνεπισείρω, f. ψω, una converto, seu una convertor & reverior. Συνεπιστρεφόμενος τοῖς θεοῖς, Plut.

Συνεπισχύω, viribus meis aliquem adjuvo, auxilior; (2) confirmo, suppetias fero, Gl. Vet. adjuvo. Ἐάν τινα ἰσχύσωσι, δίκῃ συνισχύῃ, Xen.

Συνεπιστασις, ἡ, intentio, incitatio. A

Συνεπιτείνω, una intendo; (2) intendo, adaugeo. Συνεπιτείνει τοῖς πάθεσι, Arist.

Συνεπιτελέω, ad consummationem confero, (una celebro sc. facio, cano sc. hymnum, v. c. pæana. *Eur.*)

Συνεπιτίκτω, una concido, concido.

Συνεπιτίθημι, simul impono, i. e. imputo; *συνεπιτίθεμαι*, simul adorior & invado, insurgo, adgredior. Προσρώμενοι μὴ *συνεπιτιθῇ* τοῖς τότε ἁμαρτοῦσιν αὐτοῖς καιροῖς, Polyb.

Συνεπιτιμάω, insuper laudo, ultro laudo.

Συνεπιτρέπω, permitto.

Συνεπιτρίβω, pariter (omnia) contero, i. e. corrumpo, perfundo.

Συνεπιτροπος, ὁ, contutor, tutelæ princeps.

Συνεπιτροχάζω, simul decurro, *Pass.* simul deproperor.

Συνεπιτυφόω, magis inflo animum, magis effero animos.

Συνεπιφαίνομαι, simul apparco, præsto sum, vel exorior.

Συνεπιφάσκω, assentior.

Συνεπιφέρω, simul infero.

Συνεπιφεύγω, confugio, *de pluribus*.

Συνεπιφθέγγομαι, una vociferor.

Συνεπιχειρέω, una aggredior.

Συνεπιψαύω, commentior, una, pariter mentior. Οὐ γάρ σοιν λαζόνες *συνεπιψαύσωσι*, Callim. Hymn. in Dian. 224.

Συνεπιψηφίζω, una cum aliis suffragio meo confirmo. Συνεπιψηφίσαι τὰ δίξαντα τῇ χειρὶ, Aristot.

Συνέπιωγον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi *συμπίνω*.

Συνεπλησαν, 3. plur. a 1. ind. act.

Συνεποκέλλω, una ad littus appello.

Συνέπομαι, sum comes & adsecla. Οἱ δ' ἅμα τοῖσιν *συνεπέποντο*, Theocr 13, 17. Συνεπέσθαι τοίνυν μοι πάντες, Xen. Cyr. 4, 2.

Συνεπόμνυμι, simul juro, conjuro. Συνεπόμνυσι δ' ὑμῖς ταῦτα πᾶσαι; Arist. Lys. 237.

Συνεπιπτεύω, f. εύσω, simul inspicio.

Συνεποτρύνω, magis incito & iple impello.

Συνεπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio, cum vulneris cicatrix contrahitur.

Συνεπτέριζω, fut. ίσω, una impello ventum secundum immittens, Aristot.

Συνεπτυγμένως, complicate. A *συνεπτυγμένος*, complicatus, *συμπλοκή*.

Συνεπτάκεις, 3. sing. pluq. ind. act. *Ion.* pro *συνεπτάκει*, a *συμπίπτω* pro *συμπίπτω*.

Συνεπωδάω, pariter (diverso tamen tempore) incubo.

Συνεπωθέω, ῶ, simul detrudo.

Συνάγω, f. ξω, colligo, congero; (2) confero, contribuo; (3) opitulor ad aliquid conficiendum. Συνάγειν τὸν λόγον, Isocr.

Συναγωνιστής, οῦ, ὁ, rivalis. A

Συναδω, ῶ, simul amo. Καλεῖν δέ τ' ἐπαναμάθῳ· Συνᾴδομαι, Moch. 7, ult.

Συναείρω, contero, collationem do. Ab ἀείρω fundo.

Συναγάζομαι, f. άσομαι, cooperor, Gl. Vet. conficio, fulgo. Ἐν ξυμποσίοις καὶ ξυναγάσῃ Σκίπει, Soph. Antig. 41. Συναγαγόμενοι λίθοι, congregati, Thuc. Πρῶτα τὰ αἰτία ξυνάγαζονται, Xen. Cyr. 7, 9.

Συναγωγεύς, έως, ὁ, operis fector, adjutor.

Συναγωγικός, ή, όν, idem

Συναγώγιτις, ιδος, fem. a *συναγώγης*.

Συνάγωγια, & Συναγωγία, ας, ἡ, auxilium, ap. Ios. (2) ap. Scr. Eccles. cooperatio, mutua opera, mutuum auxilium. A

Συναγωγία, ῶ, adjuvo, prosum, confero, Gl. V. suppedito. Πάντας ἐκ ἐν ἀποτέλεσμα Συναγωγῶν, M. Anton. 6, 31. A Συναγωγός. Unde

Συναγωγιον, & Συναγώγιον, ου, τὸ, officina, Ph.

Συναγώγημα, τος, factum; (2) mutua opera, mutuum auxilium. A *Συναγωγέω*.

Συναγώγησις, ως, fing. f. 1. ind. act. verbi *Συναγωγέω*.

Συναγωγικός, ή, όν, ad opem ferendum promtus, opem mutuam præstans.

Συναγωγός, ὁ, ἡ, ὁ, in conductione operis fector, qui communitet opus conducit.

Συναγωγός, ὁ, ἡ, ὁ, cooperator, adjutor, collega, administer. Ex Σύν, & ἀγωγός.

Συναγωγοντες, nom. plur. part. præs. act. pro *Συναγόντες*, a *Συναγω*.

Συναείρω, f. ξω, adjuvo. Ἐν ἂν ῥοπῇ φαίδιμον κεῖμαι (φατρι) τέκνον, ὅτι οἱ ξυνέρξας; Soph. Trach. 83. Ab eod.

Συνάδω, simul facio. Ἐμοὶ ἅπαντα φατρὶ τιμωρεῖν δοκεῖς, ὅτι ξυνέρδασε, τλῆ τε δρᾶσαι; Soph. El. 352.

Συνάδω, f. άσω, defigo, impingo, fortiter comprimo, ut dentes, cum conterantur, *Cyr.* ἐδόμην. incumbo, impressionem facio. Χρυσίαισι Συνάδουσι σφύραις κοπίδων ἀφ' Ἥφαιστος, Eur. Bac. 97. Οὐδὲ χέρας δισσαῖς διδύμοις Συνᾴδιεντες χαρίσσι νέον ἁρμόσαμεν Θρῆκες, id. Iph. in Tau. 458.

Συνάρεσις, εως, ἡ, collusio, confertio, connexio, Suic. A *Συναρόω*. Unde

Συναρεστικός, ή, όν, suo nixu se continens.

Συναίρω, una tempo.

Συναιρτμία, ᾶς, idem.

Συναίρω, pariter dico, adsentior, item defendo.

Συναίρω, fut. ίσω, contendo.

Συνεργός, ὁ, ἡ, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui vel quæ lanificium simul exercet, socius vel socia in lanificio; (2) socius in aliquo opere, socius laboris.

Συνεργικός, ή, ό, copulatorius, bene connectens. A *Συνείρω*. Unde

Σύνειρξις, εως, ἡ, copulatio, Gl. Vet. copula.

Συνείρομαι, interrogo, Hes.

Συνείρω, conrepo, Gl. V.

Συνέρχομαι, convenio, in unum eundemque locum, finem consilium venio (2) dicitur & de incuntibus matrimonium (3) & pro accidere *συμβαίνειν*; *Συνελθόντες*, congressi, a. 2. part. *Εἰς ὃν Συνελθων*, Eur. Ph. 46, *Τί κόθορός ϰ᾽ ῥοπαλον ξυνηλθετ᾽ ὤ*; Aristt. Ran. 47.

Συνερωτάω, ῶ, f. ήσω, simul interrogo, quæstionem propono. *Ἐι δέ γε ἐθελήσεις ϰ᾽ μικρὸν ὑπομεῖναί με συνερωτώμενον*, Luc. Bis. Accus.

Σύνες, 2. sing. aor. 2. imper. act. v. *Συνίημι*.

Συνέσ, dat. sing. *Ion. & Att.* pro *Συνετεί*.

Σύνεσις, εως, ἡ, intellectus, prudentia, sapientia, Gl. Vet. (2) conscientia, (3) commissio, contio. A *Συνίημι*.

Συνεσθίω, una comedo, simul vescor. *Συνεσθίε αὐτοῖς*, Luc. 15, 2. *μ᾽ τὸν Ἑβραίων ἄρτ.ς*, Gen. 43, 32.

Συνεσκιαμμένως, *Adv.* collectim, confertim, simul. A *Συσκιάζω*.

Συνεσκιασμένως, *prop.* sub umbra, in umbra; (2) obscure. A *συσκιάζω*.

Συνεσπάραξε, 3. f. a. 1. ind. act. verbi *Συσπαράσσω*.

Συνεσπείσθαι, f. m. *σεισθῆναι*, simul incido, cado. *Συνεσπεισόμεθα γὰρ μᾶζ σοῖ*, Aristt. Conc. 1089.

Συνέσταμαι, una vel simul sequor, comitor.

Συνεσταλμένοι, *contracti*, nom. pl. perf. part pass. verbi *Συσταλλω*. Hinc

Συνεσταλμένως, *Adv.* correpte, correpta syllaba; (2) parce.

Συνέσασαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro *Συνεσησαν*, a *Συνίημι*.

Συνεσαυσθη, 3. f. a. 1. ind. pass.

Συνεσαυρωμένοι, nom. p.ur. part. perf. pass. v. *Συσαυρόω*.

Συνέσειαν, *comprofuerunt ad sepulturam*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *Συσσηλω*.

Συνέσῃ, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *Συνίημι*.

Συνεσχεν, 3. sing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro *Συνεσχεν*.

Συνεσχηκότως, *Adv.* constricte, contracte, contracto animo. A *Συνέχω*.

Συνεσχηνῦαι, nom. pl. part. perf. act. f. g. v. *Συνέχω*.

Συνεσχίσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act.

Συεσιασις, εως, ἡ, q. d. coenulatio, commune epulum, Gl. Vet. convivium. A

Συνεσιάω, ῶ, f. άσω, convivio seu epulo excipio; *συνεσιᾶμαι*, convivor, V. Gl. *Συνεστιάμενοι τὰ αὐτοῖς ἀφελῶς*, Ælian. V. H. 4, 9. A *συνέσιος*.

Συνεσίη, ης, ἡ, convivium, *Ion.* Ab eod.

Συνέσιος, ε, ὁ, q. d. confocialis, domesticus, contubernalis, convictor, Gl. Vet. conviva Ex *σὺν*, & *ἑστία*.

Συνεσῶτας, acc. plur. perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro *συνεστηκότας*, a *συνίστημι*.

Συνέχον, aor. 2. ind. act. v. *συνέχω*.

Συνεταιρίσασθαι, ῶμαι, una societatem cum aliquo ineo. Ex *σὺν*, & *ἑταῖρος*. Unde

Συνεταιρίς, ίδος, ἡ, sodalis, socia, amica.

Συνέταξε, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi *συντάσσω*.

Συνετάφημεν, 1. pl. aor. 2. ind. pass. verbi *συνθάπτω*.

Συνετίθεντο, 3. pl. pluſq. indic. pass. verbi *συντίθημι*.

Συνετίλισαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi *συντελίω*.

Συνετήρι, 3. f. imperf. ind. act. pro *συνετήρει*, a *συντηρέω*.

Συνετής, ές, ὁ, intelligens. Ex *συνίημι*.

Συνετίζω, intelligentem reddo, intelligere facio. A *συνετής*.

Συνετίσῃ, f. 1. ind. act. *Att.* pro *συνετίσω*, a *συνετίζω*.

Σύνετό, 3. sing. aor. 2. indic. med. verbi *συνίημι*.

Συνετός, ή, όν, qui intelligi potest; (2) intelligens, perspicax in judicando, sciens, Ph. prudens, solers. *Ὡς πασῶν ϕ συνετώτατον, ϕ σοφώτατα ὅλως ὀνομάζων*, *Lucian. Vitar. Auct.* 20.

Συνετρίβην, aor. 2. ind. pass. verbi *συντρίβω*.

Συνετῶς, *Adv.* intelligenter, prudenter, Gl. V. prudenter, sapienter. A *συνετός*.

Συνεύδω, *conpraesum*, act. 2. 3. f. verbi *συναιδάνω*, *Οὐδ᾽ αὐτοῖς ἀρῶ θέρεσι συνευδήσει τυνή*, Phocyl. 179.

Συνεύδω, 3. pl. a. 2. ind. act.

Συνευνοῦμαι, ῶμαι, f. ήσω, simul benevolus sum.

Συνευδοκίω, ῶ, fut. ήσω, comprobo, adentior, consentio, Ph. *συνευδοκεῖ*, conducit, invicem videtur, complacet. *Συνευδοκοῦντες τῇς ἐχούσης τὴν περίχυσιν ὕδατος*, Luc. 11, 28. *τῇ αἱρέσει αὐτῶ*, Act. 8, 1. *συνευδοκεῖ νικᾶν μετ᾽ αὐτῶ*, 1 Cor. 7, 12. Hinc

Συνευδοκητής, οῦ, ὁ, qui cum alio conspirat, cui idem cum alio placet.

Συνεύδω, una dormio, convenio, una cubo. *Ἥτις ξυνεύδει τῷ ϕιλτάτῳ*, Soph. Ll. 589.

Συνευδωμοῦμαι, οῦμαι, simul lætitiæ sum particeps.

Συνευνάζομαι, simul dormio, concumbo.

Συνευνώθησαν, *conjugati fuit*, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Recor.* pro *συνευνώσησαν*.

Συνευνήτης, ου, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex *σὺν*, & *εὐνάω*, *dormio*. Hinc

Συνευνήτις, ιδος, ἡ, uxor, conjux.

Συνευνήτ, qui vel quæ eodem cubili utitur; (2) maritus, uxor. Ex *σὺν*, & *εὐνή*.

Σύνευνος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, conjux, concubina, Ph.

Συνευρυσθενής, ὁ ϰ᾽ ἡ, simul recte institutus. *Συνευρυσθενὴς ἀνείλησις*, *Aret.*

Συνευτυχέω, pari felicitate utor, pariter lætor.

Συνευτυρέω, ῶ, compano, aliquem in compartiendo vel adquirendo adjuvo, operam meam alicui navo; *συνευτυρέομαι*, una a bando. *Ἐκείνῳ μὲν τριάκοντα μιᾶς συνευτυρέσας*, Dem.

Συνευτυχίω, ῶ, simul felix sci fortunatus sum, pariter res feliciter gesti, simul rebus secundis fluo.

Συνευφημέω, bene ominor, *pro de pluribus bene ominabus*, i. una bene ominor, laudo precor, laudo.

Συνεφέλκομαι, idem.

Συνεφίημι, *collator*, congaudeo, simul me oblecto

Συνεφίχειρέω, una precor, simul veta facio; (2) bene precor alicui, exitum felicem opto. *Τεύχη δὲ ξυνεφίχειρεῖ*, Eur. Hel. 651.

Συνεφίχησα, ά, *fut.* ήσω, una convivio excipio, & *συνεφιχήσομαι*, una epulor. *Συνεφιχήσαμεν*, *ὑμᾶς ἀξίως ἑαυτῶν ποιησάμενοι*, Jude 12.

Συνεφίημαι, fut. ήσομαι, simul capesso, simul incipio & adgredior; (2) adjuvo, opitulor. *Τῷ Ϝ᾽ ἁρμάτι τῷ ἵππω συνεφαψόμενος*, Hesiod. *ϕ ἠδονῆς*, Luc. *Συνεφίπτεσθ᾽ ἠδὲ ϕοβεῖσθαι*, Chryl.

Συνεφομόζω, adjungo.

Συνεφορμέω, simul subsidio sum, in subsidiis sum.

Συνεφυλάττω, idem quod

Συνεφέλκω, *conpraesum* *συνεφείλκομαι*, simul traho. *Μηδὲν τῷ σώματι συνεφέλκεται*, Plat. Phaed. 20. *συνεφείλκετο ϕ νεανίσκον*, Heliod.

Συνέχομαι, & *συνεσχόμην*, una sequor. *Συνεσχόμην ὁ ϰ᾽ ἁπὰ ἡ ϕάλαγξ δρόμῳ*, Xen. Cyr. 3, 2. *Ἡ ὁ λαθὼν αὐτὸν συνεσχόμην*, ibid. 6, 26.

Συνεφηβεύω, una pubesco seu adolesco. Ex

Συνέφηβος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui una pubescit, pubertatis & adolescentiæ socius, æqualis.

Συνέχω, *conpraesum* *συνέσχηκα*, simul capio, (2) attendo animum, *συνεφίσαμαι*, una præsum, una insurgo. *Καὶ συνεπίσχε ὁ ὄχλος κατ᾽ αὐτῶν*, Act. 16, 22.

Συνεφώνησας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συμφωνέω*.

Συνέχεια, ας, ἡ, continuitas, perpetuitas, adfiduitas; (2) crebritas, densitas. A *συνέχω*.

Συνέχειον, 3. plur., imperf. indic. act. verbi *συνέχω*.

Συνέχες, *Adv.* continenter, sine intermissione. *Ὑπὸ δ᾽ ἄρα Ζεὺς Σωιχὲς*, Hom. Il. 12, 26. *Οὐρανῷ ἔλκουσα ϕῶτ᾽ ὄμματα συνεχὲς αἰεί*, Arat. Phænom. 20.

Συνεχέστερον, *Adv.* sæpius, Gl. V. *συνεχέστατα*, *Adv.* sæpissime, Gl. Vet. A *συνεχὴς*.

Συνεχέως, *Adv.* adfidue, frequenter.

Συνεχὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, continuus, continens, cohærens, perpetuus; (2) crebri, frequens, densus. A *συνέχω*.

Συνεχθαίρω, una odi, eosdem inimicos s. habeo, s. duco.

Συνεχθω, id m. *Οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμϕιλεῖν ἔϕυν*, Soph. Antig. 529.

Συνεχύθη, 3 f. a. 1. ind. pass. v. *συγχέω*.

Συνέχω, fut. ξω, tenco, colubeo, cohæreo, comprimo, coarcto, coerceo; (2) conferto, comprehendo, collego; incumbo, intendo, non omitto a me, *συνεχόμαι*, opprimor, Gl. V. *συνέχονται*, premuntur, Ph. *Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς*, 2 Cor. 5, 14. *Συνεχῶν τὰ ὦτα ἀὐτῶν*, Act. 7, 57. *Συνέχουσι σε πανταχόθεν*, Luc. 19, 43. *Δύο δ᾽ ἔνι μοῖρ᾽ ὀδυνηρὰ θανάτοιο τελευτὰς γε συνέχουσιν ἑκάστῳ*, Eur. Alc. 804. *Συνεχομένη πυρετοῖσι μεγάλοις*, Luc. 4, 38. *Συνεχόμεθα ὑπὸ πολεμίων*; Act. 18, 5.

Συνεχῶς, *Adv.* continenter, sine intermissione; (2) crebro, frequenter, densissime.

Συνέψεσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi *συμψηφίζω*.

Συνέψω, simul coquo, Gl. V. concoquo.

Συνεψάγετε, 2. pl. aor. 2. ind. act. *Att.* pro *συνάγετε*, a *συνάγω*.

Συνεψεσμένοι, nom. pl. perf. part pass.

Συνεψηφίσατο, 3. sing. imp. ind. act. pro *συνεψήφισε*, a

Συνήγορέω, ῶ, f. ήσω, patrocinor, patrocinio meo defendo; (2) adfentior, adliudor. *Συνηγορεῖν ἐκ τίνων*; Aristt. Nub. 1085. *Συνήγ᾽, ὦ σιγῶσα καὶ κατηγόρει*, Soph. Trach. 627. Ab *ἀγορά*, *forum*. Hinc

Συνηγορία, ας, ἡ, patrocinium, defensio.

Συνηγωνίσω, ας, ἡ, defensio cultus. A *συνήγορος*. Hinc

Συνηγορικός, ἡ, όν, qui defendit

Συνήγορος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, advocatus, patronus.

Συνηγορήθη, 1. plur. imperf. ind. act. pro *Συνηγορίσθη*, a *Συνήγορος*.

Συνηδιάτο, *cognovit*, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* & *Ion.* pro *Συνῳδεν*, a *Συνοίδα*.

Συνήδεε, 3. sing. pluſq. ind. act. *Att.* pro *Συνῄδει*.

Συνήδομαι, pari voluptate & gaudio adficior, gratulor; *Συνῄδεσθη*, aor. 1. pass. *Οὐ μὴν ϕανεντι γ᾽ ἐλεύθεως Συνήδομαι*, Eur. Rhes. 959. *Συνήδεμαι γὰρ τῇ νόμῳ τῷ Θεῖ*, Rom. 7, 22. *ἄλλῃσι δώμασι*, Eur. Med. 136. *Ὡς μοι Συνήδης*, id Ion. 765. *Συνήδεσ᾽ ἐκείνῳ καιρῷ*, Xen. Cyr. 4, 1.

Συνηθάω, una exhilaro, oblecto.

Συνήθεια, ας, ἡ, consuetudo, familiaritas. A

Συνήθης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, consuetus; (2) familiaris. Ex *Συνω*, & *ἦθος*, *mos*.

Συνήθλησα, a. 1. ind. act. v. *συναθλέω*.

Συνηθροισμένοι, nom. plur. perf. part. pass. v. *Συναθροίζω*.

Συνήθης, gen. sing. *contr.* a *Συνήθεος*.
Συνηθῶν, gen. pl. *contr.* pro *Συνηθέων*.
Συνήθως, *Adv.* pro more, pro consuetudine, Ph. solenniter, Gl. V. familiariter.
Συνῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. *συνίημι*.
Συνήκω, convenio, cœo. Τὰ ἓξ χίσμαθ' ὧδε εἰς ὀξὺ *Συνήκοντα*, Theophr.
Συνήλασαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. *Συνελαύνω*.
Συνῆλθεν, aor. 1. ind. act. v. *συνέρχομαι*.
Συνῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus, æqualis.
Συνηλικιῶται, ων, οἱ, æquales; *Συνηλικιῶτιδες*, æquales.
Συνηλοίησα, aor. 1. ind. act. v. *συναλοιάω*.
Συνηλόα, ῶ, conclavo, Gl. Vet. clavis compingo.
Σύνηλυς, υδος, ὁ, ἡ, ἡ, convena; *Συνήλυδες*, convenæ, Ph. Ab ἔρχομαι, unde ἦλυθον, & ἦλυσις.
Συνηλυσιν, ις, ἡ, conventus, coitus, *Ion.* pro *συνηλισια*. Ab eod.
Συνήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod. Suic.
Συνήλυσις, εως, ἡ, conclavatio, Gl. Vet. A *συναλόω*.
Συνήθεια, ας, ἡ, consuetudo, familiaritas.
Συνημοσύνη, ης, ἡ, societatis aut fœderis sanctio, pactum. A *συνίημαι*. Ἴκταρ μή μοι, ἄναξ συνημοσύνας ἀλιάρξῃ, Hom. Il. 22, 261.
Συνηλιτόμην, *conflictus sum*, aor. 1. ind. pass. v. *συρραπτω*.
Συνήμερία, una mercer.
Συνήμερος, ὁ, ἡ, ἡ, conjunctus & velut quodam vinculo communis; (2) comis, comparatus, facilis. Ex *ξύν*, & *ἄειρω*.
Συνημμένως, *fut.* σω, simul decipio. Καὶ μὴν ἐγὼ συναπατηθεὶς, συνεμμένως σεθεν, Aristoph. I. 1. 845.
Συνήμοσε, 3. s. imp. ind. act. *contr.* pro *συνήμοσε*, v. *συνίημι*.
Συνήπτεσθαι, una tempare; *metaph.* concordem aliquid facere. Ἵξις ἐν εἰτ' οὖν τάλαντον φῶς σοι μᾶλλον ἢ σκότῳ ξυνήπτετον, Soph. A. 1340.
Συνηρεφὲς, ους, τὸ, umbrosum. Ὅτε τῷ τοίτῳ ἔτει συνηρεφὲς, Theophr. A
Συνηρεφὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ἡ, tectus umbra, spissa tanquam tecto, umbrosus, opacus, contractus, densus, refertus. Ἐν τόποις συνηρεφέσι καὶ κοίλοις, Plut. in Publicol. cap. 21. A *Σύν*, & ἐρέφω, *tego*. Hinc
Συνηρεσίην, vel *συνηρεφεια*, ας, ἡ, condensitas arborum.
Συνηρεμμένως, contracte, per contractionem. A *συνηρεφὴς*.
Συνηριθμῶν, ῶν, ὁ, ἡ, ἡ, connumerandus; pro *Συναριθμῶν*.
Συνηρμοσμένως, apte. A *Συναρμόζω*.
Συνηρχίτην, 3. s. imper. ind. med. verbi *Συνέρχομαι*.
Συνῆσθιον, impers. ind. act. v. *συνηθίζω*.
Συνησκημένως, polite, Ph. A *συνησκημένος*, part. a *συνασκέω*.
Συνῆτε 2. pl. aor. 2 conj. act. v. *συνίημι*.
Συνηττῆσομαι, ήσομαι, p. *Συνήττημαι*, una superor, vincor. Ταῦ ὁ πολεμίων στόλος μὴ *συνήττηται* κατ' ἀνδρῶν, Xen. Cyr. 6, 27.
Συνήφθη, 3. s. aor. 1. ind. pass. v. *συνάπτω*.
Συνηχέω, consono, concrepo.
Συνήχησις, εως, ἡ, concentus. A pr.
Συνήχθης, 2. s. a. 1. ind. pass. v. *συνάγω*.
Συνῆψαν 3. pl. aor. 1. ind. act. v. *συνάπτω*.
Συνθάκεια, adsideo. Ex *Θάκος*.
Συνθακέω, υ, ὁ, consessor. Ex iisd.
Συνθάλπω, fut. ψω, confoveo, concalefacio.
Συνθαμβέω, tereor.
Συνθάπτω, fut. ψω, consepelio, una sepelio.

Καὶ ἡ θανοῦσα τόνδε *Συνθάπτειν* φίλον, Soph. Aj. 1305. Κόσμῳ γ' ἑτοίμῳ, ὦ Σοι *Συνθάψει* σῶσις, Eur. Alc. 146. Ἀρ' Ἀτρέως σαῖδ' ὀλόμεθα *Συνθαπτοί*; idem. Hel. 1260. Συνετάφημεν (a. 2.) ἂν αὐτῷ Rom. 6. 4. Συνταφέντες αὐτῷ, Col. 2, 12.
Συνθαυμάζω, pariter & ipse admiror, miror.
Συνθεάομαι, una specto, conspicor.
Συνθεατὴς, οῦ, ὁ, qui simul spectat, spectationis socius. A pr. Hinc
Συνθεάτρια, ας, ἡ, quæ simul spectat.
Συνθέλω, simul volo, contentio. Συνθέλω σ' ἐγὼ, Eur. Her. fur. 835.
Σύνθεμα, ατος, τὸ, signum, quod ex compositio datur, tessera; (2) pactum; (3) compositio libri. A *συντίθημι*.
Συνθεμένος, ὁ, a. 2, part. med. v. *Συντίθημι*.
Σύνθεο, *comprime*, a. 2. imper. med. *Ion.* pro *Σύνθησο*, ab eodem. Σὺ δὲ σύνθεο, ἠμὲ μοι ὄμοσσον, Hom. Il. 1, 76.
Συνθεολογέω, ῶ, *f.* ήσω, simul cum alio deitatem alicui adhibeo; *Συνθεολογοῦμαι*, simul cum alio deitas mihi adhibetur.
Συνθερίζω, fut. ίσω, una meto, una messem facio
Συνθερμαίνω, concalefacio.
Συνθεσία, ας, ἡ, compositio, Gl. Vet. continuatio; pactum, fœdus, Hom. Il. 5, 319. A *Συντίθημι*.
Σύνθεσις, εως, ἡ, compositio, coagmentatio, commissura cujuslibet rei; (2) Synthesis, *figura grammatica*. Ab eod.
Σύνθετο, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro *συνέθετο*. a *συντίθημι*.
Συνθετὸν, compositum, conveniendum.
Συνθέτης, ου, ὁ, compositor. Ab eod.
Συνθετίζω, arte compono, v. c. comas. *-ομαι*, comam compositam habeo. A *Σύνθετος*.
Συνθετικὸς, ὴ, ὸν, qui componere & struere novit. A pr.
Συνθετὸς, ὴ, ὸν, ἡ, ὸν, & *Συνθετὸς*, ὴ, ὸν, compositus, coagmentatus. A *Συντίθημι*.
Συνθέτως, composite, verbo composito
Συνθὴν, ῶν, concurro, una cerio. Ὦ φίλα, νῦν ἡμὶν *συνθέσθαι* ἥδε γε βουλὴ, Hom. Odyss. 20, 245.
Συνθιασάρια, ὰ, fut. ἴσω, simul adipiscor, Suic. (2) animadverto, cognosco. Suic. (3) una sacra solemnia celebro, & ludos specto.
Συνθλῖψις, εως, ἡ, compositio, coagmentatio; (2) sponsio, pactum, conventio, fœdus. A *Συνθλίβω*.
Συνθλιψιμαι, p. ψομαι, &c. facio.
Συνθῆκαι φύλαξ, ακος, ὁ, qui custodiendæ traditæ sunt tabulæ pactorum, Ph. tegulator.
Συνθῆκαι, ατος, τὸ, compositum, constitutum, compactum; (2) signum; Ph. insigne, sigillum. A *Συντίθημι*.
Συνθηματικὸν σίφωνι, locutiæ coenæ, de quibus conficiendis constitutum & conventum est. A *Σύνθημα*. Unde
Συνθηματικὸς, ut *συνθηματικὰ, βδελυκὰ*, epitheta ter signa ac notas arcanas scripturæ.
Συνθηματίσιον, ν. τὸ, tesserula Gl. V.
Συνθηματικῶς γράφειν, per signa & notas scribere.
Συνθηνέω, una venor, proprie & tropice. Ὁ μὲν ὡς φίλῳ *συνεθήρα*, Xen. Cyr. 1. 4. 24.
Συνθηρατὴς, ὁ, ὁ venationis socius. A pr.
Συνθηρεύω, ν *συνθηράω*. Ἃ δ' ἐκείνοις θέμις, μίμησις ἡδὴ ταῦτα *συνθηρεύεται*, Arist. Thesm. 163.
Σύνθηρος, ν, ὁ, ἡ, ἡ, v. *συνθηρατὴς*.
Συνθήσει, 3. s. f. 1. ind. v. *συντίθημι*.
Συνθιασεύω, una thiasos duco, una bacchor.
Συνθιασεύτης, ου, ὁ, consors θιάσου; (2) socius sodalis, Arist. Plut. 507
Συνθίγγάνω, una tango, contrecto.
Συνθλάσαι, aor. 1. inf. act. v. *συνθλάω*.
Συνθλασθήσῃ, 3. sing. f. 1. ind. pass.
Συνθλάω, ῶ, fut. άσω, contundo, Gl. Vet. *συνθλῶ*, contundo, Ph. *συνθῇ*, contundit, confindit; *συνθλασθῶσιν*, obtundantur, Pro conflidantur, a. 1. pass. conj. Καὶ ὁ σίσυρ

νῦν ἐ λίθον τῶν, *συνθλασθήσῃ*, Matt. 21, 45, & Luc 20, 18.
Συνθλίβω, fut. ψω, comprimo. *Συνθλίβειν* αὐτὸν, Marc. 5, 24.
Συνθνήσκω, commorior. Πολλάκις *συνθνήσκουσι* κακοῖς οἱ συμπαρόντες, Phocyl. 127.
Συνθύσομαί σοι, Eur. Med. 1213.
Συνθυσιάτωρ, *Dor.* pro *συνθυσιάτωρ*, ορος, ὁ, cerviva.
Συνθύτης, ου, ὁ, idem. Ex *σὺν*, & *θοίνη*.
Συνθορυβία, una tumultuor, strepo, obstrepo.
Συνθρανῶν, idem qu d
Συνθραύω, confringo, Gl. V. Τῷ δὲ θραυσθέντι κράτει *συνθραύσω* σίδηρ, Eur. Or. 1547. Συντεθράυστα. δ' ὅπαν σκιροτάτας ἐδάνιτο δ σμὰς τὰς ἰμὰς, Eur. Bac. 634.
Συνθρηνέω, ῶ, collamentor.
Συνθρηνῶν, ῶν, ὁ, ἡ, ἡ, luctus seu lamentorum socius.
Συνθρονιστὴς, οῦ, ὁ, ἡ, ἡ, qui eodem in throno sedet. Gl. V. particeps regni.
Σύνθρονος, ν, ὁ, ἡ, ἡ, consonus.
Συνθρύπτω, fut. ψω, confringo; (2) deliciis frango, delicatum & mollem reddo. Σύνθρυπτοί τε μὴ τῷδ' ἦσαν, Act. 21, 13.
Συνθυμέω, unanimus & concors sum, ejusdem animi sum; (2) simul tractor.
Συνθυμόω, simul ad iram concito.
Συνθύω, f. ύσω, una sacrifico, una sacra facio. Ἢ δὲ ξύνις ἀστοῖσι *συνθύειν* χρεών, Eur. Hel. 803.
Συνθωκία, una fœdeo. A *Θῶκος*.
Συνιδεῖν, a. 2. inf. act. v. *συνείδω*.
Συνεδρόα, ῶ, confodo, una fodo.
Συνειλεμμι, una colloco; (2) in eodem templo dedico, consecro.
Συνειλέω, una sacerdotem facio s. inauguro, *pass.* simul sacerdos fio.
Συνεῖν perf. inf. act. *contr.* pro *συνῆκέναι*, a *συνίημι*.
Συνεῖς, pres. part. act. v. *συνίημι*.
Συνείμεν, præt. inf. act. *Ion.* pro *συνεῖναι*.
Συνεῖσαι nom. pl præt. part. act.
Συνειρὸς, ὁ, ἡ, in facerdotio collega.
Συνείρω, ν, ὁ, ἡ, ἡ, qui una sacris fruitur.
Συνειτάζω, una sacrifico.
Συνείρω, 2. pl. præs. imper act. v. *συνίημι*.
Συνείρω, connecto, fabrefacio; (2) desero, sedulo ut caput in pectore. Σήραι δ' αἱ μὲν ἐ κατ. *συνείραν*, Theocr. 22, 112. Μήτε νῦν συνιτρέχῃ, μήτε *συνείρῃ*, M. Anton. 11. 11.
Συνείρασις, εως, ἡ, sedimentum, confidentia tori, labes. Ἡ λύτη *συνείρασιν* ποιεῖ γενέσθαι ἐν σπέρματι, Alex. Aphrod. l. 2. p. 1 (2, Syntaxis, *figura grammatica*, quum duæ vocales in unam syllabam quasi confluunt.
Συνείρω, idem quod *συνείρω*.
Συνείρω, fut. ίσω, *f.* ίσομαι, fc. pupinatores; (2) intelligo, *f.* ήσω, unde (3) gallo, edo, vel libo; *συνεῖκα* perf. act. Ph. *συνῆκα*, intellexi, Gl. Vet. a. 1. Οὐ κατὰ ταῦτα φαντὰ, Matt. 16, 11. Ἰστάδδα Τελάμ ἀπὸ σείκια δ' σείκια; Lue Ph. 475. Ἐπ' ἐ ξύνις τῷ ὀπιθεν τῷ Διὶ, Arist. Plut. 45.
Συνεικμάζω, f. άσω, simul humecto; (2) humecto, humefacio.
Συνεικνέομαι, evenio.
Συνείμι, præs. int. act. *Ion.* pro *συνίεναι*, a *εἶμι*.
Συνειντες, nom. pl. a. 2. part. act.
Συνειστῶν, gen. sing. part. ejusd.
Συνειων, 3. pl. imperf. ind. act. pro *συνίων*, a *συνείδω*.
Συνεισι, 3. plur præs. ind. *contr.* & cum ν pro σι, *συνεισι*.
Συνεπποζωκέναι, una equito.
Συνεππος, ὁ, ὁ, collega præfecti equitum.
Συνεπποτὰς, ὰς, ἡ, in eodem equitatu militans.
Συνεππόω, f. ώσω, simul equito.
Συνεππία, ας, ἡ, Gl. Vet. *συνεππία, ἀγέλη ἵππων*, equitium, grex equorum. Ex *σὺν*, & *ἵππος*.

Συνίσᾱν, 3. pl. imperf. ind. act. v. *σύνειμι*.
Συνίσασι, 3. pl. præf. ind. act. v. *συνίσημι*.
Συνίσαμαι, vid. *Συνίσημι*.
Συνισάμενοι, nom. pl. præf. part. paſſ.
Συνισάντων, gen. ſing. part. præf. act.
Συνιστάνω, commendo; idem quod *συνίσημι*. Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτὰς συνιστάνειν; 2 Cor. 3, 1. Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτὸς συνιστάνομεν ὑμῖν, ib. 5, 12.
Συνίστασαι, 3. ſ. præſ. ind. paſſ. v. *συνίσημι*
Συνιστάω, ῶ, Gl. V. *συνιστῶ*, commendo; Ph. Τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστάντες ἑαυτὸς, 2 Cor. 4, 2.
Συνιστημί, fut. *συστήσω*, conſtituo; (2) commendo; *συνέστηκα*, conſtiti, adſtiti, Gl. V. p. *συνεστηκώς*, conſtans, Gl. Vet. part. & *συνεστὼς*, conſiſtens, Gl. Vet. compos, compos mentis; *συνίσταμαι*, conſiſto, adſiſto, Gl. Vet. *Συνίσταται*, conſtat conoreditur, Ph. Διὰ ταῦτα συνίστησαν ἐφ' ἡμᾶς ἡ τελαυτῶν τὴν πόλεμον, excitarunt, Dem. Βελτίστη αὐτὸν ἐατρὸν συστῆσαι, Plato. Συνεστήθη Κύρῳ, Xen. Καὶ μ' ἠλέησεν ὕδὲν ὐν τῇ πόλει συνεστάμενον, Ariſt. Eq. 859.
Συνιστὼν, præſ. part. act. *ionice* pro *Συνιστάν*, a *συνιστάω*, pro *συνίσημι*.
Συνιστῶντες, nom. pl. pro *συνιστάοντες*.
Συνίστωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, conſcius, teſtis.
Συνισχάνω, ſimul detineo, contineo. Ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῇ χείρᾳ συνισχάνῃ, Eur. Iph. in Au. 706.
Συνισχυρίζω, ῶ, id. cum ſq. Οἱ ἐν ἡμῖν μᾶλιστα δοκοῦσι συνισχυρεῖν, Xen. Cyr. 2, 15.
Συνισχυρίζω, fut. *ίσω*, corroboro, confirmo; *συνισχυρίζεται*, confortat, Ph.
Συνισχύω, ῦσω, (ſuppetias ferendo) roboro.
Συνίσχω, teneo, contineo.
Συνιών, præſ. part. act. pro *συνείων*, a *συνείμι*.
Συνκαμάξατε, 2. pl. aor. 1. impr. act. *Dor.* pro *συγκαμάσατε*, a *συγκαμάζω*.
Συνοίσκει, 3. ſ. imperf. act. *Ion.* pro *συνέκει*, a *συνέκω*.
Σύνοικος, ου, ὁ ἡ ἡ, cohabitator, contubernalis, R. A
Συνοικέω, ῶ, cohabito. Μητέρι συνοικήσειν, Apoll.
Σύνεως, ω, ὁ ἡ ἡ, qui in eodem templo colitur.
Συναυλάτης, ου, ὁ, navigationis ſocius.
Συναυλήτωρ, ορος, ὁ, q. d. ſimul navis dominus, *metaph.* ſocius.
Συναυμαχία, una navali prælio decerto.
Συναύτης, ου, ὁ, navigationis ſocius.
Συνεύζομαι, una cum aliquo juventutem tranſigo.
Συνηνιδίομαι, una ago, juveniliter, ludo, laſcivio cum aliquo.
Συνίημι, compaſco, contribuo. Gl. V. *Συνίημαι*, compaſcor, una paſcor. *Συνίεμαι τοῖς ἥλιξιν*, Ariſtot.
Συνηνέχθη, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro *συνηνείχθη*, a *ζυνέκω*.
Συνηρθρωσε, ας, ε, oſſium per nervos connexio. Ex *ζυν*, & *ἄρθρον*, *nervus*.
Σύνθυσις, εως, ἡ, actio, qua quid aliquo ſum vergit; (2) conſenſus, conſpiratio. A
Συνιθλάω, vergo; (2) contrahor; (3) conſentio, conſpiro. Ἥρως ἐν ᾧ τὸ φιλέμβιον νῆ ὁρᾶν ἡ ζωνδεῖται φρενῶν κατατηκάζῃ, Heliod. Συνιθλᾶν δὲ εἰς ἓν ἐκ τῆς ἀειμερίας κίνημον. Plut. in Num. cap. 9.
Συνιστασις, ας, ἡ, cœlum nubilum. A *ζυνιστάς*.
Συνιστάλτης, ου, ὁ, nubilus. A *νεφέλη*
Συνιστάω, ῶ, nubes cogo, obnubilo. Συνεστῶσαν ὄμματα, Eur. El. 1092. Ὑπαιθριάζῃ τὰς νεφέλας, ἢ ξυνιστᾷ; Ariſt. Av. 1508. Ab eod.
Συνιστὼς, ῶσα, ὁ ἡ ἡ, nubilus; *Συνιστὰς*, nubilum. Gl. V. Ex *ζὺν*, & *ἵστημι*.
Συνίστω, obnubilo
Συνιστώω, coactis nubibus obſcuro, *metaph.* frontem corrugo. A *Συνιστὰς*.
Συνηχὶς, *Adv.* continenter, adſidue.
Συνιχὶνες, idem. A *συνεχὴς*.
Συνίω, ſive *Συνέω*, fut. *ήσω*, innecto & intexo; (2) in unum acervum congero, coacervo. Συνῆσαι σωρὸν μεγάλων, Herod. Συνηρίαται φρυγάνων φάκελλος, idem.
Συνιωπιδίζω, f. *ίσω*, ſimul res novas molior.
Συνιωπίδζω, fut. *άσω*, una cum aliis infans ſum; (2) ad aliorum captum me demitto, quaſi cum pueris pueriliter me gero, Suic.
Συνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi *Συνίω*. Unde
Συνίησις, ἡ, coacervatio.
Συννηστέω, fut. *ήσω*, ſimul vel una jejuno.
Συνήχομαι, ſimul nato, ſimul fluctuo, Gl. V. connato. Ὅσοις τοιούτοις θηρίοις ξυννήξομαι, Ariſt. Conc. 1098.
Συνικάω, ῶ, ſimul vinco, R. Καὶ σὺ *Συνικᾷς* ἐμοὶ, Eur. Alc. 1089. Συνικήσαλε μετ' ἀλλήλων, Xen. Cyr. 6, 27. Ex *ζὺν*, & *νικάω*, *vinco*.
Συννοέω, ῶ, apud me æſtimo, mecum reputo & perpendo; (2) intelligo. Τὰς ἡδονὰς τούτων οὐ ῥᾴδιον *Συννοεῖν*, Plato.
Συνοητὸς, ἡ, όν, intelligentia aſſequendus.
Συνοια, ας, ἡ, cogitatio ejus, qui ſecum alii quid reputit; (2) conſideratio; (3) intelligentia. A *σύννους*.
Συνομάδες, ῶν, ὁ, compaſtor, Gl. V.
Συνομίζω, idem ſentio cum quo.
Συνομιλος, ου, ὁ, qui una paſci ſolet. A *Σύνομος*.
Συνομοθετέω, ῶ, f. *ήσω*, una leges fero, ſocius ſum in ferendis legibus, Dem.
Σύνομος, ὁ ἡ ἡ, qui iiſdem paſcuis utitur; (2) una educatus; (3) una habitans; (4) (4) ejuſdem ordinis homo; (5) conjunctus, cognatus. A *νομή*.
Συνοσία, ſimul, pariter ægroto; (2) una precor. Συνοσοῦν αὐτῇ θέλῃ, Eur. An. 947.
Σύννους, ὁ ἡ ἡ, cogitabundus, meditabundus.
Συνυκίδεύω, fut. *εύσω*, ſimul ſeu cum aliquo permoeto.
Συνυμφεκόμος, ου, ὁ, qui cum alio ſponſam comitatur & curat.
Σύνυμφος, ου, ἡ, connupta, Gl. Vet. janitrix; *σύνυμφοι*, janitrices, Ph. Ex *ζὺν*, & *νύμφη*, *ſponſa*.
Συνοδεύω, fut. *εύσω*, itineris ſocius ſum, una iter facio, Gl. Vet. comitor, Ph. *συνοδεύει*, convenit. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, Act. 9, 7.
Συνοδία, ας, ἡ, iter commune, comitatus, Ph. comitatus, conventus. A *σύνοδος*.
Συνοδικος, ὴ, όν, q. d. conventionalis, conjunctionalis; *Συνοδικὴ μείωσις*, cum luna eſt in conjunctione ſolis. Ab eod.
Συνόδιον, ου, τὸ, conjunctio, ſ. coitus lunæ cum ſole. Ab eod.
Συνοδίτης, ου, ὁ, comes. Ab eod.
Συνοδοιπορέω, ῶ, fut. *ήσω*, itineris ſocius ſum, una iter facio. A
Συνοδοιπόρος, ου, ὁ, itineris ſocius, comes.
Σύνοδος, ου, ἡ, conventus *impr.* ſolennis, cœtus, concilium, conventio, Ph. concubitus, Gl. V. etiam congreſſus hoſtilis ac conflictus.
Σύνοδος, ου, ὁ ἡ ἡ, comes itineris. Ex iiſd.
Συνοδίτης, ου, ὁ ου, ὁ, comes itineris. Ex iiſd.
Συν δοντες, ων, ὁ, comes, P. A *Σύνοδος*.
Συνόδους ουτος, ὁ ἡ ἡ, cui dentes continui ſunt, Ph dentex, piſcis quidam.
Συνοδυνάω, ῶ, ſimul torqueo, vexo; *συνοδυνῶμαι*, condoleo.
Συνοδυρόμαι, ſimul lamentor.
Συνείζω, ſimul redoleo.
Σύνοιδα, *conſcius jam*, perf. ind. med. verbi *Συνοίδω*.
Συνοικειόω, ῶ, fut. *ώσω*, una intumeſco.
Συνοικείω, ῶ, fut. *ήσω*, familiarem reddo, benevolentiam alicujus comparo; (2) accommodo, dedico.
Συνοικείωσις, conciliatio; (2) figura rhetorica; Quintilian. lib 9. cap. 3.
Συνοικέσιον, ου, τὸ, connubium, matrimonium, contubernium. A *συνοικία*.
Συνοικήτης, ου, ὁ, qui in eadem domo habitat, familiaris, contubernalis. Ab eod.
Συνοικία, una habito, eadem domo utor, ſum contubernalis. Ὁ γὰρ ὁ σὸς μοι μὴ ξυνοικῶν, γύνη, Eur. Andr. 237. Σπαρτῇ ξυνοικεῖ τῇ πάρος ξυνοικήτῃ, id. Iph. in Tau, 524. Συνοικεῖσαι φύσει, id. Hel. 1371. ἄλλῃ *Συνοίκῃ*, id. Med. 1001.
Συνοίκημα, ατος, τὸ, contubernium; (2) cœnaculum. A *Συνοικέω*.
Συνοίκησις, εως, ἡ, cohabitatio, contubernium, familiaris conſuetudo, conſortium, connubium. Ab eod.
Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, qui una habitat cum aliquo, contubernalis. Ab eod.
Συνοικήτωρ, ορος, ὁ, idem.
Συνοικία, ας, ἡ, *proprie* plures domus eodem loco conjunctæ; (2) una domus quidem, ſed in qua plures habitant, *unde vertitur etiam* contubernium, Ph. inſula, conclavia. A *Συνοίκος*.
Συνοίκια, ων, τὰ, feſtum Athenis in honorem Theſei, eo, quod ille, cæterorum oppidorum conciliabulis & magiſtratibus abolitis, uno inſtituto concilio, & curia, omnes conjunxiſſet, & Athenis collocaſſet. Ab eod.
Συνοικίζω, fut. *ίσω*, una jungo, una habitare facio, ejuſdem domus participem facio, contubernio mihi, ut connubio, jungo; (2) nuptum do, Gl. Vet. marito; (3) urbem civibus frequento, conducendis hominibus e pagis aliiſque urbibus, *Thucyd.* coloniam deduco. Ἐπίσημον τοῦτο Ἡρακλεῖ συνοικίσας, Eur. Her. fur. 68.
Συνοικισμὸς, οῦ, ὁ, cohabitatio, contubernium; (2) colonia; (3) ædificatio civitatis; Appian. in Libyc. A *συνοικίζω*. Unde
Συνοικιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo ædificat, ſocius alicujus in condenda urbe ſ. domo.
Συνοικιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem.
Συνοικοδομέω, una ædifico, exſtruo. Ἐν ᾧ ἡ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε, Epheſ. 2. ult. Οἰκία οὐ συνῳκοδομημένη, Philo.
Σύνοικος, ου, ὁ ἡ ἡ, eadem domo habitans, contubernalis, Gl. Vet. cohabitator; *συνοικος ὅτι ἀνδρὸς ἡ γυναικὸς*, *de viro & femina*, conjux, Gl. V.
Συνοικουρία, ῶ, ſocius ſum in cuſtodienda domo, vitæ domeſticæ ſocius ſum.
Συνοίκουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſocius in cuſtodienda domo, conſors.
Συνοικτίζω, f. *ίσω*, commiſereor. Ὀιμὰ σατὴρ αὖτα ἡ συναλγεῖ μοι, Xen. Cyr. 4, 24. Ξυνῳκτίσαν ἢ ἡ, τοῦ κεκτημένους, Thuc.
Συνοίμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, conſonus, qui uno concentu a multis canitur. Ab *οἶμος*.
Συνοίομαι, una puto, aſſentior. Συνοίομαι, ἔφη, ἡ ἐγὼ, ὃν γε τρόπον διώκαμαι, Plato.
Συνοίσειν, conferre, expedire, Gl. Vet. *συνοίσοντα* profutura, Ph. Ὡς ἢ ἡ τοῦτο ξυνοίσει, ῥᾳδίας διδάξομαι, Ariſt. Nub. 590.
Συνοισόμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. verbi *συμφέρω*, pro *συνοίσω*.
Συνοκλάζω, fut. *άσω*, genibus flexis conſido, genu ſe cidno me ſubmitto.
Συνοκωχὴ, ῆ, contractio.
Συνολισθαίνω, idem quod
Συνολισθέω, in unum locum labor, confluo.
Συνολκὴ, ῆς, ἡ, contractio. Ex *σὺν* & *ἕλκω*.
Συνόλλυμι, ſimul amitto, R. Ὄφ' ἡσσᾶ' αὐτῷ γ' ἂ ξυνολόμην ὁμῶ, Eur. Hel. 103.
Συνόλισον ἰδοὺ ἐὲ, Bion. 1, 29.
Συνολολύζω, ſimul vociferor cum lætitia, R.
Συόλλων, in univerſum, omnino. Ab *ἅλος*.
Συνολοφύρομαι, una lamentor.
Συνόλως, *Adv.* prorſus, omnino, R.
Συνομαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, frater vel ſoror.
Συνομαλόω, complano, planum reddo.
Συνεμαρτέω, *Adv. poſit.* concomitandum vel inſerviendum eſt. Τὸ δικαίωμα ξυνεμαρτέον, *Arct.*
Συνομαρτία, ῶ, ſequor, comitor, concomitor.
Συνομαρτὼν, ὁ ἡ ἡ, conjux.
Συνομήλιξ, *Dor.* *συνομάλιξ*, ικος, ὁ ἡ ἡ, ætate par vel æqualis, pars vel ejuſdem ætatis, R. Suic.
Συνομιλέω, ῶ, f. *ήσω*, verſor cum aliquo, colloquor. Συνομιλοῦν αὐτῷ, Act. 10, 27.
Συνόμιλος, ὁ ἡ ἡ, confabulator, congerro.
Συνόμνυμι, vel *συνομόω*, una cum aliis juro, ſimul juro; (2) conjuro, conſpiro. Ἐπὶ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον φάλαι, Ariſt. Eq. 238. Ὅσοι μεταχόντες τῷ τύπῳ κινδύνου ὑμῖν ξυνώμοσαν, Thuc.

Συνομω-

συνομαιμαβία, (sit. συνομαιμαβίω,) similes seu iidem sunt mihi adfectus, similiter adficior.

Συνομολογέω, ῶ, adsentior; (2) fateor, confiteor; (3) co venio, paciscor. Τὸ μὲν δὴ ψυχῆς συνομολογεῖν ἰώιξετο, Heliod. Τὰ δ' ἄλλα συνομολογήσαντες, Xen. Cyr. 7, 9. Πάντες σοι συνομολογήσουσι, Luc.

Συνμολογία, ἡ, assensus, confessio, pactum.

Συνομόλογος, ὁ, adstipulator.

Συνομορία, confinis sum. Οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ, Act. 18, 7. A

Σύνομορος, ος, ὁ ἡ ἡ, confinis, Ph.

Συνομοσία, ας, ἡ, conjuratio, conspiratio. A συνόμνυμι.

Συνοξόω, in acutum sensim extenuo, Polyb.

Συώξυς, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus anguli in mucronem coëunt, sensim mucronatus.

Συνοπαδός, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui sequi aliquem jubetur; (2) adsecla, comes, adfectator.

Συνόπλος, ος, ὁ, armorum socius. Ex ὅπλα.

Συνοπλοφορία, ῶ, simul arma gesto, Suic. Ex συὶ, ὅπλα, & φέρω.

Συνοπλόω, una asso.

Συνοπτικὸς, ὴ, όν, perspicax; (2) compendiose collectus; τὸ συνοπτικόν, perspicacitas, Gl. V. A συόπτομαι.

Συοπτικῶς, Adv. compendiose, breviter.

Συνόπτομαι, conspicio, perspicio.

Συόπτης, ου, ὁ ἡ ἡ, conspicuus, qui conspici & cognosci potest; (2) qui facile intelligi & cognosci potest. A pr.

Συνόρασις, εως, ἡ, perspicientia. A

Συνοράω, ῶ, conspicio, perspicio, conspicor; (2) animadverto, intelligo. Ὁ δὲ Μάρκος συνεῤῥῶν ἐκ τοῦ τὰς τριαρίους καὶ τὰς ἱππαγὰς ἀγῶνα, Polyb.

Συνοργιάζω, orgia pariter celebro.

Συνοργίζομαι, una vel simul irascor.

Συνορεύω, ῶ, conterminus sum. A σύνορος.

Συνορθόω, bene constituo, bene gero.

Συνοσία, ἡ, confinium, Gl. V. Ab eod.

Συνορίζω, fut. ίσω, confinia jungo, confinia facio, diempta copulo & quasi itidem limitibus concludo. Ξυνορίζω χέρα, Eur. Bac.

Συνορίτω, concito, commoveo. Ἵνα οἱ συν θυμὸν ὀρίτης, Il. 24, 467. Συνερώμυσι φάλαγξες, ibid. 333.

Συνορκος, ος, ὁ ἡ ἡ, eodem jurejurando adstrictus.

Συνορμάδες, αἱ, v. συμπλοκάδες.

Συνορμάω, ῶ, f. ήσω, una commoveo, concito, Ph. συνορμᾶ, concurrit, competit.

Συνορμίζω, f. ίσω, una in stationem appello.

Σύνορος, ος, ὁ ἡ ἡ, conterminus, confinis.

Συνορόω, una tuo, irruo.

Συνοφρόω, ῶ, contego, concamero.

Συνοχλόομαι, ώμαι, una salto, una tripudio.

Συνολόω, cicatricem contraho, cicatricem coire facio, Gl. V. Hinc

Συνόλωσις, εως, ἡ, cicatricis contractio.

Συνολωτικὸς, ὴ, όν, cicatricem efficiens.

Συνουσία, ας, ἡ, conversatio, consuetudo familiaris; (2) congressus, colloquium, coetus, conventus, concio; (3) convivium; (4) peritus & pro ἕσις.

Συνουσιάζω, fut. άσω, in eundem coetum convenio; (2) coëo, concumbo. Hinc

Συνουσιασμὸς, ὁ, coitus, concubitus.

Συνουσιαστὴς, ου, ὁ, qui familiariter aliquo utitur; (2) discipulus. Ab eod. Hinc

Συνουσιαστικὸς, ὴ, όν, facilis ad congressus familiares, facilis ad coetus convivales.

Συνουσιόομαι, ώμαι, q. d. consubstantior, cum essentia alterius commiscor & contemperor. A συνουσία.

Συνοφρόομαι, ώμαι, supercilia corrugo seu contraho. A

Σύνοφρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, cui supercilia coëunt.

Συνοχέω, ῶ, una veho; συνοχοῦμαι, una vehor.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, continuatio, vel continua cohærentia; (2) compressio, pressura, coarctatio, angustia & anxietas. A συνέχω. Ἐν συνοχαῖσιν ὀδῦναι, Hom. Il. 23, 330. Hinc

συνοχικῶς, Adv. stricte, arcte, tenaciter.

Συνοχικὸς, ὴ, όν, vim habens continendi & conservandi, Suic. A συνέχω.

Συνοχμάζω, idem quod ἐχμάζω.

Σύνοχος, ος, ὁ ἡ ἡ, continuus. Ab eod.

Συνοχωκὼς, ότος, ὁ, coarctatus, in angustum coiens; συνοχωκότι, coarctati, Dual. Il. 2, 218. Ab inus. συνοχόω, quod est a σύνοχος.

Σύνοψις, εως, ἡ, conspectus; (2) taxatio, Ph. æstimatio, Gl. V. opinio, Ph. Gl. V. A συνόπτομαι.

Συνοψοφαγία, ᾶ, una opsonia voro.

Συνσαθέω, simul asso, torreo, etiam metaph. Ξυσαθέσα τῦτο, Arist. Lys. 845.

Συνστεφανηφορία, una coronam gesto.

Συνσαφρονία, ᾶ, sapio cum. Συσαφρονῶν σοι βύλομ', ἀλλ' ἃ συνοσεῖν, Eur. I. A. 418.

Συνταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, præceptum, signum, Ph. constitutio, condictio. A συντάσσω.

Σύνταγμα, ατος, τὸ, ordinatio, compositio, Ph. constitutum, constitutio; liber compositus, liber, volumen. Etiam exercitus, agmen. Ab eod.

Συνταγματάρχης, ου, ὁ, qui præest illi militum numero, qui σύνταγμα, dicitur: Ex σύνταγμα, & ἀρχή.

Συνταγματικὸς, ὴ, όν, ad syntagma pertinens, syntagmatice scriptus. A σύνταγμα.

Συνταγμάτιον, ου, τὸ, opusculum, parvum volumen, Dim. ab eod.

Συνταχτήριος, ου, ὁ, q. d. compositor, conscriptor; (2) quasi quadam componendi libros facultate præditus; (3) valedictorius.

Συνταχτικὸς, ὴ, όν, ordinatorius; (2) valedictorius. A συντάσσω.

Συνταλαιπωρέω, ῶ, fut. ήσω, una miser sum, una in ærumnis versor. Χ' ἡμεῖς γε μὴ σὺ ξυνταλαιπωρήσομεν, Arist. Lys. 1225.

Συνταλασιουργέω, una lanificio operam do.

Συνταμίας, & συνταμιεύς, quæstoris collega.

Συντάμνω, concido, præcido; (2) breve facio vel reddo, Ion. pro συντίμνω.

Συντανύσαις, a. 1. part. act. Æol. pro συντανύσας, a

Συντανύω, tendo, simul extendo.

Σύνταξις, εως, ἡ, constructio; (2) ordo classis; (3) series; (4) volumen; (5) stipendium, solutio stipendii militaris. A συντάσσω

Συνταπεινόω, una deprimo; συνταπεινῶσθαι, simul deprimi, i. e. decrescere, v. c. de aqua.

Συντάραξις, εως, ἡ, conturbatio. A

Συνταράσσω, vel άττω, f. ξω, conturbo, concito, commoveo, Gl. Vet. συνταρασσονται, consternantur, Ph. συντεταραγμένος, conturbatus, perf. particip. pass. Καπεθύμουν ἅπαντα ταῦτ' ἀναπίτικις γνάμαισι συνταράξαι, Arist. Nub. 1033. Ἐκδραμὼν γὰ φάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν σκοῦν, idem, Pace. 319. Ἀπαγαγὼν δ' Εὐφραῖον εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὡς συνταράξοντα τὴν πόλιν, Dem. Phil. 3. Συνταράσσονται πόλεις, Soph. Antig. 1092. Συνταραχθεὶς οἶκος, Eur. Iph. in Tau. 557.

Συνταργανόω, implico, constringo, impedio, Lyc.

Σύντασις, εως, ἡ, contensio, distensio, adstrictio. A συντείνω.

Συντάσσω, vel τάττω, fut. ξω, compono, colloco, constituo, Gloss. Vet. συντάσσομαι, condico, Ph. συντετάξθαι, constitui, Gl. Vet. συνετάξατο, peregit, pepigit, Ph. aor. 1. med. συντεταγμένος, ordinatus, Gl. V. præparatus, pert. part. pass. Πρῶτον μὲν δεῖ τὴν αὐτὴν τράπεζαν συνίταξεν, Xen. Cyr. 8, 16. δασμὸς ὑποφέρειν καὶ τάττης, ib. 3, 39. Καὶ τοιαύτης ὁπλομαχίας ὁ τῦ ἀνθρώπων βίος συντέτακται, Luc. Συντάξει μοι Κύριος, Matt. 27. 10. Εἰ ἠγνίστε καὶ συνετάξιστε, M. Anton. 5, 6.

Συντατικὸς, ὴ, όν, componendi seu contrahendi vim habens. A συντείνω.

Συντατόμενοι, nom. pl. pr. part. pass. verbi συντάττω.

Σύνταφος, ος, ὁ ἡ ἡ, sepulchrum commune habens.

Συνταχύνω, accelero, properare vel festinare cogo.

Συντείνω, contendo, intendo, concito, pergo, Gl. V. συντεταμένος, intensus, p-tf. part. pass. Στερρὰν σκιδεῖσαι μοῖραι συιλένεσι δικὴ, Eur. Iph. in Tau. 207. Σώτειν' ἄρα σοδὸς ὁρμὰν, id. Elec. 112.

Σωτειχίζω, fut. ίσω, una urbem condo; s. mœnibus circumdo.

Σωτεκμαίρομαι, conjicio, conjecturam facio, Suid. Σωτεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα, Thuc.

Σωτεκνοποιέω, ῶ, una liberos procreo.

Σωτεκνόω, idem.

Σωτέκνος, ου, ὁ ἡ ἡ, pater vel mater susceptæ filii vel filiæ. Ex σύ, & τίκτω.

Συντεκτήνομαι, una molior vel struo.

Σωτελίθω, simul efficio, conficio. Ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν αὐτίκα σωτελίθειν ἴσμεν δωρήσῃ, Pind. Pyth. 9, 100.

Συντέλεια, ας, ἡ, collatio, pensitatio, pensio, tributum; (2) finis & consummatio, absolutio operis alicujus. A σωτελής.

Σωτελίδειν, præs. inf. act. verbi Poët. σωτελίδω, pro σωτελίω.

Σωτελιστὴς, ῦ, ὁ, qui una cum alio festum celebrat; (2) municeps, Ph. tributarius, oblator, σωτελισταῖς, condatoribus, Ph. (3) consummator. A

Σωτελλοτάω, commorior, una morior.

Σωτελλόω, ῶ, futur. ώσω, finio, conficio, consummo, perficio, perago; contribuo; σωτετελλῶσθαι, confectum esse, Ph. inf. perf. pass. Σωτελέσω δὴ ἐγὼ οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ δὴ ἐγὼ οἶκον Ἰούδα, διαθήκην καινὴν, Hebr. 8, 8. Σωτελέσας πάντα σωφασμὸν ὁ διάβολος, Luc. 4, 13. Ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι, Marc. 13, 4. Ἄλλο τι τῶν χρησίμων δώσει συντελεῖσθαι χωρὶς μεταζολῆς, M. Anton. 7, 14.

Συντελὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, simul tributum pendens, vectigalis; (2) eodem pertinens. Ex σύ, & τέλος.

Συντελικὸς, ὴ, όν, valens ad reddendum aliquid perfectum; (2) perfectus; συντελικὸν, perfectum, tempus, Ph. A συντελέω.

Συντελοῦντας, acc. plur. præs. part. act. contr. pro συντελίοντας, a συντελέω.

Συντέμνω, fut. ὁμῶ, conscindo, concido; (2) præcido, in angustum contraho, decurto, diminuo; συντετμημένος, concisus, perf. part. pass. Συντέμνουσί γὰρ θεῶν σοφώτατοι τὰς κακοφορτους ἐλάσας, Soph. Antig. 1116. Εἷς ἐν γὰρ αὐτῷ πάντα τὰ μέλη ξυντετμᾶ, Arist. Ran. 1379. Σοφῶ φῶσε ἀνδρὶ, ὅστις ὀβραχεῖ πολλὰς καλὰς οἶδε τε συντέμνειν λόγους, idem. Θεσμ. 185. Ἐν συντετμῆσθαι πάντα νικήσω λόγον, Eurip. Iph. in Au. 1277.

Συντερμόνιος, ᾶ, conterminus, finitimus, seu vicinus sum, fines alicujus attingo.

Συντέρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, finitimus, vicinus.

Συντέρπω, una oblecto.

Συντετραμμένως, Adverb. composite, composito agmine; (2) eleganter, de dictione. A συντράσσω.

Συντέτακται, 3. sing. perf. Ind. pass. v. συντάσσω.

Συντεταμένως, Adv. contente, enixe, maximopere. A συντείνω.

Συντετρυμμένος, nom. pl. perf. part. pass. v. συντείβω.

Σύντόξις, εως, ἡ, colloquium, congressus. A συντυγχάνω.

Συντεχνάζω, una machinor, colludo.

Συντεχνίτης, ου, ὁ, ejusdem artis confectos, Gl. V. idem opificium exercens.

Σύντεχνος, ος, ὁ, confusaneus, Ph. iisdem technis utens. A σύν, & τέχνη.

Σύντηγμα, ατος, τὸ, liquefactio. Vox medica, cum resolvuntur humores, & corpus nimiis excretionibus v. c. sudoris contabescit. A συντήκω.

Συντηλικὸς,

Συμπεπτικός, ή, όν, cui co'liquandi seu contabefaciendi vis inest. Ab eod.

Συντήκω, futur. ξω, liquatum jungo & unio, vel commisceo, conflo & coalescere facio, in unum colliquefacio, i. e. liquefaciendo consumo; (2) contabefacio, tabe & macie consumo; *συντετηκώς*, emaciatus, Gl. Vet. perf. part. *συντηκομαι*, macco, Gl. Vet. *Τὸν σαυτοῦ συντήκουσι δυσμενῆ χρόνον*, Eur. Med. 25 λύτης, 1 in El. 240. *Ἀρχομαι τοῦ νεκροῦ συντήκειν*, Ælian. V. Hist. 7, 8. *Συντακεῖς αὐραις ἀθλίαις*, Eurip. Supp. 1077.

Σύντηξις, εως, ἡ, colliquatio; (2) contabefactio. A *συντήκω*.

Συντηρέω, ω, fut. ήσω, conservo, tueor, observo. *Συνέσιον αὐτὸ* (*σωφροσύνην*) *καὶ εὐχὴν συντηρῶσα*, M. Anton. 7, 35. *Συντήρησον σὺ ὄν*, Marc. 6, 20. *τὰ ῥήματα συντηρῶν*, Luc. 2, 19. *Ἀμφότερα συντηρεῖν*, Matt. 6, 17, & Luc. 5, 38. Hinc

Συντήρησις, εως, ἡ, conservatio, observatio; (2) confectionis discrimen.

Συντηρητικός, ή, όν, conservandi vim habens.

Συντιθέναι, *componere*, præt. inf. act. a

Συντίθημι, compono, conjungo, concilio, constituo, constipo, Ph. *in med.* contentio, paciscor, Gl. Vet. *συντίθεται*, pacisc tur, Ph. *συνέθηκα*, pepigi, Gl. Vet. *συνέθητο*, pepigit, peregit, ipsi posuit, Ph. a. 2. At *συνέθομαι*, comrolui, a. 1. act. *Συντίθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι*, Luc. 22, 5. *Συντίθετο χίλιον στολὴν*, Soph. Aj. 303. *Ἓν βραχεῖ ξυνθεῖς λόγῳ*, id. El. 675. *Ἐως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα*, Arist. Lys. 178.

Συντίκτω, f. *ξω*, simul pario, gigno. *Συντίκτει ἀεὶ* (*φύσις*) *τὰ οἰκεῖα ἐκάστῳ ἡλικίᾳ*. *Ibid.*

Συντιμάω, ῶ, fut. *ήσω*, magni æstimo, pretium augeo, carus indico, Gl. Vet. *συντιμῶμαι*, æstimo; *συντιμᾶται*, æstimat, Ph. *συντετιμημένος*, æstimatus, Gl. Vet. perf. partic. p. pass. Hinc

Συντίμησις, ἡ, existimatio pretii, pretium.

Συντιμορέω, simul ulciscor, opitulor, in ulciscendo.

Συντιναγή, f. *ξω*, concutio, conquasso.

Συντιτάνω, simul pungo, simul intendo. *Συντιτανεῖ τῷ μηρῷ ἐς τὰς γαστροκνημίας*, *Hipp.*

Συντιτράω, ῶ, vel *συντρέω*, ῶ, fut. *τρήσω*, perforo.

Συντιτρώσκω, simul vulnero, confodio.

Συντομία, ας, ἡ, concisa seu succincta brevitas, compendium. A

Σύντομος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, concisus, brevis; compendiarius, compendiosus, Gl. V. A *συντέμνω*.

Συντόμως, *Adv.* concise, breviter, compendiose; (2) brevi, actutum, continuo, sine mora. A *σύντομος*. Hinc

Συντομώτερος, brevius, concisius.

Συντονία, ἡ, contentio, firmitas, & robur, continuus & non interruptus tenor. A

Σύντονος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, contentus, qui cum animi & virium contentione fit, acer, vehemens. *Συντόνῳ σπουδῇ*, *Herodian.* A *συντείνω*.

Συντόνως, *Adv.* summa cum contentione, acriter, vehementer.

Συντραγῳδῶν, partes tragediæ ago.

Συντράπεζος, ος, ὁ ἡ ἡ, convictum mensæ particeps, commensalis. Ex *σὺν* & *τράπεζα*.

Συντρεμπίζω, fut. *ίσω*, simul balbutio.

Σύντρεις, οἱ ἡ αἱ, simul tres, terni.

Συντρέπω, convolvo, converto. *Ἀνακεκαμμένῳ τῷ σαρκίδιῳ, ὅστε τούτῳ συντρέπεσθαι*, M. Anton. 10, 22.

Συντρέφω, fut. *θρέψω*, simul nutrio, simul educo.

Συντρέχω, concurro, in unum concurro; (2) convenio, consentaneus sum, consentio; *συντρέχει*, concurrit, competit, Ph. a. 2. *συνδρόμων Καὶ γὰρ χρόνη τὸ μὴ συντρέχει*, Eur. Or. 1204. *Τῷ χρόνῳ γε συντρέχει*, id. Ion. 367. *Πολλὰ δ' ἀνήκεστα τῇδε τῷ συντρέχειν*, Soph. Trach. 299.

Σύντρησις, εως, ἡ, perforatio, A *συντιτράω*.

Σύντρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, perforatus. Ab eod.

Συντριαινόω, ῶ, tridente concutio, tridente quasso. *Στρατὸν σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν*, Eur. Her. fur. 949.

Σύντριβή, ῆς, ἡ, contritio, contusio, confractio. A

Συντρίβω, fut. *ψω*, contero, confundo, comminuo; (2) attero, cinclo, vexo, labore, dolore, & infinita veluti contero & contundo; *συντρίβονται*, fatigantur, Ph. *συντετριμμένος*, confectus, attritus, tribulatus, Gl. V. perf. part. pass. *συντρίβω*, contritus est, aor. 2. pass. *Τὸ τῶν ὑπερήφανα φύτρης αὐτοῖσι σὺν ταύτῃ συντριβὲν βελῶν*, Eur. Cyc. 647. *πλὼ χυτραι*, Arist. Ach. 858. *ὀθόνιαι*, idem Vesp. 1044. *Τῆς ὀθόνιατῆς σοῦ ὄψομαι σε τιβίσιης*, Dicd. *Οὗτος ἂ συντρίβοισεται αὐτῷ*, Joann. 19, 36.

Συντριμαρχέω, ῶ, tetrarchiæ sum socius, simul cum alio tetrarchi munere fungor.

Συντριτάρχω, ὲ, qui in ea est tetrarchia.

Σύντριμμα, ατος, τὸ, contritio, contusio, contractio. A *συντρίβω*.

Συντρίμμις, ῆδος, ἡ, idem & ab eod. Unde

Σύντριψ, ῖβος, ἡ, contritio, comminutio.

Σύντριψαι, a. 1. inf. act. verbi *συντρίβω*.

Σύντριψις, ἡ, contritio, plaga. Ab eod.

Συντροφία, ὁ, communis educatio, nutritionis communitas, convictus, sodalitium. A

Σύντροφος, ος, ὁ ἡ ἡ, simul nutritus & educatus, Ph. conlactaneus. *Οὐκέτι συντροφὶς ἀρχαῖς ἐμπεδος*, Soph. Aj. 647. Ex *σὺν*, & *τρέφω*.

Συντρυχάζω, & **συντρυχόω**, fut. *άσω*, concutio, in unum concurro. *Ἥρως βαδίζων ἐκέλευσε συντρυχάζειν*, Anacr. 7, 3.

Συντρυφάω, una luxurie dedatus sum, luxurioso vivo, in delicis vitam ago.

Συντυγχάνω, concurro, obviam fio; (2) convenio, adeo; (3) colloquor, commercium & consuetudinem habeo; (4) accido, evenio; **συντυχών**, congressus, collocutus, aor. 2. pass. *Τοιαῦτα δ' ἐκεῖ' ἰὼ ἀσφαλὲς ξυντυχάσειν*, Arist. Av. 1495. *Πῦ σοι συντυχὼν ἀμπαύσειν*, Eur. Her. 627. *Οἱ πάντες τε ἀεὶ συντεύξομεθα ἀστῆμασι*, Hesiod. *Ἡ σελήνη συντυχὸν ἦνι*, Arist. Nub. 608. (2) participo huic cum *Τῆς μὲν δίκης ἐμετέσχον, τῆς δὲ τιμωρίας τῆς ἁμαρτεσι συνετύχον*, Appian. B. Civil. 2.

Συντυμβαρυχίω, una bustæ cado.

Συντυραννίς, ίδος, ἡ, tyrannidis consors fio, una tyrannidem exerceo.

Συντυραννοκτονέω, una tyrannum interficio.

Συντύραννος, ος, ὁ ἡ ἡ, tyrannici dominatus participes, tyrannide socius.

Συντυρέω, ῶ, q. d. in caseum cogo; **συντετυρημένος**, coagulatus, coagmentatus, Vox Antiphonica. A *σὺν*, & *τυρός*.

Συντυχία, ας, ἡ, occursus; (2) colloquium, congressus; (3) eventus, casus, dicitur & per Epiphasin (ut *συντυχία τῆς χρείας* pro *χρεία*). (4) de re, quæ fieri solet; (5) κατὰ συντυχίαν, forte, casu. *Ὀλίγοι τε σφίσιν ἐπελείπον ἐκπεπτώκεσαν, καὶ οὐδαμοῦ συντυχίᾳ χρῆσιν, ἀ πολεμίῳ σφάλματος, ἀλλ' ἀρετῇ κρατηθέν, καὶ ἀνδρείᾳ κρατῆσ*, Appian. B. Mithridat. A *συντυγχάνω*.

Συντυχίως, *adv.* f. *ως*. Ion. pro *συντυχῶς*.

Συνυμνέω, celebro, canto, Gloss. Vet. *una* celebro, *συνυμνῶ*, concanit, Ph. una celebrat.

Συνυθλέω, nupsi, *sed de pluribus*.

Συνυμφαίω, una hymenæum cano, nuptias concelebro.

Συνυπάγω, subjicio, addo, annecto. *Vox Gramm.*

Συνυπακούω, subaudio, Ph.

Συνύπαρξις, ος, ὁ ἡ ἡ, qui simul est, qui simul exsistit.

Συνυπαρξις, εως, ἡ, coëxistentia, Suic. A *συνυπάρχω*.

Συνύπαρχος, ος, ὁ ἡ ἡ, collega præfectus.

Συνυπάρχω, simul vel una sum.

Συνυπατεύω, sum collega in consulatu.

Συνύπατος, ος, ὁ, collega in consulatu.

Συνυπερβάλλω, una transeo, trajicio.

Συνυπηρετέω, ῶ, simul ministro, vel *simpl.* ministro.

Συνυπηχέω, adstrepo, accino.

Συνυποβάλλω, prosum, confero ad quid. Clem. Al. *nisi leg. συνεπιβ. Edit.*

Συνυποδείκνυμι, demonstro.

Συνυποδύομαι, simul subeo.

Συνυποκορίζομαι, id. quod *ὑποκ.*

Συνυποκρίνομαι, finxi simulo. *Καὶ συνεπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι*, Gal. 2, 13.

Συνυποκρούω, v. *συνεπικρούω*.

Συνυποπίπτω, una subjicior, f. una intelligor.

Συνυπόστατος, ὁ, consubstantialis. *Nic. Ecthes.*

Συνυπουργέω, ῶ, una subservio, una operam confero. *Συνυπουργήσουσι ἢ ἐμοὶ ἢ σοὶ ἡμῖν τῇ δίκῃ*, 2 Cor. 1, 11. *Ἡ δ' αὐτὴ τὰ πολλὰ ξυνυπουργεῖ*, Luc. Bis. Acc

Συνυποφορά, ας, ἡ, v. *συνεπαγωγή*. Vox Gramm.

Συνυφαίνω, contexo, attexo; (2) molior. *Νῦν δ' ἄν δειρ' ἐκ μίτου, ἵνα τοι σὺν μίτῳ ὑφαίνω*, Odyss. 13. 303. Hinc

Συνύφανσις, εως, ἡ, contextio.

Συνυφασμα, ατος, τὸ, contextus, Gl. Vet.

Συνυφή, ῆς, ἡ, contextus, tela.

Συνυφής, ῆος, ὁ ἡ ἡ, contextus. Ex iisd.

Συνυφίστημι, subsisto, i. e una in rerum natura sum. Ex *σὺν*, & *ὑφίστημι*.

Συνυψόω, ῶ, coëxalto.

Συνωδή, ῆς, ἡ, concentus, Ph.

Συνῳδία, ας, ἡ, concentus. A *συνωδός*.

Συνωδίνω, una parturio, (2) simul calore afficior. *Συνωδίνειν κακοῖς ἅπαν*, Eur. Hel. 733. *Πᾶσα ἡ κτίσις συνωδίνει καὶ συναδίνει ἄχρι τοῦ νῦν*, Rom. 8, 22.

Συνωδός, ος, ὁ ἡ ἡ, concentor; (2) non absonus, congruens, consentaneus. *Ταῦτ' ἐξενηδὲ ταῖσιν ἐξηυξημένοις*, Eur. Med. 1008.

Συνωθέω, ῶ, simul detrudo; (2) contundo, compulso, truncando in unum locum cogo, cogo, coarcto, compello, impello. *Συνωθοῦσιν αὐτὸν εἰς τὸ ἱππικὸν*, Luc. Toxar.

Συνωθισμός, ὁ, compulsio, Gl. V. A pr.

Συνωκεσία, perf. part. ωκα. f. g. v. *συνοικέω*.

Συνώμοσα, 1. pl. a. 2. conj. med. v. *συνίημι*.

Συνωμία, ας, ἡ, compages humerorum vel armorum. Gl. Vet. scapula; *συνωμαι*, scapulæ, Ph. Ex *σὺν*, & *ὦμος*.

Συνωμοσία, ας, ἡ, conjuratio. Ph. conspiratio. Gl. V. perduello. A *συνώμυμι*.

Συνωμοσιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Συνωμότης, ου, ὁ, conjuratus, conjurationis socius. Ab eod.

Συνωμοτικός, *Adv.* facta conjuratione seu conspiratione, R. Ab eod.

Συνωνέομαι, ῶμαι, f. *ήσομαι*, coëmo; *συνωνήσασθαι*, comparare, Ph.

Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in significatione communio. Figura rhetorica, qua vocabula idem significantia conjunguntur. A

Συνώνυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, nomen commune habens, idem significans. Ex *σὺν*, & *ὄνομα*.

Συνωνυμόντας, *Adv.* idem quod

Συνωνύμως, *Adv.* eadem diversorum vocabulorum significatione.

Συνωριστής, οῦ, ὁ, bigarum auriga seu agitator. A *συνωρίς*.

Συνωριδιόομαι, bigas agito. *Ἱππάζεται τε καὶ ξυνωριδιεῖται*, Arist. Nub. 17. A

Συνωρίς, ίδος, ἡ, bijuges equi, par equorum aut mulorum currum trahentium, Gl. Vet. biga, bigæ; **συνωρίδες**, bigæ, Gl. Vet. par quodcunque, ut liberorum, amicorum, &c. *melius ξυνωρίς*. A *συνείρω*.

Σύνωσις, εως, ἡ, compulsio, coarctatio. A *συνωθέω*.

Συνωφελέω, ῶ, f. *ήσω*, una prosum seu adjuvo. Gl. V. commodo, Xen.

Συνωχάδην,

Συμπυκνόω, ῶ, contracte, contineo. A σύν & πυκνός.

Συξάω, σω, cædo, rado, ut arcte cohærere possint, ut λίθοι συνεξεσμένοι, & hinc λίξις συνεξεσμένη, quæ non aspere concurrunt.

Συοκλασία, ης, ἡ, Ion. pro συοκλασίη, suis mactatio seu cædes. Ex σύς & κλάω.

Συοκλονία, ας, ἡ, idem & ex iisd.

Συοκλόος, ος, ὁ ἡ, apri interfector, f. interfectrix. Ἵππους δ' ἔτι φαίχν συοδαῤῥέα Ἀταλάντην Κύπρη Ἰασίου συοκλόνου Ἀρκασίδαο. Call. in Diam. 216.

Συοφόντης, ου, ὁ, suum occisor. Ex σύς, & φόνος, cædes.

Συοφόντις, ιδος, ἡ, suum interfectrix.

Συοφορβία, ῶν, simul cum suibus pasco. Οἷα τὰ πρὸ τῆ ἀσκῶν, ἡ τὰς ἐκ Κίρκης συοφορβὰς ῥεμβούς, Longin. 9.

Συοφόρβιον, ου, τὸ, grex suum pascentium.

Συοφορβός, οῦ, ὁ, subulcus. Ex σύς, & φορβή

Σύραι, ῶν, αἱ, partæ vilesque lacernæ, V. L.

Σ Υ Ρ Β Η, ης, ἡ, tumultus. Æol. pro τύρβη.

Συρβητώδης, ους, ὁ, tumultuosus; ut hinc fit συρβητώδων χορὸς, apud Hes. chorus tumultuosus, (aut est part. v. συρφετάω.) A σύρβη

Σύργασρος, ου, ὁ, operarius, exp. & subulcus. A σύς & ἐργάζομαι.

Συρδὸν, Adv. tractim; (2) funditus, impetuose. A σύρω.

Συρέντας, acc. pl. aor. 2. part. pass. verbi σύρω.

Συριγγίας, ου, ὁ, fistularis; ut συριγγίας κάλαμος. A σύριγξ.

Συρίγγιον, ου, τὸ, parva fistula. Ph. carna; etiam ulcus, Gl. V. Dim. ab eod.

Συριγγόω, ῶ, fut. ώσω, in fistulam excavo.

Συριγγώδης, ους, ὁ ἡ, fistulosus aut cavernosus & pertoratus. Ab eod.

Σύργμα, ατος, τὸ, fibilus, sonitus seu stridor ille, qui sibilando, vel etiam fistulando editur; item, ventri.

Συριγμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Σύριγξ, ιγγος, ἡ, fistula; (2) quidquid fistulosum est, siphonis instar, & cavernosum, ut in rota cavitas, cui axis inseritur, venæ colli & pedis grandiores, fistula putris in corpore, cavernæ terræ profundæ, &c. Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος κατασσύτην ἐσπάσατ' ἰγκος. Hom. Il. 16, 387. Συρίγγων αἶψα φθογγὸν ὑπαχούειν. Call. in L. Pall. 14. A συρίσσω.

Συρίζω, f. ξω, v. συρίττω; σύρισον, aor. 1. imper. Βυσσήμασι σοῖσι συρίζων φιλυπτας ὑμβρείνης, Lyr. Alc. 573. Ὅταν ἀυλίοις συρίζῃς, ἃ Πὰν, τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις, id. Ion. 501. A σύριγξ.

Συριζω, Syriace loquor aut ago, Syrisso; (2) Syrorum modo sum mollicies. A Σύρος.

Συριγενὴς, ές, ὁ ἡ, Syrus origine seu genere, in Syria natus, Syrus. Ex συρία, & γίγνομαι, nascor.

Συρικλὴς, ῆ, ὁ, sibilator; (2) fistulator, qui fistula ludit. A συρίσσω.

Συρίκσις, a. 1. part. act Æol. pro συρίξας, a συρίσσω.

Συρίσδειν, *sibilare*, infinitivus idem, eademque dialecto adfectus.

Συρίσδω, Dor. pro συρίζω.

Σύρισμα, ατος, τὸ, fistulæ cantus, aut sonus, fistula. A συρίζω.

Συρισμὸς, οῦ, ὁ, sibilus, stridor. Ab eod.

Συριστὴς, οῦ, ὁ, fistulator. Gl. V. A συρίζω.

Συριστὶ, Adv. Syriace.

Συρίττω, vel συρίαττω, f. ξω, sibilo, sibilum edo; (2) sibilo ejicio, exsibilo. Gl. Vet. sibilo explodo; (3) fistula cano. Εἶτα μοι συρίττειδ' ἐυμβῆ πρὸς τῆ Διατᾶν, Luc. pro Imag. διὰ τὴν ἀκμπρσύλιν, Æschin.

Σύρμα, ατος, τὸ, quod trahitur, seu attrahitur, vestis caudata; σύρματα, paleæ, quæ rastris corraduntur, & alia purgamenta, sordes. A σύρω. Unde

Συρμαία, ας, ἡ, raphanus, & succus maxime raphani, ciendæ alvo aptus; (2) cibi peculiaris genus ex adipe & melle; (3) potus ex aqua & sale, purgationi serviens. Hinc

Συρμαίζω, f. ίσω, ventrem purgo pyrmaia.

Συρμαιοπώλης, ου, ὁ, raphani venditor.

Συρμαϊσμὸς, οῦ, ὁ, modica vacuatio alvi per succum raphani. A συρμαΐζω.

Συρματὶς, ιδος, ἡ, quæ stipulas rastro coacervat. A σύρω.

Συρμιστὴρ, ῆρος, ὁ, qui ligna in silva collecta vendit, Hes. Ab eod.

Συρμὸς, οῦ, ὁ, tractus. Ab eod.

Σύροισαι, nom. pl. præs. part. act. Dor. pro σύρουσαι, a σύρω.

Συρομέτας, v. σίρδην. Ab eod.

Συροπήδιξ, ικος, ὁ, nomen avis.

Συροφοίνιξ, ικος, ὁ, Syrophœnix. Hinc

Συροφοινίσσα, ης, ἡ, Syrophœnissa, ex Syrophœnice oriunda.

Συρράδιεργία, ας, una facinus patro vel molior.

Συρράθαγία, ας, confringo, contero.

Σύρραξις, εως, ἡ, conflictus. A συρράσσω.

Συρράπλα, f. ψω, contuo, simul suo, consarcino. Δίρματα συρράπλειν νάμῳ βύσσ, Hesiod. Ἔργ. 542. Τὰν γ χιτῶνα τὰ θεὸ τὰς ἁμὰς ἔχει πᾶν χειρῶν ἐ συνέρραπτον, Ælian. V. Hist. 1, 18.

Συρράσσω, vel ἀττω, f. ξω, confligo, invado; συνέρραξεν, conflixit, Pn. aor. 1. Συνέρραξε τῆς πολεμίοις, Hesiod.

Συρραφεὺς, έως, ὁ, factor, consarcinator. A συρράπτω.

Συρρέπω, devergo, inclino. Met. de cogitatione, dirigere animum alio.

Σύρρυσις, εως, εις, ἡ, confluxus. A

Συρρέω, confluo; συρρύεις, qui confluxit, a. 2. part. Διὸ ἡ συρρέει ἐπ' αὐτῷ (λιμνῃ) ὁ τοιοῦτος βίος, Heliod. Συνέρρει τοίνυν τὰ πολλὰ, Ælian. V. H. 12, 58.

Σύρρηγμα, τὰ, conflictus. A

Συρρήγνυμι, vel συρρηγνύω, f. ξω, confringo; (2) committo, sc. bellum, concito; (3) confligo, quo sensu 2, 3) proprie medium dicitur, συνέρρηγας πολεμον, bellum conflatum. Συρρήξας εἰς ἓν ἅπαντα, Arist. Conc. 672.

Συρρήγνυσι, præs. inf. act. v. συρρήγνυμι.

Συρρηξις, εως, ἡ, conflictus. A συρρήγνυμι.

Συρρίζόομαι, ῶμαι, simul radices ago.

Συρρίπλα, conjicio in unum locum.

Συρρὸὶ, ῆς, ἡ, confluxus, confluens, confluvium, colluvies. A συρρέω. Unde

Σύρροια, ας, ἡ, confluxio, confluxus.

Σύρρους, ου, ἡ, confluxus, confluens, ubi aqua confluit. Ex σύω, & ῥέω.

Συρρύσις, εως, ἡ, confluxus, confluens, confluentia.

Συρσις, ἡ, tractio, tractus, Gl. V. A σύρω.

Συρτὴς, οῦ, ὁ, tractor. Ab eod.

Σύρτις, εως, ἡ, Syrtis. Ab eod.

Συρτὸς, ἡ, ὸν, tractus, qui trahitur, q. d. tractilis. Ab eod. Unde

Σύρφετος, ακος, ὁ ἡ, vilis & abjecta populi multitudo, plebs colluvies, turba.

Συρφετὸς, ὁ, ἀν, sordes, purgamenta, rastro aut scopis congesta, Gl. V. turba. Λύματα γῆς ἡ πολλὰ ἐφ ὑδατι συρφετὸν ἴλαιε. Call. in Ap. 109. Hinc

Συρφετώδης, ους, ὁ ἡ, vilis, abjectus, plebeius; (2) inconditus, incomptus.

Σ Υ Ρ Ω, traho; σύρον, trahe, Gl. Vet. a. 1. imperat. Σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων, Joan. 21, 8. Ἕσυρον (ὁ Παῦλον) ἔξω τῆ πόλεως, Act. 14, 19.

Σ Υ Σ, συος, ὁ ἡ, sus, porcus; (2) aper. Æol. pro ὗς.

Συσκάπλα, f. ψω, simul fodio; (2) terram accumulo, pastino.

Συσκεδάζω, f. άσω, una diffipo, dispergo simul; (2) diffipo, dispergo.

Συσκεδάω, ῶ, idem. Συσκεδᾶν σκολλὰς ἀλιπλάθρατ ἰκτέω. Arist. Ran. 925.

Συσκεμμα, τος, τὸ, cogitatio, consideratio, deliberatio. A συσκέπτομαι.

Συσκεπάζω, contego.

Συσκέπτομαι, f. ψομαι, consulto cum alio.

Συσκευάζω, f. άσω, in fasciculum colligo, in unam farcinam connecto; (2) compilo; (3) subdole struo. Τὰ ἀνωφελῆ ταῦτα συσκευάζει νῦν, Arist. Vesp. 1242. Ἐὰν μὴ ἔχω συσκευάζω, ἡ ἐ λέγω πρὸς ἐκείνους, Xen. Cyr. 4, 21. Συσκευάζειν δὲ χρὴ σῖτον μὲν ἡμέρας, ib. 6, 18. τῶν εἰς Περσῶν στρατείαν, ib. 8, 35. Hinc

Συσκευασία, ας, ἡ, apparatus.

Συσκευαστὴς, ἐ, ὁ, structor, machinator, concinnator, architectus. Ab eod.

Συσκευὴ, ῆς, ἡ, fraudulenta molitio, insidiarum subornatio, captatio. Gl. Vet. factio.

Συσκευοφορία, una vasa porto.

Συσκευωρία, ῶ, una dolose machinor, commolior.

Συσκηνῶ, ῶ, contubernalis sum, in eodem tabernaculo habito. Hinc

Συσκηνητρία, ἡ, contubernalis.

Συσκηνία, ας, ἡ, contubernium, Gl. V. Ex σὺν, & σκηνή. Unde

Σύσκηνος, ου, ὁ ἡ, in eodem tentorio seu tabernaculo habitans, contubernalis.

Συσκιάω, f. ήσω, idem quod συσκιάζω.

Συσκιάζω, fut. άσω, obumbro, opaco, inumbro, obnubo, occulto, obtego, tenebris & caligine obduco, συσκιάσας, a. 1. inf. act. Ἀλλ' ἐ φθονῶν χρὴ συσκιάζοντας γίνειν, Eur. Supp. 1216. Μηδὲν φθόνῳ συσκιάζειν, ὧν ἡ μίμησις ὠφέλησεν, Philo. Hinc

Συσκιασις, εως, ἡ, obumbratio.

Συσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio, umbraculum, involucrum, velamen.

Συσκιασμὸς, οῦ, ὁ ἡ, idem & ab eod.

Σύσκιος, ος, ὁ ἡ, umbrosus, opacus, umbra obtectus. Ex σὺν, & σκιά.

Συσκοπὶν, una confodero.

Συσκοτάζω, f. άσω, obnubilo; συσκοτάζει, advesperascit, tenebrat; συνεσκότασε, advesperascebat, imperf. Ἐπειδὴ συνεσκότασε, Xen Cyr. 4, 20.

Συσκυθρωπάζω, f. άσω, pariter tristi vultu fum. Συνεσκυθρωπάσαμεν, Xen. Cyr. 6, 16.

Συσπαράσσω, vel συσπαράττω, f. ξω, concerpo, discerpo. Ἐῤῥηξεν αὐτὸν τὸ δεκμένων ἡ συνεσπάραξεν, Luc. 9, 42.

Σύσπασις, εως, ἡ, contractio, convulsio.

Σύσπασος, ος, ὁ ἡ, contractus, qui contrahi potest A

Συστὰω, f. άσω, attraho, simul pertraho; (2) contraho, adduco, contorqueo, convello; συνεσπάσθη, contractus est, Ph. a. 1. pass. Ἰὰς ἕρπες ὑπὸ τῆ ἀῤῥώστιαν συστόσαντες, M. Anton. 4, 30.

Συσπειράω, ῶ, in spiram colligo, convolvo; (2) conglomero, condenso. Ἐπεὶ ἡ ὕπω συνεσπειράδησαν, Xen. Cyr. 7, 21.

Συσπείρω, confero.

Συστένδω, f. σπεισα, simul libo, Dem.

Συστοῦδω, f. ήσω, fœdere cum aliis alicui faveo, meumque opem in navo.

Συσπλαγχνίζω, extra simul esto. Ἄγε δὴ, θεατὰ, δεῦρο συσπλαγχνίσατε μοι νῦν, Arist. Pace 1124. Ἡ συν, & σπλάγχνον.

Συσποδάζω, f. άσω, idem quod συσπεύδω. Ξυστοδάζειν οἷοι τ' ἦσαν, Arist. Pace 768. Hinc

Συστοδαστὴς, ὁ, contubernalis ejusdem studii.

Συστοδίδης, ου, qui una labat.

Συσσαίνομαι, simul adulor vel blandior, Suic.

Συσσαικία, ας, ἡ, carnis bonitas; coalescentia carnis. Ex σὺν, & σάρξ.

Συσσαρόω, carnem cum carne coalescere facio. Ex iisd. Hinc

Συσσάρκωσις, εως, carnis compactio.

Συσσεισμὸς, οῦ, ὁ, concussio; (2) turbo. A

Συσσείω, f. σείσω, concutio, commoveo.

Συσσείω, f. σίσω, idem.

Σύσσημον, ου, τὸ, omne signum, de quo inter duos plutesve convenit. A σύσσημος.

Σύσσημος, ος, ὁ ἡ, una significans. Ex σὺν, & σῆμα.

Συσσήπω, f. ψω, putrefacio; (2) macero.

Συσσιτέω, ῶ, f. ήσω, una cibum capio, convictor sum; (2) contubernalis sum, in contubernio alicujus sum. Συσσιτεῖν μετ' ἀλλήλων, Aristot.

Συσσίτια,

Συσσιτία, ας, ἡ, convictus, sodalitas. A *σύσσιτος*. Unde

Συσσιτικός, ἡ, όν, ad convictum pertinens.

Συσσίτιον, ου, τὸ, contubernium & hominum eadem quadra viventium cœtus; (2) commune & publicum convivium; Plut. in Lycurg. cap. 10. quæ vocantur & *ἀνδρία*, & *φειδίτια*. Ab eod.

Συσσίτισιν, dat, pl. *Ion.* & cum ν pro *συσσίτοις*.

Συσσιτοποιία, ᾶς, pinso, vel in cibum concinno.

Σύσσιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, simul cibum capiens, convictor. Gl. V. sodalis. Ex *σῖτος*.

Συσύρω, divexo, contumeliose tracto, R.

Συσάζω, fut. *άσω*, simul servo, conservo, contineo & stringo, ne dilabatur. Ἦν γε μὴ ὁμόσῃς ἐμοὶ —— *συσάσειν* ἐμὲ φάσαις τέχνας, Arist. Θεσμ. 277. Τὸ γάρ τοι τίλνα *συσάζειν* καλόν, Eur. Iph. in Au. 1237.

Συσαρκοποιία, ᾶς, in unum corpus cogo.

Σύσαρκος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ejusdem corporis est, concorpor. Ex *σὺν*, & *σῶμα*.

Συσαυρόω, f. *ώσω*, coacervo, acervatim congero.

Συσαφρονία, ᾶς, una recte ago, una temperantiæ studeo.

Συσάδες, ων, αἱ, ut *συσάδες ἄμπελοι*, vites ordine non plantatæ. A *σωίσημι*.

Συσάδην, *Adv.* cominus. Ab eod.

Συσαθῆς, aor. 1. part. pass. v. *σωίσημι*.

Συσαθμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ejusdem cum aliquo ponderis.

Συσαλτικός, ἡ, όν, contrahendi vim habens. A *συσίλλω*.

Συσαμίζω, confundo, *proprie*, in unum urceum, s. poculum. A *σαμύς*.

Συσάς, άδος, ἡ, cisterna, ubi aqua consistit. A *σωίσημι*.

Συσάσεις, nom. pl. *Ion.* & *Att.* pro *συσάσις*, a *σύσασις*.

Συσασιάζω, f. *άσω*, seditionis socius sum. Hinc

Συσασιαστής, οῦ, ὁ, socius seditionis.

Σύσασις, εως, ἡ, constitutio; (2) coagmentatio, compositio, coagmentum, concrementum, crassitudo, concretio; (3) substantia; (4) natura rei; (5) confirmatio per argumenta; (6) conciliatio animorum ad concordiam; (7) amicitia & concordia ipsa; (8) coitio, conspiratio, conjuratio; (9) cœtus, conventus; (10) commendatio. A *συνίσημι*.

Συσασιώτης, ου, ὁ, factionis particeps seu socius.

Συσατικός, ἡ, όν, constituendi & compingendi vim habens; (2) commendatitius; *συσατικά*, commendatitiæ literæ, Ph. A *σύσασις*.

Συσαυρόω, οῦ, f. *ώσω*, una cruci figo, una in crucem tollo; *Συνεσαυρώθη*, concrucifixus est, aor. 1. pass. Οἱ *Συνεσαυρωμένοι* αὐτῷ *ἐλησίζοσαν* αὐτόν, Marc. 15, 32. Ὁ *παλαιὸς* ἡμῶν *ἄνθρωπος συνεσαυρώθη*, Rom. 6, 6. *Συσαυρωθέντες*, Matt. 27. 44.

Συσιγάζω, f. *άσω*, contego, operio.

Συσίλλω, f. *ιλῶ*, p. *σωίσαλκα*, compono, coarcto, coërceo. Gl. V. contraho, compesco; (2) consterno; (3) compono, ut mortuum; (4) ἑαυτόν, minus facio quam possum, submitto me, *Συσίλλει*, corripit, Ph. *Συσίλλομαι*, contrahor. Gl. Vet. mœreo. Ἀλλὰ *Συσείλας*, *ἄφροισι χράμβος φοῖς ἰσίοισιν*, Arist. Ran. 1116. *ἀλλάξας*, Id. Eq. 430. *Θοιμάτια*. id. Con. 99. *Συσίσαλμαι κακοῖς*, Eur. Her. fur. 1423. *Συσίσειλα φ' ὅλης τὸ μὴ*, Synes.

Συσινίζω, f. ξα, simul gemo, congemisco, una suspiro. Ὡς *συσιφίζει* γ' *οἶδα γενναίοις φίλοις*, Eur. Ion. 969. Πᾶσα ἡ *κλίσις Συσινάζει* καὶ *Συνωδίνει* ἕχρι τοῦ νῦν, Rom. 8, 22.

Σύσιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, angustus, in arctum co-

Συσκηνία, ας, ἡ, in angustum cogo.

Συσκιρόω, simul corono, vel simpl. corono.

Σύσκιμα, ατος, τὸ, coagmentatio, concretio, compages, compositio, collectio, congregatio; (2) cœtus, conventus, collegium, turba, globus, manus militum; (3) acervus, cumulus, multitudo; (4) modulaminis plenum corpus ex consonantiarum conjunctione consistens. A *συνίσημι*. Hinc

Συσκηματικός, ἡ, όν, collectitius; (2) q. d. acervalis; (3) ad *σύσκιμα* pertinens.

Συσκιῶσαι, aor. 2. inf. act. v. *συνίστημι*.

Συσοιχίω, οῦ, f. *ήσω*, ejusdem ordinis sum, in eadem serie seu eodem versu ium collocatus, conjunctus; respondeo, congruo, similis sum. *Συσοιχεῖ* ὁ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, Gal. 4, 25. A *συσοιχος*.

Συσοιχία, ας, ἡ, militum series in altum porrecta, pendentem catenam referens; (2) quævis series seu ordinis rerum communio, natura, convenientia. Ab eod.

Σύσοιχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ejusdem est ordinis seu seriei, conjunctus, vicinus, similis. Ex *σὺν*, & *στοῖχος*.

Συσοίχως, *Adv.* eodem ordine & serie.

Συσολάω, ῶ, idem cum *συσολίζω*. Συσολᾶσαι *χρῄζουσα λίνῳ φάρια πορφύρια*, Eur. Or. 1412.

Συσολή, ῆς, ἡ, contractio, coarctatio; (2) correptio, Ph. figura grammatica, qua syllaba longa in versu corripitur. A *συσίλλω*. Unde

Συσολίζω, fut. *ίσω*, apparo, adorno, orno.

Σύσομος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est ore sensim compresso & contracto; (2) mutus, elinguis. Ex *σὺν*, & *στόμα*.

Συσομόω, os contraho, ostium constringo & coangusto; (2) in fauces contraho. A *σύσομος*.

Συσοχάζομαι, rationem habeo.

Συσπατία, ας, ἡ, communis militia, contubernium. A

Συσπατεύω, & *συσπατεύομαι*, una expeditionem suscipio, in militiam una proficiscor, simul milito. Ἀνδρέας *Ζωιὸς συσπατεύετο* τῷ *ἀνδρὶ*, Xen. Cyr. 8, 32. Ὅς *κ' Ἀχιλλεῖ συνεσπατεύσατο ἐν σφετέροις δόμοις* Ἴλιον, Heliod. Ὅπου *ἂν δέησθε σπατεύειν, συσπατεύσομαί σοι*, Xen. Cyr. 4, 24.

Συσπατηγία, una exercitum duco, collega imperatoris seu ducis exercitus sum.

Συσπατηγός, οῦ, ὁ, qui & ipse ducis seu imperatoris officio fungitur, seu collega imperii militaris, aut collega in prætura est.

Συσπατιώτης, ου, ὁ, commilito.

Συσπατοπεδεύομαι, una, eodem loco castra pono.

Σύσπειμα, ατος, τὸ, coagmentum compactile, globus, convolutio; (2) agmen militum ordine composito procedentium. A *συσπείφω*.

Συσπειμματάρχης, ου, ὁ, præfectus agmini militum. Ab *ἄρχω*.

Συσπειμάτιον, τὸ, globulus; (2) vortex. Dim.

Συσπείφω, fut. ψω, contorqueo, convolvo in falcem, seu collectum contorqueo, colligo, cogo, coacervo, conglobo; *συνεσπαμμένος*, convolutus, p. part. pass. *συσπίφονται*, glomerantur, Ph. *Συσπίψαντος* ὁ τῇ Παύλῳ *ἐρυγόνου* φλογός, Act. 28, 3. Αὐτὼ *ὥσπερ τινὲς θυμὸς μεγάλως τυφῷ κ' ὀργαῖς ξυσπίφας*, Arist. Lys. 976.

Συσπορυλίζω, conglobo.

Συσπορυλόω, idem.

Συσπορὰ, ᾶς, ἡ, conversio & convolutio in orbem, vortex, vertigo, Gl. V. globus, involucrum; (2) tumultuosa & seditiosa concio, concursus, Ph. *συσπορὰ ὅλη ἔχλου*, *de multitudine hominum* caterva; *συσπορὰ ἀνέμων*, turbo, Ph. A *συσπείφω*. Hinc

Συσπορία, ἡ, consuetudo cum aliquo.

Σύσπυλος, ὁ ἡ ἡ, columnas habens, e columnis compositus.

Συσπῶ, 1. sing. conj. aor. 2. inf. act. verbi *συσπάω*.

Συσφάζω, una macto s. interficio.

Συσφαιρίζω, f. *ίσω*, una alia pila ludo.

Συσφαιρίστης, οῦ, ὁ, colluctor pilæ. A præc.

Συσφαιρόω, ῶ, f. *ώσω*, conglobo, rotundo.

Συσφάλλω, f. ξω, simul jugulo seu macto. *Συσφαγιῶσαι*, Eur. Iph. in Tau. 687.

Συσφηκόω, quod confusum erat informo, compono, R.

Συσφίγγω, fut. ξω, constringo, constringendo cogo & contraho.

Συσχεθῇ, 3. sing. aor. 1. conjunct. pass. verbi *συνίχω*.

Συσχηματίζω, f. *ίσω*, configuro, conformo. Μὴ *συσχηματίζεσθε* τῷ *αἰῶνι τούτῳ*, Rom. 12, 2. ταῖς *φρότου ἐπιθυμίαις*, 1 Pet. 1, 14.

Συσχολάζω, f. *άσω*, simul otior, una ferior; (2) sum condiscipulus. Hinc

Συσχολαστής, οῦ, ὁ, condiscipulus.

Σύτα, 3. s. plusq. ind. pass. *Ion.* pro *ἐσίσυτο*, a *σύω*.

ΣΥΤΑΡ, τὸ, exuvium anguis vel cicadæ; pellicula rugosa, lacti innatans; (3) rugosa & exsucca pellis senum; (4) cutis *simpl.*

Συφεός, οῦ, ὁ, *Poët.* pro *συφιός*.

Συφειόνδε, in haram. A *σῦς*.

Συφεός, οῦ, ὁ, hara, suile, Hom. Od. 10, 238. A *σῦς*.

Συφεών, ῶνος, ὁ, idem. Gl. V. Ab eod.

Συφόρβιον, ου, τὸ, grex suum, qui simul pascuntur, Gl. V. hara. Ex *σὺς*, & *φέρβω*.

Συφορβός, οῦ, ὁ, suum pastor, subulcus. Παῖδα *συφορβόν*, Hom. Il. 21, 282. Ex iisd.

Συφός, οῦ, ὁ, (idem, *Ern.*) hara. A *σῦς*.

Συχνάζω, f. *άσω*, denso, spisso, frequento. A *συχνός*.

Συχνάκις, *Adv.* sæpe. Ab eod.

Συχνός, ἡ, όν, frequens, creber, multus, copiosus, spissus, confertus, continuus. A *συνίχω*.

Συχνῶς, *Adv.* crebro, adsidue, Gl. V.

Σύω, quatio, concutio. moveo; *σύομαι*, moveor, inciter; ut hinc fit *ἐσυμίνος*, incitatus, concitatus; ἐσυτο, ruebat. Ὅτῳ *ξυνασήσειν ἐπ Διῒ συθεῖς*, Eur. Ion. 825. A *σάω*.

Συάδης, ου, ὁ ἡ ἡ, porcinus, suillus. A *σῦς*.

Σφάγιον, ου, τὸ, ensis. A *σφάζω*.

Σφαγεῖον, ου, τὸ, vas, quo jugulatæ pecudis sanguis excipitur. Ab eod.

Σφαγέσα, a. 2. part. pass. f. g. v. *σφάζω*.

Σφαγεύς, έως, ὁ, jugulator, mactator, percussor, Ph. occisor, sicarius; (2) gladius.

Σφαγή, ῆς, jugulatio, mactatio, occisio, Ph. internecio, nex, Gl. Vet. cædes; (2) jugulus seu jugulum, Ph. Ἀπεκόμην *τὸν σφαγῆν*, App. B. Civil. 2. Ἐπὶ *τῆς σφαγῆς τὸ ξίφος ἤρισε πρῶτος*, ib. Ab eodem.

Σφαγία, ας, ἡ, dies sacrificii, qua sacra fiunt mactatis victimis. A *σφαγή*.

Σφαγιάζω, fut. *άσω*, victimas jugulo, hostias macto, seu victimis mactatis sacrifico, Gl. V. macto; *σφαγιάζει*, mactat, Ph. Σφαγιάζειν *τοὺς παρ' αὐτοῦ δορκάδιτας ὡς ὑσαγὸς*, Heliod. Ἤδιον *σίφειν σφαγιαζομένῳ*, Arist. Av. 577. Ab eod. Hinc

Σφαγιασμός, οῦ, ὁ, mactatio, trucidatio, R.

Σφαγίδιον, ου, τὸ, cultellus, quo jugulum petitur, culter coquorum, Dim. a *σφαγίς*.

Σφάγιον, ου, τὸ, victima, hostia; (2) bestia, quæ jugulatur vel mactatur; (3) locus vel vas, quo excipitur sanguis victimarum. A *σφαγή*.

Σφαγίς, ίδος, ἡ, culter, quo resolvunt seu feriunt jugula pecorum mactandorum; (2) jugulatio. A *σφάζω*.

Σφαγίτης, ου, ὁ, jugularis, ad jugulum pertinens. A *σφαγή*.

Σφαγῖτις, ίδος, ἡ, ut *σφαγίτιδες φλέβες*, venæ jugulares. A præc.

ΣΦΑΔΑΖΩ, fut. *άσω*, pedes agito, pedes jacio seu jacto, cum tractu quodam saltio, palpito. Σφαδάζοντες, ἐκ *τῆς μεγάλης τοῦ*

σωμάτων ἀπειρηκότες, oppressi, Philo. Ὁ δ' (ἵππος) σφαδάζων ὑποσείεται τὸν Κῦρον, Longin. 25. Ἐσφάλιζεν ὑπὸ θυμοῦ καὶ φιλοτιμίας φορὸς τὸν ἡνίοχον τῇ παραδόσει καὶ τὴν παρελλαξει τῶν σκιλῶν, Plut. in Philopœm. cap. 6. Hinc

Σφαδνὸς, ὴ, ὸν, vehemens, terribilis.

Σφηδασμὸς ὁ, ὁ, pedum jactatio, huc modo & illuc; palpitatio inprimis morituri.

ΣΦΑΖΩ, f. ξω, jugulo, macto; (2) cædo, interficio, trucido, neco, occido. Καὶ σὺ σφάζε σαρδόνιν δίρμ, Eur. Or. 1188. Ὧν τὰ μὲν ἔσω σφαζ' ὅπλ χαλκς, Soph. Aj. 235.

ΣΦΑΙΡΑ, ας, ἡ, sphæra, globus, pila.

Σφαιρηδὸν, *Adv.* in modum pilæ seu pilulæ. A σφαῖρα.

Σφαιριστικὸς, ὴ, ὸν, ut νόμος σφαιριστικὸς, ap. Clem. Al. *sed leg. videtur* σφαιριστικός.

Σφαιρίδιον, τὸ, pilula, Gl. Vet. A σφαιρίον.

Σφαιρίζω, f. ίσω, pila ludo. A σφαῖρα.

Σφαιρικὸς, ὴ, ὸν, ad sphæram pertinens, sphæræ seu globi proprius; (2) globosus, sphæræ formam habens. Ab eod.

Σφαιρικῶς, *Adv.* modo sphæræ, globi, pilæ.

Σφαίριον, ου, τὸ, globulus, pilula, Dim. a σφαῖρα

Σφαίρισις, εως, ἡ, lusio pilaris, ludus pilæ. A σφαιρίζω Unde

Σφαίρισμα, τος, idem.

Σφαιριστὴς ου, ὁ, τὸ, locus, in quo pila luditur, sphæristerium. Ab eod.

Σφαιρίστης, ου, ὁ, qui pila ludit, qui callet artem ludendi pila, Gl. Vet. pilarius. Ab eod. Hinc

Σφαιριστικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad σφαιριστὴν; (2) peritus pila ludendi. Hinc ἡ σφαιριστικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars sive peritia ludendi pila.

Σφαίρισμα, ας, ἡ, sphæristerium, area.

Σφαιροειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὴ, rotundus, globosus; fœm. σφαιροειδὲς, ἰδος, ut σφαιρῖτις κυπαρισσος, cupressus conifera. Ab eod.

Σφαιροειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὴ, sphæræ simulo, pilæ speciem gerens, Ph. globosus, pilarius, pilaris. Ex σφαῖρα, & εἶδος.

Σφαιρομαχία, ας, ἡ, pila ludo, pila pugno. Ex σφαῖρα, & μάχομαι. Hinc

Σφαιρομαχία, ας, ἡ, pugna pilaris; (2) pilaris lusio.

Σφαιροπαιδία, ῶ, pila ludo. Ex σφαῖρα, & παιζω, *ludo.*

Σφαιροπαίκτης, ου, ὁ, lusor pilæ. Ex infl.

Σφαιροτοιῶ, ῶ, sphæram facio. Hinc

Σφαιροτοιὸς, ὸν, pilarius, Ph. qui pilas facit.

Σφαιρόω, ῶ, fut. ώσω, conglobo, in pilam cogo, in rotundam & globosam massam conformo, Gl. Vet. globo; ἐσφαιρωμένος, pilatus, Gl. Vet. p. part. pass. σφαιρῶσαι, præpilare, Gl. Vet. aor. 1. inf. act. Στὴθια δ' ἐσφαίρατο πεπλάγιξι, Theocr. 22, 46. Ἀκόντια ἐσφαιρωμένα, rudes, pila præpilata. Ξίφη ἐσφαιρωμένα, *Angl.* Swords buttoned, Foils. A σφαῖρα. Hinc

Σφαίρωμα, ατος, τὸ, massa rotunda, seu globosa in modum pilæ, Gl. V. lumbus.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia seu lorum calcei. Apud 70 Interpretes sæpe notat sphæriulam candelabri. Ab eod.

Σφαιρωτὸς, ὴ, ὸν, rotundatus in globosam rotundamque massam, coactus in modum pilæ. Ab eod.

Σφακελίας, ου, ὁ, qui infestatur σφακέλῳ. A σφάκελος.

Σφακελίζω, & σφακελιζόμαι, sphacelo laboro, carie exedor atque tabe, gangræna vitior, *Aristot. H. A.* 3, 13. Ab eod. Hinc

Σφακελισμὸς, ὁ, ὁ, partis alicujus inflammationem perpessæ mortificatio.

Σφάκελος, ου, ὁ, fascículus, fascis. A φάκελλος, idem, *(at videtur vitium scripturæ, nam & σφάκελος pro φάκελος sæpe male editum est. Ern.)*

ΣΦΑΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, membri inflammationem perpessi mortificatio; (2) gangræna, sive σφάκελος incipiens, radicum in arboribus nigredo ac mors; (3) salvia, *mas.* A

ΣΦΑΚΟΣ, ου, ὁ, salvia, *herba. Angl.* Sage.

Σφάκλης, ου, ὁ, ficarius, Ph. σφάκλαι, jugulatores, Ph. A σφάζω.

Σφακλὸς, ὴ, ὸν, mactatus. Ab eod.

Σφακώδης, ους, ὁ ἡ, ὲς, salvia abundans. A σφάκος.

Σφαλδὸς, ρὰ, ρὸν, qui inter eundum lapsat, qui titubet fallente vestigio, Gl. Vet. trubans; (2) lubricus, instabilis, fallax; (3) periculosus, noxius. A σφάλλω.

Σφαλδὰς, *Adv.* lubrice, parum tuto, dubie, inconstanter.

Σφαλλώμι, a. 2. inf. pass. verbi σφάλλω.

Σφάλλεντι, *evertenti*, dat. sing. part. præs. act.

ΣΦΑΛΛΩ, supplanto, everto, prosterno; (2) fallo, circumvenio, in errorem induco, Gl. Vet. decipio; σφαλλόμαι, titubo, Ph. *it.* rem infeliciter gero in bello, spe excido; ἔσφηλα, aor. 1. act. ἐσφάλην, aor. 2. pass. erravi; ἐσφαλμένος, vitiosus, p. pass. part. Δεινὰί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους, Eur. Med. 198. Οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐς σέ ποτε, peccabo, Soph. Trach. 630. Ἀιδρὶς πᾶς γ' ἐς σφαλήσεται, privabitur, ibid. 1129. Σφαλεῖς ὧν ταύτης τ' ἐλπιδος, Luc. Ἀπ' ἐλπιδος ἔσφηλας, idem.

Σφαλμα, ατος, τὸ, lapsus, casus, error, peccatum, derelictum, offensa, Gl. V. vitium; (2) infortunium, infelix successus, clades. A σφάλλω.

Σφάξαι, a. 1. inf. act. verbi σφάζω.

Σφάξαντιν, 3. pl. a. 1. conj. act. cum ν.

Σφαραγέοντο, Hom. Od. 9, 449. 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐσφαραγῶντο, a

Σφαραγίω, ῶ, gutture sonum edo, strideo, strepo; (2) distentus sum.

Σφαραγίζω, cum spiritu excito. Σὺν δ' ἀνέμοις ἰνσσὶν τε κόλπ δ' ὄμα ἐσφαράγισον, Hesiod. Θεογ. 706. A

ΣΦΑΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, guttur, faucer, interdum sonus, qui gutture emittitur.

Σφάξω, fut. ξω, jugulo, macto; ἐσφάγην, mactatus est, aor. 2. pass. ἐσφαγμένος, mactatus, p. part. pass. Ἔσφαξε τ' ἀδελφὸν αὐτῦ, 1 Joann. 3, 12. Ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι, Apoc. 6, 4. ἐσφάγης, ib. 5, 9. Ὃδ' ἀντὶ τῶ σῦ σώματος σφαγήσεται, Eur. Andr. 316.

Σφέ, *se*, vel *ipsos*, acc. dual. ab ἕ, *sui*; item *ipsum* vel *sui ipsum*, acc. sing. *Poet.* pro ἕ item *se*, vel *ipsos*, *ipsas*, *ipsa*, acc. plur. *Æol.* pro σφᾶς, ab eod.

Σφέας, *illos*, vel *se*, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς, ab ἕ, *sui.*

ΣΦΕΔΑΝΟΣ, ὴ, ὸν, vehemens, festinus, intensus, asper, durus, Nic. Th. 642. Σφεδανὸν, vehementer, Hom. Il. 21, 542.

Σφέε, *illi*, *illæ*, nom. dual. *Ion.* pro σφεὲ, ab ἕ, *sui.*

Σφέες, *illi*, *ipsi*, nom. pl. *Ion.* pro σφεῖς.

Σφέας, *illos*, *illas*, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς.

Σφεῖες, *illi*, *illæ*, nom. plur. *Ion.* pro σφεῖς.

Σφεῖς, *illi*, *illæ*, nom. plur. ab eod.

Σφεῖον, *illorum*, vel *sui*, gen. dual. *Ion.* & *Poet.* pro σφῶν, ab eod.

Σφῆλαι, ατος, τὸ, scabellum; (2) lignum cavum, ut pila, Nic. Th. 644 Etiam de sede remigum in navi.

Σφενδαμνος, ίνα, ίνον, acernus; metaph. durus, firmus, solidus. Julian. in Misop. A σφένδαμνος.

Σφένδαμνον, ου, τὸ, idem quod

ΣΦΕΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ἡ, acer, *arbor*, *Angl.* The Sycomore Tree. (2) species carnibis.

Σφενδονάω, ῶ, fut. ήσω, funda utor, fundam torqueo, funditor sum, funda insequor, funda peto; (2) more fundæ toto seu torqueo. Σφενδονᾶν δηρία, Luc.

Σφενδονίω, ῶ, f. ήσω, idem. A

ΣΦΕΝΔΟΝΗ, ης, ἡ, funda, Ph. balistra, funda; (2) pila annuli; (3) ornamentum quoddam muliebre. Hinc

Σφενδονηδὸν, *Adv.* in modum fundæ.

Σφενδονήτης, ου, ὁ. funditor. A σφενδονία.

Σφενδονητικὴ, sc. τέχνη, ars funditoris.

Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quod σφενδονάω.

Σφενδονιστὴς, οῦ, ὁ, funditor. Ph. A pr.

Σφενδονίτης, ου, ὁ, idem quod σφενδονήτης.

Σφενδονοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὴ, fundæ habens formam. Ex σφενδόνη, & εἶδος.

Σφεῖς, ου, ὁ, suus; σφέα, sua, neutr. plur. Ab ἕος, quod idem significat.

Σφὶς, *illi*, vel *illos*, nom vel acc. pl. *Dor.* & *Æol.* p.o σφεῖς vel σφᾶς, ab ἕ.

Σφιτέλιω, *jam*, acc. sing. *Ion.* pro σφετέραν.

Σφιτδίζω & σφιτριζόμαι, meum facio, in meum converto commodum, usurpo, Gl. Vet. σφετδιζόμαι, peculor; σφιτβίζεδ, usurpat, Ph. Τά τε σφάγματα κῆ τῶν ἀστῶν ἅπας ἐσφετιρίσατο, Plut. Τὰς σπολὰς σφιτβίζον, Xen. A σφέτερος. Hinc

Σφιτδισμὸς, οῦ, ὁ, actio, qua quis aliena facit sua, Gl. V. usurpatio, peculatus.

Σφετδιστὴς, οῦ, ὁ interveniens, qui aliena, vel communia in suam rem vertit; usurpator, Ph. Ab eod.

Σφίτερος, ερα, ερον, suus; (2) proprius; (3) vestri, Ph. σφιτερὸν, peculium. A σφίσι.

Σφίσι, *ipsorum*, vel *sui*, gen. plur. *Ion.* pro σφῶν, ab ἕ, *sui.*

Σφηκιὰ, ᾶς, ἡ, nidus vesparum. Πολλᾶν δικαζᾶν σφηκιὰν διασκεδῶ, Aristoph. Vesp. 2, 29. A σφήξ.

Σφηκία, ας, ἡ, examen vesparum.

Σφηκίαι, crabrones, Gl. V. Ab eod. Unde

Σφήκιον, ου, τὸ, cella seu nidus vesparum.

Σφηκοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὴ, crabronis formam habens. Ex σφὴξ, & εἶδος.

Σφηνόω, ex lato & crasso in angustum contraho, cuneo; (2) constringo, cingo. Πρεσβυτέρους τῶν κεφαλῶ δεῖ ὅλα σφηνοῦντες, Heliod. Οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήνωντο, Il. 17, 52.

Σφηνοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὴ, vespæ modo in acutum & angustum desinens; (2) homo gracilis. Ab eod.

Σφήνωμα, ατος, τὸ, id quod ex lato in angustum contractum est; (2) galeæ pars, cui crista inseritur, (3) tenuis funis, fascia, vinculum, quo quid constringitur, Gl. Vet. nodus. A σφηνόω.

Σφῆλαι, a. 1. inf. act. verbi σφάλλω. Οὐδ' Ὀδυσῆς δυνατὸς σφῆλαι, Hom. Il. 23, 719. *supplantare.*

ΣΦΗΝ, σφηνὸς, ὁ, cuneus.

Σφηνὰς, άδος, ὁ, cuneus, genus mugilis. A σφήν.

Σφηνοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὴ, cuneatus, cuneo similis. Ex σφὴν, & εἶδος, *forma.*

Σφηνοκέφαλος, ου, ὁ ἡ ὴ, caput cuneo simile habens. Ex σφὴν, & κεφαλὴ.

Σφηνοπώγων, ωνος, ὁ, barbam habens latam, ab imo tenuiorem.

Σφηνόω, cuneo findo, cuneo adacto divello; (2) obstruo & obturo cunei, vel obturo & ol firmo velut adacto cuneo, condenso, stipo; ἐσφηνωμένος, cuneatus, Gl. Vet. perf. part. pass. A σφήν.

Σφήνωμα, τὸ, conus in galea, cui crista inseritur. *Etm.*

Σφήνωσις, εως, ἡ, cunei adactio, aut cuneo adacto divulsio, scissio; (2) obstructio, per cuneum obturatio. A σφηνόω.

ΣΦΗΞ, σφηκὸς, ὁ, vespa, crabro. Ἵπποι γὰ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν, Nicand. Theriac. 741.

Σφι, vel σφεῖν, *ipsis*, vel *sibi*, dat. plur. *Poet.* pro σφίσι, ab ἕ, *sui.*

Σφιγγία, ας, ἡ, parsimonia, sordes. A σφίγγω.

Σφίγγιον, ου, τὸ, torques. Ab eod.

Σφίγγόπους, ους, πόδες habens (v. c. mensa, lectus,) ad sphingis speciem factus.

ΣΦΙΓΓΩ, f. ξω, stringo, adstringo, pressio, coercco, Ph. ἐσφιγμένος, strictus, Ph. p.

pass. part. σφίγξον, stringe, Phil. 2. 1. imp. act. ♦ Ἐφ' οἷ ἰσφιγξι καρδίαν, Mus. 242. Ἀμφὶ δέ οἱ σθέναρι χέρα ἰσφίγξατο σίπλος, Theocr. 7, 17. Hinc

Σφιγκτήρ, ῆρος, ὁ, qui constringit, Philox. strictorium, contractorium. Apud medicos musculus rotundus anum constringens, ne excrementa ante tempus effluant.

Σφιγκτός, ἡ, όν, constrictus, ligatus, vinctus.

Σφιγκτῶς, constricte.

Σφιγμα, ατος, τὸ, quod adstringit.

Σφίγξ, σφιγγός, ἡ, Sphinx, monstrum alatum facie virgineam habens, reliquo corpore leoni simile, aenigma hominibus solvendum proponens, ne eoque illud solvere dilantans, item qui aenigma loquitur.

Σφίξαι, aor. 1 inf. act. v. σφίγγω.

Σφιγξις, εως, ἡ, adstrictio, constrictio. Σφίγξις τῆς λίθου, *Arist.* A σφίγγω.

Σφιν, ιβις, vel *sibi*. Vide σφί.

Σφοδρά, vehementer, valde, nimis, Ph. A

ΣΦΟΔΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, vehemens, acer, acerbus, alacer, violentus, pertinax, Ph.

Σφοδρότης, ητος, ἡ, vehementia, vis, acerbitas, alacritas, Gl. V. A praec.

Σφοδρύνω, & σφοδρυμαίνω, vehemens reddor, vires accipio. Ab eod.

Σφοδρῶς, *Adv.* vehementer, valde.

Σφονδύλη, seu σπαλύλη, ης, ἡ, radix filphio similis; (2) insectum de blattarum genere. A σπονδύλος.

Σφονδύλιον, ου, τὸ, verticillus nentium feminarum; (2) herba quaedam, Nic. Th. 948. Ab eod

Σφονδύλιος, ου, ὁ, vertebra. Ab eod. Μυελὸς ἄνωθε Σφονδυλίων ἔκπαλθ', Hom. Il. 20, 483.

Σφονδυλοδίνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, verticillo vel fuso tortus, Ex σφόνδυλος, & δίνεω.

Σφόνδυλος, ου, ὁ, verticillus nentium feminarum; (2) vertebra. A σπόνδυλος.

Σφέ, *sui*, gen. sing. a Dorico σφος pro σφίτος, *suus*.

Σφραγιδίον, ου, τὸ, sigillum, annulus signatorius. A σφραγίς.

Σφραγιδοκαιροκομήτης, ου, ὁ, qui comam alit & cultos usque ad ungues annulis ornat; vox Aristoph, Nub. 251. Ex σφραγίς, ῖδος, *anulus*, ἀργός, *albus*, vel *niger*, & κόμη, *coma*, vel κομήτης, *comptus*

Σφραγιδοφυλάκιον, ου, τὸ, loculus, in quo reponuntur vel adservantur σφραγίδες, armarium. A

Σφραγιδοφύλαξ, ὁ, custos sigilli.

Σφραγίζω, f. ίσω, signo, sigillo, nota imprimo, in S. S. confirmo, conferve, item, occulto, aboleo, ἐσφραγισμένος, ob signatus, p. part pass. Τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, Joann. 6, 27. Σφραγισάντες ἡμῖν, Matt. 27, ult. Ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι, Ephes. 1, 13. A

ΣΦΡΑΓΙΣ, ῖδος, vel ΐδος, ἡ, sigillum, signum, signaculum, obsignatorium, Gl. Vet.

Σφραγισάντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi σφραγίζω. Unde

Σφράγισμα, ατος, τὸ, signum seu nota alicui rei impressa, Gl. Vet. signaculum.

Σφραγὶς, ῖδος, ἡ, annulus signatorius, sigillum, Ph. Sign. eorum Ab eod.

Σφραγιστήριον, ου, τὸ, signaculum, Ph.

Σφραγιστής, οῦ, ὁ, sigillator. Ab eod.

Σφραγιστικός, ἡ, όν, signatorius, Gl. V. Ab eodem.

Σφριγίζω, f. ίσω, *Ion.* pro σφριγόω.

Σφριγὶς, ῖδος, ἡ, *Ion.* pro σφριγμὸς

Σφριγητικός, ἡ, όν, vehemens, (2) nitens, vegetus. A

ΣΦΡΙΑΩ, ῶ, f. ήσω, luxurio, lascivio. Ὡς σφριγᾷ τὸ σῶμα σου; Aristoph. Lys. 66. Ἐν σταλάγμασι γὰρ ἡδὺ σφριᾷ, id. Nub. 1071. Τὰ σώματα πολὺ μᾶλλον σφριῶντες, Plut. Σφριῶντα μὲν ἰσχνεῖν βέλτιον, Aristyl. Hinc

Σφριγώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, turgidus, luxuriosus, Gloss. Vet.

Σφυγματώδης, idem quod σφυγμώδης.

Σφυγμὴ, ῆς, ἡ, pulsus inordinatus & incompositus arteriae. A σφύζω.

Σφυγμικὸς, ἡ, όν, vim habens ciendi pulsus; (2) in quo pulsus consistunt. A

Σφυγμὸς, οῦ, ὁ, pulsus, Gl. V. motus cordis & arteriarum, dilatatione & contractione factus, Ph. turges. A σφύζω.

Σφυγμώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, pulsitans, pulsui similis, qualis est in pulsu. A σφυγμός.

ΣΦΥΖΩ, f. ξω, tal o, pulso, mico, palpito; σφύζῃ, palpitat, Gl. Vet. Σφύζησαν οἱ ἁρτηρίαι, Gal. Hinc

Σφύξις, εως, ἡ, pulsus seu percussus arteriarum, cordis palpitatio.

ΣΦΥΡΑ, ας, ἡ, malleus.

Σφύραινα, ης, ἡ, piscis quidam, Ph. σφύραινα ἰχθὺς, fudis, luadena, *pisis*. A σφύρα.

Σφυρὰς, ἀδος, ἡ, caprini stercoris pilula aut globulus. A σπυρὰς.

Σφυρήλατος, ου, ὁ ἡ ἡ, malleo ductus seu fabricatus, Ph. σφυρήλατον, folleum. Ex σφύρα, & ἐλατὸς, *ductus*.

Σφυρίον, vel σφυρίου, ὁ, τὸ, malleolus, fabrile instrumentum. A σφύρα.

Σφυρὶς, ίδος, ἡ, pro σπυρὶς, Suic.

Σφυροκόπανον, ου, τὸ, malleus, Ph

Σφυροκοπία, malleo tundo. A κοπίω.

Σφυροκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui malleo percutit seu tundit, Gl. V. malleator. Ex κόπτω.

Σφυρὸν, οῦ, τὸ, malleolus pedis, Gl. V. planta. A σφύρα.

Σφυροῦν, ῶ, f. ώσω, malleolos pedis calceis seu cereis munio, vel corrigia subftringo, Gl. V. σφυρώσαμαι, malleo. Ab eod. Hinc

Σφυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia calceamenti.

Σφυρωτὸς, ἡ, όν, malleatus, Glo.l. Vet. A σφυρόω.

Σφύσδειν, praes. infin. act. *Dor.* pro σφύζειν.

Σφᾶε, *vos duo*, vel *vos duos*, nom. vel acc. dual. a σὺ, *tu*, vel *ipsi* duo, *ipsos* duos, nom. vel acc. dual. *Dor.* pro σφεῖ, ab ἕ, *sui*.

Σφαὲ, *sibi*, vel *ipsi*, vel *ipsos*, nom. vel acc. dual. ab ἕ, *sui*.

Σφῶϊν, *vos* duo vel duos, nom. vel acc. dual. a σὺ, *tu*.

Σφῶν, *vestrum* duorum, gen. vel *vobis* duobus, dat. dual. ab eod. vel *ipsorum* duorum, vel *ipsis* duobus, dat. dual. ab ἕ, *sui*.

Σφωΐτερος, ρα, ρον, suus; (2) vester. A σφεῖς.

Σφῶν, *sui*, vel *ipsorum*, gen. plur. ab ἕ, vel *vestrum* duorum, vel *vobis* duobus, gen. vel dat. dual. a σὺ, *tu*.

Σχάδαιος, favi faciem, foboles apum, Vet. Lex. A

ΣΧΑΔΩΝ, όνος, ἡ, anima pedibus & pennis carens; (2) pectus quidam talorum; χαδόνες, apum foboles, Ar ftot. Hift. An 5. 22

Σχάζω, fut. άσω, scarifico; (2) demitto, remitto, (3) dimitto, relinquo, intermitto, obstructi mei tenorem abrumpo; (4) retineo, cohibeo. Σίνεσθαι δ' ἐπ' ἐυρείτα πλάτανι ἴσχασε φορτοπόρων, Eur. Tro. 811. Σχασιμῳδεῖν τὴν ἱππικὴν, Arist. Nub. 1071. Σχάσας τὸν φρονῆσαι, ib. 738. Σχάσαντος δὲ τὰς μηχανὰς τὸν Ἀρχιμήδους, Plut. in Marcell. cap. 15. A σχάω.

ΣΧΑΛΑΣ, ᾶδος, ἡ, varus, paxillus seu furcula, qua attolluntur sustentanturque retia.

Σχάσαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro σχάσας, a σχάζω.

Σχασθείλιμι, a. 1. opt. pass.

Σχάσις, εως, ἡ, scarificatio, incisio, quae fit cultro. A σχάζω. Unde

Σχασμός, ἁρδην, *scarificatio*, Gl. V.

Σχασκαρία, ας, ἡ, funis, trochlea, aut aliquid aliud, quo organum intentum laxatur, vel erectum dimittitur; (2) funis ille, qui in circo curloribus praetendi solebat, & quo laxato in curlum effundebantur.

Σχασήριον, ου, τὸ, pugio seu scalpellus, quo utuntur in scarificando; (2) pars quaedam navis. A

ΣΧΑΩ, ῶ, futur. άσω, scarifico, scalpro incido, aut pertundo; (2) remitto, laxo; (3) traduco, transfero. Ἐγὼ δ' ἐπ' ἄκραν βαλλίδα μηρίνθου χάσας, Lyc. 13. Λυκοις τὸ πρωτόσφακτον ὄρνιον χάσας, id. 329. Σχασον ἢ δόλιον ἔμμα, Eur. Ph. 457. Ὅπλων χαλκέρα τοῖς συγγενέσιν, κἄτ' ἐκ ἴσχαν ἁμιλλήσας, Arist. Nub. 408.

Σχεῖ, 2 fing. a. 2. imper. act. v. ἴσχω.

Σχεδίριον, ου, τὸ, tal ellula, fchedula, in qua tumultuarie aliquid fcribimus, libellus pugillaris. Τῷ Σχιδρίῳ opponitur τὸ τετρᾶς, apud Epiphanium. Dim. A

Σχέδη, ης, ἡ, fcheda, tabula, in qua fcribimus, & quidem proprie ex tempore. A σχέδον.

Σχεδὸν, *Adv.* cum lenitudine quadam decora, pedetentim, modefte, compofite, Plut. in Pulticol. cap 12. A σχέδην.

Σχεδία, ας, ἡ, ratis seu navis tumultuaria, Ph, rates. Ab eod.

Σχεδιάζω, fut. άσω, ex tempore & tumultuario opere facio, negligenter, parum curiose ago, Gl. Vet. ex tempore dico, Polyb. Ab eodem. Hinc

Σχεδιὰς, άδος, ἡ, anchufa, Hipp.

Σχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore factum, celeriter, negligenter.

Σχεδιασμὸς, οῦ, ὁ, idem, (2) temeritas.

Σχεδίδιον, *Adv.* comminus. A σχέδην.

Σχέδιον, ex tempore, celeriter, ex tempore. A

Σχεδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ex tempore et, (2) extemporalis, fubitaneus, labefactus, fimplex. A σχέδην. Hinc

Σχεδιως, temere, fruftra, ut fit in feftinatione.

Σχεδιογραφία, ἡ, delineatio, f. defcriptio rei in charta, ap. Sch. Arati. A σχέδη & γράφω.

Σχεδόθεν, *Adv.* prope, comminus.

ΣΧΕΔΟΝ, *Adv.* prope, propemodum, fere, ferme, paene, Ph. (2) comminus.

Σχεδουργὸς, ου, ὁ, qui rates confici, ratium opifex; analogice χειδιουργὸς, Suic. Ex χειδία, & ἔργον.

Σχεθεν, 2. fing. praef. imper. act. Arat. 1154. 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἴσχεθε, a verbo poetico σχέθω. Ἐπ' ἀριστερὰ κάππη χείδε χέρα βαρεῖαν. Hom. Il. 1, 219.

Σχεθὼν, *habitus*, a. 1. part pass. verbi ἴσχω.

Σχελεῖν, praef. infin. act. *Ion.* pro σχέειν A

Σχέθω habeo, teneo, inhibeo, cohibeo, reprimo, detineo. Φέρε τὰς μοχλὰς, ὅταν ἀν αὐτὸς τ' ὕδρηλος ἰὼ χθών. Arist. Lys. 428. A σχέω pro ἴσχω.

Σχεμεῖν, vel 2. inf. act. *Ion.* pro σχεῖν.

Σχεμῶ, ῶς, aor. idem, fed *Dor.* factus.

Σχέο, 2. fing. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro σχοῦ, ab ἴσχω.

Σχῆς, 2. fing. aor. 2. imper. act. *per Phocenfia*, pro σχές. Ab eod.

Σχήσις, εως, ἡ, habitudo, seu constitutio corporis, secundum quam aliquis carnosus vel gracilis est; (2) dicitur et am de cultu externo, ut σχήσις ἰδιώτης, Ph. habitus; σχήσιν, i noscemi, Ph. A σχέω.

Σχιζαῖος, α, ον, combendus, retinendus, τὰ σχιζαῖα, cibi, &c. qui vomitu rejiciuntur, Hipp. Ab eod.

Σχίτο, 3. fing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἴσχετο, ab ἴσχω.

Σχιτήριον, ου, τὸ, q. d. retinaculum, remedium ad fedandum. Ἀλλ' ἡδὺ λιμὲ ἢ πόδι χιτήριον, Eur. 134. Ab eod.

Σχιτικὸς, ἡ, όν, qui cum aliquo convenit.; (2) qui habitum admittit; (3) retinendi & cohibendi vim habens. Ab eod.

Σχετικὰς, *Adv.* per convenientiam quandam & conjunctionem; familiariter.

Σχετλιάζω, fut. άσω, conqueror, tanquam acerba & misera passus; (2) lamentor, Gl. Vet. queritо. Τί δακρύεις ἢ χειτλιάζεις; Luc. Οὐ δεῖ χειτλιάζειν ἢ βοᾶν, πρὶν ἀν μαθῇς, Arist. Plut. 476. A χείτλος. Hinc

Σχιτλιασμὸς,

Σχετλιασμὸς, οῦ, ὁ, quiritatio, lamentatio.

Σχετλιαστικὸς, ἡ, όν, conveniens quiritanti seu lamentanti; (2) lamentabilis.

ΣΧΕΤΛΙΟΣ, ία, ιον, miser, miserabilis, infelix; (2) asper, severus, intractabilis, durus; (3) acer, audax, laborum patiens.

Σχέτλιός, ἰαστ, γλαστ, Hom. Il. 10, 165 (4) scelestus, nefarius, injustus, Gloss. Vet. importunus.

Σχετλίως, *Adv.* misere, miserabiliter; (2) injuste, scelerate.

ΣΧΕ'Ω, habeo, teneo; inus. Hinc futurum verbi ἴξω, χήσω; præt. ἔχηκα. Οὔτι μὰ τὰς Κρηπῖδας ἔτι ζωοχήσομαι, tolerabo, Arist. Av. 1340. Hinc

Σχῆμα, ατος, τὸ, habitus, gestus, figura, cultus, vestis ornatusque exterior, qui sumitur cum oportet ἐσχηματίσθαι, Ph. forma, Gl. Vet.

Σχηματίζω, fut. ίσω, effingo, figuro, formo; gesticulor. Ἀλλ' ἴσχε τὸν σχηματίζειν βάλλουσα, Arist. in Pace, 223 Ἀτεμπεῖ κατόπτρῳ σχηματίζεσθαι κόμην, Eurip. Med. 1164 A σχῆμα.

Σχηματίον, ου, τὸ, statuculus; gestus, Dim.

Σχηματισις, εως, ἡ, fictus, habitus A pr.

Σχηματισμὸς, οῦ, ὁ, figuratio, figura; cultus corporis & comptura, corporis compositio in certum modum; (2) simulatio, prætextus. Λέγ.) ὄγκον καὶ σχηματισμὸν σεμνολαλεῖν, Plut. in Num. cap 8. Ab eod.

Σχηματοποιέω, fingo, vel oratione vel pictura, &c. A ποιέω.

Σχηματοτυπέω, ω, fut. ήσω, fingo, conformo, informo; (2) gesticulationi servo, schemata saltationis cujusdam imitor, Gl. V. σχηματοποιῶ, gesticulor, Xen. Ex σχῆμα, & τυπέω. Hinc

Σχηματοτυπία, ας, ἡ, gestuum schematumque in saltando ethetio.

Σχῆσει, f. 1. inf. act. v. ἔχω, pro σχεῖν,

Σχῆσεσθαι, *Lallicum effl.* f. 1. inf. med.

Σχῆσις, εως, ἡ, habitus. A σχέω.

Σχιστὸς, ας, ὁ, scissura. Ab eod.

Σχιδαστὴς, οῦ, ὁ κ. ἡ, cujus pedes in digitos fissi sunt. Ex σχίζω, & ποῦς.

Σχίδαξ, ακος, ἡ, assula, fragmentum aut segmentum e ligno scisso, Ph. talea. A σχίζω

Σχίδη, ης, ἡ, idem, scida, scidula.

Σχίδος, ου, τὸ, idem & ab eod.

Σχιδωνυχὴς, ὁ, ὁ κ. ἡ, ungulas fissas habens. Ex σχίζω, & ὄνυξ.

Σχίζα, vel **σχίζη**, ης, ἡ, fissura, Ph. talea; lignum fissum, Il. 1, 462. A σχίζω.

Σχίζης, dat. pl. *Ion.* pro σχίζαις, a σχίζη.

Σχιζοποδία, ας, ἡ, fissi pedes, fissura pedum in digitos. A

Σχιζόπους, οδος, ὁ κ. ἡ, cujus pedes in digitos fissi sunt; (2) digitatus. Ex σχίζω.

Σχιζοστόδης, ους, ὁ κ. ἡ, alas fissas habens Ex σχίζω, & πούς.

ΣΧΙΖΩ, fut. ίσω, findo, scindo, diffindo, discindo, disseco; ἐσχισμένον, scissum, Ph. p. part. pass. Μὴ κατακλῶμεν αὐτὸν (σχισθῆναι) Joann. 19, 24. Ἰδὲ σχιζομένης τῆς πέτρας. Matt. 1, 10. Ὅπως δρῦν ἔλατον μοι σχίζοι κῦρα φορίνῳ πελέκει, Sophocl. El. 99.

Σχιδακαμὸς, οῦ, ὁ, assula, festuca, segmentum e calamo fisso; vid. σκιδάκαμος.

Σχιδελμὸς, οῦ, ὁ, idem & ex illo

Σχιδύλησις, εως, ἡ, fissio in assulas, quasi a σχιδυλίσω.

Σχινίζομαι, ad dentes repurgandos & candefaciendos lentiscum mando. A σχίνος.

Σχίνινος, ίνη, ινον, lentiscinus. Ab eod.

Σχινοκέφαλος, ου, ὁ κ. ἡ, habens caput bulbo simile, i. e. oblongum, Arist. Plut. in Pericle, cap. 3. Ex σχῖνος, & κεφαλή.

Σχῖνος, ου, ἡ, lentiscus. A σχίζω.

Σχινοτραώλης, ου, ο, qui lentiscum mandit. Ex σχῖνος, & τράγω, edo.

Σχινοτρωξ, ῶγος, ὁ κ. ἡ, idem & ex illisdem.

Σχινώδης, ους, ὁ κ. ἡ, lentiscum ferens, qui est e lentisci genere. A σχῖνος.

Σχισσὸς, qui fidit, a. 1. part. act. verbi σχίζω.

Σχισθῶναι, *fissum esse* a. 1. inf. pass.

Σχίσις, εως, ἡ, scissio, fissio, fissura.

Σχίσμα, ατος, τὸ, fissio, fissura fissura; (2) dissidium, dissensio, discordia; (3) Schisma, ruptio unionis in Ecclesia. A σχίζω.

Σχισματικὸς, ἡ, όν, schismaticus; (2) qui propter causas quasdam se ipsum segregat. A σχίσμα.

Σχισμὴ, ῆς, ἡ, scissio, fissio, fissura.

Σχίσσας, a. 1. part. act. *Poet.* pro σχίσας, a σχίζω.

Σχιστὸς, ὴ, όν, fissus, scissus; (2) fissilis, qui findi vel scindi potest, Gl. V. σχιστὸν, scissile, fissile; *Subst.* σχιστὸν genus ftolæ muliebris; σχαι, calceamenti genus, Poll Ab eod.

Σχοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro σχοῖντο, ab ἔχω, pro σχέω.

Σχολῇ, ter. 2. opt. act. *Att.* pro σχοῖμι.

Σχοῖνος, ου, ἡ, junci planta seu stirps una cum suo cespite; (2) funale, funis.

Σχοινίζω, fut. ίσω, tune dimetior, agrum metior, divido.

Σχοινίκλος, ου, ὁ, nomen avis. Gaza junconem interpretatur. A σχοῖνος.

Σχοίνινος, ίνη, ινον, junceus, de junco factus.

Σχοινίον, ου, τὸ, funiculus e junco tortus, funis, restis, Dim. ab eod.

Σχοινοστρόφος, ὁ κ. ἡ, *prop.* funem contorquens, qui aquam per amphorum e fune pendentem attollit e puteo, & quicunque simili modo laborat. *it.* rectio. v σχοινοτρόπος.

Σχοινοσυμβολεῖς, ὁ, idem. Poll. A ξυμβολή.

Σχοινος, ὁ, ἡ, *Epith.* Veneris. A σχοῖνος, al. a σχίζω, *lentiscus*, unde deberet esse σχινὶς, *Etm.*

Σχοινόσμα, ατος, τὸ, pars agri fune dimensa ac descripta. A σχοινίζω.

Σχοινισμὸς, οῦ, ὁ, dimensio & descriptio, quæ fit fune; (2) torturæ genus, quod funibus fit & fidiculis tractum. Ab eod.

Σχοινιτὶς, ίδος, ἡ, e junco facta.

Σχοινοβατέω, ῶ, funi inambulo. A

Σχοινοβάτης, ὁ, qui per funem ambulat, funambulus. Ex σχοῖνος, & βαίνω.

Σχοινοβατία, ας, ἡ, funambulatio. A pr.

Σχοινοειδὴς, ὶς, ad funis speciem factus. Ab εἶδος.

Σχοινοπλεκὴς, ὲς, ὁ κ. ἡ, e junco plexus, junco nexus. Ex σχοῖνος, & πλέκω.

Σχοινοπλοκικὸς, ὴ, όν, funibus texendis aptus. A

Σχοινοπλόκος, ου, ὁ κ. ἡ, qui funes e junco torquet seu nectit, Gl. Vet. rectio, rectieulatus. Ex σχοῖνος, & πλέκω.

Σχοινοπώλης, ου, ὁ, spartarius, Gloss. Vet. qui restes vendit.

ΣΧΟΙΝΟΣ, ου, ὁ, & aliquando ἡ, junctus; (2) funis e junco plexus, funis, restis, (3) Mensura Ægyptiaca sexaginta stadia complectens, ap Herod. alii autem 30 Ph. Phil. σχοῖνος γεωμετρικὸς, *schœnus geometricus*, arvipendium.

Σχοινοστρόφος, ου, ὁ, idem quod σχοινοπλόκος. Ex σχοῖνος, & στρέφω.

Σχοινοτενὴς, ὲς, ὁ κ. ἡ, extensus seu protentus ut funis; (2) prolixus, longus. Λόγος σχοινοτενὴς, oratio soluta & in continuis longisque periodis constans; parum torosa. Ex σχοῖνος, & τείνω.

Σχοινοτενῶς, *Adv.* in modum funis extensi; (2) porrecte, prolixe, intense.

Σχοινοτονία, ἡ, long tudo, prolixitas. A

Σχοινότονος, ου, ὁ κ. ἡ, ex junceo aut sparteo fune nexus & contextus. Ex id.

Σχοινοφόρος, ου, ὁ κ. ἡ, junceum funem gestans, seu simpl. qui funem gerit. Ex σχοῖνος, & φέρω.

Σχοινοχάλινος, ου, ὁ κ. ἡ, frænum e fune factum habens.

Σχοῖντο, vide σχοίατο.

Σχοιτάδης, ου, ὁ κ. ἡ, juncosus, junceus, juncum referens, e junci genere. A σχοῖνος.

Σχολάζω, fut. άσω, vaco, otior, ferior, Gl. Vet. σχολάζει, cessat, vacat, Ph. σχολάζων vacuus, Gloss. Vet. σχολάζουσα, vacua, Ph. σχολάζοντες, cessantes, Ph. σχολάζομαι, otium mihi est, vacat mihi, Ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, 1 Cor. 7, 5. Μουσικῇ ὅτι τῷ δείπνῳ σχολάζειν, Luc. Πάντα τὸν βίον ἐσχόλακεν ἐν τούτῳ, Dem. τοῖς φίλοις, Xen. Cyr. 7, 25. ὑπό τινος, ib. 27. A σχολή.

Σχολαῖος, αία, αῖον, lentus, tardus, segnis, Gl. V. otiosus, vacuus. Ab eod.

Σχολαιότης, ητος, ἡ, tarditas. A σχολαῖος.

Σχολαίτατα, *Adv.* tardissime. Ab eod.

Σχολαίως, *Adv.* per otium, lente, tarde, cunctanter, Gl. V. otiose.

Σχολαρχέω, ῶ, scholarcha sum, scholæ præsum, R. A

Σχολάρχης, ου, ὁ, scholarcha, i. e. qui scholæ præest, Ph. σχολάρχαι, professores. Ex σχολὴ, & ἄρχω.

Σχολαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo commode otium agitur post labores; (2) exedra; (3) schola. A σχολή.

Σχολαστὴς, οῦ, ὁ, otium gens, otio indulgens, otiosus, Gl. Vet. cessator. A σχολάζω.

Σχολαστικὸς, ὴ, όν, qui otiari solet, otio deditus; Gl. V. scholaris; τὸ σχολαστικὸν, οῦ, otiandi facultas, otium. Ab eod.

Σχολεῖον, ου, τὸ, ludus literarius, schola. A

ΣΧΟΛΗ, ῆς, ἡ, otium, vacatio & feriatio a negotio, mora ejus, qui lente agit; (2) lucubratio per otium, seu in otio composita disputatio; (3) ipse locus in quo vacamus alicui rei, schola.

Σχολῇ, *Adv.* cunctate, per otium, perfunctorie, sine diligentia, lente, tarde, more hominum otiosorum, senum, Gl. Vet. (2) vix, ægre, magno cum labore; (3) haudquaquam, nullo modo, nullatenus.

Σχολιαστὴς, οῦ, ὁ, qui scholiis auctorem illustrat, scholiastes. A σχολιάζω.

Σχολικὸς, ὴ, όν, ad scholas pertinens, scholis conveniens. A σχολή.

Σχολικῶς, scholæ modo, ut fit in scholis.

Σχολιογράφος, ὁ, qui scholia scripsit.

Σχολιογραφία, brevia scholia scribo. Ex σχόλιον, & γράφω.

Σχόλιον, ου, τὸ, eloquium, notula, scholium, brevis explicatio vocabulorum difficilium. A σχολή.

Σχόμβρια, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ἔχω.

Σχῶ, *habe*, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro σχέσο.

Σχῶ, aor. 2. conj. act.

Σαισκε, 3. sing. imperf. ind c. act. *Ion.* pro ἔσωσαν, a σώω.

Σῶζε, 2. s. præs. imper. act. verbi σώζω.

Σωζομένων, acc. sing. præs. part. med.

Σώζω, fut. σώσω, salvo, Ph. servo, sospito, Gl. V. Ζαζει, conservat, tenat, Ph. Σωζῶν, tenari, Ph. salvari; Σωθεὶς, salvus, Ph. a. 1. pass. σῶζε, vale, Ph. imperat. præs. pass. Σῶσαι, tenare, Ph. inf. act. aor. 1. Σῶσόν με, salvum me fac, Gl. V. imperat. act. aor. 1. *it.* a periculo munire, tutum præstare in futurum. Σῶζεται πολλὰ Σωσαθ' ἡ φυσιθραχία, Soph. Antig. 687. Ἐν σοὶ σῶσ' ἐγὼ Σώζομαι, id. Aj. 519. Ἐσώζετ' ἐν τῷ ἐυλάξιαν, ὥσπερ ἐγὼ Σώζω, non servat, El. 1010. Ἦ σὺ κεῖνός ἐσι, ὃς τόνδε κάμὼ ἰσώσας ἐκ πολλῶν φόνων; idem, El. 1372. Τὸ γὰρ μάθημα τοῦτο Σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα, Arist. Av. 385. A Σῶς, *salvus*.

Σωθεὶς, aor. 1. part. pass. v. σώζω.

Σωθῆναι, *servatum esse*, a. 1. inf. pass.

Σωθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. pass. cum ν.

Σωίνω, ῶ, valeo, possum. Μὴν γὰρ ἄγειν ὑκίτε σωῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος, Soph. El. 118. A σῶς, Σωῶ, idem valet quod ἰσχύω, Etymol. Col. 742. Σωκῆ, id. quod

ἰσχύει, βοηθεῖ, Hesych. ex Æschyl. Eumenid. 36.

Σω̃τ-ηρ, ῆρος, ὁ, servator, *Epith.* Mercurii, Hom. Il. 20, 72. A *σώζω*.

ΣΩΛΗΝ, λῶν-ος, ὁ, canalis, tubus, fistula, veluti in aquæductu; (2) piscis quidam testaceus.

Σωλωάριον, ου, τὸ, canaliculus, tubulus, siphunculus, Dim. a *σωλών*.

Σωλωίσκ-ος, ου, ὁ, idem & ab eod

Σωλωιστ-ής, οῦ, ὁ, qui piscatur *σωλῶσι*.

Σωλωοειδ-ής, ές, ὁ ἡ ἡ, canaliculo similis, canaliculum referens. Ex *σωλών*, & *εἶδος*.

ΣΩ̃ΜΑ, ατ-ος, τὸ, corpus, caro, Ph. (2) mancipium; (3) dicitur & in foro de capite. ap. Lys.

Σωμασκέω, corpus exerceo. Ἡ ἡ σχολὴ, ἵνα, ἔχει σωμασκεῖν τοῖς στρατιώταις, Xen. Cyr. 1, 24. Ex *σῶμα*, & *ἀσκέω*. Hinc

Σωμασκία, ας, ἡ, corporis exercitatio, Gloss. Vet. corporatura.

Σωματεῖον, ου, τὸ, corpus, i. e. multitudo sedes conjunctas habens, & iisdem legibus vivens, collegium. A *σῶμα*.

Σωματεμπορέω, ῶ, mancipia emo ac revendo, mango sum, Strabo.

Σωματεμπορία, ας, ἡ, mangonium. A

Σωματέμπορ-ος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mancipia emit ac vendit, Ph. venalitiarius, mango, leno. Ex *σῶμα*, & *ἔμπορος*.

Σωματηγέω, dux sum, agminis, cohortis.

Σωματικὸς, ὴ, ὸν, corporalis, qui est corporis; (2) corporeus, corpore constans. A *σῶμα*.

Σωματικῶς, *Adv.* corporeo modo, more corporum.

Σωμάτινον, corporinum, Gl. V. A *σῶμα*.

Σωμάτιον, ου, τὸ, corpusculum; (2) hominis defuncti cadaver; (3) codex, liber, tabula deletilis, palimpsestus, membrana, Ph. Dim. a *σῶμα*.

Σωματοειδ-ής, ές, ὁ ἡ ἡ, corporis speciem gerens, corpulentus, corporeus; *σωματοειδέστερον*, Longin. 24. Ab *εἶδος*.

Σωματοπάνηλ-ος, ου, ὁ, hominum venditor, mango. Ex *σῶμα*, & *κάπηλος*.

Σωματοποιέω, corpoream figuram tribuo, corporea specie effingo; (2) unum corpus facio, quod ante dispersum erat; (3) corpulentum reddo, corpus reficio; *σωματοποιοῦμαι*, augeor, validior fio; (4) augeo, validiorem, s. potentiorem reddo. *Σωματοποιεῖν τὰ ἔθνη*, Polyb. *Σωματοποιούμενα τῇ κοινωνίᾳ*, Longin. 40.

Σωματοπρεπ-ής, ές, ὁ ἡ ἡ, corpori conveniens; (2) corporalis, corporeus.

Σωματοπρεπῶς, *Adv.* corpori convenienter, in modum corporis.

Σωματοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo servi, vel mancipia, aluntur. Ex *σῶμα*, & *τροφεῖον*.

Σωματοφθορέω, corpus corrumpo, debilito, frango.

Σωματοφυλακέω, sum corporis custos.

Σωματοφυλακία, ἡ, custodia corporis.

Σωματοφυλακεῖον, ου, τὸ, corporum conditorium. A

Σωματοφύλαξ, ακ-ος, ὁ, corporis custos, seu qui latus al cujus stipat, Ph satelles, stipator.

Σωματόω, corpus facio, corporea natura induo; *σωματοῦμαι*, q. d. corporescere, corporeum fieri, Aristot. A *σῶμα*.

Σωματώδ-ης, ες, ὁ ἡ ἡ, corporeus, corporea præditus natura. Ab eod.

Σωματωδῶς, *Adv.* corporaliter.

Σωμάτωσις, εως, ἡ, cum rei corpus tribuitur. A *σωματόω*.

Σῶ-ος, η, ον, vel *σῶς*, ὁ ἡ ἡ, salvus, incolumis, sospes, Ph. A *σώζω*.

Σώρακ-ος, ος, ὁ, qualus, Ph.

Σωρεία, ας, ἡ, cumulus, acervus, congeries. A *σωρεύω*.

Σωρείτης, ου, ὁ, Sorites, argumentationis genus, in qua superiori semper aliquid additur, tanquam granum acervo, sophisma inexplicabile, cavillatio. Ab eod.

Σωρεύς, έως, ὁ, idem quod *σωρός*.

Σώρημα, ατ-ος, τὸ, accumulatio. A *σωρεύω*.

Σωρεύσασαν, acc. pl. a. 1. part. act. f. g. v. *σωρεύω*. Unde

Σώρευσις, εως, ἡ, acervatio, cumulatio.

Σωρευτος, ὴ, ον, acervatus, cumulatus.

Σωρεύω, cumulo, acervo, aggero, congero. Ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῦ, Rom. 12, 20. Ἄλλον ἐπ' ἄλλων σωρεύειν αἰεὶ πλῆτον ἐπειγόμενον, Epigr. A *σωρός*.

Σωρηδὸν, *Adv.* acervatim, cumulatim. Ab eod.

Σωριτης, ου, ὁ, Gl. V. Vid. *σωρείτης*.

Σωρίτις, ιδ-ος, *Epith.* Cereris. A

ΣΩΡΟΣ, οῦ, ὁ, cumulus, acervus, agger, congeries.

Σῶς, ὁ ἡ ἡ, salvus, incolumis, sospes, integer, perfectus. Ex *σοῶ-ος*, vel *σαό-ος*.

Σῶσαι, aor. 1. inf. act. v. *σώζω*.

Σώσει, 3. fing. f. 1. ind act.

Σῶσιν, *servant*, 3. pl. præs. ind. act. *per Crasin*. & cum *ν* pro *σώζωσι*.

Σωσίκοσμ-ος, ου, ὁ, mundi servator.

Σωσίοικ-ος, ου, ὁ, domus conservator. Ex *σώζω*, & *οἶκος*.

Σωσίπολις, urbis conservator, Arist. Ach. 167. A *σώζω*, & *πόλις*.

Σῶσον, 2. s. aor. 1. imperat. act. v. *σώζω*.

Σωστέον, servandum est. Ἀθλίως ἦ *σωστέον*, Eur. Her. fur. 139. A *σώζω*

Σωστικὸς, ὴ, ὸν, servandi seu conservandi vim habens, conservator, tutator. A *σώζω*.

Σωστικως, *Adv.* salutariter. salubriter, Suic.

Σώστρον, ου, τὸ, præmium, quod ægrotus sanitati restitutus medico reddit; *it.* quod datur ei qui fugitivum retraxit, & domino restituit. A *σώζω*.

Σώτειρα, ας, ἡ, servatrix, liberatrix. A

Σωτὴρ, ῆρ-ος, ὁ, servator, conservator, liberator. Ph. sospitator. A *σώ-ος*.

Σωτηρία, ας, ἡ, salus, incolumitas; conservatio, Ph. A *σωτήρ-ος*.

Σωτήρια, ων, τὰ, sacra quæ agitantur in honorem deorum sospitalium; (2) forticæ; Agathias Scholasticus in Anthologia. Ab eodem. P.

Σωτηριακὸν, οῦ, τὸ, pretium, quod pro funeris elatione datur. Ab eod.

Σωτήρι-ος, ος, ὁ ἡ ἡ, salutaris, prosper, saluber, sospitalis, Gloss. Vet. Hinc *τὸ σωτήριον*, ου, salus. A *σωτὴρ*.

Σωτηρ-οχος, ου, ὁ, servator. A *σωτὴρ*.

Σωτηριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, salutaris, sospitalis Gl V. saluberrimus. A *σωτήριος*.

Σωτηριωδῶς, *Adv.* salutariter, salubriter.

Σωτηριως, idem, Gl. V. A *σωτήριος*.

Σῶτρον, ου, τὸ, lignum orbiculare rotæ extimum, quod radios in se continet. A *σώω*.

Σωφρονέω, sanæ mentis sum, mentis compos, seu prudens sum, prudenter me gero; (2) modestia utor, modestus sum, temperanter & modeste me gero; castus sum & pudicus. Ἡμεῖς ἦ πῶς ἡ γνησόμεθα σωφρονεῖν, Soph. Aj. 686. Οὐδέ σ' αἱ τύχαι, τίκνον, ἐσωφρόνισαν, Eur. Tro. 342. A *σώφρων*.

Σωφρόνημα, ατ-ος, τὸ, moderate factum, factus prudicum & castum. A *σωφρονέω*.

Σωφρονήσατε, 2 pl. aor. 1. imper. act. verbi *σωφρονέω*. Unde

Σωφρονητικὸς, ὴ, ὸν, modestiæ, temperantiæ amans s. studiosus.

Σωφρονίζω, f. *ίσω*, ad sanam mentem reduco, facio, ut quis sapiat; castigo, emendo, coërceo, comprimo, reprimo, tempero, moderor. Ἵνα *σωφρονίζωσι τὰς νέας*, Tit. 2, 4. A *σώφρων*.

Σωφρονικὸς, ὴ, ὸν, natura comparatus ad temperantiam; (2) modestiæ & moderationi deditus. Ab eod.

Σωφρονικως, temperanter, modeste. A præc.

Σωφρονισις, εως, ἡ, castigatio, emendatio.

Σωφρόνισμα, ατ-ος, τὸ, id. quo quid castigatur & emendatur.

Σωφρονισμὸς, οῦ, ὁ, castigatio, emendatio, ad meliorem mentem revocatio, coërcitio

Σωφρονιστ-ὴρ, ῆρος, ὁ, deus genuinus, Philox. *σωφρονιστήριος*, genuini, Ph. A *σωφρονίζω*.

Σωφρονιστήριον, ου, τὸ, carcer ad emendationem morum. Ab eod.

Σωφρονιστὴς, οῦ, ὁ, castigator, emendator; qui aliquid prudenter agit, & concipit; cum gen. rei quæ prudenter instituitur. Plut. in Lycurg. cap. 30. Ab eod. Unde

Σωφρονιστικὸς, ὴ, ὸν, monendi, emendandi vim habens, ad emendandum ac monendum comparatus.

Σωφρονισ-ὺς, ύ-ος, ὁ, emendatio, correctio. A *σωφρονίζω*.

Σωφρονως, *Adv.* sana mente, prudenter; (2) moderate, modeste, continenter, temperanter, pudice, Gl. V. sobrie, caste.

Σώφρουσι, *temperantibus*, dat. pl. a *σώφρων*.

Σωφροσυνὴ, ης, ἡ, modestia, pudicitia, castitas, Philox. temperantia, Gl. V. A *σώφρων*.

Σώφρων, ον-ος, ὁ ἡ ἡ, cui mens est salva & incolumis; (2) prudens, sapiens; (3) moderatus, temperans, continens, sobrius; (4) honestus, bene moratus, probus; (5) castus, pudicus, continens. Ex *σῶς*, & *φρήν*.

Σωχέω, idem quod *σώχω*, Nic. Th. 590.

ΣΩΧΩ, tero, lævigo.

Σώω, incito; *σώοντο*, pass. impers. A *σεύω*.

Σωω, salvo, sospito; *σώομαι*, servor incolumis. A *σῶς*, *salvus*, vel *σόω*, *salvo*.

T.

Τ Decima nona litera Græcorum, quæ Tau dicitur ab Hebræorum litera cognomini; (2) in notis numeralibus valet *trecenta*, & cum lineola subjecta *trecenta millia*.

Τὰ, *hæc*, nom. pl. n. g. ab ὁ, *hic*.

Ταβέρνειον, τὸ, caupona. A *taberna*.

Τάβλα, tabula, Gl. V. A *tabula*.

Ταβλίζειν, tesseris ludere in tabula. A præc.

Ταβλιστὴς, οῦ, ὁ, qui ludit in tabula.

Ταγαθὰ, *bona*, nom. pl. *Dor.* pro *τὰ ἀγαθὰ*, *bona*, ab *ἀγαθὸν*, *bonum*.

Ταγαὶ-ος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui facit quidpiam ab alio jussus; (2) subditus, subjectus. A *ταγὸς*.

Ταγέω, impero. Ab eod.

ΤΑΓΓΗ, ἧς, ἡ, rancor.

Ταγγιασις, εως, ἡ, rancor, Gl. Vet. Quasi a *ταγγιάζω*, quod esset *rancesco*.

Ταγγίζω, rancesco, rancidus fio. A *ταγγή*.

Ταγγὸς, ὴ, ὸν, rancidus, qui rancorem contraxit, Ph. *ταγγὸν*, rancidum. Ab eod.

Ταγεία, ας, ἡ, principatus; (2) præfectura. A *ταγέω*.

Ταγεῖς, *ordinatus*, a. 2. part. pass. v. *τάσσω*.

Ταγέω, sum summus magistratus, Xen. (2) præficio Æschyl. A *ταγὴ*.

Ταγὴ, ῆς, ἡ, principatus, præfectura. A *τάσσω*.

Ταγλιας, ᾶ, ὁ, ut *ταγλιας ἄρτος*, panis in sartagine coctus ade ixto ca'eo.

Ταγλίζω, frigo, Gl. V. A *τάγλιον*. Hinc

Ταγλιτὸς, ὴ, ὸν, in sartagine fractus seu coctus.

Ταγλιτὴς, ᾶ, ὁ, ut *ταγλιτὴς ἄρτος*, idem quod *ταγλιτὰς*. A

Τάγλιον, ᾶ, τὸ, sartago, satura, Gloss. Vet. Alias *τήγανον*.

Ταγκιέρω, *hamo*, *Att.* vel *Æol.* pro *τῷ ἀγκίστρῳ*, ab *ἄγκιστρον*.

Τάγμα, ατ-ος, το, ordo, factio, agmen, globus, legio, Ph. A *τάσσω*.

Ταγματάρχης, ᾶ, ὁ, qui agmini præest. Ex *τάγμα*, & *ἀρχὴ*.

Ταγματικὸς, legionarius, Gl. V. A *τάγμα*.

Ταγὸς, ᾶ, ὁ, dux, imperator, præfectus, præses; Hom. Il. 23, 160. Ab eod.

Ταγῦχ-ος, ου, ὁ, idem. Ex *ταγὴ*, & *ἴχω*.

Τάζω, extendo, corripio, apprehendo; ut hinc fit *τεταγών*, aor. 2. cum reduplicatione, qui prehendit, Il. 1, 591. A *τείνω*.

Ταθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi *τείνω*.

Ταθῆσι, 3. pl. aor. 1. conj. pass.

Ταὶ, nom. pl. f. g. *Ion.* pro *αἱ*, ob ὁ, articulo præpos.

Ταινία

Ταινία, ας, ἡ, tænia, fascia, vitta, redimiculum; (2) agger ex arenæ colluvie; (3) cautes scrupulosa sub aquis latens, in longumque porrecta, syrtis. A τείνω.

Ταινίδιον, ι, τὸ, fasciola pectoralis seu ornamentum collare. Dim. a ταινία.

Ταινίον, ι, τὸ, idem & ab eod.

Ταινιόπωλις, ίδος, ἡ, mulier, quæ fascias vendit, Suic. Ex ταινία, & πωλέω.

Ταινιόω, redimio fascia; (2) orno, Arist. Conc. 1026. A ταινία.

Ταινιωτικός, ἡ, όν, in tænia, (2, 3) natus.

Τάκεω, 2. sing. præs. ind. pass. *Dor.* & *Ion* pro τήκεσαι, a τήκω.

Τακεῖθεν, *Dor.* pro τὰ ἐκεῖθεν, *quæ illic.*

Τακε̃ς, a. 2. part. pass. *Dor.* pro τακείς.

Ταπερὸς, ρά, ρὸν, liquefactus, liquatus, humidus; mollis, tener, delicatus, maceratus. A τήκω. Hinc

Ταπερόω, ῶ, fut. ώσω, macero; (2) coctione ita tenerum reddo, ut veluti liquescens dilabatur & diffluat, Dioscor.

Ταπεσόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, ι, corpus liquatum habens. Ex τακεὶς, & χρώς.

Τάκω, a. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἐτάκω, a τήκω.

Ταπήσομαι, *liquefiam*, f. 2. ind. pass.

Ταπτικὸς, ἡ, όν, ordinandi peritus, peculiariter, ordinandi peritus milites & aciei instruendæ. Phil. ordinarius, dispositus; τακτικὰ, quæ ad eam & disciplinam militarem spectant. A τάσσω

Ταπτικῶς, *Adv.* militariter, cum peritia aciei struendæ. Gl. V. ordinate.

Τακτὸς, ἡ, όν, ordinatus, in quo servatur ordo; (2) certus, statutus, definitus. A τάσσω.

Ταλαεργὸς, ὁ, ἡ, ὸν, qui patienter & constanter opus facit, patienter laborem subiens ac perferens. Ex τάλας & ἔργον.

Ταλαιπωρία, labor, ærumnas & labores perfero, (2) in ærumnis ac miserias conjicio, Gl. V. affligo. Πρὸς ταλαιπαρήσαι γ' ὀλίγον χρόνον, Arist. Lys. 769. Μὴ τὸν ὑπὲρ ἐμοῦ ταλαιπωρήσαι, ib. 781. A τλαλαπορῶ. Hinc

Ταλαιπώρημα, ατος, τὸ, idem quod

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, miseria, ærumna, Ph. labor, molestia, & fatigatio. A

Ταλαιπωροποιὸς, όν, ærumnosum reddens.

Ταλαίπωρος, ι, ὁ, ἡ, ον, ærumnosus; miser, miserrimus, Gl Vet. Ex τάλαν, & πωρέω.

Ταλαιπώρως, ærumnose, misere, laboriose.

Ταλαίφρων, ονος, ὁ, ἡ, ι, ærumnosus, qui animo patienti est. Ex τάλαν, & φρήν.

Ταλανοδυνος, ι, ὁ, ἡ, ον, qui tolerandi & fortis est animo, cujus cor adversa tolerare novit; (2) fortis, magnanimus. Ex τάλαν, & ἀνὴρ, δῖος.

Τάλαν, *miser*, voc. sing. a τάλας. Unde

Ταλαπίζω, fut. ίσω, miserum & ærumnosum voco, defleo, lamentor veluti miserum.

Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentum æquans. A τάλαντον.

Ταλάντατος, miserrimus. A τάλας.

Ταλαντιάω, ῶ, appendo. A τάλαντον.

Ταλάντερος, miserior. A τάλας.

Ταλαντίζω, f. ίσω, libro, pondero, appendo; (2) huc illuc exagito, suspensum teneo, Luc.

Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentum æquans.

Ταλαντίζω, idem quod ταλαντίω. A

ΤΑΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, statera, libra, trutina, lanx; (2) id, quod lanci imponitur ponderandum. & nominatim talentum, pondus 125 librarum, summa pecuniæ apud Atticos Thalerorum 750, secundum computationem vulgarem, ap. Atticos & Babylonios 1000. Hinc

Ταλαντῦχος, ὁ, libripens. Ab ἔχω.

Ταλαντόω, ῶ, libro. Hinc

Ταλάντωσις, εως, ἡ, ponderatio, examinatio, quæ fit pondere appenso & librationc; (2) metaph. de aquæ marinæ agitatione seu librationc.

Τάλαος, ὁ, ἡ, ον, miser, ærumnosus. A τλάω.

Ταλαπαθὴς, ίος, ὁ, ἡ, ὲς, qui incommoda & ærumnas patienter tolerat, ærumnæ patiens, ærumnosus, miser. Ex τάλας, & πάθος.

Ταλαπόρος, ι, ὁ, ἡ, ον, ærumnas expertus, calamitosus & miser. Ex τάλας, & πεῖρα.

Ταλαπενθὴς, ὁ, ἡ, ὲς, luctum ferens, luctu adfectus; (2) fortiter luctum & mœrorem perferens. Τλήσομαι ἐν στήθεσιν ἐχων ταλαπενθέα θυμὸν, Hom. Odyss. 5, 222. Ex τάλαν, & πένθος.

Ταλάριον, τὸ, & ταλαρίσκος, ὁ, quasillus. A

Τάλαρος, ι, ὁ, vas seu instrumentum, quo ad lanificia utuntur, lanas & fusos in eo reponentes, qualus, quasillus. Gl. Vet. calathus, fiscella; vas, in quo cibaria aut alia geruntur; item vas, in quo lac reponunt bubulci, & quo utuntur in premendo lacte & caseo formando. Ἠλακάτῃς ἐν ταλάροισι φέρον μαλακὸν καρπὸν, Hom. Il. 18, 508. A τλάω.

Τάλας, αινα, άλαν, *Gen.* αν, αίνης, αν, miser, ærumnosus, Ab eod,

Ταλασία, ας, ἡ, lanificium Athenæus. 1, 18. Ἐσκαρία, Suid. A τλάω.

Ταλάσιον, ι, τὸ, lana. A τλάω.

Ταλάσιος, ι, ὁ, lanifex. Ab eod.

Ταλασιουργία, lanas tracto, lanarium factito, lanarius sum, Xen.

Ταλασιουργία, ας, ἡ, lanificium.

Ταλασιουργικὸς, ἡ, όν, ad lanificium pertinens. A

Ταλασιουργὸς, ι, ὁ, ἡ, ὸν, lanifex, qui vel quæ lanas tractat. Ex ταλασία, & ἔργον.

Τάλασις, εως, ἡ, patientia, tolerantia. A τλάω.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ, ἡ, ον, qui animo patienti est, cujus pectus omnia tolerat, nec ullis vincitur ærumnis. Ex τλάω, & φρὴν.

Ταλαύρινος, ι, ὁ, patiens ærumnarum & laborum; (2) audax, fortis Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν, Hom. Il. 5. 289. A τλάω.

Ταλάφρων, idem quod ταλασίφρων.

ΤΑΛΑΩ, ῶ, sufferο, perpetior; (2) sustineo, i. e. audeo.

Τάλησις, *veram*, *Dor.* pro τὸ ἀληθὲς.

ΤΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, Sopn. Antig. 645. puella, virgo nubilis.

Τάλλα, *Adv.* aliaqui, cæterum. Ex τὰ, & ἄλλα.

Τάλλότρια, *aliena*, n. vel acc. pl. n. g. *Dor.* pro τὰ ἀλλότρια.

Τάμὰ *Dor.* pro τὰ ἐμὰ, *mea.*

Ταμάλιστα, *Adv.* maxime, vehementer.

Τἄματα, *Dor.* & *Att.* pro τὰ ἤματα, *dies.*

Τάμε, *scidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταμε, a τέμνω, *seco.*

Ταμέει, 3. sing. fut. 2. ind. act. *Ion.* pro ταμεῖ.

Ταμίας, ι, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμεῖν, aor. 2. inf. act. verbi τέμνω.

Ταμεῖον, ι, το Ph. ταμεῖον, τὸ ἰδιωτικὸν, *privatum*, cella, promptuarium, penuarium, fiscus, Gl. V. Vid. ταμιεῖον. A ταμίας.

Ταμέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τέμνω.

Ταμησιχρὰς, ὁ, ἡ, ὼ, corpus seu cutem incidens ac vulnerans, Hom. Il. 4, 511. Ex τέμνω, & χρὼς.

Ταμία, ας, ἡ, dispensatrix, œconoma. A

ΤΑΜΙΑΣ, ου, ὁ, promus condus, dispensator eorum, quæ condenda & promenda sunt; (2) qui ærario præest, quæstor; (3) dispensator, arbiter, administer, præfectus.

Ταμιεία, ας, ἡ, quæstura, Gl. Vet. (2) dispensatio. A ταμιεύω.

Ταμιείας, ου, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμιεῖον, ι, τὸ, Gl. Vet. ταμεῖον, τὸ, δημόσιον, *publicum*, fiscus, ærarium. Vid. ταμεῖον. A ταμιεύω. Unde

Ταμίευμα, τὸ, administratio rei familiaris, vel dispensatio.

Ταμίευσις, εως, ἡ, fiscatio, proscriptio; (2) administratio rei vel privatæ vel publicæ, h. e. ærarii; (3) parsimonia.

Ταμιευτήριον, τὸ, cella penuaria, *Ern.*

Ταμιευτικὸς, ἡ, όν, quæstorius; (2) parcus, qui recondere novit in futurum. A

Ταμιευτικῶς, parce, bona cum dispensatione.

Ταμιεύω, fut. εύσω, quæstor sum, quæstoris munus obeo. Gl. Vet. fisco, proscribo; (2) sum promus s. cellarius, Gl. Vet. sepono, reservo. *In med.* repono, recondo, præsertim mea; (2) promo; (3) repono, recondo in futurum velut iram, ultionem; (4) vires non uno impetu effundo, sed parce, ut sufficiant universo itineri, labori; unde & v. c. moderate impero, moderate utor opibus; (5) constituo, defino. Ὡς ἐκ τοῦ ἐμοὶ ταμιεύσεις, Arist. Eq. 943. Ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτὸ, sc. ἀργύριον, id. Lys. 496. Ἅπαντα γ' ἆρ' αὐτῷ ταμιεύει; id. Av. 1548. Εἰς ἄλλον καιρὸν ταμιεύσῃ, reservare, Luc. χὶ ταρχίας ἴτυχε φορῶτον, εἶτα ἐταμίευσεν, Plut. in Marc. Cat cap. 3. A ταμίας.

Ταμίης, *Ion.* pro ταμίας.

Ταμιοῦχος, ι, ὁ, præfectus cellæ penuriæ vel ærarii, Ph. ærarius, confisator, Cellarius, penarius, Ph. Ex ταμεῖον, & ἔχω.

Τάμισος, vel ταμισὸς, ι, ὁ, coagulum; (2) pellis hirco recens detracta, R. Nicand. in Alexiph. 373. Ἐν ᾗ πίδι τάμισον σκίναξ ἱερῆιο λαγῶὸς, Id. in Theriac. 577. A τάμνω.

Τἴμνε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔταμνε, a τάμνω, pro τέμνω.

Τάμνω, *Ion.* pro τέμνω. Τάμναν δένδρεα μακρὰ, Il. 11, 88 δίρμα βόειον, Odyss. 14, 24. ἱρίφους, Hesiod. Ἡμέρ. 22.

Ταμὼ, *incidam*, f. 2. ind. act. verbi τέμνω.

Τἀν, pro τὴν, *Dor.* acc. sing. artic. præpos. a nom. ἁ, *Dor.* ἀ.

Τἀν, *Dor.* pro τὰ ἐν, & *in.*

ΤΑΝΑΓΡΑ, ας, ἡ, vas æreum, in quo condebantur carnes, Hes.

Ταναηκὴς, έος, ὁ, ἡ, ὲς, vel secundum alios ταναήκης, ίος, protensam s longam habens aciem, acutus. Ex τανύω, & ἀκὴ

Ταναιμύκης, ὁ, ἡ, ες, mugitus in longum protendens, intense & vehementer mugiens. Ex ταναὸς, & μυκάω, *mugio.*

Ταναηκὴς, idem quod ταναηκὴς. R.

Ταναοδειρὸς, ι, ὁ, ἡ, ὸν, extensum seu protensum collum habens. Ex ταναὸς, & δειρὴ.

Ταναὸς, ὴ, ὁ, ἡ, ὸν, & ταναὸς, ὴ, ὸν, protensus, extentus, promissus, longus, procerus. Ὄφρα δ' αἰζαντες ῥιπὴ ταναοῦ τέτυκτο, Hom. Il. 16, 508. A τείνω.

Ταναύχαλκος, ὁ, ἡ, ον, longe lateque æratus. Ex ταναὸς, & χαλκὸς.

Τανεῶν, ωνος, ὁ, porrecta ligna. A ταναός.

Τανηλεγὴς, ὁ, ἡ, ὲς, longum somnum vel longam quietem adferens. Ex ταναὸς, & λέχος, *cubare facio.*

Ταιθαρὸν, τὸ, rubor, Hes.

Τανθαρύζω, *Dor.* ταινθαλύζω, tremo.

Τανύγλωσσος, ι, ὁ, ἡ, ον, linguam protensam habens Σκῶπές τ', ἰρηκες τὲ, ταινύγλωσσοι τε κορῶναι, Hom. Odyss. 5, 66. Ex τανύω, & γλῶσσα.

Τανυγλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, ιν, acuteos seu cuspides extensas ac promissas habens.

Τανυδρόμος, ὁ, ἡ, ον, longum curriculum absolvens.

Τανυθειρὸς, ὁ, ἡ, ὸν, longam comam habens. Ab θεῖρα.

Τανυκὴς, έος, ὁ, ἡ, ὲς, protensam sive longam habens aciem. Ex τανύω, & ἀκὴ

Τανυθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, ι, qui laxo est capillo, prolixos & promissos crines habens; (2) hirsutus. Ex τανύω, & θρὶξ.

Τανυκραιρὸς, ὁ, longam comam habens. A κραῖρα.

Τανυμὸς, tendor, extendor, distendor A τείνω.

Τανύοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτανύοντο, a τανύω.

Τανύπεπλος, ι, ὁ, ἡ, ον, extensa & promissa peplo amictus, cui vestis laxa & sinuosa. Ex τανύω, & πέπλος.

Ταυύπλευρος, ι, ὁ, ἡ, ον, cujus latera in longum latumque tensa sunt; (2) amplus; Nonn. P. 2, 2. A πλευρὰ.

Ταυυπους, ποδος, ὁ, ἡ, ι, pedes extendens. Μῆλα ταυυπόδα, Hom. Od. 9, 464. Ex τανύω, & πούς.

Ταυύπτερος,

Ταν‹ύπλερ›ος, ος, ὁ ἡ, ὁν, cui alæ extenſæ ſunt, extenſis & patulis alis volans, velox. Ex ταν‹ύς›, & πλερὸν.

Ταν‹υπλέρ›ωσι, dat. pl. *Poët.* pro ταν‹υπλέρ›ῳξι, a

Ταν‹υπλέρ›υξ, υγ‹ος›, ὁ ἡ, ὑν, idem & ex iſd. Gl. V. ταν‹υπλέρ›υγες, præpetes.

Ταν‹ύῤῥ›ιζος, ος, ὁ ἡ, ὑν, radices extendens, radices extenſas & longe lateque expanſas habens. Ex ταν‹ύω, & ῥίζα.

Ταν‹υσθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi ταν‹ύω.

Ταν‹υσ›πλέρ›υξ, idem quod ταν‹ύπλερ›υξ.

Ταν‹ύσκι›ον, ου ὁ ἡ, ὑν, magnam ſeu extenſam umbram habens. Ex ταν‹ύς›, & σκιά.

Ταν‹υσ›τοπελίδ‹ης›, ης, ὁ ἡ, ὑν, ampla ſcopulos habens, Nonn. P. 4, 21.

Τάν‹υσαν›, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐτάνυσαν, a τανύω.

Τ‹ά›νυσις, ύσ‹εως›, ἡ, extenſio, contenſio, intenſio. Ἀλλ' ἄγε μὴ σώματι πάρελκε, μακὰ' ἐτὶ τόξα Δηΐου ἐκπρολέσῃς τανυσίπτερα; Hom. Odyſſ. 21, 112. A τάν‹υμι›.

Ταν‹υσφυ›ρος, ος, ὁ ἡ, ὑν, malleolos pedum extremos inter eminentes, amplis latisque pedibus pregredientes, longa & gracila crura habens, procerus; (2) qui feſtinat, celer. Ex ταν‹ύω›, & σφυρόν.

Ταν‹ύφλοι›ος, ος, ὁ ἡ, ὑν, corticem habens amplum ſ. lonum, i. e. longa & ampla arbor. A φλοιός.

Ταν‹ύφυλλ›ος, ος, ον, folia habens ampla & lata, ſive etiam ſpiſſa. A φύλλον.

Ταν‹ύω›, idem quod τανύειν, Il. 17, 300. Νῦκ' ὀλίγον τί σε, ib. 16, 467. Ταν‹ύσατ› διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο, ib. 9, 464. A τείνω.

Ταξίδιον, ου, τὸ, parva cohors, catervula. A τάξις.

Ταξ‹ι›αρχία, centuriæ præfectus ſum, ſum centurio, cohorti præfectus ſum, ut etiam ordines duco. Κἀν τοῖς ὀπλίταις τὴν τοιαύτην τάξιν, σὺν ἐθνικῇ, Arriſt. Pace, 433. A ταξίαρχος.

Ταξίαρχ‹ης›, ου, ὁ, idem quod ταξίαρχος. Ex τάξις & ἀρχή. Hinc

Ταξιαρχία, ας, ἡ, cohortis præfectura, præfectus a legionis tribunatus, *v.* decurionatus

Ταξίαρχος, ος, ὁ, centurio, dux, ductor, centurio, tribunus; item decurio, Gl. Vet. centurio, manipularius, evocatus. Ab ἀρχή.

Ταξίευ, ordino. A

Τάξις, εως, ἡ, ordo, ſeries, Ph. item, vicis, officium, apparitura; ex Gl. Vet. *in v. militari*, exercitus, legio, cohors, cuneus, acies, Ph. ταξεις, claſſes, Gloſſ. Vet. eſt etiam conſtitutio, ordinatio, ut νομων τάξεις. A τάσσω. Hinc

Ταξιάτης, ου, ὁ, apparitor; officialis, Gl. V.

Ταξιατικὸς, ὴ, ὸν, officialis, ῥάβδος τ. virga lictoris. A pr.

ΤΑ'ΞΟΣ, ου, ἡ, taxus, *arbor ſtrabi & terebrata.*

ταπεινολογία, ας, ἡ, ſubmiſſa & humilis oratio. Ex ταπεινὸς, & λέγω.

Ταπειν‹ορρ›ημοσύνη, ης, ἡ, idem. A ῥῆμα.

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ὴ, όν, humilis, Ph. ſummiſſus, Gl. Vet. Hinc

Ταπειν‹ός›, ος, ὁ ἡ, ὸν, humiliter, animi demiſſi & abjecti.

Ταπεινοφρονέω, ῶ, f. ήσω, animo ſum humili & demiſſo, animo ſum humili & humiliter, *it.* modeſte ſentio.

Ταπειν‹οφρ›οσύνη, ης, ἡ, animi demiſſio, animus demiſſus & humilis, Gl. V. humilitas, humilitudo, modeſtia. A

Ταπειν‹όφρ›ων, ων, ὁ ἡ, ὸν, qui eſt animo humili & abjecto. Ex ταπεινὸς, & φρήν.

Ταπεινόω, humilem reddo, demitto ſeu ſubmitto, deprimo; in S. S. affligo, *charactere* patibus premo, *it.* vitio, ſtupro; τετ‹απειν›ωμένος, ſumminiſus, Gl. Vet. p. paſſ. Ὅσις ταπεινώ‹σει› ἑαυτὸν, ὑψωθήσε‹ται›, Matt. 23, 12. Μὴ πάλι‹ν› ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς, 2 Cor. 12, 21. Οἶδα ᾗ ταπεινοῦσθαι, οἶδα ᾗ περισσεύειν, Phil. 4, 12. A ταπεινός.

Ταπειν‹ώθησ›ε, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Ταπειν‹ώθητε›, 2. pl. a. 1. imper. paſſ. v. ταπεινόω. Unde

Ταπείνωμα, ατ‹ος›, τὸ, depreſſio, humilitas.

Ταπεινῶς, *Adv.* humiliter, abjecte, demiſſo animo, modeſte.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, animi demiſſio & abjectio; (2) imminutio, Gl. Vet. humiliatio, humilitudo. A ταπεινόω.

Ταπειν‹ωτικὸς, ὴ, όν, humiliandi & deprimendi vim habens. Ab eod.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητ‹ος›, ὁ, tapes, tapetium, tapetum, ſtragulum variis coloribus intertextum, vel villoſum.

Τάπις, ίδ‹ος›, ἡ, idem.

Ταπολλὰ, *Adverb.* plerumque, ſæpe.

Ταπρῶτα, *Adv.* primum, ut primum, ſimul atque.

Τάραγμα, τὸ, idem quod

Ταραγμὸς, οῦ, ὁ turbatio, tumultus, conſternatio, terror. A ταράσσω. Unde

Ταραλίν‹ης›, ου, ὁ, turbator, perturbator.

Ταραλικτ‹ὴς›, ὴ, όν, perturbatorius, turbandi ſ. perturbandi vim habens, qui turbare ſolet, turbulentus, Gl. V. turbidus. Τὸν πάσης ταραλικτήριον ἡ ἀκοὴ ταραλικτότατον ἐστὶ τῆς ψυχῆς, Appian. in Syriac. ex Plut. in Craſſ. cap. 23. Ab eodem.

Ταρακτὸς, ὴ, όν, perturbatus; (2) qui perturbare poteſt. Ab eod. Unde

Ταρικτὴρ, ορ‹ος›, ὁ, perturbator, Rob.

Ταραντινίδιον, τὸ, veſtis mollis & pellucida, quæ apud Tarentinos in uſu fuit.

Ταραντινίζω, Tarentinos imitor, *inſr.* decurro, equo utimur.

Ταραξῆ, 3. ſing. a. 1. conjunct act. v. ταράσσω.

Τάραξις, εως, ἡ, perturbatio. Ab eod.

Τα‹ρα›σσόντων, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi ταράσσω.

Τα‹ρα›σσομένων, gen. pl. part. præſ. med.

ΤΑΡΑΣΣΩ vel ἀττω, f. ξω, commoveo, turbo, perterreo; τεταραγμένος, turbatus, Ph. p part. paſſ. Ὅσιοσι μ' ὦ πόνοις, ἐ μλονὲ μυσιν τριβόλοις; Ariſt. Eq. 398. Ὡς μοι ὑπ' ἤτορ δείματι πάλλετ' ἀλόλυξεν τε φόβῳ, Dion. Sopp. Geo. Ἀλλὰ Συμμάχους παρασκευὴν δίδου, id Rhet. 60. Ἐταράχησαν πρὸς τὸ πρόσταγμα τῆς ἐλπίδος, Luc πρὸς γαστέρα, Ariſt. Nub. 385.

Τα‹ρα›χὴ ῆς, ἡ, turba, turbatio, confuſio, tumultus, conſternatio. Ὁ ταράσσω

Ταρ‹ά›χητε, 2. pl. aor. 1. imper. paſſ verbi ταράσσω. Unde

Ταραχὴν, ὁ, tumultus, Gl. V. turbatio.

Ταραχάλες, ‹ος›, ὁ ἡ, turbulentus, Ph. turberum plenus. A ταραχή.

Ταραχαλὰς, *Adv.* turbulente, tumultuoſe; (2) pavide. A ταραχάδης.

Ταραχαλίδ‹ης›, ες, ὁς, terribilis, timorem & metum adferens; (2) metuens, timidus, formidoloſus. act. & paſſ. Ταραχαλίοι δ' ἀνόλαζον, Nonn. P. 6, 20. A τάσσω.

Ταρβέω, paveo, timeo, trepido; (2) vereor, horreo. Ταρβέσει γὰρ ἀ ποσφαγὴ πᾶσιν γε φωτεσσ' ὅστις φύσιν, Soph. Aj. 545. Ταρβεῖν μὲν ἐσχα δεῖν' ἀναγκαίως ἔχει, id. Trach. 736. Μή μ' ἀπεύσησθε πρόλοβε, id. Phil. 56. Ταρβῶν ὀρνίθιμα τίκναν, Eur. Her. fur. 549. Ab eod.

Ταρβὴ, ῆς, ἡ, idem quod ſequens ταρβος.

Ταρβ‹ήσαντα›, pavefacti, Hom. Il. 1, 331. τὰ μὲν ταρβήσαντε ἡ αἰδεσθέντε βασιλῆα Στύγιον.

Ταρβήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, ε‹ος›, τὸ, terror, timor, motus.

Ταρβοσύνη, ης, ἡ, idem.

Ταρβοσυνος, ον, territus, pavidus.

Ταρ‹ι›χεία, ας, ἡ, conditura, quæ ſale fit, item pollinctura, Gl. V. ſuccidia. A ταριχεύω.

Ταριχέμπορος, ος, ὁ, ſallamentarius, ſalſamentorum venditor. Ex τάριχος, & ἔμπορος.

Ταρίχ‹ευσις›, εως, ἡ, ſalſatio, Gl. V.

Ταρι‹χευτὴς›, οῦ, ὁ, ſalitor, Ph.

Ταριχ‹ευτὸς›, ὴ, όν, ſalſus, ſale conditus & aliquamdiu adverſatus. A

Ταριχεύω, fut. εύσω, ſale condio, macero, & arefacio, Gl. Vet. ſalſo; ταριχεύω νεκρὸν, mortuum pollingo, Gl. Vet. Κρέα τετα‹ρι›χευμένα, Longin. 43. A τάριχος.

Ταριχηρὸς, ρὰ, ρὸν, qui eſt ex genere ſalſamentorum, qui ſaliri ſolet; (2) ſale conditus & ſervatus, ſalſus, Ph. ταριχηρὸν, præſalſum. Ab eod.

Τάριχιον, ου, τὸ, ſalſamentum. A τάριχος.

Ταριχοπωλία, ſum ſalſamentarius, ſallamenta vendito. A

Ταριχοπώλης, ου, ὁ, qui ſalſamenta venditat Gl. Vet. ſallamentarius.

Ταριχοπωλεῖον, τὸ, taberna ſalſamentaria.

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ου, ὁ, vel ‹ος›, τὸ, ſalſamentum piſcium; (2) caro ſale condita.

ΤΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, velox, R.

Τάσπηρ‹ε›, 1. pl. aor. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτάρπημεν, a τέρπω.

Ταρίον, ου, τὸ, craticula, Dim. a ταρὸς.

ΤΑ'ΡΡΟΘΟΣ, ου, ὁ, auxiliator, R.

Ταρὸς, οῦ, ὁ, crates, Gl. V. *cat.* pro ταρσός.

Ταρσὸς, οῦ, ὁ, crates, ſuper qua caſei aliique ſolent ſiccari; (2) aliquid ταρσῷ ſimile, ut ala avis, palmula remi, palmula manus ſeu pedis. Ph ταρσος τῆ πόδ‹ος›, planta; ταρσοι, tali, Phlox. plantæ, Gl V. A τέρω.

Ταρσόω, ſive ταρρόω, inſtruo & munio crate, crati impono. A ταρσός. Unde

Ταρσωδὴς, ſive ταρρώδης, ‹ους›, ὁ ἡ, ὲς, in modum cratis implicitus ſ. implexus; *Epith.* arborum, quarum radices ſic implicantur.

Τάσσαμα, ατ‹ος›, τὸ, idem quod ταρσός.

Ταρταρεῖ‹ος›, & ‹ος›, α, ον, tartareus.

Ταρταρίζω, tartareo fragore tremo. A

ΤΑΡΤΑΡΟΣ, ου, ο, & plur. τὰ τάρταρα, ων, tartarus, profundiſſimus interorum locus; (2) locus tenebricoſus, carcer.

Ταρταρογενὴς, ὁ ἡ, ὲς, tartari proles.

Ταρτα‹ρόω›, in tartarum (ſt. carcerem) detrudo vel dejicio. Σειραῖς ζόφου ταρταρώσας, 2 Pet. 2, 4. A τάρταρος.

Ταρφέα, *Adv.* frequenter, crebro. A ταρφὴς. Ταρφεα ἐπαίσσει, Hom. Il. 22, 142.

Ταρφεὶς, ἁ, ὲν, denſus, creber, frequens. A τάρφος.

Ταρφεῖς, nom. pl. pro ταρσεις, a ταρφὴς.

Ταρφέσιν, *denſis*, dat. plur. cum ν.

Ταρφθῆμεν aor. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro τραφθῆναι, a τέρπω.

Ταρφὴς, ‹ος›, ὁ ἡ, ὲς, idem quod ταρφεῖς.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, ‹ος›, τὸ, denſitas, peculiariter ſitus ſ. locus ſilvæ denſus.

Τάρφω, ſarco. Quaſi a τέρπω, R.

ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, interitus, juſta, parentalia Hinc

Ταρχὸς, ſepelio.

Ταρχύω, fut. ύσω, exſequias facio, funus curo, ſepelio. Τῶν ‹ἀνδρῶν› κρίκασι ταρχύσουσιν ἐν παραυλίαις, Lyc. 728.

Τᾶς, pro τῆς, *Dor.* gen. ſing. f. g. ab artic. præpoſ. ὁ.

Τάσις, εως, ἡ, intentio, extentio, contentio, Ph. tentio, tenor, tentigo. ap. Rhet. longiſſima periodus. A τείνω.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel τάττω, fut. ξω, ordino, colloco, ſtatuo, conſtituo, deſtino, mando, impero, ut tributa; τέταγμαι, ordinatus ſum, Gl. Vet. p. paſſ. τεταγμένος, ordinatus, ſtatus, fixus, Gloſſ. Vet. part. ap. Ἐκεῖνα μὲν ἅπαντα νόμῳ τέτακται, Dem. Phil. 1. Σκίρειν Στύγας μέλαν τέτραμαι τάσσ', Euripid. Cyc. 30. Ἢν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τελῶμεν τελεῖν, Soph. Aj. 1287.

Τατικὸς, ὴ, όν, tenſivus. A τείνω.

Τάτλαμεν, 1. plur. præſ. conj. act. *Attic.* pro τασωμεν, a τάσσω.

Ταταμένος, nom. plur. præſ. part. paſſ. *Dor.* & *contr.* pro τετα‹μ›ένοι, a τετάω, *privo*.

Ταυρόω, ῶ, taurio, de tauro vaccam appetente. A ταῦρος.

Ταυρεία, item ταυρία, ſcil. δορὰ, taurinum corium. A ταύρειος.

Ταύρει‹ος›, εία, εῖον, taurinus. A ταῦρος.

Ταυρ‹ικὸς›, ἡ, όν, idem & ab eod.

Ταυρηδὸν, in modum tauri. Ab eod.

Ταυρίδιον, ου, τὸ, parvus taurus, Dim.

Ταυρικὸν

Ταυρικὸς, ἡ, ὸν, tauricus; (2) taurinus.
Ταυροβοὰς, ὁ, clamosus, proprie tauri vocem habens. A βοάω.
Ταυροβόρος, ος, ὁ ἡ ὸ, taurivorus, taurum vorans. Ex ταῦρος, & βιβρώσκω.
Ταυρογάστωρ, ορος, ὁ, vorax.
Ταυροδέτος, η, ον, cui taurus alligatus est. A δέω.
Ταυροειδὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, tauri formam habens. Ex ταῦρος, & εἶδος.
Ταυοκέρας, ατος, ὁ ἡ ὸ, cornua taurina habens. Ex ταῦρος, & κέρας.
Ταυροκεφαλος, ον, taurinum caput habens. A κεφαλή.
Ταυροκολλα, ης, ἡ, glutinum taurinum, quod fit ex auribus & genitalibus taurorum. Ex ταῦρος, & κόλλα, *gluten*. Hinc
Ταυροκολλώδης, ες, ὁ ἡ ὸ, glutini taurino similis, glutinosus.
Ταυρόκρανος, ος, ὁ ἡ ὸ, taurinum caput habens, qui taurino capite est. A κρᾶνον.
Ταυρολονία, ας, taurum occido. Ταυροκλονεῖ μᾶλ' ἐνδίκως ἀπειλὰς βάς, Soph. Tr. 779. A
Ταυρολόνος, ος, ὁ ἡ ὸ, a tauro occisus.
Ταυροκτόνος, ος, ὁ ἡ ὸ, tauri interfector. Ex ταῦρος, & κτείνω.
Ταυρομετωπος, ον, taurinam, i. e. torvam frontem habens. A μέτωπον.
Ταυρομορφος, ος, ὁ ἡ ὸ, tauri formam habens. Ex ταῦρος, & μορφή.
Ταυροτάρυον, ου, *Epith.* Europæ, tauro vectæ, Lyc.
Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ὸ, ex tauro procreatus. Ex ταῦρος, & πατήρ.
Ταυροτόλος, ος, ὁ, ἡ, & ταυοποὸλη, ης, ἡ, Diana, vel quod apud Tauros Scythæ gentem colatur, vel quod taurorum gregibus praesit; vel quod eadem sit ac luna, quam tauris vehi fingunt. Ex ταῦρος, & πωλέω.
Ταυροτος, ποδος, ὁ ἡ ὸ, tauri pedes habens. Ex ταῦρος, & πους.
ΤΑΥΡΟΣ, ου, ὁ, taurus; (2) signum cœleste; (3) Taurus, mons vastissimus Asiæ; (4) penis.
Ταυροσφαγίον, ου, tauros mactato. Ταυροσφαγῆσαι εἰς μελάνδετον Στύγα, Æschyl. ap. Longin. 15. Ex σφάττω, f. σφάζω.
Ταυροφάγος, ος, ὁ, taurorum vorator.
Ταυροφανὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, qui taurus esse videtur, tauro similis. A φαίνομαι.
Ταυρόφθογγος, ος, ὁ ἡ ὸ, tauro similia sonans, vocem edens taurinæ similem.
Ταυροφόνος, ος, ὁ ἡ ὸ, tauricida, qui taurum, vel tauros cædit. A φένω.
Ταυροφόρος, ὁ, qui fertur, trahitur a tauris. A φέρω.
Ταυρόω, ῶ, taurum facio, in taurum muto; (2) stupro, comprimo; ταυρώμαι, tauros fio, taurinam naturam induo. Ἤδη γὰρ εἶδόν ἐμὲ νιν ταυρωμένῳ, Eur. Med. 92. A ταῦρος.
Ταυοπος, ος, ὁ ἡ ὸ, tauri [illegible] habens, tauriformis. Ex ταῦρος, &
Τάὐτα, *eadem, Dor.* pro τὰ αὐτὰ.
Ταὐτὸν, *hoc*, acc. sing. f. gen. Dor. pro ταὐτοῦ ab ὁ αὐτός, ἡ, ὸ.
Ταύτῃ, *Adv.* eatenus, ea ratione, eo modo; (2) ex ea parte; (3) ea de causa, ideo; (4) hac. Ab οὗτος, *hic*.
Ταυτίζω, in unum confero, unum idemque censeo & pono. A
Ταυτὸ, vel ταυτὸν, & ταὐτὲ, ταὐτ.ν, idem illud. Ex το, & αὐτό.
Ταυτοβουλία, ας, ἡ, voluntatis consensus, eadem voluntas. Ex ταὐτὸ, & βουλή.
Ταυτογραφέω, eodem modo scribo; ταυτογραφημένα, quæ eodem modo scribuntur. A γράφω.
Ταυτοδοξος, ος, ὁ ἡ ὸ, idem sentiens. A δόξα.
Ταυτοδυναμέω, æquipollco, idem significo. A
Ταυτοδύναμος, ὁ ἡ ὸ, æquipollens. A δύναμις
Ταυτοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, ejusdem formæ, uniformis. Ex ταὐτὸ, & εἶδος.
Ταυτολόγια, ας, ἡ, repetitio ejusdem rei aliis verbis. Ex ταυτὸ, & ἔπος.
Ταυτοπέω, ῶ, idem dico. Ab ἔπω.
Ταυτοεργέω, ῶ, eadem operor, Suic. Ex ταυτὸ, & ἔργον.
Ταυτοεργία, ας, ἡ, idem opus, eorumdem operatio. Ex iisdem.
Ταυτοθελὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, idem volens; ταυτοθελὲς, identitas s. consensus voluntatis. A θέλω.
Ταυτοκίνητος, ος, ὁ ἡ ὸ, qui eodem cum altero movetur, parem motum habens.
Ταυτοκλινὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, in idem vergens. Ex ταυτὸς, & κλίνομαι.
Ταυτολογέω, idem dico, idem loquendo itero. Περὶ ἧς κελεύει ἡμᾶς ὁ σοφιστὴς εἰρημένην ταυτολογεῖν, Polyb.
Ταυτολογία, ας, ἡ, vitium sermonis quando res eadem pluribus, & plane eodem significantibus verbis redditur.
Ταυτολογικὸς, pei tautologiam. A
Ταυτολόγος, ος, ὁ ἡ ὸ, idem dicens. Ex ταυτὸς, & λέγω.
Ταυτόμαλον, vel ταὐτόματον, quod fit casu vel fortuito, forte, forte fortuna; Ἀπὸ ταυτομάτου, forte fortuna; item sponte. Ex το, & αὐτόματον.
Ταυτοπαθεια, ἡ, eventus, fortuna similis in utramque partem. A
Ταυτοπαθὴς, ὲς, cui idem accidit.
Ταυτοποδία, ἡ, ejusdem pedis repetitio, ut in Chorcheo, ap. Hephæst.
Ταυτοπροσωπικὸς, in eadem persona. A ταυτοπροσωπικὸς, ejusdem personæ.
Ταυτοσήμαντος, ον, idem significans. A Σημαίνω.
Ταυτοσημος, ον, idem. A Σῆμα.
Ταυτοσθενὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, ejusdem virtutis & roboris, Suic. Ex ταυτὸ, & σθένος.
Ταυτοσωδρομὴ, ἧς, ἡ, concursus in eundem locum.
Ταυτότης, ητος, ἡ, res eadem. A ταυτό.
Ταυτοφανια, ἡ, similitudo soni. A
Ταυτοφανὴς, ὲς, similiter sonans. A φανή,
Ταυτωνυμος, ον, idem nomen habens. Ab ὄνυμα.
Ταφε, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταφε, a Θάπτω.
Ταφεὶς, a. 2. part. pass. verbi Θάπτω.
Ταφὸλε, ίας, ἡ, vespillo, libitinarius, fundapilatius. A ταφή. Soph. Electr.
Ταφὴ, ης, ἡ, sepultura, funus, exsequiæ; (2) id quod numeratur pro sepultura. A Θάπτω.
Ταφικὸς, ὴ, ὸν, ad sepulturam pertinens, sepulchralis, funereus. A ταφή.
Ταφιὸς, ία, ιον, sepulchralis. A τάφος.
Τάφος, ου, ὁ, sepulchrum, tumulus; monumentum, Soph. Aj. 1158. (2) sepultura, funus, exsequiæ; (3) epulum funebre, silicernium. Ἀτὰρ ὁ τάφος τῶν μνηστικὸς δαὶνυ, Hom. Il. 23, 29. A Θάπτω.
Ταφρεια, ας, ἡ, fossa, fossæ excavatio; (2) valli extremo pro coll. s. A τάφρος.
Τάφρευμα, ατος, το, munito cadaveris. A
Ταφρεὺω, fossam duco, effodio munio. A
Ταφρὸς, ου, ἡ, fossa, fossatum, Pro sepes, Phavallum, Gl. Vet. etiam pro cisterna fc. in terram defosso, maxime, repertus. A Θάπτω.
Ταφροειδὴς, ὲς, fossæ similis. Ab εἶδος.
Ταφροπυρὸς, ὸς, ὁ, vallorum effodiens, *Ion.* Ex ταφρὸς, & πυρόω, *fodio*.
Τάχα, *Adv.* velociter, properanter, mox; (2) forsan, fortasse, forte; (3) facile. A ταχὺς.
Τάχᾳ, dat. sing. pro τάχει, a τάχος.
Ταχεία, ας, ἡ, celeritas. A ταχὺς.
Ταχέως, *Adv.* velociter, properanter, cito, celeriter, mature; (2) facile. Ab eod.
Ταχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω.
Ταχινὰ, *Adv.* celeriter. A ταχινὸς.
Ταχινὸς, ἡ, ὸν, permix, celer, velox. A τάχος.
Ταχινῶς, *Adv.* celeriter. A ταχινὸς.
Τάχιον, *Adv.* citius, celerius, velocius; (2) cito. A ταχέως, Comp. a ταχὺς.
Τάχιστα, *Adv.* celerrime, velocissime. A
Τάχιστος, ίστη, ιστον, celerrimus, velocissimus, τῶν ταχίστων, sc. ἡμέραν s. ἄρτον, quamprimum. Ph. actutum, Gl. Vet. Superl. a ταχὺς.
Ταχίων, ονος, ὁ ἡ ὸ, celerior, velocior, citior. Comparat. a ταχὺς. Unde
Ταχος, ους, τὸ, celeritas, velocitas.
Ταχὺ, *Adv.* velociter, properanter, cito.
Ταχυαλωτὸς, ὴ, ὸν, qui facile capi potest, R. Ex ταχὺς, & ἁλωτός.
Ταχυβάδιστος, ος, ὁ, qui celeriter incedit, R. Ex ταχὺς, & βαδίζω.
Ταχυβάμων, ονος, ὁ ἡ ὸ, idem. Ex ταχὺς, & βαίνω.
Ταχυβάτης, ου, ὁ, idem. Ex inus. βατέω.
Ταχυβουλία, ας, ἡ, celeritas. Ex ταχὺς, & βουλεύω.
Ταχυβούλως, ος, ὁ ἡ ὸ, celeris est consilii, i. e. qui cito & repente consilium capit, aut qui cito ab uno consilio ad aliud transit. Ex ταχὺς, & βουλή.
Ταχυγήρως, ως ὁ ἡ ὸ, cito senescens. Ex ταχὺς, & γῆρας.
Ταχυγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὸ, inconsulte loquens; (2) effrenata linguæ incontinentia praditus. Ex γλῶσσα.
Ταχυγὼν, ωνος, ὁ ἡ ὸ, velox, celer, Ὡς Μαρὶν ταχύγων ἀϊσσητο ποσσὶν Ἰρὶς, Nonn. P. 11, 31. Conf. 6, 20. Ex ταχὺς, & γόνυ.
Ταχυγράφος, ος, ὁ ἡ ὸ, qui velociter scribit; utens literis vulgaribus, quæ cursim scribuntur; opp. Καλλιγράφος, qui literis initialibus utitur; (2) exceptor, actuarius, notarius. Ex γράφω.
Ταχυδάκρυς, υος, ὁ ἡ ὸ, facile lacrimans.
Ταχυδινὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, qui celeriter vortice circumagitur, velocius. Ἰὸς στροφαλιγξ μᾶλλ' ἀνεμώδεος ἄρμης ταχυδινεος ἄρμης, Nonn. Paraph. 5, 35. Ex ταχὺς, & δῖνη, *vortex*.
Ταχυδρομέω, ῶ, celeriter curro. A seq.
Ταχυδρομος, ος, ὁ ἡ ὸ, velociter currens. Ph. cursor, exercipes. Ex ταχὺς, & τρέχω, *curro*.
Ταχυεργὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, celer in opere aliquo, acer, promptus manu. Ex ἔργον.
Ταχυεργία, ας, ἡ, celeritas in conficiendo negotio, celeritas rei conficiendæ. A pr.
Ταχυεργὸς, ὸς, ὁ, idem qui ταχυδρόμος. Λυσίπλοκ ταχυεργὸς ἐκ ἔστατο μυδῶν, Nonn. P. 5, 10.
Ταχυήρης, ες, qui celeriter movetur, vehitur. *Epith.* navis, curius.
Ταχυθύμαντος, υ, ὁ ἡ ὸ, subito moriens; (2) subitam mortem accersens.
Ταχυίππιος, ὁ, eques bonus.
Ταχυκίνητος, ος, ὁ ἡ ὸ, qui celeriter movetur, R. Ex ταχὺς, & κινέω.
Ταχυμαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὸ, qui cito discit; (2) qui cito excidit. Ex ταχὺς, & μανθάνω
Ταχυμάθως, ως, ὁ ἡ ὸ, qui fabto maicitur, incendibus. Ex [illegible] & μάθις
Ταχυμήτης, ης, ὁ, vel ταχυμήτις, ιος, ὁ ἡ ὸ, celeri capitis consilio. Ex μῆτις.
Ταχυμοτάρ, ορος, fecundes.
Ταχύμορος, ὁ ἡ ὸ, brevis ævi.
Ταχυναυτία, cel ter navigo, App. B. Mithrid. Ταχυναυτῶν, Σκάφος εὐτρέπιζον, Luc. in Amor. Ex ναῦτης.
Ταχυνεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ταχύνω.
Ταχυνσια, ας, ἡ, mentis celeritas. A
Ταχύνω, *contr.* ταχύνω, ὁ ἡ ὸ, qui celeri est ingenio.
Ταχύνω, accelero, propero, festino; maturo. A ταχὺς.
Ταχυπειθὴς ἐος, ὁ ἡ ὸ, qui cito & facile paret; (2) cui cito persuadetur aliquid, credulus. Theoc. 2, 138. Ex πείθομαι.
Ταχυπέτης, ὁ ἡ ὸ, celeriter volans. Ex ταχὺς, & πέτομαι.
Ταχυπλοία, ας, celeriter navigo. Ex πλέω.
Ταχυπλοια, ἡ, celerrima navigatio. A ταχύπλους.

Ταχύπους,

Ταχύπνοια, ἡ, celeritas respirationis. A
Ταχύπνους, celerem respirationem habens, s. celeriter, & frequenter respirans.
Ταχύπομπος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui celeriter deducit seu transmittit, R. Ex πέμπω.
Ταχύπους, ου, ὁ ἡ ὁ, supiciosus. Ex ὑποπτεύω.
Ταχυπόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, celeriter gradiens. Ex ταχὺς, & πορεία.
Ταχύστομος, ου, ὁ ἡ ὁ, citæ morti obnoxius. Ταχυστόμοις ἀνδρῶν ἐνθος, Pind. Olymp. 1.
Ταχύπους, ποδος, ὁ ἡ ὁ, pedibus celer, velox, Gl. Vet. alipes.
Ταχυπτόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, celeriter volans, velox. Ex πτῶμαι.
Ταχιπτέρυγες, Alciphr. Aristænet. 21.
Ταχυπαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, celeres equos habens; (2) re. equestris ornatus.
Ταχυπόρθος, ον, tumultuosus, trepidus.
Ταχύρρωστος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui cito convaluit. Ex ταχὺς, & ῥωννυμι.
ΤΑΧΥΣ, εῖα, ύ, celer, citus, velox, rapid . . . . . os, Gl. Vet.
Ταχυσέλιξ, ιξος, ὁ ἡ ὁ, velox. Πάντα ταχυσελίγι μιῇ ζελλίξατο ῥιπῇ, Nonn. Paraph. 6, 12.
Ταχύτατα, Adv. celerrime, Superl.
Ταχυτέρον, Adv. celeri, citius, celerius, velocius, maturius, Ph. A ταχυτὸς, Comp. a ταχὺς.
Ταχυτης, ητος, & ταχύτης, ητος, ἡ, celeritas, celeritas, velocitas. A ταχὺς.
Ταχυτόκος ου ὁ ἡ ὁ, facile & celeriter pariens. Ex ταχὺς, & τίκτω.
Ταχύχειρ, ειρος, ὁ ἡ ὁ, celer, prompt us manu.
Ταχυχειρία, ας, ἡ, celeritas manuum. A ταχύχειρ.
ΤΑ Ω, capio; supponitur tantum, ut hinc sit τᾶ, cape, sume, apud Homerum. Τᾶ νῦν πᾶσιν ἐμάρτε, Il. 14, 219. cit & verbum πάζω, ejusdem significat onis.
Τάων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. g. articuli pronom.
Ταως, ω, ὁ, pavonis, pavonius. A
ΤΑΩΣ, ω, & ταὼς, ῶ, & ταὼν, ωνος, pavo
ΤΕ, Conjunct. que, &, atque.
ΤΕΓΓΩ, fut. ξω, tingo, madefacio, humecto, rigo, irrigo; (2) molio, emollio; τέγγεσθαι, molliri, cedere. Τί γλωρὰς δαμασσοις τέγγεις κόσας; Eur. Med. 922. Ἀλλ' ὁμῶς μέλας ὁμὸς χαλάζης ἅματος ἐτέγγετο, manabat, Soph. Oed. Tyr. 1287. Οὐ πολλάκις δὴ τῶνδ' ἐτέγχθη κρᾶτ' ἐσδόμυχον πλησθῆναι νοτὸς, id Phil. 1310. Πυκιναὶς δροσοις τεγομένῳ κόμας λωτοῦ, id. Aj 1227.
Τέγος, ου, ὁ, tectus, opertus; (2) altus, sublimis. A τέγω.
Τέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ipsa domus. A στέγω.
Τεγμένος, η, ον, tinctus, madefactus; (2) qui tingi & humectari potest. A τέγω.
Τέγξις ως, ἡ, madefactio, humectatio, mollitu Ab eod.
Τεγος, ους, τὸ tectum, domus; (2) lupanar, cella meretricia. A στέγω.
Τεῖ, acc. f. f. g. a Dor. τεὸς pro σὸς, tuus.
Τεθαλότα, acc. f. part perf. med. Dor. pro τεθηλότα, a Θάλλω
Τεθαλυῖα, nom. sing. f. g. ejusd. Dor. pro τεθαλυῖα.
Τεθάρρηκε, 3. sing. perf. ind. act. Θαρρέω. Unde
Τεθαρρηκότως, Adv. confidenter.
Τεθαρσήκασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum v. a Θαρσέω.
Τεθέφαται, 3 pl. perf. ind. pass. Ion. pro τεθαμμένοι εἰσὶ, a Θάπτω.
Τεθεσμαι, perf. ind. pass. v. Τίθεμαι.
Τεθέαμεθα, Spectavimus, 1. pl. perf ejusd.
Τεθεῖεν, 3. pl. a. Τ σχε. μαι. Att. & per Syncop pro τεθεῖησαν a τίθεμαι.
Τέθεικας, 2. sing. perf. ind. act. Boeot. pro τέθηκας.

Τεθεμελιωμένοι, nom. pl. perfect. part. pass. verbi seq.
Τεθεμελίωτο, 3. s. plusq. ind. pass. Ion. pro ἐτεθεμελίωτο, a Θεμελιόω.
Τέθηλας, 2. sing. perfect. ind. med. verbi Θάλλω.
Τεθεῖται, aor. 1. inf. pass. verbi τίθημι.
Τέθηπα, perf. in l. med. verbi Θάπτω.
Τέθηχα, attigi, perf. ind. act. v. Θίγω.
Τεθλασμένοι, fracti, nom. pl. perf. part. pass. verbi Θλάω, frango.
Τεθλιμμένον, pressum, acc. sing. perf. part. pass. verbi Θλίβω, primo.
ΤΕΘΜΟΣ, lex, Lascar. Hinc τέθμιος, legitimus, solennis, pro θέσμιος, τέθμια, leges, mores, instituta. Τέθμια αὐτὰ ζώειν Καρνειάδες ἤλυθον ὧραι, Callim. Hymn. in Apoll. 87. Ἥλθες Κηθ Σκυθίης, Κηθ δ' ἵππας τέθμια Ταύρων, in Dian. 174.
Τέθνακα, perf. ind. med. v. inus. Θνάω.
Τέθεικθι, 2. s. præs. imper. act. v. τίθημι.
Τεθνάτω, mortuus, præs. opt. verbi ejusd.
Τεθνᾶμεν, moriamur, 1. plur. præs. optat. per Syncop. Att pro τεθναιμεν.
Τεθνάκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. Dor. pro τεθνήκαμεν, a Θνήσκω.
Τεθνακὰς, perf. part. act. Dor. pro τεθνηκὼς.
Τεθνάμεν, præs. infin. act. Dor. pro τεθνάναι, a τίθημι pro Θνήσκω.
Τεθνᾶς, mortuus, præs. part. act.
Τεθνᾶσι, 3. pl. perf ind. med. per Synæres pro τεθνάασι, a Θνήσκω.
Τέθνασο, 2. sing. præs. imper. pass. verbi τεθνάμαι.
Τεθνάτω, 3. sing. præs. imper. act.
Τέθνεκα, perf. ind. act. Boeot. pro τέθνηκα, quod per Syncopen, pro τεθνάνκα, a Θνήσκω.
Τεθνειῶτα, mortuum, acc. sing. part. perf. act. Boeot. & Ion. pro τεθνηκότα.
Τεθνεως, perf. idem Poet. pro τεθνηὼς, & hoc pro τεθνηκὼς, quod per Syncop. pro τεθνεωκώς.
Τέθνηκα, mortuus sum, perf. ind. act. Ion. pro τέθνηκα, syncopato ex τεθνάνκα.
Τέθνηκα, perf. ind. act. verbi Θνήσκω.
Τεθνηξόμενος, moribundus, Gl. V. moriturus. A Θνήσκω.
Τεθνήξω, f. 1. ind. act. verbi Θνήσκω.
Τεθνήσσα, fut. 1. ind. act. Ion. pro Θνήσω, a verbo Θνάω, vel per Syncop. a Θανέω.
Τεθνηὼς, vide antecedens τεθνεώς.
Τεθνὼς, Poet. pro εθνηὼς, quod vide.
Τεθόλωται, 3. s. perf. ind pass. v. Θολόω.
Τεθορέιν, aor. 2. inf. act. Ion. pro Θορεῖν, a Θόρω.
Τεθορυβημένως, Adv. tumultuose, turbulente. A Θορυβέω.
Τεθρεμμένῳ, acc. f. part. perf. pass. f. g. v. τρέφω.
Τεθρήδει, perf ind. pass. Dor. pro τεθρῆδεῖ, a πίτνημι pro πρᾶω, prosterno.
Τεθριππάτης, ου, ὁ, quadrigarius, Gl. V. A τέθριππος, & ἐλαύνω.
Τεθριππεύς, ὁ, idem quod
Τεθριπποτροφία, ας, quadrigas, sive quadrijuges equos alo A
Τεθριπποτρόφος, ὁ, quadrigas, five equos quadrijuges alens Ex τέθριππος, & τρέφω.
Τεθρυλλημένως, pervulgate. A Θρυλλέω.
Τεθυμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi Θύω.
Τεθυμάσθαι, perf. inf. pass. verbi Θυμάω.
Τεθυμμένος, perf. part. pass. verbi Θύω.
Τεΐν, tibi, Ion. & Poet pro Σοὶ, a Σύ, tu.
Τείνα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἔτεινα, a τείνω.
Τείνας, qui tetendit, part. a. ejusd.
Τεινεσμός, οῦ, ὁ, teneſmus, continua alvum exonerandi cupiditas, qua tamen præter pauca cruenta & mucosa nihil egeritur, Nic. Al. 382. A τείνω. Hinc

Τεινεσμώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, teneſmo ſimilis; (2) teneſmo laborans.
ΤΕΊΝΩ, νῶ, tendo, extendo, diſtendo, intendo, contendo; *prop. & tropice* de itinere, *it.* de oculis; (2) tendo, pertineo, ſpecto; τείνομαι, occupor, ſed cum tædio, ut παρατείνομαι, τεταμένος, tentus, Gl. Vet. p. pass. part. ἐτάθη, tentus eſt, aor. 1. pass. ταθείς, tentus, tenſus, part. Τί μάτην τόνδε βοᾷ; Eur. Med. 201. Ἀλλ εἰ σε τεινεῖ τῆσδε διάλυσις κακῶν, id. Ph. 438. Τοῖσιν ἀμφὶ νῶν' ἐτάθη σάτευμα, Soph. Antig. 126.
Τείρεα, ων, τὰ, aſtra, Hom. Il. 18, 485. A τείρω.
Τείρετο, 3. ſing. imp. indic. pass. *Ion.* pro ἐτείρετο, a τείρω.
Τειρομένοισιν, dat. pl. pr. part. pass. *Ion.* pro τειρομένοις.
Τείρουσι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro τείρουσι.
ΤΕΊΡΩ, vexo, adfligo, infeſto, moleſto; (2) domo, ſubigo, abſumo, tero, attero; τείρεται, adfligebatur, impert. *Ion.* pro ἐτείρετο. Ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νιοὶ τείρουσι μάχηται, Il. 8. 102. Αἱ (ὀδοῦσαι) νῦν μὲν τείρουσι χρῶτ φρένας, ib. 15, 61. Τείρετο δ' αἰνῶς, ib 5, 352. Τείρουτο ὑπὸ χαλκῷ, ib. 17, 376.
Τειχεσκλήτης, ου, ὁ, murorum dejector. Ex τεῖχος, & βάλλω.
Τειχεσιπλήκτης, ου, ὁ, mœnium quaſſator, vel mœnia aggrediens. Hom. Il. 5, 31. Ex τεῖχος, & πλήσσω; aut πελάζω.
Τειχίσω, pro τειχίζω, muris cingo ſeu circumdo, munio, Herodot. A τεῖχος.
Τειχήρης, εος, ὁ ἡ ὁ, mœnibus concluſus, qui ſe intra muros continet, qui obtectur. Ex τεῖχος, & ἄρω, aptus.
Τειχιαμός, ὁ, munitio; proprie muralis munitio R. A τεῖχος.
Τειχίζω, f. ισω, murum ædifico ſeu ſtruo; (2) muro cingo; munis urbem munio; comitis munio; τετειχισμένος, munitus, Gl. V. muratus, p. part pass. Καὶ τὸν τειχίζοσε ἀφροδικώτ, Arist. Av. 645. ἔρυμα τῷ στρατοπέδῳ, Thuc. Ab eod.
Τειχικὸς, ὴ, όν, muralis, Gl. V. A τεῖχος.
Τειχιοεις, εσσα, έν, muratus, muris bene cinctus, muris circumdatus. Ab eod.
Τειχίον, ου, τὸ, parvus murus; (2) munimentum; Dim. ab eod.
Τειχίσαι, aor. 1. inf. act. v. τειχίζω.
Τείχισμα, ατος, τὸ, munimentum, munitio, propugnaculum. A τειχίζω.
Τειχισμὸς, οῦ, ὁ, muri exſtructio. Ab eod.
Τειχιστὴς, οῦ, ὁ, muratus, qui muros ſtruit, cementarius. Ab eod.
Τειχογραφέω, muros depingo. Ex γράφω.
Τειχοδομέω, murum erigo ſeu exſtruo.
Τειχοδομία, ας, ἡ, muri exſtructio. A
Τειχοδόμος, ου, ὁ, ædificator ſeu ſtructor murorum. τεῖχος, & δομέω.
Τειχ[illegible], murorum deſtructor, R. Ex
[illegible], ου, ὁ, idem. Ex λύω.
[illegible]χία, murum oppugno. Τί ἦ, τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ; Arist. Nub. 481.
Τειχομάχης, ου, ὁ, idem quod τειχομάχος.
Τειχομαχία, ας, ἡ, muri oppugnatio. A
Τειχομαχικὸς, ὴ, όν, oppugnationi inſerviens. A
Τειχομάχος, ου, ὁ ἡ ὁ, muri oppugnator; (2) muri defenſor, propugnator. Ex τεῖχος, & μάχομαι, pugno.
Τειχομελὴς, ὲς, *Epith.* citharæ Amphionis.
Τειχοποιΐα, ας, ἡ, muri exſtructio; (2) cura exſtruendorum aut reficiendorum murorum. A
Τειχοποιὸς, οῦ, ὁ, qui muros ſtruit; (2) qui inſtaurandis ſeu reficiendis mœnibus præeſt. Ex τεῖχος, & ποιέω.
Τεῖχος, εος, τὸ, murus; τείχη, mœnia; (2) locus quivis munitus, urbs, caſtellum. A τεύχω.
Τειχοσκοπία, ἡ, ſpectatio e muro, ut Helenæ, ap. Hom. cum certamen ſpectat.

Τειχουλακίς,

Τειχοφυλακέω, ῶ, fut. ήσω, muros custodio, custos sum in mœnibus constitutus. A

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, murorum custos, Appian. B. Mithridat. Ex τεῖχος, & φύλαξ.

Τείχωμα, ατος, τὸ, murale tormentum, muralis machina, qua utuntur ad oppugnandos & subruendos muros. Quasi a τειχόω.

Τείως, *Adv.* pro τέως.

Τικε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεκε, a τίκτω.

Τεκεῖν, *parere, peperisse*, a. 2. inf. act.

Τεκέσθαι, *peperisse*, aor. 2. inf. med.

Τεκεσσι, dat. pl. *Ion. & Poet.* pro τέκνοις, a τέκνον.

Τέκετο, 3. s. a. 2. ind. med. v. τίκτω.

Τεκμαίρω, certis signis ostendo & probo; τεκμαίρομαι, conjicio, conjecto, argumentor, Gl. Vet. item destino, ad finem perduco, a. 1. ἐτεκμηράμην. Τεκμαίρῃ χρῆμ' ἑκαστον, Pind. Ol. 6, 124. Τεκμαίρομαι ᾗ τοῦ τε ἀμφ' ἀυτῷ εὐμηθέντα πάλεται, κ.τ.λ. &c. Hesiod. Ἐτεκμαίρετο ᾗ κε ἐκ τῶν ἄλλων ἔχοι ζάκαν, Xen. Cyr. 7, 29. Ἐκεῖνος ἐπὶ πορρωτέρω τεκμαίρεται σώζειν, Eur. Ph. 187.

ΤΕΚΜΑΡ, τὸ, finis, exitus rei; (2) signum, ostentum.

Τέκμαρσις, εως, ἡ, conjectura, conjecturalis cognitio, interpretatio, præsagium. A τεκμαίρω.

Τεκμαρτέον, conjiciendum.

Τεκμήριον, ου, τὸ, conjectura, argumentum, argumentatio, exemplum, Ph. certum signum. A τέκμαρ. Hinc

Τεκμηριόω, certis conjecturis nitor, pronuncio, ac probo. Τοσαῦτα μὲν Ὅμηρος ἐτεκμηρίωσεν, Thuc.

Τεκμηριώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, conflans signis, quæ τεκμήρια vocantur. Ab eod.

Τέκμαρ, τὸ, finis, exitus rei; (2) finis seu scopus, quem quis in actionibus suis proponit; (3) testimonium, signum. A τεκμαρ.

Τεκνίδιον, τὸ, idem quod

Τεκνίον, ου, τὸ, filiolus, filiola, Dim. a τέκνον.

Τεκνογονέω, liberos gigno seu procreo. Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, &c. 1 Tim. 5, 14.

Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. A

Τεκνογόνος, ου, ὁ ἡ ὄ, liberos pariens. Ex τέκνον, & γείνομαι.

Τεκνοκλονέω, liberos interficio.

Τεκνοκλονία, ας, ἡ, gnaticidium, Gl. V. Μετὰ γέ τοι τὼ τεκνοκλονίαν Ἡρακλῆς φησὶ, Longin. 40. A

Τεκνοκλόνος, ου, ὁ ἡ ὄ, liberorum interfector seu interfectrix. Ex τέκνον, & κλείνω.

Τεκνολίτειρα, ας, ἡ, quæ liberos suos perdidit; quæ liberos suos amisit.

Τέκνον, ου, τὸ, fœtus, proles, filius vel filia, *Plur.* τέκνα, liberi, nati, Phil. liberi. A τίκτω.

Τεκνοποιέω, liberos procreo; (2) filium adopto, pass. nascor. A τεκνοποιος.

Τεκνοποιήσομαι, *nascar*, f. 1. inus. pass.

Τεκνοποιητικὸς, ὴ, όν, liberis procreandis idoneus. A τεκνοποιέω.

Τεκνοποιία, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio, Ph. A

Τεκνοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὄ, liberos procreans, multos procreans liberos, fœcundus. Ex τίκτω, & ποιέω.

Τεκνύπουργος, ον, ulciscens liberis, f. in liberis factam injuriam. A ποινή.

Τεκνορραίστης, ου, ὁ, liberos perdens. A ῥαίω.

Τεκνοσπορία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex τέκνον, & σπορά.

Τεκνοφαγία, ας, ἡ, liberorum cædes seu occisio. Ex τέκνον, & φαγή.

Τεκνοτροφία, ας, ἡ, liberos educo seu alo. ἐτεκνοτρόφησεν, 1 Tim. 5, 10. Ex τέκνον, & τρέφω.

Τεκνοτροφία, ας, ἡ, liberorum seu sobolis educatio. A

Τεκνοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὄ, liberos alens. Ex τέκνον, & τρέφω.

Τεκνότροφος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui a liberis alitur.

Τεκνοφαγία, ας, ἡ, liberorum voratio. A

Τεκνοφόνος, ου, ὁ ἡ ὄ, liberorum vorator.

Τεκνοφθορία, ας, ἡ, liberorum corruptio. Ex τέκνον, & φθορά.

Τεκνόφι, *Adverb.* per filium, opera filii. A τέκνον.

Τεκνοφονία, ας, liberos interficio. A

Τεκνοφόνος, ου, ὁ ἡ ὄ, liberos occidens seu interficiens. Ex τέκνον, & φόνος.

Τεκνόω, liberos procreo, genero, gigno; (2) liberos habeo, peperi; (3) adopto. Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ὃς κτενεῖ σ' ὁ φύς, Eur. Ph. 19. Ὕψιστον ἡμῖν σπαμ' ἐτέκνωσε σωτὴρ, Luc. 787. A τέκνον. Hinc

Τέκνωμα, ατος, τὸ, filius, proles, propago.

Τέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio.

Τέκνον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεκον, a τίκτω.

Τέκος, εος, τὸ, fœtus, proles. A τίκτω.

Τεκὼν, a. 2. part. act. f. g. v. τίκτω.

Τεκλαίνω, & τεκλαίνομαι, fabricor, struo, machinor, Gl. Vet. fabricatio, (2) artem fabrilem exerceo; τεκλήνατο, struxit, aor. 1. med. pro ἐτεκλήνατο. Ναῦς τεκλαινέσθω, Arist. Lys. 697. Ἕκαστα ἐτεκλαίνετο. Luc. A τέκτων.

Τεκλήνατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐτεκλήσατο, a τεκλαίνω.

Τεκλοπεῖον, ου, τὸ, fabrica, Gl. V. A seq.

Τεκλοπέω, fabrico, Gl. V. A τέκτων. Unde

Τεκλονία, ας, ἡ, structura, opus fabrile.

Τεκλονικὸς, ὴ, όν, ad fabrum pertinens, fabrilis, qui artis fabrilis seu lignariæ peritus est; τεκλονικὸν, fabrica, Gl. V.

Τεκλονικῶς, ex artis fabrilis leg bus.

Τεκλοσυνη, ης, ἡ, structura, seu ars fabrilis. Εὖ ἰδὼς τεκλοσυνάων, Hom. Odyss. 5, 250.

Τέκτων, ονος, ὁ ἡ ὄ, faber, faber lignarius, faber tignarius, materiarius, Gl. Vet. A τέχνη.

Τεκὼν, aor. 2. part. act. verbi τίκτω.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, lorum ensis, & idem ex quo scutum pendet; (2) vinculum, ligamen, fascia. A τελάω. Hinc

Τελαμωνίαι, ῶν, αἱ, baltea coriacea, quibus armantur canes adversus feras.

Τελαμωνίζω, fascia involvo, R. Ab eod.

Τελαμωνικὸς, ὴ, ὸν, ad cingulum & lorum pertinens. Ab eod.

Τελάρχης, ου, ὁ, qui præest agmini seu legioni, quæ τέλος vocatur. Ex τέλος, & ἀρχή.

Τελαρχία, ας, ἡ, præfectura τέλους.

Τελαρχία, ἡ, munus eorum, qui curarunt, ut stercora fimusque ex angiportis ejicerentur, & rivi averterentur. A

Τελάρχος, ὁ, πελεαρχίας munus habens. Ex τέλος, & ἀρχή.

Τελεῖδαι, *finiri*, præs. inf. pass. v. τελέω.

Τελείης, *perficias*, 2. s. præs conj. act.

Τελεῖθοντι, *sunt*, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro τελέθουσι, a τελέθω.

Τελέθω, sum, fio, orior, venio aliquo. Ἀσεβῦσαι δ' ὅτι τοῖσι μισήτορες τελεθσι, Dion. Πᾷ. 207. A τέλλω.

Τέλᾳ, dat. s. *contr.* pro τέλει, a τέλος.

Τελεῖτο, 3. s. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτελεῖτο, a τελέω, pro τελῶ.

Τελεογονία, ας, ἡ, perfecta generatio. A

Τελεογόνος, ου, ὁ ἡ ὄ, perfectum parien. Ex τέλειος, & γονὴ seu γόνος, *genitura*.

Τελεοκαρπέω, ῶ, ad maturitatem fructum perfero. Ex τελεος, & καρπός.

Τελεοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὄ, perfectum reddens, seu perfectionem adferens. Ex ποιέω.

Τέλειος, ου, ὁ ἡ ὄ, & τέλεος, εια, ειον, perfectus, integer, eximius, de victimis. Phil. solidus, concinnatus, τέλεια θύματα, hecatombe, τέλειον ἅρμα, curtus in sacris ludis decertans. A τέλος.

Τελειοσημία, ας, ἡ, perfectissima interpunctio, quum oratio ad perfectam sententiam pervenit, R. Ex τέλειος, & σημή.

Τελειότης, ητος, ἡ, perfectio, integritas; consummatio, Ph. A τέλειος.

Τελειοτοκέω, ῶ, f. ήσω, perfectum edo partum; (2) perfectum fructum par.o.

Τελειοτοκία, ας, ἡ, partus perfectus, perfecta generatio. A

Τελειοτόκος, ου, ὁ ἡ ὄ, perfectum edens partum. Ex τέλειος, & τίκτω.

Τελεῦται, 3. sing. præs. ind. pass. *contr.* pro τελειοῦ, a τελειόω.

Τελειόω, ῶ, f. ώσω, perficio, finio, conficio, consummo, termino, Ph. (2) sacro, initio, Gl. V. τελειῶμαι, perficior, Gl. V. τελειωθὲν, definitum, Ph. perfectum, aor. 1. pass. part. τελειῶσαι, perorare, Ph. aor. 1. act. inf. Τὸ ἔργον ἐτελείωσα, Joann. 17, 4. Ἃ δρόμων, Act. 20, 24. τετελείωκε, Hebr. 10, 14. Ἐν τούτῳ τετελείωμαι ἡ ἀγάπη, 1 Joan. 4, 17. Ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, Joann. 19, 28. Ἀλλ' ἐδεῖ εἶργειν Ζῆν. τελειῶσ' ταδε, perfici, Soph. Trach. 1273. A τέλειος.

Τελείωσι, 3. sing. præs. imper. pass. pro τελειώθω, a τελέω.

Τελεῖται, 3. s. præs. ind. pass. pro τελεῖται.

Τελείω, perficio. Διὸς δὴ ἐτέλειτο βουλὴ, Il. 1, 5. Ab eod.

Τελειωθῇς, 2. sing. aor. 1. conj. pass. verbi τελειόω.

Τελείωμα, ατος, τὸ, perfectio, consummatio. A τελειόω.

Τελείως, *Adv.* perfecte, absolute; (2) integre, plene; (3) prorsus, omnino.

Τελειωσάντων, gen. pl. a. 1. part. act. verbi τελειόω.

Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, consummatio; (2) maturitas. A τελειόω.

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, q. d. perfector, consummator, finitor; (2) qui baptismum conferat & confert. Ab eod.

Τελειωτικὸς, ὴ, όν, q. d. perfectivus, i. e. perficiendi vim habens. A τελειωτὴς.

Τελέσι, 3 sing. præs. opt. act. v. τελέω.

Τελεσκαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perfero; (2) ad frugem pervenio, Theophr. Ex τέλεος, & καρπός.

Τέλεσον, *Adv.* omnino, prorsus. Οἱ δὲ πολλοὶ τέλεσον κατεφρόνουν, Appian. B. Civil. 1. (2) postremo. A τελέω.

Τέλεσος, έα, εον, perfectus, absolutus, integer, ad exitum perductus. A τέλος.

Τελεσόω, ῶ, f. ώσω, absolvo, certior compotem facio. A τελέω.

Τελέσω, aor. 1. inf. act. v.

Τελέσαις, a. 1. part. act.

Τέλεσσαν, 3. pl. aor. 1.

Τέλεσε, 3. sing aor. 1. *Ion.* pro ἐτέλεσε.

Τέλεσσε, 3. sing. aor. 1. ep. pro ἐτέλεσε.

Τελέσσαι 2. pl. a. 1. conj. act

Τελεῦ, 2. sing. a. 1. conj.

Τελεύτεσκον, 3. sing. i. 1. ind. pass.

Τελεσιάζω, facrificio, sacra peragro, R. A τελεσίης.

Τελεσικαρπέω, ῶ, fructum ad matur. perduco, fructum maturum habeo.

Τελεσικαρπὸς, ὸν, ὁ ἡ ὄ, fructum ad tatem perducens, f. fertilis. Ex τελέω, & καρπός.

Τελεστὴς, ου, qui perficit, quæ voluit f

Τελεσφόρος, ου, ὁ ἡ ὄ, finem imponens, ultimus. A τέλος.

Τελεσιουργέω, ῶ, q. d. perficio operis; ficio, conficio. Ἀλλα τελεσιουργεῖ τύχη, Luc. A τελεσιεργος.

Τελεσιούργημα, ατος, τὸ, operis co abolutio, consummatio.

Τελεσιουργία, ας, ἡ, perfectio seu ef is; (2) perfectio seu effectio, efficacia.

Τελεσιουργικὸς, ὴ, ὸν, ad perficiendu

Τελεσιουργὸς, ὸς, ὁ, q. d. perfector operis; (2) efficax; (3) perf fectum reddens. Ex τελέσιος, &

Τελεσίφρων, ὁ, v. τελεσίνους.

Τέλεσμα, ατος, τὸ, vectigal, pensitatio; tributum, Ph. (2) functio, Ph. A τελέω.

Τελεσμὸς, οῦ, ὁ, transactio, Ph. A τελέω.

Τέλεσον, 2. sing. aor. 1. imper. act. verbi τελέω.

Τέλεσσον, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτέλεσαν.

Τελέσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro τελέσῃ.

Τελεσιγάμοισι, dat. pl. *Poet.* & *Ion.* pro τελεσιγάμοις.

Τελεσίγαμος, ος, ὁ ἡ, nuptias perficiens; pro τελεσίγαμος. Ex τελέω, & γάμος.

Τελεσιεργὸς, ὸς, ὁ ἡ, factum perficiens, peragens, pro τελεσίεργος. Ex τελέω, & ἔργον.

Τελεσιτέτειρα, ᾱ, quæ res ad finem perducit.

Τελέσσα, 1. 1. ind. act. *Poet.* pro τελέσω, a τελέω.

Τέλεστηριον, ου, τὸ, locus, in quo fit initiatio, sacrificium. A τελέω.

Τελεστὶς, ίδος, ἡ, finitor, perfector; (2) initiator. A τέλεος.

Τελεστικὸς, ὴ, ὸν, perficiendi vim habens; (2) initiatorius, expiatorius. A τελεστής.

Τελεστικῶς, mystice. *Ion.* pro Attic.

Τελέστου, εσσης, ὁ, qui vectigal, quæ vectigalia exigit, portitor.

Τελεσφορέω, ῶ, ad finem perduco, perficio, ad maturitatem perduco; (2) pro mus. Σμπιπλῶντα, κ. ΒΚ τελεσφορέσι, Luc. 18, 24. A τελεσφόρος.

Τελεσφορία, ας, ἡ, initiatio, consecratio, & quidquid ad eam adhibetur; (2) utilitas, emolumentum. Θῦκε τελεσφορίῃ ἐπιτάσιον Cal. in Apoll. 28. A τελεσφόρος.

Τελεσφόρος, ος, ὁ ἡ, q. d. finem asserens, ad finem perducens; (2) utilis, fructifer; (3) ad finem perductus, perfectus, completus. Ἔρως τελεσφόρος, Lyr. Mel. 714. Τελεσφόρον εἰς σκιαυτὸν, Hom. Il. 19, 31. Ex τέλος, & φέρω.

Τελεσφορῶσι, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro τελεσφορέουσι, a τελεσφορέω.

Τελεστάρχης, ου, ὁ, cæremoniarum conditor, præfectus. Ex τελετὴ, & ἀρχὴ. Hesc

Τελεστάρχια, ας, ἡ, cura cæremoniarum.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) initiatio; (3) expiatio, (4) sacrificatio, Plu. consecratio, al. Gl. Vet. cæremoniæ, ritus, &c.

Τελετουργέω, ῶ, consecro, initio, dedico. Ex τελετὴ, & ἔργον.

Τελετουργία, ας, ἡ, consecratio, initiatio.

Τελετουργὸς, ὸς, ὁ ἡ, divinis operatus, consecrans. Ex mid.

Τελεύντι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro τελεῖ a τελέω.

Τελεῦταιν, *Adv.* demum, Plu. A seq.

Τελευταῖος, αία, αῖον, finalis, ultimus, postremus, novissimus, extremus. A τελευτή

Τελευτᾷ, præs. ind. act. pro τελευτάει, a τελευτάω.

Τελευτᾶς, gen. sing. *Dor.* pro τελευτῆς.

Τελευτάντι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro τελευτῇ, a τελευτάω.

Τελευτάω, ήσω, ad finem perduco; (2) morior, Gl. V. occumbo, obeo, defungor, τελευταῖος, tandem, postremo, ubi de pluribus fermo, cum de exitu mortis & transitu in alium. Ἐπεὶ κείνων γε θεοὶ τέλεσσαν ἀνάγκην, Attich. Πὰ τελευτάσαι βίον, Eur. Hec. 421. Εἰ καὶ ζεῖν περ χρεὼν τελευτήσῃ κακὸν ἦμαρ, Odyss. 15, 523. Τελευτήσεται τε κατὰν δόμοις, id. Hipp. 374. A

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) mors, decessus, obitus. A τέλος.

Τελεύτησαι, a. 1. inf. act. v. τελευτάω.

Τελευτήσας, *mortuus*, aor. 1. part. act.

Τελέω, ῶ, f. έσω, ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, absolvo, pendo, solvo, perago, Gl. V. fungor, Gl. V. est & attribuor; τελοῦσιν, peragunt, Ph. est & initio; τετελεσμένος, perfectus, translactus, Ph. perf. pass. part. Ἐὰν μόνον τὸ ταχὺν ἐν τολμᾷ τελεῖν, Soph. Aj. 528. Δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς; Arist. Ran. 174. Πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι, Eur. Alc. 129. A τέλος.

Τελέως, *Adv.* plene, perfecte, absolute, penitus, omnino, summe, Gl. V. ad plenum. A τέλεος.

Τελεωτικὸς, ὴ, ὸν, perficiens, perfectum reddens. A τελεόω.

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, perfectus; (2) eximius, solemnis. A τέλος.

Τελήεσσα, acc. plur. f. gen. a τελήεις.

ΤΕΛΗΟΣ, Hes. debitum; τέλη ὄφειλον ἑκατὸν βοῶν, Call. in Cer. 77.

Τελικὸς, ὴ, όν, finalis, ad finem pertinens; (2) extremus. Ab eod.

Τελισκόμαι, compleor, perficior; (2) initior; τελισκόμενος, completus, initiatus. Ab eod.

ΤΕΛΛΩ, inus. f. ειλω, ειλο, ορνυι.

ΤΕΛΜΑ, ατος, τὸ, lacuna, locus cœnosus seu paludosus, Plut. in Romulo, cap. 17. *Angl.* a Slough.

Τελματιαῖος, αία, αῖον, cœnosus, paludosus. A τέλμα.

Τελματοτομέω, ήσω, in cœnum cogor. Αἱ γένυσι τελματοτέμνεται διὰ τὸ τὴν ὑπὸ ἀναβρυσιασιν, Strab. Ab eod.

Τελματώδης, εος, ὁ ἡ, cœnosus, lutosus & fœculentus, diginosus. Ab eod.

ΤΕΛΟΣ, εος, τὸ, finis, terminus, exitus, extremus effectus; (2) vectigal, portorium; (3) impensa, sumptus, (4) dignitas, qualis sacerdotum magistratu; qui οἱ ἐν τέλει dicuntur; (5) magistratus ipse τὰ τέλη; (6) legio, arma, cohors, agmen; (7) maturitas virginis, nubilitas, unde & nuptiæ; (8) mysteria sacra arcana; (9) *Poet.* δίκης τέλος pro δίκη; (10) formula: τέλος, εἰς τέλος, ὥρης τέλος, ἐπὶ τέλει denique, ad extremum, διὰ τέλους, in perpetuum; (11) τέλος δὴ, ad finem, ad mortem usque. Ἰοὺς ἐν τέλει βελέσαι σπεύσομαι, Soph. Ant. 69.

Τελοῦσιν, 3. pl. præs. ind. act. *contr.* & cum ι pro τελέουσι, a τελέω.

Τελσιν, ν, τὸ, finis, extremitas. Ex τέλος.

Τέλων, præs. part. act. pro τελῶν, a τελέω.

Τελωνάρχης, ου, ὁ, publicanorum princeps. Ex τελώνης, & ἀρχὴ.

Τελωνεία, vel τελωνία ας, ἡ, vectigalium redemptura; (2) vectigalis *impr.* portorii exactio.

Τελώνειον, ου, τὸ, portitorium, Ph. portorium.

Τελωνέω, portorium conduco; (2) vectigalia exigo, portorium. A

Τελώνης, ου, ὁ, exactor vectigalium, portitor, Ph. (2) publicanus, qui portoria redemta conduxit. Ex τέλος, & ὠνέομαι.

Τελώνιον, ου, τὸ, telonium, locus, in quo sedent portitores; (2) portitorum mensa. A τελώνης.

Τεμαχίζω, f. ίσω, in frustula seco. A

Τεμάχιον, ου, τὸ, frustulum sectione alicujus rei factum; (2) tomaculum seu tomaculum, tomentum, lucanica, Diosc. a

Τεμάχισμα, ατος, τὸ, frustum sectione ablatum ex re quæ.

Τεμαχιστὴς, οῦ, ὁ, pilcium, *impr.* salsamentarius venditor.

Τεμένη, dat. sing. pro τεμένει, a τέμενος

Τεμενίζω, f. ίσω, lucum facio, consecro, templum facio. Τὸ ἱρὸν τὸ Διὸς τεμένισα, Thuc. A τέμενος.

Τεμενικὸς, ἡ, όν, ad fanum seu delubrum pertinens Ab eod.

Τέμενισμα, ατος, τὸ, fanum seu delubrum, templum. A τεμενίζω.

Τέμενισαι, pass. part. act. f. gen. *Dor.* pro τέμενσαι, a τέμνω.

Τέμενος, εος, ους, ager portio a cæteris re fecta, locus sacer, nemus sacrum, delubrum, fanum, Hom. Il. 6, 194, A τέμνω.

ΤΕΜΝΩ, f. τεμῶ, seco, scindo; (2) resecco (3) succido; (4) concido; (5) ferro vasto agros; (6) castro; (7) etiam fœdus ferio, jurejurando sancio, aor. 2. ἔταμον, scidi; τετμημένος, sectus, Gl. Vet. perf. pass. part. Τμηθέντα σιδήρῳ, aor. 1. part. Eur. Med. 4. Ὦ τλῶ ἐγὼ σὰρξ ἐκ σέθεν τμηθεῖσα τίμωρον ὀδόν, id. Ph. 1. Οὐδὲ ἐγὼ σπουδῇ ταύτῃ ἐτεμόμην τλῶ ὁδὸν, Luc.

Τέμπεα, *contr.* τέμπη, τὰ, tempe, angustiæ inter Ossam & Ossam, Thessaliæ montes; (2) fauces, cavitates, & angusti exitus quorumvis montium; (3) loca arboribus consita & pratis herbisque virentibus amœna. A τέμνω.

Τεμῶ, *facillo*, f. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Τεναγίζω, fluvius dicitur τεναγίζειν, cum decrescit, & limum inducit. A

Τέναγος, εος, τὸ, locus humidus seu humectus, limus aquæ exiguæ restagnantis, & herbæ in ejus superficie apparentis, locus cœnosus & paludosus, Gl. V. vadum, lacuna, Plut. in Timol. cap. 20. A τείνω.

Τεναχώδης, εος, ὁ ἡ, cœnosus, limosus, paludosus, Gl. V. vadosus. A τέναγος.

ΤΕΝΑΩ, conedo, rodo, arrodo. Οτ' ἄνεμος ὄρνυσιν τενάσσῃ, Hesiod. Ἔργ. 522.

Τενθία, ας, ἡ, catillatio, pulositas. A

Τενθία, fem. cat lio & gulosus. A τένθης.

Τένθης, ου, ὁ, vorator, ligurritor, catillo, gulosus. A τένθω.

Τενθηδὼν, όνος, ἡ, insectum aculeatum vespæ simile. Ab eod.

Τενθρηδὼν, ης, ἡ, idem & ab eod.

Τενθρηδὼν, ης, τὸ, favus τενθρηδόνης; (2) locus ejusdem. A τενθρηδών.

Τενθρηδονίδης, ου, ὁ ἡ, teredinosus, foraminulentus & rarus. A τενθρηδών.

Τένων, οντος, ὁ, tendo, Ph. cervix. A τείνω.

Τεξέω, f. 1. inf. med. v. τικτω.

Τέξῃ, *parit*, 3. sing. f. 1. ind. med.

Τεξὶς, ίδος, ἡ, partus. A τίκτω.

Τεο, *cujus*, gen. sing. artic. præpol. *Ion.* pro τοῦ ab ὁ. Τεο μέχρες, quousque? pro τίνος χρόνου μέχρις Hom. Il 24, 128.

Τεοὶς, *tuis*, dat. plur. a *Dor.* τεὸς pro ζός.

Τεὸς, ὴ, όν, tuus. A σὸς, *tuus*.

Τερατεύω, portendo, signa narro. A τέρας.

Τέρεμνα, tecta domorum; (2) tuna seu delubra. A τείρω, quoniam in eorum constructione instrumenta ferrea teruntur.

Τέρετρον, ου, ὁ, arca; (2) tectum; (3) tentorium; (4) *Adject.* tener, coctu facilis.

Τερατότης, ητος, ἡ, teneritas, qualis leguminum coctibilium Ab eod. Unde

Τερατώδης, εος, ὁ ἡ, tener, mollis.

ΤΕΡΑΣ, ατος, τὸ, monstrum, portentum, prodigium, ostentum, Ph.

Τερασκόπος, ου, ὁ, idem quod τερατοσκόπος.

Τερατίας, ου, ὁ, portentosus, monstrosus. A τέρας

Τερατείως, admirabiliter, prodigiose. A τερατεύω

Τερατεία, ας, ἡ, prodigiosa narratio, mendacium prodigiosa. A

Τερατεύω, & frequentius τερατεύομαι, portenta & monstra loquor, monstrosa & vana fingo, monstrifice mentior & ostento. Ἅπαξ ἑκάστοτε ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύσατο, Arist. Ran. 943. Τερατεύμενος ἀρετὴν κεῖ σὸν ἱππίαν, id. Eq. 624. A τέρας.

Τερατικὸς, ὴ, όν, monstrosus, prodigiosus.

Τερατικῶς, *Adv.* portentose, prodigiose.

Τερατευσάμενος, ου, ὁ, partus monstrosus.

Τερατογραφία, ᾶς, monstra scribo, monstra describo. Μορφὼ Σκύλλης καὶ ἄλλα θαλάττια ποιάσματα τερατογραφοῦντες, Strabo. A τέρας, & γράφω.

Τερατοκλὸς, ὰ, monstra pario. Ex τέρας, & τοκὸς, *partus*. Unde

Τερατόκλα, ας, ἡ, monstrosus partus.

Τερατολογία, de monstris loquor, prodigiosa narro.

Τερατολογία, ας, ἡ, narratio aut oratio de monstris instituta; (2) narratio monstrosa & prodigiosa. A

Τερατολόγος,

Τερατολόγ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui de monstris & prodigiis loquitur. Ex τέρας, & λόγ-ος.

Τερατοποιέω, prodigia vel miracula facio. A

Τερατοποιός, ός, ὁ ἡ ὁ, prodigia & miracula faciens, Gl. Vet. monstrificus. Ex τέρας, & ποιέω.

Τερατοσκοπία, ἡ, divinatio ex portentorum inspectione; (2) scientia, quæ e monstrorum inspectione futura auguratur. A

Τερατοσκόπ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui portenta inspicit & interpretatur, qui ex portentorum inspectione futura prædicit; hariolus.

Τερατοτοκέω, monstrum pario, portentosum edo fœtum.

Τερατοτοκία, ας, ἡ, partus monstrosus. A

Τερατοτόκ-ος, ος, ὁ ἡ ὁ, monstra pariens. Ex τέρας, & τίκτω.

Τερατουργία, monstrosa & prodigiosa efficio.

Τερατουργία, ας, ἡ, effectus prodigiosi operis, rei prodigiosæ; (2) opus prodigiosum, vel etiam facinus portentosum. A

Τερατουργός, ός, ὁ ἡ ὁ, monstrificus, monstra & prodigia edens seu efficiens. Ex τέρας, & ἔργον.

Τερατώδ-ης, ες, ὁ ἡ ὁ, portentosus, monstrosus, pro prodigio habendus. A τέρας.

Τερατώδης, monstrose.

Τερατώπ-ης, ες, ὁ ἡ ὁ, monstrosus adspectu, prodigiosus, portentosus. Ex τ. & ὤψ

Τερεβινθίζω, terebinthinæ resinæ similis fum.

Τερεβινθίν-ος, ίνη, ινον, terebinthinus A

ΤΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, terebinthus.

Τερεβινθώδης, ες, terebinthinus.

Τέρεινα, tenera, fœm. a τέρην.

Τερεν-τέρ-ος, α, Ion. η, ον, tenerior.

Τέρενα, tenerum, acc. sing. a τέρην.

Τερπλόκαμ-ος, ος, ὁ ἡ ὁ, teneros capillos habens Ex τέρην, & πλόκαμος.

Τερπνόχροος, ους, tener, pulcher.

Τερπιχαρ-ής, ές, idem

Τερπίζω, musicum cantum edo, sono; lascive canto, garrio, Plut A τερπίζω. Hinc

Τερπίτισμα, ατος, τὸ, cantus excidæ; (2) cantus lascivus & procax; (3) principium ac frequentamentum citharæ.

Τερπτισμός, οῦ, ὁ, idem.

Τερπτήριον, το, terebellum, terebella, Dim. a

Τερπτ-ον, ου, τὸ, terebra, vel terebrum. A τρέω. Τέφρα δ' ἐπεκτὰ τέρετρα Καλυδὼν δία Θεμὶς, τέτρηνε δ' ὅσα φάντα, κῆρ ἁρμόσιν ἀλλήλοισιν, Hom. Odyss. 5, 246.

ΤΕΡΕΩ, ὦ, f. ήσω, terebro, torno; (2) vulnero.

Τερπνοπίζομαι, a tered ne infector, Gl. Vet. vermiculor. A

Τερπνόν, όνος, ἡ, teredo, vermis lignum terebrans seu rodens. A τερέω.

Τέρην, τέρεινα, τέρεν, tener, tenellus, mollis, qui facile atteritur. A τείρω.

Τερπρεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantatio; (2) garriendi subtilitas. A τερπρόω.

Τερπρόημα, ατος, τὸ, idem. A τερπρόω.

Τερπρόν-ης, ου, ὁ, præstigiator. A τέρας.

Τερπρόω, vel τερπρόομαι, præstigiis illudo, incanto, impostoris utor; τερπρούμενοι, argutantes. A τέρας.

Τέρπρον, ου, ὁ, ἡ, funis; ad summam vel partem navis.

Τέρπρον, ου, τὸ, artemo; (2) funis quo utrinque velum trahitur; (3) pr. antemnæ summum extremumque jugum; metaph. summitas.

ΤΕΡΜΑ, ατος, τὸ, terminus, meta, finis, Adv. tandem, ad extremum.

Τερματίζω, fut. ίσω, termino, finio, ad extremum perduco. A τέρμα.

Τέρμινθος, ου, ὁ ἡ ὁ, arbor, vulgo τερέβινθος; (2) tumor seu tuberculum in quo pustula nigra eminet. A τερέβινθος.

Τερμιόεις, εσσα, όεν, ad pedes usque demissus, talaris. Ἀσπὶς ἔχων τελαμῶνι χαλκείῳ ἐπὶ πάσσε τερμιόεσσα, Hom. Il. 16, 803. A τέρμα. Unde

Τέρμιος, ία, ιον, finalis, terminalis, ultimus.

Τερμόνιος, ία, ιον, finalis, ultimus, extremus, Æsch. Pr. 117. A

Τέρμων, ονος, ὁ, terminus. A τέρμα.

Τέρπεο, 2. sing. præs. imper. pass. Ion. pro τέρπω, a τέρπω.

Τερπέσθω, 3. sing. præs. imper. pass.

Τέρπετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐτέρπετο.

Τερπικέραυνος, ου, ὁ, fulmine gaudens; (2) Jovis epith. Hom. Il. 1, 419. Ex τέρπομαι, & κεραυνός.

Τερπνίστ-ος, η, ον, jucundissimus, Superl. irreg. a

Τερπνός, ὴ, ὸν, delectationem & voluptatem adferens; jucundus, delectabilis, Ph. A τέρπω.

Τερπνότης, ητος, ἡ, jucunditas, suavitas. A τερπτός.

Τερπόν, jucunde

Τερποίμην, præs. opt. pass. verbi τέρπω.

Τερπόμενοι, nom. plur. præs. part. med.

Τέρποντο, 3. plur. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐτέρποντο.

Τέρπε, 2. s. pr. imper. pass. Att. & Ion. pro τέ πεσο, a

ΤΕΡΠΩ, f. ψω, delecto, oblecto, exhilaro, juvo; τέρπομαι, delector, gaudeo. Διὰ ξεῖμα πῶλωσι μυθεῖς ἀδυπάρνους τέρψαι ἑταίρας, Jur. Or. 1165. Ἀλλ' αἱ μέτραι τέρπουσι τὸς ξωοδιώτας, id. Andr. 208. Τρῶθεις τ' Ἀτλαντίδην γάμος, Lyc. 744.

Τέρπαλλη, ης, ἡ, delectatio, oblectatio. A τέρπω.

Τερπαίνω, arefacio, sicco. Οὐδέ μοι αἷμα τερσῆναι δυνᾷ, Hom. Il. 16, 519. A τέρσω.

Τέρσε, 3. pl. f. 1. ind. act. Att. pro τερσᾶν, a τέρω.

Τέρσετο, 3. s. imperf. ind. med. Ion. pro ἐτέρσετο, a τέρσω.

Τέρσιν, 3. s. a. 1. ind. act. Ion. & Att. pro ἐτέρσαν, a τερσαίνω.

ΤΕΡΣΩ, arefacio, sicco; τέρσομαι, aresco, arefio. Οὐδέ ποτ' ὧν Δακρυόφιν τέρσω, Hom. Odyss. 5, 152.

Τερφθῇ, 3. s. aor. 1. conj pass. v. τέρπω.

Τέρφαι, a. 1. part. act. n. g.

Τερφιμόβροτ-ος, ον, ὁ ἡ ὁ, delectans seu oblectans homines. Ex τέρψις, & βροτός.

Τερφίνη-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, animam oblectans & exhilarans; (2) voluptuarius.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio, oblectatio, oblectamentum, voluptas. A τέρπω.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, Terpsichore; una Musarum. Ex τέρψις, & χορός.

Τερψίχορ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, vel τερψιχόρ-ης, ου, ὁ ἡ ὁ, tripudiis se vel alios oblectans.

Τέσσαρ-, ων, τά, quatuor.

Τεσσαράβοι-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, quatuor boves æquans, v. c. pretium; (2) e quatuor bovum corio factum, ut scutum. Ex τέσσαρες, & βοῦς.

Τεσσαρακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.

Τεσσαρακα.δεκάδωρ-ος, ον, quatuordecim palmos æquans. A δῶρον.

Τεσσαρακαιδεκατα-ῖος, αία, αῖον, decimus quartus.

Τεσσαρακαιδεκέτ-ης, ες, ὁ ἡ ὁ, quatuordecim annos habens. Ex τέσσαρες, δέκα, & ἔτος.

Τεσσαρακαθήμερ-ος, ον, quadraginta dies durans. Ab ἡμέρα.

Τεσσαράκοντα, sive τετταράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. A τέσσαρες.

Τεσσαρακοντα-έτ-ης, ες, ὁ, vel τεσσαρακοντα-ετ-ής, ές, ὁ ἡ ὁ, qui quadraginta annorum est, quadragenarius. Ex τεσσ. & ἔτος. Hinc

Τεσσαρακονταετία, ας, ἡ, quadraginta annorum spatium.

Τεσσαρακονταῖ-ος, αία, αῖον, qui fit intra dies quadraginta, s. die quadragesimo. A τεσσαράκοντα.

Τεσσαρακοντάκις, sive τετταρακοντάκις, Adv. quadragies. Ab eod.

Τεσσαρακοντάκοιλ-ος, ου, αι, τὰ, quadraginta octo.

Τεσσαρακοντάπηχυς, υ-ος, ὁ ἡ ὁ, qui quadraginta cubitorum est.

Τεσσαρακοντάς, άδ-ος, ἡ, numerus s. tempus quadraginta dierum.

Τεσσαρακοντατρεῖς, οἱ ἡ αἱ, & τεσσαρακοντατρία, quadraginta tres vel tria.

Τεσσαρακοντήρης, ες-ος, ἡ, navis quadraginta ordinum, R. Ex τεσσαράκοντα, & ἐρέσσω.

Τεσσαρακοντόργυι-ος, ον, quadraginta passus æquans. Ab ὀργυιά.

Τεσσαρακοντούτης, vel τετταρακοντούτης, υ, ὁ, qui quadraginta annorum est. Ex τεσσαράκοντα, & ἔτος.

Τεσσαρακοσαῖ-ος, αία, αῖον, qui quadragesimo die aliquid facit. A

Τεσσαρακοσ-ός, ὴ, όν, quadragesimus, A

ΤΕΣΣΑΡΕΣ, vel τέτταρες, οἱ ἡ αἱ, & τέσσαρα, vel τετταρα, τὰ, quatuor; (2) quaterni.

Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.

Τεσσαρεσκαιδεκαέτ-ης, ες, ὁ ἡ ὁ, decimum quartum annum agens, Arist.

Τεσσαρεσκαιδεκατίτ-αι, Sabbatiani, qui non die Dominica, ut reliqui Christiani, sed quarta decima luna Pascha cum Judæis celebrant. A τεσσαρεσκαίδεκα.

Τεσσαρεσκαιδέατ-ος, άτη, ατον, quartus decimus.

Τέσσαρ-ες, οἱ ἡ αἱ, & τέσσαρα, τὰ, quatuor. Ion. pro τέσσαρες.

Τεσσαρήκοντα, Ion. pro τεσσαράκοντα.

Τεταγμένως nom. plur. perf. part. pass. verbi τάσσω. Hinc

Τεταγμένως, Adverb. ordinate, servato certo ordine, Gloss. Vet. ex ordine; (2) statis tempore, seu statis temporibus, statis vicibus.

Τεταγών, Ion. pro τυγών, a. 2. A τεύχω.

Τέτακας, 3. s. perf. ind. act. v. τείνω.

Τέτακτ-αι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi τάσσω, collato

Τέτλαμεν, perf. ind. pass. verbi τέτλα.

Τεταμιευμένως, moderate ac parce.

Τεταπεινός, ὴ, όν, laborans τετάνῳ; cujus musculi ita rigent, ut flecti nequeant. A τέτανος.

Τεταραθιξ, τριχ-ος, ὁ ἡ ὁ, qui laxo est capillo, promissos crines habens, hirsutus; Plut.

Τεταρακτίνης, ου-ος, ὁ ἡ ὁ, tentiginem referens, tentiginosus. Ex τέταμαι, & ἴς-ος.

Τέταρτος, ὴ, όν, tertius, extentus, porrectus, promissus; (2) glaber, lævis, æqualis; Nic. Al. 464. A τείνω.

Τέτανος, ου, ὁ, affectus, æqualis & perpetuo totius corporis contractio, Gl. Vet. tentigo, Aristoph. Lysistr. 1. Ab eod.

Τετανύω, tedio fatigo, v. c. rugas tollo. Χ' ὅτε ῥυτῆρι κῆ τετανύσῃ, Diosc. A τείνω.

Τέτανται, 3. pl. perf. ind. pass. v. τείνω.

Τετάρτ-ον, ου, τὸ, vas habens extendendi & explicandi calceum, in primis focei.

Τετάφομαι, aor. 2. ind. med. A τετατίω.

Τετεράγμαι, perf. ind. pass. v. ταράσσω.

Τετεραγμένως, turbate, confuse, inordinate.

Τετεραμμένως, adv. 2. part. med. Ion. pro τετραμμένως, a τέρπω.

Τετεπόμεσθα, 1. pl. a. 2. conj. med. Dor. & Ion. pro ταρπώμεθα, a verbo eod. Hom. Il. 23, 9.

Τετραπτόζω, in quatuor divido. A τέτρα-ος.

Τετραπταίζω, febre quartana laboro.

Τεταρταῖ-ος, αία, αῖον, qui quarto die aliquid agit, aut patitur, quatriduanus, quartanus. Ab eod.

Τεταρτημόριον, ου, τὸ, quarta pars, quadrans. Plut. in Publicol. cap. 22.

Τετρατημοριαῖ-ος, α, ον, quadrantarius ex Gl. Vet. A πλεκ.

Τεταρτίζω. Hinc ὁ τεταρτίζων, quartanarius, Gl. V. A τέταρτ-ος.

Τεταρτολογέω. Hinc τεταρτολογία, quartatio, Ph. a. 1. conj. pass. A τέταρτ-ος, & λέγ-ω.

Τέταρτ-ος, άρτη, αρτον, quartus. A τέσσαρες.

Τέτατο, 3. sing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro τέτατο, a τείνω.

Τετάχαται, 3. pl. perf ind. paſſ. *Ion.* pro τεταγμένοι εἰσὶ, a τάσσω.

Τέτελα, *perfeci*, perf. ind. med. verbi τελέω.

Τετελεσμένη, perf. part. paſſ. f. g. a τελεσέω.

Τετελέσται, *perficiendi eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Τετέλεκα, *perfeci*, 1. ſing pert. ind. act.

Τετελεσμένον, *peractum*, perf. part. paſſ.

Τετυλιγμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. pro τετυγμένον, a τυγχάνω, pro τεύχω.

Τετύχαται, *fabrefacta ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τετυγμένοι εἰσὶ. Ἤ δὴ ταῦτα γε ἅλυτα τετύχαται, i. e. *Certe jam hæc ſpe re adornarunt*, Il. 14, 53.

Τετυγμένως, artificioſe, cum arte exquiſita. A τεύχω.

Τέτυκα, perf. ind med. verbi τύκω.

Τετύρηκεις, 2. ſ. perf. ind. act. v. τυρέω.

Τετυρημένως, cum magna obſervatione, accurate. A τυρέω.

Τετύφθαι, voc. ſ. part. perf. paſſ. v. τύφω.

Τετύπημαι, *punitus ſum*, perf. paſſ. ind.

Τετύφθον, *cruciati ſunt*, 3. dual. perf. ind. paſſ.

Τετυκύτες, nom. plur part. perf. act.

Τετυμμένοι, nom. pl perf. part. paſſ. v. τύπω.

Τετιμημένον, perf. part. paſſ. n. g. v. τιμάω.

Τεθμῆναι, *honoratum eſſe*, perf. ind. paſſ.

Τετίμηται, *honoratus eſt*, 3. ſing. pert. ind. paſſ.

Τέτλαι, 2. ſing. praſ imper. act. *per Apocop.* pro τέτλαθι, a verbo τέτλημι pro τλάω.

Τέτλαα, *tulerim*, perf. ind. act. *per Syncop.* & *Ion.* pro τέτληκα.

Τετλαίην, præſ. opt. act. verbi τετλημι.

Τετλάμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro τετλάναι.

Τετλάναι, præſ. idem, ſed regulariter.

Τέτληκα, perf. ind act. verbi τλῆμι ſ. τλάω.

Τετληώς, perf. part. act. *Ion.* pro τετληκώς.

Τέτμῃ, 3. ſ. præſ. conj act. v. τέτμω.

Τέτμηκα, 3. ſ. perf. ind. act, v. τέμνω.

Τετμημένον, *inciſum*, acc. ſing. perf. part. paſſ.

Τέτμω, invenio, offendo, nanciſcor. Ὡς οἱ ἐνδον ἀμύμονα τέτμῃ ἄκοιτιν, Il. 6, 374. Τὸν δ' ἔνδοθι τέτμον ἰοῦσαι, Odyſſ. 5, 58. Ὅς κε τέτμῃ ἀταρτηρῷ γενέθλης, Heſiod. Θεογ. 611. A τέμνω.

Τέτυκε, 3. ſ. perf. ind. med. verbi τίκτω.

Τετοκυίης, gen. ſ. perf. part. med. f. g. *Ion.* pro τετοκυίας.

Τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω. Unde

Τετολμηκότως, *Adv.* audacter, nihil metuens.

Τέτομα, *in di*, perf. ind. med. verbi τέμνω.

Τέτορε, nom. dual. *Ion.* pro τέσσαρε, vel pro τέτορα, *quatuor*, nom. plur. ind. *Ion.* pro τέσσαρα, vel pro τετρα, *vicavi*, perf. ind. med. verbi τείρω.

Τέτορες, οἱ ϗ αἱ, & τέτορα, τὰ, *Poët.* pro τέσσαρες.

Τέτρα, in compoſitione eſt idem quod τέτταρα, quatuor, ſeu *Adv.* quater.

Τετραβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quadrupes. Ex τέτρα, & βαίνω.

Τετραβοεύς, έως, ὁ ϗ ἡ, v. τετραπους. Φάσα μανύλλιον, ζάκυ ἴσα τετραβοείῳ, Call. in Dian. 53.

Τετραβοεύς, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex τέτρα, & βοῦς.

Τετράγλωσσος, ὁ ϗ ἡ, quadrilinguis, Gl. Vet. Ex τέσσαρα, & γλῶσσα.

Τετραγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, quatuor cuſpides ſeu angulos cuſpidatos habens.

Τετράγναθος, ὁ ϗ ἡ, quadrimalus, quatuor malas habens. Ex τέτρα, & γνάθος.

Τετραγράμματος, ὁ ϗ ἡ, quatuor literis conſtans. Ex τετρα, & γράμμα.

Τετρήγραμμος, ὁ ϗ ἡ, idem. & ex iiſd.

Τετράγυος, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor jugerum eſt, ſeu quatuor laterum, i. e. cujus unum quodque latus eſt τετράγυον. Hinc τὸ τετράγυον, quatuor jugera; (2) [illegible] Νέον (novum) τετράγυον.

Τετραγωνία, ας, ἡ, arboris cujuſdam nomen, quadrangularis, vel quadrantalis. Ab eod.

Τετραγανίζω, f. ίσω, quadratam formam redigo, Gl. V. quadro. Ab eodem. Hinc

Τετραγωνισμός, οῦ, ὁ, quadratio, quadratura.

Τετράγωνος, ὁ ϗ ἡ, quadrangulus, quadratus, metaph. perfectus. A γωνία.

Τετραδα. acc. ſing a τετράς.

Τετραδακτυλιαῖος, αία, αῖον, quatuor digitorum ſpatium explens ſeu temidodrantalis. A

Τετραδάκτυλος, ὁ ϗ ἡ, quatuor digitos habens.

Τετραδαρχία, ας, ἡ, munus ejus, qui quatuor λόχους præeſt. Ex τετράς, & ἀρχή.

Τετραδαρχέομαι, a tetrarchis regor vel adminiſtror. A præc.

Τετράδειον, & τετράδιον, ου, τὸ, quaternio. A τετρὰς.

Τετραδιαῆς, ές, ὁ, qui ærumnoſam degit vitam. Ab eod. eo quod Hercules quarto die menſis natus multas ærumnas exantlare coactus fuit. A τετρὰς. Unde

Τετραδίτης, ου, οἱ, dicti Sabbatiani, quod in feſto Paſchatis jejunarent, ceu feria quarta.

Τετράδραχμον, ου, τὸ, nummus valens quatuor drachmas, Gl. Vet. tetradrachmum. Ex τέτρα, & δραχμή.

Τετράδραχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pretii quatuor drachmarum eſt, Ex iiſd.

Τετράδυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrigeminus; (2) quadrifidus. Ex τέτρα, & δίδυμος.

Τετράδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor palmorum. Ex τέσσαρα, & δῶρον, *palmus*.

Τετραέλιξ, κος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſeq.

Τετραέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor voluminibus tortus, quater circumvolutus, tortuoſus; Nonn. P. 4, 35. Ab ἑλίσσω.

Τετραετηρία, ας, ἡ, quadriennium, Gl. Vet. A τετραέτηρος. Hinc

Τετραετηρικός, ἡ, όν, quadriennalis, quadriennio recurrens.

Τετραετηρὶς, ίδος, ἡ, quadriennium, Gl. V.

Τετραέτηρος, ὁ ϗ ἡ, quadrimus, quadriennis.

Τετραετὴς, ής, ὁ ϗ ἡ, ſive τετραέτης, ες, ὁ, qui quatuor annorum eſt. Gl. Vet. quadrimus, quadriennis. Ex τέτρα, & ἔτος.

Τετραετία, ας, ἡ, quadriennium. A pr.

Τετράζυγον, ου, τὸ, quadriga. A

Τετράζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, q. d. quadrijugis; τετράζυγες, quadrijugi, Gl. V. (2) quadruplex, Nonn. Par. 3, 16. Ex τέτρα, & ζεύγνυμι.

Τετράζω, pr. de gallinarum voce, cum ova pariunt.

Τετρᾶμβος, ος, ὁ ϗ ἡ, q. d. quatriduanus, quatuor dies durans, τετράμβεον, quatriduum, Gl. Vet. Ex τέτρα, & ἡμέρα.

Τετραβύλυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens fundamenta, ſeu quadruplex. Αὐτὰρ ὀγ' ἀμφ' ὤμοισι ζάκος ἕστο τετραβύλυμνον, Hom. Il. 15, 479. Ex τέτρα, & θύλυμνον.

Τετραθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens fores, quadrifores. Ex τέτρα, & θύρα.

Τετρανέω, fut. τρήσω, perforo, terebro, a. 1. τέτρηνα, τετρημένος, perforatus; perf. paſſ. part. Ἀμφοτέρην μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε, Il 22, 396. Τέτρηνεν δ' ἁρμὰ σὺν αὐτῷ ϗ ὁρμοσιν ἀλλήλοισι, Odyſſ. 5, 237. A τερέω, *perforo*.

Τετρακαιδεκαέτης, ης, ὁ, vel τετρακαιδεκαετὴς, ής, ὁ ϗ ἡ, qui quatuordecim annorum eſt. Ex τέσσαρα, καί, & δέκα, & ἔτος.

Τετράεπτον, ου, τὸ, quadriga, Gl. Vet. Ex τέτρα, & ἵππος.

Τετράκλινον, quadrifornium. Ex τέτρα, & κλίνη.

Τετρακεφάλος, ον, quatuor capita habens. A κεφαλή.

Τετράκις, *Adv.* quater. A τέσσαρες.

Τετρακισμύριοι, αι, α, quadragies mille.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, quatuor millia, quater mille.

Τετρακιόνιον, ονος, ὁ ϗ ἡ, quatuor columnis fultum.

Τετράκλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor lectos habens. Ex τέτρα, & κλίνη.

Τετράκναμος, *Ion.* pro τετράκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens radios; Pind. Pyth. 2. Ex τέτρα, & κνήμη.

Τετράκολος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrupes. A κῶλον.

Τετρακορυμβὲς, ους, ὁ ϗ ἡ, quaternos corymbos habens.

Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a. A τέσσαρες. Hinc

Τετρακοσιοστὸς, ὴ, όν, quadringentefimus.

Τετρακὶς, όσες, ἡ, quaterno, A τετρὰς.

Τετράκυκλος, ὁ ϗ ἡ, quatuor circulis ſeu orbibus conſtans; (2) quatuor rotas habens.

Τετράκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor membra habens. Ex τέτρα, & κῶλον.

Τετράκωμος, ου, ὁ, ſaltatio quædam Herculi ſacra, Ex τέτρα, & κῶμος.

Τετραμερὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, quadripartitus, Gl. Vet. quadrimembris. Ex τέτρα, & μέρος.

Τετραμοιρὶς, quadripartito, quadrifariam.

Τετράμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt quatuor metrorum. Ex τέτρα, & μέτρον.

Τετραμιλιαῖος, quadrimenſtruus, Gl. Vet. Ex τέτρα, & μὴν.

Τετράμιλλος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Τέτραμμαι, perf. ind. paſſ. verbi τρέπω.

Τετραμμένον, *verſatum*, perf. part. paſſ. n. g.

Τετράμνας, qui quatuor minarum eſt. Ex τέτρα, & μνᾶ, *mina*.

Τετραμοιρος, ον, quadruplum accipiens.

Τετραμοιρία, ας ἡ, quadrupla portio, quarta portio. Ex τέτρα, & μοῖρα.

Τετράμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadriformis. Gl. V. Ex τετρα, & μορφὴ.

Τετραντιαῖος, αία, αῖον, quartam partem æquans, R. A τετρὰς.

Τετρανυκτία, ας, ἡ, quadrinoctium, Gl. Vet. Ex τέτρα, & νύξ.

Τετράξους, ου, ὁ ϗ ἡ, quaternas furcas ſeu fiſſuras habens. Ex τέτρα, & ξύω, *acuo*.

Τέτριξ, avis quædam gallo ſimilis. Ἡ ϗ τέτριξ, ἣν καλέουσιν οἱ Ἀθηναῖοι ὄρτυγα. Ariſtot. Hiſt. An. 6, 1.

Τετραοδία, ας, ἡ, quadrivium, Gl. Vet. A

Τετράοδον, ου, τὸ, idem, Gl. V. Ab ὁδός.

Τετράοργυιος, ον, quatuor paſſus habens. Ab ὀργυιά.

Τετραορία, ἡ, certamen quadrigarium. A

Τετράορος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrijugus, in quo quatuor equi juncti ſunt. Ex τέτρα, & ἄειρω.

Τετραπάλαι, *Adv.* q. d. quater olim, i. e. ante multa tempora.

Τετραπαλαίσιος, ον, quatuor palmos habens.

Τετράπαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadratus, quadrangulus. Ex τέτρα, & πάλδον.

Τετράπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor cubitorum eſt

Τετραπλασιάζω, f. άσω, quadruplico. A

Τετραπλάσιος, ία, ιον, quadruplus. A τέσσαρα, vel τέτλαρα, *per Aym.* τέτρα.

Τετραπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quadruplo major ſeu amplior. A pr.

Τετράπλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor jugerum eſt, Ex τέτρα, & πλέθρον.

Τετράπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor latera ſeu coſtas habens. Gl. Vet τετράπλευρον, quadrilaterum. Ex τέτρα, & πλευρὰ.

Τετραπλῆ, *Adv.* quadrupliciter. A

Τετραπλόος, όη, όον, *contr.* τετραπλοῦς, ῆ, οῦν, quadruplus. A τέσσαρες.

Τετραπλῶς, quadrifariam, Gl. V. A præc.

Τετράπνους, ου, ὁ, quatuor habens ſpiracula. Ex τέτρα, & πνοὴ.

Τετραποδηδὸν, *Adv.* more quadrupedum.

Τετραποδίζω, incedo ut quadrupes, quaternis pedibus ingredior, Gl. V. quadrupedo. A τετράπους. Hinc

Τετραποδισὴς, ές, ὁ, quadrupedum more gradiens aut vivens.

Τετραποδιστὶ, *Adv.* idem quod τετραποδηδόν.

Τετράπολις, εως, ἡ, quatuor urbes habens.

Τετράπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, quater aratro vagus. Ex τέτρα, & πολέω.

Τετράπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor meatus ſeu foramina habens. Ex τέτρα, & πόρος.

Τέτραπος,

Τέτραπος, ε, ὁ ἡ ἡ, quadrupes; neut. **τέτραπον**.

Τετράπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, quadrupes. Ex *τέτρα*, & *πους*.

Τέτραπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Τετραπρόσωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, quadruplicem faciem habens. Ex *τέτρα*, & *πρόσωπον*.

Τετράπλερος, ε, ὁ ἡ ἡ, quaternas gerens pinnas. Ex *τέτρα*, & *πλερόν*.

Τετραπτερυλλίς, ίδος, ἡ, locusta, Arist. Ach. 877. Ex iisdem, quod quatuor habet alas.

Τετράπτυχος, ον, quadruplex. A *πτυχή*.

Τετράπυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor portas habens. Ex *τέτρα*, & *πύλη*.

Τετραπυργία, ἡ, propr. quatuor turres, ædificatio tribus turribus constans, deinde castellum s. villa magnificentior & amplior. A *πύργος*.

Τετραπωλία, ας, ἡ, quadrigæ, Gl. Vet. Ex *τέτρα*, & *πῶλος*.

Τετράραδος, ον, quatuor radios habens. *Epith.* rotæ.

Τετράρυθμος, ον, quatuor numeris s. pedibus constans.

Τετράρυμος, vel **τετράῤῥυμος**, ὁ, ὁ ἡ ἡ, quadrijugis, quatuor temones habens.

Τετραρχέω, ῶ, fum tetrarcha. **Τετραρχοῦντος τῆ Γαλιλαίας Ἡρώδου**, Luc. 3, 1. A

Τετραρχης, ε, ὁ, qui quatuor λόχεις præeſt, tetrarcha; (2) regium imperium ſine nomine habens regio. Ex *τέτρα*, & *ἀρχή*.

Τετραρχία, ας, ἡ, tetrarchæ imperium. A pr.

Τετραρχικός, ἡ, όν, tetrarchicus; (2) ad tetrarchiam vel tetrarchiam pertinens. Ab eod.

Τετράς, αδ**ος**, ἡ, quaternio. A *τέσσαρες*, vel *τεσσάρα*.

Τετρασκαλμος, ον, quatuor remis inſtructus, ſ. agi ſolitus.

Τετρασκέλης, έ**ος**, ὁ ἡ ἡ, quadrupes. Ex *τέτρα*, & *Σκέλ**ος***.

Τετρασκιδής, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor continens ſtadia; *Subſt.* **τετρασκιδιον**, quatuor ſtadia.

Τετρασκόπηος, ον, quatuor ſtateras æquans.

Τετράστιχος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor conſtans ordinibus, aut verſibus.

Τετρασυλλαβία, ας, ἡ, quadripartitus ordo, ſeu ordo & ſeries conſtans quaternis verſibus. Ex *τέτρα*, & *συλλαβ**ή***.

Τετράσσων, ε, τὸ, atrium, Gl. V. A *σοά*.

Τετρασυλλαβία, ἡ, quatuor ſyllabæ.

Τετρασύλλαβος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor habens ſyllabas. Ex *τέτρα*, & *Συλλαβ**ή***.

Τετρασυλλαβῶς, *Adv.* quatuor ſyllabis.

Τετράχισος, ε, ὁ ἡ ἡ, quadrifidus, Gl. Vet.

Τετράχοινος, ον, quatuor ſchœnis conſtans.

Τέταρτος, άτη, ατον, quartus, pro *τέταρτ**ος***.

Τετράτρυφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui in quatuor partes frangi poteſt; (2) in quatuor partes fractus. Ex *τέτρα*, & *θρύπτω*.

Τετραφαλαγγία, ας, ἡ, quatuor phalanges, copiæ in quatuor agmina partitæ. Ex *τέτρα*, & *φάλαγξ*.

Τετραφαλαγαρχία, ἡ, præfectura quatuor phalangum. Ab *ἀρχή*.

Τετραφάληρος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor conos ſeu eminentias habens, Hom. Il. 5, 743. Ex *τέτρα*, & *φάλαρα*.

Τετράφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.

Τετράφη, 3. plur. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro *τετραμμένοι εἰσὶ*, a *τρέπω*.

Τετράφηο, 3. pl. pluſq. indic. paſſ. *Ion.* pro *τετραμμένοι ἦσαν*.

Τέτραχα, *Adv.* quadrifariam, quatuor modis. A *τετράκις*.

Τετραχῆ, *Adv.* quadrifariam, vel in quatuor partes. Ab eod.

Τετραχθᾶ, *Adv.* quadrifariam, in quatuor partes vel fruſta. Ab eod.

Τετράχειρ, ρ**ος**, ὁ ἡ ἡ, quatuor manus habens.

Τετραχίζω, in quatuor partes divido. A *τέτραχα*.

Τετράχαλκον, τὸ, genus nummi valens quatuor drachmas, pro **τετράδραχμον**.

Τετραχίτωνιξ, ικ**ος**, quatuor chœnicas habens.

Τετράχορδος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor inſtructus chordis. Ex *τέτρα*, & *χορδή*.

Τετραχρονία, ἡ, quatuor tempora. Vox Gramm. A

Τετραχρονος, ον, quatuor tempora habens, qualia ſc. duo conveniunt in ſyllabam longam.

Τετραχῶς, *Adv.* quadrifariam, quatuor modis; quadripartito. A *τετράκις*.

Τετράψομαι, paulopoſtf. indic. v. *τρίπω*.

Τετράωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor habens aures. Ex *τέτρα*, & *οὖς*, *ὠτός*.

Τετρεμαίνω, tremo. **Οὗτος ἀνὴρ τετρεμαίνει ἢ πῶφ ὄψεται**, Arist. Nub 293. **Τοῦτο μὲ πολὺ τετρεμαίνειν**, ib. 373. A *τρέω*.

Τετρέφη, 3. ſing. pluſq. indic. med. *Ion.* & *per Syn.* pro **ἐτετράφατο**, a *τραφέω*.

Τετρήμερος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quatuor dierum eſt. Ex *τέτρα*, & *ἡμέρα*.

Τετρήνατο, Call. in Dian. 244. 3. pl. imp. paſſ. a *τετραίνω*.

Τέτρηνε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro *ἐτέτρηνε*.

Τετρήρης, έ**ος**, ἡ, quadriremis. Ex *τέτρα*, & *ἐρέσσω*.

Τετρηρικὸς, ἡ, όν, ad quadriremem pertinens. A pr.

Τέτρηχα, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *per Syn.* pro *τετόρηχα*, a *τορέω*.

Τετρήχει, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro *ἐτετήχει*, a *τήχω*.

Τετρηχεῖα, perf. part. act. f. g.

Τετρῆρες, 3. ſing. pluſq. indic. med. *Ion.* pro *ἐτετήρεις*, a *τηρέω*.

Τετριγῶτας, acc. pl. m. g. part. perf. m.d. *Poet.* pro **τετριγότας**.

Τετρόρυγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quatuor orgyarum eſt. Ex *τέτρα*, & *ὀργυιά*.

Τέτροφα, 3. ſ. perf. ind. med. v. *τρέφω*.

Τέτρυμαι, perf. indic. paſſ. verbi *τρύω*.

Τετράβολον, ε, τὸ, nummus quatuor obolos valens. Ex *τέτρα*, & *ὀβολός*.

Τετραώβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, quadrobolaris Ex ind.

Τέτυκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. **τετεύχω**.

Τέτυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, quadrijugis. Ex *τέτρα*, & *ζεύγνυμι*.

Τετυρίθος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor habens contignationes, cameras ſeu tecta. Ex *τέτρα*, & *ἔρεθω*, ſeu *ὄροφος*.

ΤΕΤΤΑ, vox qua benevolentiæ & honoris cauſſa, junior ſeniorem compellat, Hom. Il. 4, 412.

Τεττάρες, *Att.* pro *τέσσαρες*; ubi quærenda incipientia a **τετταρ—**.

Τεττιγομήτρα, ας, ἡ, cicadæ mater, ſeu cicadarum mater. Ex *τέττιξ*, & *μήτηρ*.

Τεττιγόνιον, ſive **τεττιγώνιον**, cicadella ſive cicadæ nimeres, cicadula, Dim. a *τέττιξ*.

Τεττιγοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, cicadifer; **τὰ τεττιγοφόρα** vocabantur Athenienſes, eo quod comæ earum implicitas gerebant cicadæ aureas in ſe *αὐτόχθονας* probarent. Ex *τέττιξ*, & *φέρω*.

Τεττιγώδης, ε ς, ὁ ἡ ἡ, cicadæ ſimilis, cicadæ naturam referens ſeu habens. A

ΤΕΤΤΙΞ, γ**ος**, ὁ, cicada.

Τέτυγμαι, perf. ind. c. paſſ. pro **τετύθθμαι**, a *τύθω*, vel a verbo inuſ. *τυκω*, *fingere*.

Τετύκοντο, 3. pl. cor. 2. ind. med. *Ion.* pro **ἐτύκοντο**, a *τύκω*, Hom. Il. 1, 497.

Τέτυκται, 3. ſing. perf. ind. c. paſſ.

Τετυφωμένως, ſuperbe, dementer.

Τετύφθη, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. *τυφόω*.

Τετύχηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi *τυγχάνω*, pro *τυχέω*.

Τετύχησαι, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* & cum v ephelc. pro *τύχῃ*.

Τετύχθαι, perf. inf. paſſ. v. *τύκω*.

Τεύ, *tui*, gen. ſing. *Dor.* pro **σοῦ**, & hoc pro *Σοῦ*, *tui*.

Τεῦγμα, τὸ, ſtructura, opus. A *τεύχω*.

Τευθίς, ίδ**ος**, ἡ, loligo, piſcis quidam. **Τρεῖς, καθάπερ αἱ τευθίδες, μάχαιραν μὴ ἔχετε, καρδίαν δ' ἐκ ἔχετε**, Plut. in Themiſtocl cap. 11. A

ΤΕΤΘΟΣ, vel **τεῦθος**, ε, ὁ, piſcis ex ſepiarum genere, qui exiſtimatur eſſe loligo major, Gl. V. **τεύθεις**, lolius.

Τευκτὴρ, ῆρ**ος**, ὁ, fabricator, inſtructor, apparator, A *τεύχω*.

Τευκτικὸς, ἡ, όν, conſequendi vim habens, qui adlequi & adipiſci poteſt. A *τυγχάνω*.

Τευκτὸς, ἡ, όν, fabricatus. A *τεύχω*.

Τεῦξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro **ἔτευξε**, a *τεύχω*.

Τεῦξαι, 2. ſing. f. 1. ind. med.

Τεῦξις, εως, ἡ, fabrica ſ. confectio alicujus, &c. Ab eod.

ΤΕΤΤΑΖΕΙΝ, in Lex. Gr. expon. ſtruere, moliri, fatagere, necnon militare, fatagere.

Τέτταριον, ε, τὸ, **τεττάλις**, ίδ**ος**, ἡ, idem quod

ΤΕΤΤΑΡΟΝ, ε, τὸ, beta, *oleris genus*.

Τεῦξα, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro **ἔτευξα**, a *τεύχω*.

Τεύχεα, pro *τεύχεα*, *arma*, acc. pl. a **τεῦχος**.

Τευχεσφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, armiger. Ex *τεῦχος*, & *φέρω*.

Τευχήρης, ες, armatus.

Τευχήτης, ῆρ**ος**, ὁ, idem quod

Τεύχης, ε, ὁ, armatus miles, *Æſc. S. T.* 650. A **τεύχος**.

Τευχήτης, ε, ὁ, idem & ab eod.

Τεύχησα, pr. part. f. g. act. *Dor.* pro *τεύξασα*, a *τεύχω*.

Τεύχοντο, 3. pl. imperf. indic. paſſ. *Ion.* pro **ἐτεύχοντο**.

Τευχοπλάστις, ἡ, figula, figuli uxor vel ſoror. A *πλάσσω*.

Τεῦχος, ε**ος**, τὸ, vas, alveus; (2) liber, volumen, *plur.* inſtrumenta bellica, arma.

Τεύχω, 2. ſ. præſ. imper. med. a *τεύχω*.

Τευχοφόρος, ον, arma ferens, armatus. A *φέρω*.

ΤΕΥΧΩ, **τεύξω**, fabricor, ſtruo, paro. **Ἄνευ γὰρ ἐλαφρὰ τεύχε κωμάσω**, Il. 1, 4. **Ἐλαφρὰ τεύχει**, ib. 110. **Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει**, Heſiod. Ἔργ. 1, 263. **Θυμὸς ὑπερφίαλος μανίῃσι ὀλεσφόρα τεύχει**, Phocyl. 58.

ΤΕΦΡΑ, ας, ἡ, cinis, Il. 18, 25.

Τεφρίζω, imitor cinerem, vergo in colorem cineris. A *τέφρα*.

Τέφριον, ε, τὸ, collyrium coloris cinerei. *Aret.* eodem.

Τεφρώδης, ε**ος**, ὁ ἡ ἡ, cinereus, *Aret.* A

Τεφρὸς, ρά, ρὸ, cinereus, cinericeus.

Τεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo; **τεφρωμαι**, cinereſco. **Καὶ πόλεις Σόδομαν καὶ Γομόῤῥας τεφρώσας κατέκρινεν**, 2 Pet. 2, 6. **Τεφρώσας γῆϊκ λαμπαίφ πυρὶ**, Luc. 227. Ab eod.

Τεφρώδης, ε**ος**, ὁ ἡ ἡ, cinereus, cinericeus. A *τέφρος*.

Τεφρωσις, εως, ἡ, mutatio in cinerem. A *τεφρόω*.

Τεχθεὶς a. 1. part. paſſ. verbi *τίκτω*.

Τεχθεῖσα, nom. pl. a. 1. part. paſſ. f. g.

Τεχθῆναι, *rarum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Τεχθήσομαι, *natus ero*, f. 1. ind. paſſ.

Τεχνάζω, fut. άσω, arte conficio; (2) conficio, perficio, Gl. Vet. **τεκνάζομαι**, commentor; machinor, molior. **Ἰάσας μηχανὰς τεχνάζοντας**, Philo.

Τεχνάεις, *Dor.* pro *τεχνήεις*.

Τέχνασμα, ατ**ος**, τὸ, ars dolosa, machinamentum, dolus, Gl. Vet. commentum. A *τεχνίζω*.

Τέχνασεν, artificiose conandum. Ab eod.

Τεχνάστης, ου, ὁ, ſolerti ingenio præditus, machinator, fabricator, machinator doli.

Τεχνασὶς, ῆ, ὀν, artificioſus ſeu artificialis, arte factus. Ab eod.

Τεχνάω, ῶ, & **τεχνάομαι**, ῶμαι, arte paro & confictio, artificiose fabricor, fabricor; (2) machinor & molior, ſoleiter invento & commiſcor. **Φιλεῖ δ' ὁ Θυμὸς πρῶτον ἡμᾶς κλοπεῖς τοῦ μηδὲν οἰσθᾶς ἐν σκότῳ τεχνώμενον**, Soph. Antig. 500. **Τὰ μὴ φράσουσαν, χειρὸς ἃ τεχνήσαμεν**, id. Trach. 543. A

ΤΕΧΝΗ, ης, ἡ, ars; (2) dolus, fallacia, fraus, machina. **Ἰδεῖτο ὑ Ἥρη μεθήκε, μ' ἐξίσωσε πᾶσιν τέχνη**. Aristoph. Concionatr. 530. i. e. petiit vero quæ me arceſſivit, ut curriculo exirem. **Ἀντιδίδωσι τὶς κατὰ σοῦ πάσῃ τέχνῃ**, ibid. 366. i. e. arti-

ſtbenem huc quiſpiam evocet quam celeritate. A τᾰ́χα.

Τεχνῐδ.ον, vel τεχνῐδριον, ῐ, τό, parva ars; (2) inventiuncula; (3) verſutia, Dim. a τέχνη.

Τεχνήεις, ήεσσα, ῆεν, arte excultus, artificioſus. Ab eod. Hinc

Τεχνηέντως, *Adv.* artificioſe, ſolerter, ſcite.

Τέχνημα, ατος, τό, opus arte contectum, artificioſum commentum ſeu inventum. A τεχνάω.

Τεχνήνωρ, ορος, ὁ ἡ, ῐ, artificioſus, artificioſe factus. A τέχνη

Τεχνητικός, ἡ, όν, idem quod

Τεχνίτης, ου, ὁ, artificioſus, artificioſe factus; (2) emunctus, fucatus. A τεχνάω.

Τεχνῑκός, ἡ, όν, qui artis eſt aut artium; (2) ad artem vel artes pertinens, artificialis; (3) artificioſus, arte valens, ingenioſa prædictus ſolertia. A τέχνη.

Τεχνικῶς, *Adverb.* artificioſe, ſolerter.

Τέχνιον, του, artificium, Gl. V. Dim. a τέχνη.

Τέχνῐτις, ιδος, ἡ, idem, opificium.

Τεχνίτευμα, ατος, τό, idem. A

Τεχνῑτεύω, artificioſe fabricor, (2) arte molior; (3) molior, machinor. A

Τεχνίτης, ου, ὁ, artifex, qui artem aliquam facit ut. A τέχνη.

Τεχνῖτις, ῐτιδος, ἡ, artifex, penita, ingenioſa. A τεχνίτης.

Τεχνογράφειος, ἡ, ον, idem quod

Τεχνογράφος, ου, ὁ, artis alicujus ſcriptor, qui artis alicujus præcepta mandavit literis. Ex τέχνη, & γράφω.

Τεχνοδιδάσκαλος, ου, artifex, artis ſtudioſus. A διδάσκω.

Τεχνολογέω, de arte diſſero, artis rationem aut præcepta trado; (2) arte loquor ſeu profiteor, artificiose diſputo, arguter. Περὶ τῶν φροντιστῶν ὅλως πως τεχνολογοῦσι, D. Hal.

Τεχνολογία, ας, ἡ, verba, oratio, ſeu diſputatio de artibus; (2) artificioſa oratio. A

Τεχνολόγος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui de arte loquitur; (2) qui artificioſe loquitur, qui technas ſermoni ſuo adhibet, argutator, ſophiſta, artifex vel artis ſtudioſus. Ex τέχνη, & λέγω.

Τεχνοπαίγνιον, ου, τό, ludicrum artificium. Ex τέχνη, & παίζω.

Τεχνοποίεω, ῶ, artificioſe confico.

Τεχνοπαλκὴς, ὴς, ὸν, artem ſuam vendens, arte ſuo quæſtum faciens. A παλέω.

Τεχνοσύνη, ης, ἡ, ars artificum. A τέχνη.

Τεχνυζέω, fabricor. Ex τεχνη, & ίζω. Hinc

Τεχνύεσμα, ατος, το, factum artificioſum.

Τεχνυεργία, ας, ἡ, artificium, Ph. Ex τέχνη, & ἔργον.

Τεχνόω, arte inſtruo, Gal. A τέχνη.

Τεχνύδριον, ου, τό, idem quod τεχνίδιον.

Τέως, ως, dat. ſing. *Ion.* pro τεοῖ.

Τέως, *Adv.* tamdiu; (2) aliquamdiu, aliquod tempus; (3) interea, interim; (4) tunc. Ab ἕως.

Τῇ, *Ion.* ea parte, dat. ſing. f. g. adverbialcens ab artic. præpoſ. ὁ.

Τῆ, *cape*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro τάω, a verbo τάω, *capio*, Hom. Il. 14, 210.

ΤΗΒΕΝΝΑ, ας, ἡ, toga, veſtis Romana.

Τηβεννικὸς, ἡ, όν, togatus; τηβεννικὴ ἐσθὴς, toga. A τήβεννα.

Τήβεννος, ου, ἡ, idem quod τήβεννα.

Τηβεννοφόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, togatus, trabeatus. Ex τήβεννα, & φέρω.

Τηγανίζω, f. ίσω, ſartagine coquo ſeu torreo, Gl. V. frigo. A τήγανον Unde

Τηγάνισις, ως, τό, ſartago, Gl. Vet. Dim.

Τηγανισμὸς, οῦ, ὁ, coctio ſeu trictio in ſartagine. A τηγανίζω. Unde

Τηγανιστὸς, ἡ, όν, in ſartagine fixus ſeu coctus, Gl. V. τηγανισὸς, frixum.

Τηγανίτης, ου, ὁ, ſ. ὀπτὸς τηγανίτης ἄρτος, panis in ſartagine coctus, admixto caſeo.

Τήγανον, ου, το, ſartago, patella, in qua butyrum oleumve liquefit, ad piſces, carnes aut ſimilia frigenda. A τήκω.

Τῆδε, *Adv.* hic, huc, hac. A τῇ, ab ὁ.

Τήθεα, ων, τὰ, oſtrea. A τῆθος.

Τηθίλης, ου, ὁ, & τηθαλλαδὴς, it. τηθαλλαδῆς, ab avia nutritus & educatus; (2) delicioſus, luxurioſus; (3) ſtolidus, fatuus, Luſt. A τηθή.

Τηθεύω, f. εύσω, nutrio. A τήθη.

Τήθη, ης, vel τηθὴ, ῆς, ἡ, nutrix; (2) avia; (3) amita, ſeu matertera. A τιτθός.

Τηθωσὸς, ὁ, ὁ ἡ, ὁ, nutritius, nutritius, educator; (2) anabilis. A τήθη.

Τηθύα, ας, ἡ, vitula, quam reverentiæ cauſa aviam vocamus. Ab eod.

Τηθὺς, ύος, ἡ, avia; (2) matertera; (3) amita. Ab eodem.

Τήθυον, ου, τὸ, & τήθυος, ου, τὸ, oſtreorum genus, Hom. Il. 16, 747. A

Τηθὺς, ύος, ἡ, terra; (2) Thetys. A τήθη

Τηκεδαν.ὸς, ὴ, όν, liquens; (2) liquens, liquefaciens, Ariſtot. Hiſt. An. lib. 4. cap. 6. A τήκω

Τηκεδονικὸς, tabificabile, Ph. A

Τηκεδὼν, όνος, ὁ, liquefactio; (2) tabes.

Τηκτὸς, ὴ, όν, liquefaciendi ſeu liquandi vim habens, liquans, reſolvens.

Τηκὼς, ὼσα, ὸς, liquefactus, liquatus; (2) qui liquefieri poteſt, liquabilis. A

ΤΗ'ΚΩ, fut. ξω, liquefacio, liquo, macero conſumo, tabefacio, mollio; τήκομαι, marceo, marcefco, liquor, tabeſco, macrefco. Gl. Vet. τήκεται, tabuit, Ph. p. med. τεταγὼς, victus, macidus, marcens, Pind. part. Στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται, 2 Pet. 3, 12.

Τηλαυγέω, ῶ, longe ſplendorem ſpargo, eminus ſplendeo. A τηλαυγὴς. Hinc

Τηλαύγημα, ατος, το, ſplendor late diſperſus, aut eminus apparens.

Τηλαυγὴς, έος, ὁ ἡ, ὁ, longe ſplendorem ſuum ſpargens, eminus ſplendens, Gl. Vet. lucidus, præfulgens. Ex τῆλε, & αὐγή.

Τηλαύγησις, ως, ἡ, ſplendor longe diſperſus. A τηλαυγέω.

Τηλαυγῶς, *Adv.* ſplendorem late ſpargendo; (2) clare. A τηλαυγὴς.

ΤΗ'ΛΕ, *Adv.* procul, longe.

Τηλεβολος, ου, ὁ ἡ, ὁ, longe ſeu procul jaculans, eminus ferians. A βάλλω.

Τηλέγονος, ου, ὁ ἡ, ὁ, in longinquo ſolo natus, it. fero, in ſenectute natus, & inde, ceteris parentibus. Ph. proculus. Ex τῆλε & γίνομαι.

Τηλεδαπὸς, ὴ, όν, e longinquo ſolo, qui ex longinquo advenit, peregrinus, longinquus, procul remotus. Ex τῆλε, & δάπεδον, ἡ ἐπ' Νύσαν ὑπὸ τηλεδαπὴν, Hom. Il. 21, 451

Τηλεθάω, ῶ, virco, germino, pullulo; (2) vireo, floreo. Hinc τηλεθόωντα, flore. ntia, part. pro τηλεθόοντα, τηλεθόωσα, it. τηλεθόωσα, form. pro τηλεθήσασα, τηλεθήσασα Ἠελίῳ ἀπτομένῃσι τηλεθαούσαις, Il. 22, 147. Ὑλη τηλεθόωσα, ib. 6, 148. A Θάλλω

Τηλεθήσασα, part. præſ. act. *Poët.* pro τηλεθήσασα, ex τηλεθάουσα, a τηλεθάω.

Τηλελειτοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro τηλελειτοῦ, a Τηλελειτὴς, ὁ, ὁ, procul celebris, valde inclitus.

Τηλελειτὴς, οῦ, ὁ, idem.

Τηλέλυτος, ου, vel τηλελυτὸς, οῦ, ὁ, e longinquo vocatus, arceſſitus.

Τηλεμάχος, ου, ὁ ἡ, ὁ, eminus pugnans, jaculis & tormentis pugnans. A μάχομαι.

Τηλέπλαγκτος, ὁ ἡ, ὁ, longivagus, longinquus.

Τηλεπομπὸς, ὸν, longe miſſus. A πέμπω.

Τηλεπορὸς, ὸ ἡ, ὸ, in longum vadens, in longinquum penetrans. Τηλεπόροις λιμβάσιν ἐμίλησεν τὸν μάτην νῆας, Nonn. Paraphr. 6, 21. Ex τῆλε, & πορὸς.

Τηλεπυλος, ου, ὁ ἡ, ὁ, cujus portæ in longinquo ſolo ſunt remotus de urbe diſſita; (3) cujus portæ longo inter ſe diſtant intervallo; (3) amplas & ſpatioſas portas habens. A πύλη.

Τηλεσιφάης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, quod τηλεφανὴς.

Τηλεσκόπος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui e longinquo videtur, pro apparens. A ζοπέομαι.

Τηλεσκόπος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui longe oculorum ſuorum aciem porrigit, maximo intervallo diſtantia cernens, Ariſt. Nub. 289.

Τηλεφανὴς, έος, ὁ ἡ, ὁ, procul apparens, diſtinctus, longinquus, Ariſt. Nub. 280. Ex τῆλε, & φαίνομαι.

ΤΗΛΙ'Α, ας, ἡ, vas fictile ſigura ſ. ca, qualis eſt frumentaria; (3) ambitus cribri; (4) fumarii operculum; (5) tabula, in qua teſſeris luditur, Gl. Vet. τηλία, incernicula.

Τηλικος, ου, ὁ, tantus, tantæ ætatis. Οὐδέ τι σε χρὴ Νηπιάχου ὀχέειν ἔτι δ' ἐστὶ τηλικος υἱὸς, Hom. Od. 1, 297. Ab ἡλίκος, *quantus*.

Τηλικῆτον, *Adv.* tantopere, Gl. Vet. A

Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, & frequentius τηλικῆτον, idem. Ex τηλικος, & ὅτος, *hic*. (1) tantus; (2) tantulus. Νομίζειν ἐξουσίαν παιδὶ τηλικούτῳ ὁπωσδῆ τοσαύτα, Plut. in Anton. cap. 28.

Τηλόθεν, *Adv.* procul, e longinquo, eminus. A τῆλε.

Τηλόθι, *Adv.* procul. Ab eod.

Τηλοπέτης, procul volans. A πέτομαι, *volo*.

Τηλόσε, *Adv.* longe, procul. A τῆλε.

Τηλοτάτω, *Adv.* max me, procul, longiſſime, *Superl.* Ab eod.

Τηλοτέρω, *Adv.* ultra, longius, *Compar.*

Τηλοῦ, *Adv.* procul. Ab eod.

Τήλυιος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui extra termini procul ſunt, longinquus, *Æſch.* Pr. 1. Ex τῆλε, & ὁρίζω, *finitus*.

Τηλυγέτης, ου, ὁ, & τηλύγετος, ἔτη, ετον, proprie, natus procul abſente patre; (2) infeſtute genitus; (3) natu minimus; (4) carus parentibus. Ex τῆλε, & γίνομαι.

Τηλεστος, ὴ, ὸ, qui e longinquo venitur; (2) procul ſemotus; (3) peregrinus. Ex τῆλε, & ἐλθεῖν.

Τηλόπις, ὶν, longe conſpicuus. A

Τημέλεια, ας, ἡ, cura, ornatus, Ph. curatio, cultus. A τημελὴς.

Τημελέω, futur. ήσω, curam habeo, proprie eorum, quæ ad cultum corporis, vel etiam ad humaniter aliquem tractandum pertinent, Gl. V. τημελεῖ, colo. Μνήμῃσι τημελέειν τημελῆσ' ὀδυρμάτων, curans, Lyc. 977. Σάμαλος τ' ἐτημέλει, Eur. Iph. in Τ. 312. Ab eod.

Τημελὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὁ, diligens, alicujus rei curam gerens. Ex τάω, & μέλω.

Τήμερον, *Adv.* hodie, *Att.* pro ζήμερον.

Τῆμος, *Adv.* tum. A' ἧος, *gram.*

Ἠμοσὸς, *Adv.* idem. Ex τῆμος, & ὁ.

Τημοτὸν, *Adv.* tum, Heſiod. Op. 574. Callim. Hymn. in Dian. 175. A τῆμος.

Τηνάλλας, *Adv.* obiter, leviter; (2) gratis, nude per cel.; (3) ſimiter, in ſtra, temere; (4) aliquan, ib. Ex τῆνε, ante & ἄλλας, *ſubra*. ex. τῆνε ἄλλας ὀδὸν. Οὐδ' ἵνα τηνάλλας ἀδολεσχῶ, Dem. Πανταχοῦ μὲ τηνάλλας καὶ τῆνε νύστον ἀγιοεῖ. Heliod. 4 p. 166.

Τῆνε, *Dor.* pro ἐκεῖ, illic, ibi; (2) illuc.

ΤΗ'ΝΕΑΑ, ας, ἡ, lyræ harmonia, ſoni imitatio oralis, Ariſt. Av. 1703.

Τηνίκα, *Adv.* tunc. Ab ὁνικα.

Τηνικάδε, *Adv.* tunc; (2) illuc. A τηνίκα.

Τηνικαῦτα, *Adv.* tum, tunc. Ab eod.

ΤΗ'ΝΙΟΙ, αν, αἱ, Laconibus amygdalæ dulces.

Τηνῦδι, *Adv.* illic, ibi, pro ἐκεῖ, *ibi*.

Τῆνος, τηνὸα, τῆνο, ille, *Dor.* pro ἐκεῖνος.

Τῆνος, *illius*, gen.ᵉ ſing. *Dor.* pro τοῦ.

Τηνῦθε, *Adv.* illinc. A τηνῦς.

Τηξιμηλὴς, ἴος, ὁ ἡ, ὁ, membra liquefaciens. Ex τῆξις, & μέλος.

Τῆξις, εως, ἡ, liquefactio; (2) tabefactio, maceratio, Gl. V. tabes. A τήκω

Τῆπερ, *Adv.* quemadmodum; (2) ſicut.

Τῆρει, 2. ſ. præſ. imper. act. pro τήρει.

Τηροῦσι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro τηροῦσι, a

ΤΗΡΕ'Ω, p τέτηρηκα, ſervo, conſervo, tueor, adſervo, reſervo, cuſtodio, obſervo. Τὸ

χθ' ὑτίδιον τηρεῖ με, κἀγὼ δύσκολον, Arist. Vesp. 1345. σαρθενίλω, Phocyl. 11.

Τηρήσῃ, 3. ſ. a. 1. conj. act.

Τηρήσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.

Τήρησις, εως, ἡ, ſervatio, obſervatio; (2) tutela; (3) cuſtodia. A τηρέω.

Τηρητέον, ſervandum, obſervandum.

Τηρητὴς, οῦ, ὁ, cuſtos, obſervator, aſſervator. A τηρέω. Hinc

Τηρητικὸς, ἡ, ὸν, obſervandi ſtudioſus, ad cuſtodiam aptus.

Τῇσι, bis, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ταῖς, ab artic. præpoſ. ὁ.

Τητὰς, 2. ſ. pr. ind. act. pro τητάεις, a

ΤΗΤΑΩ, ῶ, privo; (2) quæro, tento. Τητώμενοι φρενῶν, Soph. El. 1340. Ὅσ' ἀν ἐκ τοῦ χαρμάτων τητωμένη, Eur. Or. 1073. χάριτ' Ἑλλάδος, id. Her. 31. Ἥλιε σαρὲ οἴκου τῶν ἐμῶν τητώμενος, Sophocl. Philoct. 359.

Τῆτες, hoc anno; alicubi & τᾶλα, Gl. Vet. τητες, adverb. horno; *item* hornum. Ab ἔτος.

Τῆτις, ιος, ἡ, penuria, privatio, Heſ. A τητάω.

Τητιος, ία, ιον, qui eſt unius, ſ. hujus anni, hornus. A τητες.

Τηυσιος, ια, ιον, mane, venus.

Τηυσιας, Adv. temere, fruſtra, inito conatu.

Τι, vice τ.ς.

Τιάρα, ας, ἡ, capitis geſtamen apud Perſas, tiara, Gl V. τίραι, apices.

Τίαρις, ιδος, ἡ, criſta galeæ, Heſych. A τιάρα.

ΤΙΒΗΝ. ῆνος, ὁ, tripus.

ΤΙΓΡΙΣ, ιδος, vel ως, ἡ, tigris.

Τιγρώδης, ες, ſpeciem tigridis habens, maculoſus ut tigris, *Byſ.* Equi.

Τιε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἴστη, a τίω.

Τιεσκε, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτιε.

Τίεται, *honoratur*, 3 ſing. præſ. ind. paſſ.

Τίετε, punio, caſtigo; ut hinc fit τετιεώς, es, matth. p. part. pro τετιηκώς, es, Il. 9, 13. & τετιημένος, Il. 11, 555.

ΤΙΘΑΙΒΑΣΣΩ, & τιθήσασα, mel conficio, indulceo; (2) nutrico, Nicand. Th. 104.

ΤΙΘΑΣΟΣ, & τιθασὸς, ὔ, ὁ ἡ ἡ, cicur, manſuetus.

Τιθασεία, ἡ, cicuratio, manſuefactio.

Τιθασευτὴς, οῦ, ὁ, cicurator, qui cicurat, Gl. Vet. τιθασευτὴν, manſuetarii. A τιθασεύω. Hinc

Τιθασευτικὸς, ἡ, ὸν, qui cicurare poteſt, vi in hoc faciendi præditus, A τιθασευτὴς.

Τιθασευτὸς, domitus, Gl. V. A

Τιθασεύω, & τιθασόω, cicuro, manſuefacio; & τιθασεύομαι, manſuefio, manſuefacio, mitigo. Ἥμας ὑπάρχειν ὀφ' ταῦτα, ἢ τιθασεύεσι, Dem. Or. 3. A τιθασσος.

Τιθάσευε, *Adv.* manſuete.

Τιθεαι, 2. ſing. pr. ind. paſſ. *Ion.* pro τιθεσαι, a τίθημι

Τιθεμεν, 1. pl. præſ. indic. act. *Poet.* pro τιθεμεν.

Τιθεῖσι, 3. plur. præſ. indic. act. *Ion.* pro τιθῶσι.

Τιθεᾶσι, 3. plur. præſ. indic. paſſ. *Ion.* pro τιθενται.

Τιθεῇσι, 3. ſ. præſ. conj. act. *Ion.* pro τύχῃ.

Τιθει, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτιθει, *Att.* pro ἐτιθη.

Τιθεῖμεν, 1. pl. præſ. opt. act. *per Syncop.* pro τιθείημεν.

Τιθεῖμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro τιθέναι.

Τιθεμμαι, *Æol.* pro τίθεμαι *puno.*

Τίθεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐτίθεσαν.

Τίθημι, (ν. τίθημι) eadem fere ſignificat, ſed proprie cum quadam reciprocatione & reflexione ad ſubjectum agens, ut τιθέναι νόμον legem ſcribere aliis, θέσθαι ſciſcere legem ſc. qua ipſe teneare, θέσθαι ὅπλα, arma capere, πόλεμον θεῖναι, bellum alicui commovere, θέσθαι bellum inferre, ἄλοχον uxorem ſibi ducere, υἱὸν adoptare filium, θεῖναι ὑποθήκην pignus dare, θέσθαι, curare ut ſibi detur pignus, accipere, &c. ſed non eſt perpetuum hoc, ut in hiſ, τιθέσθαι παρ' ἑαυτῷ, nihil ducere, ἐν αἰσχρῷ turpe ducere, ſignificat & (1) adminiſtrare; (2) ſtruere, ut domum; (3) proponere, ut ſententiam; (4) inſtituere, ut certamen; (5) ſervit & periphraſi, ut τίθεσθαι μάχην, pugnare.

Τιθήτης, ητος, ὁ, nutritor. A

Τιθήω, nutrio, nutrico, nutricor. A τιθή.

Τιθέω, ῶ, p no, Gl. Vet. τιθᾶ, pono; τιθεῖ, ponit, Ph. uſitatus τίθημι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, nutrix. A τίθος.

Τιθημόνω, præſ. int. act. *Dor.* & *per Ecthaſin*, pro τιθέναι, a

ΤΙΘΗΜΙ, loco, pono. Hinc iidem modis, quibus Latini pono & colloco dicunt, ut, (2) duco, v. c. in laude; (3) propono, v. c. præmium; (4) refero, v. c. in numerum; (5) propono diputandum, vel explicandum oratione; (6) ſuppono, de hypotheſi; (7) concedo dixiſſe. Ac præterea; (8) dilucido aliquid, præbeo, præſto; (9) reddo aliquem v c ſelicem, miſerum, (10) tribuo, attribuo, adſcribo in utramque partem; (11) pignori oppono, θῆκα, ponam, Gl V. ἔθηκα, a. 1. τίθημαι, pono, ἀποκάμνω, ſcr. 1 med. θὲς, pone, Ph a. 2 act. Imperat. Τίθεσθ' ὡ μεγάλω, παρ' ἐμοὶ, ἐν ἐδνοι λόγω Ἴσν αὐ ἀδελφὸν ἐν τάφῳ τίθεσα, Sophocl. Antig. 510. Εἰς ζας μὴ ἐγαγε θυτῆμαι χάριτας, Eur. Alc. 1101.

Τιθηνεῖ, ῶ, f. ήσω, nutrio, nutricor, Gl. V. foculo; (2) colo, ut agrum, curo, veluti nutricis more tracto Φυτοὺς ἀυτλῶ (γλῶ) ἢ παντοδαπὰς τιθήνων ζωφορᾶσι, Joſeph. A

Τιθήνη, ῆς, ἡ, nutrix A τίθη.

Τιθήνημα, ατος, τὸ, id ipſum, quod nutritur; (2) lobules. A τιθήνεω.

Τιθήνησις, εως, ἡ, nutritio, educatio.

Τιθηνιστὴρ, ῆρος, ὁ, nutrix Ab eod.

Τιθηνητικὸς, ὴ, ὸν, nutritius, qu. a τιθηνητὴρ, nutritor.

Τιθηνία, ας, ἡ, nutricatio. A

Τιθήνιος, ὁ, ἡ ν, nutritor, nutritius, educator ex τίθη.

Τιθῆς, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro τιθησι, a τίθημι.

Τιθυμαλὶς, ίδος, ἡ, tithymalis, herba lactaria. A

Τιθύμαλλον, ν, τὸ, herba lactaria, Ph. *Euphorbia Spurge.*

Τιθυμαλλὸς, ὁ, idem & ab eod.

Τιλὴ, 3. ſing. impetecti. indic. act. *Ion.* pro ἐτίλησ, a

ΤΙΚΤΩ, f. τέξω, vel τέξομαι, p. m τέτοκα, pario, progigno, fœtum, ſuſcitatas, creatus, genitus, progenitus, editus, Gl. V. aor. 1. part. paſſ. Χάρις χαρὶ γὰρ ἔξιν ἢ τεκοῦσα πεῖν, Soph. ap. Stob. Ὃν ἀίολα νὺξ ἀνατέλλουσα τίκτει, id. in Trach. 95.

Τίλαι, ῶν, αἱ, pulvæ quiſquiliæ, ſeu corpuſcula, quæ in ulis per feneſtram radiis ſolis, acti videntur innitare, præſertim vero quiſquiliæ e panno vulſo evolantes. A τίλλω.

Τιλάω, ῶ, caco, ſtercus edo. A τίλος.

Τιλλε, 3 ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιλλε a τιλλα.

Τιλλοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro τίλλουσα, a

ΤΙΛΛΩ, vello, vello, evello, diſcerpo; τιλλόμενος, vulſus. Τὸ δ' ἰὼν ῥαφανιδωθὴν γε φειδομένος Σοι, πέρσα τὴν τιλθὴν, Ariſt. Nub. 1079. Ἅτε γὰρ ὢν γεναιὸς ὑπὸ πᾶν ξυκοφαντᾶν τιλλόμενος, idem, Av. 292.

Τίλλων, vel τιλῶν, ωνος, ὁ, tilio, piſcis quidam. A τίλλω.

Τίλμα, ατος, τὸ, linamentum concerptum, turunda; (2) vulſio, vellicatio, Gl. Vet. vulſura. A τίλλω.

Τιλμάτιον, ν, τὸ, linamentum concerptum, Dim. a τίλμα.

Τιλμὸς, οῦ, ὁ, vulſio, vellicatio. A τίλλω.

ΤΙΛΟΣ, ν, ὁ, ſterous, merda.

Τίλσις, εως, ἡ, vulſio. A τίλλω.

Τίλτλον, ῦ, τὸ, linamentum, Gl. Vet. nempe conceptum vel vulſile. A

Τιλτὸς, ὴ, ὸν, vulſus, concerptus. A τίλλω.

Τίλφη, ης, blatta, tinea; *Att.* pro ζίλφη.

Τίμα, 3. ſing. præſ. ind. act. pro τιμάει, a τιμάω.

Τιμαδία, ας, ἡ, parvus honor, Heſ. Dim. a τιμή.

Τιμαίσι, dat. pl. *Ion.* pro τιμαῖς, a τιμή.

Τιμαλφέω, honoro. Τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν, Pind. Nem. 9, 130. τὰς θεὰς, Ariſtot. A

Τιμαλφὴς, ἐῦς, ὁ ἡ ἡ, qui honorem ſibi invenit & adquiſivit, qui in honore & pretio habetur, honoratus, pretioſus, Gl. Vet. τιμαλφὲς, venabile. Ex τιμάω, & ἀλφέω.

Τιμᾶν, a. c. ſing *D.* pro τιμᾷν.

Τιμεῖλα, acc. ſing *Dor.* pro τιμήλα, & hoc *per Syncop.* pro τιμάλεα, a τιμήεις.

Τιμεύχω, vel τιμήσω, ω, ὁ ἡ, punitor, ultor, pœnæ & vindictæ exactor; (2) opitulator. Ex τιμὴ, & ἀρέω.

Τιμαλφὸς, ὴ, ὸν ἡ ἡ, honoris jus habens. Ex τιμὴ, & ἔχω.

Τιμαρχὶς, ας, ἡ, cenſura, officium cenſoris. Ex τιμὴ, & ἀρχή.

Τιμαρχικὸς, ὴ, ὸν, cenſorius.

Τιμάσας, a. 1. part. act. *Dor.* pro τιμήσας, a τιμάω.

Τιμασεῦντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro τιμησουσι, a

Τιμάω, ῶ, f. ήσω, honoro, decoro, in honore habeo, magni æſtimo, æſtimo, dignum judico; (2) multo, punio; ἐτιμήσαν, honeſtarunt, Phil. 2, 1. τετιμημένος, honoratus adeptus, honoratus, Phil. multatitius, al. Gl. V. p. part. paſſ. τιμήσατε, celebrate, Phil. a. 1. imper. act. Τὸν αὐτὸς ἑδρα μείζον τ' ἐκ τῆς δοχῆς ἐτίμησεν, Xen. Cyr. 6, 26. Πολὺ τιμᾶμαι τῶν παρὰ σὲ καταλύσιν, plurimi æſtimo, Plat. Τί δ' ἐτας οἱ λίω τιμασι μι; Ariſt. Av. 1281. Τιμάμβυκα χειζειν ἀϊδῶπαν ὕπο, Eur. Hipp. 8. Ὦ πειστὰ τιμιδεὶς τέκνον, id. Tro. 737. Ἐξ ἐμὲ τιμήσεται, Soph. Antig. 216. διὰ τὰς χρήσεις, Ariſt. Plut. 63. A τιμὴ.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, cultus, veneratio, decus, dignitas, (2) pretium, quo res aliqua æſtimatur; (3) pœna, ultio, mulcta, cenſus, in quo per capita, focos, &c. ſolvitur. Τιμὴν ἀρνύμενοι. Hom. Il. 1, 159. Pœnas exigentes. Ab eod.

Τιμήεις, ἥεσσα, ῆεν, honoratus, honorabilis, qui in honore & pretio habetur. A τιμὴ.

Τίμημα, ατος, τὸ, pretium, æſtimatio, valor; (2) in cauſa privatis, mulct pecuniaria, in publicis pœna capitis, ſupplicium; (3) cenſus. A τιμάω.

Τιμήεντα, acc. ſing. *per Craſin*, pro τιμήεντα, a τιμήεις.

Τιμητὴς, οῦ, ὁ, ultor; (2) laudum celebrator. Ex τιμὴ, & ἀείρω.

Τιμηλακέω, ῶ vel τιμηλακίζω, pretium augeo. Ex τιμὴ, vel τιμάω, & ἀλκή.

Τιμησας 3 ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτιμησας a τιμάω.

Τιμήσεις ἐν σιδήρει, 2. ſ. a 1. conj. act.

Τίμησις, εως, ἡ, litis æſtimatio, multa, ſupplicium, pœna; (2) cenſus. Gl. V. cenſio, judicatio; Ph. dictatura. A τιμάω.

Τιμήσοσι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. τιμάω.

Τιμητεία, ας, ἡ, cenſura, cenſum in τιμητὸν. Τιμητεύειν ὁ Κάτων ἐπῃ ἠρέθη, κρίνων δέ τὸν ἑξ ἱππέως ἀτίμως, Plut. in Cat. Maj. cap. 16. A τιμητὴς.

Τιμητικὸς, ὴ, ὸν ἡ ἡ, honorandus. A τιμάω. Οὐ γὰρ που γε ἀληθείας τιμητικὸν ἀνήρ, Plato de Republ. lib. 10. *initio.*

Τιμητὸν, cenſui ſum. A τιμητὴς.

Τιμητὴς,

Τιμητὴς, οῦ, ὁ, æstimator litium; (2) censor, Ph. censor, dictator. A τιμάω.

Τιμητικὸς, ἡ, ὸν, propensus ad honorandum. Gl. V. honorificus, honorarius; (2) censorius, Gl. V. A τιμητὴς.

Τιμητὸς, ὴ, ὸν, æstimabilis, æstimatus. Gl. Vet. census, æstimabile. A τιμάω.

Τιμήτωρ, ὁ, ἡ, æstimandus, δίκαι, cui pecuniaria pœna lege constituta non est, sed actori vel judici æstimat. Eur.

Τιμοπάλης, ου, ὁ, qui pretio vendit, alii pol luctor, propr. rerum pretiosarum venditor. Ex τιμαλφὴς, & πάλης.

Τιμιόφρων, ων, ον, honoratus, honorabilis, qui pro eum, cordatus. A τιμὴ.

Τιμιώτης, ητος, ἡ, q. d. honorabilitas, pretiositas, (2) nobilitas, excellentia, pretium, (3) opulentia. A τίμιος.

Τίμιος, α, ον, magno pretio, care

Τιμιώτατος, η, ον, carissimus, honestissimus, honorificentissimus, Ph. Superl. a τιμάω.

Τιμιωρία, æstimo, taxo. Ex τιμὴ, & ὠρέω.

Τιμόθεος, ου, ὁ, Timotheus, colens Deum. Ex τιμὴ, & θεὸς.

Τιμοκρατὴς, ους, ὁ, dominatus, in quo a censu magistratus creantur. Ex κράτος.

Τιμοκρατικὸς, ὴ, ὸν, censui potens, (2) ambitiosus. A pr.

Τιμοπόλις, εως, ὁ, ἡ, qui civibus honori est & ornamento, (2) qui civitatem honestat. Ex τιμὴ, & πόλις.

Τιμοῦχος, ου, ὁ, ἡ, honoratus, cui honor habetur. Ex τιμὴ, & ἔχω.

Τιμωρέω, ῶ, ὁ, ἡ, ultor, R. Gl. Vet. at τιμωρεμαι, cum acc. punio; ulciscor; τιμωρεῖ, punit, animadvertit, coercet, Ph. Τιμωρήσειν δ' φησὶ σὺν θεοῖς τὸν ἄγχιμαχον, Xen. Cyr. 4, 24. Ὅς σε τιμωρησεῖ, Soph. Phil. 1246. Τιμωρήσομαι Ἱππόλυτον ἐν τῇδε ἡμέρᾳ, Eur. Hipp. 21. Τιμωρήσασθαι Φιλίππου, Dem. A τιμωρὸς.

Τιμωρητέος, α, ον, puniendus. A præc.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta, pœna, supplicium. A τιμωρέω.

Τιμώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod. Unde

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, vindex, ultor, R.

Τιμωρητὴς, οῦ, ὁ, idem.

Τιμωρητικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad τιμωρητὴν; (2) ad pœnas exigendas propensus, crudelis. A præc.

Τιμωρία, ας, ἡ, ultio, vindicta, pœna, supplicium, animadversio; (2) auxilium, subsidium. A

Τιμωρὸς, οῦ, ὁ, ἡ, vindex, ultor; (2) adjutor, auxiliator, defensor. Ex τιμὴ, & ὀράω.

Τιμωρῶν, præs. part. act. n. g. contr. pro τιμωροῖσιν, a τιμωρίω.

Τὶν, tibi, dat. sing. Dor. pro σοὶ, a σὺ, tu.

Τὶν pro τίνα, quem, acc. sing. a τὶς, quis.

Τίναγμα, ατος, τὸ, vibratio, quassatio, concussio. A τινάσσω.

Τιναγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Τιναχτὴρ, ῆρος, ὁ, quassator, concutiens, vibrator. Ab eod.

ΤΙΝΑΣΣΩ, f. ξω, quasso, concutio, vibro. Ex ὃν τινάσσει κρᾶτα βαλβὶς ἀκτὴ, Eur. Hec. fur. 1).

Τίνεσθε, μαι, pass. imp. med. verbi τίνω.

Τίνεσκε, 3. sing. imperf. frequ. act. Ion. pro ἔτινε.

ΤΙΝΘΑΛΕΟΣ, έα, έον, edulis, tepidus. Οἰνάδι καὶ γλυκεῖαι καὶ κακοφάτοι φιμπλαι, τινθαλέῃ Sen. Ep. Lyc.

Τινθὸς, οῦ, ὁ, lebe, vas quoddam, e quo pisces sequuntur, unde & pro vorticella Sen. Lyc. habet & τινθος.

Τίνω, sive τινύω, luo, solvo, pendo, rependo; (2) punio, pœnas exigo, ulciscor. A τίω.

Τίνων, idem & ab eod. Τίνειν δίκας, Luc. ζημίαν, Plat. τιμωρίας, id. μισθὸν ἀπὸ, Xen.

Τίον, 3. plur. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔτιον, a τίω.

Τίποτε, quidnam? cur? Ex τίς, & ποτέ, quando?

Τίρης, idem, per syncop.

ΤΙΡΣ, ὁ, ἡ, ὸ, τὸ τὶ, Gen. τινὸς, aliquis, quispiam, quidam, certus; cum numeralibus circiter, fermè; cum πᾶς, ἕκαστος, αὐτὸς, πᾶς, μέγας, τοῖος, τοσοῦτος, ὅσος, abundat: sed τὶς, τί, Gen. τινὸς, quis? quæ? quid? quicunque, quamlibet?

Τίσαι, 3. sing. aor. 1. inf. act. verbi τίω.

Τίσαιτο, 3. plur. aor. 1. opt. med. Ion. pro τίσαιντο, a τίω.

Τίσαιμεθα, 1. pl. a. 1. opt. med.

Τίσαιν, 3. sing. aor. 1. opt. act. Æol. pro τίσαι.

Τίσαις, ῃς, 2. sing. f. 1. ind. act.

Τίσαϊ, 3 sing. aor. 1. ind. act. Ion. & cum ν pro σ τίσαι.

Τίσις, εως, ἡ, punitio, pœna, ultio, (2) persolutio, remuneratio. Οὔτι τίσιν γ' ὀφείλεις ὑτίσας. Hom. Il. 22, 19. A τίω.

Τίσουσι, 3 plur. f. 1. ind. act. cum γ a τίω.

Τίσωσι, 3. pl. aor. 1. conj. act.

Τίτασε, 3. f. imp. ind. act. Ion pro τίτηνε, a

Τιτάνω, pono, ulciscor; (2) tendo, intendo; Τοξον ἅρμα τιτάνων, Il. 2, 390. τόξα, ib. 8, 260. Τεδεκὴ δὴ τόξα τιτάνετο, ib. 11, 376. Ἡσι βιοτὸν ἄεθλα τιτύνει, i. e. præbet, Nonn. P. 5. 26. A τίνω, vel τείνω.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, Titan, Sol, at in Plur. Titanes, cœli & terræ filii, a Jove sub terram detrusi.

Τιτανιγενὴς, ὲς, ἡ, historia gigantum. A γράφω.

Τιτανοκράτωρ, ορος, ὁ, Titanum dominator, vel Titanum domitor. Ex τιτὰν, & κρατὸς.

Τιτανοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, Titanum interfector. Ex Τιτὰν, & κτείνω.

ΤΙΤΑΝΟΣ, ου, ὁ, calx; Lucian. (2) gypsus, Hesych. in Alp. 141. Hinc

Τιτανόω, calce oblino. Hinc

Τιτανωτὸς, ὴ, ὸν, calce vel gypso oblitus.

Τιτανίδης, ου, ὁ, ἡ, Titanicus. Hinc τιτανίδαι, Alex. more Titanum; (2) torve, torvum. A τίτων.

Τίτας, ὁ, id. quod τιμαρὶς. A τίω. Æsch.

Τιτθίδιον, nutrio. Τιτθίδια τινά, Plut.

Τιτθὴ, ῆς, sive τιθὴ, ῆς, ἡ, mamma, mamilla, (2) nutrix, educatrix, (3) avia materna. A τίτθος.

Τιτθίζω, cacabo, Gl. V.

Τιτθίζω, lego, delramo, Gl. Vet.

Τιτθίον, τὸ, mamilla. Dim. a τιτθὲς.

Τιτθὶς, ίδος, ἡ, nutrix; (2) soror matris vel patris, materter, amita. A τιτθὴ.

ΤΙΤΘΟΣ, ου, ὁ, mamma, mamilla.

ΤΙΤΙΓΖΩ, capio seu voveo edo avium, in omnis persolvendum

Τίτλος, ου, ὁ, titulus. Lat. v.

Τίτος, ου, ὁ, Titus, Lat. Honoratus. A τίω.

Τίτρα, seu τετρημι, & τιτραίνω, f. τρησω, tero, contero, terebro. Gl. Vet. τιτραινον, foro, τετρημένος, perforatus, Gl. V. p. pass. part. A τρησις, foro.

ΤΙΤΡΩΣΚΩ, f. τρώσω, vulnero, cutem tango per modo leve periodum; (2) lædo, damnum infero; τετραμμένος, saucius, crucians, Gl. V. p. pass. pass. τραθεὶς, saucians, Gl. V. part. pass. a. 1. Ἐπεί με ἕσσας ἔτρωσεν, Eur. Hipp. 396. Ὁ πρόσθε τρωθεὶς, Ph. 1400. Ἑπτὰ βέλεσι τετρωμένος Paulo. Ἤρως τὸν δυμμένη δύο τοὺς δ' τετραυμένους, Lyc. 312. Hinc

Τιτρωσμὸς, ὁ, vulneratio.

Τιτυζίζω, vocem edo hirundinum seu perdicum, cacabo. A τιτύζω.

Τιτυοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, fistula pastoralis ex stipula. Ab Τιτυὸς, ου, ὁ, & κτείνω.

Τιτυρίζω, ὁ, ὁ, fistula pastoralis ex stipula.

Τιτυρισμὸς, οῦ, ὁ, saltatio turpe motus edens. A

Τίτυρος, ου, ὁ, Satyrus, (2) aries major, dux gregis; (3) calamus; (4) otiosus. A σάτυρος.

Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐτιτύσκετο, a

ΤΙΤΤΣΚΟΜΑΙ, intentissime dirigo, ἦς, certum ictum interam, colligeo, dirigo ad scopum; (2) paro. Τὰ ὀχεσφὶ τιτύσκετο χαλκήρεϊ ἵππω, Il. 13, 23. αὐτῷ δορὶ φαεινῷ, ib. 370. Τιτύσκετο δισσοὶδας σῶν, Hom. Il. 21, 342.

ΤΙΦΗ, ης, ἡ, tumenti genus.

ΤΙΦΟΣ, ου, τὸ, locus paludosus, palus.

Τίφυον, ὁ, τὸ, typhum, herba coronaria.

Τιφώδης, ους, ὁ, ἡ, paludosus. A τῖφος.

ΤΙΩ, f. τίσω, honoro, in honore habeo, magni æstimo, carum habeo; (2) punio, vindico, ulciscor; (3) persolvo, solvo, luo; τίεσκεν, honorabat, imperf. Ion. τίεσκετο, honorabatur, imperf. Ion. pass. Ὁ δὲ μιν τίεν ἶσα θεοῖσι, Il. 13, 176. Καὶ γὰρ ἐγὼ τίσει τλῆδε κἀκ ἄλλου δίκην, Soph. Aj. 113. Τισσάσθω πατρὸς φόνον ἠμετέρου, id. El 115. Φόνον φόνῳ γὰρ ῥύσιον τίσω τινὸς, id. Phil. 950. Ἄρας τετρικὰς τὸ πρὶν ἀλαστῆρσιν δίκας, Lyc. 365. Ἰὼ δὲ τίσωμαι δίκην, Eur. Med. 1319.

Τλᾶθι, 2. sing. præt. imperat. act. Dor. pro τλῆθι, a τλῆμι.

Τλάθυμος, ου, ὁ, ἡ, ærumnarum patiens; Pind. Nem. 2. A τλάω, & θυμὸς.

Τλαίω, τλάσεται, præt. opt. act. v. τλῆμι.

Τλάμοσα, acc. sing. c. g. Dor. pro τλημοσα.

Τλαπαθὴς, ής, ὁ, ἡ, ærumnosus. Ex τλάω, & πάθος.

Τλὰς, tolerans, præs. part. act. v. τλῆμι.

Τλασίφρων, ονος, ὁ, ἡ, patiens. Ex τλάω, & φρὴν.

ΤΛΑΩ, f. τλήσω, p. τέτληκα, perfero, patior; (2) sustineo, i. e. audeo; τετλήοτι, pro τετληκότι, patienti, p. part. vid. τλῆμι. Πῶς μὲ τλήσεται φωτ' εἰσιδεῖν; Soph. Aj. 463.

Τλῇ, 3. sing. a. 2. conj. act.

Τληθυμὸς, ὴ, ὸν, v. τλάθυμος.

Τλημῶν, 1. plur. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἐτλημεν.

Τλῆμι, perfero, tolero; τλῆ, perpessus est, aor. 2. Ion. pro ἔτλη; τλῶναι, pati, tolerare, a. 2. inf. τλῆθι, sustine, a. 2. imperat. pl. τλῆτε, tolerate; τλὰς, patiens, a. 2. part. vid τλάω. Ἔτλης θεὰν ἀλαστὸς ἐκβῆναι δόμων, Lyc. 136.

Τλῆμες, miseri, nom. pl. c. g. a τλήμων.

Τλημόνως, Adv. misere, calamitose.

Τλημοσύνη, ης, ἡ, ærumna, miseria, infortunium A

Τλήμων, ονος, ὁ, ἡ, sustinens, patiens, ferens; (2) audax, fortis; (3) miser, ærumnosus, calamitosus. A τλάω.

Τλῆναι, a. 2. inf. act. v. τλῆμι.

Τληπαθὴς, ής, ὁ, ἡ, patiens laboris; (2) calamitosus. Ex τλάω, & πάθος.

Τλησικάρδιος, ου, ὁ, ἡ, qui toleranti & forti est animo, f. duro corde; Æsch. Pr. 159. Ex τλάω, & καρδία.

Τλησίμοχθος, ου, ὁ, ἡ, idem quod

Τλησιπενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, patiens laboris; (2) audax. Ex τλῆσις, & πόνος.

Τλῆσις, εως, ἡ patientia, tolerantia; (2) audacia. A τλάω.

Τλήσω, tolerabo, f. 1. ind act. verbi τλάω.

Τλητικὸς, ὴ, ὸν, patiens. Ab eod.

Τλητικῶς, toleranter. A præc.

Τλητὸς, ὴ, ὸν, tolerabilis, qui tolerari potest; (2) tolerans, patiens. Ab eod.

Τμάγεν, 3. pl. a. 2. ind. pass. Ion. & Boeot. pro ἐτμάγησαν, a τμήσω, seu τμήγω.

Τμαω, seco, inus. sed hinc τέτμηκα, & τμήσω.

Τμηγὶς, fissus, part. verbi τμήσω.

Τμήγης, ου, ὁ, sector, incisor, arator, tonsor, qui secat. A τμήσω.

Τμῆγμα, ατος, τὸ, sectura, fissum. Ab eod.

Τμηγὸν, f. ξω, seco, scindo, succido; ἐτμάγην, a. 2. pass. A τέμνω.

Τμῆδην,

Τμηδὸν, *Adv.* in modum fecantium; (2) incidendo seu secando, cæsim; (3) leviter. Ab inus. τμάω pro τέμνω.

Τμηθείς, aor. 1. part. pass. verbi τέμνω pro τμάω.

Τμῆμα, ατος, τὸ, segmentum, frustum secundum aliquem modum ablatum; (2) particula, portio. Ab eod. Hinc

Τμηματώδης, ες, in partes sectus s. qui in partes secari potest.

Τμῆσις, εως, ἡ, sectio. Ab eod.

Τμήσω, *secabo*, f. 1. ind. act. v. τμάω.

Τμήσσω, f. ξω, scindo. A τμάω.

Τμητέον, secandum.

Τμητὴρ, ῆρος, ὁ, sector, incisor. Ab eod.

Τμητὸς, ὴ, ὸν, sectus, incisus; (2) secabilis. A τμάω.

Τοαρχαῖον, *Adv.* olim, ant quitus.

Τόδε, *Adv.* huc. Ex το, & δε.

Τοδεύτερον, *Adv.* iterum, secundum.

Τοεπιπαν, *Adv.* omnino, penitus; (2) plerumque.

Τόθεν, *Adv.* inde, ex loco illo. Ab ὁθεν.

Τόθι, *Adv.* ibi, illo in loco; (2) ubi. Ab ὁθι.

ΤΟΙ, particula enclitica, quæ alius jungitur, ut καί τοι, quamvis, quinquam, Gl. Vet. atqui, Ph. ἤ τοι, nequaquam, num, Gl. Vet. Aliquando præponitur, ut in τοιγαροῦν, proinde, ergo, igitur, itaque, Ph. Est & pronomen *Dor.* τοί, tibi, & articulus pro οἱ.

Τοιγὰρ, igitur, itaque, ergo, Ph.

Τοῖο, *hujus*, gen. sing. *Ion.* pro τοῦ. ab ὁ.

Τοῖος, τοία, τοῖον, talis, hujusmodi. Ab οἷος.

Τοιοσδὲ, τοιάδε, τοιόνδε, talis, ejusmodi.

Τοιοῦδε, idem *Att.*

Τοιόσδε, τοιουτὶ, τοιουδὶ, & τοιοῦτον, talis, hujusmod. Ex τοῖος, & δεῖος, *hic.*

Τοιουτοτρόπος, ὴ, ὸν ἡ, hujusmodi, talis; τοιουτότροπα, hujusmodi, Gl. V. Plat.

Τοιουτοτρόπως, talmodo.

Τοιοῦτροχος, ος, talem colorem habens.

Τοιοῦτος, talis.

Τοῖς, ῆσι, dat. plur. ab ὁ, *hic.*

Τοισδεσσι, ῆσι, dat. plur. art. præpos. *Ion.* & *Poet* pro τοῖσδε, ab ὁδε.

Τοιχαρχος, ὁ, qui præest navis lateri, sive remigibus & lateri navis sedentibus. Ex τοῖχος, & ἀρχὸς.

Τοιχογραφία, ας, ἡ, *Ion.* τοιχογρηφίη, descriptio murorum, picturati parietes, *Alex.* Ex τοῖχος, & γράφω.

Τοιχωρυφίαρ, ορος, ὁ, qui parietes scrutatur, qua parte aperiri possint; (2) fur. Ex τοῖχος, & ὀρύσσω.

Τοιχορύκης, ὁ, murum perfodiens. Ex τοῖχος, & ὀρύσσω.

ΤΟΙΧΟΣ, ου, ὁ, paries, murus. Etiam latus navis. Hinc

Τοιχόω, ῶ, f. ώσω, murum s. parietem facio; τοιχοῦσθαι murum fieri, Plut.

Τοιχωρυχίω, ῶ, f. ήσω, parietem effringo & perforo. Ph. τοιχωρυχῶ, expilor. Ὁ, ὁ τοιχωρυχῶν, Aristot. Plut. 165. ✝ τοῖχον, Aristot. A τοιχώρυχος.

Τοιχωρύχημα, ατος, τὸ, foramen parietis perfossi A præc.

Τοιχωρυχία, ας, ἡ, parietis effractio, seu effossio. A

Τοιχωρύχος, ου, ὁ, qui murum perfodit, furandi causa, effractor, Gl. Vet. perfossor. Ex τοῖχος, & ὀρύσσω.

Τοῖοι, *tales* nom. dual a τοῖος, *talis.*

Τοίως, *Adv.* tali modo; (2) sic, ita. A τοῖος.

Τόκα, tunc. *Dor.* pro τότε.

Τοκαρίδιον, & τοκαρύδιον, υ, τὸ, usurula, Gl. Vet. quasi a τοκάριον, quod esset a τοκὸς.

Τοκὰς, άδος, ἡ, quæ peperit & emixa est. Gl. V. parturia. A τίκτω. Unde

Τοκάω, ῶ, parturio, partui sum vicina.

Τοκέεσσι, dat. pl. *Ion.* pro τοκεῦσι, a τοκεὺς.

Τοκεὺς, ῆος, ὁ, partus, puerperium, Ph. exponitur & nativitas. A τίκτω.

Τοκεὺς, ῆος, ὁ, parens, genitor. Ab eod.

Τοκῆι, dat. sing. *Ion.* pro τοκεῖ, a τοκεύς.

Τοκίζω, f. ίσω, fœnori do, fœneror, Gl. Vet. fœnero. A τόκος.

Τοκισμὸς, ὁ, fœneratio. A τοκίζω.

Τοκιστὴς, οῦ, ὁ, fœnerator. A τοκίζω.

Τοκογλυφεῖα, ῶν, t. ήσω, tabulæ inculpo nomina eorum, quibus pecunia fœnori credita est, fœneratorem ago; (2) anatocismum exerceo. A

Τοκογλύφος, ου, ὁ, fœnerator, qui fœneri dat, qui fœnus facit; γίγαντα εἶναι ἢ τοκογλύφον Voc. in vit. Anct. p. 377. Ex τόκος, & γλύφω.

Τοκοληψία, ας, ἡ, usuræ acceptio, fœneratio. Ex τόκος, & λῆψις.

Τόκος, ου, ὁ, partus, ipse pariendi actus; (2) quod partu edunt mater, fœtus partu editus, (3) fœnus, usura. A τίκτω.

Τοκοφορέω ῶ, usuram pendo; (2) usuram accipio. Ex τόκος, & φορέω.

ΤΟΛΜΑ, ης, ἡ, audacia.

Τολμᾶ, 3. 1 præs. ind. act. *contr.* pro τολμάει, a τολμάω.

Τολμασεις 2. sing f. 1. ind. act. *Dor.* pro τολμήσεις.

Τολμάω ῶ, f ήσω, audeo. Τολμᾷ σαρκὶ χρῆν Eur Med. 583. Ἤτω τεθόλμηκ' ἔγχος εἰσχίσον τόδε; ib. 695. A τλήμα.

Τολμήεις, ήεσσα, ῆεν, audens, audax, intrepidus; (2) tolerans. Ab eod.

Τόλμημα, ατος, τὸ, factinus, quod quis perpetrare ausus est, ausum. A τολμάω.

Τολμηρία, ας, ἡ, audacia, Suic. A τολμηρὸς.

Τολμηρὸς, ρὰ, ρὸν, audax, temerarius. A τόλμα

Τολμηρῶς, *Adv.* audacter, temere.

Τολμᾷς 2. s. præs. ind. act. *Dor.* pro τολμᾶς, a τολμάω.

Τόλμησις, εως, ἡ, q. d. ausio Ph. τολμήσεις, desperatione. A τολμάω.

Τολμητὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid suscipere & adgredi audet homo audax. A τόλμαω

Τολμητίας, ου, ὁ, audax, Gl. V. Ab eod.

Τολμίστατος, ου, ὁ, audacissimus. A τόλμα.

Τολμῶσι, 3. plur. præs. ind. act. *contr.* pro τολμάουσι.

Τολμῷεν, 3. pl. præs. opt. act. pro τολμάοιεν, a τολμάω.

Τολοιπὸν, *Adv.* posthac, deinceps; (2) cæterum.

Τολύπευμα, ατος, τὸ, glomus lanæ.

Τολυπευτικὸς, ὴ, ὸν, qui novit glomerare. A

Τολυπεύω, fut. εύσω, glomero, conglomero, conglobo, necto, contexo; (2) machinor, fabricor, struo, (3) conficio, ad finem perduco; (4) ærumnas patior, labores molestos exantlo. Φεῦδος φανερὸν Θρῇξιν αἰεὶ τολυπεύσας. Eur. Rhes. 745. Τολυπεύειν ἀρχαλέας πολέμους, Il. 14, 86. A

ΤΟΛΥΠΗ, ης, ἡ, lani carpta & pexa, pila seu glomus, lanæ carptæ & ad nendum paratæ, & carminatæ in globos. Est & cucurbita agrestis.

Τομαῖος, ος, ὁ ἡ ὴ, vel τομαῖος, αία, αῖον, sectus, cæsus, succisus, rescisus; (2) idoneus ad secandum; Eur Alc. A τομὴ.

Τομάω, ῶ, sectione ego, sectione mihi opus est. Οὐ πρὸς ἰατρῶν σοφῶν δρόσοις ἐποιδὰς πρὸς τομῶντι πήματα, Soph. Aj. 583

Τομεῖον, ου, τὸ, instrumentum, quo aliquid scindi aut dissecari potest, ut forceps.

Τομὴ, ῆς, ἡ, sectio, sectura, incisio, amputatio; (2) portio sectione demensa; segmen, Gl. Vet. Τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν. Hom. Il. 1, 235. *Truncum in montibus reliquit.* Ab eod

Τομίας, ου, ὁ, sectionem seu scalprum expertus, incisionem passus; (2) castratus. Gl. Vet. τομίας χοῖρος, marialis.

Τόμιον, ου, τὸ, frustum, sectione ablatum. Ab eodem.

Τομικὸς, ὴ, όν, incisorius. Ab eod.

Τομὶς, ίδος, ἡ, forceps. Gl. Vet. τομίδες, forcipes. Ab eod.

Τομὸς, ὴ, όν, scindens, incidens, acutus, vi incisoria præditus. Ἀλλ' ἔμπνευε ἰρὸν τί τομώτερον ἢ ὀπὶ δέρνης. Call. Del. 94. A τέμνω.

Τόμος, ου, ὁ, frustum sectione seu scissione ablatum; (2) tomus, scapus chartæ, pars libri. Ab eod.

Τομὰς, *Adv.* more eorum, quæ scindunt seu incidunt; (2) acriter, cum vi penetranti, τομώτερον, penetrantius. A τομὸς.

Τονατὸς, αία, αῖον, vehemens, constantus, intentus. A τείνω.

Τονάριον, ου, τὸ, fistula, quæ musico tonos monstrat. Ab eod.

Τονία, id. quod τονόα.

Τονθλυγεῖν & τερθευγεῖν, prop. de sono aquæ ab æstu fervantis, deinde eadem quæ

ΤΟΝΘΟΡΙΖΩ, vel τονθορύζω, murmuro, vel submissa voce murmuro, susurro, submisse loquor; (2) tremo, ut ταναηρίζω. Τί ὁ τοθορύζων νηὶ ἂν φλοιὸς βάλοι πολλὰς ἀπὸς θύραζε; Aristoph. Ran. 765.

Τοιθορύζω, idem.

Τονθορυσὴς, οῦ, ὁ, murmurator. A τονθορύζω.

Τονιαῖος, αία, αῖον, toni (opi sc. sermoni opp.) magnitudinem æquans. A τόνος.

Τονίζω, accento, Gl. Vet. A

Τόνος, ου, ὁ, tonus, accentus, Ph. tenor, tenigo, Ph. intensio, & quo intenditur, ut fumis, nestis, vis rei intensiva, & impulsiva, et vesicæ, &c. A τείνω, *tendo*

Τονόω, intendo, sc. vocem; (2) roboro, firmo; (3) accentum pono alicubi. Ὅταν ἡ ὀρμὴ τῷ φθεγγομένῳ πρὸς φωνὴν τονώσῃ τὸ μέρος, Greg. A τόνος

Τονώδης, ες, ὁ, tensivus, intensivus.

Τονώσις, εως, ἡ, q. d. corroboratio, confirmatio; (2) acutus. A τονόω.

Τονωτικὸς, ὴ, όν, vim habens intendendi seu roborandi & firmandi. Ab eod.

Τοξεύομαι, fut. δσομαι, arcu jaculor. Οὐδὲ δὴ ξυσὶ τοξασοῦ, Odyss. 22, 72. Τοξεύεσθαι φατὸν, id. 8, 228. A τόξον. Unde

Τοξαλκὴς, ὁ ἡ ὴ, *Epith.* cupidinis, sagittis vim suam exercentis. Ab ἀλκὴ.

Τοξάριον, ου, τὸ, parvus arcus, arculus. Dim.

Τοξαρχὴς, ου, ὁ, præfectus sagittariorum. Ab ἀρχὴ.

Τοξεία, ας, ἡ, ars sagittandi. A τοξεύω. Unde

Τόξευμα, ατος, τὸ, quod arcu emissum est, sagitta, jaculum; sagitta, Gl. Vet. (2) ipse ictus seu jactus sagittæ aut teli.

Τοξευτὴς, ῆρος, ὁ, arcitenens, sagittarius; unde fem. τοξεύτρια, sagittaria. Ab eod.

Τοξευτὴς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Τοξευτικὸς, ὴ, όν, sagittariæ artis peritus, Gl. Vet. sagittarius.

Τοξεύω, ex arcu sagittam emitto, jaculor, arcu pero, sagittis impeto vel ferio. Gl. Vet. sagitto. Τοξεύει πᾶς τις, Arist. Av. 1192. Καὶ ταῦτα μὴ δὴ νὺξ ἐτόξευσεν μάτην, Eur. Hec. 603. A τόξον.

Τοξήρης, ες, ὁ ἡ ὴ, sagittifer arcitenens, arcu & jaculis instructus. Ex τόξον, & ἄρω, *apto.*

Τοξικὸς, ὴ, όν, sagittarius, ad sagittas aptus, τὸ τοξικὸν, sagittarii. A τοξον.

Τοξοειδὴς, ες, ὁ, idem. A βέλος.

Τοξοδάμας, *Æschyl.* Prom. vinct. 30.

Τοξοδαμνὸς, ὁ ἡ ὴ, arcu jaculisve subigens, interficiens. Ex τοξον, & δαμνάω.

Τοξοειδὴς, ους, ὁ ἡ ὴ, arcuatus, Gl. V. Ex τοξον, & εἶδος.

Τοξοθήκη, ἡ pharetra.

ΤΟΞΟΝ, ου, τὸ, arcus; (2) pharetra cum telis; (3) ars sagittaria; τόξα, tela, Ph.

Τοξοποιέω, ῶ, arcus conficio. Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς, contrahere, Aristoph. Lys. 8.

Τοξοποιία, ἡ, arcuum confectio.

Τοξοσυνὴ, ης, ἡ, ars sagittandi. A τόξον.

Τοξοτεύχὴς, ὶς, arcus faciens. A τεύχω.

Τοξότης, ου, ὁ, sagittarius, arcitenens; (2) sagittarius, i. e. sideris cœlestis nomen; (3) ap. Atticos municipes, pueriles, arcitor magistratus. Ab eod.

Τοξοτὶς, ίδος, ἡ, sagittaria, arcitenens. Callim. Hymn. in Dian. 223. A pr.

Τοξικὸς, ἡ, ὸν, peritus artis Sagittariæ. Ab ἴλκω.

Τοξοφόρος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui arcum gestat & sagittas, sagittarius; arcifer, Gl. Vet. Ex τόξον, & φέρω.

Τοξόω, ῶ, idem quod τοξεύω. Τοξῶ ἐς τὸ σφλιωὲς, Ἀφ.

Τοπάζιον, ου, τὸ, topazium, topazius lapis, gemmæ nomen. A τοπάζω.

Τοπάζιος λίθος, topazius lapis.

Τοπάζω, fut. άσω, statuo, colloco, q. d. in loco pono; (2) conjicio, suspicor, quæro, investigo. Τὸ γὰρ τοπάζειν τῷ ζῶ εἰδέναι δίκα, Æsch. Agam 1378. Ἐπεὶ τοπάζετε, Arist. Vesp. 23. A τόπος.

Τοτάλαι, Adv. olim, quondam, jampridem.

Τοπαλαΐου, antiquitus, olim. Ex inus.

Τοπῆν, Adv. perpetuo, omnino. A πᾶς.

Τοπαράπαν, Adv. omnino, prorsus.

Τοπαυτίκα, Adv. statim, tunc statim.

Τοπόσοιθε, vel τοτόσοιθεν, Adv. antea.

Τοπάρος, Adv. prius, antea.

Τοπάρχης, ου, ὁ, loci præses, qui loco alicui præfectus est, seu præest, toparcha, Ph. præfectus regionis. Ex τόπος, & ἀρχή.

Τοπαρχία, ας, ἡ, toparchia, munus toparchæ. Ph. pagus. A pr.

Τόπαρχος, ου, ὁ ἡ ὸν, idem quod τοπάρχης.

Τοπηγορία, ας, ἡ, communis loci tractatio, Longin. 11, & 31. A τόπος, & ἀγορεύω.

Τοπίδια, ων, τὰ, arma navis; Hes. Call. in Del. 314. Ἔνθεν ἀειζώνοιο θεμείλια ἴδρυε Φοίβῳ Κικρωπιάδαι πείσματι τοπίδια νηὸς ἐκείνης.

Τοπικὸς, ἡ, ὸν, localis; situs, Gl. V. Hinc ἡ τοπικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars topica, ostendens τόπους, sive locos, e quibus argumenta desumenda sunt ad probandum vel amplificandum. A τόπος.

Τοπικῶς, Adv. ratione loci; (2) per locos communes, per capita.

Τὸ πλέον, Adv. magis; (2) frequentius.

Τοπογραφία, ας, ἡ, communis loci tractatio, vel locorum descriptio. A

Τοπογράφος, ου, ὁ ἡ ὸν, locorum descriptor. Ex τόπος, & γράφω.

Τοποθεσία, ας, ἡ, loci situs vel positus. Ph. loci positio, situs, canalis, it. designatio, descriptio locorum. Ex τόπος, & θέσις.

Τοποθέτης, locorum descriptionem instituo. Ex τόπος, & inusit. θετέω.

Τοπολισία, ας, ἡ, locus accubitus, ubi quis accumbit. A κλίσις.

Τοπομαχία, ᾶς, varius in locis pugnor, i. e. modo hoc, modo illo in loco; (2) loci opportunitate utor ad pugnandum. Ex τόπος, & μάχομαι.

ΤΟΠΟΣ, ου, ὁ, locus, tractus, regio; τόποι, sedes & domicilia argumentorum *apud dialecticos*, τόπος, argumentum seu thema, quod tractatur *apud rhetores*; locus affectus, *apud medicos*; (5) vulva; (6) facultas, occasio.

Τοτοτηρητὴς, οῦ, ὁ, q. d. loci servator, vicarius; locum tenens. Ex τόπος, & τηρέω.

Τοπρὶν, Adv. prius, antea, olim.

Τοπρίδεν, Adv. antea, olim.

Τοπρότερον, Adv. prius, antea, olim.

Τοπρῶτον, Adv. primum, primo, primo loco, ante omnia.

ΤΟΡΔΤΛΙΟΝ, ου, τὸ, tordylium, seseli Creticum, herba.

Τορεία, ας, ἡ, ipsa actio cælandi, sculpendi.

Τορεύματα, ατος, τὸ, opus cælatum, Gl. Vet. torcuma. A τορεύω.

Τόρευσις, εως, ἡ, cælatura, Ph. A τορεύω.

Τορευτὴς, οῦ, ὁ, cælator. Ab eod.

Τορευτικὸς, ἡ, ὸν, ad cælaturam pertinens, seu cognitus est in cælando; (2) cælandi facult te ditus. A τορευτὴς.

Τορεύω, f. εύσω, cælo, scalpo. A

Τορεύω, cælo, Ph. Τορεῦσι πάσαν πλάκα, concinna, Arist. Thesm. 945. κύπελλον ἐδὺ, Anacr. 18, 1. A τορὸς.

Τορίαι, terebro, perterebro, ferro trajicio, pe-

netro; (2) perspicue declaro & aperio. Οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα φαεινότατον, Il. 11, 236. Τὸ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι, εἰ μὴ τέτορήσω ταῦτα, ἡ λαθήσομαι, Arist. Pace. 380. Ab eod Hinc

Τορητὸς, ὸ, vulnerabilis.

ΤΟΡΜΗ, ῆς, ἡ, vel τόρμος, ου, ὁ, modiolus rotæ, in quem axis inseritur; (2) meta; (3) carceres & repagula; (4) cursus in hippodromo; (5) vestigium rotæ; (6) fibula, uncus.

Τορικὸς, ἡ, ὸν, tornatio. A τορεύω. Unde

Τόρευμα, τὸ, quod tornando conit, (2) scobs, lamenta.

Τορνοτασπιδολυροπηγὸς, οῦ, ὁ ἡ ὸν, torno scutolytifici, vox comica, Arist. Av. 497. A τορνευτὴς, ἀσπὶς, λύρα, & πήγνυμι.

Τορνευτήριον, ου, τὸ, instrumentum, quo aliquid tornatur & excavatur.

Τορευτὴς, οῦ, ὁ, tornator.

Τορνευτικὸς, ἡ, ὸν, ad tornatorem vel tornaturam pertinens; (2) tornandi peritus. Hinc ἡ τορνευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars tornandi. A

Τορεύω, f. εύσω, torno; (2) circino describo. Τὰ ὑ τορνεύῃ, τὰ ὑ κολλομεῖ, Arist. Thesm. 59. A

Τόρνος, ου, ὁ, tornus, instrumentum quo aliquid tornatur & excavatur. A τορέω

Τορνόω, torno; (2) rotundum facio, circulo circumscribo. Τορνώσαντο ἓξ ζῶμα, Il. 23, 255. Ὅσσον τις τ' ἴδαξε νηὸς τορνωτὴν ἀνὴρ Φερτιδὸς εὐρείης, Odyss. 5, 249. A τόρνος.

Τορὸς, ρὰ, ρὸν, penetrans, acutus; (2) perspicuus, clarus. A τορέω.

Τορυεῖα, ῶ, toryna aut tudicula agito. A

Τόρυνη, ης, ἡ, id, quo in olla aliquid teritur & agitatur inter coquendum, Ph. tudicula. A τείρω.

Τορὸς, Adv. penetranter, acute, (2) perspicue, aperte, clare. A τορὸς.

Τοσάκις, Adv. toties. A τόσος. Unde

Τοσάτιος, vel τοσατίτης, tantus. Linè, πόθεν ποτὲ μεθέπεσθε πολυσπερίην χύσιν ἀνδρῶν Ἀνδράσι τοσατίοισι; Nonn. P. 6, 5.

Τοσαυτάκις, Adv. toties. A τοσοῦτος.

Τοσαυτακὰς, Adv. tot modis. Ab eod.

Τοσοῦτος, η ον, tantus. Ab ὅστος.

Τοσόνδε, τοσοῦσδε, τοσοῦδε, tantus.

Τοσταπλάσιος, ου, tantum numerum explens.

Τοσοῦτος, αύτη, οῦτο, tantus; τοσοῦτο, tantum, tanto, Ph. Ex τόσος, & αὐτὸς

Τόσσε, nom. pl. Poet. pro τόσοι, a τόσσος.

Τοσσάκις, & τοσσάκι, Poet pro τοσάκις.

Τοσσάδε, acc. sing. Dor. pro τόσον.

Τόσσος, Poët. pro τόσος.

Τόσσα, Adv. tanto, tanto magis. A τόσος.

Τότε, Adv. tunc, tum, deinde, Ph. τότε δὴ, ita demum, Ph. tum demum, Gl. V.

Τοτὲ, Adv. aliquando. Ab ὅτε.

Τοτελευταῖον, Adv. postremo, demum, denique, tandem.

Τοτηνικάδε, Adv. tunc.

Τοτρίτον, Adv. tertium, tertio.

Τόλασσον, diutius, Att. vel Dor. pro τὸ ἐλασσον, compar. a μικρὸς.

Τῆμιν, Att. vel Dor. pro τὸ ἡμῖν.

Τὴμιτον, contra, Att. vel Dor. pro τὸ ἡμιτον.

Τῆνδε, Att. vel Dor. τῇ ἐκεῖ.

Τῆνσε, contra, Att. vel Dor. pro τὸ ἐκεῖσε.

Τὰς, Ion. acc. pl. ab ὁ, ἡ.

Τατ', pro τῆτι, ἐο.

Τατὲ, & τατ.ε. Adv. interea vero, tunc; (2) hic, ibi; (3) toties. Τωτάκι τοι φάτο δαίμων, ἀπ' ὀφθαλμὸς, Call. in Jov. 44. A τότε.

Τάτερον, Att. vel Dor. pro τὸ ἕτερον.

Τῆτσι, Att. vel Dor. pro τῇ ὁ ἐστι, hoc est.

Τ τάν, g. pl. Ion. pro τάων, ab ὅστις.

Τ φα, Adv. tamdiu, donec; (2) tunc; (3) ut. Ex τὸ, & ὄφρα.

Τραγίται, οὶ, αἱ, caprae utriusque sexus genitalia habentes. A τράγος.

Τραγάκανθα, ης, ἡ, q. d. hircina spina, frutex. Ex τράγος, & ἄκανθα.

Τραγαλίζω, rodo; verbum Aristoph. Vesp. 672. quasi a τραγεῖν, a τράγω.

Τραγανον, callosum, Gl. V. & τραγανον, callosum, Ph. cartilago, al. Gl. V.

Τράγανος, ου, ὁ, herba quædam, quæ & τράγος.

Τραγάω, ῶ, hircum refero; (2) libidine incipio tentari; unde & pubesco; (3) luxurio, ut leges, arbor. A τράγος.

Τραγεῖν, a. 2. inf. act. verbi τρώγω.

Τράγειος, & τραγίσιος, hircinus; ut τραγεία, & τραγὴ, scil. δορὰ, hircina pellis; τράγειον κρέας, hircina caro, Gl. V A τράγος.

Τραγέλαφος, ου, ὁ, hircocervus, animal hirci & cervi figuram mixtam habens (2) piscis genus. Ex τράγος, & ἐλάφος.

Τράγεος, α, ον, hircinus. A τράγος.

Τράγημα, ατος, τὸ, tragema, quod secundis mensis apponitur. Ph. τραγήματα, bellaria. A τράγω. Hinc

Τραγηματίζομαι, comedo bellaria. Hinc

Τραγηματισμὸς, οῦ, ὁ, comestio bellariorum.

Τραγιαμβεῖος, ὁ, tragicambus, genus versus Iambici, cui opp. το ἰαμβεῖον κωμικὸν.

Τραγίζω, f. ίσω, v. τραγάω, Aristot. A τράγος. Unde

Τραγικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius, convenies tragicis, dignus tragicis, tragicus poeta.

Τραγικῶς, Adv. tragice, more tragicorum.

Τράγιον, seu τραγεῖον, ου, τὸ, herba, cujus folia autumno virus hirci olent. A τράγος.

Τραγίσκος, ὁ, hirculus, parvulus hircus, aut hœdus, Dim. ab os.

Τραγοβάμων, ὁ, hircinis pedibus incedens; ut Pan. Ex τράγος, & βαίνω

Τραγόκερως, hircina cornua habens. Ex τράγος, & κέρας.

Τραγοκερὴς, ὴς, ὲς, ad capros tondendos aptus. Ex τράγος, & κείρω.

Τραγοκτόνος, ου, ὁ ἡ ὸν, hircos occidens. Ex τράγος, & κτείνω.

Τραγομάλαχος, ου, ὁ ἡ ὸν, hircosus, Gl. V. hircum olens. Ex τράγος, & μαλάχη.

Τραγόποδες, πόδων, ὁ, hircinos pedes habens.

Τραγοπώγων, ωνος, ὁ, hircinam barbam habens (2) nomen herbæ.

Τραγοργανον, ου, τὸ, origanum hircinum, Nic. Al. 510. Hinc τραγοργανίτης οἶνος, vinum e tragorigano confectum.

ΤΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, hircus, caper; (2) libido & salacitas; (3) fœtor, qualis hircorum; (4) luxuries alborum, fœtus.

Τραγοσκελὴς, ές, ὁ ἡ ὸν, qui hircinis est cruribus. Ex τράγος, & σκέλος.

Τραγοφαγέω, ῶ, hircos vel capros edo. Ex τράγος, & φάγω.

Τραγῳδάριον, ου, τὸ, tragœdiola, levis tragœdia, Dim. a τραγῳδία.

Τραγῳδία, tragœdia decanto; (2) tragice decanto; (3) tragice exaggero, tragice vociferor, exclamo, deploro, tragice ostento. Τὼ τε πολυθρύλλητον ἀοιδὼ τραγῳδήσω, Luc. A τραγῳδὸς. Hinc

Τραγῳδημα, τὸ, tragœdia, tragica oratio.

Τραγῳδητὴς, οῦ, ὁ, tragœdus.

Τραγῳδία, ας, ἡ, tragœdia. Ab eod.

Τραγῳδικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius. Ab eod.

Τραγῳδιογράφος, ου, ὁ, tragœdiarum scriptor. Ex τραγῳδία, & γράφω.

Τραγῳδιδιδασκάλος, & τραγῳδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui tragœdias docet, tragicus, Arist. Thesm. 94. Ex τραγῳδία, vel τραγῳδὸς.

Τραγῳδοποιὸς, οῦ, ὁ, tragicus poeta. Ex τραγῳδία, vel τραγῳδὸς, & ποιέω.

Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ, tragœdus, qui tragœdias agit, tragicus poeta, Gl. Vet. cantator Ex τράγος, & ᾠδὴ, cantus, quoniam hirco remunerabantur, qui tragœdia vicerant.

Τράμις, vel τράμη, podex; quibusdam linea, quæ medium scrotum dividit in duas partes.

Τρανὴς, ὶος, ὁ ἡ ὸν, perspicuus, manifestus. Ἴσμεν κἀὼ τρανὲς, Soph. Aj. 24.

Τρανὸς, ὴ, ὸν, idem. Hinc

Τρανότης,

Τρανότης, ητος, ἡ, perspicuitas.

Τρανόω, clarum & perspicuum reddo, declaro, manifesto, manifestum facio, revelo; (2) illumino, illustro.

Τραπῶς, *Adv.* manifeste, aperte, diserte; exper[illegible] Ph., [illegible]bundum, clare, al. Gl. V.

Τρανωτικός, ἡ, όν, explanatorius, illustratorius. Α τρανόω.

Τράπε, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραπε, a τρέπω.

ΤΡΑΠΕΖΑ, ης, ἡ, mensa cibaria; (2) cœna ipsa, s. cibi in mensa positi; (3) mensa argentaria; (4) fiscus, aerarium; (5) dicitur & de multis rebus mensæ figuram habentibus; διακονεῖν τραπέζαις, cibum ministrare, in N. T. stipis colligendæ ac distribuendæ curam gerere.

Τραπεζεύς, έως, ὁ, mensæ adjecta, parasitus.

Τραπεζήιος, ηϊον, ῆιον mensarius, ad mensam pertinens, mensæ inserviens.

Τραπεζία, ας, ἡ, mensarum confectio.

Τραπέζιον, ου, τὸ, mensula, abaculus, figura Geometrica, Dim.

Τραπεζιτεύω, fut. εύσω, mensarius sum. Α

Τραπεζίτης, ου, ὁ, nummularius, mentularius, Phil. argentarius, Gl. V. Α τράπεζα. Hinc

Τραπεζιτικός, ἡ, ὁ, ad mensularium pertinens, Ph. τραπεζιτικὴ, arcaria.

Τραπεζοειδής, έος, ὁ ἡ ές, mensæ formam habens. Ex τράπεζα, & εἶδος.

Τραπεζοκλινέω, ῶ, ὁ ἡ ῆ, qui mensam curat & instruit, Longin. 43. Α κοιλία.

Τραπεζοκόρος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui situatur cibis appositis. Ex τράπεζα, & κορέω.

Τραπεζολοιχός, ου, ὁ, qui mensas lingit, mensarum adjecta, parasitus. Α λείχω.

Τραπεζοποιΐα, ας, ἡ, mensarum fabricatio. Α

Τραπεζοποιός, οῦ, ὁ, qui mensam instruit; (2) mensam fabricans. Ex τράπεζα, & ποιέω.

Τραπεζοῦχίνταρ, ορος, ὁ, qui in mensa discerpit.

Τραπεζοῦχος, ητος, ἡ, abstractum a τράπεζα, ap. Diog. Laer.

Τραπεζοφόρος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui mensam fert seu portat. Ex τράπεζα, & φέρω.

Τραπεζόω, mensæ impono. Α τράπεζα.

Τραπεζώνη, ης, ἡ, mensarius, mensæ fundi, ligneam mensæ habens. Ab eod.

Τραπεζώμα, ατος, τὸ, quod mensæ imponitur, ut vestis. Α τραπεζόω. Unde

Τραπεζωσία, ας, ἡ, apparatus mensæ, id quod mensæ imponitur.

Τράπεον, [illegible] act. *Ion.* pro τρέπειν, a τρέπω.

Τράπομεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* & *Dor.* pro τράπωμεν.

Τραπτάζω, verto, converto. Α

Τραπτέλος, ου, ὁν, mutabilis. Α τρέπω.

Τράπε, 2. s. a. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν, pro ἔτραπες, a τρέπω.

Τράπεζειν, acc. sing. *Dor.* pro τράπεζαν.

Τράπεσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τρέπω.

Τραπία, ῶ, mas cado in lacu. Οἱ γε μὴν ἰτέαπιον, τὸ δ' ἦκυον. Hesiod. Ἀσπ. 301. Ab eod. Hinc

Τραπητόν, vertendum, convertendum.

Τραπητός, οῦ, ὁ, calcatorium uvarum.

Τράπηξ, ηκος, ὁ, hasta. Α τρέπω.

Τρίτομμ, vertor, converter, *Ion.* pro τρέπομαι

Τρότομεν, a. 2. conj. med verbi τρέπω.

Τράπεια, ᾶς, ἡ, tabula s. corbis, ubi recentur cibi & ficus, & alii fructus. Α τέρπω.

Τραυλίζω, fut. ίσω, balbutio, balbus aut blæsus sum. Εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε φῶς μεν, τραυλίσας, Aristot. Vesp 41. Οἷς ἐξέτεσ Ζεὺ τανυλισαντὶ σκιόμφῳ, id. Nub. 860. Α τραυλὸς

Τῷ λίσπῃ ῶ, ὁ, balbuties. Α τραυλίζω.

ΤΡΑΥΛΟΣ, ὴ, ὸν, balbus, blæsus. Ἰρτυλ[illegible] est λ pro π. Vid. Plut in Alc. c. 1.

Τραυλό[illegible]ης, ητος, ἡ, balbuties. Α τραυλὸς.

Τραῦμα, ατος, τὸ, vulnus; (2) clades, strages, detrimentum bello acceptum. Α τραύω, quo quo usitatius est τιτρώσκω.

Τραυματίας, ου, ὁ, vulneratus, saucius. Α τραῦμα. Unde

Τραυματίζω, f. ίσω, vulnero, saucio. Οἱ ἢ κ' τινων τραυματισαντες ἐξέβαλον, Luc. 20, 12. Κίδνα ἢ Θύρσους ἐξαπίδιαν χθὼν, ἐτραυματίζον, Eur. Bac. 763. Τετραυματισμένος, Act. 19, 16.

Τραυματικός, ἡ, όν, ad vulnus seu vulnera pertinens, vulnerarius, i. e. vulneribus sanandis aptus.

Τραυματοποιός, ὁ, ἡ, ἡ, vulnifices, Gl. V. vulnificus. Ex τραῦμα, & ποιέω.

Τράφε, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραφε, a τρέφω.

Τράφειν, *educare*. præs. inf. *Ion.* pro τρέφειν.

Τραφέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro τραφεῖν.

Τράφεν, *mutati sunt*, 3. pl. aor. 2. ind. pass. *Ion & Boeot.* pro ἐτράπησαν, Il. 1, 251.

Τραφερός, ρὰ, ρὸν, avidus, siccus; (2) compactus, firmus; (3) alens, alendi vim habens, A dl. Rhod. 4, 281 Φάλα κελαινὴν ἐν μέσῳ ἐχεμμῆνε τραφερὴν ὅθι ἕλιξ αὐλῶ, Aratus, 1027. Ἴστα—Ἰσᾶσ', ἕως ἂ' εἶσ[illegible] ἐν ὅθι τραπείῃσι τε νῆ ὑγρῇσι, Hom. Il. 14, 308. τραφερὴ, terra arida, continens. Α τρέφω.

Τραφέτομαι 1. f. f. 2. ind. pass. v. τρέφω.

Τραφθέντας, acc. plur. aor. 1. part. pass.

Τράφεσσιν, acc. sing. a. 2. act. *Dor.* & *Æol.* pro τραφεσσιν.

Τραχέως, *Adv.* aspere. Α τραχύς.

Τραχηλιαῖος, αία, αῖον, ad collum pertinens.

Τραχήλια, ων, τὰ, edura ab exteriore parte animalium, ut cervicibus, pectore, alis, anserum & aliorum, (2) munera victimarum partes, majores sunt κῶλα. Α τράχηλος.

Τραχηλιάω, ῶ, collum seu cervicem a tollo; (3) superbio, feroeio. Ab eod. Unde

Τραχηλίζω, fut. ίσω, in collum seu cervicem supino; (2) obtorqueo collum, obtorto collo traho; (3) nudo, præbeo conficiendum; (4) converto s. convertere in cervicem ac cultum; τραχηλιζόμενοι, qui alicujus rei videndæ cupiditate incensus, convertit eo collum & caput. Διαλαμβάνων τὰς νεκυικὰς ἐτραχήλισεν. Plutarch. Πάντα ὁ ζωικὸν ἢ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς, aperta, Metaph. Hebr 4, 13.

Τραχηλιμαίω, αία, αῖον, idem quod τραχηλιάω.

Τραχήλισμὸς, οῦ, ὁ, cervicis resupinatio vel flexus. Α τραχηλίζω.

Τραχηλοκοπία, ας, ἡ, decollatio, Gl. V. τραχηλοκοπῶ, decollo. Ex τράχηλος, & κόπτω. Unde

Τραχηλοκυπία, ας, ἡ, decollatio, Gl V.

ΤΡΑΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, collum, cervix.

Τράχηλος, vel τραχιστὸς, ου, ὁ, trochlus, pilcus quidam. Ex τραχὺς, & ἑλέω.

Τραχύω, cutem aspertam reddo, ap. Jos.

Τραχυβρεγμάτια, ῶ, pro aspera incedo.

Τραχυβρεγματίας, ου, ὁ ἡ ὴ, cutem seu pellem habens asperam & scabram. Ex τραχὺς, & ῥέγμα

Τραχυγλωσσία, ας, ἡ, asperitas linguæ. Α

Τραχυγλωσσίζω, aspero, exaspero. Α τραχύς.

Τραχυόστρακος, ου, ὁ ἡ ὴ, asperum & scabrum testam habens. Ab ὀστρακον.

Τραχύπους, ποδος, ὁ ἡ ὴ, qui asperos & scabros habet pedes.

ΤΡΑΧΥΣ, εῖα, ὺ, asper, s. loci, contrapositus, s. lectorius; scripturæ, horrida, Gl. V. acer, acerbus, torvus, Ph. ferox.

Τραχυτομα, ατος, τὸ, asperitas, s. asperitio, v. c. cutis. Α τραχύω.

Τραχυστομος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Τραχύστομος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui aspero voce est, seu qui aspere loquitur. Α στόμα.

Τραχύτηλα, ω. aperiuntur. Α τραχὺς.

Τραχύτης, ητος, ἡ, asperitas, scabritas, Gl. Vet. Α τραχύς.

Τραχύφωνος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui asper & scabro corpore est.

Τραχυφωνία, ας, ἡ, asperitas vocis. Α

Τραχύφωνος, ου, ὁ ἡ ὴ, cui aspera vox est. Ex τραχὺς, & φωνὴ.

Τραχώδης, ους, ὁ ἡ ὴ, asper, durus. Α τραχύς.

Τρεχάμα, ατος, τὸ, asperitas, exasperatio.

Τραχὼν, ῶνος, ὁ, locus asper & salebrosus, Gl V. sentes, cautes. Ab eod.

Τρείτλω, *timebant*, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτρείτλω, a τρέω.

Τρεῖν, *tremere*, præs. inf. act. *contr.* pro τρέειν.

Τρεῖς, οἱ ἡ αἱ, τρία, τὰ, tres, tria.

Τρέμω, tremo, intremisco, trepido, horresco. Ἀστῶνιν ἐ τρέμουσαν ὑδαίαν Ἄιδη, Lyc. 49 Ἀνὴρ ἐ τρέμει τὸ σῶγμα, Arist. Ach. 499. Πόσον τρόμου, Eur. Andr. 808. Α τρέω.

Τρέ ν, 2. pl. in perf. ind. act. *Ion.* pro ἔτρεον.

Τρεπον, 3. plur. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτρεπον, a τρέπω.

Τρεπτὸς, ὴ, όν, qui verti potest, qui mutari potest, mutabilis. Α

ΤΡΕΠΩ, τρέψω, verto, converto; (2) in fugam converto; (3) muto; (4) verso, considero, perpendo; ἐτράπησαν, in fugam versi sunt, a. 2 pass. 3. pl. τετραμμένος, conversus, part. p ll. part. Τετραμμένην ἐκείνῳ. Sud. Η χρηματισμὸς τετραμ[illegible], Plat. ἐις τὸν κεφαλὴν ἅπαντα τὸν ζῆν τρέψῃ, Arist. Nub 40. Βούλομαι χρησῖς λόγοις τρέψαι πρὸς ἔργον νομιμον, id Av. 1455.

Τράπεσαν, *versi sunt*, 3. pl aor. 1. ind. act. *Ion & Poet.* pro ἔτρεψαν, a τρέπω.

Τρέπης, ὴ, ὁ, timidus. Α τρέω.

Τρέφειν, præs. opt. act. *per Synecp.* pro τρεφοίμην, *Int.* pro τρέφεσθαι, a τρέφω.

Τρέφος, εος, τὸ, quod nutritur, alumnus. Α

ΤΡΕΦΩ, fut. θρέψω, alo, nutrio, nutrico, educo; ἐτράφην, nutritus sum, a. 2. pass. τεθραμμένος, educatus, p. part. pass. Δεῖ σ' ὅπως πατρὸς δείξῃς ἐν ἐμοῖσι οἷος ἐξ οἵου τραφεὶς, Soph. Aj. 588. Ἥ σ' ἐθρεψάμην, Eur. Med. 1335. Ἐν ὀλορᾷ καὶ τεθραμμένα, Arist. Eq. 293. Πῶς ἂν αὖτ' ἐμοὶ ἔσω χείλεσι τρέφοιτ' ὠδῖνος; sustinuisset? Soph. Phil. 791.

Τρεχέδειπνος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui ad cœnam festinanter accurrit, parasitus. Ex τρέχω, & δεῖπνον.

ΤΡΕΧΩ, curro, festino, propero; f. m. θρέξομαι, & δραμοῦμαι; curram; aor. 2. ἔδραμον; imperat. δράμε, curre, Gl. Vet. Πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δ' λαμβάνει τὸ βραβεῖον, 1 Cor. 9, 24.

Τρέψεις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τρέψας, a τρέπω.

Τρέψειε, 3 s. a. 1. opt. act. *Æol.* pro τρέψαι, a τρέπω.

Τρέψις, εως, ἡ, conversio vel confectio ciborum, *Arist.* A τρέπω.

Τρεψίχρως, ωτος, ὁ, *Pjth.* polypi qui colorem mutat.

ΤΡΕΩ, ῶ, fut. ήσω, tremo, intremisco, trepido, timeo; (2) territus seu pavefactus fugio. Φεύγει, τρέσας μὴ θάνῃ, Soph. Oed. Col. 1238. Τοὺς φεύγοντας ἐδεισάνετε ἔτρεσαν, Luc. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐτρέσσε δ' ἐπίσσυτο κατὰ ἐπιβήμεναι ἀρούρας, Hesiod. Θεογ. 850.

Τρέω, for, Gl Vet. Hinc fut. 1. τρέσω. Σκύλα κλειτὰ τρέσαντι ἐσρῶν ἀγῶνι, Lyc. 6[illegible]. Τοι κρίων ζ λου, perforatum, Arist. Lyt. 6[illegible].

Τρῆμα, ατος, τὸ, foramen. Α τρέω.

Τρημεσίλητος, ου, ὁ, alectus; (2) qui foramina dupsit. Α τρῆμα, & σ.ζω.

Τρηματίζω, alea ludo. Α τρῆμα.

Τρηματόεις, ἐσσα, ἐεν, multis foraminibus pertusus, multa habens foramina. Α τρῆμα.

Τρηματοδὸς, οῦ, ὁ ἡ ὴ, idem & ab eod.

Τρηχὺς, ὺς, ὺ, forata, Gl. Vet. foramen. Α τρέω

Τρήρων, ωνος, ἡ, columba, Hom. Il. 5, 778. Α τειρω.

Τρῆσις, εως, ἡ, perforatio, perfossio, ejectio [illegible] Α τρέω

Τρήτος, ὴ, ὸν, *Ion.* pro τρητὸς, a τρέω.

Τρητὸς, ὴ, ὸν, pertertus, foramina habens. Ab eod.

Τραχαλὸς, ὴ, όν, asper. Α τραχὺς.

Τρηχύω, *Ion.* pro τραχύω, exaspero.
Τρηχύς, εῖα, ύ, *Ion.* pro τραχύς.
Τρηχω, asper & salebrosus sum. Τετρήχει δὲ ἀγορὴ, Il. β. 95. A τρηχύς.
Τριαγμὸς, οῦ, ὁ, victoria, proprie in triplici certamine. A τριάζω
Τριάζω, vinco in triplici certamine. A τρεῖς.
Τρίαινα, ης, ἡ, tridens; fuscina, Gl. V. Ab eodem.
Τριαινατὴρ ῆρ, ὁ, agricola, qui tridente utitur. A τρίαινα.
Τριαινοειδὴς, ὲς, specimen tridentis habens. Ab εἶδος.
Τριαινοειδῶς, specie tridentis.
Τριακαιδέκατοι, οἱ αἱ, τὰ, tredecim. Ex τρία, κὶ, & δέκα.
Τριακὰς, άδος, ἡ, trigesima dies mensis; (2) numerus tricenarius. A τρία.
Τριάκις, *Adv.* ter. Ab eod.
Τριακονθήμματος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, constans 30 nodis seu vinculis. Ex τριάκοντα, & ἅμμα.
Τριακονθήμερος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui 30 dierum est, qui habet 30 dies. Ex ἡμέρα.
Τριακοντα, οἱ, αἱ, τὰ, triginta. A τρεῖς.
Τριακονταέτης, ες, ὁ, qui triginta annorum est. Ex τριάκοντα, & ἔτος. Hinc
Τριακονταετηρὶς, ίδος, ἡ, qui 30 annorum est.
Τριακονταετία, ας, ἡ, tempus 30 annorum.
Τριακοντάζυγος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui triginta tranilra habet. Ex τριάκοντα, & ζυγὸν.
Τριακοντάκις, *Adv.* tricies. A τριάκοντα.
Τριακοντάκλινος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, triginta lectis instructus. Ex τριάκοντα, & κλίνη.
Τριακοντάμηνος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui est triginta mensium. Ex τριάκοντα, & μὴν.
Τριακονταμναῖος, ου, ὁ, qui triginta minarum seu pondo est. Ex τριάκοντα, & μνᾶ.
Τριακονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, triginta quinque.
Τριακοντάπηχυς, υος, ὁ ϰ᾽ ἡ, triginta cubitorum mensuram æquans.
Τριακοντάπους, ουν, 30 pedes æquans.
Τριακοντήρης, ους, ὁ, navis triginta ordinum. Ex τριάκοντα, & ἐρέσσω.
Τριακοντόγυιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, passus 30 æquans. Al ὀργιά.
Τριακοντορος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui triginta remis agitur. Ex τριάκοντα, & ἐρέσσω.
Τριακοντούτης ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui triginta annorum est. Ex τριάκοντα. & ἔτος.
Τριακόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a. A τρεῖς.
Τριακοσιοστὸς, αία, αῖον, qui trigesimo die, vel spatio triginta dierum aliquid facit A
Τριακοστὸς, ὴ, ὸν, trigesimus. A τριάκοντα.
Τριακτὸς, ὸν, devictus; (2) superabilis. A τριάσσω.
Τριάμαρ, ορ, quæ ter, vel sæpius nupsit. Ab ἅνηρ.
Τριάρμενος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, trinis instructus velis. Ex τρία, & ἅρμενον.
Τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius, ternio trigæ; (2) Tres personæ S. Trinitatis, Gl. V. trinitas. A τρεῖς
Τριάσσω, vinco, superbo, propr. e certamine triplici. A τριὰς.
Τριαύλαξ, ακος, ὁ ϰ᾽ ἡ, trisulcus, Gl. V.
Τριαύχην, ενος, ὁ ϰ᾽ ἡ, tria capita habens, *Epith.* Hecates.
Τριβάζεται, a. r. inf. pass. verbi τριάσσω.
Τριβάδες, ων, αἱ, fœminæ lascivæ, meretrices. A τρίβω.
Τριβακὸς, ὴ, ὸν, homo tritus, i. e. veterator, in rebus agendis exercitatus. At τριβακὸν, ὸν, τὸ, lacerna seu vestis trita, obsoletum, Gl. V. Ab eod.
Τριβαλὸς, ὸν, ὁ, tritus, lacer. Ab eod.
Τριβαλὸν, ὸν, τὸ, id, quod tertium tomos, id, quod terit fomitem. Ab eod.
Τριβαρβαρος, ου, ὁ, ter barbarus, valde barbarus.
Τριβολίσκος, ίσκου, ὁ ϰ᾽ ἡ, tres cuspides habens. Ex τρεῖς, & βέλος.
Τριβολιστὴς, οῦ, ὁ, tritor, qui fricat seu defricat. A τρίβω. Unde
Τρίβος, ου, ὁ, tritus, i. e. tritura; (2) usus, exercitatio; (3) occupatio; (4) mora, procrastinatio.

Τριβολοπρόπιλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, nugaciſſimus, inconditus, Ariſt. Nub. 999. A τρίβω, & ὑπερόπιλος.
Τρίβολος, ου, ὁ, tribulus, herba quædam; ſentis, ſpina, Gl. V. Ex τρεῖς, & βολὴ.
Τριβὸς, ὸν, ὁ, ſemita, trames, callis, limes, Ph. (2) quicquid ſtantes, cubantes, &c. terminus, ut planta pedis, &c. A τρίβω.
Τρίβραχυς, υ, ὁ, tribrachys, pes proſodicus, ex tribus ſyllabis brevibus conſtans.
ΤΡΙΒΩ, tut. ψω, tero, frico, trituro, Gl. V. τετριμμένος, tritus, Gl. V. perf. paſſ. part. Δυσυχὴ τριβεν βιον, Soph. El. 604. Ετύγχανε γὰρ ἡ τριβὰν ὰν ἱππικὴν, imperitus, Ariſt Veſp. 1418. Σόφος γὰρ ἀνὴρ, ϰ᾽ τρίβων τὰ τοιαῦτα, Eur. Med. 686. Hinc
Τριέψαμεν, 1. plur. præſ. conj. act. *Dor.* pro τρίβωμεν.
Τριβὼν, ωνος, ὁ, pallium tritum. Hinc.
Τριβωνάριον, ου, τὸ, palliolum tritum, Dim.
Τριβωνικῶς, *Adv.* modo pallii detriti. A
Τριβώνιον, ου, τὸ, palliolum tritum, lacernula detrita, Gl. V. velum, palliaſtrum, rictus, Dim. a τριβὼν.
Τριβωνοφορέω, ὰ, pallium tritum geſto.
Τριβωνοφορία, ας, ἡ, triti pallii geſtatio. A
Τριβωνοφόρος, ου, ὁ, pallium tritum geſtans, ſ. detritam veſtem, Gloſſ. Vet. pallatus. Ex τρίβων, & φέρω.
Τριγαμία, ας, ἡ, tertium matrimonium. A
Τριγαμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ter uxorem ducens, vel ter nupta. Ex τρὶς, & γάμος.
Τριγένεια, vel τριγενία, ας, ἡ, tertius generis gradus, tertia ætas, tertia generatio. A
Τριγενὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, tertia perfectus generatione; (2) tripliceem habens generationem. Ex τρὶς, & γένος.
Τριγηλάιος, ὁ, ſenex trium ſeculorum, qui ætatem Neſtoris aſſecutus, qui γηλάιος ap. Hom.
Τριγήραν, οντος, ὁ, q. d. triſenex, triſecularis, qui tres vixit ætates, valde ſenex.
Τρίγλα, ſeu τρίγλη, ης, ἡ, mullus, piſcis dictus a trino partu, quoniam ter anno parit. *Angl. a* Surmullet.
Τρίγλαυξ, ωπος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui tres oculos habet; (2) pulcherrimus. Ex τρεῖς, & γλαυκὸν.
Τρίγλας, ίδος, ἡ, mullulus, Dim. a τρίγλα.
Τριγλοβόλος, ὁ ϰ᾽ ἡ, mullos venans. A τρίγλα, & βάλλω, f. βολῶ.
Τριγλύφη, τριγλυφὶς, & τριγλυφὸς, q. d. tricalptus, tres ſculpturas ſ. triplicem cæſituram habens, vel pulcherrime cælatus, Eur Or. 1374. A γλύφω.
Τριγλωχὶν, ινος, ὁ ϰ᾽ ἡ, tres cuſpides habens, triculpis, triſulcus, Il. 5, 303.
Τριγμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor. A τρίζω.
Τριγλαβος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, tritaux, Gl. V.
Τριγονία, ὰς, tertium genus, ut nepos. A
Τριγονικὸς, ὴ, ὸν, tertio generans vel patrie s. Ex τρεῖς, & γονὴ.
Τριγράμματος, ον, tribus literis conſtans. A γράμμα.
Τριγὸς, ὸ. macies, Gl V. Vid. Θρυγὸς.
Τριγχασία, maceratio, Gl. Vet. quaſi a τριγχάω. Vid. Θριγκία.
Τριγωνίζω, in trigonum formo, ſeu in triangularem formam. A τρίγωνος.
Τριγωνοειδὴς, ίδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, triangularis, triangulæ formam habens. Ex τρίγωνος, & εἶδος.
Τριγωνίστρια, ἡ, quæ trigonum pulſat. A
Τρίγωνον, ου, τὸ, figura triangularis; (2) inſtrumentum muſicum triangularis formæ; (3) forum judiciarium Athenis, a ſimili forma. A
Τρίγωνος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, triangulus, qui eſt triangulari ſeu triquetra forma, Gl. V. trigonus, triangulus; (2) tres cuſpides habens, (3) paſtillus ad ſiſtendos dolores, dictus a figura. Ex τρὶς, & γωνία.
Τριδάκτυλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, tres habens digitos; (2) qui trium digitorum eſt, tripollicaris.
Τριδεσποτος, ον, tres dominos habens.

Τρίδυλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, cujus pater et avus, ſicut ipſe, ſervi fuerunt; item ter ſervus.
Τρίδραχμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui pretio, pondere aut menſura trium drachmarum eſt. Hinc
τρίδραχμον, ου, tres drachmæ. Ex τρεῖς, & δραχμὴ.
Τρίδυμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, trigeminus. Ex τρεῖς & διδυμος.
Τριέλικτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, triplici volumine ſinuatus, ſinuoſus. Ex τρὶς, & ἑλικτὸς.
Τριέμβολος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, triplici armatus roſtro.
Τριετὴς, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, triennis.
Τριέσπερος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, triveſperus, i. e. tres veſperas habens.
Τριέτηρ, ὁ, idem quod
Τριετηρικὸς, ὴ, ὸν, triennalis. A τριέτηρις.
Τριέτηρος, ὁ, ὸν, ſpatium trium annorum, triennium. A
Τριέτης, ίδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui trium annorum eſt, triennis; trimus, Gl. Vet. Ab ἔτος.
Τριετία, ας, ἡ, triennium. A τριετὴς. Unde
Τριετίζω, triennis ſum, triennium ago. Μάχος τριετίζων, 1 Reg. 1, 24.
Τρίζυξ, υγος, ὁ ϰ᾽ ἡ, trijugis. Ex ζυγὸς.
ΤΡΙΖΩ, f. ίσω, ſtrido, ſtrideo. Τριζὴ τὸν ὀδόντας, Marc. 9, 28.
Τρικὰς, άδος, ἡ, pro τριακὰς. A τρεῖς.
Τρικονδύμερος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, pro τριακ.
Τριάκοντα, triginta, *Ion.* pro τριάκοντα, ubi reliqua quærenda.
Τρικοντόρος, ου, ὁ, ſc. ναῦς, v. τριακ.
Τριημερία, ας, ἡ, triduum. A τριήμερος.
Τριημερόνυκτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, tres dies & tres noctes durans. Ex τρεῖς, ἡμέρα, & νύξ.
Τριήμερος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, q. d. triduanus, tres dies durans, ſ. a tertio die durans, Gl. V. triduus; τριήμερος ὑπόθεσις, competendinatio, Ph. Ex τρὶς, & ἡμέρα.
Τριημιπόδιον, ου, τὸ, tres dimidiati pedes.
Τριημιτονιον, ου, τὸ. tonus cum dimidio.
Τριημιχοινίς, ικος, ἡ, chœnix cum dimidio, terni ſemiſextarii.
Τριημιωβόλιον, ου, τὸ, obolus cum dimidio.
Τριηραρχεια, trierarchi munere fungor; (2) ſumtus præbeo ad triremes. Οὐκὰν ἐθέλεις γε τριηραρχεῖν ταυτὴ ἀξιὸς διὰ ταῦτα, Ariſt. Ran. 1183. A τριήραρχος
Τριηράρχης, ου, ὁ, triremis, ſeu triremium præfectus, (2) qui in publicam triremem ſeu publicos triremes ſumptus ſuppeditat. Ex τριήρης, & ἀρχὴ Hinc
Τριηραρχία, ας, ἡ, triremis, ſeu triremium præfectura, (2) triremium tutela
Τριηραρχικὸς, ὴ, ὸν, ad trierarchum pertinens.
Τριηραρχος. Vide τριηράρχης.
Τριηρεὺς, έως, ὁ, tibicen in triremi. Ab αὐλὸς.
Τριηρετικὸς, ὴ, ὸν, ad triremes pertinens. A τριήρης.
Τριηρημιολία, ας, ἡ, navis minor juſta triremis, & quidem dimidiata tres remorum ordines habens Ex τριήρης, & ἡμιολος, *ſeſquialter*, Νῆας ζωὸ ἡμιολίας, Appian. B. Mithridat.
Τριήρης, ους, ἡ, triremis; (2) poculi genus. Ex τρὶς, & ἐρέσσω. Hinc
Τριηρικὸς, ὴ, ὸν, ad triremem pertinens.
Τριηρίτης, ου ὁ, qui triremi vehitur; (2) remex, qui remos agit. Ab eod.
Τριηρονόμος, ου, ὁ, trierarchus, præfectus triremi. Ex τριήρης, & νόμος.
Τριθαλασσος, ſ. τριθάλαττος ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, trimaris. Ex τρεῖς, & θάλασσα.
Τριθαλὴς, ὲος, ὁ ϰ᾽ ἡ, ter virens ſeu florens. Ex τρὶς, & θάλλω.
Τριθήμερος, ος, ὸν, nudius tertianus, Gl. V. Ex τρίτη, & ἡμέρα.
Τριθεία, ας, ἡ, deitatis ternio, qua tres dii ſtatuuntur. Ex τρὶς, & θεός.
Τριθεῖς, ων, οἱ, Tritheitæ, qui tres deos eſſe ſtatuunt. A τριθεία.
Τριθρονος, ὸν, tribus ſoliis, ſedibus conſtans. *Epito.* SS. Trinitatis.
Τρίιππον, ου, τὸ, triga, Gl. V. Ab ἵππος.
Τριϰαλίνδητος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ter volutatus; (2) ſæpe volutatus. Ex τρὶς, & καλινδέω.
Τριϰάρηνος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, triceps. A κάρηνον.

Τριϰαρηνος,

Τρίκαρπος, ος, ὁ ἡ, triferus, i. e. ter fructus quotannis reddens.

Τρίκερων, tricornium, Gl. V. A κέρας.

Τρικέφαλος, ος, ὁ ἡ, tria habens capita, Gl. V. triceps, tricapitinus. A κεφαλή.

Τρίκλι.. ος, ον, ὁ ἡ, tribus lectis instructus. Hinc τὸ τρίκλινον, ου, triclinium, conclave tribus lectis instructum; (2) tres lecti contigui. Ex τρὶς, & κλίνη.

Τρίκλυστος, ος, ὁ ἡ, ter, i. e. sæpius elutus. Ex τρὶς, & κλύζω.

Τρίκλωστος, ος, ὁ ἡ, ter ἐκ ductus seu nexus. Ex τρὶς, & κλάθω.

Τρικοκκος, ος, ὁ ἡ, triplicis fœtus grano, tria ferens grana.

Τρικολωνος, ος, ὁ ἡ, triplicem habens collem, vel tres colles.

Τρικορυθος, ος, ὁ ἡ, idem quod

Τρικορυστὸς, tres galeas s. cristas in galea, gestans.

Τρικόρυφος, ος, ὁ ἡ, triplicem habens verticem. Ex τρὶς, & κορυφή.

Τρικόρωνος, ος, ὁ ἡ, qui tres cornicis ætates degit; (2) cujus vita est admodum longæva. Ex τρὶς, & κορώνη.

Τρικότυλος, ὁ, tres cotylas capiens, ebibens. A κοτύλη.

Τρίκουρος, ος, ὁ ἡ, ter tonsus. A κείρω.

Τρικρανὴς, ους, ὁ ἡ, trifidus, Suic. Ex τρὶς, & κρᾶνον.

Τρίκρανος, ος, ὁ ἡ, triceps. Ex infd.

Τρικυαθος, ος, tres cyathos capiens.

Τρικυμία, ας, ἡ, magnus fluctus, Lat decumanus, *Isyn.* (2) risus, quo quis velut fluctibus obruitur, Plat. de Rep. 5. τρικυμίαν λάβω, Id. in Euthydem. P. Ex τρὶς, & κῦμα.

Τρικωλος, ος, ὁ ἡ, tria membra habens. Ex τρεῖς, & κῶλον.

Τριλαζωνος, ος, ὁ ἡ, tres lacenas continens.

Τριλαμπὴς, ές, ὁ ἡ, tri splendore micans, valde splendens. Ex τρὶς, & λαμπὼ.

Τριλιθος, ος, ὁ ἡ, trigeminus, Gl. V.

Τριλινον, κοσμικὸν ἱματιον, trifilum vestimentum, *ornatus mulieb.* Gl. V.

Τριλιτρον, ου, τὸ, tripondium, Gl. Vet Ex τρὶς, & λίτρα.

Τρίλισσος, ος, ὁ ἡ, ter, i. e. multis precibus petitus, sæpe oratus. Ex τρὶς, & λισσομαι.

Τρίλοβος, ον, tres lobos habens

Τριλογὴν, tribus modis dico, ut idem verbum tribus terminationibus. A λόγος

Τριλοφία, ας, ἡ, trium cristarum gestatio in galea, gestatio galeæ, quæ tres cristas habet. Ex τρὶς, & λόφος

Τρίμαμμα, tritavia. Ex τρὶς, & μάμμη.

Τριμερὴς, ές, ὁ ἡ, tripartitus, in tres partes divisus; (2) triplex. A μέρος.

Τριμερίζω, fut. ίσω, in tres partes divido. A τριμερὴς.

Τριμερῶς, tripartite, Gl. V.

Τρίμετρος, ος, ὁ ἡ, tribus verbibus constans. Ex τρεῖς, & μέτρον

Τριμηνιαῖος, αία, αῖον, trimestris; (2) qui tertio mense maturescit, Gl. Vet. trimenstruus.

Τρίμηνος, ος, ὁ ἡ, idem. Ex τρὶς, & μὴν.

Τριμίτιος, ία, ιον, ternis textus licii. Ex τρὶς, & μίτος.

Τρίμιτος, ος, ὁ ἡ, idem & ex iisd. Gl. V. triplex.

Τρίμμα, ατος, τὸ, quod tritum seu intritum est, potio ex aromatis intritis, seu cum aromata sunt intrita, Ph. moretum; (2) homo, qui se in aliqua re diu exercuit, vafer, fraudulentus. A τρίβω.

Τριμμὸς, οῦ, ὁ, tritus, tritura, Gl. V. trames. Ab eod.

Τρινηαῖος, αία, αῖον, qui trium minarum est. Ex τρεῖς, & μνᾶ.

Τρημοιρία, ας, ἡ, tres partes, tripla portio. Ex τρὶς, & μοῖρα. Hinc

Τριμοιρίτης, ου, ὁ, qui tres partes accipit, triplicarius.

Τρίμορος, ὁ ἡ, idem.

Τρίμορφος, ος, ὁ ἡ, triformis; τρίμορφος Ἑκάτη, Trivia, Gl V. Ex τρὶς, & μορφή.

Τρίμιξος, ος, ὁ ἡ, tria habens ellychnia. Ex τρὶς, & μύξα.

Τρίναξ, ακος, ὁ, tridens, *instrumentum rusticum* A τρεῖς.

Τρίνυκλον, ου, τὸ, trinoctium, Gl. V. A νὺξ

Τριξὴς, ῆ, ὲς, triplex, pro τριπλοῦς.

Τριξόλης, ου, ὁ ἡ, exitio dignissimus, peritissimus. Ex τριξὸς, & ὄλλυμι.

Τριοβολαῖος, five τριοβολιμαῖος, αία, αῖον, triobolaris, tres obolos pondere vel pretio æquans; (2) vilis, nullius pretii. Ex τρεῖς, & ὀβολὸς.

Τριόβολον, ου, τὸ, tres oboli. Vid. τριώβολον.

Τριοδεία, ας, ἡ, trivium, Gl. V. A τρίοδος.

Τριοδῖτις, ιδος, ἡ, q. d. trivia, Dianæ epith.

Τριοδίοισιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro τριοδοις.

Τριοδοντία, ας, ἡ, piscatus. A τρίοδους.

Τριοδόντιον, ου, τὸ, tridens, fuscina, Gl. V.

Τριοδὸς, ου, ἡ, trivium. Ex τρὶς, & ὁδὸς, via

Τριόδους, οντος, ὁ ἡ, tridens; fuscina Gl Vet. Ex τρὶς, & ὀδὰξ.

Τριοζος, ος, ὁ ἡ, in tres ramos divisus, vel filios, seu trinodis. Ex τρὶς, & ὄζος.

Τριόζυγιος, ον, tres passus æquans.

Τριορία, ας, ἡ, trifinium, Gl. V. Ab ὅρος.

Τριορκὴς, & τρίορκος, ος, ὁ, triorcha, buteo, species quædam accipitris. Ab ὄρχις.

Τριοφθάλμης, ου, ὁ ἡ, q. d. trioculus, cui tres sunt oculi; (2) gemmæ nomen.

Τριπαὶς, τρίπαιδος, ὁ ἡ, cui tres sunt liberi. Ai τρίπαιδες, Plut. in Numa. cap. 10.

Τρίπαλαι, *Adverb.* q. d ter olim. i. e. jam inde a priscis temporibus, primo & omnium vetustissimo sæculo.

Τριπάλαιος, ος, ὁ ἡ, qui est trium palarum. Ex τρεῖς, & παλαιὸς.

Τριπάλτης, ος, ὁ ἡ, ter vibratus, ter exsiliens. Vox Tusc. pro vehementissimus, acerrimus. A ἅλλομαι

Τριπάμπους, ους, ὁ, octavus.

Τριπανδρίαι, ων, tribus virginibus constans.

Τριπανδρὸς, ος, triplicem aditum habens.

Τριπάνορος, ος, qui tres dominos habuit, Lyc.

Τριπάτρις, ος, ὁ ἡ, trifolius, tria habens ... Φύλλα. Ὠιδὴν τριπάτριδα, Call. in Jov. 80. A πάτηλον.

Τριπηχυαῖος, ον, idem quod

Τριπήχυς, εος, ὁ ἡ, tricubitalis, trium cubitorum

Τριπιθήκινος, ίνη, ινον, ter seu valde simiam referens. Ex τρὶς, & πίθηξ.

Τρίπλαξ, ακος, ὁ ἡ, triplex, velut ex tribus cristis constans.

Τριπλανὴς ὲς, trivagus.

Τριπλασιάζω, f. άσω, triplico, triplo majorem facio. A

Τριπλάσιος, ία, ιον, triplo major seu amplior. A τριπλᾶ, vel τριπλόος.

Τριπλασίως, tripliciter, quam plurimum.

Τριπλεθρος, ος, ὁ ἡ, qui trium jugerum est. Ex τρὶς, & πλέθρον.

Τριπλεκὴς, ους, ὁ ἡ, triplicatus, ter plicatus. Ex τρὶς, & πλέκω.

Τρίπλευρος, ος, ὁ ἡ, tria latera habens. Ex τρὶς, & πλευρὰ, vel πλεῦρον.

Τριπλῆ, *Adv.* tripliciter, triplicato. A τριπλοος.

Τριπλικὸς, ος, ὁ ἡ, triplex, Gl. Vet. Ex τρὶς, & πλοκὴ.

Τριπλόος, ον, ὁν, *contr.* τριπλοῦς, ῆ οῦν, triplus, triplicatus. A τρεῖς.

Τριπλῶς, trifariam, Gl. V. A præc.

Τριποδὴς, ος, ὁ, tripedalis, tripedaneus. A τρίπους.

Τριποδηφορία, ᾶς, tripodem aufero, vel fero. Ex τρίπους, & φορέω.

Τριπόθητος, ος, ὁ ἡ, ter desideratus, desideratissimus, exoptatissimus.

Τριποδίζω, tripedio, Gl. V. A τριπόδης.

Τριπόδιον, ου, τὸ, parvus, tripus, Gl. V. tripodium, Dim. a τρίπους.

Τριποδίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Τριποδίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Τρίπολις, εως, ἡ, triurbs, triplex urbs, trecio, tribus urbibus constans. Τριπόλιος εἰ. 7. ν, famosum, qu. per tres, h. e. multas, urbes notum, Soph. A. 871.

Τριπόλισσος, ον, multiplex. A πολίζω, pro πολέω, Soph.

Τρίπολος, ος, ὁ ἡ, ter versus seu versatus; Hom. Il 18, 542. Odyss. 5, 227. Ex τρὶς, & πολέω.

Τριπονητος, ος, ὁ ἡ, ter elaboratus; (2) ter textus. Ex τρὶς, & πονέω.

Τρίποροθος, ος, ὁ ἡ, ter captus & direptus. Ex τρὶς, & πόρθω.

Τρίπους, ος, ὁ, idem quod

Τριπυος, όδος, ὁ ἡ, tripus, Ph. tripes, cortina.

Τριπρατος, ον, ter venditus. A περάσκω.

Τριπρόσωπος, ος, ὁ ἡ, tres habens facies, seu trieps. Ex τρὶς, & πρόσωπον.

Τριπτὴρ, ῆρος, ὁ, tritor; (2) instrumentum, quo aliquid teritur; (3) vas in quo aliquid teritur. A τρίβω.

Τριπτήριον, ου, τὸ, instrumentum quo aliquid teritur. Ab eod.

Τριπτὴς, ου, ὁ, tritor; (2) famulus, qui herum suum tricatur. Ab eod. Unde

Τριπτὸς, ὴ, όν, tritus, contusus, concisus.

Τρίπτυχος, ος, ὁ ἡ, triplex, triplicatus. Ex τρεῖς, & πτυχὴ.

Τριπωλος, ος, ὁ ἡ, tres equos habens, Gl. V. τρίπωλον, triga; & τριπώλα, trigæ.

Τρίῤῥυθμος, ον, tribus pedibus constans, sc. versus.

Τρίῤῥυμος, ον, trijugis, *Epith.* currus.

Τρις, *Adv.* ter; (2) sæpe. A τρεῖς.

Τρισάγιος, ος, ὁ ἡ, vel τρισάγιος, ία, ιον, ter sanctus, i. e. sanctissimus.

Τρισαίνεσος, ον, tribus fontibus perennans.

Τρισαθλιος, ία, ιον, ter miser, miserrimus.

Τρισαλιτήριος, ος, ὁ, sceleratissimus, improbissimus.

Τρισάλυτος, ος, ὁ ἡ, omnium minime dolorem afferens; (2) pergratus, jucundissimus.

Τρισάνθρωπος, ος, ὁ, ter homo, i. e. miserrimus.

Τρισάποτμος, ος, ὁ ἡ, infortunatissimus. Καὶ νὺν ὁ τρισάποτμος ὑπὸ τριχὸς ἤρτηται, Epigr.

Τρισαχισδὲς, ὁ, qui ter palmam ob strenuitatem obtinuit, fortissimus.

Τρισάσμενος, ίνη, ινον, lubentissimus.

Τρισάωρος, ος, ὁ ἡ, ter, i. e. admodum intempestivus.

Τρισεινὰς, άδος, ἡ, ter nonus dies mensis, i. e. vigesimus septimus. Ex τρὶς, & εἰνὰς, nonus dies. Ex τρὶς, & ἐννέα.

Τρισέλλιος, ος, ὁ ἡ, q. d. trilunis, i. e. tres lunas habens. Ex τρὶς, & ζελλὼ.

Τρισιζάλης, perditissimus.

Τρισίπαρχος, ος, ὁ, maximus prætor.

Τρισευδαίμων, ονος, ὁ ἡ, ter beatus, i. e. fortunatissimus, felicissimus.

Τρισήλιος, ος, ὁ ἡ, ter fulgens, i. e. fulgentissimus.

Τρίσημος, ον, tria tempora habens, ut Trochæus, & Iambus.

Τρισκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim.

Τρισκαιδεκαέτης, ος, ὁ, qui tredecim annorum est Ex τρισκαίδεκα, & ἔτος.

Τρισκαιδεκάμηνος, ον, qui est tredecim mensium.

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ἡ, qui tredecim cubitorum est, Theocrit. 15, 27.

Τρισκαιδεκασάσιος, ον, qui est ad alterum, ut terdecies ad unum.

Τρισκαιδεκαῖος, ον, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. A

Τρισκαιδέκατος, ατη, ατον, decimus tertius.

Τρισκαιδεκαφόρος, ος, ὁ ἡ, tredecim ferens (sc. fructus.) Ex τρισκαίδεκα, & φέρω.

Τρισκαιδεκήτης, ες, tredecim annorum natus. Ab ἔτος.

Τρισκαιδεκήρης, εος, sc. ναῦς, navis tredecim ordinum. Ex τρισκαίδεκα, & ἐρέσσω.

Τρισκα-

Τρισκακοδαίμων, ονος, ὁ ἡ, infortunatissimus, Arist. Ach. 1029.

Τρίσκαλμος, ον, qui tribus remis agitur

Τρισκατάρατος, ος, ὁ ἡ, exsecrabilissimus, detestabilissimus; (2) triduo ter.

Τρίσκελης, ους, ὁ ἡ, tria habens crura, qui tribus nititur cruribus. A Σκέλος.

Τρισκοπάνιστος, ος, ὁ ἡ, ter pistus, ter pistillo tubefactus. Ex τρὶς, & κόπανον.

Τρισκυρίως, sæpe, diligenter, verbo, vel purgo, vel orno.

Τρισλιστος, ος, ὁ ἡ, terna & tripartita germinatione, genitali succo turgescens.

Τρισμακαρ, αρος, ὁ ἡ, beatissimus. Ex τρὶς, & μάκαρ, aut μακάριος.

Τρισσαχάριος, ία, ον, idem, Arist. Nab. 165.

Τρισσακχάριστος, η, ον, idem.

Τρισσαίζιστος, η, ον, ter maximus.

Τρισμός, ῆ, ὁ, fluidor. A τρίζω.

Τρισμυριοστοὶ οἱ, tricies mille, seu triginta millia.

Τρισμυριόπαλαι, Adv. jamdudum.

Τρισοἰζυρώτατος, ος, ὁ, calamitosissimus.

Τρισόλβιος, ὁ ἡ, ter quaterque beatus.

Τρισολυμπιονίκης, ου, ὁ, qui ter in ludis Olympicis vicit.

Τρισπιθαμος, ον, ὁ ἡ, tres spithamas longus, bipedalis. Ex τρὶς, & σπιθαμή.

Τρισπονδεῖον, ου, prop. in quo ter libatur, s. sæpe libatur, v. τριτόστ.

Τρανάκις, Adv. ter. A τρισσός.

Τρισσάτος, η, ον, tertius, ternus. A τρισσός.

Τρισσαχῆ, tribus locis. A τρισσάκις.

Τρισσόω, ter, vel tertium facio. A

Τρισσός, vel τρισσὸς, ἡ, όν, triplex; (2) ternus, trinus; (3) ties. A τρεῖς. Hinc

Τρισσάκις, ter.

Τρισσοκέφαλος, ον, triceps. A κεφαλή.

Τρισσόω, ter vel tertium facio; (2) triplico. A τρισσός.

Τρισσῶς, Adv. tripliciter, trifariam; (2) tertio, i. e. tertia vice.

Τρισσοδρόμος, ος, ὁ ἡ, tria habens stadia. Ex τρὶς, & σταδιον.

Τρισσάρχης, ου, ὁ, dux, princeps, princeps principum. Ex τρὶς, & ἀρχή.

Τρίσσωμον, ου, τὸ, domus trium contignationum; (2) altitudo tr. contig. (3) tertia contignatio. Ex τρὶς, & σῶμα.

Τρίσσωος, ος, ὁ ἡ, tria habens tecta, triplici tecto operitus. Ex ὠόν.

Τριτιχος, ος, ὁ ἡ, trifurcus, Gl. V.

Τρεσσιχεί, triplici serie, triplici ordine. A

Τρησιχος, ος, ὁ ἡ, tribus ordinibus constans, in trium versuum ordines atque strophas explicatus.

Τρισομος, ος, ὁ ἡ, tria habens ora seu ostia, (2) cui triplex est acies. A στόμα.

Τρισύλλαβος, ος, ὁ ἡ, tribus constans syllabis. Ex τρὶς, & συλλαβή.

Τρισυφής, ής, ές, e tribus compositus.

Τρισύπατος, ος, ὁ, ter consul.

Τρισυπόστατος, ος, ὁ ἡ, tres hypostases habens. Ex τρὶς, & ὑπίστημι.

Τρισχίλιοι, αι, α, ter mille.

Τρισχιλιοφόρος, ον, 3000 ic. amphoras capiens. Lexic. navis.

Τρίσχοινος, ος, ὁ ἡ, trifuleus, Gl. V.

Τρισχοινίς, ος, ὁ ἡ, tres schœnos continens.

Τρισωμάτος, ος, ὁ ἡ, tricorpor. A σῶμα

Τρισωμος, ος, ὁ ἡ, idem & ex usu.

Τριταγωνίστης, ου, ὁ, tertius fabulæ partes agens, sum terminus actor, Dem. A

Τριταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui tertias fabulæ partes & ultimas agit.

Τριτταίζω, tertiana febre laboro. A τριταῖος.

Τριτταῖος, ος, ὁ, tertianus; τριταῖοι φλύκται, ex ultimo febris termino. Ab eod.

Τριτιαῖος, Adv. more febrium tertianarum, (2) alterius & tertio quoque die.

Τρεσσοστὸς, ἡ, όν, idem quod τριτόστος.

Τριτωνίς, idem quod τριτογένεια.

Τρισσός, ἡ, όν, tertius, ternus; (2) triduanus, qui tertio quoque aliquid facit, seu cui tertio quoque aliquid accidit, Gl. Vet. τριταῖος, tertianus. A τρεῖς.

Τριτταιοῦσα πυρετὸς, febris tertianæ naturam habens. Ex τριταῖος, & εἶδος.

Τριτιλαπέλιος, α, ον, idem quod

Τριτολαπέλιος, ος, ὁ ἡ, qui trium est talentorum. Ex τρεῖς, & τάλαντον.

Τριτίλλος, αινα, ιν, miserrimus.

Τριτάνυστος, η, ὁ ἡ, ter extensus, longus. Ex τρὶς, & τανύω.

Τριτάτοισιν, dat. pl. m. *Ion.* pro τριτάτοις, a τρίτος; Hom. Il. 1, 252.

Τρίτατος, άτη, ατον, tertius. A τρίτος.

Τριτοτηγενὴς, ὲς, ὴ, trineptis. A τριτογενὴς.

Τριτόγονος, ος, ὁ, trinepos.

Τριτεῖαι, αἱ, ῆ, tertiæ partes, tertia palma. A τρίτος.

Τριτάς, άδος, ἡ, tertia medimni pars. A

Τριτεύω, τ εὔσω, tertius sum, tertium obtineo. A τρίτος.

Τριτημοριαῖος, ία, ιον, qui facit tertiam partem, tertia pars. Ex τρίτη, & μοῖρα.

Τριτημορίζω, tertio, in tres partes divido, Gl. V.

Τριτημόριον, ου, τὸ, tertia pars rei, trieus. Ex idem

Τριτημερὶς, ίδος, ἡ, tertia pars, tertia portio, i. e. una de tribus. Ex id.

Τριτοβάκτης, ὁ ἡ, *Eubul.* baculi cui innitimur, qui tertii pedis vicem præstat. A βάκτρον.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Tritogenia, Minervæ *Epith.* Ex τριτὸς, *Bœot* caput, & γένομαι, natus or; qua ex capite Jovis patris vel a τρίτος, quia tertia mensi die.

Τριτομηνὶς, ίδος, ἡ, tertia mensis dies. Ex τρίτος, & μὴν.

Τριτον, *Adv.* tertium, tertio. A τρίτος.

Τριτοπάτωρ, ορος, ὁ, tertius pater, proavus.

Τρίτος, η, ον, tertius. A τρεῖς

Τριτοστὸς, ὴ, όν, sæpe libans. A Στείβω.

Τριτοσπορὶς, ὁ ἡ, nepos vel neptis. A σπορὰ.

Τριτοστάτης, ου, ὁ, qui præfuit seu præcentori tertius est, qui tertias partes tenet. Ex τρίτος, & ἵστημι.

Τριτόω, ῶ, fut. ώσω, tertio facio; (2) in tres partes divido. A τρίτος.

Τριπλάσιος, α, ον, triplex. A

Τριπλοῦς, ἁ, όν, & τριπλόος, όη, ῆ, sacrificium porcetum, sue, baco, & ariete constans. A τρεῖς

Τριτὸ ἀφ' ἑαυτοῦ, tertio per se.

Τριτοπάτωρ, & τριπάτωρ, ορος, ὁ, qui præest tertiæ parti tribus. Ex τρίτος, & ἀρχή.

Τρίτος, vel τριτὸς, ὴ, όν, tertius; (2) tertium, tertia pars, (3) ties. A τρεῖς.

Τριττύς, ύος, ἡ, tertio loco. A τρίτος

Τριπλοκαλὶς, ίδος, ἡ, triplicata chalinx, ties in frenos, Ex τρὶς, & φαλαγξ.

Τριφυὴς, ὲς, triplex, triformis; (2) qui tribus modis datur Ex τρὶς, & φύω.

Τριχάντης, ου, ὁ ἡ, maximo ornatu, an intribus, Theocrit. 15, 81. Ex τρὶς, & φιλέω

Τρίφυλλος, η, ον, trifolium, Ph. *Angl.* Trefoil A φύλλον.

Τριφυλλὶς, ίδος, ἡ, ὁ ἡ, terna folia habens, trifolium. Ex τρὶς, & φύλλον

Τριφυλὴς, ὲς, tribus tres habens. A φυλή.

Τριχᾶ, *Adv.* in tres partes, trifariam, in tres partes. A τρεῖς, τρὶς.

Τριχάπαξ, quæ in capilli & cutis gitantur, Gl. Vet. Ex Θρὶξ, & ἅπτω.

Τρίχαλος, ος, ὁ, hirsutus, squalidus a θρὶξ, τρίχος, comæ, Il. 5, 71. Od. 6, 176

Τρίχας, αντος, ὁ, turbi species. A θρὶξ.

Τριχάω, ῶ, scindo pilos. A θρὶξ.

Τριχὰ ἀφ' ἑαυτοῦ, tertio per se. Unde

Τριχὰ ἀφ' ἑαυτοῦ, Pom. Il. 2, 661 idem.

Τριχὶς, ίδος, ἡ morbus, qui vexatur nutrix in lactantes, quibus pilum hauserit, pilaris morbus. A θρὶξ, *pilus*.

Τριχίας, ου, ὁ, piscis nomen. A τριχὶς.

Τριχίασις, ως, ἡ, vitium in oculis, cum pili in palpebris, pungentes & inutiles enascuntur; (2) adfectio, quum in urinis feruntur quædam capillis albis similia; (3) gilare malum in mammis. A

Τριχίον, ου, τὸ, pilus. Ab eod.

Τριχινος, ίνη, ινον, qui ex pilis est, cilicinus. A θρὶξ, *pilus*.

Τριχὶς, ίδος, ἡ, piscis quidam ossa pilis similia habens. Ab eod.

Τριχόβοσκος, ος, ὁ ἡ, pilos arrodens. Ex θρὶξ & βρόσκω.

Τριχοβρῶτες, αι οἱ, pilos arrodentes, tineæ, teredines. Ex θρὶξ, & βρώσκω.

Τριχοβρωτήριον, ου, τὸ, vermiculus pilos arrodens Ex id.

Τριχοειδῶς, *Adv.* pilorum seu capillorum modo. Ex θρὶξ, & εἶδος.

Τριχόθεν, *Adv.* tribus e locis. A τριχῆ.

Τριχοκινησις, ου, ὁ ἡ, tinea chœnicum capite. Ex τρὶς, & χοινιξ.

Τριχοκόμος, ος, ὁ ἡ, qui comæ curam impendit, capillorum studiosus. Ex θρὶξ, & κόμη.

Τριχοκοσμητὴς, οῦ, ὁ, comæ ornandæ artifex. Ex θρὶξ, & κοσμέω.

Τριχοκουρία, ἡ, tonsura comæ. A κουρά.

Τριχολαβίον, ου, τὸ, vel τριχολαβὶς, ίδος, ἡ, volsella. Ex θρὶξ, & λαμβάνω.

Τριχολογέω, pilos lego seu colligo, aut floccos. Ex θρὶξ, & λέγω.

Τριχόμαλλος, ος, ὁ ἡ, villosus. Ex θρὶξ, & μαλλὸς.

Τριχορία, ας, ἡ, triplex chorus. A χορὸς.

Τριχορρόα, ῶ, fut. ήσω, pilorum seu capillorum defluvio laboro. Ex θρὶξ, & ῥέω.

Τριχορρύης, ου, idem, Ex θρὶξ, & ῥέω, *fluo*.

Τριχοτομέω, pilos dejico.

Τοιχοτομία, in tres partes divido. Ex τρίχα, & τέμνω

Τριχοτομία, ας, ἡ, sectio seu partitio in tres partes Ex id

Τρίχω, *Adv.* tripliciter, tribus in locis. A τριχῆ.

Τρυχες ων, tres coryphæi capitis.

Τριχοφυέω, ῶ, capillos produco, Gl. V. τριχοφυῶ, oppilo, & τριχοφυεῖν, crinire.

Τοιχοφυὴς, ὲς, ὁ ἡ, capillos producens, Ex θρὶξ, & φύω

Τριχόστολος, ος, ὁ ἡ, toga habens capillata, seu [illegible] Ex θρὶξ, & στολὴ.

Τριχόω, pilorum seu capillorum defluvio laboro, Gl. V. τριχῶ, capillo; τετριχωμένος, tectus, Gl. V. [illegible] Hierocl. στολῶ τετριχωμένῳ. Theodor. A θρὶξ.

Τριχωτὸς, ὴ, όν, tricolor. Ex τρὶς, & χρῶμα.

Τριχρὼς, ωτος, ὁ ἡ, idem. A χρὼς.

Τριχτὸς, ὴ, όν, tricolor textus, densus textura. Ab υφή

Τριχῶδης, ες, ὁ ἡ, pilosus, villosus, Gl. Vet. [illegible] e pollucus, capillis similis, capilli speciem referens. A θρὶξ.

Τρίχωμα, ατος, τὸ, capillamentum, Ph. pilorum villositasque tegmen. A τρίχωσις.

Τριχῶς, *Adv.* tripliciter, trifariam, in tres partes. A τρίχα.

Τρίχωσις, ως, ἡ, q. d. capillatio, pilorum crudito vel pro uctio, (2) pilorum inversio, plane medium, Gl Vet. pilositas, capillamentum. A τρίχωσις.

Τρίωρος, ος, ὁ ἡ, pilosus, pilis intextus, crinitus, capillatus Ab eod.

Τρίψις, ως, ἡ, part. act. *Dor.* pro τρίψας, a τρίβω

Τριψαντες, *cos. qui tritum*, acc. pl. m. ejusd.

Τρῖψη ης, ἡ, assiduitas in labore. A τρίψις, & ἔργον.

Τρίωνος ος, ὁ, dies tero, diem extrudo, Οὐ ναὶ διατρίψας, κατελὴς τριήμερον, Arist Vesp 845 Ex τρίψις, & ἡμέρα.

Τρίψις, ως, ἡ, tritus, tritura; (2) tritus seu tritio. A τρίβω.

Τριωβολιαῖος, α, ον, triobolaris. A

Τριώβολον, ου, τὸ, triens, Gl. Vet. Ex τρὶς, & ὀβολὸς.

Τρισσυπία

Τριωνυμία, ας, ἡ, tria nomina. A

Τριώνυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, tria nomina habens. Ex τρίς, & ὄνομα.

Τριόνυχος, ον, tres cuspides habens, tridens. Ab ὄνυξ.

Τριώροφος, ος, ὁ ἡ ἡ, tres habens contignationes, qui super tres laqueari vel culmine est, triplex habens tectum. Ex τρίς, & ὄροφος.

Τρομαίειο, 3. plur. præf. opt. med. Dor. pro τρομέοιντο, a τρομέω.

Τρομείοντι, 3. pl. præf. ind. *Dor.* pro τρομέουσι.

Τρομερὸς, ρὰ, ρὸν, tremulus, trepidus. A τρομέω.

Τρομέω, ὦ, tremo, trepido; (2) contremisco; (3) horreo, timeo aliquem. Τρομέεσκε δέ τι φρένα νηΰς, Il. 15, 627. Τὸν τε τρομέουσι καὶ ἄλκαρ, ib. 14, 203. Τρομέοντο δὲ οἱ φρένες ἔντοσθε, ib. 16, 10. A τρέω.

Τρομικὸς, tremebundus, Gl. Vet. A τρόμος.

Τρομοποιῶ, tremefacio, Gl. V.

Τρόμος, ου, ὁ, tremor, timor, Ph. A τρέμω. Hinc

Τρομώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, tremulus, trepidus.

Τροπαῖον, vel τροπαῖον, ου, τὸ, monumentum conversionis, i. e. fugæ hostium, tropæum, Ph. A

Τροπαῖος, αία, αῖον, is, cujus fit conversio, seu qui convertitur. A τροπή.

Τροπαιοῦχος, ου, ὁ, tropæum tenens, vel in cujus potestate sunt tropæa. Ex τρόπαιον & ἔχω.

Τροπαιοφορία, ας, ἡ, tropæorum gestatio in triumpho. A

Τροπαιοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, tropæum gestans. Ex τρόπαιον, & φέρω.

Τροπαλίζω, verto. A τροπή. Hinc

Τροπαλισμὸς, οῦ, ὁ, conversio, mutatio.

Τροπάω, ῶ, verto, converto; τροπάομαι, ῶμαι, vertor. Μηδὲ τροπάασθε φύζηνδε, Il. 13, 606. A τροπή.

Τροπάω, ῶ, verto, in fugam verto. Ἀτὰρ καλχάντα γε ἐπὶ τρέπε Ἀθηναίη, Il. 18, 220. Ab eod.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, conversio, versio, mutatio, conversio in fugam. Gl. Vet. conflictatio; Τροπὴ χειμερινὴ, bruma, Ph. τροπὴ θερινὴ, solstitium. Sed & de æquinoctio dicitur τροπή. A τρέπω.

Τροπὶς, ιδος, ἡ, ut τροπὶς οἴνου, q. d. vinum versum, fugiens, vappa. A τροπή.

Τροπικὸς, ὴ, ὸν, tropicus, de conversionibus solis, ut τροπικοὶ κύκλοι, tropici circuli, τροπικὰ σημεῖα, signa in Zodiaco, ubi fiunt τροπαί. Αἱ τροπικαὶ λίξεις, figuratæ dictiones. A τρέπω, vel τροπὸς.

Τροπικῶς, adv. tropice, per tropum, figurate.

Τρόπις, ιος, vel ιδος, ἡ, carina, ima navis pars, *metaph.* principium. Τὸν μὲν ἐπὶ πρώτης τροπιῆς βεβαῶτα. Hom. Odyss. 5, 130. A τρέπω.

Τροπολογία, ας, ἡ, tropicus & figuratus sermo, (2) sermo ad emendationem morum directus. Ex insq.

Τρόπος, ου, ὁ, mos, moris, ratio, ritus, consuetudo, studium, institutum, facta, mores, ingenium, indoles, animus; tropus, in verbis deflectio a communi usu. A τρέπω.

Τρόπις, ἡ, ὁ, rudens & funis nauticus, lorum, quo remus scalmo alligatur. Ab eod.

Τροπφορία, mores & ingenium alicujus fere seu taleo. Τεταραχωτατὴ χρὴ νῶι ἔτροπ. φόρησεν αὐτὰς ὡς τὴν ἐκεῖνον, Act. 13, 18. Ex τρόπις & φορέω

Τροπόω, in fe am verto & vinco. Τῶν κακῶν ἐκ ἡ τετροπ., Luc. A τρέπω Hinc

Τροπωτὴρ, ῆρος, ὁ, funis seu lorum, quo remus ad scalmum alligatur.

Τρόφαλις, ίδος, ἡ, caseus, quod ex lacte coagulato fit, instrum e recenti & tenero caseo. Gl. V. cestrum. A τροφὰς quod non nunquam idem significat, quod πηγανοτὰς ἄρτος, vid. Hom. Odyss. 16, 476. Occurrit τροφαλὶς apud Athenæum 10, 21. & Samuel 1, 17. A τρέφω.

Τροφεῖον, ου, τὸ, merces seu præmium nutritionis & educationis. Gl. Vet. alimonium, nutrimentum, alimentum. A

Τροφεὺς, έως, ὁ, altor, nutritor. A

Τροφέω, ἀ, alo, nutrio, aio A τροφὸς.

Τροφέω, ὦ, alo, nutrio. A τρέφω. Unde

Τροφὴ, ῆς, ἡ, victus, cibus, esca, pabulum, alimonia, Ph. τροφαὶ, cibaria. Gl. V.

Τρόφι κῦμα, magnus fluctus ventorum ex citatus, pro τρόφιμον. A τρέφω.

Τρόφιος, ία, ὸν, dulis, alumnus. A τροφὴ.

Τρόφιμος, ίμη, ίμον, alimentum præbens, alens, herus, qui famulum fit, (2) alumnus, is, quem domi nostræ alimus, Ph. nutricius; & alumnus, Phil. Ab eod.

Τρόφις, ίος, ὁ ἡ ἡ, bene nutritus, crassus, pinguis, educatus, adultus, magnus, *Subst.* cibus. Ab eod. Hinc

Τροφοδὴς, έντος, bene altus, & nutritus, ideoque crassus, pinguis. Κύματα τροφοδῆντα, Il. 15, 621. A τροφή.

Τροφὸς, ὸς, ἡ, altrix, nutrix, nutricula. A τρέφω.

Τροφοφορέω, ῶ, fut. ήσω, educo, educationis molestias perfero. Τροφοφόρησε σε Κύριος ὁ Θεὸς σου, Deut. 1, 31 A

Τροφοφορὸς, ὸς, educator. A τροφὴ, & φέρω.

Τροχάδης, ες, ὁ ἡ ἡ, alimento abundans; (2) densus, coagulatus. A τροφή.

Τροχάζω, fut. άσω citato gradu feror, propero, festino. Τέθρακοσσι τροχάζει, Eur. Hel. 730 Τροχάζειν ὅτι ταδίως ἐν τοῖς ὅπλοις, Polyb. A τρέχω.

Τροχαϊκὸς, ὴ, ὸν, trochæis constans, trochaicus. A

Τροχαῖος, αία, αῖον, cursorius, cursui aptus, vel qui cursu fit; trochæus, pes metricus, constans priore longa & posteriore brevi. A τρέχω.

Τροχαϊκῶς, per trochæum, vel, -æos.

Τροχαλία, ας, ἡ, rota, quæ circumagitur ad aquam educendam, trochlea. A

Τροχαλὸς, ὴ, ὸν, velox, citus, curiens; (2) rotundus, circulinus, *non in vsu.* circulus. A τρόχος.

Τρόχαλος, ου, ὁ, septum aulæ, cortis, macies ex rotundis lapidibus, (2) rotundus lapillus. Ab eod.

Τροχάνδα, *Adv.* cito, velociter, cursim.

Τροχαντὴρ, ῆρος, ὁ, pars puppis; (2) genus tormenti; (3) coxæ caput. A τροχάζω.

Τροχάω, curro, cursito; τροχῶν & τροχάσα, curriens. *Part.* pro τροχῶν, ῶσα, ὰσα. Ἄρκλοι ἅμα τροχάσι, τὸ δὴ κάλλιστα μάξαν, Arat. Phæn. 27. A τρέχω. Unde

Τροχηδὸς, ὰ, ὸν, & τροχερὸς, rotundus, volubilis in modum rotæ, (2) curriens, citus.

Τροχηλασία, ας, ἡ, rotarum agitatio & cursus, agitatio. Ex τρόχος, & ἐλαύνω.

Τροχηλάτης, ου, ὁ, agaso, rotam impellens. Gl. Vet. rotor. Τοὺς μὲν ὀκτὼ τροχηλάτει μαΐσαισιν, exagitat, Eur. Or. 31.

Τροχηλάτης, ου, ὁ, aniga. Ex insq.

Τροχηλία, ας, ἡ, v. τροχαλία.

Τροχήλατον, ου, τὸ, plectrum & ex insq.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, rotæ vestigium, orbita. A τρόχος, ιτία. Hinc

Τροχὶς, ίδος, ἡ, cursor, nuncius.

Τροχίζω, rota torqueo, radius rotæ distinctum circino.

Τροχίλος, ου, ὁ, id. quod τροχαλία. A

Τροχίλος, sive τροχιλὸς, ου, ὁ, avicellæ nomen, trochilus, regulus, rex avium. A τρέχω

Τροχιὰν, ῶσα, ὸν, cursor, nuncius, pedisequus; (2) diligens. Ab eod.

Τροχίσκος, ου, ὁ, rotella, Gl. V. rotula; (2) pastillus, Ph. A τροχὸς.

Τροχὸω, ῶ, in orbem circumago. A τροχὸς & ὅλος.

Τροχοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, rotæ seu orbis speciem gerens, rotundus, figuræ orbiculatæ. Ex τροχὸς, & εἶδος.

Τροχόεις, όεσσα, όεν, rotundus; (2) incurvus, volubilis in modum rotæ vel orbis. A τροχὸς.

Τροχοπέδη, ης, ἡ, sufflamen, quo rotarum cursus ligatur, seu lignum, quod per duas trajectum rotas, cursum sistit. Ex τροχὸς, & πέδη.

Τροχοποιέω, ῶ, rotas facio, Arist. Plut. 512. A τροχὸς & ποιέω.

Τροχοποιὸς, οῦ, ὁ, rotarum faber. Ab eod.

Τροχὸς, οῦ, ὁ, cursus; (2) locus, in quo curritur, in quo se cursu exercuant. A τρέχω.

Τροχὸς, οῦ, ὁ, rota. Ab eod.

Τροχόων, τροχόωσα, currens. Vide τροχάω.

Τροχόωσαν, nom plur. f. g. *Poet.* pro τροχόωσαι, ex τροχάουσαι, a τροχάω, propero.

ΤΡΥΒΛΙΟΝ, aut τρύβλιον, ου, τὸ, catinus, paropsis, patina.

Τρυβλόλιον, ου, τὸ, locus in quem reconditur triticum, Hes. Ex τρύπη, & βολή.

Τρυγάω, ῶ, f. ήσω, fruges colligo; (2) uvas carpo, vindemio, *Metaph.* fruor, percipio. Οὐδὲ ἐκ βατῶν τρυγῶσι σαφυλίδ, Luc. 6, 44. ἀμπελον, Apoc. 14, 19. βότρυας, ib. ver. 18. Ἀλλ' ἐρήμας ἄρδ' ἄτω ῥᾳδίως τρυγήσειν, Arist. Vesp. 632. Hom. Il. 18, 566. A τρύγη.

Τρυγηρὸς, ὰ, ὸν, fæculentus. A τρύξ.

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, vindemia. A τρύξ.

Τρυγήτωρ, ορος, ὁ, vindemiator, qui demit & colligit cereales fruges & uvas. A τρυγάω Unde

Τρυγητήριον, το, torcular, torculare, Gl. V.

Τρυγητὴς, οῦ, ὁ, vindemiator.

Τρυγητικὸς, ὴ, ὸν, vindemialis, Gl. V.

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, vindemia, vindemiæ tempus.

Τρυγηφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, cerealium frugum comestor. Ex τρύγη, & φάγος.

Τρυγοφόρος, ὁ ἡ ἡ, uvæ seu uvarum ferax; (2) frugum ferax. Ex φέρω.

Τρυγὼν, όνος, ἡ, fæx, fex, Gl. Vet. amurca, Gl. V. de oleo. A τρύξ.

Τρυγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, fc. οἶνος, vinum fæculentum, vino reliquiæ cum sua fæce. A τρύξ.

Τρυγώζω, f. σω, fæculentus evado, *Aret.* A τρυγὼν.

Τρυγώνος, ὴ, ον, fæculentus; (2) idem quod τρυγώδικος, ut τρυγικὸς χορὸς.

Τρυγώνιος, ία, ιον, fæcatus, e fæcibus expressus. Ab eod.

Τρυγοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, fæce victitans. Ex τρύξ, & φάγω.

Τρυδάφνω, ῶ, fæcem percolo. A τρύξ & δάφνη.

Τρυγοπιὰς, ὰ, ὸ, vas vimineum, quod coli loco ponitur vino recens calcato & e torculari effluenti. Ex τρυξ, & ἵπος.

Τρυγῶσαν, 3 pl. præt. opt. act. *Poet.* pro τρυγήσαι, τρυγήσειαν, a τρυγάω.

Τρυγωδέω, convitiis incesso. Ὅς τις ὀπίσσω χολωθεὶς τρυγῳδῶν, Arist. Vesp. ult.

Τρυγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, fæcis plenus; (2) fæcem referens, fæculentus.

Τρυγῳδία, ἡ, comœdia. Hinc

Τρυγῳδικὸς, ὴ, ὸν, comicus.

Τρυγῳδὸς, οῦ, ὁ, qui fæcibus perunctæ facie, & cetera vectus convitiis incessit prætereuntes, comicus Poeta. *Frm.* A τρυξ, & ᾠδὴ.

Τρυὸν, όντος, ὁ, tuitur, (2) pisces marinus. Ab

Τρύζω, f. υσω, v. τρυζέω. Ἀ δ' ἐλελυζὼ Τηλεγόνη ἐν σκυλακίοις βαθὺν τρύζουσιν ἀκάθαρτον, Theocr. 7, 130. Ὡς μή μοι τρύζητε πάρος μῦθοι ἑλιχθέντ' ἀλλος, Il. 9, 311. Τρύζ' ὀλοφυρόμενος, *Od.* 16, 548.

ΤΡΥΗΛΗΣ, υος, ὁ ἡ ἡ, vel truhis, aut pocillum a τρύω, vel, *ut alius placet* clavus. Ab eod. ex ησος. Lucian.

Τρυλίζω vel τρυλλίζω, idem quod τρίζω.
Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, foramen a terebra; (2) veterator, longo rerum usu veluti tritus. A τρύω. Hinc
Τρυμαλιά, ᾶς, ἡ, foramen.
Τρυμάτιον, ὑ, τὸ, parvum foramen. Dim.
Τρύξ, υγός, ἡ, vinum recens, mustum nondum percolatum; (2) fæx vini, fæx olei; (3) scoria ferri. A τρύω.
ΤΡΥΠΑ, ης, ἡ, foramen; (2) terebra.
Τρυπάνη, ης, ἡ, terebra. A τρύπα. Hinc
Τρυπανίζω, f. ίσω, terebro, pertundo.
Τρυπάνιον, τὸ, Dim. a
Τρύπανον, ὑ, τὸ, terebrum, terebra; (2) veterator. A
Τρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebro, perforo, pertundo, etiam de coitu dicitur, cum derivativis. Τρυπᾷν ἀμφότερα τὰ ὦτα, Xen. A τρύπα.
Τρυπανοχεῖρος, ὁ, tenebræ manubrium. Ab ἔχω.
Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen. A τρυπάω.
Τρύπησις, εως, ἡ, tenebratio. Ab eod.
Τρυπητής, οῦ, ὁ, terebrator. Ab eod.
Τρυσάνωρ, ορος, ὁ ᾗ, virum atteres, i. e. conficiens, excrucians, emacerans. Ex τρύω, & ἀνήρ.
Τρυσίβιος, ὑ, ὁ ᾗ, vitam vexans, vitæ molestus, Arist. Nub. 420. Ex τρύω, & βίος.
Τρυσίππιον, τρύσιππον, vel τρυσιππεῖον, ὑ τὸ, nota, quæ inuritur equo longo labore trito & contecto. Ex τρύω, & ἵππος.
Τρύσις, εως, ἡ, adflictio, ærumna. A τρύω.
Τρυσός, ὰ, όν, adflictus, æger. Ab eod.
Τρυτανεύω, expendo, Gl. V. A τρυτάνη.
Τρυτάνη, ης, ἡ, trutina. A τρύω, pro τράω.
Τρυφάλεια, είας, ἡ, galea tres conos habens. Ex τρεῖς, & φαλός
Τρυφαλίς, ίδος, ἡ, caseus, pro τροφαλίς.
Τρυφάω, ῶ, fut. ήσω, delicate vivo, delicius indulgeo, laute vivo; (2) efferor & exsulto lætitia; (3) insolens sum, & arrogans. Gl. Vet. τρυφῶ, luxurior, abundo. Σεμνὸν, τρυφῶσαν (ἔγκλημα) Arist. Nub. 48 τρυφᾶν ταῖς ἡδοναῖσι, Isocr. Ἐτρυφήσατε ὅλη τ' ἡμέρ, Jac. 5, 5. A τρυφή.
Τρυφιρεινόομαι, idem. Hinc τρυφερεινωθείς, emollescens, aor. 1. part. pass. Arist. Vesp. 686.
Τρυφερόομαι, idem & ab eod.
Τρυφερόζωος, ὑ, ὁ, molliter, laute, delicate vivens.
Τρυφερός, ᾶ, ρόν, tener, mollis, delicatus. A τρυφή.
Τρυφεροτριχων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, mollis, delicatus, Epith. vestis.
Τρυφερότης, ητος, ἡ, mollities. A τρυφερός.
Τρυφεροχρώς, ῶτος, vel τρυφεροχρωτος, ὑ, ὁ ᾗ ἡ, habens cutem teneram, delicatulus. A χρὼς, cutis.
Τρυφή, ῆς, ἡ, deliciæ, mollities, luxus, delicata vitæ; (2) insolentia, fastus. A θρύπτω. Hinc
Τρυφηλός, ὴ, ὸν, delicatus, delicis deditus.
Τρύφημα, ατος, τὸ, id, ex quo delicæ percipiuntur; (2) delicias. A τρυφάω.
Τρυφητής, οῦ, ὁ, delicarum confectator, delicatæ vitæ amator, helluo, vorax. Ab eod.
Τρυφητίζω, ᾰ, delicias capto. A pr.
Τρυφητικός, ὴ, όν, libidini & voluptati deditus. Ab eod.
Τρύφος, εος, τὸ, fragmentum, frustum. A θρύπτω.
Τυχηρὸς, ᾶ, ρόν, attritus & lacer in modum τυχοῦς. A τρυχος.
Τρύχινος, ίνη, ινον, tritus & fessus, consutus & pannis attritus. Ab eod.
Τρυχίον, ὑ, τὸ, pannus attritus seu lacerus. Dim. a τρύχος.
Τρύχνος, idem quod στρύχνος, ap. Poët.
Τρῦχος, vel τρῦχος, εος, τὸ, pannus lacerus & attritus; (2) attritio. A τρύχω.
Τρυχόω, ῶ, f. ώσω attero, absumo, exhaurio, consumo; τετρυχωμένος, afflictus, p. pass. Anal. Τετρυχωμένος καμάτοις, Herodian. A τρύω. Hinc

Τρύχωσις, εως, ἡ, vexatio, adflictio, confectio.
Τρύχω, f. ξω, adfligo, Gl. V. τρύχῃ, carpitur, Ph. Μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι, Theog. 909. Πτωχὸν δ' ὰν αν τις καλέσι τρύζοντα ἐπιόν, Odyss. 17, 388. Ευώμα χρόνῳ τρυχόμενος, Soph. Aj. 609. Ἐνθυμίοις συναῖς τ' ἀναιδρώτοις τρύχειν, id. Trach. 112. A
ΤΡΥΩ, tero, attero, vexo, divexo, defatigo, exhaurio, domo, conficio, adfligo, eneco & macero, Gl. V. adflicto. Τετρυμένως ἠλιώ, Plato, γήρᾳ κὴ πενίῃ, Epigr.
Τραγάλια, ων, τὰ, beliana, Gl. Vet. Arist. Plut. 797. A
Τραγάλιος, ὰ, ὁ, edulis. A τράω.
Τραγλη, ης, ἡ, caverna seu foramen rosione factum. Ab eod.
Τραγλεταὶ, hirundinum species in cavernis nidulantium. A τραγλη.
Τραγλοδύνω, cavernam fubeo, in cavernam me subduco, ingredior in cavernam. Ἠτις (χελὶν) ἀριστ' Ἡ κὲ τραγλοδύνοιλα (μὲ) κὲ τρώγλῃ ἰρεινεὶ, Hom. Batr. 52. Ex τρώγλη, & δύνω, jubeo.
Τραγλοδυτεῖω, ῶ, f. ήσω, idem & ex nfd. Unde
Τραγλοδύτης, ὰ, ὁ, qui cavernas subit, qui in cavernis se subducit, Troglodytes, genus Afrorum.
Τραγλοδυτικὸς, ὴ, όν, cavernas subiens; (2) pertinens ad Troglodytas. A pr.
Τραγλοδυτικῶς, Troglodytarum more.
Τραγλόδυτος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod τραγλοδύτης.
Τραγῳσας, acc. pl. f. g. part. præt. act. Dor. pro τραγήσας, a τράω.
ΤΡΩΩ, f. τρώξομαι, rodo, comedo. Τρώγειν ἄγραυλα μᾶλλ' ἀεία, Odyss. 6, 90. ῥαφάνους, id. Batr. 53.
Τρώεσσι, dat. plur. Poët. pro Τρωσὶ, a Τρὼς.
Τρωθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi τιτρώσκω.
Τρωκτὴς, ὴ, ὁ, comestor, vorator; (2) impostor, versutus, deceptor; (3) piscis quidam. Gl. V. tructa piscis. A τρώγω.
Τρωκτὸς, ὴ, όν, qui comedi potest aut solet, edulis, esculentus, edui aptus. Ab eod
Τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus; (2) damnum, detrimentum, clades, Ion. pro τραῦμα. A τιτρώσκω. Hinc
Τρωματίας, ὰ, ὁ, saucius, vulneratus.
Τρωματίζω, f. ίσω, saucio, vulnero.
Τρωτινύα, vel τρωτινυμὶ, idem, Sch. Arist.
Τρωξ, γὸς, gurgulio, vermiculus, qui legumina arrodit. Gl. V. curculio.
Τρώξαλλις, ιδος, ἡ, grillus, accetaria, Ph. cicada, al. Gl. V. A τρώγω.
Τρώξαλα, τὰ, rami tenelli qui a pecore arrodi solent. Ab eod.
Τραξάσιο, gen. sing. Æol. pro τροχοῦ.
Τραξαρίης, ὰ, ὁ, carnivorus, non dicitur nisi in Batrachom. Ex τραξις, & ἀλής.
Τρωξιμος, ὴ, ὸν ᾗ ἡ, qui comedi potest aut solet, edulis. A τράω.
Τραξις, εως, ἡ, esio, rosio. Ab eod.
Τρωπάσκετο, vide τρωπάω.
Τρωπάω, Poët. pro τροπάω, τρωπάσκετο in fugam vertebatur, imperf. Ion. pro ἐτρωπᾶτο, Il. 11, 567.
Τρῶσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔτρωσε, a τιτρώσκω. Unde
Τρωσις, εως, ἡ, vulneratio, vulnus, ictus.
Τρωσμὸς, ὁ, idem & ab eod.
Τρωσω, f. 1. ind. act. v. τιτρώσκω. Unde
Τρωτὸς, ὴ, όν, vulneratus, lædus; (2) vulnerabilis, qui vulneran ledive potest.
Τρῶυμα, ατος, τὸ, Ion. pro τραῦμα, vulnus.
Τραχάω, ῶ, curro, Poet. pro τροχάω. Ῥίμφα μάλα τραχῶσι, Hom. Il. 22, 163.
Τρωω, vulnero. Οἵτινά σε τρώσει μελιηδὴς, ὅστις κ' ἄλλος βλήσει, ὃς ἂν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' ἄσιμα φαγὼν Hom. Odyss. 21, 293.
Τὺ, Dor. pro σὺ.
Τυγχάνω, f. τεύξομαι, vel τυχήσω, sum; (2) accidit ut sim, forte fum, contingo, evenio, accido; (3) adsequor, pr. scopum attingo, adipiscor, impetro, Gl. Vet. ἔτυχεν, confecutus est, Gl. Vet. ὁ τυχὼν quilibet, Ph. τυχόντος, adepti, Ph. τῇ τυχούσῃ, qualibet, Ph. aor. 2. Τυχὼν ἀνὴρ, vulgaris, Longin. 9. Τυχόντων ζυγώμασι, ἐλάᾳ, εἰρήνῃ, βοηθείαις, δίκῃ &c. Dem. Καὶ κάρτ' ἐπαίνω τοξικῇ σφὸς χῶν ἐμοῦ, Soph. Aj. 527. Ἀπίθανες, εἰ τ' ἄξιος ἐυγχανες, Arist. Av. 1229. Κεἰ δ' ὀλίγιστον, ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχανει μηδὲν κακὸν, Eur. Her. 628.
Τυκάνη, ης, ἡ, tribula, Ph. A τύκω.
Τυκίζω, fut. ίσω, fculpo, polio. Τύκισε δ' (λίθας) ἐτύκιζον αἱ Κρίκιος τοις ῥύγχεσιν, Arist. Av. 1133. A
Τύκος, sive τύκης, ου, ὁ, instrumentum ferreum, quo Opicidæ utuntur in poliendis lapidibus. A τύκω.
Τυκτὸς, ὴ, όν, factus, fabricatus. Μηδ' ἄρ' ἐς θάρσ' Ἄρηα τῶτον μαιμώοντα, τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον. Hom. Iliad. 5, 831. i. e. *præter naturam asitum malum.* Ἐκ τύχω.
Τύκω, pario; τετύκοιτο parabant, pro ἐτύκοντο, imperf. Τετύκοντο δαῖτα, Il. 1, 467. δορπον, Odyss. 12, 307. A τύχω.
Τύλα, sive τύλη, ης, ἡ, callus; (2) culcita, lodix. A τυλος.
Τυλαύχην, ία, ον, callosus. Τυλαύινα ἕλκεα, Arist. A τύλη.
Τυλεία, ας, ἡ, & τυλεῖον, ὑ, τὸ, & τυλία, ας, ἡ, culcita. Ab eod.
Τυλίσσω, sive τυλιττω, f. ξω, in modum culcitæ convolvo; (2) perscrutor, indago. Οὐδ' ἐτυλίχθη τὰν ψυχὰν, Theocr. 23, 54. Ab eod.
Τυλόεις, όεσσα, callosus. Ab eod.
ΤΥΛΟΣ, ὑ, ὁ, callus, seu callum, cutis in aliqua corporis parte obdurata ex labore vel opere; (2) clavus ligneus vel etiam nodus; etiam pudendum apud Hes. Et τύλοι pl. pili supercilliorum, Poll. Hinc
Τυλόω, ῶ, f. ώσω, callosum reddo, callum obduco; τυλῶμαι, calleo, Gl. Vet. p. pass. τετυλωμαι calleo, Gloss. Vet. p. pass τεθυλωμένος, callosus, Gl. V. p. part. pass. Ὁ μὲν χαλινὸς ἄχαν ταῖς γνάθοις ἐνχλεῖν τυλοῖ τὸ σῶμα, Xen.
Τυλώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, callosus, Ph. tuberosus. Ab eod.
Τύλωμα, ατος, τὸ, callum.
Τύλωσις, εως, ἡ, occallescentia.
Τυλωτὸς, ὴ, όν, nodosus.
Τυμβὶς, ίδος, ἡ, venefica, quod circa sepulchra versetur.
Τυμβικὸς αὐδὴ, vox sepulchralis. A τύμβος.
Τυμβεία, ας, ἡ, tumulatio, inhumatio. A τυμβεύω.
Τυμβίτης, ὰ, ὁ, sepulchralis. A pr.
Τύμβος, ὁ, ἄλος, το, id, quod busto infertur, cadaver. A
Τυμβεύω, f. εύσω, busto infero, tumulo, sepelio, (2) devoro, in ventre quasi sepelio. Σᾶμα τ' ἀΐδαο τάμοι, Soph. Aj. 1082. χοὰς, id. Fl. 408. Οὐχ ἁδὲ ναύλας ὁλκὰς μύλους τυμβεύομεν, Eur. Hel. 960. A τυμβος.
Τυμβήρης, ους, ὁ ᾗ ἡ, conditus monumento. Ex τύμβος, & ἀρω.
Τυμβογέρων, οντος, ὁ, & senex sepularis, sepulcrum.
Τυμβοδόμος, ὑ, ὁ ᾗ ἡ, qui in monumentis pascitur, monumenta obsidens. Ex τύμβος, & νέμω, pasco.
ΤΥΜΒΟΣ, ὑ, ὁ, bustum, sepulchrum, tumulus.
Τυμβοχοέω, ῶ, f. ήσω, tumulum struo, tumulo, sepelio, humo adgesta tego. Ex τύμβος, & χοὸς, seu χέω.
Τυμβοχοὴ, ῆς, vel τυμβοχόη, ης, ἡ, tumulus; Hom. Il. 21, 323.
Τυμβόχοος, ex nfd. idem quod
Τυμβοχωστὴς, ὑ, ὁ ᾗ ἡ, busto vel sepulchro adgesto exstructus; (2) effossus. Ex τύμβος, & χωστὸς, e terra exstructus.
Τυμβωρυχέω, busta eruo, busta fodiendo aperio, ut sepulchra deprædor, sepulchra deprædor. Τυμβωρυχία,

Τυμβαρυχία, ἡ, sepulchrorum effossio. A
Τυμβωρύχος, ου, ὁ ἡ, busta eruens, spoliator mortuorum. Ph. vespillator, sepulchri violator, Arist. Ran. 1266. Ex τύμβος, & ὀρύσσω.
Τύμμα, ατος, τὸ, ictus, vulnus, plaga. A τύπτω.
Τυμμή, ῆς, ἡ, idem & ab eod.
Τυμπανίας, ου, ὁ, ut τυμπανίτης ὕδρωψ, hydropis species quo venter ut tympanum intenditur, pulsuque sonat. A τύμπανον.
Τυμπανίζω, f. ίσω, tympanum pulso seu tundo; (2) fustibus cædo, et. fustibus ad necem cædo, (3) quo a. lento supplicio adficio. Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, Hebr. 11, 35. Ab cod.
Τυμπάνιον, ου, τὸ, parvum tympanum. Dim.
Τυμπανισμός, οῦ, ὁ, tympani pulsatio.
Τυμπανιστής, οῦ, ὁ, tympanista, qui tympanum pulsat. A τυμπανίζω. Hinc
Τυμπανιστρία, ας, ἡ, tympanistria, quæ tympanum pulsat.
Τυμπανίτης, ου, ὁ, v. τυμπανίας.
Τυμπανίτις, ιτος, ὁ, idem.
Τυμπανοειδής, ές, ὁ ἡ, tympano similis. Ex τύμπανον, & εἶδος.
Τυμπανον, τὸ, tympanum, instrumentum quo pulsato sonus ciebatur; (2) pulvis, machina ad quam devincti plagis adficiebantur, (3) fustis, bisulcus. A τύπτω.
Τυμπανοστρεπτης, ου, ὁ, ἡ, tympanorum flexu gaudens. A στρέφω.
Τυμπανώδης, ες, ὁ ἡ, tympano similis, tympanum referens. A τύμπανον.
Τύν, tu. Dor. pro σύ.
ΤΥΝΟΣ, vel τυνός, parvus, Hel. τυνὸς, id. Theoc. Hinc
Τυνάτος, parvulus, parvulus, tantillus.
Τυνόζα, lutum calceo, Arist. P. 1157. A
Τυνταζ. ω, ς, lutum, Hel.
Τυνταλώδης, ες, ὁ ἡ, lutosus. A præc.
Τύντανον, ου, τὸ, id quod τυμπανον.
Τυντις, ίδος, ἡ, malleus. A τύπτω.
Τυπεος, α, ον, percussio, verberatio; (2) plaustrum, plaustri. A τύπτω.
Τυπη, ῆς, ἡ, ictus, percussus, plaga; Hom. Il. 5, 587. A τυπίω.
Τυπικος, ἡ, ὁν, figuratus, symbolice innuens & figurans. A τύπος.
Τυπικως, figurate, symbolice. A præc.
Τυπὶς, ίδος, ἡ, malleus. A τυπη.
Τύπος, ου, ὁ, forma, formula, norma, tenor, institutum, Phil. constitutum, Gl. Vet. signum, effigies, exemplar. A τυπτω. Hinc
Τυπόω, ω, f. ώσω, formo, informo, figuro, signum imprimo vel inculpo. Ἐτύπωσε δὲ τοῦτο τὴν σφραγῖδι τὸ Μαρκέλλα, App.
Τυπτέω, pro τύπτω, τυπτήσειε, cæsus, Ph. τυπτηθὲν, batutum, Ph. aor. 1. part. pass. Οὐ γὰρ μοι τυπτήσεις εἴσεται ἐχοντα γε, Aristoph. Plut. 21. Ἀλλ' αὐθις αὖ τυπτήσομαι, id. Nub. 1182. A τυπτω.
Τυπτουμες, 1. pl. præt. ind. act. Dor. pro τύπτομεν.
Τυπτόντων, gen. pl. præs. part. act. Att. pro 3. pl. præt. imper. positus.
ΤΥΠΤΩ, f. ψω, verbero, percutio, pulso, tundo, cædo, ferio; τύπτομαι, vapulo, Οὐ γὰρ τύπτει τὸς ἵππους ἄλλος ἢ μόνος; vapula, Aristoph. Ran. 655.
Τυπυ, gen. sing. Dor. pro τύπου, a τύπος.
Τυπαδὸς, ες, ὁ ἡ, non exactus, rudi descriptione comprehensus. A τύπος. Hinc
Τυπαδὼς, Adv. crassiore Minerva, crathore Musa.
Τυπαδίντας, acc. plur. abr. 1. pass. v. τυπόω.
Τύπαμα, ατος, τὸ, figura, idem quod τύπος; (2) vas, τύπαμα χαλκοπλευρον. Soph. El. 54. A τυπόω.
Τύπασις, εως, ἡ, figuratio, formatio, expressio. Ab eod.
Τυπατὸς, ἡ, ὸν, informatus, expressus, effictus. Ab eod.
Τυραννεῖον, ου, τὸ, domus seu domicilium tyranni. A τύραννος. Unde
Τυραννεύω, f. εύσω, sum τύραννος, regno, impero. Ἀλλὰ ἐμοὶ μὴ ὁ τυραννεύσειν φίλος βασιλῆος δικαίως, Eur. El. 885.
Τυραννέω, ῶ, f. ήσω, dominor, tyrannus sum, tyrannidem obtineo. Πότερα τυραννεῖν ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις; Eur. Ph. 563. Τυραννήσας στοιχεῖα, Plat. Τὴν πόλιν αἱ μὴ τυραννεῖν, id. Ab eod.
Τυραννησια, ων, cupio τυραννεῖν, tyrannidem & imperium adfecto. A τυραννέω.
Τυραννὶς, ας, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. A τύραννος. Hinc
Τυραννίδιον, ου, tyrannidem adfecto.
Τυραννίζω, f. ίσω, cum tyranno facio, Dem.
Τυραννικὸς, ἡ, ὸν, tyrannicus, ad tyrannum pertinens, a tyranno profectus, tyrannum decens, tyrannidem exercens; (2) dominandi peritus. A τύραννος.
Τυραννικὰς, Adv. tyrannice, tyrannorum more.
Τυραννὶς, ίδος, ἡ, regnum, imperium; (2) tyranni, dominatus injustus & crudelis, summa potentia; (3) uxor tyranni seu principis. A τύραννος.
Τυραννοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui ad tyrannidem instruit, qui tyrannum esse docet.
Τυραννοκτονέω, ω, f. ήσω, tyrannum occido, Pass. τυραννοκτονίομαι, tanquam tyrannus occidor.
Τυραννοκτονία, ας, ἡ, tyrannorum seu tyranni occisio aut cædes; tyrannicidium, Gl. Vet.
Τυραννοκτονικὸς, ἡ, ὸν, ad tyrannicidam pertinens. A pr.
Τυραννοκτόνος, ου, ὁ ἡ, tyrannicida, tyranni occisor seu interfector. Ex τύραννος, & κτείνω.
ΤΥΡΑΝΝΟΣ, ου, ὁ ἡ, tyrannus, tyranna, rex, regina. Adject. tyrannicus, ad tyrannum pertinens.
Τυραννοφονία, ας, ἡ, tyrannicida.
Τυραννόφρων, ονος, ὁ ἡ, tyrannico spiritu tumidus, & inflexus. Ex τύρ. & φρὴν.
Τυρβάζω, f. άσω, turbas seu tumultum excito, tumultuor; τυρβάζομαι, turbor, solicitus sum. Μεμιμῆς καὶ τυρβάζῃ περὶ σκιλλᾶ, Luc. 15, 41. Τὸν σκιλλὸν ὥσπερ ἀτλαγᾶς τυρβάσεις βαδίζων. Aristi. V. 249. A
Τύρβη, ης, ἡ, pro σύρβη.
Τυρεια, ας, ἡ, lactis coagulatio, & in caseum densatio; (2) confectio casei. A τυρὸς.
Τύρδωσις, εως, ἡ, idem.
Τύρευμα, τος, τὸ, caseus. A
Τυρεύω, f. εύσω, in caseum cogo & denso; (2) agito, turbo, commisceo, machinor, struo, fabricor. Ὁ δὲ ἐτύρευε ταῦτα, Dem. A τυρὸς.
Τυρίδιον, τὸ, caseolus. Dim.
Τυροδόκιον, ου, τὸ, quo servantur casei, fiscella. Ex τυρὸς, & δέκη.
Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris, sic dicti ab excavando caseo, in Batr. 136. Ex γλύφω.
Τυρεις, εσσα, εν, caseolus. A τυρὸς.
Τυροκνηστις, ἡ, radula caseo radendo; Arist. Lys. 226. Ex τυρὸς, & κνάω.
Τυροκόμιον, ου, ὁ, caseus cretus in cremiculo, vel cretum, quo caseus cernitur.
Τυροπωλέω, caseum facio seu cogo.
Τυροπωλία, caseos vendo; (2) pondero & examino more eorum, qui caseos venditant. Τυροπωλήσαι τῷ τέχνῳ, Aristoph. Ran. 1502.
ΤΥΡΟΣ, ου, ὁ, caseus; (2) forum, ubi casei venduntur.
Τυροτόμος, ὁ ἡ, caseum secans, radens. A τέμνω.
Τυροφόρος, ὁ ἡ, caseum ferens, Epith. placentæ, sc. cui caseus admixtus, τυρώτος. A φέρω.
Τυρόω, ῶ, fut. ώσω, coagulo & in caseum cogo; (2) agito, turbo, commisceo. Τυρώντες ἅπαντα, Athen. A τυρὸς.
ΤΥΡΣΙΣ, εως, ἡ, turris, propugnaculum.
Τύρσων, ου, ὁ, idem, Suid.
Τυρχὴ, ῆς, ἡ, furca. Quæ est ὄρχη, R.
Τυρῶ, gen. sing. Dor. pro τυρῆ, a τυρὸς.
Τυρώδης, ες, ὁ ἡ, caseosus, e genere caseorum. A τυρὸς.
Τυρωτὸς, ἡ, ὸν, caseatus, Gl. V. A τυρόω.
Τυτθὸς, ἡ, ὸν, vel τυτθὸν, ὸν, ὁ ἡ, parvus, pusillus. Hinc Adv. τυτθὸν, paululum. Οὐδὲ τυτθὸν, ne tantillum quidem, Hom. Il. 1, 354. Μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 22, 480. A τιτθὸς.
Τυφεδανὸς, οῦ, ὁ, decrepitus, cujus cadaver propediem cremandum est, Aristoph. Vesp. 1359. A
Τυφλίδιον, ονος, ἡ, accensio, inflammatio. A τύφω.
Τύφη, ης, ἡ, planta aquatica, sive palustris. Ab & pro τίφη.
Τυφθείμεν, 1. plur. aor. 1. opt. pass. Att. pro τυφθείημεν, a τύπτω.
Τυφλίνες, ων, οἱ, serpentes cæci, cæciliæ. Angl. Slow worms. A τυφλὸς.
Τυφλογενὴς, ές, ὁ ἡ, cæcigena, Gl. Vet. Ex τυφλὸς, & γείνομαι.
Τυφλοπλασσέω, ῶ, cæcum fingo. Ex πλάσσω.
Τυφλόπους, ους, cæcus.
ΤΥΦΛΟΣ, ἡ, όν, cæcus, oculis captus; (2) qui non videtur, vix apparens, obscurus. Epith. parietis, in quo nulla fenestra.
Τυφλόσομα, τὸ, obscurum ostium.
Τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas. A τυφλὸς.
Τυφλοφόρος, ου, ὁ ἡ, cæcum ferens. Ex τυφλὸς, & φέρω.
Τυφλόω, excæco, oculis privo. Ὅσων τυφλώσας, Eur. Ph. 771. Τῶν ὃ μιλλόντων τε τυφλωθῆ φρένας, Pind. Ol. 12, 13. A τυφλὸς. Unde
Τυφλωδὴς, εος, ὁ ἡ, qui mutus sedet, velut attonitus sensibusque captus.
Τύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio, obcæcatio; (2) cæcitas. A τυφλόω.
Τυφλωττάω, cæcus sum, cæcutio. Ὁ δὲ Πλαυτιανὸς τετλαττων τῇ ὀθυμίᾳ, Herodian. lib 3. A τυφλὸς.
Τύφλωψ, ῶπος, ὁ, cæcus; (2) serpens quidam. Καὶ ἔτι καὶ τυφλωτες ἑπόμενοι φορέονται, Nic. Th. 492. Ex τυφλὸς, & ὄψ.
Τυφοχίραν, οντος, fastuosus senex, Arist. Nub. 505. Ex τῦφος, & γέρων.
Τυφομανία, ας, ἡ, insolentia & fastus cum tumore, tutor cum insolentia & fastu.
Τυφος, seu τῦφος, ου, ὁ, fumus; (2) jactantia, arrogantia, fastus, insolentia; (3) stupor attonitus. A τύφω.
Τυφόω, ῶ, f. ώσω, fumo infecto vel eneco; (2) efficio, insolentem reddo, (3) stupidum reddo, τετυφωμένος, infatuus, insanus, stultus, ου, ον, p. pf. pass. part. Τετύφωμαι μᾶλλον ὀπισωμένος, 1 Tim. 6, 4. τυφωθεὶς, ibid. 3, 6. Ἔτι πολλὰ τετυφωμένος, Luc. A τῦφος.
Τύφω, f. θύψω, pr. incendo paulatim, ut glisceat ignis sine flamma; calefacio; unde τυφομαι; (2) emeris aut alius cupiditatis ardore macerer; (3) incendo simpliciter, & Pass. ardeo, uror, adeoque; (4) amore ardeo. Ἐπὶ. Αἰνῶ τυφόμενον ἐ ζόφῳ, Matt. 12, 20.
Τυφὼς, ῶος, ὁ ἡ, decrepitus & capularis; (2) fastuosus, elatus, arrogans. A τῦφος.
Τυφὼν, ῶνος, ὁ, ventus repentinus, procella, vortex igne fractus, seu vortex procellosus & everberans, Gl. V. τύφων, δαίμων, Typho. A τύφω.
Τυφωνικὸς, ἡ, ὸν, typhonicus. A τυφὼς.
Τυφωνοειδὴς, ες, ὁ ἡ, similis vehementi turbini, turbineus. Ex τυφὼν, & εἶδος.
Τυφωνοειδῶς, Adv. vehementi turbine.
Τυφὼς, ῶ, ὁ, idem quod τυφὼν, a τύφω.
Τυχαῖος, ἡ, ὸν, delubrum fortunæ. A τύχη.
Τυχαῖος, ἡ, ὸν, aleæ, fortuitus. Ab eod.
Τυχάδιος, fortic, ap. Ion.
Τύχαισι, dat. pl. pro τύχαις.
Τυχὲς, ταῖς ὑῖ, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔτυχε, a τυγχάνω.

Τυχεῖν, *nactum esse*, aor. 2. inf. act.
Τυχέμεν, *nactum esse*, a. idem, *Poët.*
Τυχέω, f. ήσω, consequor, nanciscor, contingo. Τὰ φίλτατα τυχήσας, Il. 4, 106. κῦδος ἀρίστων τυχήσας, ib. 579. κῦδος ἀριστήων τυχήσας, ib. 12, 189. Τύχησε γὰρ ἐρχομένῳ νηός, Odyss. 14, 334. A τυγχάνω. Unde
Τύχη, ης, ἡ, fortuna; (2) eventus seu casus fortuitus; (3) *in pl.* calamitates, fortuna adversa. Τῷ ἐλπὶδ' ἐχοὶ τὸ τύχης ἀρίστου πάρος, ante eventum, Soph. Trach. 737.
Τυχηρός, ρά, ρόν, fortuitus; τυχηρὰ, adventitia bona, Gl. Vet. A τύχη.
Τυχηρῶς, casu, fortuito, Gl. V. A pr.
Τύχης, 2. s. aor. 2. conj. act. v. τυγχάνω.
Τυλίσσω, f. 1. ind. act. verbi τυλίω.
Τυγῆεις, aor. 1. part. pass. verbi τεύχω.
Τυχικός, ἡ, όν, fortuitus. Ab eod.
Τυχικῶς, *Adv.* fortuito, casu.
Τυχοίμι, aor. 2. opt. v. τυγχάνω.
Τυχοῖσαν, acc. sing. part. aor. 2. f. gen. act. *Dor.* pro τυχεσαν.
Τυχὸν, fors, fortasse. A τυγχάνω. Unde
Τυχόντι, dat. sing. a. 2. part. act.
Τυχοντως, *Adv.* prout contigit seu contigerit, quodlibet modo, temere, utcumque. A τυχὼν, όντος.
Τύχωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. v. τυγχάνω.
Τύψαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τύψας, a τύπτω.
Τυψάντων, *verberent*, gen. plur. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. plur. præt. imper. act. positus.
Τύψε, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔτυψε.
Τύψον, 3. sing. a. 1. imper. act.
Τυψάντι, 3. plur. præs. indic. act. *Dor.* pro τύψωσι.
Τῳ, *huic*, dat. sing. ab ὁ, *Ion.*
Τὼ, pro τὰ, *hi*, nom. dual. ab eod.
Τὼγαλμα, *Dor.* pro τὸ ἄγαλμα, *simulacrum.*
Τὼγιστρον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἰγνιστρον.
ΤΩΘΑΖΩ, f. άσω, dicteriis incesso, irrideo, mordeo opprobriis, cavillor contra incesso. Ἴν' ἀυτὸν τωθάσω πανυκῶς, Aristr. Vesp. 1351. Οὐ μοῦσαν ἐκπλήξεται, ἀλλὰ σκώψει με καὶ τωθάσεται, Plato.
Τωθάσουσαι, nom. pl. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro τωθάζουσαι, a τωθάζω. Unde
Τωθασμὸς, οῦ, ὁ, irrisio, ludibrium.
Τωθαστὴς, οῦ, ὁ, irrisor. A τωθάζω. Unde
Τωθαστὶ, *Adv.* irrisione, cum irrisione.
Τωθαστικὸς, ἡ, όν, irrisorius. Ab eod. Hinc
Τωθαστικῶς, *Adv.* irrisorie, cum irrisione.
Τὼλγεος, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἄλγεος, *doloris*, gen. ab ἄλγος.
Τὼμῷ, *meo*, gen. sing. *Dor.* & *Att.* pro τοῦ ἐμοῦ.
Τὼντρῳ, dat. sing. *Dor.* vel *Att.* pro τῷ ἄντρῳ.
Τωοντι. *Adv.* revera, in veritate, Plato.
Τωργειν, gen. sing. *Dor.* pro τοῦ Ἀργείου.
Τὼρειον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ὄρειον, *montis.*
Τὼρχεῖον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἀρχεῖον.
Τὼς, hic *Dor.* pro οὗτος, & ὅς. Ω: Μᾶ-κα. τὸν ἀοιδὸν, ὃν μὰν Ἠρτάμων ἀνεθ', Ἐχθρὸν ἔν, τὸς φίλος ἔσσι· λαὸς λάβοται, Catull. in Dei. 8.
Τὼς, *pro Adjectivis*, pro αὐτὰς, & αὐτὸς, *sic.*
Τωσία, *Dor.* vel *Att.* pro τὰ ὦτα, *aures.*
Τωυτέω, *Att.* & *Ion.* pro τὸ αὐτὸ, *ipsum.*
Τωυτῷ, *Dor.* pro eod.

Υ.

Υ, Litera Græcorum vigesima quæ sic nominatur υ ψιλὸν vocatur; (2) nota numeralis valens *quadringenta*, & cum lineola inferne appositâ υ, *quadringenta millia.*
Υ, *Adv.* olfacientis.
Ὑάγχη, ης, ἡ, angina porcina. Ex ὗς, & ἄγχω.
Ὑάδες, ων, αἱ, Hyades, stellæ septem in cornibus tauri, Ph. succulæ. Ab ὕω, *pluo*, quoniam imbres ortu occasuque suo pluvias largosque imbres concitare creduntur.
Ὑαῖνα, ης, ἡ, succula, porcella; (2) pisces quidam; (3) hyæna, fera ex genere luporum. Ab ὗς, *sus.*
Ὑακίζω, f. ίσω, pluo. Ab ὕω.
Ὑακίνθια, ων, τὰ, Hyacinthia, festum in honorem Hyacinthi pueri. Ab Ὑάκινθος.
Ὑακινθίζω, hyacinthum refero. Ab eod.
Ὑακινθιβαφὴς, ἐς, ὁ, ἡ, hyacinthino tinctus colore. Ex ὑακινθος, & βάπτω.
Ὑακινθῖνος, ίνη, ινον, hyacinthinus, purpureus, subniger in modo hyacinthi. Ab
ΥΑΚΙΝΘΟΣ, υ, ὁ, ἡ, hyacinthus, nomen herbæ & floris, Phil. vaccinium; *Engl.* Hyacinth, *or* Jacinth. (2) nomen gemmæ, coloris hyacinthini; (3) lana, f. fila hyacinthino colore imbuta.
Ὑακινθόεις, όεσσ, ὁ, ἡ, ἡ, hyacinthinus, hyacintho similis. A pr.
Ὑάλεος, έα, εον, *contr.* ὑάλους, ᾶ, οῦν, e vitro confectus, vitreus. Ab ὕαλος.
Ὑαλίζω, vitrum imitor colore & pellucidita e. Ab eod.
Ὑάλινος, ίνη, ινον, vitreus. Ab ὕαλος.
Ὑαλίτις, ίδος, ἡ, vitraria. Ab eod.
Ὑαλοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ, vitreus, vitrum referens, pellucidus. Ex ὕαλος, & εἶδος.
Ὑάλοεις, οεσσα, όεν, vitro similis, vitreus; (2) splendidus, pellucidus. Ab eod.
ΥΑΛΟΣ, ου, ἡ, vel ὁ, vitrum; (2) electri sive succini genus, vitri instar pellucidum, crystallus.
Ὑαλοτέχνης, ου, ὁ, artifex vitri conficiendi. Ex ὕαλος, & τέχνη, *ars.*
Ὑαλουργεῖς, ῶν, τὸ, vitrarium, Gl. V. Ab
Ὑαλουργὸς, ὁ, ὁ, qui vitra conficit, vitrarius, vitrarius. Ex ὕαλος, & ἔργον.
Ὑαλῶδης, ους, ὁ, ἡ, vitrei coloris. Ex eod.
Ὑβάζω, f. άσω, vomo; (2) vomitu rejicio, ut vomentes tolent. Ab ὕβις, *vomitus.*
Ὑβάλλειν, *Dor.* seu *Att.* pro ὑποβάλλειν.
Ὑβάλλων, *interpolans*, Hom. Il. 19, 80.
Ὑβλαῖος, αία, αῖον, Hyblæus. Hinc μέλι ὑβλαῖον, mel hyblæum, i. e. optimum, quale fertur in Hybla fuisse propter thymi copiam. Ab ὕβλη, *Hybla.*
ΥΒΟΣ, ου, ὁ, curvus, tortuosus. Hinc
Ὑβὼ, οῦς, ἡ, tuber in dorso cameli.
Ὑβόω, f. ώσω, curvo, recurvo. Ab eod.
Ὑβρίζω, f. ίσω, injurius sum, protervus & insolens sum, insolesco; (2) injuria & contumelia adhibeo; petulanter injuriam facio; convicior, convicium facio. Οὔτοι σ' Ἀχαιῶν εἷς μήτις ὑβρίσας στρατὸς λάβοις, Soph. Aj. 561. Ὑβρίζετ' ἐς δίκ' πρόξουσ' ἐῶ, Eurip. Supp. 465. Ἡ τυφοσύνης θεὸς ὑβρισεν δεμνιοῦ id Iph. in Tau. 933. εἴς τινα, Aristt. Plut. 899. Ὑβρίζομαι πρὸς ἀνδρὸς, Eur. Med. 255. Ab ὕβρις.
Ὑβρισμὸς ω, ὁ, injuriam patior, injuria adficior. Ex ὕβρις, & πάσχω.
ΥΒΡΙΣ, εως, ἡ, injuria quævis, maledicentia, &c. sed in foro pr. contumelia inhonesta & petulans, &c. unde ὕβρεως γραφὴ; ubi & (2) insolentia, superbia indignus; (3) Pudorem vel virginem per vim & insolenter violatam; (4) noxa e re quavis v. c. damna pecuniæ.
Ὑβρισαι, a. 1. inf. act. v. ὑβρίζω.
Ὑβρισθεῖν, *Dor.* pro ὑβρίζειν
Ὑβριστάντας, acc. pl. a. 1. part. pass.
Ὑβριστήσῃ, 2. s. f. 1. ind. pass.
Ὑβρισμα, ατος, τὸ, injuria, contumelia; (2) quod quis pro ludibrio habet. Ab ὑβρίζω.
Ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, injuriosus, contumeliosus, insolens & protervus; (2) qui per vim stuprum infert, stuprator. Ab eod.
Ὑβριστικὸς, ἡ, όν, promtus ad faciendum injuriam. Ab ὕβρις.
Ὑβριστικῶς, *Adv.* injurioſe, contumelioſe, insolenter, petulanter.
Ὑβριστότατος, η, ὁ, petulantissimus, insolentissimus, contumelioſissimus, Arist. Vesp. 1293. Ab ὑβριστὸς.
Ὑβριστὸς, ἡ, ὁ, protervior, petulantior, insolentior. Ab eod.
Ὑβρίστρια, ιας, ἡ, contumeliatrix, superba, arrogans, insolens. Ab eod.
Ὑβωμάτιος, τὸ, curvamen, curvatura. Ab ὑβόω.
Ὕβωσις, εως, ἡ, adfectio spinæ dorsi incurvatæ, qua gibbi fiunt. Ab eod.
Ὑγιὲς, ἐς, ἡ, ὑγιὲς.
Ὑγιείζω, f. άσω, fugio, sanitati restituo, & ὑγιείζομαι, convalesco. Τὸς κάμνοντας ὑγιείζειν, Aristot. Ab ὑγιὴς.
Ὑγιάσω, 2. f. præs. conj. act. verbi
Ὑγιάω, valeo. Λαοσσόος ἐστὶ, ἑκάεργε, Dem. Ab ὑγιὴς. Hinc
Ὑγίασις, εως, ἡ, q. d. convalescentia, via ad sanitatem, sanatio. Vide
Ὑγιαστὸς, ὴ, όν, sanabilis, cui sanitas potest.
Ὑγιαστικὸς, ἡ, όν, sanandi vim habens.
Ὑγίασμα, ατος, medicamentum.
Ὑγιαστὸς, ὴ, όν, idem quod ὑγιαστὸς. Ab ὑγιάζω.
Ὑγιᾶσι, *sanas*, acc. sing. ab ὑγιὴς.
Ὑγιεία, ας, ἡ, sanitas, bona valetudo. Ab ὑγιὴς.
Ὑγιεινὸς, gen. sing. *Ion.* pro ὑγιείας.
Ὑγιεινὸς, ὴ, όν, sanus, prolixa valetudine ætus; (2) sanitatis copiæ; (3) conferens ad sanitatem comparandam vel tuendam, vel recuperandam, salutifer, salutaris. Ab ὑγιεία.
Ὑγιεινῶς, *Adv.* sane, salubriter.
Ὑγιεινότερος, salubrius.
Ὑγιηρὸς, ρὰ, ρὸν, sanus, integer, incolumis.
Ὑγιηρῶς, integre.
ΥΓΙΗΣ, ες, ὁ, ἡ, ἡ, sanus, valens, incolumis, solpes, integer, Ph. (2) vetus, rectus; (3) bonus, laudis, (4) ratus.
Ὑγιοζωΐα, conjunctio, concubitus cum fine, i. e. cum eo quem bene valentem convenimus, recipimus. Ab ὑγιὴς & ζωὸς.
Ὑγιόω, sano, curo. Ab ὑγιὴς.
Ὑγιῶς, *Adv.* salubriter. Ab eod.
Ὑγραίνω, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo, ὑγραίνομαι, madefio. Ὑγραίνει γονὰς, Ion. Ll. 3. βλεφάρων δάκρυσιν, ib. 679. Ab ὑγρὸς. Hinc
Ὑγρασία, ας, ἡ, humectatio.
Ὑγρασία, ας, ἡ, humiditas, humor, uligo.
Ὑγράσμα, τὸ, idem ab eod.
Ὑγραστὴς, οῦ, ὁ, per humida ambulans. Ex ὑγρὸς, & βαίνω. Hinc
Ὑγροβατίνος, η, ον, idem.
Ὑγρόβιος, ὁ, ὁ, ἡ, qui in locis humidis vivit, qui in aquis degit. Ex ὑγρὸς & βιόω.
Ὑγρόλιθος, ὁ, ὁ, ἡ, humidus. *Epith.* guttæ cadentis. Ex βολὴ.
Ὑγροθηρικὴ, sc. τέχνη piscatus. Ex θήρα, *venatus.*
Ὑγρομελεθὴς, ες, *Epith.* maris & deorum marinorum, humidum iter habens s. faciens.
Ὑγρονίλιος, ὁ, ὁ, ἡ, quæ fundat alvum. Ex ὑγρὸς, & κοιλία.
Ὑγροκολλήρια, ων, τὰ, humida collyria, quæ e succis antique rebus humidis componuntur. Ex ὑγρὸς, & κολλήριον.
Ὑγρομίλης, ὁ, ὁ, ἡ, membra habens tenera & flexibilia. Ex ὑγρὸς, & μέλος.
Ὑγρόμυρον, ου, τὸ, unguentum liquidum.
Ὑγρόνεφρος, *contr.* ὑγρόνεις, ὁ, ὁ, ἡ, humidam, i. e. mollem & effeminatam habens mentem.
Ὑγρόπισσον, ου, τὸ, pix liquida. Ex πίσσα.
Ὑγροπορία, ας, ἡ, ἡ, per humida gradior, humida loca permeo. Νῆες ὑγροπόροι, Epigr. Ab
Ὑγροπόρος, ὁ, ὁ, ἡ, per humida gradiens, humida permeans. Ὑγροπόρα Σίμωνος ἀδελφεὰ ἰχθυοζωΐη, Nonn. Paraph. 6, 8. Ex πόρος.

Ὑγροπυρετὸς,

Ὑγροπορευτης, ου, *Epith.* viæ, humidus. Ab ὑγροπορευομαι.

ΥΓΡΟΣ, ρα, ρον, humidus, humectus, madidus, aquatilis, in aquis degens; (2) liquidus, mollis; (3) viridis; (4) *tropice* de eo, qui est omnium temporum & hominum, obsequitur omnium studiis; (5) *impr.* dicitur de petulantia & mobilitate oculorum in fœminis libidinosis; (6) tener de pulchritudine; (7) flexibilis de arena facilis, lenter fluens de oratione. ἐν ὑγρῷ ἐστιν ἡ γλῶσσα, *prov.* de loquacibus. Ὑγρὸν πανοῦργμα, fluxum, inconstans. Long. n. 34.

Ὑγρόσαρκος, ος, ὁ ἡ ἡ, humidam & fluxam, molem, parum compactam carnem habens. Ex ὑγρός, & σάρξ.

Ὑγροτης, ητος, ἡ, humiditas, humor, uligo; (2) flexibilitas, mollities; (3) teneritas, mollitudo; (4) de moribus humanis, facilitas, ἀγριότης, asperitas, luxuria. Ab ὑγρός.

Ὑγροτρἀχηλος, ος, ὁ ἡ ἡ, mollem & flexibilem habens cervicem.

Ὑγροτροφικός, ἡ, ον, qui in humido ali solet. Ex ὑγρός, & τροφή.

Ὑγροφθαλμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui humidis est oculis, non morbidis, vividis, lascivis.

Ὑγροφορτις, ος, ὁ ἡ ἡ, qui per humilia incedit, pluvius, *Lyr.* vias. Ex ὑγρός, & φορτὰς.

Ὑγρυα ας, mollities. A φυή.

Ὑγρως, *Adv.* humide, liquide, fluide; (2) in litter. Ab ὑγρός.

Ὑγρωσω, madeo. Ab eod.

Ὑδατινος, ἡ, ον, aquosus, aqueus. Ab inus. ὕδατος pro ὕδατος.

Ὑδατοπἐινω, aquam poto. Ex ὕδατος, & πίνω.

Ὑδατος, ους, ὁ ἡ ἡ, aquosus, aquæus; (2) fluxus, infirmus; (3) non funereus. Ὑδατι ταῖνιαι φιλοτητι, *Æschyl. Agam.* 8. 7. Ἀνδρὶ ζαίνειν φιλοτητι, *Id. Choëph.* 612. Ab ὕδωρ. Unde

Ὑδατοω, & ὑδατιζομαι, aquosus fio, aqueo, (2) aquosum reddo, *Hipp.*

Ὑδατωδης, ες, ὁ ἡ ἡ, aqueus, aquatilis; (2) mollis, delicatus, rotundus. Ab eod.

Ὑδατωδια, ας, ἡ, aquula; (2) aqua pluvia. Ab ὕδατος, pro ὕδωρ.

Ὑδατωδιον, ου, τὸ, vesicula, Gl. V. Ab ὕδωρ

Ὑδατωδης, εσσα, εν, aquosus, aqueus, pluviosus. Ab ὕδωρ.

Ὑδατοθρἰεμμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, in aqua nutritus & altus; (2) aquatilis seu aquaticus. Ex ὕδωρ, & θρέμμα, *alumnus*.

Ὑδατολυσις, ις, ὁ ἡ ἡ, aqua lotus seu ablutus. Ex ὕδωρ, & λουζω.

Ὑδατοπωσια, ιας, ἡ, aquæ potus. Ex ὕδωρ & πόσις.

Ὑδατοποτἐω, aquam bibo. A ποτὴς.

Ὑδατοτροφης, ους, ὁ ἡ ἡ, in aqua nutritus. Ex ὕδωρ, & τρέφω.

Ὑδατοχολης, ης, ὁ ἡ ὁ, aquosus, & perliquidus, pituitaque aut flava bile permixtus

Ὑδατοχυτης, ου, ὁ ἡ ἡ, Ὑδατόχους, ου, ὁ ἡ ἡ, aquam effundens; (2) aquæ ductus, aquæ ductor, aquagium seu aquæductus. Ex ὕδωρ, & χέω.

Ὑδατόω, ῶ, aquosum reddo; ὑδατωδῶ, aqueo, accedo. Ab ὕδωρ.

Ὑδατωδης, ους, ὁ ἡ ἡ, aquosus, multum aquæ continens. Ab eod.

Ὑδι, aquæ, dat. sing. ab ὕδωρ, ος, *aqua*.

Ὑδεισις, ἡ, aquæ intercutis affectus. Ab

Ὑδεω, ῶ, hydropicus sum, intercutibus aquis laboro, Dosc. Ab ὕδερος.

Ὑδερικὸς, ἡ, ον, hydropicus. Ab eod.

Ὑδερος, ου, ὁ, aqua intercus, hydrops. Ab ὕδωρ.

Ὑδηρικὸς, ὁ ἡ ἡ, hydropicus. Ab eod.

Ὑδω, ῶ, celebro, canto. Ἠδἀπτεροι δὴ τανῦν μιν ἀνθρἀπους ὑδἠουσ', Aratus. Καὶ χλοερῷ ὕδοντο, τὸ δη μαλθακὸν ὑδεῦσι, Dion. Per. 47. Ab ὑδω.

Ὑδὸς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui perite canit; (2) sapiens, prudens. Ab eod.

Ὑδὸς, nutrio. Ab ὕω.

Ὑδὸς, ὁ ἡ ἡ, idem quod ὑδὴς.

Ὑδνον, ου, τὸ, tumor teræ, tuber; ὕδνα, tubera, Gl. Vet. Ab ὕω.

Ὑδογενὴς, ὲς, ex aqua natus. A γένομαι.

Ὑδος, ους, τὸ, aqua. Ab ὕω.

Ὑδρα, ας, ἡ, hydra, serpens aquatilis. Ab ὕδωρ.

Ὑδραγωγεῖον, ου, τὸ, aquæductus.

Ὑδραγωγἐω, ῶ, aquam educo.

Ὑδραγωγἰα, ας, ἡ, aquæductus, aquæ deductio. Ab

Ὑδραγωγὸς, ὄ, ὁ ἡ ἡ, aquam educens, aquæ ductor, aquagium seu aquæductus. Ab ὕδωρ, & ἀγωγος, *deductor*.

Ὑδραινω, lavo, irrigo, aqua perfundo. Μἰλλω κρατῆρἀ τε ϕθιμἐνην ὑδραἰνειν χαιτας ὐ νοτοις, Eur. Iph. in Tau. 162. Ἡ ὁ ὑδρηναμϕιν, καθαρὰ χροϊ εἰμαθ' ἑλοῦσα, Odyss. 4, 750. Ab ὕδωρ.

Ὑδραλἰσια, molinæ, Gl. Vet. Ex ὕδωρ, & ἁλἐω, *molo*. Unde

Ὑδραλατης, ου, ὁ, mola aquaria. Ex ὕδωρ, & ἁλἐω.

Ὑδραλμη, ης, ἡ, aqua salsa. Ex ὕδωρ, & ἅλυη.

Ὑδραργυρος, ου, ὁ, argentum vivum.

Ὑδραυλις, ὁ, ὁ, organarius, Gl. V. Ex ὕδωρ, & αὐλος.

Ὑδραυλις, ἰας, ἡ, hydraula, instrumentum, Gl. Vet. ὑδραυλὶς, organum. Ex ὑδωρ, & αὐλἐω.

Ὑδαυσις, εως, ἡ, aquatio, aquæ hausti; (2) rigatio, irrigatio. Ab ὑδρἀω.

Ὑδαυον, ου, τὸ, vas, quo utimur in aquando, hydria, situla, urna. Ab eod.

Ὑδρἐλαιον, ου, τὸ, aqua oleo mista. Ex ὕδωρ. & ἔλαιον.

Ὑδρἐλια, ατος, τὸ, aquationum ratione dispensata mansio; P. aquatio; *Fest.*

Ὑδρἐλσις, εως, ὁ, aquatio, aquæ hausti; (2) rigatio, irrigatio.

Ὑδρἐυτης, ου, ὁ, aquator, Gl. V. Ab

Ὑδρἐω, aquor, aquam peto seu haurio; (2) rigo, irrigo, Gl. Vet. ὑδρἀω, aquo, as, or; & ὑδρἐομαι, aquor, haurio, aqueo, Gl. V. Πειρἰθοος ὑδρηφορἐοντα, Eur. Tro. 197. Ὅθεν ὑδρἐοντο σολλοὶ, Odyss. 7, 131. Ab ὑδωρ.

Ὑδρηλος, ἡ, ον, humidus, aquosus; (2) mollis, irriguus, aquaticus. Λειμωνες ὑδρηλοὶ, Hom. Od. 9, 133. Ab eod.

Ὑδρἰω, *Lyd.* am, acc. sing. *Ion.* pro ὕδραν.

Ὑδροχὸος, ου, ὁ, aquarius, Gl. V. Ab ὑδωρ, & χἐω.

Ὑδρἰα, ας, ἡ, hydria, vas aquarium, aqualis, cadus, urna, sitella. Ab ὑδρἰω.

Ὑδρἰας, ἀδος, ἡ, aquatica. A prec.

Ὑδρἰον, ου, το, aquula; (2) parvum vas aquarium, parva hydria. Ab ὑδωρ.

Ὑδρἰσκη, ης, ἡ, parva hydria, urnula. Ab ὑδρἰα.

Ὑδροβαφὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, aqua tinctus. Ex ὑδωρ, & βαφὴ.

Ὑδροβοος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

'Υετὸς, ὁ, ὁ pluvia; unde Superl. ὑετωλέστος, ὑετω, ὑετον, maxime pluvius, Ab ὕω.
'Υετώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, pluvialis, pluviosus, Gl. V. Ab ὑετός.
'Υεωλή, ἡ, ὑεωλή, ἡ, hara; (2) mores fuilli porcina insulsitas vel stupiditas, ingenium fuillum. Ab ὗς. Hinc
'Υεωλός, ἡ, ὁν, idem & ab eod.
'Υετώλιος, ὁ, ὁ, pluvius, Epith. Jovis. Ab ὕω.
'Υθλέω, ῶ, fut. ήσω, nugor, Gl. Vet. ὑθλεῖν, ineptire. 'Υθλεῖς, ὅπερὸ', ὡς ἂν διδαξίμιλω σ' ἔτι, Aristt. Nub. 781. Ab ὕθλος.
'Υθ ωματα, nugamenta, Gl. V. Ab ὑθλέω.
'ΥΘΛΟΣ, ν, ὁ, nugæ, ineptiæ, loquacitas.
'Υί pro ὑεῖ, filio, vel pro ὗα, dat. vel acc. sing. ab, inus. ὗες.
'Υια, filium, acc. sing. ab ὑΐς.
'Υιαρχία, ας, ἡ, principatus filii. Ab ἀρχή.
'Υιάσι, filiis, dat. pl. ab ὑΐς.
'Υιδῆ, ῆς, ἡ, filii filia, neptis ex filio. Ab υἱὸς.
'Υίδιον, ν, τὸ, filiolus, Dim. ab υἱὸς. Unde
'Υιδᾶς, ᾶ, ὁ, filii filius, nepos ex filio.
'Υιε, filii, nom. dual. ab eod.
'Υιέα, filium, acc. sing. ab υἱδέα, filium.
'Υιεῖς, filii, nom. plur. contr. pro υἱῆες.
'Υιεύς, ἑως, ὁ, filius, natus, gnatus. Hinc υἱῆος, Ion. & υἱῆας, &c. Ἀμύμονες υἱῆες, Il. 11, 691. γνήσιος, Od. 14, 402. Ab υἱός.
'Υιῆα, acc. s. Ion. pro υἱέα, ab υἱεύς.
'Υιῆος, filii, gen. sing. Ion. pro υἱοῦ, ab υἱός.
'Υ.ῖ, filio, dat. sing. ab υἱός, filius.
'Υιδιον, ν, τό, filiolus, Dim. ab υἱός.
'Υικὸς, ἡ, όν, idem quod υἱικός.
'Υικᾶς, Adv. filii more.
'Υίς, ὁ, filius. Ab eod.
'Υίκὸς, ἡ, όν, filialis. Ab υἱός. Hinc
'Υίκᾶς, Adverb. filialiter, filii more.
'Υινος, η, ον, suinus, suillus. Ab ὗς.
'Υοθεσία, ας, ἡ, adoptio in filium, Gl. Vet. adrogatio. Ex υἱός, & θέσις.
'Υιθετέω, ῶ, fut. ήσω, adopto. Ab
'Υιόθετος, ν, ὁ, adoptatus, pro filio receptus. Ex υἱὸς, & τεθεμαι.
'Υιοῖο, filii, gen. sing. Ion. pro υἱοῦ, ab υἱός.
'Υιοπατορία, ἡ, cum quis & filius & pater est; nomen hæreseos patropassianorum s. Apollinaristarum. Ab
'Υιοπάτωρ, ορος, ὁ, q. d. filio pater, patre superstite filios habens. Ex υἱὸς, & πατήρ.
'Υιοποιέω, potius in med. filium facio, filium adopto, Gl. Vet. υἱοποιεῖσθαι, adopto.
'Υιοποίησις, εως, ἡ, adoptio. A pr.
'Υιοποιητος, ὁ ἡ, ἡ, adoptatus, adoptivus, Gl. V. υἱοποιητὸς, adoptivus. Ab eod.
'Υιος, filii, gen. sing. ab υἱὸς, filius.
'ΥΙΟΣ, ὁ, ὁ, filius, gnatus, natus. Hinc
'Υιότης, ητος, ἡ, q. d. filiatio, τὸ filium esse, vel filium appellari.
'Υιόω, ῶ, f. ώσω, adopto. Ab eod.
'Υιωθὸς, εως, ὁ idem quod υἱωνός.
'Υιωνὴ, ῆς, ἡ, filia filii, neptis ex filio. Ab
'Υιωνὸς, ὁ, ὁ, filii filius, nepos. Ab υἱός.
'Υίωτο, 3. s. aor. 1. ind. med. v. ὑέω.
'ΤΚΕΛΟΣ, ίλη, ελον, sanus.
'ΤΚΗΣ, vel ὕκκης, ν, ὁ, piscis quidam Argl. a Sturgeon
'Υλαμα, ατος, τὸ, latratus. Ab ὑλάω.
'Υλαγμὸς, ὁ, ὁ, idem; (2) clamor. Ab eod
'Υλαγωλέω, materiam, ligna, &c. fero. Ab ἄγω.
'Υλάζομαι, f. άσομαι, ligna colligo, lignor. Ab ὕλη. Unde
'Υλαῖος, αία, αῖον, silvestris; (2) luxurians frondibus & silvescens; (3) materialis.
'Υλακὴ, ῆς, ἡ, latratus. Ab ὑλάω.
'Υλακόμορος, ν, ὁ ἡ, ἡ, ad latratum fato quodam natus; (2) latrando se exercens & fatigans. Ex ὑλακὴ, & μόρος, fatum.
'Υλακτέω, ῶ, fut. ήσω, latro, allatro, latratu prosequor; ὑλακτοῦσι, latrant, baubantur. Ph. Ἀγαθὸς γ' ὑλακτεῖν τοὺς παρόντας ἐπίσταται, Aristt. Vesp. 898. Τοὺς ἢ περιόντας δυσφιλοφρόνως ὑλακτῶ, Luc. Ἰσάμβους ἢ μολ' ἰηλήσε ὑλάοντος, Ἰκ τ' ἀλίοιτο, Hom. Il. 18, 586. Ab
'ΥΛΑΩ, f. άσω, latro.
'ΥΛΗ, ης, ἡ, materia quæcunque, unde aliquid fit; unde & cibi ὕλαι, vocantur; (2) silva; (3) fæces cibi decocti, item vini, omninoque sedimentum cujusque liquidi.
'Υλησάτης, ου, ὁ, silvigradus, qui per silvas graditur. Ex ὕλη, & βαίνω.
'Υλητικὸς, ἡ, όν, ad materiam quæcunque, unde aliquid fit; unde & cibi ὕλαι, vocantur; (2) silva; (3) fæces cibi decocti, item vini, omninoque sedimentum cujusque liquidi.
'Υλήεις, ήεσσα, ῆεν, silvosus, arboribus densus & opacus. Ab ὕλη.
'Υληκέτης, ου, ὁ, cubile in silvis habens. Ex ὕλη, & κοίτη, cubile.
'Υλημα, ατος, τὸ, frutices stirpes humiliores mediæ inter arbores & herbas. Ab ὕλη, qu. intercederat ὑλέω.
'Υλημανέω, silvesco. A μαίνομαι.
'Υλημανία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria, fabrilis. A
'Υλημάρος, ὦ, ὁ, faber lignarius. Ab ἔργον.
'Υλητομέω, ῶ, ὁ, lignicida, lignitor. Δρῦν ὑλοτόμοι χίζουσι, Soph. El. 97. A τέμνω.
'Υληφόος, ν, ὁ ἡ, ἡ, qui materiam seu ligna comportat. Ex ὕλη, & φέρω.
'Υλήωρος, ὁ ἡ, ἡ, silvæ custos. Ab ὄρος.
'Υλίαι, ῶν αἱ, præsegmina coriorum; (2) res fæculentæ. Ab ὕλη, sax. Unde
'Υλίζω, fut. ίσω, defæco, fæcibus expurgo, vel per colum transfundo defæcandi causa; liquo, colo, Gl. V. Dioscor.
'Υλικὸς, ἡ, όν, materialis; (2) crassus, mundanis sordibus inquinatus. Ab eod.
'Υλισμὸς, ὁ, ὁ, fusio, Gl. V. Ab ὑλίζω.
'Υλιστὴρ, ῆρος, ὁ, colum, cribrum, sacculus per quem aliquid transfunditur, ut a fæcibus repurgetur, aut minuatur vis ejus, Gl. V. saccus, saccus vinarius. Ab ὑλίζω.
'Υλιστήριον, ν, τὸ, idem & ab hoc ipso.
'Υλίστριον, ν, τὸ, idem & ab eod.
'Υλοβάτης, ου, ὁ, in silva degens. A βαίνω.
'Υλόβιος, ν, ὁ ἡ, ἡ, in silvis degens, e frondibus ac silvestribus fructibus vivens. Ex ὕλη, & βίος.
'Υλογενὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, in silvis vel fruticetis natus, Gl. V. sylva natus. A γένομαι.
'Υλοκάτοικος, ν, ὁ ἡ, ἡ, silvicola, Gl. V. Ex ὕλη, & κατοικέω.
'Υλόκομος, ν, ὁ ἡ, ἡ, silvis seu arboribus comans, arboribus silvosus. Ex ὕλη, & κόμη.
'Υλοκόμος, ὁ ἡ, ἡ, silvas curans, silvarum rudosus. A κομέω.
'Υλομανέω, inutili fruticatione luxurio & fere infrunio, frondibus ac farmentis luxurio, Gl. V. ὑλομανῶν, silvescere, Hipp. Ab
'Υλομανὴς, ὁ ἡ, ἡ, qui mirum in modum silvis gaudet, silvosus. A μαίνομαι.
'Υλομαχέω, ῶ, fut. ήσω, in silvis pugno. Ὑλομαχῆσαι δὲ εἰσὶ δεινὸ, Appian. Bell. Mithridat. Ex ὕλη, & μάχομαι.
'Υλόνομος, ὁ ἡ, ἡ, in silvis degens. A νέμω.
'Υλοτομέω, ῶ, fut. ήσω, materiam cædo, succido, ligna in silvis cædo.
'Υλοτομία, ας, ἡ, materiæ succisio; (2) ars seu scientia cædendi ligna & materiam. Ab
'Υλοτόμος, ν, ὁ ἡ, ἡ, ad succidendas arbores apta, (2) lignorum cæsor. A τέμνω.
'Υλουργία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria. Ab
'Υλουργὸς, ὁ, ὁ, materiarius, seu lignarius faber. Ex ὕλη, & ἔργον.
'Υλοφάγιος, gen. s. Ion. pro ὑλοφάγου, ab
'Υλοφάγος, ν, ὁ ἡ, ἡ, qui silvas depascitur, qui in silvis pascitur seu degit. Ex ὕλη, & ἔφαγον.
'Υλοφορέω, materiam comporto. Ab
'Υλοφόρος, ν, ὁ, ἡ, qui materiam & ligna comportat; (2) calo. Ex ὕλη, & φέρω.
'Υλώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, silvosus, arboribus densus & opacus, Gl. V. silvester; (2) qui crassæ materiæ est, fæculentus. Ab ὕλη.
'Υλωρὸς, ὁ, ὁ, silvæ custos. Ex ὕλη, & ὄρος.
'Υμᾶς, ων, acc. pl. Ion. pro ὑμᾶς, a Cd, tu.
'Υμοδαπὸς, ὁ, ὁ, vestras, eodem vobiscum loco natus, popularis vester, civis. Ex ὑμεῖς, & δᾶπτον.
'Υμέες, νος, nom. plur. Ion. pro ὑμεῖς.
'Υμέας, νας, acc. plur. Ion. pro ὑμᾶς.
'Υμέες, νες, nom. plur. Ion. pro ὑμεῖς.
'Υμεῖς, νες, nom. pl. ab eod.
'Υμέναιος, ὁ, ὁ, Hymenæus; (2) nuptiarum præses, genius; (3) nuptiale carmen; (4) nuptiæ. Ab ὑμέω. Hinc
'Υμεναίω, ῶ, fut. ώσω, uxorem duco; (2) hymenæum cano. Οὐ γὰρ εἶον τὸ ἡμῖν πρὶν διδόναι, πρὶν ἢ λύκος εἶν ὑμεναίοι, Aristt. Pace, 1112.
'Υμεναίος, ὁ, ὁ, idem & ab eod.
'Υμενοειδὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, membranæ speciem gerens, membranaceus; (2) membrana constans. Ex ὑμὴν & εἶδος.
'Υμενόπτερος, ν, ὁ ἡ, ἡ, alas membranaceas habens, vespertiliones & cryndæ. Ex ὑμὴν, & πτερόν.
'Υμενόσκυτος, ν, ὁ ἡ, ἡ, testa tenui & subtili velut membrana tectus seu constans. Ex ὑμὴν, & ὀστρακον.
'Υμενώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, membranaceus, tenui membrana constans; (2) membranæ speciem gerens. Ab ὑμὴν.
'Υμεῖς, τες, nom. plur. Dor. pro ὑμεῖς.
'Υμέτερος, ρα, ρον, vester; (2) tuus. Ab ὑμεῖς.
'Υμέων, gen. pl. Ion. pro ὑμῶν.
'ΥΜΗΝ, ένος, ὁ, membrana, pellicula, tunica seu tumicula; (2) carmen nuptiale, Hymen; (3) membrana, qua involutus est fœtus.
'Υμηττὶς, ίδος, ὁ, locus Atticæ, in quo optimum mel nascitur, Etym.
'Υμμας, τας, accus. plur. Æol. pro ὑμᾶς.
'Υμμες, τες, nom. plur. Æol. pro ὑμεῖς.
'Υμμι, vel ὔμμιν, dat. pl. Æol. pro ὑμῖν.
'Υμνᾶσαι, a. 1. inf. act. Dor. pro ὑμνῆσαι.
'Υμνησασα, nom. plur. part. præs. act. f. g. Poët. pro ὑμνήσασαι, ab
'Υμνέω, Poët. pro ὑμνῶ.
'Υμνέομες, 1. plur. præs. indic. act. Dor. pro ὑμνέομεν.
'Υμνεῦσαι, nom. plur. f. g. part. præt. act. Dor. pro ὑμνῆσαι, ab
'Υμνέω, ῶ, fut. ήσω, carmine celebro, hymnis decanto, (2) prædico, celebro, laudo, etiam soluta oratione; (3) convicium, incurio seu accuso, carmine perstringo & diffamo, deploro & lamentor. Χθονὸς τῆσδ' ἐκ θεῶν ὑμνήσει κακά, Soph. El. 384. Ἀργεῖα τί νιν ὑμνέουσιν ὑμφαίσιν, Eur. Iph. in Tau. 378. Τρισκθέσθ' ἑκάστις, id Ion. 1635. Ὑμνησαν Σεμνὰν Θέτιν, Pind. Nem. 5, 47. τὼς Θεὼς, Xen. Cyr 8, 6. ἀπιστοσύνας, Eur. Med. 423. Ab ὕμνος.
'Υμνηπολέω, hymnis & carminibus occupor. Ab
'Υμνηπόλος, ν, ὁ ἡ, ἡ, qui hymnis s. laudibus occupatur poëta. Ex ὕμνος & πολέω.
'Υμνήσαντας, acc. plur. f. g. part. aor. act. verbi ὑμνέω.
'Υμνήσις, εως, ἡ, celebratio per hymnos seu carmina; (2) laudum decantatio. Ab ὑμνέω.
'Υμνητὴρ, ῆρος, ὁ, cantator, laudator, proprie carminibus. Ab eod
'Υμνητὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.
'Υμνητικὸς, ἡ, όν, ad laudes canendas pertinens; (2) artifex laudum canendarum. Ab eodem.
'Υμνητὸς, ὴ, όν, celebris, laudibus celebrandus. Ab eod.
'Υμήτρια, ἡ, cantatrix. Poll. ab ὑμνητὴρ.
'Υμνογράφος, ν, ὁ, hymnorum scriptor. Ex ὕμνος, & γράφω.
'Υμνοθέτης, ν, ὁ, idem. A τίθημι.
'Υμνολογία, ῶ, hymnum cano, celebro. Ex ὕμνος & λόγος.
'Υμνολογία, ας, ἡ, hymnorum decantatio.
'Υμνολογίζω, fut. ίσω, hymnum dico. Ab
'Υμνολόγος, ν, ὁ, hymnos dicens.
'Υμνοποιὸς, ῶ, ὁ, qui hymnos conficit; (2) poëta laudes celebrans. Ex ὕμνος, & ποιέω.
'Υμνοπόλος,

Ὑμνοπόλος, ου, ὁ ἡ ὄ, v. ὑμνοπόλος.
Ὕμνος, ου, ὁ, carmen in honorem Dei; hymnus, carmen. Ab ὕδω, celebro.
Ὕμνυν, 3. plur. imperf. ind. act. contr. pro ὕμνιον, ab ὑμνέω.
Ὑμνῳδέω, ῶ, fut. ήσω, hymnos canto, carmina decanto. Ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς, Eur. Ion. 6.
Ὑμνῳδία, ας, ἡ, hymnorum decantatio; (2) hymnus, qui decantatur. Ab
Ὑμνῳδὸς, οῦ, ὁ, hymnorum cantor, qui carmina decantat. Ex ὕμνος, & ᾄδω.
Ὑμὴς, ἡ, ὸν, idem quod ὑμέτερος, vester. Ab ὑμεῖς.
ΥΝΙΣ. sive ὕνις, ιδος, ἡ, vomer, vomis.
ΥΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, gannus.
Ὑοσκὸς, ὁ, subulcus. Ex ὗς, & βόσκω.
Ὑοστὸς, ή, όν, idem ex iisdem.
Ὑμησία, ας, ἡ, cantus porcinus, cantus suum grunnitum. Verrius. Ex ὗς, & μῦσα.
Ὑπόλεως, ου, ὁ, qui ad sues versatur, subulcus. Ex ὗς, & πολέω.
Ὑὸς, *suis*, gen. ab ὗς, *sus*.
Ὑοσκύαμος, ου, insanio more eorum, qui hyoscyamum gustarunt. Ab
Ὑοσκύαμος, ου, ἡ, hyoscyamus, faba porcina, faba fusilla, Nic. Al. 416. Plin. l. 25, §. 17. cap. 4. Ex ὗς, & κύαμος, *faba*, *Angl.* Henbane.
Ὑοφορβεῖον, ου, τὸ, hara. Ab ὑοφορβὸς.
Ὑοφορβεῖον, τὸ, prex suum, quæ pascuntur. Ab
Ὑοφορβὸς, οῦ, ὁ, subulcus. Ex ὗς, & φέρβω.
Ὑπαγανακέω, ὑπαγανακῶ, subindignor, indignor.
Ὑπαγαπάω, amo, valde amo.
Ὑπαγε῀, 3. s. præs. ind. pass. v. ὑπάγω.
Ὑπαγελάσασα, nom. pl. f. 2. part. act. *Ion.* pro ὑπαγελάσασα, ab
Ὑπαγγέλλω, clam nuncio. Νόμασι λαθριδίοισι ὑπαγγέλλουσι Ἀοιδοῖς, Mus. 106.
Ὑπαγγελεύς, ὁ, nuncius. A præc.
Ὑπάγγελτος, ου, ὁ ἡ ὄ, patefactus, manifestatus. Ab eod.
Ὑπαγκαλίζω, f. ίσω, in ulnis gesto. Hinc
Ὑπαγκάλισμα, ατος, τὸ, q. d. ulnarum gestamen, quod in ulnis gestatur; (2) amplexus. Καὶ τὸν δυ ὄσσαι, μίμνουσιν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα, Soph. T. 545.
Ὑπάγκαλος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui ulnis gestatur. Ex ὑπὸ, & ἀγκάλη.
Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, cubital. A ἀγκὼν.
Ὑπαγορευτέον, adv. *poet.* vicissim dicendum.
Ὑπαγόρευσις, εως, ἡ, dictatio; (2) hortatio de inspiratione divina, *Jos.* Ab
Ὑπαγορεύω, fut. εύσω, dicto, verba subjicio; (2) respondeo; (3) post factum verba addo; (4) nuncupo. Κλινοπετὴς ὑπηγόρευσα τῷδ' ὑπισχνοῦμαι, Synes.
Ὑπάγροικος, ον, subrusticus.
Ὑπάγρυπνος, ὁ ἡ ὄ, vigilans, non dormiens, insomnis.
Ὑπάγω, fut. άξω, subduco, clam eximo; unde & ventrem ὑπάγειν, i. e. ciere, laxare; (2) subjicio, jugo subdo, maxime *in med.* (3) defero, in judicium adduco, accuso, redigo, abeo, eo; (4) *in med.* est præterea subjicio mihi, illicere in fraudem, pellicere ad stuprum, item subjicere vel suggerere alicui aliquid; ὕπαγε, vade, Phil. ὑπάγεις, abis, Phil. ὑπήγαγεν, redegit, Phil. & ὑπηγάγετο, subegit, Phil. ὑπαχθὶς, inductus, Gl. V. Τὶν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; Eur. Hel. 832. Ὑπάγεσθ' ὑμεῖς τ' ἐδώ, Aristoph. Ran. 175. Μεμάλλω ἐκὰς μοίραν ὑπάγεσθαι ὁπλοις, Philo. Ὑπαχθεῖσα οἱ Μιχαρὶς τῇ ὄψει, Plut. in Solon. cap. 8. Ὑπάγουσα κοιλία, alvus fæces excernens, *Hippocr.*
Ὑπαγωγὸς, ὁ, ἡ, ὸν, instrumentum fabrile; (2) tormentum. Ab ὑπάγω.
Ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ, subductio, Gl. Vet. captio, (2) recessus, qui fit, cum recedimitur; (3) deceptio, dolus, fraus; (4) submissio & succidua exceptio maris in animalibus. Ab eod.
Ὑπαγωγὸς, ὸς, ὸν, vim habens subducendi, decipiendi, &c. Ab eod.

Ὑπᾴδω succino. Κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων, Arist. Ran. 365.
Ὑπαείδω, idem. ὑπᾴσουσιν ἡ λίγειαν ἐπίπαλον Κύρηνις, Call. in Dian. 242.
Ὑπαὶ, *Præpos.* pro ὑπὸ.
Ὑπαϊάζω, sublamentor.
Ὑπαΐθα, *Adv.* coram, recta; ex obliquo.
Ὑπαίθα λιάζεσθαι, Hom. Il. 15, 519. In obliquum se declinavit.
Ὑπαιθριάζω, f. άσω, sub sereno sum vel ago. Ὑπαιθριάζῃ τας νηΐλας, ἢ ξωπεφιῖ; Arist. Av. 1508.
Ὑπαίθριος, ου, ὁ ἡ ὄ, subdialis, qui est sub dio.
Ὑπαίθριον, ου, τὸ, area, subdiale, Gl. V.
Ὑπαίθριος, ου, ὁ ἡ ὄ, subdialis, qui est sub dio. Ex ὑπὸ, & αἴθρα.
Ὑπαιθω, ardeo. Καὶ πῶς ὑπαίθων, Ζεῦ, ἂν ἐκμάθοι τὸ Ζῆν; Soph. Trach. 1226.
Ὑπαιθάλλω, adsentor, clam adsentor.
Ὑπαινεσία, ας, ἡ, approbatio, hortatio, Ap. Rh. sed vox est suspecta, *Ern.* Ex ὑπὸ, & αἰνέω.
Ὑπαινίσσομαι, fut. ίξομαι, subobscure declaro sive innuo, ænigmatice significo, tacite & occulte innuo. Ἰὼ μίμνειν αὐτῇ τύχῳ ὑπαινισσόμενον, Ælian. V. H. 12, 1.
Ὑπαιξω, fut. ίξω, clam prosilio, subrepo. Βωμοῦ ὑπαίξας, Il. 2, 310.
Ὑπαισχύνω, subtumpe, Gl. Vet.
Ὑπαισχυνομαι, suppudet, Gl. Vet.
Ὑπαίτιον, ου, τὸ, culpa, quod vitio vertitur. Ab
Ὑπαίτιος, ου, ὁ ἡ ὄ, obnoxius crimini, Gl. V. caufarius, fons. Ab αἰτία.
Ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, obedientia. Ab ὑπακούω.
Ὑπακουσον, 2. f. a. 1. imper. act. *Dor.* pro ὑπάκουσον, ab ὑπακόω.
Ὑπακουὸς, οῦ, ὁ, qui ex altero audivit, interpres alterius.
Ὑπακουὸν, intelligendum, pro quo alias ἀλλοτε. Ab
Ὑπαλάω, f. ήσω, obedio, obtempero; (2) cedo, admitto; (3) subintelligo in Ellipsi. Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακέσαιμι τὴν νῦν μετεχρ σφισὶν, Arist. Nub. 359. Ἀλλὰ τῷ γ' ἂν παιδίῳ ὑπάκουσε, idem, Lys. 879. Ἐπὶ κ' αὐταῖς ὑπακοίσω, Theocr. 11, 78. Ὑπακούειν, dicitur is, qui apud fores auscultat, τὴν θύραν κόπτοντι, Act. Apost. 12, 13. Κύων κτ' ὁ τὴν Ἱππρ τὴν θύραν τε σωλῆνος, πρισυλθε φαιδίσκη ὑπακάσαι, Conf. Theophrast. Eth. Charact. περὶ ἀγροικίας.
Ὑπαρχὸς, ὲν, primarius, perfectus in aliquo genere, quo alias σίνλαθλος.
Ὑπαυλίκης, ου, ὁ, vim edendi, subducendi (v. c. alvum) habens. Ab ὑπαύλα.
Ὑπάλειμμα, ατος, τὸ, unctio, sublitio.
Ὑπάλειπτον, ου, τὸ, quod illinitur. Ab ὑπαλείφω.
Ὑπαλειπτὴρις, ιδος, ἡ, ungendo, f. illinendo serviens. A
Ὑπάλειπτρον, ου, τὸ, instrumentum illitorium, & quo ad illinendum utimur, velut speculum illitorium, aut linitorium. Ab
Ὑπαλείφω, fut. ψω, sublino, lino, subungo, Ὑπαλειψαμβίας ναυκῶς, Arist. Pace, 902. Ὑπαλειψον τὸ φθάλμα, *Idem.*
Ὑπαλθάζω, aor. 1. inf. med. verbi ὑπαλθάω pro ὑπαλύσκω.
Ὑπαλθέω, *fulteisuge*, 1. f. præs. imper. med. *Ion* pro ὑπαλθέσθω.
Ὑπαλθόμαι, fugio, elabor, vito. Δεινὼ ἢ ῥιοτὴν ὑπαλθέω φόμβω, Hesiod. Ἔργ. 758.
Ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio, Gl. V. submutatio; hypallage, figura grammatica.
Ὑπάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio subsidiaria, res quæ vicem alterius præstat, Gl. V. pignus. Ab
Ὑπαλλάττω, fut. ξω, muto, immuto; (2) unum loco alterius pono, seu exhibeo. Ὑπαλλάττειν αἱ τὸ ὀπωπίμβροτ ὀθόνιον, Gal.
Ὑπαλλαξὶς, ὶς, ἡ, commutativus. A pr.
Ὑπάλλαξος, ου, ὁ ἡ ὄ, subalternus.
Ὑπαλύξαι, aor. 1. inf. act. v. ὑπαλύσκω.

Ὑπαλύξις, εως, ἡ, effugium, devitatio. Ab eod. Hom. Il. 22, 270.
Ὑπαλύσκω, fut. ύξω, subterfugio, effugio, evito. Θράσκων τις χρὴ κύμα μέλανος ἁλὸς φρίξ' ὑπαλύξῃ Ἰχθύς, Il. 21, 286. Πάντως δὲ τίσεις μυῶν τραπὴ, δὲ ὑπαλύξεις, id. Batr. 97.
Ὑπαμάω, ῶ, demeto, subobtundo.
Ὑπαμβλύνω, subobtundo.
Ὑπαμμος, ὁ ἡ ὄ, arenosus.
Ὑπάμπελος, ου, ὁ ἡ ὄ, vitibus consitus.
Ὑπαμπίσχω, induo, indumento tego.
Ὑπαναγινώσκω, lego, recito, Gl. V. subrogo, subrecito. Hinc
Ὑπαναγνώστης, ου, ὁ, lector.
Ὑπανάγω, subduco, abduco.
Ὑπαναδίπλασις, εως, ἡ, duplicatio.
Ὑπαναδύομαι, fut. ύσομαι, tergiverfor, subduco me alicui rei.
Ὑπαναθλίζω, premendo expello.
Ὑπανακινέω, ῶ, clam circum moveo, P. abeo, ap. Aristoph. saltans abeo. Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖ, Arist. Conc. 1159.
Ὑπανακλίνω, & όμαι, subcumbo, Gl. V.
Ὑπαναστάτιον, assurgendum. Ab ὑπανίσταμαι.
Ὑπανασρίφω, revertо, redeo.
Ὑπανατρίφω, f. θρέψω, insuper alo vel nutrio. Ὑπανατρέφειν ἐ νοσίοντα, *Aret.*
Ὑπαναφλίγω, incendo, paulatim incendo vel calefacio, de vino, amore. Ἐκ τῶ οἴνω ὑπαναφλιζόμβος, Ælian. V. H. 14, 41.
Ὑπαναφύομαι, paulatim nascor. Ὑπαιαφύσθη ὅ τι ἐν τῷ εἴδει φιζῆν τῷ Ἀλεξάνδρῳ λέγουσιν, Ælian. V. H. 12, 14. Ex ὑπὸ, ἀνὰ, & φύομαι.
Ὑπαναχαρία, senfim recedo, retro abeo.
Ὑπαναχάρησις, εως, ἡ, recessio, abitus. A præc.
Ὑπανδρος, ου, ὁ ἡ ὄ, viro subjectus seu obnoxius, Ph. ὑπάνδρος, *maritata*. Ex ὑπὸ, & ἀνὴρ.
Ὑπανίσχω, sustineo, velut humeris, &c.
Ὑπανθέω, floreo, vigeo.
Ὑπανιάομαι, ῶμαι, dicrucior, molestia affectus sum. Ἔνθεν ὑπανιῶντο τῇ νυμφίῳ, Arist. Nub. 1197.
Ὑπανίσαμαι, & ὑπανίσημι, adsurgo, honoris causa alicui; (2) exsurgo. Τῶν θακῶν τῶν πριοδυτίρους ὑπανίσασθε πρωΐθεν, Arist. Nub. 989.
Ὑπανίστασο, *surge*, 2. sing. præs. imper. pass.
Ὑπαντιάξαισα, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro ὑπαντιάσασα, ab ὑπαντιάω.
Ὑπανώγυμι, idem quod
Ὑπανοίγω, fut. ξω, subtus aperio, v. c. infra pedes. Τῶν ὃ χειλέων αὐτῆς ὑπανοιχθέντων, Aristæn. 1, 16.
Ὑπαντάω, ῶ, fut. ήσω, obviam procedo, obviam eo; occurro, obvio, Gloss. Vet. Νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας, Soph. Phil. 720. Μολὼν δ' ὑπατὸ τοις ἐμοῖς βουλεύμασιν, Eur. Supp. 399. χρὴ πρόσωπον, Heliod.
Ὑπαντία, ᾶς, idem. Hinc
Ὑπάντησις, εως, ἡ, occursus.
Ὑπαντιάζω, f. άσω, occurro. Τῶνδ' ἀνύσας αὐτὸς ὑπλωτίασι, Pind. Pyth. 4, 252. Ὑπλωτιάζων ἡμῖν, Lucian. τὰς πολεμίας, Plut. Ex ὑπὸ, & ἀντιάω.
Ὑπάντομαι, idem. Οὐκ ἀναμένας ὁ Ἀρταξάνης, ὑπλώτητο αὐτῷ, Herodian. l. 4.
Ὑπαντλησις, ή, exhaustio, velut e sentina, &c.
Ὑπαντρος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui sub antro est, vel in antro degit, item *Adject.* cavernosus. Ex ὑπὸ, & ἄντρον.
Ὑπανύω, subministro; (2) ministro.
Ὑπαξονίσε, ὁ ἡ ὄ, axem continens. Συμβάλλων ἀλλο φθόγγον ὑπαξονίων, Call. L. P. 14.
Ὑπαπιλίω, una minor.
Ὑπάπιμι, paullatim abeo vel me subduco.
Ὑπαποκινέω, abeo paulatim f. clam.
Ὑπαποκινητέον, clam discedendum est, Arist. Θεσμ. 931. Ex ὑπὸ, ἀπὸ, & κινέω.
Ὑπαποχωρέω, clam abeo, Arist. 284.
Ὑπάπτω, *Ion.* pro ὑφάπτω.

ΤΠΑΡ, νῷ, *Nomen indeclinabile, visio vera.* Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἰδὼν, ὃ τοι τετελεσμένον ἔπλετο, Hom. Od. 547. Οὐκ' ἰφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἰδὼν, Hom. Odyss. 20, 90. *Adverb.* videndo & vigilando, *intell.* χῷ.

Τπαρτίλλω, fut. ξω, succutio; (2) quatio.

Τπαργίλλος, ου, ὁ ἡ ὀ, subargillaceus.

Τπαργυρβυσις, εως, ἡ, obæratio, Gl. V. Ab

Τπαργυρβύω, f. βύσω, argentum anxie quæro, & veluti effodiendo investigo; (2) obæro, Gl. Vet. ὑπαργυρβύομαι, obæror, Gl. Vet.

Τπάργυρος, ὁ ἡ ὀ, subargenteus, in quo argentum est mixtum; (2) pecunia venalis.

Τπαρκτικός, ἡ, ὀν, subsistantivus.

Τπαρκτός, ἡ, ὀν, exsistentiam habens. Ab ὑπάρχω.

Τπάρνος, ου, ὁ ἡ ὀ, ovis lactans, Call. in Apoll. 53. Ab ἄρι, ἄρνός.

Τπαρνῶ, ῶν, negans aliquid, ut ἐξαρνῶ. Ab ἀρνέομαι.

Τπάρξαι, a. 1. inf. act. v. ὑπάρχω. Unde

Τπαρξις, εως, ἡ, q. d. exsistentia, subsistentia, subsistantia; (2) bona, facultates.

Τπαρπάζω, fut. άξω, surripio, præripio, *Ion.* pro ὑφαρπάζω. Τπαρπάσας λόγον, Herodot.

Τπαρτάω, ῶ, subligo, suspendo ex.

Τπάρχειν, *eram*, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὑπῆρχεν, ab ὑπάρχω.

Τπαρχή, ης, ἡ, principium, initium, ortus; (2) beneficium ubi collatum.

Τπαρχία, ἡ, munus s. potestas legati; (2) dominatus, potestas in aliam. Ab

Τπαρχος, ου, ὁ, præfector, præfectus, rector provinciæ; (2) qui sub alio imperium obtinet, ut legatus in exercitu, aut provincia.

Τπαρχόντισις, gen. s. part. præs. f. g. v.

Τπάρχω, fut. ξω, initium do, primus facio aut dico, vel initium rei do, incesso, excito contentionem; (2) sum, exsisto, suppeto; (3) adsum; (4) sum ὑπάρχων, ὑπάρχῃ, *cum infin.* it. καλὰς ὑπάρχων, facultas est, occasio, materia adest, licet; ὑπάρχουσιν, habentur, Ph. ὑπῆρξεν, provenit, incidit, Gl. V. ὑπάρχοντα, bona fortunæ, Ph. Πολλῶν ὑπαίτιος κυρῶ ἡμέρα καλῶν, Soph. Ll. 925. Οὐκῶν ὑπάρχειν τοῦδε καθηδύτερα χρή; Eur. Rhes. 632. Μεμνῆσ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις, Phocyl. 104. Διὰ τὰς εὐβρυσίας ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς, Dem. Ἀδικοῦσιν μοὶ ἐδίνα, τὰς ἢ ὑπάνυχιος βίας ἀμωσύμβυρος, Plut. in Thefeo.

Τπαρωματίζω, aromata redolet, Diosc.

Τπασπιδοῦχος, ου, ὁ ἡ ὀ, clypeo tectus. Ex ὑπὸ, & ἀσπὶς.

Τπασπίζω, fut. ἰσω, clypeum gesto, armiger sum. Ex eadem. Hinc

Τπασπιστὴς, οῦ, ὁ, clypeatus latelles, Gl. V. protector, armiger.

Τπασπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.

Τπατρῶος, ου, si ereus, cœlestis, a fideribus ortus, ductus. Ab ἄστρον.

Τπατεία, ας ἡ, consulatus. Ab

Τπατεύω, fut. εύσω, sum consul, consulatum gero. Ab ὕπατος.

Τπατικὸς, ἡ, ὀν, consularis, ad consulem pertinens. Ab eod.

Τπατμίζω, fut. ἰσω, vaporem subjicio. Ex ὑπὸ, & ἀτμὸς, *vapor*. Hinc

Τπατμισμὸς, οῦ, ὁ, vaporis excitatio, emissio.

Τπάτοτος, η, ὁ ἡ ὀ, subabsurdus, aliquo modo absurdus.

Τπατος, άτη, ατον, summus, supremus; (2) *Subst.* consul, quia penes illum Romæ erat summa potestas. Ab ὑπὲρ.

Τπαττιλιζω, fut. ἰσω, Atticæ linguæ elegantiam adfecto.

Τπαυγάζω, fut. άσω, splendesco, illucesco. Ἐπεὶ ἡμέρα ὑπηυγάζειν, Luc.

Τπαυγὴς, υ, ὁ ἡ ὀ, qui est sub luce. Ex ὑπὸ, & αὐγὴ, *splendor*.

Τπαυλέω, fuccino tibia.

Τπαυλος, ου, ὁ ἡ ὀ, ἡ, ὸ, ἡ est in aula; (2) qui est in tentorio. Ex ὑπὸ, & αὐλὴ.

Τπαυχένιον, ου, τὸ, cervical, quod cervici supponitur. Ex ὑπὸ, & αὐχὴν.

Τπαφίσαμαι, recedo, decedo, *n. c.* de via.

Τπαφρίζω, spumo, spumare incipio.

Τπαφρος, ου, ὁ ἡ ὀ, spumeus, spumosus.

Τπάφωνος, ον, alienus, non conveniens, non regularis, Hipp.

Τπάσχειν, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ὕπεισι, ab ὕπειμι.

Τπάσχαλε, 3. s. a. 2. indic. act. v. ὑποσκάλλω.

Τπεβλίπετο, 3, pl. imperf. ind. med. verbi ὑποβλίπω.

Τπέγγυος, ου, ὁ ἡ ὀ, qui fidejussores dedit, ut datis vadibus liberatus; (2) sponsioni obnoxius.

Τπεδύης, *Adv.* satisfacto, vadato.

Τπεκκλίνω, leniter, paululum inclino.

Τπεδείσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ὑπέδεισαν, ab ὑποδείδω.

Τπεδείσαν, *timuerant*, 3. plur. pluſq. indic. med. *per βμ.* pro ὑπεδεδίεισαν.

Τπέδυζα, a. 1. ind. act. v. ὑποδέλεκμαι.

Τπέδυκε, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Poet.* pro ὑποδέδεκτο, ab ὑποδέχομαι.

Τπεδύσατο, 3. s. a. 1. ind. med.

Τπέδυσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. cum ν ab ὑποδιδράσκω.

Τπεθήκαο, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπεθήκασο, ab ὑποτίθημι.

Τπείδομαι, suspicor, suspectum habeo. Νικᾶσι δ' ἵππις ἃς ὑπεῖδετο Ζεὺς κρατεῖν κέλευ, Eur. Supp. 695. Διὰ τί ὑπόδηται τις τῶν φάντων μεταβολὴν ἢ διάλυσιν, M. Anton. 2, 15. Οἱ μὲν μὴ τῷ ἐχθρὸν ὑπείδοντο μόνον ἀλλήλοις ἢ φορὰν ὄνων, i. e. forte aprici hant, Appian de Bell. Civ. 2

Τπεκάθη, cedo, *n. c.* subscio. Ἰὼ μοῖ ἔν ἐκ ἂν φοτ' — τάσσε ὑπεκάδοιμαι, Soph. Ll. 363.

Τπεικέον, *Adv. pf.* cedendum est, Soph. Aj. 677.

Τπεικτικὸς, ἡ, ὀν, qui cedit. Ab ὑπείκω.

Τπείκω, fut. είξω, cedo, concedo, locum do, remitto, aliquantum cedo, nonnihil cedo, obsequor, obtempero, obedio. Τῷσῳ)) ἢ χρῶν πλησίος ὑπείκειν, Lyc. 777. Γυρὰ μανδὶν ὑπείκων, Eur. Iph. in Au. 138.

Τπειμι, subsum, adsum, suppeto.

Τπειξις, εως, ἡ, cessio; (2) obsequium. Ab ὑπείκω.

Τπείξομαι, f. 1. ind. med. v. ὑπείκω.

Τπεῖπειν, præfari, pr. dicere, *impr.* monendi causa; *vide etiam* pro monere. Πᾶσιν δ' ὑπεῖπον τάδε τὰς αὐτὰς λόγας, Eur. Supp. 1168. Τπεῖπον φρῶτα αὐτοῖσι τάδε, Aristt. Vesp. 55. Οὐδὲ ἀκλεῶ ὑπεῖπαν, Eur. Her. fur. 965. Ὥσπερ ὦ ἀρχῇ ὑπεῖπομεν, Thuc.

Τπεῖρ, *Poet.* pro ὑπὲρ.

Τπειρεσία, ης, τὸ, *n. c.* A' ἐρέτης.

Τπείρεσσον, pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὑπέρεσσον, ab ὑπερέχω. Ὑπείρεσσον Ἥφαιστον, Hom. Il. 5, 426.

Τπειρέχω, emineo, supero, pro ὑπερέχω; ὑπείρεχε, tene supra, super extende.

Τπειρέχων, ουσα, ον, eminens, excellens, superior. Ab ὑπείρεχω.

Τπεισαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v. ὑπείσω *vel* ὑφίημι, *submitto*.

Τπείσειμι, subeo, subingredior, irrepo; ὑπεισέναι, subrepsare, Gl. V.

Τπεισέρχομαι, idem. Εἶτα λαθὼν ὑπεισῆλθε τὸ χάρακα, Plut.

Τπὲκ, *Præpos.* e, ex. Ex ὑπὸ, & ἐκ, *ex*.

Τπέκβασις, procedo, v. c. in aciem.

Τπεκβάλλω, ejicio.

Τπεκδέχομαι, f. δεξομαι, exspecto, Epigr.

Τπεκδιδράσκω, subterfugio.

Τπεκδύω, *vel* ὑπεκδύω, f. ύσω, clam exuo seu excutio; (2) *In med.* emergo, clam elabor; (3) declino. Πόνος μοῖ Τραικὸς ὑπεξέδυσε, Eur. Cyc. 340.

Τπεκδύσω, expurgo

Τπεκκαλύπτω, paulatim nudo vel nudo.

Τπεκδύνω, 3. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ὑπεκδῶσι, ab ὑπεκτίθημι, *subduco*.

Τπεκκαυμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid succendimus, fomes ad succendendum, fuscitabulum ignis, irritamentum. Ab ὑπεκκαίω.

Τπέκκειμαι, aliquo sum exportatus; (2) in locum aliquem subducor, Aristot.

Τπεκκενόω, evacuo, expilo.

Τπεκκλέπτω, clam furtim eripio, furto subduco. Τπεκκλαπέντα δὲ τῶν φίλων χρήματα, Dio.

Τπεκκλίνω, clam paulatim declino.

Τπεκκομίζω, f. ίσω, clam exporto, clanculum effero.

Τπεκκρίνω, ecκρίνης, ejicio, *impr.* de iis quæ per alvum ejiciuntur.

Τπεκλαμβάνω, ecλαβον, ecλημμαι, ecλήφθην, *impr.* de iis quæ per alvum ejiciuntur.

Τπεκλύω, paulatim frango, item frango, debilito; (2) lubero, fallo.

Τπεκπέμπω, f. ψω, clam emitto. Ὅς μὲ ὑπεξέπεμψε Τραικὶς χθονὸς, Eur. Iph. v. Ὅπως ἐς οἶκους, id. Andr. 48. Τπεξεπεμφθὼν ζῇ φροντίδεσσι χθονὶ, Soph. El. 1366.

Τπεκπεσεῖν, tranare, trajicio, sed cum significatione loci, unde progredi v. c. navis trajicere.

Τπεκπηδάω, subsilio, prosilio.

Τπεκπίπτω, exspecto, cedo, ὑπεκπίπτουσι, abeunt.

Τπεκπλέω, e alveo, e portu, navigando perveno.

Τπεκπορεύω, leniter procedo, ex aede, portu, s. procurro. Ὅτωσκε κάσις Ἡρακλεῖ ὑπεκπροβεῖ, Il. 9, 552. Τοῦδ' ὑπεκπεφθάντα, puro intervallo praecedentem, Hom. Il. 21, 624.

Τπεκτρέπω, prius solvo, f. pctui solvo, v. c. cursu equos. Ἰδὼ ἄναξ ἀνιόνας μὲ ὑπεκπορεύσειν ἀπήνας, Odyss. 6, 58.

Τπεκτροπεύω, prodeo. Ἦλθ' ὑδὰρ Καλυψοῦς ὑπεκτροπεύς, Odyss. 6, 85.

Τπεκπρορεύω, de navi, progredi v. c. e porta, fecat imo.

Τπεκπροφεύγω, clam profugio, effugio. Ὡς δ' ὅτ' ἄνερ ἵστ' ἐν ἀγῶνι ὑπεκπροφυγὼν καὶ ἀοιτὸν Νόσον ὑπ' ἀργαλέης, Il. 16, 521.

Τπεκπροφεύγω, 3. sing. a. 2. conj. act.

Τπεκπυρος, ον, ardens, vehemens.

Τπεκρέω, q. d. subcilluo, lenisim & clam cilluo, evanesco. Τὸ γὰρ φορίζόμενον ἀεὶ ὑπικρεῖ, Plut.

Τπεκσώζω, libero, e periculo eripio. Ἀτὰρ αὐτὸν ὑπέξεσάσειν Ἀπόλλων, Il. 23, 292.

Τπεκσώζω, idem.

Τπεκτήκομαι, colliquesco, ut cum caro in cinerem abit exsiliique hydrops

Τπεκτίθημι, f. ὑπεκθήσομαι, clam subductum & subtractum copio. P. aliquo transportandum curo, fecunditas gratia, aut alia qua de causa. *Impr.* Τὸν ἄνδρα εἰς βίον ἀκύμονα ὑπεκθήσω, Plut. Ἥκεις ἐκ χρῶν κλέψας' Ὀρέσθου φῶς ἐμὸν ὑπεξιών, Soph. El. 229. Ὃν ἐγὼ δωμάτων ὑπεξέθηκ, Eur. Andr. 69.

Τπεκτέμνω, paululum decresco, clam averto; (2) paululum declino, paullatim avertor, *n. c.* Τῶν ὑπεκλείπειν ποῖα (ψυχὴ) Soph. Trach. 5 7. Ταύτῃ ἄπας φλὼξ ὑπεκλείπει). Plato.

Τπεκπέρχομαι, Ion. e excurro, procurro effugio, fugio. Ἦν δ' ἐν ἐγὼ μοῖ μὲ δανεῖν ὑπεκδράμω. Eur. Andr. 339. μέρος, ib. 415. Τῶν Ζεὺ Ἑλλησ ὐχ' ὑπεκδραμεῖ, Soph. Antig 1098. Τὸν Στρατηγὸν ὑπεκδραμεῖν ἐκ Ηύλου, Aristt. Eq. 759.

Τπεκτροφὴ, ἡ, nutritio, educatio, recreatio.

Τπεκφαίνομαι, in lucem edor, appareo, conspicuus fum.

Τπεκφέρω, clam effero; (2) persero, tolero. Τῶν γὸ ὑπέκφορον ἀκίης ἔπποι, Odyss. 3, 496.

Τπεκφεύγοντι, dat. sing. præs. part. act.

Τπέκφευγε, 3. s. a. 2. ind. act. v.

Τπεκφυγὴ, clam effugio, subterfugio, refugio, effugio. Τὸ γὰρ τοι σ' δίκης ζώζειν φόβος, πολλοὺς ὑπεκφύγους ἂν πιθρώπων λόγους, Eur. Sup. 566. Οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν, Soph. Antig. 500. μίασμα, ib. 787.

Τπεκχέω, & ύω, effundo.

Ὑπεκχωρέω, ῶ, sensim abscedo seu excedo, ex aliquo loco me subduco, *it.* de fœcibus alvi. Ὑπεκχωρεῖν τῆ βίᾳ, Plut. τῷ θανάτῳ, id. Hinc

Ὑπεκχώρησις, ἡ, excretio per alvum.

Ὑπεκχωρητικός, ἡ, όν, vim alvi purgandi habens.

Ὑπελαβεῖν, aor. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω.

Ὑπελαία, ας, τὸ, olei fæx seu sordes.

Ὑπελαιώδης, subigo, subagito, Gl. Vet.

Ὑπελαφεύω, subleveo. Ex ὑπο, & ἐλαφρεύω.

Ὑπελείφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. ὑπολείπω.

Ὑπελείφθησαν, *reliqui sunt*, 3o pl. a. ejusd.

Ὑπελύσατο, 2. s. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπελύσασο, ab ὑπολύω.

Ὑπεμβρύω, gravidam reddo. Ab ἔμβρυον.

Ὑπέμειναν, 3. pl. aor. 1. indic. act. verbi ὑπομένω.

Ὑπέμεινε, *sustinuit*, 3 sing. cum ν aor. ejusd.

Ὑπείμενε, 3. sing. imperf. ind. act.

Ὑπεμνυκε *dejecit*, 3. sing. perf. ind. act. *Ion.* pro ὑπομνυκε, ab ὑπομύω. Πάντα δ' ὑπεμνηνυκε, semper vero dejecto est vultu, Hom. Il. 22, 491.

Ὑπεμνύχθη, 3 sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὑπομνύομαι.

Ὑπεμπίμπρημι, succendo.

Ὑπεμφαίνω, subostendo, subsignifico.

Ὑπενοπτιεύομαι, ωμαι, advertor, reprehendo. Ὑπενοπτιεύμενον κακὸν ἔχειν, Plut. Ab

Ὑπενόπτιος, ος, ον, adversarius, hostis, obvius, contra factus. Hinc

Ὑπενοπτιότης, ητος, ἡ, contrarietas, quædam diversitas; (2) vis lividi.

Ὑπενοπτιόομαι, ωθῶ, τε, repugnantia. Ab ὑπενοπτιοῦμαι.

Ὑπενοπτίωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ὑπεξδίδωμι, paullatim cedo, clam cedo, tergiversor, Thuc.

Ὑπεξέρχομαι, το, idem quod

Ὑπεξόδιος, ος, ον, interula, quævis interior vestis. Ἐκ ὑπεξοδίου, Lex.

Ὑπεξεῖναι, ναι, v. a. inf. act. v. ὑπεξέρχομαι.

Ὑπεξέρπω, v. ὑπείρπω, *clam*, imus, subtus, subter.

Ὑπεξῆν, imperf. ind. act. *Ion.* pro ὑπῆειν, ab ὑπείμι.

Ὑπεξάγω, subduco, subtraho. Σαυτὸν ὑπεξάγεις τ τοιαύτης λειτουργίας, Chrys. Hinc

Ὑπεξαγωγή, ἡ, idem quod

Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, subtractio, detractio; (2) exceptio, Plut. in Num. cap. 9. Quintil. an. lib. 3. cap. 8. Ab

Ὑπεξαίρω, ῶ, & ὁμαι, ἑλῶ, clam aufero & averto, interverto, subduco, subtraho, Gl. V. ὑπεξαιρῶμαι, interverto, suppilo; ὑπεξῃρέθη, præcepit. Ph. a. 2. ὑπεξῃρημένων, deductis, exceptis. Ell. p. part. pass. Πολυθρύπτου γὰρ καὶ ὑπὲρ ἡδονὴν ἀνθρωπίνην ἀνεστραμμένου τοῦ καλοῦ ὄντος, Soph. Ph. 1443. Οὐδενὸς ὑπεξῃρημένου τὸ παράπαν, excepto, Philo.

Ὑπεξαιρετέον, excipiendum.

Ὑπεξαίρω, & ὑπεξαίρομαι, eximo, submoveo, clam de medio tollo. Ὅταν ὁ τῆς δικαιοσύνης ἀνδριὰς διὰ τροχοῦ ὑπεξαιρῇ, Xen.

Ὑπεξακρίζω, per cacumina ambulo, ad summa evado, cacumina feco. Ἐγελανίᾳ μὲν βόσκηται ὄρτι πόρος λέπας μόχθων ὑπεξακρίζον, Eur. 678.

Ὑπεξαλέομαι, clam evitare.

Ὑπεξαλύσκω, effugio, subterfugio, devito; ὑπεξαλύξω, evitare, a. 1. Τοῦ γ' ὑπεξαλύξει βαρὺ χόλος, Hesiod. Theog. 615.

Ὑπεξαναβαίνω, transcendo.

Ὑπεξανάγομαι, clam e littore solvo & enavigo.

Ὑπεξανίσταμαι, & ὑπεξανίσταμαι, sensim vel clam emergo, *it.* emergo. Ἀλλ' ἐγ' ὑπεξανέστην κεφαλῇ, Theocr. 22, 123. Λαθρη ὑπεξαναδὺς πόλιος ἁλός, Il. 13, 352.

Ὑπεξαναδύς, *emersus*, a. 2. part. pass.

Ὑπεξανίσταμαι, adsurgo, honoris caussa alicui. Ὑπεξανασταῖναι τῷ πρεσβυτέρῳ, Plut.

Ὑπεξαντλέω, ῶ, exhaurio, v. c. sentinam. Κακῶν γὰρ ἄρτι κύμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ, Eur. Ion. 961.

Ὑπεξάπτω, succendor, inflammo. Ὑπεξάπτόμενος ἐπὶ τὴν δίνην ἰχθὺς ποιητικώτερος, Ælian. V. H. 14, 41.

Ὑπεξαφύω, exhaurio, Apoll.

Ὑπέξειμι, procurro in quem, impetum facio.

Ὑπεξελαύνω, clam progredior longius.

Ὑπεξέλευσις, εως, ἡ, supplicium, tormentum, quæstio. Ab ὑπεξέρχομαι.

Ὑπεξελθεῖς, a. 2. int. act. v. ὑπεξέρχομαι.

Ὑπεξέρχωδς, *clam exire*, præs. infin.

Ὑπεξέρχομαι, q. d. subgredior, clam egredior. Κἂν τῆ δ' (interea) ὑπεξέλθῃ Ἀντιγόνη σφιν δίκα, Eur. Ph. 1474. τ' ἀπόλεως, Plut.

Ὑπεξέχω, clam abeo, solum verto.

Ὑπεξέχω, 3. s. aor. 2. ind. act.

Ὑπεξέφρων, imperf. ind. act. v. ὑπεκφέρω.

Ὑπεξηγητικὸς, ἡ, όν, explicandi vim habens, τὸ ὑπεξηγητικὸν, interpretatio.

Ὑπεξήλυσα, a. 1. ind. act. v. ὑπεξαλύσκω.

Ὑπεξίσταμαι, cedo, excedo, decumbo, vito. Ὑπεξίστασθε τ' ἀ χῆς, Herodot. τ' καθέδρας, Plut.

Ὑπέξοδος, alvi fluxus. Hipp.

Ὑπεξουσία, ας, ἡ, qui est in potestate, sc. patris, filius, familia. Ex ἐξουσία. Hinc

Ὑπεξουσιαστὴς, ατῶ, ἡ, subjectio.

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω.

ΥΠΕΡ, *Præp. cum Gen.* super, supra, pro, ὑπὲρ τοῦ ὑπὲρ ζῆν Euripid. Alcest. 287. præter, per, de, *cum Accus.* ultra, trans, supra, præter vel contra. Sine casu adverbialiter *in compositione* notat *supra, super, pro, præ, nimis, præter, & interjectionem.*

Ὑπέρ, ας, ἡ, finis, quo antecedunt cornua tenuiora, seu tenuantur & laxantur. Ἐν δ' ὑπερκάμπτει τε πόδας τ' ἐνίδησιν ἑαυτῷ, uni. Odyss. 5, 260. Ab ὑπέρ.

Ὑπεραγαθὸς, ἡ, όν, valde bonus, optimus.

Ὑπεραγαθότης, ητος, ἡ, summa bonitas.

Ὑπεραγανακτέω, demiror, vehementer miror; (2) mirabile gaudeo, lætor. Ὑπερηγάσθη τῷ τεχνήματι, Hesiod. V. H. 12, 1.

Ὑπεραγκὰς, valde, in summe, vehementissime, Gl. V. Supra modum.

Ὑπεραγωνιάω, ῶ, valde indignor, vehementer commoveor. Ὑπεραγωνιάσας διεῖρεν τὸν Ἀρχέλαον, Ælian. V. H. 8, 9.

Ὑπεραγωνίω, ῶ, desumo, vehementer animo.

Ὑπάγνωτος, ος, ον, valde ignotus, ignotissimus.

Ὑπεραγόντως, Ælian. excellenter, supra modum. Ab ὑπεράγω.

Ὑπεραγορεύω, patrocinor, pro aliquo dico. Ὑπερηγορεῖν τινος, Arist.

Ὑπεράγω, excelso, supero.

Ὑπεραγρυπνέω, pro alio vigilo, *cum gen.*

Ὑπεραγωνιάω, valde solliciter sum.

Ὑπεραγωνίζομαι, defendo, propugno.

Ὑπεραίε, *ait per jocum*, 3ot. sing. ab

Ὑπεραίω, ἐῶ, ο ἡ ῶν, desuper stans. Ex ὑπὲρ, & ἀεί.

Ὑπεραθλέω, certo pro.

Ὑπεραιδέομαι, valde revereor.

Ὑπαίμασις, εως, ἡ, nimia sanguinis abundantia. Ex ὑπὲρ, & αἷμα, unde αἱμάω.

Ὑπαινετὸς, ὴ, ὸν, supra modum laudabilis.

Ὑπαίρω, extollo, extolio; (2) excedo, supergredior, antecello, supero. Ὑπῆρε τῆ δεξῆ τους ἅπαντας, Plut. Ὑπεραιρόμενος ὅσοι φαῦλα λογισμῶν θεῖον, 2 Thess. 2, 4.

Ὑπαίρομαι, 1. sing. præs. s. conj. pass. v. ὑπεραίρω.

Ὑπέραιχρος, ος, ον, supra modum turpis.

Ὑπεραισχύνομαι, supra modum verecundor.

Ὑπαίωρος, suspendo, sublimem reddo, Diosc. Hinc

Ὑπεραίώρησις, ἡ, suspensio.

Ὑπήκμακα, ος, ὁ ἡ ὤν, ætatis florem egressus, ætatem vegetam egressus; exoletus, Ph. Ex ὑπὲρ, & ἀκμή.

Ὑπαλλομαι, fut. ἐσω, supra jaculor, ultra aut ulterius jacior, jactu jaculi vinco; (2) præsto, supero. Κλέπλων ἡ τὸν ἀκοντιστὴν ὑπερηκόντισεν, furando superavit, Arist. Plut. 665. Ὑπερακοντίζεις Σύ γ' ἐν ταῖς μαχαναῖς, id. Av. 368.

Ὑπερακράτως, valde intemperanter.

Ὑπάκρεα, ων, τὰ, montium cacumina. Ab ὑπεράκρος.

Ὑπερακριβὴς, ἐῶ, ὁ ἡ ὤν, valde accuratus.

Ὑπερακρίζω, per summum evado, supero, per summa montium transeo. Ἡ πρῶδε βόμενη ὑπερακρίζῃ, Eur. Supp. 988. Ex ὑπὲρ, & ἄκρος.

Ὑπάκριος, ος, ὁ ἡ ὤν, loca montana incolens. Ex inus.

Ὑπαλγέω, perdoleo, supra modum doleo; ὑπεραλγῶ Σε, vicem tuam doleo. Οὐσαις ὑμῶν ὑπεραλγῶ, Arist. Av. 472. Μὴ ὑπεράλγει φρονῖδα λύπα, Eur. Herac. 639. Μὰ τί παθὴ', id. Med. 118. Ὑπεραλγήσας ὅτι τῆ ἐμαυτῆ μεταβολῆ, Luc.

Ὑπάλγης, ἐῶ, ο ἡ ὤν, valde dolens. Ex ὑπὲρ, & ἄλγος.

Ὑπάλιος, ος, ὁ ἡ ὤν, maritimus, qui est supra mare, impositus. Ex ἅλς.

Ὑπάλλομαι, transilio, ultra salio. Πολλὰς ἢ ἑξῆς ἡρῶν, πολλὰς ἢ ἡ ἵππων Αἰνείας ὑπερῆλτο, Il. 20, 327.

Ὑπέρᾳλος, ος, ὁ ἡ ὤν, eximius, aliis præstans.

Ὑπάλμενον, acc. sing. part. præs. med. *per Synær.* pro ὑπεραλλόμενον, ab ὑπεράλλομαι.

Ὑπεράλπιος, ος, ὁ ἡ ὤν, transalpinus, Gl. V. Ex ὑπὲρ, & Ἄλπεις

Ὑπεραμφισβητέω, valde discepto.

Ὑπάνασσάινω, transcendo.

Ὑπαναισιδίομαι, vincor impudentia. Οἴμοι τλᾶς, ὑπεραναισιδισθήσομαι, Arist. Eq. 1202.

Ὑπεραναίσχυντος, impudentissimus.

Ὑπανάκειμαι, super accumbo, una accumbo ex parte superiore.

Ὑπαναξίας, ος, ὁ, exsul, qui solum vertit. Idem connotat. Ex ὑπὲρ, & ἀνίσταμαι.

Ὑπεράνασσω, furium extendo s. assurgo.

Ὑπανατέλλω, emergo, exorior.

Ὑπανδάνω, prominco

Ὑπανδεία, egregie floreo.

Ὑπανδρος, ος, ὁ ἡ ὤν, qui est supra hominem, qui humanam conditionem excedit.

Ὑπανδάομαι, eminco, exturgo, præsto, supero, excello.

Ὑπάνεισχω, eminco supra.

Ὑπανθαλίω, hausta aqua nimium perfundo, P. ὑπερανθάλιομαι, hausta aqua redundo, *tropice*, gravibus malis laboro, opprimor, &c. *Ern.* Ab

Ὑπάνθαλος, ος, ὁ ἡ ὤν, plenus, cujus sentina exundat, P. *proprie* navis, cujus sentina exhaurii non potest, ut periculum sit ne mergatur, &c. Hinc *tropice* oppressus malis, in ultimo periculo versans, item ultimum periculum affectus, opprimens hominem, &c. *Ern.* Ex ὑπὲρ, & ἀνθλέω.

Ὑπάνθα, *Adv.* supra.

Ὑπανθαπάω, valde decipio.

Ὑπανθρωπέω, homicr pro aliquo. Ἀντίοχος ὁ τῶν Θηβαίων ὑπεραπεθανών, Xen.

Ὑπανθρωπίζομαι, patrocinor, defendo. Χαλεπὸν μὲν, ἄνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένῳ ὑπεραπολογεῖσθαι τοῖς, Arist. Vesp. 944. Ἴσ' —— ὑπερανθρωπίζῃ μοι, Σαφῶς σύσσεις ἐμοὶ, respondeas pro me, Arist. Thesm. 103.

Ὑπαπολογέομαι, ῶμαι, causssam ago pro aliquo.

Ὑπαπόλλυμαι, morior pro quo.

Ὑπαρέσκω, ἐ. ρέσω, vale placeo, valde sum gratiosus. Ὑπηρετεῖσκε τῷ δήμῳ, Appian. B. Civ. l. 2.

Ὑπαρθῆναι, *fieri modum altum esse*, a. 1. inf. pass. verbi ὑπαίρω.

Ὑπαριθμὸς, ὁ, ἡ, ὸν, supranumerarius.

Ὑπαποφατικὸς, ἡ, όν, enunciationem adens. Ex ἀποφατικὸς.

Ὑπαρκέω, satis supe[illegible] sufficio. Hinc

Ὑπαρκ-

Ὑπεραγορεύετον, abunde, pluſquam ſatis.
Ὑπερδείδω, valde timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui timeo. Ὑπερεδεῖσε τῇ Ἑλλάδι, Herodot.
Ὑπέρεσις, εως, ἡ, elevatio. Ab ὑπεραίρω.
Ὑπέρκυρος, ὁ, ἡ, ὁ κῇ ἡ, qui principium omne excedit, qui eſt ſupra quodvis principium. Ex ὑπὲρ, & ἀρχή.
Ὑπερασθενής, ἐς, ὁ κῇ ἡ, ſupra modum infirmus, valde infirmus.
Ὑπέραθμος, ος, ὁ κῇ ἡ, admodum anhelans. Ex ὑπὲρ, & ἄθμα, *anhelitus*.
Ὑπασπαμφίζω, libentiſſime amplector & ſuſcipio, R. valde lætor.
Ὑπερασπάζομαι, valde amplector, valde amanter tracto. Ὁ ᾧ ὑπερησπάσατο αὐτὸν, Ælian. V. H. 10, 16. Φ ἄνδρα, ib. 14, 14.
Ὑπασπίζω, f. ἰσω, clypeo tego, propugno, protego. Ὑπερασπίζειν τινὸς, Greg. Ex ὑπὲρ, & ἀσπὶς. Hinc
Ὑπερασπισμὸς, ὦ, ὁ, propugnatio, defenſio.
Ὑπερασπιστὴς, ὦ, ὁ, propugnator, defenſor.
Ὑπερασπίστρια, ἡ, propugnatrix.
Ὑπάσπιω, fo 1. ind. act. *Att.* pro ὑπερασπίσω.
Ὑπεράστειος, ος, ſupra modum urbanus, valde facetus.
Ὑπεραστράπτω, valde ſplendeo.
Ὑπαχνιόω, ῶ, valde indecenter me gero, Plut.
Ὑπαττικίζω, nimium adfecto Atticiſmum.
Ὑπαττικισμὸς, ὦ, ὁ, Atticiſmi nimia adfectatio. A pr.
Ὑπαττικὸς, ἡ, ον, valde Atticus.
Ὑπαυγάζω, fut. ἀσω, valde ſplendeo.
Ὑπαυγὴς, ἐς, ὁ κῇ ἡ, valde ſplendens. Ex ὑπὲρ, & αὐγή.
Ὑπαυξάνω, fut. ξίσω, ſupra modum augeo; ὑπεραυξάνομαι, ſupra modum augeſco vel creſco. Ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, 2 Theſſ. 1, 3. Hinc
Ὑπαύξησις, ἡ, exceſſus, quod in re quaque ſuperfluum eſt.
Ὑπεραυξέω, idem quod ὑπεραυξάνω. Τὰς ὑπεραυξούσας φυλάττειν χρὴ, And. c.
Ὑπερευχέω, valde glorior, valde me jacto. Ὑπεραυχεῖν ὀλίγοις χρησιμοῖς, Plut. Hinc
Ὑπεραυχὴς, ἐς, ὁ κῇ ἡ, valde gloriſus, vel elatus.
Ὑπέραυχος, ος, ὁ κῇ ἡ, idem.
Ὑπεραφρίζω, valde ſpumeo.
Ὑπεράχθομαι, nimium fuccenſeo, valde doleo, iniquiſſimo animo fero; ὑπερηχθεσθείς, ſuperindignatus. Μαθ' ἃς ἐχθαίρεις ὑπεράχθου, μὴ σὺ πλὴν σέθεν, Soph. El. 179.
Ὑπερβαθμεύω, ος, ὁ κῇ ἡ, ſupergrediens, immodicus. Ex ὑπερ, & βαθμός.
Ὑπερβαίνω, tranſgredior, prætergredior, tranſcendo, trunceo; (2) excedo, ſupero, antecello, præſto; (3) prætereo, omitto, tranſmitto, non deco; ὑπερβὰν, exceſſit, Phaor. 2. Ὑπερβαίειν τὰς νόμους, Soph. Antig. 455. Τάφρος ὑπερβὰς νεκρὸς ἐν κατασκαφῇ, Eur. Rhet 111. δόμους, idem, Med. 382. Ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος, Pſal. 18, 29.
Ὑπερβάλνῃ, 3. ſing. præſ. conj. act.
Ὑπερβαλλοντας, *Adv.* ſupra modum; excellenter, Pn. Ab
Ὑπερβάλλω, projicio ultra; (2) ſupero, excello; (3) excelo, redundo, abundo, certo cum aliquo luctando, contra le or, ὑπερβάλλων, nimius, Gl Vet. Πᾶσαν εὐδαιμονα τύχῃ ὑπερβέλλειν, Heliod. Ἀλλ' ἐχ' ὑπερβαλεῖς μὲ ἐπτείνεις, Ariſt. Eq 886. Ὅπως μηδὲ εἰς ὑπερβάλλῃ τῶν ἀνθρώπων, Luc. Δίδοικα μὴ ζῶν γλαῦξ ὑπερβάλλῃ κακῖς, Eur. Hipp. 925. Πολλοὶ γὰρ ἂν ὑπερβαλοίμεθα τὴν φιλοπολεμίαν, Xen. Cyr. 2, 1. φίλτρως παίδα, Soph Trach. 593.
Ὑπερβασία, ας, ἡ, tranſgreſſio. Ab ὑπερβαίνω. Οἷον' οἷα τὰ ἐν ᾅδου ὑπερβασίτε τοῦ ὄντος, Hom. Il. 23, 69.
Ὑπέρβασις, εως, ἡ, tranſgreſſio, tranſitus.
Ὑπερβατὸν, tranſiliendum, tranſgrediendum.
Ὑπερβατὸν, οῦ, τὸ, hyperbaton, trajectus verborum ordo, Phil. præpoſterum. Ab eod.
Ὑπερβατὴς, ἡ, ὁν, q. d. qui tranſcendi ſeu tranſiri poteſt; (2) tranſgrediens, præſtantiſſimus, ſuperans. Ab eod.
Ὑπερβατῶς, *Adv.* in tranſitu, in tranſcurſu, perfunctorie; (2) trajectione quadam verborum.
Ὑπερβελμήρης, *Adv.* ſupra modum. Ab ὑπερβάλλω.
Ὑπερβῆν, 3. ſing. aor. 2. conj. act. *Att.* pro ὑπερβῇ, ab ὑπερβαίνω.
Ὑπερβῆναι, *superare*, a. 2. inf. act.
Ὑπερβῆς, *transieas*, 2 ſing. a. 2. conj. act.
Ὑπερβιάζομαι, vi ſupero, Thuc.
Ὑπερβιάζω, traduco, trajicio.
Ὑπέρβιη, ης, ἡ, vis ſeu injuria modum excedens. Ex ὑπὲρ, & βία, *vis*.
Ὑπέρβιον, *Adv.* ultra vires, per vim. Οὐ μὴ καλὸν ὑπέρβιον ἰνχετάσθαι, Hom. Il. 17, 19. Ab
Ὑπέρβιος, ος, ὁ κῇ ἡ, omnem vim excedens, violentus; (2) generoſus. Ex iiſd.
Ὑπερβλαστάνω, valde ac lætus germino.
Ὑπερβόλλω, *Adv.* ſupra modum. Ab ὑπερβάλλω.
Ὑπερβύζω, fut. ύσω, ſupra modum ſcatco, ſeu exundo, redundo, exubero, circumfluo; (2) effundo, abundanter emitto. Ὑπερβύζουσι οἶνον αἱ λῆναι, Chryſ.
Ὑπέρβλυσις, εως, ἡ, exuberantia. A præc.
Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, exſuperatio, exceſſus; (2) tranſmiſſio, dilatio, procraſtinatio; (3) de magnitudine quacunque cujuſque rei; (4) de eo quod accedere, addi, augendi cauſa, poteſt, ut τίς ὑπερβολὴ, quid addi ad hanc v. c. malitiam potuit? Ab ὑπερβάλλω. Hinc
Ὑπερβολικὸς, ἡ, ὸν, excedens, nimius.
Ὑπερβολικῶς, *Adv.* ſupra fidem.
Ὑπερβόρεος, ος, ὁ, q. d. ſuperborealis, ſuperaquilonaris.
Ὑπερβριθὴς, ἐς, ὁ κῇ ἡ, præponderoſus, prægravis. Ex ὑπὲρ, & βρίθω.
Ὑπερβρύω, ſupra modum plenus ſum.
Ὑπερβύζω, ομαι, ebullio, exæſtuo, exundo.
Ὑπεργάζεσθαι, fut. άσομαι, clam facio ſeu efficio; (2) ſubigo. Ὡι ὑπεργάσμαι μὴ ἐν ψυχῇ ἔρωτι, Eur. Hipp. 508. Ἐπεὶ τῶν πολλὰ ὑπεὶ γαστρὸς πάλαι, id. Med. 871.
Ὑπεργαυία, ἡ, ſenex mentula. Ex γάμος.
Ὑπέργειος, ος, ὁ κῇ ἡ, qui ſupra terram eſt. Ex ὑπὲρ, & γῆ, *terra*.
Ὑπεργελοιος, ος, valde ridiculus.
Ὑπεργεμίζω, valde plenus ſum.
Ὑπεργήρως, idem.
Ὑπεργηράσκω, valde ſenex ſum.
Ὑπέργηρος, valde ſenex. Ab
Ὑπέργηρως, ως, ὁ κῇ ἡ, ſenex, decrepitus. Ex ὑπὲρ, & γῆρας.
Ὑπεργομέω, ῶ, ὁ κῇ ἡ, valde hirſutus.
Ὑπερδέη, 2. ſing. præſ. *pro* Syn. pro ὑπερδεῖς ab ὑπερδέω. Ὑπερδέα δῶμα ἔχοντας, Hom. Il. 17, 330.
Ὑπερδείδης, ἐς, ὁ κῇ ἡ, intrepidus. Ex δείδω.
Ὑπερδείδω, fut. εισω, ſupra modum timeo, vehementer timeo vel metuo; (2) pro aliquo timeo, alicui metuo. Οἴμοι, παλαινῆς ὡς ὑπερδείσας ἔμ, Soph. Antig. 82.
Ὑπέρδεινος, ος, ὁ κῇ ἡ, ſupra modum gravis.
Ὑπερδειπνέω, ultra modum cœno; (2) non invitatus cum alio ad cœnam eo.
Ὑπερδέξιος, ος, ὁ κῇ ἡ, qui alterum, (ut hoſtem in præliis) circumvenit, aut ſuperior eſt loco, viribus, &c. locus ipſe.
Ὑπερδεξίας, ſuperiori loco, &c.
Ὑπερδιαλεγομαι, inſuper colloquor, Lucian.
Ὑπερδιατείνομαι, ſupra modum contendo, mira vi contendo. Ὑπερδιατεινόμενος κύριον ποιῆσαι τὸν νόμον, Dem.
Ὑπερδικέω, ῶ, fut. ήσω, defendo in judicio, patrocinor; (2) potiores fero partes. Ὑπερδικῶν τῷ λόγῳ, Plato. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐδὼν ἄξιον μνήμης ἔπραξε, πλὴν ὅτι ποτὲ ὑπερεδίκησεν, Dio. Caſſ. Ab
Ὑπερδικος, ος, ὁ κῇ ἡ, ſupra modum juſtus, ſumme juſtus; (2) ultor. Ex δίκη.
Ὑπερδίκως, ſumme juſtè, ſumma æquitate; (2) contra jus & fas, Æſch.
Ὑπερδιπήχυς, ος, ὁ κῇ ἡ, duos cubitos excedens.
Ὑπερδισκάω, jaculando diſco ſupero, metaph. longo intervallo ſupero.
Ὑπερδισυλλάβος, ος, duabus ſyllabis major. A συλλαβὴ.
Ὑπερδοκέω, ῶ, ſupra modum placeo. Ταῦτά μοι ὑπερδοκεῖ, I halloo.
Ὑπερδράμομεν, *ſuperavimus*, 1. pl. aor. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω pro ὑπεδράμομεν.
Ὑπερδυναμόω, prævaleo. Ex ὑπὲρ, & δύναμαι.
Ὑπερεζομαι, ſupra ſedeo.
Ὑπερεθέμην, aor. 2. ind. med. verbi ὑπερτίθημι.
Ὑπερεθίζω, ſubmitto, aliquantum irrito.
Ὑπερείδον, delpexi. Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπερίδων ὁ Θεὸς, Act. 17, 30. Εἶτα αὐτὰ (ῥωικὰ) κατέπρηνεν ὑπερίδων αὐτῷ, Ælian. V. H. 2, 30. Ὑπερειδε τῶν κλησιν, ib. 12, 17.
Ὑπερείδω, f. είσω, ſuffulcio, fulcio, ſuſtineo. Ὑπερεῖδον ὀρφνῷ κιον, Plut.
Ὑπερειπεῖν, pro aliquo dicere. Πολλὰ τῷ κεκομμένῳ νομίσματος ὑπερείπεν, Ariſtot.
Ὑπερεκπαιω, ſubverto, expugno. Κοπίῳ σ' ὑπέρπλε ποδοῖιν, *Poët.* pro ὑπερεπεσε, Il. 21, 271. Ταῦτα τῶν στρατιωτῶν ἀκούοντων τὸ ἔρδειν ὑπερέπιπτε. Appian. in Parthi.
Ὑπερείσαι, a. 1. inf. act. v. ὑπερείδω.
Ὑπερεισις, εως, ἡ, idem quod
Ὑπερεισμα, ατος, τὸ, fulcimentum, fultura, ſuſtentaculum. Ab ὑπερείδω.
Ὑπερεισικὸς, ἡ, ὸν, fulciens, ad fulciendum aptus. Ab eod
Ὑπερεκεινα, *Adv.* ultra, trans. Ab ἐκεῖνος.
Ὑπερεκθερμαίνω, valde colo, vehementer gratum capio.
Ὑπερείκειμαι, in conſpectu poſitus ſum, promineo.
Ὑπερεκκρεμάω, ῶ, deſuper appendo.
Ὑπερεκπαιω, longe egredior, ſ. excedo.
Ὑπερεκπίπτω, f. πεσω, ultra emitto.
Ὑπερεκπλησσω, *Adv.* ſupra modum.
Ὑπερεκπλήσσω, exſupero, excello. Ἡσσαν ὑπερεκπλῆσσον εὐνοίαν, Greg. Naz.
Ὑπερεκπλησσω, valde obſtuperactio. Ὑπερεκπλαγὲν ἐπ' αὐτῷ, Xen. Cyr. 1, 18. Τὸ μεγεθος ἐξ αὐτῆς ὑπερεκπλαγεὶς ὁ βασιλεὺς, Ælian. V. H. 1, 33.
Ὑπερεκπλησις, εως, ἡ, exceſſus. Τὰ μὲν παρὰ τῆς φύσεως ἀγαθὰ ἐπὶ πᾶσι ἔχει τὴν ὑπερεκπλησιν, Longin. 15. Ab ὑπερεκπίπτω.
Ὑπερεκτείνω, ultra, vel ultra modum extendo. Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐκτείνοντες εἰς ὑμᾶς, οὐ γὰρ ἐσμεν ἑαυτοὺς, 2 Cor. 10, 14.
Ὑπερεκτίνω, f. τισω, ſolvo vel pendo pro.
Ὑπερέκλισις, εως, ἡ, depenſio, Gl. V. A pr.
Ὑπερεκτρέπομαι, ſupra modum averſor, *Anct.*
Ὑπερεκφεύγω, inſuper effugio.
Ὑπερεκχεω, ὦ, ſupereffundo.
Ὑπερεκχωμαι, ſupereffundor, ſuperfluo, ſuperefluo. Ὑπερεκχωμένων (μέτρον) δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν, Luc. 6, 38. Hinc
Ὑπερέκχυσις, ἡ, exundatio.
Ὑπερέλαφρος, ὁ κῇ ἡ, prælevis, valde levis.
Ὑπερελθὼν, a. 2a part. act. v. ὑπερέρχομαι.
Ὑπερεμέω, ῶ, evomo, refundo.
Ὑπερεμπίπλημι, & ὑπερεμπλήθω, ſupra modum impleo; ὑπερεμπίπλαμαι, impleor; ὑπερεμπλησθεὶς, explet. 2. aor. paſſ. Πειρῶμαι μηδέποτε ὑπερεμπίπλασθαι, φόβον γὰρ, Xen. Cyr. 1, 24. Ὑπερεμπιπλάμενοι καὶ μισθοῦ ἐγκυλιόμενοι νόσοις ἐπισπῶνται. Clem. Al. Strom. libr. 7.
Ὑπερεμφορέομαι, ῶμαι, ſupra modum repleor, ingurgitor. Ὑπερεμ-

Τπερηδής, ης, ὁ ἡ ἡ, valde gloriosus.
Τπερηνιαυτίζω, ultra annum duro.
Τπερηνορίλης, ου, ὁ ἡ ἡ, plusquam sufficiens.
Τπερίντᾶξις, εως, ἡ, intercessio. P. deprecatio pro quo. *Ern.*
Τπεριντυγχάνω, convenio & compello, interpello & intercedo pro. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπεριντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, Rom. 8, 26.
Τπερίξει, 3. sing. f. 1. indic. act. verbi ὑπερίχω.
Τπερεξελυσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ὑπεριξέχομαι.
Τπερεξαίρω, supra modum, valde extollo.
Τπερεξανθέω, effloresco.
Τπερεξαπατάω, valde decipio.
Τπερεξερύω, exsulo, libero.
Τπερεξηκοντούτης, ὁ, ultra 60 annos natus. Abacus.
Τπερεξίστημι, aor. 2. cedo alicui. Jos. nisi scripsit ὑπεξίστ. *Ern.*
Τπέρεπαισία, ᾶς, f. ίσω, f. ίσω, valde. Ὁ μὲν λακεδ. ἀργύριον, ὑπερεπήνησεν, Arist. Conc. 186. Οἱ δ' ὑπερεπῆνουν ὑπερεπύπαζόν τε μι, idem. Eq. 677. Τὸ δίκαιον ὑπερεπαινέσας, Luc. Τοσοῦτο ἀξιωτέραν ὑπερεπαινῆδ' ἀποφαίνεις ἑαυτοῦ, Luc.
Τπερεπαίρω, supra modum extollo. Τυτων τὸν κίνδυνον ἡ φόβον ὑπερεπαίρων. Appian. B. Civil. 1.
Τπερεπείγω, vehementissime urgeo, f. festino.
Τπερεπιθυμέω, ῶ, admodum desidero. Ὁρῶ γάρ σε ὑπερεπιθυμοῦντα εἰς Ιίρσαις ἀφικέσθαι, Xen. Cyr. 6, 1.
Τπερεπλέονασα, aor. 1. ind. verbi ὑπερπλεονάζω.
Τπερερᾶν, ῶ, vehementer amo. Χρόνῳ δ' ὕστερον ὑπερηράσθη μᾶλ' ταύτης ὁ Κῦρος, Ælian. V. H. 12, 1.
Τπερέρχομαι, supervenio, *Aret.* intervenio; (2) supero, trajicio.
Τπερεσθίω, supra modum edo.
Τπερέχει, 3. sing. aor. 2. indic. act. verbi ὑπερέχω.
Τπερόλβαιμονίω, ῶ, felicissimus sum. Ἐγὼ λόσας ἂν ὅτι σαυτῷ ἄριστον οἰηθείης ὑπερολβαιμονεῖν ἀεὶ ἢ πλούσιον, Luc. Gall.
Τπερολβαίω, maxime celebror. Οὐδ' ἂν ὑμᾶς μᾶλ' ὑπερολβοκοῦντας θεωρῶν, ἡμαυτὸν ἂ διαζηλωκέναι, Plut.
Τπερολβοκιμία, idem.
Τπερευκαιρία, multa opportunitate utor, etiam de rebus dicitur, commodum, opportunum esse.
Τπερευπρεπῶς, valde honeste.
Τπεξόφραίνω, magna lætitia adficio; ὑπερόφραίνομαι, admodum lætor. Αὐτὸ τοῦτο ὑπερόφραίνομαι, τὸ πίστ πίστως ἐυτυχεῖν, Luc. Gall.
Τπερεχθαίρω, impense odi. Τοὺς δὲ μεγάλας γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρει, Soph Antig. 130.
Τπερέχοντας, præ cæteris, inprimis.
Τπερέχω, teneo super aut supra, supra aliquid attollo; (2) emineo, superemineo, exsto; (3) præsto, supero. Ἀλλήλης ἠμύναν ὑπερέχοντες ἑαυτῶν, Phil. 2, 3. Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, ib. 4, 7. Οὐ γὰρ ἐφ' ὅσον τ' εἰμὶ ὑπερέχειν τ' ἀντλίας, sustinere, Arist. Pace, 17. Θεῶν δ' ὑπερέχει νόος, Theog. 202. Καὶ ἰσχὺν ὑπερέχει σκύτεραν πολίαν, Arist. Eq. 1170.
Τπερέψω, valde coquo. Ex ὑπὲρ, & ἕψω, coquo.
Τπερζεσις, εως, ἡ, vehemens effervescentia. Ab ὑπερζέω.
Τπέρζεσ, ὁ ἡ ἡ, vehementer effervefactus, exfervefactus.
Τπερζέω, ῶ, supra modum ferveo, vehementer ferveo, efferveo. Ἀνὴρ σαφηλάζει — ὑπερζέων, Arist. Eq. 916.
Τπέρζωος, ου, ὁ ἡ ἡ, superstes. Ex ζωὴ.
Τπερήδιως, *Adv.* perlubenter.
Τπερήδις, ους, ὁ ἡ ἡ, suavissimus, jucundissimus. *Adv.* ὑπερήδιστα, lubentissime.
Τπερήδω, fut. ήσω, supra modum exhilaro vel delecto; ὑπερήδομαι, admodum lætor, aor. 1. ὑπερήδεσθαι. Ἡ μὲν ἰυχροια ζε τῷ χρυσῷ ὑπερήδει, Basil. Ὁ δ' ὑπερηδὴς δυσὶ τῇ χρυσότητι, Ælian. 1, 30.
Τπερήλιξ, κος, ὁ ἡ ἡ, qui ætatem florentem excessit.
Τπερημερία, ας, ἡ, delatio ejus, qui præstitutum diem prætergreditur, quo debitum solvere, aut aliud quid præstare debuit, fœnus pro debito ad diem non solutum. Ex
Τπερήμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. supergrediens diem præstitutum, seu condictum, qui intra diem non solvit debitum, vel implet, quod promisit; (2) qui judicatum non facit intra diem a judice præstitutum; Plut. in Solon. cap. 13. Ex ἡμέρα.
Τπερημίσεις, excedentes numero dimidium. Ex ὑπὲρ, & ἥμισυς.
Τπέρημος, ου, ὁ ἡ ἡ, sæpe desertus, non valde habitatus.
Τπερηνορία, ᾶς, ferocia, insolentia, *impr.* e fiducia virium.
Τπερλωορία, supra modum virilis & fortis sum; (2) ferocio, superbio. Μνησῆρες ὑπερλωοφρονέοντες, Odyss. 2, 266. Ab
Τπερλώωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, valde virilis, fortis; (2) superbus, ferox. Ex ἀνὴρ.
Τπερηφανεια, ας, ἡ, superbia, arrogantia. Ab
Τπερηφανεύομαι, Basil. idem quod
Τπερηφανία, ῶ, f. ήσω, superbio, insolesco; (2) effero, vel superbe effero; (3) contemno, fastidio, vel superbe contemno. Ταῦτ' ὑπερηφανιόωντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες, Il. 11, 693. Ab
Τπερηφανὴς, ὲς, superbus, arrogans.
Τπερηφανία, ας, ἡ, superbia, arrogantia, fastidium. Ab
Τπέρηφανος, ου, ὁ ἡ ἡ, superbus, qui supra alios vult videri; (2) *subst. cum gen. in masc.* contemptor; (3) *in neutr.* magnificentia, pulcritudo eximia. A φαίνομαι.
Τπερηφάνως, *Adv.* superbe, arroganter.
Τπερηχέω, ῶ, f. ήσω, supra modum resono; (2) sono pleniore supero vel vinco.
Τπερθαλάσσιος, ου, ultra marinus, ap. Herod. ὑπερθαλασσαῖος.
Τπερθαῤῥέω, præfidens sum, fortis animo sum.
Τπερθαυμάζω, supra modum demiror. Τᾶ καλλεϊ ὑπερθαύμαζε, Heliod. ἄνδρα, Ælian. V. H. 12, 49.
Τπερθε, sive ὕπερθεν, *Adv.* desuper, superne, in superiore parte, supra. Ab ὑπέρ.
Τπέρθεμα, ατος, τὸ, augmentum pretii mercis in licitando. Hinc
Τπερθεματίζω, licitor; (2) pretium augeo.
Τπερθεματισμός, οῦ, ὁ, licitatio; (2) auctio pretii.
Τπερθεματιστὴς, οῦ, ὁ, licitator. Ab eod.
Τπερθεος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est supra Deum.
Τπερθεραπεία, impense nimis curo, colo. Καὶ τᾶλ' ὑπερθεραπεύσασα, Heliod.
Τπέρθεσις, εως, ἡ, transpositio; (2) transitus per excelsa, transcensus; (3) dilatio, procrastinatio, mora; (4) excellentia, abundantia; (5) superl. gradus. Ab ὑπερτίθεμαι.
Τπερθετικὸς, ἡ, όν, superlativus. Ab eod.
Τπερθετικῶς, superlative.
Τπερθέω, f. δραμοῦμαι, præcurro, ultra curro, Plato.
Τπερθνήσκω, morior pro aliquo. Νισήλης ὑπερθνήσκοντας εἰσορᾷ φίλους, Eur. Hel. 756. Ψυχὴν ἢ δώσω τόσδε ὑπερθανεῖν χρεών, id. Ph. 1005.
Τπερθορεῖν, supersilio, transilio; ut hinc sit ὑπέρθορον, a. 2. *Ion.* Τπέρθορεν ἑρκίον αὐλῆς, Il. 9, 472. Τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι, ib. 16, 380. Ἵπποι δ' ῥέα τάφρον ὑπερθορέοντα ὀρυκτὴν, ib. 8, 179
Τπέρθορον, aor. 2. ind. act. v. ὑπερθορεῖν.
Τπερθορυβέω, supra modum tumultuor.
Τπερθρασύνομαι, supra modum audax sum, insolens
Τπερθρώσκω, supersilio, in altum salio.
Τπερθυμέομαι, ἔσμαι, totis animi viribus incumbo.
Τπερθύμεος, gen. sing. *Ion.* pro ὑπερθύμου.
Τπέρθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde animosus, magnanimus.
Τπερθύμως, animose.
Τπερθύριον, ου, τὸ, limen superius, superliminare. Ex ὑπὲρ, & θύρα.
Τπέρθυρον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Τπεριάχω, clamore alios supero.
Τπερίδων, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω.
Τπερίδων, ου, ὁ ἡ ἡ, plus quam sufficiens.
ΤΠΕΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, hypericum, herba.
Τπεριπαλαίνομαι, valde gestio pedibus, f. subsulto. Hom.
Τπερίπτωσις, εως, ἡ, immodica purgatio.
Τπέριπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, nimium purgatus seu evacuatus. Ex ὑπὲρ, & ἰάω.
Τπερίονίδαο, *Hyperionidæ*, gen. sing. *Æol.* pro
Τπερίονίδης, ab Τπερίονίδης.
Τπερίπλημι, supervolo, superne volo.
Τπερίσαμαι, tueor, protego. Ἀς φίλος τινὰ ἀνὴρ ὑπερίσαται, Soph. El. 190.
Τπερίσθμόω, ῶ, navim ab altero mari ad alterum traho machinis; (2) isthmum supero. Ex ὑπὲρ, & ἰσθμός.
Τπερισθμίζω, idem.
Τπερίσκοπος, ου, ὁ, supra modum sciens.
Τπερίσσαμαι, tueor, protego.
Τπέρισχνος, ου, valde tenuis.
Τπερισχυρὸς, ὰ, όν, robustissimus, prævalidus.
Τπερίσχύω, f. ύσω, prævalidus seu præpotens sum, prævaleo, Theophr.
Τπερίσχω, emineo, exsto; (2) superior sum, supero, vinco, prævaleo.
Τπερίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, supergrediens, Solis epith. Ex ὑπὲρ, & ἰὼν.
Τπερκαγχάζω, f. άσω, effuse cachinnor.
Τπερκαθαίρω, valde purgo. Hinc
Τπερκάθαρσις, εως, ἡ, immodica purgatio.
Τπέρκαιρος, ου, intempestivus.
Τπερκάθημαι, superior sum, ut v. c. domina ancillis.
Τπερκακέω, ῶ, malo succumbo. P. κακόν, multis malis affligo. *Ern.*
Τπερκαλλὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, perpulcher, valde elegans. Ex ὑπὲρ, & κάλλος.
Τπέρκαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.
Τπερκάμνω, pro aliquo laboro, valde afflictus sum. Τπερκάμνειν τέκνοις, Eur. I. Au. 942. Μήτ' ἐμοὶ θάνατος τῆσδ' ὑπερκάμοιτο, μόνος, id. Bac. 962.
Τπερκατέκτανε, transcendo. Οἳ μέγα τείχος ὑπερκατέκτασαν ὁμίλῳ, Il. 13, 50.
Τπερκατάγελας, ὁ ἡ ἡ, valde ridiculus.
Τπερκατάκειμαι, superdiscumbo, supra aliquem discumbo.
Τπερκατάληκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, in quo in fine syllaba abundat. Ex ὑπὲρ, & καταλήγω.
Τπερκατηφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, supra modum tristis.
Τπερκαχλάζω, efferveſcere facio, Lucian.
Τπέρκειμαι, superjaceo, si perpositus sum, Gl. V. supercubo.
Τπερκέρασις, εως, ἡ, alterius cornu in prælio circumventio. Ab
Τπερκεράω, ῶ, alterum cornu circumvenio, cornua extendendo hostes claudo. Ὅταν ὕδατα ὑπερκεκάσασι τὰς φυλιμίας βάλωνται, Ælian. Ex ὑπὲρ, & κέρας, *cornu.* Unde
Τπέρκερως, valde cornutus.
Τπερκλίνω, ῶ, admodum delinio, permulceo.
Τπερκλυζομένως, periclitor pro. Ἤδη γάρ τις ἡ, ὑπερκλυζόμενος τῷ ἐχθρῷ, Chrys.
Τπερκολακεύω, supra modum adulor, adulando supero.
Τπερκομίζω, insuper ingero.
Τπερκομπὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, supra modum jactabundus.
Τπερκόμπως, *Adv.* cum magna jactantia.
Τπερκοπὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, supra modum lassatus, valde defessus; (2) insolens, superbus, pro ὑπέρκομπος, metri causa, P. nimis molestus; (3) ingravans. *Ern.* Τπέρκοπον μηδὲν [illegible] ὑπ' αὐτῷ εἰς δεῦρ' ἵκοις. Soph. Aj. 126.

Ὑπερμήδω, f. ήσω, supero, superscando, supervehor.
Ὑπερνερίσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi
Ὑπερνερίσω, exfaturo. Οὔτε γὰρ ἂν φλύσσε θυμὸν ὑπερνερίσας, Theog. 1154.
Ὑπερνερής, ές, ὁ ἡ ἤ, supra modum fatur. Ex ὑπέρ, & νέρω.
Ὑπέρνερθε, ν, ὁ ἡ ή, idem & ex usu.
Ὑπερνέρτερος, satis superque. A præc.
Ὑπερκορυφασία, ἡ, vertex, caput cujusque rei, ut capita extorum.
Ὑπερκοσμίος, ν, ὁ ἡ ή, q. d. supramundanus, qui est supra mundum. Ex κόσμος.
Ὑπερκοτέως, Adv. supra modum.
Ὑπερκοτέω, valde iratus.
Ὑπερκότως, Adv. magna cum ira. A pr.
Ὑπερκρατέω, supero, superior seu firmus sum.
Ὑπερκρεμάω, & ὑπερκρεμάννυμι, super vel supra suspendo. Τὰν (ἄταν) οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε, Pind. Ol. 1, 91. Αὐτὰρ ὑπὲρ κεφαλῆς χῆρας ὑπερκρέμαται, Theog. 1016.
Ὑπερκυδάομαι, f. ήσομαι, aor. 1. ὑπερεκύδησαμην abunde placideo. Πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερκυδάτω, Soph. El. 219.
Ὑπερκυδάντα, acc. sing. ab
Ὑπερκυδής, ές, ὁ ἡ ή, idem.
Ὑπερκύπτω, futur. ψω, caput profero ad prospiciendum. Gl. Vet. exsupero. Ἄνδρες ἐν ἄπλοις λῃστρικὰς ὄρας ὑπερκύψαντες, Heliod.
Ὑπερλαλέω, nimis loquax sum.
Ὑπερλαμπρός, ν, ὁ ἡ ή, valde splendidus & illustris, admodum clarus & fulgidus. Gl. V. præclarus, illustris.
Ὑπερλαμπρύνομαι, præ cæteris claresco, glorior, Xen.
Ὑπερλάμπω, præluceo, præradio, i. e. fulgore supero, super alios clarus & conspicuus sum.
Ὑπέρλεπτος, ν, ὁ ἡ ή, supra modum tenuis, pertenuis.
Ὑπέρλευκος, ον, nimis albus.
Ὑπερλυπέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, supra modum contristor.
Ὑπερμαζάω, ῶ, supra modum luxurior in mazis parandis; præ nimia saturitate lascivio, petulans sum ex nimio delicatarum mazarum esu, petulans fio, exturgesco; (2) turgidiores habeo mammas.
Ὑπερμαινόμαι, supra modum insanio, vehementer furo.
Ὑπερμαντεύομαι, vaticinor super. Ἦ τε μιν ὑπερμαντεύῃ. Eur. Ion. 432.
Ὑπέρμαργος, ν, ὁ ἡ ή, supra modum insanus.
Ὑπερμαχέω, ῶ, propugno, pugno pro aliquo. Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, σὺ δ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί, Soph. Aj. 1363. Νῦν σωτῆρας ὑπερμαχεῖς, Eur. Ph. 1285. Ab ὑπέρμαχος.
Ὑπερμάχομαι, pro pugno, defendo.
Ὑπέρμαχος, ν, ὁ ἡ ή, qui pro aliquo pugnat, propugnator. Ex usu.
Ὑπέρμεγας, idem quod
Ὑπερμεγέθης, ες, ὁ ἡ ές, supra modum magnus, maximus, immensus. Gl. Vet. amplus. Ex ὑπέρ, & μέγεθος.
Ὑπερμεθύσκομαι, supra modum inebrior.
Ὑπερμενέι, acc. sing. ab ὑπερμενής.
Ὑπερμενής, ές, ὁ, viribus præpollens, perrobustus. Ab ὑπέρ, & μένος.
Ὑπερμενέω, ῶ, viribus præpolleo, viribus alios antecello & superio; (2) superlio, superbus sum. Ἐνθὰ κε δὴ μᾶλλον ὑπερμενέοντες Ἀχαιοὶ, Odyss. 19, 62. Ab eod.
Ὑπερμενής, ἐος, ὁ ἡ ές, viribus prævalidus aut præpotens, viribus cæteris præditus, (2) nimium violentus. Ex ὑπέρ, & μένος.
Ὑπερμετρέω, ῶ, ὁ ἡ ῶ, modum aut magnitudinem excedens. Ph. ὑπέρμετρον, cumulatum. Gl. V. superpondium. Ex ὑπέρ, & μέτρον.
Ὑπερμέτρως, Adv. supra modum.
Ὑπερμήκης, ες, ὁ ἡ ές, prælongus, supra modum longus; (2) præaltus. Ex μῆκος.
Ὑπερμιξολύδιος, ἡ, genus harmoniæ, ap. Athen.
Ὑπέρμορα, præter vel supra fatum; Hom. Il. 2, 155. Ex ὑπέρ, & μοῖρα.
Ὑπερνεφίλιος, ὁ ἡ ή, qui est ultra nubes, excedens nubes. Ex ὑπέρ, & νεφέλη.
Ὑπερνιφάω, ῶ, supra nubes me effero.
Ὑπερνιφής, ἐος, ὁ ἡ ές, nubes superans. Ex ὑπέρ, & νέφος.
Ὑπερνωλκέω, vel ὑπερνολκέω, ῶ, idem quod ὑπερεθμίω.
Ὑπερνυχόμαι, superato.
Ὑπερνικάω, ῶ, victor sum, longe supero. Gl. Vet. ὑπερνίκα, exsupero; ὑπερνικηθεισων, superatis, Ph. a. 1. part. pass. fœm. Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς, Rom. 8, 37.
Ὑπερνοέω, ultra cogito, insuper cogito.
Ὑπερνόητος, ον, ultra auditum situs.
Ὑπερξανθίζω, valde flavus sum, de comis.
Ὑπερξηραίνω, valde, prorsus exsicco, ὑπερξήρανμαι, prorsus exsicco.
Ὑπερξήρασια, ἡ, nimia ariditas.
Ὑπέρξηρος, ν, ὁ ἡ ή, supra modum aridus vel siccus, aridissimus.
Ὑπέρογκος, ν, ὁ ἡ ή, supra modum tumidus & turgidus, gravis & magnificus; (2) superbus, valde fastuosus, Gl. Vet. inflatus, turgidus, superbus.
Ὑπεροιδάνω, idem quod
Ὑπεροιδάω, ῶ, f. ήσω, valde intumesco.
Ὑπεροικέω, habito supra aliquem, it. trans aliquem locum. Ὑπεροικίειν τινὰ τινων, Herodot. τινὰ τινος, id.
Ὑπεροικοδομέω, inædifico, superstruo.
Ὑπεροικῶν, ν, ὁ ἡ ῶν, in superiori parte domus habitans.
Ὑπεροίομαι, nimis magnam de me opinionem habeo, nimis arroganter de me sentio.
Ὑπεροιστεύω, sagitta supero.
Ὑπερολβος, ν, ὁ ἡ ον, perbeatus.
Ὑπερομβρία, ας, ἡ, immodica pluvia. Ex ὑπέρ, & ὄμβρος.
ΥΠΕΡΟΝ, ου, τὸ, pistillum.
Ὑπεροξύς, ύ, valde acutus.
Ὑπεροπλία, ας, ἡ, superbia, arrogantia, fastus, & in pl. Ἧις ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἂν φοτε θυμὸν ὀλίοιεν Hom. Il. 1, 205. Ab ὑπέρτλος.
Ὑπεροπλίζομαι, audax sum, audacter aliquid facio; (2) superbio, insolesco, per insolentiam necto. Οὐκ ἂν τις μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσαιτο, Odyss. 17, 208.
Ὑπερόπλιος, ν, ὁ ἡ ν, cujus virtus & robur omnia alia superat, audax, temerarius. Ex ὑπέρ, & ὅπλον.
Ὑπεροπλία, ά, supra modum torreo.
Ὑπερόπλης, ου, ὁ, contemptor, qui superbe contemnit & despicit, Gl. V. fastuosus, arrogans. Σημεῖον ὑπεροπλῆς, Appian. B. Civil. 2. Ab ὑπερόπλομαι. Hinc
Ὑπεροπλικός, ή, όν, qui contemnere & superbe despicere solet, Gl. Vet. superbus, fastidiosus.
Ὑπεροπλικῶς, Adv. more eorum, qui despiciunter & superbe contemnunt, Ph. insolenter.
Ὑπερόπλιος, α, ον, superbus, fastuosus.
Ὑπεροπτεύομαι, despicio, despectui & contemptui habeo.
Ὑπερόρασις, εως, ἡ, despicientia, contemptus. Ab
Ὑπεροράω, ῶ, ultra, seu oculis adspicio; (2) contemno, negligo, postlabeo, nihili facio, Gl. V. ὑπεριδεῖν, despicio, sperno; ὑπεροραθεις, spretus, part. 1. part. pass. Αὐτος ὁ πάντα τὰ ὑπάρχοντα ὑπεροράσας πρὸς τὸν παρὰ τοῦ Θεοῦ ζῆλον, Xen. τοῦ νόμου, id. Οὐκ οἶδα εἴ τις ὑπεροράζ ὑπ' αὐτοῦ, M. Anton. 1, 12.
Ὑπερόριος, ας, ὁ, quod extra fines nostros est; (2) exilium. Ab ὑπέρορος.
Ὑπερορίζω, f. ίσω, extermino, limitibus & finibus meis ejicio. Ὑπερορίζειν τ' ἀνδρα τ' ἀπόλιας, Greg. Ab eod.
Ὑπερόρος, ν, ὁ ἡ ον, qui ultra seu extra fines est, exterus, qui est e regione ultra seu extra fines nostros situs; (2) peregrinus, inusitatus. Ex ὑπέρ, & ὄρος.
Ὑπέρορος, ὁ ἡ ον, qui non die constituta solvit, quod debet, Sch. Arist. sed leg. videtur, ὑπερήμερος.
Ὑπερόφιος, ν, ὁ ἡ ον, ἐχ. tectum seu cameram est. Ex ὑπέρ, & ὀροφος.
Ὑπερπείθω, valde timeo, maxime vereor. Ὑπερπέφιδεν ἐμοὶ, Eur. Supp. 345.
Ὑπεροπάντας, acc. pl. pro ὑπεροπάντα, ab ὑπεροπάω.
Ὑπερος, ου, ὁ, pistillum; idem quod ὕπερον.
Ὑπερουράνιος, ν, ὁ ἡ ν, qui supra cœlos est; (2) cœlestis.
Ὑπερούσιος, ὁ ἡ ν, qui est supra essentiam alterius, cujus natura comprehendi nequit. Ex οὐσία. Hinc
Ὑπερουσίως, Adv. supernaturaliter.
Ὑπεροφρυόομαι, ώμαι, supercilia tollo. Ab
Ὑπερόφρυς, υος, ὁ ἡ ύ, supercilliosus, qui elato supercilio est, superbus.
Ὑπεροχή, ῆς, ἡ, eminentia, summitas, excellentia, eminentia, qua aliis superiores sumus. A ὑπερέχω. Hinc
Ὑπεροχικός, ή, όν, eminens, princeps, præstantissimus.
Ὑπέροχος, ον, idem.
Ὑπερόχως, acc. pl. Dor. pro ὑπερόχους, ab ὑπέροχος, ingens.
Ὑπεροπία, ας, ἡ, despectus, despicientia, contemptus, superbia & fastidium, quo quis cæteros præ se contemnit. Ab ὑπερόπτομαι. Unde
Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.
Ὑπερπαγής, ές, ὁ ἡ ές, admodum glacie constrictus. Ex ὑπέρ, & πηγνύω.
Ὑπερπαδῆτε, 2. pl. præs. ind. act. Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, ab ὑπερπηδάω.
Ὑπερπαθέω, ῶ, valde adficior & commoveor. Μήτηρ ὑπερπαθήσασ', ἤρπασεν ἰσχρᾷ ξιφος, Eur. Ph. 1465. Ex πάθος.
Ὑπερπαθής, ές, ὁ ἡ ές, qui supra perturbationes est, qui perturbationibus dominatur. Ex usu.
Ὑπερπαίω, supergredior, supero, excedo. Ὑπερπεπαικότα πᾶσαν ὕβριν, Luc.
Ὑπερπαφλάζω, f. άσω, supra modum ferveo, ebullio.
Ὑπερπαχύω, supra modum pinguefacio, seu crassum reddo.
Ὑπέρπαχυς, ύος, ὁ ἡ ύ, supra modum crassus, pinguis, obesus.
Ὑπερπείλημαι, pro ὑπερέχω.
Ὑπερπέμπω, f. ψω, mitto super vel ultra; (2) ultra opum jacto.
Ὑπερπετάννυω, f. ύω, supra modum concoque.
Ὑπερπεφρικαθέω, superhumeo, vehementer exundo. Οὐ γὰρ ἐπλεόνασεν ἡ ἀνομία, ὑπερπερισσεύσεν ἡ χάρις, Rom. 5, 20. Ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ, 2 Cor. 7, 4.
Ὑπερπεφυώς, ή, ός, supra modum abundans.
Ὑπερπεφυῶς, Adv. supra modum, abunde.
Ὑπερπετάζομαι, idem quod ὑπερπέτομαι.
Ὑπερπέτης, ές, ὁ ἡ ές, qui supervolat, vel superne volat. Ab
Ὑπερπέτομαι, supervolo, supperne volo.
Ὑπερπηδάω, ῶ, fut. ήσω, transilio.
Ὑπερπιαίνω, supra modum pinguefacio, vel pinguem & obesum reddo; ὑπερπιαίνομαι, pinguefio.
Ὑπέρπικρος, ον, valde amarus.
Ὑπερπίμπλημι, v. ὑπερπλήθω.
Ὑπέρπινα, minimum bibo. Νομίζοντες τὸ μὴ ὑπερπίνειν ἧττον ἢ μὴ σῖτα καὶ γυμνασ. Σφίλειν. Xen. Cyr. 8, 51.
Ὑπερπίπτω, excedo, supero; (2) præteriabor, præterco.
Ὑπερπλεονάζω, f. άσω, superabundo. Ὑπερπλεόνασε δ' ἡ χαρις τοῦ Κυρίου, 2 Tim. 1, 14.
Ὑπερπλέω, præter navigo, nave supero.
Ὑπερπλήθω, nimis repleo. *In Pass.* etiam de intemperantia cibi & potus.

Τπερπλησιάζω, ἄσω, incendo, Gl. Vet.
Τπερπλήρης, supercumpleo, Gl. V.
Τπερπλούτιος, ου, ὁ ἡ ὁ, admodum dives.
Τπερπλουτία, divitiis abundo, ditissimus seu prædives evado, Arist. Plut. 354.
Τπέρπλουτος, ὁ ἡ ὁ, prædives.
Τπερπολύς, ὁ, valde multus.
Τπερπονῶ, [illegible] labore me exerceo, labore conficior. Ἐπεὶ [illegible] ὑπερπονεμένῳ ϑανεῖν πρόδηλος, Soph. Ai. 1327.
Τπέρπονος, ου, ὁ ἡ ὁ, nimio labore fessus.
Τπερπόντιος, ον, qui in mari natat ut navis, aut vadit. A πόντος.
Τπερποτάομαι, v. ὑπερπτ.
Τπερπροθέμιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui præstitutum diem excessit.
Τπερπροθυμέομαι, præcedo, Gl. V.
Τπέρπυκνος, ου, ὁ ἡ ὁ, prædensus, Gl. V.
Τπερπυπάζω, f. άσω, demulceo poppysmate, Arist. Eq. 977.
Τπερπυρέω, ῶ, magis fudo. Ὅσῃ ἡ δείσας ὑπερπυρίασί μιν, Arist. Ran. 309.
Τπέρπυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, admodum excalefactus, fervens, valde calidus. A πῦρ.
Τπερπωτάομαι, super volo. Οἱ δέ τε κῆρες ὑπερπωτῶνται ἴρηκες, Theocr. 15, 120.
Τπερρέζω, 3. f. a. 2. ind. pass. verbi ὑπορρήγνυμι.
Τπερσαρκέω, admodum carnosus fio; (2) supra modum corpulentus evado, Diosc. Ex ὑπέρ, & Σάρξ.
Τπεσσαρκίζω, idem.
Τπερσάρκωμα, ατος, τὸ, & ὑπερσάρκωσις, εως, ἡ, carnis excrescentia, carnis inutile incrementum in quacumque corporis parte. Ab ὑπερσαρκόομαι.
Τπέρσεμνος, ον, valde gravis, magnificus.
Τπερσιμνόω, immodicis laudibus adficio.
Τπερσκελής, ές, ὁ ἡ ὁ, qui cruribus est grandioribus. Ex ὑπέρ, & Σκέλος, crus.
Τπέρσκληρος, ὁ ἡ ὁ, prædurus.
Τπερσοφιστής, οῦ, ὁ, excellens artifex.
Τπέρσοφος, ου, ὁ ἡ ὁ, supra, quam dici possit, sapiens.
Τπερσπουδάζω, supra modum studeo. Τπερεσπουδακέναι ὡς τῶν ἀντίρισιν τῆς τηλικούτων, Luc. d. Gymnas.
Τπερστατέω, defendo, propugno.
Τπερστερνίδιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui supra sternum.
Τπερτελειότατος, η, ον, plus quam perfectus.
Τπερτίθημι, superpono, vel superimpono, super attollo, præpono; (2) & ὑπερτίθεμαι, differo, procrastino. Τπερτίϑεντες τὸ ἄροτρον, Plut.
Τπερτιμάω, ῶ, f. ήσω, supra modum honoro, supra alios honore adficio. Πότερον ὑπερτιμῶντες σὲ εὐσεβίστῳ ἐκρυπτον αὐτόν; Soph. Antig. 290.
Τπερτίμιος, ου, ὁ ἡ ὁ, pretii magnitudine modum excedens, qui magni pretii est & carior. Ex ὑπὲρ, & τιμή.
Τπέρτολμος, ον, valde audax.
Τπερτοξδσιμος, ον, qui sagitta superari potest.
Τπέρτονος, ου, ὁ ἡ ὁ, nimium tentus, ultra modum contentus. Ab ὑπερτείνω.
Τπερτραχίζω, admodum, hircum oleo.
Τπερτρέχω, supercurro; (2) transcurrendo depopulor. Ἄκρῳ γὸ στείλω οὐχ ὑπερτράμοιμι, Theog. 620. νόμιμα ϑεῶν, Soph. Antig. 461.
Τπερτρισύλλαβος, ον, plus quam tres syllabas habens.
Τπερτρυφάω, supra modum delicior, luxurior, insolesco.
Τπερυγρόω, superhumecto.
Τπέρυδρος, ου, ὁ ἡ ὁ, admodum aquosus, aqua inter cutem collecta distentus & suffusus. Ex ὑπὲρ, & ὕδωρ.
Τπερυδρόω, fut. ώσω, subrubeo, rubore suffundor. Ἀλλ' Ἰασω μήτις ἀκολαθῶν ἅμα ὑπερυδρίασας, Arist. Plut. 701.
Τπέρυθρος, ου, ὁ ἡ ὁ, subruber, aliquantulum ruber, Gl. V. rubidus.
Τπερύμνητος, vel ὑπερυμνητὸς, ή, όν, laudibus super omnia erectus vel evehendus.
Τπερύπνος, ὁ ἡ ὁ, valde supinus.
Τπερύψηλος, ου, ὁ ἡ ὁ, supra modum excelsus, excellentissimus.
Τπερυψόω, supra alia extollo, supra modum extollo & eveho, Gl. V. exalto. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, Phil. 2, 9.
Τπερύψωσι, 3. f. a. [illegible] act.
Τπερφανὸς, ές, valde conspicuus.
Τπερφαινομαι, q. d. superappareo, appareo vel conspicuus supra, supereminco; (2) illucesco. Τπερφάνσαν τῇ λόγῳ, Thuc. Hinc
Τπερφανὸς, ές, ὁ ἡ ὁ, v. ὑπερφανὴς.
Τπερφαλάω, ῶ, longe extendo aciem s. cornua. Ἐξέλεσϑο γὸ ὑπλῆσιν ὑπερφαλάσασα τῇ Συρακοσίων, Xen. Cyr. 6, 23. Ab ὑπὲρ, & φάλαγξ.
Τπερφερέστατος, præstantissimus; ὑπερφερέστερος, præstantior. Ab
Τπερφερὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, præstans, qui excellit. Ab ὑπὲρ, & φέρω.
Τπερφέρτατος, η, ον, Feretrius, *Epith.* Jovis, Dion. Il.
Τπερφέρω, f. ὑπερόσω, fero super, vel ultra, transveho; v. c. per isthmum ab uno mari ad alterum navem traduco; (2) præsto, antecello, anteeo. Τπερφέρεις τόλμη τε τόλμαν, κὐ λόγῳ χρηστῷ λόγον, Eur. Her. 553. Ἰὰν ἄλλαν ὑπερφέρουσί τε σοφὸ, Alian. V. H. 1, 3.
Τπερφθίνομαι, fut. ξουαι, q. d. sono supra alium, sono clarius, clariorem sonum edo. Πᾶσαν λυπὸν Ἑλλωὶ ὑπερεβίβηκε, Heliod.
Τπερφίαλος, η, ὁ ἡ ὁ, fiduciagus, infidus, perfidus. Exponitur etiam vinosus; item superbus, arrogans, insolens, it. immanis magnitudinis & roboris homo, quia inde nasci solet ferocia, dicitur tamen etiam in bonam partem. A φιάλη, quia fœdera per phialas fiebant.
Τπερφιάλως, *Adv.* fœdifragi more eorum, qui sunt fœdifragi; (2) superbe, arroganter; (3) valde, vehementer, mirum in modum.
Τπερφιλέω, ῶ, fut. ήσω, supra modum amo. Gl. V. ὑπερφιλῶ, adamo. Ἐπερφιλὴ αὐτὸν, Xen. Cyr. 1, 15.
Τπερφιλόσοφος, philosophor de aliqua re.
Τπερφιλότιμος, η, ον, ὁ ἡ ὁ, qui supra modum honoribus studet, nimium ambitiosus.
Τπερφλεγμαίνω, nimia pituita laboro.
Τπέρφλοιος, ου, ὁ ἡ ὁ, extra corticem situs.
Τπερφλύζω, f. ύσω, effervesco, inundo.
Τπερφοβέομαι, οῦμαι, in summo timore versor. Τπερεφοβεῖτο, μὴ οἱ ὁ πάππος Ξενοφῶν, Xen. Cyr. 1, 14. Ab ὑπέρφοβος.
Τπέρφοβος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui valde timet, metuculosus.
Τπερφορέω, fero super, ut ventus fert nivem, v. c. super vias.
Τπερχείλω, fut. ξω, supra modum horreo. Τπερείφριττον μετρεῖν ἀκόνας τῷ ὕπνῳ, Luc.
Τπερφρονέω, *Adv.* superbe, arroganter. Ab ὑπερφρων.
Τπερφρονίδης, α, ον, arrogantior, superbior. Ab ὑπερφρων. Unde
Τπέρφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, supra modum de me sentio, indolesco, superbio; (2) plus sapio, admodum vel supra modum sapio; (3) contemno, despicio, Gloss. Vet ὑπερφρονῶ, amplius sapio, sperno. Εἰ δ' ἦσιν ὅστις δαιμόνων ὑπέρφρονι, Furip. Bac. 1327. Τῶν μὴ ἐξόϑεν πεφυκότων, ἀλγεινὸν τε κὐ ἀδύνατον ὑπερφρονεῖ, Heliod. πῦμα κὐ βελέων τέγος, id. Hinc
Τπερφρόνησις, ή, contemptus.
Τπερφρόνως, *Adv.* superbe, arroganter.
Τπερφρυσιάω, ῶ, fut. ήσω, insolentia. Ab eod.
Τπερφρυγιστὶ, ή, genus harmoniæ.
Τπέρφρων, ον, ὁ ἡ ὁ, q. d. qui mente modum superat, superbus, arrogans; (2) magnanimus. Ex ὑπὲρ, & φρὴν.
Τπερφυᾶ, acc. s. pro ὑπερφυία, ab
Τπερφυὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, naturæ modum excedens, minus in modum excellens aut insignis; (2) valde admirandus, insignis, Gl. Vet. ingeniosus, vehemens, amplus, ingens, copiosus; (3) *sed & in malam partem pro* atrox, velut excedens humanitatem. Ex ὑπὲ, & φυή.
Τπέρφυμι, supernascor, supero.
Τπερφύομαι, valde cresco.
Τπερφυσόομαι, ώμαι, supra modum inflor, & efferor.
Τπερφυὼς, *Adv.* excedendo consuetum naturæ modum; (2) minus in modum, mirifice, eximie. Ab ὑπερφυὴς.
Τπερφωνέω, ῶ, voce clariore utor.
Τπέρφωτος, ον, præclucidus. A φῶς.
Τπερχαίρω, summopere lætor. Ἵππέων μαϑὼν ὑπερχαίρει, Xen. Cyr. 1, 11. δάροις, Eur. Med. 1168. Hinc
Τπερχαρὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, supra modum hilaris seu lætus tum.
Τπερχαλάω, demitto e superiori loco, v. c. per funem.
Τπερχείλης, ες, ὁ ἡ ὁ, qui supra labia est, qui labra excedit, redundans, exsuperans. Ex ὑπὲρ, & χεῖλος.
Τπέρχειλος, ου, ὁ ἡ ὁ, iden. & ex iisd.
Τπερχέω, superfundo, superfusione obruo.
Τπερχλιδάω, ῶ, f. ήσω, in delicias modum excedo; (2) insolentia & petulantia modum supero. Τπερχλιδῶντες ἐκ γλάσσης κακὴν, Soph. Trach. 285.
Τπερχολάω, ῶ, valde biliosus sum, vehementer iracor.
Τπέρχολος, ου, ὁ ἡ ὁ, admodum iratus. Ex ὑπὲρ, & χολὴ.
Τπέρχμαι, subeo, incedo sub; (2) obsequiose colo, Gl. V. obrepo. Ὡς μ' ὑπῆλϑ' ἡδὺ φῶς, Soph. Phil. 1215. Οὐ γὸ πω τις ἔκτα Ζῆς μ' ὑπέρχει φυγὸς, Eurip. Hipp. 1092. Ὡς οὖ ἀνδρα σοφίλος δ' ὑπῆλϑεις ἐκ λογισμῶν, Arist. Eq. 457. Θαῦμά τοι μ' ὑπέρχει, Soph. El. 934.
Τπέρχρεως, ου, ὁ ἡ ὁ, qui supra facultates debet. Ex ὑπὲρ, & χρέος.
Τπερχρονίζω, nimis tardo vel moror.
Τπέρχρονος, ου, ὁ ἡ ὁ, omne tempus exsuperans.
Τπερχυσις, εως, ἡ, effusio immodica, inundatio. Ab

Ὑπερχέω, fu. erfundo.
Ὑπερχωρέω, supero, superfundo.
Ὑπέρψυχρος, ος, ὁ ἡ ὄν, supra modum frigidus.
Ὑπερψύχω, va'de refrigero.
Ὑπερῷα, ας, ἡ, palatum. Ab ὑπερῷος.
Ὑπερωδυνία, ας, ἡ, dolor vehementissimus. Ex ὑπὲρ, & ὀδυνάω.
Ὑπερωέω, retrocedo, regredior. Ὑπερώησαν ἧ οἱ ἵπποι, Il. 8, 122.
Ὑπερώησαν, 3. pl a. 1. ind. act.
Ὑπερωιόθεν, *Adv.* ex summa ædium parte, e cœnaculo. Ab ὑπερῷος.
Ὑπερῷον, ου, τὸ, v. ὑπερῶον.
Ὑπερῷος, ου, ὁ, qui in summa ædium parte est. A pr.
Ὑπερωκεάνιος, ον, ultra oceanum situs.
Ὑπερωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, majori pretio emo.
Ὑπερώνυμος, ον, omnium verborum vim excedens.
Ὑπερῶον, ου, τὸ, summa ædium pars; cœnaculum, pergula, Ph.
Ὑπερῷος, ου, ὁ ἡ ὄν, v. ὑπερῷος.
Ὑπέρωρος, ου, ὁ ἡ ον, qui excessit tempus legitimum. Ex ὑπὲρ, & ὥρα, *tempus.*
Ὑπερώσιος, ου, ὁ ἡ ον, sanctissimus, maxime sanctus, Ex ὑπὲρ, & ὅσιος.
Ὑπερωτάω, clam interrogo, Dem.
Ὑπεσπλωισμένος, η, ον, splenio utens, splenio devinctam habens aliquam corporis partem. A Σπλώιον.
Ὑπεστεῦν, 3. s. f. f. 1. ind. *Poet.* & *Dor.* pro ὑπέστην, ab ὕπειμι.
Ὑπέσχαν, aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ὑπέσχον, vel 3. plur. aor. 2. ind. act. *Bœot.* pro ὑπέσχησαν, ab ὑφίστημι.
Ὑπέσχε, 3. s. aor. 2. ind. act.
Ὑπεσχεθέμην, aor. 1. ind. med. v. ὑποσχέσθαι.
Ὑπεσχε, 3. s. præs. ind. act. v. ὕπειμι.
Ὑπεσχέοντο, 3. sing. imperf. ind. act. v. ὑποσχέθω.
Ὑπέσχοντο, *reversi sunt*, 3. pl. a seq.
Ὑπέσχρεψεν, *avertit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ὑπέχει, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν ab ὑπέχω.
Ὑπέχετο, 3. s. a. 2. ind. med. v. ὑποχέομαι.
Ὑπέχημαι, *fum pollicitus*, perf. indic. pass.
Ὑπεχθησαν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. verbi ὑποτάσσω.
Ὑπέταξε, *subjecit*, 3. sing. a. 1. indic. act.
Ὑπεύδιος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui est in tranquillo, vel subtranquillus, qui tranquillat, qui in tranquillo tenet navim. Μᾶλα χειν τόθ' ὑπεύδιον ἴσχε, Aratus, 990.
Ὑπεύθυνος, ου, ὁ ἡ ὄν, obnoxius rationi reddendæ, reus, sons, nocens, Ph. Ex ὑπὸ, & εὐθύνη.
Ὑπέφθη, 3. s. a. 2. ind. verbi ὑποφθάνω.
Ὑπέχω, fut. ὑφίξω, suppono, submitto; (2) sustineo, sustento, vel subeo. Οὔ ποτε δίκλιν ὑφίξω Ζῆμ' ἐμὸν καθυβρίσαι, Eur. El 705. Βαθεῖαν ὑπέσχον μέριμναν, Pind. Ol. 2, 99. Μὴ γὰν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν ἡμᾶς ὑφίξειν, Arist. Θεσμ. 203. Τῷδ' δίκλιν ὑφίξομέν σε Σοῖσι γαυδροῖς, Eurip. Andr. 359. Ἥδρασεν ᾠδὴν, ἣν ὑπέσχετο, promisit, id. Ph. 485.
Ὑπήκοος, ου, ὁ ἡ ὄν, morigerus, subjectus; dicto audiens, Gl. V. Ἅπαντα τῇ φλυκτίνῃ γὰρ ἦν ὑπήκοα, Arist. Plut. 146. Ab ὑπακούω.
Ὑπήκουον, imperf. ind. act. v. ὑπακούω.
Ὑπηκόσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.
Ὑπήλατα φάρμακα, medicamenta alvum subducentia. Ab ὑπὸ, & ἐλαύνω, *pello.*
Ὑπηλύησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ὑπῆλθον, ab ὑποέρπω.
Ὑπηλύμος, ου, ὁ ἡ ὄν, ventosus, cui subest ventus; (2) inanis, vanus, futilis. Ex ὑπὸ, & ἀνεμος.
Ὑπηλύσιος, ου, ὁ ἡ ὄν, auræ patens, i. e. vento expositus. Ex iisd.
Ὑπήνη, ης, ἡ, barba.
Ὑπηνήτης, ου, ὁ, juvenis, pubescens, Hom. Il. 24, 348. Ab ὑπήνη.
Ὑπηόησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ὑπακούω.
Ὑπηόησα, 1. s. 1. ind. act. v. ὑπακούω.
Ὑπηοῖος, οία, οῖον, matutinus. Ex ὑπὲ, & ἠώς, *aurora.*
Ὑπηρεμήσας, nom. pl. perf. part. pass. verbi ὑπάρχω.
Ὑπηρεσία, ας, ἡ, ministerium, officium, obsequium, Ph. (2) de ministris ipsis; (3) de apparatu ludorum; (4) adulatio; (5) ὑπηρεσίαι, sunt naves ministræ majorum, quæ milites vehunt. Ex ὑπὸ, & ἐρέσσω.
Ὑπηρέσιον, ου, τὸ, pellis aut aliud quidpiam, quod remiges sibi substernebant; (2) actuarium navigium; (3) quod equo insterni solet. Ex iisdem.
Ὑπηρετεῖτο, 3. s. imperf. indic. med. *contr.* pro ὑπηρετέετο, ab ὑπηρετέω.
Ὑπηρετέω, ministro, inservio, operam alicui navo; (2) obsequor, gratificor. Ἐγὼ δ' ἐκείνῳ ταῦτα ταῦθ' ὑπηρέτουν, Arist Plut. 978. Ἀλλ' ἦρχον ἤδη ζόν, τὰ λοιπ' ὑπηρετεῖν, Soph. Phil. 16. Οἷς σὺ ταῦτ' ὑπηρετεῖς, ib. 1015. Ἑδωλὰ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ δ' ὑπηρετεῖν, Eur. Hec. 833. Συμμάχοις, id. Rhes. 153, τινὶ λόγῳ, idem, 588. Ab ὑπηρέτης. Hinc
Ὑπηρέτημα, ατος, τὸ, ministerium; (2) auxilium; (3) obsequium.
Ὑπηρέτης, ου, ὁ, minister, famulus; (2) minister publicus, apparitor, minister pœnarum torturæ; (3) subdiaconus, qui episcopo, presbyteris, & diaconis ministrabat. Ex ὑπὸ, & ἐρέτης.
Ὑπηρετησάμην, α, 1. indic. med. verbi ὑπηρετέω. Unde
Ὑπηρέτησις, εως, ἡ, ministerium.
Ὑπηρετητικός, ἡ, όν, famularis, servilis, Gl. V. ministeriosus, obsequiosus. Ab ὑπηρέτης.
Ὑπηρέτις, ιδος, ἡ, ministra. Ab eod.
Ὑπῆρμαι, perf. ind. pass. v. ὑπαίρω.
Ὑπῆρξε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ὑπάρχω.
Ὑπῆρχε, 3. sing. perf. ind. act.
Ὑπήσουν, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro ὑφήσειν, ab ὑφίημι.
Ὑπηχέω, resono, sono; (2) succino. Ἐρέτης δ' αὐδᾷ, ἄς δ' ὑπηχοῦσι χθόνα, Eurip. Supp. 711. Λιγυρὸν ὑπηχεῖσι τέττιγες, Luc.
Ὑπηχής, ες, ον, v. ὑπήκοος.
Ὑπίλλω, claudo. Σοὶ δ' ὑπίλλεται στόμα, Soph. Antig. 515.
Ὑπινίω, ῶ, evacuo.
Ὑπίσασθε, præs. inf. pass. *Ion.* pro ὑφίσασθαι, ab ὑφίστημι.
Ὑπισχνέομαι, οῦμαι, polliceor, promitto, affirmo. Τιμωρήσειν ἢ φονία σωὶ θεοῖς ὑπισχνοῦμαι, Xen. Cyr. 4, 24. Μή μοι τάτων μαθὼν ἀπίσχνῃ, Arist. Vesp. 748. Ab ὑπίσχομαι.
Ὑπισχνος, ου, ὁ ἡ ὄν, aliquantum macer.
Ὑπίσχομαι, polliceor, promitto. Ὑπίσχεται ἱππὰ καλὰ, Il. 23, 209. ἀνδρὶ ἑκάστῳ, Odyss. 2, 91.
Ὑπνάλος, έα εον, somno gravatus, somnolentus. Ab ὕπνος.
Ὑπνάω, dormio, somnum capio. Ab eod.
Ὑπνηλός, ἡ, όν, somnolentus, somniculosus.
Ὑπνήλυος, ἡ, όν, idem. Ab ὑπνάω.
Ὑπνίκος, η, ον, idem. Ab ὕπνος.
Ὑπνιος, ἡ, όν, idem. Ab ὕπνος.
Ὑπνοδοτειρα, ας, ἡ, quæ somnos præbet & adfert, somnifera. Ex ὕπνος, & δότης.
Ὑποδότις, ιδος, ἡ, idem.
Ὑποδώτης, ου, idem.
Ὑποιζοβυσσέω, ῶ, alto somno dormiens, *Ern.*
Ὑπομαχία, ας, cum somno pugno, somno me opprimere conanti reluctor. Ex ὕπνος, & μάχομαι.
Ὑπνοποιέω, somnum concilio seu adfero. Ab
Ὑπνοποιός, ός, ὁ ἡ όν, somnificus, somnum adferens. Ex ὕπνος, & ποιέω.
ΥΠΝΟΣ, ου, ὁ, somnus, sopor.
Ὑπνώοντας, acc. plur. part. pro ὑπνώοντας, ab ὑπνόω.
Ὑποφόβης, ου, ὁ, in somnis terrens, somniis per quietem terrens. Ex ὕπνος, & φόβος.
Ὑπνοφόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, somniferens, somnum adferens. Ex ὕπνος, & φέρω.
Ὑπνόω, dormio; (2) somnum adfero. Ὅταν δ' ὑπνόσῃ βαιχίᾳ νικηφόρος, Eurip. Cyc 447. Ab ὕπνος.
Ὑπνω somni, gen. sing. *Dor.* pro ὕπνου.
Ὑπνώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, somniculosus, somnolentus. Ab eod.
Ὑπνωϊκός, ἡ, όν, idem, in somnum pronus, somno deditus. Ab ὑπνόω.
Ὑπνωϊκῶς, somnolenter. A præc.
Ὑπνώλη, idem quod ὑπνώω.
Ὑπό, *Præpos. cum Pass. & Gen.* ab; *cum neut.* culpa, vi alterius, propter, præ, per, cum; *cum Dat.* sub, in, cum, ad, auspicio, ductu, comite; *cum Acc.* sub; *de loco & tempore*, ad, *de loco.* Ὑπό τι, propemodum, quodammodo, aliquatenus, nonnihil. Ἐυθὺς ἡ ὑπὸ τειάσεσι, Plat. in Phædr. ταῦτα καλιδῶν ὑπό τι μικρὸν ὑπεθύμισα, Arist. Vesp. 1285.
Ὑποβάθρα, ας, ἡ, fulcrum, solum, fundamentum, scabellum.
Ὑπόβαθρον, ου, τὸ, scabellum, subsellium.
Ὑποβαίνω, subeo; (2) inferior sum; (3) progredior, Galat.
Ὑποβάκχειος, ὁ, pes una brevi & duabus longis al. Antibacchius.
Ὑποβάλλω, subjicio, suggero, submitto, subdo, subjugo, subrogo, Ph. etiam interloquor, Gl. V. ὑποβεβλημένος, subjectus, Gl. V. perf. pass. part. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λίγοντας, &c. Act. 6, 11. Ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλλω Σποδὸν, Eur. Supp. 1157. Δυλίᾳ δ' ἀφ' αἵματος μαστῷ γωνικὸς ζῆς ὑπεβλήθλω λάθρα, id. Alc. 635.
Ὑποβαρβαρίζω, subbarbare loquor.
Ὑποβάρβαρος, ου, subbarbarus.
Ὑποβαῖς, aor. 2. part. act. v. ὑποβαίνω.
Ὑπόβασις, εως, ἡ, decrementum, ipsa decrescendi actio. Ab ὑποβαίνω.
Ὑποβαστάζω, ξω, δσω, sustento, sustineo.
Ὑποβάστης, ου, ὁ, scabellum. Ab ὑποβαίνω.
Ὑποβδύλλω, clam flatum ventris emitto, Luc.
Ὑποβήττω, f. ξω, tussio, subtussio.
Ὑποβιάζω, f. δσω, violenter depello.
Ὑποβιβάζω, fut. δσω, submitto me, subduco me; (2) minuo. Ὑποβιβάζῃ τὰ χολάδη, Diosc.
Ὑπόβλαισος, ου, ὁ ἡ ὄν, q. d. subvalgus, obliquus, distortus. Ex ὑπὸ, & βλαισός.
Ὑποβλησάνω, f. σω, suppullulo.
Ὑπόβλιμμα, ατος, τὸ, adspectus, qui fit oculis limis vel torvis. Ab ὑποβλέπω.
Ὑποβλεπτικῶς, *Adv.* limis oculis adspiciendo.
Ὑποβλέπω, f. ψω, subaperţis oculis & leviter suspicio, q. d. subadspicio, dejectis oculis adspicio; (2) improbe & torve adspicio; (3) suspicor, suspectum habeo; (4) aversor, contemno. Ὀδὰ μ' ἐυθὺς ὑποβλέψας ἐρασκε, Arist. Lys. 521. Δεινόν τι ἡ θηριώδες ἐν τοῖς ὄμμασι ὑποβλέπειν, Luc. Τί με ὑποβλέπεις, idem. Ὑποβεβλεμμένῳ ὡς ἠγνωμόνει, Eur. Her. fur. 1292.
Ὑπόβλεψις, εως, ἡ, idem quod ὑπόβλεμμα.
Ὑποβλώδως, *Adv.* subjiciendo, vel interpellatos, sermone, excipiendo verba dicentis nondum finita oratione. Ab ὑποβάλλω.
Ὑποβλωτικῶς, idem.
Ὑπόβλημα, ατος, τὸ, substramen.
Ὑπόβλητος, ου, ὁ ἡ ὄν, suppositicius, subditicius, Ph. subornatus. Ab eodem.
Ὑποβολεύς, εως, ὁ, subjector, submissor, monitor, Ph. Ab eodem.
Ὑποβολή, ῆς, ἡ, subjectio, & q d. substratio; (2) culcita, aut quidquid insternendi aut incubandi causa paratur; cujusmodi sunt tapetes, tegetes, storeæ, & id genus alia; (3) subjectio rei falsæ pro vera, fraus; (4) admonitio; (5) subjectio, i. e. sermonis interpellatio; (6) Figura rhetorica, qua multa, quæ pro adversario dici possunt, breviter & minutim proposita breviter confutantur. Ab eodem.
Ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον, suppositicius, subditicius, subditus, Ph. Ἔννοια ὑποβολιμαία ἡ παρίστραφος, Plutarch. Ab ὑποβολή.

ὑποΓαῖος, ου, ὁ ἡ ὑπογαῖον, obnoxius pignerationi, oppositus pignori, Gl. V. pigneratitius. Ab ὑποδάλλω.

ὑποΓόργυρος, ου, ὁ ἡ ὑπογόργυρον, cœnosus.

ὑποΓορΓορύζω, fut. σω, submurmuro, *Aret.*

ὑποΓυλλία, insidias struo, R.

ὑποΓύλλημα, τὸ, insidiæ.

ὑπόΓραγχος, ον, subraut. ὑποδραγχότδον, *Adverb.* subrauce.

ὑποΓρίμμα, fremo, s. murmuro sub.

ὑποΓρίχω, q. d. submadefacio, aliquantum madefacio, irrigo, imbuo; ὑποδιεγμένος, imbutus leviter, paululum appotus. Καὶ οἶνον ἢ θαλασσῃ φόλλῳ ὑποδιεγμένον, Luc. Asin. Hinc

ὑπόδρυχα, *Adv.* in profundo, sub aqua.

ὑποδρυχία, acc. sing. ab

ὑποδρυχής, ίος, ὁ ἡ ὑπόδρυχον, aquis submersus. Ab eodem.

ὑποδρύχιος, ία, ιον, demersus, submersus & profundus. Χθὶν ἀμυδαίνουσιν ἄγαν μετανάσιον ὕδωρ, Nonn. P. 4, 11.

ὑποδρύχιος, ία, ιον, frendens, fremens, mugiens, Suic.

ὑπόδρωμος, ου, ὁ ἡ ὑπόδρωμον, subviroſus, aliquantum fœtidus.

ὑποδρώσκω, aliquantum edo; ὑποδίδρωκα, subroſum eſt, perf. paſſ. 3. ſing. ὑποδίδρωται ἢ ταῦτα τὰ δένδρα, Theophr.

ὑπόγαιος, ου, ὁ ἡ ὑπόγαιον, ſubterraneus. A γαῖα.

ὑπογαστρίζομαι, ſaturor. A γαστήρ. Unde

ὑπογάστριον, ου, τὸ, ſumen, abdomen.

ὑπόγειος, ου, ὁ ἡ ὑπόγειον, ſubterraneus, ſub terra latitans. Ex ὑπὸ, & γῆα, vel γῆ, *terra.*

ὑπόγειος, ου, ὁ ἡ ὑπόγειον, ſubgrundus tectus. Ex ὑπὸ, & χεῖσον.

ὑπογιλῶ, renideo, ſubrideo, Gl. V.

ὑπογίμω, plenus ſum.

ὑπογενειάζω, fut. άσω, mentum ejus prendo, quem rogo, Æſchyn. A γένειον.

ὑπογενειάσκω, barbeſco, barba mihi efflorescit.

ὑπογλαυκίσκω, ſubglaucus ſum. Ὄσσε δ' ὑπογλαυκίσκε, Moſc. 2, 86. Φάεα μυδόγλωσα, Κάμ' ἴσα τετραδοίῳ Διὶνὸν ὑπογλαύσσοντο, Callim. Hymn. in Dian. 54. Lumina unocula, clypeo æqualia quadruplici torvum ſublucentia. Ab

ὑπόγλαυκος, ου, ὁ ἡ ὑπόγλαυκον, ſubglaucus, aliquantum glaucus.

ὑπογλαύσσω, ſubluceo, ſplendorem emitto.

ὑπόγλισχρος, ου, ὁ ἡ ὑπόγλισχρον, aliquantum lentus vel viſcoſus.

ὑπογλυτίς, ίδος, ἡ, nates, quæ ſub clunibus ſunt, i. e. quiddam commune clunibus & femori. Ex ὑπὸ, & γλυτός.

ὑπογλυκαίνω, ſubdulce reddo. Ὑπογλυκαίνειν ῥηματίοις μαγειρικῶς, Ariſt. Eq. 216.

ὑπόγλυκυς, έος, ὁ ἡ ὑπόγλυκυ, ſubdulcis, aliquantum dulcis.

ὑπογλώσσιον, vel ὑπόγλωσσον, ου, τὸ, tuberculum ſub lingua, aut lingua pars inferior intumeſcens & indurata, Gl. V. ſuolingua. Ex ὑπὸ, & γλῶσσα.

ὑπογλωσσίς, ίδος, ἡ, intima lingua, i. e. ortus ac radix illius, qua parte ad imam annectitur maxillæ. Ex iſd.

ὑπόγλωσσον, ου, τό, hypogloſſum, frutex, Gl. V. ſublingua. Ex iſd.

ὑπογλωττίον, vide ὑπογλώσσιον.

ὑπογναμπτῶ, fut. ψω, inflecto, ſubincurvo. Καὶ ψυχῆς ἀπαλὴν ὑπογνάμψας φρένα ὁρμῇ, Hom. Hymn. in Mart. 13.

ὑπογογγύζω, muſſo, Gl. V. Hinc

ὑπογογγυσμός, οῦ, ὁ, muſſitator.

ὑπογονάτιον, ου, τὸ, quod genibus ſubjicitur.

ὑπόγραμμα, ατος, τὸ, ſubſcriptio. Ab ὑπογράφω.

ὑπογραμματεύς, έως, ὁ, ſcribæ vicarius, ſcribæ adminiſtri ſcriba ſecundus, inferior, *it. ſcriba, ſimpl.* Hinc

ὑπογραμματεύω, facio ſcriptum.

ὑπογραμμός, οῦ, ὁ, forma delineata, præſcriptum exemplar, Gl. Vet. præſcriptum. Ex ὑπὸ, & γραμμὴ, *linea.*

ὑπογραφεύς, έως, ὁ, amanuenſis, qui dictata excipit; item qui ſubſcribit, Gl. Vet. ὑπογραφεῖς, amanuenſes.

ὑπογραφή, ῆς, ἡ, ſubſcriptio; (2) deſcriptio prima, rudis & craſſa adumbratio, Gl. V. lineamentum, *Angl. The* Outlines. (3) figuratum & ridiculum dictum; (4) fucus. Ab

ὑπογράφω, fut. ψω, ſubſcribo, ſubſigno; (2) deſcribo, vel breviter definio; (3) fuco, fuco vel œruſſa illino; (4) ſub aliquo ſcribo, dictata alicujus excipio; (5) delineo, lineamenta duco; (6) præſcribo, doceo ſcribere; (7) probo me, oſtendo; (8) tacite indico. Εἴπ' ἔστι τι καινὸν ὑπογράφειν τῷ μὴ βίῳ, Eur. Her. fur. 1122. Πᾶσιν ὑπογράφειν ἐλπίδας, Polyb. Ὑπογραφόμενος τὰς ὀφθαλμὰς, Herodian.

ὑπόγρυπος, ου, ὁ ἡ ὑπόγρυπον, qui eſt ſubadunco naſo.

ὑπόγυιον, nuper, Gl. V. etiam ὑπόγυον. Ab

ὑπόγυιος, & ὑπόγυος, ου, ὁ ἡ ὑπόγυον, qui eſt præ manibus & inſtat, recens. Ἐξ ὑπογυίου, recenter, de ſubito, Oppon. Ἐκ παλαιοῦ, & ἐκ τοῦ πολλοῦ χρόνου, Ariſtot. Ex ὑπὸ, & γυῖον, Plur. γυῖα, *pedes.*

ὑπογυιότατα, nuperrime, a præc.

ὑπογυίως, *Adv.* nuper, recens.

ὑποδάκνω, f. δήξω, ſubmordeo.

ὑποδακρύω, fut. ύσω, q. d. ſublacrimor, fleo, lacrimor.

ὑπόδακρυς, υ, lacrymoſus, flens.

ὑποδάμναμαι, ſubjugo, ſubjugor, ſubjectus ſum, cedo. Ὅς (ἵππος) ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται, Theocr. 29. 23. Εἰπέ μοι, ἢ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, Odyſſ. 3, 214.

ὑποδάσυνε, ου, ὁ ἡ ὑπόδασυνον, ſubhirſutus.

ὑποδδείσας, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ὑποδείσας, ab ὑποδείδω.

ὑποδδίδεται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ὑποδίχομαι.

ὑποδεδεμένος, acc. pl. part. perf. paſſ. verbi ὑποδέω.

ὑπόδειος, ία, ον, inferior. Ab ὑποδέομαι.

ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium, exemplar, formula, Ph. exemplum, Gl. V. Ab ὑποδείκνυμι.

ὑποδειδίζω, timeo, R. Ab

ὑποδείδω, fut. εἴσω, ſubvereor, ſubtimeo, aliquantulum metuo. Παταγῶσιν, ἅτε φλοιῶν ἀγέλαι μέγαν αἰχμὴν ὑποδείσαντες, Soph. Aj. 169. Ὑποδείδιος ἦγε Λιβυκὸν ὄρνιν, Ariſt. Av. 65.

ὑποδείελος, ου, ὁ ἡ ὑπόδειλον, ſubveſpertinus.

ὑποδείκνυμι, f. είξω, ſubmonſtro; (2) præmonſtro, ſuggero, ſubjicio, ſubmoneo. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, Act. 20, 35. Λαμπρὰς ἢ χαυὰν ὑπέδειξεν ὀδόντας, Theocr. 25, 234. Τὸ εὖδος ὡς οἷόν τι ὑποδειχθὲν τῷ λόγῳ, Luc. Hinc

ὑποδείκτης, ου, ὁ, præmonſtrator, Gl. V.

ὑποδειμαίνω, timeo.

ὑποδεῖξαι, aor. 1. inf. act. v. ὑποδείκνυμι.

ὑποδείξω, *indicabo*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

ὑποδειπνίω, ῶ, convivæ ſum, vocatus ſ. deſtinatus in locum alterius, ſi ille non venerit. Ὡς με ὑποδειπνεῖν ᾔδη, Luc. Micyll. Hinc

ὑποδείπνημαι, *Ion.* pro ὑπιδίχομαι. Hinc

ὑποδειπνίριον, ου, τὸ, receptaculum, Gl. V.

ὑποδειπνίς, ου, ὁ, excepter, ſuſceptor; (2) quæſtor, cui ærarii publici cura commiſſa eſt.

ὑποδειπνικὸς, ὴ, όν, ad excipiendum idoneus, facile recipiens, hoſpitalis.

ὑποδενδρόομαι, vel όομαι, ῶμαι, arboreſco, paululum in arborem abeo. Ex ὑπὸ, & δένδρον.

ὑποδέξατο, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ὑποδέξαι, ab ὑποδείκνυμι.

ὑποδεξία, ας, ἡ, apparatus, quo quis accipitur; (2) commoditas accipiendi; (3) ſuſceptio. Ab ὑποδέχομαι.

ὑποδεξίως, ία, ιον, ad ſuſcipiendum aptus, cauſæ, opportunus, *Suidæ.* ſuſceptor.

ὑποδέομαι, rogo humiliter; (2) ego.

ὑποδέραιον, ου, τὸ, ſubcollare, ornamentum colli. Ex ὑπὸ, & δέρη.

ὑποδέρμις, ίδος, ἡ, torquis, monile; (2) extremi colli pars prior, vel ultima colli anterioris pars, cui proxime ſubeſt jugulum. Ex iiſdem.

ὑποδέρω, ſubexcorio, pelle aliquatenus denudo.

ὑπόδεσις, εως, ἡ, ſubligatio, vel faſcia, qua ante injectas plagulas fracturis additur; (2) calceatio, calceatus, calceamentum, Gl. V. ſoccus. Ab ὑποδέω.

ὑποδεσμάω, idem quod

ὑποδεσμέω, ſubligo, Gl. V. calceo.

ὑποδέχνυμαι, idem quod

ὑποδέχομαι, fut. δέξομαι, ſuſcipio, excipio, recipio; (2) probo, credo. Ἦν φόβος ἐπὶ ὑποδέξαιο κόλπους, Dion. Πᾷ. 359. Τῷδε γραπτείαν, Xen. Cyr. 7, 13. Οὐδ' ἀλκὴς γίνεται δόξα παρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξῃ, Eurip. Heracl. 623. Ἱκέτας ὑποδεχθείς, ib. 757.

ὑποδέω, ſubligo, ſubtus ligo, calceo; ὑποδεδεμένος, calceatus, p. paſſ. part. ὑπόδυσον, calcea, Gl. V. a. 1. imperat. act. Ὑποδῦναι τὰ Σανδαλιά σε, Act. 12, 8. Τῷ δὲ παιδὶ Σανδάλοις ὑπεδύετο, Ælian. V. Hiſt. 1, 18. Ὑποδυσάμενος καθόρνυς, Luc. pro Imag. Ἡκασά τοι ὑποδυμένῃ τὸ κνίσμα σε τῷ δακτύλῳ, Ariſt. Conc. 38.

ὑπόδηλος, ου, conſpicuus, non ignotus.

ὑποδηλόω, declaro, ſignifico, indico. Σημεῖον ὑπεδήλωσεν Περσῇς ἐνδρεμαῖον, Ariſt. Θεσμ. 1020.

ὑπόδημα, ατος, τὸ, calceamentum, calceus, caliga, Gl. Vet. Ὑποδήματα ἢ λακυθὶς ἐφθὰς ἐδιόντῳ, Plut. in Syll. cap. 12. Ab ὑποδέω. Hinc

ὑποδημάτιον, τὸ, calceolus.

ὑποδηματορράφος, ου, ὁ ἡ ὑποδηματορράφον, ſutor. Ex ὑπόδημα, & ῥάπτω, *ſuo*, a quo ῥαφὴ.

ὑπόδησαι, aor. 1. inf. paſſ. v. ὑποδέω.

ὑπόδησις, εως, ἡ, idem quod ὑπόδεσις.

ὑποδιαβρόδων, paullulum erodo, ſ. corrodo.

ὑποδιαζευκτικὸς, ὴ, όν, ſubdisjunctivus.

ὑποδιαίρεσις, εως, ἡ, ſubdiviſio, Ab

ὑποδιαιρέω, ῶ, ſubdivido, minutius divido.

ὑποδιακονέω, ſubdiaconus ſum.

ὑποδιάκονος, ου, ὁ, ſubdiaconus.

ὑποδιασπάω, leniter diduco, vel diſtraho, vel diduco, diſtraho, *ſimpl.*

ὑποδιαστολὴ, ῆς, ἡ, ſubdiſtinctio; (2) interpunctio minima; ſeparatio.

ὑποδιαφέρω, clam in partes traduco.

ὑποδιαφθείρω, f. ερῶ, paulatim corrumpo.

ὑποδιδάσκαλος, ου, ὁ, ſubpræceptor, præceptoris vicarius.

ὑποδιδράσκω, fut. σῶ, clam aufugio, *Aret.*

ὑποδιδάμι, f. δώσω, cedo, minuor.

ὑποδιήγησις, ὴ, qu. ſecundaria narratio, cum rei narratæ cauſas ſubjicimus.

ὑποδικάζω, f. άσω, loco judicis decerno.

ὑποδικος, ου, ὁ ἡ ὑπόδικον, reus, obnoxius. Ex ὑπὸ, & δίκη.

ὑποδινέω, verſo, agito.

ὑποδιοικητὴς, οῦ, ὁ, ſubpræfectus.

ὑποδιπλόω, ῶ, duplico. Hinc

ὑποδιπλασις, ιος, ἡ, duplicatio.

ὑποδιφθέρος, ου, ὁ ἡ ὑποδιφθέρον, vel ὑποδιφθερής, ές, ερος, pellibus indutus, pelle veſtitus, pellitus. Ex ὑπὸ, & διφθέρα.

ὑποδμηθείς, εῖσα, έν, ſubjectus, aor. 1. inf. paſſ. Ἀνδρείοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσιν Κύπριδος, Meſch. 2, 75. Ab ὑπὸ, & δαμάω.

ὑπόδμητος, ου, ὁ, q. d. ſervitute domitus & ſubjectus, ſervus.

ὑποδολὴς, ὁ, ſubjectus, qui poteſtate eſt alterius.

ὑποδοχεῖον, ου, τὸ, locus, ubi quis excipitur, hoſpitium. Ab ὑποδοχὴ.

ὑποδοχεύς, έως, ὁ, excepter, ſuſceptor, receptor. Ab ὑποδέχομαι, Unde

ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio, receptio, receptaculum, ipſe excipiendi actus; (2) convivium, quo quis excipitur; (3) favor in cauſſa alicujus, (4) approbatio, fides, quæ v. c. hiſtorico tribuitur, *niſi iſtis locis leg.* ἀπὸ, *Ern.*

ὑπόδρα,

Τποδρα, *Adv.* torve, torvis oculis, Hom. Il. 1, 148. Ex ὑπὸ, & ὁράω, *video*.

Τποδραματυργέω, subservio fabulæ alicujus, dicitur de actoribus.

Τποδραμών, aor. 2. part. act. v. ὑποτρέχω.

Τπόδραξ, qui torvis aut limis est oculis, torvus. Τῶ κε Σμερδαλέον νόῳ κάρη αἰὲν ὑπόδρηξ, Nic. Ther. 765. Ab ὑποδρα. Unde

Τποδρασία, ας, ἡ, torvus adspectus.

Τποδράω, ῶ, f. άσω, famulor, inservio. Αἰεὶ δ' λπαρὰ νεκτάλιος καὶ καλὰ φρέσσπα, Οἱ Ζηνὶ ὑποδράασιν, Odyss. 15, 332.

Τπόδρις, ι, ὁ, suspiciosus. Γνώσκων ὅτι λαὸς ὑποδρὶς ἴσκεν ἑταίρῳ, Nonn. P. 8, 61.

Τποδρήσειν, f. εω, inf. act. v. ὑποδράω.

Τποδρήσασα, idem quod ὑποδράω. Παρθένον οὐκ ἐπίοικεν ὑποδρήσασαν Ἀφροδίτῃ, Mus. 143. Hinc

Τποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, minister, famulus.

Τπόδριμυς, εος, ὁ κ ἡ, subacris, subacerbus.

Τποδρομὴ, ῆς, ἡ, accessio ad locum editiorem, Gl. V. subcursio. Ab ὑποτρέχω. Unde

Τπόδρομος, ὁ κ ἡ, qui accedit locum, navis appellens aliquo, ad litus, in portum.

Τπόδρος, ος, ὁ κ ἡ, subrotundus.

Τποδυῶ, fut. δύσω, subeo; (2) insinuo, occulto; (3) induo sub. Τποδυῶν κίνδυνον, Herodot. ὑπὸ τὰς σπίλας, id. χιτῶνας τοῖς ἅρμασι, id. Τὰς δὲ δ' ἀνύσσε ὑπόδυθι ταῖς Ἀχαικαῖς, Aristt. Vesp. 1152.

Τποδύομαι, f. δύσομαι, idem. Ἐγὼ γὰρ ἂν πλείω ὑποδυσαίμ' ἂν ὥστε ἰσχύειν περ ἀνδρῶν δυσμενῶν κατάγνατα, Aristt. Vet. 1153. Ἄλλος ἄλλον ὑπεδύετο θάνατον, Heliod. Κυπρὶς ἀλυσκάζων ὑποδυῆ, subducat se, Nonn. P. 10, 13.

Τποδυσις, εως, ἡ, refugium, Gl. Vet. submersio. A pr.

Τποδύσκολος, ον, paulo gravior, s. molestior.

Τποδυσφορέω, ῶ, fut. ρήσω, subiascor, subindignor, aliquantum segre fero. Αἰχμῆτας ὑποδυσφορεῖν ζῆς, Plato.

Τποδύσφορος, ον, paulo impatiens ferens incommodum, morbum, minus jactans corpus in morbo.

Τποδυσχαίνω, f. ανῶ, id. quod ὑποδυσφορέω.

Τποδυσώδης, εος, ὁ κ ἡ, aliquantum clidus.

Τπόδυτης, ου, ὁ, interior vestis seu subucula. Ab ὑποδύω.

Τποδύω, fut. ύσω, subeo, ingredior, subrepo, clam ingredior. Τπέδυσαν σκότιαν, Aristot.

Τποείκω, f. είξω, cedo, concedo, decedo alicui; (2) evito. Ἀλλ' ἤτοι μὲν τοῦδ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισιν, Il 4, 62. Νεμεσσηθεὶς ὑποείξω Χείρος ἐμεῖο, ib. 15, 227. Ἀντίλοχ', ἦ νύ μάρτυς ἐμὸν ὑποείξομαι ἔπος, ib. 23, 602.

Τποδεὶς, εῖ, ὁ, v. ὑπόκωλος.

Τποιδὴς, ῆτος, ἡ, vestis interior, interula, subucula, Hes.

Τποζάκορος, ου, ὁ κ ἡ, minister, s. æditui famulus.

Τποζακορεύω, ædituo famulor.

Τποζεύγνυμι, f. ύσω, f. ζεύξω, subjugo, jugo submitto. Τποζεύγνυσι μὲν τὴν κατὰ τὸ μύλας, Luc. Asin. Εἶδον ἵππος ὑποζευγνυμένους, Ael. V. H. 12, 44. Ἐγὼ δ' ἔλεον νε τοῦδ' ὑποζεύξω πόνῳ, Soph. Aj. 24.

Τπόζευξις, εως, ἡ, subjunctio, insertio, subnexio. Aristt.

Τποζύγιον, ου, τὸ, jumentum, vectoria bestia.

Τποζύγιος, α, ον, subjugus, subjugalis. Ab eodem.

Τποζυγόω, subjugo, subjungo.

Τπόζυξ, subolco.

Τποζόμα, ατος, τὸ, ferrum transversum; (2) pars media gubernaculi hoc sensu, Ph. subjunctum, al. Gl. V. femenétum. Ab ὑποζώννυμι.

Τποζώνιον, ου, τὸ, præcinctorium, Gl. Vet. Ab ὑπὸ, & ζώνη.

Τποζώννυμι, vel ὑποζωννύω, fut. ὑποζώσω, succingo, accingo; ὑποζωσάμενος, subcinctus s. præcinctus, Gl. Vet. p. pass. part. Τποζωσάμενος τὸ σκεῦος, Act. 27, 17. Τῶ μάχαιραν ἐπὶ ὑπέζωτο ὑφαρπάσας, Ælian. V. Hist. 10, 122.

Τποθάλπω, fut. ψω, leviter foveo, clam foveo; (2) foveo, calefacio, Jos.

Τπόθεμα, ατος, τὸ, quod supponitur, seu subjicitur, pedamentum, basis, Gl. V. suppositorium. Ab ὑποτίθημι.

Τποθερμαίνω, aliquantulum calefacio. Πᾶν δ' ὑποθερμαίθη ξίφος αἵματι, Il. 16, 333.

Τπόθερμος, ος, ὁ κ ἡ, subcalidus.

Τποθές, a. 2. inf. med. v. ὑποτίθημι. Unde

Τπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, basis alicui rei suppositа seu subjecta; (2) suppositio, conditio sub qua; (3) sumptio; (4) ap. Rhet. quæstio finita, legis casus; (5) argumentum, de quo agitur, controversia, Ph. (6) conditio, sors; (7) institutum, consilium; (8) causa, v. c. δίκης, timoris.

Τποθέτης, ου, ὁ, qui subjicit aut suggerit; (2) auctor; (3) consultor. Ab eod.

Τποθετικὸς, ὴ, όν, hortatorius; (2) conditionalis, A pr.

Τπόθετος, ος, ὁ κ ἡ, suppositus, suppositivus, qui supponi solet. Ab ὑποτίθημι.

Τποθέω, f. θύσομαι, curro subeo, Pind. P. 2.

Τποθεωρία, conspicio, Plut.

Τποθήκη, ης, ἡ, suppositio; (2) hypotheca; obligatio, fiducia, Ph. pignus; (3) admonitio, consilium. Ab ὑποτίθημι. Hinc

Τποθηκιαῖος, fiduciarius, Gl. V.

Τπόθημα, ατος, τὸ, idem quod ὑπόθεμα.

Τποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum, monitum, consilium. Ab ὑποτίθημι.

Τποθήσομαι, f. 1. ind. med. v. ὑποτίθημι.

Τποθλίβω, f. ψω, leviter premo.

Τποθρύσκω, subsilio, dicitur & de navigantibus.

Τποθυμίασμα, τὸ, idem quod

Τποθυμίασις, εως, ἡ, suffitus, suffitio, suffumigatio. Ab

Τποθυμιάω, ῶ, fut. άσω, suffio, suffumigo.

Τποθυμὶς, ίδος, ἡ, serum appensum collo.

Τποθυμὶς, ίδος, ἡ, cordula collaris, quæ appenditur e cervice. Ex ὑπὸ, & θυμὸς.

Τπόθυος, ου, ἡ, limen interius, sublimina. Ex ὑπὸ, & θύρα.

Τπόθυρον, ου, τὸ, idem & ex iisdem.

Τποθωπεύω, subblandior. Ἡ γὰρ ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, Aristt. Ach. 645.

Τποθωύσσω, f. ξω, clam admoneo. Λόχῳ δ' ὑποθωύσσοντο, Il. 18, 516.

Τποιάχω, subtono, Epict.

Τποίγνυμι, f. ξω, clam aperio. Στοὶς τε καρπὸ βλαχεῖν τε γάματος πλησὶς ὑσσιν ὑσσισι ζυμπαρεισείς, Aristt. Conc. 15. Τποίξαι τῶν ὑύεσι, Il. Θεσμ. 431.

Τποίδιος, α, ον, subtumidus.

Τποιδάνω, id. quod

Τποιδέω, ῶ, fut. ήσω, subtumeo, subinflatus s. subtumidus sum.

Τποικία, habito sub; (2) latito sub.

Τποικίζομαι, idem.

Τποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, substruo, ædifico.

Τποικουρέω, domi lateo. & veluti imus ædium recessus custodio, penitus insideo, latito, delitesco. Ἅ ἐν ὑποικοῦσι, τοῖσιν ἀνδρῶσιν —— διαζόλα, Aristt. Θεσμ. 1179.

Τποιμωζω, ejulor, lamentor.

Τποιος, ος, ὁ κ ἡ, virulentus.

Τποίομαι, lugeo.

Τποισω, perferam, sufferam.

Τποιστὸς, ὴ, όν, ferendus, tolerabilis.

Τποκαθαίρω, leviter purgo; (2) inferiores partes purgo.

Τποκάθαρσις, εως, ἡ, purgatio levis, vel inferiorum. A præc.

Τποκαθέζομαι, subsideo; ὑποκαθεδοῦμαι, subsidere, f. h. tor. 1. inf. pass.

Τποκαθῆμαι, subsideo, desideo, otiosus sedeo, contineo me in loco aliquo; (2) insidior. Τποκαθήμενοι δ' ἐβόσκεσαν, Herod.

Τποκαθίζω, fut. ίσω, in insidiis collocо. In Pass. subsideo; ὑποκάθισον, subside, Gl. V. a. 1. imp. act.

Τποκαθίημι, demitto.

Τποκαθίσημι, subsido, subsisto, sufficio; ὑποκαθίσημι, substituit, Ph. aor. 1.

Τποκαίω, fut. αύσω, succendo, aduro, ignem subdo.

Τποκαμχίω, pro ὑποκατοχίω, profundo, effundo.

Τποκαλύπτω, fut. ψω, tego, occulto.

Τποκάμπτω, revertor.

Τποκάμπτω, fut. ψω, flecto, circumago, converto. Τποκάμπτουσι γὰ καταδιώκοντας εἰς φάραγξας, Xen.

Τποκαπνίζω, f. ίσω, suffio, suffumigo.

Τποκάπτω, fut. άψω, prævoro, præripio & deglutio, Aristt. Ex ὑπὸ, & κάπτω.

Τποκάρδιος, ος, ὁ κ ἡ, sub vel in corde latens, Nonn. P. 6, 15. A καρδία.

Τποκαρέω, sopore levi tenter, Dioscor.

Τποκάρφω, subficco, leviusculе ficco. Νίατος δ' ὑποκάρφει ἰάμασι, Nic. Al. 80.

Τποκαρφὴς, ές, altum soporem habens, vel cum alto sopore coniunctus.

Τποκαταξάλλω, subjicio, suppono.

Τποκατάκρασις, εως, ἡ, submissio, demissio.

Τποκατακλίνω, fut. ινῶ, sub alto accumbere facio, inter infimos convivas accubitum tribuo; (2) declino, effugere tento, vito; ὑποκατακλίνομαι, ultimus vel extremus recumbo. Τπατακλινόμενοι ὑμῖν αὐτὸς, Plato. Ἀλλήλων ὑπερέχειν θέλοντες, ἀλλήλοις ὑποκατακλίνονται, Al. Anton. 11, 13. Οὔτε δὲ ἀγῶνιον οἱ φιλοὶ ὡρεύοντο, ἀλλ' ὑποκατακλινόμενοι, cedentes temporibus, Dem. Phil. 3. Hinc

Τποκατάκλισις, ἡ, declinatio, vitatio.

Τποκαταλείπω, relinquo.

Τποκατεμμένω, paulisper maneo apud, expecto. Αὐτοὶ δ' ἐς ἀρχοτέρα χώρα ὑποκατεμμένει, Xen. Cyr. 4, 15.

Τποκατασκευάζω, præparo, elaboro.

Τποκατάστασις, εως, ἡ, substitutio, Gl. V.

Τποκατάστατος, ος, ὁ κ ἡ, substitutus, subrogatus. Ex ὑπὸ, & καθίστημι.

Τποκατηρὴς, ίος, ὁ κ ἡ, subtrist s, demissior.

Τποκατορύσσω, f. ξω, sub terra defodio.

Τπο ἀτω, Adverb. in ima parte, in inferiori loco; infra, subter, subtus, Ph.

Τποκάτωθεν, inferne, ex inferiore parte.

Τποκατοχὴ, ῆς, ἡ κ ἡ, defossus sub terra.

Τπόκαυμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid succenditur, fuscitabulum. Ab ὑποκαίω.

Τπόκαυσις, εως, ἡ, succensio; (2) hypocaustum. Ab eod.

Τπόκαυστρον, ου, τὸ, quod succenditur; (2) vepretum; (3) hypocaustum, locus, s. ædes, cujus pavimentum interne calefit, in balneis. Ab eod. Unde

Τποκαύστρια, ας, ἡ, fornax, Gl. V.

Τπόκειμαι, subjaceo, subjectus sum, subsum; succubo, Gl. Vet. ὑποκείμενος, suppositus, Gl. V. ὑποκείμενον objectum, quod tractatur, propositum. Γᾶσιν εἰ γᾶς ὑποκείμεθα, Soph. El. 1442. Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ὕπνος ἀθλίος γ' ὑπόκειται, Pind. 1, 135.

Τποκέλευθος, corredo, exedo, lanio.

Τποκελεύομαι, subhortor, tacite hortor.

Τπόκενος, ου, ὁ κ ἡ, cavus, inanis, vacuus; (2) vanus.

Τποκενόω, suffodio.

Τποκεραλέος, α, ον, fistulosus, asper. In neut. raucedo, asperitas faucium.

Τποκεύθω, subabscondo; (2) abscondo.

Τποκεφάλαιον, ου, τὸ, cervicale, cervicali suppositum, Aret.

Τπόκηρος, ος, ὁ κ ἡ, fato aut morti obnoxius, impurus, corruptus. A κὴρ.

Τποκηρύττω, fut. ύξω, silentium indico, auditionem facio, de præcone, sed ὑποκρίνομαι, de eo qui per præconem facit; (2) pollicor aliquid publicum.

Τπολαμ-

Ὑποσείω, leviter moveo; (2) commoveo: Ὑποσείει δ' ἰδών, discedit, Arist. Av. 1017.

Ὑποκίρναμαι, commiſceor.

Ὑπόκιρρος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſubfulvus, ſubgilvus, ſubrutus.

Ὑποκλάζω, fut. ξω, ſubmiſſe genua flecto. Ὑποκλασεὶ τε γόνατα, ἡ τὰς χεῖρας πρὸς ἱκετηρίαν ἐκτείνει, &c. Heliod. l. 6.

Ὑποκλαίω, αύσω, ſublacrimor.

Ὑποκλάω, ῶ, fut. άσω, ſuffringo: infringo.

Ὑποκλίπτω, fut. ψω, furtor, minuo; (2) abſcondo, occulo, occulto, prætexo; (3) fallo, diſſimulo. Τὰς τῶν ἑαυτῶν ὑποκλεπτομένας (ἁρπάτας) Soph. El. 514. Ἑλκος ὑποκλεπτειν, Mal. 1, 85. Ἀνδριάντα ἀχάλκευτον ὑποκλέπτοντες ἰωλῇ, Nonn. P. 6, 61.

Ὑποκλίζω, fut. ίσω, clam divulgo. Ὅταν ἐδόκησας ἀνδρὸς αἰῶνα σὴν ἀζηλίαν——τῷ μεγάλων Δαναῶν ὑποκλιζομένην, Soph. Aj. 225 ſed hic de vivo legitur. Ern.

Ὑποκλιθείς, a. 1. part. paſſ. v. ὑποκλίνω.

Ὑποκλινής, ές, ſubjectus, obnoxius. Ab

Ὑποκλίνω, reclino ſub, ſubmitto, ſubigo, ſubdo; (2) ὑποκλίνομαι, ſuccumbo; (2) cedo. Ἦν ὁ ὑποκλίνων γὰρ ὁδῶν, Ariſt. Eq. 272.

Ὑποκλύζω, fut. ύσω, proluo, expurgo; (2) mundo, ſubmergo, Epigr. Hinc

Ὑποκλυσις, εως, ἡ, ſordes, quæ ſubtus e fundo eluuntur.

Ὑποκλύω, ſubaudio, R.

Ὑποκνάω, ῶ, ſuccido. R.

Ὑποκνίζω, fut. ίσω, pruritus ſtimulos ſubdo, titillo; (2) calcar ſubjicio, aculeos ſeu ſtimulos ſubdo, exſtimulo, incito.

Ὑποκολαίνω, excavo, ſubtus excavo.

Ὑποκοίλιον, ου, τὸ, ſubventrale, ſumen. Ex ὑπὸ, & κοιλία.

Ὑπόκοιλος, ος, ὁ ἡ ὄν, aliquantum cavus; (2) in imo cavus.

Ὑποκολακεύω, adulationibus corrumpo.

Ὑποκολοβός, ὸς, ὁ ἡ ὄν, aliquatenus mutilus, aliqua ex parte truncatus.

Ὑποκολπιδιός, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſub ſinu eſt, in ſinu latens. Ex ὑπὸ, & κολπός.

Ὑποκόλπιος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui eſt ſub vel in ſinu, in amplexu; infans in utero. Ταῖς μὲν ἔτ' Ἀπόλλων ὑποκόλπιος ἄλγα χολώσῃ, Call. in D. l. 86 2) occultus. Ex nid.

Ὑποκομμα, τὸ, interciſio, inflictorum in medio corpore; (2) præcinctio.

Ὑποκομπάω, ei pabulum vel fomitem ſubtus edo.

Ὑποκομψίας, ου, ὁ, elegans, facetus. Ab

Ὑποκομψος, ος, ὁ ἡ ὄν, feſtivus, bellus, elegans.

Ὑποκονίω, pulverem ſuſcito, ſurſum moveo.

Ὑποκονισις, εως, ἡ, pulveris excitatio, pulveratio; (2) pars quædam agriculturæ. Ab

Ὑποκονίω, f. ίσω, pulverem ſuſcito, vel pulvere adſpergo; (2) pulvere ſublimo, Plut. Ex ὑπὸ, & κόνις.

Ὑπόκοπος, ος, ὁ ἡ ὄν, nonnihil laſſatus, laſſus.

Ὑποκοπρος, ον, ſtercoroſus, cui aliquid ſtercoris admiſtum eſt.

Ὑποκόπτω, f. ψω, ſuccido.

Ὑποκορίζομαι, f. ίσομαι, ſubblandiens diminuta voce appello, ſubblandior, ſeu blandis verbis compello, minuendo ſeu extenuando verum nomen; ſpecioſius & honeſtius nomen prætexo, tacendo verum nomen, falſo ſeu turpium nomine appello. Ἐι λυτεμβίλω γ' αἰδεσιεῖ μεν Νιτάριον ἂν ἡ Βάτιον ὑπεκορίζετο, Plut. 1011.

Ὑποκόρισμα, ατος, τὸ, malæ rei integumentum, & ſpecioſum ac honeſtum nomen auribus blandiens. A pr.

Ὑποκορισμός, ᾶ, ὁ, extenuatio, qua rei turpi honeſtum prætexitur nomen, Ph. deminutio. Ab cod.

Ὑποκορισμώδης, ης, ες, extenuatorius, diminutivus. Ab cod.

Ὑποκορίστικῶς, Adv. blande, ſubblandiendo; (2) more diminutivorum, Gloſſ. Vet. deminutive.

Ὑποκορίζομαι, juveneſco, juveniliter cano. Ἅλικες οἷα σφαρῶτα φιλίοισιν ἑταίραι ἐστερέαις ὑποκορίζεσθ' ἀοιδαῖς, Pind. Pyth. 3. 33.

Ὑποκυβίζω, ſublevo, Gl. V.

Ὑπόκυφος, ος, ὁ ἡ ὄν, allevatus, Gl. V.

Ὑποκυκίσκειν, ſuccinere, ſonum edere, qualis citharæ, dum fides tenduntur & in harmonium rediguntur; it. textorum vocabulum. Μαλακὸν ὑποκυκίσκει, Pind. Ol. 9, 49.

Ὑποκυρτεία, ſuſpendo, R. Ὑπὸ δὲν Πέτρη ὑποκύμασ', Hom. in Apoll. 184.

Ὑποκρητηρίδιον, τος, baſis crateris. Ex κρατήρ.

Ὑποκρίνομαι, diſſimulo, ſimulo, fingo; (2) reſpondeo; (3) interpretor, explico, feri judicium ferio. Ἀπεστειλαν —— ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, Luc 20, 20. Καὶ γὰρ ὑπερηδῶς ὅτιες τελεσταὶ ἐμελλον Ἡνιόχει, Theocr. 24, 66. Μορμὼ ἐραστὰς ὑποκρινομένη, Luc. Toxar. Hinc

Ὑποκρισις, εως, ἡ, ſimulatio, qua quis probitatem præ ſe fert, nequitiæ & improbitatis plenus, Ph. diſſimulatio; (2) hiſtrionis geſtus, perſonam alienam referens, ſ. expримens, pronunciatio ſeu actio oratoris, Phil. pronunciatio; (3) reſponſio.

Ὑποκριτὴς, ῆρος, ὁ, idem quod ſeq. 2)

Ὑποκριτὴς, ὰ, ὁ, hypocrita, ſimulator, diſſimulator; (2) hiſtrio, actor comœdiæ, Ph. ſecundarius, al. Gl. Vet. ludius; (3) conjector, interpres. Ab eod. Hinc

Ὑποκριτικὸς, ὴ, ὸν, ſimulatorius, cui ineſt ſimulatio, more eorum, qui hypocritæ vocantur; ſubdolus, ex Phil. ſimulatus, Gl. Vet. (2) ad hiſtriones, ſeu ad hiſtrionum artem pertinens, Ph. actuoſus, al. Gl. Vet. hiſtrionicus; (3) in pronunciatione ſeu actione oratoria exercitatus.

Ὑποκριτικῶς, Adv. ſimulate; (2) hiſtrionice.

Ὑποκρούω, f. ύσω, cithara reſponſo; (2) obturbo, interpello, obliquor. Σὺ μὲν δ' ἐμὸν βίον εἰρήκας, ἐγὼ δὲ σὸν πλοχᾶν δ' ὑπεκρουσα (2. f. a. 1. m.) Anth. [illegible]47. Τί δ' ἐν ὑπερβύσει ζῇ; id. Conc. 256.

Ὑποκρυπτω, f. ψω, occulto, condo, clanculum repono; (2) diſſimulo, celo, tacco, reticeo, ſubticeo. Πειρωμένη χοὐδὲν τῶν τῆδ' ὑποκρυπτομένων χρήσασι, Xen.

Ὑπόκρυφα, latenter, clam. Ἀιδὰς ὑπόκρυφα κέρδεα κλέπτει, Pindar.

Ὑποκρυφὶς, εως, ἡ, occultatio. A præc.

Ὑποκρυφίζω, crocito.

Ὑποκτείνω, f. κτενῶ, occulte occido. Ὡς ὑποκτείνω κέκραχε, Ariſt. Ach. 339.

Ὑποκυκλον, ου, τὸ, orbis, qui tripodi, aut alii ejuſmodi vaſi ſupponitur. Ab

Ὑπόκυκλος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſubtus rotundus; (2) paullum rotundus.

Ὑποκυμαίνω, inſtar fluctus jactor, fluctuo. Ἡ κύμη δ' ὅτε πάντη διαπλοκὸς, ὅτε ἀσωσίδικος, ἀλλ' ἡ μὲν πολλὰ ἄμοις τε ἠϊόνησιν ὑπεκύμαινε, Heliod. l. 3.

Ὑποκύομαι, prægnans, vel gravida ſum. Vid. ὑποκύω.

Ὑποκύπτω, f. ψω, caput ſubmitto ſeu inclino, conquiniſco. Ἱκετεύουσί δ' ὑποκύπτοντες, Ariſt. Veſp. 553. Ὑπόκυπτε τὸν τύλαν, id. Ach. 959. Ἦν ὁ ὑποκύψασθαι τὰ ἐνδοθεν, Luc.

Ὑπόκυρτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſubincurvus, aliquantum incurvus.

Ὑπυκυρτόω, ῶ, obliquo, Gl. Vet. ὑποκυρτῶν, obliquans. Ex ὑπὸ, & κυρτός.

Ὑποκυσαμψίω, acc. ſing. aor. 1. part. med. Poet. pro ὑπηυσχμψίω, ab ὑποκύομαι.

Ὑποκυφὸς, ος, ὁ ἡ ὄν, aliquantum incurvus.

Ὑποκυφώνιον, τὸ, ſubcataſta, pars currus.

Ὑποκύω, f. ύσω, gravida fio. Ἡ δ' ὑποκυσαμψιν δίδυμοισιν χείνατο παῖδε, Il. 6, 26. Ἡ δ' ὑποκυσαμψιν τίκτετο κρατερόφρονα τέκνα, Heliod. Θεογ. 308.

Ὑπολάθρα, ᾶ, ἡ, ſubterfugium. Ex ἀλάθω.

Ὑπολαμπρύνω, ſubirrideo more comico, tacite mordeo dicterio comico ſeu ſcommate; (2) adſimilo. Τὰ πολλὰ ὑπολαμπρύνων, Luc. Toxar.

Ὑπόλαφος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſubſurdus, ſurdaſter, Gl. Vet.

Ὑπολάζομαι, 2. ſing. aor. 2. conj. act. verbi ὑπολαμβάνω.

Ὑπολαῖς, ίδος, ἡ, idem quod ὑπολαΐς.

Ὑπολαλέω, ſubmurmuro, muſſito.

Ὑπολαμβάνω, fut. λήψομαι, ſuſcipio; (2) excipio, ſc. inſidias, &c. unde & pro ſurripio; (3) reſpondeo, excipio orationem alicujus reſpondendo; (4) excipio impetum irruentis hoſtis, &c. it. comprehendo, reprimo; (5) ſuſpicor, conjicio, puto, arbitror; (6) præſto, ὑπολαβόντι, duxeram, Ph. a. 2. conj. 3. pl. ὑπειλήφαμεν, duximus, Ph. p. 1. plur. Νηΐλαν ὑπελαβεν αὐτὸν Χαρὼν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, Act. 1, 9. Πάντας αὐτὸ καταφρονεῖν ὑπολαμβάνει, Epigr. Ὁ κύριος ὑπολαβὼν εἶπεν, Xen. Cyr. 4, 3. Τί δὲν αἴτιον ἔῃ ὑπολαμβάνειν, ἐγὼ μὲν ἔγωγε, Plat. ap. Soph. 21. Φοβοῦμαι, ὅτις τάχ' ἂν τι ὧδε ζῶν ὑπολήψεται, M. Anton. 10, 30.

Ὑπολαμπάς, ὴ, feneſtra ex ſpeculari lapide aut lucernæ inclitæ modicum lumen eſficientes. Etym.

Ὑπολάμπης, ες, ὁ ἡ ὄν, ſublucidus, ſubfulgidus, aliquantum fulgidus. Ab

Ὑπολάμπω, f. ψω, ſublucco, ſubtus luceo; (2) aliquantum luceo. Δαίδων ὑπολαμπομένων, Il. 18, 492.

Ὑπόλαμψις, ὴ, lucis fulgor, ſ. nidor.

Ὑπολανθάνω, lateo, occultor, R.

Ὑπολαπάζω, ſubtus evacuo, evacuando ſubduco; (2) paullum evacuo.

Ὑπολάπαρος, ος, mollis, vacuus.

Ὑπολεαίνω, aliquantum lævigo, extenuo.

Ὑπολέγω, pronuncio, addo dicendo.

Ὑπολέθριος, ος, ὁ ἡ ὄν, aliquantum perniciosus.

Ὑπολείβομαι, f. ψομαι, ſubtus fluo & ſtillo, ſcaturio, vel aliquantum fluo aut ſtillo, aut diffluo, Hipp.

Ὑπόλειμμα, ατος, τὸ, quod reſiduum eſt, reliquiæ; it. reliqua, in re pecuniaria, R. Ab

Ὑπολείπω, f. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) deficio, minuor; (3) In med. non ſolvo ſc. totum quod debeo, ὑπολείπομαι, relinquor, minuor, deficio. Δέδοικα ὁ μάλλον μὴ οὐ τοὺς σφετέρους αὐτὸν ὑπολίπομεν, Thuc. Τὸν ὑπολειπόμενος τύχῃ; Eur. Hel. 300. Ὁπόταν διοφρὰ νυξ ὑπολειφθῇ, recellerit, Soph. El. 91. Ἡ φάλαγξ ἐφιππεύσα, εἴ τι τῶν Σκυθῶν ὑπολειποιτο, Xen. Cyr. 6, 19. Ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μοναστὴς, 1 Reg. 14, 10. Οὐχ ὑπελίπε μοι ἐνλογίαν, φασὶ; Gen. 27. 36.

Ὑπολειφθήναι, relictum eſſe, a. 1. inf. paſſ.

Ὑπόλεπρος, ος, ὁ ἡ ὄν, paullum ſcabe.

Ὑπολεπτὸς, ὴ, ὸν, ſubgracilis, ſubtenuis.

Ὑπολεύκαινε, ſubalbidum ſeu ſubcandidum reddo; ὑπολευκαίνομαι, albeſco. Αἱ δ' ὑπολευκαίνουσ' ἀχρόμαι, Il. 5, 502.

Ὑπολεύκος, ος, ὁ ἡ ὄν, candicans, albicans, albidus, vel ſubalbidus, ſubcandicans, Gl. V. ſubalbus, albidus.

Ὑπολήγω, fut. ξω, paulatim deſino, intereo. Καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς αὐτῆς ἀριτὴ χ[illegible] μικρὸν ὑπέλαμψεν, Aelian. V. H. 14, 29.

Ὑπολημμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod ſuſceptum eſt; (2) conceptus. Ab ὑπολαμβάνω.

Ὑπολήνιον, ου, τὸ, vas, quod torculari ſubjacet, lacus, Gl. Vet. torcularium. Ex ληνός. Unde

Ὑπολήνιος, ος, ὁ ἡ ὄν, torcularius, Gl. V.

Ὑπολήνιος, ιδος, ἡ, vide ὑπολήνιον, Ἐν δὲ χρυσείαις ὑπολήνιδες ἐπλύναντο, Callim.

Ὑπολήξις, ἡ, ceſſatio, finis, ab ὑπολήγω.

Ὑπολήπτικὸς, ὴ, ὸν, ſuſpiciosus, Gl. Vet. (2) opinator, Ἀμήχανος ὑπολήπτικὴ, facultas opinandi.

Ὑπολήπτικῶς, opinando, per opinionem.

Ὑπολήπτος

Ὑπολαπτός, ή, ὁ ἡ ἡ, de quo opinio concipitur, concipi potest, aut jam concepta est. Ab ὑπολαμβάνω. Unde

Ὑπόληψις, εως, ἡ, susceptio; (2) responsio, qua aliquem excipimus loquentem aut canentem; (3) suspicio; (4) opinio, existimatio; (5) etiam de bona fama, ut Lat. *existimatio*.

Ὑπολιζων, ονος, ὁ ἡ ἡ, paullo minor. Ἀεὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν, Hom. Il. 18, 519.

Ὑπόλιθος, ος, ὁ ἡ ἡ, lapidosus, saxosus, petrosus, vel aliquatenus lapidosus.

Ὑπολιμπάνω, relinquo; (2) deficio; ὑμῖν ὑπολιμπάνει ὑπογραμμόν, 1 Pet. 2, 21.

Ὑπολιμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, subfamelicus.

Ὑπολιπαίνω, pinguefio.

Ὑπολίπαρος, ος, ὁ ἡ ἡ, subpinguis, pinguiusculus.

Ὑπολίπης, ίος, ὁ ἡ ἡ, rel quus. Ab ὑπολείπω.

Ὑπολισθαίνω, f. ανῶ, sublabor, Gl. Vet. paullatim delabor.

Ὑπόλισπος, ος, ὁ ἡ ἡ, nates graciles habens.

Ὑπόλιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, tenuiculus, Gl. V.

Ὑπόλιχνος, ος, ὁ ἡ ἡ, sub ulosus.

Ὑπολογίομαι, ίσμαι, deducor; ὑπολογισθέντων, deductis, Ph. Ab ὑπόλογος.

Ὑπολογίζομαι, f. ισομαι, reputo, rationem alicujus rei ad excusandum habeo; *unde pro*, excuso, ignosco, absolvo; *et*, imputo, dicitur tamen de personis, quarum ratio, respectus habetur. Ὑπολογίζεσθε κίνδυνον τῆς ζωῆς, Plat. Ap. Socr. 10. Οὐδὲν οἶμαι τοῦτο ὑπολογιστέον, ὅτι καλεῖ ἐν τῇ νηΐ, id.

Ὑπόλογος, ος, ὁ, cujus ratio habetur, maxime in excusando vel absolvendo; (2) numerus ad alterum ita relatus, ut minoris vicem obtineat.

Ὑπόλοιπος, ος, ὁ ἡ ἡ, reliquus, restans. Οὐκοῦν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάπτισμα γίνεται, Arist. Plut. 430. Ab ὑπολείπω.

Ὑπόλοξος, ος, subobliquus.

Ὑπολυσις, εως, ἡ, dissolutio. Ab

Ὑπολύω, f. ὑσω, q. d. subsolvo, subtersolvo, Gl. Vet. excalceo; ὑπολύομαι, discalceor, excalceor, Gl. Vet. ὑπόλυσον, excalcia, Gl. Vet. a. 1. act. imperat. Ταύτας (σφυρικὰς) ὑπολύσας, ἀναμίγνυ τὸ χωρίον, Arist. Nub. 152. Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπολύσαι δεσμῶν, Il. 1, 401.

Ὑπόλαις, ίδος, ἡ, curruca, *avis*. *Augl. a* Hedge Sparrow.

Ὑπολεπάω, desino paulatim, vel desino.

Ὑπομάζιος, ος, ὁ ἡ ἡ, submammillaris, qui adhuc est lactens; ὑπομαζίδιοι, subrumi, Gl. Vet. Ex ὑπὸ, & μαζος.

Ὑπομαίνομαι, paullum furere.

Ὑπόμακρος, ον, aliquantum longus.

Ὑπομαλακίζομαι, paululum timeo.

Ὑπομαλάσσω, vel ὑπομαλάττω, f. ξω, subtus mollio; (2) paullum mollio.

Ὑπόμαξον, 2. sing. aor. 1. imp. act. verbi ὑπομάσσω.

Ὑπομαραινομαι, q. d. submarcesco, subflaccesco.

Ὑπόμαργος, ος, ὁ ἡ ἡ, q. d. subinsanus, subfatuus; (2) petulans.

Ὑπομάσσω, vel ἀττω, f. ξω, conspergo, illino. Ὑπόμαξον τὰς τλιὼν φλιὰς καθυπέρτερον, Theocr. 2, 60.

Ὑπομάσχαλον, ου, τὸ, q. d. subalare, Gl. V. laterale. Ex ὑπὸ, & μασχάλη.

Ὑπόμαυρος, obscurus, subfuscus.

Ὑπομβρος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui subest humiditas ex imbre, cœlestibus auctus aquis.

Ὑπομειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo, aut clam rideo. Ὑπεμειδιασε Κύπρις, Anacr. 44.

Ὑπομείνας, aor. 1. part. act. v. ὑπομένω.

Ὑπομείων, ονος, ὁ ἡ ἡ, q. d. subminor, minor. Expenitur etiam centurio, subminister.

Ὑπομελαίνω, nigricos.

Ὑπομέλας, αινα, αν, subniger, nigricans.

Ὑπομελανδρυωδης, ες, salsamento thunnino similis.

Ὑπομεμψίμοιρος, ον, paullum querulus, forte.

Ὑπομονητικὸς, ἡ, ὁν, patiens. Ab ὑπομένω.

Ὑπομονητία, subeunda, Ph. Ab ὑπομένω.

Ὑπομονητικὸς, ἡ, ὁν, patiens, tolerans; perpessitius, Gl. V. Ab eod.

Ὑπομόνητος, ὁ ἡ ἡ, tolerabilis. Ab

Ὑπομένω, f. νῶ, sustineo, patior, perpetior, tolero, fero, perfevero, Ph. Gl. Vet. item remaneo, exsoecto; ὑπομένειν, tolerare, Ph. a. 1. inf. Ὑπὲρ ἧς ἐδὲν ὅ, τι πρὸ δικαίου οὐχ ὑπομένητον. Isocrat. Πολλὰ ἄθλησιν ὑπομένοντα σκληκάτων, Heb. 10, 32. Μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλεθρον, Pind. Pyth. 2, 48. Πάντα κίνδυνον ὑπομεῖναι τῷ ἐπαινεθέντι ἔτοιμα, Xen. Cyr. 1, 2.

Ὑπομεμονηκότα, acc. sing. perf. part. act.

Ὑπομερίζω, f. ίσω, subdivido. Hinc

Ὑπομερισμὸς, ὁ, subdivisio.

Ὑπομνικάομαι, admugio.

Ὑπομήκης, ες, ὁ ἡ ἡ, q. d. sublongus, longiusculus, oblongus. Ex ὑπὸ, & μῆκος.

Ὑπομιλίζω, f. ίσω, sum colore in luteum vergente.

Ὑπομίγνυμι, f. ίξω, clam misceo, vel paullatim misceo.

Ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco, reminisci seu recordari facio; admoneo, moneo, præmoneo, Gl. Vet. ὑπέμνησεν, admonuit, Ph. a. 1. Ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν, Joan. 14, 26. Πάλιν πάλιν σκληρὸν ἄλγημ' ὑπέμνησας, Soph. Phil. 1163. Ὑπομιμνήσκων τῶν τράυματος, Theocr. 21, 50. Ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, Luc. 22, 61.

Ὑπομισέω, leviter odi.

Ὑπόμισθος, ος, ὁ ἡ ἡ, conductus mercede.

Ὑπομνάομαι, ᾶμαι, clam ambio nuptias.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, quod rei alicujus reminisci facit, monumentum; (2) commentarius, i. e. liber, in quo capita tantum in rerum memoriam attinguntur. Ph. commentarium, actum, commentarius; ὑπομνήματα, gesta, Ph gesta avita, al. Gl. Vet. annales. Ab ὑπομιμνήσκω. Hinc

Ὑπομνηματίζω, f. ίσω, commentariis scriptis interpretor. Gl. V. commentor, admonefacio. Ἐπεὶ δ' ἐπεκλάσσω ἡμᾶς τι σοι ὕψει σκληρότητι ζωὴ ὑπομνηματίσασθαι χάριν, Longin. 1. Hinc

Ὑπομνηματισμὸς, οῦ, ὁ, interpretatio, quæ fit commentariis scriptis; (2) literæ publicæ, commentarii

Ὑπομνηματιστὴς, οῦ, ὁ, commentator, commentarius, Gl. V. (2) scriba publicus.

Ὑπομνηματογράφος, ος, ὁ, qui hypomnemata scribit, commentatoriorum scriptor. Gl. V. actuarius, memoralius. Ex ὑπόμνημα, & γράφω.

Ὑπομνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω.

Ὑπομνήσει, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, monitio, admonitio, commonefactio. Ab ὑπομιμνήσκω.

Ὑπομνηστεύω, & ὑπομνηστεύομαι, despondeo.

Ὑπομνησικὸν, οῦ, τὸ, commentarius, & memoriale. Ph. commentarium, commonitorium. Ab ὑπομνήσκω.

Ὑπόνυμι, prorogo rem jurejurando, excusans me rem jurejurando, dilationem peto. Ὑπομνυσαμένου δ' Μανιηλίου, καὶ πάλιν διαχειροτονίας γενομένης, Xen.

Ὑπομονὴ, ἧς, ἡ, sustentatio, qua impetus & incursus alicujus rei sustinetur; (2) remansio; (3) tolerantia, patientia. Ab ὑπομένω.

Ὑπομονητικὸς, ἡ, ὁν, patiens, tolerans.

Ὑπομονικὸς, ἡ, ὁν, idem. Ab eod.

Ὑπομοσία, ας, ἡ, dilatio, quæ jurejurando postulatur & impetratur. Ab ὑπόμνυμι.

Ὑπομοχλέω, fut. έσω, clanculum propago, clanculum novellos surculos fero. Ex ὑπὸ, & μόχλος.

Ὑπομοχθηρὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, subimprobus, sub ineptus, subfrivolus.

Ὑπομόχλιον, ου, τὸ, id, quod vectibus subjicitur.

Ὑπομυθέομαι, οῦμαι, proloquor.

Ὑπόμυξος, ον, mucosus.

Ὑπομύσαρος, ος, ὁ ἡ ἡ, subfastidus, subolidus, aliquantulum graveolens.

Ὑπόμωρος, ὁ ἡ ἡ, aliquantulum stultus.

Ὑπονεάζω, subjuveneico, fic satis sum juvenis.

Ὑπονεόω, ῶ, ferrum aliquatenus renovo.

Ὑπονεύω, innuo, annuo alicui, nutu significo.

Ὑπονίμμαι, depascor, Epigr. Ex νέμω.

Ὑπονεύρω, subnervo, Gl. Vet. Ex νεῦρον.

Ὑπονεύω, innuo, annuo alicui, nutu significo.

Ὑπονέφελος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui sub nubibus est; nubilus, Gl. Vet. Ex νεφέλη.

Ὑπονέω, subter aquas nato, aquas subeo.

Ὑπονίζομαι, fut. ξομαι, idem.

Ὑπονίπτω, f. ψω, subtus lavo, aliquantum lavo.

Ὑπονιτώδης, ες, paullum nitrosus.

Ὑπονίφω, aliquantum ningo, Ph. -ομαι, nive obruor, νυξ ὑπονιφομένη, nox nivosa.

Ὑπονοέω, suspicor, suspectum habeo; (2) conjicio, opinor. Σὺ μηδὲν εἰς ἐμ' ὑπονόει τοιοῦτο, Arist. Plut. 361. Ὑπονόησον ζώμοι, id. Lys. 38. Ἃ δ' ἐγὼ λέγω νῦν, ταῦτ' ὑπονενοήκαμεν, ib. 1238. Πιστοῖς δ' ἃ μὴ ζῶ χρὴ, Eur. I. An. 1159. Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; Act. 13, 25. Hinc

Ὑπονόημα, ατος, τὸ, cogitatum, opinio.

Ὑπονοητὴς, οῦ, ὁ, suspiciosus, Gl. V.

Ὑπονόθευσις, εως, ἡ, solicitatio.

Ὑπονοθευτὴς, οῦ, ὁ, seductor, solicitator, Gloss. Vet. Ab

Ὑπονοθεύω, clam adultero, Ph. solicito, seduco, inlicio. Ὑπονόθευσεν Ἰάσων ὁ ἀδελφὸς Ὀνίᾳ τῷ ἀρχιερασύνῃ, 2 Macc. 4, 7. Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ὁ φ ἰδιον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας, ὑπονοθεύθεὶς ὑφ' ἑτέρου, ib. ver. 26.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, suspicio, opinio. Ex νόος, νῶς.

Ὑπονομεύω, f. εύσω, cuniculos ago; (2) per fraudem & qu. cuniculos conficio alteri malum.

Ὑπονομδὸν, instar cuniculi. Ab

Ὑπόνομος, ος, ὁ ἡ ἡ, occulte depascens; (2) cuniculosus, qui est instar fossæ subterraneus; (3) *Subst.* fossa subterranea & operta, Ph. cuniculus, cloaca; ὑπόνομοι, tubi, Ph. Ex ὑπὸ, & νέμω.

Ὑπονος, & ὑπονίσκος, ὁ, asellus suppositus, genus machinæ, quo fit extensio ad inferiora. Ab ὄνος.

Ὑποσθέω, ῶ, ægrotare incipio, langueo. Ὑποσθούσῃ τοιγαροῦν ἤδη, καὶ σοφὸς εἶχεν, Luc. Toxar.

Ὑποστέω, me recipio, recedo. Hinc

Ὑποστόησις, εως, ἡ, quum quid retrorsum abit, & clanculum se recipit, aut subsidit, Gloss. Vet. recessus, reditus.

Ὑποστόζω, fut. ίσω, subtus vel aliquantum humecto, humecto.

Ὑποσυφὶς, ίδος, ἡ, mulier, quæ a latere sponsæ est. Ex ὑπὸ, & νύμφη.

Ὑποσύω, fut. ξω, subtus pungo, stimulos subdo, vel clam pungo. Ἄκρα δ' χειρῶν — Δάκτυλα σαφὲς ὑπέσυξεν, Theocr. 19, 3.

Ὑποσυρίζω, paullum dormio.

Ὑπόσωθρος, ον, subobscurus, subfolidus, &c.

Ὑπόξανθος, ος, ὁ ἡ ἡ, subflavus, clavescens. Gl. V. rubeus.

Ὑποξενίζω, fut. ίσω, paullum peregrino sermone utor; (2) peregrina commemoro. Ἐπακροῶμαι ζῶ — παρασκάζας ὑποξενίζοντος, Luc. Gall.

Ὑποξέω f. ύσω, subtus seu paullum rado.

Ὑποξηραίνω, idem quod simplex.

Ὑποξηρασία, ariditas.

Ὑπόξηρος, ος, ὁ ἡ ἡ, aridus; (2) in augustum tenuatus.

Ὑποξύζω, subacidus sum. Ὑποξύζει ἄρτος, Athen.

Ὑπόξυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, subtus ligneus.

Ὑποξυρέω, ῶ, f. ήσω, subrado, subtus rado, vel leviter novacula rado.

Ὑποξυς, ος, ὁ ἡ ἡ, leviter acuminatus seu mucronatus, subacutus; (2) subacidus, acorem quadamtenus referens.

Ὑποξύω,

Ὑποκλύω, subrado, Gl. Vet. Οἶνας ὑποκλύσας Διοκλείδας, Dion. Παρ. 385.

Ὑποκαλέω, f. έσω, q. d. subluctor, luctando subservio.

Ὑποκαραλήρέω, paulum deliro.

Ὑποκαρθὼν, ὄνος, ὁ, ἡ, fut. χθήσω, vel άσω, clam submoveo, latenter dejicio.

Ὑπόκασον, υ, τὸ, quod infersum est, (2) stratum. Ab

Ὑποκάσω, fut. άσω, subinspergo.

Ὑποκαταγέω, substrepo, adstrepo.

Ὑπόκαχυς, υος, ὁ, ἡ, crassiusculus, subpinguis.

Ὑποκεινδὴς, ές, aliquantum esurio. Σὺ γὰρ ἂν περίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν, καλῶ φάδαν ἐκ βαλανείου, ἢ καιδαρίων ὑποκεινάντων; Arist. Plut. 535.

Ὑποκίλλω, idem quod ὑποκίλλω. Unde

Ὑποκλιδίζω, sublividus sum, R.

Ὑποκλίδιος, α, ὁ, ἡ, subfuscus, sublividus.

Ὑποκίμπω, f. ψω, submitto, clam mitto, suborno, suppono.

Ὑποκιπλάντες, acc. plur. perf. part. act. Ion. & per Epitaf. pro ὑποκεκλακότας, ab ὑποκλάω.

Ὑποκρίτασις, εως, ἡ, perfectio, consummatio. Ex ὑπὸ, & κεράτω.

Ὑποκρίβομαι, suppedo. Ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι φλατείαις ὑποκρεδόμενος, Arist. Ran. 1215.

Ὑποκριπλύομαι, leviter eluor, de levi proluvie ventris.

Ὑποκρικάζω, fut. άσω, paulatim nigresco, paulatim matuiesco. Ἕτεραι δ' ὑποκρικάζεσι, Odyss. 7, 126.

Ὑποκρίτρος, ὁ, ἡ, ἦν, sub se petras sive lapides habens, saxosus, petrosus. Ex κρίτρα.

Ὑπόκυλος, ὁ, ἡ, ἦν, paulum lutosus.

Ὑποκιέζω, f. έσω, exprimo, elido.

Ὑποκιθωνίζω, simiam imitor. Τό τι μικρὸν ὑπεκίθωνισα, Arist. Vesp. 1280.

Ὑπόκικρος, ὁ, ἡ, ἦν, subamarus.

Ὑποκίμελος, ὁ, ἡ, ἦν, subpinguis.

Ὑποκιμπλήμι, fut. κλήσω, impleo, repleo, quam proxime impleo; ὑποκιμπλαμαι, impleor.

Ὑποκιμπράμι, subduro. Ἥντις ἐκείνας ὑποκιμπρήσιν ἀνὴρ, Arist. Lys. 350.

Ὑποκίνω, subbibo, i. e. plusculum vel aliquantulum bibo, largius bibo. Ὑπίνιον ἐν ἄσει, Arist. Av. 500. Ἐκ τούτου δὴ ἐπεὶ ὑπίνιον, Xen. Cyr. 8, 30. Ἡ σὴ ὑποκεκωῦα ἡ γυνὴ πὶ τῷ τίγυς κίκλεσθ' Ἀδωνίν φησιν, Arist. Lys. 399.

Ὑποκίπτω, cado sub, succido, me submitto; succumbo, Gl. Vet. supplex provolvor ad genua, est etiam in manus venio, occurro, ὑπίπεσεν, succubuit, Gl. V. a. 2. Ὑποκύσω ἐ δεσπότῃ, Arist. Eq. 47. Ὑποκιτλέτε τοῖς Ζοῖς βελεύμασι, Heliod.

Ὑποκιτλόω, pice sublino, (Mor. concumbo, P.) Ἱκανὸν γὰρ αὐτῷ πρότερον ὑποκίτλον χρίνω, Arist, Plut. 1094.

Ὑπόκλαος, vel ὑποκλάκι, ος, ὁ, ἡ, planitici subjacens, i. e. planus, campestris. Ex ὑπὸ, & κλάδ.

Ὑποκλάτλομαι, f. σομαι, subessingo, formo more figuli. Τὸ τοῖς ἐνυξὶ καρὸν ὑποκιπλασμένον, Arist. Vesp. 108.

Ὑπόκλατος, υος, ὁ, ἡ, ἦν, aliquantum latus.

Ὑποκλίκω, subnecto, Gl. V.

Ὑπόκλεος, ος, ὁ, ἡ, ὄν, plenus, refertus.

Ὑποκλίω, fut. κλύσω, navi subvehor; sublego. Κακεῖθεν ἀναχθέντες, ὑπεκλύσαμεν τὴν Κύπρον, Act. 27, 4.

Ὑποκλοὺς, ὁ, ἡ, ἦν, Att. pro ὑπόκλεος.

Ὑποκλήθω, ήσω, impleo. Ὑποκλησθεὶς ἡδονῆς, Aelian. V. H. 4, 9.

Ὑποκλήρόω, ῶ, idem. Τύφῳ αὐτὸν ὑποκλήρων, Aelian. V. H. 9, 17.

Ὑποκλύσω, vel κλῶ, f. ξω, succutio, percutio.

Ὑπόκλυς, ὁ, navigatio, v. c. per pontem.

Ὑπόκλυστος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, infra se f. in se opes habens conditas.

Ὑποκλύσω, gen. f. ος, ὁ, part. act. verbi ὑποκίνω.

Ὑποκνέω, fut. έσω, subtus spiro; (2) aliquantulum spiro; (3) adspiro. Ὑποκνέσαντος ἡ Νότου, Act. 27, 13.

Ὑποκνίδιον, υ, τὸ, scabellum, suppositorium, suppedaneum, Ph. Ab ὑπόκνυς.

Ὑποκοίτιος, ῶ, & ὅμαι, ῶμαι, q. d. sub me esse facio, adquiro, comparo, concilio. Ἵνα μὲν δὶ' ὑμῶν ἐμοὶ φωκεῖς ὑποκοίσωσι, Dem. Hinc

Ὑποκοιτος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, adquisitus.

Ὑποκοικίλος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, aliquantulum varius seu variegatus.

Ὑποκόλιος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, subcanus.

Ὑποκολιτεύομαι, subdole remp. administro.

Ὑποκιμὴ, jussum, edictum. Ab ὑποκίμπω.

Ὑποκοπορβόμαι, eo sub, subeo, clam occupo.

Ὑποκόρβυσις, εως, ἡ, ingressus subterraneus, inferus ingressus, inferum iter. A pr.

Ὑπόκοπτις, ιος, ἡ, vitulum habens vacca; (2) quæ liberos habet.

Ὑποκοκεφυρίζω, purpurasco. Ab

Ὑποκόφυρος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, aliquatenus purpureum colorem referens. Ex ὑπὸ, & πορφύρα.

Ὑπόκνος, οδος, ὁ, ἡ, pedes habens, pedibus subnixus.

Ὑποκραύλομαι, aliquantum latenterque mitigo.

Ὑπόκρεμνος, ὁ, ἡ, ἦν, habens aliquid stipitis.

Ὑποκρισσότερος, ον, natu grandior, paulo provectior ætate.

Ὑποκρήθω, f. ήσω, succendo, igne subjecto cremo.

Ὑποκρία, f. ίσω, frendeo.

Ὑπόκρωρος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, proram habens depressiorem; Plut. in Pericl. cap. 26. Ex ὑπὸ, & πρώρα.

Ὑπόκρος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, alatus; pennatus, levis; Æsch. Ch. 601. Ex πλερόν.

Ὑποκυλύσει, 3. sing. præs. ind. act. Dor. pro ὑποκυλύει.

Ὑποκυλύοντας, acc. pl. præs. part. act.

Ὑποκυλύω, fut. ύσω, suspicor; (2) suspectum habeo; (3) observo, circumspicio. Οὐδ' ὑποκυλύσασιν (σε) δὸ' ἀνθισμένον, Soph. El. 43. Τῶν μὴ ὄντων ὑποκυλύων, Heliod. Ἱκέλευσον ὑποκυλύσαι πρῶτον, Liban. in Phil. 2. Dem. Τὶν' αἰτίαν ἔχουσ'; ὑποκυλύω τί γὰρ, Eur. Iph. in Tau. 1039. Ab ὕποκλος.

Ὑπόκλος, ος, ὁ, suspicax, suspiciosus; (2) qui apparet & in conspectum venit. Ab ὑποκύλομαι.

Ὑποκύλαω, f. ξω, præ timore me submitto; (2) formido, revereor; ὑποκεκλακότες, perculsi, perf. part. pro ὑποκεκλακότες. Οὐδ' ἐς κάθηται πᾷ δ' ὑποκλύξας τάφον, Eur. El. 918. Ὑπέκλαον οἱ ἵππες αὐτῷ, Xen. Cyr. 1, 21. Ὑπέκλαεν αἰεὶ τὸν Σκύθας, Luc.

Ὑπύκλομαι, suspicor, suspectum habeo; (2) contemnor, negligor. Ἠμέλουν τε καὶ ταῦς ἐμὲ ταῖς φατρίαις ἢ ὑπεφθίτες ἐμενισαν. Appian. B. Mithridat. Hinc

Ὑποκλός, ος, ὁ, ἡ, ἦν, suspectus; (2) suspicax, suspiciosus, qui omnia habet suspecta, ac proinde formidolosus.

Ὑποκλύσω, f. ξω, complico, in sinus & rugas contraho. Hinc

Ὑποκλυχὶς, ίδος, ἡ, compago, commissura.

Ὑπόκλως, Adv. suspicieose, suspecte, per suspicionem.

Ὑπόκλωσις, εως, ἡ, casus, ruina; (2) submissio, humiliatio. Ab ὑποκλίνω.

Ὑποκλύσω, f. ξω, idem quod ὑποκλάω. Σμυρόν τε ὑποκλύξασα ἡ νύξ, Arct.

Ὑποκυθμίνιος, α, ον, qui est in tunico.

Ὑποκυθμὴν, ὁ, ἡ, ἦν, idem.

Ὑποκυίσκω, suppuro.

Ὑποκυκνάζω, suffrequento, ap. Luc.

Ὑπόκυκος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, suppuratus. Ex κύον.

Ὑποκοφόω, subfarcio, subfuo, refarcio, Gl. V.

Ὑποκοφὴ, ῆς, ἡ, subsutio, refartinatio, plicatura, Ph. A præc.

Ὑποκορίζω, paullulum, leniter sterto.

Ὑποκρύβω, ῶ, subrigo, erigo, fulcio, Gl. Vet. ὑκορθοῖ, subrigit, fulcit, Ph.

Ὑπόρθωμα, ατος, τὸ, fulcimentum, pedamentum, Gl. V. A præc.

Ὑποκυρρίζω, f. ίσω, subrusus sum. Ab

Ὑπόκυρρος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, subrusus. Gl. V. rufus.

Ὑπόκαλος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, q. d. paullum habens subjectum.

Ὑποκυρίσκομαι, subirascor.

Ὑπόρειος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, in ima parte montis situs, monti subjectus; ὑπόρειον, & ὑπόρειν, τὸ, parvum promontorium. Ex ὄρος.

Ὑπόρθριος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, submatutinus.

Ὑπόρφος, ὁ, ἡ, ἦν, tenuis, imbellis, de voce, ab ὄρφος, tectum, i. e. non exiens ædibus, quæ foris non auditur, vel calamus, per quem stridula vox emittitur.

Ὑποῤῥάπτω, f. ψω, q. d. subsuo, adsuo. Ὑπορραμένος, subsutus, Epith. vestis duplicis. Ὡς δή τί δρόσων τοῦδ' ὑπορράπτεις λόγων, Eur. Alc. 534.

Ὑποῤῥέω, subfluo, subterfluo, subterlabor; (2) sensim fluo, seu influo, emano. Ἡρέμα ὑπερρεῖ πρὸς τὰ ἤθη, Plato. Ὑπορρέοντος τοῦ χιόνος, Arist. Nub. 1292.

Ὑποῤῥήγνυμι, f. ὑποῤῥήξω, fut. ξω, subtus rumpo, rumpo sub; ὑποῤῥήγνυμαι, subtus rumpor, erumpo; ὑπερρήγη, aor. 2. pass. Οὐρανόθεν δ' ὄρ' ὑπερρήγη ἄσπετος αἰθήρ, Il. 8, 558, & 16, 300.

Ὑπόῤῥηνος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, agnum sub se habens. Ex ὑπὸ, & ῥὴν.

Ὑπόῤῥιζος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, qui est sub radice, radici subjectus. Ex ὑπὸ, & ῥίζα.

Ὑπόῤῥινον, υ, τὸ, barba, quæ sub naribus nascitur, mustax. Ex ὑπὸ, & ῥὶν.

Ὑπόῤῥινος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, qui sic loquitur, ut vox in naribus stridat. Ex irsd.

Ὑποῤῥιπίζω, f. ίσω, ignem prope extinctum flatu excitio & reaccendo.

Ὑποῤῥιπίσω, ῶ, subjecto, Gl. V.

Ὑποῤῥίπτω, fut. ψω, subjicio; impr. alterius potestati.

Ὑποῤῥοίζω, ῶ, f. ήσω, substrido, substrepo.

Ὑπόῤῥυσις, εως, ἡ, subfluxio, defluxio, delapsio.

Ὑποῤῥαδέω, paullulum metuo & horreo. Οὗ' ἢ τεκοῦσα σύ, χ' ὑποῤῥωδοῦσ' ἐμοῦ, Eur. Supp. 345.

Ὑποῤῥωξ, ῶγος, rupes, saxum, Sch. Arist. nisi leg. ἀποῤῥ. Ern.

Ὑπορύσσω, vel ύττω, fut. ξω, subtus fodio, suffodio, cuniculos ago, subruo, everto. Δίδια γᾶν μή τις ὑπ ῥίζας ἢ τοῖχον ὑφέλκηται ταῦτα, Luc. Gall. Ὑπορύττειν τὰ τοίχη, Ælian. V. H. 3, 16.

Ὑπορχέομαι, οῦμαι, salto cum cantu. Ὀρχήσεις ἀλτικὰς, ἃν ὑπαρχοῦτο διαπορθμεύμενοι τὴν πόλιν, Plut. Hinc

Ὑπόρχημα, ατος, τὸ, cantilena, quæ saltantibus accinitur, vel, ad quam chorus, subsaltans choro ducenti choreas saltabat; Arist. 1, 26. Hinc

Ὑπορχηματικὸς, ὴ, όν, qui ad cantilenas saltationem pertinet.

Ὑπόρχησις, ἡ, saltatio ad cantum.

Ὑπόρια, excito. Τῶν γὰρ ὑπόρρα μῦθα λέγεται, Odyss. 24, 62.

Ὑποσαγὴς, ἴος, ὁ, ἡ, clitellarius. Ex σάγη.

Ὑπόσαθρος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, subputris, ex parte putris, P. vitiosus. Ern.

Ὑποσαίνω, subblandior.

Ὑποσακκίζειν, subcolare; (2) furari. Ὑποσακκίζειν χρήματα, Herodot.

Ὑποσαλεύω, submoveo, leniter moveo vel concutio. Ὑπεσαλεύετο αἴθις ὁ δῆμος ὡς ὅτε κῦμα. Appian. B. Civil. 2.

Ὑπόσαλος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, qui est in jactatione, instabilis. Ex ὑπὸ, & σάλος.

Ὑπόσαπρος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, subputridus, aliquid occultæ putredinis habens.

Ὑποσαρκίδιος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, subcutaneus, intercutaneus, Gl. V. Ex ὑπὸ, & σάρξ.

Ὑποσάρκιος, ος, ὁ, ἡ, ἦν, qui sub carne latet. Ex iisd.

Ὑποσιδεὶς, aor. 2. part. pass. v. ὑποσείω.
Ὑπόσιτμα, ατος, τὸ, micæ conciſio eliſæ.
Ὑποσιτμός, οῦ, ὁ, ſuccuſſio, ſuccuſſus. Ab
Ὑποσείω, f. σω, ſuccutio, latenter excutio. Οἳ δέ τ' ἐναρθεν ὑποσσείουσι ἰμάντι Ἀψάμενοι ἰκαρίδιον, Odyſſ. 9. 385.
Ὑποσμικρὸς, ὁ ἡ ὀ, idem quod Σμικρός.
Ὑποσμύω, irruo. Τῶν δ' ὑποσμυομένων καναχίζε πόδ' εὐρεῖα χθὼν, Heſiod. Aſp. 373.
Ὑποσμυομένοι, nom. plur. præſ. part. paſſ.
Ὑποσημαίνω, in loco, ſignifico; (2) ſignum do, antefignanum & auctorem me præbeo; (3) ſubſcribo nomen. Τὸ δ' μέλλειν αὐταῖς τὸ ἐνδόσιμον ὁ ἵππος χορὸς ὑποσημαίνει, Heſiod. Ἰούλιος αὐτὸ ὑποσημαίνει, Ariſtot. Hinc
Ὑποσημασία, ἡ, ſubſcriptio.
Ὑποσημείομαι, notis excipio; (2) annoto, Gl. V. ὑποσημαίνομαι, adumbro, deſigno. Hinc
Ὑποσημείωσις, εως, ἡ, ſubſcriptio, Gl. Vet. ſubnotatio; (2) commentatio, annotatio.
Ὑποσήπω, putrefacio, R.
Ὑποσιγάω, ſileo, nihil dico ad ea, quæ alius dicit, non accinō vel concino canenti.
Ὑποσίδηρος, ον, ferreus.
Ὑπόσιμος, ου, ὁ ἡ ὀ, paululum ſimus, Gl. V. ſublimus. Hinc
Ὑποσιμόω, ῶ, fut. ώσω, aliquantum pando. Μικρὸν ὑπεσιμάσατο τῷ ὀστρείῳ, Alciphr. 1, 39.
Ὑποσιαπάω, ῶ, fut. ήσω, ſubticeo, celo, ſupprimo.
Ὑποσκάζω, f. άσω, leviter claudico, ſubclaudico, Ph. ὑποσκάζει, vacillat.
Ὑποσκαλεύω, fut. εύσω, ſurculo ſuſcito. Τὸ ἄμπελον ὑποσκάλδειν, Ariſt. Ach. 1019.
Ὑποσκαλμὶς, ίδος, ἡ, ſcalmi baſis ſeu quod ſub ſcalmo eſt. Ex ὑπὸ, & Σκαλμὶς.
Ὑπόσκαμμος, ον, ſubobliquus, leviter inflexus.
Ὑποσκάπτω, fut. ψω, ſuffodio, ſubtus fodio, in ima parte circumfodio. Μικρὰ μοι δ' αὐτοῦ ἄλμακ' ὑποσκάπτοι τις, Pind. Nem. 5, 37. Hinc
Ὑποσκαφὴ, ῆς, ἡ, ſuffoſſio.
Ὑποσκαφισμὸς, οῦ, ὁ, alveus.
Ὑποσκελίζω, f. ίσω, ſubjecto crure everto, ſupplanto. Τὰς φρυγμὰς ὑποσκελίζετε τῷ ἀσθενεῖ ἐπιζητοῦντες προαιρεμένῳ, debilitate, Phal. Ex ὑπὸ, & Σκέλος. Hinc
Ὑποσκέλισμα, ατος, τὸ, lapſus ſeu ruina ex ſupplantatione.
Ὑποσκελισμὸς, οῦ, ὁ, ſupplantatio, cum aliquem crure ſubjecto labefactamus. Ab eod.
Ὑποσκέπτομαι, conſidero.
Ὑποσκευὴ, ῆς, ἡ, ſubſtructio, Gl. V.
Ὑποσκίασις, ἡ, inumbratio. Ab
Ὑποσκιάω, ῶ, f. άσω, aliquantum inumbro, aliquatenus obumbro.
Ὑποσκίεις, έσσα, έν, id quod
Ὑπόσκιος, ου, ὁ ἡ ὀ, umbrioſus, opacus, umbra obtectus. Ex ὑπὸ, & Σκιὰ.
Ὑπόσκληρος, ὁ ἡ ὀ, ſubdurus, paulo durior.
Ὑποσκολιὸς, ἰὰ, ὸν, ὁ ἡ ὀ, paululum obliquus vel tortus. Ὑποσκολιὸν εὔχλωρ, Arat.
Ὑποσκότιος, ου, ὁ ἡ ὀ, obſcurus, ſubobſcurus, Gl. V.
Ὑποσμὶς, ῖδος, ὁ ἡ ὀ, ſubolens, aliquantum fragrans; (2) qui odoratur, qui olfacit. Ex ὑπὸ, & ὀσμὴ.
Ὑποσμύχω, fut. ξω, ſuburo, paullatim igni latente exuro. Τὰ σπλάγχνα κατιδίως ἐν ὑποσμύχειν, Baſil.
Ὑπόσπογγος, ου, ὁ ἡ ὀ, q. d. ſubinanis & ſubfungoſus veluti ſpongia.
Ὑπόσπονδος, ον, ſubſpondeus, ſubliberalis.
Ὑποσπανίζω, fut. ίσω, aliquantum laboro penuria, aliquantum egeo. Τί δ' ἐπὶ χρείᾳ τῇδ' ὑποσπανισμένον, Soph. Aj. 751.
Ὑποσπάω, ῶ, futur. άσω, ſubtraho, ſubduco. Gl. V. ὑποσπῶ, ſubvello; ὑποσπᾷ, ſubtrahit, Ph. Ἔρεσμα φάτιας δυσχερὲς ὑποσπάσας, Lyc. 282. Οὐδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδα, Eur. Bach. 246.
Ὑποσπείρω, occulte ſero ſeu ſemino. Ταῦτα ὑπεσπείρετο αὐτῷ, Ælian. V. H. 9, 9.
Ὑπὸς σφίσι· Μαδιηνῖται ὑπεσπάρησαν ἀρχῇ, Plut. in Pericl. cap. 24.
Ὑποσπλενίζομαι, ſplenis utor.
Ὑπόσπλενος, ον, ſubſplenicus, lienis incommodis obnoxius, f. paululum vexatus.
Ὑποσπόδιζω, aliqua ex parte cinericeus ſum, aliquatenus cinerem refero.
Ὑπόσπονδος, ὁ ἡ ὀ, dicitur aliquid facere, qui facit pactis induciis; (2) fœderatus, Ph. Plut. in Pelopid. cap. 13. Ex Σπονδὴ.
Ὑποσταλάζω, ſtillo, diſtillo.
Ὑποστάθμη, ης, ἡ, quod ſubſidit, atque in imo conſiſtit. Unde (2) fæx, ſeu ſedimentum; (3) fundamentum, Diodor. Ab ὑφίσταμαι.
Ὑποστὰλλω, aor. 2. opt. act. v. ὑφίστημι.
Ὑποστὰς, qui permiſit, a. 2. part. act.
Ὑποστάντες, nom. plur. aor. 1. part. act. Dor. pro ὑποστάσαντες.
Ὑπόστασις, εως, ἡ ſubſiſtentia, ſeu naturæ ſubſiſtentia, res natura & revera ſubſiſtens, perſona; (2) ſedimentum, fæces, it. craſſitudo humorum, vaporum, &c. (3) præſentia animi; (4) inſidiæ; (5) ſtatio militum; (6) ſubjecta materia, de qua diſſeritur, hypotheſis, principia; it. propoſitio, impr. ap. Diodor. (7) certa perſuaſio. Τὰ καθ' ὑπόστασιν, quæ re ipſa ſunt. Quibus oppon. τὰ κατ' ἔμφασιν. Ab eod.
Ὑποστάτης, ου, ὁ, qui in naturam rerum produxit; (2) fulcrum, P. Ὁ γὰρ οἱ Ἕλληνες ὑπόστατον καὶ ἔρεισμα, τοῦτο Ῥωμαῖοι φύραμα ὀνομάζουσι, Plut. in Marc. G. cap. 24. Angl. a Prop. Ab eod. Hinc
Ὑποστατικὸς, ὴ, όν, auctor & conditor ſubſtantiæ; (2) qui ſuſtentomnia poteſt; (3) perſonalis.
Ὑποστατικῶς, Adv. conſtanter, toleranter, perſeveranter, confidenter, fortiter.
Ὑπόστατος, ὁ ἡ ὀ, tolerabilis, ferendus.
Ὑποσταχύομαι, augeor in modum ſpiciferarum plantarum. Οὐδέ κεν ἄλλως Ἀλδεῖ γ' ὑποσταχύοιτο βοὸς γόνος ἰψιμετώπου, Odyſſ. 20, 212. Ex ὑπὸ, & στάχυς.
Ὑπόστεγος, ου, ὁ ἡ ὀ, qui ſub tecto ſeu in ædibus eſt opertus, ſubtus tectus ſeu occultus. Ex ὑπὸ, & στέγη.
Ὑποστέγω, ſubtus tego ſeu occulto.
Ὑποστέλλω, ſubtraho, ſubduco, me recipio ſeu præ metu ſubduco; in paſſ. contrahor, impr. dolore, metu, unde ſicut in med. ſubduco me, defero ſigna, f. parces, prævaricor, reformido, refugio; (2) aliqua ex parte diſſimulo, Gl. V. Ὑπέστελλ' ἰσίον ἀμφὶ πρύμνῃ πτέρυγας, Pind. Iſt. 2, 60. Ὡς οὐδὲν ὑπέστειλε τῆς Κυμβάντων, Act. 20, 20.
Ὑποστενάζω, f. άξω, idem quod ſequens ὑποστένω; (2) aliquantum ingemiſco. Ὑποστένζει ταῦρος ὡς μυκαμῶν, Soph. Aj. 322.
Ὑποστένω, ingemiſco, vel ſuſpiria duco. Ὑποστένει μὲν τ' ἀὴρ ὁ θρηνήτης λεὼς, Ariſt. Ach. 166.
Ὑποστέρνιον, clanculum privo.
Ὑποστερνίζω, fut. ίσω, pectori ſubdo ſeu ſubjicio. Ab
Ὑπόστερνος, ου, ὁ ἡ ὀ, qui ſub pectore eſt. Ex ὑπὸ, & στέρνον.
Ὑπόστημα, ατος, τὸ, fulcrum; (2) ſedimentum; (3) ſtatio militum, Ab ὑφίσταμαι.
Ὑποστὴσαι, aor. 2. inf. act. verbi ὑφίστημι
Ὑποστήριγμα, ατος, τὸ, ſuſtulcimentum, quod rei alteri firmandæ & ſuſtiendæ ſubſtituitur & ſupponitur, Gl. V. fulcrum. Ab
Ὑποστηρίζω, fut. ίξω, ſuffulcio, ſubſtituo, & ſuppono aliquid alicui ſtabiliendo, ſubrigo, Ph. Τῷ λαιῷ βραχίονι τὸ πῆχυ ὑποστηρίζει, Heliod.
Ὑποστὸμαι, f. 1. ind. med. v. ὑφίστημι.
Ὑποστὸν, 3. ſing. aor. 2. imper. act.
Ὑποστιγμὴ, ῆς, ἡ, ſubdiſtinctio. Ab
Ὑποστίζω, ſubdiſtinguo, media interpunctione utor, ut colo.
Ὑποστικτέον, ſubdiſtinguendum. A præc.
Ὑποστίλβω, aliquantulum ſplendeo.
Ὑποστολὴ, ῆς, ἡ, contractio animi, timiditas; (2) hinc fuga, deſertio, impr. de militia; (3) diſſimulatio, remiſſio in agendo, prævaricatio etiam.
Ὑποστολίζω, demitto, ut veſtem, &c.
Ὑποστοναχίζω, ingemiſco, ſuſpiro vel gemitus duco. Τοῖσι δ' ὑποστοναχίζε, Il. 2, 781.
Ὑποστορία, ſc. ὑποστορνύω, ſubſterno, ſubjicio. Ἀλλ' ἐξ ἀπάλης Νύκτων ὑποστορίσας ἀγκάλης, Moſc. 2, 104. Ὑποστορέσας, νὺν σφέτερα τ' ἀγγάρευε, Ariſt. Conc. 1024.
Ὑποστρατεύω, fut. εύσω, ſub aliquo milito.
Ὑποστρατηγία, ᾶ, ſecundum ab imperatore locum obtineo. Ab
Ὑποστράτηγος, ου, ὁ, imperatoris legatus, dux, ſed non ſummus.
Ὑποστρατοφύλαξ, ακος, ὁ, idem.
Ὑποστρεπτέον, revertendum, &c. Ab
Ὑποστρέφω, f. ψω, converto, averto; converto greſſum & referre pedem cogo; reduco & reverti facio; (2) revertor, recedo, redeo, Gl. V. Βακχίδαι ὑποστρέφαν ἄμιλλαν, Soph. Tr. 224. Πάλιν ὑποστρίφῃ βίοτον εἰς αἶσαν, Eur. Her. fur. 739. Ἐπὶ τὸν ἄμιλλῶ ὑποστρέφῃ, Æl. V. H. 3, 18.
Ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, reverſio, reflexio, Gl. Vet. reditus, regreſſus; ἐξ ὑποστροφῆς, rurſus, iteratis vicibus.
Ὑπόστροφος, ου, ὁ ἡ ὀ, redux; ὑπόστροφοι, reducēs, Gl. V. Ab eod.
Ὑποστροφώδης, ες, reverſionem efficiens, ut in morbis.
Ὑπόστρωμα, ατος, τὸ, ſubſtratum, fulcimentum. Ab
Ὑποστρώννυμι, f. ὑποστρωνύω, fut. όσω, ſubſterno, ſtratum ſubjicio. Ἵνα μὴ λίκνῳ ὑποστρώσω τινὶ, Eur. Hel. 59. Στοὰν ὑποστρώσω, Iſai. 58, 5. Τὰς εὐνὰς ἐμὰς μόνον ἀρχῆ μαλακὰς ὑποστρώνυσι, Xen. Cyr. 8, 55.
Ὑπόστυλος, ον, columnis fultus, f. impoſitus.
Ὑπόστυφος, ου, ὁ ἡ ὀ, ſubadſtringens. Ab
Ὑποστύφω, leviter adſtringo, Gal.
Ὑποσυγχύω, & ύσω, confundo, permuto. In Paſſ. confuſe tractari; (2) confuſus, animo perturbatus, Joſ.
Ὑποσύμβολος, ου, ὁ ἡ ὀ, notas ſeu ſigna alicujus rei occulta continens, R. f. per notas, f. per ſymbola propoſitus. Ex ὑπὸ, & Σύμβολον.
Ὑποσυρίζω, fut. ίσω, ſibilum quendam & ſonum edo, ſubſibilo, reſono.
Ὑποσύρω, ſubtraho, Gl. V. (2) leviter perſtringo, paucis defungor in narrando.
Ὑποσυχνὸς, ὴ, όν, paululum frequens. Ἔσχον, ὡς ἴδῃα, ὑποσυχνὸν δεξίμενοι, Alciphr. 3, 42.
Ὑποσφαγμα, ατος, τὸ, ruptura venæ. Unde effuſus cruor ſeu ſanguis, qui colligitur vaſculo ſuppoſito pecudi jugulatæ; it. ſuffuſio livida. Ab
Ὑποσφάττω, jugulō, jugulum ſuccido, velut ſuppoſito cultro.
Ὑποσφίγγω, ſubſtringo, Gl. V.
Ὑποσφραγίζω, ſubſigno, Gl. V.
Ὑποσφραγὶς, ἴδος, ἡ, idem quod Σφραγὶς.
Ὑποσχάζω, fut. άσω, ſupplanto.
Ὑποσχέθω, ſubmitto.
Ὑπόσχεο, 2. ſ. aor. 2. imper. med. Ion. pro ὑποσχοῦ, ab ὑπισχνέομαι.
Ὑποσχεσίη, ης, ἡ, pollicitatio, promiſſio, promiſſum. Ab eod.
Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, promiſſio. Ab eod.
Ὑποσχετικὸς, ὴ, όν, qui facile promittit.
Ὑπέσχημαι, f. 1. ind. med. Ab eod.
Ὑποσχίζω, ſubtus ſcindo vel findo. Hinc
Ὑπόσχισμα, ατος, τὸ, ſubtus fiſſum; fiſſura interior. Eſt & calceamenti genus.
Ὑποσχόμενος, nom. pl. m. 2. part. med. verbi ὑπισχνέομαι.
Ὑπόσχω, aor. 2. part. act. v. ὑπίσχω.
Ὑποτάζω, quodammodo, ſic ſatis ſervo.
Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, ſubjectio ſub imperium alterius, imperium, ditio. Ab ὑποτάσσω.
Ὑποτάδην, 2. pl. a. 2. imper. paſſ.
Ὑποτακτικὸς, ὴ, όν, ſubjunctivus, qui ſubjungi poteſt vel ſolet. Ab eod.

Ὑποτάμνω,

Τποκάμνω, Ion. pro ὑποκάμνω. Ἀνστημι δ' ἀθύτας ὑπὸ βλάβαι τᾶμι χαλκέι, Il. 5, 74.

Τποτανύω, fut. ύσω, subtendo, subter protendo seu extendo. Τπὸ δ' ἵμαντα μετ- -κρὰ τάνυσαν, Il. 1, 486.

Τποτελής, ὁ, ἡ, imperium, potestas in quam.

Τποτέξαντε, acc. s. a. 1. part. aor. v. ὑποτείνω.

Τποταράσσω, vel ράττω, f. ξω, leviter vexo, nonnihil terreficio. Μ' ὑποτεθρύπτω δέος μή, Arist. Vesp. 1275. Καὶγὼ μὲν οὐ μὴ φύω, ὑποταράξθω, Luc.

Τποταρβέω, paveo, timeo, trepido, subvereor. Τύδ' ὑποταρβήσαντες ἰκόμεσθα φάλιν αὖτις, Il. 17, 533.

Τποταρτάριος, ος, ὁ, ἡ, ὁν, qui sub tartaro est, seu tartarum incolens, vel sub tartarum detrusus,

Τποταφέντες, nom. pl. part. pass. v.

Τποτάσσω, & ὑποτάττω, f. ξω, subdo, suppono, subjicio, subjugo, subigo, in potestatem redigo; ὑποτεταγμένος, subjectus, Gl. Vet. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, 1 Cor. 15, 27. Ὅταν πᾶσι ὑπέταξε, &c. M. Anton. 5, 22.

Τποταύριον, ου, τὸ, locus subjectus peni & testiculis. Ex ὑπὸ, & ταῦρος.

Τποταφρεύω, f. εύσω, subruo.

Τποτείνω, f. ινῶ, subtendo; (2) subjicio, suggero, sc. monendo; (3) *In med.* disputando interrogo, disputando propono. Τὸ γὰρ ἰσλλόγους ἡμῖν ἀνδρὸς—μεγάλας ὑμῖν ὑποτείνει, subdit, Soph. Aj. 262. Τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείνει, Dem.

Τποτειχίζω, f. ίσω, murum substruo, murum subtus muno.

Τποτελέω, ῶ, f. έσω, solvo, pendo tributum. Δεῖ γὰρ οἶμαι τοὺς γονέας ἢ ὠφελεῖσθαι ἢ βλάπτεσθαι ἐξ ἀμφοτέρων ἴσους, καὶ σφᾶς ἢ σώσας καὶ φανὰ τῷ τέκνῳ δικαίως φέρειν, καὶ ἀδύνατα ὑποτελεῖν, Dem. Phil. 4.

Τποτελής, ής, ὁ, ἡ, ές, q. d. qui sub tributo est, vectigalis, Gl. V. tributarius, Appian. Ex ὑπὸ, & τέλος.

Τποτίλλομαι, orior, fio.

Τποτέμνω, fut. εμῶ, succido, subtus seco, præseco, præcido, subtraho, Gl. Vet. ὑποτέμνομαι, intercipio. Ἀγνοεῖ ἢ ὅτι καὶ ὅλα σκολιὰ ῥήματα ἅμα ὑποτεμνομένων ἐκυτῶν, M. Anton. 11, 7. Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδὰς σου, Arist. Eq. 291.

Τποτηρέω, observo, speculor.

Τποτίθημι, suppono, subjicio; (2) suppedito; (3) suppono, i. e. veluti principium pono; (4) pignori oppono, appignero; obligo, Gl. V. (5) subjicio alterius potestati; (6) propono, veluti spem. *In med.* moneo, consulo, edoceo, suggero; (2) pono, statuo, censeo, decerno, propono, propositum mihi habeo; (3) hypothecam do, Gl. Vet. ὑποτίθεμαι, pignero. Sed rectius Phrynichus & Thomas magister. Ὑποτίθεμαι μὲν τὸ ἐγχυρα ὁ δανειζόμενος, ὑποτίθεται δὲ ὁ λαμβάνων ἄλλην ὁ δανείζων; ὑποτιθέμενος, suppositus, Phil. perf. part. pass. ὑποτεθείμενος, obligatam, Phil. aor. 1. part. pass. ὑπόθετος, obligaverunt, Phil. aor. 2. med. ὑποθέμενος, fiduciarius, Ph. præs. part. Σοὶ δ', ὦ πανίσχ', ὑποθήσομαι, suggeram, Arist. Av. 1368. Ὑποτιθεὶς τὴν ἐλπίδα; Eurip. Or. 1175. Ἀκὼν ὑποτιθεὶς τὴν λύπην, Luc.

Τποτίλλω, q. d. subvello, subruncо. Ὑποτίλλων τὰν ἀσπίδων, Theophr.

Τποτιμάω, ῶ, f. ήσω, & ήσομαι, ῶμαι, propie litem, mulctam, secundo loco æstimo. Hinc quia id ferè reus faciebat; (2) litem mihi æstimo contra alterum; (2) irrogo pœnam. Ὅσα τε φέρει σφάκος ἐκλέξαι, ἀπὸ αὐτοῦ ὑποτιμήσαντες, Aristot.

Τποτίμησις, εως, ἡ, pœna, mulctæ æstimatio, *Ern.* (2) prætextus, P. A pœc.

Τποτιμητής, οῦ, ὁ, subcensor, æstimator litis, &c. Ab eod.

Τποτίτθιος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, qui adhuc e mammilla pendet & lactet. Ex ὑπὸ, & τίτθη.

Τποτμήσω, idem quod ὑποτέμνω,

Τποτομεύς, έως, ὁ, ἡ, ὑ, qui succidit, aut præcidit; (2) instrumentum, quo aliquid succiditur. Ab ὑποτέμνω,

Τποτομή, ῆς, ἡ, succisio, paullatim facta incisura. Ab eod.

Τποτονθορίζω, &c.

Τποτονθορύζω, murmuro. Ὑποτονθορύζουσι ἢ ζυγκεκυφότες, κὐτιλίζουσι ἢ χρόνον, Luc. Bis. Acc.

Τποτοπάζω, conjicio, suspicor. Hinc

Τποτόπασις, ὑ, conjectura, suspicio.

Τποτοπέω, conjicio, suspicor. Οἱ ἢ ὑποτοπήσαντες ἢ γνωθεὶν ἔξω τοῦ φρονεῖν ἀνθεῖπον δικαιοῦνται, Philo. Ἵν' ἀνὴρ, ὅστις τοὺς τείχους ἴσιων, μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῇ, Arist. Thesm. 503.

Τποτραυλίζω, fut. ίσω, subbalbutio, paulum balbutio, Luc.

Τποτραχήλιον, ου, τὸ, colli pars intra cervicem. Ex ὑπὸ, & τράχηλος.

Τπότρεμχμίως, parum suaviter adficio, de sono, aspero sono lædo aures.

Τπότραχυς, εῖα, ὁ, ἡ, ὑ, subasper.

Τποτρέμω, paullum tremo & trepido, subtimen. Καὶ ὅπου ὑποτρέμων, Plato Τῶν γὰρ ὑποτρεμόντων ἅπαντες, Il. 22, 241.

Τποτρίφω, f. θρέψω, clam alo, latenter nutrio, Gl. V. subalo. Νόσων ὑποτρίφει σπέρματα, Gal.

Τποτρέχω, curro subeo; (2) cursu comprehendo, fugientem prehendo; (3) cursu suffugio, subeo, subrepo, insinuo me. Ἐγὼ ἢ τὰ κορίαν' ὑπετρόμευν ὑπεδεξάμην, Arist. Eq. 673. Καὶχ' ὑποτρέχων Ζεὺς αὐτὸ δαπέδου λίγα, Eurip. Or. 653. Ἀσπασμοῖς ὑποτρέχοντες ἢ δῆμον ἐκτήσατο, Plut. in Pelopid. c. 2.

Τποτρέω, ῶ, f. ήσω, intremisco, perterrefio; (2) terrefactus & timore perculsus suffugio. Ἀλλ' ὑπως ἴτε ἔχων ὑποτρέσας, Il. 7, 217.

Τποτρητός, ὸν, ὁ, ἡ, ὑ, (subtus) perforatus & pertutus. Ex ὑπὸ, & τρέω, foro.

Τποτρίζω, f. ίσω, subtero, contero. Hinc

Τπότριμμα, ατος, τὸ, edulii genus, ex variis rebus leviter tritis & contusis constans, Gl. V. morstum.

Τποτρίζω, paululum frico.

Τποτριόρχης, accipitrum genus. *Angl.* Hobby-hawk. Arist. Hist. An. lib. 9. cap. 36. Ex ὑπὸ, τρεῖς, & ὄρχις.

Τπότριτος, η, ὁ, ἡ, ὸν, subtertius.

Τποτρομέω, ῶ, tacmore succutior, tremo infra. Καὶ δέ τε μιν ἢ πρόσθεν ὑποτρομέοντα ἴδοντες, Iliad. 20, 28. Τῶν γὰρ ὑποτρομέοντι (ὑποτρομέοντι, Barn.) ἅπαντες, ib. 22, 241.

Τπότρομος, ου, ὁ, ἡ, ὑ, subtremulus, qui timore & pavore velut succutitur. Ab ὑποτρέμω.

Τποτροπή, ῆς, ἡ, reversio, reciprocatio. Ab ὑποτρέπω.

Τποτροπιάζω, revertor, reciproco. Ab ὑπὸ, & τροπὴ, inversio.

Τποτροπισμός, οῦ, ὁ, idem quod ὑποτροπή.

Τποτραπικός, ὴ, όν, reverti solitus, de morbis, Hipp.

Τπότροπος, ου, ὁ, ἡ, ὑ, reversus, redux. Τπότροπον ἵκατο οἶκον, Odyss. 20, 332. Ex ὑπὸ, & τρέπω.

Τποτρόχαλος, ου, ὁ, ἡ, ὑ, currens in rotundum factus, subrotundus, lubricus a rotunditate. Ab

Τποτροχάω, ῶ, idem quod ὑποτρέχω. Τὸν ἢ Θάλασσαν Νύφαι ὑποτροχόωσι, Mosch. 8, 5. Ab ὑποτρέχω.

Τπότροχος, ος, ὁ, ἡ, ὑ, rotas subjectas habens.

Τποτρύζω, fut. ύσω, paullulum murmuro, leviter murmuro, gemo, submisse loquor, mussо. Βαρύ τι καὶ δυσκλὲς ὑποτρύζων, Heliod.

Τποτρώγω, una comedo, f. obsonium cum pane.

Τποτυγχάνω, protinus appositeque respondeo; (2) respondeo, *simpl.* Ἀλλ' ἴσως ὑποτυχὼν ἂν φαίης, Plut.

Τποτύλιω, suffringo. Οἱ χύλικες ὑποτυλίονται ταῖς ζμαῖς, Arist. Ar. 1150.

Τποτυπόω, informo, delineo, vestigio, repræsento. Τοιαύτας δὲ τυραννίδας ὑποτυπῶσαι, ἵνα δῆλόν τι ᾖ γένηται, Herodian. lib. 2. Ταῦτα δὲ τινα τῶν μεμαθηκότων ὑποτυπῶσαι, ἵνα μὴ δοκῶ τοῖς ἰδίοις ἐμαυτοῦ λόγοις ἐπαίρεσθαι, ibid. Hinc

Τποτύπωσις, εως, ἡ, rei alicujus informatio, informata descriptio, lineamenta præformata, ad colores illinendos; dispositio, Gl. V.

Τποτυρίς, ίδος, ἡ placenta e lacte, melle, & farina, casei formam habens. A τυρός.

Τπότυφλος, ος, ὁ, ἡ, ὑ, paullum cæcus, luscitosus.

Τπότυφος, ὁ, ἡ, ὑ, aliquantum fastuosus & elatus, sub quo latet jactantia & superbia.

Τποτύφω, suffumigo, fumum subtus excito; unde (2) succendo, ignem subjicio; (3) paullatim accendo alicujus rei studio, amore, &c. irrito, provoco. Ὑποτύφω τὰ σίφνα, Philostr.

Τποτυχῆσαι, contr. a. 2. part. act. f. χών. v. ὑποτυγχάνω.

Τπουδαῖος, αία, αῖον, subterfaneus. Ex ὑπὸ, & ὦδας.

Τπουλος, ος, ὁ, ἡ, ὑ, molliter tumidus, inanis; (2) aliquid vitii *(prop. & metapph.)* abditi tegens, occultus, fallax, subdolus. Ex ὑπὸ, & οὐλὴ. Hinc

Τπούλότης, ητος, ἡ, vitium latens & occultum.

Τπούλως, *Adverb.* simulate, subdole, latenter.

Τπουραῖος, idem quod simplex, ad caudam pertinens.

Τπουράνιος, ος, ὁ, ἡ, ὑ, qui sub cœlo est, cœlestis.

Τπουργέω, operam navo, adjuvo, inservio, obsequor, submministro, Phil. ὑπουργῶ, ministro, subservio, suppedito, suggero. Ἀδμήτῳ ὑπουργῆσαι χάριν, Eur. Alc. 838. Τί δὲ φόβ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπουργῆσαι μοι χρή; id. Supp. 1177. Πάνθ' ὑπουργεῖν ζοὶ τι καὶ τίκτειν θέλω, id. Med. 620. Εἴ τι καὶ φίλον τοσοῦδ' ὑπουργεῖν σοὶ τυγχάνει βουλήσομαι, Soph. Aj. 690. Σοὶ δ' ὁ ὑπουργῶν ταῦτα, id. El. 463. Ab ὑπουργός. Hinc

Τπούργημα, ατος, τὸ, ministerium, opera, quam alicui navamus, obsequium.

Τπούργησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Τπουργία, ας, ἡ, adjumentum, officium, ministerium, de adulatione, assentatione, Jos.

Τπουργικός, ὴ, όν, adjumentum seu ministerium adferens, subserviens, Suic. Ab

Τπουργός, οῦ, ὁ, ἡ, ὑ, adjutor, qui operam navat, minister. Ex ὑπὸ, & ἔργον.

Τπουργικῶς, idem quod

Τπουργῶς, obsequiose, obsecundanter, ὑπουργικῶς.

Τπουρίς, ίδος, ἡ, postilena, Gl. V. Ab ὑπὸ.

Τποφαίνομαι, *declarasse*, præs. inf. med. verbi

Τποφαίνω, q. d. subluceo, illucesco; (2) ostendo, declaro; ὑποφαίνομαι, subapparco. Λιθοτέρων αὐγὰν Πυρὶς ὑπέφαινε λίθοις, Theocr. 6, 38. Ἕστι ἢ ἡμέρα ὑποφαίνεται, Xen. Cyr. 4, 21. Hinc

Τπόφασις, ἡ, q. d. sublucentia, P.

Τποφακώδης, ες, lentis colorem habens. A φακὸς.

Τποφαιμάσσω, & ττω, f. ξω, fuco, aut adultero; vel etiam medicor.

Τπόφασις, εως, ἡ, q. d. sub-apparentia, rei quæ sub alia conspici potest conditio, cum aliquid leviter apparet, *Ern.* Ὡς ἢ τὰ λόγια ὀρθὰ ἐξ ὑποφάσεως, *Arct.*

Τποφαυσις, εως, ἡ, idem. Ab

Τποφαύσκω, subluceo.

Τποφήτης, ὁ, interpres, antistita, *Dor.* pro ὑποφῆτις.

Τποφαῦλος, ος, vilis, vulgaris.

Τποφειδομαι, f. εἰσομαι, paullum parco.

Τποφέρω, fut. ὑποίσω, suffero, sustineo, fero, tolero; (2) aufero, rapio, abripio; (3) submitto, subjicio, falso vestigium, lubricus sum; (5) subduco, eximo; (6) exprobro; (7) *Pass.* recido, incido; (2) labor, ruo in deterius;

ceterius; (3) labare, non firmiter stare; (4) auferor; (5) eximor, absum; ὑποφέρομαι, labasco, labo, Gl. V. ὑπήνεγκεν, tulit, pertulit, Ph. aor. 2. ὑπενεγκών, perpessus, Gl. V. part. Τὸν ἐμπλητικὸν τρόπον ἅπαντες ἠδέως ὑποφέρουσιν, Isocr. Ὀπλα ὑποφέρειν, Xen. Cyr. 4, 23, τὰς μεταβολὰς, ibid. 6, 18. ἐλπίδ', Soph. El. 837. Ἡ κοιλία αὐτῷ ὑπίσω δόλον, Job. 15, 35.

Τποφεύγω, clam effugio, subterfugio, it. perfugio. Κωὐκ τάδ' ὑποφεύγων, Eurip. El. 1360.

Τποφητεύω, fungor munere interpretis rerum divinarum; (2) interpretor. Τποφητεύειν τινί, Luc. Bis. Acc. Ab

Τποφήτης, ου, ὁ, vaticiniorum & oraculorum internuncius, sacerdos, antistes oraculi; (2) interpres, explanator divinorum judiciorum, Gl V. interpres, præsagus. Τποφῆ χαμαιεύνᾳ, Hom. Il. 16, 234. Ex ὑπὸ, & φημί. Hinc

Τποφητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ὑποφήτην, seu ad ejus munus & functionem.

Τποφητικῶς, Adv. more ejus, qui fungitur munere interpretandi divina. Ab eod.

Τποφήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem quod ὑποφήτης. Μαρτυρίῳ βούσιν ἐμῷ ὑποφήτορι μύθῳ, Nonn. P. 5, 39.

Τποφθάλμιος, ου, ὁ, ἡ, qui oculis subjacet. Ab ὀφθαλμός.

Τποφθάμενον, acc. s. a. 2. part. med. verbi ὑποφθάνω.

Τποφθάνω, fut. φθάσω, prævenio, præverto, anteverto; ὑποφθάμενος, præveniens: Πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς Δυρὶ μίσου φερέσσιν, Iliad. 7, 144. Τὸν δ' Ἑλένη σανίσπιλος ὑποφθαμένη φάτο μυθον, Odyss. 15, 171.

Τποφθείρω, corrumpo, Gl. V.

Τποφθονέω, subinvideo. Κυαξάρης ὅμα μὲν, ὅτι ἐκεῖνοι ἤρχοντο τοῦ λόγου, ὥσπερ ὑπεφθόνει, Xen. Cyr. 4, 3. Hinc

Τποφθόνως, subinvide.

Τποφθορεὺς, έως, ὁ, corruptor, Gl. V.

Τποφλοιόω, leviter aduro, suburo.

Τποφλύω, idem.

Τποφλογμαίνω, subæstuo, subinflammatus sum.

Τποφλοισμὸς, οῦ, ὁ, strepens, murmurans, fremens, de mari.

Τποφοινικίζω, fut. ίσω, suppurpurasco.

Τποφοινιόω, idem.

Τποφόνια, τὰ, cædis præmia. Ab φόνος.

Τποφορὰ, ᾶς, ἡ, objectio, adversarii propositio & oratio; (2) vectigal, tributum; (3) ulcus cavernosum, profundum, subductum & in fistulam dehiscens; (4) os ulceris, quod importune contrahitur; (5) alvi subductio. Ab

Τπόφορος, ου, ὁ, ἡ, tributo obnoxius, vectigalis, tributarius. Ab ὑποφέρω.

Τποφραδμοσύνη, ης, consilium, suggestio, prudentia.

Τποφρικτὸς, ὴ, ὸν, subhorrens, qui horrore aliquantum tenetur. Ab

Τποφρίσσω, & ίττω, fut. ξω, subhorresco, aliquantum horreo.

Τποφρονέω, ῶ, despicio, sperno, contemno.

Τποφρυγιστὶ, ει, genus harmoniæ.

Τπουγὴ, ἡς, perfugium, effugium.

Τποφύομαι, fut. ὑσομαι, suppullulo, subnascor, succresco, Gl. Vet. suborior. Χιτὰν ὑποφυὴς, Theophr. Hinc

Τπόφυσις, εως, ἡ, subnascentia, soboles.

Τποφυτεύω, subsero, Gl. Vet.

Τποφωνέω, succlamo, acclamo; (2) currentem clamore excito. Αἱ δ' ὑπεφώνεον Ὄρνιθες, Mosch. 3, 49. Hinc

Τποφώνησις, εως, ἡ, adhortatio certantium.

Τποφώσκω, illucesco, illucescere incipio.

Τποχάζομαι, f. δομαι, sensim recedo, pedem subduco.

Τποχαίνω, aliquantum hio, subhio.

Τποχαίρω, latenter & in sinu gaudeo; (2) gaudeo.

Τποχαλάω, ῶ, fut. δσω, paullulum laxo, vel remitto. Vel. clanculum laxo.

Τποχαλινίδιος, α, ον, freno aptus, adnexus.

Τπόχαλος, ου, ὁ, ἡ, subæratus, sub quo æs latet, cui æris aliquid suffusum est.

Τποχαλκόω, ῶ, subæro, Gl. Vet.

Τποχαραττὼ, f. ξω, subsigno.

Τποχασμὸς, οῦ, ὁ, subcæsius.

Τποχάσκω, aliquantum hio, vel simpl. hio, præ cogitandi contentione hio ore; unde, cogitabundus sum, &c. Σὺδ' Ἄρισ ὑποχάσκων ἰρὰς, Arist. Plut. 314.

Τπόχαυνος, ου, ὁ, ἡ, subtumidus.

Τποχαυνόω, ῶ, fut. δσω, paullulum inflo, aliquantum superbum aut tumidum reddo.

Τποχείριος, ου, ὁ, ἡ, & ὑποχερνὶς, ίδος, ὑποχέρνιος, ία, ιον, qui sub manu vel sub manibus est; (2) qui est in potestate alicujus, in potestatem redactus; (3) obnoxius, Gl. Vet. subjectus. Γίνῃ τὰ πλεῖον ὑποχείριον, Plut. in Solon. cap. 8. Ex ὑπὸ, & χείρ.

Τπόχυμα, ατος, τὸ, liquor, humor, R. Ab

Τποχέω, ῶ, & ὑποχύω, suffundo, item profundo leniter. Τῷ ἧ ζυζώτης Χεῖεν ὑπὸ χλαρὸς ῥᾶπας, Odyss. 16, 47.

Τποχθόνιος, ου, ὁ, ἡ, subterraneus.

Τποχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, sub tunica latens, Gl. V.

Τποχλιαίνω, subcalefacio.

Τπόχλοος, ου, ὁ, ἡ, subpallidus. Τπόχλοον ἔχει σαφειὴν, Call. in Del. 80.

Τποχλορομελὰς, ὁ, e palore nigricans, colore inter pallidum & nigrum medio.

Τπόχλωρος, ου, ὁ, ἡ, subviridis, pallens, Gl. V. luteus.

Τπόχολος, ου, ὁ, ἡ, subiratus, ex atra bile laborans. Ex ὑπὸ, & χολὴ.

Τποχονδριακὸς, ὴ, όν, ad hypochondrii inflammationem pertinens. Ab

Τποχόνδριος, ου, ὁ, ἡ, qui sub cartilagine est. Hinc τὸ ὑποχόνδριον, ου, tota illa corporis humani pars, quæ a mucronata cartilagine utrimque ad ilia usque protenditur, Phil. ὑποχόνδρια, præcordia. Ex ὑπὸ, & χόνδρος.

Τποχορηγία, ῶ, subministro, suggero, Phil.

Τποχορηγία, ας, ἡ, suppeditatio.

Τπόχρεως, ω, ὁ, ἡ, obæratus, qui ære alieno premitur. Phil. obligatus, ærarius. Ex ὑπὸ, & χρέος.

Τποχρίω, sublino, Gl. V. Τποχρίουσί τε ἡ στρουθοὶ αὐτὲς, Xen. Cyr. 8, 58. Τποχρίσας ἡ τὲς ὀφθαλμὲς φαρμάκῳ, ib. 13.

Τπόχρυσος, ου, ὁ, ἡ, subauratus, Gl. V.

Τπόχυμα, ατος, τὸ, suffusio, id, quod suffusum est. Ab ὑποχύω.

Τπόχυσις, εως, ἡ, suffusio; (2) in oculis vitium. Ab eod.

Τποχυτὴρ, ῆρος, ὁ, guttus olearius, quo oleum lychno suffundunt. Ab eod.

Τπόχυτος, ου, ὁ, ἡ, cui aliquid suffusum est & ex eo subturbidus. Ab eod.

Τποχύω, suffundo, prop. & trop. ut Latini.

Τποχωλάω, nonnihil claudico, Phil. ὑποχωλάζῃ, vacillat.

Τποχωρέω, ῶ, fut. ήσω, sensim recedo, clam me subduco, pedem refero; (2) decedo, cedo, discedo, cesso, secedo; (3) excernor de alvo. Κἀκεῖθεν ὑπεχώρησεν αὐτῷ τῷ θρόνῳ, Arist. Ran. 888. Τπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον, Luc. 9, 10. Hinc

Τποχώρημα, ατος, τὸ, excrementum.

Τποχώρησις, εως, ἡ, discessio, recessus; (2) excrementum. Ab eod.

Τποψαλὴς, ὲς, ὁ, ἡ, paullum friabilis.

Τποψαλάσσω, f. ξω, subtus contrecto; (2) leviter contrecto. Ἀπὸ ἰδίου τοῦ μ' ὑποψηλάφησεν, Arist. Lys. 84.

Τπόψαμμος, ου, ὁ, ἡ, subtus arenam habens, subarenaceus, arenosus.

Τπόψαρος, ὁ, ἡ, vesicolor.

Τποψαύω, f. αύσω, leviter tango.

Τποψεκάζω, f. άσω, leviter irroro.

Τποψηφιστὴς, οῦ, ὁ, supputator, Gl. V. calculator.

Τποψία, ας, ἡ, suspicio, opinio. Ab ὑπόπτομαι.

Τποψιστικῶς, suspicioſe,

Τποψυθυρίζω, f. ίσω, clanculum murmuro.

Τπόψιος, ου, ὁ, ἡ, suspectus. Ab ὑπόπτομαι.

Τποψοφέω, leviter strepo.

Τπόψυχρος, ὁ, ἡ, subfrigidus; frigidulus, Gl. Vet.

Τποψύχω, f. ξω, leviter [illegible].

Τποψωνέω, ῶ, ήσω, in opsonio coëmendis decipio. Οὐδ' ἄλλος, ἀνθρώπων ὑποψωνῶν ἐς σπουδαιότ, Arist. Ach. 848.

Τπτιάζω, fut. άσω, supinus sum, supinor, supinus relabor, Gl. Vet. supino, resupino. Τπὸ δὲ ἀσθενείας ἡ ἀθυμίας εὐθὺς ὑπτιάζειν, Herodian. lib. 1. Τπτιαζέ τε πρὸς τὰ πρῆγμάτων ὑπερβολαὶ, id. lib. 2. Ὡς δὲ ἀπηγγέλη τῷ Ἀλεξίῳ μὴ μέλλων ὁ Σισίφρων, ἀλλ' ἤδη παροσόμενος ὑπτιάζοντι; id. lib. 3. Κάρα γὰρ ὑπτιάζῃ τόδε, Soph. Phil. 882. Ab ὕπτιος. Hinc

Τπτιάσμα, τὸ, supinatio, resupinatio.

Τπτισμὸς, οῦ, ὁ, resupinatio. Ab eod.

Τ Π Τ Ι Ο Σ, ία, ιον, supinus, resupinus, in dorsum versus.

Τπτιστὴς, ητος, ὁ, resupinatio.

Τπτιόω, ῶ, resupino. Ab ὕπτιος.

Τπτιωτίρως, remissius. Ab ὕπτιος.

Τπωλένιος, ία, ιον, vel ὑπωλένιος, ου, ὁ, ἡ, qui sub ala est, sub axilla gestatur. Ex ὑπὸ, & ὠλένη.

Τπωμαῖος, Arat. 1115. Epith. pedis anterioris in bestiis.

Τπωμία, pars infra humeros. Ab ὦμος.

Τπωμοσία, ας, ἡ, dilatio propter morbum aut aliam causam jurejurando postulata. Ab ὑπόμνυμι.

Τπωπιάζω, f. άσω, suggillo eam faciei partem quæ sub oculis est; (2) suggillio aliquam corporis partem, & plagis contundo; ὑπωπιασθεὶς, suggillatus, subgillatus, Ph. a. 1. part. pass. Ἀλλ' ὑπωπιάζω, μὴ τὸ ζῆν μαι, ἡ δυλαγαγῶ, 1 Cor. 9, 27. Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένῳ ἅπαξ ἅπαξ σοι, Arist. Pace. 539. Ab ὑπώπιον. Hinc

Τπωπιασμὸς, οῦ, ὁ, suggillatio, contusio aliquantisper facta, quæ fit ictibus.

Τπώπιον, ου, τὸ, pars quæ subjacet oculis; (2) suggillatio sub oculo, species ecchymomatis, quæ oritur ex plaga, sanguine sub oculo effuso. Ex ὑπὸ, & ὤψ.

Τπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes seu radix montis. Ἀλλ' ἴθ' ὑπωρείας ἀπὸ κλισίδων Ἴδης, Hom. Il. 20, 218. Ex ὑπὸ, & ὄρος.

Τπωρόφιος, ου, ὁ, ἡ, qui sub tecto seu camera est; (2) contubernalis, domesticus. Pind. Pyth. 1. Καὶ νῆσαι ἐλαφροὶ ὑπωρόφιοι τε κολοιοὶ, Aratus, 970. Ex ὑπὸ, & ὄροφος.

Τπώροφος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Τπωρυχία, ᾶς, ἡ, suffodio, v. c. muri. Ab ὑπορύττω.

Τπωχρὸς, ὰ, ὸν, subpallidus.

Τραξ, ακος, ὁ, sorex, mus, Nic. Al. 37. Ab ὗς, ὑός, quia rostrum habet suillum.

Τριατόμος, ου, ὁ, ἡ, qui apum favos eximit, Hes. Ex θρίον, & τέμνω.

Τρίον, ου, τὸ, favus, opus examinis. Ab θρέω.

Τ Ρ Ο Ν, ου, τὸ, examen.

Τρὶς, ιδος, ἡ, sporta, Suid. Ab τρία.

Τρίσσος, ου, ὁ, vas vimineum, Hes. Suid. Ab τρὶς.

Τρτὴρ, ῆρος, ὁ, loter, Hes.

Τ Ρ Χ Η, ης, ἡ, instrumentum, in quo nautæ onera bajulant; (2) vas fictile imprimis, cui imponuntur salimenta. Sed ὑρχὴ, ῆς, ἡ, est porca seu porcus femina, a sono grunnitus ita dicta.

Τ Σ, ὑός, ὁ, ἡ, sus, porcus.

Τσιγκιβαρὶς, ίδος, ὁ, ἡ, ictus colore hysgini herbæ. Ex ὑσγινος, & βάπτω.

Τ Σ Γ Ι Ν Ο Ν, ου, τὸ, hysginum, plantæ genus quo color tingitur purpureo similis.

Τβλύω, a. 1. inf. pass. verbi ὕω, pluo.

Τσματα, τὰ pluvia. Ab ὕω.

Τ Σ Μ Ι Ν Η, ης, ἡ, pugna, prælium.

Τσμινόνδε, ad pugnam, vel in prælium.

Τσπλιθ@, ω, ὁ, succerda, stercus suillum.
Τσπληξ, γγ@, five ὕσπληξ, ηγ@, ἡ, scutica, qua sues & alia animalia pulsantur; (2) sonus scuticæ vibratæ, & nominatim is, quo cursoribus in stadio signum cursus datur; (3) carceres five locus, unde dimittuntur, qui cursu ad metam contendunt, equi & cursores; (4) laquei genus, qua capiuntur aves, Gl. V. transenna. Ex ὕς, & πλήξ. *stimulus.*
Τσπολέω, circa sues versor, eos pascendo vel alio modo curam eorum habendo. Ab
Τσπόλ@, ω, ὁ ἡ ὴ, subulcus, R. Ex ὗς, & πολέω.
ΤΣΣΟΣ, ὕ, ὁ, verutum, missile, pilum, telum, Plut. in Camill. cap. 40.
ΤΣΣΩΠΟΣ, ω, ἡ, & ὕσσωπον, ω, τὸ hyssopus, *herba. Angl.* Hyssop.
Ταυτὸς, ὴ, ὸν, verutus, veru seu mucronem præfixum habens. Ab ὐασός.
Τχάτιον, postremum, tandem. Ab
Τχάτ@, ία. ιον, postremus, ultimus. Τί περῶτον, τι δ' ἔπειτα, τί δ' ὑχάτων καταλέξω, Hom. Od. 14. Ab ὑχατ@.
Τχατον, & ὑχατα, *Adv.* postremum, ultimo. Ab eod.
Τχατ@, άτη, ατον, ultimus, postremus, supremus, novissimus, imus, Phil.
Τχίρα, ας, ἡ, vulva, uterus, matrix, Gl. V.
Τχδιῖ@, αία, αῖον, postridianus; τῇ ὑστεραία, postridie, Gl. V.
Τχδία, posterior vel inferior sum, Gl. Vet. οἱ ὑχδόοντες, infimates. Ab ὕστε@.
Τχιρία, ᾶ, f. ήσω, posterior sum seu venio; desum, Gl. V. postero, Ph. ὑστέρησε, desunt. Ἦν δ' ὑχδόσης, οἰχόμεσθα, κατθανῆ, Eur. Ph. 983. Παιδὸς ὑστερήσομαι, id. Iph. in Au. 1231. Τσρῶν τ' δέξης τῶ Θεῶ, Rom. 3, 23. Ab ὕστε@. Hinc
Τχίεμα, ατ@, τὸ, partes posteriores, inprimis cursu certantis; (2) defectus, inopia, penuria.
Τχερήσαντ@, gen. f. a. 1. part. act. verbi ὑστερέω. Unde
Τχέρησις, εως, ἡ, penuria, inopia, egestas.
Τχρητικὸς, ἡ, ὸν, qui solet tardius venire.
Τχρίζω, fut. ίσω, sum posterior, tardo, cunctor, tardius venio; (2) desituor; deficior; (3) inferior sum, superor, vincor. Τσρίζει τ' ἀκμὴς τ' ἐμαυτῶ, Ifocr. Τ' ςιριῶμῆ γὸ ἐπαντῆ, Dem. Phil. 1. Ab ὕστερ@.
Τχιρὸς, ἡ, ὸν, ad vulvam pertinens; τὰ ὑστερικὰ, suffocationes uteri f. vulvæ. Ab ὑστέρα.
Τχροβελία, post factum sapio, sera consilia capio. A βελή.
Τχροβελία, ας, ἡ, serum consilium, sera pœnitentia. Ab eod.
Τχρόβελ@, ω, ὁ ἡ ὴ, post factum consultans. Ex ὕστερον, & βελή.
Τχρογενὴς, ἐ@, ὁ ἡ ὲ, posterior natu seu ortu. Ex ὕστερ@, & γένομαι.
Τχρογονία, ας, ἡ, posteritas, Ph. Ex ὕστερ@, & γονὴ, *soboles.*
Τχρογρηπ@, ον, revocabilis, qui recuperari potest. A λαμβάνω.
Τχρολογία, ας, ἡ, dictio præposteta, cum ordo dicendorum invertitur. Ab
Τχρολόγ@, ω, ὁ ἡ ὴ, qui posterior verba facit, seu qui secundo loco loquitur; (2) qui priori loco dicit dicenda loco posteriori, & vice versa. Ex ὕστερ@, & λέγω.
Τχρόμυτις, qui post factum sapit.
Τχρον, *Adv.* post, postea, posteriori loco; (2) serius, tardius, deinteps, posthac.
Τχρόποινος@, sero puniens, P. ultor, *Ern.* ποινή, Æsch. Agam. 58.
Τχροπότης@, ου, ὁ ἡ ὴ, qui falso pro mortuo habitus est, & vivus redit.
Τχρόπρωτον, præposterum, Ph.
ΤΣΤΕΡΟΣ, ῖρα, ερον, posterior, serior; (2) sequens, secundus, posterus, inferior, posthabendus; (3) proximus, futurus, proxime futurus, vel venturus.
Τχρωφημία, ας, ἡ, fama apud posteros, nomen celebre post obitum. *A* φήμη.
Τχίρωθόρ@, ω, ὁ ἡ ὴ, post perditurus. Τσρωθόρους λαζυπῆρες, Soph. Antig. 1086. Ab ὕστερ@, & φθείρω.
Τχυρόφων@, ω, ὁ ἡ ὴ, qui posterior vocem edit, *Epith.* echûs. Ex ὕστερ@, & φωνή.
Τχίρως, idem quod ὕστερον.
Τχρογρόνιος, serius, post exisso. A χρόν@.
Τχῶμα, ατ, τὸ, suum immolatio, festum, in quo sues immolabantur. Ab ὗς, *sus.*
Τχρὶξ, ίχ@, ὴ, hystrix, animal ex erinaceorum genere pilos suis habens. Ex ὗς, & θρὶξ, *pilus.*
Τχριχὶς, ίδ@, ὁ, hystrix; (2) flagellum ex setis suillis, quo cædebantur servi. Τσριχίδι μαστιγῶν, δέρας, σριδλῶν, Arist. Ran. 632. Ab ὑσριξ.
Τχάζεο, 2. sing. præs. impcr. med. *Dor.* pro ὑφηῦ, ab ὑφαίνομαι.
Τχάζω, idem quod ὑφαίνω, R.
Τχαιμ@, ω, ὁ ἡ ὴ, sanguine suffusus, cui subest sanguis; (2) sanguineus, etiam ex ira & furore. Ex ὑπὸ, & αἷμα.
Τχαίνω, texo, detexo; (2) struo, ædifico; (3) solerter excogito, *impr.* dolos; ὑφασμ@, textus, Gl. V. p. part. pass. Τῦτο τῖσι βαιδαροις ὑφαίνῦ σοφωτὰς δεπάνας, Arist. Vesp. 1140. Ταῦτ' ὕφηνεν ἡμῖν ἀνδρὸς ὀπ τυραννίδι, struxere, idem. Lys. 633. Ab ὑφάω.
Τχαίρεσις, εως, ἡ, subtractio, subductio, diminutio. Ab ὑφαιρέω.
Τχαιρητρια, ας, ἡ, obstetrix. Ab eod.
Τχαιρέω, ῶ, fut. ήσω, subtraho, Gloss. Vet. ὑφαιρῶμαι, demo, detrahe, ausero, intercipio, sublego; ὑφαιρεθέντων, deductis, Ph. Τὸ ξίφ@ ὑφαιρεῖ λάθρα τ' Ὄλκης, educit, Heliod. Ὁρᾶς, ἐγὼ σ' ὡς δίξιος ὑφειλόμην; Arist. Vesp. 1334. Σίγη τῦδ' ὑφαιρεθήσεται, Eur. Elec. 272.
Τχαιρύμην@, præs. part. med. ab ὑφαιρέω.
Τχαλικὸς, subfalsus, item mari vicinus.
Τχάλλομαι, subsilio, Gl. V.
Τχαλμύρ@, saporem salis refero, Plut. Ab
Τχάλμυρ@, ος, ὁ ἡ ὴ, subsalsus, salsuginosus.
Τχαλ@, ω, ὁ ἡ ὴ, qui est sub mari, sub mari latens; ὑφαλὸς πέτρα, latens saxum, Gl. V. Ex ὑπὸ, & ἅλς.
Τχαμμ@, ω, ὁ ἡ ὴ, subtus arenam habens, arenosus.
Τφάντης, ω, ὁ, textor. Ab ὑφαίνω. Hinc
Τφαντικὸς, ἡ, ὸν, textorius. Hinc ἡ ὑφαντικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars textoria.
Τφαντοδιηντ@, ω, ὁ ἡ ὴ, a textore contextus. Ὃς ὑφαντοδιηντον ἰδὼν ὠ πέπλ@, Arist. Av. 949. Ab ὑφαντ@, & διέω.
Τφαντὸς, ἡ, ὸν, textus, textilis. Ab ὑφαίνω.
Τφάντρια, ας, ἡ, textrix, Ph. Ab ὑφαντης.
Τφαπλόα, substerno stragulas vestes, qu. explico sub aliquo.
Τφάπτω, fut. ψω, succendo, accendo. Πότερον ὑφάψω δᾶμα νυμφικὸν πυρὶ; Eur. Med. 378. Νῆσας πυρὰν τὸς Ζὰς φίλας ὑφάψω, Arist. Lys. 375. Πόλις ὑφάπτῦ πυρὶ, Eur. Tro. 1274.
Τφαρπάζω, fut. άσω, vel άξω, surripio, clam rapio. Ἦπεί ἡ τὰ ἴδραν Ζὰ ὑφάρπασε, Xen. Cyr. 8, 31.
Τφάρπασις, εως, ἡ, usurpatio, Ph. A præc.
Τφασμα, ατ@, τὸ, opus a textrice, seu textore confectum, textile, tela; textura, Gl. V. Ab ὑφαίνω.
ΤΦΑΩ, ῶ, texo. Hinc *Ion.* ὑφάω pro ὑφῶ; ὑφόασι pro ὑφῶσιν, ὑφάωσιν. Αἱ δ' ἰς ὑφόασι, Odyss. 7, 105.
ΤΦΕΑΡ, αρ@, τὸ, visci genus, quod in abiete & larice nascitur.
Τεδρία, f. ἕδω, inferior sedeo. Ab ἵζω.
Τεδρία, ας, ἡ, inferior sedes. Ex iisd.
Τεῖμαι, perf. ind. pass. v. ὑφίημι.
Τεμβῆσε, summisse, Ph. Ab ὑφίημι.
Τεεὶς, aor. 2. part. v. ὑφίημι.
Τεδλατέον, subtrahendum est. Τριλατέον δὲ τὸ ξύλον, Arist. Eq. 916. Ab ὑφίλκω.
Τελκυσμὸς, ὗ, ὁ, subtractio, Gl. V. Ab
Τφελκύω, subtraho; ὑφελκύσει, subtraxerit. Ab
Τφίλκω, idem. Τριλκε θᾶττον αὐτὸν, Arist. Vesp. 187. Καὶ τὰς ἀκάτους σφοιτώσας ὑφίλκομαι, Arist. Conc. 329.
Τφελκύσατο, 3. pl. a. 2. opt. med. v. ὑφαιρέω.
Τφελκύσας, nom. pl. part. act. f. g. *Dor.* pro ὑφελκύσασα.
Τφελκόμενος, nom. pl. a. 2. part. med.
Τφὲν, una, Gl. V. uniendo.
Τφέντες, nom. pl. aor. 2. part. v. ὑφίημι.
Τφέξῃ, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ὑπέχω.
Τφέρπω, subrepo, Gl. V.
Τφίδε, 2. pl. a. 2. imper. med. v. ὑφίημι.
Τφεσις, εως, ἡ, remissio; (2) diminutio, imminutio; (3) submissio. Ab ὑφίημι.
Τφέσπερα, *Adv.* vesperi.
Τφετυμολογέω, originem verbi declaro.
Τφὴ, ῆς, ἡ, textura, textus, tenor, Gl. V.
Τφηγέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, præeo; (2) incipio, exordior; (3) hortor, suadeo; (4) dicto, doceo; (5) præsum; (5) clam duco, vel duco. Πειθεσα μὴ νῦ τῷδ' ὑφήγεσθαι χέρα, Eur. El. 671. Καὶ δαίμων ἐκεῖνος ὑφηγεῖτο πλῶ ἐδὼν, Plut. Τῦδ' ὑφηγῶ ἡ ὁ νεὼς νόμ@, Aristot. Hinc
Τφήγησις, εως, ἡ, q. d. præitio & ductus quidam; (2) doctrina quam quis alii velut præsens tradidit; (3) enarratio; (4) suasio.
Τφηγητὴρ, ῆρ@, ὁ, dux, prætor. Ab eod.
Τφηγητὴς, ῦ, ὁ, qui præit alii in re quapiam; suasor. Ab eod.
Τφῆκας, 2. s. a. 1. ind. act. v. ὑφίημι.
Τφημιόλ@, ὁ ἡ ὴ, subdimidius, subsesquialter.
Τφῆνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔφανα, ab ὑφαίνω.
Τφιωνοχέω, ῶ, fut. ήσω, aurigæ administer sum; (2) aurigor, dicitur & *tropice.* Ab
Τφιωνόχ@, ω, ὁ ἡ ὴ, administer aurigæ; (2) auriga.
Τφηρείτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro ὑφηιρέτο, ab ὑφαιρέω.
Τφήνων, ονο@, ὁ ἡ ὴ, q. d. subminor, paulo minor & junior.
Τφησας, alii ἐφέψας, quod vide
Τφίζάνω, f. ίσω, subsideo, sedeo sub. Hinc
Τφιζησις, εως, ἡ, sedimentum, subsidentia, depressio, q. d. subsessio.
Τφ.ημι, fut. ήσω, submitto, demitto; ὑφίημι, & ὑφιεμαι, remitto, concedo, cedo; ὑφεμέν@, submissus, p. pass. part. Σᾷμ' ὑεσ' ἀλωδόσι, Eur. Med. 24. Τὸν ἐμὸν ἀδίναν φθίσι μαστῶς ὑφεῖτο, id. Ph. 32. Νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι σπλῆν ὑφειμένη δοκεῖ, demisiori velo, Soph. El. Τφειμένη ὀργῆς, Eur. Her. fur. 72. Ex ὑπὸ, & ἵημι, *mitto.*
Τφίστη, 3. s. pr. ind. act. *Dor.* pro ὑφίστησι.
Τφίσημι, suppono, subjicio, substituo; (2) propono; in aor. 2. præt. neutraliter dicitur subeo, succedo, sustineo, suscipio; (2) recipio, polliceor; ὑπέσαμαι, *pass.* supponor, sufficior; (2) excipio impetum; (3) tolero, persero; *in med.* est etiam subsideo, demergor; (2) occulte fio; (3) digredior; (4) puto, arbitror; ὑποσσαῖη, extiterit, Ph. a. 2. opt. Μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑπεσθῆσαι σθένος, Eur. Supp. 189. Τιάμας ὑποσχὼν Σοφίᾳ, Soph. Aj. 1110. Τόνδ' ὑφίσαμαι σθένος, Eur. Rhes. 157. Ταῖς Ζυμφοραῖς γὸ ὃς.ε ἀχ' ὑφίσᾳ, id. Her. fur. 1354.
Τφόλμιον, ε, τὸ, quod mortario suppenitur, quod mortarium sustinet. Ab ὅλμ@.
Τφόρασις, εως, ἡ, pudor, metus.
Τφορατικὸς, ἡ, ὸν, suspectosus. Ab
Τφοράω, ῶ, & ὑφοράομαι, ῶμαι, suspecto, suspectum habeo, suspicor; (2) suspicio, vereor. Τιμᾶς ὑπέρμορον τὰ σῶπισφαλῆ, Dem. Μηδένα πλέονων ὑφορᾶσθαι χρὴ ὅσῳ, vereri, Luc. Τφορᾶῦ γὸ τὰ ἐν αὐτῇ δυσχέρεια, Ælian V. H. 1, 4. Ἐκεῖ ἀδεμίαν βλάβεσθαι ὑφορατέον, M. Anton. 7, 30.
Τφορβὸς, ὁ, subulcus. Ex ὗς, & φορβή.
Τφορμέω, ῶ, in statione immineo, insidior, s. in statione navium sum.

Τφορμίζω,

Τῥμμίζω, ἐς ομαι, in ſtationem ſubduco. Τετραπλάσιος τοῖς ἐκ θαλάσσης, Thuc.

Τῥμηθ-ός, ὸν, ὁ, locus ſtationi aptus, Appian. Ill. Mithridat. Ex ὑπὸ, & ὁρμ-ός.

Τῥπ-ός, οῦ, τὸ, textile, id quod textum eſt, tela, tapes, veſtis, aut ſimile quidpiam, Ph. textura, contextus. Ab ὑφάω.

Τῥφωσι, 3. pl. præſ. ind. act. Poët. pro ὑφῶσι, ex ὑφόω, ab ὑφάω.

Τῥυγρος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, ſubhumidus.

Τῥυδρ-ός, ὐ, ὁ ἡ ὐν, qui ſub aquis eſt, ſub aquas demerſus; (2) aqua intercute laborans. Ex ὑπὸ, & ὕδωρ.

Τῥυπνόω, paulatim obdormiſcere facio. *In med. & paſſ.* obdormiſco.

Τῥύσσω, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὑφεῖσμαι, ab ὑφίημι.

Τῥύτυξ, υγος, ὁ ἡ ὐν, alte cameratus, altos formices habens. Ex ὕψος, & ὀρυγή.

Τῥυχιῶ, ῶ, f. ήσω, cervicem effero, cervice erecta incedo, Plut. Ab ὑψαύχης.

Τῥυχίω, ὦ, f. ήσω, idem. Τῥυχιῶ δ' ὁ πολὺς ὅλβος, Phocyl. 57. Ex ὕψ-ος, & αὐχήν.

Τῥαίχλων, ονος, ὁ ἡ ὐν, q. d. alticervix, elatam cervicem habens. Ἰκοῦς δ' ὑγρὰν χθόνα ὑψαύχενα φωκὰς, Nonn. P. 5, 17. Ex ὕψ-ος, & αὐχήν.

Τῥαυχενίζω, verticem extollo. A præc.

Τῥηρεφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, alte tectus, altum tectum habens; (2) altus, celſus. Πατρὶδ' ἐμὴν, ἄλοχόν τε, ἡ ὑψηρεφὲς μέγα δῶμα, Hom. Iliad. 5, 213. Ex ὕψ-ος, & ἐρέφω.

Τῥηγόρης, ὐ, ὁ, *Ion.* ὑψηγόρης, q. d. altiloquus, qui magnifice & tanquam ex alto loquitur. Ex ὕψ-ος, & ἀγορά. Hinc

Τῥηγορία, ας, ἡ, altiloquentia; (2) ſuperbia.

Τῥηλαυχενία, ας, ἡ, elatio cervicis; ſuperbia.

Τῥηλαύχης, ες, ὁ ἡ ὐν, cervicem extollens; ſuperbus. Ex ὑψηλὸς, & αὐχήν.

Τῥηλῶν, dat. plur. *Ion.* & cum ῥ pro ὑψηλαῖς, ab ὑψηλός.

Τῥηλοβατέω, ῶ, ſublimem aëris regionem perambulo, Suic.

Τῥηλοκάρδιος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, qui corde eſt elato, ſuperbus, arrogans. Ex καρδία.

Τῥηλόκρημνος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, alta habens præcipitia.

Τῥηλολογέω, ῶ, alta loquor; utor verbis ſublimibus, orationis ſublimitatem conſector, Them.

Τῥηλολογία, ας, ἡ, ſermonis ſublimitas. Ab

Τῥηλολόγος, ὐ, ὁ, magniloquus, qui orationis ſublimitatem conſectatur.

Τῥηλόνους, *contr.* ὑψηλόνους, ὐ, ὁ ἡ ὐν, qui eſt mente elata.

Τῥηλόπτερος, ον, alta juga habens, i. e. altus.

Τῥηλοστάτιον, ὁ, ὁ ἡ ὸν, præpes, illuſtris, Ph. Ex ὑψηλὸς, & στάτμαι.

Τῥηλὸς, ὴ, ὸν, altus, excelſus, ſublimis. Ab ὕψ-ος. Hinc

Τῥηλότης, ητος, ἡ, excelſitas, eminentia.

Τῥηλοφρονία, ας, fut. ήσω, alta ſum mente; (2) animo ſum elato, ſuperbio. Μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φόβῦ, Rom. 11, 20.

Τῥηλοφροσύνη, ης, ἡ, mens alta; (2) animus ſuperbus, nimium ſe efferens. Ab

Τῥηλόφρων, ονος, ὁ ἡ ὐν, qui eſt mente excelſa, qui eſt mente ſuperbâ, qui alta ſapit. Ex ὑψηλὸς, & φρὴν.

Τῥηλοφυὴς, ὲς, ὁ ἡ ὐν, qui celſus naſcitur, celſus natu. Ex ὑψηλὸς, & φύομαι.

Τῥηλόφωνος, ον, alta voce clamans, ſ. loquens, ſ. lamentans.

Τῥηλῶς, *Adv.* alte, ſublime. Ab ὑψηλὸς.

Τῥηλώσω, ῶ, fut. ώσω, alta ſeu celſa virilitate præditus; (2) celſos viros faciens. Ex ὕψ-ος & ἀνὴρ.

Τῥηρεφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, alte tectus, altum tectum habens; (2) altus, celſus. Ex ὕψ-ος, & ἐρέφω.

Τῥητὸς, ὴ, ὸν, ὑ, celſus, ſublimis. Ab ὕψ-ος.

Τῥηχὸς, ὸν, ὁ ἡ ὸν, altiſonus, altum & clarum ſonum edens. Τίανυσ' ὑπερφίαλοι Τιτᾶν ὑψηχέα Τιτυὸν, Hom. Iliad. 5, 772. Ex ὕψ-ος, & ἠχέω.

Τῥι, *Adv.* alte. Ab ὑψ-ός.

Τῥιβόας, ὁ ἡ ὰν, alte incedens; (2) in alto ſitus. A βαίνω.

Τῥιβάτης, ου, ὁ, idem. Hom. in Apoll. 416. A βίβημι.

Τῥιβόας, ᾱ, ὁ, alte clamans. Ex βοάω.

Τῥιβρεμέτης, ου, ὁ, q. d. altifremens, altiſtrepens; altitonans, Gl. V. Hom. Il. 1, 354. Ex ὕψ-ος, & βρίμη.

Τῥιγέννητος, ον, in alto natus, de ramo altæ arboris. Æſch.

Τῥιθρονος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, qui in ſublimi ſedet ſedili. Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων, Hom. Il. 4, 166.

Τῥιθέμεθλος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, alta habens fundamenta, Nonn. P. 4, 2. Ex θέμεθλον.

Τῥίθρονος, ὁ ἡ ὐ; celſus dignitate.

Τῥικέφαλος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, altum caput habens; (2) altum cacumen habens. Ἔστ' ὄρος ὑψικέφαλον αἰπὺ, Nonn. P. 6, 3. Ex ὕψι, & κεφαλὴ.

Τῥικέλευθος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, per alta loca incedens.

Τῥίκερως, ατος, ὁ ἡ ὠ, celſa gerens cornua, altijugus. Τῥικέρατα πέτρην, Ariſt. Nub. 597.

Τῥίκερως, ὠ, ὁ ἡ ὠ, celſa gerens cornua. Τῥικερων ἵλαθι, Odyſſ. 10, 158. Ex iiſd.

Τῥίκομος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, alte comatus. Ex ὕψι, & κόμη.

Τῥικρημνος, ὐ, ἡ ὐν, alta habens præcipitia, altus, editus.

Τῥιμέδων, οντος, ὁ, in alto regnans. Ex ὕψι, & μέδω, regno.

Τῥιμίκεθος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, altas habens ædes; (2) excelſa habens atria.

Τῥιμέλας, αινα, αν, alte niger; (2) altus & niger.

Τῥινεφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, qui eſt in altis nubibus; *Epith.* Jovis.

Τῥινεφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, altivolus, altivolans. Ex ὕψι, & πέτομαι.

Τῥιπέτης, ου, ὁ, alte volans, altivolus. Ex πέτομαι.

Τῥιπέτης, ὲς, ὁ ἡ ὲς, altivolans, ſublimis; (2) ex alto lapſus. Ex πέτομαι, vel πίπτω.

Τῥίπους, ουν, excelſus.

Τῥιπυλος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, altas portas habens; (2) altus, excelſus. Ex πύλη.

Τῥιπυργος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, altis turribus inſignis.

Τῥιρρεφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, pro ὑψηρεφὴς.

Τῥίρρωξ, ὐ, ὁ ἡ ὐν, alte ſtolatus, alte ſuccinctus. Ex ὕψι, & ῥωννύω.

Τῥίστος, ίστη, ιστον, altiſſimus, excelliſſimus, Superlat. ab ὕψ-ός.

Τῥίτενὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, in altum tenens; (2) in alto extenſus. Ex ὕψι, & τείνω.

Τῥίτιμος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, altam habens puppim. Ex πρύμνα.

Τῥίπυλος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, altas portas habens; (2) altus, excelſus. Ex πύλη.

Τῥίπυργος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, altis turribus inſignis.

Τῥίρροφος, ὁ ἡ ὐν, pro ὑψηρεφὴς.

Τῥίζωνος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, alte ſtolatus, alte ſuccinctus. Ex ὕψι, & ζωνὴ.

Τῥίστος, ίστη, ιστον, altiſſimus, excelliſſimus, Superlat. ab ὕψ-ός.

Τῥιτενὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, in altum tenens; (2) in alto extenſus. Ex ὕψι, & τείνω.

Τῥιτένοντας, acc. pl. ab

Τῥιτένων, οντος, ὁ, qui alta & erecta cervice incedere ſolet. Ex iiſd.

Τῥιφαὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, altam lucem habens; (2) alte apparens; (3) celſus. Ex φάος.

Τῥιφορὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, in altum latus, ſublimis. Ναοὶ ὑψιφορεῖς, Ariſt. Nub. 305. Ab ὕψι, & φέρω.

Τῥίφρων, ονος, ὁ ἡ ὠν, altum & elatum animum habens. Ex ὕψι, & φρὴν.

Τῥιχαίτης, ου, ὁ, alte comatus. Ex χαίτη.

Τῥόθεν, *Adv.* ex alto, deſuper. Ab ὕψ-ός.

Τῥόθι, *Adv.* in alto, in ſublimi; (2) ſuper, ſupra; (3) alte, in altum. Ab eod.

Τῥίπρῳρος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, altam habens proram. Ex ὕψι, & πρῷρα.

Τῥόρροφος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, altam cameram ſeu concameratiõnem habens; (2) excelſus.

Τ Ψ Ο Σ, ους, τὸ, altitudo, celſitudo, ſublimitas; (2) cacumen, faſtigium, vertex.

Τῥόω, *Adv.* in altum, in ſublime. Ab ὑψ-ός.

Τῥοῦ, *Adv.* alte, in alto; (2) in altum, Hom. Il. 1, 486. Ab eod.

Τῥόω, ῶ, fut. ώσω, exalto, in altum tollo, extollo; ſublimo, Gl. Vet. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ Σωτῆρα ὕψωσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, Act. 5, 31. Οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, Joann. 3, 14. ὑψώθητι, Luc. 18, 14. Ab ὑψ-ός.

Τῥώθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. ὑψόω.

Τῥωθῆναι, *ſublatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Τῥωμα, ατος, τὸ, exaltatio, elevatio; (2) altitudo, ſublimitas; (3) res alta, ſ. illuſtris. Ab ὑψόω.

Τῥώσας, a. 1. part. act. v. ὑψόω.

Τῥώσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Τῥωσις, εως, ἡ, exaltatio, elevatio. Ab eod.

Τ Ω, f. ὕσω, pluo; (2) irrigo, pluvia perfundo. Πῆ γὰρ σάκος ἀνδρὸς Νεμεαίου ὕσαι ἠδὲ τιθέσθαι; Ariſt. Nub. 369. Τοσάδε φοιτήσουσιν ὑμῖν, ib. 1116.

Τῶδης, ους, ὁ ἡ ὴς, ſcillus, porcinus, ſui ſimilis; *metaph.* ſpurcus & immundus, ſtupidus. Ab ὗς. Hinc

Τωδία, ας, ἡ, porcina inſulſitas vel ſtupiditas, porcini mores.

Φ.

Φ, Litera Græcorum vigeſima prima, quæ φῖ appellatur, ortaque eſt ab Hebræorum Pe; (2) in numeris notat *quingenta*, at cum lineola inferne appoſita φ, *quingenta millia*.

Φᾶ, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔφη, a φημί.

Φάτθαν, *vſi ſunt*, 3. pl. aor. 1. ind. *Ion.* & *Poët.* pro ἔφαθαν. & hoc *Laco.* pro ἐφάθησαν, a φαίνομαι, Hom. Il. 1, 260.

Φαεινότατος, η, ον, ſplendidiſſimus, lucidiſſimus, quod eſſet lucidus. A φαείνω, *luceo*.

Φαάντερος, ἡ, ον, ſplendidior, *Compar.*

Φαεσιτύπος, ὐ, ὁ, q. d. qui tundit & percutit columbas, genus accipitris. Ex φάψ, & τύπτω.

Φάγαινα, ης, ἡ, adfectus ſtomachi, quum vehementer appetens, cibum immodice ſumit, nec ſatiari vorando poteſt; (2) ulcus quoddam exedens & cancri genus; (3) morbus quidam ſavorum. A φάγ-ος.

Φαγέδαινα, ης, ἡ, idem, ſed maxime, 2) Celſ. lib. 6. Ex φάγ-ος, & ἰδέω.

Φαγεδαινικὸς, ὴ, ὸν, phagedænicus, gangrænoſus, ut φαγεδαινικὰ ἕλκη. A præc.

Φαγεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro

Φαγὼν, comedere, eſſe, manducare, Gl. Vet. aor. 2. ſine præſenti; ἔφαγον, comedi; φάγομαι, comedam, fut. 2. φάγε, comede, imperat. a. 2. ἴσθι φάγων, ſi comedam, Conj. φάγοιμι, Opt. φαγὼν, part. Ὦ σοφὲ δὴ πᾶν δεσπότην τοῦτον ζώμεν φαγόντα, Ariſt. Plut. 253. Μὴ βρῶσιν ἐφάγομεν ἐκ τῆς βασιλέως, 2 Sam. 19, 42. Τὰς σάρκας αὐτῆς φάγῃσθε, Apoc. 17, 16.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. ſing. præſ. ind. med.

Φαγέσαρκος, ὐ, ὁ ἡ ὐν, vorax, inexplebilis edo ſeu comedo, Poll. A φάγ-ος.

Φάγημα, ατος, τὸ, id, quod comeditur, eſculentum. Ab φάγω.

Φαγήσια, ίων, τὰ, feſtum quoddam, in quo cibo ad ſatietatem ultro ſe exhilarabantur. Alias & φαγησία, ας, ἡ, ſcil. ἑορτὴ. A φάγησις.

Φαγησιπόσια, ίων, τὰ, idem; dicitur & φαγησιποσία, ας, ἡ, ſcil. ἑορτὴ. Ex φάγησις, & πόσις, *potio*.

Φάγησις, εως, ἡ, comeſtio, vorſatio.

Φάγιλος, ου, ὁ, phagilus, agnus cum eſuliſ eſſe incipit.

Φάγ-ος, ου, ὁ, vorax, edax, comedo.

Φάγρ-ος,

Φάρ⊕, ατος, ὁ, Phil. φάρος ἡχθύος, *piscis dentatus, barbatus, pectinis, dentex.* Cretensium lingua, ὁ ἀνὴρ, i. e. *vir.* A φατνόω.

ΦΑΡΑΩ, inus. Vid. φαρόω.

Φάρωντι, 3. pl. præf. conj. act. *Dor.* pro φάρωσι.

Φάσ, *lucebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφασε, a φάω.

Φαῦσιν, σντ⊕, ὁ, lucidus, *stellæ epith.* (2) stella Jovis. A φάω, *luceo.*

Φαυσίς, ὁ, ὶν, splendidus, lucidus, fulgidus, nitens. A φαείνω.

Φαύσσω, splendeo, luceo, fulgeo. Ἀμφὶ δὲ φαῦσεν εἰδομένην, Odyss. 18, 342. A φάω.

Φαυσῶδης, ες, ὁν, lucidus. Ab eod.

Φαυσίμβροτ⊕, ος, ὁ ἡ ὁ, lucem hominibus adferens, lucens homin bus. Ἠφόων φαεσίμβροτ⊕, ἀώς, Hom. Il. 24, 785. Ex φάος, & βροτὸς, *mortalis.*

Φαυσφόρ⊕, ος, ὁ ἡ ὁ, lucifer, lucem adferens. Ex φαῦ⊕, & φέρω.

Φάζω, interficio; ut hinc sit σιφαγμβρ⊕, occisus. Ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν Ϛοῖς αὐ σιφαγμαι κακὸς, Soph. Oed. Col. 1537. Significat etiam decretorius, ut Μοῖραν ἀπυλέσαντι σιφαγμβῆσι, Il. 14, 127. A φάω.

Φάθι, *dic*, 2. sing. præt. imper. act. verbi φημί.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, illustris.

Φαιδιμ⊕, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. A

ΦΑΙΔΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, nitidus, splendidus; (2) hilaris, lætus, fastus, Gl. Vet. lucu lentus. Φαιδροτέρα γνάθος, *Aret.* Hinc

Φαιδρότης, ητ⊕, ἡ, hilaritas, alacritas, Gl. Vet. festivitas; (2) splendor.

Φαιδρόω, ῶ, exhilaro, alacrem reddo.

Φαιδρωθῆναι, præf. infin. pass. v. φαιδρώω.

Φαιδρωτὴς, οῦ, ὁ, ædituus; (2) lotor, mundator. A φαιδρώω. Hinc

Φαιδρωτρια, ας, ἡ, lotrix, mundatrix.

Φαιδρώω, hilaro, exhilaro; (2) splendidum, nitidum, aut tersum reddo, expurgo; (3) orno; (4) ungo, ap. Ios. Ὅτι φαιδρυνόμενοι χρόα σφετέρην Ἀτύρῳ Μοῦσαν [illegible] A φαιδρός.

Φαίδρυσμα, τὸ, quicquid nitidum ornatumve facit. *Ern.*

Φαιδρωπὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁ, qui hilari est vultu. Ex φαιδρὸς, & ὤψ.

Φαιδρῶς, nitide, splendide, laute, hilariter.

Φαίθω, *dixerim*, a 2. opt. act. v. φημί.

ΦΑΙΚΑΣΙΟΝ, ου, τὸ, calceamenti genus atticum, dictum κοίπους. Clem Al.

Φαῖμεν, 1. pl. a. 2. opt. act. v. φημί.

Φαινίμβρ, præf. inf. act. *Ion.* pro φαίνειν.

Φαινίσκετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφαίνετο, a φαίνομαι.

Φαινίνδα, ης, ἡ, genus ludendi pila. A φαίνω.

Φαινὶς, ὶδος, ἡ, anemone, ap. Laced.

Φαίνουσαι, nom. pl. fem. præf. part. act. *Dor.* pro φαίνουσαι, a φαίνω.

Φαίνοιτο, 3. sing. præf. opt. med.

Φαινόλης, ου, ὁ, Gl. Vet. φαινόλης, τὸ φιλόνιον, penula. Al. Gl. V. φαινόλη, lacerna, penula.

Φαινοληθήκη, ης, ἡ, penularium, Gl. Vet. ubi penulæ reponuntur. Ex φαινόλη, & θήκη.

Φαινομήλω, acc. sing. præf. part. med.

Φαινομήναι, dat. f. *Parægog.* syllabæ φι.

Φαινομηρὶς, ὅδ⊕, vel φαινόμηρις, ιδ⊕, a quæ femora ostendit, ut Lacænis, Plut. Ex φαίνω, & μηρὸς, *femur.*

Φαίνω, f. φανῶ, in lucem edo, Gl. V. ostendo; (2) defero; *unde* εἰσφαίνυσις, quadruplatores; (3) luceo, appareo; quod proprie est φάινομαι, *Pass.* φαίνομαι, appareo, Gl. Vet. φαίνεται, panditur, videtur, ostenditur, apparet, Phil. φαινόμεθα, dignoscimur, Phil ἐφάνη, apparuit, a. 2. pass. Τὸ φῶς ἐν τῇ Ϛοιτίᾳ φαίνει, Joan. 1, 5. Ἄρηξον, ἴλθι, ἡ Ϛκιὰ φάνηθί μοι, Eur. Her. fur. 496. Σὲ μὴν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινα φαίνεσθαι, Dem. Phil. 4. A φά⊕, *lux.*

Φαιὸς, ὰ, ὸν, fuscus, subniger, qui medio est inter candidum & nigrum colore, Gl. Vet. aquilus, pullus, fuscus. Ab eod. Hinc

Φαιώδης, ὴς, ὲς, idem.

Φαεσίος, ὴ, ὸν, seu φαῖσ⊕, ὴ, ὼ, luminosus, lucens. Ab eod.

Φαιοχίτων, ὼνος ὁ ἡ ὁ, pullatus, nigra veste indutus.

Φάκελλ⊕, & φάκελ⊕, ου, ὁ, fascis aut fasciculus. A Ϛρέφελ⊕.

ΦΑΚΗ⊕, vel φακὴ, ῆς, ἡ, lens, lenticula, lens cocta, ipsum ex lente pulmentum. *Angl.* Lentils. Hinc

Φακιν⊕, ίνη, ινον, qui ex lente est.

ΦΑΚΙΟΛΟΣ, ου, ὁ, fascis, fasciculus.

Φάκιον, ου, τὸ, lenticulæ decoctum aut eremor, Suic. Dim. a φακή.

Φακοειδὴς, ὲ⊕, ὁ ἡ ὁ, lenticulæ fimilis, Gl. Vet. lenticularis. Ex φακὸς, & εἶδ⊕.

Φακοπτισάνη, ης, ἡ, edulium ex lente & ptisana. Ex φακὸς, & πτισάνη.

Φακὸς, οῦ, ὁ, lens cruda, ut volunt Gramm. sed promiscue cum φακὴ dicitur; (2) lenticula, i. e. vas lenticulatum, aut lenticulæ forma, quo aqua calente aut oleo pleno fotus adhibebantur; (3) vas, in quo mortuorum cineres conduntur; (4) faciei lenticula, lentigo, verruca, facies verrucosa; (5) nigra quædam oculi macula, Gl. Vet. lens, lentigo; φακὸς σφισάτω, *faciem* nævus, Ph. A φακή.

Φάκο⊕ης, lentiginosus, sparso ore, Ph. Ex φακὸς, & ὄψις, *vultus.*

Φακώδης, ὲ⊕, ὁ ἡ ὁ, lenticolor, qui lentis colorem refert. A φακὸς.

Φακωτὸς, ὴ, ὸν, lenticulatus, in modum lentis conformatus. Ab eod.

ΦΑΛΑ, ornamentum galeæ, Suid.

Φαλαγ⊕ίαρχης, ου, ὁ, præfectus phalangis. Ex φάλαγξ, & ἀρχὴ. Hinc

Φαλαγ⊕ιαρχία, ας, ἡ, imperium quod habet is, qui phalangi præest.

Φαλαγ⊕ὸν, *Adv.* per phalanges; (2) turmatim. A φάλαγξ.

Φαλαγ⊕ιόδηκ⊕, ος, ὁ ἡ ὁ, morsus a phalangio, animali genere. Ex φαλάγ⊕ιον, & δάκνω.

Φαλάγ⊕ιον, ου, τὸ, genus, a crurum longioribus internodiis dictum; (2) herba quædam. A φάλαγξ.

Φαλαγ⊕ίτης, ου, ὁ, miles legionarius; (2) herba quædam. Ab eod.

Φαλαγ⊕ιτικὸς, ὴ, ὸν, ad phalangem pertinens, e phalange sumptus, &c.

Φαλαγ⊕ομαχία, phalange, peditatu pugno. A

Φαλαγ⊕ομάχης, ου, ὁ, phalangibus pugnans. Ex φάλαγξ, & μάχομαι.

Φαλαγ⊕όω, ῶ, efferor, in ferinam naturam vertor, irritor. A φάλαγξ. Hinc

Φαλάγ⊕ωμα, ατ⊕, τὸ, pompa quædam in Bacchanalibus.

Φαλάγ⊕ωσις, εως, ἡ, oculi adfectio, quum cilium introspectat, ita ut pili oculum compungant. Ab eod.

Φάλαγξ, αγγ⊕, ἡ, *proprie* quædam acies Macedonum, ut legio Rom.; (2) peditatus; unde legio, acies, cohors, Ph. internodium, Gl. Vet. tarantula, Gl. Vet. araneus; φάλαγγες etiam ligna, quibus naves fulciuntur.

ΦΑΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, cicindela, lampyris, quæ noctu lucernis advolat, Nic. Th. 760. (2) balæna, Aristoph. Vesp. 35.

Φαλάκρα, ας, ἡ, calvities, calvitium, calvaria, calvarium, Gl. V.

Φαλάκρωμα, calveo, Gl. V. A præc.

Φαλακρωδὴς, ὲς, qui calvus esse videtur. Ab ἔδος.

ΦΑΛΑΚΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, calvus. Hinc

Φαλακρότης, ητ⊕, ἡ, calvitium, calvities.

Φαλακρόω, calvum reddo; calvo, Gl. Vet. φαλακρᾶν, calvescere, Gl. V. Hinc

Φαλάκρωμα, ατ⊕, τὸ, calvitium.

Φαλάκρωσις, εως, ἡ, idem, *Aret.*

Φαλαρίζω, ω, ὁ, calvus. Φαλαρόθ⊕, calvus. Ex φαλὸς, & ὀθ⊕, *fur.*

Φάλαρα, ων, τὰ, phalerm, ornamenta equorum aut equitum; (2) loca. A φαλὸς.

Φαλαρὶς, ὶδ⊕, ἡ, phalaris, avis quædam marina seu palustris. Ab eod.

Φαλαρισμὸς, ὁ, crudelitas. A Phalaride.

Φαλαρόομαι, ῶ, albesco spuma; unde φαλαρίσαντα pro φαλαρώσαντα, Il. 13, 799. A

Φαλαρὸς, ρὰ, ρὸν, albus, *spumeus*; (2) *subst.* ferrum galeæ. A φαλὸς.

Φάλης, ητ⊕, ὁ, idem quod φαλὸς, fr. & φαλᾶς.

Φαλιόπους, οδ⊕, ὁ ἡ ὁ, albos pedes habens.

Φάλι⊕, ία, ιον, albus, splendidus. A φαλὸς.

Φαλλαγωγία, ας, τὰ, festum Priapo celebrari solitum. Ex φαλλὸς, & ἄγω.

Φαλληφόρια, ίων, τὰ, idem. A φαλληφόρ⊕.

Φαλλικὸς, ὴ, ὸν, phallicus, ad phallos pertinens. A φαλλὸς.

Φαλλοβάτης, ου, ὁ, Priapi confessor. Ex φαλλὸς, & βαίνω.

ΦΑΛΛΟΣ, οῦ, ὁ, penis ligneus vel coriaceus; vel lignum oblongum, in summo habens penem ligneum aut coriaceum.

Φαλλοφορία, phallum gesto. A

Φαλλοφόρ⊕, ου, ὁ, qui in sacris Priapi phallum vel veretrum gestat. Ex φαλλὸς, & φέρω.

ΦΑΛΟΣ, splendidus; (2) albus.

ΦΑΛΟΣ, ου, ὁ, conus galeæ.

Φάμαν, acc. sing. *Dor.* pro φήμην.

Φαμὲν, 1. pl. præf. ind. act. verbi φημί.

Φάμενος, nom. plur. a. 2. part. med.

Φαμὶ, *Dor.* pro φημὶ, *dico.*

Φὰν, *dicebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *Boeot.* pro ἔφασαν.

Φανὰὶ, ῶν, αἱ, f. φάναι, splendores, illuminationes. Μυσηρίων τε τῶν ὑποῤῥήτων Ἐξηγήσω Ὀρφέϊ, Eur. Rhes. 943. A φανὸς.

Φάναι, *dicere*, præf. inf. verbi φημί.

Φανάριον, τὸ, Dim. a φάνιον, *sed* non bonum verbum. *Ern.*

Φανεὶν, aor. 2. opt. pass. verbi φαίνομαι.

Φάνεν, *apparuerunt*, 3. plur. aor. 2. ind. pass. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐφάνησαν.

Φανηλογία, ἡ, eum quid palam dicitur.

Φανηρόμ⊕, ος, ὁ ἡ ὁ, qui palam edit, Arist. Ethic. l. 4. c. 3. Ex μέζ⊕.

Φανηροποιέω, *declaro*, Gl. Vet. Φανηροποιῆσαι, certiorare. Ex φανηρὸς, & ποιέω.

Φανηροποίησις, εως, ἡ, declaratio, manifestatio. A pr.

Φανηρὸς, ρὰ, ρὸν, manifestus, evidens, apertus, clarus, illustris, celebris. A φαίνω.

Φανηρόφιλ⊕, ος, ὁ ἡ ὁ, qui palam amat, Arist. Ethic. l. 4. c. 3.

Φανηρόω, ῶ, f. ώσω, manifestum facio, declaro, clarum efficio, manifesto, illustro, propalo. Gl. V. φανηρέμεν, claresco, patefio. Φανηρόσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν, 1 Cor. 4, 5. Φανέρωσον ἑαυτὸν τῷ κόσμῳ, Joann. 7, 4. Τότε ἡ ὑμῖς ζωὴ αὐτὴ φανηρωθήσεται ἐν δόξῃ, Col. 3, 4. A φανερὸς.

Φανερῶς, *Adv.* manifeste, evidenter, aperte, palam. Ab eod.

Φανήρωσει, 3. sing. f. 1. indic. act. verbi φανηρόω.

Φανήρωσις, εως, ἡ, manifestatio, patefactio, declaratio. A φανηρόω.

Φάνησκε, *ostendit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφανε, a φαίνω.

Φάνη, *apparuit*, 3. sing. aor. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἐφάνη, a φαίνομαι.

Φανῇ, *videatur*, 3. sing. aor. 2. conj. pass. *per Epenthes.* pro φανῇ.

Φανῆναι, aor. 2. infin. pass. *Dor.* pro φανῆναι.

Φανῆς, *apparueris*, 2. sing. aor. 2. conj. pass.

Φάνης, ητ⊕, ὁ, sol; (2) amor. A φαίνομαι, quod ille quotidie quasi novus exsistat, hic primus e chao apparuerit.

Φανησῇ, 2. sing. f. 2 ind. pass. v. φαίνω.

Φανησόμεθα, videri aliquid solo. Ab eod.

Φανήσω, 3. [illegible] aor. v. φαίνω.

Φανήτω, [illegible] pass.

Φανίδες, [illegible] Dim.

Φανίτης,

Φανόβιλος, ου, ὁ, laterna. Ab ἔπλομαι.
Φανὸς, ὁ, ὄν, lucidus, splendidus. A φαίνω.
Φανὸς, οῦ, ὁ, laterna, candela, Gl. V. Λαμπτὴρ, ὃν οἱ πολλοὶ φανὸν ὀνομάζουσι, Galen.
Φανόω, idem quod φαίνω. *Strab.*
Φαντάζω, fut. άσω, apparere facio, speciem præbeo, oſtendo; (2) Φαντάζομαι, imaginem ſeu ſpeciem mente concipio, imaginor, contemplor; (3) accuſor; (4) oſtento me, tanquam mirandum quoddam ſpectaculum in omnium oculos incurro. Σὺ δ' μόνα ζπέρματα φαντάζῃ τὰ εἰς γλῶ, ἢ μάτραν καταξαλλόμενα, M. Anton. 4, 22. Μή τις πολιτῶν σε τρίζα φαντάζοῖ, appareat, Eur. Ph. 93. Μή δ' φαντάζε δόμων ἔξω τῶνδε, id. Andr. 875. Φαντασθῆναι οἷα τὴν φύσιν βίᾳ, M. Anton. 1, 14. Ab eod Hinc
Φαντασία, ας, ἡ, viſio, vana viſio, imago, vanitas, Ph. ſpecies; *it.* quod ad ſpeciem modo fit.
Φαντασιαστικὸς, ἡ, όν, ad viſiones concipiendas aptus. Ab eod.
Φαντασιοδοκησίς, εως, ὁ, genus hæretici, qui Chriſtum non verum hominem fuiſſe, ſed tantum ſpeciem corporis habuiſſe dicit. A δοκέω.
Φαντασιοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, imaginationibus indulgeo, uſque me inaniter vexo. Μὴ ἴδοι ἐς λίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ ζε, ἢ φαντασιοσκοπῶν ὦ ποῖς ἐικέταις ζε, Sapient. Sirach. 4, 30. Ex φαντασία, & κόπτω.
Φαντασιοπληθὴς, cum ſtupore hominum, homines ſpecie quadam obſtupefaciendo. A πλήσσω.
Φαντασιόω, ῶ, fut. ώσω, imaginibus ludo, inani ſpecie decipio. A φαντασία.
Φάντασμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectrum, Ph. viſio vana, larva, oſtentum, prodigium. Φαντάσματα γὰρ ἀλλ' ὐκ ὄντα ποιοῦσι, Plato de Republ. lib. 10. A φαντάζω. Hinc
Φαντασμάτιον, ου, τὸ, parvum viſum, Dim.
Φαντασικὸς, ἡ, όν, qui facile viſiones & imaginationes concipit. Ab eod.
Φαντασικῶς, *Adv.* concipiendo viſiones.
Φαντασὸς, ἡ, όν, efficiens aut concipiens viſiones. Ab eod.
Φαντὶ 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro φασὶ, a φημί.
Φανῶσι, 3. pl. aor. 2. conjunct. paſſ. verbi φαίνομαι.
Φὰς, dixiſti, 2. ſing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφασο, a φημί.
Φαὸς, ὁ, ἡ, ὄν, ſplendidum (v. c. aureum) arcum habens. A βιός.
Φάος, εος, τὸ, lumen, lux, dies, ſolis ortus, diluculum; (2) oculus; φάη, oculi; (3) vita, ſalus; (4) victoria, gaudium. Φάεα μυτάλλεια, Ζῆνι ἴσα τετραβῆ εἴσῃ, Callim. Hymn. in Dian. 53. Lumina unocula, clypeo æqualia quadruplici. A φάω.
Φαράγγιον, ου, τὸ, parva convallis, Dim. a φάραγξ.
Φαραγωδὴς, ες, ὁ, ἡ, abruptus, præruptus. Ab eod.
Φάραγξ, αγγος, ἡ, vallis, convallis, Ph. vorago, Gl. V. hiatus.
Φαραὼ, οῦς, Pharao. Nomen Hebr. ἀλλοτ. *Vindex*
Φάρεσι, dat. plur. *Ion.* & *Poët.* pro φάρεσι, & φάρεϊ, *palla.*
Φαρὶς, ὁ, Phares. Nomen Hebr. ἀλλοτ. *Ruptura.*
Φαρέτρα, ας, ἡ, pharetra, theca ſagittarum, *Ion.* φαρήτρη.
Φαρετριὰν, ῶνος, ὁ, idem.
Φαρέτριον, ου, τὸ, parva pharetra. Dim.
Φαρετροφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὄν, pharetram geſtans. Ex φαρέτρα, & φέρω.
Φάρικον, ου, τὸ, genus veneni.
Φάριον, ου, τὸ, laneum redimiculum. A φάρος.
Φαρισαῖος, ου, ὁ, Phariſæus. Vox Hebr. *Separatus.*
Φαρκάσω, ῶ, fut. σω, ſepio. A φάρξις.

Φαρκιδώδης, εος, ὁ, ἡ, rugoſus. Ab eod.
ΦΑΡΚΙΣ, ίδος, ὁ, ἡ, ruga.
Φαρμάσσω, inficio; item curo, V. Lex.
Φαρμακάω, ῶ, refertus ſum medicamentis; (2) indigeo medicamentis, expecto medicamenta. Ab eod.
Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium; (2) ipſe medicandi actio; (3) ipſa medicamenta. A φαρμακεύω.
Φαρμακεὺς, ἰως, ὁ, magus, veneficus. Ph. venenarius. A φάρμακον.
Φαρμακεύτης, ου, ὁ, idem. A φαρμακεύω.
Φαρμακευτικὸς, ἡ, όν, ad veneficia pertinens; (2) pertinens ad medicamenta. A
Φαρμακεύω, f. εύσω, veneficio aut veneno utor; (2) præſtigiis utor; φαρμακεύομαι, medicamento purgante utor. A φάρμακον.
Φαρμακικὸς, ἡ, όν, medicamentarius, Gl. V.
Φαρμάκιον, ου, τὸ, medicamentum. Ab eod.
Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, venefica. Ab eod.
Φαρμακίτης, ου, ὁ, *Epith.* vini Pramnii, a ſalubritate. *Euſt.*
Φαρμακώδεις, έσσα, έσσν, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) pigmentarius; (3) venenatus. Ab eod.
ΦΑΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, pharmacum, medicamentum, medicamen; (2) venenum, veneficium; (3) pigmentum, Ph.
Φαρμακοποιέω, medicamenta, venena facio.
Φαρμακοποιὸς, οῦ, τὸ, qui medicamenta conficit, pharmacopœus; (2) venenarius, Gl. Vet. Ex φάρμακον, & ποιέω.
Φαρμακοποσία, ας, ἡ, medicamenti potus ſeu hauſtus; (2) veneni potus ſeu hauſtus. Ex φάρμακον, & πόσις, *potio.*
Φαρμακοποτίω, ῶ, f. ήσω, medicamentum bibo ſeu ſorbeo. Ex φάρμακον, & πότης.
Φαρμακοπωλεῖον, ου, τὸ, ſum pharmacopola, vendo medicamenta. Ex φάρμακον, & πωλέω.
Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, medicamentorum & pigmentorum venditor, pharmacopola. Gl. V. aconitarius, pigmentarius.
Φαρμακὸς, οῦ, ὁ, veneficus, maleficus; Ph. magus, incantator. A φάρμακον.
Φαρμακοτρίβης, ου, ὁ, qui pharmaca terit & apparat; (2) qui pharmaca vendit. Ex φάρμακον, & τρίβω.
Φαρμακοτρίφ, ῶνος, ὁ, idem & ex liſd.
Φαρμακουργὸς, ὁ, ἡ, idem quod φαρμακοποιός. Ab ἔργον.
Φαρμακοφόρος, ον, ferax venenis, ſ. herbis venenatis. A φέρω.
Φαρμακόω, ῶ, f. ώσω, pharmaca ſeu medicamenta miſceo. A φάρμακον.
Φαρμακὼν, ῶνος, ὁ, veneficus, qui veneno inficit. A φαρμάσσω.
Φαρμακώνιτος, α, ον, idem.
Φαρμακώδης, εος, ὁ, ἡ, ες, medicamentarius, medicamenti vim habens, (2) venenatus, veneno tinctus. A φάρμακον.
Φαρμακὼν, ῶνος, ὁ, officina tinctorum.
Φαρμάκων, ωνος, ὁ, qui medicamentis ſeu venenis lædus eſt. Ab eod.
Φάρμαξις, εως, ἡ, tinctura, immerſio; (2) maleficium. Gl. V. veneficium. A
Φαρμάσσω, ſ. άξω, f. άξω, veneno adficio vel inficio, veneno noceo. Gl. Vet. veneno; (2) lenocinio adficio, adultero, fuco; (3) intingo, immergo. Ἀλλ' ἢ φαρμάξω, ἢ κακόν τι μῆχαρ φυτεύσεται ἄλλο, Ariſt. Θεσμ. 541. Φαρμάσσειν φίλτρον, Odyſſ. 9, 393.
ΦΑΡΟΣ, vel φάρος, εος, τὸ, palla, pallium, veſtis exterior, velum, velamen, tegmen.
ΦΑΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, turris maxima prope Alexandriam, navigantibus nocturno tempore lumen præbens; (2) quævis turris ejuſmodi.
Φάρσος, ους, τὸ, velamen, tegumentum, veſtis ſtragula, veſtimentum.
Φαρυγγόβρομον, τὸ, idem quod
ΦΑΡΥΓΞ, γγος, ὁ, ἡ, guttur, gula, faux, caput ſuperius, hagi.
Φάς, dicens, a. 2. part. act. v. φημί.

Φάσγανον, ου, τὸ, enſis, gladius; (2) herba, quædam. Φάσγανον ἐξύ. Nom. Il. 1, 190. A ξύω.
Φασγανουργὸς, οῦ, ὁ, faber ferrarius. Ab ἔργον.
Φάσε, *dixit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act, *Ion.* & *Dor.* pro ἔφησε, a φημί.
Φασεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro φήσεις.
ΦΑΣΗΛΟΣ, & φασήλος, it. φάσηλος, & φασίλος, ου, ὁ, phaſelus, Ph. leguminis oblongi genus; (2) navigium oblongum.
Φᾶδι, *dixiſſe*, a. 2. inf. med. verbi φημί.
Φασὶ, *inquiunt.* 3. plur. præſ. ind. act.
Φασιανὸς, ὁ, ὁ, ut φασιανὸς ὄρνις, phaſianus, *avis.* A φᾶσις, Phaſis, *fluvius.*
Φάσις, εως, ἡ, apparitio, viſum; (2) delatio, acculatio.
Φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum, ſententia, apophthegma, denunciatio, rumor, adfirmatio, propoſitio. A φαίνω, oſtendo, vel φάω, *dico.*
Φάσκε, *dictitabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφασκε.
Φάσκω, dico, dictito. G. V. aio. Οὐκῶν σὺ ταύτῃ —— Ἰόλλῳ ἔφασκες Εὐρύτε Σπορὰν ἄγειν; Soph. Trach. 426. Φάσκοντες ταῦτα ὅτως ἔχειν, Act. 24, 9. A φάω.
Φασκωλίον, τὸ, pera, mantica, capſa coriacea.
Φάσκωλος, ου, ὁ, veſtigerula.
Φάσμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectrum, oſtentum, portentum, prodigium; (2) quod ſpeciem alicujus rei habet, ut imago. A φαίνω.
Φάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro φήσομαι, a φημί.
ΦΑΣΣΑ, vel φάττα, ης, ἡ, palumbus, *avis.*
Φασσοφόνος, ου, ὁ, palumborum interfector, accipitris quoddam genus. Gl. Vet. palumbarius. Ἰρηκι ἐοικὼς Ὠκείᾳ φασσοφόνῳ, ὃς ἄκεις πετηνῶν. Hom. Il. 15, 238. Ex φάσσα, & φένω, *occido.*
Φασῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro φήσω, a verbo φημί.
Φατεῖος, α, ον, dicendus, nominandus. A
Φατὴς, οῦ, ὁ, locutuleius, loquax; (2) mendax. A φάω, *dico.*
Φατὶ, f. præſ. ind. *Dor.* pro φησὶ, a φημί.
Φατίζω, f. ίσω, ut ἔφην; (2) rumorem ſpargo. Οὕτω τ' θεὰς ζὴν παῖδ' ἄλοχον φατίσας. Eur. Iph. in Au. 134. A φάτις.
Φάτις, εως, ἡ, dictum, ſententia; (2) reſponſum vatis, oraculum; (3) nuncius, rumor, fama; (4) gloria. A φάω, *dico.*
ΦΑΤΝΗ, ης, ἡ, præſepe; (2) laquear, ſc. in præſepis formam excavatum. Sed φάτναι, vel φατνίαι, ῶν, αἱ, ſunt etiam loculamenta dentium. Hinc
Φατνόω, laquearibus tego. P. excavo (ξύω) ut fiat præſepe, lacus, lacunar. *Etym.*
Φατνώματα, ων, τὰ, lacunaria, laquearia; (2) navium foramina, per quæ in adnavigantes miſſilia emittuntur; φάτνωμα, manditulum, Ph. alveolus dentis.
Φατνωματικὸς, ἡ, όν, laqueatus.
Φατνωτὸς, ἡ, όν, idem & ab eod.
Φάτο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφατο, a φημί.
Φατὸς, ἡ, όν, dicendus, nominandus; (2) celebris. A φάω, *dico.*
Φατρία, ας, ἡ, curia, Ph. id. quod φρατρία.
Φατριακὸς, ἡ, όν, curialis. A pr.
Φάτσα, palumbus. Æol. pro φάσσα.
Φάτται, ων, τὰ, palumbi, Gl. V. A φάττα.
ΦΑΤΤΩ, frigo, Heſ.
Φαυλιπίφαυλος, ον, plane nullius pretii.
Φαυλίς, ας, ἡ, ut φαυλὶς ἐλαία, oliva ex oleaſtro cæſo & inſplantato proveniens. Φαυλότεροι φαυλίων μέν. Proverb. apud Athen. lib. 3. p. 82. A φαῦλος.
Φαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, flocci facio, pro nihilo duco, contemno. Τῶν διαιτάν μὲ φαυλίζεις, Xen. Ab eod
Φαυλισμὸς, οῦ, ὁ, contemptio, deſpectus, irriſio. A φαυλίζω. Unde
Φαυλίστρια, ας, ἡ, contemptrix, ſubſannatrix.
Φαυλόστις, ον, improbos mores habens.
Φαυλοφήμιος, contumelioſe, maledice. A φαυλοφήμων, maledicus.

Φ Α Υ Λ Ο Σ, η, ον, pravus, malus, malignus, Gl. Vet. (2) facilis, vilis, levis. Hinc
Φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas, improbitas.
Φαυλουργός, ὁ ἡ ὁ, qui nihil egregie facit. *Epith.* artificis vilis. *Anonym.*
Φαύλως, *Adv.* male; (2) facile, leviter, leniter, moderate. Ab eod.
Φαύρεσσιν, *pro* φαύλοις.
Φαυσίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, mortalibus lucem adferens; Pind. Olymp. 7. Ex φαῦσις, & βροτός.
Φαῦσις, ιος, ἡ, lux, splendor. A φάω.
Φαύσκω, luceo. A
Φαύω, f. αύσω, idem. A φάω.
Φ Α Ψ, αβός, ἡ, palumbes, *avis.*
Φ Α Ω, inus. luceo, splendeo, fulgeo, mico; (2) interficio; (3) dico. Φάε ἡ χρυσόθρονος ἠώς, Odyss. 14, 502. Περὶ στεγῇ ἡ τῷ Θερσίτῃ ξυρῷ φάλαινα, Lyc. 841.
Φ Ε Β Ο Μ Α Ι, fugio; (2) timeo, metuo. Ἀλλὰ μὴ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φίζοντο, Il. 11, 121. Ἐπεὶ μὴ αὖτε φιζώμεθα Τυδέος υἱόν, ib. 5, 232.
Φιζώμεθα, *fugiamus*, 1. pl. præf. conj. med.
Φιγγίτης, ου, ὁ, phengites, lapis specularis; (2) laterna. A
Φ Ε Γ Γ Ο Σ, ους, τὸ, splendor, lux, lumen, jubar seu lumen solis, dies.
Φ Ε Γ Γ Ω, splendorem præbeo, illumino; luceo. A φίγγος.
Φιγγώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, splendore, seu luce abundans, luminosus. Ab eod.
Φειδαλφιτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui farinæ parcit; (2) parcus, tenax. Ex φείδομαι, & ἄλφιτον.
Φειδαλφίτως, *Adv.* parce, tenaciter.
Φείδει, 2. sing. præf. imper. med. *Ion.* pro φείδε, a φείδομαι.
Φείδεσθε, *parcatis*, 2. pl. præf. ejusd.
Φειδίτιον, φειδίτειον, & φιδίτιον, ου, τὸ, pl. φειδίτια, sodalitas quædam apud Spartanos simul epulari solitorum, sed cum parsimonia & valde frugaliter; Plut. in Lycurg. cap. 12. A
Φ Ε Ἰ Δ Ο Μ Α Ι, f. φείσομαι, parco, remitto pœnam, [illegible], (2) parco, parce utor, sum parcus, abstineo, tempero. Διὰ ταῦτα ὑμῶν ἐγὼ φείσομαι, εἴπερ ἰσχυρὰς γνώσεσθαι, Dem. Phil. 4. Εἶτ' ἐγὼ ζῶ φείσομαι; Arist. Ach. 316. Φεισόμεσθά γ' τί τῶνδε μᾶλλον ἢ μιᾶς, ἢ λύκναν; id. Av. 374. Ἔφεισατο δράξασθαι, Callim. Epigram. Hinc
Φειδωμένως, *Adv.* parce, cum parsimonia.
Φειδώς, οῦς, ἡ, parcus, tenuis. Ab eod.
Φειδώ, οῦς, ἡ, parsimonia. A φείδομαι.
Φειδωδός, idem quod φειδαλός. *Erm.*
Φειδωλή, ῆς, ἡ, parsimonia; Hom. Il. 22, 244. A φειδώ.
Φειδωλία, ας, ἡ, parsimonia, tenacitas, illiberalitas. A
Φειδωλός, ἡ, όν, & φειδαλός, ῶ, ὁ ἡ ὁ, parcus, tenax, abstinens, Gl. Vet. φειδωλότατος, perparcus, parcissimus, tenacissimus, Gl. V. A φείδομαι.
Φειδωλῶς, *Adv.* parce. A φειδαλός.
Φείσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi φείδομαι.
Φεισμονὴ, ῆς, ἡ, parsimonia; (2) adfectus, quo adducimur ad parcendum, misericordia. A φείδομαι.
Φέκλη, ης, ἡ, fæcula. Vox Lat.
Φ Ε Λ Γ Τ' Ν Ω, nugor, desipio, Hes.
Φιλάθω, fluito more suberis. A φίλος.
Φ Ε Λ Α Ε Τ' Σ, ίας, ὁ, cucus petrosus Athenis; (2) salebrosus, lapidosus quivis.
Φελλίτης, ου, ὁ, lapis in modum suberis.
Φίλλινος, η, ον, suberinus. A φελλός.
Φελλόδρυς, υος, ἡ, arbor nomen habens ex suberis & quercus appellatione. Ex φελλός, & δρῦς, *quercus.*
Φ Ε Λ Λ Α Ο Σ, ου, ὁ, suber; cortex.
Φενακία, ας, ἡ, fraus. A φένακξ. Unde
Φενάκη, ης, ἡ, coma addititia, galericulum.
Φενακίζω, f. ίσω, decipio, fallo, illudo, subimus. Τοῦδ' ἐγὼ φενακίσω; Ὁ δὲ δυσχερὲς φέρει, Arist. Ach. 90. Ἀεὶ γάρ ἐστι φενακίζειν ἐκεῖνος, Dem. Phil. 1. Οἱ ὧν ἐφενακίκασιν αὐτόν; Arist. Ran. 1038.
Φενακισμός, οῦ, ὁ, deceptio, imposura, illusio, ludificatio. A pr.
Φενακιστὴς, οῦ, ὁ, impostor, Ab eod. Hinc
Φενακιστικὸς, ἡ, όν, fraudulentus.
Φενακιστικῶς, fraudulenter, fallaciter.
Φ Ε Ν Α Ξ, ακος, ὁ, impostor, derisor.
Φενίκιον, ου, ὁ, penula; idem quod φαινόλης.
Φ Ε Ν Ω, p. m. φίφονα, occido, interficio, inus.
Φέραπτις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, clypeum ferens, clypeatus; (2) bellicosus. Ex φέρω, & ἀσπίς.
Φερβίμβω, præs. inf. act. *Ion.* pro φέρβειν.
Φέρβεσθε, *alere*, præs. infinit. med.
Φ Ε Ρ Β Ω, pasco, alo, nutrio. Ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει, Pind. Ol. 134. Καί μ' ἔφερβε Ζὸς δόμοις, σίνηται μὴ, χρηδὲ ἡ γεραιὸν φίλοις, Eur. Or. 863. Ἰξὼ ἡ καλάμοισιν ἀπ' ἠέρος αὐγὰς ἐφέρβει Εὐμήλου, Epigr. Παρίξω δαῖδ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην κλεινοτάταν Σοφίαν, Eur. Med. 827. Τάδε φέρβεται ἐν Ζηνὸς ὄλκῳ, *Hom. Hymn. in Terr.* 4.
Φέρε, age, agedum, agelis. A φέρω.
Φερέζυγος, ος, ὁ ἡ ὁ, par & idoneus seu sufficiens alicui rei, ut fidejussor locuples vadimonio, sponsor fide dignus. Τοιῶδε τὶς φερέζυγος. Plut. in Thesco. cap. 1. ex Æschyl. Sept. ad Theb. 455. Ex φέρω, & ζυγόν, *sponsio.*
Φερίδειπνος, ος, ὁ ἡ ὁ, prandium adferens. Ἀνδρείας βασιλῆι χέαν φερίδειπνον ἰωήν; Nonn. P. 6, 8. Ex φέρω, & δεῖπνον.
Φερίζωος, ος, ὁ ἡ ὁ, vitam adferens. Ex ζωή.
Φερίκακος, ος, ὁ ἡ ὁ, laborum tolerans & patiens. Ex φέρω, & κακόν.
Φερίκαρπος, ος, ὁ ἡ ὁ, fructum ferens, R. ex Plut. Ex φέρω, & καρπός.
Φερίμβω, præt. inf. act. *Ion.* pro φέρειν.
Φερίοικος, & φέροικος, ος, ὁ ἡ ὁ, ferens domum; (2) *Subst.* testudo, q. d. domiporta cochlea. Ex φέρω, & οἶκος.
Φερίπολις, & Φερέπολις, ις, ὁ ἡ ὁ, urbem ferens, i. e. sustinens: sustentans; (2) qui urbem cepit. Ex φέρω, & πόλις, vel πτολίς.
Φερπονία, ας, ἡ, laborum tolerantia. A
Φερίπονος, ος, ὁ ἡ ὁ, laborum tolerans vel patiens. Ex φέρω, & πόνος.
Φερίοβιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ferens vitam; (2) ferens, quod ad vitam degendam necessarium est. Ὅτλητὴρ ἀνθρώποις φερίοβιος υἱὸς ἀκάνθη, Nonn. P. 5, 27. Ex φέρω, & βίος.
Φέρεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφερον, a φέρω.
Φερεσαγκὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, scutifer, scutum ferens; (2) bellicosus. Ex φέρω, & ζάγος.
Φερεσταφύλος, ον, uvas ferens. A σταφυλή.
Φέρετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. φέρω.
Φερετρεύω, circumfero in pompa, transveho in pompa. A φερετρον.
Φερετρίος, ος, ὁ, feretrius. Epith. Jovis.
Φέρετρον, ου, τὸ, feretrum, capulum; (2) lectica. Κείμενος ἐν φερέτρῳ. Hom. Il. 18, 236. A φέρω.
Φέρτερος, ου, ὁ, optimus. *Superl.* a φέρω.
Φέρμα, τὸ, proventus. A φέρω, vel φέρβω.
Φερνὴ, ῆς, ἡ, dos, quam sponta adfert & dat marito. Ab eod.
Φερνίζω, f. ίσω, doto. Φερνῇ φερνίσαι αὐτὸν αὐτῷ γυναῖκα, Exod. 22, 16. A φερνή.
Φερνίον, τὸ, (al. male φέρτερον, *it.* φερνεῖον) sporta, sportula, in qua pisces feruntur.
Φεροζωος, ος, ὁ ἡ ὁ, vitam ferens; Nonn. P. 5, 25. Ex φέρω, & ζωή.
Φέρσασα, nom. pl. part. præt. act. f. g. *Dor.* pro φέρσασαι, a φέρω.
Φερολίσιος, ος, felicitatem adferens. Ab ὄλβος.
Φερόμεθον, 1. pl. præs. sing. pass. *Æol.* pro φερόμεθα.
Φερόμεσθα, Pers. ead. sed *Dor.* formata.
Φερομένη, *Pass.* ferur, rur, & abripior; (2) manibus, sermonibus hominum vertor; (3) studio alicujus rei teneri; (4) εὖ φέρεσθαι rem bene gerere; *it.* res, quæ bene succedit. opp. κακῶς φ.· πλοῖον φερόμενον cum in vadum ex re aliqua. Παρά τινι, in gratia, auctoritate, majori esse apud aliquem: *cum gen.* excellere, præstare; (5) *in med.* sentire, censere, int. γράμμ.
Φέροντε, nom. dual. part. præs.
Φέροντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro φέρουσι.
Φερσεφόνη, ης, ἡ, Proserpina.
Φέρτατος, άτη, ατον, validissimus, robustissimus, præstantissimus, utilissimus. A φέρω.
Φέρτε, *ferte*, 2. plur. præs. imper. act. *per Syncop.* pro φέρατε, a φέρω.
Φέρτερος, ίρα, ερον, validior, robustior, potentior, præstantior, melior, utilior. *Comparat.* Ab eod.
Φέρω, fero, tolero, porto; (2) valeo, profuturn ad aliquid; (3) auferre, v. g. præmium, accipere; (4) pendere, solvere; (5) adfero, paro; (6) aufero, rapio; (7) φέρειν, sua sponte, libenter. Additur & verbis vehementiorem motum, vim, studium significantibus, interdum redundat. Φέρε, age, οἴσω, feram, Gl. V. f. 1. οἴσειν, esse laturus, Ph. Inf. f. 1. ἤνεγκα, tuli, attuli, Gl. V. ἤνεγκον, tulit, attulit, Phil. a 1. & 2. ἐνεγκών, qui tulit, part. a. 2. ἐνεγκοῦσα, patria, Gl. V. part. fœm. a. 2. ἐνεγκα, p. Φέρειν ὀργάς, concitare, Plut. εὐδοξίαν τινί, Arist βαρίας τι, Xen. χαλεπῶς, Dem τὰς ἀρχὰς, eligere, id. ψῆφον κατά τινος, id. χάριν τινί, conferre, Hom. Τὸ μὴ σωθῆναι φῶ τὸν αἰσχύνην φέρει, Soph. 66. Οὐδὲ γ' ἐς θυμὸν φέρω, non venit in mentem, id. El. 1362. Ἐξω φέρεσθαι τῆδε καιρῶν, aberrare, Isocr. Εὖ, καλῶς, κακῶς φέρεσθαι ἐν πράγματι, succedere, & v. v. Thuc.
Φερωνυμέομαι, nomen & omen habeo. A
Φερώνυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, q. d. ferens nomen suum, i. e. veritatem nominis sui, cui vere convenit nomen, quod habet; (2) qui alterius nomen fert. Ex φέρω, & ὄνομα.
Φερωνύμως, *Adv.* nomine rei vere respondente, nomine rei congruo.
Φ Ε Υ͂, heu, va, ha! Ph.
Φεύγον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφευγον, a φεύγω.
Φεύγωσι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro φεύγουσι.
Φεύγοντων, *fugientium*, gen. pl. part. præs. act.
Φεύγουσαι, nom. pl. part. præs. act. f. g.
Φεύγρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui aquam fugit. Ex φεύγω, & ὕδωρ.
Φ Ε Υ̓́ Γ Ω, f. φεύξομαι, fugio, fugam capio; (2) effugio, evado, (3) refugio, vito, declino, averior; (4) exsulo, vento solum; (5) fugo, in fugam do. Ἡ τόξου τὰ ἰόεντα, fugit, Strabo, lib. 16. (6) reus fio, accusor, sed de exule dicitur, φεύγων & φεύγειν. Je reo tantum φεύγων; (6) defero aliquem. *Erm.* Φεύγειν γραφὴν ὕβρεως, accusari, Æschin. διαιτήριον, declinare, Plut. τὰς ἐλπίδα, rejicere, Plut. τὰς πατρίδα, exulare, id. δίκην παρὰ τὴν κρίσιν, detrectare, Dem. κοινωνίαν τινί, vitare, Plato. Τὰς ἀξίνας ἡ τῶν ἐμῶν ὁμιλίας ἐφεύγον, Arist. Plut. 775. Πίνητα φεύγει πᾶς τις ἐκπόδων φιλῶν, Eur. Med. 561. Ἐγὼ δ' ἐμαυτῶν τὰνῦν φεύξομαι χθόνα, ibid. 604. Φεύξει γραφὰς ἑκατοντάλαντος πέντ' ἔτη, accusa eris, Arist. Eq. 440. Δεκεῖν' ἂν ἡ νῦν φυγεῖν, Soph. Phil. 1036.
Φεύξω, f. ξα, clamo φεῦ. A φεῦ.
Φευκτέος, ἑα, έον, fugiendus. A φεύγω.
Φευκτικός, ἡ, όν, fugax. A φευκτός.
Φευκτὸς, ἡ, όν, qui effugi seu vitari potest, vitabilis, evitabilis; (2) fugiendus, vitandus, detestabilis. A φεύγω.
Φεύξη, 2. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φεύξῃ, a φεύγω.
Φεύξιμος, ος, ον, fugax.
Φεύξιμος, ος, ον, delector, capio jucundum est; (2) ...lo suavitatem. Φιλη... qui

qui effugi seu vitari potest; (3) ad quem confugitur, ad quem confugere licet. A

Φυ̃ξις, εως, ἡ, fuga. A φεύγω

Φυξέομαι, f. 1. indic. med. verbi φεύγω.

Φ Υ Τ Α Λ Ο Σ, ε, ὁ, scintilla, vel scintilla parva. Hinc

Φυτιλόω, ῶ, in scintillas converto, comburo.

Φυτίλυξ, γος, ὁ, ἡ, scintilla; Arist. L. 106.

Φ Υ Ω Σ, ω, ὁ, pheos, *planta*.

Φῆ, 3. f. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφη, a φημὶ.

Φῇ, *dixerit*, 3. sing. a. 2. conjunct. act.

Φῆν, *dicat, dixerit*, 3. f. a 2. conj. act. pro φῇ.

Φηγινος, ἐα, εον, *contr.* φηγινῆς, ῆ, οῦν, idem quod

Φήγινος, ίνη, ινον, faginus, fagineus. A

Φ Η Γ Ο Σ, ου, ὁ, ἡ, fagus; æsculus, Gl. Vet. *Item* faginus. Φηγῷ τῷ τὸ καρίνῳ, Call. in Dian. 239. Hinc

Φηγών, ῶνος, ὁ, æsculetum, Gl. V.

Φηλέω, impono, decipio, A φῆλος.

Φήλυξ, ηκος, ὁ, impostor; (2) grossus sive ficus nondum matura, etsi maturitatis speciem præ se ferat. Ab eod.

Φηλήτης, ου, ὁ, impostor, deceptor. A φηλέω.

Φηλήτησι, dat. plr. *Ion.* pro φηλήταις, a pr.

Φ Η Λ Ο Σ, ου, ὁ, impostor, fallax.

Φηλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod φηλέω. Λάζεσι καὶ κλαυθμοῖσι φηλώσας κρόμυον, Lyc. 785, Menand. 11.

Φήμη, ης, ἡ, fama, rumor, celebritas, opinio & existimatio concepta de aliquo; (2) omen, prædictio. A

Φημὶ, fut. ήσω, aio, dico, adfirmo. Φήσομεν κρὸς τὸς γρατηῖς, Arist. Av. 403. A φάω, *dico*.

Φημίζω, fut. ίσω, *Dor.* ίξω, dico, divulgo. Ἥν τινα (φήμιν) πολλοὶ Λαοὶ φημίζουσι, Hesiod. Ἔργ. 762. Στιλάς οἱ' ἐκείνη Ζεὺς φερέπονος τύχης φημίσσησι, Lyc. 1082. Τῶνδ' μὲν ἡ κρεῖ ἐφημίξαντο μίτωσον, Dionys. Πβ, 90. A

Φῆμις, ιος, ἡ, sermo, verbum, rumor, fama; (2) omen. A φημί.

Φημισμὸς, ῦ, ὁ, fama, rumor. A φημίζω.

Φλῶ, 2. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφλω, a φημί.

Φλῶναι, *dixisse*, 2. 2. inf. act. verbi ejusd.

Φ Η Ν Η, ης, ἡ, ossifraga, avis major quam aquila.

Φὴρ, φηρὸς, ὁ, fera; (2) centaurus. Pro θήρ.

Φ Η Ρ Ε Α, ων, τὰ, nervorum tumores & tensiones.

Φηρομανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, insaniens in feras, qui insano ferarum amore tenetur. Ex φὴρ, & μαίνομαι, *furo*.

Φηρσὶν, dat. pl. cum ν ἑφελκ. pro φηρσὶ, a φὴρ.

Φῇς, 2. f. præs. ind. act. verbi φημί.

Φῇς, *dixeris*, 2. sing. a. 2. conj. act.

Φήσεις, 3. sing. a. 1. opt. *Æol.* pro φήσαι.

Φήσεις, *dices*, 2. sing. f. 1. ind. act.

Φῆσθα, *dicebas*, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἔφης.

Φησὶ, *dicit*, 3. sing. præs. ind. act.

Φήσῃ, *dixerit*, 3. f. a. 2. conj. act *Ion.* pro φῇ.

Φήσω, *dicam*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Φ Η Τ Ρ Η, ης, ἡ, tribus.

Φθαίη, *antecaperit*, 3. sing. a. 2. opt. verbi φθάνω, pro φθάσε.

Φθάμενον, acc. sing. a. 2. part. med.

Φθᾶν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* & *Boeot.* pro ἔφθησαν.

Φθάνειν, *prævenire*, præs. infinit. act.

Φ Θ Α Ν Ω, fut. φθάσω, prævenio, occupo, prior aliquid facio; (2) assequor, attingo. Unde (3) οὐ φθάνω, non possum; (4) servit celeritati exprimendæ; (5) Οὐκ ἂν φθάνοις, est, necesse est, non potes non. *interdum tamen*, statim, mox. Οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο ποιήσαντ', Arist. Plut. 484. Ὀργὴ γὰρ ἀνθρώπου θεοῦ δικαιοσύνην οὐκ ἐργάζεται, Jac. 1, 20. Ἐφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ, 1 Thess. 2, 16. Ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν, 2 Cor. 10, 14.

Φθαρὲς, *corrupti*, a. 2. part. pass. ἐφθάρην.

Φθαρῆ, *pereas*, 2 sing. aor. 1. pass. *per Syncop.* pro φθαρθῇς.

Φθάρμα, ατος, τὸ, corruptio, corruptela. A φθείρω.

Φθαρτικὸς, ἡ, ὸν, corrumpendi vim habens; (2) exitialis, lethalis. Ab eod.

Φθαρτὸς, ἡ, ὸν, q. d. corruptibilis, corruptioni aut interitui obnoxius, mortalis; (2) corruptus. Gl. V. Ab eod.

Φθᾶς, a. 2. part. act. verbi φθάνω.

Φθάσας, a. 1. part. act. verbi φθάνω.

Φθάσω, *præveniam*, f. 1. ind. act.

Φθίζετο, 3. f. imperf. ind. *Ion.* pro ἐφθίζετο, a

Φ Θ Ε Γ Γ Ο Μ Α Ι, f. ξομαι, vocem seu sonum emitto, sonum edo, Gl. Vet. loquor, exprimo. Ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, 2 Pet. 2, 16. Οὐ γὰρ τὸ δ' ἂν ἐφθέγξω λόγος, Eur. Med. 1310. Ὅτε τὸ δάκτυλον ἀλεκτρυὼν ἐφθέγξατο, Arist. Conc. 391.

Φθίζοντο, *senabant*, 3. plur. imperf. indicat. med. *Ion.* pro ἐφθίζοντο.

Φθίγμα, ατος, τὸ, loquentis vox; (2) quævis vox; (3) sonus. A φθέγγομαι.

Φθιγξαμένῳ, dat. sing. a. 1. part. med.

Φθιγξεῖ, *dicet*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φθέγξεται.

Φθίγξῃ, *loqueris*, 2. sing. temp. ejusdem & eadem dialecto adfecti.

Φθείμεν, a. 2. opt. med. verbi φθίνω, pro φθίω, *corrumpo*.

Φθείομεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῶμεν, a φθάω, *anticipo*.

Φθεὶρ, ῥὸς, ὁ, pediculus; (2) fructus piceæ; (3) nomen piscis, quem Gaza *pediculum* vocat. A φθείρω.

Φθείρη, 3. f. præs. conj. act. v. φθείρω.

Φθειρίασις, εως, ἡ, pediculatio, Gl. Vet.

Φθειριάω, ῶ, f. άσω, pediculis scateo, pediculari morbo laboro; φθειριῶν, pediculosus, Gl. Vet. A φθείρ.

Φθειριζάω, fut. άσω, idem, vermibus scateo. Ab eodem.

Φθειριζάων, idem ap. Lucian. *si lectio sana*. A ζάω, *Ern.*

φθειριζῶν, & φθειριζόμενος, pediculos venor, vel quæro. Ab eod.

Φθειρικὸς, ἡ, ὸν, pedicularis. A φθείρω.

Φθειρισικὸς, ἡ, ὸν, venans pediculos.

Φθείρουτι, 3. pl. præs. indicat. act. *Dor.* pro φθείρουσι.

Φθειροποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, pediculos producens. Ex φθεὶρ, & ποιέω.

Φθειροτροφέω, ῶ, pediculos edo. Ex φθεὶρ, & τρέφω, *edo*.

Φθειροφάγος, ου, ὁ, ἡ, pediculorum esor. Ex φθεὶρ, & φάγος, *vorax*.

Φθειροφόρος, ε, ὁ, ἡ, piceæ species, quæ minimos fert nucleos. Ex φθεὶρ, & φέρω.

Φθείρω, f. φθερῶ, corrumpo, vitio, violo, stupro, comburo, vexo, vasto, interimo, interficio; φθείρομαι, pereo, Gl. Vet. φθαρῆναι, corruptum, Ph. a. 2. part. pass. ἐφθαρμένος, corruptus, perf. Οὐ γὰρ τι τῶνδ', ἁπλᾶ τὰς θεῶν νόμους φθείρειε ἄν, Soph. Aj. 1360. Καπὸς θεῶν τις Οἰδίπου φθορᾷ χάρ, Eurip. Ph. 382. Πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἐφθαρῷ χάρ, Soph. El. 767. Φθείρε, abi in malam rem. Τοῦτ' ἐκεῖνος, νῦν δὲ φθείρε, Arist. Plut. 610. A φθίω.

Φθειρόκνης, οῦ, ὁ, ἡ, aptus ad procreandos pediculos; (2) pediculis scatens, pediculosus. A φθεὶρ, *pediculus*.

Φθεῖς, 3. f. f. 1. indic. act. v. φθείρω.

Φθέρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro φθερῶ.

Φθερσιγνήτης, ὁ, ἡ, ad perdendum factus s. natus. *Epith.* Furiæ. A φθείρω, & γίγνομαι.

Φ Θ Ε Ω, corrumpo, labefacto, perdo interimo. Ἥρως δ' ἀεὶ κακὸς νόξ φθεῖ' ἀμέρσας, Odyss. 11, 329.

Φθῆμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῶμεν, a φθάω, pro φθάνω.

Φθῆ, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφθη.

Φθῆ, *præoccupaverit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *per Epenthesin*. τῆ τ, pro φθῇ.

Φθῆσε, 3. f. a. 1. ind. act *Ion.* pro ἔφθησε.

Φθῆσε, 3. f. a. 2. ind. act. *Ion.* pro φθῇ.

Φθησόμεθα, *præventum* f. 1. indic. med.

Φθιμένοισι, *mortuis*, dat. pl. *Ion.* pro φθιμένοις, a φθιμένος, *Ion.* pro ἐφθιμένος, a φθίνω.

Φθίνα, ας, ἡ, rubigo. A φθίω. Unde

Φθινὰς ἄδος, ἡ, decrescens; (2) tabificus.

Φθίνασμα, ατος, τὸ, tabes, phthisis.

Φθινικὸς, ἡ, ὸν, tabificus. A φθίνω.

Φθινόκαρπος, ὁ, ἡ, ὸν, qui fructum amisit.

Φθινοπωρικὸς, ἡ, ὸν, qui est auctumni ad finem vergentis, brumalis. A

Φθινοπωρὶς, ίδος, ἡ, autumnalis, *Epith.* Olivæ.

Φθινοπωρισμὸς, ὁ, Autumnus perceptio fructuum autumnalium.

Φθινόπωρον, ου, τὸ, senescens auctumnus & in hiemen vergens; autumnus. Ex φθίνω, & ὀπώρα.

Φθινύθασκε, *consumebat*, 3. sing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἐφθίνυθε, a

Φθινύθω, perdo, profligo; (2) corrumpo, consumo; (3) contabesco, maceror, pereo. Οἶνον ἢ φθινύουσιν ὑπερφιάλως ἐξεφύοντες, Odyss. 14, 95. Ἀχαιοὶ μὴ φθινύθουσι φίλοι πόλις, Il. 6, 327. A φθίνω.

Φθίνυμα, pestifera, Arist. Concion. 907.

Φθίνω, corrumpor, consumor, pereo, deficio, tabesco. Εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, Soph. Aj. 405. ἐξ αὐτῶ, id. Trach. 650. A φθίω. Hinc

Φθινώδης, ες, ὁ, ἡ, qui jam phthisi correptus est, vel, qui ad phthisin natura proclivis est; (2) tabidus, qui tabe conficitur.

Φθιολώρα, φος, ὁ, ἡ, homines perdens, hominibus exitiosus. Στιχεῖν ἐς πόλεμον φθιολώρα, Hom. Il. 2, 833. Ex φθίω, & ἀνὴρ.

Φθίσθαι, *periisse*, perf. infinit. pass. *Ion.* pro ἐφθίσθαι, a φθίνω.

Φθίσθω, *perdito*, 3. sing. perf. imper. pass. *Ion.* pro ἐφθίσθω, vel *perdare, peri.* 2. sing. præs. imper. pass. *per Syncop.* pro φθίσθω, a φθίω.

Φθισιάω, ῶ, tabe laboro, tabe consumor, Aristot. A φθίσις.

Φθισίμβροτος, & φθισίμβροτος, υ, ὁ, ἡ, hominum exitiosus; (2) lethalis. Ex φθίω, & βροτὸς, *mortalis*.

Φθισικὸς, ἡ, ὸν, qui laborat tabe, pulmonarius; (2) tabeficus. A

Φθίσις, εως, ἡ, corruptio, extenuatio, consumptio, decrementum, tabes, præsertim pulmonis, phthisis. A φθίω.

Φθίσω, *labefaciam*, f. 1. ind. act. v. φθίω.

Φθιτὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis, corruptioni seu interitui obnoxius; (2) mortalis; (3) mortuus. Ab eod.

Φθίω, fut. ίσω, corrumpo, labefacto, perdo, interimo, macero, tabefacio; (2) consumor, deficio, tabesco; & φθίομαι, corrumpor, perdo, pereo, morior. Φθίσει δὲ τὸ ζῶν μένος, Il. 6, 407. Ἵνα φθίσω μὴν ἰλόντας αὐτὸν, Odyss. 16, 369. Τῆσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοὶ, ib. 20, 67. Ἢ ἦδη φθίσειν ὑπ' αὐτῷ πυρὶ δαμέντες; Il. 11, 820. Ὄφρα φθίσωμεν ἕκαστον, Il. 14, 87. A φθίω.

Φθογγὴ, ῆς, ἡ, sonus, vox. A φθέγγομαι.

Φθόγγος, ου, ὁ, sonus, vox. Ab eod.

Φθὼν, ῶνος, ὁ, ἡ, tabes. A φθίω.

Φθονερία, ας, ἡ, invidia, invidentia, i. e. habitus invidiæ a natura insitus. A

Φθονερὸς, ρὰ, ρὸν, invidus, invidiosus, qui invidiæ morbo laborat. A φθόνος.

Φθονερῶς, *Adv.* invide, invidiose.

Φθονέω, ῶ, fut. ήσω, invideo; (2) nego, denego, concedere nolo. Οὐ γὰρ ἐγὼ γὰρ ἐ φθονέω, Eur. Hec. 240. Μὴ φθονῇ φράσαι, id. Med. 63. Ὧν ἐγὼ σοὶ οὐ φθονήσω, Xen. Cyr. 8, 31. Ab eod. Hinc

Φθονήσασα, a. 1. part. act. v. g.

Φθόνησις, ἡ, invidia.

Φθόνος, ου, ὁ, invidia, invidentia, livor; (2) reprehensio. Οὐδεὶς φθόνος, libenter. Ἀ μέντοι τυγχάνω δικαιοῦ ἄδειν φθόνος λέγειν, Plat. in Phæd. A φθονέω.

φθονῶμεν,

φθείρω, 1. pl. præſ. indicat. act. *corr.* pro φθείρομεν, a φθείρω.

φθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, calamitas, corruptela, lues, peſtis; ſtuprum, Ph. compreſſio, Gl. Vet. A φθείρω.

φθορεύς, έως, ὁ, corruptor, violator. A φθορά, vel φθορός. Unde

φθορίζω, ω, ἐ ἡ ὁ, corrumpendi ſeu perdendi & exſtinguendi vim habens.

φθορπτέον, perdo, exitio ſum.

φθορποιός, ὕ, ὁ ἡ ὅ, corruptionem ſeu interitum, aut perniciem efficiens, perniciosus, peſtifer, exitialis. Ex φθορά, & ποιέω.

φθόρος, ου, ὁ, internecio, ſtrages, peſtis. A φθείρω.

φι, vel φιν, *Syllaba paragogica*, quam poëtæ dativis ſing. & pl. addunt.

φιαλέω, ῶ, phiala libo, ſacrifico. Ὅπως ὑμῖν γ' ὦ φιαλῶμεν ἡυξόμενοι τοῖσι θεοῖς, Ariſt. Pace, 431. A

ΦΙΑΛΗ, ης, ἡ, phiala, poculum, patera; (2) ornamentum cacuinaris & januæ.

φιαληφόρος, ου, ὁ ἡ ὅ, phialam geſtans & thenſam ducens. Ex φιάλη, & φέρω.

φιαλίς, ίδος, ἡ, parva phiala. A φιάλη.

φιάλιον, τό, idem, Dim.

φιαλοειδής, ές, phialæ formam habens, Gl. V. φιαλοειδὲς, baciola. Ex φιάλη, & εἶδος.

φιαλώδης, ες, idem.

φιαρὸς, ρὰ, ρὸν, nitens, ſplendens; (2) pinguis, *quia pingua nitent*; (3) Sch. Theocr. acerbus. Ὄρνιθος φιαρὸς πυρὶ πνεομένη Ζάρξ, Nic. Al. 387. Φιαρωτέρα ὄμφακος ἀμπὶς, Theocr. 11, 21.

φιλαγαθὴς, ὲς, hilaris, riſum amans, *Dor.* pro φιλογηθὴς, a γηθέω.

φιλαγαθία, ας, ἡ, amor bonorum. A

φιλάγαθος, ου, ὁ ἡ ὅ, amator probitatis, bonitatis ſtudioſus, amans bonorum; benignus, Gl. Vet. Ex φίλος, & ἀγαθὸς.

φιλαγάθως, *Adv.* bonos amando, ex amore bonitatis.

φιλαγένητος, ου, ὁ ἡ ὅ, qui ingenito ſive non genito favet, cui placet τὸ ἀγένητον.

φιλαγλαὸς, ὁ ἡ ὅ, idem quod φιλόκαλος.

φιλάγρυλος, ὁ ἡ ὅ, ruricola.

φιλαγρίτις, ἡ, venatrix, ſtudioſa venandi.

φίλαγρος, ου, ὁ ἡ ὅ, ruris amans.

φιλαγρότις, ἡ, venatrix.

φιλάγρυπνος, ου, ὁ ἡ ὅ, vigiliarum amans, vigilantiæ ſtudioſus.

φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna caritas.

φιλάδελφος, ου, ὁ ἡ ὅ, fratris ſeu fratrum amans; (2) carus fratri, Gl. V.

φιλαδελφως, fraterne, Gl. V. A præc.

φιλαδιώκτως, ω, vires frangens.

φιλαθλος, ου, idem quod

φιλαθλητὴς, ὅ, ὁ, certaminum ſtudioſus.

φιλαθεὶς, a. 1. part. paſſ. *Dor.* pro φιληθεὶς, a φιλέω.

φιλαιακτος, ου, lugubris. Ab αἰάζω.

φίλαι, *fave*, imp. verbi, φίλημι, *amo*. Νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθηνῶ, Hom. Iliad. 5, 117.

φιλαίματος, ου, ὁ ἡ ὅ, ſanguinarius, Gl. V. Ex φίλος, & αἷμα.

φιλαίτιος, ία, ον, ὁ ἡ ὅ, querulus; (2) contentioſus, litigioſus. Ex φίλος, & αἰτία.

φιλαιτίως, *Adv.* culpandi ſtudio.

φιλακόλαστος, ου, ὁ ἡ ὅ, qui amat intemperantiam, luxuriam ſeu laſciviam.

φιλάκρατος, ου, ὁ ἡ ὅ, meri cupidus, vinolentus. Μετὰ δ' ἄμμιν φιλακρήτων ὑμεναίων, Nonn. Par. 4, 54.

φιλακροάμων, ονος, ὁ ἡ ὅ, qui acromatis delectatur. Ab ἀκρόαμα.

φιλαλέξανδρος, ου, ὁ ἡ ὅ, Alexandri amicus vel ſtudioſus.

φιλαλήθης, ὲς, ὁ ἡ ὅ, veri ſeu veritatis amator vel amatrix.

φιλαλήθως, *Adv.* veritatis amore vel ſtudio.

φιλαλληλία, ας, ἡ, mutuus amor. A

φιλάλληλος, ου, ὁ ἡ ὅ, mutuo amore flagrans.

φιλαλλήλως, amore mutuo.

φιλαλλοτρίως, ίου, ὁ ἡ ὅ, amans alienigenarum.

φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ἡ ὅ, amans peccata, aſſidue peccandi, R. Ab ἁμαρτάνω.

φιλάμπελος, ου, ferax vitium, frequens vineis.

φιλαναγνώστης, ου, ὁ, cupidus, ſeu ſtudioſus legendi.

φιλανάλωτος, ὅ, ὁ, ſumptuoſus, Gl. V.

φιλανάλωτος, ὁ ἡ ὅ, idem.

φιλανδρία, ας, ἡ, amor mariti. A

φίλανδρος, ου, ὁ ἡ ὅ, amans viri. Ab ἀνὴρ.

φίλανθος, ου, flores amans, ſ. fovens.

φιλανθρακεὺς, έως, ὁ, carbonarius. Ἀπολλὼν ἦν ὁ ἅλιτα τὸν φιλανθρακέα; Ariſt. Ach. 340.

φιλανθρώπευμα, ατος, τὸ, liberale facinus & benignitatis plenum. A

φιλανθρωπεύομαι, f. εύσομαι, humanus ſum, humanum me præbeo. Ταῦτα ἡμᾶς ἡ τύχη τὰ μεγάλα φιλανθρωπεύσῃ, Heliod. Φιλανθρωπεύομαι πρὸς αὐτὸν, Demoſth. Πάντας Μιθριδάτης φιλανθρωπεύσαμενος τε καὶ ἐφέδια δοὺς ἀπέλυσεν ἐς τὰ οἰκεῖα ἀπιέναι, Appian. B. Mithridat. A φιλανθρωπος.

φιλανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, ſum humanus; (2) humaniter tracto. Τοὺς ἧ προσδεχομένους φιλανθρωπέῖ, Polyb. Ab eod.

φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas, clementia, indulgentia, Ph. Ab eod.

φιλανθρώπινος, humaniter, comiter.

φιλάνθρωπος, ου, ὁ ἡ ὅ, humanus, clemens, benignus, comis.

φιλανθρώπως, humaniter, comiter.

φίλαρ, ὴ, idem quod φίλανδρος.

φίλαο, *dilexiſti*, 2. aor. 1. m. pro ἐφίλησα, *Æol.* Call. in Dian. 185.

φιλαοιδὸς, ὅ, ὁ, amator cantorum ſeu poëtarum; (2) amator cantus.

φιλαπεχθημόνως, *Adv.* eorum more, qui libenter inimicitias ſuſcipiunt, aut ſuſceptas exercent, infeſto animo. A φιλαπεχθήμων. Unde

φιλαπεχθημοσύνη, ης, ἡ, improbitas in omnium odia incurrens; (2) inimicitia.

φιλαπεχθήμων, ονος, ὁ ἡ ὅ, inimicitiarum amans. Ex φίλος, & ἀπεχθάνομαι.

φιλαπεχθὴς, ὲς, ἡ, idem. Ab ἔχθος.

φιλαπλοϊκὸς, ὴ, όν, ſimplicitatis & ſinceritatis amans.

φιλάπλους, ους, ὁ, incautus, Gl. Vet. ſimplicitatis amans.

φιλαπόδημος, ου, libenter peregrinus.

φιλαργυρία, ας, ἡ, pecuniæ avidus ſum.

φιλαργυρία, ας, ἡ, argenti amor, pecuniæ cupiditas, avaritia. A

φιλάργυρος, ου, ὁ ἡ ὅ, amans argenti, pecuniæ ſtudioſus, cupidus, avarus.

φιλάρετος, ου, ὁ ἡ ὅ, virtutis ſtudioſus. Ex φίλος, & ἀρετὴ.

φιλάρματος, ου, rei equeſtris, certaminum equeſtrium ſ. curulium, belli denique amans. Ab ἅρμα.

φιλάρχαιος, vel φιλαρχαῖος, ου, ὁ, antiquitatis amator; antiquarius, Gl. V.

φιλαρχέω, ῶ, f. ήσω, imperii ſeu dominationis cupidus ſum. A φίλαρχος.

φιλαρχία, ας, ἡ, imperii ſeu imperandi cupiditas; ambitus, Gl. V.

φιλαρχικὸς, ὴ, όν, idem quod

φίλαρχος, ου, ὁ ἡ ὅ, imperii ſeu imperandi cupidus, Gl. V. ambitioſus. Ab ἀρχὴ.

φιλᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φιλῆσαι, a φιλέω.

φίλασι, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐφίλησε.

φίλασσες, 2. ſing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φιλήσεις.

φίλατο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφίλετο, a φίλημι.

φιλαυβόμαιμος, ὁ ἡ ὅ, amans fratris ſ. ſororis.

φίλαυλος, ὁ ἡ ὅ, tibicen, vel cantum tibiarum amans.

φιλαυτία, ας, ἡ, amor ſui ipſius, nimius ſui amor. A

φίλαυτος, ου, ὁ ἡ ὅ, ſibi carus, qui nimium ſibi placet.

φιλαύτως, nimio ſui amore.

φιλήγυος, ου, ὁ ἡ ὅ, qui ſponſionibus ſeu deſponſionibus gaudet. Ex φίλος, & ἠγύη.

φιλεγκλήμων, ονος, ὁ ἡ ὅ, querulus; (6) quadruplator, criminator. Ex φίλος, & ἔγκλημα.

φιλεγκλημόνως, criminoſe, calumniatorie.

φιλέδηκμον, ονος, ὁ ἡ ὅ, ſumme miſericors.

φιλέλεος, ου, ὁ, idem.

φιλελεύθερος, α, ον, liberalis, magnanimus.

φιλελευθερία, ας, ἡ, libertatis amans.

φιλέλλην, ηνος, ὁ ἡ ὅ, ſtudioſus vel amicus Græcorum, Græcarum literarum ſtudioſus.

φιλέμπορος, ὁ, mercatoriæ, mercator.

φιλένδοξος, ου, gloriam appetens.

φιλένθεος, ὁ ἡ ὅ, idem quod ἔνθεος.

φιλέοισι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro φιλεῦσι.

φίλεον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλουν.

φιλέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro φιλοῦσι.

φιλεορτᾶς, ὁ, idem quod

φιλέορτος, ου, ὁ ἡ ὅ, qui amat feſta ſeu dies feſtos. Ex φίλος, & ἑορτὴ.

φιλεπίσκημον, ὁ ἡ ὅ, amans doctrinæ.

φιλεπιτιμητὴς, ὅ, ὁ, qui libenter objurgat & increpat, ad reprehendendum pronus.

φιλερασὴς, ὅ, ὁ, amator amoribus deditus.

φιλερέω, ῶ, ſedulus ſum, labores amo.

φιλερία, ας, ἡ, ſedulitas, agendi ſeu operandi ſtudium. A

φιλέργος, ου, ὁ ἡ ὅ, operis amans, operi deditus, ſedulus, Gl. Vet. φίλεργος, gnavus, navus. Ex φίλος, & ἔργον.

φιλεργᾶς, induſtrie.

φιλέρημος, ου, ὁ ἡ ὅ, ſolivagus, Gl. V.

φίλερις, ιδος, ὁ ἡ ὅ, contentionum amans, jurgioſus, Gl. V. pertinax.

φιλερίζω, ῶ, contentiones amo. A

φιλεριστικὸς, ὴ, όν, idem quod

φιλεριστὸς, ὴ, ὁ ἡ ὅ, contentionis ſtudioſus Gl. V. pertinax. Ex φίλος, & ἔρις.

φίλερως, ωτος, ὁ ἡ ὅ, amoris ſtudioſus, amoribus deditus.

φιλεταίρεια, ἡ, & ία, ſtudium erga ſodales, ſ. amicos. A

φιλέταιρος, ου, ὁ ἡ ὅ, ſodalium ſeu amicorum ſtudioſus.

φιλεθλαξὴς, ὅ, ὁ ἡ ὅ, religionis amans, religioſus.

φιλεῖν, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro φιλοῦνται.

φιλεῖσιν, 3. plur. præſ. indic. act. *Dor.* pro φιλοῦσι.

φιλεῖσαι, nom. plur. præſ. part. act. *Dor.* pro φιλοῦσαι.

φιλεῖσιν, *amant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & cum ν, pro φιλοῦσι.

φιλεκτράπελος, ὁ ἡ ὅ, jocoſus, qui jocis gaudet.

φιλεκχελὴς, ὁ ἡ ὅ, *Epirh.* helluonis.

φιλεκθρέω, inimicitias exerceo. A

φιλεχθρος, ου, ὁ ἡ ὅ, inimicitiarum amans.

φιλέω, ῶ, fut. ήσω, amicus ſum, amo, amice tracto, amicitiæ officius proſequor; (2) oſculor, ſuavior; (3) ſoleo. Gl. Vet. φιλεῖ, amat, adamat, ſolet, Gl. Vet. Τὰς ἧ Σάρρας ἐφίλουσι, Soph. Aj. 133. Ἐκ κηδείας φιλῶν, Luc. Φιλεῖς ἧ δρᾶσ' αὐτὸ Σεόδωρ', Ariſt. Plut. 644. Φιλεῖ γὰρ ταῦτα τὰ τοιαῦτ' [illegible] τρέπεσθαι, id. Nub. 810. Ἔφιλησε γὰρ ἐκ Διὸς, Il. 2, 668. A φίλος.

Φίλη, ης, ἡ, amica. A φίλος.

Φιλήδω, delector, capio voluptatem, & q. d. ſio ſuavitatem. Φιλήδων τινὶ, Athen. Φιλ

Ϲ᾽ δὲ ἐὼ φίλησαι φιλῆσ᾽, Callim. in Apoll. 56. A φιλέω.

Φιλήδεια, ᾶς, ἡ, suavitatis, voluptatis amans. Ex φίλος, & ἡδύς.

Φιληδεῖν, ῶ, fut. ήσω, voluptatibus delector, voluptatibus indulgeo.

Φιληδονία, ας, ἡ, amor voluptatis, Long. 34. A

Φιλήδονος, ου, ὁ ἡ ἡ, voluptatum amans, voluptarius, voluptati deditus, Gl. Vet. voluptuosus, Phil. obscœnus. Ab ἡδονή.

Φιλησία, ᾶς, auditionis studio teneor, Polyb.

Φιλησία, ας, ἡ, audiendi cupiditas seu studium. A

Φιλήκοος, ὁ ἡ ἡ, audiendi cupidus, qui libenter audit, Gl. V. attentus. Ab ἀκούω.

Φιληνόης, attente, Gl. V. A præc.

Φιληλάκατος, ον, lanificus, lanificio serviens.

Φίλημα, ατος, τὸ, osculum, suavium, basium. A φιλέω.

Φιλημάτιον, τό, Dim. pr.

Φιλήμβραι, aor. 2. infin. med. *Dor.* pro φιλῆσαι, a

Φίλημι, amo. Ἦε ἂν ἐγ᾽ ἐμὲ ἡ ἐμὲ ἡ Ζὸ φιλήμβραι, Il. 22, 265. A φιλέω.

Φιλήμων, ονος, ὁ, Philemon. Nomen viri. *Deosculans.*

Φιλιώσιμος, ον, ventosus, vente expositus. Ab ἄνεμος.

Φιλίως, α, ον, qui habenis regitur, *Epith.* equi.

Φιλίριμος, ου, ὁ ἡ ἡ, remorum, i. e. rei nauticæ studiosus.

Φίλησα, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλησα, a φιλέω.

Φιλήσαι, *amare*, s. *amavisse*, a. 1. inf. act.

Φιλησιμολπος, ὁ ἡ ἡ, amicus cantus, s. symphoniæ, lætans concentibus. A μολπή.

Φίλησις, ιος, ἡ, amatio, dilectio. A φιλέω.

Φιλητός, amandus. A φιλέω.

Φιλητύω, osculor. A φιλητός.

Φιλητὴς, οῦ, ὁ, amator; basiator, Gl. V. A φιλία,

Φιλήτης, ου, ὁ, fur, latro; al. φηλήτης. Latronum more, quos *Phileas* Ægyptii vocant, in hoc nos *amplectantur*, ut tranquillent, Senec. epist. 51. Οἱ δὲ χωλικοὶ φιλοῦσι, φίλοι δ᾽ ὀχὶ φιλῆται, Hes. Op. 1, 373. Æschyl. Ch. 1001. φίλησεν Ἑρμῆς ὡς γε φιλητὴς ἀνήρ, Eur. Rhes. 217. Al. legunt, ἑκὰ. P.

Φιλητικὸς, ἡ, ὸν, ad amandum propensus; (2) libenter oculans. A

Φιλητὸς, ἡ, ον, amabilis, amore dignus. A φιλέω.

Φιλήτωρ, ορος, ὁ, amator, amasius; (2) amans, sensu honesto, *fem.* amica, amasia, Æsch.

Φιλία, ας, ἡ, amor, caritas, amicitia. A φιλέω.

Φιλιάζω, ineo amicitiam, fio amicus. Φιλιάζειν φίλοις ἢ ἀδελφοῖς, 1 Esdræ. 3, 22. Πᾶς εἶλε φίλος ἐρεῖ, Ἐφιλίασα αὐτῷ κἀγώ, Ecclesiastic. 37, 1. A φίλος.

Φιλιατρία, medicinæ studiosus sum, Dioscor. A

Φιλίατρος, ου, ὁ ἡ ἡ, medicinæ studiosus.

Φιλικὸς, ἡ, ὸν, amicitiæ convenience, amabilis, ad amandum propensus; amatorius, Gloss. Vet. A φίλος.

Φιλικῶς, amanter, amatorie, Gl. V. amice.

Φιλίος, α, ον, & φίλος, η, ὁ ἡ ἡ, qui est amicorum seu fœderatorum, qui in amicitia est, fœderatus, amicus, carus, dilectus, pacatus. Etiam. Jovis *Epith.* amicitiæ præses. A φίλος.

Φιλίππειος, ὁ, nummus aureus a Philippo dictus, æquans coronatum.

Φιλιππιδάω, unde φιλιππιδάζει, extenuari, tenui corpore esse. A Φιλιππίδης, qui talis fuit. Al. φιλιππιάζειν, *fort. Jon.*

Φιλιππίζω, Philippo studeo, inservio. Hinc

Φιλιππισμὸς, ὁ, studium partium Philippi.

Φίλιππος, ου, ὁ ἡ ἡ, equorum amans seu studiosus, qui agitandis lectatur equis; (2) bellicosus; (3) Philippus, nomen viri.

Φιλιστία, ᾶς, cognoscendarum rerum cupidus sum, historiæ studeo, Strabo.

Φιλίστωρ, ορος, ὁ, ἡ, studiosus, -a, historiæ, antiquitatis studiosus.

Φιλιχθὺς, ὁ ἡ ὺ, libenter pisces comedens.

Φίλιος, *Adv.* ut decet eos, qui sunt in amicitia, more fœderatorum, amice, amanter. A φίλος.

ΦΙΛΑΤΡΕΑ, ας, ἡ, arbor ligustro similis.

Φιλοβάρβαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, barbaros amans; (2) barbariem amans & oforn elegantiæ.

Φιλοβάρβιτος, ὁ ἡ ἡ, amans lyram, cantans lyra.

Φιλοβασιλὴς, ὲως, ὁ, regis amans.

Φιλοβασίλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, regiæ potestatis amans, R. Ex iisd.

Φιλοβίβλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, studiosus librorum, qui libros multos emit.

Φιλόβοτρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, amans uvas.

Φιλόγαια, ας, *Epith.* vomeris. A γαῖα.

Φιλόγαμος, ὁ ἡ ἡ, nuptias amans, procus.

Φιλογελοιαστὴς, οῦ, ὁ, qui jocatores amat.

Φιλογέλοιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui jocos & facetias amat. A

Φιλογέλως, ατος, ὁ ἡ ἡ, risus amans, qui libenter rides

Φιλογεωμαία, ας, ἡ, gravitatis studiosus, gravis, constans, R.

Φιλογεωργία, ἡ, agricultura studiosus sum. A

Φιλογέωργος, ου, ὁ ἡ ἡ, agricolarum seu agriculturæ studiosus. Hinc

Φιλογεωργία, ἡ, amor rei rusticæ.

Φιλόγλυκος, ον, idem quod

Φιλόγλυκυς, υος, ὁ ἡ ἡ, qui dulcia amat; (2) qui dulci vino gaudet.

Φιλογονία, ἡ, amor, s. cupido prolis. A

Φιλόγονος, ου, ὁ ἡ ἡ, amans liberorum, cupidus prolis.

Φιλογραμματία, ᾶς, literas amo, Plut. A

Φιλογράμματος, ου, ὁ ἡ ἡ, amans literas, literarum studiosus, doctus. A γράμμα.

Φιλογραφία, ᾶς, pingendi studio teneor, R. Ex φιλος, & γραφὴ.

Φιλογρήγορος, ὁ ἡ ὸς, vigil.

Φιλογυμναστία, ἡ, exercitationum corporis studium.

Φιλογυμναστέω, ῶ, fut. ήσω, amo exercitationem, exercitationis cupidus sum. Ab seq. Ex φίλος, & γυμνάστης.

Φιλογυμνάστης, ου, ὁ, exercitationis amans, exercitationibus ætens gymnasii.

Φιλογυμναστικὸς, ἡ, ὸν, fere idem.

Φιλογυμναστία, ἡ, studium palæstræ & gymnasii.

Φιλογυναικος, ου, ὁ ἡ ἡ, mulierum amans, mulierosus. Ex φίλος, & γυνή.

Φιλογυναικὴς, αικος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Φιλογυνὴς, ου, ὁ, idem.

Φιλόγυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Φιλοδακρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, *Ion.* φιλοδάκρυος, ον, proclivis ad lacrimas, tristis, lacrimans, large.

Φιλόδαφνος, ον, laureatus, lauriger. A δάφνη.

Φιλοδειπνικὸς, ἡ, ὸν, qui libenter cœna alios excipit. Ex φίλος, & δειπνίζω.

Φιλόδειπνος, ου, ὁ ἡ ἡ, cœnarum seu conviviorum amans; (2) qui libens convivatur. Ex φίλος, & δεῖπνον.

Φιλοδέμνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, amans cubilis. Ex φίλος, & δέμνιον.

Φιλοδένδρος, ον, nemoris cultor, pastor, venator.

Φιλοδιπτὴς, ὴς, convivator, conviviis gaudens, q. a δαπτάζω.

Φιλοδέσποινος, ου, ὁ ἡ ἡ, dominæ amans. Ex φίλος, & δέσποινα.

Φιλοδεσπότης, ου, ὁ ἡ ἡ, domini seu dominii amans, i. e. qui alterius in se dominium libens capitur. Ex δεσπότης.

Φιλοδεσποτία, ας, ἡ, populitas. A

Φιλοδήμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, amans populi, popularis.

Φιλοδημοτικὸς, ἡ, ὸν, popularium amans, popularis status amans.

Φιλοδημώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, idem quod φιλόδημος, q. v. Ex φίλος & δῆμος.

Φιλοδίκαιος, ου, ὁ ἡ ἡ, justi amans.

Φιλοδικαστὴς, οῦ, ὁ, litigiosus.

Φιλοδίνδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, libenter in litibus versor, lites amo, Vulcyd. A

Φιλοδιψία, ᾶς, libido bibendi. A

Φιλόδικος, ου, ὁ ἡ ἡ, litium amans, litigiosus. Ex φίλος, & δίκη.

Φιλοδίτης, ου, ὁ ἡ ἡ, viator, peregrinator.

Φιλοδοξία, ας, gloriæ sum cupidus; (2) gloriæ servio.

Φιλοδοξία, ἡ, gloriæ cupiditas, ambitio. A

Φιλόδοξος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui opiniones sectatur; (2) qui bona opinabilia sectatur; (3) gloriæ cupidus, ambitiosus. Ex φίλος, & δόξα.

Φιλοδόξως, *Adv.* cum gloriæ cupiditate, ambitiose.

Φιλόδουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, servorum amans, Gl. V. amator servorum.

Φιλόδυπος, ὁ ἡ ἡ, strepens, sonans.

Φιλοδρομος, ὁ ἡ ἡ, vagus, errans.

Φιλόδυρτος, υ, ὁ ἡ ἡ, lugubris, lamentabilis, R.

Φιλόδωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, munificus, liberalis. A δῶρον.

Φιλοδώρως, munifice, liberaliter.

Φιλόζηλος, ὁ ἡ ἡ, laboriosus, assiduus in laborando.

Φιλοζητητὴς, οῦ, ὁ, indagator, discendi cupidus, disputator.

Φιλοζωέω, vitæ cupidus sum, vitæ parco.

Φιλοζωία, ας, ἡ, vitæ amor. A

Φιλόζωος, ου, ὁ ἡ ἡ, cupidus vitæ, & quidem fere in partem deteriorem; (2) animantium amans, vel studiosus. A ζωὴ, vel ζῶον, *animal.*

Φιλοθεαμοσύνη, ἡ, cupiditas spectandi. A

Φιλοθεάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, spectaculorum amans, spectandi cupidus. Οἱ φιλοθεάμονες τῆ κάλλει, Aristænet. 1, 10. A θέαμα, vel θεάομαι.

Φιλοθεία, pius sum in Deum, (*Eus.*)

Φιλοθεία, ας, ἡ, amor Dei. A

Φιλόθεος, ου, ὁ ἡ ἡ, Dei amans, pius. At *Passive*, qui a Deo amatur, Deo placens & gratus.

Φιλόθερμος, ου, ὁ ἡ ἡ, calidorum seu caloris amans.

Φιλοθεωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, spectaculorum amans, qui spectaculis gaudet; (2) visendarum rerum cupidus.

Φιλοθίας, pietatis in Deum.

Φιλοθηρεία, ας, ἡ, amor venationis, studium venandi. A φιλόθηρος.

Φιλοθηρέω, ῶ, f. ήσω, venationis studiosus sum, venatione delector. A

Φιλόθηρος, ου, ὁ ἡ ἡ, venationis amator, venandi studiosus. Ex φίλος, & θήρα.

Φιλοθρηνὴς, ὶος, ὁ ἡ ἡ, indulgens luctui.

Φιλοθρηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Φιλοθρηνῶ παρὰ τὴν ὠδὴν, Nonn. P. 11, 13.

Φιλόθυρσος, ὁ ἡ ἡ, Bacchi sacris initiatus, Bacchi sacra celebrans.

Φιλοθύτης, ου, ὁ, rei divinæ faciendæ studiosus, qui studiose sacrificat.

Φιλοῖ, 3. sing. præs. opt. act. pro φιλοῖ, a φιλέω.

Φιλοίκειος, ου, ὁ ἡ ἡ, benevolus necessariis seu propinquis.

Φιλοικοδόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ædificare amat, cupidus ædificandi. Ex οἶκος, & οἰκοδομὴ.

Φιλοικτίρμων, per misericordiam.

Φιλοικτίρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui libenter commiseratur, pronus ad misericordiam.

Φιλοικτος, ου, ὁ ἡ ἡ, misericors; q. d. amator commiserationis.

Φιλοινία, ας, ἡ, amor vini, vinositas. A

Φίλοινος, ου, ὁ ἡ ἡ, vini amans seu cupidus, Gl. V. vinosus.

Φίλοιστρος, ὁ ἡ ἡ, furore percitus, *de Diis*, furorem immittens.

Φιλοίστωρ, ορος, ὁ, cupidus sciendi.

Φιλοίφης, ου, ὁ, libidinosus, Voc. φιλοῖφα, Theocrit. 4, 62. Ab οἶφος.

Φιλόκαινος, ου, ὁ ἡ ἡ, novitatis amator vel studiosus.

Φιλόκακος, ὁ, rerum malarum studiosus, rebus malis gaudens.

Φιλοκακοήθης, ὁ ἡ ἡ, dolosus, fraudulentus.

Φιλοκαλίστως, *Adverb.* curiose, fraudulenter.
Φιλοκαλία, ας, pulchritudinem amo, honestatis aut rerum honestarum usum studiosus, Gl. Vet. φιλοκαλῶ, polio, mundo, verro. Μάλιστα ἡ πάντων οὖσα σκευωρία φιλοκαλεῖται, καὶ τὸ ἀκάθαρτον τῆς ὕλης, Jos.
Φιλοκαλία, ας, ἡ, studium pulchritudinis; elegantiæ studium honestatis sive rerum honestarum. A
Φιλόκαλος, ε, ὁ ἡ, pulchritudinis studiosus; (2) honestatis seu rerum honestarum studiosus; (3) studiosus elegantiæ vel munditiæ, lautitiæ studiosus, Gl. V. mundus, politus, elegans.
Φιλοκάλως, *Adv.* culte, ornate.
Φιλοκάμαλος, ε, ὁ ἡ, amans laboris, R.
Φιλόκαμος, ε, ὁ ἡ, idem & ex iisd. R.
Φιλοκαπήφορος, ὁ ἡ, fructifer, *Epith.* æstatis.
Φιλοκέρεια, ας, ἡ, amor lucri; (2) avaritia.
Φιλοκερδέω, ῶ, lucrum amo, avarus sum. Ἴσως ἡ κατὰ τὸ φιλοκερδεῖν ἂν ἀφυεῖς ὄντες, Xen. Cyr. I, 24. A
Φιλοκερδής, ές, ὁ ἡ, amans seu studiosus lucri, avarus, Gl. V. φιλοκερδεῖς, lucriones. Ex φίλος & κέρδος.
Φιλοκερδῶς, *Adv.* cum aviditate lucri.
Φιλοκέρτομος, ε, ὁ ἡ, qui maledictis incessere amat, qui cavillari & deludere amat, contumeliosus, Hom. Odyss. 22.
Φιλοκηδέμων, ὁ ἡ, idem quod
Φιλοκηδής, ές, ὁ ἡ, adfinium suorum studiosus, benignus in cognatos.
Φιλόκηπος, ε, ὁ ἡ, hortorum studiosus.
Φιλοκιθαριστής, οῦ, ὁ, citharistarum amans; (2) qui cithara ludere amat.
Φιλοκινδυνος, ὁ ἡ, periculi adeundi cupidus, temerarius.
Φιλοκινδύνως, *Adv.* more eorum, qui periclitari amant.
Φιλοκισσοφόρος, ε, ὁ ἡ, amans hederæ gestandæ, qui hederam gestat, R.
Φιλόκνημις, ιδος, ὁ ἡ, ocreatus; (2) armorum amans, armatus.
Φιλόκνισος, ὁ ἡ, pruritum concitans. A κνίζω.
Φιλόκοινος, ὁ ἡ, rerum reipublicæ.
Φιλοκόλαξ, ακος, ὁ ἡ, adulator; (2) adsentatorum amans.
Φιλοκομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito & efferо me. A
Φιλόκομπος, ε, ὁ ἡ, jactationis amans, qui se jactare & efferre amat.
Φιλοκομπία, ἡ, jactatio, ostentatio.
Φιλόκοπρος, ε, ὁ ἡ, qui stercorari debet, fimo opus habens.
Φιλοκοσμία, ας, ἡ, ornatus seu cultus studium. A
Φιλόκοσμος, ε, ὁ ἡ, ornatus seu cultus amans, cultus studiosus; (2) qui amat mundum, i. e. res mundanas & terrenas.
Φιλόκρημνος, ὁ ἡ, qui in rupibus, esse, nasci, pasci, solet.
Φιλοκρινέω, ῶ, fut. ήσω, studiose discerno vel distinguo, accurate expendo vel examino, Lucian. Ex φίλος & κρίνω.
Φιλοκριτικός, ἡ, όν, vim habens studiose discernendi vel dijudicandi. A φιλοκρίνω.
Φιλοκτέτωρ, ορος, ὁ ἡ, idem quod
Φιλόκτητος, ε, ὁ ἡ, amans strepitum.
Φιλοκτησία, ας, ἡ, divitiarum amans; (2) avarus, lucri avidus; φιλοκτησιαίτατος, avarissime; Hom. Il. I, 122. A κλέπτω.
Φιλοκύημα, ατος, τὸ, ἡ, ἡ, idem. A κύημα.
Φιλοκύησις, εως, ἡ, divitiarum cupiditas; (2) avaritia. Ex φιλέω & κύησις.
Φιλοκύλισις, ως, ὁ, qui libenter ædificat.
Φιλόκυλος, ε, ὁ ἡ, idem & ex iisdem.
Φιλόκυνος, ε, ὁ ἡ, alter studiosus, qui tesseris ludere amat; Aristoph. Vesp. 75.
Φιλοκυδής, ές, ὁ ἡ, amans vel studiosus gloriæ. Ex φίλος & κῦδος.
Φιλοκυνηγέτης, ε, ὁ, venationis studiosus.
Φιλόκυων, ε, ὁ ἡ, qui canibus gaudet. Ex φίλος & κύων.
Φιλοκώμης, ὁ ἡ, qui amat comessationes.
Φιλοκωπής, ες, rei nauticæ studiosus.
Φιλολαγνέω, ὁ ἡ, libidinosus.
Φιλολαΐνης, ου, ὁ ἡ, amans fœtoris. Ex φίλος & λαῖτα.
Φιλολίθος, ε, ὁ ἡ, qui gemmas amat, lapidum pretiosorum studiosus.
Φιλολίχνος, ὁ ἡ, gulæ deditus.
Φιλολογέω, ῶ, fut. ήσω, libenter differo; (2) philosophor & differo cum philosophis. Ἀλλὰ γὰρ ἅλις ὑπὲρ τῶν εἰς τὰ ὑγιαλὰ τῆδε χωρίων ἐν παρισθμίοις τοσαῦτα φιλολογῆσαι, Longin. 29.
Φιλολογία, ας, ἡ, studium seu amor differendi; (2) studium seu amor literarum. A
Φιλολόγος, ε, ὁ ἡ, qui differere amat; (2) qui libenter audit alios loquentes seu disserentes; (3) literarum studiosus; (4) literatus, doctus, Gloss. Vet. amator verborum, studiosus.
Φιλολόγως, more philologorum, amore literarum.
Φιλολοιδορία, ας, ἡ, dicacitas, Gl. Vet. A
Φιλολοίδορος, ε, ὁ ἡ, dicax, maledicus, contumeliosus.
Φιλολοιδόρως, contumeliose.
Φιλολουτρέω, ῶ, f. ήσω, libenter lavo, percupidus sum lavandi, i. e. balnei. A
Φιλόλουτρος, ε, ὁ ἡ, qui balneum adfectat, balnei avidus. Ex φίλος, & λοῦτρον.
Φιλολύβεια, ας, ἡ, dilcendi cupiditas.
Φιλομαθέω, discere cupio, discendi desiderio teneor, Plato. A
Φιλομαθής, ές, ὁ ἡ, cupidus seu studiosus discendi. Ex φίλος, & μαθάνω.
Φιλομαθῶς, cum discendi cupiditate. A præc.
Φιλομάντευτος, ε, ὁ, vates, augur, haruspex.
Φιλομάντις, ὁ, idem.
Φιλομάσος, ε, ὁ ἡ, lactens, sugens ubera.
Φιλομαχέω, ῶ, f. ήσω, appeto pugnam, cupide pugno; (2) fervide & incaute prælior, Plut. Ex φίλος, & μάχομαι,
Φιλόμαχος, ε, bellicosus, ferox.
Φιλομβρος, ον, imbre multo opus habens, *Epith.* plantarum.
Φιλομειδής, ές, ὁ ἡ, amans risus. Hinc τὸ φιλομειδὲς, amor risus. A μειδάω.
Φιλομμαής, ες, ὁ ἡ, qui libenter conquiritur & exoptat. A μίμφομαι.
Φιλομηδής, ές, ὁ ἡ, consilii appetens. Ex φίλος, & μῆδος.
Φιλομήλα, ης, ἡ, philomela. Gl. Vet. φιλομμήν, luscinia. Ex φίλος, & μέλος.
Φιλομμελείος, α, ον, qui est luscinia.
Φιλομμηρος, ε, ὁ ἡ, amator vel studiosus Homeri, qui libenter imitatur Homerum.
Φιλομήτωρ, ορος, ὁ, matris amans. A μήτης.
Φιλομισέω, ῶ, odio indulgeo. A
Φιλόμισος, ε, ὁ ἡ, odio indulgens.
Φιλομμειδὴς, idem quod φιλομειδὴς.
Φιλομμηδὴς, idem quod φιλομηδὴς.
Φιλόμολπος, ὁ ἡ, amans cantum; (2) cantor; (3) carmina amans; (4) gloriæ appetens. A μόλπη.
Φιλομουσία, ας, ἡ, Musarum seu Musices amor, studium Musices. A
Φιλόμουσος, ε, ὁ ἡ, Musarum vel Musices amans; (2) qui studiorum humaniorum seu politioris literaturæ amans est. Ex φίλος, & Μοῦσα.
Φιλομυθέω, ῶ, f. ήσω, libenter fabulor, confabulationum seu fabularum amans sum.
Φιλομυθία, ας, ἡ, fabularum studium. A
Φιλόμυθος, ε, ὁ ἡ, confabulationum vel fabularum amans.
Φιλονάματος, ὁ ἡ, humoris appetens, *Epith.* Solis. A νᾶμα.
Φιλονάυμπος, ε, ὁ, rei nauticæ studiosus.
Φιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, rixor, contendo; (2) æmulo, æmulus sum; (3) contendo, i. e. laboro efficere, enitor; Gl. Vet. φιλονεικῶ, certo, contendo, altercor. Φίλος ἐν τοῖς περὶ ἀρετῆς, Plato. Ἐν μετρίᾳ φιλονεικίᾳ ἀφιέμενος. Phil.
Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixa, amor. jurgium, pertinacia; æmulatio; (2) contentio virium in certamine.
Φιλόνεικος, ε, ὁ ἡ, contentiosus; altercator, Gl. Vet.
Φιλονείκως, *Adv.* rixose, contentiose; (2) cum æmulatione; (3) Gl. Vet. certatim.
Φιλόνεος, ὁ ἡ, ἡ, qui juvenum amore tenetur.
Φιλονεόω, vincere, præstare cupio. A
Φιλονίκιος, ε, ὁ ἡ, studiosus seu cupidus victoriæ. Ex φίλος, & νίκη.
Φιλονύμφιος, ε, nuptias gaudens, nuptiis favens, *Epith.* Veneris.
Φιλοξενέω, ῶ, hospites amore prosequor, hospites libenter excipio; (2) peregrinos amo, peregrinos amo amores.
Φιλοξενία, ας, ἡ, hospitalitas. A
Φιλοξενίζω, liberalis sum erga hospites.
Φιλόξενος, ε, ὁ ἡ, hospitalis, liberalis in hospites.
Φιλοξένως, hospitaliter.
Φιλοξυτος, ον, *impl.* verba quæ acui ferè solent.
Φιλόοινος, ον, vinosus, vino deditus.
Φιλοπαιγμόνως, jocose, studio joci, &c.
Φιλοπαιγμοσύνη, ἡ, studium jocandi, ludendi, &c.
Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ ἡ, amans jocos & lusus. Ex φίλος, & παίγμων.
Φιλοπαίκτης, ε, ὁ, idem.
Φιλοπαίς, παιδός, ὁ ἡ, amans liberorum, qui pueros amat, Gl. V. puerarius.
Φιλοπαίσμων, ὁ, idem.
Φιλοπαίστης, ε, ὁ, idem a παίζω.
Φιλοπάννυχος, ε, noctem vigilis consumere solitus, *Epith.* etiam Veneris.
Φιλοπάρθενος, ε, ὁ ἡ, virginum amator; (2) virginitatis amator seu studiosus.
Φιλοπατορία, ἡ, pietas in patrem.
Φιλοπατρία, ἡ, pietas in patrem.
Φιλοπατρίς, ίδος, ὁ ἡ, patriæ amans seu amator.
Φιλοπάτωρ, ορος, ὁ ἡ, amans patris. Ex φίλος, & πατήρ.
Φιλόπευθης, ες, ὁ ἡ, ad luctum proclivis. Ex φίλος, & πένθος.
Φιλοπένταθλος, ον, pr. quinquertio esse cupiens, *Met.* qui excellere in omni genere cupit.
Φιλοπευθής, ες, ὁ ἡ, qui scisciteri & percontari amat, ideoque discendi cupidus est, curiosus scrutator. Ἀγαθοῦ γὰρ φιλοπευθὴς μῦθος, Nonn. P. 4, 0, A πεύθομαι.
Φιλοπευστία, libens auditu & scisciter, curiosus sum in sciscitando, Ph. φιλοπευστεῖ, percontatui, sciscitatur. A φιλοπευστῶ.
Φιλοπεύστης, ε, ὁ, sciscitator, Gl. V.
Φιλοπεύστως, ε, ὁ ἡ, idem quod φιλοπευθής.
Φιλοπλακέντως, ὁ ἡ, qui placenti delectatur.
Φιλόπλεκτος, ον, bene textus, s. plicatus, circinnatus.
Φιλόπλοος, ὁ ἡ, navigandi cupidus.
Φιλοπλουτέω, ῶ, fut. ήσω, diteſcere cupio, nimio studio divitus rebus inhio, Plut.
Φιλοπλουτία, ας, ἡ, divitiarum amor, divitiarum cogendarum cupiditas. A
Φιλόπλουτος, ε, ὁ ἡ, divitiarum amans, diteſcendi studiosus.
Φιλοποιέω, ῶ, & ὁμαι, ῶμαι, amicum seu benevolum reddo, concilio; φιλοποιεῖ, reconciliat, Ph. φιλοποιῶμαι, concilio, Gl. V.
Φιλοποίησις, εως, ἡ, reconciliatio, conciliatio, Gl. V. A pr.
Φιλοποιητὴς, οῦ, ὁ, reconciliator, amicitiæ conciliator.
Φιλοποίησις, ας, ἡ, conciliatio. A ποιέω.
Φιλοποίμνιος, ον, ὁ, pastorum amans, vitæ pastoritiæ.
Φιλοποίμνιος, ὁ ἡ, gregis amans, gregem curans, *Epith.* canis.
Φιλοποιος, οῦ, ὁ ἡ, amicos efficiens, amicorum effector seu effectrix. A ποιέω.
Φιλοπόλεμος, ε, ὁ ἡ, bellum amans; (2) bellicosus, bellax.
Φιλόπολις, εως, ὁ ἡ, civitatis amans; (2) civitatis commodis studens.
Φιλοπολίτης, ὁ ἡ, amans & studiosus civium, ac civium rerum consulens.
Φιλοπονία, ας, fut. ήσω, laborum amans sum; (2) cum labore studiose & gnaviter aliquid facio; (3) exercito, exercubro, Gloss. Vet. φιλοπονῶ τὸ ζῆν, ἐμπαρέχω. Naz. φιλοπονῶ, ἀεὶ τῷ μετὰ τῶν, Aristot. A φιλόπονος.

φιλοπόνως,

φιλοπόνηρος, ος, ον, improborum amans.
φιλοπονία, ας, ας, ἡ, laborum amor, ſtudium, induſtria, Ph. A
φιλόπονος, ος, ον, ὁ ἡ, amans laborum, gnavus; ſtudioſus, induſtrius, Ph. το φιλόπονον, ſtudium, Gl. V
φιλοπονῶσι, 3 pl. præſ ind act pro φιλοπονέουσι, a φιλοπονέω
φιλόπονως, Adv more eorum, qui ſunt laborum amantes, gnaviter, diligenter, ſtudioſe. A φιλοπόνος
φιλοπότης, ου, ὁ, potator, ſcortator A σύμπιν.
φιλοπορφύρος, ος, ον, qui veſte purpurea utitur, delectatur
φιλοποσία, ας, ἡ, amor potationis ſeu potus, inexhauſta & inexplebilis bibendi aviditas, vinolentia Ex φιλος, & ποσις,
φιλοποτέω, amo potari is A
φιλόποτης, ου, ὁ, amator vini, potator, bibax, Gl V baculus.
φιλοποτίς, ίδος, ἡ, bibula, vinoſa
φιλοπραγματέω, ῶ, ῆσω, rerum alienarum curioſus A φιλοπράγμων
φιλοπραγμόνως, Adv more eorum, qui ſe libenter implicant negotiis, () cum deſiderio faceſſendi negotium Ab eod
φιλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, amor rebus, ſeu varia negotiorum implicandi negotios, 2) mor & voluntas laborandi, 3) ſtrenuitas A
φιλοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, ον, qui libenter variis negotiis ſe immiſcet, aliis negotium libenter exhibet A πολυπράγμων.
φιλόπτερος, ος, ον, lecorum amans, elegans
φίλος πτερος amice Gl Vet A φιλικῶς
φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, ſalutandi ſtudium, adfabilitas A
φιλοπροσηγορος, ος, ον, ſalutandi ſtudioſus, adfabilis, Gl Vet. ſalutator Ex φιλος, & προσηγορία
φιλοπροσηγόρως, ſalutandi ſtudio, adfabiliter.
φιλοπρωτεία, ας, ἡ, amor principatus, ſ primatis
φιλοπρωτεύω, ſ ήσω, primatum obtinere cupio, primatum ambio Αλλ ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς ὡς ὑπερέχειν ἡμᾶς, 3 Joann. 9 A
φιλοπρωτος, ος, ον, ὁ ἡ, primatum affectans Φύσει δὲ πολλῶν ὄντων μεγάλων παθῶν ἐν αὐτῷ τὸ φιλονεικον ἰσχυρώτατον ὧν ἡ τὸ φιλοπρωτον, Plut in Alcibiad. c. 2
φιλοπτολεμος, ος, ον, ὁ ἡ, belli amans bellicoſus
φιλοπτωχία, ας, ἡ amor pauperum & in mendicos liberalitas A
φιλόπτωχος, ος, ον, ὁ ἡ, promptus ad juvandos pauperes & mendicos
φιλοπυθής, ές, qui ad φιλοπευθής
φιλοπυρία, ας, ἡ, ſtudium amicitiæ ſtrictus decerpere & asservandi A
φιλοργία, ας, ἡ, cunctatio Ab ὀργή
φιλόργιλος, ος, ον, ὁ ἡ, ον, qui ὀργιλος celebrare amat, Num. Pl 6 Fœtib feſti dies, ſolemnis, celeber Ab ῥέζω
φιλορητωρ, ορος, ὁ, ἡ, ορ, ῥήτωρ, ῥῆτορος, ὁ ἡ, rhetorum amator, ſtudioſus.
φιλορμίσασθαι, ῆσω, in portum deducere navigia, ſ Venetis Ab ὁρμίζω.
φιλορρηβία, ας, ἡ, juvenum amor A
φίλορος, ος, ον, ὁ ἡ, juvenum amans.
φιλόρρυθμος, ος, ον, Epith carus
φιλορυθμία, ας, ἡ, ſalutationum ceremoniarum ſtudium, ſ ſalutationum mania. Ex φιλος, ὀχ ρυθμος
φιλόρχηστος, ος, ον, ſaltationi ſtudioſus.
φιλόρχηστος, ος, ον, ὁ ἡ, ον, ſaltationi ſtudioſus.
ΦΙΛΟΣ ος, ὁ, ἡ, ον, ſuus, ſua, ſuum, ſuorum, ſuarum, ſuorum, ſuis, ſuos, ſuas, ſua

manitate, amanter complectitur, Gloss. Vet. φιλοφρόνως, concilio. Πλησιασθεὶς αὐτῷ καὶ φιλοφρονούμενος τρόπον τινὰ ἐφιλοφρονεῖτο, Ælian. Var. Hist. 12, 1. Hinc

Φιλοφρόνημα, τό, factum benevolum, beneficium, humanitas.

Φιλοφρόνησις, εως, ἡ, comitas, benevolentia.

Φιλοφρονητικός, ἡ, όν, comis, blandus.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, benevolentia, comitas; amicitia, familiaritas.

Φιλοφρόνως, *Adv.* benevolo animo, benevole, comiter, amanter.

Φιλόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, cui mens est benevola erga quempiam, benevolus, comis. Ex φίλος, & φρήν.

Φιλόφωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, loquax, garrulus. Ex φίλος, & φωνή.

Φιλόχλαινος, ος, ὁ ἡ ὁ, *pr.* læna s. pingui veste utens, cupidus lænæ, appetens lænam s. vestem quamcunque, R. Ex χλαῖνα.

Φίλοχλος, ὁ ἡ ὁ, amans vulgum, popularis.

Φιλοχορδύτης, ου, ὁ, chordas ducendi studiosus. Ep. Bacchi.

Φιλόχορος, ος, ὁ ἡ ὁ, chori seu chorearum [illegible].

Φιλοχρηματέω, pecuniæ avidus, vel avarus sum, Plato.

Φιλοχρηματία, ας, ἡ, pecuniæ cupiditas, avaritia. Ἡ γὰρ φιλοχρηματία, πρὸς ἣν ἀπλήστως ἔδη ποτε ἔμφυ, ἡ ἡ φιλήδονία δηλαγωγοῦσι, Longin. 44. A

Φιλοχρηματιστής, οῦ, ὁ, pecuniæ comparandæ cupidus s. studiosus.

Φιλοχρηματιστικῶς, studio comparandarum divitiarum. A pr.

Φιλοχρήματος, ος, ὁ ἡ ὁ, cupidus pecuniæ, avarus. Ex φίλος, & χρήματα.

Φιλοχρημάτως, *Adv.* cum cupiditate pecuniæ, avare.

Φιλοχρημονέω, pecuniæ avidus seu avarus sum, Plato.

Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, pecuniæ cupiditas, avaritia. A

Φιλοχρήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, cupidus pecuniæ, avarus. Ex φίλος.

Φιλόχρηστος, ος, ὁ ἡ ὁ, amans bonorum; (2) honesti studiosus, benignus, æquus.

Φιλόχριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, amator Christi, amans & studiosus Christi.

Φιλόχρονος, ος, ὁ ἡ ὁ, *pr.* amans temporis, cunctator.

Φιλόχρυσος, ος, ὁ ἡ ὁ, auri amans, auro inhians.

Φιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter in loco versor & habito; (2) versor & habito. Ἕκαστον καθάπερ πατρίδα φιλοχωρεῖ, Philo.

Φιλοχωρία, ας, ἡ, amor, quo quis libenter in aliquo loco commoratur. A

Φιλόχωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui locum amat, qui aliquo in loco libenter versatur.

Φιλοψευδία, & ίη, ἡ, studium mentiendi. A

Φιλόψευδος, ής, ὁ ἡ ὁ, mendaciorum amans, libenter mentiens, fingens mendacia. Ex φίλος, & ψεῦδος.

Φιλοψεύστης, ου, ὁ, amans mendacium.

Φιλοψία, ας, ἡ, opsoniorum desiderium. A φίλοψος.

Φιλοψογέω, reprehendendi studio teneor. A

Φιλόψογος, ος, ὁ ἡ ὁ, reprehendere amans.

Φιλοψόγως, reprehendendi studio.

Φίλοψος, ος, ὁ ἡ ὁ, opsoniorum amans. Ex φίλος, & ὄψον.

Φιλόψοφος, ὁ ἡ ὁ, garrulus, jactator.

Φιλοψυχέω, ῶ, f. ήσω, nimium amo animulam meam, vitæ turpiter & ignave parco. Καὶ γὰρ αὖ τοι λίην [illegible] φιλοψυχῶν χρειών, Eur. Iph. in A. 1436. Αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες ἐξεπε χθονός, id. Herac. 518. A φιλόψυχος. Hinc

Φιλοψυχητέον, ut ἡ, non nimium amanda est vita.

Φιλοψυχία, ας, ἡ, nimius vitæ amor. A

Φιλόψυχος, ος, ὁ ἡ ὁ, animarum amans; (2) nimium vitæ cupidus, nimium timens ne vita privetur. Ex φίλος, & ψυχή.

Φιλοψύχως, nimio vitæ more.

Φιλόψυχρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui frigida amat, frigoris cupidus, amans frigidi.

Φίλτ' pro φίλτατε, *carissime*, voc. sing. *per Apoc.* a φίλτατος.

Φιλτάτιον, ου, τό, amiculus. A

Φιλτάτος, η, ον, amantissimus, sodes, Gl. V. A φίλος.

Φίλτρον, ου, τό, amoris illecebra, amatorium poculum; (2) res amicitiam, seu amorem, benevolentiam, concilians. Ab eod.

Φίλυβρος, ος, ὁ ἡ ὁ, contumeliosus, insolens.

Φιλυγίης, ὁ, bonæ valetudinis studiosus.

Φιλύδρος, ος, ὁ ἡ ὁ, aquæ amans, gaudens aquis. Ex φίλος. & ὕδωρ.

Φιλύδρυλλος, ον, idem.

Φιλύμνος, ος, ὁ ἡ ὁ, amans hymnos, amator cantus, studiosus canendi, musicus.

Φιλύπνος, ος, ὁ ἡ ὁ, amans somni, somniculosus.

Φιλυποδόχος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui solet excipere convivio, R. Ex φιλέω, & ὑποδοχή.

Φιλυπόστροφος, ος, ὁ ἡ ὁ, redire solitus, facile rediens. Φιλυπόστροφοι κακοὶ, *Arist.*

Φιλυποστρεφάδης, ες, idem. Ab ὑποστροφή.

Φιλυποψία, ας, ἡ, natura ad suspicandum propensa. Ex φίλος, & ὑποψία.

Φ Ι Λ Υ Ρ Α, ας, ἡ, tilia, *arbor. Angl.* The Lime, or Linden Tree. (2) ejusdem arboris bractea, i. e. tenuior membrana inter lignum & extimum corticem latitans.

Φιλύρινος, ίνη, ινον, tiliaceus, Gl. V. φιλύρινον, corticatum. A φίλυρα.

Φιλύρινος, ία, ινον, idem & ab eod.

Φ. λῳδος, ῶ, ὁ, studiosus cantus, musicus. Ex ᾠδή.

Φίλως, *Adv.* libenter. A φίλος.

Φ Ι Μ Ο Σ, ῶ, ὁ, camus, capistrum; (2) ficella; (3) apud Etym. obturamentum quo sibi os obligant urinatores, ne aquam forbere cogantur; (4) piscatorium instrumentum; (5) aleatorium instrumentum. Φιμοὶ, Schol. ad Æsch. contra Theb. vers. 469. Αἱ πρὸς τοῖς ῥοθίοις τῶν ἵππων Σιδήριαι τῶν χαλινῶν ἐξεμηρίαι ὥσπερ κώδωνες ἔχουσι κίνησιν εἰς ἣν ἐκ τῶν μυκλήρων εἴσιον πνεῦμα ἦχον ἀποτίλλ, reperitur & φιμοὶ, *in mari.*

Φιμόω, f. ώσω, camo obligo aut adstringo, capistro, obturo, [illegible]στέω, constringo, os occludo, Gl. Vet. φιμᾶ, incapistrio, compesco; φιμώμαι, obmutesco, obmutesco, commuteo, commutesco. Εἶτα φιμώσητε τοῦτο τῷ ξύλῳ ἢ αὐχήν, Arist. Nub. 592. Ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, Matt. 22, 34. Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, Luc. 4, 35. A φιμὸς.

Φιμώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, cami seu fiscellæ formam habens; (2) cami usum præbens; (3) constringens. Ab eod.

Φίμωσις, εως, ἡ, obligatio, obstrictio, quæ fit camo; (2) coarctatio, s. constrictio quælibet. A φιμόω.

Φὶν, dat. pl. pro Ϛίν, *Ion.* pro Ϛίσι.

Φῖνις, ossifragus, genus aquilarum. A φίνη.

Φ Ι Ν Τ Ι Σ, ὁ, auriga; (2) animus, *qs. corporis auriga.* Vox Dorica.

Φίξ, ικός, ἡ, *Boeot.* pro Ϛίξ.

Φ Ι Τ Ρ Ο Σ, οῦ, ὁ, stipes, truncus, (2) caulis, reperitur & neutrum.

Φίτλα, *Adv.* accelerandi. Ab & pro Ϛίτλα.

Φίτυ, τό, Aristoph. idem quod

Φίτυμα, ατος, τό, germen, stirps, proles.

Φίτυς, υος, ὁ, pater, genitor. A

Φιτύω, f. ύσω, fero, planto; (2) genero, gigno. Τίς δ' ὁ φιτυσας πατήρ; Soph. Trach. 315. A φύω.

Φλαδιάω, ῶ, contundendo mollio. A φλάω.

Φ Λ Α Ζ Ω, stulte & inarticulate loquor; (2) ferveo.

Φλαύσσω, garrio, ineptio, desipio. A φλέω.

Φλάσαι, 3. pl. o. 1. ind. aor. 2. *Ion.* pro ἐφλασαν, a φλάω. Unde

Φλάσις, ή, *Ion.* pro Φλάσ[illegible]

Φλάσμα, τό, pro Φλάσ[illegible]

Φλασμός, οῦ, ὁ, fastus. A φλάζω.

Φλαστός, ὴ, όν, talis, ut contundi seu conteri possit. A φλάω.

Φλαυσῶ, f. ῦσω, ind. aor. *Dor.* pro φλάσω, a φλάω.

Φλαυρίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno. Φλαυρίζων ἢ τὰ τῶν Πομπηΐου τὰ φαρναζικὰ, Plut. A

Φλαῦρος, ρα, ρον, vilis, abjectus; (2) deformis; (3) malus, vitiosus; (4) difficilis. A φαῦλος.

Φλαύρως, *Adv.* male, vitiose; (2) difficulter, ægre.

Φ Λ Α Ω, ῶ, contundo, contero, frango, rumpo; (2) subigo, tero, unde (3) contundendo mollio; (4) masturbo; (5) voro, avide comedo. Ἔφλα ἐν τῇ Συείᾳ. Arist. Plut. 717. Ἀλλ' ἤ νιν φλάσαν, Pind. Nem. 10, 128. Κἀγὼ τόν' ἔδη τ' ἀθήρας σωλλὼ ἔφλαν, Arist. Plut. 693.

Φλεβάζω, scaturio tamquam e vena. A φλέψ.

Φλεβικός, ὴ, όν, ad venas pertinens, qui venarum est. Ab eod.

Φλέβιον, ου, τό, venula, Dim. ab eod.

Φλεβοκόραδης, ες, ὁ ἡ ὁ, vermiculus.

Φλεβόρραγία, ας, ἡ, venæ ruptio. Ex φλέψ, & ῥήγνυμι.

Φλεβοτομία, ας, ἡ, sanguino, Gl. Vet. venam seco; φλεβοτομοῦμαι, sanguinor, Gl. Vet. Gal. A φλέψ, & τομή.

Φλεβοτομία, ας, ἡ, venæ sectio, venæ incisio, vacuatio venarum. A

Φλεβοτόμος, ος, ον, venam incidens. Hinc τὸ φλεβοτόμον, ου, scalpellum seu instrumentum, quo vena inciditur. Ex φλέψ, & τέμνω.

Φλεβώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, venosus, venis abundans. A φλέψ.

Φλεγεθοίατο, 3. pl. præs. opt. med. *Ion.* pro φλεγέθοιντο, a φλεγέθω.

Φλεγεθοντος, gen. sing. part. præs. act.

Φλεγέθω, uro, incendo, comburo. Πάλιν αὖθις ὄρμηθον ἐξαίψνης φλιγέθῃ, Hom. Il. 17, 738. Ἐκπαις ὁμοῖα φλεγέθων βολαῖς ἀελίου, Ph. 172. λαμπρὸ Στρυμόνι. Soph. Trach. 100. (2) ardeo. Πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ὑπὲρ τριμιὸς, Hom. Il. 18, 211. Ex φλέγω, & Ϛέω.

Φλεγείς, aor. 2. part. pass. v. φλέγω.

Φλεγέος, ὰ, όν, ruber, qualis est flammæ color, R. A φλέγω.

Φλέγμα, ατος, τό, inflammatio, ardor, incendium; (2) pituita, Phil. Ab eodem. Φλέγμα κακὸν φορέσας, Il. 21, 337.

Φλεγμαίνω, ardeo, æstuo, exæstuo, efferveſco; (2) intumeo, intumesco, tumeo, Gl. Vet. suppuro; φλεγμαίνῃ, turget, Ph. Εἶτ' ἐφλεγμήνεν αὐτῷ τὸ Ϛφυρον, Arist. Vesp. 276. Φλεγμαίνουσα πόλις, urbs luxu turgens, tumens, Plat. de Republ. lib. 2. Cont. Plut. in Lycurg. c. 5. A φλέγμα.

Φλεγμαῖος, αία, αῖον, inflatus. Ab eod.

Φλεγμαντός, ὴ, idem quod

Φλεγμασία, ας, ἡ, inflammatio, æstus, ardor. Ab eod.

Φλεγματίας, *Ion.* pro φλεγματίης, ου, ὁ, pituitosus, qui bilioso opponitur. Ab eod.

Φλεγματικός, ὴ, όν, phlegmaticus, abundans pituita. Ab eod.

Φλεγματοειδής, ὲς, idem. Ab εἶδος.

Φλεγματόεις, όεσσα, όεν, idem.

Φλεγματώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, inflatus, suppuratus; (2) pituitosus, biliosus.

Φλέγμηνα, aor. 1. inf. act. *Att.* pro φλεγμαῖναι, a φλεγμαίνω.

Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, inflammatio, Gl. Vet. suppuratio, tumor. A φλέγω. Hinc

Φλεγμονώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, inflammationem habens, cum inflammatione conjunctus.

Φλέγματο, 3. pl. præs. opt. pass. *Ion.* pro φλέγοιντο, a φλέγω.

Φλέγοντι, *Dor.* pro φλέγουσι.

Φλεγύας, ου, ὁ, aquila. A φλέγω. Unde

Φλεγυρός, ρά, ρόν, magnificus, audens; (2) splendidus; (3) injuriosus, criminosus.

Φ Λ Ε Γ Ω f. ξω, uro, cremo, incendo, inflammo; (2) amore mei incendo; (3) illustro, illumino; (4) fulgeo; φλέγομαι, ardeo, ardesco,

ardesco, flagro; Gl. V. Αἴμα δέον φλέγεται, Eur. Ph. 248. φίγγος, Soph. Aj. 682. Μαὶ ἔγω ὅτω φλεγέθων, lugete, id. Oed. Col. 1693. Μαιάις φλέγων, Arist. Oecon. 687. Ἄνθεμα ᾧ χρυσῷ φλέγει, micat, Pind. Ol. 2, 131.

Φλεδονίτις, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ. A

Φλεδονάω, nugor, garrio. A φλεδών. Unde

Φλεδονώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, nugax, garrulus.

Φλεδών, ωνος, vel ωνος, ὁ, homo ineptus & nugax. A φλέω.

Φλέξας, a. 1. part. act. v. φλέγω.

φλέξις, εως, ἡ, incenſio, incendium. A φλέγω.

Φλέξουσι, a. 1. part. paſſ. verbi φλέγω.

ΦΛΕΨ, βός, ἡ, vena animalis; (2) aquarum, & ſimilium.

ΦΛΕΩ, nugor; (2) plenus ſeu refertus ſum, redundo, etiam bonis rebus; (3) ebullio, effervesco, erumpo, Æſc. Ag. 1425. A φλύω.

Φλέως, ω, ὁ, papyrus, planta aquatica ſpinis carens. A φλέω, Suic.

Φληνάω, ῶ, f. ήσω, nugor. Ab eod.

Φλιαφάω, idem, Ph. micor. *Eun.*

Φλιαφίω, ῶ, idem & ab eod. Ἐντεῦθεν Σαυτῷ παραφρόνει καὶ φλιαφίει, Ariſt. Nub. 147.

Φλιαφία, ας, ἡ, nugæ. A

Φλιάφων, ων, ὁ καὶ ἡ, nugæ; (2) nugator, nugatrix, nugax, ſtultiloquus. Ex φλιαύω, & ἄπλημα.

Φλιαύω, ῶ, f. ύσω, nugor. A φλία.

Φλιαύω, f. ύσω, idem & ab eod.

ΦΛΙΑ, ᾶς, ἡ, portæ pagmentum, antæ; (2) veſtibulum, limen. Hinc & φλιαί, valvarum poſtes: item, ligna directa & ex tranſverſo depicta, & ſcalarum ſtimamenta, quæ gradus tranſverſarios, per quos aſcenditur, utrimque compingunt, Gl. Vet. poſtis, limen.

Φλίβω, premo, comprimo, Æol. pro θλίβω.

ΦΛΙΔΑΩ, ῶ, putreſco, putreſio; (2) rumpor, laceror, lanor; (3) rugas contraho.

Φλίδες, αἱ, rugæ & ſinus veſtium. A pr.

Φλίβις, ἡ, Æol. pro θλῖψις.

Φλογερός, ά, όν, flammeus; (2) ſplendidus, fulgidus. A φλέξ, *flamma.*

Φλογίδα, acc. ſing. f. g. Ion. pro φλογίδαν, a

Φλογίς, ῥός, ῥόν, idem & ab eod.

Φλογμός, ὁ, ardor, Ph. A φλέξ. Unde

Φλογόω, ῶ, inflammor cum rubore.

Φλογίδιον, ν, τό, parvum ſtultum carmis aſtæ, Dim. a φλογίς

Φλογίζω, f. ίσω, ardeo; (2) ulcero, inflammo, incendo. Φλογίζομεν ἄλλον, ἀλλον αὐτῶ, Soph. Trach. 95. Ἦν ἡ χάλαζα καὶ τὸ ὕδωρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ, Exod. 9, 24. A φλέξ.

Φλόγινος, ίνη, ίνον, flammeus. Ab eod.

Φλογίς, ῖδος, ἡ, caro aſſa, Gl. Vet. flammeum.

Φλογμούς, οῦ, ὁ, uſtulatio. A φλογίζω.

Φλογιστός, ἡ, όν, uſtulatus; (2) inflammabilis. Δέμας φλογιστὸν ὕδει, Sophocl. Electr. 58. Ab eod.

Φλογμός, ῦ, ὁ, ardor, æſtus, flamma, incendium; (2) fulgur. Ab eod.

Φλογογενής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, flammigena, Gl. V. Ex φλόξ. & γίνομαι, *naſcor.*

Φλογοειδής, ἐος, ὁ ἡ ἡ, flammæ ſimilis; (2) flammeus, igneus. Ex φλόξ, & εἶδος.

Φλογόεις, όεσσα, όεν, flammeus, flagrans, ardens. A φλόξ.

Φλογοιδάω, ardore intumeſco.

Φλογόλευκος, ον, e rubro albicans.

Φλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo, Gl. Vet. in flammo, flammo; φλογωθῆ, flammeſcere, Gl. Vet. A φλόξ.

Φλογωδής, ες, ὁ ἡ ἡ, ardens, ferens; (2) flammeus & incenſus. Ab eod.

Φλόγωμα, ατος, τό, uſtulati panis quæ pustula. A φλογόω.

Φλογωπός, όν, rubilus, ſplendens. Ab ὤψ.

Φλόγωσις, εως, ἡ, inflammatio. Ab eod.

Φλοιά, *Ion.* φλοιή, ἡ, pro φλύη, ap. Apoll. Rh. ubi tamen alii φλιά; (2) Proſerpina, ap. Laced.

Φλοιάριον, ν, τό, parvus cortex, Dim. a φλοιός.

Φλοίζω, f. οίσω, decortico, corticem detraho, Theophr. Ab eod. Unde

Φλοίνος, η, ον, e cortice factus.

Φλοισσαρής, ές, levis, tener. A φλ. & βυρός.

Φλοισορραγία, ας, ἡ, corticis ruptio. A

Φλοισορραγής, ές, ὁ ἡ ἡ, corticem habens diruptum ſeu rimoſum, ex φλοιὸς, & ῥήγνυμι.

ΦΛΟΙΟΣ, ῦ, ὁ, cortex, liber, ſtirps, ſuber, Ph. Hom. Il. 1, 237.

Φλοίσσεται, gen. ſing. *Ion.* pro φλοίσεται, a

ΦΛΟΙΣΒΟΣ, ν, ὁ, ſonitus, quem aqua edit, præſertim, cum fluctus excitantur; (2) murmur, tumultus; (3) ſtrepitus.

Φλοισμός, ῦ, ὁ, decorticatio. A φλοίζω.

Φλοιτάω, f. ήσω, idem quod φλοίζω.

Φλοιτάδης, ες, ὁ ἡ ἡ, cortici ſimilis, corticoſus. Φλοιτώδης ἀνήρ, Longin. 3. A φλοιός.

Φλομίς, ίδος, ἡ, verbaſculum. Dim. a φλόμος, Plin. 25. §. 73. c. 10.

ΦΛΟΜΟΣ, ν, ἡ, verbaſcum, *barba. Argl.* Mullein.

Φλοξ, ογος, ἡ, flamma. A φλέγω.

Φλός, φλοῦ, ν, ὁ, cortex, Ph. ſcirpus; (2) teges, ſtorea, ſtragulum ex ulva vel ſcirpo, aut ſparto vel junco. A φλοιός.

Φλόν, acc. ſing. pro φλόον, a φλόος.

Φλύαξ, ακος, ὁ, jocator, ſcurra, nugator. A φλύω.

Φλυαρία, ῶ, f. ήσω, nugor, garrio, blatero, Φλυαρίων φλυαρεῖν, Plat. ap Sect. 3. Φλυαρεῖς καὶ ἀδυνατίζεις, Ariſt. Plut. 574. Λόγοις ἀσυμβίβαστοις φλυαρῶν ἡμᾶς, 3 Joann. 10. A φλύαρος, Hinc

Φλυάρημα, τό, dictum nugatorium, ſ. ſermo nugatorius, ineptus, impudens.

Φλυαρία, ας, ἡ, nugæ, garrulitas, verboſitas, Gl. V. φλυαρίαι, argutiæ, Gl. Vet.

Φλυαρολογέω, nugas loquor.

Φλυαρολογία, ας, ἡ, ſermo nugatorius. A

Φλυαρολόγος, ν, ὁ ἡ ἡ, nugas loquitur, nugator. Ex φλύαρος, & λόγος.

Φλύαρος, ν, ὁ ἡ ἡ, vanus & futilis; (2) nugator, ſtultiloquus, Gl. Vet. nugax, Phil. argutus, garrulus, verboſus. Al. Gl. Vet. trivolus. A φλύω.

Φλυαρώδης, ὁ ἡ ἡ, nugatorius, nugax. A pr.

Φλυάσαι, nugor; (2) eructo. A φλύω.

Φλυδαξός, ρά, ρόν, humidus. A φλύδαξ.

Φλυδάω, ῶ, humeſco; (2) flacceſco.

Φλυκίον, τό, bulla, puſtula. A

Φλύζα, idem quod φλύω.

Φλυκταινα, ης, ἡ, puſtula, papula, Ph. Ariſt. in Veſp. A φλύκτις. Hinc

Φλυκταινίδιον, τό, parva puſtula.

Φλυκταινόεντας, ες, puſtulatus, puſtulæ formam habens.

Φλυκταινόομαι, ῶμαι, in puſtulas erumpo.

Φλυκτάνωσις, ν, eruptio puſtularum. A

Φλυκτίς, ίδος, ἡ, puſtula, tumor, Gl. V. puſtilla. A φλύω.

Φλύω, nugor. A φλύω.

Φλύσις, εως, ἡ, eruptio in cute e ſuperfluitate humoris. Ab eod.

Φλύω, f. ύσω, nugor; (2) ferveo, bullio, ebullio, fervendo ſeu bulliendo ſtrido; (3) evomo. Ἀτὰ δ' ἐφλυε καλὰ ῥείθρα, Il. 21, 361. A φλέω.

Φοβεθῆς, 2. ſing. aor. 1. conj. paſſ. *Dor.* pro φοβεθῇς, φοβέω.

Φοβεῖσθε, 2. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφοβεῖσθον.

Φοβείσθη, pr. ſing. paſſ. *contr.* pro φοβείσθη.

Φοβείσθε, 2. pl. fut. imper. paſſ. pro φοβείσθω.

Φοβίζω, terreo, φοβίζεσθαι, deterreor, Phil. Φοβίζου με, φοβίσαι με, Dan. 4, 5. A φόβος.

Φοβερός, ά, ὁ, qui eſt timori ſeu terrori, timendus, formidabilis. Ab eod.

Φοβερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ον, τό, timidus, Phil. Φοβερός μοι γίγ, τοῦτο φρονεῖν, terribilis, horribilis, formidoloſus, Ph. A φόβος. Hinc

Φοβέτης, ητος, ἡ, timor, terror.

Φοβερῶς, Adv. timetum incutiendo, formidabiliter.

Φοβερωφ, ῶπος, ἡ, ἡ, terribilis ſpecies.

Φοβέμμεν, acc. ſing. part. præſ. paſſ. Dor. pro φοβέμενον, a

Φοβέω, terreo, abſterreo, Phil. φοβέομαι, timeo, formido, paveo, perhimeſco, metuo, expaveſco, Gl. Vet. φοβεῖται, pavet, paveſcit, veretur, timet, Ph. φοβεῖσθαι, trepidare, Phil. ἐφοβήθη, horruit, Ph. a. 1. paſſ. πεφόβημαι, timeo, p. paſſ. Οὐτ' ἄλλο μᾶλλον ἄστυ ἐφόβησεν, Thuc. Πεφόβημαι σφῶιν ὡς ὄμμα σιλείας, Soph. Aj. 139. Στρατὸν δ' Ἀχαιῶν ἡ φοβεῖ περάσαν τάδε; id. Phil. 1238. Οἱ δεισιδαίμονες ἥτλον τῶν ἀνθρώπων φοβοῦνται, Xen. Cyr. 328. A φίζω. Hinc

Φόβη, ης, ἡ, coma, juba, *de equo & leone.*

Φοβηθῆσαι, aor. 1. part. paſſ. f. g. a φοβέω.

Φοβηθῆναι, aor. 1. inf. paſſ.

Φοβηθῆς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Φοβηθήσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. [illegible] pro φοβηθήσεσαι.

Φοβηθῆτε, *terreamini*, 2. pl. a. 1. conj. paſſ.

Φοβητικός, ἡ, όν, meticuloſus. A φοβέω.

Φόβητρον, ν, τό, quod metum incutit, ſeu incutere poteſt, terriculum, terriculamentum. A φοβέω.

Φόβονδε, *Adv.* in vel ad fugam. A φόβος.

Φοβος, ν, ὁ, timor, metus, formido, tremor, terror, Ph. fuga. A φίζομαι.

Φοβῶ, *time*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro φοβεῖν, a φοβέω.

Φοιβάζω, f. άσω, vaticinor Phœbi numine adflatus, vaticinando dico; (2) februo, Gl. V. Ὀρηθοπλοῦσι ἴσως φοιβάζων πάντοις, Luc. 731. Οἴονει φοιβάζων τοὺς λόγους, Longin. 3. A φοῖβος.

Φοιβάνω, idem & ab eod.

Φοίβας, άδος, ἡ, Phœbas, fatidica, vaticinatrix, utpote Phœbi numine adflata, Gl. V. faga. Ab eod.

Φοιβαστική, ῆς, ἡ, vates, fatidica. A φοιβάζω.

Φοιβαστικός, ἡ, όν, vaticinatorius. Ab eod.

Φοιβάστριος, α, ον, idem.

Φοιβάω, ῶ, luſtro, purgo, ſplendidum reddo; & φοιβάομαι, ῶμαι, vaticinor, auguror. Ἐφοίβασεν ᾧ πάντα Πάντα χαλινοφόρων ἀβρὸν ὑπὸ σώματα, Callim. in Lavacrum Palladis. 12. A φοῖβος.

Φοιβεῖος, α, ον, ὁ ἡ ἡ, phœbeus, phœbeïus, ad Phœbum pertinens, *Ion.* pro φοιβεῖος.

Φοιβιτεύσομος, ὁ, fatidicus, vates.

Φοιβιτης, ου, ὁ, hariolus, Ph. A φοῖβος.

Φοιβόληπτος, ν, ὁ ἡ ἡ, Phœbo adflatus, Phœbi numine correptus, Longin. 16. Ex φοῖβος, & λαμβάνω.

ΦΟΙΒΟΣ, ν, ὁ, purus, impollutus, caſtus; (2) vaticinus, vaticinandi peritus; (3) Phœbus, Sol, Apollo.

Φοινίεις, ίσσα, ίεν, puniceus, purpureus. A φοινίξ.

Φοινίγμα, τό, idem quod

Φοινίγμός, οῦ, ὁ, rubefactio. A φοινίσσω.

Φοινικάνθεμος, ον, flores purpureos efferens, ſ. habens. *Epith.* veris. Ex ἄνθος.

Φοινικάω, rubefacio, Gl. V. A φοινίξ.

Φοινικεῖος, ν, ὁ ἡ ἡ, Phœniceus; (2) palmeus, ex palma factus. Ab eod.

Φοινικεῖος, ία, εον, puniceus, Gl. V. ſpadiceus. Ab eod.

Φοινίκη, ης, ἡ, Phœnice.

Φοινικίας, ου, ὁ, Phœnicias, ventus a Phœnice flans; euronotus, thraſcias oppoſitus.

Φοινικίζω, f. ίσω, Phœnices imitor, aut æmulor; (2) ad puniceum colorem vergo, purpuraſco, Luc. (3) tingo purpura. Ab eod. Unde

Φοινικίς, ίδος, ἡ, Phœnicius, Punicus.

Φοινικίνος, ίνη, ίνον, puniceus aut rubilus; (2) palmeus, ex palmulis confectus.

Φοινικός, ἡ, όν, puniceus; palmeus, Gl. V.

Φοινικ-

φοινικίς, ίδος, ἡ, vestis phœnicei seu puniceæ coloris, puniceus amictus, purpurea vestis, purpureus amictus, (ob coloris adfinitatem,) pannus puniceus, Gl. Vet. paludamentum. Ab eod.

φοινικιστής, οῦ, ὁ, purpurarius, purpuræ tinctor. A φοινικίζω.

φοινικιστί, *Adv.* Punice. Ab eod.

φοινικοβάλανος, ου, ὁ, fructus palmæ Ægyptiacæ (postquam maturuit.)

φοινικοβαπτος, ον, colore puniceo tinctus.

φοινικοβαφής, ές, idem. A βαφή.

φοινικοβατέω, ω, palmas scando. Ex βαίνω.

φοινικογενης, ές, e Phœnice ortus

φοινικοδάκτυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, digitos purpureos, i. e. pulchros habens.

φοινικοειδής, έσσα, εσν, Puniceus. A φοῖνιξ

φοινικόκροκος, ου, ὁ ἡ ὁ, puniceam tramam habens Lx φοῖνιξ, & κρόκη.

φοινικολοφος, ὁ ἡ ου, rubram c iſtam habens.

φοινικοπάρειος, ου, ὁ ἡ ὁ, puniceas habens genas i. e. pulchras, bicher. Ex φοῖνιξ, & πάρειος

φοινικοπέζης, ου, ὁ ἡ ου, *Ion.* pro præc.

φοινικοπέπλος, ου, ὁ ἡ ου, puniceo limbo prætextam vestem gerens, prætextatus.

φοινικοπόδης, ου, ὁ ἡ ου, ſol m habens puniceum ſeu ruorum. Ex φοῖνιξ, & πούς.

φοινικοποίζα, ης, ἡ, purpureos pedes habens, i e. pulchros, pulchra.

φοινικόπτερος, ου, ὁ ἡ ου, rubeas alas ſeu pinnas habens. Ex φοῖνιξ, & πτερόν.

φοινικορόδιαι, ῶν, αι, punicea roſaria. Ex φοῖνιξ, & ῥόδον.

φοινικορυγχος, ου, ὁ ἡ ου, qui eſt roſtro puniceo, nempe a ſanguine, ut Leo, lacerato animali, (2) de homine, foret, purpurea labia habens, vel os pulchrum.

φοινικοῦς, ῆ, οῦν, puniceus, (2) puniceus. A φοῖνιξ.

φοινικοσκελής, ές, ὁ ἡ ὁ, qui eſt puniceis, i. e. pulcris cruribus. Ex φοῖνιξ, & σκέλος,

φοινικοστροπος, ὁ, *Dor.* πας, fulminator, *pr* rubra fulmina mittens. A στρωπή.

φοινικοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὁ, q d. palmas alens, palmifer. Ex φοῖνιξ, & τρέφω.

φοινικουρις, ιδος, ἡ, avis quædam ſolitaria, a q i buſdam *Silvia* vocata. Ex φοῖνιξ, & οὐρά

φοινικοῦς, puniceus, Ph. A φοῖνιξ.

φοινικοφανης, ές, ὁ ἡ ου, pu pureus, puniceus adſpectu. Ex φοῖνιξ, & φαω.

φοινικόφυτον, ου, τό, palmetum.

φοινικόφυτος, ὁ ἡ ου, palmis conſitus

φοινικων, ῶνος, ὁ, palmeum. A φοῖνιξ.

φοῖνιξ, ικος, ὁ, palma, arbor; (2) palmæ ramus, vel fructus, palmula, i. e. palmæ fructus; (3) herba quædam, ſpicam ferens lolio ſimilem & ad palmulæ matur e colorem accedentem; (4) avis quædam Phœnix dicta, & phœniceo pennarum colore, (5) color ruber, ſeu phœniceus, qualis eſt palmulæ; (6) inſtrumentum quoddam muſicum a Phœnicibus inventum; (7) collyrium, tollendis oculorum aſperitatibus efficax; (8) Phœnix, e Phœnice oriundus, Gl. Vet. Punicus. Sed *Adject.* ὁ ἡ οὐ, ad rubrum colorem accedens, rutilus.

φοινιξις, ιως, ἡ, ru factio. A φοινίσσω.

φοινιος, ου, ὁ ἡ ου, cæde contaminatus, homicida; ſanguinarius, cruentus; (2) ruber A φονος, *cædes.*

φοινισσα, ης, ἡ, Phœnicia, ex Phœnicia oriunda. A φοῖνιξ.

φοινίσσετο, 3. ſing. ſuperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφοινίσσετο, a

φοινίσσω, f ξω, rubefacio, ſanguine inficio, cruento, purpureo aut etiam puniceo colore inficio. *Quæ ſit nunc hirpida φοινίσσεις φόνῳ ταύρων,* Lyc. 1191. *φοινίσσουσα σαρκὶ δ' ἐμὰν αἰχμὰ πεδάλοι,* Eur. Iph. in Au. 185. *Μάστιγι σῶμ' ἔτυπτον ὑβρίσ φοινιχθεὶς δίκην,* Soph. Aj 110. A φοῖνιξ.

φοινίχθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφοινίχθη, a φοινίσσω.

φοινος, ου, ὁ, cruentus, cruentatus. A φόνος.

φοίτα, 3ae imperf. ind. act. *Ion. & contr.* pro ἐφοίτας, a φοιτάω.

φοιταλίος, ου, ὁ ἡ ὁν, vel φοιταλέος, ία, ίον, inſanus, furioſus; (2) errabundus, vagus A φοιτάω.

φοιταλιώτης, ου, ὁ, idem. *Epith.* Bacchi.

φοιταλιώτης, ου, ὁ, idem.

φοιτὰς, άδος, ἡ, inſana, furioſa; (2) vaga; (3) meretrix. Ὡς Μαρὶν ταχύγαμος ἀπήγγειλε φοιτὰς Ζηνὶ, Nonn. P. 11, 31. A

ΦΟΙΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, ito, frequento, commeo, Gl. Vet. dicitur de diſcipulis, nunciis *primis*; (2) inſanio, furo. Παῖς ὃν ἐφοίτας ες τινος διδασκάλου, Ariſt. Eq. 1231. Ἐφοίτα δὲ θαμὰ ἡμῶν εἰς ἡ νεὼς ἡ Ἰσιδος, Heliod. Ἐφοίτων πρὸς ὑμᾶς μισθοφόροι, Xen. Cyr. 2, 1 ἔτι δ' ὑμᾶς, ib. 8, 2.

φοιτίαν, *Ion* pro φοιτᾶν, φοιταν.

φοιτᾷ, 3 ſing præſ. ind. act *Dor.* pro φοιτᾷ, ex φοιταέ.

φοίτησις, εως, ἡ, itatio, ventitatio, frequentatio A φοιτάω Unde

φοιτητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

φοιτητὴς, οῦ, ὁ, itator, ventitator; (2) qui ad præceptorem ventitat, diſcipulus

φοιτίζω, εο, venio, accedo Ab eod.

φοῖτος, ου, ὁ, inſania, furor, (2) vagatio, error. Ab eod.

φοιτῶν præſ. part. act. pro φοιτάων.

φολιδωδης, ες, idem quod

φολιδωτος, ή, ον, ſquameus, ſquamatus, cortica tus. A φολίς.

ΦΟΛΙΞ, ιδος, ἡ, aſperitas cut.s.

ΦΟΛΙΣ, ιδος, ἡ, ſquama, qualis eſt ſer pentis.

φολκος, οῦ, ὁ, ſtrabus ſeu ſt abo, qui habet oculos diſtortos Ex φάλος, & ἕλκω.

ΦΟΛΛΙΣ, εως, ἡ, obolus, (2) marſupium ſive facculus condendis obolis; (2) follis.

φολλιάδης, ες, ὁ ἡ ὁ, follicularis, fungoſus; inanis, inſtar follis. A φόλλις.

φονάω, & -όω, ῶ, cædem appeto. A φονος.

φόνδυμα, ατος, τὸ, quod occitum eſt, cadaver, R.

φονεὺς, ῆος, ὁ, homicida, jugulator, ſicarius, Gl V. Il. 18, 334. A φονεύω

φονευτὴς, οῦ, ὁ, interfector. Ab eod.

φονεύω, f. εύσω, cædem perpetro, occido *Φασγάνῳ λαὸν φονεύων τὸν ταλα πωρο δερίῳ,* Eur. Iph. in Au. 889. Παῖδας φονεύσας, id. Her. fur 1017 *παῖδ ἐμὸν,* id. Ph. 1676. A φονος.

φονίων, gen. ſing *Att* pro φονιος, a φονίς.

φονη, ῆς, ἡ, cædes; (2) locus defunctorum, ſive occiſorum A φένω.

φονικὸς, ή, όν, ad cædem pertinens, (2) qui facile ad cædem perpetrandam incitatur, cædis cupidus; (3) truculentus, crudelis, (4) mortifer, letl alis. A φονος.

φονικῶς, *Adv.* ſanguinarie, (2) crudeliter.

φόνιος, ου, ὁ ἡ ου, & φονιος, ία, ιον, cæde contaminatus, homicida, ſanguinarius, cruentus; (2) lethalis, mortifer, truculentus

φονολωτέω, ῶ, cædem peipe 10, nterfic o, (2) cæde polluo. A

φονολως, ου, ὁ ἡ ὁ, occiſor, qui per cædem interficit Ex φονος, & λοιγος.

φονοσυνία, ἡ, cædes. A pr.

φόνος, ου, ὁ, homicidium; cædes, nex, Gl V A φένω.

ΦΟΞΙΝΟΣ, ή, όν, piſcis quidam in oſtiis fluviorum celeriter naſcens.

ΦΟΞΟΣ, ὴ, ὸν, cujus caput eſt acutum & veluti turbinatum, verticem l bens faſtigiatum, (2) qui eſt vultu diſtorto, Gl. Vet. *foxoi, cilones.* Hinc

φοξότης, ητος, ἡ, capitis acuminatio

φοξοχειλος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui labris & coarctatis & in acutum deſinentibus

φορὰ, ᾶς, ἡ, latio, geſtatio, bajulatio; (2) motus vehementior, ut jactu, converſio, lapſus; it. impetus. (3) vectigal, portorium, collatio, tributum; (4) feracitas, ubertas, proventus. A φερω. Hinc

φορβάδιον, *Adv.* q. d. portabunde, portando geſtando, Plut. in Coriolan. cap. 24.

φορβαιὰ, ᾶς, al. φορβαία, ας, ἡ, capiſtrum. A φέρβω.

φορβαῖος, αία, αῖον, paſcuus. Ἤξει φορβαίων Ἰπαχος ἐξ ὀρέων, Call. P. 50. A φέρβω.

φορβὰς, άδος, ὁ ἡ ὁ, alimentum ſuppeditans; (2) unus ex grege, gregarius, gregalis, Ph. φορβὰς ἡ θήλεια ἵππος, equa; φορβάδες, equæ, Ph. Ab eod.

φορβειὰ, ᾶς, ἡ, & φορβιὰ, item φορβιὰ, cibus, eſca; (2) capiſtrum; (3) corium, quo tibicines ora muniebant, Gl. Vet. φορβεὰ, capiſtrum, Ph. φορβία, capiſtrum.

φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, alimentum, eſca. Ὀρείοισι φορβὴ παραλλοίοις γαλήνιτας, Soph. Aj 1085. A φέρβω.

φορβιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod φορβειὰ.

φορβιαφορος, ου, ὁ, qui lecticam portat, lecticarius. Ex φορβεῖον, & φέρω.

φορβεῖον, ου, τὸ, geſtatorium, ſella geſtatoria, lectica, (2) vehiculum, C. V. petoritum; (3) merces, quæ datur bajulo, Plut. in Numa, cap. 10 A φορβὰς

φορειτω, 3. ſing. præſ. imper act pro φορείτω, a φορεω.

φορίσιος, 3 pl. *Dor.* pro φορέωσι.

φορι ντας, *ferentes*, acc. pl. part præſ. act.

φορμὸς, ου, ὁ, vectura, latura, Gloſſ. Vet. merces bajuli. A φορέω.

φορμάμενος, part. præſ. med. *Dor.* pro φορούμενος, ex φορεόμενος, a φορέω.

φορεῦντος, *ferentis*, gen ſing part. præſ. act. *Dor.* pro φορέντος, ex φορέοντος.

φορεὺς, ῆως, ὁ, portator, bajulus; (2) lecticarius, ſeu is, qui fert ſellam domini A

φορεω, ῶ, geſto, fero, porto. φορησω τὸ ξιφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδὶ, Ariſt. Lyſ. 635. Τὸν δ' ἐφορεν κάτωθεν ες ἡ αἶρα οἱ Χαραδρίου, id. Av 1145. Χαλκιδικὸν μιμνισκος φορεῖν, ibid 1119. Μὴ νῦν ἐν ὤθος μῦθον ἐν σαυτῷ φορει, Soph. Antig. 716. A φέρω. Hinc

φορηδὸν, *Adv.* ſarcinæ in modum, (2) acervatim, (3) portando, geſtando.

φορημα, ατος, τὸ, quod geſtatur. Ph. geſtamen, indumentum, Xen. Cyr. 3, 2.

φορημι, idem quod φορέω.

φορήσαι, *tuliſſe*, a. 1. inf. act. *Att.* pro φορέσαι, a φορεάω, pro φέρω.

φορησις, ἡ, geſta 10 A φορέω.

φορητος, ή, όν, qui ferri & portari poteſt, tolerabilis, ferendus, tolerandus. A φορέω.

φορμὸς, ή, ὁ ἡ ὁ, utilis, commodus. Ab eodem.

φορμὸς, ὁ, cutis ſuilla, quæ craſſa; (2) cutis hominis, *Harp* de homine ſtup do.

φορτὶς, ίδος, ἡ, fœcunda A φορὸς.

φορκὸς, ου, ὁ, portus, (2) monſtrum marinum. A φέρω.

φορμηδὸν, *Adv.* in modum ſportæ ſeu corbis, (2) in modum tegetis ſeu ſtoreæ. A φορμὸς.

ΦΟΡΜΙΓΞ, ιγος, ὁ, cithara, teſtudo.

φορμιδιον, ου, τὸ, tegeticula, Gloſſ Vet. A φορμὸς.

φορμιζω, f. ίσω, *Dor.* ξω, citharam pulſo, cithara ludo, celebro. Κἀτὰ δὲ σφὶν ἐμέλπετο Σπάρτα φορμίζων φερμίζων, Odyſſ. 4, 18. Ἄσειρε κἀθάρματα φορμίζων μέλη, Lyc. 140 A φορμιγξ.

φορμιλὶς, *Dor.* pro φορμιγὶς, ίδος, ἡ, citharœdus. A φορμίζω.

φορμιον, ου, τὸ, ſportula, corbula, (2) tegeticula, parva ſtorea Dim a φορμὸς.

φορμὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

φορμισκιον, ου, τὸ idem. A φορμὶς.

φορμισκος, ου, ὁ, idem & eb eod.

φορμοκοιτίον, ſuper tegete cubo, ſto ea incubo. Ex φορμὸς, & κοίτη

φορμοσυρίσιον, vel φορμορραφίσιον, in tegete vel ſtorea ſuo Exci n. Ex ῥαπτω.

φορμορραφὶς ίδος, ἡ, acus ad floreas conſuendas apta Ex φορμὸς, & ῥαφὶς.

ΦΟΡΜΟΣ ὁ, ου, ſporta, corbis, calathus, nexus vitilium, ſeu plegma ex jun-

eo, sparto, & id genus aliis; (2) leges, storea.

Φορμαφορέω, storeas gesto, bajulus sum. A

Φορμιφόρ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, qui storeas portat, bajulus. Ex φορμός, & φέρω.

Φορεῖσαι, nom. pl. part. præt. *Dor.* pro φορῆσαι, *contr.* ex φορέεσαι, a φορέω.

Φορολογέω, tributum colligo, f. exigo. Παλαὶ μὲν ὁ Σκελλὰς ἐφορολόγει. A φορολόγ⟨ος⟩.

Φορολόγ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, a quo tributum exigitur, tributarius. A φορολογέω.

Φορολογία, ας, ἡ, tributi collectio seu exactio. A

Φορολόγ⟨ος⟩, ου, ὁ, tributi exactor. Ex φόρ⟨ος⟩, & λέγω.

Φορός, ή, ὁ ἡ ὁ, ferens, de vento, unde (2) fecundus, felix; (3) cum impetu ferens, celer, vehemens, ut tubinen; (4) fertilis, ferax, (5) fœcundus, *de muliere*. A φέρω.

Φόρ⟨ος⟩, ου, ὁ, tributum, tributum capitulare, Ph. (2) rerum tum negotiantium, tum judiciarium. Ab eod.

Φορῶντας, acc. pl. part. præs. act. pro φορέοντας, a φορέω.

Φορταγωγεῖον, ου, onera porto. Παλ⟨αὸ⟩ν ὑποζυγίων φορταγωγούντων πάντα τὰ πρὸς τροφὴν καὶ ἀπόλαυσιν τραπεζῶν χρησιμώτατα, Longin. 43. A

Φορταγωγός, ου, ὁ ἡ ὁ, onera ferens. Ex φόρτ⟨ος⟩, & ἄγω.

Φορτεῖ, ⟨ος⟩ ⟨ου⟩, ὁ, bajulus. A φόρτ⟨ος⟩.

Φορτηγέω, onera fero.

Φορτηγία, ας, ἡ, mercaturæ genus, quæ exercetur navibus onerariis.

Φορτηγικός, ἡ, όν, onerarius. A

Φορτηγός, ὁ, ὁ ἡ ὁ, onera vehens; ut φορτηγὸς ναῦς, oneraria navis. Ex φόρτ⟨ος⟩, & ἄγω.

Φορτίζω, f. ίσω, onero; ἀσφορτισμένη, onusta, Ph. p. pass. part. φορτίζειν τὰς ἀνθρώπως φορτία δυσβάκτα, Luc. 11, 46. ἀσφορτισμένοι, Matt. 11, 28. A φόρτ⟨ος⟩.

Φορτικοῦμαι, fum moleftus. A φορτικός.

Φορτικός, ἡ, όν, onerarius. Gl. Vet. onerosus; (2) ineptus, infulsus, fatuorum, arrogans, insolens, molestus; (3) fastidiosus. Τὸ φορτικὸν ἐκκλησιαστὸς. Appian. B. Civil. 5. Τοὺς δὲ ἀναγκαδόντας ἐπαινεῖν αὐτὸς, ἐλαφρυτέρως ἂν ἔχει τὸ μὴ φαῦλα προσποιεῖν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἅπερ φορτικὰς τῆς δόξης τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν σὸν ἀποτιθέσθαι. Plur. de Sm. Laude. Sic enim debet legi non φορτικὰ ut libri editi, & interpres inepte. A φόρτ⟨ος⟩. Hinc

Φορτικότης, ητ⟨ος⟩, ἡ, inepti, stulti, arrogantes, molesti mores.

Φορτικῶς, *Adv.* odiose, molefte, inepte, arroganter, insolenter. Ab eod.

Φορτίον, ου, τὸ, onus, fascina, fascis, merx, Ph. φορτίοις, mercibus Ph. A φόρτ⟨ος⟩.

Φορτὶς, ίδ⟨ος⟩, ἡ, oneraria navis. Ab eod.

Φορτίσκ-ύλλις, ου, ὁ, bajulus. Ex φόρτ⟨ος⟩, & βαστάζω.

Φ Ο Ρ Τ Ο Σ, ου, ὁ, onus et ana navium; (2) res molesta; tædium. A φέρω.

Φορτοφόρ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, onus portans, bajulus. Ex φόρτ⟨ος⟩, & φέρω.

Φορτόω, f. σω, onero. Βαρεῖ τε σαμμιγθὴ χίζαις μυρίαις φορτούμενα, Hellad. lib. 3. A φόρτ⟨ος⟩.

Φορυκτὸς, ἡ, ὸν, tinctus, coloratus.

Φορυνῶ, vel φορύσσω, f. ύξω, pinso, subigo, misceo, turbo, farinam subigentis more confundo; (2) tedo, polluo. Φορυξ ἐ αἵματι πολλῷ, Odyff. 18, 331. Σίτος τε κρῖά τ' ἐπλὰ φορύντό, ib. 22, 11. A φορύω.

Φορυτὸς, οῦ, ὁ, quæquilæ ex variis rebus commixtis; (2) funis ex congestis frumentis & vitibus ad ἅλλημα. Σόν τοι τοι πίπτουσαι κοναί. Aratus 112, A φορύω.

Φ Ο Ρ Υ Ω, idem quod φορύνω.

Φόως, ωτ⟨ος⟩, τὸ, lumen, (f. ignis) rogum, fulgor. Τεύχεα ῥ' ἐξεφάλαξε, φόως δ' ἐτύπη ἀπὸ τοῖο, Hom. Il. 6, 6. A φῶς.

Φόωσδε, *Adv.* in lucem, in luminis auras.

Φραγέλη, ἡ, idem quod

Φραγελλίον, ου, τὸ, flagellum, Vox Lat.

Φραγελλόω, ῶ, f. ώσω, flagello.

Φραγῇ, 3 fing. a. 2. conj. pass. v. φράσσω.

Φράγμα, ατ⟨ος⟩, τὸ, sepimentum, septum, sepes, materia, vallum, munimentum. A φράσσω. Hinc

Φραγμίτης, ου, ὁ, ad sepes pertinens, sepimentis idoneus; (2) qui circa sepes nascitur.

Φραγμὸς, οῦ, ὁ, sepimentum, septum, sepes; domus, carectum Gloss. Vet. A φράσσω. Unde

Φραγμών, ῶν⟨ος⟩, ὁ, dumetum, Gl. V.

Φράγνυμι, idem quod φράττω.

Φραδάω, ῶ, indico, declaro. Ἓν φραδάασι, *Poet.* pro ἐφράδωσι, Pind. Nem. 3, 42. A φράζω, cujus p. m. eft ἐφραδὰ.

Φράδε, 3. fing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφραδε, a φράζω.

Φραδὴ, ῆς, ἡ, cognitio, prudentia; (2) *Plural.* mentes. Τῶν δὲ μᾶλλόν τι τετύφλωται φρένων. Pind. Olymp. 12. Ab eod.

Φραδὴς, ἐσ⟨ος⟩, ὁ ἡ, ὁ, conſultus, prudens. Φραδὲς⟨ι⟩ νόῳ ἰγὰ τετυχὰι, Hom. Il. 24, 354. A φραδὴ.

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, conſilium, prudentia, ſcientia, peritia. A φράδμων.

Φραδμοσυνῃσι, dat. plur. *Ion.* pro φραδμοσύνοις.

Φραδμων, ον⟨ος⟩, ὁ ἡ ὁ, conſultus, circumſpectus, ſolers. A φράζομαι.

Φραδὼς, ῶδ⟨ος⟩, prudenter, conſulte; (2) diſerte, aperte. A φραδὴς.

Φράζεαι, 2. fing. præſ. ind. med. *Ion.* pro φράζηαι, a φράζω.

Φράζεο, 2. fing. præſ. imper. med. *Ion.* pro φράζεσο.

Φράζεσκε, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφραζε.

Φράζετο, 3. fing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφράζετο.

Φράζῃ, 2. fing. præſ. imper. med. *Dor.* pro φράζου.

Φ Ρ Α Ζ Ω, *Dor.* φράδδα, fut. άσω, dico, memoro, commemoro, indico; φράζεσθαι, in animo verſo, conſilium ineo, delibero, ſtatuo, perpendo, cogito; (2) animadvertendo caveo, vito; (3) animadverto, deprehendo, intelligo. Ἅ σοι καθ' ὁδὸν ἔφραζον, Arift. Οἰσμ. 1183. Πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν σίγειν τε φρόνεις, Eur. Iph. in Au. 48. Φράσδεσ πάθ' ἀλιτ⟨ὼ⟩ ἄμμι, indicat. Theocr. 1, 102. Φαῦλα κολιτὰς ἀ σάλπι σατηριαν, Eur. Ph. 905. Φράσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα παρέχοντα. Hom. Il. 23, 453.

Φραύλο⟨ς⟩ ὑπ⟨ὸ⟩, ὁ, ſepes. A φράσσω.

Φραυλίνος, ἡ, ον, cataphractus, circumquaque armis munitus. Ab eod.

Φρουλος, ἡ, όν. ſeptus, munitus. Ab eod.

Φρῦξίμην, aor. ſing. aor. 1. part. med. verbi φράσσω.

Φρυσαίατο, 3. pl. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro φρύσαιντο, a φράζω.

Φρύσσω, quæ dixit, a. 1. part. act. f. g.

Φρασσεῖν, præſ. ind. act. *Dor.* pro φράζειν.

Φρασσιλογία, ας, ἡ, omnimodarum loquendi formularum collectio. Ex φράσις, & λέγω.

Φρασ., dat. plur. *Dor.* pro φρασὶ, a φρὴν.

Φράσις, εως, ἡ, dictio, ipſa dicendi actio, locutio, phraſis, genus loquendi. Gloſſ. Vet. loquela, eloquentia. A φράζω.

Φρασσόμεθα, *conſultabimus*, 1. plur. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φρασόμεθα, a φράζω.

Φράσσον, *edifſere*, 2. ſing. a. 1. imper. act.

Φρασσόμεθα, *cogitemus, conſultabimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φρασώμεθα.

Φ Ρ Α Σ Σ Ω, vel φράττω, f. ξω, ſepio, munio, commuro, obſtruo, obturo, conſtipo; ἐφραγμένος, inſtructus ad bellum, [illegible] part. Κηλεῖ ἀσφρακτα λαὸς ἁρμασιν ἐφρὶ, Eur. Ph. 740. Τί δ' ἄλλες γενὼν (ἔστα) πρὸς ἄνδρας ἀσπίδων ἀσφραγμένος, ib. Iph. in Au. 839.

Φρασῖ⟨ος⟩, ία, ῖον, dicendus. A φράζω.

Φρασσὶν, ῖν⟨ος⟩, ὁ, elocutor, indicator, explicator. Ab eod.

Φραστὸς, ὴ, όν, eloquens. Ab eod.

Φραστὸς, ὸν⟨ος⟩, ὁ, ἡ, ὸν, idem quod φράστωρ.

Φράστωρ, ὁ, idem quod φραστὴρ.

Φρατὴρ, ῆρ⟨ος⟩, ὁ, qui ejuſdem curiæ vel tribus eſt, tribulis. A φρατρία.

Φρατορία, ας, ἡ, ſocietas. A φράτωρ.

Φρατορικὸς, ὴ, όν, curialis, tribulis. A pr.

Φρατόριος, α, ον, idem.

Φρατρα, ἡ, idem quod

Φρατρία, ας, ἡ, curia. Hinc φρατρίαι dicuntur, conventus quidam hominum, aut conventicula, quaſi pagi; propria ſibi ſacra peculiariaque communiter habentium; (2) tertia pars tribus Athenis. Gl. Vet φρατρία, contubernium. A φρατωρ.

Φρατριάζω, f. άσω, ſum unus e curialibus, ſum particeps curiæ; (2) conjuro, ſodalitates facio. Μεθ' ὧν ἡ Θεόπομπ⟨ος⟩ ἐφρατρίαζε, Dem. A φρατρία.

Φρατριακὸς, ὴ, όν, curialis, ad curiam pertinens. Ab eod.

Φρατρίαρχ⟨ος⟩, ου, ὁ, præfectus curiæ, tribus, ſodalitii, quod φρατρία vocatur. A φρατρία & ἀρχὴ, *principatus*.

Φρατριαστὴς, οῦ, ὁ, curialis. A φρατριάζω.

Φρατριατικὸς, ὴ, όν, idem. Ab eod.

Φρατριτὴς, ἐτ⟨ος⟩, ὁ, idem. Ab eod.

Φρατρίζω, f. ίσω, idem quod φρατριάζω.

Φρατρικὸς, ὴ, όν, idem quod φρατριακὸς.

Φράτριος, α, ον, curialis, ad curiam pertinens.

Φράτλιος, *Adv.* pro φράτριος.

Φράτωρ, ορ⟨ος⟩, ὁ, curialis; (2) tribulis, contribulis. A φρατρία.

Φραχθεὶς, *ſeptus*, a. 1. part. paſſ. v. φράσσω.

Φρεάντλης, ου, ὁ, q. d. puteorum hauſtor, qui aquam e puteo haurit. Ex φρέαρ, & ἀντλέω, *haurio*.

Φ Ρ Ε Α Ρ, ατος, τὸ, puteus.

Φρεατία, ας, ἡ, idem. A φρέαρ. Unde

Φρεατιαῖ⟨ος⟩, αία, αῖον, putealis, puteanus.

Φρεατίδιος, ία, ιον, idem. Ab eod.

Φρεατικὸς, ὴ, όν, putealis, Gl. V.

Φρεάτιον, ου, τὸ, puteolus, parvus puteus; (2) profunda foſſa. Dim. a φρέαρ.

Φρεατώδης, ⟨ος⟩, ὁ ἡ ὁ, in putei modum profundus. A φρέαρ.

Φρεατωρυχία, ας, ἡ, idem quod φρεωρυχία.

Φρεατωρυχος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem quod φρεωρύχης.

Φρέαρ, ατ⟨ος⟩, τὸ, puteus. *Ion.* pro φόαρ. Ἐξ ὕπνου πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα, καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρέατα μακρὰ νάουσιν. Hom. Il. 21, 197.

Φρεῖν, præſ. inf. act. *ſyn.* pro φέρειν.

Φρένα, *mentem*, accuſ. ſing. a φρὴν.

Φρεναπατάω, ῶ, f. ήσω, mentem ſeu mentes decipio; (2) decipio. Ἑαυτὸν φρεναπατᾷ, Gal. 6, 3. Ex φρὴν, & ἀπατάω.

Φρεναπάτης, ου, ὁ, impoſtor, deceptor. Ab eodem.

Φρενήρης, ους, ὁ ἡ ὁ, mentis compos, aut cordatus. Gl. Vet. ſapiens. Ex φρὴν, & ἄρω.

Φρενητιάω, ῶ, ſum phreneticus. A φρενῆτις.

Φρενητικὸς, ὴ, όν, phreneticus, Gl. Vet.

Φρενητιόω, ῶ, ſum phreniticus, phrenetide laboro. A φρενῆτις.

Φρενιτίζω, f. ίσω, idem ⟨quod⟩ ab eod.

Φρενιτικὸς, ὴ, όν, phreniticus, qui phreneſi laborat. Ab eod.

Φρενῖτις, vel φρενίτις, ⟨ιδ⟩ος, ἡ, mentis delirium, inflammatio membranarum cerebri, febrem acutam & mentis perturbationem inducens. A φρὴν.

Φρενοβλάβεια, ας, ἡ, amentia, dementia. A

Φρενοβλαβὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, mente læſus vel captus, deſipiens. Ex φρὴν, & βλάπτω.

Φρενοβλαβῶς, *Adv.* dementer, inſane, more ejus, qui mente captus eſt.

Φρενοχάρης, ες, lætus, hilaris. Ex χαίρω.

Φρενοφλυΐα, ας, ἡ, amentia, furor. Ex φρὴν, & φλυΐα.

Φρενοφλυὴς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, mentem demolliens. Ἐκ δεῦρ' ὁπόσοι ἐστὲ φρενοφλυεῖς μύθοι. Nonn. P. 4, 30. Ex φρὴν, & φλύω.

Φρενίδιον, *Adv.* prudenter, sapienter. A φρένιμος.
Φρενοκλαβέω, ῶ, mentis furor, decipio, impono præstigiis. Ex φρήν, & κλέπτω.
Φρενοκλόπος, ὁ ἡ, ὁ, impostor, decipiens. A κλοπή.
Φρενόκλωπος, ος, ὁ ἡ, ὁ, mente captus. Ex φρήν, & κλαμβάνω.
Φρενοκλυδής, ής, ές, furiosus, fanaticus, etiam bono sensu. A μαίνομαι.
Φρενοπλανής, ος, idem. Ex πλάνος.
Φρενοπλάξ, γός, ὁ ἡ, ὁ, mente percussus.
Φρενόμαρος, ος, ὁ ἡ, ὁ, mente captus, furiosus, insanus.
Φρενοτέκτων, ονος, ὁ ἡ, ὁ, qui sua mente aliquid componit.
Φρενόω, ῶ, fut. ώσω, ad mentem reduco, prudentem aliquem reddo, castigo; (2) desipio; fallo, seduco. Οὐ μὴ φρενώσεις μ', Eurip. Bac. 792. Κλαίων φρενώσεις, ἢν φρονῶν αὐτὸς κενός, Soph. Antig. 765. Πολλά γ' ἀμείνω τὰς πάλας φρενῶν ἔφυν Ἢ Σαυτόν, Æschyl. Prom. vinct. A φρήν.
Φρενόληπτος, mente captus; Æschyl. Sept. ad Th. 763. Ex φρήν, mens, & λήθω, perdo.
Φρενόστασις, εως, ἡ, castigatio, admonitio. A φρενόω.
Φρεωρυχίον, ῶ, fut. ήσω, puteum fodio. A
Φρεωρύχης, ου, ὁ, putei fossor, putearius. Ex φρέαρ, & ὀρύσσω.
Φρές, *fer*, a. 2. imper. act. a φέρμι, pro φέρε.
Φρεσίν, *mentibus*, dat. pl. cum ν, a φρήν.
Φ Ρ Ε Ω, f. φρήσω, *fodio*, P. enatto, *Prm.*
Φρεωρυχία, ῶ, puteum effodio. Ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει, Aristt. Lys. 1034. A
Φρεωρύχος, ου, ὁ, putei seu puteorum fossor, putearius. Ex φρέαρ, & ὀρύσσω.
Φ Ρ Η Ν, ενός, ἡ, mens; (2) sapientia; at φρένες, prudentia, ingenium; (2) præcordia, tamquam mentis sedes.
Φρητία, ας, ἡ, puteal; os putei. A φρέαρ.
Φρήτρη, ης, ἡ, tribus, curia. A φράτηρ.
Φρικαλέος, έα, έον, horribilis. A φρίξ.
Φρικασμός, οῦ, ὁ, horror, quasi a φρικάζω, quod
Φρικάω. A
Φρίκη, ης, ἡ, horror, horriditas, terror, Ph.
Φρικιάω, ῶ, horresco. A φρίκη. Hinc
Φρικίασις, εως, ἡ, q. d. horrescentia.
Φρικοποιός, οῦ, ὁ ἡ, ὁ, horrificus, Gl. V. Ex φρίκη, & ποιέω.
Φρικόω, horrifico, Gl. V. φρικῶμαι, horresco, Gl. V. A φρίκη.
Φρικτός, ή, όν, horrendus, horridus, horribilis, horrorem incutiens. A φρίσσω.
Φρικτῶς, *Adv.* horribiliter, horiendum in modum.
Φρικώδης, ες, ὁ ἡ, ὁ, horribilis, horrendus. A φρίκη.
Φριμαγμός, οῦ, ὁ, fremitus; (2) flatus, quem equi naribus emittunt; (3) hinnitus; (4) exultatio præ gaudio.
Φριμάσσω, *fremo*, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro φριμάσσεο. A
Φ Ρ Ι Μ Α Σ Σ Ο Μ Α Ι, f. ξομαι, fremo, flatum naribus emitto; (2) hinnio. Φριμάσσω πᾶσα τραγίσκων Νὺν ἀγέλα, Theocr. 5, 141.
Φριμάσσῃ 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro φριμάσσει.
Φ Ρ Ι Ξ, φρικὸς, ἡ, maris horror, motus maris incipiens, quamque agitatio fluctuum superficiaria, veluti quum mare exigua stringitur aura; Horat. II. 21, 126.
Φρικαίχμη, ης, ὁ ἡ, ὁ, cervicem habens horrentem setis. Ex φρικὸς, & αἰχμή.
Φριξάθριξ, τριχος, ὁ ἡ, ὁ, horrens pilis.
Φριξικόμης, ου, ὁ, horricomus, horrens coma. Ex φρικὸς, & κόμη.
Φριξὸς, ή, όν, horridus. A φρίσσω.
Φρίσσω, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφριασσον.
Φρίσσω, vel φρίττω, fut. ξω, horreo, horresco, cum horrore reformido. Ἱππικὴ δ' ὡς τε λαὸς γυῖα λόγχαις ὑποστίλουσιν, Lyc. 253. Οὐδὲ Σπάρτον φίσσουσι ξυμβλήτου, Eur. Hipp. 421. Χαίτη φερφικὰς, id. Ph. 1128. ἐν ἵππῳ, Soph. Aj. 702.
Φρόιμιάζω, & φροιμιάζομαι, exordio seu principio utor, proœmii loco dico, præfationem instituo, Gl. Vet. φροιμιάζω, exordior. Τί φροιμιάζῃ τοιχμὸν, ἐξευδὰς Ζεφὸς, Eurip. Iph. in Tau. 1165. A φροίμιον.
Φροιμιάσω, aor. 1. inf. act. verbi *Att.* a φραμιάζω pro φροιμιάζω.
Φρόιμιον, ου, τὸ, proœmium, exordium. Ab & pro φροίμιον.
Φρόις, 3. sing. imperf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἔφρονε, a φρονέω.
Φρονείσθαι, *adfectus sit*, 3. s. præs. imp. med. *Hhtr.* pro φρονείσθω.
Φρονέω, ῶ, sapio, Ph. intelligo, mentis compos sum; (2) delibero; (3) cogito, sentio, judico; (4) dicitur de conditione & habitu animi, qui ex adjunctis intelligitur, ut εὖ vel κακῶς φρονεῖν, *i.* ἀγαθὰ, vel κακὰ, benevolus vel malevolus sum, faveo, invideo; μίγα, vel μικρὰ, elato vel demisso animo sum. Μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ κἀ φρόνει ταδε, Eur. Or. 242. Σφάλλω δ' ὅτοι φρονοῦσιν ἐς ἐμὲ μίγα, id. Hipp. 6. Ἐφ' ἑαυτῷ φρονεῖν, arroganter sentire, Dem. Δηλώσαμεν ἂν οἵ' αὐτοὺς φρονᾶ, Soph. El. 336. Καὶ πώνθ' ὅσα περ ἄνθρωποι ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς, Aristt. Av. 119. A φρήν.
Φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio, animus. Flatio animi, tastus; animi impetus, superbia. A φρονέω. Hinc
Φρονηματίας, ου, ὁ, qui est elato animo, vir excelsi animi, Longin. 9.
Φρονηματίζω, f. ίσω, facio, ut aliquis animos tollat, vel se efferat; φρονηματίζομαι, animos tollo; majores spiritus sumo; (2) magnifice de me sentio. Οὐκ ἀλλέρως ἡ περ φρονηματίζομαι, Diod φρονηματισθέντες εἰς τὸ ἔργον, Aristot. Hinc
Φρονηματισμός, ὁ, ὁ, animi elatio.
Φρονηματώδης, ους, ὁ ἡ, ὁ, qui excelsi est animi, magnanimus. A φρόνημα.
Φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. A φρονέω.
Φρόνιμος, ος, ὁ ἡ, ὁ, prudens, sapiens; cordatus, astutus, Ph. A φρόνις.
Φρονιμώδης, ους, ὁ ἡ, ὁ, animosus; (2) constans. A φρόνιμος.
Φρονίμως, *Adv.* prudenter, sapienter.
Φρονιμώτατος, fagacissimus, Ph.
Φρόνις, εως, ἡ, ingenium; (2) astutia; (3) contemptus. A φρήν.
Φρονοῦντας, acc. pl. part. præs. act. *contr.* pro φρονέοντας, a φρονέω.
Φρονοῦντας, sapientes, prudenter.
Φροντίζετε, 2. plur. præs. ind. act verbi
Φροντίζω, fut. ίσω, curo, curam gero; (2) cogito, commentor, meditor; (3) studeo, studium & operam pono, præsertim in literis; φροντίζων, solicitus, Gl. Vet. φερεν τικότα, suspensum, Ph. cogitabundum, p. part. act. Οὐ γὰρ ἡμᾶν φροντισαιμ' ἂν, ἰὼ &c. Aristt. Lys. 699. Ἐκεῖνο δ' ὑ περφροντίκαμεν, idem, Conc. 263. Τὰ δ' ἀθλιδ' ἡμεῖς οἷα φροντιζόμεθα; Eur. Iph. in Tau. 344. Σῦ μὲν ἐδὲν φροντίζων, Plato. A
Φ Ρ Ο Ν Τ Ι Σ, ιδος, ἡ, cogitatio; (2) cura, solicitudo; occupatio, Gloss. Vet. Αἱ δελτβαί σας φροντίδες Σοφάτβᾳ, Eurip. Hipp. 440.
Φρόντισμα, ατος, τὸ, cura, officium, Ph. occupatio. A φροντίζω. Unde
Φροντιστέον, *Adv. pos.* curandum est. Πάνυ ἡμῖν ὕπω φροντιστέον, Plat. Crit. 3.
Φροντιστήριον, ου, τὸ, locus, in quo cogitationes seu commentationes nostras instituimus, schola, musæum. Ab eod.
Φροντιστὴς, οῦ, ὁ, curator, procurator, tutor, Ph. (2) commentator, qui commentationibus & speculationibus est deditus, studiosus, philosophus. Ab eod.
Φροντιστικὸς, ὴ, όν, ad commentationem seu meditationem aptus; (2) meditabundus; sollicitus. A φροντιστὴς.
Φρύδος, ὑδη, ὕδον, qui [illegible] abit, evanidus, Gl. V. c. [illegible]; Attici sic dicunt, qui nimia animi levitate nimis efferitur gaudio etiam in re levi. Ex φρὸ, & ὕδω, quasi φρόδος, *contr.* φρῶδος.
Φρῦδαι, incassum, Ph. A præc.
Φρυκὰ, ᾶς, ἡ, præsidium, custodia; (2) milites ipsi præsidiarii & custodes; (3) corporis custodes, ut stipatores, satellites; (4) ipse locus aut statio custodiæ & præsidii; (5) custodia, i. e. carcer, Gl. V. custodia, vigiliæ, excubium, præsidium, Ex φρὴ, & ὁρῶ, *custos.*
Φρυκάρχης, vel φρύκαρχος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui præsidiariis militibus præest, præsidiariæ cohortis præfectus. Ex φρυκὰ, & ἀρχή.
Φρύκει, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro φρύκετε, a
Φρυκέω, ῶ, f. ήσω, in præsidio sum, præsidio me tutor, custodio, excubo. Ἰκέσιος δὲ Ζεὺς κλάδοις φυκεῖ μ', Eur. Supp. 103. Σοὶ δ' ἡδὺ, γέρον, τὸν Ζῆν μᾶλλόν πε βάντε φυκεῖσαι χθόνα, munus exequi, Soph. El. 73. Ὀχυρῶσαι παρθενῶσαι φυκεῖν καλῶς, Eur. Iph. in Au. 751. A φυκὸς.
Φρύκημα, ατος, τὸ, præsidium, custodia; (2) id, quod custoditur. A φρυκέω.
Φρυκησις, εως, ἡ, custodia, excubiæ. Ab eod.
Φρυκικὸς, ὴ, όν, præsidiarius, Gl. V. A φρυκὰ.
Φρύκιον, ου, τὸ, præsidium; 1. e. locus aut munitio, cui præsidia imponuntur, Gl. V. castellum. A φρυκὰ.
Φρυκτόδομος, ου, ὁ ἡ, ὁ, domi custos; v. c. canis, Hpg.
Φρυκτὸς, οῦ, ὁ, custos, Gl. V. præsidiarius, excubitor. Ex πορὸ, & ὁρῶ.
Φρυκτώμεν, 1. plur. præt. conj. *Dor.* & *contr.* pro φρυκτέωμεν, a φρυκτέω.
Φρύαγμα, ατος, τὸ, fremitus equorum; (2) tastus hircorum. A φρυάσσω.
Φρυαγμωτίας, ου, ὁ, ferociens, v. c. equus; (2) tastuosus, insolens. A pr.
Φρυασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod φρύαγμα.
Φρυακίας, ου, ὁ, idem quod φρυαγμωτίας, de equo frenitum indarem ferocia edente dictum. A
Φ Ρ Υ Α' Σ Σ Ω, vel ττω, f. ξω, *medi. aptomai*, fremo, *proprie* de equo; (2) insolesco, efferor; (3) intempestive glorior, vana spe efferor. Μὴ μάτην μεταιρίζω φρυαττόμενος ἀδήλοις ἐλπίσιν, 2 Macc. 7, 34. Ἐν τοῖς περὶ ἄλλων ὑποψίαις καὶ λόγοις φρυαττόμενος, M. Anton. 10, 15f Τῶν αὐχένα ὑπαίειν καὶ φρυάττεσθαι, Philo.
Φρυγανίζομαι, fut. ίσομαι, cremia seu virgulta arida colligo, (2) lignor. A φρύγανον.
Φρυγανικὸς, ὴ, όν, cremiorum in modum lignosus, q. d. sufficticius. Ab eod.
Φρύγανον, ου, τὸ, parvum virgultum aridum; (2) exiguus frutex. Dim. a φρυγὸν.
Φρύγανον, ου, τὸ, sarmentum, virgultum; φρύγανα, ridus e sarmentis, quisquiliæ, Gl. V. A φρύγω.
Φρυγανοφόρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, sarmenta ferens. Ex φρύγανον, & φέρω.
Φρυγανώδης, ους, ὁ ἡ, ὁ, e virgultis constans; (2) virgultus aridis similis; (3) cremiorum modo lignosus; (3) sufficticeus, Gl. Vet. surculosus. A φρύγανον.
Φρυγία, ας, ἡ, quæ tonet, Hsc. A φρύγω.
Φρυγία, ας, ἡ, Phrygia. A Φρὺξ.
Φρυγίλος, ὁ, frigilla, avis.
Φρύγιον, ου, τὸ, lignum aridum, cremium, Gl. V. φρυγίον, frictorium. Ab eod.
Φρύγιος, ία, ιον, aridus. Ab eod.
Φρυγιστὶ, modo, sive concentu Phrygio. A Φρὺξ.
Φρυγμὸς, οῦ, ὁ, frixio, torrefactio. A φρύγω.
Φ Ρ Υ Γ Ω, f. υξω, torreo, torrefacio, frigo, aretacio, Gl. Vet. φρύξει, frigit, Ph. περιφρυγμένος, frixus, tostus, p. pass. part. Κύκμον ἤ τις ἐν πυρὶ φρυγεῖς, Theocr. 7, 66. Καθάπερ φρύγανα, ὥσπερ ἐν πυρὶ, Aristt. Cerc. 221. Hinc
Φρυκτὸς, ὴ, όν, tostus, torrefactus, frixus.
Φρυκτωρία, ᾶς, f. ῶσω, excubias ago, e specula signa per ignem observando vel dando, & hostium vel aliorum adventum denunciando.
Φρυκτωρία, ας, ἡ, excubiæ speculatoriæ, ad signum dandum per faces.
Φρυκτώριον, ου, τὸ, specula ἢ φρυκτωρία. A

φρυλαμὸς, ῦ, ὁ, observans faces hostilis adventus prænuncias, ut & ipse tales suspendat. Ex φρυκὸς, fax, & αἴρω.
φρυνὸς, νοῦ, ὁ, rubeta.
φρυνίσκος, ι, ὁ, idem & ab eod.
ΦΡΥΝΗ, ης, ἡ, idem.
φρυνοειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, rubetæ similis. Ex φρῦνος, & εἶδος.
φρυνολόχος, ι, ὁ ἡ ἡ, q. d. rubetis insidians.
ΦΡΥΝΟΣ, ι, ὁ, rubeta, rana venenosa.
Φρὺξ, γὸς, ὁ, Phryx, Phrygius.
φρυξεῖς, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φρύξεις, a φρύγω.
φρύσσω, vel φρύττω, idem quod φρύγω. Τὸ καλὸν δίρος ἀνίκα φρύτλῃ, Theocr. 6, 16.
φρύ, *contr.* pro φρίω, & hoc *per Syncop.* pro φρίω.
φῦ, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυ, a φύμι.
φύγαδα, *Adv.* in fugam. A φυγὴ. Unde
φυγαδεία, ἡ, fugatio, exsilium.
φυγαδεῖον, ι, τὸ, confugium; (2) urbs, quæ asylum habet, quo rei confugiunt & exsules. Ab eod.
φυγαδευτήριον, ι, τὸ, confugium, refugium, profugium. Ab eod.
φυγαδευτικὸς, ὴ, ὸν, vim habens abigendi.
φυγαδέω, f. ήσω, fugo, dejicio; (2) fugio, exulo, Gl. V. φυγαδεῖν ἀφ' ἑαυτῆ σοφὰ βαλάτω, Philo. ἐκ τ' πόλιος, Dem. A φυγάς.
φυγαδικὸς, ὴ, ὸν, ad exsulem seu exsules pertinens, vel, qualis est exsulis aut exsulum; (2) exulabundus, Gl. Vet. exsul, seu profugus. Ab eod.
φυγαδικῶς, *Adv.* more exsulum.
φυγαδοδίφας, ου, ὁ, exsulum inquisitor. Ex φυγὰς, & δίφα.
φυγαίχμης, ου, ὁ, timens bellum. Ab αἰχμὴ.
φυγανθρωπεῖσθαι, f. σω, hominum consortium fugio. φυγανθρωπεῖσθαι ἐς ἐρημίαν, *Arct.* Ex φυγὴ, & ἄνθρωπος.
φυγανθρωπία, ας, ἡ, hominum consortii devitatio, *Arct.* Ex iisdem.
φυγὰς, άδος, ὁ ἡ ἡ, profugus ob metum periculi; (2) exsul; (3) fugitivus. A φυγὴ. Unde
φύγδην, *Adv.* fugaciter; fugæ modo.
φυγέθλη, ου, τὸ, panus, tumor quidam; Cels. lib. 5. cap. 25. A φύω.
φύγε, *fugit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυγε, a φέβγω.
φυγεῖν, a. 2. inf. act.
φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga, fugacitas; (2) effugium, vitatio aut evitatio; (3) exsilium. A φέβγω.
φυγοδέμνιος, & φυγόδιμνος, ου, ὁ ἡ ἡ, fugiens torum, a conjugio abhorrens. Ex φέβγω, & δέμνιον.
φυγοδικεῖον, ου, detrecto certamen & judicium, Ph. φυγοδικεῖν, tergiversari, Dem. Ex φυγὴ, & δίκη.
φυγοδικία, ας, ἡ, tergiversatio, Ph. Ex iisd.
φύγοις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi φέβγω.
φυγόλεκτος, ὁ ἡ ἡ, conjugium, concubitum abhorrens. A λέχομαι.
φυγομαχία, detrecto pugnam, App. A
φυγόμαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui detrectat pugnam, fugax. Ex φυγὴ, & μάχη, *pugna*.
φυγόξενος, ου, ὁ ἡ ἡ, hospites fugiens, inhospitalis; Pind. Olymp. 11. Ex φυγὴ.
φυγόπονος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui laborem seu labores fugit.
φυγοπτόλεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, bellicos strepitus & labores fugiens.
φυὲν, *natum*, a. 2. part. pass. verbi φύω, *nascor*.
φυῇ, *nascitur*, 3. sing. præs. ind. med.
φύζα, ης, ἡ, fuga cum timore, idem quod φυγὴ. A φέβγω. Hinc
φυζακτὸς, ὴ, ὸν, fugax, pavidus, timidus.
φυζάλεος, ία, ον, idem & ab eod.
φύζω, in furam verto, fugo. Τῇ ῥ' ὅτε γε φροχίεντο σφυκόεντες, Il. 21, 6. A φέβγω.
φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles; (2) staturæ habitus oris; (3) stirps, germen. Οἵη τε φυὴ τέτυκται φυλὸν ἠδὲ γυναικῶν καλὸν, Hom. Il. 22, 370. A φύω.
φυῆς, 3. sing. a. 1. v. conj. act. v. φύω.
φυκιάεις, ιασα, ιεν, algosus, alga abundans, Διὸν ἐπουκιόωντι. Hom. Il. 23, 693. Αὐτὰρ ὑπ' αἰόλος κατετάνυστο φυκιόεσσα, Theocr. 11, 14. A
φυκίον, vel φύκιον, ου, τὸ, fucus, quo mulieres utuntur; (2) alga, Dim. a φῦκος.
φυκιοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. algæ comestor, qui alga vescitur. Ex φυκίον, & φάγος.
φυκοφάγος, ὁ ἡ ἡ, idem.
φυκόω, ῶ, fuco, Gl. V. A φυκίον.
φυκὶς, ίδος, ἡ, fuca, *piscis*, cujus mas vocatur φύκης. Gl. Vet. φυκὶς, ἰχθὺς, saxatilis, *piscis*; φυκίδες, saxatiles, Ph. Ex φῦκος, vel φύκιον, quoniam loca amat algosa.
ΦΥ̃ΚΟΣ, εος, τὸ, alga, *Angl.* Sea-wrack; muscus, Gl. V. fucus, purpurissum, Gl. V. (2) φῦκος, ἰχθὺς, saxatilis, *piscis*, Ph.
φυκόω, ῶ, fut. ώσω, fuco, fuco oblino. Φυκωθὲν τὸ πρόσωπον, Plut. A φῦκος.
φυκὼδης, ες, ὁ ἡ ἡ, algosus, alga abundans, A φῦκος.
φυλαγμα, ατος, τὸ, quod custoditur seu servatur, vel, quod datum est ad custodiendum; (2) custodia, præceptum, mandatum. A φυλάσσω.
φυλάκειον, vel φυλακεῖον, ι, τὸ, locus in castris, ubi sunt excubiæ; (2) statio, præsidium, arx. A
φυλακὴ, ῆς, ἡ, custodia, ipsa custodiendi actio, conservatio, tutatio, Gl. Vet. tutela; (2) vigilia, excubatio, excubiæ; (3) præsidium; (4) quarta pars noctis; quoniam in quatuor partes divisa erat, in quibus vigiliarum munus permutatis vicibus ad alios perveniebat; (5) custodia, i. e. custodes cingentes latus principum, satellites, stipatores, Ph. φυλακαὶ, præsidia. Stationarii milites, al. Gl. V. (6) carcer, Ph. (7) locus ubi positi sunt custodes; (8) cautio; (9) amolitio alicujus incommodi. A φυλάσσω.
φυλακίζω, f. ίσω, in carcerem conjicio, Act. 22, 19. A φυλακὴ. Unde
φυλάκιον, ι, τὸ, idem quod φυλάκειον.
φυλακὶς, ίδος, ἡ, custos, *femina*; φυλακίδες, naves præsidiariæ. A φύλαξ.
φυλάκισσα, ης, ἡ, idem. A φυλακίς.
φυλακίτης, ου, ὁ, carcerarius, Gl. V. A φυλακὴ.
φύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, custos, excubitor, vigil. A φύλαξ.
φυλακτέον, custodiendum, cavendum. A φυλάσσω, vel φυλάσσομαι. Unde
φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, custos, excubitor, vigil.
φυλακτήριον, ι, τὸ, servatorium, promptuarium, Ph. (2) statio excubitorum seu vigilium, præsidium, munimen, arx, aut quicquid nos custodit; (3) antidotum contra venena, amuletum. Hinc τὸ φυλακτήρια, ων, qs. conservatoria legis, quæ membranæ erant, quibus inscriptæ erant quatuor pentateuchi sectiones. A φυλακτὴρ.
φυλακτικὸς, ὴ, ὸν, custodiendi seu servandi & observandi, item conservandi peritus; (2) cavendi peritus, qui sibi cavere novit, cautus, qui se tueri potest; (3) vim habens amoliendi, Gl. V. cautus, promptuarius. A φυλάσσω.
φυλακτικῶς, *Adv.* studio & sollicitudine, studiose cavendo, caute.
φύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, custos, servator, conservator, servans, Ph. excubitor, vigil; φύλακες, vigiles, Ph. milites præsidiarii. A φυλάσσω.
φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω.
φυλοξαι, 2. sing. a. 1. imper. med.
φυλοξατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφυλάξατε.
φύλαξις, εως, ἡ, custoditio, Gl. Vet. A φυλάσσω.
φυλάρχης, ου, tribus præfectus seu princeps, præsum tribui, sum tribunus, Aristot. A φύλαρχος.
φυλάρχης, vel φύλαρχος, υ, ὁ, tribus præfectus, qui tribui præest, tribunus, Ph. tribunus plebis. Ex φυλὴ, & ἄρχω.
φυλάσσω, a. 1. infin. act. *Ion.* pro φυλάξαι.
φυλασσόμενος, pr. inf. act. *Dor.* pro φυλάσσειν.
φυλάσσῃ, 3. sing. præs. conj. act.
φυλάσσωσι, *Dor.* pro φυλάσσουσι.
ΦΥΛΑΣΣΩ, vel φυλάττω, f. άξω, custodio, servo, conservo, asservo, tueor, tutor; φυλάσσομαι, & φυλάττομαι, custodior; (2) caveo, vito; (3) custodias ago, excubo; (4) speculor, observo, item capto; (5) insidias pono; φύλαξον, custodi, Gl. V. a. 1. act. φύλαξαι, cave, a. 1. med. σεσυλαγμένος, asservatus, cautus, perf. part. pass. Κλῇδας γάμου φυλάσσει (Ἥρα) Arist. Θεσμ. 985. Καὶ μιλὸ σῖλας γὶ σροσσόλοις φυλάσσῃ, servatur a. Soph Aj 539. Τὰ μὴ λακεζαμένα ἄῤῥητ' ἐγὰ ζοὶ κάτελλ' φυλάξομαι, secreta servabo, id. El. 1018. Φύλαττε σαῦτ' ἐμοὶ σφόδ' ἐμφιλον, Arist. Av. 1196. Τοῦτ' μὴ τοι ζεὺ φυλάττοι, id. Pace, 1109.
φυλαττόμενος, præs. part. med. *Att.* pro φυλασσόμενος.
φυλετεύω, tribules facio, in tribus describo. A
φυλέτης, ου, ὁ, qui est ex eadem tribu, tribulis, Gl. V. tribulis, pagensis; φυλεῖς, curiales, Gl. V. A φυλὴ. Hinc
φυλετικὸς, ὴ, ὸν, ad tribules pertinens.
φυλετικῶς, *Adv.* more tribuum.
φυλέτις, ιδος, ἡ, quæ est ex eadem tribu. A φυλέτης.
φυλὶν, ὴ, ficus quædam, vel oleaster; Hom. Odyss. 5, 477.
ΦΥΛΗ, ης, ἡ, tribus classis.
φυλλάζω, frondesco, Gl. V. A φυλλὰς.
φυλλάκανθος, ου, ὁ ἡ ἡ, planta quædam foliis spinosis seu aculeatis. Ex φύλλον, & ἄκανθα.
φυλλάμπελος, ου, ὁ, pampinus, Gl. V. Ex φύλλον, & ἄμπελος.
φυλλάριον, ου, τὸ, foliolum, Dim. a φύλλον.
φυλλὰς, άδος, ἡ, strues seu cumulus foliorum, frondes. Ab eod.
φυλλεῖον, τὸ, folia, frondes.
φυλλίδω, ῶ, folia emitto, frondesco.
φυλλικὸς, ὴ, ὸν, q. d. foliaris.
φύλλινος, ίνη, ινον, e foliis confectus, Gl. V. foliaceus, frondarius. Ab eod.
φύλλιον, ου, τὸ, folium; (2) flos terræ.
φυλλῖτις, ιδος, ἡ, Dioscor. 3, 121. Phyllitis, herba vulgo Lingua cervina. *Angl.* Hart's-tongue.
φυλλοβολέω, ῶ, fut. ήσω, folia amitto, folia mihi decidunt; (2) folia spargo, foliis conspergo. Ὅζων λάβρης φυλλοβολούσης, Arist. Nub. 1003.
φυλλοβολία, ας, ἡ, foliorum amissio; (2) foliorum sparsio sive conjectio. A
φυλλοβόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, folia abjiciens seu amittens, cui folia decidunt; qui folia & frondes spargit. Ex φύλλον, & βάλλω.
φυλλόδομος, ὁ ἡ ἡ, frondosus, foliis comatus. A δέμω.
φυλλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, folia amputo seu abscindo. Ex φύλλον, & κόπτω.
φυλλολογέω, ῶ, f. ήσω, folia lego; (2) pampino, Gl. Vet. Ex φύλλον, & λέγω, *lego*, i. e. colligo.
φυλλομανέω, foliis luxurio, Theophr. Ex φύλλον, & μαίνομαι.
ΦΥΛΛΟΝ, ου, τὸ, folium, frons.
φυλλορροέω, foliis fluo vel defluo, folia vel frondes amitto. Τῷ ἦ χειμῶνι φλιαι τὰς ἀσπίδας φυλλορροῦσι, Arist. Av. 1487.
φυλλόῤῥοια, ας, ἡ, defluxio foliorum. A
φυλλόῤῥοος, ου, ὁ ἡ ἡ, folia abjiciens. Ex φύλλον, & ῥοὴ, *fluxio*.
φυλλοστρώς, ῶτος, foliis constratus, Theocr.
φυλλόστρωτος, ὁ ἡ ἡ, idem ex στρώννυμι.
φυλλοτόμος, ου, ὁ, frondator, Gl. Vet. Ex φυλλὸν, & τέμνω.
φυλλοτρώξ, γος, ὁ ἡ ἡ, folia comedens. A τρώγω.
φυλλοφορέω, ῶ, f. ήσω, folia fero, foliatus sum, Theophr. A
φυλλοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, folia ferens, foliatus. Ex φύλλον, & φέρω.
φυλλόω, ῶ, frondeo, Gl. V. A φύλλον.
φυλλωχέω,

φυλλοχόος, idem quod φυλλορρόος.
φυλλοχόος, ος, ὁ ἡ ὁ, q. d. folia fundens; φυλλοχόοι μῆνες, menses in quibus folia decidunt; Plut. Ex φύλλον, & χέω.
φυλλόεις, όεσσα, όεν, foliosus, follis abundans, foliatus, folia habens, Gl. V. frondosus; φυλλοέσσαι, frondentibus, Ph. A φύλλον.
φύλλωμα, τό, folia, frondes.
φυλοκρίνησις, εως, ἡ, disjudicatio generum q. a φυλοκρίνω.
φυλοκριτικός, ἡ, όν, genera disjudicans. Ab eodem.
φῦλον, ου, τὸ, genus, gens, natio. A φυλή.
φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, prælium; (2) clamor bellicus. A φῦλον, & ὄψ.
φῦμα, ατος, τὸ, tuber, vomica, Gl. Vet. A φύομαι. Hinc
φυμάτιον, τό, tubereulum.
φυματόω, tubero, Gl. V. A φῦμα. Hinc
φυματώδης, ες, phymatis abundans.
φῦναι, gigno; φῦναι, nasci; φύς, natus. A φύω.
φῦσα, nasci, a. 2. ind. act. verbi φῦμι, nascor. ἔφυσα, plur. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐφύοντο.
φυξήνωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, fugam viris immittens, fugæ occasionem dans. Ex φύξις, & ἀνήρ.
φύξηλις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, profugus, exsul; (2) fugax, timidus; Il. 17, 143. Παρὰ τὸ φεύγειν τὰς ἴλας, Porph. A φύξις.
φύξιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, a quo fugiendum est, qui effugi seu vitari potest; (2) ad quem confugitur; (3) fugans, qui in fugam vertit; (4) τὸ φύξιμον, perfugium. Γαῖαν ἐλθὲ ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι, Odyss. 5, 359. Ab eod.
φυξίνοος, ος, ὁ, qui fugat; (2) fugæ favens, Gl. V. φύξια, fugalia. A
φύξις, εως, ἡ, fuga; (2) effugium. A φεύγω.
φυόμαι, orior, nascor, provenio, crescо.
φυομένῃ, dat. sing. part. præs. med. v. φύω.
φύοντι, 3. pl. præs. ind. Dor. pro φύουσι.
φυράδλω, v. φύρδην.
φύραμα, ατος, τὸ, massa farinæ subactæ & humore maceratæ ad panificium; (2) massa luti. Ph. massa. al. Gl. V. conspersio, interversio, impensa. A φυράω.
φύρασις, εως, ἡ, commistio, maceratio, subactio ad conficiendas massas, Ab eod.
φύρασον, 2. s. a. 1. imper. act. v. φυράω.
φυραλῆς, οῦ, ὁ, & φυράτης, ου, ὁ, decoctor, Ph. interversor, Gl. V. A
φυράω, ῶ, f. άσω, misceo, macero, subigo; φυρώμαι, misceor; σιφυρμένος, subactus, perf. pass. part. Οὐδ' ἂν μαλακῷ φυρασάμενος πλὴ φαγλῷ πρὸς ἃ ἐμεῖο, Arist. Nub. 975. Οἷον μεθ' ὕδατι φύρουσι, μεμιγμένῳ διαλελῆ, M. Anton. 3, 4. σφυράσεις αὐτὸ εἰς ἐλαίῳ, Exod. 29, 40. Τοῦτο τὸ ζωμάτιον ἐκ ἔστι ζῶν, ἀλλὰ σκιλὸς κεκμῶτος σιφυραμένος, Arrian. Dissert. iib. 1. A φύρω.
φύρδδην, Adv. mixtim, permixtim; (2) confuse, inordinate. Ab eod.
φύρμα, ατος, τὸ, inquinamentum, sordes, stigmentum, recrementum. A φύρω. Unde
φυρμός, οῦ, ὁ, inquinatio, inquinamentum.
φύρσιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, mixta; Nic. a
ΦΥΡΩ, misceo, commisceo; (2) inquino, fœdo; (3) perfundo, rigo; (4) macero, subigo, pinso; σιφυρμένος, inquinatus; (2) subactus. Γαῖαν ὑδὶ φύρειν, Hesiod. Ἔργ. 61. Ἀκμαῖον δ' ἀνθρ. ἔφυρε κόνις, Epigr. Κόνει φύρσα δύσιωστόφρα, Eur. Hec. 496. Πεφυρμένῃ αἵματι, Theocr. 26, 23. Δάκρυσιν αἵματ' ἐφύρσεν, Hom. Il. 16, 161.
φῦς, a. 2. part. act. verbi φύω pro φύσα.
φῦσα, vel φύσα, ης, ἡ, follis, vesica; (2) flatus & spiritus crassior in corpore. Φῦσαι δ' ἐκ χαλκοῖο ἔσαν μέγαι ἰφύσαν, Hom. Il. 18, 470. A φυσάω.
φυσάα, a. 1. part. pass. Dor. pro φυσηθείς.
φῦσαι, genuisse, aor. 1. inf. act. verbi φύω.
φυσαλίς, vel φυσαλλίς, ιδος, ἡ, bulla in aqua nascens; (2) tibia seu fistula; (3) vesicaria, frutex. A φύσα. Unde
φύσαλος, vel φύσαλλος, ου, ὁ, bufo, venenatum id ranarum genus, quod se mirum in modum inflat; (2) piscis quidam.
φύσαξ, qui genuit, a. 1. part. act. verbi φύω.
ΦΥΣΑΩ, φυσάω, ῶ, f. ήσω, suffio, inflo, flatu distendo; (2) spiro; (3) efflo. Ἐπὶ γὰρ ἁβρμαὶ ζόφιγξις ἄνω φυσῶσι μέλαν μῆλον, Soph. Aj. 1429. Ψυχὼ σκεδασπείρουτι φυσιοῦ νιφετῷ, exspirabit, 68. Ἐνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, Arist. Nub. 434. ἐφυσατε, ib. 409. Ἐπί τιτι φυσᾶσθ, Dem. ταῖς τυχηραῖς εὐπραγίαις, Philo.
φύσῃ, 3. s. f. f. 1. indic. act. verbi φύω.
φύτη, ης, ἡ, idem quod φύσα.
φύσημα, ατος, τὸ, inflatio, inflatus, flatus; (2) bulla, ebullitio; (3) resina pinea. A φυσάω. Hinc
φυσημάτιον, ου, τὸ, bullula, Gl. V.
φύσησις, εως, ἡ, qu. d. flatio, ipsa flandi actio, vel sufflatio. Gl. Vet. inflatio. Ab eodem.
φυσητήρ, vel φυσητήρ, ῆρος, ὁ, flabellum, follis, ventilator, Ph. fistula; (2) fistula piscium cetaceorum; (3) meatus polypodis, quo ova sua parit. Ab eod.
φυσητήριον, ου, τὸ, q. d. sufflatorium, Gl. V. foramentum. A φυσάω.
φυσητής, οῦ, ὁ, inflator, Gl. Vet.
φυσητικός, ἡ, όν, inflandi vim habens. A φυσάω.
φυσήφορον, ου, ὁ ἡ ὁ, qui animo est inflato. Ex φυσάω, & φρήν.
φυσιαμός, οῦ, ὁ, flandi seu effiandi actio; (2) flatus. A φυσιάω.
φυσιάω, ῶ, f. άσω, flo, sufflo. A φυσάω.
φυσιγναθής, ου, ὁ ἡ ὁ, buccas inflans, superbus, nomen ranæ in Batrachom. ver. 17. Ex φυσάω, & γνάθος.
φυσιζοάομαι, ῶμαι, inturgesco; σιφυσιζωμένος, tumidi, pers. pass. part. Καθ' οἱ Μιχαρεῖς ὀδωώσις σιφυσιζωμένοι, Arist. Ach. 531. A
φύσιζος, ζόν, ἡ, vesicula, pustula. A φυσάω.
φυσιζόος, ου, ὁ ἡ ὁ, q. d. vitam producens, i. e. quæ ad vitam degendam sunt necessaria. Φυσιζόον ὕδωρ, Nonn. Paraphr. 4, 11. Ex φύω, & ζάω.
φυσικός, ἡ, όν, naturalis ad naturam pertinens, naturæ convenions; (2) physicus, naturæ seu rerum naturalium investigator. A φύσις, vel φύσα.
φυσικῶς, Adv. naturaliter, secundum naturam, naturali ratione.
φύσιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, vim habens pullulandi; (2) editus, natus. A φύω.
φυσιογνωμονία, ῶ, f. ήσω, de indole hominis judicandi peritus sum, vel de natura judico ex adspectu oris; (2) diligenter cognosco faciem alicujus & annecto, ut postea noscatur, Dem.
φυσιογνωμονία, ας, ἡ, naturas cognoscendi seu de natura judicandi peritia. A
φυσιογνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, naturæ ex oris habitu cognoscendæ peritus. Ex φύσις, & γινώσκω.
φυσιογνωμονικῶς, ex arte physiognomonum.
φυσιολογία, ῶ, f. ήσω, de natura, seu de rebus naturæ differo, naturam rerum differendo indago seu exquiro; (2) physica seu naturali ratione probo, ostendo, Aristot.
φυσιολογία, ἡ, studium naturæ indagandæ, vel speculandæ ratio, Ph. naturæ ratio. A
φυσιολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui de natura seu rebus ad naturam rerum pertinentibus differendo exquirit aut indagat. Ex φύσις, & λέγω.
φυσιοποιέω, naturam tribuo.
φυσιόω, ῶ, f. όσω, anhelo, spiro; φυσιόμαι, tumeo, turgeo; σιφυσιωμένος, inflatus. Καὶ τὸν μὴ θράσιον ἀπὸ τοῦ ἔχειν φυσιώσαντας, Il. 4, 427. ἵππους φυσιόωντας, Il. 5, 508. A φυσάω.
φυσιοῦ, inflatur, 2. sing. præs. indic. pass. contr. pro φυσιόῃ, a φυσιόω.
φύσις, εως, ἡ, natura, nativitas, Ph. ortus, ingenium, indoles, pudenda, statura, figura; φύσει, valde, interdum notat, Gl. V. sexus, Ph. indoles, mores A φύω.
φύσιωσις, εως, ἡ, inflatio, tumor animi, superbia, arrogantia. A φυσιόω.
φύσκη, ης, ἡ, vesica; (2) crassum intestinum, venter; (3) vesicula manibus oborta e vehementiore attritu. A φυσάω.
φύσκιον, ου, τὸ, vesicula, folliculus, utriculus, Dim. a φύσκη.
φύσκος, ου, ὁ, botulus, Ph. A φυσάω. Unde
φύσκων, ωνος, ὁ, ventricosus; (2) obesus.
φύσσα, vide φύσαξ.
φυσόω, ῶ, fut. ώσω, inflo, superbum reddo. Φυσῶντες λιγέως, Il. 23, 218. A φυσάω.
φυσσάν, præs. inf. act. Poët. & contr. pro φυσᾶν, a φυσάω.
φυστήρ, ῆρος, ὁ, ἡ, Vid. φυσητήρ.
φύσων, ὁ, eadem quæ maza, Ern.
φύτεια, ἡ, idem; (2) flatura, genus.
φυσώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, flatuosus, flatu abundans; (2) flatus seu inflationes movens, Longin. 28. A φυσάω.
φυταλιά, ᾶς, ἡ, terra planta seu stirpes ferens; locus arboribus consitus, ut hortus, vinea; (2) plantatio. A φύω.
φυταλιζω, f. ίσω, planto. A φυταλιά.
φυτάλμιος, ία, ὁ ἡ ὁ, & ος, ια, ιον, aptus ad progenerationem. A φύτλη.
φυτάτη, ης, ἡ, plantationis tempus. A φυτόν.
φυτεύομαι, fut. ευσομαι, planto. Αὐτὰρ τοῦ Κεφαλὴ φυτήστο φυτδμιον υἱόν, Hesiod. Θεογ. 986. A φυτόν.
φυτύριον, ου, τὸ, arbuscula, Dim. a φυτόν.
φυτάς, άδος, ἡ, planta, stirps. A
φύτεια, ας, ἡ, plantatio, Ph. consitio, satio; (2) planta, quæ deponitur & conseritur, Ph. φυτείαι, plantæ. A φυτεύω.
φύτεθην, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Ion. & Bœot pro ἐφυτεύθησαν.
φυτεύλω, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐφυτεύθην.
φυτεύσαι, 2. sing. a. 1. imper. pass.
φύτευμα, ατος, τὸ, planta quæ deponitur & conseritur; (2) semen. Ab eod.
φυτεύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐφυτεύσατο, a φυτεύω. Unde
φύτευσις, εως, ἡ, plantatio, consitio.
φυτευτήριον, ου, τὸ, planta, quæ in terram deponitur, Gl. V. seminarium, plantarium; (2) surculus, stolo.
φυτεύτης, ου, ὁ, plantator, Gl. V. pastinator.
φυτευτικός, ἡ, όν, seminarius, Gl. V.
φυτευτός, ἡ, όν, plantatus. A
φυτεύω, f. εύσω, planto, complanto, novello, semino, colloco, Gl. Vet. metaph. molior, struo, machinor. Τεὶ γὰρ φυτεύων παῖδας ἐκ ἐτ' ἂν φθάνοις, Eur. Alc. 688. Τοῖσδέσι φέτον ἡ κῆπος φυτεύει, Odyss. 2, 165. μηνηστῆρι κακὰ, ib. 15, 178. A φυτόν.
φυτικόμος, vel φυτικόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, plantes seu stirpes curans, hortulanus, olitor, vinitor. Ex φυτόν, & κομέω.
φυτολομέω, plantas, &c. curo.
φυτικός, ἡ, όν, ad plantam seu plantas pertinens; (2) vegetativus, crescendi vim dans. A φυτόν.
φύτλη, ης, ἡ, generatio, genus, Gl. Vet. sexus. A φύω.
φυτοβγός, & φυτουργός, οῦ, ὁ, q. d. qui circa plantas opus facit, plantator. Φυτουργὸς Ἰαπετὸς Ἀμπελίων σάδε ἔθηκε, Nonn. P. 4, 5. Ex φυτόν, & ἔργον.
φυτόν, ου, τὸ, planta, germen, virgultum, Gl. V. A φύω.
φυτός, ἡ, όν, sativus, aptus ad concipiendum semen. Ab eod.
φυτουσσφία, ᾶς, ἡ, labor, munus hortulani, &c. A
φυτουκός, ου, ὁ, agricola, rusticus, fossor, hortulanus. Ex φυτόν, & ζωέω.
φυτοπόρος, ὁ ἡ ὁ, plantum i. stirpem serens. Ex φυτόν, & ζωπέω.
φυτοτρόφος, ὁ ἡ ὁ, plantas alens, hortulanus. A τρέφω.
φυτουργία, plantis operor, plantas colo, sero, & curo. Τὰ τὰς ἀείμνας φυτευργοῦντας λέγομι, Luc. Bis. Acc.
φυτουργία, ας, ἡ, plantatio; cultio.

Φυτώριον, ν, τὸ, seminarium, Gl. V. A
Φυτωρχὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, idem quod φυτουργός. Ex φυτὸν, & ἔργον.
Φυτοφόρος, ν, ὁ ἡ ὁ, plantifer, Gl. Vet. Ex φυτὸν, & φέρω.
Φύτρα, ας, ἡ, natura, generatio. A φύω.
Φύτωρ, ορος, ὁ, fator, genitor. Ab eod.
Φυτώριον, ſ. ου, ν, τὸ, locus in quo ſunt plantæ e ſemine enatæ, quæ poſtmodum tranſplantantur in viridaria, plantarium. A φύτωρ.
ΦΥ'Ω, fut ύσω, gigno, produco, edo, pario; (2) *in perf. & aor.* 2. natus ſum, fum, evado, foleo, natura comparatus ſum, & φύομαι, naſcor, otior. Καὶ θὴρ ἐτράφη φύμβρῳ, Auſt. Av. 106. Σαυτῷ γὰρ, εἴτε δυσχερὴς, εἴτ' εὐτυχὴς, ἔφυς, Eur. Alc. 682. πατρὸς ἐσθλοῦ πεφυκέναι, id. Herac. 298.
Φυγάνου, vel ύμι, torreo, uro. Καὶ ἡ ὀπτιὰ, ἡ φύγανος, *Dioſc.* 1, 79. A
Φύγω, vide φεύγω.
Φυδίδες, puſtulæ; pro φαιδίδες.
Φυΐζω, ſeu φύω, fut. ύξω, in foco aliquid torreo. A φύξ.
ΦΩΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, phocæna, balæna, *piſcis.*
Φώκη, ης, ἡ, vitulus marinus, phoca.
Φωλεύζω, in luſtro & ſpecu lateo. A
Φαλειὰ, ᾶς, ἡ, luſtrum, latibulum, antrum. A φωλεός.
Φωλεία, vel φωλία, ας, ἡ, latebra, vel delitescentia in latebroſo antro; (2) morbus urſi, quum præpinguis factus latebras quærit. A φωλεύω.
ΦΩΛΕΟΣ, εὸς, ὁ, luſtrum, latibulum, latebræ, cubile, Ph.
Φωλεύω, f. εύσω, latibulum habeo, in luſtro aut ſpecu lateo. Gl. Vet. latibulo delitco; (2) nidifico. Κἀδάλα φωλεύοντα, Theocr. 24. 83. A φωλεός.
Φωλέω, ῶ, latibulum habeo, in luſtro aut ſpecu lateo. Ab eod. Unde
Φωλεώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, latebroſus, Gl. Vet. in modum antri factus.
Φωλὶς, ίδος, ἡ, piſcis nomen. Ab eod.
Φῶμι, 1. plur. a. 2. conj. act. verbi φημὶ.
Φωνάντα, *vocalia*, nom. plur. *Dor.* pro φωνήεντα, a φωνήεις.
Φωνάντα, *vocalia*, acc. ſing. *Dor.* & *contr.* pro φωνήεντα. Ab eod.
Φωνᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φωνῆσαι, a φωνέω.
Φωνάριον, τὸ, vox, Dim. a φωνή.
Φωνασκέω, ῶ, f. ήσω, vocem exerceo ſub magiſtro, Dem. A φωνασκὸς.
Φωνασκητὴς, οῦ, ὁ, magiſter exercendæ vocis, al. φωνασκὸς, vocinerarius, Gl. Vet. Ex φωνὴ, & ἀσκέω.
Φωνασκία, ας, ἡ, ars exercendæ vocis. A
Φωνασκὸς, ὴ, ὁ, qui vocem exercet, i. e. vocis exercendæ magiſter, phonaſcus, Gl. Vet. vocalis. Ex φωνὴ, & ἀσκέω.
Φωνασκικὸς, ἡ, ὸν, ad phonaſcum pertinens A pr.
Φωνεύντα, acc. ſing. part. præſ. act. *Dor.* pro φωνοῦντα, ex φωνεύοντα, a φωνέω.
Φωνέω, ῶ, fut. ήσω, vocem emitto, ſonum edo; (2) dico, loquor; (3) compello, nomino. Gl. Vet. voco, clamo. Γυνὴ φωνῆσα τοιαῦτ' ἐξονειδίζει κακὰ, Soph. El 200. Τὰς ἐπειτ' ὠδαμᾶ βλάσας ἐφώνει δῆθεν εἶναι ἱστορᾶν, id. Trach. 386. A
ΦΩΝΗ, ῆς, ἡ, vox, ſonus; (2) vox, vocabulum, verbum, dictum; (3) lingua; (4) rumor, fama. A φαω, *dico.*
Φωνήεις, ήεσσα, ῆεν, & *Dor.* φωνάεις, vocc præditus, vocalis; φωνῆεν, vocale, vocalis, Gl. V. A φωνὴ.
Φώνημα, ατος, τὸ, quod quis locutus eſt, dictum; (2) vox. A φωνέω.
Φωνήσασα, a. 1. part. act. f. γ. γ. φωνέω.
Φώνησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφώνησε.
Φωνήσις, εως, ἡ, vocis emiſſio; ind φωνέω.
Φωνητήριος, ία, ιον, vocalis. Ab eod.
Φωνητικὸς, ἡ, όν, vocis emittendæ facultate præditus, vocalis Ab eod.
ΦΩΡ, ορὸς, ὁ ſur; (2) fucus.
Φωρὰ, ρᾶς, ἡ, furtum. A φὼρ.
Φωρᾶν, præſ. inf. act. pro φωρᾶσαι, a φωρᾶω.
Φωρασίσεια, ἡ, ſacrilegium.
Φώρασις, εως, ἡ, deprehenſio. A φωράω.
Φωραλὶς, ῖδος, ὁ, deprehenſor. Ab eod.
Φωρᾶω, ῶ, f. άσω, furor; (2) furtum inveſtigo; (3) in furto deprehendo, furtum invenio. Et ſimpl. perveſtigo, deprehendo. Gl. Vet. deprehendo; φωραθέντα, deprehenſis, Ph. Ἀλλ' ἐγὼ φωράσων ἐμαυτὸν εἰσέρχομαι, Ariſt. Nub. 499. Τὼ γυναῖκα φωράσας, Heliod. Ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις, Eur. Or. 722. Τάττ' ἄλλα μειζόνων ἂν σοι φωρᾶν, Ælian. V. H. 3, 6. A φὼρ.
Φωρεμὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, arcula, ſcrinium; Il. 24, 228. Ab & pro χωρεμὸς.
Φωρεὰν, ᾶ, idem quod φωρὰν.
Φωρὶς, ἰδος, ν, furtivus, furto ablatus. A
Φώριον, ν, τὸ, furtum. A φὼρ. Unde
Φώριος, ν, ὁ ἡ ὁ, furtivus, Longin. 4.
Φωρᾶν, præſ. part. act. pro φωρὰν, a φωρᾶω.
Φῶς, φωτὸς, ὁ, vir. *Poet.*
Φως, φωτὸς, τὸ, idem quod φάος, lumen, lux; (2) focus; φῶτα, luminaria. Ph. A φάω, *lucco.*
Φώσκω, illucefco. A φῶς.
Φωσὴρ, ῆρος, ὁ, luminare. A φῶς.
Φωσφορέω, ῶ, lumen præbeo ſeu miniſtro.
Φωσφόρια, ίων, τὰ, phoſphoria, feſtum apud Gentiles. A
Φωσφόρος, ν, ὁ ἡ ὁ, lucifer, lumen adferens; (2) phoſphorus, ſtella Veneris ſolem antegrediens, Gl. V. φωσφόρος ἀστὴρ, Lucifer. Φωσφόρος, ὴ Ἥρα, Lucina, *Juno.* Gl. Vet. Ex φως, & φέρω.
Φώστηρ, vel φώστωρ, ορος, ὁ, velum, cubaculum. A φυστάω. Hinc
Φωστήνιος, ν, τὸ, lintcolum, ſudariolum.
Φῶτ' pro εῶτα, acc. ſing. a φῶς, τος.
Φωταγωγέω, ῶ, illumino, inſtituo in divinis.
Φωταγωγία, ας, ἡ, lucis ſeu luminis allatio; (2) illuminatio.
Φωταγωγικὸς, ἡ, όν, illuminandi vim habens. A
Φωταγωγὸς, ὸῦ, ὁ ἡ ὁ, lucem adducens, Gl. Vet. luminarium. Ex φῶς, & ἄγω.
Φωταύγεια, ας, ἡ, ſplendor. A ſeq.
Φωταυγὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ſplendidus. Ex φῶς, & αὐγὴ.
Φῶτε, *lucet*, acc. dual. a φὼς.
Φωτεινὸς, ἡ, όν, lucens, luculentus, Gl. Vet. A φῶς.
Φωτεμβολέω, ῶ, fut. ήσω, lucem immitto, Suic Ex φῶς, & ἐμβάλλω.
Φωτίβιον, τὸ, ſiſtula. A
ΦΩΤΙΓΞ, ιγγὸς, ἡ, lotina fiſtula.
Φωτίζε, 2. ſ. præſ. imper paſſ. *Att.* & *Ion.* pro φωτίζεσο.
Φωτίζω, fut. ίσω, lumino, illumino, illuſtro, lucifico, Gl Vet. metaph. mentis oculos illumino, doceo; baptizo. Ὅς ἡ φωτίσει πᾶν τὸ κρυπτὸν τῶν σκότους, 1 Cor. 4, 5. Καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ, Apoc. 18, 1. A φῶς.
Φωτίσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. φωτίζω.
Φώτισμα, ατος, τὸ, & φωτισμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio mentis & inſtitutio in rebus divinis, quæ baptiſmum præcedit; (2) baptiſmus. A φωτίζω. Unde
Φωτισμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio, lux, Gl. Vet.
Φωτιστήριον, ν, τὸ, baptiſterium, Suic. Ph. φωτιστήρια λυχνικὰ, luminaria. Ab eod.
Φωτιστικὸς, ἡ, όν, illuminandi ſeu illuſtrandi vim habens. Ab eodem.
Φωτολαμπέω, ῶ, ſplendeo, reſplendeo. A φῶς, & βάλλω.
Φωτογονία, ας, ἡ, lucis origo. A γονὴ.
Φωτοδοσία, ας, ἡ, luminis datio, illuminatio. Ex φῶς, & δόσις.
Φωτοδότης, ου, ὁ, luminis dator. Ex φῶς, & δότης.
Φωτοειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, q. d. luminis ſpecium præ ſe ferens; (2) luminoſus; (3) illuminatus. Ex φῶς, & εἶδος.
Φωτολείπω, ω, ὁ ἡ ὁ, cui lux deſiit, qui luce ſuus deſtitit. Ex φῶς, & λείπω.
Φωτοφάνεια, ἡ, illuminatio. A φαίνω.
Φωτοφορία, lucem fero. A
Φωτοφόρος, ν, ὁ ἡ ὁ, lucem ferens, Suic. Ex φῶς, & φέρω.
Φωτοχυσία, ας, ἡ, luminis effuſio, luminis abundantia. Ex φῶς, & χύσις.
Φωτωνυμία, ας, ἡ, lucis nomen; quando illorum Deus vocatur lux. Ex φῶς, & ὄνομα.
Φωχθεὶς, ῆσθις, aor. 1. part. paſſ. verbi φώγνυμι, pro φάγω, torreo.
Φῶψ, lux. A φάω.

X.

Χ Litera Græcorum vigeſima ſecunda, χὶ dicta, & ת Cheth Hebræorum reſpondens; (2) nota numeralis valens *ſexcenta*, & cum lineola infernus addita *ſexcenta milia*; (3) nota, qua Athenienſes numnios adulterinos ſignabant, item Atticorum Gramm.
Χαδεῖν, curvum, item antr[illegible]
Χάδι, 3. ſ. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχαδε, a χάζω.
Χαδέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro χαδεῖν.
Χεζεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro χάζου, a χάζω.
Χάζδω, imper. idem, *Dorice.*
ΧΑΖΩ, fut. άσω, cedo, do locum, recedo, retrocedo; (2) privo; (3) capio, capax ſum, contineo; a. 2. ἔχαδον, *Ion.* χάδον, χάδε. Inf. a. 2. χαδέειν *Ion.* pro χαδεῖν. Χαζόμαι, cedo, recedo; χάσαιο, recelſit, *Dor.* pro ἐχάσατο, a. 1. med. κέχαιδα, perf. med. pro κέχαδα. Μαινὰς ἣ χάζετο δαρὸς, Il. 11, 529. Ὅσην ἐμοὶ χάδε φλέγει, ib. 402. Διὸς θανὼν ἃ χάζομαι, Eur. Or. 1105 Ἃ τάνυ γὰρ λέγειν ἃ χάζομαι, id. Alc. 323.
Χαίνω, f. άνῶ, hio, hifco, dehifco; (2) *hiante ore*, i. e. intente aliquid ſpecto, ſpecto; (3) cupide appeto; (4) admiror valde; (5) cupide excipio, Gl. V. χαίειν, fatiſcere, dehiſcere; χανεῖ, hiſcens, a. 2. part. κέχηνα, hiſco, Ph. ore aperto hiscens, perf. med. κεχηνὼς, hiſcere, Ph. inf. κεχηνάς, hiulcus, Gl. Vet. part. Καὶ νὺν τί κέχηνας; Ariſt. Av. 20. Τοτὲ μὲν, χάσας ἰοῦσα χθὼν, Iliad. 4, 182. Ἀρίστιον κεχηνέναι, Luc. ὀρὸς τὸ τίλος, id. Alexan.
ΧΑΙΟΣ, probus, bonus; χαία, proba.
Χαιρεκακία, ας, ἡ, gaudium ex alieno malo. A
Χαιρέκακος, ὁ ἡ ὁ, alienum calamitate ſeu malis gaudens. Ex χαίρω, & κακὸς.
Χαίρετε, 2. pl. præſ. imper. act. v. χαίρω.
Χαιρετίζω, f. ίσω, ſaluto, ſalvere jubeo. A χαίρω. Hinc
Χαιρετισμὸς, ὁ, ſalutatio, ſalutandi officium.
Χαιρέφυλλον, ν, τὸ, chærephyllum, herbæ ſeu oleris nomen. Ex χαίρω, & φύλλον.
Χαιρηδὼν, όνος, ἡ, gaudium, lætitia, Arnſoph. Acharn. 4. A χαίρω.
Χαίρην, præſ. infin. act. *Dor.* pro χαίρειν.
Χαίρης, *gaudes*, 2. ſing. præſ. conj. act.
Χαιρεσσας, nom. plur. part. præſ. act. *Dor.* pro χαίρουσαι.
ΧΑΙΡΩ, gaudeo, lætor; χαῖρε, ſalve, ave, gaude, Phil. χαίρειν, ſalutem, Phil. χαίρετε, ave, Phil. ἐχαίρησα. Οὕτω χαίρησεις, baudquaquam lætaberis, Ariſt. Plut. 64. Ab alio f. χαιρῶ, εῖ aor. 2. paſſ. ἐχάρην, gavisus ſum, gaudeo. Σὺ δ' ἐπεὶ δὴ τοῦτο κεχάρησαι ἔπος, id. Vesp. 761. Χαίρω εὐφρανθεὶς μελπὼ, Eur. Alc. 684. Χαίρει ἐπ' αὐτῷ, Matt. 18, 13. Χαίρομαι δι' ὑμᾶς, 1. Theſſ. 8, 9. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ, Phil. 3, 1. Ἀδελφοὶς χαίρειν, Act. 15, 23. Ὁ ἡ κόσμος χαίρησι, Joann. 16, 20.
Χαιτάεντι, dat. ſing. *Dor.* pro χαιτήεντι, a χαίτη.
ΧΑΙΤΗ, ης, ἡ, juba, ſeta, Ph. Hinc
Χαιτήεις, ήεσσα, ῆεν, jubatus, comatus.
Χαιτόεις, όεσσα, όεν, idem & pro eod.

Χαίτωμα,

Χαίσωμα, ατος, τὸ, jubar. Ab eod.

ΧΑΛΑΖΑ, ης, ἡ, grando; (2) tubercula grandini similia, per cutem & carnem sparsa, præcipue in suibus. Hinc

Χαλαζάω, ω, grandino; χαλαζᾷ etiam dicitur sus tuberculis, quæ χάλαζαι dicuntur, sparsam habens carnem.

Χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, grandinosus.

Χαλάζιον, ε, τὸ, vitium palpebræ, quum in ea tubercula nascuntur; χαλάζια, tubercula in carne suilla. A χάλαζα.

Χαλαζοβολία, grandine ferio, grandinem ejaculor. Ex βάλλω.

Χαλαζοβόλος, ὁ, grandine feriens.

Χαλαζόβολος, ὁ, grandine percussus. Ex ind.

Χαλαζοκοτέω, grandine ferio, seu verbero, aut contundo, Ph. χαλαζοκοπῶ, grandinat, Theophr. Ex κόπτω.

Χαλαζοκοπία, ας, ἡ, calamitas, quum fruge vel vites grandine contunduntur. Ex ind.

Χαλαζοσκόπος, ου, ὁ, speculator & observator grandinis futuræ.

Χαλαζόω, ω, grandino, Gl. Vet. χαλαζώδω, grandine mactari. A χάλαζα. Unde

Χαλαζώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, grandinosus, grandinis speciem habens.

Χαλαίνουτι, nom. dual. part. præs. act. v. Χαλαίνω, laxo. Ἐρίστην ἀκίας ἵππας, Ῥυτὰ χαλαίουτες, Hesiod. Ἀσπ. 308. A χαλάω.

Χαλαστὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, pedes habens laxatos, claudus. Ex χαλάω, & ποὺς.

Χαλάσαις, 2. s. part. act. Dor. & Æol. pro χαλάσας. A χαλάω. Unde

Χάλαρος, ρα, ρον, laxus, laxatus, non contentus, Gl. V. languidus, flaccidus. Hinc

Χαλαρότης, ητος, τὸ, laxatas, lentitudo.

Χαλαρῶς, Adv. leviter.

Χαλάσας, a. 1. part. act. verbi χαλάω.

Χαλάσατε, 2. pl. a. 1. imper. act.

Χαλᾶτε, 2. plur. præs. ind. act. Dor. & Æol. pro χαλᾶσι.

Χάλασις, εως, ἡ, laxatio, remissio, resolutio.

Χαλασμα, ατος, τὸ, laxamentum, Gl. V.

Χαλασμὸς, ὁ, ο, laxatio. A χαλάω.

Χαλασμιον, ε, τὸ, cataracta, Suic. Ab eod.

Χαλάσικός, ἡ, όν, laxandi vim habens.

Χάλασον, ῶ. τὸ, catena. Ab eod.

Χαλαστὸς, ἡ, ὸ, laxatilis. Ab eod. Unde

Χαλαστρῶν, ε, τὸ, lapo, smegma, nitrum.

ΧΑΛΑΩ, ω, f. άσω, laxo, demitto, Gl. V. (2) flacceo, languco, languesco, Gl. Vet. ἐχάλασεν, demisit, Ph. aor. 1. χάλασσον, laxa, Gl. V. Χαλάσαι ϕ κράδεκτον· Matt. 3. 4. τὸ δίκτυον, Luc. 5, 5. Χαλᾶτε κλῆδας εἰς τάχος, Eur. Med. 1317. Τῷ ερῷ χαλάσας, Aristt. Vesp. 726. Χάλα ποιεῖσι εἰκότας Θησεμβρίοις, ignosce, Eur. Hec. 409. Κλῆθρα χαλάσω τάδε, Aristt. Vesp. 1495. Κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, Soph. El. 1495. Ἐν σαρχάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, 2 Cor. 11, 33.

ΧΑΛΒΑΝΗ, ης, ἡ, galbanum, succus ferulæ nascentis in Syria, Gl. V. chalba.

Χαλβανόεις, όεσσα, όεν, galbaneus. A χαλβάνη.

Χαλδαῖοι, οἱ, astrologi, vates.

Χαλεπῇ, dat. sing. f. c. Dor. pro χαλεπῇ.

Χαλεπαίνω, f. ανῶ, acerbo, Gl. Vet. exacerbo; (2) sævio, Gl. Vet. irascor; χαλεπαίνομαι, sævio, nascor. Παισὶ δ' μὴ χαλέπαινε τεοῖς, Phocyl. 195. τοῖς ἀρχομένοις, Xen. Cyr. 5, 33. Χαλεπαίνουσα ᾗ ἐφ' οἷς ἠπάτητο, Heliod. A χαλεπός.

Χαλεπάδα, ὰ, idem & ab eod.

Χαλεπὸς, ὴ, όν, sævus, severus, acerbus, durus, atrox, Ph. difficilis, Gl. Vet. A χαλέπω. Hinc

Χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas; (2) asperitas, sævitia. Gl. Vet. atrocitas; (3) severitas sensu bono.

Χαλεπότης, ητος, ἡ, Thuc. idem, Hes. A

ΧΑΛΕΠΤΩ, f. ψω, damno adficio, lædo; (2) everto, labefacto. Πάντα χαλέπλαν de auro, Phocyl. 40. Εἰρεσίῃ ὁ θεὸν ἔσσε σε χαλέπλα, Odyss. 4, 428. βρίσαντα, Hesiod. Ἔργ. 5.

Χαλεπῶς, Adv. molestè, graviter, ægre; (2) vix, difficulter, magno cum labore; (3) male, difficili cum fortuna; (4) irate, acerbe, asperè. A χαλεπὸς.

Χαλία, ας, ἡ, quies, qua corpora laxantur a laboribus, Hes. A χαλάω.

Χαλικρατὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, merum vinum. Ex χάλις, & κεράω.

Χάλικωμα, ατος, τὸ, cæmentum; χαλικώματα, cæmenta, Gl. V. A χάλιξ.

Χαλιμβάζω, imo e Bacchæ in libidinem tuo. A Χαλιμβὸς, άζος, ἡ, Bacchia, quali ictuta in furore. A χαλάω.

Χάλμη, ης, ἡ, feritum impudens; (2) venenum. A

Χαλμὸς, ὸ, ὁ, venenosus, Hes. qui hominum corpora & animos petit χαλφῖ. A χάλαω.

Χαλιναγωγέω, ῶ, freno duco, ut sessor equum, freno rego ac moderor, freno, retreno. Ex χαλινὸς, & ἀγωγὸς.

Χαλινοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ars conficiendorum frenorum. A χαλινοποιὸς.

Χαλινοποιὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, qui frena conficit. Ex χαλινὸς, & ποιέω.

ΧΑΛΙΝΟΣ, ὸ, ὁ, frenum, habenæ. Ἐν δὲ χαλινὼ ἐμάμοσ' ἑκάτερον, Hom. Il. 19, 395.

Χάλινε, 2. sing. præs. imper. act. pro χαλίνει, a χαλινόω.

Χαλινοφόρος, ὸ, ὁ ἡ ἡ, frenos rodens s. mordens, Call. L. P. 12.

Χαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rego. Ὁ μὲν ἵππον χαλινοῖ, freno injecto rego, Xen. A χαλινὸς. Hinc

Χαλίνωσις, εως, ἡ, frenatio, seu freni injectio.

ΧΑΛΙΞ, ικος, ὁ ἡ ἡ, filex, cæmentum, Ph. χαλικες, filices, cæmenta, Ph.

ΧΑΛΙΣ, ῖδος, ἡ, Bacchas, vinum, merum.

ΧΑΛΙΣ, ιος, ὁ, impostor, insanus.

Χαλιφρονία, acc. sing. a χαλίφρων. Unde

Χαλιφρονέω, ῶ, demens fuit & stolidus.

Χαλιφρόνησις, εως, ἡ, mens sua sede emota, amentia, dementia.

Χαλιφρὼν, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui mens laxata & emota est, amens, demens. Ex χαλάσμαι, & φρὴν.

Χαλκάνθη, ης, ἡ, sive χάλκανθον, ε, τὸ, atramentum futorium. Ph. χάλκανθος, æris flos. Al. Gl. V. χαλκανθον, futorium. Ex χαλκὸς, & ἄνθος, flos.

Χαλκάρματος, ὸ, ὁ ἡ ἡ, qui æreo curru vehitur, R. Ex χαλκὸς, & ἅρμα.

Χάλκασπις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, æreum clypeum gestans, bellicosus.

Χαλκάχης, ου, ὁ ἡ ἡ, æreus seu ferreus hasta utens. Ex χαλκὸς, & ἀχὴ.

Χαλκεῖον, ε, τὸ, officina fabri ærarii, vel ferrarii. Gl. V. æris officina; (2) vas æreum ad calefaciendam aquam aptum; alneum, olla, Gl. V. A χαλκεὺς.

Χάλκειος, εία, είον, æreus, ex ære factus. A χαλκὸς.

Χαλκείων, gen. pl. Poët. a χάλκεος.

Χαλκηλατὴς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, ex ære ducto factus. Ex χαλκὸς, & ἐλαύνω.

Χαλκημόλγος, ὁ ἡ ἡ, æreo armatus rostro; (2) laboriosus, industrius. Fest.

Χαλκήντερος, ὸ, ὁ ἡ ἡ, æreus intestina habens. Ex χαλκὸς, & ἔντερον.

Χαλκήτης, ου, ὁ, idem quod

Χαλκήτης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui æreis armis utitur. Ex χαλκὸς, & ἔντεα.

Χαλκεόγομφος, ον, ferreis clavis firmatus.

Χαλκεόθωρηξ, ηκος, ὁ ἡ ἡ, qui æreo thorace utitur, Soph. Aj. 179.

Χαλκεοῦ, ατος, gen. sing. Ion. pro χαλκοῦ.

Χαλκεόφαλοι, ων, οἱ, æreis armati ocreis, æreo galeæ ubilia; (2) æreis inducti armis. Ex χαλκὸς & κνημὶς.

Χαλκοκέλαινος, ὸ, ὁ ἡ ἡ, fuliginatus, Gl. V. Ex χαλκὸς, & κελαινὸς.

Χαλκοκο-

Χαλκομίτρης, ου, ὁ ἡ ἡ, æream gestans mitram, i. e. galeam, ac proinde armipotens, bellator, R. Ex χάλκεος, & μίτρα.

Χαλκοχιτὼν, ωνος, ὁ, idem.

Χαλκόπλοος, ὸ, ὁ ἡ ἡ, æreis armis indutus, vel simpl. armatus, R. Ex ὅπλα.

Χάλκεος, έη, εον, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, & χάλκειος, ὸ, ὁ ἡ ἡ, æreus, æneus, ahenus, Gl. Vet. Οἱ δ' ἀς ἔν αἰσι, ὅπα χαλκεὸν Αἰακίδαο. Hom. Il. 18, 222. A χαλκὸς.

Χαλκόφωνος, ὸ, ὁ ἡ ἡ, æreum vocem habens, i. e. vel valde acutam, vel valde firmam. Ex χάλκεος, & φωνὴ.

Χαλκόχυμα, ατος, τὸ, machina ærea, seu quævis res ex ære facta, R. A χαλκὸς.

Χαλκεὺς, έως, ὁ, faber ferrarius, ærarius, faber ærarius, Gl. V. Ab eod.

Χαλκεύτηριον, ε, τὸ, fabrile, Gl. Vet. officina fabri ferrarii. Ab eod. Unde

Χαλκεύτης, ου, ὁ, qui æramenta cudit, Gl. V. ærarius; fabricator, artifex.

Χαλκευτικὸς, ὴ, όν, ad fabrum ærarium seu ferrarium pertinens, Ph. fabriles. A pr.

Χαλκεύω, fut. εύσω, ærari artem tracto, æs excudo & malleo tundo; (2) ex ære vel ferro fabrico Ph. fabrico, cudo. Ἕτερον ὁ χαλκεύσας τις, Arist. Plut. 163. Ἦρ' ἐκ Ἐρεμβοῦ τὸν' ἐχάλκευσε ξίφος. Soph. Aj. 1033. Hom. Il. 18, 400. Ὅπλα τε ἐμοὶ κλυτὰ, τὰ μὲν ἕτοιμα, τὰ δὲ χαλκεύομένα παρέδωκαν. Appian. B. Mithridat. A χαλκὸς.

Χαλκεὼν, ῶνος, ὁ, fabri ærarii officina. Ab eodem. Unde

Χαλκήϊος, Adv. ex ære, R. A χάλκεος.

Χαλκήϊος, ὸ, ὁ, Ion. pro χάλκιος.

Χαλκήλατος, ὸ, ὁ ἡ ἡ, ex ære ductus. Ex χαλκὸς, & ἐλαύνω, seu ἐλάω.

Χαλκήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, ære compactus, æreus. Ex χαλκὸς, & ἄρω.

Χαλκικὸς, ὴ, όν, idem quod χάλκεος.

Χαλκίοικος, ὸ, ὁ ἡ ἡ, æream domum habens, Minervæ epith. apud Spartanos.

Χαλκὶς, ὸ, τὸ, ahenum, seu æreum vas, æramentum. Gl. V. ferreta, coculum; χαλκίον θερμὸν, caldaria, Gl. V. A χαλκὸς.

Χαλκὶς, ίδος, ἡ, Gl. Vet. ὄρνεον, pica maritima. Est & urbis nomen ad Euripum, in Eubœa.

Χαλκοαρὴν, gen. pl. Dor. pro χαλκοαρῶν, a

Χαλκοάρης, ες, ὁ ἡ ἡ, æreis aut ferreis armis sublatus, ac interfectus; (2) qui ferro interficit hostes, R. Ex ἄρω.

Χαλκοβαρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ære gravis; (2) firmus, solidus. Ex βαρὺς.

Χαλκοβάτης, ές, ὁ ἡ ἡ, qui ære seu æreis fundamentis nititur, firmus, solidus; Hom. Il. 1, 426. Ex χαλκὸς, & βαίνω.

Χαλκογένειος, ὸ, ὁ ἡ ἡ, æreas malas seu maxillas habens. Ex γένειον.

Χαλκόγενυς, υος, ὁ ἡ ἡ, æreas vel ferreas genas seu maxillas habens.

Χαλκοδάλαχις, ιος, ὁ ἡ ἡ, æream habens culpidem.

Χαλκογράφος, ὸ, ὁ ἡ ἡ, æreis literarum notis scribens; (2) in æs scribens, seu in æs incidens. Ex γράφω.

Χαλκοδαίδαλος, ον, æs artificiose tractans, sive homo, s. ars.

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ ἡ ἡ, fr. æs domans. Epith. cotis, fabri ferrarii, &c.

Χαλκοδέτος, ὸ, ὁ ἡ ἡ, æreis vinculis ligatus vel alligatus.

Χαλκοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, æris speciem gerens, æri similis. Ex εἶδος.

Χαλκοθώραξ, ηκος, æratus. Æsch.

Χαλκόθυρος, ος, ὁ ἡ ἡ, locus, ubi æs & ærea supellex reponitur.

Χαλκοθώραξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, qui æreo thorace utitur, Soph. Aj. 179.

Χαλκοῦ, ατος, gen. sing. Ion. pro χαλκῆ.

Χαλκοκνήμιδες, ων, οἱ, æreis armati ocreis, æreis bubilibus, ubilia; (2) æreis inducti armis. Ex χαλκὸς & κνημὶς.

Χαλκοκόλλητος, ὸ, ὁ ἡ ἡ, ferruminatus, Gl. V. Ex χαλκὸς, & κολλάω.

Χαλκοκο-

Χαλκοκορυστῇ, dat. fing. *Dor.* pro χαλκοκορυστῇ, a

Χαλκοκορυστὴς, ές, ὁ, ære ſeu æreis armis armatus; (2) armatus. Ex κόρυς.

Χαλκόκρας, vel χαλκόκρατος, ου, ὁ ἡ ὁ, ære miſtus. Ex χαλκὸς, & κρᾶσις.

Χαλκόκροτος, ου, ὁ ἡ ὁ, ære circumſtrepens, æratus, Ph. ærarius.

Χαλκόκυπος, ου, ὁ ἡ ὁ, ære pulſato ſonitum edens.

Χαλκολίβανον, ου, τὸ, electri ſpecies, auro pretioſior, orichalcum. Ex λίβανος.

Χαλκολογέω, ῶ, f. ήσω, æra lego, æs colligo, i. e. nummos colligo. Gl. Vet. χαλκολογῶ, æſculor. Ex χαλκὸς, & λέγω.

Χαλκολόγος, nummularius, æſculator, Ph. Ex ut em.

Χαλκοπάρηος, ὁ ἡ ὁ, æreas habens malas.

Χαλκόπεδος, ου, ὁ ἡ ὁ, æreum pavimentum habens. Ex χαλκὸς, & πέδον.

Χαλκοστωτος, ὁ ἡ ὁ, *pr.* æneum dorſum habens, *Phb.* ſcuti, clypei ære inducti, æratus.

Χαλκοπαγὴς, ές, ex ære factus, æneus. A πήγνυμι.

Χαλκοπλάστης, ου, ὁ, qui ex ære ſtatuas, aut alia opera fingit, faber ærarius.

Χαλκόπλευρος, ου, ὁ ἡ ὁ, ærea habens latera. Τύπανα χαλκόπλευρα, Soph. El. 54. Ex χαλκὸς, & πλευρά.

Χαλκοπλὴξ, ηξος, ὁ ἡ ὁ, q. d. ære impletus; (2) armatus. Ex πλήσσω.

Χαλκόπλοκος, ου, ὁ ἡ ὁ, ferro cuſus. Χαλκόπλοκ γένυς, Soph. El. 486. A χαλκὸς, & πλήσσω.

Χαλκόπους, ποδος, ὁ ἡ ὁ, æreos habens pedes. Gl. Vet. ænipes.

Χαλκοπροσωπος, ου, ὁ ἡ ὁ, æream habens faciem; (2) impudens. Ἡμῖν ὦδε πολλάκις, τοὺς ἐρυθριᾶν μὴ εἰδότας χαλκοπροσωπους καλεῖν. B. Chryſoſt. Adv. Jud.

Χαλκόπρορος, ου, ὁ ἡ ὁ, æream habens proram. Ex χαλκὶς, & πρῷρα.

Χαλκόπυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, æreas portas habens; (2) æreis munitus cluſtris. Ex πύλη.

Χαλκοπώγων, ωνος, ὁ, rutilam habens barbam, xenobarbus.

ΧΑΛΚΟΣ, ου, ὁ, æs; (2) arma ærea; ſ. ferrea; (2) moneta, pecunia.

Χαλκοσέφανος, ον, *pr.* ære cinctus, nitidus *Epith.* templi.

Χαλκόσομος, ου, ὁ ἡ ὁ, æreum os, faciem, ſ. roſtrum habens. Ex σῶμα.

Χαλκοστόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, ex ære factus. Ex χαλκὸς, & στόμα.

Χαλκοστυχὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, ære armatus. Ex χαλκὸς, & τεύχω.

Χαλκοτέξος, ου, ὁ ἡ ὁ, æreum arcum habens. Ex τόξον.

Χαλκοτόρευτος, ον, ære cælatus, æneus.

Χαλκοτορία, ex ære fabricor, de armis.

Χαλκότορος, ον, æratus, ex ære factus; de armis alii, æs penetrans.

Χαλκοτυπέομαι, ῶμαι, a fabro ærario ſeu ab ære fabro fingor. A

Χαλκότυπος, ου, ὁ ἡ ὁ, ære percuſſus, ære ſeu ex ære flatus. Μοῦσαι καλέσαν διὰ χαλκοτύπους ἀσπίδας Il. 10, 15. Ex τύπτω.

Χαλκοτύπος, ου, ὁ, faber ærarius, æriſutor. Ph. Ex ut em. Hinc

Χαλκοτυπία, ἡ, ars ferraria, ars æris, ferri tractandi, aut fundendi & ex eo & alia fingendi.

Χαλκουργέω, æs, ferrum tracto. A χαλκουργός. Hinc

Χαλκούργημα, ατος, τὸ opus ex ære ſ. ferro confectum; (2) figmum æreum.

Χαλκουργικὸς, ἡ, όν, ad artem ærariam pertinens, ἡ χαλκουργικὴ, ars æris ferrique tractandi

Χαλκουργὸς, οῦ, ὁ, qui æs tractat & elaborat faber ærarius. Ex χαλκὸς, & ἔργον.

Χαλκοῦς, ῆ, οῦν, æreus. Gl. V. A χαλκὸς.

Χαλκοῦσθαι, præſ. inf. paſſ. pro χαλκεύεσθαι, a χαλκεύω.

Χαλκόφι, *Adv.* ab ære. A χαλκὸς.

Χαλκοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, terra, ex qua æs eruitur, habens metalla æris & ferri. A φέρω.

Χαλκόφωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, æream habens vocem, i. e. valde ſonoram. Ex φωνὴ.

Χαλκοχάρμης, ου, ὁ, qui armis delectatur, bellicoſus. Ex χάρμη.

Χαλκοχιτώνων, gen. plur. a

Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, æream loricam geſtans; Il. 1, 371.

Χαλκόω, ex ære facio; (2) ære obduco & munio. Gl. Vet. æro. A χαλκὸς.

Χαλκώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, æreus. Χαλκώδεις ὀτίτες, *Arct.* Ab eod.

Χάλκωμα, ατος, τὸ, æramentum, vas aut aliud opus ex ære factum. Gl. Vet. æramentum, ferramentum, ærificium. A χαλκόω.

Χαλκωμάτιον, τὸ, Dim. a pr.

Χαλκώνητος, ου, ὁ ἡ ὁ, ære emptus.

Χαλκώνυξ, υχος, ὁ ἡ ὁ, æneas ungulas habens, de equis Arctæ.

Χαλκωρυχεῖον, vel χαλκωρύχιον, ου, τὸ, æriſodina, æraria. Ex ὀρύσσω.

Χαλκωρυχέω, æs effodio. Ex nſd.

Χαλκωρυχία, ας, ἡ, æris fodina, æraria.

Χαλκωρυχικὸν, ου, τὸ, idem.

Χαλκωρυχὸς, ὁ, metalli fossor. Ex nſd.

Χαλυβδικὸς, ἡ, όν, ex chalybe factus. A

ΧΑΛΥΨ, υβος, ὁ, chalybs, genus ferri durissimi.

Χαμᾶζε, *Adv.* humi, in terram.

Χαμαζῆ, *Adv.* idem. A

ΧΑΜΑΙ, *Adv.* humi, in terra; (2) in terram, ad terram.

Χαμαιάκη, ης, ἡ, humi ſparſa acte, ſive humilis ſambucus, ebulus. Ph. ebulum.

Χαμαίζατος, ου, ὁ, rubus humilis, rubus humi ſerpens.

Χαμαιγενὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, humi natus, e terra ortus, humo prognatus. Ὅτ' χαμαιγενὴς, μιθίπιν βλάστημα γενήθης θνητὸς ἐὼν ὑπέπτης Θεὸς ἐμμεναί. Nonn. Paraph. 10, 33. Conf. 4, 13. Ex γίνομαι.

Χαμαιδάφνη, ης, ἡ, laurus humilis, laureola. Philoxenus; χαμαιδάφνη λάχανον, *olus*, fraga, labrusca, ruſcum.

Χαμαιδιδάσκαλος, ὁ, ludimagiſter, Gl. Vet.

Χαμαιδικαστὴς, οῦ, ὁ, pedaneus judex, arbiter, Ph.

Χαμαίδρυς, υος, ſive χαμαίδρυφ, απος, ἡ, querculus humilis, herba ex eo ſic nominata, quod folia habeat quercui ſimilia. Ph. χαμαίδρυς, triſſago, chamædrops; Plin. l. 24. §. 80. c. 15. *Angl.* Germander.

Χαμαιβάτης, ἀδος, ὁ ἡ ὁ, humi cubans. Ex χαμαὶ, & βαίνω.

Χαμαιβίνης, ου, ὁ, qui humi cubat. Τποφῆται χαμαιβίναι. Il. 16, 234. Ex nſd.

Χαμαίζηλον, τὸ, viburnum, geniſta, Gl. V. A

Χαμαίζηλος, ου, ὁ ἡ ὁ, & χαμαιζήλος, ὴλη, ηλον, humilis, humi depreſſus, abjectus, q. d. humilia æmulans; (2) terræ adfixus, humi repens.

Χαμαίκαυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui humi ſtrato caule eſt, cujus caulis humi repit.

Χαμαικέρασος, ου, ὁ, humilis ſeu humila ceraſus.

Χαμαίκισσος, ου, ὁ, hedera humilis, hedera terreſtris.

Χαμαικλινὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, humi proſtratus, qui humi procubuit. Ex κλίνω.

Χαμαικοιτέω, humi cubo ſeu jaceo, Philoſtr.

Χαμαικοιτία, ας, ἡ, humi cubatio.

Χαμαικοίτης, ὁ ἡ ὁ, idem quod

Χαμαικοιτος, ου, ὁ ἡ ὁ, humi cubans. Ex χαμαὶ, & κοίτη.

Χαμαιλεχὴς, ὲς, idem, a λέχος.

Χαμαιλέων, οντος, ὁ, leo pumilus, animal, quod ſubinde colorem mutat. Ph. vertipilio, verſipellis, verſipellis; (2) herbæ nomen ſic dictæ a varietate foliorum, Gl. V. carduus.

Χαμαιπετὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui humi ſeu in terram cecidit, in terram procidens; (1) *vide*, humilis de ſtylo; (2) irritus. Ex πίπτω, ſ. πέτομαι.

Χαμαιπετοῦσα, part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro χαμαιπετοῦσα.

Χαμαιπετέω, humi irritus cado. Pind.

Χαμαιπετῶς, *Adv.* humiliter, in terram procidendo; (2) humili prope terram volatu.

Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, humilis pinus, herba quædam. Gl. Vet. confica.

Χαμαιρριπὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, in terram vergens, ſeu inclinans. Ex ῥίπτω.

Χαμαίσρωστος, ου, in terra ſtratus, ſ. conſtructus. A στρώννυμι.

Χαμαισύκη, ἡ, humilis ficus, herba.

Χαμαιτυπεῖον, τὸ, locus, in quo ſcorta trivialia ſe proſtituunt; lupanar, Gl. V. A

Χαμαιτύπη, ἡ, proſtibulum, ſcortum, quod cuivis ſe proſtituit. Χαμαιτύπαι ἡ ζαμζωκιρίαι. Plut. in Anton. cap. 9.

Χαμαιτυπὴς, ὲς, humi proſtratus. *Met.* vilis, vulgaris.

Χαμαιτυπικὸς, ἡ, όν, lupanaris, Gl. V. A

Χαμαιτύπος, ου, ὁ, humi ſerviens & tu lens. Χαμαιτύποι, gaineones, Gl. V. Ex χαμαὶ, & τύπτω.

Χαμαίχαιτ, ας, ἡ, olea pumila, oleago ſeu oleaſtellum; Plin. lib. 24. §. 8c.

Χαμαιχερπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, humi ſerpens, a terra vix non abſcissus; (2) ab jectus. Ex χαμαὶ, & ἕρπω.

Χαμαιχτὰς, *Adv.* humi ſerpendo; (2) humiliter, abjecte, crane.

Χαμαιτρα, Plin. lib 36. cap 5.

Χαμάδυας, άδος, ἡ, ſtibadium humi ſtratum; (2) humi cubans. A

Χαμάδυη, ης, ἡ, ſtibadium humi ſtratum; (2) humilis & vilis lectus. Ex ut ſ.

Χαμαδυία, ας, ἡ, ipſa actio humi cubandi. Ex nſd.

Χαμάδυιον, ου, τὸ, idem quod χαμάδυη.

Χαμηλὸς, ὴ, όν, humilis, vilis. A χαμαὶ.

Χαμόθεν, *Adv.* e terra, ex humo.

Χαμῦλος, ου, ὁ, trahea; (2) machina qua navis in locum peſtrahitur. Ex ἕλκω.

ΧΑΜΟΣ, ου, ὁ, frenum.

Χάμψαι, οἱ, crocodili. Herod.

Χανδάνω, capio, capax ſum. Ἦξε δ' ἄρα μίτρη χάνδανεν, Il. 23, 742. A

Χανδὸν, *Adv.* ore hiante, faucibus magno hiatu diductis. Οἵνός σε πρᾶτι μελιηδὴς, ὃς κ' ἄλλος Βλάπτει, ὅς αν μὴ χανδὸν ἴλη, μηδ' αἴσιμα πίνη. Hom. Odyſſ. 21, 293. A χάσκω.

Χανδοπότης, ου, ὁ, avide bibens.

Χανδὸς, ὴ, όν, hians, capax. A χάσκω.

Χανεῖν, aor. 2. inf. act. v. χάσκω.

Χάνη, ης, ἡ, vel χάννος, ου, ὁ, hiatula, *fiſſura*.

Χανοῦμαι, *biſcam*, f. 1. ind. med. v. χάσκω.

Χανῶ, *hiabo*, f. 1. ind. act. v. ejuſd.

Χάος, ους, τὸ, *pr.* hiatus vaſtus, chaos, rudis & indigeſta moles, materia ex qua factus eſt orbis terrarum. Gl. V. tenebræ. A χάσκω.

Χαὸς, bonus, illuſtris, antiquus, al. & χαῖος.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium, lætitia. A χαίρω.

Χάραγμα, ατος, τὸ, nota, impreſſum veſtigium & veluti ſulcus, ſculptura, character; (2) nummus. A χαράσσω.

Χαραγμὴ, ῆς, ἡ, ductus. Ab eod.

Χαραγμὸς, οῦ, ὁ, inciſura, incisio. Ab eod.

Χαράδρα, ας, ἡ, terræ fiſſura ex terræ motu facta, caverna, vorago, ſulcus, quem torrens rapido ſuo impetu efficit & excavat; (2) torrens, qui impetuoſe e monte aut præcipiti loco decurrens terram excavat. Gl. Vet foſſa, valles, canalis; Hom. Il. 4. 454. A χαράσσω. Hinc

Χαραδραῖος, αία, αῖον, e χαράδρα deſumptus aut lectus; Nonn. P. 10, 31.

Χαραδριὼν, ῶνος, ὁ, torrentis alveus; (2) locus frequens torrentibus. Ab eod.

Χαραδρίων, acc, ſing. *Ion.* pro χαράδραν.

Χαραδριὸς, ου, ὁ, avis, quæ in ſalebris & alveis torrentium degit; Ariſt. in Avib.

Χαραδρόω, ῶ, f. ώσω, cavernoſum reddo, exterrentibus impetuoſis excavo, Herodot.

Χαραδρώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, ſalebroſus, confragoſus; (2) ubi multæ ſunt convallies; (3) ubi multi ſunt torrentes.

Χαρακίας,

Χαραδρεύω, ὁ, in vallibus degens aut vallibus. Χαραδρεύουσα τέθραπται. Dioscor. ii. 4. 173. A χάραξ.

Χαραδρία, ας, ἡ, tanquam pelis in sublime ictus; (2) pelis oppositio, munitio. Ab eod.

Χαράκιον, ου, τὸ, [illegible] tentorium, sustentaculum. A eod.

Χαρακίσκος, ὁ, a vexillo, quæ palis defixis fit, palorum densitas. A χαρακίζω.

Χαρακοποιΐα, ας, ἡ, [illegible] seu aggerem, quo castra [illegible]. A

Χαρακτήρ, communicatio educto valle [illegible]. A χαρακτηρίζω.

Χαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo communio, circumvallo. Gl. Vet. χαρακῶ, vallo, sepio, fodico; κεχαρακωμένος, vallatus, Gl. Vet. p. part. pass. Æschin. A χάραξ.

Χαρακτήρ, ῆρος, ὁ, nota impressa (*inpr.* nummis) vel insculpta aut inscripta. Gl. Vet. signaculum, nota. Ph. figura, lineamentum, titulus, vultus, habitus oris, insigne, & quicquid est ejusmodi, ut inde res agnosci & ab aliis discerni possit, velut sexus, forma [illegible]. A χαράσσω. Hinc

Χαρακτηρίζω, fut. ίσω, insignio, charactere [illegible] nota distinguo, notam & formam exprimo, Gl. Vet. noto, persono; (2) notam habeo, significo, typis fum. Οὐκ ἠείλεον [illegible] χαρακτηρίσαι τῆς ῥήτορας, Plut.

Χαρακτήρισμα, τος, idem quod

Χαρακτηρισμός, ὁ, designatio, denotatio, rei alicujus fere velut notis insignitæ demonstratio. A pr.

Χαρακτηριστικός, ἡ, όν, in quo est nota differentiæ, aptus ad rem ab aliis discernendam. Ab eod.

Χαράκωμα, ατος, τὸ, vallum, vallus; septum, Ph. pedamen, pedamentum, Gl. V. A χαρακόω. Unde

Χαράκωσις, εως, ἡ, vallum Romanum, & id genus aliæ munitiones; (2) palorum seu stipitum defixio. Gl. Vet. pedatio.

Χάραξ, ακος, ὁ, sulcus terræ, aratro aut fossoris instrumento excavata fossa, peculiariter vallus, vallum, quo castra muniri solent. Gl. Vet. *Fem.* ἡ, vallus, fudis, pertica, adminiculum vitis. A χαράσσω.

Χαραυγία, lætitia adficio, gaudium adfero.

Χαραυγίμβαι, inf. act. *Dor.* pro [illegible].

Χαράσσεσθαι, nom. pl. part. *Dor.* pro [illegible]. A

ΧΑΡΑΣΣΩ, vel ἀράττω fut. ξω, scalpo, imprimo, exaro; (2) scarifico, incido; (3) scribo. Κείνῳ τόδε μὲ χαράξαν, imputes, Eur. Med. 156. Γράψον γὰρ τῶδε γράμμα, τὸ σοὶ σίχασι χαράξαι, Theocr. 23, 47. Τοῦμὸν χαράξας τυπίδιον γόητα, prohibens, Lyc. 1173. Νῶτον χαραχθεὶς, Eur. Rhes. 73.

Χαρεῖν, 2, fing. a. 2. opt. verbi χαίρω.

Χαρεὶς, *gratificus*, a. 2. part. pass. v. ejusd.

Χάρεν, 3. fing. aor. 2. indic. pass. *Ion.* pro ἐχάρη.

Χαριδοτής, & χαριδότης, ου, ὁ, gratiæ dator, Bacchi & Mercurii epitheta. Ex χαρά.

Χαρίεις, ἐσσα, ἐν, venustus, elegans, pulcher, festivus, gratus, jucundus. Ph. gratiosus, lepidus, scitus. A χάρις.

Χαριεντίζομαι, jocor, lepide urbanitate utor, facere aliquid dico, illudo. Τοῦτ' ἐν οὖν ἐγὼ φημὶ σε ἀπὸ τοῦ χαριεντίζεσθαι, Plat. Ap. Socr. 10. A χάρις. Hinc

Χαριεντισμα, τὸ, idem quod

Χαριεντισμὸς, ὁ, lepos & venustas sermonis, dictum salsum & facetum; (2) cavillatio.

Χαριέντως, *Adv.* lepide, scite, festive. Ph. eleganter.

Χαριέστατα, venustissime, pulcherrime. A

Χαριέστατος, η, ον, gratissimus, Gl. Vet. A χαρίεις.

Χαριέστερον, *Adv.* elegantius, urbanius. A

Χαριστήριος, α, ον, gratior, Gloss. Vet. A

Χαριστήριος, *Adv.* gratius, elegantius.

Χαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor; (2) morigeror; (3) indulgeo; (4) munero, dono, Gl. Ver. χαρίζομαι ἐμαυτῷ, munero mihi. Gl. V. Χαρίζεται, donat, Ph. ἐχαρισμένος, gratus, p. partic. pass. Ἐπιδώσειν ἐχαρίσω μοι ταδί, Anst. Ach. 441. Χαρίσομαί γέ τι γε τῶνδέ ζωι, Il. Θεσμ. 763. Χάρισαι βραχύ τι μοι, ibid. 945. Παθλαγὼν κεχάρισται τοῦτο, id. Eq. 54. A χάρις.

Χάριν, *Adv.* causa, ergo. Ab eod.

Χαρίξη, 3. fing. aor. 2. conj. med. *Dor.* pro χαρίσῃ, a χαρίζομαι.

Χαρισαίμην, *gratificarem esse*, a. 1. inf. med.

Χάρις, ιτος, ἡ, gratia, benevolentia, venustas; χάριτες, grates, gratiæ. Ph. χαρίτιος θεαί, Gratiæ deæ, Gl. Vet. A χαίρω, vel χαίρω.

Χάρισμα, ατος, τὸ, quod aliquis gratificando donavit, donum; præmium ex gratia collatum. Ph. donativum, donum; χαρίσματα, munera, Gl. Vet. A χαρίζομαι.

Χαριστήριον, ου, τὸ, munus, quod datur gratiæ referendæ causa. Ph. donatum, donum; χαριστήρια, donaria, Ph. A

Χαριστήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad gratiarum actionem pertinens, gratiæ referendæ causa factus. A χαρίζομαι.

Χαριτία, ας, ἡ, lepidum & joculare factum. A χάρις.

Χαριτοβλέφαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus palpebris gratia aliqua inest; (2) fruticis nomen, Plin. lib. 13. cap. ult. Ex χάρις, & βλέφαρον.

Χαριτογλωσσία, ας, sive σσίη, gratiam lingua aucupor, ad voluptatem loquor, ad gratiam loquor; Æsch. Pr. 294. Ex γλῶσσα.

Χαριτοδότης, ου, ὁ, v. χαριδότης.

Χαριτόφατος, ὁ ἡ ἡ, suaviter loquens vel canens. A φατὸς.

Χαριτόω, ῶ, f. ώσω, gratiosum seu amabilem reddo; κεχαριτωμένος, gratiosus, facetus, Gl. Vet. p. part. pass. Ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ, Ephes. 1. 6. Χαῖρε, κεχαριτωμένη, Luc. 1, 28. A χάρις.

Χαριτώνυμος, ου, ὁ, venustus forma, ore, facie. Ex ὄψ.

Χάρμα, ατος, τὸ, gaudium, lætitia; (2) id, quod gaudium & lætitiam adfert. A χαίρω.

Χάρμη, ης, ἡ, gaudium, lætitia; (2) animus ad pugnam promptus & eam lætus iniens; (3) pugna, conflictus, prælium, certamen. Apud Homerum semper, Phocylidem quoque, Μήτε κακοῖς ἄχθου, μήτ' ἂν ἐναγκάλιος χάρμη. 111. Ab eod.

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, gaudium, lætitia. A χάρμαι.

Χαρμόσυνα, grata. Ab eod.

Χαρμοσύνη, ης, ἡ, gaudium. Ab eod.

Χαρμοσύνος, ου, ὁ ἡ ἡ, mentem exhilarans. Mercurii epith. Ex χάρμη, & φιλέω.

Χαριδότης, v. χαριδότης.

Χαριδότις, ιδος, ἡ, lætifica, lætitiæ datrix.

Χαρμοειδὴς, ὲς, lætus vultu, hilaris. Ab εἶδος.

Χαριτοφίλημων, ὁ ἡ ἡ, ludicrus, jocosus, lætus. A φιλέω.

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, lætitia, Gl. V. χαρμοσύνη, exhilaratio, Ph. Ex χάρμη.

Χαρμοσύνος, ου, ὁ ἡ ἡ, lætitiæ efficiens. Ex χαρὰ & φρένες.

Χαρμοσύνη, gen. ης, *Ion.* pro χαρμονὴ. A

Χαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, lætus; lætitiam vultu præferens, efficiens; (2) cæsius; (3) χαρπὸν, trucem, Ph. Χάπτει χαρποῖς σιάλοις. Arat. 1152. Ex χαρὰ, & ὄψ.

Χαρπότης, ατος, ἡ, color cæruleus, seu cæsius. A pr.

Χαρῦσι, 3. pl. f. 1. ind. pass. v. χαίρω.

ΧΑΡΤΗΣ, ου, ὁ, charta, scapus, Ph. Χάρται βύβλων, Lucian. 43. Hinc

Χαρτίον, ου, ἡ, charta, pars chartæ. Dim.

Χαρτοπράτης, ου, ὁ, chartarum venditor.

Χαρτοφύλαξ, ακος, ὁ, chartarum custos, chartularius, præfectus scriniorum.

Χαρυβδίζω, demergo, deglutio. A

ΧΑΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, Charybdis, vortex maris apud poëtas. Gl. V. vorago.

ΧΑΡΩΝ, ωντος, ὁ, Charon, Orci portitor apud poëtas Ethnicos. Ph. Orcus.

Χαρώνειον, χαρωνεῖον, τὸ, χαρωνεῖος θάλαμος, per quem dampati educebantur ad supplicium. A χαρὼν.

Χαρωνίτης, ου, ὁ, Senator orcinus [illegible]. Plut. in Anton. cap. 15. Vid. [illegible] in Cæs. cap. 35. P.

Χαρωπὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, v. χάροπος.

Χάρωψ, ωπος, ὁ, idem.

Χάσις, εως, ἡ, privatio; (2) segregatio, separatio. A χάζω.

Χασκάζω, hio, hisco. Ζεὺς ἢ χασκάζει καλαμίτῃ, Arist. Vesp. 896. A

Χάσκω, hisco. A χαίνω. Unde

Χάσμα, ατος, τὸ, hiatus, vorago, Ph.

Χασμάομαι, vel χασμιάομαι, his; (2) [illegible]. Θύρα χασμωμένη, Plato. A pr.

Χασματίας, ου, ὁ, ut χασματίας ὄκνος, terræ motus, quum hiatus fiunt. Ab eod.

Χασμάω, hiato, Gl. Vet. Vid. præc.

Χασμιμύροι, nom. plur. præs. part. med. *Dor.* pro χασμώμενοι, a χασμιάομαι, Theocrit. 4, 53.

Χάσμη, ης, ἡ, hiatus, hiatio; (2) hiatus oris inter oscitandum; oscitatio, oscedo. A χαίνω.

Χάσμημα, ατος, τὸ, hiatus, apertura, rictus. A χασμάω.

Χασμήσεως, εως, ἡ, oscedo, oscitatio.

Χασμῶδία, oscito; (2) versus facio cum hiatu, i. e. concursio vocalium sine elisione. Ab [illegible].

Χασμῳδὸς, ὁ ἡ ἡ, oscitator, qui frequenter oscitat. A χάσμα.

Χασμῳδία, ας, ἡ, oscitantia; (2) hiatus in versibus, & consuetudo hiatus in versibus admittendi. Ab eod.

Χασόμενον, ace. sor. 1. part. med. *Poët.* pro χασάμενον, a χαίζω.

Χασόμεσθα, 1, plur. a. 1. conj. med. *Dor.* pro χασώμεθα.

Χατίσιν, dat. plur. part. præs. [illegible] a χατίω.

Χατίων, & *aliorum*, gen. plur. *Dor.* pro ἑτέρων, gen. pl. ab ἕτερος.

Χατῶν, idem quod

ΧΑΤΕΩ, ῶ, egeo, indigeo; (2) desidero, cupio, percupio. Μίμνε ἧ δμῶες χατίουσιν Ἀντία διοπίπτης φάσς, Odyss. 15, 375. Ἠπίτης ἧ θεῶν χατίων ἀνθρώπων, ib. 3, 48. Hinc

Χατίζω, idem. Οὐ σῦ χατίζων, διὸ ἄνακτ' ἐπαντλεῖν, Eur. Herac. 465. Θέτις τὸ τε ζῆν χατίζει, Il. 18, 392.

Χατὶς, ίδος, ἡ, indigentia seu usus; (2) desiderium, cupiditas. A χατίω.

Χάτος, εος, τὸ, idem.

Χαυλιόδων, οντος, ὁ ἡ ἡ, exsertos dentes habens; (2) ipse dens exsertus; Aristot. Hist. An. 4. in fine. Ex χαῦλος, & ὀδὼς.

Χαυλιόδους, ὁ, idem & ab eodem

Χαῦνος, ου, ὁ, homo tumida & inani inflatus superbia. A χαίνω. Unde

Χαυνίζω, decipio, in errorem induco.

Χαυνόπαιδες, ὁ, exoletus, pathicus.

ΧΑΥΝΟΣ, η, ον, laxus, fungosus, mollis; (2) inflatus, tumidus, superbus, futilis, levis, negligens. Gl. Vet. laxus, lentus; Nic. Ther. 897. Hinc

Χαυνότης, ητος, ἡ, fungositas, laxitas; (2) q. d. fluxitas, levitas; (3) stolida & tumida superbia, inanis ventosaque ambitio. Θράττει διάπλεως ἡ χαυνότητος, Plut. in Alcibiad. cap. 6.

…rem fungibusque re…
…to. Gl. V. laxo, lento.
…ύνω. Ion. pro χαλάω. A χαλύω.
…ης, ητος, ἡ, laxatio, laxitas, Gl. Vet.
…ικός, ἡ, όν, vim habens laxum efficiendi. A χαλάω.
…ντες, placentas, Jerem. 7, 18. legitur & λάβυρας.
ΧΑ'Ω, hio, apertus sum, vacuus sum, capio, R.
Χάει, 3. s. præs. ind. act. verbi χάω.
ΧΕΖΩ, f. ἑσω, caco, ventris onus depono, p. med. κέχοδα; καχεσμένος, p. pass. part.
Χειά, ᾶς, ἡ, sive χειὰ, ᾶς, ἡ, latibulum serpentis; Hom. Il. 22, 93. Αἰγιτας δὲ κυφίους χειὰ ἡ κατάδυσιν τῦ ὄφεως, Moschopul. περὶ σχεδῶν, pag. 149. A χείω.
Χείδριον, ου, τὸ, labellum, Gl. V. Dim.
Χείλεσιν, dat. pl. cum ν a χεῖλος.
Χειλέω, f. ήσω, idem quod χειλόω.
Χειλοποτέω, summis labris bibo, delicatorum more.
ΧΕΙ'ΛΟΣ, ους, τὸ, labrum, labium; (2) sermo; (3) littus seu ora maris. Hinc
Χειλόω, ῶ, f. ώσω, labro circumdo, labrum in ambitum duco.
Χειμάδιον, ου, τὸ, hibernaculum; χειμάδια, hiberna, Gl. V. Ab eod.
Χειμάδιος, ος, ον, ὁ ἡ ὁ, hibernus, ad hibernandum accommodus. Ab eod.
Χειμάζω, f. άσω, hiberno, hiemo, hiemem traduco; (2) tempestate jacto seu vexo; (3) metaphorice affligo; χειμάζομαι, tempestate agitor; χειμασθείς, agitatus tempestate, part. a. 1. pass. Χειμάζω δ' ἐν κύλικος ὄκρῃσι. Aristoph. Av. 1102. Εἰ δ' ἐπίκλυσε χειμάζουσαν ἀρχὴν καταδαρδοῦσθαι, id. Ran. 960. Ἀλλ' ὁ σὸς τύχη χειμάζομαι, Eur. Hipp. 319. Ὄλλυσι χειμάζοντα, id. Ion. 1001. ταῖς σαῖς ἀμηχανίαις, αἷς ἐχειμάσθην τότε, Soph. Antig. 197. A χεῖμα. Unde
Χειμαίνω, hiemo, sævio, de tempestate; (2) fluctuare facio; χειμαίνομαι, fluctuare. Ex
Φωτὶ δ' ἔνεστι χεῖρα ζεῦ, ἐν σωτὶ δ' αὖτε Φωτὶ χειμαίνοντες ὄφρα, Theocr. 9, 20. Φόζῳ δ' ὁ πεχθόμενος ὄφρα, Pind. Pyth. 9, 57.
Χειμάμυια, ας, ἡ, hiemis injurias arcens; (2) lana crassior. Ex ἀμύνω.
Χείμαρος, ου, ὁ, paxillus seu clavus ligneus sub cauina, in foramine quodam fixus, quo exempto defluit aqua in sentinam collecta ex pluviis, vel quam rimæ receperint. Ex χεῖμα, & ῥέω. Unde
Χειμάρρους, ου, ὁ, torrens. Hinc
Χειμάῤῥους, gen. ῥου. Dor. pro χειμάῤῥους.
Χειμαρροώδης, ους, ὁ ἡ ὦ, torrenti similis.
Χειμάς, άδος, ἡ, tempus hibernum, hiems. A χεῖμα.
Χειμασία, ας, ἡ, hibernatio, hiematio, hiemis traductio; (2) procella, tempestas. A χειμάζω.
Χειμάσιος, hibernis exercitationibus occupor, hieme exerceor. Ex ἄσκεω.
Χειμαστρον, ου, τὸ, vestis hiemalis. A χειμάζω.
Χειματίζω, tempestate jacto seu vexo. A χεῖμα. Unde
Χειμάτιος, ῶ, frigore hiberno infestor.
Χειμελλιάω, ῶ, sum pernicosus. A
Χείμελλον, ου, τὸ, pernio, morbus a frigore, Gl. V. pernium. Ex χεῖμα, & ἕλλω.
Χειμερίζω, hiberno, hiemo, hiemem traduco. A χειμέριος.
Χειμέριος, ος, ον, hiemalis, hibernus; χειμερίη τροπὴ, bruma, Gl. V. A χεῖμα.
Χειμέριος, ος, ὁ ἡ ὁ, & χειμέριος, ία, ιον, idem & ab eod.
Χειμέτλιον, ου, ἡ, ulcus ex frigore. A χεῖμα.
Χειμετλιάω, perniosum laborem manus pedesve hiberno frigore exulceratos habeo. A
Χειμέτλιον, ου, τὸ, idem quod χείμελλον.
Χειμίων, ῶνος, idem quod χείμων.
Χειμοθνὴς, ητος, ὁ, hiemali frigore enectus. Ex χεῖμα, & θνήσκω.
Χειμοστορίαι, ῶ, f. ήσω, hieme semino. A
Χειμόσπορος, ου, ὁ ἡ ὁ, hieme satus, χειμοστόρος, hieme iementem faciens. Ex χεῖμα, & σπείρω.
Χειμοφυγία, ᾶς, hiemen vito seu fugio, Suic. Ex χεῖμα, & φεύγω.
Χειμὼν, ῶνος, ὁ, hiems, bruma, Ph. (2) tempestas, Ph. A χεῖμα.
Χειμωνότραπος, ος, ον, hibernus, vehemens, de vento.
Χείρ, ος, ὁ, prodigus, R. A χείω.
Χείσει, 3. plur. præs. indic. act. Poët. pro χέωσι.
ΧΕΙ'Ρ, χειρὸς, ἡ, manus, palma, in Elephantis proboscis, in aliis pedes anteriores, quibus res arripere, comprehendere solent; (2) scriptura, chirographum; (3) opes, copiæ, exercitus; (4) in janua, βάλανος; (5) χεῖρες, de pugnantibus, ut ἐν χερσὶν ἀπέκτεινεν, in prælio interfecit, ἐν χερσὶν ἔστω, pugnare; ἰέναι ἐς χεῖρας, in prælium ire, prælium committere; χειρῶν νόμῳ, in acie; ἐκ χειρὸς, vi, in prælio; (6) διὰ χειρὸς ἔχειν vel χειρῶν, manu, manibus tenere; sed sæpius, studiose tractare, curare, administrare. Τὰ τῶν ξυμμάχων διὰ χειρὸς ἔχειν. Thucyd. 2, 13. Οἱ Ῥόδιοι τὰς ναῦς διὰ χειρὸς εἶχον; Appian. P.) est, (1) in manu; (2) in potestate; (3) vi, violenter; (4) parata pecunia; (7) ἐν χερσὶ dicuntur & præsentia. Ern.
Χειράγρα, ας, ἡ, chiragra, morbus articularis, qui manus velut captas & irretitas tenet. Ex χείρ, & ἄγρα.
Χειραγωγία, manu duco, ut cæcum.
χειραγωγία, ας, ἡ, actio ducendi manu. A
Χειραγωγὸς, οῦ, ὁ, manuductor, manuducens; deductor seu dux.
Χειραπλάζω, f. άσω, manibus attingo seu tracto Ex χείρ, & ἅπλω.
Χειράς, άδος, ἡ, fissura in manibus; (2) fissura in pedibus. A χείρ.
Χειρεφία, ας, ἡ, tactio manu; (2) levis frictio, quæ fit suspensa manu; (3) pugna; (4) lucta; Plut. in Apophth. Ex ἅπλω.
Χειρόω ῶ, labore manuum fissura; (2) labore chiragra; (3) dolco ex labore; (4) labore fissura pedum. A χειράς.
Χειροπιθηκία, ἡ, impositio manuum, ritus Judaicus & Christianus. Ab ἐπιθήκη.
Χειροπονον, τὸ, opus manuum, labor.
Χειρίσιν, dat. plur. Ion. & Poët. cum ν a χείρ.
Χειριδωτὸς, ὴ, ὸν, ut χειριδωτὸς χιτὼν, tunica manicata, vel manuleata. A χειρὶς.
Χειρίζω, f. ίσω, manu tracto; (2) manibus administro, tracto, gero. Ταῦτα χειρίζω διὰ τῦ ὠλένου, Polyb. A χεὶρ.
Χειρὶς, ίδος, ἡ, manica, maniculum, manulea. Gl. V. manus involucrum seu integumentum. Ab eod.
Χείρισμα, ατος, τὸ, & χειρισμὸς, ῦ, ὁ, manus tractatio, quum medicamen parte adfecta aliquid agit; (2) administratio; (3) dispositio in oratione. A χειρίζω.
Χειρίσοφος, ου, ὁ ἡ ὁ, manu promptus, artifex.
Χειρίσσω, pessimum, acc. ίδα, f. f. a χείρισος.
Χειρίστης, ου, ὁ, dispensator, œconomus, administrator; gerulus, gestor, Gl. Vet. A χειρίζω.
Χείρισος, η, ον, deterrimus, Gl. V. A χαίρων.
Χειροκαλάβρα, ας, ἡ, falarica. Ex βάλλω.
Χειροκάμινος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui caminum incendit ad faciendum opus, opifex sedentarius. Ex χείρ, & κάμινος, quod est ex βαίνω, & ἀνὰ.
Χειροβαρὴς, ής, ὁ ἡ ὁ, pondere suo madum gravans, ponderosus. Ex χεὶρ, & βάρος.
Χειροβίη, ης, & χειροβίη, ης, ἡ ὁ ἡ ὁ, manibus, i. e. manuum labore, vivens. Ex χείρ, & βίος, vel βιωτός.
Χειροδίκτιον, manu factum. Ex χεὶρ, & δείκνυμι.
Χειροδρέπτης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui manuum laborum alimentum suppeditat, qui manuum labore vivit. Ex χεὶρ, & δρέπω.
Χειρογραφία, ᾶς, chirographo cavco, vel promitto, aliquid manu scripto. A
Χειρογράφος, ου, ὁ ἡ ὁ, chirographum, cautionem manu alicujus scriptam. Ex χεὶρ, & γράφω.
Χειροδαίκτης, ου, ὁ ἡ ὁ, manu seu manibus cæsus, i. e. interfectus. Ex χεὶρ, & δαίζω.
Χειροδεικία, ας, ἡ, manu ostendo. A
Χειροδεικτος, ου, ὁ ἡ ὁ, manu ostensus, manifestus. Ex χεὶρ, & δείκνυμι.
Χειρόδεσμος, ου, ὁ, manica, copula, Gl. Vet.
Χειρόδυτος, ὁ ἡ ὁ, manuleatus, ad manum usque pertinens, de tunica, Jos.
Χειροδίκης, ου, ὁ, q. d. cujus jus est in manibus, i. e. in manuum robore, qui jus robore suo, seu potentia sua metitur. Ex χεὶρ, & δίκη.
Χειροδόσιον, ου, τὸ, manupretium, Gl. Vet. Ex χεὶρ, & δόσις.
Χειρόδοτος, ου, ὁ ἡ ὁ, manu datus; (2) idem quod χειρίδωτος. Ex χεὶρ, & δίδωμι.
Χειροδράκων, οντος, ὁ, Epith. Furiæ, quia flagellum e serpentibus tortum gerit.
Χειροθρόος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui, vel quæ, manu colligit; Nic. Th. 652.
Χειρόθης, ους, ὁ ἡ ὁ, tractabilis, mansuetus, cicur. Χειρόθητος ὄφις. Plut. in Alex. cap. 2. Ex χεὶρ, & τίθημι.
Χειροθησία, ας, ἡ, manuum impositio. Ph. gestus, rei tractatio, quæ fit manu v. c. instrumenti musici. Ex χεὶρ, & θέσις.
Χειροθετέω, ῶ, f. ήσω, manus impono, manu tracto. Ex χεὶρ, & τίθημι.
Χειροκμητος, ου, ὁ ἡ ὁ, manu laboratus, vel elaboratus; (2) manu factus. Ex χεὶρ, & κάμνω.
Χειροκοπιδῶν, ῶντος, ὁ, Epith. Furiæ, quia flagellum e serpentibus tortum gerit.
Χειροκοπίδων, ῶντος, ὁ, Epith. Furiæ, quia flagellum e serpentibus tortum gerit.
Χειροκοπέω, ῶ, f. ήσω, manum abscindo vel amputo. Ex χεὶρ, & κόπτω.
Χειροκρατία, ας, ἡ, manuum consertio. Ex χεὶρ, & κράτος, robur.
Χειροκρατία, ας, ἡ, manuum potentia seu potestas; (2) potentia, quæ usurpatur ab iis, qui viribus plus pollent. Οὐκέτι συλλογὴν, ἀλλὰ χειροκρατίαν, ἢ βίαν. Appian. B. Civil. Ex χεὶρ, & κράτος. Hinc
Χειροκρατικὸς, ὴ, ὸν, ad χειροκρατίαν pertinens; (2) qualis est χειροκρατίαν exercentium.
Χειρόλιπτος, ου, manu strepens, de musico, citharœdo v. c. pulsante.
Χειρολαβὶς, ίδος, ἡ, stivæ pars curva, cui manum inserit arator. Ex λαμβάνω.
Χειρόμακτρον, ου, τὸ, q. d. manuum abstersorium, linteolum ad abstergendas manus, mantile, sappa. Ex χεὶρ, & μάσσω.
Χειρομαντεία, ας, ἡ, divinatio ex inspectione manuum. Ex χεὶρ, & μαντεία.
Χειρομάντης, ου, ὁ, idem quod
Χειρόμαντις, ου, ὁ ἡ ὁ, ex manuum inspectione divinans.
Χειρομάχος, ου, ὁ ἡ ὁ, manibus pugnans. Ex χεὶρ, & μάχη.
Χειρόμυλον, ου, τὸ, mola manuaria. Ex μύλη.
Χειρομύλων, ῶνος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.
Χειρονίπτηρον, ου, τὸ, pelvis, in qua manus abluuntur; pelluvium, Gl. V. (2) manuum ablutio seu lotio. Ex χεὶρ, & νίπτω.
Χειρονομία, manus certa lege motito, concinnos gestus edo. Gl. Vet. gesticulor.
Χειρονομία, ας, ἡ, gestus; (2) saltatio gesticulatoria.
Χειρονόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui certa lege manus motitat, gesticulator. Ex χεὶρ, & νομὸς.
Χειρόνυτος, deterius. A χείρων.
Χειροπέδη, ης, ἡ, manuum vinculum.
Χειροπέδιον, ου, τὸ, manica fortea. Ex iisd.
Χειροπληθὴς, ὴος, ὁ ἡ ὁ, manum implens, tam magnus multusque, ut manum impleat. Gl. Vet. corpulentus; χειροπληθὲς, manupletium. Ex χεὶρ, & πλήθω.
Χειροποιέομαι, ούμαι, manu facio. Λίθοι χειροποίητοι αὐτῆς

ἀνήρ, [illegible] Soph. Trach. 907. Unde

Χειροποίητος, ος, ον, ἡ ὑ, manu factus, artificio humano factus aut structus, Gl. Vet. χειροποίητος, manufactus.

Χειροπόνητος, Adv. manufacto artificio.

Χειροπόνητος, ος, ον, ἡ ὑ, manu elaboratus.

Χειροπρία, ας, ἡ, sectio operis. A τέμνω.

Χειροτεχνικός, ἡ, όν, ad chirotechni artem pertinens. A τέχνη.

Χειροσκόπος, ος, ὁ ἡ ὑ, manus seu manuum inspector, ut ex iis divinationem instituat.

Χειροσόφος, ος, ὁ ἡ ὑ, q. d. manu sapiens gesticulator.

Χειροτένων, οντος, ὁ ἡ ὑ, qui manibus est nervosis.

Χειρότερος, α, ον, deterior. Vox poët.

Χειροτεύκτος, ος, ον, manu factus. A τεύχω.

Χειροτεχνέω, ῶ, f. ήσω, manu artem aliquam conficio, opifex sum. A χειροτέχνης. Hinc

Χειροτέχνημα, ατος, τὸ, opus manu factum.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, opifex. A τέχνη.

Χειροτεχνία, ας, ἡ, opificium, artificium manu factum. Ex iisd.

Χειροτμητός, ος, ὁ ἡ ὑ, manibus excisus.

Χειροτονία, manum protendo & attollo, per suffragia creo, protensa manu eligo, Ph. χειροτονεῖ, nuncupat, creat, χειροτόνησαι, creare, Ph. a. 1. inf. act. χειροτονηθείς, designatus, Ph. aor. 1. part. pass. ἐχειροτόνουν creabant, Ph. imperf. act. κεχειροτονημένος, designatus, Ph. p. part. pass. Εἰ τυτοί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ Θεοί, Arist. Av. 1577. Ἵνα τ' ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι, Συμβούλοισιν ἁπάσαις ὑμῖν χρήσομαι id. Conc. 516. Ἐχειροτόνησαν γάρ με, Ach. 604. Ex χείρ, & τείνω.

Χειροτονητής, οῦ, ὁ, creator, Gl. V. nuncupator, qui designat. A præc. Unde.

Χειροτονητός, ὴ, όν, suffragiis creatus & constitutus.

Χειροτονία, ας, ἡ, creatio, ordinatio, nuncupatio, suffragium, Ph.

Χειροτόνος, ς. χειρότονος, ὁ ἡ ὑ, *Epith.* precum quæ tensis manibus fiunt. A τείνω.

Χειροτρίβω, manu frico, Ph. χειροτριβεῖ, ruspinat. Ex χείρ, & τρίβω.

Χειρῦν, præs. inf. act. pro χειρόειν, a χειρόω.

Χειρουργέω, ῶ, fut. ήσω, manibus operor seu opus facio, operor. A χειρουργός. Hinc

Χειρούργημα, ατος, τὸ, opus manu factum, opificium.

Χειρουργία, ας, ἡ, actio vel operatio, quæ fit manibus, (unde ap. Cic. de vi, *Frm.*) (2) curatio, quam adhibet chirurgus. Ab eod. Hinc

Χειρουργικός, ἡ, όν, qui in manuum opere versatur, i. e. qui manu exercetur, seu qui manus opera indiget; (2) chirurgicus, ad chirurgum pertinens. Hinc ἡ χειρουργική, ῆς, sc. τέχνη, chirurgia; ars sive scientia chirurgi.

Χειρουργικῶς, more, arte chirurgica.

Χειρουργός, ὴ, ὁ, opifex manuarius, qui manu operatur; (2) chirurgus, qui manus medicas alicui adfert. Ex χείρ, & ἔργον.

Χειρόπληκτος, ὁ ἡ ὑ, manu debilis seu mancus.

Χειρόω, ῶ, & χειρόομαι, ώμαι, manuum viribus supero, vel manibus superatum capio, in potestatem redigo, subigo, domo, tracto. Δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι Ἑλένην, Eur. Tro. 862. Τῷ καλλίκῳ τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι, id. Her. fur. 573. Ἀφράστῳ τῷδε χειρωθεὶς σοφῇ, Soph. Trach. 1074. Ὡς ἐχειρώθησαν ὑπὸ Δαρείου, Xen. A χείρ.

Χείρω, nom. pl. n. g. *Att.* & *Ion.* pro χείρονα, a χείρων.

Χείρωμα, τὸ, quicquid manu fit vel factum est, ut cædes, &c. A χειρόω.

Χείρων, ονος, ὁ ἡ ὑ, pejor, deterior, *Comp.* a κακός.

Χείρων, ωνος, ὁ, Chiron, Centaurus.

Χειρωνακτικός, ἡ, όν, opificialis. A

Χειρώναξ, ακτος, ὁ, opifex, operarius. Ex χείρ, & ἄναξ. Hinc

Χειρωναξία, ας, ἡ, opificium, Æsch. Pr. 44.

Χειρώνειος, α, ον, ion. χειρώνιος, ου, ὁ, ἡ, taurium magnum. A χείρ.

Χειρώνειον ἴλαρ, τό, χειρώνιον, idem emplastrum Chirone eximio medico opus habente, Diosc.

Χειρώσαι, a. 1. inf. med. v. χειρόω. Unde

Χειρωτικός, ἡ, όν, in potestatem redigens, vim redigendi in potestatem habens; ἡ χειρωτική, sc. Plat. ars augendæ rei familiaris, quæ fit v. c. pradæ, &c.

Χεσεῖν, 3. f. f. 1. inus. med. verbi

Χέω, fut. χεύσομαι, capio, capax sum; (2) fundo. Οὐδὲ σ' ἀμφορέους δὲ χεύσει, Odyss. 18, 17. Ab & pro χίω.

Χηλιδόνιος, ος, ὁ ἡ ὑ, hirundininus. A χελιδών. Unde

Χηλιδονίς, ίδος, ὁ, pl. χηλιδονῖδες, pulli hirundinum.

Χηλιδονίζω, f. ίσω, hirundines imitor garrulitate; (2) barbare loquor; (3) hirundini stipem colligo, circumeundo oppidanorum ædes & cantilenam quamdam canendo de hirundinis adventu.

Χηλιδόνιον, ου, τὸ, Dioscor. 2, 214. Chelidonia. *Plin.* l. 25. §. 50. c. 8. Hirundinaria. *Gaza* 7, 14. a χελιδών, *Angl.* Celandine s. Swallow-wort; Nicand in Theriac. 857. Plin. 8. cap. 8. §. 41.

Χηλιδόνιος, ία, ον, vel χηλιδονίος, ου, ὁ ἡ ὑ, hirundininus, hirundinarius. Ab eod.

Χηλιδονιστής, οῦ, ὁ, qui hirundini stipem colligit. A χηλιδονίζω.

ΧΗΛΙΔΩΝ, όνος, ὁ, hirundo; (2) piscis polypo similis; (3) cavitas ungulæ equorum.

Χηλύδριον, ου, ὁ, testudo marina, seu aquatica. Ex χήλυς, & ὕδωρ.

Χηλώσιον, ου, τὸ, labrum, labium. A χηλός.

ΧΗΛΥΣ, υος, ὁ, testudo, animal durissimæ testæ; (2) testudo, i. e. instrumentum musicum a similitudine illius animalis sic dictum.

Χήλυσμα, ατος, τὸ, assamentum, quod postremum clavis substernitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quum navis subjicitur. A

Χηλύσσω, tussio, sereo. Κλιδάνα χηλύσσουσα, Lyc. 727. Ξηρὰ δ' ὀπὴ κλίζων ὅλος χηλύσσοι ἄνω, Nic. Al. 81. Vox *Laconi.*

Χηλωνάριον, τὸ, Dim. a

Χηλών, ῶνος, ὁ, testudo; (2) testudo, i. e. continuata series scutorum, curvata in modum testudinis; (3) instrumentum bellicum, quo veteres in expugnandis urbibus utebantur. A χήλυς. Hinc

Χηλώνιον, vel χηλεῖον, ου, τὸ, tegumentum testudinis; (2) convexa dorsi pars, seu pars gibbosa, quæ in scapulis prominet.

Χηλωνίς, ίδος, ἡ, Musicum instrumentum, testudo; (2) limen ostii. Ab eod.

Χηλωφάγος, ος, ὁ ἡ ὑ, testudines comedens.

Χίεσσι, nom. pl. part. præs. act. f. g. v. χίω.

Χιμάς, άδος, ἡ, acervus parvorum lapidum, qui una tolli possunt; (2) colluvies mista cœno & lapidibus; Hom. Il. 21. 319 Pind. Pyth. 6, 13 ubi Schol. Χίμας ἐστὶν ὁ μὴ ἱλυὸς ἢ λίθων Συρφετός. A χείρ.

Χερείονα, nom. pl. n. g. a χερείων, *Poët.* pro χείρων.

Χίρισιν, dat. pl. *Poët.* & cum ρ, pro χερσί, a χείρ.

Χίρνῑ, *pejori*, dat. sing. *Poët.* pro χερείονι, quod pro χείρονι, a χείρων.

Χερειρῶν, gen. pl. *Dor.* pro χειρῶν, a

Χερμάς, ὰς, vel ὰ, ὁ, qui aliquid manu aptat & compingit, R. Ex χείρ, & ἁρμός.

Χερνιφύβις, ίδος, ὁ ἡ ὑ, manu subactus. Ex χείρ, & φύω.

Χερμάδιον, ου, τὸ, lapis missilis, qui manum implet. Χερμαδίῳ γὰρ βάλετο σφαῖρ' ὀφρύϊ δεξιτερῇσι, Il. 4, 518. &c.

Χερμάς, άδος, ἡ, idem. A χείρ.

Χερμαστήρ, ῆρος, ὁ, funda. A χερμάς.

Χίρνα, ας, ἡ, paupertas, quum quis victum manu quærit. A χείρ, & ἴημι.

Χερνής, ητος, ὁ ἡ ὑ, manu victum quærens, manu se sustentans.

Χερνητικός, ἡ, όν, pertinens [illegible] qualis est eorum, qui χερνῆτες sunt ὑ dicuntur.

Χερνίτις, ίδος, ἡ, manuum labore victus.

Χέρνιψ, ιβος, ἡ, aqua, qua abluuntur manus ante cibum; (2) lavacrum & ipsa manuum ablutio; (3) malluvium. Ex χείρ, & νίπτω.

ΧΕΧΑΙΤΟ, Il. 1, 449. 3. pl. a. 1. inf. med.

Χεσαίρας, Adv. vacuis manibus, sine munere. Ex χείρ, & κενός.

Χερόκλυστος, ος, ὁ ἡ ὑ, manuum plausibus ictus manu impactus. Χέρκλυστοι κρόταλοι, Soph. Aj. 637. A χείρ, & κλύζω.

Χερσ, *manus*, gen. sing. *Poët.* pro χειρός.

Χερρονησάζω, figuram gero Cherronesi seu peninsulæ. A χερρόνησος. Unde

Χερρονησίζω, sive χερσονησίζω, fut. ίσω, idem.

Χερσαῖος, ία, ον, ad Cherronesum pertinens, vel ex Cherronesi oriundus.

Χερρονησίτης, ου, ὁ, peninsulam refero. A

Χερρονησίτης, ου, ὁ, idem quod χερρονησίτης.

Χερρονησίτης, ου, ὁ, idem.

Χερρονησώδης, ες, ὁ ἡ ὑ, peninsulæ similis, peninsulæ speciem habens.

Χερρονησοειδής, vel χερσονησοειδής, ές, ὁ ἡ ὑ, Cherronesi seu Chersonesi figuram habens. Ex χερρόνησος, & εἶδος.

Χερρόνησος, vel χερσόνησος, ου, ἡ, peninsula. Ex χέρρος, sive χέρσος, & νῆσος.

ΧΕΡΡΟΣ, sive χέρσος, ου, ὁ ἡ ὑ, desertus inculturque, asper; (2) *Subst.* solum desertum; (3) terra, solum, continens. Hinc

Χερσαῖος, αία, αῖον, terrestris, terrenus, Gl. V.

Χερσεύω, in terram continentem vertor; (2) incultus sum, negligor. Ab eod.

Χερσίν, *manibus*, dat. plur. cum ν, a χείρ.

Χέρσιος, ία, ιον, idem quod χερσαῖος.

Χερσοειδής, ές, continenti similis.

Χερσόθεν, Adv. a littore, a terra, a continente. A χέρσος.

Χερσόθι, Adv. in terra, in continenti.

Χερσομανία, ας, inculta asperitate insanio, ῶ, ἐ, desertus & incultus fio, silvesco; (2) inculcam naturam induo. A μαίνομαι.

Χέρσονδε, Adv. in terram seu continentem.

Χερσονῆσος, ου, ἡ, Dor. χερσονᾶσος, ου, ἡ, inculta terra, Gl. Vet. Χερσονᾶσος ἀμμώδης καὶ ἄμμος ὑμᾶς χρεών. Illocrines, terriles atque incultas virgines; Soph. Oed. Tyr. 1501.

Χερσόω, ῶ, fut. ώσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta & deserta; (2) terram efficio; χερσοῦ, desolatur, exsiccatur, sterilescit; (2) fit continens terra. Σαλαμὶς αὐτὴ ἐκ Σαμιλίας, ἣ ἐπὶ ἐχάτῃ χερσοῦται, Sapp. 4, 19. Ab eod.

Χέρσυδρος, ου, ὁ, coluber, Ph. bos, Gl. Vet. Ex χέρσος, & ὕδωρ, hydra.

Χερσώδης, ες, ὁ ἡ ὑ, incultus; ut χερσώδεις τόποι, dumosa loca, Ph. χερσώδες, dumosum, Ph. A χέρσος.

Χεσεῖος, cacaturin. A χέζω.

Χθάντων, gen. pl. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. pl. aor. 1. imper. act. χθάντωσαν, v. χθόντων.

Χεῦεν, 3. f. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔχυτο.

Χεῦμα, ατος, τὸ, quod fusum, effusum, aut diffusum fluit, flumen, Gl. V. unda, fluentum; (2) libamen; (3) vas escarium, discus. Ὡι σέρι χεύμα φαεινὸ κασσιτέροιο Ἀμφιδέδυπτο, Hom. Il. 23, 561. A χέω.

Χεύσασθαι, 3. pl. a. 1. conj. act. verbi χέω.

Χεῦτο, fundo. Δάκρυσι χεῦτο, Eur. Elec. 192. Τύμβον δ' ἀμφὶ σωρὸν ἵνα χεῦσάν τε ἐξαγόντες, Il. 7, 336. A χέω.

Χέω, capio; unde χεῖα.

Χέ Ἐλ. gr. hinc χεῖν capax ſum, capio; (2) fundo, effundo, diffundo; (3) liquefacio, liquo. Ἄνακτος χέασα σπλάγχνα βολαῖς, Lyc. 5. Κρίμνα τ' ἀμβρόσιαι χέαν, Eur. Hipp. 751.

Χελυφάγος, ὁ, ἡ, ὁ, qui eſt velocibus vel albis unguibus. Ex χελώνη, & ἄργός.

Χέλυμα, ατ⊙, τό, inſtrumentum fuentis aliquid; (2) ipſum opus textile vel ſutile. A χελύω.

Χηλάτος, η, ον, nexilis, plexilis, ſutilis; (2) nexus, plexus, ſutus. Ab eod.

Χηλόω, f. ώσω, ſuo, plecto, necto. A

ΧΗΛΗ, ῆς, ἡ, forfex cancrorum; (2) ungula bituli & bipartita inſtar forficis cancri; (3) ſpecillum bifurcum ſummæ parte Inciſum, (pes caprinus. P.) (4) moles procurrens in mare ad arcendum impetum aquæ; aggeres; it. plæ, ejuſdem uſus, Ern.

Χηλός, ὁ, ἡ, arca, ſeu arcula, capſula; Hom. Il. 16, 221. Odyſſ. 21, 51. A χέω, capio.

Χήμη, ης, ἡ, hiatus, oſcitatio, quæ fit ore hiante; (2) oſtrei genus. A χαίνω, ſ. χάω.

Χήμωσις, εως, ἡ, defectus albi in oculo, quum illud ſupra nigrum eminet. Quaſi a χημόω ἐκ χήμη.

ΧΗΝ, χῆνος, ὁ, ἡ, anſer.

Χηναλώπηξ, εκ⊙, ὁ, q. d. vulpanſer, avis nomen, Ph. genus. Ex χήν, & ἀλώπηξ.

Χηνάσ⊙, άδα, ανν, anſerinus. A χήν.

Χηνίσ⊙, idem & ab eod.

Χηνόω, ῶ, irrideo, illudo, proprie ore hiante & in cachinnos reſoluto, Heſ. Ab eod.

Χήνωμα, ατ⊙, τό, illuſio, irriſio. A pr.

Χηνοπούς, ῶτος, ὁ, pl. χηνίδες, pul i anſerini, qu. a χήνιος, ſ. χηνίον, Dim. a χήν.

Χηνίζω, f. ίσω, tibia cano.

Χήνιον, ου, τό, anſerculus, Dim. a χήν.

Χηνίσ⊙, ία, ιον, anſerinus. Ab eod.

Χηνίσκ⊙, ου, ὁ, anſerculus, plerumque is, qui in puppi navis ad ornamentum effingebatur. Dim. ab eod.

Χηνοβοσκίον, ου, τό, locus, in qao aluntur anſeres, anſeraſium. A χηνοβοσκός.

Χηνοβοσκία, ας, ἡ, anſerum paſtio, ſeu paſtura. Ab eod.

Χηνόστιον, ου, τό, grex anſerum, qui una paſcuntur. A

Χηνοβοσκὸς, ὁ, ἡ, anſeres paſcens ſeu alens, Ph. anſerarius. Ex χήν, & βόσκω.

Χηνομεγέθης, ές⊙, ὁ, ἡ, ὁ, qui anſeris magnitudine eſt. Ex χήν, & μέγεθ⊙.

Χηνοτροφεῖον, ου, τό, cors, in qua aluntur anſeres. Ex χήν, & τρέφω.

Χηνύσσω, ῶ, canno, vociferor. A χήν.

Χηνώπεξα, ας, ἡ, hiatus. Ab eod.

ΧΗΡ, ῥός, ὁ, echinus.

Χήρα, ας, ἡ, vidua. A χῆρ⊙.

Χηράζω, fut. άσω, viduo, viduum vel viduam reddo, & χηράσκω, idem. Τὼ ζωὼ ἀλοχοῦ εὐκλείψω, σάτδ', ἀπαίδα χηράσκουσαν, Eur. Ion. 652. Ab eod.

Χηραμὶς, ίδ⊙, ἡ, cavernula, latibulum parvum; (2) cava concha. A χηραμός.

Χηραμοδύτης, ου, ὁ, qui ferarum latibula ſubit. Ex χηραμὸς, & δύω, ſubeo.

ΧΗΡΑΜΟ Σ, οῦ, ὁ ἡ, caverna, latibulum, luſtrum ferarum; Hom. Il. 21, 495

Χηράμω, ου⊙, ὁ, idem.

Χηράσκω, viduo, vid. Χηράζω.

Χηρεία, ας, ἡ, viduitas, vita vidua.

Χήρευσις, εως, ἡ, idem. A

Χηρεύω, fut. εύσω, viduus vel vidua ſum, viduam vitam dego; (2) deſtituor, privor, careo, egeo; (3) viduo. Καὶ ἐκάθισε Θαμὰρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, 2 Sam. 13, 20 Τὰ ἰχνὴ μια-φόβου χηρεύει μὴ τὸ σκλήσειν, Longin. 3. Ἀνδρῶν χηρεύσι, βόσκῃ δὲ τὰ μηλόβοτα αἶγας, Hom. Odyſſ. 9, 124. A

Χηρεύ⊙, έως, ὁ, viduus; (2) inordinatus.

ΧΗΡΟΣ, χήρα, χῆρον, viduus, orbus, indigens.

Χηρωσύνη, ης, viduitas. A χῆρ⊙.

Χηρόω, ῶ, fut. ώσω, viduo, viduum reddo, orbo, privo, Hom. Il. 5, 642. Ἄλλος ἧ πρε-σβυτέρην χηρώσας ἀλόχου θαλερὸν λέχος ἠδὲ καὶ υἱὸν Ἐλλάδι, Eur. Cyc. 297. Ab eod.

Χήρωσε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. Ion. pro ἐχήρωσε.

Χήρωσις, εως, ἡ, viduatio, celibatus, orbatio, deſolatio. A χηρόω.

Χηρωταὶ, ῶν, οἱ, viduarum tutores; (2) qui propinquitate juncti generi & familiæ, hæredibus ſucceſſoribus viduatæ; (3) qui ſuccedunt, ubi nulli legitimi & propinqui hæredes ſunt. Χηρωταὶ δὲ διὰ κῆδος δατέονθο, Hom. Il. 5, 158. Ab eod.

Χήτ, dat. ſing. pro χήτει, a χῆτ⊙.

Χητεία, ας, ἡ, indigentia, inopia. A χῆτις.

Χητίζω, indigeo, deficio. Ab eod.

Χῆτις, εως, ἡ, vel χήτης, ατ⊙, ὁ, indigentia, penuria, inopia. A χατέω.

Χῆτ⊙, ές⊙, τό penuria, defectus; occurrit χήτ, dat. Χήτει χαροπῶν Σελήνης, Aratus, 1152. Χήτει χαλκοῦ ἐκ ἀνιόχη, Jul. Imp.

Χητωσύνη, ης, ἡ, idem; (2) viduatio. A χῆτ⊙.

Χθαμαλοπάλπτης, ου, ὁ, humivola, i. e. non multum a terra ſe attollens volatu. Ex χθαμαλὸς, & πάλλομαι.

Χθαμαλὸς, ὴ, ὸν, humilis, depreſſus, non multum a terra adſurgens, non altus; Hom. Od. 9, 25. A χαμαί. Hinc

Χθαμαλότης, ητ⊙, ἡ, humilitas, Ph.

Χθαμαλόω, ῶ, fut. ώσω, humilem reddo, ſolo æquo, complano. A χθαμαλὸς.

ΧΘΕΣ, Adv. heri. Hinc ὁ, ἡ, τὸ, χθὲς, heſternus, a, um.

Χθεσινὸς, ὴ, ὸν, heſternus. A χθές.

Χθιζὰ, Adv. heri. Ab eod.

Χθιζὸς, ὴ, ὸν, heſternus. Χθιζὸς ἴδη μετὰ δαῖτα, Hom. Il. 1, 424. Ab eod.

ΧΘΟ'Α, corpus, Heſ.

Χθονὶ, terræ, dat. ſing. a χθών.

Χθονιαφόρ⊙, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui in terram defertur. Ex χθόνι⊙, & φέρω.

Χθονίου, gen. ſing. Ion. pro χθονίου, a

Χθόνι⊙, ία, ιον, & χθόνι⊙, ου, ὁ, ἡ, ὁ, terrenus, terreſtris; (2) qui eſt alicujus regionis, indigena; (3) ſubterraneus; (4) infauſtus; (5) ſordidus, improbus; χθόνιοι θεοὶ, inferi dii, Gl. V. A χθών.

Χθονόπαις, αιδ⊙, ὁ, ἡ, ὁ, terræ filius aut filia, terrigena. Ex χθὼν, & παῖς.

Χθονόπλαγκτ⊙, ου, ὁ, ἡ, ὁ, terra fictus. Ex χθὼν, & πλάσσω.

Χθονοςυβὴς, ές⊙, ὁ, ἡ, ὁ, in terra calcatus vel depreſſus; (2) terreſtris; Soph. Oed. Tyr. 309. Ex χθὼν, & ςίβ⊙.

Χθονότροφος, ίδ⊙, ὁ, ἡ, ὁ, terræ alumnus vel alumna, Suic. Ex χθὼν, & τρέφομαι.

ΧΘΩ'Ν, χθονὸς, ἡ, terra, humus, Ph. tellus.

Χιὰ, ὰς, ἡ, latebra. A χάω.

Χιάζω, fut. άσω, noto figura literæ X, quæ eſt nota vel verſus aut loci ſpurii, vel alius vitii, &c. (2) decuſſo, Gl. Vet. χιάζουν, decuſſare. A χῖ, littera.

Χιασμὸς, οῦ, ὁ, decuſſatio; (2) notatio loci in ſcriptore aliquo litera X. (3) Figura Gramm. cum duo verba reſpondentia duobus prioribus inverſo ordine ponuntur, ut primum quarto, ſecundum tertio reſpondeat. A χιάζω. Unde

Χιαστὸς, ὴ, ὸν, decuſſationis formam habens.

ΧΙΔΡΟΝ, ου, τό, Plur. χίδρα, ων, novella tritici grana.

Χιλεύω, ſagino; (2) paſcor, depaſcor. Ἀδροὶ ἵπποι χιλεύσας, Nicand. Theriac. 635. A χιλή.

ΧΑΛ, ῆτ⊙, ἡ, materia eſculenta. A χιλὸς.

Χίλιαι, ων, τὰ, mille.

Χιλιάκις, millies. A præc.

Χιλιάνδρ⊙, ου, mille hominibus conſtans.

Χιλιαρχία, ας, ἡ, f. ίσω, mille viris ſeu militibus præſum; ſum tribunus militaris. A χιλίαρχ⊙.

Χιλίαρχος, ου, ὁ, qui mille viris præeſt, mille militum tribunus, tribunus. Ex χίλιοι, & ἄρχη Hinc

Χιλιαρχία, ας, ἡ, imperium in mille viros, præfectura mille virûm ſeu militum, Ph. tribunatus. A χιλίαρχος.

Χιλιαρχ⊙, ου, ὁ, idem quod χιλίαρχος, Ph.

Χιλιὰς, άδ⊙, ἡ, mille, numerus millenarius. A χίλιοι.

Χιλιαστὴ, ῆς, ἡ, millenarii, ſeu milliarii qui Chriſtum cum ſuis ante mundi abolitionem mille annos in his terris regnaturum credunt. A χιλιὰς.

Χιλιέτης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ ἡ, mille annorum. Ex χίλιοι, & ἔτ⊙.

ΧΙΛΙΟΙ, αι, α, mille.

Χιλιόκωμ⊙, ου, ὁ ἡ, mille vicos ſeu pagos habens. Ex χίλιοι, & κώμη.

Χιλιόμβη, ης, ἡ, ſacrificium ex mille bobus, ſeu aliis animantibus. Ex χίλι⊙, & βοῦς.

Χιλιόπαλαι. Adv. jamdudum, ante longum tempus.

Χιλιοπλάσι⊙, ία, ιον, millecuplex; (2) millies auctus. Ab eod.

Χιλιοτλασίως, Adv. millies plures.

Χιλίπους, οδ⊙, ὁ ἡ, ὁ, millipeda, Gl. Vet.

Χίλιος, η, ον, milleſimus. Ab eod.

Χιλιοστὸς, ὴ, ὸν, milleſima pars; (2) cohors millenaria, mille viri; millenarius numerus. Ab eod.

Χιλιοτάλαντ⊙, ου, ὁ ἡ, ὁ, mille valens talenta, mille conſtans talentis. A τάλαντον.

Χιλιοφόρ⊙, ου, ὁ ἡ, ὁ, mille amphoras habens, Epith. navis. Ex χίλιοι, & φέρω.

Χιλίω, mille drachmis mulcto. A χίλιοι.

Χιλίωρ⊙, ου, ὁ, mille annorum tempus. Ex χίλιοι, & ὥρα, tempus.

ΧΙΛΟΣ, οῦ, ὁ, pabulum, Gl. Vet. farrago; it. alii fructus, quibus veſcuntur homines, alimonia.

Χιλόω, ῶ, fut. ώσω, paſco, pabulum præbeo, Xen. A χιλὸς.

Χίμαιρα, ας, ἡ, capra, Gl. Vet, in fabulis, chimæra, monſtroſa quædam beſtia. A χίμαρ⊙.

Χιμαιροβόσκης, ου, ὁ, qui capellas init.

Χιμαιροφόν⊙, ου, ὁ ἡ, ὁ, interfector Chimæræ.

Χίμαρ⊙, ου, ὁ, caper, Gl. V.

Χιμάρας, acc. pl. Dor. pro χιμάρους.

Χιμετλον, ου, τό, vid. χείμετλον.

Χιόν⊙, ία, ιον, niveus, nivalis; (2) candidus in modum nivis. A χιών.

Χιονίζω, fut. ίσω, dealbo, niveo colore imbuo; (2) nivibus obruo, nive conſpergo. Gl. Vi χιονίζῃ, nivet; χιονιζόμεν⊙, niveſus, Gl. V. Ab eod.

Χιονίης, ου, ὁ, ἡ, niveus, Gl. V. A χιών.

Χιόπαις, ου, ὁ, ἡ, idem, Ern.

Χιονηβὰς, άσα, άν, per nives gradiens. Ex χιὼν, & βαίνω.

Χιονόβλητ⊙, ου, ὁ ἡ, ὁ, nive obrutus, Ariſt. Nub. 269. Ex χιὼν, & βλητός.

Χιονοβολέω, nivibus dejectis obruo. A

Χιονοβόλ⊙, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui nives coelitus mittit. Ex χιὼν, & βάλλω.

Χιονόβοσκ⊙, ου, a nive nutritus. A βόσκω.

Χιονοειδὴς, ές⊙, ὁ ἡ, ὁ, nivem referens; (2) niveus, candidus in modum nivis. Ex χιὼν, & εἶδ⊙.

Χιονοβρίμων, ον⊙, ὁ ἡ, ὁ, qui nive nutritur & alitur; (2) nivoſus. Ex βρέμω.

Χιονόκλυπ⊙, ὁ ἡ, ὁ, nive ſparſus.

Χιονόπεζα, ης, ἡ, candidos pedes habens, pulchra, Epith. auroræ.

Χιονοτρόφ⊙, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui nivibus alitur, nivibus victitans. Ex χιὼν, & τρέφω.

Χιονόχρως, ωτ⊙, ὁ ἡ, ὁ, niveus, candidus.

Χιονόω, ῶ, nivibus obruo, nive operio; (2) dealbo, niveo colore imbuo. A χιών.

Χιονώδης, ες⊙, ὁ ἡ, ὁ, nivoſus, nivalis, nivibus oppletus; (2) niveus, candidus in modum nivis, albus. Ab eod.

Χιονῶτες, ὴ, ὸν, vel ὁ ἡ, ὁ, nive obrutus, nivalis. Φύσιν χιονῶτον ἀμείψας, Nonn. P. 4, 46. A χιόνω.

Χιρολίθ⊙, ία, ιον, qui fiſſuras habet in manibus. A χιρὰς, pro χειρὰς.

Χιρόπους, οδ⊙, ὁ ἡ, ὁ, qui habet fiſſuras in pedibus. Ex χιρὰς, & πῦς.

ΧΙΤΩ'Ν, ῶν⊙, ὁ, tunica, ſubucula, Ph.

Χιτωνίζω

Χιτωνίζω, tunico. Gl. V. A χιτών.
Χιτώνιον, ου, τὸ, tunicula; (2) muliebris tunica. Dim. a χιτών.
Χιτωνίσκος, ου, ὁ, tunicula, Gl. V. interula, indusium. Ab eod.
Χιτωνοπώλης, ου, ὁ, sagarius, Gl. Vet. qui tunicas vendit.
Χιῶ χαλάσαι, induco, cancello, Gl. Vet. Ὁ δὲ ἀπ' ἀκρης εἰς τέλος πλὴν σπάσαι καλλίστου εἰσιτίου τραγῳδίαν, Teetz. Chil. 11, 36. A χιών, a χί.
ΧΙΩΝ, όνος, ὁ, nix.
ΧΛΑΖΩ, fibilo.
ΧΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, læna, palla, Gl. Vet. & χλαῖνα, paludamenta. Gl. V.
Χλαινουργική, ῆς, ἡ, sagaria, Gl. V. ars conficiendi lænas, opificium lænarum. Ex χλαῖνα, & ἔργον.
Χλαινόω, ῶ, f. ώσω, læna induo aut operio; (2) induo. A χλαῖνα.
Χλαμύδιον, ου, τὸ, parva chlamys, Dim.
Χλαμυδοειδής, ής, ὁ ἡ, ές, chlamydis formam gerens. Ex χλαμὺς & εἶδος.
Χλαμυδοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, οῦ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς, & ποιέω.
Χλαμυδουργία, ας, ἡ, ars conficiendi chlamydes.
Χλαμυδουργικός, ἡ, όν, ad illum, qui chlamydes conficiendas suscipit, pertinens, A
Χλαμυδουργός, οῦ, ὁ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς, & ἔργον.
Χλαμυδοφορία, ας, ἡ, chlamydem gesto. Ex χλαμὺς, & φορία.
Χλαμυδόω, ῶ, chlamyde vestio. A χλαμύς.
Χλαμυδωτός, οῦ, ὁ, chlamydatus. A pr.
ΧΛΑΜΥΣ, ύδος, ἡ, chlamys, Gl. Vet vestis, quæ tunicæ superindui solet; (2) paludamentum; (3) vestis quæcunque militaris.
Χλανίδιον, ου, τὸ, lænula tenuior & mollior, Dim. a. χλανίς.
Χλανιδοποιία, ας, ἡ, ars conficiendarum molliorum & pretiosarum vestium.
Χλανιδοποιός, ὁ, qui easdem conficit. A ποιέω.
Χλανιδωτός, οῦ, ὁ, fagatus, Gl. Vet. A χλανίς, quod est a χλανίς.
Χλανίσκιον, ου, τὸ, penula. Ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια, Arist. Ach. 524
Χλανίς, ίδος, ἡ, læna tenuior & mollior, & pretiosior, Gl. læna. A χλαῦνα.
Χλανισκίδιον, τὸ, Dim. a χλανίς, Etym.
Χλαυδίζω, f. ίσω, lud ficor, i. e. ludo, derideo, irrideo, subsanno, cavillor. Ἡμᾶς μὲν ἐχλαύδιζε καὶ καλεφρόνει, Luc. Toxar. Παίζων καὶ χλαυδίζων, Arist. Ran. 375. A χλαῦν. Hinc
Χλαυσία, ας, ἡ, irrisio, illusio, cavillatio.
Χλάυσμα, τὸ, idem.
Χλαυσμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Χλαυστὴς, οῦ, ὁ, illusor, irrisor. Ab eod.
Χλαυστικὸς, ἡ, όν, ad ludendi causa.
ΧΛΑΥΤΗ, ης, ἡ, risus, illusio, ludibrium.
ΧΛΙΑΙΝΩ, f. ανῶ, tepefacio, modice calefacio; χλιαίνομαι, tepeo, tepesco, tepefio. Ἐπειδὴ σὺρ ἔχεις Σύ, χλιανεῖς Σαυτὸν, Arist. Lys. 489. Ἐχλιαίνομεν ἐσάσα ὥρας ἡ ἥλιον, id. Conc. 64.
Χλιαρόθερμος, ον, tepidus. A χλιαίνω. Hinc
Χλιαρότης, ητος, ἡ, tepor, teiditas, Gl. V.
Χλιδάνιον, idem quod χλιδών
Χλιδήσι, deliciis, dat. plur. Ion pro χλιδαῖς.
Χλιδανὸς, ἡ, όν, delicatus; (2) luxuriosus. A χλιδή.
Χλιδανόσφυρος, ου, ὁ ἡ ον, qui teneras & delicatas pedum plantas habet, tenellos habens pedes, pulcher A Σφυρόν.
Χλιδαναῖος, Aleo. delicate, molliter; (2) luxuriose. A χλιδάνος.
Χλιδάω, ῶ, luxui deditus sum, in deliciis vivo, sum delicatus. Ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς Soph. El. 362. A χλιδή.
Χλιδήεις, εσσα, εν, mollis, delicatus, luxuriosus. Ab eod.
Χλιδή, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus; (2) effeminata mollities; (3) vestis delicata qua utuntur homines luxu diditi; Χλιδαὶ, ai Soph. gemmæ aut uniones, Etym. A χλιδάω.
Χλιδών, ῶνος, ὁ, locus, deliciæ; (2) id, quo luxuriamur. A χλιδάω.
Χλιδῶν, ῶνος, τὸ, idem & ab eod.
ΧΛΙΑΔΟΣ, ου, ἡ, cumulus seu acervus lapidum, excrementorum, & similium, quæ fluvius aut torrens unum in locum convehit.
Χλιδὼν ῶνος, ὁ, brachiale, monile. A χλίω.
Χλιμίνας, a. 1. part. act. At. pro χλίνας, a χλιαίνω.
ΧΛΙΩ, del cilis frango, luxu effemino.
ΧΛΟΑ, ης, χλόη, & χλοὶς, ίδος, ἡ, herba virens, gramen, vel viride germen, Gl. V. χλόη, viriditas, herba, gramen, muscus, farrago; folia; (2) Cereris Epith.
Χλοάζω, fut. άσω, viridis sum, vireo. A χλόη.
Χλοαυγὴς, ἐς, ὁ ἡ, ἐς, virescens. Ex χλόη, & αὐγή.
Χλάσμα, ατος, τὸ, viror. A χλοάζω.
Χλοαυγὴς, ἐς, ὁ ἡ, ἐς, virore nitens; (2) virentium splendorem referens. Ex χλόη, & αὐγή.
Χλοάω, ῶ, idem quod χλοάζω.
Χλοερὸς, ά, όν, virenti gramini similis, herbaceus, viridis, pubescens, florens, Gl. Vet. χλοερὸν, viride glaucum, virens; χλοεροῖς, frondentibus, Ph. A χλόη.
Χλοεροτρόφος, ου, ὁ ἡ, ὁν, alens herbosa seu virentia, in quo virentia proveniunt; at χλοοτρόφος, herbis pastus. Ex τρέφω.
Χλοεὸν, viridis, gen. fing. Dor. pro χλοερὸν.
Χλοεσκόφος, ου, ὁ ἡ, ὁν coloris herbidi seu gramineι, viridis. Χλοεσκόφος χροιὴ, Aret. Ex χλοερὸς, & βάπτω.
Χλοιακομίω, herbesco, vireo. A κόμη.
Χλοιὸς, ὴ, όν, idem quod χλοερὸς.
Χλοοτόκος, ου, ὁ ἡ, ὁν, q. d. herbam virentem pariens, herba vestitus. A τίκτω.
Χλοηφορέω, ῶ, fut. ήσω, herbam seu gramen viride fero, vel herbesco seu herbisco. A
Χλοηφόρος, ου, ὁ ἡ, ὁν, viridem herbam seu viridia gramina ferens. Νοτὶς ἐπέρχεται χαίτας χλοηφόρους, Eur. Ph. 650. A φέρω.
Χλοιάω, ῶ, idem quod χλοάω.
Χλοιώδης, ες, ὁ ἡ, ὁν, virenti gramini similis, herbaceus, viridis, vel ex virore pallescens. A χλοὴ, pro χλόη, f. χλόος.
Χλοόκαρπος, ου, ὁ ἡ, ὁν, cujus fructus vir
Χλοόμορφος, ον, herbæ colorem habens. A μορφή.
Χλοποιέω, herbam produco.
Χλοῦς, contr. χλῶς, ὁ, viror; (2) pallor. A χλόη.
Χλωρόμομαι, f. άσομαι, quiritor, lamentor.
Χλωάγρος, ου, ὁ, ον, aprugnus; (2) fullus, porcinus. A
ΧΛΟΥΝΗΣ, ου, ὁ, in virente gramine cubans; (2) agrestis; (3) aper.
Χλωρὸς, ὰ, όν, dicitur aurum ob pallorem.
Χλοώδης, ες, ὁ ἡ, ὁν, virenti gramini similis; (2) herbaceus, herbidus, virens. A χλόη.
Χλωρίζω, viridi pascor gramine, Gal. A χλωρὸς. Hinc
Χλάρωμα, ατος, τὸ, viror; (2) pallor.
Χλωραίνω, viridem reddo, Gl. V. χλωραίνει, viret; χλωραίνομαι, vireo, Gl. Vet. Soph.
Χλωρὶς, ίδος, ὁ, avis, dicta a colore; (2) luteus. A χλωρὸς.
Χλωρὶς ίδος, ἡ, virens, viridis; (2) lutea, amis. Ab eodem.
Χλωρίωσις, εως, ἡ, viror; (2) pallor. Quasi a χλωρίω.
Χλωρὸς, ὰ, όν, viridis sum, vireo. Gl. V. viridis. Καλοῦσι χλωρίκωσας, Lev. 14, 37.
Χλωρὶς ίδος, ἡ, chloris, Dea florum; (2) lucrinia, quoniam vere, quum omnia virent, apparet.
Χλωρίτης, ου, ὁ, viridans, virens; (2) gemma. A
Χλωρὸς, ὰ, όν, virens, herbidus virens in modum feminum recens ex planta germinantium, unde (2) recens, ut turres χλωρὸς recens; (3) mollis, tener; (4) viridis, viridans; (5) pallidus, flavus; (6) pallidum faciens. A χλωρός.
Χλωρότης, τητος, ἡ, viriditas, viror; (2) pallidus, pallor. A χλωρός.
Χνάομαι, ῶμαι, τὸ, quod carpitur & cutillo quasi more deglubitur. A χνάω.
Χναυστὴς, οῦ, ὁ, cutillo. Ab eod.
ΧΝΑΩ, f. ήσω, carpo, vellico; (2) cutillorum more rapo & deglubo.
Χνόζω, & χνώω, fut. ώσω, lanugine obsitus sum. A χνόος.
Χνόη, ης, ἡ, strepitus; (2) fistulæ rotæ, cui axis immittitur; interdum & ipsa axis extrema pars, quæ modiolo inseritur. Χνοαὶ τὰ ἀκραξόνια. σφῆ δ' αἱ χόνοισιν, Schol. in Æschyl. Sept. contr. Theb. 156. Ab eodem.
Χνόος, ου, ὁ, rasio; (2) lanugo, pubes; (3) tomentum, quo cuticulæ infercimuntur, et tenera lana constans; (4) tenues pilæ & glumæ. Etiam pro ipsum. A χναύω.
Χνοῦς, οῦ, ὁ, lanugo, Gl. V. A præc.
Χνοώδης, ες, ὁ ἡ, ὁν, lanuginosus, lanuginosus, (2) pulvere obsitus, pulverulentus. A χνόος.
Χοαὶ, inferiæ, Phil. χοὰς σπεῖσ, parento, Gl. Vet. A χέω.
Χοαῖος, αία, αῖον, congium capiens seu æquans. A χοῦς.
Χοανεύω, fundo & liquo. A χώνη.
Χοάνη, ης, ἡ, fornax fusoria; (2) inf ndibulum, five vasculum in summo oris latiu de in imo fistulam habens, quo uti solent in liquore in vas angustius transfundendo; (3) concavitas cerebri sinatus excipiens. A χέω.
Χοάνιον, gen. fing. Ion. pro χοάνειον.
Χώανος, ου, τὸ, vel χώανος, ου, ὁ, vas ex argilla, quo argentarii & chymici utuntur in liquefaciendis ac fundendis metallis; (2) fornax fusoria. Φύσαι δ' ἐν χώανοισιν ἔσαν πάσαι ἐφύσων, Hom. Il. 18, 470.
Χοῦς, οῦ, ὁ, congius, mensura liquidorum apud Atticos, capiens sextarios sex, five libras novem, five cotylas Atticas duodecim. A χέω. ταμὸ.
Χοὴ, ῆς, ἡ, libamen; χόαὶ, inferiæ; Euripid. in Hecub. A χέω, hêo.
Χοϊρος, ου, ὁ ἡ, ὁν, aptus ad fundendum. A χέω.
Χοιρόβοτος, ου, ὁ ἡ, ὁν, libamina gestans; (2) gestans libamina mortuorum bustis infundenda. Ex χοὴ, & φέρω.
Χοικὸς, ὴ, όν, pulvereus; (2) terreus, terrenus. A χοῦς.
Χοινικιὸν, ου, τὸ, idem quod seq.
Χοινικὶς, ίδος, ἡ, modiolus rotæ, modium seu fistula, cui infixi sunt radii. Συρίζουσιν οἷον φθόγγον ὑποταξάντων, Call.m. Ubi Scholiast. Συρ i. e. χοινικίδων. A χοῖνιξ.
Χοινικομέτρης, ου, ὁ, qui chœnice metitur seu cometitur & distribuit. A μετρέω.
ΧΟΙΝΙΞ, ικος, ἡ, mensuræ nomen sextarios duos continentis, seu cotylas quatuor. Gl. V. semimedium, Philox. bilibre.
Χοιραδώδης, ες, ὁ ἡ, ὁν, strumosus; (2) rupes e mari aliquantum eminentes habens, locus scopulos habens. A
Χοιράς, άδος, ἡ, porcula; (2) rupes e mari ut quantum eminens, ita ut porco natanti, simile sit; (3) tumor landuloſus, Gloss. Vet. struma; χοιράδες, strumæ, Ph. A χοῖρος.
Χοιρεῖος, εία, εῖον, vel χοίρειος, εια, ειον, porcinus. Ab eod.
Χοιρίδιον, ου, τὸ, porculus, porcellus, Gl. V. fucula, Dim. a χοῖρος.
Χοίρινος, η, τὸ, concha quædam marinæ, quibus Athenienses in suffragiis ferendis utebantur. A
Χοίρινος, ίνη, ινον, porcinus, Gl. V. χοίρειος, porcarium. Ab eod.
Χοιρίον, ου, τὸ, porculus, porcellus; (2) pudendum muliebre. A χοῖρος.
Χοιρὸς, ου, ὁ ἡ, ὁν, & χοιρεῖος, εία, εον, porcinus, fuillus. A χοῖρος.
Χοιροβοσκὸς, ὁ ἡ, ὁν, suum seu porcorum pastor Porcorum nutricius, Gl. V. porcarius. Ex χοῖρος, & βόσκω.
Χοιροκύλιστης, ου, ὁ, majoris muris genus in Palæstina, Ægypto, & Libya, Gl. V. χοιροκύλιστος.

μηρύλλος, ὁ, ἡ, ἐκ χοίρου καὶ ἐρίφου; erinaceus, s. echinus terrestris. A χοῖρος.

Χοιρόλιψ, ῖβος, ὁ, stuprator, Arist. Vesp. 1359. Ex χοῖρος, & λείβω.

Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, hara, Arist. Vesp. 840. Ex χοῖρος, & κομέω.

Χοιροσυΐδιον, ου, ὁ, simia porcaria.

Χοιροπωλία, ᾶς, porcos seu sues vendo; χοιροπωλεῖν, etiam de fœmina quæ suum χοῖρον venalem habet, ut meretrix.

Χοιροπώλης, ου, ὁ, porcorum venditor.

Χοῖρος, ου, ὁ ἡ ὑ, porcus; (2) pudendum muliebre.

Χοιροσπίλιθος, ὁ, succerda, stercus porcinum.

Χοιροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi porci mactandi nutriuntur, Gl. V. confectorium. Ex χοῖρος, & τρέφω. Unde

Χοιροφόνος, ου, ὁ, porcorum jugulator.

Χοιροτρόφιον, ου, τὸ, locus in quo porculi aluntur & faginantur, hara. Ex τρέφω.

Χοιροφάλας, *Dor.* pro χοιροφάλης, ου, ὁ, pudendi muliebris contrectator, vel qui pudendum muliebre vellit. A φάλλω.

Χοιρυδρία, ας, ἡ, impuritas, obscœnitas, rusticitas. A

Χοιρώδης, ους, ὁ ἡ, porcinus. A χοῖρος.

Χολαγωγός, ὁ, ἡ, bilem ducens seu educens.

Χολαῖος, αία, αῖον, biliosus, felleus. Hinc τὸ χολαῖον, ου, hepar. A χολή.

Χόλαδος, ὁ, intestinum. Χωῖτο χαμαὶ χόλαδες, Hom. Il. 4, 526. Ab eod.

Χολάω, ῶ, bile mihi jecur accenditur, ira inflammor, irascor; (2) furo, insanio. Ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν Σαββάτῳ, Joann. 7, 23. Ab eod.

Χολέρα, ας, ἡ, cholera, morbus, in quo bilis vel per vomitum vel per fecessum excernitur. Ab eodem. Hinc

Χολεριάω, ῶ, cholera laboro, cholericus sum.

Χολερικός, ἡ, όν, choleræ similis; χολερικὰ πάθη, morbi quales sunt cholera Borantium; (2) obnoxius choleræ, cholericus.

Χολεράδης, ους, ὁ ἡ, ές, idem.

ΧΟΛΗ, ῆς, ἡ, bilis, fel; (2) ira; (3) nausea; (4) atramentum sepiæ.

Χοληγωγικός, ἡ, όν, bilem educens seu evacuans. Ex χολὴ, & ἄγω.

Χοληγός, ὁ, ὁν, idem & ex iisdem.

Χοληδόχος, ὁ, ἡ, ον, fel seu bilem recipiens. Ex χολὴ, & δέχομαι.

Χολικμασία, ας, ἡ, fellis seu bilis vomitio; (2) fastidium, nausea. Ab ἐμέω.

Χολικός, ἡ, όν, biliosus, felleus; (2) iracundus. A χολή, Unde

Χόλιξ, ικος, ὁ, intestinum crassum.

Χόλος, ία, ον, ratus, infelix, Ph. χολίος. A χολή.

Χολοβαφὴς, ές, ὁ ἡ, bile saturatus, *Aret.* Ex χόλος, & βάπτω.

Χολοειδὴς, ές, ὁ ἡ, biliosus. Χολοειδὲς αἷμα, *Aret.* A χολή. Unde

Χολόεις, εσσα, όεν, biliosus, felleus.

Χόλοιο, *bilis*, gen. sing. *Ion.* pro χόλου.

Χόλος, ου, ὁ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. Vet. A χολή.

Χολοῦμεν, *Ion.* pro χολοῦμεν, nom. pl. præs. part. m. d. cont. pro χολόομαι, a

Χολόω, ῶ, bile inficio, ad iram concito; (2) χολοῦμαι, indignor, irascor; χολωθεὶς, iratus, a. 1. pass. part. Εἰ χολῷ τι λέξεις, ὦ χολούμενε σεαυτοῦ, Eur. Tro. 752. Αὐτὸν χολοῦσθε. Soph. Ant. 1244. A χόλος.

Χολώδης, εσ, ὁ ἡ, ες, v. *comm.* A χολή.

Χολωθεὶς, a. 1. part. pass. fr. q. v. χολόω.

Χολωτόμυον, acc. *Ion.* a. 1. part. m. d.

Χολωτόμυν, a. 1. ind. m. d. *Ion.* pro χολωτόμησεν.

Χολωτόμυσαι, fut. id m *Dor.*

Χολώτω, 3. sing. perf. opt. pass. *Ion.* pro κεχολωτο.

Χόλωτος, ὁ, ἡ, ὁν, iratus, iracundus; Hom. Il. ϛ, 221. A χολή.

Χονδρακάνθης, ου, ὁ ἡ, ὦν, spinam habens ex cartilagine; (2) cartilagineus. Ex χόνδρος, & ἄκανθα.

Χονδρεύω, facio alicam seu similam, Hes.

Χονδρίδιον, ου, *Ion.* pro χονδρίον.

Χονδρίον, vel χονδρίδιον, ου, ἡ, chondrilla vel chondrilla, *bacca*. A χόνδρος.

Χονδρίτης, ου, ὁ, farreus; fem. χονδρῖτις, farreum, Gl. V. Ab eod.

Χονδρομαγεῖον, ου, τὸ, mola ubi alica frangitur. Ex χόνδρος, & μάσσω.

Χονδροπαχὴς, ές, cartilagineus, & nervosus.

Χονδρὸς, ρά, ρὸν, grumosus. A

ΧΟΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, grumus concretus; alica, Ph. far, al. Gl. V. (2) cartilago.

Χονδροσαύδισμος, ου, ὁ, cartilagineum ligamentum, R.

Χονδρότυπτος, ου, ὁ ἡ, ex cartilagine formatus, seu cartilaginis figuram gerens, cartilagineus. Ex χόνδρος, & τύπτω.

Χονδρώδης, ους, ὁ ἡ, speciem grumi referens, grumosus; (2) cartilagineus, cartilaginosus. A χόνδρος.

Χοοπότης, ου, ὁ, qui congios ebibit, vinosus, *Epith.* Bacchi.

Χόος, ου, *contr.* χοῦς, ὁ, terra egesta, agger, Gl. Vet. χόος, humus; χοῦς, pulvis, Ph. (2) congius, Gl. V. A χέω.

Χορέγιον, ου, τὸ, locus, unde omnia promuntur ad ludos necessaria. A

Χορηγὸς, οῦ, ὁ, v. χορηγός.

Χορζὶν, Chorazin. Nomen urbis ἀκλίτου. *Promulgatrix.*

Χορεύλης, ου, ὁ, qui tibias in choro inflat. Ex χορὸς, & αὐλὸς, *tibia.*

Χόρδαφος, vel χορδάφη, ου, ὁ, tumor tenuis in intestinis; (2) fides in instrumento musico aut arcu. Ex χορδὴ, & ἅπτω, *necto.*

Χόρδιμα, ατος, τὸ, fides, chorda, intestinum. A

Χορδόω, implico & involvo, ut chordæ involvi solent; s. in partes minutas carnem seco, v. κατακ. Χόρδευε ὁμοῦ τὰ σφάγματα ἅπαντα, Arist. Eq. 214. A χορδὴ.

ΧΟΡΔΗ, intestinum crassum; (2) lactes; (3) cibus e confecta carne, aut farcimen; (4) chorda in instrumento musico, χορδαὶ, fides, Gl. V.

Χορδολογία, ας, fut. ήσω, chordis loquor, seu chordarum pulsu loquor, i. e. fidibus cano. Ex χορδὴ, & λέγω.

Χορδοποιέω, chordas conficio.

Χορδοποιΐα, ας, ἡ, chordarum confectio. A

Χορδοποιὸς, ὁ, ὁ, qui chordas vel nervos conficit. Ex χορδὴ, & ποιέω.

Χορδοποιτικὸς, ἡ, όν, ad eos pertinens, qui chordas conficiunt. A χορδοποιΐα.

Χορδοπώλης, ου, ὁ, qui chordas vendit.

Χορδοτεχνία, ας, ἡ, fidicula. A τεχνή.

Χορδοτονία, ας, ἡ, chordarum intentio. Ex χορδὴ, & τείνω.

Χορδότονος, ου, chordis intentus; τὸ χ. instrumentum musicum, cui chordæ intenduntur. A τείνω, s. τόνος.

Χορδόω, ῶ, idem quod χορδεύω.

Χορεία, ας, ἡ, tripudium cum cantu mixtum, chorea, Gl. V. saltatio.

Χορεῖος, εία, εῖον, quo chorus utitur; (2) χ. πούς, pes protodicus, qui & trochæus dicitur.

Χόρευμα, ατος, τὸ, quod saltando exprimitur, saltatio. A χορεύω.

Χορευτὴς, οῦ, ὁ, saltator, tripudiator; (2) qui contat & saltat. Ab eod. Hinc

Χορευτικὸς, ἡ, όν, saltatorius, Gl. V.

Χορεύω, fut. εύσω, choros agito seu celebro, chorea exereeo seu duco, salto, tripudio. Ἰχθύες ἀμφὶ πίδακα, Eur. Alc. 580. Βάλλουσι γεφύσας ὑφ' ἡδονῆς, Arist. Plut. 28. A χορὸς.

Χορίζει, 3. sing. præs. imp. act. *contr.* pro χορήγει, a χορηγέω.

Χορηγεῖον, ου, τὸ, vel χορήγιον, locus in quo chori seu choreæ ducuntur; (2) locus, in quo chorus seu chorago suis ornamentis instituitur; (3) ipsum instrumentum chori, hoc est, ea, quæ instruendo, adornandoque choro necessaria sunt, Ph. impensa; (4) annona.

Χορηγέω, ῶ, chori dux sum, chorum duco, choro præsto, ludi chorum studio & dotto; (2) chorago sum, i. e. choris sumptus præbeo, meis sumptibus chorum adorno, & (3) simpliciter, sumptus præbeo, porrigo, suppedito, subministro, largior; unde *in pass.* de iis, qui in quocunque genere abundant, præditi sunt aliqua facultate, ut ingenio, pulcritudine; denique κεχορηγημένον, quod est in aliquo genere exquisitum. Βασιλεὺς τῆς Πέρσων χρήματα χορηγεῖν ἡμῖν φιλοτιμήσεται, Dem. τὸ στρατόπεδον τοῖς ἐπιτηδείοις, Polyb. A χορηγὸς.

Χορήγημα, τὸ, id ipsum quod subministratur seu suggeritur, suppeditatio. A pr.

Χορηγία, ας, ἡ, munus choragi, officium, quo choragus fungitur; (2) erogatio sumptuum in ludos choricos, & *simpl.* erogatio & largitio, præbitio. A

Χορηγὸς, ὁ, ὁ, dux & magister chori, chorago *dialecto Doica & communi*; (2) qui emptus aliquos præbet, sacris choreis, &c. dialecto Attica, *item universe* suppeditator, subministrator. Ex χορὸς, & ἄγω, vel ἡγέομαι.

Χορηγοῦντας, acc. pl. præs. part. act. a χορηγέω.

Χορήτης, ου, ὁ, ἡ, choreis agendis aptus.

Χορικὸς, ἡ, όν, choricus, ad chorum pertinens. A χορός. Unde

Χόριον, vel χορίον, ου, τὸ, membrana, quæ fœtum ambit, secundinæ. Gl. V. χόριον γυναικὸς, folliculum *muliebris*; (2) cibus e corio, s. intestinis, ut Theoc. (3) corium.

Χόριος, ου, ὁ, idem quod χόρειος, sive Trochæus.

Χοροβατέω, ῶ, choros agitatum vado, Suid.

Χοροδέκτης, ου, ὁ, qui chorum recipit; (2) qui choreis præest. Ex χορὸς, & δέχομαι.

Χοροδιδασκαλικὸς, ἡ, όν, choris docendis, ducendis aptus, ἡ χοροδιδασκαλικὴ, sc. τέχνη ars instituendi chori.

Χοροδιδάσκαλος, ου, ὁ, chori magister.

Χοροειδὴς, ές, ὁ ἡ, ὲς, similis involucro fœtus, quod χόριον nominatur. Ab εἶδος.

Χορεύτης, ου, ὁ ἡ, ὦν, choreis adsuetus. Ex χορὸς, & ἦθος.

Χορεωθαλὴς, ὶς, belle saltans, s. choreas agens. A θάλλω.

Χορομανὴς, ὁ ἡ, ὲς, choris, saltationibus vehementer gaudens, s. deditus. *Epith.* Bacchi. A μαίνομαι.

Χοροπλασία, ας, ἡ, studium saltandi, saltatio. A pr.

Χοροτυπία, ας, ἡ, chorus, vel chorea, saltatio. Ἴσασί τ' ὄρχησαί τε, χοροιτυπίησιν ἄρεσσαι, Hom. Il. 24, 261. A

Χοροιτυπὸς, ὁ, ὁ ἡ, ὸν, qui in choro seu chorea terram pedibus pulsat, saltator. A χορὸς, & τύπτω.

Χορονιθαρίζης, ου, ὁ, qui cithara choro accinit.

Χορωτυπὶς, ὶς, saltatio.

Χορόνδε, *Adv.* in chorum, ad choream.

Χοροποιΐα, ας, ἡ, chori institutio.

Χοροποιὸς, οῦ, ὁ, chori institutor; (2) chori magister. Ex χορὸς, & ποιέω.

ΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, chorus, cœtus canentium, saltantium, lætantium; (2) chorea, tripudium; (3) χόροι δίδονται dicuntur chori, αἴτειν & λαβεῖν, poetæ comici & tragici.

Χοροστασία, ας, ἡ, chorus, chorea, tripudium, saltatio. Οὐδ' ἄγνοι τερπνῶν, οὐδὲ χοροστασίαι, Call. P. 66. Ex χορὸς, & ἵστημι. Unde

Χοροστάτης, ου, ὁ, præcentor, præfultor.

Χορτάζω, *Ion.* δσω, grandire pasco, sæno farino. Et impl. pasco, saturo, satio; κεχορτασμένος, saturatus, Gl. V. et. perf. pass. part. ἐχορτάσθησαν, saturati sunt, a. 1. pass. 3. pl. Χορτασθῆναι ὀλίγοι, Matt. 15, 33. ἄρτοι, Marc. 8, 4. Ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων, Luc. 16, 21. χορτασθήσονται, Matt. 5, 6. A χόρτος. Unde

Χορτάϊος, αία, αῖον, graminosus, hirsutus.

Χορτάμιον, ου, τὸ, gramen, fenum; (2) stipula, cremium. A χόρτος.

Χορτάσαι, a. 1. inf. act. v. χορτάζω.

Χορτασθῆναι, *fatiatum esse*, a. 1. inf. pass.

Χορτασθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass.

Χορτασίς,

Χορτασία, ας, ὁ, pabulum, cibus, Ph. ſatietas, ſaturatus. A *χορτάζω*.
Χόρτασμα, ατος, τό, idem & ab eod.
Χορτασιώδης, ης, ες, pabularis. Ph. *χορτασικόν*, ſaturabile. Ab eod.
Χόρτινος, ίνη, ινον, gramineus, ex gramine confectus ſeu conſtans, A *χόρτος*.
Χορτοβόλον, ου, τό, ſive *χορτοκόπιον*, locus, in quo fœnum ſecari poteſt vel ſolet; (2) campus fœnarius, pratum, idem quod
Χορτοκόπιον, ου, το, fœnile, fœniſecium. A
Χορτοκόπος, ου, ὁ ἡ ὁ, fœniſeca, qui fœnum ſecat; fœniſex, Ph. Ex *χόρτος*, & *κόπτω*.
Χορτολογέω, pabulor, pabula colligo.
Χορτολογία, ας, ἡ, pabulatio, Ph. pabuli collectio. A
Χορτολόγος, ου, ὁ, pabulator, qui pabulatum emittitur, Suic. Ex *χόρτος*, & *λέγω*.
Χορτομανία, luxurio graminis & herbis virentibus. Ex *χόρτος*, & *μανία*.
Χορτόπλινθος, ου *χορτόπλινθον*, ceſpes, Ph. Gl. Vet.
ΧΟΡΤΟΣ, ου, ὁ, fœnum, gramen, *ſimpl.* cibus; (2) ſeptum, quo cincta eſt cohors. Il. 24, 640.
Χορτόστρωμα, ατος, το, ſtramentum, Ph.
Χορτοτομία, ας, ἡ, fœniſecium, Gl. Vet. Ex *χόρτος*, & *τομή*.
Χορτοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, pabulum præbens, pabuli curator. Ex *χόρτος*, & *φέρω*.
Χορτώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, ad formam graminis ſive fœni accedens. Gl. Vet. graminoſus, fœnarius. A *χόρτος*.
Χορωδέω, ſuccino choro. Dion. C.
Χορωδία, ας, ἡ, chori cantus. Ex *χορός*, & *ᾠδή*.
Χοραφελίτης, ου, ὁ, qui choro ſervit, prodeſt.
Χοῦς, ὁ ποσορτὸς, pulvis, Ph. Ex *χέω*.
Χοῦς, *μέτρον*, congius, *menſura*, Gl. Vet.
Χέουσι, 3. pl. præſ. ind. act. cum ν pro *χέυσι*, a *χέω*.
Χόω, ῶ, f. *χώσω*, aggerem duco, humo repleo. *Χώματα χοῦσι περὶ τῇ πόλει ὑπερτέοντες*, Herodot. A *χέω*.
Χραίνω, Ionice *χρανῶ*, *colore*, imbuo, ungo, lino, inungo, illino; (2) contamino, inquino. Gl. Vet. vitio, temero, fœdo; *χραινὶς*, pollutus, Gl. Vet. aor. 2. paſſ. part. *Δουρὸς ἐν ὑμῇ χεῖρα χραίσθῃ φόνῳ*, Soph. Aj. 43. *φόλοι*, id. Oed. Col. 359. A *χράω*.
Χραισμε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἔχρωσμε*. A
Χραισμέω, ῶ, f. *ήσω*, juvo, opitulor, opem fero, profum. *Τοῖς δ' ὅτι δυνήσαι, ἀχυμένος περ, Χραισμεῖν*, Il. 1, 24. *Οὐδὲ τοι, ἰῶνος ἰόν, χραισμήσειν Ἀχιλῆος*, ib. 10, 837. A *χράω*.
Χραισμη, ἡ, auxilium. A *χραισμέω*. Hinc
Χραισμήεις, ήεσσα, ήεν, opem ferens. A
Χραισμητὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator, opitulator; Nonn. P. 3, 16. A *χραισμέω*.
Χρᾶσμα, pro *χραισμέω*. *Μή νύ τοι ἐ χραίσμῃ Σκαμάνδριον, ἠδὲ σέβεσθαι Ζηνὸς*, Il. 1, 28. *κίθαρις*, ib. 3, 54.
Χράν, præſ. inf. act. pro *χρῆναι*, a *χράω*
Χρανθείς, ἄσα 1. part. paſſ. v. *χραίνω*.
Χραντὸς, ὴ, όν, fœdatus; violatus, Gl. Vet. A *χραίνω*.
Χράομαι, ῶμαι, utor, uſurpo; (2) tracto aliquem; (3) habeo, Gl. V. *χρᾶται*, utitur, Ph. *χρῶτας*, uſurpat, Ph. *χῶ*, utere, Gl. Vet. præſ. imperat. *χρήσασθε*, uſurpare, Ph. a. 1. inf. *χρησάμενος*, uſus, Ph. part. aor. 1. *Χρῆσθ' ὁμοφρόνως*, Dem. *εὐτυχία*, Thuc. *τῇ διαιτώσῃ*, Iocr. *Βουλόμενοι ἐγένοντο*, Act. 27, 17. *Φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τὸν Παύλον χρησάμενος*, ib. ver. 3. A *χράω*.
Χρᾶσθε, 2. pl. præſ. imper. med. pro *χράεσθε*, a *χράω*.
Χρᾶσθαι, *uti*, præſ. inf. med. *Ion.* pro *χρᾶσθαι*.
Χραύσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. *χραύω*.
Χραῦσις, εως, ἡ, ancora unicum tantum uncum habens. A *χραύω*.
Χραύω, fut. *αύσω*, leniter ſaucio, humanam cutem vulnerando perſtringo. *Ὃν μὲν ἐγὼ βροτὸν ἄνδρα ποιμαίνοντα ἀγρῷ ἐπ' ἰήλεμον ἔβαλον χαλκῷ*, Il. 5, 137. A *χράω*.
ΧΡΑΩ, ῶ, fut. *ήσω*, commodo, mutuum do, do utendum; (2) oraculum edo, reſponſum reddo oraculo, vaticinor; (3) coloro, imbuo, tingo, polluo; (4) furibſe invado, cum impetu aggredior. *Φίλε, χρῆσον μοι τρεῖς ἄρτους*, Luc. 11, 5. *Ἀπεστειλαι σοι Κύριος σπέρμα ἐκ τῆ γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τῦ χρέους ὃ ἐχρησατο τῷ Κυρίῳ*, 1 Sam. 2, 20. *Ἐχρησε ὑβρίσας σφάττεσθαι*, Apoll. *Ἔμον μὲν ἐχρησε κλύειν*, Hom. Il. 21, 369. *Expon.* Meum fluentum furenter incubuit, ut infeſtaret. At *χράομαι*, ῶμαι, f. *χρήσομαι*, utor, p. paſſ. *κέχρημαι*, utus ſum.
Χρεαγωγὸς, ὁ, ὁ, qui debitorem in jus rapit alterius nomine. Ex *χρέας*, & *ἄγω*.
Χρείδῃ, præſ. inf. med. *Ion.* pro *χρᾶσθαι*, a *χράω*.
ΧΡΕΙΑ, ας, ἡ, uſus, utilitas, commoditas; (2) ſententia gravis; (3) indigentia, neceſſitas; (4) negotium, munus.
Χρεῖος, ου, ὁ, egenus, inops. A *χρεία*.
Χρέιος, το, *Poët.* pro *χρέος*.
Χρειὼ, οῦς, ἡ, idem quod *χρεία*.
Χρειὼ, ῶ, idem quod *χρεία*.
Χρειὼδῶς, *Adv.* utiliter. A *χρειώδης*.
Χρεμίθω, hinnio, hinnitum edo. A
ΧΡΕΜΕΤΙΖΩ, f. *ίσω*, hinnio. *Μᾶλλα ὃ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ Χείλεϊ ἑστεῶτες*, Il. 12, 51. Hinc
Χρεμέτισμα, ατος, τό, hinnitus; (2) ſonus ſ. vox, libidinem indicans.
Χρεμετισμὸς, ῦ, ὁ, hinnitus. Ab eod.
Χρεμετιστικὸς, ὴ, όν, qui poteſt & ſolet hinnire. Ab eod.
Χρεμίζω, *per Sync.* pro *χρεμετίζω*. *Τῶν δ' ἵπποι μὴ ἐπιεὶ' ὑπεστανταισι ἀλλήλοισιν Ὀξέα χρεμίσσαν*, Heſ. Ἀσπ. 348.
Χρέμισαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro *ἐχρέμισαν*.
Χρέμμα, ατος, το, ſcreatus, ſputum. A
ΧΡΕΜΠΤΟΜΑΙ, f. *ψομαι*, ſcreo, exſcreo. *Χρεμπτόμην δ' ἤδη, ὅπερ σοῦσὶ οἱ ῥήτορες*, Ariſt. Θεσμ. 388. Hinc
Χρεμπτὸς, ſputum, ſcreabile, Gl. Vet.
Χρέμψ, piſcis quidam.
Χρέμψις, εως, ἡ, ſcreatio; ſcreatus. Gl. Vet. A *χρεμπτόμαι*.
Χρεοκοπέω, partem debiti demo, novas tabulas facio. Gl. Vet. (2) decoquo; aufugio propter æs alienum, fraudo creditores, Phal.
Χρεοκοπία, ας, ἡ, novæ tabulæ, æris alieni reſciſſio.
Χρεοκοπίδης, ου, ὁ, decoctor. A
Χρεοκόπος, ου, ὁ, idem. Ex *κόπτω*.
ΧΡΕΟΣ, χρέους, τό, debitum, mutuum, æs alienum; (2) fatum, mors, qu. d. debitum fatale; (3) munus ſeu officium, negotium, res, cauſa; (4) indigentia, egeſtas, opus; (5) neceſſitas, (6) utilitas; (7) vaticinium, oraculum; (8) portentum; (9) id, quod accidit, caſus. A *χράω*.
Χρέω, oracula reddo. *Ion.* pro *χρῶ*, *χράω*.
Χρεωκοπέω, idem quod *χρεοκοπέω*.
Χρεωκοπία, ας, ἡ, idem quod *χρεοκοπία*.
Χρεωκοπίδης, ου, ὁ, idem quod *χρεοκοπίδης*.
Χρεωκόπος, ου, ὁ, idem quod *χρεοκόπος*.
Χρεωλυτέω, ῶ, debitum diſſolvo, Joſeph. *Ταῖς δευτέραις αὐτὸς χρεωλυτεῖν τὰς πράξεις*. Plut. in Alcibiad. cap. 5. Ex *χρέος*, & *λύω*.
Χρώμενοι, nom. pl. part. præſ. med. *Ion.* pro *χρώμενοι*, a *χράομαι*, Il. 23, 834.
Χρεὼν, τό, debitum; (2) fatum, mors. *Τὰ δὲ χρεὼν οὐκ ἄφυκτον*. Plut. in Pyrrh. Vox indecl. a *χρέος*.
Χρηιστὰι, 3. plur. præſ. ind. med. *Ion.* pro *χρῶνται*, ex *χρήομαι*, a *χράομαι*.
Χρέας, τὸ, debitum, Ph. æs alienum. *Att.* pro *χρέος*.
Χρηματίω, fut. *ίσω*, idem quod
Χρηματίζω, ſum debitor, debeo. A *χρεώστης*.
Χρηματίτης, ου, ὁ, debitor. A *χρέος*.
Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, debitor, obæratus. Ex *χρέος*, & *ὀφείλω*.
Χρὴ, f. *χρήσει*, opus eſt, convenit, oportet, par eſt.
Χρῆεις, 3. ſ. imper. ind. act. *Ion.* pro *ἔχρηεις*, a *χρήζω* pro *χρῄζω*.
Χρήζουτι, 3. pl. præſ. indic. act. *Dor.* pro *χρήζουσι*.
Χρῄζω, egeo, indigeo, deſidero, volo; (2) rogo, efflagito, peto. *Ἀτρεΐδῃ δ' οὐδὲν χρήζων βίᾳ*, Soph. Aj. 473. *Εἰ δίναι δέ σε φράτισα χρῆσαι, τίς σ' ἀπέκτανε βροτῶν*, id. El. 671. *Ἀλλ' εἴ τι χρῄζοις ἐτέρωθεν*, id. Trach. 401. *Φράζε πᾶσι ἡμῖν ὅ, τι χρῄζεις*, Ariſt. Nub. 358. A *χρεία*, *υσις*.
Χρηΐζω, idem. *Ἔασ' ὅ τι χλαῖνα τε χρήϊσσα τε, ἠδὲ σὺ μάλιστα χρηΐζεις*, Od. 17, 556. *Πῆμα δ' ὑμῖν χειμῶνι χρηΐζειν ἀπείρων*, Hes. Ἔργ. 305.
Χρηίσκομαι, utor, *Ion.* A *χράομαι*.
Χρῆμα, ατος, τό, res; negotium, dicitur & de perſonis, ut ap. Lat. negotium. Ph. peculium, geſtamen; *χρήματα*, opes, divitiæ, pecuniæ, commoda, emolumenta, Ph. dicitur & pleonaſt. ut *σὺς χρῆμα μέγα*. Herod. cap. 36. i. e. *aper ingentis magnitudinis*. *Καταβάλλει τὴν Ἰλαρον, παλαίειν τι χρῆμα μέγα*. Xen. A *χράομαι*.
Χρηματίζω, f. *ίσω*, rebus explicandis conſtituendiſque voco, actui rerum operam do, ut jus reddo, decerno, fero ad populum, ago cum populo, refero ad ſenatum, (Plut.) conſilium habeo, conſulto; (2) commercium exerceo; (3) ago cum aliquo aliquid, negotium geſſo; (4) nomen mihi ſumo, appello me. Gl. Vet. nuncupo; (5) rem, pecuniam facio. Gl. V. (6) oraculum reddo, reſpondeo; *Paſſ.* oraculum accipio, moneor divinitus. In *med.* pecuniam accipio, alius eripio, mihi comparo, quæſtum facio. *Εἰσὶ ὁ Ζεὺς ἐκνεκε ταῖς ἐμαῖς ἐχουμάτισε*, Luc. *Μοιχαλὶς χρηματίσει*, Rom. 7, 3. *Βασιλεὺς ἐχρημάτισε*, appellatus fuit, *Strabo*. lib. 16. *Οὐκ ὁ Κύρε πρόπῳ τινὸς ἄλλες χουματιζεσθαι, ἀλλὰ δῶρα μᾶλλον ἢ πλάμβανε*, Xen. Cyr. 8, 3. *Καθὼς κεχρημάτισαι Μωσῆς*, Hebr. 8, 5. *Ἐχρηματίσθη ὑπὸ τῦ Ἁγίε*, Act. 10, 22. A *χρῆμα*. Unde
Χρηματικὸς, ὴ, όν, pecuniarius, ad pecuniam pertinens. Gl. Vet. pecuniaris; *χρηματικὴ*, pecuniaria, nummaria, e vili cauſa, Ph.
Χρηματικῶς, exiliter, h. e. ut cauſæ pecuniariæ, privatæ tractari ſolent.
Χρηματίσαι, a. 1. inf. act. v. *χρηματίζω*.
Χρηματίσθαι, a. 1. paſſ. paſſ.
Χρηματισμὸς, ῦ, ὁ, pecuniarum collectio, quæſtus ex *χρῆμα* ἴζω.
Χρηματισμὸς, ῦ, ὁ, reſponſum divinum, oraculum, monitum, mandatum a *Deo*, reſponſum, quod dant magiſtratus; (2) pecuniæ comparatio, ſtudium, quod impendatur comparandæ pecuniæ, res pecuniaria, quæſtuaria negotiatio, Ph. emolumentum, Ph. (3) prænomen, Gl. Vet. appellatio, nomen. Ab eod.
Χρηματιστήριον, ου, τό, locus, in quo ars quæſtuaria exercetur, (2) aut locus, in quo *χρηματισταὶ* ſuam negotiationem exercent; (3) locus, ubi jus redditur. A
Χρηματιστὴς, ῆ, ὁ, qui colligendæ aut comparandæ pecuniæ deditus eſt. Gl. Vet. pecuniarius. A *χρηματίζω*.
Χρηματιστικὸς, ὴ, όν, ad adquirendam pecuniam pertinens, comparandæ pecuniæ peritus; pecuniaſtes, Phil. quæſtuarius, Gl. V. Ab eod.
Χρηματοδάϊκτης, ου, ὁ, pecuniæ diviſor, R. Ex *χρῆμα*, & *δαίω*.
Χρηματολαίλαψ, απος, ὁ, q. d. pecuniarum turbo, pecuniarum violentiſſimus raptor.
Χρηματοπώλης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui pecunias conſi-

ci,

cit, i. e. comparat, quæstuosus. Ex χρήματα, & ποιέω.

Χρηματοφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium, Ph. A χρήματα, & φυλακή.

Χρημα, ατος, τὸ, indigentia, penuria; (2) petitio, postulatum. A χρήζω.

Χρῆν, oportebat, imperf. ind. *Ion.* pro ἔχρην, a verbo imperf. χρή, *oportet*.

Χρῆναι, *oportere*, præs. inf. verbi ejusd.

Χρήσαιτο, *usus sit*, 3. sing. aor. 1. opt. med. verbi χράομαι.

Χρήσας, a. 1. part. act. v. χράω.

Χρήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi χράομαι.

Χρήσειν, *velle*, præs. inf. act. *Dor.* pro χρήζειν, a χρήζω, *volo*.

Χρήσει, dat. sing. pro χρήσει, a χρήσις.

Χρησεῖ, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi χοάομαι.

Χρῆσθαι, *oportet*, præs. ind. *Dor.* pro χρή.

Χρῆσθαι, *uti*, præs. inf. verbi χράομαι, *utor*.

Χρησθεῖσα, *mutuata*, a. 1. part. pass. f. g.

Χρήσθων, 3. dual. præs. imperat. *Att.* pro 3. pl. χρήσθωσαν.

Χρήσιος, εος, *Ion.* pro χρήσεως.

Χρησιμεύω, fut. εύσω, utilis sum, commodus sum. Χρησιμεῦσαι εἰς τιὼ δημιουργίαν, Cyrill. A

Χρήσιμος, utilis, commodus, accommodus, frugalis, frugi, Ph. A χρῆσις. Hinc

Χρησιμότης, ητος, ἡ, utilitas, commoditas.

Χρησίμως, utiliter, commode. A χρήσιμος.

Χρῆσις, εως, ἡ, usus, usufructus, Ph. (2) species scriptoris, quem confirmandæ vel illustrandæ alicujus rei causa adponimus. A χράομαι.

Χρησμηγορέω, ῶ, vaticinor, oracula edo, Luc. Ex χρησμὸς, & ἀγορεύω.

Χρησμηγόρος, ου, vel χρυσμηγόρος, vates, oraculorum editor. Ex iisd.

Χρησμοδοσία, ας, ἡ, sortilegium, Gl. Vet. A χρησμὸς, & δίδωμι.

Χρησμοδότης, ου, ὁ, sortilegus, Gl. V.

Χρησμοδότημα, τὸ, oraculum, qu. a χρησμοδοτέω.

Χρησμολέσχης, ου, ὁ, vates, hariolus, sortilegus. A λέσχη.

Χρησμολογέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oraculum vel oracula edo, Ταῦτ' ἐκ ἐχρησμολόγησε Σὺ, σοὶ ἐμὶ τιὼ σοφὸν τιὼδ' εἰσίσας, Aristt. Av. 970. A χρησμολόγος. Unde

Χρησμολογία, ας, ἡ, vaticinatio; sortilegium.

Χρησμολογικὴ, ῆς, ἡ, f. τέχνη, f. ἐπιστήμη, facultas vaticinandi.

Χρησμολόγιον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum.

Χρησμολόγος, ου, ὁ, qui oraculum seu oracula edit; (2) oraculorum interpres; (3) vates. Ex χρησμὸς, & λέγω.

Χρησμοποιὸς, οῦ, ὁ, qui versibus oracula condit, Suic. Ex χρησμὸς, & ποιέω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, responsum, oraculum. Gl. V. & χοησμοὶ, sortes, Ph. A χράω.

Χρησμοσύνη, ης, ἡ, oraculum, vaticinium, oraculi responsum; (2) inopia, penuria, egestas. A χρήω, vel χοήζω.

Χρησμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, qui oracula perfert, Suic. Ex χρησμὸς, & φέρω.

Χρησμῳδὸς, οῦ, ὁ, qui oracula seu responsa fervat.

Χρησμῳδέω, oracula edo. Gl. Vet. vaticinor. Τὸ δὲ μὴ τοῦτο ὑμῖν χρησμῳδῆσαι; Plut. Ap Socr. 20. Χρησμῳδεῖν κατ' ἐνθουσιασμὸν, Longin. 13.

Χρησμῳδία, ας, ἡ, vaticinium, oraculum vel vaticinatio. A χρησμῳδὸς. Hinc

Χρησμῳδικὸς, ἡ, ὸν, oraculis conveniens, ad oracula pertinens, or culi speciem habens.

Χρησμῳδικῶς, vaticinando, vatum more.

Χρησμῳδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, ὴ, q. d. oraculorum cantor, qui oracula edit, fatidicus. Gl. Vet. sortilegus. Ex χρησμὸς, & ᾠδή

Χρήσομαι, 1. pl. f. 1. ind. med. v. χράομαι.

Χρησὶν, *Adv. poss.* utendum. A χράομαι.

Χρησόωμαι, benignitate utor, clementer me gero. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, 1 Cor. 13, 4. A χρηστὸς.

Χρηστὰ, τὰ, Gr. i. qui dat oracula. A χράω.

Χρηστήριον, ου, τὸ, instrumenta. A χρηστὸς.

Χρηστηριάζομαι, ῶμαι, oraculum consulo seu scitor; (2) confero me ad locum, in quo editur oraculum ad responsum accipiendum. A

Χρηστήριος, ου, τὸ, locus, in quo eduntur oracula; (2) ipsum responsum & oraculum editum. Ph. oraculum; (3) victima, quæ sacrificator a consulentibus oraculum, aut divinationis causa; (4) cædes, unde *Plur.* χρηστήρια, corpora occisa. A χράω.

Χρηστήριος, ία, ον, utilis; (2) vaticinatorius. A χράομαι, vel χράω.

Χρήστης, ου, ὁ, qui commodavit, vel mutuo dedit, creditor. Gl. Vet. (2) qui commodato accepit, debitor; (3) qui oracula edit, vates. Χρήστης ἡ δανειστὴς, debitor & creditor, f. fœnerator. A χράω. Unde

Χρηστικὸς, ἡ, ὸν, qui novit commode uti rebus; (2) qui est frugi, utilis.

Χρηστικῶς, frugaliter, utiliter. A præc.

Χρηστογραφία, ας, ἡ, utilis sive bona scriptura; (2) elegans pictura. Ex χρηστὸς, & γραφή.

Χρηστοεπίω, ῶ, blandis verbis utor, blande loquor, Suic. Ex χρηστὸς, & ἔπος.

Χρηστοήθεια, ας, ἡ, morum probitas, boni mores. A

Χρηστοήθης, ους, ὁ, ἡ, qui probis est moribus. Ex χρηστὸς, & ἦθος.

Χρηστοοινῶ, ῶ, boni ferax sum vini, R. Suic. Ex χρηστὸς, & οἶνος.

Χρηστοκαρπία, ας, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρηστόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, bonos fructus habens.

Χρηστολογία, ας, ἡ, f. ήσω, blandis utor verbis, blande loquor.

Χρηστολογία, ας, ἡ, sermo speciosus, & virum bonum simulans, blandiloquentia. A

Χρηστολόγος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, blandiloquus, qui bonis utitur verbis, Gl. Vet. blandificus, benedicus.

Χρηστομάθεια, ας, ἡ, rerum bonarum & utilium studium, *impr.* excerpta, loci optimi & delecti e scriptore res optimas & disciplinis delectas.

Χρηστομαθέω, utilia disco, doceo. Ἐι ταῦθ' ὡς ἐχει, ὑπολαμβάνετο καθ' ἑαυτὸ ὁ τοὺς χρηστομαθοῦντι ὀπτεμένω, Long. 2 A

Χρηστομαθὴς, ους, ὁ, ἡ, ὴ, qui boni, utilia, & commoda didicit, delegit. Ex μανθάνω.

Χρηστὸς, ἡ, ὸν, utilis, frugalis, jucundus, suavis. Ph. bonus, probus, innocens, mitis, benignus. A χράομαι.

Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas; (2) lenitas, benignitas; (3) facilitas, comitas; (4) innocentia. Ἐξις ἰκανὴ εὖ ποιητικὴ. Andronic. A χρηστὸς.

Χρηστουργία, ας, ἡ, boni operis actio, bonum opus. Ex χρηστὸς, & ἔργον.

Χρηστοφιλία, ας, ἡ, amicitia, virorum probotum amor. A

Χρηστόφιλος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, qui bonis amicus est; (2) bonos habens amicos.

Χρήσω, ας, ὁ, vates. A χράω.

Χρηστῶς, *Adv.* utiliter, frugaliter, suaviter, comiter, benigne.

Χρῆται, 3. f. præs. ind. med. *Dor.* pro χρᾶται *contract.* ex χρέεται, a χράομαι.

ΧΡΙΜΠΤΩ, f. ψω, appropinquare facio, appello, admoveo; (2) appropinquo, accedo, fulcio me, innitor; χρεμφθεὶς, admotus, allisus, aor. 1. pass. part. Ἐχρεμπτ' ἀὸ. Σίφνιος. Ἀλλ' ἦτις ἀσὼς τοῖσδε χρεμπτεται δόμοις, Eur. Ph. 99.

Χρεσσάμενος, gen. sing. aor. 1. part. med. verbi χρέω.

Χρισιάζω, fuco, fuco oblino; χρισιάζομαι, fuco illinor.

Χρῖσις, εως, ἡ, unctio, illitio. A χρίω. Unde

Χρῖσμα, ατος, τὸ, unguentum; (2) unctio.

Χριστιμπορος, ου, ὁ, q. d. Christi institor, qui Christum & ejus verbum gratiæ quæstui habet.

Χριστιανὸς, οῦ, ὁ, ἡ, ὴ, Christo cognominis; vel a Christo cognomen habens.

Χρίστης, ου, ὁ, sculptor, dealbator, Gl. Vet. A χρίω.

Χριστιανίζω, fut. ίσω, Christianis faveo, vel Christianus sum, Christianum me esse profiteor. A Χριστιανὸς.

Χριστιανικὸς, ἡ, ὸν, Christianus, ad Christianum pertinens. Ab eod.

Χριστιανικῶς, *Adv.* Christianorum more, Suic.

Χριστιανισμὸς, οῦ, ὁ, professio Religionis Christianæ. A Χριστιανίζω.

Χριστιανὸς, ου, ὁ, Christianus, qui Christi se discipulum profitetur, qui in Christum credit A Χριστὸς.

Χριστοειδὴς, ους, ὁ, ἡ, ὲς, Christo conformis. Ex εἶδος.

Χριστοειδῶς, *Adv.* more Christi, Christo conformiter.

Χριστοκάπηλος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, qui Christum caupo[illegible]tur, qui religione Christiana ad turpe lucrum abutitur.

Χριστοκίνητος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, a Christo motus.

Χριστοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, Christi interfector. Ex κτείνω.

Χριστομάθεια, ας, ἡ, disciplina Christi. Ex μανθάνω.

Χριστομάχος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, Christi oppugnator. Ex μάχομαι.

Χριστομύστης, ου, ὁ, Christi sacerdos, qui Christo, vel Christianis sacris initiat.

Χριστὸς, ὴ, όν, unctus, inunctus; (2) qui inungi potest. At *Sulpt.* ΧΡΙΣΤΟΣ, οῦ, ὁ, CHRISTUS, unctus, *Hebr.* Messias. A χρίω.

Χριστοτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui Christi mysteriis initiat. Ex Χριστὸς, & τελέω.

Χριστοτόκος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, Christipara, quæ Christum peperit. Ex τίκτω.

Χριστοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, Christum ferens. Ex Χριστὸς, & φέρω.

Χριστώνυμος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, qui a Christo nomen habet. Ex Χριστὸς, & ὄνομα.

ΧΡΙΩ, fut. ίσω, ungo, inungo, linio, ungor, κεχρισμένος, oblitus Gl. V. pert. pass. Δῶμας δ' ἐχρίων ἐλαίῳ, Mus. 264. Φίλον, Soph. Trach. 688. Τὰ μὲν ἄλλα (ὅπλα) ἐκέχριστο τῷ χρυσοειδεῖ χρώματι, Xen. Cyr. 7, 1.

ΧΡΟΑ, ας, ἡ, color; (2) superficies rei cui inductus est color; (3) color cum ipsa superficie; (4) corpus seu cutis hominis. A χέω.

Χρωτώδης, ους, ὁ, ἡ, ὲς, qui florido colore est. Ex χρόα, & εἶδος.

Χρώ, f. contr. χρῶ, *cutis*, dat. a χρὼς, *cutis*.

Χρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, idem quod χροὰ.

Χρωτίω, ῶ, coloro; χρωτίσω, pro ἐχρώτισα, coloravi. A χρωτὰ.

Χρωτίζω, præs. int. med. v. χρωτίζω.

Χρῶ, ὦ, acc. f. *Ion.* pro χρῶτα, a χρωτὰ.

Χρωτίζω, f. ίσω, coloro, colore imbuo, tingo; χρωτίζομαι, coloror; *in med.* ut; cubo. Μάστιξ τοι τὴν νύκτα χρωτίζεται ἀ Κασσιέπεια, Theocr. 10, 18. A χρόα.

Χρόμαδος, ου, ὁ, strepitus, seu stridor dentium, maxillarum & dentium collisio. Δεινὸς δὲ χρόμαδος γένυσι γένυς, Hom. Il. 23, 688. A χρόω, & ὄμαδος, *tumultus*.

ΧΡΟΜΙΣ, ίδος, ἡ, piscis quidam.

Χρονία, ῶ, vivo, mentis compos sum, R. A χρόνος.

Χρονία, ας, ἡ, vetustas. Ab eod. Hinc

Χρονιαῖος, αία, αῖον, diuturnus, vetus.

Χρονίζω, f. ίσω, longo tempore duro, inveterasco; (2) moror, tardo, Ph. Ἦν δ' ἄναν δοκῶ χρονίζειν, Eur. Iph. in Tau. 1223. Χρονίζων δωμάτων ἐξώτισεν, id. Med. 624. Χρονίζει ὁ Κύριός μου ἐρχεσθαι, Luc. 12, 45. A χρόνος.

Χρονικὸς, ἡ, όν, ad tempus seu tempora pertinens. Hinc τὰ χρονικὰ, ῶν, Chronica, seu libri chronici, in quibus annotatur, quo tempore quid gestum sit. Ab eod.

Χρονικῶς, pro tempore, ut tempus declarat.

Χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, ᾱ, ὁ ᾗ, ᾶν, diuturnus; (2) tempestivus; (3) qui diu moratur, diutinus, serus, tardus, lentus. A χρόνος. Hinc

Χρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas, longum temporis intervallum.

Χρονισμός, ῦ, ὁ, diuturnitas, longinquitas; (2) mora, cunctatio. A χρονίζω.

Χρονιστής, οῦ, ὁ, qui cunctatur, serus. Ab eod.

Χρονίως, *Adv.* longo tempore, diu post, cunctanter.

Χρονογραφία, ας, ἡ, descriptio temporum. A

Χρονογράφος, ου, ὁ, temporum seu annalium scriptor. Ex χρόνος, & γράφω.

Χρονόληρος, ου, ὁ ᾗ, ον, ætate desipiens seu delirus. Ex χρόνος, & λῆρος.

Χρονολογία, ας, ἡ, chronologia, doctrina temporum. A χρονολόγος. Hinc

Χρονολογικός, ἡ, όν, chronologicus, ad chronologiam seu temporum ratiocinium pertinens.

Χρονολογικῶς, *Adv.* chronologice, cum temporum ratione.

Χρονολόγος, ου, ὁ, chronologus, temporum peritus, temporum rationes exponens.

ΧΡΟΝΟΣ, ου, ὁ, tempus, ætas, ævum; (2) mora, diuturnitas, διὰ χρόνου, aliquanto post, ἀπὸ χρόνου & ἐπὶ χρόνον, aliquamdiu. Χρόνῳ, paulatim, tandem.

Χρονοτριβία, tempus tero; (2) inutiliter tempus tero & nihil efficio. Ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, Act. 20, 16. Ex τρίβω.

Χρονυλλίω, ῶ, fut. ήσω, tempus extraho, procrastino. Ex χρόνος, & ελλίω.

Χρώς, ῶτος, ὁ, cutis, (2) corpus hominis, vel cutis cum carne subjecta. A χρόα. Hinc

Χρώς, χρῶτος, χρωΐ, χρῶτα, cutis, superficies corporis; (2) ἐν χρῷ, *fr.* est, ad cutem usque, ut de tonsura; (3) de rebus, quæ cominus sunt, in proximo; unde & conjunctio, vel consuetudo, ἐν χρῷ, arctior.

Χρόω, χρώσω, sive χρανῶ, *f.* χρίσω, colloro, colore imbuo, tingo, quasi colore & fuco exornans. (2) contamino, fœdo, polluo.

Χρυσάετος, ου, ὁ, vel -αίετος, aquilæ species. Ex ἀετός.

Χρυσαιγὶς, ίδος, ἡ, aureum clypeum gestans. *Epith.* Minervæ.

Χρυσαΐζω, *f.* ίσω, auro exorno, vel aureis vestibus & monilibus. A χρυσός.

Χρυσαλλὶς, ίδος, ἡ, blatta, Gl. V. A colore auri.

Χρύσαμμος, ου, ὁ ᾗ, ον, aureum arenam habens, aurum in arena vehens; *Subst.* aurea arena. Gl. V. baluca. Ex ἄμμος.

Χρυσαμοιβὸς, pecunia redimens. Ex χρυσὸς, & ἀμοιβὸς, *mutuo*; Æschyl. Ag. 446.

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ ᾗ, ὑ, habens vinculum vel reticulum ex auro, vel aureis frenis insignis; Hom. Il. 5, 357.

Χρυσάνθεμον, & χρυσανθέμιον, ου, τὸ, herba, helichrysum, Ph. viola rustica.

Χρυσαντυγὴς, auro resplendens, aureus, Eur. Ion. 890.

Χρυσάορ, ορος, & χρυσάωρ, ορος, ὁ ᾗ, ὁν, ensem aureum habens; Hom. Il. 5, 509.

Χρυσαργύρειον, ου, τὸ, auraria, Ph.

Χρυσάρματος, ου, ὁ ᾗ, ον, aureo curru insignis. Ex χρυσὸς, & ἅρμα.

Χρυσαυγὴς, ές, ὁ ᾗ, έν, auri in modum splendeo & niteo. A

Χρυσαυγὴς, ές, ὁ ᾗ, έν, auri in modum splendens, aureo fulgore nitens, aureus. Ex αὐγή.

Χρυσὶ, *aurum*, voc. sing. a χρυσὸς, *aurum*.

Χρυσιγχὴς, ὁ ᾗ, ὲς, aurea hasta, aurea arma habens. Ab ἔγχος.

Χρυσεῖον, ου, τὸ, officina vel fodina auraria, Gl. V. χρυσῶνα auraria. Ex χρυσός. Usus.

Χρύσεος, α, ον, aureus, ex auro factus.

Χρυσελέκτης, ου, ὁ, aurilegus, Ph. Ex χρυσὸς, & ἐκλέγω.

Χρυσελεφαντοπάλαιστρος, ου, ὁ ᾗ, ὁν, ornatus auro, electro, & ebore seu intextus auro, electro, & ebore. Ex ἐλέφας, & πάλαιστρον.

Χρυσελεφάντινος, η, ον, ex auro & ebore factus, *f.* auro & ebore ornatus.

Χρυσένδετος, η, ὁ ᾗ, ὸν, auro illigatus vel inclusus. Ex χρύσεος, & ἐνδέω.

Χρυσεοκόρυχος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, auro capillos revinctos habens.

Χρυσεόδμητος, ου, ex auro factus. A δέμω.

Χρυσεοκόμης, ου, ὁ, aureas habens comas, auricomus. Ex χρύσεος, & κόμη.

Χρυσεόκυκλος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, aureum habens circulum, aureo circulo splendens. *Epith.* solis. Χρυσεόκυκλον φάος, Eur. Ph. 181.

Χρυσεομάλλος, ου, aureum vellus habens.

Χρυσεομίτρης, ου, ὁ, auream infulam, vittam gestans. A μίτρα.

Χρυσεόνωτος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, auratum tergum habens, i. e. auro tectus, ut clypeus.

Χρυσεοπήληξ, ηκος, ὁ, ἡ, aureum habens galeam, R. Ἐξιὼ Ἀθηναίᾳ πορσόπιλαι, χρυσεοπήληξ; Call. L. P. 43.

Χρυσεοπήνητος, ὁ ᾗ, ὸν, ex aureis staminibus contextus, auro intertextus. A πήνη.

Χρυσεος, χρυσέη, χρύσεον, aureus, ex auro factus. A χρυσὸς.

Χρυσεοσάνδαλος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, aurea, pulcra sandalia habens. Ex σάνδαλον.

Χρυσεοσίφιος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, aurea redimitus corona, R.

Χρυσεότυλμος, ου, idem quod

Χρυσεύστολος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, auro exornatus, R. Ex χρύσεος, & στολὴ.

Χρυσεύταρσος, ου, aurea talaria habens, *Epith.* Merc. deinde venti, pro celer.

Χρυσεύτευκτος, ου, ex auro factus. A τεύχω.

Χρυσήλατος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, ex auro percussus vel confectus; (2) deauratus, aureus.

Χρυσεοφάλαρος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, aureas phaleras habens. Ex χρύσεος, & φάλαρα.

Χρυσεπάτωρ, ορος, ὁ ᾗ, ὸν, ab auro cognominatus.

Χρυσεραστὴς, οῦ, ὁ, auri amator; (2) avarus.

Χρύσεργος, ου, ex auro factus. Ab ἔργον.

Χρυσεύκτης, ου, ὁ, auricoctor, Ph.

Χρυσέῳ, *auro*, gen. sing. *Dor.* pro χρυσέου.

Χρυσῇ, *aureæ*, dat. fing. *contr.* pro χρυσέῃ.

Χρυσηλάκατος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, auream habens colum; (2) aureas habens sagittas, vel aurea tela gerens; (3) auratum hastile habens.

Χρυσήλατος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, ex aureo ductus malleo, ex auro ductili confectus. Ex χρυσὸς, & ἐλαύνω. Ἐν χειρὶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου. Hom. Il. 16, 184. Æschyl. Sept. ad Theb. 650. Πλόκον χρυσήλατον, Eur. Med. 786. Ex ἐλατὸς.

Χρυσήλικτρον, ου, τὸ, electri species auri colonis.

Χρυσήνις, ου, ὁ ᾗ, ὶν, aureas habens habenas. Ex χρυσὸς, & ἡνία.

Χρυσήρης, ους, ὁ ᾗ, ὲς, ex auro fabricatus. Ex χρυσὸς, & ἄρω.

Χρυσιδάριον, ου, τὸ, parum auri. A

Χρυσίδιον, ου, τὸ, idem. Dim. a χρύσιον.

Χευσίζω, auro similis sum; fum aureolus. Χρυσίζει τῇ χρόᾳ, Herodot. A χρυσὸς.

Χρύσινος, ίνη, ινον, aureus, ex auro factus; (2) aureus numinus. Gl. V. solidus.

Χρυσίον, ου, τὸ, aurum. Dim. a χρυσὸς.

Χρυσιπλυσίον, ου, τὸ, auri lavatrum, ubi aurum lavatur, Suic. Ex χρυσὸς, & πλύω.

Χρυσὶς, ίδος, ἡ, aurata. A χρυσὸς.

Χρυσίτης, ου, ὁ, aureolus, auri colorem referens. Ab eod.

Χρυσῖτις, ιδος, ἡ, idem, *fem.*

Χευσιβάλανος, ου, ἡ, glans aurea.

Χρισιβαφὴς, ἐβφ, ὁ ᾗ, ὲς, auro tinctus seu imbutus, aureo colore imbutus, auratus. Ex χρυσὸς, & βάπτω.

Χρυσίβολος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, aureis instructus jaculis, aureis sagittis jaculans. Ex χρυσὸς, & βέλεμνον.

Χρυσοβώλους, ου, auri glebas habens, auri fodinas habens.

Χρυσιγαῖος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, aureum solum seu aurean terram habens. Ex χρυσὸς, & γαῖα.

Χρυσιγνώμων, ονος, ὁ, auri spectator, aurum probans igni vel lapide lydio.

Χρυσόγονος, ου, ex auro natus. A γονὴ.

Χρυσοδαίδαλος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, auro variegatus; ex auro factus; pretiosus.

Χρυσοδαίδυλτος, ου, idem.

Χρυσοδακτύλιος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, aureum gestans annulum.

Χρυσόδετος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, auro ligatus.

Χρυσοδίνης, ου, ὁ, ἡ, aureos habens vortices. Ex χρυσὸς, & δίνη.

Χρυσοέθειρος, α, ον, auricomus. Ab ἔθειρα.

Χρυσοειδὴς, ἐος, ὁ ᾗ, ὲς, auri speciem gerens, auro similis. Ex χρυσὸς, & εἶδος.

Χρυσοεργατεῖον, ου, τὸ, fornax in qua aurum coquitur. A χρυσὸς, & ἕψω.

Χρυσόζυγος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, aureum habens jugum.

Χρυσοζώνος, ου, aurea zona cinctus. A ζώνη.

Χρυσοήλος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, aureis confixus, distinctus, cranis clavis.

Χρυσόθριξ, ὁ, auricomus.

Χρυσόθρονος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, aureum thronum habens.

Χρυσοκάνθαρος, ου, ὁ, scarabæus aureolus.

Χρυσοκάρηνος, ανος, *Dor.* aureum caput habens. A κάρηνον.

Χρυσοκάρπος, ὁ ᾗ, ὸν, aureos fructus habens.

Χρυσοκείρειος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, idem quod seq.

Χρυσοκερ.ς, ωτος, ὁ ᾗ, ὼν, aurea vel deaurata habens cornua. Ex χρυσὸς, & κέρας.

Χρυσοκέφαλος, ου, aureum caput habens.

Χρυσόκλεις, ου, ὁ ᾗ, ὶς, auro clausus, aureo clausus operculo.

Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, auri glutinum; (2) eduhum ex lini semine & melle paratum.

Χρυσοκόλλητος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, cui aurum adglutinatum est, auratus seu deauratus. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβῶς δίφροις, Eur. Ph. 2.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, cui aurea est coma, seu aurei coloris cæsariem habens. Ex κόμη.

Χρυσόκομος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, idem, Gl. Vet.

Χρυσολάχανον, ου, τὸ, aureum olus. Goodhart Plin. lib. 27 cap. 8. §. 43. Gl. V. atriplex & χρυσολαχαία atriplices.

Χρυσολίθος, ου, ὁ, ἡ, vel potius ἡ, lapis aureus, seu aurei coloris gemma.

Χρυσολογία, ας, de auro loquor. Ex

Χρυσολόγος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, aurilegus. Ex χρυσὸς, & λέγω.

Χρυσολογχὴς, ου, ὁ ᾗ, ὴν, aureum lanceam gestans. Ex χρυσὸς, & λόγχη.

Χρυσολεπὴς, ὁ ᾗ, ὲς, aureis tectus squamis.

Χρυσόλοφος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, aurea cristam seu aureum cornum habens, R.

Χρυσολύρης, ου, ὁ, aureum lyram habens. Ex χρυσὸς, & λύρα.

Χρυσόμαλλος, ὁ ᾗ, ὸν, aureum vellus habens. Τὸ χρυσόμαλλον Αἰήτεω δέρος, App.

Χρυσομανὴς, ἐος, ὁ ᾗ, ὲς, auri amore insaniens; valde avarus. Ex μανῆναι.

Χρυσομηλολάνθιον, aureus scarabæus, Arist. Velp. 1330. A χρυσὸς, & μηλολάνθη.

Χρυσομήλου, ου, τὸ, malum aureum.

Χρυσομίτρης, ου, ὁ, aureum habens mitram, seu aurata redimitus mitra. Ex μίτρα.

Χρυσομορφὴς, ὁ ᾗ, ὲς, aureum speciem habens, Suic. Ex χρυσὸς, & μορφὴ.

Χρυσόμφαλος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, aureum umbonem habens.

Χρυσοπάρθενος, ου, dives. A πένης.

Χρυσοπάστης, ου, ὁ, v. χρυσοῦς. Ἐστιχὼν χρυσοπάστην ἀνήρ. Soph. Aj. 858.

Χρυσοπάρυφος, ου, ὁ ᾗ, ον, aureum limbum habens, auro prætextus. Ex πάρυφη.

Χρυσόπαστος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, auro confertus, h. e. auro distinctus & variegatus, inauratus.

Χρυσόπατος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, ex auro natus. *Epith* Persei.

Χρυσοπέδιλος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, habens calceos aureos.

Χρυσόπεπλος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, aurea veste indutus.

Χρυσοπήληξ, ηκος, ὁ ᾗ, ὴ, auream habens galeam.

Χρυσοπλοκάμος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, aureos habens cincinnos.

Χρυσοπλύσιον, ου, τὸ, officina, in qua aurum lavatur. Ex χρυσὸς, & πλύνω.

Χρυσοτοίκιλος, ου, ὁ ᾗ, ὸν, auro distinctus.

Χρυσοποίκιλτος, ον, idem, a ποικίλλω.
Χρυσοποιός, ὁ, ὁ, aurifex. Ex ποιέω.
Χρυσόπολις, herba quæ fincerum aurum ſibi accipit, & colorem imbuitur; infincerum refpuit; Tzetzes. Arift. 1, 10.
Χρυσόπους, ποδος, ὁ ἡ ὁ, aureos habens pedes; (2) aureis fulcris nitens.
Χρυσοπράσιος, ὁ, ὁ, chryſopraſus, lapis partim aurei, partim viridis coloris. Ex χρυσός, & πράσον.
Χρυσοπώγων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, auratam puppim habens, Appian. Ex πρύμνα.
Χρυσόπρωρος, ὁ, ἡ ὁ, auratam proram habens. Ex χρυσος, & πρῶρα.
Χρυσόπτερος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, aureos alas vel pinnas habens. Ex χρυσός, & πτερόν.
Χρυσορανίς, ίδος, ἡ, aqualis ſeu guturnium auratum.
Χρυσορρους, ὁ, ὁ, auro fluens, auri ramenta ſuis fluentis vehens. Ex χρυσος, & ῥέω.
Χρυσόρραφος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, tectum ſeu contignationem habens auratam, vel qui aureis eſt laqueatibus.
Χρυσορράπις, ὁ, aureum habens virgam, epith. Mercurii.
Χρυσορρήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, aurea fundens verba. Ex χρυσός, & ῥῆμα.
Χρυσορρύης, ὁ, ὁ, auriſluus. A χρυσός, & ῥέω.
Χρυσορρύτος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, auriſluus. Ex ῥέω.
Χρυσορυκίης, ὁ, ὁ, aurilegus, Gl. Vet. qui aurum effodit, aurifodinarius. Ab ὀρύσσω.
ΧΡΥΣΟΣ, ὁ, aurum; (2) moneta aurea.
Χρυσόστομος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, auro diſtinctus. Gl. V. χρυσόστομον, auriclavum. Ex στόμα.
Χρυσοστέφανος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, aurea redimitus corona.
Χρυσόστομος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, aureum os habens, aurea verba ore fundens. Ex στόμα.
Χρυσοτέκτων, ονος, ὁ, qui aurum ſeu vaſa ex auro fabricatur, aurifaber.
Χρυσότερος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, magis aureus. A χρυσός.
Χρυσοτεύκτος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, ex auro fabricatus.
Χρυσοτεύχης, ίος, ὁ ἡ ὁ, aureis armis indutus. Ex τεύχη.
Χρυσοτεύχης, ὁ, ὁ ἡ ὁ, aureum arcum geſtans ſeu habens. Ex τόξον.
Χρυσοτόρευτος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, ex auro tornatus ſeu ſculptus. Ex τορεύω.
Χρυσοτριαίνης, ὁ, ὁ, aureum tridentem geſtans. *Epith.* Neptuni.
Χρυσοτυπος, ον, ex auro factus, auro cælatus.
Χρυσουργός, ὁ, ὁ, aurifex. Ex ἔργον.
Χρυσοῦς, ὁ, ὁ, aureus. Gl. Vet. & χρυσῆν νόμισμα, aureus, Gl. V. A χρύσεος.
Χρυσούφαντος, ὁ, ex auro textus, ſ. factus. Ab ὑφαίνω.
Χρυσοΰφης, έος, ὁ ἡ ὁ, ex auro textus; auro intextus, ſeu intertextus. Ex ὑφος.
Χρυσοφαέθων, ὁ, ὁ ἡ ὁ, auro rutilans, Suic.
Χρυσόφαης, έος, ὁ ἡ ὁ, aurèam lucem habens, i. e. auri nodo ſplendens. Ex φάω.
Χρυσοφάλαρος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, aureas phaleras habens. Ex χρυσος, & φάλαρα.
Χρυσοφανής, έστ, ὁ ἡ ὁ, aureo colore ſplendens, auro ſimilis. Ex φαίνομαι.
Χρυσοφεγγής, ὁ, ὁ ἡ ὁ, idem. A φέγγος.
Χρυσοφορέω, ῶ, f. ήσω, aurum fero ſeu gero, i. e. auratà veſte vel armis vel alia re mundiori gero. Ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ἐν ὅτῳ Σαδηροφορεῖν μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἦν, Luc. Gall.
Χρυσοφορία, ας, ἡ, auri geſtatio. Ab eod.
Χρυσοφόρος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, qui aurum geſtat ſeu fert, Gl. V. aurifex. Ex χρυσος, & φέρω.
Χρύσοφρυς, υος, ὁ ἡ ὁ, aurea habens ſupercilia, (2) piſcis genus. Gl. Vet. χρύσοφρυς ἰχθύς, auratus piſcis.
Χρυσοφυλακία, ἡ, aurum cuſtodia, Suic. A
Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, auri cuſtos, qui aurum diſtervat.
Χρυσοχαίτης, ὁ, Auricomus.
Χρυσοχάλινος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, aureo freno utens.
Χρυσόχειρ, ειρος, ὁ ἡ ὁ, aureas vel auratas habens manus; (2) qui aureos annulos in manu geſtat.
Χρυσοχίτων, ὁ ἡ ὁ, aurata tunica indutus.
Χρυσοχοεῖον, ου, τό, aurifuſorium, Ph. al. Gl. V. χρυσοχόϊον, aurificina.
Χρυσοχοέω, aurum fundo, aurariam facio. Ὁ ὃ χρυσοχοεῖ, Ariſt. Plut. 164.
Χρυσοχοικός, ὴ, όν, ad auri fuſorem pertinens. A
Χρυσοχόος, ὁ, ὁ, auri fuſor. Ph. & χρυσοχόος, aurarii. Gl. V. aurifex. Ex χέω.
Χρυσόχρως, ὁ, ὁ ἡ ὁ, auro reſplendens.
Χρυσόω, ῶ, f. ώσω, auro obduco. Gl. Vet. auro; as; inauro, deauro; κεχρυσωμένον, auratum, Ph. p. paſſ. part. χρυσωθὲν, auratum, Ph. A χρυσός.
Χρυσοῦπόδεκτης, ὁ, ὁ, ſuſceptor auratius, Gl. V. Ex χ υσὸς, & ὑποδέχομαι.
Χρύσωμα, ατος, τό, vas aureum. Gl. Vet. auramentum. A χρυσόω.
Χρυσωμάτοθήκη, ης, ἡ, aureæ ſupellectilis conditorium.
Χρυσώνέω, aurum emo, i. e. numiſma aureum argento p rmuto, Ex ὠνέομαι.
Χωσώνατος, ὁ ἡ ὁ, auro emptus. A pr.
Χρυσώπης, ὁ, idem quod
Χρύσωπος, ῶ, ὁ ἡ ὁ, aureum vultum ſeu adſpectum habens; (2) piſcis nomen. Ex χρυσος, & ὤψ.
Χρυσωρυχεῖον, vel χρυσωρύχιον, ὁ, τό, aurifodina. A χρυσωρύχος. Unde
Χρυσωρυχέω, aurum fodio vel effodio.
Χρυσωρυχία, ας, ἡ, aurifodina, Ph.
Χρυσωρυχος, ῶ, ὁ, auri effoſſor. Ex ὀρύσσω.
Χρύσωσις, εως, ὁ, auratura, deauratio, inauratio. A χρυσόω. Unde
Χρυσωτὴς, ῆ, ὁ, aurator, aurarius, Ph. al. Gl. Vet. inaurator, χρυσωταὶ, auratores, Philox. al. Gl. Vet. deauratores.
Χρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo, tingo; κεχρωσμένος, coloratus, Gl. Vet. (2) tango, tango cutem. Σοὶ τ' εὖ λίλειαι, γονατα μὴ χρώζειν ἐμά, Eur. Ph. 1619. A χρόα, vel χρώς.
Χρωϊκὸς, ὴ, όν, coloratus. A χρόα. Unde
Χρῶμα, ατος, τό, color; (2) fucus, muſicæ etiam harmoniæ χρῶμα tribuitur.
Χρωματίζω, f. ίσω, coloro, colore imbuo ſeu inficio, tingo; κεχρωματισμένος, colorata, Gl. V. p. part. paſſ. A χρῶμα.
Χρωματικὸς, ὴ, όν, ad colores pertinens; coloribus ornatus. Etiam de harmonia muſica, q. d. colorata. Ab eod.
Χρωματισμὸς, ῶ, ὁ, coloratio. A χρωματίζω.
Χρωματογραφέω, ῶ, pingo, picturæ colorem induco, Suic. Ex χρῶμα, & γράφω.
Χρωματογραφία, ας, ἡ, ipſa pingendi actio, pictura. Suic. Ex infd.
Χρωματοποιία, ας, ἡ, colorum confectio. Ex χρῶμα, & ποιέω.
Χρωματοπώλης, ὁ, ὁ, pigmentarius, Ph.
Χρώμεθον, ſec. ſing. præſ. part. med. *contr.* pro χρώόμενον, a χρόομαι.
Χρώμεθα, *utimur*, 1 plur. præſ. ind. *Dor.* & *contr.* pro χρεόμεθα.
Χρωννύω, & χρώννυμι, coloro. A χρόα.
Χρῶνται, 3. plur. præſ. ind. med. *contr.* pro χρόωνται, a χρόομαι.
Χρὼς, χρωτὸς, ὁ, cutis; (2) cutis cum ſubjecta carne. Gl. Vet. color, cutis. Τὴν μάχην σωτῆριαν ἐν χρῷ. Plut. in Theſeo. cap. 27. id eſt, *cominus*. A κὼς, ἐν χρῷ μάχεσθαι. A χρόα.
Χρώσις, εως, ἡ, coloratio, tinctura. A χρώζω, vel χρόω. Unde
Χρωστὴρ, ῆρος, ὁ, colorator, infector.
Χρώσω, f. 1. ind. act. a χρώννυμι pro χρόω.
Χρῶτο, *utatur*, 3. ſing. præſ. opt. med. pro χρόοιτο.
Χρωτίζω, colore, inficio colore. Νεωτέροις τοῖς φύσιν λύτῃ σφρόμασι χρωτίζεται, imbuit, Ariſt. Nub. 515.
Χυδαϊκῶς vulgo, more vulgari.
Χυδαϊσὶ, idem. A
Χυδαῖος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, cujus magna eſt copia, abundans, vilis. Ph. vulgaris; χυδαῖος ἀνθρωπος, gregarius, Gl. V. A χυδάω.
Χυδαιόω, ῶ, vulgare ſeu vile reddo; χυδαιοῦσθαι, vulgarem reddi, Suic. Ab eod.
Χύδην, Adv. fuſe, copioſe, paſſim, promiſcue. A χύω.
Χυλάριον, ου, τό, q. d. ſucculus, apud medicos decoctio herbarum quæ fit adjecto mediocri melle & ſaccharo. A χυλός.
Χυλίζω, f. ίσω, ſuccum elicio, in ſuccum reſolvo, Diſc. A χυλός. Hinc
Χύλισμα, ατος, τό, ſuccus expreſſus.
Χυλισμὸς, ῦ, ὁ, ipſa ſucci expreſſio.
ΧΥΛΟΣ, ῦ, ὁ, ſuccus, Ph. ſapor, al. Gl. Vet. humor.
Χυλόω, ῶ, f. ώσω, in ſuccum redigo, liquo; (2) ſuccum exprimo, humecto. A χυλός. Unde
Χυλώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, ſuccoſus, vel ſucci ſpeciem gerens, e ſuccorum genere.
Χύλασις, εως, ἡ, ſucci expreſſio; (2) ipſe ſuccus expreſſus. A χυλόω.
Χύμα, ατος vel χύσμα, ατος, τό, id, quod effuſum eſt, ſeu effuſum fluit; (2) libamen, quod patera fundetur defuncti ſuper ſepulchro; (3) effuſio; (4) multitudo. Gl. Vet. χύμα, confuſio, commixtio. A χύω.
Χυμευσις, ἡ, confuſio, commixtio, qu. a χυμεύω.
Χυμίζω, ſapidum reddo, coquo, condio, ſapio, Gl. Vet. Οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν, Ariſt. Θεσμ. 169. A χυμὸς.
Χυμικὸς, ὴ, όν, ad ſuccos pertinens.
Χυμικὴ, ſc. τέχνη, ſ. ἐπιστήμη ars tractandi ſ. eliciendi ſuccos. A
Χυμὲς, ῦ, ὁ, ſuccus, humor; (2) ſapor.
Χυμόω, idem quod χυμίζω.
Χύτρα, fundo. A χύω. Unde
Χύσις, εως, ἡ, fuſio, effuſio; (2) liquefactio.
Χυτὴρ, ῆρος, ὁ, fuſorium, Gl. Vet.
Χύτης, ῆ, ὁ, fuſor, Gl. Vet. A χύω.
Χυτλάζω, futur. άσω, perfundo oleo aqua mixto; & *ſimpl.* perfundo, lavo, abluo. Γυμναστικῶς ὕδωρ χύτλασιν ζειωτὸν ἐν τοῖς τρώμασιν, Ariſt. Veſp. 1207. A
Χύτλον, ου, τό, oleum aquæ mixtum, quo perfundi & inungi in balneis corpus ſolebant; (2) ſpecies divinationis, quæ fiebat aqua & oleo. A χύω.
Χυτλόω, ῶ, f. ώσω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Τοῖς χυτλοῦσαι δρόσαι, Lyc. 322. Αὐτίκα δίζηνο ῥοον ὕδατος, ᾧ κε τόκιο λύματα χυτλώσαιτο. Call. in Jov. 16. A χύτλον.
Χύτο, *fuſus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐχύτο, a χύω. Unde
Χυτὸς, ὴ, όν, fuſus, futilis; (2) foſſilis, qui fodiendo eruitur, adgeſta terra ſtructus.
Χύτρα, ας, ἡ, olla, teſta, cacabus, fictile, *Plur.* tabernæ, in quibus ollæ venduntur. A χύτρος.
Χυτραῖος, α, ον, ollaris, fictilis. A χύτρα.
Χύτρεος, ὴ, όν, fictilis, teſtaceus, Gl. Vet. χύτρεοι, ollares. A χυτρα.
Χυτρεῦς, ῆ, ὁ, fictilis. A præc.
Χυτρὸς, ἑας, ὁ, ollarum figulus. A χύτρα.
Χυτρεψὸς, ῶ, ὁ, qui in ollis coquit cibos. Ex χύτρα, & ἕψω, coquo.
Χυτρίδιον, ου, τὸ, ollula, Dim. a χυτρὶς.
Χυτρίζω, in olla pono & expono. A χύτρα.
Χυτρίνδα, ludus puerilis apud Poll. Ab eod.
Χύτρινος, ίνη, ινον, fictilis, teſtaceus. A χύτρος.
Χυτρίον, ου, τό, ollula. A χύτρα. Unde
Χυτρὶς, ίδος, ἡ, ollula, fictile ſeu teſta.
Χωτρισμὸς, ῶ, ὁ, expoſitio infantis in olla. A χυτρίζω.
Χυτρόγαυλος, ου, ὁ, magna olla. Ex χύτρα, & γαῦλος, *multra*.
Χυτροπλάθος, ὁ, figulus. A πλάσσω.
Χυτροπόδιον, τὸ, parva olla pedata, Dim. a
Χυτρόπους, ποδος, ὁ, olla pedes habens.
Χυτροπωλεῖον, ου, τό, locus, ubi venduntur ollæ. A
Χυτροπώλης, ου, ὁ, ollarum venditor. Hinc
Χυτροπωλὶς, ίδος, ἡ, quæ ollas vendit.
ΧΥΤΡΟΣ, ῦ, ὁ, olla.
Χυτροφόρος, ὁ ἡ ὁ, ollas ferens. A φέρω.

Χύω, seu χυδω, f. ύσω, fundo; χυθείς, fusus, Gl. Vet. aor. 1. pass. part. κεχυμβδ(Θ, fusus, Ph. p. pass. part. Χύσον ἢ νόμισε ἱερῶν ὕμνων, Arist. Av. 217. Ἀμφὶ ἢ Σπαρτὸν κάρα κεχύμεθα, Eur. Supp. 827. A χέω.

Χώ δ' ὅμως, Æol. pro ὁ Ἄδωνις, Adonis.

Χέο, 2. f. præs. imper. med. Ion. pro χέω, a χέομαι.

Χ' ὡ κ, Dor. pro ὁ ὁκ.

Χαλαίνω, claudus sum, claudico. A χαλός.

Χώλανσις, εως, ἡ, claudicatio, A χωλαίνω.

Χωλεία, ας, ἡ, idem. A χαλός.

Χώλδμα, τὸ, idem. A

Χωλδίω, f. δίσω, claudus sum, claudico; (2) claudum, vel mancum & mutilum reddo. Βῆ ἢ θέραζε Χωλεύων, Il. 18, 417.

Χαλιαμβίς, ύ, ὁ, & τὸ χαλισμβικόν, versus Iambicus claudicans, [illegible] ultima sede spondeum habet.

Χαλόπους, οδ(Θ, ὁ, pede claudicans. V. Cani Epith.

Χαλοκραξάτον, τὸ, vox plebeia, pro Σκιμπόδιον.

Χαλοποιὸς, ὁ, claudos faciens. A ποιέω.

ΧΩΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, claudus, mancus, mutilus; (2) imperfectus, vilis. Hinc

Χωλότης, ητ(Θ, ἡ, claudicatio, claudicatio.

Χωλόω, claudum efficio; χαλοσθῶσι, claudum fieri, a. 1. pass. inf. Hinc

Χώλωμα, ατ(Θ, τὸ, claudicatio, & quævis membri depravatio aut distortio.

Χώλωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Χῶμα, ατ(Θ, το, agger, tumulus, Ph. A χέω.

Χωματίζομαι, in collibus seu tumulis situs sum. A χῶμα. Unde

Χωμάτιον, ὁ το, parvus agger; (2) parvum bustum modica humo adjecta constans.

Χ' ὅμες, Dor. ὁ ὑμὸς, & mus.

Χῶν, præs. part. act. pro χέων, a χέω.

Συνεία, ας, ἡ, conflatura, fusio. A χωνεύω.

Χώνευμα, [illegible] fusoria fornace conflatum; (2) conflatum.

Χώνευσις, εως, ἡ, conflatio. Ab eod. Unde

Χωνευτήριον, ὁ, τὸ, fornax conflatoria, in qua metalla conflantur, conflatorium.

Χωνευτὴς, οῦ, ὁ, conflator, flator, fusor.

Χωνευτικὸς, ὴ, ὸν, fusorius, Gl. Vet.

Χωνεύλος, ὴ, ὸν, conflatilis, a fusore fabricatus, Gl. V. χωνεύτον, conflatile, fusile.

Χωνεύω, fut. εύσω, in fornacem conflatoriam conjicio, in fornace fusoria fabrico, Gl. V. confio; χωνεύῃ, conflat, Ph. κεχωνεύκειναι, conflasse, Ph. perf. act. inf. A

Χώνη, ης, ἡ, vas argillaceum, in quo metalla funduntur & liquefiunt; (2) infundibulum, Gl. Vet. (3) gula. Ph. gurges. A χέω, fundo.

Χωνίον, ὁ, τὸ, instrumentum fusorium. A χώνη.

Χώνυμι, vel χώννυμι, f. χώσω, aggerem duco; (2) humo adjecta exstruo tumulum, sepelio. Gl. V. obruo. Ἐγὼ ἢ δὴ τάφον χώσασ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ στερεύσομαι, Soph. Ant. 892. τινὰ τοῖς λίθοις, Arist. Ach. 290. Ἀποδ(Θ, δίμαρτ(Θ νίκιω, ὅπως χώσω τάφω, Eur. Or. 1563. Ἐπὶ μοι τύμβος ἢ χαθήσεται, id. Iph. in Au. 1494. Τὸ μνῆμα ὑπωμόσθαι ἐμάθη, Xen. Cyr. 7, 17. A χέω.

Χώνη, ης, ὁ, vas ex argilla, quo argentarii & chymici utuntur; (2) fornax fusoria; (3) infundibulum. Ab eod.

Χώομαι, præs. part. med. verbi χόομαι.

Χώρα, ας, ἡ, locus, sedes, spatium, loculamentum & receptaculum; (2) solum, ager, arvum, terra, regio, provincia, *inpr.* Attica. (3) dignitas, honos, ut *lat.* locus, ordo; (4) ἐν χώρᾳ, *varie dicitur*, in statione, in loco quem teneas, recte atque ordine. Ἐν χώρᾳ κεῖσθαι, est, *suo loco & ordine, sine ulla perturbatione consistere*; ὅπου ἔτυχε, *passim, ac temere, promiscue.* A χώρη.

Χωρέσμι(Θ, ὁ, accola, confinis. A χώρα.

Χωραυλ(Θ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui in regione aliqua versatur. Ex χώρα, & αὐλή.

Χωρεπίσκοπ(Θ, ὁ, regionis inspector; (2) episcopus ruralis, f. in agro; (3) vicarius episcopi.

Χωρῆ, 3. f. præs. ind. act. contr. pro χωρεῖ, a

ΧΩΡΕ'Ω, ῶ, p. κεχώρηκα, eo, vado, tendo; (2) cedo, evado; (3) succedo, evenio, exitum habeo; (4) cedo, locum do; (5) recedo; (6) capio, capax sum; (7) comprehendo, percipio, Gl. V. χωρῶ, capio; χωρεῖ, capit, Phil. χωρῆσαι, capere, Gl. Ver. aor. 1. inf. act. Χωρῶμεν ὅπῃ τὸ πρῶτον, Arist. Ran. 181. Χωρήσεταί τις φυθμικὴ ὠρὶς ἐσίαν, Eur. Andr. 1065. Χωρήσομαί τ' ἀφ' οἵπερ ἐσάλλω ὁδῷ, Soph. El. 406. Οὐδ' ἢ Ἕλλας ὑφ' ἢ Βάρβαρ(Θ τλῶ πλεονεξίαν χωρεῖ τανθρωπε, Dem. Phil. 3.

Χώρημα, ατ(Θ, τὸ, capacitas, receptaculum; (2) alveus. A χωρέω.

Χωρῆσαι, aor. 1. infin. act. verbi χωρέω.

Χώρησις, εως, ἡ, ipsa capiendi actio; (2) capacitas Ab eod.

Χωρήτης, ου, ὁ, rusticus, Suic. A χώρα.

Χωρητικὸς, ὴ, ὸν, capax. A

Χωρητὸς, ὴ, ὸν, cujus aliquis capax esse potest; qui capi, percipi, aut intelligi potest.

Χωριάζω, f. άσω, rusticor. A χωρίον.

Χωρισμὸς, οῦ, ὁ, cista, arca. A χωρέω.

Χωρίδιον, ου, τὸ, agellus, prædiolum. A χωρίον,

Χωρίζω, f. ίσω, separo, sejungo, segrego, secerno, dispesco, dirimo; χωρισθὲν, discretum, Gl. Vet. a. 1. pass. κεχωρισμ(Θ, segregatus, divisus, secretus, separatus, Gl. Vet. p. part. pass. Χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους, cohortes, Eur. Ph. 108. ἑαυτὸν τῶ ἔ κοινῆς φύσεως λόγω, M. Anton. 4, 19. Πλεῖστον κεχώρισε τὸ τε εἶναι, ἢ τὸ φάσκειν, Dem. A χωρὶς.

Χωρικὸς, ὴ, ὸν, rusticus, agrestis, Gl. V.

Χωρίον, ου, τὸ, locus, regio; (2) locus munitus, castellum, oppidulum; (3) ager, rus, possessio, fundus, prædium, villa, campus; (4) (membrana extima, qua fœtus involvitur, P.) locus autoris; (5) domus, *Eun.*

Χωρονόμοι, prædiatores, Gl. V. Ex χώρα, & νέμω, *tribuo.*

ΧΩΡΙ'Σ, *Adv.* seorsum, separatim, singulatim; (2) sine, abs, absque, præter, citra.

Χωρίσαι, a. 1. inf. act. verbi χωρίζω.

Χωρισμὸς, οῦ, ὁ, segregatio, sejunctio, divisio. Ph. separatio, disjunctio, discidium, divortium. A χωρίζω.

Χωριστὴς, οῦ, ὁ, separator, Gl. Vet. sevocator. Ph. Ab eod.

Χωριστὸς, ὴ, ὸν, separabilis; (2) separatus, secretus, sejunctus. Ab eod.

Χωρίτης, ου, ὁ, rusticus, rusticanus. A χῶρος.

Χωριτικὸς, ὴ, ὸν, rusticus, agrestis. Τῷ νῦν ἐν τῇ χωριτικῇ πολλῆς εἰς τὸ ἔσω ζυμφόρησις ἐγένετο, Plut. in Pericl. cap. 34. A χαρίτες.

Χωρίτικὰς, rustice.

Χωρὶς, ίδ(Θ, ἡ, rustica, villica. A χωρίτης.

Χωροβατέω, ῶ, f. ήσω, per locum aliquem incedo, locum obeo.

Χωρογραφέω, locos regionis alicujus describo singula loca commemorans.

Χωρογραφία, ας, ἡ, regionis vel regionum descriptio.

Χωρογραφικὸς, ὴ, ὸν, geographicus. A

Χωρογράφ(Θ, ου, ὁ, loci seu locorum descriptor, regionis descriptor. A γράφω.

Χωροθεσία, ἡ, situs agrorum s. locorum, descriptio regionum. A θέσις.

Χωρομετρίω, ῶ, regionem vel regiones dimetior. Gl. Vet. χωρομετρῶ, metor.

Χωρομετρία, ας, ἡ, agrorum seu regionum dimensio, Suic. Ex μέτρον.

Χωρονομέω, ῶ, regionem aliquam aut agrum divido. Ex χώρα, & νέμω.

ΧΩ'ΡΟΣ, ου, ὁ, locus, sedes, spatium, regio; (2) ager, prædium, fundus; (3) chorus, *ventus.*

Χωρῦσαὶ, *capientes*, nom. plur. part. præs. act. contr. pro χωρίσαι, a χωρίω.

Χωροφιλὴν, libenter in loco aliquo versor.

Χωροφύλαξ, ακ(Θ, ὁ, loci, agri custos.

Χώσαι, a. 1. inf. act. verbi χώννυμι pro χέω.

Χώσατο, 3. s. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐχώσατο, a χόομαι.

Χώσεῖ, *incertum*, 3. sing. f. 1. ind. med.

Χωσθὶς, a. 1. part. pass. v. χώννυμι pro χέω. Unde

Χῶσις, εως, ἡ, aggeris ductio, apger, obex.

Χωστὸς, ὴ, ὸν, humo egesta eductus vel exstructus. Ab eod. Unde

Χωστὶς, ίδ(Θ, ἡ, ad cuniculos agendos s. aggeres faciendos pertinens, *Epith.* testudinis s. vineæ.

Χάω, *augerabo*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Χώω, ad iram concito; (2) contristo, molesto; ut hinc sit χώσατο, iratus fuit, a. 1. med. Il. 9, 449. A χολόω, λ extruso, & οω in ω contracto.

Ψ.

Ψ, Litera Græcorum vigesima tertia, quæ ψῖ dicitur; (2) nota numeralis valens *septingenta* & cum lineola inferne apposita ψ, *septingenta millia.*

Ψάλας, unguenti genus, quasi a ψακάζω.

Ψαθαρὸς, ρα, ρὸν, putris; (2) friabilis; (3) infirmus.

Ψαθαλλω, contrecto turpiter. A ψάω. Unde

Ψαθαρὶς, ὰς, ὲν, fragilis, putris, friabilis, Gl. V.

Ψαθυρόομαι, ῶμαι, friabilis fio; (2) arefco seu marcesco. A pr.

ΨΑΘΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, friabilis, qui in minutas particulas friari potest. A ψάω.

Ψαθυρότης, ητ(Θ, ἡ, friabilis natura, fragilitas ex siccitate. A pr.

ΨΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, rarus, raros habens capillos.

Ψαίρω, rado, frico, tergo, abstergo, leviter attingo; (2) propero, accelero, festino. A ψάω.

Ψαιστὸς, ὴ, ὸν, contusus, contritus, Gl. Vet. libum. A ψαίω.

Ψαίω, tenuo, contero. A ψάω.

Ψακκὶδιον, ου, τὸ, roris guttula, stillula. Dim.

Ψακάζω, fut. άσω, roro, roris guttas stillo, stillo; (2) roris vel alias guttis adipergo & madefacio. Phinox. ψακάζει, rorat. A

ΨΑΚΑ'Σ, άδ(Θ, ἡ, ος; (2) stilla, gutta.

Ψακαστὸς, ὴ, ὸν, stillatitius. A ψακάζω.

Ψαλαγμα, ατ(Θ, τὸ, tactus, contactus.

Ψαλακὶὸς, ὴ, ὸν, tactui patens, sub tactum cadens. A

Ψαλάω, vel ψαλάττω, f. ξω, tango. Τοὶ γὰρ ψαλάξεις, εἰς κενὸν νοῦρὸς κλύτο, Lyc. 139. A ψάω.

Ψαλὶς, 2. f. f. 1. ind. act. verbi ψάλλω.

Ψαλὶὸν, ὸν, τὸ, forficula; (2) ornamentum muliebre. Dim. a ψαλὶς.

Ψαλιδόστομος, ὁ, ἡ, ὸν, bifidum os aut forcipem in ore habens. Ex ψαλὶς, & στόμα.

Ψαλιδῶν, ῶνος, ὁ, fornix. A ψαλὶς. Hinc

Ψαλιδωμα, ατ(Θ, τὸ, fornicatum opus.

Ψαλιδωτὸς, ὴ, ὸν, fornicatus. Ab eod.

Ψαλίζω, fut. ισω, vel ίξω, tonsice rado. Τὰ ταρσὰ ζεν τὰ κῆφα θέλεις λαβὼν ψαλίξαι, Anac. 12, 4. A ψαλὶς.

ΨΑ'ΛΙΟΝ, vel ψαλίον, ου, τὸ, frenum; (2) inferior freni pars. A

ΨΑΛΙ'Σ, ίδ(Θ, ἡ, forfex, forficula; (2) arculatum opus, arcus, Ph.

Ψάλλον, ου, τὸ, vinculum, pro ψάλιον, Suic.

ΨΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, tango, pulso & levi quodam motu percutio; (2) fidibus cano, Gl. Vet. nablizo, psalmizo, psallo. Τεῦξεν χρὴ ψάλλουσι νεύρῃς, Eur. Bac. 784.

Ψάλμα, ατ(Θ, τ, locum cantus. A ψάλλω.

Ψαλμικὸς, ὴ, ὸν, ad psalmos pertinens. A ψαλμὸς.

Ψαλμολογέω, ῶ, psalmos scribo.

Ψαλμολογία, ας, ἡ, psalmorum recitatio seu cantio, Suic. A

Ψαλμολόγος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, psalmos recitans. Ex ψαλμὸς, & λέγω.

Ψαλμὸς, οῦ, ὁ, fidium cantus seu pulsus, psalmus, Gl. V. A ψάλλω.

Ψαλμοχαρὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, psalmis gaudens, qui delectatur fidium pulsu & carminibus, quæ fidibus canuntur; *Epist.* Apollinis. Ex ψαλμὸς, & χαίρω.

Ψαλμῳδέω, ῶ, psalmos cano

Ψαλμῳδία, ας, ἡ, psalmorum cantatio, decantatio carminum seu cantilenarum. A

Ψαλμῳδὸς, οῦ, ὁ, qui psalmos canit. Ex ψαλμὸς, & ᾠδὸς.

Ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, qui psallere novit, qui scit fidibus ludere; (2) instrumentum musicum, cithara; (3) Psalterium, liber psalmorum Davidis. A ψάλλω. Hinc

Ψαλτήριον, ου, τὸ, psalterium, instrumentum, quo psallitur, quod olim in magaeis docebatur. Gl. V. sambucum; (2) Psalterium Davidis.

Ψάλτης, ου, ὁ, psaltes, qui psallere novit, cantor, qui scit fidibus ludere. Gl. V. nablio, psalta, psalmista. A ψάλλω.

Ψαλτὸς, ἡ, όν, qui psallere novit, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλτρια, ίας, ἡ, psaltria, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. V. A ψαλτὴρ.

Ψαλτῳδέω, cano simul voce & psallo; (2) laudes cano. A ψαλτῳδὸς. Hinc

Ψαλτῳδημα, ατος, τὸ, cantus, canticum.

Ψαλτῳδία, ας, ἡ, idem. A

Ψαλτῳδὸς, οῦ, ὁ, qui canit carmina seu cantilenas, quæ fidibus seu psalteriis adhiberi solent; (2) qui voce simul canit & psallit. Ex ψάλτης, & ᾠδὴ, vel ᾀδω.

Ψάμαθος, ου, ὁ, arena, sabulum; (2) littus, Hom. Il. 1, 486. A ψάμμος. Hinc

Ψαμαθώδης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, arenosus, sabulosus.

Ψαμάθιον, ῶνος, ὁ, sabuletum, Gl. V.

Ψαμμάθια, τα, arenula. A ψάμμος.

Ψαμμακόσιοι, numero arenas æquantes, tot quot arenæ. Vox Comica ad modum numeralium formata. Ὀνόμασι χράμβων ψαμμακοσίοις; Alexis apud Athen.

Ψάμμινος, ον, arenosus.

Ψαμμισμὸς, ου, ὁ, defossio in arenam. Quasi a ψαμμίζω.

Ψαμμοκονιογάργαρα, montes arena æquans, vox Comica, Arist. Achar. 3. Ex ψαμμακόσιοι, & γάργαρα.

Ψάμμος, ου, ἡ, arena, sabulum. A ψάω.

Ψαμμώδης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, arenosus.

Ψαμμώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, arenatus. A ψάμμος.

Ψ Α Ρ, ψαρὸς, ὁ, avis nomen, varius distinctæ maculis, Gl. Vet. sturnus. Ψαρῶν πίφθ᾽ ὑφεῖτο, μὴ κολοιὸν, Hom. Il. 17, 755. A ψαίρω Unde

Ψαρεῖ, 3. s. f. 1. ind. act.

Ψαρὸς, ου, ὁ, sturnus, Ph.

Ψαρὸς, ρὰ, ρὸν, mobilis, agilis, celer, velox; (2) varius, cinerei coloris. A ψάρ.

Ψαροσπίδης, ου, ὁ, qui tam celer est in movendis pedibus, ut terram non videatur attingere. Ex ψαυκρὸς, & σπὶς.

Ψαυκόπους, οδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ex iisd.

Ψαυκρὸς, ρὰ, ρὸν, agilis, celer, levis; (2) delicatus, qui vix pedem in terram ponit. A ψαύω.

Ψαῦσις, εως, ἡ, tactus, contrectatio, contactus.

Ψαυσθεὶς, aor. 1. part. pass. v. ψαύω.

Ψαυστὸς, ἡ, όν, qui tactus est; (2) quem tangere aut contingere licet. A

Ψαύω, f. αύσω, tango, contrecto; (2) adsequor, pervenio ad, tango, contingo, ita, ut capessam, vel accedam. Δός μοι χερσὶ θεὰν μελαγκρὴ χροὸς ψαῦσαι ταχύν, Eur. Med. 1206. Εὐγὺς Οἰδίπους ψαύσας ἀμητρώας χθὼν ὠφάδων, amplexus filiæ, Soph. Oed. Col. 1634. Ἢρ᾽ ἴσως κιρκὶδος ψαύσας κύτους, Lyc. 278. A ψάω

Ψάφιξ, ικος, ὁ, calculus. Vox Æol. ab & pro ψῆφος.

Ψαφαρὸς, ρὰ, ρὸν, aridus, squalidus, infirmus, friabilis; (2) tenebrosus, Gl. V. putris; Ph.

Ψαφαρότριχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, squalidos pilos habens. Ex ψαφαρὸς, & θρὶξ.

Ψαφαροχρὼς, & ψαφαρόχρως, qui squalida est cute. Ex ψαφαρὸς, χρὼς, & χρὼς.

Ψαφεσὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ψαφαρός.

Ψ Α Ω, ψάω, fut. ψήσω, tergo, abstergo, radendo detergo, radendo complano; (2) propinquo, accedo, attingo, contingo; (3) in tenues partes comminuo, extenuo; (4) uro, foveo, calefacio.

Ψεγμα, ατος, τὸ, vituperium. A

Ψέγω, fut. ψέξω, proprie idem quod ψάω, f. ψάσω, exprobro; (2) reprehendo, vitupero, culpo. Ἐμὲ δ᾽ ἀψυχίαν ἔχεις, Eur. Alc. 693. ὁ ἀγορᾷ τὰ διατιθεὶς, Arist. Nub. 1051. Ἐγὼ δ᾽ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους, Soph. Aj. 1149.

Ψειρονικαρλιῶν, ὁ ϰ᾽ ἡ, (a κάρλων) idem quod Ψειρὸς, ὁ, ἡ, ὸν, rarus habens pilos, calvus, glaber, Gl. V. raripilus.

Ψειρὸς, ὁ, ἡ, ὸν, rarus habens pilos, calvus, glaber, Gl. V. raripilus.

Ψεύδεις, fallax; Æschyl. Suppl. 1050. a ψεύδω, fallo.

Ψ Ε Υ̓ Δ Ω, curam gero, Hes.

Ψεκάδιον, ου, τὸ, guttula roris vel pluviæ, Dim. a ψεκὰς.

Ψεκάζω, f. άσω, guttis demitto, stillo, rigo. Τόν᾽ ἢ βροντᾶμεν, ἢ ψεκάζομεν, Arist. Nub. 580. Πῶς μυραν τοσοῦτον οἴσεις τὸ ϰ᾽ ψεκάζεις, Anac. 9, 5. Ab eod.

Ψεκὰς, άδος, ἡ, ios; (2) guttula roris, gutta minuta in modum roris. Gl. Vet. stillicidium. A ψάω.

Ψέκτης, ου, ὁ, vituperator, reprehensor. Gl. V. ψεκτὰς, vituperones. A ψέγω. Hinc

Ψεκτικὸς, ὴ, όν, vituperatori proprius; (2) quo vituperator uti solet, reprehensorius: (3) propensus ad reprehendendum.

Ψεκτὸς, ὴ, όν, vituperatione dignus; (2) vituperatus, reprehensus. A ψέγω.

Ψεκτὰς, cum vituperatione, vituperando.

Ψέλιον, ου, τὸ, armilla, Ph. A ψάλιον.

Ψελλιζω, f. ίσω, balbutio; (2) inepte loquor, nugor. Ὅταν δ᾽ ἀνδρες καλὸν τις ψελλιζομένου Plato. A ψελλὸς.

Ψελλιστὴς ῆ, ὁ, armillarius, Ph. Ex ψέλλιον, & ποιέω.

Ψέλλιον, ου, τὸ, frenum; (2) armilla. A ψάλιον.

Ψελλιφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui armillas vel brachialia fert, armillatus. A φέρω.

Ψέλλισμα, ατος, τὸ, balbuties, linguæ hæsitatio, atque titubatio. A ψελλίζω.

Ψελλισμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ψ Ε Λ Λ Ο Ὸ Σ, ὴ, όν, balbus, blæsus, inarticulate loquens. Hinc

Ψελλότης, ητος, ἡ, balbuties, blæsitas.

Ψευδαγγελία, ας, ἡ, falsus nuncius, crimen quod intentatur ob falso nunciata. A

Ψευδάγγελος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, nuncius mendax, falsa nuncians; Hom. Il. 15, 159. Ex ψεῦδος, & ἀγγέλλω.

Ψευδαγνοέω, dissimulo quod scio, simulo me nescire.

Ψευδάγχουσα, ης, ἡ, falsa anchusa, herba vera anchusam mentiens similitudine.

Ψευδάδελφος, ου, ὁ, falsus frater, qui fraternitatem Christianam mentitur.

Ψευδαλαζὼν, ὁ ϰ᾽ ἡ, ventosus, jactator.

Ψευδαλέξανδρος, ου, ὁ, falsus Alexander.

Ψευδαλίζω, εξ, έων, falsus, mendax, fictus, fictitius, simulatus. A ψεύδω.

Ψευδαμάμαξος, ὁ, falsa crepans.

Ψευδαπόστολος, ου, ὁ, falsus Apostolus, qui falso sibi nomen Apostoli usurpat.

Ψευδαποφάσκων λόγος ψευδαποφάσκων, est is qui Ψευδομένου dicitur; sophisma.

Ψευδαργυρος, ου, ὁ, adulterinum argentum.

Ψευδαυτόμολος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, falsus seu fictitius transfuga.

Ψευδεπίγραφον, falso nomine inscribere. A

Ψευδεπίγραφος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, falso inscriptus. Ex ψεῦδος, & ἐπιγραφὴ.

Ψευδεπίτροπος, ου, ὁ, falsus & subditicius curator.

Ψευδεργία, ας, ἡ, factum simulatum seu fictitium Ex ἔργον.

Ψευδηγορέω, ῶ, mendacium dico, mentior. Ex ψεῦδος, & ἀγορεύω.

Ψευδηγορία, ας, ἡ, falsiloquium. Ex iisd.

Ψευδηγόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, falsidicus. Ex iisd.

Ψευδηλογέω, ῶ, fallum dico, mentior. Ex ψεῦδος, & λέγω.

Ψευδήμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, mendax. A ψευδὴς.

Ψευδηρακλῆς, έος, ὁ, fictitius seu mentitus Hercules.

Ψευδήρης, α, ες, fictus, fallus; unde *nest.* de Cenotaphio dicitur.

Ψευδὴς, ἐος, ἐι, ἑϊ, ἡ, ἐϊ, falsus, mendax. A ψεύδω.

Ψευδιερεύς, ως, ὁ, facerdos fallus, aut qui indigna facerdote facit.

Ψευδισόδομον, quum impares & inæquales coriorum ordines diriguntur; Plin. 36, 22. P.

Ψευδίστατος, mendacissimus, Sup. A ψεῦδος.

Ψευδοβούνιον, herba quæ verum bunium mentitur; Dioic. & Plin. P.

Ψευδογραφέω, falso & mendose describo, perperam scribo, Aristot. A γράφω. Hinc

Ψευδογράφημα, ατος, τὸ, mendosum schema in geometria.

Ψευδογραφία, ας, ἡ, ficta descriptio, ut ea, qua geometræ utuntur; (2) fabulosa narratio.

Ψευδογράφος, ου, ὁ, falsarius, Gl. Vet. A γράφω.

Ψευδοδάκτυλος, ὁ, non verus dactylus.

Ψευδόδειπνον, τὸ, falsa cœna, i. e. quæ frustra perit.

Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui falsa & mendacia docet.

Ψευδοδιάλαμνον, τὸ, fallum dictamnum.

Ψευδοδοξάζω, false sentio, conscbro, fallor.

Ψευδοδοξία, ἡ, falsa opinor, falsas opiniones confingo.

Ψευδοδοξία, ἡ, falsa & erronea opinio. A

Ψευδόδοξος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, falsa opinans. Ex ψεῦδος, & δόξα.

Ψευδοέπεια, ας, ἡ, mendacium.

Ψευδοεπία, fallum seu mendacium dico. A

Ψευδοεπὴς, ὲς, ὁ ϰ᾽ ἡ, falsa dicens, mendax, falsiloquus. Ex ψεῦδος, & ἔπος.

Ψευδοθύριον, ου, τὸ, falsa porta, posticum. Ex ψεῦδος, & θύρα.

Ψευδοκασία, seu ψευδοκακία, ας, ἡ, pseudocasia quæ veram casiam mentitur.

Ψευδοκατηγορία, ας, ἡ, falsa accusatio.

Ψευδοκατήγορος, ου, ὁ, sycophanta, calumniator.

Ψευδοκήρυξ, υκος, ὁ, falsus præco, fallax legatus.

Ψευδοκιννάμωμον, ου, τὸ, mentita & fictitia quædam cinnamomi species.

Ψευδοκλεῖθρον, τὸ, adulterina clavis.

Ψευδοκλητία, ἡ, v. ψευδοκλητία.

Ψευδοκλητὴρ, ῆρος, vel παρ, ορος, ὁ, apparitor, qui fallo renunciat, aliquem a se in jus vocatum, unde hic vadimonii deserti reus fit. Hinc

Ψευδοκλητία, vel τεία, ἡ, renunciatio falsa apparitoris; sive si quis fallo dicit, se alicui testimonium denunciasse, fallos testes producit, eoque nomine accusatur.

Ψευδοκύων, ὁ, ineptus simulator Cynismi.

Ψευδολατρεία, ας, ἡ, fictitius & falsus cultus, superstitio.

Ψευδολογέω, fallum dico, mentior.

Ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium, falsitas, vanitas, Gl. Vet. mendaciloquium. A

Ψευδολόγος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui fallum dicit, fallsiloquus, Gl. Vet. falsidicus, mendax. Ex ψεῦδος, & λέγω.

Ψευδόμαι, fut. ψεύσομαι, mentior, frustror.

Ψευδομαντεύομαι, falsa vaticinor, falsa oracula reddo.

Ψευδόμαντις, εως, ὁ ϰ᾽ ἡ, falsus, mendax vates.

Ψευδομάρτυρ, υρος, ὁ, fallus testis. Hinc

Ψευδομαρτυρία, falsum testimonium dico, falsum testor.

Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, & **ψευδομαρτύριον**, τὸ, falsum testimonium. A

Ψευδομάρτυς, falsus testis.

Ψευδομυθέω, ῶ, falsa seu mendacia loquor, *Aret.* ior. A

Ψευδομυθία, ας, ἡ, mendacium, falsum commentum. Ex **ψευδὴς**, & **μῦθος**.

Ψευδόνειρος, ὁ, somnium falsum, irritum.

Ψευδονύμευτος, ε, ή, quæ falso nupsit; i. e. specie tantum, vel non ei qui videtur nupsit. Ex **ψευδὴς**, & **νυμφεύω**.

Ψευδοπαιδεία, ας, ἡ, falsa eruditio, falsa doctrina.

Ψευδοπάρθενος, ε, ὁ, quæ virginitatem mentitur

Ψευδοπάτωρ, ορος, ὁ, falsus pater.

Ψευδοτάκης, ητος, & **ψευδοπλάκιτης**, ε, ὁ, *Epith.* Ulyssis.

Ψευδόπλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui se divitem simulat.

Ψευδοποιέω, falsa fingo, mendaciis obscuro.

Ψευδοποίησις, ας, ἡ, fallax fictio. A pr.

Ψευδοποιμὼ, ίος, ὁ, falsus pastor, Suic.

Ψευδοπολίχιον, τὸ, locus oppidi spectem habens

Ψευδοπρισσευτὴς, οῦ, ὁ, falsus praeco.

Ψευδοπροσποίησις, ἡ, falsa simulatio s. imitatio.

Ψευδοπροφητεύω, falsa vaticinor.

Ψευδοπροφήτης, ε, ὁ, falsus propheta.

Ψευδορκέω, falsum juro, pejero. Καὶ μὴ κατιθεὶς **ψευδορκήσει**, Anist. Conc. 601.

Ψευδορκία, ας, ἡ, falsum jusjurandum. Φύεται ἐκ φολυρκίας, **ψευδορκία** ἢ ἀσέβεια, Philo Jud.

Ψευδόρκιον, ε, τὸ, falsum jusjurandum.

Ψευδόρκος, ὁ, perjurus, qui falso jurat. A

Ψευδοσκῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ψευδος, εος, τὸ, mendacium.

Ψευδοσελήνη, τὸ, luna obscura. A **σελήνη**.

Ψευδοστίχιον, ε, τὸ, apiastrum, Gl. V.

Ψευδοσοφία, ἡ, falsa sapientia.

Ψευδόσοφος, ὁ, qui se falso sapientem jactat.

Ψευδοσοφὸν, τὸ, dictum non vere sapientis, i. e. stolidum, quod vulgo [illegible] tritio habetur.

Ψευδοστομία, mendacii ore fari, mendaci ore fallo, mentior. Μανεὶς παρ' ὑμῖν εἶναι δοκῶν θρήνων ἐγὼ, καὶ πάπαιπὲς, ἢ τὸ μὴ **ψευδοστομεῖν**, Soph. Oed. Col. 1227. A

Ψευδοστόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, fallax ore, mendax. Ex **ψευδὴς**, & **στόμα**.

Ψευδοταφίον, τὸ, v. **κενοτάφιον**.

Ψευδοφανὴς, & **ψευδοφανὲς**, ἐος, ὁ ἡ ἡ, falso lucens lumine. Ex **ψευδὴς**, & **φάος**.

Ψευδοφημος, ε, ὁ ἡ ἡ, fallam famam seu rumorem adferens, mendax. A **φήμη**.

Ψευδοφίλιππος, ε, ὁ, falsus Philippus, qui falso Philippi nomen sibi arrogat.

Ψευδόχριστος, ε, ὁ, qui Christi nomen mentitur, Pseudo Christus.

Ψευδόχρυσος, ε, ὁ ἡ ἡ, aurum arte mentiens.

ΨΕΥΔΩ, fut. **ψεύσω**, fallo, decipio; **ψεύδω**, fraudo, mentior. Καί μ' ἔψευσας λόγῳ σοφῷ, Soph. Aj. 1399. Κλυτῶν ἐπαίνων **ψευσθεῖσα** δώροις, ib. 178. Ἢ τὸ μὴ **ψεύδεσθαι** γνώμης, fallor, id. Trach. 725. Ἢ δίδασκ' ἐκὼν κλύειν ἑαυτὸν, ὧν πάρος **ψευδῆ** λέγεν, id. Phil. 1330. Τοῦτο γ' οὐκ ἐ**ψεύσατο**, Anth. Conc. 445. Δεδοίκατ' Κάρπατις ὅτι Κρῆσιν ἐ**ψεύσατο**, Arat.

Ψευδομήτης, ε, ὁ, perjurus. Ab ὄμνυμι.

Ψευδόρκος, ὁ, *Herb.* falsi juramenti.

Ψευδώνυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, nomen habens, rei non respondens, falso nominatus. Εἴ δέ τις ἄλλος ἐκεῖτο νέβρος **ψευδώνυμος** ἀνήρ, Nonn. P. 5, 43. Ex **ψευδὴς**, & **ὄνομα**.

Ψευδανύμως, *Adv.* mendaci nomine, nomine rei non convenienti.

Ψευδῶς, *Adv.* falso, mendaciter. A **ψευδὴς**.

Ψευσθεὶς, s. 1. part. pass. verbi **ψεύδομαι**

Ψευσίλεξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, olor mendacii. Ex **ψεῦσις**, & **λέγω**.

Ψεύσις, εως, ἡ, mendacium. A **ψεύδω**.

Ψεύσμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ψευσία, ῶ, fut. **ησω**, mendacium dico, mentior; (2) fallor, scopum propositum non adsequor. **Ψευσήσεις**, οὐδ' αὖτε τίλος μύθῳ ἐπιθήσεις, Hom. Il. 19, 107. A

Ψεύστης, ε, ὁ, mentitor, mendax. A **ψευδομαι**.

Ψιφαρὸς, ρά, ρὸν, non clarus. A **ψίφος**.

Ψιφαυγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, obscurus. Ex **ψίφος**, & **αὐγή**.

Ψιφώδης, ες, ὁν, obscurus, non clarus, Pind. N. 3. A

ΨΕΦΟΣ, ους, τὸ, tenebræ, obscuritas.

Ψεχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi **ψίχω**.

Ψέω, minuo. A **ψάω**,

Ψῆμα, ατος, τὸ, quod radendo, desfringendo, & detergendo detractum; ramentum, Gl. Vet bracceola. Χρυσιφοῦσι δ' ἐκ τῶ Καυκασίω πολλαὶ πηγαὶ **ψῆγμα** ἀφανὲς, Appian. B Mithridat. A **ψήχω**.

Ψηκλὴν, ῆρος, ὁ, idem quod

Ψήκλρα, ας, ἡ, instrumentum, quo radimus, raula, strigil. Ab eod.

Ψηλας, a. 1. part. act. verbi **ψάλλω**.

Ψηλαφάω, ῶ, fut **ήσω**, tango, contrecto, Gl. Vet. palpo, tracto; (2) perscrutor, vestigo. Μήποτε **ψηλαφήσῃ** με ὁ **πατὴρ**, Gen. 27, 12. Εἰ ἄρα γε **ψηλαφήσειαν** αὐτὸν καὶ **εὑροιεν**, Act. 17, 27. Ἢ τῶ μὴ ὧν ἐ**ψηλα**φῶμεν ἐν ζόφῳ τὰ **σεσῆμματα**, Anist Pisc, 689 **σοιμάτων**, id. Conc. 315. Ex **ψάλλω**, & **ἁφὴ**, *tactus*.

Ψηλαφημα, ατος, το, contrectatio. A **ψηλαφάω**.

Ψηλαφήσεως, 3. s. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro **ψηλαφήσαι**,

Ψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio, palpatio, Gl. V. tactus. Ab eod.

Ψηλαφητὸς, ὴ, όν, contrectabilis, palpabilis, qui tactu percipi potest. Ab eod.

Ψηλαφία, ας, ἡ, tactus, contactus, frictio.

Ψηλαφίζω, palpo, perscrutor. Ab eod.

Ψηλαφίδης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sæpius contrectat & palpat. Ab eod.

ΨΗΝ, ψῆνος, ὁ, vermiculus vel culex in caprificis nascens; Nic. Th. 736. (2) fructus palmæ masculæ.

Ψηνίζω, rado, polio Λαβίζαν, νὶ **ψηνίζειν**, Anist. Eq. 620 **Ψηνιζόμαι**, rado, emendus sum Οὐδεὶς κομᾷτω ὅ-τις ἀ **ψηνίζεται**, Synes. epist. 104. A **ψήω**.

Ψηξις, εως, ἡ, ratura, detrictio, detersio. A **ψήχω**.

Ψηο Ἥριος, ὁ, sturnus, avis. Ἴρηκι ἰοικὼς Ὠκεῖ ὀρ' ἐφέσπετο κελοιὸς τε **ψῆρας** τε. Hom. Il. 16, 583. A **ψῆρα**.

ΨΗΣΣΑ, ης, ἡ, piscis e latorum genere, tolea, passer marinus, Ph. rombus; (2) anas; (3) male dictum, de luxuria.

Ψηστὸς, ὴ, όν, tritus, detritus, rasus. A **ψάω**.

Ψηστὰρ, ρος, idem quod **ψῆστρα**.

Ψηστερνὶς, ίδος, ὁ ἡ ἡ, q. passerina est figura. Ex **ψῆστρα**, & **ὄρνις**.

Ψηφάω, ῶ, computo, curo, ratiocinor, computo, Hes. A **ψῆφος**.

Ψηφηφορέω, suffragium calculo fero; (2) suffragio meo creo.

Ψηφηφορία, ας, ἡ, suffragii aut sententiæ latio, Suic A

Ψηφηφορέω, ε, ὁ ἡ ἡ, suffragii seu suffragiorum lator, qui suffragium seu sententiam fert, Suic. Ex **ψῆφος**, & **φέρω**.

Ψηφιδοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ψηφίζω, fut. **ίσω**, calculis computo, supputo, Gl. Vet. calculo; computo; **ψηφίζομαι**, decerno; **ἔψηφισμένος**, decretum, p. pass. part. Ταύτης ὑπὲρ ἐλευθερίας **ψηφιεῖ** μίαν μόνον, Anist. Vesp. 766. Οὐκ ἂν ποτε δικαίως κατ' ἄλλα **ψηφίσειεν**, Soph. Aj. 442. Ἐκ ἴσα **βαλεῖν ψηφιζέσθαι**, Dem. Phil. 1 A

Ψηφὶς, ίδος, ἡ, calculus, scrupus, lapillus; (2) calculus computatorius seu supputatorius; (3) lapillus pretiosus, gemma; Hom. Il. 21, 260. A **ψῆφος**. Unde

Ψηφὶον, ε, το, gemma. Ph

Ψηφισάτω, 3. sing. a. 1. imper. act. verbi **ψηφίζω**.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, decretum, consultum, consultatio, rogatio, scitum, plebiscitum, Ph. A **ψηφίζομαι**.

Ψηφισματοπώλης, ε, ὁ, decretorum venditor, Vox Comica. **Ψηφισματοπώλης εἰμὶ**, Arist. Av. 1043.

Ψηφισματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ad decretum pertinens, aut decreto similis; (2) decreti naturam aut vim habens. A **ψήφισμα**.

Ψηφιστὴς, οῦ, ὁ, calculator, computator. A **ψηφίζω**. Hinc

Ψηφιστικὸς, ὴ, όν, peritus computationum.

Ψηφοθεσία, ας, Ph. **ψηφοθετὴ**, tessellat. Ex **ψῆφος**, & **τίθημι**. Hinc

Ψηφοθέτημα, ατος, τὸ, tessellatum, Ph.

Ψηφοθέτης, ε, ὁ, tessellatius, tessellator.

Ψηφοκλέπτης, ε, ὁ, q. calculorum fur; præstigiator.

Ψηφολογέω, artem circulatoriam exerceo; (2) musivo opere & vermiculato sterno, tessello. A **ψηφολόγος**.

Ψηφολόγημα, ατος, τὸ, pavimentum, Phil. tessellatum, Gl. V. A pr.

Ψηφολογητὸν ἰδαφος, idem, Ph.

Ψηφολογικὸς, ὴ, όν, pertinens ad circulatoriam artem, *n.* ad musivariam.

Ψηφολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, circulator calcularius, qui celeritate vertendi calculos spectantium oculos fallit; (2) structor operis musivi.

Ψηφοπαικτέω, ῶ, calculis ludendo fallo. Gl. Vet. præstigior. A

Ψηφοπαίκτης, ε, ὁ, qui calculis ludit, qui calculis ludendo fallit; præstigiator, calcularius, Ph. Athen. 1, 15. Vid. Alciphr. epistol. 3, 20.

Ψηφοπαιχία, ας, ἡ, ipse lusus, qui calculis fit, fallacia, quæ fit calculis, præstigiæ, Gl. Vet. Ex **ψῆφος**, & **παίζω**

Ψηφοτεύω, ῶ, fut. **εύσω**, calculis ludo, Anist. Eq. 620 **Ψηφιζόμαι**, ludo, emendus sum Οὐδεὶς κομᾷτω ὅ-τις ἀ **ψηφιζόμαι**, Synes. epist. 104. A **ψήω**.

Ψηφὶς, ίδος, ἡ, ratura, detrictio, detersio. A **ψήχω**.

Ψηφοφορία, suffragium seu sententiam fero; (2) suffragio meo creo. **Τμεῖς δ'** ὦδὶ τάττοις **ψηφοφορήσατε**, Luc. Bis Accus.

Ψηφοφορία, ας, ἡ, suffragii aut sententiæ latio, Ph. suffragium, decretum. A

Ψηφοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui suffragium fert calculo, Gl. V. suffragator. A **φέρω**.

Ψῆφωσις, εως, ἡ, pavimentum, sc. *tessellatum, musivum pr.* Gl. V. Quasi a **ψῆφος**, ὦ, a **ψάω**.

Ψηχτὴ, ῆς, ἡ, glarea, Gl. V. Ab eod.

Ψηχτὸς, gemmatum, Ph. Ab eod.

Ψήχω, fut. **ξω**, rado, trito; (2) tricendo detergo, defrango; (3) attero, contero; (4) adhuc, consideo. **Ψήχει ἵππους**, Xen. **Ψηχὴ** ἡ **σίτρον** ὁ **σκληρὸς χρεών**, Epigr. A **ψάω**.

ΨΙΑ, ᾶς, ἡ, lenticula; (2) ludus, voluptas, Suid. P. s. **ψιὰ**, parvus lapillus, gutta, v. c. roris, mica, &c (2) idem quod **σαίγνιον**, delicia. A **ψάω**, *Frn.*

Ψιαδεύω, ludere, sc. **σαιγνίοις**. A **ψιὰς** vel *Dor.* pro **ψιάζειν**.

Ψιάδες οἱ, dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro **ψιάσι**, a **ψιὰς**.

Ψιάζω, ιστο, guttatim cado, minutatim stillo. A **ψιὰς**.

Ψιαθὶς, ίδος, ἡ, *Adv.* in modum tegetis. A **ψίαθος**.

Ψιάθιον, ου, τὸ, tegeticula. Ab eod.

Ψιαθιστὴς, οῦ, ὁ, tegetarius. Gl. Vet. Ex **ψίαθος**, & **πωλέω**.

Ψιαθοπλέκτης, ε, ὁ, tegetarius, Ph. qui tegetes facit. Ex **ψίαθος**, & **πλέκω**.

ΨΙΑΘΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, storea, teges. Hinc

Ψιαθώδης, ες, storeæ s. tegeti similis, aut e tegete factus.

Ψιαίνω, reprehendo, q. d. a ψάω. P. a ψίω, quia reprehendendo f. vituperando detrahimus de fama alicujus, unde detrahere pro maledicere; (2) in partes parvas frango vel seco, *Ern.*

Ψιαρός, ρὰ, ρὸν, roris instar exhilarans; (2) odorus. A ψιά.

Ψιάς, ἀδος, ἡ, roris gutta, stilla minuta & exilis; (2) ros. Αἱματοίεσσι δὲ ψιάδες κατέχυθεν ἱρηξι, Il. 16, 459. Ab eod.

Ψίδες, αἱ, idem quod ψιάδες.

Ψίεις, εσσα, εν, hilaris, beatus, felix. A ψιά.

Ψ.ζω, lacrymo, quia lacrymæ guttatim cadunt.

Ψ Ι Θ Ο Σ, ου, ὁ, convitium.

Ψιθύρα, ας, ἡ, instrumentum quoddam musicum. A ψίθυρος.

Ψιθυρίζω, f. ίσω, fusurro, mussito; (2) obtrecto, obloquor, occulta delatione accuso. Ὁπόσ' ἂν πολίτας ψιθυρίζῃ, Aristoph. Nub. 1004. Ἀλλήλοις ψιθύριζον, Theocr. 27, 68. A ψίθυρος.

Ψιθυρίσδειν, inf. act. *Dor.* pro ψιθυρίζειν.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, fusurrus & lene murmur. A ψιθυρίζω.

Ψιθυρισμός, οῦ, ὁ, fusurratio; (2) occulta criminatio. Ab eod.

Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, fusurrator; (2) occultus criminator. Ab eod.

Ψ Ι Θ Υ Ρ Ο Σ, ου, ὁ ἡ, tenuiorem & exiliorem sonum edens, fusurrum, sibilum. A

Ψίθυρος, ου, ὁ, fusurrus; (2) fusurro, qui maledicis susurris alios traducere solet.

Ψιλαγία, ἡ, munus ductoris velitum. A

Ψιλαγὸς, οῦ, ὁ, dux levis armaturæ militum, ductor velitum. Ex ψιλὸς, *velis*, & ἀγός.

Ψιλὰς, άδος, ὁ, in edito & arduo loco chori consistens. Suid. (2) qui in postremo chori loco est, Hes. A ψιλὸς. Unde

Ψ.λοὶ, οἱ, velites, milites levis armaturæ.

Ψιλιάς, ὰν, ὸν, leviter armatus.

Ψιλίζω, nudo, deminuo. Unde

Ψίλισμὸς, οῦ, ὁ, diminutio, extenuatio, spiritus asperi mutatio in lenem, f. pronunciatio per spiritum lenem.

Ψιλογραφέω, scribo litera ψιλῆ, nuda, non diphthongo, vel etiam litera spiritu leni, non aspero, signata. A γράφω.

Ψιλοδαπὶς, & **ψιλόταπις**, ίδος, ἡ, sc. σφαιρὰ, tapes non villosus, & veluti nudus, præ illo, qui dicitur ἀμφίταπις, genus strigulæ vestis. A δάπις, vel ταπὶς.

Ψιλοκιθαριστὴς, οῦ, ὁ, nudus citharœda, i. e, qui tantum cithara ludit, non accinit voce.

Ψιλοκόρσης, ους, ὁ, qui glabro & depili capite est. Ex ψιλὸς, & κόρση.

Ψιλοκουρὸς, ου, ὁ ἡ, ἡ, idem, Gl. Vet. attonsus. Ex ψιλὸς, & κ ρά.

Ψιλομετρία, ας, ἡ, metri seu carminis nuditas & tenuitas; Aristot. Art. Poet. Ex ψιλὸς, & μέτρον.

Ψ Ι Λ Ο Σ, η, ον, tenuis, exilis, vilis; (2) nudus, glaber, depilis; (3) ψιλοὶ, milites, i. e. levis armaturæ. Hinc

Ψιλότης, ητος, ἡ, nuditas, glabrities. Unde

Ψιλόω, ῶ, f. ώσω, attenuo, nudo, privo; (2) deglabro, depilo; (3) spiritu leni profero, vel noto; ψιλωμένοι, gl breſco, Gl. V. ἐψιλαμώντο, nudatus, p. pass. part.

Ψίλον, τὸ, ala, Liconis.

Ψίλωθρον, ου, τὸ, medicamentum, quo utuntur in deglabrando & depilando corpore; *peculiariter*, vitis alba, apud Dioſc. & Nic. Th. 902. A ψιλόω.

Ψίλωμα, τὸ, glabrities; (2) denudatio ossis, ap. medicos.

Ψιλῶς, *Adv.* cum tenui litera vel spiritu; (2) nude, leviter. A ψιλὸς.

Ψίλωσις, εως ἡ, nudatio, deglabratio; (2) spiritus lenis frequens usus. A ψιλόω.

Ψιλωτὴς, οῦ, ὁ, qui glabrum facit quem, vulsor pilorum; (2) qui leni spiritu verbum pronunciat, quod alias aspero profertur; (3) qui alterum nudat, privat aliqua re.

Ψιλωτικὸς, ὴ, ὸν, qui gaudet verborum ψιλώσεσιν & leni spiritu, ut dialectus Æolica & Ionica. Ab eod.

Ψιμμύθιον, sive **ψιμύθιον**, ου, τὸ, cerussa, genus coloris, quo faciem fucare solent. A ψίμμυθος, sive ψίμυθος.

Ψιμμυθιοφανὴς, ὲς, ὁ ἡ ἐν, cerussæ similis, cerussam referens. A φαίνω.

Ψιμμυθιόω, ῶ, cerussa illino, seu dealbo, cerussa fuco; Plut. in Alcibiad. A ψιμμύθιον.

Ψ.μμυθισμὸς, οῦ, ὁ, ipsa actio fucationis per cerussam. Quasi a ψιμμυθίζω.

Ψ Ι Μ Μ Υ Θ Ο Σ, sive **ψιμυθος**, ου, ὁ, cerussa.

Ψ Ι Ν Α Θ Ο Σ, ου, ἡ, capra sylvatica, Hes.

Ψινδάω, foliorum defluvium patior. A

Ψινὰς, άδος, ἡ, ut ψινὰς ἄμπελος, vitis, cui fructus decidit seu defluit. Ab eod.

Ψ Ι Ν Δ Ο Μ Α Ι, fleo, Hes.

Ψ Ι Ν Ο Μ Α Ι, acinos defluere sino, *de vite*. A ψίνω.

Ψ Ι Ν Θ Ο Σ, delectatio, Hes.

Ψ Ι Ν Θ Ι Ο Σ, ία, ιον, vilis; (2) vitiosus, Hes. Suid.

Ψ Ι Ξ, ψιχὸς, ἡ, mica, minutum frustulum panis friati, Ph.

Ψίσις, εως, ἡ, contritio; (2) interitus; (3) vituperium. A ψίω.

Ψίτ'α, cito. Vox pulorum gregem ad festinandum incitantium.

Ψιτ'ακίζειν, pusittacium ψίτ'α sonare.

Ψ Ι Τ Τ Α Κ Η, ης, ἡ, psittaca, Indica avis, humanam vocem imitans.

Ψ Ι Τ Τ Α Κ Ο Σ, ου, al. ψιτ'ακὸς, ου, ὁ, psittacus.

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, raptor micarum; nomen proprium muris, in Batrachom. ver. 24. Ex ψιξ, & ἅρπαξ.

Ψιχίον, ου, τὸ, parva mica, minutissimum panis friati frustulum. Dim. a ψιξ.

Ψιχιώδης, ους, ὁ ἡ, micæ speciem gerens, minutus instar micæ. A ψιχίον.

Ψιχολογέω, ῶ, micas lego, Gl. Vet. Ex ψιξ, & λέγω.

Ψ Ι Ω, manatim frango, contero, tenuo. Οὐ γὰρ τις αὐτῷ ψίσει σύριον γνάθῳ, Lyc. 639.

Ψοὰ, vel ψοΐα, ᾶς, ἡ, lumbus; ψόω, vel ψοιαὶ, duo maximi musculi in interna lumborum regione siti, Gl. V. ψόα, clunis.

Ψογδὸς, ρὰ, ρὸν, ad reprehendendum proclivis, conviciator, vituperator; (2) vituperabilis. A ψέγω.

Ψογέω, criminor, vitupero. Ab eod.

Ψόγος, ου, ὁ, contumelia, reprehensio, vituperium. A ψέγω.

Ψοβέω, strepo, Hes. A ψόβος.

Ψ Ο Θ Ο Σ, ου, ὁ, tumultus. At ψοθὸς, ὴ, ὸν, niger, Hes.

Ψ Ο Θ Ο Σ, ου, ὁ, immunditia, Hes. Suid.

Ψοΐτης, ου, ὁ, lumbaris. A ψοιά.

Ψολόεις, όεσσα, όεν, fumidus, fumosus; (2) flammeus, flammans, ardens. A ψόλος.

Ψολοκομπία, ας, ἡ, fumosa, seu vana & inanis loquacitas. Ex ψόλος, & κόμπος.

Ψολοκομπίης, ου, ὁ, fumidus, i. e. vanus & levis jactator. A pr.

Ψ Ο Λ Ο Σ, ου, ὁ, fumus; (2) flamma; (3) fulgor.

Ψοφέουσα, part. præs. f. g. act. *Dor.* pro ψοφοῦσα, a

Ψοφέω, ῶ, f. ήσω, strepitum seu crepitus edo; sono, crepo, strepo, Gl. V. Ἐψόφησεν ἀμπελος, Aristoph. Pace. 610. A ψόφος. Hinc

Ψόφημα, ατος, τὸ, sonitus, crepitus.

Ψόφησις, εως, ἡ, sonitus, sibilus.

Ψοφητικὸς, ὴ, όν, strepitum edens, strepens; (2) qui strepitum & sonum edere potest.

Ψοφοδεία, ας, ἡ, inanis timor, timiditas. A

Ψοφοδὴς, έος, ὁ ἡ ἐν, ad quosvis sonos, seu crepitus, aut strepitus expavescens, i. e. admodum meticulosus, formidolosus, pavidus. Ἐστι μὲν δὴ κἀ φύσει ὡρὶς ἀισθησιν ἐξυὸ κἀ ψοφοδεὶς τὸ ζῶον, Plut. in Camil. cap. 27. de anseribus loquens. Ex ψόφος, & δέω.

Ψοφοδεῶς, *Adv.* meticulose, timide.

Ψοφώδης, ες, strepens. Ab εἶδος.

Ψ Ο Φ Ο Σ, ου, ὁ, strepitus, crepitus, fragor, sonus, sonitus; (2) quicquid inanem sonum habet, ut vana promissa. Hinc

Ψοφώδης, έος, ὁ ἡ ἐν, crepitu seu sonitu plenus, sonorus, sonans.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα, Gl. V. ψυὰ.

Ψυγεῖον, ου, τὸ, locus seu vas, in quo aliquid frigefcit. A ψύχω.

Ψυγὰς, ίους, ὁ, qui aliquid frigefacit, Gl. V. refrigerium. Ab eod.

Ψυγήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi ψύχω.

Ψύγμα, ατος, τὸ, frigus, lenitudo; (2) medicamentum refrigerandi; (3) refrigeratio; (4) flabellum. Ab eod.

Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, refrigeratio; (2) siccatio, exsiccatio. Gl. V. perfrictio, perfricatio. A

Ψ Υ Γ Ω, fut. ξω. sicco, arefacio; pass. obrigeo. Καὶ ἐψύχαν ἑαυτοῖς ψυγμὸς κύκλῳ τ' σκευσμβολῆς, Num. 11, 32. Ἡσσα μὲν ἐψύχῃ [illegible] πόλεον, Theocr. 2, 106.

Ψ[illegible]ιον, ου, τὸ, papula, pustula, Gl. V. A

Ψ[illegible]ραξ, κος, tuber, Gl. Vet. ψύδρακες, papulæ, pustulæ.

Ψυθίζω, fusurro. A ψυθὸς.

Ψυθισὴς, οῦ, ὁ, fusurrator. Ab eod.

Ψυθος, mendacium, criminatio, *Dor.* pro ψεῦδος.

Ψυθὸς, falsus; idem quod ψεῦδος; item fusurro.

Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, refrigerator, vas, in quo pocula abluuntur, & vinum refrigeratur; vel vas æreum, vel olius materiæ, quod vino plenum in symposium inferebatur, & tripodi imponebatur. A ψύχω.

Ψυκτηρίδιον, ου, τὸ, parvus ψυκτὴρ.

Ψυκτήριος, ου, refrigeratorius. A ψύχω.

Ψυκτικὸς, ὴ, όν, refrigefaciendi vim habens. A

Ψυκτὸς, ὴ, όν, refrigeratus; (2) qui frigefieri potest. A ψύχω.

Ψ Υ Λ Α Α, ας, ἡ, pulex; (2) genus phalangii. Hinc

Ψυλλίζω, pulices venor, Gl. Vet. pulico.

Ψύλλιον, ου, τὸ, psyllium, vel pulicaris herba.

Ψυλλοκαταπεκάδιον, pulex [illegible] super pellem, vox [illegible]. A ψύλλα, κατὰ, & κάδιον.

Ψύλλος, ου, ὁ, pulex.

Ψυλλοτοξότης, ου, ὁ, ap. Lucian. ψυλλοτοξότ sagittarii, qui in magnis pulicibus equitant, risus & joci causa.

Ψυλλώδης, ους, ὁ ἡ ἐν, pulicosus, Gl. V. A ψύλλα.

Ψ.ξας, a. 1. part. act. verbi ψύχω. Unde

Ψύξις, εως, ἡ, refrigeratio; item flatus.

Ψυτὶα, cito; vox incitantis ad festinandum, ut ψίτ'α; Eur. Cyclop. 49.

Ψ Ι Τ Ο Σ, η, ον, pinguis, Suic.

Ψυχᾶ, dat. sing. *Dor.* pro ψυχῇ.

Ψυχαγάζω, animas duco seu deduco; (2) animum flecto & attraho, seu allicio; (3) animum oblecto. Gl. V. animo, oblecto; & ψυχαγωγέμφω, inimatus, P. Οὐ ψυχαγωγεῖ Σακράτης, Arist. Av. [illegible] ψυχαγωγεῖ τοῖς κολακείαις, Dem. Ἴνα ἐκ τ μυσικὴς ψυχαγωγῶ, Ælian. V. H. 2, 39.

Ψυχαγωγία, ας, ἡ, animarum electio; (2) animi allectatio, recreatio, delinitio, omninoque ea, quibus animus placatur aut capitur. Ph. animatio.

Ψυχαγωγὸς, ὴ, όν, habens vim ducendi & flectendi animum, alliciens, oblectatorius. A

Ψυχαγώγιον, τὸ, arte aut natura ita suavis, ut homines alliciat, ad se trahat.

Ψυχαγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, ductor, seu deductor animarum, qui animas ex inferis educit & evocat, responsaque ab ipsis de rebus quæsitis postulat. Epith. Mercurii; (2) qui animos hominum flectit & ducit, quo vult, deceptor; ille, qui animas captivas in suum abripit servitium. Ex ψυχὴ, & ἄγω.

Ψυχάζω, frigus capto, Suid. A ψύχος.

Ψυχαν, acc. sing. *Dor.* pro ψυχὴν.

Ψυχαπάτης, ου, ὁ, mentem fallens vel decipiens, Suic. Ex ψυχὴ, & ἀπατάω.

Ψυχάριον, ου, τὸ, animula, parva anima. Dim.

Ψυχαγενής, ῆς, ὁ, qui frigus captat. A ψυχάζω.
Ψύχει, dat. sing. pro ψύχει, a ψύχος.
Ψυχεινός, ή, όν, frigidus; (2) gelidus. A ψύχος.
Ψυχεμπορικός, ὸ, όν, ἡ ψυχεμπορική, quæstus mangonicus, negotiatio mangonica.
Ψυχεμπορικός, ὸ, ὁ ᾿ψυχῆς ἐμπορικός, qui animas negotiatur seu mancipatur, viventium negotiator, venalitiarius, mango.
ΨΥΧΗ, ῆς, ἡ, papilio, quia symbolum fuit animæ.
Ψυχή, ῆς, ἡ, anima; (2) vita; (3) animus, ratio; (4) cupiditas animi, etiam honesta; (5) ferocitas; (6) homo, pars pro toto.
Ψυχήιος, ος, ὁ, animatus, anima præditus, vivus. A ψυχή.
Ψυχίδιον, ου, τὸ, animula. Dim. a ψυχή.
Ψυχιζομαι, algeo, frigesco. Gl. V. A ψύχος.
Ψυχικός, ή, όν, ad animum vel animam pertinens; animalis, est etiam; (2) vitalis, ut δῶρα ψυχικά, victimæ vitales cruentæ; (3) animosus, indulgens cupiditatibus. Ab cod.
Ψυχικῶς, *Adv.* animaliter; (2) animo.
Ψυχόβλαβής, ές, ὁ ᾿ψυχῆς βλαβής, animam damno afficiens. Ex ψυχή, & βλάπτω.
Ψυχογονία, ἡ, origo animæ.
Ψυχοκοίτης, ου, ὁ, animam lædens. Epith. Bacchi. Ex ψυχή, & δαίζω.
Ψυχοδιαφθορός, ὸ, ὁ ᾿ψυχῆς διαφθορός, animam penetrans.
Ψυχοδότειρα, ης, ἡ, animæ dator; (2) qui vitam largitur.
Ψυχοθύμιος, ος, ὁ, animitus, ex animo. Gl. Vet. A ψυχή.
Ψυχολέθρος, ου, ὁ, pernicies ad exitium animarum; (2) *Adject.* ὁ ᾿ψυχῆς λέθρος, animis perniciem adferens.
Ψυχομαντεῖον, ου, τὸ, locus, ubi animæ sacrificio evocantur, ut responsa dabant consultantibus.
Ψυχομαχία, ας, ἡ, ᾶς, ἡ, ἀγὼν ἐς ἔσχατον ψυχῆς ἐρίζων, memoria contentionis diuturnæ, & ferme ad extremum usque spiritum ἀγωνίας, ἀγῶνος, ἀγῶνι, ἀγῶνα, ἀγῶνες, ἀγώνων, ἀγῶσι, ἀγῶνας, ἀγῶνος, ἀγῶνε, ἀγῶνοιν, ἀγώνοιν, ἀγῶσιν, ἀγῶνε, ἀγῶνοιν, ἀγῶσι, ἀγῶνας, ἀγῶνος

Ωγύγιος, α, ον, Ogygius; (2) antiquus, venustus. Ab Ogyge, rege antiquissimo.
Ὦγυρις, ιδος, ἡ, palus, lacus, Suid. Ab ἀγείρω.
Ὦδα, οἶδα, perfect. ind. med. v. ὄζω.
ᾠδάριον, ου, τὸ, cantilena, Gl. Vet. Ab ᾠδή.
Ὧδε, Adv. hoc modo, hic, ita; (2) huc; (3) huc: ὧδε κἀκεῖσε, hue illuc, Gloss. Vet. Ab ὅδε.
ᾠδεῖον, ου, τὸ, locus ornati theatri speciem habens, in quo certamina musica spectabantur. Odeum. Gl. Vet. Odium. Ab
ᾠδή, ῆς, ἡ, ode, canticum, cantio, cantilena, carmen. Ab ἀείδω.
ᾠδήκαντι, 3. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro ᾠδήκασι, ab ἀείδω.
ᾠδήκατε, ἀοιδήκατε, 2. sing. perf. ind. act.
ᾠδηρόν, *infatum*, acc. sing. perf. part. pass.
Ὦδί, *Adv.* ita, hic. *Att.* pro ᾧδε.
ᾠδικός, ἡ, όν, canorus; (2) cantandi peritus, musices peritus. Ab ᾠδή.
ᾠδικῶς, *Adv.* canore, musice.
Ὠδίν, sive ᾠδίς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis; (2) ipse partus, puerperium; (3) vehementissimus dolor; (4) vinculum, funis. Ab ἀείδω. Hinc
Ὠδινηδόν, summo cum dolore parturiendo.
Ὠδινολύσαι, partus dolores solvens sive levans. Ex ὠδίν, & λύω.
Ὠδίνω, fut. ινῶ, & ίνσω, a partu dolco, portus doloribus crucior, parturio, dolore macerior. Καὶ μιὰν ὠδινᾶσ', ἄστε μ' ὠδίνειν, Soph. Aj. 803. Τέκνα μοι, ους πάλιν ὠδίνω, Gal. 4, 19. Ab ὠδίν.
Ὠδίς; ίνος, ὁ, idem quod ὠδίν.
ᾠδοποιός, ὁ, ὁ, qui odas, cantiones, sive carmina, conficit. Ex ᾠδή, & ποιέω.
Ὠδοιπόρει, imperf. ind. act. *contr.* pro ὠδοιπόρεον, ab ὁδοιπορέω.
ᾠδός, οῦ, ὁ, cantor; (2) poculum quoddam. Ab ᾠδή, *canius*.
ᾖδον, imperf. ind. act. pro ᾤδουν, ab οἰδέω.
Ὠδύρετο, 3. sing. imperf. indic. pass. verbi ὀδύρομαι.
Ὠδυσίη, & ὠδυσις, indignatio, increpatio, Hes. Ab ὀδύσσα, *indignor*.
Ὠδύσατο pro ὠδύσσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ὀδύζομαι, *irascor*; Hom. Odyss. 5, 340.
Ὠδύσσει, 3. sing. plusq. ind. med. *Att.* pro ᾄδει, ab ὄζω.
Ὠΐ, *ilia. dolentis*, ohe! ohe!
Ὠιον, ου, τὸ, ovum; Aratus 956. Ab ᾠόν.
Ὠίζω, dico o, exclamo ὦ, Æschyl.
Ὤϊ, heu! Gl. Vet. Ab ὠΐ.
ὠΐθην, *putavi*, a. 1. ind pass. v. οἴομαι.
Ὠϊθύνται, *trudunt*, 3 pl. præs. ind. med. *Dor.* pro ὠθοῦνται, ab
Ὤθέω, ὤ, fut. ὠθήσω, & ὤσω, trudo, pello, pulso, impello, propello, motu violento a me dimovco, *in med.* est irruo, invado. Μὴ θηλὺν ὦσῃ φάσγανον ἐς ἤπατος, Eur. Med. 40, & 379. Ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομαι τόδε τὰς ἐξ ἀστεως ἥκοντας, Aristoph. Conc. 300. Hinc
Ὤθησις, εως, ἡ, trusio, extrusio, expulsio, protrusio, propulsio.
Ὤθήσω, f. 1. ifid. act. verbi ὠθέω. Unde
Ὠθίζω, f. ίσω, vexo, concutio, male tracto, ὠθίζομαι, in turba premor; contendo, nitor, in unam sententiam non convenio, (2) irruo, irrumpo in locum periculosum.
Ὠθισμός, ὁ, ὁ, nixus, quo aliquid amoliri pellere, vel dejicere conamur; (2) impulsio, propulsio; (3) conflictus, prælium A præc.
Ὠϊγνυντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ὠίγνυντο, ab οἰγνύμι pro οἴγνυμι.
Ὠΐετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. οἴομαι.
Ὠϊξα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὦξα, ab οἴγω, *aperio*, Ἡ δ' αὖψ ἐξελθοῦσα θύρας αἰξε φαεινὰς, Od. 10, 230.
ᾠόν, ου, τὸ, ovulum. Dim. ab ᾠόν.
Ὠόατο, 3. sing. aor 1. ind. med. verbi οἴομαι.
Ὠϊσαστο, 3. sing. a. 1. opt. Arat. 1006.
Ὤϊχετο, *abibat*, 3. s. imperf. ind. med. *Poët.* pro ᾤχετο, ab οἴχομαι.
Ὠκα, *Dor.* pro ὁ ἐπ.
Ὠκα, *Adv.* celeriter, subito. Ab ὠκύς.
Ὠκέα, *celerem*, acc. sing. ab ὠκύς, εῖα, *celer*.
Ὠκεάνειος, ου, ὁ, ἡ, oceanius. Ab ὠκεανός.
Ὠκεανίτης, ου, ὁ, idem & ab eod. Hinc
Ὠκεανῖτις, ιδος, ἡ, Oceanitis.
Ὠκεανίδο. gen. s. *Ion.* pro ὠκεανῆ. Ab
Ὠ Κ Ε Α Ν Ο Σ, ου, ὁ, oceanus, mare circa terrarum orbem.
Ὠκέως, *Adv.* celeriter, cito. Ab ὠκύς.
Ὠκηθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ᾠκήθησαν, ab οἰκέω.
Ὠκίμιον, ου, ὁ, ἡ, ocimum referens.
ὠκισαμην, 1. plur. aor. 1. indic. act. verbi οἰκίζω.
ὤκισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act.
Ὠκιστα, *Adv.* velocissime, celerrime, citissime. Ab
Ὠκιστος, η, ον, velocissimus, Superl. ab ὠκύς.
Ὠκιων, ονος, ὁ, ἡ, velocior, Comp. ab eod.
Ὤκλασε, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi ὀκλάζω.
ὠκλάσθη, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi οἰκοδομέω.
ὠκοδόμησε, 3. sing. a. 1. ind. act.
ὠκοιρατε, *miscuit illis*, 2. pl.
ὠκρίνεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν ab οἰκίζω.
Ὠκύαλος, ου, ὁ, ἡ, velox in mari, velociter per mare curiens, Hom. Il. 15, 705. Ex ὠκὺς, & ἅλς.
Ὠκυβόας, ου, ὁ, citatus in clamore; ὠκυβόαν, celeres in pugna, Hes. Ex βοή.
Ὠκυβόλος, ου, ὁ, ἡ, celeriter feriens, pernix. Ex ὠκὺς, & βάλλω.
Ὠκυδάλου, ορος, ὁ, celer motu. Ex ὠκὺς, & δάκνω.
Ὠκυδιδακτος, ου, ὁ, ἡ, celeriter doctus seu edoctus, qui celeriter discit
Ὠκυδινητος, ου, ὁ, ἡ, velociter se movens, velox. Ex ὠκὺς, & δινέω.
Ὠκυδρομος, ου, ὁ, ἡ, qui velociter currit.
Ὠκυεπής, ἐος, ὁ, ἡ, celeriter loquens. Ex ὠκὺς, & ἔπος.
Ὠκύθοος, ου, ὁ, ἡ, cursu celer, pernix in currendo. Ὠκύθοον τρίπετηλον, Call. in Dian. 165.
Ὠκυλοχεια, ας, ἡ, celeriter pariens, s. celerem, facilem partum efficiens. Ab λοχεύω.
Ὠκυμελος, ου, ὁ, ἡ, qui cito gradetur, cito gradu proficiens. Ex ὠκὺς, & μέλω.
Ὠκύμορος, ου, ὁ, ἡ, qui subito fato abripitur, qui subito exitio perit; brevis ævi; item subitam mortem efficiens. Οἱ μὲν ἑλιχοκόνιον ἔχεσι κῆ ὠκύμορον τὸ φύσημα, Lucian. in Contempl. p. 341. Hom. Il. 1, 217. Ex ὠκὺς, & μόρος.
Ὠκυπετης, ου, ὁ, ἡ, celeriter volans, qui rapido cursu fertur, præpes. Ex πέτομαι.
Ὠκυπλανος, ου, ὁ, ἡ, celeriter vel perniciter vagans.
Ὠκυπλοος, ου, ὁ, ἡ, celeriter navigans.
Ὠκυποδια, celeriter curro, celer sum pedibus Ab
Ὠκυπους, ποδος, ὁ, pedibus celer, velox. Ab ὠκύπους.
Ὠκυτοκος, ου, ὁ, ἡ, qui cito punit vel ultiscitur, Æschyl. t. 1. 749. Ex τοκή.
Ὠκύπτερος, ου, ὁ, ἡ, celeriter vehens seu transvehens.
Ὠκυτοκια, ας, celeriter eo, velox sum. Ab
Ὠκυπορος, ου, ὁ, ἡ, cito permeans, citato gradu pervadens; (2) celer, citus, velox, Hom. Il. 1, 421. Ex ὠκὺς, & πόρος.
Ὠκυπους, ωδος, ὁ, ἡ, pedibus celer, Ph. pernix.
Ὠκύπτερος, ου, ὁ, ἡ, celeres habens alas, Pa. pernix. Ex ὠκὺς, & πτερὸν.
Ὠκυρόης, ου, ὁ, ἡ, idem quod
Ὠκυρρόος, & ὠκύρους, ου, ὁ, ἡ, celeriter fluens. Ex ὠκὺς, & ῥέω.
Ὠκύς, ὠκεῖα, ὠκὺ, *Gen.* έος, είας, έος, celer, velox, pernix, citatus.
Ὠκύσκοπος, ὁ, ἡ, ὁ, celeriter videns; a σκοπέω, vel celeriter feriens quæ petit. A σκοπός.
Ὠκύτατος, η, ον, velocissimus. Superl.
Ὠκύτερον, *Adv.* velocius. Ab eod.
Ὠκύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas, pernicitas. Ab ὠκύς.
Ὠκυτόκιος, ου, ὁ, ἡ, celeriter parturiens; ut ὠκυτόκιον φάρμακον.
Ὠκύτοκον, ου, τὸ, partus celer, facile puerperium. Ab
Ὠκυτόκος, ου, ὁ, ἡ, cito pariens, partum accelerans. Ex ὠκὺς, & τίκτω.
Ὤλα, *pessi*, perf. ind. med. v. ὄλλυμι.
Ὤλαξ, *Dor.* pro αὖλαξ, fulcus.
Ὠλέκρανον, ου, τὸ, caput cubiti eminens & protuberans, cubiti pars gibbosa; κύστιτον ὅπερ καὶ ἀγκῶνα, Gal. Ex ὠλένη, & κράνος.
Ὠ Λ Ε Ν Η, ης, ἡ, cubitus, brachium, ulna.
Ὤλεσα, 3. s. a. 1. ind. act. verbi ὄλλυμι.
Ὠλεσίθυμος, ου, ὁ, ἡ, interficiens, animo perniciem adferens. Ex ὄλλυμι, & θυμός.
Ὠλεσίκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructum perdens, Od. 10, 510. Ex ὄλλυμι, & καρπός.
Ὠλεσίοικος, ου, ὁ, ἡ, domus seu domuum perditor, familiæ pestis. Æsch. S. T. 726. Ex ὄλλυμι, & οἶκος.
Ὤλετο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ὄλλυμι.
Ὠ λήθρη, *o ingenue*, *Dor.* pro ὦ ἀλήθρη.
Ὠλλώ, ίνος, ὁ, cubitus, brachium, ulna. Ab ὠλένη.
Ὠλκαδιον, ου, τὸ, navicula oneraria, R. Dim. ab ὁλκὰς, *navis oneraria*.
Ὠ Λ Λ Ο Σ, ου, ὁ, curvatura brachii, Hes.
Ὤλλ, alius, pro ὁ ἄλλος.
Ὤλξ, κὸς, ἡ, fulcus, acc. ὦλκα. Τίμησιν ὠλκα βαθεῖαν, Call. Dian. 180.
Ὠλοκαύτασε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω.
Ὠλοφύρετο, 3. sing. imperf. indic. med. verbi ὀλοφύρομαι.
Ὠμάδιος, super humero, vel humeris, Hes.
Ὠμαδις, idem, Hes.
Ὠμαδον, idem, Hes.
Ὠμαδιος, α, ον, humerale, in humero positus. Ab ὦμος.
Ὠμαμπέλινος, η, ον, viti viridi similis. Ab ἀμπελος.
Ὠμαρτον, imperf. ind. act. *Dor.* pro ὠμάρτουν, ex ὠμάρτεον, ab ὁμαρτέω.
Ὠμάρτησα, *fautus sum*, a. 1. ind. act.
Ὠμαρτήσ, ἐος, ὁ, ἡ, humeris gravis, humeros pondere suo premens. Ex ὦμος, & ἄχθος.
Ὤμβρ, *simus*, 1. pl. præs. conj. v εἰμί.
Ὤμες, *sicus*, persona eod. *Dor.* formata.
Ὠμόλισις, εως, ἡ, farina hordeacea; (2) quævis farina alba. Ex ἀμὸς, & λύσις.
Ὠμῶν, *putabam*, imperf. ind. med. *per Sync.* pro ὠιμῶν, ab οἴομαι.
Ὠμησὴρ, ο, idem quod
Ὠμηστὴς, οῦ, ὁ, crudivorus, qui crudis vescitur; (2) fævus & inmitis. Ex ὠμὸς, & ἔδω.
Ὠμία, ας, ἡ, humerus. Ab ὦμος.
Ὠμιαῖος, αία, αῖον, humerarius, humeralis, Ab
Ὠμικτης, ου, ὁ, ἡ, qui humeris est repandis & amplis. Ab ὦμος.
Ὠμιλε, 3. sing. imperf. indic. act. *contr.* pro ὠμίλει, ab ὁμιλέω.
Ὠμίλητο, *colloquitus est*, 3 sing. a. 1. ind.
Ὠ Μ Ι Λ Α Α, ης, ἡ, ludus nucum.
Ὠμίλων, imperf. ind. act. pro ὠμίλουν, ab ὁμιλέω.
Ὠμοβοεῖος, sive ὠμοβόειος, α, ον, & ὠμοβόϊος, sive ὠμοβοινος, e crudo boum corio factus. Ex ὠμὸς, & βοῦς.
Ὠμοβορος, ου, ὁ, ἡ, crudivorus. Ex βορά.
Ὠμοβορὸς, Nic. Th. 739. idem.
Ὠμοβορορεζώστης, ου, ὁ, super crude vorata ambulans; Eur. Tro. 432. P.
Ὠμοβρὼς, ῶτος, ὁ, qui crudis vescitur, crudivorus, K. Ex ὠμὸς, & βρωτὸς.
Ὠμόβρωτος,

'Ωμόβρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui crudus comeditur.
'Ωμοβύρσινος, ίνη, ινον, e crudo corio bovino factus, Ph. ὠμοβύρσινον, terginum, al. Gl. Vet. pera de corio. Ab
'Ωμόβυρσος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex βύρσα.
'Ωμογέρων, οντος, ὁ ἡ ἡ, cui cruda & viridis senectus; (2) cui, licet seni, caput non est canum. 'Ωμογέροντα δέ μιν φάσ' ἴμμεν, Hom. Il. 23, 791.
'Ωμοδιλίκτης, ου, ὁ ἡ ἡ, qui crudeliter vel etiam crudus dilaniatus est. Ex δαΐζω.
'Ωμοδακὴς, ὁ ἡ ἡ, valde mordens, acerbus, Æsch. S. T. 698. Ex ὠμός, & δάκνω.
'Ωμόδροπος, ου, ὁ ἡ ἡ, crude decerptus, qui nondum maturus decerpitur, unde de virgine, quæ ante nuptias per vim stupratur. Ex ὠμος, & δρέπω.
'Ωμοθετία, ας, ἡ, f. ήσω, crudum aræ impono. Διπλοχα σωήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν, Iliad. 1, 461. Ὀβελοὺς μὲν πρῶτα περιταμόντες ἁπάντων, Od. 14, 427. Ex τίθημι.
'Ωμόθριξ, χος, ὁ ἡ ἡ, horrentem comam habens.
'Ωμόθυμος, ὁ ἡ ὁ, crudelis, Soph. Aj. 897.
ὠμοῖ, heu, heu mihi! pro οἴμοι.
'Ωμοιδὴς, ὁ ἡ ἡ, qui tumidis est humeris. Ex ὦμος, & εἰδέω.
'Ωμοισι, dat. pl. Ion. pro ὤμοις.
'Ωμοιώθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὁμοιόω.
'Ωμοκοτύλη, ης, ἡ, humeri acetabulum.
'Ωμοκρατὴς, έος, ὁ ἡ ἑ, qui validis robustisque humeris est, Soph. Aj. 206. Ex κράτος.
'Ωμοκυδάω, ῶ, efferо me & glorior.
'Ωμόλινον, ου, τὸ, linum crudum, quo ad unctionem faciendam utimur, Gl. Vet. crudarium, tudarium, linteum.
'Ωμολογμένως, haud dubie, certo.
'Ωμολόησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὁμολογέω.
'Ωμόλεσσε, 3. sing. a. 1. ind. act.
'Ωμόομαι, crudesco, Gl. Vet. Ab ὠμός.
'Ωμοπλάτη, ης, ἡ, scapula, & partes humeri posteriores, Phil. ὠμοπλατη, armus, scapula. Ex ὠμος, & πλάτη, scapula.
'Ω Μ Ο Σ, ου, ὁ, humeri articulus cum brachio, humerus, armus.
'Ω Μ Ο Σ, ὠμὴ, ὠμὸν, crudus; (2) crudelis, immitis, sævus, inhumanus, truculentus.
'Ωμοσα, v. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, prædoctus.
'Ωμοσιτία, ας, ἡ, cruditas ciborum, Suic. Ab
'Ωμόσιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui crudis vescitur cibis, crudivorus. Ex ὠμὸς, & ζίτος.
'Ωμοσπάραξις, ου, ὁ ἡ ἡ, qui crudus adhuc deceptus & laniatus, Arist. Equit. 354. Ex ὠμὸς, & σπαράσσω.
'Ωμοστάριχος, ου, ὁ, & ὠμοτάριχον, το, salsamentum crudum, Phil. ὠμοταρίχες, salitum crudum.
'Ωμότης, ητος, ὁ ἡ ἡ, cruditas; (2) crudelitas, duritia, sævitia. Ab ὠμός.
'Ωμοτοκέω, ῶ, fut. ήσω, fœtum immaturum pario, abortum facio. Ab
'Ωμοτόκος, ου, ὁ ἡ ὁ, crudum adhuc s. immaturum partum edens; (2) cum magno dolore pariens. 'Ωμοτόκους ἀδῖνας ἀπηρείσαντο λεαίνας, Call. in Del. 120. Ex ὠμὸς, & τίκτω.
'Ωμοτομέω, ῶ, fut. ήσω, crudum & immaturum feco; ὠμοτομικὸν, crudum secandum. Ab
'Ωμότομος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui fectus vel cæsus fuit, quum adhuc crudus & immaturus esset. Ex ὠμὸς, & τέμνω.
'Ωμοτρὴς, ὴς, ὁ ἡ ἑ, qui tritus & contusus fuit, quum adhuc crudus esset. Ex ὠμὸς, & τρίβω.
'Ωμοτύραννος, ου, ὁ, crudelis tyrannus.
'Ωμοφαγέω, ῶ, esus crudarum carnium. Ab
'Ωμοφάγος, ου, ὁ ἡ ὁ, crudivorus, crudis cibis vescens, Il. 5, 182.
'Ωμοφόλιον, in humeris gesto. Ab
'Ωμοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, humeris gestans. Ex ὠμος, & φέρω.
'Ωμόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, crudelis. Ex ὠμὸς, & φρὴν.
'Ωμοφρόνως, crudeliter. A præc.
ὠμοξα, a. 1. ind. act. verbi ὀμνύω.
'Ωμὼς, Adv. crudeliter, sæve. Ab ὠμὸς.
'Ὤν, ὄντος, ὁ, qui est, ens, existens; τὸ ὄν, ens. Ab εἰμὶ, sum.
'Ὤν, Conjunct. igitur, ergo, Ion. pro ἄν.
'Ὧν, quorum, gen. pl. ab ὅς, qui.
'Ὠνάμην, aor. 1. ind. med per Syncop. pro ὠνησάμην ab ὄνημι pro ὀνάω.
'Ὦ ναξ, Poët. pro ὦ ἄναξ, o rex!
'Ὦνασαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. Dor. pro ὤνησαν, ab ὀνημι.
'Ὠνατο, probris incessit, Il. 17, 25. per Syncop. pro ὠνήσατο, a. 1. v. ὀνάομαι, ab ὄνημι.
'Ὠνείδιζον, imperf. indic. act. v. ὀνειδίζω.
Ὠνείδισα, ἐχρόμαι, a. 1. ind. act.
Ὠνειροτόλων, imperf. ind. act pro ἀνειροπόλων, ab ὄνειροπόλος.
'Ὠνίλιος, per Crasin pro ὁ ἄνεμος, ventus.
'Ω Ν Ε Ο Μ Α Ι, ὠνέομαι, mercor, emercer, ergo, comparo. 'Ὠνούμαι μίτραλλα Arist. Eq. 361. Ὠνούμενος ἀργύρια ὀπτὰ, id Plut. 518. ἄριστον, ie. Vesp. 308.
'Ὠνὴ, ῆς, ἡ, emptio, negotiatio, redemptura, (2) pretium. Γεῦμα τῆλ' ὠνὴν καλεῖ, Eur. Cyc. 139. Ab ὠνέομαι.
'Ὠνῇ, emas, 2. sing. præs. conj med pro ὠνέῃ, ab ὠνέομαι.
'Ὠνημα, ατος, τὸ, res empta. Ab eod.
'Ὠνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ὤνημι.
Ὠνησιω, emturio, emere cupio. Ab
'Ὠνησις, εως, ἡ, emptio; (2) redemptio. Ab ὠνέομαι.
'Ὠνήσω, f. 1. ind. act. verbi ὄνημι.
'Ὤνητο, 3. s. plusq. ind. pass.
'Ὠνητέος, έα, έον, emendus. Ab eod.
'Ὠνητὴς, οῦ, ὁ, emptor. Ab eod.
'Ὠνητιάω, ῶ, emturio, emere cupio, Theophr. Ab ὠνητός.
'Ὠνητικὸς, ἡ, ὸν, propensus ad emendum, Gl. Vet. emax. Ab ὠνέομαι. Unde
'Ὠνητὸς, ἡ, ὸν, emptus, pretio comparatus; (2) emptitius, qui emi potest, venalis.
'Ὦ ὑθρωπε, Dor. pro ὦ ἄνθρωπε.
'Ὠνιὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, & ὠνιὸς, ία, ιον, emptoribus expositus, venalis, mercalis. Ab ὠνέομαι.
'Ὠνομάδαται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, ab ὀνομάζω.
'Ὠνόμαζον, imperf. ind. act.
'Ὠνόμασε, nominavit, 3. sing. a. 1. ind. act.
'Ὠνομάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.
'Ὠνομασμένως, Adv. nominatim. Ab ὀνομάζω.
'Ὠνὸς, ου, ὁ, pretium, quod emptor persolvit venditori pro re, quam emit; (2) emptio, Hom. Il. 21, 41.
ὠνοχοῖ, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ὠνοχόει, ab οἰνοχόος.
'Ὦ ξ, Dor. pro ὁ ἑξ.
'Ὦξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi οἴγω.
'Ὠογενὴς, ὲς, ex ovo genitus. A γίγνομαι.
'Ὠοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἑ, ovo similis, ovi speciem gerens, Gl. Vet. ovatus. Ex εἶδος.
'Ὠοκατάκλυσις, ου, ὁ, ovorum fractor, Suic. Ex ὠὸν, & κατακλύω. Unde
'Ὠοκατάξις, εως, ἡ, ovorum fractio.
ὠόμλυ, imperf. ind. pass. v. οἴμαι.
'Ὠ Ο Ν, ὠοῦ, τὸ, ovum, idque avium, piscium, serpentium, & similium.
'Ὠον, ου, τὸ, superior domus pars.
ὤοντο, putabant, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi οἴομαι.
'Ὠ Ο Π, vel ὠόπ ὠόπ, acclamatio nautica.
'Ὠοπαλὶς, ίδος, ἡ, venditrix ovorum. Ex ὠὸν, & πωλέω.
'Ὠοσκύφιον, ου, τὸ, poculum sive scyphus ovi formam habens. Ex ὠὸν, & σκύφος.
'Ὠοτοκία, ας, ἡ, ovi generatio. Ab eod.
'Ὠοτόκος, ου, ὁ ἡ ὁ, ovum partu edens, oviparus. Ex ὠὸν, & τίκτω.
'Ὦς, 2. pers. sing. imperf. verbi εἶμαι, Arist. Eq. 352.
'Ὠυφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, ovum ferens. Ex ὠὸν, & φέρω.
'Ὠοφυλακεῖον, ου, fut. ήσω, ova custodio. Ex ὠὸν, & φύλαξ.
'Ὤπα, vultum, acc. sing. ab ὠψ, vultus.
'Ὤπασα, dedi, a. 1. ind. act. v. ὀπάζω.
'Ὤπᾳ, Adv. ubi. Ab & pro ὅπᾳ.
'Ὠπὶς, ὶδος, ἡ, epitheton Dianæ, (al. ἄτης). Ab ὄπιπομαι, quod parientes respiciat.
'Ὠπλὴ, ῆς, ἡ, ictus, qui fit manu, Hes.
'Ὦ πόλλων, Dor. pro ὦ Ἀπόλλων, o Apollo.
Ὦ ὠπόλλων, Dor. pro ὁ Ἀπόλλων, Apollo.
Ὦ ὠπόλοι, Dor. pro ὦ αἰπόλοι, caprarii.
'Ὤπλαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. ὀπλομαι.
'Ὤπτησα, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὀπτάω.
'Ὥ P A, ας, ἡ, tempus; (2) certum anni tempus, hora; (3) pulchritudo, venustas; (4) Dea pulchritudinis. Ἤδη δ' εἰς ἀνδρὸς ὥραν ἡκάσης τῆς κόρης, Plat. in Critia.
'Ὥ P A, ας, ἡ, cura.
'Ὡραίζω, f. ίσω, decoro, venusto, venustate concilio, orno; ὡραίζομαι, excolo seu exorno me, delicias ago. Ab ὡραῖος.
'Ὡραιοκόμης, ου, ὁ ἡ ὁ, formæ exornandæ studiosus. Ex ὡραῖος, & κομέω.
'Ὡραιόμορφος, ου, ὁ ἡ ὁ, forma speciosus, Suic. Ex ὡραῖος, & μορφὴ.
'Ὡραιοπώλης, ου, ὁ, pomorum venditor.
'Ὡραῖος, αία, αῖον, tempestivus; act. & pass. (2) qui forma est venusta & decora; lepidus, festivus, pulcher, decorus, Gl. Vet. ὡραῖαι, fructus tempestivi, æstivi. Ab ὥρα. Hinc
'Ὡραιότης, ητος, ἡ, tempestivitas, maturitas; (2) pulchritudo & decor formæ.
'Ὡραίουσιν, 3. pl. præs. ind. act. Æol. & cum v pro ὡραίζουσι, ab ὡραίζω.
'Ὡρτίου, ᾶ, decoro, venusto, venustatem concilio; ὡρτίομαι, ῶμαι, speciosus seu pulcher sum. Ab eod.
'Ὡραίω, ῶ, maturum reddo; (2) decoro, venusto. Ab ὥρα.
'Ὡραισμὸς, οῦ, ὁ, ornatus exquisitior ad venustatem formæ ostentandam, Plut. Ab ὡραίζω.
'Ὡραίως, mature, Gl. Vet. Ab ὥρα.
'Ὡσκ.άν, ῶ, curis nimis confectus concido. 'Ὡρακίδας· ὁ γὸ ἐξῳώχετο, ἰδὼν σῶμα καταγώμψιν οἷον σκιάν, Arist. Pace. 702. Ab ὥρα.
'Ὡσκιάζω, idem ab eod.
'Ὡρανὸς, οῦ, ὁ, cœlum, Dor. pro οὐρανὸς.
'Ὡραῖος, ου, ὁ, cœli, gen. s. Dor. pro οὐρανοῦ.
'Ὡρηγέτης, Dor. pro ὁ Ἀρχηγέτης, Argeus.
'Ὡρίσθη, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi ὁρίζω.
'Ὡρίξατο, 3. sing a. 1. ind. med. v. ὁρίζω.
'Ὡρην, videbam, imperf ind. act. verbi ὁράω, quod Ion. dicitur pro ἑώρων.
'Ὡρισ.δώτης, ου, ὁ, (Fjith. fidis,) temporum vicissitudines largiens. Ab ὥρα.
'Ὡρεσίλειπος, ου, ὁ ἡ ὁ, montes relinquens, pro ὀρεσίλειπος. ὄρος, & λείπω.
'Ὡρισιτρεφὴς, ου, ὁ ἡ ὁ, in montibus nutritus, pro ὀρεσίτροφος, Hom. Il. 5, 486. Ex ὄρος, & τρέφω.
'Ὧρισσι, dat. pl. Poët. pro ὥρεσι, ab ὄρος, mons.
'Ὡρίω, ῶ, f. ήσω, curo. Ab ὥρα.
'Ὡρυμα, ατος, τὸ, cura, custodia, Hom. Il. 5, 486. Ab ὠρύω.
'Ὡρύξζε, 3. sing. imperf. indic. act. verbi ὀρύσσω.
'Ὡρθρισα, diluculo veni, a. 1. ind. act.
'Ὠρθαθη, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi ὀρθόω.
'Ὥρια, ας, ἡ, fructus maturitas; (2) venustas. Ab ὥρα.
'Ὡριαίνω, decoro, venusto; ὡριαίνομαι, exornor. Ab
'Ὡριαῖος, αία, αῖον, idem quod ὡραῖος.
'Ὡρινάτο, 3. sing. imperf. ind. med. contr. pro ὠρίνατο, ab ὀρίνω μαι.
'Ὡρινώντο, 3. pl. imperf. indic. med. pro ὠρίνοντο.
'Ὡριπόος, ὰ, ὸν, tempestivus; (2) florens ætate, ideoque

ideoque venusta & decenti forma consiciuus. Πύξω ᾧ χροιᾷ προσαλίγκιος ἄρτιος, Nic. Th. 516. Ab ὥρα.

Ὡρικῶς, *Adv.* venuste, lepide, scite.

Ὡριαῖος, α, ον, ὁ, ἡ, τό, temperativus, maturus. Ab ὥρα.

Ὡρίαι, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὁρίνω.

Ὡρίζων, ουσα, ον, ὁ, ἡ, τό, temperativus, maturus; (2) qui statuto solemnique anni tempori fit solet. Ab ὥρα.

Ὡρίσσατο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ὁρίζω.

Ὡ Ρ Ι Ω Ν, ωνος, ὁ, Orion, signum coeleste.

Ὡριος, ία, ον, temperatus; (2) venustus, elegans. Ab ὥρα.

Ὡρικτο, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὀρνίζω.

Ὡρμίσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Dor.* pro ὥρμισται, ab ὁρμίζομαι.

Ὡρνυμένη, 3. sing. imperf. antic. act. verbi ὄρνυμι.

Ὡρόθυνε, 3. sing. imperf. ind. act. pro ὠρέξατο, ab ὀρέγω.

Ὡρσαν τη, 3. plur. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ὠρώρεντο.

Ὡρωρώς, acc. sing. perf. part. pass. *per Syn.* pro ὀρωρεμένην.

Ὡτειλωσι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὠσειλησε, ab ὀφείλω.

Ὡτημαντο, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi οἰμάω.

Ὡρμῶντο, 3. pl. perf. ind. pass. pro ἀουάντο

ὦρνες, *ugri*, nom. plur. *Dor.* pro οἰ ὄρνις, ab ὄρω.

Ὡρόοντο, 3. sing. imperf. med. v. οἰνόομαι.

Ὡρυγρεφίω, ας, ὁ, delirii o per annos. Ab

Ὡρυγρέχης, ου, ὁ, qui res anni observat & distinguit per quatuor anni ὥρας, sive tempora; annalium scriptor, qui describit quid quoque anno eveniat. Ex ὥρα, & γράφω.

Ὡρόφυλ ίαν, ῶν, in hora nati hoto & digero. Ex ὥρα, & τίθημι.

Ὡρολλογία, ας, horas indico. Ex ὥρα, & λέγω. Hinc

Ὡρολογίτης, ου, ὁ, horarum index; Athen. lib. 9

Ὡρολόγιον, ου, τό, horologium, instrumentum circulum, seu machina horas indicans.

Ὡρόμετρον, sive ὡρομέτριον, ου, τό, idem.

Ὡρομέτρης, horas rego. Ab

Ὡρομικος, ὴ, ον, horas dividens, regens, indicans. Ab

Ὡρονομέω, υ, ὁ, ἡ, horas regere. Ex ὥρα, & νέμω.

Ὡρ ος, exhilarat, 3. sing. perf. ind. med. *per Metath.* pro ὠρσεν, & hoc *Att.* pro ἄρσι, ab αἴρω.

Ὡρός, ὁν, τό, mons. *Dor.* ab *Ion.* ὄρος, pro ὄρος.

Ὡρος, ου, ὁ, ἡ, annus; (2) tempus. Ab & pro ὄρος.

Ὡρουσκεῖον, ου, τό, instrumentum seu machina, quæ horarum rationem adspicientibus commonstrat; (2) instrumentum, in quo mathematici horas notant & considerant astrologi.

Ὡροσκοπέω, horas *Att.* thema geneseos, considero & noto.

Ὡροσκοπία, ας, ἡ, consideratio & notatio horarum & observatio natalium. Ab

Ὡροσκόπος, ου, ὁ, qui horas vel horarum rationem observat, (2) qui natalem seu natalitiam alicujus horam considerat, atque inde futura prædicit; (3) ea cœli pars, quæ genituræ tempore ab orientali cœli parte emergit in hemisphærium nostrum, & ortus appellatur. Ex ὥρα, & Σκοπέω.

Ὡροτρόφος, ὁ, ἡ, ὁ, temperies, partibus anni quibusque bonam temperiem largiens. A τρέφω.

Ὡσαν, aor. 1. indic. act. *Æol.* pro ὦρα, ab ὁράω.

Ὡρτο, 3. s. plusq. ind. pass.

Ὡρυγεν, 3. sing. aor. 2. indic. act. cum γ. ab ὀρύσσω.

Ὡρυγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ululatus; (2) mugitus. Ab ὠρύω.

Ὡρυγμὸς, ου, ὁ, rugitus, ululatus. Ab eod.

Ὡρυδον, *Adv.* cum ululatu, luporum more ululando; Nic. Al. 222. Ab eod.

Ὡρυθμὸς, ου, ὁ, ejulatus, ululatus; (2) mugitus, latratus. Ab eod.

Ὡρυξαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi ὀρύσσω.

Ὡρυόμενος, pres. part. med. verbi ὠρύω.

Ὡρύγμαι, *Ion.* ὠρυγμαι, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, ab ὀρύσσω.

Ὡ Ρ Υ Ω, ὑσω, seu ὠρύομαι, ululo, rugio, ejulo. Κῆνον μὲν σὺ δὲ σεῖο φίλοι κύνες ὠρύσαιντο, Bion. 1, 18. Τοῖος μετ' ἀγέλαις ὠρύεται Ἰυρτάκιδος ἄλμα Θαλάσσης, Dion. Hper. 83.

Ὡρυσμα, τό, rugitus. Quasi ab ὠρύομαι.

Ὡρυτόν, *Dor.* pro ὁ ἀρχάμβος, ου, ος, μαι.

Ὡρχεῖτο, 3. sing. pluisq. ind. med. *Att.* pro ὠρχεῖτο, ab ὀρχέομαι.

Ὡρχεῖσθε, 2. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro ὠρχεῖσθε, ab ὀρχέομαι.

Ὡρχήσαντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro ὠρχήσαντο.

Ὡρχησάσθε, *Sicyon.* 2. plur. aor. 1. indic. med.

Ὡρχηστύν, *Dor.* & *per Syn.* pro ὁ ἀρχήμβος, ου, ος, μαι.

Ὡ ρει, 3. sing. plusq. ind. med. *Att.* pro ὠρτο, ab ὄρω.

Ὡσαν χατο, 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ὠρώρεμβοι ἦσαν, ab ὀρίγω.

Ὡρωσχεις, 2. sing. plusq. indic. act. *Att.* pro ὠρώρεχεις.

Ὡσαν ὦο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. v. ὀρύσσω.

Ὡ ερέχει, plusq. indic. act. *Att.* pro ὠρύγκει.

Ὡ, *Adv.* ita, sic, pro ὥτως. Ab ὅς.

Ὡς, ut, heut, tanquam, perinde ac si, fermè, circiter, ut, postquam, nam, enim, quidem, aliquot, ως, pro ὥρας, ad, in, quasi abundat; ut ὡς ἀληθῶς, vera, revera.

Ὡς, ὠτὸς, τό, auris, *Dor.* pro οὖς.

Ὡσα, impuli, a. 1. ind. act. v. ωθίω.

Ὡσαι, impulisse, a. 1. inf. act.

Ὡσάμβην, pl. a. 1. part. med.

Ὡσαν, impulerunt, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ὡσαν, tanquam, quasi, prout. Ex ὡς, & ἂν.

Ὡσανὰ, *Adv.* velut, prout, tanquam, quasi, perinde ac si. Ex ὡς, ἄν, & εἰ.

Ὡσαννὰ, hosanna. *Vox Hebr.* ἀνάλυτος. *Servator quæso.*

Ὡσάσθε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὦσε, ab ωθίω.

Ὡσάσκα, trudo, pello, impello; verbum fictitium, quasi hinc esset ἄτασκε, impellebat, ab ἀσσω, f. 1. cujus præsens usitate ωθέω, *Ionum.* Αὐτὰρ ὁ γ' ἀψ ἀάσκησι τιταινόμενος, Od. 11, 611.

Ὡσαύτως, *Adv.* similiter, simili modo vel ratione, eodem modo. Ex ὡς, & αὐτὸς, sive αὔτως.

Ὡσδε, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἄξεν, ab ἄζω.

Ὡσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ωθίω pro ἔωθε, *pellit*. Ἀϊ δ' ἰς κυλὸν ὦσε μίγα ξιφος. Hom. Il. 1, 220.

Ὡσεί, *Adv.* quasi, tamquam, perinde, velut; (2) circiter, fermè. Ab ὡς.

Ὡσθῆναι, a. 1. infin. pass. v. ωθίω.

Ὡσι, 3. pl. præs. conj. v. εἰμί.

Ὡσι, Dat. pl. cum ν ab οὖς.

Ὡσις, εως, ἡ, trusio, extrusio, expulsio, impulsio, impulsus, propulsio. Ab ωθέω.

Ὡσιημένως, sancte, pure. Ab ὁσιόω.

Ὡσκε, vel ἄσκει, idem quod ὡσάν. Ex ὡς, & postica κι, quod est ἄν.

Ὡσμαι, perfect. indic. pass. verbi ωθίω pro ὦσται.

Ὡσμένον, acc. sing. perf. part. pass.

Ὡσμος, ου, ὁ, impulsus; (2) eversio. Ab ωθίω.

Ὡσπερ, ut, sic, quemadmodum, veluti, quasi, tanquam. Ex ὡς, & περ.

Ὡσπιρεὶ, *Adv.* fermè, quasi, tanquam.

Ὡσπιρανεὶ, *Adv.* tanquam si, quasi, perinde ac si. Ex ὥσπερ, & ἄν, & εἰ.

Ὡσπερεὶ, *Adv.* veluti, quasi.

Ὡσπέρων, *Adv.* idem. Ex ὥσπερ, & ἄν.

Ὡς' pro ὥστε, *quasi*.

Ὡστε, *Adv.* ut, ita, adeo ut, ut quidem; (2) quamobrem, itaque; (3) utpote, quippe quod, quippe qui. Ex ὡς, & τε.

Ὠτὰς, ὰ, ὁ, impulsor, trusor. Ab ωθίω.

Ὠτεῖ, 2. sing. f. 1. med. *Att.* pro ὦ, ῇ, & hoc pro ὠτίσῃ, Ab

Ὠτίζω, trudo, pello. Οὐδ' ἀσκιῦ Κλεοπομπε, Aristt. Acha. 850. Εἰς τὸν τριήρειαν ὡς ἀνὴρ ὠτίζεται, ibid. 42. Ὠτίζουσιν ἕκαστον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, id. Plut. 330. Ab ωθέω.

Ὠτικὼς, *Adv.* impellendo, trudendo; (2) urgenter. Ab ὠτικὸς.

Ὠτόσαι, *Dor.* pro ὁσάκις.

Ὠτος, ου, ὁ, trufatilis, Gl. Vet. Ab ωθίω.

Ὠτρίαντο, 3 plur. pluiq. indic. pass. verbi ὀτρύνω.

Ὠχὸς, ὴ, ὸν, ramus novellus; ὠχὴ, Nic. Al. 100. Ab & pro ὀχὸς.

Ὠχετρία, ίας, τὸ, gestatio ramorum; festum Atticum. Ab

Ὠχοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ramos ferens. Ex ὠχὸς, & φέρω.

Ὠσε, f. 1. ind. act. verbi ωθίω pro ωθέω.

Ὠτα, ατος, nom. plur. ab οὖς, ὠτὸς, *auris*.

Ὠτηρία, ας, ἡ, instrumentum, quo aures torquentur, auricularia forceps. Ex οὖς, & ἀγκίζω, *capio*.

Ὠτακουστὴν, ᾶ, f. ήσω, inventis auribus fermones hominum tabletes, (ut ad deteriorem sensum deferam.) Ph. ὠτακουστεῖ, auscultat, Xen. Ab

Ὠτακουστὴς, ᾶ, ὁ, delator, explorator, proditor auscultans; qui, quæ passim audit, ad dominantium delert Gl. V. auricularius explorator. Ex οὖς, & ακούω.

Ὠταλγέω, ῶ, f. ήσω, dolco auribus, aurium dolore torqueor. Ab

Ὠταλγία, ας, ἡ, aurium dolor. Ex οὖς, & ἀλγέω.

Ὠταλγικὸς, ὴ, ὸν, idem quod ὠταλγέω.

Ὠταλγικὸς, ὴ, ὸν, aurium dolori obnoxius, (2) dolorem aurium inferens. Ab ὠταλγία.

Ὦτ' ὦτω, o hemo! heus amice! in utramque partem dicitur.

Ὠτάριον, ου, τὸ, auricula. Dim. ab οὖς.

Ὠτάριος, ρία, ριον, auricula. Ab eod.

Ὠτηγχύτης, ου, ὁ, clyster auricularis. Ex οὖς, & ἐγχέω.

Ὠτηλὴ, ῆς, ἡ, ulcuscula & ulcus ac recens vulnus. Ab ωτίλος, *auritus*.

Ὠτιρὸν, *Dor.* pro ὠτηρὸν, *auris*.

Ὠτιον, ου, τὸ, auricula. Dim. ab οὖς.

Ὠτὶς, ίδος, ἡ, avis tarda. Ab οὖς, (quia aurita.

Ὠτιτης, ου, ὁ, auricularis; ut ὠτιτης δάκτυλος. Ab οὖς.

Ὠτοαλγηρὶς, ίδος, ἡ, auricalpium. Ex οὖς, & ἀλγέω.

Ὠτοαλγηρὸν, ου, τὸ, idem. Ex infl.

Ὠτοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ὸν, similis auriculæ. Ex οὖς, & εἶδος.

Ὠτοειδῶς, in formam auriculæ. A præc.

Ὠτοθλασίας, ου, ὁ, cui aures fractæ sunt. Diog. Laert. Ex οὖς, & θλάω.

Ὠτοκατάξις, εως, ἡ, auricum fractio, auricum contusio. Ex οὖς, & κατάγνυμι.

Ὠτοκοπία, aures obtundo garrulitate, precibus, item de quocunque sono vehementiori. Gl. Vet. ὠτοκοπῶ, obtundo. Ex οὖς, & κόπτω.

Ὠτόλικνος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, aures habens magnas instar ventilabri, vel vanni. Ex οὖς, & λίκνον.

Ὠτοπάροχος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, auritus. Gl. Vet. qui aures præbet. Ex οὖς, & παρέχω.

Ὠτὸς, ὴ, & ὰτὸς, ου, ὁ, otus, avis nycticoraci similis. Gl. Vet. avis tarda. Ab οὖς.

Ὠτὸς,

Ὠτὸς, *auris*, gen. ſing. ab ὦς, *auris*.

Ὠτόσμυντος, ν, ὁ ἡ ἦ, qui auriculam ſciſſam habet, cui aures amputatæ ſunt, aure ſeu auribus truncus. Ex ὦς, & τίμνω.

Ὠτοχλέω, ῶ, aures obturbo loquendo. Ex ὦς, & ὄχλος.

Ὠτραλέος, α, ον, & ὠτρᾱλέος, ᾰ, ν. ὀτρ.

Ὤτρυνεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ab ὀτρύνω, *incito*.

Ὠτώεις, ώεσσα, ῶεν, auritus, aures habens; (2) anſatus, habens anſas; Il. 23, 264. Ab ὦς.

Ὠυτὸς, *Dor.* pro ὁ αὐτὸς, *ipſe*.

Ὤφειλον, imperf. ind. act. v. ὀφείλω.

Ὤφεον, *uideram*, pluſq. ind. act. v. ὀπάω.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas, emolumentum, commoditas, commodum; (2) adjumentum, auxilium, ſubſidium. Quaſi ab ὠφελὴς.

Ὠφελεῖτε, 2. plur. præſ. ind. pro ὠφελέετε, ab ὠφελέω.

Ὠ Φ Ε Λ Ε Ω, juvo, proſum, commodo, bene de aliquo mereor; ὠφελήθη, profecit, Ph. aor. 1. paſſ. ὠφελήσοντα, profuturæ, Ph. f. 1. part. act. Τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελεῖμί σε; Soph. Aj. 537. Φ. Ἀσὶν ὠφελεῖν, Ariſt. Av. 426. Μηδὲν ὠφελεῖν πω λιν. Eur. Supp. 1100. Φ. φίλον, Ariſt. Plut. 1134. Ἃ δ' ἂν διδῶσ' ἑκόντες, ὠφελήσεσθε, Eur. Ion. 381.

Ὠφελητὸς, ὸ, ἡ, όν, a, um. 1. com. paſſ.

Ὠφέλημα, ατος, τὸ, adjumentum, emolumentum, commodum. Ab eod.

Ὠφελήσιμος, ν, ὁ ἡ ἦ, utilis, quo juvari poſſumus. Ab ὠφέλησις.

Ὠφέλησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὠφελέω.

Ὠφέλησις, εως, ἡ, utilitas, emolumentum.

Ὠφελητέος, έα, έον, juvandus. Ab ὠφελέω.

Ὠφέλιμος, ν, ὁ ἡ ἦ, utilitatem, adjumentum ſive emolumentum adferens. Gloſſ. Vet. ὠφέλιμο, commodum, profuturum. Ab eod.

Ὠφελίμως, *Adv.* utiliter, commode, merenter, cum commodo & emolumento.

Ὤφελον, utinam. Gl. Vet. velim. Ατυχεῖς μὲν ὤρα, ἀλλ' ἐκ ἀδικεῖς, ὡς ὤφελες μηδ' ἀτυχεῖν. Syneſ. Ab ὀφείλω.

Ὤφθη, 3. ſing. aor. 1. indic. paſſ. verbi ὁπάω.

Ὤφθησαν, *viſi ſunt*, 3. plur. a. ejuſd.

Ὠφλες, 3. ſing. imperfect. ind. verbi ὀφλέω pro ὀφείλω.

Ὠφρόντισος, *ſanus*, *Dor.* pro ὁ ἀφρόντιστος.

Ὦχα, *aperui*, perfect. indic. med. verbi οἴγω.

Ὤχατο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ὠχμῶσ ἦσαν.

Ὤχετο, 3. ſing. aor. 2. indic. med. verbi οἰχομαι.

Ὤχθησαν, 3. plur. aor. 1. indic. paſſ. verb. ὀχθέω.

Ὠχόμεθα, 1. plur. imperf. ind. med. verbi οἴχομαι.

Ὠχρα, ας, ἡ, coloris quoddam genus, a pallore denominatum. Ab ὠχρός. Unde

Ὠχραίνω, pallidum reddo.

Ὠχράω, ῶ, palleo; (2) palleſco. Ab ὤχμος

Ὠχρία, ας, ἡ, pallor, R. Ab eod.

Ὠχρίας, ᾶ, ὁ, pallidus. Ab eod.

Ὠχρίασις, εως, ἡ, pallor; cum quis expalleſcit. Ab

Ὠχριάω, ῶ, palleo, pallore perfuſus ſum, palleſco, pallidus fio. Τὰς ὠχριώντας, τὰς πυυποδύτας λέγεις, Ariſt. Nub. 103. Ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα, καὶ φόβῳ καθημένη, id. Pace, 640. Ab ὠχρία.

Ὠχροειδὴς, ὲς, pallidus. Ab εἶδος.

Ὠχρολύκος, ν, ὁ ἡ ἦ, ex luteo candicans, ſeu in pallido candidus. Ex ὠχρὸς, & λύκος.

Ὠχροξανθος, ν, ὁ ἡ ἦ, pallide flaveſcens. Ὠχροξανθοῦς ὡς χολὴ, *Arct.*

Ὠ Χ Ρ Ὸ Σ, ρὰ, ρὸν, pallidus; luridus. Philex.

Ὠχρός, ν, ὁ, pallor, palliditas; (2) legumen quoddam, Latinis *cruſta*. Ab ὠχρὸς. Unde

Ὠχρότης, ητος, ἡ, palliditas, pallor. Ab eodem.

Ὠχρόω, ῶ, pallidum reddo, pallefacio. Hinc

Ὠχρωμα, ατος, τὸ, pallor; palliditas corpori alicui inducta.

Ὤχωκε, *abiit*, 3. ſing. perf. ind. *Att.* pro ὤχηκε, ab οἴχω pro οἰχέω.

Ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus; (2) adſpectus, vultus, facies. Gl. V. adſpectus, frons. Ab ὄπωμαι, *video*.

Ὠιδὴς, ός, ὁ ἡ ἦ, ovo ſimilis, ovi ſpeciem gerens. Ab ὠὸν, *ovum*.

Τ Ε Λ Ο Σ.

APPENDIX

APPENDIX VOCABULORUM,

Quæ in præcedenti opere vel consulto prætermissa fuerunt, vel et Cl. Editores subterfugêsunt ; quæ tamen magna ex parte autoritatem habeant & fidem, *viz.*

Ἀ'ΣΠΕΤΟΣ, ὁν, immensus, Cal. *si lectio sana.* Ex α int. & ἀσπετος.

Ἀζλίμης, ες, imbecillus, Eustath.

Ἀζληχὴς, ὲς, ubi nulli sunt balatus, Ep. Ex α pr. & βλαχή.

Ἄζμυστος, ον, ubi nullus est clamor, vel sine pugna, Nonn. Ex α & βυή.

Ἀζολέω, occurro, obvium habeo, convenio, pro ἀντιξολέω, Apoll. Hinc

Ἀζολήτωρ, ορος, ὁ, qui occurrit, s. convenit, *E. M.*

Ἀζρόδαης, ὁ, id. quod ἀζροδιαίτος, Ath.

Ἀζυρταχη, ἡ, barbarium ὄλιτριμμα & edulium, Alex. ap. Athen. Hinc

Ἀζυρτακοποιὸς, ὁ ἡ ἡ, qui vel quæ conficit ἀζυρτάκλιον, Demetr. ib.

Ἀζυροτόκος, ον, abyssum habens s. pariens, Cyr.

Ἀγαθὸς, Pind. p. 9. vid. ἀγάθος.

Ἀγαθορρύτος, ον, purè fluens. Ex ἀγαθὸς, & ῥέω. Synes.

Ἀγαλέος, v. ἀγαλὲος, *E. M.*

Ἀγαλλέης, εσσα, εν, v. ἀγαυλὴς, Apollin.

Ἀγαλματοτυπὴς, ὲς, idem quod ἀγαλματοτοιὸς, Manetth. Ex ἄγαλμα, & τύπτω.

Ἀγάσταχυς, υ, abundans spicis, prægrandes spicas habens, Naz.

Ἀγατὸν, *Adv.* admirabiliter, Hom. Ap. 525.

Ἀγγελείη, ἡ, nuncia, Orph. H.

Ἀγγελιωτὴς, ὰ, ὁ, idem quod ἄγγελος, Hom.

Ἀγγελίτις, ἡ, *fœm.* Call.

Ἀγγελτρια, ἡ, idem, Sibyl.

Ἀγεκὴς, ὲς, immanidus, durus, Ep. Hes.

Ἀγκυλοκύκλες, qui machinarium securim in sese concitat, qu. ἐγκυκλοκύκλες, Steph. ex *E. M.* idem quod ἀγύρτης, & κυβιλιστὴς, Hes.

Ἀγηρατος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀγήρως, immortalis, Ep.

Ἀγιόπνοα, idem quod ἀγιώτις, *Ion* Hom.

Ἀγκιστρευτὴς, ὁ ἡ ἡ, hamo vinctus, s. captus, Ep.

Ἀγκλείνω, pro ἀνακλίνω, Hom.

Ἀγκοίλω, idem quod ἀγκοιλαίνω. Ex ἀγκὰ, & κοιλος.

Ἀγκτιτις, pro ἀνάκρισις. Æsch.

Ἀγκρέ ομαι, pro ἀνακρούομαι, Theoc.

Ἀγκυλεδὼν οὐτος, ὁ ἡ ἡ, curvis dentibus, *Ipath.* Ion. Opp.

Ἀγλαίθειρος, ὁ ἡ ἡ, bene comatus, Hom. Ab ἄθειρα.

Ἀγλαοπέπλος, ὁ ἡ ἡ, splendida veste, Cal.

Ἀγλαοφάρης, ες, idem, Sibyl. A φάρος.

Ἀγνομαντις, ὁ ἡ ἡ, castus vates.

Ἀγνίῤῥυτος, ον, idem quod ἁγνόῤῥοος. Æsch.

Ἀγνοτρὴς, ες, castus, Orph. nisi sit pro ἁγνοτελὴς.

Ἀγραυλὴς, ὲς, idem quod ἄγραυλος, sc. sub dio, quod sit in agro, Nic.

Ἄγρεμον, τὸ, ridica ; hasta, Æsch. Ab ἄῤρα.

Ἀγρικὸς, ον, idem quod ἀγροικος, Mosch.

Ἀγριῶτις, ἡ, *fœm.* ab ἀγριώτης, Sapph.

Ἀγρότὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγρότης, Eur.

Ἀγρυπνητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγρυπνητὴς, Man.

Ἀγυρτία, idem quod ἀγυρτάζω, τὸν ἀγύρτην agere, Athen.

Ἀγυρτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγύρτης, Man.

Ἀγχονία, idem quod ἀγχονάω, Man.

Ἀγωγαῖος, α, ον, quo duci potest vel solet, Ep. Ab ἄγω.

Ἀγωνοθέτις, ἡ, *fœm.* ab ἀγωνοθέτης, Soph. ap. Steph.

Ἀδδὲς, pro ἀδὴς, Hom.

Ἀδίῤῥεος, ον, idem quod ἄδιδρος, Opp.

Ἀδὴς, ος, fine, s. inoffensus hostis, Apoll. Ab α pr. & δηὶς.

Ἀδικηλος, s. ἀδδικηλος, ον, sine effigie. Ex α priv. & δικηλον, Man.

Ἀδμητος, η, ον, idem quod ἀδμὴς, Hom.

Ἀδμολία, s. ἀδμαλία, ἡ, ignorantia, imperitia, Call. ap. Suid.

Ἀδὴκὴς, idem quod ἀδεκάτευτος, Eur.

Ἀδδὴν, ενος, ἡ, pro ἀηδὼν, Mosch.

Ἀδαιδοδόκητος, ον, idem quod ἀδωροδόκητος, Ep.

Ἀειδὴλος, ὁ ἡ ἡ, valde conspicuus, Nic. Ex α int. & αἰδὴλον.

Ἀείζεμος, ον, semper currens, Cyr.

Ἀειθαὴς, ὲς, semper nocturnus, Man. Ex ἀεὶ, & θαὴκω.

Ἀειχαροι, οἱ, semper lætantes, s. comessantes, Man.

Ἀεμαρὴς, ὁ ἡ ἡ, semper insanens, Opp.

Ἀεπείθρεος, ον, ἡ ἡ, semper fluens, Cyr. Ex ἀεὶ, & ῥείθρον.

Ἀεπλανὲς, idem quod ἀειπλανὲς, Hom.

Ἀεπλὰς, ἄδος, idem quod ἀειπλὴς, Soph. ap. Hes.

Ἀεπετόδης, ες, ὲς, idem quod ἀειπέτης, Call.

Ἀετάων, ωνος, idem quod κάλαθος, Hesiod.

Ἀεῖρὴς, ὁ ἡ ἡ, qui, augens mentem, Proc.

Ἀεπὴς, ον, volare nondum valens, Æsch *si lectio sana.*

Ἀξυὴς, ες, idem quod ἄξυλος, s. immensus, Call.

Ἀξοδινὴς, ὲς, volans, qui *in* aere versatur, Ep. Ex ἀὴρ, & δίνη.

Ἀΐω, (inusit.) spiro ; (2) dormio. Unde αἰσαμὸν, Hom.

Ἀζηχὲς, *Adv.* incessanter, Hom.

Ἀθελήτως, *Adv.* præter voluntatem. Ath.

Ἀθδαὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀθδὴς, Nic.

Ἀθδεζόσμης, υ, ὁ, aristis vescens, ap. Diog. L.

Ἀθεσμοφάγος, ὁ ἡ ἡ, vetita edens, Man.

Ἀθλοθεσία, ἡ, præminorum constitutio ; (2) ipsum munus & officium athlothetarum, (3) item mutua depositio utriusque concertantium, Aristoph.

Ἀθυρτος, ον, sine vel cum thyrso, Eur. Ex α pr. vel int.

Αἰγλάζω, illumino, Man. Ab αἴγλη.

Αἰγλητὴς, ὔ, ὁ, idem quod αἰγλὴεις, *Epith.* Apollinis.

Αἰγυπλιόω, nigrum reddo, Hes.

Αἰθυντὴρ, idem quod ἀειύτης, Soph.

Αἰστόεις, εσσα, εν, aquilinus, Opp.

Αἶτος, v. ἄετος, it. ardens, Hom.

Αἰθαλὸς, ὁ, idem quod αἰθαλὴν, Eur.

Αἰθὴεις, εσσα, εν, idem quod. αἰθριος, Opp.

Αἰθρολαμτὴς, ὲς, lucidi ætheris, in æthere splendens, Man.

Αἰθροδόνητος, ον, in splendore agitatus, ib. Ex αἰθὴρ, & δονέω.

Αἰθροτολέω, in æthere versor, vel id. quod αἰθριμβατία, ib.

Αἰθροτόκος, ον, in æthere procreans, ib.

Αἰκλὴρ, ῆρος, ὁ, impetuosus, Opp. Ab αἴκλω.

Αἱμάσροφος, ον, sanguineus. Ath.

Αἱμαπάτης, ες, ὁ, idem quod αἱμοπότης, Lyc.

Αἱματοτάτης, ες, ὁ, idem.

Αἱματόπωτις, ὶ, *fœm.* Man.

Αἱματιάτις, idem quod αἱματῆτις, s. *furtus sanguinis*, Ath.

Αἱμερρα, idem quod αἱμορρόα. Man.

Αἰνολὰς, άδος, ἡ, Hinc, &c. Hes.

Αἰνολογάτης, υ, ὁ, Hic littorum autor, Hom. Mi.

Αἰπὰ, άδος, v. ἄκρα, Call.

Αἰπενοθὴς, ὲς, in nativitate miser, Man.

Αἰπίας, υ, ὁ, nomen piscis, coracinus, Ath.

Αἰσοπαὴς, ες, ὁ, virtus luctæ generibus versatus, Man. Ex αἰόλος, & πάλη.

Αἰολοπάκτης,

Αἰολοσκόπος, ον, varie speculans, Naz.
Αἰολόφυλος, ον, diversi generis, s. ex alia tribu. Opp. Ab φῦλον.
Αἰπυπλάνης, ες, in summo errans, Man. Ex αἰπὺς, & πλάνης.
Αἰχροβίοτος, ον, turpiter vivens, Sibyl.
Αἰχροκίναιος, ωτος, ὁ, turpis et ridiculus, Man.
Αἰχροδιδάκτης, ου, ὁ, turpium magister, ib.
Αἰχρόθυμος, ον, id. m quod
Αἰχρομηρίσμαι, v. αἰχροβρέμομαι, Man.
Αἰχροσφαμος, ον, turpis fama. Ex αἰχρὸς, & φημη.
Αἰχρόστεπτος, ον, turpiter vestitus, Dolsc. Ab στέπτον.
Αἴθος, τὸ, hospitium, it. locus, Pind. Eust.
Αἰνοτόκος, ον, seculorum parens, Synes. Ab αἰὼν, & τίκτω.
Ἀκαμαντόδετος, ον, adamantinus, Æsch.
Ἄκεσμον, τὸ, medicamentum, Soph. Hes.
Ἀκέσιος, v. ἀκέσμιος, Apoll.
Ἀκή, Ion. Dor. idem quod ἀκὴ, Pind.
Ἀκηδέως, Adv. negligenter, sine cura, Æsch. Ex α, & κήδω.
Ἀκήδεστον, Adv. idem, Apoll.
Ἀκκορίζειν, perdere conces, Ep. ap. Steph.
Ἀκρόλιπος, τὸ, pinguedo, unguentum, Call. Ep.
Ἀκρατεῖς, εσσα, εν, instabilis, intemperans, Man. Ab ἀκρατὴς.
Ἀκρατασίη Poet. pro ἀκρατοσύνη, intemperantia, inlabra *jubrorum* [illegible], Steph.
Ἀκριδεμόφος, ον, sine vatu, Lyc.
Ἀκρεῖτα, Adv. idem quod κρατέως, Hom.
Ἀκριτόλακρυς, ὁ ἡ ἡ, infinitus aut immensæ lacrymis, Epist. Tintur. Ep.
Ἀκρόγωνος, ον, in extremo angulo positus, Naz. Ex ἄκρος, & γωνία.
Ἀκροπολεύω, sublimis meo, Man.
Ἀλάομαι, circu, attollo, Æsch.
Ἀλιονιεῖος, ἡ, ad Æetaonem pertinens, Ep.
Ἀλιπλοκλεια, ἡ, idem quod ἀλιπλοΐα, Man.
Ἀκυμος, ον, idem quod ἀκάμας, Eur.
Ἀλάλυξις, ἰδος, ἡ, metus, animus perturbatus, Schol. ἄλη, Nic.
Ἀλγεσίπονος, ον, dans dolorem, Opp.
Ἀλγεσιθυμος, ον, dolore animum afficiens, Ep.
Ἀλειπτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀλειπτὴς, Man.
Ἀλείτης, idem quod ἀλειτέω, Hom.
Ἀλέμπος, ὁ ἡ ἡ, cælebs, impubes, Eur. Ex α, & λέκτρον.
Ἀλεξίμω, Ion. ἡ, ad juvandos homines. *Epist.* Telesphori, Arist.
Ἀλεξεμος, ον, idem quod ἀλεξητήριος, Nic.
Ἀλεξίον, τὸ, id m quod ἀλεξητήριον, ib.
Ἀλήκης, ες, incellatus, Dolsc. Ex α, & λίσσω.
Ἀλήθιν, pro ἀλήθεια, ib.
Ἀλητοπήρος, ον, mendicivorus, *Epith.* Iri. Naz.
Ἀλιανθὴς, ες, in mari florens, Ep. Ex ἅλς, & ἄνθος.
Ἀλιδος, ον, idem quod ἀλίσιος, Lyc.
Ἀλιδρόπος, ον, idem quod ἁλιδρόμος, Opp.
Ἀλιζώνος, ον, in mari vivens, Ep.
Ἀλιθρέμμων, ον, in mari nutritus, Cyr.
Ἀλιμοκτὴς, ες, circumlitus, vel idem quod ἁλιμόκτης, Apoll.
Ἀλιπληκὴς, γος, ὁ ἡ ἡ, mari percussus, Call.
Ἀλιπόρος, ου, ὁ, pecus corruptor, Ep. Dracones, Nic.
Ἀλιπρὴς, ῆος, ὁ ἡ ἡ, mari confertus, Ep. Ex ἅλς, & πίμπλημι.
Ἀλιπρήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἁλίπρηκτος, Ep.
Ἀλισμικτὸς, ον, maritimus, Lyc. al. ἁλίσμικτος.
Ἀλισίεκτος, ον, idem quod ἁλισφὴς, Hom.
Ἀλιτοφρόσυνη, ἡ, pecc ndi malus animus. Ex ἁλιτέω, & φρὴν, Ep.
Ἀλιτρεφὴς, ἐς, mari nutritus, Cal. Ex ἅλς, & τρέφω.
Ἀλιτρὸς, idem, Hom.
Ἀλιτυτὸς, ὁ, cibus sale aspersus, Ep.
Ἀλίφρων, ονος, ὁ, sat s prudens, Naum. ap. Stob.
Ἀλλαγμὸς, ὁ, ἡ, idem quod ἀλλαγμα, Man.
Ἀλλὴς, ον, idem quod ἄλλος, Ep.
Ἀλλοπρονὴς, ὲς, idem quod ἀλλοφρὼν, Eur.
Ἀλλοτύπωτος, ον, aliis characteribus, Man.
Ἀλλόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, diversa sentiens, ib. Ex ἄλλος, & φρὴν.
Ἀλμὸς, ὰδος, ὁ ἡ ἡ, in muria conditus, al. tepidus, Hes.
Ἄλτις, ὶ, idem quod ἅλτης, Pind. Hes.
Ἀλύσυδρος, ὁ, ἡ, ον, Exp. marinus, Apoll.
Ἀλυτὴς, idem quod ἄλυτος, Ep.
Ἀλυκρὸς, pro Θαλυκρὸς, *E. M.*
Ἀλυχνὴς, ὲς, sine lychno, Eur.
Ἀλυσκὸν, *Adv.* catenatim, Man. Ab ἄλυσις.
Ἀλλαπὸς, ὸν, fraudulentus, Soph. ap. Hes.
Ἀμαζονὶς, ὶ, Amazonis, Apoll.
Ἀμαθαυλὴς, ὲς, evanidus, Alcæ.
Ἀμαξαντὴς, ὰ, ὸν, idem quod ἀμαξάντιος, Apoll.
Ἀμαρσιαπὶς, ῆρος, ὁ, fossor fulcorum, Man.
Ἀμαρτεσιὼν, ὼνος, ἡ, idem quod ἀμαρτία, Ep.
Ἀμαρταλὴ, ἡ, idem, Theogn.
Ἀμαυρωπὶς, ἰδος, ἡ, pr. hp. l. o.
Ἀμβλυωπὸς, ὸν, ὸπος, ὸν, obtutus, Man. Ab ἀμβλὺς.
Ἀμβλωμα, τὸ, hebetatio, it. abortio, Naz Ab βλώσκω.
Ἀμβλιαίνης, ου, ἡ, ab itans, Man.
Ἀμβλιαφὴς, ὸ ἡ ἡ, cæcutiens, Lyc. Ex ἀμβλὺς, & ἄφη, ὁ, ἡ.
Ἀμβολαλὶς, *Adv.* idem quod ἀμβολαδὸν, Schol. In Call. alterne, vicissim.
Ἀμεθύζω, retro colore aut alia similitudine amethystum.
Ἀμεν τῶν, pro ἀμείνων, Alcæ.
Ἀμεναὴς, ὸν, externis, Man. Ex α & μέλαθρον.
Ἀμβρὸς, *Adv.* v. ἀμβρὰς, Synes.
Ἀμβρὸς, ὸν, dolibs, Eur. Ab α, & μέβρω.
Ἀμέρμνον τὸ, pro ἀμεριμνία, Heroicum.
Ἀμετρὸβιος, ον, longævus, Man.
Ἀμεταπότης, ου, ὁ, haud ebibens, Ep.
Ἀμηχανοεργὸς, ὸν, male fabricans machinas, *Epit.* Stesichorum, Hes.
Ἀνιβρὶς, pro ἀνιβρὶς, Hes. ex Call.
Ἀμιστὸς, ὸν, idem quod ἀμιγὴς, Nic.
Ἀμοιβαδὶς, ὶν, idem quod ἀμοιβαῖος, Opp.
Ἀμοιβαδὶς, *Adv.* idem quod ἀμοιβαῖως, Hom.
Ἀμολγὸν, τὸ, mulctra, Theoc. Ab ἀμέλγω.
Ἀμολγὸς, v. ἀμολγὶς, Man.
Ἀμπεδόπους, ὸς, ὁ, ποδὸς, *Æsch.* A πέδιον.
Ἀμπηδᾶν, pro ἀναπηδᾶν, Hom.
Ἀμπυγὸν, ὸνος, ὁ, v. ἀμπυξ, Nic.
Ἀμυγδαλὸς, ὸν, ἡ, ὸν, v. ἀμυγδαλὸεις, Nic.
Ἀμυσσὸς, ὸν, pars, Soph. pr. Suid.
Ἀμφαδὸς, ὸν, idem quod ἀμφαδὶς, Apoll.
Ἀμφιπαστὴς, ὰδος, idem q. ὁ ἀμφιβόμαι, Opp.
Ἀμφασὶη, ἡ, pro ἀφασία, Hom.
Ἀμφαστὸς, idem quod ἀμφὶς, ib.
Ἀμφιλαφὸω, circumtrahe, Eur.
Ἀμφιπεσὼν, idem quod Sept. Cal.
Ἀμφιβασὶη, ἡ, ἀμφιβ. prolixi, tardi, Hom.
Ἀμφιζυγὶς, ὶδος, ἡ, circumjugis, Suid.
Ἀμφιζυγὸς, ὸν, ὸν, contrarius, finitimus, Soph. ex Dion. sed leg. ἀρχαῖος v. 215.
Ἀμφιθλιπρόσωπος, ὁ, *fab.* σχῆμα, ars prætatoria qui reti utuntur, Poll
Ἀμφιθλιστροειδὴς, ὲς, retiformis, ib.
Ἀμφιθλὼς, ambigue, Athen.
Ἀμφιμαγὰμαι, Ion. idem q. ὁ ἀμφιβόμαι, Opp.
Ἀμφισὶη, ἡ, pro ἀφασία, Hom.
Ἀμφιστὸς, idem quod ἀμφὶς, ib.
Ἀμφιτρέω, circumvamo, Hom.
Ἀμφιτρὸπη, circumcurro, Hom.
Ἀμφιτρὸπη, circumcurro, Man.
Ἀμφίκερως, ὁ ἡ ὸ, utrinque cornuta, *Epith.* Iunæ, Man.
Ἀμφὶς, ὶος, ὁ, utrinque lineis vinculis evinctus, Hes.
Ἀμφιβρὸμημαι, abfligo, Hom.
Ἀμφίδοξος, ον, dubius, Dosi. L.
Ἀμφίκαμπτος, ον, utrinque circumago, Hom.
Ἀμφίπορος, ὁ, ἡ, idem quod simpl. Eur.
Ἀμφίπτολις, quæ urbem cingit, Æsch.
Ἀμφισφαιρὸμαι, circum pugno, Hom.
Ἀμφισσὶας, ὲς, al. ἀμφισφὶς, ὲς, Hom. Il. v. 40.
Ἀμφιστρὸφη, ἡ, deflexio, conversio, Hes.
Ἀμφιτρὸπος, ον, exterminatus, Hes. ex Soph
Ἀμφιτιθὶζω, circumpipio, Ar.
Ἀμφιτρὸφος, ον, idem quod simpl. Eur.
Ἀμφιτρὸφω, circumquaque nutrio, Steph.
Ἀμφιφαίνω, v. ἀμφιφάω, Hom.
Ἀμφιφοσὶω, circa texeo, vel in fugam conjicio, Hom.
Ἀμφιχαράσσω, circumcirca figuro, Man.
Ἀμφιχολὸομαι, irascor circum vel propter, Nax.
Ἀμφιδίκος, ὴ, ὸν, circumbivia, Man.
Ἀμφορηφορὶα, amphoram gesto, Arist.
Ἀμφρὶα, ας, ἡ, Exp. circumspectio, Man.
Ἀναβαίνω, pervado, incedo per, Hom.
Ἀναβαλλειν (γῆν) egerere terram fodiendo, Xen. attollo, *it.* iterum, excutio, ut equus fœtorem, Bud.
Ἀναβυμὸς, τὸ, idem quod ἀναβὶωσις.
Ἀνάβλιτος, ον, indico, V. Lex.
Ἀναβολιμος, ον, retractatus, s. dilatitius, Hes.
Ἀναβρυχὸζω, v. ἀναβρυχὸω, exclamo, Ar.
Ἀνάγκος, *Dor.* pro ἀναγκαῖος.
Ἀναγρέχω, infonio, rapiono, Hes. *Hom.*
Ἀναγαγὸλεια, exclamo, Hes. *E. M.*
Ἀναγωγὸς, ου, idem quod ἀναγωγεὺς, V. T.
Ἀναδὸσις, ὶ, ipsa gestandi actio, V. L.
Ἀναγκαστὸν, pro simpl. Hom.
Ἀναγκαστὸν, necessario equitare, Eur. ap. Suid.
Ἀναγωγὸς, ου, in cœlum revocans, vel cœlestium doctor, Synes.
Ἀναδὲγματα, τὰ, fibulæ, Hes. *mss* lect. id. potius ἀναδὲγματα, Steph.
Ἀναδὸλης, ου, ὁ, species lupini s. pelliæ. A δὸλος.
Ἀναδὸνη, ὴ, dentio, Suid. re fricatio, Steph. A δὸνος.
Ἀναδρὸω, idem quod ἀναδρὰω, Hes.
Ἀναδυσπὸω, cum ere unperibus, Hes. Steph.
Ἀναδυὰς, idem quod ἀναδὸω, Hom.
Ἀναζὸω, *Poet.* pro ἀναζὴω, Ep.
Ἀναθηματικὸς, ὴ, ὸν, I conferendum s. dicendum comparatus, aptus, Ep.
Ἀναθρησις, ὶς, attenta considerati, Tim. ap. Polyb. Ab ἀνατθὲω.
Ἀναιδὸνιος, ον, qui non verecundatus, Aquil. Ex α, & αἰδὸομαι.
Ἀναιμαθηρὸομαι, depono, V. L. Ex ἀνὰ, χθὼν, & τὶθημι.
Ἀνακλὶπω, in eis furor, Hom.
Ἀνακολὸπτω, admodum firmus, validus. A κράτος, Hes.
Ἀνάκρησις, ὶς, *Ion.* pro ἀνάκρισις.
Ἀνακὸσιος idem quod ἀνακλὸριος. Chrisod.
Ἀνακυκλὸω, v. ἀνακυκλὸω, Eur.
Ἀνακωκυτὸω, fletto, Hes.
Ἀνακωκυνὸζω, v. simp. Hes.
Ἀνακλὸς, idem quod ἀνακλὸς, ib.
Ἀνακλὸπης, ου, ὁ, collecto, Steph.
Ἀνακλὸδες αἱ, concumunt scapulis tenues ambedi ex alius, Oct. de art. am. l. 3.
Ἀνακλὸω, *Ion.* pro κλὸπτω, Theoc.
Ἀνακλὸω, aor. 2 subj. ab ἀνακμαθεῖν.
Ἀνάκμητος, ον, fluentis rarens, Ep. Ex α, & κμὴω.
Ἀναμηρὸκομαι, rumino, V. L.
Ἀναντιβὸμαι, idem quod ἀνανεβὸομαι, Gaz.
Ἀναγνος, ον, non habens mœrorem. Ex α, & ἄνια, vel *Dor.* pro ἀλύπος. efflamis, superbus. Ex α, & ἄνια, Steph.
Ἀνεξὶα, idem quod ἀπέξεια, Eur.
Ἀνεπαλὸς, s. ἄπαλος, ὁ, relentitio, Pind.
Ἀνεπνὶα, *Poet.* pro ἀνοπνὸα.
Ἀνεπισκεδὴ, ὴ, impedimentum, V. L.
Ἀνεπόπτυσμὸς, ὁ, suspirium cum imploratione divini auxilii, Greg.
Ἀνεπρὼ, frendeo, Nic.
Ἀνεπλὸης, ὴ, ὸν, incendendi vim habens, V. L. Ab ἄπτω.
Ἀνεπτὸς, ὴ, ὸν, v. ἀπτὸς.
Ἀνηθρία, ὴ, articulorum seu artuum debilitas. Ab ἄνηθος, Steph.
Ἀνητὸ, *Poet. Syncop.* pro ἀνεστὸ.
Ἀνηχμαλὸζω, idem quod ἀναχμαλὸω, Hom.
Ἀνὸστος ον, sine astris, Man. Ex α, & ἀστὴρ.
Ἀνασφὸω, v. ἀνασφορὰω, Hes.
Ἀνασὸομαι, erumpo, Hom.
Ἀνατανὺω, idem quod ἀνατείνω, Call.
Ἀνατλα, *Adv.* sine tibiis, Plut. Ex α, & αὐλὸς.
Ἀνατσια, ἡ, nausea nulla, Suid.

Ἄναυτος,

Ανευτος, ον, nauti carens, navibus impervius, Hes.
Ανεύω, exclamo, Theoc.
Ανεφίστω, recedo, V. L. ex Theoc. Ex ἀνὰ, ὀπὶ, & ἵστω.
Ανεχυρὴ, ἡ, v. ἀνάφυξις, Æsch.
Ανδικὸς, pro ἀνδικὰς, E. M.
Ανεχόμενος, externo f. fereatu egero. Hinc
Ανοχὴ, εως, ἡ, exfrentio, Hipp. ebullitio, H.
Ανίδυμα, τὸ, Æol. per Syn. pro ἀνάδεμα, f. ἀναδήματα, Ep.
Ανδοκοδίων, Al. S. pro ἀνδιχάδιον, alternis vicibus, per fuccessionem, Hes.
Ανδοκὴ, pro ἀνοχὴ, vel ἀνάδοσις, ib.
Ανδρεία, Ion. pro ἀνορεία, item ἄνδρια pro ἀνδρεῖα, Hero.
Ανδιδασμὸς, ὁ, idem quod ἀνδρία, Poll.
Ανδρακὴς, ἡ, pro, H. Nic.
Ανδροβλής, ές, ἡ, pro ἀνδροβλὴς, vel ἀνὴρ φθείρων, homines perdens, Soph.
Ανδυομαι, pro ἀναδύομαι, Hom.
Ανεγκλυπτος, ον, non intectus, f. tectus, H.
Ανεδαίω, Ion. pro ἀνειρόμην, Poet.
Ανεκχέρω, Dor. pro ἀνεχύθην. Ab ἀνὰ, ἐκ, χέω.
Ανεμοφθορὴς, ές, ventis agitatus, Anac. Ex ἄνεμος, & φθορὰ.
Ανεννέπτως, referendum, Greg. Naz. Ex ἀνὰ, & ἐννέπω.
Ανεντλησία, ἡ, transplantatio, Bud. Ab ἀνεντλέω.
Ανεξὼ, ὦς, ὁ, idem quod ἀνεξιὼς, Hef. Ex ἀ, & ἐξὼς.
Ανεστιος, ὁ, Eustath. ut alius, Inf.
Ανεπιδὴς, redi, ad mensuram redi, Plut.
Ανεπιζύγιος, ὁ, ἡ, ut Inf. Suid.
Ανεπιζυγὴς, ὁ, ἡ, idem quod ἀνεπίζυγος, ineliceus, Ion. Ex ἀ, ἐπὶ, & ζυγὸς.
Ανεπιτηδὲς, adv. ἀνεπιτηδείως, Suid.
Ανεπιτρεπτὸς, ἡ, ὁν, Hipp.
Ανεπιφθονία, ἡ, ἀνεπιφθονία, Suid.
Ανερεύνητος, ον, non inquisitus, Hes.
Ανερωτητὸς, ὁ, ἡ, ὁν, non interrogandus, f. non optandus, Ion. Ex ἀ, ἐρωτὰω.
Ανεσπερὴς, ἡ, ὁν, idem quod ἀνήλιος, Gal.
Ανεστιὴς, ὁ, ἡ, ὁν, ab ἀ priv. & ἑστία ut ἔγγαιος ab ἐν & γῆ, Thucyd.
Ανηκὴς, ἐς, ἡ, ἐν, Hef. vel acum non latens, Soph. Ex ἀ, & ἀκὴ.
Ανηρικὸς, ὁν, qui ungibus carptus fuit aliquo modo, Hef.
Ανθρὴ, ἀνθὴς, pro Syn. ἄνθος, Dor. ἄνθρα, pro Ion. ἀνθὴ, Steph.
Ανιεὶς, ὁ, vitii, Hef. ex Zach.
Ανιὸς, pro Syn. pro ἀνιηρὸς, acrumnosus, Nic. Sch. infelix, innocens, Poet.
Ανιπρωσὶη, ἡ, ut nulla cruditas, Sibyl.
Ανὶσταστος, ὁν, Ath.
Ανιτηρὸς, ὁν, Ep.
Ανθεμίχρως, ωτος, ὁ, ἡ, ἡ, floridi coloris, Ath.
Ανθὶας, ου, ὁ, pisces quidam, Aristot.
Ανθοκαιτὸς, ὁν, floribus vescens, Ephyl. Apis, Ep.
Ανθοκόμιον, ὁν, caput floribus redimitum habens, Opp.
Ανθρακοπλὴξ, ἐς, percutiens carbonem f. vespam. Ex ἄνθραξ, & πλὴξ, Theoph.
Ανθρωπαλγὴς, ἐς, ἡ, ἐν, hominem perdens, Naz.
Ανθρωπόκλοπος, ὁν, qui facta non fiunt, Suid.
Ανθρωπὸς, Ion. & Poet. pro ἀνθρώπειος.
Ανθυπόκριτος, ὁν, indefectus, Ep.
Ανθρωμα, poët. item quod ἄνθεμα, Hom.
Ανθρωπόδενδρες, ἐς, diversæ speciei, Steph.
Ανιόνης, ὁ, ἡ, ὁν, inutilis, improbe, Eur.
Ανορεξὶη, ἡ, ἀνορεξία, Suid. ἀνορεξία, Steph.
Ανοτὸς, ὁν, Ep.
Ανοχὴ, ἡ, pro ἀντοχὴ, E. M.
Ανταίχω, idem quod ἀντιαχέω, Orph.
Ἀντιβύσσω, ἀ. 1. m. *rependi*. Ab ἀντὶ & βύσσω, Theog.
Αντίγαιος, ὁν, similis & par novo. Hef.
Αντίδοτος, vel ſtim datus, contradatus, Nonn.
Αντικαταθνήσκω, invicem morior, Æſch. *ſi lect. ſana.*
Αντικρατέω, viciſſim impero, Ep.
Αντιλογέω, contradico, nego, Soph.
Αντιστέγομαι, ſimilis ſum; ἀντιστυγὴς, 2. f. pluſq. p. paſſ. Hom.
Αντιτὸς, idem quod ἀντίτυπος, Hom.
Αντοβοεῖν, obloquor, Soph. Steph.
Αντοχίσιος, invicem gratificans, a. 2. part. paſſ. Soph. Ab ἀντιχαίρω.
Αντιχρόδια, contrario motu fero, *Spec.*
Αντρόπαια, ας, ἡ, pro ἀντροπὴ, f. ἀναστροφὴ, mutatio, Æſch. *p. leſ. ſana.*
Αντυτὴς, ὲς, idem quod ἀντυτὸς, Man.
Ανυδρὸς, ὁ, ſine aqua, ab Ἄν priv. & ὕδωρ
Ανυπόστροφος, ὁν, idem quod ἀνυπόστροφος, Orph
Ανυσὶη, ἡ, idem quod ἀνύσις, Ep.
Ανωτομὶη, ſine nomine, Arat.
Αξιος, pro ἀντάξιος, equivalentes, Hom.
Ἄξυσις, ὲς, idem quod ἄξυστος, Hef
Ἄξυστος, Dor. & ἄξυνος, v. ἄξυστος, Heſiod. Call.
Αξιοσοφος, ον, v. fi dominus, Man. A μοῖρα.
Ἀξιστοσυνὴ, ἡ, fi ei dignitas, ib.
Ἀξιόρμιστος, ον, cibo dignus, Æſch.
Ἀξιφόρτιστος, Æſch. l. ἀξιόφορτος, vel ἀξιόφωτος, Plut. ἀξιόφωτος, *Hero.*
Ἄξιος, f. ἄξιος, miniſtro, Hſ. Scid.
Ἄξυς, f. ἄξυστος, miniſtri Call. ap. Hef.
Ἀοῖ, dat. ſ. *Dor.* pro ἀοῖ. Ab ἠώς.
Ἀοκὶς, acxilior, adjuvo, Moſch.
Απαγγελὸς, ὁ, internuncius, Man.
Απαγωνὶς, Æſch. rectius ἐπαγωνὶς.
Απαλγὶβία, Ion. pro ἀπαγθία.
Απαλὸω, abduco, Soph. ubi al. ἀπαλλόω.
Απαλλαγμὸς, ὁ, v. ἀπολαμμὸς, Hom.
Απαλλάσσω, effugio, Hſ.
Απαλλάξω, idem quod ἀπαλλάξω, Hom.
Απαλλὴ, *Dor.* mother, f. heart, Hom.
Απαλλοῦχος, ον idem quod ἀπαλλαγὴς, Ep.
Απαμβλὰκησις, Hſ. decrio vel alter, *Steph.* f. lin. ἀπαμπλακὶα, Soph.
Απαμβλόω, obtundo, Plut. ubi al. ἐπαμ.
Απαμὶς, idem quod ſimplex, Hom.
Απαναίδεις, ὁν, cui ſupercilicines demptæ ſunt, Steph. al. id. quod ἀπαρράτιστος.
Απαρυσὶον, auferendum, Ariſtoph.
Απασαίνω, exſicco, Gal.
Απαυλὴ, idem quod ſimplex, Suid.
Απαχλὺς, idem quod ἀπὸ ὄλος, Call.
Απείρεκαλὸομαι, ineptio, inepte ago, Æſch. ap. Steph.
Απελλαὶ, præt. ab ἀπέλλω, (ἐπεκτάσει, V. T.) prat. m. ἀπέλλομαι.
Απελὸω, *Poet.* pro ἀπελάω, Ariſt.
Απελὸφρον, *Adv.* veh menter, precul, Hom.
Απεμαρίζω, ſpolio, aufero, Hom.
Απέραντος, ον, Ariſtoph. al. ἀπέρατος.
Απεχαρίσμαι, paſſ. vid. ſimpl. exp. act. Euſtath.
Απιδὶα, *Ion.* pro ἀφιδὶα.
Απεὶν, *Ion.* & *Poet.* pro ἀπὼν, it. mortuus.
Απὴγημα, τὸ, *Ion.* pro ἄφημα.
Απηγόμα, ἡ, idem quod ἀπηγὴμα, V. L.
Απὴλε, prat. med. ab ἀπάω, Plut.
Απὴλις, idem quod ἀνήλιος, H. L.
Απηνρὶβωμένως, exactè, exacta diligentia, Ath.
Απλωσὶη, redeo απλωσία, Suid.
Απὸα, ἡ, Apia, dicta olim quæ nunc Peloponneſus. Alii appellativum eſſe volunt, Il. α. 270. *It*, Scythis dicitur Tellus, Dea, ap. Herod.
Απιστόκηρος, ον, infidelis, Sibyl.
Απλετος, ον, magnus, immenſus, Apoll.
Απολελιζὴν, vero detuliſſe, Ath.
Απομεῖσω, fundamenta ædificio, Suid.
Απομυκὶζω, exerceo, Æſch.
Αποδειδιέσομαι, abhorreo, Hom.
Αποείπω, nego, Hom.
Αποιδόδορπες, ον, donivorus, Lyc.
Αποκαπύω, eſſio, Hom.
Αποκεῖλαι, aor. 1. ab Ἀποκήλω.
Απόκεντρος, ον, extra centrum, Man.
Αποκὶω, abſcedo, Hom.
Απολάω, in lapidem verto, al. lapido, Steph.
Αποπελεκὶης, ὲς, pro Ἀπολεπίμυος, f. Ἀπολελειμμένος, Hipp.
Απὸλιστος, ον, ſine urbe, Man. Ex ἀ, & πόλις.
Απομεῖω, redeo, Hom.
Απεπτάλω, pro Ἀποπτάλλω, Hipp. ap. Steph.
Απεπταπαίνω, reſpicio, Hom.
Απεπλανὴς, ὁ, errabundus, Ep.
Απόπλαστωρ, ορος, ὁ, effictor, Man.
Απόποιμνος, ον, Ἀποτρέφεται φυτευτήρια, plantæ poticula ſtipitis fuſtulte, Theophr.
Αποπὸιον, *imp.* pro Ἀποπὸασο.
Απορ ομὶρα, promo, fumo, Hom.
Απορὶγω, præbeo; (2) extendo, protendo, Hipp.
Απρὶαὶδες, *al.* muſcæ, Ariſtot. *Steph.*
Απτερόπινος, oſtacio, Ep.
Απτὸλωτος, *Dor.* pro ἀπρόσλατος, Soph.
Απτὸσις, ἡ, idem quod Ἀπόφασις, Eur.
Απτοφόκημον, τὸ, revelatio, Man.
Απόφλεγμα, τὸ, debitum, Dem ap. Hef.
Αποχρὸσις, ἡ, ἡ, ἐν, v. Ἀποχρὶσις, Nic.
Απφαλὸς, idem quod Ἀπτὸλεος, Man.
Απεχρὶστιον, edendum, Steph.
Απηνὸσπακὸς, ον, cruce percuſſus, Æſch. *Heath.*
Απρακτὸς, ον, ſine proventu, Man.
Απροσὶκτος, ον, non aſpectabilis, Man.
Απρὸσκλητος, vel ἀπροσκλὴτος, ον, non expoſitus foris calori, Hel.
Απρὸσκοπος, *Ion.* pro ἀπρόσκοπος, & improviſus, Steph.
Απεσσετὸς, ον, Nic.
Απτελεστὸς, ὴ, pro ἀπρόσκλητος, inſpectabilis, Opp.
Απρὸσοπος, ον, pro ἀπρόσωπος, Man.
Απτερύσσω, *Dor.* revello, Opp.
Απτερὶης, idem quod ἀπτὸρος, Apoll.
Απτὸλεμος, ον, idem quod ἀπτόλεμος, Ath.
Απτὸρμος, ον, idem quod ἀπτόλεμος, Hom.
Απτὸω, commoveo, contuſio, Hſ.
Αραχναῖον, ὴ, cranium, Ep.
Αρεχθεὶης, ου, ὁν, idem quod ἀρηχθὴς, Nic.
Αργεννὶς, ἴδος, ἡ, Arrivorum lacendos, Ep.
Αργιγράφης, ου, ὁ, Arrivorum lacendos, Ep.
Αργὲς, ατος, ὁ, pro ἀργὸς ἀργὴτος, Hom.
Αργησὴρ, ῆρος, ὁ, v. ἀργεσὴρ, Hſ. Steph.
Αργὶνος, pro ἀργὸς, (2) vel Ἀργεὶος, Eur.
Αρεσσα, mihi, *E. M.*
Αργινεφὴς, ὲς, Albicans, Soph.
Αργολαος, ωτος, idem, Cyr.
Αργυροδὲκτης, ου, ὁ, argenti f. pecuniæ receptor, N. T. Ab δέχομαι.
Αρδὲτης, ου, ὁ, rigator, Man. Ab ἀρδὸω.
Αρετ λμὸς, ου, ὁ, Ellicorus, Gr. v. ἀρεῖων.
Αρι. λεγὸς, ὁ, ἡ, ὁν, firmo de ſtitute, Man. Ex ἀ, ῥὶζ, & λεγὸς.
Αρμε. ὠνὸς, ὁ, Steph.
Αρξοδὶα, ης, ἡ, vid. Steph.
Αρρυσὸδακρυς, υ, mollium lacrymabilis & mulcendi facilis, Hel.
Αρτιγνωτὸς, ον, animum inducens, Suid.
Αρτιος, τὸ, Ion pro ἄρτιος, Herod.
Αρτιστοκὸς, ὲς, ὁ, recidens, Ep.
Αρτιόκτιτος, ες, ὁ, recidens, Ep.
Αρτιοπολὶα, ἡ, idem quod ἀρτιολοχία, Nic.
Αρτιστασὶα, ἡ, Opp.
Αρτιστοιὸς, ὁν, ὁ, optimus ordinator, Man.
Αρτοφὸρος, ὁ, vas, in quo panis fertur, Soph.
Αρτοφὸριον, τὸ, nomen empl. ſtri, v. Steph.
Αρτοφὸρος, ὁ, ἡ, ὁν, optimum pariens, Ep.
Αρφοδεὸς, pro ἀσφοδελὸς, Hom.
Ἀρχιτὶνιν, ἡ, cerevisiæ species, Plin.
Ἀρχὶβολος, ὁ, ἡ, ὁν, Inſt. ἀρχὶβολος, Poll.
Ἀρχὶη, ἡ, Sch. locus, ostium pelli, Steph.
Ἀρκευσὰμενος, ἡ, ὁν, tum tentio, Pol.
Ἀρκυσὰμενος, idem quod ἄρκυος, Gal.
Ἀρτιομὸς, ὁ, negandus, Soph. Ab ἀρνὸομαι.
Ἄρρμα, τὸ, idem quod ἄρσις, Hſ.

Ἀρτρὶς,

Ἀροτρικός, ή, όν, Cerealis, ruſticus, Ep.
Ἄρτ-ης, ου, τό, vas, clepſydræ ſimile, Steph.
Ἁρπακτήριος, α, ον, rapax, Lyc.
Ἁρπαλίζω, aufero, Æſch.
Ἁρπάω, rapio ; ἁρπαγμός, idem, falce utor, Heſ.
Ἀρτυνόζυγος, ον, ad formas, Lyc.
Ἀρχαΐζω, antiquo confirmo contractum emptionis, Steph.
Ἀρὼ ἀλ-, & ἀρρ-ώστως, ὁ, idem quod ἀρρωστηρός, ſcil. in malam putrem utrumque, Steph. Byſ.
Ἀρύσσω, idem quod ἀρύτω, Steph.
Ἀρυθμία, mollis ſ. Gall. Ex α, & ῥυθμός.
Ἀστιγλυφίς, ἴδος, recens ſculptus, Theoc.
Ἀστιλόχευτος, ον, recens partu editus, recens natus, Ep.
Ἀστυνομία, & ἀστυνόμημα, conſonus, Ep.
Ἀσύφηλος, idem quod ἀσύφαντος, Hom.
Ἀσφοδελίνος, ου, recens lanuginoſus, Ep.
Ἀσφόδιος, ου, quidam Argivorum magiſtratus ; ἀσφόδιον, idem Epiri nomen, Heſ.
Ἀσυζήτως, Dor. ὡς, Dim. quod ἀρύτω, Heſ. E. M.
Ἀσυρίς, ή, qui hoc utitur, Ep.
Ἀσύτιχος, ὁ, idem quod ἀρωτής, Heſ. Ath.
Ἀσυτήνιος δίς, ίς, una e tribus laryngis cartilaginibus, v. Steph.
Ἀσυτίδωτος, ον, non rogatus, Ep. Ex α, & ῥωτίς.
Ἄσχασος, ὁ, piſcis nomen, Ariſtot.
Ἀσχεσιφατος, ον, ſuper lamina, *Epith.* ſcuti, Cyr.
Ἀσχίτης, ου, ὁ, regius, Eur.
Ἀσχετυπία, ή, exemplar, idea, Bud.
Ἀσχιθάλασσος, ον, mare imperator, *Epith.* Neptuni, Ep.
Ἀσχιθεσίη, ſum πεχθόμενος, Hinc
Ἀσχιθεωσύνη, ή, munus, ſ. dignitas archi-theorica.
Ἀσχιθωσία, ή, idem, Heſ. Poll.
Ἀσχικλάζ, & ἀσχικλέτος, princeps furum, Steph.
Ἀσχιτλάτοι, οἱ, principes Scythorum, Luc.
Ἀσωματώδης, ες, odoratus, aromate redolens, Ath.
Ἄσηνος, ὁς, idem quod ἀσηνός, 2) Suid.
Ἀσθυόπτικος, ον, anhelans, Man. ſ. pro ἀσθματικός.
Ἀσκοδίτης, Nic.
Ἀσκεφορίον, utres fero in ſacris Bacchanalibus, *E. M.*
Ἀσκιτάκωπος, ον, cum grandiloquentia & tatu canens, Tzetz.
Ἀσμαστεύς, έως, cantilenas faciens, *E. M.*
Ἀσμόδακτος, ον, ſtrepitum non edens, Opp.
Ἀσπάθητος, ον, qui non στάθη colliditur, Steph.
Ἄσπασυς, υος, ἡ, ſalutatio, Call. Ab ἀσπάζομαι.
Ἀσπιζήρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀσπιστής, Soph.
Ἀσπορία, ή, ubi nulla ſeminatio eſt, Sibyll.
Ἄσυσα, *Adv.* proxime, Ariſch. ap. Heſ. Ab ἄσυ.
Ἀσυτον, τό, inſtabilitas, inconſtantia.
Ἀσυχορμισμός, ή, id. quod ἀσυλλογία, Steph.
Ἄσυπος, ον, non tritus, Soph. Ex α, & σείω.
Ἀσυμφία, idem quod ἀσυμφός, Steph.
Ἀσῦρε, idem quod, vel ſero, ἀσύριος, Lyc.
Ἄτεον, carendum eſt, Ariſtoph. Ab ἄδω.
Ἀστυτικός, ὴ, όν, pro ατικός, Steph.
Ἀστζήτης, ου, idem quod ἀστιζής, Lyc.
Ἄσολος, ον, velle curans, non ſtolatus, Soph. ap. Plut.
Ἀσφαγάλισις, ή, idem quod ἀσφαγάλισμός, Ariſtot.
Ἀσφαλής, ές, ὁ, fulgurator, Orph.
Ἀσφαρχος, ή, ον, aſtrorum princeps, *Epith.* Lunæ, Orph.
Ἀσφ-ις, ίος, ὁ, talus luſorius, Call. Steph.
Ἀσ-όκωπος, ὁ, canis ſiderius, Steph.
Ἀσφορεύτος, ον, idem quod ἀσφοφόρος, Syneſ.
Ἄσυλος, ὁ, urbis princeps, Æſch.
Ἀσυμίσιμος, ὁ, mundanas res curans, Syneſ.
Ἀσύμπλωτος, ον, qui non conſidit, & compreſſus eſt, Steph. Ex α, & ζυμπίπλω. Steph.

Ἀσωμημαν, ονος, ὁ ἡ ἡ, ignarus, Æſch. Ex α, & ζωίνημι.
Ἀσωφιτία, ſum ἀσωφίστος, non ſto pactis, V. T.
Ἄτφλος, ὁ, invalidus, imbecillis, Heſ. potius, idem quod ἀσφαλής, ib. Steph.
Ἀχίδαρος, ὁ, ὁ, idem quod ζύγαρος, ap. Siculos, Ath. ex Æſch.
Ἀχίον, τό, tuber terræ, Theophr.
Ἀτταβαλία, idem quod ἀταβάλλα, Naz.
Ἀτερπτος, & ἄτυρτος, id. quod ἄτρακτος, Hom.
Ἀτίκαων, ὁ ἡ ἡ, ſterilis, Man.
Ἀτηλίη, *Ion.* pro ἀτέλεια, Herod.
Ἀτηρός, ὁς, idem quod ἀτηρίς, Ep.
Ἀτηρός, idem, Æſch.
Ἀτηρίς, ή, noxa, calumnia, Suid.
Ἀτιαλλεύω, nullum bonum invenire, Heſ. Ex α, τιμὴ, & ἀλφή.
Ἀτιμασμός, ὁ, idem quod ἀτίμωσις, al. inhonoratio, Steph.
Ἀτιμαστος, ον, inhonoratus, Mimn.
Ἀτιτα, idem quod ἀτίζω. Suid.
Ἀτμασις, ή, evaporatio, vaporum emiſſio.
Ἀτμισμος, ῶ, ὁ, idem. Steph.
Ἀτόκαστος, ον, qui conjici nequit, Heſ. Ex α, & τοπάζω.
Ἀτρ-μητος, ον, immotus, Heſ. Ex α, & τρέμω.
Ἀτρίπιζος, ον, expers convivii, Man.
Ἀτρίχηλος, collo carens, Ep.
Ἀτρίχιος, ον, idem quod ατρυφ. Xen.
Ἀτρ-λί, *Adv.* ſine mora, ſine detrimento, Steph.
Ἀτρ-γκράγος, ον, helluo, Heſ.
Ἀτρώτος, ον, idem quod ἀτρὼς, Eur.
Ἄυσπος, ὁ, placentarum genus, Poll.
Αὐγελίος, α, ον, ſplendidus, Dolſe.
Αὐγοειδής, ές, idem, Suid.
Αὐλίας, άδος, ἡ, incola, Ep.
Αὐλοειδής, ές, tibiæ formam habens, Bud.
Αὐλωρίς, & αὐλωρίς, domus cuſtos, Heſ.
Αὐλωνίζω, in convalle dego, Suid.
Αὐλωτικός, ὁ, Dim. ab αὐλών, Theophr.
Αὐλωνοειδής, ές, habens ſpeciem ſ. formam αὐλῶνος, Diod.
Αὐξητής, ῆ, ὁ, augens, Orph.
Αὐξιφυής, ές, creſcens, *Epith.* Lunæ, Man.
Αὐρυχής, ές, ἡ, vitis, *E. M.*
Αὐτάγαθος, idem quod αὐτοάγαθος, Cyr.
Αὐτατώρητος ον, qui a ſe ipſo in ſublime evehitur, Heſ.
Αὐτοαπλότης, ητος, ἡ, ipſa ſimplicitas, Bud.
Αὐτίζας, ὁ, per ſe vivens, Bud.
Αὐτοκάνδαλος, ὁν, tumultuarius, Lyc.
Αὐτοκρατὴς, *Ion.* pro αὐτοκράτης.
Αὐτόκαλλος, ον, integro corpore, Simon. A κάλλος.
Αὐτομανὶς, ὶς, ex ipſo furibundus, Man. Ex αὐτὸς, & μαίνομαι.
Αὐτομαπυργοὶ, οἱ, qui αὐτόματα faciunt. Ab ἔργον.
Αὐτομόλας, *Att.* mora tranfugæ, Heſ. ex Soph.
Αὐτοποδὶ *Adv.* idem quod αὐτοποδί, Luc.
Αὐτόπους, ον, idem quod αὐτοπόδητος, Nic.
Αὐτορρόος, ον, ſponte profluens, Pind.
Αὐτόσσος, ον, tectum a ſeipſo habens, ſeipſum contegens, Opp.
Αυτοσ-ιλώ, idem quod αὐτοχιδής, Hom.
Αὐτοσπόρος, ον, a ſeipſo ſemen habens, Æſch.
Αὐτες, *Æol.* pro ἀὺς, Sapph.
Ἀφειδωλία, ή, munificentia, profuſio, Poll. Ex α, & φειδωλός.
Ἀφέταιρος, ον, ſodalibus privatus, vel ſodalitio amotus, Poll.
Ἀφιλέομαι, non confabulor, non in cœtu verſor, Heſ. ex Soph.
Ἀφιτόριος, α, ον, qui eſt Apollinis ἀφίτορος, Steph.
Ἀφθιτόπιστος, ον, æternum inviſus, Man.
Ἀφθίνω, non video, Eur.
Ἀφιλοξενία, ον, non amans conſilium, Ep.
Ἀφοδυτήριον, τὸ, latrina. Steph. Nic.
Ἀφορμαλὸς, ον, Nic.
Ἀφρυλέγος, ον, ſpumilegus, Ep.
Ἀφρώεις, εσσα, εν, ſpumoſus, Ep.
Ἀχάτα, ή, *Epith.* Cereris, Ar. Schol.
Ἀχαιδὴς, ὲς, pauper, Anac.

Ἀχερουσιὰς, άδος, ἡ, Acheruſia, infernalis, Ep.
Ἀχέρων, οντος, ὁ, Acheruſius, Ar.
Ἀχρὴς, ὲς, inutilis, moleſtus, *E. M.*
Ἀχρανέφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ſtupidus, Sibyl. Ex ἀχανὴς. 2) & φρὴν.
Ἀχλυόπιζα, ή, caliginoſos pedes habens, Tryph.
Ἀχομαι, idem quod ἀχνυμαι, Hom.
Ἀχρὴς, ὶς, idem quod ἄχρης, Muſ.
Ἀχυρὼν, ῶνος, ὁ, palearium, Ariſt.
Ἄψεφὴς, ες, curis vacuus, Heſ.
Ἄψιλος, ον, non nudus, vel glaber, Heſ.
Ἀωρόλεως, ον, cui cutis intempeſtive lævis & glabra ſit, Suid.

B.

Βαζαιδὲξ, ὲς, idem quod βίξαξ, Ariſtoph.
Βαζάξαι, ſaltare, Heſ.
Βάζυκος, vel βάζυρκος, gingivæ, Heſ.
Βάζυκος, ὁ, cunnædus, Heſ.
Βάδδομαι, V. L. βαδύνει, Heſ. delego.
Βαθρεία, ή, idem quod βάθρα, Æſch.
Βαθὺς, ὺς βαθὺ τῆς ἡλικίας, in extrema ſenectute, Ariſtoph.
Βαθυακὴς ὲς, longè vel graviter ſpirans, Nic.
Βαθύγνορος, ον, profundam caliginem habens, Naz.
Βαθυπέπλος, ον, promiſſum peplum habens, Cal.
Βαθύπιος, ον, longè ſ. valdè ſpirans, Nic.
Βαθύῤῥωγμος, ον, profundam ſciſſuram habens, Cal.
Βαθυτέρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ad profundum depreſſus, *Epith.* navis, Opp.
Βαθύυπνος, ον, gravi ſ. alto obrutus ſomno, Nic.
Βαθυχαιτήεις, εσσα, εν, idem quod βαθυχαίτης, M. Muſ.
Βαθυχάσμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, profundæ eſſe cauſæ, Procl.
Βαθυχρήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, opulentiſſimus, Man.
Βάσσων, pro βασσότερος, ſ. βαθίων, *E. M.*
Βακχεύς, ὁ, Bacchus, Orph.
Βακχιάδαι, οἱ, Bacchiadæ, Mileſii, item Corinthii, ſic dicti a Baccho, Ap.
Βακχοβύσιμον, τὸ, ipſa Bacchatio, Eur.
Βάκχοβυσις, ή, idem, ib.
Βακίζειν, de Bacide loqui ſ. Bacidem crepare, Ariſtoph.
Βαλανώδης, ες, glandibus plenus ; τὰ βαλανώδη, glandes, V. L.
Βαλλὶς, inuſ. pro βάλλα, unde βαλλήσειν, & ἐβάλησα, Ar. Hinc
Βαλλητὺς, ή, jactus ut λιθίνη βαλλητύς, Ath.
Βάμματιον, τὸ, Dim. a βῆμα, ib.
Βαρβαροφυλακία, ον, ὁ ἡ ἡ, idem quod βαρβαρόφυρος, Sibyl.
Βαρυακὴς, ὲς, graviter ſpirans, Opp.
Βαρύαρθρος, ον, firmiter compactus, Heſ. Ex βαρὺς, & ἄρω.
Βαρυβάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, graviter means, Man. A βαίνω.
Βαρυκλυπὴς, ὲς, idem quod βαρύκλυτος, Sibyl.
Βαρυπεσὴς, ὲς, graviter cadens, Æſch. A πίπτω.
Βαρύτης, ητος, gravis, ſ. gravipes, Ep.
Βαρύστομος, ον, profundo ore, Opp. A στόμα.
Βαρύυμνος, υ, ὁ, profundus hymnus, Ep.
Βαρύφλοισβος, ον, graviter ſonans, Procl.
Βαρύφυλλος, ον, gravia folia habens. ſ. gravis foliis, Ep.
Βαρύχθων, ονος, ὁ ἡ ἡ, gravem humum habens, Æſch.
Βατρυάδης, ες, graviter olens, Nic.
Βασαυλίω, idem quod βασανίζω, Heſ.
Βασανδὸν, *Adv.* in tormentis, Man. Ab eod.
Βασαρία, Bacchico ſ. lymphato furore agitari, Ath. A βασαρὰ.
Βατόεις, εσσα, εν, id. quod βατώδης, Theoc.
Βατραχεὼς, ὰ, ον, id. quod βατράχιος, Ath.
Βαυκοπαγῦργοι, οἱ, glorioſi veteratores, Ariſtot.
Βάωνη, ὴ, idem quod βάω, Heſ.

Βεῖα,

Βεία, pro βία, Ion. βῆ, vadò, Hom.
Βίλιχμος, idem quod βίλικος, Ariſtoph.
Βιμβίς, ίδος, apum ſpecies, Nic. Sch. item Dim. piſciculus, Heſ.
Βιρεσχάθος, ον, ſtultus, Ariſtoph.
Βιῦθος, τό, idem quod βιῦδος, Sapph.
Βικτὴς, idem quod βιαστὴς, Pind.
Βιόλυτος, ον, vi ſolutus, Man. Α βία, & λύω.
Βιοτερμων, ονος, ὁ ἡ ὦν, viam feriens, ib.
Βλαζερανχὴς, ὲς, in damnum ſplendens, ib. Α βλαζερὸς, & αὐχέω.
Βλαισοπόδης, ου, ὁ, idem quod βλαισόπους. Suid.
Βλαπτήριος, α, ον, noxius, Opp.
Βλασήμων, ονος, ὁ ἡ ὦν, idem quod βλαστικὸς. Nic.
Βλάσον, τὸ, idem quod βλαστὸς, Heſ.
Βλασφημοσύνη, idem quod βλασφημία, Syneſ.
Βλέπος, τὸ, v. βλέμμα, Ariſtoph. Α βλέπω.
Βλεπτὸς, ὸν, ſpectabilis, Soph. Ab eod.
Βλησηρὶς, potius βλυσηρὶς, ίδος, ἡ, ſcaturiens, Ep.
Βλιφαρόξυστον, τὸ, chirurgicum inſtrumentum, Gorr. Α βλέφαρον, & ξύω
Βλητὴς, ῆρος, ὁ, jaculator, Ep.
Βλιμάτια, idem quod βλημάτια, Ar. Sch.
Βλιτοειδὲς, ἰς ἄρτοι, panes qui inciſuras habent, a Romanis dicti quadrati, Philem. ap. Ath.
Βοάθεμον, τὸ, al. βοφθαλμὸν, vel χρυσόφθαλμον, Gal.
Βοαρμία, ἡ, *Epith.* Minervæ, Steph. Α βοὴ, & ἅρω.
Βοάτης, ου, ὁ, clamoſa, Æſch.
Βοαυλὸν, τὸ, idem quod βουαυλὸν, Ap.
Βόης, ὁ, clamoſus vociferator, Luc.
Βοήρεθαι, lacunam facere, Gal. Α βόθρος.
Βοῖτης, ου, ὁ, ſtolidus, fatuus, Man. Α βοῦς.
Βοκέρριος, ὁ, bubulcus, Ep.
Βολαυγὴ, ἡ, jactus lucis, Man. Α βολὴ, & αὐγὴ.
Βολαυγὴς, ὲς, ſplendidus, ib. Ab uſit.
Βόλβινη, ἡ, bulbi ſpecies, Theoph.
Βόμβαξ & βομβακὸς μβαξ, *Adv.* voces fictæ, Ariſtoph.
Βομβύλιον, τὸ, Dim. a βόμβυξ, Ariſtot.
Βομβύλη, ἡ, item, ampulla olearia, Heſ.
Βομβύλις, ίδος, ἡ, bulla, ib.
Βοόσασις, ἡ, idem quod βώσασις, Call.
Βοσδομητὴρ, ῆρος, ὁ, boves domans ſ. vincens, Call. Α δμάω.
Βορβόρεος, α, ον, cænoſus, lutoſus, Steph. Α βορβορος.
Βορβορώδης, ες, idem, cæno plenus vel cænum referens, Cyr.
Βοσκὸς, & βοσκεὺς, *Poët.* pro βορεὺς, Ap.
Βοσκὴ, ἡ, paſtus, Æſch.
Βοσκὸς, οῦ, ὁ, paſtor, V. L.
Βοτρίζησις, ὁ, boves proſligans, Tryph. Α ῥαίω.
Βοωτόος, ον, boves incitans, Cal.
Βοωκρανὲς, bovinum caput habens, Nonn.
Βοωκαπρόφως, ον, herbas comedens, Opp.
Βότρυος, ὁ, ὁ, qui e botruteto genere eſt, τὰ βότρυα, pro ipſis botris, Steph.
Βοτρυηφόρος, & βοτρυοφόρος, idem quod βοτρυφόρος, Euſt.
Βυβλικὸν ἕλκος, ulcus prehumidum, Gorr. ex Act.
Βυβλὼσις, ἡ, Iſis, Ep.
Βύλλινος, ον, bubulas pupillas habens, Nonn.
Βυλευσία, & βυτολία, idem quod βυθιτία, Heſ.
Βυθοινὸς, ὴ, ὸν, boum venator, Ep.
Βυκέφαλος, idem quod βύκερως, Nic.
Βυκλίνα, boves ab gete, Varin.
Βυκλητὴς, οῦ, ὁ, deceptor, Heſ. Α βυκολέω.
Βυλευμάτιον, τὸ, Dim. q. d. conſiliolum, cogitatum, Ar.
Βύλιος, α, ον, conſultus, Æſch.
Βουπλανόκλεος, ον, vaccivagus, Lyc.
Βουσθμὸς, ὁ, idem quod βύσταθμον, Eur.
Βουφόρτος, ον, onuſtus valde gravibus ſarcinis, Ep. Α βοῦς, & φέρω,
Βυχετιὸς, α, ον, Α Βύχετα, n. pl. urbe Epiri, Call.
Βοωτίω, aro, Heſ. Α βοῦς.
Βρόγχη, laqueis irretitus hæreo, E. M.
Βρεάτιον, pro βρέφιον, Hom.
Βρεγχάω, idem quod βρεγχίζω, Poll.
Βρέγχη, ἡ, ſuid. Βρέγχος, τὸ, Heſ. morbus in ſuibus.
Βρεδύφωνος, ον, idem quod βραδύγλωσσος. Cyr.
Βρεδὸς, τὸ, idem quod βραδύτης, Xen.
Βρεκὸς, pro ῥάκος. Theocr.
Βραχιόνιον, τὸ, ornamentum brachii, armilla, Xen.
Βραχυκωλία, ἡ, membrorum brevitas, cola brevia, Hermog.
Βραχυσυμβολὴς, ὁ, parva collatio, vel qui parvum ſymbolum ad convivium confert, Ep
Βραχυλογητέον, brevi oratione utendum, Steph.
Βραχυμόχθος, ὁ, brevi temporis ſpatio laborans, Hipp.
Βραχυφεγγίτης, ου, ὁ, exiguum lumen præbens, Suid.
Βρεφοτρεφέω, infantem efficio, Ep. Α βρέφος, & ἔχω.
Βρομώδης, εσσα, εν, fremens, Naz. Α βρόμος.
Βροτοδαίμων, ὁ, ſemideus, Heſ.
Βροτολαλοσέβρα, ἡ, hominibus faticina, Man. Α βροτὸς, & λαλέω.
Βρόχιος, μ. ος, ſuſpendio, q. d. laquearis mors, Nonn.
Βροτόω, *ιῶ*, reddo hominem mortalem, Naz
Βρυώνη, ἡ, idem quod βρυωνία, Nic.
Βοωτὴς, ῆρος, ὁ, cometior, Nic. Α βοΐτκω.
Βρωτὸς, ἡ, ον, edulis, eſculentus, Æſch.
Βρωτὺς, ἡ, cibus, eſca, Hom.
Βυρσαίετος, ὁ, Aquila raptrix τῆς βύρσης, Ar.
Βυρσὶν, ῆ, lorum, Ar.
Βυρσότομος, ὁ, pellio, Man. Α τέμνω.
Βυρσικὸς, pro βεβυσμένος, oppletus, refertus, Ar.
Βυσαυχὴν, ενος, ὁ, qui humeros adducens humeros contrahit, Ariſt.
Βύκος, ὁ, idem quod βάκκος, Theocr.
Βαλλὶς, ὶς, ὁ, idem. Call.

1.

Γαγλάμων, ονος, ὁ, idem quod γάγλαμον, Æſch.
Γαθυλλὶς, vel γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, cepæ genus, Nic.
Γαὶτης, ὁ, agricola, Heſ.
Γαλακτοφόρος, ον, lac habens, ſ. ferens, Opp.
Γαλαξίας, pro γαλαξίας, Man.
Γαλανία, pro γαλήνια, Suid.
Γαλήνιος, ον, tranquillus, J. Damaſc.
Γαλλοκόπης, ὁ, qui eſt in caſtratorum ſacris. Man.
Γαμβρομόρος, ὁ, genericida, Lyc. Α κτείνω.
Γαμηλιάω, idem quod γαμίω, Ath.
Γαμήτειν, uxor ducenda, vel in matrimonium. Steph.
Γαμοκλοπία, ἡ, furtivæ nuptiæ, adulterium. Sibyl.
Γαμοσολία, ἡ, nuptiarum paratio. Soph.
Γάμορος, ὁ, colonus. Α γῆ, & μείρω. Æſch.
Γανάω, idem quod γαιάω, Hel.
Γανυσμα, τὸ, idem quod γανος, Naz.
Γαναδὴς, ες, (γῆ) plenum ſolum, Theophr.
Γάνασις, ἡ, idem quod γάνωμα, Steph.
Γάσος, ὁ, veterator, Heſ.
Γαστρίδουλος, ὁ, Helluo.
Γαυροειδὴς, ὲς, ſuperbus, Suid.
Γαυρωμα, τὸ, idem quod γαυρότης, Eur.
Γέγανα, præt. m. verbi γανάω inuſ. pro *metath.* pro γέγηνα, Steph.
Γελόω, idem quod γελάω, Ep.
Γελοιάω, idem, Hom.
Γελώεις, idem quod γελοῖος, ib.
Γελὼς, ὁ, ſcuria, Ep.
Γέμχοι, & γεμχὲς, vid. γαμψὸς. Heſ. Suid.
Γενητήριος, α, ον, paternus, Syneſ.
Γενητὸς, α, ον, Genetæus, Epith. Jovis, Ap.
Γεραιόφλοιος, ον, ſenili cortice, maturus, Ep.
Γέρυνος, ὁ, parva rana. Nic. al. γυρίνος, & γερῖνος, Euſt.
Γῆθεον, τὸ, pro γῆθος. Ar.
Γηκισία, ἡ, terræ motus, Heſ.
Γήποτος, ον, terræ epotandus, Æſch.
Γλαυκίδιον, τὸ, idem quod γλαυκίσκος, Ath.
Γλαυκοπτιγὴς, ὲς, cæruleum ſplendorem habens; Dulce.
Γλαυκοφάγος, ον, pro γαλακτοφάγος, Hom.
Γλυκύρροος, ον, dulciſluus, Cyr.
Γλυκύπνοος, ον, dulce ſpirans, Cyr.
Γλυφειὸν, a γλυκίων, pro γλυκύτερος, a γλυκὺς, Ariſt.
Γλῶκις, αἱ, ſpicæ ſ. ariſtæ, Heſ. a. 398. Al. σειριλλάχες.
Γναφεύω, ὐ, pilitor, Man. Α γνάφλω.
Γναφαλόεις, ες, mollis, lanuginoſus, in modum τῦ γναφάλλ. Dioſc.
Γναφικὸς, ὴ, ὸν, fullonicus, Ep.
Γναφύλλον, τὸ, idem quod γναφάλλ. 2.) Alcæ.
Γναμότυπος, ον, cum conſilio excuſus, ſ. fabricatus, Ar. Α γνάμη, & τύπλω.
Γομφιόδοντος, ου, circa molares dentes ſtrepens. Ep.
Γομφοτήριον, τὸ, id quo fit coagmentatio, clavus, Steph.
Γοσπλανὴς, ὲς, Luctivagus, Nonn.
Γόω, idem quod γοάω, Hom.
Γραικίτης, ὁ, Græcus, Lyc.
Γραμματολικτοφιδεῖς, οἱ, literarum depravatores, Ep.
Γραμματόκομ, (μίλασμα) atramentum, Ep. Α τίλλω.
Γρηγορὲς ὁν, vigil, Sibyl.
Γρῆπις, ὁ, gryphus, Lyc.
Γρικλὸν, (ἐστιν οὐκ ;) hiſcere audetis ? Ar. Α γρύζω.
Γρυπαίετος, ὁ, adunca aquila : potius avis mixta ex aquilarum & gryphum genere, Ar.
Γρύπωσις, ἡ, incurvatio, flexio, Steph.
Γυαλθὴς, ὲς, membra ſanans, Nic. Α γύιον, & ἄλθω.
Γυαλὶς, (σπλαγχνοειδὲς, bulla) quæ nititur membrorum robore, Opp.
Γυλισύχην, ενος, ὁ ἡ ὦν, qui collo eſt gracili & prælongo, Ar.
Γυμνίτης, ὁ, nudus, Lyc.
Γυρειδὴς, ὲς, circularem formam habens, rotundus, Steph.
Γυλλὸν, τὸ, gurges, Lyc.
Γυμνοκόμβυξ, ὁ, qu. angularis Bombyx, Ep.

Δ.

Δᾶγμα, τὸ, *Dor.* pro δῆγμα, Nic.
Δαιτυμοειδὲς, ὁ, id. quod δαιτυμὼν, Nonn.
Δαιδαλολαλαγὴς, ὁ ἡ ὦν, varia loquens, Syn.
Δαιδὲς, ες, Anac. 42, 10. al. δαΐκτην laniatricem, Pauw.
Δαιζέω, idem quod δαΐζω, Ep.
Δάρατος, ὁ, panis non fermentatus, Nic. ap. Ath.
Δασμογράφος, ὁ, ὁ, tributi ſcriba, Steph.
Δασύκνημος, ον, idem quod δασυκνήμων, Ep.
Δασυζυλὸς, ον, arboribus denſus, Cyr.
Δασύφυλλος, ον, foliis denſus, ib.
Δακρύον, τὸ, idem quod δάκρυ, Hom.
Δακρυογενὲς, ὲς, lacrimas ciens, lacrymabilis, Epith. Martis, Æſch.
Δακρυοπτὰς, ὰς, lacrimis cadentibus, ib.
Δακρυότιμος, ον, merito defletus. Oph.
Δακρυτὸς, ὸν, lacrymabilis, Æſch.
Δαύλια, τὰ, ſ. γαύλια mulctralia. Α Fab. in Call.
Δαῦω, dormio, Sapph.
Δαφνέεις, εσσα, εν, laureus, laurinus, Steph.
Δέος, τὸ, idem quod δεῖμα, Heſ.
Δέιλος, pro δῆλος, Hom
Δένοις, ἡ, indigentia, Harpocr. Α δέομαι.
Δείλετο, qu. a δειλόμαι, in veſpertinum tempus vergo, Hom.
Δείλιος, ὁ, veſper, Hom.

Δειλίτης, ὁ, maleficus, Varia.
Δειματοσαγὴς, ες, terribilis, Æsch.
Δεῖπνημα, τὸ, volutatio, Man.
Δειμάω, idem quod δείδω, Hesiod.
Δειράδιος, α, ον, montanus, Lyc.
Δειρόπαις, ὁ ἡ, ἡ, excelso patrio, ib.
Δειτίνος, η, ον, ὁ, ἡ, ἐκ τῶν ἀστέρων, Euseb.
Δεκαπεμπαία, τὰ, decimæ, Call.
Δεκαπλάσιος, α, ον, decuplus, Eccl.
Δεκαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, idem quod δεκαπλάσιος, ib.
Δεκαφόρος, ος, ον, decimas pendens, Lyc.
Δεκὰς, ἀδος, ἡ, decas, Eur.
Δεκὰς, ἀδος, ἡ, idem quod δεκάτη, Sept. Ex Ap. Sch.
Δεκάτευτος, ον, ὁ, ἡ, decimam retinens, Hesych. L.
Δεκατευτὴς, οῦ, ὁ, decimator, Ep.
Δεκατοφόρος, ος, ον, idem quod δεκαφόρος, Orph.
Δεκατοφόρος, ος, ον, idem quod δεκαφόρος, Lyc.
Δεκατοφόρος, ος, ον, idem quod δεκαφόρος, Hom.
Δεκατοῦται, ὁ, ἡ, decimantur, Lyc.
Δεξιοφρονέοντες, loqui vocabulis, Man.
Δεξιτερόπους, ποδος, ὁ, ἡ, sinistro pedis, Apollin. A τερόπους.
Δεσποτικὸν, τὸ, dominium, Man. A δεσπόζω.
Δεσποτικὸς, ἡ, ὁν, ad dominum pertinens, Eccl.
Δεσπόσυνος, η, ον, ad dominum pertinens, Soph.
Δεσσάμενος, ἡ, ὁν, ἀπὸ τοῦ δέσσω, E. M.
Δεσσεύω, ἰδ. pro δέσσω, Ar.
Δεσσεύω, ἰδ. pro δέσσω, Ar.
Δεσσεύω, ἰδ. pro δέσσω, Ar

Ἐκαυχέομαι, glorior, Eur.
Ἐκκηραίνω, aufero, Æsch.
Ἐκκίω, exeo, egredior, Hom.
Ἐκκλύω, exaudio, Hom.
Ἐκκναισέω, idem quod ἐκκναίω, Theoc.
Ἐκκυλίζω, idem quod ἐκκυλίω, Hom.
Ἐκκωκία, evello, Ar.
Ἐκπεμάζω, abeo, Eur.
Ἐκπλατύζω, abripio, Æsch.
Ἐκρεγής, ὁ, narratio, Æsch.
Ἐκρώμυρα, fortior, Hom.
Ἐκρυσε, effluo, Sibyl.
Ἐκτίσσω, redeo, Hom.
Ἐκτόμιον, τὸ, discipulus, filius, Eur.
Ἐκπατίτης, in devia abductus, Æsch. Ab πάτος.
Ἐκπέρασμα, τὸ, exitus, Æsch.
Ἐκπέπλαμαι, vanus sum, plan. pass. v. ἐκπετάζω, f. ἐκπέτασμαι. Hinc
Ἐκπεπλαμένως, cum expansione.
Ἐκπορπαξ, f. ἐκπορπώ, fibulo, fibula subnecto, Hes.
Ἐκπρίσσω, redimo, Chrys. ex Prov. Sol.
Ἐκπυσέω, effluo, Orph.
Ἐκπρεσβεύω, præsideo, Soph.
Ἐκπτίλον, τὸ, v. πτίλον, Nic.
Ἐκπτίσσω, pello, Eur.
Ἐκπωλάω, idem quod ἐκπωλέω, Ep.
Ἐκπωτάζω, idem quod ἐκπωτάω, Hom.
Ἐκσαθμόω, dilimo, Ar.
Ἐκτακίδα, ες, extraordinarii, Æsch.
Ἐκτέλεσις, idem quod ἐκτέλεια, Hom.
Ἐκτρέχω, declaro, narro, Jon.
Ἐκφάτνωμα, τὸ, lacunar, &c. Æsch.
Ἐκφλύω, decortico, elido, Nic.
Ἐκφυλάσσω, observo, tueor, Soph.
Ἐκφυμα, τὸ, fœtus, Nic.
Ἐλαιαγνος, ὁ, oleagnus, Theophr.
Ἐλαιόχριον, τὸ, oleum agreste, Pind.
Ἐλάη, ἡ, ion, Ath. Ab ἐλη.
Ἔλαρμα, τὸ, id quod ἀφῄρηται, unde ἐλαρεύς, L. M.
Ἔλασις, ἡ, palmula, extrema remi pars; item hastile ex abiete, Hom.
Ἐλαφρόμοιρος, ον, probris dignissimus, Hom. Ab ἐλεγχος.
Ἐλαστής, οῦς, ὁ, Ap. vel. Th. Gr. Pr.
Ἐλαφοβοτανεύω, ἡ, aucupor, Strab.
Ἐλικτήρ, ῆρος, ὁ, ἡ, obliquus, Man.
Ἑλικτοπόδιος, ία, ιον, tortuosus, Orph.
Ἑλιξοτρόφος, ος, ον, ad m. Prod.
Ἔλκεσι, idem quod ἕλκει, Æsch.
Ἑλμάρος, ὁ, fluctus, pelagus, Hes. ex Men. Ab ἕλλω s. Pl.
Ἑλοσχοινώτης, ου, cubile helleborum. Man.
Ἑλυμοτόκος, Lyc. vel. Theoc. Gr. Pr. App.
Ἑμετικός, ἡ, όν, provocans, Æsch.
Ἑμπαλάσσω, perpetuo mitto. Man.
Ἐμπαρπάω, Attic. perdo. Call.
Ἐμπαστάλης, ου, ὁ, emplastrum. Vitruv.
Ἐμπαταγής, ἐς, idem quod ἐμπαλακτός. Nic.
Ἐμπεπτάμενος, idem quod ἐμπεπταμένος. Thuc.
Ἐμπεπτόλητος, ον, emptus. Soph.
Ἐμπερίδιπτος, ipse ipsius. Hom.
Ἐμπερώω, incudo, exuro. Steph.
Ἐμπλεκτός, idem quod ἐμπλεκτός. Hom.
Ἐμπλημλῆς, idem quod ἐμπλήμλεξ. Hom.
Ἐμπλοντίω, Attic. idem quod ἐμπλουτέω. Ap.
Ἐμπνευμάτωσις, ἡ, abductio, detersio, Theophr. ubi v. Schneid. ἐκπνοιζις.
Ἐμπορίζω, idem quod ἐμπορεύω. Ep.
Ἔμφυτος, ὁ, ἡ, qui bene crescit. Theoph.
Ἐνδιαπτόμαι, jucundo contendo. Poll.
Ἐνδιαφανῶν, ὁ, ἐνδιαφανέων, univelis. Lyc.
Ἐνδιμάλια, immolice. Hom.
Ἐνδιαμπερῶς, sublime. Eur.
Ἔνδιον, τὸ, ædes, domicilium. Nonn.
Ἐνδὸν ἐς, ἐδὸν, pro ἐνδυκέως. Nic.
Ἐνδρο, ego, eso, Suid. ex Men.
Ἐνδρακοπαθὴς, instar draconis. Æsch.
Ἐνέχομαι, adhæreo. Aristoph.
Ἐνθύμιμα, τὸ, idem quod ἐνθύμημα Nic.
Ἐνθυδίης, tranquillus, quietus. Ap.
Ἐνθυμος, ον, valde fervidus. Nic.
Ἐνζεύγνυμι, adjungo, adapto. Soph.
Ἐνθεόπιμος, ον, pius. Sibyll.
Ἐνθορὸς, ὁν, infiliens, Pind. Ab θόρω.
Ἐνθύμιος, ον, sollicitus. Soph.
Ἐνιζλάπτω, impedio. Hom.
Ἐνιαυτίζομαι, terreor. Ath.
Ἐνιπαπταλάω, demergo. Ap.
Ἐνικαζεπίπλω, collabor. Ap
Ἐνιπάλλω, indormio, incubo. Moich.
Ἐνιπάλλομαι, incumbo. Ap.
Ἐνιφρίσσομαι, palear in. Moich.
Ἐνκλιτίζω, lepide in. Ap.
Ἐνκνετίζομαι, subdubito, Call.
Ἐνκατίης, ἡ, inhabitatrix. Ap.
Ἐννυχες, f. ἐννυχες, per novem noctes. Hom.
Ἐνοάγορος, α, ον, idem quod ἀνεγερσίβουλος. Attic.
Ἐνσκιάζω, contendam Steph.
Ἐνυαλίου, ex cubo. Soph.
Ἐνλές, ὁ, ictus, prædatio. Man.
Ἐνμόρης, ες, consors, Nic. Ab ἔυμορος.
Ἐντοπίζω, Heo. Eur.
Ἐνσινὴς, ὲς, innexus damno, Man. A σίνος.
Ἐνσοφὸς, ὁ, intus sapiens, ib.
Ἐνσπερόμαντις, ὁ, idem quod ἔμπυος. Hes.
Ἐνσφηνίζω, pro ἐνσφηνόω, Ep.
Ἐνσχερὸ, ἀδν. directo ordine. Ap.
Ἐντελεστὴς, ἡ, perfectio, V. L. A τέλειος.
Ἐντεῖσε, Attic. confer te. Ap.
Ἐντεμάχωρ, ὁ, armorum peritus, bellicosus, Steph. Ab ἔντεα.
Ἐντερηάζω, tribus aquæ portionibus misceo. Vox Comica. Ar.
Ἐνύπτη, ἡ, idem quod ἐνάτιον. Hes. ex Soph.
Ἐξαμάξω, convitior, maledico, V. L. Ab ἁμαξα, qu. de plaustro convitia fundo.
Ἐξαναβάσιμα, ascendo, conscendo. Sibyl.
Ἐξαναφαίνω, ostendo, exhibeo. Orph.
Ἐξαπαθίω, expello, abigo.
Ἐξαυσὴρ, ὁ, fuscina, harpago, Æsch. Ab ἐξαύειν, eximere. Hes.
Ἐξεικαστὸς, ὴ, Ion. tio, exuberatio. Steph.
Ἐξεκλείσιον, abdicabendum, excludendum. Soph.
Ἐξελόβα, contorqueo. Theoc.
Ἐξέμπαλιν, idem quod ἐμπαλιν. Hes.
Ἐξεμπλόμαι, exuo. Hes.
Ἐξεπίπλωσις, percello. Eur.
Ἐξερίθευμαι, redimo, mercede alieno, Bud. Ab ἔριθος.
Ἐξερύκω, inhibeo. Soph.
Ἐξεφαίω, extra viam concurro. Hero.
Ἐξήλατος, ον, lamina ductili tectus. Hom. et ναὸς, Hes.
Ἐξίδιον, τὸ, Dim. ab ἔξις. E. M.
Ἐξίσομαι, sarcio, emat.
Ἐξισωτέον, exæquandum. Soph.
Ἐξοκτώμυς, υν, sex pondus æquans, Ar.
Ἐξορμάω, irrito. Æsch.
Ἐξουρεσίζω, deflores, culem amitto. Soph. Fr.
Ἐξοχάδις, ἄδος, ἡ, in extremo. Gour.
Ἐξυπνίσιμος, excitor. Hom.
Ἐξαρπάζω, extorqueo, Æsch.
Ἐπαθο, turbabatur, movebatur. Ap. I. 3. al. ἐδόλητο. Heelz. ἀπλτο pro ἐδλητο, i. ἐδλητο.
Ἐπαμφοτέω, insuper duco. Steph.
Ἐπαρχίω, commisceo, Ar. ab ἐπ, ἀνὰ, & χέω.
Ἔπαρων, οντος, ὁ, trochlea in equidam machinæ radice collocata. Vitruv.
Ἐπαρξω, adjuvo. Hom.
Ἐπαιμανὲς, οῖ, nostro de sanguine creti, Hes. Ab αἷμα.
Ἔπαινσις, ἡ, laus. Eur.
Ἐπαινετόνεος, α, ον, laudatorius. Steph.
Ἐπαιρόμαι, Ion. pro ἐπαίρομαι, i. ἐφαίρομαι. Hipp.
Ἐπαλάλκω, Nic. v. Simp.
Ἐπαλληκτὸ, ib.
Ἐπαφὸς, ὲς, fanitati unius, falsitati, ib.
Ἐπαμβλύνω, τὰς καρδίας, excutio immaturos fructus. Steph
Ἐπαμφέρω, pro ἐπαναφέρω. Sol
Ἐπαπειλαχήνω, Xen. Ubi. κλαγγάνω.
Ἐπαυθὴρ, ὁ, floridus, Man. Ab αὐθος.
Ἐπαυτίλλω, v. αὐτίλλω. Eur.
Ἐπαυτανύω, extendo. Hom.
Ἐπαυτορία, ἡ, v. ἀπορία. Hes. Suid.
Ἐπαυτόω, f. ἐπαυκύω, acclamo. Hes.
Ἐπαυρύτω, & ἐπαύρω, hautio. Steph.
Ἐπαφάω, apto. Hom.
Ἐπαυτύω, exclamo. Theoc.
Ἐπαύω, idem, ib.
Ἐπαυρα, f. ἐπαφύσα, insuper fundo, Hom.
Ἐπεγκίλνω, v. ἐγκίλνω. Eur.
Ἐπεχαλιὰν, v. ἐπιχαλᾶν.
Ἐπεγκομαι, exprigrino. Theoc.
Ἐπειγέως, υ, qui summo studio rem aliquam petit, erat & urget, Steph. Ab ἐπείγω.
Ἐπεγκλὴ, ἡ, idem quod ἐπιξις. E. M.
Ἐπεσαδὲς, αἱ, dies nefasti. V. L.
Ἐπεικέλης, simulis. Hom.
Ἐπεικὶ ιον, & ἐπείκομαι, Ion. pro ἐπίρρομαι, incumbo. Herod
Ἐπεισαγωγὶς, ἡ, idem quod ἀναγωγὶς. Suid.
Ἐπεισε, pro ἔπεισε. Hom.
Ἐπεκκλίνω, ἐπεκλίθη, reclino. Steph.
Ἐπεκλάω, excido, effringo, ib.
Ἐπεκλάσσω, fodio. Hom
Ἐπεκλόνεω, impetum edo. Hom.
Ἐπεξεργασία, ἡ, operis consummatio. Steph.
Ἐπεπρωτο, fatum est. Suid.
Ἐπεσσὶς, ἡ, cibatio penes alios. V. L.
Ἐπέτερφα, ες, τὸ, tedium imporo. Hom.
Ἐπεσφήλλω, Attic. pro ἐπισφάλλω. Thuc.
Ἐπεύδω, placeo. Mus.
Ἐπευξὲς, ὁ, ductus. V. L.
Ἐπὴς, ἐσσα, undecimo nonus natus. Ep.
Ἐπιαχμήτης, ὁ, charmen. V. L.
Ἐπιβάμενα, τὰ, genus quoddam saltationis. Hes.
Ἐπιβλὴ, ἡ, fibula, Hes. Ab ἐπιβάλλω.
Ἐπιβοσκόλιος, τὸ, armentum. Theoc.
Ἐπιβύλητος, ον, indubius. Luc.
Ἐπιβλὶς, ες, glacies. Æsch.
Ἐπιγάμβρος, pro ἐπίγαμος. Eur.
Ἐπιγαμβρεύω, ἐπιγαμβρεύσω. Eur. Phœn.
Ἐπιγαμία, ἡ, connubium, Soph.
Ἐπιγαμίζω, ἐπιγαμίσω, ἐπιγαμίσσω. Eur.
Ἐπιγαμβρία, ἡ, affinitas, Soph.
Ἐπιγαμβρεύω, ἐπιγαμβρεύσω, ἐπιγαμβρεύσσω. Eur.
Ἐπιγαμβρὶς, ἡ, affinitas, Soph

Ἐπιαυ[illegible] Epol.
Ἐπιβ[illegible] Poll.
Ἐπιβαθ[illegible] ὁ, ἡ, ἐπιβατικός, Suid. Eust.
Ἐπιβασκ[illegible], pro ἐπιλανθανόμενος, Ar.
Ἐπιβάσ[illegible], ὁ, reprehensio, Æsch.
Ἐπιβάτ[illegible], decoreo, Hom.
Ἐπιβάτ[illegible], ὁ, oblivio, Pind.
Ἐπιβλαβ[illegible], ες, damnosus, perniciosus, Nic.
Ἐπιβλαστ[illegible], τὸ, manipulus fœcundus, Chryf.
Ἐπιβουλ[illegible], ὁ, qui cibum quærit, mendicus, Hom.
Ἐπιβρ[illegible], idem quod ἐπιμαίομαι, ib.
Ἐπιμέ[illegible], τὸ, cura, Polyb.
Ἐπιμηλ[illegible], αἱ, ovibus admissæ, Call. V. L.
Ἐπιμηλοτ[illegible], ὁ, idem quod μηλο- sed non est ſuſpecta.
Ἐπιμιδ[illegible], v. ἐπιμιμνησκομαι, Ap.
Ἐπιμολ[illegible], invado, Soph.
Ἐπιμολ[illegible], ὁ, qui invadit, Æsch.
Ἐπιμόμ[illegible], ον, reprehensibilis, Hesiod.
Ἐπινήθ[illegible], idem quod ἐπνέω, Luc. Hom.
Ἐπινηλ[illegible], accumulo, Hom.
Ἐπίνι[illegible], idem quod ἐπίνιξ, Pind.
Ἐπινω[illegible], ὁ, humeris impositus, Ep.
Ἐπιπαν[illegible], irruo, invado, Eur.
Ἐπίπλω[illegible], ὁ, idem quod ἐπίπλοος, Ar.
Ἐπίπν[illegible], ὄθλον, vini præmium, Theog.
Ἐπιπολ[illegible], v. εἰσπολέω, Hom.
Ἐπίπομ[illegible], ἐπόμνυμι, insuper juro, ib.
Ἐπίπρ[illegible], τὸ, idem quod ἐπισκία, V. L.
Ἐπιπρ[illegible], pro ἐφεστρωτί, Hom.
Ἐπίπτ[illegible], e vibro, concutio, Æsch.
Ἐπίπαξ, Adv. ut semel dicam, summatim, Steph.
Ἐπιπρόσ[illegible], ἡ, secunda, ſ. repetita ingreſſio, Poll.
Ἐπιπτίλ[illegible], incido, Hom.
Ἐπιπτήσ[illegible], trajicio, Hom.
Ἐπιπλήδ[illegible], ſtrictim, Steph.
Ἐπιπλήξ[illegible], percutio, Hom.
Ἐπιπλόν, τὸ, ornatum, Gorr.
Ἐπιπνεύ[illegible], ἐπιπνεύσω, ἐπέπνευκα, vid. ἐπιπνέω, Hom.
Ἐπιποθ[illegible], ἡ, ſuperſtitio, V. L.
Ἐπιπολέμ[illegible], bellum infero, Steph.
Ἐπιπολεμ[illegible], excito ad bellum ſuſcipiendum, ib.
Ἐπιπολ[illegible], idem quod ἐπιπλαγής, ib.
Ἐπίπολ[illegible], ὁ, curator, Soph.
Ἐπιπορ[illegible], effundo, Hom.
Ἐπιπτάλ[illegible], advolo, ſupervolo, pro ἐπιπτόμαι, Eſth. Plut.
Ἐπιπτατ[illegible], advolo, involo, Ep.
Ἐπιραβ[illegible], virga inſtigare equum ad curſum, Poll.
Ἐπιρρήγ[illegible], obdo, Hom.
Ἐπιρρητορ[illegible], oratorie dico, & eloquenter, Ath.
Ἐπιρρόθ[illegible], ος, idem quod ἐπιρρώξ, Nic.
Ἐπιρρίζ[illegible], idem quod ἐπιρρίζειν, Theoph.
Ἐπιρρίζ[illegible], inſtigare & incitare canes, Ar. al. ἐπιβρίζειν.
Ἐπιρρ[illegible], inſtillo, V. L.
Ἐπιρρύ[illegible], protego, Æſch.
Ἐπιρρώ[illegible], ἡ, corroboratio, roboris confirmatio, Steph.
Ἐπισβ[illegible], concutio, commoveo, Ap. item. ib. quod ἐπιβρόμαομαι.
Ἐπισαπ[illegible], ρα, ρον, in ſuperficie ſutridus, al. putricans, Steph.
Ἐπισκλ[illegible], τὰ, placentæ, in lunæ formam factæ, ib.
Ἐπίσκ[illegible], τὸ, inſigne, Ariſtid.
Ἐπισπ[illegible], τὸ, canum in venatione inciſamentum, V. L. Ab ἐπισπάζω.
Ἐπίσπ[illegible], τὸ, idem, Steph.
Ἐπισπ[illegible], inſuper tego, Muſ.
Ἐπισταθμ[illegible], inhabito, N. T.
Ἐπίστ[illegible], τὰ, ſub. χωρία, umbroſa loca, Steph.
Ἐπιστρω[illegible], ἐπιστρώσω, Adv. tendendo ad ſcopum, Suid.
Ἐπισυρ[illegible], incedo, V. L.
Ἐπισφ[illegible], amplector, Steph.
Ἐπιτεύ[illegible], attingere, oppetere, Hom.
Ἐπιτιθ[illegible], idem quod ἐπιταθμία, manſio, ἡ, munus τῶν ἐπιτιθέντων, Suid.
Ἐπίτιθμα, τὰ, manſiones, Poll.
Ἐπιτρ[illegible], præeſſe oportet, Plat.
Ἐπιτρ[illegible], ἡ, ſupervolatus, Æſch.
Ἐπιτρ[illegible], ἡ, ſupervolatus, Suid.
Ἐπιτρ[illegible], pro ἐπιτρέχω, Ep.
Ἐπιτρ[illegible], incido, Steph.
Ἐπιτρ[illegible], irrigo, Anac.
Ἐπίτρητ[illegible], (ωσαίνουσαι), mulieres, quæ tandem pariunt, Hipp.
Ἐπιτυθ[illegible], deprehendo, Hom.
Ἐπιτύθ[illegible], idem quod ἐπιτυθεύω, Herod.
Ἐπιτυμβ[illegible], ἰων. pro ἐπιτυμβεν, ib.
Ἐπιτυμ[illegible], ἡ, idem quod ἐπιτυμητής, Opp.
Ἐπιτυμητ[illegible], reprehendendus, objurgandus, Heſ.
Ἐπιτυθ[illegible], lactens, Ep. A τιτθή.
Ἐπιτύμ[illegible], Ion. pro ἐπιτέλλω, Herod.
Ἐπιτροχ[illegible], ad tutelam pertinens, Plat.
Ἐπίτυρ[illegible], τὸ, edullum quoddam ex confrictis olivis, V. L.
Ἐπιφθ[illegible], ον, fugiendus, averſandus, V. L.
Ἐπιφημ[illegible], bene ominari, acclamare, aſſentiri, Steph.
Ἐπίφημι, promitto, Eur.
Ἐπιφθάμ[illegible], ἐπιφθάσω, prior aſſequor, Hom.
Ἐπιφθ[illegible], inſpuo, veneficarum more, Theoc.
Ἐπίφοιτ[illegible], ὁ, qui incurrit, Man.
Ἐπιφρ[illegible], ἡ, ἡ, 63, ubi vacat præp. Euſt. al. ἐπὶ ὁρίᾳ.
Ἐπίφρ[illegible], τὰ, præcordia, Steph. A φρὴν.
Ἐπιφορ[illegible], peripicio, Hom.
Ἐπιφυλ[illegible], ον, in tribus deſtributus, Eur.
Ἐπιχαλ[illegible], αι, armati, Heſ. A χαλκὸς.
Ἐπιχείρ[illegible], pro ἐπιχείρησις, Ar.
Ἐπιχαῖ[illegible], & ἐπιχαΐας, ου, ὁ, qui indiget, inops. Heſ. A χαίω.
Ἐπιχείρ[illegible], τὰ, idem quod ἐπίχειρα. Poll.
Ἐπιχειρονομ[illegible], manibus tanquam legibus uti. Heſ. al.
Ἐπιχειροπαίστης, qui, ἐπιχειρὶ παίστης. Steph.
Ἐπιχιλ[illegible], milleſimum. Steph.
Ἐπιχυτ[illegible], infundendum, ib.
Ἐπίχυτον, τὸ, genus quoddam pemmatis ſ. placentæ. Ath.
Ἐπιχωρ[illegible], ſeparo, ſecerno, Steph.
Ἐπιψήχ[illegible], in ſuperficie rado, deſtringo, detergo, ib.
Ἐπιψολ[illegible], perſono, Call.
Ἐπογδ[illegible], v. ὀγδοάς, Terpſ.
Ἐπόπτ[illegible], ου, Epith. Cereris, Ep.
Ἐπολβ[illegible], ον, felix, dives, Man.
Ἐπολοφ[illegible], ον, miſerabilis. Man.
Ἐπουτ[illegible], apis, V. L.
Ἐρυχάς, ἡ, arenarium, locus arenoſus. Euſt. Ath.
Ἐφαστ[illegible], ὁ, qui incubare ſolet ovis, Ariſtot.
Ἐφαρ[illegible], curo, ſollicitus ſum, Steph.
Ἐφεδ[illegible], ὁ, ἡ, idem quod ἐφέδριος, ib.
Ἐφέπτ[illegible], ὁ, vultur, Æſch.
Ἐφημ[illegible], facere cupio, Soph.
Ἐφήσ[illegible], ου, ὁ, agricola, Ar.
Ἐφίζ[illegible], operor, V. L.
Ἐφοδ[illegible], ἡ, difficultas, moleſtia, negotium, Nau.
Ἐφόλ[illegible], ἡ, idem, Ap.
Ἐφόλ[illegible], ex fabis fieſta. Dioſc.
Ἐρεία, ἡ, ἰων. Erice, arbor fruticoſa, Nic.
Ἐρεικώδ[illegible], ες, Erice abundans, ab. diſcuptus, V. L.
Ἐρειπιώδ[illegible], ες, ruinæ. V. L.
Ἐρεισμ[illegible], ατα, pro ἐρείσματα. Steph. ex Vitruv.
Ἐρεπτ[illegible], τὰ, alimenta, V. L. Ab ἐρέπτω.
Ἐριστ[illegible], dicteria-proſequor, cavillor, Heſ.
Ἐρεύγ[illegible], pro Sync. pro ἐρευγόμενος, Heſiod.
Ἐρημ[illegible], ἄδος, ἡ, orbata, Ep.
Ἐρημάτ[illegible], ad, pecoris, Suid.
Ἐρημ[illegible], ſub. χωρία, vadimonium deſertum, Dem.
Ἐρημιόδ[illegible], ου, ὁ, qui ſolus ſuam cauſam agit, V. L.
Ἐρημολ[illegible], ὁ, idem, Heſ.
Ἐρημοσύν[illegible], ἡ, qui negligenter excubias agit, Polyæn.
Ἐολιγοσσον[illegible], pervarius, E. M. ex Soph.
Ἐρίζοχθ[illegible], ον, lingua cutter habens. Call.
Ἐριθαλ[illegible], ὁ, ἡ, ἡ, idem quod ἐριθαλής, V. L.
Ἐρικτ[illegible], ὁ, ἡ, ἡ, idem quod ἐρικτός, Nic

Εὐμηκέτης, ου, bonis clavis compactus. Opp.
Εὐδεω, incumbo. Lyc.
Εὐδερκὴς, idem quod εὐδερκ. Pind.
Εὐδερκ, ου, probus. Sibyl.
Εὐδυπλοια, Ἀδν. al. εὐδυπλοίᾳ. Od. ν. 65.
Εὐδωρητ, ου, bene, f. facile donatus. Opp.
Εὐδωρ, ου, beneficus, liberalis. Sibyl.
Εὐείθειρα, bene comata, capillis decora. Anacr.
Εὐελπις, ου, idem quod εὐέλπις. Soph.
Εὐεργέτης, ὁ, pro εὐεργέτης, benefactor. Ep.
Εὐερίδες, αἱ, horti Hesperidum. Theoph.
Εὐεστὴς, ές, bene compactus. Ep.
Εὐθαλὴς, εσα, εν, bene virens. Cal.
Εὐθαλπὴς, ες, facile incalescens, ib.
Εὐθαλπιάω, bene caleo. Hom.
Εὐθίμεθλος, ον, bene fundatus, ib.
Εὐθεσμος, ον, probe legem observans. Apollin.
Εὐθυλέω, εὐθυλήμων, idem quod ἴυθλον, f. ἐυθυλήμεσα. Æsch.
Εὐθηλήμων, ονος, bene nutritus, pinguis. Ep.
Εὐθρυβὴς, ές, fragilis; friabilis, Dioſc. Ab θρύπτω.
Εὐθυδήμων, ὁ, Exp. ἁπλᾶς δημότης, ex fæce vulgi, Heſ. ex Eur.
Εὐθυμητέον, lætandum. Xen.
Εὐθυπορέν, Ἀδν. recta. Hom.
Εὐίλατος, ον, propitius, qui facile cohiberi poteſt. Suid.
Εὐίματος, ον, pulcris indutus veſtibus. Steph.
Εὐκαταλίλας, ον, derisu facilis; al. ridiculus, contemnendus, ib.
Εὐκαταλίλω, ritè narro. Hom.
Εὐκηπος, ον, pulcros hortos habens. Pind.
Εὐκνὶς, ον, bene vellicans, Man. Ab κνίζω.
Εὐκόμιος, bene recondo. Ap.
Εὐκρὰς, ᾶτος, ὁ ἡ ἡ, ᾗ τὸ, bene mixtus, dilutus ſ. temperatus. Eur.
Εὐκρητ, ον, idem, bene temperatus. Ep.
Εὐκρίνω, bene feceno & ſeligo. Hom.
Εὐκρινέ, ον, valde terribilis. Tryph.
Εὐκτήμων, ονος, felicis poſſeſſionis. Cal.
Εὐκτὸς, optandus. Ep.
Εὐκλίμενος, bene ædificatus. Hom.
Εὐκυρέω, bene ago, Æſch. al. εὐκυρόω.
Εὐκώλητος, ον, membris bene compactis, ſ. firmis pedibus. Nic.
Εὐλαβία, ἡ, idem quod εὐλάβεια. Theog.
Εὐλαβέστερος, cautius. Eur.
Εὐμαλλὸς, ον, bene villoſus. Pind.
Εὐμαρέως, Ἀδν. facile. Theog.
Εὐμολπίαν, recte cano. Hom.
Εὐμυλίη, ἡ, rumor. Hom.
Εὐνεστέω, commode habito, ib.
Εὐνάζει, benè ſ. benignè deſtruens. Æſch.
Εὐνάομαι, bene habitor. Hom.
Εὐνὰς, ἄδος, jacens. Steph.
Εὐνήτης, ὁ, idem quod εὐνητὴρ, Heſ.
Εὐνήτρια, ἡ, conjux, cubitrix. Soph.
Εὐνομιδέστατος νόμος, ſc. paſcua pecoribus ac commodatiſſima. Heſ.
Εὐνύμενος, ος, volubilis. Soph.
Εὐξυλοεργὸς, ὁ, e ligno poliens egregia. Man.
Εὐρύφρος, ον, pulcram ſ. bonam contemplationem habens. Ep.
Εὐοσμία, bene oleo, ſ. aroma fum, fragro. Theophr.
Εὐοσμία, ἡ, bonus odor, fragrantia. Soph.
Εὐπαλτὸς, ον, vibratu facilis. Steph.
Εὐπαρὴς, ον, pulcras genas habens. Pind. P. 12. ἐυπαρέων, Dion. male.
Εὐπατρίδ, α, ω, claro patre natus; generoſus; nobilis. Eur.
Εὐπάτωρ, ὁ, idem quod εὐπάτορ. Steph.
Εὐπλεὴς, ον, bene plenus. Hoffm.
Εὐπνοέω, facile ſpiro. Steph.
Εὐπνοια, ἡ, commoda ſpiratio, ib.
Εὐπορίζω, excogito. Eust.
Εὐπρήσσω, Ion. pro εὐπράσσω. Herod.
Εὐπυγίδες, αἱ, pulchræ clunes. Ath.
Εὐρυάσπαι, οἱ, bene laborantes, Epith. Eumenidum. Orph.
Εὐριπίζειν, Euripi modo huc illuc agitari. Ariſtot.
Εὐρυβίη, ἡ, Exp. ἡ ἐν τῷ ἀγορᾷ ἐξουσία, Heſ.
Εὐρυβιὴς, ἐς, Exp. ὁ ἐν τῷ ἀγορᾷ ἐξουσιαστὴς, Heſ.
Εὐρυβιὴς, ἐς, ampliſſimus, Ar.
Εὐρυμήθων, ονος, ſapientiæ latè patens. Call.
Εὐρυχάνης, ὁ, latè hians. Opp.
Εὐρώεις, εσσα, εν, humidus. Hom.
Εὐσθένεια, idem quod ἐυσθένεια. Soph.
Εὐστηρίζω, valde, firmiter, conſtanter. Plut.
Εὐστηριγμὸς, ου, locuples. Suid. Ab ἐυστήριγξ.
Εὐστηκὼς, valis ſtilensque bene inſtructus ſum; bene paratus ſum. Soph.
Εὐσκωλος, Ar. Lyſ. 819. ſed leg. εὐ σκωλεύσω.
Εὐσπειρος, poteras ſpiras faciens, ſ. habens ſpiras bene compoſitas. Ep.
Εὐστάλος, ον, ſtillatitius. Gorr.
Εὐσέλμα, bene orno. Hom.
Εὐσολίζω, probè decoro. Eur.
Εὐσόρυζ, γος, ὁ ἡ ἡ, e robuſto & valido ſtipite. Ep.
Εὐστρατ, ον, bene ſtratus. Ep.
Εὐτείχητ, ον, bene munitus. Hom.
Εὐτερπὴς, ές, bene pennatus. Ep.
Εὐτελία, ἡ, idem quod ἐυτέλεια, ſr. felicitas. Ar.
Εὐτυκ, ον, qui facile colliqueſcit. Steph.
Εὐτρίφω, bene, f. magna cura nutrio. Hom.
Εὐτρὶξ, ίχος, idem quod εὐτριχὴς. Nic.
Εὐτυπὴς, ές, bene cuſus, Man. Ab τυπάω.
Εὐυπόλημπτος, ον, qui facilè cogi poteſt, & congregari. V. L.
Εὐφορτ, ον, facilis oneris, levis. Opp.
Εὐφραρος, ον, bene munitus, ib.
Εὐφυρώτατ, ον, penitus inutilis. Polit.
Εὐχλωρον, τὸ, viriditas. Steph.
Εὐχολ, ον, facilis iræ. Ep.
Εὐχορ, ον, pulcrum ſ. bonum campum habens. Sibyl.
Εὐωπίη, ἡ, fertilitas, ubertas, Call. vid. Theſ. Gr. P.
Εὐωρίζω, contemno, negligo. Heſ. ex Soph
Ἐφαπλῶς, dubitanter, hæſitanter. Steph.
Ἐφεσίδιον, τὸ, umbella, V. L. Ab ἐφεστὶς.
Ἐφεστὶς, ἡ, ancilla. Heſ.
Ἐφέσαιον, τὸ, pubes, pecten. Dioſc.
Ἐφήλω, clavo affigo. Steph.
Ἐφήμαι, infideo. Soph.
Ἐφήμερ, ον, infauſtus. Æſch.
Ἐφίδρυμα, τὸ, donaria. V. L.
Ἐφίζω, inſideo. Hom.
Ἐφίεμαι, affequor, ib.
Ἐφιμείρω, cupio, Muſ.
Ἐφίππιος, ον, idem quod ἐφίππ. Plut.
Ἐφυπνόω, indormio. Bud.
Ἐχθύδιος, ἐχθύα, ον, rivalis, Ep. Ab ἰχθὺς.
Ἔχης, ὁ, dives. idem quod ἐχέτης. E. M.
Ἐχθίων, odiſior, Soph.
Ἐχθρόεις, infeſtus, odioſus. Jun.
Ἐχιδνοχαρὴς, ὁ, viperis gaudens. Sibyl.
Ἐχμὸς, ὁ, locus, ubi tenetur temo. Steph.
Ἐψητὸς, coquendum, ib. Ab ἑψέω.
Ἐψιητέον, ludendum, Suid. Ab ἐψιάομαι.

Z.

Ζαλείνω, deſipio. E. M.
Ζάλινος, ον, valde albus. Sibyl.
Ζαμενηχὴς, ον, vehementer amarus & ſelleus. Opp.
Ζειροφόρ, ὁ, ferens ζειρὰν. Heſ.
Ζευγίδιον, τὸ, Juno apud Argivos. E. M.
Ζεφυρὶς, ίδος, ἡ, zephyria. Ep.
Ζέφυρις, ἡ, ſub. ἄμπις vel ἀνὴ, zephyrus, Hom.
Ζεφυρίτις, ἡ, Venus, per Syncop. pro ζεφυρίττις. Call. Ab
Ζεφυριώτης, ὁ, A Ζεφύριον, N. Pr. loci.
Ζηλέω, invideo. Eust.
Ζηλότης, ὁ, honeſti ſtudii, ſ. opum dator, Ep.
Ζηλίχιον, τὸ, corrigia calceamenti. Suid.
Ζιὸς, qua re. E. M.
Ζοφοειδὴς, ον, idem quod ζοφερὸς, ater. Nic.
Ζυγαγὸς, ὁ, idem quod ζύγαστρον. Xen.
Ζυγὸς, ὁ, Juno.
Ζυγὸς, ὁ, cyatus ſerpillum ſilveſtre.
Ζυγὸς, ὁ, ex fugum facit. Ath.
Ζυμωτὸς, ἡ, ſub. ζύμωσις. Nic.
Ζυμωτὸς, ἡ, ſub. ἄρτος, panis fermentatus. Steph.
Ζυμωτὸς, ὁ, idem quod ζυμίτης. Theoph.
Ζώγρια, ὁ, pro ζώγριος. Heſ.
Ζωγρικὸς, ἡ, ὸν, grammatis imprimendis apta habens. Polit.
Ζωδιακὸς, ἡ, pro ζωδιακὸς κύκλος. Man.
Ζωνικὸς, ὁ, qui zonam habet. Synes.
Ζωοτύπη, ἡ, ſtatuaria forma. Man.
Ζωστὴς, ὁ, vitæ operator. Dion.
Ζωτύρα, ἡ, follis. Heſ.
Ζωτύριον, τὸ, idem, ib.
Ζωτίνη, τὸ, pro ζώστειον. Eust.
Ζωσμὸς, ὁ, pro ζῶσμα. Sibyl.
Ζωστῆρα, ἡ, Epith. Minervæ, Hom. al. ζωστήρια.
Ζωστὴρ, ὁ, Apollo. Lyc.
Ζωφορία, ἡ, via lucifera. Man.

H.

Ἡγεμονεὺς, ὁ, idem quod ἡγεμών. Hom.
Ἡγήμονες, ὁ, idem, V. L.
Ἠδὶ pro ἠδὲ. Steph.
Ἡδέως, ὁ ἡ ἡ, ſuavis eſus. Naz.
Ἡδυβαὴς, ſuaviter gerrens. Cal.
Ἡδυλαπτὸς, ὸν, ſuaviter captus, ſ. perceptus, P. Sil.
Ἡδυμελίφθογγος, ον, dulces & mellitos ſonos edens. Ep.
Ἡδυντικὰ, τὰ, condimenta. Bud.
Ἡδύπνοος, ον, pro ἡδύπνους. Ep.
Ἡδυσματίλητρα, ὀψάρια, obſonia condimentorum neſcio quæ nugamenta habentia. Ath.
Ἤιδει, pro ἤδει, ſciebat. Ap.
Ἡλιάτης, ſ. Ἡλιᾶτις, ἡ, ſolaris. Soph.
Ἡλιολίχνης, ὁ, vaniloquus. Ep.
Ἡλιοφοίτης, ὁ, idem quod ἡλιοφοιτ. Orph.
Ἤλυθ, pro ἦλθ. Eur.
Ἤλυσι, v. ἤνυσι. Ab ἤλυθ.
Ἥλωρ, ὁ, qui it, ſ. vadit, Man. Ab ἦλθ.
Ἡλώιον, τὸ, fanum Solis. Euſt.
Ἡλιτεσάγδις, ὁ, qui aberravit ab opere ſuſcepto. Suid.
Ἡλιῶσα, ſc. κόμη, flava, ſolem referens. Anac.
Ἡμαθώδης, arenoſus.
Ἡμαθῶδες, τὸ, arena. Anac.
Ἡματίη, Ἀδν. quotidie, aſſidue. Hom.
Ἡμεροδωσώκης, ὁ, fœnerator diurnus. Epith. Menippi. Diog. L.
Ἡμιστρεφὶς, ἡ, idem quod χλανὶς. Ath.
Ἡμιτέμιος, pro ἡμίτομος. Anac.
Ἡμίζ, ον, mediâ vitâ. Man.
Ἡμικρανία, (ab ἡμικρανὴς) ſ. τόνος dimidiam partem capitis dolore adficiens. Cyr.
Ἡμινίς, ὁ, coracinus piſcis, Soph. ap. Ath.
Ἡμιολὶς, ἡ, ſub. μοῖρα ſeſcupla portio, idem quod ἡμιόλιος.
Ἡμιπέλεκκον, & ἡμιπελεκίδιον, τὸ, ſecuricula, Ep. V. L.
Ἡμισελινοειδ, ὁ, ſemiſperane. Steph.
Ἡμιστάλικα, ἡ, dimidium, ſemis. Luc.
Ἡμίχο, ες, dimidii congii capax. Ariſtot.
Ἡμιφοιν, ικος, ἡ, aëris vaſcula, æriva, Steph. Ab αἰμ & φοινὸς.
Ἡνεμόεις, εσσα, εν, ventoſus. Hom.
Ἡνεμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, idem. Heſ.
Ἡπατήρια, τὰ, medicamenta hepatis affectibus accommoda, &c. Steph. Ab ἧπαρ.
Ἡπείλη, ἡ, medela, V. L. Ep. al. ἤπυτα.
Ἡπιδάμαντ, ὁ, idem quod ἀπιδάμαντ. Steph. Patris. Naz.
Ἡρατέλεια, ἡ, conjugium, Poll. Ab ἥρα & τέλος.
Ἡρδιον, τὸ, rheda. Suid.
Ἥρος,
Ἥρα, τὰ, pl. grata, Hom. al. Aet. L. ab ἦρα inuſit., Lin.

Ἡρίπνα,

Ἠλεκτροποιός, ὁ, ἡ, ambra efficiens. V. L.
Ἠλεκτρώδης, ες, electrum. Hes.
Ἠλεκτρώδης, ες, electrum. Hes. Ab ἤλεκτρον, & εἶδος.
Ἠλιβάτεος, ὁ, ἡ, ον, in verno tempore pariens. Ib. A ἦλιβα.
Ἠλιοδακτυξ, ὁ, ἡ, avis quædam, Ib.
Ἠλιοπέτεια, superandum Soph.
Ἠλυχίαι, idem quod ἥσυχα. Hom.

Θ.

Θαλασσοπορος, ον, in mari laborans. Cyr.
Θάμβημα, το, terror, Man. A θαμβέω
Θάμνησις, ν, horriditas, ib.
Θαλιπρηστος, ὁ, ἡ, ον, virescere faciens. Steph
Θαλοφεῖν, fovere, incendere. Hes.
Θάμνισκιον το, frutex pusillus. Dioſc.
Θαναστιαν, mirari cupio Luc.
Θαρσαλέοτης, ᾱ, fiducia, fiducia. Steph.
Θαρσαλέοτης, το, idem Polit
Θαρσηγενης, ες, ad audaciam genitus. Æſch.
Θαυμαλέος, ὁ, temnitus carbo E. M.
Θαυμβρωτος, Epith Christi.
Θαυλία, pro Θαλεια Hom.
Θαυμα, idem quod Θαω, admiror. Hes.
Θαυμε Ior pro Θαυ Hom
Θαυματοιδα, idem quod Θαυματοιῶ Sibyl
Θαυτος, pro Θεῖος Dion
Θεαπολος, ὁ, ἡ, Dei minister A θεολια.
Θειασικαις, afflatu numinis Poll
Θειακλος, idem quod Θεοκλυτος Ar.
Θειδρομος, ᾱ, divinum in animis domibus Suid
Θειλεος, idem quod Θελεμων Æſch
Θειλιος, idem qui Θελεμων, it. miserabilis, quietus. Hes
Θελητης, ὁ, qui vult, ro
Θελλαθρασκεία, ᾱ, pro εθελοθρ V L
Θεμιζω, idem quod Θεμιστευω Lind.
Θεμιστος, ὁν, ος, ᾱ, Dea justitiæ V. L.
Θεοκλήμενος, pro θεοκλητος, it
Θεοκραντος, ον, admodum divinus Syncſ
Θεοδεκτης, ὁ, ἡ, ν, Deum capax videre. Synel
Θεοδειγης, ὁ, Deum vestigans, i.
Θεολυμπ, ον, ὁ, ἡ, ν, divinus, ib
Θεολοιδορητος, ες, in animum contumeliosus Man.
Θεομορος, ſ Θεομορος idem quod Θεοπροπος, ſ Divina justus manu. Ap.
Θεομορος, idem Pind
Θεομορια, ſ Θεομορος, ν, fatum Call
Θεοπλοκαμος, ὁ, Deo bellum inferens Cyr
Θεοπομπικος, ν, ὁ, qui Deo ſ. Deorum simulacra ferre potest, unde Θεοπομπικη, lib. Θεωρια Poll
Θεοπτυχης ες divinus Jo Dam.
Θεορμος, ν, ὁ, deficcatus Man
Θεοφοιτις, ν, num in se affl , pass. Steph.
Θεος, idem quod Θεος Hom
Θεριος, pro Θερμος. Dioſc
Θερμα, το pro Θερμη. Man
Θερμαστρος, ν, idem quod Θερμαστηρ. Poll.
Θερμαω, ſ Θερμαζω, calefacio, foveo. Nic
Θερμελη, ν pro Θερμη Suid.
Θερμερμη (vox Cornica) delicate vivo Poll.
Θερμοβολος, ον, calide scaturiens, P. Sil.
Θερμοκαμπης, ὁ, calida faba Athn
Θερσος, Æolice pro Θαρσος, Steph.
Θεσμα, το, pro Θεσμη Nonn.
Θεσπεσιως, Adverbium modum. Hom.
Θεσπιαλλος, ον, circumvolans Ep.
Θεσπιδαιμων, α, ον, idem quod ὑποδαιμων, Ap.
Θεσπιδαιμων, το, solum in nocturnis Cereris Ar.
Θεσπιδαιμων, τὸ, res divina V. L.
Θεσπιδαλος, ὁ, ἡ, ν, divinatrix, Æſch
Θεστιον, το, Thetidis templum. Cur. Sch
Θεσφατος ſ. dicto V. L.
Θηκτηρ, ρος, Acutio. Hes.
Θηκτηριον, ν, ſpecies Man.
Θηλαμων, ονος, ὁ, το, Hes A θηλη.
Θηλυπεδον, pro θηλυ πεδον. Ep.
Θηλυτοκος, ον, ſeminifer Dion.
Θηλυτοκος, ον, ſeminifer Dion. Sic.
Θηλυτος, ὁ, ἡ, ν, mollis. Æſch.
Θημελογραφος, ος, Jambicus poeta, &
Θημελογραφος, ος, Jambicorum ſcriptor. Athn
Θησεις, τὰ, animadvertens, Man.
Θησιμον, τὸ, Jus
Θησυδος, ος, Jugulare carmen. Hieron.
Θηστια, ν, ſanatio, curatio, Soph. Ab θηστηρ.
Θηστις, ν, clavus in fundo navis. Euſt.
Θηρ, τος, cibus, eſca. Hes.
Θηρατηριον, ſive θηρατρον, vehiculum. Dion.
Θηρατηρ, ν, venatrix. Dion.
Θηρικλειος, ſc. Δαναος, mors ab feris illata. Man.
Θηριοδιδακτικη, ἡ, ferarum inſtitutio, ib.
Θηριοκαρπα, ὰ, frutex quidam. Gorr. vid. Steph.
Θηριος, idem quod Θηριωδης Poll
Θηριστηριον, ὁ, Theſei templo vetus & tempus terit. Ar.
Θρασμα, το, ſedes. Orph.
Θρασις, turbatus, Hes & Suid.
Θρασα, idem quod Θρασια, ſ. Θορυβος. Lyc.
Θραμβη, ν, trabs V L
Θρανιον, το, idem quod Θρανος. Ar.
Θρανυσσω, confringo, comminuo. Lyc
Θρανυγραφος, ὁ, pari tum pictor. Hes.
Θρεξ, nomen avis Opp
Θρασκιας, Thraicias ventus Ariſtot.
Θρασυθυμος, idem quod Θρασυκαρδιος. Man.
Θρασυφρων, Cal.
Θρασυμαχος, ον, audax in prælio. Pind.
Θρασυχαρμης, ὁ, idem Call
Θρασυφαντυξ, ὁ, ἡ, ν, frangens canthum Ar.
Θρασυκαρδιος, cor ictibus affectus. B Anac portes, τοσον Θρασυκαρδιος. Hes.
Θρεπλα, ν, idem quod Θρεπτηρια. Ph.
Θρεπλα, τὰ, ſ Θρεπτρα, Hom per Syncd pro
Θρεπτηρια τα alimenta Hes
Θρεπτανελλο, vox a Philoxeno tragico conficta ad exprimendum ſonum citharæ, qua ludentem Cyclopem introduxit. Ar. Sch
Θρηνητης, & Θρηνητηρ, ὁ, idem quod Θρηνητηρ. Æſch Man.
Θριγλος, το idem quod Θρηγκος, Plin. Pauſ
Θρια, & Θριασος, pilæ quidam. Ar.
Θρυαλιζα, crepo, Hom Ep.
Θρυλια, ſ Θρυλλιον Theoc.
Θρυλιες εασι, ιν, idem quod Θρυλινοι. Nic.
Θυαπαξ, γος, ὁ, ſacer legus Hes.
Θυηκος, Hes & Θυηγος, Euſt. pro Θυσιαστος.
Θυηλιον το, vas micinarium Poll.
Θυζω, idem quod Θυμιαζω Hom
Θυκος, το, vas in quo conjiciuntur ſuffimenta. Euſt
Θυμαλις, ιδος, ἡ, Nic
Θυμα, το, talus. Theoph.
Θυμαλοχεια τος, ἡ, ν, qui non fœdat ſ. dedicat convivia & luſus. V. L.
Θυμηστηρ, pro Θυματηρ Suid.
Θυννη, ν, idem quod Θυννις Ath.
Θυνος, impetus, it bilium. Hes.
Θυρηζολος, ὁ, faber Suid.
Θυρσαζω, thyrſum fero, Bacchor. Ar.
Θυσσω, τ, idem quod Θυρσαω. Ep.
Θυσαι δε, Bacchæ Lyc
Θυσιασμα, τὸ, victima Ath
Θυανιος, Thyanæus, Bacchus Opp.
Θυανη, ν, Semele mater Bacchi. Ap. Sch. Hinc
Θυαδιδης, ν, Bacchus, ap Rhodios
Θυαρεμαι, ſacra menſa epuliari. Hes.
Θωκ mercurius, Suid. ; it. menſis nomen, ap. Ægyptios
Θωνις, ὁ, Ægyptius, a Thono regi. Nic.
Θωρηκειον, τὸ, idem quod Θωρακιον, ὁ. Æſch.
Θωυξις, Ion. pro Θαυμασος. Heſiod.

I.

Ιαχεω, clamo, Steph. ἰαχω, Suid. idem quod ιαχεω.
Ιαχος, ὁ, ἡ, ον, cum Dion. Sic.
Ιαλτος, ὁ, ἡ, ν, miſſilis. Æſch.
Ιαμβεγραφος, ος, Jambicus poeta, &
Ιαμβεγραφος, ος, Jambicorum ſcriptor. Athn
Ιαγερες, ſacra, it animadvertens, Man.
Ιαγιμον, τὸ, Jus
Ιαγμος, ὁ, Jugulare carmen. Hieron.
Ιαγνια, ν, ſanatio, curatio, Soph. Ab ἰαγηρ.
Ιαδις, ν, clavus in fundo navis. Euſt.
Ιαρ, τος, cibus, eſca. Hes.
Ιαρτηρ, ſive ιαρτρον, vehiculum. Poll.
Ιαρ pro Syncd. pro ἱερηΐ, Hom.
Ιαρτοτεσιαρχια, ſacrificium, Ariſtot.
Ιαρτοτομια, ν, ſacrificium, ib.
Ιερατις, ιδος, idem quod ἱερεια. Æſch.
Ιερεπλαγχθες, ον, ſacræ attactus. Man.
Ιεροφοιτος, ον, gen. ου, Ep. ſed leg. ιερεφοιτος, ſ. per ſyncopen Dion.
Ιζυα, ν, veſtis e caprinis pellibus, vel potius caprina pellis veſtimenti vicem præſtans Poll
Ιητηρ, ὁ, idem quod ἰατηρ. Hes. Eph.
Ιθυγενης, ος, al. ἰθυγονης, ἰθυγενης. Hes.
Ιθμος, pro ισθμος. Ep.
Ιθυκτης, ος, recte judicans. Dofs
Ιθυνοος, ὁ, ἡ, ν, recta cogitans Apoll.
Ιθυφραν, ὁ, ἡ, ν, recta ſapiens, b.
Ιθυνη, ν, directio V L
Ικτεριας, ὁ, ictericus ſapis Steph.
Ικτηρια, ν, pro ικτηριοι κλαδοι. Ar.
Ικτηρ, ρος, ὁ, idem quod ικτηρ. Lyc.
Ιλαρον, το, hilaritas. Suid.
Ιλαρυνω, idem quod ιλαρον. Steph.
Ιλασμα, το, idem quod ἱλασμος. Sibyl.
Ιλαστηρ, ος, redemtor Ep
Ιλεοω, propitium reddo, idem quod ἱλαω Bud.
Ιλυσμασις, ν, reptatio illa quæ fit tractim & volutim. Ariſt.
Ιμαντιλιγμος, ν, ὁ, duplicis lori tortio a implicatio Euſt.
Ιμαντοπους, ος, loripes Steph.
Ιμαντοτομια, lora ſcindo
Ιμαντοτομος, qui lora ſcindit, b
Ιξευτηρ, ος, idem quod ἰξευτης Man.
Ιξοβολος, ος, idem, viſcatus, ib A βαλλω.
Ιοφορος, ον, venenatus, venenum ferens Opp.
Ιοω, rubigine obduco, it rubigine contumo. Ar
Ιπποκλιης, ητος, ὁ, lebes ad aquam in furno calefaciendam Lucian.
Ιπποκλιστηριον, το, idem Poll.
Ιππαλιδης, ος, idem quod ἱπποτης. Ti ὄν
Ιπποκαλος, ᾱ, ἡ, statuæ equeſtres mulierum. V. L.
Ιππος, ὁ, ἡ, ν, equeſtris Dion
Ιπποσυρος, de num quod ἱππιος Pind.
Ιπποφορβιος, ος, ὁ, qui equos alit. Eur Ab ἱππος & φερβω
Ιραξ, ſ. Ιρηξ, pro ἱεραξ. Hom.
Ιρανεμη pro ἱερημη Herod
Ισαγγελια, ν, nuntium conforme V L.
Ισαιρομαι, idem quod ισαζω Hom.
Ισαιρι, ιδος, ν, Iſaurica, pr. Epith enſis Ep.
Ισαυροφονος, ὁ, Iſaurorum præſidium interfector. Ep
Ισβολος, idem quod ἰσοζυγος, Suid.
Ισογραφος, ον, æqualis ſcriptura. Ep.
Ισομετρης, ες, qui partis menſuræ eſt. Ath.
Ισομητηρ, ορος, ὁ, ἡ, ν, æqualis matri, Theoc. vid. Theſ Gr P.
Ισοπληθης, ὁ, utrinque ſtructus, ſ. onuſtus. Ἰσοπλεθ, Afini Soph.
Ισοπτερυγιος, ὁ, ἡ, ν, æque vergens Nic,
Ισορριπεω, labrum pari libramento demitto. Gaz.
Ισος, idem quod ἰσαιος ſ. ἰσαμος Steph.
Ισσαιος, Dor. & Ion. pro ἰσαιος. Euſt.
Ισσιτυκα, ισσιτυκαιναι, ſtamina ſ. licia quibus textorius ſonus intenditur Ar.
Ισταμον, idem quod ἱσταμενη, herba ſic dicta. Theophr.
Ισχιαδης, ὁ, qui ischiadas ſ. tumidas habet coxas vel clunes. Euſt.
Ισχιον, τὸ, coxa, Ep. ima pars ventris. Suid.
Ισχνον, τὸ, opus pictorium, tenue & fragile. Adv.
Ισχυαλεος, ος, robuſtus, fortis, celer. Hes. Steph.
Ισχυς, ν, ſpecies alcis agrestis. Suid.
Ισχυσκυπτος, ὁ, piſcator Man
Ισχυσκυτρον, idem quod ἰσχυσκυπτρον. Suid.
Ισχυσκοπος, ὁ, ἡ, ν, piſculentus. Nonn.
Ισχυσιδιον, τὸ, idem quod ἰσχυδιον. Man.
Ισχυτακτης, ες, piſci hærens, Ep.
Ισχυφαγος, ὁ, ἡ, ν, piſces vorans, Ep.

Ἰσχνεος,

ἰχνεύτης, unde ἰχνεία vestigatrix. Hom. al. pr. ἰαλ. ἴχνη, oppidum in ora Macedoniæ. Steph.
ἴχνηλάτης, ου, vestigio debilis. Man.

K.

Κάζομαι pro καταζέομαι. Hom.
Κάηλος, pro κατηγορος, ib
κάθαπτος, ή, ον, attritus. Man. A καθάπτω.
κάθε, pro καθ' ἑαυτὸν Soph
Κάθομαι, confideo. Hom
Κάθυμμα, ατος, vestitus, ib
Καθύπερθε, ι, vestio, ib
Καθύπερθεν, τὰ, monilia, περιστρεπτὰ ornamenta, Alex ap Athen. Gl. P
Καθ' ὑλακὴν, ἡ deductio. Steph
Καθυπνιάδες, ſc. ἡμέραι, idem quod ὑπνιάδες. Ep
Κάθυσμα, τὸ, ſc. τέχνης, artificium novum. Man
Καιρία, Adv. tempeſtive Call.
Κακαβη, ης, cacabus, Gal κακκάβη, Athen olla teſtacea
Κακηθης, ες, malignus. Nic.
Κακηλάτης, ου, malum habens conjugem, Cyr. κακόγαμος.
Κακηπάλια, ης, adverſa valetudo. Nic.
Κακκεια, pro κατακλιτὸν Hom.
Κακκυτία pro κατακρυτία Heſiod
Κακοβουλοσύνη, ης, malum conſilium. Sibyl.
Κακοήθισμα, το, quod maligne fit, Steph.
Κακοηθιστέον, depravandum eſt, ib.
Κακοκλεης, ες, qui male, ſ. in malum trahitur Man
Κακομηνία, ης, pravus animus, ib
Κακορρήτειρα, ης, ἡ, κακορρήτειρα, malefica, noxia Sibyl
Κακοσύνθετος, ου, malum tentorium Ep
Κακοτεκνία ἰδος, mali rumoris Æſch
Κακοφραδία, ης, idem quod κακοφροσύνη Nic.
Κακόχολος, ου, ὁ, κακόχολος, ον, mala bile perfuſus Cyr
Κακὸν Adv. pro κακῶς, Call
Κάλαβρος, idem quod καλαυρὸς. Ap
Καλαθηφόρος, ου, calathum geſtans Heſ
Καλαθίσκος, ου, parvus calathus, ib
Καλαμογραφία, ης, calamorum ſcriptura Man.
Καλαμοχροος, ους, ὁ, ἡ, q. d. arundinum lanugo Steph
Καλιάζω, idem quod καλιῶ V L
Καλιεργία, idem Heſ
Καλιτολεμος, idem quod καλλιτόλεμος. Ep.
Καλλείπω, pro κατακλίνω Hom.
Καλλείριον, τὸ, lilium V L
Καλλιβλέφαρος, ον pulcher Eur.
Καλλιγάμος, ου, pulcras nuptias habens, Ep.
Καλλιγόμφιος, ου, pulcris clavis compactus Gl
Καλλιέθειρος, ου, pulcris capillis. Ep.
Καλλιεργὸς, ὁ, ἡ, facundus Ar.
Καλλικτίστως, ου, elegantèr ſtructus. Nonn.
καλλικυρίως, ου, Exp δίκαι ἀπὸν φυλάσσειν. Suid
Καλλιστεῖον, τὸ, pulchritudo vel potius pulchritudinis præſtantia, Eur.
Καλλιτλήμων, ων, ὁ, fortiſſimus. Anac.
Καλλίσαλος, ου, pulcra ſtadia celebrans Eur.
Καλλισείρος, ου, pulcrum pectus habens Nonn
Καλλιτεκνία, ης, pulchripara. Opp.
Καλλοβάμων, ὁ, fortiſſimus. Man.
καλόεργος, ου, beneficus. Man.
Καλοφόρος, ὁ, qui ligna portat, calo. Ath.
Καλυπτήρια, τὰ, feſtum ap. Athenienſes, E. M.
Καμαπνὸν Adv. laboriosè. Man. A κάμνω.
Καμαρᾶν, pro καταμηνίζω. Heſ.
Καμπυλώνυξ, υχος, ὁ, ἡ, qui ungulis ſubrotis curvatis utitur, Steph.
Καμπυλόω, flexum, ſe inflectens. V. L.
Καμμορος, pro καλόμορος. Hom.
Κάναχος, ſtrepitus, clamor. Nic.
Κανεών, idem quod κάνων. Hom.
Κανοσμὸς, forma. Man.
Κανυστρα, τὴ, idem quod κανοῦν. Poll.
Καπαθεῖν, ἡ, ἡ, ſcalpi, pungi. Ep.
Καπαλὴς, ὁ, fumidus, Nic.
Καπηλεῖα, ης, ἡ, caupona. Apollinar.
Καπηλοπώλης, ου, ὁ, frugiferum genus. Ap.
Καπρίαι αἱ, carnes in penitiſſ. ſenten. Quid
Καπύη, ης, ἡ, pulvis nomen quo de Myſis pelluntur Ath.
Καπροφάγος, ου, ὁ, ἡ, aper vorus. Heſ
Καπροφόλος, ου, ὁ, caprarum cuſtos. Ep.
Κάπρος, idem quod κάπρος. V L
Καπυρὶς, ἡ, tunica Perſica manuleat.
Καρκαῖος, α, ον, crispus ſ. flavus. Sim
Καρκαλὸν, τὸ, idem quod κόρυμα. Heſ
Καρποφαγὴν, fructibus veſcor, idem fructibus victito Arist
Καρυῖτις, caryites, herbæ genus, Dioſc. A Plinio Myrſinites etiam vocari traditur. Steph
Καρυοπερσικὴ, q. d. nucipersica, V. L.
Καρφολὰς, αἱ, ſtrata ex feſtucis. Eur.
Καρχὲ, legumini genus Steph.
Καρχαδόντιος, aſper, idem quod κέρχαρος, ib
Κασιτόβρωξ, ὁ, ἡ, vermis, qui exſiæ innaſcitur & eam rodit. Heſ.
Κάσσιος, pro κασσιτερὸς Nic.
Κατασβαχίως, paulatim Plat.
Κατασγόχα, deduxi, Ar. pro κατέσχον, a κατέχω
Καταγιάζω, conſecro Ion pro καθαγιάζω.
Καταγωγικὸς, opp ἀναγωγικὸς, i. e. myſtico Bl
Καταδακρυχία, lacrymas fundo, Hom.
Καταδεκάλιθος, Ariſtoph vid. Schol.
Καταδιδύμης, ὁ, inverecundus. Man.
Καταδωμάτιον, τὸ, prædium, ib
Καταδωρίστρια, ης, ἡ, famula, Hom A δρόα
Καταζυγὸν, libro unde καταζυγασία, ης, libramentum, Steph
Καταθάμβω, obſtupeſco, cum admiratione de miror Suid.
Καταιδρα, in caput. Long.
Καταιρὶς, Ion pro καθαιρὶς Herod.
Καταίχομαι, pro κατέχομαι Hom
Καταιωμένη, Dor. pro κατακαιομένη, exuſtum eſſe. Ἀπαγγελία.
Καταιπήρη, periculoſum, lethale, opportunum. V L.
Καταιτήτιον, τὸ, fructus Theophr.
Καταλαὶς, ὁ, clauſtrum. Call.
Κατακεφὶ, Adv. in plenum, admodum Plat
Καταλαὲς, τὸ, quod accidit, Herodot
Καταλανθάνομαι, καταλήθομαι, obliviſcor, Hom.
Κατάλειος, mollis. Soph.
Καταλείβω, demulceo Ar
Κατάλλαλλε, Adv. pro καταλλαλὲς. Polyb.
Κατάμερμαδὸς, ὁ, diviſio, partitio. Steph.
Καταμυστάτιον, minutatim contero, Ar. Pac.
Καταπαῦε, ubi leg. κατα μεμυστακευμένε
Καταπαυὼν, ſupero, Eur
Καταξιοπιστίνομαι, fide indignum aliquem judico aut dico adverſus aliquem quæ fide indigna ſint Suid
Καταξίως, dignus Soph.
Καταπάτησις, al καταπάτησις, Hom. idem quod, ſeq
Καταπατίμιον, idem quod καταπάτημα Man
Καταπεπλασμένον, muſicorum verbum, vid Poll. l. 4. cap 19
Καταπίτνομαι, idem quod καταπίπτομαι. Steph.
Καταπλαῖον, ὁ, medicamentum. Herod
Καταπλεύω, molior, machinor, exhibeo. Xen.
Καταπλόθης, ὁ, deſpector, deriſor. Anac
Καταπλώμαι, nego. Soph
Καταπλωτικὸς, id. quod καταπιστικὸς. Steph
Καταπόδιον, ὁ
Καταπόνη, ἡ, idem quod κατάπονος, ib.
Κατάπτης, τὸ, malus nauticus He, ex Hom.
Καταπτιλόω, idem quod καταπτιλλω, ſ. καταπτιλῶσαι. Heſ.
Καταπτωχοπορνεύσαι, cum ſcorta rem habere V. L.
Καπυρὸς, ὁ, ἡ, ſolidus, firmus. Hp

Κραιπαλάω, idem quod *κραιπαλῶ*. Ib.
Κραιπάλη, ἡ, ebrius. Gal.
Κραιπνία, ἡ, idem quod *κεφαλαία*. Nonn.
Κραναάτης, ου, ὁ, Rhodii, a Cecrapho rego. Ep.
Κραναϊάδης, ου, ὁ, idem quod *κραναΐτης*. Steph.
Κραξ, pullo, cædo. Sch Lyc.
Κράπης, ου, ὁ, cerevisia. Theophr.
Κράτεμαι, pro *κέκρημαι*. Hom.
Κρᾶτηρ, τό, idem quod *κίστη*. Steph.
Κρατηλάτης, ου, ὁ, idem quod *κρατηλάτης*. Ath.
Κρατηλόμαστρον, τό, fudarium quo caput extergitur. Steph.
Κράτης, τό, locus quidam tenebrosus. Steph.
Κραυμωτός, idem quod *κεκραμένος*. Ap.
Κράτερος, ὁ, idem quod *κάδιστος*. Poll.
Κρατοσύμβολον, ὁ, cura sepulturæ dignus. Steph.
Κράτων, idem quod *κάδιστος*. Æsch.
Κράτα, & *κράα*, idem quod *κεφαλή*. Ar. Sch.
Κραυδᾶς, ὁ, idem quod *κραυγάστης*. V. L.
Κραυδών, όνος, ὁ ἡ, ν, idem quod *κραυγαστικός*. Pind.
Κραύτειρα, ἡ, quæ aures alicui mulcet. A *κραύταρ*. Steph.
Κράυτηρ, τό, pro *κραυτήριον*. Hes.
Κραυγή, τα, lupanaria. Lyc. Eust.
Κραυγμα, τό, spectrum, umbra corporis. Hes.
Κραυκομής, ου, ὁ, qui quodam tonsuræ genere tondetur. Eust.
Κραυπάλη, idem quod *κραιπάλη*. Nic.
Κραυχάλης, ὁ, potator doliorum. Man.
Κραγίς, ίδος, ἡ, piscis quidam. Ath.
Κραταιτροφής, ές, qui una cum letifero fato alitur. Hesiod.
Κραταιχρώς, ῶτος, ὁ ἡ, ὡ, qui cerino colore est. Ath.
Κραυδέτης, ὁ, idem quod *κραύδιτης*. Eur.
Κραύπαλαγος, ὁ ἡ, ὁν, idem, Æsch.
Κραυπνάτα, ἡ, præconissa. Ar.
Κραυκίνη, *ράβδος*, virga Mercurii, caduceus. Suid.
Κιδαρίζω, ὁ, numini genus. Poll.
Κιθαρισμός, ὁ, idem quod *κιθάρισμα*. Call.
Κιθαιρώνιος, Cithæronius. Ar.
Κίκαμον, τό, oleris genus. Nic.
Κικίνη, ὁ, idem quod *κικίννη*. Theoc.
Κιμυνδίς, pro *κυμινδίς*. Sch. Ar.
Κινάμωμον, τό, idem quod *κιννάμωμον*. Dion.
Κινητήριος, α, ον, idem quod *κινητικός*. Æsch.
Κιρρίς, ίδος, melina, flava. *Epith.* Vitis. Nic.
Κίρρις, ἡ, pro *κέρρις*. Opp.
Κισσίνος, ες, idem quod *κίστινος*. Soph.
Κιτάλλω, pro *κιτάλω*. Ar.
Κίχω, idem quod *κιχάνω*. Lyc.
Κλαδισκός, ὁ, ramulus. Anac.
Κλαΐστρον, τό, pro *κλεῖθρον*. Pind.
Κλαυστήρ, ὁ, plorator, Man. A *κλάω*.
Κλείομαι, Ion. pro *κλέομαι*.
Κλεπτήρ, ὁ, fur. Man
Κλεπτίδης, ὁ, idem. Poll. ex Pherecr.
Κλέπτιν pro *κλεπτικόν*, furtivum, furax. Ar.
Κλεψίμυμος, ὁ, idem quod *κλεψίνυμφος*. Sibyl.
Κλεψύδριον, τό, parva Clepsydra. Philostr.
Κλήδων, ὁ ἡ, ὁν, ædituus. Æsch.
Κληδῶν, pro *κληδών*. Hom.
Κλιματώδης, ους, ες, farmentitius. Nic.
Κλιβανεύς, ὁ, tabernarius, fornacarius. Man.
Κλινειδής, ές, lecti formam habens. Gorr.
Κλιτικός, ή, όν, declinativus, V. L. A *κλίνω*.
Κλωπαδρόδην, ον, quatiens cor. Orph.
Κλωπαίως *Adv.* furtivè. Man.
Κλωπής, ὁ, fur. Hom.
Κλύμενον τό, herbæ nomen. Dioſc.
Κλύμενος, η, ον, inclytus. Theoc.
Κλυσμήτιον, τό, & *κλυσμός*, ὁ, ablutio, lotio, f. ipſa actio abluendi. Hipp.
Κλυτόβουλος, ον, inclytum dans consilium, f. clare consilio. Opp.
Κλυτοεργίη, ους, ſc. ἄρα, inclyta per limi rem ſulum. Man.
Κλυτοτέχνης, ὁ ἡ, ὁν, idem quod *κλυτοτέχνης*. Hesiod.
Κλυτοφεγγής, ές, clarè ſplendidus. Man.
Κλυτόφρων, idem quod *κλυτόφρων*. Suid.
Κλῆσις, ἡ, idem quod *κλοπή*. Lyc.
Κλωγμός, idem quod *κλαγγή*. Plut.
Κνέφας, ὁ, nebula. Suid.
Κνήμων, ονος, ὁ, ἡ, idem quod *κνημός*. Theocr.
Κνησμός, novacula. Suid. A *κνίζω*.
Κνιπολόγος, f. *κνιπολάγος*, avis quædam, cuſpis lega. Gaz. A *κνίψ*, & *λέγω*.
Κνιφόμορφος, ον, monſtriformis. Lyc.
Κόβαλλος, ὁ, idem quod *κίβαλος*. Ar.
Κόβυλος, ὁ, culter, radula, Phil. f. ſcribendum *κύβηλος*. Steph.
Κοῖλα, ὡ, cavum navis, f. cavus receſſus, aut venter navis. Ath.
Κοιλίς, ὁ, ſuperior palpebra. Poll.
Κοιλοφάραγξ, γγος, cavæ vallis vel cavi hiatus. Eub.
Κοιλόπεδος, ον, in cavo ſolo ſitus. Pind.
Κοιλοσυρτος, ὁ, claudus. Suid.
Κοιτεῖν, ſcortari, V. L.
Κοινίον, τό, idem quod *κοινεῖον*. Hes.
Κοινοθωμία, ἡ, commune altare. Æsch.
Κοκκοβαφίς, ές, cocco tinctus. Ath.
Κοκκοζόης, ὁ, avis qu. d. inter vociferandum cucurriens. Euſt. ex Soph.
Κολακόνομος, ὁ, adulator. Ar.
Κολλίψης, ὁ, qui glutinum coquit. Bud.
Κολλοπία, glurino. Euſt.
Κολλοπώλης, ὁ, qui glutinum vendit. Bud.
Κολοκορδάκολα, τά, inteſtina. Lasc.
Κολοσσοποιός, ὁ, coloſſorum faber. Man.
Κολόβηρα, τα, jumenta, Sch. Nic. al. *λόφυρα*. Theophr.
Κολωνίτης, ὁ, mercenarius. A *κολωνός*.
Κομοω, comam orno. Steph.
Κομιεῖος, congerendus. Æsch.
Κονίπλω, excito pulverem, impleo pulvere. V. L.
Κονυζήεις, εσσα, εν, ex herba cunila. Nic.
Κοπρόσυρα, ἡ, ſimus qui trahitur. Hes.
Κοπλοπλακής, ῆτος, ὁ, idem quod *κοπλή*. Ath.
Κόρη, ἡ, navis *στρατόπλοος*. Lyc.
Κόρκος, ὁ, olus agreſte. Ar. *κόχχρος*. Hes.
Κορθάλη, & *κορθάλης*, unde *κορθάλεια*, *δάφνη*, virentibus ramis decora. Ep.
Κορινθιοι, οἱ, qui ex clanculario concubitu nati ſunt. Ste. h.
Κορισίδης, ες, puellaris. Hes.
Κορσισθείς, εσσα, εν, calamiſtratus. Orph.
Κόρσιον, τό, radix loti. Theophr.
Κορσοειδής, ές, qui capilliforme eſt. Gemma, ap. Plin.
Κορυθάϊξ, ικος. Hom.
Κορύμβη, ἡ, idem quod *κόρυμβος*. Ath.
Κορυφοειδής, ὁ, retis pars. Bud.
Κορωνίμορος, ὁ, medicorum vox, idem quod *κύζηλος*. Hipp.
Κορωνοπέδιον, τό, pediculus cornicis. Hes.
Κόσκινος, ὁ, idem quod *κόσκινον*. Sim.
Κοσμιτάς, ᾶδος, ὁ, idem quod *κοσμητής*. Man.
Κοσμομανής, ὁ, mundi amore inſaniens. Sibyl.
Κοτινοφόρος, ὁ, oleaſtro veſcens. Ar.
Κοσμολίτης, ὁ, mundum petens. Ep.
Κοτωσις, idem quod *κοτήσις*. V. L.
Κυκεών, ὁ, *ὑγιεινὰ*; vaſis genus. Steph.
Κυριότης, ſc. *τριχῶν*, f. *ἐστιν*, cum tondentes puerorum capillos Dianæ ſacrificant. Suid.
Κυρεῖς, ὁ, tonſorium inſtrumentum. Poll.
Κυρτοκάθη, pro *κορυφαίθη*. Steph.
Κυρσοσύνη, juvenilis. Ep.
Κυφόνωτος, ον, levis. Soph.
Κυφόνωτος, ον, qui levi dorſo eſt & agilis tergore. Ath.
Κοχλισσοειδής, ές, idem quod *κοχλιώδης*.
Κοχύ, inſtrutible, rapide. Hes.
Κραδοπώλης, ὁ, ſiurculorum ficulneorum, f. ficuum venditor. Steph.
Κραιπνοδάπτης, celeriter ambulans. Cyr.
Κραιπνοφόρος, ον, celeriter euns, ib.
Κραμβίτης, εσσα, ες, ad braſſicam pertinens. Nic.
Κατακόλλος, idem quod *κρατοκόλλος*. Nax.
Κραταιαλκής, ές, cum valido robore conjunctus. Cyr.
Κραταιρης, ες, ſc. *σκάφος*, navis inſtructa & parata. Herod.
Κρατίς, ἡ, tarrago. Ariſtot.
Κρατοπαγής, ές, caput compactus. Man.
Κραυπεφαλή, caput ferro ſi, gero. Ath.
Κρέων, pro *κέρων*. Ar.
Κρέπας, Poet. pro *κάπας*. Hom.
Κρεσφόντης, & *κρεσφόντος*, pro *κρεσφόντος*.
Κρεσφόντης, ὁ, filius potentior. Æsch.
Κρεμάθιον, τό, ſonitus. Ar. al. *ἐκρέθιον*.
Κρεμίδος, ἡ, ἐν, ſtridulus. Æsch.
Κρεμόμαι, ſuſpenſus ſum. Ar.
Κρεμῶν, pro *ἀκρεμών*. E. M.
Κριοδαίτης, ἡ, *ſæm.* τὸ *κριοδάιτης*. Steph.
Κριοδορά, ἡ, culter ad carnes excorianda. Poll.
Κριοθοινία, ἡ, cœna, ſ. epulum e carnibus. Suid.
Κρυθμός, ὁ, oſtrea. Lyc. al. *κρύθμος*.
Κρίσιον, τό, *Ion.* pro *κρεῖον*.
Κρημνηδάτης, ὁ, idem quod *κρημνοβάτης*. Naz.
Κραμιστρος, ὁ, verba ardua fundens. Ar.
Κριτιδαρχὸς, idem quod *κριτιδότοὸς*. Poll.
Κριζανιστὴς, ὁ, clibani formam habens. Dioſc.
Κριζανωτὸς ὁν, teſtuaceus, in teſtu coctus.
Κριθάω, idem quod *κριθάω*. Æsch.
Κριθοτρώξ, ὁ, qui hordeo veſcitur. Ar.
Κριομυξ, ὁν, arietis inſtar mucoſus. Gal.
Κροκοδειλτίς, ἡ, quæſtio ſophiſtarum ludicra. V. L.
Κροξ, idem quod *κρόκη*. Heſiod.
Κροκωτὸς, ſc. *χιτὼν*, veſtis croco tincta. Ar.
Κρεταφίς, ἡ, vas fabrile. Poll.
Κρουπαλγικά, τά, puerilia crepitacula. Auſon.
Κρυτοχυτρολληπάϊον, τό, nugator, garrulus. Ar.
Κρηπιδοφόρος, οἱ, *Bœot.* Poll. A *κρηπίζω*, calceamenta lignea.
Κρυσίον, pulſandum. Ar.
Κρυπλείον, tegendum. Soph.
Κρυσαλλίδης, pro *κρυσαλλοειδὴς*. V. L.
Κρύφιον, τό, res abdita. Dionyſ. Ar. A *κρύπτω*.
Κρύβιμος, occultus. Man.
Κρύξα, ἡ, olus ſimile apio, prope mare naſcens. Erot.
Κρᾶ, f. *κρᾶα*, pro *κεφάν*. Thuc.
Κραζυλάδης, ες, ſimilis τῷ *κραζύλῳ*. Luc.
Κραπεῖς, οἱ, piſcatores, ſc. οἱ τῷ *πώρκῳ χρώμενοι*. Poll.
Κτεανιτμὸς, ὁ, poſſeſſio. Man.
Κυαμοδόλος, ὁ, qui ſortem jacit, qui Vulcanum in urnam conjicit ad ſuum ſuffragium dandum, idem quod *δικαστής*. Heſ. ex Soph.
Κυανίω, nigrico, V. L. ex Heſiod. *κυανεόντων*, al. *κυανεόων*.
Κυανοκρήδεμνος, ὁ ἡ, cæruleam vittam habens. Cal.
Κυανοχαίτης, ες, cæruleus. Orph.
Κύβιστητὴρ, ὁ, impudens. Suid.
Κυβερνισμὸς, ὁ, gubernatio, V. L.
Κύβερνος, ὁ, gubernator. Nax.
Κυδοσκόπος, ον, glorioſus. Man.
Κυδρὸς, ὁ ἡ, ὁν, infamis, ſ. nomen habens quod occultari debet. Heſ.
Κυλίω, volito, *κυλίσις*, ἡ, volutatio, & *κύλιστὴς* ὁ, verſator, V. L. ſed hæc ſuſpecta ſunt. Steph.
Κυλλὰ, ἡ, calix. Ath.
Κυλιβάνη, ἡ, braſſica ſterilis. Suid.
Κυλλὴν, ἡ, terræ minus frugifera. Steph.
Κυλίσκιον τὸ, parvus culix. Ath.
Κυλιστὴς, ὁ, idem quod *κυλιστὴρ*, ib.
Κυλλοῦσις, ἡ, ipſa actio volvendi *κυλλὸν*. Hipp. A *κύλλαρ*.
Κυμαΐη, ἡ, tempeſtas. Herod.
Κυματοφόρητις, ἡ, concha. Heſ.
Κυμβεῖον, & *κυμβεῖον*, pro *κυμβίον*, vel *κύμβη*. Cyrill.
Κυμβεύειν, in caput dejicere, E. M.
Κύμβιον, τὸ, acetabulum. Nic.
Κυναιδὴς, ὁ, impudens, Suid. A *κύων*.
Κυνὴ, pro *κυνῆ*. Ar.
Κυνηγίον, canem irrito. V. L.
Κυνόκυτος, ὁν, marina roſa, ib.
Κυνοφόρος, ὁ, *ἀστὴρ* fortem habens. Steph.
Κυνοφόρος, τὸ, idem quod *κυνόσαρτον*. Plin.
Κυπαρισσίας, ἡ, tithymalli quoddam genus. Dioſc.
Κυπάω, evello. Lyc.
Κυπίλος, ὁ, ὁν, inclinatus, ſupplex, Æsch. A *κύπτω*.

Κυρτοω,

Κυριεω, idem quod κυρεω. Steph.
Κυτμίδες, αἱ, emplastri quoddam genus. Luc.
Κυφίλλια, τὰ, nubes. Call. Suid.
Καφαλλᾶς, ᾶ, ὁ, idem quod καδάριον. Suid.
Καφαλή, ἡ, caput e bovis. Eust.
Κᾶθ, ὁ, idem quod καθαρ. Num.
Κωλεός, ὁ vel ἡ, idem quod κωλῆ. Ath.
Κιλικιάω, ω, coli vitio laboro. Aret.
Καμακλᾶς, ὁ, rusticus. Ep.
Κακυδρίον, τὸ, parva & vilis herba. Eust.
Κιβίσιον, τὸ, idem quod κανεῖον. Ep.
Κ τατρ ν, & κοπατήριον, τὸ, q. d. remorum ri fitorium. Poll.
Κ , monile. V. L.
Κ ρη,
Κ ρ ν. } Dor. pro κόρη, κόρος & κορσύνη.
Κ ρ συνη
Κ ρ ον, τὸ, f culus, folli ulus. Suid.
Κ υκ ς, ἡ, pro κ ρ . Fest. Ar
Κ υκομαχία, ἡ, pugna f. lutus qui κορυκο fit. Steph
Κ χευε, fufollo, veho. Hef. ex Soph.

Λ.

Λ κ νον, τὸ, parvus labrax. Ath.
Λ κ ζ Θ, Libyzus, aromatis genus, ib.
Λ , ὁ, lepusculus. Strabo
Λ κ ν φ Θ, ὁ ἡ ἡ, interfector leporum. Opp.
Λ μεας, impetuose & rapide fluens. E. M.
Λ θ ν, Ion. pro λαθραν. Idem quod λαθρα. Call.
Λ θ ρ ζω, irrideo, derideo. Suid.
Λ κ λ , fugio, ib.
Λ φυρ ν, imbecille, invalidum, ib.
Λ κ ς ἡ, fcutica, ſtimulus, item, piſtillum ſpithri, cochlear. Nic.
Λ λ ς Θ, lupus ceruus, a λαλις. Ar.
Λ π γ , ἡ, vulpis genus albicante cauda. V. L.
Λ ρ γ υγ τις, ſc. ακ ς, ſi g la. Man.
Λ μ τρ υγ τις, ἡ, idem, ib.
Λ π ρ υγ τις, ες, candefactionis ib.
Λ τ τ ρ τ ς, ες, lucem decrescens. Nonn.
Λ ξ υτ, τὸ, lapidem ſemi . Man.
Λ τ τ μ Θ, , idem quod λ τ μ Θ, ib.
Λ τ τ ν ὁ, idem quod λ υ ς.
Λ π ρ ς, vanc. Gal.
Λ π ρ ι, Dioſcuri. Fast.
Λ ρ ς idem quod λ ρ Θ. Ep.
Λ σ κ μ Θ ον, hirſutis crinibus. Opp.
Λ σ ν τὸ, mantile hirſutum. Sipph.
Λ ι ν Θ, ὁ λ σιον
ν τ ς ἡ, lectica. Nonn.
Λ τ ρ Θ, ᾶ, ον, ſervilis. Pind.
Λ ν, frico.
Λ ξ , morſa. V. L.
σ χ ν ρ ον, τὸ, oluſculum. Steph.
Λ χ ν ς, ἡ, οι, ad olera pertinens. Steph.
Λ ζ ν ς, Nic.
Λ χ ν α idem quod λ χ α ν α. Lyc.
Λ μ ν ρ Θ, herbidior, viridior. Suid.
Λ ι ν ι Θ, ſc. κ μ ξ, Ep. pertica illa tranſverſa, cui appenduntur αἱ λεῖαι ad complanandam ſtaminam. Schol.
Λ π ο ν ς, ὁ, idem quod λ ι π ο ν ὺ ς. Suid.
Λ ι π π τ ρ, idem qui & λ ι π ο π ά τ ρ. Eur.
Λ ι π σ ρ α τ ί ν, τὸ, deſertio expeditionis, ſ. militiæ. Thuc.
Αυπλ Θ, relinquendus. Eur.
Λ ι π ι ρ ας, σ υ ρ ε τ ὸς, febris continua. Gorr.
Λ ι π ό δ υ, ος, ὁ, doloribus exemptus. Suid.
Λ ρ Θ, lævis. Epith. Apollinis. Ap.
Λ ι ρ α υ ς, lhacus. Theophr.
Λ ι κ ν σ κ ο π ι α, ἡ, pelvium inſpectio. Man.
Λ ι κ ι ν, τὸ lectica. V. L.
Λ ι λ ρ υ κ λ ο Θ, ὁ, idulter. Sibyl.
Λ ι μ ξ ρ χ ο ς ὁ, qui lembo præeſt. Γ. M.
Λ ι ν τ ρ μ ω ν, ὁ ἡ ἡ, leoni inſiſtens. Æſch.
Λ π α σ μ α τὸ, velamen. Man.
Λ π ι ω τ ς, ον, ſquameus, ſquamoſus. Oph.
Λ π υ ι ς, ἡ, proſerpina. Lyc.
Λ υ ζ ν, τὸ, poculum. Ep.
Λ χ ν τ ς, ὁ, contumelioſus. Suid.

Λ ψ μ π υ ξ, υκος, ὁ ἡ ἡ, albam vinculum habens. Opp.
Λ υκ ό τ ρ ο Θ, ον, albus & mollis. Ar. Sch.
Λ υκ ό φ α ρ Θ, ον, albicans in cinereum colorem. Bud.
Λ χ α ι ν ε ι ν, lectum appetere. Heſ.
Λ η ρ Θ, ὁ, qui ſegetem deſpicit, Ep.
λ η ν α ι κ ε ς, idem quod λ η ν α ι Θ. Ath.
Λ ψ κ ρ ί δ Θ, idem quod λ η ξ ι κ ό ς. Steph.
Λ τ ε ρ α ι, ſacerdotes. Call. al. Λ τ ε ρ α ς.
Λ ί β υ ς ς, ſc. χ ῶ α, Libyco regio. Ep.
Λ γ υ μ ο χ ῶ Θ, ον, ſtridula voce querimonias & miſerias ſuas efferens, Sch. Ar.
Λ γ υ, Adv. ſtridule. Poet.
Λ ι γ ί ζ α, lapidem referto, ſimitor. Steph.
Λ θ ο γ λ υ ε ῖ Θ, α, ον, cælatus. Man.
Λ ι θ ύ δ ι κ α, lapillus impreſſo. Suid.
Λ ι θ υ τ μ ί τ ς, ου, ὁ, idem q. λ ι θ ο κ ό π Θ. Poll.
Λ ι ῶ φ α κ Θ, ον, lapide lævigans. Man.
Λ ί θ ε τ ο ς, ες, lapidico ſpectu. Theoph.
Λ ι κ ι ν ξ, minima & exiſſima avis vox. Sch. Ariſtoph.
Λ ι κ μ α ῖ Θ, Διὸς λ ι κ μ α ι. Suid. vid. Steph.
Λ κ υ ο, ε φ ο ς, ὁ, vinculo redimit. Heſ.
λ υ τ ῆ ρ ς, ες, E. M. ex Pind. per Syn. pro λ υ τ ῆ ρ ο ς, vel λ ε ι μ α τ ῆ ρ ς.
Λ ι μ ν ά τ α, Ion. pro λ ι μ έ ν α. Euſt.
Λ ι μ ε ν ῆ τ ε ς al. λ ι μ ε ν ῖ τ α ι, in portu verſans. Ep.
Λ ι ν ο ξ υ ή Θ, ον, lino compactus. Opp.
Λ ι ν ό κ α λ α μ ο ς, ἡ, linum agreſte. V. L.
Λ ι ν ο τ ι ρ ῆ ς, γ ῶ ν, ὁ ἡ ἡ, lineas habens alas. Opp.
Λ ι ο γ ρ α φ ί α & λ ι σ γ ρ α φ ί ς, ἡ. Steph. idem quod λ ι σ γ ρ α φ ί α ς.
Λ ι ν ο τ ε ύ φ Θ, ον, ex lino tortus. Opp.
Λ ι π ά ζ α, ungo. Nic.
Λ ι π α ρ α ί, genus medicamenti. Dioſc.
Λ ι π α ρ α ι Θ, ον, Liparæus. Iſth. Vulcani. Theoc.
Λ ι π ο δ ρ α μ ί α, &c. vid. λ ε ι π.
Λ ε π ο ν υ τ ί ς, vid. λ ε ι τ.
Λ ι π ο π α ι ῆ ς, ὁ ἡ ἡ, infantibus defectus. Man.
Λ ι τ μ α ς Θ, ὁ, qui mammam reliquit. Nonn.
Λ ι τ ν, Adv. pro λ ι τ ῶ ς. Ep.
Λ ι χ ν ν, τὸ, cupedo, guloſitas. Steph.
Λ ι χ ῶ ν, τὸ, condimentum delectum. Poll.
Λ ι γ ι σ ο μ ο Θ, ον, rationarius. Man.
Λ γ χ η τ ῆ ς, ὁ, idem quod λ γ χ ι τ ῆ ς. Suid.
Λ ι δ ο ρ ι σ μ ό ς, idem quod λ ι δ ο ρ η μ α. Ar.
Λ ι μ α ρ ό ς, idem quod λ ε ι μ ι κ ό ς. Ep.
Λ ο δ ν ι ν, Adv. poſtremo. Theoc. ad poſtremum. Soph.
Λ ο ι δ ο ρ ο γ ε ν ε ύ θ λ Θ, ον, ultimogenitus. Cyr.
Λ ο κ μ η, ἡ, Chlamys. Heſ. λ ο κ κ η. Ep. ubi buſtum exponitur vero calva, i. e. vetula
Λ ο ξ ι ς, ἡ, idem quod λ ο ξ ό τ η ς, obliquitas. Steph.
Λ ο ξ ο β α μ Θ, ον, obliquè incedens. Nic.
Λ ο τ ρ ο δ α ι κ Θ, ον, in latrina cæſus. Æſch.
Λ ο ρ έ ω, ex lito, rem acquiro, lucrifacio. V. L.
Λ ο φ ή, ἡ, ſummitas, ib.
Λ ο φ ί τ ῆ ς, ὁ, crinitus. Ep.
Λ ο χ ε ό ς, ὁ, idem qui λ ο χ Θ. Heſiod.
Λ ο χ ί τ ι ν, idem quod λ ό χ ι ν α. Poll.
Λ ο χ ί σ ι ς, ἡ, inſidiæ. Suid.
Λ ο χ μ ο μ α ί, frutico. Theophr.
Λ ο χ μ ό ς, ὁ, obliquus. Steph.
Λ υ γ ύ ρ ι ο ν, & λ υ χ ν ί ο ν, τὸ, lyncurium, ſ. electrum. Theophr.
Λ υ χ ν ί κ ι ο ν, Adv. acutiſſimis oculis, Hom. A. λ υ χ ν ε ι ς.
Λ ύ θ ρ α χ Θ, Bacchus. Pind.
Λ υ κ α ε, ὁ, nomen canis. Simon.
Λ υ κ α φ Θ, idem quod λ υ κ ό φ ι ς. Nic.
Λ υ κ έ ω ν, morbus, qui al. λ υ κ ι θ ρ α ξ. Steph.
Λ υ κ ι δ ε υ ς, ὁ, lupi catulus. Theoc.
Λ υ κ ι Θ, idem quod λ υ κ ε ι Θ. Lyc.
Λ υ μ ά ζ ω, idem quod λ υ μ α ί ν ω. V. L.
Λ υ μ α σ ί ς, ἡ, idem quod λ υ μ η. Æſch.
Λ υ μ α τ ή ρ, ὁ, idem quod λ υ μ α τ ί ς. Sibyl.
Λ υ π α ρ ε ι ν, τὸ, triſtitia. Steph.
Λ υ π ρ ο γ α μ ί α, τὸ, ſolii gracilitas. App. ap. Suid.
Λ υ π ρ ο γ α μ ί α ς, Adv. pro λ υ π ρ ο γ α μ ί α Θ.
Λ ι ρ ο χ υ π ό ς, ὁ, idem quod λ υ κ α λ υ π Θ. Anac.
Λ υ ρ α ν ί α, ἡ, idem quod λ υ ρ α ν ι κ ή, ſc. τ ι χ ν η

Λ υ σ ι μ ά χ ε ι ο ν, τὸ, Lyſimachium, herba ſimilis. Dioſc.
Λ υ σ ί μ α χ Θ, ὁ ἡ ἡ, ſolvens pugnam. Ar.
Λ υ σ α ν ι Θ, α, ον, idem quod λ υ σ η σ ι ς, ib.
Λ υ σ η τ ῆ ς, ὁ, idem quod λ υ σ η τ ή ρ. Ep.
Λ υ σ ο μ α ί ν ω, attonitus ſum, furo. Man.
Λ υ τ ά, τὰ, juris intermiſſiones, quæ & λ ύ σ ι μ α. Ep.
Λ υ τ ρ ί α, τὰ, ſacra explatoria. Soph.
Λ υ τ ρ ο τ ή ς, ὁ, idem quod λ υ τ ρ ω τ ή ς.
Λ υ χ ν α π λ ῆ ς, ὁ, qui lychnum accendit. Steph.
Λ ω φ ί α, ἡ, idem quod λ ω φ η σ ι ς. V. L.

M.

Μ α ζ υ σ ί Θ, α, ον, uberoſus, Lyc. A. μ α ζ ό ς.
Μ α ι ό μ Θ, ὁ ἡ ἡ, furens, Lynceus. Ep.
Μ α κ ε λ ή, cupido, deſiderium. Ep.
Μ α κ ε ρ ί α, ſ. μ α κ ά ρ ε ι α. Ep.
Μ α κ ό μ α ι, obliterarix ſum, Ep. A. μ α δ ί α.
Μ α κ ρ ό ν, ὁ, ſcopulus vel ſcopuli ſervus. Hes.
Μ α κ ρ ύ ν ω inſigno, inclino, elongo, ib.
Μ α κ ά ρ Θ, ρ ε ῖ α, ον, beatus, fortunatus. Ar.
Μ α κ α ρ ί α ν, τὸ, beatitudo. Suid.
Μ α κ ρ ά, ἡ ſolum, labrum al. μ α κ ρ ά. Gal.
μ α κ ρ ά, τὰ, putei, lacus profundi. Ex Hom.
Μ α κ ρ ά, Adv. majorem in modum. Hom.
Μ α κ ρ ο π ή ρ, ὁ, penetrator, pungens, Æſch. prolixus, P. μ α κ ρ ί σ τ ω ρ, Strab. α ι κ ι σ τ ή ς. Heſych.
Μ α κ ρ α υ χ έ Θ, ὁ. idem quod μ α κ ρ ο χ ή ν. V. L.
Μ α κ ε ό ν, Adv. altum, alte vocem. Hom.
Μ α κ ρ ό π υ ρ Θ, ὁ, longe immobiſſimus. Suid.
Μ α κ ρ ό τ υ ρ Θ, ον, longis piſtillis grandens. Apol.
Μ α κ ρ ο φ λ υ ά ρ τ ης, ὁ, prolixus nugator. Ep.
Μ ά κ ρ ω ν, ω ν, ὁ, qui longo ſunt capite, al. pr. ap. Xen.
Μ α κ ω ρ ί ς, ι ό ς, ἡ, idem qui μ ά κ ε λ ο ς. Heſ.
Μ α λ α κ ί ε ς, ε ι, ſragilis cutis dolentes. V. L.
Μ α λ ί σ χ ι θ ο ς, ὁ, planta in Ægypto naſcens. Theoph.
Μ α λ κ ί Θ, frigus cum torpore inveniens. Steph.
Μ α λ ί σ α τ ε ς, frigidiuſculus. Suid.
Μ α λ λ ο ν, Dor. pro μ ᾶ λ λ ο ν. Euſt.
Μ α μ ε ρ τ ά, ἡ, Minerva. Lyc.
Μ α ρ τ Θ, ὁ, Mars, ib.
Μ α ρ τ ε ύ τ ε ν, dicendus. Lut.
Μ α ρ γ α ρ ί τ ε ς, σσα, ον, unioni ſ. gemmæ ſimilis. Naz.
Μ α ρ μ α ρ ο σ μ α, fio marmoreus. Lyſ.
Μ α ρ φ α κ ό ς, ὁν, correptus. Man.
Μ α σ τ ή ρ ὁ, ſ. μ ά σ τ ι ξ. Sibyl.
Μ α σ τ ι κ τ ή ρ, ὁ, idem. Æſch.
Μ α τ ε υ τ ή ς, ὁ, vel pater. Man.
Μ α τ ρ ε ι α, quæ. Heſ.
Μ α χ λ ι κ ό ς, lascivus. Man.
Μ α ψ υ λ α κ ή ς, ὁ, qui fruſtra nuga effutit. Pind.
Μ ε γ ά δ ι κ Θ, ὁ, idem quod μ ε γ α λ ό δ ι κ ο ι. V. L.
Μ ε γ ά δ ο ξ Θ, ον, idem quod μ ε γ α λ ό δ ο ξ Θ. Dor.
Μ ε γ ά λ σ σ ε ς ſc. π ά τ α μ ο ι, magni. Herod.
Μ ε γ α ν ε ι ς, ε σ α, ε ν, valde gloriosus. Apollin.
Μ ε γ α ύ ν, ο κ ο ς, ὁ ἡ, idem. Dor.
Μ ε γ α λ ο π ά τ ω ρ ὁ, Ion. Jovis. Orp.
Μ ε γ α λ ο π ν ε υ τ Θ, ον, idem quod μ ε γ α λ α ύ χ Θ. Ep.
Μ ε γ α λ ό χ ε ι ο ς, ὁ, magnos edens fremitus. Call.
Μ ε γ α λ ο ζ ω ί τ ι, ι, Ephesii templi ſacerdotes. Lucian. Strab.
Μ ε γ α λ ω ν Θ, Ion. μ ή γ α ς. Æſch.
Μ ε γ α λ ω σ ύ ν η, ἡ, præpotens Apollinis.
Μ ε γ α λ ώ φ ρ ω ν, ο ς ἡ, ὁ ἡ ἡ, ſuperbus. V. L.
Μ ε γ α π λ η θ ή ς, ές, in bello multitudinis. Cyr.
Μ ε γ α τ ο λ μ Θ, ον, valde audax, intrepidus. Scip.
Μ ε γ α φ ρ ο σ ί α, idem quod μ ε γ α λ ο φ ρ ο σ ί α. Eur.
Μ ε θ ί π λ η μ ι, tranſlato. Ep.
Μ ε θ υ δ ρ ι ά δ ε ς, Νυμφαι, aquatiles. Ep.
Μ ε λ α μ π ύ σ ο μ α ι, in pectus ſe cædo. Al. μ ε θ ι π ε σ ύ ο μ α ι, feriendo, i. caleo. Steph.
Μ ε θ ύ χ α ο υ α ν, ἡ ἡ, temeto lætus. Man.
Μ ε ι λ ί χ ι α ἡ, ſcil. Dea. Hom.
Μ ε ι λ ί χ ι ε μ Θ, ον, ex mitis animo. Dosi.
Μ ε ί ς, ὁ, pro μ ή ν. Hom.

Μελάγχολος, ον, nigri fellis. Soph.
Μελαγχόα, ἡ, fusca. Ep.
Μελαίνα, idem quod μελαίνα. Ap.
Μελαμβαθὺς, ὁ, profundus. Æsch.
Μελανοζυγάτης, sc. ναυς, remigibus atris acta. Æsch. Stanl. f. infausta.
Μέλας, σῖτος, mel frugum. Theophr.
Μελιπειθῶ, mellifico. V. L.
Μελισσήϊς, locus Helicona, a Melisso rege dictus. Nic. Sch.
Μελιτίδης, ου, fatuus. Aristoph.
Μελιτῖν, τὸ, favus, vel mustum decoctum. Hes.
Μελιτῖτις, ἡ, idem quod μελιτίτις, s. μελιτίτης οἶνος. Plin.
Μελίφθογγος, ον, melliloquus. Sibyl.
Μελογραφία, ἡ, v. μελοποιία. Ath.
Μελοργός, ὁ, idem quod μελοποιός. Man.
Μελυρὶς, ἡ, locusta frumentum rodens. Steph.
Μελωπτὼς, ὁ, idem quod μελοποιός. Man.
Μενδης, ὁ, ægyptiorum lingua, hircus s. caper, unde μενδήσιον μύρον. Dioic.
Μενολκιον, τὸ, vas balneatorium. Steph.
Μεσάλιος, ον, iram turbulentam habens. *Epith.* Neptuni. Cal.
Μεριμνοσοφισταὶ, οι, anxii contemplatores, V. L. ex Sch. Ar.
Μερμίρης, α, ον, idem quod μίρμηξ. Luc.
Μεσόγαια & μεσόγεια, ἡ, mediterranea regio. Thucyd.
Μεσόγραφος, ον, semiscriptus. V. L.
Μεσοδερκὴς, ἐς, medio spectabilis. Man.
Μεσοζεύγμα, τὸ, ap. Gramm. cum in medio clausulæ positum verbum præcedentia sequentiaque connectit. Steph.
Μεσοπόλης, idem quod μεσαιπόλης. Steph.
Μεσόφυκνοι, sc. τόνοι, ap. Musicos, qui media possident, ib.
Μεσογενὴς, ὁ, qui mediæ est ætatis. Hes.
Μετάβλημα, τὸ, mutatio. Man.
Μεταζυλεύω, statuo. Hom.
Μεταδηρὸν, diu. Ap.
Μεταδορπίσματα, τὰ, idem quod μεταδόρπια, τὸ. V. L.
Μετακίω, idem quod μίτεμι, s. μετίρχομαι.
Μεταλλητὸς, investigandus. Pind.
Μεταλλοχρυσος, ον, fodinas auri as habens. P. Sil.
Μεταμφίσκω, id. quod μεταμφίεννυμι. Steph.
Μεταναίαω, prolilio. Simm.
Μετανδρατος, ὁ, qui demigrat. Ocell.
Μεταπρεπὴς, ἐς, insignis, decorus. Hom.
Μεταπέπτωκα, attonitus sum. Æsch.
Μεταρρίπτω, in diversam partem jacio, al. perturbo. V. L.
Μετασίλλα, vid. μετασίλλεμαι. Eur.
Μετασχάζομαι, refugio. Ap.
Μετασφρυνσις, ἡ, conniventia. Man.
Μετάχρωμαι, idem quod μετίρχομαι. Hom.
Μετὸν, pro μέτεστι. Suid. Ar.
Μετοπάζω, præbeo. Hom.
Μετραπατάω, Ath.
Μέτριον, τὸ, mediocritas, Soph. modestia. Herodian.
Μέθω, s. μέθομαι (inus.) ex quo μεταθάω mutuatur sua tempora.
Μηλίκαρπον, τὸ, aristolochiæ longæ, quæ mascula dicitur, cognomen. Gorr.
Μήστειρα, ἡ, investigatrix. Æsch.
Μήτειος, ἡ, mater, al. ὁμήτειρα. Il. ξ. 259.
Μήτημα, τὸ, qu.d. consultamentum, al. consultum. Eust.
Μητίω, idem quod μητίζομαι. Eust.
Μητραγύλος, ὁ, magnæ matris antistes. Pind.
Μητράς, s. ματραιας, ὁ, matris pater vel maternus avus. Poll.
Μητρώος, idem quod μητρῷος. Ep.
Μιγδα (inus.) unde μιξω, t. v. μίσγω, s. μιγνυμι.
Μικτὸν, miscendum. Steph.
Μιλτώδης, plasticæ artis vox, unde ἀσπὶδα ἠμιμιλτώδη, vid. Poll.
Μιλτώματα, τὰ, rei quiæ. E. M.
Μιλλω, mitto, Æsch. Stanl. al. μυλλω. Tarq.
Μιλτοφυὴς, ἐς, miniatus, rubricatus. Ep.
Μιλτόχρως, ωτος, ον, minio unctus. Sibyl.
Μιμητὸν, imitandum. Steph.
Μιμίλαξ, ὁ, idem quod μιμητὴς. Man.
Μιμίζων, ὁ, mimus vitæ, ib.
Μινυρὸς, ρὰ, ρὸν, querula s. exili voce cantillans. Theocr.
Μινύωρον, *Adv.* paululum. Suid.
Μ.ξι, *Adv.* idem quod μίγδα. Nic.
Μισυλίξανδρος, ὁ, Alexandri ofor. Plut.
Μισθάρτος, idem quod μισθαρνὴς. V. L.
Μισοπίρπακτις, ὁ, qui pessime odit amicatum clypei s. bellum. Ar.
Μιτρώδης, ες, ex findone factus. Soph.
Μνησικακᾶς, ἔχειν, meminisse. Bud.
Μνήστειρα, ἡ, idem quod μνηστὴ. Pind.
Μνηστὶς, idem quod μνηστὴρ. Chrys.
Μογάδα, idem quod μογέα. Hes.
Μογηροφόρος, ον, labores & ærumnas afferens. Naz.
Μογοσοκία, ἡ, difficilis partus. Man.
Μοιρηγετης, ὁ, idem quod μοιραγέτης. Ap.
Μοιρία, ἡ, pars. V. L.
Μοιρολόχαι, οἱ, qui sortito partes distributas capiunt. Poll.
Μοιχάτης, ὁ, adulter. Man.
Μοιχευτος, ὴ, ὸν, adulteratus, ib.
Μοιχοσύνη, ἡ, idem quod μοιχεία, ib.
Μολυβρὰ, larva, terriculamentum. Suid.
Μονὶς, ἡ, solitaria. Man.
Μονόζωος, ον. v. μονόζωνος. Ath.
Μόνος, idem quod μονόσελμος. Aristot.
Μόρμα, τὸ, ramentum, cumulus. V. L.
Μοτὴ, ἡ, penicillum vulnerarium. Cal.
Μουσογενὴς, ες, Musa genitus. Anac.
Μουσιατάρης, ὁ, idem, ib.
Μουσῳδὸς, ὁ ἡ, ὴ, cantator. Man.
Μοχθαλόεις, εσσα, εν, laboriosus. Coluth.
Μοχθητέον, laborandum. Eur.
Μοχλέω, idem quod μοχλίω. Hom.
Μυλεργὸς, ες, molitorius. Nic.
Μύριον, *Adv.* immense. Hom.
Μυριοδόξος, ον, laudatissimus. Man.
Μυριοτευχὴς, ὁ, idem quod μυριότευχος. Eur.
Μυρμηκάνθρωπαι, fabulæ nomen a Pherecrate conscriptæ.
Μυρμηκοειδὲς, τὸ, idem quod μυρμηκῶν. Steph.
Μυρσινίτης, *Att.* pro μυρσινήτης.
Μυρσὸς, ὁ, corbis auritus. E. M.
Μυσαρατος, ον, idem quod μυσαρὸς. Man.
Μυσοφόρος, ος, pro μυσιοσφόρος vel μυσηριοφόρος. Steph.
Μυχοίτατος, pro μυχάτατος. Hom.
Μυχοστόης, ὁ ἡ, ὴ, adulter, al. Μοιχ. Ar.
Μὰν. *Dor.* pro μὴν, s. μὸν. Call.
Μωρόφρων, ων, ὁ ἡ, ὴ, stulte sapiens. Mo.

N.

Νάβλας, ὁ, Nablium, instrumentum musicum. Ath.
Νάβλισοκίνυπις, ὁ, Nablii pulsator. Man.
Ναπαῖος, α, ον, nemorosus. Soph.
Νάστελος, ὁ, genus vasis. Ar.
Ναυαρχίαι, οἱ, classium duces. V. L.
Ναύβατος, nauticus. Eur.
Ναυλέχης, ὁ, pro ναύλοχος. Poll.
Ναυπηγὴς, sc. τέχνη, navis texendæ ars. Man.
Ναυσιζάτης, ὁ, idem quod ναύτης, ib.
Ναυτίωσις, ἡ, ipsa actio nauseandi, vel nausea. Steph.
Νεάζον, τὸ, juventus. Soph.
Νεανίζω, idem quod νεάζω. Steph.
Νεανόομαι, juvenesco, pubesco. V. L.
Νείαρος, idem quod νείατος, vel νίατος, vel potius νειαρὸς, ib.
Νείμα, *Ion.* & *Poët.* pro νίμα. Nic.
Νεκρεγέρτης, ὁ, qui mortuos resuscitat. Naz.
Νεκρέγερσις, ἡ, mortuorum resuscitatio, ib.
Νεκροδερκὴς, ὁ, umbris videndus. Man.
Νεκρωκόμος, ὁ, cadaverum minister, ib.
Νεκυπτόλος, ὁ, inferorum præfectus, ib.
Νεμυϊσμὸς, ὁ, umbrarum eductio, ib.
Νέμεσις, inusitat. unde νεμω mutuatur sua tempora. Steph.
Νέμεσις, ἡ, *Poët.* pro νέμεσις,
Νεοδορος, ον, s. νεόδερος, idem quod νεόδαρτος, ib.
Νεοζυγὴς, ἐς, idem quod νεόζυξ. Æsch.
Νεόθλος, ον, lactens, ib.
Νεοκαμφθτύπωτος, ον, nova forma se ostentans. Man.
Νεόπλυντος, idem quod νεόπλυτος. Herod.
Νεοπῖλος, idem quod νεοσσός. Phocyl.
Νεόφρων, ονος, ὁ ἡ, ὴ, demens, stultus. Pin.
Νεόχνος, ον, nuper pubescens. Naz. A χνόος.
Νεηγερὶς, ὁς, ἡ, idem quod νεηγερὴς. Ep.
Νεητιμόρφα, τα, inferorum formæ. Man.
Νευρὰς, vel νευρὶς, ἡ, herbæ nomen, ap. Plin.
Νευρομήτρα, ἡ, nervorum matrix vel mater. Ath.
Νευρόνοσος, ον, nervis infirmus. Man.
Νευροσάτης, ὁ, qui nervis intentis aliquid agit. Poll.
Νεφελαγερὴς, ὲς, nubes cogens. *Epith.* Zephyri. Cal.
Νεωχμὸς, pro νιοχμὸς. Hes.
Νηϊτικὸς, ἡ, ὸν, nauticus. V. L.
Νηϊτὸς, ὴ, ὸν, navalis, ib.
Νηλὴς, idem quod νηλεὴς. Hes. Suid.
Νηλεόθυμος, ον, immiti animo. Ap.
Νηλίπεζος, ον, discalceatus. Hes.
Νήλιφος, idem ac ἀνήλιφος. Steph.
Νήλαπος, ον, veste carens, ib.
Νημέρτεια, ἡ, certitudo. Soph.
Νηστέος, α, ον, jejunus. Apolin.
Νηφαντὸς, idem quod νηφάλιος. Eust.
Νήω, idem quod νέω, cumulo. Plut.
Νία, τὰ, fimes, Suid.
Νίφα pro νιφάδα. Hesiod.
Νιφετόεντὴς, ὲς, nivosus, nivibus tectus. Ep.
Νοερηφερὴς, ὲς, intellectualis.
Νομικαίολος, ον, varias habens leges. Ath.
Νομοπαις, ὁ, legislator. Hes.
Νόμαδες, ὁ, legum interpres. Strab.
Νοσπλαξ, idem quod φρενοπλὴξ. Tryph.
Νοσόθυμος, ον, animo morbido. Man.
Νοσομελὴς, ες, morbidus in membris, ib.
Νοσὶς, ἡ, *metaph.* puella. Ep.
Νοσφίδιον, furtim, clam. Eust.
Νοτίλυω, humeo, humidus fum. Nic.
Νοθετίζω, idem quod νουθετέω. Steph.
Νυκτεσίφοιτος, ον, noctivagus. Cyr.
Νυκτερίδιος, α, ον, nocturnus. Theophr.
Νυκτιμέρεσιον, τὸ, herbæ nomen. Plin.
Νυκτιμερὴ, ἡ, noctua. V. L.
Νυκτοκλοπία, ἡ, furtum noctu. Sibyl.
Νυμφαγωγέω, idem quod νυμφοστολέω. V. L.
Νυμφαιὼν, ὁ, nympharum templum, ib.
Νύμφιον, τὸ, thalamus, ib.
Νυσσὶς, ὶδος, idem quod νυγμα. Gorr.
Νυχηβόρος, ον, nocte vorans. *Epith.* maris. Nic.
Νωλιμὲς, & νωλεμῶς, *Adv.* idem quod νωλεμέως. Hom.
Νωμήτωρ, ὁ, curator. Man.
Νωμήσιμος, ον, agitatus. Ath.

Ξ.

Ξάνσις, ἡ, lassitudo ex carminatione Lanæ, Steph. A ξαίνω.
Ξεινόω, peregrinus, & ignarus sum, V. L. A ξεῖνος.
Ξενηλάτης, ὁ, dux hospitum. Pind.
Ξενοδόχος, ὁ, peregrinorum receptor.
Ξενοδοκὴρ, ὁ, idem quod ξενοδόκης. Ep.
Ξενοπάροχοι, οἱ, qui peregrinis falem & ligna præbebant. Bud.
Ξεστὸς, truncus. Suid.
Ξηρὰ, ἡ, (χῶ, sc.) terra. *Hebr.*
Ξηραντέον, siccandum. Steph.
Ξηρὸν, τὸ, siccus locus. Thuc.
Ξυρὸς, ρὰ, ρὸν, lævigatus. V. L.
Ξυλομάχαιρα, ἡ, ensis ligneus. Poll.

Ξυλόφραν,

Ξυνοφρών, ονος, ὁ ἡ ὑ, communia ſapiens, Ep. A ξυν & φρὴν.
Ξυνοδοτὴρ, ὁ, communitatis dator, ib.
Ξυνοχαρὴς, ὲς, communitate gaudens, ib. A χαίρω.
Ξυρίον, τὸ, novacula. V. L.

O.

Ὄαριον pro Ὡρίων. Pind.
Ὀξιλιάω pro ὀξαλίζω. Ath.
Ὀξολιστικὴ, ἡ, ars fœneratoria. Ariſtot.
Ὀξριμὼ, ἡ, proſerpina. Lyc.
Ὀξριμοπάτηρ, fortem patrem habens. Heſ.
Ὀχμὶς, ἡ, idem quod ὄγκος. V. L.
Ὀχχία, aggero Lyc. ubi al. ὀχμάσει vel ὀκμήσει al. ὀικχήσει al. ὀκχήσει, al. ὀγβήσει, Scal. ὀγκάσει.
Ὀδοντίδης, ου, ὁ, fœnum fruticoſum, &c. Gorr.
Ὀζυγὶς, pro ὁμοζυγὶς, *Poët.*
Ὀθνειότυμβος, ον, in extraneo ſolo ſepultus, Man.
Οἰδροος, pro ὁμοθρόος. Heſ.
Οἰδματόεις, pro οἰδηματόεις. Ath.
Οἰηκοβρύτης, ὁ, clavi gubernatòr, Syneſ. Ab οἰήξ, & φέρω.
Οἶκα pro ἴσικα. Euſt.
Οἰκεῖον, τὸ, propinquitas. Thuc.
Οἰκητικὸν, τὸ, ta miſterium domeſticum. Plut.
Οἰκουρὸς, ὁ ἡ ὑ, domeſticus. Pind.
Οἰκονόμαν, tragicis, ὁ οἰκονόμος. Steph.
Οἰκονομητὴς, ὁ, diſpenſator, gubernator. V. L.
Οἰκτρὰ, *Adv.* pro οἰκτρῶς. Hom.
Οἰκτρὸν γοάω, miſerabiliter gemo. Heſ.
Οἰκτρομέλιθρος, ον, miſere vians. Man.
Οἰκτρομελαθρος, ον, lugens in ædibus, ib.
Οἰκτροκαθέδρος, ον, domi cuſtodiæ inſidens. Tzetz.
Οἴμημα, το, impetus, qui in aliquem detur. Heſ.
Οἰνοβρεχὴς, ὲς, vino madidus. Ep.
Οἰνοδότειρα, ἡ, vini datrix. Cyr.
Οἰνοπίπης, ὁ, qui circumcirca vagis oculis inveſtigat quod potet. Steph.
Οἰνοτρόπος, ον, vinifer. Lyc.
Οἰπώτην, τὸ, ovillum fimum. Poll.
Οἶσμα, το, elatio. Gaz.
Οἰστοβολος, ὁ, jaculator, Ep. Ab οἰστὸς & βάλλω.
Οἰστρομανὴς, ὲς, idem quod οἰστρόπληξ. Sibyl.
Ὄλαι, αἱ, idem quod ὕλαι, hordeum. Heſ.
Ὀλβίσιος, ἡ, ον, felix, Dionyſ. Ab ὄλβος.
Ὀλβήεις, εσσα, εν, idem. Man.
Ὀλβίως, *Adv.* feliciter. Soph.
Ὀλβοδότης, ον, divitiarum dator. Steph.
Ὀλβομέλαθρος, ον, felix in ædibus. Man.
Ὀλβονομέω, feliciter rego, ib.
Ὀλεσιπλὶς, ἴδος, perdens urbes. Tryph.
Ὀλιγηρὴς, ὲς, exiguus. Nic.
Ὀλιγοπελία, pro quo ὀλιγοπτελία, *Poët.*
Ὀλιγοσίπυοι, οἱ, pauperes, qu. ex exiguo penu victitantes. Suid.
Ὀλκαδοχριστος, navium unctor. Man. Ab ὁλκὰς & χρίω.
Ὀλοκαρπεύω, idem quod ὁλοκαρπόω. Sibyl.
Ὀλοκωνίτης, ὁ, olus quoddam ſylveſtre. Hipp.
Ὀλοσιαλοκάλαμος, ὁ, indoctus tibicen. Steph.
Ὀλοστήμονος, ὁ ἡ ὑ, totus ſtamineus. Poll.
Ὀλοφόρος, ον, totum perimens. Nic.
Ὀλόφυλος, ον, integer. Suid.
Ὀλόφυτον, το, ſinapi Perſicum. Steph.
Ὀλυμπιακὸς, Olympiacus. Ar.
Ὁμαδέλφος, &
Ὁμαίμιος, idem quod ὅμαιμος. Pind.
Ὁμαλον, τὸ, planities, Theoc.
Ὁμαρτάζω, confrico. Hom.
Ὁμβρηρὸς, ὲς, idem quod ὁμβρηρός. Nic.
Ὁμβριακὸς, ἡ, ὸν, pluvialis. Pun.
Ὁμβρόκυπος, ον, imbrifer. Æſch.
Ὁμευνὶς, ἡ, uxor. Lyc.
Ὁμηθεια, ἡ, familiaritas. Man.
Ὁμματεργάτης, ὁ ἡ ὑ, viſus opifex. Cyr.
Ὁμόθηρος, ὁ ἡ, ἡ, venationis ſocius. Call.
Ὁμοιτοος, v. ὁμόητος. Ep.
Ὁμοκλητεῖρα, ἡ, bellica. Lyc.
Ὁμολώη, cognomentum Jovis, ap. Thebanos.
Ὁμόῤῥητος, ον, uno eodemque ore dictus, concors. Nonn.
Ὁμοτροχάω, idem quod ἁματροχάω. Steph.
Ὁπόμβριον, χρῶμα, color qualis eſt onagrorum, i. e. color cilicinus. Poll.
Ὀνειδισμὸς, ον, probroſus. Steph.
Ὀνειρικὸς, ἡ, ὸν, ſomnialis. Orph.
Ὀνηλάτης, ὁ, idem quod ὀνηλάτης. Steph.
Ὄνιον, utile. Suid.
Ὀνόβρυχις, ἡ, quædam planta. Gorr.
Ὀνόμυρις, ſ. ὀνόμυρσος, herba quæ alias ἀνάμυρσος. Nic.
Ὀνοκλεια, ἡ, anchuſæ ſpecies, Plin. al. ὀνόχειλος. Gal.
Ὀνόκωλις, ἡ, idem quod ὀνοσκελὶς, Empuſæ *Epith.* E. M.
Ὀνόπυξος, ἡ, buxus aſinina. Poll.
Ὀξὰ, ἡ, haſta. Eur.
Ὀξύνομος, ὁ ἡ ὑ, ex acutis crinibus conſtans. Opp.
Ὀξυδέρκια, ἡ, acumen viſus. Luc.
Ὀξυθυμὶας, ὁ, idem quod ὀξύθυμος. Poll.
Ὀξυπιδὲξ, ακος, *Epith.* Calcis. Ath.
Ὀξυρὶας, ὁ, genus calcis ap. Siculos, ib.
Ὀξυπλὴξ, miſere affligens. Soph. Fr.
Ὀπάλλιον, τὸ, gemma. Orph.
Ὀπιμαντεῦον, τὸ, voce datum reſponſum. V. L.
Ὀπισθόκαρπος, ον, ferens fructum a tergo ſolo. Theoph.
Ὀπὶων, ὁ, idem quod ὀπλὴρ. Plut.
Ὁπλιζοπάλης, ὁ, armatus, Æſch. Fr. ὁπλιτοπάλης, P.
Ὄππατα, pro ὄμματα, Æol.
Ὁπλάσιος, idem quod ὁπλάλιος, Si non mendoſum ſit. Ath.
Ὁπλανία, ἡ, pro ὁπλαιεῖον, ſ. ὁπλάσιον. Ath.
Ὁπλέον, videndum. Steph.
Ὁπλίνω, verbum fictum a Gramm. Ab ὅπλα, unde ὑποπλίνω. Steph.
Ὁπλότατος, maxime omnium toſtus. (Ab ὁπλὸς, per *Syn.* pro ὁπλητὸς, Euſt.) Ath.
Ὀργασήριον, τὸ, Nic.
Ὀργαστήκτωρ, ορος, ὁ, tormentorum compactor. Man.
Ὀργιὰς, ὰδος, ἡ, ſacroſancta. Man.
Ὀργιοφάντης, ὁ, orgiorum declarator. Orph.
Ὀργιάω, pro ὀργιάζω. Heſ.
Ὀργυιόω, ulnas extendo. Ep.
Ὀρειλίη, pro ὀρεχθίη. Suid.
Ὀρεσζάτης, ὁ, idem quod ὀρεσιζάτης. Steph.
Ὀρεύω, paſtodio. Heſ.
Ὀρθαὶ, αἱ, pergulæ. Steph.
Ὀρθοδαὴς, ὁ ἡ ὑ, qui certum ſcit, peritus. Æſch.
Ὀρθοκέλευθος, ον, recti itineris. Doſc.
Ὀρθωσία, ἡ, Diana. Lyc.
Ὀργανέες, εσσα, εν, ad organum pertinens. Nic.
Ὀρμηλὶς, ἴδος, ἡ, pomum montanum. Theoc.
Ὀρτρόφος, ον, nutriens, ſ. alens in montibus. Steph.
Ὁρκώμοτος ἕδρα, juris-jurandi ſedes. Lyc.
Ὁρμάθω, idem quod ἑρμαω. Eur.
Ὀρνιθὼ, in avem muto. Steph.
Ὀροσδάτης, ὁ, idem quod ὀρεσιζάτης. Steph.
Ὀρσοπέτης, ὁ, citato impetu volans. Heſ.
Ὀρσιπους, ὁ, pedes concitans. Steph.
Ὀρυγὴ, ἡ, ululatus, pro ἀρυγή. V. L.
Ὀρευσθαι, idem quod ὀρφαίζειν. Heſ.
Ὀρσυδὶης, εσσα, εν, idem. Man.
Ὀρφισκος, ὁ, parvus orphus, piſcis. Ath.
Ὀσιεῖσθαι, idem quod ὀσιόω, ap. Stob.
Ὀσμὸς, ὁ, idem quod ὀσμὴ. V. L.
Ὀσμυλίδιον, τὸ, Dim. ab ὀσμύλη. Ar.
Ὀσριμον, τὸ, ſtabulum. Lyc.
Ὀσριοπώλης, ὁ, leguminum emptor, Steph. Hinc
Ὀσριοπιὰ, ἡ, oſpratura, *Lat.* J. C.
Ὀσπρολίσυρ, quædam herba, oſprobarcha, ib.
Ὀσσεία, idem quod ὀπλεία. V. L.
Ὀσριον, τὸ, pro ἔσριον. Ath.
Ὀσριογραφὴς, ὲς, oſtro pictus. Plut.
Ὀσφραΐδιον, τὸ, olfactorium. Euſt.
Ὀτλημα, το, ærumna. Heſ.
Ὀτλήμων, ονος, ὁ, ærumnoſus, miſer, ib.
Ὀτρυντὴρ, ῆρος, ὁ, inſtigator, præco, ib.
Ὀυδενόω, ad nihilum redigo, V. L.
Ὀυλοεργὸς, pro ὀλιεργὸς. Heſ.
Ὀυλαμώνυμος, ὁ, Pyrrhus, ſ. Neoptolemus. Lyc.
Ὀυρανοδώρητος, cœlitus donatus. Doſc.
Ὀυρανοπηκτὸς, ον, cœlo affixus, ib.
Ὀυρανοπλὴθης, ὲς, cœlum implens, ib.
Ὄυσσον, τὸ, funis. Lyc.
Ὀυτιδὲς, ſc. παραλογισμοὶ, captioſæ quædam argumentationes. Chryſ.
Ὀχλμα, το, augmentum, *item* ſordes verrendo collectæ, ipſæque adeo ſcobæ. Heſ.
Ὀφελτρὸν, mundo, convero. Lyc.
Ὀφθαλμίτης, ἡ, *Epith.* Minervæ. Pauſ.
Ὀφιγενὴς, idem quod ὀφιογ. V. L.
Ὀφίτης, ἡ, nomen lapidis. Orph.
Ὀφιομάχος, ὁ, qui cum anguibus dimicat. Steph.
Ὀφιύχης, ες, idem quod ὀφιοῦχος. Arat.
Ὀφρυνὴς, ον, cui ſupercilia pruriunt, qui erubeſcit. Heſ.
Ὀφρυώδης, ες, ſupercilia imitans. Gal.
Ὀχετηρὸν, τὸ, tubi vel canalis caput. Steph.
Ὀχθοφόρος, ὁ, bajulus. Man.
Ὀχληρωδὴς, ες, moleſtus. V. L.
Ὀχλοαρέσκης, ες, populo placens. Diog.
Ὄχμος, ὁ, tumulus. Lyc.
Ὀχυρόπατος, loca naturâ munita, &c. Bud.
Ὀψιανὸς, ὀν, ſerotinus, veſpertinus. Orph.
Ὀψίδλας, ον, idem quod ὀψιλαγὴς. Steph.
Ὀψιμαθία, idem quod ὀψιμάθεια, ib.
Ὀψόφαγον, τὸ, vaſculum in quo opſonia apponuntur. Ath.
Ὀψοφόρος, ὁ, qui opſonia fert, ib.

II.

Παγίλας, ον, omnino ridiculus. Ath.
Παγγλύκερος, α, ον, admodum dulcis. Ar.
Παγχαρὴς, ὲς, ſemper gaudens. Jun.
Παθημάτοις, pro παθήμασι, Æol.
Παιγνίματ, idem quod παίγνιμον. Ath.
Παιδόσυνα, ἡ, adoptio. Man.
Παιδῦσα, ἡ, prægnans. V. L. ex Call.
Παιονὶς, ἡ, Pæonia. Ep.
Παλαιμήτωρ, ορος, antiquæ matris. Eur.
Παλαισόριον, τὸ, locus ubi palæſtra exercetur. V. L.
Παλαμὶς, ἡ, Amaria, piſcis. Ariſtot.
Παλάχη, ἡ, ſors. Steph.
Παλιγγενὴς, ὲς, renatus. Nonn.
Παλίγλαυξ, vid. παλίγγ.
Παλιζωος, & παλίζυγος, iterum raſus, denuo raſus, al. παλίγ.
Παλίγκαμπτος, ον, reflexus. Tryph.
Παλιδιαίρεσις, ἡ, pro quo παλίαιρεσις. Heſ.
Παλιδρομὶς, vid. παλίνδρ.
Παλινοπὴς, ον, a ſo e averſus. Gl.
Παλίῤῥοιαι, idem quod παλιῤῥοῦσαι. Call.
Παλίφημος, pro παλίμφ.
Παλλακικὸς, ἡ, ὸν, ad pellicem pertinens. Phocyl.
Παλλακὸς, amaſius. V. L.
Παλλακὶδες, ἡ, *Epith.* Pallidiæ. V. L. ex Ep.
Πάλλας idem quod παλλαξ. Euſt.
Παλλάσιοι, ſ. παλλάδια, ficus ſiccæ. Ar.
Παλμὸνεν, ſc. οἰωνισμα, augurium quod ex παλλὸς captatur. Suid.
Παλτασία, ſiligo, ſimila, ib.
Παμφακὶς, & πάμφυξ, goſſipium, ib.
Πάμμουσος, ον, muſicos modulos omnes continens. Sibyl.
Πάμπλυτος, ον, prædives. Man.

Πάμπαν, semper. Steph.
Πάμπρωτα, & πάμπρωτον, *Adv.* in primis, potissimum, V. L.
Παμψεκτικός, ον, omnium vituperans. Man.
Παμψεκτωρ, ὁ, omnium vituperator, ib
Πανάγρευσις, idem quod πανάγρισις. Phocyl.
Πανάθισμος, idem quod πανάθεσμος, Man.
Πανάιτωλικόν, τό, universum Ætoliæ concilium. Bud.
Πανακές, ἡ, πάνακ, panax, herba, &c. Nic. Sch.
Πανάλβιος, ὁ ἡ, ἡ, omnivigus, Proc.
Πανάρητος, ος, non omnino dicendus, Ep.
Πανάσασις, ις, prorsus calamitosus. Man.
Πανδοσίαι, ἀι, meretrices publicæ. Anac,
Πανεδάστης, ου, qui omnino comeditur. Cal. Ab ἔδαρ.
Πανέχθης, ες, omnino odiosus. Orph.
Πανθάγιος, α, ον, omnino sanctus. Dolsc.
Πανθαρσης, ες, peraudax. Man.
Πάνιος, α, ον, panicus. Æsch.
Πάνλεως, idem quod πανολεθρος, Æsch.
Πανπάγαθος, omnino bonus. Dolsc.
Πανπαχής, ες, omnino probrosus. Naz.
Πανταρβής, ες, valde meticulosus. Man.
Παντολίτης, ὁ, idem quod πανπολίτης. Naz.
Παντολυτηρίδια, τά, vasa medicorum supellectilis, &c. Steph.
Παντόχιος, ον, omnis coloris. Orph.
Παντυλης, ες, omnino perdens. Dolsc.
Πάνχιρτος, ον, ferax, fœno vel gramine abundans. Soph.
Πάνυγρον τό, emplastri quoddam genus. Steph.
Πανυπικλής, ον, valde implicatus. Opp.
Παππασμός, ὁ, compellatio patris. Suid.
Παππικός, ἡ, όν, ad avum pertinens Poll.
Παππανυμικῶς, nomine deducto ab avo. Steph.
Παραβόλιον, τό, sportula quæ in provocatione ad aliud judicium ab appellatore deponitur, Poll. Παράβολον, Aristot.
Παραβοράζειν, epulonia coemere. A h.
Παραβοσκολίζω, pasco, *tam* decipio. Lyc.
Παραβιωτεύομαι, convivere alicui; versari apud aliquem. Suid.
Παράβυμι, idem quod παραδύω Ar.
Παραδέομαι, attollor, suspensor. Hom.
Παραζάβυμι, idem quod παροιζάβυμι Eur.
Παραιβασις, ἡ, idem quod παρέβασις. Ap.
Παρακίλδυμα, τὸ, idem quod παρακίλδυσμα. Eur.
Παρα ῖκές, ὁ, ἡ, ον, q. d. productivus. Bud.
Παράκυψις, ἡ, introspectio. Steph.
Παραλλαλόγραμμον, τό, spatium quod lineæ parallelis continetur. Bud.
Παραλπεύς, ὁ, Alpium accola, ad Alpes habitans. Plut.
Παραμυθητης, ου, ὁ, parasitus. Ath.
Παραμύθομαι, excello, *Pott.* pro παραμείζομαι. Pind.
Παραμφαίνω, præ me fero, declaro.
Παρανασπᾶν, a rectitudine aberrare. Gaz.
Παραπλάσιοι, τὰν πολιτίαν, multo plures hostibus. Steph.
Παρατλάσσω, illino. V. L.
Παραπλεως, ὁ ἡ ἡ, plenus, vel penè plenus. Steph.
Παρασκάζω, cavillor. Plut.
Παράτοπος, ον, absurdus, inconveniens. Suid.
Παρατρ χιτ, τά, quæ juxta retiacula sunt. Poll.
Παρευλίζω, vanus sum. Eur.
Παρευχαυλίζω, cervicem demitto, V. L.
Παραφασκω, *Pott.* παραισάσκω, pro παράφημι.
Παραφάω, admota manu tango, contrecto. Steph.
Παραφλαδίζω, vid. φλαδίζω. Nonn.
Παράχορδος, ον, aberrans chorda, absonus. Suid.
Παραχρίω, idem quod παραχρωννυω, Steph.
Παρεψαλισης, ὁ, ὁ, qui circumcidit perperam & dolose, ut qui radit. A ψαλίζω.
Παραφλάομαι, fallo, frustro. ib.
Παρεισδυμι, vid. παρεισδυνω. Call.
Παρεκπροφέγω, casu fugio. Hom.
Παρεμβλίπω, suspecto in. Eur.
Παρεπαρβόμαι, m. furgo, succurro, unde παρεπαρβώθη. Ap.
Παρεπιδιάω, versor, s. dego. Steph.
Παρεπιδιδημι, remitto. ib.
Παρεπτάσαι, obiter vel lam injicio. ib.
Παρρύω, vel παρειρύω, prætendo. V. L.
Παρθενοτροφία, virginem alo, & educo. Steph.
Παρθενοτροφία, ut trochylus, &c. Ath.
Παρφαλλομαι, juxta salto. Eur.
Παρραθιομαι, vid. παραρ. Hom.
Παρθενικία, ἡ, ætas puerea, vel virgines.
Παρθενοτροφία, virginem alo, & educo. Steph.
Παρθενοτροφία, ut trochylus, &c. Ath.
Παρθενοτροφία, idem quod παρθενοτροφία. Phocyl.
Παρθενοτροφία, idem quod παρθενοτροφία, Man

Πέρδω, pro φέρδω. Ep.
Πέρρα, ἡ, fol. Lyc. ubi al. φέτρα.)
Πέρδοχος, pro ὑπερῴον. Sapph.
Πετταλίσκ., poto ex φέτταλος. Ath.
Πατάλη, fœm. a φέτταλος, tenuis, Ep.
Πεταλείος, α, ον, foliatus. Nic.
Πεταλίτης, ου, ὁ, folium referens. Unde
Πεταλίτις, fœm. Nic.
Πεταλωτός, ὄν, ὁ, folratus. Hef.
πετάομαι, id. quod φέτομαι, f. ἵπταμαι. Steph.
Πετάω, idem quod φιτεύω. Hom.
Πετ ριτὴρ, ὁ, petrarius. Man.
Πετ ρον, Perf. pro φέτραλον. Mofch.
Πετρίτης, & φετρίτης, nomen lapidis. Orph.
Πετρέλαιον, τὸ, petrolium, f. bitumen liquidum. Gell.
Πετρόβατοι, οἱ, qui per faxa gradiuntur. Steph.
Πετροβὴς, ὲς, idem quod φετραῖος, Soph.
Πετρ βλητος, ον, lapidum jactu emiffus, Cyr.
Πετρογενὴς, ές, faxis & terra natus. Phil.
Πετροβολὴ, ἡ, machina qua faxum emittitur; item lapidum ejaculatio. Steph.
Πετρόομαι, idem quod φωλεύομαι. Hom.
Πεύθω, ἡ, rumor. Æfch.
Πεφυκὼς α ὁν, perniciofus. Lyc.
Πηγάζουσα χάρις, e fonte fcaturiens. V. L.
Πηλ. ὠ, pro φήγνυμι. Euft.
Πήλυς, agrefis fetus, idem quod φιδύς. Hef.
Πηλὸς, τὸ, fore, f. compactitiæ ædium partes. Ar.
Πηλτισμὸς, ὁ, illufio, irrifio. Suid. injuria. V. L.
Πηλυπόλης, ὁ, catinus luteus. Poll.
Πηλυπο ιὸς, ὁ, ον, pertinens ad figulos. Gorr.
Πηλυς, pro πηλὸς. *E. M.*
Πηνικίζω, dolofe, fecum facio. Hef. Unde
Πηνικισμὸς, ὁ, impoftura.
Πηνιστὴς, ὁ, fufarius. Av. A πήνη.
Πηρ σκάζων, pro colubris Suid.
Πήτης ου, idem quod φιτύω. Ep.
Πηχυλὸς, ὁ, pugilles, utriculus. Steph. Byz.
Πιθύλικὸς, ad pithylum pertinens.
Πιθοκάτη, ἡ, dolium, in quo cubatur. Ar. Sch.
Πικρίλος, α, ον, fubamarus. Ath.
Πιλαρόφρων, ον, acris mentis. Cyr.
Πιλάτης, ὁ, qui lanas coit ac conflipat, id. quod πιλοτοιός qui ex lanis coactis πίλους conficit.
Πιλοτὰρ ος, ὁ, idem. Steph.
Πίν, pro πίνειν. Ep.
Πίνα, ἡ, idem quod πίννη. Soph. Sch.
Πινακὸς, ρα, ρον, idem quod πινύσιος, & πινυδρὸς. Hiot.
Πίπω, ὁ, pipo, avis Lyc.
Πισύνη, τὸ, fides. Xen.
Πιστόφρων, ονος, ὁ, fidelis. Man.
Πιτοφύλαξ, ὁ, fidei cuftos. Orph.
Πίφρα, idem quod πίτυρα. Eur.
Πιτνὸς, ὁ, qui cadit. Æfch.
Πιτυοκάμπτης, vid. φιτυοκ. Suid.
Πλαγκὼν, idem quod πλαγίως. Call.
Πλαγκλὴ, ἡ, dulcus, Orph. item erratica. Hom.
Πλαδάρωμα, τὸ, ulgo, mador, nimia humiditas. Steph.
Πλακουντόεις, εσσα, placentæ fpeciem referens. Av.
Πλανοφίγξης, f. πλανοφίγγης, errabunde lucens, Man. f. πανυφιγγὴς, omnino obfcurus.
Πλασεύειν, folium fcribere, falfare. Bud.
Πλαστόμυς, ὁ, fictus comis ludens. Man.
Πλαστ ρμα, τὸ, formatio, opus. Damatc.
Πλαταναίων, ο, idem quod πλατανών. Theog
Πλατάω, (in palmulam) dilato. Ar. A πλάτη.
Πλάτης, ὁ, idem quod πιλάτης, unde fœm. πλάτις. Ar.
Πλατιγξ, fumma pars remi qua aqua percutitur. V. L.
Πλατυάζω, vid. πλατυσιάζω. Theoc.
Πλατυσομία, paulo ore verba pronunciare. Sch
Πλατυωνυχὸς, ὁ, qui lates ungues habet. Diog. L.
Πλειοτήρης, fc. χρόνος, quamvis longiffimus. Æfch.
Πλειστηριάζομαι, glorior, jacto me. Æfch.
Πλειστοβολὲς, fc. σπυρίδι. Poll. v. πλειστοβόλος.
Πλειτοδέκεια, ἡ πλείστη δόκησις. Suid.
Πλειστόκτονος, ὁ ἡ ἡ, multorum liberorum parens. Man.
Πλεκτάνεα, idem quod πλέκω. Æfch.
Πλεκτάνιον, τὸ, parvus cirrus. Ath.
Πλεκὶς, ἡ, idem quod πλεκτάνη, ib.
Πλεθυμονία, & πλεθυμονικὸς, id. fignificantia cum σπλεμονία, & σπλεμονικὸς Steph.
Πλεύμων, ὁ, pulmonis vitium, Gal.
Πλευμὶς, in tabem mitto. ib.
Πλευμώδης, ες, pulmonis vitio laborans. ib.
Πλευρίδιος, ὲς, lateris f. coftæ fpeciem genus Unde
Πλευρίδιος, ίδιον. coftæ inftar. Theophr.
Πλευσίμος, & πλευστικὸς, navigabilis. Steph.
Πλεῦσις, ἡ, navigatio.
Πλευσ ον, navigandum. ib.
Πληκτὶς, οἱ, e diverfis parentibus nati. ib.
Πλῆξ, percuffus, ictus. ib.
Πληξίλλιον, τὸ, plenilunium. Euft.
Πλινθαγωγὸς, trabs lateres. A
Πλινθηλάτης, qui lateres trahit. Poll.
Πλινθουργὸς, ὁ, qui lateres bajulat. Ar.
Πλοκαμώδης, ες, cirratus, cincinnatus. Hef.
Πλοκὰς, fc. κόμη, coma plexa, intorti crines, Soph.
Πλόϊμος, herbafcum, herba, quæ & πλόιμον, ib.
Πλουσιάς, idem quod πλουτὶς. Herodian.
Πλουτοκθὶς, ὲς, cernis gaudens, dives. Æfch.
Πλουτοχρηστία, ἡ, cum divites rerum potiuntur. Xen
Πλυνιὸς, ὁ, qui veftimenta ablut. Poll.
Πλυνὸς, ὁ, idem quod πλυνεῖον. Hom.
Πλυτὸν, f. πλυνῖτὸν, abluendum eft.
Πλωτὰρ, vel πλωτὸς, idem quod πλύτης, item pro πλωτὸς, f. fubaud. λίθος, vel βέβρος.
Πλωτρον, τὸ, merces, quæ pro lotura folvitur. Poll.
Πλυσμὸς, ὁ, idem quod πλύσις, Steph. eft πλωτὴρ, f. πλωτὸς. Hef.
Πλ τάσιος, ἰρισμὸς, genus procli Laconici, Sch. Ar. Suid.
Πλυνὸς, unde πλωὸς, Dorico pleonafmo τῶ ν. Euft.
Πλωὰς, & πλωὶς, genus avis natatilis, Suid. Apoll.
Πλωὶμος, ὁ ἡ ὁν, navigabilis, Suid ex Soph.
Πλωταὶ, αἱ, anguillæ quædam in Sicilia; flutæ. Lat. Poll.
Πλῶτες, αἱ, mugiles pifces a Nom. Sing. πλῶς. Ath.
Πλωταρχικὸς, (ναυφίαν) navicularius primarius. Man.
Πλωτεύω, idem quod πλώω. Sibyl.
Πνευματοφόρος, idem quod πνευματοφόρος. *E. M.*
Πνευματοχόος, ὁν, fpirituum opifex. Syneſ.
Πνευμωδὴς, fc. πάθος, pulmonis morbus. Art.
Πνευστὴρ, ὁ, fpiritus dator. Cyr.
Ποδάγρεια, ἡ, idem quod ποδάγρα. Poll.
Ποδέκδυτος, ον, pedibus indulgens. Æfch.
Ποδοκρούω, ferio pede ferio. Steph.
Ποδοβρὰφη (f. ποδοβράφη) Steph. *Epith.* Atalantes, pedibus velox. Call.
Ποδάνυχον, τὸ, veftis qua utebantur in facris Pandiofi. V. L.
Ποθείνω, vel ποθίημι, unde ποθιμβρω. Hom. Euft.
Ποθὲ ὲς, pro ποθεινὸς. Ep.
Ποθλίω, potare. Ep.
Ποικιλεθρόνος, ον, variis floribus, f. pigmentis ornata. *Epith.* Veneris. Sapph.
Ποικιλόω, idem quod ποικίλλω. Æfch. Tr.
Ποιμνήτης, ὁ, paftoralis. Eur.
Ποιόφαγος, ον, herbas comedens. Opp.
Πόκη, ἡ, idem quod πῶξ. Suid.
Πολίμειος, unde Ion.
Πολεμιος, pro πολέμιος. Steph.
Πολεμιτόκος, ον, bellum parions. Orph.
Πολεμιτὶος, bellandum, πολεμιτέα, Att.
Πολεμιστρια, ἡ, bellatrix. Æfch.
Πολίσκω, idem quod πολίω. Steph.
Πολιστοφθόρος, ον, perniciofus civibus. Plat.
Πολλάσημος, ον, multa fignificans. Gaz.
Πολλασήμως, multa fignificando, ib.
Πολυαπλατον, τὸ, in quod multa infumuntur. Bud.
Πολδίδριος, idem quod πολύανδρος. Hef.
Πολυδρήνητος, ον, valde durus. Theog.
Πολύαρχον, τὸ, pro πολυαρχίαν. Naz.
Πολύδολος, ον, valde extentus. *Epitl.* regionis, An. πολύδαλος;
Πολύζωια, ἡ, uberrima germinatio. Steph.
Πολύξοια, Dea, Diana, *al.* Proferpina. Hef.
Πολυπάλον, τὸ, ϑαμνιον, Polygala, frutex. Diofc.
Πολυγενάτος, ον, multum geniculatus. Steph.
Πολυγανοειδὴς, ὲς, multanguli fpeciem gerens. ib.
Πολυδαμίος, ον, multos domans, Hef.
Πολυδικὲς, multa litigia moveo. Plat.
Πολυδωναμα, ἡ, multa potentia, f. vis. Bud.
Πολυδωρος, ὁ ἡ ὁν, bene dotatus. Hef.
Πολυέτιος, ον, multiennis. Suid.
Πολυέπεια, ἡ, multiloquium. Steph.
Πολυετὲς, in multos annos duro. V. L.
Πολυέφθος, ον, multum diuque coctus. Steph.
Πολυζωος, ον, variegatus per animalia. *Epith.* arborum. Man.
Πολυθρυσσία, ἡ, idem quod πολυιδρία. Ep.
Πολυκλινὴς, ὲς, cum multis lectum focians. Man.
Πολυκολπος, ον, plures finus habens. Steph.
Πολυκρατὶα, ἡ, multorum vel multa poteftas. ib
Πολυκυδὴς, ὲς, admodum glorioſus. Dolſc.
Πολυμήνητος, ον, valdè longus. Cal.
Πολυμνησσα, fc. μολὴ, a Polymneſto conducta Ar.
Πολυνικία, longè vinco. Thuc.
Πολυπλαγκτοσία, ἡ, magna erratio. Man.
Πολυποδία, ἡ, genus quoddam Polypi. Ariſtot.
Πολυπεδίτης, fc. οἶνος, vinum ex polypodio factum.
Πολυπίτια, ἡ, ville venerandæ. Ap.
Πολυπράγμων, ονος, ὁ, femper curiofus. Man.
Πολύπους ους. Nic.
Πολυρρᾶτος, ον, exitiofus. Lyc.
Πολυσθενοῦς, ον, abundans litera σ. Steph.
Πολύτριμμα, τὸ, qui in verfutis veluti attritus eſt Ar.
Πολύχρωμος, ον, multicolor. Man.
Πολυωπὸς, ὲς, idem quod πολυωπός. Nic.
Πομπίμων, ονος, ὁ, dux, deductor. Ap.
Πομπὸς, τὸ, caduceus. Eſt.
Ποπφολυγίζω, bullas refero f. repræſento. Hefc.
Ποτητέον, laborandum eſt. Eur.
Ποτιστίλλω, σεως, ὁ, laborem ludens. Man.
Ποτιτὶα, ἡ, marina ſupe ſcies. V. L.
Πππὲς, ἄδος, ἡ, idem quod πόππαιον, Suid. ex Ep.
Ποπίζω, uti præ dicuntur ut χειλίδιος ψιθυρίζω. Poll.
Πορδαλιάγχὲς, τὸ, aconitum, quoniam ſuffocat πας πρόβλητας. Nic.
Πορδ ς. ις, quod πορθοῦς. Hef.
Πορευτέον, eundem eſt. Lyc.
Πορὲω, pereo. Soph.
Πορτακὶς, ὶδος, ἡ, juvencus, f. juvencula. Hef.
Πορφυρόστικτος, ον, purpura veſtitus. Nonn.
Ποσιτρὶβὶς, αἱ, vena in calcaneo. Steph.
Ποτάλιος, idem quod ποσάριος. Call.
Ποτάμιος, idem quod ποταμίσιος. Eur.
Ποτιστρα, τὸ, potio. Diofc.
Ποτισματοποιὸς, ὁ, potionum confector. Ath.
Ποτὶ, pro ποτὸν. Ar.
Πραγματιστικὸς, ὁ, idem quod πραγματευτὴς. Suid.
Πραγματεύω, negotiis implico, vexo. Greg.
Πραγορίτης, fc. οἶνος, vile vinum. Steph.
Πρακτὶρ, ὁ ν, ἡ, profector. Æfch.
Πράμνημα, τὸ, palmes Pramniæ vitis Poll.
Πράστατε, ἥδιστε, mitiſſime, manſueſiſſime. Steph.
Πρεσεῖα, ἡ, cura deorum. V. L.
Πρασιτὴς, fc. λίθος, ex eo quod portum colore referat. Theoph.
Πρέω, vendo. Dem.
Πρίμνιον, τὸ, parvus ſtipes. Hef.

Πρεσβὺς,

Πρεπῖον, idem quod πρίπον. Ar.
Πρεσβύομαι, honoro, pluris facio. Lyc.
Πρέσβος, τὸ, honor, gloria. Æſch.
Πρηγορίων, pro προηγορίων. Ar.
Πρηγμα, τὸ, pro πρᾶγμα. Theog.
Πρηκτὴρ, pro πρακτὴρ. Hom.
Ποεων, idem quod πρᾶνεῖ, Ep. Suid. ib.
Πτλωσιμὸς, ὁ, præcipitatio, ſubverſio, everſio. Sch.
Πρᾶξις ἡ, pro πρᾶξις, actio, effectus, item, negotium. Hoſ.
Πρασία, ἡ, pro πρᾶσις, ſacrificium ap. Athenienſes. Steph.
Πρίμνη, ἡ, idem quod πρυμνή. Ep.
Πρίνιδος, ὁ, ἡ, de quo πρότερον ἐκίνησε. Æſchin.
Προγεγραμμένον, τὸ, perjadicialis cauſa. V. L.
Προγεγραμμὸς, τὸ, idem quod πρόκρισις. Bud.
Προγεγραπτέον, præferendum. Steph.
Προγλωτὶς, ἡ, prius altero, ante immuto. ib.
Προδεύτω, -ύσω, prius irrigo, & humecto. Gal.
Προεπὶ τέκνοις, ſecundo. Steph.
Προθεσμὸν, τὸ, crater ligneus in quo vinum miſcetur. Ath.
Προκαυλὲν, idem quod προαύλιον, Poll.
Προκυξόω, & προκύζω, ante augeo. Gaz.
Προμυζὶς, ἡ, πος, cibus jam oſſa formari ſinique non potens. Hipp.
Προξενηλίζω, Bacchetus. Eur.
Προξενητὴς, ὁ, idem quod προξενητής. Poll.
Προξεσχόμαι, ante vim infero. Æſchin.
Προοὐκέω, idem quod προοἰκέω. Hom.
Προβλαστῶ, prægermino. Steph.
Προβούλομαι, præfero. Hom
Προβοσσω, idem quod προβοάω. Ar.
Προγάμεια, τὰ, dona quæ ante nuptias donantur. Poll.
Προγενήτειρα, ἡ, progenitrix. Lyc.
Προδικτὴς, ὁ, hiſtrio, qui in theatro perſonas populo oſtendit.
Προδεύω, ante imbuo ſ. irrigo. Steph.
Προδιατίλλομαι, præmuntio præmoneo. Joſ.
Προδιευκρινῶ, ante diſcutio, prius diſcerno. Steph.
Προδλοπτὸς, ον, aſpectabilis. Man.
Προδομοῦμαί, ante conſtruor, ſ. præſtruor, Steph.
Προδρομία, Ἥρα. Pauſ.
Προεντὴν, prius ſono. Nic.
Προεπίπτω, prior incido. Heſ.
Προεμβολὶς, ἡ, lignum quoddam eminens ad proram navis V. L.
Προεξέλω, ante extribo, ſ. emo. Steph.
Προξεδυνητὴς, ὁ, ſeductor. Eur.
Προξεπιμὶ, mando. Soph.
Προεπτερσία, ante concutio. Thuc.
Προεπιξενίζομαι, inſuper expolio, exactiſſime tecto. Bud.
Προεπιξερασία, ἡ, œconomia ſecundia. ib.
Προετεὸς, & ἐμαι, protenſa manu do. Steph.
Προεκκλυσὶς, ἡ, obtentus, ipſe actus obtendendi. ib.
Προκλίμπυλος, de plantis dicitur, quæ cum ſe ſerpendo extenderint, in terram ſe rurſus incurvant. V. L.
Προκάρπιον, τὸ, quod eſt in medio καρπῷ, poſt, a te vel ſupra καρπόν. Poll.
Προκάρδιος, ἡ, idem quod πρόξ. Hom.
Προκαταβλημα, τὸ, accedo, corollarium. Bud.
Προκαταβολὴ, ἡ, idem. Ex πρὸ, κατὰ, & βάλλω.
Προκαταβρίχω, ante perfundo. Steph.
Προκαταχρίω, prius oblino, ante illino. ib.
Προκάυσμα, τὸ, uſtio. ex Joel. c. 2.
Προκλίτης, ὁ, primum inter accumbentes locum tenens. Poll.
Προκλύζω, ante abluo, ante imluo, perfundo prius. V. L.
Προκοιτὼν, ὁ, q. d. anticubiculum. Plin.
Προκολπὶς, ὁ, ἡ, qui ante ſinum eſt. Steph.
Προκονδυλοι, οἱ, nodi & tubera in ea digiti curvatura et junctura, quæ ungui vicina eſt. Poll.
Προκομὴς, ἡ, cæſaries. Heſ.
Προμάλος, al. πρόμαλος, plantæ ſpecies. Hipp.
Προμαλακίδομαι, nigrico Nic.
Προμήκιον, τὸ, Pomi mali genus. Nic.
Προμηθέστατα, Adv. providiſſime, providiſſimo conſilio. Herodian.
Προμηθία, idem quod προμήθεια. Eur.
Προμηθὴς, idem quod προμηθικὸς. Steph.
Προμνασις, ἡ, ipſa actio corcil ndi & ambiendi pro alio, ac antecedens memoria. ib.
Προμνησις, ἡ, idem quod προμνήστρια. Xen.
Προνόμιος, ἡ, hoſpitalis amicitia, hoſpitii neceſſitudo. Eur.
Προοδὼς, ὁ, promanentes dentes habens. Poll.
Προοῖον, idem. ib.
Προομαλίω, ante complano, præpolio. Greg.
Προονειδίζω, prius increpo probris. Euſt.
Προονομαζω, primum nomino. Eur.
Προορυσσω, fodio ante, præfodio. Plin.
Προὐπαρξις, &
Προὐφεξις, præexiſtens. Syneſ.
Προπαπτικὸς, ad provocum pertinens. Poll.
Προπεραδόμενα, aggero, -geris loco præſtruo. Steph.
Προπερισσεύω, ante ſpondeo, ſ. promitto, Suid.
Προπιτρέσκω, prior vereor. Steph.
Προπίτνω, idem quod προπίπτω. ib.
Προπλύνω, prius lavo, ante abluo vel eluo. ib.
Προπνιγεὺς, calida lavatio, ſ. caldarium in quod intrabant e frigidario, &c. ib.
Προποδισμὸς, ὁ, progreſſus ib.
Προποδὼν, ante pedes. Heſ.
Προπόλιος, ante tempus canefcens. A πόλιος.
Προπόλις, ante urbem ſitus. προπόλεως, Suid. A πόλις.
Προπότης, pro πρόπους. Ep.
Προποτὴς, ὁ, propinatorius. Eur.
Προπότισμα, τὸ, potio quæ ante præbetur. Bud.
Προποτισμὸς, ὁ, præbitio ejuſmodi potionis. Diofc.
Προπρότης, ὁ, qui prior vendit, &
Προπράτωρ, o. venditoris inſtitor. Poll.
Προπτύνυμνα, funditus, prorſus. Æſch.
Προπύλαιος, & πρόπυλος, qui ante portam eſt. Steph.
Προπωγὼν, τὸ, anterior barba. Gorr. prima barba. Poll.
Προῤῥαίνω, ante aſpergo, ſ. conſpergo. Steph.
Προῤῥάπτιον, prædicendum, ante dicendum. Plat.
Προῤῥιπτὸς, projecto, Greg.
Προσαγγελεὺς, ὁ, emiſſarius. Bud.
Προσαγλαΐζομαι, adornor. Steph.
Προσαγωγεὰς, ὁ, idem quod προσαγωγεύς. Plut.
Προσαγώγιον, τὸ, inſtrumentum fabrile, quo admoto ligna curva dirigunt. Suid.
Προσαθηρίζω, i. e. mitto in aera. Heſ.
Προσαμπέχω, amplector. Ath.
Προσαναλογίζω, præterea mecum reputo, ac mente revolvo. Steph.
Προσαναῤῥιπίζω, inſuper exſuſcito, al. denuo exſuſcito. ib.
Προσαντιζολίαν, ultra ſupplico vel obſecro. Euſt.
Προσαπεκδύομαι, præterea exuo, ultra exuo. Greg.
Προσαπομένω, inſuper emaneo, vel una abſens maneo. Steph.
Προσαποσοφίσκω, idem quod προσαποσοφίζω, Chryſ.
Προσαπτέον, attingendum. Naz.
Προσασφάλτω, affulgeo. ib.
Προσατιμίω, inſuper ignominia afficio, præterea infamia noto. Dem.
Προσαυτοχειρία, ἡ, propria cædes, vel ſuimet interfectio. Vox ſuſpecta. Steph.
Προσβασκανὸν, τὸ, idem quod ſimplex. ib.
Πρόσβημι, idem quod προσβαίνω. Hom.
Προσβουλομαι, opus habeo. Theoc.
Προσδιαιτάω, victito apud. Steph. Unde
Προσδιαιτησις, ἡ, victus & converſatio cum aliquo.
Προσδιασταλτέον, nominatim excipiendum. ib.
Προσεγχίω, infundo. Ath.
Προσεγχρίω, illino. Ep.
Προσεισπράτλω, inſuper exigo. Steph.
Προσεπειπεῖν, iterum ac tertio dixiſſe vel edicere.
Προσεπιρωτάω, inſuper vel præterea interrogo. Steph.
Προσεπιδοξίζω, approbo mea opinione, al. ceopinor.
Προσεπιορκέω, falſiter dejero. Ar.
Προσερίζω, certo. Theocr.
Προσίχεια, ἡ, idem quod προσοχὴ. Suid.
Προσκορδὼν, ον, in corde Bion.
Προσκαταβόλημα, τὸ, idem quod προσκατάβλημα. Suid.
Προσκέπτομαι, proſpicio. Eur.
Προσκλάω, exalceſco, exhalceſco. Suid.
Προσκλητὴς, ὁ, advocatus. V. L.
Πρόσκλητος, ὁ ἡ ἡ, conſecretus. Ar. Sch.
Πρόσκλιτον, τὸ, in quo accumbimus. Suid.
Προσκυδὴς, ὲς, gloriolus, venerandus. V. L.
Προσκυμαίνω, fluctuando, vel undis alluo. ib.
Προσκύκησις, ἡ, autoritas. Hipp.
Προσμάρτυρος, ον, atteſtaturus. Man.
Προσμείξις, ἡ, admiſtio. Steph.
Προσμιθέομαι, alloquor, comp l'o. Theoc.
Προσμιαμὸς, τὸ, quod affertur, vel adhibetur. Hipp.
Προσομνυμι, -όμνυω, inſuper vel præterea juro. Plut.
Προσουνημι, juvo, recreo. Hom.
Προσονομασία, ἡ, cognominatio, agnominatio, al. παρονομασία. Steph.
Προσόσομαι, adipiſcio, præſentio. Hom.
Προσόρι, idem cum ἄρι, Suid.
Πρόσπαιος, ον, fortuitus, recens. Æſch. Nic.
Προσπαίω, impingo. Soph.
Προσπαραγραμμα, τὸ, alias adſcriptio. Steph.
Προσπάσομαι, idem quod προσπήσομαι. ib.
Πρόσπτυσμα, τὸ, afflatus. Suid.
Προσπλημι, -πέτομαι, advolo. Soph.
Προσρίζω, inſtillo. Pind.
Προσσλείχω, adeo, accedo. Hom.
Προσανύω, extendo. Steph.
Προσατικὸς, ὴ, ὸν, ad προσάτιν pertinens.
Προσαιρόω, præmunio, ante munio vallis in terram depectis. Thuc.
Προσσεισομαι, inſto, inſtanter poſco. Steph.
Προστερπω, oblecto. Hom.
Πρόσβασις, ἀδος, ἡ, veſtigium impreſſum ab eo qui præit. Suid. al. cubile.
Πρόσομία, ἡ, labiorum commiſſura. Poll.
Πρόσομος, ον, acuta cuſpide præfixus, ſ. acutus in ſumma ſui parte, ut προσόμοιο ξίφος. Steph.
Προσυπάρχειν, inſuper concedi, ſ. dari. Dem.
Προσφανὴς, εσσα, εν, vocalis. Hom.
Προσχαιρετήριαι, feſtum apud Athenienſes. Harpoc.
Προχρίμπλα, appropinquo. Orph.
Προσώπας, *per Metapl.* pro πρόσωπον, inde προσώπασι. Euſt.
Προσωπεῖδιον, τὸ, parva perſona, ſ. larva.
Προσωπὶς, ἡ, idem. Steph.
Προσωπὸς, pro πρόσωπον. Euſt.
Προσωπώπλα, pro προσωπίδεσσα, perſonata. Att. vas æneum. Poll.
Προτεύχομαι, ſ. προτύχομαι, ante fio, prior ſum.
Προτολμιζομαι, prætentare, audendi exemplum dare. al. præire. Suid.
Προτονιον, τὸ, veſtis ſacerdotalis. ib.
Προυποστρώννυμι, prius ſubſterno. Steph.
Προφέρτατος, præſtantiſſimus. Soph.
Προφρυντίζω, idem quod πρόφρυτίω. Man.
Προφήτωρ, ορος, ὁ, idem quod προφήτης. ib.
Προφαγινυμι, ante torreo. Steph.
Προχάνη, ἡ, prætextus. Call. idem quod πρόφασις. Euſt.
Προχάρισμα, idem quod χάρισμα. Sibyl.
Προχαριστήρια, τὰ, dies quo fructibus germinare incipientibus ſub finem hyemis Minervæ ſacrificabant.
Πρόχειλον, τὸ, prominens labiorum pars. Poll.
Προχειμάζω, prior hyberno, vel in hyberna concedo,

concedo, vel ante ſtatum tempus ſum tempeſtuoſus.

Προχείμασις, ἡ, tempeſtas ante ſtatutum diem.

Πρόχθες, ante heſternum diem, nudiuſtertius. Steph.

Προχόω, χωνύω, χώνυμι, aggere præmunio, Herod.

Προχῶνες, αἱ, clunes, nates. Poll.

Πρόχωσις, ἡ, terra aggeſta. Steph.

Προωδικός, præcinens. ib. vid. & in ἐπωδικός.

Προωδοποιοῦμαι, prochivis ſum, præparatus ſum. Ariſtot.

Πρυμνατικός, ad πρύμνα pertinens. Ep.

Πρυτανεύς, ὁ, idem quod πρύτανις. Lyſ.

Πρυτάνισις, εως, idem quod -άνεια. Theophr.

Πρωϊνός, matutinus, mane. Ath.

Πρωτάρχης, ὁ, militiæ princeps, f. præfectus τῶν πρωτοσάτων, Steph.

Πρωτοπαγής, nuper compactus, recenter conſtructus. V. L.

Πρωτόποσις, ἡ, quæ virgo alicui nupſit. al. πρωτότοκος, Poll.

Πρωτόσταλος, ον, qui primus deſtillavit.

Πρωτοτοκέω, primum pario, primum edo partum. Steph.

Πρωτότροφος, ον, primum educatus. Man.

Πρωτοφανής, ἐς, primum lucens ſ. apparens, *Epith.* Lunæ. Tryph.

Πτελέαλε, florea qua acatia ſternuntur. Poll.

Πτακισμός, ὁ, trepidatio. Heſ.

Πτακτρᾶν, trepidare, formidare. ib.

Πτερεθμόν, pro πέλεθρον.

Πτελεός, ὁ, pro πτελέα, Heſ.

Πτερέως, celeriter. Steph.

Πτερία, ἡ, pro πτερίς. Theophr.

Πτισάνη, ἡ, idem quod πτίσανη. Steph.

Πτισανίς, idem. Nic.

Πτολιπόρθιος, idem quod πτολίπορθος. Hom.

Πτυάς, ἡ, ſputatrix, aſpidis ſpecies quædam. Gal.

Πτύξαγρις, cancri *Epith.* V. L.

Πτακελένη, ἡ, mendica Helena, cognomen meretricis. Ath.

Πύαρ, pro κυαμός. Poll.

Πυαλγεῖς, οἱ, qui natium morbo afficiuntur. Strab.

Πυθαύλης, ὁ, Pythii carminis cantor, vel qui Apollinis cum Pythone certamen tibia exprimit. V. L.

Πυθανόθεν, Pythone. Plut.

Πυκινόκομος, ὁ, qui denſa coma eſt. Steph.

Πυκλαλίζω, idem cum πυκάζω. Eust.

Πυλάς, ἡ, quoddam animal. Arr. πυκάδες, Exp. fiſtulæ. Steph.

Πυλαικὴ, συλλογία, trivialis loquacitas, ſc. quæ Thermopylarum ineptias redolet. Plut.

Πυλαίσται, οἱ, ineptiſſimi homines, qui Pylas ad concilium Amphictyonicum confluebant. Suid.

Πυλαΐτις, ἡ, Minerva. Greg.

Πυλαῖος, ὁ, idem quod πυλών. Porph.

Πυλαῖον, τὸ, domicilium τῶ πυλωρῶ. Vitruv.

Πυξοειδὴς, ἐς, buxi ſpeciem gerens. Steph.

Πυρά, τὰ, ignes. Herod.

Πυραυλικὰ ὄργανα, Bud. bombardas vocat.

Πυργοειδὴς, ἐς, excelſe inſtar turris. Heſ.

Πυργίδιον, τὸ, turricula. Poll.

Πυργουρέμαι, circumdor. Eur. ita Bud. al. πυργηρ f πυργωρέμαι vel πυργῶμαι. B.

Πυρίκαυλος, ον, ignis ehitus. Suid.

Πυρίνη, pro πυρίτης. Ep.

Πυριβάτης, ὁ, ignem ingrediens, qui igni admovetur, ut λίθος. Hom. Sch.

Πυριήτης, ὁ, pro πυρίτης, λιθος. Suid.

Πυρικαὴς, ὁ, igne combuſtus. Man.

Πυρικρότοφος, ὁ, cujus tempora ignita ſunt. Heſ.

Πυρμάρμαρος, ον, ignitus. *Epith.* aſtri. Man.

Πυρινάδης, idem quod πυρηνάδης. Ariſtot.

Πυρουργὸς, ὁ, ignifaber. Man.

Πυροποικίλος, punctis ignei coloris diſtinctus & varius.

Πυροτρόφος, *Epith* ſlabelli. Ep. f. Πυροτρέπος. A πυρὸς & τρέπω.

Πυρράζης, pro πυρρόζωνος. Steph.

Πυρράκμης, ὁ, qui rutila coma eſt, ſ. fulva, ib.

Πυρσαί, τα, faces, ignes. Eur.

Πυρσεύω, pro πυρσόω, ib.

Πυρσοβολέω, inſtar faculæ emitto. Man.

Πυρσοῦχος, ὁ, facem accenſam tenens, Steph. A πυρσὸς, & ἔχω.

Πυρσόφορος, idem quod πυροφόρος. Man.

Πωλεία, ἡ, idem quod πωλευσις. Xen.

Πωλιστικός, ἡ, ὁν, ad equuleos domandos erudiendoſque idoneus.

Πωροκλὴν, ἡ, ramex calloſus (ſ. tophus) in teſticulo, &c. vid. Steph.

Παρόμφαλον, τὸ, tophi concretio in umbilico, Gorr.

Πωτήεις, εσσα, εν, volaticus. Sibyl.

P.

Ῥαβδεία, verberatio quæ fit virga. V. L. Ῥαβδυχία, ἡ, ipſum munus geſtandi faſces, in pl. ipſæ faſces.

Ῥαβδωδία, ἡ, quidam pro ῥαψῳδία, vid. Steph.

Ῥαγεὶν, τὸ, acinus parvus, *item*, phalangi ſpecies, ib.

Ῥαγοειδὴς, ἐς, acini formam habens, *item*, ſecunda oculi tunica. Gorr.

Ῥαγολογέω, acinos lego. Sch. Theoc.

Ῥαδινάκη, ἡ, oleum ſic dictum a Perſis. Herod.

Ῥαθαγέω, ſtrepito, fragorem edo, contringo. Steph.

Ῥαθυμία, τα, deſidia. Ariſtot.

Ῥαικάνη, ἡ, flagellum. Steph.

Ῥαιστότυπος, ον, malleo tundendus. Man.

Ῥαιφάατω, caſte vivo, purus ſum. Heſ.

Ῥακίδυτος, ον, lacera veſte inuitus. Steph.

Ῥαμφὶς, ἡ, navis quoddam genus, ib.

Ῥαντήριος, α, ον, reſperſus *Epith.*

Ῥαρὶς, ἄδος, ἡ, Ceres. Suid.

Ῥεμβαλλὶς, *Epith.* muſcularis.

Ῥεντὴς, ὁ, flumen. Suid.

Ῥεὰ, ἡ, Juno. E. M.

Ῥέκος, εος, cingulum. Heſ.

Ῥέκτης, ὁ, idem quod ῥεκτὴρ. Syneſ.

Ῥίνη, ὁ, poculum. Heſ.

Ῥεως, fluxio, fluxus. Luſt.

Ῥηξιδρυὴς, ἐς, frangens robur, ſc. heſtium. Apollin.

Ῥησυθίς, ίδος, ἡ, Reſcynthis. *Epith.* Junonis. Nic.

Ῥὶς, ἡ, promontorium. Heſ. præcipitium. V. L.

Ῥιχάδης, ες, aſper, ſalebroſus. Nic.

Ῥιζοφλοιὸς, ον, cui cortex radicis ſpeciem gerit. Theoph.

Ῥιζόφυτον, τὸ, ſtirps. Bud.

Ῥιζόφυτος, ον, radice natus. V. L.

Ῥιζωτὴς, οῦ, ὁ, ſtabilitor. Syneſ.

Ῥιπτρον, τὸ, flabellum, ventilabrum. Heſ.

Ῥοδιαῖος, α, ον, idem quod ῥόδιος. Anac.

Ῥοδίζω, roſæ ſimilis ſum, roſam refero, ſc. odore vel colore. Dioſc.

Ῥοδόπεπλος, roſeum peplum habens. Cal.

Ῥόδου πίλασπος, olla odoratiſſima, Bud. odorati eduli genus. V. L.

Ῥοθιὰς, ἡ, fonera, *Epith.* remi. Æſch.

Ῥομβίδιον, *dim.* per gyros. Man.

Ῥομβῆται, οἱ, hic circumagentes in modum Rhombi. *Epith.* Curetum. Orph.

Ῥομφάζω, bajulo. Heſ.

Ῥοχθίζω, idem quod ῥοχθέω. Orph.

Ῥύη, movco, quatio, Steph. unde ἐπερρύησαν.

Ῥύμα, τὸ, cuſtodia. V. L.

Ῥυμλάκτης, Ar. (vid. Theſ. Gl. P.) tumultus.

Ῥύζω, latro, allatro, Suid. ῥίζω. Euſt.

Ῥυμβόω, ύτος, idem quod ῥόμβος. Ap.

Ῥύσιος, ἡ, ον, idem quod ῥεσταλὸς. Nic.

Ῥυσμα, τὸ, ruga, pellis in rugas contracta, Suid.

Ῥυτάνη, fœdo, convitior. V. L.

Ῥωδὸς, pro ῥοδὸς. Plut.

Σ.

Σαθεύω, foveo. V. L.

Σάκελλα & σακέλλιον, ſaccus, ſacculus, Heſ.

Σακεύω, depopulor. V. L.

Σακκίας, ου, vinum per ſaccum tranſmiſſum. Eup.

Σάκκινος, mollis, debilis. Nic.

Σάκλας, ὁ, ſaccus. Ar.

Σάλη, ἡ, cura. Heſ. E. M.

Σάλγαμα, τὰ, quæcunque in vaſis condita ſervantur ad uſum noſtrum. V. L.

Σαλεῦσι, curioſe incedere, & accurate. Steph.

Σαμαξ. butomus juncus aut gramen, crates, ſporta. Poll.

Σαπώιον, τὸ, Dim. A σαπὼν. Sch. Theocr.

Σαργῖνοι, οι, pisces gregales. V. L.

Σαρκοβόρος, ος, carnivorus. A βόρω. Orph.

Σαπαρὶς, vel σαπαρὶς, ἡ, capitis ornatus fœmineus. Steph.

Σατινὶς, ὁ, Lornus, ſ hornotinus, qui hujus anni eſt, *Att.* τετρινὸς.

Σατυρίσκη, ἡ, nomen cujuſdam antidoti, &c. Steph.

Σαυνὸς, mollis, tener, ib.

Σαφηνατὴρ, ορος, ὁ, declarator, explanator. Heſ.

Σαωτηρία, pro σωτηρία, ib.

Σειρὰς, & σειρὸς, idem quod σειρὴ, ib.

Σελαγισμα, τὸ, fulgetrum. Man.

Σιλατηφόρος, ον, ſplendidus, idem quod σελάφορος, ib.

Σελασμος, idem quod σελας, fulgor. ib.

Σελαπάζω, idem quod σελαπαζομαι, ib.

Σελανάφως, Lunæ lux. Ath.

Σελλω, cum impetu feror. Euſt.

Σελμὶς, ἡ, funiculus piſcatorius. Heſ.

Σεμελογενέτης, Semengena. *Epith.* Bacchi. Orph.

Σεμνοκαπὴς, cum gravitate & modeſtia tundo. Æſch.

Σηγιτρον, τὸ, ſtrapulum. V. L.

Σηκὸς, idem quod σηκίτης. Theocr.

Σηκύλη, ἡ, dem quod σηκὶς. Eust.

Σηπτὸν, idem quod σηπεδὼν. Man.

Σηρικόδετος, ὁ, ſericis vinctus. Opp.

Σιδηροφάρμης, ὁ, ferro gaudens. Pind.

Σικελία, ἡ, pro σικύα. Gal.

Σικυΐδιον, *dim.* cucumeris in modum. Gorr.

Σικυοειδεία, arbores in quadam Ægypti parte. Herod.

Σιλφὴν, τὸ, ſpina fœtida, V. L. ex Dioſc.

Σιλφίδιος, ad σιλφὴν pertinens. Nic.

Σιμάμορος, idem quod σιμὸμορος. Anac

Συναγχμὴ, τὸ, idem quod συναγχία. Att.

Σιτοβολὼν, qui in eum uſum mittitur ut cibi ſint. Nic.

Σιτοστάσιον, τὸ, feſtuca. Gorr.

Σιτανὶς, ἡ, res frumentaria, petitis idem cum σιτανία. Steph.

Σιτανικὸς, ἡ, ὁν, pertinens ad annonæ pulchritudinem, ib.

Σιφανὶς, τὸ, herba, quæ & βραμὸς. Dioſc.

Σιφωνὶς, idem quod σιφωλὸς. Suid.

Σκαβιόεσσα, & σκαβιόεις impl. & non obſervato rhythmo Ionico, f. ſaltare. Suid.

Σκαιήριον, τὸ, mons difficilis & arduus, Heſ. A σκαιὸς, & ὄρος.

Σκαλὶς, ſubtilis cacti. Theophr.

Σκαμμὴ, locutio. Luſt.

Σκαπτοκαλαυροφόρος, ὁ, qui decipulam tendit.

Σκάνδαλον, ὁ, idem quod σκάνδαλος. Heſ.

Σκαρίδιον, ἡ, galeæ quoddam genus. Steph.

Σκαφαιζω.

σκαθαρίζω, al. σκινθαρίζω medio digito naſum ferio. Euſt. Poll.
Σκαπητὰς, pro σκαφητὰς. Steph.
Σκαφείδιον, pro σκαφίδιον, Suid. MS.
Σκαφηφορέω, ſcapham ferо vel geſto. Harp.
Σκαφηλυτρέω, in ſcapha lavo. Alex. Trall.
Σκαφήρη, ἡ, vulpes. Heſ.
Σκαφρεῖον, τὸ, locus, in quo teſſeris luditur. Hſcr.
Σκελερὸς, tenuis ex ariditate. Erotian.
Σκέπανον, τὸ, tegumentum, ſ. tegmen. Suid.
Σκεπάζω, diſpicuendum, conſiderandum, delibe-randum. Steph.
Σκεπτήριον, τὸ, ſpectaculum. Man.
Σκευηρεῖον, v. σκευοφ. Ar. Sch.
Σκευοφορεῖον, vel σκευοφορεῖον, lignum a quo vaſa ſuſpenſa ferantur, ſ. bajulantur. Steph.
Σκευοφορητὴς, ὁ, pro σκευοφόρος. Eur.
Σκηνίτης, id quod σκηνήτης. Suid.
Σκηπτὸν, pro σκῆπτρον. Pand.
Σκιαδεὺς, & σκιαθὲς, pileus genus, al. σκίαινα. Ath.
Σκιαδίσκη, ἡ, idem cum σκιάδιον & σκιάς. Anac.
Σκιαδοφόρος, & σκιαδηφ. umbraculum ferens Poll.
Σκιαρέκαμος, ον, umbra comata. *Epith.* Silvæ. Eur.
Σκιμπαζω, claudico, al. σκιμπάζω. Heſ.
Σκιμπιον, τὸ, pervus lepio. Steph.
Σκιμπτὸς, pro σκίμψας. Suid.
Σκινδιζήμαι, calcitro, Heſ. Suid.
Σκιόδης, ους, *Adj.* umbræ indagande idoneus. Ptol.
Σκιοτριφία, vid. σκιατρ. Steph.
Σκίπαν, pro σκιμπαν. Eſt.
Σκιπασις, ἡ, idem quod σκίπων, *item*, radius V. L.
Σκιρφάρης, ες, protervus, laſcivus, umbraculum geſtans. Steph.
Σκιρρὰς, ſc. γῆ, terra alba in modum gypſi, ſ. argilla, Ar. Steph. Sch.
Σκιρρίτικος, & Σκιρμίτικος, idem quod Σκίρτικος. Suid.
Σκιρτητικὸς, ἡ, όν, idem quod Σκιρτικὸς Steph.
Σκιφίνιον, τὸ, corbis e palmeis virgis contexta. Heſ.
Σκολομαχαίριον, τὸ, ferramentum chirurgicum, &c. vid. Steph.
Σκολιαπὰ, (χῆρα) obliquirates.
Σκολοπειδὴς, pro Σκολοπενδοειδὴς, ſ. (κελπ) Steph.
Σκολοπένδριον, τὸ, herbæ nomen. Dioſc.
Σκολοπὶς, ἡ, cruciaria. Man.
Σκολοπὰς, pro Σκολοπενδὰς. Theophr.
Σκολοπωνιζω, ὁ, ſ. ſ. Plin. crucc vel ſuſpendo ad gaſtes. Steph.
Σκολυθρίον, τὸ, ſcholium.
Σκομβρίδες, αἱ, Dor. pro σκόμβροι.
Σκοπιάζω, idem quod σκοπεύω. Euſt.
Σκοπελιάζω, piſces, pavus tranatus. V. L.
Σκοπιὰς, & σκοπιὴς, ἡ, pilus Arift t.
Σκοπτεύω, pro σκέπτομαι Man.
Σκορτόμυς, murtor, V. L. ſed ſine exemplo.
Σκοτιεργὸς, ὁ, in tenebr. operans. Man.
Σκοτόμυια, ἡ, mux, nocturna caligo. Naz.
Σκυαρτίζω, pro V. L.
Σκυδίζω, vel σκυδίζω, calcitro. Heſ.
Σκύθη, convicium, ira, triſtitia. V. L.
Σκύθεινα ἡ cuncilia. Sud. ex Ar.
Σκύθης, ὁ, pro Steph.
Σκυθὶς, idem quod σκυθρωπὴ. Heſ.
Σκυλάδες ſcr. ſ. σκυ λάδες. Euſt.
Σκυλάκια, ἡ, idem quod σκυλαξ. Heſ.
Σκυλάκιν, ἡ, idem quod σκυλαξ. ſem. Orph.
Σκύλη, idem quod σκύλον, Nic.
Σκύρον, pro σκύριον, ib.
Σκυτίζω, laccio, dilanio. Heſ.
Σκωληκοποιέω, vermem genero, in vermem con vertо. Steph.
Σκωλίπτωρ, volutor, obliquo tractu motor V. L. ex Luc.
Σκώπευμα, τὸ, idem quod σκῶμμα. Æſch.
Σκωραμὶς, ἡ, ſ. lla familiaris. Ar.
Σκωρισιὴς, pro σκωρισιὴς. V. L.

Σμιρδαλέως, *Adv.* tercilibiter, horrendum in modum. Hom.
Σμίριχος, ου, ὁ, crinis, capillus. Lyc.
Σμιλα. ἡ, ligo. Steph.
Σμίλη, idem quod σμίλαξ. Nic. Theophr.
Σμυρίδιον, τὸ, pro σμύρνιον. Nic.
Σοῦσι, εἱ, ſatyri, Steph. A σεῖσα.
Σολέτυπος, ον, æs Solis cuſum. Heſ.
Σόω, perſequor, in fugam conjicio, ib.
Σπασμὸς, ὁ, concervatio ac moſcella quædam ex variis idomatibus. V. L.
Σποδίτης, ὁ, cipularis ſenex. Euſt. Heſ.
Σπορεσχὲς, (Man.) &
Σποροπώλης, qui ſandapilas conficit, idem quod σορο-πηγὸς.
Σπυλίζω, fubula transfigo, ſ. perforo. Steph.
Σπυρίδιον, ὁ, animalis nomen. Opp.
Στάδιον, ſ. ſterer excogitandum & tentandum eſt. Ariſtot.
Σταδίσιον, ἡ, pro στάσιμον. Steph.
Σταθὶς, ἡ, cenſi veſtis. Heſ.
Σταλὶς, ἡ, navicul , rem pro ψαλὶς. V. L
Σταλίνιος, ου, pl ter, ſ. muſcipu tellet, ib.
Σταμνοχ ν, τὸ, olens quoddam
Στάρ, *Imp.* pro στηναι. Hom.
Στάσιμωσις, ἡ, pro σπαιμάσις. Dioſc.
Σταφυλὴ ν, corbe, ſ. or ula. Poll.
Στάφος, publica quæ m pecis. Ep.
Στατοτόκιτος, ὁ ἡ, ἡ, ſpario vinctus. Opp.
Στάτ τε, ὁ, idem quod σπαρτὸν. Poll.
Στέιρις, τὸ, i em quod στεῖρα. Nic.
Σπειροπώλης, ἀγορᾶ, vel locum forum. Poll
Σπήλιξ, ſcilicet im ſ. ſubaud. Suid. σπήλαιος. Heſ.
Στέ αξον, τὸ, idem quod στεῖμα. Nic.
Στιλλίον, τὸ, *Adj.* pro ψιλὸν, annella. V. L.
Σπερμᾶλις, idem quod σπέρμα. Nic.
Σπερμολόγος, ὁ, qui ſemper a deparcitur, nomen a ris, dem cum σπερμολόγος. Euſt.
Στεῖς, cu vus, V. L.
Στειχὼ, pro στείχω, Erot.
Στελέαις, εσσι, εσι, idem q od σπίδος. Heſ.
Στεφάνιον, Dim. a στέφος. Ar.
Στεφάνιον, τὸ, Dim. a στέφος. Ar.
Στεφανωμα, τὸ, purgamen um, ſordes ſpongia e ſiccæ. Heſ.
Στιππίτης, ὁ, ὕδωρ, ſpongites. Plin 31, 10.
Στοιβὰς, ὁ, qui ſpongias ſecat. Æſch. Sch.
Στολὰς, ἡ, ἡ, κυανίζουσα, a cæruleo colore. Gorr.
Στολὰς, ἡ, ἡ, ſylveſtris prunus, al. σπόλας. Ath.
Στοναλικες, οἱ, qui vinum paterę libant. A ſ. ναλ. Heſ.
Στ ὰρχας, ὁ, idem quod σπεδάρχης, ib.
Στωδισέα, ſtudendum & enitendum eſt. Synel.
Στῶσμα, pro σπέδασμα. Heſ.
Στυγὴ, ἡ, cuſpis, ſ. acca pinaria, ib.
Στεγνιον, τὸ, guttula. Steph.
Στ ζω, pro στυσίζω. V. L.
Στυλίτοδρομος, ὁ, ſtadio, ſ. curriculo præfectus. Poll.
Στυ ὴ, ſt μάχη, ſtataria pugna. Hom.
Στυβηλὸς, αἱ, ligna in navi quibus tabulæ ſuper pon nuntur. Euſt.
Στακὶς, ἡ, ſtramenti ſutorii ſpecies, al. σταλακὶς. Cyr.
Σταλαχίω, idem quod σταλάζω. Sibyl.
Στασιασμὸν, τὸ, montani ſtatio. Eur.
Στανροτύπος, forma & typo crucis. Steph.
Στεφανοδρόμος, ὁς, qui mihigab. nt vin temmatores.
Στεγανώματα, τὰ. nexus & vincula quæ parietes contineni, ne collabantur. Heſ.

Στεγνοφυὴς, ὲς, quem natura στεγνὸν creavit. Ep.
Στεῖριον, τὸ, veſtis tenuis ac tranſlucens. V. L.
Στελγιδολαμπύδιον, vel στλεγίδ. vel στελγίδ. pl. er qui adhibetæ in certamen deſcendenti, ſtrigilem portabat, &c. Steph.
Στελεγίζω, pro στλεγίζω, ib.
Στιλὲς, ὁ, idem quod στελεὸν. V. L.
..τελαφῦρ, ὁ, plantago anguſtifolia. Theophr.
Στελεχοχαρὶν, ν, idem quod στεμχαρία, ſ. στεγότης. Gal.
Στερήσις, ἡ, pro στέρησις. Man.
Στιρφιτεπὴς, ὁ, pel ceo, ſ coriaceo peplo indutus. *Epith.* Herculis. Lyc.
Στίρφω, pro στερφω. Heſ.
Στερεωμα, ὁ, ſpecies pracuſi, ib.
Στερεὰ φυτὰ, μύρτινα, inviti provenientes ſuco oromam operis. Theophr.
Στεφ ς, ὁ, ſupplex corolla oleaginum ramum circu m gerens. Heſ.
Στεφὴ ξ, & στεφ. coronam, ſ. ſertum geſta . Lyc. *Lat.* Flamen
Στεφανίζω, ταφὴν, ſepulcrum in quo inſtru ra co emna. Ep.
Στησιφυλλὶς, ἡ, telephium, herba. Heſ.
Στιβὶς, pro στιβὰς. Ei . Sc
Στιχὰ, ſ. pro στίχω. Steph.
Στιχὶς, οἱ, ſtoici, per contemptum ita dicti. Ath.
Στιὰς, ἡ, pro στοὰ. Ar.
Στοιβειότης, ες, ſtoibon ſua molitie & laxitate re ſo ens, tomentitias. Alex. Aphr.
Στοιμὶν, ν, zona. Lyc.
Στοιχίζω, pecora ſtabulis, ſ. ſeptis includo. Heſ
Στοιχὸς, ὁ, virus. V. L.
Στοιχίζω, idem quod στριγγεύω. Heſ.
Στολισμὸς, pro ἀπόστολος. Eccl.
Στομαστὴς, ὁ, idem cum στρατηγὸς, ut κοινῶς ſcribi. Steph.
Στρατηγηματικὸν, τὸ, pro ρ τίγκα, ſc. lati, quos Frontinus commentatus & edidit, ſic dicti, ib.
Στρατίνιον, *Adj.* exp. μέγα, φλεγεὸν. Ar.
Στρατοπόλισις, ἡ, id, cum στρατοπεδεία. Plut.
Στρατὸν ὠνὸς, ὁ, pro στρατιώτης. Ar.
Στρεπλιὰδα, lutus genus. Poll.
Στρεπλικὸς, ὄρτυξ, i. idem cum στρεπτὸς.
Στρέφλη, pro στρέφω. Steph.
..τροφάυχην, ενος, ὁ ἡ, torquens collum. Apoll.
Στρογγύλη, ἡ, rapum, Steph. στρογγύλαι, αἱ, tereres zonæ. Pol .
Στρογγύλωμα, τὸ, orbis, coagmentum rotun- . V. L.
Στρογγύλωσις, ἡ, r tundatio, - exercitus, ib.
Στρουθοειδὴς, ες, idem quod στρουθίλωδης. Steph.
Στρύμαι, χρυσοῦ, cruſtæ auri. V. L.
Στυγνρες, pro συγνρες. Heſ.
Στυγοπεμπὸς, pro συγκεκεμπὸς. Steph.
Στυπάζω, ſtipite pello. Heſ.
Στυφακὶς, ὁ, pro σύφαξ. Ar. Sch.
Στομδοκὸς, pro στομοδοκὸς. Heſ.
Στωμύλιζω, pro στομύλλω, ib.
Συαγριὰς, αι, piſcium genus. Ath.
Συὰς, ᾶος, ἡ, ſus. Heſ.
Συβίνη, ἡ, pro συβίνη. Poll.
Συβάτιον, porcus paſco. Heſ.
Συγγάϊταν, ονος, ὁ, ſocius. Eur.
Συγγαλίζω, tetorqueo, converto. Ar.
Συγκαθείργνυμι, pro συγκαθείργω. Steph.
Συγκαλυπτὸς, occultandus. Æſch.
Συγκασιγνὴτη, v. σύγκασις. Eur.
Συγκειρὰν, v. συγκεκραμένος. Plut.
Συγκληρικὸς, ejuſdem cleri collega. Steph.
Συγκ ιτικὰ, αἱ, conventiones. V. L.
Συγκοπὶδες, ſyncopen (i. animæ defectiones inducens). Gal.
Σύγκραμα, τὸ, debitum. Heſ.
Συγκρειλίαι, αἱ, labiorum compreſſiones, ſ. commiſſuræ Ariſtot.
Σύγχαμα, τὸ, v. χῶμα. Sibyl.
Συζοφόω, una tenebras offundo, una obſcuro. Ep.

Συκαμος,

Σῦκος, idem quod σύϊνος, fuillus, porcinus. Steph.
Σῦκα αἰμυνία, ficuum genus in Paro inſula. Ath.
Συκαμιδορος, ſtultus. Heſ.
Συκηγορία, ἡ, idem quod συκοφαντία, ib.
Συκιδαφρος, ὁ, pro συκοφάντης, vel συκόφρων. ib.
Συκιβασιλεια, τὰ, regiæ ficus. Ath.
Συκέμαρον, & -ρος, idem quod συκόμορον. Steph.
Σικισπαδίας, ὁ, idem quod συκοφάντης. Heſ.
Συκοφάντης, ὁ, idem, calumniator, delator. Ep. ap. Suid.
Συκαρέα, ficus cuſtodio. Poll.
Σύλλιζα, τὰ, *Poët.* fimbriæ, ib.
Σύλλυσις, ἡ, compoſitio litis, ſ. controverſiæ. Diod.
Συλευξ, υχος, ὁ ἡ ἡ, qui ſpolians ungues. Suid.
Συμβιάζω, ſimul vim infero. Dem.
Συμβιβάω, una eo, comitor. Heſ.
Συμβολατίνω, paciſcor, contraho, ib. A συμβολή.
Συμβιστος, ὁ ἡ ἡ, compaſcuus. Steph.
Συμβιωσις, ἡ, id. quod συμβιωτή, ſed parum uſitatum, ib.
Συμμαθητιαω, ſimul diſcere cupio. Plat.
Συμμανθάνω, ſimul diſco, condoceſacio. Soph.
Συμμάρτυς, ο, qui ſimul teſtimonium dicit. Plat.
Συμμενια, ἡ, conſtantia. V. L.
Συμμετάτιθος, idem cum συναιτιος. Plat.
Συμμεταπεία, una vel ſimul commuto. Steph.
Συμμιγδην, *Adv.* mixtim. Man.
Σύμμορφος, ον, ejuſdem formæ. Nic.
Συμπαθια, ἡ, idem ac συμπάθεια. Ep.
Συμπαιγμια, ἡ, colluſio. Bud.
Συμπαραζήτησεις, ὡς, competitores. Dion. Hal.
Συμπαρατείνω, ſimul extendo, ſ. protraho aut prorogo. Steph.
Συμπαρεξέσαι, una tranſverſus auferor, una abripior, ib.
Συμπείρω, configo, ib.
Συμπεριαραγος, ὁ ἡ ἡ, qui adjuvat in deducendo aliquo, Plat.
Σύμπηξις, ἡ, compactio, coagmentatio. Plut.
Συμπιλιται, οἱ, qui lanas cogunt ac conſtipant. Poll.
Σύμπλοκος, ον, complexus. Nonn.
Συμπολεμιζω, idem cum συμπολεμέω. Steph.
Συμπουσιαστης, ὁ, convivator, ib.
Συμπρυτανις, ὁ, collega ejus qui πρύτανις appellatur, ib.
Συμφιλοξενία, σις, gloriæ tuæ ſervio. Bud.
Συμφυλακιτης, ὁ, in eodem carcere detentus, ib.
Συμφυτικὸς, quo fit, ut quid coaleſcat, Ariſt.
Σύναγμα, το, ſedimentum loti. Gal.
Συνάγις, ἡ, nomen pueri. Ariſtot.
Συναειδω, vid. σιαδω. Theoc.
Συναίρω, ſimul tollo. Hom.
Συναθρέω, ſimul cum alio ludo. Moſch.
Συναίξδην, ſimul, uno impetu, Suid. Ab αἶσσω.
Συναιτιος, ὁ, qui ejuſdem eſt opinionis. Heſ.
Συναισθησια, ἡ, conſcientia. Steph.
Συναλγηδών, ὁ ἡ ἡ, conſors doloris. Eur.
Συναλγεσις, ὁ, ſimul dolens. Nic.
Συναλεαινω, calefacio, calorem adjuvo, confoveo. Plut.
Συναλμος, ον, conſalsaneus. Ath.
Συναλσία, vid. σιαλσία. Theocr.
Συναμπαρίω, congredior, una eo. V. L. ſed ſuſpecta vox eſt. Steph.
Συναμύω, una opitulor. Eur.
Συναπανακιρνημαι, v. συναπανακιρνυμι. Euſt.
Συναπδίνω, al. συνανδω. Ap. Phocyl.
Συναρπαλψις, ἡ, opitulatio, auxilium. Ath.
Συναύτα, perdo, interimo. Æſch.
Συναφαντιζω, concurro. Theocrit.
Συναπελαύνω, una expello. Steph.
Συναπολαμβάνω, ſimul recipio, ib.
Συναπολείπω, ſimul derelinquo, ſ. deſtituo, ib.
Σύναρσις, ἡ, conjunctio, harmonia. Heſ.
Συναστιδόω, idem quod συναστίζω. Xen.
Συνδάμαμαι, ſimul ſubigor. Nic.
Σύνδεσις, ἡ, colligatio. Steph.
Συνδεσμεύω, colligo, connecto. Polyb.
Συνδεσμώτης, ὁ, qui una vinctus eſt. Steph.
Συνδεσποτεία, ἡ, dominii ſocietas, dominium duobus commune, ib.
Σύνδετος, colligatus. Soph.
Συνδιαλύω, ſimul ſervio. Eur.
Σύνδρομα, τὰ, concurſus. Ap.
Συνδυάδικα, duodecim omnino. Eur.
Συνεδὸς, τὸ, pro συνείδησις. Orph.
Συνείρυε, contrahebat. Ep.
Συνεισπορεύομαι, una ingredior. Steph.
Συνεκπορίζω, ſimul ſubminiſtro, ib.
Συνεκπωτέον, ſimul ebibendum. Ar.
Συνέμβολον, τὸ, inſertio, injectio. Æſch.
Συνεπιδείκνυμαι, conjunctam indicationem habeo, indicationi confero. Gal.
Συνεπιδιδω, una verſor, V. L. ſed v. ενδιδω, ſ. ενδιδύζω.
Συνεπίγκω, vid. συμφερω. Eur.
Συνεξαιματτω, una cruento. Philo.
Συνεπιγείρω, ſimul excito. Æſch.
Συνεπιγγελία, obſigurio. Ep.
Συνεπιβλάπθαι, una lædi. Ariſtot.
Συνεπικαθάπτω, una concutio. Xen.
Συνεπικύπτω, ſimul incumbo. V. L.
Συνεπιτιταχύνω, una accelero. Steph.
Συνεπιτέλλω, una orior, ib.
Συνερανιστὴς, ὁ, vid. ἐρανιστὴς. Ath.
Συνερῶ, concludo, in unum concludo, copulo. Plat.
Συνεριπῶ, ſimul everto, diſturbo. Greg.
Σύνερος, conjux. V. L.
Σύνεσις, ἡ, idem. Man.
Σύνετον, το, prudentia. Eur.
Συνευτάω, una ſopio. Phal. Epiſt.
Συνευρίσκω, una invenio. Steph.
Συνεχθαίρω, ſimul odio perſequor. Ep.
Συνεχίζω, continuo, conjungo. Bud.
Συνεψιάζω, colludo, ſimul ludo, Suid. Ep.
Συνηβάω, ſimul juveneſco, vel ludo. Anac.
Συνηδολία, ἡ, congreſſus. Ap.
Συνήκοος, ον, qui audit, vel auditu percipit. Poll.
Συνήλικων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, ſocius, amicus. Ap.
Συνηρὲς, ἐς, congruens. Nic. vid. συνήρης.
Συνθεια, ἡ, eadem divinitas. Steph.
Σύνθοινος, ὁ, conviva, concœnator. Ath.
Συνθολόω, idem quod ſimplex. Steph.
Σύνθρονος, ὁ, aſſeſſor. Synel.
Συνιερομιος, ὁ, qui una ſacra facit. V. L.
Συνίσμι, *poët.* idem quod σύνοδα. Steph.
Συνιστόω, idem, ſum conſcius. Hel.
Συνκλέιζω, una ſpelio. Ap.
Συνίνω, idem quod συνίω. Steph.
Συνοδίτις, pueri nomen. Nicet.
Συνοδοντιτης, λιθος, gemma e cerebro eorundum pecorum. Plin.
Συνοικισις, ἡ, conciliatio, *item* figura, ap. Rhet. vid. Steph.
Συνοιστὸς, collatitius. Euſt.
Συνομαρὴς, ἐς, ſimul coagmentatus. Nic.
Συνομωμότης, idem quod συναμότης. Ar.
Συνοπάων, ὁ, comes, adſectator. Orph.
Συνορίγνάμενοι, οἱ, cupientes. Suid.
Συνοφρύωμα, τὸ, pars frontis in qua ſupercilia concurrunt. Hom. Sch.
Συνοχμὸς, *Att.* συνοχὴς, idem quod συνοχή. At συνοχμὸς ὀδὸς, idem quod στενωπός. Euſt.
Σύνταρβος, ὁ, qui cum aliquo conjunctus παρβον efficit. Steph.
Συντατέον, contendendum, ſ. connitendum eſt Plat.
Συντελήτρια, ἡ, municeps, Priſc. A συντελὴς.
Συντήριον, pro συντηρητικὸν, Herodian, ſ. pro σωτήρια, & σωτήριον. Steph.
Σύντονα, σύντονον, *Adv.* vehdè, non remiſſe, contento virium nixu, vel æquali nixu. Eur.
Συντρέω, idem quod συντιτρέω. Steph.
Συντύραννος, ὁ, ſocius in tyrannide, συμβασιλέυς, ib.
Συντυχωρέω, una retrocedo, ib.
Σιωφάω, contexo, ib.
Συωμοτὸν, τὸ, conjuratio, ſ. jusjurandum de conſpiratione datum. Thuc.
Συωμοτὸς, pro συωμότης. V. L.
Συωμότης, eodem jurejurando aſtrictus. Ar.
Συωνυμία, ſynonymus ſum. Steph.
Συωρίζω, ſimul ſervo. Man.
Σύωρος, conſonus, cognatus. Heſ.
Σύωχα, pro συωχαδὸν, Eur. σύ.σχα. Scal.
Συοβόσιατοὶ, οἱ, porcini Bœoti. Steph.
Συοθρίμμων, ὁ ἡ ἡ, ſues alens. Naz.
Συοκτόνος, ὁ ἡ ἡ, porci interfector. Call.
Συρραχθία, confringo. Nic.
Συστρόφος, ον, qui ſues alit, apros nutriens. Steph.
Συρβᾶν, tumultuari, incompoſitum eſſe. V. L.
Συριγμόλος, *per Syncop.* pro
Συριγγέμολος, vel συριγγόμυζος, canalis ſubterran us quo aqua in caſtella obſeſſorum ducitur. Euſt.
Συριγγὶς, ίδος, ἡ, fiſtularis. Theophr.
Συρισκος, vel ὑρίσκος, vas quoddam ex vimine aliave materia contextum, in quod ficus imponebant. Heſ.
Συρματίδιος κόπρος, ſtipularius fimus. Gaz.
Σύρνια, ſtriges, aves inauſpicatæ. Steph.
Συρράδος, adulterinus, mixtus. Heſ.
Συρρύεις, qui confluxit, ſ. confluit, tanquam a συρρύημι. Steph.
Συστκηνίον, τὸ, contubernium. Xen.
Συσπάζω, pro συσπάω. Steph.
Συσαημαίνω, configno. Suid.
Συσταθμία, ἡ, ponderis æqualitas. Steph.
Συστατέα, commendo, probo. V. L.
Συστάτης, ὁ, qui ſimul ſtat. Steph.
Συστρεπτικὸς, cogendi & condenſandi vim habens. Hipp.
Σύσχορος, ο ἡ ἡ, una choreas agens. Steph.
Συφατὸς, ὁ, ſubulcus, porculator. Heſ.
Συφορβία, ἡ, grex porcorum. Suid.
Συχνὰ, συχνὴ, *Adv.* pro συχνῶς. Xen.
Σφαιρωτίδας, in modum ſphæræ, ſ. pilæ. Steph.
Σφαιρωτὴς, ὁ, rotator. Synel.
Σφικτρια, ἡ, macteatrix, ſacrifica. Suid.
Σφαλεξόνηκτος, ὁ, in quo non tuto natatur. Steph.
Σφαλὸς, ſ. σφάλος, lignum, quo ſontium pedes vinciuntur. Liphus V. L.
Σφαλμία, idem quod σφάλμαι. Suid.
Σφαστὴς, ὁ, ſupplantator. Lyc.
Σφελμα, τὸ, flos ervi vel lentiſci. Heſ.
Σφηκεὺν, idem quod σφηκιὸν, n. phalangii quoddam genus. Nic.
Σφηκισκος, σφηκισκὸς, & σφηκαρίον, cuneolus. Heſ.
Σφακισμὸς, ὁ, genus harmoniæ, ſuſurro vel bombo veſparum non abſimile, ib.
Σφηλὸς, ὁ, mobilis, qui facile labefactari aut commoveri poteſt, ib.
Σφήτλιος, ὁ, qui eſt e tribu qui vocatur σφήτλιος, al. acer. Ar.
Σφικς, avis quædam. V. L.
Σφιδδύεις, εσσα, εν, vehementoſus, Man. A σφίγγω, *Att.* pro σπόδυλος.
Σφιγγίαι, Nymphæ. Exp. ædicolæ. Orph.
Σφραγιτίδες, Nymphæ. Plut.
Σφυγμώδης, veluti cum vena pulſu diſtenditur. Gal.
Σφυδὸν, ὁ, validus, robuſtus, durus. Heſ.
Σφυρίτις, φλὲψ, malleoli vena. Gorr.
Σχεδρὸς, patiens, laborioſus. Heſ.
Σχιλὶς, ίδος, ἡ, laterum caro. Ar.
Σχινδύλη, ἡ, inſtrumentum quoddam fabrile. Heſ.
Σχενεω, macero. Steph.
Σχετλιόπαιδος, ὁ ἡ ἡ, infelix liberis. Cyr.
Σχίδανος, fiſſus, ſciſſus. Steph. ſine exemplo.
Σχιδιον, τὸ, aſſula. Vitruv.
Σχινελαιον, τὸ, lentiſcinum oleum. Dioſc.
Σχινὶς, ίδος, ἡ, bacca lentiſci Hipp.
Σχισμὰς, ὁ, laceratio. Æſch.
Σχιστόβους, ſpuriorum, ap Med.
Σχοῖ-φιλανδα, lunis quoddam genus. Poll.
Σχολέω, vaco, V. L. A σχολὴ.
Σχάδις, aves quædam Opp.
Σωκρατία, Socratem ago. Ar.
Σωκὸς, pro σωκικὸς. Heſ.

Σωματόφορβος, ὁ, corporis altor, Man. A φέρβω.
Σωματόφρουρητωρ, ὁ, corporis custos, ib.
Σωρακίς, ἡ, instrumentum equisonis cavum quo equi crines cohibentur. Poll.
Σωσίανειρα, ἡ, servans viros. Cyr.
Σωτέον, idem quod σωτέον. Steph.
Σωφρονοῦντας, modeste, prudenter, vel moderate se gerendo, ib.

T.

Ταβλῖται, lignea quædam pocula. Ath. Ταβλίτης, sc. ἄρτος, ib.
Ταγυρί, minimè. Suid.
Ταιείων, instar eorum quæ ταιεῖα dicuntur. Ath.
Ταιῶνες, οἱ, pastilli ex adipe concisi minutatim, adjectis & aliis. Poll.
Ταλαιμοχθία, ὁ, patiens laborum. Fust.
Ταλαιπείρια, pro quo ταλαπείρια. Steph.
Ταλασίας, Poet. ταλάσιος. Ap.
Τάλιαι, αἱ, olearum rami. V. L.
Ταμεία, pro ταμία. Poll.
Ταμειδιον, τὸ, Dim. repositoriolum. Steph.
Ταμιεύτωρ, idem quod ταμίας. Man.
Ταναΰφης, in longum (s. subtiliter, Suid.) textus.
Ταντιλίζω, decutio. Anac.
Τανταλόω, idem. Soph.
Ταυυμίκης, ες, in longum protensus, prolixus, altus. Ep.
Ταυπλόκαυλος, idem quod ταυύθρ ξ. Nonn.
Ταυύπεμνος, ον, extensos habens ripites, s. truncos. Coluth.
Ταυύπωρος, ον, pioram extensam & promissam habens. Cal.
Ταυυσκόπελος, ον, scopulos in longum protentos vel altos habens. Nonn.
Ταυύφθογγος, ον, extendens vocem. Tryph.
Ταυύχειλος, ὁ ἡ, ἡ, extendens labra. Col.
Ταραξίας, ὁ, turbulentus, turbis studens. Suid.
Ταραξικόρδιος, ον, qui cor turbat. Ar.
Ταράξιππος, ον, qui equos turbat, &c. Pelopis cognomentum.
Ταραξιππόστρατος, ὁ, equestrium copiarum perturbator. Ar.
Ταργανῶ, turbo. Hes.
Ταμχευτὴρ, ὁ, conditor. Man.
Ταῦχηδὸς, ὁ, qui fulcamenta advehit. Bud.
Ταφαὶ, τὰ, pedes. Ep.
Ταρφύς, densus, frequens. idem quod ταρφὺς. Æsch.
Ταυρᾶς, ὁ, Phasianus. Ath.
Ταυρία, festum in honorem Neptuni.
Ταυρίαω, pro ταυρόω. Steph.
Ταύριος, taurinus. Soph.
Ταυροπόλια, festum in honorem Dianæ. Hes.
Ταυροπὶς, s. ταυρωπὸς, qui taurino aspectu, s. taurina facie est Ath.
Ταυρὰ, ἡ, Taurica Diana. Steph.
Ταυρώδης, ες, taurinus, qui taurina facie est. At ταυρώδια, Adv. tauri in modum, torvum, Nic.
Ταυτομολεῶ, idem cum αὐτομολέω. V. L.
Τάφρη, ἡ, idem quod τάφρος. Herod.
Ταχυστροφάλιγξ, ὁ ἡ, celeriter volubilis. Nonn
Ταχυφθέμονος, ᾱ, ου, cito periens, ib.
Τεθμὸς, ὁ, Τέθμιον, τὸ, } lex, ritus, institutio. Pind.
Τεθνημι, pro θνήσκω. Hom.
Τεκτοναρχὸς, ὁ, fabrorum materiariorum præses. Ath.
Τεκτονεργὸς, ὁ, Architectus. Hes.
Τελεοστιχὶς, ίδος, ἡ, versus s. versuum quorum primæ & ultimæ syllabæ connexæ aliquid, aut peculentum, aut vas seu utensile notant. Steph.
Τελόγονα, τα, perfecti fœtus, ib. A
Τελογονος, ον, perfecte generatus, ib.
Τελεσίμορος, ον, efficiens, s. afferens mortem. Nonn.
Τελεσηφορία, ἡ, sacra ceremonia. Synes.
Τίλεσις, ἡ, vid. τελείωσις. Steph.
Τέλθος, τὸ, præmium. Call.
Τελλὶν, ἡ, piscis quidam. Ath.
Τελματόω, exicco. Strabo.
Τελὼν, ῶνος, ὁ, publicanus. N. T.
Τελωνήτης, ὁ, idem quod τελώνης. Man.
Τελωνικὸς, ad publicanos pertinens, it. vestigalis, Steph.
Τεμαχισκος, Dim. vid. τεμαχίον. Ath.
Τεμαχίτης, ιχθυς, piscis, qui in frusta secari solet, & muria condiri. Ar. Sch.
Τεμενάρχε, ὁ, sacri agri cultor. Hes.
Τεμμάχιον, pro τεμάχιον. Steph.
Τένθις, idem quod τένθης. Ar. Sch.
Τέος, ὁ, lorum. Man.
Τερεμοτης, ἡ, tenuitas leguminum coctibilium. Theophr.
Τερατικὸς, idem cum τερατικός. Steph.
Τερατολογίας, ὁ, idem cum τερατολόγος. Suid.
Τερατοδυσμα, τὸ, opus monstrosum, i. monstrum. Steph.
Τεθρατὴρ, locus in prora, unde in mare projicit proreta. V. L.
Τερμιεὺς, ὁ, (ζεὺς) terminalis. E. M.
Τέρμις, ἡ, idem quod τέρμα, item, pes. Hes.
Τερμοδρομέω, ad finem curro. Man.
Τερσία, ἡ, siccitas, aretastice. Jul. Ep.
Τέρω, contero, domo. V. L.
Τεταρτήμορον, pro τεταρτημόριον. Poll.
Τεταρτας, Adv. quarto gradu, vel I co. Steph.
Τετραγανοτρόσωπος, quadratam faciem habens, ib.
Τετράζυν, træni genus. V. L.
Τετρακνήμων, idem quod τετράκνημος. Pind.
Τετρακιος, Ath.
Τετρακότυλος, quatuor cotylas capiens, ib.
Τετραλιξ, herba quædam. Theophr.
Τετραλογία, ἡ, quatuor δράματα. Diog. L.
Τετραμέτρητος, quatuor metretas capiens. Ath.
Τετράμηνος, τὸ, quatuor mensium spatium. Steph.
Τετραποδαπὸ, quatuor pedibus. Suid.
Τετραπτίλος, quaternas pinnas ferens. Ath.
Τετραταγαν, nomen herbæ. Dioscor.
Τετρασατηνὸ, numisma Cyrenaicum, s. quatuor valens stateribus. Poll.
Τετρασυχῆ, quatuor ordinibus, quaterna serie. Philo.
Τετράστυλος, quatuor columnas habens. Vitruv.
Τετραφάρμακος, quatuor medicamentis constans, antidoti nomen, al. μιθρίδιον. Gorr.
Τετραφόροι, οἱ, qui quaterni aliquid ferunt, s. baiulant. Steph.
Τετραφύλος, in quatuor tribus distinctus, ib.
Τετραχοικος, quatuor χοινικας implens. Diosc.
Τετραχορδικα, τὰ, quæ habent quatuor chordas. Vitruv.
Τετράων, & τέτριξ, avis nomen. Dioscor. Arist.
Τετρωβολιαῖος, idem quod τετρώβολος. Suid.
Τετρωβολίζω, accipio quatuor obolos. Poll.
Τετρυφρυγος, qui quatuor vallorum, s. fossarum est. Ab ὀρύσσω.
Τετρίζω, strido, ut cicada, fritinio. Steph.
Τευθὴν, ῆνος, ὁ, explorator. Suid.
Τευτλίς, ίδος, ἡ, herbæ nomen. Dioscor.
Τευτλιον, τὸ, idem, al. hemionion. Plin.
Τευτλοφάκη, ἡ, edulium ex beta & lente mistis. Lucic.
Τευτλίτης, χυλὸς, juncus Babylonius vel Arabicus, ib.
Τεχνασμος, ὁ, artificium Man.
Τεχνόομαι, fabricor. Steph.
Τηβίσις, idem quod τηβία, ib.
Τηκολίθος, ὁ, lapides liquefaciens. Paul. Ægin.
Τηλεζοας, ὁ, s. τηλέβοας, ὁ, cujus clamor longe se extendit. Hes.
Τηλθω, Poët. pro θάλλω. Steph.
Τηλίφυλλον, s. τηλεφύλλιον, papaveris folium. Theoc. Sch.
Τηλις, ιδος, ἡ, fanugræcum, al. filiqua, ib.
Τημιλητὴς, ὁ, idem qui & ἐπιμελητὴς, ib.
Τημερα, pro σήμερον. Ar.
Τησίχρυσος, ὁ, aurum atterens, al. τισίχρ. verum & hoc & illud suspecta sunt. Steph.
Τήτυμος, verus, Hes. pro ἀτήτυμος.
Τήτη, ἡ, regina, ib.
Τιθὴ, ἡ, ἄρτος, mansueta avis, i. e. gallina. Ep.
Τιθάσιον, τὸ, natura cicur & mansueta. Theophr.
Τιθασευτὴς, ὁ, vid. τιθασευτής. Ar.
Τιθηνητὴρ, nutritor, nutritius. Ep.
Τιθηνίδια, τὰ, q. d. nutricalia, festum. Laced. Ath.
Τικτικὸς, parturiens, brevi pariturus. Poll.
Τιμὶν, Adv. pro τιμίως, Ar.
Τιμόδημος, ὁ, populum honorans, s. a populo honoratus. Ep. Call.
Τιμωρητέον, vindicare oportet & auxilio esse. Thuc.
Τιτακλοτήληξ, ὁ, qui galeam quassat. Steph.
Τίτανις, ἡ, Titania, s. Titanica. E. M.
Τιτανικὸς, ἡ, ον, Titanicus. Plut.
Τιτανομαχία, ἡ, bellum Titanum. Ath.
Τιτθὶς, ἡ, Diana. Nic.
Τιτθεία, ἡ, nutritio, cura, Dem. A τιτθεύω.
Τιτύσκω, vid. τιτύσκομαι. Lyc.
Τλημάθεια, ἡ, patientia, miseria. He..
Τμηξίθεος, ον, dividens Deum. Cyr.
Ἐμητικῶς, more eorum, quæ τμητικὰ sunt. Suid.
Τυθεύσατο, quatio, concutio. Hes.
Τοιχομαχέω, parietem oppugno. Steph.
Τοιχορύκης, ὁ, pro τοιχωρ. ib.
Τολμητέον, audendum est, ib.
Τολμητὸς, audendus, suscipiendus. Soph.
Τομεὺς, sector, incisor. Hes.
Τομεύω, idem quod τομόω, ib.
Τόμυρος, ὁ, vates. Eust.
Τονθορυζέω, idem quod τονθορύζω. Ath.
Τονθορὸς, ὁος, ὁ, murmur. V. L. τονθρὸς. Hes.
Τονικὸς, ὁ, qui tenore, s. extensione fit, item firmus. Steph.
Τοξαρχος, ὁ, dux. Æsch.
Τοξαλκὴς, ὲς, ὁ, sagittarius. Man.
Τοξευτὸς, jaculo ictus. Soph.
Τοξοβολος, ὁ, jaculator, Steph. A βάλλω.
Τοξοδέμας, ὁ, idem. Æsch.
Τοξοποιὸς, ὁ, qui arcus & jacula conficit. Steph.
Τοπαζος, & τόπαζος, idem quod τοπάζιον, i. τυπαζιε λίθος. Dion.
Τοπαστὸν, conjiciendum & suspicandum est, Hes. A τοπάζω.
Τοπέω, idem quod τοπάζω. Suid.
Τοπεῖον, τοπιον, Ion. ταπίον, funis, rudens. Suid. Poll.
Τόρδιλος, querulus. Hes.
Τόργος, cycnus, Lyc. vultur. Suid.
Τορεὺς, ὁ, idem quod τορευτὴς, item, instrumentum quo utimur ει τορευτικὴ. Poll.
Τορόω, idem qui τορεύω. Ar.
Τορυναιοβολόφωνος, ον, qui torno concentum ac tractum clypeos lyraque. Ar.
Τραγοφάγης, ὁ, M. Mus.
Τραγοκῆρος, ὁ, hirsutam pellem gestans. Hes.
Τραγεῖν, idem quod τράγειν, φαγεῖν. Suid.
Τραγικοσόμαχος, tragice loquens. Ar. Sch.
Τραγισὴς, ὁ, Icrilegus, sc. qui hircum immolationi destinatum furatur. Hes.
Τραινα, idem quod τορίνη. Ep. Suid.
Τραπαλιζω, dealbo, candidum reddo. Phav.
Τραῦος, κηρὸς, cera, quæ tractando inarescit. Æsch.
Τρέπωμα, τὸ, emplastrum quod equorum scapulæ imponitur. V. L.
Τρέμπις, ἡ, navicula qua trajicitur, Lyc. barbarica navicula. Nic. Sch.
Τρανία, idem quod τρανόω. Steph.
Τρανύσματα, τὰ, quæ ex jumentorum præsepi excidunt, item, spinosa ligna & arida. Phereo.
Τράφαλος, idem quod τροφαλὶς. Hes.
Τρεφὴς, pars navis ubi scalmi ponuntur. Lyc.
Τρηχύεσσα, asper, scaber, salebrosus, Suid. al. τραχυνὸς.
Τραχηλιατικὸν, κολλύριον, tollendis oculorum asperitatibus efficax. Gal.
Τρεπτέον, vertendum est. Plat.
Τρεπτὴς, ἡ, conversio, versio. Hes.
Τρηχίας, Poët. pro τραχίας. Steph.
Τριαινόω, tridente moveo, Ar.

Τριακο-

Τριακοντάρχια, ἡ, dominatus triginta virum. Xen.

Τριακοντάτης, ὁ, quæ triginta annorum est. Steph.

Τριακυνταρυῆς, triginta vallos habens, ib.

Τριακτήρ, ὁ, victor. Æsch.

Τριάξ, pro τρεῖς. Hes.

Τριασμός, ὁ, trinarii numeri ratio, al. τριαγμός. Steph.

Τριβαλλοὶ, οἱ, lycophantæ, Sch. Ar.

Τριβίκια, τὰ, nænia. V. L. ex Sch. Hom.

Τριβελεκίβατηλος, ον, durus, inconditus, absurdus. Ar. Sch.

Τριβόρχος, ον, ter madefactus, ter rigatus, Steph. A βρέχω.

Τριβὰ εὑρίσκω, τριβὴν εἰμὶ πραγμάτων. Suid.

Τρίγεινος, ὁ ἡ ἡ, ter genitus. Lyc.

Τρίγηρως, ωτος, ὁ, ter gigas. Orph.

Τριγὴ ῶν, pro τριγήρως. Hes.

Τριγλεφής, ές, multiter. Ep.

Τριγλωχίς, tribus clavis compactus Soph. Fr.

Τριδακνος, ον, ter morsus, aut mordendus. Plin.

Τριετες, triennio. Hom.

Τριηλιάχημα, τὸ, sumptus qui fit in triennium. Steph.

Τριήρης, ὁ, navis structor, ib.

Τριηρίτης, ὁ, navis structor, ib.

Τριηρόκλειδες, ternas in digito juncturas cubaturasque habens, alternos in iis nodos, s. tubera extantia, ib.

Τριηνεκής, ὁ, ἡ, ter genitus. Syncs.

Τριηρετῆς, ὁ ἡ ἡ, tremens. V. L.

Τρικυβίστης, ter aut sæpius volutatus, ib.

Τριλβίβης, ὁ, terebinthus. Nic. Sch.

Τριμοιρία, τὰ, Dim. pro τρίμοιρα. Ath.

Τριμοιρίς, idem quod τριμοιρία. Poll.

Τριμορφος, ος, ον, Orph.

Τρισδεκτης, ὁ, qui in cupo est. Steph.

Τρισθλιτία, ἡ, pressura, ib.

Τρίσκωληξ, vid. τρισκ. V. L.

Τρισσοὶ, ὰ, ὰ, ter tria foramina habens, s. tres oculos. Poll.

Τρισσοῦς, vid. τρισσ. Steph.

Τρισφυλλον, τὸ, idem quod τριφ. Nic.

Τρίπαια, ἡ, τὰ, contrarius flatus. E. M. ex Soph. sed lege τρόπαια. Steph.

Τριπλασίων, idem quod τριπλάσιος, ib.

Τριπλαξ, triplex. Hom.

Τριποδικὸς, ον, ad tripodas pertinens. Call.

Τριποδιλακίδης, ὁ, e tripode loquens, Epith. Apollinis. Ep.

Τρίπονος, ον, ter defricatus, exoptatissimus. Mosch.

Τριπτολιν, ter conversens, herbæ nomen, τρισπ. Hes.

Τριτροπόφανης, ες, triformis visu. Epith. Junonis Nonn.

Τριτοδυνάμων, commiseratione dignæ. Cyr.

Τριτοκλεὴς, ter optimus. Naz.

Τριτοπάτωρ, ορος, corpus triplici constans tegmine, s. tecto, i. e. altum, latum & densum. V. L.

Τριτοτλικτος, ὁ ἡ ἡ, ter circumvolutus, tortuosus. Synes.

Τριτονιοκάλλις, tredecim lectis instructus, s. triginta lectorum capax. Ath.

Τριτσκαιδεκόρμιος, qui triginta ordinarum, s. ulnarum est. Steph.

Τρισμακαριτης, ὁ, ter beatus. Ath.

Τρισάλας, ter mater. Eur.

Τριτοκάρηνος, ον, triceps, Orph. vid. Thes. Gr. pr.

Τρισυρανος, ὲς, tribus personis illustris. Naz.

Τρισσεῖον, quod triplum appenditur, & triplicato pondere æstimatur. Arrian.

Τρισσοιχία, ἡ, tres ordines, s. triplex series. Steph.

Τρισυλλαβία, ἡ, tres syllabæ, ib.

Τριτογενὴς, ὁ ἡ ἡ, ter genitus.

Τριτοκόλυβον, tertia collybi pars, triens collybi. Steph.

Τριτοπάτορες, pro τριτοπάτορες. E. M.

Τριτὼ, Æol. caput, Sch. Ar. unde τριτογένεια.

Τρίφαλὲς, ὲς, triformis. Synes.

Τριφορεω, ter fructum fero. Theophr.

Τρίχακλον, τὸ, pectunculus. Suid.

Τριχαπλοῦν, τὸ, textum quoddam tenue, & bombycinum, ib.

Τρίχηλος, ον, trifulcus. Æsch.

Τριχθαδιος, α, ον, triplex, trinus. Ep.

Τριχιάω, pilosus sum, crimtus sum, Steph,

Τριχιδιον, Dim. pro τριχιάς, ib.

Τριχινιον, τὸ, vestis ex pilis confecta. V. L.

Τριχισμὸς, idem quod τριχιάσις. Gorr.

Τριχίτης, & τριχίτις, pilaris. Dioscor.

Τριχοβρώς, ῶτος, pilos arrodens, tinea. Arr.

Τριχοειδὴς, ὲς, pilorum, s. capillorum formam habens. Steph.

Τριχολαβὶς, ἡ, volfella, ib.

Τριχομανὲς, filicula herba. Dioscor.

Τριχοπλάστης, qui capillum tucat, s. ornat. Cam.

Τρεχερδος, tres habens chordas, triplici intentus chorda. Steph.

Τριχοτρωκτης, ὁ, pilorum erosor. Cam.

Τρίχυλος, qui crispo est capillo, s. simpl. crispus, ib.

Τριχωτὸς, trium congiorum capax. Dioscor.

Τρίχρονος, qui trium temporum est. Steph.

Τριχρωμάτιον, Dim. pro τρίχρωμα. Arist.

Τρίψιχρος, polypus, qui attritu colorem inducit, ib.

Τριὰκις, certamen cursus virginum. Hes.

Τρίωπος, qui triplici aspectu est, triformis, it. trocinus. Steph.

Τρομάζω, intremo. V. L.

Τρεμαρὲς, idem quod τρομερός. Steph.

Τρόνις, & τρόνα, stuppa, stamen, fusum. Hes.

Τροπα, lusus puerilis genus, Steph.

Τροπάω, ὰ, mutatio. Æsch.

Τροπαιοχία, trophæum teneo, al. trophæum fortuo. Steph.

Τροπαλὶς, falciculus alliorum, Ar. Sch.

Τροτηλὶς, idem. Suid.

Τροχὸς, manubrium remi. Hes.

Τροπιάζω, solitarium facio. Gaz.

Τροπὶδια, ζύλα, ligna apta ad fabricandas navium carinas, Plat.

Τροπίζα, carina instruo. Hipp.

Τροφαλὶς, Ath. &

Τροφαλλὶς, pro τροφαλὶς. Eust.

Τρὶφης, Gal. al. τρόφις. Hes.

Τροφοτοκὶς, ος, nutritor. Man.

Τροχόλεον, τὸ, orbis rotundus in modum rotæ. Arist.

Τροχαλοειδὴς, ες, trochleæ similis. Hipp.

Τροχεὸς, idem quod τροχάεις. Nic.

Τροχηλατὸς, rota s. rotis agitatus. Soph.

Τροχηλαία, idem quod τροχαλία. Aristot.

Τροχμαλὸς, s. τροχμαλὸν, acervus lapidum, al. macerina. Nic.

Τρωνοκαράδες, οἱ, Judæi, a tonsura totundæ formæ. Eustr. Ar.

Τρωγοδαίμονες, dæmones perunctis fœcibus oda. Ar.

Τρυγοπέψησις, ἡ, fœcis percrutatio, lusus quidam, Poll.

Τρύγιστρον, cribrum, cribrum, sacculus. Ar.

Τρυγοστὼ, fœces premo. Suid.

Τρυγοτάω, rudo, scalpo, ib.

Τρύσκω, idem quod τρύω. Steph.

Τρυσμὸς, ὁ, murmur, susurrus. Greg.

Τρυτοδακὴ, per Synec. pro τευτακδακὴ. Ep.

Τρυφερὴ, τὸ, delicata vita. Thuc.

Τρυφερῶς, Adv. delicate, molliter.

Τρυφεραμπεχὼν, ὁ, delicate vestitus. Ath.

Τρυχνόω, pro τρυχόω. Gal.

Τρῶσις, ἡ, l. pro τρῶσις. Eust.

Τρωσβόρος, Trojanos perdens. Opp.

Τρωπὴς, pro τροπὴς. Steph.

Τρώσκω, pro τρωω. Hipp.

Τυκίον, Dim. a τύκος. Eust.

Τύκισμα, τὸ, structura. Lyc.

Τυλὰς, turdorum genus, al. ἰυλὰς. Eust.

Τύλιμος, crumena pellicea, V. L. ex Ep.

Τυλοειδὴς, ὲς, calli speciem gerens. Gorr.

Τυλοφάντης, s. τυλαν.. qui culcitas texit, Poll.

Τυμβαύλης, fiticen, Gal.

Τυμβιὰς, ὰ, sepulcralis. Nonn.

Τυμβίτης, s. τυμβεῖτης, idem. Ep. ap. Suid.

Τύμπανος, ὁ, idem quod τύμπανον. Ep. ib.

Τυμπανοφορέομαι, tympanum fero, s. porto. Ath.

Τύξις, ἡ, s. τεῦξις, apparatus. Hes.

Τυπίω, idem quod κλυπίω, ib.

Τύπης, ου, ὁ, percussor, ib.

Τυπίκος, ὰ, ὸν, ductilis. Poll.

Τυπειδὴς, ὲς. typo similis. Sibyl.

Τυραννοποιὸς, tyrannum, s. tyrannos efficiens. Plat.

Τυρίον, τὸ, caseolus, Dim. Steph.

Τυρογαλα, serum. Hes.

Τυρόκνη, idem quod τυρόκνησις. Steph.

Τυροκομεῖον, τὸ, caseale, caseuria taberna.

Τυροκομία, curatio eorum quæ ad caseos pertinent, ib.

Τυρωτὸς, dorsum habens ex caseo. Ar.

Τυροφορεῖον, τὸ, asser in caseali dispositos caseos sustinens. Steph.

Τυρρηνολήτης, ὁ, Tyrrhenorum perditor. Epith. Bacchi. Ep.

Τυῖζε, pro τυρόεις. Eust.

Τυτὼ, noctua. Hes.

Τυφία, pro τύφω. Steph.

Τυφήρης, ardens, fumans. Ep.

Τύφλη, ἡ, piscis quidam. Ath.

Τυφλίναι, idem quod τυφλίνοι. Arist.

Τυφλωμανία, pro τυφομ. V. L. Steph.

Τυφωτῆρον, pro τυφο. Ar. Sch.

Τυχάζω, idem quod τυγχάνω. Hes.

Τυχίζω, vid. τυκίζω.

Τυχιον, vid. τυκίον.

Τύχος, vid. τύκος.

Τύχω, vid. τύκω.

Τύψις, ἡ, idem quod τύμμα. Nic.

Υ.

Ὑαινὶς, ὶ, piscis nomen, Hyænula. Ath.

Ὑακινθὶς, ἡ, nom. pr. Hyacinthis, ib.

Ὑακινθόκαμος, idem quod ὑακίνθια, τὰ, Hes.

Ὑάλη, pro ὕαλος, ib.

Ὑαλίω, in vitrum converto. Steph.

Ὑαλώδης, idem quod ὑαλοειδὴς, ib.

Ὑάλωμα, τὸ, vitium in oculis equorum, ib.

Ὑαινὸς, α, ον, aspectu terribilis. Hes.

Ὑας, ἄδος, ἡ, ὑάδες, αἱ, Bacchæ.

Ὑδὶς, pro ὑδὶς. Steph.

Ὑζισμὸς, idem quod ὕζιγμα. Æsch.

Ὑζιστὴρ, idem quod ὑστὴρ. Steph.

Ὑζίστικα, id. quod ὑζίζω. Anac.

Ὑηριζήλωτος, contumeliosi in risu. Man.

Ὑηρισθλικοὶ, οἱ, qui causas & crimina in judicium pertrahere nolunt. Poll.

Ὑητατὴρ, pro ὑμήτωρ. E. M.

Ὑηὲ, s. ὑηρὲ (sub κλύζω) mare. Hom.

Ὑηεμόσκοπον, τὸ, empiastrum liquidum. Steph.

Ὑηρομέφαλος, qui humido capite est. Alex. Aphrod.

Ὑηρόκηλη, Hernia aquosa, s. ὑδρόκ. Poll.

Ὑηρόκνημος, vid. Steph.

Ὑηρόσκελὴς, ὲς, humida crura habens. Cyr.

Ὑητὸς, η, ον, mollius, flexibilius. Xen.

Ὑηροφθαλμία, lippitudo. Steph.

Ὑηροφθόγγος, sc. poculum, in quo liquores resonabant. Ep.

Ὑηροφοίνιξ, nomen avis. Æol.

Ὑδρεῖον, aqueum, s. aquetum receptaculum. Bud.

Ὑδρηγὸς, idem quod ὑδραγωγὸς. Suid.

Ὑδατικὸς, ὁ, aquarius. Theophr.

Ὑδατοειδὴς, idem quod ὑδατώδης, ib.

Ὑδατοπήγης, ες, aquarum fontibus habens. Opp.

Ὑδατόστρωτος, in aqua stratus. Io. Dam.

Ὑδατοχλὸς, vitrum aquæ. Hipp.

Ὑδεῖν, Poet. pro ὕδω. Ap.

Ὑδροφυλλὶς, τὸ, folium tuberis. Hes.

Ὑδραύλαξ, fulcus aquarius. Bud.

Ὑδραυλικὸν, ὀργανον, idem quod Ὑδραυλὶς.

Ὑδροπερσικὴ, ἡ, Hermiæ species composita, v. Steph.
Ὑδρεῖς, idem quod ὑδραγωγός. Man.
Ὑδρηγός, sulcus aquarius, aquæductus. Hes.
Ὑδρήϊον, Ion. pro ὑδρεῖον. Herod.
Ὑδρηρὸς, idem quod ὑδραλός. Eur. Fr.
Ὑδριαφόρος, qui hydriam, s. urnam gestat. Poll.
Ὑδρόεις, aqua abundans, inde Ὑδρόεσσα, nomen Insulæ. Steph.
Ὑδρὸς κέφαλος, τὸ, tumor capitis aquosus. Gorr.
Ὑδρηκὴλη, ἡ, tumor aquosus, tumor aquosus corporum circa inguinum rugarum. Gal.
Ὑδροκαλὶς, quæ laborat aquosa cruce. Plin.
Ὑδροκάλυξ, ὁ, lapathum aquaticum, ib.
Ὑδρομαντεία, ἡ, per aquas divinatio. Steph.
Ὑδρομαντεύς, ὁ, aquarum investigator, ib.
Ὑδρομαντικὴ, sc. τέχνη ars & scientia indagandi aquas, ib.
Ὑδρομύλος, ὁ, mola quæ ab aqua circumagitur, s. molendinum aquarium, ib.
Ὑδρόμφαλον, supervacui humoris circa umbilicum collectio. Gorr.
Ὑδροπέπερι, piper aquaticum. Dioſc.
Ὑδροτικὸς, pro ὑδρωτικὸς. Suid.
Ὑδρορόδινον, τὸ, aqua roſacea oleo mixta. Gorr.
Ὑδρόσταγες, τὸ, potio ex roſis facta. Gorr.
Ὑδροφορία, ἡ, pro ὑδροφορία. Ar. Sch.
Ὑδρὸς σκοπικὸς, τὸ, ſub. σύγγραμμα, v. Steph.
Ὑδροσπασία, ἡ, aquæ hauſtus. Bud.
Ὑδροτόκος, aquam pariens. *Epith.* fontis. Apoll.
Ὕδρωπα, τὰ, puſtulæ quædam, &c. Hipp. v. Steph.
Ὑδρώδης, ες, aquoſus, humidus, ib.
Ὑίλιος, idem quod ὑέριος. Alex. Aphr.
Ὑϊλοτέχνης, ὁ, artifex vitri. Heſ.
Ὑϊλουργεῖον, τὸ, officina vitraria. Steph.
Ὑϊλουργὸς, ὁ, vitrarius. Bud.
Ὑετίζω, pluo. *Heſ.*
Ὑετοτατος, pluviosiſſimus. Herod.
Ὑεὺς, ſ. Ὗες, *Epith.* Bacchi. Ab Ὑη, Semele. Euſt.
Ὑηνέω, ſum inſuſus in modum porci. Plat.
Ὑιδεὺς, ὁ, idem quod ὑιεὺς. Iſocr.
Ὗες, ὁ, filius, ut vitis, qu. filius arboris cui progignitur. Heſ.
Ὑιαδίη, ἡ, pro ὑιότης. Sch. Eur.
Ὑιασις, ἡ, adoptatio, Steph. Ab ὑίομαι.
Ὑλαγωγία, ἡ, ipſa lignorum vectura. Bud.
Ὑλαγωγὸς, qui ligna vehit vel materiem comportat. Poll.
Ὑλακὸν, idem quod ὑλακτὸν. Opp.
Ὑλακτικὸς, promtus ad latrandum. Hom. Sch.
Ὑλάτρις, ἡ, lignatrix. Steph.
Ὑλάω, idem quod ὑλακτέω. Hom.
Ὑλακτὴτης, ὁ, latrator. Lp.
Ὑλαιέτης, ὁ, ſylvaticus, in ſylvis degens.
Ὑλήρεες, ὑλήρες, (Het.) & *Epith.* Panis. Ep.
Ὑλήρης, ες, idem quod ὑλήρεος. Nic.
Ὑλιβάτης, & ὑλιβάτης, ὁ, ſylvigradus. Ath.
Ὑλιγξ, Lancea. Heſ.
Ὑλιμὸς, idem quod ὑλήεις. Naz.
Ὑλικεργὸς, vid. ὑλικργὸς. Ab ὕλις, pro ὕλη. Steph.
Ὑλίεις, εσσα, εν, ſylvoſus, nemoroſus, ib.
Ὑλοτόμος, ὁ, lignipictor. Man.
Ὑλοδαὴς, ὁ, ἡ, ν, corporeus. Syneſ.
Ὑλοτομικὸς, ad materiarium pertinens. Steph.
Ὑλοτόμος, τὸ, cædua ſylva. Strab.
Ὑλότροφος, in ſylvis nutritus. Cal.
Ὕμα, τὸ, pro ὕσμα, pluvia. Erot.
Ὑμάλη, ſterilis. Suid.
Ὑμεναιάω, idem quod ὑμεναιόω. F. M.
Ὑμένιον, ſ. ὑμήϊον, τὸ, membrana. Steph.
Ὑμεναῖος, nuptialis. Ep.
Ὑμένιος, & ὑμήνιος, membraneus vel membranaceus, ib.
Ὑμνῳδὸς, ſ. ὑμναοιδὸς, ὁ, qui carmina dicit, ſ. pangit. *Epith.* Apollinis. Ep.
Ὑμνοπολέω, idem quod ὑμνέω, ſ. ὑμνῳδέω. Synec.
Ὕμος, *Æol.* pro ὦμος. Steph.
Ὑνὰς, capra agreſtis. Heſ.
Ὑοειδὴς, ſui aſſimilis, figuram gerens literæ Υ. Gorr. Ὑοειδὴς. V. L.
Ὑὸς, pro ὑιὸς, *Att.*
Ὑόσυρις, ἡ, herbæ nomen, porcina feris. Steph.
Ὑοσκυαμεῖον pro ὑοσκυάμου. E. M.
Ὑοσκυάμινος, ex Hyoſcyamo confectus. Dioſc.
Ὑπαιδιδιατόμη, pro ὑποδιδυμὶς. Hom.
Ὑπαγκάλιος, ὁ, puer qui in ulnis geſtatur, Suid. Ab ἀγκάλη.
Ὑπαίρω, elevo, attollo. V. L.
Ὑπαιτίσις, reprehenſionem merendo, reddendo ſe crimini obnoxium. Bud.
Ὑπαιφόϊος, q. d. ſubobſcurus. Steph.
Ὑπαιτιάλλομαι, cunctor. Phal Ep.
Ὑπαϊδύω, ſenſim vel clam emergo, in V. L. Subeo.
Ὑπαϊάλισκω, ſenſim vel clam conſumo. Steph.
Ὑπαϊσλα, idem. Steph.
Ὑπαλάχασις, ἡ, affectio, honor habitus in cedendo loco. Ariſtot.
Ὑπανειμένος, remiſſe. Steph.
Ὑπανίημι, remitto, vel intermitto. Gaz.
Ὑπάντη, ἡ, pro ὑπάντησις. V. L.
Ὑπαντιάω, idem quod ὑπαντάω. Steph.
Ὑπαξόνιος, axibus circumdatus. Call.
Ὑπαποκινητέον, clam abeundum eſt. Ar.
Ὑπαριθμησις, ἡ, qu. d. ſubnumeratio. Naz.
Ὑπδοχὴ, Tryph. vid. Merr. & Theſ. Gr. Pr.
Ὑπάκη, ſc. χορδὴ, principalis. Mart. Cap.
Ὑπατία, pro ὑπατεία. Lp.
Ὑπάτιος, ὁ, vir conſularis. Ep.
Ὑπατικὸς, ἡ, conſularis. Suid.
Ὑπαυθαδίζομαι, ſubarroganter me gero. Steph.
Ὑπαύσηρος, ον, ſubauſterus. Dioſc.
Ὑπαφοσίεργος, inſcite vivens. Herod.
Ὑπαχλύνω, ſubobſcuro. Cal.
Ὑπεικάθω, *Att.* pro ὑπείχω. Soph.
Ὑπειρόλιος, pro ὑπερόλιος. Dion.
Ὑπειρῶν, ſuperior. V. L.
Ὑπεισέλευσις, ἡ, aditio, ib.
Ὑπεκδραμέω, idem quod ὑπεκφέυγω. Ep.
Ὑπέκθυσις, ἡ, pro ὑπόθυσις. Heſ.
Ὑπεκρήγνυμι, ſubrumpo. Steph.
Ὑπεναντίας αλλήλοις ἔχει, ſibi mutuo adverſantur.
Ὑπεξαιρέω, ſubtraho, eripio. Ap.
Ὑπεπιψηφίζω, aliquantum ſublevo. Steph.
Ὑπεπιμορίος, numerus obverſaria ſerie reſpondens τῷ ἐπιμορίῳ. Bud.
Ὑπεραιμάζω, vegetior ſum. Ath.
Ὑπερπλὴς, plenus, gravis. Theoc.
Ὑπερέπασμος, ὁ, Figura, ap. Gramm. ſc. cum vel accentus vel litera ex una ſyllaba in aliam traducitur.
Ὑπερβίως, *Adv.* pro
Ὑπέρβιος, valde violenter. Hom.
Ὑπερβλαστὴς, ἐς, germinationis modum excedens. Theophr.
Ὑπέρβλητος, ὁ, ἡ, excellens. Bud. ex Dem. v. Steph.
Ὑπερβολάδην, ſupra modum. Theog.
Ὑπερβολιμαῖος, excedens. Cam.
Ὑπέρβολος, ſc. λίθος, ſaxum quod injici ſolebat in quo in mare demergebantur. Ath.
Ὑπερβαρὴς, ἐς, præponderoſus, graviſſimus. Steph.
Ὑπερβρυχάομαι, ſupra modum reſono. Tryph. Ath.
Ὑπείγομαι, valde plenus. Ath.
Ὑπερηνορέω, valde ſenex ſum. Æſch.
Ὑπερβὼν, ὁ, qui jugeri ſpatium exceſſit, ὑπερμεδὼν. Heſ.
Ὑπερδιαμάαν, ſupra modum metuo. Suid.
Ὑπερδεκατάλαντος, βλάξ, damnum quod eſt plusquam decem talentorum. Steph.
Ὑπερδέω, ſupergo, ib.
Ὑπέρδυμα, τὸ, indumentum. Ep.
Ὑπερεκπλύνω, ſuperfluo. V. L.
Ὑπερελάσις, ἡ, tranſmiſſio, ib.
Ὑπερεμβάλλω, intermitto, ib.
Ὑπερετρυφάω, ludo per delicias, ſupra modum lucrificor. Ath.
Ὑπερευγὴς, ἐς, nobilis ſupra quam dici poſſit, Steph.
Ὑπερεύφημος, eximia & præſtanti laude prædicandus. Bud.
Ὑπερεύχομαί σε, precor pro te, ib.
Ὑπερεών, ῶνος, ὁ, tabula. V. L.
Ὑπερηνορῶ, idem quod ὑπερηγορέω. Steph.
Ὑπερηφανεία, pro ὑπερηφανία, tanquam ab ὑπερηφανὴς.
Ὑπερθερμάινομαι, ſupra modum caleſio, ſ. caleſco, efferveſco, ib.
Ὑπερθετέον, tranſponendum, differendum eſt. Philo.
Ὑπερθέρω, idem quod ὑπερθρέω. Hom.
Ὑπερικμι, tranſmitto. Hom.
Ὑπερκαρπία, ſupra modum fructifico. Steph.
Ὑπερκαρπὸς, ον, ſupra modum fructificans, fructuoſiſſimus, ib.
Ὑπερκόπως, magnifice. Æſch.
Ὑπερμετώπιον, τὸ, frontale. Cam.
Ὑπερειδὴς, ες, pituiti formam habens. Heſ.
Ὑπερειάζομαι, idem quod ὑπερίομαι, ib.
Ὑπερεπλησεν, ſuperi. ab
Ὑπερπλὴς, idem quod ὑπέρπλεως. Hom.
Ὑπέροπα, *Adv.* contemptim, ſuperbe. Soph.
Ὑπερορμαίνω, ſuperjacio. Man.
Ὑπερπέτομαι, ſupra modum concoquo. Steph.
Ὑπέρπτελλα, permulta, quam plurima. Poll.
Ὑπερπίαμαι, pro ὑπερίπλαμαι. Ap.
Ὑπερπυρράω, ſupra modum ruſus ſum, rufo colore perfundor. Ar.
Ὑπερπάρσις, ἡ, excreſcentis carnis vitium, &c. v. Steph.
Ὑπερσαθμίζομαι, pondere vinco, prægravo. Bud.
Ὑπερσπερτικὸν, τὸ, geminans, ſ. exuperans, τὴν σίρησιν.
Ὑπερταλαντάω, præpondero, ponderis gravitate ſupero. V. L.
Ὑπέρτερος, ὁ, qui ſupra tectum eſt. Heſ.
Ὑπερτελέω, ſupervado. Æſch.
Ὑπερτιμος, ον, pretii magnitudine excedens modum. Ariſtot.
Ὑπερτοκεῖν, exuberare fœtura. Steph.
Ὑπερυθριάω, aliquantulum ruber ſum. Ar.
Ὑπερφευ, ſupra modum. Eur. Ph. (vel in parentheſi ponendum ſit.)
Ὑπερφιλοτίμως, nimio honoris ſtudio, ſumma cum æmulatione & contentione. Ath.
Ὑπέρχλοια, μηλα, ſupra modum virentia, ſ. vigentia. Plut.
Ὑπερχαλάζω, deſuper emitto. Ep.
Ὑπερχθόνιος, ον, ſuper terram. Man.
Ὑπερχολος, ſupra modum natus. Suid.
Ὑπερωμία, ἡ, eminentia humerorum. Steph.
Ὑπεύθυνος, ita ut crimini ſit obnoxius, vel a rationem reddere teneatur. Steph.
Ὑπειμὶ, congredior. Heſ.
Ὑπηθολον, τὸ, depoſitum ad uſuram. Suid.
Ὑπηρετήσιον, τὸ, pro ὑπηρέσιον, ib.
Ὑπηρετικὸς, idem quod ὑπηρετητικὸς. Bud.
Ὑπήτριον, τὸ, ſumen, abdomen. V. L.
Ὑπίειαι, Ion. pro ἵενται. Steph.
Ὑπναλὴ, ἡ, aſpidis genus ſomno necantis, niſi ſit lupitheton pro ὑπναλέη. Steph.
Ὑπναπότης, ſomnos fallens Ep.
Ὑπνόω, idem quod ὑπνόω. Steph.
Ὑπνοδοτης, ſomnum efficiens. Æſch.
Ὑπνοφανὴς, ἐς, ſomno viſus. Man.
Ὑποσμυσος, ὁ, ſubruſticus. Plat.
Ὑποβάσκαινος, faſcinans. Man.
Ὑποβιβαστικὸς, ſubducendi vim habens. Steph.
Ὑποβιναιόωντα, edulia quæ libidinem proritant. V. L. ex Men.
Ὑποβλητος, q. d. ſubpoſititiè. Steph.
Ὑποβρυχὴς, pro ὑποβρύχιος, ib.
Ὑπογναμφιλὶδες, ſubmaxillares dentes. Man.
Ὑπογε διάσκω, cum prima lanugo erumpit. Steph.
Ὑπόγεον, ου, τὸ, locus ſubterraneus. Suid.
Ὑποδενδρυδίζω, ſubito & ex improviſo apparco. Heſ.
Ὑποδιξις, ἡ, ſuſceptio, idem quod ὑπεδοχή. Steph.
Ὑπόδεσμα, τὸ, pignus. V. L.
Ὑπόδεσμοι, οἱ, faſciæ, quæ fracturis poſt injectos pannos ſuperdantur. Hipp.
Ὑποδίχνυμαι, idem quod ὑποδέχομαι. Orph.
Ὑποδυφὴς, fiticuloſus. Man.
Ὑποδμάω, idem quod ὑποδαμάω. Hom.

Ὑπόδοσις, successio, Æsch. al. ὑπόδυσις. Hes.
Ὑποδρὰς, torvus, infensus, suspiciosus. Nonn.
Ὑπόδυμα, τὸ, pro ὑπόζωμα, Cal. Aur.
Ὑποδώριος, subdorius.
Ὑποδωρεὶ, subdorice.
Ὑπ ζυγιάδης ες, instar jumenti subditus. E. M.
Ὑποδύεται, spatium a digito qui λιχανὸς vocatur usque ad minimum. Poll.
Ὑποθετέον, supponendum, s. subjiciendum est. Steph.
Ὑποθυμιάω, suffio, suffumigo. Dosc.
Ὑποκαπνισμὸς, pro αποκ. ib.
Ὑποκαρρισμὸς, ὁ, palearum excussio. Plut.
Ὑποκατεδύνω, q. d. subdefecendo vel clam defendo, in V. L. abunde subjungitur.
Ὑποκιόδης, s. ὑποκιὼν, ὁ, quod sub cisso ad limites nascitur. Dosc.
Ὑποκονιζάω, sono sub. Hom.
Ὑποκραδίως, in corde latens. Dosc.
Ὑπόκρηνος, ον, sub capite. Suid.
Ὑποκρυφα, clam, latenter. Pind.
Ὑποκυκείρων, q. d. subgubernans, dicitur ἐπὶ τῶ ωκαράτω. Poll.
Ὑποκυματίζειν, subaffundi. V. L.
Ὑπόκυον, nom. cujusdam Fragœdiæ Varronis.
Ὑπολείβω, libo. Æsch.
Ὑπολειψις, idem quod ὑπόλειμμα. Theoph.
Ὑπολύω, subly ere eadem forma qua ὑποδαρίζω.
Ὑπολυρὸς, ὁ ἡ ὑ, aptus modulationi. Ar.
Ὑπομαζίον, τὸ, mamillare. V. L.
Ὑπομαζώω. idem quod ὑπομαζίζω. Steph.
Ὑπομειδία, subrideo. Anac.
Ὑπομνηματικὰ, συγγράμματα scripta ad memoriam tantum subsidium. Bud.
Ὑπομυκάομαι, q. d. submugio. Æsch.
Ὑπομύω, compimo. Ath.
Ὑπονειος, sub Neio situs, Neio subjectus. Hom.
Ὑπονηστεύω, ventrem exonero. Steph.
Ὑποπερκλάω, intringo. V. L.
Ὑποπιτνάω, retrocedo. Cam.
Ὑποποδὶς, pedi suppositus, Steph.
Ὑποπολισμὸς, ὁ, terrellus, ib.
Ὑποπωτὸς, idem cum ὑποπὸς. Poll.
Ὑποπτεύω, τὸ, suspicio. Thuc.
Ὑποπυρὶδιος, ὁ ἡ ὑ, Ep. Suid.
Ὑποπώγιον, τὸ, barba quæ sub naribus enascitur. Poll.
Ὑποῤῥιζος, idem quod ὑποῤῥιζος, ib.
Ὑποσαρκόω, carne frustra repleo. Gal.
Ὑποσιώπησις, ἡ, figura oratoria, reticentia, loquendi ironica. Steph.
Ὑποσκιάζω, obumbro. Ath.
Ὑποσκολιὸς, aliquantum tolæcus. Cic.
Ὑποστάδιον, subpropito. Suid.
Ὑποστασιασμὸς, ὁ, inclusio tribus divisionibus super mentum facta, &c. Steph.
Ὑποστάτης, fam. ob ὑποστάτης. Bud.
Ὑποσυρὸς, subanguillus, una sui parte anguillæ. Steph.
Ὑποσυρὸς, clanculum privo, clam defraudo, ib.
Ὑποτρμια, fræni ferramenta quæ mandit equus. Poll.
Ὑποτόρνυμι, per Syn. pro ὑποστρέφω. Steph.
Ὑποτορνυλὸς, ὑν, subrotundus, turbinatus. Antiph.
Ὑπότρυφος, subacerbus, qui est sapore leviter acerbo. Dosc.
Ὑποτρωτέον, substernendum est. Steph.
Ὑπουλυχύτης, contule. Suid.
Ὑποφᾶξ, ἀγὸς, ἡ, cavitas illa juguli cui subditur σιδηρὸς ὁ σφυγὸς, vel hiatus qui est inter partes jugali dilectas. Eust.
Ὑποχαδακὸς, ες, affulatim fossilis. V. L.
Ὑποτειχίτις, ἡ, &
Ὑποτειχισμα, τὸ, murus alicui loco subductus. Thuc.
Ὑπόφαιος, paululum cinereaceus, cinereum colorem aliquatenus referens. Ap.
Ὑποτιτραίνω, - τιτράω, subtus perforo, subter pertundo, & perterebro. Steph.
Ὑποτλάω, - τλημι, sustineo, sustineo. Ep.
Ὑποτομὶς, ἡ, præcisa, succisa. Steph.
Ὑποτρεῖα, Poll. pro ὑποτρία, ap. Plut.
Ὑποτριμμάτιον, τὸ, Dim. pro ὑπότριμμα. Poll.
Ὑποτριόρχης, ὁ, accipitrum genus, subbuteo. Gaz.
Ὑποτροπὶν, ἡ, idem quod ὑποτροπὴ. Ap.
Ὑποτροχιζομαι, e curru excussus sub rotam decido. Suid.
Ὑποτοιλοῖσι, submurmuro. Æsch.
Ὑποτύπτω, verbero, suffringo, decutio. Greg.
Ὑπτια, quæ montibus subjacent, s. subjecta sunt. Hes.
Ὑπτιάζω, subluceo. Aristot.
Ὑπτιφαντία, ἡ, munus, s. functio τῶ ὑποφήτω. Suid.
Ὑπυφθεγγομαι, subloquor, in V. L. interloquor, immurmuro.
Ὑπφαίνομαι, animadverto, subanimadverto. Ap.
Ὑπωχὴ, ἡ, retis genus. V. L.
Ὑποχορὶς, ιδος, ἡ, oleris species. Theophr.
Ὑπωχὸς, ὁ, subditus. Æsch.
Ὑποχαρτικὰ, μέλη, carmina quæ canebantur in catastrophe fabulæ. Ar. Sch.
Ὑπτίας, supinè. Steph.
Ὑπτιάζολος, res quæ in usuras sextantes oppignorata est. Bud.
Ὑπτιάω, summoveo. Hom.
Ὑρτάνα, ἡ, olla operculum. Hes.
Ὑσγὴν, ἡ, herba quædam, Suid. v. ὕσγινον. Unde
Ὑσγινοειὸς, εσσα, εν, ruber hysginum referens. Nic.
Ὑσδρὶς, idem quod
Ὑσγρὶς, Opp. s. ὑσρὶξ.
Ὑσὶς, ἡ, pluvia. Hes.
Ὑσπλατὶς, ἡ, pro ὑσπληξ. Ar.
Ὑσπρα, τὰ, fecundæ. Dosc.
Ὑστερόπους, ὠδος, ὁ, qui serius, s. tardius venit. Eur.
Ὑστεροφημία, ἡ, fama apud posteros. Plut.
Ὑστρὸς, ὁ, venter. Steph.
Ὑφ, pro ὕφισμα. Suid.
Ὑφαιρία, subtrahio. Hom.
Ὑφαλυκὸς, subfalsus, aliquantum salfuginis habens. Dosc. Unde
Ὑφαλμυζαν, ἐπιπάγος, concreta salsilago, gelata sallugo, ib.
Ὑφανίζω, subfundo. Alex. Aphr.
Ὑφαντικὸς, more textorum, textorio ritu, ib.
Ὑφὰς, ἀδος, ἡ, calathus, quo lacta feruntur, ib.
Ὑφειμένος, submissus, remissus, permissus. Lyr.
Ὑφεσμὸς, ὁ, impedimentum. V. L.
Ὑφεσίς, qui domi agit, sub tecto versans, ib.
Ὑφίζω, subfundo. Steph.
Ὑφεμιον, τὸ, aureum ornamentum. Eust.
Ὑφορμισὴρ, ὁ, formidolosus, s. periculosus appellentibus. Opp.
Ὑφος, pro κυφὸς, gibbosus, curvus. Steph.
Ὑφὼν, pro ὑφαὼν, ib.
Ὑψαγορεία, & ὕψηγ, magnificè loquor, ib.
Ὑψηγορὸς, idem quod ὑψαγόρης. E. M.
Ὑψειται, οἱ, nummularii, trapezitæ. Hes.
Ὑψήλοφος, V. L. pro
Ὑψιλοφος, alte crinitus. Ar.
Ὑψιβαθὺς, alte profundus, s. alte prominens. Opp.
Ὑψιβαμων, Hes. idem quod
Ὑψιβατης, s. ὑψίβατος.
Ὑψιγένηλος, in alto natus. Nonn.
Ὑψιγυος, s. -γυιος, alta habens membra, altus. Pind.
Ὑψιδομος, ὁ ἡ ὑ, altas domos habens vel altè exstructas. Cal.
Ὑψιθακος, &
Ὑψιθοακος, ὁ, altum solium habens. Synes. Cyr.
Ὑψικερας, &
Ὑψικέρατος, ὁ ἡ ὑ, idem quod ὑψίκερας. Ar.
Ὑψικέραυνος, ὁ ἡ ὑ, ex alto tulmen minans. Sibyl.
Ὑψικλονος, ον, alti fastigii. Opp.
Ὑψικομος, elatus, superbus jactator. Steph.
Ὑψικόμπως, superbè, arroganter. Soph.
Ὑψικόρυμβος, altum cacumen, vel altam eminentiam habens. Cyr.
Ὑψικρατέω, in alto dominor. Suid.
Ὑψιλοειδὴς, vid. ὑοειδὴς. Steph.
Ὑψίλυχνος, ον, excelsum habens lychnum, item, ab excelso resplendens lychno. Ath.
Ὑψιμισος, altus in medio. Man.
Ὑψινος, elatam mentem habens, superbus. Nonn.
Ὑψιπετηλος, pro ὑψιπετηλος. Ath.
Ὑψιπολος, ὁ, qui in alto versatur. Opp.
Ὑψιτος, ον, altigradus, alta percurrens. Nonn.
Ὑψιτος, pro ὕψιστος. Hes. Suid.
Ὑψιτερος, altior. Theoc.
Ὑψιτοκος, ὁ ἡ ὑ, quæ fero peperit. Nic.
Ὑψιφανὴς, idem quod ὑψιφαὴς. Nonn.
Ὑψιφορητος, ὁ ἡ ὑ, in altum tendens. Procl.
Ὑψιφρὴς, tarn quod ὑψηρεφὴς. Hom.
Ὑψορρεω, idem quod ὑψηλόφρων. Steph.

Φ.

Φαγάνθρωποι, οἱ, homines impuri. Hes. Suid.
Φαγύλιον, τὸ, marrubium. Suid.
Φαδίζω, fleeto. Hes. V. L.
Φαεθοντὶς, ἡ, Adj. Phaethontea. Ep.
Φαέθουσα, pr. Phaetontis soror. Hom.
Φαικαιον, τὸ, ruta. Steph.
Φαικες, levis, Ep. Suid.
Φαινακίζω, pro φενακίζω. Hes.
Φαιολὶς, ἡ, splendide apparens. Soph.
Φαιπροσωπέω, faciem meam ostendo, conspiciendum me præbeo. Cic.
Φαιτων, ὁ, stella Saturni, ib.
Φαιτῶπις, ἡ, splendens. Man.
Φάκελος, pro σφακελος. Steph.
Φακιλος, idem quod φακισλος. Sapph.
Φαλαγγίτιον, τὸ, herba quædam, al. φαλαγγιὸν, & φαλαγγίτις. Dosc.
Φαλακίων, acipitris genus. Hes.
Φάλαι, pro φαλαιναι, balænæ. Lyc.
Φαληρίσεις, idem quod φαληρισις. Steph.
Φαλὶς, ἡ, lignum quod carinæ affigitur clavis. V. L.
Φαλλοβατέω, phallo insideo. Lucian.
Φαλύνω, splendidum, s. album reddo, a φαλὸς. Steph.
Φαὸς, ἡ, splendor enitescens, fulgor. Hes. V. L. ex Eur.
Φαντασιοκοπος, ὁ, qui vanis imaginationibus percellitur. Eust.
Φαντασιάδης, ex aliqua visione, s. imaginatione provenien., ut V. L. cogitatione informatus.
Φαριακὸς, τὸ, idem quod φαρικὸν. Ath.
Φαρμακεῖσις, ἡ, idem quod φαρμακεία. Plut.
Φαρμακὶς, ιος, item. Ep.
Φαρμακευτρια, ἡ, veneficia. Eust.
Φαρμακὶς, idem quod φαρμακεῖς. Man.
Φαρυγγᾶν, Adv. cum ingluvie, s. voracitate, Hes. φαρυγνίδων. E. M.
Φαρυγίζω, pro λαρυγγίζω, Dem.
Φαρύγξις, ιδος, ἡ, ingluvies, edacitas. Hes.
Φασαξ, ακος, ὁ, delator, ib.
Φασγανὶς, ἡ, idem quod φάσγανον, Suid. Ep.
Φασγανάργυς, ὁ, gladios fabricans. Æsch.
Φασειακὸς, a φασιανὸς. Ath.
Φασιμὸς, conspicuus. E. M.
Φασκυδὲς, aves quædam. Ath.
Φάσκαλος, fasciculus, vel farcina vestium. V. L.
Φάτριον, τὸ, vid. φράτριον. Eust.
Φαυσήριος, s. φαυτ. Bacchi Epith. quod cum facibus celebrarentur ejus mysteria. Lyc.
Φεγγοβολία, illumino. Man.
Φεγγοβολος, ον, splendorem vibrans. Cyr.
Φειδῖται, qui φειδιτία celebrant. Ath.
Φειδιτικὸς, pertinens ad φειδίτια, ib.
Φείδαν, nom. prop. ex Ep. al. vas olearium. Aristot.
Φειξίον, parcendum est. Steph.
Φιλίαι, aves quædam. Opp.
Φιλαγγία, ἡ, quædam φαιδρύνσις, ap. Rom. Suid.

Φελλός, ὁ, ἡ, id quo libri integuntur, ib.
Φιλλόποδες, οἱ, qu. fuberipedes, i. e. rantæ levitatis homines, ut per mare currentes non fubmergerentur. Lucian.
Φερανθής, ές, florifer. Ep.
Φεραυγής, ές, lucifer, lucidus. Ep.
Φερεμμελίης, ὁ, fraxineam hiftam ferens, bellicofus. Ep.
Φέπτερυξ, alis ferens, alatus. Opp.
Φερένικος, (& φερ.) victoriam ferens, f. reportans victor. de equo. Pind.
Φερτός, tolerabilis. Lut.
Φ'ετρον, pro φέτρον. Euft.
Φιλονομία, ἡ, nominis congruentia.
Φιτμὴ, pro ἐτμὴ. Hef.
Φιλαλλαξις, idem quod φίλλαξις. Arch'l.
Φιτυλλὸς, Bacchi cognomentum ob fagos quæ viti pedimentum præbent. Euft.
Φηγινικὸς, ον, e fago fabricatus. Lyc.
Φηγὼν, pro φάγω. Euft.
Φήλωμα, τὸ, & φήλωσις, ἡ, impoftura, deceptio, fallacia. A φηλόω.
Φημυς, υος, fama, rumor. Steph.
Φθεγκτὸς, vocalis. Ep.
Φθεῖρ, pro ϑὴρ. Euft. Ar.
Φθειροκομβὸς, ὁς, pedicofus. Hef.
Φθίῤῥε, Æol. pro φθείρω.
Φθημὶ, idem quod φθάω. Hom.
Φθιμένος, pro ἰφθ. corruptus, perditus, aut interfectus, *it.* mortuus, defunctus. Opp.
Φθινόκωλος, perdens membra. Man.
Φθίνωλα, peftifera. V. L. ex Ar.
Φθισίφρων, perdens animum. Opp.
Φθογγάζομαι, vocem f. fonum edo. Ep.
Φθογγήεις, &
Φθογγὴς, ῆντος, vocalis, vocem f. fonum edens. Steph.
Φθοεῖς, paftilli. Gal.
Φθοὶς, φθοῖς, placentæ genus. Ar.
Φθρίμαι, corruptus. V. L.
Φθόρμος, noxius. Man.
Φθοτεύω, domeftica pernicies. V. L.
Φθύζα, fuffurrum edo, al. fpuo. Steph.
Φιαλίσκη, ἡ, Dim. pro φιάλη. V. L.
Φιβαλὶς, ἡ, carica, ficus arida. E M.
Ψιβάλεον, τὸ, & φίβαλις, ἡ, ficus. Hinc φιβαλεῖς graciles homines, ib.
Φιδάκνη, pro σφηκία. Ar. Sch.
Φίλα, *Adv.* pro φίλων, f. φίλως. Hom.
Φιλάβυλος, amans temeritatis & impudentiæ. Ep.
Φιλάδελφα, *Adv.* pro φιλαδέλφως. Soph.
Φιλαθήναιος, Athenienfium amator. Ar.
Φιλαθὴς, amans certaminum, aut etiam laborum. Steph.
Φιλαίμων, idem quod φιλαίματος. Hef.
Φιλαίτερος, -τατος, *Att.* pro φιλάτερος, & φίλτατος.
Φιλαίτιον, τὸ, propenfio ad accufandum. Call. Theocr. Eraſm.
Φιλαικίζομαι, jocor, illudo. E. M.
Φιλακόλουθος, ὁ, qui libenter fequitur. Ar.
Φιλακριβία, amo exactam diligentiam, cum diligentia aufculto. V. L.
Φιλαλάζων, oftentationis amator Fud.
Φιλαλειπτέω, unctor effe cupio, aliptas amo in V. L. delectet pigmentis.
Φιλαλήθεια, amor, f. ftudium veritatis. Steph.
Φιλαναγνωστία, cupidus fum legendi, libenter lectito. Diod. Sic.
Φιλανθρωπίνη, ἡ, idem quod φιλανθρωπία. Sch. Hom.
Φιλαρεσιάδης, ὁ, Ariftidis amator. Ep.
Φιλαυτικάμιος, ον, qui laudes amat, qui laudari cupit.
Φιλαυτοκιλία, libenter me vendito, f. oftento. Euft.
Φιλεπιεικία, ἡ, æqui bonique ftudium. Steph.
Φιλαρσία, ἡ, amor, quo amafius fuum amatorem complectitur. Bud.
Φιλέρως, cupidus amoris. Ep.
Φιλερασέω, diligo amatorem, f. amatores, ib.
Φιλήριθος, ον, lanificii, f. lanificiorum ftudiofus. Theoc.
Φιλεταιρία, ἡ, idem quod φιλεταίρεια. Steph.
Φιλεταίριος, -ριος, &
Φιλέταιρις, herba quædam, apanine, afpergula. Nic.
Φιλεταίρως, focialiter, concorditer. Bud.
Φιλέτης, evandi cupidus, evationis ftudiofus, Ep. al. qui Evium amat.
Φιλευκλιδὸς, optativum modum amans, optativo gaudens. Vox. Gram. Steph.
Φίλευος, ὁ, ἡ, ἡ, amans lecti. Anac.
Φιλευπαΐα, ἡ, Amor f. ftudium beneficentiæ. Steph.
Φιλεχθὴς, ὲς, odiofus. Theoc.
Φιλέχθρος ἔχειν φρὸς τινα, libenter cum aliquo inimicitias exercere, vel occafionem inimicitiarum quærere. Dem.
Φιληδία, ἡ, amor fuavium rerum, ftudium voluptatis, *it.* fuavitas, voluptas. Ar.
Φιληλιαστὴς, ὁ, litigiofus, qui judicio in Heliæa contendere amat, ib.
Φιλήρης, conjugalis, amans conjugem. Æfch.
Φιλησία, ἡ, lunecitas. Hef.
Φιλήσυχος, ον, quietis amans, tranquillæ vitæ ftudiofus. Steph.
Φιλησύχως διάκειμαι, quietis amore teneor, ib.
Φιλὶζω, idem quod φιλῶ. E. M.
Φιλὶς, ίδος, canna, -φιλίνος, η, ον, ex canna f. cannis. Herod.
Φιλίσιον, nomen herbæ, vid. φιλεταιρὶς.
Φίλιων, compar. & φιλιστος, fuperl. pro φίλτερος & φίλτατος. Hom. Soph. Ar.
Φιλιωτὴς, ὁ, conciliator. Suid.
Φιλοβακχος, ὁ, amans Bacchum. Ep.
Φιλογενεσία, ἡ, amor exercitii, cupiditas exercitationis. Steph.
Φιλογένεια, & -ία, ἡ, mulierofitas, Cic.
Φιλογάιος, ον, amans angulum f. locum abditum, non ambitiofus. Tzet.
Φιλοδαίμων, ὁ, dæmonum cultor. Greg.
Φιλοδεῖπνον, τὸ, cœnarum, f. conviviorum amor. Plut.
Φιλοδεσποτούμαι, dominum amo, f. dominatum affecto.
Φιλοδέσποτον, τὸ, dominii amor, f. dominii aliorum in fe. Steph.
Φιλοδοξοσοφιστὴς, ὁ, idem quod φιλόδοξος. Nonn.
Φιλοδωρία, ἡ, liberalitas, munificentia. Suid.
Φιλοζέφυρος, ὁ, ἡ, ἡ, Zephyri amator, vel amatrix. Ep.
Φιλόθεος, ὁ, qui fedule amat, defes, iners. Hef.
Φιλοθουκυδίδης, ὁ, amator Thucyd'dis. Ep.
Φιλοικτὴς, idem quod φιλοικτίρμων. Soph.
Φιλοκαμμοσύνη, ἡ, intenfe æftu amans. Orph.
Φιλοκαλλικὰ, τὸ, nonnamentum non improbandum.
Φιλόκενος, vana amans, f. rerum inanium ftudiofus.
Φιλοκτησιεταιρέω, -ώτατος, poffeffionum amantiffimus. Hom.
Φιλοκύνης, venationis amans, f. ftudiofus. Plut.
Φιλοκωθωνιστὴς, ὁ, bibax, vinolentus, ebriofus. Ath.
Φιλόμβριος, pro φίλομβρος. Ep.
Φιλοπεφτατος, delator acerrimus. V. L.
Φιλόπλημος, ὁ, amator malorum, f. pomorum. Ath.
Φιλοπομπίσας, more eorum qui odiorum funt amantes. Steph.
Φιλομουσία, mufas, f. muficam amo. Ath.
Φιλομοχθηρὸς, ον, malorum, f. improborum amans vel improbitatis. Poll.
Φιλομυζὴς, liborum amans. Steph.
Φιλομυθία, τὸ, confabulationum, f. fabularum amor. Longin.
Φιλόνεος, idem quod φιλόψογος. Plut.
Φιλοξενὶα, pro φιλοξενία. Hom.
Φιλοπαραδοξος, ὁ, qui projectæ audaciæ facinora amat. Plut.
Φιλοπατρὶς, ἡ, patriæ amor. Ar.
Φιλοπευσία, ἡ, amor & ftudium fciícitandi. Steph.
Φιλόπλος, ὁ, armorum ftudiofus, qui arma tractare amat. Ep.
Φιλοπόνημα, τὸ, opus elaboratum. Steph.
Φιλοπραγμοέστερον, diligentius. V. L.
Φιλόπυρος, ὁ, ἡ, ἡ, amans triticum. Ep.
Φιλορρώξ, amans acinorum, vitis *Epith.* Ep.
Φιλορχηστέιρα, ἡ, amans faltationis, *Epith.* Veneris, Ep.
Φιλοσκωμόνως, more eorum qui fcommata dicere amant.
Φιλοσκωμμοσύνη, ἡ, amor fcommatum. Poll.
Φιλοσοφικὸς, philofophicus, ad philofophum pertinens vel philofopho dignus.
Φιλοσοφιμεθραικισκος, adolefcentulus philofophiæ deditus, f. qui adolefcens admodum philofophatur. Ath.
Φιλοσπλαγχνος, ον, gemibundus. Ep.
Φιλόστρατος, ὁ, amans militiæ. Ar.
Φιλοτάριχος, ὁ, falfamentorum amans. Ath.
Φιλοτάριχον, idem quod φιλτάτιον. Ar.
Φιλοφρονία, benevolus fum. Herod.
Φιλοχρυσία, ἡ, auri amor. Steph.
Φιλοψίλος, ὁ, ἡ, ἡ, qui fummo in choreis loco eft. Alcin.
Φιλόω, in amicitiam redigo, concilio, amo. V. L.
Φίλτερος, pro φίλτατος. Euft.
Φιλυδρίας, ὁ, amans aquæ.
Φιλυδὰς, ὁ, idem. Steph.
Φιλυδρὶω, aquas amo, locis irriguis gaudeo. Hef.
Φιλύκη, ἡ, phylace, arbor femper virens. Theoph.
Φίμον, τὸ, idem quod φίμος. Ep.
Φιντατος, *Dor.* pro φίλτατος.
Φλαυροτεκνία, ἡ, malam f. mutilem prolem parens. Cyr.
Φλαυρεργὸς, idem quod φαυλεργὸς, vel qui parva mala patravit, & levia. Soph.
Φλεβοδρυὰς, venas agitans & conturbans, Gal. *al.*
Φλεβοτενὰς, venas d'ftendens. Gorr.
Φλέγμας, genus aquilæ flavæ. Hef.
Φλεγμάτιον, τὸ, Dim. pro φλέγμα. Soted.
Φλέγος, τὸ, idem. Hef.
Φλεδὼν, ὼνος, idem quod φλεδὼνη, ib.
Φλεδὼνη, ἡ, nugæ. Suid.
Φλεναφὴς, ὁ, nugator. Gal.
Φλεξὶς, ἡ, idem quod φλὸξ. Nic.
Φλεγὶς, Dim. flammula. Longin.
Φλεγοδιάπυρος, ὁ, ἡ, carbone. Hef.
Φλεγοειδὴς, ές, color ex flammeo & fufco. Steph.
Φλοιοδόμητος, inflammatus, ambuftus, *al.* turbatus. Lyc.
Φλοιοειδὴς, fum cortice difrupto, f. rimofo. Diofc.
Φλοιστικὸς, ad decorticationem pertinens vel aptus. Bud.
Φλοιώδης, ἡ, corticofa. Lyc.
Φλοιὶδες, αἱ, fquamæ. Hef.
Φλοιὸς, ὁ, herba quædam, *al.* ὄλυρα. Diofc.
Φλυακογράφος, vel
Φλυαρογράφος, fcriptor φλυάκων, ut Sopater φλυαρογράφος, fcriptor nugax, ineptus. Ath.
Φλυαρογραφία, ἡ, fcriptio.
Φλυαρογελὰς, ὰς, cui puftulæ infunt, puftularum fpeciem gerens. Steph.
Φλύανος, pro φλύζω. ib.
Φοβεσιεράτη, ic. Minerva, quæ fugam hoftibus affert. Ar.
Φοβίστρατος, pro φοβεσίστρατος. E. M.
Φόβημα, τὸ, terror. Soph.
Φόβητος, metuendus, ib.
Φοβοδιψὴς, q. d. cum timore fitiens, idem quod ὑδροφοβος. Steph.
Φοίβη, ἡ, Diana. Ep.
Φοιβὶς, ἡ, Phœbe? Ep.
Φοιβηγεύω, oracula edo, Phœbi numine inflatus. Steph.
Φοιβητὴς, ὁ, luftrator. Man.
Φοιβήτρια, quæ oracula edit. in Hef. purgatrix, in V. L. lotrix.
Φοιβολαμπὴς, *Ion.* pro φοιβολαμπὸς. Herod.
Φοιβορομέομαι, puritatem confequor. V. L.
Φοινίζω, rubefacio. V. L.
Φοινικελίκτης, fallax. Hef. φοινικελίτης. Suid.
Φοινικικὸς, *Ion.* pro φοινικικὸς. Herod.
Φοινικίτης, ὶτου, palmeum vinum. Diofc.
Φοινικόλεγνος, Avis, *al.* φοινικόπ. Ariftot.
Φοινικόπεζος, puniceos pedes habens. *Epith.* Cereris. Pind.
Φοινικόστολος, purpura ornatus, ib.
Φοίτης, præco. Hef.
Φολλὶς, ίδος, canum genus, ib.

Φολύνω, inquino, ib.
Φονώδης, cædem, ſ. cruorem in cæde effuſum repræſentans. Theoph.
Φορεύνω, pro φέρω, *Poët.*
Φορβιεῖον, τὸ, idem quod φορβειά. Sch. Ar.
Φορέουν, pro φορέω. Heſ.
Φορίζηλες, αἱ, tubera, *al.* ὕδνα, ib.
Φόρκης, canus. Lyc.
Φορμιγκῶν, ὁ, pro φορμικτής. Ep.
Φορυβιᾶν, quæſtui habere. Steph.
Φορτοσόλος, ον, ad vehendas merces aptus Man
Φορτηγὶς ἡ, idem quod φορτίς. Poll.
Φορυς, podex. Heſ.
Φραδίνω, dico, ib.
Φράσιμος, idem quod φράδμων, *it.* attentus, ib.
Φρέατειον, τὸ, locus in quem conveniunt curiales. Euſt.
Φρεατίς, ἡ, favus & cella apum. Bud.
Φρεατορυκλῆς, ὁ, putei foſſor, putearius.
Φρεατόξυπανα, puteorum tympana, hauſtia. V. L.
Φρίξιλλος, nomen avis. Ar.
Φρενήτης, ὁ, mente captus. Unde
Φρενῖτις, ἡ, Steph.
Φρενικῶς, ad mentem pertinens. Vid. Steph.
Φρενιτιασις, ἡ, idem quod φρενῖτις. Jul.
Φρενόδινος, ὲς, mentem verſans. Nonn.
Φρενοελαφὸς, inſanus. Dolſc.
Φρενοθελγὴς, mulcens animum, mentem oblectans. Nonn.
Φρενομανῶς, ſtultè, inſanè, Soph.
Φρενοπλῆγος, phreneticus. *Æſch.*
Φρενοπλὴς, mente captus. *Æſch.*
Φρικία, τὰ, horrores, ſc. quales in acceſſionibus febrium. Diocl.
Φρικοδόπας, ὁ, horribiliter clamans. Cyr.
Φριξαυχὴν, ενος, horridus, q. cervicem habens horrentem ſetis. Dolſc.
Φριξλοφος, horrentes juba, ſ. ſetas habens. Heſ.
Φρονιστικῶς, cogitabunde, ſollicite.
Φρουραρχέω, præſidiarius militibus præſum. Plut.
Φυγάδης, ὁ, fatelles. Man.
Φυλακάρχης, præſidiarius. Xen.
Φυλακτικὸς, ὁ, locatio. Artem.
Φυλακτικὸν, ὁ, collectrix virgultorum aridorum. Poll. ex Ar.
Φυλλαδοειδὲς, ες, idem quod φυλλωδὲς. Diocl.
Φυλλάτειον, τὸ, fertago fictilis in qua farina torrebatur. Poll.
Φυλλάτης, ὁ, qui fortet, ib.
Φυλλίζω, Hesychio mares initor. Steph.
Φυλλάδιτα, lucus genus in quo utebantur falcibus, t. t. ib.
Φυλλατρικὸν, idem quod φυλακτός. Tſch.
Φυλλοτὸν, τὸ, frutices genus, rubeta. Diocl.
Φυλλοφόρος, ſ. φύλλα φέρων, pro φύλλα. Soph.
Φυλλοφορία, ἡ, viriſuppuim. Man.
Φυλοκὸς, ὁ καὶ ἡ, fugiens opus, iners, ſocors. Bud.
Φυλοπληξία, ἡ, laſcivis fuga. Polyb.
Φυλοπτόλεμος, pro quo φυλοπτόλεμος. Hom.
Φυλοψυχῶν, timidus. Heſ.
Φυξάνιος, fugitivus. V. L.
Φυξάτιον, ſcil. Oup.
Φυξὶς, ὁ, idem quod φυκὶς. Ath.
Φυξὶς, ἡ, Dim. a φυκὶς. Ariſtot
Φυλακικὸς, cuſtodiendi peritus, aptus ad cuſtodiendum. Plut.
Φυλακτήριον, ad cuſtodiendum. Diocl.
Φυλακτίων, ὁ, cuſtodiens, qui cuſtodiri poteſt. Tſch.
Φυλίας, ὁ, caſtor. Hem.
Φυλλανθὲς, herba quædam. Theophr.
Φυλλὰς, τὰ, olera condimentis uſitata. Gal.
Φυλλίτης, ἡ, herba quædam. Diocl.
Φυλλορία, idem quod φυλλορρόη. Ar.
Φυλλοτόκος, ον, folia pariens. Opp.
Φυλοβασιλεὺς, ὁ, rex tribus, ſ. tribuum. Heſ. Poll.
Φυλοκρινέω, ſum judex tribus. Euſt.
Φυλοκριτομαι, ἐν τῇ φύλῃ διακρινομαι, Heſ.
Φυματίας, ὁ, idem quod φυματώδης. Hipp.
Φυξήλιος, οι, fugiens ſolem. Nic.
Φυσαλὶς, ἡ, bulla in aqua naſcens, veſicaria, Luc.
Φυσιγνάμων, ὁ, Theoc. v. φυσιγνάμων.
Φυσικίλλος, ἄρτος, panis quoddam genus, Ath.
Φυσόκαθρον, βάθρον, cui ſuperponuntur αἱ φύσαι. Suid.
Φυσὴ, μάζα, maza ex farina & vino. Ar. Sch.
Φυταλιάζω, idem quod φυταλίζω. V. L.
Φυτευτεῖον, plantandum ſ. ſerendum eſt.
Φυτευτήριος, plantarius, ſeminarius. Steph.
Φυτηκμάω, pro φυτόω. V. L.
Φυτιὸς, germinationis autor. *Epith.* ſolis. Heſ.
Φυτόβρημα, τὸ, plantatio, conſitio, Poll. *it.* locus conſitus.
Φυτουργικὸς, ad φυτουργίαν pertinens. Steph.
Φυξ, avis. Ariſtot. V. L.
Φυκὶς, ἡ, pyxi genus. Theophr.
Φυλὰς, in antris delitescens. Theoc.
Φυλεὸς, idem quod φυλεός. Opp.
Φυλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui in luſtro latet. Heſ.
Φυλητήριον, τὸ, idem quod φυλεός, *it.* ſchola, ludus.
Φυλήτορες, οἱ, convivales domus, ubi clam potatur. Suid.
Φυλιδατὲς, ὁ, qui nidum facit, qui latitat. V. L.
Φωνομαχέω, de vocibus pugno, de verbis diſcepto. Steph. A φωνή.
Φωρατὴς, ὁ, deprehenſor, ib.
Φωρεῖα, ἡ, latrocinium. Suid.
Φωταυγὸς, lucidus, ſplendidus. Steph.

X.

Χαλαζίας, lapis. Orph.
Χαλὴν, τὸ, pedum. Call.
Χαιρία, pro χαίρω, unde χαιρόσιν. Hom.
Χαίρειν, τὸ, gaudium, lætitia, *t.* ea pars animi quæ gaudium percipit. Steph.
Χαιροσιὼν ὁ, idem. Heſ.
Χαλαδέω, tumultuor, tumultum edo, ib. trepido. V. L.
Χαλαζίας, λιθος, Chalazias lapis, grandinis colore & figura. Plin.
Χαλαζίζω, laboro, πρὸ χαλαζίφ. Ath.
Χαλάζω, quidam pro χαλάω.
Χαλαζωσις, ἡ, grandinatio, eminentiæ quædam intra palpebras grandini ſimiles. Gorr.
Χαλάδρα, navis avis. Opp.
Χαλαρα, catena. Heſ.
Χαλαργὸς, *Dor.* pro χαλαζὸς.
Χαλιδὸν, τὸ, tabella. Heſ.
Χαλικρατὶς, πτος, *Jon Syncop.* pro χαλικρατοπόρος. Nic. Steph.
Χαλικάζω, pro χαλεμάζω. A χάλιξ. Euſt.
Χάλιμα, cibi genus. Suid.
Χαλινοτήριον, τὸ, frenationis inſtrumentum, ni qui ſi tu manus, retinaculum. Eur.
Χαλκεόφρων, ον, ære armato ſenſu. Eur.
Χαλκευτιχὴν, ὁ, artifex. *Epith.* Vulcani. Cal.
Χαλκὶς, flos, ſ. animal marinum quo purpura tingitur. Nic. Sen. *al.* καλχὰ.
Χαλκιδεὺς, ὁ, e Chalcide urbe oriundus.
Χαλκίδιον, τὸ, vaſculum ex ære.
Χαλκιδῖτις, ἡ, ἀφὴ, Chalcidis ſcortum, quod vel ex nomine ſcire poſſe putabant. Joſeph.
Χαλκίζω, χαλκῶς, ludo *t.* æs retero, æri ſundi s ſum. Steph.
Χαλκιστὴς, ὁ, ille ipſe ludus. Poll.
Χαλκίνιος, ὁ καὶ ἡ *Epith.* Minervæ, quod ejus ſimulacrum in ærea eſt ædicula. Suid.
Χαλκίτης, ὁ, ejus ſem.
Χαλκῖτις, ἡ, lapis Chalcitis, vid. Steph.
Χαλκόβας, ὁ, ære canens vel *ſimpl.* clamans. Soph.
Χαλκεκέραυνος, ære fulminans. *Æſch.*
Χαλκόκτυπος, ære pulſato fontem edens. Ath.
Χαλκόλιθος, ex ære conum ſ. columam habens. Heſ.
Χαλκομαραγδος, λίθος, gemma, ap. Plin.
Χαλκουργεῖον, τὸ, officina æraria. Steph.
Χαλκοφάλαρος, ον, æreis habens phaleris. Ar.
Χαλκοφανὴς, ὲς, æreo colore ſplendens. Steph.
Χαλκώδων, ὁ, ὄδος, æreos habens dentes. Heſ.
Χάλλωσις, pro χηλὼσις, labeones. ib.
Χαλυβδικὸν, τὸ, ferrum. Eur.
Χαμαιγλαυκυμαρὶς, ἡ, cancri genus. Plin.
Χαμαιδυὴ, pro χαμαιδύνη, Steph.
Χαμαιδύρητος, humi inventus. Suid.
Χαμαικυπαρισσος, cupreſſus pumila. Plin.
Χαμαίλιος, idem quod χαμαιλέων. Nic.
Χαμαιλεύκη, populus alba humilis. Plin.
Χαμαίμηλον, τὸ, herba camomilla. ib.
Χαμαιμυρσίνη, ἡ, myrtus pumila. ib.
Χαμαιπελαρὶς, cancri genus. Steph.
Χαμαιπίτεια ἡ, humilitas. Suid.
Χαμαιπίτυη, ἡ, larix pumila. Plin.
Χαμαιπὸς, ὁ, qui iter faciens pedibus terram calcat. Poll.
Χαμαιρεπὴς, in terram vergendo, ſ. inclinando. Heſ.
Χαμαιρισὴς, in terram dejectus, humi proſtratus. Theophr.
Χαμαίρραψ, idem quod χαμαιδραφ, ſ. χαμαίδρυς. Plin.
Χαμαιστρωσία, ἡ, humile ſtratum, ſ. lectus humi ſtratus, Sch. Soph.
Χαμαιχιδὴς, ὲς, humi fiſſus, vel ab imo. Theophr.
Χαμάδιτις, ἄμπελος, vitis, quæ humi ſerpit, *al.* χαμῖτις. Euſt.
Χαμαιτυπὶη, proſtitutio. Man.
Χαμαίφρων, humilia ſ. terrena ſapiens. Cyr.
Χαμεταίρα, & -ειταιρὶς, idem quod χαμαιτύπη. Heſ.
Χαμευνιᾶν, humi cubare. Heſ.
Χαμευνὶς, ἡ, thorus. Theocr.
Χαμῖτις, vid. ſup. χαμαίτις.
Χαννὶς, piſcis nomen. *Æol.* pro χάνις, Euſt.
Χαρος, os apertum. Poll.
Χανεσκω, & χανύω, vocifero, clamo. Heſ.
Χάος, τὸ, aer. Ar.
Χαραδίως, acervatim, confertim, *al.* impetuoſe, ſ. χαραδρίως, Steph.
Χαρακίτης, Ath.
Χαρακτηριχὴ, in quo eſt nota characteris & ſtyli vel differentia. Bud.
Χαρακτήριος, incidendi vim habens, aptus ad ſecandum.
Χαρακτρὸς, *per Syncop.* pro χαρακτήριος. Nic.
Χαριδάτις, ἡ, gratiæ datrix. Orph.
Χαριεντιζία, jocor & facete cavillor. *E. M.* ex Ar.
Χαριεντισμὸς, ὁ, idem quod χαριεντισμός. Plut.
Χαρίεργος, ſervidus in ſuis operibus. Ep. Suid.
Χαρίσεις, placentarum genus. Ar.
Χαρίσιον, pro χαρισήριον. Suid.
Χαρίσιος, ad gratiam in ſectionem pertinens. Nic.
Χαρμόσυνον, ſ. gaudium ferens. Hom. *al.* χαρμόσυνον.
Χαρὸν, ὁ, leo. Lyc.
Χασκὴς, ὁ, qui ore hiante ſtat. Hinc
Χασκηδὸν, hiante ore circumſpecte, circumſpecto. Heſ.
Χασματικὸς, idem quod χασματίας. Plin.
Χαυλιόχος, ὁ, qui χαυλοὺς equitat, futilis, levis. Steph.
Χαυνοτὴς, ὁ, inanis ac tumida inflans ſuperbia, ſeu de homine, qui facit ea quæ χαύνα ſunt. ib.
Χαυνοπλίτης, ὁ, cavis elatus, & ſtulta ſuperbia inflatus. Ar.
Χεζοτιὸν, idem quod χισεῖον.
Χειλὸς, pro χηλὸς Tuſt.
Χειλοτρόχιον, τὸ, inſtrumenti genus, quo ſontium libra intorquebant. Synef.
Χειλοτὴρ, pro χιλωτὴρ. Heſ.
Χειμὼν, ὼνος, ἡ, hybernum frigus, vel *ſimpl.* frigus Gal.
Χειραλειπὴς, manus ungo; vel me exerceo. Suid.
Χειραφέτης, manumiſſus, emancipatus. ib.
Χειρίδιον, τὸ, Dim. a χειρὶς, parva manica ſ. χεὶρ, parva manus. Steph.
Χειρίξις, ἡ, idem quod χειρωνία. Hipp.
Χείριος, ut ὑποχείριος, dicitur de eo qui eſt in poteſtate alicujus. Eur.
Χειροβλημασία, manibus leviter premo & contrecto mammas. Luc.

Χειροβλήματα, vel -βλητα, τὰ, manipuli. Suid.
Χειρόβολον, vel χειρόβολον, τὸ, manipulus. Tzet.
Χειροβοσκὸς, idem quod χειροβίτης. Steph.
Χειροβρώς, ῶτος, ὁ, manus arrodens s. exedens. Suid.
Χειροχρονία, ἡ, Proserpinæ cognomentum. Hes.
Χειρόδρεπτος, ὁ, qui manu decerpit, non falce. Nic.
Χειροεργτης, idem quod χειουργός. Hes.
Χειρόθηκη, ἡ. Chirotheca, q. d. manus repositorium. Steph.
Χειρονομία, saltationis quoddam genus. Cam. Poll.
Χειρομύλη, ἡ, idem quod χειρομύλαι. Xen.
Χειρονομικὸς, ὴ, όν, ad Chironomiam pertinens. Steph.
Χειροπληθὴς, id, quod χειροπληθής. Theophr.
Χειρόπληκτος, vid. χειρόπλ. Soph.
Χειρότης, vid. χειρότης. Steph.
Χειροσίδηρον, τὸ, manus ferrea. Thuc.
Χειροτεχνικὸς, chirurgicus, vel ipse artifex. Ar.
Χειροτεχνικῶς, manus artificio, vel more eorum qui manu opera conficiunt.
Χειροτεχνῶ, idem. Steph.
Χειροτονητέον, porrigendæ sunt manus. Ar.
Χειροτρόφιον, ἡ, exercitatorium. Hipp.
Χειρώνιον, τὸ, vectigal quod exigebatur vinitum a vulgo. Aristot.
Χείρωσις, ἡ, subjugatio, subactio. Steph. A χειρόω.
Χειρωτὸς, ὁ, qui subjugari s. capi possit. Ab eodem.
Χέλε ν, τὸ, tegmen, s. operimentum testudinis, testa. Nic.
Χελεὺς, idem quod χέλυς. Hes.
Χελιδονίστης, ου, ὁ, idem cum χελιδονιεύς, nomen pisces & venti. Ath.
Χελιδονίδιος, hirundinum pulli. Eust.
Χελίδονιον, τὸ, Chelidonium, herba Theophr.
Χελιδόνισμα, τὸ, cantilena quam canunt οἱ χελιδονίζοντες.
Χελιδονισμὸς, ὁ, ejulatio, & collectio stipis. Steph.
Χελιδὼν, όνος, ἡ, idem quod χελιδών. Hes.
Χελίζω, no, n. vo. V. L.
Χέλισκος, ου, ὁ, cantus. Erot. ex Hipp.
Χελμὸς, pecoris genus. Ael.
Χελύσσειν, expectoro, vel exstillo. Nic.
Χελώνειον, tutamen. Hes.
Χελώνη, ζ, h. libre. ib.
Χελωνία, ἡ, idem quod χέλυς, ib.
Χελωνίτης, ὁ, lapis ex testæ similem habens laborem. Steph.
Χελωνίτης, ου, ὁ, E. L.
Χέλυς, ὑος, ὁ, ἡ, testudo. Hipp.
Χεμαδεῖον, τὸ, locus terræ motu. Hipp.
Χεμάζω, ἐχέμασα, pro χέω. Hom.
Χεμαρίζω, ἐχεμάρισα, Hes.
Χεμαρὸς, ὁ, ἡ, idem quod χειμάρρους, Hes.
Χεμαρὸς, ὁ, ἡ, idem quod χειμαρὸς. Steph

Χαροβάτης, ὁ, per locum aliquem i. agrum incedens, *al.* instrumentum quoddam cujus usus est in aquarum libratione. Vitruv.

Χᾶς, *Dor.* pro χῆς. Eust.

Ψ.

Ψαθύριον, τὸ, frustulum, mica, offula. Ath.

Ψαικαλέχοι, vel ψακ. i. ματέρες, fœtæ matres. Eust.

Ψαίνυμι, idem quod ψαμίζω. Hes.

Ψαίνυθος. vel ψαίνυθος, falsus. Lyc.

Ψαισός, pro ψαιστός. Ar.

Ψαίσαρ, idem quod ψακάρ. Ep.

Ψακτὴρ, *Dor.* pro eodem. Hes.

Ψαλιδοειδὴς, forfici i. cameræ forficulatæ fimilis. Apud medicos, ψαλιδοειδὲς, i. ψαλοειδὲς, corpus durum, tribus arcubus conflatum, medium cerebri ventriculum fuftinens. Gorr.

Ψαλλκιθαριστὴς, Pfallocitharifta. Suet. qui citharæ canit. Steph.

Ψαλοειδὴς, vid. ψαλιδοειδὴς.

Ψάλτιγξ, ψάλτις, cithara. Hef. Suid. f. idem quod ψαλτήριον. Steph.

Ψαλτικὸς, ad Pfalten pertinens, quo ψαλτὴς utitur. Ath.

Ψαμάθη, ἡ, Nereidum una, Phoci mater. Hef.

Ψαμμακοσιογράφα, τὰ, innumera. A ψαμμακόσιος. Ar. vid. Steph.

Ψαμμαθὸς, ιδος, ἡ, Ath.

Ψάμμιον, τὸ, arenula. Alex. Aphr.

Ψαμμῖτις, ἡ, q. d. arenacea. Ath.

Ψαμμοδύτης, ὁ, pifcis, arenarius dictus. *al.* ἀμμοδύτης. Steph.

Ψανὸς, pro ψιδρὸς. Hef.

Ψαφαρθρὶξ, -τριχος, crines habens fqualidos vel tenues. Hom.

Ψάχη, idem quod ψαμάθη. Pind.

Ψάχος, fepulcrum. Hef.

Ψεδνὸς, ρα, ρον, leni fuſurro, murmurans, Æſch. ψίθυρος. Hef.

Ψεκτὸς, reprehendendus, vituperandus. Suid.

Ψικτιλλᾶς, contumelioſe. Poll.

Ψίλλω, balbutio, inarticulatè loquor, blatero. Steph.

Ψευδαγγελὲς, idem quod ψευδάγγελος. Ar.

Ψευδαλιζω, pro ψευδαλίζω. Steph.

Ψευδαντώνιος, ὁ, fictitius Antoninus. ib.

Ψευδαστάτης, ὁ, præſtigiator. Sibyl.

Ψευδαρφίζης, ὁ, fictitia & ementita atriplex. Ar.

Ψευδατθὶς, falſò Atticus. Lucian.

Ψευδαυία, vid. ψευδοσπόνδυλος. Hef.

Ψευδαυτιχτραμεὺς, qui falſo tribuitur Epicharmo al. ψευδεπιχαρμεὺς. Steph.

Ψευδὴ, *Alex.* pro ψευδᾶς. Ar.

Ψευδηρος, unde per ſync. ψυδρὸς. Eust.

Ψευδησιόδειος, qui falſo tribuitur Heſiodo, Cic.

Ψευδισοσκελομερὲς, & ψευδισόδομον, quod inequali crurum ductu ſtructum eſt. Plin.

Ψευδοζωΐα, ἡ, fictitium auxilium. Xen.

Ψευδοζώνιον, τὸ, herba quæ bunion verum mentitur. Dioſc.

Ψευδοδαμάσιππος, fictitius Damaſippus.

Ψευδοδίπλερος, Vitruv. vid. Steph.

Ψευδοκάτων, ὁ, fictitius Cato. ib.

Ψευδοκόρη, ἡ, fictitia & ementita puella. Poll.

Ψευδοκύπειρος, frutex, qui veri cyperi ſpeciem mentitur. Dioſc.

Ψευδομαντεία, ἡ, falſa vaticinatio. Steph.

Ψευδομαρτυρέω, falſum teſtificor. ib.

Ψευδόναρδος, nardus adulteratus Gorr.

Ψευδονείρων, fictitius Nero. Steph.

Ψευδόνιτρον, lixivium, ex nitro falſo, ſ. adulterino. Ar.

Ψευδοπάτρις, ὁ, mentitus patriam. Sibyl.

Ψευδοπεριπίπτος, qui peripteri formam fimulat, & qui mentitur. Vitruv.

Ψευδοπλάστης, ου, qui mendacia confingit, mendaciorum inventor. Bud.

Ψευδόπταμα, τὸ, falſus & fictitius caſus, vel lapius non verus. Ar. Sch.

Ψευδόπυρα, τὰ, fictitii & ementiti ignes. Suid.

Ψευδιράω, falſo lumine intueor. V. L.

Ψευδοσοφιστὴς, ὁ, qui falsò ſophiſtæ nomen ſibi uſurpat. Lucian.

Ψευδόσφηξ, veſpa ementita & fictitia. Steph.

Ψευδυποβολιμαῖος, falſo ſuppoſititius, nomen fabulæ ap. Ath.

Ψεύσιπρα, ἡ, mendax. Sibyll. A

Ψευσὴρ, ὁ, idem quod ψεύστης. Man.

Ψεφὰς, tenebræ, obſcuritas. Hef.

Ψήλρια, & ψηλρὶς, pro ψίλρα. Steph.

Ψηλαφία, pro ψηλαφάω. V. L.

Ψηφινὸς, qui calculis conſtat. Steph.

Ψιάθιον, τὸ, ſtoreola, tegeticula. Dioſc.

Ψιθία, ἡ, vitis ſpecies. Nic.

Ψίθυρ, υρος, ὁ, idem quod ψίθυρος. Theo. Sch.

Ψιλοκιθαριστικὴ, ἡ, ſcientia & ars illa ludendi nuda citharæ. Ath.

Ψιλόταπις, ὁ, idem quod ψιλοτάπης. Steph.

Ψιττάκιον, τὸ, Dim. pro ψίττα. Ath.

Ψιττοειδὴς, ὁς, paſſeris piſcis effigiem repræſentans. ib.

Ψίχω, cibum do. V. L.

Ψωμὸς, idem quod ψωμερὸς. Hef.

Ψωὶ, pro ψία. Suid.

Ψωμιδὸς, tumultuoſe. Hef. *Vox ſuſpecta.*

Ψωρομήδης, ὁ, cui ſtrepitus, ſ. ſonitus curæ ſunt. Ep.

Ψοφοποιὸς, ὁ, ſtrepitum faciens, ſonum edens. Thuc.

Ψυδὲς, & ψυδρὸς, idem quod ψάϊστις, Æſch. Lyc.

Ψυκτήρια, τὰ, vaſa in quibus vinum refrigeratur. Ath.

Ψυκτηρίης ου, ὁ, idem quod ψυκτὴρ. Eust.

Ψυκτηρίζω, aptos ad refrigerandum. Gal.

Ψυλλόβρατα, τὰ, quæ a pulicibus adeſa & corroſa ſunt. Ep.

Ψύλλον, ώ, ὁ, ἡ, pulex, pulex. Ariſtot.

Ψυττίω, ſpuo. Hef.

Ψυχεῖον, vel ψύχιον, idem quod ψυκτῆρ. Eust.

Ψυχεὺς, pro ψυχρὸς. Theophr.

Ψυχοζωρὸς, ὁ, ἡ, ἡ, animi vorax. Synef.

Ψυχολιπὴς, ες, animi ſ. animæ deliquium afferens. Ep.

Ψυχοτροφεῖον, ſ. ψυχροτροφεῖον, in frigidis locis nutrio. Sibyl.

Ψυχοφυὴς, ὲς, animæ naturam habens, quatenus corpus movet. *Epith.* alarum, vel ventos, frigus producens. M. Muſ. A ψυχὴ, vel ψύχω.

Ψυχμὸς, ὁ, idem quod ψύχος. Man.

Ψυχολὴ, herba quædam. Hef.

Ψυδαρὸς, ſqualidus. ib.

Ψωροπεταλοι, οἱ, viles piſciculi. ib.

Ψωχὸς, pro ψαχὸς. Suid.

Ω.

Ὠ ΤΗΝ, Oceanus. Hef. Hinc ὠγενίδαι, oceanidæ.

Ὠκέα, pro ὠκεῖα, Hom. *it. Adv.* pro ὠκέως.

Ὠκεανίνη, ἡ, filia oceani. Hefiod.

Ὠκιμοειδὴς, idem quod ὠκιμώδης, it. ὠκιμοειδὴς, herba quædam, Lat. ocimaſtrum. Dioſc.

Ὠκυμορώτατος, Ar. Ab ἄκυμορος.

Ὠκύπους, ὁ ἡ, ἡ, ſubitæ mentis. Opp.

Ὠκύπτερος, idem quod ὠκύπους. Ep.

Ὠκυπόρος, idem quod ὠκύπους. Ep.

Ὠλεκρανίζω, cubiti gibbero ferio. Poll.

Ὠλενιτὴς, ὁ, humeralis. Lyc.

Ὠλεσιτεκνος, ὁ ἡ, ἡ, perdens liberos. Nonn.

Ὠμαλθὴς, ὁ, qui curatus fuit, quum crudus adhuc eſſet, nec coctione ad maturitatem perveniſſet. Hef.

Ὠμεῖον, τὸ, humerculus. Ep.

Ὠμομηλὶς, ἡ, arbor, quæ mala cruda producit. Steph. al. ἀπομηλὶς, ἀμαμηλὶς, ὀρομαλὶς. Theoc.

Ὠμορρὶς, q. d. ὠμοργὸς, qui crudelia facinora patrat. Hef.

Ὠμοτοκτέον, crudum ſecandum eſt. Gal.

Ὠμοχαρὴς, ὁ, crudelis Charon. Ep.

Ὠοκατάξις, ἡ, ovorum fractio. Lucian.

Ὠπὴ. idem quod ὀπωπή. Ap.

Ὠραιόματος, pro ὡραιόματος. Eust.

Ὡραιοπλέω, verſor cum iis qui florenti adhuc ætate ſunt & forma venuſta. Suid.

Ὡραπολέω, conſueto tempore terram aratro verto. Hef.

Ὡρίαω, & ὡρίζω, id. quod ὡρίω. Suid. Hef.

Ὡριὰς, ἡ, maturitatem afferens, *Epith.* Naturæ. Oiph.

Ὡριμαλίδης, vid. ὄσιμα. Steph.

Ὡσύχαλκος, pro ὀρείχ. Arrian.

Ὠσὶς ἡ, impulſorius. Steph. Ab ἄσσω, quod ab ἄσσω.

Ὠσὴ, vid. ὀχμὴ. Eust.

Ὠφέλεια, τὰ, locus Athenis in quo fanum Dianæ. V. M.

Ὠτακουστὴς, herbæ nomen. Cam.

Ὠτακουστὴς, ὁ, qui ob eas gerit. V. L. At

Ὠτακουστὴς, qui auribus contuſis gerit. Steph.

Ὠτάριον, vid. ὠτακουστὴς, ad aures pertinens. Gorr.

Ὠτειλὴς, ἡ, pro ὠτειλὴ. Ep.

Ὠτλημα, τὸ, pro ὄτλημα. V. L.

Ὠφθαλμοειδὴς, qui pallidis eſt oculis. Steph.

Ὠχοτρὴς, ὁ, ἡ, ἡ, pro ὠχότρης. Ep. Suid.

LEXICI MANUALIS GRAECI

PARS SECUNDA,

Vocum Phrasiumque Latinarum, quæ in primis e re Græce quidpiam reddituris esse possint, interpretationem Græcam sistens.

A, Ab, ἀπὸ, *cum Genitivo*, & potissimum de inanimatis, *ut*, Ab illo tempore, ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου, *Demosth.* Ab initio usque ad finem, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς, *idem*, A solis ortu usque ad occasum, ἀφ' ἡλίου ἀνατολῆς μέχρι δυσμῶν, *Æschin.* (2) παρὰ, *cum Genit.* & potissimum de animatis, *ut* Venire a rege, πορεύεσθαι παρὰ βασιλέως, *Thucyd.* (3) ὑπὸ, *cum Genit.* & verbis pass. vel neutris, *ut* Instituor ab illo, παιδεύομαι ὑπ' ἐκείνου, *Isocr.* Interfectus est a vobis, τέθνηκεν ὑφ' ὑμῶν, *Xenoph.* (4) ἐκ, in notatione temporis, *ut*, A puero, ab infantia, ab incunabulis, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου, ἐκ σμικρότητος ἡλικίας, *Dem. Isocr.* (5) ὀπὸ, in notatione officii, *ut*, Qui ab epistolis est, ὁ ὢν ἀπὸ τῶν ἐπιστολῶν· qui a secretis est, vulgo Secretarius, ὁ ὢν ἀπὸ τῶν ἀπορρήτων· qui a regiis sigillis est, ὁ ὢν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς Σφραγίδος, &c. *Vulgat.* C. IX. Sect. 4. Reg. I.

Abactum, τὸ ἀβάκιον, ου, *Polyb.*

Abactor, ὁ ἐλατὴς, ῆρος, *Lucian.*

Abactus, a, um, ἀπηλαμμένος, ἠν, ἐνος, *Prud.* ἀπειλαμένος, εῖσα, ἐν, ab ago, ἀπάγω, *Luc.*

Abactus, us, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς, *Hesych.*

Abaculus, τὸ ἀβάκιον, ου, *Polyb.*

Abacus, ὁ ἄβαξ, ακος, *Poll.*

Abalienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, εως, *Thuc.*

Abalienatus, a, um, ἀλλοτριωθεὶς, εῖσα, ἐν, ἀπηλλοτριωμένος, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* παρά τινος, *Isocr.*

Abalieno, ἀπαλλοτριόω, ῶ, aliquem ab aliquo, τινά τινος, *Dem.* τινὰ παρά τινος, *Isocr.*

Abamita, ἀδελφὴ τοῦ προπάππου, *idem.* ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη.

Abarceo, *f.* abercco, ἀποκαλύω, ἀποκαλύπτω ῥήματα, *ab aquis arcere. Greg.* ἀπείργω ζῴου τινος, *Plut.*

Abavia, ἡ ὀπτάθη, ης, *Poll.* ἡ προμάμμη.

Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.

Abavus, ὁ ὀπτάππος, ου, *Poll.* ὁ προπάππος, V. L. πρόγονος τέταρτος.

Abbas, ὁ καθηγούμενος τῆς μονῆς, ὁ ἀρχιμανδρίτης, ου.

Abbatia, ἡ ἀββάτεια, ας, τὸ κοιμητήριον, *Gall.*

Abbatissa, ἡ ἀρχιμανδρῖτις. ιδος.

Abbrevio, βραχύω, ὑπάλλαττω, *Synes.* Συντέμνω, *Thucyd. cum accus.* Κεφαλαιόω, *Aristot.*

Abdicatio, ἡ ἀποκήρυξις, εως, *Lucian.* ἡ ἀπόρρησις, *Synes.*

Abdicatus, a, um, ἀποκηρυχθεὶς, ου, *Synes.*

Abdico, as, ἀποκηρύττω, filio, τὸν υἱὸν, *Lucian.* filium, ἀπεῖπον τὸν υἱὸν, *Plato.* me magistratu, τῷ ἀρχῷ, *Aristot.* ἀποδοκιμάζω, ἀποτοιέομαι.

Abdite, κρύφα, *Plut.* κρυφῆ, *N. T.* κρύβδην, *Dem.* κρυφίως, λάθρᾳ.

Abditus, a, um, ἀπόκρυφος, ου, *Suid.* κρυπτὸς, ὴ, όν, *Herodian.* μύχιος, ία, ιον, ὁ ἡ ῥ, εὐδέμυχος.

Abdo, κρύπτω, in gurgustio, εἰς καλύβην, *Thuc.* ἀποκρύπτω, κατάδυσιν.

Abdomen, τὸ ὑστερόκρειον, ου, *Dem.* ἥτρον.

Abducendus, ἀπακτέος.

Abduco, διάγω, ἀπάγω, sententiam ab aliquo, τὴν γνώμην ἀπό τινος, *Thucyd.* aliquem a proposito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου, *Æschin.* captivum aliquem, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτόν τινα, *Demosth.* λαμβάνω αἰχμάλωτον τινα, *Herodian.*

Abductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς, *Polyb.*

Abductus, a, um, ὁ ἡ ῥ, ἀπακτὸς, ὸν, *Sophocl.* ἀπαγόμενος.

Abecedarius, ἀλφαβητικὸς, ὴ, όν.

Abedo, κατεδίω, aliquid, τί, *Plut.* ἀποτραλῶ, *Lucret.*

Abeo, ἀπέρχομαι, a vivo, ἀνδρὸς, *Isocr.* e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *idem*, ad aliquem, εἶμι πρός τινα, *idem*, in malam rem, ἀπάγω εἰς τὰ φόρτα, *Eichorn.* ἔρρε εἰς κόρακας, *Aristoph.* ἀπειμι, abiit *pro* mortuus est αἰσχύνη, οἰχάνει.

Aberratio, ἡ ἀποπλάνησις, εως, *Arist.* τὸ ἁμάρτημα, ἡ ἀποτόλμησις, *Il. t.*

Aberro, ἁμαρτάνω, a via, τῆς ὁδῦ, *Arist.* a veritate, διαμαρτάνω τῆς ἀληθείας, *Isocr.* διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας, *id.* a sententia alicujus, τῆς γνώμης τινὸς, *idem*, a proposito, ἀποπλανάομαι τῆς ὑποθέσεως, *idem*, a fide, τῆς πίστεως, vel ἀπὸ τῆς πίστεως, *Chrysost.* a scopo, seu proposito, ἐξω σκοπὸν τῆς καιρῶν *Isocr.* σκοπὸν γίνομαι τῆς ὑποθέσεως, *id.* τῶν πραγμάτων, *Demosth.* ἁμαρτάνω, σφαλλομαι, ἀποτυγχάνω, *Dem.* ψεύδομαι, ἀποσφάλλω, *Hom.*

Aberro paulum, παραλιεῦσαίνω.

Abfore, ἀπέσεσθαι, *Plut.* parum abesse, μικρῷ δεῖν, multum abesse, πολλῷ δεῖν.

Abgriego, ἀφορίζω, oves ab hircis, τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, *N. T.*

Abhinc, ἐντεῦθεν, *Aristot.* ἐκθενδὶ, ἀπὸ τῶνδε.

Abhorreo, μυσάττομαι, ut prodigium, οἷς ὄνειδος τέρατι, *Luc.* ab injuria, δυσχεραίνω τὸ ἀδικεῖν, *Plato*, ab aliquo τινι, *Plut.* ὄνειδος τινι, *Aristot.* τινος; *Luc.* ἀπαλλατίομαι, *Lucian.* ἀποτροπιάζομαι, *Synes.*

Abhorresco, idem quod *Abhorreo.*

Abhortor, ἀποτρέπω, aliquem a peccatis τινα τῆς ἁμαρτημάτων, *Isocr.*

Abi, ἄπει, ἄπιθι. ἄφθι, *Poët.* in malam rem, ἀπιθὶ, ἰέρ' ἐς κόρακας.

Abjecte, ταπεινῶς, vivere, ζῆν, *Dem.* facere, πράττειν, *idem* φαύλως, ἀγενῶς, *idem.*

Abjectio, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, animorum. τῆς ὄπλων, *Plato* ἀποῤῥῖψις, ἡ ταπείνωσις, *Luc.*

Abjector, ὁ ἀποβολεὺς, έως, armorum, τῶν ὅπλων, *Plato.*

Abjectus, a, um, ἀποβεβλημένος, η, ον, ab ἀποβάλλω, abjicio, *Plato.* ὁ ἡ ὴ, ἄτιμος, ἀναξιόμαχος, ἀδόκιμος, ἀσύμβλητος, *Hom.*

Abjegnus, a, um, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX. ἐλάτης, *Poët.*

Abies, ἡ ἐλάτη, ης, *Plin.*

Abietarius, ὁ τεκτὼν ξυλουργός.

Abietinus, a, um, ἐλατινος, ίνη, ινον, LXX.

Abigeator, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, *Luc.*

Abigeatus, us, ἡ ἀπελασία, ας, *Hesych.*

Abigeus, ὁ ἀπελάτης, ου.

Abigo, ἀπελαύνω, prædis ἐκ τῆς λείας *Herodian.* columbas, τὰς πέρυσθε, *Bast.* e convivio, ἀπαθίω τῆς Συμποσίου, *Lucian.* Spiritum sanctum, ἀποδιώκω τὸ πνεῦμα ἅγιον, *Basil.* ἀπελαύνω, *Polyb.* ἀπείργω, Cœcias, *Aristoph.* ἀνίστημι, *Soph.*

Abjicio, ἀποβάλλω, *Plato*, aliquid, ῥίπτω τι, *Demosth.* clam ad pedes, ἀδήλως πρὸς τοὺς πόδας, *Al.* καταβάλλω, *Xen.* ἀποῤῥίπτω, *Hesod.* πραυθίνω, πρόϊημι, *Thucyd.*

Abitus, us, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Isocr.* ἡ ἀπέλευσις. εως.

Adjudico, ἀποκρίνω, *Aristot.* ἀποδικάζω, *idem.* ἀποδικάζω *id.*

Abjugo, ἀποζεύγνυμι, ἀναζυγόω, ἀποχωρίζω.
Abjungo, i. e. disjungo, ἀποζεύγνυμι, aliquid, τί, ab aliquo, τινός, *Europ.* al. ἀπαμείρω, μετάγω, *Herod.*
Abjuratio, ἡ ἐξαμοσία, ας, *Demosth.* ἀπωμοσία, *Poll.*
Abjuratus, a, um, ἀπωμοσμένος, η, ον, ab Ἀπόμνυμι, *Herodian.* abjuratum, ἐξαμβίς, *V. L.*
Abjuro, Ἀπόμνυμι, aliquid, τί, *Herodian.* Ἀπομία, Ἀπωμοσία, διόμνυμι, *Dem.* ἐξόμνυμι, *id. tam Att.* Ἀποβάλλω τι δι' ὅρκων.
Ablactatio, ἡ Ἀπογαλάκτισις, εως, ὁ Ἀπογαλακτισμός, ῦ.
Ablacto, Ἀπογαλακτίζω, al quem τινά, LXX.
Ablaqueatio, ἡ ῥιζοτομία, ας, *Theophr.*
Ablaqueatus, a, um, ῥιζοτομηθείς, εῖσα, έν. Ἀ ῥιζοτομία, *Hippar.*
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, ῶ, *Hippocr.* ἐξαιρέω μα, γυμνόω Ϲκαπάνη τὰς ῥίζας.
Ablatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*
Ablativus casus, ἡ ἀφαιρετικὴ πτῶσις, *Gramm.*
Ablatus, ἀφαιρημένος, ἀφαιρεθείς.
Ablectæ aedes, εἰλημένοι νεκροφορημένοι, κεκαλλωπισμένοι.
Ablegatio, ἡ Ἀποστολή, ῆς, LXX. Ἀποστροπή, ῆς, *Dem.* Ἀποπομπή, ῆς, *Æschin.*
Ablegatus, a, um, ἀποσταλμένος, ένη, ένον, *N. T.* Ἀπόπεμπτος, *Hesych.* Ἀπόλυτος, *Hesych.*
Ablego, Ἀποστέλλω, aliquem, τινὰ Ὑπαγω. τινὰ ὡρισμένα, *Demosth.* Ἀποπέμπω, διαπέμπομαι, τὼ ὀπισθολῶ.
Abligurio, λαφύσσω, *Luc.* Iona, καταβιβρώσκω τὰ ἔντα, *Hyperid.* ἀναισιμόω.
Abligurritio, ὁ λαφυγμός, ῦ, *Aristoph.*
Ablingo, Ἀπολείχω, *Athen.*
Abloco, Ἀπομισθόω, terram in decem annos, τὼ γῶ ὧδε δέκα ἔτη, *Thuc.* ἐκμισθόω.
Abludo, ἀπᾴδω. *Aristot.*
Abluendus φλυτέος.
Abluo, Ἀπονίπτομαι, manus, τὰς χεῖρας. *Arbor.* pulverem, Ἀποπλύνω τὼ κονιν, *Lucian.* ictia, τὰ δίκτυα, *N. T.* κλύζω, ἀναπλύζω, *Apollin.* Ἀποκλύζω, Ἀπολούω, *Hom.*
Ablutio, ἡ πλύσις, εως, LXX. ἡ ἐκνίψις, *Hesych.*
Ablutus, a, um, λελυμμένος, ένη, ένον, *N. T.* Ἀπονιφθείς.
Abmatertera, ἡ Ἀπορθία, ἡ θεῖα ἀρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abmitto, Ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*
Abnato, Ἀποϊχόμαι. ἐκνήχομαι.
Abnecto, ἀναιρέω, Ἀποκτείνω, νεκρόω.
Abnegatio, ἡ ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, eadem, ἃ φάσκω, *Plutarch.* ἑξάρνος εἶναι, *Plato.*
Abnepos, ὁ ἀπόγονος, υ, *Bud.*
Abneptis, ἡ ἀπόγονος, ῆς.
Abnocto, Ἀπονυκτίδιαι, a castris, τῦ ϲτρατοπέδου, *Plut.*
Abnodo, δεσμὸν ἐκλύω.
Abnormis, e, ὁ κ ἡ ἀμετρος, υ, *Plut.*
Abnuo, Ἀποδίω, bonum, τῦ καλῦ, *Basil.* hoc, τῦτο, *Xenoph.* ἀπόπτω, ἀρνέομαι.
Abolendus, a, um, ἐξαιρετέος. έα, έον, *Polyb.*
Abolco, ἀφανίζω, testamentum, διαθήκην, *Dem.* memoriam alicujus, τὼ μνημῶ τινος, *idem,* legem, λύω, καταλύω, Ἀποχειροτονέω, Ἀποδοκιμάζω νόμε, *idem,* disciplinas, ἀναιρέω τὰς παιδείας, *Isocr.* ἐξαλείφω, *Xen.* ἀκυρόω, ἀμαυρόω.
Abolitio, ὁ ἀφανισμός, ῦ, ἡ ἀφάνισις, εως, justitiæ, ϲ δίκης, *Aristoph.*
Abolitus, a, um, ἠφανισμένος, ένη, ένον, ab ἀφανίζω, *Dem.*
Abolla, ἡ χλαμύς, ύδος, *Plut.*
Abolus, ὁ, ἄβολος, ε, *Aristot.*
Abomasum, τὸ ἤυστρον, υ, *Aristot.*
Abominabilis, e, βδελυκτός, ἡ, όν, *N. T.*
Abominamentum, τὸ βδέλυγμα, ατος, *N. T.* τὸ μίασμα.
Abominandus, a, um, βδελυρὸς, ρά, ρὸν, *Dem.* βδελυκτός, ἡ, όν, *N. T.* ὁ μιαρός. *Hesych.* μυσαρός, ρά, ρόν. *Phil.* ὁ κ ἡ Ἀποτροπος, *Sophocl.*
Abominatio, ὁ βδελυγμὸς, ῦ, LXX.
Abominor, βδελυττόμαι, aliquem ob aliquid, τινὰ διά τι, *Aristoph. μυσάττομαι, Luc.* ἀφοσιόομαι, *Plut.* Ἀποτροπιάζομαι, *Synes.*
Abortor, ἐξαμβλόω, ῶ, *Plato.*
Abortio, abortum pario, ἐξαμβλίσκω, *Vel.* ἐξαμβλάσκω, *Dioscor.* ἐξαμβλόω, *Plato.*
Abortio, ἡ ἐκτρωσις, εως, *Aristot.* ἡ ἀμβλακσις, εως, *Gregor.*
Abortivus, a, um, ἐκβρωματώδης, ία, αῖον.
Abortivus partus, τὸ ἀμβλωθρίδιον.
Aborto, idem quod *Abortio* sive *abortum pario.*
Abortus, τὸ ἐκβρωμα, ατος, *Hippocr.* τὸ ὄμβλωμα, ατος, *Bud.*
Abrado, Ἀποξύω, aliquid ab aliquo τί ὑπὸ τινὸς, *Aristophan.* Ἀποκαίω, aliquid τὶ, *Aristoph.*
Abrasus, a, um, ἀποξυσμένος, ένη, ένον, ab Ἀποξύω, *Aristophan.*
Abreptus, a, um, ἁρπαγείς, εῖσα, έν, ab ἁναπάζω, *Dion.*
Abripio, ἁρπάζω, aliquid, τί, *Herodian.* ἀποπάζω, *Dem.* aliquem e templo, Ἀποσπάω τινὰ τῦ ἱῦ, *Herodian*
Abrodo, Ἀποτρώγω, aliquid, τί, *Lucian.*
Abropatio, ἡ ἀτυχία, εως, ἡ, ἀποδοκιμασία, ας, legum, ἡ ἀνομία, εως, τῶ νόμων, *Dem.* ἡ ἀνόμησις, ἡ ἀποχειροτονία, *Dion.*
Abrogo, ἀποχειροτονέω, ῶ, alicui magistratum, τινὰ τῆς ἐν ἀρχαῖς, *Dem.* aliquid, ἀποδοκιμάζω τι, ἀνῶ, leges, ἀναιρέω τὰς νόμες, *Æschin.* legem, λύω ϲ νόμον, *Dem.* decretum, καταλύω τὸ ψήφισμα, *idem.* ἀκυρόω, ἀποκυρόω, ἄκυρον ποιῶ, ἀποπαλαίω, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, τὸ ἀβρότονον, ν, *Dioscor.* ex abrotono confectum, ἀβροτόνινος, η, ον, id.
Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, aliquid, τι, *Æschin.*
Abrupte, ἀποτόμως, *Isocr.*
Abruptus, a, um, ἀπερρωγμένος, ένη, ένον, ab ἀποῤῥήγνυμι, *Æschyl.* locus, ὁ ἀπερρωγὼς τόπος, *Plut.* ὁ κ ἡ ἀπόκρημνος, *Xen.* ἀπότομος, ἀπότμήξ, *Apoll.*
Abs, ἀπό, Vide *A, Ab.*
Abscedo, ἀφίσταμαι, in regionem aliquam, εἰς χα ον τινα, *Thuc.* ἄπειμι ἀπό τινος, ἀποχώρέω, *Plut.* ἐξανταχρίω.
Abscedens, ἀφιστάμενος, ένη, ένον, *Dionys.*
Abscessio, ἡ ἀποστασις, εως, *Dem.* ἡ ἀποσταλία, ας, *Plut.*
Abscessus, τὸ ἀπόκημα, ατος, *Galen.*
Abscindo, ἀποκόπτω, aliquid τί, *Plut.* nares & aures alicui, ῥῖνα κ ὦτα τινι, *Homer.* ἀποκόπτω, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* ἀναιρέω, *Hesych.*
Abscisse, ἀποτόμως, *Isocr.*
Abscissio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς, *Plut.*
Abscissus, a, um, αποκεκομμένος, ένη, ένον, ὁ κ ἡ ἀποκόπτω, η, abscissæ petræ, ἀπότομοι πέτραι, *Lucian.*
Abscondite, κρύφα, *Plut.* κρυφῆ, *N. T.*
Absconditus, a, um, ὁ κ ἡ, ἀπόκρυπτος, η LXX κρυπτὸς, ὴ, όν, *Herodian.* κρυφαῖος, οία, αῖον, id. ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, LXX.
Abscondo, ἀποκρύπτομαι, aliquid, τί, *Isæus,* ὑποκρύπτω, aliquid in aliquo, τι ἔν τινι, *Herodian.* aliquid sub aliquo, καλύπτω τι ὑπό τινος, *Æl.* κρύπτω, ἐγκρυφεύω, *Aristot.* Ϲυγκρύπτω, Ϲυγκαλύπτω.
Absconsio, ἡ κρύψις, εως, *Aristot.* ἡ Ἀπόκρυψις.
Absconsus, a, um, κρυφαῖος, ία, αῖον, *Herodian.* Ϲκεπτὸς, ὴ, όν, LXX.
Absens, ἀπών, ῦσα, όν, *Gen.* όντος, ὑσης, όντος, *Plut.* Vide *Absum,* ὁ κ ἡ ἄδημος, *Hesych.* ἀποδημίαν, *Xen.*
Absentia, ἡ ἀπουσία, ας, *Dem.*
Absentio, διαφαύω, in aliqua re, πρός τι, *Dem. Phal.*
Absento, ἀποσπάω, aliquem, τινὰ, *Æschyl.*
Absilio, ἀποπηδάω, e curru, τῦ ἅρματος, *Plut.*
Absimilis, e, ὁ κ ἡ, ἀνόμοιος, υ, *Plato,* ἀπεικὼς ὼς, ὸς, *Gen.* ότος, ὑίας, ότος, *Polyb.* ἀπεικὼς, εῖσα, ὸς, *Gen.* ότος, υίας, ότος, *Plut.* ὁ κ ἡ ἀφόμοιος.
Absinthites, ὁ ἀψινθίτης, υ, sc. οἶνος, *Dioscor.*
Absinthium, τὸ ἄψινθος, υ, *Dioscor.* marinum, τὸ Ϲέριφον, Ϲίφιον.
Absistens, ἀφιστάμενος, ένη, ένον, *Dem.*
Absisto, ἀφίσταμαι, ab aliqua re, τινὸς, *Dem.* ἀποϛατέω.
Absit, μὴ γένοιτο, *Dem.* quod absit, ὃ μὴ Ϲυμβῆ, *idem.*
Absolvo, ἀπολύω, aliquem a culpa, τινὰ τ αἰτίας, *Lysiæ.* aliquem crimine, ἀφίημί τινα τῦ ἐγκλήματος, *Plut.* aliquem mortis, ἀποφηνίζομαί τινος Θάνατον, *Antiphon.* i. e. perficio, ἀποτελέω, aliquid, τί, *Plato.* ἀπεργάζομαί τι, *Xenoph.* τελέω, διαπράττω, κατασκευάζομαι.
Absolute, τελείως, *Isocr.* τελίως, ἀτελέως, ἁπλῶς.
Absolutio, ἡ ἀπόλυσις, εως, *Dem.* ἡ λύσις, εως, ab iniqua lama, ϲ βλασφημίας, *id.*
Absolutus, a, um, ὁ κ ἡ ἀτελὴς, ὲς, *Gener. Nax.* ὁ κ ἡ ἀφεϛὼς, i. e. perfectus, τέλειος, εία, ον, *Aristot.* ἐντελὴς, ἐς, *Lucian.*
Absone, ἀτεμφώνως.
Absonus, a, um, ὁ κ ἡ ἀσύμφωνος, υ, ὁ κ ἡ ἀπαδὲς, ἁ, ὁ κ ἡ ἀπηχὴς, *Luc.* ὁ κ ἡ ἀῤῥύθμος, ἀκμελὴς, *Aristid.* i. e. abiudus, ὁ κ ἡ ἄτοπος, υ, *Demetrius.*
Absorbeo, κατατίνω, aliquid, τί, *Plut.* omnia, λαβόντα πάντα, *id.* ῥοφέω, ἀτορέω, *Synes.*
Absorptio, ἡ κατάποσις, εως, ὁ λαφυγισμὸς, ῦ, *Aristoph.*
Absque, ἄνευ, *cum Gen.* absque oppidanis, ἄνευ πολιτικῶν, *Dem. Non irrogantur ei ἀτιμίαι, ponitur, ut* absque his, πάντων ἄνευ, χωρὶς τῦ εἰρημένων, *Aristot.* ἐξω. *tam cum Gen.* absque his, ἐξω τούτων, *Ubique.*
Absternius, ὁ κ ἡ ἀσύνετος, υ, *Xenoph.* ὁ κ ἡ ἀβρόμιος, ἄφρων.
Absterreo, *Vide* sequens *Abstergo.*
Absterreo, ἀποκάλλω, *Dem.* ludorum, ἀποκάτομαι ϲ ἰλαστὰ, *Bas.* pedes, ἐκμαστῶ τὼ πόδες, *Aristoph.* sordes, ἀποσμάω ϲ ῥύπον, *Lucian.* maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαί τὼ ἀδοξίαν, *Dem.* ἀποσμίχω, *Luc.* ἀδιαφορέω, ἀποβάλλω, ἀποτίθεμαι, *Thuc.* ἀπομερίζομαι, ἀντιμετρέομαι.
Absterreo, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Aristot.* a peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῶ ἁμαρτημάτων, *Isocr.* a rebus agendis, τινὰ κοινῶ πραττειν, *Thuc.* ab aliquo, διά τινος, *Aristoph.* ἀποσπώδω, *Thucyd.* ἀπείργω.
Absterfio, ἡ ζμῆξις, εως, *Dioscor.* ἡ Ἀπόμαξις, ἡ ἐκνίψις.
Absterforius, absergendi vim habens, ζμηκτικὸς, ἡ, όν, *Dioscor.*
Absterrens, ὁ ἐκπρακτὴς, ὲος, ab aliqua re, τινὸς, *Livius.*
Absterrenter, ἐκπρεπῶς, *Aristot.*
Absterrentia, ἡ ἐκπρέπεια, ας, *Xenoph.* Ἀπόχεσις.
Absterreo, ἀπέχω, a pestilentia, ϲ νόσου, *Æschyl.* a parvis, ἀπέχομαι τῶ μικρῶν, *Luc.* manus a matre, τὰ χεῖρε ϲ μητρός, *Plutarch.*
Absto, ἀφίσταμαι
Abstractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Aristot.*
Abstractus, a, um, ἀποσπασθείς, εῖσα, έν, *Gen.* έντος, είσης, έντος.
Abstraho, ἀποσπάω, cives a mari, τὲς πολίτας ϲ θαλάσσης, *Plut.* ab invicem, διασπάω ἀπ' ἀλλήλων, *Xenoph.* animam a corpore, χωρίζω τὼν ψυχὼ ἀπὸ τῦ ζώματος, *Plato.* ἀπάγω, ἁρπάζω, *Xen.*
Abstrudo, ἀποκρύπτω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἀποθίω.
Abstrusus, a, um, ὁ κ ἡ ἀπόκρυφος, υ, LXX. κρύπτὸς, ὴ, όν, *Herodian.*
Absum, ἀπείμι, ab aliquo, τινὸς, *Plut.* ἀπό τινος, *Aristot.* abfit, μὴ γένοιτο, *Demosth.* abest multum, ut me defendam, πολλῶ δέω ἐμαυτῦ ἐμῶ ἀπολογεῖϑαι, *Plato,* parum abest, quin ficam, ὀλίγω δέω δακρύσαι· multum abest, tem ita se habere, πολλῶ δεῖ ὥσπερ ἐχειν, *Plato,* parum abfuit, quin incidissem, μικρὸν ἀπέλιπον τῶ μὴ πεσεῖν, *Isocr.* quin expugnarentur, ὀλίγου ἐδεῖτο

κεῖσθαι, *Luc.* quin mortuus essem, παρὰ μικρὸν ἄλλου ἀποθανεῖν, *Isocr.*
Absumedo, τὸ ἀνάλωμα, τὸ δαπάνημα.
Absumo, κατάδηλω, res, facultates, τὰ ὄντα, *Demosth.* multa in aliquid, ἀναλίσκω πολλὰ εἴς τι, id. δαπανάω.
Absumptio, ἡ ἀνάλωσις, εως, *Lucian.*
Absurde, ἀτόπως, *Demosth.* rr. ἀλογίστως.
Absurditas, ἡ ἀλογία, ας, *Demosth.* ἡ ἀτοπία, *Isocr.*
Absurdus, a, um, ὁ, ἡ ἄτοπος, ν, *Dem.* ὁ, ἡ ἄλογος, ν, *Isocr.* ὁ, ἡ ἀναφρυὴς, ὁος, *Dem.* ἀλόγιστος, ἀδοξος, surdum, ἀμλάκιστον, ἄμαθες.
Abundans, ἀφειμένος, ἡ, ον, aliqua re, τι, *Synes.* κατά τι, *Aristot.* ἐν τινι, *Plut.* ὁ, ἡ εὔπορος, ος, τινος, *Aristot.* ὁ, ἡ δαψιλὴς, *Gal.* ὁ, ἡ ἔρρθονος, ὁ ἀφειμένον.
Abunde, & abunde, ἀφειμένως, *Isocr.* ὑπερβαλόντως, id. ἐν ἀφειμένῳ, *N. T.* ἐξαρκοῦντας, *Isocr.* διερκῶς, *Xen.* ἀφθόνως, ἀσθῶς, εὐπόρως, δαψιλῶς.
Abundantia, ἡ ἀφειμένεια ας, *N. T.* ἡ ἀφειμένοσύτης, ητος, *Isocr.* ἡ ἀφθονία, ας, annonæ, τῶν ὠνίων, id. opum ἡ ἀφειμένεια τῶν χρημάτων, *Demosth.* εὐπορία, ἡ εὐθηνία, *Phil.* ἡ δαψίλεια, *Herod.* ἡ ἀφθονία, *Hesiod.* ἡ ἀφθονίη, *Xen.*
Abundentius, ἀφειμενέστερον.
Abundatio, ἡ ὑπόπλεως, εως, *Dion. Areop.* ἡ πλήμμυρις, ιδος, *Strab.*
Abundo, εὐπορέω, ῶ, ad aliquid, τινὸς εἴς τι, *Dem.* ἀφειμένως, aliqua re, τινὶ, *N. T.* εὐθυμοῦμαι, ἐν ἄφθονίᾳ, δαψιλεύομαι, vid. exundo.
Abusio, ἡ καταχρησις, εως, ἡ κατάχρησις, εως, *N. T.*
Abusive, καταχρηστικῶς, *Gloss.*
Abusivus, a, um, καταχρηστικὸς, ὴ, ὸν, *Rhetor.*
Abusus, ἡ ἀπόχρησις, εως, καταχρησις, εως.
Abutor, καταχράομαι, abuti, χρῆσθαι, *Plato.* χράομαι κακῶς τινι, *Demosth.* διαχράομαι τινί, *Aristot.* παρακαταχράομαί τινι, *Luc.*
Abyssus, ἄβυσσος.
Ac, κὴ, ἢ
Acacia, ἡ ἀκακία.
Academia, ἡ ἀκαδήμεια, ας, *Plut.* ἡ ἀκαδήμεια, ας, *Aristoph.*
Academicus, a, um, ἀκαδημικὸς, ὴ, ὸν, *Luc.*
Acanthi, ἡ ἄκανθα, ης, *Dosc.*
Acanthinus, a, um, ακάνθινος, ίνη, ινον, *Dioscor.*
Acanthis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος, *Aristot.*
Acatium, τὸ, ἀκάτιον.
Accano, προσάδω, alicui, τινὶ, *Aristoph.*
Accedo, προσέρχομαι, τῇ, *Cic. Xenoph.* ad rempublicam, τοῖς πολιτικοῖς, *Dem.* πρὸς τὰ κοινὰ, *Herod.* προσβαίνω τινὶ, *Plut.* προσκαίνομαί τινι, *Xen.* ad aliquid κατὰ τι, *Ælian.* accedere sententiæ, ζυγκατατίθεσθαί τινι, accedit ad hæc, προσέτι τούτοις, ἵστημι, προσειμι, μίτειμι, ζυμβάλλω.
Accelerato ἡ ἔπειξις, εως, ἡ τάχεια, ἡ ἐπιδρομὴ.
Accelero, ἐπείγω, expeditionem, τὴν στρατιὰν ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς, *Herodian.* Cæsar, κατασπεύδω, ἐγκαθίστημι, τάχιον ἄγω, *Plut.*
Accendo cratia, lumen, φῶς, *Plaut.* aliquid, ἀνάπτω τι, *Lucian.* domos, καίω τὰς οἰκίας, *Xen.* ἅπτω, *Aristoph.* καίω, vid. incendo.
Accepto, προσαισθάνομαι, aliquem sentiri, τινὰ τῇ βουλῇ, *Plut.* civitati, τὴν πολιτείαν ἀδικεῖν.
Accentus, ἡ ἐμμέλεια, ἐναρμόνιος ἁλυσιφωνία, *Hes.*
Accentus, ἡ προσῳδία, ας, *Gramm.*
Accepto ἡ λῆψις, εως, *Thucyd.* ἡ ἀπόσπλησις.
Accepto, λαμβάνομαι, *Aristot.* ἀποδέχομαι, aliquid, τι, *Isocr.* προσδέχομαι.
Acceptus, a, um, ληφθεὶς, εῖσα, εν, προσληφθεὶς. i. e. gratus, ὁ, ἡ εὐάρεστος, ος, *N. T.* χαρίεις, εσσα, εν, *Aristot.* ὁ, ἡ εὐπρόσδεκτος; acceptum habeo χαίρω τινὶ, vel ὅτι τινι; acceptum fero, ἀνατίθημί σοι τοῦτο. προσλογίζομαι, ἀπογράφω.
Accersitor, ὁ κλήτωρ, ορος, *Lucian.* ὁ κλητὴρ.
Accersitus, a, um, μετακεκλημένος, ίνη, ινον, ὁ μεταπεμπτὸς, *Plato.*
Accersitus, us, ἡ προσκλησις, εως, *Plato.*
Accerso προσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* μετακαλέω τινὰ, *Plato,* καταπεμπτὸν τινὰ, *Plut.* προσάγω τινὰ id. μεταπέμπω τινὰ, *Dem.* προσπέμπω.
Accerso aliquem crimine conjurationis ὑπεκαλέω τινὰ ζωμοσίαν τινι.
Accessio, ἡ προῖξις, εως, *Plato*; i. e. additio, ἡ προσθήκη, ης, *Philo,* ἡ προσθήκη, ης, *Plut.* ἡ ὑπόδοχὴ, ἡ αὔξησις.
Accesius, ἡ προσοδος, ου, *Thuc.* ἡ ἐφοδος, ου, *Herod.*
Accessu facilis, ὁ κὴ ἡ εὐπρόσιτος, ου, προσιτὸς, ὴ, ὸν, *Greg.* ὁ κὴ ἡ εὐπρόσοδος, ου, *Xen.* difficilis, ὁ κὴ ἡ δυσπρόσιτος, δυσπρόσοδος, δυσείσοδος.
Accidens, τὸ συμβεβηκὸς, ότος, *Demosth.* τὸ συμβὰς, ὰντος, id. per accidens, κατὰ συμβεβηκὸς, *Aristot.*
Accido, προσπίπτω, alicui, i. e. pedes alicujus, τινὶ, *N. T.* i. e. ad tempus alicui, συμπίπτω τινὶ, *Isocr.* ἀποβαίνω τινὶ, *Dem.* non ex sententia, ἐκβαίνω μὴ κατὰ γνώμην, id. accidit mihi idem, τὰ αὐτὰ πάσχω, *Isocr.* accidit mihi quod gubernatori, πάσχω παθὼν κυβερνήτης, *Plato,* quæ accidunt alicui συμπίπτοντα τινὶ, *Isocr.* προσυχχάνω.
Accido, προσκόπτω, *Demosth.*
Accieo, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* προσπέμπω τινὰ, *Luc.* μεταπέμπω.
Accinictus, a, um, διεζασμένος, ένη, ένον, acinace, ᾧ ἀκινάκης, vestem, τῷ ἱματίῳ, *Lucian.*
Accingo, παρεζώνυμι, acinacem, ᾧ ἀκινάκης, *Plato,* pallium, διεζώνυμι τὸ τριβώνιον, *Luc.*
Accino, προσᾴδω, alicui, τινὶ, *Aristoph.* παραψάλλω, παραδία.
Accio, vid. *Accieo.*
Accipio, λαμβάνω, munera, δῶρα, *Xenoph.* fœdus, σπονδὰς, id. uxorem, γαμέτην, id. pecuniam ab aliquo, παραλαμβάνω τὰ χρήματα παρά τινος, *Isocr.* munera, δέχομαι δῶρα, *Dem.* epistolam ab aliquo, κομίζομαι τῶν ἐπιστολῶν παρά τινος, id. excusationem, ὑπαδέχομαι τὴν ἀπολογίαν, *Lysias.* προσλαμβάνω, ἀποδέχομαι, προσδέχομαι.
Accipiter, ὁ ἱέραξ, ακος, *Plin.* accipiter parvus, ὁ ἱέρακίσκος. κ. *Aristoph.* accipitrem voce refero, clamo veluti accipiter, ἱέρακίζω, *Xen.*
Accipitrarius, ὁ ἱερακοτρόφος.
Acciturs, a, um, προσκεκλημένος, ένη, ένον, προσκληθεὶς, εῖσα, εν, *Plut.*
Accitus, ἡ προσκλησις, εως, *Plato.* ἡ μεταπεμψις, εως, id. ἡ μετάκλησις, *Hes.* ἡ προσπεμψις.
Acclamatio, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Plut.* τὸ προσφώνημα, ατος, *Dem. Phal.* ἐπιβοὴ, ἡ εὐφημία, ας, *Herodian.* τὸ ἐπιδεικνύειν, *Plut.*
Acclamo, ἐπιφωνέω, *Plut.* absono, προσηχέω τινὶ, *N. T.* τινὰ, *Homer.* εὐφημέω, ἐπεύχω, *Hom.* παιανίζω, *Aristoph.*
Acclivis, ὁ, ἡ κὴ ἐπικλινὴς, ανὸς.
Acclivus, a, um, ἐπικλίνης, ανὸς, ἀνάντης, ἐπανωφερὴς.
Acclivitas, ἡ ἀναφέρεια, ας, *Alex. Aphrod.*
Acclivus, a, um, idem quod *Acclivis.*
Accola, ὁ κὴ ἡ ἐφέτης, ου, *Thucyd.* ὁ κὴ ἡ, προσοχθὸς, ου, *Dem.* ὁ κὴ ἡ, ἐφέτης, id. πρόσουρος, *Herodot.*
Accolo, προσοικέω, Asiam, τὴν Ἀσίαν, *Isocr.* flumen, προσοικέω τῷ ποταμῷ, *Plato,* ἐπὶ ποταμοῖς, *Aristot.*
Accommodate, ἐπιτηδείως, *Thucyd.* ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἡ ἐπιτηδειότης, ητος, *Dios.* ἡ ἁρμονὴ.
Accommodatus, a, um. ἐπιτήδειος, εία, ειον, alicui, τινὶ, *Aristot.* ad aliquid, εἴς τι, *Herodian.* δεῖ τινὶ. *Xenoph.* οἰκεῖος, *Aristot.*
Accommodo, ἐπιτηδείας, *Thucyd.*
Accommodo, προσαρμόζω, res legibus, τὰ πράγματα νόμοις, *Plut.* aliquid alicui, ἁρμόζω τί τινὶ, *Plato,* me alicui. ζυμφέρομαί τινι, *Sirac.* ἁρμόζω, *Hesiod.* προσοικειόω, *Plut.* ζυμβιβάζω, *Greg.*
Accommodus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, *Dem.* ὁ κὴ ἡ εὔθετος, ου, *N. T.* ὁ κὴ ἡ λυσιτελὴς, ἁρμόδιος, ία, ιον.
Accredo, πιστεύω, ἐπιπείθομαι.
Accrementum, ἡ ἐπαύξησις, εως, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ἔνδοσις, εως, *Xenoph.*
Accrefco, προσφύομαι, *Theoph.* i. e. incrementum capio, προσοδεύομαι, virtute, εἰς ἀρετὴν, *Plato,* felicitate, πρὸς εὐδαιμονίαν, *Isocr.* ζωπυρέομαι, re aliqua, i. e. per rem aliquam, τινὶ, *Dem.* ἐπαυξάνομαι, ἐπιγίνομαι, ἐπιδίδομαι, *Isocr.*
Accretio, ἡ προσφυσις, εως, *Theophr.* ἡ παραύξησις, ἐως, *Dioic.*
Accubatio, ἡ κατάκλισις, εως, *Plut.*
Accubitorium, τὸ ἀνακλιτήριον.
Accubitus, ἡ ἀνάκλισις, εως, *Aristot.* primus, ἡ πρωτοκλισία, ας, *N. T.*
Accubo, παράκειμαι, alicui, τινὶ, *Demosth.* Vide *Accumbo.*
Accumbo, ἀνάκειμαι, inter edendum in thoracem, ἐν τῷ ἐσθίειν ὅτι ἐπ θώρακα, *Alex. Aphr.* in lectis, κατάκειμαι ὅτι κλινῶν, *Plato,* alicui παράκειμαι τινὶ, *Dioic.* cœnæ, κατακλίνομαι ὅτι τῷ δείπνῳ, *Athen.* in terra, ἀνίπτοις ὅτι τῷ χοῒ, *N. T.*
Accumulate, Συμπόσιον, *Herodian.* φυκιῶς.
Accumulatio, τὸ ζωώθροισμα, ἡ νῆσις, *Hes.*
Accumulatus, ντὲς, *Hom.* νεκμηρτός.
Accumulo, κατασωρεύω, mortuos mortuis, ἐπισωρεύω νεκροῖς, *Eurip.* ἀθροίζω, ζωώγω, νέω, f. νήσω.
Accurate, ἀκριβῶς, *Dem.* ἐπιμελῶς, id. λιπαρῶς, ἀκριβέως.
Accuratio, ἐπιμέλεια, ας, *Dem.*
Accuratus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀκριβὴς, ἐς, sermone, oratio, λόγος, *Aristot.* opus, ἀκριβὲς, ἐργον, *Dem.* i. e. diligens, ὁ κὴ ἡ ἐπιμελὴς, ἐς, *Xenoph.*
Accuro, ἐπιμελῶμαι, ἐξακριβόω.
Accurro, προσρέχω, *Cloyol.* ἐπιτρέχω, ad, ἐπιβάω πρὸς, *Herodian.* ἀφικνέομαι δρομαίος, *Lucian.*
Accurfus, ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, τὸ προσδρόμημα, ατος.
Accufabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἐγκλητὸς. ν, alicujus rei τινος, *Thucyd.* ἐγκλητὸς, ἐπαίτιος.
Accufatio, ἡ κατηγορία, ας, *Thuc.* ἡ ἔγκλησις, εως, *Arrian.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *Demosth.* ἡ γραφὴ, ῆς, id. τὸ κατηγόρημα, ατος, *Plato.*
Accufator, ὁ κατήγορος, ου, *Ælian.* ὁ κατηγορικὸς, ὴ, *Plato* ὁ τινὸς αἰτίαν ἐπενέγκων.
Accufatorie, κατηγορικῶς, *Isocr.* ἐγκληματικῶς, *Aristot.*
Accufatorius, a, um, κατηγορικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ἐγκληματικὸς, ὴ, ὸν, *Scalig.*
Accufo, κατηγορέω, alicujus rei, τινος, *Isocr.* κατά τινος, *Dem.* τινὰ πρός τινα, *Plut.* ὄνομα τινα διώκω, *Isocr.* ἐπιφέρω γραφὴν πρός τινα, *Dem.* αἰτίαν τινὶ, *Isocr.* ἐγκαλέω τινὶ, *Dem.* ἐπάγω αἰτίαν τινὶ, id. aliquem alicujus rei, κατηγορῶ τί τινος, vel τινος τινὸς, *Isocr.* τινος ἕνεκά τινος, *Thuc.* ἐπαιτιάομαί τινά τινος, *Dem.* ἄγω αἰτίαν τινος ὅτι τινα, id. ἐπάγω αἰτίαν τινι τινὸς, *Dem.* αἰτιάομαί τινα τούτῳ, *Dem.* διαφέρω τινὶ αἰτίαν, δι' αἰτίας ἔχω, μεμφομαι, ἐνδείκνυμαί τινα.
Acco, ὀξίζω, *Dioic.* ἔξω.
Acer, ἡ ζφένδαμνος, ου, *Theophrast.*
Acer, acris, e, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* ἰός, ία, ίον, acies morbi, ἐξίσχι νόσοι, acer homo, ὀξὺς ἀνθρωπος, *Arist.* acris sensu, ὀξὺς πρὸς αἴσθησιν, *Plutarch.* δριμὺς, εῖα, ύ.
Acerbe, τραχέως, *Isocr.* πικρῶς, *Dem.* τριφερῶς, χαλεπῶς.
Acerbitas, ἡ πικρία, ας, *Dem.* ἡ πικρότης, ητος, id. ὀξύτης, τριφερότης.
Acerbo, φαρξεῖα, *Xen.* πικραίνω, *N. T.* τραχύνω.
Acerbus, a, um, τριφερὸς, ὴ, ὸν, fructus, καρπὸς, *Galen.* homo ἄνθρωπος, *Xenoph.* πικρὸς,

κρ-, ρα, ρον, de rebus & hominibus, *Dem.* acerbum, το ὀμφάκιον.
Acernus, a, um, Ϲφενδάμινο-, ίνη, ινον, *Ariſtoph.*
Acero, i. e. paleis perfundo, ἀχυρόω. Acerofus, i. e. paleis plenus, ὁ ἡ ἠ ἀχυρώδης.
Acerra, τὸ, θυμιατήριον, ου, *Phil.*
Acervatim, Ϲωρηδόν, *Herodian.* αθρόως.
Acervatio, ἡ ζάρθρωσις, εως.
Acervo, Ϲωρεύω, *Herodian.* Ϲωρὸν Ϲυνάγω, *Euphr. apud Stob.*
Acervus, ὁ Ϲωρὸς ου, divitiarum, χρηματων, *Ariſtoph.* ὁ ὄγκος. *Ariſtot.* ὁ θῆμων, *Hom.* ὁ vel ἡ θὶν & θὶς, id.
Acefco, ἐξυπνέω, *Gal.* ἐξύνημαι, id. ἐξυξύνημαι, *Hippocr.* παρεξύνω, *Dio.*
Acetabulum, το ἐξυδρον, ου, *Athen.* το ἐμβόλιον, *Lucian.* ἡ οξις, *Ariſtoph.*
Acetofus, a, um, ὁ ἡ ἠ ὀξώδης, εος, *Galen.*
Acetum, τὸ, ὄξος, ους, *Plut.* το οξίδιον, ου, *Sal. Galen.*
Achillea, *Herbæ nomen*, τὸ ἀχίλλειον, τὸ χιλιόφυλλον.
Acicula, το ῥαφίον, ου, *Galen.* ἡ φορνη, Gl. Vet.
Acicularium, ἡ ῥαφιδοθήκη.
Acidities, vid. Acerbitas.
Acidulus, a, um, ὀξυπος, ρὰ, ρὸν, ὁ ἡ ἠ ὀξύδης, εος, ὁ ἡ ἠ ὑπ ὄξυς.
Acidus, a, um, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, εος, *Xen.*
Acies, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ακὴ, ακὶς, ακμὴ, ὀξύτης, *Plut.* ἡ ἀκμὴ, ῆς. unguium, ὀνυχων, *Plut.* oculorum, ομματων, *Ælian.* gladii, τὸ τόμα, ατ-, μαχαιρας, *Thuc.* i. e. exercitus inſtructus, ἡ ταξις, εως, *Dem.* το τάγμα, ἡ τάξις, *Hom.* ἡ παραταξις, εως, *Jocr. Hom.* aciem inſtruo, παρατάττω, *Iſocr.* παράταξιν ποιέω, *Xenoph.* in acie colloco, τατ-, *Dem.* ſto in acie contra aliquem, παρατατ-μαι πρὸς τινα, *idem.* una ſto in acie, Ϲυμπαρατάττομαι, *Iſocr.* deſerere aciem, λειπειν τὴν τάξιν, *Dem.* occumbere in acie, τελευτᾶν ἐν τάξει, *Dem.*
Acinaces, ὁ ἀκινάκης, ου, *Lucian.* acinace cingi, διαζωννυσθαι ϕ ακινάκην, id.
Acinaceus, a, um, ῥαγέος, ῆ, όν, *Theophr.*
Acinofus, a, um, ὁ ἡ ῥαγώδης, εος, *Diſc.*
Acinus, ἡ ῥὰξ, ῥαγος, ἡ ῥᾶξ, ῥαγὸς, uvarum, βοτρύων, *Plato*, uvæ palla, ſcapilla, *Diſc.*
Acipenſer, ὁ ἔλλοψ, ονπο-, ὀξύῤῥυγχο-.
Aconitum, το ἀκόνιτον, ου, *Diſc.*
Acor, ἡ ὀξύτης, ή-, *Nic. Aphrod.* ἡ στρυφνότης.
Acquiefco, ἐπαναπαύομαι, ἡσυχάζω, ἀρίσκομαι, ἀρέσκομαι patientibus, στέργω τα παρόντα, *Iſocr.* τοῖς παροῦσι, id. donis, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, id. patientibus bonis, ἀρκτέον τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, *Lyſ.* aliqua re, ἐν τινι, *Iſocr.* τί, *Dem.* ἀρκτέος ἐχω τι, *Herodian.* εὐδοκίμει ἐν τινι, *Polyb.* συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, εὐαρίστημαι τοῖσις, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι, ἐπ. τετῳ χαίρω, συγχαίρω, *cum dat. Plut.*
Acquiro, πάρειμαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, *Arnob.* aliquem agri, προσκέκτημαι πολλὴν χώραν, *Iſocr.* pecunias, περιποιέω χρήματα, *Dem.* reliqui, περιεποιησ-μην τὰ λοιπὰ, *idem.*
Acquibile, ὰ, κτὸς, ὴ, όν, *Iſocr.*
Acquiſitio, ἡ κτῆσις, εως, comorum, ἐγκτῆσις, *Dem.* divitiarum, ἡ κομιδὴ χρημάτων, id.
Acquiſitus, a, um, κτὸς, κτὴ, κτὸν, ὴ, όν, *Plato.*
Acrimonia, ἡ ὀριμυτης, ητ-, proprie. *Alex. Aph.* metaph. *Plato*, in rebus gerendis, ὀξυτης, ητ-, id. in oratione, δεινοτης ἐν λογοις, *Iſocr.* vid. acerbitas.
Acris ηκρ, ὁ ἡ ἠ ὀξυθυμο-.
Acriter, Ϲφοδρᾶς, ὁριμεως, *Ariſtoph.* σφοδρα, id. αὐτόνας, *N. T.* ὀξέως, ακριβῶς.
Acritudo. Vide *Acrimonia.*
Acroama, τὸ ακρόαμα, ατ-, *Xenoph.*
Acroamaticus, a, um, ακροαματικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Acroafis, ἡ ακρόασις, εως, *Lucian.*
Acroafterium, το ακροαστηριον, ου, *Plutarch.*
Acronychus, ὁ ἡ ἠ ακρονυχο-, ου, *Nicand.*
Acroſtichis, ἡ ακροστιχὶς, ιδο-, *Euſeb.* τὸ ακροστιχὶς, ου, *Schol. Thuc.*
Actæ, τὰ πεπραγμένα, ων, τὰ πεπραχθέντα, ων, *Apollodorus*, αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων, *N. T.*
Actio, ἡ πρᾶξις, εως. *Ariſtot.* ἡ ἐνεργεια, ας, id. judicialis, τὸ ἴδιον, ατ-, *Dem.* ἡ κατηγορία, ας, id. injuriarum, ἀδικη δικαιοσις, *Ariſtoph.* actionem alicui intendo ob aliquid, γράφομαί τινὶ τινο-, *Plut.*
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, πρακτικὸς.
Actor, ὁ πράττων, οντ-, ὁ δρασὴς, δρασὶς, *Heſ.* ὁ πρακτὴς, i. e. acculator, ὁ κατήγορος, ου, *Dem.* ὁ δικαν, οντ-, id. fabularum, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *Plut.*
Actuarium, i. e. oneraria navis, ὴ, ὁλκὰς, ἀδ-.
Actuarius, i. e. actorum ſcriba, ὁ γραμματεύς.
Actuarius, i. e. facilis, ὁ ἡ ἠ ευκολο-.
Actuoſus, a, um, ὁ ἡ ἠ ενεργος, ου, *Lucian.* πρακτικὸς, ὴ, όν, *Polyb.* ὁ ἡ ἠ φιλόπονο-, ἐργάδης.
Actus, ἡ πρᾶξις, εως, *Dem.* in ipſo actu, ἐπ' αὐτοφωρῳ.
Actus, a, um, πεπραχθὴς, εῖσα, ὲν, *Gen.* ὲντος, εἴσης, ὸντ-, πεπραγμένο-, ένη, ένον, actum agi, τὰ ἐξεργασμένα ἀναλαμβάνειν, *Ariſtoph.* actum eſt de me, perii ἀπόλωλα, *Eur. Ἀπόλλυμαι, Ariſtoph.*
Actutum, αὐτίκα, *Thuc.* παραχρῆμα.
Acuatio, ἡ ϲόμωσις, εως.
Aculeatus, a, um, κεντρωτὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ ἠ ἐχινοτρο-, culex, κνὶψ, *Ariſtot.* ut ſpina, ὁ ἡ ἠ ἀκανθώδης, εος, *Theophr.*
Aculeus, τὸ, κέντρον, ου, *Plut.* τὸ κέντημα, ατ-, *Polyb.* ἐχινοτρὶς, *Ariſtoph.* ἡ ἄκανθα.
Acumen, ἡ ακωκὴ, ῆς *Lucian.* ἡ ακὶς, ἰδο-, *Dioſc.* ἡ ὀξυτης, ητ-, *Plut.* το ὀξὺ, έο-, ingenii, ἡ αγχινοια.
Acuminatus, a, um, ὁ ἡ ἠ ἀποξυς, ὑο-, *Dioſc.*
Acuminо, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, ultimam ſyllabam, τὴν τελευταίαν, *Ariſtot.* i. e. acutum reddo, ἀκονίζω, aliquid, τι, *Lucian.* i. e. incito aliquem ad aliquid, ἀκονάω τινὰ εἰς τι, *Herod.* θήγω, θηγάνω, τινα εἰς τι, *Xen.*
Acus, ἡ ῥαφις, ΙΔο-, *N. T.* βελόνη, τὸ πήκτηριον.
Acupictus, κεντὸς, Hom. πολύκιστο-.
Acute, ὀξέως, canere, ὀξὺ, λιγέως ᾄδειν, *Ariſt.* audire, ὀξὺ ἀκούειν, *Plato*, videre, ὀξὺ βλέπειν, id.m, acute videns, ὁ ἡ ἠ ὀξυδερκὴς, ὀξυωπὴς, acute clamans, ὁ ὀξυβόας.
Acutulus, a, um, ὁ ἡ ἠ ὑποξυς, ὑο-.
Acutus, a, um, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, haſta, ἐξὺ δόρυ, *Hom.* vox ὀξεῖα φωνὴ, *Plato*, vir ἀνὴρ δεινὸς, *Dem.*
Ad, πρὰ, *cum Acc.* venio ad aliquem, ἀφίκομαι πρὸς τινα, *Xenoph.* ὀλὴ, *cum Dat.* eſſe ad mare, εἶναι ὀλὴ θαλάσσῃ, *Thuc. cum Acc. in ſignificatione motus ad locum, ut* accedere ad januam, βαδίζειν ὀλὴ τὴν θύραν, *Ariſt pl.* πρὸς, *cum Dat.* ſtabat ad januam, εἱστήκεσαν πρὸς τῇ θύρᾳ, *N. T. cum Acc.* quid ad nos? τί πρὸς ἡμᾶς; ibid. εἰς *cum Acc.* colloquium, ἐχομαι εἰς εὐχὰς, *Thuc.* propero ad vehendum, σπεύδω εἰς λιμένα, ad vincendum, εἰς vel ἐς ἄνδρας διακοσίους, *Thuc.*
Adactio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.
Adactus, a, um, ἐπηχθὴς, εῖσα, ὲν, i. e. coactus, βιαίως, εισα, ὲν, *Iſocr.* ἀναγκασθεὶς, *Dem.*
Adædificio, πρόσοικοδομέω.
Adæquatio, ἡ ἐξίσωσις, εως, ἡ παρίσωσις, εως.
Adæquo, ἐξισόω, *Dem.* it. ἐπίσης.
Adæquo, ανισ-, multitudine, πλήθει, *Herod.* ἀνισόζω, *Ariſtot.* ἐξισόω τινὶ, *Plut.* i. e. complano, ὁμαλίζω, *Ariſtot.* ὁμαλιζω, ἀπαρτίζω. *Bud.*
Adæſtuo, πρόσκυμαίνω, *Philo.* it. ἐκκυμαίνω.
Ad gum, ἡ παρουρὶς, ίδος, *Ariſtot.* it. λοιπὸς.
Adamantinus, a, um, ἀδαμάντινο-, ίνη, ινον, *Æſch.*
Adamas, ὁ ἀδάμας, αντ-, *Ariſtot.*
Adamo, ὑπερφιλέω, *Xenoph.*
Adaperio, προσοίγω, LXX. διανοίγω, ἰαν. παρανοίγω.
Adapertilis, e, ὁ ἡ ἠ ἀνοικτο-, ου.
Adapertio, ἡ ἀνοίξις, εως, *Bas.*
Adapertus, a, um, ὁ ἡ ἠ, ἀνοικτο-, ου, ἀνεωγμένο-, ένη, ένον, ab ἀνοίγω, *Lucian.*
Adaperio, ἁρμόζομαι, f. όσομαι leges civibus, τοὺς νόμους τῇ πολίτᾳ. *Plut.* alicui aliquid, ἁναρμόζω τί τινι, *Dionyſ. Hal.* προσαρμόζω τι τινὶ ϕ *Plato.* ἐπαρτύω. Hom.
Adaquatorium, τὸ, ποτιστήριον, ου, LXX.
Adaquo, ποτίζω, *Ariſtot.* ὑδρεύω.
Adauctus, us, ἡ ἐπαύξησις, εως, ἡ προσαυξὶς, εως, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, *Plato.*
Adaugeo, ἐπαύξω, patriam, τὴν πατρίδα, *Dem.*
Adaugeſco, ἐπαυξάνομαι, *Theophr.*
Addico, ὀπτάνω, aliquid, τι, *Ariſtoph.* vinum, οἶνο, *Plato.*
Addiblandior, ὑποσαίνω, ὑπαικάλλω.
Addecoro, σωματοποιέω.
Addecuno, ἀποδιαπατάω.
Addendo, πυκνόω.
Addico, i. e. pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀπαγορεύω.
Addico, i. e. condemno, καταδικάζω.
Addico, καταλλάττομαι, pro pecunia, ἐπ' ἐργυρίῳ, *Herodian.* ἀπεμπολέω.
Addictio, i. e. condemnatio ad pœnam, ἡ καταδικὴ, ῆς, *Plut.*
Addictus, a, um, ὁ, ἡ, ὁ πρόδικο-, ου, vel πρόδικος, ὴ, όν, alicui, τινὶ, *Plut.* i. e. condemnatus id, ὁ ἡ ἠ καταδικο-, ου, *Dem.* ſum precibus, πρόσκειμαι δεομένῳ, *Plut.* alicui rei, τινὶ, *Synef.*
Addifco, προσμανθάνω, aliquid, προσλαμβάνω τὴ ταῖς ὑπομνήμαις, *Iſocr.* λαμβάνω ἐπιστήμην τινὸς, id.
Additamentum, ἡ προσθήκη, ης, *Plato*, τὸ πρόσθημα, ατ-, *Symmach.* τὸ ἐπίβλημα, ατ-, *N. T.* additamenti loco eſſe, εἶναι προσθήκης μέρει, *Dem.* ἡ παρεισθήκη.
Additio, ἡ πρόσθεσις.
Additus, a, um, προσθετος.
Addo, προστίθημι, vel ἐπιτίθημι alicui aliquid, τινί τι, *Iſocr. Συνάπτω* πρός τι, *Plut.* alicui, ἐπιβάλλω τινὶ, *Ariſtot.*
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addubitatio, ἡ, διαπόρησις.
Addubito, διαπορέω, *Plato*, de re aliqua, ἀμφισβητέω ϕεὶ τινο-, *Iſocr.*
Adouco, προσάγω, ad aram, τῷ βωμῷ, *Lucian.* alicui aliquem, ἄγω τινὰ τινα, πρός τινα, *Plut.* aliquem ad felicitatem, τινὰ ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, *Xen.* aliquem in ſuſpicionem, τινὰ εἰς ὑπόψιαν, *Plato*, in medium, ἀγάγω εἰς τὸ μέσον, id. ἐπάγω, *Bud.* συνάγω, ὑπάγω τι εἰς τι, adducor ut credam, ὑπάγομαι πιϲτεύειν, *Iſocr.* προσάγομαι, προσιμαι, *cum infin.*
Adductus, a, um, προσαχθὲς, εῖσα, ὲν, donis, δωρεαῖς, εἶσα, ὲν, ὑπὸ δωρεαῖς, *Plato.*
Adduplico, διπλασιάζω, aliquid τι, *Phil.* ἐπιδιπλασιάζω.
Adedo, ὀπτράγω, aliquid, τὶ, *Lucr.*
Ademptio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*
Ademtus, ἀφαιρεθεὶς.
Adeo, *Adv.* τοσοῦτον, victus eſt, ἡττήθη, *Iſocr.* adeo abſtin ere, ut ne quidem voluerint, τοσοῦτον ἀπέχειν, ὥϛ οὐδ' ἠθέλησαν, id. adeo deſtitutus ſum, ut neſciam, ὥστε ἐνδεὴς γεγενῆσθαι, ὡς οὐκ οἶδα, id. adeo oportet, ut capiat, ὥστε χρὴ, ὥϛε ἐπιδεχεσθαι, *Æſchin.* quis adeo remotus fuit? τίς ὥτω τοσοῦτον ἀπόϱρω ἦν; *Dem.* adeo probabiliter, ὥτω πιθανῶς, *Plato*, adeo dementes facti ſunt, εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, *Iſocr.* εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἐληλύθασιν, id. εἰς τοσαυτὶ μανίαν ἦλθον, id.
Adeo, προσέρχομαι, ad aliquem, τινὶ, *Xenoph.* φοιτάω πρὸς τινα, *Thuc.* hæreditatem, κληρονομέω εἰς τὰ πατρῷα, *Dem.* κληρονομίαν κληρονομίας *Ariſtot.*
Adeps, το στέαρ, ατ-, *Dioſc.* ἡ σιμελὴ, ῆς, *Ariſtot.* το ἄλιφαρ, ὁ δημὸς.

Adeptio,

Adeptio, ἡ ἐπιτυχία, ας, LXX. ἡ ἀπόλαυσις, ἡ ἐπίτευξις.
Adeptus, a, um, ἐπιτυχὼν, ὕσα, ὄν, aliquid, τινος, *Dem.* ὁ κῆ ἡ ἐπιτυχὴς, ἴδ-, τινός, *Isocr.*
Adequito, προσιππάζω. προσιππεύω.
Adesdum, ἰθι δὴ, *Plato*, ἴθι νῦν, *Xenoph.*
Adfiquio, βιλιμιάζω, βιλιμιάτλω.
Adfingo, προσάγνυμι.
Adgeniculor, προκυνέω, alicui, [illegible] *Herod.* τινὶ, *N. T.*
Adhabito, παροικέω, aliquid, τὶ, *Isocr.*
Adhæc, πρὸς τούτοις, & adhuc alia multa, κῆ πολλὰ πρὸς τούτοις ἄλλα, *Dem.* χωρὶς ἢ τούτων, *Lycurg.*
Adhæreo, προσκολλάομαι, alicui, τινὶ, *N. T.* προσκεῖμαι τινι, *Diosc.* προσέχομαι, *Arist.* προσίχομαι, περιπλατύνομαι, συναπτομαι, *omn. cum dat.*
Adhæresco, idem quod antecedens *Adhæreo.*
Adhæsio, ἡ, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, *Aristoph.*
Adhamo, ἀγκιστρόω, ῶ, *Plut.*
Adhibeo, προφέρω, προσέχω, animum rebus, ἢ νῦν τοῖς πράγμασι, *Dem.* curam alicui rei, ἔχω νὴ ποιοῦμαι ἐπιμέλειάν τινος, *Thuc.* aliquem in consilium de re aliqua, ποιοῦμαι τινα Σύμβουλον περί τινος, *Dem.* aurem verbis, παρακάλλω τὸ ὦς λόγοις, LXX. fimum vitibus, κόπρον ταῖς ἀμπέλοις, *Theophr.*
Adhinnio, προχρεμετίζω, equo, χρεμετίζω πρὸς ἵππον, *Æl.*
Adhortamen, idem quod *Adhortatio.*
Adhortatio, ἡ παραίνεσις, εως, *Isocr.* ἡ παρόρμησις, εως, *id.* ὁ παρακελευτμὸς, ῦ, *Thuc.* ὁ διακελευσμὸς, *Theoc.* ἡ πρόκλησις, ἡ παρακέλευσις, τὸ παρακέλυσμα, *Plut.*
Adhortator, ὁ παραινέτης, ὁ παρακλήτωρ, *Hes.* ὁ ἐργοπείκτης, *Eust.*
Adhortatorius, παρακελευτικός.
Adhortor, παραινέω, ῶ, aliquem ad aliquid, τινά τι, *Isocr.* παρακελεύομαι τινι, τι, *Thuc.* aliquem ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετήν, *Xenoph.* ad aliquid, εἴς τι, *Dem.* πρός τι, *Isocr.* παρακαλέω, *Xen.* ἐγκελεύομαι, *Plut.* διακελεύομαι, *Isocr.* ἐπικελεύομαι, *Plut.* ὀτρύνω.
Adhuc, ἔτι, vivens, ζῶν, *Isocr.* hodie, ἔτι κῆ νῦν, *id.* εἰς ἔτι κῆ νῦν, vel εἰσέτι κῆ νῦν, *Lucian.* μέχρι τῆς νῦν, *Xen.*
Adjaceo, πρόκειμαι, alicui, τινὶ, *Diosc.* παράκειμαι τινι, *N. T.*
Adiantum, τὸ ἀδίαντον, υ, *Theophr.*
Adiaphoron, i. e. res indifferens, τὸ ἀδιάφορον, υ, sc. πρᾶγμα, *Chrys.*
Adjectio, ἡ προσολὴ, ῆς, oculorum, τῶν ὀμμάτων, *Plato*, ἡ ἐπίθεσις, τὸ ἐπίβλημα.
Adjectivus, a, um, ὁ κῆ ἡ ἐπίθετ-, υ. Hinc adjectivum, sc. nomen, τὸ ἐπίθετον, υ, sc. ὄνομα, *Gramm.*
Adjectus, us, idem quod *Adjectio.*
Adjectus, a, um, ἐπισυλλημφ-, ἴνη, ἴνον, ab ἐπισύλλω, *Aristot.* ὁ κῆ ἡ προσολητ-, [illegible] ΛΕΚ.
Adigo, προσάγω, ad aliquid, τινὶ, *Lucian.* εἰσάγω, *Eust.* ἐπάγω, *Plut.* i. e. cogo, βιάζομαι, aliquem ad aliquid faciendum, τινά τι ποιεῖν, *id.* ἀναγκάζω, παρίσαμαί τινα ὥς τι.
Adjicio, προσίθημι, ἐπισύλλω, aliquid, τὶ, *Arist.* oculos, προσολλω τῷ ὄψιν, *Plut.* alicui aliquid, παραζεύγνυμί τί τινι, *id.* animum ad aliquid, ἐπέχω τῷ γνώμῃ, sive ἢ νῷ τινι, *Lucian.*
Adimo, ἀφαιρέω, alicui aliquid, τινός τι, vel τινά τι, *Xen.* alicui spem, τινὰ τῶν ἐλπίδα, *Arist.* adimitur mihi hoc, ἀφαιρέομαί τοῦτο, *Aristoph.* ἐξαιρέω, *Plat.* παραιρέομαι, *Dem.*
Adimpleo, ἐπιπληρόω, *Thuc.* προσπληρόω, *Xenoph.*
Adimpletus, a, um, ἐπιπληρωθεὶς, εῖσα, ὲν, ab ἐπιπληρόω, *Thuc.*
Adinvenio, προσευρίσκω, *Hermog.* ἐξευρίσκω, *Isocr.* προσεξευρίσκω, *Dem.* ἐφευρίσκω.
Adinventio, ἡ ἐφεύρεσις, *Dem.* ἡ ἐξεύρεσις.
Adipalis, ε, ὁ κῆ ἡ σιμαλὴς, ἴ-, *Lucian.* ὁ κῆ ἡ ἐπίμηλ-, υ, *Dioscor.* στατὸς, Gl. Vet.
Adipatus & adiposus, a, um, λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* ἐστλαμβρ-, ἴνη, ἴνον, LXX. ὁ κῆ ἡ σταθὺς, σιμαλὼδης, *Aristot.*
Adipiscor, τυγχάνω, aliquid divinitus, τινὸς [illegible] τὸ δαιμονίου, *Arist.* gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆ δόξης, *Dem.* aliquid, προσκτάομαί τι, *Isocr.* προσλαμβάνω. *Xen.*
Aditio, ἡ ἄφιξις, εως, *Dem.*
Adito, προσέρχομαι, aliquem, τινὶ. *Xen.*
Aditus, us, ἡ πρόσοδ-, υ, *Thuc.* ἡ πάροδ-, υ, *de via & actione adeundi, Xen.* aditu facilis, ὁ κῆ εὐπρόσοδ-, υ, *id.* εὐέξοδ-, εὐπρόσιτ-, aditu difficilis, δυσπρόσοδ-, υ, *Thuc.*
Adjudico, ἐπιδικάζω, Aristot. ἐπιμετρέω, *Plut.*
Adjugo, ἐπιζεύγνυμι, *Aristot.*
Adjumentum, τὸ βοήθημα, ατ-, *Aristot.* ἡ βοήθεια, ἡ ἐπικουρία.
Adjumento esse alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιστὴν, σύνεργον, ἐπίκουρον.
Adjunctio, ἡ προδιάσις, εως, *Philo.* ἡ ἐπιθεσις, ἡ ἐπίζευξις.
Adjunctus, a, um, προσειθὴς, εῖσα, ὲν, *Gen.* ἐντ-, εῖσης, εἰντ-, a προσίθημι, *Thuc.*
Adjungo, προσίθημι, alicui aliquid, τι τινὶ τι, *Thuc.* προσάπτω τινί τι, *Lucian.* συναζεύγνυμί τινί τι, *Nax.* κολλάομαι, προσαρμόττω. *Plut.*
Adjuratio, ὁ ἐξορκισμὸς.
Adjurgo, ἐγκαλέω, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ἐπόμνυμι, *Plut.* te per Deum, ὁρκίζω Σε τὸν Θεὸν, *N. T.* ἐξορκίζω Σε κατὰ τῶ Θεῶ, *ibid.* ἐπορκίζω.
Adjuto, ἐπιζοηθέω, aliquem, τινὶ, *Thuc.* προσβοηθέω.
Adjutor, ὁ βοηθὸς, ῆ, *Thuc.* ὁ συμπράκτωρ, ορ-, *Herodot.* ἀμύντωρ, ἐπικουρὸς, συνεργ-, ἀλεξητήρ.
Adjutorium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* τὸ βοήθημα, ατ-, *Aristot.*
Adjutrix, ἡ συμπράκτρια, ας.
Adjuvo, βοηθέω, ῶ, aliquem contra hostes, τινα κατὰ πολεμίων, *Dem.* aliquem, ὑπάγω τινὶ βοηθὸς, *idem.* ποιοῦμαι τινὰ βοηθὸν, *idem.* ἀμύνω, ἐπικουρέω.
Admetior, προσμετρέω, *Hyperid.* ἐπιμετρέω.
Adminiculatio, ὁ συμβοηθὸς, ὁ, conf. *Adjutor.*
Adminiculor, βοηθέω, conf. *Adjuvo.*
Adminiculum, ὁ χάραξ, ακ-, vitis, τῆ ἀμπέλου, *Aristoph.* conf. *Auxilium.*
Administer, ὁ ὑπηρέτης, ου, *Xenoph.* it. ὁ διάκονος.
Administra, ἡ ὑπηρέτις, ιδ-, *Xenoph.*
Administratio, ἡ διοίκησις, εως, *Dem.* ἡ οἰκονομία, ας, *Aristot.* ἡ διακονία, ὑπηρεσία.
Administrativus, a, um, ὑπηρετικὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.*
Administrator, ὁ διοικῶν, οῦντ-, *Isocr.* ὁ διοικητὴς. *Plut.* ὁ ὑπηρέτης.
Administro, ὑπηρετέω, διοικέω, domum male, οἰκίαν κακῶς, *Æschin.* res meas, ὑπὲρ τῶν ἐμῶν, *Isocr.* domumbene, οἰκίαν οἴκου εὖ, *Plut.* οἰκονομέω οἶκον κτλῶς, *Xenoph.* rempublicam, πολιτεύομαι τὰ κοινὰ, *Dem.* διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν, τὰ τῆ πόλεως πράττω, *Xenoph.* Sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.
Admirabilis, e, Θαυμαστὸς, ὴ, όν, *Dem.* Θαυμάσιος, ία, ιον, *Isocr.* ἀγαστὸς, ὴ, όν, *Xen.*
Admirabiliter, Θαυμαστῶς, *Plato*, Θαυμασίως, *id.* Θαυμαστὸν, *id.*
Admiralis, ὁ ναύαρχος, υ, *Thuc.* ὁ σύναρχος, υ, *Hes.*
Admirandus, a, um, idem quod *Admirabilis.*
Admiratio, ὁ Θαυμασμὸς, ῦ, *Hippocr.* τὸ Θαῦμα, ατ-, *Lucian.* τὸ Θάμβος, *Thuc.*
Admirator, ὁ Θαυμαστὴς, ὴ, *Plut.*
Admiror, Θαυμάζω, alicujus pietatem, τινὰ τῆ εὐλαβείας, *Plut.* aliquem, τινὰς, *Xenoph.* aliquem ob sapientiam, τινὰ διὰ τῆ Σοφίαν, *id.* aliquid, Θαῦμά μὲ ἔχῃ τινὸς, *Lucian.* alicujus virtutem, ἄγαμαί τινα τῆ ἀρετῆς, νεανίσκου τῶν ὡραίων, *Xen.* τινὰ τῆ ἀρετῆς, *Dem.* ἐπάγομαι, ἐπιθαυμάζω, σεβίζω.
Admiscen, ἐπιμίγνυμι, alicui, τινὶ, *Thuc.* sermoni, παραπλέκω τῷ λόγῳ, *Bahl.*
Admissarius, ὁ ἀναβάτης, υ, ὁ ὀχευτὴς, ῦ, admissarium admitto, ὀχεύομαι, *Arist.*
Admissio, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, Venerea, ἡ ὀχεία, ας, *Arist.*
Admissor, ὁ εἰσάγων, οντ-, *Isocr.*
Admissum, τὸ παράπτωμα, ατ-, *N. T.*
Admistio, ἡ μῖξις, εως, *Lucian.* ἡ πρόσμιξις, ἡ ἐπίμιξις, *Thuc.*
Admistus, ἐπιμικτ-, πρόσμικτ-, ὁ κῆ ἡ.
Admitto, εἰσδέχομαι, LXX. προσδέχομαι, *Polyb.* crimen in me, ἐγκλήμα δέχομαι τῶν αἰτίαν, *Dem.* aliquem aliquo, ἐπείρημί τινα εἴς τι, *Xen.* ἵημι, προσίημι, *Xen.* flagitia, ποιοῦμαι δεινὰ, *Thuc.* ἐργάζομαι αἰσχρὰ, *Xen.* aliquid in aliquem, ἁμαρτάνω τι εἰς τινὰ, *Dem.* viri commercium, αἰσχύνομαι τῶν τῆ ἀρρένων ὁμιλίαν, *Æl.*
Admodulor, προσᾴδω, *Arist.*
Admodum, κομιδῆ, adolescens, νέ-, *Plato.* Senex πάνυ γέρων, *id.* natu grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης, *id.* ἀκμὴν, σφόδρα.
Admolior, ἐπιχειρέω, *Dem.*
Admonco, ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τὶ, *idem*, aliquem alicujus, τινὰ τινος, *Lucian.* divinitus, χρηματίζω, *N. T.* παρακαλέω, τινα ἵνά τι, συμβιβάζω, cum *dat.* ὑποτίθεμαι, ὑπομιμνήσκω, *Hom.*
Admonitio, τὸ νουθέτημα, ατ-, *Plut.* ἡ νουθέτησις, εως, *Arist.* ἡ σωφρόνισις, εως, *Xen.* ἡ διάμνησις.
Admonitor, ὁ παραινέτης, υ, ὁ σωφρονῶν, δ-τ-, *Isocr.* ὁ νουθέτης.
Admonitorius, a, um, νουθετικὸς, ὴ, όν, sermo, λόγ-, *Xen.* παραινετικὸς λόγ-, *Isocr.*
Admoveo, προσδάκνω, δάκω, *Xen.* ἐπιδάκνω, καταδάκνω. *Hom.*
Admorfeo, a, um, προσδηχθεὶς, εῖσα, ὲν, δηχθεὶς, εῖσα, ὲν, *Nic.*
Admotus, τὸ δῆμα, ατ-, *Plut.*
Admotio, ἡ προσθησις, εως, *Arist.*
Admoveo, προσίημι, scalas turribus, κλίμακας τοῖς πυργοις, *Thuc.* aliquid ad aliquid, τὶ πρός τι, *Xen.* πάω, προσάγω τῷ βουλῇ, *Luc.* aurem sermonibus, προσεάλλω τὸ ὲς τοῖς λόγοις, LXX. σαλεύω, προσσαλεύω.
Admugio, προσμυκάομαι, μυκάομαι πρός τι, *Plut.*
Admurmuro, προσμερμυρίζω, ἐπιθορυβία, *Xen.*
Adnascor, προσφύομαι, *Theophr.* facio aliquid adnasci, προσφύω τι τινι, *Basil.* ἐπιφύομαι, παραφύομαι, *Plut.*
Adnatatio, ἡ προσνῆξις.
Adnato, παραπέτομαι, ad aliquid, τινὶ, *Thuc.* προσνέω τινὶ, *Æl.*
Adnavigatio, ὁ ἔσπλους.
Adnavigo, προσπλέω, *Thuc.* a aliquid, εἴς τι, *Arist.* it. εισπλέω.
Adnicto, ἐπισφαλμίζω, alicui, τινὶ, *Plut.*
Adnitor, διατείνομαι, aliquid facere, τί πράττειν, *Arist.*
Adno, προσνήχομαι. Vide *Adnato.*
Adnominatio, ἡ παρονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnuto, ἐπινεύω, *Dem.*
Adoleo, θυμιάω, thus, λιβανωτὸν, *Herod.* τῶ λιβανωτῶ, *Lucian.* καθαγίζω.
Adolescens, ὁ ἔφηβ-, υ, *Lucian.* ὁ μείραξ, ακ-, *id.* ὁ νεανίας, υ, *Dem.* ὁ νε-, ἀκμαῖ-, ἀμφήλιξ.
Adolescentia, ἡ ἡβότης, ντ-, *Dem.* ἡ ἡλικία, ας, *Isocr.* florens ætas, ἡ ἀκμὴ ἀνθοῦσα, *id.* ab adolescentia, ἐκ νέου, *Dem.* ἐκ μειρακίου, *id.* ἡ ἐφηβεία, ἐφηβοτής.
Adolescentior, νεανιεύομαι *Plut.* it. νεανιεύομαι, *Xen.*
Adolescentula, ἡ παιδίσκη, ας, *Dem.* ἡ κόρη ας, *Isocr.* ἡ παῖς, παιδὸς, τὸ παιδίσκιον, ἡ μειρακίσκη, ἡ νεᾶνις.

Adolescentulus, ὁ νεανίσκος, υ, *Arist.* τὸ μειρακίσκιον, υ, *Dem.*
Adolescenturio, μειρακιεύομαι, *Lucian.* μειρακιεύομαι, *Plut.*
Adolesco, ἀδρύομαι, *Plato.* i. e. fio adolescens, μειρακιόομαι, *Xen.* μειρακιοῦμαι, *Lucian.* ἡνδάζω, ἀτάλλω, *Hesiod.*
Adoperio, ἀποκρύπτω, aliquid aliqua re, τί τινί, *Aristid.* συνεπικρύπτω.
Adopertus, a, um, ἀποκεκρυμμμένος, ένη, ένον, *N. T.* κεκαλυμμένος, ένη, ένον, *ib.*
Adoptio, ἡ υἱοθεσία, ας, *N. T.* εἰσποίησις.
Adoptivus, a, um, ὁ ἡ ἢ εἰσποίητος, υ, *Dem.* filius, ποιητὸς υἱὸς, παῖς θετὸς, *id.* pater, ποιητὸς πατὴρ, *Lysias.*
Adopto, υἱοθετέω, *Hes.* εἰσποιέω, *Dem.* filium, ποιοῦμαι παῖδα, *Dem.* εἰσποιοῦμαί τινα υἱὸν, *Isocr.* παῖδα τίθημι, εἰς θέσιν λαμβάνω.
Ador, ἡ ζέα, ὁ χένδρος.
Adorabilis, e, προσκυνητὸς, ἡ, ὸν, *Gregor.*
Adoratio, ἡ προσκύνησις, εως, *Plut.* τὸ σέβας.
Adorator, ὁ προσκυνητὴς, οῦ, *N. T.*
Adorior, ἐπιχειρέω, aliquem, τινὶ, *Arist.* ἐπέρχομαι, ἐφίσταμαι.
Adorno, ἐπικοσμέω, ῶ, *Arist.* διασκευάζω, *Lucian.* equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, *Xenoph.* ἑστιάζω, παρασκευάζω, convivium, συγχρωτίω συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω, Deum, τὸν Θεὸν, *N. T.* ἢ Θεὸν, *Dem.* εἰκοσίαν ἢ Θεὸν, *Xenoph.* προσεύχομαι τῷ Θεῷ προσεύχας, *Oppi.*
Adposco, προσαιτέω, ἐπαξιόω.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, προσμάχομαι.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrepo, προσέρπω, ad aliquem, τινὶ, *Soph.* in aliquem locum, ἐφέρπω δή τόπον τινὰ, *Aristoph.*
Adscisco, ἐπεύχομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, *Dem.* mihi uxorem, *Convivia* γυναῖκά μοι, *Lucian.* προσαιτέομαι ἐμαυτῷ τι.
Adscribo, προσγράφω, aliquem senatui, τινὰ τῇ βουλῇ, *Plut.* tribui, φυλὴν τῇ φρατρίᾳ, *id.* aliquid benevolentiæ Dei, ἀναθήματί τι τῇ εὐνοίᾳ τοῦ Θεοῦ, *Plut.* cauffam alicujus rei regibus, ἐπιφέρω αἰτίαν τινὸς τοῖς βασιλεῦσι. *Dem.* ἐγγράφω. *Dem.*
Adscriptitius, a, um, παρεγγραμμένος, ένη, ένον, *Lucian.* ὁ ἡ ἡ παρεγγράπτος, υ, *Gregor.* παρέγγραφος, υ, *Alcn.*
Adsignifico, ποιασημαίνω, *Arist.*
Adsitus, a, um, i. e. feminatus ad, παραφυόμενος, ῶσα, ὸν, i. e. situs ad, προσκείμενος, ένη, ενον.
Adspuo, προσπτύω, *Dem.*
Adsum, πάρειμι, alicui, τινὶ. *Dem.* παραγίνομαι τινι, *Isocr.* Συμπάρειμι τινι, *Dem.* corpore, παραγίνομαι τῷ Σώματι, *Æsch.* παρατύγχανω. *Polyb.*
Advectio, ἡ εἰσκομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ προσκομιδὴ, ῆς, *id.*
Advectitius a, um, ἐπακτὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* ὁ ἡ ἢ παρεισακτος, υ, *Suid.*
Advecto, ἐπάγομαι, *Thuc.*
Advectus, a, um, ἐπαχθεὶς, εῖσα, ὲν, *Thuc.*
Adveho, ἐπάγομαι, ἐπάγω, *Thuc.* aliquid, προσκομίζω τι, *id.* εἰσκομίζω τι, *id.* frumentum Athenas, ἄγω Ἀθήναζε σῖτον, *Dem.*
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, ὁ προσήλυτος, υ, *N. T.* ὁ παροικίδημος, υ, *ibid.* ὁ πάροικος, υ, *ibid.* ὁ ἐπήλυς, υδος, *Lucian.* ὁ ἐπηλύτης, ξενος.
Advenio, παραγίνομαι, ad aliquid, πρός τι, *Xenoph.* ad aliquem, ἥκω τινὶ, *id.* in Atticam, εἰς τὴν Ἀτθίδα, *Dem.* ad cœnam, ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Xenoph.* ἀφίκομαι ἐπί τινα, ἐφικνέομαι.
Adventitius, a, um, ὁ ἡ ἢ προσήλυτος, υ, *N. T.* ἐπείσακτος, ἐπεισόδιος.
Advento, προσέρχομαι, ad aliquem, πρός τινα, *Xen.* τινι, *Dem.*
Adventus, us, ἡ ἄφιξις, εως, *Dem.* ἡ ἐπιδημία, ας, *id.* ἡ πάροδος, υ, *id.* ἡ ἔλευθις, *id.* ἡ ἐπίλευσις, ἐπιλυσίμβ. τὸ ἔλευσις.
Adverbialiter, ἐπιρρηματικῶς, *Grammat.* χθέντα,
Adverbialis, e, ἐπιρρηματικὸς, ἡ, ὸν, *Gramm.* πρόσο-
Adverbium, τὸ ἐπίρρημα, ατος, *Gramm.*
Adversaria, orum, αἱ ἐφημερίδες, ων, *Plin.* ας,
Adversaria, æ, ἡ ἀντίδικος, υ.
Adversarius, a, um, ἀντικός, ία, ίον, alicui, τινὶ, *Xen.* ἀντιωθεὶς, εῖσα, ὲν, huic, πρὸς τοῦτο, *Plato.*
Adversarius, i, ὁ ἀντεμβολος, υ, *Dem.* ὁ ἀντίδικος, υ, *id.* ὁ ἀντιλέγων, οντος, *id.* ὁ ἀντιλογικὸς, ὴ, *Isocr.* ὁ ἀνταγωνιστὴς, ὴ, *id.* ὁ ἀντιςάτης.
Adversator, idem quod *Adversarius*, i.
Adversatrix, ἡ ἀντεμβολὶς, ης.
Adversitas, ἡ ἀντιότης, ητος, *Aristot.* ἡ ἀντιωσις, εως, *Isocr.*
Adverior, ἀντιόομαι, alicui, τινὶ, *Herodot.* ἀντιόομαί τινι, *Isocr.* ἀντιτάτομαί τινι, vel πρός τινα, *id.* alicui in aliqua re, τινὶ ἐν τι, *Thuc.* τινὶ πρός τι, *Plut.* alicui, ne faciat, τινὶ μὴ ποιεῖν, *Plato.*
Adversum, i, τὸ δυσύχημα, ατος, *Xen.*
Adversum, vel adversus, *Præpos.* εἰς, adversus populum, εἰς ϕ δῆμον, *Æschin.* κατὰ, *cum Gent.* oratio adversus aliquem, λόγος κατά τινος: ὅπλ, *cum Accus.* exercere adversus aliquem, ἀσκεῖν ἐπί τινα, *Isocr.* πρὸς, *cum Accus.* pugnare adversus aliquem, μάχεσθαι πρός τινα, *Plut.*
Adversus, a, um, ἀντικέμβυος, ίνη, ενον, alicui, τινὶ, *Herod.* ex adverso alicui, ἐπαντικρύ τινος, *Dem.* ἀντικρὺς τινος, *Thuc.* adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν, *Herodian.*
Adverto, προσβάλλω, *Plato.* animum alicui rei, προσέχω ϕ τὸν τινι, *Dembn.* ἐστάναι τὴν γνώμην, βάλλεσθαι εἰς νοῦν, ἐν θυμῷ βάλλεσθαι. *Hom.*
Advesperascit, ζυσκοτάζει, *Xenoph.* quum advesperasset, ἑσπέρας γενομένης, κυκλοῦντος ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, per noctem, τὴν νύκτα, *Dem.* incumbo i. operam do, πεισέχω τὸν νοῦν τινι, σπουδάζω καὶ ἀγωνίζομαι περί τινος.
Adulatio, ἡ κόλακεια, ας, *Dem.* ἡ θωπεία.
Adulator, ὁ κόλαξ, ακος, *Arist.* ὁ κολακεύων, οντος, *Plut.* ὁ θώψ, θωπὸς.
Adulatorius, a, um, κολακευτικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* κόλακικος, ἡ, ὸν, *Plato.* θωπευτικὸς.
Adulatrix, ἡ κολακὶς, ίδος, ἡ κολακεύουσα, ὰς, *Plut.*
Adulor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, *Plut.* patrono, θωπεύω ϕ δῆμον, *Æschin.* omnibus palam, πᾶσι προφανῶς τὴν κολακείαν ἐργάζομαι, *Lucian.*
Adulter, ὁ μοιχὸς, οῦ, *Dem.*
Adultera, ἡ μοιχαλὶς, ίδος, *N. T.* ἡ μοιχεύτρια, ας, *Dem.* ἡ μοιχὰς, άδος, *Athen.*
Adulteratio, τὸ κιβδήλευμα.
Adulterator, ὁ κιβδηλεύων, οντος, alicujus rei, τι, *Plato.*
Adulterinus, a, um, i. e. adulterio natus, μοιχίδιος, ία, ιον, *Lucian.* μοιχικὸς, *Phocyl.* μοιχιος. *Ep* i. e. falsus, ut moneta adulterina, νόμισμα κιβδηλον, ἄδοκιμον, πονηρὸν, κακοδηλευόμενον, *Aristoph. Lucian. alii.*
Adulterium, ἡ μοιχεία, ας, *Plut.*
Adultero, μοιχεύομαι, *Plut.* feminam alicujus, τὴν γυναῖκά τινος, *Plato.* fem nas liberas, διαφθείρω τὰς ἐλευθέρας, *Lysias*, nummos, παραποίπτω, κιβδηλεύω τὰ νομίσματα, *Arist.* παρακόπτω τὰ νομίσματα, *Suid.* aliquid Scripturæ, τί ϕ γραφῆς, *Gregor.*
Adultus, a, um, τέλειος, εία, εον, femina, γυνὴ, *Æol.* ἔμπαῖος, αία, αῖον, virgo, παρθένος, *Luc.* ἀδρὸς, ὰ, όν, adultæ fruges, καρποὶ, *Herodot.* puer ὁ ἀρτίπαις.
Adumbratim, σκιερῶς.
Adumbratus, σκιερὸς, ὁ ἡ ἢ.
Adumbratio, ὁ ὑπογραμμὸς, οῦ, τὸ ζώγραμμα,

Adamo, ὑπερφιλέω, *Xenoph.*
Adaperio, φρσοίγω, LXX. διανίγω, ία. παραοίγω.
Adapertilis, e, ὁ ἡ ἢ ἀνοικτὸς, ὴ.
Adapertio, ἡ ἀνοίξις, εως, *Bas.*
Adapertus, a, um, ὁ ἡ ἢ, ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν, ἀνέῳγμένος, ένη, ένον, ab ἀνοίγω, *Lucian.*
Adipiscor, ἁρμόζομαι, i. ὁμαι ῶ, *Plut.* γραπτέω, *Alex.* ἐς πολίτειαν.
Aduncus, a, umbi τινος μπης, ίος, κάμπυλος, η, ον, χαλκὸς ἢ, ὼ, *Aristoph.* γρυπὸς. ἢ, ὸν. *Xenoph.* itemque qui naso vel rostro est aliquantum adunco, ὁ ἡ ἢ ἐπίγρυπος, υ, *Plato.*
Aduno, ἑνόω.
Advocatio, ἡ παράκλησις, εως, *Dem.* ἡ συνηγορία.
Advocatus, i. e. patronus cauſſæ, ὁ ξυνήγορος, υ, *Dem.* ὁ συνδικος, υ, *Isocr.* ὁ παράκλητος, υ, *Dem.*
Advoco, παρακαλέω, aliquem, τινά, *Æschin.* προσκαλέω τινὰ, *Thuc.* ἐπικαλέω τινὰ, *Xenoph.*
Advolatus, us, ἡ ἐπίπτησις, εως.
Advolo, ἐφίπταμαι, *Greg.* ὑποπτάομαι, *Dicæ.* ad aliquid προσπίπτω τινι, *Polo.* ἐπιπέτομαι, παραπίτομαι.
Advolvo, προσκυλίω, laxum ad ostium, λίθον τῇ θύρᾳ, *N. T.* advolvor genibus, προσπίπτω γόνασι τινος, *Dem.* ἐμαυτὸν καταβάλλω ποσὶ τινος γόνατα.
Adurgeo, ἐπείγω, aliquem, ut quid faciat, τινά τι ποιεῖν, *Herodian.* aliquem, καθιππεύω τινὰ, *Aristoph.* ἐπισπέρχω.
Aduro, ὀπταίω, aliquid, τί, *Plato.* προσκαίω τι, *Aristoph.* ἀποκαίω. *Theophr.*
Adusque, μέχρι, urbem, τὴν πόλιν, *Aristid.* hunc diem, ταύτης τ ἡμέρας, *Isocr.*
Adustio, ἡ ἐπίκαυσις, εως, *Dem.* οἶκος, τὸ προσκαυμα τ χυτρας, LXX. ἡ ἀπόκαυσις, τὸ ἐπίκαυμα.
Adustus, κεκαυμένος.
Adytum, τὸ ἄδυτον, υ.
Ædepol, ναὶ μὰ Πολυδεύκη, ναὶ μὰ Φαεθοντα.
Ædes, is, ὁ ναὸς, οῦ, *N. T.* ὁ νεὼς, ὼ, *Xen.* ὁ σηκὸς, ὸ ἱερὸν.
Ædes, is, ὁ οἶκος, υ, *Xen.* ἡ οἰκία, ας, *Thuc.*
Ædicula, i. e. tacellum, τὸ ναΐδιον, υ, i. e. parva domus, ἡ οἰκίσκη, ης, *Dem.* τὸ οἰκίδιον, υ, *id.* ὁ οἰκίσκος, υ, *id.*
Ædificatio, ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.* ἡ οἰκοδομία, ας, *idem.*
Ædificator, ὁ οἰκοδόμος, υ, *Xenoph.* ὁ ἀρχιτέκτων.
Ædificium, τὸ οἰκοδόμημα, ατος, *Thuc.* ἡ οἰκοδομὴ, ῆς, *N. T.* τὸ κτίσμα, τος, *ibid.*
Ædifico, οἰκοδομέω, domum, οἰκίαν, *Dem.* super aliquo, ἐπί τινι, *Xenoph.* super fundamento alicujus, ὀπισθοδομέομαι ὀπὶ τῷ θεμελίῳ τινος, *N. T.* δέμω, δομέω.
Ædilis, ὁ ἀγορανόμος, υ, *Plauto.* ὁ ἀστυνόμος, υ, id.
Ædilitas, ἡ ἀγορανομία, ας, *Suid.* ἡ ἀστυνομία, ας, *Aristot.*
Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, ἀστυνομέω.
Ædilitius, a, um, ἀγορανομικὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.* ἀστυνομικὸς, ἡ, ὸν, *idem.*
Æditimor, ναοφορέω.
Æditimus, ὁ ναοφόρος, υ, *Schol. Aristoph.* ζακόρος, υ, *Aristot.* ὁ ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ ναοφύλαξ, ακος, *Aristoph.* ἱεροκόμος, ἱεροδάλος.
Ædituus, idem quod antecedens *Æditimus.*
Aedon, ἡ ἀηδὼν, όνος, *Aristot.*
Æger, a, um, ὁ ἡ ἢ ὄρρως, υ, *Isocr.* ἀρρωστῶν, ῶσα, ῦν, *Dem.* ca ωδύνων, ῶσα, ον, *Arist.* νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, *Xen.* νοσηρὸς, *Plut.* νοσῶν animo, ὁ ἡ ἢ ἀθυμος, υ, *Dem.* ὁ ἡ ἢ δύσθυμος, υ, *Aristot.*
Ægre, ἀβρώστως, *Dem.* ἀδύνως, *Isocr.* i. e. difficulter & molestè, δυσχερῶς, χαλεπῶς, *Xenoph.* fero negotium, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, *Dem.* res adversas, ϕέρω τὰς συμφορὰς, *Isocr.* quum audio, ἀκούων, *Plato.* leges, χαλεπαίνω

Adeptio, ἡ ἐπιτυχία, ας; LXX. ἡ ἀπολαύσις, ἡ ἐπίτευξις.
Adeptus, a, um, ἐπιτυχών, ὤσα, όν, aliquid, τινος, *Dem.* ὁ ἡ ἡ ἐπιτυχής, ές, τινὸς, *Isocr.*
Adequito, προσιππάζω. προσιππεύω.
Adesdum, ἰθὶ δή, *Plato*, ἴθι νῦν, *Xenoph.*
Adfurio, βελτιμάω, βελτιμώτλω.
Adgno. προσάγνυμι.
Ægrotatio, ἀσθενία, alicui, ἡ ἀρρωστία, ας, *Isocr.* ἡ νόσος, ου, *Isocr.* aliquid, νόσημα, ατος, *Dem.*
Ægroto, ἀσθενέω, *Isocr.* ἀσθενέω νόσον. *id.* ἀρρωστία, *Dem.* νοσέω, *Plut.* ἔχω, διάκειμαι ἀρρώστως, ἀσθενῶς, κακῶς, πονηρῶς, μοχθηρῶς, μαλακῶς, φλαύρως, φαύλως, *Dem. Isocr. Lucian.* ex aliqua re, νοσέω ἐκ τινος, *Lucian.* præ dolore, ὑπὸ λύπης, *id.* leviter, νόσον μικρὰν, *Plut.* ad mortem, ἔχω ἐκλύσεως, *N. T.*
Ægrotus, a, um, idem quod *Æger*, quatenus hoc de corpore dicitur.
Ælurus, ὁ αἴλουρος, ου, *Aristot.*
Æmulatio, ἡ ζηλοτυπία, ας, *Plut.* ἡ ζήλωσις, εως, *Thuc.* ὁ ζῆλος.
Æmulator, ὁ ζηλωτὴς, οῦ, virtutis, ἀρετῆς, *Isocr.*
Æmulatus, us, τὸ ζήλωμα, ατος, *Æschin.*
Æmulor, διαζηλοτυπέομαι, *Athen.* ζηλόω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* aliquid, τι, *id.* aliquem quasi vestigia ejus legendo, διάκω τὰ ἴχνη τινὸς, *Plato.* virtutis studio, φιλονεικέω τινὶ περὶ τῶν ἀρετῶν, *Adam.* i. e. invideo alicui rei alicujus causa, φθονέω τινος ὧν τινος, *Isocr.*
Æmulus, a, um, ὁ ἡ ζηλότυπος, ου, *Aristoph.* ὁ ἀντιτιμος, ζηλωτὴς, *Isocr.* ὁ ἡ ἐφίμιλος, ἀντίτεχνος, *Luc.*
Æneator, ὁ ζαλπιγκτὴς, οῦ, *Dem.*
Æneus, a, um, χάλκεος, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Xenoph.*
Ænobarbus, ὁ χαλκοτάραν, αινος, *Plut.*
Ænigma, τὸ αἴνιγμα, ατος, *Æschin.* ὁ αἰνιγμὸς, οῦ, *Athen.*
Ænigmatice, αἰνιγματαδῶς, *Athen.* δι αἰνιγμάτων, *Æschin.*
Ænigmaticus, a, um, ὁ ἡ ἡ αἰνιγματώδης, ές, *Aristot.*
Ænigmatista, ænigmatice loquens, ὁ αἰνιγματιστὴς, οῦ, LXX.
Æquabilis, e, ὁμαλὸς, ὴ, όν, *Aristot.* ὁ ἡ ἡ ὁμαλὴς, ές, *Plut.*
Æquabilitas, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.* ἡ ὁμαλότης, ητος, *Arist.* legum & juris, ἡ ἰσονομία.
Æquabiliter, ὁμαλῶς, *Plut.* ἴσως, *Dem.*
Æquævus, a, um, ὁ ἡ ἡ ὁμῆλιξ, ικος, conf. sequens *æqualis.*
Æqualis, e, ἴσος, η, ον, portio, ἡ ἰσομοιρία, ἴσον μέρος, *Aristoph.* ὁμαλὲς, ῆ, όν, facultates æquales, ὁμαλαὶ οὐσίαι, *Aristot.* aliquem æqualem mihi habeo, ἴσον τινα τῇ ἐμαυτῷ κεφαλῇ ἄγω. *Arian.* æqualis ætate, ὁ ἡ ἡλιξ, ικος, *Xen.* ὁ ἡ ἡ ἰσόχρονος, ὁ ἡλικιώτης, ου, *Arist.* & ἡ ἡλικιώτις, ιδος, de fœmina, *Lucian.*
Æqualitas, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.* ἡ ὁμαλότης, ητος, *Aristot.*
Æqualiter, ἐπίσης, *Xenoph.* ἐξίσης, *Chrys.* ὁμαλῶς, *Plut. ἰσαι. Dem.* ἴσον, *Thuc.*
Æquanimis, e, ὁ ἡ ἡ εὐγνώμων, ονος, *Aristot.* ὁ ἡ ἡ ὀλιγωρὸς, ές, *Plato.*
Æquanimitas, ἡ ὀλιγωρία, ας, *Plut.* εὐγνωμοσύνη, ης, *Æschin.*
Æquanimiter, ὀλιγωρῶς, *Plut.* εὐγνωμόνως, fero, φέρω, *Lucian.*
Æquatio, ὁ ὁμαλισμὸς, οῦ, τὸ ὁμαλίζειν, *Aristot.*
Æquator, *circulus*, ὁ ἰσημερινὸς κύκλος, *Theophr.*
Æque, ἴσως, *Dem.* æque ac, ὁμοίως, ὥσπερ, *Dem.* æque ac si, ὁμοίως, ὥσπερ ἄν εἰ, *Isocr.* ὁμοίως, ὡσπερανεὶ, *id.* παραπλήσιον, *id.* vos nostis æque atque ego, ὑμεῖς ἴστε ὁμοίως ἐμοὶ, *id.*
Æqui bonique facio, ἐυλογίζω πρός τι, ἐυγιγνώσκω τινι.

Adinventi[illegible]
Adipalis, [illegible]iale, τὸ ἰσημερινὸν, οῦ, ἡ ἰσημερία, ας ὁ ἡ ἡ Gl. Vabris, e, ὁ ἡ ἡ ἰσόῤῥοπος, ου, *Plato.*
Adipatus librum, ἡ ἰσοῤῥοπία, ας, *Plato.*
*Plat*imanus, ὁ ἡ ἡ ἀμφιδέξιος, περιδέξιος, ος
Æquinoctialis, e, ἰσημερινὸς, ὴ, όν, *Theophr.*
Adi[illegible]Æquinoctium, ἡ ἰσημερία, ας, *Plut.*
Æquipar, ἴσος, η, ον, *Plut.*
Æquiparabilis, e, ὁ ἡ ἡ ἀνάλογος, ου, alicui, τινὶ, *Xenoph.* ἀνάλογος, *Aristot.*
Æquiparatio, ἡ ἴσωσις, εως, ἡ παρίσωσις, εως, ἡ ἀναλογία, *id.*
Æquiparo, ἰσόω, aliquid alicui, τί τινι, *Xen.* ἐξισόω, ῶ, *Thuc.* παρισόω, ῶ, *Plato.*
Æquipollens, ὁ ἡ ἡ ἰσοδυναμῶν, ου, *Aphrod.* ἰσοδυναμίαν, ὄν, ὄσα, ὄν.
Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ας.
Æquipollco, ἰσοδυναμέω.
Æquipondium, ἡ ἰσότιμησις, εως, *Themist.* τὸ σήκωμα, *Polyb.*
Æquitas, ἡ ἐπιείκεια, ας, *Dem.* ἡ ἐυνομία, ἰσονομία, ἐυγνωμοσύνη.
Æquiter, ἐτησίως, *Xen.* conf. *æqualiter.*
Æquivalco, *ἰσορροπέω*, *Plato.*
Æquivalens, ἰσόῤῥοπος, ὅσος, ὄν, ὁ ἡ ἡ ἰσοπράτης, *Herod.* ἀντιῤῥοπος.
Æquivocatio, ἡ ὁμωνυμία, ας, *Aristot.*
Æquivoce, ὁμωνύμως, *Aristot.*
Æquivocus, a, um, ὁ ἡ ἡ ὁμώνυμος, ου, *Plato.*
Æquo, ἰσόω, aliquem alicui, τινά τινι, *Xenoph.* facultates, ἰσάζω τὰς κλήσεις, *Aristot.* alicui aliqua re, ἐξισόομαί τινί τι, *Plut.* solo, ἐδαφίζω, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Æquor, i. e. planities, τὸ πλάτος, ους, *Aristot.* i. e. mare. Vide *Mare.*
Æquoreus, a, um, πελάγιος, ία, ιον, *Aristot.* πελαγικὸς, ὴ, όν, *Plut.* ἁλίος.
Æquus, a, um, ὁμαλὸς, ὴ, όν, *Plut.* i. e. justus, δικαιος, αία, αιον, *Isocr.* ὁ ἡ ἡ ἐπιεικὴς, ές, *Arist.* æquum est, ἄξιον ἐστί me odisse cum, ἐμοὶ μισεῖν ἄνδρα, *Xen.* te argentum recipere, δίκαιόν ἐστί σε Κτησικλείν ἀργύριον, *Aristot.* æquissimum est illum hoc facere, δικαιότατόν ἐστι τοῦτο τοιεῖν, *Plato.* ex æquo, ἴσως, *Dem.* ἐπ' ἴσης, *Isocr.*
Aer, ὁ ἀὴρ, ἀέρος, *Aristot.* lenior, ὁ αὔρα, ας, *Xenoph.* tranquillus, τὸ τῆς αἴρος εὐπλοιαῖα, *Æol.* malus seu corruptus, ἡ δυσαερία, ας, *Strabo.* in aerem abeo, ἐξατμίζομαι, *Diosc.*
Æramentum, vas vel file quidpiam ex ære factum, τὸ χάλκωμα, ατος, *Xen.*
Æraria, ἡ μεταλλεία, ας, τὸ χαλκεῖον, ου, *Lucian.*
Ærarium, τὸ ταμιεῖον, ου, *Plut.* τὸ δημόσιον, ου, *Demosth.* τὰ δημόσια, ων, ὁ ἐπὶ τῶν χρημάτων λόγων, ου, *N. T.* ærario præfectus, ὁ ταμιοφύλαξ, ακος.
Ærarius, ὁ χαλκεὺς, έως, *Aristoph.* ὁ χαλκουργὸς, ὁ, ἡ, ὸν, id. ὁ χαλκοτύπος.
Ærarius, a, um, χάλκεος, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Æschin.*
Æratus, a, um, χαλκωτὸς, ὴ, όν.
Aerius, a, um, ὁ ἡ ἡ ἀέριος, ου, natura, φύσις, *Aristot.* animal, ζῶον, id. cibus sive aeriæ naturæ sum, ἀερίζω, *Diosc.*
Ærificium, τὸ χαλκούργημα, ατος.
Ærifodina, ἡ μεταλλεία, ας, *Poll.*
Æripes, χαλκόπους.
Æriper, ἀερίπους.
Æro, χαλκόω.
Æromeli, τὸ ἀερόμελι, ιτος, *Athen.*
Æruginosus, a, um, ὁ ἡ ἡ ιώδης, ες, fio, ἰοῦμαι, *Strab.*
Ærugo, ὁ ἰός, οῦ, ferri, σιδήρου, *Diosc.*
Ærumna, ἡ ταλαιπωρία, ας, *Hom.* τὰ δεινὰ, ῶν, *Thuc.* αἱ ἀτυχίαι, αἱ δυστυχίαι, αἱ δυσπραξίαι, ῶν, τὰ ἀτυχήματα, τὰ δυστυχήματα, ων, *Dem. Isocr.* ἡ ὀιζυς, ὁ ἀθλιότης.
Ærumnosus, a, um, ὁ ἡ ἡ ταλαίπωρος, ου, *Dem.* ὁ ἡ ἡ δυσπραξίας, ου, *id.* ἄθλιος, ία, ον, *id.* τάλας, αινα, ρα, ραν.

Æruscatio, ἡ χάλκωσις, εως.
Æruscator, ὁ χαλκωτὴς, οῦ.
Æruscо, χαλκίζω.
Æs, ὁ χαλκὸς, οῦ, *Diosc.* alienum, i. e. debitum, τὸ χρέος, ους, *Aristot.* τὰ χρέα, ων, *Dem.* τὸ ὀφείλημα, ατος, *Thuc.* ære alieno obstrictus sum alicui, ὀφείλω τινὶ τὸ χρέος, *Dem.* æs alienum dissolvo, χρέος ἀποδίδωμι, *Aristoph.* æris alieni solutio, τῶν χρεῶν διάλυσις, *Plato.*
Æsculetum, ὁ πλαλυφυλλὼν, ῶνος.
Æsculeus, a, um, πλαλυφύλλινος, ὴ, ινον.
Æsculus, ἡ πλαλυφυλλος, ου, *Theophr.*
Æstas, τὸ θέρος, ους, *Xenoph.* ἡ θερεία, ας, *Polyb.* media, τὸ θέρος μεσοῦν, *Xenoph.* adulta, ἡ ἀκμὴ τοῦ θέρους, æstate, θέρους, θέρει, ἐν θέρει.
Æstimabilis, e, τιμητὸς, ὴ, όν, *Dem.*
Æstimatio, ἡ τίμησις, εως, ἡ διαλίμησις, εως, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀξία, litis, τὸ τίμημα, ατος, *id.* æstimationem litis instituere, τίμημα ποιεῖσθαι, *Dem.* ἐπάγειν, *id.*
Æstimator, ὁ τιμητὴς, οῦ, ὁ δοκιμαστὴς, κριτὴς, λογιστὴς, *Dem.*
Æstimo, τιμάω, digno pretio, τὰ ἀξιῶ, *Aristid.* τὰ ἴσα, *Aristot.* maximi, πλείστου, *Dem.* præ omnibus, ἀπὸ πάντων, *idem*, pluris, τιμᾶσθαι μείζονος, *Xenoph.* aliquid multi, τι πολλοῦ, *Chrysost.* pluris, quam multum pecuniæ, πρὸ πολλῶν χρημάτων, *Isocr.* aliquem ex aliqua re, δοκιμάζω τινὰ ἐκ τινος, *id.* aliquid mecum, λόγον ἐμαυτῷ δίδωμι, *Dem.* litem, ὄλημφα τίμημα, *Arist.* πείσομαι τίμημα, *Dem.* ἀκριβολογέομαι, *id.*
Æstiva, τὰ θερινὰ, ῶν.
Æstivo, τὸ θέρος διάγω, θερίζω, *Suid.*
Æstivus, a, um, θερινὸς, ὴ, όν, meridies, θερινὴ μεσημβρία, *Xenoph.* θερινὸς, ία, ιον, æstiva ferentia, *Strabo* αἴθρια, *Diosc.*
Æstuarium, ἡ ἀνάχυσις, εως, *Strabo.*
Æstuo, ἡ κύμασις, εως.
Æstuo, ὁ ἡ κυμαίνω, *Plut.* fervore, καυσοῦμαι, *Galen* καυματίζομαι
Æstuosus, a, um, ὁ ἡ ἡ καυμαλέος ος, ον, καυσώδης, ες, & quasi tuffaceus, ὁ ἡ ἡ τῶν γλάνδων, ες, *Plut.*
Ætatis, ὁ καύσων, ωνος, N. T. τὸ καῦμα ατος, *Xenoph.* ὁ καύσος, ου, stomachi, τὸ στόμαχος, *Diosc.* τὸ καύσωμα, ατος, *Cæl.* ἡ ἐμπύησις, εως, *Cæl.* τὸ ὄλκος, *Lucian.* τὸ ὀλκὸν, *Heliod.* mortis, ὁ κλύδων, ωνος, *Plut.* ἡ πλημμυρὶς, *Plut.*
Ætas, ἡ ἡλικία, ας, *Dem.* eandem ætatem habere cum aliquo, τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν, ἔχω ἐτῶν, *Dem.* ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ εἶναι, *id.* ætate æquales, οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὄντες, *Dem.* qui mediocri ætate est, ὁ μετρίας ἡλικίας ὢν μετρίαν ἔχων, *Plato.* ad florem ætatis pervenio, εἰς ἀκμὴν καθίστα, *Lucian.* ætate provehor, ἡλικίαν προβαίνω, *Polit.* πορρω τῆς ἡλικίας εἰμὶ, *Xenoph.* tantum abest ut ætatem dicerem quantum, χαλεπὸν ἂν εἴη τὰ ἔτη εἰπεῖν ἡλίκα, *Isocr.* triginta annos, τριακοντα τριῶν ἐτῶν ἀν, *Plut.* ætate, præstare. πρεσβύτερον ἡλικίᾳ, *Lucian.* ætate præcedo, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προέρχομαι, *Plato.* i. e. generatio, ἡ γενεὰ, ᾶς, nostra ætate, ὅσοι τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *Pausan.*
Ætatem, εἰς αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, i. e. in æternum.
Æternitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, animæ, τῆς ψυχῆς, *Aristot.* ὁ αἰὼν, ῶνος, *id.* ἡ ἀθανασία, *Isocr.*
Æterno, ἀπαθανατίζω, *Aristot.* ἀθανατίζω, *Herodot.*
Æterne, ἀϊδίως. ἀιδίως.
Æternus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἀΐδιος, ου, *Plut.* ὁ ἡ ἡ αἰώνιος, ου, *Plut.* in æternum, εἰς ἀΐδιον, εἰς τὸν αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, *Arist.* εἰς τὸ αἰῶνα χρόνου, LXX. ab æterno, ἐξ ἀϊδίου, ἐξ αἰῶνος, ἀπ' αἰῶνος, *N. T.*
Æther, ὁ αἰθὴρ, έρος, *Aristot.*
Æthiopicus,

Aetiologia, ας, Plut. αἰτιολογία, ας, id. ἡ καταλογὴ τῶν αἰτίων, ἡ ἀπόδειξις τῶν αἰτίων, Ath. ἡ ἐξήγησις τῶν αἰτίων, Ael. ἡ ἐξήγησις τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἀφορμῶν, Dion. Hal. ἡ ἐξήγησις τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἀφορμῶν καὶ τῶν ὑποθέσεων, Dion. Hal. ἡ ἐξήγησις τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἀφορμῶν καὶ τῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν ἀποδείξεων, Dion. Hal. ἡ ἐξήγησις τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἀφορμῶν καὶ τῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν ἀποδείξεων καὶ τῶν ἐπιχειρημάτων, Dion. Hal. ἡ ἐξήγησις τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἀφορμῶν καὶ τῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν ἀποδείξεων καὶ τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τῶν ἐνθυμημάτων, Dion. Hal. ἡ ἐξήγησις τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἀφορμῶν καὶ τῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν ἀποδείξεων καὶ τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν παραδειγμάτων, Dion. Hal. ἡ ἐξήγησις τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἀφορμῶν καὶ τῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν ἀποδείξεων καὶ τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν παραδειγμάτων καὶ τῶν ἐνθυμημάτων, Dion. Hal. ἡ ἐξήγησις τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἀφορμῶν καὶ τῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν ἀποδείξεων καὶ τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν παραδειγμάτων καὶ τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν παραδειγμάτων, Dion. Hal.

Aetiologus, ὁ αἰτιολόγος, Strab.

Aetiologus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰτιολογικός, ἡ, όν, Strabo.

Aetiologus, ὁ αἰτιολόγος, Strab.

Aetiologus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰτιολογικός, ἡ, όν, Plato

Agnus, ὁ ἀμνός, οῦ, *N. T.* ὁ ἀρήν, ἀρνός, *Plato.*
Ago, ἄγω, septimam noctem, ἑβδόμην νύκτα, *Calen.* annum decimum, δέκατον ἔτος, *id.* festum alicui, ἑορτὴν τινί, *Plut.* aliquid recte & decenter, πράττω τι καλῶς καὶ πρεπόντως, *Dem.* res ad rempublicam pertinentes, τὰ πολιτικὰ πράγματα, *id.* aliquid [illegible] multa præclara, κατορθώματα πολλὰ, *Dem.* personam, ὑπόκρισιν ποιοῦμαι, *Hesiod.* gratias alicui, χάριτας ὁμολογῶ τινὶ, *id.* χάριν οἴδα, actum, ἐπιτετραμμένοις ἀναλαμβάνω, *Aristid.* radices, ῥιζοῦσθαι, *Theophr.* μεζολογέω, rhetorem, ῥητορεύω, *Dem.* cautam alicujus, λόγον ὑπέρ τινος, *Dem.* in hereditatem alicujus, ἐπιτίθεμαί τινι κλήρῳ ἐστὶ, vel τοῦ δ' ἐστὶ, *id.* i. e. loquor de re aliqua, διαλαμβάνω περί τινος, *Arist.* διαλέγομαι περί τινος, *Dem.* liberius cum aliquo, διαλέγομαι ἐλευθερότερον τινι, *id.*
Agon, ὁ ἀγὼν ἀγῶνος, *Xenoph.* conf. *Certamen.*
Agonotheta, ὁ ἀγωνοθέτης.
Agrarius, a, um, κληρουχικὸς, ὴ, ὸν, *Apollod.* lex agraria, νόμος κληρουχικὸς.
Agrestis, e, ἄγριος, ία, ιον, *Dem.* ἄγροικος, ον, ικὸν, *Plut.* ἀγρεὺς, ῆως, *Nic.*
Agricola, ὁ γεωργὸς, οῦ, *Xenoph.* ὁ ἐν γεωργίᾳ ὢν ἢ περὶ γῆν ὢν ἢ ἐμβρύου, *Eust.* ὁ γήτης, *Suid.*
Agricultio, ἡ γεωργία, ας, *Plut.* ἡ γεωπονία.
Agricolor, γεωργῶ, *Lex.* ἐν τῇ γεωργίᾳ εἶναι, *Eust.* περὶ τὴν γῆν πονεῖσθαι, *Suid.* γῆν γεωργεῖν, *Dem.*
Agricultor, ὁ γεωργὸς, οῦ, *Arist.*
Agri cultura, ἡ γεωργία, ας, *Lex.* τὸ γεώεργημα. αὐτὸς, *Lex.*
Agriculturus, γεωργικώτερος, ὰ, ὸν, *Plato.*
Agyrta, ὁ ἀγύρτης, ου, *Suid.*
Ah, αἲ, ah miser! ah miserum! αἰ τάλας, *Aristoph.*
Ahenator, fc. faber, ὁ χαλκεὺς, έως, *Arist.*
Aheneus, a, um, χάλκεος, contr. χαλοῦς, ῆ, οῦν, *Xenoph.*
Aheneum, i. e. vas aheneum, τὸ χαλκεῖον, ὰ, *Xenoph.*
Ahenus, a, um, idem quod *Aheneus.*
Aio, φημὶ, *Hesiod.*
Ala, τὸ ὠτῖον, ου, ἡ πτέρυξ, animalis, τῆς ζώου, *Aristot.* hominis sub brachio, ἡ μασχάλη, ης, *Xenoph.* pars aurig, τὸ ἀντιλαβίδιον, ὰ, *Basil.* equitum, ἡ ἴλη, ης, *Plut.* acuti, τὰ πτέρα, ατος, *Hesiod.* alas addo, πτέρυγα, πτερὸν τοῖν ὠτοῖν, *Phil.*
Alabaster, o, vel ἡ ἀλάβαστρος, ου, τὸ ἀλάβαστρον, ου, LXX. *N. T.* parvus, τὸ ἀλαβαστρίσκιον, ου, *Phil.*
Alabastrites, ὁ ἀλαβαστρίτης, ου, *Dioscor.* τὸ ἀλαβαστρον, ου, *Hesychius.*
Alabastus, idem quod *Alabaster.*
Alacer, ὁ κὴ ἡ προθυμος, ου, ad aliquid, πρός τι, *Arist.* πρός τι, *Plut.* ὀρεκτικὸς πρός τι, *Plut.* ὁ κὴ ἡ εὐθυμος, ἄκαιρος ἐνεργός.
Alacer, προθυμος, *Xenoph.* conf. *vivax.*
Alacritas, ἡ προθυμία, ας, *Dem.* ἡ ἐτοιμότης, ητος, *Dem.* ἡ φιλοπραγμοσύνη, ης, *id.*
Alacriter, προθυμως, *Dionys. Halic.* εὐθυμως, *Xen. Ephes.* ἑτοίμως, *Dem.* πρόχειρως, *Dion.*
Alapa, ὁ κόλαφος, ου, *Ephraem.* τὸ ῥάπισμα. ατος, *N. T.* alapam infligo alicui, ῥαπίζω τινὰ, *Dem.* πρόσω χεῖρα τινὸς τείνω, πρόσω ποιῶ τὸ σῶμα τινὸς, *Greg.* alapæ cedo ab aliquo, ῥαπίσματά μοι ὑπό τινος, *Luc.*
Alatus, e, πλήρης, ους, ες, *Aristoph.* πτερωτὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Alauda, ἡ κορυδαλὸς, οῦ, *Theocr.* ἡ κόρυδος, ου, *id.* ἡ κορυδαλὶς, ίδος, *Dem. Phal.* *id.* ἡ κόρυς.
Albarium, ἡ κονία, ας, *Xenoph.* opus albarium seu cæmentum, τὸ κονίαμα, ατος, *Theophr.* cute albario induco, κονιάω, *Aristot.* albario opere inductus, κονιατὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*
Alburnus, a, um, λευκόδενδρος, ον, ὁ ον.
Albedo, ἡ λευκότης, ητος, *Aristot.*
Albeo, λευκάνομαι, *Theophr.*
Albico, ὑπολευκαίνομαι.
Albidus, a, um, ὁ κὴ ἡ ὑπόλευκος, ου, *Dioscor.*
Albo, λευκόω, vel λευκόομαι, *Xenoph.* λευκαίνω, ὑπολευκαίνω.
Albucem, ὁ ἀσφόδελος.
Albugo, τὸ λεύκωμα, ατος, *Dioscor.* oculorum morbus, ἡ λεύκωσις, εως, *id.*
Albulus, a, um, ὁ κὴ ἡ ὑπόλευκος, ου, *Dion.*
Album, i. e. tabella albo colore inducta, τὸ γραμματεῖον, τὸ λεύκωμα, ατος, *Dion.* in album referre, ἀναγράφειν εἰς λεύκωμα, *id.*
Albumen, τὸ λεύκωμα, ατος, *Dioscor.* τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ.
Albumum, τὸ σέαρ λίνδρα, *B.*
Albus, a, um, λευκὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ἀργὴς, ῆτος, ες, *Lucian.* ἄργος, *Hom.*
Alcion, vide *Halycon.*
Alea, ἡ κυβεία, ας, *Xenoph.* & prolabi alea, *Arist.* alea ludo, κυβεύω, *Plut.* διακυβεύω, *id.* alea feliciter ludo, εὐκυβεύω, *Polyb.* alea infeliciter ludo, δυσκυβεύω, *Polyb.* alea continuo feu dispenso, κατακυβεύω, *Lucian.* alea cum alio ludo, ζυγκυβεύω, *Plut.* pono aleam feu periculum alicui, ἐκκυβεύω, *Polyb.*
Aleator, ὁ κυβευτὴς, οῦ, *Xenoph.* ης, ου, ὁ κυβευτικὸς, ὴ, *Plato.*
Alectorius, a, um, κυβευτικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* confessim, seu loco, ubi alea ludi tur. τὸ κυβευτήριον, ου, *id.* τὸ κυβεῖον, ου, *Hesych.*
Ales, ὁ ἔρυς, ῦθος, conf. *Avis.*
Alesco, πληθύομαι, *Arist.*
Algor, τὸ ψῦχος, ους, *Theophr.* τὸ ψυχρὸν, ου, *Plut.* τὸ ῥῖγος.
Algosus, a, um, ὁ κὴ ἡ ψυκτὸς, τὴ, ὸν.
Alias, ἄλλοτε, quam nunc, ἢ νῦν, *Lucian.* alias rebus secundis, alias adversis uti, τοτὲ μὲν εὖ, τοτὲ δ' ἀτυχῶς χρῆσθαι, *Dem.* sit alias miser, alias beatus, μήτε τὸν ἀεὶ βίον εὐδαίμονα, μήτε ἀεὶ ἄθλιον, *Arist.* alias ambitiosum fuisse, alias non ambitiosum, ἔστιν ὅτε μὲν ἐπιτηδεύειν τὸ λοιπὸν, ὅτε δ' ὅτι τὸ ἀφιλοτιμεῖσθαι, *id.* ita alias quam vobis dicere, ὅτ' ἄλλο τι παρ' ὑμῖν εἰπεῖν λέγειν, *Dem.*
Alibi, ἀλλοῦ, *Dem.* ἐτέρωθι, *id.* ἀλλαχῆ. *Xenoph.* alibi nusquam, οὐκοῦ πάμπαν, *Dem.*
Alica, ὁ χόνδρος, ου, *Galen.*
Alicubi, τοῦπου, est qui alicubi, δεισιμαρτυρητὸς δέ τις ἐστι, *N. T.* ἔστιν ὅ.
Alicubi, ποθὲν, *Aristot.*
Alienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, εως, *Dion.* ἀπαλλοτρίωσις, εως, *Aristot.* ἀποστροφὴ, ἡ ἀλλοτρίωσις, ὑπόστασις, *Plut.*
Alienatus, a, um, ἀπεστραμμένος, ὴ, ὸν, ἀπαλλοτριωθεὶς, ῆτος, *Aristot.* ἀλλότριος, ὰ, ὸν, *Dion.*
Alienigena, ὁ ἀλλόφυλος, ου, *Dem.* ὁ ἀλλογενὴς, ὲς, *N. T.* ὁ ἀλλόφυλος, *Aq.*
Alienigenus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀλλογενὴς, ὲς, *N. T.*
Alieno, ἀλλοτριῶ, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* civitatem ab aliqua, τὴν πόλιν τινὸς, *Thuc.* ἀποστερίσκειν, *Aristot.*
Alienus, a, um, ἀλλότριος, ὰ, ὸν, non alienus, sed proximus, μὴ ἀλλότριος ἀλλ' οἰκεία φύσις, *Ephraem.* alienum a re mea rebus, ἀλλότριον τῶν ἐμῶν τοῦτο, *Dem.* alienus ab aliquo, ἀλλότριος ἐχων, vel διακείμενος πρός τινα, *Dem.* alienus, i. e. invitus animo ab aliquem, δυσμενῶς, κακῶς, χαλεπῶς, ἀπεχθῶς ἐχειν τινὶ, *Dem.* alienum a proposito dicere, ἀπὸ τοῦ πράγματος λέγειν, *Longin.* ἔξω τοῦ λόγου τι φέρειν, *Dion.*
Aliger, πτερώτης ὁ, ὁ, ὁ κὴ ἡ πτερώτης.
Alimentum, ἡ τροφὴ, ῆς, ἡ παρὰ τινὸς, τὴν τροφὴν παρά τινος, *Arist.* alimentum præbens, τροφοδότης, ου, ὁ, ἡ, ιδος, *Thuc.* alimento abundans, ὁ κὴ ἡ τροφώδης, ες, *Aristot.*
Alio, ἄλλῃ, discesserunt, ᾤχοντο, *Xenoph.* alio navigare, ἄλλοσε πλεῖν, *Dem.* alio quis verberet, ἐτέρωσέ τις πατάξῃ, *id.* alio quopiam, ἄλλοσέ που, *id.*
Alioqui, ἄλλως, *Aristoph.* alioqui honestus, πάλαι καλὸς, *Dem.* quietus, sed alioqui non improbus, ἀπράγμων, ἄλλως δ' οὐ πονηρὸς, *Dem.* i. e. sin minus, ἐπεὶ, aliqua tu dicito, ἔστω σὺ εἰπὲ, *Plato.* alioqui dissimulo vobis, εἰ δὲ μὴ εἰπὲν ἂν ὑμῖν, *N. T.*
Alioquin, πλοῦσιος, ἐπίρρασις.
Alipes, ποδώκης.
Aliquis, τὶς, *Aristot.*
Aliquamdiu, πολὺν χρόνον, ἐξέστη, *Xenoph.* ἐπὶ πολὺν χρόνον, *N. T.* χρόνον τινὰ, ἐπὶ χρόνον, ἐπὶ χρόνου.
Aliquando, ποτὲ, eramus, ἤμεθα, *Dem.* vos contra tarum ὑμᾶς ποτὲ ὑμῶν ὑπόπτους, *id.* ἔστιν ὅτε, ἐστὶ ὅτε, ἔστιν ὅπου, ut, aliquando, i. e. rerum animo concedant, ἐνδώσουσι ἔστιν ὅτε, *Hippocr.* C. V. Sect. VI. Aph. [illegible].
Aliquantulum, τὸ μικρὸν.
Aliquantulus, ὀλίγον τινὰ, δι' ὀλίγα χρόνου.
Aliquantum, ἐπί τι, *Aristot.*
Aliquantum, ἐπίτηδες, ἐπὶ μακρὸν.
Aliquantum, ἔστιν ὅτε, ἐστὶ ὅτε.
Aliquantus, a, um, ποσὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Aliquantulus, μέχρι τινὸς, ἀπὸ μέρους, *N. T.*
Aliquis, aliqua, aliquid, vel aliquod, τὶς, τὶ, *Gen.* τινος, τινὸς, ἡ τινὸς, τινὸς, i. e. aliquis, hostem aliquem videt, ἴδεν τὶς τινα τῶν ἐχθρῶν, *Xen.* ὁ κὴ ἡ. τὸ δεινὸν, numerus aliquis, τὶς ἀριθμὸς, *Dion.*
Aliquot, ἔνιοι, ἔνιαι, ἔνια.
Aliquotus, ἐπίμορος, ου, *Euclid.*
Aliquotiens, ἐπὶ πολλοῖς, ποσοῖς.
Aliquantus, a, um, ποσὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Aliquotenus, μέχρι τινὸς, ἀπὸ μέρους, *N. T.*
Aliquis, aliqua, aliquid, vel aliquod, τὶς, τὶ, *Gen.* τινος, τινὸς, ἡ τινὸς, τινὸς, i. e. aliquis, hostem aliquem videt, ἴδεν τὶς τινα τῶν ἐχθρῶν, *Xen.* ὁ κὴ ἡ. τὸ δεινὸν, numerus aliquis, τὶς ἀριθμὸς, *Dion.*
Aliquotus, idem quod *Aliquantus.*
Aliquotiens, ἐπὶ πολλοῖς, ποσοῖς.
Aliquis, τὶς, τινὸς, ἡ τινὸς, τινὸς, *Aristot

Cállomai τὰς νόμας, *Gregor.* ἐγκρίνω, *Aristid.* προφέρω, *Xen.*

Allego, is, καταλέγω, aliquem, ἐπιλέγω τινά, *ibid.* mihi collegam, προσαιρέομαι μοι Συνάρχοντα, *Plut. Rhetor.*

Allegoria, ἡ ἀλληγορία, ας.

Allegorice, ἀλληγορικῶς, fignifico, dico, interpretor, ἀλληγορέω, ῶ, *Rhetor.*

Allegorius, a, um, ἀλληγορικὸς, ἡ, ὸν, *Hermog.* allegorica interpretatio, τὸ ἀλληγόρημα, ατος.

Allevamentum, & Allevatio, ἡ ἀνακούφισις.

Allevo, i. e. furfum tollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, *Aelph.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, *Dom.* i. e. leviorem facio, κουφίζω, navium inftrumentum ejiciens, τὸ σκεῦος, ἢ Σίτου ἐκβαλλόμενος, *N. T.* ὀπισθίζω, *Phrin.* ἐλαφρύνω, LXX.

Allex, ἐπάγων, ωσα, ον.

Allianis, e, Σκορδομήτης, ἡ, ὸν, *Aristoph.*

Alliatus, a, um, Σκορδάτος, ἡ, ὸν.

Allicio, ἐπάγομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐπαγωγίᾳ τινα, *Plut.* aliquem, lenitate, πείθω τινὰ λόγῳ, λόγοις, mercede, μισθῷ *Thuc.* ad colloquendum, ἀποσοφιστίζω τινὰ, *N. T.*

Allido, ἰδαφίζω, alicui alicui, τι ἐπὶ τινι, LXX. ῥέζω τι εἰς τι, *Dem.* petris, προσράσσω φορὰς ταῖς πέτραις, *Aristot.* προσκρούω, προσκόπτω, *Max.*

Allietum, ὁ Σκορδών, *Hesych.*

Alligatio, ἡ προσδεσις, εως, ἡ κατάδεσις, εως.

Alligator, ὁ προσδέτης, ου.

Alligatura, ἡ κατάδεσις, εως.

Alligatus, a, um, προσδεδεμένος, ἡ, ον, a προσδέω, *Plut.* it. πεδόδετος, *Jos.*

Alligo, προσδέω, *Plut.* aliquid alicui, πρόσδεσάπλω τι τινι, *Phil.* προσάπλω τί τινί, *Lucian.* ἐξαπλῶ τί τινι, *idem*, ἀπαρτάω τι ἑαυτῷ, *idem*, it. ἐξαρτάω, *Herodian.*

Allino, ἐπιχρίω, *Lucian.* it. καταχρίω, *Gal.*

Allifio, ἡ προίσκρουσις, εως, ἡ προσραξις, εως, ἡ ἐπιτριβὴς, εως, LXX.

Allium, τὸ Σκόροδον, ου, *Aristoph.* τὸ Σκόρδον, ου, *Dioscor.* allio pasco feu cibo, Σκορδίζω, *Aristoph.* alii caulis, τὸ Σκόροδιον, *idem.*

Allocutio, τὸ προσφθέγμα, ατος, *Fulgur.* ἡ προσφώνησις, εως, *Plut.* τὸ πρόσρημα, ατος, *Aristid.* τὸ προσφώνημα, ατος, *Dem.* ἡ προσφώνησις, εως, *Plut.* ἡ προσαγόρευσις.

Alloquium, idem quod antecedens *Allocutio.*

Alloquor, προσφθέγγω, obvios, τοὺς ἀπαντῶντας, *Ioan.* aliquem, προσδέω τινὰ, *Dem.* blandius, προσεῖπόν τινα οἰκειότερον, *idem*, προσαγορεύω, προσκαλέω, *Luc.* ἐπαυδάω.

Allubefco, ἐπαρίσκω.

Alluceo, ὑπερλάμπω.

Allucinatio, ἡ παράδληψις, εως, ἡ ἀμδλυωπία, ας, *Hippocr.*

Allucinor, παραδλέπω, *Lucian.* ἀμδλυωπέω, ῶ, *Hippocr.*

Alludo, προσπαίζω, alicui, τινὶ, *Plato*, ad Euripidem, αἰνιττομαι εἰς Εὐριπίδου, *Schol. Aristoph.*

Alluo, περικλύζω, ἐπικλύζομαι.

Alluvies, ἡ περικλυσις, εως.

Almus, a, um, τροφιμος, ίμη, ιμον, *Dioscor.* ζειδαρος, ον.

Alnus, ἡ κλήθρα, ας, vel κλήθρη, ης, *Theophr.* ἡ αἴγειρος.

Alo, τρέφω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquos meis fumptibus, τινὰς ταῖς ἐμαῖς δαπάναις διατρέφω, *Ioan.* familiam panificio, ἀπὸ ἀρτοποιΐας διατρέφω τὴν οἰκίαν, *Synef.* alo clam, ὑποτρέφω, *Galen.* alo una cum, Συντρέφω, *Plut.* alo juxta equos, παραπρέφω ἵππους, *idem.*

Aloe, ἡ ἀλόη.

Alpha, τὸ Ἄλφα.

Alfiofus, a, um, ὁ καὶ ἡ κρυώδης, εως, κρυερὸς, ρὰ, ρὸν.

Alfus, a, um, idem quod *Alfiofus.*

Altare, ὁ βωμὸς, οῦ, *Herodian*, τὸ Θυσιαστήριον.

Alte, ὑψοῦ, ὑψηλῶς, repetere, ἄνωθεν ἄρχεσθαι, *Aristot.* πορρωθεν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν, *Ioan.*

Alter, era, erum, ἄλλος, alter ipfe, ἄλλος αὐτὸς, *Aristot.* alter alterum accufat, ἀλλήλους κατηγοροῦσιν ἀλλήλων, *Ioan.* ἕτερος, ἑρα, ερον, alter ftans fuper altero, ὁ ἕτερος ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ ἑστηκὼς, *Xenoph.* alter alteri præftat, ἕτερος ἑτέρου διαφέρει, *Thuc.* alter fcribit, alter difcit, ὁ μὲν γράφει, ὁ δὲ μανθάνει, duo vero & ea magna, alterum quidem, quod—alterum vero, quod, δύο δὲ καὶ μεγάλα, ἓν μὲν, ὅτι—ἕτερον δὲ, ὅτι, *Dem.* duobus periculis propofitis, neceffe eft alterum fubire, δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν, ἀναγκαῖον ἐστὶ θατέρου μετασχεῖν, *Lycurg.*

Alteratio, ἡ ἑτεροίωσις, εως, *Ariftot.* ἡ ἑτέρωσις, εως, ἡ ἀλλοίωσις, εως, *Plut.*

Altercatio, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἀντιλογία, *Dem.*

Altercator, ὁ ἐριστὴς, οῦ.

Altercor, ἐρίζω, de re aliqua, περί τινος, *Ioan.* διαδικάζομαι ὑπέρ τινος.

Alternatim, ἀμοιδαίως, ἐναλλαξ, *Ariftot.* ἐπαλλαξ, *Xenoph.*

Alternator, ὁ ἐναλλαξις, εως, *Ariftot.* ἡ ἀμοιδὴ, ῆς, *Plut.*

Alternus, a, um, ἀμοιδαῖος, αία, αῖον, vel ὁ καὶ ἡ ἀμοιδαῖος, ου.

Altero, ἑτερόω, ῶ, ἑτεροίω, ῶ, *Philo.* ἀλλοιόω.

Alteruter, tra, trum, ἑκάτερος, ἑρα, ερον, *Thuc.* alterutra vice, ἑτεράκις, *Xenoph.* alterutra a parte, ἑκατέρωθεν, *Herodian.* alterutra in parte, ἑκατέρηθι, alterutro modo, ἑκατέρως, alterutram in partem, ἑκατέρασε.

Altilis, e, Θρεπτὸς, ἡ, ὸν, *Poll.* ὁ τροφίας, ου, *Ariftot.* Σιτιστὸς, ἡ, ὸν, *N. T.* it. τρόφιμος.

Altifonus, ὁ καὶ ἡ, ὑψήχης.

Altitudo, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.* ἡ ὑψηλότης.

Altivolus, ὁ ὑψιπέτης.

Altus, ὑψηλότερον, altius repetere orationem, ἄνωθεν λόγου ἀναθεῖν, *Dem.*

Altor, ὁ τροφεὺς, εως, *Plato.* & altrix, ὁ καὶ ἡ τιθηνός.

Altumfcus, ὑπέρωθεν.

Altrix, ἡ Θρέπτειρα, ας, ἡ Θρεπτείρα, ας, *Eupol.* ἡ τροφὸς, ὁος, *Plato.*

Altus, a, um, ὑψηλὸς, ἡ, όν, thronus altiffimus, Θρόνος ὑψηλότατος, *Ioan.* μετάρσιος, ία, ιον, *id.* ὁ καὶ ἡ μετέωρος, ου, *id.* ἀκρὸς, ἡ, όν, mons altiffimus, ὄρος ἀκροτατον, *id.* ex alto, ἀφ' ὑψηλῆ, *Lucian.* ἀπὸ τῶ μετεώρου, fc. τόπου, *Thuc.* αἰπὺς, εῖα, ὺ, *Hom.*

Alveare, ἡ κυψέλη, ης, *Plut.* τὸ ζίμδλον, τὸ Σμῆνος.

Alveolus, τὸ κυτάριον

Alveatus, ὁ καὶ ἡ, κυτωδὴς.

Alveus, ἡ χαράδρα, ας, facere alveum per fuum fundum, ποιεῖν χαράδραν διὰ ἰδίων χαρίων, *Dion.* porrigere alveum, παραδιδόναι χαράδραν, *idem.* accipere, λαμδάνειν, excipere, δέχεσθαι, ob ftruere, ἀποικοδομεῖν, alveum, χαράδραν, *id.*

Alvinus, κοιλιακὸς, ἡ, όν.

Alumen, ἡ στυπτηρία, ας, *Dioscor.*

Aluminofus, a, um, ὁ καὶ ἡ στυπτηριώδης, εως, *Galen.*

Alumna, ἡ Θρεπτὴ, ῆς.

Alumnus, τὸ Θρέμμα, ατος, *Plato.* ὁ Θρεπτὸς, ου, *Poll.* ὁ τιοθέμενος, *Opp.*

Alutarius, ὁ βυρσοδέψης, ου, *Ariftoph.*

Alvus, ἡ κοιλία, ας, *Ariftot.* alvi folutio, ἡ κοιλιολυσία, ας, alvum exonero, ἀποπατέω, *Ariftoph.* ἀποκενόω, *Poll.*

Amabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐράσμιος, ου, *Plut.* ζηλωτὸς, ἡ, όν, *Dem.*

Amabilitas, τὸ ἐνδέσμιον, ου, ἡ φιλότης, ητος.

Amabiliter, ἐρασμίως, ἀγαπητῶς, *Plato.*

Amabo, σῶς Θεῶν.

Amandatio, ἡ ἀπόπεμψις, εως, *Dem.* ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Æschin.*

Amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Æschin.* ἀποστέλλω, *Thucyd.*

Amanter, φιλικῶς, *Xenoph.* φιλίας, *Thuc.*

Amanuenfis, ὁ ὑπογραφεὺς, ῆως, *Synef.*

Amaracus, ὁ ἀμάρακος, τὸ ἀμάρακον, *Cam.* ψυχον.

Amare, φιλῶ, *Dem.*

Amarefco, πικραίνομαι, *Philo.*

Amarities, ἡ πικρότης, ητος, *Plut.* ἡ πικρία, ας, *id.*

Amaritudo, idem quod antecedens *Amarities.*

Amarulentus, a, um, πικρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plin.* ὁ καὶ ἡ ἐμπύρος, ου, *Dioscor.* ὠδὶς ἡ, κατάπικρος, ου, LXX. ὁ καὶ ἡ, πικρώδης.

Amatus, a, um, idem quod antecedens *Amarulentus.*

Amafia, ἡ ἀγαπαμφία, ας, *Athen.* ἡ ἰραμφία, ας.

Amafius, ὁ ἀγαπάμφιος, ου, *Luc.* ὁ ἰράμφιος, ου, *Plut.*

Amatio, ὁ ἔρως, ατος, pulchrarum, τῶν καλῶν, *Lucian.* φιλότης, ητος, *Plato*, ἡ στοργὴ, ῆς, *Herodian.* ἡ φίλωσις, εως, *Ariftot.*

Amator, ὁ ἐραστὴς, οῦ, *Dem.* virginis, παρθένου, *Luc.* gloriæ, δόξης, *Plut.* facinorum, φονικῶν, πραγμάτων, *Ariftoph.* ὁ φιλικὸς, ὴ, ὸν, *Ariftot.*

Amatorie, ἐρωτικῶς, *Xenoph.*

Amatorius, a, um, ἐρωτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Amatrix, ἡ ἐράστρια, ας, *Poll.*

Ambages, ἡ αἰνιγμὸς, οῦ, *Ariftot.* ἡ, διάνδυσις, ὁ γρῖφος, ambagibus verborum uti, πολυλόγῳ εἶναι.

Ambagiofus, ὁ καὶ ἡ αἰνικτικὸς, γριφώδης.

Ambedo, περιέδω, ομαι, περιτράγω τὰ ὦτα, *Lucian.*

Ambefus, a, um, περιτρωγὲις, εῖσα, ἐν, a περιτρώγω, *Lucian.* περιφαγεῖς.

Ambidexter, ra, rum, ὁ καὶ ἡ ἀμφιδέξιος, ου, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ, περιδέξιος, ου, *Ariftoph.* ὁ καὶ ἡ ἀμφοτερόδεξος, ου, LXX.

Ambigo, περιέχω, *Plato*, i. e. dubito, ἀπορέω, id. de re aliqua, ἀμφιζητέω τινὸς, *Ariftot.* ἀμφιγνοέω περί τινος, *Ioan.* ἐπί τινος, *Plato.* ἐπαμφοτερίζω, *Ioan.* ἀμφιδάλλω, *Greg.*

Ambigue, ἀμφιδόλως, *Aelian.*

Ambiguitas, ἡ ἀμφιδολία, ας, *Rhetor.* ἡ ἀμφιλογία.

Ambiguus, a, um ὁ καὶ ἡ, ἀμφίδολος, ου, ἕρμα, λόγος, *Ioan.* ὁ καὶ ἡ, ἀμφίλογος, ου, *Xen.*

Ambio, περιχάννυω, περιδάλλω, urbem muro, τὴν πόλιν τείχει, *Ariftot.* urbem exercitu, κύκλῳ πόλιν στρατοπέδῳ, *Gregor.* i. e. peto confulatum, παραξιφίλλω τὴν ὑπατείαν, *Plut.* puellam, μετίημι κόρῃ, *Ioan.* hortores, Σπενδαρχέω, ῶ, *Ariftot.* φιλοτιμέομαι, imperium, μηχανάομαι μοναρχίαν, *Plut.*

Ambitio, ἡ περίδοσις, εως, *Ariftot.* honorum, ἡ Σπενδαρχία, ας, ἡ φιλοτιμία, ας, *Herodian*, ἡ φιλοδοξία, ας, *Hippocr.*

Ambitiofe, φιλοτίμως, *Dem.* φιλοδόξως.

Ambitiofus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλότιμος, ου, *Plato.* ὁ καὶ ἡ φιλόδοξος, ου, *Herodian.*

Ambitus, ὁ περίδολος, ου, *Thuc.* ἡ περίοδος, ου, *Ariftoph.* ὁ γύρος, ου, *Plut.* ὁ κύκλος.

Ambo, bæ, bo, ἄμφω, ambibus manibus aliquid facere, ποιεῖν τι ἀμφοῖν, vel ἀμφοτέραις, fc. χερσὶ, quod χερσὶ tamen etiam addi poteft.

Ambrofia, ἡ ἀμδροσία, ας.

Ambulacrum, ὁ περίπατος, ου, *Plut.*

Ambulatio, ἡ βάδισις, ὁ περίπατος, ου, ad mare jucundiffima, ὁ πρὸς Θάλασσαν ἥδιστος, *Plut.*

Ambulator, ὁ περιπατητικὸς.

Ambulatorius, περιπατικὸς, ἡ, όν.

Ambulo, περιπατέω, *Herodian.* i. e. incedo, βαδίζω πρὸς τινὰ, βαίνω, *Dem.* προβαίνω, *id.* pedibus per mare, πεζεύω διὰ Θαλάττης, *Ioan.*

Amburo, περικαίω, *Theophr.* περιφλέγω.

Ambuftio, ἡ περίκαυσις, εως.

Ambuftus, a, um, περικαυθὴς, εῖσα, ἐν, περικεκαυμένος, ένη, ένον, περιφλεγμένος, ένη, ένον, *Herodian.*

Amens, ὁ καὶ ἡ ἄνους, *contr.* ἄνους, fermo, λόγος, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, ονος, *Dem.*

Amenter, ἐκφρόνως, *Suid.*

Amentia, ἡ ἄνοια, ας, *Plato.* ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀφρόνια, ας, *Ioan.* ἡ ἀφροσύνη, *Sol.*

Amento,

Amento, ἀμματίζω, *Hesych.* jaculum, ἀγκυλίσμαι τὸ ἀκόντιον, *Plut.*

Amentum, τὸ ἄμμα, ατος, τὸ ὄχανον, ου, *Lucian.* ἡ ἀγκύλη, ης, *Strabo,* habens hastam, τὸ μεσάγκυλον δόρυ, *Arrian.*

Ames, ὁ σάλιξ, ἰξευτικὸς κάλαμος.

Amethystus, ἀμέθυσος.

Amica, ης, ἡ, ας, *N. T.* i. e. scortum, ἡ ἑταῖρα, ας, *Dem.*

Amicabilis, e, φιλικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* φίλιος, ία, ιον *Xenoph.* ἀσπαστὸς, ὴ, όν.

Amice, φιλικῶς, *Xenoph.* φίλιος, *Thuc.* προσφιλῶς, *Xenoph.* ἐμφίλως, *Dem.*

Amicio, ἀμφιέζαλλω, chlamyde, χλαμύδι, *Herodian.* veste, εἰδύῳ ἐσθῆτα, *Dioſc.* aliquem pallio, ἀμφιέζαλλω τινὰ τριζωνίῳ, *Plut.* veſte, ἀμφιεννυω.

Amicimen, idem quod *Amictus.*

Amicitia, ἡ φιλία, ας, cum aliquo, πρός τινα, *Dem.* fiſtulina, πιστοτάτη, *Iſocr.* paterna, πατρικὴ, *Dem.* ſive familiaritas, conſuetudo, ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.* ſive converſatio, ἡ ξυνουσία, ας, *Iſocr.* ἡ ὁμιλία, ας, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ ξυνουσία, ας, *id.* & hoſpitium, φιλία καὶ ξενία, *Dem.* & ſocietas, φιλία καὶ ξυμμαχία, *id.* & converſatio, ξυνουσία καὶ διατριβὴ, *id.* amicitiam cujus expetere, ἐπιθυμεῖν φιλίας τινος, *id.* comparare, κλήσασθαι φιλίαν τινὸς, *id.* renovare, ἀνανεοῦσθαι φιλίαν, *id.* confirmare, βεβαιοῦν τὴν οἰκειότητα, *id.* diſſolvere cum aliquo, διαλύειν φιλίαν πρός τινα, *id.*

Amictus, a, um, ἠμφιεσμένος, ένη, ένον.

Amictus, τὸ ἀμφίβλημα, ατος, Conf. *Indumentum & Veſtitus.*

Amicula, τὸ ἱμάτιον, ου.

Amicus, ης, ὁ φίλος, ου, *Dem.* ὁ, ἑταῖρος, ου, *idem.* ὁ ἀναγκαῖος, ου, *idem* & propinquus, φίλος καὶ ξυγγενὴς, *idem,* & hoſpes, φίλος καὶ ξένος, *idem.* & familiaris alicujus, φίλος καὶ ἐπιτήδειός τινος, *idem.* & ſocius, φίλος καὶ ξύμμαχος, *id.* φίλος καὶ ἑταῖρος, *id.* amicum aliquem habere, φίλον ἑταῖρον ἔχειν τινὰ, *Iſocr.* alicujus verum eſſe, φίλον ἀληθινὸν εἶ ἀνδρί τινι, *Dem.* aliquem exiſtimare, φίλῳ τινὶ ἡγεῖσθαι, *Dem.* aliquem deligere, φίλον αἱρεῖσθαί τινα, *id.* comparare, φίλον κτᾶσθαι, *idem,* facere aliquem alicui, φίλον ποιεῖν τινά τινι, *idem,* alicujus fieri, γίγνεσθαι φίλον τινος, *idem,* alicujus eſſe, φίλον, ἀναγκαῖον, γνήσιον, οἰκεῖον, ἑταῖρον εἶναι τινος vel τινί, *id.* alicujus manere, φίλον τινος διαμένειν, *Iſocr.* deterere, ἐγκαταλείπειν, *Dem.* prodere, προδιδόναι, *idem,* amicis abundans, ὁ καὶ ἡ πολυφίλος, ου, *Ariſtot.* amicorum copia, ἡ πολυφιλία, ας, *idem,* amicis carens, ὁ καὶ ἡ ἄφιλος, ου, *Plato,* amicorum penuria, ἡ ἀφιλία, ας, *Iſocr.* amicorum paucitas, ἡ ὀλιγοφιλία, ας, *id.* amicorum amatei, ὁ καὶ ἡ φιλόφιλος, ου, *id.* amicorum amor, ἡ φιλοφιλία, ας, *id.*

Amicus, a, um, φίλος, η, ον, alicui, τινὶ, *Plato.* φίλιος, ία, ιον, terra, χώρα, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ προσφιλὴς, ὲς, *id.*

Amicto, ἡ ἀποδύλη, ῆς, opum, χρημάτων ἡ ἀφαίλεια, ας, *N. T.*

Amita, ἡ τιτθὶς, ίδος, *Plut.* ἡ τοῦ πατρὸς ἀδελφὴ, *Iſocr.*

Amitinus, ου, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ πρὸς πατρὸς ἀνεψιὸς, *Paus.*

Amitto, ἀποβάλλω, aliquid, τι, *Xenoph.* opes, ἀπόλλυμι τὰ χρήματα, *Chryſ.* gratiam, ἐκπίπτω χάριτος, *N. T.* i. e. amando, ἐκπίπτω, aliquem, τινὰ, *Xen.* ἀποβάλλω τινὰ *Thuc.*

Amnenſis, e, ποτάμιος, ία, ιον.

Amneſtia, ἡ ἀμνηςία, ας, *Plut.*

Amnicus, a, um, ποτάμιος, ία, ιον.

Amnis, ὁ ποτὰμος, οῦ, *Dem.*

Amo, φιλέω, aliquem toto animo, τινὰ παντὶ θυμῷ, *Ariſtot.* hoc plus quam illud, ἀγαπάω τοῦτο ἀντὶ ἐκείνου, *Dem.* τοῦτο πρὸ ἐκείνου, *Plut.* aliquem, τινὰ, *Iſocr.* parentes, πάτρα, τοὺς γονεῖς, *Dem.* mulierem, ἐράω γυναικὸς, *Xenoph.* aliquid valde, ὑπερφυῶς πάνυ τι, *Herod.*

A modo, ἀπὸ τοῦ νῦν, *N. T.*

Amœne, ἁβρῶς, *Eurip.* τρυφερῶς.

Amœnitas, ἡ εὐφροσύνη, ης, ἡ ἁβρότης, ητος, *Xen.* ἡ τερπνότης.

Amœnus, a, um, τερπνὸς, ὴ, όν, ἁβρὸς, ὰ, όν, ἀμœnum pratum, λειμὼν, *Ælian.*

Amolior, ἀπωθέω, bellum, τὸν πόλεμον, *Dem.* calumniam, ἀποτρίβομαι τὴν διαβολὴν, *Diodo* avaritiam, ἐκπιδὼν ποιοῦμαι τὴν πλεονεξίαν, *Plut.* lapidem, ἀποκυλίω λίθον, *N. T.* ἀποκυλίζω, *Syneſ.*

Amolitio, ἡ ἄπωσις, εως, ὁ ἀπασμὸς, οῦ.

Amomum, τὸ ἄμωμον.

Amor, ὁ ἵμερος, ου, erga pulchras, πρὸς καλὰς, *Luc.* erga orationes, πρὸς τοὺς λόγους, *id.* ſive deſiderium alicujus rei, ὁ πόθος τινὸς, *Dem.* ſive cupiditas rerum malarum, ἡ ἐπιθυμία περὶ πονηρῶν πραγμάτων, *Iſocr.* mutuus, ἡ φιλαλληλία, ας, amor fui ipſius, ἡ φιλαυτία, ας, amor inter parentes & liberos, ἡ φιλοτεκνία, ας, *Athen.* ἡ στοργὴ, ῆς, amor fraternus, ἡ φιλαδελφία, ας, *N. T.* amor hominum, ἡ φιλανθρωπία, ας, *ibid.* amore carens, ὁ καὶ ἡ ἄστοργος, ου, *Athen.* amore dignus, ὁ καὶ ἡ ἀξίερως, *Heliodor.*

Amotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.

Amotus, a, um, ἀποκεκινημένος, ένη, ένον, terminus, ἀποκεκινημένος ὅρος, *Pand.*

Amoveo, ἀποκινέω, ῶ, aliquid, τὶ, *Pand.*

Amphibolia, ἡ ἀμφιβολία, ας, *Cicer.*

Amphisbæna, ἡ ἀμφίσβαινα.

Amphitheatralis, e, ἀμφιθεατρικὸς, ὴ, όν.

Amphitheatrum, τὸ ἀμφιθέατρον, ου, *Plut.*

Amphora, ὁ ἀμφορεὺς, έως, *Dioſc.* τὸ κεράμιον, *Dioſc.*

Amphoralis, e, ἀμφορεῖος, εία, εῖον.

Ample, πλατέως, *Herod.* ἐυπόρως, δαψιλῶς.

Amplector, περιλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* honeſtam paupertatem, ἀποδέχομαι δικαίαν πενίαν, *Iſocr.* aliquem & oſculor, περιβάλλω τινὰ καὶ φιλέω, *Plut.*

Amplexor, περιπλέκομαι, vinis, ἀγκαλίζομαι, *N. T.* ἐναγκαλίζομαι, *Greg.* προσαγκαλίζομαι, *Plut.* ἀσπάζομαί σε

Amplexus, ἡ περίπλοκὴ, ῆς, ἡ περίπλεξις, εως, ὁ ἀσπασμὸς.

Amplificatio, ὁ πλατυσμὸς, οῦ, *Dioſc.*

Amplificatio, ἐπαύξησις, εως, ἡ συναύξησις, *Dioſc.* ἡ ὑπερβύσις

Amplificator, ὁ ἐπαυξητὴς, οῦ.

Amplifico, πλατύνω, aliquid, τὶ, *N. T.* μεγεθύνω, *Ariſtid.* gloriam patriæ, ἐπαυξάνω τὴν πατρίδα, *Dem.* μεγαλύνω, *id.* urbem, ποιῶ μεγάλην τὴν πόλιν ἐκ μικρᾶς, *Iſocr.* rem familiarem, πλείω ποιεῖν τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, *id.* aliquid ſermonis, αἴρω, ſive ἐπαίρω τι λόγῳ, *Dem.* laudem, μεγάλην ἀπαίρω, *Iſocr.*

Amplio, i. e. differo, ἀναβάλλω, aliquid, τὶ, *Dem.* i. e. amplifico. Vide *Amplifico.*

Ampliter, εὐρέως, πλατέως.

Amplitudo, ἡ εὐρύτης, ήτος, *Galen.* ἡ πλατύτης, ητος, *Xen.* i. e. dignitas, ἡ μεγαλειότης, ητος, τὸ ἀξίωμα, ατος.

Amplus, ἐτὶ, non amplus puer, οὐκ παῖς ἔτι, *Dem.* non amplus, οὐκ ἔτι, οὐκέτι, *Dem.* mansit, *Iſocr.* quid amplius? τί πρὸς τούτοις ἔτι, *Dem.*

Amplus, a, um, εὐρὺς, πλατὺς, εῖα, ὺ, porta, πύλη, *N. T.* coronam, στέφανον, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἐυμεγέθης, ους, teſtimonium, μαρτυρίαν, *Dem.*

Ampulla, ἡ λήκυθος, ου, *Plut.* ampullæ verborum, τὰ ῥημάλματα.

Amputatio, ἡ ἀπόκοψις, εως, ἡ ἀποτομὴ, ῆς.

Amputo, ἀποκόπτω, collum, τὸν τράχηλον, *Plut.* extremitates corporis, v. g. nares, ἀκρωτηριάζω ῥῖνα, *Athen.* præputium, περιτέμνω, *N. T.* vites, κλαδεύω, κλαδεύα.

Amuletum, τὸ φυλακτὸν, ου, contra capitis dolores, τοῖς κεφαλαλγοῦσι, *Dioſc.* τὸ ἀλεξιφάρμακον, ου, id.

Amuſſis, ἡ σάθμη, ης, *Plut.* ad amuſſim, κατὰ σάθμην, ἐπὶ σάθμην, παρὰ σάθμην, πρὸς σάθμην, ad amuſſim exigo, σαθμάομαι, *Lucian.*

Amygdala, ἡ ἀμυγδάλη, ης, *Dioſc.* τὸ ἀμύγδαλον, ου, *Theophr.* ἡ ἀμυγδαλὶς, ίδος, *Plut.*

Amygdalinus, a, um, ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, *Dioſc.*

Amygdalus arbor, ἡ ἀμυγδαλὴ, contr. ἀμυγδάλη, ῆς, *Dioſc.* τὸ ἀμύγδαλον, ου, LXX.

Amylum, τὸ ἄμυλον.

An, εἰ, conſiderate, deceat hoc facere, σκεπτέον, εἰ χρὴ τοῦτο ποιεῖν, *Dem.* an nec, ne, εἰ——ἢ μὴ, *Ariſt.* εἴτε——εἴτε μὴ, *Dem.* an? πότερον; *id.* ἆρα, *Ariſtoph.* an non, πότερον οὐ, πότερα οὐ, an non putas ſcire? ποτερ' οὐκ ἴσμεν γινώσκειν; *Dem.* ἢ οὐ, an non vides? ἢ οὐχ ὁρᾷς, *Plato.* πῶς οὐχὶ, an non juſtum eſt? πῶς οὐχὶ δίκαιον; *Dem.* ἐκ ὧν, an non abſurdum eſt? ἐκ ὧν ἄτοπον, *Iſocr.* utrum, an; utrum, an non. Vide *Utrum.*

Anabaptiſta, ὁ ἀναβαπτιςὴς, οῦ.

Anas, atis, ἡ νῆττα, ης, *Ariſtot.*

Anatarius, ſc. accipiter, ὁ νηττοφόνος, ου.

Anaticula, τὸ νήττιον, ου, *Athen.* τὸ νησάριον, *id.*

Anatomia, ἡ ἀνατομία.

Anceps, ὁ καὶ ἡ δίστομος, ου, gladius, ῥομφαῖα, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀμφήκης, ους, *Ariſtoph.* i. e. dubius, ὁ καὶ ἡ ἀμφίβολος, ου, conf. *Ambiguus,* item *Dubius,* negotium anceps, ἰσόῤῥοπον πρᾶγμα, *Plato.* ancipite Marte, ἀγχέμαχα, *Thuc.* qui ancipiti facie eſt, ἀμφίβολος τὴν ὄψιν, *Lucian.* ancipiti animo eſſe, τὴν γνώμην παλαντεύειν, *Gregor.* ἐπαμφοτερίζειν, *Iſocr.*

Anchora, vide *Ancora.*

Ancile, idem quod *Ancyle.*

Ancilla, ἡ δούλη, ης, *Plut.* ἡ θεράπαινα, ης, *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος, i.d. ἡ παιδίσκη, ης, idem.

Ancillor, δουλεύω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* ὑπηρετέω.

Ancillula, τὸ θεραπαινίδιον, ου, τὸ παιδάριον.

Ancora, ἡ ἄγκυρα, ας, *Plut.* εὐνὴ. *Hom.* i. e. præſidium domus, ἡ ἄγκυρα τῦ οἴκου, *Lucian.* ancoram demittere in mare ſive jacere, χαλᾶν τὴν ἄγκυραν, tollere ancoram, αἴρειν τὴν ἄγκυραν, ἀναστρέφειν τὴν ἄγκυραν, *Luc.* ancora firmo, ἀγκυρόω, ῶ.

Ancora parva, τὸ ἀγκύριον, ου, *Lucian.*

Ancyle, τὸ ἀγκύλιον, ου, *Plut.*

Anethinus, η, um, ἀνήθινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Dioſc.*

Anethum, τὸ ἄνηθον, ου, *Ariſtoph.*

Anfractus, ὁ ἀνέλιξις.

Angari, οἱ ἀγγάροι, ων.

Angaria, ἡ ἀγγαρεία, ας, *Pandect.*

Angario, i. e. ad angariam cogo, ἀγγαρεύω τινὰ εἰς τι, *N. T.*

Angarius, ὁ ἀγγάριος, ου.

Angellus, i. e. parvus angulus, τὸ γωνίδιον, ου, *Lucian.*

Angelus, ὁ ἄγγελος, ου, *N. T.* angelo ſimilis, ὁ καὶ ἡ ἰσάγγελος, ου, *ibid.*

Angina, ἡ συναγχὴ, ης, *Æg.* angina exterior, ἡ παρασυνάγχη, ης, *id.* interior, ἡ κυνάγχη, ης, *Hippocr.* porcina, ὑ ὕαγχη, ης, pecuniaria, ἡ ἀργυράγχη, ης, *Plut.*

Angiportus, ὁ καὶ ἡ, στενωπὸς, ἀμφοδὸς.

Ango, ἄγχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* λυπῶ τινὰ, *N. T.* ἀνιάω, angor animo, διαθυμιόομαι, *Eurip.* δυσθύμως ἔχω, ἀγανάω, *Plut.* i. e. mœreo, ἄχθομαι, ἀδημονῶ.

Angor, ἡ ἀδημονία, ας, *Plut.* ἡ ἀγωνία, ας, *Dem.* τὸ ἄχθος, ἡ λύπη.

Anguiculus, τὸ ὀφίδιον, ου.

Anguilla, ἡ ἀγχέλυς, υος, *Ariſtot.* ἡ ἔγχελυς, εως, *Lucian.*

Anguillaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐγχέλειος, ου, caro, κρέας, *Ariſtoph.*

Anguillarium, ὁ ἰχθυοπώλιον, ου, *Ariſtot.*

Anguinus,

Anguinus, a, um, i. e. anguem referens, ὁ καὶ ἡ ὀφιῳδὴς, ους, ad angues pertinens, ὀφιακὸς, ὴ, ὸν.

Anguis, ὁ ὄφις, εως, *Dem.* anguibus abundans, ὁ ὀφιῳδὴς, ους, *Strabo.*

Angularis, e, γωνιαῖος, αία, αῖον, Ionice, λίθος, LXX. ὁ καὶ ἡ γωνιαῖος, ους, angularis imus, ἀκρογωνιαῖος, Ionice λίθος, *N. T.*

Angulatim, in formam anguli, γωνιαδὸν, *Eustath.*

Angulatus, a, um, γεγωνιωμένος, ένη, ένον, *Diog.*

Angulosus, a, um, ὁ καὶ ἡ γωνιώδης, ους.

Angulus, ἡ γωνία, ας, *Ter. Ph.* angulo carere, ὁ καὶ ἡ ἀγωνος, ον, *Theophr.* in angulum se conferre, ἀπογωνιοῦσθαι, *id.*

Anguste, a, um, ἐστενωμένος, ένη, ένον, *Diog.*

Angustiæ, στενὸς, ἐστενωμένος.

Angustia, ἡ, στενοχωρία, ας, *N. T.* ἡ στενότης, ητος, *Hesych.* ἡ στενωσις, εως, LXX. spiritus, ἡ ὀλιγοψυχία, ας, LXX. ἡ θλῖψις.

Anguste, στενὸς, vel στενῶς, adverb. ις, *Hesych.* στενοχωρία, *id.* angustiæ, angustia urgetur, στενοχωρέομαι, *Basil.*

Angustus, a, um, στενὸς, ὴ, όν, ός, ή, όν, *Phæd.* ὁ καὶ ἡ στενόχωρος, ον, ὁ καὶ ἡ στενόπους.

Anhelatio, τὸ ἄσθμα, ατος, *Gal.* ἡ πνεύματος, εως, *id.*

Anhelo, ἀσθμαίνω, *Sal.* ἀσθμαίνω, *Mosch.* πνεῦ σιδω.

Anhelosus, a, um, ἀσθματικὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ πνευματώδης, ους, *Gal.*

Anhelus, a, um, idem quod *Anhelosus.*

Anicula, τὸ γραιδιον, ου, *Dem.*

Anilis, e, γραικὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ γραιώδης, ους, tabula μύθ., *N. T.*

Anilitas, γραικὸς.

Animal, τὸ ζῶον, ου, *Plat.* ἡ ψυχὴ, ῆς, *Ter. Ph.* animam agere, ἐκπνεῖν, ἐκλείπειν, *Dem.* animam debere, ψυχὴν ὀφείλειν ἀντὶ σώματος, ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, ον, *N. T.*

Animadversio, ἡ ἐπίσκεψις, εως, *Plin. Ep.* ἡ κόλασις, εως, *Arist.* ἡ ζημία, ας, *Dem.* ἡ αἴσθησις, εως, *Dem.*

Animadversor, ὁ κολάζων, ὦ, *Symm.*

Animadverto, i. e. observo, ὁράω, αἰσθάνομαι, *Dem.* aliquid, προσέχω τὸν νοῦν τινι, *Ter. Ph.* animadvertere, κατανοέω τι, *Isocr.* i. e. punire, κολάζω, aliquem, τιμωρέομαι τινὰ, *Thucyd.*

Animal, τὸ ζῶον, ου, *Hesych.*

Animalculum, τὸ ζῶον, ου, *Ter. Ph.* τὸ ζωδάριον, ου, *Ter. Ph.* τὸ ζωύφιον, ου, *Arist.*

Animans, animal genus, ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, ον, *Plato.*

Animate, ἐμψύχως, *Hesych.*

Animatio, ἡ ἐμψύχωσις, εως, ἡ καὶ ἡ ἔμψυχος, ους, *Greg.*

Animatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, ον, *Plato.*

Animatus, ψυχικὸς, ὁ καὶ ἡ ψυχικὸς, ἡ, όν, τὰ ψυχικὰ, *Aquil.* ὁ ἀνὴρ ὁ ψυχικὸς, ὁ μὴ δεχόμενος τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ, *N. T.*

Animo, ψυχόω, ἐμψυχόω, ὦ, *Plato* formam facere, διαπλάττω, ἀναπλάττω, τινὰ εἰς τι, *Dem.* πρὸς τι ἐπιτηδείως ἔχειν, *Dem.*

Animose, i. e. ardenter, μεγαλοψύχως, *Dem.* προθύμως, ἐπιθυμητικῶς, *Eustath.*

Animositas, ἡ ἐμψυχία, ας, ἡ καὶ ἔμψυχος ἕξις, ἡ ἐμψύχωσις, εως, ἡ καὶ ἔμψυχος ἕξις, ους, *Greg.*

Animosus, a, um, i. e. ardens, ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, ον, ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, ους, *Plato.*

Animosus, ἐμψυχίαν, ας, *Eccl.* τὸ ἔμψυχον, ου, *Eccl.* ἡ ἔμψυχος ἕξις, ους, *Greg.*

Animus, ὁ θυμὸς, ὁ, *Plato.* ἡ ψυχὴ, ῆς, *Dem.* ἡ γνώμη, ης, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *Dem.* ἡ ἕξις τῆς ψυχῆς, εως, *Dem.* animi causa, ἕνεκα ἡδονῆς, ους, *Dem.* animi causa, ἕνεκα τοῦ ἡδέως ἔχειν

euerg. uno anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως, *Dem.* neque ante, neque post, ὥστε πρότερον, ὥστε ὕστερον, *id.* ante solis ortum, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, *Æschin.* ante solis occasum, πρὸ ἡλίου δεδυκότος, *id.m,* ante omnia hæc, πρὸ πάντων τούτων, *Isæ.*

Antea, πρότερον, conf. antecedens *Ante.*

Anteactus, a, um, προγενομένος, ἐνεστώς, antecacti vitæ, ὁ παρελθὼν βίος, vel ὁ βεβιωμένος βίος, *Cic.*

Antecedendo, ονις, ὁ προπορευόμενος, ὁ πρηγούμενος, *Dion.*

Antecedo, πρόειμι. Vide *Ant. pr.*

Antecedo, πρόειμι, *Nonn.* προγίνομαι, *Plut.* προάγω, aliquem, τινά, *N. T.* προτρέπομαι, *Lyr.* προκρίνω, *Aristoph.*

Antecello, πρόειμι, aliquem honoribus, τινος τιμαῖς, *Isæ.* ὑπερβάλλομαι, aliquem industria, τινα τῇ φιλοπονίᾳ, *Ant. pr.* διαφέρω, omnes laude rei bellicæ, πάντων τὰ πολεμικὰ, *Lucian.* ὑπερέχω, bona ipsa, ζωῆς εὐπορίαις, *Luc.* ὑπερβάλλω, numero antecellere, τοῖς πολλοστὶ, *Aristot.* πρωτεύω, virtute cives, ἀρετῇ τοὺς πολίτας, *Isæ.*

Antecellio, ἡ προέλευσις, εως.

Antecellor, ὁ τρόμος, ου, ὁ τρομητὴς, οῦ, ὁ προμάχεσθαι, ὁ.

Anteco, προέρχομαι, i. e. antecedo. Vide *Antecedo.*

Antefero, πρότιμάω, ῶ, justiti in regno, τῶν δικαιοσυνῶν τῆς βασιλείας, *Plut.* virum modestum doctis, πρωτείνω τὸ ὁδιακὸν τῆς ὕλοσιν, *id.* plorum pecuniæ, αἱρετὰ ζωῆς ἀντὶ χρημάτων, *Dem.* ὁ ζῆν μᾶλλον, ἡ χρήματα, *Plut.* bellum paci, αἱρεσθαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, *Plut.* ad nostram rebus omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, *Aristot.* mortem vitæ, θάνατον μᾶλλον, ἢ βίον, *Dem.* præsumi & salutem sibi, *Nep.* publicum privato, τιθέναι τὸ κοινὸν πρὸ τοῦ ἰδίου, *Plut.* magnum alii, ἑαυτὸν πρὸ τοῦ ἄλλου, *Isocr.*

Antegredior, προηγέομαι, aliquem, τινὶ, *Aristot.* περὶ αὐτὸ, χω, *Galen.*

Antehabeo, προτιμάω. Conter *Ant. ac.*

Antelucanus, ἡ πρωΐα, ας, *Xenoph.* ἐν τῇ πρωΐ ὥρᾳ οὖσα.

Antelucio, ὄρθρος, ου, ὁ, *Plut.* πρωΐα, ας, ἡ, *Xenoph.* ἐν τῇ πρωΐ ὥρᾳ οὖσα.

Antelucius, a, um, πρωτιμήσιος, ος, ον, πρωΐος, α, ον, πρωΐζων, ουσα, ον. Conter *Ant. ac.*

Antelucium, τὸ πρωΐζειν, ου, τὸ.

Antemeridianus, a, um, ὁ ἡ τὸ προμεσήμβριος, ος, ον.

Antemna, ἡ κεραία, ας, *Plut.* τὸ κερχάσιον, τὸ ἐπίκριον.

Anteoccupatio, ἡ προλῆψις, εως, *Rhetor.* ἡ προκατάληψις.

Anteoccupo, προλαμβάνω, aliquid, τι, *Hesych.* Conter *Anticipo.*

Antepario, παρασκευάζω, aliquid, τί, *Hesych.*

Antepono, προτίθημι, alicui aliquid, τινί τι, *Sophocl.* Conter *Antefero.*

Antequam, πρὶν, cum infinitivo, antequam redeam, τὴν ἀπελθεῖν, *Dem.* cum Conjunctivo, ante quam loquatur, πρὶν ἂν ἥλιος ἀνίσχῃ, *Aristoph.* cum Optativo, ante quam veniret, πρὶν ἂν ἔλθοιμι, *Aristoph.* cum ὅτι & ὡς, antequam fecerit, πρὶν ποιῆσαι, *Dem.* antequam hoc fecerit Leocrates, πρὶν γὰρ τοῦτο ποιῆσαι Λεωκράτη, *Lycurg.* πρὶν, aliquem antevertere, non abibo, πρὶν τὸν ἄνδρα ζῆν, ἐκ ἀπελεύσομαι, *Xenoph.* πρότερον,—ἢ, *Dem.* πρότερον,—πρὶν, ἢ, *Lycurg.*

Anterior, us, πρόσθιος, ία, ιον, anteriores pedes, πρόσθια πόδες, *Aristot.* ὁ ἡ τὸ ἐμπροσθιος, ία, ον, anterior pars capitis, τὰ ἐμπρόσθια τῆς κεφαλῆς, *Aphrod.* in anteriore parte, ἐμπροσθεν, navis, τῆς πλοίου, in anteriorem partem, εἰς τὸ ἐμπροσθεν, vel εἰς τὰ ἐμπροσθεν.

Anterius, ἐμπροσθεν, *Plato.* πρόσω, *Xen.*

Antefignanus, ὁ προμαχος, ου, ὁ, *Plut.* ὁ πρατοφατης, ου, *N. T.*

Anteftio, προμαρτύρομαι, alicui rei, τινὸς, *Dem.* τρισὶ τισι, *Lampr.*

Anteftor, μαρτύρομαι, Deos & homines, θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, *Plut.*

Antevenio, προφθάνω, *Ipsar.* Conter sequens *Anteverto.*

Anteverto, φθάνω, aliquem, τινα, *Thuc.* οἰκοπλεμεῖν τινὶ, *Plut.* τοῦτ', ἐμπροσθεν ἐμοῦ τῶν πράγματων, *Dem.* aliquem prævalere τι, in literarum studio, προφθάνειν τῶν ἄρχεσθαι τοῦτο, *Isocr.* consultationem, πρότερος τ' ἄρχεσθαι, *Isæus.*

Antevolo, προπέτομαι.

Antiaax, ὁ ἄνθραξ, ακος, *Alban.* Vide *Carbo.*

Antiae, τὰ πρόκοιλα.

Anticipatio, ἡ πρόληψις, εως, *Rhet.*

Anticipo, προλαμβάνω, alicui aliquid, τινί τι, *Theophr.* τινὸς τινὸς, *id.* προκαταλαμβάνω, aliquem, τινα, *Plut.*

Anticus, a, um, ὁ ἡ τὸ μπροσθιος, ία, ον, *Aphrod.* ὁ, ἡ, τὸ ἐμπροσθεν.

Antidotum, ἡ ἀντίδοτος, ου, *Dioscor.* τὸ ἀντιφάρμακον, ου, *id.* ἀλεξίφαρμακος, ου, *id.*

Antilena, τὸ ἀντῳδὸν, ου, ὁ, *Hesych.*

Antiquarius, ὁ φιλοπάλαιος, ου.

Antiquatio, ἡ ἀποκατάστασις, εως, ἡ παλαίωσις, εως, i. e. abrogatio, ἡ ἀναίρεσις, εως. Conter *Abrogatio.*

Antique, ἀρχαίως, *Dem.*

Antiquitas, ἡ παλαιότης, ητος, *Eurip.* ἡ ἀρχαιότης, ητος. *Paufan.* aliquem ex antiquitate in memoriam revocare, ἀναμιμνήσκειν τινὰ τῆς ἀρχαίας, *Dem.*

Antiquitus, ἀρχαίως, *Dem.* ἐκ παλαιοῦ, fc. χρόνου, *Synef.* παλαι, *Dem.*

Antiquo, παλαιόω, aliquid, τί, *N. T.* i. e. abrogo, abolo, καταφθείρω, legem, νόμον, *Dem.* Conf. *Abrogo.*

Antiquus, a, um, πάλαιος, ὰ, ὸν, fenex, λοιπὸς, *Pind.* ἀρχαῖος, αία, αῖον, urbs, πόλις, *Dem.* antiqua de veteri, ἀρχαῖα ἐκ παλαιᾶ τινα, *id.* antiqua e memoriæ, proferre, recensere, τὰ ἀρχαῖα, πὰ παλαιὰ λέγειν, εἰπεῖν, διεξελθεῖν, *Isæ.* contemnere antiqua, καταφρονεῖν τῶν παλαίων, *id.* antiquo & heroico, οἱ ἀρχαῖοι τὸ πάτριον, τὸ παλαιὸν, οἱ πρόγονοι, αὐτὴ ἡ ἀρχαιότης, οἱ ἄρχαια ποιηταὶ, *Cic.* Conf. *Priscus.*

Antiftes, ὁ πρόσταις, ου, *Nonn.* sacrorum, ὁ ἱερεύς, ὁ ἱερόμνημων, ων, *Dion.* Conf. *Præfes,* item *Præfectus.*

Antiftita, ἡ πρόσταις, ιδος, *Chrys.*

Ando, ἀντλέω, ῶ, Conf. *Haurio.*

Antrum, τὸ ἄντρον, ου, *Plut.* τὸ ζωλεῖον, ου, *id.* ὁ χάραμος, ου, montium, ὄρεων, *Nonn.* antris plenus, ος, ὁ ἀντρώδης, ους, LXX.

Anus, us, ἡ γραῦς, αὸς, *Aristoph.* γραῦς γυνὴ, *Dion.* πρεσβυτέρα ἀφ' ἑαυτῆς, *id.* ἡ πρεσβύτις, *Aristoph.* fin. γραιδιον, *id.*

Anus, i, ὁ πυελὸς, οῦ, *Hippocr.* ἡ πυελὸς, οῦ, *id.*

Anxie, λυπηρῶς, *Lyr.*

Anxietas, ἡ ὀδημονία, ας, *Plut.* ἡ ζωοχὴ, ῆς, *N. T.* ἡ θλῖψις, εως, *Stob.* τὸ λυπηρὸν, οῦ, *Ephem.* ἡ ἀπορία, ας, *Plato,* animi, ἡ ἐσωτερικὴ τῆς ψυχῆς, *Plut.*

Anxius, a, um, ἀλγεινὸς, ἡ, ὸν, *Eurip.* ὁ ἡ ἀθελπὴς, ὲς, *Plato,* ὁ ἡ πονηρόμοιρος, ος, ον, *Nonn.* anxius fum, ἀχθομαι, *Eurip.* ἡ μοῖσα, *Xenoph.* anxius esse, μεριμνᾶω, *Dem.*

Apage, ἄπαγε, cum ista re, πῶς, *Gregor. Naz.* *Plato,* in insulsum bellatorem, εἰς μαχαιροποιὸν, *Aristoph.*

Apella, ὁ σκηνοποιὸς, οῦ, *Suid.*

Apeo, ὁ ζώστηρ, ῆρος, ὁ, *Pol.* ὁ κλῆρος, ου, ὁ, *Nic.*

Aperio, ἀνοίγω, patefacio, ὠ, ξω, ξα, χθην, χθῆναι, *Matth.* testamentum, διαθήκας, *Luc.* literas, γράμματα, *Synef.* οι, διείρω τὸ ὠτίον, *id.* librum, ἀναπλώσω βιβλίον, *N. T.* ἀνοίγω βιβλίον, *Nic.* homea, λύω τὰς ὑποδήσεις, *Nic.* ludum, καταπλάζομαι διασκαλίαν, *Nic.*

Aperte, φανερῶς, *Plato,* ἐν τῷ φανερῷ, *Xenoph.* ἐν τῷ φανερῷ, εἰς τὸ φανερὸν, εἰς τὸ ἔδιωτ, *Hexaplar.* γλωσσῶς, LXX. ῥητῶς, *N. T.* σαφῶς, σαφῶνδην, aperte & plane dicere, παῤῥησιάζεσθαι & λέγειν, *id.*

Apertio, ἡ ἄνοιξις, εως, *Hipp.* ἡ ἄνοιξις, *Galen.*

Apertus, a, um, ὁ ἡ ἀνοικτὸς, ὴ, όν, ἀναῤῥωγὼς, υῖα, ός, ὁ ἡ τὸ ῥωγὸς, ὴ, όν, πεφραγμένος, η, ον, i. e. non inclusus ac clausus, ὁ ἡ τὸ ἀνεφγὼς, υῖα, ός, *Nonn.* ὁ ἡ τὸ ἐμφανὴς, ὲς, *Dion.* ὁ ἡ τὸ πρόδηλος, ος, ον, *Thuc.* aperto loco, ἐν τῷ ἐμφανεῖ τόπῳ, *Isocr.* in apertum profero, ἐμφανὲς ποιῶ, *Dion.*

Apex, ἡ κεφαλὴ, ῆς, *N. T.* v. g. montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Isocr.* ὁ κλίφων.

Apianum, ὁ μελισσῶν, ῶνος, τὸ μελισσοτροφεῖον, ου, τὸ μελισσοτρόφιον.

Apiarius, ὁ μελισσεὺς, έως, ὁ μελισσοτρόφος, ου.

Apicula, ὁ μελισσάριον, ου, ὁ βομβυλιὸς, οῦ, *Isæ.*

Apicula, ἡ μέλισσα, ης, *Ifaac.* omnibus quidem fetoribus abhorret, ut fingulis aremur utilia capiat, φεύγουσα μὲν βδελύγματα καθίζηται, ὁρᾷ ἐνάρετα δὲ καὶ χρήσιμα λαμβάνῃ, *id.*

Apiscor, vide *Adipiscor.*

Apium, τὸ ζέλινον, ου, *Dioscor.* silvestre, τὸ ἀγριοσέλινον, ου, *id.* palustre, τὸ ἑλειοσέλινον, ου, *id.* hortense, τὸ κηπευτὸν σέλινον, ου, *Alexipharm.* montanum, τὸ ὀρεοσέλινον, ου, *Dioscor.* petræum, τὸ πετροσέλινον, ου, *id.*

Apocatastasis, ἡ ἀποκατάστασις, εως, *N. T.*

Apocope, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.

Apocryphus, a, um, ὁ ἡ τὸ ἀπόκρυφος, ου, *Suid.*

Apographum, τὸ ἀπόγραφον, ου, *Cic.*

Apodeterus, a, um, ἀποδεκτικὸς, ὴ, όν, *Synef. Mist.*

Apodixis, ἡ ἀπόδειξις, εως, *Cic.*

Apologus, ὁ ἀπόλογος, *Suid.* *Plato.*

Apophthegmaticus, ἀποφθεγματικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Apoplexia, ἡ ἀποπληξία, ας, *Galen.* apoplexia laborare, ὁ ἡ τὸ ἀποπλήσσομαι, ου, ad apoplexiam pronus, ἀποπληκτικὸς, ὴ, όν, *Hippocr.*

Apostasia, ἡ ἀποστασία, ας, *Plut.*

Apostata, ὁ ἀποστάτης, ου.

Apostolus, ὁ ἀπόστολος, ου, ὁ, *Gregor. Naz.*

Apotheca, ὁ ἀποθήκη, ης, *Dion.*

Apotheca, τὸ ἀπόθεμα, ατος, *Galen.* Conter *Horreum.*

Apparatio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Dion.* ἡ παρασκεὴ, ῆς, ἡ παρασκὴ, ῆς, *Luc.* τὸ παρασκεύασμα, ατος, *Greg. Nyssen.* ἡ παρασκὴ, ἡ ἐν τῷ πολεμῳ, *Dion.* apparatu, copia, ἡ ἀφθονία τῆς παρασκευῆς, *id.* τὸ πλῆθος τῆς παρασκευῆς, *Luc.* immenfus, παρασκευὴ ὑπερμεγέθης, *Adam.* manis, ἡ παρασκευὴ ἐκείνου, *Dion.* inftituere apparatum, παρασκευὴν παρασκευάζω, *id.* auferunt apparatus oblectamenta, ἀντιπαρασκευάζω τοῖς, παρασκευὴν ἀφαιροῦσι τοῦ, *id.* vinci apparatu, ἡττᾶσθαι τῆς παρασκευῆς, χρῆσθαι τοῖς παρασκευάσμασι, *id.*

Apparatus, a, um, παρεσκευασμένος, ἡ ον, ready, ἕτοιμος, η, ον, *Dion.*

Apparatus, ἡ φάτνη, ης, *Hesych.* ἡ ἐλαία, ας, *Suid.*

Apparens, φανερὸς, ρὰ, ρὸν, *Ariſtot.* φανώτατος, ίνη, ινον, *idem.*

Apparenter, φανερῶς, *Dem.* φανερώτατα.

Appareo, φαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, ὅπλομαι. Hinc *imperſ.* apparet, φαίνει, fuiſſe, γίγνεται, *Ariſtid.* apparet, quod, δῆλόν ἐστι ὅτι, *Xenoph.*

Apparitio, ἡ ὑπουργία, ας.

Apparitor, i. e. ſatelles, ὁ ὑπουργός, i. e. viatur, ὁ κλητὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ κλητεύσας, αντος, *id.* ὁ κλήταρ, ορος, *id.* ὁ ὑπηρέτης, ου, *Xenoph.*

Apparo, παρασκευάζω, aliquid, τὶ, *Dem.* ἐξαρτύω, *Polyb.* exercitum, κατασκευάζω στρατεύμα, *id.* convivium, Συμπόσιον, *Plato.*

Appellatio, ἡ ἐνομασία, ας, *Ariſtot.* τὸ ὄνομασμα, ατος, *Plato*, i. e. acclamatio, ἡ προσηγορία, ας, *Dem.* τὸ προόρισμα, ατος, *id.* i. e. provocatio, ἡ πρόκλησις, εως, *id.* ἡ ἔφεσις, εως, *id.* Conf. *Nomen*, item *Compellatio & Provocatio.*

Appello, as, i. e. nomino, ὀνομάζω, aliquem, τινὰ, *Plato*, aliquam Glaucotheam, τινα Γλαυκοθέαν, *Dem.* aliquem Romulum, προσαγορεύω τινὰ Ῥωμύλον, *Plut.* aliquem Rhomum, ἐπιλαλέω τινα Ῥέμον, *Iſocr.* i. e. compello, κοινολογέομαι, ὑμᾶς, aliquem, τινὶ, *Ariſtot.* i. e. provoco, ἐπικαλέομαι, tribunos, τὸὺς δημάρχους, *Plut.*

Appello, is, προσορμίζω, ad portum, εἰς λιμένα, *Dem.* πρὸς λιμένα, *id.* ἄγω πρὸς τὸ λιμένα, *id.* navem, ἐλαύνω τὴν ναῦν, *Thuc.* ad Samum, προσορμίζομαι τῇ Σάμῳ, καταίρω εἰς Σάμον, animum ad aliquid, προσίχω τὸν νοῦν τινι, *Iſocr.* ὁρμάω ἐπί τι, *Xen.*

Appendix, ἡ προσθήκη, ης, *Plato*, ſcripti, τὸ παράγραμμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐξάρτημα.

Appendo, προσαρτάω, alicui, τινὶ, *Luc.* ἀπαρτάω, aliquid ex aliquo, τι ἐκ τινος, *id.* i. e. pondere dimetior, καταμετρέω, alicui argenteos triginta, ἵστημί τινι τριάκοντα ἀργύρια, *N. T.*

Appetens, ὀρεκτικός, ἡ, όν, *Ariſt.* ὀρεξιμόλυπος, ον, ονος, *Iſocr.*

Appetentia, ἡ ὄρεξις, εως, *Ariſtot.*

Appetibilis, e, ὀρεκτὸς, ὴ, όν, *Al. Aphrod.*

Appetitio, ἡ ὄρεξις, εως, *Herodian.* ἡ ὁρμὴ, ῆς, *Plut.* magiſtratûs, ἡ φιλαρχία, ας, *Xiphil.*

Appetitus, us, inprimis cibi, ἡ ὄρεξις, εως, *Ariſtot.*

Appeto, ὀρέγομαι, ſemper plus, ἀεὶ πλείονος, *Iſocr.* bonum aliquod, ἐφίεμαι ἀγαθοῦ τινος, *Ariſtid.* contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων, *Ariſtot.* aliquid, τι, *Phil.* ἐπιθυμέω τινὸς, *Iſocr.* ἐπιποθέω, *Luc.* i. e. appropinquo, ἐγγίζω, *Συνάπτω*, *Pol.* vide *Appropinquo.*

Appingo, προσγράφω, παραγράφω, *Bud.*

Applaudo, ἐπικροτέω, *Strab.* παρακροτέω, ἀναπροτέω, alicui, κροτέω τινὶ, *Laert.* Θορυβέω, *Iſocr.* ἐπιθορυβέω, *Xen.*

Applauſus, ὁ κρότος, ου, excitare ſtrepitum & applauſum, ποιεῖν θόρυβον καὶ κρότον, *Dem.*

Applicatio, ad littus, ἡ προσόρμισις, εως, *Syneſ.* ἡ κάταρσις, ἡ καταγωγὴ, animi ad aliquid, ἡ οἴκειωσις πρός τι.

Applico ſc. nave, προσορμίζω, vide *Appello*, aliquid alicui, προσαρμόζω τί τινι, *Plato* προσάπλω τί τινι, *Lucian.* animum ad aliquid, ἐπίσχω τὸν νοῦν τινι, *Iſocr.* ſcalas turribus, προσιθημι κλίμακας πύργοις, *Thuc.*

Applodo, παραδακρύω, alicui, τινι, *Lucian.*

Appono, προσίθημι, aliquid alicui, τί τινι, *Thuc.* aliquem patribus, τινὰ πρὸς τὸς πατέρας, *N. T.* cibum, προσφέρομαι βίτον, *Xen.* crudum alicui, παρατίθημι ὠμόν τινι, *Plut.* pabulum alicui, προβάλλω τροφὴν τινι, *Athen.*

Apporrigo, παρατείνω, aliquid alicui, τί τινι, *Strabo.*

Apporto, προσφέρω, aliquid alicui, τί τινι, *Polyb.* πρισκομίζω, *Herodian.*

Appoſite, ἐπιτηδείως, *Thuc.* i. e. apte, ἁρμοζόντως, εὐθέτως. Vide *Apte.*

Appoſitio, ἡ παράθεσις, εως, *Athen.* ἡ πρόσθεσις, εως, *Ariſt.*

Appoſitus, ὁ ἡ ἡ πρόσθετος, η, ον, *Xen.* i. e. aptus, ὁ ἡ ἡ εὐθετος, *Dioſcor.*

Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι, manu τῇ χειρὶ, *Dem.* manum, τῆς χειρὸς, *N. T.* crines, τῆς τριχῶν, *Æſchin.* veſtem, λαμβάνομαι τῶν ἱματίων, *Plato.* chlamydem, ἔχομαι τῆς χλαμύδος, *Lucian.*

Apprehenſio, ἡ ἀντίληψις, εως, *Xenoph.* ἡ ἀντιλαβὴ, *Thuc.*

Apprime, εἰς τὰ πρῶτα.

Approbatio, ἡ δοκιμασία, ας, *Dem.* ἡ συμφώνησις.

Approbator, ὁ δοκιμαστὴς, οῦ, facinorum alicujus, τῶν πεπραγμένων τινὸς, *Dem.*

Approbo, *ut probe perſpectum*, δοκιμάζω, *Plut.* orationem alicujus, ἐπαληθεύω λόγον τινὸς, *Lucian.* aliquem, ἀρίσκω τινὰ, *Plato*, aliquid, ἐνδρες ἐσμὲν ἐγὼ καὶ οἱ τι, *Philo*, diſputationem alicujus, ἀποδέχομαι τὴν διατριβὴν τινὸς, *Iſocr.*

Appromitor, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dem.*

Appromiſſus, a, um, ἐγγυητὸς, ὴ, όν, *Dem.*

Appromitto, ἐγγυάω, ἐγγυάω ἐγγύω, alicui τινὶ, *Plut.* aliquid, ἐγγυάομαί τι, *Dem.*

Appropero, ἐπισπεύδω, aliquid, τινὶ, *Herod.* ad principatum, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *Thucyd.*

Appropinquatio, ἡ πρόσεγγισις, εως, ἡ προσπέλασις.

Appropinquo, ἐγγίζω, alicui, τινὶ, *N. T.* ad urbem, εἰς πόλιν, *ibid.* ad aliquid, πρός τι, *Cebes Thb.* Byzantio, προσπελάζω τῇ Βυζαντίῳ, *Herodian.*

Appropriatio, ἡ ἰδιασις, εως. ὁ ἐξιδιασμὸς, οῦ, *Strabo.*

Approprio, ἰδιόω

Apricatio, ἡ ἠλίωσις, ὁ ἠλιασμὸς, οῦ, ἡ ἠλίασις, εως.

Apricor, ἠλιάζομαι, *Ariſt.* εἰληθερίομαι, *Galen.*

Apricus, a, um, ὁ ἡ ἡ προσήλιος, ος, ον, *Theophr.* ὁ ἡ ἡ εὐήλιος, ος, ον, *Xenoph.* in aprico, ἐν εὐηλίᾳ. *Ariſtoph.* ἐν ὑπαιθρίῳ, *Ælian.*

Aprilis, ὁ Θαργηλιών, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἀπρίλιος, ου.

Aprugnus, a, um, *Cunegetic.* εία, ειον, adeps, σίαρ, *Dioſc.*

Apte, ἐπιτηδείως, *Thuc.* ἁρμοσίως, *Iſocr.*

Aptitudo, ἡ ἁρμοστία, ας, *Plut.* ἡ ἁρμογὴ, ῆς, *idem.*

Apto, ἅπτω, ἁρμόζω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* arma corpori, τὰ ὅπλα ποιέομαι πρὸς τὸ σῶμα, *Xenoph.* ἱμάτια, *N. T.*

Aptus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, ad aliquid, πρός τι, *Ariſtot.* εἴς τι, *Herodian.* ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, *Dem.* ad omnia, ὁ ἡ ἡ εὐάρμοστος πρὸς ἅπαντα, *Iſocr.* natura ad aliquid, ὁ ἡ ἡ εὐφυὴς πρός τι, *Ariſtot.* ad ferendos labores, ἱκανὸς, ὴ, όν, φέρειν τὰς πόνους, *Plato*, ad aliquid, πρὸς τι, *Lucian.* corpore, τὸ σῶμα, *Xenoph.* ὁ ἡ ἡ ἐυχήμων, ἐπιδέξιος, εὐθετος εἴς τι.

Apud, ἐν, *cum Dat.* apud teſtes, ἐν μάρτυσι, *Plato*, apud ſe eſſe, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, *Lucian.* εἰς, *cum Accuſ.* dicendum apud omnes, λεκτέον εἰς ἅπαντας, *Plut.* infamis apud Macedonas, διαβεβλημένος εἰς Μακεδόνας, *Pauſan.* πρὸς, *cum Accuſ.* traducere aliquem apud Deum, διαβάλλειν τινὰ πρὸς Θεὸν, *Chryſ.* παρὰ, *cum Dativ.* apud me degit, παρ' ἐμοὶ διατρίβει, apud Deum, παρὰ τῷ Θεῷ, *N. T.* apud vos, παρ' ὑμῖν, *ibid.*

Aqua, τὸ ὕδωρ, ατος, *Ariſt.* aquæ penuria, ἡ λειψυδρία, ας, *Theophr.* ἡ ἀνυδρία, ας, *Thuc.* aqua carens, ὁ ἡ ἡ ἄνυδρος, ον, *Athen.* aquam bonam habens, ὁ ἡ ἡ εὔυδρος, ος, ον, *Herodot.* aqua pauca contentus, ὀλιγόυδρος, ον, *Theophr.* aquas juxta natus, ὁ ἡ ἡ παρυδρος, ος, ον, *idem*, aqua abundans, ὁ ἡ ἡ πολύυδρος, ος, ον, *Plato*, aqua inter cutem collecta diſtentus, ὁ ἡ ἡ ὑδρωπικὸς, ὴ, όν, *Hippocr.* ſub aqua demerſus, ὁ ἡ ἡ ὑπόυδρος, ος, ον, *Thuc.* aquam fugiens, ὁ ἡ ἡ φιλύυδρος, ος, ον, *Polyb.* aqua gaudens, ὁ ἡ ἡ φιλυδρος, ος, ον, *Theophr.* aqua intercus, ὁ ὑδρωψ, ωπος, *Hipp.* aqua intercute laborans, ὑδρωπικὸς, ὴ, όν, *id.* aquam haurio, ὑδρεύομαι, LXX. aquæ potor, ὁ ὑδροπότης, ου, *Xen.* aquam bibo, ὑδροποτέω, ῶ, *id.*

Aquæductor, ὁ ὑδραγωγὸς, οῦ, *Symm.*

Aquæductus, us, τὸ ὑδραγώγιον, ου, LXX. ἡ ὑδραγωγία, ας, *idem*, ἡ ὑδρεία.

Aqualiculus, ὁ γάστων.

Aqualis, ἡ ὑδρία, ας, *Athen.*

Aquarium, ἡ ὑδροθήκη, ης, *Athen.*

Aquarius, a, um, ὑδατικὸς, ὴ, όν, *Theophr.*

Aquarius, *aſtrum*, ὁ ὑδροχόος, ου, *Proclus.*

Aquaticus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἐνυδρος, ος, animal, ζῶον, *Ariſt.*

Aquatio, ἡ ὑδρεύσις, εως, *Plut.* τὸ ὕδρευμα, ατος, LXX. ἡ ἐνυδρία, ας, *id.* ὁ ποτισμὸς.

Aqueus, a, um, ὁ ἡ ἡ ὑδατώδης, ες, *Theophr.* ὑδαλέος, έα, εον, *Hippocr.* ὁ ἡ ἡ ὑδρὰς, άδος, *Xen.*

Aquila, ὁ ἀετὸς, οῦ, *Ariſtot.* marina, ὁ ἁλιάετος, ου, ſ. ἁλιαίετος, ου, *id.* vulturis ſpeciem referens, ὁ γυπαίετος, ου, *id.*

Aquilegium, ἡ σωαγωγὴ ὑδάτων.

Aquilex, ὁ ὑδρολόγος, ου.

Aquiliter, ὁ ἀετοφόρος, ου, *Plut.*

Aquilinus, a, um, ἀέτειος, εία, ειον, caro, κρέας. *Suid.* ὁ ἡ ἀετώδης, ες.

Aquilo, ὁ βορέας, ου, *Ariſtot.* ὁ βόρρᾶς, *Gen.* τοῦ βορρᾶ, LXX. ab aquilone, βόρρᾶθεν, *Theodot.* ἀπὸ βορρᾶ, *N. T.* verſus aquilonem, πρὸς βορρᾶν, LXX.

Aquilonaris, e, βορεικὸς, ὴ, όν, ἐίη, ειον, flatus, πνεῦμα, *Theophr.*

Aquor, ὑδρεύομαι, ex Nilo, ἐκ τοῦ Νείλου, *Plut.*

Aquoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ ὑδατώδης, ες, *Theophr.* ὑδαλέος, έα, εον, *Galen.* ὑδρηλὸς, ὴ, όν, terra γῆ, *Athen.* aquoſus fio, ὑδατίαν, *Gal.* aquoſum reddo, ὑδαρόω, vinum, οἶνον, *Pandect.*

Aquula, τὸ ὑδάτιον, ου, *Ariſtot.*

Ara, ὁ βωμὸς, οῦ, *Dem.* pulcherrima & ſanctiſſima, κάλλιστος ἡ ἁγιώτατος, *id.* aram exſtruere Gratiæ, ἱδρύεσθαι βωμὸν Χάριτος, *id.* aras colere, τιμᾶν τὸς βωμὸς, *id.* adducere ad aram & jurare, ἄγειν πρὸς βωμὸν ἡ ἐξορκίζειν, *id.* mactare ad aras, σφάζειν ἐπὶ τῶν βωμῶν, *Iſocr.* ferre quid ab ara, φέρειν τι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, *Dem.* dimicare pro aris & focis, ἀμύνειν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν ἡ ἑστίων, *Andocid.*

Arabilis, e, ἀροτὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ ἡ ἀρόσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, ἀροτήσιμος, ον, *Fp.*

Aranea, ὁ ἀράχνης, ου, ἡ ἡ ἀράχνη, ης, *Plut.* aranææ tela, ἡ ἀράχνη, ης, *Suid.* τὸ ἀράχνιον, ου, *Hom.*

Aranecla, τὸ ἀραχνίδιον. ου.

Araneoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἀραχνώδης, ες, *Ariſt.* ὁ ἡ ἡ ἀραχνιώδης, ες, ἀραχνιὸς, ὴ, όν, *Suid.* ἀράχνεος, εία, εῖον, *id.*

Araneum, i. e. *tela araneæ.* Vide *Aranea.*

Araneus, idem quod *Aranea*, inſectum.

Aratio, ἡ ἄρωσις, εως, terræ, τῆς γῆς, *Ariſt.* ἡ ἀροτρίασις, εως, LXX. arationis tempus, ὁ ἄροτος, ου, *Theophr.*

Arator, ὁ ἀροτὴρ, ῆρος, LXX. ὁ ἀρότης, ὁ ἀροτρεύς.

Aratrum, τὸ ἄροτρον, ου, *Plut.*

Aratus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἀρόσιμος, ος, terra, γῆ, ἡ ἄρουρα, ας, LXX.

Arbiter, ὁ διαιτητὴς, οῦ, communis, κοινὸς, *Dem.* ſorte datus, κληρωτὸς, *id.* arbitrum aliquem eligere, διαιτητὴν αἱρεῖσθαί τινα, *Iſocr.* deſignare aliquem, διαιτητὴν προκαλεῖσθαί τινα, *Dem.* fieri quibuſdam controverſiæ alicujus, γίγνεσθαι διαιτητὴν τινος τῆς δίκης τινὸς, *id.* ſedere pro aliquo, καθέζεσθαι διαιτητὴν ὑπὲρ τινος, *id.* ire ad arbitrum, βαδίζειν ἐπὶ διαιτητὴν, *id.* committere aliquid arbitris dijudicandum, ἐπιτρέπειν διαιτηταῖς περί τινος διακρίνεσθαι, *id.* adquieſcere ſententia arbitri, μένειν ἐν τοῖς διαγνωσθεῖσιν ὑπὸ τῶ διαιτητῶ, *id.* ſententia

tia arbitri, ἡ γνῶσις τῆ διαιτητῆ, *idem*, tanquam arbiter judico, *Isocr.* ut arbiter aliquem absolvo, ἀποδιαιτάω τινὶ, *Dem.* ut arbiter condemno aliquem, καταδιαιτάω τινὸς, *id.*

Arbitralis, e, ὁ ἢ τὸ διαιτητικός, ή, όν, *Ifæus.*

Arbitrario, κατὰ δίαιταν.

Arbitrarius, a, um, idem quod *Arbitralis*, arbitrarium, τὸ ὑφ' ἡμῶν.

Arbitratus, us, ἡ διαίτησις, εως.

Arbitrium, ἡ δίαιτα, ης, *Isocr.* alicui permittere adversus aliquem, ἐπιτρέπειν τινὶ τὸ δίκαιον πρὸς τινα, *Dem.* adesse alicui in arbitrio, παρεῖναί τινι ἐπὶ τῇ διαίτῃ, *id.* differre arbitrium, ἐπίσχειν τὸ δίκαιον, *id.* niti arbitriis, ἰσχυρίζειν ταῖς διαίταις, *id.* ratum habere arbitrium, ἐμμένειν τῇ διαίτῃ, *id.* ἐμμένειν τοῖς γνωσθεῖσι, *id.* rescindere arbitrium, ἀντιλαχεῖν τὸ δίκαιον. *id.* λύειν τὰ διαιτηθέντα, *id.* i. e. voluntas propria, ἡ γνώμη, ης, *Dem.*

Arbitror, i. e. arbitrum ago. διαιτάω, *Dem.* conf. *Arbiter*, i. e. existimo, ἡγέομαι, *Plato*, οἶμαι, *id.* νομίζω, *Dem.*

Arbor, τὸ δένδρον, υ, *Xenoph.* τὸ δένδρος, ου, *Thuc.* oleæ, δένδρον ἐλαίας, *Aristoph.* plantare arbores in prædio, φυτεύειν δένδρα ἐν χωρίῳ, *Dem.* refertum esse arboribus, μεστὸς εἶναι δένδρων, *id.* arbores cædo, δενδροκοπέω, *Dem.* arboribus consitus, ὁ ἢ τὸ δενδρόφυτος, ου, *Plut.*

Arborator, ὁ δενδροτόμος, ου.

Arboresco, δενδράομαι, *Nonn.*

Arboretum, ὁ δενδρών, ῶνος.

Arboreus, a, um, δενδρικὸς, ἡ, όν, ὁ ἢ τὸ δενδρώδης, ους, *Dioſc.*

Arbuſcula, τὸ δένδριον, υ, *Athen.* τὸ δενδρύφιον, υ, *Dioſc.*

Arbuſtum, ὁ δενδρὼν, ῶνος, ὁ Θάμνος.

Arbutus, ἡ κόμαρος, ου, *Theophr.*

Arca, ἡ κίστη, ης, *Philo*, taederis, ἡ κίστη τὸ διαθήκης, *N. T.* ἡ ἄκη.

Arcane, κρυφαίως, ἀπορρήτως, ἐν ἀπορρήτῳ, δι' ἀπορρήτων, *Herodian.* ἀρρήτως.

Arcanum, τὸ ἀπόρρητον, ου, τὸ μυστήριον, υ, *Demoſth.*

Arcanus, a, um, ὁ ἢ τὸ ἀπόρρητος, ου, ſacrum, ἱερὸν, *Dem.* ὁ ἢ τὸ μυστηριώδης, ους, *Plut.* μυστικὸς, ἡ, όν, *Gregor.*

Arceo, εἴργω, filios a conſortio malorum, τοὺς υἱοὺς ἀπὸ τῆς συνουσίας ἀνθρώπων, *Xen.* aliquem a ſacris, τινὰ τῶν ἱερῶν, *Dem.* te a talibus, σὲ ταῦτα, *Ariſtoph.* aliquem a ſermone de pace, ἀπείργω τινὰ τοῦ ὑπὲρ εἰρήνης λόγου, *Dem.* aliquem a tribunali, ἐξείργω τινὰ τῦ βήματος, *Æſchin.* aliquem ab ara, ἀπελαύνω τινὰ τῦ βωμῦ, *Lucian.* homines a ſe, ἀνθρώπους ἀφ' ἑαυτῦ, *Xenoph.*

Arceſſitor, ὁ κλητὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ κλήτωρ, ορος, *id.*

Arceſſo, μεταπέμπομαι, aliquem vinctum, τινὰ δεσμάτιον, *Plut.* i. e. accuſo, κρίνω, aliquem repetundarum, τινὰ κακώσεως ἐπ' ἀρχίᾳ, *id.* Vide *Accuſo.*

Arceſſitus, us, ἡ μετάπεμψις, εως, *Plato*, ἡ μεταπομπὴ, ῆς, *id.*

Arceſſitus, a, um, ὁ ἢ μετάπεμπτος, ου, *Plato.*

Archaiſmus, ὁ ἀρχαϊσμὸς, ῦ, *Gramm.*

Archangelus, ὁ ἀρχάγγελος, ου, *N. T.*

Archetypum, το ἀρχέτυπον, υ, *Lucian.*

Archetypus, a, um, ὁ ἢ τὸ ἀρχέτυπος, ου, *Philo.*

Archiater, ὁ ἀρχίατρος, υ.

Archidiaconus, ὁ ἀρχιδιάκονος, υ.

Archiepiſcopus, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, υ.

Archigrammateus, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Archimandrita, ὁ ἀρχιμανδρίτης, υ.

Archimimus, ὁ ἀρχίμιμος, υ.

Archipirata, ὁ ἀρχιπειρατὴς, ῆ.

Archippocomus, ὁ ἀρχιππόκομος, υ.

Archiſtrategus, ὁ ἀρχιστράτηγος, υ.

Archithalaſſus, ὁ ἀρχιθάλασσος, υ.

Architectonice, ἡ ἀρχιτεκτονικὴ, ῆς.

Architectonicus, a, um, ἀρχιτεκτονικὸς, ὴ, όν, *Ariſt.*

Architector, ἀρχιτεκτονέω, *Ariſtot.*

Architectura, ἡ ἀρχιτεκτονία, ας, LXX.

Architectus, ὁ ἀρχιτέκτων, ονος, *Plut.*

Architriclinus, ὁ ἀρχιτρίκλινος, υ, *N. T.*

Archivum, τὸ ἀρχεῖον, υ.

Arctatus, a, um, ὁ ἢ ἡ Σύστυος, υ, *Heſ.* ἐστενωμένος, ένη, ένον.

Arcte, στενῶς, XX.

Arcticus, a, um, ἀρκτικὸς, ὴ, όν.

Arcto, στενόω, *Herodian.* στενοχωρέω, *N. T.*

Arctophylax, ὁ ἀρκτοφύλαξ, ακος.

Arctous, a, um, ἀρκτῶος, α, ον, *Herodot.*

Arcturus, ὁ ἀρκτοῦρος, υ, *Iliad.*

Arctus, a, um, στενὸς, ὴ, όν, dens, ὀδὼς, *Xenoph.*

Arcula, τὸ κιβώτιον, υ, *Dem.*

Arcuo, κυρτόω, *Xenoph.*

Arcus, τὸ τόξον, υ, *Plut.* arcu peto, τοξεύω, feras, τὰ θηρία, *Xenoph.* arcum attraho, τόξον κυκλόω, *Ælian.* ἐκτείνω τὸ τόξον, *Plut.* arcu configo, κατατοξεύω, *Lucian.* i. e. fornix. Vide *Fornix.*

Arcus cœleſtis, ἡ Ἶρις, ιδος.

Ardea, ὁ ἐρωδιὸς, ῦ, *Ariſtot.* alba, ὁ λευκερωδιὸς, ῦ, *id.*

Ardelio, ὁ πολυπράγμων, ονος, *Ariſtot.* ſum, πολυπραγμονέω, *Plato.*

Ardenter, φλογικῶς, *Suid.*

Ardeo, κάομαι, lychnus ardebat, ὁ λύχνος ἐκάετο, *Xenoph.* καίομαι, fax ardet, δᾷς καίεται, *Ariſtoph.* διακαίομαι, *Lucian.* φλέγομαι, *id.* i. e. vehementer amo, ἐμμανῶς διατίθεμαι πρός τι, *Dem.* i. e feſtino, Σπεύδω. Conf. *Amo*, item *Feſtino.*

Ardeſco, ἀνάπτομαι.

Ardor, τὸ καῦμα, ατος, *Xenoph.* ὁ καῦσος, υ, *Dioſcor.* τὸ καύσωμα, ατος, *Galen.*

Arduitas, ἡ ὑψηλότης, ητος.

Arduus, a, um, ὁ ἢ ἀναφὴς, ές, *Ariſtot.* i. e. arrectus, ὀρθὸς, ία, ον, *Xenoph.* i. e. difficilis, ὁ ἢ δυσχερὴς, ές, *Dem.*

Area, ἡ ἄλως, ω, *Xenoph.* ἡ ἄλων, ωνος, *N. T.* domus, τὸ οἰκοπέδον, υ, *Æſchin.*

Arefacio, ξηραίνω, herbam, τὸ χόρτον, *N. T.* ἀυαίνω, ἄνω.

Arefactio, ἡ τῆσις, ας, *Julian.*

Arena, ἡ ψάμμος, υ, *Plut.* ἡ ἄμμος, υ, *N. T.* ἡ ἄμαθος, arena obruo, καθαμμίζω, *Ariſtot.* arenam ſubtus habens, ὁ ἢ ὑπόψαμμος, υ, *Theophr.*

Arenoſus, a, um, ὁ ἢ ἠ ψαμμώδης, ους, ὁ ἢ ἡ ἀμμώδης, ους, *Sirac.* ἀμαθώδης, ους, ες.

Arenula, τὸ ψαμμίδιον, υ, τὸ ψαμμίον, υ, *Al. Aphrod.*

Areo, ξηραίνομαι, *Ariſtot.* αὐχμέω, σκιλλόμαι.

Areola, τὸ ἀλώνιον, υ.

Areſco, ξηραίνομαι, *N. T.* ἀυαίνομαι.

Argentaria, τὸ ἀργυρεῖον, υ, *Strabo.*

Argentarius, a, um, ἀργυρικὸς, ὴ, όν, *Plut.* ſum, ἀργυρεύω.

Argentatus, a, um, ὁ ἢ ἠ ἐπάργυρος, υ, *Herodot.*

Argenteus, a, um, ἀργύρεος, *contr.* ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, *Plut.* argenteæ venæ, ἀργυρίτιδες φλέβες, *Ariſtid.* argentea vaſa, τὰ ἀργυρώματα, ων, *Polyb.*

Argentifodina, τὸ ἀργυρεῖον, υ, *Strabo.* τὰ ἔργα ἀργυρεῖα, *Dem.*

Argento, ἀργυρόω, *Plut.* καταργυρόω, ἐπαργυρόω, *Athen.*

Argentum, ὁ ἄργυρος, υ, *Xenoph.* τὸ ἀργύριον, υ, *Dem.* vivum, ὁ ὑδράργυρος, υ, *Dioſc.* ὁ ἄργυρος χυτὸς, *Ariſtot.* ære & plumbo contemperatum, ἀργύριον πρὸς χαλκὸν ἢ μόλυβδον κεκραμένον, *Dem.* argentum colligo ab aliquo, ἀργυρολογέω τινὰ, *Æſchin.* argento carens, ὁ ἢ ἀνάργυρος, υ, *Plato.* in argentum muto, ἐξαργυρίζω, *Thuc.* argenti ſpuma, ἡ λιθάργυρος, υ, *Dioſc.* argenti amans, ὁ ἢ φιλάργυρος, υ, *Xen.* argenti amor, ἡ φιλαργυρία, ας, *Plut.* argentum adulterinum, ὁ ψευδάργυρος, υ, *Strabo.*

Argilla, ἡ ἄργιλος, ſ. ἄργιλλος, υ, *Ariſtot.*

Argillaceus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀργιλλώδης, ους, *Suid.*

Argumentatio, ἡ ἐπιχείρησις, εως, *Ammon.* ὁ Συλλογισμὸς, ῦ, *Ariſtot.*

Argumentor, ἐπιχειρέω, *Ariſtot.* Συλλογίζομαι, *id.*

Argumentum, ἡ πίστις, εως, *Ariſtot.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος, *id.* ἡ ἀπόδειξις, εως, *Dem.* τὸ τεκμήριον, υ, *Iſocr.* ὁ ἔλεγχος, ου, *Dem.* ὁ λόγος, υ, *Dem.* τὸ Σημεῖον, *id.* magna & evidentia argumenta, μεγάλοι καὶ φανεροὶ ἔλεγχοι, *Dem.* argumentum maximum, μεγίστη πίστις, *Iſocr.* evidens & firmum, ἐναργὴς πίστις καὶ δωάμενη ἔχυσα, *Dem.* indigere argumentis, δεῖσθαι ἐλέγχων, *id.* invenire argumenta, εὑρίσκειν ἀποδείξεις, *Iſocr.* petere argumenta ab aliquo, λαμβάνειν τὰς πίστεις ἀπό τινος, *id.* habeo argumentum, ἔχω ἔλεγχόν, λόγον, ἀπόδειξιν, *Dem.* exhibere probationes, argumenta, leges, παρέχεσθαι πίστεις, τεκμήρια, νόμους, *Dem.* dare argumentum alicujus rei, διδόναι ἔλεγχόν τινος, *idem*, uti argumentis quibuſdam, χρῆσθαί τισι πίστεσι, *Iſocr.* τισὶ τεκμηρίοις, *Demoſth.* τισὶ Σημείοις, *Iſocr.* adferre argumentum, λέγειν, εἰπεῖν, ἐρεῖν, Σημεῖον, τεκμήριον, *Dem.* i. e. ſumma, ἡ κεφαλαιώδης, ους, ἡ ὑπόθεσις, εως.

Arguo, ἐλέγχω, aliquid, τί, *Dem.* ἐξελέγχω τί, *id.* perſpicue aliquid, Σαφῶς ἀποδεικνύσθαί τι, *id.* id eſt, accuſo. Vide *Accuſo.*

Argutatio, τὸ Σόφισμα, ατος, *Thuc.*

Argutator, ὁ Σοφιστὴς, ῦ, *Lucian.*

Argutiæ, τὰ Σοφίσματα, ων, *Herodian.*

Argutor, Σοφίζομαι, *Ariſtot.* ἀντιλογίαν.

Argutus, a, um, ἐλεγχθεὶς, θεῖσα, ἐν, ἐλεγκτὸς, ἡ, όν, *Xenoph.* i. e. ſubtilis, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Plato.* canorus, a, um, vox, ὀξεῖα φωνὴ, *Ariſtot.*

Ariditas, ἡ ξηρότης, ητος, *Plut.* ἡ ξήρανσις, σεως, ἡ ξηρασία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀυανσις.

Aridus, a, um, ξηρὸς, ά, όν, locus, τόπος, *Plut.* ὁ ἢ ἡ κατάξηρος, ου, *id.* ὁ πίλος, *Hom.* ἀυαλέος, έα, έον.

Aries, animal & machina bellica, ὁ κριὸς, ῦ, *Plut.* & *Xenoph.* aries parvus, τὸ κριόδιον, υ, *Heſych.*

Arietarius, a, um, ὁ ἢ ἡ κριώδης, ους.

Arietatio, ἡ κριδήτησις, εως, ἡ κριοκοπὴ, ῆς.

Arietinus, a, um, κρίνος, ία, ον.

Arieto, κριδάτίζω, κριοκοπέω, *Polyb.*

Ariolatio, τὸ θεσπισμὸς, ατος, LXX.

Ariolor, κληδονίζομαι, LXX.

Ariolus, ὁ μάντις, εως, *Plut.*

Ariſta, ὁ ἄθηρ, ῆρος, *Dioſc.* ἡ ἀνθήριξ.

Arithmetica, ἡ ἀριθμητικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Arithmetice, ἀριθμητικῶς.

Arithmeticus, a, um, ἀριθμητικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Aritudo, idem quod *Aridi as.*

Arma, orum, τὰ ὅπλα, ων, *Thuc.* arma capere, λαβεῖν τὰ ὅπλα, *Dem.* ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, *Plut.* ſumptis armis progredi ad bellum alicui inferendum, λαβόντα ὅπλα βαδίζειν ἐπαλλήλους ἐπί τινα, *Dem.* ἀράμενοι ὅπλα πορεύεσθαι ἐπί τινα, *id.* gerere arma, ἔχειν τὰ ὅπλα, *id.* ἐναλοφορεῖν, *Xen.* habere arma in manibus, ἔχειν τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶ, *Dem.* in armis eſſe, γίνεσθαι ἐν τοῖς ὅπλοις, *Thuc.* τῷ ἐν ὅπλοις, *Dem.* armis aliquem inſtruo, ἐξοπλίζω τινὰ, *Xenoph.* valere armis, ἔχειν ὅπλων, *Dem.* armis aliquem hoſtiliter invadere, μεθ' ὅπλων ἐλθεῖν πρός τινα ἐν ἐχθρᾷ τάξει, *id.* ferre arma contra aliquem, ἄγειν ὅπλα πρός τινα, *id.* inferre alicui arma, ἐπιφέρειν τινὶ ὅπλα, *id.* vincere hoſtem armis, κρατεῖν τῷ ἐχθρῷ ἐν ὅπλοις, *id.* deponere arma, καταλιθέναι τὰ ὅπλα, *id.* amittere arma, ἀπολωδέναι ὅπλα, *id.* arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα, *Xen.*

Armamenta, τὰ Σκευάσματα, ων, τὰ Σκεύη, ων, *Dem.*

Armamentarium, ἡ ὁπλοθήκη, ης, *Plut.* ἡ συνθήκη,

σκευοθήκη, ης, *Æschin.* armamentario præfectus, ὁ ἐπὶ ὅπλων, *Dem.*

Armarium, idem quod antecedens *Armamentarium.*

Armatio, ἡ ὅπλισις, εως, *Xenoph.* ἡ ἐξόπλισις, εως, vel ἐξοπλισία, ας, *Polyb.* ὁ ὁπλισμός.

Armatura, τὰ ζωΐα, ων, *Dem.* integra, ἡ παντοπλία, ας, *id.* ἡ ὅπλισις, εως, *Thuc.* armaturæ gravis miles, ὁ ὁπλίτης, ου, *Dem.* miles armaturæ levis, ὁ ψιλὸς, ου, *id.* ὁ ψιλὸς στρατιώτης, *Thuc.*

Armatus, a, um, ὁπλισμένος, η, ον, ὁ ἡ ἔνοπλος, ου, *Herodian.* ὁ ἡ ἐξοπλος, ου, *Polyb.* ὁ εὖ ὡπλισμένος, *Dem.* ἐν ὅπλοις, *id.* bene, ὁ ἡ εὐόπλος, ου, *Xenoph.* omni ex parte, ὁ ἡ πάνοπλος, ου. *Eurip.*

Armatus, *Subst.* ὁπλίτης, ου, graviter, ὁ ὁπλίτης, ου. *Thuc.* ὁ ὁπλίτης βαρὺς, *Phut.* leviter, ὁ ψιλὸς, ου, *Dem.* ὁ ψιλὸς στρατιώτης, *Thuc.*

Armentarius, ὁ ἀγελάρχης, ου, ὁ βουκόλος, *Philostr.* ὁ βυφορβός.

Armentum, ἡ ἀγέλη, ης, *Xenoph.* τὸ βουκόλιον, ου, *Philo.* τὸ ποίμνιον, *Plut.* armenti locus, ὁ ἀγελαιών, ῶνος, *Suid.*

Armilla, τὸ ψέλλιον, *Xenoph.* τὸ περιδέξιον, ου, LXX.

Armilustrium, ἡ ὁπλομαχία, ας.

Armo, ὁπλίζω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* θωρήσσω, πείθω τινὰ, *Hom.* populum contra aliquem, τὸ δῆμον ἐπί τινα, *Herodian.* ἐξοπλίζω, *Xenoph.* καθοπλίζω, juniores clypeis, τοὺς νεωτέρους ἀσπίσι, *Dem.* Conf. *Arma.*

Armus, ὁ ὦμος, ου, *Isocr.* ἡ ἰπωμὶς, *Eur.*

Aro, ἀρόω, ἀλοκίζω.

Aroma, τὸ ἄρωμα, ατος, *Plut.* aromata redolens, ὁ ἡ ἀρωματώδης, ους, *Athen.* aromata respiro, ἀρωματίζω, *Al. Aphrod.* aromatibus imbuo, id. *Dioscor.* aromata ali quatenus redoleo, ὑπαρωματίζω, *id.*

Aromatopola, ὁ ἀρωματοπώλης.

Aromaticus, a, um, ἀρωματικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Arrectus, a, um, ὄρθιος, ία, ιον, *Galen.*

Arrha, ὁ ἀρραβὼν, ῶνος, *N. T.*

Arrhabo, idem quod *Arrha.* Conf. *Pignus.*

Arrepo, προσέρπω, *Soph.*

Arrideo, προσγελάω, alicui, τινὶ, *Eurip.* φιλοφρονεῖσθαί τινι, *Solon apud Laërt.*

Arrigo, ὄρθιον ἱστημι, *Lucian.* aures, ὀρθοῦν τὰ ὦτα, ὀρθὰ τὰ ὦτα, *Plato.* oculos, τείνομαι τὰ ὄμματα, *Philo.* ἀνορθόω, ὑπείρω.

Arripio, προσαρπάζω, principatum, ἐπιθύμειν ἀρχῆ, *Herodian.* aliquem ad supplicium ζυλλαμβάνειν τινὰ πρὸς τιμωρίαν, *id.*

Arrodo, τρώγω, arbutum, κεμάσαι, *Theocr.* κατατρώγω.

Arrogans, ὁ ἡ ἀλαζὼν, ὀνος, *Isocr.* ἀλαζονευόμενος, ου, ον, *id.* ὁ ἡ ὑπερήφανος, ου, *Dem.* μεγαφρενὴς, ῆτος, ές, *Isocr.*

Arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.

Arrogantia, ἡ ἀλαζονία, ας, *Dem.* ἡ ὑπερηφανία, *Isocr.* τὸ φρόνημα, ατος, *Dem.* ὁ ὄγκος, ου, *Isocr.* ferre arrogantiam, καρτερεῖν ἔχειν ὑπερόπτικον, *id.* amplexi nuper arrogantiam, προσπεπλεγμένοι τοῖς ἀλαζονείαις, *id.* uti arrogantia quadam, χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις τισὶ, *id.* confirmare aliquorum arrogantiam, βεβαιοῦσθαι τὸ τῶν τὰς ἀλαζονείας, *id.* cohibere arrogantiam alicujus, ἀφαιρεῖσθαί φρόνημά τινος, *Dem.* abjicere arrogantiam, καθεῖσαι τὸ φρονημάτιον, *Isocr.*

Arrogatio, ἡ ἐρώτησις, εως, *Thuc.*

Arrogo mihi, προσποιοῦμαι, aliquid, τινὸς, *Isæus.* τὶ, *Plut.* ἐπιτίθημι ἐμοὶ τι, *Lucian.* omnia, ἀναβαδίζομαι, *Procop.*

Ars, ἡ τέχνη, ης, ἡ σοφία, ας, ἡ σοφωσύνη, *Ep.* artes & scientiæ & facultates quædam, τέχναι ἡ ἐπιστήμαι ἡ δυνάμεις, *Isocr.* ars magna, τέχνη μεγάλη, *Dem.* parva, μικρὰ. *id.* honestata, ἐντιμος, *Isocr.* utilis, χρησίμη, *id.* liberalis, ἐλευθέριος, artem invenire, δέσασθαι τέχνης, *Dem.* scribere, γράφειν, *Isocr.* facere ex re aliqua, τέχνην ποιεῖσθαι πράγματος τινος, *Dem.* discere, μανθάνειν, *Isocr.* scire, ἐπίστασθαι, *idem*, tenere, ἔχειν, *id.* ostentare, ἐπιδείκνυσθαι, *id.* exercere, ἐργάζεσθαι, *Dem.* deditum esse arti alicui, ἐπιμελεῖσθαι τέχνης τινὸς, *id.* occupare artibus aliquibus, διατρίβειν ἐπὶ τέχναις τισὶ, *id.* exercitus in arte aliqua, κατεσκευασμένος τέχνην τινὰ, *id.* præcellere arte aliqua, διαφέρειν κατὰ τέχνην τινὰ, *Isocr.* uti arte aliqua, χρῆσθαί τινι τέχνῃ seu ἐπιτηδεύματι, *Isocr.*

Arsenicum, τὸ ἀρσενικόν.

Arteria, ἡ ἀρτηρία, ας *Galen.*

Arteriacus, a, um, ἀρτηριακὸς, ἡ, ὸν, *Gal.*

Arteriolus, a, um, ὁ ἡ ἀρτηριώδης, ους.

Arthriticus, i, e. arthritide laborans, ὁ ἀρθριτικὸς, ῆ, *Dioscor.*

Arthritis, ἡ ἀρθρῖτις, ιδος, *Herodian.*

Articularis, e, ἀρθρίτικος, ἡ, ὸν, *Hippocr.*

Articulate, κατ' ἄρθρους, διαρθρόως,

Articulatim, idem quod *Articulate.*

Articulatio, ἡ ἄρθρωσις, εως, ἡ διάρθρωσις, εως.

Articulatus, a, um, ὁ ἡ ἠρθρωμένος, ου, *Athen.*

Articulo, ἀρθρόω, vocem, τὴν φωνὴν διαρθρόω.

Articulosus, a, um, ὁ ἡ ἀρθρώδης, ους, *Xenoph.*

Articulus, τὸ ἄρθρον, ου, *Galen.* formare vocis articulum, ποιεῖν τὴν φωνὴν ἄρθρον, *Aristot.* articulis carens, ὁ ἡ ἄναρθρος, ου, *id.* ὁ ἡ ἀδιόρθωτος, ου, *Lucian.* articulis distinguo, διαρθρόω, *Plato.* per articulos connecto, προσαρθρόω, *Hippocr.*

Artifex, ὁ τεχνίτης, ου, *Dem.* ὁ δημιουργὸς, οῦ, *id.* artifex dicendi, τεχνίτης τοῦ λέγειν, *id.* ὁ Σοφιστὴς, οῦ, *Isocr.* manuarius, ὁ χειροτέχνης.

Artificialis, e, τεχνικὸς, ἡ, ὸν, *Hermog.* ὁ ἡ ἐντεχνος, ου, *Aristot.* ἐπιτεχνητὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Artificialiter, τεχνικῶς. Confer sequens *Artificiose.*

Artificiose, τεχνικῶς, *Isocr.* διὰ τέχνης, *Aristot.* κατὰ τέχνην, *Lucian.* ζωὴ τέχνη, *Pausan.* κατατεχνικῶς.

Artificiosus, a, um, *de homine*, τεχνικὸς, ἡ, ὸν, *Arist.* de homine & re, ὁ ἡ κατάτεχνος, ου, *Plut.*

Artificium, i. e. *arte factum*, τὸ τέχνημα, ατος, *Xenoph.* i. e. professio artificis, ἡ τέχνη, ης, *Dem.* ἡ δημιουργία, ας, *id.*

Artocreas, τὸ ἀρτόκρεας, ατος.

Artus, us, τὸ ἄρθρον, ου, *Galen.*

Arvina, τὸ λίπος, ους, *Philo.* ἡ σιμαλὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ κνίσα. *Hom.*

Arundinaceus, a, um, ὁ ἡ καλαμώδης, ους, καλαμινος, η, ον, tibia, δυλὸς, *Athen.*

Arundinetum, ὁ καλαμὼν, ῶνος, τὸ δονακεῖον, ου.

Arundineus, a, um, idem quod *Arundinaceus.*

Arundo, ὁ κάλαμος, ου, *Plut.* ὁ δόναξ, ακος, *Dioscor.*

Aruspex, Aruspicina, vide *Haruspex, Haruspicina.*

Arvum, ἡ ἄρουρα, ας, *Aristot.*

Arx, ἡ ἀκρόπολις, εως, *Isocr.* munire arcem in urbe, ἀκρόπολιν τειχίζειν ἐν τῇ πόλει, *id.* habitare, οἰκεῖν, *id.* tenere, κατέχειν, ingredi, ἀναβαίνειν, *Dem.* præsidium imponere in arcem, φρουρεῖν, *id.* i. e. palatium regium, τὸ βασίλειον, ου, *Isocr.* i. e. propugnaculum, τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, *Dem.*

As, τὸ ἀσσάριον, *N. T.*

Ascendo, ἀναβαίνω, in Areopagum, εἰς Ἄρειον πάγον, *Isocr.* in equum, ἐπὶ ἵππον, *Xen.* in navem, ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, *Plut.* in cœlos, ἀνιέναι εἰς οὐρανὸν, *Chrysost.* altius, ψηλοτέρω ἀναβαίνω ἀνάτειον, *N. T.* tribunal, ἀναβαίνω ἐπὶ βῆμα, ατος.

Ascensio, ἡ ἀνάβασις, εως, *Isocr.* ἡ ἀνάδυσις, ἡ ἄνοδος.

Ascensor, ὁ ἀναβάτης, ου, *Xenoph.*

Ascensus, us, idem quod *Ascensio.*

Ascia, ἡ ἀξίνη, ης, *Xenoph.* ὁ σκέλεως.

Ascio, ἀξινίζω, σκελεκίζω.

Asciscо, ἀναίρομαι, alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* medicos, ἰσάγομαι τοὺς ἰατροὺς, *Aristot.* aliquem, προσκαλέω τινὰ, *N. T.* liberos, εἰσποιέω παῖδας, *Isocr.* aliquem socium, τινὰ κοινωνὸν, *Dem.* cognomentis ficis, ταῖς ἐμαῖς ἐπωνυμίαις, *Plut.*

Ascititius, a, um, ἀλλότριος, ία, ιον, *Arist.* i. e. adoptivus, εἰσποιητὸς, ὴ, όν.

Ascribo, vide *Adscribo.*

A secretis, ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων.

Asella, τὸ ὀνάριον, ου, τὸ ὀνίδιον, ου, *Athen.* ὁ ὀνίσκος.

Aselli agitator, ὁ ὀνηλάτης.

Asellus, idem quod *Asella.*

Asina, ἡ ὄνος, ου, *N. T.*

Asinarius, ὁ ὀνηλάτης, ου.

Asinarius, a, um, idem quod sequens *Asininus.*

Asininus, a, um, ὀνικὸς, ἡ, όν, ὁ ἡ ὀνώδης, ους, *Aristot.* ὀνώδης ἰδέα, ιον, caro, κρέας, *Galen.*

Asinus, ὁ ὄνος, ου, *Xenoph.* ὁ βύπαλος.

Asparagus, ἀσπάραγος.

Aspectabilis, e, ὁρατὸς, ἡ, όν, *Aristot.*

Aspecto, ἐφοράω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Aspectus, us, ἡ ὄψις, εως, *Plut.* τὸ ἀνάβλεμμα, ατος, *Xenoph.* ἡ πρόσοψις, εως, *Thuc.* τὸ βλέμμα, ατος, *Lucian.* ἡ ἐμφάνεια, ας, qui aspectu manifesto est, τὸ βλέμμα ἐμφανὲς, *Lucian.* in aspectum proferre, εἰς ἐμφάνειαν ἄγειν, aspectus horribilis, καταπληξικὴ ὄψις, *Plut.* ὁ βλοσυρωπὸς, *Hom.* adspectui aliorum ignominiose exponere, παραδειγματίζειν, LXX.

Asper, a, um, τραχὺς, εῖα, ὺ, mons, ὀρος, *Herodian.* vir, ἀνὴρ, *Dem.* χαλεπὸς, ἡ, όν, *id.* πικρὸς, ά, όν, *Isocr.* τραχύνους, ῆ, ὸν, via, ὁδὸς, *Suid.* δυσὸς, σκληρὸς, ρὰ, ρὸν.

Aspere, τραχέως, *Isocr.* χαλεπῶς, *id.*

Aspergillum, τὸ ῥαντήριον, ου, *Æschin.* σκ.

Aspergo, διανοίζω *Gal.* διυγραίνω, ῥαίνω, palpebras, εἰς τὰ βλέφαρα, *Aristoph.* ῥαντίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* humorem album, ὑπερβάλλω λευκὴν ὑγρότητα, *Aristot.* lectum croco, διαβάλλω τὴν κοίτην κρόκῳ, LXX. aqua, ὑπερβάλλω τῷ ὕδατι, *Apocryph.* aqua marina, καταβάλλω θαλάσσῃ, *Dioscor.* acetum sicui, προσβάλλω ὄξος τινὶ, *Al. Aphrod.* aliquem infamia, ποιῶ τινα ἔν τε ἀτιμίᾳ, *Xenoph.*

Aspergo, inis, ἡ ῥανὶς, ίδος, LXX. τὸ βύσωμα, ατος, *Athen.* ὁ ῥαντισμός.

Asperitas, ἡ τραχύτης, ητος, regionis, ἡ χώρας, *Xenoph.* orationis, λόγου, *Isocr.* vocis, ἡ τραχυφωνία, ας.

Asperitudo, idem quod antecedens *Asperitas.*

Aspernabilis, e, ὁ ἡ καταφρονητὸς, ου.

Aspernanter, καταφρονητικῶς, *Xenoph.*

Aspernatio, ἡ καταφρόνησις, εως, *Thuc.* τὸ καταφρόνημα, ατος, *id.*

Aspernor, καταφρονέω, aliquem, τινὸς, *Thuc.* aliquid, τινὸς. *Herodian.* amicos, ἀπιστέω, τοῖς φίλοις, *Xenoph.* nihil, ἀδιαφόρως μηδὲν, *Plut.* Conf. *Sperno, Contemno.*

Aspero, τραχύνω, *Athen.*

Aspersio, ὁ ῥαντισμὸς, ῦ, *N. T.* τὸ ῥάσμα, ατος, *Athen.*

Aspicio, βλέπω, aliquem amice, πρός τινα φιλοφρόνως, *Xenoph.* aliquem, ἀποβλέπω εἴς τινα, *Isocr.* πρός τινα, *Lucian.* mente aliquid, ταῖς διανοίαις εἴς τι, *Dem.* aliorum miserias, ἀποβλέπω τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας, *Isocr.* in terram, ὁρᾶν εἰς γῆν, *Xenoph.* luis oculis aliquem, ἀντιβλέπειν ὀφθαλμοῖς καθορᾶν τινὰ, *Lucian.* acri atque acerbo vultu aliquem, βλέμματι δριμεῖ ἀφορᾶν εἴς τινα, *Herodian.* aliquem tyrannice, ἐμβλέπειν τινὶ τυραννικῶς, *Plato.* minaciter aliquem, ἀποβλέπω τινὰ, *id.* προσβλέπω, *Aristoph.* εἰσορᾶν, *Hom.*

Aspiratio, ἡ πνοὴ, ῆς, *Plato.*

Aſpiro, πνεύω, ad aliquid, τί, *Eurip.* ad virtutem, ὁρμάω τῆς ἀρετῆς, *Xenoph.* i. e. faveo & adjuvo aliquid, ἐπιρρώζω τί, *Lucian.*

Aſpis, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xenoph.*

Aſportatio, ἡ ἐξαγωγὴ, ῆς, frumenti, *Cic.* *Iſocr.*

Aſporto, ἐκφέρω, aliquid, τί, *Ariſtoph.* ἐκκομίζω τί, *Thuc.*

Aſpredo, idem quod *Aſperitas.*

Aſſabilis, e, ὁπλήσιμος, ίμη, ίμον, *Athen.*

Aſſatio, ἡ ὄπλησις, εως, *Plut.*

Aſſatura, τὸ ὄπτημα, ατος, τὸ κρέας ὀπλὸν, *Plut.*

Aſſatus, ὀπλὸς, ὴ, όν, ὀπλαλέος, έα, έον.

Aſſecla, ὁ ἀκόλουθος, ου, *Dem.* aſſeclas tres aut quatuor habere, ἔχειν ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, *id.* invisus ob aſſeclarum turbam, φορτικὸς ἀκολουθῶν ὄχλῳ. *Lucian.* aſſecla Veneris, ἀκόλουθος τῆς Ἀφροδίτης, *Plato.* ὁ ἀμορβὸς, *Sch. Call.*

Aſſectatio, ἡ ἀκολουθία, ας, *Syneſ.* ἡ ἀκολούθησις, εως, *Ariſtot.* τὸ ἀκολούθημα, ατος, *id.*

Aſſectator, idem quod *Aſſecla.*

Aſſector, ἀκολουθία, aliquem, τινὶ, *Lucian.* μετά τινος, *Dem.* κατόπιν τινος, παρακολουθέω τινὶ, *Lucian.*

Aſſenſio, ἡ ὁμολογία, ας, *Dem.* ἡ συγκατάθεσις, εως, *Sext. Empir.* ἡ ὁμοφροσύνη, ἡ συμφώνησις.

Aſſenſor, ὁ Σύμψηφος, *Plato.*

Aſſentatio, ἡ κολακεία, ας, *Dem.* ἡ Σωπεία, ας, *Plato.* oratio plena aſſentationis, λόγος μεστὸς κολακείας, *id.* aſſentatio nimia, ἡ ἄγαν κολακεία, *id.* facere aliquid ex aſſentatione. ποιεῖν τι κολακείᾳ, *id.* aſſentationibus delinitus, κολακείαις ψυχαγωγούμενος, *id.* adulationes plus valent, ἰσχύουσι μᾶλλον κολακείαι, *Iſocr.* coërcere alicujus aſſentationem, ἐπίσχειν τινὰ τῆς κολακείας, *Dem.* citra aſſentationem audire aliquid, ἀκούειν τι χαρὶς κολακείας, *id.*

Aſſentator, ὁ κόλαξ, ακος, alicujus, τινός, *Dem.* ὁ κολακεύων, ουτος, τινὰ, *Iſocr.* ὁ δημαγωγῶν, ούντος, τινὰ, *Dem.* ὁ παράσιτος, ου, *Athen.*

Aſſentatorie, κολακευτικῶς.

Aſſentio, ſ. Aſſentior, ὁμογνωμονία, alicui in re aliqua, τινὶ ἐν τινι, *Xenoph.* τινὶ περί τινος, *Ariſtot.* poſtulatis, συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλήμασι, *Dem.* alii, ὁμολογέω ἄλλῳ. *Plato.* opinionibus, ὁμολογέω ταῖς ὑπολήψεσι, *Syneſ.* tibi adoleſcentes habere, ὁμολογῶ Σοὶ νεωτέρας ἔχειν, *Dem.* tibi, quod, Σοὶ, ὅτι, *Plato.* laudantibus aliquid, Συμφέρομαι ὑμῖν περί τι, *Plut.* συναινῶ.

Aſſentor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, *Plut.* alicui, τινὰ, *Xenoph.* arte, τῇ τέχνῃ, *Iſocr.* inſigniter, ὑπερφυῶς, *id.* χαρίζομαι καθ' ὑπερβολὴν, *Dem.* ὑπερκολακεύω, *id.*

Aſſequor, ὑπαναλαμβάνω, aliquid, τί, *Plato.* τυγχάνω τινος, *Dem.* virtutem, ἀφικνοῦμαι ἀρετῆς, *Iſocr.* non aſſequor ſcopum, ἁμαρτάνω τοῦ Σκοποῦ, *Ariſtot.* jaculantes aſſequuntur ſcopum, οἱ βάλλοντες ὑπερτυγχάνουσι, *Plut.* aſſequor gloriam, ὑπερτυγχάνω τῆς δόξης, *Dem.* i. e. intelligo aliquid probe, παρακολουθέω τινὶ Σοφῶς, *Dem.* μανθάνω τι Σοφῶς, *id.* nihil non aſſequor, οὐδὲν ὑπολείπομαι, *id.*

Aſſer, ὁ Σανὶς, ίδος, *Lucian.*

Aſſerculus, τὸ Σανίδιον, ου, *Ariſtom.*

Aſſero, διαιτίζομαι, *Plut.* i. e. juxta ferro, προσφυτεύω, ἢ e vindico, προσποιοῦμαι, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.* in libertatem, ἐξαιρίζομαι πρὸς ἐλευθερίαν, *Lucian.*

Aſſertio, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*

Aſſertor, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, *Plut.*

Aſſervio, ὑποδουλόω, alicui, τινὶ.

Aſſervo, φυλάττω, aliquid, τί, *Dem.* alicui aliquid, διαφυλάττω τί τινι, *Xen.* τηρέω.

Aſſeſſio, ὁ καθεδρος, ου, *Dem.* alicujus, τινος, *Philo.* ὁ προσεδρος, ου, ὁ Συνέδρος, ου, *Domoſth.* eſſere aſſeſſores, αἱρεῖσθαι συνέδρους, *Iſocr.* ministere aſſeſſores, παρέχειν συνέδρους, *id.* Visum eſt aſſeſſoribus Amphictyonum, ἔδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων, *Dem.*

Aſſeſſorium, τὸ συνέδριον, ου, *Herodian.*

Aſſeſſura, i. e. digaitas aſſeſſorum, ἡ καθεδρία, ας.

Aſſeverantes, βεβαίως, διισχυριζόμενοι.

Aſſeverate, idem quod antecedens *Aſſeverantes.*

Aſſeveratio, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*

Aſſevero, διαβεβαιόομαι, *Plut.* ἰσχυρίζομαι, *Syneſ.* quod, διισχυρίζομαι, ὅτι, *Plut.*

Aſſideo, καθεδρεύω, alicui, τινὶ, *Dem.* in judicio, προσεδρεύω τῷ δικαστηρίῳ, *Cbryſ.* aſſidere & aliquid canere jubere, κατακλινεῖς κἀγὼ βοᾶν τι κελεύσω, *Dem.* aſſideo & immineo rei, προσεδρεύομαι καὶ προσιδρύω τῷ πραγματι, *Dem.*

Aſſiduè, συνεχῶς, bellum gerere, πολεμεῖν, *Dem.* διαπαντὸς, *N. T.* ἐντελεχῶς, *Plato.*

Aſſiduitas, ἡ συνέχεια, ας, *Dem.* ἡ ἔνδημος, ου, *Plato.* ὁ ἐνδελεχισμὸς, οῦ, LXX, ἡ ἐνδελέχεια.

Aſſiduus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, ές, bellum, πόλεμος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάλειπτος, ος, ον, *N. T.* ſum in aliqua re, προσκαρτερῶ τινί, *Dem.* προσμένω τινὶ, ἐπιμελοῦμαι, διατελῶ.

Aſſignatio, ἡ ἀφόρισις, εως, *Ariſtot.* ἡ προσαπόθεσις, εως. ἡ ἀπόδοσις, εως, *Dem.*

Aſſigno, ἀποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, *Plato.* Conter *Attribuo.*

Aſſilio, ἐπιπηδάω, aliquem, τινὶ, *Herodian.* τινὰ, *Suid.*

Aſſimilis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμοιούμενος, ου, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ παρόμοιος, ος, τινὶ, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ παραπλήσιος, *Dem.*

Aſſimiliter, ὁμοίως, *Plut.* παραπλησίως, *Dem.*

Aſſimilo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τι τινι, *Iſocr.* ἀπεικάζω τινὶ, *Herodian.* παραβάλλω τι τινι, *Liban.* τὶ πρός τι, *Iſocr.* aſſimilor, εἴκω, in nulla re, οὐ οὐδενὶ οὐδὲν, *Dem.*

Aſſimulatio, ἡ ὑπόκρισις, εως, *N. T.* ἡ προσποίησις, εως, *Ariſtot.*

Aſſimulo, προσποιοῦμαι, me eſſe amicum, εἶναι φίλος, *Æſchin.* aliquid, ὑποκρινομαί τι, *Lucian.*

Aſſiſto, παρίσταμαι, alicui, i e. prope aliquem, τινὶ, *Plut.* i. e. opitulor alicui, τινὶ, *Xen.* τινι βοηθῶ, *id.*

Aſſitus, a, um, παρακείμενος, η, ον.

Aſſo, i. e. tabulas ſterno, σανιδόομαι, *Athen.* i. e. ad ignem torreo, ὀπτάω, carnem non ad ignem, ſed ad ſolem, τὰ κρέας ἃ πρὸς αὐδρ, ἀλλὰ πρὸς ἥλιον, *Plut.*

Aſſocio, συναπτω. aliquem alicui, τινὰ τινι, *Xenoph.* alicui, πρός τινα, *Plut.* προσταιρίζω τινὰ τινι, *Xenoph.*

Aſſolet, εἴωθε, *Plato.* φιλεῖ, *Æſchyl.*

Aſſuetacio, συνηθίζομαι, εθίζω, corpora ad labores, τὰ σώματα πρὸς τοὺς πόνους, *Lucian.* aliquem ad clementiam, τινὰ ἐπὶ πρᾶον, *Dem.* ita aliquem, ut, ὥτω διατίθημί τινα, ὥστε, *id.*

Aſſuetactus, ἐθισθεὶς, εισα, ὲν, tacere in re aliqua, σιωπᾶν ἐν τινι, *Plut.* ὁ καὶ ἡ συνήθης, ες, alicui rei, τινὶ, *Plut.*

Aſſuetudo, ἡ συνήθεια, ας, *Plut.*

Aſſulto, idem quod *Aſſilio.*

Aſſultus, u, ἡ ἐπιπήδησις, εως.

Aſſumo, παραλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *N. T.* aliquem in currum, ἀναλαμβάνω τινὰ ἐφ' ἅμαξαν, *Xen.*

Aſſumptio, ἡ πρόσληψις, εως, *Rhetor.*

Aſſuo, ἁρμόζω, *Plut.*

Aſſurgo, ἀνανίσταμαι, alicui de ſella, τινὶ ἀπὸ θρόνου, *Ariſtoph.* ἀπὸ τοῦ θρόνου, *Xenoph.*

Aſt, pro vocula hac poëtica vide *At.*

Aſtacus, ὁ ἀσταβὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Aſterifcus, ὁ ἀστερίσκος, ου, *Theophr.*

Aſtipulatio, ἡ συγκατάθεσις, εως, *Sext.* συγκατασις, εως, ἡ καταίνεσις, εως.

Aſtipulator, ὁ συγκατατιθεὶς, ου, *Dem.*

Aſtipulor, συγκατατίθεμαι, alicui, τινὶ, *Xen.* προσθέμενος τινὶ, *Herodian.* ſententiæ alicujus, εἰς τὸν γνώμην τινὸς, *Plut.* tibi in hac lege, σύμψηφός σοί εἰμι τὸν τὸν νόμον, *Plato.*

Aſto, παρίσταμαι, alicui, τινὶ, *Plut.*

Aſtragalus, ὁ ἀστράγαλος.

Aſtralis, e, ἀστρικὸς, ὴ, όν, ἀστρῖνος, ία, ῖνον, *Al. Aphr.*

Aſtrepo, ὑπηχῶ, ῶ.

Aſtricte, πρόσκαλλήσως, σφόδρα.

Aſtrictio, ἡ σύψις.

Aſtrictus, a, um, προσκαλλής, ὲς, ὺν, ὺ, *Ariſtot.*

Aſtringo, προσίλλω, *Galen.* aliquid aliqua re, προσκαλλίζω τί τινι, *Plut.* aliquem ad aliquid, τινὰ πρός, *Chryſoſt.* ἐπισφίγγω.

Aſtrologia, ἡ ἀστρολογία, ας, *Ariſtot.* aſtrologiam tracto, ἀστρολογίαν, *Athen.*

Aſtrologicus, a, um, ἀστρολογικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Aſtrologus, ι, ὁ ἀστρολόγος, ου, LXX.

Aſtronomia, ἡ ἀστρονομία, ας, *Iſocr.* deditum eſſe aſtronomiæ ſtudio, διατρίβειν ἐν ἀστρονομίᾳ, *id.*

Aſtronomicus, a, um, ἀστρονόμικὸς, ὴ, όν.

Aſtronomus, ι, ὁ ἀστρονόμος, ου, *Herodian.*

Aſtruo, κατασκευάζω, *Phil.*

Aſtrum, τὸ ἄστρον, ου, *Ariſtot.* aſtra contemplari, ἀστρονομίαν, *Ariſtoph.* ἄστρα καταυγίαν. *Laert.* τὰ ἄνω βλέπω. *Plato.*

Aſtupeo, ἐκθαυμάζω.

Aſtu, πανοῦργως, utor, πανουργεύομαι, *Sirac.*

Aſtus, ἡ πανουργία, ας, *Herodian.* ἡ δεινότης.

Aſtutia, ἡ πανουργία, ας, *Herodian.* ἡ δολοφροσύνη.

Aſtutus, a, um, ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, ου, ον, *Dem.*

Aſtute, κερδαλέως, πανούργως, ago, πανουργεύομαι, *Sirac.*

Aſylum, τὸ ἱερὸν ἄσυλον, *Philoſtr.*

At, ἀλλὰ, hæc atque illa cauſabitur, at id iniquum eſt, Σκῆψις καὶ πρόφασις ἐστὶ, ἀλλὰ οὐ δίκαιον, *Dem.* καί τοι, at quantum pecuniæ ſodalitatum principes mihi daturos putatis? καί τοι πόσα χρήματα, &c. *Dem.* μῶν τος, at quis ex ſuperioribus regibus, &c. τις μῶν τῶν πρὸ ἐμοῦ βασιλέων, *Dion Halicarn.* τοίνυν, at jam ipſemet accuſationi reſpondere volo, τοίνυν ἤδη καὶ αὐτὸς τῇ γραφῇ αὐτῆς ἀπολογήσασθαι βούλομαι, *Dem.* ὅμως μὲν ἴσως μέντοι, ὅμως δέ ὖν, at enim, μὲν ὖν, at enim dicat aliquis, φήσει μέν ὖν, *Dem.* at vero, ἀλλὰ μὴν, at vero illud notum eſt, ἀλλὰ μὴν τοῦτο δῆλον, *id.* at enim, ἀλλὰ γὰρ, at enim nequeo, ἀλλ' οὐ γὰρ διώσομαι, *Plato.* ἀλλὰ δὴ, at enim Deos neque latere, neque cogere poſſibile, ἀλλὰ δὴ θεὸς ὔτε λανθάνειν, ὔτε βιάζεσθαι δυνατὸν, *id.* at certe, at ſaltem, ἀλλά γε, ἀλλ' ὖν γε, & ſi non mediocriter, at certe exiliter, καὶ εἰ μὴ μετρίως, ἀλλ' ἀμυδρῶς γε, *Iſocr.* at enim vero, ἀλλὰ, νὴ Δία vel ἀλλὰ, at enim vero id forte objiciet nobis, ἀλλὰ, ἀλλὰ Δία, ἐκεῖνο ἂν ἴσως ἅπτ πρὸς ταῦτα, *Dem.*

Atavus, ὁ δεσπότης, ου.

Ater, μέλας, μέλαινα, μέλαν, *Dem.* ater facie, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίτης, ου, *Lucian.* ater cute, ὁ καὶ ἡ μελαγχρὼς, ὠτος, *id.* atra dies, ὀλοφυρὸς ἡμέρα, *Plato.*

Atheus, ὁ ἄθεος, *Lucian.*

Athleta, ὁ ἀθλητὴς, οῦ, *Poll.* ὁ ἱπποκόμος.

Athletice, ἀθλητικῶς, *Plut.*

Athleticus, a, um, ἀθλητικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Atreptos, ὁ ἀσίγλητος, ου.

Atreptus, ἡ ἀσιγλησία, ας, ου.

Atomus, ἡ ἄτομος, ου, *Plato.*

Atque, καὶ, τε, atque etiam, ἀλλὰ δὴ καὶ.

Atqui, καὶ τοι, atqui conſiderate, O Athenienſes, καί τοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, *Dem.* καὶ μὴν, atqui ne hoc quidem poterunt dicere, καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο γ' ἐροῦσιν εἰπεῖν, *id.*

Atramentarium, τὸ μελανοδοχεῖον, ου.

Atramentum, τὸ μέλαν, ανος, *Poll.* τὸ μέλανος, ὁ γραφομὴν, *Dioſc.* tutorium, τὸ χαλκανθον.

Atriarius, ὁ αὐλειος, ου, ὁ αὐλικὸς, ῦ, ὁ αὐλοφύλαξ, ακος, LXX.
Atriensis, idem quod antecedens *Atriarius*.
Atriolum, τὸ προαυλίδιον, ου.
Atrium, τὸ προαύλιον, ου, *Poll.* ἡ αὐλὴ, ῆς, *Athen.* τὸ μίλαθρον.
Atrocitas, ἡ ἀμότης, ητος, *Iscr.* ἡ ἀπάνεια.
Atrociter, ὠμῶς, ἀπηνῶς.
Atrox, ὠμὸς, ἡ, ὸν, *Xenoph.* δεινὸς, ἡ, ὸν, scelus, ἀδίκημα, *Lycurg.* atrocia committere, δεινὰ ἐργάζεσθαι, *Iscr.*
Attactus, us, ἡ ἁφὴ, ῆς. *Plato.*
Attamen, ἀλλὰ μὴν, attamen facta sunt ista, ἀλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα, *Dem.* ἀ μὲν ἀλλὰ, vereor dicere, attamen dicam, φοβοῦμαι λέγειν, ἀ μὲν ἀλλ' ἐρῶ, *id.* ἀ μὲν ἀλλ' ὅμως, attamen habet aliquam excusationem, ἀ μὲν ἀλλ' ἔχει γέ τινα ἀπόφασιν ὁμοῦ, *id.* ἀλλ' ὅμως, attamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως εἶπον ἐγὼ, *id.*
Attamino, μιαίνω, aliquid, τί, *Lucian.*
Attemperate, ὁπηκριβασμένως, εὐκαίρως.
Attemperans, attemperandi vim habens, ὁπηκριβαστικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.* ὁπηκρατικὸς, ἡ, ὸν, *idem.*
Attemperatio, ἡ ἐπίπρασις, εως, *Gal.*
Attempero, ὁπηκράτυμι, *Gal.*
Attendo, προσέχω, animum ad aliquid, τὸν νοῦν τινί, *Iscr.* verbis, τοῖς λόγοις, *id.*
Attente, προσεκτικῶς, *Suid.* φιλοπόνως, *id.*
Attentio, ἡ προσοχὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ κατανόησις.
Attento, πειράω, aliquem, τινά, *Plut.* καταπειράω, *Aeschyl.*
Attentus, a, um, προσεκτικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* facere attentum, ποιεῖν πρόσεκτικον, *Aristot.*
Attenuate, λεπτυνόμενος.
Attenuatio, ἡ λέπτωσις, ὁ λεπτυσμὸς, οῦ.
Attenuo, λεπτύνω, aliquid, τι, ἐκαίνω τί, *Aristot.*
Attero, προσρίζω, aliquid alicui, *Basil.* παρατρίζω τι πρός τι, *Aristot.* σμύχω, aliquem, κατατρίζω τινά, *Thuc.*
Attestatio, ἡ ὁπομαρτυρία, ας, *Thuc.*
Attestor, ὁπομαρτυρέω, i. e. testimonium tribuo alicui, τινὶ, *Lucian.* i. e. testimonio meo confirmo, πρεσμαρτυρέω, dictum, τῷ ῥηθέντι, *Plut.* i. e. testem allego aliquem, ὁπομαρτύρομαί τινα, *Dem.*
Attexo, προσυφαίνω, *Plut.* παρυφαίνω, *id.* ἐπιῤῥάπτω, i. e. addo, προσίθημι, aliqui aliquid, τί τινι, *Iscr.* συνάπτω τι πρός τι, *Plato.*
Attineo, προσήκω, ista attinent ad me, ταῦτα προσήκει μοι, *Dem.* προσήκει μοι τούτων, quantum ad me attinet, τοῦτο εἰς ἐμὲ ἥκον μέρος, quod attinet ad bellica opera, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικὰ, *Herodian.* quod quidem ad illum attineret, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, *id.*
Attingo, ἐφάπτομαι, pecuniam, τῶν χρημάτων, *Iscr.* sacra, ἅπτομαι τῶν ἱερῶν, *Dem.* aliquid, καθάπτομαί τινος, *Plut.* annum decimum, ὁπάγω ἔτος δέκατον, *Herodian.*
Attollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, *Aristoph.* baculum, ἐπαναίρω τὸν βακτηρίαν, *Thuc.* fustem, διαίρω τὸ ῥόπαλον, *Lucian.* aliquid, διαίρω τι ἄνω, *Xenoph.* in altum, διαίρω εἰς ὕψος, *Gregor.* a terra, ἐξαίρω ἐκ γῆς, *Aristot.* vocem, ἐπαίρω τὸν φωνὸν, *Dem.* aliquid, ἀνακινδύζω τι, *Thuc.* manus in cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, *Aristot.* πρὸς τὸν οὐρανὸν, *Xen.* ἀναφέρω.
Attondeo, ἐπικείρω, aliquid, τι.
Attonite, ἐκπατικῶς, *Plut.*
Attonitus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἐμβρόντητος, ου, *Dem.* ὁ κὴ ἡ ὁπόπληκτος, ου, *id.* ἐκπατικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* sum, διδιτλομαι, *Lucian.* ἐμβεβρόντημαι, *Plut.* fio, ὁπόπληκτος μαι, adspectu, πρὸς τὸν ὄψιν, *Plut.* calamitate, ὑπὸ τῆς ξυμφορᾶς, *id.* attonitum aliquem reddo, ἐκπλήττω τινὰ, *Aeschin.* αἰτύζω, *Theoc.*
Attono, ἐμβροντάω, *Plut.* ἐκπλήσσω, *Plat.*
Attractio, ἡ ἕλξις, εως, *Al. Aphrod.* ἡ ὁλκὴ, ῆς, humoris, τοῦ ὑγροῦ, *Theophr.* ἡ ἴλλυσις, εως, ὁ, ἰλλυσμὸς, οῦ, ἡ ἐπίσπασις, εως, *Al. Aphrod.*
Attractorius, a, um, ἑφολκὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.*
Attractus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἐπίσπαστος, ου, malum, κακὸν, *Hom.*
Attraho, ἑφέλκω, navem, ναῦν, *Herodian.* posteriores pedes, ἑπισύρω τὰ ὀπίσθια, *Hipocr.* multitudinem, ἑπάγω τὸ πλῆθος, *N. T.* aliquem divitiis, προσάγομαί τινα χρήμασι, *Plato.*
Attrectatio, ἡ ψηλάφησις, εως, *Plut.* τὸ ψηλάφημα, ατος, *Polyb.*
Attrecto, ψηλαφάω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* arma, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, *Chrys.* aliquem, ἐφάπτομαί τινος, *Herodian.*
Attribuo, προσνέμω, alicui aliquid, τί τινι, *Aristot.* aliquid Deo, ἀνατίθημί τι Θεῷ, *Synes.* alicui nomen, δίδωμι vel ἀποδίδωμί τινι ὄνομα, *Dem.* filio nomen patris, τίθημι υἱῷ τὸ ὄνομα πατρὸς, *id.* alicui aliquid per sortem, ἐπικληρόω τί τινι, *idem.*
Attributio, ἡ ἀπόδοσις, εως, ἡ ὀπονομὴ, ῆς.
Attritus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀνάτριπτος, ου, vestis, ἱμάτιον, *Dem.* ὁ κὴ ἡ φθαρτικὸς, ὴ, ὸν, sum bellis, ἐξαπόλλυσθαι πολέμοις, *Herodian.*
Attritus, us, ἡ παράτριψις, εως, *Dioscor.* ὀπότριξις, ῆς, *Dem.*
Avare, φιλοκερδῶς, *Dem.* φιλοχρημάτως, *Iscr.* ita avare gerere se adversus aliquem, ut, οὕτω φιλοκερδῶς ἔχειν πρός τινα, ὥστε, *Iscr.* φιλοχρημάτως ἔχειν τινὶ, *Dem.* φειδωλῶς.
Avariter, idem quod *Avare*.
Avaritia, ἡ πλεονεξία, ας, *Dem.* ἡ φιλαργυρία, ας, *Iscr.* ἡ φιλοχρηματία, ας, *Plato.* ἡ φιλοπλουτία, ας, *id.* ἡ αἰσχροκέρδεια, *Dem.* τὸ πλεονέκτημα, ατος, *id.* sordes & avaritia, αἰσχροκέρδεια καὶ πλεονεξία, *id.* opum augendarum cupiditas, ἡ τῶν πλεονεκτεῖν ἐπιθυμία, *id.* venire eo avaritiæ, ἥκειν εἰς τοῦτο τῆς πλεονεξίας, *Iscr.* avaritiæ causa ne ab aris quidem manus abstinere, πλεονεκτήματος ἕνεκα οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἀπέχεσθαι, *Dem.* uti avaritia adversus aliquem, χρῆσθαι πλεονεξίᾳ πρός τινα, *id.* ποιεῖσθαι πλεονεξίαν παρά τινος, vel πρός τινα, *Iscr.* non concedere quidquam avaritiæ alicujus, μὴ ἐπιτρέπειν τῇ πλεονεξίᾳ τινὸς, *Dem.* coërcere alicujus avaritiam, ἐπισχεῖν τινα τῆς πλεονεξίας, *id.* omittere, omittam facere avaritiam, παύεσθαι τῆς πλεονεξίας, *id.* alienum esse ab avaritia, ἐξω εἶναι τῆς πλεονεκτήματος, *id.*
Avarus, a, um, ὁ πλεονέκτης, ου, *N. T.* πλεονεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ κὴ ἡ φιλάργυρος, ου, *Plato*, ὁ κὴ ἡ φιλοχρήματος, ου, *id.* ὁ κὴ ἡ αἰσχροκερδὴς, ὲς, *Dem.* ad avaritiam bene paratus, πλεονεκτῆσαι εὖ πεφυκὼς, *id.* ξυπᾶν πλεονεκτεῖν, *id.* cujus omnia studia ad avaritiam referuntur, ὁ ὅλη τῇ τῶν πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶν, *id.* referens consilia sua ad avaritiam, ἐξετάζων τὰς λογισμὰς πρὸς πλεονεξίαν, *id.* μηδὲν ἄλλο σκοπῶν, πλὴν ὅπως πλέον ἕξει, *id.*
Auceps, ὁ ορνιθοθήρας, ου, *Plut.* ὁ ὀρνιθεύτης, ου, *Al.* verborum, λεξιδίων θηρατὴρ, *Democr.* ὁ ἰξευτὴς, *Bion.*
Auctarium, ἡ προσθήκη, ης, *Plato.* τὸ ὄφελημα, ατος, *Theocr.* τὸ ὄφλελμα, ατος, *N. T.* auctarium addo, ἐξ ὁπομίτρου προσίθημι, *Galen.* ὁπομετρέω, *Lucian.*
Auctio, ἡ αὔξησις, εως, *Athen.* i. e. Venditio publica, ἡ δημοπρασία, ας, ἡ, ὑπηρέτης, εως, ἡ πρᾶσις, εως, *Lucian.* auctionem facio bonorum alicujus, κηρύττειν τὰ τινος, *Plut.* bonorum paternorum, κηρύττειν τὰ πατρῷα, *id.* alicujus, ἀποκηρύττειν τι, *Lucian.*
Auctionor, λοφυροπωλέω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, *Athen.* omnem prædam, πᾶσαν τὴν λείαν, *Polyb.* ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
Auctor, ὁ αὔξων, ονος, *Iscr.* i. e. suasor, caussa, αἴτιος, ου, studii alicujus, ὁπομνήσεως τινος, *Iscr.* tibi sum hujus rei, αἴτιος τούτου σοὶ εἰμὶ, *Iscr.* αἴτιος τούτου σοὶ γένωμαι, *Dem.* tibi non sum hujus, αἴτιος τούτου σοὶ εἰμι. *Plato.* qui non est auctor malorum, ἀναίτιος τῶν κακῶν, *Plut.* auctorem se præbere alicujus rei, ὑποσημαίνειν τι, *Plato.* libri, ὁ συγγραφεὺς, έως, auctore carens, ὁ κὴ ἡ ἀδέσποτος, ου, fama, φήμη, *Plut.* sic ἄγραφον ἀδέσποτον, cujus auctor incertus est.
Auctoramentum, τὸ ὁπόχιρον, ου, *Plato.*
Auctoritas, τὸ ἀξίωμα, ατος, τὸ κῦρος, ὁ ἀξιοπιστία, vir magnæ auctoritatis, ἀνὴρ ἀξιόματος μεγάλου, *Plut.* ἡ ἐξουσία, ας, auctoritatem consequi, λαβεῖν ἐξουσίαν, *Dem.* ἡ αὐθεντία, ας, *Basil.* auctoritate mea probo, αὐθεντίᾳ, *id.* auctoritatem mihi in aliquem sumo, αὐθεντίαν τινὸς, *N. T.* auctoritate polleo, ἰσυμβίω, *Æschin.* auctoritate aliquem supero, καταδυναστεύω τινός.
Auctoro, ὠνέομαι, aliquem, τινὰ, *Thuc.*
Auctus, idem quod *Auctio*.
Aucupium, ἡ ὀρνιθοθήρα, ας, ars aucupii, ἡ ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, *Plato.*
Aucupor, ὀρνιθοθηρέω, *Poll.* θηρεύω, *Iscr.* tempus, θηρεύω χρόνον, *Plato.* leviſſimam quamque occasionem aliquem occidendi, εὔχομαι προφάσεως ὀλίγου λαβεῖν εἰς τὸ ἀποκτεῖναί τινα, *Herodian.* ἰξεύω.
Audacia, ἡ τόλμα, ης, *Demosth.* τὸ θράσος, ους, *id.* ἡ θρασύτης, ητος, *Iscr.* δύτολμία, ας, *Plut.* audacia & confidentia, τολμα καὶ θρασύτης, *Dem.* audacia & impudentia, τόλμα καὶ ἀναισχυντία, *id.* θράσος καὶ ἀναίδεια, *id.* eo venire audaciæ, ut, εἰς τοσοῦτο ἥκειν τόλμης, ὥστε, *id.* εἰς τοῦτο θράσους προπεσεῖν, ὥστε, *id.* εἰς τοσοῦτον ὑπερβολὴν τόλμης ἐλθεῖν, ὥστε, *id.* pari audacia uti, ἴσῃ τόλμῃ παρέχειν, *Iscr.* sumere aliquam audaciam, λαβεῖν τινα τόλμαν, *Dem.* habere audaciam, ἔχειν τόλμαν, *Iscr.* præstare audacia cæteris, ὑπεραίρειν τολμῇ ἄλλους, *Dem.* eripere alicui audaciam, παραιρεῖσθαι τὴν θρασύτητά τινι, *id.*
Audaciter, vel quod idem est
Audacter, τολμηρῶς, *Thuc.* θρασέως, *Dem.* θρασύτερον, *id.* θαρσαλέως, *Iscr.* θαῤῥαλέως, *id.* φιλονεικέως, *id.*
Audacule, *Adv.* τολμηρότερον, *N. T.*
Audaculus, a, um, τολμηρότερος, ὁρα, ορον, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem.* ὁ κὴ ἡ προπετὴς, ὲς, *id.* θρασὺς, εῖα, ὺ, *Iscr.* ὁ κὴ ἡ φιλονεικώτατος, ου, *Dem.* ὁ κὴ ἡ εὐτολμος, ου, *Herodian.* audax & promptus, τολμηρὸς καὶ θρασὺς πεφυκὼς, *id.* nemo tam audax erit, aut deploratæ fidei homo, οὐδεὶς οὕτω τολμηρὸς ἔσται, οὐδ' ἀπονενοημένος ἀνθρωπος, *Dem.* cum audacia, audacter, μετὰ θρασύτητος, *Iscr.* audacia alios superans, τόλμῃ ἄλλους ὑπεραίρων, *Dem.* reddere aliquem audacem, ἐμβάλλειν τινὶ θάρσος, *Herodian.* homo audax, ὁ τολμητὴς, οῦ, *Thuc.* facinus audax, τὸ τόλμημα, ατος, *id.* παράβολον ἔργον, *Polyc.* nimium audax, ὁ κὴ ἡ παράτολμος, ου, *Plut.*
Audens, θαῤῥαλέος, ὰ, έον, *Xenoph.* Confer antecedens *Audax*.
Audenter, θαῤῥαλέως, *Plato.* Confer *Audacter*.
Audeo, τολμάω, *Demosth.* θαρσέω, *Xenoph.* θαῤῥέω, *Iscr.* θρασυόμαι, *Demosth.* audeo v. dere, τολμᾶν βλέπειν, *id.* cum periculo audere aliquid bonum, μετὰ κινδύνων τολμᾶν τι ἀγαθὸν, *Thuc.* audere iter suscipere, θαρσεῖν τὴν ὁδὸν, *Synes.* audere pugnam suscipere, θαῤῥεῖν πρὸς μάχην, audeo tibi committere arcanum, θαῤῥῶ σοι τὸ ὁπόῤῥητον, *Chrys.* contra aliquid, καταθαῤῥέω τινός, *Herodian.*
Audientia, ἡ ἀκρόασις, εως, *Æschin.* audientiam facio, ποιέω ἀκοὴν, *Xenoph.*
Audio, ἀκούω, aliquid ab aliquo, vel ex aliquo, τὶ ἐκ τινος, *Iscr.* aliquid ex senioribus, τὰ παρὰ πρεσβυτέρων, *Dem.* aliquem accusare sive accusantem, ἀκροάομαί τινος κατηγοροῦντος, *Dem.* aliquem, ut præceptorem, διακούω τινός, *Plut.* sermones magicos,

gicos, διακύω λόγων μαγμασῖν, id. aliquem docentem aliquid, διακύω τί τι Plato. aliquem, τινὸς, vel aliquid, τι, vel etiam τινὸς, Dem. ἀκούω, vel ἀκροάομαι, libenter, ἀσμένως. benigne, εὐνοϊκῶς, tacite, ζυχῇ, libentissime, ἥδιστα, invite, ἀηδῶς, fastidiose, δυσκόλως, cum horrore & gemens & demisso in terram capite, πεφρικὼς καὶ στένων καὶ εἰς τὴν γῆν κύπτων, cum invidia, φθόνῳ, alieniore animo, ἀλλοτριώτερον, iniquioribus auribus, δυσχερέστερον, &c. Dem. & Isocr. bene, i. e. laudor, ἀκούω καλῶς, male, i. e. vituperor ab aliquo, ἀκούω κακῶς ὑπό τινος, vel παρά τινος, Plut. Plat. Thuc. i. e. nominor, dicor, audio vir bonus, ἀκούω ἀνὴρ ἀγαθός, Theocr. Argivi audiunt primi esse, Ἀργεῖοι ἀκούουσι πρῶτοι εἶναι Herodot.

Auditio, ἡ ἀκοή, ῆς, Thuc. ἡ ἀκρόασις, εως, Æschin.

Auditiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον, ου.

Auditor, ὁ ἀκροατὴς, οῦ, Isocr. ὁ ἀκροατὴς, οῦ, Dem. ἀκούων, οντος, id. ὁ ἀκροώμενος, ου, Isocr. benignus, εὐμενῶς ἔχων, Dem. gratiosissimus, χαρίεστατος, Isocr. morosus, δύσκολος, id. nancisci auditores benevolos, τυγχάνειν ἀκροατῶν εὐμενῶς ἐχόντων, Dem. præbere se auditorem æquum, παρέχειν αὐτὸν ἀκροατὴν ἴσον, id. non abuti benignitate auditorum, χρῆσθαι Συμμετριώτερον τῇ δυνάμει τῶν ἀκουόντων, id. delectare auditores orationis alicujus, τέρπειν τοὺς ἀκούοντας λόγου τινὸς, Isocr. demulcere auditores, ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκροωμένους, id. fastidium parere auditoribus, ὄχλον παρέχειν τοῖς ἀκούουσιν, id. ἀλγεῖν ποιεῖν τοὺς ἀκούοντας, Dem.

Auditorium, τὸ ἀκροατήριον, ου, Plut.

Auditus, a, um, ἠκουσμένος, ἡ, ον, afferre rem auditam, προσφέρειν ἀκοὴν, Dem. testari rem auditam, μαρτυρεῖν τὴν ἀκοὴν, id.

Auditus, us, ἡ ἀκοὴ, ῆς, Dem. ἡ ἀκρόασις, εως, Isocr. facilis, ἡ εὐκοΐα, ας, hebes five difficilis, ἡ δυσκοΐα, ας, Hippocr. gravis, ἡ βαρυηκΐα, ας, id. acutus, ἡ ὀξυκοΐα, ας, auditu jucundus, ἀκοὴν ἡδὺς, aliquid scire, διὰ τῆς ἀκοῆς ἔχειν ἐπιστήμην τινὸς, Isocr. perceptibilis, ἀκουστὸς, ἡ, όν, id. non indignus, ὃν ἀξιοῖ τις ἀκούειν, Plato.

Ave, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, Xenoph.

Aveho, ἀπάγω, Aristot.

Avellana, τὸ λεπτοκάρυον, ου, vel τὸ λεπτὸν κάρυον, Dioscor.

Avello, ἀποτίλλω, aliquid, τι, Plut. ἀποσπάω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος, id. τινὰ ἀπό τινος, Xen. ἀποσύρω.

Avena, ἀκρόσπιλον, ου, Dioscor.

Aveo, ἐρίομαι, Dem. aliquid, γλίχομαί τινος, Isocr. ἐπιθυμέω τινός, Dem. σπεύδω τινος, Isocr. Vide Cupio, item Desidero.

Avernalis, e, ὁ ἢ ἡ ἀόρνεος, ου.

Avernus, ὁ ἄορνος, ου. Vide Averto.

Averruncо, ἀποτρέπω. Vide Averto.

Aversabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀποτρόπαιος, ου, Plato.

Aversatio, ἡ ἀποστροφὴ, ῆς, Themist.

Aversio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, Plato. ἡ ἀποστροφὴ, ῆς, Themist.

Aversor, ἀποστρέφομαι, aliquem, τινὰ, Galen. deprecationem alicujus, ἀποτρέπω τὴν δέησίν τινος, Plut. ἀποτροπιάζομαι, Synes.

Aversor, oris, ὁ ἀποστρεπτὴς, οῦ, malorum, ὁ ἀποτρόπαιος, Jupiter aversor, Ζεὺς ἀποτρόπαιος, Luc. ὁ ἀποτροπος, ου, Plato.

Aversus, a, um, ἀποστραμμένος, η, ον, ὁ ἢ ἡ ἀποστροφος, ου, a Deo, τοῦ Θεοῦ, Synes.

Averto, ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, Plut. aliquid, ἀποστρέφω τι, Lucian. oculos, & in terram defpecto, ἀποστρέφομαι ἢ κάτω βλέπω, Herodian. me, i. e. avertor, pedem averto ab aliquo, ἀποστρέπομαι τινος, id. quod Dii avertant! ὁ μηδεὶς φθόνος Θεῶν, Dio. invidiam ab aliquo, ἀπελαύνω φθόνον τινὸς, Æl.

Aufero, ἀποφέρω, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τινός τι. Xenoph. τινά τι, Plut. τινί τι, Isocr. aliquid vi, τι βίᾳ, Dem. lucem e mundo, ἐξαιρέομαι τὰ φῶς ἐκ τοῦ κόσμου, id. quod auferri non poteſt, ὁ ἢ ἀναφαίρετος, ου, Herodian.

Aufugio, ἀποδιδράσκω, ad aliquem, πρός τινα, Xenoph. inde, ἐκεῖθεν, Lucian. ἐκεῖθεν διαδιδράσκω, Isocr. una ab opere, συναποδιδράσκω τοῦ ἔργου, Herodian.

Augeo, αὐξάνω, res parvas verbis, τὰ μικρὰ πράγματα τοῖς λόγοις, Isocr. honoribus aliquem, τινὰ ταῖς τιμαῖς, Xenoph. famam meam, ἐμὴ, Isocr. alicui amorem, ἐπιτείνω τινὶ τὸ ἔρωτα, Lucian. rem familiarem, τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν πολὺν ποιῶ, Isocr.

Augesco, αὔξομαι, Dem. αὐξάνομαι, Dem. in tantum, ὥστε, Dem. maxime, μεγίστη, &c. Isocr. artes augescunt, ἐπιδόσεις γίγνονται τῇ τέχνῃ, id. virtutes augescunt ex aliqua re, ἐπιδόσεις ἀρετὴ τῇ ἐριστικῇ ἔστιν ἔκ τινος, id. res hostium augescunt, τὰ τῆς πολεμίας ἐπιδίδωσι. Dem. Confer Cresco, item Incrementum.

Augmentatio, αὔξησις, εως, Athen.

Augmentum, ἡ αὔξη, ης, Suid. ἡ αὔξησις, εως, ἡ ἐπίδοσις, εως, Isocr.

Augur, ὁ οἰωνοσκόπης, ου, ὁ οἰωνιστὴς, οῦ, Hesych. ὁ ὀρνιθοσκόπος, ὁ οἰωνόμαντις.

Auguraculum, τὸ οἰωνοσκοπεῖον, ου, τὸ οἰωνιστήριον, ου.

Auguralis, e, οἰωνικὸς, ὴ, όν, ſcientia ſ. diſciplina, ἡ οἰωνικὴ, ῆς, ἡ οἰωνιστικὴ, ῆς, Plut.

Auguratio, ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ οἰωνιστις, εως.

Augurate, οἰωνιστικῶς.

Auguratus, us, ἡ οἰωνικὴ, ῆς.

Augurium, ὁ οἰωνισμὸς, οῦ, LXX. ὁ οἰωνὸς, οῦ, Xenoph. τὸ οἰωνισμα, ατος, Herodian. τὸ οἰωνιστήριον, ου, Xenoph. ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ ὀρνιθία, ας. Suid.

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid eſſe alicui incommodum, τί τινι ἢ ἀπιτίδειον, Xenoph. caſum, τὸ σύμπτωμα, Ariſtot. οἰωνοσκοπέω, μαντεύομαι, Dem. κατοιωνίζομαι, Plutar. ὀρνιθεύομαι, Suid. bene, φήμην ἀγαθὴν ποιέομαι, Ariſtot. φήμην ἀγαθὴν λέγω, Ariſtoph. φήμην ἀγαθὴν μαντεύομαι, Plato.

Auguſta, æ, cognomen Imperatricum Romanarum, ἡ σεβαστὴ, ῆς, Herodian.

Auguſtale, τὸ Αὐγουστεῖον, ου.

Auguſte, σεβασμίως, σεμνῶς.

Auguſtus, a, um, ὁ ἢ ἡ σεβάσμιος, ου, nuptiæ, γάμος, Herodian. σεμνὸς, ὴ, όν.

Auguſtus, cognomen Imperatorum Romanorum, ὁ σεβαστὸς, οῦ, Herodian.

Auguſtus, menſis, ὁ Αὔγυστος, ου, ὁ βοηδρομιὼν, ὤνος, Dem.

Avia, ἡ μαμμὰ, ης, ἡ μάμμη, ης, N. T. qua matris mater, ἡ τίτθη, ης, Dem.

Aviarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ου, τὸ ὀρνιθοκομεῖον.

Aviarius, ὁ ὀρνιθοκόμος.

Avicula, τὸ ὀρνίδιον, ου, LXX. τὸ ὀρνιδάριον, Plut.

Avide, ἐπιθυμητικῶς, Poll. i. e. avare, πλεονεκτικῶς, Dem. φιλοχρημάτως, Isocr. ii. ἐπιθύμως.

Aviditas, ἡ ἐπιθυμία, ας, cibi, τῆς σίτου, Xenoph. τὸ ἐπιθύμημα, ατος, Plato, ἡ ἐπιθύμησις, εως, Ariſtot. Confer Avaritia.

Avidus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὀρθυμος, ου, alicujus rei, τινος, ἐπιθυμητικὸς, ὴ, όν, Ariſtot. i. e. avarus, ὁ φιλοκερδὴς, ὲς, ἔστερ, ἐστὶν, id. lucri, ὁ ἢ ἡ φιλοκερδὴς, ὲς, Ariſtoph. avidus lucri tum, φιλοκερδὴς, Xenoph. belli, ὁ ἢ φιλοπόλεμος, εἰρήνης, φιλάιματος.

Avis, ὁ ἢ ἡ ὄρνις, ιθος, Dem. τὸ ὄρνεον, ου, Plut. major, ὁ οἰωνὸς, οῦ, id.

Avitus, a, um, πατρῷος, ᾶ, ον, cui avita, & paterna gloria eſt, ᾧ πατρὶς ἢ πατρικὴ δόξα ὑπῆρχεν, Dem. i. e. a majoribus acceptus, προγονικὸς, ὴ, όν, gloria, κλέος, Herodian.

Avius, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄβατος, ου, Isocr. ὁ ἢ ἡ ἀνόδος, ου, Xenoph. ἀδιέξοδος.

Aula, ἡ αὐλὴ, ῆς, Athen. regia, τὸ βασίλειον, ου, Dem. ἡ αὐλὴ βασιλικὴ, Herodian. aulæ princeps, ὁ αὐλαρχὴς, ου, LXX.

Aulæum, τὸ αὐλαῖον, ου, Plut. τὸ καταπέτασμα, ατος, Philo. τὸ φοινικοστασμα, Plut.

Aulicus, a, um, αὐλικὸς, ὴ, όν, adulator, κόλαξ, Plut. famulitium, οἱ ὅτι αὐλῆς οἰκέται, Herodian.

Avocamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, τὸ ἀπόκλημα, ατος.

Advocatio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, Plat. ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, Themiſt.

Avoco, ἀποκαλέω, aliquem, τινὰ, Xenoph. ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, Iſocr. τινὰ ἀπό τινος, Thuc.

Avolo, ἀφίσταμαι, Lucian.

Aura, ἡ αὔρα, ας, vel αὖρα, ας, Ariſtot. adflat, ἐπιπνοια, Ariſtoph. tert, φῖσις, Xenoph. aura perfiari, αὔραις διαπνεῖσθαι, id. auram captare, αὔραν δρέπειν, id. auram hominum captans, ὁ ἢ ἡ ἀνθρωπάρεσκος, ου, N. T.

Auramentum, ſ. vas aureum, τὸ χρύσωμα, ατος, Athen. ὁ χρυσὸς, οῦ, id.

Auraria, ſc. officina, τὸ χρυσαργεῖον, ου.

Aurarius, χρύσιος, contr. χρυσοῦς, ῆ, οῦν, Confer Aureus.

Aurarius, i. e. aurifex, ſive aurifeſor, ὁ χρυσοχόος, ου, Dem. ars auraria, ἡ χρυσοχοϊκὴ, ῆς, ſc. τέχνη, id. officina ejuſdem, τὸ χρυσοχεῖον, ου, id. aurarius fum, aurum fundo, χρυσοχέω, Diodor. Conf. Aurifex.

Aurata, piſcis, ὁ ἢ ἡ χρύσοφρυς.

Auratura, ἡ χρύσωσις, εως, Plut.

Auratus, a, um, κεχρυσωμένος, η, ον, ſtatuæ, εἴδωλα κεχρυσωμένα, Athen. ὁ ἢ ἡ ἐπίχρυσος, ου, ornatus, κόσμος, Plato, ἐγχρυσος, χρυσωτὸς.

Aureolus, a, um, i. e. auri colorem referens, ὁ χρυσίτης, ου, fem. ἡ χρυσῖτις, ιδος, arena aureola, ψάμμος χρυσῖτις, Herodot.

Aureus, a, um, χρυσοῦς, ῆ, οῦν, aurea corona, στέφανος, Dem.

Aurichalceus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὀρείχαλκος, ου, columna, στήλη, Suid.

Aurichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ου, Plato.

Auricula, το ὠτίον, ου, Lucian. τὸ λόβιον, ου, Dem.

Auricularis, e, ὠτικὸς, ὴ, όν, Galen.

Aurifaber, idem q od Aurifex.

Aurifex, ὁ χρυσουργὸς ὁ, LXX. ὁ χρυσοπειὸς, οῦ, Lucian. χρυσοχόος, ου, quod tamen proprie Aurificem notat. Vide Aurarius.

Aurificina, τὸ χρυσοχεῖον, Gl. V.

Aurifodina, τὸ χρυσορυχεῖον, ου, Strabo.

Auriga, ὁ ἡνιοχὸς, ου, Lexic. ὁ ἁρματηλάτης, ου, id.

Aurigarius, ὁ ἁρματοποιὸς, οῦ, Lexic. ſum aurigarius, ἁρματοποιϊκὴ, Poll.

Aurigatio, ἡ ἡνιοχησις, εως, Plut. ἡ ἡνιοχεία, ας, Herod. ἡ ἁρματηλασία, ας, Lucian.

Aurigo, inis, ὁ ἱππίας, ου, Hippocr. aurigine laborans, ὁ ἢ ἱππιάδης, ἔστερ, id. aurigi ſimilis, ὁ ἢ ἡ ἱππιάδης, ἔστερ, id. aurigine laboro, ἱππιάζομαι, Diſc. aurigine tentor, ἱππεύομαι, Hippocr.

Aurigor, ἡνιοχέω, Herodian. ἡνιοχεύω, Athen.

Auripigmentum, το ἀρσενικὸν, ου, Dioſc.

Auris, τὸ ὠς, ὠτος, Dem. ἡ ἀκοὴ, ῆς, ſeu potius aures, αἱ ἀκοαὶ, ῶν, Lucian. aures alicui obtundere dicendo, τὰ ὦτά τινος ἐμπλήθειν λόγων, id. corrumpere aures alicujus, διαφθείρειν τὰ ὦτά τινος, id. mederi auribus aliquorum, ἰᾶσθαι τὰ ὦτά τινων, id. aures eruditas habere, ἔχειν ὦτα πεπαιδευμένα, Ælian. obturare aures, ne, &c. φράττειν τὰς ἀκοὰς, μὴ, Lucian. obrepere auribus alicujus, καλύπτειν τὰς ἀκοὰς τινος, Aſſalin. aures arrigere, ἀνορθοῦν τὰ ὦτα, Poll. aures paſcere, ἱστᾶν τὰ μαλακὰ τῶν ἀκοῶν, Æl. aures permulcere, τῶν ἀκοῶν καταυλεῖν, Greg. auribus egere, τῶν ἀκοῶν ἐπιδεῖσθαι, Plato, auribus percipere, ἀκροᾶσθαι, N. T. aure truncatus, ὁ ἢ ἡ ὠτότμητος, ου, LXX. aurium dolor, ἡ ὠταλγία,

γία, ας, *Dioſc.* aurium dolore laboro; ὠταλγέω, *id.* ὠταλγέω, *id.* laborans, ὠταλγικός, ἡ, όν, aurium ſordes, ἡ κυψέλη, ης, *Alex. Aphrod.*

Auriſcalpium, ἡ ὠτόγλυφις, ιδος, *Plato, Com.*

Auritus, a, um, ὠτωτὶς, ιαρα, ον, *Hom.*

Auro, vide *Inauro.*

Autora, ἡ ἕως, ως, *Thuc.* ἡ ἠώς, ſimul cum aurora, ἅμα ἕῳ, *id.* auroræ tempore, ſtatim ab aurora, ἕωθεν, *Xenoph.* ante auroram, πρὸ τ᾽ ἕω, *Herodian.*

Aurum, ὁ χρυσὸς, τὸ χρύσιον.

Auſcultatio, ἡ ἀκρόασις, εως, *Dem.* ἡ ἀκοὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ εὐπείθεια, non auſculatione tantum, ſed & memoria dignum, οὐκ ἀκοῆς μόνον ἀλλὰ καὶ μνήμης ἄξιον, *Dem.*

Auſcultator, ὁ ἀκροατὴς, οῦ. Conf. *Auditor.*

Auſculto, ἀκροάομαι, *Dem.* Confer *Audio*, i. e. obedio, πρωσέχω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Auſim, τολμάω.

Auſpex, idem quod *Augur.*

Auſpicato, εἰς καλὸν, *Plato*, ἐς καλὸν, *Xenoph. Ariſtoc.*

Auſpicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἴσι-ος, ου, fulgura auſpicata, ἀστραπαὶ αἴσιοι, *Xen.* aves auſpicatæ, ὄρνιθες αἴσιοι, *Plut.*

Auſpicium, idem quod *Augurium.*

Auſpicor, οἰωνοσκοπέω, ὀρνιθοσκοπέω, LXX, i. e. inchoo, aggredior, ἐνάρχομαι, ſermonem, τὸν λόγον, *Plut.* καταρχὰς τ᾽ λόγων, *Plato*, pæanem, ἐξάρχω παιᾶνα, *Xenoph.* ἐξάρχομαι παιᾶνα, *idem*, pugnam καταρχόμαι τ᾽ μάχης, *Polyb.* bellum, καταρχὰς τ᾽ πολέμου, *Plut.* Confer. *Incipio.*

Auſter, ὁ νότ-ος, ου, *Ariſtot.*

Auſtere, αὐςηρῶς, χαλεπῶς, *Dem.*

Auſteritas, ἡ αὐςηρότης, ητ-ος, *Dion.* ἡ σιτρυφιότης.

Auſterus, a, um, αὐςηρὸς, ὰ, ὸν, vinum, οἶν-ος, *Diſc.* ut homo, σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν; *Iſocr.* σκυθρωπάζειν, οντ-ος, *Dem.* σκληρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.*

Auſtralis, e, νότι-ος, ία, ιον, *Ariſt.* mare, θάλασσα, *Herodot.* auſtrale cœli latus, τὰ νότια, auſtralis ſive auſtrinus flatus, ἡ νοτὶς, ſc. πνοή.

Auſtrinus, idem quod *Auſtralis.*

Auſum, τὸ τόλμημα, ατ-ος, *Thuc.*

Aut, ἤ, aut deſiſtendum eſt, aut nemo culpandus, ἢ παυσίου, ἢ μηδένα αἰτιατέον, *Dem.* quomodo quis aut firmiorem, aut juſtiorem rempublicam inveniret? πῶς ἄν τις ἢ βεβαιοτέραν, ἢ δικαιοτέραν πολιτείαν εὕροι; *id.*

Autem, δὴ, dignos quidem laude honorare, delinquentes autem punire, τοὺς μὲν ἀξίως ἐπαίνου τιμᾶν, τοὺς δὲ ἀδικοῦντας κολάζειν, *Dem.* Deum quidem time, parentes autem honora, amicos reverere, legibus obtempera, τ᾽ μὲν θεὸν φόβου, τοὺς δὲ γονεῖς τίμα, τοὺς δὲ φίλους αἰδοῦ, τοῖς δὲ νόμοις πείθου, *Iſocr.* Vita brevis, ars autem longa, ὁ βί-ος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ, *Hippocr.*

Authenticus, a, um, αὐθεντικὸς, ὴ, όν.

Autodidactus, a, um, ὁ καὶ ἡ αὐτοδιδακτ-ος, ου, *Xen.*

Autographum, τὸ αὐτόγραφον, ου, *Plut.*

Automatium, τὸ αὐτόματον ου.

Autumnalis, e, ὀπωρινὸς, ὴ, όν.

Autumnus, ἡ ὀπώρα, ας, *Xen.*

Autumno, τεμαίζω, *Dem.* ἰάομαι, ſ. ὦμαι. Conſer. *Expiro.*

Avulſio, ἡ ἀπόσπασις, εως

Avulſus, a, um, ἀποσπασθὲις, θεῖσα, ὲν, ὁπὸ σπασμῆν-ος, ἕν, ενος, avulſa pars, τὸ ἀπόσπασμάτιον, ου.

Avunculus, ὁ μητράδελφ-ος, ου, ὁ τ᾽ μητρὸς ἀδελφὸς, *Dem.* ὁ θεῖος.

Avus, ὁ πάππ-ος, ου, *Dem.* avus paternus, πάππος ὁ πρὸς πατρὸς, *id.* avus maternus, πάππος ὁ πρὸς μητρὸς, *id.*

Auxiliaris, e, βοηθικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* ὑπικυρικὸς, ὴ. όν, *Thuc.* hinc auxiliares copiæ, τὸ ὑπικυρικὸν, οῦ, *id.*

Auxiliarius, ὁ ξύμμαχ-ος, ου, *Dem.* ὁ βοηθὸς, οῦ, *id.* ſocii & adjutores, ξύμμαχοι καὶ βοηθοὶ, *id.* Conf. *Socius* & ſequens *Auxiliator.*

Auxiliator, ὁ βοηθὸς, οῦ, *Dem.* ὁ βοηθὼν, ῶντ-ος, *id.* ὁ ὑπικυρ-ος, ου, *Iſocr.* In pugna ſive certamine, ὁ ξύμμαχ-ος, ου, *Xen.* ὁ ξυναγωνιςὴς, οῦ, *Iſocr.* ὁ ξυναγωνιζόμενος, ου, *id.* quærere ſibi auxiliatores, ζητεῖν αὐτῷ βοηθοὺς, *Dem.* aſſumere aliquem auxiliatorem, λαμβάνειν τινὰ ξυναγωνιςὴν, *Iſocr.* habere aliquem auxiliatorem, ἔχειν τινὰ ξυναγωνιςὴν, *id.* Conf. *Adjutor.*

Auxiliatrix, ἡ βοηθὸς, ος, ὁ ξύμμαχ-ος, ου, ἡ ὑπικυρ-ος, ου.

Auxilior, βοηθέω, *Dem.* ὑπικυρέω, *Iſocr.* ξυναγωνίζομαι, *Dem.* omnibus viribus auxiliari, παντὶ σθένει καὶ τὸ δυνατὸν βοηθεῖν, *Dem.* auxiliari alicui adverſus hoſtes, βοηθεῖν τινι πρὸς τοὺς πολεμίους, *id.* prompte auxiliari alicui, προθύμως βοηθεῖν τινι, *id.* προθύμως ξυμπολεμεῖν τινι, *id.* προθύμως ξυναγωνίζεσθαι, *id.* ἑτοίμως βοηθεῖν, *Iſocr.* ſegniter auxiliari, ἐκνήρως βοηθεῖν. Venio vobis auxiliaturus, ἔρχομαι ὑμῖν ὑπικυρῶν, *Xen. Dem.* Confer ſequens *Auxilium.*

Auxilium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* τὸ βοήθημα, ατ-ος, *Ariſtot.* ἡ ὑπικυρία, ας, *Thuc.* numerus auxiliorum miſſorum, ἀριθμὸς τῆς βοηθείας, *Dem.* auxilium inane fieri alicui, ματαίαν τινὶ γίγνεσθαι βοήθειαν, *id.* accerſere ab aliquo, μεταπέμπεσθαι βοήθειαν παρὰ τινος, *Iſocr.* polliceri alicui, ἐπαγγέλλεσθαί τινι βοήθειαν, *Dem.* exſpectare alicunde, προσδοκᾶν ἔχειν σωτὴν ἢ ὠφέλειαν, *Iſocr.* decernere, ψηφίσασθαι βοήθειαν, *Dem.* mittere aliquo, πέμπειν βοήθειαν εἰς τόπον τινὰ, *id.* ferre, φέρεσθαι βοήθειαν, *Iſocr.* φέρεσθαι ὑπικυρίαν, *Thuc.* impedire, κωλύειν τὴν βοήθειαν τινος, *Dem.* auxiliis egere, δεῖσθαι βοηθείας, *id.* uti, χρῆσθαι βοηθείαις, *id.* auxilio alicui venire, ὁρμᾶσθαι βοηθὸν τινι, *Xen.* βοηθεῖσθαι εἶναί τινι, *Ariſtot.*

Axilla, ἡ μασχάλη, ης, *Xen.* ἡ μασχαλὶς.

Axioma, τὸ ἀξίωμα, ατ-ος.

Axiomaticus, a, um, ἀξιωματικὸς, ὴ, όν, *Dion. Hal.*

Ax-is, ὁ ἄξων, ον-ος, currus, *Xenoph.* mundi, τὸ κόσμου, *Ariſt.*

Axungia, ὕειον στέαρ.

B.

BAbæ! βαβαὶ, babæ! felicitatem, βαβαὶ τ᾽ εὐδαιμονίας. Babæ, dicebam ego, &c. βαβαὶ ἦν δ᾽ ἐγὼ, *Plato.*

Bacca, i. e. fructus, τὸ ἀκεόδρυον, ου, bacca juniperi, item cedri, ἡ ἀρκευθὶς, ίδ-ος, *Dioſc.* bacca lauri, ἡ δαφνὶς, ίδ-ος, *Theophr.* i. e. margarita, ὁ μαργαρίτης, ου, *Ælian.*

Bacchabundus, a, um, βακχεύων, υσα, ον.

Bacchanalia, τὰ βακχεύματα, ων, *Plut.* τὰ Διόνυσια. ων, *id.* agitare, ἄγειν διονύσια, διονυσιάζειν, *Athen.* ξυμπεσεῖν τῷ Διονύσῳ, *Apocryph.*

Bacchans, βακχεύων, οντ-ος, ὁ καὶ ἡ παράβακχ-ος.

Bacchar, ἡ βάκχαρις, ιδος, *Dioſc.*

Bacchatio, ἡ βακχεία, ας, *Plut.*

Bacchor, βακχεύω, *Plato.*

Bacchicus, a, um, βακχικὸς, ὴ, όν, διονύσι-ος, ία, ιον, bacchica dona, διονύσια δῶρα, *Athen.* διονυσιακὸς, ὴ, όν, bacchici chori, διονυσιακοὶ χοροὶ, *id.*

Bacchus, ὁ Βάκχ-ος, ου, ὁ Διόνυσ-ος, ου.

Baccula, τὸ ἀκρόδρυάριον, ου.

Bacillus, τὸ βακτηρίδιον, ου, ἡ ῥαπὶς, ίδ-ος.

Baculus, ἡ βακτηρία, ας, *Plut.* ſenilis, quo ſenes innituntur, βακτηρία γεροντικὴ, *Theophr.* τὸ βακτήριον, ου, *Ariſtoph.* τὸ βάκτρον ἢ ῥάβδ-ος, ου, *Xenoph.* baculo innitor tenuis more, βακτηρίᾳ πρεσβυτικῶς, *Nov.*

Bajulo, βαστάζω, ſenem humeris, γέροντα ἐπ᾽ ὤμων, *Ariſt.* ἀγκαλιδοφορέω, ῶ, *Poll.*

Bajulus, ὁ βαστάζων, οντ-ος, ὁ φορτοβαςάκτης, ου, *Suid.* ὁ ἀγκαλιδοφόρ-ος, ου, *Poll.* ὁ φορτηγὸς, ὁ νωτοφόρ-ος.

Balæna, ἡ φάλαινα, ης, τὸ κῆτ-ος, ους, *Athen.*

Balanus, ἡ βάλαν-ος, ου, *Dioſc.*

Balatum, ατος, τὸ βλήχημα, ατ-ος, ὁ, βλαχὴ, ῆς, *Æſchyl.*

Balbe, τραυλῶς, βλαισῶς.

Balbus, a, um, τραυλὸς, ὴ, όν, *Plut.* ψελλὸς, ὴ, όν, *id.* βλαισὸς, ὴ, όν, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ μογιλάλ-ος, ου, *N. T.* ἰχνόφων-ος, ου, *Ariſtot.*

Balbuties, ἡ τραυλότης, ητ-ος, *Plut.* ὁ τραυλισμὸς, οῦ, ἡ ψελλότης, ητ-ος, *Ariſtot.* ὁ ψιλλισμὸς, οῦ, *id.*

Balbutio, τραυλίζω, *Ariſtoph.* ψελλίζω, *Ariſtot.* ψελλίζομαι, *Plato*, βατταρίζω, *Lucian.*

Balliſta, ἡ βάλλιστρα, ας,

Balneator, ὁ βαλανεὺς, έως, *Plato*, ὁ βαλανεύτης. ου, *Suid.* ὁ βαλανιστὴς, ου, *id.*

Balneatrix, ἡ βαλανὶς ίδ-ος, ἡ βαλανίστρια, ας.

Balneo, i. e. lavo, νίπτω, *Athen.* λούω, *Lucian.* οἷς λυτρὸν ἔχω, *Herodian.*

Balneolum, τὸ βαλανίδιον, ου.

Balneum, τὸ βαλανεῖον, ου, *Dem.* τὸ λοῦτρον, ου, *Plut.* ὁ κολυνὸς, *Hom.* perferri in balneum, vel ex balneo, φέρεσθαι εἰς βαλανεῖον vel ἐκ βαλανείου, *id.* lavare ſolitus in balneo, λοῦσθαι εἰωθὼς ἐν βαλανείῳ, *id.* uti balneo, χρῆσθαι βαλανείῳ, *Athan.* χρῆσθαι λούτρῳ, *Herodian.* ad balneum procedere, ὁδὸν λούτρου πρωϊζιέναι, *id.* i. e. locus balnei, ὁ λουτρὼν, ῶνος, *Xenoph.*

Balo, ſc. ut ovis, vel capra, βληχάομαι, *Ariſtoph.*

Baltamum, τὸ βάλσαμον, ου, *Theophr.* fructus balſami, τὸ καρποβάλσαμον, ου, *Dioſc.* frutex balſami, τὸ ὀπιβάλσαμον, ου, *id.* ſuccus balſami, τὸ ὀποβάλσαμον, ου, *id.*

Balteolus, τὸ ζώνιον, ου, *Poll.*

Balteus, ὁ ζωστὴρ, ῆρ-ος, aureus, χρυσοῦς, *Herodot.* balteum ſolvere, ζωστῆρα λύειν, *Dem. Phal.* τὸ ζῶμα, ατ-ος, *Euſtath.* ἡ ζώνη.

Baptiſma, τὸ βάπτισμα, ατ-ος. *N. T.* ὁ βαπτισμὸς, οῦ, *ibid.*

Baptiſmus, idem quod *Baptiſma.*

Baptiſta, ὁ βαπτιςὴς, οῦ, *N. T.*

Baptiſterium, τὸ βαπτιςήριον, ου.

Baptizo, βαπτίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Barathrum, τὸ βάραθρον, ου, *Xenoph.* præcipitare aliquem in barathrum, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς βάραθρον, *id.* barathro ſimilis, ὁ καὶ ἡ βαραθρώδης, ες, *Plut.*

Barba, ἡ πώγων, ωνος, *Plut.* ἡ γένυς, υος, *id.* τὸ γένειον, ου, *Pauſan.* barba hirci, πώγων τράγου, *Athen.* barbatus, ὁ πωγωνίας, ου, *Suid.* habens barbam denſam & hiſpidam, ὁ δασυπώγων, ωνος, *Ariſtoph.* raram ὁ σπανοπώγων, ωνος, *Poll.* nullam, ὁ ἄπωγων, ωνος, ὁ ἀγένειος, ου, promiſſam, ὁ μακροπώγων, ωνος, hircinam, ὁ τραγοπώγων, ωνος, æneam ſive ruſam, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, *Plut.* barbam alere, πωγωνοτροφέω, *Plut.* barbam vello, πώγωνα τίλλω, *Dion.* barbam geſto, γενειάω, *Ariſt.* barbam emittere incipio, γενειάσκω, *Xenoph*

Barbare, βαρβαρικῶς, *Plut.* barbarè loquor, βαρβαρίζω, *id.*

Barbaricus, a, um, βαρβαρικὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ βαρβαρ-ος, ου, bellum, πόλεμος, *Thuc.* lingua, γλῶσσα, *Sophocl.*

Barbaries in ſermone, ἡ βαρβαροσμία, ας, *Strabo.*

Barbariſmus, ὁ βαρβαρισμὸς, οῦ, *Euſtath.*

Barbarus, a, um, ὁ καὶ ἡ βάρβαρ-ος, ου, *Plut.* barbarum reddo, vel barbaris ſubjicio, βαρβαρόω, ἐκβαρβαρόω, *Iſocr.* barbarus fio, βαρβαρόομαι, barbaris faveo, βαρβαρίζω, *Xenoph.* ter-barbarus, ὁ καὶ ἡ τριβάρβαρ-ος, ου, *Plut.*

Barbatus,

Barbatus, a, um, ὁ γανιάτης, ου, *Lucian.* ὁ ἀναγωγίας, ὁ γανιώτης, ιδος, barbatus-ium, γανιάδα, *Aristot.*

Barbitus, ὁ vel ἡ βάρβιτος, ου, τὸ βάρβιτον, ου, barbito cano, βαρβιτίζω, *Poll.*

Barbula, τὸ ἀναγώνιον, ου.

Barbus, ἡ τρίγλα, ης.

Bardus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ βλαξ, κὸς, *Xenoph.* Confer *Stupidus.*

Barritus, us, τὸ τῶ ἐλέφαντος βρύχημα.

Bastus, ὁ ἐλέφας, αντος, *Aristot.*

Bastiatio, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*

Bastiator, ὁ φιλήτης, ου.

Basilica, ἡ βασιλικὴ, τὸ βασίλειον.

Basiliscus, ὁ βασιλίσκος, ου.

Basio, φιλέω, *Athen.* φιλέω τῷ στόματι, *Xenoph.* Confer *Osculor.*

Basis, ἡ βάσις, εως. Conf. *Fundamentum.*

Basium, τὸ φίλημα, ατος. Conf. *Osculum.*

Batillum, τὸ σύραιον, ου, ὁ σύραιος, ου, *Benz.*

Batuo, ἀλοάω, aliquem lapidibus, τινὰ λιθοις, *Ælian.*

Baubor, βαΰζω, canes baubantur ad id, quod non noverunt, οἱ κύνες βαΰζουσιν, ὃ ὦν μὴ γινώσκωσι, *Plut.*

Beate, εὐδαιμόνως, *Isocr.* μακαρίως, *Aristoph.* beate vivo, ἐν εὐδαιμονία διάγω, *Isocr.*

Beatitas, ſ. Beatitudo, ἡ εὐδαιμονία, ας, *Dem.* ἡ μακαριότης, ητος. Conf. *Felicitas.*

Beatus, a, um, μακάριος, ία, ιον, *Dem.* ob bonos liberos, ἐ εὐπαιδείας, *Aristoph.* facere aliquos beatos & felices, ποιεῖν τινας εὐδαίμονας ἢ μακαρίους, *id.* fieri beatum ex humili, γίγνεσθαι εὐδαίμονα ἐκ ταπεινῦ, *id.* beatus ſum, εὐδαιμονῶ, *Dem.* εὐτυχέω, *id.* διὰτυχέω, *Dem.* ἐ βίον διάγω ἐν εὐδαιμονία, *Dem.* ἁρπάζω μακαρίας, vel εὐδαιμονίας, *Aristot.* beatum prædico, μακαρίζω, *Isocr.* aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Aristoph.* ob fortunam, εὐδαιμονίζω τινὰ ἐ τύχης, vel διὰ τὴν τύχην, *Dem. Isocr.* ὁ ἢ ἡ εὐτυχὴς, ἀταλαίπωρος.

Beatus valde, μανόλεως, ὁ ἢ ἡ.

Bellaria, τὰ τραγήματα, ων, *Plato,* τὰ τραγάλια, ων, *Athen.* τὰ τρωκτὰ, ῶν, *Hippocr.* τὸ ὀπώρισμα, ατος, *Athen.* bellariorum amans, ὁ ἢ ἡ φιλοτραγήμων, ονος, *Athen.*

Bellator, ὁ μάχιμος, ου, *Isocr.* ὁ στρατιώτης, ου, *Dem.* στολεμιστὴς, οῦ, *Plut.* Conf. *Miles.*

Bellatorius, a, um, στολεμιστήριος, ία, ιον, *Xenoph.*

Bellatrix, ἡ στολεμιστὶς, ίδος, ὁ, στολεμίστρια, ας.

Belle, καλως, *Dem.* κομψῶς, *Xenoph.*

Bellicose, φιλοπολέμως, *Isocr.* στολεμικῶς, *idem.*

Bellicosus, a, um, στολεμικὸς, ὴ, όν, *Isocr.* στολεμικῶς διακείμενος, *id.* στολεμικὸς ἔχων, *id.*

Bellicus, a, um, στολεμικὸς, ὴ, όν, virtus, ἀρετὴ, *Xenoph.* bellica ars, ἡ στολεμικὴ sc. τέχνη, *Arist.* bellicæ res, τὰ στολεμικὰ, ῶν, *Xenoph.*

Belligero, στολεμέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* adverſus aliquem, πρός τινα, *id.* pro aliquo, ὑπέρ τινος, *Isocr.* tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον, *Dem.* decem annos, δέκα ἔτη, *Isocr.* continenter ξυνεχῶς, fortius, ἀμείνον, *id.* valde expedite, σφόδρα ἑτοίμως, *Dem.* promptius, προθυμότερον, *Isocr.* aperte, ἁπλῶς, *Dem.* aperto Marte, ἐν προῤῥήσει, *id.* ipſo opere, non decretis ſolum, τοῖς ἔργοις, μὴ ψηφίσμασι μόνον, *id.* turpiter, αἰσχρῶς, *Isocr.* miſere & male, ἀθλίως ἢ κακῶς, *Dem.* communi conſilio, κοινῇ, *Isocr.* terra marique, κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν, *id.*

Bellua, τὸ θηρίον ου, τὸ ῥωμαλέον, ἄλκιμον, *Xenoph.* agreſtis ſive fera, ἄγριον, *Isocr.*

Belluali, e, idem quod *Belluinus.*

Belluinus, a, um, θηρικὸς, ὴ, όν, *Xenoph.* vis, βία, *Sophocl.* ὁ ἢ ἡ θηριώδης, ους, homo, θηριώδης, *Aristot.* natura, φύσις, *id.*

Bellum, ὁ στόλεμος, ου, *Dem.* maximum, μέγιστος, *Isocr.* magnum & difficile, στολὺς ἢ χαλεπὸς, *Dem.* continuum ξυνεχὲς, *Dem.* grave, βαρὺς, *id.* vehemens, δεινὸς, *id.* implacabile & non indictum, ἄσπονδος ἢ ἀκήρυκτος, *id.* legitimum & apertum, νόμιμος, ἢ φανερὸς, *id.* ignobile & ſumptuoſum, ἀδοξος ἢ δαπανηρὸς, *id.* terreſtre, maritimum, ὁ κατὰ γῆν, ὁ κατὰ θάλατταν, *Isocr.* finitimum, ὅμορος, *Dem.* publicum, κοινὸς, *Isocr.* privatum, ἴδιος, *Dem.* civile, ἐνδήμιος, ſive ἐμφύλιος, *Æl.* bella & expeditiones, στόλεμοι ἢ στρατεῖαι, *Dem.* bella & certamina, στόλεμοι ἢ ἀγῶνες, *Isocr.* bella & prælia, στόλεμοι ἢ μάχαι, *Dem.* pericula belli, κίνδυνοι στολέμου, *Isocr.* excitare ad bellum, παρακαλεῖν vel παρεύειν δὴ vel πρὸς στόλεμον, *id.* bellum expetere, στόλεμον ἐπιθυμεῖν, *id.* decernere, γνώμην vel χειροτονεῖν, *Dem.* excitare, commovere, gerere, ποιεῖν vel στασιάζειν, *id.* movere, κινεῖν, *id.* ſuſcipere adverſus aliquem, ἀναιρεῖσθαι, vel ἀναλαβεῖν πρὸς τινα, *Isocr.* ſuſtinere, ὑπομένειν, *Dem.* indicere, ſive denunciare, προαναγορεύειν, *id.* parare, apparare, παρασκευάζεσθαι πρὸς ἢ στόλεμον, *id.* τὰ πρὸς ἢ στόλεμον ζωτικὰ παρασκευάζεσθαι, *id.* inferre alicui, ἐνφέρειν στόλεμον πρὸς τινα, *Isocr.* κομίζεσθαι στόλεμον εἰς χώραν τινὰ, *Dem.* repellere, ἀπωθεῖν στόλεμον. *Dem.* gerere adverſus aliquem, στολεμεῖν στόλεμον πρός τινα, *id.* una gerere, συμπολεμεῖν στόλεμον, *id.* feliciter gerere, κατορθοῦν ἐν τῷ στόλεμῳ, *id.* adminiſtrare, διοικεῖν τὰ κατὰ ἢ πόλεμον, *Isocr.* trahere, ducere, ἀναβάλλεσθαι στόλεμον, *Dem.* formidare, φοβεῖσθαι, *id.* fugitare, φεύγειν, *id.* componere ex animi ſententia, κατατιθέναι ἢ στόλεμον, ὅπως βέλτιστα τις, *id.* ſolvere, διαλύειν πόλεμον, *Isocr.* διάλυσιν ποιεῖσθαι τῷ στολέμῳ, *id.* ſopire, reſtinguere, παύεσθαι τῷ στολέμῳ, *id.* bellum ingruit, στόλεμος ἵσταται, *Dem.* bellum fit, oritur inter aliquos, στόλεμος γίγνεταί τισι πρός τινας, *id.* bellum eſt alicui cum aliquo, στόλεμός ἐστί τινι πρός τινα, *id.* proficiſci ad bellum, ἐπιστρατεύειν εἰς στόλεμον, *Isocr.* vincere aliquem bello, κρατεῖν τινος στολέμῳ, *Dem.* pacem facere e bello, ἐκ πολέμου ποιεῖν εἰρήνην, *id.*

Belluoſus, a, um, i. e. plenus belluis, ὁ ἢ ἡ θηριώδης, ους, mare, θάλασσα, *Theophr.*

Bellus, a, um, κομψὸς, ὴ, όν, *Aristoph.*

Bembix, ἡ βέμβηξ, ικος. Vide *Turbus.*

Bene, εὖ, *Dem.* καλῶς, *id.* ὀρθῶς, *Isocr.* adfectum eſſe erga aliquem, διακεῖσθαι εὐνοϊκῶς, εὐνοϊκῶς, φιλοσόφως πρός τινα, *Dem. Isocr.* audire, καλῶς ἀκούειν, *Plat.* cedere, προχωρεῖν δεξιῶς, *Herodian.* bene cum eo agitur, πράττει σὺ, *Dem.* καλῶς, *id.* bene volo tibi, εὖνοῦς εἰμί σοι, *id.* bene de aliquo mereri, ἐργάζεσθαι τινα ἀγαθὸν, vel ἀγαθὰ, *Isocr.* bene facere alicui, ποιεῖν τι καλῶς, *N. T.* alicui, δρᾶν εῦ τινα, *Aristoph.* bene me habeo, ἔχω καλῶς, *Dem.*

Benedico, εὐλογέω, i. e. laudo, aliquem, τινὰ, *Isocr.* i. e. bona precor & omnia fauſta alicui opto, εὐφημέω ἢ πάντα τἀγαθὰ εὐχομαί τινι, *Dem.*

Benedictio, ἡ εὐφημία, ας, *Herodian.* ἡ εὐλογία, ας, *Philo.*

Benedictus, a, um, εὐλογητὸς, ὴ, όν, *N. T.*

Benefacio, εὐεργετέω, alicui, τινὰ, *Dem.* εὖ ποιῶ τινα, *id.* ἀγαθὸν ποιῶ τινὰ, *id.* civitati, δρῶ τῇ πόλει ἀγαθόν τι, *Isocr.* Conf. *Beneficium.*

Benefactor, ὁ εὐεργέτης, ου, *Dem.* ὁ εὖ ποιῶν, ῶντος, *Isocr.* ſum alicujus, εὐεργέτης γίνομαί τινος, *id.* χρηστὸς γίνομαι πρός τινα, *id.*

Benefactum, τὸ εὐεργέτημα, ατος, *Demoſth.* Conf. *Beneficium.*

Beneficentia, ἡ εὐεργεσία, ας, *Dem.* ἡ εὐποιΐα, ας, *Isocr.*

Beneficiarius, ὁ εὐπαθὴς, ἐντος, *Dem.* ὁ εὖ παθὼν, ὄντος, *Isocr.* ὁ εὐπεπονθὼς, ότος, *Dem.*

Beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατος, *Dem.* ἡ εὐεργεσία, ας, *Isocr.* ἡ χάρις, ιτος, *Dem.* τὸ ἀγαθὸν, οῦ, *id.* τὸ χρηστὸν, οῦ, *id.* magnum, εὐεργεσία μεγάλη, *Dem.* majus, μείζων, *id.* maximum, ſummum, amplißimum, μέγιστον, *id.* mediocre, μετρία, *id.* privatum, ἰδία, *id.* immenſum, ὑπερμεγέθης, *id.* conferre in aliquem, καταθεῖναι εὐεργεσίαν κατὰ τινα, *Dem.* ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθόν τι, *Isocr.* ἀφέσεως τινὸ ἀγαθὸν, *Aristot.* εὐεργετεῖν τινα, *id.* accipere ab aliquo, εὖ πάσχειν ὑπό τινος, *Plutarch.* πάσχειν ἀγαθον τι ὑπό τινος, *Lyſias,* ferre alicui acceptum, εἰσεῖν ἔχειν εὐεργέτημά τινος, *Isocr.* adſcribere deorum benevolentiæ, εὐεργέτημα τιθέναι θεῶν εὐνοίας, *Dem.* prædicare & meminiſſe, λέγειν ἢ μνημονεύειν, *Isocr.* reddere, rependere, ἀμείβεσθαι τὴν εὐεργεσίαν τινος, *Xenoph.* ἀνταποδιδόναι εὐεργέτην, *Ariſtot.* ἀνθυποιεῖν ἐ εὖ πεποιηκότα, *Dem.* ποιῆσαι τὰ δίκαια τοῖς εὐεργέταις, *id.* τοὺς εὐεργέτας ἴσην τὰ δοθέντα ἔχειν, *id.* beneficii loco aliquid concedere alicui, πάσχειν τί τινι ἐν χάριτος ἢ δωρεᾶς μέρει, *Dem.* ornare aliquem beneficiis, τιμᾶν τινα δωρεαῖς, *id.* ſuperari beneficiis amicorum, ἡττᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων, *Isocr.* habere aliquid pro beneficio, ποιεῖσθαί τι ἐν δωρεᾶς τάξει, *Dem.* loco beneficii accipere, μὴ χάριτος λαζεῖν τι, *id.* beneficiis aliquem provocare, ὑπάρχειν τὰς εὐεργεσίας εἰς τινα, *id.* cujus magna beneficia extant in aliquem, ὁ μεγάλας εὐεργεσίας ὑπάρχων πρός τινα, *id.*

Beneficus, ὁ εὐεργέτης, ου, *Dem.* ὁ εὐποιῶν, ῶντος, *Isocr.* ὁ ἐπαρκῶν, ῶντος, *Dem.* χρηστὸς, ὴ, όν, *id.* ἀγαθὸς, ὴ, όν, *id.* ὁ ἢ ἡ φιλάνθρωπος, ου, *Isocr.* ὁ ἢ ἡ ἀγαθυργός.

Benemeritus, ὁ εὐεργέτης, ου, vere de civitate, ἀληθῶς ἐ πόλεως, *Dem.*

Beneplacitum, ἡ εὐδοκία, ας, *N. T.*

Benevole, εὐνοϊκῶς, *Dem.* εὐμενῶς, *Isocr.* μετ' εὐνοίας, *Dem.* audire aliquem, εὐνοϊκῶς ἀκούειν τινὸς λέγοντος, *id.* & fideliter agere aliquid, εὐνοϊκῶς ἢ πιστῶς πράττειν τι, *id.*

Benevolentia, ἡ φιλοφροσύνη, *Plut.* ἡ εὔνοια, ας, *Dem.* ἡ εὐμένεια, ας, *id.* τὸ εὐμενές, ους, *id.* ἡ φιλανθρωπία, ας, *id.* & humanitas, εὐνοια ἢ φιλανθρωπία, *id.* & ſtudium, εὔνοια ἢ σπουδὴ, *id.* inſignis, εὔνοια μεγάλη, *id.* magna & incredibilis, μεγάλη ἢ ὑφοδρὰ, *id.* ſingularis, σπουδὴ, *id.* ſumma, πλείστη, *id.* firmior, βεβαιοτέρα, *Isocr.* divina, δαιμονία, *Dem.* juſta, δικαία, *id.* vera, ἀληθὴς, *Isocr.* omni ſuſpicione carens, ἀνυπόπτως, *Dem.* benevolentiam expetere, ὀρέγεσθαι εὐνοίας, *Isocr.* aliquorum, παρακαλέσαι τινὰς πρὸς εὐνοιαν, *Dem.* tribuere alicui, διδόναι τινὶ, *id.* habere erga aliquem, εὔνοιαν ἔχειν πρός τινα, *id.* præſtare alicui, παρέχειν τινὶ, *Isocr.* demonſtrare alicui, ἐνδείκνυσθαι πρός τινα, *Dem.* φανερῶς ἐνδεῖξαι τινὶ, *id.* alicujus contrahere, κτᾶσθαι παρέντος, *id.* λαζεῖν τινος, *Isocr.* conſervare, σώζειν vel διαφυλάττειν, *id.* rem tuere erga aliquem, ἀφίεσθαι ἐ εὐνοίας ἐ εἰς τινα, *id.* abjicere erga aliquem, παραδιδόναι τινὶ εὔνοιαν τινὸς εἰς vel πρὸς τινα, *id.* facere aliquid ex benevolentia, ποιεῖν τι κατ' εὔνοιαν, *id.* ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, *id.* benevolentiæ alicujus aliquid commendare, παρακατατίθεσθαί τι εὐνοίᾳ τινὸς, *Isocr.* benevolentiæ munus in periculis non deferere, τὴν ἐ εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς ἢ λείπειν, *Dem.* fruſtrari benevolentia alicujus, διαμαρτάνειν ἐ εὐνοίας τινὸς, *id.* deſtitui benevolentia & humanitate alicujus, ἀπορεῖσθαι ἐ εὐνοίας ἢ φιλανθρωπίας τινὸς, *idem.*

Benevolus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὐνοϊκὸς, contr. εὔνους, ου, *Dem.* εὐνοϊκὸς, ὴ, όν, *id.* ὁ ἢ ἡ εὐμενὴς, ές, *id.* alicui & amicus, εὔνους ἢ φίλος τινὶ, *id.* eſt illi, γλυκύς, ἡδὺς, ὑπάρχει εὔνους ἑαυτῷ, *Isocr.* ὁ προφρων, *Hom.* benevolum habere aliquem, ἔχειν τινὰ εὔνουν, *id.* nancisci aliquem benevolentiorem alio, τυγχάνειν εὐνοϊκέστερον, ἢ ἑτέρου, *id.* benevolo animo ſum erga aliquem, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, vel τινὶ, *Dem.* εὐμενῶς ἔχω vel διάκειμαι πρὸς τινα,

τινα, *Isocr.* εὔνοιαν ἔχω εἴς τινα, vel τινὶ, *idem.*

Benigne, φιλοφρόνως, *Xenoph.* φιλανθρώπως, *Dem.* εὐμενῶς, *Isocr.* χρηστῶς.

Benignitas, ἡ εὐεργεσία, ας, *Isocr.* ἡ χρηστότης, ητος, *N. T.*

Benignus, a, um, χρηστὸς, ἡ, όν, *Dem.* ἀγαθὸς, ἡ, όν, *id.* ὁ ἢ ἡ φιλάνθρωπος, ος, ον, *Isocr.* ὁ ἢ ἡ ἐπιεικὴς, ής, *Dem.* πρᾶος, *id.* & ignoscens hominum erratis, πρᾶος ἢ συγγνώμων τοῖς ἀνθρωπίνοις ἁμαρτήμασιν, *Xen.* erga aliquem, πρᾶος τινι, *Plut.*

Beo, i. e. beatum prædico, μακαρίζω, *Dem.* εὐδαιμονίζω, *id.* aliquem fortunæ ergo, τινὰ τῆ τύχης, *Arist.* τινὰ διὰ τὸν τύχον, *Dem.* majores, μακαρίζω τοὺς προγόνους, *Isocr.* alicujus caussa, τινὸς, *Aristoph.* i. e. beatum reddo, ποιῶ τινα εὐδαίμονα· ἢ μακάριον, *Isocr.*

Bes, ἡ δημοσία, ας, *Lucian.*

Bestia, τὸ θηρίον, ου, *Dem.* immanissima, ἀγριώτατον. *Isocr.* impura, μιαρὸν, *Dem.* nefaria & immanis; μιαρὸν ἢ ἀμείωτον, *id.* eicurare bestias & meliores efficere, ἡμερὸν ψυχὴς θηρίων ἢ σωφρονεστέρας ἀξίας ποιεῖν, *id.* i. e. *homo bestialis*, ad quid bestia ejusmodi utatur quis? ἐφ' ᾧ δ' ἂν ἢ χρήσαιτο τὶς τοιούτῳ θηρίῳ; *Dem.* bestiarum more, θηριωδῶς, *Isocr.*

Bestialis, e, ὁ ἢ ἡ θηριώδης, ους, *Aristot.*

Bestiarius, ὁ θηριομάχος, ου, *Lucian.*

Bestiola, τὸ θηρίδιον, ου, *Theophr.* τὸ ζωίδιον.

Beta, τὸ τεῦτλον, ου, *Dioſc.*

Betula, ἡ ζημία, ας, *Bene.*

Bibacitas, ἡ φιλοποσία, ας, *Xen.* ἡ πολυποσία, *Dioſc.*

Bibax, ὁ πολυπότης, ου, *Plut.* ὁ ἢ ἡ πολύποτος, ος, ον, *Aristot.* ποτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Biblia, τὰ βιβλία, ων.

Biblicus, a, um, βιβλικὸς, ὴ, όν.

Bibliographia, ἡ βιβλιογραφία, ας, *Dioſc.*

Bibliographus, ὁ βιβλιογράφος, ου, *Poll.*

Bibliopegus, ὁ βιβλιοπηγὸς, ου.

Bibliopolium, τὸ βιβλιοπάλιον, ου.

Bibliotheca, ἡ βιβλιοθήκη, ης, *Poll.*

Bibliothecarius, ὁ ὑπηρέτης τῆ βιβλιοθήκης.

Bibo, onis, ὁ πότης, ου, *Aristoph.*

Bibo, bibere, πίνω, vinum, οἶνον, *Xenoph.* per totum diem, ὅλην τὴν ἡμέραν, *id.* merum, ἀκρατοποτία, *Athen.* lac, γαλακτοποτία, *id.* vinum, οἰνοποτία, *id.* parum, ὀλιγοποτία, *Plut.* aquam, ὑδροποτία, *Xenoph.* frigidam, ψυχροποτία, *Plut.* medicamentum, φαρμακοποτία, *Theophr.*

Bibolus, vide *Bibax.*

Bibulus, ὁ φιλοπότης, ου, *Poll.* ὁ πολυπότης, *Plut.*

Biceps, ὁ ἢ ἡ διπλοφαλὴς, ους, ὁ ἢ ἡ διπρόσωπος, ος, ον, imago, ἄγαλμα διπρόσωπον, *Herodian.*

Bicolor, ὁ ἢ ἡ δίχροος, *contr.* δίχρους, *Aristot.* ὁ ἢ ἡ δίχρωμος, ος, *Galen.*

Bicornis, e, ὁ ἢ ἡ δικέρως, ως, *Aristot.* ὁ ἢ ἡ διακερὴς, ὲς, *Hippocr.* ὁ ἢ ἡ δίκερος, *contr.* δίκρους, *Aristot.*

Bicorpor, ὁ ἢ ἡ δισώματος, ος, ὁ ἢ ἡ δισώματος, ος, ον.

Bicubitalis, e, ὁ ἢ ἡ δίπηχυς, εως, *Dioſc.* διπηχυαῖος, ία, *id.*

Bidens, ὁ ἢ ἡ δίοδους, οντος.

Biduum, δύο ἡμέραι, biduo post, δύο διαδραμουσῶν ἡμερῶν, *Herodian.*

Biennis, e, ὁ ἢ ἡ διετὴς, ὲς, *Aristot.*

Biennium, τὸ διετὶς, ὲος, *Æſchin.* ἡ διετία, ας.

Bifariam, διχῆ, *Dem.* διχῶς, δίχα, ἀνδιχα, divido, διχοτομέω, *Polyb.*

Biferus, a, um, ὁ ἢ ἡ δίφορος, ficus, συκῆ, *Aristot.* ὁ ἢ ἡ διακαρπος, ος, terra, χῶ, *Strabo*, ſum, διακαρπία, *Theophr.*

Bifidus, a, um, i. e. ungulam bifulcam habens, ὁ ἢ ἡ δίχηλος, ος, *Aristot.* ὁ ἢ ἡ διχηδὴς.

Bifloris, e, ὁ ἢ ἡ δίθυρος, ος, templum, ναὸς, *Poll.*

Biformis, e, ὁ ἢ ἡ δίμορφος, ος.

Bifrons, ὁ ἢ ἡ ἀμφιπρόσωπος, ος, *Plut.* ὁ ἢ ἡ διμέτωπος, ος, munitio, φρυρὰ, *Appian.* ὁ ἢ ἡ διπρόσωπος, ος, imago, qualis Jani, ἄγαλμα, *Herodian.*

Bigæ, ἡ ζυωρὶς, ίδος, *Plut.* bigis vehor, ζυωριεύομαι, *Aristoph.* bigarum auriga, ὁ ζυωριαστὴς, οῦ, *Lucian.*

Bigamia, vide *Digamia.*

Bigarius, ὁ ζυωριαστὴς, οῦ, *Lucian.*

Bijugus, a, um, ὁ ἢ ἡ δίζυγος, ος, *Gregor. Naz.*

Bilanx, ὁ ζυγὸς, οῦ, *Plut.* vide *Libella.*

Bilinguis, e, i. e. duarum linguarum peritus, ὁ ἢ ἡ δίγλωσσος, ος, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ διφωνος, ος, *Poll. ex Philiſtion.* i. e. aliud loquens, aliud ſentiens, ὁ ἢ ἡ δίλογος, ος, *N. T.*

Biliosus, a, um, ὁ ἢ ἡ χολώδης, ους, *Hippocr.* χολικὸς, ὴ, όν, *Plut.* extreme biliosus, i. e. valde iracundus, ὁ ἢ ἡ ἀκρόχολος, ος, *Aristot.*

Bilis, ἡ χολὴ, ῆς, *Plut.* i. e. ira, *idem*, *Dem.* bilem educens, ὁ ἢ ἡ χολήφορος, ος, *Gal.* meram bilem congerens, ὁ ἢ ἡ ἀκρατόχολος, *idem*, bile mens carens, ἡ ἀχολία, ας, *Plut.* bilis atræ redundantia, ἡ μελαγχολία, ας, *Hippocr.* bile atra laboro, μελαγχολάω, *Dem.* bile amara redundans, ὁ ἢ ἡ πικρόχολος, *Hipp.*

Bilustris, e, vide *Decennalis.*

Bimaris, e, ὁ ἢ ἡ διθάλασσος, ος, locus, τόπος, *N. T.*

Bimatus, ἡ διετία, ας, *N. T.*

Bimembris, e, ὁ ἢ ἡ δικῶλος, ος, *Dioſc.*

Bimestris, e, ὁ ἢ ἡ διμηνος, ος, bimestre temporis ſpatium, δύο μηνῶν, *Herodian.*

Bimulus, a, um, ὁ ἢ ἡ διετὴς, ής. *Aristot.*

Bimus, a, um, idem quod antecedens *Bimulus.*

Bini, αι, α, διοσοὶ, αὶ, ά, *Apocryph. Euſeb.* *Dem.*

Binominis, e, ὁ ἢ ἡ διώνυμος, *Plut.*

Bipalmis, ις, ὁ ἢ ἡ δίσπαρος, ος, *Plin.*

Bipartior, ſ. bipertior, διχοτομέω, διχάζω.

Bipartito, διμερῶς, διχῆ, *Dem.* διχα, *Thuc.*

Bipartitus, a, um, ὁ ἢ ἡ διμερὴς, ής.

Bipateus, ὁ ἢ ἡ δίθυρος, ος, *Poll.*

Bipedalis, e, ὁ διπόδης, ους, *Xenoph.* διποδιαῖος, αία, αῖον, *id.*

Bipedaneus, ea, eum, idem quod *Bipedalis.*

Bipennis, ἡ πέλεκυς, εως, *Plut.*

Bipes, ὁ ἢ ἡ δίπους, οδος, *Aristot.*

Biremis, e, ὁ ἢ ἡ δίκροτος, ος, *Poll.*

Bis, δίς, bis aut ter cauſſam capitis dicit, δὶς ἢ τρὶς κρινόμενος, *Dem.*

Biſſextus, ſc. dies, ἐμβόλιμος ἡμέρα, *Plut.*

Biſulcus, a, um, i. e. ungulas biſſas habens, ὁ ἢ ἡ δίχηλος, ος, *Aristot.*

Bitumen, ἡ ἄσφαλτος, ου, *Dioſc.* refero, ἀσφαλτίζω, *idem*, bitumine illino, ἀσφαλτόω, LXX.

Bitumineus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀσφάλτινος, ος.

Bitumino, ἀσφαλτόω, LXX.

Bivium, ἡ ἁμαξοδος, ου, *Xen.*

Blæſus, a, um, τραυλὸς, ὴ, όν, *Plut.* βλαισὸς, ὰ, όν, *Gal.* ſum, τραυλίζω, *Aristoph.*

Blande, φιλανθρώπως, *Dem.* χαριέντως, *idem*, admodum, πάνυ ἰδίως, *id.* blandius alloqui aliquem, προσιόντων τινα, *Isocr.* μειλιχίως.

Blandiloquentia, ἡ χρηστολογία, ας, *N. T.* ἡ ἡδυλογία.

Blandiloquus, a, um, ὁ ἢ ἡ χρηστολόγος, ος, ἡδυλόγος.

Blandimentum, τὸ θέλγμα, ατος, τὸ θελκτήριον, *Hom.* τὸ θώπευμα, *Aristoph.*

Blandior, σαίνω, alicui, τινὶ, *Plut.* κορίζομαί τινα, *Aristoph.* ἀρσενίζομαί τινα, *Xenoph.* κολακεύω τινὶ, *Plut.* vel τινὰ, *Xenoph.* auribus, κεχαρισμένως διαλέγω, *Iſocr. dixi*λω, *Philoſtr.*

Blanditiæ, ἡ χρηστολογία, ας, *N. T.* ἡ κολακεία, ας, *Dem.* τὸ ἀρέσκευμα, ατος, *Plut.* blanditiis ſibi placare aliquem, διὰ κολακείας χειρώσασθαί τινα, *Ælian.*

Blandus, a, um, ὁ ἢ ἡ χρηστολόγος, ος, ὁ ἢ ἡ ἡδύλογος, ος, *Plut.* ἀρίστος, η, ον, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ εὐπροσήγορος, ος, *Iſocr.* ὁ ἢ ἡ αἰμύλος, *Plut.*

Blaſphemator, ὁ βλάσφαμος, ος, *Dem.*

Blaſphemia, ἡ βλασφημία, ας, *Plato.*

Blaſphemo, βλασφημέω, aliquem, τινὰ, *Appian.* aliquid, εἴς τι, *Plator* ὑπέρ τινος, *Iſocr.* περὶ τινος, *id.* Deum, εἰς Θεὸν, *Plato*, βλάσφημόν τι εἰπεῖν, *Dem.*

Blaſphemus, a, um, ὁ ἢ ἡ βλάσφαμος, ος, *Dem.*

Blatero, onis, ὁ σφραγολόγος, ος, ον, *Dom.* ὁ λαγωνοῶν, ῶντος, *id.* ὁ φλυαρῶν, ῶντος, *Iſocr.* ὁ ἀδολέσχης, *Athen.*

Blatero, as, λυρίω, *Iſocr.* φλυαρέω, *Ariſt.* ταυτολογέω, *Polyb.* fruſtra, ἀδολεσχίαν τινὰ λέγω, *Dem.* ῥᾳδιοφαδίαν μετέρχω, *id.* de re aliqua, φλυαρίζω μάτην περὶ τινος, *Iſocr.*

Blatta, ἡ σῆψα, ης, *Dem.* ἡ τίλφα, ης, *Lucian.*

Blennus, a, um, μωρὸς, ὰ, όν, *Ariſtoph.* ὁ ἢ ἡ βλὰξ, ακὸς, *Xenoph.*

Blitum, τὸ βλίτον, ου, *Dioſc.*

Boarium-forum, τὸ βουπώλιον, ου, τὸ βουπάλλιον, ου.

Boatus, us, τὸ μύκημα, ατος, *Plut.* ὁ μυκηθμός.

Boletus, ὁ βωλίτης, ου.

Bolis, ἡ βολὶς, ίδος, bolidem demitto, ſive bolide mare exploro, βολίζω, *N. T.*

Bolus, ὁ βῶλος, *Baſil.*

Bombilatio, ἡ βόμβευσις, εως.

Bombilo, as, βομβέω, *Ariſtoph.* βομβαίνω, *Baſil.*

Bombus, ὁ βόμβος, ου, bombum edens, ὁ ἢ ἡ βομβώδης, ους, *Ælian.*

Bombycinus, a, um, βομβύκινος, ίνη, ινον.

Bombyx, ὁ βόμβυξ, υκος, *Ariſtot.*

Bona, orum, ἡ οὐσία, ας, *Dem.* τὰ ὄντα, ων, *id.* τὰ ὑπάρχοντα, ων, *Iſocr.* τὰ ἀγαθὰ, ῶν, *id.* τὰ χρήματα, ων, *id.* αἱ κλήσεις, εων, *Dem.* τὰ κλήματα, ων, *id.* τὰ ἐγκλήματα, ων, *id.* hæreditaria, ὁ κλῆρος, ου, *Dem.* agimi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῆ ψυχῆ, corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῷ σώματι, fortunæ, ἀγαθὰ τὰ ἐκτὸς, ſive ἐκτηδικά. Confer. *Opes*, item *Facultates.*

Bonitas, ἡ ἀγαθότης, ητος, *Greg. N.* ἡ ἀγαθοσύνη, ης, *N. T.* ἡ καλοκἀγαθία. ας, *Xen.* ἡ χρηστότης, ητος, *Plut.*

Bonum, i, τὸ ἀγαθὸν, οῦ, *Ariſt.* τὸ χρηστὸν, οῦ, *Dem.* magnum, ἀγαθὸν μέγα, *Dem.* præcipuum & omnium maximum, ἡγεμόνιον ἢ πάντων μέγιστον, *id.* maximum & ſplendidiſſimum divinorum bonorum & humanorum, τῶν θείων ἀγαθῶν ἢ τῶν ἀνθρωπίνων μέγιστον ἢ σεμνότατον, *Iſocr.* admirandum, θαυμάσιον, *Dem.* perfectum, τέλειον, *id.* honeſtum & conveniens alicui, καλὸν ἢ πρόσφορόν τινι, *id.* eligere, ἀγαθὸν αἱρεῖσθαι, *id.* exſpectare, προσδοκᾶν, *idem*, accipere, μεταλαμβάνειν, *Iſocr.* precari Deos, εὔχεσθαι θεοῖς δεδόναι, *Dem.* accidere alicui, συμβαίνειν τινὶ, *Iſocr.* conſecutum esse, habere a Diis, ἔχειν παρὰ θεῶν, *Iſocr.* ornatum esse bonis tantis, κεκοσμῆσθαι τοσούτοις ἀγαθοῖς, *Dem.* frui bonis, ἀπολαύειν ἀγαθῶν, *Iſocr.* ἀπόλαυσις ἀγαθῶν, *Dem.* male uti, abuti bonis, κακῶς χρῆσθαι ἀγαθοῖς, *Iſocr.* delectari bonis præſentibus, χαίρειν τοῖς παροῦσιν ἀγαθοῖς, *Dem.*

Bonus, a, um, ἀγαθὸς, ὴ, όν, *Dem.* χρηστὸς, ὴ, όν, *Iſocr.* ἐσθλὸς, ὴ, όν, *Hom.* vir, ἀνὴρ ἀγαθὸς, *Dem.* χρηστὸς, *idem*, &, honeſtus, καλὸς κἀγαθὸς, *Iſocr.* & juſtus, χρηστὸς ἢ δίκαιος, *Dem.* non improbus, ſed omnino bonus, οὐ πονηρὸς ἀνθρωπος, ἀλλὰ ἢ πάνυ χρηστὸς, *id.* natura, φύσει χρηστὸς ἄνθρωπος, *id.* bonum efficere aliquem, χρηστὸν παρασκευάζειν τινὰ, *id.* ſe præbere, ἀγαθὸν παρέχειν ἑαυτὸν, *Iſocr.* παρέχειν, ſive ποιεῖν τὸ ἔργον τῶν χρηστῶν, ſive καλῶς καὶ ἀγαθῶς ἀνδρὸς, *Dem.* eſſe coactum, χρεὼν εἶναι, ἀναγκαῖόν τινα, *id.* bonorum amans, ὁ ἢ ἡ φιλάγαθος, *N. T.* bonorum ſior, ὁ ἢ ἡ ἀφελάγαθος,

χαθ, ι, *Ibid.* bona verba quæso! O Mars, ἰυφθμει ἄ Ἄρες, *Lucian.*
Boo, μυκάομαι, *Plut.* βοάω, *id.*
Boores, ὁ βοώτης, ι.
Borealis, e, ὁ ἡ ἡ βόρειος, ι, venti flatus, βόρεια πνεύματα, *Theophr.* borealis cœlum, borealis aëris constitutio, τὸ βορρῶδες, *Xenoph.*
Boreas, ὁ βορέας, ι, *Aristot.* ὁ βορρᾶς, ᾶ *Ælian.* a borea, βορράθεν, *Theodoret.* boreæ expositus, ὁ ἡ ἡ κατάβορρος, ι, domus, οἰκία, *Aristot.* ad boream vergens, qui a borea perflatur, ὁ ἡ ἡ προσβόρειος, ι, *Theophr.*
Boreus, a, um, idem qu d *Borealis.*
Bos, ὁ vel ἡ βοῦς, βοός, *Aristot.* bos arator & jugum trahens, βοῦς ἀρότης ἡ ὑπὸ ζυγὸν φυόμενος, *Ælian.* boves pasco, βουκολέω, *Lucian.* boves macto, βουθυτέω, *Æschin.*
Botanice, ars, ἡ βοτανικὴ, ῆς.
Botanicus, a, um, βοτανικὸς, ὴ, ὸν, *Diosc.*
Botrus, ὁ βότρυς, υος, *Theophr.*
Bovile, τὸ βουσύριον, ι, ἡ βούσωσις, εως, *Poll.* τὸ βούσταθμον, ι, *id.* τὸ βουύλιον, ι, *Poll.*
Bovillus, a, um, vide *Bubulus.*
Brabeum, τὸ βραβεῖον, ι, *N. T.*
Brabeuta, ὁ βραβεύτης, ῦ, *Aristot.*
Brabeuterium, τὸ βραβευτήριον, ι.
Bracca, ἡ ἀναξυρὶς, ίδος, *Xen.* τὸ ἀναξυρίλλιον, ι, ἡ ἀναξυρὶς, ίδος, *Plut.* braccæ, τὰ ἀναξυρίλλια, ων, *Phil.*
Braccatus, a, um, διεζωσμένος τὴν ἀναξυρίδα.
Brachiale, τὸ βραχιόνιον, ι, ὁ βραχιονιστὴς, ῆρος, *Xenoph.* τὸ περιβραχιόνιον, ι, *id.* τὸ ψυκτὴν, ῆρος, *Plut.* τὸ ἕλκειν, ι, *Xenoph.* i. e. pars brachii, ὁ κανὼν, ῶνος, *Diosc.*
Brachium, ὁ βραχίων, ονος, *Diosc.* brachii flexus, ὁ ἀγκὼν, ῶνος, *id.*
Bractea, τὸ φύλλον, ι, *Plut.* aurea, χρυσοῦν, LXX.
Bracteatus, ὁ ἐξ φύλλων ποιητὸς, ὁ φυλλικὸς, ὴ.
Bracteatus, a, um, ὁ ἡ παραπέταλος, ι.
Bractiola, τὸ φυλλίδιον, ι.
Branchiæ, τὰ βράγχια, ων, *Aristot.*
Brassica, ἡ κράμβη, ης, *Diosc.* τὸ κραμβίδιον, ι, *Poll.* caninus, ἡ κυνοκράμβη, ης, *id.* capitata, κράμβη κεφαλωτὴ.
Brevi, ἐν βραχεῖ, *Lucian.* tempore d fficere inter se, ὀλίγων χρόνων διαλείποντες ἀλλήλους, *Isocr.* refutare calumnias, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ λυμαίνειν διαβολὰς, *id.* tam brevi tempore, ἐν ὅτῳ βραχεῖ χρόνῳ, *Dem.* moti, διὰ ταχέων λυομένους, *Ælian.*
Brevia, τὰ βραχέα, ων, in brevia incidere, τοῖς βραχέσι προσπίπτειν, *Polyb.* hærere in brevibus, ἐν τοῖς βραχέσι, *Plut.*
Brevitium, ἡ βάτομος, ου, *Aristot.*
Breviloquentia, ἡ βραχυλογία, ας, *Poll.*
Breviloquus, ὁ ἡ ἡ βραχυλόγος, ι, *Plut.* sum, βραχυλογέω, *id.*
Brevio, ὑποτείνω, *Synes.* βραχύνω.
Brevis, e, βραχὺς, εῖα, ὺ *Dem.* ὁ ἡ ἡ Συντομος, ι, *&c.* vita, βραχὺς βίος, *Hippocr.* oratio, βραχὺς λόγος, *Isocr.* oratio multo brevior, λόγος πολὺ Συντομώτερος, *idem.* brevis vitæ, ὁ ἡ ἡ βραχυβίος, ι, brevis temporis, ὁ ἡ ἡ ὀλιγοχρόνιος, ι, *Xenoph.*
Brevitas, ἡ βραχύτης, ητος, *Plato.* ἡ συντομία, ας, *Aristot.* ἡ, συνοχαία βίου, *Ælian.* fermonis, ἡ συνοχαία τοῦ λόγου, *id.*
Breviter, βραχέως, *Dem.* βραχὺ *id.* συντόμως, *id.* offendere aliquid, διὰ βραχέων ὀλιγωρηθῆναί τι, *Isocr.* dicere, συντόμως δηλοῦν, *id.* docere res magnas, Συντόμως διδάσκειν περὶ μεγάλων, *Dem.* brevius hæc declarare poffum, συντομώτερον ἔχω δηλῶσαι περὶ αὐτῶν, *Isocr.* cætera quam potero breviffime percurram, περὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἂν δυνώμαι, συντομώτατα διελθεῖν πειράσομαι, *id.* breviffime dicere aliquid, συντομώτατα εἰπεῖν τι, *Dem.*
Bruchus, ὁ βρύχος, ι, LXX.
Bruma, ἡ τροπὴ χειμερινὴ, *Thuc.* τὸ χεῖμα.
Brumalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆς τροπῆς χειμερινῆς.
Brutesco, ἀφρονέω, LXX.
Brutum, τὸ ζῷον ἄλογον, *Aristot.* brutl instar vivere, ἀλογίᾳ ὅμοια ζῆν βιοτεύειν, *Suid.*
Brutus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἄλογος, ι, *Aristot.* i. e. stupidus, ὁ ἡ ἡ ἀναίσθητος ι, *Dem.*
Brya, ἡ μυρίκη, ης, *Diosc.*
Bubalinus, a, um, βουβάλινος, ίνη, ινον.
Bubalus, ὁ βούβαλος, ι, *Aristot.*
Bubile, vide *Bovile.*
Bubo, ὁ βύας, ι, *Aristot.*
Bubulcitor, βουκολέω, *Poll.*
Bubulcus, ὁ βουκόλος, ι, *Æl.* ὁ βουλάτης, ι *idem.* ὁ βωτοίμολος.
Bubulus, a, um, βόειος, εία, ειον, βοεικὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.* bubula caro, βόειον κρέας, vel fimpliciter, τὸ βόειον, *Al. Aphrod.*
Bucca, ἡ γνάθος, ου, *Dem.* inflare buccas, φυσᾶν γνάθους, in buccam venire, ὀδὸν τὸ στόμα γλοῦν, *Plato.*
Buccea, ὁ ψωμὸς, *Hom.*
Buccella, τὸ ψωμίον, ι, *Lucr.*
Buccina, ἡ βυκάνη, ης, *Suid.* ἡ Σάλπιγξ, γγος, *Themist.*
Buccinator, ὁ βυκανιστὴς, οῦ, *Dion. Halicarn.* ὁ βυκανίτης, ι, *Polyb.* ὁ Σαλπιγκτὴς, οῦ, *Dem.*
Buccino, βυκανίζω, Σαλπίζω, *Ailian.*
Bucco, ὁ περίσσομος, ου, ὁ γνάθων, ωνος.
Buccolentus, a, um, ὁ ἡ σωμώδης, ες, *Poll.*
Buccolicus, a, um, βουκολικὸς, ὴ, ὸν, carmen, μέλος, *Athen.*
Bucula, τὸ βοίδιον, ι, τὸ βοιδάριον, ι, *Athen.*
Bufo, ὁ φρύαλος, ου, *Lucian.*
Bulbosus, a, um, ὁ ἡ βολβώδης, ες, *Theophr.*
Bulbus, ὁ βολβὸς, οῦ, *Theophr.*
Bulea, ὁ μολγὸς, οῦ, *Aristoph.* ἡ ἱππομάρη, ας.
Bulla, ἡ φυσαλλὶς, υγγος, *Lucian* ἡ σφυρὶς, γγος, *Galen.* τὸ φύσημα, ατος, *Eurip.* ἡ εἰσκρὶς, ίδος, *Lucian.* Insigne puerorum, τὸ ἐνωδίσμιον, ι, *Poll.* ἡ βῶλα, ης, in bullis converto, φυσαλλίζω, *Diosc.*
Bullatus, a, um, κεκοσμημένος, ένη, ενον, κόλπος, i. e. bullis turgens, ὁ ἡ ἡ φυσαλλώδης, ες.
Bullio, ζέω, βράζω, *Suid.* bullire facio, ἀναζέω, *Diosc.* Conf. *Ebullio.*
Bullo, φυσαλλίζω, *Diosc.*
Bullula, τὸ φυσαλλύριον, ι, τὸ φυσημάτιον.
Bura, τὸ ἐλλέβορον, *Theophr.*
Burdo, ὁ ἡμίονος, ου, *Plut.*
Burfis, idem quod *Bura.*
Buffualis, e, ὁ ἡ ἡ ὀπτύρινος, ι.
Buftum, ὁ τύμβος, ι, parvum, τὸ ἡμιτύμβιον, ι, *Suid.* buſta cruo & deprador, τυμβωρυχέω, *Aristoph.*
Butyraceus, ea, eum, βουτύρινος, ίνη, ινον, *Diosc.*
Butyrum, τὸ βούτυρον, ι, *Gal.*
Buxetum, ὁ πυξὼν, ῶνος.
Buxeus, a, um, πύξινος, ίνη, ινον, ὁ ἡ ἡ πυξώδης, ες.
Buxus, ἡ πύξος, ι, *Theophr.* buxo abundans, ὁ ἡ ἡ πυξώδης, ες.
Byrſa, ἡ βύρσα, ης, *Diosc.*
Byſſinus, a, um, βύσσινος, ίνη, ινον, pallium, ῥάκος, *Plut.* verba, ῥήματα, *id.* linteum, Σινδὼν, *Herodot.*
Byſſus, ἡ βύσσος, ι, *Philo.*

C.

CAballinus, ἱππεῖος, εία, εῖον.
Caballus, ὁ καβάλλης, ι, *Plut.* ἵππος.
Cacabo, κακκαβίζω, *Aristot.* τιτυβίζω, *Athen.*
Cacabus, ἡ κακκάβη, ης, *Athen.* parvus, τὸ κακκάβιον, ι, *Poll.*
Cacaturio, κενεῶμαι, *Aristoph.* κενεωνιάω, *idem.*
Cachecticus, a, um, καχεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.*
Cachexia, ἡ καχεξία, ας, *Plut.* cachexia laboro, καχεξιάω, *Polyb.*
Cachinnatio, ὁ καχασμὸς, οῦ, *Poll.*
Cachinnator, ὁ καχαστὴς, οῦ, *Poll.*
Cachinnor, καχάζω, καχαδάζω, *Athen.* καγχάζω, *Aristoph.* valde, ἐκκαγχάζω πολὺ, *Plato.* immodice, ἄμετρα, *Lucian.* vehementius super aliqua re, ἐκκαγχάζω ὑπό τινι, *Aristoph.* ἐκκαγχάζω τινι, effufe, ἀκρατῶς γχάζω, *Achilles, Aristoph.*
Cachinnus, ὁ καγχασμὸς, οῦ, *Poll.* ὁ καγχασμὸς, *Aristoph.*
Caco, κακκάζω, *Galen.* δυσχωρέω, *Herodian.* κακκαβίζω, *idem.* πτερυγίζω, *Plut.* in feli, ἐπὶ τῷ θέρμῃ, *Aristoph.* caco in, ἐγκλίζω *idem.* caco super, ἐπικλίζω, *idem.*
Cacodæmon, ὁ κακοδαίμων, ονος, *Poll.* τὸ δαιμόνιον, ου, *N. T.* τὸ δεισιδαίμον κακοῦργον, *id.* cacodæmone plenus, ὁ ἡ ἡ δαιμονῶν ἀνὴρ, *ibid.* a cacodæmone torqueri, δαίμονι πλήττεσθαι, *ibid.*
Cacoethes, τὸ κακόηθες, ους.
Cacozelia, ἡ κακοζηλία, ας, *Lucian.* τὸ κακόζηλον, ου, *Dem. Phal.*
Cacumen, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.* montis, ἡ ἀκρώρεια, ας, *Philo.* τὸ ἄκρον, ου, *Herodot.* τὰ ἄκρα ὄρους.
Cacumino, κορυφόω, ὑπερυψόω, *Polybius.*
Cadaver, ὁ νεκρὸς, *Dem.* ὁ πτῶμα, ατος, τὸ πτῶμα, ατος, *Plut.* alicujus, ὁ νεκρὸς τινος, *Xenoph.* cadaverum acervus, σωρὸς νεκρῶν, ὁδὸς, *Lucian.* Cumulo νεκρῶν, *Xenoph.* cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν, *Lucian.*
Cadaverosus, a, um, ὁ ἡ ἡ νεκρώδης, ες, νεκρικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Cadiscus, ὁ καδίσκος, ι, *Poll.*
Cadivus, a, um, πτώσιμος, ίμη, ιμον, ὁ ἡ ἡ ἐνεκατάλυτος, ι, ὁ ἡ ἡ ἐρείπιος, *Eur.*
Cado, πίπτω, *Dem.* in genua, εἰς γόνατα, *Xenoph.* in omnes partes, ὅλῃ πίπτω τὰ μέρη, *Athen.* in faciem, ἐπὶ τὸ πρόσωπον, in foveas, ἐμπίπτειν εἰς τάφρους, *Plut.* in terram, καταπίπτειν εἰς γῆν, *N. T.* ἐπὶ τὴν γῆν, *Xenoph.* in mala, πίπτειν κακοῖς, *Isocr.* in morbos, νόσοις, *Plut.* animo, ἀνιᾶσθαι, *Thuc.* ob aliquid, ἀθυμίᾳ τινὶ, *id. Plut.* ἀθυμίᾳ ἔχειν πρός τι, *Xen.*
Caduceator, ὁ κήρυξ, υκος, *Xenoph.* fum, κηρυκεύω, *Poll.* caduceatoris munus, ἡ κηρυκία, ας, *idem,* ἡ κηρύκευσις, εως, *Herodot.*
Caduceus, τὸ κηρύκιον, ι, *Polyb.*
Caduciter, πτοητικῶς.
Caducus, a, um, idem quod *Cadivus,* i. e. corruptibilis, φθαρτὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*
Cadus, ὁ κάδος, ι, *Herodot.*
Cæcitas, ἡ τυφλότης, ητος, *Aristot.* ἡ τύφλωσις, εως, *Hippocr.* ἡ ἀορασία, ας, LXX. ἡ ἀζωφία, *Theophr.*
Cæco, τυφλόω, aliquem, τινὰ, *Plato.*
Cæculus, a, um, ὁ ἡ ἡ σκοτυφλος, ι.
Cæcus, a, um, τυφλὸς, ὴ, ὸν, homo ad futura, χάθαρπος τῶ μέλλοντος, *Plut.* fons, i. e. qui non videtur, πυφλὴ πηδὰξ, *Xenoph.* paries, i. e. fenestras non habens, τυφλὸς τοῖχος. ista vel cæcus videat, ταῦτα κ, τυφλῷ δῆλα, *Plut.* ὁ ἡ ἡ ἄλογος, *Hippocr. Hom.*
Cæcutiens, ὁ ἀμβλυωπὸς, οῦ. *Hippocr.*
Cæcutio, ἀμβλυωπέω, ad lumen, πρὸς τὸ φῶς, *Lucian.* ἀμβλυωπεῖν ἐλάφου, *Athen.* præ lenitu, ὑπαμβλύνεσθαι οἱ ὀφθαλμοὶ μὲν ὑπὸ τῶν ἡδονῶν, LXX. nimia cupiditate, τυφλωτέω τῇ ἐπιθυμίᾳ, *Julian.*
Cædes, ὁ φόνος, ου, *Dem.* ἡ Σφαγὴ, ῆς, *Isocr.* ὁ θάνατος, ου, *id.* τὸ αἷμα, ατος, *Dem.* & vulnera & mortes, τραύματα καὶ Σφαγαὶ καὶ θάνατοι, *Isocr.* fortuita, φόνοι ἀκούσιοι, *Dem.* conjulto facta, ἐκ προνοίας, *idem.* juſta, δίκιοι, *idem.* iniqua, ἄνομοι, *Isocr.* cædis reum peragi, ὑπ' αἵματι ὀφλεῖν, *Dem.* esse auctorem, αἴτιον εἶναι τῷ φόνου, *id.* initiari, αἰτίαν ἔχειν τοῦ φόνου, *idem.* diem dicere alicui, λαχεῖν τινι φόνου εἰκότος, *id.* aliquem accusare, ἐπαιτιᾶσθαί τινα τοῦ φόνου, *idem.* reum aliquem agere, παραγραφὰς ποιεῖσθαί τινι τοῦ φόνου τοῦ φόνου, *id.* perpetratæ alicujus cædis convincere, αἱρεῖν φόνου τὸ διόρυκτον, *id.* alicui cædem facere, *id.* reos morte mulctare, ζημιοῦν θανάτου τοὺς ἐπὶ φόνῳ ἁλόντας, *idem.* cædes fieri in urbe, γίγνεσθαι φόνους, Σφαγὰς, θανάτους ἐν τῇ πόλει, *Isocr.* eadem

patrare suis manibus, αὐτοχειρίᾳ τινὰ αὐτοχειρία, *Dem.* cæde pollutum esse, κοινωνεῖν τῆ φόνῳ, *id.*

Cædo, σκαίω, obvicio, τὴν ἀπαντήσασαν. *Dem.* anum, τύπτω τὴν γραῦν, *id.* mulierem, παίσασαν τὴν γυναῖκα, *id.* famulos flagris, αἰκίζω τοὺς οἰκέτας. *Isocr.* parum aliquem, μὴ σφόδρα συγκοπῆσαι τινά, *id.* aliquem colaphis, ἀξῆ σκαίω σῶμα τινός, *Dem.* multos hasta, πολεμῶ φόνον ἐργάζομαι τῷ δυνάμει, *id.*

Cæduus, a, um, κοπίμος, ὁ, ον.

Cælamen, ὁ γλυφή, ῆς, *Plut.* τὸ γλύμμα, ατος, *Poll.*

Cælator, ὁ γλυπτής, ὁ, ὁ γλυπτήρ, ῆρος, ὁ γλυφεύς, έως.

Cælatura, quod sculptum est, τὸ γλύμμα, ατος, *Poll.* ἡ γλυφή, ῆς, *Plut.*

Cælatus, a, um, ὁ, ἡ ἀνάγλυπτος, ὁ, γλυπτός, ἡ, όν, LXX.

Cælebs, ὁ, ἡ ἄγαμος, ὁ, *Xenoph.* ὁ, ἡ ἀγαμητής, ὁ, ὁ ἄγαμος, ὁ, *Dem.* ἀγνός, ὁ, ον, γάμων, *Plato.* ὁ ἀζυγής.

Cælibatus, ἡ ἀγαμία, ας, *Hesych.* τὸ ἀγάμιον, *v. iden.*

Cælo, χλόαν, aliquid, τὶ, *Aristoph.* ἰγκόπλω.

Cælum, vide *Cælum.*

Cælum, τὸ γλυφεῖον, ου, *Lucian.* τὸ γλυπτήριον, ου, ὁ ἐγκοπεύς έως, *Lucian.* ὁ κοπεύς, έως, *id.*

Cæmentarius, ὁ τειχοποιός, ὁ, *Poll.* ὁ τειχοδόμος, ὁ, ὁ, *idem.*

Cæmentitius, a, um, χαλικιστός, ἡ, ὁν.

Cæmentum, ὁ χάλιξ, ικος, *Thuc.*

Cæpe, τὸ κρόμμυον, ου, *Xen.* cæpas olere, κρομμύων ὄζειν, *id.*

Cæpina, ὁ κρομμυών, ῶνος.

Cærimoniæ, ἡ ἐπιτήδεια, ας, *Herodian.* τὰ ὅσια τῶν θεῶν, *Dem.* τὰ ἱερὰ θεῶν, τὰ ἐπὶ θεῶν, *id.* θεῖα πράγματα, *id.*

Cæruleus, a, um, κυάνεος, *contr.* κυανοῦς, οῦν, ὑακίνθινος, η, ον, mare, θαλάττιος, *Aristot.* color, κυανοῦν χρῶμα, *Xenoph.* cæruleo colore fum, κυανίζω, *Diosc.* cærulei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, εως, *Plut.*

Cæsar, ὁ Καίσαρ, αρος, *Plut.*

Cæsaries, ἡ κόμη, ης, *Plut.* Conf. *Coma.*

Cæsim, κοπίμως, τμητικῶς, *Suid.* τμήδην, *idem.*

Cæsio, ἡ τμῆσις, εως.

Cæsius, a, um, γλαυκὸς, ἡ, όν, *Aristot* cæsios oculos habens, γλαυκὸς τὰ ὄμματα, *id.* γλαυκὸς τοὺς ὀφθαλμούς, *Basil.* γλαυκὸς, *Plut.* ὁ, ἡ γλαυκόφθαλμος, ος, *Diosc.* ὁ, ἡ γλαυκομμάτης, *Plato.* cæsius color, ἡ γλαυκότης, ητος, oculorum, ὀμμάτων, *Aristot.* cæsium reddi, διαγλαυκοῦσθαι, *Plut.*

Cæspes, ὁ χλάξ, ακος, ὁ βῶλος, ὁ, *Poll.*

Cæspitator, ὁ σκιρτητὴς βαλλίζων, *Lucian.*

Cæspiticius, a, um, χλοώδης, ης, ες.

Cæspito, σκιρτοφόρως χλάζω, *Lucian.*

Cæspitosus, τὰ κέσπενα, ων, *Poll.*

Cætera, τὰ λοιπὰ, τὰλλα, *Dem.* ὁ, ἡ ἕτερα.

Cæteroqui, τὰλλα, *Dem.* ἄλλως, *Aristoph.*

Cæteri, æ, a, ἕτεροι, αι, α, hi, ἐκεῖνοι, cæteri, alii, οἱ μὲν οἱ δὲ, ἕτεροι δὲ, ἄλλοι δὲ, *Isocr.* λοιποὶ, αὶ, ά, *Dem.*

Cæterum, μέλιτα, favos fingunt, cæterum non mellificant, τὰ μὲν πλάττουσι, μελιτεργοῦσι μέντοι οὐδὲν, *Aristot.* μὲν οὖν, cæterum accepto imperio consilia mutavit, αὐτὸς μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν ἀναλαβὼν πάντα ἀνεκίνησεν, *Dem.* μὲν δὴ, *id.*

Calamarium, ὁ καλαμοθήκη, ης, ἡ καλαμὶς, ίδος.

Calamister, ἡ καλαμὶς, ίδος, *Diosc.* ἡ κῆσις, εως, *Plut.*

Calamistro, βοστρυχίζω, *Dion. Halicarn.*

Calamistrum, idem quod *Calamister.*

Calamitas, ἡ συμφορὰ, ᾶς, *Dem.* τὰ δεινὰ, *id.* ἡ μοχθηρία, ας, *id.* calamitates & miseriæ, συμφοραὶ καὶ, ἀτυχίαι, *Isocr.* calamitas maxima, ἀτυχία μεγίστη. *Dem.* par, τὰ ἴσα κακὰ, *id.* summa, συμφορὰ ἐσχάτη, *id.* deploratæ, ἀνήκεστοι, *Isocr.* communis, κοινὴ ἅπασι, *Dem.* conjicere aliquem in calamitatem, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς κακὸν, *Dem.* περιβάλλειν τινὰ εἰς συμφοράν, *id.* συμφορᾷ τινὰ ἐμπεσεῖν, *id.* calamitatem cavere, evitare, συμφορὰν φυλάττειν, *Isocr.* διαφεύγειν, in maximam calamitatem incidere, ἐσχάτῃ εἰς μεγίστην συμφορὰν, *id.* ἥκειν εἰς ἀτυχίαν, *id.* ἀτυχίαις ἁλῶναι, *Dem.* premi calamitate, χαλεπῶς φέρειν συμφοράν, *Isocr.* ἐπὶ συμφορᾷ, *id.* ἐν συμφορᾷ τινι, *id.* χεῖρον φρονεῖν, *Isocr.* ἀτυχεῖν ἀτύχημα, *Dem.* mederi calamitati, ἰάσασθαι τὴν ἀτυχίαν, *Isocr.* ἐπανορθοῦν τὴν ἀτυχίαν φόλεως, *idem.* ἐπαμῦναι τῇ συμφορᾷ, *id.* liberare aliquem e calamitate, ἀπαλλάττειν τινὰ τῆς συμφορᾶς, *id.* διασῶσαι τινὰ ἐκ μεγίστων συμφορῶν, *id.* ἐλύσαντο τινὰ δεινῶν ἁπάντων, *Demosth.*

Calamites, ὁ καλαμίτης, ου, ὁ δρυόφυτος, ου.

Calamitose, ἀτυχῶς, *Isocr.* ἀθλίως, *Dem.* δεινῶς, *Isocr.* ἀθλίως ἢ κακῶς, *Dem.* δυσχερῶς.

Calamitosus, a, um, ὁ, ἡ δυστυχὴς, ἐς, *Dem.* ἀτυχὴς, ἐς, ὄν, *id.* κακοπαθὴς, ὄσα, ον, *Isocr.* ὁ, ἡ ταλαίπωρος, ου, *Dem.* ταλαιπωρῶν, οῦσα ῶν, *id.* ἀθλιος, ία, ον, *id.* & infelix, ταλαίπωρος, ὁ, ἡ δυστυχὴς, *id.* ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος, *id.* omnium calamitosissimus, πάντων ταλαιπωρότατος, *id.* ἁπάντων ἀνθρώπων ἀθλιώτατος διακείμενος, *Isocr.*

Calamus, ὁ κάλαμος, ου, *Diosc.* ὁ δόναξ.

Calathus, ὁ κάλαθος, ου, *Poll.* parvus, ὁ καλαθίσκος, ου, *id.* τὸ καλάθιον, ου, *Schol. Callim.* ἡ καλαθὶς, ίδος, *Hesych.* ὁ κάνης, *Plut.*

Calator, ὁ κλήτωρ, ορος, *Dion.* ὁ κλητὴς, ῆρος, *idem.*

Calatus, a, um, κλητὸς, ἴσσα, ἴν.

Calcaneus, ἡ πτέρνα, ης, *Dem.*

Calcar, τὸ πτλάστρον, *Aristoph.* τὸ κέντρον, ου, *Strabo.* ἡ ἐγκεντρὶς, ίδος, *id.* ὁ πτερωτὴρ, ῆρος, calcaribus incito, μυωπίζω, *Inscript.* calcar addo currenti, ἡ τρίχοντα ὀτρωδὼν, πτερώσαν τινὶ τὸ κέντρα, *Dion. Sic.*

Calcarius, ὁ χυλοποιὸς, οῦ, ὁ πλανοποιὸς, οῦ.

Calcetor, ὁ λιθοξόος, ου.

Calcetus, a, um, πεδίρρυτος, ίον, ιον, *Xenoph.*

Calceamentum, τὸ ὑπόδημα, ατος, *Xenoph.* ex lino confectum, λίνου πεποιημένον, *Herodian.*

Calceatio, ἡ ὑπόδησις, εως, *Xenoph.*

Calceo, ὑποδέω, & calceari, calceos induere, ὑποδοῦμαι, *Xenoph.*

Calceolari, ὁ ὑποδηματοποιὸς, οῦ.

Calceolus, τὸ ὑποδημάτιον, ου.

Calceus, τὸ ὑπόδημα, ατος, *Xen.* τὸ φαῦλον, *Hom.* calceis careo, ἀνυποδησία, calceis carens, ὁ, ἡ ἀνυπόδητος ου, *Xenoph.* calceorum carentia, i. e. pedum nuditas, ἡ ἀνυποδησία, *Plato.*

Calcitratio, ὁ πλατισμὸς, οῦ, ὁ πλατισμὸς, οῦ, *Plut.*

Calcitro, onis, ὁ λακτίζων, οντος, *Xenoph.* ὁ πτερνιστής.

Calcitro, as, λακτίζω, aliquid, τὶ, *Dem. Phal.* ἐπιλακτίζω, *Lucian.* πτερίζω, qui ab adversariis in ventrem calcitratur, λακτιζόμενος εἰς τὴν γαστέρα ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν, *Lucian.* calcitrare adversus stimulum, λακτίζειν πρὸς κέντρον, *N. T.*

Calcitrosus, a, um, λακτιστικὸς, ἡ, όν, λακτίζων, ουσα, ον, equus, ἵππος, *Poll.*

Calco, πατέω, aliquid, τὶ, *Herodian.* viam, στείβω ὁδὸν, *Xenoph.*

Calculatio, ὁ ψηφισμὸς, οῦ, ὁ λογισμὸς, οῦ, *Æschin.*

Calculator, ὁ ψηφιστὴς, οῦ, ὁ λογιστὴς, οῦ, *Plut.*

Calculo, ψηφίζω, λογίζομαι, *Aristot.*

Calculosus, ὁ, ἡ λιθώδης.

Calculus, i. e. parvus lapis, τὸ λιθάριον, ου, *Theophrast.* i. e. morbus, ἡ λιθίασις, εως, *Diosc.* i. e. computatorius & judicialis, ἡ ψῆφος, ου, *Dem.* damnatorius, ψῆφος καταμῶσα, καταψῆφος, salutaris, ἡ ψῆφος σώζουσα, *id.* calculo bene fulducto, λελογισμένως, *Herodot.* calculo laborare, λιθιᾶν, ῶν, *Dioscor.*

Caldarium, ὁ θερμαντὴρ, ῆρος, *Poll.* τὸ θερμαντήριον, ου, *id.*

Caldus, a, um, vide *Calidus, a, um.*

Calefacio, θέρμαινω, *Plut.* θέρω, *Nax.* aliquid, θάλπω τι, *Synes.* παρεθέρμαινα, *Athen.*

Calefactio, ἡ θέρμανσις, εως, *Aristot.* ἡ θέρμασια, ας, *id.*

Calefactorius, a, um, θερμαντικὸς, ἡ, όν, *Diosc.* συνθερμαντικὸς, ἡ, όν, *Galen.*

Calefactus, us, ἡ θέρμανσις, εως, *Aristot.* ἡ θέρμασια, ας, *Hippocr.* ἡ διαθερμασία, ας, *Aristot.*

Calefactus, a, um, θερμαντὸς, ἡ, όν, *Aristot.* ad ignem, θαλφθεὶς παρὰ τῷ πυρὶ, *Galen.* θερμανθεὶς, εῖσα, ἐν, bene, ὁ, ἡ εὐθέρμαντος, ον, *Theophr.*

Calefio, θερμαίνομαι, *Dem.* διαθερμαίνομαι, *id.* θάλπομαι, *Galen.*

Calendæ, αἱ καλένδαι, ῶν, ἡ νουμηνία, ας, *Plut.* ἡ νεομηνία, ας. singulis Calendis, ἐν ἑκάστῃ νουμηνίᾳ, *Herodot.*

Calendarium, ἡ ἐφημερὶς βιβλίων, τὸ ἡμερολόγιον, ου.

Calerico, idem quod *Calefio.*

Calco, πέρομαι, *Aristot.*

Calcus, ὁ, τὸ ἀσβόλη.

Caliditas, ἡ θερμότης, ητος, *Plut.* τὸ θερμόν, οῦ, *Theophr.*

Calidus, a, um, ὁ, ἡ θερμὸς, ἡ, ὁ, ἡ ἐνθερμὸς, ἡ, locus, τόπος, *Plut.* a pugna, ἀπὸ μάχης, *id.* a certamine, ἀπὸ ἀγῶνος, *id.* calido animo ad res tragicas accedere, θερμῷ δεῖ ψυχρὸν παρεῖναι ἔχειν, *Sopho.* calida aqua, τὸ θερμὸν, sc. ὕδωρ, *Celsus.* valde calidus, ὁ, ἡ διάθερμος, ος, *Aristot.* aliquantum, ὁ, ἡ ὑπόθερμος, ος, locus, χωρίον, *Poll.*

Caligo, ἡ ἀχλὺς, ύος, *Poll.*

Caligo, ἡ ἀχλυότης, ητος, ἡ ζοφώδης, εως, *Herodian.* ζοφερὸς, ὰ, όν, *Lucian.* ὁ, ἡ ἀχλυώδης, ους, *Hippocr.* ὁ, ἡ σκοτώδης, ους, *Plut.* γνοφώδης. *Eur.*

Caligo, as, ζόφος, ου, *Plut.* ἡ ἀχλὺς, ύος, *Ilom.* ὁ ζόφος, ου, *Dem.* ὁ ὀπωρώσσης, εως, oculorum, τὸ σκότωμα, ατος, *Galen.* ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, *Diosc.*

Caligo, as, ἀμαυρώθρω, *Lucian.* Conf *Cæcutio.*

Calix, ὁ κύλιξ, ικος, *Plut.* τὸ ποτήριον, ου, *idem.*

Calleo, ἐπιτέτηκα, i. e. perfecte scio, ἐπίσταμαι, artem, τέχνην, *Isocr.*

Callesco, τυλόομαι, *Diosc.*

Callide, πανούργως, τεχνικῶς, reipublicam administrare, τεχνικῶς πολιτεύεσθαι *Isocr.* ἐπιτήδειος, *Dem.* δολερὸς.

Callidus, a, um, ὁ, ἡ πανοῦργος, ος, *Demosth.* ὁ σοφισμα, ατος, *id.* ἡ δεινότης, ητος, ἡ, doli & callidates, τέχνη καὶ πανουργία, *id.*

Callidus, a, um, ὁ, ἡ πανοῦργος, ος, *Dem.* πανοῦργον, ὄσα, ον, *Isocr.* δεινὸς, ἡ, όν, *Dem.* & improbus, πανοῦργος καὶ πονηρὸς, *id.* ὁ, ἡ δολερὸς.

Callis, ἡ τρίβος, ου, *Xenoph.* ὁ στίβος, *Polyb.* ἡ ἀτραπὸς, οῦ, & via, ἡ ὁδὸς, *Herodian.* ὁ πάτος, *Hom.*

Callosus, a, um, ὁ, ἡ πωλώδης, εος, *Plato.* τετυλωμένος, ἡ, όν, *Xen.* callosi in pedibus, τυλώδεις, *Xen.* callosus fio, τυλοῦμαι, *Diosc.*

Callus, ὁ τύλος, ου, *Lucian.* τὸ τύλωμα, ατος, *Hesych.* callum obduco, τυλόομαι, ῶσαι, τὸ σῶμα, *Xen.*

Calo, as, καλέω. Conf. *Voco.*

Calo, onis, ὁ ὑποφήτης, ου, *Xenoph.* ὁ ξυλοφόρος, ου, *Athen.*

Calonica, τὸ καλπίδιον, ου, *Suid.*

Calor, ἡ θερμότης, ητος, *Plut.* τὸ θέρμον, οῦ, *Theophrast.* τὸ θέρμα, ατος, *Thuc.* τὸ θάλπος, ους, *Xen.* ἡ θέρμασια, ας, *Aristot.*

Calorificus, a, um, ὁ, ἡ θερμαντήριος.

Calva, τὸ κρᾶνιον, ου, *Lucian.*

Calvaria, idem quod *Calva.*

Calvaster, ὁ ἀναφάλαντος, ου, LXX.

Calveo, φαλαντρίω εἰμι.

Calvesco, φαλαντρίομαι.

Calvities, ἡ φαλακρότης, ητος, ἡ φαλάκρα, ας, ἡ φα-

ἡ φαλάκρωσις, εως, LXX. τὸ φαλάκρωμα, ib. ὁ ψιλότης τ' πτερῶν, Plut. τὸ ἀναφαλάντωμα, ατος, LXX.

Calumnia, ἡ διαβολὴ, ῆς, Dem. ἡ Συκοφαντία, ας, id. τὸ Συκοφάντισμα, ατος, id. & maledictum, Συκοφαντία ἡ βλασφημία, id. & falsum crimen, Συκοφαντία ἡ ψευδὴς αἰτία, id. Συκοφαντία ἡ ψευδὴς λογος, id. tanta, τοσαύτη βλασφημία ἡ διαβολὴ, id. τοσαύτη συκοφαντία, id. calumniam timere, συκοφαντίαν φοβεῖσθαι, id. διαβολὴν ὀλιγωρεῖν, Isocr. suggerere alicui, διδόναι συκοφαντίαν τινὶ, Dem. gravissimam creare alicui, καταψηφίσαι τινα εἰς μεγίστων διαβολὴν, Isocr. contemnere, καταφρονεῖν λοιδορίας, id. refutare, διαλύσασθαι, id. repellere, διαθεῖναι ψευδῆ λόγον ἡ συκοφαντίαν, Dem.

Calumniator, ὁ διάβολος, ου, Dem. ὁ διαβόλλων, ωντος, Isocr. ὁ συκοφάντης, ου, Dem. ὁ συκοφαντὴς, οῦ, id. ὁ λοιδορῶν, ὄντος, Isocr. ὁ παλιλογήμων, ου, id. ὁ βλασφήμος, ου, Dem. & nugator, βλασφημῶν ἡ φλυαρῶν, Isocr. & acerbus & serpentina natura homo, συκοφάντης ἡ σκληρὸς ἡ ἔχων τὴν φύσιν ὀφεώδη, Dem. magnus & infignis, τῶν Ἑλλήνων τὸ συκοφαντικὸν, id.

Calumniatrix, ἡ διάβολος, ου, ἡ Συκοφαντρία, ας, ἡ λοιδορία, ας, ἡ.

Calumnior aliquem, διαβάλλω, τινὰ, Dem. βλασφημεῖν εἴς τινα, id. λοιδορέω, id. λοιδορέομαί τινι, id. τινὶ, Isocr. εἴς τινα, Dem. συκοφαντεῖν τινὰ, id. παλιλογῶ τινα, Dem. ἐπηρεάζω τινὶ, id. κακῶς λέγω τινὰ, id. aliquid, συκοφαντεῖν τι, Isocr. λοιδορίαμα τι, Æschin. aliquem ob aliquid, συκοφαντῶ τινὰ τινος, Æschin. & maledicere, διαβάλλειν ἡ βλασφημεῖν, Isocr. & mentiri in aliquem, διαβάλλειν ἡ καταψεύδεσθαί τινος, id. convicium & contumelias proficiscere, σκώμματ' ἔχειν ἡ ὀνείδη ἔχειν id. acerrime, τὰ μέγιστα, id. maxime, μάλιστα, Isocr. semper, σωωχὰς, Dem. maledicis, βέβρωνας, id. acerbe, πικρῶς, Isocr. petulanter, ἀσελγῶς, id. indecenter, παρὰ τὸ πρόσωπον, Dem. falsò, ψευδῶς, Isocr. injuste, ἀδίκως, ἡ ἀδίκως, Dem.

Calumniose, συκοφαντικῶς, συκοφαντικὰς.

Calumniosus, a, um, συκοφαντικὸς, ἡ, όν, Luc. ὁ ἡ συκοφάντης, ου, Lysias.

Calvus, a, um, φαλακρὸς, ὰ, όν, Luc. τὴν κεφαλὴν, id. μάδαρὸς, ὰ, όν, Ariſtot. ὁ ἡ λειπόθριξ, χος, Ælian. calvum reddo, μαδαρὸν, LXX. calvus fum, μαδάω, Hipocr. μαδίαω, Ariſtoph. calvus fio, μαδαρὸς γίνομαι, Ælian.

Calx, pars pedis, ἡ πτέρνα, ης, Dem. τὸ σφυρὸν, οῦ, N. T. calcibus peto, λακτίζω, Ariſtoph. πατοσίζω.

Calx, ἡ τεφρὰ, ᾶς, Lucian. ἡ κόνις, εως, Gal. ἡ χόνις, Paul. Æg. κονία ἄσβεστος, Ægin. calce obducere, τιτανοῦν, Heſych. ὀπτὴν τίλλειν, Lucian. calce oblitus, τιτανώδης, ης, ες, Heſych. τιτανωτὸς, ὴ, όν, id. κονιατὸς, ὴ, όν, Theophr. calce dealbo, κονίαν, Dem. κονιάλαι, Plut. calce inductum feu dealbatum opus, τὸ κονίαμα, ατος, Theophr. calcem inducens aliquid, ὁ κονιαστὴς, οῦ, Heſych. inductio, quæ fit calce, ἡ κονίασις, εως.

Calyptra, ἡ καλύπτρα, ας, Plut.

Calyx, ὁ κάλυξ, υκος, Theophr.

Cambio, ἀμείβομαι, Plut. ἀντικαταλλάττομαι, Herodian.

Cambium, ἡ ἀντικαταλλαγὴ, ῆς.

Camelarius, ὁ καμηλίτης, ου, Ariſtot.

Camelinus, a, um, καμήλειος, εία, ειον.

Camelopardalis, ἡ καμηλοπάρδαλις, εως, LXX.

Camelus, ὁ vel ἡ κάμηλος, ου, Xenoph.

Camera, ἡ καμάρα, ας, Galen.

Cameratus, a, um, καμαρωτὸς, ἡ, όν. Dioſc.

Camero, καμαρῶ, ῶ.

Caminale, e, idem quod ſequens *Caminarius*.

Caminarius, a, um, καμινιαῖος, αία, αῖον, ſumo caminarius, i. e. in camino coctus, ἀπτὸς καμίνου, Athen. ὁ ἡ καμινάριος, ου, exhalatio caminaria, ἡ, e. e camino, ἀναθυμίασις καμινώδης, Strabo.

Caminus, i. e. fornax, ὁ vel ἡ κάμινος, LXX. pavus, τὸ, καμίνιον, ου, Schol. Ariſt. in camino excoquo, καμινεύω, Strabo, in camino opus faciens, ὁ καμινοῦργος, ου, Lucian. quæ circa caminum laborat, ἡ καμινοῦργικὴ, ῆς, Herodian. opera, quæ navatur circa caminum ἡ καμινεία, ας, Theophr. i. e. fumi receptaculum, ἡ καπνοδόχη, ης, τὸ καπνοδοχεῖον, ου, ἡ καπνοδόκη, ης, Herodot.

Cammarus, ὁ κάμμαρος, & τὸ κάμμαρον.

Camœna, ἡ μοῦσα.

Campana, ὁ κώδων, ωνος, Thuc. τὸ χάλκωμα, ατος, campanæ malleus, τὸ ῥόπαλον, ου, campanam pulſo, ἡ κώδωνα κρούω, κω δωνίζω, Ariſtoph.

Campanula, τὸ κωδώνιον, ου.

Campeſtre, τὸ σφιγκτῆρα, ατος, Plut.

Campeſtris, e, πεδινὸς, ὴ, όν, Xenoph. πεδεινὸς, ὴ, όν, Theophr. πεδιάδιος, ία, ίον, πεδιακὸς, ὴ, όν.

Campſor, ὁ κολυβιστὴς, οῦ, Lyſias.

Campus, τὸ πεδίον, ου, Plato, Martius, πεδίον Ἄρειον, Plut. latitudo camporum, τὸ πλῆθος τῶν πεδίων, Iſocr. campum vaſtare, ἀνέστατον ποιεῖν τὸ πεδίον, id.

Camus, i. e. fiſcella, ὁ κημὸς, οῦ, Ariſtoph. i. e. capiſtrum, camum circa os habere, ἔχειν κημὸν περὶ στόματι, Athen. camum circumpono, κημόω, Xenoph. cami circumpoſitio, ἡ κήμωσις, εως, Heſych.

Canalicula, τὸ σωλωνίριον, ου, Euſtath.

Canaliculatim, σωλωνοειδῶς.

Canaliculatus, ὁ ἡ ἡ σωλωνοειδὴς, ὲος.

Canaliculus, idem quod *Canalicula*.

Canalis, ὁ σωλὼν, ῶνος, Plut.

Cancellarius, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Cancellatus, a, um, διάλυτος, ὴ, ον, LXX.

Cancelli, ἡ κιγκλὶς, ίδος, Plut. τὸ δρυφακτὸν, ου, Heſych. cancellis includere, φραγέλλειν κιγκλίδα, Plut.

Cancello, κιγκλίζω, teſtamentum, διαθήκην ἐξαλείφω, Dem.

Cancer, ὁ καρκῖνος, ου, animal, Ariſtot. fidus, Arat. morbus, Hippocr. τὸ καρκίνωμα, ατος, Dioſc. parvus, τὸ καρκίνιον, ου, Ariſtot. cancro ſimilis, ſive e cancrorum genere, ὁ ἡ καρκινώδης, ους, id. cancro morbo infeſtari, καρκινοῦσθαι, Hippocr.

Candefacio, λεύκωμα, Xenoph. λεύκαινα, i. e. ignitum reddo, διαπυρόω, ἐμπυρίζω.

Candefactus, a, um, λελευκαμμένος, ένη, ένον, Dim. ignè, ὁ ἡ ὁ διάπυρος, ου.

Candeſco, λευκόομαι, Dem. igne, διαπυρίζομαι.

Candela, ὁ λύχνος, ου, Xen. Conf. *Lychnus*.

Candelabrum, τὸ λύχνιον, ου, Athen. ἡ λυχνία, ας, N. T.

Candeo, λευκὸς εἶμαι, λευκαίνομαι, Theophyl. i. e. ignitus ſum, ἐμπυρόομαι, διάπυρος εἰμι.

Candicans, ὁ ἡ ὑπόλευκος, ου, Dioſc.

Candico, ὑπολευκὴς εἰμι, ὑπολευκαίνομαι.

Candidatus, a, um, i. e. alba veſte indutus, ὁ ἡ λευχειμὼν, ονος, ὁ λευχειμονῶν, ῶν, Herodian. i. e. ambiens officium, ὁ παραλαμβάνων ἀρχὴν, Plut.

Candide, i. e. ſincere, ἁπλῶς, Dem. ἁδόλως id. ἀκιβδήλως, Iſocr. ἀφελῶς, Dem. & ſincere ſcribere aliquid, ἁπλῶς ἡ ἀδόλως γράφειν τι, id. & aperte adminiſtrare remp. ἁπλῶς, ἡ φανερῶς πολιτεύεσθαι, id.

Candidus, a, um, i. e. albus, λευκὸς, ὴ, όν, Conf. *Albus*, i. e. ſincerus, ὁ ἡ ἁφελὴς, ὲος, Dem. ὁ ἡ ἄκακος, ου, id. ὁ ἡ ἁδόλος, ου, Plato. ἁπλόος, όη, όον, ἁπλόη, ῆ, ἁπλόον, οῦ, Dem. vere & amicus, ἀληθῶς ἁπλῆς ἡ φίλος, id. vir, ἁπλοικὸς ἀνὴρ, Lucian, & ingenuus homo, ἀφελὴς ἡ παῤῥησίας μεστὸς, id.

Candor, ἡ λευκότης, ητος, Ariſtot. i. e. morum ſimplicitas, ἡ εὐήθεια, ας, Dem. ἡ ἀκακία, ας, id.

Canes, σπείρου εἶδος.

Cancico, κυνίσκομαι, Ariſtot.

Canis, ὁ ἡ κύων, ὁ ἡ κύνα, ὁ ἡ κύνες, ὁ ἡ κύνας, ὁ ἡ κυνῶν, ὁ ἡ κυσὶ vel κυσὶν, ὁ ἡ κύνα, ὁ ἡ κύνες, ὁ ἡ κυσὶ vel κυσὶν

Capillicium, τὸ τρίχωμα, ατος, *Aristot.* ἡ κόμη, ης, *Dem.* arte factum, ἡ κόμη πρόσθετος, *Xenoph.*

Capillo, τρίχας, *Dioscor.*

Capillus, ἡ θρίξ, τριχός, *Aristot.* ἡ κόμη, ης, *id.* plexus & intortus, ὁ πλόκαμος, ου, *Herodot.* capillorum nodus, ἡ πλοκαμίς, ίδος, defluvium, ἡ ἀλωπεκία, ας, *Galen.* capilles cemo, τριχοπλασίαν, nutrio, κομῶ, κομοτροφία, *Strabo.* molles habens, ὁ ἢ ἡ μαλακοθριξ, ιχος, *Aristot.* paucos habens, ὁ ἢ ἡ ὀλιγόθριξ, *id.* crispos habens, ὁ ἢ ἡ πλοκόθριξ, *id.* pulchros faciens, ὁ ἢ ἡ καλλιθριξ, *Dioscor.*

Capio, αἱρεῖν, urbem vi, πόλιν κατὰ κράτος, *Isocr.* virum, ἄνδρα, *id.* urbem obsidione, πολιορκίᾳ, *Dem.* hasta vel bello, λαμβάνειν πόλιν δορυάλωτον, s. αἰχμάλωτον, *Isocr.* avaritiam alicujus, χαρτὸν τὴν πλεονεξίαν τινός, *Dem.* i. e. comprehendo aliquid, δέχομαί τι, *Dio Chrys.* utilitatem ex aliqua re, ὠφελοῦμαι ἀπό τινος, *Xenoph.* consilium de re aliqua, βουλεύομαι περί τινος, *Isocr.* ex re aliqua voluptatem, χαίρω διά τινι, *Xenoph.* aliquem vivum, ζωγρεῖν τινά, *Hist.* i. e. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, *Plato.*

Capistro, κημόω, *Xenoph.* φιμόω, *N. T.*

Capistrum, ὁ κημός, οῦ, *Xenoph.* τὸ φορύτμιον, ου, LXX. τὸ κεφαλοδέσμιον, ὁ φίμος, *Luc.*

Capital, ἡ κεφαλίς, ίδος, *Aristot.* τὸ κρηπίδωμα, ατος, *Eustath.*

Capitalis, e, i. e. ad caput pertinens, κεφαλικός, ἡ, όν, *Dioscor.* i. e. mortem merens, φονικός, ἡ, όν, facinus, ἀδίκημα, *Lycurg.* ἔγκλητος, ατη, στον, odium, μῖσος θανατικὸν, ἡ, όν, causa, δίκη, *Plut.* facinus morte dignum, ἀδίκημα φονικὸν, *Lycurg.*

Capitaliter, κεφαλικῶς, i. e. capite plecti, κεφαλικῆς κολάζεσθαι, *Herodian.*

Capitatus, caput habens, κεφαλατὸς, ἡ, όν, *Dioscor.*

Capitellum, τὸ κεφάλιον, ου, *Dioscor.*

Capitium, ἡ περιβολὴ, ῆς, ίδος, *Lycurg.*

Capito, ὁ μεγαλοκέφαλος, ου.

Capitularis, e, ὁ ἢ ἡ κεφαλαιώδης, ους.

Capitulatim, κεφαλαιηδὸν, *Aristot.* ὅλη κεφαλαίοις, *Thuc.* ἐν κεφαλαίοις, *Dem.* attingo, κεφαλαίων, *Thuc.*

Capitulum, τὸ κεφαλίδιον, ου, *Poll.* τὸ κεφάλαιον, ου, *Dioscor.* i. e. pars libri, τὸ κεφάλαιον, ου, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *N. T.*

Capo, ὁ ἀλέκτωρ εκτομίας, ου.

Capra, ἡ αἴξ, αἰγὸς, *Aristot.*

Caprarius, ὁ αἰπόλος, ου, *Poll.* ὁ αἰγιβοτῆρ, ὁ αἰγοβάμων.

Caprea, ἡ αἰγάγρος, ου, ἡ δορκὰς, δορκάδος, *Ael. Aphrod.* ὁ δορκὰς, ου, *Dioscor.* ἡ δορκὰς, άδος, *id.* parva, τὸ δορκάδιον, ου, LXX.

Capreolus, τὸ δορκάδιον, ου, LXX.

Capricornus, ὁ αἰγόκερως, ωτος, *Lucian.*

Caprificatio, ὁ ἐσυασμὸς, ου, *Theophr.*

Caprificor, ἐρινεύω, *Theophr.* ἐσυάω, *id.*

Caprificus, ὁ ἐρινὸς, ου, *Theophr.* fructus, τὸ ἐσυον, *Dioscor.*

Caprile, ὁ αἰγὰν, ῶνος.

Caprinus, a, um, ὁ ἢ ἡ αἴγειος, ου, *N. T.* cutis, αἰγεία τυνὶς, *Athen.* caprina pellis, ἡ αἰγὶς, ίδος, *Hist. Alex.* contr. αἰγὶς, ῖδος.

Capsa, ἡ κάψα, ης, *Suid.* ἡ κάψη, ης, LXX. ἡ κίστοτος, ου, *Athen.*

Capsarius, ὁ κιβωτοφόρος, ου.

Capsula, τὸ κίστιον, ου, *Plut.*

Captatio, ἡ θήρα, ας, *Dem.* ἡ θήρευσις, εως.

Captator, ὁ θηρατὴς, οῦ, ὁ θηρευτὴς, οῦ, *Poll.*

Captatorius, a, um, θηρατικὸς, ἡ, όν, *Xenoph.* θηρευτικὸς, ἡ, όν, *id.*

Captatrix, ἡ θηρεύτρια, ας.

Capio, velut urbs, fugavi, ἡ λῆψις, εως, *Thuc.* i. e. deceptio, ἡ ἀπάτη, ης, ὁ δόλος, ου, *Dem.* ἡ ἀπάτη.

Captiose, ἀπατηλῶς, *Sophistæ, Aristot.*

Captiosus, a, um, ἀπατηλὸς, ἡ, όν, *Plato.* Σοφιστικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*

Captivitas, ἡ ἅλωσις, εως, *Dem.* ἡ αἰχμαλωσία, ας, *N. T.* ἁρπαλὴ, ῆς, *Dem.* & servatio patriæ, ἅλωσις καὶ σωτηρία πατρὸς, *id.* abducere in captivitatem aliquos, αἰχμῆς ἄγοντα αἰχμαλώτους τινάς, *id.* redimere e captivitate, λύειν αἰχμάλωτον, *id.* socius in captivitate, ὁ συναιχμάλωτος, ου, *N. T.* Conf. *Captivus.*

Captivo, αἰχμαλωτίζω, *Dem.*

Captivus, a, um, ὁ δεσμώτης, ου, *Dem.* δεδεμένος, ένη, ενον, *id.* ὁ ἢ ἡ αἰχμάλωτος, ου, *id.* ἁλὰς, ῶσα, ὰν, *id.* ὁ ἢ ἡ δορυάλωτος, ου, *id.* ἁλὰς, ῶσα, ὰν, *id.* ὁ ἢ ἡ δορυάλωτος, ου, *id.* fio, γίγνομαι αἰχμάλωτος, *id.* captivum aliquem abduco, ἔξαγομαι ἄγων αἰχμάλωτόν τινα, *id.* habeo in vinculis, ἔχω ἢ κατέχω τινα αἰχμάλωτα, *id.* redimo meis sumptibus, λυτρόω αἰχμάλωτον ἐκ τῶν ἰδίων, *id.* conservo, ἀναστέγω αἰχμάλωτον, *id.* dimitto, ἀφίημι δεσμώτην, *id.*

Capto, θηράω, *Isocr.* θηράομαι, *Xenoph.* aliquem, τινὰ, *id.* lucrum, θηράω κέρδος, voluptatem, τῶν ἡδέων τινὰ, *Isocr.* homines verbis, θηρᾶσθαι ἀνθρώπους λόγοις, *Xen.* aures, θηρᾶσθαι αὐρας, *id.* sermonem alicujus, ὑπολαμβάνομαι λόγων τινος, *N. T.* aucupari populares, δημαγωγεῖν τοὺς πολλοὺς, *Plut.*

Captura, i. e. venatio, τὸ θήρευμα, ατος, *Plato.* ἡ ἄγρα, ας, *Lucian.* i. e. captivatio, ἡ λῆψις, εως, *Plut.* ἡ ἅλωσις, εως, *Plato.* i. e. id, quod captum est, τὸ ἅλωμα, ατος, *Plut.*

Captus, a, um, ἑκλαπὼς, ῦῖα, ὸς, *Dem.* ἁλὰς, ῶσα, ὸν, major a majore, μείζων ὁ βραχύτερος, *Ælian.* primo auditu, εὐθὺς τοῖς πρώτοις ἀκοαῖς, *Aristot.* amore, ἁλὰς ἔρωτι, κατεχόμενος ὑπὸ ἔρωτος, *Æsop.* forma, ἁλὰς τῷ κάλλει, *Lucian.* vi, ἁλὰς κατὰ κράτος, *Isocr.* bello, ὁ ἢ ἡ αἰχμάλωτος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ἡ δορυάλωτος, ου, *Isocr.* vivus, ἐζωγρημένος, *N. T.* hamo, ἠγκιστρευμένος, *Synes.* mente, oculis, auribus, διεφθαρμένος τὰς φρένας, τοῖς ὄμμασι, τοῖς ἀκοαῖς.

Capula, τὸ λαγύδιον, ου, *Dosi.*

Capularis senex, ὁ ἢ ἡ Σαραβαΐτης, ου, *Plut.* ὁ τυμβωρύχος, *Antyph.*

Capulus, ἡ λαβὴ, ῆς, gladii, τοῦ ξίφους, *Plut.*

Capus, idem quod *Caper.*

Caput, hominis vel bruti, ἡ κεφαλὴ, ῆς, *Dem.* τὸ κεφάλαιον, ου, *id.* caput suncidere, τῷ κεφαλῷ ἐπιτίμησον, *id.* conterere alicui, συντρίψαι κεφαλὴν τινος, *Isocr.* commutatum habere, καταχεῖσθαι τῶν κεφαλῶν, *Dem.* retorquere calumniam in caput dicentis, βλασφημίαν τρέπειν εἰς κεφαλὰς τῶν λέγοντι, *Dem.* in caput alicujus causam rei al cujus conferre, ἀναπέμπειν τινὰ αἰτίαν ἐπὶ κεφαλῇ τινος, a capite ad calcem, ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας, *Hom.* caput alicujus pecunia redimi, ὑπὲρ κεφαλῆς ἀργυρίου τινὸς, *Herodot.* capite doleo, κεφαλαλγέω, *Hippocr.* cui caput dolet, ὁ ἢ ἡ κεφαλαλγὴς, ἐος, *Plut.* dolorem capitis asserens, κεφαλαλγὴς, ὴς, ες, *Plato.* κεφαλαλγικὸς, ὴ, όν, *Galen.* capitis dolor, ἡ κεφαλαλγία, ας, *Hippocr.* i. e. origo, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Isocr.* i. e. *summa gravitas, unde ultima derivatur*, τὸ ἀρχαῖον, ου, *Dem.* i. e. *pars libri*, τὸ κεφάλαιον, ου, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *N. T.* i. e. *principatum*, τὸ κυριώτατον, i. e. mors, ὁ θάνατος, ου, vel vita, ἡ ψυχὴ, ῆς, adire periculum capitis in ludis, ἀγωνίζεσθαι ἀγῶνας τῆς ψυχῆς, *Dem.* periclitari de capite, κινδυνεύειν περὶ ψυχῆς, *id.* capitis aliquem accusare, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι, *id.* capitis causam dicere, ἀπολογεῖσθαι τῶν θανάτου δίκην, *Plut.* capitis damnare, θάνατον καταψηφίσασθαι τινος, *Isocr.* capite plecti, θανάτου ζημιοῦσθαι τινα, *Æschin.*

Carabus, ὁ καράβος, ου, *Aristot.* carabo similis, sive e caraborum genere, ὁ ἢ ἡ καραβώδης, ους, *id.*

Carbasus, i. e. linteum tenue, τὸ λῖνον λεπτὸν, i. e. velum, τὸ λινοῦν, οῦ, *Plut.*

Carbo, ὁ ἄνθραξ, ακος, *Athen.* accensus, ἡμμένος, carbonum strues, ἡ ἀνθρακιὰ, ᾶς, *Dioscor.* carbones conficio, ἀνθρακεύω, *Theophr.* in carbones redigo, ἀπανθρακόω, *Lucian.*

Carbonarius, ὁ ἀνθρακευτὴς, οῦ, *Ælian.* ater, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, ου, *Lucian.*

Carbonarius, a, um, ἀνθρακικὸς, ἡ, όν, fornax carbonaria, ἡ ἀνθρακία, ας, *Theophr.*

Carbunculus, i. e. parvus carbo, τὸ ἀνθράκιον, ου, i. e. gemma quædam vel morbus, ὁ ἄνθραξ, ακος, LXX. *Galen.*

Carcer, τὸ δεσμωτήριον, ου, *Dem.* τὸ οἴκημα, ατος, *Dem.* ὁ δεσμὸς, οῦ, *id.* ἡ εἰρκτὴ, ῆς, *id.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Aristot.* ὁ εἱρμὸς, οῦ, *Dem.* carcerem meritum esse, ἔνοχον εἶ τῇ ἀπαγωγῇ, *Dem.* δεσμῷ ἔνοχον γίγνεσθαι, *id.* carcere mulctare aliquem, τιμᾶσθαι τινὶ δεσμῷ, *id.* ducere, conjicere aliquem in carcerem, ἄγειν, ἀπάγειν, εἰσάγειν, ἐμβάλλειν, τινὰ εἰς δεσμωτήριον, *id.* ἐς φυλακὴν ἄγειν. *Aristot.* καταβάλλειν εἰς τὴν εἰρκτὴν, *Diod. Sic.* conjici in carcerem, ἐμπίπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, s, εἰς τὸ οἴκημα, *Dem.* esse in carcere, εἶ ἐν δεσμωτηρίῳ, *id.* mulcta quinquennalis, διαίρεσις ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπὶ πενταετηρίδα φυλῆς, *id.* effugere e carcere, ἐκδρᾶναι, s, ἐκδράντα ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, *id.* egredi e carcere, ἐξιέναι ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, *id.* e carcere liberare, ἀφαιρεῖν τινα ἐκ δεσμῶν, *id.* carceris custodiam obire, εἱρκτοφυλακεῖν, *Polyb.* carceris custos, ὁ εἱρκτοφύλαξ, ακος, *Xenoph.* ὁ δεσμοφύλαξ.

Carcerarius, a, um, φυλακικὸς, ἡ, όν, *Plato.*

Carceres, in agonibus, ἡ ἀφετηρία, ας, *Aristoph.* ἡ βαλβὶς, ίδος, *Poll.* a carcere ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος, *Aristoph.*

Carcinema, τὸ καρκίνωμα, ατος, *Dioscor.*

Cardiacus, ὁ καρδιακὸς, ου, *Galen.*

Cardialgia, ἡ καρδιαλγία, ας, *Galen.* cardialgia laboro, καρδιαλγέω, *Hippocr.* cardialgia laborans, ὁ ἢ ἡ καρδιαλγὴς, ες, *Galen.*

Cardo, ὁ τροχὸς, οῦ, *Theophr.* ὁ στρόφιγξ, γγος, *Dion. Long.* ferum, ἀκρὴ ἐργάνη, manubrii, ὁ πῆχυς, εως, *Athen.*

Carduelis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος, *Aristot.*

Carduus, ὁ σκόλυμος, ου, *Dioscor.*

Care, τιμίως, πολυτίμως, aliquid vendo, πολλοῦ τι πωλῶ, *Ælian.*

Carentia, ἡ ὑστέρησις, εως, *N. T.*

Careo, ψυχίζω, δέομαι, ἀπορεῖσθαι, re aliqua, τινος, *Isocr.* omnibus, πάντων ἐρημος γίγνομαι, ἢ γυμνὸς, *id.* pecunia, χρημάτων, *Basil* ἐν ἐντεύξεσι ἀργυρίου, *Dem. Chronic.* χρημάτων, *id.* ἀργύριον ἐστί μοι ἀπόντι, *id.* τυγχάνω ἐμοὶ παρὼν ἀργύριον, *id.* medico, ἐν ἐρήμῳ εἶναι τοῦ ἰατροῦ, ἔρημός εἰμι τοῦ θεραπεύοντος, *id.* ration, ἀμοιρεῖν λόγου, *Ælian.*

Carica, ἡ φίκαλις, ης, *Hesych.* ὁ ἰσχάς.

Caries, ὁ σύριγξ, ῆτος, *Plut.* ἡ Σαπρότης, ητος, *Dioscor.*

Carina, ἡ τρόπις, ιδος, *Poll.*

Carinarius, a, um, τροπιδικὸς, ἡ, όν, *Plato.*

Carinatus, a, um, τετροπισμένος, η, ον, navis probe carinata, ναῦς ἰσχυρῶς τετροπισμένη, *Hippocr.*

Carino, τροπίζω, *Hippocr.* κυτόω, *Hesych.*

Cariolus, a, um, Σάρος, ὰ, ον, *Athen.* ὁ ἢ ἡ ἰνιαδὴς.

Caritas, ἡ πολυτιμία, ας, annonæ, ἡ σπανιότης, ητος, *Xenoph.* ἡ Σπουδὴ, ῆς, *id.*

Carmen, τὸ ἔπος, ους, *Dem.* τὸ μέτρον, ου, *Isocr.* τὸ ποίημα, ατος, *id.* λόγοι ἔμμετροι, *Dem.* elegiacum, τὸ ἐλεγεῖον, ου, *id.* lyricum, ἡ ᾠδὴ, ῆς, *Isocr.* nuptiale, ὁ ὑμέναιος, ου, *Isocr.* carmina & versus, ᾠδὰς ἢ μέτρα, *id.* facere, i. componere, ζωστῆρας ποιεῖν, *id.* ποιεῖν ἐμβάδα, *Dem.* de re aliquem carminibus, ἐγκωμιάζειν τινὰ ᾠδαῖς ἢ μέτροις, *Isocr.* carmen in nuptias alicujus canere, ὑμέναιον ἐν τοῖς γάμοις τινος ᾄδειν, *idem.*

Carminativus, a, um, ἐαντικὸς, ἡ, όν, ars carminativa, ἡ ἐαντικὴ, scil. τέχνη, *Plato.*

Carminatio,

Carminatio, ἡ διάξανσις, ἴως.
Carminator. ὁ ξέστης, ου, *Plato.*
Carminatus, a, um, διαξανθείς, εῖσα, έν, ἰατ-na, διαξανθὲν ἱμάτιον, *Dioſc.*
Carmino, ξαίνω, lanam, ἶρια, *Lucian.* ἱμάτιον, *Plut.* rurſum, ἀναξαίνω, ſimul, *Cυγ-ξαίνω, Plut.* διαξαίνω, *Dioſc.*
Carnalis, e, *Σαρκικὸς, ἡ, όν, N. T.*
Carnaliter, *Σαρκικῶς.*
Carnarium, τὸ κρεαπώλιον, ου, *Plut.*
Carnarius, ὁ κριοπώλης, ου, *Poll.*
Carneus, a, um, ὁ ἡ ἡ *Σαρκώδης, ους, Σαρκικὸς, ἡ, όν, Σάρκινος, ίνη, ινον.*
Carnifex, ὁ δημόσιος, ου, *Dem.* ὁ δημόκοινος, ου, *id.* ὁ βασανιστὴς, οῦ, *Iſocr.* ὁ δήμιος, *Herodian.*
Carnificina, τὸ βασανιστήριον, ου, i. e. cruciatus, ἡ βάσανος, ου, *Iſocr.*
Carnifico, *χίζω, Xen. ἀνατέμνω, Lucian.*
Carnivorus, a, um, ὁ ἡ ἡ *Σαρκιστὴς, ου, Gregor.* ὁ ἡ ἡ *Σαρκοφάγος, ου, animalia* carnivora, *ζῶα Σαρκοφαγα, Ariſtot.*
Carnoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ εὐσαρκος, ου, *Xen.* ὁ ἡ ἡ κατάσαρκος, ου, *Athen.* ὁ ἡ ἡ μεγαλόσαρκος, ου, LXX. ὁ ἡ ἡ πολύσαρκος, σαρκώδης, carnoſum reddo, εὐσαρκόω, *Galen. Σαρκόω, id.*
Caro, ἡ *Σάρξ, Σαρκὸς, Dem.* τὸ κρίας, ατος, *id.* agnina, κρίας ἀρρενος. anſerina, *χηνείου*, bubula, *βοείου*, caprina, *αἰγείου*, gallinacea, *ὀρνιθείου*, hircina, *τραγείου*, hœdina, *ἐριφείου*, ovilla, *μηλείου*, ſ. *πρόβατειον*, porcina, *χοιρείου*, ſuilla, *ὑείου*, vervecina, *κριείου*, vitulina, *μόσχειος* ferina, *θήρειον*, ſalita, *ἁλιτὸν*, i. *ταριχευτὸν*, infumata, *καπνίσιον*, elixa, *ἑφθὸν*, aſſa, *ὀπτὸν*, frixa, *τηγανιτὸν*, toſta, *φρυκτὸν*, carnis eſus, ἡ *κρεοφαγία, ας, Plut.* ἡ *Σαρκοφαγια, ας, id.* carne vescor, *Σαρκοφαγέω*, qui carne eſt nolo, ὁ ἡ ἡ *ἀταλλόσαρκος, ου, Galen.* laxa, *ἀραιόσαρκος, Athen.* ſicca, *ξηρόσαρκος, id.* cocta, *πυκνόσαρκος*, dura, *σκληρόσαρκος*, humida, *ὑγρόσαρκος.*
Carpentarius, ὁ ἁμαξοπηγὸς, ὁ, *Plut.*
Carpentum, τὸ ὄχημα, ατος, *Plut.* ἡ ἅμαξα, ης, *Herodot.*
Carpetum, τὸ καρπήσιον, ου, *Gal.*
Carpo, *ῶ, συμπρίσσω, ου.*
Carpo, δρέπομαι, rolam, *ῥόδου, Pſil.* flores, *καταδρέπομαι σοῦ, Plutarch.* i. e. reprehendo aliquem ob aliquid, *κακίζω τινὰ τινος, Poll.*
Carptim, *δρεπομένως*, i. e. particulatim, *μερικὰς, ἀκριβέστερον.*
Carptor, ὁ δρεπόμενος, ου, i. e. reprehenſor, ὁ *κακίζων, ορτὴς, Dem.*
Carruca, τὸ ἁμάξιον, ου, *Suid.* ἡ ἅμαξις.
Carruscarius, a, um, *ἁμαξικὸς, ἡ, όν, Sidſt.* ὁ *ἁμαξηλάτης, ὁ ἡνίοχος πῶλος.*
Carrus, τὸ ἅρμα, ατος, *Xenoph.* ἡ ἅμαξα.
Cartilagineus, a, um, ὁ ἡ ἡ *χονδρώδης, ους, Ariſt.*
Cartilago, *ῶδης, ους, Gal.*
Carunculæ, τὰ *σαρκίδιον, ου, Ariſtoph.* τὸ *κρόλλιον, ου, Gyne.*
Carus, a, um, *τιμιος, ία, ίον, Dem.* ὁ ἡ ἡ *ἐντιμος, ου, id.* i. e. chiarus, ὁ ἡ ἡ *φιλοφίλης, ους, Lycurg.*
Caſa, ἡ καλύβη, ης, *Theocr.* ἡ *στέγη*, caſam ædifico, *καλυβοποιέω, Strabo.*
Caſcus, ὁ *τυρὸς, ὁ*, recens, *χλαρὸς, Ariſtoph.* aridus, *ξηρὸς, Athen.* vetus, *παλαιὸς, id.* mollis *ἁπαλὸς, Long.*
Caſſis, i. e. rete venatorium, τὸ *δίκτυον, ου, Xenoph.* ἡ *ἄρκυς, id.* i. e. galea, ἡ *ἀσπὶς φαλαία, ας, Polyb.*
Caſſita, ἡ *κόρυς, υθος, Theocr.* Conf. *Alauda.*
Caſſus, a, um, *νους, ἡ, ὸν, Xenoph.* φρένας, ἡ, *ματαιὸς, αία, αιον*, in caſſum, *εἰς κενὸν, N. T.*
Caſtanea, τὸ *καστανικὸν κάρυον, Theophr.* τὸ *κάστανον, ου, Athen.* ἡ *Διὸς βάλανος, Diosc.*
Caſte, *ῶς, N. T. καθαρῶς.*
Caſtellanus, ὁ *φρουράρχης, ου, ὁ φρούραρχος, ου, Xenoph.*
Caſtellum, τὸ *φρούριον, ου, Thucyd.* ἡ *ὀχύρωμα, ατος, Plut.* τὸ *ἐντείχισμα, ατος, Demosth.* τὸ *ὀχύρωμα, ατος, id.* ſtruem, τὸ *χωρίον ὀχυρὸν, Iſocr.* inſtaurare, *ἀνακαλύζειν φρούριον, Dem.* ad aliquem oppugnandum, *καταπολεμεῖν ὁρμητήρια ἔπί τινα, id.*
Caſtigatio, ἡ *παίδευσις, εως, N. T.* ὁ *κολασμὸς.*
Caſtigator, ὁ *παιδευτὴς, οῦ, N. T.* ὁ *Σωφρονιστὴς, ου, Thuc.* ὁ *ἐπιτιμητὴς, Poll.*
Caſtigo, *παιδεύω*, aliquem, *τινὰ, N. T.* *ἐπιπλήττω τινὶ, Dem. τινὶ, Iſocr. Σωφρονίζω τινὰ, Xenoph.* i. e. punio, *κολάζω*, aliquem, *τινὰ, Dem.* Conf. *Punio.*
Caſtimonia, vide ſequens *Caſtitas.*
Caſtitas, ἡ *ἁγνότης, ητος, Iſocr.* ἡ *ἁγνεία, ας, id.* caſtitatem ſervo, *παρθενεύω, Heliod. τὴν ἄρα αὐτῆ διαφυλάττειν, Dem.*
Caſtor, ὁ *Κάστωρ, ορος*, & Pollux, *ὁ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι, ων, N. T.* i. e. fiber, ὁ *κάστωρ, ορος, Dioſc.*
Caſtoreum, τὸ *καστόριον, ου, τὸ καστόριον, ου, τὰ καστόρια, ων, Galen.* caſtoreum redoleo, *καστορίζω, Dioſc.*
Caſtra, crum, τὸ *στρατόπεδον, Dem.* ἡ *παρεμβολὴ, ῆς, Plut.* pono, figo, ſeu metor, *στρατοπεδεύομαι, Plut.* in loco aliquo, *στρατοπεδεύομαι ἔπί τόπῳ τινι, Thuc.* ad urlem, *ἱδρυμὶν στρατόπεδον ἔπὶ τῇ πόλει, Herodian.* extra, *ἐκστρατοπεδεύομαι, idem*, apud, item ex adverſo, *παρεστρατοπεδεύω, Polyb.* contra, *ἀντιστρατοπεδεύω, Iſocr.* moveo, transtero, *μετεστρατοπεδεύω, Plut. ἀνεστρατοπεδεύω, Macc.* admoveo hoſtibus, *παρεστρατοπεδεύω τοῖς πολεμίοις, Plut.* caſtrorum metatio, ἡ *στρατοπέδευσις, εως, Plato*, ἡ *στρατοπεδεία, ας, Dion. Hal.* motio, ἡ *ἀνεστρατοπεδεία, ας, ἡ κατάζευξις, εως, Plut.* præfectus, ὁ *στρατοπεδάρχης, ου*, metator, ὁ *στρατοπεδώτης, ου.*
Caſtratio, ἡ *ὀρχοτομία, ας.*
Caſtrates, ὁ *ἐκτομίας, ου, Herodot.* ὁ *ἀνωνχος, ου, Xen.* ὁ *εὐνοῦχος, ου, Ariſtot.* ὁ *Σπάδων, ωνος, id.* ὁ *ἀποκοπεὶς τὰ γεννητικὰ, Plut.*
Caſtrenſis, e, *στρατιωτικὸς, ἡ, όν. Xenoph.*
Caſtro, *κάθμνω*, aliquem, *τινα, Lucian. ὀρχοτομέω, Al. Aphrod. ἐκτέμνειν τινὰ πυῖα, Herodian.*
Caſtrum, τὸ *τεῖχος, ους, Dem.* τὸ *ἐντείχισμα, ατος, id.* τὸ *ὀχύρωμα, ατος, id.* τὸ *ἕρυμα, ατος, Xenoph.* firmum, *χωρὶν, ὀχυρὸν, Iſocr.* adverſus incurſiones aut ſuas, *τεῖχος πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ὑπερβολῆς τινος παθεῖν.* Conf. *Caſtellum.*
Caſtus, a, um, *ἁγνὸς, ἡ, όν, Dem.* ὁ *ἁγὴς ἡ σάφρων*, caſta & munda a cæteris immunde & a viri congreſſu, *καθαρὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῆς ἀκαθαρσίας ἁγὴ ἀπὸ ἀνδρὸς, Clemens*, id. ſum caſtus, *ἁγιάζω, id.*
Caſula, τὸ *καλύβιον, Plut.*
Caſus, i. e. ruina, ἡ *πτῶσις, εως, N. T.* τὸ *πτῶμα, ατος. Dioſc.* i. e. eventus fortuitus, τὸ *συμβαῖνον, οντος, Dem.* τὸ *συμβὰν, άντος, id.* τὸ *συμβεβηκὸς, ότος, id.* τὸ *συμβησόμενον. Iſocr.* τὸ *μέλλον, οντος, id.* τὸ *σύμπτωμα, ατος, Dion.* i. e. calamitas, τὰ *πάθη, ους, Iſocr.* τὸ *συμβὰν, άντος, Dem.* τὸ *πτῶσιμα, ατος, Dem.* grammaticus, ἡ *πτῶσις, εως, Ariſtot.* nominativus, *πτῶσις ὀνομαστικὴ*, genitivus, *πτῶσις γενικὴ*, dativus, *πτῶσις δοτικὴ*, accuſativus, *πτῶσις αἰτιατικὴ*, vocativus, *πτῶσις κλητικὴ*, ablativus, *πτῶσις ἀφαιρετικὴ*, fortuitus, τὸ ὲκ τῶ *παραχρῆμα Συμβαῖνον, Democritianus*, τὸ *καθ' ἑκάστην ἡμέραν Συμπίπτον, id.* fortuitus, τὸ *συμβὰν ἀκούσιον, id.* τὸ *σύμπτωμα ἀκούσιον, id.* humanus, τὸ *ἀνθρώπινον, ου, Iſocr.* casu fieri, accidere, *γίγνεσθαι διὰ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην, Dem. Iſocr.*
Catachreſis, ἡ *καταχρησις, εως, Rhetor.*
Catachreſtice, *καταχρηστικῶς, Rhetor.*
Cataclyſmus, ὁ *κατακλυσμὸς, ὁ, N. T.*
Catadromus, ὁ *καταδρομεὺς*
Catalecta, τὰ *καταλεκτὰ, ων*
Catalogus, ὁ *κατάλογος, ου, Dion.*
Catapultes, ὁ *πέλτης, ου, Xenoph.*
Cataphractus, a, um, ὁ ἡ ἡ *κατάφρακτος, ου, Herodian.* equus, *ἵππος, id.*
Cataplaſma, τὸ *κατάπλασμα, ατος, Dioſc.*
Catapulta, ἡ *καταπέλτης, ου, Ariſtot.* catapultis infeſto, *καταπελτίζω, Ariſtoph.*
Catapultarius, a, um, *καταπελτικὸς, ἡ, όν, Plut.*
Catarrhacta, ὁ *καταῤῥάκτης*, vel *καταῤῥάκτης, ου, Suid.*
Catarrhus, ὁ *κατάῤῥους*, contr. *κατάῤῥους, ου, Dioſcor.*
Cate, *νυνεχῶς, Polyb. νυνεχόντως. Iſocr.*
Catecheſis, ἡ *κατήχησις, εως, Porphyr.*
Catechiſmus, ὁ *κατηχισμὸς, οῦ.*
Catechiſta, ὁ *κατηχιστὴς, οῦ*, ὁ *κατηχιστὴς, οῦ.*
Catechizo, *κατηχίζω, κατηχέω, N. T.*
Cate humenus, a, *κατηχούμενος, ου, ίνη, ον.*
Categoria, ἡ *κατηγορία, ας, Ariſtot.*
Categorice, *κατηγορικῶς.*
Categoricus, a, um, *κατηγορικὸς, ἡ, όν, Ariſtot.*
Catellus, τὸ *κυνάριον, ου, Xenoph.* τὸ *κυνίδιον, ου, Ariſtot.* τὸ *Σκυλάκιον, ου, id.*
Catena, ἡ *ἅλυσις, εως, Thuc.* ὁ *δεσμὸς.*
Catenarius, a, um, ὁ ἡ ἡ *ἁλυσιδωτὸς, ου, LXX.*
Catenatus, a, um, *ἁλυσιδωτὸς, ἡ, όν, LXX.*
Cateno, *ἁλυσιδῶ, δεσμῶ.*
Catenula, τὸ *ἁλυσίδιον, ου, Philo.* auctu, τὸ *ἁλύσιον, ου, Suid.*
Caterva, ἡ *ἴλη, ης, Herodot.* ἡ *ἶλη, ης, Plut.* ἡ *Σπεῖρα, ας, Appian.* τὸ *σῖφος, Xenoph.*
Catervatim, *κατ' ἴλας, Herodot. κατ' ἴλην, Plut. ἰλαδὸν, Hom.*
Cathedra, ἡ *καθέδρα, ας, Xenoph.*
Catholicus, a, um, *καθολικὸς, ἡ, όν, Philo.*
Catillatio, ἡ *λιχηνία, ας, Plin.*
Catillo, *λιχίδων, Suid.*
Catillus, τὸ *τρυβλίδιον, ου.*
Catinus, τὸ *τρυβλίον, ου, Lucian.* ἡ *παροψὶς, ίδος, N. T.*
Catulio, *σκυζάω, Ariſtot.*
Catulitio, ἡ *σκυζησις, εως, Σκύζα, ης, Heſych.*
Catulus, τὸ *κυνίδιον, ου, Ariſtot.* ὁ *σκύμνος, Heſ.* ὁ *σκύλαξ, Hom.*
Catus, a, um, ὁ ἡ ἡ *νυκτὸς, ίδος, Poll.* ὁ ἡ ἡ *ἰυλαῖος, ίδος, Pol.* ὁ ἡ ἡ *ἔνυψιος.*
Caulis, i, ὁ *αὐλὸς, ου, Ariſtot.* ἡ *καλὴ, ῆς, Lucian.*
Cavamen, τὸ *κοίλωμα, ατος.*
Caveæ, ὁ *κοιλατὴς, οῦ.*
Cavitas, ἡ *κοιλότης, ητος, Athen.*
Cadus, quadrupedum & infectorum, ἡ *ὀρὰ, ᾶς, Ariſt.* ἡ *κέρκος, ου, id.* avium, τὸ *οὐρὰ πύγιον, ου, id.* leonis, ἡ *ἐλικὴ, ἁς, Hom.* equi, ἡ *Σβύη, ης*, caudæ expers, ὁ ἡ ἡ *ἄκερκος, ου, Ariſt.* blanditiæ *κατὰ Σβύν, Ariſtoph.* truncatus, ὁ ἡ ἡ *κολοβὸς ἀκόλουθος, ου, LXX.* magna prædita, ὁ ἡ ἡ *μακροκερκος, ου, Ariſt.*
Caudatus, a, um, *κέρκον ἔχων, ουσα, ον.*
Caudex, τὸ *σκελετὸν, ου, Theophr.*
Caudicalis, e, ὁ ἡ ἡ *σκελὶ ώδης, ους, Dioſc.*
Cavea, ὁ *κοφῖνος, οῦ*, ἡ *κοφὶνη, ης, Ecclus. ἰκρίωμα, Aristoph.*
Cavco, *ἰυλαξίομαι*, inhonesta, τὸ *αἰσχρὸν. Iſocr.* aliquem ut impium, *ὅπως μιαρὸν φυλάξῃ τινα, id.* & operam do, ne incidam in aliquem, *ἰυλαξίομαι ἡ φυλάττομαι, μὴ πλησιάζειν τινὶ, id.* aliquo & provideo, *φυλάξομαί τι & προφάσομαι, id.* aliquid diligenter, *σκοπῶ τι Σφόδρα, idem*, aliquid omni modo, *παραφυλαττω τι ἐκ παντὸς τρόπου, id.* ne conſpicias, *φυλάξομαι ὁρᾶσθαι, Aristot.* ne faciam, *μηδὲν μὴ ποιῶν. Xenoph.* ne facias, *ὅπως μὴ ποιήσεις, id.* a periculo, *κίνδυνον, Herodian.* ne quem offendam, τὸ *μὴ λυπῆσαί τινα, Dion.* nihil magis, quam, *ἐυλαξόμαι μᾶλλον ἢ, id.* in hac re, *ἐν*

ὥτε, *Plat.* accuratissime cautum est in omnibus legibus, μάλιστα δ' ἅπασι διεστηδᾶσθαι τοῦτ' πρόσω, *Dem.* cavendum est, ne faciant id, δεῖ φυλάττεσθ' ποιῶν τοῦτο, *Plut.* quid accidat, φυλακὴν γενέσθ' τοῦτο, *id.* ne quid faceie videamus, ὅπως μηδὲν φαινόμεθα πράττοντες, *Isocr.* ne urbem bello impliceemus, μὴ τὴν πόλιν ἐμβάλωμεν εἰς πόλεμον, *Plut.* ne habeamus, ἵνα μὴ ἔχωμεν, *Dem.*

Caverna, τὸ ἄντρον, ν, *Lucian.*

Cavernosus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀντρώδης, ες Ion.

Cavilla, τὸ σκῶμμᾶ, ατ Ion. *Dem.* τὸ σκωμμάτιον, ν, *Plut.* τὸ σκῶμμα, *Thes.*

Cavillatio, ἡ σκῶψις, ἰος, *Arist.* ἡ χλεύασις, εως, *Dem.* τὸ χλεύασμα, ατ Ion. *id.* ὁ χλεύασμος, ου, *id.*

Cavillator, ὁ σκώπτης, ου, *Suid.* ὁ χλευαστὴς, οῦ, *Dem.*

Cavillor, σκώπτω, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Athen.* aliquid, τι, *Aristoph.* ὅτι τι, *Plut.* ὅτι σκώπτω τι, νομίζεις τι, *id.* philosophos, κωμῳδεῖτε εἰς τοὺς φιλοσόφους, *Lucian* physicos, διασύρετε τοὺς ὄντας τῶν, *Dem.* aliquid verbis, τι τῷ λόγῳ, *Dem.* aliquos, χλευάζω τινας, *id.* διαχλευάζω τινὰς, *id.* Σοφίᾳ, *Hes.* ἐπικερτομέω.

Cavillosus, a, um, σκωπτικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Caula, vide *Cavea.*

Cauleſco, καυλέω, *Theophr.* ἐγκαυλέω, *Aristot.* ἐκκαυλέω, *Theophr.*

Cauliculaceus, a, um, καυλικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Cauliculatus, a, um, καυλωτὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Cauliculus, ὁ καυλίσκ Ion. ου, *Dosc.*

Caulis, ὁ καυλὸς, οῦ, *Theophr.* in modum caulis, καυληδὸν, *Galen.* caulem non habens, ὁ ἢ ἀκαυλ Ion. ου, *Aristot.* caule recifo non regerminans, ὁ ἢ ἀκαυλ Ion. ου, *Theophr.* cum caule relcindo, ἀποκαυλίζω, *Thuc.* caulem amitto, διακαυλίζω, *Theophr.* emitto, ἐγκαυλίω, *id.* evello, ἐκκαυλίζω, *Aristoph.* hagulis annis mutans, ὁ ἢ ἐπετειόκαυλος, ου, *Theophr.* habens humilem, ὀπιθειόκαυλος, *id.* rectum, ὀρθόκαυλ Ion. *id.* lævem, λειόκαυλ Ion. *id.* album, λῠκοκαυλ Ion. *id.* unicum, μονοκαυλ Ion. *id.* caules habens paucos, ὀλιγόκαυλ Ion. *id.* multos, πολύκαυλ Ion. *id.* juxta emitto & quasi ad latus, παρακαυλίζω, *id.*

Caulus, ὁ ἢ καυλάκης, ου Ion. *Dosc.*

Cavo, κοιλαίνω, aliquid, τι, *Athen.* κοιλόω.

Caupo, ὁ κάπηλ Ion. ου, *Lucian.* ὁ ξενοδόκος.

Caupona, τὸ καπηλεῖον, ου, *Synes.*

Cauponaria, ἡ καπηλικὴ, ἧς τέχνη, *Aristot.* ἡ καπηλεία, ας, *Plato.*

Cauponarius, a, um, καπηλικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Cauponatio, ἡ καπηλεία, ας, *Plato.*

Cauponatrix, ἡ καπηλὶς, ίδ Ion. *Aristoph.*

Cauponor, καπηλεύω, aliquid, τι, *Herodian.*

Causa, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ αἴτιον, ου, *id.* principalis, αἴτιον κύριον, antecedens, ποιητικὸν, προκαταρκτικὸν, proxima, πρόσχρους, adjuvans, ξυναίτιον, efficiens, ποιητικὸν, materialis, ὑλικὸν, formalis, εἰδικὸν, finalis, τελικὸν, prætexta, ἡ πρόφασις, εως, omnium, quæ facta sunt, αἴτιος, πάντων τῶν γιγνομένων, *Plato*, ipsissima existit, cur non veremur, αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικᾶσθαι κατέχει, *Dem.* rei confertur in illum, αἴτιος τοῦ πράγματος ἀναπέφυται, *id.* in causa fuerunt, ne viveremus more belluarum, αἴτιοι γεγόνασι τοῦ μὴ διαπεπλῦσθαι θηριώδως, *Isocr.* quod dixi, in causa sunt, quo minus orationem finirem, τὸ εἰρῆσθαι, αἴτιον ἐγένετο τοῦ μὴ καταλῦσαί με τὸν λόγον, *id.* causam dicere, propter quam contentus sit, ἐπὶ ταύτης αἰτίας, δι' ἣν ἐμέμψατο, *id.* honoris causa periculis subtinere, ὑπὲρ τῆς δόξης ὑπομένειν κινδύνους, *Dem.* loci causa inimicitias agere, χάριτος ἕνεκα ἀδικεῖν, *Isocr.* multis de causis audentis, πολλῶν μὲν καὶ καλῶν, *Dem.* qua de causa civitates hi inter se committebant, ὅτου ἕνεκα τὰς πόλεις ἔστοι συνίσπασαν, *id.* propter deas causas, alteram quidem, ut, alteram μὲν, ὅπως, quod, ὅτου ἕνεκα, ἐπεὶ μὴ, ἵνα, ἕτερα δ' ὅτι, *id.* causam non habens, ὁ ἢ ἀναίτιος ου, *id. Aphrod.* sine causa, ἀναιτίως, *id.* causam adfigno, ἐπαιτιάομαι, *Plato.* qui cum alio est operis causa, ὁ μεταίτιος τοῦ ἔργου, *Xenoph.* ὁ ἢ ἀναίτιός τινος, *id.* i. e. *lis*, ἡ δίκη, ης, *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶν Ion. *id.* minuta, δίκη μικρὰ, *id.* præclara, καλὴ, *id* legitima & justa, ἔντομος ἢ δίκαια, *id.* dandi aut non dandæ per leges, ἐκκλήματος, ὃ μὴ ἐξεκλήματος, *id.* mercatorii, ἐμπορικὴ, *id.* metallica, μεταλλικὴ, *id.* capitalis, φονικὴ, *id.* impietatis, γραφὴ ἀσεβείας, *id.* injuriarum, γραφὴ ὕβρεως, *id.* & controversiâ, ἀγὼν ἢ γραφὴ, *id.* causam alere adversus aliquem, ἐπιτείνειν δίκαιον κατά τινος, *Dem.* dicere, λόγον ἢ δίκην εἰπεῖν περί τινος, *id.* irtenbere alicui, λαχεῖν δίκην τινί, *id.* disceptare juste & secundum leges, κρίνειν δίκαια ἢ γραφὴν δικαίαν ἢ κατὰ τοὺς νόμους, *id.* absolvere, ἀπολύειν δίκην, *id.* condemnare, καταψηφίζεσθαι δίκης, i. γραφῆς, *id.* obtinere, αἰτεῖσθαι, i. λαχεῖν τὴν δίκην, *id.* vinci in causa, ἡττᾶσθαι δίκης, *id.* causa indicta damnare, κατακειροτονεῖν τὸν ὀνδρὸς ἀκούσαντα δικαστοῦ, *Plato.* indicta causa damnati, ἀκριτοκατάκριτον ὅμοιον λόγον κατεδικάζεσθαι, *Lucian.*

Caussalis, e, αἰτιολογικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἢ ἡ αἰτιολόγος, ου, Conjunctio, αἰτιώδης σύνδεσμος, *Gram.*

Caussidicus, ὁ συνήγορ Ion. ου, *Æschin.*

Caussificor, σκηλόομαι, *Æschin.*

Caussor, προφασίζομαι, aliquid, τι, *Dem.* i. e. culpo, αἰτιάομαι, aliquam ob aliquid, τινὰ τινος, *id.*

Caute, εὐλαβῶς, *Dem.* σφυλαγμένως, omnia ad aliquem scribere, ἅπαντα φράζειν τινὶ εὐλαβῶς, *Dem.*

Cautela, ἡ εὐλάβεια, ας, *Dem.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Æsch.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Dem* Conf. *Cautio.*

Cauter, ὁ καυτὴρ, ῆρος, *Hippocr.* τὸ καυτήριον, ου, *Lucian.* cauterio uro, καυτηριάζω, *N. T.*

Cauteriatus, a, um, κεκαυτηριασμένος, ὴ, ον, *N. T.*

Cauterium, τὸ καυτήριον, ου, ignitum, διάπυρον, *Lucian.*

Cautes, ἡ σπέρα, ας, *Plut.*

Cautio, ἡ εὐλάβεια, ας, *Dem.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Isocr.* magnam prudentiam & cautionem requiens, φρονήσεως καὶ φυλακῆς πολλῆς δεομένη, *Dem.* magna, εὐλάβεια μεγάλη, *id.* summa, ἀκριβεστάτη, *id.* cautione uti in re aliqua, εὐλαβεῖσθαι ἔχειν πρός τι, *Isocr.*

Cautus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὐλαβὴς, ές Ion. *Dem.* ἀσφαλισμένος, ὴ, ον, *id.* ὁ ἢ ἧ, ἴσως, σωφρονέστερ Ion. ου, ὸν.

Cavus, a, um, κοῖλος, η, ον, *Xenoph.* non solidus, ὁ ἢ ἔκκοιλ Ion. ου, *Suid.* utrinque cives, ἀμφίκοιλ Ion. *Suid.* introrsum cavus, ὁ ἢ ἔνκοιλ Ion. *Athen.*

Cedo, παραχώρησον, *Dem.* alicui, τινὶ, *Isocr.* e fugultu, τῶν ὑβριστῶν, *Æschin.* commodo, εἶκε θυμῷ, *id.* alicui de via, ὑπεκχώρει τινὶ ὁδοῦ, *Plut.* ἐξίσασθαί τινι τῆς ὁδοῦ, *Lucian.* nulli prudentia, οὐδεὶ ἐρεύνων Ion. *Plut.* retro, εἰς τοὐπίσω ἀναποδίζω, *Lucian.* hosti, ἐνδεικνύμενος, *Herodian.* bonis, ἐξίσασθαι τῶν ὄντων, *Dem.* rebus adversis, ἐνδιδόναι τοῖς πράγμασι, *Basil.* cedit bene opus, προχωρεῖ τὸ ἔργον, *Herodian.* ei obsidio ex sententia, αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ἐκ βάλλῃ, *id.* bene & supra votum, ἐξίσης καὶ ὑπὲρ φύσιν ὀχλῶ, *id.* non ut speravit, οὐχ ὡς ἤλπισε, *id.*

Cedo, i. e. dic, εἰπέ μοι, i. e. porrige, δός, ἔνεγκε, ἔνεικον.

Cedrates, a, um, κεδράτος, ὴ, ὸν, *Eurip.*

Cedria, ἡ κεδρία, ας, *Suid.* cedria perungo, κηδρόω, caput alicujus, κηραλοιῶ τινος, *Strabo.*

Cedrinus, a, um, κέδρινος, ίνη, ινον, *Dosc.*

Cedris, ἡ κεδρὶς, *Dosc.*

Cedrus, ἡ κέδρος, ου, *Theophr.* acuta, ἡ ὀξυκέδρ Ion. ου, *id.*

Celebratio, ἡ ἑόρτασις, εως, *Dem.* festi, ἡ ἑόρτασις, εως.

Celebratus, a, um, ἐνδόξ Ion. ος, ον, ων, *Isocr.* & vulgo jactatus, θρυλλούμενος, ίνη, ενον, *Herodian.* ὁ ἢ ἡ ἐνδοξος, ου, ους, ότερος, ότατος, ἐπιφανέστατος, γνώριμος, *id.* & *Dem.* virtute, ἐνδοξασμένος ἐπ' ἀρετῇ, *Polyb.*

Celebrito, ἡ φήμη, ης, *Dem.* ἡ εὐκλεια, ας, *id.* ἡ εὐδοξία, *Isocr.* i. e. festum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, i. e. ἡ πανήγυρις, εως, *Isocr.* i. e. frequentia hominum, ἡ πανηγυρικὴ, ῆς, *Isocr.* celebritatem ago, πανηγυρίζω, *id.*

Celebro, i. e. prædico, ἀναγράφω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* εὐλογίαν τινὸς, ἢ τὰ ἐγκώμια ποιεῖν τινος, *Dem.* εὖ λέγειν τινὰ, *Isocr.* laudibus, ἐγκωμίοις, ad splendidæ, ἀγαθοῖς μεγαλοπρεπῶς, *id.*

Celeo, τάχυνω, ῦνα, *Dem.* peculio, ὁ ἢ ἡ ὠκύς, ὑτης, *id.* in rectum agendo, ὀρθὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* celerimus curlo, ὠκυδρομώτατος, ου, ατον, *Diodor.* ὁ ἢ ἡ ὠκύπους, *Hom.*

Celeritas, τὸ τάχος, ους, *Dem.* ἡ τιμώτης, ητος, *Athen.* ἡ ὠκύτης, ητος, *Dem.* celeritate anteverto aliquem, τῷ τάχει τῆς ἀντιταξάμενος ἀποκλείω, *id.* aliquid consequi, τοῖς ὀξυτάτοις διωκεῖν, *id.* i. *id.* ἡ ὠκύτης.

Celeriter, τάχα, *Dem.* τάχιον, *id.* ὀξέως, *id.* celeriter conficere aliquid, ὀξὺ τι ἀπεργάζεσθαι τινι, *id.* apparere quam celerime, φανερὸν ὡς τάχιστα γίγνεσθαι τινι, *id.* celerius domum revertor, θᾶττον οἴκαδ' ἀφικνοῦμαι, *id.* celerius opinato, θᾶττον ἐλπίδος, *Pherecyd.*

Celeritudo, vide *Celeritas.*

Celero, ταχύνω, *Xenoph.* aliquid, τι, *Sybill.* ὁρμάω, *Jer. Cabedon, Dosc.*

Celes, ὁ κέλης, ητος, *Plut.*

Celeusma, τὸ κέλευσμα, ατος, *Plato.*

Celeustes, ὁ κελευστὴς, οῦ, *Thuc.*

Celia, sc. penaria, τὰ ταμεῖα, ων, *Isocr.* τὸ ταμιεῖον, ου, *Plut* τὸ ἀποθέσιον, *Suid.* ἡ ἀποθήκη, ταμία, ὁ σῖτος, ἄνος, *Xenoph.* ἡ σιτοθήκη.

Cella, ἡ ταμία, ας, *Xenoph.*

Cellarius, ὁ ταμίας, ου, *Xenoph.*

Cellula, τὸ ταμιεῖον, ου, *Suid.*

Celo, κρύπτω, factum, τὸ κρύμμα, *Dem.* aliquem aliquid, τινὰ τι, *Isocr.* operiri, κεκρύφθαι τῶν ἀνθρώπων τινὰ, *Isocr.* neque magnum, neque parvum aliquem, ἀποκρύπτομαι ὅτι μήτε μέγαν ὅτι *Socratem* τινα, *Plato.* hæc te, ἀποκρύπτομαι σοῦ ταῦτα, *Isocr.* materiam, *Cicero* τὴν ὕλην συμφορᾶν, *id.* alios, κρύπτομαι τοὺς ἄλλους, *Isocr.*

Celox, ὁ κέλης.

Cenſitudo, τὸ ὕψος, ους, *Thuc.* Conf. *Altitudo.*

Celſus, a, um, ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* animus, τὸ ὑψηλὸν, οῦ, *Plut.* ὁ ἢ μετέωρος.

Cenotaphium, τὸ κενοτάφιον, ου, LXX.

Cenſeo, νομίζω, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* οἴομαι, *id.* i. e. *conſtituo*, γιγνώσκω, *Isocr.* i. e. censum ago, σωτιμάομαι, *Dem.* σωτιμάομαι, *id.*

Cenſio, ἡ τίμησις, εως.

Cenſitor, ὁ τιμητὴς, οῦ.

Cenſor, ὁ τιμητὴς, οῦ, i. e. morum inspector, ὁ ἐφορος, ου, *Plut.* ὁ ἐπίτιμος, ου, *Herodian.*

Cenſorius, a, um, τιμητικὸς, ὴ, ὸν, ἐποπτικὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.*

Cenſura, ἡ τιμητεία, ας, ἡ δοκιμασία.

Cenſus, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *N. T.* i. e. tributum, ὁ κῆνσος, ου, *N. T.* τὸ τίμημα, ατος, *Dem.* ἡ εἰσφορὰ,

ἡ εἰσφορά, ᾶς, census imponere alicui, εἰσφορὰν ἐπιγράφεσθαί τινι, *Isocr.* colligere de cujusque facultatibus, εἰσφορὰν ἀπὸ τῶν χρημάτων, *id.* solvere, φέρειν τ. σωτηρίας τέλειν, εἰσφέρειν, δ. δόναι, *id.* accipere, ἀπὸ τῶν ἐπιγραφῶν λαμβάνειν, *id.*

Centenarius, sc. numerus, ὁ ἑκατοντάς, άδος, *Herod.*

Centenarius, a, um, ἑκατοντα-ῖος, α, ον.

Centenus, a, um, ὁ τῶν ἑκατόν.

Centesima, æ, ἡ ἑκατοστή, ῆς, *Dem.*

Centesimo, ἑκατοστόω

Centesimus, a, um, ἑκατοσ-ός, ή, όν, *Xenoph.*

Centies, ἑκατοντάκις.

Cento, ὁ κέντρων, ωνος.

Centralis, e, ός, ή, τὸ πρὸς κέντρον,

Centrum, τὸ κέντρον, υ, *Plut.*

Centum, οἱ, αἱ, τὰ ἑκατόν, & octo, ὀκτὼ καὶ ἑκατόν, *Thuc.*

Centumpondium, τὸ ἑκατόλιτρον, ν.

Centumvialis, e, ος, ὁν, τὸ τῶν ἑκατόν.

Centumviratus, ὁ τῶν ἑκατὸν ἀρχὴ.

Centumviri, οἱ ἑκατὸν.

Centuplex, ὁ καὶ ἡ ἑκατονπλασίων, ων-ος, ἑκατονπλάσιος, ία, ιον, *N. T.*

Centuplicatus, a, um, ἑκατοσ-εύων, ουσα, ουν, centuplicatum hordeum, ἑκατοσεύσαι κριθαὶ, LXX.

Centupliciter, ἑκατονπλασίως.

Centuria, ἡ ἑκατοστύς, ύ-ος, *Xenoph.* militum, ὁ λοχ-ος, *Ion.*

Centuriatim, κατὰ λόχους, *Thuc.*

Centuriatus, us, ἡ ἑκατονταρχία, ας.

Centurio, κατα-λογίζω, *Plut.*

Centurio, onis, ὁ ἑκατόνταρχ-ος, ου, *Xen.* ὁ τάξιαρχ-ος, ν. *Dem.*

Centurionatus, ἡ ἑκατονταρχία, ας.

Cepa, vid. *Cæpa*

Cera, ἡ κηρὸς, οῦ, *Lucian.* e cera fingere aliquid, ἐκ κηροῦ πλάττεσθαί τι, *Herod.* cera obscuro, vide *Cero.*

Ceraces, ὁ κηροπλάστης, ὁ κηρουργός.

Ceraftes, ὁ κήρατος.

Ceralum, τὸ κήρατον, υ, *Diosc.*

Ceraſas, ὁ κέρασ-ος, ου, *Theophr.*

Ceratura, ἡ κήρωσις, εως, *Arist.*

Ceratus, a, um, κήρατ-ος, ὴ, ον, *Dios.*

Cercopithecus, ὁ κεκοπίθηκ-ος, ου

Cerdo, ὁ βουπλήξ, ῆγος, ὁ, *Aristoph.* ὁ σκυτοτόμος, ου, *Plut.* ὁ βάναυσος.

Cerdonia, ἡ βουσκοψία, ας, ἡ σκυτοτομική, ῆς, *Plato.* cerdoniam facio, βουσκοψίαν, *Aristoph.* σκυτοτομίαν, *Aristot.*

Cerealis, δημητριακὸς, ὴ, όν.

Cerebellum, ἡ παρεγκεφαλὶς, ίδ-ος, *Aristot.*

Cerebrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκρόχολ-ος, ου, *Aristot.*

Ceremonia, vide *Cærimonia.*

Cereſia, ὁ ζυθ-ος, ου, *Theophr.* εἶδος κοίθης, *Diosc.* τὸ κρίτον, ου, ι. ὁ βύτ-ος, ου, *Lucian.* βρίτον δηλ. κριθῶν, *Theophr.*

Cerevisiarius, ὁ ζυθοπώλης, ου.

Cereus, a, um, κήρειν-ος, ίνη, ινον, *Plato.*

Cereus, i, κηρὸς, οῦ, τὸ κηρίον, ου.

Cerifico, κηροποιῶ.

Cerifex, ὁ καὶ ἡ κηρουργὸς, δημητροπλυντος.

Cerno, βλέπω, aliquid, κρίνω, *Dem.* εἶδω τι, *id.* i. e. cerno, διαιτῶ, *Gal.* furfur, ἀπὸ κριθῆς διατίαν τὸ φουτυρον, *id.* i. e. cribro, ἀγαπίζομαι, *Dem.* i. e. cerno hæreditatem, κληρονομίαν, *Ion.*

Cernuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιπρόωπος, ὠπ-ος, *Hesych.*

Cero, ἐγκηρόω, *Hippocr.* mortuum, κατακηρόω νέκυν, *Paradox.*

Ceroma, τὸ κήρωμα, ατ-ος, *Gal.*

Ceromaticus, a, um, κηρωματικὸς, ὴ, όν.

Ceromatiſtes, ὁ κηρωματιστὴς, ου.

Cerotum, τὸ κηρωτὸν, οῦ, *Dioſc.*

Certamen, ὁ ἀγὼν, ῶν-ος, *Dem.* ἄεθλα, ων, *Isocr.* i. e. res gravis, τὸ δεινὸν, *Dem.* & bellum, ἀγὼν καὶ πόλεμος, *Isocr.* ἀγὼν καὶ ἄεθλα, *id.* belli, ἀγὼν πολέμου, *Dem.* & periculum, ἀγὼν καὶ κίνδυν-ος, *id.* magnum, majus, maximum, ἀγὼν μέγας, μείζων, μέγιστ-ος, *id.* facilius, ῥᾴδιος, *id.* difficile, χαλεπὸς, *id.* νεῦος, *Thucyd.* ἐς τὸν πρόσω & navale, ἄεθλα ἵππων τε καὶ τριήρων, *id.* subire de re aliqua, ἀγῶνα ὑπὲρ τινος, *Dem.* adversus aliquem, ἀγῶνα πρός τινα, *id.* de aliqua re, ἀγωνίζεσθαί περί τινος, *Isocr.* certaminis locus, τὸ ἀγωνιστήριον, ου, *Aristoph.* præmium, τὰ ἆθλα, *Xen.* τὸ νικητήριον, ου, *id.* præfectus, ὁ ἀγωνοθέτης, ου, *Lucian.*

Certatim, ἀγωνιστικῶς.

Certatio, ἡ ἀγωνισις, εως, *Thucyd.* τὸ ἀγώνισμα, ατος, *Plut.*

Certator, ὁ ἀγωνιστὴς, οῦ, *Plut.*

Certe, ναὶ, *Aristoph.* ἀληθῶς, *Dem.* ἦ μὰν, *id.* δῆτα, *id.* γε, si non summa, certa pars quædam, εἰ μὰ ὅλον, μέρος γε, *Dem.* γὲν. si nihil aliud, nomen certe habet, εἰ μηδὲν ἄλλο, τόνομα γοῦν ἔχῃ, *id.* ἀμέλει, id enim certe homine infimissimum habeatur, τοῦτο γὰρ, ἀμέλει, ἀνθρώπου ἀπαιδευτότατον φήσουσιν, *id.* οὐ μέλει, nec illud certe audeat quis dicere, οὐ μέλει δὲ τοῦτό γε δόξει ἀν τῶν πολιτῶν τολμῆσαί τις, *id.*

Certifico, βεβαιόω τινι, *Plato.*

Certioro, δηλόω, *Dem.*

Certitudo, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.* ὁ βεβαιότατος, της, ητ-ος, *Aristot.* ἀσφάλεια, ας, *Thuc.*

Certo, ἀγωνίζομαι, *Demosth.* certamen, ἀγὼν, *Plato.* hac de re tecum, περὶ τούτου ἐγὼ ζε, *Xen.* de honore & gloria, περὶ τιμῆς καὶ δόξης, *Demosth.* pro libertate, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, *id.* in Judæ Olympus, τὰ Ὀλύμπια, *Philostr.* cum aliquo, ἁμιλλῶμαί τινι, *Dem.* ad extremum dimicationem, διαγωνίζομαι, *Æschin.* cum majorum virtute, ἁμιλλᾶσθαι πρὸς τὴν τῶν προγόνων ἀρετὴν, *Dem.* de rebus pulcherrimis, περὶ τῶν καλλίστων φιλοσοφεῖν, *Isocr.*

Certo, ἀκριβῶ, *Dem.* ἀκριβῶς, *id.* certissime aliquid comprobare, μάλιστα ἀκριβῶς τὰ ἐξετάζειν, *id.* it. βεβαίως.

Certus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκριβὴς, ῆ-ος, *Isocr.* δῆλ-ος, η, ον, *Dem.* βέβαιος, αία, αιον, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, ῆ-ος, *Dem.* certum signum, ἀκριβὲς σημεῖον, *Dem.* certa memoria, ἀκριβὴς μνήμη, *id.* certa pax, βεβαία εἰρήνη, *Xen.* i. e. definitus, statutus, τεταγμέν-ος, η, ον, *Dem.* ὡρισμέν-ος, *id.* ὡρισμένος, *id.* διωρισμέν-ος, *Isocr.* certum tempus, χρόν-ος τεταγμέν-ος, *id.* certa dies, τεταγμένη ἡμέρα, *Dem.* ἡμέρᾳ διαρρητηρημένῃ, *id.* i. e. firmus, ratus, ἰσχυρὸς, αἰῶν, *Dem.* ἀσφαλὴς, ές-ος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀναμφισβήτ-ος, ου, *id.* certum est, constat, δῆλόν ἐστιν, certum est, quod sic præsaturus sit, δῆλον, ὅτι οὕτω προσιμιάσεται, *Xen.* certum habeo aliquid, certo aliquid scio, ἴστε μὰ τὸν Δία, *Dem.* οἶδα τι ἀκριβῶς, *id.* ὀρθῶς, *Isocr.* φανερῶς, *idem.* certiorem facio aliquem, δηλόω τινὰ, *id.* de aliqua re, γνωρίζω τινί τι, *Paul.* certior fio ab aliquo, πυνθάνομαι παρά τινος, *Isocr.* de aliqua re, πυνθάνομαι περί τινος, *id.* de aliqua re ab aliquo, τὶ διά τινος, *id.*

Cerva, ἡ ἔλαφ-ος, ου, *Aristot.*

Cervical, τὸ προσκεφάλαιον, ου, *Plut.*

Cervicosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκληροτράχηλ-ος, ου, *Sirac.*

Cervinus, a, um, ἐλάφειος, εία, ον, medulla, μυελὸς, *Galen.* cornu, τὸ ἐλάφειον, ου, *Suid.*

Cervisia, vide *Cerevisia.*

Cervix, ὁ αὐχὴν, ῆν-ος, *Aristot.* ὁ τράχηλ-ος, ου, *Plut.* ἡ δέρη, cervicem erigere, τὸν αὐχένα ἐπαίρειν, *Philo.* τὸν αὐχένα ἀνατείνειν, *Chrys.*

Cerusſa, τὸ ψιμμύθιον, ι. ψιμύθιον, ου, *Strab.*

Cerusſatus, a, um, ψιμυθιωθεὶς, εῖσα, έν, *Plut.*

Cerusſo, ψιμυθιόω, *Plut.*

Cervus, ὁ ἔλαφ-ος, ου, *Aristot.*

Cespes, vide *Cæspes.*

Cessatio, ἡ ἀνάπαυσις, εως, *Dem.* concedere alicui cessationem ab opere, δίδωμί τινι ἀνάπαυσιν, *id.* i. e. cunctatio, mora, ἡ διατριβὴ, ῆς, *id.* τὸ μέλλημα, ατ-ος, *Lucilius.* ἡ μέλλησις, εως, *Thucyd.* i. e. segnities, ἡ ἀργία, ας, *Demosth.* ἡ ὀκνηρία, ἡ ῥᾳθυμία.

Cessator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Aristot.* ὁ ἀεργὸς, οῦ, *N. T.* ὁ ἀργὸς, ὁ, ἡ, ὸν, *Dem.*

Cessio, ἡ ἀφεσις, εως, ους.

Cesſo, παύομαι, ab aliqua re, τινός, *Dem.* aliquid facere, ποιῶν τι, *Plato.* a cæde, φόνου, *Thuc.* a labore, λήγω τοῦ πόνου, *Isocr.* cessare facio, παύω, aliquem ab aliqua re, τινὰ τοῦ-, *Isocr.* intermissam, aliujus, τὴν ὕβριν τινος, *id.* i. e. tarde, cunctor, βραδύνω, *Herodian.* mitto, *Dem.* ignis, *id.* ῥᾳθυμοῦμαι, *Xenoph.* χαλάω, *Plut.*

Cestus, ὁ κεστὸς, οῦ.

Cetarius, ὁ κητοπώλης, ου.

Cetus, τὸ κῆτ-ος, ους, *Arist.*

Cetaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ κητώδης, ες-ος, *Aristot.* κητῶδ-ης, ους, ες, *Diosc.*

Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.

Cetratus, ὁ πελτασ-τὴς, οῦ, πελτοφόρ-ος.

Ceu, εἰ, *Xenoph.* οἷον, ὥσπερ.

Cevec, ζαυλοπρωκτία, *Suid.*

Chalcographus, ὁ χαλκογράφος, ου.

Chalybs, ὁ χάλυψ, υβ-ος.

Chaos, τὸ χάος, ους.

Characterizo, ὁ χαρακτὴρ, ῆρος, *Aristot.* charactera in imprimere alicui, χαρακτῆρα ἐπιτίθεσθαί τινι, *id.*

Characteristicus, χαρακτηριστικὸς, ὴ, όν, *Dion.*

Charismatissimus, ὁ χαρισματισμὸς, οῦ, *Dion. Halic.*

Charitas, ἡ ἀγάπη, ης, *Plut.* ἡ στοργὴ, ἡ φιλανθρωπία.

Charta, ὁ χάρτης, ου, *Dioſc.*

Chartaceus a, um, χαρτιν-ος, η, ον, ί, ὴ, τὸ ἐκ χάρτης.

Chartophylacium, τὸ χαρτοφυλάκιον, ου.

Charto, phylax, ὁ χαρτοφύλαξ, ακ-ος.

Chartula, τὸ χαρτίον, ου, *Plut.*

Charus, a, um, i. e. pretiosus, vide *Carus*, i. e. dilectus, ὀκτητος, ὴ, όν, *Aristot.*

Chasma, τὸ χάσμα, ατος, *Plato.*

Chasmatias, ὁ χασματίας, ου, *Aristot.*

Chela, ἡ χηλὴ, ῆς, *Aristot.*

Chelys, ἡ χέλυς, υος, *Plut.*

Chenatrochium, τὸ χηνοτροφεῖον, ου, *Columella.*

Chiliachus, ὁ χιλιάχος, ου, *Plut.*

Chiliar, ἡ χιλιὰς, άδος, *Theocr.*

Chimæra, ἡ χίμαιρα, ας, *Plut.*

Chiragra ἡ χειράγρα, ας.

Chirographum, το χειρόγραφον, ου, chirographo cavere, χειρογραφεῖν, *Laud.*

Chiromantes, ὁ χειρόμαντις, εως, *Poll.*

Chiromantia, ἡ χειρομαντεία, ας.

Chirotheca, ἡ χειροθήκη, ης.

Chirurgia, ἡ χειρουργία, ας, *Plato.* ἡ χειρουργικὴ, ης, *Arist.*

Chirurgicus, ὁ, ἡ, ὸν, χειρουργικὸς, ὴ, όν, *Arist.*

Chirurgus, ὁ χειρουργὸς, οῦ, *Galen.*

Chlamydatus, a, um, κεχλαμυδαμένος, ὴν, ον, *Aelian.*

Chlamydium, τὸ χλαμύδιον, ου, *Plut.*

Chlamys, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.*

Cholera, ἡ χολὴ, ῆς, *Hippocr.* cholera vexo, χολερικῶ, *Galen.*

Cholericus, a, um, χολερικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Choragium, τὸ χορήγιον, ου, ι. τὸ χορηγεῖον, ου, *Poll.*

Choragus, ὁ χορηγὸς, οῦ, *Athen.*

Cheraules, ὁ χορεύλης, ου, *Aristot.*

Chorda, ἡ χορδὴ, ῆς, *Plato.*

Chorea, ἡ χορεία, ας, *Plato.* choreas duco, χορεύω, *Ion.*

Choreuma, τὸ χόρευμα, ατος, *Eurip.*

Choreutes, ὁ χορευτὴς, οῦ, *Plato.*

Chorographia, ἡ χωρογραφία, ας.

Chorographus, ὁ χωρογράφος, ου, chorographum ago, χωρογραφῶ, *Ptolem.*

Chorus, ὁ χορὸς, οῦ, *Xenoph.* chori magister, ὁ χοροδιδάσκαλος, ου, *Plato.*

Chous, ὁ οἰνοχὸς, ου, *Dem.* τὸ οἰνοχὸν, ου, ιδ-ος.

Chrestologia, ἡ χρηστολογία, ας, *N. T.*

Chrestologus, ὁ χρηστολόγος ου.

Chria, ἡ χρεία, ας, *Apuleius.*

Chrisma, τὸ χρῖσμα, ατος, *Dioſc.*

Chrismatissimus, ὁ χρισματισμὸς, οῦ.

Christianissimus, ὁ χριστιανισμὸς, οῦ.

Christianus,

Christianus, ὁ Χριστιανος, ὁ, *N. T.*
Christianus, ὰ, ὸν, χριστιακος, ὰ, ὸν.
CHRISTUS, ὁ Χριστος, *N. T.*
Chronica, τὰ χρονικὰ, ῶν, *Lucian.*
Chronologia, ἡ χρονολογια, ας.
Chronologus, ὁ χρονολογος, ὰ.
Chrysocolla, ἡ χρυσοκολλα.
Chrysolithus, ὁ χρυσολιθος.
Cibaria, orum, τὰ ἐδεσματα, ων, *Thuc.* ὁ βρωτὸς ὅ, *Dan.*
Cibarius, ὰ, ὸν, ὁ ἡ ἐδώδιμος, ὸν, *Dosc.* ζητικὸς, ὰ, ὸν, ὁ ἡ τραξιμος, lex cibaria, σιτικὸς νομος, *Plut.* panis, σιτικρατης ὀρτος, ὀρτος συγκεκριμενος.
Cibatus, us, ἡ τροφη, ης, *Aristot.*
Cibo, as, τρεφω, *Xenoph.* ϕαμιζω, *N. T.* σιτεσιοις τινα, *Xenoph.*
Cibus, ὁ σιτος, ου, *Dem.* τὸ σιτιον, ου, *Xen.* ἡ τροφη, ης, *Aristot.* τὸ ἐδεσμα, ατος, *Isæi.* ὁ βρωτος, ὁ, *Dem.* ὁ ἀκατεστισμενος, ου, *id.* τὸ ἴλαρ, cibum tumo, σιτον αἱρομαι, *Xenoph.* ἐν σιτῳ εἰμι, *idem*, una capio, συσσιτεω, *Dem.* deduco, τ' τροφης ἀποσιτεομαι, *Aristot.* paro, σιτον ποιεω, *Plato*, præbeo, σιτομετρεω σιτον, LXX. communico cum aliquo, βρωτὸν κοινωνεω τινι, *Demosth.* coquo, ὀψοποιεομαι, *idem*, cibis inexcitissimis potius, quam illustrissimis delector, τοις ἀδοξοις μαλλον, ἡ τοις ἐυκλεεστατοις τῶν σιτιων χαιρω, *Isocr.* qui cibis delectatur animum & corpus lædentibus, χαιρων τῇ ἡδυσματων τοις ψ τὸ σωμα, ψ τὴν ψυχὴν βλαπτουσι, *id.* fine cibo sum, ἀσιτεω, LXX. fine cibo, ἀσιτι, *idem.*
Cicada, ὁ τεττιξ, γος, *Thuc.* parva, ἡ τεττιγονια, ſ. τὸ τεττιγομετρον, ου, *Aristot.*
Cicatrico, ἑλκοω, *Aristot.* ἀπελκοω, *Dioſc.* ἐπελκοω, *id.* κατελκοω, *id.*
Cicatricula, τὸ ἑλκιον, ου.
Cicatrix, ἡ ἑλκη, ης, *Aristot.* cicatricem obducere ulceribus veteribus, ἐπελκειν τὰ παλαια ἑλκη, *Dioſc.* ex ulceribus habere adhuc cicatrices, ἑλκων ἐτι ἐχειν ἀλδι, *Dem.*
Cicer, ὁ ἐρεβινθος, ου, *Dioſc.* ciceri ſimilis, ὁ ἡ ἐρεβινθωδης, ες, *Theophr.* ciceris magnitudo, ἐρεβινθου μεγεθος, *Dioſc.*
Cicercula, ὁ λαθυρος, ου, *Theophr.*
Cicerinus, ὰ, ὸν, ἐρεβινθινος, ἰνη, ινον, *Heſych.* ὁ ἡ ἐρεβινθωδης, ες, folium ciceris, φυλλον ἐρεβινθωδες, *Dioſc.*
Cicindela, ἡ λαμπυρις, ἰδος, *Plin.* ἡ φαλαινα, *Nic.* cicindelæ inſtar luceo, λαμπυριζω, *Dioſc.*
Ciconia, ὁ πελαργος, ου, *Ariſt.* qualis ciconiæ eſt, πελαργικος, ὴ, ὸν, *id.* ciconiæ pullus, ὁ πελαργιδευς, εως, *Ariſtoph.*
Cicur, ὁ ἡ, ὴ τιθασσος, ὴ, *Plato.* ὁ ἡ ἡμερος, ου, ὴ, *id.* ἡμερος, *Xen.* animantes omnes tam cicures quam agreſtes, ζωα παντα ὅσα ἄμικα, ὅσα ἀγριαινεται, *Herodian.* 5, 6, natura, τὸ τιθασσον, ου, *Theophr.*
Cicuratio, τὸ ἡμερωμα, ατος, *Theophr.* ἡ ἡμερωσις, εως, ἡ ἐξημερωσις, εως.
Cicurator, ὁ τιθασσοτροφος, ου, *Ariſtoph.*
Cicuro, τιθασσευω, aliquem, τινα, *Plato*, ἐξημεροω τινα, *id.* beſtias, ἡμερουν τὰς ψυχας τῷ θηριῳ, *Isocr.*
Cicuta, τὸ κωνειον, ου, *Dioſc.* cicutam bibo, κωνειαζομαι, *Suid.*
Cieo, κινεω, omnem lapidem, πανθ' λιθον, *Plut.* illum alicui, μηχανασθαι τινι γιλιον, *Dem.* ictum, σεισημι τὸν ὀζον, *id.* bellum, ἐγειρω πολεμον, *Thuc.*
Cilicium, τὸ κιλικιον.
Cilium, βλεφαρις, ἰδος, *Ariſt.* τὸ βλεφαρον, ου, *Dioſc.*
Cimeliarcha, ὁ κειμηλιαρχης, ου.
Cimeliarchium, τὸ κειμηλιαρχιον, ου.
Cimelium, τὸ κειμηλιον, ου *Luc.*
Cimex, ὁ κὴ ἡ κορις, εως, *Dioſc.*
Cinædia, ἡ κιναιδια, ας, *Æſchin.*
Cinædicus, ὰ, ὸν, κιναιδικος, ὴ, ὸν.
Cinædus, ὁ κιναιδος, ου, *Plut.*
Cincinnatus, ὰ, ὸν, ὁ ἡ κρωβυλιδης, ες, *Lucian.*
Cincinnus, ὁ κικινος, ου, *Ariſtoph.* ὁ πλοκαμος, *Hom.* aureus, ὁ ἀδρυχος χυσους, *Ælian.*
Cinctulus, τὸ ζωνιον, ου, *Poll.*
Cinctura, τὸ διαζωμα, ατος, *Plut.*
Cinctus, us, τὸ διαζωμα, ατος, *Plut.* ἡ ζωνη, ης, ιδος.
Cinfacio, τεφρόω, *N. T.* κατεφρωσε, *Al. Aphrod.*
Cinereaceus, ὰ, ὸν, τεφρος, α, ον, *Ariſtot.* ὁ ἡ ἡ τεφρωδης, ες, ὁ ἡ ὑποσποδος, ου, *Dioſc.*
Cinereus, ὁ ἡ ἡ ὑπτεφρος, ου, *Athen.* σποδιος, ία, ιον, *idem.* qui cinereo colore eſt, τεφρωδος, εἰα, εἰον, *Ælian.*
Cinerula, τὸ σποδιον, ου, *Dioſc.*
Cingo, διαζωννυμι, pallium, τὸ τριβωνιον, ου, *Lucian.* aliquem re aliqua, διαδεω τ' τινι, *Lucian.* urbem muro, περιβαλλω τὴν πολιν τειχος, *Ariſtot.* urbem lapidibus, τειχιζω τὴν πολιν λιθοις, *Dem.* corona, στεφανοω, *Plut.* Circulo orbem terrarum, περιστεφανουμαι κυκλῳ τὴν οἰκουμενην, *Ariſtot.*
Cingula, τὸ ζωμα, ατος, τὸ ζωσμα, αλος, *Bygl.*
Cinnulum, ὁ ζωστηρ, τηρος, *Gen. Pial.* ἡ ζωνη, ης, *Plut.* τὸ ζωνιον ου, *Poll.* τὸ διαζωμα, ατος, *Plut.* ἡ ταινια, *Paul.*
Cinis, ἡ σποδος, ου, *Lucian.* ἡ τεφρα, ας, *Plut.* ἡ σποδια, ας, *Heſych.* τὸ σποδιον, ου, *Dioſc.* ἡ κονις, *Hom.* fervens, in quo adhuc ſunt prunæ, ἡ θερμοσποδια, ας, *Dioſc.* ſub cinere coquo, σποδιζω, *Plato.* cinerem detergo, ἀποσποδιω, *Ariſtoph.* aliquo modo retero, ὑποσποδιζω, *Dioſc.* in cinerem redigo, τεφροω, *N. T.* ἐκτεφροω, *Al. Aphrod.*
Cinnabarinus, ὰ, ὸν, κινναβαρινος, ινη, ινον, *Ariſtot.* κινναβαριωδης, ες, ες, ον, *Galen.*
Cinnabaris, το κινναβαρι, εως, *Theophr.* cinnabarim refero, κινναβαριζω, *Dioſc.*
Cinnus, ὁ κικινος, ου, *Ariſtoph.* ὁ πλοκαμος.
Cio, vide *Cieo.*
Cippus, ὁ σωδωνακη, ης, *Dem.* i. e. columna, ἡ στηλη, ης, *Dem.*
Circa, περι, *cum Accuſ.* circa hoc occupatus eſt, περι τουτο ἐστι, *Dem.* mimos circa ſe habet, μιμους ἐχει περι αὐτον, *id.* circa meridiem, περ. μεσην ἡμεραν, *Æſchin.* qui circa Trojana tempora vixerunt, οἱ περι τὰ Τρωικα, *Isocr.* ἀμφι, *cum Accuſ.* circa urbem, ἀμφ. τὴν πολιν, circa cœnam occupatus erat, ἀμφι δειπνον εἰχε, *Xenoph.* κατ', *cum Accuſ.* leges circa excellum, νομοι κατ' ὑπεροχην, *Ariſt.*
Circenſis, ὲ, κυκλιος, ία, ον, Circenſes ludi, ἡ ἱπποδρομια, ας, *Thuc.* ὁ διαυλος.
Circinatio, ἡ περιαγωγη, ἡ γυρασις.
Circino, περιαγω, *Dem.* περιγω, γυρω.
Circinus, ὁ πυξις, ιδος, *Euſtath.*
Circiter, περι, *cum Accuſat.* circiter ſeptuaginta naves, περι ἑβδομηκοντα νεως, *Thuc.* circiter triginta, περι τριακοντα, *Dem.* circiter centum ſtadia, ὁσον ἑκατον σταδιους, *Herodian.*
Circuitio, ἡ περιοπη, ης, *Basil.* ἡ περιοδος, ου, *Ariſt.*
Circuitor, ὁ περιοπτης, ου, *Thuc.* ὁ περιοδευτης.
Circuitus, ὁ περιοδος, ου, *Plut.* ὁ περιβολος, ου, *Thuc.* in circuitu fori, ἐν κυκλῳ τ' ἀγορᾶς, *Thuc.* urbis, κυκλῳ τῆ ἀστεως, *id.*
Circulatim, κυκλοθεν, κυκλῳ, ferri, φερεσθαι, *Plut.*
Circulatio, ἡ κυκλωσις, εως.
Circulator, ὁ ἀγυρτης, ου, *Suid.* ὁ ὀχλαγωγος.
Circulatorius, ἀγυρτικος, ὴ, ὸν, *Plut.*
Circulatrix, ἡ ἀγυρτις, ιδος.
Circulo, κυκλοω, γυρόω.
Circulus, ὁ κυκλος, ου, *Plato.*
Circum, vide *Circa.*
Circumactio, ἡ περιοδος, ου, *Ariſtot.* ἡ περιαγωγη, ης, *id.* ἡ περιφορα.
Circumaggero, περιχωννυμι.
Circumago, περιαγω, aliquid, τι, *Plato.* aliquem ſecum, περιαγομαι τινα, *Xenoph.* circumagor, κυκλοφορουμαι, *Ariſtot.*
Circumambulo, περιπατεω κυκλῳ, *Conſt. Circumeo.*
Circumaro, περιαρδω, *Plato.*
Circumaſpicio, περιβλεπω.
Circumcido, περικοπτω, aliquid, τι, *Thuc.* περιτεμνω, τι, LXX. præputium, περιτεμνομαι τα αἰδοια, *Herodot.*
Circumcingo, περιζωννυμι, lumbos, τας ὀσφυας, *Nax.*
Circumcirca, περιξ, populum ſtantes, περιξ τὸν δημον ἑστωτες, *Polyb.* cunctantes irretit, κυκλῳ πανταχῆ μελλοντας περιεσχεν, *Dem.*
Circumciſe, περιτιτραμμενως.
Circumciſio, ἡ περιτομη, ης, *N. T.* ἡ περιτομη.
Circumciſor, ὁ περιτομευς, εως.
Circumclaudo, περικλειω, *Thuc.*
Circumcludo, vide antecedens, *Circumclaudo.*
Circumcolo, περιοικιζω, *Ulpian.*
Circumculco, περικατατατεω, ῶ.
Circumcurro, περιτρεχω, aliquid, τι, *Plato.*
Circumcurſio, ὁ περιδρομη, ης, *Plut.*
Circumcurſito, περιπλανεομαι, in hoc, ταυτῃ, *Xenoph.* huc illuc, ἀτακτως διεδρα νεανικως, *Dem.*
Circumdo, περιβαλλω, urbem mœnibus, τὴ πολει τειχος, *Ariſt.* περιτειχιζω τὴν πολιν, *Dem.* urbem foſſa, περιβαλλομαι τεφρον τῇ πολει, *Xenoph.* aliquid aliquo, κυκλοω τι τινι, *Greg.*
Circumdolio, παραπελεκαω, *Nax.*
Circumduco, περιεχω, *Plato.* περιεχω, *Plut.* aliquem, περιαγομαι τινα, *Lucian.* aliquem circa montem, τινι τὸ ὄρος, *Herodot.* munitiones circa urbes, περιβαλλομαι τὰς πολισιν ἐχυρωματα, *Xenoph.* i. e. decipere aliquem, παρακρουομαι τινα, *Dem.*
Circumductio, ἡ περιαγωγη, ης, i. e. deceptio, ἡ παρακρουσις, εως, *Suid.* ἀτατη, ης, *Xenoph.*
Circumductor, ὁ περιαγωγευς, εως, *Joſeph.*
Circumeo, περιειμι, περιεσαινω, in Italia, τὴν Ἰταλιαν, *Plut.* iomam cum aliquo, περιεχομαι κυκλῳ τὴν ἀγορὰν μετα τινος, *Dem.* palatium, περιοδευω τὰ βασιλεια, *Plut.* fana Deorum, περιπορευομαι τὰ ἱερὰ, *Ariſtot.*
Circumequito, περιιππευω, *Polyb.*
Circumerro, περιπλανομαι, *Plut.*
Circumlocutio, ἡ περιφρασις, εως, *Ariſt.* ἡ περιλογια, ας, *Ariſtot.* ἡ περιλογιστρα, ας, ſc. γραμμη, *id.*
Circumfero, περιφερω, aliquid, τι, *Syncſ.* περιαγω.
Circumflecto, περικαμπτω, περικλω, i. e. circumflexo notio, περιστρεφω, *Athen.*
Circumflexio, ἡ περικαμψις, εως, ἡ περικαμπη, ης, *Herodot.* ἡ περικλασις, εως, *Plut.*
Circumflexus, a, um, ὁ ἡ ἡ περικαμπτος, circumflexo notatus, περισπωμενος, ενη, ενον, *Gramm.*
Circumflexus, us, vide, *Circumflexio.*
Circumflexus, i, ὁ περισπωμενος, ſcil. τονος, *Gramm.*
Circumflo, περιπνεω.
Circumfluens, περιῤῥεων, ουτα, ον, *Thuc.*
Circumfluo, περιῤῥεω, mutum, τὸ τειχος, *Herodian.* opibus, ſ. omnium rerum copia, ἐχω τῶν ἱκανῶν, *Isocr.*
Circumfluus, a, um, ὁ ἡ περιῤῥυτος, ου, ὴ, *Herodot.* περιῤῥειων, ουσα, ον, *Dion.*
Circumfodio, περιορυσσω, *Theophr.* περισκαπτω, *idem.*
Circumforaneus, ὰ, ὸν, ὁ περιαγορατος, ου, *Suid.* ὁ ἀγυρτης, ου, ὴ, *id.* ὁ ἡ ἡ ἀγοραιος, ου, ὴ, ὸν, ὁ ἀλήμων, populus, ὀχλος, *Xen.*
Circumfremo, περιβρεμω, περιβρομεω.
Circumfrico, περιτριζω, περιτριζω.
Ci cumfulgeo, περιαστραπτω, *N. T.* περιλαμπω, *Ep.*
Circumfundo, περιχεω, aliquid, τι, *Dioſc.* τινι, *Lucian.* περιχυω, τινι, *id.* circumfundo, i. e. circumdo aliquem, περιχυνομαι τινι, *Plut.*
Circumfuſio, ἡ περιχυσις, εως.
Circumgelatus, ὰ, ὸν, περιπαγεις, εἰσα, ἐν, *Dioſc.*
Circumgemo, περιστενζομαι, *Plut.*
Circumgero, περιαειρω, *Syncſ.*
Circumjaceo, περικειμαι, alicui, τινι, *Herodian.* id circumjacet mihi, περικειμαι τουτο, *id.*

Circum-

Circumjectus, a, um, περικείμενος, ένη, ενον, *Herod.*
Circumjicio, περιβάλλω, alicui aliquid, τί τινι, *Galen.*
Circumlambo, περιλείχω, aliquid, τι, *Aristoph.*
Circumlatus, a, um, περικομιδῆς, ῖσα, ές, *Thuc.*
Circumligo, περιδέω, aliquid, τι, *Xenoph.* aliquid alicui, διαδέω τί τινι, *Lucian.*
Circumlino, περιαλείφω, *Lucian.*
Circumlitio, ἡ περίχρισις, εως, *Diosc.*
Circumlitus, a, um, ὁ, ἡ περίχριστος, ον, *Dioscor.*
Circumloquium, ἡ περίφρασις, εως, *Quinctilian.*
Circumloquor, περιφράζομαι, *Dion. Halicarn.*
Circumludo, περικλύζω, *Plut.*
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιοχυρόω.
Circummunitio, τὸ περίφραγμα, ατος, *Pall.* ὁ περιφραγμός.
Circummunitus, a, um, ὁ, ἡ περίφρακτος, ον
Circumnascor, περιφύομαι, *Hippocr.*
Circumnavigo, περιπλέω, Peloponnesum, τὴν Πελοπόννησον, *Dem.*
Circumobruo, περιχώννυμι.
Circumpino, περιπετάννυμι, *Dion.*
Circumplector, περιπλέκω, *Hippocr.*
Circumplexio, ἡ περιπλοκή, ἡ περίπλεξις, εως.
Circumplexus, a, um, περιπεπλεγμένος, ένη, ένον, *Plutarch.*
Circumpono, vide Circumpositus.
Circumporto, περιπέμπω, alicui aliquid, τί τινι, *Aelian.*
Circumpotatio, ἡ περικωμασία, ας.
Circumrado, περιξέω, *Plin.*
Circumrodo, περιτρώγω, περιτραγείν.
Circumsaltio, περιπήδησις, εως.
Circumscindo, περιῤῥήγνυμι, περιῤῥήσσω, aliquid, τι, *Dion.*
Circumscalpo, περιξύω, *Gr.*
Circumscarifico, περιξύω, *Col.*
Circumscindo, περικόπτω.
Circumscribo, περιγράφω, *Plin.* circulum centro, κύκλον κέντρῳ. Aliter, i. e. demito, περιγράφω, *Dion.* περιορίζω, *Luc.* i. e. fallo aliquem, περιάγω τινα. *Dion.*
Circumscriptio, περιγραφή, ῆς.
Circumscriptor, ὁ περιγραφεύς, έως, *Polyb.* i. e. deceptor, ὁ περιάγων, ὁ παραγωγεύς, *Dion.*
Circumscribo, περικόπτω aliquid, τι, *Hippocr.*
Circumsecta, τὰ περικόμματα, membra ungulae exsecta, τὰ περικοπέντα ὀνυχίου, *Dion.* ubi idem, πυκνόκρεα πόδια, *id.* περικεκομμένα πόδια, LXX.
Circumsepio, περιφράσσω, LXX.
Circumsilio, ἡ περίπαλσις, εως, *Ipocr.* Vide *Obsilio.*
Circumsisio, περίκειμαι, *Herod.*
Circumsono, περιηχέω, aures, τὰς ἀκοὰς, *Basil.* undia, quam circumsonant venti, ὕσις περιηχοῦσα τοῦ πιδύματι, *Lucian.*
Circumspecte, περιεσκεμμένως, *Lucian.* περιφυλακτικῶς, ὥρας, omnia pericibere ad aliquem, ἅπαντα χρῆσθαι πρός τινα ἐπιστολεῖν, *Dem.* εὐλαβῶς.
Circumspectio, ἡ περίσκεψις, εως, ἡ περίσκεμμα, εως, ἡ περίσκεψις, εως.
Circumspecto, κατασκοπέομαι, *Xenoph.*
Circumspectus, a, um, circumspectus, cautus, περιφυλακτικός, ἡ, όν, *Plut.* i. e. qui circumspicitur, περιεσκεμμένος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ περιφανής, *idem.*
Circumspergo, περιπάσσω, περιῤῥαίνω.
Circumspicio, idem quod *Circumspecto.* πάντα περιβλέπω, *Luc.* περιορῶμαι, *Xen.* περισκοπέω.
Circumstantia, ἡ περίστασις, εως, *Aristot.*
Circumsto, περίστημαι, undique, πανταχόθεν, *Thuc.* aliquid, τί, *Dem.*
Circumstrepo, περιλυπέω, ῶ, *Basil.*
Circumstruo, περικατασκευάζω.
Circumtego, περικαλύπτω, aliquem, τινά, *Plato.*
Circumtexo, περιυφαίνω.
Circumtondeo, περικείρω, *Philostr.*
Circumtono, περιβροντάω, ῶ.
Circumtonsus, a, um, ὁ, ἡ περίκειρος, ον, *Poll.*

Circumtremo, περιτρέμω, *Naz.*
Circumtueor, idem quod *Circumspecto.*
Circumvagor, περιπλανάομαι, *Xenoph.*
Circumvallatio, ἡ ἀποτείχισις, εως.
Circumvallo, περιχαρόω, *Thuc.* aliquid, περιταφρεύω, τι, *Plut.* περιτειχίζω.
Circumvectio, ἡ περιαγωγή, ῆς, *Aristot.*
Circumvecto, περιάγω, *Plato.* περιέχω.
Circumveho, idem quod antecedens *Circumvecto.*
Circumvenio, περιέρχομαι, i. e. circumdo, κυκλόω, aliquid aliqua re, τι τινι, *Gregor.* κυκλόομαί τι, *Xenoph.* i. e. decipio, παραγράφω, aliquem, τινά, *Ignat.* φενακίζω τινά, *Dion.* ἐξαπατάω τινά, *id.*
Circumventus, a, um, κυκλούμενος, ένη, ενον, *Medic.* κακοῖς Συμπεπλεγμένος, *Soph.*
Circumverto, περιδονέω, *Aphthon.* περιστρέφω, aliquid, τι, *Lucian.*
Circumvincio, περιδέω.
Circumviso, idem quod *Circumspecto.*
Circumvolito, περιπέτομαι, *Lucian.*
Circumvolo, idem quod *Circumvolito.*
Circumvolvo, περικυλινδέω, *Plato*, περικυλίω, *Aristoph.* περιελίττω.
Circumvolutio, ἡ περικυλίνδησις, εως, *Plato*, ὁ κυλισμός, ὁ, *Hippocr.*
Circulator, ὁ ἀγυρτικός, ἡ, όν, *Philostr.* κύκλος, ίου, ὁ, *Aristoph.* ὁ, ἡ ἀγυρτικός, ἡ, όν, *Athen.*
Circulator, ὁ κυκλικός, ἡ, *Lucian.* ὁ ἀγύρτης, ου, *Plut.*
Circulus, κύκλος, ου, *Plato* ὁ γῦρος, ου, *Plut.*
Circus, ὁ κίρκος, ου, *Plato* τὸ γύρωμα, ατος, *Hippocr.* ὁ ἱπποδρόμος, ου, *Dion. Hal.*
Cirratus, a, um, βόστρυχωμένος, ένη, ένον.
Cirrus, ὁ βόστρυχος, ου, *Aristoph.* ὁ πλόκαμος, ου, *Hesiod.*
Cis, citra fluvium, τῷ σταυῷ, montes, ὄρη τὰ πρὸς ἥλιον, *Polyb.* Atque hoc ipso etiam comprehenditur cum Cis reddenter, ut Cisalpinus, ὁ ὑπὲ τοῖς Ἄλπεσι, citharam, ἡ ὑπὸ τοῦ Θαλάσσης, κ. τ. λ.
Cista, ἡ κίστη, ης, ἡ κιστίς, ίδος, *Aristoph.* ἡ κιβωτός, οῦ, *Dion.*
Cistella, ἡ κιστίς, ίδος, *Aristoph.* τὸ κιβώτιον, ου, *Plut.*
Cistellula, idem quod antecedens *Cistella.*
Cisterna, ἡ δεξαμενή, ῆς, *Strabo.* ὁ λάκκος, ου, *Aristoph.* τὸ ὕδατον δοχεῖον.
Cisternus, a, um, λακκεῖος, αία, αῖον, aqua, λακκαία ὕδατος, *Plin.*
Cistula, idem quod *Cistella.*
Citarum, ἁρμονίας.
Citatio, ἡ κλῆσις, εως, *Dion.*
Citatus, a, um, ἁρμονικός, ἡ, όν, ἐπιτάχυνσις, εως, *Dion.*
Citerior, ἐγγυτέρω, ἄτερα, ῶτερον, *Xenoph.*
Cithara, ἡ κιθάρα, ας, *Plato.* ἡ φόρμιγξ, ἡ χέλυς, cithara cano f. ludo, κιθαρῳδέω, *Plut.* κιθαρίζω, *Aristot.* citharae sonus f. cantus, τὸ κιθάρισμα, ατος, *Plato*, ἡ κιθαρῳδία, ας, *Plut.* citharae pulsatio, ἡ κιθάρισις, εως, citharam pulsand. peritus, κιθαριστικός, ἡ, όν, *Plato*, citharae parva, τὸ κιθάριον, ου, *Athen.*
Citharista, ὁ κιθαρισής, οῦ, *Aristot.* ὁ κιθαρῳδός, οῦ, *Plut.*
Citharistria, ἡ κιθαρίστρια, ας, *Athen.*
Citharœdus, idem quod *Citharista.*
Citimus, a, um, ἐγγυτάτω, άτη, άτον.
Cito, ταχέως, *Dem.* ταχύ, *Ionic.* διὰ ταχέων, *id.* εὐθέως, *id.* citius, ὠκύτερον, *Dem.* citius opinione, θᾶττον ἢ ἐλπίζω, *Herodian.* citissime, τάχιστα, *Ionic* quam citissime, ὅτι ταχίστα, *id.* ὡς τάχιστα, *Xenoph.* τῷ τάχιστα, *Dem.*
Cito, adj. καλός, *Dem.* θαυμαστός, *id.* legem, νεοδαίδαλόμαι ἢ νέμω, *Nav.* testem, ἐπάγομαι, προσκαλέομαι, παρέχομαι μάρτυρα, *Aelian* Homerum, ἐπάγομαι τὸν Ὅμηρον, *Aristot.*
Citra, ἐντὸς, fluvium, τὸ πρόσθεν, citra viridem congressum, ἀνὺ τὰ ἄχρι ἀνδρὸς ἡμιλίας, citra ista, ἐκὸς τούτων, *Thuc.* citra controversiam, ἀναμφισβητήτως, *Dem.* citra reprehensionem jure uti, ἀναμέμπτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι. *id.* citra & ultra, ὧδε πάτερα μή, ὧδε θάτερα ἢ *Polyb.*

Citreus, a, um, κιτρεός, ᾶ, ᾶν ma a μῆλα, *Athen.*
Citrinus, a, um, idem quod antecedens *Citreus.*
Citromalum, τὸ κίτριον μῆλον, *Athen.*
Citrum, τὸ κίτρον, ου.
Citrus, *arbor*, ἡ κιτρία, ας, *Auct. Geopon.*
Citus, a, um, ὠκὺς, εῖα, ύ, ὀξύς, εῖα, ύ, *Plut.* ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dion.*
Civicus, a, um, ἀστικός, ἡ, όν, *Lucian.*
Civilis, e, πολιτικός, ἡ, όν, res civilis τὰ πολιτικὰ, ῶν, *Hyp.* civilis exercitus, στρατιὰ πολιτικὴ, *Dion.* civilis prudentia λόγοι πολιτικοὶ, *id.* civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος. *Plut.* i. e. urbanus, elegans, ἀστεῖος, α, ον, *Lucian.*
Civilitas, ἡ πολιτότης, τητος, τὸ πολιτικὸν, ῆ.
Civiliter, πολιτικῶς, dem instituere aliquid, πράττειν τι, *Dion.* ἀστείως, *Plut.*
Civis, ὁ πολίτης, ου, *Dion.* ὁ πολιτιδιώτης, *id.* ὁ ζυμπολιτεύτης, ου, *id.* ὁ ἀστικός, ὁ, *id.* ὁ ἄστος, ου, *Xen.* femine, ἡ πολῖτις, ίδος, *Dion.* ἡ ἀστὶς, ίδος, *Plut.* bonus, σπουδαῖος ἀνὴρ, *Dem.* malus, φαῦλος, *id.* optimus, βέλτιστος, *Ipocr.* bonus atque humanus, καὶ ἀγαθὸς καὶ κόσμιος, *Dion.* probissimus, χρηστότατος, *Lucian.* locuples, πλούσιος, *Dion.* nobilis, δοκιμώτατος, *id.* modestus, μέτριος, *id.* pertinax studiis, ἐπιμελὴς, *Dion.* navigiis bonus, εὐπλοΐαν ἢ χειμῶνας, *id.* laboriosus, ἐπιτήδειος πονεῖν, *Lucian.* utilis ad rem, χρησιμώτατος ἢ ὠφελιμώτατος, *Dion.* nullus, τῶν οὐδενὸς ἀξίων, *Dem.* malus, τῶν μοχθηρῶν, *Dion.* civis Romanus, ὁ τὴν Ῥώμην οἰκῶν, *id.* ὁ τὴν Ῥώμην πολιτευόμενος, *Dion.* civis Romanus esse, τὴν Ῥώμην οἰκεῖ

alicui, λάθρα τινὶ δίκην ἢ δικαίαν ἢ βίαν ποιεῖν τινί, *id.* clam & per vim facere aliquid, λάθρα καὶ βίᾳ ποιεῖν τινί τι, *id.* clam tibi, λάθρᾳ σοῦ, *id.*

Clandestinus, ὁ κρυπτὸς, ὁ, *Plut.* ὁ κεκρυμμένος.

Clango, κλάζω, *Dem.* σαλπίζειν, *Dion.* βοᾶν, ἠχεῖν, ἀναβοᾶν.

Clango, *Dem.* κλάζω, *Dion.* σαλπίζω, *N. T.* βοᾶν, ἀναβοᾶν, *Dion.* ἀναβοᾶν, *Dion.* ἀναβοᾶν, *N. T.* βοᾶν ἀνδρικῶς, *Dion.*

Clangor, ἡ κλαγγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ χαλκὴ, ῆς, *Xen.* ἡ ἠχὴ, ῆς, ἡ κραυγὴ, ῆς, *Dion.* ἀναβοή, ἡ, *Dion.* ἀναβοή, ἡ, *Dion.* ἀναβοή, ἡ

Coarctatio, ἡ συνοχάρησις, εως, ἡ ἀντιπεπίεσις, *Ariſtot.* ἡ συστολή.
Coarctatus, a, um, ὁ ᾗ ὁ σύστιν, ν, *Heſych.*
Coarcto, ἀντιπείεμι, *Ariſtot.* συνοχαρία, *N. T.* συνόω, *Grammat.*
Coargŭo, ἐλίγχω, liquid, τὶ, *Plut.* ἐξελίγχω, κατελίγχω.
Coaſſatio, ἡ συνιδασις, εως.
Coaſſo, συνιδάω.
Coaxo, κοαξίω.
Coccinatus, ὁ ᾗ ἡ κοκκινοβαφής.
Coccineus, a, um, κόκκιν, ίνη, ινον, coccinea lana, κόκκινον ἔριον, *N. T.* coccinea tunica, κόκκινος χιτών, *Plut.*
Coccinus, a, um, idem quod antecedens *Coccineus.*
Coccum, ὁ κόκκος, ν, *Dioſc.*
Coccyx, ὁ κόκκυξ, υγος, *Ariſtot.*
Cochlea, ὁ κοχλίας, ν, *Dioſc.*
Cochlear, τὸ κοχλιάριον, ν, *Dioſc.*
Cochleola, τὸ κοχλίδιον, ν, *Suid.*
Coctilis, e, ἐψανός, ὴ, όν, *Ariſtot.* coctile, quidquid ad coquendum idoneum eſt, τὸ ἕψαμα, ατος, *Plato.*
Coctio, ἡ ἕψησις, εως, *Plut.* ἡ πέψις, εως, *Ariſtot.*
Coctivus, a, um, idem quod *Coctilis.*
Coctor, ὁ ἑψητὴς, οῦ, *Baſil.*
Coctura, idem quod *Coctio.*
Coctus, a, um, ἑφθὸς, ὴ, όν, *Xenoph.* bene, ὁ ᾗ ἡ εὐέψητος, ν, *Theophr.* a ſole, i. e. ad maturitatem perductus, ὁ ᾗ ἡ πέπων, ονος, *Theophr.*
Codex, vide *Caudex*, vel *Liber.*
Codicillus, τὸ γραμματεῖον, ν, *Dem.*
Cœcus, a, um, vide *Cæcus, a, um.*
Cœlebs, vide *Cælebs.*
Cœleſtis, e, ὁ ᾗ ἡ ὐράν.ος, ν, *Plato.*
Cœlites, οἱ ὐρανίοι, ων.
Cœlitus, ὐραιόθεν.
Cœlum, ὁ ὐρανος, ν, *Plato.*
Cœmeterium, τὸ κοιμητήριον, *Athen.*
Cœmo, συναγείρομαι, terram, τὴν γῆν, *Dem.* προσωπίομαι, aliquid, τὶ, *id.* συμπρίαμαι.
Cœmptio, ἡ συνώνησις, εως, ἡ ὠνὴ, ῆς, *Dem.*
Cœna, σὸ δεῖπνον, ν, *Dem.* opipara & varia, πολυτελὲς ᾗ ποικίλον, *Lucian.* ſecundaria, τὸ δεύτερον δεῖπνον, ν, *Alex.* dominica, δεῖπνον κυριακὸν, ἡ εὐχαριστία, ας, vocare aliquem ad cœnam, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, *Dem.* ire ad cœnam quovis, πορεύεσθαι ὅπου τὰ δεῖπνα παρατάττει, *id.* ad aliquem, ἰέναι πρός τινα ὅπου τὸ δεῖπνον, *idem*, venire ad cœnam, ἐλθεῖν ὅπου δεῖπνον, *id.* potare & humanum ſe præbere erga aliquos in cœna, πίνειν ᾗ φιλανθρωπεύεσθαι πρός τινας ἐν δείπνῳ, *id.* abire a cœna, ἀπιέναι ἐκ δείπνου, *id.* parare cœnam, δειπνοποιεῖν, *id.* δεῖπνον ποιεῖν, *Xen.* præbere alicui, δειπνίζειν τινὰ, *id.* τινι, *id.* finire, ἀποδειπνεῖν, *Athen.*
Cœnaculum, τὸ ἀνώγαιον, ν, *N. T.* τὸ ἐστιατήριον, ν, *Plut.*
Cœnatorius, a, um, δειπνητικὸς, ὴ, όν, *Athen.*
Cœnatutio, δειπνατέον.
Cœnito, πολλὰ δεῖπνα δειπνέω.
Cœno, δειπνέω, cum aliquo, μετά τινος, *Dem.* συνδειπνέω τινὶ, *id.*
Cœnobium, τὸ κοινόβιον, ν.
Cœnoſus, a, um, ὁ ᾗ ἡ βορβοροώδης, ους, *Plato.* ὁ ᾗ πηλώδης.
Cœnula, τὸ δειπνάριον, ν, *Athen.*
Cœnum, ὁ βόρβορος, ν, *Dem.* ὁ πηλὸς, ν, *Thuc.* cœno obduco, i. contamino, βορβορόω, *Ariſtot.* cœnum refero, βόρβορος ζω, ſapore, ἐν τῇ γεύσῃ, *Dict.* ſuppoſitatum proſternere in cœnum, ὑποσκελίσαι ᾗ ῥῖξαι εἰς τὸ βόρβορόν τινα, *Dem.* dejectio in cœnum, ἡ κατακύλισις, εως, *Plut.*
Cœo, i. e. convenio, συνήκω, συνίημι, cum aliquo, τινι, *Dem.* συνίσταμαι, *Thuc.* i. e. concumbo, συγκαθεύδω, *Plato.* ἐμιλίω τινὶ, *Lucian.* τὰ ὑπὸ κόλπω πράττω, *id.* συγγίνομαι, *Dem.*
Cœpi, ἄρχομαι.
Cœpto, κατάρχω, bellum, τὸν πόλεμον, *Plut.* ſermonem, λόγον, *Plato.* pugnam, κατάρχομαι τῆς μάχης, *Polyb.*
Cœptum, τὸ κατάρχθεν, ου, τὸ ἐπιχείρημα.
Cœptus, us, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.*
Coëpulo, onis, ὁ συμβιωτὴς, ὁ, *Xenoph.* ὁ σύνευκτος, ν, *Ariſtoph.*
Coëpulor, συμβιοπολεύω, *Xenoph.* συνουσία, cum aliquo, τινὶ, *Dem.*
Coëquito, συνιππεύω.
Coërceo, εἴργω, καθείργω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, *Xenoph.* linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, *Plut.* iram, καταπραΰνω τὴν ὀργὴν, *idem*, aliquid, κολάζω τι, *Theophr.* id, quod exſuperat, κολάζω τὸ πλεπάζον, *Plut.*
Coërcitio, ἡ κάθειρξις, εως.
Coëſſentialis, e, ὁ ᾗ ἡ ὁμοούσιος, ν, *Nat.*
Cœtus, ἡ συνουσία, ας, *Plato.* ἡ ἐκκλησία, ας, *Dem.* publicus, ὁ σύλλογος, ου, *id.*
Coëxercco, συγγυμνάζω, aliquos, τινάς.
Coëxercitatio, ἡ συγγυμναστία, ας.
Cogitabilis, e, νοητὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Cogitabundus, ὁ ᾗ ἡ σύννους.
Cogitate, vide *Cogitato.*
Cogitatio, ὁ νόος, *contr.* νοῦς, οῦ, *Plato.* τὸ νόημα, ατος, *Ariſtot.* ἡ νόησις, εως, *id.* ἡ ἔννοια, ας, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *Iſocr.* τὸ διανόημα, ατος, *id.* ὁ λογισμὸς, οῦ, *Dem.* animus & cogitatio, λογισμὸς ᾗ διάνοια, *id.* incidere in cogitationem aliquam, ἐμπίπτειν τινι λογισμῷ, *id.* ſuſcipere cogitationem alicujus rei, λαμβάνειν λογισμόν τινος, *id.* uti cogitatione ſobria hominis, χρῆσθαι λογισμῷ σώφρονος ἀνθρώπου, *id* peripicere optima cogitatione, ὁρᾶν βέλτιστα λογισμῷ, *id.*
Cogitato, ἐκ προνοίας, facere aliquid, ποιεῖν τι, *Plato.*
Cogitatum, τὸ νόημα, ατος, τὸ διανόημα, ατος, τὸ ἐννόημα, ατος, *Ariſtot.* ad opus perducere, ἄγειν τὸν μολίβδου εἰς φράξιν, *Herodot.* cogitatis excidere, ἀποπεσεῖσθαι τῶν διανοημάτων, *Aeſchyl.*
Cogito, ἐννοέω, *Plato.* aliquid, ἐνθυμέομαί τινος, *Xenoph.* τὶ, *Iſocr.* διανοέω τι, *Lucian.* λογίζομαί τι, *Dem.* mecum, σκοπῶ παρ' ἐμαυτῷ, *id.* abire, ἐν νῷ ἔχω ἀπιέναι, *Plato.*
Cognatio, ἡ συγγένεια, ας, *Dem.* cognationis neceſſitudo, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, *id* cognatio arctiſſima, συγγένεια ἀναγκαιοτάτη, *id.* a viro, συγγένεια πρὸς ἀνδρὸς, *id* a matre, τὸ γένος τῆς μητρὸς, *idem*, cognatione cum aliquo conjunctus, ὑπάρχειν συγγένεια πρός τινα, *Iſocr.* προσήκων τινὶ τῷ γένει, *Demoſth.*
Cognata, τὰ σύγκλιτα, σύμφυλα.
Cognatus, ὁ ᾗ ἡ συγγενὴς, ές, *Dem.* ὁ γνήσιος, ία, ιον & necſtarius, συγγενὴς ᾗ ἀναγκαῖος ἄνθρωπος, *id.* alicujus & genere proximus, προσήκων τινὶ ᾗ γένει ὢν ἐγγύτατος, *id.* alicujus a viris, συγγενὴς τινος πρὸς ἀνδρῶν, *id.* maternus, οἰκεῖος ἐκ μητρὸς, *id.* utrimque alicui, κατ' ἀμφότερα συγγενὴς τινι, *id.* cognatorum more, συγγενικῶς, *Dem.*
Cognitio, ἡ γνῶσις, εως, *Iſocr.* ἡ ἐπίγνωσις, ἡ σύνεσις, i. e. decretum, τὰ γνωσθέντα, ων, *Dem.* i. e. ſententia, ἡ γνώμη, ης, *id.* i. e. experientia, ἡ ἱστορία, ας, *Iſocr.*
Cognitor, ὁ γνώστης, ου, γνωστὴς, ῆρος, *Xenoph.* ὁ γνάμων, ονος, *id.* ὁ διαγνώστης, ου, *Iſocr.*
Cognitus, a, um, γνωστὸς, ὴ, όν, *Nat.* ὁ ᾗ ἡ γνώριμος, *Dem.* γνωσκόμενος, ένη, ενον. *Dem.* ὁ ᾗ ἡ εὐγνώστος, ν, *id.* cognitum habeo, εἴδω, *Dem.* *καταίδη, *Iſocr.* plane cognitum habeo aliquid, σαφῶς οἶδα, οἶδα ἴσως, εἴδως τι, *Dem.*
Cognomen, ἡ ἐπωνυμία, ας, *Dem.* τὸ παρωνύμιον, ν, *Plato.* ἡ ὀνόμασις, εως, *Plut* fortiri cognomen Sophiſtæ, λαμβάνειν ἐπωνυμίαν σοφιστοῦ, *Iſocr.* ab aliqua re, παραλαμβάνειν ὄνομά τι παρά τινος, *Dem.*
Cognomento, ἐπωνύμως, *Dioſc.* ὀνόμαλλω, *Plato.*
Cognominatio, vide *Cognomen.*
Cognominis, e, ὁ ᾗ ἡ ὁμώνυμος, ν, *Iſocr.* cognominis ſum alicui, ὁμωνυμῶ τινι, *Athen.*
Cognominitas, ἡ ὁμωνυμία, ας, *Ariſtot.*
Cognomino, ἐπονομάζω, *Plato.* aliquem, ὀνομάλλω τινὰ, *Xenoph.*
Cognoſco, γινώσκω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid & video, τὶ ᾗ εἶδα, *idem*, liquido aliquid, εἶδω τι καθαρῶς, *idem*, aliquid recte, *manθάνω τι ὀρθῶς, *id.* de rebus, quæ decet, cognoſco, ſ. ſtatuo, περὶ πραγμάτων ἃ χρὴ, γινώσκω, *id.* cognoſco aliquos, quales & qui ſint, χωρίζω τινὰς, ὁποῖοί ᾗ τινες εἰσὶ, *id.* aliquid evidenti argumento, γινώσκω τι τεκμηρίῳ μεγίστῳ, *id.* exemplo alicujus, ἐκ παραδείγματος τινος, *id.* aliquid e literis, *manθάνω, ſ. ἀκούομαί τι ἐξ ὀθνείων, ſ. ἐκ γραμμάτων, *idem*, feminam, ſc. carnaliter, γινώσκω τὴν γυναῖκα, *N. T.*
Cogo, i. e. congrego, συνάγω, concionem, ἐκκλησίαν, *Thuc.* milites, στρατιώτας, *Dem.* i. e. coagulo, πήγνυμι, caſeum, τυρὸν, *Dioſc.* i. e. in ordinem pono aliquid, διατάττω τι, *Herodot.* in unum, συνάγω εἰς ἓν, *Dem.* omnia, ἀθροίζω εἰς ταὐτὸ πάντα, *id.* i. e. collego ſtipem, ποιῶ ἀγυρμὸν, i. e urgeo, ἀναγκάζω, aliquem ad aliquid faciendum, τινὰ ποιεῖν τι, *Dem.* cogentibus malis præſentibus, τῶν παρόντων κακῶν ἀναγκαζόντων, *idem*, ergo aliquem aliquid conficere, συναναγκάζω τινα ἀνατίθημι τι, *id.* cogo nolentes, βιάζομαι μὴ ἐκόντας, *Iſocr.* ad pacem, βιάζομαι παρὰ τὴν εἰρήνην, *Dem.*
Cohabitatio, ἡ συνοίκησις, εως, *Thuc.*
Cohabitator, ὁ συνοίκος, ν, *Iſocr.* ὁ σύνευλος.
Cohabito, συνοικέω, συνοικίω, urbem, τὴν πόλιν, *Plut.* alicui, συνοικίζομαί τινι, *Xenoph.* annum mulieri, συνοικίω ἐνιαυτὸν τινι γυναικί, *Dem.*
Cohærentia, ἡ συνάφεια, ας, *Ariſtot.* ἡ συναφὴ, ῆς *Plut.* ἡ ἁρμογὴ, ῆς, *id.* ἡ πύξασις.
Cohæreo, συνέχομαι, alicui, τινὶ, *Hippo.* terræ, συνάπτομαι τῇ γῇ, *Theophr.*
Cohæres, ὁ συγκληρονόμος, ν, *N. T.* cohæres ſum, συγκληρονομέω, *Strab.*
Cohibeo, συνίχω, ἔσχα, aliquem, τινὰ, *Hom.* iram, κατέχω τὸν θυμὸν, *Ariſtot.* linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, *Plato.* Conf. *Coërceo.*
Cohibitio, ἡ ἐποχὴ, ῆς, ἡ κώλυσις.
Cohonefto, ἐπικοσμέω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* συγκοσμέω, *Polyb.*
Cohorreſco, φρίττω, *Plut.* hoc horreſcere, φρίττειν τοῦτο, *Dem.* ab aliquid, τὶ, *id.* καταφρίσσομαι, *Ariſtoph.*
Cohorreo, idem quod antecedens *Coborreſco.*
Cohors, ἡ σπεῖρα, ας, *Appian.* τὸ τάγμα, ατος, *Plut.* militum viginti quinque, *al.* centum, ὁ λόχος, ου, *Thuc.* militum quingentorum, ἡ σπεῖρα ἐξακοσίων, ίων, *id.* cohortis præfectus, ὁ λοχαγὸς, οῦ, *Iſocr.* in cohortes diſtribuo, καταλοχίζω, *Plut.* diſtributio in cohortes, ὁ καταλοχισμὸς, οῦ, *Lucian.*
Cohortatio, ἡ παράκλησις, εως, *Polyb.* Conf. *Adhortatio.*
Cohortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπὶ τι, *Iſocr.* aliquem, ut videat, διακελεύομαί τινι ἰδεῖν, *Plut.* Conf. *Adhortor.*
Comquino, *Cuminum*, συμμολύνω.
Coitio, ἡ ἕδρασις, εως, *N. T.* ἡ συνέλευσις.
Coitus, ἡ συνουσία, ας, *Xenoph.* ἡ μίξις, *Herodot.*
Colaphizo, κολαφίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.*
Colaphus, ὁ κόλαφος, ν, *N. T.* colaphum intrungo, ῥαπίζω, *Dem.* alicui, τινὰ, *Plut.* ἀείω κατὰ τὸ στόμα τινὸς, *Dem.* ἀείω ὅπῃ κύρῃς, *Lucian.*
Colatio, ἡ πῆσις, εως, *Ariſtot.*

Colator, ὁ ἀθλητὴς, οῦ.
Coles, τὸ κῶλον, ου, Aristoph.
Coleus, ὁ ὄρχις, εως, Aristot.
Colica, ἡ κωλικὴ ὀδύνη, τὸ κωλικὸν ἀλγημα, colica laborans, ὁ κωλικὸς, οῦ, ad colicam sedandam faciens, κωλικὸς, ἡ, όν, Galen. colica passio, κωλικάδομαι, Alex. Trall.
Colicus, a, um, κωλικὸς, ἡ, όν. Gal.
Collabafco, καταφέρομαι, Lucian. συνολισθαίνω.
Collabefactio, λοιμώσσομαι, Xenoph. καταλιμαίνομαι, al. διαφθείρω.
Collabefco, καταλύομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, σ. μετὰ τινος, Xenoph.
Collacrimatio, ὁ συῤῥακρυσις, εως, ἡ ἐπιδάκρυσις.
C llacrimor, συῤῥακρύω, Plut. συμπαρακλαίομαι, Synes.
Collactaneus, a, um, ὁ ἡ, ἡ ὁμογάλακτος, ου, ὁ ἡ σύντροφος, collactanei, οἱ ἡ αἱ ὁμογάλακτες, ων, Ablat.
Collare, το κεφαλάριον, ου, Herodian. Conf. Monet. Turnet.
Collaria, ας, ὁ κύφων, ωνος, Aret.
Collatio, ἡ συγκομιδὴ, i. e. penfitatio tributi, ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, Dion. ἡ σωτίλεια, ας, Dem. i. e. comparatio, ἡ παραβολὴ, ῆς, Ifocr.
Collatitius, a, um, ὁ ἡ συναγωγιμαῖος, ὁ ἡ συγκομιστὸς, cumæ collatitiæ, συναγώγιμα σῖτα, Alex.
Collaudatio, ἡ συναίνεσις, εως.
Collaudo, συναινέω, Aphth.
Collecta, ας, ὁ ἔρανος, ου, civilis & communis, συλλεκτὸς ἡ κοινὸς, Dem. collectam colligere fub alius nomine, συλλέγειν ἔρανον εἰς σωτηρίαν, id. conferre, ἔρανον φέρειν, id. i. e. collatio, quæ fit a fingulis in commune, ἡ ξυμβολὴ, ῆς, Plut.
Collectaneus, a, um, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, Lucian. collectanea, τὰ ἀναλεκτα, τὰ ἐκλεκτα.
Collectum, συλλήδδω, dicere, εἰπεῖν, Ifocr.
Collectio, ἡ σύλλεξις, εως, Plato. ἡ συλλογὴ, ῆς, id. ἡ συγκομιδὴ, ῆς, Ifocr. τὸ ἄθροισμα, ὁ σθροισμὸς.
Collectitius, a, um, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, Lucian.
Collector, ὁ συλλογεὺς, έως, Poll.
Collega, ὁ συνεργὸς, ὁ, Plut. in regimine, ὁ συνεπιτροπεύων, οντος, Arrian. in conſulatu, ὁ συνυπατεύων, οντος, Plut. ὁ συνύπατος.
Collectum, ὁ συλλογὸς, ου, Thom.
Collibet, συμβαίνει, multa illi, μοι τῶτο, Thuc.
Collicrulus, το λοφίον, ου.
Collido, συγκρούω, Dem. alicui, τινὶ, Polyb. i. e. committo aliquos inter ſe, τινὰς, Herodian.
Colligatio, ὁ συνδεσμὸς, ὁ, N. T. ἡ σύνδεσις.
Coil go, is, συλλέγω, turbam, ὄχλον, Plato, aliquid undiquaque, τι πανταχόθεν, Ifocr. exercitum, στρατιὰν, Herodian. in unum omnia, ἀθροίζω πάντα εἰς ταὐτὸ, Dem. multos cives ex omnibus hominibus, ἐξ ἁπάντων ἀθρόων πολλοὺς πολίτας, Ifocr. maximam vim nihrum, σωρὸν πολὺν δωμάτων, idem, in domum, κομίζομαι εἰς τὴν οἰκίαν, idem, ſtipem, ἐρανίζω, Plat, i. e. reficio, ἀναζωπυρέω, mg, ἀναλαμβάνομαι ἐρανίτην, Luc. i. e. ratiocinor, συλλογίζομαι, Demoſth.
Colligo, as, συνδέω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Ariſtot.
Collimo, σοβάζομαι σκεπῆ, Polyb.
Collineo, σοβάζομαι, ad aliquid, τινὸς, Ariſtot. καταστοχάζομαι.
Collino, καταχρίω, Galen. σταλίζω.
Collinus, a, um, ὁ ἐκ τῆ βουνῆ, Ariſtot. ὁ ἐν τῷ βουνῷ.
Colliquefactio, τήκω, aliquid, τὶ, Plut.
Colliquefco, σωστικομαι, Χειρὶ. ἀναπίκομαι, Plut.
Colliquo, τήκω, Plut. διατήκω, ceram, κηρὸν, Ariſtoph. σωτήκω, Xenoph.
Collis, ὁ βουνὸς, οῦ, Ariſtot. ὁ λόφος, ου, Ecclesiaſt.
Collifio, ἡ σύγκρουσις, εως, Demetr. Phal.
Collocatio, ἡ θέσις, εως, Ariſtot. ἡ τάξις, εως, Dem. verborum directa, ἡ τάξις ἀπλῆ συμβολὴ, indirecta ſive inverſa, ἡ τάξις ἀνεστραμμένη.
Colloco, ἵστημι, ſtatuas, σήλας, Dem. in aliquo, ἱδρύω ἔν τιν., Plut. καθιδρύω, καθίζω, res meas in tuto, ἀσφαλῶς κατατίθεμαι τὰ ἐμὰ παρά σοι, Ifocr.
Collocupleto, καταπλουτίζω.
Collocutio, οἱ λόγοι, ων, venire in collocutionem de aliqua re, ἔρχομαι εἰς λόγους περί τινος, Dem.
Colloquium, ἡ ὁμιλία, ας, cum aliquo, πρὸς τινα, Plut. colloquio frui, κοινολογίας μεταλαγχάνειν, Diod. Sic. dignari aliquem colloquio, δεξιοῦσθαί τινα τῆ περὶ λόγων κοινωνίας, Ælian.
Colloquor, λαλέω, cum aliquo, τινὶ, Dem. mitius & humanius cum aliquo, πραότερον καὶ φιλανθρωπότερον διαλέγομαι τινι, id. per literas, διαλέγομαι δι' ἐπιστολῆς, Ifocr. in aurem cum aliquo, πρὸς τὸ ὠτίον τινὸς λαλέω, Lucian. crebro & prolixe de re aliqua cum aliquo colloquor, ἐντυγχάνω φυσικὰς καὶ μακρὰς συνουσίας περί τινος, Ifocr.
Collufatio, τὸ παίγνιον, ατος, Xenopl.
Collufor, διαπαίζω, cum aliquo, τινὶ. Plutarch. πρωτοπαλαίω, Suid
Colludo, πρωταθύρω, Hesych. συμπαίζω, cum aliquo, τινὶ, i. e. facio cum aliquo, συμπαίζομαί τινι, Dem. συμπαίζω τινὶ, Lysias.
Collum, ὁ τράχηλος, ου, Plat. collo obtorto traho, τραχηλίζω, Plato. collum frango, ἀποτραχηλίζω, Eunap. ἐκτραχηλίζω, Plut. collum ſponte jugo ſubjicere, ἑκόντα ὑποτίθεσθαι ἢ αὐχένα ζυγῷ, Lucian.
Colluſio, ἡ συμπαιγνία, ας, τὸ παίγνημα.
Colluſor, ὁ συμπαίστης, ου, Plato. ὁ συμπαίκτωρ, ορος, id.
Colluſtro, περιαγάλλω, καταλάμπω.
Colluo, διαπλύζω, Diosc. συλάω, Plut.
Colluvies, ὁ χλιδὼν, ῶνος, Dem.
Collibyſtes, ὁ κολλυβιστὴς, οῦ, Lyſ.
Collybus, ὁ κόλλυβος, ου, Hesych.
Collyrium, το κολλύριον, ὁ κολλήριον, Hippocr. aridum, τὸ ξηροκολλήριον, ου, Aet. humidum, τὸ ὑγροκολλήριον, ου, id.
Colo, as, κθω, Hippocr. νήθω, Plato.
Colo, is, σέβομαι, aliquem, τινὰ, Plato, πολλοὺς μὲν θεραπεύειν τινὲς, Xenoph. diligentiſſime populum, θεραπεύειν τὸν δῆμον ἐπιμελέστατα, Dem. aliquem ex benevolentia, τὸν τινὰ εὐνοϊκῶς, id. religiose Deum, θεραπεύω τὰ πρὸς Θεὸν, Dem religiose colo & honoro animalia, σέβομαι, καὶ τιμάω τὰ ζῶα, Lact. Deum, λατρεύω Θεῷ, N. T. i. e. exercco aliquid, ἀσκέω τι, Dem. colo agrum, γεωργέω χώραν, ſ. γῆν, Ifocr. i. e. orno aliquem, καλλωπίζω τινὰ, Naz. i. e. habito, οἰκέω, Dem.
Colocafia, ἡ κολοκασία.
Colon, τὸ κῶλον, Gramm.
Colonia, ἡ ἀποικία, ας, Ifocr. ἡ κληρουχία, ας, id. ἡ ἄποικος πόλις, Plut. conſtitutio coloniarum, ἡ ἴδιος ἀποικίων, id. coloniam deducere in regionem aliquam, ἐκπέμπειν ἀποικίαν ἐπὶ χώραν τινὰ, id. ἀποικίαν στέλλω, Plut. ἀποικίζω, Treac. in coloniam deducor, ἀποικίζομαι, Plut. coloniæ deductor, ἀποικιστὴς, οῦ, Hesych. coloniæ deductio, ὁ ἀποικισμὸς, οῦ, Ariſtot. migratio in coloniam, ἡ ἀποίκησις, εως, ἡ ἀποικισία. ex LXX. in coloniam migro, ἀποικία εἰς χώραν τινὰ, Ifocr.
Colonus, i. e. incola novæ urbis, ὁ ἀποῖκος, ου, Ifocr. mittere colonos in regionem aliquam. ἀποστέλλειν ἀποίκους εἰς χώραν τινὰ, id. i. e. cultor agri, ὁ γεωργὸς, ὁ, Xenoph.
Color, τὸ χρῶμα, ατος, Dem ἡ χρόα, ας, Plato, colorem muto, ἀλλοχροέω, Ariſtot. accipio ex conjunctione cum alio, συναναχρώνυμαι, Plut. colorem alicujus incuo, εἰς χροιὰν τινος ἑαυτὸν μεταμορφόω, Æl. color pallidus, amiſſo genuino, ἡ ἀχροια, ας, Galen. qui eſt coloris ſemini, ὁ ἡ ἡ δίχροος, ου, Ariſtot. ὁ ἡ ἀποχρωματισμένος, η, Galen. color deformis, ἡ δυσχροια, ας, id. colore inficio aliquid, ἀλείφω τινὰ χρώματί τινι, Plato, colore diverſo tum, ἑτερόχροια, Baſ. color & no preditus, ὁ ἡ ἀχρὴς, ὁ, Xen color bonus, ἡ εὐχροια, ας, Gal. malus, ἡ κακόχροια, ας, id. multis coloribus pradens, ὁ ἡ πολυχρώματος, ου, Plato, quidem coloris, ὁ ἡ σύγχρους, Plut.
Colorato, ὁ χρωματισμὸς, οῦ, Schol. Ariſt. ἡ χρῶσις, εως, Poll.
Colori, χρωίζω, Aſcet. χράζω, id. χρωματίζω, Theophr.
Coloſſæus, a, um, i. e. Coloſſum æquans, κολοσσιαῖος, αία, αῖον, Plut.
Coloſſeus, a, um, κολοσσικὸς, ἡ, όν, Plut.
Coloſſus, ὁ κολοσσὸς, ου, Plut.
Colubra, ὁ φὼς, ῶτος, ὁ, Ariſtoph.
Coluber, vide Anguis.
Colubrinus, a, um, vide Anguinus, a, um.
Colum, ὁ ἠθμὸς, οῦ, Dioſc. parvum, τὸ ἠθμάριον, ου, Alex.
Columba, mas & femina, ἡ περιστερὰ, ᾶς, Ariſtoph. parva, τὸ περιστέριον, ου, τὸ περιστερίδιον, ου, Aleian.
Columcarium, ὁ περιστεών, ῶνος, περιστερεῶν, ῶνος.
Columbinus, a, um, ὁ ἡ ἡ περιστερώδης, εος.
Columbus, ὁ περιστερὸς, οῦ.
Columella, ὁ κιονίσκος, ου, ἡ τυλὶς, ίδος, ὁ κιονίσκος, ου, Ael. n. ois, ἡ κιονὶς, ίδος, Galen.
Columen, τὸ ἔπισμα, ατος, Athenienſium, τὸ Ἀθήναιον, Lucian.
Columna, vide Culmen.
Columna, ὁ σύλος, ου, N. T. ἡ στῆλη Ἱερωνύμου, καὶ χάλκεος Ἱέρων, Plut. columna ſtatuta, monumentum, ἡ στήλη μνημεῖον τῆ ἀρετῆς, Ifocr. columnam erigere, ἱστάναι, ἵστημι στήλην, Dem. inſcribere columnæ, γράφειν εἰς τὴν στήλην, id. columna fulcio, διαστυλόω, Polyb columnæ habens latus, ὁ ἡ ἡ ἀραιόστυλος, ου, Vitruv. amplæ & patentes, ὁ ἡ ἡ διάστυλος, ου, idem, circumcerca, ὁ ἡ ἡ περίστυλος, ου, id. ab anteriore parte, ὁ ἡ ἡ πρόστυλος, ου, id. m, crebræ, ὁ ἡ ἡ συνόστυλος, ου, id. quatuor, ὁ ἡ ἡ τετράστυλος, ου, id. octo, ὁ ἡ ἡ ὀκτάστυλος, ου, id. decem, ὁ ἡ ἡ δεκάστυλος, ου, id. nullæ, ὁ ἡ ἡ ἀνάστυλος, ου, id.
Colus, ἡ κάλαθος, ου, Lucian.
Coma, ἡ κόμη, ης, Dion. ἡ ἴβησις, ἡ χαίτη, adjectitia, κόμη ψευδὴς, Aelian. comam nutrio, κομῶ τρέφω, Ael. n. κομάω, Ariſt. τὴν κόμην φέρω, id.
Comatus, a, um, ὁ ἡ ὁ κομήτης, ου, ὁ κομήτης.
Combibo, is, ξυμπίνω, aliquid cum aliquo, τί τινι, Lucian
Combibo, ere, ὁ ξυμπότης, ου, Lucian.
Combinatio, ὁ ξυνδεσμὸς, ου, Ariſtot. ἡ συζυγίς.
Comcino, ξυνδυάζω, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τι, Ariſtot.
Comburo, συμφλέγω, δαίω, Dem. ſcriptum, καταπαίω γράμματα, id. aliquid, ἀποκαίω τι, Xenoph. domos, καταπίμπρημι τὰς οἰκίας, Plut. regiam, πίμπρημι τὰ βασίλεια, idem.
Combuſtibilis, es, ὁ ἡ ἡ καύσιμος, ου, ligna, quæ comburi ſolunt, καύσιμα ξύλα, Plato,
Combuſtio, ἡ κατάκαυσις, εως, ἡ σύγκαυσις, εως,
Combuſtivus, a, um, καυστικὸς, ἡ, όν.
Combuſtor, ὁ κατακαύτης, ου, Plut.
Combuſtus, a, um, καυστὸς, ὴ, όν.
Comedo, is, τράγω, Dem. aliquid, ἐδίω τι, idem, ἐδομαί τι, Plato, ſimiam, βράσκω πίθηκον,

σίδηκος, *Ælian.* herbam, διατρώγω βοτάνης, *idem*, laurum, καταδειπνέω δάφνην, *idem*.

Comedo, onis, ὁ βορέσιμος, ος, ον, *Poll.* ὁ φάγος, ου, *N. T.* ὁ βορᾶς, ᾶ, *Ep.*

Comes, ὁ συμοδοιπόρος, ος, *Heſych.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλουθος, *Lucian.* καὶ ἡ συνακόλουθος, ου, ὁ ὀπαδός, οῦ, *Plut.* καὶ ἡ συνοπαδός, ὁ, *Athen.*

Comeſſabunde, κωμαστικῶς.

Comeſſabundus, ὁ κωμαστής, οῦ, *Xenoph.*

Comeſſatio, ὁ κῶμος, ου, *Xenoph.*

Comeſſator, ὁ κωμαστής, οῦ, *Plato.* ὁ ἐπικώμιος, *Plut.*

Comeſſor, κωμάζω, *Demoſth.* cum aliquo, παρά τινος, *Arrian.* & poto tam noctem, κωμάζω καὶ πίνω ὅλην τὴν νύκτα, *Xenoph.* ſemper cum aliquo, ἀεὶ μετά τινος, *Dion.*

Comeſtura, ἡ ἐδωδή, ῆς, *Plato.* ἡ βρῶσις.

Cometa, ὁ κομήτης, ου, *Ariſtot.*

Comice, κωμῳδικῶς.

Comicus, a, um, κωμῳδικός, ἡ, όν, *Dion. Phal.*

Comicus, i, ὁ κωμῳδοποιός, *Plut.* ὁ κωμῳδοτοιητής, ου, *id.* ὁ κωμῳδικὸς ποιητής, *Ælian*

Comingo, συρίττειν, *Plaut.* ἐν συρίγγοις, *Lucret.* ἐγλύφειν, *Plaut.* πλάσσειν, *Dion.*

Comis, e, φιλικὸς, ἡ, όν, ειος ὁ quem, φιλικός τινος, *Plaut.* humanus & comis aliquem liberalis, κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ τοῖς διορθώσεσιν ἱλαρὸς, *Dion.* ὁ ἥμερος καὶ εὐτράπελος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ εὐκοινώνητος.

Comitas, ἡ φιλότης, ητος, *Dion.* ἡ εὐτραπελία, ἡ εὐκοινωνησία, ας, *Lucian.* ἡ φιλοφροσύνη, ης, *Dion.* ὁ τρόπος εὐκοινώνητος, *Lucian.* comitate uti, εὐκοινωνήτως χρῆσθαι, *Dion.*

Comitatus, us, ἡ ἀκολουθία, ας, *Plut.* ἡ παρουσία, ας, *Dion.* cum comitatu, ἀκολουθίᾳ χρώμενος.

Comiter, φιλανθρώπως, *Lucian.* φιλικῶς, *id.* ἡμέρως.

Comitia, ἡ ἀρχαιρεσία, ας, *Dion.* αἱ ἀρχαιρεσίαι, ῶν, *n. pl.* habeo, item ad comitia eo, ἀρχαιρεσιάζω, *Plut.*

Comitialis, e, ἐκκλησιαστικὸς, ἡ, όν, comitiales morbus, ἡ σπληρία, ας, *Galen.* ἡ νόσος ἱερὰ, *Plut.*

Comito, f. comitor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Luc.* aliquid, σωτηρίαν τινὶ, *Dion.* ἡ πομπεύω, παραπέμπω τινὰ ὑπηρεσίᾳ, ἀκολουθίᾳ τιμῆς, *Plut.* ἡ πομπεύω τινὰ ἐκ τοῦ μνήματος, ὀπίσω τοῦ μνήματος, *Dion.* aliquem domum comitatus & comes, παραπέμπειν τινὰ οἴκαδε μετὰ ἀκολουθίας καὶ βοῆς, *Plut.* comitor ſenatu & comitatu, παραπέμπεται ὑπὸ βουλῆς καὶ βοῆς καὶ πομπῆς τῆς δημοσίας, *Dion.*

Comma, τὸ κῶμμα ατος, *Cicero.*

Commendo, ἐγχειρίζω, ἐγχείρισις, aliquem, τινὰ, *Ifocr.* καταπιστεύω.

Commendatio, ἡ ἐγκωμίωσις, εως.

Commendatitius, a, um, τὸ ἐγκωμίωμα, ατος, *Dion.*

Commendatus, ὑποκεκωμιασμένος, *Ariſtot.*

Commentaculum, τὸ ἐσθιόμενον, ου, *Xenoph.* τὸ ἔδεσμα, ατος, ὁ ἔδεσμος, ου, *Ifocr.* ὁ ἔδεσμα, ατος, *Dion.*

Commentatio, ἡ μελέτη, ης, *Dion.* ἡ ἄσκησις, εως, *Plut.*

Commenticius, a, um, πλαστὸς, ἡ, όν, *Dion.* ἡ πεπλασμένος, ου, *Plut.* ἡ ψευδὴς, ής, ές, *Dion.* ἡ ψευδοπλαστικὸς, ἡ, όν, *Plut.* ἡ ψευδοποιητικὸς, ἡ, όν, *Dion.* ἡ ψευδοποιητὸς, ὁ, ἡ, ὸν, *Plut.* ἡ ψευδοποιὸς, ὁ, ἡ, όν, *Dion.* ἡ ψευδοπροσωπικὸς, ἡ, όν, *Plut.* ἡ ψευδοσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, *Dion.* ἡ ψευδοσχηματικὸς, ἡ, όν, *Plut.* ἡ ψευδοσχηματιστὴς, ὁ, *Dion.* ἡ ψευδοσχηματιστικὸς, ἡ, όν, *Plut.* ἡ ψευδοτεχνικὸς, ἡ, όν, *Dion.* ἡ ψευδοτεχνίτης, ου, ὁ, *Plut.* ἡ ψευδοτεχνίτις, ιδος, ἡ, *Dion.* ἡ ψευδοτεχνικὸς, ἡ, όν, *Plut.* ἡ ψευδοτεχνίτης, ου, ὁ, *Dion.* ἡ ψευδοτεχνίτις, ιδος, ἡ

Commonefactio, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Lucian.*
Commoneo, ὑπομιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τι, *Dem.* Conf. *Admoneo.*
Commonitio, ἡ ὑπόμνησις, εως, *Thuc.* ἡ ἀνάμνησις, εως, *Lucian.* i. e. hortatio, ἡ νουθέτησις, εως, *Ariſtot.* τὸ νουθέτημα, ατος, *Plut.*
Commonſtro, δείκνυμι, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.* καταδείκνυμι.
Commoratio, ἡ διατριβή, ῆς, *Plut.*
Commordeo, ζωδάκνω.
Commorior, ζωαποθνήσκω, *Xenoph.*
Commoror, διατρίβω, *Dem.* cum aliquo, συνδιατρίβω τινί, *Xen.* μετά τινος, *Iſocr.* aliquem, διακατέχω τινα, *Plato.* non paucos annos Romæ, διατρίβω ἐπὶ οὐκ ὀλίγον ἐν τῇ Ῥώμῃ, *Herodian.*
Commotio, ἡ συγκίνησις, εως, ἡ κίνησις, εως, *Lucian.*
Commotus, a, um, διακινηθείς, εῖσα, έν, animo, θυμούμενος, η, ον, *Iſocr.*
Commoveo, διακινέω, mentem alicujus, νοῦν τινος, *Thuc.* commoveor, κινέομαι, *Dem.* ἐπαίρομαι, *Iſocr.* quibus rebus commoti nos lætere, ᾧ πυθ' ἐπαρθέντες ἡμᾶς ἡδέως, *Dem.*
Communicatio, ἡ κοινωνία, ας, *Ariſtot.*
Communico, κοινωνέω, alicui aliquid, τινί τινος, *Lucian.* τινί τι, *Plato.* ἀνακοινόω τί τινι, *id.* κοινόω τί τινι, *Thuc.* cum aliquo de aliqua re, ἀνακοινόω τινὶ περί τινος, *Xenoph.* cum aliquo, ſc. conſilii capiendi cauſſa, ἐπικοινόω τινὶ, *Plato.* civitatem, μεταδίδωμι τῆς πόλεως, *Iſocr.* nihil amico, οὐδὲν τοῦ φίλου, *Herodot.* aliquid cum amicis, τινὸς τοῖς φίλοις, *Xen.*
Communio, ἡ κοινωνία, ας, alicujus cum aliquo, τινὸς πρός τινα, *Plato.* ἡ μεθέξις, εως, *Ariſtot.*
Communio, ire, ἐγχειρέω, aliquid, τί, *Iſocr.* ἐγχειρέω τί, *Xen.* aliquid aliquo, περιτείχιζέ τι τινι, *Plato.* urbem muro, φράττω τὴν πόλιν τείχει, *Herodian.*
Communis, e, κοινός, ἡ, όν, alicui, τινί, *Dem.* amicos oportet eſſe communes amicis, φίλους δεῖ εἶναι κοινοὺς φίλοις, *Plut.* commune mihi cum aliquo, κοινὸν ἐμοί τινος τινα, *Ariſtoph.* habeo aliquid cum aliquo commune, κοινόν τι τινι, *Plut.* communi communi datum, privati cuique pro facultatibus ipſius præſidium, τὰ μὲν κοινὰ κοινῇ συμβάλλειν τὰ δ' ἴδια ἰδίᾳ τῷ κεκτημένῳ, *Dem.*
Communitas, ἡ κοινότης, ητος, *Plut.*
Communiter, κοινῇ, *Thuc.* κοινῇ, *Dem.*
Communitio, ὁ ὀχυρωσμός, ὁ.
Communio, ὀχυρόω.
Commutabilis, e, μεταβολικός, ἡ, όν, *Theophr.* ἐναντιόλογος.
Commutatio, ἡ μεταβολή, ῆς, *Thuc.* ἡ ἀλλαγή.
Commutatus, a, um, μεταβολικός, ἡ, όν.
Commuto, μεταβάλλω, aliquem, τινα, *Ariſt.* veſtes, μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια, *Xen.* aliquid cum aliquo, τι ἀντὶ τινος, *Dem.* τι τινος, *Plut.* ἀλλάττομαι τί τινος, *Plut.* καταλλάττομαί τι ὅτου τινος, *Dem.* ἀπαμείβομαί τι τινος, *Plut.* vestem in nebulam, μεταβάλλω τὴν ἐσθῆτα εἰς νέφος, *Ælian.* vestem cum nube, μεταλλάττω τὴν ἐσθῆτα νεφέλῃ, *Iſocr.*
Como, κατατίλλω, κατείρω, *Ariſtot.*
Comoedus, ὁ κωμῳδός, οῦ, *Plut.*
Comosus, κομήτης, ου, *Plut.*
Compactus, a, um, πεπηγώς, ὼς, ὼτος, ἡ, ὸς, *Dem.*
Compactilis, e, ἁρμοστός, ἡ, όν, *Ariſtot.*
Compactio, ἡ ξυμπαγής σύνθεσις, ἁρμονία, ἡ ξύνταξις.
Compactor, ὁ ξυντάκτης.
Compactura, ἡ ἁρμονία, ας, *Iſocr.* ὁ ἁρμός, οῦ.
Compages, ἡ ἁρμονία, ας, *Plut.*
Compago, ἁρμόζω, ἁρμόττω, συνάπτω, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.* ἁρμόττω τί τινι, *Plut.* ἁρμόζω τί τινι, *Dem.* ἁρμόττω τί τινος, *Plut.* & ad extremum perductum aliquid, ἁρμόττω τί τινος, *Plut.* ἁρμόζω τί τινος, *Dem.*

Comprehensive, καταληπτικῶς.
Comprehensivus, a, um, καταληπτικός, ἡ, ὸν, *Epict.*
Compressio, ἡ σύσφιγξις, εως, ἡ σύνθλιψις, εως.
Comprimo, μαστίζω, συνθλίβω, *Plato*, alicui os, συλλαμβάνω τινὸς τὸ στόμα τινός, i. e. cohibeo aliquid, συνέχω τι, *Aesch.* virginem, βιάζομαι παρθένον, *Plut.*
Comprobatio, ἡ συναίνεσις.
Comprobator, ὁ ὑπουργός.
Comprobo, συναινῶ, ὁμολογῶ, aliquid, τί, *Plato*, quod comprobant multi, ὃ συνδοκεῖ πολλοῖς, *Isocr.* i. e. adfirmo, ἰσχυρίζομαι, aliquid, τί, *Dem.*
Comptometrum, ὁ ἀκριβοκόκκιον διειλητής, οῦ.
Comptometrum, ἡ ὑπερτονή, ῆς, *Dem.* abolere, λύειν ὑπερτονῶ, *id.*
Compromissum, perpetuo dijudicationem, ὑπόκρισις, alicui, τινί, *Dem.*
Compugno, συμμάχομαι, *Thuc.* συμμαχία, *Plut.*
Compulsio, ἡ σύνωσις, εως, ἡ συνάθροισις, εως, *Aristot.*
Compunctio, ἡ κατάνυξις, εως, *N. T.*
Compungo, κατανύσσω, *N. T.*
Computabilis, ες, λογιστός, ἡ, όν.
Computatio, ὁ λογισμός, οῦ, *Aeschin.*
Computator, ὁ λογιστής, οῦ, *Plut.*
Computo, λογίζομαι, aliquid calculis, τί ψήφοις, *Plut.*
Computrefco, κατασήπομαι, *Nat.* σήπομαι, *Plut.*
Computus, idem quod *Computatio.*
Conamen, ἡ ἄσκησις, εως, ἡ ἄσκησις, εως, *Thuc.*
Conatus, us, ἡ ἄσκησις, εως, *Dem.* ἡ ἐπιτήρησις, εως, *id.* ἡ διάπειρα, ας, *id.* τὸ ἐγχείρημα, ατος, *Isocr.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος, *id.* præclarus, ἐγχείρημα καλῶς ἔχον, *id.* conatibus alicujus valde adversari, ἐναντίον εἶναι σφόδρα τοῖς ἐπιχειρήμασί τινος, *Dem.* frustrari conatu, ἀποτυγχάνειν τῆ πείρας, *id.* conatu excido, διαμαρτάνω, οἷς ἐπιχείρησα, *id.*
Concaco, καταχίζω, *Aristoph.*
Concalefacio, συνθερμαίνω, *Lucian.* συνεκθερμαίνω, *Plut.*
Concalefactorius, a, um, συνθερμαντικός, ἡ, όν, *Galen.*
Concalefio, συνθερμαίνομαι.
Concalleo, τυλοῦμαι, *Xen.*
Concameratio, ἡ κυμάρωσις, εως, *Diosc.* τὸ ὀρόφωμα, ατος, *Athen.*
Concameratus, a, um, καμαρωτός, ἡ, όν, *Diosc.*
Concamero, ἐρηφόω, aliquid, τί, *Plut.*
Concavitas, ἡ κοιλότης, ητος, *Athen.*
Concavo, κοιλαίνω, *Athen.*
Concavus, a, um, κοῖλος, η, ον, *Xen.*
Concedo, προχωρῶ, in societatem belli, εἰς ξυμμαχίαν τινί, *Thuc.* i. e. permitto, συγχωρῶ, alicui aliquid, τινί τι, *Plato.* i. e. locum do, alicui imperio, παραχωρῶ τινί, *Synes.* ὑφίεμαί τινι.
Concelebro, i. e. simul laudo, συνεπαινῶ, i. e. una festum ago, συνεορτάζω, una frequento, συμφοιτάω, *Poll.*
Concenturio, συγκατατάττομαι.
Concentus, ἡ συμφωνία, ας, *Plato*, ἡ συνῳδία, ας, *Lucian.* ἡ ἁρμονία.
Conceptaculum, ἡ ὑποδοχή, ῆς, struere conceptacula aquarum, pluviarum, κατασκευάζειν ὑποδοχὰς ὕδασιν ὀμβρίοις, *Aristot.*
Conceptio in utero, ἡ σύλληψις, εως, ἡ κύησις, εως, *Philo.*
Conceptus, us, in utero, ἡ κύησις, εως, *Philo.* meditis, τὸ ἐπίνοημα, ατος, τὸ ἐνθύμημα, ατος, *Isocr.*
Concerno, vide *Sperno*, item *Attineo.*
Concerpo, διασπάω, aliquid, τί, *Lucian*, συσπαράσσω.
Concertatio, ἡ ἀγώνισις, εως, *Thuc.* ἡ ἔρις ιδος, *Xen.*
Concertatorius, a, um, ἀγωνιστικός, ἡ, όν, *Aristot.* ἐριστικός, ἡ, όν, *Lucian.*
Concerto, συναγωνίζομαι, cum aliquo τινί, *Plut.* συμπαλαίω τινί, *Plato*, ἐρίζω τινί, *id.* de omnibus, φιλονεικῶ περὶ πάντων, *Isocr.* curiose de minutis rebus, ἀκριβῶς ἐρίζω περὶ μικρῶν, *Dem.*
Concessio, ἡ συγχώρησις, εως, *Aristot.*
Concessum est, ἐξέστι.
Conchi, ἡ κόγχη, ης, *Aristot.* ὁ vel ἡ κόγχος, ου, *Pausan.*
Conchites, ὁ κογχίτης, fc. λίθος, *Pausan.*
Conchylium, τὸ κογχύλιον, ου, *Galen.*
Conchylia, τὰ κογχύλια, ων, *Athen.*
Concido, συγκόπτω, aliquid, τι, *Lucian.* pueros, κατακόπτω παῖδας, *Thuc.*
Concido, i. e. collinei, συμπίπτω, *Xen.* animo, ἐκπλήττομαι τῆ διανοίᾳ, *Xenoph.* ob aliquid, ἀθυμῶ περί τινος, *Dem.* τινί, *Thucyd.*
Concieo, συγκινῶ, *Homerum*, ἡ λαόν, *N. T.* i. e. convoco, συγκαλῶ, aliquos, τινάς, *Xenoph.*
Conciliabulum, τὸ συνέδριον, ου.
Conciliatio, ἡ συναλλαγή, ῆς, ἡ καταλλαγή, ῆς, *N. T.* ἡ προσαγωγή.
Conciliator, ὁ συναλλακτής, οῦ, *Basil.* ὁ πρεσβευτής, οῦ.
Conciliatrix, ἡ πρεσβεύτρια, ας.
Concilio, καταπράττω, mihi auditores, ἐμοὶ τοὺς ἀκροατὰς, *Isocr.* aliquos antea inimicos, διαλλάττω τινάς, *Dem.* alicui aliquem, τινά τινι, *id.* εἰς ὁμόνοιαν ἄγω τινάς, *Dem.* εἰς ἐμέσιαν καθίστημί τινας, *Isocr.* alicui honorem, περιποιῶ τινι τιμάς, *Xen.* alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, *Dem.* ἐμποιῶ τινὶ φθόνον, *Isocr.*
Concilium, ἡ σύνοδος, ου, *Aristot.* ὁ συλλογος, ου, *Thuc.* judicum, τὸ συνέδριον, ου, *Aeschin.* senatorum, τὸ βουλευτήριον, ου, *Dion.*
Concinne, κομψῶς, *Arist.* εὐαρμόστως, *Plut.*
Concinnitas, ἡ εὐαρμοστία, ας, *Plut.* ἡ εὐθυμοσύνη, numerorum, ἡ εὐρυθμία, ας, *Arist.* ornare orationem concinnitate & varietate dictionis, κοσμεῖν τὸν λόγον εὐρυθμίαις καὶ ποικιλίαις περὶ τὴν λέξιν, *Isocr.* demulcere auditores concinnitate aptaque dimensione ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις καὶ συμμετρίαις, *id.*
Concinno, συντίθημι, aliquid, τί, *Isocr.* ἐναρμόζω, τί, *Dion. Hal.* συσκευάζω τι, *Dem.*
Concinnus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐάρμοστος, ου, *Isocr.* ἁρμόττων, ουσα, ον, *id.* ὁ καὶ ἡ εὔρυθμος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἐμμελὴς, ές, *Athen.* concinna oratio, λόγος ἐξηκατασκευος, *Plut.*
Concino, συνᾴδω, συμφωνῶ, *Plut.*
Concio, i. e. congregatio populi, ἡ ἐκκλησία, ας, *Dem.* ἡ πανήγυρις, εως, *Isocr.* ἡ σύνοδος, ου, *id.* ἡ ἀγορά, ᾶς, *Æschin.* concionem indicere, προτίθεσθαι ἐκκλησίαν, *Dem.* denunciare, proscribere, προγράφειν πρόσοδον, *Isocr.* convocare aliquos rei gratia, ποιεῖν ἐκκλησίαν ἕνεκά τινος, *Dem.* ποιεῖσθαι συνοδον περί τινος, *id.* συλλέγειν ἐκκλησίαν, f. πανήγυριν, *Isocr.* ποιεῖν ἀγορὰν, *Æschin.* celebro, sive concioni interfum, ἐκκλησιάζω, *Dem.* in concionem adscendere, ἀναβαίνειν εἰς ἐκκλησίαν, *Dem.* ire, πορεύεσθαι εἰς ἐκκλησίαν, *id.* adducere aliquem, καλέσασθαί τινα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, *id.* in concione dicere, λέγειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, *idem*, e concione abire, ἀπελθεῖν ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Isocr.* concio convenit, ἥκει ἐκκλησία, *Dem.* surgit, ἡ ἐκκλησία ἀνίσταται, *id.* nulla restat, ἐκκλησία οὐκ ἔτ' ἔστιν ὑπόλοιπος ἀδικία, *idem*, i. e. sermo sive oratio, ὁ λόγος, *Dem.* ad populum, ἡ δημηγορία, ας, *idem*, habere concionem, ποιεῖν δημηγορίαν, *id.* δημηγορίαν τινὰ δημηγορεῖν, *id.* δημηγορεῖν λόγον ἐν τῷ δήμῳ, *id.* Conf. *Censionem.*
Concionalis, e, δημηγορικὸς, ὴ, όν, *Plato.* ἐκκλησιαστικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Concionator, ὁ δημηγόρος, ου, *Xenoph.* ὁ δημηγορῶν, ὢντος, *Dem.* ὁ ἐκκλησιαστὴς, οῦ, *Aristot.* ὁ δημοδιδάσκαλος, ου, *Synes.*
Concionatorius, a, um, δημηγορικὸς, ἡ, όν, *Plato*,
Concionor, δημηγορῶ, *Dem.* in aperto loco, κατὰ τινος, *id.* diu, πολλοῦ χρόνου, *id.* ad gratiam, πρὸς χάριν, *id.* ad delectationem, πρὸς ἡδονὴν, *id.*
Concipio, i. e. simul capio, ξυλλαμβάνω, *Dem.* διαλαμβάνω, *Aristot.* mulier concipit, κύει, *Theophr.* κυεῖ, *Aristot.*
Concile, συντέλεσμος, *Igor.*
Conciſio, ἡ ξύμτομη, ης, *Fig. Gramm.*
Conciſus, a, um, ὁ καὶ ἡ συντομος, ου, *Plut.*
Concitatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.*
Concitator, ὁ παρορμητικὸς, ὰ, *Plut.* ὁ ἐρεθιστής.
Concito, παροξύνω, aliquem ad aliquid, τινὰ πρός τι, *Xen.* παροξύνω τινὰ ἐπί τι, *Plut.* aliquem ad certum finem, ὁρμᾶν τινὰ ἐπί τι, *Isocr.* ἐπὶ τὸ βέλτιον, *id.* ad melius, ἐπάγειν τινὰ ἐπὶ τὸ βέλτιον, *id.* aliquem invidiam, ζηλοῦν τινα τῷ φθόνῳ, *Dem.* animos ad aliquid, ἐπὶ φόβον τινὰ ἐμβάλλειν, *Isocr.* aliquem ad aliquid, εἰς ῥᾳθυμίαν καθιστάναι τινα, *id.*
Concivis, ὁ ξυμπολίτης, ου, *Eurip.*
Conclamatio, ἡ κατακραυγή, ῆς, ἡ κατακραυγὴ, ἧς.
Conclamatus, a, um, κατακραυγεὶς, ασα, έν, conclamatum est, πέπραγε, *Eurip.*
Conclamo, κατακράζω, συμβοῶ, ad arma, παραβοῶ εἰς τὰ ὅπλα, *Xenoph.*
Conclave, ὁ μυχὸς, οῦ, ἡ μυχὴ ῆς, *Herodot.* τὸ διαμάτιον.
Concludo, καταλείω, aliquem aliquo, τινὰ εἴς τι, *Xen.* aliquem alicubi, τινὰ ἐν τινι, *Herodian.* in corpore, ἐν τῷ σώματι, *Galen.* aliquem cum leone in cavea, καθείργνυμι τινὰ λέοντι ἐμοῦ εἰς οἴκημα, *Paufan.* i. e. infero, συμπεραίνω, *Ariſtot.* aliquid ex aliquo, περαίνω τι ἐκ τινος, *Plut.* i. e. finio accusationem, περαίνω κατηγορίαν, *Igor.*
Concluſio, ἡ σύλλησις, εως, ὁ συγκλεισμὸς, οῦ, i. e. illatio, τὸ συμπέρασμα, *Plut.* orationis, ὁ ὁλκὸς, ου, *Ariſtot.*
Concoctio, ἡ πέψις, εως, *Galen.* concoctionis defectus, ἡ ἀπεψία, ας, *Plut.* difficultas, ἡ δυσπεψία, ας, *Athen.* facilis, ἡ εὐπεψία, ας, *Gal.* coctione facili, ὁ καὶ ἡ εὔπεπτος, ου, *id.*
Concoctivus, a, um, i. e. coquendi vim habens, πεπτικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*
Concœnatio, τὸ Σύνδειπνον, *Plut.*
Concœnator, ὁ καὶ ἡ σύνδειπνος, ου, *Xenoph.*
Concœno, συνδειπνῶ, *Xen.*
Concolor, ὁ καὶ ἡ σύγχρους, contr. σύγχρως, ου, *Plut.* ὁμόχρους, ως.
Concomitor, συμπαραμαρτῶ, *Ælian.*
Concoque, πέπτω, aliquid, τὶ, *Gal.* iram, πέπτω τὴν ὀργὴν, *Ariſtot.* πεπαίνω ὀργὴν, *Xen.*
Concordia, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης, *id.* & amicitia, ὁμόνοια καὶ φιλία, *id.* & pax, ὁμόνοια καὶ εἰρήνη, *id.* cum aliquo, ὁμόνοια πρός τινα, *id.* mutua, ὁμόνοια πρὸς ἀλλήλους, *id.* adhortari aliquos ad concordiam, προτρέπειν τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, *id.* concordiam conciliare inter cives, ἄγειν εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν, *id.* ἐς ὁμονοίαν πειρᾶσθαι ἄγειν τὴν πόλιν, *Isocr.* inter aliquos πρόσγειν τινας ἐπὶ ὁμόνοιαν, *id.* κατασκευάζειν τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, *id.* revocare, ὁμόνοιαν ἀναπείθειν, *Dem.* servare, διατηρεῖν τὴν ὁμόνοιαν, *id.* cum aliquo, διαφυλάττειν τὴν ὁμόνοιαν πρός τινα, *Isocr.*
Concorditer, ὁμοθυμαδὸν, *Dem.* ὁμοφρόνως, unoque animo ulcisci aliquem, ὁμοθυμαδὸν ἐκ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαί τινὰ, *id.*
Concordo, ὁμονοῶ, *Dem* ὁμοφρονῶ, *id.* cum aliquo, ξυνίσταμαι μετά τινος, *id.* in aliquare, ὁμογνωμονῶ τινι τι, *Xen.*
Concorpor, ὁ καὶ ἡ συσσωμος, ου, *N. T.*
Concorporo, συσσωματοποιῶ, *Ariſtot.*
Concors, ὁ καὶ ἡ ὁμόνους, contr. ὁμόνους, ου, ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ συμφρων, ονος, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ὁμόφρων.
Concredo, πιστεύω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* διαπιστῶ τί τινι, *Herodian.*

Concremo,

Concremo, vide *Comburo.*
Concrepo, ὄπατυτίω, *Aristph.*
Concrucio, συμφύρομαι, *Theophr.* συντύχομαι, igne, πήγνυμαι ὑπὸ πυρός, *Aristot.*
Concretio, ἡ σύμφυσις, εως, *Theophr.* συμφυΐα, ας, *Plut.* ἡ συμπηξις, *Plut.*
Concretus, a, um, ὁ κ ἡ πεφυκὼς, ἐξ, *Plut.* πεπηγὼς, ῶτος, ος, ὁς, ὁς, αἷμα, *Plut.* lac, γάλα, *Dion.*
Concubitus, ὁ, τὸ μετὰ τινὸς κοιτὸς, *Xen.*
Concubium, ἡ παλλακὴ, ῆς, *Dem.* ium alicujus, παλλακεύομαι τινι, *Plut.* ἡ ὁμευνέτις.
Concubinus, ὁ παλλακεύς, ᾶς, *Dion.*
Concubitor, ὁ κοιτέτης, ου, *Hesych.*
Concubitus, ἡ εὐνάστρια, ας, ἡ εὐνήτρια, ας, *Aristot.*
Concubium, ἡ εὐνὴ, ῆς, ἡ μῆξις, εως.
Concubo, σοῦκ εὕδω, cum aliquo, τινι, *Plut.* cum femina, εὕδω τὴν παλαιὰν, *Aristot.*
Conculcatio, ἡ καταπάτησις, εως, τὸ καταπάτημα, *Aristot.*
Conculco, καταπατέω, *Hesych.*
Concumbo, συγκοιμῶμαι, συγγίνομαι, cum aliquo, τινι, *Plut.* πλησιάζω γυναικὶ, *Dem.* γιγνώσκω γυναῖκα, *Luc.*
Concupio, vide *Cupio.*
Concupiscentia, ἡ ἐπιθυμία, ας, alicujus, τινος, ἔρως ὁ τινος.
Concupiscibilis, ὀρεκτὸς, ἡ, ὀν, *Aristot.*
Concupiscibilitas, ὀρεκτὸν, τὸ, *Aristot.* ἡ ὄρεξις, ὀρέγεσθαι τὸ εἶναι, *Aristot.* ἐπιθυμία, ὀρέγομαι ὕδατος, *Herodot.*
Concurro, συντρέχω, cum aliquo τινι, *Dem.* ad aliquem, πρός τινα, *Plut.*
Concursus, ἡ συνδρομὴ, ῆς, *Aristot.*
Concutio, ὁ τινάσσω, ῶ, aor. cum, ἡ ἐπινύσσω τὴν ὀπτὴν, *Theoc.* percutio, τύπτω, σείσω, ἡ σοῦσις, εως, *Plut.*
Condemnatio, συντίμησις, ἀποτίμησις, ἀτιμία, στέρησις, *Max.* aliquid, ζημία τι, aliquem, κατάκρισις τινὰ, *Phil.*
Condemnator, πρόσκλητος, *Aristoph.* πολίτης.
Condecentia, τὸ πρέπον, ου, *Plut.* ἡ εὐκοσμία, ας, *Isocr.*
Condecet, πρέπει, aliquem, τινὶ, *Plato*, συμπρέπω.
Condecor, ὑποπίπτω.
Condecoro, ὀπτὴ σμίλη, *Aristot.*
Condemnatio, ἡ κατάγνωσις, εως, *Dem.* ἡ κατάνευσις, εως, *N. T.* τὸ κατακείμενον, αἰδ, *Ael.* ἡ καταχειροτονία, ας, *Dem.* ἡ κατάκρισις, *Plut.*
Condemnator, ὁ καταδικάζων, ατ, *Dion.*
Condemnatus, a, um, ὁ κατάκριτος, ὁ μὴ condemnatus, ὁ κ ἡ ἀκατάκριτος, ὁ, *N. T.* seu plus judicio, ὁ κ ἡ αὐτοκατάκριτος, *ibid.* capitis, κατεψηφισμένος θανάτου, *Plut.*
Condemno, καταγινώσκω, aliquem, τινὸς, *Dem.* καταψηφίζομαι τινος, *id.* aliquos capitis, καταγινώσκω θάνατον τίνων, *id.* καταχειροτονῶ θάνατον τινων, *Isocr.* videtur testi καταχειροτονεῖν αἰτίαν ἐπὶ τὴν ἑορτὴν, *Dem.* una sententia condemnari, ἁλίσκεσθαι μιᾷ ψήφῳ μόνῃ, *idem.*
Concentus, ἡ πυκνότης, ητ, *Plato.*
Condensio, πυκνῶσις, *Plato.*
Condensus, a, um, πυκνὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*
Condeo, παραγγέλλω *Plato*, alicui aliquid, ἐπαγγέλλω τι τινι, *Xen.* cœnam, i. e. invito ad cœnam, παραγγέλλω ὅτι τὸ δεῖπνον, *Lucian.*
Condictio, ἡ ἐπαγγελία, *Suid.* ἡ παραγγελία.
Condigne, ἀξίως, ἐπαξίως, cum gen. τινος, *Dem.*
Condignus, a, um, ὁ κ ἡ ἐπάξιος, ος, ον. Contr. *Dignus.*
Commentarius, a, um, ὑρτυτὸς, ὴ, ὸν, *Dioscor.*
Condimentum, τὸ ἄρτυμα, ατ, *Plut.*
Condio, ἐξαρτύομαι, aliquid, τι, *Thuc.* sale, ἁλίζω, ῶ, *Dioscor.*
Condiscipula, ἡ συμμαθήτρια, ας.
Condiscipulatus, ἡ συμμαθητεία, ας.
Condiscipulus, ὁ συμμαθητὴς, οῦ, *Plato.*
Condisco, συμμανθάνω.
Conditio, i. e. constitutio, ἡ κατάστασις, εως, rerum, πραγμάτων, *Herodot.* i. e. sors melior, τὸ πλεονέκτημα, ατ, *Dem.* deterior, ἡ μειονεξία, ας, *Xen.* τὸ μειονέκτημα, ατος, *id.* το ἐλάττωμα, ατ, *id.* conditione melior esse quam alius, πράττειν βέλτιον τοῦ ἄλλου, *Isocr.* conditione multo deteriore esse quam illo tempore, πράττειν πολλῷ καταδεέστερον νῦν, ἢ κατὰ ἐκεῖνον τὸν χρόνον, *id.* deteriore conditione esse, quam improbi, ἐλάττων ἔχειν τοῦ πονηροῦ, *id.* dimittere aliquem ea conditione, ut definat morari in aliqua re, ἀφίημί τινα ἐπὶ τούτῳ, ἐφ' ᾧτε μηκέτι διατρίβειν ἔν τινι, *id.* ea conditione alicui pecuniam credere, ἐφ' ᾧ μηδενὸς τοῦτο δανείσασθαι τινα ἀργύριον, *Dem.* firmas esse conditiones, ἰσχυρὰς εἶναι τὰς συνθήκας, *id.* conditionem accipere, ὅρκους ξύμβασιν χαρίεν, *Isocr.* conditionibus æquis, ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, *Thucyd.*
Conditionalis, ὑποθετικὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*
Conditionaliter, ὑποθετικῶς, ἐξ ὑποθέσεως, *Alex.*
Conditor, ὁ κτίστης, ου, *N. T.* ὁ κτίσας ορ, *Alex.*
Conditorium, ἡ θήκη, ης, *Plato*, victus vel etiam pœnitentiæ, τοῦ ταμιείου, *Isocr.*
Conditum, τὸ ἄρτυμα, ατ, *Plut.*
Conditus, a, um, ἀρτυτὸς, ὴ, ὸν, *Dioscor.*
Condo, i. e. abscondo, κατακρύπτω, aliquid, τι, *Isocr.* i. e. ædifico, κτίζω, aliquid, τι, *Herodot.*
Condoctefacio, συμπαιδεύω, aliquid, εἴς τι, *Xen.* in violentia & mœ furore, βίᾳ καὶ ὑβρισμοῦ, *Polyb.*
Condoceo, idem quod antecedens *Cond. efficio.*
Condoleo, idem quod antecedens *Cond. efficio.*
Condolentia, ἡ συμπαθητικὴ δύναμις, εως, *Aristot.*
Condoleo, συμπάσχω, alicui, τινι, *Isocr.* συναλγῶ τινι, *id.* ex animo, σύνειμι τῇ ψυχῇ τινος, *Dem.*
Condonatio, idem quod antecedens *Condono.*
Condonatio, ἡ συγχώρησις, i. e. remissio, ἡ ἄφεσις, εως, *N. T.*
Condono, i. e. dono, δωρεομαι, alicui aliquid, τι τινι, *Xen.* i. e. remitto, ἀφίημι aliquid alicui, τι τινι. *Dem.* συγχωρῶ τι τινι, *Isocr.* alicui, συγχωρέω ἐμοί τινι, *Isocr.*
Condormio, συγκαθεύδω.
Conducibilis, ὠφέλιμος, συμφέρων, ουσα, ον, *Cons. Ulpian.*
Conduco, συνάγω, aliquem τὶ *Thucyd.* i. e. profundum, λυσιτελέω, ῶ, ἐστί μοι, τι, *Isocr.* ἀφέλιμόν τινι, *Dem.* admodum alicui, πρὸς ἃ ζημιοῦμαι τινι, *Isocr.* mercedo, μισθοῦμαι, ἐργάτας, ταύτας, *Dem.* aliquid locorum, μισθοῦμαί τι ἀργύριον, *Æschin.* conducit, συμφέρει τί μοι, ἐμοὶ ἀγαθὸν ἐστὶ, ἐμοὶ ἔστιν, ἐμοὶ ἐγένετο, αὐτῷ ἐστὶν, *Plato.*
Conductitius, a, um, μισθωτὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Conductor, ὁ μισθωτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ μισθωτὴς μοῦ ορ, ος, *idem*, ὁ μισθοδότης.
Conductus, a, um, συναχθεὶς, εῖσα, ἐν, mercenarius, μισθωτὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ μισθοφορῶν, ὁ μισθοφόρος, ὁ κ ἡ μισθοφορῶν, ῶσα, ον, *id.* ὁ κ ἡ μισθοφορῶν, ῶ, *Lyc.*
Conduplicatio, ὁ ἐπιδιπλασιασμὸς, οῦ, ἡ ἀναδίπλασις, εως, *Rhet.*
Conduplico, ἐπιδιπλασιάζω, ἀναδιπλόω.
Conduplicatio, ἡ πλήρωσις, *N. T.*
Condus, ὁ ταμίας, ου, *Xen.*
Confabulatio, ἡ ὁμιλία, ας, *Plut.* ὁ διαλογισμὸς, οῦ, *Plato.*
Confabulo, ὁμιλῶ, *Dem.* cum aliquo ad breve tempus, διαλέγομαί τινι ὀλίγου χρόνου, *Plato* πρός τινα, *Xen.*
Confamulor, συνδιάκονέω. *Fulgur.*
Confectio, ἡ ἐπιτέλεσις, ἡ διάπραξις, εως, *Plato.*
Confector, διαπράσσων, ουσα, ον, *Xen.* ὁ διαπραξίων, ὁ συντελεστὴς.
Confercio, συστοιβάζω, aliquid in aliquid, τι εἴς τι, *Dem.*
Confercio, i. e. congero, συνάγω, *Dem.* i. e. comparo, παραβάλλω, cum aliquo, τινί, *Lucian* πρός τι, *Isocr.* aliquid cum aliquo, συμβάλλω τι πρός τι, *Aristot.* i. e. prosum multum alicui, πολλὰ ὠφελέω τινὰ, *Isocr.* χρήσομαι πλείστου τινὶ, *id.* i. e. tributum pendo, τελέω, *Dem.* nitro pecuniam, ἐκὼν εἰσφέρω χρήματα, ἰσ tributa ad bellum, εἰ ταῖς εἰσφοραῖς συντελέω εἰς πόλεμον, *id.* i. e. confer res mecum, fe & mecum perendo, σκοπῶ τὰ πρὸς ἄλληλα καὶ λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *id.* leviter & non acerbe reprehendo aliquem, πρᾴως καὶ μὴ πικρῶς ἐπιτιμῶ τινα περὶ λόγου, *Plut.* culpam alicujus in aliquem, τὴν αἰτίαν τινος ἀνατίθημί τῳ, *id.* ἐπί τινα ἄγω, *id.* εἰς τινα τρέπω, *Plut.* curas in aliquid, ὁμιλέομαι τινι, *id.*
Confertim, ἀθρόως, *Dem.* ἀθρόον, *Thucyd.*
Confertus, a, um, ἄθρους, ου, ον, urbs, ἄστυ πυκνὸν, *Thucyd.*
Confervefacio, συζέω, *Diosc.*
Confidho, ἡ ἐμπλοκὴ, ῆς, *Plut.* τὸ ἐμπλόκημα, ατ, *Plato*, imbecillitas, ἡ ἐξομολόγησις τῆς ἀσθενείας, *Plut.*
Confido, ὁ ὁμολογῶ, ῶ.
Confinis, a, um, ὁμορος, ὁμόρα, ὁμορον, ex confinio, ὁμοσπόρος *Plato.*
Confinium, ὅριον. *Dion.* ἐξώριον, *id.* πάροικος, *Lucian.* ἐπιτηδειότης, *Lucian.* ἐπιτηδειότης, *Lucian.* ἐπιτηδειότης, *Lucian.*
Confirmatio, διατροπὴ, πειθοῖ, πρᾶγμα, *Dem.* aliquid verbis, διατείνομαι τοῖς λόγοις, *Isocr.* celeritate delicti, σπουδὴ ταχεῖα τοῦ δείκνυται, *id.* bellum, πόλεμον πλέκειν, *Thucyd.* nei, τὸ μὴ ποιεῖν τι, commentum, γράφω, i. γράφω τὸ μηνῦσαι, *Dem.* temperum, συνθῆκαι, *Isocr.* i. e. oscula, σπουδαὶ, *Isocr.* aliquem, τινὰ, *Plut.* κατὰ χεῖρα λαβεῖν τινα, *Plut.* leonem, κατακρατῶ λέοντα, *Herodot.* confirmor cum, συντίθεμαι τοῖς τισι, *Plut.*
Confectio, τὸ διαθέσθαι, ατ, τὸ τέλεσμα, ατ, *Dion.* testamenti, κατάστασις διαθήκης, *id.*
Confidens, θαῤῥῶν, ουσα, ῶν, *Dem.* & temerarius, ὁ θρασὺς καὶ θαῤῥῶν, θράσει καὶ πρόπετεῖ ἐπιχειρῶν, *id.* fecurus & confidens animo, θαῤῥῶν καὶ πιστεύων ταῖς ψυχαῖς, *Dion.*
Confidentia, θαῤῥαλέότης, *Isocr.* θράσος, *Isocr.* κατὰ θαῤῥοῦντας, *Plut.*
Confidenter, τὸ θρασύ, ος, ον, *Dion.* ἡ θρασύτης, *id.* Conf. *Audacia.*
Confido, πείθω, alicui τι, *Herodian.* ἐπί τινι, *Plut.* πιστεύω τινι, *Dion.* & magnam spem habeo victoriæ, θαῤῥῶ καὶ πολλὰ ἐλπίδας ἔχω κτῆσθαι τῆς νίκης, *Isocr.* & plane per eadem habeo confido, θαῤῥῶ καὶ πέποιθα ταὐτὰ, *Dinarch.*
Confinis, συμπάροικος, clivus, ὁ θαλλός.
Confinium, συστροφὴ πλήθους, *N. T.*
Confingo, συμπλάττω, aliquid in aliquem, τὶ ἐπί τινα, *Synes.* multa facinora tetra in aliquem, πολλὰς αἰσχίστας λοιδορίας περὶ τοῦ δεῖνα, *Demosth.*
Confinis, ὁμόρος, ὁμόρα, ὁμορον, ὁμοῖος, ὁμοίως, ὁμοιότατος, ὁμοιότατος, ὁμοιότατος

Confixilis, e, ἡ ἢ ὁ σύμπηκτος, ος, *Aristoph.*
Confixio, ἡ σύμπηξις, εως, *Herod.an.*
Conflagratio, ἡ κατάφλεξις, εως.
Conflagro, ἐκπυρόομαι.
Conflatilis, ες, χάλκευτος, ὁ, ὁν.
Conflatitii, χαλκεῖς. *Suid.*
Conflator, ὁ χωνευτὴς, οῦ.
Conflatura, τὸ χώνευμα, ατος.
Conflictatio, ἡ σύγκρουσις, εως, *Dem.*
Conflictio, ἡ συμβολὴ, ῆς, *Herodian.*
Conflictor, διαμάχομαι, cum aliquo ob aliquid, τινὶ ὑπέρ τινος, *Plut.*
Conflictus, us, ἡ μάχη, ης, *Dem.* ἡ συμβολὴ, ῆς, *Xenoph.* in conflictu, ἐν χερσὶ, *Thuc.*
Confligo, συγκρούω, *Polyb.* acie cum aliquo, συμπλέκομαι τινὶ, *Plut.* πρὸς τινα, *id.* συμπίπτω τινὶ, *id.*
Confluo, συμπνέω, ut æs, χαυδία, συγχαυδία, *Dem.* alicui invidiam, σωρεύω τιν. φθόνον, *id.* καθίσημί τινα εἰς μίσος *Isocr.* æs alienum, δανείζομαι, *Dem.*
Confluentia, ἡ ὁμόῤῥοια, ας, ἡ σύῤῥοσις, εως, ἡ συῤῥοια, ας, *Plato.*
Confluo, συῤῥέω, *Ipocr.* ex montibus, ἐκ τῶν ὀρῶν, *Herodian.* confluit multitudo, ἀθροίζονται πλῆθος, *Herodian.* ἐκπλησιάζει τὸ πλῆθος, *id.*
Confodio, διαπείρω, *Diosc.* aliquem, πάλω τινὰ. *Herodian.* aliquem jaculis, κατακοντίζω τινα, *id.*
Confœderatio, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Dem.* το συμμάχειν, ου, *Thuc.* ἡ ὁμαιχμία, ας, *Herodot.*
Confœderatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὁμόσπονδος, ος, ον.
Confore, συμῤῥεῖν.
Conformatio, ἡ συμμόρφωσις, εως.
Conformis, e, ὁ ἢ ἡ σύμμορφος, ος, *N. T.* ὁ ἢ ἡ ὁμοίμορφος, ος, *Lact.* fio, συμμορφοῦμαι, *med.*
Conformitas, ἡ ἀναλογία, ας, *Aristot.*
Conformo, συσχηματίζω, ad aliquid, πρός τι, *Plut.*
Cornornico, συγκαμπτω.
Conforto, παραθαῤῥύνω, seu παραθαῤῥύνω, *Thuc.* ἐπιθαῤῥύνω.
Confractio, ἡ κλασις, εως, ἡ κατάκλασις, εως.
Confragosus, a, um, ὁ ἢ ἡ φραγελώδης, ους, locus, τόπος, *Aristot.* confragosæ petræ, λάτομοι πέτραι, *Lucian.*
Confremo, ἐρυθρίομαι, *Plut.* ἐπιβρύχω.
Confrico, ψάχω. *Suid.*
Confringo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, *N. T.* συγκλάω, *Aristoph.*
Confugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, *Ipocr.* ἐπὶ τινα, *id.* ad collem, ἐπὶ λόφον, *Xenoph.* juramenta & pacta, εἰς ὅρκους ἢ ὁμολογίας, *Isocr.* illuc vel huc, ἐκεῖσε ἢ ἐνθάδε, *id.* ad auxilium alicujus, προσφεύγω τῇ ἐπικουρίᾳ τινος, *Basil.*
Confugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, nullum habere, καταφυγὴν μηδεμίαν ἔχειν, *Isocr.* tutissimum habere, ἀσφαλεστάτην ἔχειν, *id.* Conf. *Perfugium.*
Confulcio, ἐμβρίθω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Confulgeo, συλλάμπω.
Confundo, συγχέω, *Isæus.* i. e. perturbo, συνταράττω, aliquid, τὶ, *Dem.* ὑπεταράττω τι, *Lucian.* i. e pudefacio, αἰσχύνω, aliquem, τινὰ, *Plut.*
Confuse, συγκεχυμένως, *Plut.* ἀκαταστάτως, *Ipocr.* ταραχώδως, *id.*
Confusio, ἡ σύγχυσις, εως, *Ipocr.* ἡ ταραχὴ, ῆς, *Dem.* ordinis, ἡ ἀταξία, ας, *id.* i. e. pudor, ἡ αἰσχύνη, ης, *Ipocr.* Conf. *Perturbatio*, item *Pudor.*
Confusus, a, um, συγκεχυμένος, η, ον, i. e. perturbatus, ταραττόμενος, η, ον, *Dem.* τεταραγμένος, η, ον, *id.* ὁ ἢ ἡ ταραχώδης, ες, *Ipocr.* ventus confusus, πνεῦμα ἀκατάστατον, *Dem.* confusus & inæqualis, ἄτακτος ἢ ἀνώμαλος, *id.*
Confutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, *Rhetor.* ἡ ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀνασκευάζω, aliquem, τὶ λέγων τινὰ, *Lucian.*
Congelasco, κατασήγνυμαι, *Aristot.* πήγνυμαι, *Herodian.* κρυσταλλόομαι, *Philo.*
Congelatio, ἡ σύμπηξις, εως.
Congelidus, a, um, ψυχρὸς, ὰ, ὸν, *Aristot.*
Congelo, idem quod *Congelasco.*
Congeminatio, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, *Plut.*
Congemino, διπλασιάζω, *Plut.*
Congemisco, συῤῥέγκομαι, alicui, τινὶ, *Ipocr.* συμπίπτω τινὶ, *Plut.* συσιτιάζω, *N. T.*
Congener, ὁ ἢ ἡμόγειος, ος, ον, *Plut.*
Congenero, συγγενάω.
Congenitor, ὁ συγγενήτωρ, ορος, *Plato.*
Congenitus, a, um, ὁ ἢ ἡ σύμφυτος, ος, ον, *Aristot.*
Congeries, ὁ συναθροισμὸς, οῦ, τὸ συμφόρημα, ατος, *Plut.*
Congerminо, συμβλαστάνω, *Theophr.*
Congero, συναθροίζω, συμφορέω, lapides & ligna, λίθους ἢ ξύλα. *Thuc.* scommata & convitia, σκώμματα ἢ λοιδορίας, *Dem.* historiam in librum, ἱστορίαν εἰς συγγραφὴν, *Herodian.*
Congerro, onis, ὁ συμφλύαρος, ου, ὁ συμπαίκτωρ.
Congestio, ἡ συμφόρησις, εως, *Plut.*
Congestitius, a, um, συμφορητὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Congestus, a, um, συμπεφορημένος, η, ον, συμφορητὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Congialis, e, χοϊκὸς, ὴ, ὸν, *Eust.*
Congiarium, ἡ νομὴ, ῆς, *Herodian.* dare congiaria populo, νομὰς ὑπεδιδόναι τῷ δήμῳ, *id.* polliceri se daturum alicui, νομὰς ὑπαγγέλλειν τινὶ, *id.*
Congius, ὁ χοεὺς, ἑως, *Aristoph.* ὁ χοῦς, χοῦ, *Diosc.*
Conglaciatus, a, um, vide *Congelatus.*
Conglacio, vide *Congelo.*
Conglobatim, ἀθρόως, σφαιροειδῶς.
Conglobatio, ἡ συνέλιξις, εως.
Conglobo, κατειλέω, *Plut.* σφαιρόω, *Galen.*
Conglomeratio, ἡ συνέλιξις, εως, *Diosc. Aetius.*
Conglomero, συνελίσσω.
Conglutinatio, ἡ συγκόλλησις, εως.
Conglutinator, ὁ συγκολλητὴς, οῦ, *Aristoph.*
Conglutino, Συγκολλάω, lermonem, λόγον, *Plut.* ἁρμόζω.
Congræcor, ἑλληνίζω.
Congratulatio, τὸ σύγχαρμα, ατος.
Congratulor, συγχαίρω, alicui ob aliquid, τινί τι, *Dem.*
Congredieus, συμμίξας, cum aliquo, τινὶ, *Dem.*
Congredior, ξυμίσγομαι, *Ipocr.* συζήνομαι, *id.* συνομιλέω, cum exercitu, ἀντίαν πρὸς τινα δυνάμει, *Dem.* cum aliquo, συμπλέκομαί τινι, *Plut.* πρός τινα, *id.*
Congregabilis, e, συναγελαστικὸς, ὴ, ὸν, ἀγελαῖος, αία, αῖον, *Aristot.*
Congregatim, ἀγεληδὸν, *Philo.*
Congregatio, συναγελασμὸς, οῦ, ἡ συναγωγὴ.
Congrego, ἀγελάζω, *Aristot.* συνάγω, aliquos, τινας, *Ipocr.* aliquid, αὐτοῦ τί, *Plato.*
Congressio, ἡ συνόδευσις, εως, ἡ συνόδος, ος, ἡ, *Thuc.* ἡ ὁμιλία, cum aliquo, ἡ ἐντυχία πρός τινα, *Plut.* familiaris, ἡ πρὸς ἀλλήλους συνεσία, *Ipocr.* hostilis, vide *Proelium.*
Congressus, idem quod antecedens *Congressio.*
Congruens, ὁ ἢ ἀκόλουθος, ος, domus alicujus dignitati reipublicæ, οἶκος ἀκόλουθος τῷ ἀνδρὶ τῷ πολιτείας, *Dem.* præsentibus, τοῖς ὑπάρχουσι, *Ipocr.* προσήκων, ουσα, ον, moribus, τοῖς ἤθεσι, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀνάλογος, ος, rebus, τοῖς πράγμασι, *Aristot.*
Congruenter, ἁρμοζόντως, alicui, ἀκολούθως τινὶ, *Plut.* προσηκόντως, *Aristot.* i. e. amice, ὁμογνωμόνως, *Ipocr.*
Congruentia, ἡ ἁρμονὴ, ῆς, *Plato.*
Congruit, ἁρμόττει, *Aristot.* al quem fieri dominum alicujus rei, ἁρμόττει τινὰ γίγνεσθαι κύριον τινος, *Ipocr.*
Congruo, συναρμόττω, cum aliquo in aliquid, τινὶ εἴς τι, *Xenoph.* sentiotibus, ἁρμόζω τοῖς περιουσιάσεις, *Plut.* vitæ consuetudini, ἁρμόζω, *id.* ἀσεμνότης πρὸς τὰς συνηθείας, *Ipocr.* alicui rei, ἐυαρμόστως ἔχω πρός τι, *id.* i. e. idem sentio, ὁμοφρονέω, ὁμοιόω, cum aliquo, τινὶ, *Herodian.*
Congruus, a, um, ἁρμόδιος, ία, ιον, ὁ ἢ ἡ εὐάρμοστος, ος, ad aliquid, πρός τι, *Ipocr.*
Conjectatio, vide *Conjectura.*
Conjectatorie, στοχαστικῶς, *Aristot.*
Conjectio, ἡ βολὴ, ῆς. Conf. *Conjectura.*
Conjecto, τεκμαίρομαι, στοχάζομαι, de mente alicujus, τὴν διανοίας τινος, *Ipocr.* ex moribus, ἀπὸ τρόπων, *Plut.* ex rebus gestis, εἰκάζω τὰς πραχθείσι, *id.* mensuram ex crassitudine literis, εἰκάζω τὸ μέτρον ἐκ τῆ παχύτητος τ' πλίνθ, *Thuc.* quod hostis infestet, εἰκάζω τὸν πολεμίους ἐλαύνειν, *Xenoph.* Conf. *Conjectura*, item *Conjicio.*
Conjector, ὁ εἰκαστὴς, οῦ, *Thuc.* ὁ στοχαστὴς, οῦ, LXX. somniorum, ὁ ὀνειροκρίτης, ου, *Poll.*
Conjectura, ἡ εἰκασία, ας, *Lucian.* ὁ στοχασμὸς, οῦ, *Suid.* τὸ τεκμήριον, ου, *Dem.* ἡ ὑπόληψις, εως, *Ipocr.* ἡ ὑπόνοια, ας, *Dem.* conjecturam capio, στοχάζομαι, *id.* εἰκάζω, *id.* de præsentibus ex præteritis, τεκμαίρομαι τὰ νῦν ἐκ τῶν πρὸ τοῦ, *Plut.* ex operibus de moribus alicujus, ἀπὸ τῶν ἔργων τὰς τρόπους τινὸς, *id.* de hostium fuga, τεκμαίρομαι τὴς πολεμίους φυγὴν, *Ipocr.* facio, ποιῶ τεκμήριον, *Ipocr.* præbeo alicui de aliquo, τεκμήριον παρέχω τινὶ τινὸς, *Plato*, conjectura utendum est, χρὴ εἰκάζειν, *Lucian.* multa conjecturis percipio, πολλὰ εἰκασίᾳ προλαμβάνω, *Lucian.* quantum conjectura adsequi licet, ὡς ἔνεστι τεκμαίρεσθαι, *Philo.*
Conjecturalis, e, στοχαστικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Conjecturo, vide *Conjectura*, *Conjectio*, *Conjecto.*
Conjicio, συμβάλλω, aliquid in aliquid, τὶ, εἰς τι, *Theophr.* aliquem in periculum, διδωμί τινα κινδύνῳ, *Dem.* al quem in rete, ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δίκτυον, *Xenoph.* aliquem in metum, καταβάλλω τινὰ εἰς φόβον, *Plato*, καθίσημί τινα εἰς φόβον, *Isocr.* in vincula, καταβάλλω τινὰ εἰς φυλακὴν, *Philo*, urbem in extremas calamitates, ἐμβάλλω τὴν πόλιν εἰς τὰς ἐσχατίας ἀτυχίας, *Ipocr.* καθίσημι εἰς ἰκάτας συμφορὰς, *id.* in ignominiam, εἰς τὴν ἀτιμίαν, *id.* i. e. conjectura adsequor, στοχάζομαί τινος, *Ipocr.* εἰκάζω τι, *Dem.*
Conjugalis, e, ὁ ἢ ἡ συζυγὴς. ἱκὸς, *Nazian.* ὁ ἢ ἡ γαμήλιος, γαμικὸς, ὴ, ὸν.
Conjugatio, ἡ συζυγία, ας, *Gramm.*
Conjugator, ὁ συζευκτὴς, οῦ.
Conjugium, ὁ γάμος, ου, *Dem.* ἡ συζυγία, ας, *Nazian.* ἡ σύζευξις, εως, *Plato* potuisse in conjugium, σπεῦσαι εἰς γάμους, *Thuc.* ante conjugium, πρὸ τῆς συζεύξεως, *Plato.*
Conjugo, συζεύγνυμι, *Xenoph.*
Conjunctè, συνημμένως.
Conjunctim, idem.
Conjunctio, ἡ σύζευξις, εως, *Aristot.* ἡ συζυγία, ας, *id.* ὁ συνδεσμὸς, οῦ. *id.* ἡ συναφὴ, ῆς, *Plut.* sanguinis, ἡ συζυγία, ας, *Dem.* necessitudinis, ἡ ἀναγκαιότης, ητος, *id.*
Conjunctus, a, um, ὁ ἢ ἡ συνεζευγμένος, ου, ης, ον, συζυγὴς εἶσα, ὶν, συμπεφυκὼς, υῖα, ὸς, ὸν, cum periculo, ἔχων τὸν κίνδυνον, *Dem.* genere alicui, ὁμοῖος τινὶ γένει, *Plato*, affinitate, προσήκων κατ' οἰκειότητα, *Herodian.* res cum nullo conjuncta est labore, ἀδιάπονόν ἐστι πρᾶγμα πρόσεστι πόνῳ, *Isocr.* jenerantia conjuncta est cum matre, ἡ γεννῶσα μίμειται τὴν κτίσιν, *Dem.*
Conjungo, συνάπτω, aliquid cum aliquo, τὶ τινί, *Plut.* τὶ πρός τι, *Aristot.* συνάγω τι πρός τι, τὶ aliquos inter se benevolentia, συνάπτω τινὰς ἀλλήλοις, *Philostrat.*

civilem vitæ rationem cum philosophia, μιγνυμι ἢ παράγνυμι τὴν πολιτικὴν δυναμιν τῇ φιλοσοφίᾳ, *Plut.* prudentiam cum morum probitate, συζεύγνυμι τὴν φρόνησιν τῇ ἄθει ἀρετῇ, *Aristot.* filiam in matrimonium alicui, ζεύγνυμι τὴν θυγατέρα τινί, *Herodian.*

Conjunx, vide *Conjux.*

Conjuratio, ἡ συωμοσία, ſ. συωμοσία, ας, *Dem.*

Conjurator, ὁ συςήσας, αυτῷ, ὁ σύςασιάςης, ου.

Conjuratus, a, ὡ συωμοσίᾳ ὤν, *Herodian.* ὁ συωμότης, ου, *Thuc.*

Conjuro, i. e. ſimul ſ. una juro, συωμνυμι, *Thuc.* i. e. conſpiro contra aliquem, συωμνυμι ἐπί τινα, *Dem.* συωμοσίαν ποιέω, *Herodian.* συωμοσιαν συνάγω, *Plato.*

Conjux, συζυγις, ιδος, *Xenoph.* ὁ ἢ ἡ συζυγης, ίου, *Nax.* συωκίων, ιδος, *Lucian.* τοῖς δεσμοῖς τῦ γάμε συνζευγμένος, *Basil.* femina, ἡ γυνη, οικὸς, *Dem.* ὁ ἀνηρ, αρτος, *id.*

Connecto, συμπλέκω, *Thuc.* aliquid. ζωνύω τι, *Plut.*

Connexio, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato,* ἡ δέσις, εως, *Herodian.* ἡ συναφὴ.

Connexivus, a, um, ζυμπλεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.*

Connexus, us, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.*

Connitor, συωτείνομαι, *Plato,* σπείρω, *Lucian.* σπειράομαι, *Thuc.*

Conniventia, ἡ ὀλιγωσις, εως.

Conniveo, μύω, ὀλιγώω, *Polyb.* ὀλιγώω ὀφθαλμὸς, *Basil.* καταμύω τὰ βλέφαρα, *Xenoph.*

Connubialis, e, vide *Conjugalis.*

Connubium, vide *Conjugium.*

Conopeum, τὸ κωνωπεῖον, ου.

Conor, πειράζω, πειράομαι, auxiliari, ἀμύνεσθαι, *Thuc.* rem aliquam, ἐγχειρέω ἔργῳ τινὶ, *Dem.* dicere aliquid, ὑπεχειρέω λέγειν τι, *id.* & ſtudeo facere aliquid, γλιχόμαι ἢ πειράομαι ποιεῖν τι, *Iſocr.*

Conquadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, *Philopon.*

Conquaſſo, κατασείω, *Phil.* ζυσσείω, *Nax.* nationes, κατασύρω τὰς χώρας, *Polyb.*

Conqueror, i. e. expoſtulo, μέμφομαι, de aliquo τινὶ, *Dem.* apud amicos, τινὲ πρὸς τὲς φίλες, *Xenoph.* nihil de aliquo, ὐ μεμψιμοιρῶ οὐδέν τινι, *id.* i. e. lamentor, ὀδύρομαι, de paupertate, ὀδύρομαι πενίαν, *Iſocr.*

Conqueſtio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ καταμεμψις, εως, *Thuc.* i. e. de ſorte, ſuâ, ἡ μεμψιμοιρία.

Conquieſco, ἡσυχίαν ἄγω, *Thuc.* in cæteris, ἡσυχιάζω τὰ ἄλλα, *Thuc.* in aliquo, ἀρίσκομαί τινι, *Lucian.*

Conquiniſco, ὑποκύπτω.

Conquiro, ἀνοζητέω, omnia ſubterranea, τὰ ὑπὸ γῆν πάντα, *Plato.* divitias, ζητέω χρήματα, *id.* reliqua, ἀθροίζω τὰ λοιπὰ, *Herodian.* magos optimos, ζητέω ἀρίςες μάγες, *id.*

Conquiſite, ὀλιγωλῶς, ἀκριβῶς, *Dem.*

Conquiſitio, ἡ ζοζήτησις, εως, i. e. collectio, ἡ συλλογὴ, ῆς, frumenti, ſ. fructuum, τῦ καρπῶν, *Iſocr.* militum, ἡ ἀνδρολογία, ας.

Conquiſitor militum, ὁ ἀνδρολογῶν, ῶντος, *Alciphr.*

Conregno, συμβασιλεύω, *N. T.*

Conrideo, συμμειδιάω.

Conſalutatio, ὁ ἀσπασμὸς, ῦ, *N. T.* ἡ προσαγόρευσις, εως, *Lucian.*

Conſaluto, προσαγορεύω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ἀσπάζομαί τινα, *N. T.* imperatorem, προσαγορεύω τινὰ αὐτοκράτορα, *Herodian.* honoribus auguſtalibus, τιμαῖς σεβασμίαις, *idem.*

Conſanguineus, a, um, ὁ ϰ ἡ συγγενὴς, ἐς, *Dem.* ϰαλῶς, ϖια, ως, *Iſocr.* Conf. *Cognatus.*

Conſanguinitas, ἡ συγγενεια, ας, *Dem.* Conf. *Cognatio.*

Conſano, ὑγιάζω, *Ariſtot.* ἰξυγιαίνω, *Hippocr.*

Conſarcino, συνραπίζω, *Dem.*

Conſarcio, σκαλεύω, *Plut.*

Conſaucio, σωτιτρώσκω, *Plut.* aliquem, τιτρώσκω τινὰ, *Herodian.*

Conſceleratus, a, um, ὁ ϰ ἡ ἀνόσιος, ου, *Ælian.*

Conſcelero, μιαίνω, *Herodian.*

Conſcendo, ἐπιβαίνω, navem, τὸ σκάφος, *Lucian.* ἐπὶ τὴν ναῦν, *Thucyd.* currum, ἐπὶ τὸ ἅρμα, equum, ἵππε, *Herodian.* ſuggeſtum, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα, *Dem.* tribunal, ἀνίσχομαι ἐπὶ βῆμα, *Herodian.* feminam, ἐπιβαίνω θηλείᾳ, *Æl.* ἀναβαίνω τινὰ, *id.* turres, ἀνίημι ἐπὶ πύργες, *id.*

Conſcenſio, ἡ ἐπιβασις, εως, *Philo.*

Conſcientia, ἡ συνειδησις, εως, *Dem.* τὸ συνειδὸς, ὀτος, *Dem.* nullius mali, τὸ συνειδέναι ἑαυτῷ μηδὲν, *id.* conſcientiam illæſam habere, συνείδησιν ἀτρίπτον ἔχειν, *N. T.*

Conſcindo, συντέμνω, διασχίζω, aliquid, τί.

Conſcribo, συμψηφίζω, ομοψηφίζομαι, mihi ipſe mortem, ἀναιρῶ ἐμαυτὸν, *Ariſtot.* διαφθείρω ἐμαυτὸν, *id.* διεργάζομαι ἐμαυτὸν, *Lucian.*

Conſcius, a, um, συνειδὼς, υῖα, ὸς, ſibi alicujus, ἑαυτῷ τι, *Plato.* ἐπί τινος, *Iſocr.* ſibi bene, ὁ ϰ ἡ εὐσυνείδητος, ου, male, ὁ ϰ ἡ δυσσυνείδητος, *Basil.* ſum mihi, σύνοιδα ἐμαυτῷ, *Plato.* alicujus rei, σύνοιδα ἐμαυτῷ τι, *Xenoph.* συνίσημι τι, *Dem.*

Conſcribo, συγγράφω, res geſtas, τὰς πράξεις, *Lucian.* epiſtolam, ἐπιςολὴν, *Dem.* orationes ad aliquem, λόγες πρός τινα, *Iſocr.* milites, καταγράφω ςρατιώτας, *Polyb.*

Conſcriptio, ἡ συγγραφὴ, ῆς, *Ariſtid.*

Conſcriptus, a, um, συγγεγραμμένος, η, ον, patres conſcripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες, *Plut.*

Conſecratio, ἡ ἀνάθεσις, εως, *Athen.* ἡ ἀγιςεία, ας. *Iſocr.* ἡ καθίερωσις.

Conſecro, καθιδρύω, aliquid Deo, τὶ Θεῷ, *Plato.* καθοσιόω τι Θεῷ, *id.* aliquid alicui, ἱδρύσασθαί τι τινι, *Dem.* aliquem, i. e. inter Deos refero, ἐνθεάζω τινὰ, *Lucian.*

Conſectarium, τὸ σύνορισμα, ατος, *Philopon.*

Conſectarius, a, um, ἀκολουθητικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Conſectatio, ἡ ἀκολουθησις, εως, *Ariſtot.* i. e. perſecutio, ἡ διωξις, εως, *Thuc.*

Conſectio, ἡ διάπρισις, εως.

Conſector, aris, συνακολουθέω, aliquem, τινὶ, *Plato.* veritatem, θηράσιμα τῶν ἀληθείων, *Syneſ.* i. e. perſequor aliquem, διώκω τινὰ, *Xenoph.*

Conſecutio, ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo,* verborum, ἡ συνέχεια, ας.

Conſenesco, συγγηράσκω, *Iſocr.* συγκατανηρύσκω, *Laert.* domus conſenuit, ἡ οἰκια γηρᾷ, *Æl.*

Conſenſio, vide ſequens *Conſenſus.*

Conſenſus, us, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης, *id.* ἡ σύμβασις, εως, *id.* omnium conſenſu, ἐκ πάντων συγχωρήσεως, *Basil.*

Conſentaneus, a, um, εἰκὼς, υῖα, ὸς, *Dem.* ἐοικὼς, υῖα ὸς, *idem,* ſibi conſentaneus, ὁμολογούμενος ἑαυτῷ, *id.* alicui, ἀκόλεθός τινι, *id.* oratio antea dictis conſentanea, λόγος τοῖς πρότερον ῥηθεῖσιν ἀκόλεθος, *idem,* rebus, ἀκόλεθος τοῖς πράγμασι, *Ariſtot.* rationi, λόγῳ ἕπεται, *Plato.* ὁ ϰ ἡ σύλογος, ου, *Dem.* τῷ λόγῳ ὑπάρχων, *Plut.* conſentaneum eſt unum eſſe, ἀκόλεθόν τὸ ἓν εἶναι, *Ariſtot.*

Conſentiens, ὁ ϰ ἡ ὁμολογούμενος, ου, *Dem.* Conf. *Conſentio.*

Conſentio, ὁμονοέω, *Dem.* ὁμοφρονέω, *Iſocr.* ὁμογνωμονέω, *Xenoph.* alicui in aliquo, ὁμολογέω τινί τι, *Dem.* alicui, συμφέρει τινὶ, *Ariſtot.* omnes conſentiunt, hoc utile eſſe, παρὰ πάντων τῦτο χρήσιμον τῷ δοκιμάζεται, *Dem.* omnes conſentiunt, id jultum eſſe, παρὰ πᾶσιν ὁμολογεῖται τῦτο δίκαιον εἶναι, *id.*

Conſepio, συμφράττω.

Conſequens, τὸ ἑπόμενον, vide *Conſequor.*

Conſequenter, ἑπομένως, his, ἀκολούθως τέτοις, *Dion.*

Conſequentia, ἡ διάληψις, εως, *Plut.* ἀκολουθία, ας, *Philo.*

Conſequor, ἀκολουθέω aliquem, τινὶ, *Lucian.* κατά τινος, *Dem.* intelligentia orationem, τῷ λόγῳ, *Plato.* i. e. obtineo, virtutem, τυγχάνω τῆς ἀρετῆς, *Dem.* juſta apud aliquem, τῦ δικαίου παρά τινι, *id.* maximum munus ab aliquo, μεγίςης δωρεᾶς παρά τινος, *Iſocr.* gloriam, συντυγχάνω δόξης, *Demoſth.* & benevolentiam ab omnibus, κλέομαι δόξαν ϰ εὔνοιαν παρὰ πάντων, *id.* nomen eloquentis, ἐκφέρω δόξαν τῦ εὖ λέγειν, *Dem.* non conſequor res, ἀποτυγχάνω τῦ πράγματος, *idem.*

Conſero, φυτεύω, *Ariſtot.* manus cum aliquo, συμπλέκομαι πρός τινα, *Plut.*

Conſerte, συμπεπλεγμένως, συμπλεκτικῶς.

Conſerva, ἡ συνδύλη, ης.

Conſervatio, ἡ σωτήρησις, εως, *Nax.* ἡ σωτηρία, ας, *Ariſtot.*

Conſervator, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ σωςικὸς, ῆ, *Ariſtot.*

Conſervatrix, ἡ σώτειρα, ας, *Pauſan.*

Conſervitium, ἡ συνδυλεία, ας.

Conſervo, φυλάττω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* τηρέω τι, *Dem.* aliquem, διαφυλάττω τινὰ, *Iſocr.* σώζω τινὰ, *id.* διασώζω τινὰ, *Iſocr.* patriam, τὴν πατρίδα, *Dem.* una opes, συνδιασώζω τὴν οὐσίαν, *id.* ab aliquo aliquem, ἐκσωζω τινὰ, *Dem.*

Conſervus, ὁ συνδύλος, ου, *N. T.*

Conſeſſor, ὁ συνεδρος, ου, alicujus, τινὸς, *Herodian.*

Conſeſſus, us, in primis judicum vel ſenatorum, τὸ συνέδριον, ου, *Dem.* primus, ſ. ſummus, ἡ πρωτοκαθεδρία, ας, *N. T.*

Conſideo, συγκαθίζομαι, συνεδρεύω, cum aliquo in vehiculo, τινὶ ἐν φορείῳ, *Herod.* & latere, παρακαθίζομαι, *Plut.*

Conſiderate, ἐκνεμόντως, *Dem.* i. e. prudenter, νενικόντως, *id.*

Conſideratio, ἡ ἐπίνοια, ας, *Dem.* ἡ σκέψις, εως, *Plut.*

Conſiderator, ὁ σκεπτικὸς, ῆ.

Conſideratus, i. e. prudens. Vide *Prudens.*

Conſidero, ἐννοέω, *Demoſth.* aliquid & intueor, ἐνθυμέομαί τι ϰ ὁράω, *id.* mecum, λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *id.* σκέπτομαί τι ϰ λογίζομαι παρ' ἐμαυτῷ, *id.* communem utilitatem, σκέπτομαι ὁ, τι κοινῇ συμφέρει, *id.* & indago aliquid, σκοπέω τι ϰ ζητέω, *id.* res, ut homines, θεωρέω τὰ πράγματα, ὡς ἀνθρώπους, *id.*

Conſido, ἐπικαθίζομαι, *Ariſtoph.*

Conſignatio, ὁ σφραγισμὸς, ῦ, *Xenoph.*

Conſigno, σημαίνομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* κατασημαίνομαί τι, *id.* συσσημαίνω, literas, τὰ γράμματα, *Dem.* teſtamentum, σφραγισμαίνομαι διαθήκην, *id.*

Conſiliarius, ὁ σύμβελος, ου, *Demoſth.* ὁ συμβελεύων, ντος, *id.* ὁ βελευτὴς, *Lucian.* filio alicui, γίγνομαί τινι, *Iſocr.*

Conſiliator, idem quod *Conſiliarius.*

Conſilio, συμπράσσω, *Lucian.*

Conſilium, ἡ βελὴ, ῆς, *Dem.* τὸ βέλευμα, ατος, *id.* i. e. conſultatio, ἡ βέλησις, εως, *Dem.* ἡ συμβελὴ, ῆς, *id.* ἡ συμβέλια, ας, *Iſocr.* rectum, ſ. bonum, ἡ εὐβελία, ας, *id.* datum, τὸ συμβελευθὲν, ίτος, *id.* rectiſſimum, ſ. ſapientiſſimum, κατ' ὀρθρεύοντα ὀρθῶς βελευθὲν, *Dem.* agito, βελεύομαι, de re aliqua, περί τινος, *Lyſ.* do, συμβελεύω, alicui de aliqua re, τινὶ περί τινος, *Xenoph.* futile do & perniciosum, φαύλην τι ϰ ἐπιβλαβῆ συμβελεύω, *Dem.*

communico

communico cum aliquo, κοινολογέομαί τινι, *id.* prome. de præsente vitæ ratione, ἐμφέρω τῷ παρόντι βίῳ συμβουλὴν, *Isocr.* aberro in dando consilio, διαμαρτάνομαι τῆς συμβουλῆς, *Xenoph.* consilio alicujus utor, συμβουλεύομαί τινι, *Isocr.* adhibeo aliquem in consilium, σοφίαν τινὰ συμβουλον, *idem*, συμβουλεύομαί τινι ὑπέρ τινος, *id.* παραλαμβάνω τινὰ σύμβουλον εἰς τι. *Xenoph.* sanctius ineo consilium de aliqua re, ἀσφαλέστερον βουλεύομαι περί τινος, *idem*, nullo inferior sum consiliis, οὐδενὸς ἧττον δυνάμενος βουλεύεσθαι, *idem*, consilii inopia, ἡ ἀβουλία, ας, ἰῶ.

Confimilis, e, ὁμοιος, οία, οιον, alicui, τινι, *Xenoph.* ὁ κῆ ἡ ἀντίστροφος, ος, *Dem.*

Confimiliter, παραπλησίως, *Dem.*

Confiſtentia, ἡ σύστασις, εως, *Plato.*

Conſiſto, συνίσαμαι, *Ariſtot.* in muro, ἱστημι τῷ τείχει, *Herod.* Conf. *Conſto.*

Conſiſtorium, τὸ βουλευτήριον, ου, *Plut.* τὸ συνέδριον, ου, *Dem.*

Conſitio, ἡ φυτεία, ας, *Put.* ἡ φύτευσις, εως, *Ariſtot.*

Conſitus, a, um, πεφυτευμένος, ένη, ένον, *Ariſtot.*

Conſobrina, ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς, *Dem.*

Conſobrinitas, ἡ ἀνεψιότης, ητος, *Dem.*

Conſobrinus, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, *Dem.*

Conſocer, ὁ ὁμοπενθερὸς, ου.

Conſociatim, συνδυαζικῶς.

Conſociatio, ἡ κοινωνία, ας, *Ariſtot.*

Conſocio, συνδυάζω, *Ælian.* i. e. nuptui do, συνοικίζω, aliquam alicui, τινά τινι, *Iſocr.* arma, συμμαχίαν, *Dem.* ſorte, ζυγκληρόω, *Baſil.*

Conſolabilis, e, παραμυθικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*

Conſolatio, ἡ παράκλησις, εως, *N. T.* ἡ παραμυθία, ας, *Syneſ.* ἡ παρηγορία, ας, *Plutarch.*

Conſolator, ὁ παράκλητος, ου, *N. T.* ὁ παραμυθητὴς, οῦ, *Heſych.* ἡ παράκλητωρ, ορος, LXX. ὁ παρήγορος.

Conſolatorius, a, um, παραμυθητικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.* παρακλητικὸς, ἡ, όν, παρηγορικὸς, ἡ, όν, *Gal.*

Conſolor, παραμυθέομαι, aliquem, τινα, *Æſchin.* παρηγορέω, aliqua re, τινὶ, *Herodian.* in omni adflictione, παρακαλέω τινα ἐν πάσῃ θλίψει, *N. T.* eo animum, quod alii ſimilia patiuntur, παραμυθίαν ἔχω τὸ ἄλλους τὰ ὅμοια παθεῖν, *Lucian.* luctum mecum alicujus gloria, παραψυχὴν τῆς πένθους ἔχω τὴν εὐκλειάν τινος, *Dem.*

Conſonans, ο συνηχῶν, οῦντος, *Philo.* ὁ κῆ ἡ σύμφωνος, ου, *Ariſtot.*

Conſonantia, ἡ συμφωνία, ας, *Plato.*

Conſono, συνηχέω, *Philo.* συμφωνέω, *Ariſtot.* i. e. conſentio. Vide *Conſentio.*

Conſonus, a, um, idem quod *Conſonans*; i. e. conveniens, καθήκων, ουσα, ον, *Dem.* προσήκων, ουσα, ον, *id.*

Conſopio, κατακοιμάω, *Plut.* litem, ἐκλύω ἔριν, *Plut.* conſopitus ſomno, ὕπνῳ κάτοχος.

Conſors, κοινωνος, ὁ, ἡ, ὸν, alicujus rei, τινος. *Xenoph.* ὁ κῆ ἡ συγκοινωνος, ου, *N. T.* ὁ κῆ ἡ συγκληρος, ου, *Plut.* conſortem facio aliquem alicui, συγκληρόω τινά τινι, *Æſchin.*

Conſortium, ἡ κοινωνία, ας, alicujus cum aliquo, τινὶ πρός τινα, *Plato.* commune & æquale juris, κοινὴ κῆ ἴση μετουσία τοῦ δικαίου, *Dem.* i. e. amicitia, ἡ ἑταιρία, ας, *Iſocr.* ἡ ἑταιρία, ας, *id.*

Conſpectus, a, um, ὁ κῆ ἡ ἐφέλκυστος, ου, *Demoſth.*

Conſpectus, us, ἡ ὄψις, εως, *Plut.* ἡ σκιαφία, ας, *Polyb.* in conſpectu, ἐν ὄψει, *Plut.* ἐναντίον, *idem*, κατενώπιον, *N. T.* in conſpectum venio, ἐμφαίνομαι, *Herodian.* alicujus, ἵημι ἐμαυτὸν εἰς ὀφθαλμοὺς τινος, *Ælian.* ἐμφανὴς γίνεσθαί τινι, *id.*

Conſpergo, διαπάσσω, *Galen.* aliquid aliqua re, καταπάσσω τι τινος, *Al. Aphrod.* ſale, περιπάσσω ἁλῶν τι, *Galen.* aliquem ſcobe aurea, ἐπάσσω τινὶ ῥινημα χρυσοῦ, *Herodian.*

Conſperſus, a, um, πασσὸς, ὴ, όν, *Athen.*

Conſpicillo, onis, ὁ κατόπτης, *Herodot.*

Conſpicio, συνοράομαι, aliquid, τί, *Xenoph.* συνοράω τι, *Polyb.* ὁράω εἴς τι, *Xenoph.*

Conſpicor, idem quod antecedens *Conſpicio.*

Conſpicuus, a, um, ὁ κῆ ἡ φανερὸς, ά, όν, *Dem.* ὁ κῆ ἡ παράδηλος, fio ignavia, ἐκλείπω γνώμαις ἐπὶ τῇ ναυλίᾳ, *id.*

Conſpiratio, ἡ σύμπνοια, ας, *Herodian.* i. e. conjuratio, ἡ σύστασις, εως, *Dem.* inire conſpirationem, ποιεῖν συνωμοσίαν, *Herodian.*

Conſpiratus, ὁ συνιέμενος, ου, cum aliquo, τινὶ, *Plut.* in aliquid, ὁ συνωμότης τινὸς, *Herodian.*

Conſpiro, συμπνέω, *Dem.* i. e. conſentio, vide *Conſentio*; i. e. conjuro cum aliquo, συνίσαμαι μετά τινος, *Dem.* adverſus aliquem, συνόμνυμι ἐπί τινα, *id.*

Conſpiſſo, πυκνόω, aliquid, τί. *Plut.*

Conſpuo, καταπτύω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐμπτύω τινὶ, *Æl. προσπτύω.*

Conſpurco, μιαίνω, aliquid aliqua re, τινι, *Herodian.* μολύνω τι, *Iſocr.*

Conſputo, idem quod *Conſpuo.*

Conſtabilio, βεβαιόω, aliquid ſævitia, τὸ δι' ὠμότητος, *Herodian.* ἐμβεβαιόω τι, *Plut.*

Conſtans, βέβαιος, αία, αιον, *Dem.* inimicitia, ἔχθρα ας, *id.* ὁ κῆ ἡ βέβαιος, ίου, *Ariſtot.* conſtantiores e ſenatu, βεβαιότεροι τῆς συγκλήτου, *Herodian.* conſtanti vultu ſum, ὁμοίως ἐν πᾶσι πρόσωπον ἔχω, *Ælian.*

Conſtanter, βεβαίως, colere pacem, ἄγειν εἰρήνην, *Iſocr.* βεβαίως, *Herodian* ἀμεταπτώτως, *Iſocr.* ἐμμενῶς.

Conſtantia, ἡ βεβαιότης, ας, *Plut.* honoris & donorum, βεβαιότης τιμῆς κῆ δωρεῶν, *Dem.* animi, ἡ ἀταραξία, ας, *Herodian.*

Conſtat, φανερόν ἐστιν, omnibus, πᾶσι, *Iſocr.* πρόδηλον ἐστι, *Dem.* ὁμολογεῖται ἐμοὶ, *Herodian.* non conſtat, ἐν ἀφανεῖ κεῖται, *Thucyd.* i. e. emitur, ἀγοράζεται, eodem pretio, ἴσης τιμῆς.

Conſternatio, ἡ κατάπληξις, εως, *Thuc.* ἐμπληξία, ας, *Æſchin.* ἡ ἔκπληξις.

Conſternatus, a, um, ὁ κῆ ἡ ἐμπεπληγμένος, η, ον, *Plut.* aliquo, ἐμπεπληγμένος, ένη, ένον, πρός τι, *id.*

Conſterno, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Herodian.* ταράττω τινὰ, *Dem.* διαταράττω τινὰ, *Plut.* ἐκταράττω τινὰ, *id.* i. e. complano, καταστορίω τι, *Philo*, καταστρώνυμί τι, *Galen.*

Conſtipo, ἐπιστάτω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* καταστάττω τι, *Theophr.* καταπυκνόω, *Plut.*

Conſtituo, καθίσημι, alium in locum alicujus, ἄλλο ἀντὶ τινος, *Xenoph.* tyrannos in urbibus, τυράννους ἐν πόλεσι, *Dem.* aliquid circa aliquid, καθίσαμαί τι περί τι, *Thuc.* urbem deſerendam eſſe, προαιρέομαι τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν, *Dem.* apud animum, προαιρέομαι τῇ γνώμῃ, *id.* & decerno de aliqua re, γέγνωσκω κῆ ψηφίζομαι περί τινος, *id.* conſtitui ſcribere, εἰλόμην γράφειν, *Iſocr.* facere, προειλόμην ποιεῖν, *id.* dicere, ἐπεχείρησα λέγειν, *Dem.* rationem habere, δέδοκταί μοι φροντίζειν, *Plato*, opem ferre, δέδογμένον ἐστί μοι βοηθεῖν, *id.m.*

Conſtitutio, ἡ κατάστασις, εως, alicujus rei aliquo, τινος εἰς τι, *Gal.* reipublicæ, ἡ πολιτεία, *Ariſtot.* naturalis, κατάστημα τὸ κατὰ φύσιν, *Dioſc.* ſerena cœli, κατάστημα αἰθρίου, *id.* corporis, ἡ ἕξις, εως, *Ariſtot.* bona, ἡ εὐεξία, ας, *id.* mala, ἡ κακοξία, ας, *Plut.* i. e. edictum, τὸ διάταγμα, ατος, *id.*

Conſtitutus, a, um, τακτὸς, ὴ, όν, *Plato.* conſtitutum tempus, τεταγμένος, είμενος, διωρισμένος, διηρημένος, τακτὸς χρόνος, *Dem. Iſocr.* conſtituta dies, hora, τεταγμένη, &c. ἡμέρα, ὥρα, *id.* conſtituto tempore, ἐν τεταγμένῳ χρόνῳ, *Dem.*

Conſto, συνίσαμαι, ex aliquo, ἐκ τινος, *Xen.* i. e. non moveor, tranquillus ſum, εὐσταθῶ, conſtat mare, εὐσταθεῖ τὸ πέλαγος, *Lucian.* mihi, i. e. ejuſdem ſententiæ ſum, ἐμοὶ ταυτὰ δοκοῦντα ἔχω, *Iſocr.* τὸ *Conſtat* videſis ſuo loco.

Conſtrator, ὁ στρώτης, ου, *Athen.*

Conſtrepo, ψοφέω, *Plut.*

Conſtrictio, ἡ σύψις, εως, *Gal.*

Conſtrictivus, a, um, συστατικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Conſtringo, ζώννυμι, aliquid, τὶ, *Philo*, περιφίγγω, *Dioſc.* συφίγγω, *Athen.* σφίγω, *Gal.* συνέλκω τι, *Iſocr.* aureis fibulis, ἀναπάσαις χρυσοῖς ἐπισφίγγω, *Ælian.* περιπασαις χρυσοῖς καταλαμβάνω τι, *id.* conſtringor neceſſitate, κάμνω εἰς ἀνάγκην, *Eurip.*

Conſtructio, ἡ συντάξις, εως, *Dem.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, navis, πλοῖς, *Athen.* orationis, λόγου, *Dion. Hal.*

Conſtruo, κατασκευάζω, turres, πύργους, *Herodian.* ut Grammatici, συντάττω, pontem, ζεύγνυμι γέφυραν, *Herodian.* murum lapide quadrato, τεῖχος λίθοις εἰς τετράγωνον εἰσαρμόττω, *id.*

Conſtuprator, ὁ μοιχεύων, οῦντος, *Plato.*

Conſtupro, μοιχεύω, uxorem alicujus, γυναῖκά τινος, *Plato.*

Conſubſtantialis, e, ὁ κῆ ἡ ὁμοούσιος, ου.

Conſuefacio, συνηθίζω, ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, *Æſchin.* aliquem ad ſerviendum, προσηθίζω τινὰ θεραπεύειν, *Xenoph.* ad ferendum æerem hibernum, ἐνηθίζω τῇ αἴρει χειμερίῳ, *Herodian.*

Conſuefactio, ὁ συνηθισμὸς, ἔ, *Ammon.*

Conſuefco, ἐθίζομαι, facere aliquid, ποιεῖν τι, *Xenoph.* alicujus, τινός, *Plato*, i. e. rem veneream habeo cum aliqua, ζυγνύμαι τινι, *id.* conſuevi imperare, εἰωθα ἄρχειν, *Dem.* calumniari, εἴθισμαι ζυκοφαντεῖν, *idem.*

Conſuetudo, τὸ ἦθος, ους, eſt mihi, καθίσταμαι μοι, *Iſocr.* bonorum ſtudiorum, συνήθεια χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων, *Dem.* melior, βελτίων ἦθος, *id.* inſoleſcit, γίνεται ἦθος, *id.* conſuetudinem introducere, εἰσάγειν ἦθος, *id.* facere aliquid propter conſuetudinem, ποιεῖν τι τῶν ἐθῶν ἕνεκα, *id.* a conſuetudine deſiſtere, παύεσθαι τῶν ἐθῶν, *id.* in conſuetudine eſſe poſitum, ἐν ἔθει εἶναι, *Thuc.* ex conſuetudine, κατὰ τὸ ἦθος, *Ariſtot.* i. e. converſatio, ἡ ὁμιλία, ας, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Iſocr.* alicujus cum aliquibus, ἡ συνήθεια τινος πρός τινας, *Iſocr.* ἡ ὁμιλία τινος πρός τινας, *Dem.* conſuetudinem habeo cum aliquo, πλησιάζω τινὶ, *id.* conſuetudine alicujus utor, συνδιατρίβω τινὶ, *id.*

Conſuetus, a, um, ὁ κῆ ἡ ἐθὰς, άδος, *Thuc.* ἰδιώτης, ῖδια, ον, *Plut.* facere, ὁ κῆ ἡ συνηθὴς ποιεῖν, *id.* conſuetus morbus, συνηθὴς νόσος, *id.*

Conſul, ὁ ὕπατος, ου, *Dion. Hal.* ſum, ὑπατεύω, *Herodian.* ἐπὶ τῶν ἀρχικῶν τιθέμενος.

Conſularis, e, ὑπατικὸς, ὴ, όν, conſulare munus, ὑπατικὴ πρᾶξις, *Herodi.* vir, ὁ ὑπατικὸς, ότος, *id.* ὁ ὑπατεύσας, ἄντος, *id.* ὁ ἐπὶ ὑπατείας, *id.*

Conſulatus, us, ἡ ὑπατεία, ας, *Plut.* conſulatus honor, ἡ τῆς ὑπατείας τιμὴ, *Herodian.*

Conſulo, i. e. conſilium do, συμβουλεύω, aliquid alicui ex benevolentia, δι' εὔνοιαν τι συμβουλεύω τινὶ, *Iſocr.* in commune cum aliquo, βουλεύομαι κοινῇ μετά τινος, *Dem.* recte de aliqua re, βουλεύομαι ὀρθῶς περί τινος, *Iſocr.* mihi ipſe male, βουλεύομαι κακῶς ἐμαυτῷ, *Dem.* æqui bonique aliquid, εὐγνωμόνως βουλεύω τι, *Lucian.* pete conſilium, συμβουλεύομαί τινι ὑπέρ τινος, *Iſocr.* προστίθεμαί τινι περί τινος, *Herodian.* murum lapide quadrato, τεῖχος τετράγωνον λίθοις ἐκ τῶν ἐμῶν συμφέρον, *Plato.* ζητέω τὸ ἐμοὶ ἀγαθὸν, *Ariſtot.*

Conſultatio, ἡ βούλευσις, εως, *Ariſtot.* ἡ συμβουλία, ας, *Dem.* Conf. *Conſilium.*

Consulto, as, vide *Consulo.*
Consultè, ἐξαπατῶν, *Dem.* injuriosus, ἐκ προαιρέσεως ὑβριστὴς, *id.* pecco, ἐκ προνοίας, ἑκουσίως, ἐκ προαιρέσεως, ἑκουσίως ἁμαρτάνω, *id.* & *Ivor.*
Consultor, ὁ συμβαλλόμενος, ου, *Dem.* alicujus rei, ὁ σύμβουλος τινος. *Hieronym.*
Consultum, τὸ βούλευμα, ατος, *Thuc.* τὸ συμφέρον συμβούλιον, ου, *Dion.* τὸ κοινῇ βουλευόμενον, ατος, *Dion. Hal.* τὸ συμβουλευόμενον, ου, *Xenoph.*
Consultus, a, um, ὁ καλὸς, ἡ, ὁν, *Ivor.*
Consumatio, ἡ τελείωσις, εως, *Justin. Mart.* coeli, ἡ σωτηρία τοῦ οὐρανοῦ, *N. T.*
Consummator, ὁ τελειωτὴς, οῦ, *N. T.*
Consummatus, a, um, τέλειος, α, ον, *Dion. Hal.* τετελειωμένος, η, ον, *Xenoph.*
Consuo, ἐπιτάττω, *Plato.* συντάττω, *Xenoph.*
Consuo, ἐπιῤῥάπτω, ῥάψω, ἐπέῤῥαφα, ῥάπτω, *Dion.* συνῤῥάπτω, *Ælian.*
Consurgo, συνανίσταμαι.
Consurrectio, ἡ συνανάστασις, εως.
Consusurro, διαψιθυρίζω, cum aliquo, πρός τινα, *Lucian.*
Contabefacio, μαραίνω, aliquid, τί, *Ivor.*
Contabesco, μαραίνομαι. *Aristot.* συντήκομαι.
Contabulatio, ἡ σανίδωσις, εως.
Contabulo, σανιδόω, aliquid, τί.
Contactus, ἡ προσαφὴ, ῆς, *Diosc.* ἡ ἁφὴ, ῆς, *Plato.*
Contagio, ἡ ἀνάκρασις, εως, *Plut.* ἀέρος, ἡ φθορὰ ἀέρος, *Herodian.*
Contaminate, μιαρῶς.
Contaminatio, ὁ μιασμὸς, οῦ, τὸ ἀλίσγημα, ατος, *N. T.*
Contaminatus, a, um, μιαρὸς, ά, όν, sanguine, αἵματι.
Contamino, μιαίνω, manus caede, τὰς χεῖρας φόνῳ, *Lucian.* aliqua re, μολύνω τινὶ, *N. T.* ἀλισγέω τινὶ, LXX.
Contechnor, τεχνίζω, *Galen.*
Contego, συγκρύπτω, & obvolvo peccata, κρύπτω συσκιάζω τὰς ἁμαρτίας, *Dem.* aliquid, ὑπακαλύπτω τι, *Lucian.*
Contemero, idem quod *Contamino.*
Contemnendus, a, um, ὁ κρὶ ἡ εὐκαταφρόνητος, ου, η, ον, *Dem.* ῥᾳχίως ἄξιος, *Plato.*
Contemno, καταφρονέω, monitores, συμβουλήσαντας, *Dem.* virtutem, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, *Isocr.* aliquem, ἀφροντιστέω τινὸς, *Plato.* aliquid, παρ' ὀλίγον ποιέομαί τι, *Isocr.* ἐν μηδενὶ λόγῳ τίθεμαί τι, *Plut.* ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, *Ælian.* ὑπερῶμαι τι, *Isocr.*
Contemplatio, ἡ θεώρησις, εως, ἡ θεωρία, ας, *Aristot.* ἡ σκέψις, εως, *Herodian.*
Contemplativus, a, um, θεωρητικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*
Contemplator, ὁ θεατὴς, οῦ. *Plato.*
Contemplor, θεωρέω, aliquid, τί, *Plato.* σκέπτομαί τι, *Isocr.* ἀποσκοπέω εἴς τι, *Lucian.*
Contemporaneus, ὁ σύγχρονός τινι.
Contempt bilis, e, ὁ κρὶ ἡ εὐκαταφρόνητος, ου, *Lucian.*
Contemptim, καταφρονητικῶς, *Xen.* καταφρονητικὸν τρόπον, *Dem.*
Contemptio, vide *Contemptus.*
Contemptor, ὁ καταφρονητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ καταφρονήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ ὑπερόπτης, ου, *Thuc.* ὁ καταφρονητικὸς, οῦ, *Aristot.*
Contemptrix, ἡ καταφρονοῦσα, ης, ἡ ὑπερόπτις, ιδος, ἡ φαυλισμία, ας, LXX.
Contemptus, us, ἡ καταφρόνησις, εως, *Thuc.* ἡ ὑπερφυΐα, ας, *Chrys.* τὸ καταφρόνημα, ατος, *Ven.* contemptui habeo aliquid, ὀλίγου ποιέομαί τι, *Isocr.* ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιέομαί τι, *Ivor.* in contemptum venio, εἰς ἀπολιγωρίαν ἔρχομαι, *N. T.*
Contemptus, a, um, καταφρονημένος, η, ον, ἐος, ἑα, ἐον, *Dem.* καταφρονούμενος, η, ον, *Ivor.*
Contendo, συντείνω, propriè de arcu, i. e. cerno cum aliquo, ἀμφισβητέω τινὶ, *Ivor.* οὐ aliquid, ὁμιλοῦμαί τινι περί τινος, *Ælian.* διαλέγομαί τινί τι, *Xenoph.* φιλονεικέω πρός τινα περί τινος, *Herodian.* ἐρίζω τινι περί τινος, *Ivor.* verbis, λοιδορέομαι, *Dion. Alex.* jure, δικαιολογέομαι, *Lucian.* i. e. iter instituo aliquo, στέλλομαι εἴς τι, *Herodot.* i. e. comparo, vide *Comparo.*
Contenebrico, συσκοτάζω, *Xenoph.*
Contenebrio, συσκοτίζω, *Dem.* ὁ ἠσκοτίκα, *Diosc.*
Contente, συντόνως, *Lucian.* συντεταμένως, *Plato.*
Contentio, ἡ ζωτάσις, εως, nervorum, τόνος, *Diosc.* non interruptus tenor alicujus, ἡ συνεχεία τινὸς, *Aristot.* i. e. studium, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* i. e. certamen, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *id.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* ἡ ἔρις, ιδος, *Xenoph.* contentiones inter aliquos excito, φιλονεικίας, f. ἐριδὸς τισιν ἐμβάλλων *idem*, propter aliquam rem in contentionem venio, εἰς φιλονεικίαν καθίσταμαι περί τινος, *Isocr.* contentionis studio flagro, φιλονεικίᾳ, *Philo.* est mihi contentio cum aliquo, ἔστί μοι ἀγὼν πρός τινα, *Dem.*
Contentiosè, φιλονείκως, *Xenoph.* ἐριστικῶς.
Contentiosus, a, um, ἐριστικὸς, ἡ, όν, *Isocr.* ὁ κρὶ ἡ φιλόνικος, ου, *Dem.* ὁ κρὶ ἡ φιλόδικος, ου, *id.*
Contentus, a, um, ὁ κρὶ ἡ σώφρων, ου, studium, σπουδὴ, *Herodian.* sua sorte, ὁ κρὶ ἡ αὐτόρκης, ους, *Dem.* paucis, ὁ κρὶ ἡ ὀλιγαρκὴς, ους, sum aliqua re, ἀγαπάω ἔν τινι, *Isocr.* τινὶ, *id.* τὶ, *Dem.* ἀγαπητῶς ἔχω τί, *Herodian.* donis, τέρπω ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, *Isocr.* praesentibus, χαίρω τοῖς παροῦσι, vel τοῖς παροῦσι, *id.* his, ταῦτα ἀρκεῖ μοι, *id.* ἀπόχρη μοι ταῦτα, *Dem.*
Conterebro, τρυπάω, aliquid, τί, *Lucian.*
Conterminus, a, um, vide *Confinis, e.*
Contero, συντρίβω, aliquid, τί, *Xenoph.* tempus, διατρίβω χρόνον, *id.*
Conterranea, ἡ πατρώτης, ιδος, *Lucian.*
Conterraneus, a, um, ὁ πατριώτης, ου, *Plato.*
Conterreo, φοβέω, *Thuc.*
Contestatio, ἡ διαμαρτυρία, ας, *Dem.* litis, ἔντασις δίκης.
Contester, διαμαρτύρομαι, aliquem, τινὰ, *Dem. Deos*, ἱκετεύω θεοὺς, *Xen.* litem, διαμαρτυρέω, *id.*
Contexo, συνυφαίνω, aliquid, τί, *Philo.*
Contexte, συνυφασμένως, συμπλοκικῶς, κρὶ συνυφῶν.
Contextio, ἡ συνυφὴ, ῆς, *Plato.*
Contextus, us, ἡ συνύφασις, εως, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.*
Contextus, a, um, ὁ κρὶ ἡ συνυφὴς, ους, *Aristot.*
Conticeo, κατασιγάω, *Plato.*
Conticesco, κατασιγάω, *Plato.* κατασιωπάω, *Lucian.* ἀποσιωπάω, *Plut.* conticiscere facio, κατασιγάζω, aliquem manu, τινὰ τῇ χειρὶ νεύματι, *Herodian.*
Conticinium, ἡ σιωπὴ, ῆς, *Plut.* noctis, ἡ σιγὴ νυκτός.
Contignatio, ἡ δόμωσις, εως, *Hesych.* ἡ ξύλωσις, εως, *Thucyd.* ἡ ὀροφὴ, ῆς, *Thuc.* τὸ ὄροφωμα, *Aelian.* tertia, τὸ τριστέγιον, ου, *N. T.*
Contigno, ξυλόω, LXX. domum trabibus quadrangularibus, ὀροφόω οἰκίαν δοκοῖς τετραγώνοις, *Lucian.*
Contiguus, a, um, ὁ κρὶ ἡ ἀφεστηκὼς, ὼς, *Strabo*, loco, ὁ κρὶ ἡ πλησιόχωρος, ου, η, ον, *Philo.*
Continens, i. e. comprehendens, συνέχων, ουσα, ον, *Aristot.* κρατέων, ουσα, ον, *Artemid.* i. e. continuus, ὁ κρὶ ἡ συνεχὴς, ους, *id.* i. e. temperans, ὁ κρὶ ἡ ἐγκρατὴς, ους, *Isocr.* ὁ κρὶ ἡ σώφρων, ονος, *Dem.* ἐγκρατὴς, ἡ ἐγκρατὲς, ους, η, ον, *id.* μέσος, η, ον, *Aristot.* ἐγκρατὴς εἰμὶ, ἐγκρατέω, *Plut.*
Continenter, i. e. sine intermissione, συνεχῶς, *Thuc.* i. e. temperanter, σωφρόνως, *Isocr.*
Continentia, ἡ ἐγκράτεια, ας, *Xenoph.* ἡ σωφροσύνη, ης, *Dem.*
Contineo, σιγάω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* i. e. moderor, καταστέλλω, aliquem, τινὰ, *Plut.* linguam, κρατέω τῆς γλώττης, *Plut.* me domi, διατρίβω οἴκοι, *Herodian.* intra me κατέχω, *Artem.* ἐμαυτοῦ ἔχω, *Aristot.*
Contingo, ἅπτομαι, aliquid, τινος, *Plut.* ἐφάπτομαί τινος, *id.* aliquem propinquitate, ἀγχιστῶς τινός εἰμι, *Lucian.* i. e. accido, τυγχάνω, *Dem.* συμβαίνω, *id.* contingit, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.
Continuatio, ἡ συνέχεια, ας, *Dem.*
Continue, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως.
Continuitas, idem quod *Continuatio.*
Continuo, i. e. statim, παραυτίκα, *Dem.* ἐξαίφνης, *id.* ἄφνω, *id.* ἐυθὺς, *Herodian.*
Continuo, διατελέω ποιῶν τι, *Plut.* συνείρω, *Lucian.* ἵτει, ἑξομαι ὠδὶ, *Herodian.*
Continuus, a, um, ὁ κρὶ ἡ συνεχὴς, ους, διηνεκὴς, bellum continuum & longum, πόλεμος συνεχὴς κρὶ μακρὸς, *Dem.*
Contollo, συναίρω, *Aristot.*
Contor, i. e. quæro, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquid ex aliquo, ὑπόσχεσίν τι παρά τινος, *Aristot.*
Contorqueo, συστρέφω, aliquid, τὶ, *Plato*, στρεβλόω, *Dem.*
Contortio, ἡ συστροφὴ, ῆς, *Dem. Phal.* ἡ περιπλοκή.
Contorte, συνεστραμμένως, *Aristot.*
Contortor, ὁ συστρέφων, ουτος, *Dem.*
Contra, παρὰ, *cum Accus.* contra leges, παρὰ νόμους, *Herodian.* contra naturam, παρὰ φύσιν, contra jusjurandum, παρὰ ὅρκον, contra jus & omnem æquitatem, παρὰ πάντα τὰ δικαία, *Dem.* contra quam decet, παρὰ τὸ πρόσηκον. *Πρὸς cum Accus.* contra stimulum calcitro, πρὸς κέντρα λακτίζω, *N. T. cum Gen.* contra inimicum fero suffragium, πρὸς ἐχθροῦ ὑπὲρ φέρω τὴν ψῆφον, *Dion. Halic.* i. e. e regione, ἐναντία, *Thuc.* i. e. vicissim, πάλιν, *Dem.*
Contractio, ἡ συνολκὴ, ῆς, laborum, χειλέων, *Diosc.* ἡ συστολὴ, ῆς, *Damasc.* ἡ συναίρεσις, εως, *Naz.*
Contractus, us, i. e. pactio, commercium, τὸ συμβόλαιον, ου, *Dem* τὸ συνάλλαγμα, ατος, *id.* facere contractum, ποιεῖσθαι συμβόλαιον, *id.* inire contractum, ποιεῖσθαι συνάλλαγμα, *id.* æquus in contractibus, ὁ ἐπιεικὴς περὶ τὰ συμβόλαια, *id.* δικαιος ἐν τοῖς συμβολαίοις, *Isocr.* violare contractum, ἀδικεῖν περὶ τὰ συμβόλαια, *Dem.* violare fidem contractuum, ἄπιστα ποιεῖν τὰ συμβόλαια, *id.* fallere in contractibus, ἐξαπατᾶν ὁπὶ τοῖς συμβολαίοις, *Isocr.*
Contradico, ἀντιλέγω, iis, quæ dicta sunt, τοῖς εἰρημένοις, *Isocr.* ἐντρέπειν τοῖς εἰρημένοις, *id.* aperte alicui, φανερῶς ἀντιλέγω τινι, *Dem.* maxime omnium alicui, μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἀντειπεῖν τινι, *id.*
Contradictio, ἡ ἀντιλογία, ας, *Dem.* ἡ ἀντίῤῥησις, & convitium, ἀντιλογία κρὶ λοιδορία, *id.* ἡ ἐναντίωσις, εως, oratio referta contradictionibus, λόγος μεστὸς πολλῶν ἐναντιώσεων. *Isocr.*
Contradictor, ὁ ἀντιλέγων, ουτος, *Dem.* ὁ ἀντιδικος, ου, *id.*

Contradictorius, a, um, ἀντιλογικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*
Contradictum, τὸ ἀντιλεγόμενον, υ, *Arist.*
Contraho, συναγείρω, *Thuc.* aliquos intra muros, συλλέγειν τινὰς εἰς τὰ τείχη, *Plut.* frontem, συνάγειν τὸ μέτωπον, *Dio.* c. ses alienum, δανειζομαι, *Dem.* matrimonium, γαμέω, *id.* i. e. paciscor de re aliqua, συντίθεμαι τι πρός τινα, *Xen.*
Contrahor, ἀντωθέομαι, *Eurip.*
Contrapono, ἀντιτίθημι, *Plut.*
Contrapositio, ἡ ἀντίθεσις, εως, *Max.*
Contrapositus, a, um, ὁ, ἡ ἀντίθετος, ον, *Max.*
Contrarie, ἐναντίως, *Dem.* ὑπεναντίως, *id.*
Contrarietas, τὸ ἐναντίωμα, ατος, *Dem.* ἡ ἐναντίωσις, εως, *id.* ἡ ὑπεναντίωσις, εως, *idem.*
Contrarius, a, um, ἐναντίος, ία, ἱον, *Dem.* dico contraria actionibus, λέγω ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις, *id.* facio contraria ceteris cunctis, ποιῶ τὰ ἐναντία τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις, *id.* aliquibus, ὑπεναντία τισὶ πράττω, *id.* contrarium exitum habeo προχαρίζω εἰς τὰ ἐναντίον, *Chrys.* e contrario, ἀντικειμένως, *Arist.*
Contrasto, ἀνθίσταμαι, omnibus, πρὸς ἅπαντας, *Thuc.*
Contravenio, ἁμαρτάνω. Conf. *Occurro.*
Contrectabilis, e, ψηλαφώμενος, ἱστὸς, ἐνεργὸς, *N. T.*
Contrectatio, ἡ ἐπαφὴ, ῆς, *Plato*, ἡ προσαφὴ, ῆς, *Dioscor.* ἡ ψηλάφησις, εως, *Plut.* τὸ ψηλάφημα, ατος, *Polyb.*
Contrecto, ψηλαφάω, aliquid, τὶ, *Xen.* ἐπιψηλαφάω, τι, *Plato*, παραφέω, *Hippocr.*
Contremisco, τρέμω, *Dem.* τρομέω.
Contremo, τρέμω, *Dem.*
Contribulis, ὁ συμφυλέτης, ου, *Isocr.* ὁ φράτωρ, ορος, *Dem.*
Contribuo, συνεισφέρω, *Dem.* multa in bellum, πολλὰ συντελεῖν εἰς πόλεμον, *id.* multum, πολλὰς εἰσφορὰς εἰσφέρω, *id.* ultro pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρω τὰ χρήματα, *id.* duodecimam, quinquagesimam partem, δωδεκάτην, πεντηκοστὴν εἰσφέρειν, *id.*
Contributio, ἡ εἰσφορὰ, ας, pecuniaria, χορηγία, *Isocr.* ὁ ἔρανος, ου, *Dem.* obnoxium facere aliquem contributionibus, ἄγειν τινὰ εἰς συντέλειαν, *id.* συνάγειν εἰς συντέλειαν τινα, *id.*
Contributus, ὁ συντελὴς, ες, *Dem.*
Contrifto, λυπέω, aliquem mortem, τινὰ θανάτῳ, *Xenoph.* ἀνιάω, *Isocr.*
Contritio, ἡ συντριψις, ἱος, *Max.* ἡ συντρῖβη, ῆς, LXX. τὸ συντριμμα, ατος, *N. T.*
Contritor, ὁ συντρίβων, οντος, *Xenoph.*
Controverſia, τὰ ἀντιλεγόμενα, ων, *Dem.*
Controverſia, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Isocr.* τὸ ἀμφισβητημα, ατος, ἡ ἀντιλογία, ας, LXX. controverſiam dirimere, διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, *Isocr.* ſine controverſia, ἀναμφισβητήτως, citra controverſiam imperium alicujus tenere, ἀναμφισβήτητος κύριον εἶναί τινος, *Dem.* controverſia cum aliquo, ἡ διαφορὰ πρός τινα, *id.* eſt mihi controverſia cum aliquo, ἔστι μοι διαφορὰ πρός τινα, *id.* controverſias diſcepto, ἀγωνίζομαι περὶ τῆς ἀμφισβητησίμων, *Isocr.* teſtes producere de rebus controverſis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῆς ἀμφισβητουμένων, *Dem.* in judicium venire de rebus controverſis, κρίνεσθαι περὶ τῆς ἀντιλεγομένων, *id.*
Controverſor, ἀμφισβητῶ, de re aliqua, περί τινος, *Plato*, τινι, *Arist.*
Controverſus, a, um, ὁ, ἡ ἀμφισβητούμενος, ον, *Dem.* ἀμφισβητήμενος, η, ον, *id.* efficere alicui regionem controverſam, κατασκευάζειν τινὶ χάρακα ἀμφισβητούμενον, *idem.*
Contrucido, συγκατακόπτω, aliquem, ἀπολλύω τινὰ, *Plato*, filios præter (patiem) φονεύειν τοὺς υἱεῖς, *Herodian.*
Contrudo, ζυγοβῶ, aliquid, τὶ, *Xenoph.*
Contruncо, κολοβόω, aliquid, τι, *Aristot.*
Contubernalis, ὁ ὁμαρόφιος, ου, *Dem.* ὁ ὁμήνιος, ὁ σύνοικος, ου, in militia, ὁ σύσκηνος, ου, *Xenoph.* ὁ σύσκηνος, ου, *Dem.* ſum, συσκηνῶ, *Xenoph.* ὁμοσκηνέω, *id.*
Contubernium, τὸ συσκήνιον, ου, *Xenoph.* ἡ συνήλικησις, inſtituo cum aliquo, συσκηνῶ τινι, *Ælian.*
Contuceri, ἐμβλέπω, aliquem, τινὶ, *Plato.* ἐμβάλλω τινὶ, *Xenoph.* βλέπω εἴς τινα, *Herodian.*
Contuitus, us, ἡ ἔποψις, εως, *Thuc.* ἡ σύνοψις, εως, *Polyb.*
Contumacia, ἡ αὐθάδεια, ας, *Plut.* ἡ φιλονικία, ας, *Dem.* ἡ ἀτειθεια.
Contumaciter, ἀπειθῶς, αὐθαδῶς.
Contumax, ὁ, ἡ αὐθάδης, ὁ, ἡ ἀπειθὴς, equus, ἵππος, *Xenoph.* contumacissimum me gero, ὁ νεὼς σκληρύνομαι, *Herodian.*
Contumelia, ἡ ὕβρις, εως, *Dem.* τὸ ὕβρισμα, ατος, *Plato*, ἡ λοιδορία, præterm:ttere nullum genus petulantiæ & contumeliæ, παραλείπειν οὐδὲν ἀσελγείας καὶ ὕβρεως, *id.* contumelia afficio aliquem, ὑβρίζω τινὰ, *id.* ut, ὑβρίζω εἴς τινα, *id.* ὑβρίζω ὕβριν εἰς τινα, *Plato.* & injuria adhibita ab aliquo, ὑβριζεσθαι ὑπό τινος καὶ περιπλακιζεσθαι, *id.* agere aliquid in contumeliam alicujus, ὑβρίζειν τι εἰς τινα, *Plato.* Conf. *Contumelioſe.*
Contumelioſe, προπηλακιστικῶς, *Dem.* plane & ſuperbe aliquem a colloquio alicujus repellere, καὶ πάνυ ὑβριστικῶς καὶ ἐάν τινα διαλέγεσθαι τινα, *id.* vitam finire, ἐπιτελεῖσθαι τὸν βίον ἀσελγείας καὶ ὕβρεως, *Isocr.* tractare aliquem, ὑβριστικῶς χρῆσθαί τινι, *Dem.* agere aliquid, ὑβριστικῶς ποιεῖν τι, *id.* tractari, ὑβρίζεσθαι, *id.* ἀπολυβρίζεσθαι, *Lucian.* contumelioſiſſime tractari, ὑβρίζεσθαι τὰ αἴσχιστα, *id.* ab aliquo, πάσχειν ὑπό τινος ὑβριστικὰ καὶ δεινά, *Dem.*
Contumelioſus, a, um, ὑβριστικὸς, ἡ, ὸν, epiſtola, βιβλίον, *Æſchin.* vir, ἀνὴρ. *Dem.* ὁ ὑβριστὴς, οῦ, *Plut.* ὁ διασύρων, οντος, *id.* ὁ βλάσφημος, ος, *Isocr.* ὁ βλασφημῶν, ὑπερήφανος, *id.*
Contumulo, συνθάπτω, aliquem, τινὰ, *Max.* contumulor cum aliquo, συνθάπτομαί τινι, *N. T.*
Contundo, συγκόπτω, aliquem verberibus, τινὰ, *Xen.* aliquid, συντρίβω τι, *id.*
Conturbatio, ἡ συντάραξις, εως, ἡ σύγχυσις, εως, *Jer.*
Conturbater, ὁ συνταράσσων, οντος, *Xen.*
Conturbo, συνταράττω, omnem exercitum, πᾶν τὸ στράτευμα, *Xen.* civitatem orationibus, ἀνατρέπω πολιν λόγοις, *Plut.* cuſtra aliquos, διαπαράττω τὸ στρατόπεδόν τινος, *id.* populum, ἐκπορίζω τὸν δῆμον, *idem.*
Contus, τὸ δόρυ, ατος, *Herodian.*
Contuſio, τὸ σύντριμμα, ατος, *Prosc.*
Convador, κλητεύω, aliquem, τινὰ, *Dem.*
Convaleſco, ὑγιαίνω, *Dem.* ex morbo, ῥᾴζω πάλιν, *Dem.* ἀναῤῥώννυμαι, *Plut.*
Convallis, τὸ ἄγκος, ους, & recellus montium, ὁ μυχὸς ὀρῶν, *Xen.*
Convaſo, συνασπίζομαι, aliquem, τὶ, *Plato*, ἀσπαζομαι, *Dem.*
Convectio, ἡ συγκομιδὴ, ῆς, *Thuc.*
Convecto, συγκομίζω, aliquid, τι, *Xen.* συγκομίζομαι, *id.*
Convector, ὁ συγκομίζων, οντος, *Xen.*
Convecto, idem quod *Convecto.*
Convello, συσπάω, *Aristot.* ἀποσπάω.
Convello, σπάω, caput, κεφαλὴν, *Herodian.* aliquid aliquo, σπάω τι τινὸς, *Xen.*
Convenae, ὁι συνοικίδες, ων.
Convenions, πρέπων, ουσα, ον, *Dem.* καθήκων, ουσα, ον, *idem*, πρέπειν, ουσα, ον, *idem*, ὁ, ἡ πρέπων, οντος, *Isocr.* convenientiſſimus alicui, πρεπωδέστατος τινι, *id.* convenienti tempore celebrari, ἐν καιρῷ ἄγεσθαι πρέποντι, *Dem.* bona convenientia alicui, ἀγαθὰ πρόσκοντά τινι, *id.* convenientia præſentibus rebus, ἁρμόττοντα τοῖς ὑπάρχουσι, *Isocr.*
Convenienter, προσηκόντως, & recte judicare, καὶ ὀρθῶς κρίνειν, *Dem.* dicere aut agere, εἰπεῖν ἢ πράττειν πρέποντα, ὑπάρχοντα, καλῶς, εὐχρήμονως, κατὰ φύσιν, *Dem. Isocr.* naturæ vivere, ἀκολουθῶς τῇ φύσει ζῆν, *Philo.*
Convenientia, ἡ σύμφασις, ως, *Thuc.* ἡ ἁρμονία, ας, *Plato.*
Convenio, συνέχομαι, propter aliquam rem, διά τινος, *Isocr.* in ſenatum, εἰς συνέδριον, *id.* in unum locum, εἰς τοῦτον, *id.* aliquem, συζύγιόμαί τινι, *id.* i. e. congruo, συναρμόττω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* multo magis, πολὺ μᾶλλον ἁρμόττω, *id.* in pactis, συντίθεμαι ἐν ταῖς συνθήκαις, *id.* i. e. concordo cum aliquo, συνίσταμαι μετὰ τινος, *Isocr.* συμφωνῶ τινι, *Arist.* i. e. accuſo, vide *Accuſo.*
Convenit, ἁρμόζει, dicere, λέγειν, *Isocr.* annis illis, ἁρμόττει τοῖς ἐτεσι τούτοις, *id.* mihi, καθήκει μοι, *Syrac.* Conf. *Decet.*
Conventiculum, τὸ συνέδριον, ου.
Conventio, ἡ σύνοδος, ου, *Arist.* i. e. pactum, vide ſequens *Conventum.*
Conventum, ι, ἡ σύμβασις, ἡ συνθήκη, ης, *Dem.* τὸ ὁμολογούμενον, ου, ἰδίᾳ, τὸ συνομόλογον, ου, *Isocr.* ſtare conventis, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, *Dem.* ἐμμένειν ταῖς ὁμολογίαις, ſ. τοῖς ὁμολογουμένοις, *id.* non ſtare conventis, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας, *id.* τὰς συνθήκας, *id.*
Conventus, us, ἡ σύνοδος, ου, *Thuc.* ἡ συνέλευσις, εως, publicus, ἡ πανήγυρις, εως, *Isocr.* i. e. ſocietas, ἡ συνουσία, ας, *Dem.* ἡ μετουσία, ας, *idem.*
Converbero, τύπτω, aliquem τινὰ, *Xen.*
Converto, σαίρω, ſcopis domum, καλύπτρᾳ οἰκίαν, *Plut.* σαίρω τὴν οἰκίαν, *N. T.*
Converſatio, ἡ συνουσία, ας, *Dem.* ἡ ἐντυξις, εως, *Isocr.* ἡ συνήθεια, ας, *Dem.* ἡ ὁμιλία, ας, *id.* ἡ παρὰ ἀνθρώπους ὁμιλία, *Dem.* Conf. *Conjunctio.*
Converſativus, a, um, ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν, *Isocr.*
Converſim, ἀνεστραμμένως, ἀναστροφάδον, ἀπεστροφάδον, *Philo.*
Converſio, ἡ συστροφὴ, ῆς, *Dem.* ἀναστροφὴ, ῆς, *Xenoph.* & mutatio, μεταστασις καὶ μεταβολὴ, *Dem.*
Converſo, ἀναστρέφω, *Plato.*
Converſor, ὁμιλέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* διατρίβω τινὶ, *id.* συνδιατρίβω τινὶ, *id.* συζύγιόμαί τινι, *Isocr.* jucundiſſime, συνδιατρίβω μετά τινος ἡδέως, *id.*
Converſus, a, um, ἐπιστρεφὴς, ἐῖσα, ἐν, *Thuc.*
Converto, ἐπιστρέφω, aliquid, τι, *Hesiod.* aliquem errantem, τινα, *Plut.* aliquid in aliquid, καταστρέφω τι εἴς τι, *Liban.*
Converſtio, ἀναβόλαια, chlamyde, χλαμύδι, *Heliodor.*
Convexio, ἡ συγκλίνεια, ας
Convexo, κάμπτω, aliquem omni modo, τινα παντα τρόπον, *Dem.*
Convexus, a, um, κυρτὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*
Convicator, ὁ λοιδορων, ουντος, *Dem.* ὁ λοιδορήμων, ονος, *id.* ὁ λοιδορητὴς, οῦ, *Plut.*
Convicidem, τὸ λοιδορημάτιον, ου, *Aristot.*
Convicium, λοιδορία, vel λοιδορήματα, aliquem τινὰ, *Isocr.* τινὶ, *Dem.* εἴς τινα, *Isocr.* διαλοιδορεῖσθαί τινι, *Dem.* κακῶς λέγω τινὰ, *id.* & exprobro aliquid, λοιδορίᾳ καὶ ὀνειδίζω, τι, *id.*
Convicium, ἡ λοιδορια, ας, *Dem.* τὸ λοιδόρημά, ατος, *Aristot.* ἡ κακηγορία, ας *Isocr.* & criminatio, λοιδορία καὶ κακηγορία, *Dem.* convicia in aliquem ingerere, κατὰ τινος λέγειν βλασφημίας, ſ. λοιδορίας, *id.* χρῆσθαι βλασφημίᾳ κατά τινος, *id.* ποιεῖν βλασφημίας εἴς τινα, *id.* modo in convicium, ἐμπίπτω εἰς λοιδορίαν, *id.* fieri convicium aliquibus, γίγνεσθαι βλασφημίαν παρὰ ſ. ἐπὶ τισὶ, *id.* λοιδορίαν γίγνεσθαί τισι, *Isocr.* in caput convicium relevaque, ἐκκαίομαι εἰς κεφαλὴν τῶν λεγομένων, *Dem.* refutare, ἀνελεῖν τὴν λοιδορίαν, *id.* hinc convicio eſſe, χάριν λοιδορίας ἔχειν, *id.*

Convictor,

Convictor, ὁ συμζιωτὴς, οῦ, *Plut.* ὁ σύσσιτος, ου, *Ariſtoph.* ὁ ὁμοτράπεζος, ου, *Lucian.* ſum, συσσιτέω, *Dem.*

Convictus, us, ὁ συμζίωσις, εως, *Plut.* ἡ συσσιτία, ας, *Poll.*

Convincio, συνδέω, *Ariſtot.*

Convinco, ἐλέγχω, aliquid aperte, τὶ φανερῶς, *Dem.* ἐξελέγχω τι καταφανῶς, ſ. ἐμφανῶς, *id.* aliquem evidenter, ἐξελέγχομαί τινα ἐναργῶς, *id.* ἐπικρατέω.

Convinctio, ὁ συνδεσμὸς, οῦ, *N. T.*

Conviolo, συμζιδζω, *Dem.*

Conviſo, συνοράω, *Ariſtot.*

Convitium, vide *Convicium.*

Conviva, ὁ συμπότης, ου, *Dem.* ὁ συντράπεζος.

Convivalis, e, συμποσιακὸς, ὴ, όν, *Plut.* συμποτικὸς, ὴ, όν, *id.*

Convivator, ὁ ἑστιάτωρ, ορος, *Dem.* ὁ ἐν τῷ συμποσίῳ πάρεδρος, *id.*

Convivium, τὸ συμπόσιον, ου, *Plut.* ἡ ἑστίασις, εως, *Dem.* τὸ σύνδειπνον, ου, *id.* vocari ad convivium, καλεῖδζ πρὸς τὸ συμπόσιον, *id.* convivio excipio, ἑστιάω, aliquem, τινὰ, *idem.* convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζω, *Plato,* ſolvere, ſ. finire, συμπόσιον διαλύειν, *Polyb.*

Convivo, συμζιάω τινὶ, *Dem.* συνδιαιτάομαί τινι, *Chryſoſt.* ὁμιλέω, συνδιάγω.

Convivor, συμποτιαζω, *Nax.* ἑυωχίομαι, *Xenoph.*

Convocatio, ἡ παράκλησις, εως, *Iſocr.* ἡ σύγκλησις.

Convoco, συγκαλέω, aliquos, τινὰς, *Herodian.* φοιτῶμαι παράκλησίν τινων, *Iſocr.* συνάγω τινὰς, *Herodian.*

Convolo, συμπέτομαι.

Convolvo, συμπλέκω, aliquid, τὶ, *Polyb.* συγρέφω, τι, *N. T.* συνελίττω.

Convolutio, τὸ σύγκλεμμα, ατος, *Paul. Æg.* ἡ συγροφὴ, ῆς, *Heſych.* ἡ εἵλησις, εως, *Galen.*

Conus, ὁ κῶνος, ου, *Ariſtot.* galea, ὁ λόφος, ου, *Xenoph.*

Convulneto, συντιτράω, *Plut.*

Convulſio, τὸ σπάσμα, ατος, *Dem.*

Convulſivus, a, um, ὁ ἢ ἡ σπασματώδης, εος, adfectus, σπασματώδες πάθος, *Gal.*

Cooperator, ὁ συνεργὸς, οῦ, *Plut.* in aliqua re, τινὸς, *Xen.*

Cooperculum, τὸ κῶμα, ατος, *Lucian.*

Cooperimentum, τὸ συγκάλυμμα, ατος, το προκάλυμμα, ατος, *Thuc.*

Cooperio, παρακαλύπτομαι, *Plut.* aliquid aliquo, σκεπάζω τινὰ τι, *id.*

Cooptatio, ἡ προσκρισις, εως, ἡ ἐγκρισις.

Coopto, προσκρίνομαι, mihi aliquem, ἐμοί τινα, *Plut.* ἐκλέγω, ἐγκρίνω.

Coordino, συντάττω, *Plut.*

Coorior, συνίσταμαι, *Xen.* ἅμα γίνομαι, *id.*

Cophinus, ὁ κόφινος, ου, *Ariſtoph.*

Copia, ἡ εὐπορία, ας, *Dem.* ἡ ἀφθονία, ας, *id.* ſ. rerum deſiderarum, τὸ πλῆθος τῶν ἐπιτηδείων εἶναι, *Iſocr.* annonæ, ἀφθονία σίτου, *Dem.* rerum ad bellum faciendum neceſſariarum, ἀφθονία τῶν εἰς πόλεμον παρασκευῶν, *id.* aliquid faciendi, ἐξουσία ποιεῖν τι, *id.* ſ. exemplum literarum, ἀντιγραφον, ſ. ἀντίγραφον γραμμάτων, *Plut.* copiæ, στρατιὰ, ᾶς, *Thuc.* δύναμις, *Dem.* terreſtres, πεζικὴ, *Xenoph.* equeſtres, ἱππικὴ, *id.* navales, ναυτικὴ, *id.* δυνάμεις ναυτικαὶ, *Polyb.*

Copior, εὐπορέω, *Dem.*

Copioſe, ἐυπορως, ἀφθονως, largiri, χαρίζεσθαι, *Herodian.* loqui, διὰ μακροτέρων εἰπεῖν, *Iſocr.*

Copioſus, a, um, ὁ ἢ ἄφθονος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ὑπέρπλουτος, ου, *id.* aliqua re, τινὶ, *Thuc.*

Copula, ὁ σύνδεσμος, ου, *N. T.* σύγκλεμμα, ατος, *Plut.* ſine copula, ἀσυνδέτως, *Ammon*

Copulate, συμπλεκτικῶς, *Porphyr.*

Copulatio, ἡ σύνδεσις, εως, ἡ συνδυασμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Copulativus, a, um, συμπλεκτικὸς, ὴ, όν, *Hermog.* συνδετικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Copulo, συνεζεύζω, *Dem.* aliquid cum aliquo, συνδέω τι τινι, *Ariſtot.* ἀναμέτρω τί τινι, *Dion. Hal.*

Coquina, τὸ μαγειρεῖον, *Dion. Long.* τὸ ὀπλοπεῖον.

Coquinaria, ſc. ars, τέχνη μαγειρικὴ, *Plato.*

Coquinarius, a, um, μαγειρικὸς, ὴ, όν, *Plato,* vaſa coquinaria, μαγειρικὰ σκεύη, *Athen.*

Coquinor, μαγειρεύω, *Plut.*

Coquito, vide *Coquo.*

Coquo, ὀπτάω, ῶ, piſcem, ἰχθὺν, *Xenoph.* inſuper, ἑφθω, *Athen.* ante, προέφθω, *id.* ſimul, συνέφθω, *Gal.*

Coquulus, ὁ μαγειρίσκος, ου, *Athen.*

Coquus, ὁ μάγειρος, ου, *Plut.*

Cor, ἡ καρδία, ας, *Plato,* cordis doloriem ſentio, καρδιάω, *Ariſtot.* καρδιαλγία, *Hippocr.* cordis dolore laborans, καρδιακὸς, *Gal.* ὁ ἢ ἡ καρδιαλγὴς, ές, *id.* cordis dolor, καρδιαγμὸς, *id.* ἡ καρδιαλγία, ας, *id.* corde carens, ὁ ἢ ἡ ἀκάρδιος, ου, *Theophr.* cor tranſiens, ὁ ἢ ἡ διακάρδιος, *Joſeph.* in cor directus, ὁ ἢ ἡ κατακάρδιος, ου, *Herodian.* cordi id mihi eſt, χαίρω τούτῳ, *idem.*

Corallinus, a, um, κοράλλινος, ίνη, ινον.

Corallium, τὸ κοράλλιον, ου, *Arrian.* τὸ κοράλιον, ου, *Baſil.*

Corallus, idem quod antecedens *Corallium,* corallum imitor, coralli modo rubeo, κοραλλίζω, *Dioſc.*

Coram, ἐναντίον, aliquo obſcena loqui, τινὸς αἰσχρὰ φθέγγεσθαι, *Dem.* teſtibus tranſigere, ἐναντίον μαρτύρων ποιεῖσθαι, *idem,* ἐπὶ μαρτύρων, *Lucian.* Deo & hominibus innocens, πρὸς Θεῶν ἢ ἀθρώπων ἀναίτιος, *Syneſ.* audio, παρὰν ἀκούω, *Herodian.*

Corbis, ὁ κοφινος, ου, *Ariſtoph.* ἡ σπυρὶς, ίδος, *N. T.*

Corbula, τὸ σπυρίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Corculum, τὸ καρδιὸν, ου, τὸ δυμίδιον.

Cordate, ευσχόντως, *Iſocr.* ευσχῶς, *Polyb.*

Cordatus, a, um, ὁ ἢ φρόνιμος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ἔμφρων, ονος, *Thuc.*

Cordolium, ἡ καρδιαλγία, ας, *Galen.*

Coriaceus, a, um, βύρσινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.* δερμάτινος, ίνη, ινον, *Lycurg.* σκύτινος, ίνη, ινον, *Athen.*

Coriandrum, τὸ κορίαννον, ου, *Dioſc.* τὸ κόριον, ου, *Gal.*

Coriarius, ὁ βυρσεὺς, ῆως, *N. T.* ὁ βυρσοδέψης, ου, *Ariſtoph.*

Coriarius, a, um, βυρσοδεψικὸς, ὴ, όν, *Theophr.* σκυτοδεψικὸς, ὴ, όν, *id.*

Corium, τὸ σκύτος, εος, *Plut.* ἡ βύρσα, ης, bubulum, βοεῖος, *Dioſc.*

Cornéſco, κερατίζω.

Corneus, a, um, κεράτινος, ίνη, ινον, *Plato.*

Cornicen, ὁ κερατὸς, οῦ, ὁ κερατίνης, ου.

Cornicor, κράζω, *Ariſtoph.*

Corniculum, τὸ κράτιον, ου, *Ariſtot.*

Corniger, ὁ ἢ ἡ κερατοφόρος, *Ariſtot.*

Cornix, ἡ κορώνη, ης, *Athen.*

Cornu, τὸ κέρας, ατος, *Dem.* dextrum in prælio, κέρας δεξιὸν, *Thuc.* cornu peto, κερατόω, *Nax.* κερατίζω, LXX. κέρασιν, τινὰ, *Num.* caiens, ὁ ἢ ἀκέρατος, ου, *Ariſtot.* ἀκέρως, copiæ, κέρας Ἀμαλθείας.

Cornupeta, ὁ κερατίτης, ου, taurus, ταῦρος, LXX.

Cornutus, a, um, ὁ ἢ κερατοειδὴς, ές, κερατοειὴς, εσσα, εν.

Corolla, ἡ στέφανος, ου, *Ælian.* corollam altam capiti impono, στέφανον ὑψηλὸν ἐπιτίθεμαι τῇ κεφαλῇ, *id.* Conf. *Corona.*

Corollarium, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, *Poll.* τὸ προσκατάβλημα, ατος, *Dem.*

Corona, ὁ στέφανος, ου, *Dem.* τὸ στέμμα, ατος, *Thuc.* coronam nare alicui, στέφανον διδόναι τινὶ, *Dem.* accipere, λαμβάνειν, *id.* eripere, ἁρπάζειν τινὶ, *id.* detruere, καθαιρεῖδζ, *id.* amittere, ἀπολείπειδζ, *id.* corrumpere, διαφθείρειν, *idem.* coincidere, κατακοπῆναι, *id.* i. e. conventus hominum, ὁ σύλλογος, ου, *Thucyd.* ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστὼς, ἡ περιστασις, εως, *Polyb.* i. e. halo, ἡ ἅλως, ω.

Coronamentum, τὸ στεφάνωμα, ατος, *Athen.*

Coronarius, a, um, στεφανικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.* i. e. coronas conficiens, ὁ στεφανοπλόκος, ου, *Plut.*

Coronis, ἡ κορωνὶς, ίδος.

Corono, στεφανόω, aliquem, τινα, *Athen.* aurea corona, στεφάνῳ τινὰ χρυσῷ στεφάνῳ, *id.* ἀναδέω τινὰ στεφάνῳ, *Plut.*

Corporalis, e, σωματικὸς, ὴ, όν, corporales voluptates, σωματικαὶ ἡδοναὶ, *Ariſtot.*

Corporatio, ἡ σώματωσις, εως, *Theophr.*

Corporo, σωματόω, & corporor, σωματόομαι, *Ariſtot.*

Corpulentia, ἡ εὐσαρκία, ας, ἡ πολυσαρκία, ας.

Corpulentus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὔσωμος, ου, *Polyb.* ὁ ἢ ἡ εὐσαρκος, ου, *Xenoph.*

Corpus, τὸ σωμα, ατος, *Dem.* mortale σῶμα θνητὸν, *Iſocr.* minus elegans, ἀκ εὐκρινὲς, *id.* lectiſſimum, ἄριστον, *Dem.* libidinibus pollutum, ἡταιρικὸν, *idem.* obnoxium omnibus ſceleribus, ὑπεύθυνον ἁπάντων ἀδικημάτων, *id.* corporis virtutes, σώματος ἀρεταὶ, *Iſocr.* bona habitudo, σώματος εὐεξία, *id* forma, σώματος κάλλος, *id.* inconcinnitas, σώματος ἀρρυθμία, *Dem.* firmitas, σώματος ῥώμη, *id.* curatio, θεραπεία τοῦ σώματος, *id.* amans, ὁ ἢ ἡ φιλοσώματος, ου, *Plato,* ejuſdem qui eſt, ὁ ἢ ἡ σύσσωμος, ου, *N. T.* unius in aliud mutatio, ἡ μετασωμάτωσις, εως, *Plato,* corpus exercere laboribus, γυμνάζειν τὸ σῶμα πόνοις, *Iſocr.* corpore præſtare, διαφέρειν, *id.* eſſe laborioſo, φιλόπονον εἶ τὸ σῶμα, *id.* perficere, ἐπιτελεῖν τῷ σωματι, *id.* quæſtum facere, ἐργάζεδζ τῷ σώματι, *Dem.* periculum adire, κινδυνεύειν τῷ σώματι, *id.*

Corpuſculum, τὸ σωμάτιον, ου, *Iſocr.*

Corrado, σωρόω, undique, πανταχόθεν.

Correctio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως, *Dem.* ἡ διόρθωσις, εως, *Ariſtot.*

Corrector, ὁ ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ διορθωτὴς, οῦ, *Philo.*

Correptio, τὸ ἐπιτίμημα, *Ariſtot.*

Correptor, ὁ παιδευτὴς, οῦ, *N. T.* ὁ ἐπιτιμητὴς, *Poll.*

Corrigia, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xenoph.*

Corrigo, διορθόω, aliquid, τι, *Dem.* orationem, ἐπανορθόω λόγον, *Iſocr.* errata, τὰ πλημμελήματα, *Lucian.* ἀνατίθημι τὰ δημαρτήματα, *idem,* vitam, ἀπολθιώσω βίον, *Gregor.*

Corripio, ἁπλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Thuc.* veſtem, λαμβάνομαι τῶ ἱματίω, *Plato,* i. e. arripio; i. e. caſtigo, ἐπιτιμάω, aliquem ob aliquid, τινὰ τί, *Ariſtot.* λαμβάνομαι τινος, *Lucian.*

Corrivalis, ὁ ἀντήρασης, ου. *Lucian.*

Corrivatio, ἡ ζυοχέτευσις, εως.

Corrivo, συνοχετεύω.

Corroboro, συνισχύω, urbem, ἐπιῤῥώννυμι τὴν πόλιν, *Dem.* κρατύνω τὴν πόλιν, *Thuc.* aliquid, κραταιόω τι, *Lucian.*

Corrodo, ἀναζιζύσκω, *Gal.*

Corrogo, ἐρανίζω, aliquid, τι, *Æſchines* amicos, τοὺς φίλους, *Dem.*

Corroſio, ἡ ἀνάζρωσις, εως, *Al. Aphr.*

Corroſivus, a, um, ἀναζρωτικὸς, ὴ, όν, cancer, καρκίνος, *Al. Aphr.*

Corrotundo, ζωγρέφω, aliquid, τὶ, *Gal.*

Corrugatio, ἡ ῥυτίδωσις, εως, *Gal.*

Corrugo, ῥυτιδόω, *Ariſtot.* frontem, συνάγω τὰς ὀφρῦς, *Lucian.*

Corrumpo, διαφθείρω, juvenes, τοὺς νέους, *Plato,* judices pecunia, τοὺς κριτὰς χρήμασι, *Lucian.* teſtamentum, τὸ γραμματεῖον, *Iſocr.* & lædo rem aliquam, λυμαίνομαί τι διαφθείρω τι, *Dem.* λυμαίνομαί τι κακὸν ποιῶ τι, *Iſocr.* orationes alicujus, λυμαίνομαι τοὺς λόγους τινος, *Dem.* rem nam, διαφθείρω γυναῖκα, *Lyſias.*

Corruo, καταπίπτω, in terram, εἰς γῆν, *N. T.*

Corrupte, διεφθαρμένως

Corruptela,

Corruptela, ἡ διαφθορά, ᾶς, *Demosth.* τὸ φθάρμα, ατος, *Joseph.* ἡ φθορά, ᾶς, *Thuc.*
Corruptibilis, e, φθαρτὸς, ὴ, όν, *N. T.*
Corruptio, idem quod *Corruptela.*
Corruptivus, a, um, φθαρτικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Corruptus, a, um, διαφθαρμένος, ένη, ένον, *Dem.* & *Itaque hus*, διαφθαρεὶς ὑπὸ πονηρῶν, *id.* muneribus, δωρεαῖς καὶ διαφθαρεὶς ὑπὸ χρημάτων, *id.* διαφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτὸν, *idem.*
Corruptor, ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ διαφθορεὺς, έως, *Plut.*
Cors, ἡ ὑπαυλὶς.
Cortex, ὁ φλοιὸς, οῦ, *Gal. in primis* detractus, τὸ λέμμα, ατος, *Athen.* τὸ λέπισμα, ατος, *Diosc.* corticem habens, ὁ καὶ ἡ ἐμφλοιος, ος, *Theophr.* levem, ὁ καὶ ἡ λεπτόφλοιος, *Basil.* tenuem, ὁ καὶ ἡ λεπτόφλοιος, ος, *Theophr.* crassam, παχύφλοιος, ος, *Dioscor.* disruptum, rimosum, ῥαγόφλοιος, *Bas.* asperum, ὁ καὶ ἡ τραχύφλοιος, *Theophr.*
Corticolus, a, um, ὁ καὶ ἡ φλοιώδης, ους, *Aristot.*
Corticula, τὸ φλοιάριον, ου.
Cortina, τὸ παραπίτασμα, i. e. tripus, ὁ τρίπους, οδος, i. tapes, ὁ τάπης, ητος.
Corvinus, a, um, κορακῖνος, ίνη, ινον.
Corus, ὁ ἀργέστης, ου.
Coruico, αἱρράπτω, auro & ebore, χρυσῷ καὶ ἐλέφαντι, *Aristot.*
Corulcus, a, um, αἱρράπτων, ουσα, ον, *Xen.*
Corvus, ὁ κόραξ, ακος, *Aristot.*
Corydalus, ὁ κορύδαλος, ου, *Aristot.*
Coryletum, ὁ κορυλὼν, ῶνος.
Corylus, ἡ κόρυλος, ου.
Corymbium, τὸ κορύμβιον, ου.
Corymbus, ὁ κόρυμβος, ου, *Lucr.*
Coryphæus, ὁ κορυφαῖος, ου, *Aristot.*
Corytus, ἡ βιλοδόκη, ης, *Hesych.*
Cos, ἡ ἀκόνη, ης, *Ister.* ἡ θεχάνη, *Sopb.*
Cosmographia, ἡ κοσμογραφία, ας.
Cosmographus, ὁ κοσμογράφος, ου.
Cotlus, ἡ τρῆδων, όνος, *Plut.*
Cotto, ἡ πλευρὰ, ᾶς, *Plut.*
Cottabus, ὁ καὶ ἡ ἐμπλευρος, ου, *Philo.*
Cothurnus, ὁ κόθορνος, ου, *Xenoph.*
Coticula, ἡ βάσανος, ου, *Philo.*
Cotinus, ὁ κότινος, ου, *Plut.*
Coturnix, ἡ ὄρτυξ, υγος, *Xenoph.*
Coxa, τὸ ἰσχίον, ου, *Aristot.*
Coxendix, τὸ ἰσχίον, ου, *Aristot.* coxendicis dolor, ἰσχιὰς νόσος. *Diosc* ad coxendicis dolores faciens, item illos dolores pariens, ἰσχιαδικὸς, ὴ, όν, *id.*
Crabro, ὁ σφὴξ, κὸς, *Aristot.*
Crambe, ἡ κράμβη, ης, *Gal.*
Crada, ἡ κράδη, ης, *Theophr.*
Cranium, τὸ κρᾶνιον, ου, *Gal.*
Crapula, ἡ κραιπάλη, ης, *Hippocr.* crapulam sentio, κραιπαλάω, *Plato.* arcens, ὁ καὶ ἡ ἀκραίπαλος, ου, *Diosc.* edormio, ἀποκραιπαλάω, *Plut.*
Crapulor, κραιπαλίζω, κραιπαλάω, *Plato.*
Cras, *Hippocr.* *Dem.*
Crasse, παχυλῶς, *Aristot.*
Crassesco, παχύνομαι, *Polyb.* ex luxu, κατεμπαίνομαι ἐκ τροφῆς, *Ælian.* ἀδρύνομαι, *Theophrast.*
Crassitudo, ἡ παχύτης, ητος, *Aristot.* τὸ πάχος, ους, *Thuc.* corporis, ὁ περὶ τὰς σάρκας ὄγκος, *Ælian.* ὁ τῦ σώματος ὄγκος, *id.*
Crasso, παχύνω, aliquid, τὶ, *Polyb.* ἀδρύνω τι, *Theophr.*
Crassus, a, um, παχὺς, εῖα, ὺ, *Xenoph.* fio, vide *Crassesco*, crassum reddo, vide *Crasso*, crasso ore loquor, παχυστομέω, *Strabo.*
Crastinus, a, um, ὁ καὶ ἡ, τὸ αὔριον, crastino sc. die, i. e. cras, αὔριον, *Dem.*
Crater, ὁ κρατὴρ, ῆρος, *Plut.*
Crates, ὁ ταῤῥὸς, οῦ, *Theocr.* ὁ σφυρὶς, ῖδος, *Hippocr.*
Craticula, ἡ ἐσχάρις, ίδος, τὸ ταῤῥίον, ου, *Poll.*
Cientio, ἡ κόσμησις, εως, mundi, τῦ κόσμου, *N. T.* magistratuum, ἡ [illegible], *Plato.*

Creator, ὁ κτίστης, ου, *N. T.* ὁ πλάστης, ου, *Naz.* ὁ κτίσας, αντος, *N. T.*
Creatura, τὸ κτίσμα, ατος, *N. T.* ἡ κτίσις, εως, *ibid.*
Creatus, a, um, κτιστὸς, ὴ, όν, κτιθεὶς, εῖσα, ὲν, *N. T.*
Crcber, a, um, ζυχὸς, ὴ, όν, *Plato.* πυκνὸς, ὴ, όν, *Dem.* θαμινὸς, creberrimæ mutationes, πυκνότατα μεταβολαὶ, *Ipocr.*
Crebreico, πυκνοῦ γίνομαι.
Crebritas, πυκνότης, ητος, domorum, ζωοτοκιῶν, *Herodian.*
Crebro, πυκνῶς, *Plato.* πυκνὸν, *Aristot.* πυκνάκις, *id.* πολλάκις, *Dem.* crebrius, πλειονάκις, *Ipocr.* θαμινῶς, συχνῶς.
Credibilis, e, πιστὸς, ὴ, όν, *Ipocr.* πιθανὸς, ὴ, όν, *Dem.* multo magis credibile, πολὺ μᾶλλον εἰκὸς, *Dem.* facere aliquid credibile, διδόναι τὶ πιστὸν, *id.* non credibilia dicere, οὐκ εἰκότα λέγειν, *id.*
Credibiliter, πιστῶς, *Dem.*
Creditor, ὁ δανειστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δανείσας, αντος, *idem*, ὁ χρήσας.
Creditrix, ἡ δανείσασα, ης.
Creditum, τὸ δάνεισμα, ατος, *Dem.* τὸ δεδανεισμένον, ου, *id.*
Credo, πιστεύω, alicui, τινὶ, *Ipocr.* aliquid, τι, *Dem.* delatoribus, πεπίσθαι τοῖς διαβάλλουσι, *id.* dictis ab aliquo, πιστεύω τοῖς εἰρημένοις ὑπό τινος, *Ipocr.* alicui pecuniam, δανείζω τινὶ χρήματα, *Dem.* i. e. concredo alicui aliquid, παρακατατίθεμαί τινί τι, *Plato*, i. e. puto, οἶομαι, *Dem.* νομίζω, *Ipocr.* ἡγέομαι, *idem*, ὑπολαμβάνω, *Dem.* οἶμαι, *id*
Credulitas, ἡ πίστις, εως, *Dem.*
Credulus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔπιστος, ου, *Aristot.*
Crematio, ἡ καῦσις, εως, *Diosc.* ἡ πύρωσις.
Crembalum, τὸ κρέμβαλον, ου, *Athen.*
Crementum, vide *Incrementum.*
Cremium, τὸ φρύγανον, ου, *Theophr.* cremia colligo, φρυγανίζομαι, *Basil* cremiorum collectio, ὁ φρυγανισμὸς, οῦ, collectrix cremiorum, ἡ φρυγανίστρια, ας, *Poll.* cremio similis, ὁ καὶ ἡ φρυγανώδης, ους, *Diosc.*
Cremo, καίω, al quid, τὶ, *Xenoph.* φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τῦ γάλακτος.
Crena, ἡ γλυφὶς.
Creo, κτίζω, aliquid, τὶ, *Herodot.* mundum, κοσμοπλαστέω, *Philo.* δημιουργέω κόσμον, *Plato.* Cæsarem, ποιέω Καίσαρα, *Herodian.*
Creperus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμφίσκιος, ου, *Ipocr.*
Crepida, ἡ κρηπὶς, ίδος, *Xenoph.* crepidas induo, κρηπιδόω, *Plutarch.* κρηπῖδας ὑποδύομαι, *Herodian.*
Crepidarius, qui crepidas conficit, ὁ κρηπιδοποιὸς, οῦ, *Athen.*
Crepidatus, a, um, κρηπιδωμένος, ένη, ενον, *Plut.* κρηπῖδας ὑποδυόμενος, *Herodian.*
Crepido, ὁ κρημνὸς, οῦ, *Thuc.* ἡ, φάραγξ.
Crepidula, τὸ κρηπίδιον, ου.
Crepitaculum, τὸ κρόταλον, ου, *Dioscor.*
Crepito, ψοφέω, *Aristoph.* ut ciconia, κροτέω, *Philostr.*
Crepitus, ὁ ψόφος, ου, *Thuc.* ὁ κρότος, ventris, ἡ πορδὴ, ῆς, ἡ ἀποπορδὴ, ῆς, *Al. Aphr.* crepitum ventris emitto, πέρδομαι, ἀποπέρδω, *Aristoph.* καταπέρδω, *id.* præ metu, ὑποζώννυμι ὑπὸ δίους, *Lucian.*
Crepo, ψοφέω, *Aristoph.* digitis, ἀποκροτέω τοῖς δακτύλοις, *Strabo.* magna, μεγαλαυχέω, *N. T.*
Crepundia, orum, τὰ κροτοπαίγνια, ων, τὰ ἀθύρματα.
Crepusculum, τὸ κνέφας, ατος, ἡ δείλη, ης, *Dem.* sub crepusculum, δείλης ὀψίας, *Dem.* δείλη ἦδη ὀψίαν, *Thuc.* πρὸς τὴν δείλην, *Aristot.*
Cresco, αὐξάνομαι, *Dem.* *Chrysost.* *id.* ἐπιδίδομαι, ex re aliqua, ἐκ τινος, *Ipocr.* & locupletor in dies, καθ ἡμέραν εἰς εὐπορίαν, *id.* in melius, ἐπὶ τὸ βέλτιον, *id.*
Creta, ἡ γῆ κιμωλία, ας, *Dioscor.*
Cretaceus, ὁ, ἡ, τὸ ὡς τὴ κιμωλίας γῆς.

Cretatus, a, um, χραδαῖος, αία, αῖον, κιμωλίᾳ γῇ.
Cribellum, τὸ κοσκίνιον, ου, *Athen.*
Cribro, κοσκινίζω, *Chrysost.* *N. T.*
Cribrum, τὸ κόσκινον, ου, *Plato.* in modum cribri, κοσκινώδες, *Lucian.*
Crimen, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *id.* τὰ ἐγκλήματα, ων, *Dem.* magnum, αἰτία μεγάλη, *Dem.* netarium, δεινὴ, *id.* credibile, πιθανὴ, *id.* malum & grave, κακὴ καὶ χαλεπὴ, *id.* falsum, ψευδὴς, *id.* turpe, αἰσχρὸν, *Ipocr.* commune, κοινὸν, *id.* privatum, ἴδιον, *id.* comminisci, αἰτίαν ζωντεύειν, *idem*, fingere, πλάττειν, *id.* impingere alicui, ἐπάγειν, *l.* ἐπιφέρειν τινὶ, *Dem.* transferre in aliquem, ἀναφέρειν ἐπὶ τινα, *Ister.* τινὸς ἐπιτίθεσθαι τινὶ, *idem*, subire, ὑποδύεσθαι, *Dem.* ἐμπίπτειν εἰς αἰτίαν τινὸς, *idem*, declinare, αἰτίαν φεύγειν, *Ipocr.* effugere, διαφεύγειν, *Ipocr.* refutare, ἐξελέγχειν, *Ipocr.* diluere, διαλύεσθαι ἐγκλήμασι, *Demosth.* liberare aliquem crimine, ἀφιέναι τινα τῆ αἰτίας, *Dem.* τῦ ἐγκλήματος, *id.* liberari crimine, ἀπαλλάττεσθαι τῆ αἰτίας, *id.* teneri crimine, τῷ ἐγκλήματι ἔχεσθαι τινος, *id.* crimini do alicui aliquid, ἐγκαλῶ τινί τι, *Herodian.*
Criminalis, e, ἐγκληματικὸς, ὴ, όν.
Criminaliter, ἐγκληματικῶς.
Criminatio, ἡ ἐγκλησις, εως, *Artemid.* ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *id.* Conf. *Crimen.*
Criminor, μέμφομαι, διαβάλλω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* aliquem, εἰς τινα, *Plut.* aliquem ob aliquid, αἰτιάομαί τινά τινος, *Xen.* ἐγκαλῶ τινί τι, *Plato.*
Criminose, εὐδιαβόλως, *Dem.* διαβόλως, *Thuc.*
Criminosus, a, um, ἐγκληματικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Crinis, ἡ θρὶξ, χὸς, *Aristot.* ὁ πλόκαμος, ου, *Herodian.* ἡ κόμη, ης, *Plut.*
Crinitus, a, um, ὁ κομήτης, ου, *Synes.* ὁ καὶ ἡ πολυκόμος, ου, *Diosc.*
Crispitudo, ἡ ὀλότης, ητος, *Aristot.*
Crispo, ὀλόω, ὄλον ποιέω.
Crista, ὁ λοφος, ου, *Xenoph.* cristam habere in capite, λοφον ἔχειν ἐπὶ τῆ κεφαλῆς, *Ælian.*
Cristatus, a, um, λόφου, ύρα, ον, *Hesych.* sum, λοφάω, *Suid.*
Cristula, τὸ λοφίδιον, ου.
Critica, ἡ κριτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Plato.*
Critice, κριτικῶς.
Criticus, a, um, κριτικὸς, ὴ, όν, *Strabo.*
Croceus, a, um, κρόκινος, ίνη, ινον, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ κροκαῖος, έα, *Diosc.*
Crocitatio, ὁ κραγμὸς, οῦ, *Theocr.*
Crocito, κράζω, *Lucian.*
Crocodilus, ὁ κροκόδιλος, ου, *Aristot.*
Crocum, τὸ κρόκον, ου, *Theophr.* referens, ὁ καὶ ἡ κροκώδης, ους, *Galen.* κροκόεις, εσσα, όεν, *Theophr.* croco imbuo, κροκόω, *Athen.* croco tinctus, κροκωτὸς, ὴ, όν, *Lucian.* crocum refero, croco similis sum, κροκίζω, *Dioscor.*
Crocus, ὁ κρόκος, ου, *Theophr.*
Crotalum, τὸ κρόταλον, ου, *Dioscor.*
Cruciabilis, e, βασανιστικὸς, ὴ, όν.
Cruciatus, ὁ βασανισμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ ἀλγηδὼν, όνος, *Ipocr.*
Crucifigo, σταυρόω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀνασταυρῶ τινα, *Lucian.* ἀνασκολοπίζω τινὰ, *idem.*
Crucio, ἀνιάω, *Galen.* aliquem, ταλαιπωρέω τινὰ, *Ipocr.* βασανίζω.
Crudelis, e, ὠμὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀφειδὴς, ῆος, *Aristot.* δεινὸς, ὴ, όν, *Dem.* χαλεπὸς, ὴ, όν, *id.* animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, *id.* feræ immanissimæ & crudelissimæ, θηρία ἀγριώτατα καὶ πλείστης ὠμότητος μεστὰ, *Ipocr.*
Crudelitas, ἡ ὠμότης, ητος, *Dem.* ἡ δεινότης, ητος, *Ipocr.* ἡ χαλεπότης, ητος, *id.* & sævitia alicujus, ὠμότης καὶ χαλεπότης τινὸς, *id.* summa, ἀπρόσκλητος ὠμότητος, *Dem.* superare

perare omnes crudelitate, ὑπερβάλλειν πάντας ἀμότητι, *idem*, impellere aliquem in tantam crudelitatem, καθιστάναι τινὰ εἰς τοσοῦτο τῆς ἀμότητος, *Isocr.* offendere in omnibus crudelitatem & inhumanitatem, ἐπιδείκνυσθαι ἐν ἅπασι τὴν ὠμότητα καὶ μισανθρωπίαν, *id.*

Crudeliter, ὠμῶς, *Dem.* ἀφιλῶς, *Xenoph.* ἀπρεπῶς, *Isocr.* ἀπανθρώπως, exfindere urbes, τὰς πόλεις ὠμῶς ἀναιρεῖν, *Dem.* crudeliter tractare aliquem, ὠμότατα πρός τινα διακεῖσθαι τυγχάνειν, *Isocr.* nimis crudeliter & acerbe aliquem fortunis everterre, λίαν πικρῶς καὶ πικρίας ἐκβάλλειν τινα, *Dem.*

Crudesco, πύθεμαι.

Cruditas, ἡ ὠμότης, ητος, *Arist.*

Crudus, a, um, ὠμός, ἡ, όν, *Arist.*

Cruente, αἱματηδῶς.

Cruento, αἱματόω, *Xenophil.* αἱμάττω, manum, χεῖρας, *Herodian.*

Cruentus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἱματώδης, ους, *Galen.*

Crumena, τὸ βαλάντιον, ου, *Lucian.* ὁ μάρσυπος.

Crumenifica, ὁ βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, βαλαντιοτόμος, ου, ἡ, *Aristoph.*

Cruor, το αἷμα, ατος, *Aristot.* citra cruorem, ἀναιμωτὶ, *Herodian.*

Crus, τὸ σκέλος, ους, *Aristot.* ἡ κνήμη, non habens, ὁ καὶ ἡ ἀσκελὴς, ής, *Plato.* crura bona habens, ὁ καὶ ἡ εὐσκελὴς, ής, *id.* æqualia habens, ὁ καὶ ἡ ἰσοσκελὴς, ής, *Aristot.* mala habens, ὁ καὶ ἡ κακοσκελὴς, ους, *Xen.* unicum habens, ὁ καὶ ἡ μονοσκελὴς, ής, *Plin.* grandiora habens, ὁ καὶ ἡ ὑπερσκελὴς, ής, *Plato.*

Crusta, ἡ φλοιὸς, οῦ, *Aristot.* crustas habens squamarum modo, πλάκας ἔχων λεπιζομένας, *Dosi.*

Crustatus, a, um, ὀστρακόδερμος, ου, *Basil.*

Crusto, πλακόω. Vide *Incrusto.*

Crustosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πλακώδης, ους, *Diosc.*

Crustula, τὸ πλακίδιον, ου.

Crustulum, το ψάμιον, ου, *Lucret.*

Crustum, ὁ ψωμὸς, οῦ, *Athen.*

Crux, ὁ σταυρὸς, οῦ, *Thuc.* cruci aliquem affigo, δίκῃ τῷ σταυρῷ τινα ἀνασκολοπίζω, *idem.*

Crypta, ἡ κρύπτη, ης.

Crystallinus, a, um, κρυσταλλινος, ίνη, ινον.

Crystallus, ὁ vel ἡ κρύσταλλος, ου, *Poll.* crystallum splendore refero, κρυσταλλίζω, *N. T.*

Cubatus, ἡ κατάκλισις, εως, *Plut.*

Cubicularis, e, κοιτωνίτης, ου, ὁν.

Cubicularius, ὁ κατακοιμισθὴς, οῦ, *Plut.* τῶν θαλάμων πρόεδρος *Herodian.*

Cubiculum, ὁ κοιτὼν, ῶνος, parvum, ὁ κοιτωνίσκος, ου. nuptiale, ὁ νυμφὼν, ῶνος, *N. T.* conjugale, f. uxoris & mariti, ὁ θάλαμος, ου, *Plut.*

Cubile, ἡ κοίτη, ης, *Xenoph.* ἡ εὐνὴ, ῆς, *id.*

Cubitale, τὸ ὑπαγκώνιον, ου, *Galen.*

Cubitalis, e, ἀγκυαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*

Cubito, κοιτάω.

Cubitum, vel cubitus, ὁ ἀγκὼν, ῶνος, *Galen.* parvus, ὁ ἀγκωνίσκος, ου, cubito innitor, διαγκωνίζω, ἐπαγκωνίζω, cubito arceo aliquem, παραγκωνίζομαί τινα, *Lucian.* cubito percutio, κυβιτίζω, *Epicharm.*

Cubitus, idem quod *Cubatus.*

Cubo, κυμάομαι, *Xenoph.* super lectum, κατάκειμαι ἐπὶ τῆ κλίνης, *Plato.* in aureo lecto, κοιμάομαι ἐπὶ χρυσῆς κλίνης, *Dem.* in agro, κοιτάζομαι γεγενημένος ἐν τῇ χώρᾳ, *Dem.*

Cubus, ὁ κύβος, ου, *Arist.*

Cucullus, ὁ πιλίδιον κυκλοτερὲς.

Cuculo, κακκύζω. *Aristot.*

Cuculus, ὁ κόκκυξ, υγος, *Aristot.*

Cucumis, ὁ σικυὸς, ου, *Plut.* ἡ σίκυς, υος, *Diosc.* parvus, τὸ σικύδιον, ου, *Athen.* in modum cucumeris, σικυοειδὴς, ὲς, *Paul. Æg.*

Cucurbita, ἡ σικύα, ας, *Hippocr.* ἡ σικύη, ης, *Gal.* ἡ σικυάνα, ας, *Athen.*

Cucurbitula, ἡ σικύα, ας, argentea, ἀργυρᾶ, *Lucian.* cucurbitulæ applicatio, σικύας προσβολὴ, *Aristot.*

Cucurio, κεκκύζω, *Aristot.*

Cudo, κόπτω, monetam, νόμισμα, *Aristot.* ex auro, κόπτω νόμισμα χρυσοῦν, *Diod. Sic.* ferrum, ἐργάζομαι σίδηρον, *Aristot.*

Cujas, ὁ πόθαπος, indef. quis & cujus? τίς καὶ πόθαπός; *Plato.*

Cujus, a, um, τίνος ὤν.

Cujuscumquemodi, ὁποιοστισοῦν, *Xenoph.*

Cujusdammodi, ποιός τις, *Aristot.*

Cujusmodi, ποῖος, *Thuc.* cujusmodi illa? τὰ ποῖα; *Plato.* considerate lege cujusmodi sint, *Cicero* νόμως, σκοπεῖν οἵοί τινες εἰσὶ, *Dem.*

Culcitra, ἡ τύλη, ης, ἡ τυλὶς, ίδος, *Soph.* τὸ τυλίδιον, ου, *Poll.* ἡ στρωμνὴ, ης, *Xenoph.* τὸ στρῶμα, ατος, *Plut.*

Culeus, το σάκκος, ου, *Poll.* culeo insuere, ἐνσακκίζω, *Nicet. Chon.*

Culex, ὁ κώνωψ, ωπος, *Plut.*

Culina, τὸ μαγειρεῖον, ου, τὸ ὀπτανεῖον, ου, *Lucian.*

Culmen, ὁ ὄροφος, ου, *Thuc.* τὸ δῶμα, ατος, *Herodian.* ἡ κορυφὴ.

Culmus, ἡ καλάμη, ης, *Lysias.*

Culpa, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἐγκλημα, ατος, *idem*, το πταῖσμα. culpam in alium transfero, εἰς ἄλλον τὴν αἰτίαν τρέπω, *Plut.* τὸ ἐγκλημα εἰς ἄλλον μετάγω, *Ælian.* mea culpa in molestias incidit, δι' ἐμὲ εἰς πράγματα ἐμπέπτωκε, *Dem.* culpa est in pauperibus, quo minus id fiat, τὸ αἴτιον τῷ μὴ γίγνεσθαι ἐν τοῖς πένησιν ἐστι, *idem*, culpa aliquem liberare, τῆς αἰτίας τινὰ ἀπολύειν, *Isocr.* extra omnem culpam esse videtur, πάσης τῆς αἰτίας ἐκτὸς φαίνεται, *Chrys.*

Culpabilis, e, ὁ καὶ ἡ ὑπαίτιος, ου, sum, εἰμὶ, *Ælian.*

Culpatio, τὸ αἰτίαμα, ατος, *N. T.*

Culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Xenoph.*

Cultellus, το μαχαίριον, ου, *Dem. Phal.* ἡ μαχαιρὶς.

Culter, ἡ μάχαιρα, ας, *Polyb.* τὸ ἐγχειρίδιον, ου, *Plut.*

Cultor, ὁ λατρευτὴς, οῦ, ὁ θεραπευτὴς.

Cultrarius, faber, ὁ μαχαιροποιὸς, ου.

Cultrix, ἡ θεραπεύτρια, ίδος.

Cultura, vide *Cultus.*

Cultus, us, ἡ θεραπεία, ας, *Dem.* divinus, ἡ θεραπεία τῶν Θεῶν, *Isocr.* ὑπηρεσία τῶν Θεῶν, *Plato.* quo demeremur aliquem, το θεράπευμα, ατος, *Xenoph.* divinus humanitus conflictus, ἡ ἐθελοδρησκεία, ας, *N. T.* terræ, ἡ γεωργία, ας, *Plato*, τὸ γεώργημα, ατος, *id.* i. e. ornatus, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.* corporis, τὸ σῶμα σώματος, *Herodian.*

Culullus, κύλιξ μεγάλη, *Plut.*

Cum, *Præpos.* Cum, cum Deo dicere aliquid, ζῆν Θεῷ ἡδέως τι, *Dem.* voluptas cum honestate conjuncta optima est, τέρψις ζῆν μετὰ καλῆς ἀρίστη ἐστι, *id.* invadunt alios cum amicis, ὅταν τοὺς ἄλλους ἔρχωνται μετὰ τῶν φίλων, *id.* cum aliquo esse, μετὰ τινος εἶναι, *id.* cum parrhesia loqui, μετὰ παῤῥησίας πολλῆς λέγειν, *id.* comparare aliquem cum aliquo, ἐξετάζειν τινα πρὸς τινα, fœdera cum rege, συνθήκαι πρὸς βασιλέα, pugno cum aliquo, μάχομαι πρός τινα, *Plut.* cum potestate esse, ἐν δυνάμει εἶναι, *Thuc.*

Cum pro *Quando, Quia*, &c. Vide *Quum*, cum, tum, μὲν, δὲ, *Dem.* cum omnis disciplina exercitatione continetur, tum philosophia præ cæteris, ὅσα μὲν παιδεία δι' ἀσκήσεως συνίσταται, ἡ δὲ φιλοσοφία καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων, *Dem.* cum omnia probra vitanda, tum maxime illud, πάντα μὲν αἰσχρὰ φεύγειν χρὴ, τοῦτο δὲ, &c.

Cuminum, το κύμινον, ου, *Diosc.*

Cum primis, τὰ πρῶτα, *Lucian.*

Cumulate, ἀφθόνως, ἐπαρκούντως.

Cumulatim, ἁρπαδὸν, *Herodian.*

Cumulatus, a, um, ἁρπαστὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Cumulo, ἀθροίζω, *Isocr.* aliquid aliquo, ἁρπάζω τί τινι, *Herodian.* aliquem laudibus, ὑπερβαλείᾳ τινὰ, *Æschin.*

Cumulus, τὸ σώρευμα, ατος, *Xenoph.* ὁ σωρὸς, οῦ, *Plut.* divitiarum, χρημάτων, *Aristoph.* terræ, τὸ χῶμα, ατος, *Plato.*

Cunabula, ἡ κοίτις, ίδος, το σπάργανον, ου *Herodian.*

Cunæ, idem quod *Cunabula.*

Cunctabundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμβοιάσιμος, ος, ον, *Lucian.*

Cunctanter, χαλῇ, *Thuc.* χαλαίνως, *Aristot* βραδέως, cunctantissime, χαλαιότατα, *Xen.*

Cunctatio, ἡ βραδαιότης, ητος, *Thuc.* το μέλλημα, ατος, *Æschin.* ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* ἡ διαμέλλησις, εως, *id.*

Cunctator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Aristot.* ὁ μέλλων, οντος, *Dem.* ὁ ὀκνηρὸς.

Cunctor, ὀκνέω, *Thuc.* in aliqua re, μέλλω τι, *Dem.* διαμελλω πρός τι, *Naz.* ἀναβάλλομαι.

Cunctus, a, um, σύμπας, ασα, αν, *Thuc.* ἅπας ἅπασα, ασα, αν, *Philo.*

Cuneatio, ἡ σφήνωσις, εως.

Cuneatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σφηνοειδὴς, ές.

Cuneo, σφηνόω, κατασφηνόω, *Hippocr.* γομφόω.

Cuneolus, τὸ σφηνάριον, ου, *Suid.* ὁ σφηνίσκος, ου.

Cuneus, ὁ σφὴν, σφηνὸς, ὁ γόμφος, in cuneos divisi in acie, κατὰ φάλαγγας διαιρεθέντες, *Herodian.*

Cuniculatim, ὑπονομηδὸν, *Thuc.*

Cuniculosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπονομώδης, ες.

Cuniculus, ὁ δασύπους, οδος, *Aristot.* i. e. fossa subterranea, ὁ ὑπόνομος, ου, *Thuc.* τὸ ὑπόρυγμα, cuniculos ago, ὑπονομέω, *Dinarch.* cuniculis oppugno, ὑπονόμοις πολεμίζω.

Cupa, ὁ πίθος, ου, *Plut.* inanis, σκεῦος οἰνοφόρον κενὸν, *Herodian.*

Cupedia, τὸ σίμμα, ατος, *Put.* cupediis inhians, ὁ λιχνὸς, ου, *Plato.*

Cupide, ἀγαπητῶς, ampliecti pacem, ἡδέως τῶν εἰρήνην γενομένων, *Dem.* cupidissime omnia facere, μετὰ σπουδῆς πάντα πράττειν, *Herodian.*

Cupidineus, a, um, ἐρωτικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*

Cupiditas, ἡ ἐπιθυμία, ας, *Dem.* ὁ ἵμερος, ου, *id.* insatiabilis, ἡ ἀπληστία, ας, *id.* tanta laborum, tantæ malarum, τοσοῦτος ἵμερος πόνων, *id.* rerum malarum, ἐπιθυμία πραγμάτων πονηρῶν, *Isocr.* cupiditas alicujus rei me incedit, ἐπιθυμία τινὸς, *Dem.* tanta cupiditate incitor, τῆς τοσαύτης ἀπληστίας ἔρχομαι, *Isocr.* incedit me cupiditas alicujus rei, ἐμπίπτει μοι ἵμερος τινὸς, *id.* in eam devenire cupiditatem, εἰς τοσαύτ' ἐπιθυμίας ἥκειν, *id.* habere cupiditatem alicujus rei, ἔχειν ἐπιθυμίαν τινὸς, *id.* explere cupiditatem alicujus, ἐμπίπλη τῆς ἀπληστίας τινὸς, *Dem.* coercere cupiditates, κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν, *Isocr.* frustror cupiditate, διαμαρτάνω, ὧν ἐπιθυμέω, *id.*

Cupido, ὁ ἔρως, ωτος, *Xenoph.*

Cupidus, a, um, ἐρασμιώτατος, ίνη, ινον, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ἐπιθυμητὴς τινος, *id.* insatiabiliter pecuniæ, ὁ καὶ ἡ ἀπληστος τῶν χρημάτων, *id.* f. plenus cupiditatibus, μέγας ἐπιθυμιῶν, *Isocr.* cupidus sum alicujus rei, *Conf. Cupio.*

Cupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινὸς, *Dem.* aliquid amis, τὰ λῷστα, *Isocr.* bene dicere, εὖ λέγειν, *id.* aliquem imitari, ζηλοῦσθαι τινα μιμήσεσθαι, *id.* universi incolumitatem, ζηλοῦσθαι τῶν ὅλων διασωθῆναι, *Philo.* contraria, ζηλοῦσθαι τῶν ἐναντίων, *Aristot.* libertatem, ζηλοῦσθαι τῆς ἐλευθερίας, *Herodot.* bene alicui, εὐνοεῖσθαί τινι, *Dem.*

Cupitor, ὁ ἐραστὴς, alicujus rei, τινὸς, *Xenoph.* ὁ ἐπιθυμητὴς τινος, *Dem.*

Cupressetum, ὁ κυπαρισσὼν, ῶνος.

Cupressinus, a, um, κυπαρισσινος, ίνη, ινον.

Cupressus, ἡ κυπάρισσος, ου, *Athen.*

Cupreus,

Cupreus, a, um, κυπριακὸς, ὴ, ὸν.
Cuprum, χαλκὸς κύπριος.
Cur, διὰ τί, cur bene dicendi ſtudioſos fugiant, libenter audirem, διὰ τί τὰς εὖ λέγειν ὀλιγομαθοῦντας φεύγουσι, ἡδέως ἂν πυθοίμην, *Iſocr.* cur ei præmium daturi non eſtis? διὰ τί τοῦτο οὐ δώσετε στεφάνῳ; *Æſchin.* recte conſiderate, cur hoc fecerit, *Cunctando* reſtituit rem, εὖ βουλεύεσθε ὁρῶντες, τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἐπράττετο, *Dem.* cur potatis omnes bellum hoc fugere? τίνος ἕνεκα αἱρεῖσθε πάντες φεύγειν τὸν πόλεμον; *idem.* διὰ τί, *Ariſtot.* διότι, *Xen.* διὰ τίνα αἰτίαν; *Ariſtot.*
Cura, ἡ φροντὶς, ίδος, *Dem.* ἡ πρόνοια, ας, *id.* ἡ μελέτη, *Iſocr.* curam ſuſcipere rei, ποιεῖν, ſ. ποιεῖσθαί τινος περὶ τινος, ſ. ἐπί τινος, ſ. ὑπέρ τινος, *Dem.* habere alicujus, ἔχειν περόνοιάν τινος, *id.* ἔχειν ὀλιμελειάν τινος, *id.* ἔχειν λόγον τινος, *id.* gero alicujus, ὀλιμελοῦμαι τινος, *Xen.* ἐπί τινος, *Plut.* τι, *Xen.* adhibere, ne quis tranſeat, φυλάττειν μηδένα παρίεσθαι, *Thuc.* ne quis faciat, φυλάττομαι, ὁτὰς μὴ ποιῇ τις, *Xen.* curæ eſt mihi aliquid, μέλει μοι περί τινος. *Iſocr.* μέλει μοι ὑπέρ τινος, *Dem.*
Curate, ὀπιμελῶς, *Dem.*
Curatio, ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.* præeſſe curationi, ſ. adminiſtrationi alicui, προστάναι τῇ ἐπιμελείᾳ τινος, *id.* morbi, ἡ θεραπεία τῆς νοσημάτων, *Plut.*
Curator, ὁ ἐπιμελητὴς, οῦ, tribus, ἡ φυλὴ *Dem.* reficiendorum murorum, ἡ τῶν τειχῶν ἐπισκοπὴ, *id.* liberorum, i. e. tutor, ὁ ἐπίτροπος, ου, *Plut.* morbi, ὁ θεραπεύων, ὁ, *Gal.*
Curatura, ἡ ὀπίτροπὴ, ῆς, ἡ ὀπιμέλεια, ας, *Dem.*
Curculio, ὁ τρωξ, γος, *Schol. Heſ.* ὁ κὶς, κος, *Il. ρίς* ὁ δὲ ψὴν, θρῖπος, *id.*
Curia, τὸ βουλευτήριον, ου, *Dem.* τὸ συνεδρίον, ου, *neut.* vocatio in curiam, ἡ κλῆσις εἰς τὸ συνεδρίον, *idem*, vocare ſenatum in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, *idem*, frequentare curiam, πυκνοῦν τὸ βουλευτήριον, *idem*, proclamare aliquid in curia, ἀναβοᾶν τι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, *id.* exire e curia, ἐξιέναι ἐκ τοῦ διασκηνίου *id.* i. e. pars civitatis, ἡ φρατρία, ας, *Iſocr.* curiæ præſes, ὁ φρατριάρχης, ου, *Dem.*
Curialis, ὁ φράτωρ, ορος, *Dem.*
Curialis, e, φρατρικὸς, ἡ, όν, *Polyb.*
Curiatim, κατὰ φρατρίας.
Curiatus, a, um, φρατριακὸς, ἡ, όν,.
Curio, ὁ φρατριάρχης, ου.
Curioſe, σπουδαίως, *Dem.* φιλοπραγμόνως, *Iſocr.* non admodum curioſe inquiere, quidnam ſit, οὐ πάνυ πολυπραγμονῶν τι, ὁ, τί ποτ' ἐστὶν, *Herodian.* curioſus, πολυπράγμων, *idem.*
Curioſitas, ἡ φιλοπονία, ας, ἡ πολυπραγμοσύνη, ης, *Iſocr.* τὸ πολυπράγμονεῖν, *id.*
Curioſus, a, um, ὁ κ ἡ φιλόπονος, ου, ης, *Xen.* ὁ κ ἡ πολυπράγμων, ονος, *Ariſtot.* ium, πολυπραγμονέω, *Iſocr.*
Curo, σπουδάζομαι, aliquid, τινὸς, *Xen.* περί τινος, *Plato.* corpus, ἐπιμέλομαι τῶν σωμάτων, *Xen.* ut fiat, ἐπιμέλομαι, ὅπως γένηται, *Lucian.* aliquid parum, φροντίζω τινος ὀλίγου, *id.* ſolitem, φροντίζω ὥσπερ *Cunctator. Hor.* non curo, utrum pejus, an indies vivamus, οὐ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον καθεσόμεθα. *Plato*, diligentiſſime valitudinem, ὀπιμελέσθαι μᾶλλον ἢ τῆς ὑγιείας. *Iſocr.* contractus, ἐπιμέλεσθαι τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ συναλλαγμάτων, *Ariſtot.* publica ut privata, μὴ ἧττον ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων, *Iſocr.* agriculturam, σπουδάζω περί τινα, *id.* morbum, στόματος νόσον, *Xen.* ἀκμὴν νοσοῦν, *Plutarch*, θεραπεύω τὸ νόσημα, *Iſocr.* pecuniam, σπουδάζομαι ἀργύριον, *Dem.* non curo aliquid, ἀφροντιστέω τινὸς, *Plato*, curandum eſt aliquid, ὀπιμελητέον τινος, *Xen.*
Curriculo, δρομαίως, δρομαίδην.
Curriculum, i. e. parvus currus, τὸ ἁρμάτιον, ου, ὁ διῳκισμὸς, ου, *Ariſtoph.* i. e. curſus, ὁ δρόμος, ου, *Thuc.*
Curro, τρέχω, θέω, celeriter, ταχέως, *Plut.* una, *Cursromia*, *Dem.*
Curruca, ἡ ὑπολαΐς, ίδος, *Theophr.*
Currus, τὸ ἅρμα, ατος, *Xen.* τὸ ὄχημα, ατος, *Herodian.* curru vehi Meſſenam, σπουδαίως ἰὼν ἐμβῆναι εἰς Μεσσήνην, *Heſych.* currum conſecutere, ὀχήματος θιγεῖν, *Herodian.* currui imponere aliquid, ὀχήματι ἐπιτίθημί τι, *id.* Conf. *Vehiculum*
Curſito, *Cursim* ἢ πολλὰ τρέχω, περιτρέχω, *Plato*, huſum, deorſum, πρὸς πατέω ἄνω, κάτω, *Ariſtoph.*
Curſor, ὁ δρομεὺς, έως, *Lucian.*
Curſus, ὁ δρόμος, ου, *Dem.* equi, δρόμος ἵππου, *id.* curſu contendere ad portum, δρόμῳ κατατείνειν ἐπὶ τὸ λιμένα, *Synſ.* a curſu non declinare, ἀπαρεμβάλλειν δρόμου, *Heliodor.* curſum rectum tenere, τρέχειν ὀρθὸς πλοῦν, *N. T.* εὐθυδρομεῖν, *Xen.* curſum ſiſtere, ἔχεσθαι δρόμου, *Lucian.*
Curto, κολοβόω, aliquid, τί, *Theophr.* κολοβόω τι, *Ariſtot.*
Curtus, a, um, κόλοβος, ὁ, ὸν, *Ariſtot.*
Curvatio, ἡ κάμψις, εως, ἡ διακαμψις, εως, *Nax*
Curvetuna, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.* ὁ καμπτὴρ, ῆρος, *Xen.*
Curvitas, ἡ καμπυλότης, ητος, ἡ κυρτότης, ητος, *Plut*
Curvus, a, um, καμπύλος, η, ον, ὀγκύλος, η, ον, *Dioſc.*
Cuſpido, λαξεύω εἰς ἀκίδα, ὀδοδορυξέω.
Cuſpis, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* ſagittæ, ἡ ἀκὶς, ίδος, *Hipp.* haſta, ἡ αἰχμὴ δορατος, ἡ ὀβελίσκος, ου, *Plut.*
Cuſtodia, ἡ φυλακὴ, ῆς, inventa urbibus ad cuſtodiam & ſalutem, εὑρημένη ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν, *Dem.* delecti ad cuſtodiam, ταγμάτιον ὀπὸ τῆς φυλακῆς, *idem* fidem & cuſtodiam (principis) præſtare, πίστιν καὶ τὸ ἐχέγγυον φρουρᾶς παρέχεσθαι, *Herodian.* i. e. carcer, captivitas, vice *Carcer, Captivitas.*
Cuſtodio, φυλάττω, φυρέω, τηρέω, omnia in urbibus, πάντα ἐν ταῖς πόλεσι, *Xen.* aliquem ab aliqua re, τινα ἀπό τινος, *Dem.* mare, φυλακὴν ἐν τῇ θαλάττῃ, *Dem.* urbem, διαφυλάττω τὴν πόλιν, *Iſocr.*
Cuſtos, ὁ φύλαξ, ακος, *Dem.* ὁ φυλακὴς, constitutio cuſtodum, κατάστασις φυλάκων, *id.* cuſtodes conſtituere, καθιστάναι φύλακας, *id.* imponere, ἐπιτίθεσθαι φύλακας, *Xen.* cædere, ὑποφαγεῖν, *Dem.* cuſtos carceris, ὁ δεσμοφύλαξ, ακος, *Thuc.* ὁ νομοφύλαξ, ακος, *Ariſtot.* templi, ὁ ναοφύλαξ, ακος, *idem* civium, ſ. civitatis, ὁ πολιτοφύλαξ, ακος, *idem.* fratorum, ὁ φρατοφύλαξ, ακος, *Plut* corporis, ὁ σωματοφύλαξ, ακος, *Herodian.* cuſtos femina, ἡ φυλακὶς, ίδος, *Plato.*
Cuſtos, a, um, ὁ κ ἡ ἁρμοστὴς, οῦ, ἁρμάτιος, η, ον, *Cuticula*, τὸ δερμάτιον, ου.
Cutis, cum ſubjecta carne, ὁ χρὼς, τὸς, *Ariſtot.* detracta, τὸ δέρμα, ατος.
Cyamus, ὁ κύαμος, ου, *Plato.*
Cyaneus, a, um, κυάνεος, α, ον, *Ariſtot.*
Cyanus, ὁ κύανος, ου, cyanum refero, κυανίζω, *Dioſc.* in cyanum vergens, κυανώδης, ες, *Hippocr.* cyanei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, *Plut.*
Cyathus, ὁ κύαθος, ου, *Athen.* parvus, τὸ κυάθιον, ου, *Poll.* cyatho ſenel., ὁ κυαθίζων, ουσα, ον, *Athen.* cyathis indulgeo, κυαθίζω, *Polyb.*
Cygneus, a, um, κύκνειος, α, ον, *Athen.*
Cygnus, ὁ κύκνος, ου, *Ariſtot.*
Cylindraceus, a, um, κυλινδρώδης, ης, ες.
Cylindrus, ὁ κύλινδρος, ου, *Plut.* cylindro ſimilis, ὁ κ ἡ κυλινδροειδὴς, ες, *Theophr.* æquo ſive complano, κυλινδρικῶς, *idem.* cylindri more, κυλινδρικῶς, *Plut.*
Cymba, ἡ κύμβη, ης, *Sopb.* τὸ σκαφίδιον.
Cymbaliſta, ὁ κυμβαλιστὴς, οῦ.
Cymbaliſtria, ἡ κυμβαλίστρια, ας.
Cymbalum, τὸ κύμβαλον, ου, *Xen.* pulſo, κυμβαλίζω, *Lucian.*
Cymbium, τὸ κυμβίον, ου, *Dem.*
Cyminum, τὸ κύμινον, ου, *Dioſc.* cymino ſimilis, ὁ κ ἡ κυμινώδης, ες, *Theophr.*
Cynoſbatus, τὸ κυνόσβατον, ὁ κυνόσβατος.
Cynoſura, ἡ κυνόσουρα.
Cyprinus, ὁ κυπρῖνος, ου, *Ariſtot.*
Cytiſus, ὁ κύτισος, *Theophr.*

D.

DActyliotheca, ἡ δακτυλιοθήκη, ης, *Plin.*
Dactylus, ὁ δάκτυλος, ου, *Dioſc.*
Dæmon, ὁ δαίμων, ονος, *Plato*, malus, ὁ κακοδαίμων, ονος, capularis, ὁ Σορόδαίμων, ονος, *Plut.* a dæmone inſpiratus, δαιμονιάς, ης, ες, *id.* qui dæmonis eſt, δαιμονικὸς, ἡ, όν, *Cleyſ.* pro dæmone habeo, δαίμονίζω, *Hſych.* a dæmone poſſideor, δαιμονίζομαι, *N. T.* δαιμονάω, *Lucian.*
Dæmoniacus, a, um, δαιμονιακὸς, ἡ, όν, *Plut.*
Dæmonium, a, um, δαιμονικὸς, ἡ, όν, *Chryſ.*
Damma, ἡ δορκὰς, άδος, *Dioſc.* ἡ δορὰς, κος, *Anth. Alphab.* ὁ δάμαλις, εως, *Dioſc.* parva, ſ. parvus, τὸ δορκάδιον, ου, LXX.
Damnatio, ἡ κατάγνωσις, εως, *Dem.* ἡ κατάκρισις, εως, *N. T.* τὸ κατάκριμα, ατος, *id.* æterna, ἡ κρίσις τοῦ γέεννης, *ibid.*
Damnatorius, a, um, καταγνωσικὸς, ἡ, όν.
Damnatus, a, um, ὁ κατάγνωτος, ου, ὁ κ ἡ κατάκριτος, ου, ης, *Dem.* violari teſt., καταμαρτυρεῖσθαι αἰσχίστοις αἰτίοις ὑπὸ τῶν ἑταίρων, *Dem.*
Damno, καταγινώσκω, aliquem capitis, θάνατόν τινος, *Dem.* θανάτῳ τινὲς, *id.* καταψηφίζομαι θανάτου τινος, *Iſocr.* καταψηφίζομαί τινος, *Dem.* aliquem nuce, ἀδίκως κατάδικάζειν τινος, *id* aliquem homicidii, καταγινώσκω τινος φόνου, vel τινὰ φόνου, *Lyſ.*
Damnoſe, βλαβερῶς.
Damnoſus, a, um, βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *Plato.* ὁ κ ἡ ζημιώδης.
Damnum, ἡ βλάβη, ης, *Plato.* ἡ ζημία, ας, *Xen.* τὸ ἀλόε θος, εος, *Dem.* ὁ ζημιωφὴ, ἆς, *Iſocr.* & detrimentum, βλάβη καὶ ζημία, *Dem.* adhibere alicui, φέρειν τινὶ βλάβην *Dem.* ἀπονέμειν τινὶ ζημίαν, *id.* eſſe ſ. fieri alicui, [illegible] βλάβης, *id.* contrahere haud exiguum, οὐκ ὀλίγων ζημίαν ἐμπορᾶν, *id.* reſtituere ſ. pendere duplo, ἐκτίνειν βλάβος διπλῆν, *id.* cum damno facere aut fieri, μετὰ βλάβης, ſ. ζημίας ποιεῖν, ſ. γίγνεσθαί τι, *id* facio ſ. patior, ζημιόομαι, *id.* ab aqua, πάθος κακὸν ἐν ὑδατος, *id.*
Dapes, τὰ ἱερεῖα τὰ, ων, *Iſocr.*
Daphnis e, ὁ κ ἡ δαφνὶς, ίδος, *Plato*, ejuſdem de filius, δάφνιν δαφνίδην *Plut.* daphnis & daphnes fum, δάφνας κλόμαι, *Pandect.*
Daphnites, δαφνίας, ίτης, ζης, *Xen.*
Datio, ἡ δόσις, εως, *Plato.*
Dator, ὁ δοτὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ δωτὴρ, ῆρος, *Lucian.*
Datus, a, um, δοθεὶς, εῖσα, ἐν, *Dem.* data opera ἐκουσίως, *Isocr.* merito, *id.* ἐξικίτησις, *id.* delinquere ἑκουσίως πλημμελεῖν, *id.*
Deabſque vel ἐξ, de ſuo reipublicam juvare, ἐκ τῆς ἰδίας ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐπαρκεῖν, *Isocr.* de manu præcipitare, καὶ τείχους καὶ πύργου. *Id. Isocr.* de gloria pugnare, καὶ δόξης πολεμεῖν. *Lucian.* de re nova loqui [illegible] περὶ καινῆς πράγματος λέγειν, *id.* de numero detrahere, ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ ἀφαιρεῖν, *Isocr.* de rerum incolumitate ſolicitum eſſe, ὑπὲρ σωτηρίας πραγμάτων φροντίζειν, *id.* de parte regionis dimicare, ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμεῖν, *id.* commentatio de aliquo γραφὴ ἀμφί τινος, *Lucian.* fama vulgatur de

de morte ejus, ἐκφέρειν λόγον ἀμφὶ θανάτῳ αὐτῷ, *Herodot.*

Dea, ἡ θεά, ᾶς, *Dem.* ἡ Θεός, οῦ, *id.* magna & præstans Minerva, μεγάλη καὶ ἀγαθὴ Θεὸς Ἀθηνᾶ, *id.*

Dealbatio, ἡ λεύκασμα, ατος.

Dealbo, λευκόομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* λευκαίνω.

Deambulatio, ὁ περίπατος, ου. *Plut.* deambulatione pomeridiana uti, περιπάτῳ δειλινῷ χρῆσθαι, *Æl.*

Deambulatorium, ὁ περίπατος, ου, *Plut.*

Deambulo, περιπατέω, *Herodian.* furtim, deorsum, ἄνω, κάτω, *Aristoph.*

Deamo, φίλῳ, aliquem, τινὰ, *Plut.* ὑπερβαλλόμενος τινὰ, *Herodian.* ὑπερφιλῶ.

Dearmatus, a, um, παραπλησμένος, ον, ίων, *Plut.*

Dearruo, ἐξαρθρόω, *Aristot.*

Deauratio, ἡ χρυσωσις, εως, *Plut.*

Deauratus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάχρυσος, ου, *Athen.*

Deauro, χρυσόω, *Athen.*

Debacchatio, ἡ παροινία, ας, *Dem.*

Debacchor, παροινέω, in aliquem, εἴς τινα, *Dem.*

Debellatio, ἡ καταπολέμησις, εως, *Thuc.* ὁ καταγωνισμὸς, οῦ, *id.*

Debellator, ὁ καταγωνιστὴς, οῦ, ὁ καταπολεμῶν, οῦντος, *Thuc.*

Debello, καταπολεμέω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Thuc.* καταγωνίζομαί τινα, *Lucian.*

Debeo, ὀφείλω, alicui pecuniam, τινὶ χρήματα, *Plato*, alicui res alienum, τινὶ χρέος, t. χρέα, *Dem.* alicui gratiam, τινὶ χάριν, *Plato*, dicere, λέγειν, *Aristot.* non debemus occasionem in perniciem nostram impendere, οὐκ ὀφείλομεν ἐπὶ καιρὸν συμπαρασκευάζειν καθ' ἡμῶν αὐτῶν, *Dem.* quæ restant, magnæ nobis curæ esse debent, σφόδρα δεῖ ἡμῖν λοιπὸν ἡμᾶς φροντίσαι, *id.*

Debilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδυνὴς, ἐος. *Ipsor.* ἀδυνατὸν, ὄσα, ὄν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀῤῥωστος, ου, *idem.*

Debilitas, ἡ ἀδύνεια, ας, *Plato.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Thuc.*

Debilitatio, τὸ ἀδύνημα.

Debiliter, ἀδυνατῶς, *Dem.*

Debilito, ἀδυνέω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Debitio, ἡ ὄφλησις, εως, τὸ χρέος, ου, *Dem.*

Debitor, ὁ ὀφειλέτης, ου, *N. T.* ὁ ὀφείλων, ὀφλισκάνων, οντος, *Dem.* ὁ ὄφλων, οντος, *id* ὁ χρεώστης, ου, *id.* ὁ ὑπόχρεως, ω, *id.* magnus, ὑπὲρ χρεως, ω.

Debitrix, ἡ ὀφειλέτις, ιδος, *Eurip.d.* ἡ ὀφείλουσα, ης, *Dem.*

Debitum, τὸ, ὀφείλημα, ατος, *Dem.* ὄφλημα, ατος, *id.* τὸ χρέος, ους, *id.* dupl. ἄφλημα δισσὸν, privatum, χρέος ἴδιον, *id.* paternum, χρέος πατρῷον *idem.* adscribere ad debitum, γράφειν εἰς λογα τὰ χρέος, *id.* reddere, ἀποδοῦναι τὸ ὀφειλόμενον, *id.* ἐκτίσαι ὀφλημα, *id.* recipere ab aliquo, λαμβάνειν τὸ χρέος παρά τινος, *id.* recuperare ab aliquo, κομίζεσθαι χρέος παρά τινος, *id.* condonare omne, ἀφιέναι πᾶν ὀφλημα, *id* ἀφιέναι τὸ χρέος ὀφειλόμενον, *Isocr.* exsurgit, ἐξαλείφεται τὸ ὄφλημα, *Dem.* debito caudare, ἀποστερῆσαι χρέος, urbem, ἀποστερῶν ὀφλήματος τὴν πόλιν, *id.*

Debitus, a, um, ὀφειλόμενος, ον, ον, benevolentia, εὔνοια, *N. T.* honor, προσήκουσα τιμὴ, *Plato.* pœna, προσήκουσα τιμωρία, *id.*

Deblatero, ψελλίζουαι, *Aristot.* κωμῳδῶ, *Aristoph.* καταγελάω, *id.* φλυαρέω.

Decacuminatio, ἡ ἀκροτομία, ας, *Theophr.*

Decacuminato, βλαστολογέω, *Theophr.*

Decalogus, ὁ δεκάλογος, ου.

Decanto, ἐμμυελίζω, *Ipsor.* i. e. sæpius inculco, ταυτολογέω, *Polyb.*

Decanus, ὁ δεκοδάρχης, ου, ὁ δεκάρχης, ου, *Herodot.*

Decas, ἡ δεκὰς, άδος.

Decaulesco, ἀποκαυλίω, *Theophr.*

Decedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, *Xen.* de via alicui, ἐξίσταμαί τοῦ τινι, *Plut.* a magistratu, ἐξίσταμαι τῆς ἀρχῆς, *Thuc.* i. e. minuor, nihil ipse decessit de exercitu, nisi qui morbo extincti sunt, ἀλλ' αὐτῷ ἀπολείπεται στρατῶ, εἰ μή τι νόσῳ, *Thuc.* de jure suo decedere, ὑφίεσθαι τῆς δικαίας ἑαυτοῦ, *Aristoph.* ante fatalem diem decedere, i. mori, πρὸ μοίρας τελευτᾶν, *Ipsor.*

Decem, οἱ, αἱ τὰ δέκα, *Dem.* millia, ἡ μυριὰς, άδος, *Theophr.* ἡ μυριὰς, ἄδος, *Xenoph.* mensibus, δεκαμηνιαίοις χρόνοις, *Philo.*

December, ὁ γαμηλιὼν, ῶνος, *Theophr.* al. ὁ ποσειδεὼν, ῶνος, *Suid.*

Decempeda, μέτρον δεκάπηχυ, ὁ δεκάπους, οδος.

Decempedator, ὁ τῷ δεκάποδι μετρῶν, οῦντος, ὁ γεωμέτρης.

Decemplex, ὁ δεκαπλάσιος, ία, ιον, *Poll.*

Decem primi, οἱ δεκάπρωτοι, ων.

Decemvir, ὁ δεκάρχης, ου, ὁ δέκαρχος, ου, ὁ δεκαδάρχης, ου, ὁ δεκαδαρχος, ου, ὁ δεκαδαρχος, ου, *Lysi.* sum decemvir, δεκαδαρχίαν ἔχω, *Hesych.*

Decemviralis, e, δεκαρχικὸς, ὴ, όν.

Decemviratus, us, ἡ δεκαρχία, ας, *Plut.* ἡ δεκαδαρχία, ας, *Dem.*

Decennalis, e, ὁ καὶ ἡ δεκαετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ δεκαέτηρος, ου, *Plato.*

Decennis, e, idem quod antecedens *Decennalis.*

Decennium, ἡ δεκαετία, ας, ὁ δεκαέτηρος χρόνος, *Plato.*

Decens, πρέπων, ουσα, ον, aliquem, τινὶ, *Ipsor.* ὁ καὶ ἡ πρεπώδης, ους, τινὶ, *id.* πρόσηκων, ουσα, ον, τινὶ, *Dem.* καθήκων, ουσα, ον, τινὶ, *Ipsor.*

Decenter, πρεπόντως, *Dem.* Conf. *Convenienter.*

Decentia, τὸ πρέπον, οντος, *Dem.*

Deceptio, ἡ ἀπάτη, ης, *Dem.* ἡ ἐξαπάτη, ης, *id.*

Deceptor, ὁ ἐξαπατῶν, ῶντος, *Dem.* ὁ παραπρεσβεύων, ων, *Ipsor.*

Decerno, ψηφίζομαι, multa, πολλὰ, *Dem.* bene & recte, ὀρθῶς καὶ καλῶς *id.* honestissima civitati, τὰ κάλλιστα τῇ πόλει, *idem.* secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους, *idem.* frustra, πεπάλλαι, *id.* expresse, διαῤῥήδην, *id.* clam, κρυβδὴν, *id.* de rebus, quæ decet, ψηφίζομαι περὶ πραγμάτων ἃ χρὴ, *id.* pacem, τὴν εἰρήνην, *Ipsor.* auxilium, βοηθείαν, *Dem.* judicando, δικαίως, *N. T.* prælio, μάχομαι. Conf. *Pugno, Prælior.*

Decerpo, δρέπω, fructum, τὸν καρπὸν, *Theophr.* καρπολογέω, *id.* florem, δρέπομαι, ἄνθος, *Plut.* fructum sapientiæ, δρέπω καρπὸν σοφίας, *Basil.* aliquid, ὑποδρέπομαί τι, *Plut.*

Decertatio, τὸ ἀγώνισμα, ατος, *Plut.* ὁ ἀγωνισμὸς, οῦ, *Dion.*

Decerto, διαγωνίζομαι, cum hostibus, πρὸς τοὺς πολεμίους, *Xen.* cum aliquo ob aliquid, τινί τι, *id.* τι ὑπὲρ τινος, *Plato*, ἀμιλλᾶσθαι δή τι, *Xen.*

Decessio, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Hippocr.*

Decessus, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Hippocr.* e vita, ἡ τελευτὴ βίου, *Xen.*

Decet, πρέπει, aliquem, τινὶ, *Dem.* me odisse eum, ἄξιον ἐστιν ἐμοὶ μισεῖν αὐτὸν, *Xen.* vos laborare pro hoc, ἄξιον ὑμᾶς πονεῖν ὑπὲρ τούτου, *Dem.* nos optimos esse, πρέπον ἡμῖν βελτίστους εἶναι, *Ipsor.* non decet id parvi facere, οὐκ ἐστὶ δίκαιον, οὐδὲ πρέπον σμικρὸν ἡγεῖσθαι τοῦτο, *Dem.* quod neminem decet dicere, ὃ μηδὲ εἰπεῖν τινι πρέπει ἐστὶ, *Plato*, plus, quam decet, iritari, μᾶλλον τοῦ δέοντος παροξύνεσθαι, *Dem.* contra, quam decet, παρὰ τὸ πρέπον, ut decet, κατὰ τὸ πρέπον, *Xen.* hæc te decent, ταῦτά σοι πρέπει, *Ipsor.*

Decidium, τὸ κατάπλασμα, ατος, *Al. Aphr.*

Decido, i. e. deorsum cado, καταπίπτω, ab asino, ἀπ' ὄνου, *Aristoph.* in terram, ἐπὶ τὴν γῆς, *Xen.* εἰς πλὴν γλῆν *N. T.* i. e. abscindo, ἀποκόπτω, aliquid, τι, *Xen.* controversiam, καθίστημι ἔριδα, *Plut.*

Decies, δεκάκις, *Æl.* decies millies, μυριάκις, *Dem.*

Decima, ἡ δεκάτη, ης, *Dem.* decimæ, quæ Apollini offeruntur, ἡ τῷ Ἀπόλλωνι δεκάτη, *Xen.* decimas exigo, δεκατεύω, ab aliquo, τινὸς. *Dem.* decimam partem prædæ dare, δεκατεύειν τὰ τῆς πολεμίας, *Plut.* decimas accipio, δεκατεύω, *N. T.*

Decimatio, ἡ δεκάτευσις, εως.

Decimator, ὁ δεκατευτὴς, οῦ.

Decimo, δεκατεύω, aliquid, τὶ, *Plut.* locus in quo decimæ persolvuntur, τὸ δεκατευτήριον, ου, *Xen.*

Decimus, a, um, δέκατος, άτη, ατον, *Dem.*

Decipio, ἐξαπατάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* φενακίζω τινὰ, *id.* παράγω τινὰ, *Plato*, me ipse, φενακίζω ἐμαυτὸν, *N. T.* ἐξαπατάω ἐμαυτὸν, *Xen.* una, συνεξαπατάω, *Dem.* & fallo, ἐξαπατάω καὶ παρακρούομαί τινα, *id.* aliquem falsis rationibus, παραλογίζομαί τινα, *id.* multis rebus decipi ab aliquo, πολλὰ ἐξαπατᾶσθαι ὑπό τινος, *Dem.* facile decipi posse, τὸ εὐαπάτητον, *Aristot.* εὐεξαπάτητον.

Decipula, ἡ γαλεάγρα, ας, *Poll.* ἡ παγὶς.

Decisio, ἡ διάλυσις, εως, *Polyb.* ἡ διάγνωσις, εως, *Dem.*

Declamatio, ἡ ῥητορεία, ας, *Ipsor.* ἡ λογοποιία.

Declamator, ὁ ῥητορεύων, οντος, *Ipsor.* ὁ λογοποιὸς.

Declamatorius, a, um, ῥητορικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Declamito, λογοποιέω.

Declamo, ῥητορεύω, *Ipsor.*

Declaratio, ἡ δήλωσις, εως.

Declaro, δηλόω, ἐμφανίζω, μηνύω, aliquid aperte, τὶ σαφῶς, *Ipsor.* manifestissime, τὶ ἐναργέστατα, *id.* alicui, quod ei velim orationem mittere, δηλόω σοὶ περί τινος, ὅτι μέλλω αὐτῷ λόγον πέμπειν, *id.* omnibus, me alienas opes non appetere, φανερὸν ποιῶ πᾶσιν, ὡς οὐ χρημάτων ἐπιθυμήσας ἀλλοτρίων, *idem.* aliquem consulem, ἀναγορεύω τινὰ ὕπατον, *Plut.* imperatorem, ἀναδείκνυμι αὐτοκράτορα, *Herodian.*

Declinatio, ἡ ἔκκλισις, εως, mali, τοῦ κακοῦ, *Bas.* grammatica, ἡ κλίσις, εως, *Gramm.*

Declino, ἐκκλίνω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Herodot.* ad voluptates, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Aristot.* ad aliquid, ἐπί τι, *Dem.* aliquid, ἐκκλίνω τι, *Plato.*

Declivis, e, ὁ καὶ ἡ ὑποκλινὴς, έος, *Theophr.* πρόκλινος, *Plut.* κατάντης.

Declivitas, ἡ ὑπόκλισις, εως, *Num.* τὸ κλιτὺς, ύος, LXX.

Decoctio, ἡ ἄφεψις, εως, *Theophr.*

Decoctor, ὁ λυμαντὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀπατεών, ῶνος, *Aristot.*

Decoctum, τὸ ἀφέψημα, ατος, *Dosith.*

Decoctura, ἡ ἄφεψις, εως, *Theophr.*

Decollo, τραχηλοκοπέω, *Plut.* τοῦ σκέλους κόπτω, *Dion. Hal.* τοῦ σκέλους τὰς αὐχένας ἀποκοπῶν, *Plutarch.* bona paterna, κατεδόμαι τὰ πατρῷα, *Poll.*

Decor, τὸ κάλλος, ους, ἡ εὐπρέπεια, ας, ὕψος, ους, *Dem.* eximius corporis, εὐπρέπεια μεγάλη τοῦ σώματος, *id.*

Decoramen, ὁ κόσμος, ου, *Ipsor.* τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.*

Decore, εὐπρεπῶς, *Dem.* καλῶς.

Decoro, κοσμέω, aliquid, τὶ, *Thuc.* aliquem honoribus, ἀγάλλω τινὰ τιμαῖς, *Plato.*

Decorticatio, ὁ περιολοσμὸς, οῦ.

Decortico, ὑπολίζω, *Theophr.* λέπος ἀφαιρῶ, *Aristoph.*

Decorum, τὸ πρέπον, ου, *Dem.* τὸ ὅσιον, ου, *id.* servo, φυλάττω τὸ πρέπον *id.*

Decorus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔχημων, alicui, τινὶ, *Æschin.* ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς, ους, *Xenoph.*

Decrementum, ἡ φθίσις, εως, *Plato.*

Decrepitus, a, um, γέρων ἐς τὸ ἔσχατον, *Lucian.* Tithono magis, ὁ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ζῶν, *id.* extreme, ὁ καὶ ἡ ὑπέργηρως, ω, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ὑπέργηρως, ω, *Ælian.*

Decrescentia, ἡ μείωσις, εως,

Decresco, μειόομαι, *Aristot.*

Decretum,

Decretum, τὸ ψήφισμα, ατος, *Dem.*, τὰ ψηφισθέντα, ων, *id.* τὰ γνωσθέντα, ων, *id.* præclarum de aliquo, κάλον δόγμα περί τινος, *id.* factum secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους γνωσθέντα, *id.* utile. Συμφέρον τι δεδογμένον *id.* decretum facere, εἰπεῖν ψήφισμα, *Dem.* comprobare, κυρῶσαι ψήφισμα, f. δόγμα, *id.* comprobare suffragiis, χειροτονεῖν ψήφισμα, *id.* exsequi, ποιεῖν τὰ δόξαντα, *idem*, ratum habere, ἐμμένειν ψηφίσμασι, *Isocr.* evertere, ἀκυρον ποιεῖν ψήφισμα, *Dem.* abrogare, λύειν ψήφισμα, *idem*, expungere, ἐκκλᾶσαι ψήφισμα, *id.*

Decribro, νοσκιζω.

Decubo, κατάκειμαι, ægrotus, νοσῶν, ῦντος, *Lucian.*

Deculco, καταπατέω, *Thuc.*

Decumanus, a, um, δικαταῖος, αία, αῖον, fluctus, ὁ δεκακυμος, ὁ τρικυμία, i. e. qui decimas collegit, ὁ δικατολόγος, ου, *Dem.*

Decumbo, κατάκειμαι, ægrotans, νοσῶν, ῦντος, *Lucian.* διάγω ἐν κλίνῃ, *Plut.* κεῖμαι ἐν κλίνῃ, *Dem.* κατακλίνομαι, *Aristot.*

Decuplatus, a, um, δεκαπλάσιος, ία, ιον, *Poll.*

Decuplo, δεκαπλασιάζω, LXX.

Decuria, ἡ δεκάς, άδος, militum, ὁ λόχος, ου, *Thuc.*

Decurio, onis, ὁ δεκάδαρχος, ου, *Phlo.* fum, δεκαδαρχία, *Holy.*

Decurio, as, κατα-λογίζω, *Plut.*

Decurro, καταθέω, *Dem.* aliquo, καταδραμεῖν εἴς τι, *Chrys.*

Decursio, ἡ καταδρόμησις, εως.

Decursorium, locus, in quo decurritur, ὁ καταδρόμος, ου.

Decursus, us, ἡ καταδρομὴ, ῆς, *Thuc.*

Decurto, κολοβόω, *Aristot.*

Decus, τὸ ὄνομα, ατος, civitatis, τὸ σώζειν, *Dem.* patriæ, κόσμος τῆς πατρίδος, *Plut.* Conter *Gloria.*

Decussatim, κατὰ χιασμὸν, *Plato.*

Decussatio, ὁ χιασμὸς, οῦ, *Plato.* decussationi similem habens, χιαστὸς, ὴ, όν, *Eustath.*

Decussis, ἡ δεκὰς, άδος.

Decutio, χιάζω

Decussus, us ἡ κάτασεισις, εως.

Decutio, κατασείω, fructus, καρποὺς κατασείω τινί, aliquid, τι, *Aristot.*

Dedecet, ἀναρμοστεῖ, *Plato.* aliquem, ἀναιδὲς ἐστί τινι, *Plut.* ἀπρεπὲς ἐστί τινι, ἡ πρέπει.

Dedecor, αἰσχρὸς, ὰ, όν, *Dem.*

Dedecoramentum, τὸ αἴσχυνη, ης, *Dem.*

Dedecoro, ἀτιμάζω, καταισχύνω, patriam, τὴν πατρίδα, *Anti ph.* honore, τιμαῖς, *Dem.* aliquid verbo, τὶ λέγω, *id.* suam existimationem, τὴν δόξαν ἑαυτῆ, *id.* turpitudine morum gloriam, φαυλότητι τρόπων τὸ κλέος, *Herodian.* Conf. *Dedecus.*

Dedecorose, ἀσήμως, *Plato.*

Dedecorosus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄτιμος, ου, *Demosth.*

Dedecus, τὸ ἀτιμία, ας, *Dem.* τὸ ὄνειδος, εος, *id.* τὸ αἴσχυνη, ης, *id.* adferre alicui, αἰσχύνην φέρειν, f. παρεσκευᾶσθαι τινί; *id.* admittere, ἔχον εἶναι τινι αἰσχύνη, *id.* abolere susceptum, ἀπαλλάττειν τὸν ὑπάρχοντα αἰσχύνης, *id.* incidere in dedecus, ἐμπίπτειν αἰσχύνη τινὶ, *id.* dedecori hoc tibi est, τοῦτο ἐστί σοι ὄνειδος, *Plut.*

Dedicatio, ἡ καθιέρωσις, εως.

Dedico, καθιδρύω, ἀνατίθημι, Deo partem aliquam, τῷ Διὶ μέρος τι, *Plato.*

Dedignatio, ἡ ἀπαξίωσις, εως, *Polyb.*

Dedignor, ἀπαξιόω, aliquem, τινὰ, *Appian.* aliquid, τι, *Plut.* aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Aristot.*

Dediscо, μεταδιδάσκω, ὑπομανθάνω, aliquid, τι, *Plut.*

Deditio, ἡ ἔκδοσις, εως, compellere aliquem ad deditionem, ἐκπολεμοῦσθαί τινα, *Demosth.*

Dedititius, a, um, ὁ κὴ ἡ ἐκδοτος, ου, *Isocr.* dedita opera, ἐξεπιτηδες, *Dem.* alicui rei deditus, ἐπιθυμητὴς τινι, *Synes.* σπουδάζω περί τινος, *Herodian.*

Dedo, ἐκδίδωμι, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ultro me ipsum, ἑκὰν ἐκδίδωμι ἐμαυτὸν, *Dem.* urbem alicui, ἐκδίδωμι πόλιν τινι, *Isocr.* παραδίδωμι πόλιν τινι, *Diod. Sic.* aliquem alicui, ἐγχειρίζω τινά τινι, *Plut.* ἐκδοτον παραδίδωμι τινι, *Herodian.*

Dedoleo, ἀπολγία, *N. T.*

Dedolo, ἀπελίω.

Deduco, καταγω, aliquem, τινὰ, *Plut.* filum, κρίνω, *Lucian.* lanam, ἔριον, *id.* navem, ναῦν, *Herodian.* triremes in portum, τὰς τριήρεις εἰς λιμένα, *Dem.* aliquem a proposito, ἀποπλανᾶν τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æschin.* a sententia, μεταπείθω τινὰ, *Dem.* aliquem plausu & clamore domum, παραπέμπω τινὰ εἰκάδε κρότῳ καὶ βοῇ, *Plut.* funus, παραπέμπω τεθνεῶτα, *Lucian.* ἀκολουθεῖν τινι ποὸς τάφον, *Demosth.*

Deductio, ἡ ἐδωγία, ας, i. e. abstractio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς.

Deductor, ὁ ἀσκητὴς, ὀν, *Dem.*

Deerro, ἁμαρτάνω, Ἀποπλανόομαι, a recta fide, τῆς εὐθείας πίστεως, *Chrys.* deerrare facio, Ἀποπλανάω, a proposito, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æschyn.*

Defæcatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄτρυγος, ου, LXX.

Defæco, διυλίζω, *Diod.*

Defatigatio, ὁ καματος, ου.

Defatigo, καταπονέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Defectio, ἡ ὑστέρησις, εως, *Thuc.* ἀποστασις, εως, *Plut.* ἡ ἔκλειψις, εως, *Dem.* i. e. quod deest, vide *Defectus.*

Defector, ὁ ἀποστὰτης, ὑτου, *Plut.* ὁ ἀποστάτης, ου, *id.*

Defectus, ἡ ἔνδεια, ας, *Dem.* τὸ ἐλλειμμα, ατος, *id.* τὸ ἐλλεῖπον, οντος, *id.* τὸ ἔλλειμμα, ατος, *id.* solis vel lunæ, ἡ ἔκλειψις, *Aristot.*

Defendo, ἀμύνω, *Isocr.* populi libertatem, ἀμύνομαι τὴν δημοκρατίαν, *Dem.* ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, *idem.* foroiem, φορὸ τῆς ἀδελφῆς. *Plut.* Græciam, τὴν Ἑλλάδα, *Plato*, aliquem coram judicio, ζωηγορίᾳ ὑπὲρ τινος, *Aristot.* συνηγορίᾳ τινί, *Isocr.* συναγορεύω τινὶ, *id.* ἀπολογίομαι πρὸς τινος, *id.* causam, ἀπολογίαν ποιέομαι ὑπέρ τινος, *id.* aliquem ab injuria, ἀπαμύνω τινί, Conf. *Defensio.*

Defensio, ἡ προστασία, ας, *Polyb.* ἡ ἀπολογία, *id.* coram judicio, ἡ ἀπολογίας ας, *Dem.* aliorum, ὑπὲρ τῶν πραγμάτων, *idem*, defensionem instituere, f. facere, ἀπολογίαν ποιεῖν, f. ποιεῖσθαι, *idem*, λέγειν, *id.* dare, f. concedere alicui, διδόναι τινὶ, *id.* meditari mendaciorum, μελετᾶν ὑπὲρ ψεύδων, *id.* relinquere alicui, ὑπολείπω τινὶ, *idem*, *id.* scribere peccatorum, γράφειν περὶ ἡμαρτημένων τινὶ, *id.* habere justam, ἔχειν λόγον, f. εἰπεῖν ἀπολογίαν δικαίαν, *idem*, legitimam declinare, φεύγειν ἀπολογίαν δικαίαν, *id.* φεύγειν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ἐδὲ ἀπολογίας, *id.* audire, ἀκροᾶσθαι τῶν ἀπολογημάτων, *Isocr.* avertere alicujus, διαλύειν ἀπολογίαν τινὸς, *Dem.* defensione aliqua uti, χρῆσθαι ἀπολογίᾳ τινὶ, *id.* abuti, καταχρῆσθαι ἀπολογίᾳ, *id.*

Defensito, προσίσταμαι, jura, τοῖς δικαίοις, *Dem.*

Defensor, ὁ προστάτης, ου, *Plut.* ὁ βοηθὸς, ὸν, *id.* i. e. patronus, ὁ ἀπολογούμενος, ου, *Dem.* ὁ σωτὴρ, ῆρος, ου, *id.* ὁ σωτηρὸς, ῆρος, *id.* salutis alicujus, σωτηρίας τῆς σωτηρίας τινὸς, *id.* legis alicujus, σωτὴρ νόμου τινὸς, *id.* comparare multos defensores alicujus, προσίεσθαι πολλοὺς συνηγόρους ὑπέρ τινος, *id.* adsciscere sibi defensorem, παρασκευάζεσθαι αὐτῷ συνηγοροῦντα, *id.* habere aliquem, ἔχειν τινὰ σύνδικον, *idem*, destitui defensore, ἄρημον γίγνεσθαι τῆς ἐρούσης ὑπὲρ αὐτοῦ, *Dem.*

Defero, κατακομίζω, καταφέρω, aliquid in navem, τὶ ἐπὶ ναῦν, *Synes.* i. e. denuntio, καταγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* i. e. accuso, σικαγγέλλω, *id.* καταγγέλλω τινὰ, *Herodian.* Conf. *Accuso.*

Deferveo, ἀποζέω, *Budæus*, i. e. placidus fio, φαύνομαι, *Xen.* ira mea deferver, φαύνομαι τῆς ὀργῆς, *Dem.*

Defessus, a, um, ὁ κὴ ἡ κατάπονος, ου, *Plut.* ὁ κὴ ἡ κατάκοπος, ου, *Plut.*

Defetiscor, καταπονέομαι, *Laert.* Ἀποκάμνω, *Herodian.*

Deficio, ἐλλείπω, in aliqua re, ἔν τινι, *Dem.* deficio pecunia, f. pecunia deficit mihi, χρήματα μοι ἀπολείπει, *Aristoph.* με ὑπολείπει, *Dem.* frumento, ὑπολείπω τῷ Σίτῳ, *Thuc.* spiritu, τῷ πνεύματος, *Plut.* animo, λειποψυχέω, *Teuc.* viribus, ἐξαποδύνω, *Plut.* i. e. defino, καταλήγω, i. e. desciſco ab aliquo, ἀφίσταμαι τινος, *Isocr.* ἀπὸ τινος, *Dodw.* ἀφίσταμαί τινος, *Isocr.* ad hostes, ἀφίσταμαι πρὸς πολεμίους, *Isocr.* ἀπέρχομαι εἰς πολεμίους, *Dem.* ad adversarios, ἀπὸ κείνου ὁδὶ τοὺς ἀντιδίκους, *Dem.*

Defigo, καταπήγνυμι, aliquid in terram, τὶ εἰς γῆν, *Aristot.* oculos in aliquid, ἐντείνω τινὶ, *Basil.*

Definio, ὁρίζω, aliquid circulo, τί κύκλῳ, *Aristot.* aliquid intervallo aliquo, διορίζω τὶ διαστήματί τινι, *Lucian.* i. e. statuo alicui aliquid, ὁρίζω τινί τι, *Dinarch.* i. e. circumscribo, περιγράφω, *Aristot.*

Definite, ὁρισμένως, *Aristot.*

Definitio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Aristot.* ὁ ὅρος, ου, *id.*

Definitivus, a, um, ὁριστικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Definitus, a, um, ὡρισμένος, ίνη, ίνον, *Dem.*

Defit, λείπει, ἀπογίνεται.

Deflagratio, ὁ ἐμπρησμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ ἐμπρησις, εως, *Æschin.* ἡ ἐμπύρασις.

Deflagro, καταφλέγομαι, ἐμπρήθομαι, *Xen.*

Deflecto, κατακάμπτω, in aliquid, εἴς τι, *Plato.* ἀποκλίνω, ad focordiam, ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν, *Dem.* ad voluptates, πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Aristot.* παρεκβαίνομαι εἰς τι, *Plut.* ab aliquo in occursu, ἐκτρέπομαι τινα ἀπαντῶντα, *Dem.*

Defleo, καταδακρύω, fortem, τὴν τύχην, *Xen.* aliquem, ἀνακλαίω τινὰ, *Isocr.* matrem mortuam, θρήνων μητέρα θανοῦσαν, *Lucian.* virum propter fortem infelicem, ὀδύρομαι ἄνδρα τὴν τύχης, *Dion. Halic.* fortunam alicujus, κλαίω τινὶ τύχην τινός, *Dem.*

Defloreo, ἀπανθίσω, *Nazian.* παραπαίζω καὶ παραπαίω, *Plut.*

Defloresco, vide *Defloreo.*

Defloro, ἀπανθίζω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Defluo, καταῤῥέω, in terram, εἰς τὴν γῆν, *Xen.* defluunt folia, ἀποῤῥέουσι τὰ φύλλα, *Dem.*

Defluvium, ἡ ἀποῤῥοὴ, ῆς, *Xen.*

Defluvius, ὰ, um, ὁ κὴ ἡ ἀπόῤῥυτος, ου, *Plato.*

Defluxus, us, ἡ ἀπόῤῥοια, ας, *Xen. in primis.* humorum e capite, ὁ καταῤῥους, *contr.* καταῤῥους, ου, [redacted]

Defodio, καταρύττω, aliquem vivum, τινὰ ζῶντα, *Xen.* aurum, χρυσίον, *Hermog.* i. e. fodiendo detraho, ἀνασκάπτω, *Plato.*

Defore, ἐλλείψειν, *Aristot.*

Deformatio, ἡ δυσμόρφωσις, εως.

Deformis, ε, ὁ κὴ ἡ δύσμορφος, ου, *Plut.* ὁ κὴ ἡ ἄμορφος, ου, *Lucian.* ὁ κὴ ἡ αἰσχρὸν, facies supra modum deformis, πρόσωπον ὑπερβάλλον τῷ αἰσχεῖ. *Xen.*

Deformitas, ἡ ἀμορφία, ας, *Plut.* ἡ αἰσχροθμία τοῦ Σώματος, *Dem.* τὸ αἶσχος, ους, *Xen.*

Deformiter, αἰσχρῶς, *Aristot.*

Deformo, ἀποσμορφόω, aliquem, ῥυτιάνω τινα, *Dion. Hal.* καταισχύνω τινὰ, *Isocr.* homines, καταισχύνω τιμὰς, *Dem.* aliquid verbis, τὶ λόγῳ, *Dem.* suam existimationem, τὴν δόξαν ἑαυτοῦ, *id.* i. e. delineo leges, διατυπόω νόμους, *Lucian.* aliquid, ἐκμορφοῦμαί τι, *Plut.*

Defossio, ἡ καταρυχὴ, ῆς.

Defraudatio, ὁ ἀποσφισμὸς, οῦ, ὁ ἀποστέρησις, εως *Isocr.*

Defraudator, ὁ ἀποστήτης, οῦ, *Plato.*

Defraudo, ἀφαιρέω, ἀποσφίζω, aliquem aliqua re, τινὰ τινος, *Xen.* ἀποστέρησιν ποιῶ, *Isocr.* ἐξαπατάω τινα, *Dem.* genium, ἀπατᾶν γνώμην τῇ φύσει

Defren-

Defrenatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀχάλινωτος, ος, ον, *Plato.* ὁ ἢ ἡ ἀχαλίνωτος, ος, ον, *Nicet.*

Defrigesco, κατα-ψύχομαι, *Ab. Sec.*

Defrico, ἀπο-τρίβω, ψω, ψας, ψαι, ψη, ψὰς, *Hippocr.*

Defrugit, ὁ καρπὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκπίπτει, *Ion.*

Defrugo, σκαφὴν ποιῶ, τὸ ἐδαφος καταζέσαι, *idem.*

Defrustratio, ἡ ἀποτυχία, ας, *Herodian.*

Defrutum, τὸ ἑψητὸν γλεῦκος, ους, τὸ, *Cato.*

Defugio, ἀπο-φεύγω, ξομαι, ξας, ξη, ξὰς, *Ion.* ἀπο-διδράσκω, ἀπο-δρὰς, *Ion.*

Defuisse, ἀπο-λείπω, ἀπο-λείψω, ἀπ-έλιπον, ἀπο-λέλοιπα, ἀπο-λέλειμμαι, ἀπ-ελείφθην, *Ion.*

Defumigo, ἀπο-θυμιάω, ἀσω, ἀσας, ἀσαι, ἀσθῆν, *Ion.*

Defunctorium, τὸ ἐκτελεστήριον, ου, *Ion.*

Defundo, κατα-χέω.

Defungor, ἀπο-πληροῦμαι, plus ac re, aliquā re, *Plato.* alterā, τῷ καθήκοντος, *Thuc.* vitā, vide *Morior.*

Degener, ενερος, ενερον, ὁ ἢ ἡ ἀπο-γενόμενος, ος, ον, *Ion.*

Degenero, ἀπο-γενόμαι, *Ion.* in ferum terminat, ἐκπίπτω εἰς ἀγριότητα εἰδῶν, *Plin.* liberi degenerantes, τέκνα ἐξ ἀμάχων, *Theophr.* degenerare boni, ἐξίσταμαι τῆς φύσεως τῶν ἐκείνου φύσεων, *Aristot.*

Degelabratio, ἡ ψύξις, εως, *Aret.*

Deglacio, ψύχω, *Ab. Sec.*

Deglubo, ἀπο-ξέω, ἀπο-ξύω.

Degluttio, κατα-πίνω, aliquid, τι, *Plat.* Conjicio ἐμβάλλω τι, *Aristot.*

Degrando, διαχα, ἐγκύμων, κατ' ἐμαυτὸν, *Herodian.* vitulo, ὁ ἐν, *Dion.* ζῶα βαρέα, *Plut.* pecudes βαρεῖς, *Herodian.*

Degrassamini, ἀποχαλάζω, legibus, λιθῶν, *Luc.*

Degrave, καταξαυτοῦ, ἀποβάθρα.

Degusto, ἀπο-γεύομαι, aliquid, τινὸς, *Plin.* imperium, γεύομαι ἀρχῆς, *Herodian.* aliquid, τι, *N. T.*

Dehinc, πάτερον, *Lucian.* primum—dehinc, πρῶτον,—ἔπειτα, *Dion.*

Dehisco, χαίνω, *Lucret.* ἀπο-χαίνω.

Denomeliomenum, vide *Deiicio.*

Dehonestor, vide *Foedo.*

Dehortor, ἀπο-τρέπω, ψω, ψας, ψαι, ψη, ψὰς, *Ion.* μετα-πείθω, *Dem.* ab aliquo re, τινὰ τοῦ τι, a re ad rem, τινὰ τῶν τὰ κοινὰ πρατ-τειν, *Plut.*

Dehiscens, ὁ κατιδεῖν ἕς, *N. T.* ἀφ-ορῶν.

Dehisco, κατόμνυμι, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Ion.* validè aliquem, ἰσχυρῶς τινα, *Plut.* terribiliter, σφοδρὰ καὶ μίαν ὁρκον διόμνυμαι, *Ion.*

Dehiscentia, ἡ ἀποβίασις, εως, *Herodian.*

Dehisco, κατα-βάλλω, aliquid, τι, *Ion.* i. e. detorqueo, de honore, ἀποβάλλομαι τῆς τιμῆς, *Lucian.* aliquem de possessione, ἐξελαύνω τινὰ, *Dem.* de saxo i. e. præcipite, κατα-κρημνίζω τινὰ, *Dem.*

Dein, vide *Deinde.*

Deinceps, ἑξῆς, *Dem.* ἐφεξῆς, *id.* τὸ λοιπὸν, *Dem.* μὴ ταῦτα, *id.* εἰς τὸ λοιπὸν χρόνον, *Ion.* εἰς τοὐπίσω, *Xen.*

Deinde, εἶτα, tum, ἔπειτα Thessaliam, ἐπεῖτα Θετταλίαν, *Dem.* prædicabis pugnas, ἐπειτα ἐλέγχεις μάχας, *idem,* abusus est, ἐπ μετέπειτα χρόνου κατακέχρηται, *Plato.* primum, —deinde, πρῶτον μὲν—δεύτερον δὲ, *Dem.* πρώτου μὲν—ὑστερον δὲ *id.* πρῶτον μὲν—εἶτα, *id.* πρῶτον μὲν—ἔπειτα, *id.* primum—dein—tandem, τὸ μὲν πρῶτον—ἔπειτα, —τὸ τελευταῖον, ἤδη *id.*

Deinde, ἡ ὑστατης, ητος, *Gregor.*

Dejugo, ἀπο-ζεύγνυμι.

Dejungo, ἀπο-ζεύγνυμι, ab aliquo, τινὸς, *Æschin.*

Delabor, κατα-πίπτω, ab aliquo, ἀπὸ τινος, *Aristot.* ἀπολισθαίνω τινὸς, *Themist.* in morbum, καταφέρομαι εἰς τὸ νοσεῖν, *Hippocr.*

Delacto, κατα-μύω.

Delirimatio, vide *Dilerratio.*

Delacrimo, vide *Plorito, Deploro.*

Delacto, vide *Lacto.*

Delamentor, ἀπο-λοφύρομαι, ἀπολοφύρω, ἀπολοφύρα, *Aristot.*

Delanio, ἀπο-σπάω, ἀπο-σπάσω, ἀπ-έσπασα, ἀπ-έσπασμαι, ἀπ-εσπάσθην, *Ion.* ἀπο-δέρω, *Hesiod.*

Delapsus, a, um, κατα-πεσὼν, ὀντος, ὁ, ἀπο-πεσὼν, ὀντος, ὁ, *Herodian.*

Delargior, ἀπο-δίδωμι, ὁ ἢ ἡ ἐκ τινος, *N. T.* ὑπό τινος, *Aristot.*

Delatio, ἡ μήνυσις, εως, *Dem.* ἐνδειξις, εως, *Dem.* & accusatio, ἐγκλήσεις καὶ γραφὴ, ἐγκλήσεις καὶ γραφὴ, *Ion.* facere delationem alicujus, ποιεῖσθαί τινος κατὰ τινος, *id.* ἔγκλημα ποιεῖσθαί τινος, *Ion.*

Delator, ὁ μήνυτης, ὁ, *Dem.* ἐνδείκτης, ὁ, ἀντάγων, ὀνιστὴς, ὁ, *Suid.* ὁ συκοφάντης.

Delavo, κατα-νίπτω, *Ion.*

Delebilis, e, ὁ ἢ ἐξαλειπτὸς, ὴ, όν.

Delectabilis, e, ἐρασμιος, ος, ον, *Herodian.* ἁβρὸς, ὴ, όν, *Ion.*

Delectamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ θυμηδία, ας, *Lucian.*

Delectatio, ἡ τέρψις, εως, *Ion.* & voluptas, χάρις καὶ ἡδονὴ, *Dem.* & suavitas, ῥᾳστώνη καὶ ἡδὺ, *id.* ἡ φλυαρθεσία, ας, *Lucian.* ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xen.*

Delecto, ῶμαι, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Ion.* εὐφραίνω τινὰ, *Dem.* σκληδύνω τινὰ, *Paul.* hostes, ἡδύνω πολίτας τοῖς ἐχθροῖς, *Dem.*

Delector, ἄδομαι, aliqua re τινὶ, *Dem* boves telis, ὑπὸ τοῖς κακοῖς, *Xen.* voluptatibus, ἡδαῖς, *Plato,* laude, καλῶς ἀκούων, *Plut.* bono, χαίρω ὑπὸ τοῖς ἀγαθοῖς, *Xen.* hospite, εὐδοκιῶ τῷ ξένῳ, *Diod.* eiu carnium, ἐπιτρέπω εἰς τὰ κρέα, *Ælian.*

Delectus, a, um, ἐκλεκτὸς, ὴ, όν, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ ὁπλιτικὸν, ὸς, *Polyb.* delecti viri, ἀφέλοι ἄνδρες, *Lycurg.* delecti a senatu, χρηματίζοι ὑπὸ τῆς βουλῆς, *Dem.* delectus juvenis ad militiam, ὁ λεγεὼν, ῶνος, *Thuc.*

Delectus, us, ἡ ὁπλίσεις, εως, *Appian.* ὁ κατάλογος, ου, *Dem.* ἡ ἐκλογὴ, delectum habeo, καταλέγομαι στρατιὰν, *Xenoph.* καταλέγω τοὺς μαχησομένους, *Plut.* In Italia, ἐν τῇ στρατιᾷ ἀθροίζω λοχαγὰς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, *Herodian.*

Delegatio, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, *Dem.* ἐντολὴ, ῆς, *N. T.*

Delego, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τινί τι, *Isocr.* ἐπιστέλλω, κομπέμπω.

Delenio, καταθέλγω, καταπράϋνω, iram alicujus, τινὰ ὀργῆς, *Plut.* aliquem sermone, πράϋνω τινὰ λόγῳ, *id.*

Delego, ἐξαλείφω, nomen aliquod, τὄνομά τι, *Dem.* aliquem e catalogo, τινὰ ἐκ τοῦ καταλόγου, *Xen.* amicitias, τὰς φιλίας. *Isocr.* maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαι τὴν ἀδοξίαν, *Dem.* calumniæ, ἀποτρίβομαι ſ. διαφεύγω τὰς διαβολὰς, *idem,* ex hominum memoria, ἀφανίζω ἐξ ἀνθρώπων, *Isocr.* tropæa, ἀφανίζω τὰ τροπαῖα, *id.* aliquid oblivione, λήθην ἐμποιῶ τινὸς, *Dem.* παραδίδωμί τι τῇ λήθῃ, *Lucian.* aliquos internecine, παντελῶς ἀπόλλυμί τινας, *Dem.* urbem, ὅλως ἀφανίζομαι πόλιν, *id.* καθαιρέομαι πόλιν, *Herodian.*

Deletilis, e, vide *Delebilis.*

Deletio, ἡ ἐξάλειψις, εως, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ.

Deletor, ὁ ὀλοθρευτὴρ, ῆρος, *Xen.*

Delibatio, ἡ ἀπόγευσις, εως.

Deliberatio, ἡ βουλὴ, ῆς, *Dem.* ἡ βούλευσις, εως, *Aristot.* ἡ σκέψις, εως, *id.* instituo deliberationem de aliqua re, προτίθημι βουλὴν περί τινος, *id.* adversari deliberationibus, ἀντιβαίνω τῇ πολυσκέψει, *id.* instituo deliberationem ante negotium, χράομαι τῇ βουλῇ πρὸ τῶν πράγματος, *id.* Conf. *Consilium.*

Deliberativus, a, um, Συμβουλευτικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Deliberator, ὁ βουλευτὴς, οῦ, *Lucian.*

Delibero, βουλεύομαι, *Dem.* σκέπτομαι, de re aliqua recte, περί τινος καλῶς, *Dem.* ὑπὲρ τινος, *id.* non de hoc, an pax facienda sit, sed de eo, quænam fac enda sit, οὐ περὶ τοῦ, εἰ ποιητέον τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ, ποίαν τινὰ, *id.* mecum, κατ' ἐμαυτὸν, *id.* cum amicis, quod mihi agendum sit, πρὸς τοὺς φίλους, ὁ, τι χρὴ με ποιεῖν. *Hom.* quomodo rem faciamus, πῶς ἀποροῦμεν, *Xen.* utrum velim cum hoste bellum gerere, an amicè, εἴτε κελεύομαι πολεμεῖν αὐτοὺς, εἴτε φιλεῖν ἐθέλω, *Xen.* rerum omnium prius deliberandum, in vero, πρότερον φρονητέον πάντων ἐστὶ, ὁ λογιστέον, *Dem.*

Delibo, ἀπο-γεύομαι, aliquid, τινὸς, *Plut.*

Delibro, ἀπο-φλοιῶ, ἀπο-φλοιόω, ἀπο-λέπω, *Aristot.*

Delicate, τρυφερῶς, ἁβρῶς, *Plut.* διατεθραμμένως, λιπαρῶς, *Plut.* vivo, & lautè & molliter, τρυφερῶς καὶ ἁβρῶς διαιτῶμαι, *Ælian.* vivere, ἁβρὸν καὶ τρυφερὸν βίον ζῆν, *Ion.* vestiri, ταῖς ἐσθῆσι τρυφᾶν, *Ion.*

Delicatus, a, um, τρυφῶν, ῶσα, ῶν, de homine & re, *Athen.* ἁβρὸς, ὰ, όν, *Xen.* delicatus homines, ἁβρύνεσθαι ζωσιμαν, *Luc.* no. vestibus, ταῖς ἐσθῆσι τρυφᾶν, *Ion.*

Deliciæ, ἡ τρυφὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἁβρότης, ητος, *Xen.* ἡ ἁβροσύνη, ης, *Cyrop.* atque lusus, τρυφὴ καὶ παιδιὰ *Dem.* in deliciis vivo, τρυφῶ, *Ion.* deliciis affluo, *Cataclysm. N. T.* Conf. *Dimitto.*

Delicior, τρυφῶ, *Dem.* θρύπτομαι, *Xen.* διαθρύπτομαι, *id.* ἁβρύνομαι, aliquantulum, ὑποτρυφῶ, *Plut.* τρυφῶν καὶ, *Cataclysm. N. T.*

Delictum, τὸ ἁλίσκημα, ατος, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *id.* ἡ ἁμαρτία, ας, *Ion.* ἡ πλημμέλεια, ας, *id.* τὸ ἀντικαταμεμπλημμένον, ου, *id.* incidere in delictum, ἐμπίπτω ἁμαρτήμασι, *id.* involvere se iisdem delictis, χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτήμασι, *id.* delicta alicujus castigare, ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτηθεῖσί τινι, *Dem.* reprehendere, οἷς ἁμαρτάνει τις, ἐπιτιμᾶν, *id.* τοῖς ἀνοσιουργήμασι τινὸς ἐπιπλήττειν, *id.* Conf. *Peccatum.*

Deligo, as, δέω, vulnus, τραῦμα, *Xen.*

Deligo, is, αἱρέομαί τι, *Ion.* aliquem ducem, αἱρέομαί τινα ἡγεμόνα, *Dem.* aliquid ex omnibus, προαιρέομαί τι ἐξ ἁπάντων, *Isocr.* ex omnibus optimum, ἐκλέγομαι τὸ βέλτιστον ἐξ ἁπάντων, *id.*

Delineatio, ἡ διαγραφὴ, ῆς, *Plato.* ἡ σκιαγραφία τινὸς, *id.*

Delinco, προγράφω, *Isocr.* ὑπογράφω, *id.* aliquid, διαγράφω τι, *Polyb.*

Delingo, ἀπο-λείχω, *Aristot.*

Delimentum, τὸ ἐλίγμα, ατος, τὸ ἡλιγματῶν, ῶν, *Lucr.*

Delinio, καταχρίω, *Gal.* suavitate, καλῷ, *Plut.* ἡδύνω, μελίτι ω.

Delinitio, ἡ κλῆσις, εως, *Plut.*

Delinitivus, a, um, κατακλητικὸς, ὴ, όν, ὁ ἢ ἡ θελκτήριος, ος, ον, *Plut.*

Delino, καταχρίω, *Gal.*

Delinquo, ἁμαρτάνω, *Dem.* nulla in re πλημμελῶ οὐδὲν ὅλον, *Isocr.* in aliquem, πλημμελῶ εἴς τινα, *Xen.* in multis, πολλὰ σφάλλομαι, *Isocr.* πολλὰ ἐξαμαρτάνω, *id.* in leges, πράττω τὰ κεκωλυμένα, *Ælian.* Conf. *Pecco.*

Deliqueo, τήκομαι, *Gal.*

Deliquesco, idem quod *Deliqueo.*

Deliquium, ἡ ἔκλειψις, εως, *Plut.* animi, ἡ λειποθυμία, ας, *Herodian.*

Delramentum, τὸ λήμμα, ατος.

Deliratio, ἡ λήρησις, εως, *Aretæus.*

Delirium, τὸ παραλήρημα, ατος, *Xiphil.* ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *id.*

Deliro, λυρίω, *Dem.* ἀποληρίω, *id.* παραληρίω, *Aristoph.* prorsus, παντάπασι, *Isocr.* & insanio, παραφρονῶ ἢ μαίνομαι, *Dem.*

Delirus, a, um, ὁ ἢ ἡ ληρῶδης, ους, *Aristot.* ὁ παράφρων, senex, ὁ χρονίληρος, *Cent. Statius.*

Deliteo, διαλανθάνω, in silvis, ἐν ὕλαις, *Herodian.* κρύπτομαι ἐν ὕλαις, *id.*

Delitesco, vide antecedens *Delateo.*

Delitigo, φιλονικέω.

Delphin, ὁ δελφὶν, ῖνος, *Arist.*
Delubrum, τὸ εἰδώλειον, ου, *N. T.* τὸ ἱερὸν, οῦ, *Dm.*
Deludificor, διαπαίζω, *Plaut.*
Deludo, ὑπαίζω, *Hesych.* καταπαίζω.
Delumbis, ες, ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, ές.
Delumbo, ἀνανδρόω, *Suid.* ἐκνεύρίζω, *Dem.*
Demando, ὑπάρχω, alicui aliquid, τί τινι, *Isocr.* ἐπίλοιπον.
Dementi, ὁ παραπίνων, *Plaut.*
Demens, ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, ον, *Dm.* ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, ονος, ον, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀφραίνων, ονος, α, ον, *Dem.*
Dementum, τὸ Σιτομήτριον, ου, *Nic.* ἡ Σιτομητία, ας, *Pol. Sard.*
Dementer, ἀφρόνως, facere, ποιεῖν, *Dm.* ἐκφρόνες, *id.* a vobis.
Dementia, ἡ ἀνοία, ας, *Dm.* ἡ παραφροσύνη, ας, *id.* ἀπόνοια, ας, *id.* ἀφροσύνη, ας, *id.* ex ebrietate venit, εἰς τὴν ἐκ μέθης ἀφροσύνην, μανίας, ἀπονοίας, φρενίτιδας, *Isocr.*
Dementio, ἀφροσύνη, *Dem.* λήρέω, *id.* μαίνομαι, *Dm.*
Demento, ὠνέομαι, *Dem.* ἀγοράζω, *Dm.* ἐμπορεύομαι, *Dem.*
Demereo, ὑπουργέω, alicui, τινὶ, *Dm.* hominibus, ὑπουργεῖν ἀνθρώποις, *Syn. f.*
Demergo, καταπίπτω, *Plaut.* de navi, aliquid, τί, *Plut.* ex urbe urbem, καταδύνω τὴν ἐκ πόλεως πόλιν, *Dem.* aliquem, καταβυθίζω τινὰ, *Basil.* navem demergi, πλοῖον καταδῦναι, *Dem.* ad ima usque, βεβυθισμένην μέχρις ἰχύων, *Diodor.*
Demetio, ὁ βαπτισμὸς, οῦ, *N. T.* in mare, ὁ καταποντισμὸς, ου.
Demetior in mare, ὁ καταποντιστὴς, οῦ, *Isid.*
Demetitus, a, um, καταπεπονημένος, η, ον, frumentum perit nave demetita, ἀπόλλυται ζημίᾳ πλοῖα κατάγοντι, *Dem.*
Demetior, διαμετρέω, aliquid, τὶ. *Dm.*
Demeto, ἀποθερίζω, LXX. παραθερίζω, ἀπαμάω, *Hesych.* vel ἀπὸ τοῦ θέρους, ἐξαμᾶν ὁμοίως τὴν γῆν, *Sept.*
Demigratio, μετοίκησις, εως, *Plato.*
Demigro, μεταίζομαι, *Lucian.* e vita, ὑπεκχωρῶ τοῦ βίου, *Plato.*
Deminuo, μειόω, aliquid, τί.
Deminutus, ὑποσαγμένος, *Suid.* dicta, ἀπομιμέομαι τὰ λεγόμενα, *Herodot.* ὑπομιμέομαι.
Deminutus animus, *Lucr.* tenuis, ταπεινόφρων, μικρὸν καὶ μικροπρεπῆ φρονῶν, *Dem.*
Demissus, ὁ καθεσθεὶς, εῖσα, *Cæsar.* animi, ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐν, *N. T.* ὁ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, ὁ καὶ ἡ τὴν διάνοιαν ταπεινὸς, ὁ καὶ ἡ ταπεινόφρων, ονος, ον, *Lucr.* demisso animo hunc, μικρὸν καὶ μικροπρεπῆ φρονῶν, *Dem. Phal.*
Demitto, καθίημι, ἧκα, ἕθην, καθεῖμαι, *Herodian.* me ex alto, καθίημι ἐμὲ ἀφ' ὑψηλῶν, *Xen. ph.* animum, καταβάλλω ἑαυτὸν, *Plut.* aliquid funibus, χαλάω τι, *N. T.* anchoram, χαλάω ἄγκυραν, velum, χαλάω ἱστίον, ὑφ' ὑποπτύλια pri murum, χαλάω ἐν σπυρίδι διὰ τοῦ τείχους, *N. T.*
Demo, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τί τινὶ, *Dem.*
Demolior, καταστρέφομαι, καταβάλλω, urbes, τὰς πόλεις, *Isocr.* vias, ἀποικοδομῶ τὰς ὁδὸς, *Thuc.* mu.am, καθαιρῶ τὸ τεῖχος, *Jdm.*
Demolitio, ἡ καθαίρεσις, εως, ἡ καταβολὴ, ῆς,
Demolitor, ὁ καθαιρέτης, ου, *Hesych.*
Demonstrabilis, ες, ὁ καὶ ἡ ἀποδεικτὸς, ὴ, *Aristot.*
Demonstratio, ἡ ἀπόδειξις, εως, *Aristot.*
Demonstrative δεικτικῶς.
Demonstrativus, ὴ, ὸν, δεικτικὸς, ὴ, ὸν, ἀποδεικτικὸς, ὴ, ὸν, ἀποδεικτικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Demonstrator, ὁ ἀποδεικτὴς, οῦ.
Demonstro, δείκνυμι, aliquid, τί, *Dem.* ἀποδείκνυμί τι, *Herodot.* aliquid clare, ἀποδείκνυμί τι σαφῶς, *Dem.* ita clare, ut, ἀποδείκνυμί τι οὕτω σαφῶς, ὥστε, *id.* meam virtutem, ἐπιδείξασθαι τὴν ἐμαυτοῦ ἀρετὴν, *Isocr.*
Demonstro, ἀποσημαίνω.
Demonstror, ἀποσημαίνομαι, *Plaut.* Confer *Monstro.*
Demorsitans, ὁ καὶ ἡ κατέσθων, ὁ καὶ ἡ κατεσθίων, ὁ καὶ ἡ ἀναλίσκων τὰ ἐμὰ, *Lucian.*
Demoveo, ἀπωθέω.
Demulceo, κατάγω, aliquem, τινὰ, *Plaut.* ex alto, ἐκ βάθους τινὰ, *Dem.* ad terram, τινὰ εἰς γῆν, *id.*
Demum, vide *Denique.*
Denarius, ὁ δηναριστὴς.
Denarius, ὁ καὶ ἡ δεκάρχης, ου, *Suid.*
Denato, καταπλέομαι
Denego, ἀπαρνέομαι, eadem, φύσιν, *Plut.*
Deni, αι, α, ι, αι, α ἕκατ, *Hesych.*
Denigratio, ἡ μελάνωσις, εως, *Nic.* ὁ μέλασμος, ου.
Denigro, μελαίνω, ὑποφαίνω, διαμελαίνω.
Denique, τοτελευτῶν vel τὸ τελευταῖον, *Dm.* τελευτῶντα vel τὸ τελευταῖον, *id.* εἰς τέλος, *Thuc.* ἐν τέλει, *Xenophon.* τὸ ζυνολον, *Dem.*
Denominatio, ἡ ἐπωνυμασία, ας.
Denomino, καταονομάζω, aliquem re, τινὰ, *Polyb.*
Denoto, Σημαίνω, *Næv.* i. e. significo, Σημαίνω, *Aristot.*
Dens, ὁ ὀδὼς, ὀντος, *Aristot.* molaris, ὁ γόμφιος, ου, *Xenoph.* genuinus, ὁ γνήσιος, ἰδίος, *Aristot.* anterior, ὁ γλυφὶς, ῖδος, *Poll.* ὁ κοπὶς, ῖδος, *id.* cuneus, ὁ κοπὶς, ῖδος, ὀντος, *Hippocr.* dentium stupor, ἡ σιμωδία, ας, *Hesych.* dentium stupore laboro, δίδωμι σιμωδίαν, *Dem.* dentium dolore laboro, ὀδοντάλγέω, *Dioscor.* dentium dolore laborans, ὀδοντάλγὴς, ὁ καὶ ἡ ὀδοντάλγικὸς, ὴ, ὸν, dentes habens utrimque, ὁ καὶ ἡ ἀμφίοδος, ὁ καὶ ἡ ἀμφίοδους, ὀντος, *id.* nullus, ὁ καὶ ἡ ἀνώδους, ὀντος, *Aristot.* ferratus, ὁ καὶ ἡ χαρχαρόδους, ὀντος, *Aristot.* prominentes, ὁ καὶ ἡ ὠχοδους, ὀντος, *Poll.* tres, ὁ καὶ ἡ τρίοδος, LXX exiguus, ὁ καὶ ἡ χαυλιόδους, *Aristot.*
Densitas, ἡ πύκνωσις, εως, *Plut.*
Densus, πυκνὸς, *Aristot.*
Dentalis, ἡ πυκνότης, ητος, *Plut.*
Dento, πυκνόω, *Plut.*
Denudo, ὑποδύω, ὑσω, ὑσα, ὑκα, ὑθην, ὑμαι, ὑθη, *Plut.* ὑποδύομαι τὰ ὅπλα, *Thuc.*
Denumero, ἀριθμέω, ἀπαριθμέω, ἐξαριθμέω, ἀναριθμέω, ἐπαριθμέω, ἀριθμὸν ἀποφέρω, *Dem.* ἀριθμὸν ἀποφέρομαι παρά τινος, *Plut.* aliquem de regno, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, *Dem.* gladium immergo, ἐνδύω ξίφος τοῖς αὐχέσι ἐπιφερόμενον, *Dem.*
Dependeo, ἐκκρεμάννυμαι, ab aliquo, τινος, ἐκκρέμαμαι τινος, *N. T.* ἐξαρτῶμαι τινος, *Lucian.* a virtute alicujus, ἐξαρτῶμαι ἀνδρείου τινος, *Isocrat.*
Dependeo, ἐκτίω, pœnam alicui, τισι τινὶ, *Dem.*
Dependulus, ὁ καὶ ἡ ἐκκρεμαμβὼς, ὼς, ὸν.
Deperdo, ἀπόλλυμι, aliquid, τι, *Plat.* & certo urbem, ἀπολλυμι τὴν πόλιν, *Isocr.*
Deperio, ἀπόλλυμαι, *Aristoph.* i. e. morior, ἀπόλλυσθαι, *Plaut.* i. e. vehementer amo aliquem, ὀλλυμαι τινι, *Plato.*
Deperio, ὁ καὶ ἡ ἐπιθυμητὸς, ὴ, ὸν, *Dion.* ὁ καὶ ἡ ἐπιθυμίας ἄξιος, ία, ιον, *Plut.*
Depeto, ἀπαιτέω, aliquid, τί, *Plut.* & certo urbem, ἀπαιτῶ τινα τὴν πόλιν, *Isocr.*
Depetor, ἀπαιτοῦμαι, *Aristoph.* i. e. moror, ἀπολύομαι, *Plaut.* i. e. vehementer amo aliquem, ὀλλυμαι τινι, *Plato.*
Depingo, ὁ καὶ ἡ ποικίλος, ὴ, ὸν, *Dioscor.* depetigine laboro, λειχῆνα, *Hippocr.*
Depingo, ὁ καὶ ἡ καταγράφω, ου, *Dion.*
Depictus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταγραφὴς, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Depilatus, a, um, ἐπιρριχωθὶς, εῖσα, ἐν, ἀπορριχωμένος τῷ χαλκῷ, *Poll.* ἐπιφιλαμένος τὰς τρίχας, *id.*
Depilis, ες, ὁ καὶ ἡ ἄοριξ, χος, *Poll.* ὁ καὶ ἡ ἄτριχος, ου, *id.*
Depilo, καταπέλλω, LXX. ἀποτίλλω, *Aristot.*
Depingo, καταγράφω, aliquid, τί, *Propert.* columbis, χρώματά τί, *Synes.* imaginem meam maximis lineamentis, τὴν ἐμὴν ἰκόνα γράψασθε μεγίστῳ γράφει, *Herodian.*
Deplanto, ἀποφυτεύω, *Aristot.*
Deplico, ἐκπτύσσω, *Lucian.* ἀπαντλέω.
Deplumatus, a, um, ἀπτερωθὶς, εῖσα, ἐν, ἀπτερος, ον.
Deplumis, ες, ὁ καὶ ἡ ἄπτιλος, ου, *Suid.* ὁ καὶ ἡ ἀπίλωτος.
Depluma, ἀποτίλλω τὰ πτίλα.
Depluo, κατομβρέω.
Depono, καταπίθημι, arma in medium, τὰ ὅπλα εἰς μέσον, *Xenoph.* dictaturam, καταπίθεμαι τὴν μοναρχίαν, *Plut.* argentum apud aliquem, ἀργύριον τινι, *Isocr.* pecuniam, παρακαταπίθεμαι χρήματα, *id.* insaniam, ἐκβάλλω ἀποτίθεμαι, *Plut.* ἐκβάλλω ἀπὸ ἐμαυτοῦ, *Dion.*
Depopulatio, ἡ πόρθησις, εως, *Harmog.*
Depopulator, ὁ πορθητὴς.
Depopulor, πορθέω, maritimas regiones Laconicæ, τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία τῆς Λακωνικῆς, *Thuc.*

Thuc. vicos & parvas urbes, διαπορθῶ κώμας καὶ μικρὰς πόλεις, *Plut.*

Deportatio, ἡ κατακομιδή, ῆς, *Thuc.* ἡ ἐκφόρησις.

Deporto, κατακομίζω, frumentum exercitui, τὸν ζῖτον στρατοπέδῳ, *Dion.* aliquem in insulam, ἐκφορίω τινὰ εἰς νῆσον, *Lucian.* aliquem in navem, ἀποκομίζω τινὰ ἐπὶ τὸ πλοῖον, *Iscr.* laudem, κομίζομαι δόξαν, *id.* exercitum ex aliquo loco, στρατὸν ἀνάγω, *Herodian.*

Depoſco, ἐξαιτέω, aliquid, τί, *Dem.*

Depoſitio, ἡ κατάθεσις, εως, ἡ θέσις, εως, *Plut.*

Depoſitum, τὸ κατάθημα, ατος, τὸ παρακαταθήκη, ης, *Dion.* reliquum poſſeſſorum poſſeſſorum, παραθήκῃ καταλιπεῖν τοὺς ἀπογραφάς, *Dem.* accipere, λαμβάνειν, *idem*, δέχεσθαι, *Iscr.* repoſcere, ἀπαιτεῖν, *Dion.* reddere, ἀποδόναι, *Ariſtot.*

Depoſtulo, ἐξαιτέω, *Dem.*

Deprædatio, ἡ ζημία, ας, *Dem.*

Deprædor, ἀποσυλάω, *Chryſ.* aliquid, λαφυραγωγέω τι, *Plut.*

Deprælior, καταμάχομαι, διαμάχομαι, *Xen.*

Depravate, διεστραμμένως.

Depravatio, ἡ διαστροφή, ῆς, *Theophr.*

Depravo, διαστρέφω, aliquid, τι, *Theophr.* aliquem, κακηγορῶ τινὰ, *Xenoph.* ſcripturas, στρεβλοῦν τὰς γραφάς, *N. T.* Conf. *Corrumpo.*

Deprecabundus, a, um, ικέτευων, ουσα, ον.

Deprecatio, ἡ δέησις, εως, *Dem.* pro reo, ἡ παραίτησις, εως, *id.* ἡ ἐξαίτησις, εως, *id.* pro aliquo, δέησις ὑπέρ τινος, *Dion.*

Deprecator, ὁ παραιτητής.

Deprecor, ἀποτρέχομαι, aliquid, τί, *Dem.* ne quid fiat, μή γενέσθαί τι, *Dem.* ne quid inimicis accidat, τι τοῖς ἐχθροῖς, *Synef.* i. e. venturum precor, παραιτοῦμαι, *Dem.* pro aliquo, ἐξαιτοῦμαί τινα, *id.*

Deprehendo, καταλαμβάνω, aliquid, τί, *Dem.* injuſte facientem, λαμβάνω τὰ ἀδικοῦντα, *id.* in ipſo facinore, ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνω τινα, *id.* τῷ πράγματι αὐτῷ ἁλίσκω τινα, *id.* i. e. intelligo, μανθάνω, *Dem.* διαγινώσκω, *id.*

Deprehenſio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.*

Depreſſio, ἡ κατάτασις, εως.

Deprimo, καταπιέζω, aliquem injuſte, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, *Iscr.* ὑπηδαλίω, *Aristoph.*

Depromo, προχειρίζομαι, aliquid, τι, *Lucian.* ex cella penuaria, φέρομαι ἐκ τοῦ ταμείου, *Iscr.*

Depropero, κατασπεύδω, rem, τὸ πρᾶγμα, *Æſchin.*

Depſo, δέψω, *Heſych.*

Depudeſco, ἀπαναισχυντέω, LXX.

Depugnatio, ἡ κατάμαχη, ης, ἡ διαμάχη, ης, adverſus aliquem, ἡ ἀντιμάχησις, εως.

Depugno, διαμάχομαι, pro re aliqua, ὑπέρ τινος, *Plato*, pro aliquo cum aliquo ſ. adverſus aliquem, ὑπέρ τινος πρός τινα, *Plut.* adverſus aliquid, i. e. repugno alicui rei, πρός τι, *Dem.*

Depulſio, ἡ ἄπωσις, εως, ἡ ἀποτροπή, ῆς, *Iscr.*

Depurgo, ἀποκαθαίρω.

Deputatio, ἡ ἀποκλῆρωσις, εως.

Deputo, ἀποκλήρω, aliquid, τί, *Xenoph.* i. e. exiſtimo, νομίζω, *Lucian.*

Derado, ξυρῶ, καταξύω, *Plut.*

Derelictio, ἡ καταλειψις εως.

Derelictus, a, um, ὁ ἡ ἡ καταλελειμμένος, η, pro derelicto habere, ἀποτοξάζω, *N. T.*

Derelinquo, ἐγκαταλείπω, aliquid, καταλείπω τι, *Plato.* glorium, δόξαν, *Dem.*

Derepente, ἐξαίφνης, *Dem.* ex προσπαίω, *Ariſtot.* αἰφνιδίως, *id.*

Derepo, ἁρίζω.

Derideo, καταγελάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* τινός, *Iscr.* τινι, *Herodot.* parem, ὁ ἐρίπνης, *Iscr.* deridendum ab inimicis, καταγέλαστον γίνομαι ὑπὸ ἐχθρῶν, *id.* ab adulatoribus, οὐδένα γίνομαι τοῖς κόλαξι, *Dem.* facio, ut quis derideatur, deridendum aliquem propino, καταγέλαστον ποιῶ τινὰ, *Plato.*

Derideuſ, a, um, ὁ ἡ ἡ καταγέλαστος, ον, *Plato.* ὁ ἡ ἡ ἀκαταγέλαστος, ον, *Æſchin.* ὁ ἡ ὁ ἐπίχαρτος, ον, *Dem.*

Deriſio, ὁ καταγέλως, ωτος, *Xenoph.* τὸ καταγέλασμα, ατος, *Poll.*

Deriſor, ὁ καταγελάων, οντος, *Xenoph.* ὁ σκώπτης.

Derivatio aquarum, ἡ ὀχετεία, ας, *Theophr.* grammatica, ἡ παραγωγή, ῆς, criminis in aliquem, ἡ μετάστασις, εως, *Andoc.*

Derivativus, a, um, ὁ ἡ ἡ παράγωγος, ον, *Gramm.*

Derivo aquam, παρέχετεύω, *Plut.* ut Grammatici, παράγω, aquam toſſis in campum, παράγω ὕδωρ ἐρύγμασιν εἰς τὸ πεδίον, *Plut.*

Derodo, ἀποτράγω, *Lact.*

Derogatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*

Derogo, μεταποιῶ, legi, νόμῳ, *Dem.* alicui aliquid, ἀφαιρῶ τινί τι, *Iscr.*

Deruncatio, ὁ βοτανισμός, ὁ.

Deruncino, βοτανίζω.

Deſervio, ἀγρεύω, *Plut.*

Deſalto, ἀποχίομαι, nuptias, i. e. ſaltando imperite perdo, τὸν γάμον, *Herodot.*

Deſcendo, καταβαίνω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, *Xenoph.* ex muro, ὑποκαταβαίνω ἐκ τοῦ τείχους, *Thuc.* minore cum periculo in regionem aliquam, καταβαίνω ἀσφαλέστερον εἰς χώραν τινά, *Dem.*

Deſcenſio, ἡ κατάβασις, εως, ad inferos, ἡ εἰς ᾅδου, *Iscr.* ἡ καθόδος, ου, *Plut.*

Deſcenſus, idem quod antecedens *Deſcenſio.*

Deſcisco, vide *Deſcivo.*

Deſcribo, ἀπογράφω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τινος, *Athen.* i. e. delineo, διαγράφω, *Plato.*

Deſcriptio, ἡ ἀπογραφή, ῆς, *Dem.* τὸ διάγραμμα, ατος, *id.* tribut., ἡ ἀπογραφή, ῆς, *Poll.* rudis rei, ἡ ὑπογραφή, ῆς, *Plato.* ἡ περιήγησις.

Deſcriptum, τὸ ἀπόγραφον, ου, *Dem.* τὸ ἀντίγραφον, ου, *id.*

Deſcriptus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἀπόγραφος, ον, *Liban.*

Deſeco, ἀποτέμνω, aliquid, τὶ, *Plato*, ἀποκόπτω τι, *Xenoph.* ferra, ἀποτρίπτω.

Deſectio, ἡ ἀποτομή, ῆς, ἡ ἀποκοπή, ῆς.

Deſero, ἀπολείπω, aliquem, τινὰ, *Dem.* καταλείπω τινὰ, *Ariſtot.* ordinem, λείπω τάξιν, *Dem.* vadimonium, φυγοδικίαν, *id.* campum, ἀναχωρῶ ἀπὸ τοῦ πεδίου, *Herodian.*

Deſertio, ἡ ἀπόλειψις, εως, *Dem.* ordinis, ἡ λειποταξία, ας, *id.* militiæ, ἡ ἀστρατία, ας, *id.* deſertionis ſive deſerti ordinis crimen, τὸ λιποστάσιον, ου, *id.*

Deſertor, ὁ ἀπολείπων, οντος, ordinis, ὁ λειποτάκτης, ου, *Dem.* ὁ ἀτακτος, ου, *idem*, ὁ ἀστρατος, ου, *id.* militiæ, ὁ ἀστράτευτος, ου, *id.*

Deſertum, ἡ ἔρημος, ου, *N. T.* ἡ χώρα ἔρημη, *Xenoph.* ἡ ἐρημία, ας, *N. T.*

Deſertus, a, um, ὁ ἡ ἔρημος, vel etiam ἐρημαῖος, αία, αιον, deſerta ab hominibus regio, χώρα ἔρημη ἀνθρώπων, *Xenoph.* ἔρημη ἡ ἀνοίκητος γῆ, *Lucian* ab auxilio, ἔρημος βοηθείας, *Plut.* ἔρημος βοηθήσοντος, *Iscr.* deſertum eſſe a ſociis, ἔρημον εἶναι συμμάχων, *Dem.* omnino deſertum eſſe, παντάπασιν ἔρημον εἶναι, *id.*

Deſervio, θεραπεύω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* δουλεύω τινὶ, *id.* ὑπηρετέω τινὶ, *Plut.*

Deſes, ὁ ἡ ἀργός, ὸς, ὸν, *Plut.* Conf. *Piger.*

Deſicco, καταξηραίνω. *Theophr.* ἀποξηραίνω.

Deſideo, κάθημαι, *Dem.* ἡσυχίαν ἄγω, *id.* & otium ago, ἀργίαν ἄγω, χολάζω, *id.*

Deſiderabilis, ε, ἐπιθυμητός, ὴ, όν, *Ariſtot.* ὁ ἡ ἡ σπουδαστός, ὸν, *Lucian* ὁ ἡ ἡ ὀπτὸς ... *N. T.* παθητὸς ὁ ὁν.

Deſideratus, a, um, vide *Deſiderabilis.*

Deſiderium, ὁ πόθος, ου, patriæ, ὁ πατρίδος, *Dem.* flagro deſiderio alicujus, φέρομαι πόθῳ τινός, *id.* teneor deſiderio alicujus, πρόσεσμαι πόθῳ τινός, *id.* incido in deſiderium alicujus rei, ἐμπίπτω εἰς ἐπιθυμίαν τινος, *id.* alicujus rei, τὸ ἐπιθύμημα τινος, *Dem.* ἐπιθυμησις τινος, *Ariſtot.* ἡ ἐπιθυμία τινος, *N. T.* ἡ ὑπόθεσις τινος, *ibid.*

Deſidero, ποθέω, aliquem, præſentiam alicujus, παρουσίαν τινὸς, *Dem.* mediocria, ἐφίεμαι τῶν μετρίων, *id.* plura, ὀρέγομαι πλείονος, *Iscr.* aliquid, ἐπιθυμέω τινός, *Dem.* ὑποθέω τι, *Lucian.* ἱμείρομαι, *Hom.*

Deſidia, ἡ ῥᾳθυμία, ας, *Dem.* Conf. *Segnitia.*

Deſidioſe, ῥᾳθύμως.

Deſidioſus, a, um, ὁ ἡ ἡ ῥᾳθυμος, ον, *Plut* Confer *Piger.*

Deſido, καθίζάνω, *Iscr.*

Deſignatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ ὑπογραφή, ῆς, *Plato*, magiſtratus, ἡ ἀπόδειξις, εως.

Deſignator, ὁ ἀποδείκτης, ου.

Deſignatus, a, um, ἀποδεδειγμένος, η, ον, conſul, ἀναρρηθεὶς ὕπατος, *Plut.*

Deſigno, i. e. primis lineis deſcribo, ὑποτυπόω, *Ariſtot.* ἀπογράφω, *Dem.* ὑπογράφω, *Iscr.* i. e. eligo aliquem belli ducem, τελέω τινὰ στρατηγὸν, *Dem.* ἀποδείκνυμι τινα στρατηγὸν, *Herodian.* aliquem imperatorem, ἀναγορεύω τινὰ Καίσαρα, *id.*

Deſilio, καταπηδάω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, *Xenoph.* e curru, ἀποπηδάω τοῦ ἅρματος, *Plut.* in caput alicujus, ἁλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τινος, *Ariſtot.*

Deſino, λήγω, a laboribus, ſ. laborare, παύομαι, *Iscr.* jubere, ἀνίημι παροιστάλας, *Dem.* de aliquo dicere, ἀπαλλάττομαι τοῦ λέγειν περί τινος, *Dem.* a bello, σχολάζω τῷ πολέμῳ, *Iscr.* in aliquid, ἀποβλέπω εἴς τι, *Ariſt.* ab exercitiis, μεθίεμαι τῶν γυμνασίων, *Plato.* ab aliqua re, ἀφίσταμαί τινος, *Dem.*

Deſipiens, vide *Delirus.*

Deſipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης.

Deſipio, παραφρονέω, *Iscr.* Conf. *Deliro.*

Deſiſto, ἀφίσταμαι, ab aliquo, τινος, *Dem.* Conf. *Deſino.*

Deſtinatus, a, um, ἀποβλεφθεὶς, εῖσα, έν.

Deſolatio, ἡ ἐρημωσις, εως.

Deſolator, ὁ ἐρημωτής, οῦ.

Deſolo, ἐρημόω, urbem, πόλιν, *Thuc.*

Deſpectio, ἡ καταφρόνησις, εως, *Apoſt.*

Deſpecto, φυκιὰ καθορῶ.

Deſpectus, us, τὸ καθόραμα, ατος, i. e. contemptus, ἡ καταφρόνησις, εως. Conf. *Contemptus.*

Deſperans, ὁ ἡ ἡ ἀνέλπιστος, ον, *Thuc.* ὁ ἡ ἡ ἄθυμος, ον, *Dem.*

Deſperanter, ἀνελπίστως, *Iscr.*

Deſperatio, ἡ ἀνελπιστία, ας, *Baſil.* τὸ ἀνέλπιστον, ου, *Thuc.* ἡ ἀθυμία, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *id.* deſperationem injicere alicui, ἄθυμον ποιῶ τινα, *id.* in extrema deſperatione verſari, ἐν τῇ ἀνελπιστίᾳ καθέζεσθαι, *Heſiod.* ἐν ἐσχάτῃ ἀθυμίᾳ ἡ ἀπογνώσει, *Herodian.*

Deſperatus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἀνέλπιστος, ον, *Iscr.* ἀπεγνωσμένος, η, ον, *Plut.*

Deſpero, ἀνελπίζω, de aliqua re, τινὸς, *Galen.* de ægroto, ὁ νοσῶν τα, *id.* de præſenti rerum ſtatu, ἀθυμοῦμαι τοῖς παροῦσι πράγμασι, *Iscr.* omnino de aliquo, ἀπογινώσκω καταπάσης τινος, *Dem.* Conf. *Deſperatio.*

Deſpicabilis, e, ἀκαταφρόνητος, ον, *Lucian.*

Deſpicio, καταφρονέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* Confer *Contemno*, i. e. deorſum adſpicio, καθοράω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Deſpicor, vide *Contemno.*

Deſpolio, ἀποσυλάω, aliquem, τινὰ, *Chryſ.* ἀπογυμνόω.

Deſpondeo, ἐγγυάω, alicui uxorem, τινι γυναῖκα, *Dem.* mihi aliquam, νυμφίον τινα, *Iscr.*

Iocr. aliquem alicui ἀμολογίᾳ τίνα, τινί, *Xenoph.* καθομολογοῦμαί τινά τινι, *Plut.* animum, ἀπεγνωκότος ἔχω. Conf. *Despero.*

Desponsatus, a, um, καθομολογημένος, ίη, ίον, *Plut.*

Desponso, vide *Dispondeo.*

Despretus, a, um, vide *Contemptus.*

Despumo, ἱπαφρίζω, *N. T.* ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.

Despuo, καταπτύω, i. e. contemno, aliquid, i. in aliquid, τινός, *Dem.* aliquem, διαπτύω, τινά, *idem.*

Desquamo, ἀπολεπίζω, ἐκλεπίζω.

Destillatio, ὁ καταγμός, οῦ, ἡ ἀπόσταξις, εως, *Theophr.*

Destillo, καταστάζω, *Lucian.* destillat aurum ab eorum verbis, ἀποτάζει χρυσὸς ἀπὸ λόγων αὐτῶν, *id.* mel a foliis, ἀπολείβει μέλι ἀπὸ φύλλων, *Diod. Sic.*

Destinatio, in locum, ὁ ἐφεδρασμός, οῦ, *Plut.* animi, ἡ προσίρησις, εως, *Herodian.*

Destino, τάττω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Plut.* alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* aliquid ad aliquid, ἀποτείνω τι εἴς τι, *Polyb.* aliquem ad mortem, καταψηφίζομαί θάνατον τινος, *Ælian.*

Destituo, ἀπολείπω, infelicem, δυσυχοῦντα, *Plut.* fortuna destituit consilium ejus, ἡ τύχη ἐσφηλε τὴν γνώμην αὐτῆς, *Herodian.* Conf. *Despero.* destituor, ἀπορέω, pecunia, χρημάτων, *Isocr.* verbis, λόγων, *id.* necessarius, πρὸς ἀναγκαῖον. i. πρὸς ἀποτυδίαν, *id.* nimis ex ἀπορία σολλῆ i. σάσῃ, *Dem. Isocr.* occasione, ἀπολείπομαι πρὸς καιρὸν, *id.* aliqua re, ὑστερίζω τινος, *id.* ἀποτυγχάνομαί τινος, *Ælian.*

Destitutio, auxilii, ἡ ἀβοηθησία, ας, LXX. i. e. solitudo, ἡ ἐρημία, ας, *Isocr.*

Destringo, ἀποξύλω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Destruo, ἀποκλύζω, *Plut.* urbem ἀνίημι σκλυ, *Dem.* ἀνατρέπω πόλιν, *Isocr.* ἐκ σεπί. Sc. *illom.* ἐκπορθέω, *Eur.* aliquid, κατασκλύζω τι, *Isocr.* i. e. rerto, ἀνασκοδύζω, ἀποσκοδύζω, aliquid, τὶ, *Nic.*

Detudato, ἡ ἀξύλωσις, εως.

Detudo, ἀξύλω, *Aristot.* in aliqua re, κατοκλάζομαί τι, *Plato.*

Detunicatio, ἀπεδύζω, aliquem aliqua re, τινὰ τινι, *Aquin.*

De usto i. deusto, ἀπιθίζομαι.

Desuetudo, ἡ ἀσθεια, ας, *Lucian.*

Desuescere, ὁ κ' ἡ ἀνδης.

Desultor, ὁ ἀμφιππεύς, έως, *Ælian.*

Desultorius a, um, καταστικὸς, ἡ, όν, equus, ὁ κάλης, ητος, *Paulect.*

Desultura, τὸ καλάτισμα, ατος.

Desum, ἀπολείπομαι, in nullo, ἀδύνατος, *Dem.* Conf. *Deficio.* commodis alicujus, ἀφίσταμαί τῆς τινι συμφέροντος, *id.*

Desumo, ἀναλαμβάνω, *Dem.*

Desuper, ἄνωθεν, ingero aliquid, τὶ ὑπάλλω, *Herodian.*

Detego, ἀποκαλύζω, *N. T.* i. e. revelo, ἀποκαλύπτω, *ibid.*

Retendo, *Plin.* *Xenoph.*

Detentio, ἡ κάθεξις, εως, *Aristot.* ἡ κατοχὴ, ῆς, *Gal.*

Deter, φαυλὸς, ὁ, όν, deteriore conditione sum aliquo, ἐλαττόομαί τινος, *Dem.* deterioribus pareo, ὑπὸ χείρονα ἄρχομαι, *Plato.*

Detergeo, ἀποσμάω, cicatrices, κλὰς, *Diod.* calumnias, ἀποτρίβομαι τὰς διαβολὰς, *Diod. Sic.* Conf. *Abstergeo.*

Detergo, idem quod antecedens *Detergeo.*

Determinatio, τὸ πέρας, ατος, *Dem.* ὁ ὅρος, ου, *idem*, ὁ ἀφορισμὸς.

Determino, ὁρίζω, *Dem.* ἀφορίζω πέρας ἔρου, *idem.*

Detero, κατατρίβω, *Thuc.* ἀποτρίβω.

Deterreo, ἀπείργω, aliquem ab aliqua re, τινὰ τινος, *Plut.* a consulendo, τινὰ ἀπὸ τοῦ συμβουλεύειν, *Isocr.* aliquem a peccatis ἀποτρέπω τινὰ πρὸς ἀμαρτημάτων, *id.* aliquem a gerenda republ. φυλῆ τὰ κοινὰ πράττειν, *Plut.*

Deterritus, ὁ κ' ἡ ἔκφοβος.

Detestabilis, e, βδελυκτὸς, ὴ, όν, *N. T.*

Detestatio, ἡ βδελυγμία, ας, *Chrys.*

Detestor, καταρῶμαι, patriam, τὴ πατρίδι, *Dem.* tanquam prodigium, μυσαττόμαι ὡς ἐπὶ τέρατι, *Lucian.* cædes, μυσάττομαι τὰς Σφαγὰς, *id.* βδελυσσομαι.

Detineo, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plato.* παρατείνω τινὶ, *Plut.* aliquem ab aliquo, ἀπείργω τινά τινος, *id.*

Detondeo, ἀποκείρομαι, barbam, τὸ γένειον, *Herodian.* capillos quos habuit, totondit, ὧν εἶχε τριχῶν, ἀπεκείρατο, *id.*

Detono, καταβροντάω.

Detorno, ἀποτορνεύω.

Detorqueo, ἀποστρέφω, aliquid aliquo, τὶ πρός τι, *Plut.* in aliud, παραφέρω εἰς ἄλλο, *Lucian.*

Detractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.* famæ, ἡ καταλαλιὰ, ᾶς, *Basil.*

Detractor, ὁ καταλάλος, ου, *Plut.* i. e. obtrectator, ὁ καταλάλος, *N. T.* ὁ ψιθυριστὴς, οῦ, *ibid.*

Detrahio, ἀφαιρίομαι, aliquid alicui, τινί τι, *Isocr.* i. e. obtrecto, alicui, διασύρω τινὰ, *Dem.* Conf. *Calumnior, Cavillor.*

Detractatio, ἡ ἀνάδυσις, εως.

Detractator, ὁ ἀναδύτης, οῦ.

Detrecto, ἀναδύω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquid facere, ἀποδιδράσκω εἰς τὸ μὴ ποιεῖν, *Xen.* preces, ἀπολέγομαι τῶν δήσεων, *Plut.* munus, ἀρίομαι χρείαν, *Dem.* pugnam, ἀκνῶ τὴν μάχην, *Herodian.* negotium, παραιτίομαι τὸ ἔργον, *id.* imperia, ἀφυπνίζω, *id.* Conf. *Averror, Fugio.*

Detrimentosus, a, um, βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *Plato.* Conf. *Noxius.*

Detrimentum, τὸ ἀπόζημια, ατος, i. e. damnum, ἡ ζημία, ας, magnum, μεγάλη, *Dem.* summum, ἐσχάτη, *id.* & damnum, ἡ βλάβη, *id.* adferre alicui, ζημίαν φέρειν τινι, *id.* Conf. *Damnum.*

Detrudo, ἀπωθέω, *Thuc.*

Detruncatio, ἡ κατακοπὴ, ῆς, *Theophr.*

Detruncо, κατακόπτω, aliquid, τὶ, *Theophr.* κόλλυβόν τι, *id.* κολοβόω.

Detumeo, ἀποχώρω.

Deturbo, ἀπαδία, *Thuc.* παραβία, *Nav.* ἀπαραστω, *Lucr.* evectum, ῥῆμα ἀρθὲν, *Herodian.*

Deturpo, καταισχύω, *Plut.* aliquid, μολύνω, τὶ, *Isocr.*

Devallo, πορθέω, regionem, χώραν, *Thuc.* domos, οἰκίας, *Xenoph.* ἀποκόπτομαι, *Thuc.* vicos & parvas urbes, διαπορθῶ κώμας καὶ μικρὰς πόλεις, *Plut.*

Devecho, κατάγω, *Plut.* καταφέρω, frumentum alicui, κατακομίζω σῖτον τινι, *Thuc.*

Deveco, ἀποκαλύπτω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Deveneror, ζεβομαι, aliquem, τινα, *Plato.*

Devenio, καθήκω, *Æschin.* ad tyrannidem potentiæ, εἰμὶ εἰς τυραννίδα ἐξουσίας, *Herodian.* aliquo ex agris, κατέρχομαι ἐκ τῆς ἀγρᾶς, *idem*, Ptolemaidem, καταντάω εἰς τὴν Πτολεμαΐδα, *N. T.* audacia devenit in dementiam, τὸ τολμᾶν καταντᾷ εἰς τὴν ἀνοίαν, *Polyb.* Conf. *Venio.*

Devenustо, idem quod *Deturpo.*

Devergentia, τὸ καταφερὲς, εος.

Devergo, κατασείω.

Deversatio, ἡ καταφορὰ, ᾶς, τὸ κάταντες, ους.

Deversor, ὁ, ου, ἡ κατάγης, ους, *Strab.* ὁ κ' ἡ καταλύτης.

Devertо, ἀ, um, ὁ κ' ἡ κατάγης, ους, *Strab.* ὁ κ' ἡ καταλύτης.

Devexus, a

Diarium, ἡ ἐφημερὶς, ίδος, *Plut.* τὸ ἐφήμερον, ου, *Philo.*
Diarrhœa, ἡ διάῤῥοια, ας, *Galen.*
Diatriba, ἡ διατριβὴ, ῆς, *Plut.*
Dica, ἡ δίκη, ης. *Agere* diem intendo, δίκην λαγχάνω, imperio alicui, δίκην ἐπιτίθημί τινι, condemno reum, δίκην φεύγω, *Xenoph.*
Dicacula, ἡ στρατιώτις, ιδος, *N. T.*
Dicaeolus, a, um, δικαιότατος, η, ον, *Ulp.*
Dicaeterium, τὸ Δικαστήριον, ου, *Dion.*
Dicax, ὁ ἢ ἡ γελοιοκάμπης, ου, *Hist. Joan.* διῤῥιμμένος καὶ ζωπυρὸς, *Dion.* ὁ σκωπτικὸς, *Strab.*
Dico, as, ῶ, ῶσω, Deo, τῷ Θεῷ, *Herodian.* alicui, ἀπειλήσαί τινι, *Diod.* χρῆσαί τινι, *Plut.* i. e. tradere alicui, δόλιόν τινι, *Xenoph. Cent. Comm.*
Dico, is, ξω, ξω, ai, aut facio, ἄλλα, ἄλλα ἀφράστα. *Plut.* haec tibi, ταῦτα σοὶ, *Xenoph.* ita dicto, ταῦτα οὕτω ἔχει, *Dem.* *Caesar* sic τὴν ἀποφυγὴν ποιεῖ, *Dion.* *Caesar* sic τὴν ἀποφυγὴν ποιεῖ, *Dion.* aliquid pro certo, ἀφηγήσατό τι, *Id.* aliquid exemplo confido, ἐξ ὧν ἀφηγήσατο ἔγνων, *Id.* pro dignitate de re, ἀξίως περὶ τοῦ ὀνόματος, *Id.* de re dubia, ὑπέρ τινος ὑποπτεύω, de re certa, εἰκότως, ἐξ εἰκότος, ἐκ τεκμηρίων, *Dion.* ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ἐκ τῶν κύκλῳ, ex circumstantiis, ἐκ τῶν παρόντων, *Xenoph.* ἐκ τῶν ἐνόντ

edere, ἀξίως [illegible], *Isocr.* facere, ut dignum est nostra persona, ἀξίως ἡμῶν πράττειν, *Dem.*

Digredior, ἀπέρχομαι, e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Isocr.* e medio, ὑποχωρέω ἐκποδών, *Dem.* παρεκβαίνω τὸ μέσον, *Aristot.* ex regione aliqua, ἀπαλλάττομαι ἐκ τῆς χώρας, *id.* longius a proposito, ἀφέρομαι μᾶλλον τοῦ ὑποθέσεως, *Isocr.* a scopo, ἔξω τοῦ Σκοποῦ ἔρειν, *Polyb.*

Digressio, ἡ ἔκβασις, εως, ἡ παρέκβασις, εως, e vita, ἐκ τοῦ βίου ἀπαλλαγή, *Xenophon.*

Dijudicatio, ἡ διάγνωσις, εως, *Isocr.* ἡ διάκρισις.

Dijudico, διαδικάζω, *Xen.* διακρίνω, *Plato.* διαγιγνώσκω, *Dem.* alterum cum altero, ἑκάτερον τῶν ἄλλων δίκαια, *id.* περὶ τῶν ἀντιφερομένων δικάζω, *id.*

Dilabor, διολισθαίνω, *Aristoph.*

Dilacero, διασπαράττω vestimenta, καταῤῥήγνυμι τὰ ἱμάτια, *Dem.*

Dilanio, ἐλκοτάω, objicere aliquem aliquibus dilaniandum, διασπάσασθαί τινι παραβαλεῖν τινά, *Dem.*

Dilapido, διασπαθάω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, *Cujus.* aliquid, κατασπαθάω τι, *Luc.* an. διασκεδάννυμί τι, *N. T.*

Dilargior, διαδίδωμι, aliquid, τί, *Plut.*

Dilatero, σπαράττομαι, ῆ, *Dem.*

Dilatio, ἀναβολή, ῆς, *Dem.*

Dilato, μελλήσω, ῶ, *Aristot.*

Dilator, ὁ μελλητής, οῦ, ὁ, *Aristot.*

Dilauro, διεταινίω.

Dilectio, ἠγάπησις, εως, *Plut.*

Dilectus, a, um, ἀγαπητός, ἡ, όν, *N. T.*

Diligens, σπουδαῖος, ία, αῖον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, ίου, ὁ, ἡ, ὀφειλόμενος, ου, ον, εῖον, *Dem.*

Diligenter, σπουδῇ, & juste adm nistrare, ν. δικαίως πράττειν, *Dem.* Σπουδαίως, *Aristot.* ὑπὸ Σπουδῆς, μετὰ Σπουδῆς, κατὰ σπουδήν, *Aristot.*

Diligentia, ἡ Σπουδή, ῆς, *Dem.* ἡ ἐπιμέλεια, ας, *id.* & facultas, Σπουδὴ καὶ πρόθυμία, ας, multam diligentiam adhibere, ut, Σπουδὴν πολλὴν ποιεῖσθαί, ἵνα, *id.* & omne studium adhibere, Σπουδὴν καὶ προθυμίαν πᾶσαν ποιεῖσθαι, *id.* alicui rei, ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαί τινος πράγματος, *id.* Σπουδὴν ἔχειν περί τινος, *Plato*, ποιεῖσθαί Σπουδὴν ὑπέρ τινος, vel περί τι, *Isocr.* ut, ὅπως, *Dem.* πᾶσαν, *id.* Conf. *Studium.*

Diligo, ἀγαπάω, aliquem, τινά, *Isocr.* Conf. *Amo.*

Dilucco, διαλάμπω, *Isocr.*

Dilucide, καταφανῶς, διαφανῶς, *Thuc.* cognoscere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, *Dem.* diserte declarare, σαφέστερον δηλοῦν, *Isocr.* dilucidissime ostendere, ἐναργέστατα ἐπιδείκνυμι, *Isocr.*

Diluculo, Σφριγίζω, *Aristoph.* διαφαυσκάζω, *Polyb.* tempus, διανύω τὰς γραφάς, *N. T.* aliquid, δηλόω τι, *Dem.*

Diluculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἑωφανής, ές, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἑωσφόρος, ίζ, *id.* ὁ καὶ ἡ καταφαής, ές, *id.* diluculum cras abeam, ὑπερῆς ἐπὶ τὰ, *Pers.*

Diluculum, ἑωθινός.

Diluculum, ὁ ἑωθρός, ῶ, *Phil.* τὸ πρωΐθριον, ου, *Hesych.* τὸ λευκαυγές, *Lucian.* diluculo venire, ὀρθρίζω, *N. T.* diluculo profundo, ἔτι σκότους, *id.* diluculo aliquid agere, ἐγρήγορέναι, *Lucian.* diluculo surgo, πρὸ ῥᾳδίου εἶναι, *Poll.*

Diluo, διαῤῥέω, vinum aqua, ἐξυδαρίζω οἶνον, calamitas, διαλύουσα συμφορά, *Isocr.*

Diluvies, ἡ κατακλυσμός.

Diluvium, ὁ κατακλυσμός, ῶ, *Dem.*

Dimano, διαῤῥέω, *Philo.*

Dimensio, ἡ ἀνάμετρησις, εως, *Plut.* ἡ διαμέτρησις, εως, aqua, ξυμμετρία, ας, *Isocr.*

Dimetior, διαμετρέω, aliquem, τινα, *Aristoph.* διαμετρίζω, *Dem.*

Dimicatio, ὁ ἀγών, ῶνος, *Dem.* ἡ ἀγώνισις, εως, *Thuc.* ὁ ἀγωνισμός, οῦ, *Dion.* de vita, ἡ ψυχομαχία, ας, *Polyb.* Conf. *Certamen.*

Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι, cum aliquo, πρός τινα, *Xen.* de aliqua re, περί τινος, *Dem.* Conf. *Certo.* item *Pugno.*

Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας.

Dimidiatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίτομος, dimidiata pars, τὸ ἡμίτομον, ου, *Isocr.* τὸ ἡμιτέμαχον, ου, *Diosc.* dimidiata pars equitum, οἱ ἡμίσεις τῆς ἱππου, *Dem.*

Dimidius, a, um, ἥμισυς, εια, υ, *Thuc.* dimidius murus, ἡμίσου τεῖχος, *id.* supra dimidiam partem, ὑπὲρ ἡμίσους, *id.* dimidia pars temporis, ἡμίσου τοῦ χρόνου, *id.* dimidiæ panes, οἱ ἡμίσεις τῶν ἄρτων, *Xenoph.* non ex dimidia parte bonum esse, οὐκ ἐξ ἡμίσεια χρηστὸν εἶναι, *Dem.*

Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, *Hesych.* φθίνω, *Plato.* ἐλαττόω, *Thuc.*

Diminutio, ἡ μείωσις, εως, ἡ φθίσις, εως, *Plut.* ἡ ἐλάττωσις.

Diminutivus, a, um, μειωτικός, ἡ, όν.

Dimitto, διαπέμπω, alium alio, ἄλλον ἄλλη, *Thuc.* prædia per regionem, χώρας κατὰ χώραν, *idem*, exercitum, πανσαι δωδεκάμηνον, *Plut.* i. e. absolvo aliquem, ἀφίημί τινα, *Dem.* aliquem liberum, τινὰ ἐλεύθερον, *Aristoph.*

Dimoveo, ἀποτρέπω, ab aliquo re, τινός, *Isocr.*

Dinumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, *Vitruv.*

Dinumero, διαριθμέω, *Plato.*

Dioecesis, ἡ διοίκησις, εως.

Diphthongus, ἡ δίφθογγος, ου, *Gramm.*

Diploma, τὸ δίπλωμα, ατος, *Byz.*

Dirus, αἰ ἀραί, ῶν, diris devotus f. obnoxius, ἀραῖς ἐνεχόμενος, *Aristoph.* ὁ καὶ ἡ κατάρατος, ου, *Dem.* diris devovere aliquem, καταρᾶσθαί τινι, *Isocr.* ἀρᾶς τισιὶ καταρᾶσθαί τινι, *Plut.* ἀρᾶς τιθέναι ὅτι τινα, *id.* diræ, αἱ ἐνάρατοι.

Directè, εὐθύ, *Xen.*

Directo, ἡ εὐθυντήρια, ων, *Aristot.*

Director, ὁ εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ.

Directus, a, um, εὐθύτατος, η, ον, *Aristot.*

Diremptio, ἡ διαφόρησις, εως, ἡ διάλυσις, εως, *Theoc.*

Direptio, ἡ διαρπαγή, ῆς.

Direptor, vide *Diripio.*

Direptus, vide *Diripio.*

Dirimens, τὸ διορίζον.

Diripio, κατασυλάω, prædatum ad optimum finem, τὰ ἁρπασθέντα πρὸς κάλλιστον τέλος, *Plut.* eo omnia civitatis opes, ζωστέον εἰς τοῦτο σύμπαντα τὰ τῆς πόλεως, *Plut.* aliquid ad utilitatem meam, ἐξαρπάζω τι πρὸς τὸ ξυμφέρον μοι, *Dem.* ad rationem, διὰ λόγου λαμβάνω, *Lucian.* aliquem ad virtutem, ἀφορμήν τινι ἐπ' ἀρετὴν, *Xenoph.*

Dirimo, διαλύω, bellum, πόλεμον, *Isocr.* amicitiam, συμβίωσιν, *id.* contentionem, ἔριν, *Dem.*

Diripio, διαρπάζω, urbem, πόλιν, *Aristoph.* Lacedæmonios, ἀναῤῥάπτειν τοὺς Λακεδαιμονίους, *Dem.* Spartam, ἁρπάζειν τὴν Σπάρτην, *Dem.* comes, συνθήρα οἰκίας, *Xenoph.*

Dirtas, vide *Crudelitas.*

Dirumpo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμά, *Lucian.* καταῤῥηγνύμαι τῶν πλοίων, *Aen.*

Diruo, καταβάλλω, aliquid, τι, *Isocr.* urbem, καταστρέφω πόλιν, *Dem.* domum funditus, καταβαλεῖν οἰκίαν εἰς ἔδαφος, *Plut.* Conf. *Everto.*

Diruptio, ἡ διάῤῥηξις, εως.

Dirus, a, um, vide *Crudelis.*

Dis, ὁ Πλούτων, ωνος, *Plut.*

Discalceatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνυπόδητος, ου, *Xenoph.*

Discalceo, ἐξυποδέω.

Discedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινός, *Dem.* ex corpore, ἀπαλλάττομαι σώματος, *Xenoph.* e regione, ἐκ τῆς χώρας, *Aristot.* in patriam, εἰς τὴν πατρίδα, ex vita, μεταλλάττω τοῦ βίου, *Isocr.* cum aliquo, συναπαλλάττομαί τινι, *Ælian.*

Disceptatio, ἡ διάγνωσις, εως, ἡ ἀμφισβήτησις, Confer *Disputatio.*

Disceptator, ὁ δικαστής, οῦ, *Dem.* ὁ δικάζων, οντος, *id.*

Discepto, διαγινώσκω, *Dem.* Confer *Dijudico.*

Discerno, διακρίνω, aliquid, τί, *Isocr.* honesta & turpia, διαλογίζομαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μή, *Aristot.* caute & leviter quædam, διαῤῥιζικά τινα εὐλαβίας καὶ νωθρότητος, *Dem.* intelligentia & eruditione honesta & turpia, σύνεσίς καὶ παιδεία διαγιγνώσκω καλὰ καὶ αἰσχρά, *id.*

Discerpo, διασπάω, aliquem, τινά, *Luc.* an. διασπαράσσω τινὰ, *idem*, ἁρπάζω τινὰ, *Plut.*

Discerptus, a, um, διαστασθείς, εῖσα, έν, *Luc.* membratim, τμηθεὶς διαμελίσει, *Lucian.*

Discessio, ἡ ὑποχώρησις, εως, *Plut.* ἡ ἀποχώρησις.

Discessus, us, ἡ ἄφιξις, εως, *N. T.* e vita, ἡ ἔξοδος, ου, *Hesych.*

Discindo, διασχίζω, *Xen.* aliquid, διατέμνω τι, *Aristot.* διακόπτω τι, *Lyc.* καταῤῥήγνυμι τι, *Dem.*

Discingo, ἀποζώννυμι, aliquem, τινα, *Herodian.*

Disciplina, ἡ παιδεία, ας, an abhor & honestior, μᾶλλον αἰσχρῶν καὶ αἰσχυντηρότερα, *Isocr.* pulcherrimæ disciplinæ, καλλίστη παιδεύματα, ων, n. multo dignæ disciplina, πολλοῦ ἀξίως τοῦ λόγου, *id.* disciplina omnes scientiæ & exercitatione continentur, πᾶσαι ταῖς ἐπιστήμαις καὶ μελέταις συνέστηκε, *Dem.* disciplinæ eloquentiæ, παιδεύσεις αἱ περὶ τοὺς λόγους, *Isocr.* versari in aliqua disciplina, διατρίβειν περὶ παιδείαν, f. παίδευσίν τινα, *Aristot.* imbuere aliquem disciplinis, φιλοτεχνίαν τινὸς περὶ παιδείαν, *id.* claros in omni disciplinarum genere, ἐπιφανεῖς ἐν ἅπασι παιδεύμασι, *Dem.* disciplina & institutio, μάθησις καὶ παιδεία, *Isocr.* [illegible] disciplinarum & eruditionis, ὁρμᾶν ἐπὶ τὰ μαθήματα καὶ παιδεύματα [illegible] disciplinæ [illegible] ὥστε μαθήσεως [illegible] in disciplinam, παραδίδωμι [illegible] ὥστε μαθήσεως [illegible]

Disciplinatus, [illegible] ὁ μετέχων παιδεύσεως τινός, *Isocr.* [illegible] μαθήσεως, [illegible] μαθητὴς τοῦ λόγου, *Isocr.* [illegible] ἐν μαθήσει, *Isocr.* [illegible] εἶναι χρὴ, [illegible] qualis, ἀνὴρ οἷος τοὺς ἀλαστοῦντας, [illegible]

Discinctus, ὁ ἀζωστος, *Plut.*

Disco, μανθάνω, aliquid recentis, τὶ ἀκμῆς ὄν, *Dem.* accurate, ἀκριβῶς, *Isocr.* [illegible] σαφῶς, *id.* literas, γράμματα, *id.* [illegible] ῥᾷστα, *id.* [illegible] perspecte, [illegible] ἃ μὴ μεμάθηκας, τοῦτο ἀγνοεῖν ἐστιν, *Isocr.* [illegible] literis, [illegible] εἰδέναι ἐκ γραμμάτων, ἐγὼ δ' ἐστὶν *Isocr.* [illegible] scire cupio, φιλομαθῶ, *Isocr.* [illegible] ἐπιστήμων, *Xen.* [illegible] ἐπιστήμων, ὁ καὶ ἡ ἐπιστήμων, ὄν, *Isocr.* [illegible] ἐπιστήμονες, ὄν, *Isocr.* [illegible] ἐπιστήμονες, ὄν, *Isocr.* [illegible] διδασκάλου ἐπιστήμων, ὄν, *Isocr.* [illegible] ἐπιστήμονες, ὄν, *Isocr.* [illegible] facilitas in eruditione, ἡ εὐμάθεια, ας, *Isocr.* [illegible] qui fere discit, ὁ καὶ ἡ ἐμμαθής, ές, *Isocr.* [illegible] fere disco, ἐμμαθῶς, *Isocr.* qui multa discit, ὁ καὶ ἡ πολυμαθής, ές, *Isocr.*

Discolor, ὁ ἢ ἡ ἑτερόχρως, contr. ἑτρόχρως, ω, πᾶς, ἁπλοῦς, ἡ, ὁν, *Aristot.*

Disconvenio, διέστηκα, a διΐστημι, *Aristot.*

Discordans, idem quod *Dissors.*

Discordia, ἡ διαφορά, ᾶς, *Dem.* ἡ διαφροσύνη, ης, *Plut.* ἡ διχοστασία, civilis, ταραλικὴ πάθη τῆς πολιτείας, *id.*

Discordo, διαφέρομαι, *Plato*, cum aliquo, διαφέρω τινί, *Aristot.* Confer *Dissentio.*

Discors, ὁ ἢ ἡ διάφορος, ος, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀσύμφωνος, cum aliquo, διαφερόμενος πρός τινα ἢ δυσμενῶς ἔχων, *Isocr.*

Discrepantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ διαφάνεια, ας, ἡ ἀπαρτία, ας, *Plato.*

Discrepo, διαφωνία, ab aliquo, τινι, *Aristot* διάφωνα πρός τινα, *id.* φασιάζω πρός τινα, *Plato.*

Discrete, διακεκριμένως, διακριδόν, *Lucian.*

Discretio, ἡ διάκρισις, εως, *Aristot.*

Discrimen, ἡ διάκρισις, εως, *Aristot.* i. e. differentia, ἡ διαφορά, ᾶς, *Isocr.* i. e. certamen, ὁ ἀγών, ῶνος, *Dem.* i. e. periculum, ὁ κίνδυνος, ου, *id.*

Discriminatim, vide *Divisim.*

Discrimino, διαιρέω, aliquid, τι, *Cels.* in aliquid, διαιρεῖσθαί τι εἴς τι. *Aristot.*

Discrucio, ὀδύνας, *Dem.* διασπαράσσω.

Discubitus, ἡ ἀνάκλισις.

Discumbo, ἀνακλίνομαι, cum aliquo, μετά τινος, *N. T.*

Discupio, σπουδάζω, aliquid, τινός, *Dem.*

Discurro, διατρέχω, *Xenoph.* in fum, deorfum, συμπεραίνειν ἄνω καὶ κάτω, *Dem.*

Discutio, ἡ διάδομα, ατος.

Discus, ὁ δίσκος, ου, discum jacere, δίσκον βάλλειν, ἐκρίπτειν, *Paul.* disco ludo, δισκοβολῶ, *Lucian.* contendere cum aliquo disco, ἐρίζειν τινὶ περὶ δίσκου, *Ælian.*

Discussio, ἡ διάκρισις, εως, *Dem.* Confer *Disjudicatio.*

Discutio, διασείω, i. e. dijudico, f. examino, ἀνακρίνω, *Dem.* ἐξετάζω τι, *Isocr.*

Diserte, ἐλλογίμως, *Dem.* διαῤῥήδην, *Plato.* ἀντικρυς, promitto auxilia alicui, ὑπισχνέομαί τινι πίστιν ὠφελείας, *Dion. Halicar.* caussam aliquam accusationis profero, ἐρίζω τῆς δίκης αἰτίαν, *id.* expressisque verbis scripsi, ἐγραψα τοῖς ῥήμασιν ὕπας ἀντικρυς, *Dem.*

Disertus, a, um, δεινὸς λέγειν, *Dem.* Conf. *Eloquens.*

Dejectio, τὸ διάῤῥημα, ατος, *Xenoph.*

Dejicio, διαῤῥίπτω, *Aristoph.* murum, διασκεδάννυμι τεῖχος, *Plut.* καταβάλλω.

Disjunctio, ἡ διαζεύξις, εως, *Naz.*

Disjunctivus, a, um, διαζευκτικὸς, ὴ, όν, *Gramm.*

Dirjungo, διαζεύγνυμι, *Æschin.* διασπάω, *Dem.*

Dispar, ὁ ἢ ἡ ἀνόμοιος, ου, *Plato.* ὁ ἢ ἡ ἄνισος.

Disparco, ἀφανίζομαι, *Isocr.*

Disparilis, ες, ὁ ἢ ἡ ἀνόμαλος, ου, *Theophr.*

Disparilitas, ἡ ἀνωμαλότης, *Isocr.*

Dispectus, ἡ δι σκέψις, εως.

Dispello, διώκω, I pulum, ὤχλει, *Plut.* homines a me, ἀνθρώπους ἀπ' ἐμαυτοῦ, *Xenoph.*

Dispendium, vide *Damnum.*

Dispendo, διανομεύω, *N. T.*

Dispensatio, ἡ οἰκονομία, εως, *Dem.* rei familiaris, ἡ οἰκονομία, ας, *Isocr.*

Dispensator, ὁ διοικητὴς, οῦ, *Plut.* rei familiaris, ὁ οἰκονόμος, ου, *N. T.* voluptatis, οἰκονόμος τῶν ἡδονῶν, *id.*

Dispensio, οἰκονομία, *Plut.* alicui aliquid, διανέμω τί τινι, *Plut.*

Dispensatio, ἡ ἐξολοθρευσις, εως.

Dispendo, ἐξολοθρεύω, aliquid, τί, *N. T.* διαῤῥεῖν τινα, *Plut.*

Dispereo, διόλλυμαι, *Plato.*

Dispergo, διασπαδάζω, aliquid, τί, *Thuc.* διασπείρω τι, *Isocr.* διασκορπίζω τι, *N. T.*

Dispertio, διαμερίζω, aliquid alicui, τί τινι, aliquid in duo, διαιρέω τι εἰς δύο, *Herodian.*

Dispesco, δίεργω, *Thuc.*

Dispicio, σκοπεῖσθαί τι, *Isocr.* διακρίνω τι, *id* ἀνακρίνω τι, *Plat.*

Dispiscentia, ἡ δυσαρίστησις, εως, *Plato.*

Displiceo, δυσαρίσκομαι, alicui, ἀπαρίσκω τινι, *Thuc.* displicet hoc mihi, ἀπαρίσκει τοῦτό μοι, *Plut.* ἀπαρίσκει με τοῦτο, *Plato.* si displicet, εἰ σοι ἀπὸ θυμοῦ, *Theogn.*

Displodo, διακρουτέω.

Dispolio, σκευωλάω.

Dispono, διατίθημι, aliquid, τί, *Lucian.* ordine aliquid, κατὰ τι κατὰ τρόπον, *Isocr.*

Dispositе, εὐτάκτως.

Dispositio, ἡ διάθεσις, εως, ἡ διάταξις, εως, ἡ διάταγμα, ῆς, *N. T.* ἡ εὐτυξία, ας, *Isocr.* orationis ἡ εὐκοσμία, ας, *Athen.*

Dispositor, ὁ διαθέτωρ, ῆρος, *Plato.*

Dispulet, κατατρίβομαι, me virtutis alicujus, τὴν ἀρετὴν τινος, *Isocr.* nominis, ἐπαισχύνομαι ὄνομα, *Herodot* evangelii, ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον, *N. T.*

Dispungo, ἐξαλείφω, aliquid, τί, *Isocr.*

Disputabilis, ε, ὁ ἢ ἡ ἀμφιδέξιος, ου, *Plut.*

Disputatio, ἡ διάλεξις, εως, *Plato.* ὁ λόγος, ου, *Dem.* ἡ διατριβή, ῆς, *Isocr.* acrior de re aliqua, τὰ ἀκριβέστερα περί τινος, *idem.*

Disputator, ὁ διαλογισμὸς, ου, *Dem.*

Disputo, διαλέγομαι, *Dem.* accuiate f. scrupulose, ἀκριβολογέομαι, *id.* de re aliqua, διακρινόμαι περί τινος, *Isocr.* Conf. *Disputo.*

Disquiro, ἐξετάζω, aliquid, τί, *Isocr.* accurate, διακριβόομαι, *Isocr.*

Disquisitio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*

Dissacer, κακὸς, ὴ, όν, *Xenoph.*

Dissaeco, διατρία, διαιτάω, comm, κατατεμνω κέφαν, *Hippocr.* fotenatim in partes, μελίζω ἐξαίφνης, *id.*

Dissemino, διασπείρω, feminem, λόγον, *Xen.* διαδίδωμι λόγους, *Plut.*

Dissentio, ἡ διαφωνία, ας, ἡ διαμάχησις, εως, ἡ ἐναντίωσις, εως, *Dem.* ἡ ἀντιπάθεια, εως, *id.* ἡ διχόνοια, & fedatio, διαφορὰ ἢ λύσις, *Isocr.*

Dissentus, us, idem quod antecedens *Dissentio.*

Dissentiens, a, um, ὁ ἢ ἡ διαφέρων, ου, ὁ ἢ ἡ διάφορος, *Dem.* διαῤῥήδην, ὴν, ὸν, *id.*

Dissentio, διαφέω, in aliqua re, περί τινος, *Isocr.* opinionibus, ταῖς δόξαις, *idem*, ab aliquo, διαφέρομαι πρός τινα, *Plut.* ἀφίσταμαί τινος, *Plato.* in multis, ἐν πολλοῖς, *Isocr.* animis, τῇ διανοίᾳ. *id.* seditiose ab aliquo, στασιάζω πρός τινα, *Dem.* τινί, *Xenoph.* στασιαστικῶς ἔχω πρός τινα, *Dem.* verum dissentit a falso, τῷ ψεύδει διαφανεῖ τάληθὲς, *Aristot.*

Dissepimentum, τὸ διάφραγμα, ατος, *Thuc.*

Dissipio, διαῤῥάπτω, *Herodian.*

Dissito, διασπείρω, κατασπείρω, i. e. disputo, διαλέγομαι, satis copiose, ἐξαμύνεται, *Isocr.* pauca cum aliquibus, βραχέα πρός τινας, *id.* brevius de re aliqua, ζωμοτέρως περί τινος, *id.* tenuius, ἐκδεέστερον, *id.* praeclare, καλῶς, *id.* optime, ἄριστα, ης, pro equitate rei, ἀξίως, *id.* ad gratiam, κατὰ χάριν γνώμης, *id.* tranquillo animo, καθ' ἡσυχίαν, *Dem.* prorsus oblivisci, παντάπασιν ἐκλανθάνεσθαι, *id.* non moderate, sed impotenter, & mente carere, prorsus incogitanter, οὐ μετρίως, ἀλλ' ὀλιγάρους ἢ πλανᾶσθαι μᾶλλον ἢ φαντάζεσθαι ἀνάγκης, *Isocr.*

Dissertatio, ὁ διαλογισμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ διάλεξις.

Dissertio, διαλογισμὸς, *Dem.*

Dissidentia, idem quod *Dissidium.*

Dissideo, vide *Dissentio.*

Dissidium, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Dem.* Conf. *Controversia.* item *Contentio.*

Dissilio, διαπηδάω.

Dissimilis, ε, ὁ ἢ ἡ ἀνόμοιος, ου, *Isocr.* fio vel sum, ἀνομοιόομαι, dissimiles plane inter se esse, μηδὲν ἀλλήλοις ὁμοιοῦσθαι, *Ælian.*

Dissimiliter, ἀνομοίως.

Dissimilitudo, ἡ ἀνομοιότης, ητος, *Isocr.*

Dissimulanter, εἰρωνικῶς, *Aristot.*

Dissimulatio, ἡ εἰρωνεία, ας, *Dem.*

Dissimulator, ὁ εἴρων, ωνος, *Aristot.*

Dissimulo, εἰρωνεύομαι, *Plato*, veritatem, ἀκριβῶς τἀληθὲς, *Isocr.* exponam, nec dissimulabo, λέξω πρὸς ὑμᾶς, ἢ οὐκ ἀποκρύψομαι, *Dem.* dissimulabat se hoc scommate audire, ἐ προσέπ ιεῖτο ἀκούειν τὸ σκώμματος, *Lucian.* dissimulabant fidem, ἐ προσεποιοῦντο πιστεύειν, *Herodian.*

Dissipabilis, ε, διασκεδαστὸς, ὴ, όν.

Dissipatio, ἡ διασκέδασις, εως, ὁ διασπασμὸς, οῦ.

Dissipator, ὁ διασκεδαστὴς, οῦ.

Dissipo, διασκεδάζω, aliquid, τί, *Thuc.* famam, διασκεδάννυμι φήμην, *Herodian.* rumorem, διασπείρω λόγον, *Xen.*

Dissitus, a, um, ἀπέχων, ουσα, ον.

Dissociabilis, ε, ὁ ἢ ἀνοικείωτος, ου, *Plut.*

Dissectatio, ἡ διάλυσις, εως, *Philo.*

Dissocio, διαλύω, *Isocr.* διΐστημι, *Plut.*

Dissolubilis, ε, διαλυτὸς, ὴ, όν, ὁ ἢ ἡ εὐλυτος, ου.

Dissolvo, διαλύω, bellum, πόλεμον, *Isocr.* inimicitiam, τὴν ἔχθραν, *id.* amicitiam, φιλίαν, *id.* fidem, πίστιν, *id.* fœdera & contractus, τὰ συμβόλαια, *id.* totam cognationem, διαλύομαι πᾶσαν ξυγγένειαν, *Isocr.* æs alienum, διαλύω τὰ χρέα, f. τὰ χρήματα, *Dem.*

Dissolute, ἀσώτως, ἀνειμένως, vivere, ζῆν.

Dissolutio, ἡ διάλυσις, εως.

Dissolutus, a, um, ὁ ἢ ἡ διάλυτος, ου, ἀνειμένος, ὴ, όν, dissoluta vita, ἀνειμένη ζωὴ, dissolutus homo, ὁ ἄσωτος, ου, *Aristot.*

Dissonantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ ἀπήχησις, εως, τὸ ἀπήχημα, ατος.

Dissono, διαφωνέω, ἀπηχέω.

Dissonus, a, um, ὁ ἢ ἡ διάφωνος, ου, ὁ ἢ ἡ δυσηχὴς, ες, *Hermog.*

Dissuadeo, ἀποτρέπω, aliquid, τινός, *Isocr.*

Dissuasio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ ἀντιλογία.

Dissuasor, ὁ ἀποτρέπων, οντος, *Isocr.*

Distaco, ἀποῤῥαπτω.

Distantia, ἡ διάστασις, εως, *Theophr.* ab aliquo, ἀπό τινος, *Xenoph.* loci, ἡ κατὰ τόπον διάστασις, *Plut.* τὸ διάστημα, ατος, *Plato.*

Distendo, διατείνω, *Xen.*

Distensio, ἡ διάτασις, εως, *Plato.*

Distermino, διορίζω, aliquid ab aliquo, τί ἀπό τινος, *Themist.*

Distichon, τὸ δίστιχον, ου.

Distillatio, ὁ καταῤῥαγμὸς, οῦ, ὁ σταλαγμὸς, οῦ, *Gal.* ἡ ἀπόσταξις.

Distillo, ἀποστάζω, *Lucian.* καταστάζω, *id.* καταῤῥέω.

Distinete, διορισμένως.

Distinctio, ὁ διορισμὸς, οῦ, *Aristoph.* ἡ διαστολὴ, ῆς, ὁ ἀφορισμὸς, οῦ, *Theophr.*

Distinco, διασπάω, effens, πρὸς ὑπηρεσίαν, *Lucian.* aliquem fungere, ἀπασχολῶ τινα περὶ χρείαν, *Herodian.*

Distinguo, διορίζω, quædam caute, τινὰ εὐλαβῶς, *Dem.* turpia & honesta, διατάττω τὰ αἰσχρὰ ἢ τὰ καλὰ, *Isocr.* Conf. *Discerno.*

Differo, ἀφίσταμαι, plurimum, πλεῖστον, *Aristot.* & differo aliqua re ab aliquo, ἢ διαφέρω τινί τινος, *Isocr.* διαφέρω τινὶ τινος, *Herodian.* plurimum ab aliquo, κεχώρισμαι πλεῖστον τινος, *id.* & urbe lapideis fedecim, ἀπέχω τῆς πόλεως ξυμβαίνει ἑκκαίδεκα, *Herodian.*

Distorqueo, διαστρέφω, aliquid, τί, *Dem.* στρεβλόω.

Distortio, ἡ διαστροφὴ, ῆς, *Theophr.* oculorum, ὁ στραβισμὸς, οῦ, *Paul. Æg.*

Distortus

Distortus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάστροφος, ὁ, oculis, τοὺς ὀφθαλμούς, *Athen.* γραβὸς, ὰ, ὸν, *Gal.*

Distractio, ὁ διασπασμὸς, οῦ, *Plut.* τὸ διάσπασμα, ατος, *id.* ὁ διασυρμὸς, a curis, ὁ ἀποσπασμὸς, οῦ, *id.* fine distractione, ἀπερισπάστως, *N. T.* ἀδιασπάστως, *Hes.*

Distraho, διασπάω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, *Xenoph.* frumentum triplo pluris, quam ante, διατίθεμαι σῖτον τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, *Dinarch.* in multas partes, διίσημι εἰς μέρη πολλά, *idem.*

Distribuo, δανείμω, aliquid cum aliquo, τι πρός τινα, *Dem.* aliquid in aliquid, μερίζω τι εἰς τι, *Aristot.* regionem, ἀναδάσσομαι χάραν, *Plut.* aliquid in tres partes, νέμω τι εἰς τρεῖς μοίρας, *Herodian.* Conf. *Divido.*

Distributio, ἡ διαίμπτης, ας, ἡ διανομὴ, ῆς, ἡ διάδοσις, εως.

Distributivus, a, um, διαιρετικὸς, ὴ, όν.

Distributor, ὁ διανομεὺς, έως.

Distringo, διαζώννυμι, aliquid, τὶ, *Philo.* i. e. abstringo, ἀπέζευκται, καταζεύω, *Plut.* gladium, σπάθην ξιφος, *Lycurg.* districto habere pugiones, πρίκετα ἔχειν ξιφίδια, *Herodian.*

Disturbatio, ἡ ἀνασκάτωσις, εως, *Bud.*

Disturbo, ἀνασκάπτω, *N. T.* navem, ἀνατρέπω πλοῖον, *Aeschin.* urbem, ἀνάστατον ποιῶ πόλιν, *Herodot.*

Ditesco, πλουτέω, *Dem.* opibus, χρημάτων, *Liban.* laboribus alicujus, ἱδρῶτος τινὸς, *Xen.* ex aliqua re, ἐυπορέω ἀπό τινος, *id.*

Ditio, ἡ ὀπηδύτεια, ας, *Plut.* ἡ δυναστεία.

Dito, πλουτίζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Diu, πολλοῦ χρόνου, non durat, οὐ διατέχει. *Xenoph.* diu ante Troicum tempora venit, πολὺ πρὸ τῶν Τρωικῶν ἦλθεν, *Isocr.* non diu est, quam venit, ἀ πολὺς χρόνος, ἐξ οὗ ἦλθεν, *id.* vale diutissime, χαῖρε ὅτι μάκιστα μακρόν. si vero diutius, εἰ δὲ βούλομαι πλείω χρόνον, *Xenoph.* diutius immorati dictionibus, quam rebus, ὡς τὰς λέξεις πλείονα χρόνον διατρίβειν, ἢ ὡς τὰς πράξεις, *Isocr.*

Divagor, πλανάομαι, *Xenoph.*

Divarico, τὰ σκέλη διατείνω, *Aristot.*

Divello, διασπάω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* Conf. *Distraho.*

Divendo, διεκπιπράσκω, *Plut.* aliquid, ἐκπιπράσκω τι, *Dem.* carpter, ἀποδίδομί τι αἰχρῶς, *id.* aliquem nuda Attica, ἀπεμπολάω τινα μετ' Ἀττικῆς, *Lucian.*

Diverbero, διακόπτω, *Lucian.*

Diversario hospitalis, ἡ κατάλυσις, εως, *Polyb.*

Diverse, ἀλλοίως, ἄλλως.

Diversitas, ἡ ἀλλοιότης, ητος, ἡ διαφορότης, ητος, *Plato.* ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Isocr.* ἡ ἀνομοιότης, ητος, *id.* ἑτερότης, *Plut.*

Diversitor, ὁ ξενοδόχος, ου, *Plato.*

Diversor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, *N. T.* κατλύω παρά τινι, *Dem.*

Diversorium, τὸ καταλυτήριον, ου, τὸ καταγώγιον, ου.

Diversorium, τὸ κατάλυμα, ατος, *N. T.* τὸ πανδοχεῖον, ου, *Vid.* τὸ ξενοδοχεῖον, ου.

Diversus, a, um, διαφόρων, υσα, ον, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ διαφορὸς, ὰ, όν, *id.* καὶ ἡ διάφορος, ἀλλοῖος, οία, οῖον, diversus ab eo, ἀλλος παρ' αὐτὸν. ἄλλος ἀπ' αὐτὸς, ἄλλος ἀπ' αὐτοῦ, diversum a vulgo vivere, ἀλλοίων πράττειν, ἀ οἱ πολλοὶ, *Plut.* diversi sententiis, ἀλλοιότροπὶ τὰς γνώμας, *Thuc.* diversa haec sunt inter se, πολὺ τοῦτο ἄλλων κεχώρισται, *Isocr.* natione, ὁ ἀλλογενὴς, ὁ ἀλλοεθνὴς, tormâ, ὁ ἀλλοειδὴς.

Diverticulum, τὸ καταλυμα, ατος, ἡ ἀτραπὸς, ου, *Philo.*

Diverto, f. divertor, ἐκτρέπομαι, *Plut.* in oratione, παρεκβαίνω. *Thuc.* ad aliquem, καταλύω παρά τινα, *Luc.* πρός τινι, *Dem.* in hospitium, καταλύω εἰς πανδοχεῖον, *Plut.*

Dives, πλούσιος, ία, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄφνειὸς, vel αφνεὸς, πλουτῶν, οῦσα, οῦν, id ὁ καὶ ἡ εὐπορος, ου, *Isocr.* κεκτημένος τὰ χρήματα, *Dem.* habens opes, ἔχων ἕξιν, *id.* antecellens pecunia, πρέσχων χρήμασι, *Heer.* divitiis adfluens homo, πολλῶν χρημάτων ἄνθρωπος, *Demosth.* inter divites primus, ταῖς οὐσίαις πρωτεύων, *Isocr.* ad summas opes evectus, πλοῦτου πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος, *Lucian.* infinitis opibus praeditus, εἰς ὑπερβολὴν, *idem,* falso, ὁ καὶ ἡ ψευδόπλουτος, ου, *Suid.* nummis, πλουτῶν νομίσματος, *Aristot.* auri, ὁ καὶ ἡ πολύχρυσος, ου, *Nazar.*

Divexo, διασκάζω, καταπαίω.

Divido, μερίζω, aliquid alicui, τί τινι, *Synes.* vestes, διαμερίζω τὰ ἱμάτια, *N. T.* regionem cum aliquo, διαίμω χάραν πρός τινα, *Dem.* pecuniam, διαιρῶ ἀργύριον, *Isocr.* aliquid tripartiam, τὶ τρίχα, *Dem.* aliquid in partes, τὶ εἰς μέρη, *idem,* agrum, ἀναδάζομαι χαρὶν, f. πάω χάω, *Lucian.* facultates, ἀναδάσας ποιεῖν τὰς οὐσίας, *Aristot.*

Dividuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐυμερὴς, ὲς, υ.

Divinatio, ἡ μαντεία, ας, *Aristot.* ὁ θεσμὸς, οῦ, *Thuc.* ἡ θεοσημεία, ας, *Cyrill.* τὸ μάντευμα, ατος, *Nazar.* e manu, ἡ χειρομαντεία, ας, ex missis sagittis, ἡ βελομαντία, ας, ex igne, ἡ πυρομαντία, ας, &c.

Divinatrix, ἡ μάντις, εως, *Athen.*

Divine, θείως, *Xenoph.* δαιμονίως, *Lucian.*

Divinitas, ἡ θειότης, ητος, *Isocr.* ἡ θεότης, ητος, *Greg.*

Divinitus, θεόθεν, *Synes.* θείᾳ, *Naz.* κατὰ θεὸν, *Synes.* θείαν πομπὴν, *Athan.*

Divino, μαντεύομαι, aliquid alicui, τί τινι, *Lucian.* mentem alicujus, ἐπιμαντεύομαι τῆ γνώμης τινος, *Galen.* ventre, γαστρομαντεύομαι, *Phil. hr.* ante, προμαντεύομαι, *Herodot.*

Divinus, a, um, θεῖος, θεία, θεῖον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ θεοσεβὴς, δυσμενὴς, ία, ες, *idem,* divinae res, τὰ θεῖα πράγματα, *Isocr.* divina potentia, δαιμονία δύναμις, *idem,* i. e. vates, ὁ μάντις, εως, *Plut.* divina ope, divino beneficio valere, ζῶν θεοῦ ὑγιαίνειν, *Xenoph.*

Divisibilis, διαιρετὸς, ὴ, όν.

Divisim, διηνεκῆ, *Nat.* δίχα, *Thuc.*

Divisio, ὁ μερισμὸς, οῦ, ἡ διαίρεσις, εως, agri & domuum, ἀναδασμὸς γῆς καὶ οἰκιῶν, *Bud.* ἡ διανομὴ, ῆς.

Divisor, ὁ μερὶστὴς, οῦ, *N. T.* διανομεὺς, έως.

Divitiae, ὁ πλοῦτος, υ, *Dem.* ἡ ἐυπορία, ας, *id.* ἡ περουσία, ας, *Isocr.* ἡ εὐδαιμονία, ας, *id.* ἡ ἐυπορία χρημάτων, *Dem.* & potentia alicujus, πλοῦτος καὶ δύναμις τινος, *Isocr.* magnae, πλοῦτος μέγας, *id.* maximae & certissimae, μέγιστος καὶ βεβαιότατος, *id.* magnae, πολλὴ ἐυπορία, *Isocr.* exiguae, μικρὰ κλήματα πλούτου, *idem,* injuste comparatae, ἀδίκου πλοῦτος, *Isocr.* per violentiam & odia partae, ἐπιφερὲς μετ' βίας καὶ ἀπεχθείας, *id.* divitias expetere moderate, ἀγαπᾶν πλοῦτον μετρίως, *idem,* immoderate, ὑπερβαλλόντως, *id.* comparare alicui, παρασκευάζειν τινὶ ἐυπορίαν, *idem,* parere alicui, ὑπηρετεῖσθαί τινι πλοῦτον, *id.* relinquere magnas liberis, καταλιπεῖν, f. παραδιδόναι πλοῦτον μέγαν τοῖς τέκνοις, *Isocr.* coacervare, συναγαγεῖν πλοῦτον, *Dem.* possidere, κέκτησθαι πλοῦτον, *Dem.* ad res augeas, ὁ πλοῦτος εἰς ἐυπορίαν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, *Isocr.* divitiis studere, σπουδάζειν περὶ πλοῦτον, *idem,* potiri, κύριος γίγνεσθαι πλούτου, *idem,* fluere, ῥεῖν, f. ῥυήσομαι τὸ πλοῦτος, *Isocr.* ἐυπορία, ας, *id.* abundare, ἐυπορεῖν τινὰ ἐυπορίαν, *Dem.* uti, χρῆσθαι τῷ πλούτῳ, *id.* frui, ἀπολαύειν, τῶν πλουτεῖν, *Dem.* alicujus adulari, θεραπεύειν τὸν πλοῦτον τινος, *Isocr.* invidere alicujus, φθονεῖν ἐυπορίας τινὸς, *id.*

Divus, ἡ αἴθρα, ας, sub dio, ἐν ὑπαίθρῳ, ἐν τῷ αἰθρίῳ, *Lucian.* sub dio agere, διαυλεῖν, *Synes.*

Divortium, ἡ ἀποπεμψις, εως, cum muliere, τῆς ἀνθρώπου, *Dem.*

Diurnus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμέριος, ου, navigatio, ἡμέριος πλοῦς, *Xenoph.* nuncius, ἡμερινὸς, ὴ, όν, ἀγγελος ἡμερινὸς, *Xenoph.* i. e. unicum diem durans, ἡμέριος, ία, ον, vita, ζωὴ ἡμερησία, *Plut.* i. e. qui interdiu fit, μεθημερινὸς, ὴ, όν, ludus aleae, κυβεία μεθημερινὴ, *id.*

Dius, a, um, Θεῖος, α, ον, *Dem.*

Diutine, δηρὰς, δηρὸν.

Diutinus, a, um, δηρὸς, ὰ, όν.

Diuturnitas, ἡ πολυχρονία, ας, ὁ πολὺς χρόνος, ἡ χρονιότης, ητος, ὁ χρονισμὸς, οῦ.

Diuturnus, a, um, χρονιος, ία, ιον, tussis, χρονία βῆχες, *Diosc.* ὁ καὶ ἡ μακροχρόνιος, ου, *Plato,* ὁ καὶ ἡ πολυχρόνιος, ου, *Aristot.* μακρὸς, ὰ, όν, bellum & continuum, μακρὸς καὶ συνεχὴς πόλεμος, *Dem* μόνιμος, ίμη, ιον. fictum non est diuturnum, τὸ προσποιητὸν οὐ μόνιμον, *Basil.*

Divulgo, θρυλλέω, aliquid, τὶ, *Plut.* διαλαλέω, διακαδαυίζω τί, *Strabo* φημίζω τι, *Dem.* aliquid per urbes, διαγγέλλω τι εἰς τὰς πόλεις, *Plut.*

Divulsio, ἡ διάσπασις, εως, τὸ διάσπασμα, ατος, *Plut.*

Divus, a, um, θεσπέσιος, ία, ιον, vita, βίος, *Plut.* Conf. *Dius.*

Do, δίδωμι, alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* gratis argentum alicui, τινὶ ἀργύριον δωρεὰν, *id.* fidem, πίστιν, *id.* πίστεις, *Isocr.* πιστὰ, *Xen.* pecuniam, τιμαρίαν, *Herodian. dividuo, Lucian.* filiam nuptum alicui, θυγατέρα τινὶ πρὸς γάμον, *Plut.* operam alicui, προσέχειν τινὶ, *Dem.* manus, i. e. se victum, προέχομαι τὰ χεῖρε, *Thuc.* me inertiae, ἀποκλίνω ὀλίγῃ τὸ ῥᾳθυμίᾳ, *Dem.* data opera, ἐκουσίως, *Dem.* ἐξετάσεσθαι, *id.* κατὰ προαίρεσιν, *Isocr.*

Docco, διδάσκω, *Dem.* aliquem literas, γράμματά τινι. *Dem.* παιδεύω γραμματικὴν, artem aliquos, τίχνην τινὰς, *Isocr.* evidentissime aliquos de rebus aliquibus, σαφεστατὰ τινας περὶ τινων, *Dem.* breviter res magnas, σωτόμως περὶ μεγάλων, facillime aliquem aliquid, ῥᾴστα τί τινα, *idem,* haud difficulter, ἐ χαλεπῶς, *idem,* & instituo aliquem, τινὰ κατὰ σύγκρισιν, *idem,* aliquem, διδασκαλίαν παρέχω τινὶ, *Thuc.* mercede, διδάσκω μισθῷ, *Lucian.* moneo aliquem, παραινέω τινὶ, *Thuc.*

Docilis, ις, ὁ καὶ ἡ ἐυμαθὴς, ὲς, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ἕξις μαθητὶ τι, *id.*

Docilitas, ἡ ἐυμαθεια, ας, *Lucian.* ἡ φιλομάθεια.

Docte, πεπαιδευμένως, reprehendere aliquem, ὀνειδίζειν τινὶ, *Isocr.*

Doctor, ὁ παιδευτὴς, *Plut.* ὁ διδάσκαλος, ου, *Eccl.* exempli, κακῶν, *Dem.* doctorem aliquem conducere aliquarum rerum, καθίσταμαι διδάσκαλον τινων, *Isocr.* fieri alicujus, διδασκάλου χρῆσθαι ἄλλῳ, *id.* mercede fraudare, μισθὸν, ἀπεστερῆσθαι διδασκάλου, *Dem.* disciplinam habere aliquem, ὑπίσχνεται τὸ παιδεύσειν, ἔχειν τινὰ, *Isocr.* qui profitetur utrum doctrinam, ἐπαγγελλόμενος χρήσιμόν τι διδάσκειν, *id.*

Doctrina, ἡ διδασκαλία, ας, optima, ἀρίστη, *Xenoph.* ἡ διδαχὴ, *Thuc.* instituere aliquem in doctrina, παιδεύειν τινὰ παιδείαν, *Dem.* non destitutus doctrina, οὐκ ἀπαίδευτος παιδεύσεως, *Isocr.* principes alicujus doctrinae, πρωτοστάτης τῆς παιδεύσεως, *idem,* Conf. *Disciplina,* rem *frustra.*

Doctus, a, um, πεπαιδευμένος, ὴ, όν, aliquid, περὶ τι, *Isocr.* ἐν τινι, *idem,* τινὶ, *Plut.* περὶ τι, *Xenoph.* vir, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκὼς, *Dem.* ὁ τῆ φιλοσοφίας μετειχηκὼς, *Isocr.* ὁ ἐπὶ λόγοις εὐδοκιμῶν, *Herodian* παιδείας ὀπῆ πλείστον ἔχων, *Dionys.* ἀνὴρ δαιμονίως Σοφιαν, *Lucian.* literis puer, τὰ γράμματα δεδιδαγμένος παῖς, *Dem.* recens aliquid, ὁ καὶ ἡ ἀρτιδίδακτος, *Xenoph.* a Deo, θεοδίδακτος, *N. T.* matre, μητροδιδακτος,

τροδιδακτ⊙, *Suid.* doctum opus, Σοφὸν ἔργον, *Plut.*

Documentum, τὸ δίδαγμα, ατ⊙, *Xenoph.* τὸ διδακτήριον, υ, *Hippocr.* alicujus rei, δεῖγμά τιν�similis, *Dem.* certum esse alicujus rei, ἱκανὸν τεκμήριον εἶναί τινⓞ, *id.* certo documento esse, δίκαιον Σημεῖον παρέχειν, *id.* facere aliquid documentum alicujus rei, πιστεῖν τι Σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολον τινⓞ, *id.*

Dodrans, τὸ τριμόριον, υ, *Aristot.* mensuræ, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, *Diosc.*

Dodrantalis, ε, τριμοριαῖ⊙, αία, αῖον, i. e. dodrantis longitudinem æquans, ὁ καὶ ἡ σπιθαμαῖος, ους, *Diosc.* σπιθαμιαῖ⊙, αια, αῖον, *id.* duos, tres dodrantes æquans, ὁ καὶ ἡ δισπίθαμ⊙, ὁ καὶ ἡ τρισπίθαμος, *id.*

Dogma, τὸ δογμα, ατ⊙, *Plut.* ἡ δόξα, ης, *Aristot.*

Dolabra, ἡ ἀξίνη, ης, *Xenoph.*

Dolenter, λυπηρῶς, & graviter ferre aliquid, καὶ βαρέως φερειν τι, *Isocr.* ἀδυνατῶς. *Joseph.*

Dolentia, τὸ ἄλγημα, ατ⊙, *Galen.*

Doleo, ἀλγῶ, capite, τὴν κεφαλὴν, *Gal.* mortem uxoris, ἐ θανατον γυναικὸς, *Julian* malis, ὀδὴ τοῖς κακοῖς, *Dem.* malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, *Isocr.* vocem alicujus, συναλγῶ τινὶ, συνάχθεσθαί τινι, *Dem.* doleo illud, quod, ἐθυμῶ ἐκεῖνο, ὅτι, *Xen.* quum videam, ἀθύμως ἔχω ὁρῶν, *id.* ildem cum aliquo, λυπίομαι ταῦτα ἄλλα, *Dem.* malis communibus, ὀδὴ τοῖς κοινοῖς κακοῖς, *id.* a partu, ὠδίνω, *Plut.* dentibus, ἀγανακτῶ τοὺς ὀδόντας, *Diosc.*

Doliaris, ὁ καὶ ἡ πιθαδης, ⊙.

Doliarius, ὁ πιθοποιος, ῦ.

Doliolum, τὸ πιθάριον, υ, *Hesych.* τὸ κεράμιον.

Dolium, ὁ πιθ⊙, υ, *Plut.* ὁ κέραμ⊙, *Athen.*

Dolo, as, πελεκάω, ἀποξέω.

Dolon, ὁ δόλων, ατ⊙, *Plut.* τὸ ξιφίδιον, *Xenoph.*

Dolor, τὸ ἄλγημα, ατ⊙, capitis, τ῀ κεφαλῆς, *Gal.* perquam vehemens & atrox corporis, πάνυ σφοδρὸν καὶ δεινὸν τῦ σώματ⊙, *Dem.* doloribus adfictus, ὁ καὶ ἡ πιεζόμεν⊙, υ, *id.* conflictor dolore, πάρεστί μοι λύπη, *id.* liberari doloribus, ἀπαλλάττεσθαι ἀλγηδόνων, *id.* partus, ἡ ὠδὶν, ῖν⊙, *Plut.*

Dolorosus, a, um, ὀδυνηρος, ὰ, ὸν, *Aristot.*

Dolose, δολιρῶς, δολιως, & insidiose, μὴ δόλῳ καὶ τέχνῃ, *Isocr.* dolose ago, δολόω, *Aristoph.* occido, δολοφονέω, *Lucian.*

Dolosus, δολι⊙, ια, ιον, δολερὸς, ρὰ, ρὸν.

Dolus, ὁ κακουργία, ας, *Dem.* τὸ πανοῦργημα, ατ⊙, *id.* citra dolum, sine dolo, ἀδόλως, *Thuc.* doli expers, ὁ καὶ ἡ ἄδολ⊙, *Synes.* e dolis consutus, ἀκανθωδὴς τε καὶ δολερὸν κεκλημέν⊙, *Ælian.* dolo ago cum quopiam, δολόω, *Aristoph.*

Domesticus, a, um, οἰκεῖ⊙, εία, εῖον, *Dem.* οἰκιακὸς, ὴ, ὸν, *N. T.* ὁ καὶ ἡ σύνοικ⊙.

Domi, οἴκοι, manentes, μένοντες, *Dem.* me abdo, κρύπτω ἐμαυτὸν, *id.* sum domi, εἰμὶ ἔνδον, *Dem.* militiæque, ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πολέμῳ, *id.*

Domicilium, τὸ οἰκητήριον, υ, *Plut.*

Domina, ἡ δέσποινα, ης, *Dem.* ἐξουσία.

Dominatio, ἡ κυριστης, ητ⊙, *N. T.* ἡ δεσποτεία, ας, *Dem.* Conf. *Principatus, Imperium.*

Dominator, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος.

Dominicus, κυριακος, ὴ, όν.

Dominium, idem quod antecedens *Dominatio.*

Dominor, ἄρχω, servis, οἰκετῶν, *Isocr.* δεσπόζω τινⓞ, *Dem.* urbi, κυριεύω πολιν, *Dem.* Conf. *Impero.*

Dominus, ὁ κύρι⊙, υ, *Dem.* servi, ὁ δεσπότης, υ, *id.* Conf. *Princeps.*

Domito, δαμάζω.

Domitor, ὁ δαμάτωρ, ορος.

Domitrix, ἡ δαμάτειρα, ας.

Domo, δαμάω, δαμάζω.

Domo, ex domo, οἴκοθεν, f. οἴκοθεν, se non movere, ἐ κινεῖσθαι, *Dem.*

Domuncula, τὸ οἰκίδιον, υ, *Dem.* τὸ οἰκημάτιον, Gl. Ver.

Domus, ὁ οἶκ⊙, υ, *Xen.* ἡ οἰκία, ας, *Plut.* τὸ οἴκημα, ατ⊙, *Dem.* maxima, οἶκος μέγιστ⊙, *Isocr.* paterna, πατρῷ⊙, *Dem.* privata, οἰκία ἰδία, *id.* domum comparare, οἶκον κλᾶσθαι, *Isocr.* mercari, ὠνεῖσθαι σωμοικίας, *Demosth.* emere ab aliquo, ὠνεῖσθαι παρά τινⓞ, *idem*, exstruere, οἰκοδομεῖν οἰκίαν, *id.* κατασκευάζειν οἰκίαν, *id.* tegere lignis, ἐξείφειν οἰκίαν ξύλοις, *id.* elocare, μισθοῦν οἰκίαν, *id.* conducere ab aliquo, μισθοῦσθαι παρά τινⓞ, *id.* habitare, οἰκεῖν οἰκίαν. *id.* οἰκεῖν ἐν οἰκίᾳ, *id.* aggredi noctu, ἐλθεῖν ἐπ' οἰκίαν νυκτὸρ, *id.* invadere, ἐφίζειν ἐπ' οἰκίαν τινὸς, *id.* dirnere, πορθεῖν οἰκίαν, *id.* redire, πάλιν διαχωρεῖν ἐπ' οἶκον, *id.* diruere, κατασκάπτειν οἰκίαν, *Isocr.* collabi teriæ instu, συμπεπτειν οἰκίαν σεισμῷ, *Dem.* incendere, ἐμπρῆσαι οἰκίαν. *id.* non habens, ὁ καὶ ἡ ἀοικ⊙, υ, *Herodot.* alicubi habens, ὁ καὶ ἡ ἔνοικ⊙, *Aristid.* eandem incolens, ὁ καὶ ἡ συνοίκ⊙, *Isocr.*

Donarium, τὸ ἀνάθημα, ατ⊙, *Dem.* consecrare, ἀνατιθέναι, *id.*

Donatio, ἡ δόσις, εως, *Isocr.* Conf. *Donum.*

Donativum, ἡ ἐπίδοσις, εως, *Xen.*

Donec, ἕως, ἂν, navis est incolumis, ἕως ἂν σῳζῇ τὸ σκάφ⊙, *Dem.* eo usque exspectabimus, donec fateatur, μέχρι τούτου περιμενοῦμεν, ἕως ἂν ὁμολογήσῃ, *id.* si desiderabitis, donec plaudamini, εἰ μέλλετε καθεδεῖσθε, ἄχρι τῦ θορυβῆσαι, *id.* donec adest affluentia rerum, μέχρι μὲν πρόσεστι ἀφθονία, *Plat.* teneatur tamdiu in vinculis, donec solverit, διδόσθω τίνως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ, *Dem.* Conf. *Dum.*

Dono, δωρέομαι, alicui equum, τινὶ ἵππον, *Xen.* aliquem aliqua re, τινά τινι, *Herodian.* aliquem civitate, τιμάω τινα τῇ πολιτείᾳ, *Lucian.* aliquem tragula, διδόναι τινὰ παλτὸν, *Xen.*

Donum, τὸ δωρον, υ, *Dem.* ἡ δωρεα, ᾶς, *id* alicui polliceri, ὑπισχνεῖσθαί τινι δωρεὰν, *Isocr.* mittere, ἀποστέλλειν τινὶ δῶρον, f. δωρεὰν, *Dem.* dare, δίδοναι, *id.* accipere ab aliquo, τυγχάνειν δωρεᾶς παρά τινⓞ, *id.* λαμβάνειν δωρεὰν παρὰ τινⓞ, *id.* δεχεσθαι δῶρον, *id.* δωρεοδοκέω, LXX. ratum esse, μίαν βεβαίαν διορεὰν τινα, *Dem.* κυρίαν εἶ) διορεὰν, *id.* donorum acceptor, ὁ δεξιολήπτης, υ, LXX. dono do alicui aliquid, δωροῦμαί τινί τι, *Aristid.*

Dormio, καθεύδω, *Dem.* ὕπν⊙ με ἔχει, *id* totam noctem, εὕδω ὅλην νύκτα, *Plato*, suaviter, ὑπνῶ ἡδέως, *Greg.* prope aliquem, παρακαθεύδω τινὶ, *Ælian.* Conf. *Somnus.*

Dormisco, νυστάζω, *Plato.*

Dormitatio, ὁ νυσταγμὸς, ῦ, τὸ νύσταγμα, ατ⊙, LXX.

Dormitator, ὁ νυσταλὴς, ῆ, *Aristoph.*

Dormito, νυσταζω, *Plato*, ὑπνῶ, *Gal.*

Dormitorium, τὸ κοιμητήριον, υ, *Athen.*

Dorsualis, ε, νωτιαῖ⊙, αια, αῖον, spina, ἡ ἀκανθα νωτιαια, *Aristot.*

Dorium, ὁ ῥῶτ⊙, υ, *Xen.* Conf. *Tergum.*

Dorsuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐνωτ⊙, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Dos, ἡ προῖξ, κὸς, *Dem.* ἡ φερνὴ, dotem dare alicui, προῖκα δίδοναι τινι, *id.* addere, προστίθεναι, *id.* adferre ad aliquem, ἐνεγκεῖν, *id* debere alicui, ὀφείλειν τινὶ, *id.* accipere, νομίζεσθαι, *id.* studere recipere, ἀναλαβεῖν ζητεῖν, *id.* non repetere, ἀφιεσθαι τ῀ προικὸς, *idem.*

Dotalis, ε, προικῷος, φα, ῷον, προικιος, ια, ιον, dotalia munera, προικια δῶρα, *Theophyl.*

Dotatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιπρόικος, υ, *Hesych.*

Doticula, τὸ προικίδιον, υ, *Plato.*

Doto, ἐκπροικίζω, προικιζω, *Philo*, ἐδνίζω, LXX.

Drachma, ἡ δραχμὴ, ῆς, *Thuc.* venale drachma, ὠνιον δραχμῆς, *Plut.* drachmam pretio, pondere, mensura æquans, δραχμιαῖ⊙, αία, αῖον, *Plato*, qui, duarum drachmarum est, ὁ καὶ ἡ διδραχμ⊙, υ, *Thuc.* quinque drachmarum, ὁ καὶ ἡ πεντάδραχμ⊙, υ, *Herodot.* sex drachmarum, ἑξάδραχμ⊙, *Aristot.*

Draco, ὁ δράκων οντ⊙, *Aristot.*

Draucus, ὁ ἀρσενοκοίτης, υ, *N. T.*

Dualis, e, δυικος, ὴ, όν, numerus, δυικὸν ἀριθμὸς, *Gramm.*

Dubie, ἀμφιβόλως, *Athen.* ἐνδοιαστῶς, *Thuc.*

Dubitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐνδοιάσιμ⊙, υ, *Lucian.*

Dubitanter, διαπορητικῶς, *Bas.*

Dubitatio, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Isocr.* ἡ ἀπορία, ας, *Plut.* ὁ ἐνδοιασμός.

Dubitator, ὁ ἀπορητικος, ὴ, *Lucr.*

Dubito, ἀμφισβητῶ, utrum πότερον, f. πότερα, ἐγείνδυτ. πότερόν ἐστιν ἄξιον ἐλεῖν, *Isocr.* de aliqua re, ἀμφιγνοῶ περί τινⓞ, *id.* ἀπορῶ τινί, *Plut.* quæ sit caussa, ἀπορῶ τὴν αἰτίαν, *Aristot. id.* διστάζω, *Synes.*

Dubium, τὸ ἀπόρημα, ατ⊙, sine dubio, ἀναμφιβόλως.

Dubius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμφίβολ⊙, υ, *Isocr.* fermio, λόγ⊙, *Isocr.* fama, φήμη, *Plut.* facere alicui regionem dubiam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, f. πότερα esse dubium, πρᾶγμα ἐξ) ἀμφισβητήσιμον, *id.* ἐξ) ἐν ἀμφισβητησίμῳ, *id.* testes producere de rebus dubiis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, *idem.* dubius homo, ὁ ἀπορητικὸς, ὴ, *Lactius*, ὁ ἀπορῶν, ῦντ⊙, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀπορ⊙.

Ducatus, us, ἡ ἡγεμονὴ, ῆς, *Plato*, ἡ ἡγεμονία, ας, *Thuc.*

Ducenarius, a, um, διακοσιαῖ⊙, αία, αῖον, i. e. ducentis præfectus, ἡ διακοσίαρχος, ου.

Duceni, æ, a, διακόσιοι, αι, α.

Ducentesimus, a, um, διακοσιοστὸς, ὴ, όν, *Thuc.*

Ducenti, æ, a, διακόσιοι, αι, α.

Ducenties, διακοσιάκις.

Duco, ἄγω, exercitum adversus urbem, στρατιὰν ἐπὶ πόλιν, *Plato*, ad fenestratem, ἐπὶ τὸν θρόνον, *Xenoph.* honori aliquid, διὰ τιμῆς τι, *Synes.* te æqualem mihi, σὲ ἴσον ἐμαυτῷ, *Aristoph.* i. e. rego populum, δῆμον, *Plut.* te viam, ἡγέομαί σε ὁδὸν, *Herodot.* in theatrum, ἡγέομαι εἰς θέατρον, *Aristoph.* alio, ἄλλοσε, *Xen* exercitum, στρατεία, *Isocr.* τῆς στρατείας, *Thuc.* parimi, περὶ ὀλίγου, *Dem.* pluris, ὑπὲρ πολλοῦ, *Isocr.* nihili, περὶ οὐδενὸς, *Lysi.* admentiones loco injuriæ, λαμβάνω τας ὑβρεις ἀντὶ ὕβρεως, *Dem.* uxorem matrem alicujus, γαμῶ μητέρα τινὸς, *idem*, aliquam, καμβάνω γυναῖκά τινα, *id* γάμῳ γαμῶ τινὰ, *id.* consobrinam alicujus, ἄγομαι τὴν ἀνεψιὰν τινⓞ, *Isocr.* primæ lineamenta non inepte, ὑπογράφω χαριεντας, *id.*

Ductarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀγκηρὸς, ῆ. *Diosc.*

Ductilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀγώγιμ⊙, υ, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ ἐυάγωγ⊙, υ, *Aristot.*

Ductio, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Aristot.* Conf. *Duco.*

Ductor, ὁ ἀγωγεὺς, έως, ὁ ἀγαγὸς, ῦ, *Thuc.*

Ductus, us, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Aristot.* aquæ, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ὑδραγωγός.

Dudum, πάλαι, notum est, δῆλόν ἐστι, *Dem.* quisque vestrum novit, ὃν πολλῦ ἅπας ὑμῶν οἶδε, *id.* haud dudum, οὐ δῆτα πρὸ τῦ, *Aristoph.* πρὸ βραχέος, *Chrys.* insidias struxit, πρώην ἐπεβούλευε, *Dem.*

Duellator, ὁ μονόμαχ⊙, υ, *Herodian.*

Duellum, ἡ μονομαχία, ας, *Lucian.* duello depugno, μονομαχέω, *Plut.* ad duellum provoco aliquem, εἰς μονομαχίαν προκαλέω τινά, *Ælian.*

Dulce, γλυκέως.

Dulcedo, ἡ γλυκύτης, ητ⊙, τὸ ἥδυσμα, vini, οἴνου, *Athen.* ὁ γλυκυσμὸς, ῦ, *id.* sermonis, χάριτες τῦ λόγου, *Dem.*

Dulcesco, γλυκάζω, vinum dulcescens, οἶν⊙ γλυκάζων, *Diosc.* uva dulcescit a sole, ὑπὸ τῦ ἡλίου

ὦν ἡλίου γλυκ[illegible]γλὺ, *Xenoph.* ἀπογλυκαίνομαι.
Dulciatus, ὁ σπερματοπωλὴς, ου.
Dulciloquus, ὁ ἡδυεπὴς.
Dulcis, e, γλυκὺς, εῖα, ὑ, γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, mel, μέλι, *Lucian.* dulcioris existimare honores aliquos, ἡδίως νομίζειν τιμάς τινας, *Ifocr.*
Dulcitonus, ὁ ἡ ἡ γλυκύφωνος.
Dulciter, γλυκέως.
Dulcitudo, τὸ γλύκασμα, ατος. Confer. *Dulcedo.*
Dum, ἕως, tempus eſt, ἕως καιρός ἐστι, *Dem.* pueri eſſemus, ἡνίκα παῖδες ἦμεν, *Ifocr.* tantiſper fidem inſerebat, dum eos cæteris adæquaret, ἄχρις ὃ τοῖς ἑτέροις ἐξίσους ποιήσαι, διεπίστευετο, *Dem.* tantiſper eſt amicus, dum conſequatur, quæ rogat, μέχρι τοῦ τυχεῖν ὧν δεῖ, φίλος ἐστι, *id.* tantiſper memores ſunt policitationum, dum decuntur, μέχρις τότε μνημονεύοντες τὰς ὑποσχέσεις, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, *id.* barbaros tantiſper vicille ſufficerit, dum regnum in tuto collocaveris, τῶν βαρβάρων ὅδε τισὶν ἐξαρκέσει κρατεῖν, ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ κατασπάσῃ τὴν σαυτοῦ χάραν, *Ifocr.* durat amicitia tantiſper, dum boni ſunt, διαμένει ἡ φιλία, ἕως ἂν ἀγαθοί ὦσι, *Ariſtot.*
Dumetum, ὁ ἀκανθεών, ῶνος.
Dummodo, μόνον, in Domino, ἐν Κυρίῳ, *N. T.*
Dumoſus, a, um, ὁ ἡ ἀκανθώδης, ες, locus, χώρος, *Herodot.*
Dumus, βάτος, ὁ.
Dumtaxat, γε δή, ut non dumtaxat eſt ſententia, ὡς γε δὴ ὁ τῶν λόγων, *Gregor.* dumtaxat pro hominis ingenio, ὡς ἀνθρώπινον, *Ariſtot.* quidammodo dumtaxat unum in deliciis abſumpſit, ἑνὶ γοῦν μόνῳ ἐτρυφήσας, *Herodian.*
Duo, duæ, duo, δύο, duobus oculis videre, & duobus auribus audire, δυοῖν ὀφθαλμοῖν ὁρᾶν καὶ δυοῖν ὠσὶν ἀκούειν, *Xen.* duarum in talidum pretium, δυοῖν ὀβολοῖν ἀξία, *Plut.*
Duodecies, δωδεκάκις, *Ælian.*
Duodecim, οι, αι, τὰ δώδεκα, *Æl.*
Duodecimus, η, um, δωδέκατος, ὁ, ἡ, ον, *Herodian.*
Duodeni, αι, α, δωδέκαδες, αι, α.
Duodeviginti, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, vel δύο καὶ δέκα, ſed elegantius dixeris, εἴκοσι δεόντων, ſ. δισσῶν, δοῖν, duodetriginta, εἴκοσι ἐπὶ, vel τριάκοντα δεόντων, vel δισσῶν, δοῖν, & ſic porro, reſpue. τὸ δεόντων, vel δισσῶν, Genere convenire debere cum re, quæ numeratur, v. g. duodequadraginta viri, ἄνδρες τεσσαράκοντα δεόντων δοῖν, ſc. δέοιν, duodequinquaginta temnæ, γυναῖκες πεντήκοντα δεουσῶν δοῖν, ſ. γυναικοῖν. Immo vero hoc ipſum Participium etiam Cain cum antecedente Nomine conſentire poteſt, e. g *Anni ſunt duodeviginti, ex quo,* εἴκοσιν ἔτη ἐστὶν ἐν δέοντα, ſc. ἔτη, δυοῖν, ἐξ ὅτου, ſ. δέοντα δυοῖν εἴκοσιν ἔτη ἐστὶν, ἐξ ὅτου, *Dem.*
Duplex, διπλόος, ὁν, ου, *contr.* διπλοῦς, ῆ, οῦν, διασὸς, vel διπλῆς, ῆ, οῦν duplici honore dignum eſſe, διπλῆς τιμῆς ἀξιοῦσθαι, *N. T.* duplicem laborem habet, διπλάσιον φόβον ἔχει, *Thuc.* duplici honore dignus, διπλασίας τιμῆς ἄξιος, *Plato.*
Duplicatio, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ διπλασις, εως, *Ariſtot.*
Duplicitas, ἡ διπλότης, ητος, *Them.*
Dupliciter, διπλῆ, *Syneſ.* διχῆ, *Dem.*
Duplico, διπλασιάζω, aram, βωμὸν, *Plut.* aliquid, διπλόω τι, *id.* annonas, ὑπεδιπλασίαζω τὰ σιτηρέσια, *Herodian.*
Duplus, a, um, διπλάσιος, ία, ιον, duplo major apparet, quam eſt, διπλάσιος ἑαυτοῦ φαίνεται, *Polyb.* duplo amplius, quam alii, διπλῆ, ἢ οἱ ἄλλοι, *id.* duplo major alio, διπλότερος ἄλλου, *N. T.* duplo amplius minorem, διπλῆ ἐλάττω, *Plut.* duplo longius tempus quam, διπλασίων χρόνος, ὁ, *Ifocr.*
Durabilis, e, ὁ ἡ ἡ δίμονος, ου, *Polyb.* ἰμμονος, *Heſ.* βεβαιος, αία, αιον, *Dem.*
Dure, σκληρῶς, *Xen.* i. e. crudeliter, ὠμῶς, *Dem.* ἀγεννῶς, *Xen.*
Dureſco, σκληρύνομαι.
Duritas, ἡ σκληρότης, ητος, *Xen.*
Duriter, σκληρῶς, *Xen.*
Durities, ἡ σκληρότης, ητος, *Plato.* victus, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης, *Herodian.*
Duriuſculus, a, um, ὁ, ἡ, ὑποσκληρος, ου.
Duro, σκληρύνω, aliquid, τὶ, *N. T.* diutiſſime, διαμφὶς πολὺν χρόνον, *Ifocr.*
Durus, a, um, σκληρὸς, ὰ, ὸν, χαλεπὸς, ὴ, ὸν, concocto emollit dura, ἡ ἕψις μαλάττει τὰ σκληρὰ, *Athen.* ventres duros habere, σκληρὰς κοιλίας ἔχειν, *Hippocr.* duri mores, σκληρὰ ἤθη, *Plut.* dura vita, σκληρὸς βίος, *Herodian.*
Duumvir, ὁ δυσάρχος, ου.
Duumviralis, e, δυοδαρχικὸς, ὴ, όν.
Duumviratus, ἡ δυοδαρχία, ας.
Dux, ὁ ἡγεμὼν, όνος, *Dem.* populi, ὁ ἡγεμὼν τοῦ δήμου, *Ifocr.* belli, ὁ πολέμαρχος, ου, *Dem.* ὁ πολεμαρχῶν, ῶντος, *id.* ἡμῶν πολέμου, *id.* ὁ στρατηγὸς, οῦ, *id.* decem virûm, ὁ δέκαρχος, ου, duodecim virûm, ὁ δωδεκαδαρχὴς, ου, centum virûm, ὁ ἑκατόνταρχος, ου, *Plut.* decem millium virûm, ὁ μυριάρχης, ου, ſ. ὁ μυριάρχος, ου, *Xen.* auctorque alicujus rei, ὁρμητὴς τινος, *Dem.* alicujus facinoris, πρωτοστάτης τινὸς ἔργου, *Ifocr.* viæ, ὁ ὁδηγὸς, οῦ, *Plut.*
Dynaſta, ὁ δυνάστης, ου, *Xen.*
Dyſenteria, ἡ δυσεντερία, ας, *Ælian.* dyſenteria laborans, ὁ δυσεντερικὸς, ὴ, όν, dyſenteria obire, ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον καταστρέφειν, *Ælian.*
Dyſentericus, a, um, δυσεντερικὸς, ὴ, όν.
Dyſuria, ἡ δυσουρία, ας, *Galen.* τὰ δυσουρικὰ, ῶν, ſc. πάθη, *Cic.* dyſuria laboro, δυσουρικὰ, *Dioſc.* δυσουρίαν, *id.*

E.

EVel ex, ἐκ, *ſequente Conſona,* ἐξ, *ſequente Vocali vel Diphthongo,* multæ moleſtæ exſiſtunt e bello, πολλὰ λυπηρὰ γίγνεται ἐκ πολέμου, *Dem.* ſe non commovere e lecto, ἐκ τῆς κλίνης μὴ κινεῖσθαι, *id.* ex ignobilibus fieri ſunt nobiles, ἐξ ἀδόξων γίγνεσθαι ἐνδόξους, *id.* ex adverſo, ἐξεναντίας, *Ariſtot.* ex adverſo alicui, κατέναντί τινος, *Lucian.* e contra, e contrario, τἀναντίον, ex animi ſententia χρὴ γνωρίζω, *Baſil.* ex benevolentia aliquid facere, ἐπ' ἀγαθῷ ποιεῖν τι, *Dem.* e propinquo, ἐξ ἐγγύς, *Thuc.* e regione, ἐκ τοῦ ἀπαντικρὺ, ſ. ἀντικρὺ, *Pauſ.* alcujus, καταντικρὺ τινος, *Ariſtot.* e veſtibulo, προαυλιτικὸς, *Dem.* προαύλιος, *id.* e ſublimi, ἀφ' ὑψηλοῦ, *Lucian.* ex quo fuerunt iſti oratores, ἐξ ὧν ἔτοι ποιφάσαι ῥήτορες, *Dem.* ex profeſto, ἐκ τοῦ προφανοῦς, *Plato.* ex improviſo, ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου, *Thuc.* ex tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα, *Dem.* ex æquo, ἀγχώμαλα, *Thuc.*
Eatenus, χρὴ τοσοῦτον, quiſque opem ferebat, quatenus poterat, ἕκαστος, καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, *Iſyſ.* ſubtilitatem quærere quoad rei natura patitur, δεῖ τοσοῦτον τὴν ἀκρίβειαν ζητεῖν, ἐφ' ὅσον ἡ τοῦ πράγματος φύσις ὑποδέχεται, *Ariſtot.*
Ebenus, ἡ ἔβενος.
Ebibo, ἐκπίνω, propoſitum calicem, προτεθεῖσαν κύλικα, *Athen.*
Eblandior, ἐξαρέσκομαι, aliquem donis, τινὰ δώροις, *Diod. Sic.* τινί, *Xen.*
Eborarius, ὁ ἐλεφαντουργὸς, οῦ.
Eboreus, a, um, ἐλεφαντικὸς, ὴ, όν, *Herodian.*
Ebrietas, ἡ μέθη, ης, *Dem.* ſurgere ante ebrietatem, ἐξανίσασθαι πρὸ μέθης, *Iſocr.* propter ebrietatem dormire continue duas noctes & duos dies, διὰ μέθης κοιμᾶσθαι συνεχῶς δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας, *Athen.* ebrietate diffluere, διαῤῥεῖν ὑπὸ τῆς μέθης καὶ τοῦ οἴνου, *Ælian.* ebrietati deditum eſſe, ἐγχρονίζειν ἐν οἰνοις, LXX. ſe dedere, μέθαις καὶ κραιπάλαις ὑπηδόσθαι ἑαυτόν, *Herodian.* ebrietate temulentum eſſe, ὑπὸ μέθης κραιπαλᾶν, *idem.*
Ebrio, μεθύσκω, aliquem voluptate, τινὰ δι' ἡδονῆς, *Plato.* aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, *Lucian.* ebrior aliqua re, μεθύσκομαί τινος, *idem.*
Ebrietas, ἡ οἰνοφλυγία, ας, *N. T.* ἡ φιλοπότης, ας, *Clem. Al.*
Ebriolus, a, um, μεθυσικὸς, ὴ, όν, *Plato.* ὁ ἡ ἡ σαφρονος, ου, *Dem.* ὁ ἡ ἡ οἰνόλητος, ου, *Plut.* ὁ ἡ ἡ οἰνόφλυξ, γος, *Lucian.*
Ebrius, a, um, μεθύων, ουσα, ον, *Dem.* ὁ ἡ ἡ σάρων, *Athen.* ſum, μεθύω, *id.* magnitudine rerum geſtarum, μεθύω τῷ μεγέθει τῶν πραγμάτων, *id.* ebrium ſaltare, μεθυοντα κρούεσθαι ὀρχήσεις, *id.* clamare, μεθύοντα κραυγάσαι, *id.* ebrium reddo, μεθύσκω τινὰ, *Plato.*
Ebullio, ἀναζέω, *Dioſc.* ὑπερζέω, *Ariſtot.* ἐκζεάζομαι, *Chryſ.* ἀνεφλύω, ἀνεφλύζω, *Hom.*
Ebullitio, ἡ ἀνάζεσις, εως, ἡ ἀναβρασις, εως, ὁ ἐκβρασμὸς, οῦ, ὁ βρασμὸς, οῦ, *Nax.*
Ebur, ὁ ἐλέφας, αντος, indicum, ἐξ Ἰνδῶν, *Lucian.*
Eburneus, a, um, ἐλεφαντικὸς, ὴ, όν, *Herodian.* ἐλεφάντινος, ίνη, ινον, *Lucian.*
Ecce, ἰδὲ, *N. T.*
Eccleſia, ἡ ἐκκλησία, ας, *N. T.*
Echinatus, a, um, ὁ ἡ ἐχινώδης, ους.
Echinus, ὁ ἐχῖνος, ου, terreſtris, χερσαῖος, *Plut.* marinus, θαλάττιος, *Ariſtot.*
Echo, ἡ ἠχὼ, οῦς, *Ariſtot.*
Electa, τὰ ἐκλεκτόμενα, ων.
Eclipſis, ἡ ἔκλειψις, εως, *Ariſtot.*
Eclipticus, a, um, ἐκλειπτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Ecloga, ἡ ἐκλογὴ, ῆς.
Ecquando, ἤ ποτε, ἤ τις.
Ecquis, ἤ τις.
Ecſtaſis, ἡ ἔκστασις, εως, *Plut.*
Ectypus, ὁ ἔκτυπος, ου, *Plin.*
Edacitas, ἡ φιλοφαγία, ας, ἡ λιχνεία, ας, *Lucian.*
Edax, ὁ ἡ φιλοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ γαστρίμαργος, ου, *Baſ.* ὁ βέρος, ου, *Lucian.*
Edento, ἐκπίπτω ὀδόντας.
Edentulus, a, um, ὁ ἡ ἀόδους, οντος, *Poll.*
Edico, ἐπιτάσσω, aliquid, τι, *Plato.* alicui, τινὶ, *Iſocr.* alicui aliquid, διαγορεύω τινὶ τι, *Ariſt.* bellum, ἐπαγγέλλω πόλεμον, *Dem.* Conſ. *Indico,* item *Impero.*
Edictio, ἡ ὑπόταξις, εως.
Edictum, τὸ ὑπόταγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐπιτεταγμένον, *id.* edicta principum ſervare, ἐμμένειν τοῖς παραγγελλομένοις ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, *Iſocr.* publica negligere, ἀμελεῖν τῶν κοινῶν προσταγμάτων, *id.* movere & mutare, κινεῖν καὶ μετατιθέναι *idem,* liberare al quem, edicto aliquo, ἀπολύσασι τινα διὰ προσταγμάτος τι ὧν, *Iſocr.* fieri & edicto, γίγνεσθαι τι ἐξ ἐπιτάγματος, *Dem.* ex edicto propono, ἀπὸ τῶν προθέσεων, *Dioſc.* edictum propono, ἀπὸ τῶν ἐπίπτωμα, *Herodian,* διάταγμα ποιοῦμαι, *id.*
Ediſco, ἐκμανθάνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*
Ediſſero, διεξέρχομαι, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Editio, ἡ ἔκδοσις, εως, libri, βιβλίου.
Editicius, a, um, ἐκδοτικὸς, ὴ, όν.
Editor, ὁ ἐκδιδοὺς, όντος.
Editus, a, um, ὁ ἡ ἔκδοτος, ου, i. e. altus, ὑψηλὸς, ὴ, όν, locus, τόπος, ex edito loco, ἀφ' ὑψηλοῦ, ſc. τόπου, *Lucian.*
Edo, perf. *Edidi,* ἐκδίδωμι, librum, βιβλίον, *Plut.* hiſtoriam Græco ſermone, ἱστορίαν ἑλλήνων φωνῇ, *Athen.* in publicum, ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς, *Plato,* exemplum, δείγματα παραδίδωμι.
Edo, perf. *Edi, Idi,* ἐδίω, plura, quam ferre poſſum, πλείω, ἢ δυνάμαι φέρειν, *Xen.* & bibo in cauponâ, φάγω καὶ πίνω ἐν καπηλείῳ, *Iſocr.* cogere aliquem edere & bibere, ἀναγκάζειν τινὰ τρώγειν καὶ πίνειν, *Dem.*
Edo, onis, ὁ φάγος, ου, *N. T.*

Edo-

Edoceo, ἐκδιδάσκω, aliquem aliquid, *τινά τι, Aristph.*
Edomo, δαμάζω. Conf. *Domo.*
Edormio, ἐκκοιμάομαι, crapulam, ἐννηφω κῶμον, LXX.
Edormisco, idem quod antecedens *Edormio.*
Educatio, ἡ παιδοτροφία, ας, *Plato,* ἡ ἀγωγὴ παίδων, *Plut.*
Educator, ὁ τιθηνητὴς, οῦ, *Hesych.* ὁ τροφεὺς, έως, *Plato.* ὁ τροφὸς, ὁ, *id.*
Educatrix, ἡ τιθήνη, ης, *Plut.* ἡ τροφὸς, οῦ, *Plato.*
Educo, as, τρέφω, liberos, παίδας, *Xen.* ἀναιρέσει τίνα, *Dion.* humiliter, ταπεινῶς παιδεύω, *Isocr.* male, φαύλως ἄγω, *idem.* κακῶς τρέφω, *Dem.* in magna inopia, τρέφω ἐν χλιδῇ, *Xen.*
Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, *Thuc.* copias, διακόσμεν, *Herodian.* ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, *Xen.* aliquem mecum, παραλαμβάνω τινὰ, *Herodian.*
Edulis, e, ὁ καὶ ἡ ἐδώδιμος, ον, *Thuc.*
Edulium, τὸ ἔδεσμα, ατος, *Poet.* ἡ ἐδωδὴ, ῆς, *Plato,* τὸ βρῶμα, ατος, *Xen.*
Edubilis e, ῥητὸς, ὴ, όν, *Dem.*
Effarcio, ἐκπληρόω, *Aristid.*
Effari, ἀποφάσκειν, *Dion. Areop.*
Effatenatio, ἡ καταγώνδυσις, εως.
Effascino, καταγοητεύω, aliquem, γοητεύω τινὰ, *Plut.*
Effatum, τὸ ἐκφάνημα, ατος, τὸ ἄξιωμα, ατος.
Effectio, ἡ ποίησις, εως, *Herodot.*
Effector, ὁ ποιητὴς, οῦ, *Xen.*
Effectrix, ἡ ποιήτρια, ας.
Effectum, τὸ τελεσμα, ατος, *N. T.*
Effectus, us, τὸ αἰτιατὸν, υ, *Apud Log.* τὸ ἐνέργημα, ατος, τὸ ἀποτελέσμα, *Galen.*
Effeminate cum d rivatis vide sub *Effœmino.*
Effeteſco, ἀγριαίνομαι, *Plut.*
Effero, as, ἀγριόω, *Xen.* ἀπαγριῶω, *Theophr. Strabo,*
Efferо, efferre, ἐκφέρω, mortuum, ἀποθανόντα, ſ. νέκυν, *Dem.* me propter aliquid, μεῖζον φρονέω, ὅτι τινι, *idem,* me, θρασύνομαι, *Isocr.* efferor propter divitias, ἐπαίρομαι ὅτι πλούτῳ, *Xen.* animo, κομῶ, *Lucian.* μεγαλοψυχίᾳ, *id.* iracundia, ἐκφέρομαι ὀργῇ, πλούτου, *Thuc.*
Efferveo, ἐκζέω.
Effervesco, ἐκζεάζομαι, in amorem, εἰς ἔρωτα, *Chrys.*
Efferus, a, um, ἄγριος, ία, ιον, *Plato.* ὁ καὶ ἡ θηριώδης.
Efficacia, ἡ ἐνέργεια, ας, ſpiritus, τῷ πνεύματος, *Chrys.*
Efficaciter, ἐνεργῶς, *Polyb.*
Efficax, ἐνεργὸς, ὴ, όν, *Theophr.* ſermo, λόγος ἐνεργὴς, *N. T.* ἐνεργητικὸς, ὴ, όν.
Efficienter, ἐνεργητικῶς.
Efficientia, τὸ ἐνεργητικὸν, οῦ.
Efficio, ἀποτελέω, *Polyb.* διαπράττομαι, aliquid verbis, τὶ λέγοις, *Isocr.* aliquem formidabilem & acrem, φοβερὸν καὶ χαλεπὸν ὑπόδειγμί τινὰ, *Dem.* aliquid optabilius, καθιστάναι τι ζηλωτότερον, *Isocr.* unum corpus ex omnibus, ἓν σῶμα ἀπεργάζομαι ἐξ ἁπάντων, *Plato.*
Effigies, ἡ εἰκὼν, όνος, *Isocr.* τὸ ἐκτύπωμα.
Effigio, εἰκονίζω, aliquid, τὶ, *Aretæ.* ἐκτυπόω τι, *Plut.*
Effingo, ἀπεικάζω, aliquid, τὶ *Isocr.* imaginem alicujus, εἰκόνα τινὸς, *Lucian.* in cera, ἐκτυπόω εἰς κηρὸν, *Plut.*
Efflagitatio, ἡ διαίτησις, ας, ἡ λιπαρία, ας, *Herodot.*
Efflagito, ἐκλιπαρέω, *Plut.* κατολιπαρέω, *Lucian.* προσλιπαρέω, *Plut.* ἐκτενέω τε.
Efflict m, ὑπερφιλοῦσι, *Plut.* amo aliquem, ὑπερμαίνομαί τινι, *Bas.* ἀνδρειότατα ἐρασθείσης, *Ælian.*
Efflo, ἐκφυσάω, *Diosc.* ἐκπνέω, *Aristot.* animam, ἐκπνέω, *Soph.*
Effloreſco, ἐκανθέω, ἐξανθέω, Num. 17. efflorescebant lanugines malis, ἐκλωθων ἴουλος ταῖς μαγειαῖς, *Heradian.*
Effluentia, ἡ ἐκρυὴ, ῆς, *Aristot.*
Effluo, ἐκρέω, *Plut.* ex aliquo, διαῤῥέω ἔκ τινος, *Herodian.* ἐκῤῥέομαι.
Effluvium, ὁ ἐκροὸς, έως.
Effodio, ἐξορύσσω, oculos, ὀφθαλμοὺς, *Plut.* telas, διορύσσω τάφρους, *Herodian.*
Effœminate, ἀνάνδρως, facere aliquid, διαπράττεσθαι, *Isocr.* vivere, βίον γυναικώδη ἄγειν, *Diod. Sic.*
Effœminatio, ἡ ἐκθήλωσις, εως, *Hippocr.*
Effœminatus, ὁ ἐκλυδαῖος, ου, *Lucian.* ὁ μαλακὸς, ὴ, όν, *Dem.*
Effœmino, ἐκθηλεύω, ἐκθηλόω, *Philo.*
Effœte, ἐξαντλητως.
Effœtus, a, um, ἐκλελεκὼς, υῖα, ὸς, i. e. quæ parere desiit, ἡ ἄγονος, ου.
Effoſſio, ἡ ἐξόρυξις, εως, ἡ ἐξορυγμία, ας, *Suid.*
Effractio, ἡ διάῤῥηξις, εως.
Effrenate, ἀχαλινώτως.
Effrenatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀχαλίνωτος, ου, *Greg.*
Effrenis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξώλης, ες, ὁ καὶ ἡ ἀχαλίνωτος, ου, ος, σῶμα, *id.* effrenes voluptates corporis, ἀκόλαστοι ἡδοναὶ σώματος, *Herodian.*
Effringo, διαῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.*
Effugio, ἀποφεύγω morbum, νόσον, *Dem.* mortem, ἐκφεύγω τὸ θανεῖν, *Plato,* omnem ſenſum, πᾶσαν αἴσθησιν, *Plut.* e carcere, ἐπιδρᾶν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, *Dem.* aliquem, ἐκκλίνω τινὰ, *Xen.* præſens, ὑπερβραμὲν τὸ παρὸν, *Herodot.*
Effugium, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ ἀπόφυξις, εως, *Aristph.* ἡ ἀποφυὴ, ῆς, *Plut.* ἡ διαφυὴ, ῆς, *Plato.* quærere, παραγαγὼ ἐρᾶν, *Dem.*
Effulgeo, ἀπολάμπω, *Lucian.*
Effundo, ἐκχέω, *Lucian.* patrimonium, καταχεῦαι τὴν πατρῴαν οὐσίαν, *Athen.* quidquid in buccam venit, λέγω, ὁ, τι ἂν ἐπέλθῃ, *Isocr.*
Effutio, νεκυμβρίας, ἀφιδῶς, *Herodian.*
Effuſio, ἡ ἐκχυσις, εως, *Athen.*
Effuſor, ὁ ἐκχυτὴς, *Lucian.*
Effutio, φλυαρία, aliquid, τὶ. *Plato.* ἐξαγορεύω τι, *Nazar.* temere, importune, & citra delectum, quidquid in buccam venit, λέγω εἰκῆ, καὶ φορτικῶς, καὶ λυδίως, ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ, *Isocr.*
Egelidus, a, um, χλιαρὸς, ά, όν, aqua, ὕδωρ, *Athen.*
Egenus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, ου, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ενδεὴς τινος, *id.* Conf. *Pauper.*
Ego, ἄπορέω, pecunia, τῶν χρημάτων, *Isocr.* victu, εἶμι ἐν χρείᾳ πρὸς τὴν τροφὴν, *idem.* δέομαί τῶν ὧδε, *id.* alicujus rei, ενδεὴς, ſ. ἄπορος ἔχω, ſ. διάκειμαί τινος, *id.* rebus neceſſari s, σπανίζω τῶν ἐπιτηδείων, *Plut.* τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων, *Isocr.* Conf. *Indigeo.*
Egerminatio, ἡ ἐκβλάστησις, εως, foliorum, τῶν φύλλων, *Diosc.*
Egermino, ἐκβλαστάνω, *Theophr.*
Ege o, ἐκκομίζω, ἐκφορέω, aliquid e domo, τὶ ἐκ τῆς οἰκίας, *Lucian.* i. e. excerno, ἐκκρίνω, *Theophr.* Conf. *Effero.*
Egeſtas, ἡ ἀπορία, ας, ſumma, ἐσχάτη, *Dem.* Conf. *Inopia,* item *Penuria.*
Egeſtio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ ἐκφορὰ, excrementorum & ſimilium e corpore, ἡ ἐκκρισις, εως, *Theophr.*
Egeſtoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, ου, *Dem.*
Ego, ἐγὼ, *Dem.* ego vero lugebam ipſum, ἐγὼ δ' ἐπένθουν αὐτὸν, *idem,* ego vero, i. e. eqidem, conabor præſtare, πειράσομαι μὴ ὧν ποιεῖν, *id.* ego vero ipſe mori malim, ἐγὼ γοῦν αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βούλομαι, *id.*
Egredior, ἐκβαίνω, alicunde, τινὸς, *Isocr.* adverſus aliquem, ἐξέρχομαι ὅπλα τινος, *Xen.* domo, ἀπέρχομαι ἐκ οἰκίας, *idem,* e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Isocr.* animo prompto, ἐξίεναι προθύμως, *Dem.* ex urbe, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς πόλεως, *id.* egreſſus annum quinquagesimum, πλείονας ἢ πεντήκοντα ἔτη γεγονὼς, *id.*
Egregie, διαῤῥήδην, *Isocr.* ἐξαίρετος, *Plut.*
Egregius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Thuc.* θαυμαστὸς, ὴ, όν, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ὑπερφυὴς, ἐξοχὸς, theſaurus, θησαυρὸς καλὸς, *Isocr.* ſenes egregiis meritis, πρισβῦς ἀξίως λόγου, *Herodian.*
Egreſſio, ἡ ἔκβασις, εως, ἡ ἔξοδος, ου, *Dem.* ἡ ἐξήλυσις, εως, *Herodot.*
Egurgito, ἀπαρύω, *Plut.*
Ehem, ὦ, *Dem.*
Eheu, αἰ, *Lucian.*
Eho, ὦ, *Isocr.*
Ehodum, ὦ τὰν, *Dem.* ehodum bone vir, ὦ γαθὲ, *Xen.*
Eja, εἶα, *Aristoph.*
Ejaculor, ἀκοντίζω, in aliquem, εἴς τινα, *Thuc.* i. e. jaculando abſumo ſagittas, ἐκτοξεύω τὰ βέλη, *Herodot.*
Ejectamentum, τὸ ἔκπριμμα, ατος.
Ejectio, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἔξωθησις.
Ejectitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκβόλιμος, ου, ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον.
Ejicio, ἐξαθέω, ἐκβάλλω, e patria, ἐκ τῆς πατρίδος, *Dem.* aliquem, ποιέω ἐκβολιμαῖον τινα, *Isocr.* φεύγοντα, ſ. ἔκδυτον, ſ. ἄπολιν ποιέω τινὰ, *Dem.*
Ejulatio, ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, *Isocr.* ὁ ὀλολυγμὸς, *Athen.*
Ejulo, ὀλολύζω, *Lucian.*
Ejuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας, *Dem.*
Ejuro, ἐξόμνυμαι, aliquid, τὶ, *Æſchin.*
Ejuſdemmodi, Ejuſcemodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *Plato.* τοιοῦτός τις, ſ. τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *Ariſtot.*
Elabor, διακύπτω, per foramina, τῶν θύρων, *Plut.* ex aliquo, ἔκ τινος, *id.* Conf. *Effugio.*
Elaborate, διακριβωμένως, *Isocr.*
Elaboratio, ἡ ἐκπόνησις, εως.
Elaboratus, a, um, ἐπιμεμελημένος, ένη, ένον, *Isocr.* πονηθεὶς, εῖσα, έν, *Plut.* opera arte elaborata ab artificibus optimis, ἔργα τέχνῃ περιπεμφθέντα δημιουργοῖς ἀρίστοις, *Dem.*
Elaboro, ἐκπονέω, *Thuc.* aliquid, ἐξεργάζομαί τι, *Isocr.* in aliqua re, πονέω περί τι, *Ariſtot.* circa virtutem, φιλοπονέω περὶ τὴν ἀρετὴν, *Isocr.*
Elanguco, ἐκκάμνω, *Plut.*
Elanguesco, ἀπομαραίνομαι, *Plut.*
Elapſus, a, um, διεκπεπλωκὼς, υῖα, ὸς, elapſus eſt annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, *Dem.* elapſum tempus, παρελθὼν χρόνος, *Isocr.* elapſo anno, διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ, *Dem.* elapſis diebus & noctibus, ἡμέρων καὶ νυκτῶν παρελθουσῶν, *Ariſtot.*
Elargior, καταχαρίζομαι, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.*
Elate, ἐπιμελῶς.
Elatio, ἡ ἐκφορὰ, ας, mortui, τοῦ ἀποθανόντος, *Dem.* in altum, item animi, ἡ ὑπερσις, εως, *Nazar.* cordis, ὁ μετεωρισμὸς τῆς καρδίας, *Maccab.*
Elatus, a, um, ὑπερμεγέθης, ες, ὑπερμεγεθὴς, ες, propter fortunam præſentem, ταῖς παρούσαις τύχαις, *Xen.* propter divitias, ὅτι τῷ πλούτῳ, *idem,* propter inſperatam fortunam, ὑπερμεγέθης ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις, *Herodian.*
Elavo, ἐκνίπτω, *Plato.*
Elecle, ἐπιλύδιον, λογάδιον, *Thuc.*
Electilis, e, αἱρετὸς, ὴ, όν. *Ariſt.*
Electim, ἀριστινδὸν, *Isocr.*
Electio, ἡ αἵρεσις, rerum, πραγμάτων, *Isocr.* & judicium de aliqua re, αἵρεσις καὶ κρίσις περί τινος, *idem,* electionem alicui dare, αἵρεσιν διδόναι τινὶ, *Dem.*
Elector, ὁ αἱρέτης, ου, *Philo.*
Electrix, ἡ αἱρέτις, ιδος, *Philo.*
Electrum, τὸ ἤλεκτρον, *Ariſtot.*
Electus, a, um, αἱρεθεὶς, εῖσα, έν, *Plut.* αἱρετὸς, ὴ, όν, *Lyc.* ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Demoſth.*
Eleemoſyna, ἡ ἐλεημοσύνη, ης, *N. T.*
Elegans, κομψὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ ἀστεῖος, ου, καὶ

ἡ ἢ φιλικῶς, ῶ, *Isocr.* elegantissima dicta, ἀκριβέστατα τῶν εἰρημένων, *idem*, corpusculum alicujus minus elegans, *Σαμάτιον τι* ὠχ ὑγρόν, *idem*, elegans oratio, κεκαλλιεπημένος λόγος, *Plato*, scriptura, ἡ καλλιγραφία, ας, *Plut.*

Elegánter, ἐκπρεπῶς, χαρίεντως, *Isocr.* κεχαρισμένως, *id.* εὐχαρίτως, *id.* dicere, μουσικῶς, ſ. διαπεπονημένως λέγειν, *Dem.* ſcribe, καλλιγραφῶ, *Poll.* ſcribens, καλλιγράφως, *Greg.*

Elegantia, ἡ ἐκπρέπεια, ὁμάτος, ῶ, *Iſocr.* ἡ κοσμιότης, ητος, *id.* elegantiæ ſtudium, ἡ φιλοκαλία, ας, *id.*

Elegiacus, a, um, ἐλεγειακός, ἡ, όν, elegiacus verſus, ſ. carmen elegiacum facere & recitare, ἐλεγεῖα ποιεῖν ἢ λέγειν, *Dem.*

Elegidium, ὁ ἐλεγείδιον, ῶ.

Elegus, ὁ ἔλεγος, ου, *Ariſtoph.*

Elementalis, e, idem quod paulo poſt *Elementarius.*

Elementaliter, στοιχιωδῶς, *Lævit.*

Elementarius, a, um, στοιχιακός, ἡ, όν, ὁ ἢ ἡ στοιχειώδης, ους, *Ariſtot.*

Elementum, τὸ στοιχεῖον, ου, *Ariſtot.* literæ & prima inſtituto, τὰ στοιχεῖα, ων, *idem*, prima elementa docco, στοιχειόω, *Gregor.* elementorum traditio, ἡ στοιχείωσις, εως, *Dion. Areop.*

Elenchus, ὁ ἔλεγχος, ου, *Lucian.*

Elenctice, ἐλεγκτικῆς, *Ariſtot.*

Elenctícus, a, um, ἐλεγκτικός, ἡ, όν, ſermo, λόγος, *Plut.*

Elephantia, idem quod *Elephantiaſis.*

Elephantiacus, a, um, ὁ ἐλεφαντιῶν, ῶντος.

Elephantiaſis, ἡ ἐλεφαντίασις, εως, ὁ ἐλεφαντιασμός, οῦ, ὁ ἐλέφας, αντος, *Dioſc.* elephantiaſi laboro, ἐλεφαντιάω.

Elephantinus, η, ον, ἐλεφάντινος, ἡ, ον, ους, ων, *Lucian.* ἐλεφαντίνεος, ὴ, όν, *Herod. an.*

Elephantus, ὁ ἐλέφας, αντος, *Ariſtot.*

Elephas, *idem* quod antecedens, *Elephantus*, elephas femina, ἡ ἐλέφας, αντος, *Ariſtot.*

Elevatio, τὸ αἴωρημα, ατος, ἡ αἴωρησις, εως, ἡ ἔπαρσις, εως.

Elevo, ἐπαίρω, αἰωρέω, aliquid ſupra caput, τὶ ὑπὲρ τ κιφαλῆς, *Dem.* manus ad cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς τ οὐρανόν, *Xen.* εἰς τ οὐρανὸν, *Ariſtot.* oculos ad cœlum, τὰς ὄψεις ἄνω τ οὐρανοῦ, *Philo.* i. e. contemno aliquid, ἐκφαυλίζω τι, *Plut.* Conf. *Contemno.*

Elicio, ἐξάγω, aliquid, τὶ, *Dinarch.*

Elido, ἐκθλίβω, LXX.

Eligo, ἐκλέγω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ex omnibus dictis optimum, ἐκλέγω βέλτιστον ἐξ ἁπάντων τῶν ῥηθέντων, *id.* præ multis opibus, αἱρήσομαί τι ἀντὶ πολλῶν χρημάτων, *Dem.* aliquem belli præſidem, αἱρεσθαί τινὰ προστάτην τῷ πολέμῳ, *Dem.* legatos ad aliquem, αἱρέσθαι πρεσβεῖς πρός τινα, *Dem.* multo magis aliquid, quam, αἱρεῖσθαί τι πολὺ μᾶλλον, ἢ, *Iſocr.* mortem potius, quam vitam turpem, προαιρήσομαι τεθνᾶναι μᾶλλον, ἢ ζῆν αἰσχρῶς, *id.* θάνατον ἀντὶ ζωῆς, *Dem.* aliquid ex omnibus, τι ἐξ ἁπάντων, *Iſocr.* in ſenatum, ἐκλέγω εἰς γερουσίαν, *Dem.* magiſtratus, ποιῶ ἄρχοντας, *Herodian.*

Elimino, ἐξοπίζω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* e patria, ἐκβάλλω ἐκ τ πατρίδος, *Dem.* ἐξοικίζω.

Limo, ἀποξύω.

Elinguatus, a, um, ὁ ἢ ἀγλωσσος, ου, *Athen.* ὁ ἢ ἀφωνος.

Elinguis, e, eadem.

Elinguitas, ἡ ἀγλωσσία, ας.

Linguo, γλωττοτομέω, *Plut.*

Eliqueico, ἐκλίκομαι.

Eliquo, ἐκλύω.

Eliſio, ἡ ἔκθλιψις, εως.

Elixo, ἐφίω, *Ariſtot.* ἀνεφθάω.

Elixus, a, um, ἑφθός, ἡ, όν, *Dioſc.* ἐψαλός, ἥ, ἐν.

Eloçatio, ἡ μίσθωσις, εως, domus, οἰκίας, *Dem.* filiæ, ἡ ἔκδοσις τ θυγατρός, *id.*

Eloco, μισθόω, domum alicui, οἰκίαν τινὶ, *Iſocr.* domum decem minis, οἰκίαν δέκα μνῶν, pluris, πλείονος, *Plut.* filiam cum magna dote, μετ πολλοῦ πλούτου ἐκδίδωμι τινὶ θυγατέρα, *Iſocr.* alicui filiam uxorem, δίδωμί τινι θυγατέρα εἰς γάμου, *Plut.*

Elocutio, ἡ λέξις, εως, *Iſocr.* ἡ ἑρμηνεία, ας, *Dion. Hal.* ἡ φράσις.

Elogium, ἡ μαρτυρία, ας, *Iſocr.* τὸ ἐγκώμιον, ου, *Dem.* Cont. *Laus.*

Elongo, ἐκμηκύνω.

Eloquens, λέγιος, ία, ιον, *Ariſtot.* δεινὸς, ἡ, όν, *Dem.* ῥητορικὸς, ἡ, όν, *idem*, λέγειν δεινὸς, *idem*, εἰπεῖν δεινὸς, *id.* εἰπεῖν δυνάμενος, *idem*, ἄκρατος λέγειν, *Isæus*, τεχνίτης τῷ λέγειν, *idem*, eloquentiſſimus, δεινότατος ἁπάντων ἀνθρώπων, *idem*, δεινότατος λέγειν ἀπάντων, *idem*, ἱκανώτατος τῶν ῥητόρων, *idem.*

Eloquentia, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.* ἡ ἐμπειρία τ λέγειν, *Dem.* ἡ εὐπορία τ εἰπεῖν, *Iſocr.* τὸ εὖ λέγειν *Dem.* δεινότης ἐν λέγειν, *Iſocr.* οἱ λόγοι, *id.*

Eloquium, τὸ λόγιον, ου, *Thuc.*

Eloquor, ἀποφθέγγομαι, *N. T.* de aliqua re, ἀφορίζω περί τινος, *Ariſtot.*

Elucco, ἐκλάμπω, *Plato.*

Fluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω, *Thuc.*

Elucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, *Dem.*

Elucubro, νυκτογραφέω, φιλοπονέω.

Eludo, διαπαίζω, *Plato.* aliquid, διακρούω τι, *Plut.*

Elugeo, πενθέω, *N. T.*

Elumbis, e, ἐξοσχισμένος, νη, ον.

Eluo, ἐκπλύνω, *Ariſtot.* aliquid, ἐκνίπτω τι, *Paro.* facta, τὰ πεπραγμένα, *Dem.* aliquid luxivio, ἐκλύζω τι κονίᾳ, *Gal.*

Elufio, ἡ κακουργία, ας, *Dem.* ἡ παρέκκρουσις, εως, *id.* & tergiverſatio, ἡ κακουργία ἢ διάδυσις, *id.*

Elutriatio, ὁ μεταγλισμὸς, οῦ, *Dioſc.*

Elutrio, μεταγλίζω, *Dioſc.*

Fluvies, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Dem.*

Eluxatus, a, um, ὁ ἢ ἐξαρθρος, ου, *Suid.* Conf. *Luxatus.*

Emaciatio, ἡ ἴσχνανσις, εως.

Emacio, ἰσχαίνω, *Ariſtot.* ἰσχνόω, *Theophr.*

Emacitas, τὸ ἀνιπτικὸν, οῦ.

Emacieſco, ἰσχναίνομαι.

Emaculo, ἀποσμήχω, aliquid aliquo, τὶ τινὶ, *Lucian.* ἀποσμάω τι, *Dioſc.*

Emancipatio, ἡ χειραφεσία, ας.

Emancipatus, a, um, ὁ ἢ ἀφετος, ου, *Iſocr.*

Emancipo, ἀφίημι, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκποιοῦμαί τινα, *Pandect.*

Emaneo, ἐξω διαμένω.

Emano, ἐκρύω, ἀποῤῥέομαι, *Plut.*

Emanſor, ὁ ἢ ἀσράτευτος, & deſertor ordinum, ἢ λείπων τὰς τάξεις, *Dem.* ὁ ἀτακτῶν ων, *id.*

Emarceſco, ἀπομαραίνομαι, *Ariſtot.* καταμαραίνομαι, *id.*

Emaſculo, εὐνουχίζω, *N. T.*

Emarueſco, πεπαίνομαι, *Xen.*

Emblema, τὸ ἔμβλημα, ατος, *Bud.*

Embryon, τὸ ἔμβρυον, ου, *Dioſc.*

Emendabilis, e, ὁ ἢ εὐεπανόρθωτος, ου, *Hyper.*

Emendate, ὀρθῶς, *Ariſtot.* loquor, ἐθοποιία, ſcribo, ὀρθογραφέω.

Emendatio, ἡ διόρθωσις, εως, *Ariſtot.* legum, ἡ ἐπανόρθωσις τῶν νόμων, *Dem.* emendationem inſtituo in fœdere, ἐπανόρθωμα ἐποιοῦμαι ἐν τῇ εἰρήνῃ, *id.*

Emendator, ὁ διορθάτης, ου, ὁ ἐπανορθώτης, ου.

Emendiço, ἐρανίζω, aliquid, τὶ, *Alciphr.*

Emendo, διορθόω, aliquid, τὶ, *Dem.* orationem ſcriptam, ἐπανορθόω λόγον γεγραμμένον, *id.* civitatem corruptam, ἐπανορθόω πολιτείαν τῶν διεφθαρμένων, *Ariſt.* aliquas al qua re, ἐπανορθόομαί τινας ζημίας τινὶ, *id.* Cont. *Corrigo.*

Ementior, ψευδολογέω, ψεύδομαι, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* alicui, τινὶ, *N. T.*

Ementitus, a, um, ψευδώνυμος, ου, ον, *Heroltam. & paſſ.* ἐψευσμένος, ου, ον, *Thuc.*

Emercor, ὠνέομαι, aliquid ab aliquo pecunia, ſ. pretio, τὶ παρά τινος χρημάτων, *Dem.*

Emereo, ſ. emereor, μισθοφορέω, *Ariſtoph.*

Emergo, ἀναδύνω, ἀπαμάω, ἀπαδύομαι, e fonte, κρουνὸς, *Lucian.*

Emeritus, ſc. miles, ὁ ὑπὲρ τ καταλογὸν, *Dem.* ὁ πάσας τὰς νομικὰς στρατείας τετελεκὼς, *Herodian.* emeritæ ætatis, πρὸς ἀφεσιν στρατείας ὤν, *id.*

Emerſio, ἡ ἔκδυσις, εως.

Emetior, ἐκμετρέω, *Pell.*

Emeto, ἀμάω, ἀπαμάω, *Heſych.*

Emicatio, ἡ ἐκλαμψις, εως.

Emico, ἀναλάμπω, Χεν. ἐκλάμπω, *Plato.*

Emigro, ἀποικέω, *Iſocr.* e vita, τελευτάω τ βίου, *Iſocr.* Conf. *Migro.*

Eminentia, ἡ ἐξοχὴ, ῆς, lapidis, λίθου, *Herodi n.* lignorum, ξύλων, *id.*

Emineo, ἐξέχω, venæ eminent, φλέβες ἐξέχουσι, *Ariſtot.* ſuper aliquid aliquo, ὑπερκύπτω τι τινι, *Dio.*

Eminus, πόῤῥωθεν, *Dem.* μακρὰν, *Iſocr.*

Emiſſarius, ὁ στρατηγὸς, ἐως, *Naz.* ὁ προσαγγελὸς, ἐως, *Bud.*

Emiſſio, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Æſchin.* ἡ ἐκπομψις, εως, *Thuc.* ἐκπομπὴ, ῆς, coloniæ, ἀποικίας, *Plato.*

Emitto, ἐκπέμπω, legationem de re aliqua, πρεσβείαν ὑπὲρ τινος, *Dem.* ad aliquem, ἀποστέλλω πρεσβείαν πρός τινα, *id.* vocem πρὸς μακρὰν φανῆναι, *Plut.* vocem contrariam, φθέγγομαι ἐναντίον, *id.* verbum, ῥῆμα, *Dem.* ſermonem de re aliqua, ἐκδίδωμι λόγον περί τινος, *Plut.*

Emo, ὠνέομαι, aliquid, τὶ, pecunia ab aliquo, τὶ παρά τινος χρημάτων, *Dem.* aliquid duobus teruncis, τὶ δυοῖν χαλκοῖν, *idem*, pifces, ὀψάριον ἰχθύος, *idem.* eodem pretio meliorem, πρίαμαι βέλτιον τ ἴσης τιμῆς, *idem*, & corrumpo aliquo, αἱρέομαι τὸ διαφθεῖρόν τινα, *id.* parvi frumentum emitur, ἐνταῦθα ἐστιν ὁ ζῖτος, *id.*

Emodulor, ἐυθμίζω, aliquid, τὶ, *Heradian.*

Emolior, ἐξεύρίσκω, *Arſt t.*

Emollio, μαλακύνω, aliquid, τὶ, *Gal.*

Emolumentum, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* & lucrum, τὸ λῆμμα ν, κέρδος, *id.* aliquid accipio, λαμβάνω τι λαμβάνω, *id.* repudio, ἀπαλλάττω λήμματος, *id.* ſequor, non æquitatem, αἱροῦμαι πλεονεξίαν, ἀλλ τὸ δίκαιον, *id.* ſpes, ἐλπὶς πλείονος πλεονεξίας, *id.* appeto, ὀρέγομαι τῶν πλεονεκτημάτων, *id.* percipio, καρπόομαι πλεονεξίαν τινὸς, *id.* fruor emolumentis, ἀπολαύομαι τῶν κτήσεων, *Iſocr.* ſpe emolumenti facio aliquid, ἐπ' ἐλπίδι πλεονεξίας ποιῶ τι, *Dem.* emolumento ſum alicui, ὠφελῶ τινὰ, *Plato.* emolumentum adferens, ὠφέλιμος, ἡμῖν, ἱμος, *Plato.* emolumento carens, ὁ ἢ ἀλυσιτελὴς, ἐος, *Strabo.*

Emorior, ἀποθνήσκω, *Plato.* ἐνθνήσκω, *Dem.* emori malim quam, μᾶλλον τεθνάναι βουλοίμην, ἤ, *Dem.* emorior riſu, ἐκθνήσκω γέλῳ, ſ. γέλωτι, *Hom.*

Emortualis, e, ἐπιτιμαῖος, αία, αῖον, dies, ἐπίσιμος ἡμέρα.

Emortuus, a, um, τετελευτηκὼς, ὼς, ὸς, *N. T.*

Emoveo, ἀτέω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Emphaſis, ἡ ἔμφασις, εως, *Quint.*

Emplrice, ἡ ἐμπειρικὴ, ῆς.

Emperice, ἐμπειρικῶς.

Empiricus, ἐμπειρικὸς, ἡ, όν, medicus, ὁ ἐμπειρικὸς, *Cel.*

Empluſirum, τὸ ἐμπλάσσειν, ν, *Gal.*

Emporium, τὸ ἐμπορίον, ου, *Strabo*, τὸ ἐμπόριον, ου, *Plut.*

Emptio, ἡ ὠνὴ, ῆς, *Dem.* τὸ ὠνήσασθαι, ατος, *Ariſtot.* ἡ ὠνησις, εως, *Plato.* ἡ ὠνητὸς, ἡ, όν, mutuum in emptionem fodinarum, δανείζω εἰς ὠνὴν μετάλλου, *id.* accipere datum in emptionem, ζημιοῦμαι τῇ ὠνῇ, *id.* facere emptionem navis, πωλοῦμαι νεώς, *id.*

Emptio-

Emptor, ὁ ὠνητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ὠνούμενος, ου, *id.* ὁ ἀγοραστὴς, οῦ, *Xen.*
Emptorium, ἀγορασεῖον.
Emucidus, a, um, ὁ κ' ἡ βλιτυώδης, ους, *Hippocr.* ὁ κ' ἡ βλιτώδης, ους, *id.*
Emulgeo, ἀμέλγω.
Emunctio, ἡ ἀπιμυξία, ας, *Hesych.*
Emundo, ἐκκαθαίζω.
Emungo, ἀπομύττω, nasum, τὴν ῥῖνα, *Hom.* me cubito, ἀπομύττομαι ἀγκῶνι, *Suid.* lucernam, s. candelam, ἀπομύττω ἢ λύχνον, *Plut.*
Emunio, φράττω, urbem muro, πόλιν τείχει, *Herodian.*
En, ἰδὲ, *Dem.* ἰδοὺ, *Lucian.*
Enarrabilis, e, ἐξηγητὸς, ὴ, όν.
Enarratio, ἡ ἐξήγησις, εως, *Sept.* ἡ ὑφήγησις, εως, *Dem.* ἡ διήγησις
Enarrator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*
Enarro, ἐξηγέομαι, virtutes medicamentorum, δυνάμεις φαρμάκων, *Galen.* alicui omnia, διηγέομαί τινι πάντα, *Dem.*
Enalcor, ἀναφύομαι, *Plut.* ἐκφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, *Aristot.* ἐκκολυμβάω, *N. T.*
Enavigo, ἐκπλέω.
Encaustes, ὁ ἐγκαυστὴς, οῦ.
Encaustice, es, ἡ ἐγκαυστικὴ, ῆς, *Plin.*
Encausticus, a, um, ἐγκαυστικὸς, ὴ, όν.
Encaustum, τὸ ἐγκαυστὸν, ου.
Enchiridium, το ἐγχειρίδιον, ου, *Epictet.*
Encomium, τὸ ἐγκώμιον, ου, *Dem.* Confer. *Laus.*
Eneco, ἀποκτείνω, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἀπο κτείνυμι τινὰ, *id.* Conf. *Interficio.*
Energia, ἡ ἐνέργεια, ας, *Chrysost.*
Enervis, e, ὁ κ' ἡ ἀνδρῶδης, ους, ἄῤῥαφος, ου.
Enervo, ἀπονυρόω, *Suid.* ἐκνευρίζω, *Dem.*
Enervus, a, um, idem quod *Enervis.*
Enim, γὰρ, *quod semper post unam aliorumve omnium ponitur, ut,* uno enim tempore, ἐν ἑνὶ γὰρ, *Dem.* ad postremum enim, πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον, *id.* ego enim nullius rei mihi conscius sum, ἐγὼ γὰρ δὴ οὐτε μέγα, οὔτε σμικρὸν συνοίδα ἐμαυτῷ, *Plato.*
Enimvero, κ' γὰρ τοι, enimvero, quum his animis essent, redegerunt nos in tam am concordiam, κ' γὰρ τοι διὰ ταῦτα ὠνόμεθα εἰς τοιαύτην ὁμόνοιαν ἡμᾶς καταστῆναι, *Isocr.* enimvero recte loquamini, ἀλλ' οὕτω λέγετε, *Xen.* enimvero, o homo, tu quis es? μῶν ἄνθρωπε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ, *N. T.*
Enitco, διαλάμπω, *Luc.* ἀποσῖλῶ.
Enitesco, καλλωπίζομαι, *Plato.*
Enitor, ἀντείνω, *Plut.* Conf. *Pario*, i. e. conor, σπεύδομαι, volde, σφόδρα, *Isocr.* enitendum est pro viribus, πειρατέον κατὰ δύναμιν, *Dem.* Conf. *Conor.*
Enixe, σπουδῆ, *Plato*, ἐκτενῶς.
Eno, vide *Enato.*
Enodate, δήλως.
Enodatio, ἡ δήλωσις, εως, Confer *Explanatio.*
Enodis, e, ὁ κ' ἡ ἀνάμαρτος, ου, *Xen.*
Enodo, ἐξαμιάτων. i. e. explico, κατασφανὲς ποιέω, *Isocr.* φανερὸν ποιέω, *id.*
Enormis, e, ὁ κ' ἡ ἄμετρος, ου, ὑπερμεγέθης, ους.
Enormitas, τὸ ἀμετρον, ου, *Luc.* ἡ ἀμετρία, ας, *id.*
Enormiter, ἀμέτρως, ὑπερφυῶς.
Enotesco, γνωρίζομαι, *N. T.*
Enpto, ἐνσημειόομαι, *N. T.*
[illegible] τὸ ὄν, ὄντως, *Plato.* ἡ οὐσία, ας, *id.*
[illegible]culus, τὸ ξιφίδιον, ου, *Xen.* τὸ ξιφιδίον, *Diod. Sic.*
[illegible]fer, ὁ ξιφηφόρος, ου, *Herodian.*
Ensis, τὸ ξίφος, εος, *Xen.* Conf. *Gladius.* ensem fero, ξιφηφορέω, *Herodian.* ensis gestatio, ἡ ξιφηφορία, ας, *Suid.*
Entheus, a, um, ὁ κ' ἡ ἐνθεος, *Plato.*
Enthusiasmus, ὁ ἐνθουσιασμὸς, ου, *Plut.*
Enthusiasta, ὁ ἐνθουσιαστὴς, οῦ.
Enthymema, το ἐνθύμημα, ατος, *Aristot.*
Enucleate, εὐκριῶς.
Enucleo, ἐκπυρηνίζω, *Alex. Aphr.* i. e. explico, διακρίνω τι, *Xen.* Σαφῶς ζω.
Enudo, ἀπεγυμνόω, γυμνόω, aliquem aliqua re, τινὰ τινος, *Thus.* 2

Enumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, ἡ ἐξαρίθμησις, εως, ὁ κατάλογος, ου, *Aristot.*
Enumero, ἐξαριθμέω, omnia pericula, ἅπαντας τοὺς κινδύνους, *Isocr.* omnes actiones alicujus, καταριθμέω πάσας πράξεις τινὸς, *id.* καταλέγομαι, *Athen.* omnia beneficia in in aliquem collata, διαλέγομαι πάσας εὐεργεσίας εἰς τινα κατατεθείσας, *Herodian.*
Enunciatio, ἡ ἀπόφασις, εως, s. ἡ ῥῆσις, εως, *Aristot.*
Enunciative, ἀποφαντικῶς, *Hermog.*
Enunciativus, a, um, ἀποφαντικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Enunciatum, ἡ ῥῆσις, εως, *Aristot.* τὸ ἀξίωμα, ατος.
Enuncio, ἀποφαίνομαι, *Aristot.* ut præco, κηρύττω, *Dem.*
Enutrio, ἐκτρέφω, *Aristoph.* vicissim, ἀντεκτρέφω, *Aristot.* a pueritia, ἀνατρέφω ἐκ παίδων, *Herodian.*
Eo, εἶμι, in Cyprum, εἰς Κύπρον, *Herodot.* longam viam, βαδίζω μακρὰν ὁδὸν, *Dem.* festinanter, βαδίζω ταχέως, *id.* ταχὺ, *id.* eadem via, τῳ αὐτῳ ὁδον, *id.* per mare pedibus, διὰ τῆ θαλάσσης πεζῆ, *Isocr.* cum aliquo, πορεύομαι ξυί τινι ὁμῶ, *Dem.* quo it? ποῖ πορεύῃ; *id.* ad aliquem, βαδίζω πρὸς τινα, *idem*, domum, πρὸς οἰκίαν, *idem.*
Eo, εἰς τοῦτο, dementiæ pervenerunt quidam, τῆ ἀνοίας ἐληλύθασί τινες, *Isocr.* eo superbiæ processit, ut, εἰς τοσοῦτο τῆ ὑπερηφανίας ἦλθεν, ὥστε, *id.* eo infantiæ devenit, εἰς τοσοῦτον τῆς μανίας ἦλθε, *id.* eo quod, διότι, *Dem.* eo magis, quo mitius, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ πραότερον, *Dem.* ὅσῳ ἂν μᾶλλον —μᾶλλον, *Isocr.* eo usque. Vide *Usque.*
Eodem, εἰς τον αὐτὸν τόπον.
Eos, ἡ ἕως, ω, *Aristot.*
Eous, a, um, ἑῷος, α, ον, *Aristot.*
Epactæ, αἱ ἐπακταὶ, sc. ἡμέραι.
Ephebus, ὁ ἔφηβος, ου, *Xen.* ὁ κ' ἡ ἀντίπαις, ex ephebis excedo, ἥβαω, *Thuc.* ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, *Dem.* εἰς ἄνδρας ἥκω, *Ælian.*
Ephippium, τὸ ἐφίππιον, ου, *Xen.*
Epicedium, τὸ ἐπικήδειον, ου, *Suid.*
Epigramma, τὸ ἐπίγραμμα, ατος, *Aristot.*
Epigraphe, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, *Polyb.*
Epilepsia, ἡ ἐπιληψία, ας, *Gal.*
Epilogus, ὁ ἐπίλογος, ου, *Polla*
Epinicium, τὸ ἐπινίκιον, ου, *Poll.*
Epiphanes, τὰ ἐπιφάνια, ων, *Epiphan.*
Epiphonema, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Quintil.*
Epiphora, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, *Hermog.*
Episcopalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆ ἐπισκόπου.
Episcopatus, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, *N. T.*
Episcopus, ὁ ἐπίσκοπος, ου, *N. T.*
Epistola, ἡ ἐπιστολὴ, ῆς, *Xen.* ab epistolis, ὁ ἀπὸ τῆς ἐπιστολῶν, epistolam mitto, ἐπιστέλλω ἐπιστολὴν, *Dem.* Cont. *Literæ.*
Epistolaris, e, ἐπιστολικὸς, ὴ, όν, *Dem. Phal.*
Epistolium, τὸ ἐπιστόλιον, ου, *Plut.*
Epistolographus, ὁ ἐπιστολεὺς, ἑως, *Xen.*
Epitaphium, τὸ ἐπιτάφιον, ου, *Lucian.*
Epithalamium, τὸ ἐπιθαλάμιον, sc. ᾆσμα, *Poll.*
Epitheton, τὸ ἐπίθετον, sc. ὄνομα, *Aristot.*
Epitome, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, *Aristot.*
Epoto, ἐκπίνω, vinum, οἶνον, *Eurip.*
Epulæ, ἡ ἑστίασις, εως, ἡ δαὶς, ἡ δοῖνη, sumptuosæ, s. imperatoriæ, στρατηγικὴ, *Ælian* ἡ εὐαχία, ας, *Aristot.* funebres, τὸ νεκύδειπνον, ου, *Dem.* epulis excipio, ξενίζω, *Herodot* ἑστίαν τινὰ, *Dem.*
Epulatio, ἡ ἑστίασις, εως, *Lucian.* ἡ εὐώχησις.
Epulo, ὁ δαιτυμὼν, όνος, *Plato.* ὁ δαιταλεὺς, ἑως, *Athen.*
Epulor, εὐωχέομαι, *Xen.* ἑστιάομαι, *Plut.*
Epulum, idem quod *Epulæ.*
Equa, ἡ ἵππος, ου, *Xen.*
Equarius, a, um. Vide *Equestris, e.*
Eques, ὁ ἵππεὺς, ἑως, *Dem.* ὁ ἱπποδότης, sum, ἱππεύω, *id.* equitum magister, ὁ ἱππαρχος, ου, *id.* qui præest equitibus, ὁ τῆ νῦν ἱππέων, *id.* equites comparo, παρασκευάζω ἱππέας, *id.* habere, κτάομαι, s. ἔχειν ἱππέας, *id.* congregare, συλλέγω, *id.* equites ferentarii, ἱππεῖς ψιλοὶ, *id.*
Equester, ris, e, ὁ κ' ἡ ἐφίππιος, ου, cursus, δρόμος, *Plato*, ἱππικὸς, ὴ, όν, equestria certamina, ἆθλοι, *Dion.* agmen, στίφος, *Xen.* ars equestris, ἡ ἱππικὴ, ῆς, ἡ ἱππικὴ τέχνη, *id.* artis equestris peritus, ὁ ἱππικὸς, ὴ, *id.* equestre prælium, ἡ ἱππομαχία, ας, *Thuc.* equestri prælio superior fum, ἱππομαχίᾳ κρατέω *Dem.* equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα, *Herodian.* equestres copiæ, ἱππικὴ δυναμις, *Xen.*
Equidem, γὲ, equidem ipse mori malim quam, κ' ἐγωγε αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βουλοίμην, ἤ, *Dem.* equidem te [illegible], κ' μὲν ἐναγχός σε ἐζήτουν, *Plut.* equidem ejusmodi decretum edidi, ἐγὼ μὲν τοιουτὶ ἔγραψα, *Dem.*
Equile, ἡ ἱππεσσία, ας, ὁ ἱππὼν, ῶνος, *Xen.*
Equinus, a, um, ὁ κ' ἡ ἵππειος, ου.
Equio, ἱππομανέω, *Aristot.*
Equifetum, ἡ ἵππουρις, ιδος, *Dioscor.*
Equiso, ὁ ἱππουρος, ου, *Plut.*
Equitabilis, e, ὁ κ' ἡ ἱππάσιμος, ου, *Xen.*
Equitandi ars, ἡ ἱππικὴ, ῆς, ἡ ἱππικὴ τέχνη, *id.* artis equestris peritus, ὁ ἱππικὸς, ὴ, *id.* equestre prælium, ἡ ἱππομαχία, ας, *Thuc.* equestri prælio superior fum, ἱππομαχίᾳ κρατέω *Dem.* equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα, *Herodian.* equestres copiæ, ἱππικὴ δυναμις, *Xen.*
Equitatio, ἡ ἱππασία, ας, *Xen.* ἡ ἱππεία, ας, *id.* i. e. iter, quod equo conficitur, τὸ ἱππευμα, ατος, *Xen.*
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, οῦ, *Dem.* equitatui præfum, ἱππαρχία, *id.* equitatu supero, ἱππομαχέω, *Thuc.*
Equites, vide *Equus.*
Equito, ἱππεύω, *Isocr.* ἱππάζομαι, *Xen.* per regionem, ἱππάζομαι τῳ χώρᾳ, *Plut.* προσελαύνω ἵππῳ, *Xen.* ad te, ἐλαύνω πρός σε, *Luc.*
Equulus, τὸ ἱππάριον, ου, *Xen.*
Equus, ὁ ἵππος, ου, *Dem.* pulcher, καλὸς, *Isocr.* bellicus, πολεμικὸς, ὴ, όν, *Dem.* equitandi imperitus, ἱππεύειν κακῶς ἐπιστάμενος, *Isocr.* alere, τρέφειν, *Xen.* conscendere, ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, *Xen.* descendere de equo, καταβαίνειν ἀπὸ τῆ ἵππου, *Dem.* equorum studiosus, ὁ φιλίππος, ου, ὁ ἱππετὰς ὢν,
Eradicatio, ἡ ἐκρίζωσις, εως.
Eradicator, ὁ ἐκριζωτὴς, οῦ, *Josephus.*
Eradico, ἐκριζόω.
Eraso, ἀποξύω, *Alciphr.*
Erasor, μαδίζων, *Athen.*
Erebus, ὁ ἔρεβος, ου, *Hom.*
Erecto, ἡ ὀρθωσις, εως.
Eremico, ἐξερημόω, ἐκκεκαθαρτέον.
Eremita, ὁ ἐρημίτης, ου, *Nicæ.* ὁ ἀναχωρητὴς.
Eremus, ἡ ἔρημος χώρα, *Xen.* ἡ ἐρημία, ας, *Æschyl.*
Erepo, ἑρπύω, *Aristoph.*
Ereptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Thuc.*
Erga, πρὸς, cum *Accus.* gerere se benignum erga omnes, ἔχειν οὕτως πρὸς ἅπαντας, *Isocr.* τῳ, cum *Accus.* talem se gerere erga parentes, τοιοῦτον γίγνεσθαι τῳ τοὺς γονεῖς, *id.*
Ergasterium, τὸ ἐργαστήριον, ου, *Xen.*
Ergastularius, ὁ τῆ ἐργαστηρίῳ ἐπιστάτης.
Ergastulum, τὸ ἐργαστήριον, *Xen.* τὸ δεσμωτήριον.
Ergo, ἄρα ἄν, *Plato*, ubi ergo radices egerit, ὅπου, ὅποτ' ἂν ἄρα τὰς ῥίζας κτήσῃ, *Nicæ.* ergo eadem precabatur, ἀκῦν ταῦτα ξυνεύχετο, *Demosth.* ergo reliquum est, σῴζει τοίνυν, *id.* cujus ergo s. gratia hæc commemoro, τῆ χάριν δὴ ταῦτα ὑπέμνησα, *id.* i. e. causfi, virtutis ergo, ἀρετῆς ἕνεκα, *id.* hujus ergo, τούτῳ χάριν, *Plut.*
Erigo, ἀνορθόω, murum sumptu alicujus, τεῖχος ἐκ τῶν χρημάτων τινὸς, *Xen.* rempublicam, ἀνορθόω τὰ τῆ πόλεως, *Isocr.* κατορθόω τὴν πόλιν, *id.*
Eripio, ἐξαρπάζω, aliquid, τί, *Plut.* alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, *Isocr.* τινός τι, *id.* ὀπό τινός τι, *idem*, ἀφαιρίομαί τινός τι, *Xen.* eripior periculo, παρὰ τὸ δεινὸν γίνομαι, *Plut.* Conf. *Adimo*, item *Aufero.*
Erodo, ἐξίδομαι, ἀποτρώγω, ἀποτρώγω, *Lært.*

Erogatio,

Erogatio, ὁ ἐπιδόσεως, ἡ δόσις, εως, *Demosth.* ἡ δόσις, εως, *id.* sumptuum in ludos, ἡ χορηγία, ας, *id.*

Erogo, ἐράνιζω, aliquid, τί, *Æschin.* alicui aliquid, ἐπιδίδωμί τινί τι, *Dem.* φιλοτιμοῦμαί τινί τι, *Aristot.*

Errabunde, πεπλανημένως, *Isocr.*

Errabundus, a, um, πλανόμενος, η, ον, *Lucian.* πλανητὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Erraticus, a, um, ὁ πλανήτης, ου, *Isocr.* πλανητος, ὴ, όν, erratica astra, πλανητὰ ἄστρα, *Plato.*

Erratio, ἡ πλάνησις, εως, *Thuc.* ἡ πλάνη, ης, *Dem.* Conf. *Error.*

Erratum, τὸ σφαλμα, ατος, *Xen.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.* ἡ ἁμαρτια, ας, Conf. *Peccatum*, item *Delictum.*

Erro, πλανῶμαι, in tenebris, ἐν σκότῳ, *Lucian.* animo & multis rebus truftior, πλανῶμαι διανοίᾳ καὶ πολλῶν διαμαρτάνω πραγμάτων, *Dem.* in aliqua re, ἐξαμαρτανω τι, *Xen.* ἔν τινι, *Plato*, περί τι, *Isocr.* σφάλλομαι ἀπὸ τινος, *Plato*, a veritate, διαψεύδομαι τ' ἀληθείας, *id.* a fcopo, ἐξω φέρομαι τῆς καιρῶν, *id.* a via, ἁμαρτάνω τ' ὁδὸ, *idem*, Conf. *Peco*, item *Oberro.*

Erro, -onis, ὁ πλάνος, ου, *Athen.* ὁ πλάνης, ητος, *Plut.* ὁ πλανήτης, ου, *Isocr.*

Erroneus, ὁ πλανήτης, ου, *Isocr.*

Error, ἡ πλάνη, ης *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.* itineris, σφάλμα χρ τῷ πορεύειν, *Plut.* errore teneri, πλανῆ κατεχεῖσθαι, *Greg.* in errorem conjicere aliquem, πλανᾶν τινὰ, *N. T.* ὑπάγω τινὰ, *Dem.*

Erubescendus, a, um, καταισχυντέος, έα, έον.

Erubesco, καταισχύνομαι, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἐπαισχύνομαί τι, *N. T.* nomine, τῷ ὀνόματι, *Herodot.* rebus turpibus, ἐρυθριάω ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς, *Æschin.* dicere, αἰσχύνομαι λέγων, *Isocr.*

Eruca, ἡ καμπὴ, ης, *Bas.*

Eructatio, φέρυγμὸς, ὁ.

Eructo, ἐξερεύγομαι, κατερεύγω, *Aristoph.* ἀπερεύγω.

Erudio, παιδεύω, alios, ἄλλες, *Dem.* aliquem in aliqua re, τινά τι, *id.* ad virtutem, τὸν ἀρετὴν, *Isocr.* in virtute, ἐν ἀρετῇ, *idem*, Conf. *Doceo.*

Erudite, πεπαιδευμένως, reprehendere, ἐπιτιμᾶν, *Isocr.*

Eruditio, ἡ παιδεία, ας. *Dem.* ἡ παίδευσις, εως, *id.* Conf. *Doctrina*, item *Disciplina*, & *Inftitutio.*

Eruditus, a, um, πεπαιδευμένος, η, ον, *Isocr.* ὁ τ' παιδιᾶς ἄλλης τετυχηκὼς, *Dem.* ὁ τ' φιλοσοφίας μετειληφὼς, *Isocr.* eruditiffimus, ὁ εἰς ἄκρον τ' παιδείας ἐληλακὼς, *Plut.* Conf. *Doctus.*

Erugatio, ἡ ἐκρύτωσις, εως.

Erugo, ἐκτυρόω.

Erumpo, ἐξορμάω, *Xen.* ἀναρρήγνυμι.

Eruncatio, ὁ βοτανισμὸς, ου.

Eruncо, βοτανίζω.

Eruo, ἐξορύω, funditus, ἀνασρέφω, aliquid ferutando, ἀκριβῶ περί τινος, *Arifot.* oculos, ἐξορύτω ὀφθαλμὸς, *Plut.* τὰ ὄμματα, *id.*

Eruptio, ἡ ἐκρηξις, εως.

Ervum, ὁ ἔρεβος, *Dem.*

Esca, τὸ ἔδεσμα, ατος, *Isocr.* Vid. *Cibus.*

Esculentus, a, um, ἐδώδιμος, η, ον, *Arifot.* ὁ καὶ ἡ ῥᾳστώνης, ου, *Diod. Sic.* ὁ καὶ ἡ ἐδώδιμος, ου, *Thuc.*

Esito, συχνὰς ἔδω.

Effedarius, ὁ ἐσεδιλάτης, ου, ὁ ἁρματηλατης.

Effedum, τὸ ἐσεδον, τὸ ὄχημα.

Eflentia, ἡ οὐσία, ας, *Arift t.*

Efurienter, πεινητικῶς.

Efuries, ἡ πεῖνα, ης, *Plut.*

Efurio, πεινάω, *Xenoph.*

Efuritio, ἡ πείνησις, εως, ἡ πεῖνα, ης, *Plut.*

Efus, ἡ ἔδεσις, εως, ἡ βρῶσις, εως, *Isocr.*

Et, καὶ, eft unus omnium moderator & aperiorum & arcanorum, & fimul dux, & dominus, & difpenfator, ἐστι πάντων εἷς κύριος καὶ ἡγεμὼν, *Dem.* τὸ συμβησόμενον μέλλοντα, *Isocr.* eventum negligere, ἀμελεῖν τῶν συμβαινόντων, *Dem.* calumniari, συκοφαντεῖν τὸ συμβαῖνον, *id.* corrigere, ἐπανορθοῦν τὸ σύμπτωμα, *id.* ex eventu cognofcere aliquid, ἐξετάσαι τι ἐκ τῶν συμβεβηκότων, *Dem.* ipfo eventu declarari, ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξετάζεσθαι, *id.* difcere aliquid ex ipfo eventu, μανθάνειν τι ἐξ αὐτῶν συμβεβηκότων, *Isocr.* in omnem eventum, πρὸς τὰς τῶν ὄντων χρείας, eventu non carere, ἀ πίπτειν, *N. T.* eventum profperum fortiri, εὐτυχεῖσθαι εἰς τὸν ἀπαντα βίον, *Herodian.*

Euergeta, ὁ εὐεργέτης, ου *Dem.*

Everriculum, ἡ ζαγλὴ, ης, *Plut.*

Everro, σαίρω, aliquid, τὶ, *Plut.* domum, σαίρω οἰκίαν, *N. T.* pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον κορέω, *Dem.*

Everfio, ἡ ἀνατροπὴ, ῆς, *Nazar.* ἡ καταλυσις, εως, Thebanorum, τῶν Θηβαίων, *Dem.* monumorum & urbium, των τειχῶν καὶ οἰκιῶν ἀναιρεσις, *id.* & fervitus patriæ, ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, *id.*

Everfor, ὁ ἀνατροπεὺς, εως, *Plut.* ὁ καθαιρέτης, *Thuc.*

Everto, ἀνατρέπω, & perdo urbes, καὶ ἀπολλυμι πόλεις, *Dem.* regem, κατελύω βασιλέα, *Isocr.* urbes aliquas, ἀνδραποδίζομαι πόλεις τινας, *Dem.* omnino urbem, ὅλως ἀνατρέπω πολιν. *idem*, ἅρδην διαφθείρω πολιν, *Plato*, καταζάλλω πολιν εἰς ἐδαφος, *Plut.* decretum, ἄκυρον ποιῶ ψήφισμα, *Dem.*

Euge, εὖγε, o panfophe, ὦ πάσοφε, *Plato.* euge fic facite, εὖγε ὕτω ποιεῖτε, *Lucian.* euge Cherfias fecit, εὖγε Χερσίας ἐποίησε, *Plut.* euge hujus rei, εὖγε τουτί, *Lucian.*

Evib o, ἐκπάλλω, ἀποπάλλω, *Suid.*

Evictio, ἡ ἀπίλυξις.

Evidens, ὁ καὶ ἡ ἔναργὴς, ἐος, exemplum, fignum, ἔναργὲς παράδειγμα, σημεῖον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ σαφὴς, ους, & pulchrum aliquid, σαφὲς τι καὶ καλὸν, *id.* exemplum, παράδειγμα ἐναργὲς καὶ σαφὲς, *id.*

Evident r, ἐναργῶς, *Dem.* evidentiffime fcire aliquid, ἐναργέστατα εἰδέναι τι, *id.* magis & evidentius convincere aliquem, μᾶλλον καὶ φανερώτερον ἐξελέγχειν τινὰ, *id.* oftendere aliquid evidenter, διανύειν τι σαφῶς, *id.*

Evidentia, ἡ ἐνάργεια, ας, *Demetr. Phal.* tanta evidentia rei eft, τοσαύτη σαφήνεια τῶ πράγματός ἐστι, *Dem.*

Evigilo, ἐκνήφω, *N. T.* ἐξυπνῶ μαι, *ibid.*

Evinco, φαυλίζομαι, ἀποφαυλίζω, ἐκφαυλίζω.

Evincio, ἐκδέω, *Lucian.*

Evinco, ἐκνικάω, ἐκκρατέω, aliquid, τινός, *Paufan.* naturæ errata, τας τ' φύσεως ἁμαρτιας, *Isocr.*

Evitatio, ἡ ἐκθλιψις, εως, *Hygin.*

Evitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναλώτος, ου, *Isocr.*

Evitecto, εὐθαλέω, θάλλω, *Xen.*

Evito, ἐκθηλύω, *Pall.* ἐκφαυλίζω, *Artem.* ἐξεκκλίνω, *Plut.*

Evitero, ἐξεντερίζω, *Diosc.*

Evitabilis, e, φευκτὸς, ὴ, όν, *Soph.* ὁ καὶ ἡ εὐφυκτος, ου.

Evitatio, ἡ ἐκφευξὴ, ῆς, ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, *Plut.*

Evito, διαφεύγω, malum aliquod, κακὸν *Isocr.* fortunam, δυσπραξίαν τύχης, *id.* nam divinam, ἐκφεύγω τὴν ἀπὸ [illegible] μοῖραν, *Lycurg.* negotia, ἀποδιδράσκω ἀπὸ πραγμάτων, *Dem.*

Eunucho, εὐνουχίζω, *Athen.* ἐξευνουχίζω, *Plut.*

Eunuchus, ὁ εὐνοῦχος, ου, *Xenoph.* ὁ εὐνουχίας, ου, *Theophr.*

Evocatio, ἡ ἐκκλησις, εως, *Suid.*

Evocativus, a, um, ἐκκλητικὸς, ὴ, όν, *Dofo.*

Evocatorie, ἐκκλητικῶς, *Suid.*

Evocatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκκλητος, ου, *Plut.*

Evoco, ἐκκαλοῦμαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* παρακαλῶ τι.α, *Habit.*

Evolo, ἐξίπταμαι, *Nazar.*

volvo, ἀνελύλιξα, aliquid, ἐκκυλίω τι, *Plato*, librum, ἀνελίττω βιβλίον, *Xen.* i. e. expatio, ἐξηγοῦμαι, *Plut.*
Evomo, ἐξίημι, venenum, φάρμακον, *Herodian.*
Euronotus, ὁ εὐρόνοτος, ου, *Arist.*
Eurus, ὁ εὖρος, ου, *Arist.*
Evulgo, δημοσιεύω, *Synes.* aliquid, ἐξαγορεύω, δημοσίῳ τι, *Plut.* ἐκκαλέω τι, *Dem.* aliquem, ἐφίημι πρός τινα, *Plut.* εἰς τινα, *Isocr.* ἐκφοιτῶ πίω τι, *Famil.* apud aliquem, ἐξίεμαι πρός τινα, *Herodian.*
Ex, vide E.
Exacerbatio, ὁ παροξυσμός, ὁ. *Dem.*
Exacerbesco, παροξύνομαι, aliquo re, ἐπί τινι, *Ister.*
Exacerbo, παροξύνω, aliquem in aliquem, παροξύνω τινα τινι τινα, *Plut.*
Exacesco, ὀξύομαι. *Galen.*
Exacte, ἀκριβῶς, *Dion.* & pro rei veritate aliquam persequi, τὸν τῆς ἀληθείας ἀκριβολογεῖσθαι τι. id. diquito aliquid, ἀκριβολογέομαι περί τινος. id.
Exactio, ἡ εἴσπραξις, εως, tributorum, τῶν εἰσφορῶν, *Dion.*
Exactor, ὁ εἰσπράκτωρ, ορος, *Dem.* tradere exactoribus lege damnatum, παραδιδόναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσφεύγοντα τῷ τοῦ νόμου, *idem.*
Exactus, a, um, ἐξημασμένος, ἔνη, ἔνον, exactus est annus, ἐξήληθεν ὁ ἐνιαυτός, *Dem.* exacta nocte, διαπραγμένης νυκτός, *Lucian.* exacta ætate, ἐχούσῃ ἡλικίᾳ, id.
Exacuo, ἀκονάω, aliquid, τι, *Lucian.* animum ad fortitudinem, παρακονάω ψυχὴν, *Xenoph.* παρασκευάζω
Exactio, ὁ ἀποξυσμός, οῦ.
Exadversum, ἀντικρύ, *Thuc.*
Exædificatio, ἡ ἐξοικοδόμησις, εως, ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.*
Exædifico, ἐξοικοδομέω.
Exæquatio, ἡ ἐξίσωσις, εως.
Exæquo, ἐξίσω, aliquid alicui, τί τινι, *Isocr.*
Exæstuo, κυκμαίνω.
Exaggeratio, ὁ ὀγκωματισμός, οῦ, in oratione, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.*
Exaggero, ὀγκωματίζω, oratorie aliquid, δεινῶς τι, *Plut.*
Exagito, διασύρω, aliquem, τινά, *Dem.* aliquid, τί, id
Exaltatio, ἡ ὑψωσις, εως, *Suid.* astrorum, τὸ ὕψωμα ἀστέρων, *Plut.*
Exalto, ὑψόω, aliquem, τινά, *N. T.* μετεωρίζω.
Examen, ὁ ἑσμός, οῦ, *Xenoph.* ὁ ἀφισμός, οῦ, *Aristot.* τὸ ζυγόν, οῦ, id. libræ, ἡ βάσις, *Plut.* i. e. examinatio, vide *Examinatio.*
Examinatio, ἡ ἐξέτασις, εως, actorum in republica, τῶν πεπολιτευμένων, *Dem.* instituere examinationem alicujus rei, ποιεῖσθαι ἐξέτασίν τινος, id.
Examinator, ὁ ἐξέτασης, ου, *Aristot.*
Examino, ἐξετάζω, aliquid accurate, τὶ ἀκριβῶς, *Dem.* ἐξέτασιν ποιεῖσθαι τινος, id. ἀκριβῶ τι, *Plato*, σκοπέομαί τι, id. aliquem tormentis, βασανίζω τινα, *Dem.*
Examussim, ἀκριβῶς, ἀκριβέως, *Dem.*
Exanguis, e, ὁ ἡ, ἀναιμος, ος, *Aristot.* ὁ ἡ ἐξαιμος, ος, *Plut.*
Exanimatio, ἡ λειποψυχία, ας, *Herodot.*
Exanimis, e, ὁ ἡ ἄψυχος, ου, *Plut.* ὁ ἡ ἄπνους.
Exanimo terrore, *Cycillo* τινά, *Ister.* i. e. occido, ἀποκτείνω τινά, id. examinor, animam despondeo, ἀθυμοῦμαι, *Dem.* i. e. animi diliquium patior, ἀψυχέω, *Hippocr.* λειποψυχέω, *Herodian.*
Exanthemata, τὰ ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exanclo, ἐξαντλέω, luctus, πόνος, *Eurip.* latorem, ἐκπλήθω, *Plut.*
Exaresco, ἐκπαλύομαι.
Exarceho, ἐκπεφόρημαι, ἐκκαίομαι, bellum exarsit, ἐξεκαύθη πολεμος, *Plut.*
Exarmo, ἐξαναίνομαι, ἀποξηραίνομαι, *Dioscor.* παρυσκάμαι, *Strabo.*
Exarsco, idem quod antecedens *Exarsio.*
Exarmo, ἀφοπλίζω, *Suid.* ἐξοπλίζω, *Appian.* ἀποζωννύω, *Herodian.*
Exaro, ἐξαρόω, literas, γράφω ἐπιστολὴν, *Plut.*
Exaticio, ἀποπελεκάω, *Theophr.*
Exaspiratio, ἡ ἀπαγριασις, εως, *Theophr.*
Exaspero, τραχύνω, *Athen.* ἐκτραχύνω, *Plut.* i. e. irrito, παροξύνω, ἀπαγριόω, *Theophr.*
Exauctoro, ἀποστρατεύω, *Appian.* aliquem, ἀποζώννυμί τινα, *Herodian.*
Exaudio, ἐπακούω, aliquem clamantem, τινὸς καταβοῶντος, *Thuc.* vocem non clare, ἐξακούω φωνῆς οὐκ ἀκριβῶς, *Plut.* ea, quæ dicuntur, ἐπακούω τῶν λεγομένων, *Herodian.* Deus exaudit preces, ὁ Θεὸς παρακύει εὐχὰς, *Plut.* exaudiri non posse ob submissam vocem, ἐκ ἀκούεσθαι διὰ τὸ καθειμένον τῆς φωνῆς, *Herodian.* exauditu facilis, ὁ ἡ εὐακοος, ου, id.
Exauguro, ἐξοιωνίζομαι. βασιλέω.
Excaccatio, ἡ τύφλωσις, εως.
Excæco, ἐκτυφλόω, *Plut.* ἀποτυφλόω, LXX.
Excalceatus, a, um, ὁ ἡ ἀνυπόδητος, ου, *Xenoph.*
Excalceo, ὑπολύματα λύω.
Excalefactio, ἐκθέρμανσις, *Aristot.*
Excalefactio, ἡ θέρμανσις, εως, *Aristot.*
Excalefactorius, a, um, θερμαντικὸς, ἡ, όν, *Dioscor.*
Excandefacio, διαπυρόω, *Eurip.*
Excandefactus, a, um, ὁ ἡ διάπυρος, ου, *Aristot.*
Excandescentia, ἡ ἐκπύρωσις, εως, *Athan.* ἡ θύμωσις, animi, ὀξυθυμία, ας, τὸ θυμῶσαι τῇ γνώμῃ, *Thuc.* ὁ θυμὸς, οῦ. *Dem.* ὁ παροξυσμος, ου, id.
Excandesco, ἐκπυρόομαι, *Galen.* ira, ὀξυθυμέω, *Aristoph.* ferrum excandescit, ὁ σίδηρος θερμαίνεται, *Herodian.*
Excanto, καταγοητεύω, *Lucian.*
Excarnifico, κατακερματίζω, *Herodot.*
Excavatio, ἡ κοιλασις, εως.
Excavo, ἐκκοιλαίνω, κοιλαίνω, *Athen.*
Excedo, ἐκχαρίζω, *Plut.* annum octogesimum, ὑπὲρ ἐξηκοστὸν ἔτος γεγονὼς ἐμοὶ, *Dem* ex pueris, ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, id. ex ephebis, ἐκ παίδων ἀπαλλάττομαι, *Æschin.* modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, *Demetr.* e vita, ἀπαίρω τοῦ βίου, Cont. *Mosch.* aliqua re, περιέχω κατά τι, *Isocr.* Conf. *Excello.*
Excellens, ὁ ἡ διάφορος, ου, *Dem.* ὁ ἡ ἐξοχος, Conf. *Excello.*
Excellenter, διαφερόντως, *Isocr.* ὑπερεξαλλόντως, id. καθ' ὑπερβολὴν, id.
Excellentia, ἡ ὑπεροχὴ, ης, *Aristot.* ἡ ἐξοχὴ.
Excello, ὑπερῆρμαι, ex aqua, τῶν φαυτος, *Aristot.* sapientia, σοφίᾳ, *Xenoph.* in aliqua re, διαφέρω ἐν τινι, *Dem.* forma & gloria aliis, κάλλει καὶ δόξῃ τῶν ἄλλων, *Isocr.* virtute, ἐπὶ ἀρετῇ, id. εἰς ἀρετὴν, *Plato*, πρὸς ἀρετὴν ἁπάντων, id. aliis forma, ἕτερον τῶν ἄλλων ἰδέᾳ, *Æschin.* multum in aliquo, πολύ τινι, *Isocr.* alia genere, γένει τῶν ἄλλων, id. plurima in sapientia, πρωτεύω πολλὰ ἐν σοφίᾳ, id.
Excelse, ὑψηλῶς.
Excelsitas, τὸ ὕψος, ους, *Thuc.* ἡ ὑψηλότης, ητος, ἡ μεγαλοφροσύνη, ης, *Lucian.*
Excelsus, a, um, ὑψηλὸς, ἡ, όν, *Lucian.* ὁ ἡ μετέωρος.
Exceptio judicialis, ἡ παραγραφὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἔκφυσις, confugio ad exceptionem, καταφεύγω ἐπὶ παραγραφὴν, id. opponi ex ceptionem, δίδωμι παραγραφὴν, id. instituo, ποιοῦμαι, id. adhæro, ἀγανίζομαι, id. παραγράφομαι, idem, victus exceptione, ὑπὸ νόμου παραγραφῆναι, idem, in regno, ἡ ἐκδοχὴ, ης, βασιλείας, *Herodot.* hospitis, ἡ ἐκδοχὴ, ῆς.
Exceptor, ὁ ὑποδεχεὺς, εως, dictorum alicujus, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, *Synes.*
Excerno, ἐκκρίνω, aliquid, τί, *Aristot.* ἀποκρίνω τι, *Plato.*
Excerpo, ἀπολέγω, *Theophr.* sententias, ἐκλέγω τὰς γνώμας, *Isocr.*
Excerptio, ἡ ἀνθολέξις, εως.
Excessus, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Æschin.* insaniæ, ἡ ὑπερβολὴ μανίας, *Dem.*
Excetra, ἡ ἐχιδνα, ης, *Aristot.*
Excidium, ἡ ἀνάστασις, εως, *Dem.* ἡ ἀναίρεσις, εως, id. ὁ ἀνδραποδισμὸς, οῦ, id. & everho patriæ, ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, id.
Excido, ἐκτέμνω, aliquid, τί, *Lucian.* cauffam morbi, ἐκκόπτω αἰτίαν νόσου, *Gal.* insulas, νήσους, *Plut.* urbem, σωρεῖα σύλλιν, *Isocr.* penitus, παιδιαὶ καὶ παγκοινὰ διαφθείρω, *Ælian.* Conf. *Everti, Vastio.*
Excindo, idem quod antecedens *Excido.*
Excio, ἐκκαλέω, aliquem, τινά, *Plut.*
Excipio, ἐκλαμβάνω, commodum, quod alicui ineft, τὸ ἀγαθὸν, ὃ ἐστιν ἐν τινι, *Isocr.* hospitem, δέχομαι ξένον, *Xenoph.* aliquem humaniter, τινα οἰκείως, *Dem.* omnes comiter, ἀναλαμβάνω ἅπαντας φιλοφρόνως, *Plut.* populum epulis, τῷ δήμῳ ἑστιάσει, *idem*, aliquem hospitio, ξενίζω τινὰ, *Demosth.* omnino splendide, πάνυ λαμπρως, *Demosth.* Socratem ab aliis, ἐξαίρω Σωκράτη τῶν λόγων, *Plato*, omnes vito uno excepto, ἅπαντες πλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς, *Isocr.* omnes civitates excepta hac nostra, χωρὶς τῆς ὑμετέρας πάσας πόλεις, *idem.*
Excifio, ἡ ἀνασκόπησις, εως. Conf. *Everfio.*
Exciforius, a, um, ἐκκοπτικὸς, ἡ, όν.
Excitate, ἐγερτὶ, *Eurip.*
Excitatorius, a, um, ἐγερτικὸς, ἡ, όν.
Excito, ἐγείρω, e somno, ἐξ ὕπνου, *Plato*, e mortuis, ἐκ νεκρῶν, *N. T.* mortuos, νεκροὺς, *ibid.* bellum, πόλεμον, *Thuc.* iram, ὀργὴν, *Herodian.* tropæum, τρόπαιον, *idem*, ad virtutem, πρὸς ἀρετὴν, *Chrys.* ancillas ad labores, τὰς θεραπαινίδας ἐπὶ τὰ ἔργα, *Aristoph.* ad scribendam orationem, παροξύνω γράφειν λόγον, *Isocr.* & celeritor ad aliqua negotia, παροξύνω καὶ παρακαλῶ τινα ἐπί τινα πράγματα, *idem*, aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ τὸν πόλεμον, *Isocr.* aliquem ad honesta facta, παρορμῶ τινα ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ καλὰ ἔργα. *Xenoph.* ad certamen, εἰς ἀγῶνα, id. inter aliquos contentiones, ἐμβάλλω τισὶ φιλονεικίας, *Synes.* ἔριδας, id.
Excitatio, ἡ ἀναζώσις, εως, ἡ ἐκζώσις, εως, *Synes.* ἡ ἐκφώνησις, εως, *Macrob.*
Excito, ἀναζώννυμι, *Plut* ἐκφωνέω, *idem*, ἀναπτερόω, *Isocr.* ἀναφωνέω, *Plut* non tacita vel infirma voce, sed strenua, βοᾷ οὐκ ἀμυδρὸν οὐδ' ἀδήλως, ἀλλ' αὐδηρῶς, *Ælian.*
Excuso, ἐκλαμπρύνω.
Excludo, ἀποκλείω, aliquem, τινὰ, *Aristid.* ἐκκλείω, ἀποστερέω, *Hesych.* ova, ἐκκλίνω ὠὰ, *Antyph.*
Excogitatio, ἡ ἐπίνοια, εως, i. e. inventio, vide *Inventio.*
Excogito, ἐπινοέω, *Thuc.* διανοέω, *Dem.* aliquid, ἐξευρίσκω τι, *Plat* μηχανάομαί τι, *Xenoph.*
Excolo, ἐπιμελέομαι, aliquid, τὶ, *Aristot.* juvenes, διατρίβω τοὺς νέους, *Lucian.* corpora curfibus, τὰ σώματα δρόμοις, *Plut.*
Excommunico, ἐκκηρύττω, aliquem urbe, τινὰ ἐκ τῆς πόλεως, *Æschin.* lucis, ἱέρων τινὰ τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἱερῶν, *Dem.* ἀφορίζω.
Excoquo, ἐκψύω.
Excorio, ἀναδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ὁ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.* ὁ ἡ ἀνόητος, ου, id.
Excrementum, τὸ περίττωμα, ατος, *Aristot.* τὸ διακάθαρμα, ατος *Strabo.*
Excrefco, ἐξαυξάνομαι, *Theophr.*
Excreo, vide *Exscreo.*
Excruciabilis, e, βασανιστὸς, ἡ, όν.
Excrucio, ἀνιάω, βασανίζω, *Plut.*
Excubatio, ἡ φρουρητὶς, ας, *Polyb.*
Excubiæ, ἡ συμφυλάκησις, εως, ἡ φρουρὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ φυλακὴ, ῆς, id. excubias ago, ἐν φρουρᾷ εἰμὶ, *Pluto.* φυλάττω φυλακὰς, id.

Excubitor,

Excubitor, ...ω, *Themist.*
Excubo, προκοιτία, φρυρία, *Herodian.* νυκτοφυλακία. Conf. *Excubiæ.*
Excudo, ἐκχαράττω, monetam, κόπτω νόμισμα, *Aristot.*
Exculco, καταπατέω, *Thuc.*
Exculpo, vide *Exsculpo.*
Excurro, ἐκτρέχω, e senatu ad populum, ἀπὸ συγκλήτου εἰς δῆμον, *Herodian.* & quod excurrit, ἡ τὸ προσὸν, *Dem.*
Excursio, ἡ ἐκδρομή, ῆς, ὁ ἔκδρομος, ου, *Polle*
Excursus, ἡ παρέκβασις, εως, ὁ ἔκδρομ..., ου, *Poll.*
Excusabilis, e, ὁ κ᾽ ἡ ἐυαπολόγητ..., ου.
Excusatio, ἡ παραίτησις, εως, *Bas.* τὸ παραίτημα, ατ..., *Plut.* ἡ ἀπολογία, ας, *Ijocr.* falsa, ἡ πρόφασις, εως, *Demosth.* ἡ σκῆψις, εως, *id.* excusationem accipere, ἀποδέχεσθαι ἀπολογίαν, *Lyc.* justam & veram acceptare, ἀπολογίαν δικαίαν κ᾽ ἀληθινὴν ἔχειν ε.πεῖν, *Dem.* everto, ἀπολογίαν διαλύω, *id.*
Excuso, παραιτέω, *N. T.* aliquem, ἀπολογοῦμαί σε τινος, *Ijocr.* aliquid, ὑπέρ τινος, *id.* ἀπολογίαν λέγω ὑπέρ τινος, *Dem.*
Excutio, ἐκλινάσσω, *N. T.* ἐκσείω, ἐκκρούω, ignem, ἐκπρίζω πῦρ, *Xen.* metum, ἀποδύομαι φόβον, *Polyb.* cribro, ἀποσήθω, *Cl. All.* equus eum excussit, ἵππος αὐτὸν ἐξετραχήλισε, *Plut.*
Exedo, ἐξίδω.
Exemplar, τὸ ἄγαλμα, ατ..., virtutis, ἡ ἀρετῆς, *Evagr.* τὸ ἀρχέτυπον τινος, *Lucian.* τὸ παράδειγμα, ατ..., *Plato.*
Exemplum, τὸ παράδειγμα, ατ..., *Dem.* tanquam exemplum propono aliquid aliquibus, παράδειγμα καθιστημί τί τισι, *Ijocr.* ποιοῦμαί τι, *idem*, habere aliquid, ἔχω τι, *Aristot.* facio aliis aliquid, ποιῶ τι ἄλλοις, *Lycurg.* exempli causa aliquid dicere, παραδείγματος ἕνεκα ἐρεῖν τι, *Dem.* exemplo alicujus uti, χρῆσθαι παραδείγματί τινος, *id.* exemplo esse, παράδειγμα γίνεσθαι, *id.* alicui præbeo in aliquo, παράδειγμα παρέχω τινὶ ἐπί τινος, *Ijocr.*
Exemptilis, e, ὁ κ᾽ ἡ ἐξαιρίσιμ..., ου, *Aristot.*
Exemptio, ἡ ἐξαίρεσις, εως, lapidis, λίθου, *Herodot.*
Exemptor, ὁ ἐξαιρέτης, ου, ὁ ἐξαιρῶν, ῶντ..., *Plato.*
Exentero, ἐξεντερίζω, *Dioscor.*
Exeo, ἐξέρχομαι, ex aliquo, τινός, *Syncs.* ἔξειμι, *Dem.* Conf. *Egredior.*
Exequiæ, τὰ κήδ..., ῶν, *Dem.* interesse exsequiis, παραγίνεσθαι ὅπου τὸ κήδ..., *id.* convenire ad exsequias, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφάς, *Ijocr.*
Exequior, ἀκολουθίζω, aliquem, τινὶ, *Herodot.* τινά, *Plut.*
Exerceo, ἀσκέω, audaciam, τόλμας, *Ijocr.* corpus laboribus, γυμνάζω σῶμα πόνοις, *id.* melius ad bellum, ἀσκέω ἀμείνονά τινα εἰς πόλεμον, *Dem.* abundantius virtutem, ἀσκέω περιττότερον ἀρετὴν, *Ijocr.* artes, ἐργάζομαι τέχνας, *Plato.*
Exercitamentum, τὸ γύμνασμα, ατος, *Athen.*
Exercitatio, ἡ ἄσκησις, εως, *Xenoph.* ἡ γυμνασία, ας, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Ijocr.* ἡ μελέτη, ad sanitatem utilis, γυμνασία πρὸς ὑγίειαν συμφέρουσα, *id.* quotidiana, τὰ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ὀφθησόμενα, *id.* exercitationem instituo virtutis, ἄσκησιν ποιοῦμαι τῆς ἀρετῆς, *id.* aliquam amplecti, ἀσκεῖν τινα γυμνασίαν, *id.*
Exercitator, ὁ γυμναστὴς, οῦ, *Xenoph.* ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *id.*
Exercitatus, a, um, ἀσκητὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Exercitium, τὸ ἄσκημα, ατ..., *Xenoph.* ἡ ἐκτρίβη, ῆς, *Lucian.* τὸ γύμνασμα, ατ..., *Athen.*
Exercitor, ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *Xenoph.*
Exercitus, ὁ στρατὸς, οῦ, *Dem.* ἡ στρατιὰ, ᾶς, *id.* τὸ στράτευμα, ατ..., *id.* ἡ δύναμις, εως, *Ijocr.* bene constitutus, καλῶς διακεκοσμημένος στρατόπεδον, *id.* perfectus, ἐντελὴς δύναμις, *id.* parvus, μικρὸν στρατόπεδον, *Ijocr.* conductitius, μισθωτὸν στρατόπεδον, *id.* ex rcitum comparare, παρασκευάζεσθαι στράτευμα, ſ. δύναμιν, *Dem.* colligere, συλλέγειν δύναμιν, *id.* conscribere, καθίστασθαι στρατόπεδον, *id.* conjungere, κοινὸν στρατόπεδον, *id.* instructum habere secum, σωτηρίαν δύναμιν ἔχειν σὺν αὐτὸν, *id.* alo, στρατιώτας τρέφω, *id.* duco ſ, gubernо, ἄρχω τοῦ στρατοπέδου. *Ijocr.* διοικέω στρατόπεδον, *id.* ἡγέομαι στρατεύματος, *Dem.* comparatum conservare, σωτήριον στράτευμα φυλάττειν, *id.* capere, σύμμαχον λαμβάνειν δύναμιν, *Ijocr.* dimittere, διαφιέναι τὴν δύναμιν, *Dem.* dissipare, διαλύειν στρατοπέδον, *id.* perdere, ὄλλυσθαι δύναμιν, *id.* deseto, λειποταξίαν, *Dem.*
Exhæredatio, ἡ ἀποκλήρωσις, εως.
Exhæredo, ἀποκληρόω, aliquem, τινὰ, *Plut.*
Exhæres, ὁ κ᾽ ἡ ἀποκληρ..., ου, *Dem.*
Exhalatio, ἡ ἀναθυμίασις, εως, ὁ ἀτμὸς, οῦ, *Plut.*
Exhalo, ἀναθυμιάζω, ἀναθυμιάομαι, *Aristot.*
Exhaurio, ἐξαντλέω, *Lucian.* ἀπαντλέω, ἐξαρύω, i. e, intumo, ἐξαναλίσκω, *Dem.*
Exhaustio, ἡ ἀπάντλησις, εως, ἡ ἐξάρυσις.
Exhibeo, παρίσημι, aliquem alicui, τινα τινι, *Lucian.* alicui negotium, παρέχω τινὶ πρᾶγμα, ſ. ἀχολίαν, *Dem.* testamentum, i. e. profero, παρέχω τὴν διαθήκην, *id.*
Exhibitio, ἡ παράσασις, εως, *Pandect.*
Exhilaro, ἱυφραίνω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἱλαρύνω, φαιδρόω.
Exhorresco, φρίττω, aliquem, τινὰ, *Aristot.*
Exhortatio, ἡ προτροπὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ παραίνεσις, εως, *Ijocr.* ἡ παράκλησις, εως, *id.*
Exhortativus, a, um, προτρεπτικὸς, ὴ, όν, *Ijocr.*
Exhortor, προτρέπω, ad aliquid, εἴς τι, *Herodian.* παρακαλῶ τινα ἐπί τι, *Dem.* παροξύνειν τινα ποιεῖν τι, *Ijocr.*
Exigo, ἐξελαύνω, aliquem, τινὰ, *Aristoph.* duplum a debitoribus, παρὰ τῶν ὀφειλόντων διπλάσιον πράτλομαι, *Dem.* decem minas ab aliquo, δεκὰ μνᾶς πράτλομαί τινα, *id.* mercedulam ab aliquo, μικρὸν πράτλομαί τινα, *id.* admodum acerbe ab aliquo, πάνυ πικρῶς ἐισπράτλειν τινὰ, *id.* vitam, διάγω βίον, *Ijocr.*
Exigue, μικρὸν, *Ijocr.* μικρᾶς, *id.*
Exiguitas, ἡ ὀλιγότης, ητ..., *Theophr.* ἡ μικρότης, ητ..., *Plato.*
Exiguus, a, um, ὀλίγ..., ίγη, ίγον, *Thuc.* μικρὸς, ὰ, όν, *Parvus.*
Exilio, vide *Exsilio.*
Exilis, e, λεπτὸς, ὴ, όν, *Aristid.*
Exilitas, ἡ λεπτότης, ητ..., vocis, ἡ ἰσχνοφωνία, ἡ λεπτοφωνία.
Exiliter, λεπτῶς.
Exilium, vide *Exsilium.*
Eximie, ὑπερβόλως, ἐξαιρέτως, *Plut.*
Eximius, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ἐξαιρέτ..., ου, ὁ κ᾽ ἡ ἐξαίρετ..., ου, *Dem.* ὁ κ᾽ ἡ ὑπέροχος.
Eximo, ἐξαιρέομαι, *Plato*, timorem alicui, τὸν φόβον τινὸς, *Ijocr.* aliquid, ἐξαιρετόν τινὰ τι, *Aristot.*
Exin, ἐντεῦθεν, *Aristid.*
Exinanio, ἐκκενόω, LXX.
Exinanitio, ἡ ἐκκένωσις, εως.
Exinde, ἀπὸ τούτου, *Lucian.*
Existimatio, ἡ δόκησις, εως, *Plato*, ἡ δόξα, ης, *Dem.* bona, ἡ ἐυδοξία, ας, *Lucian.* in optima existimatione esse, δόξαν ἔχειν μεγίστην, *Plato*, apud aliquem, ἐυδοκιμεῖν παρά τινι, *Herodot.*
Existimo, ὑπολαμβάνω, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* οἴομαι, *Ijocr.* οἶμαι, *id.* νομίζω.
Existo, vide *Exsisto.*
Exitialis, e, ὀλιτήρ..., ία, ιον, *Dem.* ὁ ἀλάστωρ, ορ..., *id.* ὁ κ᾽ ἡ ὀλέθριος.
Exitiosus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, όν, alicui, τινὶ, *Dem.*

Exitium, ὁ ὄλεθρ..., ου, *Dem.* ἡ ἐξαλεία, ας, *id.* imprecari alicui, ἀράσθαι ἐξάλειάν τινι, *id.* facere aliquid ad exitium alicujus, ἐπὶ τῷ ὀλέθρῳ τινὸς ποιεῖν τι, *id.* redundare in exitium alicujus, γίνεσθαί τι ὀλεθρίου τινος, *id.*
Exitus, ἡ ἐξέλευσις, εως, ἡ ἔξοδος, *Soph.* i. e. finis, τὸ τελ..., ους, *Dem.* ἡ τελευτὴ, ῆς. Conf. *Finis.*
Exlex, ὁ κ᾽ ἡ ἄνομ..., ου, παράνομος.
Exoculo, ἐξομματόω, *Philo.*
Exodus, ἡ ἔξοδ..., ου, *Thuc.*
Exoleſco, ἀπαρχαιόομαι, *Bud.*
Exoletus, a, um, ἀπαρχαιομέν..., ίνη, ίνου, ὁ κ᾽ ἡ ἐξίτηλος, ν ιχυ, ὑπερήμερος παρθένος, *Aristot.*
Exolvo, vide *Exsolvo.*
Exonero, ἀποφορτίζω, aliquid, τὶ, *Synes.* alvum, ἀποσκυβάλλομαι, *Herodian.*
Exoptabilis, e, ὁ κ᾽ ἡ ἐπιπόθητ..., ου, *N. T.* ὁ κ᾽ ἡ ἐπιθύμητ..., *Aristot.*
Exoptatio, ἡ ἐπιπόθησις, εως, *N. T.* ἡ ἐπιποθία, ας, *ibid.*
Exopto, ἐπιποθέω, aliquid, τινὸς, *Lucian.* εὔχομαί τι, *Xen.* ἐπιθυμέω τινὸς, *id.*
Exorabilis, e, ὁ κ᾽ ἡ καταπειθὴς, ές, *Philo*, ὁ κ᾽ ἡ ἐυπαραμύθητ..., ου, *Plato*, ὁ κ᾽ ἡ εὐπειθ..., *Aristot.*
Exorbeo, vide *Exsorbeo.*
Exorbito, παρεκτρέπομαι, *Plut.* ex via, ἁμαρτάνω τῆς ὁδὸς, *Lucian.*
Exorcismos, ὁ ἐξορκισμὸς, οῦ.
Exordior, προοιμίζομαι, *Greg.* ἄρχομαι, *Dem.* inde, ἐντεῦθεν ποιέομαι ἀρχὴν, *Ijocr.* telam, ἵστημι ἱστία, *Pollux.* Conf. *Incipio.*
Exordium, τὸ προοίμιον, ου, *Thuc.* ἡ ἀρχὴ.
Exorior, ἀνατέλλω, *Lucian.* ἀνέχω, *Dem.* ἀναφαίνομαι.
Exornatio, ἡ κόσμησις, εως, *Aristot.*
Exorno, ἐπικοσμέω, *Aristot.* honoribus, κοσμέω τιμαῖς, *Herodian.*
Exoro, παρακαλέω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* αἰτέομαί τινα, *id.* δυσωπέω τινὰ, *Bas.* Deum, Θεὸν, *Synes.* καταδυσωπέω Θεὸν, *Lucian.*
Exors, vide *Exsors.*
Exortus, ic. solis, ἡ ἀνατολὴ, ῆς, *Plut.*
Exos, ὁ κ᾽ ἡ ὀστ..., ου, *Hesiod.*
Exosculatio, ἡ καταφίλησις, εως.
Exosculor, καταφιλέω, pedes alicujus, πόδας τινος, *Xenoph.*
Exostio, ἐξοστίζω.
Exosus, a, um, μισόμβρ..., ίνη, ινον, alicui ob aliquid, πολεμίως τινὶ ἐκ τινος, *Æl.* Deo, ὁ κ᾽ ἡ στομισης, ές, *Plato*, ὁ κ᾽ ἡ θεομισητ..., ου, *Julian.*
Exoticus, a, um, ἐξωτικὸς, ὴ, όν.
Expallefco, ἀποχρώζω.
Expando, ἐκπετάννυμι, *Plut.* ἀπλόω, manum, ἐκτείνω χεῖρα, *id.*
Expanſio, ἡ ἔκπλασις, εως, *Gregor.*
Expavefacio, ἐκφοβέω, *Galen.* ἐκπλήσσω, *Dem.* Conf. *Terreo.*
Expaveſco, ἐκφοβέομαι, *Soph.* φοβέομαι, *Dem.*
Expedio, vide *Explico.*
Expectatio, vide *Exspectatio.*
Expectoro, ἀποσπυδίζω, *Suid.*
Expedio, ἀναλύω, *Aristot.* aliquem molestiis, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν δεινῶν, *Ijocr.* valde alicui, i. e. prosum, σφόδρα συμφέρω τινι. *Ijocr.* i. e. apparo, προχειρίζω, *Dem.*
Expedite, ἑτοίμως, *Dem.* προχείρως, *id.* expeditissime uti oratione, προχειρότατα, ſ. ἑτοιμότατα χρῆσθαι λόγῳ, *id.*
Expeditio, ἡ στρατία, ας, *Dem.* expeditionem suscipio, στρατίαν ποιέομαι, *Ijocr.* adversus aliquem, ποιέομαι στρατείαν ὅπί τινα, *Dem.* finire, στρατείαν τελεῖν, *Polyb.* obeo, στρατεύομαι στρατείαν, *idem*, suscipio in regionem aliquam, στρατεύω εἰς χώραν τινα, *Thuc.* adversus aliquem, ὅπί τινα, *Ijocr.* expeditio terrestris, στρατεία πεζὴ, *Dem.* navalis, στρατεία ναυτικὴ, *id.* ὁ ἀκροβολ..., ου, *idem.*

Expeditus, *promptus*, ὁ ᾗ ἡ εὔπορος, πρόχειρος.

Expello, ἐξωθέω, *N. T.* aliquem e regno, ἐκβάλλω τινὰ ἀρχῆς, *Ifocr.* ex patria, τινὰ ἐκ πατρίδος, *id.* ἐλαύνω τινα ἐκ πατρίδος, *id.* diabolus, ἐλαύνει δαίμονας, *Chryſ.* e regione bellum, ἐξελαύνω ἐκ τῆς χώρας πόλεμον, *Æſchin.*

Expendo, σκέπτομαί τι, *Dem.* Conſidero, i. e. inſumo δαπανῶ, *Dem.* Conſ. *Sumptus.*

Expenſa, ἡ δαπάνη, ης, dimina, ἐφήμερος, *Plut.* τὸ ἀπάλωμα, ατος. Conſ. *Sumptus.*

Expergefacio, ἐξυπνίζω, *Phryn.* ἀνεγείρω, *Dem.* aliquem, ἐγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου, *Plato.*

Expergiſcor, ἀνεγείρομαι. *Dem.* ἐξεγείρομαι.

Experientia, ἡ πεῖρα, ας, *Demoſth.* ἡ δοκιμασία, ας, *id.* ἡ διάπειρα, ας, *idem*, experientia judici, πεῖρα μεμαθηκὼς, *Herodian.* experientiæ fidem habeo, πιστεύω τῇ πείρᾳ, *Xenoph.* experientiam alicujus rei habeo, ἐμπειρίαν τινὸς ἔχω. *Iſocr.* πολλῷ ἔχω πλείω τι, *id.* conſequi, λαβεῖν, *id.* tradere alicujus rei, παραδιδόναι τινὶς, *Dem.* experientia oritur ex actionibus, γίγνεται ἐκ τῶν πράξεων, *id.* eſt in me, ἔστι παρ' ἐμοὶ, *id.* experimenta edoctum eſſe, πεπειραμένον εἶναί τινα, *id.*

Experimentum, ἡ πεῖρα ας, capio, πεῖραν λαμβάνω, *Æl.* alicujus, δοκιμασίαν λαμβάνω τινος, *Plut.*

Experior, πειράω, aliquem, τινὸς, *Plato.* aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινὸς, *Æſchyn.* ὑπὲρ πείραν ποιεῖσθαι τινὸς, *Herodian.* jure, δίκῃ λαγχάνω, *Dem.*

Expers, ὁ ᾗ ἡ ἄμοιρος, ον, ὁ ᾗ ἡ ἀμέτοχος, alicujus rei, τινος, *Iſocr.* ſum veritatis, ἀμοιρῶ τῆς ἀληθείας, *Hermog.* calamitatis, τῆς συμφορᾶς, *Philo.*

Expertus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἔμπειρος, ον, *Plato.* πειρατὸς, εῖα, ὸν, *Dem.*

Expeto, ὀρέγομαι, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* pecuniam, ὀρέγομαι χρημάτων, *id.* benevolentiam alicujus, ἀφίεμαι τῶν εὐνοιῶν τινος, *id.* debitum ab aliquo, ἀπαιτέω τὰ ὀφειλόμενα παρά τινος, *Lucian.*

Expiabilis, e, ἀφοσίωτος, ὁ, ἡ.

Expiatio, ἡ καθοσίωσις, εως, *Plut.* τὸ ἐξίλασμα, ατος, *Ez.*

Expilatio, ἡ ἀφελυσίνησις, εως.

Expilator, ὁ συλητής.

Expilo, ἀφελυσίδω, *Plato.* ſana, ἱερουλίδω, *Ariſtot.*

Expio, ἀφοσιόω, aliquem, τινὰ, *Plato.* ἀγνίζω, καθαίρω πολλὰ.

Expiſcor, ἐνιχνίζω, aliquid, τι, *Artemidor*, ἐξετάζω τι, *Dem.*

Explanate, σαφῶς, *Dem.*

Explanatio, ἡ ἑρμηνεία, εως, *Aphth.* ἡ ἐξήγησις.

Explanator, ὁ σαφηνιστὴς, οῦ, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*

Explano, διασαφέω, aliquid alicui, τί τινι, *N. T.* Conf. *Explico.*

Explanto, ἀποφυτεύω.

Explebilis, e, ὁ ᾗ ἐμπλήστος, ον.

Explementum, τὸ ἐκπλήρωμα, ατος, τὸ ἀναπλήρωμα, ατος.

Explendeſco, vide *Exſplendeſco.*

Expleo, ἐκπληρόω, *Ariſtid.* aliqua re, ἀναπληρόω τινος, *Plut.* aliquid, ἐκπλήθω τι, *Herodot.* μισθὸν πωλέω τι, *Iſocr.*

Expletio, ἡ ἐκπλήρωσις, εως, ἡ ἀναπλήρωσις, εως, ἡ ἐμπλήρωσις, εως.

Explicabilis, e, ὁ ᾗ ἐναπόδεικτος, ον.

Explicatio, ἡ ἀνάπτυξις, εως, *Phil.pon.* ἡ ἑρμηνεία.

Explicate, σαφῶς, *Dem.* δῆλος, *Iſocr.*

Explicator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*

Explicatrix, ἡ ἐξηγητὶς, ίδος.

Explicatus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀνάπτυκτος, ον, *Ariſtot.*

Explico, ἀναπλίσσω, *Ariſtot.* librum, βιβλίον, *N. T.* i. e. expiano, διασαφηνίζω τι, *Polyb.* aliquid verbis, δηλόω διά τινος ὀνόματος, *Iſocr.* & declaro, δηλόω ᾗ διορίζομαι, *Dem.*

Explodo, ἐκκρέω, aliquid, τι. *Plut.*

Explorate, δεδοκιμασμένως, ἀκριβῶς, *Iſocr.*

Exploratio, ὁ ἐξετασμὸς, οῦ, ἡ ἐξέτασις, εως ἡ δοκιμασία, ας, *N. T.* in bello, ἡ κατασκοπὴ, ῆς.

Explorator, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Ariſt.* ὁ δοκιμαστὴς, οῦ, *Lucian.* i. e. ſpeculator, ὁ σκοπὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ κατασκοπος, ου, *Dem.*

Exploro, δοκιμάζω, amicos, φίλους, *Iſocr.* aliquem, γνωρίζω τινὰ, *idem*, aliquid, πρὸ τοῦ δοκιμασίαν τινὸς, *Iſocr.* λαμβάνω διάγνωσιν τινος, *id.*

Expolio, κατακοσμέω, aliquid, τι, *Plut.* διαπονέω τι, *id.* ἀπεργάζομαι.

Expolitio, ἡ κατακόσμησις, εως, *Plato.* ἡ ἐπεξεργασία, ας.

Expono, ἐκτίθημι, aliquid, τὶ, *Plut.* infantem, παῖδα, *Ariſtoph.* βρέφος, *Clem. Al.* res geſtas, διεξέρχομαι τὰ γενόμενα, *Dem.* rem varie, πολλαχῶς ἐξηγοῦμαι περί τινος. *Iſocr.* aliquem barbaris, ἐκδίδωμι τινα βαρβάροις, *id.*

Exporrigo, ἐκτείνω.

Exportatio, ἡ ἐκκομισμὸς, οῦ, *Strabo.* ἡ ἐξαγωγή.

Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω, *Thu.* frumentum, ἐξάγω σῖτον, *Dem.* mortuum, ἐκφέρω νεκρὸν, *idem.*

Expoſco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Expoſitio, ἡ ἔκθεσις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἐξήγησις, εως, *Ariſtot.*

Expoſitivus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἐκθετικὸς, ὴ, ὸν, *Eurip.* ἐκθετικὸς, ὴ, ὸν.

Expoſitor, ὁ φράστης, ἡρος, *Naz.* ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*

Expoſtulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος, *Dem.*

Expoſtulo, ἐγκαλέω, *Dem.* & aperte, ἐντεκρυς ᾗ διαῤῥήδην, *id.*

Expreſſe, διαῤῥήδην, *Dem.* & aperte, ἐντεκρυς ᾗ διαῤῥήδην, *id.*

Expreſſio, ὁ ἐκπιεσμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Exprimo, ἐκπιέζω, aliquid, τι, *Plut.* i. e. declaro, ἐξηγέομαι, *Dem.* i. e. effingo, ἐκτυπόομαι, *Iſocr.*

Exprobratio, ὁ ἐξονειδισμὸς, οῦ, τὸ ὀνειδος, ους, *Dem.*

Exprobrator, ὁ ὀνειδιστὴς, οῦ.

Exprobro, ἐξονειδίζω, *Iſocr.* aliquem, ὀνειδίζω τινὶ, *Plato.* alicui aliquid, φορέω τινί τι, *Iſocr.* φορέω τινί τι ὡς ὄνειδος, *Dem.* fugam, ὀνειδίζω τινὶ φυγὴν, *Dem.* alicui, quod eſſet, τινὶ, ὅτι ἦν, *Plut.*

Expromittio, ἐξεγγυάομαι.

Expromo, προχειρίζομαι, libellum, τὸ βιβλίον, aliquid, πρόχειρόν τι, *Iſocr.*

Expugnabilis, e, ὁ ᾗ ἡ πολέμητος, ον.

Expugnatio, ἡ κατάπολέμησις, εως, *Thuc.*

Expugno, κατὰ πολεμέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* urbem, αἱρέω πόλιν, *Iſocr.* vi, ᾗ κράτος, *idem*

Expulſio, ἡ ἐξώθησις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Ionic.*

Expulſor, ὁ ἐξωστὴρ, ῆρος, *Syneſ.*

Expulſrix, ἡ ἐλάτειρα ας, *Dion. Arcop.*

Expurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως, *Thuc.*

Expurgo, ἐκκαθαίρω, ab aliquo, τινος, *Syneſ.*

Exputo, ἐκτίμαω, *Lucian.*

Exputreſco, σήπομαι, *Xenoph.*

Exquiro, ἐκζητέω, aliquid, τὶ, *Plato.* ἐξετάζω τι, *Iſocr.* ordines diligenter, ἀκριβῶς τὰς τάξεις, *Xenoph.*

Exquiſite, ἐξετασμένως, ἐξετασικῶς, *Dem.* ἀκριβῶς.

Exquiſitus, ὁ ᾗ ἡ ἀκριβὴς.

Exſaturo, κορεννύω, *Herodian.*

Exſcenſio, ἡ ἐκβασις, εως.

Exſcindo, ἐκκόπτω, aliquid, τὶ, *Plut.* urbem, πορθέω πόλιν. *Iſocr.* Conf. *Everto.*

Exſcreabilis, e, ὁ ᾗ ἡ πτύσιμος, ον.

Exſcreatio, ἡ πτύσις, εως, *Aretæus.* ἡ ἀποχρεμψις, εως, *Hippocr.*

Exſcreo, ἐκπτύω, πτύω, *Xenoph.* ἀποπτύω, id.

Exſcribo, ἀπογράφω, *Aiben.*

Exſeco, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Exſecrabilis, e, ὁ ᾗ ἡ κατάρατος, ον, *Lucian.* οὐ ᾗ ἡ ἐπάρατος, ον, *Thuc.*

Exſecratio, ἡ κατάρα, ας, *Plut.*

Exſecror, καταρόομαι, aliquem, τινὰ, *Ariſtid.*

Exſectio, ἡ ἐκτομὴ, ῆς, *Plut.*

Exſecutio, ἡ τελείωσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ὁλοτελείωσις, εως, *Plut.*

Exſequiæ, vide *Exequiæ.*

Exſequor, ὁλοτελέω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ζωοτελέω τι, *id.*

Exſibilo, ἐκσυρίττω, aliquem e theatro, τινὰ ἐκ τοῦ θεάτρου, *Dem.*

Exſicco, ἐξικμάζω, *Dioſc.* ἀφυαίνω, *Theophr.* ἀποξηραίνω. ἐπιξηράινω.

Exſilio, ἐκπηδάω, in mare, εἰς τὴν θάλασσαν, *Herodot.* gaudio, ἀναπηδάω, *Lucian.* ἐγαλλιάομαι, *N. T.*

Exſilium, ἡ φυγὴ, ῆς, *Dem.* perpetuum ἡ ἀειφυγία, ας, *id.* condemnare aliquem ad exſilium, καταγινώσκειν φυγῆς τινος, *Iſocr.* mulctare exſilio, ζημιοῦν τινας φυγῇ, *id.* ſubire exſilium, ὑπέχειν φυγὴν, *Dem.* perpeti pro re aliqua, ὑπομένειν φυγὴν τινος, *Iſocr.* reducere aliquem ab exſilio, καταγειν τινὰ ἐκ φυγῆς, *id.* pellere aliquem in exſilium, φυγάδα, φύγαδα, ἀπελαύνω τινα, *Dem.* in exſilium ago, φυγαδεύειν τινα ἐκ πόλεως, *id.*

Exſilio, ὑπάρχω. *Ariſtot.*

Exſolvo, ἀπολύω, *Put.* aliquem ex aliqua re, ἐκλύω τινα ἐκ τινος, *Ceb. Tab.* mercedem, τὸν μισθὸν, *Xenoph.* pœnam, τιμωρίαν, *idem*, alicui, ἐκτίνω τισιν τινὶ, *Plut.*

Exſolutio, ἡ ἐκλυσις, εως, *Ariſtot.*

Exſomnis, e, ὁ ᾗ ἡ ἄυπνος, ον, *Lucian.*

Exſorbeo, ἐκῤῥόφεω, *Theophr.* ἐκσιφωνίζω, LXX. ἐκῤῥόφεω.

Exſors, ὁ ᾗ ἡ ἄκληρος, ον, ſuis, ἀκληρία, *Polyb.*

Exſpectatio, παρεκδοκία, ἀλύω.

Exſpectatio, ἡ προσδοκία, ας, *Dem.* & ſpes, πρόσδοκία ᾗ ἐλπὶς, *id.*

Exſpecto, ἀναμένω, aliquem, τινὰ, *Dem.* occaſionem, περιμένω καιρὸν, *id.* literas alicujus, προσδοκῶ ἐπιστολὴν τινος, *Plut.* literas in vitam, ἐτέραν ζωὴν ἀναμένω, *Chryſ.* ita, οὕτω μένω τὸ τέλος, *id* exſpectet ut exercitus alius, ἄλλη στρατιὰ προσδοκίμους ἐστὶ, *Thuc.* aliquid, προσδοκίαν ἔχω τινὸς, *Plut.*

Exſpiratio, ἡ ἔκπνοὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ ἐκπνεύσις.

Exſpiro, ἐκπνέω, *Ariſtot.* C nit. *Minor.*

Exſplendeſco, ἐκλάμπω, *Plato.*

Exſpolio, ἀποσυλάω, *Chryſ.*

Exſputitio, vide *Exſpuo.*

Exſpumo, ἐξαφρίζω.

Exſpuo, vide *Exſpuo.*

Exſtimulator, ὁ ἐκκεντητὴς.

Exſtimulo, κεντέω, *Theophr.* aliquem ad aliquid, κεντρίζω τινὰ εἴς τι, *Xenoph.* Conf. *Exhortor.*

Exſtipatio, ἡ ἐκριζωσις, εως.

Exſtirpo, ἐκριζόω, ἐκῤῥιζόω, i. e. funditus deleo, ἐκ θεμελίων ἀπολλύμαι.

Exſto, ἐξέχω, *Plut.* Conf. *Emineo.*

Exſtructio, ἡ κατασκευὴ, ῆς, navis, νεὼς, *Athen.*

Exſtruo, κατασκευάζω, turres, πύργους, *Herodian.* pulvinum, χαμαὶ χώμα, *Plato.*

Exſudo, ἱδρόω, *Ariſtot.* ἀφιδρόω, id. ἐξιδρόω, *Al. Aphr.*

Exſugo, ἀμυζίω, *Lucian.*

Exſul, ὁ φύγας, άδος, *Dem.* ὁ φεύγων, οντος, *id.* ὁ ἀπόλις, ίδος, *id.* φυγὰς ὀνηρ, *idem*, exſulem aliquem facio, φυγὴν τινὰ φυγάδα ᾗ ἐκβάλλω, *idem*, καθίστημί τινα φυγάδα, *id.* neri, γίνεσθαι ἄπολιν, *idem*, eſſe, εἶναι φυγάδα, *id.* recipere, ὑποδέχεσθαι, καταδέχεσθαι φεύγοντα, *id.* tueri, ζωγρεῖν, ſ. ζωγρεῖν φυγάδα, *id.* reducere, ſ. reſtituere, κατάγειν φεύγοντα, *id.* redire, κατέρχεσθαι φεύγοντα, *id.*

Ixulo,

Exſulo, φεύγω, *Dem.* Conf. *Exſilium*, item *Exſul.*
Exſultatio, ἡ σκίρτησις, ἴας, *Naz.* ἡ ἀγαλλιασις, εως, *N. T.*
Exſultanter, *Cicirtitikãs.*
Exſulto, σκιρτάω, *Plato*, gaudeo ob aliquid, ἀγαλλιόμαι τινι, ſ. ὅτι τινι, *Naz.*
Exſuperabilis, e, ὁ κ ἡ ὑπερβλητός, ή, ὸν.
Exſuperanter, ὑπερηραγότως, *Maccab.* ὑπερβαλλόντως, ὑπερβαλλοιτας, *Iſocr.*
Exſuperantia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ ὑπβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ὑπερτέλεια, ας, *Iſocr.*
Exſupero, ὑπερικπίπλω, *Nic.* aliquem aliqua re, ὑπερβάλλομαι τινά τινι, *Xen.* πλεονέζω, *Dem.*
Exſurdo, ἐκκωφόω, aliquem, τινα, *Lucian.*
Exſurgo, ἀνίσταμαι, e populo ad dicendum, ἐν δήμῳ λέγειν, *Plut.* e ſedibus, ἐξανίσταμαι ἐκ θρόνων, *Xen.*
Exſuſcito, ἀναζείρω, *Dem.* aliquem, ἐξανίστημι τινα, *Iſocr.* ἐγείρω τινά, *Chryſ.*
Exta, τὰ σπλάγχνα, ων, *Plut.* τὰ ἔντερα, λαετα, ἱερὰ καλὰ, *Xen.*
Extabeſco, ἐκλύομαι.
Extemplo, ἄφνω, *Dem.* παραχρῆμα, *id.* ἐξαίφνης, *id.*
Extemporalis, e, ὁ κ ἡ αὐτοσχέδιος, ος, ον, *Herodian.* ὁ κ ἡ αὐτοσχεδίας, ου, ον, oratio, λόγος, *Alcidam.*
Extendo, ἀπεταμνύω, *Lucian* manum, ἐκτείνω χεῖρα, *Iſæo*, te monco, ἀποτείνω, λογον σε.
Extenebro, ἐκτυφλόω, *Lucian.*
Extenuatio, ἡ κάκωσις, εως.
Extenuatus, a, um ἐκτατὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Extenuatio, ἡ λέπτυνσις, εως.
Extenuo, λεπτύνω, ἀπολεπτύνω, aliquid, τί, καταλεπτύνω.
Exteri, æ, um, ξενικὸς, ὴ, όν, *Thuc.*
Exterebro, ἐκτετραίνω, διατετυπάω.
Exterge, ἐκμύσσω, *Herodot.*
Exterior, ἐξώτερος, έρα, έρον, *N. T.*
Exterminatio, ὁ ἐξορισμὸς, ῦ
Exterminator, ὁ ἐξορίστης, ου
Exterminatus, a, um, ὁ κ ἡ ἐξόριστος, ου, ον, *D.*
Extermino, ἐξορίζω, *Dion.*
Exterus, a, um, ἐξωτερικὸς, ὴ, όν, *Arſt.* ὁ κ ἡ ἀλλογενὴς, ὲς, *Il. Sc* ξένος ὴ, όν, *Thuc.* ὁ κ ἡ ἀλλόφυλος, ος, ον, *Plut.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς, *Arſt.*
Extero, ἐκτρίβω, aliquid ex aliquo, τι τινος, *Plut.*
Exterraneus, a, um, ὁ κ ὁ ἀλλιφυλος, ος, ον, *Phil.*
Exterreo, ἐκφοβέω, *Gal.* ἐκπλήττω.
Exterſio, ἡ ζωπύξις, εως, *Dion.*
Exterus, a, um, ἀλλοδαπὸς, ὴ, όν, *Xen.* Conf. *Externus.*
Extimeſcendus, a, um, φοβητέος, έα, έον, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.*
Extimeſco, ἀμφιδέομαι, *Xen.* ἐκφοβέομαι, *Sophol.* mortem, Νυκτὸς ἀμφὶ δνοφερὰν, *Lucan.*
Extimus, a, um, ἐξώτατος, άτη, ατον.
Extinctio, ἡ ἀπόφθεσις, εως, ἡ Ζώσις, εως, *Arſtot.* i. e. mors, vide *Mors.*
Extinguo, ἀποσβέννυμι, *Plut.* lychnum, σβέννυμι λύχνον, *id.* i. e. occido, ἀποθνήσκω. Vide *Occido*
Extiſpex, ὁ ἱεροσκόπος, ὁ, ὁ σπλαγχνοσκόπος, ὁ.
Extiſpicium, ἡ ἱεροσκοπία, ας, facio, ἱεροσκοπέω, *Heſych.*
Extollo, ἐξαίρω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquem verbis, τινὰ λόγῳ, *Xen.* μεγαληγορέω τινος, *Herodian.*
Extorqueo, ἐκβασανίζω, alicui aliquid, ἀφαιρέομαι τινά τι, *Dem.* πράττω τινά τι, *id.*
Extortis, ὁ κ ἡ ἄπολις, ιδος. Conf. *Exul.*
Extra, ἔξω, forum, τὸ ἀγορᾶς. *Dem.* propoſitum dicere, ἔξω τοῦ ὑποθέσιος λέγειν, *Iſocr.* controverſiam, ἀναμφισβήτητος, *Xen.* periculum eſſe, ἔξω, ſ. φέρομαι τὸ κινδύνου εἶναι, *Chryſ.*
Extraho, ἐξελκύω, *Ariſtoph.*
Extraneus, a, um. Vide *Externus.*
Extraordinarius, ὁ κ ἡ ἐκτατὸς, ὴ, *Ælian.* ὁ κ ἡ ὑπέρλογος.
Extremitas, τὸ πέρας, ατος, *Dem.* τὸ ἔσχατον, ου, *id.* τὸ τέλος, ους, *id.* ἡ ἐσχατιὰ, ᾶς, *Philo.*
Extremo, τὸ ὕστατον, *Lucian.* ἐσχάτως, *Plut.*
Extremus, a, um, ὕστατος, ατη, ατον, *Ariſtoph.* ἔσχατος, άτη, ον, *Dem.* τελευταῖος, αία, αῖον, *Ior.* extrema paupertate conflictari, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις, *Dem.* extremum diem claudere, τελευτᾶν τὸ βίου, *id.* ſum, ἐσχατίω, *Theophr.*
Extrico, ἐξελίττω. Conf. *Evolvo.*
Extrinſecus, ἔξωθεν, *Xen.*
Extrudo, ἐξωθέω, *Ariſtot.* παραθέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*
Extruſio, ἡ ἐξώθησις, εως, *Al. Aphr.*
Extuberatio carnis, ἡ ὑπερσάρκωσις, εως, τὸ ἐκσάρκωμα, ατος, *Gal.* quævis in corpore, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς. *Dioſc.*
Extubeo, ἐξοιδέω, *Lucian.*
Extumeo, ἐξογκόομαι, *Herodot.* ἐξοιδέω, *Lucian.*
Extundo, ἐκλιτάνω, *N. T.*
Exturbo, ἐκβάλλω, aliquem ex aliquo, τινα ἐκ τινος, *Dem.* e convivio, ἀπαθέω τῆ Ζυμποσίου, *Lucian.*
Extuſio, ἐκζητία, *Gal.* ἀναζήτησις, *Aretæus.*
Exube atio, ἡ εὐπορία, ας.
Exubero, εὐθενέω, aliqua re, τινὸς, *Dem.* πλεονάζω τινος, *Ariſtot.* Conf. *Abundo.*
Exulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως, *Hippocr.*
Exulceratorius, a, um, ἑλκωτικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*
Exulcero, ἑλκόω, *Xen.* ἀφέλκω.
Exulcus, ὀλκύζω, *Dem.*
Exundatio, ἡ ἐκύμανσις, εως, *Euſtath.* ὁ κατακλυσμὸς, ὁ, *Dem.*
Exundo, ἐκκυμαίνω, *Xen.* πλημμύρω.
Exungo, ἐξαλείφω. *Thuc.*
Exungulo, ἐκπυκχίζω, *Poll.*
Exuo, ἐκδύω, aliquem, τινὰ, *Xen.* alicui veſtem, ἀποδύω τινὰ ἱμάτιον, *Xen.* timorem, ἀποδύω φόβον, *Polyb.* aliquem bonis, ἐρημόω τινὰ ἀγαθῶν, *Thuc.*
Exuro, ἐκκαίω, *Theophr.* regionem, κατακαίω χώρον, *Dem.* domum, καταπιμπρημι οἰκίαν, *Plut.*
Exuſtio, ἡ ἐκκαυσις, εως, ſolis, ἡλίου, *Al. Aphr.*
Exuviæ, τὰ λάφυρα, ων, *Plut.* leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς. *Plut.* ſerpentis, ἡ λεπὶς, ίδος, *Jugl.* τὸ ζώου ὀφιώδες, *Lucian.*

F.

FAba, ὁ κύαμος, ου, *Plato.*
Fabaginus, a, um, κυάμινος, ίνη, ινον, *Athen.*
Fabalis, e, κυαμικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Fabella, τὸ μυθάριον, ου, *Plato.*
Faber, ὁ τέκτων, ονος, *Plut.* ferrarius, Σιδηρεὺς, έως, ὁ, ferrarius, χαλκεὺς, έως, ὁ, *Ariſtot.* aurarius, χρυσεὺς, έως, ὁ, *Phryn.*
Fabrefacio, τεχνίτευω, κατασκευάζω, *Pauſan.* καμπύλλω, *Dionys.*
Fabrica, τὸ τεκτονεῖον, ου, τὸ ἐργαστήριον.
Fabricatio, ἡ τεκτοσύνη, ης
Fabricator, ὁ τεχνίτης, ου, mundi, ὁ κοσμοπλάστης.
Fabricor, τεκταίνομαι, aliquid, τί, *Philo.*
Fabrilis, e, τεκτονικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.* ars, ἡ τεκτονικὴ, ῆς. ſc. τέχνη, *Ariſtot.*
Fabula, ὁ μῦθος, ου, *Dem.* ὁ λόγος, ου, *id.* anilis, μῦθος γραώδης, *N. T.* erudita, μῦθος σοφισμένος, *ibid.* fabulas narro, μυθολογέομαι, *Theophr.* fingo, λέγω πλάττω, *Dem.*
Fabularis, e, μυθικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Fabulator, ὁ μυθιστὴς, οῦ, *Plato*, ὁ μυθολόγος, ου, *id.* λόγους πλάττων, *Dem.*
Fabulor, μυθολογέω, *Dem.* λογοποιέω, *id.* i. e. colloquor cum aliquo, ὁμιλέω πρὸς τινὰ *Thuc.*
Fabuloſe, μυθικῶς, narro, μυθολογέομαι, *Theophr.* μυθέω, *Lucian.*
Fabuloſitas, τὸ μυθῶδες, ους, *Plut.*
Fabuloſus, a, um, ὁ κ ἡ μυθώδης, ες, oratio, λόγος, *Iſocr.* fabuloſa de aliqua re commemoro, μυθῶδη περί τινος ἱστορέω, *id.*
Faceſſo, παρέχω, alicui negotium, τινὶ πράγματα, *Iſocr.* τινὶ σχολὴν, *Xen.* ἔργον τινὶ, *Plut.* παρασκευάζω τινὶ σχολὴν, *Dem.* i. e. diſcedo, ἀπέρχομαι, *Iſocr.*
Facete, ἀστείως, *Plut.* χαριέντως, κόμψως.
Facetiæ, ἡ εὐτραπελία, ας.
Facetus, a, um, ὁ κ ἡ εὐτράπελος, ος, *Iſocr.* ὁ κ ἡ σκώπτης, ου, ον, εὐτραπελόομαι, *Chryſ.*
Facies, τὸ πρόσωπον, ου, viri admodum deformis, ἀνδρὸς αἰσχρὸν ὑπερβάλλον, *Xenoph.* formoſitas in facie, ὑπερβολὴ τοῦ ὄψους, *Dem.* in faciem, κατὰ πρόσωπον, *Diod. Sic.*
Facile, ἐυχερῶς, ῥᾳδίως, decipere populum, ἐξαπατᾶν τὸν δῆμον, *Dem.* cognoſcere aliquid, καταμανθάνειν τι ῥᾳδίως, *Iſocr.* facilius impertire alicui aliquid, ῥᾷον μεταδιδόναι τί τινι, *id.* facilius pœnam deciſſet, εὐπορώτερον ἂν δίκην ἔδωκε, *Dem.*
Facilis, e, ἑᾳδιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ κ ἡ εὔπορος, ος, *id.* ὁ κ ἡ ἐυχερὴς, & laboris expers negotium eſt, ῥᾴδιόν κ πόνου ἔλεις πρᾶσσειν τῶν πράγματι, *Iſocr.* laudare, quod facile eſt, virtutem, ἐπαινεῖν, ὅπερ ῥᾴιστόν ἐστιν, ἀρετὴν, *id.* facilius hoc eſt & tutius, ῥᾴον τοῦτ' ἔστι κ ἀσφαλέστερον, *Dem.* facile eſt alterum admonere, εὐκόλων τοῦ ἄλλου ὑποτίθεσθαι, *Plut.* i. e. comis, ὁμιλητικὸς, ὴ, όν, *Iſocr.* φιλοπροσηγορος, ος, *id.*
Facilitas, ἡ εὐκοπία, ας, ἡ εὐκολία, ας, *Plut.* morum, ἡ πραότης, ητος, *Dem.* ἡ ὁμιλία, ας, *id.* ἡ φιλοπροσηγορία, ας, *Iſocr.* ἡ εὐπροσηγορία, ας, *id.*
Facinoroſus, ος, um, ὁ κ ἡ κακοῦργος, ος, ον, *N. T.* πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem* κακοεργὰν, ὄσα, ὰ, *id.*
Facinus, τὸ ἔργον, ου, *Dem.* bonum, τὸ καλοκἀγαθημα, ατος, pulcherum, ἔργον καλὸν, *Dem.* egregium, τὸ κατόρθωμα, ατος, *N. T.* piavum, τὸ καλόεργημα, ατος, *Dion.* ἡ κακουργία, ας, *idem.* turpe, ἔργον αἰσχρὸν, *idem*, admitto, ſ. patio, παρανομῶ παρανομῶμαι, *idem*, πρᾶγμα μιαρὸν πράττω, *id.* tuitus, δράω, ἐργάζομαι δεινόν τι, κακόν τι, μοχθηρόν τι, *id.* me, ne in me recipio, ἐὰν τόλμησέ τι ἐπ' ἐμαυτῷ βεβουλῆσθαι, *Abl.*
Facio, ποιέω, *Dem.* ποιῶ, *idem* ἐράω, & ſuſcipio aliquid, πράττω τι ποιῶ τι, *id.* aliquid juſte & diligenter, & induſtria majore, quam pro viribus, πράττω τι δικαίως κ ὑπομενῶς; κ φιλοπόνως ὑπὲρ δυναμιν, *Dem.* aliquid non clam ſed manifeſte, ποιεῖν τι ὑ λεληθὼς, ἀλλὰ φανερῶς, *Iſocr.* quod cecerit, ποιῶ vel πράττω τὸ προσῆκον, τὸ δέον, *Ter.* fidem, ποιῶ πίστιν, *Thuc.* aliquem certiorem, ἐπιστέλλω τινὶ, *Dem.* verba, ῥήσεις, *id.* teſtimentum, διατίθεμαι, *id.* aliquid ex teſtamento, ποιῶ τί τινα διαθήκαις τινὸς, *id.* aliquid irritum, ποιῶ τι ἄκυρον, *id.* mentionem nominis alicujus, φθέγγομαι τινος τινὸς, *id.* verſus elegiacos, ποιῶ ἐλεγεῖα, *id.* præclare carmen Iambicum, ποιῶ καλῶς Ἰαμβεῖα, *id.* aliquid magni, ποιοῦμαί τι μέγα, *Xen.* parvi, παρὰ μικρὸν ἡγοῦμαί τι, *Iſocr.* plurimi, ποιοῦμαί τι ὡς πλείστου, *Sex. Emp.* damnum ſ. jacturam, ζημίαν ποιῶ, ζημίαν ποιοῦμαι, *Synef* bene alicui, εὐεργετῶ τινὰ, *Dem* εὖ δράω, ſ. εὖ ποιῶ τινα, *Plato*
Factio, ἡ ποίησις, εως *Hercul.* ἡ στάσις, i. e. ſeditio, ὁ στασιασμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ μερὶς, ίδος, *Dem.* factionis diverſæ eſſe, Σποδάζειν ἄλλοτε ἄλλοις, *Herodian.* qui factionis ejuſdem ſunt, οἱ Ζωμωμοὶ, *id.* factionis adſecla, ὁ Ζωμώκης, ότου, *Dem.* factionibus contendo, στασιάζω, *Plut.*
Factiole, στασιωτικὸς, *Dem.*
Factioſus, a, um, ὁ κ ἡ στασιάδης, ου, *Xen.* στασιωτικὸς, ὴ, όν, ſermo, λόγος, *Plut.*

Factitius,

Factitius, a, um, Συθατὸς, ὴ, ὸν, ποιητὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Factor, ὁ ποιητὴς, οῦ, *Xen.*

Factum, ὴ πρᾶξις, εως, *Dem.* τὸ ἔργον, υ, *id.* τὸ πρᾶγμα, ατος, *id.* res, & facta, τὰ πράγματα ἢ τὰ γιγνόμενα, *id.* opera & facta alicujus, τὰ ἔργα ἢ τα πεπραγμένα τινός, *id.* facta & vita alicujus, τὰ πεπραγμένα ἢ βεβιωμένα τινὶ, *id.* factum in quum, ἔργον ἀδικον, *id.* facta alicujus impia & crudelia, πεπραγμένα τινὶ ἀσεβῆ ἢ δεινά, *id.*

Facula, τὸ δᾳδίον, υ.

Facultas, ὴ δυνάμις, εως, *Dem.* sufficiens, ἀφορμὴ ἀφθονος, *id.* facultatem comparare alicui alicujus rei, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν τινὸς, *idem.* esse alicui faciendi, quod velit, ἔξ τινι ἐξουσίαν ποιεῖν, ὁ βουλῃ, *Isocr.* adimere alicui, ἀφαιρεῖν δυνάμιν τινι *Dem.* nullam relinquere aliquid faciendi, ὑπολείπειν μηδεμίαν πρόφασιν ποιεῖν τι, *Isocr.* facultas dicendi, ὴ δεινότης, ητος, *Dem.* oratoria, ὴ δυνάμις τῆς λεγόντων, *id.* τὸ δυνατῶς λέγειν, *id.* ὴ ἐμπειρία τοῦ λέγειν, *id.* exercere facultatem dicendi, ἀσκεῖν τὴν δεινότητα τῶν ἐν λόγοις, *id.* facultates, i. e. bona, τα ἐγγαῖα, ων, *Isocr.* ὴ κτησις, εως, *idem*, pro facultatibus alicui dona offerre, ἐξ τὴν δύναμιν προσομοιζειν τινι, *Æl.* Conf. *Opes.*

Facunde, ἰυφραδῶς, λογίως.

Facundia, ὴ λογιότης, ητος, *Polyb.* Confer. *Eloquentia.*

Facundus, a, um, ὁ ἢ ὴ ἐυφραδὴς, ἐος, ὁ ἢ ὴ εὐγλωττος, λέγειν δυνατὸς, *Aristoph.*

Fæculentus, a, um, ὁ ἢ ὴ τρυγώδης, ους, *Al. Aphr.* τρυγηρὸς, ρὰ, ρὸν.

Fex, *pro vini*, ὴ τρυξ, τρυγὸς, *Plut.* ὴ ἰλὺς, ὕος, *Aristot.* civitatis, ὁ Σῖραξ, ακος, *Aristoph.* ὁ Συρφετώδης ὄχλος, *Luc.* ad fæcem usque exhorberi, μέχρι τρυγὸς ἐκπροφεῖν, *Synes.*

Faginus, a, um, φηγίνος, ἡ, ον, *Athen.*

Fagus, ὴ φηγὸς, οῦ, *Plutarch.* ὴ ὀξύα, ας, *Theophr.*

Falcatus, a, um, ὁ ἢ ὴ δρεπανοειδὴς, ἐος.

Falcicula, τὸ δρεπάνιον, υ, ὴ δρεπανὶς, ἰδος, *Baf.*

Falco, onis, ὁ ἱέραξ, ακος, *Aristot.*

Fallacia, ὴ παράκρουσις, εως, *Dem.* Confer. *Fraus*, item *Dolus.*

Fallaciter, δολερᾶς.

Fallax, δολερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* ὁ ἢ ὴ πανοῦργος, υ, *Dem.* Conf. *Dolosus*, item *Fraudulentus.*

Fallo, ἀπατάω, *Thuc.* aliquem in aliqua re, ἐξαπατάω τινά τι, *Dem.* artibus τινὰ τέχναις, *id.* παρακρούομαι τινὰ, *Lucian.* Σφάλλω τινὰ, *Herodian.* falli spe, ψεύδομαι τῆ ἐλπίδος, *Isocr.* διαμαρτάνειν ἐλπίδος, *Dem.*

Falsarius, ὁ ψευδογράφος.

False, ψευδῶς, *Thuc.*

Falsidicus, ὁ ἢ ὴ ψευδολόγος.

Falsitas, τὸ ψεῦδος, ους, *Plato.* sermonis, ὴ ψευδιλογία, ας, *Dem.* τὸ ψευδὲς, ἐος, *idem.*

Falso, ψεύδας, dictum, εἰρημένον, *Isocr.*

Falso, as, παραποιέω, *Athen.* legem, μεταγράφω νόμον, *Demarch.*

Falsus, a, um, ὁ ἢ ὴ ψευδὴς, ἐος, sermo, λόγος, *Dem.*

Falx, ὴ ἄρπη, ης, *Plut.* τὸ δρεπανον, υ, *Thuc.* τὸ ζάγκλον, υ, *id.* messoria, ὴ ἄμη, ης, *Æschin.* putatoria, τὸ κλαδευτήριον, υ, qua vites putantur, τὸ κλασίριον, υ.

Fama, ὴ φημη, ης, *Plato.* i. e. gloria, τὸ κλέος, ους, *Dem.* ὴ εὐκλεια, ας, *id.* τὸ ἔνδοξον, ατος, *id.* boni, δόξα καλὴ, *id.* mala, δόξα κακὴ, *id.* δόξα πονηρὰ, *Isocr.* famam sitiere, φίλω κατασκιδάσαι, *Plato*, λόγων διαδίδοσθαι, *Plut.* fama increbrescit, λόγος χωρεῖ. *Plato.* ut fama est, ὡς λόγος, *Herodot.* fama fluit, ῥεῖ, *Plut.* emergit, προέρχεται, *id.* spargitur, κατασκεδάννυται, *Plato*, sine auctore, φήμη, s. λόγος ἀδέσποτος, *idem*, hoc susurrat, ὅτε θρυλλεῖ, *Dem.* Conf. *Rumor*, item, *Gloria.*

Famelicus, a, um, ὁ ἢ ὴ ἐξόπεινος, υ, *Athen.* ὁ ἢ ὴ σφόδρα πεινῶν.

Fames, ὁ λιμὸς, οῦ, *Dem.* ὴ πεῖνα, ης, *Plut.* magna, ὴ βουλιμία, fame debellari, s. expugnari, λιμῷ λαμβάνεσθαι, *Dem.* perire, ἀπόλλυσθαι λιμῷ, *id.* premi, λιμῷ πιέζεσθαι, *Polyb.* perdo, λιμοκτονία, LXX. λιμῷ ἀποκτείνω τινὰ, *Lycurg.*

Famigeratio, ὴ διαφήμισις, εως.

Famigerator, ὁ διαφημιστὴς, οῦ, ὁ λογοποιὸς, οῦ, *Dem.*

Famigeratus, a, um, ὁ ἢ ὴ διαβόητος, υ, *Lucian.*

Familia, ὁ οἶκος, υ, *Dem.* ὴ οἰκία, ας, *id.* & genus, οἶκος ἢ γένος, *id.* magna, οἶκος μέγας, *id.* obscura, ἀνώνυμος, *id.* regia, βασιλικὸς, *id.* qui ex familia alicujus est, ὢν ἐκ τῆς οἰκίας τινὸς, *id.* familiam alere, οἰκεῖν οἰκίαν, *idem*, administrare alicujus, οἰκονομεῖν τινὸς οἰκίαν, *id.* curare, θεραπεύειν τὸν οἶκον, *id.* conservare, διασώζειν οἶκον, *id.* delere, διαφθείρειν οἶκον, *id.* i. e. genus, τὸ γένος, ους, *Dem.* Conf. *Genus.*

Familiaris, e, οἰκεῖος, εία, εῖον, *Dem.* res, τὰ οἰκεῖα, ων, *id.* & amicus alicujus, οἰκεῖος ἢ φίλος τινὸς, *id.* & cognatus alicujus, οἰκεῖος ἢ, οἰκειώδεσός τινος, *id.* & socius alicujus, ἑταιρικὸς ἢ κοινωνός τινος, *idem*, familiaritate & benevolentia junctus, *Συνήθειᾳ ὄντες ἢ εὐνοίαν ἀλλήλοις ἔχοντες*, *Isocr.* Conf. *Amicus.*

Familiaritas, ὴ *Συνήθεια*, ας, *Dem.* ὴ οἰκειότης, ητος, *id.* Conf. *Amicitia.*

Familiariter, οἰκείας, uti aliquo, ἔχω τινὶ, *Dem.* χρῆσθαι τινὶ, *id.* familiarius, οἰκειότερον, *id.* familiarissime, οἰκειότατα, *id.*

Famosus, a, um, ὁ ἢ ὴ ἀσελγιχιώδης, υ, *Herodot.* ὁ ἢ ὴ ἀσελγαίνων.

Famula, ὴ θεὰς, θεᾶδος, *Dem.* ὴ θεραπαινὶς, ἰδος, *Plut.* ὴ ὑπηρέτις.

Famulatus, us, ὴ ὑπηρεσία, ας, *Plut.* ὴ δουλεία, ας, *Xen.* ὴ θεραπεία.

Famulor, λατρεύω, alicui, τινὶ, *Lucian.* δουλεύω τινὶ, *Xen.* ὑπηρετέω τινὶ, *id.* famuli vicem obeo, οἰκέτης τάξιν ἔχω, *Dem.*

Famulus, ὁ θεράπων, οντος, *Xen.* ὁ οἰκέτης, υ, *Dem.* ὁ θεὰς, θεᾶδος, *id.* ὁ ἀκόλουθος, υ, *id.* ὁ ὑπηρέτης.

Fanaticus, a, um, ὁ ἢ ὴ θεόληπτος, υ, *Plut.* ἐνθεαστικὸς, ὴ, ὸν, *Bas.* ὁ ἢ ὴ ἔνθεος.

Fandus, a, um, φατὸς, ἡ, ὸν.

Fanum, ὁ ναὸς, οῦ, *Xen.* Conf. *Templum.*

Fas, ἡ ζυὰ, ας, *Dio.*

Farcimen, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, *Athen.*

Farcio, ἐμπίπλημι, *Thuc.*

Farina, propria hordei, τὸ ἄλφιτον, υ, *Dem.* tritici, τὸ ἄλευρον, υ, *Plato.* fabarum, λεπτὸν κυάμου, *Diosc.* lolii, ἄλευρον αἰρᾶς, *Galen.* ervi, ἀλευρον ὀροβᾶς, *id.*

Farinaceus, a, um, ἀλευριτικὸς, ὴ, ὸν, panis, ἄρτος ἀλευρίτης, *Athen.*

Faris, φάσκις, *Dem.*

Farraceus, a, um, ὁ, ἡ τὸ ἐκ τῆς ζειᾶς.

Farrago, ὴ σολυμεγία, ας, *Plut.* ὴ σολυμεξία, ας, *id.*

Farreus, a, um, Σιτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκ ζειᾶς.

Fartor, ὁ ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ Σιτευτὴς.

Fartum, τὸ Σιτευτὸν.

Fas, ἡ θέμις, ιτος, *Dem.* τὸ εὐκαιρὸν, ἐος, *idem*, τὸ ὅσιον, υ, *id.* fas erat occidere, εὐκαιρὸν ἦν τὸ ἀποκτεῖναι, *Dem.* non fas est, dicere hoc, ἡ θέμις τοῦτο εἰπεῖν, *Isocr.* non fas est ipsis, ἡ θέμιτον αὐτοῖς, *Dem.* neque justum, neque fas est aliquid, ὅτε δίκαιον, ὅτε ὅσιον ἐξί τι, *id.*

Fascia, τὸ Σπαργανον υ, *Plut.* fasciis involvo, Σπαργανόω, *Plutarch.* ἐνσπαργανόω, *Dion.* *Long.* fascia sepulchralis, ὴ κειρία, ας, *N. T.*

Fasciatim, φασκιηδὸν.

Fasciculus, τὸ φασκιδιον, υ, ὴ δέσμη, ης, *Athen.* epistolarum, φάσκελος ἐπιστολῶν, *Synes.* ὁ Σύνδεσμος ἐπιστολῶν, *Herodian.*

Fascinatio, ὴ βασκανία, ας, *Aristot.*

Fascino, βασκαίνω, aliquem, τινὰ, *Aristot.*

Fascinum, τὸ βασκάνιον, υ.

Fasciola, τὸ Σπαργάνιον, υ.

Fascis, ὁ φάκελλος, υ, ligni, ὕλης, *Thuc.* virgultorum, Σφάκελος φρυγάνων, *Dion. Hal.* φακέλους φρυγάνων, *id.* fasces, insignia magistratuum apud Rom. αἱ ῥάβδοι, ων, *Plut.*

Fastidienter, ἀνορέκτως, *Galen.* videre, ἀηδῶς ὁρᾶν, *Isocr.*

Fastidio, δυσχεραίνω, aliquid, ὄτι τινι, *Aristot.* aliquem, ἀποστρέφομαί τινα, *Galen.* cibum, πρὸς ταρβὼ ἀνορέκτως ἔχω.

Fastidiose, ὑπερόπτικῶς, *Xen.*

Fastidiosus, a, um, ὑπεροπτικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ ἢ ὴ ἀηδὴς, ἐος, *Plin.*

Fastidium, ὴ ὑπεροψία, ας, *Herodian.* cibi, ὴ ἀνορεξία, ας, *Dioscor.* i. e. tædium, & rei fatictas, ὁ κόρος, υ, *Dem.* ὴ ἀηδία, ας, *idem.*

Fastigiatio, ἡ ἐπικορύφωσις, εως.

Fastigio, κορυφοῦν, ὀξύνω, *Scalig.* fastigiari, λήγειν εἰς ὀξύτητα, *Herodian.*

Fastigium, ὴ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.* summum montis ἄκρα ὑψηλοτάτη ὄρους, *Herodian.* superiorum dignitatum, τὸ κορυφαῖον τῶν ἀρχῶν προγενομένων, *id.* ad fastigium fastigium evehere aliquem, εἰς τὸ μέγιστον ὕψος ἀρχῆς τινα, *id.*

Fastose, ὑπερόπτικῶς, *Xen.*

Fastosus, a, um, ὑπεροπτικὸς, ὴ, ὸν, *Isocr.* Conf. *Superbus.*

Fastus, us, ὁ ὄγκος, υ, *Isocr.* τὸ φρόνημα, ατος, *id.* Conf. *Superbia.*

Fastus, a, um, ὁ ἢ ὴ ἐορτικὸς, υ, dies, ἡμέρα, *Plut.*

Fatalis, e, εἱμαρμένος, ένη, ένον, *Plato*, fumus, εἱμαρμένη, *Dem.* fatali calamitate urgeri, δεινῇ ἀνάγκῃ δαιμονίᾳ, *Isocr.* nobis fatale est, nunquam in rebus secundis recte sapere, ἡμῖν εἱμαρμένον μηδέποτ' εὖ φρονῆσαι, εὖ φρονῆσαι, *Dem.*

Fataliter, δεινῶς, *Isocr.*

Fateor, ὁμολογέω, posthac ista, πεπλεῖστα ταῦτα, *Dem.* aliqui, τινὶ, *idem*, aliquid, πρεσομολογέω τι, *id.*

Fatidicus, ὁ μάντις, ὁ χρησμολόγος.

Fatigatio, ὁ κόπος, υ, *Xen.* ὁ κάματος.

Fatigo, καταπονέω, aliquem, ἐνοχλέω τινὶ, *Dinarch.* ἔγκοπον ποιέω τινὰ, LXX. κοπόω τινὰ, *id.* exercitum, Σκύλλω στρατὸν, *Herodian.*

Fatisco, χαίνω, *Lucan.* laboribus facillime, ῥᾳστα ἀποκάμνω, *Herodian.* fatiscente exercitu his rebus, ἀπηνορόκοτος τῶ στρατῶ πρὸς τοῦτο, *id.*

Fatue, ἐκφρόνως, *Suid.* μωρῶς, *Poll.*

Fatuitas, ὴ μωρότης, ητος, ὴ μωρία, ας, *Dem.* Conf. *Stultitia.*

Fatuum, ὴ εἰμαρμένη, ης, *Dem.* ὴ σκιραμβὴ, ῆς, *id.* ὴ μώρα, ας, *Isocr.*

Fatuor, συνθιζομαι, *Plato.* μωραίνω, *Lucian.*

Fatuus, a, um, μωρὸς, ὰ, ὸν, *Isocr.* Confer *Stultus.*

Faveo, εὐνοικῶς ἔχω, προστίθεμαι, alicui, τινὶ, *Dem.* φρονῶ τὰ τινος, *id.* εἰμὶ τινι εὔνους, *idem*, Perfis, νοῦν τὰ Περσικὰ, *Ælian.*

Favilla, ὴ αἰθάλη, ης, *Al. Aphr.*

Favillaceus, ὁ ἢ ὴ αἰθαλώδης.

Favonius, ὁ ζέφυρος, *Aristot.*

Favor, ὴ εὔνοια, ας, *Dem.* ὴ εὐμένεια, ας, *id.* Conf. *Benevolentia.*

Favorabilis, e, φιλικὸς, ὴ, ὸν. *Aristot.*

Fauste, εὐτυχῶς, *Herodian.* Conf. *Feliciter.*

Faustitas, ὴ εὐτυχία, ας, *Isocr.* Confer *Felicitas.*

Faustus, a, um, ὁ ἢ ὴ εὐτυχὴς, ἐος, *Plut.* Conf. *Felix.*

Fautor, ὁ Συμβαχὴς, οῦ, *Greg.* βοηθὸς, οῦ, *Thuc.* ὁ παράκλητος, υ, *Dem.*

Fautrix, ὴ Συμβαχικὴ, ῆς, ὴ παράκλητος, υ.

Favus, τὸ κηρίον, υ, *Aristot.* favos construo, κηριάζω, *id.* favos eximo, ἐξαίρω τὰ κηρία, *id.*

Faux, ἡ λάρυγξ, γγος, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ φάρυγξ, fauces fluvii, ἡ ἐκβολὴ ποταμοῦ, *Herodian.* fauces, στόμα τῆς Σπηλαίου, *Aristid.*

Fax, ἡ λαμπὰς, άδος, *Athen.* ἡ δᾷς, δαδός, *Philo.* ὁ φανός, οῦ, *Lucian.* contentionis & inimicitiæ, ἔναυσμα τῆς ἔριδος καὶ ἐχθρας, *Herodian.* facem præferre alicui, δαδουχεῖν τινί, *Aristot.* præbere alicui ad aliquid, ἐναυσμὰ τινος παρέχειν τινὶ, *Herodian.*

Faxo, f. Faxim, ποιήσαιμι, ποιήσω, δρήσαιμι.

Febricito, πυρέττω, *Gal.* πυρεταίνω, *Aretæus.*

Febricula, τὸ πυρίτιον, ου, *Al. Aphr.*

Febriculosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πυρετώδης, εος.

Febrilis, πυρετικὸς, ὴ, όν, *Gal.*

Febrio, idem quod, *Febrito.*

Febris, ὁ πυρετὸς, οῦ, *Gal.* quotidiana, ἀμφημερινὸς tertiana, τριταῖος, quartana, τεταρταῖος, continua, συνοχὴς, *Item* hectica, ἑκτικὴ, conversio & accessio febris, πρόσοδος καὶ κατάσβεσις πυρετοῦ, *Dem.* ardor febris, ὁ καῦσος, rigor, f. horror, τὸ ῥῖγος, εος.

Febrifugus, ὁ ἐλαφηβόλιον, ου, *Dem.* ὁ φεβριφύγιος, ου, *Plut.*

Fecialis, ὁ εἰρηνοδίκης, ου, *Dion. Hal.* ὁ εἰρηνοποιὸς, ὁ σπονδοφόρος, ου, *Plut.* ὁ φηκιαλὸς, ου.

Fel, ἡ χολὴ, ῆς, *Plut.*

Felicitas, ἡ εὐτυχία, ας, *Dem.* τὸ εὐτύχημα, ατος, *idem*, ἡ εὐδαιμονία, ας, *Isocr.* ἡ εὐπραγία, ας, *id.* ἡ εὐπραξία, ας, *Dem.* magna, εὐδαιμονία μεγάλη, *Dem.* summa, ὑπερβολὴ τῆς εὐδαιμονίας, *Isocr.* nimia, τὸ λίαν εὐτυχεῖν, *idem*, incredibilis, εὐτυχία θαυμαστὴ, *id.* inexspectata, ἀπροσδόκητος, *id.* falsa, εὐδαιμονία ψευδὴς, *Isocr.* antiqua, παλαιὰ, *Dem.* præsens, ὑπάρχασα, *Isocr.* communis, κοινὴ, *id.* aliena, ἀλλοτρία, *id.* conferre non minimam partem ad felicitatem, συμβάλλεσθαι οὐκ ἐλάχιστον μέρος εὐδαιμονίας, *Isocr.* perducere aliquem ad felicitatem, ἄγειν τινὰ πρὸς εὐδαιμονίαν, *Dem.* felicitatem dare, εὐδαιμονίαν δίδοναι, *id.* parare bello, κτᾶσθαι διὰ πολέμου, *id.* adipisci, καθίστασθαι εἰς εὐδαιμονίαν, *Isocr.* terre pulchre & moderate, φέρειν καλῶς καὶ μετρίως εὐτυχίαν, *Isocr.* metu vertit, μετρίως τὴν εὐδαιμονίαν τῷ φόβῳ, *Item.* natum præmia, τὰ εὐδαιμονίας κεῖνται πρὸς ἀρετῶν, *Isocr.* æstimare ex aliquo, δοκιμάζειν εὐδαιμονίαν ἐκ τινος, *idem*, augere, ἐπαύξειν τὴν πρὸς εὐδαιμονίαν, *id.* amittere, ἐξίεσθαι τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας, *idem*, capere aliquo, ἀφορμὰς λαμβάνειν τινὰ τῶν εὐδαιμονιῶν, *id.* felicitate recte uti, ὀρθῶς χρῆσθαι ταῖς εὐτυχήμασι, *Dem.* non moderate uti, ἀμέτρως χρῆσθαι οἷς τις εὐτυχεῖ, *id.* abuti, μὴ κακῶς χρῆσθαι ταῖς ἐυτυχίαις, *Isocr.* corrumpi, διαφθείρεσθαι ὑπὸ ταῖς εὐπραξίαις, *id.* indicium de se præbere, ἀνέξειν καθιστάναι ἑαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας, *id.* certare cum Jove, πρὸς Δία περὶ εὐδαιμονίας ἀγωνίζεσθαι, *Ælian.*

Feliciter, εὐτυχῶς, *Dem.* εὐδαιμόνως, *Isocr.*

Felis, ὁ αἴλουρος, ου, *Aristot.*

Felix, ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, ἐος, *Dem.* εὐτυχῶν, ῶσα, όν, *id.* ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, ονος, *id.* εὐδαιμονῶν ὢσα, ὤν, *id.* & beatus, εὐδαίμων καὶ μακάριος, *id.* & beate gloriosque vivens, εὐτυχῶν καὶ σὺν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρήσει δόξα δι᾽ἄγων, *Dem.* propter aliquid, εὐδαίμων διά τι, sum, εὐτυχέω. *id.* infelix, *Lem.* εὐδαιμονία, *id.* felicem efficio aliquem, εὐδαίμονά τινα ποιέω, *Isocr.* prædico aliquem, εὐδαιμονίζω τινὰ, *id.* μακαρίζω τινὰ, *Isocr.* felicem vitam ago, εὐδαίμονος ἐν βίου διατελέω, *id.*

Felleus, a, um, ὁ καὶ ἡ χολώδης, ους. *Gal.*

Femen, ὁ μηδὲν ὤν, *Plut.*

Femina, vide *Mulier.*

Femoralia, τὰ περιζώματα, ων, *Plut.*

Femur, ὁ μηρὸς, οῦ, *Plut.*

Fenestella, τὸ θυρίδιον, ου, *Plut.*

Fenestra, ἡ θυρὶς, ίδος, *Plut.* fenestram aperire alicui, καλῶς παραδιδόναι τινὶ, *Plato*, πλατεῖαν ἀνοίγειν τινὶ, *Plut.*

Fera, τὸ θηρίον, ου, *Xen.* ἡ θὴρ, θηρὸς.

Feracitas, ἡ εὐφορία, ας, *Philo.* ἡ πολυκαρπία.

Feralis, e, νεκρικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*

Ferax, ὁ καὶ ἡ εὔφορος, ου, *Herodian.* Confer *Fertilis.*

Ferculum, τὸ ἁρμα πυραπιβήμονος.

Fere, χεδον, dixi, quæ existimo expedire, εἰρηκα, ἃ νομίζω συμφέρειν, *Dem.* fere evertere remp. σχεδὸν μικρὸν λύειν πολιτείαν, *Isocr.* fere dilaniatus fui, μονονοὺ διεσπάσθην, *id.* fere singulis diebus, ὀλίγου δεῖν καθ᾽ἑκάστην ἡμέραν, *id.* fere dixerim, ὀλίγου δέω λέγειν, *Dem.*

Ferentarius, ὁ ἀκροβολιστὴς, οῦ, *Ælian.*

Feretrum, τὸ φέρετρον, ου, *Hom.* ὁ Σορὸς, οῦ, *Clem. Alex.*

Feriæ, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *Isocr.* Bacchanalium, ἑορτὴ, ἧς Διονύσια, *Dem.* feriis ago. Vide *Festor.*

Feriatus, a, um, σχολαῖος, αία, αῖον, male-feriatus, ὁ καὶ ἡ κακόσχολος, ου, *Ipid. Pelus.*

Ferinus, a, um. ὁ καὶ ἡ θηριώδης, ους, homo, ἀνθρωπος, *Aristot.* natura, φύσις, *id.* ὁ καὶ ἡ θήρειος, ου, carnes, θήρεια κρέα, *Xen.*

Ferio, τύπτω, *Dem* aliquem, πατάσσω τινὰ, *Xen.* calce, λακτίζω, *Lucian.* cornu, κερατίζω, *Plato.*

Feritor, σχολάζω, *Plut.* σχολῶ ἄγω, *Lucian.*

Feritas ἡ θηριωδία, ας, *Aristot.* ἡ ἀγριότης, ητος, *Lucian* & agrestis immanitas, τὸ θηριῶδες καὶ ἄγριον, *Plato.*

Ferme, idem quod *Fere.*

Fermentaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζυμώδης, ους.

Fermentatio, ἡ ζύμωσις, εως, *Plato.*

Fermentatus, ζυμίτης, ου, panis, ἄρτος, *Poll.*

Fermentesco, ζυμόομαι, *Hippocr.*

Fermento, ζυμόω, massam, τὸ φύραμα, *N. T.* triam, τῷ γλοῖῳ, *Theophr.*

Fermentum, ἡ ζύμη, ης, *Plut.* refero, ζυμίζω, *Diosc.*

Ferox, φίλαιμος, belli pondus, τῷ πολέμῳ βάρος, *Diod. Sic.* facile res adversas, εὐκόλως τὰς ἀτυχίας, *Aristot.* æquo animo, εὐχερῶς, *Xen.* facile calamitatem, καλῶς, μετρίως, φρόνιμος, εὐχερὴς, γενναίως τῷ συμφορᾷ, *Isocr. Aristot.* molestæ, βαρέως, χαλεπῶς, ἀνιαρῶς, λυπηρῶς καὶ βαρέως, *id.* contumeliam, ἀνχόμαι ὕβρεως, *Demosth.* ægerrime ignominiam, ἀγανακτῶ ἀτιμίᾳ, *Plato.* inquo animo rem, δυσκόλως πράγμα, *Dem.* legem, τίθεμαι νόμον, *id.* literas f. epistolam, φέρω ὀπιστολὴν, *id.* ab aliquo ad aliquem, φέρω γράμματα παρά τινος πρός τινα, *id.*

Ferocia, ἡ ἀγριότης, ητος, *Plato.* ἡ ἀγεροχία ας, *Philostr.*

Ferocio, ὀγκόομαι, erga aliquos, ἀγριαίνω πρός τινας. *Plut.*

Ferociter, ἀγρίως, βιαίως, & valde superbe, ἀγερόχως καὶ λίαν ὑπερηφανῶς, *Polyb.*

Ferox, βίαιος, αία, αιον, *Dem.* θρασυώμενος, ων, ον, *id.* ἄγριος, ία, ιον, *Plato.*

Ferramentum, τὸ σίδηρον, ου, *Thuc.*

Ferraria, ἡ σιδηρυρία, ας, τὸ σιδηρεῖον, ου, *Aristot.*

Ferrarius, a, um, σιδηρικὸς, ὴ, όν, faber, ὁ σιδηρεὺς, έως, *Poll.*

Ferreus, a, um, σιδήρεος, έα, εον, falx ferrea, σίδηρεον δρέπανον, *Xen.* catena ferrea, σιδηρᾶ ἅλυσις, *Dem.* cor, σιδηροῦν σπλάγχνον, *Plut.*

Ferrugineus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, ους.

Ferrugo, ὁ ἰὸς σιδήρου, *Diosc.*

Ferrum, ὁ σίδηρος, ου, *Plut.* ferro munio seu obduco, πρεφίγο, σιδηρόω, *Thuc.*

Ferrumen, ἡ κόλλα, ης, *Diosc.*

Ferruminatio, ἡ κόλλησις, εως. σιδήρου, *Plut.*

Ferrumino, κολλάω σίδηρον, *Plut.*

Fertilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔφορος, ου, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ πολύκαρπος, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ πολύφορος.

Fertilitas, ἡ εὐφορία, ας, *Philo.* annua, ἡ εὐετηρία, ας, *Dem.*

Fert liter, εὐφόρως.

Fervefacio, ἀναζέω, aliquid, τι, *Gal.* ἀναζράζω, *Diosc.*

Ferveo, ζέω, *Gal.* βράζω.

Fervesco, ζέομαι, *Diosc.*

Fervidus, a, um, ζεστὸς, ὴ, όν, aqua, ζεστὸν ὕδωρ, *Diosc.*

Ferula, νάρθηξ, ηκος, ὁ *Xen.* ἡ ῥάβδος, ου, *Plut.*

Ferulaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ναρθηκώδης, ους.

Fervor, ὁ βρασμὸς, οῦ, ἡ ζέσις, εως.

Ferus, a, um, ἀγριος, ία, ιον, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ θηριώδης.

Fessus, a, um, ἀπειρηκὼς, υῖα, ος, *Plato.*

Fetrinanter, διὰ τεσσάρων, *Herodot.* μετὰ τεσσάρων, *Xen.* μετὰ σχολῆς σπουδῆς, *id.* σπουδαίως, scribo, διὰ ταχέων γράφω, *Isocr.*

Festinate, idem quod antecedens *Festinanter.*

Festinatio, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* τὸ τάχος, ους, *id.* ἡ σπουδὴ.

Festinato, idem quod *Festinanter.*

Festine, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, *id.* Confer *Festinanter.*

Festino, σπεύδω, *Dem.* ad aliquem, πρός τινα, *Aristoph.* præoccupare occasionem, προλαβεῖν τὸ καιρὸν, *Herodian.* expeditionem, ἐπισπεύδω τὴν στρατιὰν, *Isocr.*

Festinus, a, um, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* ταχὺς, εῖα, ὺ, *id.*

Festive, ἀστείως, *Plut.* ἐπιτρόπως, *id.*

Festivitas, ἡ ἀστειότης, ητος, ἡ εὐτραπελία.

Festivus, a, um, ἀστεῖος, εία, εῖον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐτράπελος, ου, *Isocr.* ἄρτιος, α, ον, & urbanus, καὶ ἀστικὸς, *Lucian.* Conf. *Facetus.*

Festuca, τὸ κάλαμος, ου, *Plut.*

Festum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *id.* & sacrum, τελετὴ καὶ ἱερὸν, *id.* festum instituo, ἑορμιλίαν στῆσαι, *id.* celebro f. ago, ἑορμιλίαν f. ἑορτὴν ἄγω, *Dem. Isocr.* ἑορτάζω, *Isocr.* violo, ἀδικέω περὶ τὴν ἑορτὴν, *Dem.* impetrate, ἀσυλίαν περὶ ἑορτὴν, *idem.*

Festus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἑορτῶδης, ου, festi dies, ἑορτώδης καιρὸς, *Philo.*

Fibra, ὁ κάσωρ, ορος, *Diosc.*

Fibra, ἡ ἶς, ἰνὸς, *Hippocr.*

Fibrinus, a, um, ὁς, ὴ, τὸ τῆς κάσορος.

Fibula, ἡ φόρπη, ης, φορβόνη, ης, *Æl.*

Fibulo, φορπάω, *Suid.* φορπακίζω, *Æschyl.* ἐμπορπάω, *Herodot.* aliquid, φορεῖν τι καταλαμβάνω, *Æl.*

Ficedula, ἡ συκαλὶς.

Ficetum, ὁ συκὼν, ῶνος.

Ficosus, a, um, ὁ καὶ ἡ συκώδης, ους.

Fictæ, πλαστὸς, *Plato*, πεπλασμένος, *Aristot.*

Fictile, τὸ κεράμιον, ου, ἡ κεραμὶς, ίδος, *Athen.*

Fictilis, e, κεραμεὸς, ᾶ, εον, *Herodot.* κεραμεικὸς, ὴ, όν, *Herodot.* κεραμικὸς, ὴ, όν, *Herodot.*

Fictio, ἡ πλάσις, εως.

Fictitius, a, um, ὁ καὶ ἡ, πλασματώδης, ους.

Fictor, ὁ πλάστης, ου, *Plut.* ὁ πλασματικὸς, ὴ, *id.*

Fictrix, ἡ πλάστειρα.

Fictus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφροσπάστος, ου, *Aristoph.* πλαστὸς, ὴ, όν.

Ficulneus, a, um, σύκινος, ίνη, ινον, lignum, ξύλον, *Plut.* auctum, ἐπικαρπία, *Aristoph.*

Ficus, arbor, ἡ συκῆ, ῆς. *Diosc.* fructus, τὸ σῦκον, ου, *Dem.* ficus novella, ἡ συκὰς, άδος, *Poll.* e ficubus factus, συκίνος, ίνη, ινον. *Plut.* vinum e ficubus, ὁ συκίτης, ου, *Diosc.* ficus lego, συκάζω, *Poll.*

Fide, πιστῶς, *Dem.*

Fidejubeo, ἐγγυάομαι, *Put.*

Fidejussio, ἡ ἐγγύη, ης, *Dem.* ἡ καπνίγυη, ης, *idem.*

Fidejussor, ὁ ἐγγυητὴς, ὁ, *Dem.* ὁ ἐγγυάμενος, ου, *id.*

Fidelia, ἡ χύτρα, ας, *Plin.*

Fidelis, e, πιστὸς, ὴ, όν, *Dem.*

Fidelitas, ἡ πίστις, εως, *Plut.*

Fideliter, πιστῶς, administrare aliquid, διοικῶ, τι, *Dem.*

Fidenter, θαρραλέως, *Isocr.* θρασέως, *Dem.*

Fidentia, ἡ θρασύτης, ητος, *Dem.* ἡ ἰτιμότης, ητος, *id.* τὸ θάρρος, ους, *Aristot.*

Fideo,

Fides, ἡ πίστις, εως, *Dem.* τὸ πιστόδιον, *id.* fatis fidei, ἱκανὴ πίστις, *Isocr.* fidem dare, f. obſtringere alicui, πίστιν τινὶ δοῦναι, *Dem.* adhibere alicui, ποιεῖσθαί τινι, *Plut.* dare & accipere, δοῦναι καὶ λαβεῖν, *Dem.* διδόναι καὶ δέχεσθαι, *Isocr.* violare f. ſolvere λύειν, *Isocr.* non habere alicui, ἀπιστεῖν τινι, *Xen.* πίστιν πρός τινα, f. πρὸς τὰ, *Isocr.* publicam dare, ἀσφάλειαν διδόναι τινὶ, *id.* habere alicui, πιστεύειν τινι, *Dem.* fallere, ψεύδεσθαι, *Isocr.* invenio apud aliquem, εὑρίσκω πρός τινα, *id.* eſſe alicui apud aliquem, εἶναί τινα παρά τινι, *Dem.* firmari, γίγνεσθαι, *Isocr.* fide dignus, ὁ καὶ ἀξιόπιστος, ος, *Dem.* ὁ καὶ ἀξιόχρεως, ος, *id.*

Fides, i. e. chorda, ἡ χορδή, ῆς, *Plato*, fides non habens, ὁ καὶ ἀχόρδωτος, ος, *Ariſtot.* fidibus cano, κιθαρίζω, *Lucian.*

Fidicen, ὁ κιθαριστὴς, ὁ κιθαρῳδός.

Fidicula, τὸ λυρίον.

Fido, πιστεύω, alicui, τινὶ, *Dem.* nimium rei, σφόδρα πιστεύειν πράγματι, *id.* Conf. *Confido.*

Fiducia, τὸ θάρρος, ους, *Ariſtot.* θράσος, ους, *Xen.* repono in aliquo, πεποιθέναι τινι, *Plato*, πιστεύω τινὶ, *Dem.* θαρρῶ τινὶ, *Herodian.* in Deo, πίστιν ἔχειν πρὸς τὸν Θεὸν, *N. T.* ὅτι πεποίθασι πρὸς τὸν Θεὸν, *Eurip.*

Fidus, a, um, πιστὸς, ὴ, όν, *Dem.* naturâ, φύσει, *id.* fidum se præbere alicui, πιστὸν παρέχειν αὑτόν τινι, *Isocr.* eſſe alicui, εἶναί τινι, *idem*, δικαίως πρός τινα, *id.*

Figlina, τὸ κέραμεον, ου, *Aſclep.*

Figlinum, ſc. vas, τὸ κέραμον, ου, *Plut.*

Figlinus, a, um, κέραμος, ία, ον, *Dioſc.* κέραμικος, η, ον, canis, κέραμινη κύλιξ, *Icon.*

Figmentum, ſ. opus figlinum, τὸ πλάσμα, ατος, *Luc.* & commentum, ὁ σκεύασμα, *id.* omnia figmenta & commenta adjungere, πάντα τὰ πεπλασμένα καὶ κατασκευασμένα ἐξελέγχειν, *id.*

Figo, πήγνυμι, aliquid, τι, *Xen.*

Figulus, ὁ, vide *Figlinus.*

Figulus, ὁ κέραμεὺς, έως, *Ariſtot.*

Figura, τὸ χῆμα, ατος, *Dem.* ὁ τύπος, ου, *id.* figuram cui rei indere, μετασχολεῖν μορφῇ εἰς ὥραν, *Æl.* Conf. *Forma.*

Figuratio, σχηματισμὸς, ὁ, *Plut.*

Figuro, σχηματίζω, *Xen.* ἐξυφαίνω, *Iſocr.*

Filia, ἡ θύγατηρ, τρὸς, *Dem.* natu major, πρεσβυτέρα, *id.* nubilis, ὑπάνδρος, *id.* innuptam habere γάμου, *id.* indotata, ἄπροικος, *id.*

Filiola, τὸ θυγάτριον, ου, *Dem.*

Filiolus, το παιδάριον, ου, *N. T.* τὸ υἱδίον, *Ariſtoph.* τὸ παιδίον, *Dem.*

Filius, ὁ υἱὸς, οῦ, *Dem.* ὁ υἱὸς, έως, *id.* ὁ παῖς, παιδὸς, *id.* τὸ τέκνον, natu proximus, μετ' ἐμὲ πρεσβύτατος, *id.* alter a nepote, ὁ μετ' ἐκεῖνον πρεσβύτατος γενόμενος, *id.* primus, ὁ πρωτότοκος, *id.* adultus, υἱὸς ἀνὴρ, *id.* legitimus, υἱὸς γνήσιος, *id.* natura is, υἱὸς φύσει, adoptivus, υἱὸς εἰσποίητος, *id.* fabricatus, υἱὸς ἀνδριαντοποιοῦ, *id.* unigenitus, υἱὸς μονογενὴς, *Plato.*

Filix, ἡ πτέρις, ιδος.

Filo, μυρίζομαι, *Lucian.*

Filum, το νῆμα, ατος, *Nax.* τείνω, το ὕφασμα, ατος, *Lucian.* το λίνον, ου, *Phut.* decuſſatum, μιτύδριον, *Lat.*

Fimbria, το κροσπέδιον, ου, *Alex.* ὁ θυσανος.

Fimetum, ὁ κοπρὼν ῶνος, *Cic. Cat.*

Fimus, ὁ κόπρος, ὁ, *Aeſop.* ἡ ὄρδος, ου, *Dioſc.* το σκύβαλον.

Finco, πήγνυμι, *Hom.* ξύλα, *Xen.*

Fingo, πλάττω, *Heſych.* simulacrum, ἐμφανίζομαι εἴδεσι, *Iſocr.* sermones f. fabulas, πλάττειν λόγους, *Dem.* & simulo aliquid, πλάττομαί τι καὶ προσποιοῦμαι, *id.* aliquid, ut poeta, ὥσπερ τι ποιεῖν, *id.* multa ficta cinora tetra de aliquo, λοιδορεῖσθαι πολλὰς ἀνομίας κατά τινος, *id.* exemplum, πλάττω παράδειγμα, *id.* rationes, ſalque accommodo alicui rei, πλάττω λόγους καὶ παρέχω φόρος τι, *id.*

Finio, τελέω, aliquid, τι, *Dem.* ſermonem, τελευτάω λόγον, *Thuc.* παύω ϟ λόγον, *Xenoph.* ὑπερβαίνομαι τὸν λόγον, *Plato*, vitam, καταλύω ϟ βίον, *Lucian.* agrum, ὁρίζω χάρακι, *Dem.*

Finis, τὸ τέλος, ους, *Dem.* τὸ πέρας, ατος, *id.* ὁ ὅρος, ου, *id.* finem alicujus rei conſtituo, ὑφίστημι τέλος τινὶ, *id.* attingo alicujus rei, εἰς τελευτὴν τινός εἰμι, *Iſocr.* accedo ad finem negotii, πρᾶγμά μοι ἐξ ἀρχῆς τελευτᾷ, *Dem.* habere finem, ἔχειν τέλος, *id.* nullum habere, ὅρον μηδένα ἔχειν, *id.* μὴν πέρας ἔχειν, *id.* impono orationi, facto dicendi, παύω ϟ λόγον, *Xen.* ἀποπαύομαι τοῦ λόγου, *Plato*, καταπαύω ϟ λόγον, *Lucian.* ſine fine, ἀδιαλείπτως, *N. T.* ad finem perduco ſermonem, ἄγω τὸν λόγον, *Iſocr.* finibus careo, ἀορίστως, *Synef.* fines terræ, ὅρια γῆς, *Herodian.* imperii, τῆς ἀρχῆς, *id.* Conf. *Limes*, item *Termini.*

Finitimus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμορος, ου, ἡγεμὼ, χώρα, *Dem.* prædium, χωρίον, *id.* & in vicinia habitans, ὅμορος καὶ πλησίον οἰκῶν, *Iſocr.* alicujus, πλησίον χώρας τινός, *id.* omnibus finitimis locis uti, ἔχειν πάντας τοὺς πλησίον συμμάχους, *Dem.*

Finitio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Finitivus, a, um, ὁριστικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Finitor, ὁ ὁριστὴς, οῦ, *Dem.*

Fio, γίνομαι, *Dem.* γίνεμαι, *Iſocr.* fit, συμβαίνει, *id.* fiat! γένοιτο, *Joſh. Mart.* fieri poteſt, ut ſibi quis ipſe injuriam faciat, ἀδίκῳ ἀδικεῖν ἑαυτὸν, *Ariſtot.* fieri non poteſt, ut pauci multis bene velint, οὐκ ἔστιν, ὅταν ὀλίγοι πολλοῖς εὖνοι γένωνται ἄν, *Dem.* ut homines ab ente e abſentibus, ἔστιν οὐχ οἷόν τε ἀποτρέπειν τὴν ἁμαρτημάτων αἰτιάσεις, *Iſocr.* ut conſequatur injurius, ὡς ἔστιν ἀδικῆσαι τὰ κτήματα, *Dem.* ut bene audiant, ὡς δυνατὸν ἀκούειν καλῶς, *Conſt.* ut homo Dei colloquium ſuſtineat, ἁμήχανον ἀνθρώπῳ δυνηθῆναι θείαν ὁμιλίαν, *idem.*

Firmamen, τὸ στήριγμα, ατος, *Plut.* τὸ ἔρεισμα.

Firmamentum, idem quod *Firmamen.*

Firmator, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, *Plut.*

Firme, βεβαίως, *Plato*, σφαλῶς.

Firmitas, ἡ βεβαιότης, ητος, *Ariſtot.*

Firmitudo, idem quod *Firmitas.*

Firmo, βεβαιόω, pacem, εἰρήνην, *Herodian.* imperium, βεβαιοῦσθαι ἀρχὴν, *Dion.* Conf. *Confirmo.*

Firmus, a, um, βέβαιος, ία, ον, immicitia, βεβαία ἔχθρα, *Dem.* firmum f. ratum eſſe, κύριον εἶναι, *id.*

Fiſcalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆς ταμίας.

Fiſcella, ἡ κυρτὶς, ίδος, το κυρτίδιον, ου, *Dioſc.* ἡ ϟίδη.

Fiſcus, τὸ δημόσιον, τὸ ταμεῖον, ου, *Herodian.* Conf. *Ærarium.*

Fiſilis, e, χυτὸς, ὴ, όν, *Theophr.*

Fiſſio, ἡ χυσις, εως, *Suid.*

Fiſſura, το χισμα, ατος, *Lucian.*

Fiſtuca, ἔρεισμα, το ἐδαφιζόντων.

Fiſtuco, ἐδαφίζω, *Theoph.*

Fiſtula, ὁ αὐλὸς, οῦ, *Plato*, ἡ σύριγξ, γγος, *Ariſtot.*

Fiſtulinus, e, αὐλικὸς, ὴ, όν, ὁ συριγγίας, ου, arundo, συριγγίας κάλαμος, *Dioſc.* ἡ συριγγὶς, ίδος, cafia, συριγγὶς κασία, *Calp.* canna, το συριγγίον, ου, *Plut.*

Fiſtulator, ὁ αὐλητὴς, ῆρος, *Heſych.* ὁ αὐλητὰς, οῦ, *Dem.* ὁ συριστὴς.

Fiſtulo, αὐλέω, *Plut.*

Fiſtulatio, ἡ αὐλησις, εως, *Ariſtot.*

Fiſtulofus, a, um, ὁ καὶ ἡ συριγγώδης, ους, *Euſeb.*

Flabellum, quo ventilatur frumentum, το πτύον, ου, *Xen.* quo excitantur carbones, item muſcarum, ἡ ῥιπὶς, ίδος, *Poll.* & *Aryſtb.* το ῥιπίδιον.

Flabrum, τὸ πνεῦμα, ατος, *Ariſtot.*

Flacceo, χαλάω, *Plato*, μαραίνομαι, *Ariſtot.*

Flaccidita, ἡ μάρανσις, εως, *Ariſtot.* ὁ μαρασμὸς, οῦ, *id.*

Flaccidus, a, um, χαλαρὸς, ὰ, όν, *Joſeph.* ὁ καὶ ἡ μαρασμώδης, ους, *Galen.*

Flaccus, a, um, ὁ τὰ ὦτα καταβάλλων, ου.

Flagello, μαστιόω, aliquem, τινὰ, *Dem.* equos, μαστίζω τοὺς ἵππους, *Plut.*

Flagellum, ἡ μάστιξ, γος, *Plut.*

Flagitioſe, μοχθηρὰς, *Plato*, vivo, χρὴ μοχθηρίαν ζάω, *Ariſtot.*

Flagitioſus, a, um, μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* πονηρὸς, ρὰ, ρὸν.

Flagitium, ἡ μοχθηρία, ας, *Dem.* τὸ πονήρευμα, ατος, *idem.* Conf. *Crimen*, item *Scelus.*

Flagito, ἐξαιτίαν, ἐνοχλίαν, *Dem.* λιπαρίαν, *Herodian.*

Flagrans, ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ου, *Plut.* pecuniæ, ὁ καὶ ἡ ἐρασιχρήματος, ου, *Xen.* in flagranti crimine, ἐπ' αὐτοφώρῳ, *N. T.*

Flagranter, φλεγμαίνως, διαπύρως.

Flagrantia, ὁ φλεγμὸς, οῦ, *Plut.*

Flagro, ὁ μαστιγίας, ου, *Plut.*

Flagro, φλέγομαι, *Plut.* deſiderio alicujus rei, φέρομαι πόθῳ ὀλῆ τι, *Dem.* πόθον ἔχω τινος, *Xenoph.*

Flagrum, ὁ μάστιξ, γος, *Plut.* ἡ αἰκία, ας, *Plato*, flagris cædo, μάστιξι ξαίνω, *Plut.* flagris aliquem ſubjicio, μάστιξιν ἀνετάζομαί τινα, *N. T.*

Flamen, τὸ πνεῦμα, ατος, *Ariſtot.*

Flamen, lacerdos, ὁ ἱερεὺς, ὁ, *Plut.* ἱερεὺς, έως, *Plato.*

Flamma, τὸ φλογίδιον, ου.

Flammia, ἡ ἱερωσύνη, ας.

Flamminus, a, um, φλογινος, ίη, ιον, ἐξαναστικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Flamma, ἡ φλὸξ, γὸς, *Plut.* ſolis, φλὸξ ἡλίου, *Plato.*

Flammeatus, ὁ φλογεὺς, έως.

Flammeum, το φλογεῖδιον, ου.

Flammeus, a, um, φλογινος, ίνη, ινον, *Greg.* ὁ καὶ ἡ φλογώδης, ους, *Eurip.*

Flammo, φλογίζω, *Hegeſ.*

Flammula, το φλογίον, ου, *Veter. Interp.*

Flatulentus, ὁ καὶ ἡ πνευματώδης.

Flatus, ἡ πνοὴ, ῆς, *Greg.*

Flaveo, ξανθίζομαι, *Arſen.* ξανθίζω, LXX.

Flavus, a, um, ξανθὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Flebile, e, ὁ καὶ ἡ θρηνώδης, ους, *Herodian.*

Fleo, κάμπτω, aliquid, τι, *Theophr.*

Fleo, κλαίω, *Æſchin.* aliquem, vide *Deſico.*

Fletus, us, ὁ κλαυθμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ὀδυρμὸς.

Flexibilis, e, καμπτὸς, ὴ, όν, animo, εὐαγωγὸς, ὴ, όν, *Iſocr.*

Flexio, ἡ κάμψις, εως, ἡ καμπὴ, *Plut.*

Flexuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκολυκαμπὴς, ους, *Plut.*

Flexura, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.*

Flexus, us, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.* ἡ διάκαμψις, εως, *Nax.*

Flo, πνέω, *Xenoph.*

Floccito ω, ὀλιγάρεω, aliquid, ὀλιγάρας ἔχω, τινός τι, *Æſchin.* ἀμελὰς ἔχω περί τι, *Dem.* παρὰ μὲν ἐμοὶ ὀλιγωροῦμαί τι, *Dem.*

Flocculus, το κροκίδιον, ου.

Floccus, ὁ κρόκις, ίδος, *Plut.* τὸ κνάφαλον, floccus lego, κροκίδιζω, *Aretæus*, floccorum lectio, ὁ κροκισμὸς, οῦ, *Gal.*

Floreo, ἀνθέω, *Ariſtot.* ætate, ἀνθέω ἐν ὥρᾳ, *Plato*, ἀνθέω ἀκμῇ, *Dioſc.* divitiis, ἀκμάζω πλούτῳ, *Herodot.* χρήμασι, *Æſch.* ſumma gloria, διαπρέπω μακρᾷ τῇ δόξῃ, *Ælian.*

Floreſco, ἀνθίσκομαι.

Floreus, a, um, ἀνθεινὸς, ινὴ, ινὸν, *Plut.*

Floride, ἀνθηρῶς, *Iſocr.*

Floridus, a, um, ἀνθηρὸς, ὰ, όν, *Lucian.* ἀνθικὸς, *id.* εὐανθὴς, *Plato*, orator, ὁ τῶν λέξιν ἀνθίζων, *Dion. Hal.*

Floriulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνθώδης, ους, *Theophraſt.*

Flos, τὸ ἄνθος, ους, *Ariſtot.* ætatis, ἡ ἀκμὴ, ῆς, *Iſocr.* ἀκμὴ ἀνθοῦσα, *id.* in flore ætatis conſtitutus, ὁ ἀκμάζων, οντ⊙, *Dem.*

Floſculus, τὸ ἀνθήλιον, υ, *Dioſc.*

Fluctuatio, ἡ κύμανσις, εως, ἡ κυμάτωσις, εως, *Strabo.*

Fluctuo, κυμαίνω, *Plut.* κυμαίνομαι, *id.* κυματόομαι, *Thuc.* animo, ἀπορίᾳ ἔχομαι, *Herodian.* ἐν ἀπορίᾳ γίνομαι, *Thuc.*

Fluctuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κυματώδης, ε⊙, *Ariſtot.*

Fluctus, us, τὸ κῦμα, ατ⊙, *Lucian.*

Fluentum, τὸ ῥεῖθρον, ῠ, *Theophr.* τὸ ῥεῖθρον τῶν ποταμῶν, *Herodot.* parvum, τὸ ῥυμάτιον, υ, *Plut.*

Fluidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥοώδης, ε⊙, *Ariſtot.* ῥυτὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*

Flumen, ὁ ποταμὸς, οῦ, *Dem.*

Flumineus, a, um, ποτάμι⊙, ία, ιον, *Diod. Sic.*

Fluo, νάω, ῥέω, fluvius fluit per mediam urbem, ποταμ⊙ ῥεῖ διὰ μέσης τ' πόλεως, *Xenoph.* fluunt verba, vita, tela, lapides, ῥέουσι, &c.

Fluvialis, e, ποτάμι⊙, ία, ιον, *Diod. Sic.*

Fluvius, ὁ ποταμὸς, οῦ. *Dem.*

Fluxe, ῥύσεως.

Fluxio, ἡ ῥύσις, εως, ventris, ὁ ῥευματισμὸς κοιλίας.

Fluxus, a, um, ῥευσὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ ῥοώδης, ε⊙.

Fluxus, us, τὸ ῥεῦμα, ατ⊙.

Focillo, ἀγκαλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Feculus, τὸ ἐσχάριον, υ, *Plut.*

Focus, ἡ ἐσχάρα, ας, *Hom.* ἡ ἑστία, ας, *Heraclian.*

Fodico, νύσσω, ὀπυΐω, *Maccab.* σκαλίζω.

Fodina, τὸ μέταλλον, υ, *Polyb.* ἡ μεταλλεία, ας, *Diod. Sic.*

Fodio, ὀρύττω, lacum, ἀτολίμητον, *N. T.* σκάπτω.

Fœcundè, εὐκάρπως.

Fœcunditas, ἡ εὐκαρπία, ας, *Theophr.*

Fœcundo, εὐκάρπον ποιέω.

Fœcundus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔτοκ⊙, υ, ὁ καὶ ἡ εὔκαρπ⊙, υ, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ εὐφόρ⊙, υ, *Herodian.*

Fœde, μιαρῶς, αἰσχρῶς, *Dem.* Conf. *Turpiter.*

Fœderatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ξυνόσπονδ⊙, υ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὁμόσπονδ⊙, υ, *id.*

Fœdifragus, ὁ καὶ ἡ παράσπονδ⊙.

Fœditas, ἡ μιαρία, ας, *Suid.* Conf. *Turpitudo.*

Fœdo, μιαίνω, *Herodian.* aliquid, καταρυπαίνω τι, *Dem.* μολύνω.

Fœdus, a. um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* Conf. *Turpis.*

Fœdus, eris, τὸ Σπονδὴ, ῆς, *Dem.* ἡ Συνθήκη, ης, *id.* facere cum aliquo, Συνθήκην ποιεῖσθαί τινι, *id.* dicere cum aliquo, στείλασθαί τ. τινὶ, *id.* jurare cum aliquo, ὀμνύναι συνθήκην πρός τινα, *id.* impiobare, ἀποχειροτονεῖν Συνθήκην, *id.* fugere, φεύγειν συνθήκην, *Lyc.* violare, παραβαίνειν συνθήκην, *Dem.* παρασπονδεῖν, *id.* rumpere, ſ. ſolvere, λύειν συνθήκην, *id.* delere, ἐξαλείφειν συνθήκην, *Iſocr.* ſervare, διαφυλάττειν συνθήκην, *Dem.* excipere aliquem in fœdere, δέχεσθαι γράφειν τινὰ ἐν συνθήκῃ, *id.* comprehendere aliquem in fœdere, συμπεριλαμβάνεσθαί τινα ἐν συνθήκῃ, *id.* excludere aliquem fœdere, ἐκσπονδον ποιεῖν τινα, *id.* manere in fœdere, ἐμμένειν τῇ συνθήκῃ, *id.*

Fœnella, τὸ χοιδάριον, υ, *Dem.*

Fœmina, ἡ θῆλεια, ας, *Dem.* ἡ γυνὴ, γυναικὸς, *id.* Conf. *Mulier.*

Fœmineus, a, um, θῆλυς, εια, υ, *Plut.* fœminea natura, ſ. ingenium, ἡ θηλύτης, ητ⊙, *Plut.*

Fœmininus, a, um, θηλικὸς, ὴ, ὸν, fœminino genere, θηλυκῶς, *Athen.*

Fœneratio, ὁ δανεισμὸς, οῦ, *Plato,* τὸ δάνεισμα, ατ⊙, *Thuc.* ὁ τοκισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* facere fœnerationem, τοκιζῆς δάνεισμα, *Thucyd.* committere pecuniam fœnerationi, συμβάλλειν χρήματα δανεισμοῦ, *Plato.*

Fœnerator, ὁ δανειστὴς, οῦ, ὁ δανείζων, οντ⊙, *Dem.* ὁ τοκίζων, οντ⊙, *id.* ὁ τοκιστὴς.

Fœneratorius, a, um, δανειστικὸς, ὴ, όν.

Fœnero, δανείζω, *Dem.* τοκίζω, *id.* Conf. *Fœnus.*

Fœnile, ὁ χορτὼν, ῶν⊙, τὸ χορτοδοχεῖον, υ.

Fœniſeca, ὁ χορτοκόπ⊙, υ.

Fœni'ecium, ἡ χορτοκοπία, ας.

Fœnum, ὁ χόρτ⊙, υ, *Xen.* projicere equis, ἐμβάλλειν χόρτον ἵπποις, *id.*

Fœnus, ὁ τόκ⊙, υ, *Iſocr.* τὸ δάνειον, υ, *Ariſtot.* fœnori dare alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ ἀργύριον, ſ. χρήματα, *Dem.* fœnori ab aliquo pecuniam accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τιν⊙, *id.* fœnori pecuniam cloco, χρήματα δανεισμοῦ συμβάλλω, *Plato,* fœnus exercco, τοκίζομαι δάνεισμα, *Thuc.* fœnore exhaurior, κατατοκίζομαι, *Ariſtot.*

Fœteo, ὄζω κακῶς, δυσαδέω.

Fœtidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσώδης, ε⊙, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ βαρύοσμ⊙, υ, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ κἀκοσμ⊙, υ, *Heſych.*

Fœto, λοχεύομαι, τίκτω, *Ariſtot.* κυοτοκέω, *Philo.*

Fœtor, ἡ δυσωδία, ας, *Plut.* ἡ κακοσμία, ας, *Poll.*

Fœtura, τὸ κύημα, ατ⊙, *Ariſtot.* ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Fœtus, us, τὸ κύημα, ατ⊙, *Ariſtot.* ἡ γονὴ.

Fœtus, a, um, ἐγκύων, ουσα, ον, *Ariſtot.*

Foliaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυλλοειδὴς, ές.

Foliatus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυλλώδης, ε⊙.

Folioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύφυλλ⊙, υ, *Theophr.*

Folium, τὸ φύλλον, υ, *Ariſtot.* latum, τ. πλατὺ, υ, *Theophr.*

Folliculus, τὸ βυλάκιον, υ, *Dioſc.*

Follis, ὁ κάμυκ⊙, υ, *Lucian.* ἡ φῦσα.

Fomento, ἀναθάλπω, *Baſ.*

Fomentum, τὸ θαλπτήριον, υ.

Fomes, τὸ ὑπόκαυμα, ατ⊙, *Plut.* τὸ ἐκκαυσμα, ατ⊙, *Herodian.* τὸ ζύπυρον, υ, *Max. Tyr.*

Fons, ἡ πηγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ κρήνη, ης, *Dem.* fontes & putei deficere ſolent, τὰς κρήνας καὶ φρέατα ἐκλείπειν πέφυκε, *id.* fontis inſtar, κρηνηδὸν, *Maccab.*

Fontanus, a, um, πηγαῖ⊙, αία, αῖον, *Ariſtot.* κρηναῖ⊙, αία, αῖον, aqua, κρηναῖον ὕδωρ, *Athen.*

Fonticulus, τὸ πηγίδιον, υ, *Suid.*

Foramen, ἡ ὀπὴ, ῆς, *Athen.* auſium, πρὸς ἀκρῷ, *Poll.* ἡ κυφάλη, foratum, τὸ τρῆμα, ατ⊙, *Dioſc.* muris, ἡ μυωπία, ας, *Ael.*

Foraminoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ τρηματώδης, ε⊙, *Ariſtot.*

Foras, ἔξω, *Dem.* ἐκτὸς, *id.*

Forceps, ἡ πυρίτρα, ας, *Hom.* ἡ λαβὶς, *Ibyc.*

Forda, ἡ βοὸς ἔκτωσις.

Fordem, γεννάω, *Dem.*

Forenſis, e, ἀγοραῖ⊙, αία, αῖον, ſ. ὁ καὶ ἡ ἀγοραῖ⊙, υ, controverſia, ἀγορᾶς δικαστήριον, *Herodian.* & politicus, forenſium rerum peritus, ἀγοραῖ⊙ καὶ πολιτικὸς, *Plut.*

Foris, αἱ θύραι, ῶν, *Xenoph.* τὰ θυρώματα, *Inſ.* οἱ θυρίδες, *Plato,* pullo, θυρωρὸς, *Athen.* ap rio, τῶν θυρῶν ἀνοίγω, *Lucian.* foribus claudo, ſ. munio, θυρόω, *Xenoph.*

Forfex, ἡ ψαλὶς, ίδ⊙, forfice reſeco, ψαλίζω, *Aeſyct.*

Fori, τὸ ἰδωλεῖον, υ, *Herodot.* τὸ κατάστρωμα, ατ⊙, *Thuc.*

Forinſecus, ἐξωθεν, *Dem.*

Foris, ἔξω, triginta dies foris eſſe, τριάκοντα ἡμέρας ἔξω γενέσθαι, *Dem.*

Forma, ἡ μορφὴ, ῆς, heroica & Deum decens, ἡρωϊκὴ καὶ θεοπρεπὴς, *Plut.* verborum, ἰδέαι, *id.* uti formis vel rationibus aliquibus ad ſictionem, χρῆσθαι ἰδέαις τισὶ πρὸς πλάσιν, *Iſocr.* cui mediocrem formam natura dedit, ᾧ μετρίαν ὄψιν ἐνεδείξατο φύσις, *Dem.* formam venalem habere, καπηλικὴν τὴν κάλλει χρῆσθαι, *Ælian.* forma rei apud Philoſophos, τὸ εἶδ⊙, ε⊙, *Eud.* forma dicendi, ſ. orationis, ἡ ἰδέα, *Iſocr.* Conf. *Pulchritudo.*

Formalis, e, εἰδικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Formaliter, εἰδικῶς, *Ariſtot.*

Formatio, ἡ πλάσις, ἡ τύπωσις, εως.

Formator, ὁ πλασματίας, ου, *Plut.* ὁ πλάστης.

Formica, ὁ μύρμηξ, ηκ⊙, *Ael.*

Formicatio, ἡ μυρμηκία, ας.

Formicetum, ἡ μυρμηκιὰ, ᾶς, *Plut.* ὁ μυρμηκὼν, ῶν⊙, *Heſych.*

Formicinus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυρμηκώδης, ε⊙, *Plut.*

Formidabilis, e, φοβερὸς, ὰ, όν, *Iſocr.*

Formidatio, ὁ φόβ⊙, ου, *Iſocr.* τὸ δέ⊙, ε⊙, *Thuc.*

Formido, ας, καταδείδω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Conf. *Timeo.*

Formido, inis, τὸ δέ⊙, ε⊙, *Dem.* Conf. *Timor.* ſ. *Metus.*

Formidoloſe, καταφόβως.

Formidoloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταφόβ⊙, υ.

Formo, μορφόω, τυπόω, χρηματίζω, aliquid, τὶ, *Philo.*

Formoſitas, ἡ εὐμορφία, ας, *Lucian.* τὸ κάλλ⊙, ε⊙, *Dem.* ἡ εὐπρέπεια, ας, *id.*

Formoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔμορφ⊙, υ, ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς, ές⊙, ὁ καὶ ἡ ἐυειδὴς, ἐυχάριτος, mulier, εὐπρεπὴς γυνὴ, *Dem.* εὐπρεπὴς τῶν ὄψιν ἐστὶ γυνὴ, *id.* καλλιμορφότατος τῶν κάλλ⊙, *Iſocr.* formoſiſſimus, ἰδεῖν κάλλιστ⊙, *Ælian.*

Formula, τὸ χρημάτιον, υ, *Herodot.* τὸ γραμματεῖον.

Fornaceus, a, um, καμινῖτ⊙, αία, αῖον, LXX. ὁ καὶ ἡ καμινώδης, ε⊙, *Strabo.*

Fornacula, τὸ καμινίον, υ.

Fornax, ὁ κάμιν⊙, ου, *N. T.* ὁ βαθύν⊙, ου.

Fornicator, ὁ πόρν⊙, ου, *N. T.*

Fornico, καμαρόω.

Fornicor, πορνεύω.

Fornix, ἡ καμάρα, ας, *Gal.*

Foro, τρυπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Fors, ἡ τύχη, ης, *Dem.*

Forſan, τάχα, *Dem.*

Forte, τυχὸν, *Dim.* forte fortuna, τύχῃ, *Dem.* fieri aliquid, ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην γίγνεσθαί τι, *Dem.* forte fortuna adſtantes, ἀπὸ ταυτομάτου παρεστῶτες, *id.*

Fortifico, κρατύνω, *Thuc.* ἐχυρίζω.

Fortis, e, κραταιὸς, ὰ, όν, ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, ἀνδρεῖ⊙, εία, εῖον, & utilis civis, ἀγαθὸς πολίτης, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνδρώδης, ους, νη, ἀνδρεῖος ἀνὴρ, *id.* fortes ſint ſingulos, ut fortes ſint, παρακαλεῖν ἕκαστον ἐπὶ ἀνδρείαν, *id.*

Fortiter, ἐρρωμένως, adgredi res, ἀντιλαμβάνεσθαι ἐχυρῶς πραγμάτων, *Demoſth.* ſuſtinere periculum, ἀνδρείως κινδύνων ὑφίστασθαι, *Iſocr.* ſe gerere, ἀνδρώδως διακεῖσθαι, *Iſocr.*

Fortitudo, ἡ ἀνδρεία, ας, *Dem.* ἡ ἀνδρότης, bellica, εὐψυχία πολεμικὴ, *Iſocr.* & virtus, ἀνδρεία καὶ ἀρετὴ, *idem,* ac tolerantia, ἀνδρεία καὶ καρτερία, *idem,* fortitudinis excellentia, ὑπερβολὴ ἀνδραγαθίας, *idem,* laudem aliqua re conſequi, ὑπάρχειν τινὶ ἀνδρείαν ἀπὸ τιν⊙, *idem,* exercitio, ἡ ἄσκησις τ' ἀνδρείας, *idem,* opinionem conſequi, λαβεῖν δόξαν ἀνδρείας, *Dem.* fortitudinem declarare in periculis, ὑποδείκνυσθαι ἀνδρείαν ἐν τοῖς κινδύνοις. *idem.*

Fortuito, τύχῃ, *Iſocr.* nati tumultus, διὰ τύχας γεγενημένῃ ταραχαὶ, *id.* rei intervenerunt, ἀπὸ αὐτομάτου παραγενόμενοι τῷ πράγματι, *Dem.*

Fortuitus, a, um, τυχὸν, ῦσα, ὸν, *Deus.*

Fortuna, ἡ τύχη, ης, *Dem.* & numen, ἡ δαίμων, *idem,* & impetus rerum, ἡ φορὰ τῶν

πρᾶγμάτων, *id.* fortuna bona, τύχη ἀγαθή, *id.* prospera, τὰ δι' ἐμβρίς τ' τύχης, *id.* mala, τύχη φαύλη, *id.* tenuis, τύχη μικρά, *idem*, gravis & acerba, τύχη χαλεπὴ καὶ δεινή, *idem*, insperata, τύχη παράδοξος, *id.* communis, τύχη κοινή, *id.* præsens, τύχη παροῦσα, *idem*, impendens, ὁπάσα τύχη, fatalis, ἀναγκαία τύχη, *id.* fugax, τύχη ῥαπίστις, *id.* fortunæ vis, ἰσχὺς τ' τύχης, *Dem.* bonæ, τὰ δι' τύχην ἀγαθά, *idem*, beneficia, αἱ ὑβρισμὸ τ' τύχης, *idem*, sublimes motus, τὰ μετέωρα κινήματα τύχης, *idem*, temeritas, ἡ ἀγνωμοσύνη τύχης, *id.* adjuvante fortuna, τύχη ἀγαθῇ, *id.* μετ' τύχης ἀγαθῆς, *id.* bona, ἡ δυτυχία, ας, *Ifocr.* adversa, ἡ δυσυχια, ας, *id.* fortunæ, *i. e.* opes, τὰ ὄντα, ων, *Dem.* τὰ ὑπάρχοντα. ων, *id.* Conf. *Opes.*

Fortunate, ἐυτυχῶς, *Dem.*

Fortunatus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ δυτυχὴς, ἴ, *Dem.* Conf. *Felix.*

Fortuno, σοῦμ τινὰ δαίμονα, *Ifocr.*

Forum, ἡ ἀγορὰ, ᾶς, *Demofth.* rerum venalium, τὸ ὠνιον, *Ariſt.* τὸ παλαιτήριον, τὸ σκολυμβρον, *Thuc.* judiciale, τὸ δικαστήριον, ου, *Demoſth.*

Foſſa, ἡ ταφρεία, ας, *Dem.* ὁ τάφρ, ου, *id.* ἡ διωρυχὴ, ῆς, *id.* τὸ ὄρυγμα, ατ, *Xen.* foſſam duco, ταφρεύω.

Foſſilis, ε, ὀρυκτὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Foſſio, ἡ ὄρυξις, εως, *Suid.* ἡ ὀρυχὴ, ῆς, *Plut.*

Foſſor, ὁ ὀρυκτὴρ, ῆρ, *Philo.* ὁ σκαπτὴρ, ῆρος.

Foſſula, τὸ ὀρυγμάτιον, ου.

Foſſura, ἡ ὀρυχὴ, ῆς, *Plut.*

Fotus, us, τὸ ἀνάθαλμα, ατ, *Philo.*

Fovea, ὁ τάφρ, ου, *Thuc.* ὁ βόθρος, ὁ βοθυνος.

Foveo, θάλπω, calida aqua maris, σπογγιὰν θερμῇ θαλάσσῃ, *Dioſc.* ova, ἐπωάζω, *Athen.*

Fractura, ἡ κλάσις, εως, *Al. Aphr.*

Fraga, orum, τὰ κόμαρα, ων, *Plaraud.*

Fragilis, e, ὁ ϰ̓ ἡ θραυστὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* ἡ θραυσις, ὁ ϰ̓ ἡ θραυστὸς, ὴ, όν, *Plut.* θραυστὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* κατακλὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Fragilitas, τὸ θραυστὸν, ου, ἡ ῥαθυμότης, ητος, *Ariſtot.*

Fragmen, τὸ θραῦσμα, ατ, *Lucian.* τὸ κλάσμα, ατ, *N. T.*

Fragor, ὁ θόρυβος, ου, *Ariſtot.* ὁ κλύπος, ου, *Xen.*

Fragrans, ὁ ϰ̓ ἡ ἐυώδης.

Fragrantia, ἡ εὐωδία, ας, *N. T.*

Fragro, εὐωδίζω, *Cl. Al.*

Framea, ἡ ῥομφαία, ας, *N. T.*

Frango, κλάω, *N. T.* aliquem, σπυλάω τινὰ, *Plut.* audaciam alicujus, καταπλήσσω θράσος τινὸς, *id.* animum, καταγνύω τὸν θυμὸν, *Xenoph.* potentiam alicujus, θραύω δυναμίν τινος, *Plut.* ſpem alicujus, θραύω ἐλπίδα τινὸς, *Herodian.* navem, ναυαγία, *Herodot.* ναυαγέω τὸ σκάφος, *Dem.*

Frater, ὁ ἀδελφὸς, οῦ, *Dem.* ὁ κασίγνητος, germanus, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος, *id.* ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, *id.* uterinus, ἀδελφὸς ὁμομήτριος, *id.* ex utroque parente, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος ϰ̓ ὁμομήτριος, *id.* κατ' ἀμφότερα συγγενὴς τινι, *id.*

Fraterculus, τὸ ἀδελφίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Fraterne, ἀδελφικῶς, *Joſeph.*

Fraternitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, *Chryſ.*

Fraternus, a, um, ἀδελφικὸς, ὴ, όν, *Chryſ.*

Fratria, ἡ φρατρὰς, ᾶδος, *Hom.*

Fratricida, ὁ ἀδελφοκτόνος, *Herodot.*

Fratricidium, ἡ ἀδελφοκτονία, ας, *Nax.*

Fraudatio, ἡ σαρκασμὸς, ου, *Dem.*

Fraudator, ὁ συλητὴς, ὁ σπερμολόγος.

Fraudo, σαρκάζω, aliquem, τινα, *Plato.* ἐξαπατάω, σαρκάζομαί τινα, *Lucian.* aliquos bonis, διαρρέω τινὰς ἀγαθῶν, *Ifocr.* τινὰς ἀγαθᾷ, *id.*

Fraudulenter, δολίως, δολερῶς.

Fraudulentia, ἡ δολιότης, ητος, ἡ πανουργία, ἡ πανεργία.

Fraudulentus, a, um, δολερὸς, ὰ, όν, *Xenoph.* ἀπατηλὸς, ὴ, όν, *Xenoph.*

Fraus, ἡ σαράκρυσις, εως, *Dem.* ἡ ἀπάτη, ης, *id.* meditata, ἡ σαρασκευὴ, ῆς, *id.* ſtructa, ἡ μηχανὴ, ῆς, *id.* & prætextus, *Cophisma* ϰ̓ σοφάσις, *id.* fraudem invenire, *Cophisma* ἀρίσκειν, *id.* fretum fraude ſua eſſe, πιςεύειν ταῖς σαρασκευαῖς ἑαυτῶ, *id.* circumventus fraude, ἐξεύδεις ἀπάτῃ, *id.* vincere fraude, νικᾶν τῇ σαρασκευῇ, *Dem.* μετ' δλου ϰ̓ τέχνης φεύγεσθαι τινὰ, *id.* abhorrere a fraude, ἐχω ἐξ τῶν σοφισμάτων, *id.* Conf. *Dolus.*

Fraxinus, ἡ μελία, ας, *Dioſc.*

Fremitus, τὸ ῥόαγμα, ατ, *Xenoph.* ὁ βρόμος.

Fremo, ῥοιβδέομαι, *Plut.*

Frenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, *Xen.*

Frendeo, *i. e.* frango θλάω, *Al. Aphr.* dentibus, βρύχω τὸς ὀδόντας, *N. T.*

Freno, χαλινόω, equum, ἵππον, *Xenoph.* χαλινὸν ἵππῳ ἐμβάλλω, *id.*

Frenum, ὁ χαλινὸς, οῦ, *Xenoph.* injicio, χαλινὸν ἐμβάλλω τινὶ, *id.* detrecto, *i.* excutio, ἀφωτιάζω, *Lucian.* freno carens, ὁ ϰ̓ ἡ ἀχάλινος, ου, ὴ, *Plut.* aureo utens, ὁ ϰ̓ ἡ χρυσοχάλινος, ου, ὴ, *Xen.*

Frequens, θαμινὸς, ὴ, όν, *Cyclus*, ὴ, όν, oppidum, πολίχνιον, *Plut.* συκνὸς, ὴ, όν, *idem*, hominibus, ὁ ϰ̓ ἡ πολυάνθρωπος, ου, ὴ, *Ariſtot.*

Frequentamentum, τὸ σύκνωμα, ατος, *Plato.*

Frequentatio, ἡ σύχνωσις, εως.

Frequenter, *Cyclus*, *Cyclus*, *Xenoph.* συκνῶς, *Plato*, συκνάκις, *Ariſtot.*

Frequentia, τὸ πλῆθος, ους, *Dem.* ἡ πυκνότης, ητ, mutationum, μεταβολῶν, *Ifocr.* hominum, ἡ πολυανθρωπία, ας, *Diod. Sic.* ἡ ἀνθρωπία, ας, *Plut.*

Frequento, *Cyclus*, *Suid.* ſcholam, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *Dem.* aliquem, θαμίζω τινὰ, *Plato.*

Fretum, ὁ πορθμὸς, οῦ, *Plut.*

Fretus, a, um, πεποιθὼς, υῖα, ὸς, fraudibus ſuis, ταῖς σαρασκευαῖς ἑαυτῶ, *Dem.* aliqua re, πεπιςευκὼς, υῖα, ὸς, τινι, *Æſchin.* talibus argumentis, ἐπαρθεὶς τοιούτοις τεκμηρίοις, *Ifocr.*

Frictilis, e, ὁ ϰ̓ ἡ ευθραυστὸς, ὴ, όν, *Plut.* φαυλος, μὴ, ρὸν.

Fricatio, vide *Fricti.*

Frico, ψάχω, *N. T.* caput, τρίβω τὴν κεφαλὴν, *Æſchin.*

Fricti, ἡ θρῖψις, εως, *Galen.*

Frigefactio, ψύχω, *Plato*, ἀποψύχω, *Athen.*

Frigeo, ῥιγῶ, *Plato.*

Frigeſco, ἀποψύχομαι, *Ariſtot.*

Frigide, ψυχρὸς, loquor, ψυχρολογέω, ψυχρθία, *Hermog.*

Frigiditas, ἡ ψυχρότης, ητ, *Lucian.* τὸ ψυχρὸν, ὸ, *Xenoph.* ἡ ψυχρία, ας, *Plut.*

Frigidiuſculus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ὑπόψυχρος, ου, ον.

Frigidus, a, um, ψυχρὸς, ὰ, όν, *Xen.* κρυῶδες, ὰ, όν, *Herodian.* frigida oratio, ἡ ψυχρολογία, ας. *Lucian.* frigida lavo, ψυχρολουτρία, ω, ῶ. frigida aqua, τὸ ψυχρὸν, ὸ, *Athen.*

Frigo, φρύγω, *Athen.* τηγανίζω.

Frigus, τὸ ῥῖγος, εος, *Plut.* vehemens, τὸ ῥῖγος, εος, *Xen.* τὸ κρύος, εος, *Lucian.* ὁ κρυμὸς, ὸ, *Alciphr.* frigore congelaciare, πηγνυσθαι τῇ ψυχρᾷ, *Plut.*

Frio, λεπτύνω, *Dioſc.* λεπτύνω, θραύω.

Fritillus, ὁ σφίγξ, γγ, ος, τὸ κυβευτήριον, ου, *Plut.*

Frivolus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ φλυαρώδης, ους, ſermo, φλυαρία, ας λόγος, *Plut.*

Frondatio, ἡ φυλλοκοπία, ας, ἡ ἀλάδευσις, εως, ἡ ἀποφύλλωσις, εως.

Frondator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος.

Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω, *Theophr.*

Frondeſco, φυλλάω, *Arat.*

Frondeus, a, um, φύλλινος, η, ον, *Poll.*

Frondoſus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ φυλλώδης, ες.

Frons, dis, τὸ φύλλον, ου, *Ariſtot.* ὁ κλάδος, ου, frondibus conſpergere aliquem, φυλλοβολεῖν τινα, *Herodian.*

Frons, tis, τὸ μέτωπον, ου, *Dem.* frontem contraho, τὸ μέτωπον διασπῶ, *Ariſtoph.* τὸ πρόσωπον ζωίζομαι, *Plut.* & Laconum imitator videri volo, *Cnuθρωπάζω* ϰ̓ *Λακωνίζω*, *Dem.* exhilaro, *i.* exporrigo, τὸ μέτωπον χαλάω, *Ariſtoph.* perfricui, τὸ μέτωπον σαρτρίβομαι, *Strabo.* fronte adverſa, μέτωπόθεν, *Herodot.* aciem in frontem producere, φάλαγγας εἰς μέτωπον ζωίζεσθαι, *id.*

Frontale, τὸ προμετωπίδιον, ου, *Ælian.*

Fronto, ὁ μετωπίας, ου, *Poll.*

Fructifer, a, um, κάρπιμος, ίμη, ιμον, *Theophr.* ὁ ϰ̓ ἡ ὀπωρόφορος, ου, ον, *Ariſtot.*

Fructuarius, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ὀπωρόφορος, ου, ον, *Ariſtot.*

Fructuoſus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ πολύκαρπος, ου, ον, *Theophraſt.*

Fructus, us, ὁ καρπὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ὀπαρπία, ας, *id.* ὁ ἔνασις, εως, *id.* fructum terre five ſuppeditare alicui, καρπὸν φέρειν τινὶ, *Ifocr.* ἔχειν ὄνησίν τινι, *Dem.* percipere, ὀπαρπίαν λαμβάνειν, *idem*, κομίζεσθαι καρπὸν, *id.* capio, καρπόομαι, *idem*, ex alieno agro, καρπόομαι ἀλλοτρίαν, *id.* adfero, περισφέρω, *id.* colligo, καρπίζω, *Dioſ.* fructus perceptio, ἡ κάρπωσις, εως, *Xenoph.* qui percipitur, τὸ κάρπωμα, ατ, fructuum collectio, ὁ καρπισμὸς, οῦ, fructum non ferens, ὁ ϰ̓ ἡ ἄκαρπος, ου, ὴ, *Theophr.* non fero, ἀκαρπέω, *idem*, in ſummitate habens, ὁ ϰ̓ ἡ ἀκροκαρπος, ου, ὴ, *id.* edo, ἀποκαρπίω, *Hippocr.* dulces proferens, ὁ ϰ̓ ἡ γλυκύκαρπος, ου, ὴ, *Theophr.* bis gignens, ὁ ϰ̓ ἡ δίκαρπος, ου, ὴ, *Strabo.* uno anno ferens, ὁ ϰ̓ ἡ ἐπετειόκαρπος, ου, ὴ, *Theophr.* ſuper folia habens, ὁ ϰ̓ ἡ ἐπιφυλλοκάρπος, ου, ὴ, *idem*, multos ferens, ὁ ϰ̓ ἡ εὔκαρπος, ου, ὴ, *id.* dulces ferens, ὁ ϰ̓ ἡ ἡδύκαρπος, ου, ὴ, *id.* pulchros gignens, ὁ ϰ̓ ἡ καλλικάρπος, ου, ὴ, *idem*, tenues habens, ὁ ϰ̓ ἡ λεπτόκαρπος, ου, ὴ, *Dioſc.* ſerotinos gignens, ὁ ϰ̓ ἡ ὀψικάρπος, ου, ὴ, *Theophr.* latos habens, ὁ ϰ̓ ἡ πλατύκαρπος, ου, ὴ, *Dioſc.* multos gignens, ὁ ϰ̓ ἡ πολυκάρπος, ου, ὴ, *Theophr.* mature gignens, ὁ ϰ̓ ἡ πρωϊκάρπος, ου, ὴ, *id.* ad maturitatem perfero, τελεσοκαρπίω, *id.* ferens, ὁ ϰ̓ ἡ φορίκαρπος, ου, ὴ, *Plut.* bonos habens, ὁ ϰ̓ ἡ χρησόκαρπος, ου, ὴ, *Strabo.* perdens, ὁ ϰ̓ ἡ ὠλισθοκάρπος, ου, ὴ, *Theophr.*

Frugalis, e, χρησὸς, ὴ, όν, ὁ ϰ̓ ἡ λατόδιος, ου, *Strabo.* ὁ ϰ̓ ἡ εὐτελὴς, ὲς, menſa, εὐτελὴς τράπεζα, *Herodian.* in victu, τῶ διαιτᾶν εὐκόλως ϰ̓ ἀρχαίως, *Eunap.* frugali cœna excipi, ἑστιᾶσθ ἀφειδῶς, *Ælian.*

Frugalitas, ἡ εὐτέλεια, ας, *Thuc.* tueor rem familiarem frugalitate, *Cάζω* τὰ ὄντα τῇ *Cαφροσύνῃ*, *Dem.*

Frugaliter, εὐτελῶς, σωφρόνως.

Fruges, ὁ καρπὸς, οῦ, *Dem.* ex alieno agro percipere, καρπᾶσθ ἀλλοτρίαν, *id.* efferre fruges ex agro, ἐκφέρειν καρπὸς ἐκ τινος χωρίου, *idem*, terra fert fruges, γῆ φέρει καρπὸς, *id.*

Frugi, χρησὸς, ὴ, όν, *Xenoph.* nullius frugi, ὁ ϰ̓ ἡ ἄχρηστος, ου, ον, *Dem.* ad frugem redire, ὑπάρχειν τῇ Σωφροσύνῃ, *Ælian.*

Frugifer, ὁ ϰ̓ ἡ καρποφόρος.

Frumentarius, a, um, Σιτικὸς, ὴ, όν, lex Σιτικὸς νόμος, *Plut.* Σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, mensura, Σιτηρὸν μέτρον, *Ariſtot.*

Frumentarius, qui frumentum vendit, τοκάπηλος, ου, ὁ Σιτοπώλης, *Ariſtot.*

Frumentatio, ἡ Σιτολογία, ας, *Polyb.*

Frumentator, ὁ Σιτολόγος, ου, Σιτολογῶν, ῶντος, *Polyb.*

Frumentor, Σιτολογέω, *Polyb.*

Frumentum, ὁ Σῖτος, ου, *Dem.* copioſum venale habere, Σίτου ἄφθονον ἔχειν ὠνῆδ, *id.* vilius fieri, Σίτου γίγνεδ εὐωνότερον, *idem*, carum eſſe apud aliquos, τίμιον εἶ Σίτου παρά τισι, *idem*, non eſſe in agris propter bellum inculcis, Σίτου ἐν ἀγροῖς μὴ τινι χώρᾳ διὰ τὸ πόλεμον δύρᾳ γεγονέναι, *id.* importare, Σίτου εἰσαγειν, vehere ad mercatum, Σιτηγεῖν εἰς τινα τόπον, *id.* emere, ὠνεῖδ σίτου, *id.* mercari, ἀγοράζειν Σίτου, *id.*

ad

ad cœmendum talentum conferre pro aliquo, εἰς Σιτησίαν ἐπιδιδόναι τάλαντον ὑπέρ τινος, *id.* vehere Athenas, Σῖτον ἄγειν Ἀθήναζε, *id.* exportare ab aliquibus, Σῖτον ἐξάγειν παρά τισι, *id.* importare ad aliquos, Σῖτον εἰσάγειν εἰς τινάς, *id.* adferre in aliquem locum, Σῖτον κομίζειν εἴς τινα τόπον, *id.* conservare, Σώζειν & Σῖτον, *Dem.* frumenti pretium constituere, τιμᾶς τῷ Σίτῳ καθιστάναι, *id* crescere in aliquo loco, ἐπιτιμᾶσθαι Σίτου ἐν τινι τόπῳ, *idem*, imminui, τῆς σίτου τιμᾶς ἐλάττον βαδίζειν, *id.*

Fruor, καρπόομαι, agro, opibus, homine, χώραν, χρήματα, ἄνθρωπον, *Dem. Iscr.* bonis, ὅπλοις ἀγαθοῖς, *Isocr.* respublica bifariam, καρπόω πολιτείαν διχῇ, *Dem.*

Frustatim, μερικῶς.

Frustra, ἰδιώτως, *Dem.* μάτην, *Plato*, ματαίως, *id.* κενοστομίως, *Plut.*

Frustratio, ἡ ἀποτύχωσις, εως, *Plut.* τὸ ἀποτύχημα, ατος, *Diod. Sic.* ἡ ἀποτυχία, ας, *Naz.*

Frustro, ψεύδομαι, aliquem, τινά, *Lucian.* Conf. *Fallo.*

Frustror, ἀποτυγχάνω, ῃρε, τῆς ἐλπίδος, *Aristot.* διαψεύδομαι ἐλπίδων, *Plato*, ψεύδομαι ἐλπίδος, *Isocr.* exspectatione, διαμαρτάνω περιδοκίας, *Dem.* gloria, δόξης, *Isocr.*

Frustulentus, a, um, ὁ ἢ ἡ ψωμῳδὸς, οῦ.

Frustulum, τὸ μόριον, ου, τὸ τραγέτον, quod ori ingeritur, τὸ ψώμιον, ου, *Lucr.*

Frustum, τὸ τίμαχος, ου, *Athen.* ici esculentæ, ὁ ψαμὶς, ῖδος, *Athen.*

Frutetum, ὁ θάμνος, ου, parvum, τὸ θαμνίσκιον, ου, *Dioscor.* ὁ θαμνὼν, ῶνος.

Frutex, ὁ θάμνος, ου, furculosus, φρυγανοειδὴς, *Dioscor.*

Fruticatio, ἡ θάμνισις, εως.

Fruticetum, idem quod *Frutetum.*

Frutico, θαμνίζω, ἐκθαμνόομαι.

Fruticosus, a, um, ὁ ἢ ἡ θαμνώδης, ους, *Theophrast.*

Fuco, φυκόω, *Plut.*

Fucosus, a, um, ὁ ἢ ἡ φυκιώδης, ους.

Fucus, τὸ φύκος, ους, *Dioscor.* τὸ φύκιον, *f.* φυκίον, ου, *Lucian. infectum*, ὁ κηφὴν, ῆνος, *Aristot.* fucum alicui facio, φενακίζω τινὰ, *Dem.* παράγω τινὰ, *id.* in aliquo, ἀπατῶ τινά τι, *Xen.* facio moribus, καπηλικῶς ἔχω τῷ τρόπῳ, *Ælian.* sine fuco, ἀκιβδήλως, *Ælian. dolose. Syncs.* ἀδόλως, *Thuc.*

Fuga, ἡ φυγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τροπὴ, ῆς, *id.* ἡ φύξις, *Hesych.* fugam meditor, βουλεύω δρασμὸν, *Herodot.* ὑποτίθεμαι δρασμὸν, *Ælian.* in fugam verto, τρέπω εἰς φυγὴν, *Chrysost.* hostes, ποιῶ φυγὴν πολεμίοις, *Xen.* fuga salutem quærere, σώζειν ἑαυτὸν φυγῇ, *Plato.* fuga facta in urbem confugerunt, τροπῆς γενομένης ἔφυγον εἰς πόλιν, *Herodian.* recipio me in castra, καταφεύγω εἰς τὸ στρατόπεδον, *idem*, ad aliquem, φρὸς τινα, *idem*, me pro ripio, οἴχομαι ἀπόδρας, *id.* Conf. *Fugio.*

Fugax, ὁ δραπέτης, ου, ἡ δραπέτις, ιδος, *Isocr.* ὁ φυγάς.

Fugio, φεύγω, aliquid, τὶ, *Dem.* διαφεύγω, τι, *idem*, fugitivam fortunam, δραπετεύσαν δραπέτην τύχην, *Isocr.* ita res aliquas, ut, ὅσας ἀπέχομαί τινων, ὡς, *id.* negotia, ἀποφεύγω ἀπὸ τῶν πραγμάτων, *Dem.* hostes, φεύγω ποιῶ τὸν πολεμίαν, *Herodian.* ex urbe, ἀποδιδράσκω ἐκ πόλεως, *id.* paucis comitatus, ἀποδιδράσκω σὺν ὀλίγοις, *id.* Conf. *Fuga.*

Fugitivarius, ὁ φυγαδοθήρας, ου, *Plut.*

Fugitivus, a, um, φυγαδικὸς, ὴ, όν, servus, ὁ δραπέτης, ου, *Dem.*

Fugito, δραπετεύω, *Philo.* συχνὰ φεύγω, *Plut.*

Fugo, ποιῶ φυγὴν, hostes, τοὺς πολεμίους, *Xen.* τρέπω εἰς φυγὴν. *Chrysost.* i. e. in exsilium pello, φυγαδεύω, *Dem.* Conf. *Fuga & Exsilium.*

Fulcimentum, τὸ ἔρεισμα, ατος, *Lucian.* τὸ στήριγμα.

Fulcio, ἐρείδω, tectum, ὀροφὴν ὑποβρίδω.

Fulcrum, τὸ ὑπέρεισμα, ατος, τὸ ἔρεισμα, ατος, *Lucian.* τὸ ὑποστήριγμα.

Fulgeo, στίλβω, *Dioscor.* ἀπαυγάζω, *Bas.*

Fulgetrum, ἡ ἀστραπὴ, ῆς, *Aristot.*

Fulgor, τὸ σέλας, ατος, *Aristot.* ἡ τηλαυγησία, ους, LXX. ἡ αὐγὴ.

Fulgur, ἡ ἀστραπὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ στροφὴ, ῆς, *Naz.*

Fulguralis, e, ἀστραπαῖος, αία, αῖον, *Aristot.*

Fulguratio, ἡ ἀστραπὴ, ῆς, *Aristot.*

Fulguro, ἀστράπτω, *Aristot.*

Fulica, ἡ αἴθυια, ας, *Aristot.*

Fuliginosus, a, um, ὁ ἢ ἡ λιγνυώδης, ους, *Hippocr.*

Fuligo, ἡ λιγνὺς, ύος, *Dioscor.* ἡ αἰθάλη, ἡ αἰθάλη.

Fullo, ὁ γναφεὺς, έως, *Aristoph.*

Fullonium, τὸ γναφεῖον, ου, *Herodot.*

Fullonius, a, um, γναφευτικὸς, ὴ, όν, ars, ἡ γναφευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Plato*, γναφικὸς, ἡ, όν, f. γναφικὸς, ὴ, όν, cardnus, ἡ γναφικὴ ἀκάνθα, *Dosc.*

Fulmen, ὁ κεραυνὸς, οῦ, *Aristot.* cadit in, πίπτει εἰς, *Xen.* fulmine ico sive percutio, κεραυνόω, *Plut.* fulmine conflagro, κατακεραυνόομαι

Fulmineus, a, um, ὁ ἢ ἡ κεραυνῶδης, ους, ignis, κεραυνιον πῦρ, *Plut.*

Fulmino, κεραυνίω, aliquem, τινὰ, *Plut.* κεραυνοβολέω,

Fultura, τὸ στήριγμα, ατος, *Plut.*

Fulvus, a, um, ὁ ἢ ἡ ξανθὸς, ου, *Dioscor.* πυῤῥὸς, ρὰ, ρὸν.

Fumarium, ἡ καπνοδοχὴ, ῆς, *Lucian.*

Fumeus, a, um, ὁ ἢ ἡ καπνώδης, ους, *Gal.*

Fumidus, a, um, ὁ ἢ ἡ καπνοειδὴς, ους.

Fumigo, καπνίζω, *Dem.*

Fumo, καπνίζω, *Dem.* τύφομαι, LXX.

Fumosus, a, um, ὁ ἢ ἡ καπνώδης, ους, *Gal.*

Fumus, ὁ κάπνος, ου, *Aristot.* ὁ φόλος, ου, *Æschin.* fumo inficio, καπνίζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* fumum excito, τύφω κάπνον, *Herodot.* fumo infesto, κάπνῳ τύφω, *Aristoph.* in fumum redigo, ἐκλυφίω, in fumum evanesco, ἐκτυφόομαι, *Dioscor.*

Funalis, e, ὁ ἢ ἡ χοινοφόρος, ου.

Funambulus, ὁ χοινοβάτης, ου, *Chrysost.*

Functio, ἡ ὀπτελείασις, εως.

Funda, ἡ σφενδόνη, ης, *Xen.* fundam agito, f. torquco, σφενδονάω, *Xen.* σφενδονίζω, LXX. σφεδονίω, *Lucian.* funda peto, σφενδονάω τινα, *Greg.*

Fundamentum, τὸ θεμέλιον, ου, *Thuc.* ἡ βάσις, εως, jacio, καταβάλλομαι θεμέλιον, *Themist.* τῶν ἀρχῶν, *Plato*, destruo, ἀποθεμελιόω, domus, τὸ κάτωθεν τῆς οἰκίας, e fundamentis destruere, ἐκ θεμελίων ἀπόλλυμι, *Thuc.*

Funditor, ἡ σφενδονήτης, ου, *Xen.*

Funditus, ὀρθῶς, everto urbem, ἀνατρέπω πόλιν, *Æschin.* εἰς τέλος καταφθείρω πόλιν, *Diod.* πόλιν παντάπασιν ἀναιρῶ, *Iscr.* perdo aliquem, πάντως τροπεῖ ἐκτρίβω τινὰ, *Herodot.* ἀπόλλυμί τινα ἀρδῶν, *Isocr.*

Fundo, as, θεμελιόω, aliquid, τι, *N. T.* Conf. *Fundamentum.*

Fundo, is, χέω, *Aristot.* χύω, *Lucian.* i. e. profundo, ἐδαφίζω, *Theophr.* i. e. libo, σπένδω. Conf. *Effundo, Sterno, Fugo, Libo.*

Fundum, τὸ βάθος, ους, *Naz.* τὸ ἔδαφος, ους, *Plut.* ὁ σύμβωμος, ου, *Athen.* fundo carens, ὁ ἢ ἀβύθμιτος, ου, *Philo.*

Fundus, ὁ ἀγρὸς, οῦ, *Dem.* τὸ χωρίον, ου, *Aristot.*

Funebris, e, ὁ ἢ ἡ ὀπτάφιος, ου, ὁ ἢ ὀπτικὸς, ἡ, όν, sermo, ὀπτάφιος λόγος, *Dem.*

Funeratio, ὁ ἐνταφιασμὸς, οῦ, *N. T.*

Funereus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐντάφιος, ου, *Synes.*

Funero, κηδεύω, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἐνταφιάζω, τὸ σωμάτιον ποιῶ τῷ τετελευτηκότι, *Dem.*

Funesto, μιαίνω, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Funestus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὀλέθριος, ου, *Plato.*

Fungor, ὀπτελέω, officio, τὰ καθήκοντα, *Xen.* summis magistratibus, μεταχειρίζομαι μεγίστας ἀρχὰς, *Plut.* officio fratris, ποιῶ ἔργα τῷ ἀδελφῷ, *Dem.* bene munere meo, εὖ ἐπιτελῶ τὸ ἔργον μου, *Aristot.* vita. Vide *Morior.*

Fungositas, ἡ μυκητότης, ητος.

Fungosus, a, um, ὁ ἢ ἡ μυκητώδης, ους.

Fungus, ὁ μύκης, ητος, *Dioscor.* ὁ βωλίτης.

Fun culus, τὸ χοινίον, ου, *Plut.* ἡ σπάρτη.

Funis, χοῖνιξ, ικος, ἡ, *Theophr.* nauticus, πλοκὴ πλοίου, *Philo.*

Funus, τὸ κῆδος, ους, *Aristot.* ad funus mortuorum convocare aliquos, δεῖ τινὰ ἀναίμασιν τῷ νεκρῷ παρακαλεῖν τινας, *Isocr.* interesse funeri, δεῖ τὸ κῆδος παραγίνεσθαι, *id.* convenire ad funus, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφὰς, *id.* mandare alicui funeris curationem, παραδιδόναί τινι τινὰ ἐπιμέλειαν τῆς ταφῆς *Dem.* sumptus funeris dare, τὴν ταφὴν ἀποδόσιμα τοῖς θάλασι, *id.* fieri alicui funus, γίγνεσθαί τινι ταφὴν, *id.* ornare funus alicujus aliquo, κοσμεῖν τὴν τάφον τινὸς τινι, *id.* concelebrare funus alicujus, τιμᾶν τὴν ταφὴν τινος, *idem*, publicum funus alicui instituere, δημοσία θάπτειν τινὰ, *idem*, sequi funus, ἀκολουθεῖν ἀποθανόντι πρὸς, f. δεῖ τὸ μνῆμα, *Dem.* πρὸς τὸ τάφον, *idem.* deducere funus, παραπέμπειν τὴν τελευτὴν τα, efferre funus, ἐκφέρειν νεκὸν, *Dem.*

Fur, ὁ κλέπτης, ου, *Plut.* ὁ φὼρ, ῥὸς, *Plato.* ἡ κλοπὸς, *Soph.* femina, ἡ κλέπτρια, ας, *Naz.*

Furacitas, ἡ κλεπτοσύνη, ης, *Plut.*

Furaciter, κλεπτικῶς.

Furax, κλεπτικὸς, ὴ, όν, *Aristoph.*

Furca, τὸ δίκρανον, ου, sc. ξύλον, *Lucian.* ὁ ὑποστάτης, ου, *Plut.*

Furcifer, ὁ κύφων, ωνος, *Schol. Aristoph.*

Furenter, μαινομένως.

Furiat, τὸ φιτυρον, ου, *Theophr.*

Furfuraceus, a, um, ὁ ἢ ἡ φιτυρώδης, ους, *Diosc.* panis, ὁ φιτυίτης, ου, *Galen.*

Furfurosus, a, um, idem quod antecedens *Furfuraceus.*

Furia, ἡ ἐρινὺς, ύος, *Soph.* ὁ ἀλάστωρ, ορος, *Plut.* Furiæ, αἱ Σεμναὶ θεαὶ, *Lucian.* αἱ ἐμμανίδες.

Furialis, e, ὁ ἢ ἡ μανιώδης, ους, *Theophr.*

Furibundus, a, um, παρακοπικὸς, ὴ, όν, *Plato.* ὁ ἢ ἡ μανιώδης, ους, *Theophr.*

Furio, ἐμμαίνω, *Eustath.*

Furiole, μανικῶς, *Iscr.*

Furiosus, a, um, μανικὸς, ὴ, όν, homo, μανικὸς ἄνθρωπος, *Lucian.* ὁ ἢ ἄφρων, ονος, *Lucian.*

Furnaceus, a, um, ὁ καμινίτης, ου, *Athen.* τινὸς, ία, ιον, *Callim.* panis, ὁ ἰπνίτης, ου, sc. ἄρτος, *Athen.*

Furnarius, idem quod *Furnaceus*, furnaria, sc. ars, ἡ ἀρτοποιικὴ, ῆς, sc. τέχνη.

Furnus, ὁ ἰπνὸς, οῦ, *Aristoph.* ὁ κλίβανος, ου, *Herodot.*

Furo, μαίνομαι, *Dem.*

Furor, oris, ἡ μανία, ας, *Dem.* furore corripi, ἐνθουσιάζειν, *Plato.* ἴνοχον γίγνεσθαι ἀνοίας, *Isocr.* manere in furore, μένειν ὅλῃ τῇ μανίᾳ, *Dem.* liberare aliquem a furore, σωθῆναί τινα τῆς μανίας, *id.* desererc furorem, ἐκστῆναι μανίας, *idem.* furore percitus, ἐπαγαγόμενος τὴν μανίαν, *Isocr.* furore percitus, πρὸς τὸ ἐνθουσιᾶσθαι ζωθολεῖς, *Hesiod.*

Furor, aris, κλέπτομαι, aliquid, τὶ *Demi* κλοπεύω, alicui, τινος, *Plut.* alicui aliquid mihi, ὑπό τινος τί εἰς ἐμαυτόν, *Nax.*

Furtim, κλεμμαδὸν, *Plato.*

Furtive, κλεπτικῶς.

Furtivus, a, um, κλεπταῖος, αία, αῖον, *Plato.* κλοπιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*

Furtum, id, quod furto ablatum est, τὸ κλέμμα, ατος, *Plato*, τὸ φώριον, ου, *Lucian.* i. e. actio furandi, ἡ κλοπὴ, ῆς, *id.* parvum, τὸ κλεμμάδιον, ου, *id.*

Furvus, a, um, ἀμαυρὸς, ὰ, όν, *Plut.*

Fuscina, ἡ τρίαινα, ας, ὁ τριόδους, οντος, *Aristoph.* τὸ δίκρανον.

Fuscinula, ἡ κρίζυγα, ας.

Fusco, ἀμαυρόω, *Plut.*

Fuscus, a, um, ἀμαυρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* σκιλαιὸς, ὰ, όν, *Hesych.* ὁ ἢ ἡ κελαινοφαὴς, ῆος, *Aristot.* φρυνῆος, ίνη, ινον, *Plato*, φαιὸς, ὰ, όν, *id.*

Fuse, χύδην, *Plato.*
Fusilis, ε, χυτὸς, ὴ, ὸν, *Phil.* æris modo, χαλκοῦτὸς, ὴ, ὸν, LXX.
Fusio, ἡ χύσις, εως, ἡ χάνδυσις, εως.
Fusor, æris, ὁ χαλκοῦτὸς, οῦ.
Fusorius, a, um, χαλκευτικὸς, ὴ, ὸν, fornax, τὸ χώνευον, υ, ἡ χώνη, ης, *N. T.*
Fustis, τὸ ῥόπαλον, υ, τὸ ξύλον, fuste cædo, ξυλοκοπέω, *Polyb.* cædo fuste, ἡ ξυλοκοπία, ας. *id.*
Fustuarium, ἡ ξυλοκτονία, ας, *Polyb.*
Fusus, ι, ὁ vel ἡ ἀτρακτος, ου, *Aristot.* ὁ κλωστὴρ, ῆρος.
Futilis, ε, χυδαῖος, αία, αῖον, *Suid.* ὁ καὶ ἡ ἀσύστατος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ φλύαρος, ος, *Gal.* ὁ καὶ ἡ φλυαρος,
Futilitas, ἡ ἀλαζονεία, ας, *Lucian.* ἡ ματαιότης.
Futurus, a, um, μέλλων, ουσα, ον, *Dem.* fem. μέλλω, id. dicunt, ipsum futurum esse Thebanos, φασι μέλλειν αὐτὰ ἔχειν ὑπὸ τὰς σφῶν Θηβαίους, i. e. futurus sum facere sermonem, i. e. facturus sum sermonem, μέλλω ποιεῖσθαι λόγον, *Isocr.* futuri communem pertæsi, i. e. propediem futuri eramus, ἐμέλλομεν κινδυνεύειν, id. futurus utilis alicui, μέλλοντα ζωφελεῖν τινι, id. futurus laudari, i. e. laudandus, μέλλων εὐδοκιμεῖσθαι, id. oratio futura dici, i. e. quæ dicetur, λόγος μέλλων ῥηθήσεσθαι, id. consilescere, quisnam apparatus ad bellum futuri, ζητεῖσθαι, τίς ὑπάρξει παρασκευὴ πρὸς τὸν μέλλοντα πόλεμον, *Dem.* multa vaticinari de futuris, πολλὰ μαντεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, *Aquin.*

G.

GAbalus, ὁ ταριχὸς, οῦ, *Thuc.*
Galaxia, ὁ γαλαξίας κυκλος.
Galbula, ὁ ἰκτὶς, ῖνος, ἡ, *Plin.*
Galea, τὸ κράνος, ους, *Lucian.* ἡ κόρυς, υθος, ἡ πῆληξ, ηκος, id. armo, κράνη ἐπιλίζα, κορύσσω, κράνος ενδύω.
Galeo, κορύσσω. Conf. antecedens *Galeo.*
Galericulum, τὸ προκόμιον, ου, *Poll.* ἡ φενάκη.
Galerita, vide *Alauda.*
Galeras, το πιλιδιον, ου, *Dem.* ὁ πίλος.
Galla, ἡ κηκὶς, ίδος, parva, τὸ κηκίδιον, ου, *Suid.*
Gallicinium, ἡ ἀλεκτοφωνία, ας, *N. T.* ἡ κλαγγὴ ἀλεκτόρων, *Eurip.*
Gallina, ἡ ἀλεκτορὶς, ίδος, *Aristot.*
Gallinaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλεκτόριος, ου, *Syrian.*
Gallinarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος, *Colum.*
Gallinarius, ορνιθομόρος, ου.
Gallus, ὁ ἀλέκτωρ, ορος, *Aristoph.* ὁ ἀλεκτρυὼν, όνος, *Plato.* qui canere desiit, ἀλεκτρυὼν ἀηδὼν, *Lucian.* galli vox, ὁ κλασμὸς, οῦ, *Plut.*
Ganea, τὸ πορνεῖον, *Zosim.*
Ganeo, ὁ ζαρτιμαργος, ου, *Ruf.*
Gangræna, ἡ χάγγραινα, ης, *Hippocr.*
Gannio, κυζάω.
Gannitus, τὸ κυύζημα, ατος, *Herodot.* ὁ κυυζηθμος.
Garguliatio, ὁ γαργαριτμὸς, οῦ,
Gargurizo, γαργαρίζω, *Dioscor.*
Garrio, avium more, ῥοιβίζω, LXX. i. e. *blatero, garrulus, Aristot.* λαρία, *Dem.* ἀδολεσχία, id. φλυαρία, id.
Garritus, ὁ ῥοιβδισμὸς, οῦ.
Garrulitas, ἡ γαμυλία, ας, *Aristoph.* ἡ ἀδολεσχία, ας, *Isocr.* ἡ φλυαρία. ας, id. ἡ πολυλογία, ας, id. ἡ μωρολογία.
Garrulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδολέσχης, ου, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἀδόλεσχος, ου, *Aristot.* φλυαρῶν, ῶσα, ῶν, *Isocr.* ληρῶν, ῶσα, ῶν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ λαλος, ὁ καὶ ἡ ληκύθιος.
Gastricus, a, um, *Galen.*
Gaudeo, χαίρω, aliqua re, ὅτι τινι, *Dem.* τινὶ, *Soph.* χαίρω πρὸ γεγενημένων, id. gaudeo de aliquid, ἥδομαι καὶ χαίρω τινὶ, *Isocr.* laudari, ἥδομαι ἀκούων καλῶς, *Plut.* quum audio, χαίρω, ὅταν ἀκούω, *Isocr.* quum laudor, χαίρω ἐπαινούμενος, *Xen.* quum aliis do, χαίρω διδὺς, *Plut.* malis alicujus, ὀπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, *Dem.* aliquo nomine, χαίρω φρασαγορεύσῃ τι, *Dem.* ὀνομαζόμενος τι μάλιστα δέχομαι, *Plato.* arbor gaudet valde rivis, τὸ δένδρον φιλεῖ σφόδρα ὑδρίαν, *Theophr.* gaudens aliorum calamitate sive malis, ὁ καὶ ἡ ὀπιχαιρέκακος, ου, *Aristot.*
Gaudium, ἡ χαρὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ τρυφὴ, ῆς, *Isocr.* τὸ γεγηθὸς, τὸ σκιρτητὸς, ός, *Plut.* ex alius malis, ἡ ὀπιχαιρεκακία, ας, *Aristot.*
Gausia, ὁ λάβρος, ου, *Aristot.*
Gauzape, τὸ ἀμφίμαλλον, ου.
Gaza, ἡ γάζα, ης, *Theophr.* Confer. *Thesaurus.*
Gazophylacium, τὸ γαζοφυλάκιον, ου, *N. T.*
Gehenna, ἡ γέεννα, ης, *N. T.*
Genifico, καταπήγνυμι ὑπὸ ψυχῆς, *Aristot.* πήγνυμαι ὑπὸ τοῦ κρύους, *Herodian.*
Gelidus, dus, ὁ γελασῖνος, sc. ὀδὸς, *Poll.*
Gelide, ψυχρῶς.
Gelidus, a, um, κρυερὸς, ὰ, ὸν, *Herodian.* ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν.
Gelo, πάγνυμι, *Plato.*
Gelo, το ψύχος, ους, *Xen.* ὁ κρυμὸς, οῦ, *Pindar.* τὸ κρύος, ους, *Lucian.* τὸ ῥῖγος, ους, *Xen.*
Gemebundus, a, um, γοερὸς, ὰ, ὸν, LXX.
Gemellipara, ας, ἡ δίδυματοκος.
Gemellus, ὁ δίδυμαον, ου, *Hom.* ὁ καὶ ἡ δίδυμος.
Geminatio, ἡ διδυμότης, ητος, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, *Plut.*
Gemino, διπλασιάζω, aliquid, τὶ, *Plut.* διπλόω.
Geminus, a, um, ὁ καὶ ἡ δίδυμος, ου, *Aristot.* δίδυος, ὴ, ὸν, Gemini in cœlo, οἱ δίδυμοι, ων.
Gemisco, γεμίζω, *Dem.*
Gemitus, ὁ γεμισμὸς, οῦ, *Plut.* τὸ γέμισμα, ατος, *Athen.* ὁ γόος, ου, *Thuc.*
Gemma, ἡ λίθος, ου, *Clem. Al.* in vite, ὁ ὀφθαλμὸς, οῦ, *Theophr.*
Gemmatio, ὁφθαλμίζω.
Gemmatio, ἡ ὀφθάλμισις, εως.
Gemmatus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθοκόλλητος, ου, *Athen.* ὁ καὶ ἡ διάλιθος, *Cl. Al.*
Gemmeus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάλιθος, ου, *Clem. Alex.*
Gemmo, ὀφθαλμίζω.
Gemo, γέμω, super aliqua re, ὅτι τινι, *Dem.* alte, μεγα γεμίζω, id.
Gena, ἡ παρειὰ, ᾶς, *Xen.* ἡ γένυς, υος, *Nicand.* τὸ μάγειρον, ου, *Al. Aphr.* ἡ γνάθος, ου, *Lucian.*
Genealogia, ἡ γενεαλογία, ας, genealogiam recenseo, γενεαλογέω, *Herodot.*
Genealogicus, a, um, γενεαλογικὸς, ὴ, ὸν, *Philo.*
Genealogus, a, um, ὁ γενεαλόγος, ου, *Laërt.*
Gener, ὁ γαμβρὸς, οῦ, *Dem.*
Generalis, ε, γενικὸς, ὴ, ὸν, *Suid.*
Generaliter, γενικῶς, καθόλου, *Aristot.*
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, ἡ γενεσις, εως, *Plato.* ἡ γενεὰ, ᾶς.
Generator, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plato.*
Genero, γεννάω, *Xen.*
Generose, γενναίως, *Herodian.*
Generositas, ἡ γενναιότης, ητος, *Polyb.* ἡ εὐγένεια.
Generosus, a, um, γενναῖος, αία, αῖον, equus, γενναῖος ἵππος, *Herodian.* homo, ἀνθρωπος γενναῖος, *Dem.* i. e. nobili genere ortus, ὁ καὶ ἡ εὐγενὴς, ους, *Aristot.*
Genesis, ἡ γένεσις, εως, *Plato.*
Genethlia, vide *Natalitia.*
Genialis, ε, τρυφερὸς, ὰ, ὸν, *Aristot.*
Genialiter, τρυφερῶς, ἁπλῶς.
Geniculatim, γονυδὸν, ἀκλαδὸν, *Lucian.*
Geniculatus, a, um, ὁ καὶ ἡ γονατώδης, ους, *Theophr.* γεγονατωμένος, ίη, ίον, *Dioscor.*
Geniculor, γονατίζω, *Poll.*
Geniculum, τὸ γονάτιον, ου, τὸ γόνυον. ου.
Genitalis, ε, γενεθλιακὸς, ὴ, ὸν, ὁ καὶ ἡ γόνιμος, *Plato.*
Genitivus, a, um, γενικὸς, ὴ, ὸν, Casus, γενικὴ πτῶσις.
Genitor, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ γονεὺς, έως, ὁ γεννήτωρ, ορος, *Plato.* ὁ γενέτης, ἥρος, *Aristot.* ὁ γενίτης, *Plut.*
Genitrix, ἡ γεννήτειρα, ας.
Genitura, ἡ γονὴ, ῆς, *Lucian.*
Genius, ὁ δαίμων, ονος, *Pind.*
Gens, τὸ ἔθνος, ους, *Thuc.*
Gentilicus, a, um, ἐθνικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.*
Gentilis, ε, ὁ καὶ ἡ ὁμοεθνὴς, έος, *Aristot.* ἐθνικὸς, ὴ, ὸν.
Gentilitas, ἡ ὁμογένεια, ας, ἡ συγγένεια, ας, *Dem.*
Gentilitius, a, um, γενικὸς, ὴ, ὸν.
Genu, τὸ γόνυ, ατος, *Plut.* flecto, κλάζω ὅτι τὰ γόνατα, LXX. alicui, γονυπετέω τινι, *N. T.* προσκυνέω τινὶ, *Plut.* genibus advolvor alicui, προσπίπτω τινι, *Chrys.*
Genuinus, a, um, γνήσιος, ία, ιον, *Aristot.*
Genus, τὸ γένος, ους, *Dem.* genere peregrinus, γένει ξένος, id. pessimum genus hominum in civitate, πονηρότατον τὸ γένος τῇ πόλει ἀνθρώπων, id. genus alcujus & familia, γένος τινὸς ἡ οἰκία, *Dem.* generis propinquitas, ἡ ἀγχιστεία τοῦ γένους, id. genere propior, proximus alicui, γένει ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω τινὶ ὤν, id. genere remotior, ἀποτέρω τοῦ γένει ὤν, id. Genus masculinum, femininum, neutrum, commune, γένος ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, οὐδέτερον, κοινὸν, causiæ, ενδος τῶν λόγων, *Isocr.* demonstrativum, deliberativum, judiciale, γένος ἐπιδεικτικὸν, συμβουλευτικὸν, δικαστικὸν, summum, γένος ἀνώτατον, i. γενικώτατα, intermedium, γένος μέσον f. ὑπάλληλον, generis recensio, ἡ γενεαλογία, ας, *Isocr.* genus recenseo, γενεαλογέω, *N. T.* alt us alicujus, ἀνωθεν ἐξετάζω γένος τινός, *Dem.* genus pœnæ, honoris, clientiæ, Pæanis, &c. εἶδος τιμωρίας, τιμῆς, ὑσίας, ᾠδῆς, &c. *Plato, Arist.*
Geodæsia, ἡ γεωδαισία, ας, *Aristot.*
Geographia, ἡ γεωγραφία, ας, *Strabo.*
Geographicus, a, um, γεωγραφικὸς, ὴ, ὸν, *Strabo.*
Geometra, ὁ γεωμέτρης, ου, *Plut.*
Geometria, ἡ γεωμέτρια, ας, *Lucian.*
Geometricus, a, um, γεωμετρικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Germane, ἀδελφικῶς, *Joseph.* γνησίως.
Germanitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, *Chrys.* ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.*
Germanus, a, um, i. e. non adulterinus, γνήσιος, ία, ιον, *Dem.* i. e. eodem patre ortus, ὁ καὶ ἡ ὁμοπάτριος, ου, id. Conter *Frater.*
Germen, ὁ βλαστὸς, οῦ, *Theophr.* τὸ βλάστημα, ατος, *Isocr.* ἡ βλάστη, ης, *Theophr.*
Germinasco, vide *Germino.*
Germinatio, ἡ βλάστησις, εως, *Theophr.* ἡ ἔκφυσις.
Germino, βλαστάνω, *Aristot.* germinandi vim habens, βλαστητικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* ad germinandum propensus, βλαστικὸς, ὴ, ὸν, id. non germinans, ὁ καὶ ἡ ἄβλαστος, ου, *id.* fero germino, ὀψιφορέω, id. mature germino, πρωϊβλαστέω, id.
Gero, φέρω, *Dem.* pileum, φορέω πῖλον, πιλίδιον, *Lucian.* annulum, φορέω δακτύλιον, *Eust.* remp. πράττω τὰ κοινὰ, πράττω τὰ δημόσια, τὰ τῆς πόλεως κοινὰ, *Dem. Isocr.* res, τὰ πράγματα, *Dem.* res majoribus dignas, ἄξια τῆς προγόνων, *Isocr.* multa & præclara, διαπράττομαι πολλὰ καὶ καλὰ, *Isocr.* res illustriores, κατεργάζομαι πλείονος ἄξια, id. me obedientem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τινι, *Xen.* me virum probum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *Isocr.* me fortuna indignum, καθίσταμαι ἐμαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας ἀνάξιον, *Isocr.* me talem erga parentes, γίνομαι τοιοῦτος περὶ τοὺς γονεῖς, id. me benignum erga omnes, ἥδιστα ἔχω πρὸς ἅπαντας, id.
Gerræ, οἱ λῆροι, ων, *Plut.*

Gesto, ὁ φλύαρος, ου, *Dem.* ὁ λαρίων, ωνος, *Lucian.* ὁ ἡ ἡ λαοδόκη.
Gesta, res gestæ, αἱ πράξεις, ων, *Dem.* τὰ πράγματα, ων, *id.*
Gestamen, τὸ φόρημα, ατος, *Plut.*
Gestatio, ἡ φόρησις, εως, ἡ φορὰ, ᾶς, *Poll.*
Gestatorium, τὸ φορεῖον, ου. *Herodian.*
Gesticulator, ὁ μῖμος, ου, *Dem.* ὁ ἡ ἡ χειροτέχνης.
Gesticulor, ὀρχέομαι, *Xen.* χειροσοφίσω, *Poll.*
Gestio, χαυρεύω, aliqua re, τινι, *Dem.* i. e. vehementer appeto, προθυμέομαί τι, *Aristot.*
Gesto, φορέω, pileum, πῖλον, *Lucian.* puerum in ulnis, κομίζω τὸ παιδίον ἐπὶ τοῖς ἀγκάλαις *Plut.* in utero, φέρω ἐν γαστρὶ, *Plato.*
Gestus, us, ἡ χέσις, εως, *Dem.* effingere gestum aliquem in statua, πλάττειν τὸ σχῆμα ἐν ἀνδριάντι, *id.*
Gibber, κυρτός, ἡ, ὸν, *Hom.* κυφὸς, ἡ, ὸν, *id.*
Gibbosus, a, um, idem quod antecedens, *Gibber.*
Gibbus, τὸ κύρτωμα, ατος, *Lucian.* τὸ ὄγκωμα, ατος, *Gal.* ἡ κύρτωσις.
Giganteus, a, um, γιγάντειος, εία, ειον, γιγάντιος, ία, ιον, ὁ ἡ ἡ γιγαντώδης, εος, *Plato.*
Gigas, ὁ γίγας, αντος, gigantis imitor, γιγαντιάω, *Suid.*
Gigno, γεννάω, a liquid, τὶ, *Xen.*
Gilvus, a, um, κιρρὸς, ἡ, ὸν, *Ægin.*
Gingiva, τὸ ἔλυον, ου, *Hippocr.* interior, τὸ ἔνδυτον, ου, *Poll.*
Gingrino, γιγγρᾶν, γιγγραίνω.
Glaber, a, um, ψιλος, η, ον, *Plato.* ὁ ἡ ἡ ἄθριξ, χος, *Clem. Alex.* φαλακρὸς, ρὰ, ὸν, *Plut.*
Glabriesco, ψιλόομαι, *Aristot.* φαλακρόομαι.
Glabreum, ἡ φαλάκρα, ας.
Glabritas, ἡ φαλακρότης, ητος, ἡ ψιλότης, ητος, *Plut.*
Glabro, ψιλόω, *Aristot.* φαλακρόω.
Glacialis, e, ὁ ἡ ἡ κρυσταλλώδης, εος, ὁ ἡ ἡ παγετώδης, εος, *Aristot.* ὁ ἡ ἡ κρυοπαγὴς.
Glacies, ὁ κρύσταλλος, ου, *Diod. Sic.* ὁ πάγος, ου, *Plut.* ὁ παγετὸς, οῦ *Xen.*
Glacio, vide *Congelo.*
Gladiator, ὁ μονομάχος, ου, *Herodian.*
Gladiatorius, a, um, μονομαχικὸς, ὴ, ὸν.
Gladiatura, ἡ μονομαχία, ας, *Lucian.*
Gladiolus, τὸ ξιφίδιον, ου, *Lucian.* τὸ μαχαιρίδιον.
Gladius, τὸ ξίφος, εος, *Xen.* ἡ μάχαιρα, ας, *Dem.* gladium evagino, f. stringo, γυμνόω τὸ ξίφος, *Herodian.* Σπάομαι τὸ ξίφος, *Plut.* gladio cingo, ὑπιζώννυμι μάχαιραν, *Ælian.* gladio occido, ξιφοκτονέω, *Suid.*
Glandula, ὁ ἀδὴν, ἀδένος, *All. Alphr.*
Glandulosus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἀδενώδης, εος, caro, ἀδενώδης σὰρξ, *Galen.*
Glans, ἡ βάλανος, ου, *Aristot.* unguentaria, ἡ μυροβάλανος, ου, *id.* pudendi, ἡ κορώνη ης, *Artemid.*
Glarea, ἡ ψάμμος, ου, *Plut.*
Glaucus, a, um, γλαυκὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.* γλαυκὸς, ὴ, ὸν, ία, ιον, *Theophr.* color, ἡ γλαυκότης, *Aristot.*
ἡ γλαύκωσις, εως, τὸ γλαύκωμα, *Galen.*
ῥῶλος, ου, *Theophr.*
a, um, ὁ ἡ ἡ, βωλώδης, εος, i. e.
glebis, ὁ ἡ ἡ ἀδρόβωλος, ου, *Dosc.*
Glebula, τὸ βῶλον, ου, *Aristot.* τὸ βωλάριον, ου, *Strabo.*
Glis, ὁ ἡ ἡ ἐλεὸς, οῦ, *Aristot.*
Glisco, αὐξομαι, *Dem.*
Globo, σφαιρόω, *Galen.*
Globositas, τὸ σφαιροειδὲς, ους.
Globosus, a, um, ὁ ἡ ἡ σφαιροειδὴς, ους, *Luc.* σφαιρικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*
Globulus, τὸ σφαιρίον, ου, *Theophr.*
Globus, ἡ σφαῖρα, ας, *Plut.*
Glocio, f. Glocito, κλώζω, *Poll.*
Glomeratio, στρόμβωσις, εως, τὸ σπείλημα.
Glomero, στρόμβω, σπειλέω, συσπειράω.
Glomerosus, a, um, ὁ ἡ ἡ στρομβώδης, ους, ὁ ἡ ἡ στρομβοειδὴς, ους.
Glomus, ἡ σφαῖρις, ίδος, *Hesych.*
Gloria, ἡ δόξα, ης, *Dem.* τὸ κλέος, ους, *id.* ἡ εὐκλεια, ας, *Ipocr.* ἡ εὐδοξία, ας, *id.* & honores, δόξα ἡ τιμαὶ; *Dem.* εὐδοξία ἡ τιμὴ, *id.* & laus & fama, εὐδοξία, καὶ ἔπαινος ἡ φήμη. *Ipocr.* magna f. illustris, δόξα μεγάλη, *id.* immensa, ἀπερίγλυπτος, *id.* sempiterna, ἀέριμνος, *id.* εἰς ἅπαντα ἐ χρόνον μνημονευθησομένη, *id.* immortalis, ἀθάνατος, *Dem.* pulcherrima & maxima, καλλίστη ἡ μεγίστη, *Ipocr.* bona, χρηστὴ, *Dem.* divina & illustris, ἰσόθεος ἡ πάσιν ἐπιφανὴς, *Ipocr.* ficta, ψευδὴς *id.* antiqua, *id.* gloriam expeto, δόξης ἐπιθυμέω. σπεύδω περὶ δόξης, *id.* ορτος, *Ipocr.* venor alicujus rei, Θηρεύω τινὸς *Dem.* adfero, f. pario, δόξαν τινὶ, *Ipocr.* περιποιέω δόξαν τινὶ, *Dem.* περιποιέω δόξαν, *id.* περιτίθημι δόξαν τινὶ, *Dem.* acquiro, f. consequor, τυγχάνω δόξης. *id.* κτύομαι δόξαν ἐμαυτῷ. *id.* λαμβάνω δόξαν, *id.* habeo, ἔχω δόξαν, *id.* refero ex aliquo re, πάρειμι ἐμοὶ δόξα ἀπό τινος, *id.* adimo, ἀφαιρέομαι δόξαν, f. amitto, ἀπόλλυμι δόξαν, *id.* recupero, ἀναλαμβάνω δόξαν, *Ipocr.*
Gloriabundus, ὁ καυχηματίας, ου.
Gloriatio, ἡ καύχησις, εως, *N. T.*
Glorifico, δοξάζω. Deum, Θεὸν, *N. T.* aliquem, δοξολογέω τινὰ, *Bas.*
Gloriola, τὸ δοξάριον, ου, inanis, κενὴν, *Dem.*
Glorior, καυχάομαι, aliqua re, ὅτι τινὶ, *Lycurg.* μεγαλαυχέομαί τινι, vel ὅτι τινὶ, *Ipocr.* valde inconsiderate, ἀλαζονεύομαι λίαν ἀσυνετικῶς, *id.* de divitus, καταλαζονεύομαι περὶ τῷ πλούτῳ, *id.* χαυρεύω.
Gloriose, ἐνδόξως, *Dem.* εὐκλεῶς, *Poll.*
Gloriosus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἔνδοξος, ου, i. e. jactans, ἀλαζονευόμενος, ου, ον, *Ipocr.*
Glos, ἡ γλὰς, ωσις, *contr.* ως, *Poll.*
Glossa, ἡ γλῶσσα, f. γλῶττα, ης, *Aristot.*
Glossema, ἡ γλῶσσημα, ατος.
Glottis, ἡ γλωττὶς, ίδος, *Lucian.*
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
Gluma, τὸ ἔλυτρον, ου, *Dioscor.* ἡ ἄχυρα, ης.
Gluten, ἡ κόλλα, ης, *Dosc.*
Glutinatio, ἡ κόλλησις, εως, *Theophrast.*
Glutino, κολλάω, aliquid, τὶ, *Plut.* συκοπλα.
Glutinosus, a, um, ὁ ἡ ἡ κολλώδης, ους, *Plato,* i. e. glutinandi vim habens, κολλητικὸς, ὴ, ὸν, *Dioscor.*
Glutinum, idem quod *Gluten.*
Glutio, λιχνεύω, *Xen.* τὰ τυρὰ κατατίνω.
Gluto, ὁ λιχνος, ου, *Plato.*
Glutus, ὁ λαιμὸς, ου, *Lucian.*
Gnaritas, vide *Peritia.*
Gnarus, vide *Peritus.*
Gnatho, ὁ γνάθων, ωνος, *Hesych.*
Gnathonice, γναθωνικῶς.
Gnathonicus, a, um, γναθωνικὸς, ὴ, ὸν.
Gnatus, vide *Filius.*
Gnaviter, vide *Industrie.*
Gnavo, vide *Nato.*
Gnavus, a, um vide *Industrius.*
Gnoma, vide *Sententia.*
Gnomonica, ἡ γνωμονικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Eud.*
Gonagra, ἡ γονάγρα, ας.
Grabatus, ὁ κράβαττος, ου, *N. T.*
Gracilentus, a, um, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Gracilesco, ἰσχίομαι, *All. Alphr.* λεπτύνομαι.
Gracilis, e, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* gracilem reddo, ἰσχναίνω, *Aristot.* λεπτὸς, ὴ, ὸν.
Gracilitas, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis, σώματος, *Galen.* ἡ λεπτότης.
Gradatim, κλιμακηδὸν, *Bas.*
Gradatus, a, um, κλιμακωτὸς, ὴ, ὸν, adscensus, κλιμακωτὴ ἀνάβασις, *Strabo.*
Gradior, βαίνω, *Dem.* Conf. *Eo.*
Gradus, ἡ κλίμαξ, ακος, *Xen.* in scala, ἡ βαθμὶς, ίδος, *Sophoc.* honoris, ὁ βαθμὸς, οῦ, *N. T.*
Græcanicus, a, um, Ἑλληνικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Græce, Ἑλληνικῶς, Ἑλληνιστὶ, *Lucian.*
Græcia, ἡ Ἑλλὰς, άδος, *Dem.*
Græcus, a, um, Ἕλληνες, ίδ, ιον, *Herodot.* Ἑλληνικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* As Subst. Græcus, ὁ Ἕλλην, ηνος, *Dem.* Græca, ἡ Ἑλληνὶς, ίδος, Ἑλλὰς γυνὴ, *Herodot.* cum Græcis facio, Græcos imitor, Græce loquor, ἑλληνίζω, *Æschin* & *Athen.*
Graius, a, um, idem quod antecedens *Græcus.*
Grallæ τὰ τῶν καλοβατῶν βάθρα, grallis incedo, Σκαλοβατίζω, *Epicharm.*
Grallator, ἡ καλοβάτης, ου, ὁ σκαλοβατίζων, υντος, *Epicharm.*
Gramen, ἡ χλόη, ης, *Aristot.* ἡ ἀγρωστις, εως, *Plut.*
Gramineus, a, um, ὁ ἡ ἡ χλοηφόρος, ου, *Euripid.*
Graminosus, a, um, ὁ ἡ, ἡ χορταώδης, εος.
Grammatica, ἡ γραμματικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Lucian.*
Grammatice, γραμματικῶς.
Grammaticus, a, um, γραμματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Granarium, ὁ σιτοβολὼν, ῶνος, *Poll.* τὸ σιτοφυλάκιον, ου.
Granatum, ἡ ῥοιὰ, ᾶς, *Dioscor.*
Grandævus, a, um, ὁ ἡ ἡ πωλιετὴς, έος, ὁ ἡ ἡ μακρόβιος.
Grandesco, μηκωνίσμαι.
Grandiloquus, ὁ ἡ ἡ μεγαλερρήμων.
Grandino, χαλαζάω, *Lucian.*
Grandinosus, a, um, ὁ ἡ ἡ χαλαζώδης, εος, *Aristot.*
Grandis, e, vide *Magnus.*
Granditas, vide *Magnitudo.*
Grando, ἡ χάλαζα, ης, *Aristot.* grandine impeto, ὀπιχαλαζάω, *Lucian.* grandine infestor, χαλαζόομαι, *Aristot.* grandinis instar, γαλαζηδὸν, *Nicet.*
Granosus, a, um, ὁ ἡ ἡ κοκκώδης, εος.
Granum, ὁ κόκκος, ου, *Dosc.*
Graphiarium, ἡ γραφειθρικὴ, ῆς.
Graphice, γραφικῶς, *Plut.*
Graphice, es, ἡ γραφικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Aristot.*
Graphium, τὸ γραφεῖον, ου, *Plut.* ἡ γραφὶς, ίδος, *Plato.*
Graffatio, ἡ λαποδυσία, ας, *Hermog.* morbi, ἡ ἐγκατάσκηψις τοῦ πάθους. *Dioscor.*
Graffator, ὁ λαποδύτης, ου, *Dem.*
Graffor, λαποδυτέω, in regionem, τὴν χώραν, *Hermog.* in urbem, κατασκήπτω εἰς πόλιν, *Herodian.*
Gratabundus, a, um, Συγχαίρων, ουσα, ον, *Dem.*
Grate, κεχαρισμένως, *Ipocr.* εὐγνωμόνως.
Grates, vide *Gratia.*
Gratia, ἡ χάρις, *Dem.* & delectatio, ἡ χάρις ἡ ἡδονὴ. *idem.* gratiam aliquorum captare, φιλοτίμους χάριτας παρά τινων, *Dem.* inire, χάριτας χαρίζεσθαι, *id.* apud aliquem, καταστήσαι χάριν παρὰ τινα, *idem,* ambire, δῆλον ποιήσασθαι τινὸς χάριν, *id.* mereri ἄξιον εἶναι χάριτος, *Ipocr.* bene meritum repetere, εὐ ποιήσαντα ἀπαιτεῖν χάριν, *idem,* debere alicui, χάριν τινὶ ὀφείλειν, *Dem.* habere alicui, εἰδέναι τινὶ χάριν, *Ipocr.* ob aliquid, τινὸς, *Xen.* ἀντί τινος, f. τινὸς ἕνεκα, *Plut.* referre alicui, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν, *Dem.* consequi apud aliquem, καμίσασθαι χάριν παρά τινος, *Dem.* gratias agere alicui, εὐχαριστεῖν τινι, *Dem.* pro aliqua re, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, *Ipocr.* ob aliquid, τινὸς ἕνεκα, *Dem.* ad gratiam dicere, πρὸς χάριν λέγειν, *id.* in gratiam alicujus facere aliquid, διδόναι τινὶ χάριν τινὸς, *id.* cujus igitur rei gratia ista dico? τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτα λέγω; *Dem.* τῷ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; *id.* quæstus gratia delinquere, κέρδους ἕνεκ' ἀδικεῖν, *Ipocr.* reducere in gratiam aliquos, διαλλάττειν τινὰς, *Dem.* in gratiam redire cum aliquo, διαλλάττεσθαι τινὶ, f. πρός τινα, *Ipocr.*
Gratificatio, ἡ εὐδοκησία, ας.
Gratificor, χαρίζομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* ἀρέσκω τινὶ, εὐδοκέω, valde, maxime, abunde, injuste, σφόδρα, μάλιστα, καθ' ὑπερβολὴν,

χαρίζω, ἀδίκως, *id.* non gratificor alicui, ἀχαρισίᾳ πρὸς τινά, *Xen.*
Gratiose, κεχαρισμένως, *Iſocr.* ὑπερχαρίτως, *id.* χαριέντως, *id.*
Gratiofus, a, um, χαρίεις, εσσα, εν, *Iſocr.* ἀγαπητός, ὴ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἰσόχαρις.
Gratis, δωρεὰν, dare aliquid alicui, δίδωμί τί τινι, *Dem.* facere aliquid, ποιεῖν τι πρὸϊκα, *idem.*
Gratitudo, ἡ εὐχαριςία, ας, ἡ εὐγνωμοσύνη, ης.
Grator, vide *Gratulor.*
Gratuito, ἀμισθὶ, facere omnia, ποιεῖν πάντα, *Dem.* Conf. *Gratis.*
Gratuitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμισθός, όν.
Gratulatio, τὸ ξυγχάρμα, ατος.
Gratulor, ξυγχαίρω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ob aliquid, τινος, *Dem.* tibi de felicitate, συνηδόμαι σοὶ τῇ εὐτυχίᾳ, *Plut.* miſerunt gratulatum ei, ἀπέςειλαν ξυνοδόμους αὐτῷ, *Herodian.* mittere legatos gratulatum ob victoriam, πέμπειν πρέσβεις ξυνηδησομένους τῇ νίκῃ, *Diod. Sic.*
Gratus, a, um, κεχαρισμένος, ἡ, ὸν, facere vel ſcribere, quæ multis grata ſunt, ποιεῖν ἢ γράφειν τινὰ κεχαρισμένα πολλοῖς, *Iſocr.* gratum eſt amantibus, ἀγαπητόν ἐςι τοῖς ἐρῶσι, *Ariſtot.* pro beneficio, ὁ καὶ ἡ εὐχάριςος, ος, *Philo.* grato animo accipere aliquid, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι, *Dem.* it. ὁ καὶ ἡ εὐγνωμων, i. e. acceptus, ῆδυς, χαρίεις.
Gravate, ἀκουσίως, *Ariſtæ.* δυσχερῶς.
Gravedinoſus, a, um, καταῤῥωτικὸς, ὴ, όν.
Gravedo, ἡ κόρυζα, ης, *Gal.* graveſcine laboro, κορυζάω, *Lucian.*
Graveolens, ὁ καὶ ἡ βαρύοσμος, ος, *Al. Aphr.*
Graveolentia, ἡ δυσωδία, ας, *Plut.*
Graveſco, βαρύομαι, *Polyb.*
Graviditas, ἡ κύησις, εως, *Philo.*
Gravido, ἐγκυμονα ποιέω.
Gravidus, a, um, ὀπιθαρθελὲς, ἔσα, ὲν, mulier, ἐγκύουσα, ης, *Ariſtot.* ἐν γαςρὶ ἔχουσα, *N. T.* βαρυωμένη τῷ γαςρὶ, *Lucian.* gravida ſum, κύω, *Dem.*
Gravis, e, βαρὺς, εῖα, ὺ, pondus, homo, vox, *Plato, Herodian. Xen.* ὁ καὶ ἡ δυσχὴς, ές, multa gravia oriuntur e bello, πολλὰ δυσχῆ γίγνεται ἐκ τοῦ πολέμου, *Dem.* σεμνὸς, ὴ, ον, ſtudeo eſſe urbanus & gravis, πειρῶ εἶναι καὶ σεμνὸς, *Iſocr.* σπουδαῖος, αία, αῖον, res graves & neceſſariæ, πράγματα σπουδαῖα καὶ κατεπείγοντα, *id.* ὁ καὶ ἡ ὑπαχθὴς, ές, nimia felicitas homines reddit graves, τὸ λίαν εὐτυχεῖν ποιεῖ ὑπαχθεῖς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀξιόπις ος, ος, graviorem, ſ. fide digniorem videri, ἀξιοπιςότερον δοκεῖν, *idem.*
Gravitas, ponderis, ἡ βαρύτης, ητος, *Plut.* morum, ἡ σεμνότης, ητος, *Dem.*
Graviter, βαρέως, fero aliquid, φέρω τι, *Xen.* χαλεπῶς φέρω τι, *Dem.* & moleſte fero, βαρέως καὶ λυπηρῶς, ſ. βαρέως καὶ χαλεπῶς φέρω τι, *id.* me habeo, σεμνύομαι, *idem.*
Graviſculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόβαρυς, εως.
Gravo, βαρύνω, aliquid, τι, *Lucian.* aliquem, βαρύνω τινὰ, *Xen.*
Gregalis, e, ἀγελαῖος, αία, αῖον, animalia, ἀγελαῖα ζῶα, *Ariſtot.*
Gregarius, a, um, ἀγελαῖος αία, αῖον, ſophiſta, ἀγελαῖος σοφιςὴς, *Iſocr.*
Gregatim, ἀγεληδὸν, *Hom.*
Gremium, ὁ κόλπος, υ, *Lucian.*
Greſſus, us, τὸ βάδισμα, ατος, *Lucian.*
Grex, τὸ ποίμνιον, υ, *Dem.* majorum pecudum, ἡ ἀγέλη, ης, *id.* pecorum, ἀγέλη μυρμήκων, *Athen.*
Griphus, ὁ γρῖφος, υ, *Poll.*
Groſſus, ὁ ὀλωὸς, ὴ, όν, *Theophr.*
Grumulus, τὸ βρομέλιον, υ, *Diſc.*
Grumus, ὁ βρόμος, υ, *Dioſc.* ὁ χόνδρος, υ.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω, porci grunnientes, χοιροι γρυλλίζοντες, *Ariſtoph.*
Grunnitus, us, γρυλλισμὸς, ῦ, ὁ γρυμὸς, ῦ, *Athen.*
Gryphus, ὁ γρὺψ, γρυπὸς, *Herodot.*

Gubernaculum, τὸ πηδάλιον, υ, ὁ οἰαξ, ακος.
Gubernatio, ἡ κυβερνήσις, εως, *Plato.* ἡ διοίκησις.
Gubernator, ὁ κυβερνήτης, υ, *Plato.* ὁ διάθωτὴς, ῶ.
Guberno, κυβερνάω, navem, ναῦν, *Dem.* curſum equorum, δρόμον τῶν ἵππων, *Herodian.* optime remp. διοικῶ ἄριςα τὰ κοινὰ, *Iſocr.*
Gula, ὁ ὑπερφάγος, υ, *Ariſtot.* ὁ λαιμὸς, gulæ deditus, vide *Gulo.*
Gulo, ὁ λιχνος, υ, *Plato.*
Guleſitas, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.* ἡ γαςριμαργία.
Guloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ γαςριμαργος, ος, *Ariſtot.*
Ganges, ἡ δίνη, ης, *Plato.*
Gurguſtium, τὸ οἰκίδιον, υ, *Dem.*
Guſtabilis, e, γευςὸς, ὴ, όν.
Guſtatio, ἡ γεῦσις, εως, *Ariſtot.*
Guſtatus, us, vide *Guſtus.*
Guſto, γεύομαι, aliquid, τινὸς, *Dem.* τὶ, *N. T.*
Guſtus, us, ἡ γεῦσις, εως, *Ariſtot.* guſtum præbeo, γεύω, aliquid, τινὸς, *Plato.* τι, *Sophocl.*
Gutta, τὸ σταγμα, ατος, ὁ σταγὼν, όνος, *Athen.* ὁ σταλαγμὸς, ἡ ῥανὶς.
Guttatim, κατὰ σταγόνας.
Guttur, ὁ λαρυγξ, γγος, *Gal.* ὁ φάρυγξ, *Hipp.* ὁ βρόγχος.
Gutturnium, ὁ χερνίψ, *Athen.* τὸ χερνίζιον, υ, *idem.*
Guttus, ὁ σκύφος, υ, *Athen.*
Gymnaſiarcha, ὁ γυμνασιάρχης, ου, ὁ γυμνασιάρχος, υ, *Pol.*
Gymnaſium, τὸ γυμνάσιον, υ, *Lucian.*
Gymnicus, a, um, γυμνικὸς, ὴ, όν, agon, ἀγὼν, *Thuc.*
Gynæceum, τὸ γυναικεῖον, υ, ὁ γυναικὼν, ῶνος, *Xen.* γυναικωνῖτις, ιδος, *Plut.*
Gynæconitis, vide antecedens *Gynæceum.*
Gypſeus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ γύψου, ſimulacrum gypſeum, ἄγαλμα ἐκ τοῦ γύψου, *Pauſ.*
Gypſo, γυψόω.
Gypſum, ſ. Gypſus, ὁ γύψος, *Dioſc.*
Gyro, γυρόω, δινέω.
Gyrus, ὁ γῦρος, υ, gyrum circa aliquem aliqua re deſcribo, γῦρον περί τινά τινι ποιέομαι, *Plut.*

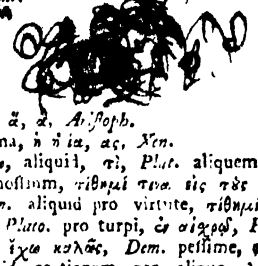

HA, ha, ᾶ, ᾶ, *Ariſtoph.*
Habena, ἡ ἡνία, ας, *Xen.*
Habeo, ἔχω, aliquid, τὶ, *Plut.* aliquem in numero hoſtium, τίθημί τινα εἰς τοὺς ἐχθροὺς, *Dem.* aliquid pro virtute, τίθημί τι ἐν ἀρετῇ, *Plato.* pro turpi, ἐν αἰσχρῷ, *Plut.* me bene, ἔχω καλῶς, *Dem.* peſſime, φαυλότατα, *id.* orationem pro aliquo, λόγον ὑπὲρ τινος δημηγορέω, *id.* contra aliquem, κατά τινος, *id.* de aliqua re, ἔπω λόγον περί τι, *Iſocr.* ῥητορεύω λόγον περί τινος, *id.* nomen a juſtitia, τ' δίκης ἐπώνυμός εἰμι, *Dem.* multos adverſarios, ἔχω πολλὰς ἐναντιμφύας, *Iſocr.* rationem ſ. argumentum in promptu, ἔχω λόγον πρόχειρον, *Dem.* delectum municipum, πολίτας καταλέγω τῆς δημοτῆς, *id.* honorem eloquentiæ, τιμᾶν τὴν λέξιν, *Iſocr.* ratum alicujus teſtamentum, ἐμμένω τῇ διαθήκῃ τινὸς, *Dem.* jus faciendi teſtamentum, κυρίως εἶναι διαθέσθαι, *id.* rationem, ſ. curam alicujus, ποιέομαι ἐπιμέλειαν περί τινος, *Iſocr.* τινὸς, *Dem.*
Habilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκατάφορος, ad aliquid, πρός τι, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ εὐάρμοςος.
Habilitas, ἡ ἐφαρμοςὴ, ῆς, *Plut.* ἡ εὐαρμοςία.
Habitabilis, ὁ καὶ ἡ οἰκήσιμος.
Habitaculum, τὸ οἴκημα, *Xen.*
Habitatio, ἡ οἴκησις, εως, *Dem.*

Habitator, ὁ οἰκήτωρ, ορος, *Dem.* ὁμοντὶς, ῆτος, urbis, ὁ ἐν τῇ πόλει, *id.*
Habito, οἰκέω, urbem, πόλιν, *Iſocr.* ἐν πόλει, *Dem.* inter aliquos, ἐν τισι *Plato,* in domo, ἐν οἰκίᾳ, *Æſchin.* in regione, κατοικέω ἐν τῇ χώρᾳ, *Iſocr.* tertam aliquam, γῆν τινα, *Plut.* in terra, ἐπὶ τῆς γῆς, *N. T.* in inſula, νήσου, *Iſocr.*
Habitudo, ἡ ἕξις, εως, *Gal.*
Habitus, us, ἡ ἕξις, εως, *Ariſtot.*
Hac, τῇδε, *Dem.* hac illac curſito, περιτρέχομαι τῇδε κακεῖσε, *idem.*
Hactenus, ἡ ταύτῃ μὴ ταυτῇ, *Plato,* ἡ ταῦτα μὴ δὲ ταῦτα, *Dem.* μέχρι τῶδε, *Thuc.*
Hædiculus, τὸ ἐριφιον, υ, *Athen.*
Hædile, ἡ ἐριφοσασία, ας.
Hædinus, a, um, ἐριφεῖος, εία, εῖον.
Hædus, ὁ ἔριφος, ου, *Ariſtot.*
Hæreditarius, a, um, κληρονομιαῖος, αία, αῖον, *Pandect.*
Hæreditas, ἡ κληρονομία, ας, *Dem.* ὁ κλῆρος, υ, *idem,* hæreditatem relinquere, καταλείπειν κλῆρον, *idem,* adire, αἱρεῖν κλῆρον, *idem,* tenere, ἔχειν κλῆρον, *idem,* dividere in duas partes, διαιρεῖν μοῖρας δύο τὸν κλῆρον, *idem,* dividere cum fratre, μερίζομαι ſ. μοιρίζομαι τὴν οὐσίαν πρὸς ἀδελφὸν, *idem,* ſortiri, κλῆρον ἢ κλῆρου, *idem.* Conf. *Hæres.*
Hæreo, ξυνάπτομαι, in aliqua re, πρός τι, *Ariſtot.* i. e. dubito, ἀμφισβητέω περί τινος, *Iſocr.*
Hæres, ὁ κληρονόμος, υ, *Dem.* ſum, κληρονομία, *idem,* alicujus, κληρονόμος εἰμί τινος, *id.* hæredem inſtituo, ſ. ſcribo aliquem, καθίσημί τινα κληρονόμον, *Iſocr.* relinquo, καταλείπω κληρονόμον, *id.* fieri bonorum alicujus, γίγνομαι κληρονόμος τινος, *Dem.*
Hæreſis, ἡ αἵρεσις, εως, *Galen.*
Hæreticus, a, um, αἱρετικὸς, ὴ, όν.
Hæſitantia, ἡ ἰλιγγοφανία, ας, *Ariſtot.*
Hæſitatio, ἡ ἀπορία, ας, *Iſocr.*
Hæſito, ἀπορέω, *Xen.* Conf *Dubito.*
Halec, vel Halex, ὁ μαῖνις, ιδος, *Lucian.*
Halitus, ἡ ἀναπνοὴ, ῆς, *Ariſtot.* ὁ ἀτμὸς, ὦ, *Plut.*
Halo, ἀναπνέω, *Ariſtot.* ἀτμιάω, *Hippocr.*
Hamatus, a, um, ἀγκιςρωτὸς, ὴ, όν.
Hamo, ἀγκιςρόω.
Hamulus, τὸ ἀγκίςριον, υ.
Hamus, τὸ ἄγκιςρον, υ, *Lucian.* hamo capio, ἀγκιςρεύω, *Cl. Alex.*
Haruſpex, ὁ ἱροσκόπος, υ.
Haruſpicina, ἡ ἱροσκοπικὴ, ῆς.
Haruſpicium, ἡ ἱροσκοπία, ας.
Haruſpicor, ἱροσκοπέω.
Haſta, τὸ δόρυ, ατος, *Ariſtot.* ἐγχος, ους, ſub haſta aliquid vendo, λέω τι, *Diod. Sic.* ἀποκηρύττω τι
Haſtatus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰχμοφόρος, υ, ἡ δορυφόρος, υ, *Xen.* ὁ καὶ ἡ λογχ
Haſtile, τὸ ἀκοντίου ξύλον.
Haud, ἦ, vide *Non,* haud dubie, ἀναμφισβήτητος, *Dem.* haudquaquam, ἠδαμῶς, *Dem.*
Haurio, ἀντλέω, ἀρύω, aquam ambabus manibus, ὕδατος ἀμφοτέραις χερσὶν, *Ælian.* ἀρύω ὕδατος, *Plato,* aquam ex Nilo, ὑδρεύομαι ἐκ τοῦ Νείλου, *Plut.*
Hauſtio, ἡ ἄντλησις, εως, aquæ, ὕδατος, *Æl.*
Hauſtrum, τὸ ἄντλητήριον, υ, τὸ ἄντλημα, ατος, *N. T.* ὁ ἀρυστὴρ, ῆρος, *Themiſt.*
Hebdomas, ἡ ἑβδομὰς, άδος, *Galen.*
Hebeo, ἀμβλυώπομαι, *Thuc.* ad lucem, ἀμβλυωπέω πρὸς τὸ φῶς, *Luc.*

Hebeto

Hebes, ἀμβλὺς, εῖα, ὺ, pugio, ξιφίδιον, *Plut.*
Hebesco, ἀμβλύνω, ῦναι, *Thuc.* oculi hebescunt, ἀμβλύνονται οἱ ὀφθαλμοὶ, *Theophr.*
Hebetatio, ἡ ἀμβλασις, εως, oculorum, τῶν ὀφθαλμῶν
Hebeto, ἀμβλύνω, aliquid, τὶ, *Plut.* ad aliquid, ἀπαμβλύνω εἴς τι, *id.*
Hebetudo, ἡ ἀμβλυτης, ητος, oculorum, ὁ ἀμβλυωπος, ἡ *Hippoc.*
Hecticus, a, um, ἑκτικὸς, ἡ, ὸν, febris, ἑκτικὸς πυρετὸς, qui febri hectica laborat, ὁ ἑκτικὸς, ὁ, *Gal.*
Hedera, ὁ κισσὸς, ὁ, κιττὸς, ῦ, *Theophr.*
Hederaceus, a, um, κισσινος, η, ον, corona, κισσινος στεφανος, *Athen.* poculum, τὸ κισσυβιον, ου, *id.*
Hei, οἴ, mihi! οἰ ἐμοὶ, *Sophocl.* οἰ ἐμοὶ, *Epigr.* οἰ μοι, *Cyrel.* hei mihi misero, εἰμοὶ τα-λᾶ, *Aristoph.* hei mihi er, αἰαῖ τλαλας, *idem*
Helleborus, ὁ ἑλλεβορος, ὁ *Dioc.*
Helluatio, ἡ ἀσωτια, ας, *Arist.* ἡ λιχνεία.
Helluo, ὁ αὐστηληρὸς, ὁ, *Dem.* ὁ ἀσωτος, ὁ, *Arist.* ὁ λαφυστης, ου.
Helluor, ἀσωτεύομαι, *Athen.* λαφύσσω.
Hem, φεῦ, virum, ἀνδρος.
Hemina, ἡ κοτύλη.
Hemisphærium, τὸ ἡμισφαιριον.
Hepar, το ἧπαρ, ατος, *Gal.*
Hepaticus, a, um, ηπατικὸς, ἡ, ον, *Gal.*
Hera, ἡ δέσποινα, ης, *Plato.* ἡ δεσποτις, ὁ κυριε
Herba, ἡ φόα, ας, *Theophr.* ἡ βοτάνη.
Herbescens, a, um, ὁ ἡ ἡ βοτανώδης, ες.
Herbarius, a, um, βοτανικὸς, ἡ, ον, *Dioscor.*
Herbesco, βοτανιζομαι, φυλλίζω, *Nazar.*
Herbeus, ea, eum, ὁ ἡ ἡ φυώδης, ες, *Plut.*
Herbosus, a, um, ὁ ἡ ἡ βοτανώδης, ες.
Herbula, το φυτιον, ου, τὸ βοτανιον, ου.
Here, χθες, ἐχθες, *Lucian.*
Hereditarius, a, um, κληρονομικὸς, ἡ, ον, *Dem. Plat.*
Hereditas, ἡ κληρονομια, ας, *Plato*, committo, δικαιόω τινὰ, *Dem.* ἀνθρωποκλοπία, *Nazar.*
Homo, ὁ vel ἡ ἀνθρωπος, ου, *Dem.* probus, σπουδαῖος, *id.* bonus & non nus, χρηστος ἡ φιλανθρωπος, *id.* levis f. obscurus, τυχὸν, *Lucian.* malus, φαῦλος, *Dem* perditus, φθορεὺς, *id.* exterus, ὁ ἐξωθεν, *Isocr* hominum multitudo, πλῆθος σωμάτων, *Dem*
Homuncio, τὸ ἀνθρωπιον, ου, *Dem.* ὁ ἀνθρωπίσκος.
Honestamentum, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.*
Honestas, το καλὸν, οῦ, *Dem.* ἡ καλοκαγαθια, ας, *Xenoph.* Conf. *Virtus*, item *Honestus, a, um.*
Honeste, καλῶς, & decenter agere, ἡ προσηκοντως πραττειν, *Dem.*
Honesto, τιμαω, aliquem, τινὰ, *Dem.* δόξαν τινὶ, *Aristot.* σεμνυνω τινα, *Dem.*
Honestum, το καλον, οῦ, *Dem*
Honestus, a, um, i. e. honorabilis, ὁ ἡ ἐντιμος, ου, *Xenopho* i. e bonus, καλος, ἡ, ον, *Dem* honestum & bonum esse, καλὸν ἡ ἀγαθὸν εἶναι, *Dem.* & decorum esse, alicui, καλον ἡ πρέπον εἶναι τινι, *id.* & justum esse, καλον ἡ δικαιον εἶναι, *id*
Honor, ἡ τιμη, ῆς, *Dem* ἡ ἀτιμια, ας, *id.* & gloria, τιμὴ ἡ δοξα, *id.* & admiratio, τιμη ἡ ζηλος, *id.* ζηλος ἡ φιλοτιμια, *id* studium honoris & gloriæ, φιλοτιμια ἡ δοξα, *id* magnus, τιμη μεγάλη, *id* an pissimus, πλειστη, *id* immortalis, ἀειξωηστος, *Isocr.* meritus, προσηκουσα, *Dem* eximius, ἐξαιρετος, *Lysias* summus, ὑπερβολη τιμῆς, *Dem.* honorem apere, τιμη, ἐπιθυμεῖν, *Isocr.* amo, τιμὴν ἀγαπαω, *id.* quæro, τιμὴν ζητεω, *id.* ὁρμωμαι πρὸς φιλοτιμιαν, *id.* adsero alicui, φέρω τινὶ τιμὴν, *id.* κομιζομαι τιμὴν, *id.* decernere, dare alicui, δίδωμι τιμὴν τινι *Dem.* conferre alicui, ὁ μακαρίζω τιμὴν τινὶ, *Isocr.* consequi, εὑρίσκειν τιμὴν, *Dem* τυγχανειν τιμῆς, *id* κλησασθαι τιμὴν, *idem*, λαμβάνειν τιμὴν, *Isocr.* habere, ἐχειν τιμὴν, tollere bene meritorum, ἀπαιρεῖν τινὰ τῆς εὐεργεσίας, *Dem.* datam eripere alicui, ἀφελέσθαι τιμὴν διδόσθαι τινι, *id.* amittere, ὑποστρεφειν τιμὴν, *id.* recuperare. ἀναλαμβάνειν τιμὴν, *Isocr.* honore contrarium esse, ἐναντιον τιμὴν, *id.* frui ab aliquo, ἀπολαυειν τιμῆς παρὰ τινος, *Dem.* antecellere alicui, ὑπερέχειν τιμῆ τινος, *Isocr.* honoris & decori causſam esse, τιμὴν ἡ καλὸν αἴτιον εἶναι *Dem.* summos honores habere alicui, εἰ, ὑπερβολὴ τιμῶν τινα, *idem*, publ cos habere alicui, δημοσία τιμᾶν, *id.*
Honorabilis, e, τιμιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ἡ ἐντιμος, ου, id. ὁ ἡ ἀξιοτιμος.
Honorarium, το χάρις, αἰος, *Dem* bellicum, το ἀριστεῖον, ου, *id* dare, δίδωμι ἀριστεῖον τινι, *id* consequi ab aliquo, ἀξιοῦσθαι τὸ ἀριστεῖον ὑπο τινος, *id* λαμβάνειν ἀριστεῖον παρὰ τινος, *Isocr.* τυγχανειν τὸ ἀριστεῖον, *id.*
Honorarius, a, um, τιμητικος, ἡ, ὸν.
Honorifice, εὐδόξως, *Dem* ἐντιμως, *Plato.*
Honoratus, a, um, τιμώμενος, ἡ, ον, *Dem.* ὁ ἡ ἡ ἐντιμος, ου, *id.* ὁ ἡ ἡ ἀγδοξος.
Honorifice, εὐδόξως, *Dem* ἐντιμως, *Plato.*
Honorificus, a, um, τιμιος, ία, ιον, honorificum erat omnibus, τιμιον ἦν πασιν ἀνθρώποις, *Dem.* ὁ ἡ ἡ ἐντιμος, ου, honorifica & magna & splendida res, ἐντιμον ἡ μεγα ἡ λαμπρὸν πρᾶγμα, *id.*
Honoro, τιμαω, aliquem, τινὰ, *Demosth.* maxime, μαλιστα, *id* εἰς ὑπερβολὴν, *idem*, ὑπερβαλλοντως *id.* ut meretur, κατ' ἀξιαν, *Isocr.* perinde ut alium, ἐξισου τῷ ἄλλῳ, *Dem.* publice, δημοσια, *id.* aliquem in aliqua re, τινα κατά τι, *Alan.* & religiose colo ἀπό malia quædam, σεβομαι ἡ τιμαω ζῶά τινα, *Isocr.* Conf. *Honor*, item *Colo.*
Hora, ἡ ὡρα, ας, *Dem* quota hora est? πόσον ἐστι το στοιχεῖον, *Lucian.* hac ipsa hora φυσῶσας τὴν ὡραν, *Plaut.* elapsa, ὥρα παρεληλυθυῖα.
Horadeaceus, a, um, κριθινος, ἡ, ον. ενος, vinum, οἶνος, *Athen.* panis, ἄρτος, *Plut.*
Hordeum, ἡ κριθὴ, ῆς, *Theophr.* hordei ferax, ὁ ἡ ἡ κριθεφορος, ου, ὁ, *Strabo.*
Horizon, ὁ ὁριζων, ονος.
Hornus, a, um, ἑτινος, εἰα, εἰον, *Cl. Alex.*
Horologium, το ὡροσκοπεῖον, ου, *Strabo.*
Horrendus, a, um, φοβερος, ὰ, ὸν, *Isocr.* ἐκπληκτικὸς, δεινὸς ἡ ἡ φοβερὸς ἀσεβημα, *Dem.*
Horreo, φρίττω, aliquid, τρέμω τι, *Dem* fues horrentes feti, δεῖς ἀναφρασσοντες, *Aristo*
Horreolum, το ζυτοδόκιον, ου.
Horrefco, vide *Horreo.*
Horreum, ὁ ζειτοδόκων, ῶνος, *Poll.* ἡ ἀποθηκη, ης, Λ. T. το ζειτοφυλακιον.
Horribilis, e, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Plato*, ὁ ἡ ἡ φρικωδης.
Horride, τραχέως, *Isocr.*
Horridus, a, um, τραχὺς εῖα, ὺ *Ilias*
Horror, ἡ φρικη, ης, *Ilias* febris, ἡ φρικωδης πυρετὸς, ὁ, *Lucian.*
Horsum, δεῦρο, *Dem.*
Hortamentum, το παραμυθιον
Hortatio, ἡ παρακλησις, εως, *Arist.* ἡ παθ' ὁρμησις.
Hortator, ὁ παρακαλων, ὁ, ὁ παρακλητωρ, ορος, ὁ.
Hortenfis, e, κηπαῖος, αια, αῖον, fm lax, *Cimelax, Dioſc.*
Hortor, παρακαλῶ, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπὶ τι, *Isocr* ἐπὶ τι, *id.* παρακαλῶ τινα εἰς τι, *Isocr* εἰς τι, *id.* παρορμαω τινα εἰς τι, *Xenoph* ἐπὶ τι, *id.* παραινεσαι τινα τι, *Isocr.* παραινεσαι τινα εἰς τι, *Xen.*
Hortulanus, ὁ κηπουρὸς, ὁ, *Ilias*.
Hortulus, το κηπιον, ου, *Ilias* το κηπιδιον, *Cimelax, Dioſc.*
Hortus, ὁ κηπος, ου, *Ilias*
Hoſtes, οἱ πολέμιοι, ων, ὁ προξενος, ου, ὁ ξενος κακὸς, ου, *Plato*, ὁ πατρὸς γεγενημένος, *Isocr.* ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* alicui esse familiarem, ξενὸν εἶναι τινι ὄντα κακὸν, *Isocr.*
Hoſpitalis, e, φιλόξενος, ὁ, ἡ παρὰ δόξαν, ος, *Aristoph.* Hoſpitalis

hospitalis, ε, ξένιος, ία, ον, *Xenoph.* ὁ ἢ ἡ φιλόξενος, ξενικός, ἡ, όν, amicitia, φιλία, *Aristot.* manus, τὸ ξένιον, υ, *Dem.*

hospitalitas, ἡ ξενία, ας, *Dem.* ὁ ξενισμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ φιλοξενία.

hospitaliter, φιλοξένως, *Isocr.*

hospitium, τὸ ξενοδοχεῖον, υ, τὸ πανδοχεῖον, υ, *Plut.* ὁ ξενών, ῶνος, & amicitia, ἡ ξενία ἢ φιλία, *Dem.* renovo vetus hospitium, ἀνανεόομαι ἢ καινὸν ποιέομαι τὸν παλαιὸν ξενίαν, *Isocr.* decerno alicui jus hospitii, ψηφίζομαί τινι προξενίαν, *Dem.* excipio hospitio aliquem, ξενίζω τινὰ, *id.* hospitio conjungor, ξενόομαι, *Xenoph.*

Hospitor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, *N. T.* ὑπό τινος, *Xenoph.*

Hostia, ἡ θυσία, ας, *Lucian.* τὸ θῦμα, ατος, *Isocr.* hostiam immolo, θυσίαν θύω, *Plato*, ἱερεύομαι ποιῶν, *Aristot.*

Hosticus, a, um, πολέμιος, ία, ον, terra, ἡ πολεμία χώρα, *Xen.*

Hostilis, ε, πολέμιος, ία, ον, *Xen.* ἐχθρὸς, ὰ, όν, ὁ ἢ ἡ δυσμενὴς, hostili animo sum erga aliquem, πολεμίως ἔχω πρός τινα, *id.*

Hostilitas, ἡ δυσμένεια, ας, *Herodian.*

Hostiliter, πολεμικῶς, *Isocr.* πολεμίως, *Thuc.*

Hostimentum, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Lucan.*

Hostio, ἀμείβομαι, *Dem.*

Hostis, ὁ ἐχθρὸς, ὸν, *Dem.* ὁ πολέμιος, υ, *id.* & inimicus, πολέμιος ἢ ἐχθρὸς, *id.* potens, ἐχθρὸς ἰσχυρὸς, *id.* acris, χαλεπὸς, *Isocr.* irreconciliabilis, ἀδιάλλακτος, *Dem.* apertus, προδαλὸς, *id.* communis, κοινὸς, *id.* hostem aliquem facere, ποιεῖν τινα ἀτιμαγωγὸν, *Isocr.* judicare, κρίνειν τινὰ πολέμιον, *id.* fieri alicui, γίγνεσθαί τινι πολεμιώτατον, *Dem.* esse alicujus, εἶναι πολέμιον ἢ ἐχθρόν τινος, *id.* experiri aliquem, χειροῦσθαί τινι πολεμίῳ ἢ ἐχθρῷ, *id.* facere cum hostibus, εἶναι ἐν μεσῳδίᾳ τῷ ἐχθρῶν, *id.*

Huc, δεῦρο, progredi, βαδίζειν, *Dem.* adsiste, δεῦρο ἀνάστηθι μοι, *id.* redituere, δεῦρι καταγιεῖν, *id.* mittere, εὐθὺς πέμπειν, *Isocr.* hucusque, ἄχρι τοῦ δεῦρο, *N. T.* huc & illuc circumvagari, δολιχεύεσθαι διαφέρεσθαι, *Dem.*

Hujusmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *Dem.* τοιοῦτός τις, *Plato.*

Humane, ἀνθρωποπαθῶς, *Heliod.*

Humanitas, i. e. humana natura, ἡ ἀνθρωπότης, ητος, i. e. comitas, ἡ φιλανθρωπία, ας, *Dem.* & clementia alicujus, ἡ πρᾳότης τινος, *id.* & animi facilitas, ἡ τροπὴ ἠθικὴ, *id.* & indulgentia, ἡ ἄνεσις, *id.* humanitatem experiri apud aliquos, τυγχάνειν τῆς φιλανθρωπίας παρά τινος, *id.* frui humanitate aliquorum, ἀπολαύειν τῆς φιλανθρωπίας τινων, *id.* habere humanitatem invitem a natura, ἔχειν φιλανθρωπίαν ἐκ φύσεως πρὸς ἀνθρώπους, *Isocr.*

Humaniter, ἀνθρωπίνως, *Dem.* disputare humanius de fortuna, διαλέγεσθαι ἀνθρωπικώτερον περὶ τῆς τύχης, *id.* humaniter se gerere erga aliquos, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινας, *id.*

Humanus, a, um, ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, genus, ἀνθρωπίνη γένεσις, *Lucian.* ἀνθρώπινον, ου, τὸ, genus, ἀνθρώπινον γένος, *Plato*, humanitus, ὁ ἢ ἡ φιλανθρωπος, ου, *Dem.* & clemens, ων, ονος, *idem*, mansuetus & humanis moribus praeditus, ἥμερος ἢ φιλάνθρωπος τοὺς τρόπους, *Dem.* humanum se praebere erga aliquem, φιλανθρωπεύεσθαι ἐν ταῖς πρὸς τινα, *Dem.*

Humatio, ὁ ἐνταφιασμὸς, ὁ, ἡ ταφὴ, ῆς, *Thuc.*

Humecto, ὑγραίνω, *Gal.* ὑγαίζω, *Dio.* ἐμβάζω.

Humectus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, όν, *Xen.*

Humeo, ὑγιαίνω, *Aristot.*

Humerus, ὁ ὦμος, ου, *Isocr.*

Humidus, ὑγράζομαι, *Plato.*

Humi, χαμαὶ, ἐδαφος, χαμαὶ κάτω, *Xen.*

Humiditas, ἡ ὑγρασία, ας, *Gaza.* ἡ ὑγρότης, ητος, *Plato.*

Humidus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, όν, *Xenoph.* νότιος, *Hom.*

Humiliatio, ἡ ταπείνωσις, εως.

Humilio, ταπεινόω, *N. T.*

Humilis, ε, ὁ ἢ ἡ πρόσχαμος, ου, *Aristot.* ταπεινὸς, ὴ, όν, *Lucian.* animo, ὁ ἢ ἡ ταπεινόφρων, ονος, *Plut.*

Humilitas, ἡ ταπεινότης, ητος, *Isocr.* ἡ ταπεινοφροσύνη.

Humiliter, ταπεινῶς, *Isocr.*

Humo, θάπτω, mortuos, νεκρὸς, s. ἀποθανόντας, *Dem.* aliquem, ἐνταφιάζω τινὰ, *Basil.*

Humor, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plato.* ἡ γνῖς, *Athen.*

Humus, ἡ γῆ, γῆς, *Dem.* Conf. *Terra.*

Hyacinthinus, a, um, ὑακίνθινος, ίνη, ινον.

Hyacinthus, ὁ, vel ὁ ὑάκινθος, υ, *Dioscor.*

Hyades, αἱ ὑάδες, ων, *Poët.*

Hyberna, orum, τὰ χειμάδιον, υ, in hybernis habere exercitum, ἐν χειμαδίοις ἔχειν τὴν δύναμιν, *Dem.* ex hybernis educo, ἐκ τῶν χειμαδίων ἐξάγω.

Hyberno, παραχειμάζω, *Dem.* χειμάζω.

Hybernus, a, um, χειμερινὸς, ὴ, όν, morbi, χειμερινὰ νοσήματα, *Hippocr.*

Hydra, ἡ ὕδρα, ας.

Hydria, ἡ ὑδρία, ας, *N. T.*

Hydropicus, a, um, ὑδρωπικὸς, ὴ, όν.

Hydrops, *morbus*, ὁ ὑδρωψ, ωπος, *Gal.* hydrope laborans, ὑδρωπικὸς, ὴ, όν, hydrope laboranti similis, ὁ ὑδρωψ, hydrope laboro, ὑδρωπιάω, *Dioscor.* hydrope corripior, ἐξυδρωπιάω, *Aristot.*

Hydrus, ὁ ὕδρος, υ.

Hyemalis, ε, χειμέριος, ία, ον, *Thuc.*

Hyematio, ἡ χειμασία, ας, *Polyb.* ἡ παραχειμασία.

Hyemo, χειμάζω, *Dem.* χειμερίζω.

Hyems, ὁ χειμὼν, *Xen.* τὸ χῆμα.

Hymnus, ὁ ὕμνος, υ, *N. T.*

Hypocaustum, τὸ ὑπόκαυστον, υ, *Vitruvius.*

Hypochondria, τὰ ὑποχόνδρια, ων.

Hypocrisis, ὁ ὑπόκρισις, εως, *N. T.*

Hypocrita, ὁ ὑποκριτὴς, ὰ, *N. T.*

Hypomnema, τὸ ὑπόμνημα, ατος, *Isocr.*

Hypotheca, ἡ ὑποθήκη, ης, *Dem.*

Hypothesis, ἡ ὑπόθεσις, εως, *Aristot.*

Hypotheticus, a, um, ὑποθετικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Hystrix, ὁ ὕστριξ, ἡ ὑστρὶς, χος, *Aristot.*

J.

JAceo, κεῖμαι, in lecto, ἐν κλίνῃ, *Isocr.* in terra, κατάκειμαι ἐν τῇ γῇ, *Plato.* κατακλίνομαι.

Jacio, βάλλω, aliquem gleba, τινὰ βώλῳ, *Xen.* probra, vide *Probrum*, fundamentum, vide *Fundamentum.*

Jactanter, ἀλαζονικῶς, ἀλαζονευομένως.

Jactantia, ἀλαζονεία, ας, *Dem.* τὸ φρύαγμα, ατος, *Plut.* μεγαλαυχία.

Jactatio, ὁ ῥιπτασμὸς, οῦ, *Plut.*

Jactator, ὁ ῥιπτάζων, ουσα, ον, *Aristot.* i. e. arrogans, ὁ ἀλαζονικὸς, ὴ, *Xen.* ὁ ἀλαζὼν, όνος, *id.* ὁ ἀλαζονοῦμενος, ου, *Isocr.*

Jacto, ῥιπτάζω, aliquid, τι *Aristot.* i. e. glorior, μεγαλαυχέομαι, aliquid, ὅτι τινι, *Isocr.* ἀγάλλομαι τινι, *Thuc.* ὅτι τινι, *Xen.* jactantia nobilitatem, αὐχέω εὐγένειαν, *Aristot.* artes, ἀλαζονεύομαι περὶ τῇ τέχνῃ, *Isocr.* divitias, καταλαζονεύομαι περὶ τῷ πλούτῳ, *id.*

Jacto, ῥιπτέω, *Xenoph.* Conf. *Jactito.*

Jactura, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Dem.* temporis, χρόνου παραγενόμενα, *Ælian.* Conf. *Damnum.*

Jactus, us, ἡ βολὴ, ῆς, jaculi, ἀκοντίου, ἰετὸς, ὁ βέλος τοῦ διόπτου, *Aristoph.*

Jactandi peritus, ἡ εὐστοχία, ἡ εὐτυχία, ἡ εὐτυξία.

Jaculandi peritus, ὁ ἢ ἡ εὔστοχος.

Jaculatio, ἡ ἀκόντισις, εως, *Gal.*

Jaculato, ὁ ἀκοντιστὴς, οῦ, *Xenoph.* ὁ τοξότης.

Jaculatorius, a, um, ἀκοντιστήριος, ία, ον.

Jaculatrix, ἡ ἀκοντίζουσα, ης.

Jaculor, ἀκοντίζω, hastam, τὸ δόρυ, *Plut.* in aliquem, τινὰ, *Xen.* εἴς τινα, *id.*

Jaculum, τὸ ἀκόντιον, υ, *Xen.*

Jam, ἤδη, pulso, ἀμείδομαι, *Dem.* ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς, *Dem.* ἐν τῷ παρόντι, *id.* τὸ *id.* jam jam, παραυτίκα, *Dem.* ὅσον οὐκ ἤδη, *Xen.* jam diu, ἐκ πολλοῦ χρόνου, *Dem.* πολλοῦ ἤδη χρόνου, *id.* jam pridem, πάλαι, *Lucian.* jam olim, ἐκ πολλοῦ ἤδη, *Dem.* jam inde a pueris, εὐθὺς ἐκ νέου, *Aristot.*

Janitor, ὁ θυρωρὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ πυλωρός.

Janitrix, ἡ θυρωρὸς, οῦ, *N. T.*

Janua, ἡ θύρα, ας, *Xen.* januam pulso, θύρας πατάσσω, *idem*, aperio, ἀναπετάννυμι τὰς θύρας, *Lucian.* claudo, θύρας κλείω, *N. T.*

Januarius, ὁ ἀνθεστηριὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἰανουάριος, υ.

Jalpis, ἡ ἴασπις, ιδος, *Dioscor.*

Ibi, ἐκεῖ, bellum gerere, πολεμεῖν, *Dem.* manere, αὐτῷ καταμένειν, *Isocr.* auctor fuit horum, αὐτόθι αὐτὸς ἦν τούτων, *Dem.* ubi, ἐνταῦθα, οῦ, *Isocr.* ibid. αὐτόθι, *Dem.*

Ibis, ἡ ἶβις, ιδος, *Herodot.*

Ico, φαλίζω, fœdus cum aliquo, ποιέομαι ξυνθήκας πρός τινα, *Dem.* ξυνθέσθαι πρός τινα, *Thuc.*

Icon, ἡ εἰκὼν, όνος, *Isocr.*

Ictericus a, um, ἰκτερικὸς, ὴ, όν, *Gal.*

Icterus, ὁ ἴκτερος, ου, *Gal.* ictero laboro, ἰκτερίδα, *Dioscor.* ictero laborans, ἰκτερικὸς, ὴ, όν, *Hippocr.* ὁ ἢ ἡ ἰκτερώδης, ους, *Dioscor.* ictero corripior, ἰκτερόομαι, *Galen.*

Ictus, us, ἡ πληγὴ, ῆς, *Isocr.*

Icuncula, τὸ εἰκόνιον, υ, *Plut.*

Idcirco, διὰ τοῦτο, *Dem.* διὰ ταῦτα, *id.*

Idea, ἡ ἰδέα, ας, *Plato.*

Idem, ὁ αὐτὸς, ἡ αὐτὴ, τὸ αὐτὸ s. τοὐτό, *Aristoph.* ὅστις, αὕτη, οὗτο, *Plut.* dico, ταυτολογέω, quod, ταὐτόν, ὅτι, *Isocr.* quod secunda fortuna, ταυτὸν τῇ εὐδαιμονίᾳ, *Aristot.*

Identidem, διαπαντὸς, *Xen.*

Identitas, ἡ ταυτότης, ητος, *Aristot.*

Ideo, διο, *Dem.* διὰ τοῦτο. id. quod, τούτου ἕνεκα, ὅτι, *Isocr.* ideo, quod condidisti homines, διὸ ἁπλοῦς ἀνθρώπους, *Plut.*

Idioma, τὸ ἰδίωμα, ατος, *Dioscor.*

Idiota, ὁ ἰδιώτης, ου, *Dem.*

Idololatra, ὁ εἰδωλολάτρης, ου, *N. T.* fum, εἰδωλολατρεύω, *Baf.*

Idololatria, ἡ εἰδωλολατρία, ας, *N. T.*

Idolum, τὸ εἴδωλον, υ, *N. T.*

Idoneo, ὀπτηδείως, *Thuc.* ἱκανῶς.

Idoneus, a, um, ὀπτηδειος, εία, ειον, idoneum tempus, ὀπτηδειος καιρὸς, *Dem.* ad aliquid, τινὸς, *Aristot.* εἴς τι, *Herodian.* ad gerendam rempublicam, πολιτεύεσθαι, *Dem.* ad negotium, χρήσιμος ὢν πρᾶγμα, *id.* ad gerendas res justas, πρακτικὸς τοῦ δικαίου, *Aristot.* ad omnia, εὐόρμιστος πρός ἅπαντα, *Isocr.* ad docendum, τινος διδάσκειν, *id.* ad aliquid, πρός τι, *Lucian.* corpore, τὸ σῶμα, *Xen.* civis, πολίτης, *Isocr.* ad agendum, δεινὸς πρᾶξαι, *id.*

Ides, αἱ ἴδες, ων.

Jecinoriosus, a, um, vide *Hepaticus.*

Jecur, vide *Hepar.*

Jejune, ἀγλυκῶς, ἀτερπῶς.

Jejunitas, ἡ νηστεία, ας, *Aristot.* ἡ ἄσιτος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἄγλυκος, υ, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἀηδὴς, ἐς, *id.*

Jejunium, idem quod *Jejunitas.*

Jejuno, ἀσιτέω, *Gal.* νηστεύω, *Plut.*

Jejunus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄσιτος, υ, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἄγλυκος, υ, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἀηδὴς, ἐς, *id.*

JESUS, ὁ Ἰησοῦς, οῦ, *N. T.*

Jentaculum, ὁ ἀκρατισμὸς, οῦ, *Plut.* τὸ ἀκράτισμα, ατος, *Aristot.*

Jento, ἀκρατίζομαι, *Philo.*

Igitur, οὖν, properans, χἀρύσιν, ἦν, *Dem.* τοίνυν, oportet, δεῖ, *idem*, ἠύχετο, precabatur, ηὐξάμην ἤυχετο, *id.* δή, commemoravi, ὑπέμνησα δή, *id.*

Ignarus,

Ignarus, a, um, ἀγνώς, ῶτος, ὄν, *Dem.* ὁ μὴ ἢ ἀπειρήμων, ονος, *Thuc.* μὴ ἐπιστάμενος, ενη, ενον, *Xen.*

Ignave, ἀργῶς, se gerere, ἔχειν, *Plut.* i. e. timide, ἀνανδρως, se gerere erga hostes, πρὸς τοὺς ἐχθρὸς, *Isocr.*

Ignavia, ἀργία, ας, *Dem.* ἡ ῥᾳθυμία, ας, *id.* & socordia, ἡ ἀργία ἢ ῥᾳθυμία, *id.* & negligentia, ῥᾳθυμία ἢ ἀμέλεια, *idem*, τὸ ῥᾳθυμεῖν, nimia & intempestiva, ῥᾳθυμία πολλὴ ἢ ἄκαιρος, *id.* insignis & pernicioſa, ὑπερβάλλουσα ἢ ἀνήκεστος, *id.* ignaviæ ſe dare, ἀποκλίνειν ὅλη τὸ ῥᾳθυμεῖν, *id.* per ignaviam negligere aliquid, διὰ ῥᾳθυμίαν προεῖσθαί τι, *id.* ignaviam deponere, ἀποθεσθαι ῥᾳθυμίαν, *id.* & timiditas, ἡ ἀνανδρία ἢ κακία, *Dem.* & mollities, ἢ μαλακία, *id.* & ſocordia, ἢ ῥᾳθυμία, *id.* facere aliquid ob ignaviam & climinatum animum, ὥσπερ τι δειλίας ἢ ἀνανδρίας ἕνεκα, *id.*

Ignaviter, i. e. ſegniter, ἀργῶς, *Dem.* ῥᾳθύμως, *Iſocr.* i. e. timide, ἀνανδρως, *id.* κακῶς, *Dem.*

Ignavus, a, um, i. e. piger, ἀργὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ἀργὸς, ὰ, ὸν, ἔσα, ὸν, *id.* ὁ ἢ ἡ ῥᾳθυμος, ου, *Iſocr.* ῥᾳθυμῶν, οῦσα, οῦν, *id.* ι. e. timidus, ὁ ἢ ἡ ἀνανδρος, ου, *Dem.* φαῦλος, η, ον, *idem*, μαλακὸς, ὴ, όν, *Iſocr.* ſum, ῥᾳθυμέω, *Dem.* ἀργέω, *idem*, μαλακίζομαι, *id.* κακίζομαι, *id.*

Ignesco, πυρόομαι, *Galen.*

Igneus, a, um, πύρεος, ὴ, ον, *Theophr.* ὁ ἢ ἡ ἔμπυρος, ου, *Diog.* ὁ ἢ ἡ πυρώδης, εος, *Plato*

Ignitabulum, τὸ πυρεῖον, ου, *Plato.*

Ignitorium, τὸ πυρίδιον, ου.

Ignis, τὸ πῦρ, πυρὸς, *Ariſtot.* ſacer, τὸ ἱερὸν πῦρ, ατος, *Gal.* cœleſtis, ὁ οὐρανὸς πῦρ, *Ariſtot.* cœlo deſcendens, πῦρ καταζάσιον, *Poll.* fatuus, ὁ πολυδεύκης.

Ignitus, a, um, ὁ ἢ ἡ πυρωδὴς, ὲς, *Diſc.* ὁ ἢ ἡ διαπυρος, ου, *Plut.*

Ignobilis, e, genere ὁ ἢ ἡ ἀγεννὴς, ὲς, *Dem.* ὁ ἢ ἡ δυσγενὴς, ὲς, nomine, ὁ ἢ ἡ ἀδοξος, ου, *Dem.* ἀνώνυμος, ου, *id.* ὁ ἢ ἡ ἀκλεὴς

Ignobilitas, generis, ἡ δυσγένεια, ας, *Plut.* nominis, ἡ ἀδοξία, ας, *Dem.* & humilitas, ἢ ταπεινότης, *id*

Ignominia, ἡ δυσκλεια, ας, *Dem.* ἡ ἀδοξία, ας, *id.* & contemptus, ἀδοξία, ἢ αἰσχύνη, *idem*, ignominiam alicui adferre, αἰσχύνῃ φέρειν τινὰ, *id* concidere in tenebras & ignominiam, ζοφοῦμαι εἰς σκότος ἢ δυσκλεια, *id.* fugio ignominiam, φεύγω ἀδοξίαν, *id.* abſtergo ignominiam rerum geſtarum, ἀποτρίβομαι τὴν τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν, *Dem.* ignominiæ adjicio & perſtimulo tædium, ἀτιμίαν ἢ τὸ ἐχθρὸν παρέχω τινὶ, *id.* contra omne jus & æquitatem foro, πάντα τὰ δίκαια πάντα ἀτιμάζω, *Dem.*

Ignominioſe, ἀδόξως, *Dem.*

Ignominioſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄτιμος, ου, *Dem.* & turpis, ἐπονείδιστος, ἢ αἰσχρὸς, *id.* ignominioſum habetur jam, veriſam in rep. ἐπονείδιστον ἤδη τὸ πολιτεύεσθαι, *id* ignominioſum duco, ἐν αἰσχρῷ τίθημι, *id.*

Ignorabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀγνωστος, ος, ον, *Lucian.*

Ignorantia, ἡ ἀγνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀγνοσία, ας, ἡ ἄγνοια, & inſcitia rerum, ἡ ἀπειρία ἢ ἀμαθία, *Dem.* ἀπραγμοσύνη, *id* & oblivio, ἀγνοια ἐπιλησμονὴ, *Iſocr.* cum ignavia conjuncta, ἀμαθία μετὰ ῥᾳθυμίας ἢ κακία, *Dem.* incido in ignorantiam, εἰς ἄγνοιαν ἐμπίπτω, *Iſocr.* facere aliquid ex ignorantia, ὥσπερ τι δι' ἀγνοιαν, *Dem.*

Ignoratio, ἡ ἀγνοσία, ας, *Dem.*

Ignoro, ἀγνοέω, ῶ, τὰ πραγμάτα, *Dem.* aliquem, τινὰ, τινὸς, *id.* aliquid, λανθάνει μέ τι, ἀγνοῶ τινὰ, *id.* nihil aliorum, δοῦλος ἂν ἄλλων ἀποκτιμαι, *id.*

Ignoſcentia, ἡ συγγνώμη, ης, *Dem.* Conf. *Venia.*

Ignoſcibilis, e, συγγνωστὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Ignoſco, συγγινώσκω, alicui peccatum, τινὶ ἁμαρτίαν, *Eurip.* fraudem, τὴ ἀπάτην, *Plioſtrat.* alicui, συγγινώμην ἔχω τινὶ, *Iſocr.* συγγνώμην διδωμί τινι, *Polyb.*

Ignotus, a, um, ἀγνώμων, ονος, ον, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἄγνως, ὼ, alicui, ἄγνως τινὶ, *id.* de rebus ignotis loqui, περὶ ἀγνοουμένων λόγους ποιεῖσθαι, *Iſocr.*

Ilex, ὁ πρῖνος, ου, *Ariſtot.*

Ilia, ὁ κινεών, ῶνος.

Ilicet, εἶεν ὄν.

Ilicetum, ὁ πρινών, ῶνος.

Ilicetus, a, um, πρίνινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.*

Illabor, εἰσπίπτω, in aliquid, εἴς τι, *Thuc.*

Illaboratus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀπράγμων, ονος, ον, *Lucian.* aurum, ἄπυρος χρυσὸς, *id.*

Illac, ἐκεῖσε

Illacrimor, ὀδυρομαι, mortuo, πὶ τεθνηκότι, fortunæ meæ, καταδακρύω τὴν ἐμαυτοῦ τύχην, *Xen.*

Illæſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀβλαβὴς, ὲς, *Xen.* ὁ ἢ ἡ ἀλάβητος, ὁ ἢ ἡ ἄπημων.

Illaqueo, παγιδεύω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Illaudatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀνεγκωμίαστος, ου, *Iſocr.*

Ille, a, ud, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, *Dem.* ille ipſe, ἐκεῖνος αὐτὸς, *id.*

Illecebræ, αἱ ἐπαγωγαὶ, ῶν, *Plato*, τὰ δέλεγητρα.

Illecebroſus, a, um, ἐπαγωγὸς, ὴ, όν, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ ἑλκυστικὸς, ὴ, όν, *id.*

Illecebræ, ἀχαριτωσίαι, *Hermog.*

Illepidus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀχαρὶς, [illegible], *Herodian.*

Illibate, ἀψαύστως, ſ. ἀψαυτὶ, *Plut.*

Illibatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄψαυστος, ου, *Polyb.* ὁ ἢ ἡ ἀθικτος, ου, *Plut.*

Illiberalis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνελεύθερος, ου, & tenax, ἢ μικρολογος, *Dem.* i. e. ſervilis, ὁ ἢ ἡ δουλοπρεπὴς, ους, *Xen.*

Illiberalitas, ἡ ἀνελευθερία, ας, *Ariſtot.* i. e ingenium ſervile, ἡ ἀγενεία, ας, *Cl Alex.*

Illiberaliter, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.

Illic, ἐκεῖ, *Dem.* nulli erant illic, præterquam Thebani, ἢ χὼ ἦσαν αὐτοῦ, πλὴν Θηβαίων, *id.*

Illicio, ἐπάγω, *Dem.* aliquem, θέρκω τινὰ, *Iſocr.*

Illicite, ἀθέσμως, *Heſych.*

Illicitus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀθέσμος, ου, *Plut.* ὁ ἢ ἡ ἀθεμίτευτος, ου, illicita precor, ἀθεμίτα εὐχόμαι, *Xen* facio, ἀθέμιτα ποιῶ, *id.*

Illicium, idem quod *Illex*

Illico, παραυτικὰ, *Dem.* Conf. *Statim.*

Illido, προσβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.*

Illigo, προσδέω, ἐνδέω, legi, εἰς νόμον, *Plato.*

Illimis, e, ὁ ἢ ἡ ἄπηλος, ου

Illinc, ἐκεῖθεν, *Dem* ἐντεῦθεν, *id.*

Illinimentum, τὸ ἔγχρισμα, ατος, *Dioſc.*

Illinio, ὀγχρίω, *Gal* διαλείφω.

Illiſio, ἡ προσβολὴ, ῆς, *Plut.*

Illiteratus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀπαίδευτος, ου, *Æliſtin.* ὁ ἢ ἡ ἀγράμματος. ου, *N. T.* ὁ ἐκ τῶν λογίων ὤν, *Plut.* Conf. *Indoctus.*

Illitus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐγκρισθεὶς, ου, *Gal.*

Illo, ἐκεῖσε, *ſermonis*, τῷ λόγῳ, *Herodot.*

Illotus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄλυτος, ου, *Plut.* ὁ ἢ ἡ ἀνιπτος, ου, *N. T.* illotis manibus, ἀνίπτοις χερσὶ, *Nax* pedibus, ποσὶ *Plato*

Illuc, ἐκεῖσε, ῃε, πορεύεσθαι, *Dem.* ἐκεῖ, ſequi aliquem, ἐκεῖ ἕπεσθαι τινα, *Chryſ.* & inde huc, ἐκεῖθεν ἢ ἐνταῦθα δεῦρο, *Dem.*

Illucco, ἐπιλαμπω, *Xen.* ὀπταίνομαι, alicui, τινὶ, *id.*

Illuceſco, ὀπταίνω, *N. T.* ὀπτάσεται, ſabbatum illuceſcebat, ἐπιφαύσκε βάββατον, ubi illuxit, ſc. dies, ἐπιλαμψάσης ἡμέρας, illuceſcente die, διαφαυσκούσης ἡμέρας, *Herodot.*

Illudo, ἐμπαίζω, alicui, τινὶ, *N. T.* φενακίζω τινὰ, *Dem.* ἐκπροφάω τινα, *Lucian* ἐπιλύω τινὶ, *Herodian.* operibus [illegible] ἐργάζω εἰς ὕβριν τινὸς, *id.*

Illuminate, περιφανῶς.

Illuminatio, ἡ ἐπιλαμψις, εως, *Philo.* ἡ φωτισμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ φωταγωγία, ας, *Nax.* ἡ ἐλλαμψις, εως, *apud Theol.*

Illumino, φωτίζω. *Galen.* καταφωτίζω, *Nax.* λαμπρύνω, aliquid, καταλάμπω τί, *Plut.* ἐλλάμπω, *apud Theol.*

Illunis, e, ὁ ἢ ἡ ἀσέληνος, ου, ποε, νὺξ, *Ælian.*

Illuſio, i. e. ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, οῦ, *N. T.* ὁ μυκτηρισμὸς, οῦ, i. e. deceptio, ἡ ἐξαπάτη, ης, *Dem.* ἡ διαφυσις, εως, *id.*

Illuſor, ὁ ἐμπαίκτης, ου, *N. T.*

Illuſtratio, ἡ ἔλλαμψις, εως.

Illuſtris, e, ὁ ἢ ἡ ἔνδοξος, ος, bellum, ἔνδοξος πόλεμος, *Dem.* ὀνομαστὸς, ὴ, ὸν, πὶ γὴ, ἀνὴρ, *Dem.* ἀνὴρ ὀνομαστὸς, *Iſocr.* ἀνὴρ λαμπρὸς, *Dem.* illuſtrem fieri per aliquid, ὑπὸ τινὸς γίνεσθαι διάτι, *id.* ἀπολαμπρύνεσθαι τινι, *Herodot.*

Illuſtro, καταλάμπω, aliquid, τὶ, *Plut.* φανερὸν τί τινι, *Gal.* i. e. declaro, φανερόω, δηλόω, *Iſocr.*

Illuvies, ἡ ἀλυσία, ας, *Nax.* τὸ ἀφίλημα, ατος, *N. T.* τὸ ἀπόπλυμα, ατος, *Clem. Alex.*

Imaginarius, a, um, φανταστικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Imaginatio, ἡ φαντασία, ας, *Ariſtot.*

Imaginor, φαντάζομαι, videre aliquid, ἑράν τι, *Gal.* aliquid animo, διατυπόω τι, *Herodian.*

Imago, ἡ εἰκὼν, όνος, *Dem.* τὸ ἄγαλμα, ατος, *id* τὸ εἴδωλον, ου, *id.* Conf *Simulacrum.*

Imaguncula, τὸ εἰκόνιον, ου, *Plut* τὸ ἀγαλμάτιον, ου, *Lucian.*

Imbecillis, e, ὁ ἢ ἡ ἀσθενὴς, ὲς, corpore, τὸ σῶμα, *Plato*, opibus, χρήμασι, *idem*, ὁ ἢ ἡ ἀρρωστος, ου, *Xenoph.* ὁ ἢ ἡ ἀδύνατος, ου, *Dem.* ſum ἀσθενέω, *Iſocr.*

Imbecillitas, ἡ ἀσθένεια, ας, *Dem.* ἡ ἀρρωστία, ας, *Baſ.* corporis, ἡ κακυχία, ας, *Vid Sin.*

Imbecilliter, ἀδυνάτως, *Dem.*

Imbellis, e, ὁ ἢ ἡ ἄπολεμος, ου, muſa, μοῦσα, *Plato*, ὁ ἢ ἡ ἀνανδρος, ου, *Iſocr.*

Imber, ὁ ὄμβρος, ου, imbribus inundari, καταλύζεσθαι ὑπὸ τῶν ὄμβρων, *Iſocr.* τὰ ὕδατα, damnum accipere ab imbribus, βλάπτεσθαι ἂν, damnum accipere ab imbribus, βλάπτεσθαι ὑφ' ὑδάτων, *Dem.* imbre madens, ὁ ἢ ἡ ὑφ' ὑδατων διεμβρος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ κάτομβρος, ου, *Iſocr.*

Imberbis, e, ὁ ἢ ἡ ἀγένειος, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἀτάγας

Imbibo, ἐμπίνω, plus vini, quam [illegible] πλέον τι ἢ κατὰ τὸν οἶνον, *Lucian.* liquid animo, ἐκπομπάζομαί τι, *Philo*, i. e. comprehendo i. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, *Plut.*

Imbrex, τὸ γεῖσον, ου, *Plutarch.* ὁ κέραμος ἐφ' οὗ λοεῖσθαι.

Imbricatim, γεισοειδῶς.

Imbrico, ἐπιγεισόω, *Ariſtot.*

Imbricus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὄμβριος, ου, *Gal. Acib.*

Imbuo, ἐμβρέχω, *Dioſ.* παράζεω, *Hel.* i. e. inſtituo, παιδεύω τινὰ τινι, *Xenoph* aliquem inſtitutis alicujus, τινα ἐπιτηδεύμασι τινὸς, *Herodian.* Conf *Doceo, Inſtruo.*

Imitabilis, e, μιμητὸς, ὴ, όν

Imitamen, τὸ μίμημα, ατος, vocis, φωνῆς, *Plato.*

Imitandus, a, um, μιμητέος, έα, εον, ζηλωτέος, έα, έον.

Imitatio, ἡ μίμησις εως, *Thu.* τὸ μίμημα, ατος, *Philo*, τὸ ἀπομίμημα, τὰ *Plato* ridiculi, ὁ φαῦλος ἐπιτηδευτὴς inepti, ἡ κακοζηλία, ας, *Lat.*

Imitator, ὁ μιμητὴς, ου, *Dem.* ὁ μίμος, ου, *Dem.*

Imitor, μιμέομαι, majores opere, τοὺς πρόγονους τῷ ἔργῳ, *Dem.* res [illegible] τὰς πράξεις τι ος, *Dem.* [illegible]

ἐμπίπλημι, *Isocr.* ζηλῶν τινὰ, τὰ ἐκείνου πράττειν, *Dio.* μιμητὴς καὶ ζηλωτὴς γίγνομαί τινος, *Isocr.* imitando aliquid exprimere, τοῖς μιμήσεσιν ἰδιάζειν, *Ælian.* ad imitandum sibi aliquid proponere, σφᾶς τι ἀφελέσθαι, *Lucian.*

Immaculatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμωμος, ον LXX. ὁ καὶ ἡ ἄσπιλος, ος, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ος, *Plut.*

Immadeo, ἐμβρίχομαι, *Dioſc.*

Immanis, e, ἄγριος, ία, ιον, & difficilis homo, ἀνὴρ ἄγριος καὶ χαλεπὸς, *Plato*, & crudelis beſtia, θηρίον ἄγριον καὶ φιλαίσχε ὠμότητος μεῖζον, *Iſocr.* ὠμὸς, ὴ, ὸν, immanis animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, *Dem.* χαλεπὸς, ὴ, ὸν, tyrannus, χαλεπὸς τύραννος, *Iſocr.* i. e. ingens, ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, ες, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ φιλόκρις, immane quantum, θαυμαστὸν ὅσον, *Plato*, ἀμύθητον ὅσον, *Ariſtot.*

Immanitas, ἡ ἀγριότης, ητος, *Plut.* ἡ ὠμότης, ητος, & ſævitia alicujus, καὶ χαλεπότης τινός, *Iſocr.*

Immanſuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνήμερος, ον, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀπλὴς, ἧ, *Ariſtot.*

Immarceſcibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμάραντος, ον, *N. T.*

Immarceſco, μαραίνομαι, *Philo*, ἀπομαραίνομαι, *Plut.*

Immature, ἀωρὶ, *Athen.*

Immaturitas, ἡ ὡρία, ας, *Ariſtoph.*

Immaturus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄωρος, ον, ad conjugium, πρὸς τὸ γάμου, *Plut.* ad edendum, εἰς βρῶσιν, *Philo*, immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἁρπασθεὶς, *Lucian.*

Immediate, ἀμέσως.

Immediatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμεσος, ον, *Al. Aphr.*

Immedicabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ον, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, ον, *Galen.* ὁ καὶ ἡ ἀθεράπευτος, ον, *Philo.*

Immeditatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμελέτητος, ον, *Lucian.*

Immeio, ἐνουρέω, *Dioſc.*

Immemor, ὁ καὶ ἡ ἀμνήμων, ον, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ἐπιλέσμων, ον, alicujus, τινὸς, *Æſchin.* ſum, ἀμνημονέω, alicujus, τινὸς, *Dem.*

Immemorabilis, e, ὁ καὶ ἀξιομνημόνευτος, ον.

Immemoratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνημόνευτος, ον.

Immenſitas, ἡ ἀμετρία, ας, *Lucian.* τὸ ἄμετρον, ου, *id.*

Immenſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ον, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀμέτρητος, ον, *idem*, ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, ες, apparatus, παρασκευὴ, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, ον, ambitio, φιλοτιμία, *Dem.* potentia alicujus, δυνάμις τινος, *id.* ὑπερβάλλων, ουσα, ον, atrocia & immenſa, δεινὰ καὶ ὑπερβάλλοντα, *id.*

Immeo, εἰσέρχομαι, *Dem.* ἰέναι εἰς, *Xen.*

Immerens, ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ον, *Plut.*

Immergo, ἐμβάπτω, in ceram, εἰς κηρὸν, *Ariſtoph.* in aquam, καταβάπτω εἰς ὕδωρ *Dioſc.* κατάδυσιν ἐν ὕδατι, *Ariſtot.* aliquem in mare, βαπτίζω τινὰ εἰς θάλασσαν, *Plut.*

Immerito, ἀναξίως, *Iſocr.* fortunam adverſam experiri, παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχεῖν, *id.*

Immeritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάξιος, ον, *Dem.*

Immerſabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀβάπτιστος, ον, *Pind.*

Immerſio, ὁ βαπτισμὸς, οῦ, *N. T.*

Immigro, ἀποικέω, in alium locum, εἰς ἄλλον τόπον, *Iſocr.*

Immineo, ὀφείλομαι, cervicibus, τοῖς αὐχέσι, *Herodian.* immanet periculum, ὀφείλεται κίνδυνος, *Dem.* finis vitæ mihi, ὀφείλεται τέλος ὑμῖν, *Herodian.* crudelis mors inevitabiliter, ἀφύκτως ὀφείλομαι? θανάτου, *Plut.* immanet fames, μέλλει ἐπιέναι λιμὸς, *Ælian.*

Imminuo, μικρύνω, μειόω, ἐλαττόω, aliquid, τὶ *Iſocr.* ἐλάττους ποιοῦμαι τὰς πόλεις, *id.* imminuta eſt reſpublica, τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, *id.*

Imminutio, ἡ ἐλάττωσις, εως, τὸ ἐλάττωμα, ατος, ἡ μείωσις, εως, *Philo.*

Immiſceo, ἀναμίγνυμι, aliquid, τί, *Plut.* ἐμπλέκω τι, *N. T.*

Immiſerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνοίκτιρτος, ον, *Eurip.*

Immiſericordia, ἡ ἀνελεημοσύνη, ης.

Immiſericordites, ἀνηλεῶς, *Philo*, ἀνοίκτως, *Soph.*

Immiſericors, ὁ καὶ ἡ ἀνελεήμων, ον, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀνηλὴς, ἐος, *Philo.*

Immiſſio, ἡ ἔνεσις, εως, ἡ ἔφεσις, εως.

Immitis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεπιείκτος, ἐος, ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ ἀμείλιχος, & nemini ignoſcens, ὁ καὶ ἡ ἀσυγγνώμων, ον, *Dem.* & aſper, φαιδρὸς καὶ χαλεπὸς, *Iſocr.*

Immitto, ἐνίημι, *Xenoph.* equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινὸν, *id.* alicui manus, τινὶ χεῖρας, *N. T.* navem mari, ἐκπλέω τὴν ναῦν τῷ πέλαγος, *Syneſ.* aliquem in aliquid, ἐνίημί τινα εἴς τι, *Ariſtot.*

Immo, καὶ μὰ, audaces, immo temerarios eſſe dicit, θαρραλέους, καὶ ἴτας γε ἴφη, *Plato*, immo etiam, ad ipſos hoſtes, ἀλλὰ δὲ καὶ πρὸς πολεμίους, *Liban.* immo vero, omnia, inquit, πάντα μὴν ἔν, ἔφη, *Xenoph.* immo vero beati, qui audiunt verbum Dei, μᾶλλον μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, *N. T.* turpe eſt, immo turpiſſimum, ἴστι γὰρ αἰσχρὸν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων, *Dem.* quin immo barbari quoque ſponte illi ſe dediderunt, ἀλλὰ μὴν καὶ βάρβαροι ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν, *Herodian.*

Immobilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκίνητος, ον, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀκλινὴς, ἐος, *Nax.* immobilem eſſe, ἀμετακινήτως ἔχειν, *Iſocr. Ariſt.*

Immobilitas, ἡ ακινησία, ας, *Al. Aphr.*

Immobiliter, ἀκινήτως, *Iſocr.* ἀμετακινήτως, *Ariſtot.*

Immoderate, ἀμέτρως, i. e. protective, ἀκολάστως.

Immoderatio, ἡ ἀμετρία, ας, *Plut.*

Immoderatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμέτρος, ον, *Nax.* ſumptus, δαπάνη πλείων τῆς μετρίας, potus, ποτον πλεῖον τῆς μετρίας, *Dem.* i. e. protervus, ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ον, *Plut.*

Immodeſte, ἀκοσμως, προπετῶς, *Dem.* agere, διατρίβειν ἐν ἀκκλησίαις, *id.*

Immodeſtia, ἡ ἀκοσμία, ας, *Plut.* ἡ προπέτεια, ας, *Dem.*

Immodeſtus, a, um, ἀκοσμος, ον, ος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ προπετὴς, ἐος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος.

Immodice, ἀμέτρως, exaggerate dicendo, ὑπερβολὴν μεγάλην λέγειν, *Dem.*

Immodicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμέτρος, ον. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρογκος, ον, *id.* ὁ καὶ ἡ πλείων τῆς μετρίας, *id.* ὁ, ἡ, τὸ ἐξω τοῦ μέτρου, luxus, τρυφὴ, ἐξαλ.

Immolatio, ἡ θυσία, ας, *Ariſtot.*

Immolator, ὁ θύτης, ου, *Herodian.*

Immolo, καταθύω, *Herodian.* bovem, θύω βοῦν, *Plut.* Deo, Θεῷ, *Plut.* θυσίαν τινὶ, *Xenoph.* pro aliquo. διά τι, *idem*, animalia, καταφαγεῖν ζῶα, *Herodian.* homines, ἀνθρωποθυτεῖν, *Philo.*

Immoniorius, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσλοιός, ον, *Galen.*

Immorior, ἀποθνήσκω, *Thuc.*

Immoror, διατρίβω, *Dem.* ἐνδιατρίβω, alicui rei, τινὶ, *Plut.* ἀεί τι, *Thuc.* ἐν τινι, *Xen.* κατά τι, *Dem.* ἐγχρονίζω τινι, *Thuc.* rebus meis, ἐμμένω τοῖς ἐμοῖς, *id.*

Immortalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος, ον, ſic ob aliquid, χάριτος διά τι, *Iſocr.* ſum ob aliquid, εἰμὶ ἕνεκά τινος, *Dem.* immortalia ſapio, τὰ ἀθάνατα φρονῶ, *Iſocr.* immortalem facere aliquem, ἀποθανατίζω τινὰ, *Lucian.* ἀείμνηστον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιῶ τινα, *Iſocr.* immortalem ſui memoriam relinquere, ἀθάνατον τινὰ ἐμαυτοῦ μνήμην καταλιπεῖν, *Iſocr.*

Immortalitas, ἡ ἀθανασία, ας, *Iſocr.* ἡ ἐφθαρσία, immortalitatem appetere, ὀρέγεσθαι ἀθανασίας, *Al.* conſequi, τυγχάνειν ἀθανασίας, frui immortalitate, μετέχειν ἀθανασίας, *idem.*

Immortaliter, ἀθανάτως.

Immotus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσειστος, ον, *Chryſ.* ὁ καὶ ἡ ἀκίνητος, ον, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἀμετακίνητος, ον, *N. T.* ἧ καὶ ἡ ἀδόνητος, ον, LXX. ἧς ἀπρομάχου, *Eurip.*

Immundities, τὸ μίασμα, ατος, LXX. ὁ μιασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.* ἡ ἀκαθαρτης, ητος, *id.*

Immundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, ον, *Phil.* ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, ον, *Dem.* μιαρὸς, ρὰ, ρὸν.

Immunis, e, ὁ καὶ ἡ ἀτέλειαν ἔχων, ἐος, ab aliqua re, τινος, *Dem.* ab excubiis, φρουρᾶς ἀτέλειαν ἔχων, *Ælian.* ſum, ἀσυμβολεῖν, *Ach. Tat.* immunem facere aliquem ab aliqua re, ἀτέλειάν τινος διδόναι τινὶ, *Dem.*

Immunitas, ἡ ἀτέλεια, ας, *Dem.* immunitatem ab aliqua alicui tribuere, ἀξιῶν τινα τῆς ἀτελείας τινος, *id.* διδόναι τινὶ ἀτέλειάν τινος, *id.* conſequi ab aliquo, τυγχάνειν ἀτελείας παρά τινος, *id.* invenire beneficiis, εὑρίσκειν ἀτέλειαν ἀντ' εὐεργεσιῶν, *id.* habere, ἀτέλειαν ἔχειν, *id.* abrogare, ἀφαιρεῖσθαι, *id.* relinquere liberis, καταλείπειν τοῖς παισὶν, *id.* immunitate ſua frui, χρῆσθαι τῇ ἀτελείᾳ, *id.*

Immunitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτείχιστος, ον, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ον, *Ariſtoph.*

Immutabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμετάπτωτος, ον, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄτρεπτος, ον, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀρίστατος, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ἀμετάθετος, ον, *N. T.* ἀμεταπτώτως ἔχων, ουσα, ον, *Iſocr.*

Immutabilitas, ἡ ἀμεταπτωσία, ας.

Immutabiliter, ἀτρέπτως, *Philo.* ἀμεταπτώτως, *Iſocr.*

Immutatio, ἡ ἐναλλαγὴ, ῆς. Vide *Mutatio.*

Immuto, μεταλλάττω. Conf. *Muto.*

Imo, vide *Immo.*

Impacatus, a, um, ὠν εἰρηναῖος, αία, αῖον.

Impactio, ἡ προσκοπὴ, ῆς, *Thuc.*

Impactus, vide *Impingo.*

Impar, ὁ καὶ ἡ ἄνισος, ον, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἀνάρτιος, ον, ἀρτιαῖος, α, ον, numerus, ἀριθμὸς ἀρτιαῖος, *Plut.* ad pugnandum, ὠν ἀξιομάχου, ον, *Diod. Sic.*

Imparatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαρασκεύαστος, ον, ἀπαρασκεύαστος, ον, omnino ad aliquid, παντάπασι πρός τι, *Dem.*

Imparilitas, ἡ ἀνισότης, ητος, *Ariſtot.*

Imparíter, ἀνίσως.

Impatibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαθητος, ον, ὁ καὶ ἡ απαθὴς, ἐος, *Plut.*

Impatibilitas, ἡ απαθεια, ας, *Plut.*

Impatibiliter, ἀπαθῶς, *Plut.*

Impatiens, ὁ καὶ ἡ ἀπαθὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ ἀτλήμων, ον.

Impotientia, ἡ ἀτλησία, ας, *Heſych.*

Impatienter, ἀμύητι, aliquid ferre, δυσκωφόρως τι φέρειν, *Syneſ.*

Impavidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφοβος, ον, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς.

Impedimentum, τὸ ἐμπόδισμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐμπόδιον, ου, *id.* τὸ κώλυμα, ατος, *Lucian.* ἡ κωλύμη, ης, *Thuc.* ἐμπόδιον εἶναί τινι ἐπί τινα, *Dem.* ἐμποδίζειν τινὰ, *idem*, ἐμπόδιον γίνεσθαί τινι, *Plut.* impedimento alicui eſſe, ne agat, ἐμπόδιον εἶναί τινι πρὸς τὸ δρᾶν, *Ariſtot.* impedimento eſſe carnes, ὁ καὶ ἡ ἀπερισπάστως, ου, *Epictet.* impedimentum tollere, ἐκποδὼν ποιεῖσθαι, *Heliod.* adferre alicui in aliqua re, ἐμπαγλεῖν τινι ἐπί τι, *Herodian.* fine impedimento, ἀνεμποδίσως, *Diod. Sic.* impedimenta bellorum, ὁ πόλεμος, ου, LXXo Conf. ſequens *Impedio.*

Impedio, i. e. pedes implico, ἐμποδίζω, alicui rei, τινὶ, *Ariſtot.* i. e. prohibeo, ἐμποδίζω aliquem, τινὰ, *Iſocr.* τινὶ, *id.* κωλύω τινὰ, *Dem.* quo minus fiat aliquid, διακωλύω τι γενέσθαι, aliquem in aliqua re, ἐμπίπραμαι τινὰ τινος, *Plut.* aliquem ne regnum occupet, κωλύω τινὰ λαβεῖν τὴν ἀρχὴν, *Dem.* abire volentem, κατακωλύω ἀπιέναι βουλόμενον, *Xenoph.* remigum miniſterium, παραποδίζω τὴν μὴ ἐρετμὸν χρῆσιν, *Polyb.* nemine impediente perſequi aliquem, ἀκωλύτως διώκειν τινὰ, *Herodiani*

Impeditio, ἡ κωλυσις, εως, ὁ ἐμποδισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Impello, ἐπάγω, aliqua re, τινί, *Plut.* aliquem ad aliquid, παρακινῶ τινα ἐπί τι, *Xen.* παροξύνω τινὰ πρός τι, ὁρμῶ, στρέφω, προτρέπω τὸ πλοῖον, *Xen.*

Impendeo, ἐπικρέμαμαι. Ville *Emineo.*

Impendio, vide *Impensa.*

Impendium, vide *Impetus.*

Impendo, προσαναλίσκω, multum in aliquid, πολλὰ εἰς τι, *Dem.* aliquid frustra, τι εἰς ἀδὴν δίον, *idem*, divitias, ἀναλίσκω χρήματα, *Isocr.* bona, δαπανῶ τὰ ὑπάρχοντα, *Dem.*

Impenetrabilis, e, ὁ ἢ ἢ ἀδιάβατος, ον.

Impensa, τὸ ἀνάλωμα, ατος, *Dem.* facere impensas in aliquid, ἀναλίσκειν ἀναλώματα εἴς τι, *id.* Conf. *Sumptus.*

Impense, σφόδρα, *Aristot.* ἄγαν, *Plato.*

Imperator, i. e. dux, ὁ ἡγεμών, όνος, *Dem.* ὁ ἡγεμὼν ος, ου, i. e. Cæsar, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος, *Jos.*

Imperatorie, στρατηγικῶς, ἡγεμονικῶς, *Isocr.*

Imperatorius, a, um, στρατηγικὸς, ἡ, όν, *Plut.* ἡγεμονικὸς, ἡ, όν, *Xen.* αὐτοκρατορικὸς, ἡ, όν, *Xiph.*

Imperatrix, ἡ ἡγεμονὶς, ίδος, *Philo*, i. e. Cæsaris uxor, ἡ αὐτοκράτωρ ορος, *Xiph.*

Imperatum, τὸ κελευόμενον, υ, *Xen.* τὸ πρόσταχθὲν, όντος, *Isocr.* τὸ παράγγελμα, ατος, *id.* τὸ παραγγελλόμενον, υ, *id.* facere, ποιεῖν, *f.* πράττειν τὸ προσταττόμενον, τὸ προσταγμένον, τὸ κελευόμενον, *Dem.*

Imperceptus, a, um, ὁ ἢ ἢ ἀκατάληπτος, ον.

Impercussus, a, um, ὁ ἢ ἢ ἄτρωτος, ον, *Plato.*

Imperfectio, ἡ ἀτέλεια, ας, seminum, τῶν σπερμάτων, *Theophr.*

Imperfectus, a, um, ὁ ἢ ἢ ἀτελὴς, ές, *Aristot.* ὁ ἢ ἢ ἡμιτελὴς, ές, *Isocr.*

Imperiose, ὑπερηφάνως, *Suid.*

Imperiosus, a, um, ὑπερήφανος, ον, *Plato.* ἀρχικὸς, ἡ, όν, *Isocr.*

Imperite, ἀπείρως, omnino, παντελῶς, *Dem.*

Imperitia, ἡ ἀπειρία, ας, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀδαημοσύνη, & ignorantia rerum, ἡ ἄγνοια τῶν πεπραγμένων, *Dem.* facere aliquid ex imperitia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, *f.* δι' ἀπραγμοσυνὴν, *idem*, uti excusatione imperitiæ & ætatis, προφασίζεσθαι ἀπειρίαν καὶ ἡλικίαν, *idem*, literarum, ἡ ἀγραμματία καὶ ἀπαιδευσία, *Ælian.*

Imperito, vide *Impero.*

Imperitus, a, um, ὁ ἢ ἢ ἄπειρος, ον, ὁ ἢ ἢ ἀδαὴς, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, rerum, πραγμάτων, *Dem.* omnino literarum, παντελῶς ἰδιώτης, *idem*, adeo & vecors, ὥστε σκαιὸς καὶ ἀνόητος, *id.* dicendi, ἀπείρως ἔχων τῷ λέγειν, *idem*, ἀδαὴς λέγειν, *Æl.*

Imperium, i. e. mandatum, τὸ ἐπίταγμα, ατος. Confer *Mandatum*, i. e. dominium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* teneo, διωρθῶμαι, *Isocr.* ἀρχὴν κατέχω, *id.* ἔχω, *id.* suscipio terra marique, καθίσταμαι καὶ γῆν καὶ πόντον ἁπάσαν, *id.* ἀρχὴν καθίσταμαι τῆς γῆς καὶ θαλάσσης, *id.* alicujus detrectare, ὑπομένω τὴν ὑπὸ τινος ἐπ' ἀξίαν, *Thuc.* militare, ἡ στρατηγία, ας, *Dinarch.* & summa rerum, στρατηγία καὶ προστασία, *id.* & do minatio ἀρχὴ καὶ τάραγμα, *id.* & potentia, ἀρχὴ καὶ δύναμις, *id.* adfectare, ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν, *Isocr.* dare, *f.* deferre alicui, διδόναι, *f.* παραδίδόναι ἀρχὴν, *f.* ἡγεμονίαν τινὶ, *Dem.* moliri, κατασκευάζεσθαι ἀρχὴν αὐτῷ, *id.* gerere, κίθεσθαι τὴν ἡγεμονίαν, *id.* consequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς, *id.* administrare, διοικεῖν ἀρχὴν, *idem*, amplificare, μείζω ποιεῖν τὴν ἀρχὴν, *id.* firmare, ἀσφαλίζεσθαι ποιεῖν, *Isocr.* adimere alicui, ἀφαιρεῖσθαί τὴν ἀρχὴν τινος, *id.* deponere, παρακωρεῖν τῆς ἀρχῆς, *Dem.* recuperare, σῶσαι ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν, *Isocr.*

Impermissus, a, um, ὁ ἢ ἢ ἀβίαστος, ον, *Xen.*

Impero, ἄρχω, præclare, καλῶς, *Isocr.* cum gravitate omnibus, σφόδρα ἁπάντων, *id.* alicui, βασιλεύειν τινὸς, ὑπάρχειν τινὸς, κυριεύειν τινὸς, κατακρατεῖσθαι τινὸς, δεσπόζειν τινὸς, ἐπιτροπεύειν τινὸς, ἐπιτροπεύεσθαι ὑπό τινος, ἐπιτροπεύεσθαι τινὸς, ἐπιτροπεύεσθαι τινὸς, ἐπιτροπεύεσθαι τινὸς

...precatio, ἡ ἀρά, ᾶς, *Plato.* ἡ κατάρα, ας, ...*Conf. Elmsl.*

Imprecor, ἀράομαί, alicui exitium, τινὶ ἐξώλειαν, *Dem.* ἐπαρᾶσθαι τινι ἐξώλειαν, *Æschin.* diras alicui, ἐπαράσασθαι διρᾶς ἀρᾶς τινι, *Plut.*

Impressio, *notæ*, ἡ ἐκτύπωσις, εως, hostilis, ἡ ἐμβολή, ῆς, ἡ εἰσβολή, ῆς, *Isocr.* ἡ ἐπιδρομή, ῆς, *Dem.* impressionem facio in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν τινα, *Isocr.* in insulam, ἐμβάλλω εἰς νῆσον, *Dem.* contra aliquos cum aliquo, συμπεσεῖν τινι, *Plut.* & de hostium agros facto, ἐμβάλλω εἰς τὴν τῶν ἀντιπάλων χώραν, *id.* fit impressio in regionem aliquam, γίνεται εἰσβολὴ εἰς χώραν τινὰ, *Isocr.* impressionem alicujus sustinere, ὑπομένειν εἰσβολὴν τινος, *id.* Conf. *Irruptio.*

Imprimis, vide *In primis*, sub *Primus.*

Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, *Plut.* dedecus alicui. διαβολὴν αἰσχρὰν προσβιβάζειν τινι, *Polyb.* signum sive sigillum, τύπῳ πράττειν, *Plato*, τοῦτο ὑπομαίνομαι, *id.* σεσαγηνίδα βάλλειν, *Aristoph.* signum capræ, σφραγίζομαι εἶναι αἶγα, *Dioc.*

Improbabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀδοκίμαστος, ν, ὁ ἢ ἀπίθανος.

Improbatio, ἡ ἀποδοκιμασία, ας.

Improbe, πονηρῶς, *Isocr.* ago, κακουργίαν, *id.*

Improbitas, ἡ κακία, ας, *Dem.* ἡ κακουργία, ας, *id.* ἡ κακοπραγμοσύνη, ης, *id.* ἡ φυλάττης, ητος, *Isocr.* & malitia, quæ in aliquo est, κακία ἢ πονηρία προσοῦσά τινι, *Dem.* & perfidia alicujus, πονηρία ἢ ἀπιστία τινος, *id.* eo improbitatis pervenire, εἰς τοσοῦτον πονηρίας ἐλθεῖν, *id.* summa alicujus, ὑπερβολὴ κακίας τινος, *id.* magna refertum esse, πολλὴν κακίαν ἔχειν, *id.* improbitate omnes superare, πάντας ἀνθρώπους ὑπερβαίρειν πονηρίᾳ, *id.* mancipare se improbitati, προαιρεῖσθαι τὴν πονηρίαν *Isocr.* uti tam insigni improbitate, ut, χρῆσθαι τοσαύτῃ ἀδηλότητι πονηρίας, ὥστε, *Dem.*

Improbo, ἀποδοκιμάζω, aliquid, τι, *Xen.*

Improbo, ἀτιμάζω, *Xen.*

Improbus, a, um, κακὸς, ἡ, ὸν, *Isocr.* πονηρὸς, ά, όν, *Dem.* μοχθηρὸς, ὰ, όν, *id.* continens, σωφρὼν ἀν πονηρὸς, *id.* manifeste, palam, φανερῶς, ὁμολογουμένως φαῦλος, *Lex.*

Improcerus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀμηχὴς, ές.

Improlis, e, ὁ ἢ ἡ ἀτεκνος, ν, *Furn.*

Impromiscuus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀμιξ, ν, *Greg.*

Impropero, ὀνειδίζω, *Hesych.*

Impropric, ἀκύρως, loquor, ἀκυρολογέω

Improprietas, ic. *sermonis*, ἡ ἀκυρία, ας, *Hermog.* τὸ ἄκυρον, ου, *Quintil.*

Improprius, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄκυρος, ν.

Improsper, a, um, vide *Infelix.*

Improspere, vide *Infeliciter.*

Improvide, ἀβουλήτως, *Dem.* agere, *Isocr.*

Improvidus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀπρόοπτος, ν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀλόγιστος, ν, *id.*

Improvise, ἀπροσπτίως, *Herodian.* Vide *Improviso.*

Improviso, αἰφνίδιον, *Plut.* ἀπροσδοκήτως, *Thuc.* αἰφνιδίως, *N. T.* ἐξαίφνης, *Xen.* ἐξαπινάως, *Thuc.*

Improvisus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀπροσδόκητος, ν, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἀθεώρητος, ν, LXX. ὁ ἢ ἡ αἰφνίδιος, ν, *Gal.*

Imprudens, ὁ ἢ ἡ ἀνόητος, ν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ δυσξύνητος, ν, *Xen.* ὁ ἢ ἡ ἄφρων, ονος, *Isocr.*

Imprudenter, ἀνοήτως, *Dem.* ἀφρόνως *Isocr.*

Imprudentia, ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἀφροσύνη, ἡ ἀζηλία.

Impubes, *f.* Impuber, ὁ ἢ ἡ ἀνήβητος, ν, *Theocr.*

Impudens, ὁ ἢ ἡ ἀναιδὴς, ἐς, & audax fur, ἢ θρασὺς κλέπτης, *Dem.* ὁ ἢ ἡ δυσχειμοτος, ν, & confidens, ἢ τολμηρὸς, *id.* & neferius, ἢ μιαρὸς, *id.* supra modum, ὁ ἢ ἡ ὑπερβαλόχειμοτος, ν, ες, ὑπερβαλόχειμοτον σῶμα, *id.* sum, ἀναισχυντίαν, *id.*

Impudenter, ἀναισχύντως, *Plato*, ago, ἀναδέομαι, ἀναισχυντίαν, *Isocr.* ἀναίδειαν, *Dem.*

Impudentia, ἡ ἀναίδεια, ας, *Dem.* ἡ ἀναισχυντία, ας, *id.* & audacia, ἀναίδεια ἢ τόλμα, *id.* & improbitas, ἢ πονηρία, *idem*, magna & insignis, ἀναίδεια μεγάλη ἢ ἀνεξίφατος, *Dem.* summa, ὑπερβολὴ ἀναιδείας, *idem*, eo venire impudentiæ, ἐλθεῖν εἰς τοῦτο, *f.* τοσοῦτον ἀναιδείας, *Isocr.* ἀναισχυντίας, *Isocr.* esse tanta impudentia, ὑπερβάλλειν τοσοῦτον ἀναιδείᾳ, *Dinarch.* facere aliquid ex impudentia, ποιεῖν τι ὑπ' ἀναιδείας, *id.* prætermittere nihil impudentiæ, παραλείπειν οὐδὲν ἀναιδείας *id.*

Impudice, ἀκαθάρτως.

Impudicitia, ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.* ἡ πορνεία, ας, *id.* ἡ ἀσέλγεια, ας, *Plut.* ἀσέλγασις.

Impudicus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀκαθάρτος, ν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀσελγὴς, ές, *Lucian.* um, ἀσελγαίνων, *Dem.* ἀσελγὴς, *Plut.*

Impugnatio, ἡ πρόσβολὴ, ῆς, *Thuc.*

Impugno, προσβάλλω, urbem, πόλιν, *Thuc.*

Impulsio, ὁ ὠσμὸς, οῦ, ὁ ὠθισμὸς, ν, *Plut.*

Impultor, ὁ ἴσος, ν, *Æschyl.* ὁ φαυξωστης

Impulsus, us, ὁ ὠσμὸς, οῦ, ἄσις, εως, *Arist.* i. e adhortatio, ὁ παρόξυσμὸς, οῦ, *N. T.* Vide *Incitatio*

Impune, ἀτιμώτως, *Dem.* ἀτιμωτὶ, *Xen.* facere aliquid, ἀδεῶς πράττειν τι, *Dem.* dimittere aliquem, ἀφιέναι τινὰ ἀζήμιον, *Isocr.* ἐᾶν τινα ἀδεᾶ, *Dem.* ferre, ἀθῶον εἶναι, *id.* non impune aliquid ferre, εἰμώζειν τι ἀ ὦντα, *Ælian.* διαφέρειν ἐκ ἀτιμωρητον, *Isocr.*

Impunis, e, vide *Impunitus.*

Impunitas, ἡ ἀδεια, ας, *Dem.* impunitatem dare al cui, ποιεῖν τινι ἀδειαν, *idem.* διδόναι τινὶ ἀδεᾶ εἶναι, *id.* δίδωμι τινὶ ἄδειαν ποιεῖν τι, *id.* adipisci, εὑρίσκειν ἀδειαν, *id.* λαμβάνειν ἄδειαν, *id.*

Impunitus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀζήμιος, ν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀδεὴς, ἐς, *id.* ὁ ἢ ἡ ἀτιμώρητος, ν, *Isocr.* dimittere aliquem impunitum, ἐᾶσαί τινὰ ἀθῶον, *id.* abire impunitum, ἀφεδεῖν ἀθῶον, *idem*, non effugere impunitum, διαφεύγειν ἐκ ἀτιμώρητον, *Isocr.*

Impure, μιαρῶς, *Dem.*

Impuritas, ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.*

Impurus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀκάθαρτος, ν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀναγὴς.

Impuro, ἀγανιθμὸς, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.* ἐπάγω τί τινι, *id.* ἄγω τί εἴς τινα, *idem.*

Imus, a, um, κατάτατος, άτη, άτον, ima summis miscere, ἄνω ἢ κάτω στρέφειν συνειδῶς, *Dem.* ab imo, καταθεν, *Herodian.*

In, *in loco*, ἐν, *cum Dat* in regione, ἐν τῇ χώρᾳ, *Thuc.* in caupona, ἐν καπηλείῳ, *Dem.* in urbe, ἐν ἄστει, *id.* in auribus vestibus saltare, χορεύειν ἐν ἱματίοις χρυσοῖς, *Isocr.* in aliis hominibus, ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις, *idem*, (2) *ad locum.* εἰς, *cum Accus.* venire in Phrygiam, ἐφικέσθαι εἰς Φρυγίαν, *Xen.* venire in colloquium, ἔρχεσθαι εἰς λόγους, *Plut.* ducere in senatum, ἄγειν εἰς τὸν βουλὴν, *Dem.* pecuniam insumere in aliquid, ἀναλίσκειν χρήματα εἴς τι, *id.* in hodiernum usque diem, εἰς ἡμέραν ταυτὴν *id.* iram in fontes emittere, ποιεῖν ὀργὴν εἰς αἰτίαν, *id.* (3) χρὴ *cum Accus.* in bello amissum esse, ἀποκλεισθῆναι χρὴ ἐκ πολέμου, *Dem.* in foro, χρὴ τὸν ἀγορᾶν, *id.* (4) παρὰ, *cum Accus.* fortuna omne momentum habet in rebus humanis, ἔλαττον ἢ τυχὸν παρὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, *Dem.* (5) ὅτι, *cum Gen.* in multis rebus divinam videre benevolentiam, ὅτι πολλῶν ἰδεῖν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν, *Dem.* in tanta solitudine constitutus, ὅτι τοσαύτης ἐρημίας γινόμενος, *Isocr.*

Inabruptus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀῤῥαγὴς, ἐς, *Phila.*

Inaccessus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄβατος, ν, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἀνεπίβατος, ν, *Plut.* ὁ ἢ ἡ ἀπρόσβατος, ν, *Lucian.*

Inaccufabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀκαταγόρητος, ν, *Phalar.*

Inædificio, ἐνοικοδομέω, *Thuc.*

Inæquabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνόμαλος, ν, *Theophr.*

Inæquabilitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, *Theophr.*

Inæquabiliter, ἀνωμάλως, *Isocr.*

Inæqualis, e, ὁ ἢ ἡ ἄνισος, ν, *Aristot.* ὁ ἢ ἡ ἀνόμαλος, ν, *Dem.* dignitate, ὁ ἢ ἡ ἀνισότιμος, ν, *Nax.*

Inæqualitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, & perturbatio, ἢ ταραχὴ, *Isocr.* ἡ ἀνισότης, ητος, *Aristot.*

Inæqualiter, ἀνωμάλως, & perturbate colere Deos, ἢ ἀτάκτως θεραπεύειν τοὺς θεοὺς, *Isocr.*

Inæquo, ἰσόω, *Xen.*

Inæro, κατηχαλκῶσαι, LXX.

Inæstimabilis, e, i. e. vilis, ὁ ἢ ἡ ἀτίμητος, ν, *Dem.* i. e. pretii magnitudine modum excedens, ὁ ἢ ἡ ὑπερτίμιος, ν, *Aristot.*

Inæstuo, ἐκζυμόω, ζυμόομαι, *Plut.*

Inadificatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀκατασκεύος, ν, *Bas.* ὁ ἢ ἡ ἀκτίσμος, ν, *Athen.*

Inagitabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀσάλευτος, ν, *Plut.*

Inamabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνεραστος, ν, *Philo* ὁ ἢ ἡ ἄφιλος, ν, *Put.* ὁ ἢ ἡ ἀχαρὶς, ιτος, *Herodian.*

Inambitiosus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀφιλότιμος, ν, *Aristot.*

Inambulatio, ὁ περίπατος, ν, *Plin.*

Inambulo, ἐμπεριπατέω, *Aristoph.*

Inimœnus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀχαρὶς, ιτος, *Herodian.*

Inaniæ, αἱ κενότητες, ων.

Inaniloquus, a, um, ὁ ἢ ἡ κενολόγος, ν.

Inanimatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄψυχος, ν, *Dem.*

Inanio, κενόω, *Theophr.* παρακενόω, *Plut.*

Inanis, e, κενὸς, ἡ, όν, omnium, παντὸς, *Xen.* ὁ ἢ ἡ διακενὴς, ν, *Plut.* μάταιος, αία, αιον, sermo, λόγος, *Dem.* gloria, ἡ κενοδοξία, ας, studium, ἡ κενοσπουδία, ας.

Inanitas, ἡ κενότης, ητος, το κενον, ου.

Inaniter, κενῶς, ματαίως, i. e. frustra, διακενῶς, *Polyb.* cupiendo, κενοσπούδως, *Plut.* loquor, φλυαρέω, *Lucian*

Inaquosus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄνυδρος, ν, *Geopon.*

Inaratus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀνήρατος, *Hom.*

Inarefactio, καταξήρανσις, *Theophr.*

Inarefco, καταξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι, *Dioc.*

Inargentatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐπάργυρος, ν, *Herodot.*

Inargento, ἐπαργυρόω, *Athen.*

Inarticulatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀδιάρθρωτος, ν, *Ælian.*

Inartificialis, e, ὁ ἢ ἡ ἄτεχνος, ν, *Aristot.*

Inartificialiter, ἀτέχνως

Inaſſatus, a, um, i. e. assatus, πτὸς, ν. ὁ, caro ὠμὸν κρέας, *Plut* ὁ ἢ ἡ ξυστὸς, ὸν, *Hippocr.*

Inaſſuetus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀηθὴς, ἐς, ad aliquid, τινὸς, *Dem.*

Inaudax, ὁ ἢ ἡ ἀτολμος, ν, *Lucian* ὁ ἢ ἡ ἀτολμὸς, ὸν, ν, *Thuc.* ſum, ἀτολμία, *id.*

Inaudio, ἀκούω, aliquid, τινος, *Plut.*

Inauditus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀκήκοος, ν, *Cl. Alex.* ὁ ἢ ἡ ἄπυστος, ν, *Herod.*

Inaugurato, κατ' οἰωνισμὸν.

Inauguro, ἐποιανίζομαι, aliquid, -ί.

Inauris, ἡ ἔλλοψ, πος, *Soph.* το ἐμπόριον, ν, τὸ ἐμβόλιον, ex auribus longas inanes dependentes habet, ἐκ τῶν ὤτων αὐτῇ ἐνώτια μακρὰ ἀποκρέμανται, *Ælian*

Inauratus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐπίχρυσος, ν, *Plato.*

Inauritus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὠτος, ν, *Eust.*

Inauro, χρυσόω, aliquid, τί, *Athen.* κατακρυσόω τί, *Plut.*

Inauſpicato, δυσοιωνίστως.

Inauſpicatus, a, um, ὁ ἢ ἡ δυσοίωνος, ν, *Plato*, ὠκ ἐὐοδρος, ν, *Ælian.*

Inauſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀτόλμητος, ν, *Theodor.*

Incæduus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄτμητος, ν

Incalceatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀνυπόδητος, ν, *Æschyl.*

Incalesco, διαθερμαίνομαι, *Dem.*

Incalefacio, διαθερμαίνω, *Dem.*

Incallide, ἀδόλως, *Thuc.*

Incallidus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄδολος, ν, *Dem.*

Incandesco, ἐκπυροῦμαι, *Gal.*

Incanesco, πολιόομαι, *Aristot.*

Incantamentum, ἡ ἐπῳδὴ, ῆς, *Polyb.* τὸ ἐπῳδόμενον

πηρία, ατος, *Greg.* ἡ γοητεία, ας, *Polyb.* ἡ τιρβηδία, ας, *Chryſ.* τὸ γόητευμα, ατος, *Plut.*

Incantatio, ἡ γοητεία, ας, *Plut.*

Incantor, ὁ ἡ ἐπῳδὸς, *Eurip.* ὁ τιρβηδὼν, ονος, *Plut.* ὁ φαρμακεὺς, έως, *Lucian.* ὁ γόης, ητος, *Herodot.*

Incanto, ἐπᾴδω, aliquid, τὶ, *Chryſ.* ἐπᾴδομαί τινι, *Lucian.* γοητεύω τι, *Plut.*

Incanus, a, um, ὁ ἡ ὑπόλιος, *Dem.*

Incarnatio, ἡ σάρκωσις, εως, *Chryſ.* ἡ ἐνανθρώπησις, εως. *Greg.* ἡ ἐνσωμάτωσις, εως, *Ignat.*

Incarno, ἐνανθρωπίζω, *Dionyſ. Cacæo, Naz.*

Incaſſum, φρύδας. Conf. *Fruſtra.*

Incaſt gatus, ὁ ἡ ἀδιόρθωτος.

Incavo, κοιλαίνω.

Incaute, ἀπροσκέπτως, *Xen.* ἀκρισκεπτως, *Dem.*

Incautus, a, um, ὁ ἡ ἀφύλακτος, ος, ον, *Dem.* ὁ ἡ ἀπροφύλακτος, ος, ον, *Lucian.* ὁ ἡ ἀνύλακτος.

Incedo, εἰσέρχομαι, *Dem.* pari greſſu cum alio, ἴσα βαίνω τινι, *idem*, graviter, βαδίζω σὺν τάλαντι, *Ariſtoph.* ſummis digitis pedum, ἀκροβατέω, *Lucian.*

Incelebris, e, ὁ ἡ ἀνάνυμος, ος, ον, *Dem.*

Incendiaria, ἡ πυρκαλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Incendiarius, πυρπολήτης, ου, ὁ πυρπολίων, ωνος, *Lucian.*

Incendium, ὁ ἐμπρησμὸς, ου, *Plut.* ἡ πυρκαϊὰ, ας, *Dem.*

Incendo, ἐμπρήθω, aliquid, τὶ. *Xen.* ἐμπίμπρημί τι, *Plut.* καταπίμπρημί τι, *idem*, ἐμπυρίζω τι, *Diod Sic.* καταπαίω τι, *Plut.* odores, ἐνθυμιάω, *Philo*, i. e. incito, παροξύνω, *Dem.* Conf. *Incito.*

Incenſio, ἡ ἐμπρησις, εως, *Æſchin.* ὁ ἐμπρησμὸς, ου, *Philo.*

Incenſum, τὸ θυμίαμα, ατος, *Diod. Sic.*

Incentivum, τὸ ὑποκαυμα, ατος, *Act. Tab.* τὸ ἐμπύρευμα, ατος, *Long.*

Incenticulum, ἡ τηλία, ας.

Incerno, διαλίγω, *Xen.*

Incero, ἐγκηρόω, *Hippocr.*

Incerte, ἀδήλως, *N. T.*

Incertitudo, ἡ ἀδηλότης, ητος, *Hippocr.*

Incerto, ἀδήλως, *N. T.*

Incertus, a, um, ὁ ἡ ἄδηλος, ος, ον, *Plut.* ὁ ἡ ἀσαφὴς, ίος, *Plut.* i. e. inſtabilis, ὁ ἡ ἀσταθὴς, ίος, *Dem.* ὁ ἡ ἀσταθμητος, ος, ον, *id.* ὁ ἡ ἀκατάστατος, ος, rumor, ἡ φήμη ἀδέσποτος, *Dion. Hal.* incertum reddo, ἀδηλόω, *Philo.*

Inceſſabilis, e, ὁ ἡ ἀκατάπαυστος, ος, ον, *N. T.*

Inceſſio, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, *Plut.*

Inceſſo, προκαλίομαι, aliquem, τινὰ, *Xen.* ſaxis, βάλλω λίθοις, *Thuc.* inceſſit eum timor, δέος ἐπῆλθεν αὐτῷ, *Lucian.*

Inceſſus, us, τὸ βάδισμα, ατος, *Dem.*

Inceſte, μιαρῶς, *Dem.*

Inceſto, μιαίνω, *Lucian.*

Inceſtum, vide *Inceſtus.*

Inceſtus, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ἡ ἀνόσιος, ος, ον, *id.*

Inceſtus, us, ἡ ξυνουσία ἀνόσιος, γάμος ἀθέμιτος καὶ ἀνόμιμος.

Inchoo, ἄρχομαι, vide *Incipio.*

Incidō in foſſam, εἰς τάφρον, *Xen.* in ſermonem, εἰς λόγον, *Dem.* in venabula, τοῖς ϑηράτροις, *Ælian.* in calamitates, συμπίπτω ξυμφοραῖς, *Iſocr.* in aliquem, συμπίπτω τινὶ, *Plato*, περιτυγχάνω τινὶ, *Dem.* in contemptum, ἐγκύρω ἀλογίᾳ, *Herodot.* id, quod fortuito incidit, τὸ συμπίπτον, *Dem.* quæ quotidie incidunt, τὰ καθ' ἡμέραν συμπίπτοντα, *Iſocr.*

Incido, ἐγκόπτω, ὑποκόπτω, σκίπτω, i. e. *inſculpo*, ἐγκολάπτω, *Plut.* nervos rerum gerendarum, ὑποτέμνω τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, *Dem.*

Incile, ἡ διώρυξ, γος, *Theophraſt.*

Incingo, διαζώννυμι, *Lucian.*

Incipio, ἄρχομαι, opus a Deo, ἔργα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, orationem inde, λόγω ἐντεῦθεν, *Xen.* ab iis de quibus conſtat, ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων, *Dem.* victoriæ pæana, ἐξάρχω ἐπινίου παιᾶνος, *Plut.* ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Xen.* bellum, κατάρχω πολέμου, *Plut.* ſermonem, ἡ λόγου, *Plato*, ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιοῦμαι, *Iſocr.*

Incircumciſus, a, um, ὁ ἡ ἀπερίτμητος, ος, ον, *N. T.*

Incircumſcriptus, a, um, ὁ ἡ ἀπερίγραπτος, ος, ον, *Damaſc.*

Incile, ſ. Inciſum, κόμματα, κομματικῶς, *Hermog.*

Inciſio, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, *Suid.* ἡ ἐντομὴ, ῆς, *Ariſtoph.*

Inciſum, τὸ κόμμα, ατος, *Quinctil.*

Inciſura, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ τομὴ, ῆς, ἡ ἐντομὴ, ῆς, *Ariſtoph.*

Incita, ἡ πνία, ας, *Plut.*

Incitabulum, τὸ ὁρμητήριον, ου, *Xen.*

Incitamentum, τὸ ὁρμητήριον, ου, *Xen.* curſus, τὸ ἐρέθισμα, ατος, λῆμμα, *Ælian.* habere aliquid ad aliquid, ἔρεισμα ἔχειν τι εἴς τι, *Herodian.*

Incitate, ὁρμητικῶς, ferri ad aliquid, ἔχειν πρός τι.

Incitatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* ὁ παροξυσμὸς, ῦ, *N. T.*

Incito, παροτρύνω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Xen.* ad certamen, τινὰ εἰς ἀγῶνα, *id.* ad regnum, τινὰ πρὸς βασιλείαν, *Plut.* aliquem ad faciendum aliquid, τινὰ ποιεῖν τι, *id.* Conf. *Hortor.*

Incivilis, e, ὁ ἡ ἀπειρόκαλος, ος, ον, *Dem.* ὁ ἡ ἄγροικος, ος, ον, & illepidus, ὁ ἡ ἄχαρις, *Plut.*

Inciviliter, ἀγροίκως, *Plato. Cæcilio, Ariſtoph.*

Incivilitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Dem.*

Inclamo, ἐμβοάω, *Thuc.* ἐπιβοάω, aliquem, τινὶ, *id.*

Inclareſco, ὑπαφαίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι, victoriâ, δόξαν αἴρω νίκης, *Herodian.*

Inclemens, ὁ ἡ ἀπλωὴς, ὲς, *Baſ.* χαλεπὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ ἡ δύσκολος, ος, ον, *id.*

Inclementer, ἀπλῶς, ἀπροσόλως, *Iſocr.*

Inclementia, ἡ ἀπλότης, *Suid.* ἡ χαλεπότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἀπαιότης, ας, *Dem.*

Inclinatio, ἡ ἴγκλισις, εως, *Ariſtot.*

Inclino, ἐγκλίνω, ad aliquid, πρός τι, *Ariſtot.* ὑπικλίνω πρός τι, *idem*, res inclinant, πράγματα κλίνουσι, *id.*

Includo, ἐγκλείω, vaſe, εἰς ἀγγεῖον, *Dioſc.* aliquem caſtris, κατακλείω τινὰ εἰς στρατόπεδον, *Herodian.* in munimento, τινὰ εἰς ἔρυμα, *Xen.* in corpore aliquid, τί κατὰ σῶμα, *Gal.*

Incluſio, ἡ ἐγκλεισις, εως.

Inclytus, a, um, κλυτὸς, ὴ, ὸν. Conf. *Celebris.*

Incoactus, a, um, ἑκὼν, οὖσα, ὸν, *Dem.* ἑκούσιος, ία, ον, *Ariſtot.*

Incoctio, ἡ ἔνεψις, εως.

Incœnatus, a, um, ὁ ἡ ἀδειπνος, ος, ον, *Plut.*

Incœptio, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Incœpto, ἄρχομαι, *Dem.* Conf. *Inciſio.*

Incœptum, τὸ τολμημα, ατος, *Thuc.*

Incogitabilis, e, ὁ ἡ ἀδιάνοητος, ος, ον.

Incogitans, ὁ ἡ ἀλόγιστος, ος, ον, *Plato.*

Incogitanter, ἀλογίστως, *Iſocr.*

Incogitantia, ἡ ἀλογισία, ας, *Polyb.*

Incognitus, a, um, ὁ ἡ ἄγνωστος, ος, ον, *Plut.* ὁ ἡ ἀσύνδηλος, ος, ον, *idem.*

Incoibilis, e, ὁ ἡ ἀσυμφυὴς, ές, *Suid.*

Incola, ὁ ἡ ἔνοικος, ος, ον, *Strabo*, ὁ ἡ κάτοικος, ος, ον, *Ariſtot.* ὁ οἰκήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ οἰκὼν, οὖντος, *id* urbis alicujus, οἰκήτωρ ὧν ἐν τινι πόλει, *id.*

Incolo, οἰκέω, urbem, πόλιν, *Iſocr.* ἐν τῇ πόλει, *Dem.* κατοικέω πόλιν, *Iſocr.*

Incolumis, e, σῶος, α, ον, ager ſ. regio, σῶα χώρα, *Dem.* ὁ ἡ ἀκέραιος, ος, ον, urbs, πόλις ἀκέραιος, *id.* & ab incommodis liber, σῶος καὶ μηδὲν πάσχων, *idem.*

Incolumitas, ἡ ξωτηρία, ας, urbis, πόλεως, *Dem.* ἡ ἀσφάλεια, ας, *Thuc.*

Incomatus, a, um, ὁ ἡ ἄθριξ, χος.

Incomitatus, a, um ὁ ἡ ἀπαράπαμπτος, ος, ον.

Incommendatus, a, um, ὁ ἡ ἀσυστατος, ος, ον.

Incommoditas, ἡ βλάβη, ης, *Plut.*

Incommodo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Dem.* λυμαίνομαί τινι, *Ariſtot.*

Incommodum, ἡ βλάβη, ης, *Dem.* τὸ βλάβος, ους, *Dem.* Conf. *Damnum.*

Incommodus, a, um, ὁ ἡ ἀσύμφορος, ος, ον, *Dem.* ὁ ἡ ἀνωφελὴς, ές, *Iſocr.* ὁ ἡ ἀλυσιτελὴς, ές, res incommoda civitati, πρᾶγμα ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει, *Dem.*

Incomparabilis, e, ὁ ἡ ἀσύγκριτος, ος, ον, ὁ ἡ ἀσύμβλητος, ος, ον.

Incompertus, a, um, ὁ ἡ ἀγνώς, ὼς, ὼ, ὁ ἡ ἄγνωτος, ος, ον, *Thuc.* ὁ ἡ ἄδηλος.

Incompoſite, ἀτάκτως, *Thuc.* ἀκατασκεύως, *Dion.* ago, ἀκαιρίᾳ, *id.*

Incompoſitus, a, um, ὁ ἡ ἄτακτος, ος, ον, *Thuc.* ὁ ἡ ἀσυντακτος, ος, ον, *Dem.* ὁ ἡ ἀσύνθετος.

Incomprehenſibilis, e, ὁ ἡ ἀσύλληπτος, ος, ον, *Dioſc.*

Incomptus, a, um, ὁ ἡ ἀκόμητος, ος, ον, *Plut.*

Inconceſſus, a, um, ὁ ἡ ἀδίαιτος, ος, ον, *Thuc.*

Inconciliabilis, e, ὁ ἡ ἀσυναλλακτος, ος, ον, *Baſ.*

Inconcinne, ἀναρμόστως.

Inconcinnitas, ἡ ἀρρυθμία, ἡ ἀναρμοστία.

Inconcinnus, a, um, ὁ ἡ ἀνάρμοστος, ος, ον, *Xen.*

Inconcuſſus, a, um, ὁ ἡ ἄσειστος, ος, ον, *Chryſ.*

Inconditus, a, um, ὁ ἡ ἀκατασκεύαστος, ος, ον, LXX.

Inconfeſſus, a, um, μὴ ὁμολογηκὼς, υῖα, ὸς, ὸν.

Inconfuſus, a, um, ὁ ἡ ἀσύγχυτος, ος, ον.

Incongruens, ſ. Incongruus, a, um, ὁ ἡ ἀνάρμοστος, ος, ον, *Lucian.* ὁ ἡ ἀκατάλληλος.

Inconſcius, a, um, ὁ ἡ ἀσυνείδητος, ος, ον, inconſcius aliis, ἀσυνειδέτως τοῖς ἄλλοις, *Plut.*

Inconſequens, ὁ ἡ ἀνακόλουθος, ος, ον, *Hermog.*

Inconſequentia, ἡ ἀκολουθία, ας, *Demetr. Phal.*

Inconſiderans, ὁ ἡ ἀλόγιστος, ος, ον, *Plato*, ὁ ἡ ἀπερίσκεπτος, ος, ον, *Dem.*

Inconſiderantia, ἡ ἀλογιστία, ας, *Polyb.*

Inconſiderate, προπετῶς, *Iſocr.* ἀπερισκέπτως, *Dem. Phaleræus.*

Inconſideratus, a, um, idem quod *Inconſiderans.*

Inconſolabilis, e, ὁ ἡ ἀπαραμύθητος, ος, ον.

Inconſolabiliter, ἀπαραμυθήτως, *Plut.*

Inconſpicuus, a, um, ὁ ἡ ἀθεώρητος, ος, ον, *Diod. Sic.*

Inconſtans, ὁ ἡ ἀσταθὴς, ές, *Dem.* ὁ ἡ ἀστάθμητος, ος, ον, res, πρᾶγμα, *idem*, *Cæſari* ὁ, ἡ, ὸν, ſocius, *Cæſari* συμμαχῶν, *id.* ἐκ μεταβολῆς, *Iſocr.*

Inconſtanter, *Cæſari*, *Iſocr.*

Inconſtantia, ἡ ἀστασία, ας, *Dion. Ar.* mentis, ἡ μετάνοια, ας, ἡ ὑποστροφὴ, ῆς, *Dem.*

Inconſuetus, a, um, ὁ ἡ ἀνίδιος, ος, ον.

Inconſulte, vel inconſulto, ἀπροβουλεύτως, *Plato*, εἰκῇ.

Inconſultus, a, um, ὁ ἡ ἀπροβούλευτος, ος, ον, *Dem.*

Inconſummatus, a, um, ὁ ἡ ἀτέλεστος, ος, ον, *Plato.*

Inconſumptus, a, um, ὁ ἡ ἀδιάφθορος, ος, ον, *Plato.*

Incontaminatus, a, um, ὁ ἡ ἀμίαντος, ος, ον, *Plut.*

Incontinens, ὁ ἡ ἀκρατὴς, ές, in aliqua re, τινὸς, *Dem.* ὁ ἡ ἀκόλαστος, ος, ον, *Ariſtot.*

Incontinenter, ἀκρατῶς.

Incontinentia, ἡ ἀκρασία, ας, *Xen.*

Inconveniens, ὁ ἡ ἀπρεπὴς, ές, *Thuc.* ὁ ἡ ἀσύμφορος.

Inconvenienter, ἀπρεπῶς, *Herodian.*

Inconvenientia, ἡ ἀπρέπεια, ας, *Plato.*

Incoquo, *Cæſalpin*, *Gal.*

Incorruptus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄφθαρτος, ον.
Incorruptus, Chrysost. Aristot.
Incorruptus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀδιάφθορος, ον, Hesych.
Incorruptibilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀδιάφθορος, ον, Sirac. Incorruptio, ἀφθαρσία, & jubc, ἀδιαφθαρσίαν ἐνδύσασθαι, Damasc. Dem.
Incorruptibilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἄφθαρτος, ον, glorie, δόξη, N. T. ὁ ᾗ ἡ ἄφθορος, ον, animæ, ψυχῆ, Dem.
Incorruptus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀδιάφθορος, ον, Plato. muneribus, ὁ ᾗ ἡ ἀδωροδόκητος.
Increatus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄκτιστος, ον.
Increbresco, sermone, διαθρυλλοῦμαι, Xen.
Incredibilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἄπιστος, ον, Æschin.
Incredibilitas, ἡ ἀπιστία, ας, Isocr. ὁ ᾗ ἡ παραδοξότης, παραδοξος.
Incredibiliter, ἀπίστως, Dem. ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἡ ἀπιστία, ας, Dem. ἡ ἀνειθεια, ας, N. T.
Incredulus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀπιθὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ δύστιστος, ος, sum, ἀπειθὴς, Sic.
Incrementum, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, Plato. ἡ ἐπίδοσις, εως, Isocr. ἡ ἐπαύξησις, εως, Plut. capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, Isocr. ex aliquo, ἐπιδίδωμι ἐκ τινος, id. adfero, ἐπαύξω τι, Dem. ἐπίδοσιν παρέχω τινὶ, idem.
Increpatio, ἡ ἐπιτίμησις, εως, Plut. ἡ ἐλεγχεία.
Increpo, ἐπεκτυπέω, i. e. reprehendo, ἐπιπλήττω, aliquid, τι, Dem. aliquem aperte, τινὶ φανερῶς, id. aliquid in aliquo, διαμέμφομαί τι, Aristot.
Increfco, αὐξάνομαι, Aristot.
Incruentatus, a, um, f. incruentus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀναίμαλος, ον, Plut.
Incruftatio, ἡ κονίασις, εως.
Incrufto, κονιάω, aliquid, τι, Aristot.
Incubatio, ἡ ἐπωασμὸς, οῦ, Aristot.
Incubitus, idem.
Incubo, ἔγκειμαι, alicui rei, ἔν τινι, Herodot. ἐπικειμαί τινι, Aristot. ovis, ἐπωάζω, Athen.
Incubus, ὁ ἐφιάλτης, ου, ὁ ἀπιγαλίων, ωνος, Ægin.
Inculco, παρεμβύω, Lucian. i. e. fæpius dico, παρεμβάλλω, aliquid, τι, Dem.
Inculpabilis, ὁ ᾗ ἡ ἀναίτιος.
Inculpate, ἀμέμπτως, Herodian. vivere, ἀνεγκλήτως βιῶν, Dem.
Inculpatus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄμεμπτος, ον, Dem. ὁ ᾗ ἡ ἀνεπίληπτος, ον, id. ὁ ᾗ ἡ ἀνεγκλητος, ον, id. ὁ ᾗ ἡ ἀμύμων.
Inculte, ἀκόσμως.
Incultus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄκοσμος, ον, terra, γῆ ἀνεργὸς, incultum jacere, χερσοῦσθαι, Plut. Sic.
Incumbo, κάθημαι, alicui rei, τινὶ, Aristot. i. e. operam enixe do, σπουδάζω περί τι, Plato, ὑπέ τινι, Isocr. ad gloriam, φροντίζω τῆς δόξης, Ælian. & omni cura facio aliquid, σπουδάζω ὑπὲρ διαπεπυνθάνομαι περί τι, Dem.
Incunabula, vide Cunæ.
Incurabilis, e, ὁ ᾗ ἀνήκεστος, ον, Dem. ὁ ᾗ ἄνατος, ον, Plato. morbus, & cui mortalis manus mederi non poteſt, νόσος ἀνήκεστος ᾗ ὑπὸ χειρὸς θνητὸς εἰς ἄκεσιν ἴσην ἀδύνατος, Ælian. ſum, ἄνατος ἔχω, Dem.
Incurabiliter, ἀνάτως, Dem.
Incuria, ἡ ἀμέλεια, ας, Dem. ἡ ῥᾳθυμία, ας, Xen.
Incuriose, ἀμελῶς, Dem. ἀμελημάτως, id.
Incuriosus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀμελὴς, ές, alicujus rei, τινὸς, Xen. ſum alicujus rei, ἀμελῶς ἔχω τινός, Isocr. περί τι, Xen. ἀμελὴς τινός, Isocr. περί τινος, Dem.
Incurro, ἐπιτρέχω, in aliquid, τὶ, Herodot. & c. ἐπιτρέχω εἰσέρχομαι εἴς τινα, Isocr. Conf. Invado.
Incurro, ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, Dem. Conſer Impetus.
Incurro, πολῖτ. ἐπιτρέχω.
Incurvesco, κυρτόομαι, ὀκλάζω, κυρτόομαι, Polyb.
Incurvo, ἀγκύλλω, ἀγκυλόω, ὀκλάζω, Hippocr.
Incurvus, a, um, ἀγκύλος, ὀκλαστὸς, ὁ ᾗ ἡ ἀγκύλος, ον, Aristot.
Incus, ὁ ἄκμων, ονος, Herodot.
Incuſatio, ἡ μέμψις, εως, Dem. ἡ κατάκρισις, εως, Thuc. ἡ αἰτίασις.
Incuſo, ἐγκαλέω, μέμφομαι, aliquem alicujus, τινὰ τινος, Dem. Conf. Accuſo.
Incuſtoditus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀφύλακτος, ον, Thuc. ὁ ᾗ ἄφρουρος, ον, Aristot.
Incutio, ἐπιτίθημι, alicui aliquid, τί τινί, Joſeph. aliquid in aliquid, ἐπιτίθημί τι ἔς τι, Plut. alicui metum, δέος ἐπεισάγομαί τινι, Dem. φόβον ἐπεισάγομαί τινι, Isocr. ἐπιτίθημί τινα εἰς φόβον, Dem.
Indagatio, ἡ ἰχνόυσις, εως, Xen. ἡ ἰχνία, ας, id.
Indagator, ὁ ἰχνευτὴς, οῦ, Cl. Alex. ὁ ἐξιτακτὴς, Suidæ.
Indago, inis, τὸ ἴχνευμα, ατος, τὸ ἰχνευμα, ατος, Poll.
Indago, ἰχνεύω, Xen. ἀνιχνεύω, Plut. Conf. Investigo.
Inde, ἐντεῦθεν, incipiam, ἄρξομαι, Dem. facile eſt inde intelligere, ῥᾴδιον ἐντεῦθεν διαγινώσκειν, idem, hinc & inde, ab utraque parte, ἔνθεν καὶ ἔνθεν τινός, Aristot.
Indebitus, a, um, ὁ μὴ ὀφειλόμενος, ον.
Indecens, ὁ ᾗ ἡ ἀπρεπὴς, ές, Isocr. Conf. Turpis.
Indecenter, ἀπρεπῶς, Isocr. me gero, ἀκοσμέω, Dem. agere, ἄκοσμον ποιῶ, LXX.
Indecentia, ἡ ἀπρέπεια, ας, Plato.
Indecet, ἀπρεπές ἐστι, dicere, οὐκ εὐσχημόν ἐστι λέγειν, Æschin.
Indeclinabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἄκλιτος, ον, apud Gramm. i. e. inevitabilis, e, ὁ ᾗ ἀδιάδρασος, ον, Cl. Al.
Indecore, ἀπρεπῶς, rebus geſtis majorum, τοῖς ἔργοις τῶν προγόνων, Isocr. ago, ἀσχημονέω, Ælian. ἀκοσμέω, Isocr.
Indecorus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀπρεπὴς, ές, Isocr. ὁ ᾗ ἡ ἀσχήμων.
Indefatigabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀκάματος, ον, Baſ.
Indefatigabiliter, ἀκαμάτως, Suid.
Indefenſus, a, um, qs. clypeo, ὁ ᾗ ἡ ἀνυπέρασπιστος, ον, ſermone, ὁ ᾗ ἡ ἀναπολόγητος, ον.
Indefeſſus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀκάματος, ον, Baſ. ὁ ᾗ ἡ ἀνελλιπὴς, ές, Ælian. in volatu, ᾧ ἡ πάμπτη τὸ πτῆσιν, id.
Indefinite, ἀπροσδιορίστως, Suid.
Indefinitus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀόριστος, ον, Thuc. ὁ ᾗ ἡ ἀπερίμφατος.
Indefletus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄκλαυστος, ον, Hom. Indefiexus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀκαμπὴς, ές, Plut.
Indelibilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀνεξάλειπτος, ον, Soph.
Indelibatus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄθρυπτος, ον, Soph.
Indemnatus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀκατάκριτος, ον, N. T.
Indemnis, e, ἀβλαβὴς, ες, ἄων, Dem. ὁ ᾗ ἡ ἀζήμιος, ον, id.
Indemnitas, ἡ ἀζημία, ας.
Indeploratus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀπρόπτωτος, ον, Mart.
Indeprecabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀπαραίτητος, ον, Plato.
Indeprehenſibilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀφώρατος, ον.
Indeſertus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀνεπόκοπος, ον.
Indefinenter, ἀδιαλείπτως, N. T. Cumprec.
Indefinens, ὁ ᾗ ἡ ἀδιαλείπτος, ον, N. T. ὁ ᾗ ἡ ἀκατάπαυστος, ον, ibid.
Indeſponſatus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀμνήστευτος, ον, LXX.
Indetonſus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀκειρόμενος, ον.
Index, ὁ μηνυτὴς, οῦ, Dem. ὁ δείκτης, ἀντ. Isocr. digitus, ὁ δακτύλος, ου, Lucian. librorum, ὁ τῶν βιβλίων πίναξ, Plut. ὁ Σύμβολος, ου, Cic. in libro, τὸ Κεφάλαιον, ου, Dem.
Indicatio, ἡ φάσις, εως Dem. ἡ ἔνδειξις, εως, idem.
Indicatum, ſ. Iſtis, ἡ πίστωσις, εως, Æschin.
Indicium, τὸ δείγμα, ατος, Dem. τὸ ἔνδειγμα, ατος, Plut. bellum alicui, πόλεμον τινὶ ἐπαγγέλλω, Dem. ἀγῶνα ἐπάγω τινὶ, Hesych. Judæi, ἐπαγγελλόμενοι πόλεμον, Plut.
Indico, as, ἐμφαίνω, aliquid alicui, τί τινι, Dem. ἐκφέρω τι πρός τινα, Plut. γνωρίζω τί τινι, id.
Indicta cauſſa, ἀκρίτως, Isocr. punire aliquem, ἄνευ κρίσεως κολάζειν τινὰ, Dem. occidere aliquem, ἀκρίτως ἀναιρεῖσθαι τινὰ, Ælian.
Indidem, ἐντεῦθεν, Ariſtoph.
Indifferens, ὁ ᾗ ἡ ἀδιάφορος, ον.
Indifferenter, ἀδιαφόρως, fero aliquid, ἀδιαφορῶ περί τι.
Indifferentia, ἡ ἀδιαφορία, ας.
Indigena, ὁ ᾗ ἡ αὐτόχθων, ον, Isocr. ὁ ᾗ ἡ ἐγχώριος, ον.
Indigens, ὁ ᾗ ἡ ἐνδεὴς, ής, rerum neceſſariarum, τῶν ἀναγκαίων, Dem. δεόμενος, ένη, ενον, pecuniæ, χρημάτων, idem, ἀπορίᾳ διακείμενος, Isocr.
Indigentia, ἡ ἐνδεια, ας, Dem. ἀπορία, ας, idem, & inopia, ἡ ἐνδεια ᾗ ἀπορία, id. rerum neceſſariarum, ἡ ἐνδεια τῶν ἀναγκαίων, Dem.
Indigeo, ἀπορῶ, nullius rei, μηδενὸς, Dem. alicujus rei, δέομαί τινος, id. προδέομαί τινος, id. χρείαν ἔχω.
Indigeſte, ἀτάκτως, Thuc.
Indigeſtus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀτακτὸς, ον, Isocr.
Indignabundus, a, um, ἀγανακτικὸς, ἡ, όν, Dem. ἀγανακτικὸς, ὴ, όν, Plut.
Indignatio, ἡ ἀγανάκτησις, εως, Thuc, i. e. deſpectio, ἡ ἀπαξίωσις, εως, Polyb.
Indigne, ἀναξίως, miſerum eſſe, δυσχερῶς, Isocr. agitur cum eo, οἰκτρῶς πάσχει, Dem. fero aliquid, συμφορέομαι ὅτι τινι, Ælian. δυσφορέω τί, Herodian.
Indignitas, ἡ ἀναξία, ας, pro rei indignitate, ἀξίως τῆς ἀδικήματος, Ælian.
Indignor, ἀγανακτέω, ob aliquid, ὅτι τινι, ſ. πρός τινος, Isocr. ἀγανακτῶ τινος, Plato, διά τι, id. alicui, φρὸς τινα, Plut. κατά τινος, Lucian. ὀργίζομαί τινι, Dem. ἄχθομαί τινι, Plato.
Indignus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀνάξιος, ον, aliqua re, τινός, Dem. indignum aliquem judico aliqua re, ἀπαξιόω τινὰ τινος, Plut.
Indigus, a, um, vide Indigens.
Indiligens, ὁ ᾗ ἡ ἀμελὴς, ές, Dem. ἀμελῶν, ουσα, ὄν, id.
Indiligenter, ἀμελῶς, Isocr.
Indiligentia, ἡ ἀμέλεια, ας, Dem.
Indipiſcor, ἐντυγχάνω, aliquid, τινός, Plut.
Indirectus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀδιάτακτος, ον, Hesych.
Indiſcrete, ἀκρίτως, ἀκριτεῖ, Suid.
Indiſcretus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀδιακώριστος, ον.
Indiſcriminatim, ἀκρίτως, ἀκριτεῖ, Suid.
Indiſerte, ἀφραδῶς.
Indiſertus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄφραδὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ βραδύγλωσσος, ον, LXX.
Indiſpoſite, ἀτάκτως, Thuc.
Indiſpoſitus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄτακτος, ον, Isocr.
Indiſſolubilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἄλυτος, ἀδιάλυτος, ον, Philo, ἀκατάλυτος, ον, N. T.
Indiſſolutus, a, um, idem.
Irdiſtincte, ἀδιαστόλως.
Indiſtinctus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀδιάστολος, ον.
Individuus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄτομος, ον, Ariſtot.
Indivisibilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἀδιαίρετος, ἄτομος, ον, idea, ἰδέα, Plato.
Indiviſus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἄτομος, ον, Dioſc.
Indivulſe, ἀναπεπάσας, Hesych.
Indivulſus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀδιάσπαστος, ον, Jambl. ὁ ᾗ ἡ ἀδιάσπαρτος, ον, Pandect.
Indo, ἐντίθημι, aliquid in aliquid, τι ἔς τι, Dem. nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, e, ὁ ᾗ ἡ δυσμαθὴς, ές, Plato.
Indocilitas, ἡ δυσμάθεια, ας, Plato.
Indoctè, ἀπαιδεύτως, Isocr. ἀμαθῶς.

Indoctus,

Indoctus, a, um, ὁ οὐ ἢ ἀδίδακτος, *Dem.* ὁ οὐ ἢ ἀπαίδευτος, a, *id.* ὁ οὐ ἢ ἀμαθὴς.
Indolentia, ἡ ἀναλγησία, ας, *Dem.*
Indoleo, ἀνιῶμαι, ἀλγέω, mihi amicorum, πασῶν τῶν φίλων, *Isocr.* morti alicujus, θανατοῦντός τινος, *Julian.*
Indoles, ἡ φύσις, εως, *Dem.* τὸ ἦθος, indole bona præditus, εὐφυὴς ψυχῆς τὸ ἦθος ἔχων; *Philo.*
Indomabilis, e, ὁ οὐ ἢ ἀδάμαστος, ος, nullus, οὐδεὶς, *Xen.*
Indonatus, a, um; ὁ οὐ ἢ ἀμίσθωτος, ος, *Ælian.*
Indormio, ἐπικοιμάομαι, *Hippocr.*
Indotatus, a, um, ὁ οὐ ἢ ἀπροικος, ος, *Diod. Sic.*
Indubie, ὁμολογουμένως; ἀναμφιβόλως.
Indubitabilis, e, ὁ οὐ ἢ ἀναμφίβολος, ος.
Indubitanter, ἀναμφιβόλως, ἀναμφισβητήτως, *Dem.*
Induc æ, αἱ ἀνοχαὶ, ῶν, inducias facere, σπονδὰς ἀνοχὰς, *Dem.* cum aliquo, πρός τινα, *Æschin.* διαλύσεις ποιεῖσθαι, *Plut.* annuas, ἐνιαυσίους ἀνοχὰς ποιεῖσθαι, *Thuc.*
Induco, εἰσάγω, in domum, εἰς οἰκίαν, *Polyb.* i. e. persuadeo, εἰσάγω τινὰ πρὸς πόλεμόν, *Aristot.* ¶. e. deleo ἐξαλείφω τι, *Dem.* in animum, εἰς τὴν ψυχὴν παρίημι, *Plato.*
Inductio, ἐπαγωγὴ, ῆς, *Aristot.*
Indulgens, συγχωρίαν, ουσα, ον, *Dem.*
Indulgenter habere aliquem, φιλοσόρως ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἢ κεχαριτωμένως.
Indulgentia, ἡ ἄνεσις, εως, *Dem.* ἡ συγχώρησις, εως, *Chrys.*
Indulgeo, συγχωρέω, alicui, τινὶ, *Dem.* καταχαρίζομαί τινι, *Plut.* cupiditatibus, χαρίζομαι ταῖς ἐπιθυμίαις, *Arist.* alicui nimis, ἀνειμένῳ τινι λίαν, *id.* vino & compotationibus, σχολάζω οἴνῳ καὶ τοῖς συμποσίοις, *Ælian.*
Indumentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, *N. T.* τὸ ἱμάτιον, ου, *Dem.*
Induo, ἐνδύω, vestem purpuream, πορφυρίδα, *Xen.* me, ἐμαυτὸν, *id.* vestem, s. me veste, περιβάλλομαι τὸ ἱμάτιον, *N. T.* personam, τὸ πρόσωπον, *Xen.* purpurea chlamyde aliquem, περιβάλλω τινὰ χλαμύδι πορφυρᾷ, *Herodian.* colorem alicujus, ἐμαυτὸν εἰς χροιάν τινος μεταμορφοῦν, *Æl.* pedes sandaliis, ὑποδέω τοὺς πόδας σανδάλοις, *id.*
Inductico, κληρώομαι, καταπλήττω, *Theophrast.*
Induro, σκληρύνω, *N. T.* cutem, σκυτοκληρύνω δέρμα, *Hippocr.*
Indusium, ὁ χιτωνίσκος, ου, *Plut.*
Industria, ἡ φιλοπονία, ας, *Dem.* ἡ φιλεργία, ας, *idem.* de industria, κατὰ προαίρεσιν, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἐξεπιτηδὲς, ἑκοντὶ, *Dem. Isocr.* de industria factus, ἑκούσιος, ία, ον, *Dem.*
Industrie, ζηλωτικῶς, *Aristot.* ἐπιμελῶς, τεχνικῶς.
Industrius, a, um, ὁ οὐ ἢ φιλόπονος, ος, *Dem.* ὁ οὐ ἢ φιλέργος, ος, *id.* ζηλωτὸς, ὴ, όν, ὁ οὐ ἢ ἐπιμελὴς.
Industriosus, a, um, idem quod *Industrius.*
Induvium, τὸ ἔνδυμα, ατος, arboris, ὁ φλοιὸς, οῦ, *Aristot.*
Inebrio, μεθύσκω, aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, *Lucian.* voluptate, μεθύσκω δι' ἡδονῆς, *Plato,* inferior, μεθύσκομαι, *Xen. οἰνόομαι, Ælian.*
Inedia, ὁ λιμὸς, οῦ. *Dem.* ἡ ἀσιτία, inedia eneco aliquem, λιμοκτονέω τινα, *Galen.* mihi mortem consciscо, ἀποκαρτερέω, *Plut.*
Ineditus, a, um, ὁ οὐ ἢ ἀνέκδοτος, ος, *Dem.*
Ineffabilis, e, ὁ οὐ ἢ ἀδιήγητος, ος ignavia civitatis, μαλακίᾳ πόλεως, *Dem.* ὁ οὐ ἢ ἀμύθητος, ος, res, ἀμύθητα πράγματα, *id.* ὁ οὐ ἢ ἀνεκλάλητος, ος, *N. T.* ὁ οὐ ἢ ἀλάλητος, ος, *ib.* ὁ οὐ ἢ ἄῤῥητος, ος, verba ineffabilia, ἄῤῥητα ῥήματα, *ibid.*
Inefficax, ὁ οὐ ἢ ἀνενέργητος, ος, ὁ οὐ ἢ ἀνεργὸς, ὁ οὐ ἢ ἀδύναμος, ος, *Dioscor.*
Ineffigiatus, a, um, ὁ οὐ ἢ ἀμόρφωτος καὶ ἀτύπωτος, *Ælian.*
Inelaboratus, a, um, ὁ οὐ ἢ ἀδιήγητος, ος, *Isocr.*
Inelegans, ὁ οὐ ἢ ἄκομψος, ος, *Plut.*
Inelegantер, ἀκόμψως, *Plut.* ἀκόμπτως.
Ineluctabilis, e, ὁ οὐ ἢ ἀκατανίκητος, ος, *Boëth.*
Ineluctibilis, e, ὁ οὐ ἢ δυσεξαπάτητος καὶ δυσεξεύρετος, ος, *Æl.*
Inemendabilis, e, ὁ οὐ ἢ ἀνεπανόρθωτος, ος, *Philo.*
Inenarrabilis, e, ὁ οὐ ἢ ἀδιήγητος, ος, *Xen.* ὁ οὐ ἢ ἀνεκφώνητος.
Ineo, εἴσειμι, *Xen.* i. e. coëo, ὀχεύω, *Aristot.* pugnam, ἐγχειρῶ τῇ μάχῃ, *Dem.* consulatum, μετίημι ὑπατείαν, *Plut.* magistratum, εἰς ἀρχὴν, *Isocr.* rationem, ἁπλοῦται λόγων, gratiam ab aliquo s. alicujus, χαρίζομαί τινος, *Dem.*
Inepte, ἀπερμόσως.
Ineptia, s. Ineptitudo, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Aristot.* ἡ ψυχρότης, ητος, *Dem.*
Ineptio, ἀπειροκαλεύομαι, *Æschin.* ληρέω.
Ineptus, a, um, ὁ οὐ ἢ ἄχρηστος, ος, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὁ οὐ ἢ ἀφυὴς πρός τι, *Isocr.* i. e. stolidus, rusticus, ζωμὸς, ὰ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἢ ἀπειρόκαλος, ος, *Dem.*
Inequitabilis, e, ὁ καὶ ἢ ἀνίππος, ος, *Aristoph.*
Inermis, e, ὁ καὶ ἢ ἄοπλος, ος, *Dem.*
Inerro, πλανάομαι ἐν, *Xenoph.*
Iners, vide *Ignavus.*
Inertia, vide *Ignavia.*
Ineruditе, ἀπαιδεύτως, *Isocr.*
Ineruditus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀπαίδευτος, ος, *Dem.* Conf. *Indoctus.*
Inesco, δελεάζω, *Xenoph.* aliquem honore, τινὰ τιμῇ, *Lucian.*
Inevitabilis, e, ὁ καὶ ἢ ἀδιάφθορος, ος, *Cl. Al.* ὁ καὶ ἢ ἀναπόδρας, ος, *Philo.* periculum, ἀδιάφθορος κίνδυνος, *Strabo.*
Inevitabiliter, ἀφύκτως, *Plut.*
Inexaminatus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀνεξέτας, ος, *Plato.*
Inexaturabilis, e, ὁ καὶ ἢ ἀκόρεστος, ος, *Philo,* ὁ καὶ ἢ ἀπλήρωτος.
Inexcitabilis, e, ὁ καὶ ἢ ἀνέγερτος, ος.
Inexcogitatus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀδιανόητος, ος.
Inexcultus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἄκομψος, ος, *Plut.*
Inexcusabilis, e, ὁ καὶ ἢ ἀναπολόγητος, ος, *N. T.* ὁ καὶ ἢ ἀπροφάσιστος, ος, *Xen.*
Inexercitatus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἄγυμνος, ος, *Philo.* in aliqua re, τινὶ, *Suid.* ὁ καὶ ἢ ἀνάσκητος, ος, *Plut.*
Inexhaustus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀνεξάντλητος, ος, sumptibus, ὁ καὶ ἢ ἀδαπάνητος, ος, *Bas.*
Inexorabilis, e, ὁ καὶ ἢ ἀπαραίτητος, ος, *Philo.*
Inexpectatus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀπροσδόκητος, ος, *Thuc.*
Inexpeditus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἄζωστος, οὐ πρόχειρος.
Inexpertus, a, um, ὁ οὐ ἢ ἄπειρος, ος, in aliqua re, τινὸς, *Isocr.*
Inexpiatus, a, um, ὁ οὐ ἢ ἀκάθαρτος, ος, *Dem.*
Inexplebilis, e, ὁ οὐ ἢ ἀπλήρωτος, ος, ὁ οὐ ἢ ἄπληστος, ος, sanguine, αἵματος, *Herodot.* opibus, χρημάτων, *Xen.* cupiditas alicujus rei, ἡ ἀπληστία τινὸς, *Plato.*
Inexplebilitas, ἡ ἀπληστία, ας, alicujus rei, τινὸς, *Plato.*
Inexplebiliter, ἀπλήστως, deditum esse alicui rei, διακεῖσθαι πρός τι, *Xenoph.*
Inexpletus, a, um, ὁ οὐ ἢ ἀπλήρωτος, ος.
Inexplicabilis, e, ὁ οὐ ἢ ἄλυτος, ος, *Plato,* ὁ οὐ ἢ ἀμύθητος, ος, *Dem.*
Inexplicitus, a, um, ὁ οὐ ἢ ἀσαφὴς, ές.
Inexplorate, ἀνεξετάστως, ἀπείρως, *Xenoph.*
Inexploratus, a, um, ὁ οὐ ἢ ἀπειρατος, ος, qui nihil inexploratum relinquit, ᾧ οὐδὲν ἀπείρατόν ἐστι, *Isocr.*
Inexpugnabilis, e, ὁ καὶ ἢ δυσμάχητος, ος, alicui, τινὶ, *Isocr.* ὁ καὶ ἢ ἀνυπόστατος, ος, *Dem.* ὁ καὶ ἢ ἀνάλωτος, ος, *Isocr.*
Inextinctus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀσβεστος, ος, *N. T.*
Inextinguibilis, e, ὁ καὶ ἢ ἄσβεστος, ος, *Galen.*
Inextricabilis, e, ὁ καὶ ἢ ἀδιάλυτος, ος.
Inexuperabilis, e, ὁ καὶ ἢ ἀνυπέρβλητος, ος, Conf. *Inexpugnabilis.*
In fabre, ἀτέχνως, ἀπλάστως, *Plut.*
In facetus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἀστεῖος καὶ χαρίεις, ἐσσα, εν, *Suid.*
Infacetus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἄκομψος, ος, *Plut.*
Infacetе, ἀνάστροφος, ος, ἀπαίδευτος, ος, *Plut.*
Infacetia, ἡ ἀνάστροφία, ας.
Infacetus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἄκομψος, ος, *Plut.*
Infacundia, ἡ τῶν λόγων ἀτιμία.
Infacundus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἄπειρος τῶν λόγων.
Infamia, ἡ ἀτιμία, ας, *Dem.* αἰσχύνη τις, *id.* ἡ αἰσχρὰ φήμη, *Isocr.* infamia flagro, ἔχω αἰσχύνην, *Dem.* Cum infamia abdicatus, ἀποκηρυχθεὶς ἀτιμος, *idem.*
Infamis, e, ὁ καὶ ἢ ἄτιμος, ος, *Dem.* ὁ καὶ ἢ ἄδοξος, ος, *id.* ἀτιμοτέρα ἔστι, *Isocr.* apud cives, παρὰ τοῖς πολίταις, *Isocr.*
Infamo, παραδυναστεύω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀτιμόω τινὰ, *Dem.*
Infandus, a, um, ὁ καὶ ἢ ἄῤῥητος, ος, *Hermog.*
Infans, ὁ νήπιος, ος, *Dem.* τὸ βέβηκος, ους, ἔτος, νήπιον βρέφος, *Lucian.* recens natus, ἄρτιος βρέφος νεογνὸν, *Plut.*
Infantia, ἡ νηπιότης, ητος, *Plato,* ab infantia, ἐκ νηπίου, *Aristot.*
Infanticida, ὁ νηπιοκτόνος, ος, *Philo.*
Infantulus, ος, ὁ, ἡ, τὸ τῶ νηπίω.
Infantulus, τὸ βρεφύλλιον, ου, *Lucian.*
Infarcio, ἐμπλάττω, *Dioscor.*
Infatigabilis, e, ὁ οὐ ἢ ἀκάματος, ος, *Philo.*
Infatuo, μωραίνω, *N. T.*
Infaustus, a, um, ὁ οὐ ἢ δυσευχὴς, ους, *Isocr.*
Infector, ὁ βαφεὺς, έως.
Infectus, a, um, ὁ οὐ ἢ ἀβάπτος, ος, ου, *Aristot.* facta reddere infecta, ἀγένητα ποιεῖν ἅπερ ἂν γέγονε πεπραγμένα, *Aristot.* re infecta dimittere aliquem, ἀπράκτου ἀφίεσθαι τινὰ, *Herodian.*
Infelicitas, ἡ ἀτυχία, ας, *Dem.* ἡ δυσευχία, ας, *id.* ἡ δυσπραξία, ας, *Isocr.*
Infeliciter, ἀτυχῶς, *Isocr.* δυσευχῶς, ago in re aliqua, δυσευχῶ ἐν τινι, *Isocr.* ἀτυχῶ τινι, *Dem.*
Infelix, ὁ οὐ ἢ ἀτυχὴς, ές, *Dem.* ἀτυχέστερος, ὕτερα, ὕτερον, *Isocr.* ὁ οὐ ἢ δυσευχὴς, ές, *idem,* ἄθλιος, ία, ον, *id.* & miles homo, ἀτυχὴς καὶ ταλαίπωρος ἀνθρωπος, *Dem.* ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος, *id.* sum in bello, τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχῶ, *Isocr.* præter meritum, δυσευχῶ παρὰ τὸ δίκαιον, *id.*
Infensus, a, um, ὁ οὐ ἢ ἀπεχθὴς, ους, alicui, τινὶ, *Isocr.* ἐχθρὸς, ὰ, όν, & malevolus alicui, οὐ κακόνους τινὶ, *Dem.* ὁ οὐ ἢ δυσμενὴς, ους, τινὶ, *Isocr.*
Inferiæ, τὰ ἐναγίσματα, ων, τὰ τάρχια.
Infermentatus, a, um, ὁ οὐ ἢ ἄζυμος, ος, *N. T.*
Inferior, ὁ οὐ ἢ ἐλάττων, ον, *Dem.* sum, ἐλαττόομαι, *id.*
Infernalis, e, ὁ οὐ ἢ σύγκλητος, ος, *Plut.*
Inferne, κάτωθεν, *Herodian.*
Infernus, i, ὁ ᾅδης, ου, *Philo,* χάσμα τῆς πυρὸς, *N. T.*
Infernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, spiritus, τὸ κάτω πνεῦμα, *Aristot* ὁ οὐ ἢ ὑπόγειος, ος, *Athen.* ὁ οὐ ἢ ὑπόζωος, ος, *Herodian.*
Infero, εἰσφέρω, aliquid in locum aliquem, τὶ εἰς τόπον τινὰ, *N. T.* aliquid alicui, ἐπεισφέρω τί τινι, *Phil.* alicui manus, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρας, *N. T.* alicui damnum, ζημίαν τινὰ ζημιοῦσαι, *Isocr.* καταστρατεύω τινὰ κακῶ, *Xenoph.* alicui bellum, ἐκφέρω πόλεμον πρός τινα, *Isocr.* ἀναλαμβάνω πόλεμον πρός τινα, *Polyb.*
Infestatio, ἡ κάκωσις, εως.
Infeste ἀπεχθῶς, *Isocr.* δυσχερῶς. *Dem.*
Infestivus, a, um, ζηλωτὸς, ὴ, όν, *Isocr.*
Infesto, ἀπελαύνω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ἐπεχθῶ τινὶ, *Dem.* κακῶ.
Infestus, a, um, ὁ οὐ ἢ ἀπεχθὴς, ους, alicui, τινὶ, *Isocr.* ἐχθρὸς, ὰ, όν, libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, *Dem.*
Infibulo, ἐμπορπάω, vestem, ἱμάτιον, *Herodot.*
Inficias eo, ἀρνέομαι. Conf. *Inficior.*
Inficiatio, ἡ ἄρνησις, εως, *Lucian.*
Inficiator, ὁ οὐ ἢ ἐξαρνος, ος, sum, εἰμὶ, *Dem.*

Inficio,

affício, βάλλω, aliquid, τί, *Dem.* pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.

Inficior, ἀρνέομαι, aliquid, τί, *Dem.* interposito jurejurando, ἐξαρνέομαί τι διομνύμενος, *Æschin.* Ἐξαρνοῦμαι εἶμι τοῦτο, *Dem.* περί τινος, *Isocr.* Ἐξαρνοῦμαι γίγνεσθαι τούτου, *d.*

Infidelis, e, ὁ ἡ ἄπιστος, ου, alicui, τινί, *Dem.*

Infidelitas, ἡ ἀπιστία, ας *Plato*

Infideliter, ἀπίστως, *Dem*

Infidus, a, um, ὁ ἡ ἄπιστος, ου, alicui, τινί, *Dem.*

Infigo, ἐμπήγνυμι, επισειδα.

Infixio, ὁ ὑπερισσμος, ου.

Infimus, vide *Imus.*

Infinitas, ἡ ἀπειρία, ας, *Arist t.*

Infinite, ἀπειράτως, *Aristot.*

Infin tus, ἀπειράκις, *Plato.*

Infinitivus, sc. modus, ἀπαρέμφατος ἔγκλισις, *Gramm.*

Infinitus, a, um, ὁ ἡ ἄπειρος, ου, *Isocr* ὁ ἡ ἀπειρεκτος, ου, *Plut.*

Infirmatio, ἡ ἀσθένασις, εως, i. e. refutatio, ἡ ἀνασκεύη, ης

Infirme, ἀσθενῶς, *Dem.*

Infirmitas, ἡ ἀσθένεια, ας, *Plato,* corporis, τὸ ἐν Σώματι ἀρρώστημα, *Dem* ἡ ἀρρωστία

Infirmo, ἀσθενόω, *Xenoph.* aliquem, ποιῶ τινὰ ἀσθενῆ, id.

Infirmus, a, um, ὁ ἡ ἀσθενης, ἐστ, *Dem* ὁ ἡ ἄῤῥωστος, ου, id corpore, σωματι, id sum, ἀσθενέω, *Isocr* ἔχω ἀσθενῶς, id.

Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεῖ

Infixio, ἡ ἐμπηξις, εως

Infixus, a, um, καταγμένος, ἐστι, ἦν.

Inflammatio, ἡ φλόγωσις, εως, *Thuc* τὸ ἐπιφλογισμα, ατος, *Hippocr.* morbi, ἡ φλεγμονη, ης, *idem.*

Inflammo, φλέγω, lumen, φιλοτιμοῦμαι, *Sophocl* aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ὀπὶ πολεμον, *Isocr*

Inflate, ἐμπνεόντως, i e superbe, τετυφωμένως, ὑπερηφάνως *Dem.*

Inflatio, τὸ ἀνάφυσημα, ατος, *Lucian* ἡ ἀναφυσησις, εως, *Arist t* animi, ἡ φυσιωσις, εως, *N. T* Cont *Inflatio*

Inflatus, a, um, πνεύματος ης, ου, *Athen* i e superbus, ὁ ἡ ὑπερήφανος, ου *N. T* τετυφωμένος, ου, ὑπερήφανος *Dem.*

Inflecto, ἐγκαμπτω, *Caen* ὀπλας, *Plut.*

Inflexibilis, e, ὁ ἡ ἀκαμπτος, ου, *Lucian*

Inflexio, ἡ διακαμψις, εως, *Nic.* ἡ καμπη, ης, *Plut*

Inflexus, a, um, καμψας, ας, ον *Hesych* ἡ πικαμψις, εως, i e flexio, ἡ καμπη *Aristot*

Infligo, προσρηγνυμι pl ἀν, πληγὰς, *Abresch.* alicui, ἐπιτίθημι τινι δίκην τινί, *Herodian.*

Inflo, ἐμφυσω, *Phile,* ἀναφυσαω, *Dodon* Scribam, φυσαω αὐλον, *Lucian* venerem, διογκοω γαστερα, *Alciphr* liquefacio, & laudibus effero, φυσαω, ἡ τοῖς ἐγκωμίοις ἐπαίρω τινα, *Plut*

Influentia, ἡ ἐπιρροια, ας, *Arist.*

Influo, εἰσρέω, *Lucian.* in partem, ἐπιρρέω τῷ μέρει, *Crit.*

Influxus, us, ἡ ἐπιρροη, ης, *Theophr.* ὁ ἐπιρρους, ου, *Aristot.*

Infodio, κατορύσσω, *Plut*

Infœcundus, ἀκαρπος, ον, *Plato,* ἀγονος

Infœcundus, a, um, ὁ ἡ ἄκαρπος, ου, *Sept* ἀγονος, ου, *Hesych* ἀκαρπὸς, ὁ, ἡ

Infoliatus, e, ὁ ἡ ἄνευ φυλλων ὢν, *Lexic* ὁ ἡ ἀφυλλος, ου, *Dion* Cont *Infrondis*

Information, ἡ ὑποτυπωσις, εως, ἡ παιδευσις, ης, *Arstot.*

Informis, ἀμορφος, ον, *Aristot.* ἀνειδεος, ου, *Dion* ὁ ἡ ἀσχημάτιστος, ου, *Dion* Cont *Informatus*

Infortunium, τὸ ἀτυχημα, ατος, *Dem.* ἡ ἀτυχια, ας, *d.* Cont *Infortunatus*

Infra, *Præpos.* ὑπὸ, terram, ὑπὸ γῆν, *Plut. Adv.* κάτω, *Dem.* ὑποκάτω, *Plato.*

Infractus, a, um, i. e *fractus,* κατεῤῥαχθεὶς, θεῖσα, ὀν, *Plut.* i. e. *non fractus,* ὁ ἡ ῥᾳθυμος, ου, *Theophr.* ὁ ἡ ἄῤῥωστος, ου, *Philo.*

Infremo, ἐμβρέμομαι, ἀναβρυχάομαι.

Infrendeo, ἐπιβρύχομαι, præ ira dentibus, Συνεκτείνω τοὺς ὀδόντας ὑπ' ὀργῆς, *Xen.*

Infrenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, *Xen.*

Infrenatus, a, um, i e. frenatus, ἐγκεχαλινωμένος, ενη, ενον, i. e. *non frenatus,* ὁ ἡ ἀχάλινος, ου *Plato*

Infrenis, e, ὁ ἡ ἀχάλινος, ου, *Plato.*

Infreno, χαλινόω, equum, ἵππον, *Xenoph*

Infrenus, a, um, ὁ ἡ ἀχάλινος, ου, *Plato.*

Infrequens, ὁ ἡ ἔρημος, ου, senatus, βουλη ὀλιγανδρώσα, *Plato.*

Infrequentia, ἡ ὀλιγανθρωπία, ας, *Xenoph.*

Infrico, ἐντρίβω, *Xenoph.*

Infringo, σύνλαω.

Infructuosus, a, um, ὁ ἡ ἄκαρπος, ου, *Theophrast*

Infumitus, a um, ὁ ἡ ἄφρων νους, *Dem.*

Infuco, φυκόω, *Plut*

Infula, ἡ μίτρα, ας, *Herodot.*

Infum bulum, ἡ κατηυδοχὴ, ης, ἡ κλίνη δύνης, ης, *Herodot*

Infam , κεντρίζω

Infundibulum, ἡ ἐπιχύτης, ου, *Poll* ἡ χοάνη

Infundo, ἐπιχέω, *Lucil* ἐγχέω, *Xen.* alicui aliquid, τί τινι, *Syncel*

Infusco, ἐπιχραίνω, *Lucian.*

Infusio, ἡ ἐγχυσις, εως

Ingemino, διπλασιάζω, *Plut* ἐπαναπλόω.

Ingemisco, στενάζω, *Dem* alicui, ἐπιστενάζω τινί, *Eurip*

Ingemo, γόνω, alicui, ὑπέρ τινος, *Dem.* alterius malis, κατοικτίζω τινὰ, *Plut* ubem, οἰκτω φόλιν, *Dion* Cont *Ingemesco, Dem*

Ingenerasco ἐμφύομαι, *Plut*

Ingenero, ἐμφύω, alicui aliquid, τί τινι, *Plut*

Ingenicle, εὐφυΐδιον, *Lucr.* ἐπιδιξάτ

Ingeniosus, a, um, ὁ ἡ εὐφυὴς, ές, *Isocr* δεξιος, α, ον

Ingentus, a, um, ὁ ἡ ἰσχυνὸς, ῶν, *Sophocl*

Ingenium, ἡ φυσις, εως, *Dem* bonum, φυσις ευφυὴς, *Plut* ingenium pertinax, ἀνδρεῖον ἐρωτικὸν, *Plut.* dexterum, εὐκρινὲς, ὀξὺ ἐρωτικὸν, *Plut* illustre, ὀξὺ ζηλωτὸν, id præstantius, ἐπιφανὲς, ἰδρὰ ψυχῆ, *Dem.* animus cujusque & ingenium, ψυχὴ ἐκ συ κ φύσεως, *Plut.* animus liberalis & ingenium curdat n, ψυχὴ σχαθὴ κ γνωμη φρονιμὸν, *Plut* di rissimum ingenium præditi, σωφρονέστατα ἔχοντες φύσεις, *Plut* ingenium n deteriorib s cile quum mutes, τὰς φύσεις ἐκ χειρὸς εἰς βέλτιον ἀγαγεῖν, *Dion* ingenio tche fimo cil, τῶν γνωμῶν εὐφυεστέρων ὄντων *Isocr* exercere ingenium acuere τὴν ψυχὴν, διανοίαν, *id* ingenii men, τὸ τῆς γνώμης ἀγχίνοον, ὑ, *Herodian* ingenii robur φύσεως ἰσχὺς, *Thuc*

Ingenuus, a, um, ὁ ἡ ἐλεύθερος, ου, *Aristot* ὁ ἡ εὐμενὴς, ἐστ, lapis, λίθος, *Aristoph* testimonium, μαρτυρία, *Dem.*

Ingenue ἐλευθέρως, *Thuc* γενναίως fucatas, ἐλευθέρως ἀπαιδεύτως, *Xen* i e, candide, ἁπλῶς, *Lem*

Ingenuitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος, *Aristot* ἡ εὐγένεια.

Ingenuus, a, um, ὁ ἡ ἐλεύθερος, ου, femina, γυνὴ, *Plut* doctrinæ, ἐλευθέριοι σπουδαὶ, *Lucian* i e candidus, ἁπλοῦς, ῆ, ῦν, *Dem* & fin lex hemo, μέσος καρπησίας καὶ ἀφελείας, *d*

Ingero, εἰσάγω, aliquid alicui, τί τινι, *Syncel* aliquid ubi, εἰσάγειν τί τοιοῦτον, *Crit* aliquid de fuie, ἐκ τοιᾶδε λίθου ἢ ξύλου, *Lucian* largius cibum, πλείονος ζυτηθέως εἰ φάγεσθαι τρίτης, *id.* me, παρεισδύομαι, *id* in alienam administrationem, παραδύομαι, *Plut.*

Ingesto, ἐμβάλλω.

Ingestum, ὁ ἡ ἄδοξος, ου, *Dem.* ὁ ἡ ἀτίμητος, ου, *id.*

Ingluvies, ἡ γαστριμαργια, ας, *Philo,* avis, ὁ φρόλεος, ου, *Aristot.*

Ingrandesco, μεγαλύνομαι.

Ingrate, i. e. invenuste, ἀχαρίτως, i. e. gratiam non referendo pro beneficio, ἀχαριτως, *Isocr.*

Ingrat s, παρὰ γνώμην.

Ingratitudo, ἡ ἀχαριστία, ας, *Dem.*

Ingratus, a, um, i. e invenustus, ὁ ἡ ἀχαρὶς, ιτος, *Herodian.* i. e. beneficii immemor, ὁ ἡ ἀχάριστος, ου, *Dem.* fum, ἀχαριστεω, erga amicos, φρος τοὺς φίλους, *Plut.*

Ingravesco, βαρυνομαι, ætate, ὑπὸ τῆς ἡλικίας, *Polyb.*

Ingravo, ἐπιβαρύνω, *Xen*

Ingredior, βαδίζω, ad aliquem, ἐπί τινα, *Dem.* viam, ὁδὸν, *Ceb Theb* in curiam, εἰσέρχομαι εἰς τὸ δικαστηριον, *Dem.* iter pedibus, πορεύομαι πεζὸν, *Xen.* annum decimum, ἐπιβαίνω τοῦς δεκάτου, *Herodian.*

Ingressio, ſ Ingressus, ὁ βαδισμὸς, οῦ, *Lucian.* ad aliquem, ἡ εἴσοδος, ου, *Plut.*

Ingruo, ἐπιπεσουμαι, *Herodian* ἐπιβαλλω, ἐπιπίπτω.

Inguen, ὁ βουβὼν, ῶνος, *Lucian*

Inguinaria, τὸ βινδανιον, ου, *Dioſc.*

Ingurgito, γαστριζομαι, *Basil.* καταβροχθίζω, *Lucian*

Inquietabilis, e, ὁ ἡ ἄπαυστος, ον *Plut.*

Inquietatus, a, um, ὁ ἡ ἀνάπαυστος, ου, *Plut.*

Inhabilis, e, ὁ ἡ ἀχρηστος, ου, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὁ ἡ ἀφυὴς πρός τι, *id.*

Inhabilit e, ἡ ἀνεπιτηδειότης, ητος, *Synes*

Inhabitabilis, e, ὁ ἡ ἀοίκητος, ου, *Plato.*

Inhabitatio, ἡ οἴκησις, εως *Clem Al*

Inhabito, οἰκέω, aliquid, τι, *Aristot.* terram aliquam, κατοικέω γῆν τινα, *Plut* urbem, οἰκέω φόλιν, *Dion* Cont *Habito, Dem*

Inhæreo, ἐμφύομαι, alicui, τινί, *Plato,* τῷ σώματι τινι, τί machinis, ἐμφυομαι μηχαναις *Herodian*

Inhæresco, ἐμπαγνύομαι, alicui, ἐμπήγνυμί τι, *Hippocr*

Inhalo, ἐκπνέω, *Plato.*

Inhibeo, ἐπέχω, aliquid, τι, *Plut.* valvas, θύραν, *Alciphr* τὰ θυρία, *Lucian.*

Inhibitio, ἐπίσχεσις, εως

Inhibeo, ἐπίσχω, *Plato,* alicui rei, χαίνω ἐπί τινι, *Lucian.*

Inhonestè, αἰσχρῶς, *Isocr* ἀτίμως

Inhonesto, κατασχύνω, al quid, τι *Plut*

Inhonestus, a, um, αἰσχρος, ὰ, ὸν, *Dem* ὁ ἡ ἀσχήμων, ἀπρεπὴς, ἀνοσιώτατος.

Inhonoratus, a, um, ὁ ἡ ἀτίμητος, ου, *Dem* ἀτίμητος.

Inhonorificus, a, um, ὁ ἡ ἀδοξος, ου, *Lem.*

Inhorreo, ſ inhorr o, φρίττω, aliquid, τί, *Dion* ἐπιφρίττω

Inhospitalis, e, ὁ ἡ ἀξενος, ου, *Lucian.*

Inhospitalitas, ἡ μισοξενία, ας, LXX

Inhotus, a, um, ὁ ἡ ἀνόητος, ου, ὁ ἡ ἄξυνος, ου, *Lucian*

Inhumane, ἀπανθρώπως.

Inhumanitas, ἡ ἀπανθρωπία, ας, *Lucian.* ἡ ἀπανθρωπεία, ας, *Lem* ἡ μισανθρωπία, ας, *Hesych*

Inhumo, ἀπανθρακόω

Inhumo, ἐνθάπτω, ὁ ἡ ἀποσυνθρακόω, ου, *Lucian* ὁ ἡ μισανθρακτος, ου, id

Inhumatus, a, um, ὁ ἡ ἄταφος, ου, *Thuc*

Inhumo, θάπτω, mortuos, νεκρὸς, ſ. ἀνθρακόω τας, *Dion* Cont *Sepelio.*

Inibi, ἐκεῖ, *Plato*

Injectum, ἐπιπαλάνδυν, *Herodot.*

Injicio, ἐπιβάλλω, ἐπίβλην

Injicio, ἐπιρρίπτω, aliquid in aliquid, τι ἐπὶ τινι, *N. T.* loco tertium, ἐμβάλλω ἐπὶ τῷ χαλινῷ, *Xen* e cui manum, ἐπιβάλλω τὴν χεῖρα, *Lucian* alicui amorem, ἐρῶ τινὸς ἔρωτα, *Xenoph* sermonem de aliqua re, ἐμβάλλω λόγον περί τινος, *Plut.*

Inimice, ἐχθρῶς, *Dem* ἐχθρικῶς, *idem,* ἀνεμβάτως, *Isocr.* ἀπιχθῶς, id.

Inimicitia

Inimicitia, ἡ ἔχθρα, ας, *Dem.* ἡ ἀπέχθεια, ας, *id.* gravis, μεγάλη, *Dem.* diuturna, βαθεῖα, *id.* immortalis, αἰώνιος, *Isocr.* simulata, προσποιητὴ, *Dem.* privata, ἰδία, *id.* communis, κοινὴ, & offensiones, ἔχθρα καὶ προσκρούσματα κοινὰ odium & diffidentia, ἔχθρα καὶ μῖσος καὶ ἀπιστία, *id.* inimicitiam suscipere cum aliquo, ἀναιρεῖσθαι ἔχθραν πρός τινα, *Dem.* incidere in inimicitiam cum aliquo, ἐλθεῖν τινι μᾶλλον εἰς ἔχθραν, *id.* habere cum aliquo, ἔχειν ἔχθραν πρός τινα, *Isocr.* ostendere alicui omni modo, ἐπιδείκνυσθαί τινι πάντα τρόπον τὸν δυσμενέστατον, *Dem.* extinguere, διαλύειν ἔχθραν, *Isocr.* effugere, φεύγειν τὰ ἔχθρας τινος, *id.* conjicere aliquos in inimicitiam, ἐμβάλλειν τινὰς εἰς ἔχθραν, *Dem.*

Inimicor, ἀπεχθάνομαί τινι, *Plato*, C. *Inimicus.*

Inimicus, a, um, ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, *id.* ἀλλότριος τῇ ἐλευθερίᾳ, *id.* alicui, χαλεπὸς, ὴ, ὸν, τινι, *id.* & hostis, ἐχθρὸς καὶ ἀντίπαλος, *id.* & malevolus urbis, πολίτης καὶ ἐχθρὸς πόλει, *id.* hostis communis & omnium inimicus, ἐχθρὸς κοινὸς καὶ πᾶσι δυσμενὴς, *Dem.* inimicum reddere aliquem, ποιεῖν τινα ἐχθρὸν, *id.* esse alicui, τὸ ὑπάρχειν ἐχθρὸν τινι ς. τινὸς, *id.* aliquem habere, ἔχειν τινὰ ἐχθρὸν, *idem*, χρῆσθαί τινι ἐχθρῷ, *id.* inimicus tum alicui, ἔχειν ἔχθραν ποτέ τινα, *Isocr.*

Inimitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμίμητος, ος, *Plut.*

Inique, ἀνομάλως, *Isocr.* i. e. *injuste*, ἀδίκως, *Dem.* παρανόμως, *id.* ago cum aliquo, ἀνωμαλίαν πρός τινα, *Dem.* in aliqua re, περί τι, *Plut.*

Iniquitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, *Theophr.* ἡ ἀνισμία, i. e. *injustitia*, ἡ ἀγνωμοσύνη, ης, *Dem.* το ἄδικον, *id.* ἡ ἀδικία, ας, *id.*

Iniquus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, ος, *Theophr.* i. e. *injustus*, ὁ καὶ ἡ ἄδικος, ος, in omnes, πρὸς πάντας, *Dem.* & calumniator, ὁ ἀγνώμων καὶ συκοφάντης, *id.* ὁ καὶ ἡ παράνομος, ος, dicere, decernere, committere iniquum in aliquem, ἐρεῖν, γράφειν, ποιεῖν παράνομον εἴς τινα, *Dem.* fum, fio, παράνομος εἶμαι, γίγνομαι, *id.* animo iniquo, διαφόρως, *Herodian.*

Initia, τὰ μυστήρια, ων.

Initiamentum, το μύαμα, ατος, *Arct.*

Initiatio, ἡ μύησις, εως, *Hesych.*

Initiator, ὁ μυσταγωγὸς, οῦ.

Initiatus, a, um, ὁ μεμυημένος, η, ον, *Lucian.* ὁ τετελεσμένος, η, ον, *id.*

Initio, μυέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Initio, *Adv.* ἐξ ἀρχῆς, *Dem.* ἀπ' ἀρχῆς, *id.* τὸ κατ' ἀρχὰς, *id.* neque initio, neque poſt, ὔτε κατ' ἀρχὰς, ὔθ' ὕστερον, *id.*

Initium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* & fundamentum rei, ἡ ὑπόστασις πράγματος, *id.* & cauſſa belli, ἀρχὴ καὶ αἰτία πολέμου, *id.* utor initio aliquo, ἄρχομαί τινος ἀρχῆς τινα, *Dem.* ſumo initium aliquod, λαμβάνω ἀρχήν τινα, *id.* facio rei, ποιοῦμαί τινος ἀρχὴν, *id.* exordior aliquid ab initio διεξέρχομαί τι ἀπ' ἀρχῆς, *id.* fines ab initio propoſiti, τέλος εἶναι ἐξ ἀρχῆς γιγνόμενον, *Isocr.*

Injucundus, ἀηδὴς, *Xen.*

Injucunditas, τὸ ἀηδὲς, ους, *Isocr.* ἡ ἀηδία, ας, *Plut.* ἡ ἀτέρπεια, ας, *Dem.*

Injucundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀηδὴς, ὲς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀτερπὴς.

Injunctus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάκριτος, ον, *N. T.* ακριτος.

Injugo, ἐπισάττω, *Xen.*

Injuratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνώμοτος, ον, *Dem.*

Injuria, ἡ ἀδικία, ας, *Dem.* το ἀδίκημα, ατος, *id.* ἡ ὕβρις, εως, *Isocr.* το ὕβρισμα, ατος, *Dem.* & iniquitas, ὕβρις καὶ ἀσέλγεια, *Isocr.* & inſolentia, ὕβρις καὶ ἀναιδεία, *id.* facere alicui injuria, ἀδικεῖν τινα ἀδικίαν, *Demosth.* ὑβρίζειν τινὰ, *id.* ἀδικεῖν τινα, *id.* pati injuriae, πάσχειν δεινότατα, *id.* prior infero, χειρῶν ἀδίκων ἄρχω, *Ælian.*

Injurior, ἀδικῶ, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Injuriose, ὑβριστικῶς, tractare aliquem, χρῆσθαί τινι, *Dem.*

Injurioſus, a, um, ὑβριστὴς, στικὸς, ὸν, aliquem, ἐπί τινα, *Dem.* ὁ ὑβριστὴς, οῦ, *id.*

Injurius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδικος, ος, *Dem.* ſum in aliquem, ἀδικῶ τινὰ, *Dem.* ὑβρίζω τινὰ, *id.* *idem.*

Injuſſu, ἄνευ προστάγματος, ἀπαραγγέλτως, *Polyb.*

Injuſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάλδικος, *Sapph.* αὐτοκέλευστος.

Injuſte, ἀδίκως, *Dem.* ago, ἀδικῶ, *idem*, ἀδικοπραγῶ, *Philo*, vivo, ἐν ἀδικίᾳ βιόω, *Plato.*

Injuſtitia, ἡ ἀδικία, ας, *Dem.* ἡ ἀνομία, ας, *idem.*

Injuſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδικος, ος, *Dem.* & dius invisus, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς ἀνθρωπος, *id.* ὁ καὶ ἡ παράνομος, ος, committere injuſta, ποιεῖν παράνομα, *Dem.*

Innascor, ἐγίνομαι, alicui, τινὶ, *Plato*, ἐμφύομαί τινι, *Plut.*

Innatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμφυτος, ος, η, ον, *Dem.*

Innavigabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπλωτος, ος, η, *Philo*, μὴ πλωτὸς, ὸς, *Thuc.*

Innecto, ἐνείρω, *Dioſc.*

Innexio, ἡ ἔνδεσις, εως, *Thuc.*

Innitor, ἐπερείδομαι, *Galen.* fœderibus, ἀπερείδομαι ὅτι ταῖς ζωμήκαις, *Polyb.* legi, ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ, *Ælian.*

Inno, ἔπεισα, *Theophr.* in aliquo, θαυμάζομαί τινι, *Ael. Arist.*

Innocens, ἀθῷος, α, ον, aliqua re, τινὸς, *Dem.* τινι, *idem*, ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ος, η, τινος, *idem*, ὁ καὶ ἡ ἀναμάρτητος, ος, η, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἄκακος.

Innocenter, ἀθῴως, *Dem.*

Innocentia, ἡ ἀκακία, ας, *Dem.*

Innocuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, ὲς, *Plato*, vuluptas, ἡδονὴ, *Plato.*

Innodo, ἀμματίζω, *Heſych.*

Innoteſco, διαγνωρίζομαι, *Isocr.* γνώριμος καθίσταμαι, *Plato.*

Innovatio, ἡ καινοτομία, ας, *Lucian.*

Innovo, καινόω, *Dion.* τροπὰ, aliquid, τὶ, *Nax.*

Innoxius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, ὲς, *Plato.*

Innubilus, a, um, αἴθριος, ος, α, ον, *Dioſc.*

Innubus, e, ὁ καὶ ἡ ανυπέλος, ος, η, aer, ἀὴρ, *Ariſtot.*

Innubus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγάμος, ος, η, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀνανδρος, ος, η, *Plato.*

Innumerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναρίθμητος, ος, η, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀμύθητος, ος, η, pecunia, ἀμύθητα χρήματα, *Dem.*

Innumerabilitas, το ἀνάριθμον, ου.

Innumerus, a, um, idem quod *Innumerabilis.*

Innuo, αἰνίττομαι, aliquid, τὶ, *Plato*, ὑπαινίττομαί τι, *Dem.*

Innuptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγαμος, ος, η, *Lucian* virgo, ἡ παῖς ἄνυμφος, ος, η, *Philo.* ἡ ἄγαμος.

Innutrio, τρέφω, in aliqua re, τινι, *Hippocrat.*

Innutritus, a, um, i. e. *nutritus in*, ἐντεθραμμένος, ένη, ένον, aliqua re, τινι, *Herodian*, i. e. *non nutritus*, ὁ καὶ ἡ ἄθρεπτος, ος, η.

Inoffendens, ὁ καὶ ἡ ἀπρόσκοπος, ος, ἡ, ἐπὶ τὸ λεῖον, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ἀπταίστος, ος, alicui, τινὶ, *Xen.*

Inobedientia, ἡ ἀπειθεία, ας, *Plut.* ἡ παρακοὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ὑπεισία.

Inobſcuro, ἐπισκοτίω, aliquid, τὶ, *Dioſc.*

Inobſequens, idem quod *Inobediens.*

Inobſervabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀτεκμαίρητος, ος, η.

Inobſervatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαρατήρητος, ος, η, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ος, η.

Inoccidens, ὁ καὶ ἡ ἀδύτος, ος, η.

Inocco, βωλοκοπέω, *Poll.*

Inoculatio, ὁ ἐνοφθαλμισμὸς, οῦ, *Theophr.*

Inoculo, ἐνοφθαλμόω, *Theophr.*

Inodorus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄοσμος, ος, η, *Theophr.*

Inoffenſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσκόπος, ος, η, *N. T.*

Inofficioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, ος, η, *Dem.*

Inoleſco, ἐπιφύομαι, *Plut.*

Inominatus, a, um, ὁ καὶ ἡ δύσφημος, ἄπυλος.

Inopaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τὶ, vel τινὰ, *N. T.*

Inoperta, ἄ, ων, ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, ος, η, *N. T.*

Inopia, ἡ ἔνδεια, ας, *Isocr.* ἡ ἀπορία, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* & indigentia, ἔνδεια καὶ ἀπορία, *Dem.* magna inopia premi, ζῶ ἐν χρείᾳ πολλῇ τῆς λαζικῆς τῆς, *id.* ad ſummam inopiam redigere, ſ. redigi, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν καθίστασθαί τινα, ſ. καθίστασθαι, *id.* inopia verborum laboro, σπανίζω τῆς λέξεως, inopia conſilii, ἡ ἀξυλία, ας, *Dem.* frumenti, ἡ σπανιότης, ος, *Diod. Sic.*

Inopinabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδόκητος, ος, η, *Thuc.*

Inopinate, ἀπροσδοκήτως, *Philo*, ἐξ ἀπροσδοκήτου, *Plato.*

Inopinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ος, η, ὁ καὶ ἡ ἀδόκητος, ος, η, *Thuc.*

Inopportunus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, ος, ον, *Plato.*

Inops, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, alicujus rei, τινὸς, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς, ους, τινος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς, ους, τινος, *id.*

Inordinate, ἀτάκτως, *Thuc.*

Inordinatio, ἡ ἀταξία, ας, *Plut.*

Inornatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, ος, η, ον, *Isocr.*

Inornate, ἀκόσμως, *Plut.* ἀκοσμήτως, *id.*

Inornatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος, ος, ὁ καὶ ἡ ἀκόμψος.

Inquam, λέγω, *Dem.* φημὶ, *Herodian.*

Inquies, ἡ ἀνησυχία, ας.

Inquieto, διαθορύβω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ταραττυχλίω τινὶ, *N. T.*

Inquietudo, ἡ ἀνησυχία, ας, ἡ ἀγρυπνία, ας, *Lucian.*

Inquietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτρακτος, ος, η, *Bas.* ὁ καὶ ἡ ἀκοίμητος, ος, η, *Philo*, ὁ καὶ ἡ ἀνήσυχος.

Inquilinus, ὁ καὶ ἡ ἔνοικος, ος, η, *Strabo*, ὁ καὶ ἡ μέτοικος.

Inquinamentum, ἡ ῥυπαρία, ας, *Dioſc.* ὁ μολυσμὸς, οῦ, *N. T.*

Inquinate, μεμολυσμένως.

Inquinatio, ἡ μόλυνσις, εως, *Theophr.*

Inquino, μολύνω, aliquid, τι, *Isocr.* μιαίνω.

Inquio, idem quod *Inquam.*

Inquiro, ἐξετάζω, in vitam alicujus, ἐπὶ βίον τινος, *Dem.* ordines, ἀκριβῶς τὰς τάξεις, *Xenoph.* diligenter cauſſas, πολυπραγμόνως τὰς αἰτίας, *Plato.* de re aliqua, περί τινος, *Plut.* ſeverius, ζημίαν ἀκριβολογίαν, *Dem.* diligenter & accurate ſingula, καλῶς καὶ ἀκριβῶς διορίζομαι περὶ ἑκάστου, *idem.*

Inquiſitio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Dem.* ὁ ἐξετασμὸς, οῦ, *id.*

Inquiſitor, ὁ ἐξετάστης, ου, *Ariſtot.* ὁ βασανιστὴς, οῦ.

Inſalubris, e, νοσηρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Inſalutatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπρόσαγόρευτος, ος, ον.

Inſanabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, ος, η, *Galen.* ὁ καὶ ἡ ἀθεράπευτος, ος, η, *Plut.*

Inſane, μανικῶς, *Isocr.*

Inſania, ἡ μανία, ας, *Dem.* eo inſaniae pervenire, εἰς τοῦτο μανίας ἔρχεσθαι, *Isocr.* eſt haec externa inſania, ἔστι ταῦτα μανίας ἐκτὸς, *Dem.* manere in inſania eadem, μένειν ὅτι τὸ αὐτὸ τῆς μανίας, *idem*, liberare aliquos ab inſania, σώζειν τινὰς τῆς μανίας, *Isocr.* deſerere inſaniam, ἀπαναχωρεῖν μανίας, *idem.*

Inſanio, μαίνομαι, *Dem.* & deliro, μαίνομαι καὶ παραφρονῶ, *Dem.* in aliqua re, μαλαχολάω τινι, *id.* inſanire facio, ἐκμαίνω, *Philo.*

Inſanus, a, um, μανικὸς, ὴ, ὸν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *idem*, ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, ονος, *idem.*

Inſatiabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκόρεστος, ος, η, *Philo*, ὁ καὶ ἡ ἀπλήστος, ος, η, pecunia, χρήματα, *Dem.*

Inſatiabiliter, ἀπλήστως, deditum eſſe voluptatibus, διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Xen.* aliqui rei, ἀπλήστως ἔχειν πρός τι, * Isocr.* πρός τι, *id.*

Insaturabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀκόρεστος, υ, *Philo.*
Insaturabiliter, ἀκορέστως.
Inscendo, ἀναβαίνω, aliquid, τί, *Xen.*
Inscius, ὁ ἢ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.*
Inscienter, ἀνεπιστημόνως, ἀπείρως, *Dem.*
Inscientia, ἡ ἀνεπιστημοσύνη, ης, *Xenoph.*
Inscite, ἀμαθῶς, *Thuc.* ἀτέχνως.
Inscitia, ἡ ἀμαθία, ας, *Plut.* ἡ ἀπειρία, ας, *Iocr.*
Inscitus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄμουσος, υ.
Inscitus, a, um, ἀγνοῶν, οῦν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.*
Inscribo, ὀνομάζω, librum, βιβλίον, *Lucian.* distichon aureis literis in sesamo, χρυσοῖς γράμμασι δίστιχον ἐν Σησάμῳ, *Ælian.* in librum, ἐγγράφω εἰς βιβλίον, *Xenoph.* falso nomine, ψευδεπιγραφέω.
Inscriptio, τὸ ἐπίγραμμα, ατος, *Aristot.* ἡ ἐπιγραφή, ῆς, *Polyb.*
Inscriptus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐγγραπτος, υ, non inscriptus, ὁ ἢ ἡ ἀνεπίγραφος, υ, falso inscriptus, ὁ ἢ ἡ ψευδεπιγραφος, υ, *Plut.*
Insculpo, ἐγκολάπτω, *Plut.* ἐπιχαράττω, *idem*, ἐγχαράττω, *Plut.* ἐγγλύφω.
Insecabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἄτμητος, υ, ὁ ἢ ἡ ἄτομος, υ, *Plato.*
Insecta, orum, τὰ ἔντομα, ων, *Aristot.*
Insectatio, ἡ διωξις, εως, *Thuc.*
Insector, διώκω, aliquem, τινά, *Thuc.* δίωξιν ποιέομαι, *idem*, i. e. cavillor, διασύρω τι, *Dem.*
Insedabiliter, ἀπαύστως, *Aristot.*
Insemino, ἐνσπείρω, *Xen.*
Insenesco, ἐγγηράσκω, *Hippocr.*
Insensibilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀναίσθητος, υ, *Thuc.*
Insensibilitas, ἡ ἀναισθησία.
Insensilis, e, idem quod *Insensibilis*, e.
Inseparabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀχώριστος, υ, *Nax.* ὁ ἢ ἡ ἀδιάλυτος, υ, I.XX.
Insepultus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄταφος, υ, *Thuc.*
Insequens, ἑπόμενος, ένη, ενον, *Dem.*
Insequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινί, *Dem.* ἐπακολουθέω τινί, *Plut.*
Infero, ἐμβάλλω, dextram, τὴν δεξιὰν, *Dem.* plantam, φυτὸν, *id.* ἐμφυτεύω, *Theophr.*
Inserpo, εἰσερπύζω.
Insertum, δι' ἐμβλήματος.
Insertio, ἡ παρεμβεσις, εως, τὸ ἔμβλημα, ατος, ἡ ἐμβολὴ, ῆς.
Inservio, διακονέω, alicui, τινὶ, *Dem.* voluptatibus, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, *Isocr.* καταδύω ταῖς ἡδοναῖς, *Lucian.* alicui in aliqua re, ὑπηρετέω τινί τι, *Dem.* commodis alienis, *Cicero* τὰ *Cumfirmata* τῷ ἄλλῳ, *Aristot.*
Insideo, ἕζομαι, *Polyb.* alicui rei, καθίζω ἐπί τινι, *Isocr.*
Insidiæ, ἡ ἐνέδρα, ης, *Demosth.* ἡ ἐνέδρα, ας, *idem*, ἡ ἐπιβούλευσις, εως, *Plato*, insidias struo alicui, ἐπιβουλεύω τινὶ, *Isocr.* ἐνέδρας καθίζω τινὶ, *Plut.* ἐνέδρας ποιέομαι τινι, *Lucian.* δηλέω τινὰ, *id.* invadere aliquem insidiis, ἐρχεσθαί τινα μετ' ἐπιβουλῆς, *Dem.* insidiis circumvenior, ἐπιβουλεύομαι, *Dem.*
Insidianter, ἐπιβούλως, *Synes.*
Insidiator, ὁ ἐπίβουλος, *Dem.* ἐπιβουλεύων, οντες, *id.* ὁ ἐγκάθετος ἄνθρωπος, *id.*
Insidior, ἐπιβουλεύω, alicui, τινὶ, *Isocr.* λοχάω τινὰ, *Herodot.* ἐλλοχάω τινὰ, *Ælian* ἐπιτίθεμαί τινι εἰδόσι, *Lucian.* δηλέω τινὰ. *id.* ἐνεδρεύω τινὰ. *Dem.*
Insidiose, ἐπιβούλως, κρυφαίως, *Plut.*
Insidiosus, a, um, ἐπιβουλευτὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἐπίβουλος, υ, *Dem.*
Insido, ἐπιβαίνω, aliqua re, τινὶ, *Plut.* ἵζω, *Plut.* καθίζω ἐπί τινι, *Thuc.*
Insigne, τὸ σῆμον, υ, *Plut.* imperii, τὸ τῆς ἡγεμονίας παράσημον, *id.* regni, τὸ θεῖον λῆμα παράσημον, *id.*
Insignio, ἐνσημαίνω, *Isocr.* παρασημαίνομαι, *idem.*
Insignis, e, ὁ ἢ ἡ ἐπίσημος, υ, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ παράσημος, υ, *Plut.*

Insigniter, ἐπισήμως, *Polyb.*
Insilio, ἐφάλλομαι, equo, ἵππου, *Xen.* ἐμπηδάω, σπεύδω ἵππῳ, *Herodian.* in ignem, ἅλλομαι εἰς σῶρ, *Xenoph.* in clivum, ἀνάλλομαι ἐπ' ὄχθον, *id.*
Insimul, ἅμα, *Xen.*
Insimulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος, *Dem.*
Insimulo, προσκάλλομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquem alicujus rei, ἐγκαλέω τί τινι, *id.* τινί τινος, *Aristot.* ἐπιφέρω τινὶ αἰτίαν τινος, *Dem.*
Insinuatio, ἡ παρεισδυσις, εως.
Insinuo, ἐγκολπόω, *Aristot.* παρεισάγω, *Plut.* ὑποδύομαι, me alicui, ὑποστρίχω τινὶ καὶ ὑποθύω, *Ælian.*
Insipidus, a, um, μωρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἄγευστος.
Insipiens, ὁ ἢ ἡ ἀνόητος, υ, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἄφρων, ονος, *idem*, ὁ ἢ ἡ ὑπόφρων, ονος, *Strabo.*
Insipienter, ἀφρόνως, *Dem.* ἐμφρόνως, *id.* εὐηθως, *id.*
Insipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης, *Isocr.* ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἡ μωρία, ας, *id.*
Insisto, ἐφίσαμαι, alicui rei, τινὶ, *Lucian.* ἐπιμένω τινὶ, *Plut.*
Insitio, ἡ ἐμφύτευσις, εως, *N. T.* ἡ ἐμφυτεια, ας, *ibid.*
Insititius, a, um, ὁ ἢ ἡ ἔμφυτος, υ, *Philo.*
Insociabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀκοινώνητος, υ, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἀσπεις, υ, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀμίκτος, υ, & vagabundus, ὁ ἢ ἡ ἀνίδρυτος, *id.*
Insolabiliter, ἀπαραμυθήτως, *Plato.*
Insolatio, ἡ ηλωσις, εως, ἡ ηλίασις, εως.
Insolens, ὁ ἢ ἡ ἀήθης, ους, alicujus rei, τινος, *Dem.* i. e. superbus, ὁ ἢ ἡ ὑπερήφανος, υ, *id.*
Insolenter, ἀήθως, *Thuc.* me gero ob aliquid, γαυριάω τινὶ, *Dem.* ἐπί τινι, *Plut.* γαυρόω τινὶ, *id.*
Insolentia, ἡ ἀήθεια, ας, *Lucian.* i. e. arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, ας, *Aristot.*
Insolesco, ἐκγαυρόομαι, aliqua re, μεγαφρονέω ἐπί τινι, *Isocr.* διά τι, *Plut.* αὐχμώμαι, *Pluto.*
Insolitus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀήθης, ους, *Dem.*
Insolo, ἡλιάζω, *Diosc.*
Insolubilis, e, ὁ ἢ ἡ ἄλυτος, υ, *Plato.*
Insomnia, ἡ ἀϋπνία, ας, *Plato.* ἡ ἀγρυπνία, ας, *Xenoph.*
Insomnis, e, ὁ ἢ ἡ ἀΰπνος, υ, *Xenoph.* ὁ ἢ ἡ ἄγρυπνος, υ, *Lucian.* ob curas insomnem ducere noctem, ὑπὸ φροντίδων ἄϋπνον κεῖσθαι, *Xen.* ἀγρυπνεῖν νύκτα, *Plut.*
Insomnium, τὸ ἐνύπνιον, υ, *Plato.*
Insono, ἐνηχέω, *Nax.*
Insons, ὁ ἢ ἡ ἀναμάρτητος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, υ, τινὸς, *id.* ὁ ἢ ἡ ἀνυπαίθυνος, υ, *id.*
Insopitus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄϋπνος, υ, *Xenoph.*
Insort.to, ἀκληρωτὶ, *Lysi.*
Insortitus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀκλήρωτος, υ.
Inspectio, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἐποπτεία, ας, *Plut.*
Inspecto, ἐφοράω, *Thuc.* ἐπισκοπέω, *Dem.*
Inspector, ὁ ἐπόπτης, υ, *Dem.* ὁ ἐφορος, υ, *Philo.*
Inspectabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνέλπιστος, υ, *Isocr.*
Inspectatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀελπτος, υ, *Soph.* ex inspectato, ἐξ ἀέλπτου, *Herodot.*
Inspergo, ἐμπάσσω, *Galen.* περισπάσσω, *idem*, ἐγκατασπείρω.
Inspicio, βλέπω, in aliquid, εἴς τι, *Dem.* πρός τι, *Plut.* σκοπέω εἴς τι, *Æschin.* ἐφορῶ τι, *Dem.* naturam, ἐπισκοπέω φυσιν, *Gal.* in terram, ὁράω εἰς γῆν, *Xen.*
Inspiratio, ἡ εἰσπνοὴ, ῆς, *Philo.* ἡ ἐπίνοια, ας, *Cl. Al.*
Inspiro, ἐμπνέω, *Plut.* ἐμφυσάω, *Bas.*
Inspoliatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύλητος, υ, ὁ καὶ ἡ ἄσυλος, ν, *Eurip.*
Inspuo, ἐμπτύω, alicui aliquid, τί τινι, *Ægid.* εἰς τι, *Athen.*
Instabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἄστατος, υ, *Philo.* ὁ ἢ ἡ ἀκατάστατος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀβέβαιος.

Instabilitas, τὸ ἄστατον, υ, ἡ ἀστασία.
Instans, ἐνεστὼς, ὼσα, ὸς.
Instantia, ἡ ἔνστασις, εως.
Instar, δίκλω, alicujus, τινὸς, *Aristot.*
Instauratio, ἡ ἐπισκευὴ, *Dem.* ἡ ἀνακατάστασις, εως, *Philo.* ἡ ἀνάκτισις, εως, *N. T.*
Instaurativus, a, um, ἐπισκευαστικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*
Instauro, ἀνασκευάζω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἐπισκευάζω τι, *Dem.* ἀνορθόω τι, *Isocr.* ἀνακαινίζω.
Insterno, ἐπιστρώνυμι, alicui aliquid, τί τινι, *Lucian.* lectum, στρωτὸν κλίνω, *Xenoph.* equum, ἐπισάττω ἵππον, *id.*
Instigatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* ὁ παροξυσμὸς, υ, *N. T.*
Instigo, παροξύω, aliquem in aliquos, τινὰ ἐπί τινας, *Plut.* aliquem ad aliquid, ἀναπείθω τί τινα, *id.* παρορμάω τινὰ πρός τι, *id.*
Instillatio, ὁ ἐπιγασμὸς, ῦ.
Instillo, ἐπιψάζω, *Dioscor.* ἐνστάζω, mentibus amorem, ψυχαῖς πόθον, *Herodian.*
Instimulo, κατακεντύνυμι, *Lucian.* παροξύνω, *Plut.* Cont. *Instigo.*
Instinctor, ὁ παροξυντὴς, οντος, *Plut.*
Instinctus, us, ὁ παροξυσμὸς, ῦ, *N. T.* ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* divinus, ἡ κατακωχὴ, ῆς, *Plato.* instinctu divino, κατὰ θεὸν, ἐπιστρωμύντος θεῦ, *Herodot.*
Institor, ὁ κάπηλος, υ, *Plato.*
Institorius, a, um, καπηλικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Institrix, ἡ καπηλὶς, ίδος, *Aristoph.*
Instituo, ἐγχειρέω, dicere de re aliqua, λέγειν περί τινος, *Isocr.* aliquem in aliqua re, παιδεύω τινά τι, *Æschin.* εἴς τι, *Xen.* διδάσκω τινά τι, *Dem.* actionem contra aliquem, γράφω δίκλω τινὶ, ὑπάγω τινὰ εἰς δίκλω, *Dem.* aliquid, καθίστημί τι, *Thuc.*
Institutio, τὸ ἐγχείρημα, ατος, *Synes.* i. e. eruditio, ἡ παίδευσις, εως, *Xenoph.* ἡ παίδευσις, εως, *id.*
Institutum, τὸ ἔθος, ους, τὰ καθεστῶτα, ων, *Plato.* vitæ, τὸ ἐπιτήδευμα, ατος, *Dem.*
Insto, ἐφίσαμαι, alicui, τινὶ, *Herodian.* hostibus, ἔγκειμαι τοῖς πολεμίοις, *Plut.*
Instrepo, ἐπικλυσμὸς, *Aristoph.*
Instructio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, *Dem.*
Instructivus, a, um, παρασκευαστικὸς, ὴ, ὸν, *Diosc.*
Instrumentum, τὸ ἔργανον, υ, *Aristot.* τὸ ζεῦγος, ους, *Dem.* τὸ ἐργαλεῖον, υ, *Herodian.* rusticum, σκεῦος γεωργικὸν, nauticum, ζεῦγος ναυτικὸν, *id.* bellicum, ζεῦγος πολεμικὸν, *id.*
Instruo, κατασκευάζω, navem rebus omnibus, πλοῖον πᾶσι, *Dem* aciem, παρατάττω, *Xenoph.* copias, παρατάττω τὴν δύναμιν, *Plut.* hostem contra aliquem, ἀσκέω τὸν ἐχθρὸν ἐπί τινα, *Dem.* equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, *Xen.* ad certamen, παρασκευάζω πρὸς ἀγῶνα, *Dem.* armis, ἐξαρτύω ὅπλοις, *Herodian.* i. e. *docco*, διδάσκω. Vide *Doceo*
Insuavis, e, ὁ ἢ ἡ ἀγλυκὴς, ους, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ κακὸς, ὴ, ὸς, *Isocr.*
Insuaviter, κακῶς, edere, ἐδίεσθαι, *Xen.*
Insubide, ἀσκεπτως, *Aristot.*
Insubidus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀπροσδόκητος, υ, *Dem.*
Insuefacio, ἐνεθίζω, alicui rei, τινὶ, *Herodian.*
Insuesco, ἐνεθίζομαι, alicui rei, τινὶ, *Herodian.*
Insuetus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀήθης, ους, alicujus rei, τινος, *Dem.*
Insula, ἡ νῆσος, υ, *Dem.* parva, νῆσος μικρὰ, *id.* τὸ νησίον, υ, *Suid* το νησίδιον, υ, *Thuc.* insulam refero, νησίζω, *Strabo*, ex insula oriundus. Vide *Insularis.*
Insularis, e, νησιώτικος, ὴ, ὸν, *Eurip.* sc. homo, ὁ νησιώτης, υ, *Dem.* sc. femina ἡ νησιῶτις, ίδος, *Plut.*

Insulsè, ἀφυῶς, *Plut.* Conf. *Inepte.*
Insulsitas, ἡ ἀνοησία, ας, *Plut.* Conf. *Inceptitudo.*
Insulsus, a, um, i. e. non salsus, ὁ μὴ ἢ ἅλας, υ, *Aristot.* ὁ μὴ ἢ ἁλτὸς, υ, *Galen.* ὁ μὴ ἢ ἁλμυρὸς υ, *Xen.* ὁ μὴ ἢ ἁλμυρὸς, υ, *Hipp.* Insipiens, ὁ μὴ ἢ σπουδαῖος, υ, *Plut.* Conf. *Ineptus, Insipiens.*
Insultatio, ἡ ἐπιπήδησις, ἐως, ἡ ἔφαλσις, i. e. *exagitatio*, ἐπήρεασμος, ου, *Aristot.*
Insulto, ἐπιπηδάω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* ἐπεμβαίνω τινὶ, *Plut.* i. e. *vexo, exagito*, ἐπηρεάζω τινὶ, *Demosth.* ἐντρίβειν τινὶ, *Herod.* τινὰ, *Lucian.* malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, *Isocr.*
Insum, ἔνειμι, in aliqua re, τινὶ, *Thuc.*
Insumo, ἀναλίσκω, pecuniam, χρήματα, *Isocr.* Conf. *Impendo.*
Insuo, ἐνράπτω, aliquem in culeum, τινὰ εἰς βύρσαν, *Plut.* aliquid in aliquid, καταράπτω τι, *Dioscor.*
Insuper, πρόσθεν, his, τούτοις, *Herodot.* quid insuper? τί πρὸς τούτοις ἔτι; *Dem.* & insuper etiam non justum, πρὸς ᾧ μὴ δίκαιον, *id.* viginti minæ & insuper, εἴκοσι μναῖ μὴ πρὸς, *Isæus.*
Insuperabilis, e, ὁ μὴ ἢ ἀήττητος, υ, *Dem.* ὁ μὴ ἢ ἄμαχος, υ, *id.* alicui, ὁ μὴ ἢ δυσμάχητος τινι, *Isocr.*
Insurgo, ἐπανίσταμαι, contra aliquem, τινὶ, *Thuc.* ἀνίσασθαι πρός τινα, *id.* ἀνταίρω τινὶ, *Dem.*
Insuscepturs, a, um, ὁ μὴ ἢ ἀδεὴς, υ.
Insusurro, ἐπιψιθυρίζω.
Intabesco, προσήκομαι, *Lucian.*
Intactilis, e, ὁ μὴ ἢ ἁπτὸς, υ, *Hom.*
Intactus, a, um, ὁ μὴ ἢ ἄναπλος, υ, *Hesych.* ὁ μὴ ἢ ἄψαυστος.
Intaminatus, o, um, ὁ μὴ ἢ ἀμίαντος, υ, *Plut.*
Integer, a, um, i. e. *totus*, ὅλος, η, ον, *Dem.* i. e. *bonus, candidus*, ἀγαθός, ἡ, όν, vir bonus & integer, ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς, *Dem.* i. e. *incolumis*, ὁ μὴ ἢ ἀκέραιος, υ, urbs, ἀκέραιος πόλις, *Isocr.* servare sua integra, Σώζειν τὰ ἑαυτῶν, *Herodian.* homo integra fide, ἀνὴρ ἀδωροδόκητος, *Dem.* integrum est nobis dicere, ἔξεστιν ἡμῖν λέγειν, *Xen.* ab integro, ἐξ ὑπαρχῆς, *Luc.*
Intego, Σκιπάζω, aliquid, τι, *Dioscor.* ἰγκαλύπτω, *Plut.*
Integratio, ἀνασκευάζομαι, *Strabo.*
Integre, ὅλως, *Plut.* i. e. incorrupte, ἀναμαρτήτως, *Dem.*
Integritas, ἡ ὁλότης, ητος, *Aristot.* i. e. probitas, ἡ ἀρετὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀκακία, ας, *Ilm*, morum. ἡ κυλοκἀγαθία τρόπων, *Isocr.* sensuum, τὸ εὐαίσθητον, υ, *Gal.* ἡ εὐαισθησία, ας, *Lucr.* corporis, ἡ εὐεξία, ας, *Aristot.*
Integro, ἀνασκευάζω, *Plut.*
Integumentum, τὸ Σκέπασμα, ατος, *Aristot.*
Intellectus, us, ὁ νόος, υ, *contr.* ὁ νοῦς, νοῦ, *Dem.* intellectu difficilis, δυσκατάβατος ἐχων, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ δυσνόητος, υ, *N. T.* facilis, ὁ καὶ ἡ εὐνόητος, υ.
Intelligenter, Συνετῶς.
Intelligentia, ἡ Σύνεσις, εως, *Dem.* ἡ φρόνησις, εως, *Plato.* ἡ ἔννοια, *Dem.*
Intelligibilis, e, νοητὸς, ἡ, όν, *Plato.*
Intelligo, φρονέω, *Isocr.* aliquid & præsagio, γνώσκω τι καὶ προαισθάνομαι, *Dem.* aliquid recte, ὀρθῶς τι οἶδα, *id.* & probe scio, εἴδομαι τι καὶ Σύνειμι Σαφῶς, *idem*, aliquid satis, μανθάνω τι ἱκανῶς, *idem*, hostium negotia, αἰσθάνομαι τὰ τῶν πολεμίων, *Xen.*
Intemeratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, υ, *Plut* ὁ καὶ ἡ ἀμίλυντος, υ, *Al. Alphr.*
Intemperans, ὁ καὶ ἡ ἀκρατὴς, ές, in aliqua re, τινὸς *Isocr.* ὁ μὴ ἢ ἀκόλαστος, υ, *id.* ὁ μὴ ἢ σωφρων.
Intemperanter, ἀκρατῶς, valde, ὑπερκρατῶς, *Dem.* vivo, ἀκολασαίνω, *Plut.* διαπράττομαι ἔργα τῆς ἀκολασίας, *Dem.*
Intemperantia, ἡ ἀκρασία, ας, *Xenoph.* ἡ ἀκρασία, ας, in vita, τοῦ βίου, *Dem.* intemperantia corruptus, διαφθαρμένος τὴν ἀκρασίαν, *idem*, coërcere aliqua re alicujus intemperantiam, ἀπαλλάττειν τινὰ τῆς ἀκολασίας τινι, *Isocr.*
Intemperies, ἡ ἀκρασία, ας, aëris, ἀέρος, *Theophr.* intemperiis agor, κακοδαιμονίᾳ, *Aristoph.*
Intempestas, ἡ δυσκρασία, ας.
Intempestive, ἀκαίρως, παρακαίρως, *Isocr.* agere aliquid, ποιεῖν τι, *Dem.*
Intempestivitas, ἡ ἀκαιρία, ας, *Dem.*
Intempestivus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, υ, ambitio, φιλοτιμία, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄωρος, υ, mors, θάνατος, *Plut.*
Intendo, ἐντείνω, arcum, τόξον, *Aristot.* animum ad aliquid, προσέχω νοῦν τινι, *Isocr.* κινῶ τινὸς διάνοιαν ἐπί τινι, *Plut.* oculos, ἀτενὲς ὁράω, *Plut.* in aliquid, ἀτενίζω εἴς τι, *N. T.* τινὶ, *ibid.* omnes ingenii nervos in aliqua re, ἐντείνω ἐν τινι, *Plato.*
Intenfio, ἡ ἔντασις, εως, ἡ ἐντονὴ, ῆς.
Intentatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπείρατος, υ, *Dem.* nihil intentatum relinquo, οὐδὲν ἀτολμητον ἀφίημι, *Theodoret.*
Intente, ἐκτενῶς, ἐκτενέστατα, *Poll.* orare, προσεύχεσθαι, *N. T.*
Intentio, ὁ Σκοπὸς, ῦ, *Herodian.*
Intento, διατείνομαι, *Xen.* mortem, ἀπειλεῖν θάνατον, *Herodot.*
Intentus, a, um, ἐντεταμμένος, ένη, έον, i. e. attentus, ὁ καὶ ἡ προσέχης, ους.
Intepesco, χλιαίνομαι, *Lucian.*
Inter, μεταξὺ, inter sermones, μεταξὺ λόγων, *Lucian.* inter Cappadociam, μεταξὺ τῆς Καππαδοκίας, *Herodian.* signum amicitiæ, quod est inter nos, τεκμήριον φιλίας τῆς πρὸς ἡμᾶς, *Isocr.* inter cœnam, παρὰ τὸ δεῖπνον, inter vinum atque epulas, παρὰ μέθην καὶ πραισφάλλω, *Herodian.* inter quos, ἐν οἷς, *id.*
Interalbico, ὑπολευκαίνομαι.
Interamnis, e, ὁ καὶ ἡ μεσοποτάμιος, υ.
Interarefco, διαξηραίνομαι.
Intercalaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐμβόλιμος, υ, *Diod. Sic.*
Intercalatio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς.
Intercalatus, a, um, ἐπακτὸς, ὴ, όν, παρεμβεβλημένος, η, ον.
Intercalo, ἐπάγομαι, *Herodot.* ἐμβάλλω, *Dem.* παρεμβάλλω.
Intercapedo, τὸ διάσημα, ατος, *Plato.* ἡ διάστασις, εως, locorum, ἡ χωρὶς τόπων, *Plut.*
Intercedo, διέρχομαι, i. e. *obsisto*, legi, ἐνίσταμαι νόμῳ, *Plut.* pro aliquo apud aliquem, ἐκτάσσω τινὰ ὑπέρ τινος, *Dem.* intercedit mihi amicitia cum aliquo, ἔστι μοι φιλία πρός τινα, *Dem.*
Interceptio, ἡ διάληψις, εως, *Aristot.*
Interceptor, ὁ μεσολαβήτης, υ.
Interceffio, ἡ μεσιτεία, *Naz.*
Interceffor, ὁ μεσίτης, ου, *N. T.*
Intercido, διαπίπτω, *Xen.*
Intercido, διακόπτω, *Gal.*
Intercino, προσᾴδω, *Aristoph.*
Intercipio, ὑποτέμνομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* reditus alicujus, παραιρέομαι τὰς προσόδους τινὸς, *Demosth.* urbem, φραξιπόλιν πόλιν *Polyb.*
Intercise, Συνόλως.
Intercisio, ἡ διακοπὴ, ῆς, *Hippocr.*
Intercisus, a, um, διακεκοπὼς, ῶσα, ός.
Intercludo, διακλείω, *Polyb.* alicui aliquid, ἀφαιρέομαί τινός τι, *Isocr.* ἀποτέμνω τινά τινος, *Plut.* τινὰ λόγου τινος, *Isocr.* ἀποκλείω τινά τινος, *Aristot.*
Interclufio, ἡ διακλεισις, εως, ἡ ἀπόκλεισις, εως.
Interclufus, a, um, ὁ μὴ ἢ ἀπόκλειστος, υ.
Intercolumnium, τὸ ἄρεος ὕλιον, υ, LXX.
Intercurro, παρεμπίπτω, *Æschin.*
Intercurfio, ἡ παρέμπλασις, εως, *Plut.*
Intercus, ὁ ὑδρωψ, ωπος, *Galen.*
Interdico, ἀπαγορεύω, alicui aliquid facere, τινὶ ποιεῖν τι, *Dem.* τινὶ, ὅπως, μὴ, *Plato*, igni & aqua, ἀπείργομαι πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ στέγης τινὸς, *Plut.* alicui ne absit, ἀπειρηκέναι τινὶ ἀπεῖναι, *Plut.* ὅπως μὴ ἀπεῖναι *Plato.*
Interdictio, ἡ ἀπόρρησις, εως, ἡ ἀπαγόρευσις, εως.
Interdictum, τὸ ἀπόρρημα, ατος, *Plato.* τὸ ἀπαγόρευμα, ατος, *Plut.* τὸ παράγγελμα, ατος, *Dem.*
Interdiu, μεθ' ἡμέραν, *Dem.* absum, ἀφαμβόω, *id.*
Interdum, ἐνίοτε, *Dem.* ἄλλοτε, *id.*
Interea, μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ἐν τοσούτῳ, *Dem. Xen. Isocr.*
Interemptio, ἡ διαφθορὰ, ἀνάτωσις, εως, *Thuc.*
Interco, ἀπόλλυμαι, *Aristoph.* fame, διαφθείρομαι λιμῷ, *Herodian.* apoplexia, θάνατος ἀποπληξία, *id.* indigne, παρανόλλυμαι, *Lucian.*
Interequito, διαππάζω.
Intereft, διαφέρει, ipfius, αὐτῷ, *Herodian.* hoc tua, Σοὶ τοῦτο, *Plato.* hoc mea, μοὶ τοῦτο *idem*, mea nihil μοὶ οὐδὲν, *id.* multum ad omnia, πολὺ πρὸς ἅπαντα, *id.*
Interfari, λόγον παρεμβάλλειν.
Interfatio, λόγου παρεμβολὴ.
Interfectio, ἡ ἀνάτωσις, εως, *Thuc.*
Interfector, ὁ φονεὺς, ῆος, *Isocr.* ὁ ἀναιρέτης, hominis, ὁ ἀνδροφόνος, υ, *Dem.*
Interficio, κτείνω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἀποσφάττω τινὰ, *id.* ἀπολλύναι τινὰ, *id.* juste, injuste, violenter, indicta causa, consulto, δικαίως, ἀδίκως, βιαίως, ἀκριτως, ἐκ προνοίας, *Dem. Isocr.*
Interfluo, διαῤῥέω, regionem, χώραν, *Isocr.*
Interfringo, διαῤῥήγνυμι, διαῤῥήσσω, aliquid, τί, *Lucian.*
Intergerium, τὸ μεσότοιχον τῦ ερυμνῦ, *N. T.* τὸ διάφραγμα, ατος, *Plut.*
Interjaceo, μεταξὺ κεῖμαι.
Interibi, ἐν τῷ μεταξὺ.
Interjectio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς, *Dem.*
Interjicio, ἐμβάλλω, aliquid, τὶ, *Dem.* latenter, παρεμβάλλω, *id.*
Interim, μεταξὺ, *Dem.* Conf. *Interea.*
Interimo, ἀποκτείνω, *Dem.* Confer. *Interficio.*
Interior, ἐνδότερος, έρα, ερον, ex loco interiori, ἐνδοθεν, *Herodian.*
Interitus, ἡ ἀπώλεια, ας, *N. T.* ὁ ὄλεθρος, υ, sociorum, Συμμάχων, *Dem.* navis, ἡ διαφθορὰ νεὸς, *idem.*
Interius, ἐνδοτέρω.
Interlabor, διαπίπτω, *Xen.* παρεμπίπτω.
Interlino, καταλείφω, *Gal.*
Interlocutio, ἡ διακοπὴ, ῆς, ἡ διάλεξις.
Interloquor, διακόπτω, *Bas.* παρενοχλέω λόγοις, *N. T.* διαλέγομαι.
Interlucatio, ἡ διακάθαρσις, εως, *Theophr.*
Interluceo, παρεμφαίνω.
Interluco, διακαθαίρω, *Theophr.*
Interlunium, ἡ μέσου Σελήνου.
Interluo, διαῤῥέω, *Isocr.*
Intermedius, a, um, ὁ μὴ ἢ διάμεσος, υ, ὁ μὴ ἢ ἀνάμεσος, υ, *Herodot.*
Intermico, διαθάλλω, *Synes.*
Intermico, διαλάμπω, *Isocr.*
Interminor, διαπειλέω, alicui, τινὶ, *Æschin.* ἐμβριμάομαι.
Intermiceo, ἐγκαταμίγνυμι, alicui, τινὶ, *Lucian.*
Intermiffio, ἡ διάλειψις, εως, τὸ διάλειμμα, ατος, *Plut.*
Intermitto, διαλείπω, breve tempus, μικρὸν χρόνῳ, *Theophr.* intermittens pulfus, διαλείπων σφυγμὸς, *Gal.* fine intermiffione, ἀδιαλείπτως, *N. T.*
Intermolior, παραπόλλυμαι, *Lucian.*
Intermuralis, e, ὁ μὴ ἢ μεσότοιχος, υ.
Internascor, διαγεννάομαι.
Internecinus, a, um, ὁ μὴ ἢ παντόλεθρος, υ, *Eur.*
Internecio, ἡ παντολεθρία, ας, *Thuc.* ἡ ἐξόλεσις, εως, *Dem.* cum internecione, παντὸς λέθρου.
Interneco, ἐξολεθρεύω, *N. T.*
Internofco, διαγινώσκω, *Aristoph.*
Internuncio, διαγγέλλω, *Plut.*
Internuncius, ὁ διάγγελος, υ, *Bud.*

Intero, ἐντρῶ, aliquid, τί, *Xen.*
Interpellatio, ἡ παρενόχλησις, εως.
Interpello, παρενοχλῶ, aliquem, τινά, *Plut.* τινί, *N. T.*
Interpolatio, ἡ ἀναπαχθὴ, ῆς, ἡ ὄλισθὴ, ῆς, *Dem.*
Interpolo, ἀνανεόομαι, *Isocr.*
Interpono, ἐμβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.*
Interpositio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς, ἡ παρεντίθεσις, εως.
Interpres, ὁ ἑρμηνεὺς, έως, *Xen.* ὁ ἑρμηνυτὴς, οῦ, *Plato*, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.* per interpretem loqui, δι' ἑρμηνέως λέγειν, *Æl.*
Interpretamentum, τὸ ἑρμήνευμα, ατος, *Euripid.*
Interpretatio, ἡ ἑρμηνεία, ας, μετάφρασις, εως.
Interpretor, ἑρμηνεύω, aliquid, τὶ, *Galen.* μεταβρμηνεύω, *Polyb.* Latine, μεταφράζω εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων φωνὴν, *Plut.* in bonam partem, ὑπολαμβάνω εἰς τὸ εὐσεβέστερον, *Nuz.* χρῆσθαί τι τρὸς τὸ εὐφημον, in malam partem aliquid, ὑπολαμβάνω τι ὀλὴ τὸ χεῖρον, *Arist.*
Interpunctio, ἡ διάστιξις, εως.
Interpunctum, τὸ διάστιγμα, ατος.
Interpungo, διαστίζω, *Arist.*
Interquiesco, ἡσυχάζω, *Thuc.* διαπαύομαι, *Plato.*
Interregnum, ἡ μεσοβασιλεία, ας, *Plut.*
Interrex, ὁ μεσοβασιλεὺς, έως, *Plut.*
Interritus, a, um, ὁ μὴ ἡ ἀδὴς, ἐος, *Lucian.*
Interrogatio, ἡ ἐρώτησις, εως, *Arist.* τὸ ἐρώτημα, ατος, *idem*, ἡ ἐπερώτησις, εως, *N. T.*
Interrogatiuncula, τὸ ἐρωτημάτιον, ου.
Interrogo, ἐρωτάω, aliquem aliquid, τινὰ τι, *Plut.* libenter, ἡδέως, perspicuis verbis, *Cæs.* cum indignatione, ἀγανακτήσας, *Dem.* σαφέστερον ἐρώτησιν τινὰ, *Isocr.* de aliqua re, ἐρωτῶ περί τινος, *Lucian.* σκοπεῖσθαί τινος τι, f. περί τινος, *Plut.*
Interrumpo, διαρηγνυμι, f. διαρήσσω, *Luc.*
Interrupte, ζεωτόμως, ἐκτόμως.
Interscindo, διαχίζω, *Xen.* pontem, διεκπάω γέφυραν, *Polyb.*
Interseco, διατέμνω, *Plato.*
Intersectio, ἡ διατομὴ, ῆς.
Intersepio, διαφράσσω, *Herodian.*
Interséro, παρεμφυτεύω, στ. ῦσω, *Lucian.*
Interspergo, ἐνδιασπείρω.
Interspiratio, ἡ διαπνοὴ, ῆς, *Al. Aphr.* sine interspiratione, ἀπνευσὶ, *Athen.*
Interspiro, διαπνέω, *Philo.*
Interstitium, τὸ διάζωμα, ατος, *Plato.*
Interstrepo, διαψοφέω.
Interstum, παρίημι, rebus, τοῖς πράγμασι, *Dem.* alicui rei, δὲ τινι, *Xen.* πρός τι, *id.* παραγίγνομαί τινι, *Æschin.* i. e. differo, διαφέρω. Confer *Differo*, item *Interest.*
Intertextus, a, um, ὁ μὴ ἡ πάρυφος, ου, *Poll.*
Intertignium, τὸ μεσόδωμον, ου.
Interturbatio, ἡ διατάραξις, εως, ἡ ὄχλησις, εως, *Plato.*
Interturbo, διαταράττω, aliquid, τὶ, *Plut.* urbes, ἐνοχλῶ τὰς πόλεις, *Isocr.* aliquem, ἐκπλήττω τινα. *Dem.*
Intervallum, τὸ διάστημα, ατος, *Plato*, τὸ διάλειμμα, ατος, *Plut.* ex intervallis, ἐκ διαλειμμάτων, *Æl.* per intervallum, διαφαδὸν, *Hom.*
Intervenio, ἐπέρχομαι, *Plut.*
Interventus, us, ἡ ἐπέλευσις, εως.
Interverto, ὑποξαιρέομαι, *Lucian.* aliquid, *Cæcilio* τι, *Xen.*
Interula, ὁ χιτωνίσκος, ου, *Plut.*
Intestato, ἀδιαθέτως.
Intestatus, a, um, ὁ μὴ ἡ ἀδιάθετος, ου.
Intestinum, τὸ ἔντερον, ου, *Diosc.* intestina, τὰ ἔγκατα, ων, *Lucian.* τὰ Σπλάγχνα, ων, *N. T.* τὰ ἐντόσθια, ων, *Lucian.*
Intestinus, ὁ ἐνδοθεν, ὁ ἐμφυλος πόλεμος.
Intexo, ἐμπλέκω, alicui, τινὶ, *Eurip.* ἐνυφαίνω, *Athen.*
Intime, ἐνδοτάτω.
Intimus, a, um, ἐνδότατος, άτη, ατον, *Herodian.* ἐσώτατος, άτη, ατον, sc. amicus, ὁ οἰκειότατος, ου, *Thuc.* μύχατος, η, ον.
Intinctus, us, τὸ ἐμβαμμα, ατος, *Xen.*
Intingo, ἐμβάπτω, in aliquid, εἴς τι, *Aristoph.*
Intolerabilis, e, ὁ μὴ ἡ δύσοις, ου, *Strabo.* ὁ μὴ ἡ ἐπαχθὴς, ἐος, *Dem.* ὁ μὴ ἡ ἀφόρητος.
Intolerandus, a, um, ὁ μὴ ἡ ὑπόφορος, ου, *Dem.*
Intolerans, vide *Impatiens.*
Intolerantia, vide *Impatientia.*
Intono, βροντάω.
Intonsus, a, um, ὁ μὴ ἡ ἀκαρτος, ου, *Julian. Apost.* ἀκήτοκόμης, ου.
Interqueo, ἀναζέφω, aliquid, τὶ, *Thuc.* προσείλιω τι, *Plut.* Συρίφω τι, *Plut.*
Intorte, ζωσγραμμίως, *Aristot.*
Intra, ἐντὸς, murum, τείχους, *Isocr.* vallum, ἔσω τῦ χάρακος, *Plut.*
Intractabilis, e, ὁ μὴ ἡ ἀμεταχείριστος, ου, *Ep.*
Intremisco, ἐντρεμίομαι, τρέμω, *Plut.*
Intrepide, ἀδεῶς, *Lucian.* ἀφόβως, *Dem.* respondeo, ἀτρέμας ἀπὸ μὴ ἐμμελὼς ἀναπνεύμαι, *Æl.*
Intrepidus, a, um, ὁ μὴ ἡ ἀδὴς, ἐος, *Isocr.* ὁ μὴ ἡ ἀθαμβὴς, ἐος, *Plut.* ὁ μὴ ἡ ἄφοβος, ου, *id.*
Intriço, ὀλοπλέκω, *Gal.*
Intrinsecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν, *Dem.*
Intrita, τὸ μυσσωτὸν, f. μυττωτὸν, ῦ, *Dioscor.*
Intrò, ἔσω, *Dem.*
Intro, as, εἰσέρχομαι, *Plato.* in aliquid, εἰσέιμι εἴς τι, *Dem.* ἐμβατεύω εἴς τι, *idem.*
Introcludo, vide *Includo.*
Introdo, ἐνδίδωμι, *Euripid.*
Introduco, εἰσάγω, aliquem, τινὰ, *Æl.*
Introductio, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς, *Synes.*
Introeo, εἰσέρχομαι, *Plato.* Conf. *Intro.*
Introfero, εἰσκομίζω, *Xen.*
Introgredior, idem quod *Intro.*
Introitus, ὁ εἴσοδος, ου, *Plut.* ἡ εἴσδυσις, εως, *Aristot.*
Intromitto, εἰσοικίζω, *Polyb.*
Introrepo, εἰσβρύζω, *Plut.*
Introrsum vel introrsus, εἰς τὸ ἔσω.
Introrumpo, εἰσθιαζόμαι, in domum, εἰς οἶκον, *Plut.*
Introspicio, καθοράω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἐφοράω τι, *Dem* ἐπισκοπέω τι, *Gal.* in sepulchrum, παραυύπτω εἰς μνημεῖον, *N. T.*
Introvoco, εἰσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Aristoph.*
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* βλέπω εἴς τινα, *id.* πρός τινα, *Plut.* aliquid, ἀποβλέπω εἴς τι, *Æschin.* πρός τι, *Plato*, ἐνορῶ τινὶ, *Xen.*
Intuitus ἡ ὄπωψις, ἡ ὄψις.
Intumeo, f. Intumesco, ἐξαδέω, *Lucian.* διοιδαίνομαι, *id.* ἐξογκόομαι, *Herodot.*
Intumulatus, a, um, vide *Insepultus.*
Inturbatus, a, um, ὁ μὴ ἡ ἀτάραχος, ου, ὁ μὴ ἡ ἀτάρακτος, ου.
Intus, ἔνδον, esse, εἶναι, *Dem.* juvare, ἐνδοθὴν συμπράττειν, *id.* i. e. domi, οἴκοι, *Plut.*
Intutus, a, um, ὁ μὴ ἡ ἀσφαλὴς, ἐος, *Plut.*
Intybum, ἡ Ζέρις, δος, *Dioscor.*
Invado, ἐπιχειρέω, aliquem, τινὰ *Aristot.* aliqua re, πρός τινα τινι, *Thuc.* regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, *Xen.* ἐπιπηδάω χώραν, *Plut.* ἐπίκαιμαι χώρας, *Dem* ὅλη τὴν χώραν, *id.* invadit me timor, ἐπέρχεταί μοι δέος, *Lucian.* invasit illum pestis, ἡ νόσος ἐπέπεσεν αὐτῷ, *Thuc.*
Invalesco, ἐπιῤῥώνυμαι, *Dion. Halicarn.* αὐξομαι, *Xen.*
Invaletudo, ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Dem.* ἡ ἀσθένεια.
Invalide, ἀσθενῶς, *Dem.*
Invalidus, a, um, ὁ μὴ ἡ ἄῤῥωστος, ου, *Isocr.* ὁ μὴ ἡ ἀσθενὴς, ἐος, *Dem.*
Invariabilis, e, ὁ μὴ ἡ ἀντοτροπὸς, ου, *Aristot.*
Invasio, ἡ ἐπίλασις, εως, *Lucian.* ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, *Isocr.*
Invectio, ἡ ἐπεκομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς *id.*
Invectivus, a, um, συλλογιστικὸς, ὴ, ὸν, oratio, λόγος, *Nazi.* ἡ συλλογιστικὴ, ῆς.
Invectus, us, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Thuc.*
Inveho, εἰσκομίζω, *Xen.* ἔπεμπον, *Thuc.* inveho, i. e. maledictis lacero, ἐπεκομιμαι in aliquem, εἴς τινα, *Gal.* ψόγον ἐπιφέρω τινὶ, *Thuc.* ἐπιτίθημί τινι, *Isocr.*
Invenio, εὑρίσκω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἐξευρίσκω τι, *idem.*
Inventarium, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *Dem.*
Inventio, ἡ εὕρησις, εως, *Plut.*
Inventiuncula, τὸ εὑρημάτιον, ου, *Plut.*
Invenustus, ὁ μὴ ἡ ἄμουσος, ἀχάριτος.
Inventor, ὁ εὑρετὴς, οῦ, *Isocr.* ὁ ἀρωγὸς, ὁ, *N. T.*
Inventum, τὸ εὕρημα, ατος, *Plato.*
Invenuste, ἀχαρίτως.
Invenustus, a, um, ὁ μὴ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.* ὁ μὴ ἡ ἀναφρόδιτος, ου, *Lucian.*
Invereunde, ἀναισχύντως, *Plato.* Conf. *Impudenter.*
Invereundia, ἡ ἀναισχυντία, ας, *Dem.* Conf. *Impudentia.*
Invereundus, a, um, ὁ μὴ ἡ ἀναίσχυντος, ου, *Dem.* Conf. *Impudens.*
Inversio, ἡ ἀναστροφὴ, ῆς.
Inverto, καταστρέφω, *Liban.* ἐπιστρέφω, *Aristoph.*
Invesperascit, ἑσπερίζει, ἑσπέρα γίνεται, *Xen.*
Investigatio, ἡ ἰχνεύσις, εως, *Xen.* ἡ ἴχνευμα, ατος, *Aristot.* ἡ ἐξέτασις.
Investigator, ὁ ἀνιχνευτὴς, οῦ.
Investigo, ἐξιχνεύω, latentem, λανθάνοντα, *Plut.* feras, θῆρας, *Lucian.* peccata, ἁμαρτίας, *Plut.* ἐξετάζω τὰ ἁμαρτήματά τινος, *Isocr.* aliquid, ἀναζητῶ τι, *Isocr.* aliquem, ἐρωτάω τινὰ, *Xen.*
Investimentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, *N. T.*
Investio, ἐνδύω, *Xen.*
Inveteraſco, παλαιόομαι, *Gal.*
Inveteratio, ἡ παλαίωσις, εως, *Plut.*
Invetero, παλαιόω, i. e. invaleſco. Vide *Invaleſco.*
Invicem, ἀλλήλων, οις, ας, *Dem.*
Invictus, a, um, ὁ μὴ ἡ ἀήττητος, ου, *Dem.* ὁ μὴ ἡ ἀμαχος, ου, *id.* ὁ μὴ ἡ δυσμάχητος, ου, alicui, τινὶ. *Isocr.* ὁ μὴ ἡ ἀνίκητος.
Invide, φθονερῶς, *Xen.*
Invidentia, ὁ φθόνος, ου, *Dem.* Conf. *Invidia.*
Invideo, φθονέω, habenti aliquid, ἔχοντί τι, *Isocrat.* commodis alicujus, δὲ τοῖς ἀγαθοῖς τινος. *id.* alicui aliquid, τινί τινος, *id. βασκαίνω τινί τινος*, *Lucian.* Confer *Invidia.*
Invidia, ὁ φθόνος, ου, *Dem.* ἡ βασκανία, ας, *id.* & æmulatio, φθόνος ἡ φιλοτιμία, *id.* & odium, φθόνος ἡ δυσμένεια, *Isocr.* invidiam conciture alicui re aliqua, ζωώσασθαι τινὶ φθόνον τινὸς, *Dem.* ἐμποιεῖν τινι φθόνον πρὸς τινος, *Isocr.* habere, ἔχειν φθονον, *id.* conficere se invidia, ἀσκεῖν φθονον ἐν ἀλλήλοις, *Dem.* obnoxium esse invidiæ, ὑποκεῖσθαί τισι φθόνον, *id.* absit invidia dicto, ἀπέστω τῦ λόγου φθόνος, *id.* invidia carens, ὁ μὴ ἡ ἀφθονος, ου, *Herodot.*
Invidiosa, φθονδὰς, accipere aliquid, δέχεσθαί τι, *Dem.* διαφθονῶς, *Thuc.*
Invidiosus, a, um, ὁ μὴ ἡ ὀλιγόφθονος, ου, pro fessio, κλῆμα, *Plato*, ὁ μὴ ἡ βάσκανος, res, βάσκανον πρᾶγμα, *Dem.*
Invidus, a, um, φθονδὸς, α, ὸν, *Plut.* ὁ μὴ ἡ βάσκανος, ου, homo, ἄνθρωπος, *Dem.* erga aliquem, βάσκαινα, ης, ας, ὸν, τινὰ, *Isocr.*
Invigilo, ἐπαγρυπνέω, *Lucian.* studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Inviolabilis, e, ὁ μὴ ἡ ἀνεκβίαστος, ου, *Plut.*
Inviolabiliter, ἀνεκβιάστως.
Inviolatus, a, um, ὁ μὴ ἡ ἀνεκβίαστος, ου. *Plut.*
Invisibilis, e, ὁ μὴ ἡ ἀόρατος, ου, *Isocr.* ὁ μὴ ἡ ἀφανὴς, ἐος.
Invisio, ὀπωπόομαι, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ἐπισκοπέω τινὰ, *Isocr.* ægrotantem, ἐπισκοπέομαι ἀ ἀδυνάτοντα, *N. T.*

Invisus,

Invisus, a, um, ὁ καὶ ἡ μίσητος, ον, *Plut.* i. e. invidiosus, ὁ καὶ ἡ ἐπίφθονος, ον, *Dem.* alicui, ὁ καὶ ἡ ἀπεχθὴς τινί, *Iscer.* Deo & hominibus, ἐχθρὸς Θεοῖς καὶ ἀνθρώποις, *Dem.*

Invitabilis, e, ἑφολκὸς, ὁ, ὸν, *Ælian.* προσκλητὸς, ὁ, ὸν, *Plut.*

Invitatio, ἡ πρόσκλησις, εως, ad cœnam *f.* epulum, ἡ ἐστίασις, εως, *Dem.*

Invite, Invito, ἀκόντως, *Dem.* ἀκοντὶ, *id.*

Invito, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, ad cœnam, κυλίκι τινὰ ὧν τὸ δεῖπνον, *Dem.* πρὸς τὸ δεῖπνον, *idem,* παραγίλλω εἰς τὸ δεῖπνον, *Lucian.* i. e. *allicio.* Vide *Allicio.*

Invitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκούσιος, ον, *Dem.* ἄκων, ουσα, ον, *id.* non volens, sed quam maxime invitus, οὐκ ἑκὼν, ἀλλ' ὡς οἷόν τὸ μάλιστα ἄκων, *idem.* οὐχ ἑκὼν ἀλλὰ βιαζόμενος, *Iscer.* servio alicui, οὐχ ἑκὼν, ἀλλὰ ἀναγκαζόμενος δουλεύω τινὶ *id.* invitis & nolentibus aliquibus facere aliquid, ἀκόντων τινῶν καὶ λυπουμένων ποιεῖν τι, *Dem.* invitis nobis, ἡμῶν, *Iscer.*

Invius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄνοδος, ον, *Xen.* locus, ἡ ἀνοδία, ας, *Philo.* τὸ ἄβατον, ου, *Diod. Sic.*

Inula, τὸ ἑλένιον, ου, *Dioſc.*

Inultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεκδίκητος, ον, *Eaſ.* ὁ καὶ ἡ ἀτιμώρητος.

Inumbro, ἐπισκιάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* τινὶ, *Iliad.* κατασκιάζω τινὰ, *Herodot.*

Inunctio, ἡ ἐπάλειψις, εως, ἡ κατάχρισις, εως, *Al. Aſbr.*

Inundatio, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Plato.*

Inundo, πλημμυρίω, *Plut.* ὑπακρίω, *id.* κατακλύζω, *Xen.*

Inungo, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω, *Lucian.* κατάχρίω, *Gal.*

Invocatio, ἡ ὀλόλυξις, εως, *Lucian.* Dei, ἡ Θεοῦ ὕπνος, ου, *Suid.*

Invocatus, a, um, i. e. non vocatus, ὁ καὶ ἡ ἀνάκλητος, ον, *Athen.*

Invoco, κατακαλέω, *Plut.* Deum, ἐπικαλέω Θεὸν, *Herodian.* προσκυνέω Θεὸν, *N. T.* Θεὸν, *Dion.* ut Deum Quirinum, Θεοκλυτέω τὸν Κυρῖνον, *Plut.*

Involo, ἐνίπταμαι, εἰσπτάομαι, *Ariſtot.*

Involo *alias* εἰσπτομαι, εἰστετόμωμαι, *Ariſtot.* i. e. *invado.* Vide *Invado.*

Involucrum, τὸ εἴλημα, ατος, τὸ ἐπίλημμα, ατος, *Hippocr.*

Involutabilis, e, ἐνελικτὸς, ὁ, ὸν, idem quod *Invitus*

Involvolus, ου, ὑτὸς, *Ammon.*

Involvo, ἐγκυλίω, aliqua re, εἴς τι, *Xen.* ἐγκυλίδειν, *Lucian.* aliquem calamitatibus, περιβάλλω τινὰ ξυμφοραῖς, *Iscr.* malis, ἐμπλέκω τινὰ κακοῖς, *id.* tenebris aliquid, ἀφαιρῶ τι, *Plut.* ἐπισκιάζω τινὶ, *Philo.*

Involutio, ἡ ἐγκυλίδησις, εως, *Plut.*

Inurbane, ἀκόμψως, *Plut.* ἀγροίκως, *Theocrit.*

Inurbanus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγροικος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ον, *idem.*

Inuro, ἐγκαίω, καυτηριάζω, *N. T.* alicui ignominiam, προσγίνομαί τινι ὄνειδος, *Plut.* maculam, προσκαίω τινὶ αἰσχύλῃ, *Plato.*

Inusitate, ἀπλῶς, *Thuc.* ἀχρείως.

Inusitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, ες, *Dem.*

Inustus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔγκαυστος, ον, ἐπιμαυθάνει, εῖσα, ἐν, *Gal.* nota, τὸ ἔγκαυμα, ατος, *Plato.*

Invalidus, e, ὁ καὶ ἡ ἄχρηστος, ον, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνωφελὴς, ες, τινὶ, *idem,* & perniciosus alicui, ὁ καὶ ἡ ἐπίφορος καὶ βλαβερὸς τινὶ, *idem,* ὁ καὶ ἡ ἀλυσιτελὴς, ες, alicui, τινὶ. *id.*

Inutilitas, ἡ ἀχρησία, ας, *Appian.*

Inutiliter, ἀχρήστως, ad vitam, πρὸς τὸ βιῶν, *Dem.*

Invulnerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀτρωτος, ον, *Maccab.*

Invulneratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁπρωτος, ον, *Philo,* ὁ καὶ ἡ ἀθραυστος, ον, *Plut.*

Io, ἰὼ, Io! Io! ἰὼ, ἰὼ, *Plato.*

Iatro, ἰατρὸς, ὁ, *Plut.*

Jocor, παίζω, *Dem.* in aliquem cavillando, διὰ γραμμάτων εἰς τινα, *Plut.* cum aliquo, παρεμπαίζω τινὶ, *Plato.*

Jocoſe, παιδιαδῶς, παιγνιωδῶς.

Jocoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ παιδιάρης, ες, *Ariſtot.* γελοῖος, α, ον, in rebus jocoſis ferio agere, παιδάζειν ἐν τοῖς γελοίοις, *Plut.*

Jocularis idem quod *Jocoſus.*

Joculariter, παιγνιωδῶς.

Jocular, παίζω, *Plut.* ἀρτία λέγω, *Ariſtot.* χαριέντως εἶναι, *Plato.*

Jocus, ὁ παιδιάρης, *Plut.* ferio an joco hoc dicit, παιδάζει ταῦτα, ἢ παίζει, *Plato.* per jocum aliquid dico, λέγω τι παίζων, *Ælian.*

Ipſe, a, um, αὐτὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ego ipſe, ἐγὼ αὐτὸς, *Dem.* hic ipſe, οὗτος αὐτὸς, *id.* civitas a ſe ipſa, ἡ πόλις αὐτὴ παρ' αὑτῆς, *id.* (2) mei ipſius, ἐμαυτοῦ, ῆς, οῦ, periclitor de meo ipſo, κινδυνεύω ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, *Iſocr.* (3) tui ipſius, σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, *Dem. Coutu.* ῆς, οῦ, *Iscr.* (4) ſui ipſius, ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, *Dem.* αὑτοῦ, ῆς, οῦ, *Iſocr.*

Ira, ἡ ὀργὴ, ῆς, *Dem.* ὁ θυμὸς, οῦ, *id.* ἡ χολὴ, ῆς, *id.* magna *f.* gravis, ὀργὴ μεγάλη, *Dem.* maxima, μεγίστη, *id.* ἰσχυρὰ, *id.* vehemens, ἰσχυρὰ, *id.* immortalis, ἀθάνατος, *Iscr.* levis, μικρὰ, *Dem.* & odium, ὀργὴ καὶ μῖσος, *Iscr.* & stomachus, ὀργὴ καὶ θυμὸς, *id.* & indignatio, ὀργὴ καὶ χολὴ, *Dem.* ad iram concitari contra aliquem, παροξύνεσθαι πρός τινα, *id.* ad iram provocare, εἰς ὀργὴν παροκαλεῖσθαι, *Lucian.* concitare, εἰς ὀργὴν παροτρύνειν, *Ariſtot.* εἰς ὀργὴν καθίστασθαι, *Ariſtot.* ira defervelcit, παραπαράζει καὶ παραδιδῶ τὸ τῆς ὀργῆς, *Xen.* iram concoquere, ὀργὴν καταπονεῖν, *Xen.* definere ab ira, παύεσθαι τῆς ὀργῆς, *Iſocr.* Conf. *Irascunda.*

Iracunde, ὀργίλως, *Dem.* δυσκόλως, *id.* πικρῶς, *id.*

Iracundia, ἡ ὀργιλότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ ὀργὴ, ῆς, *Dem.* ὁ παροργισμὸς, οῦ, *N. T.* iracundiam concipere adverſus aliquem, λαβεῖν ὀργὴν ὅτι τινα, *Dem.* excitare, περὶ ἀνα ὀργὴν, *idem,* explere, ἀναπιμπλῶ ὀργὴν, *id.* alicujus experiri, πειρᾶσθαι τῆς ὀργῆς τινος, *id.* iracundia effervi, ἐξω φέρεσθαι ὑπ' ὀργῆς, *Iscr.*

Iracundus, a, um, ὀργίλος, η, ον, *Ariſtot.* θυμὸν ἔχων, ουσα, ον, *Ælian.* Confer *Ira cundia.*

Iraſcor, ὀργίζομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* χαλεπαίνω τινὶ, *Plut.* πρός τινα, *Xen.* ἀγανακτῶ πρός τινα, *Plut.* κατά τινος, πρὸς τινα, *Plut.* ob aliquid, ἀγανακτῶ διά τι, *Plut.* ὀργίζομαι καὶ ἀγανακτῶ ὅτι τινι, *Dem.* ἀγανακτῶ καὶ χαλεπὸς φέρω τι, *id.*

Irate, δι' ὀργῆς, πρὸς ὀργὴν, dixit, εἶπε, *Plut.*

Iratus, a, um, ὀργιζόμενος, η, ον, *Dem.* θυμούμενος, η, ον, *id.* in aliquem, παροξυνθεὶς κατά τινος δι' ὀργὴν, *Plut.*

Iris, ἡ ἶρις, ιδος, *Ariſtot.*

Ironia, ἡ εἰρωνία, ας, *Ariſtot.*

Ironice, εἰρωνικῶς, loquor, εἰρωνεύομαι, *Appian.*

Ironicus, a, um, εἰρωνικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Irradiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, *Plut.*

Irrado, ἀκτινοβολέω, *Athen.*

Irrationabilis ſ. irrationalis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλογος, ον, *Ariſtot.*

Irrationabilitas, ἡ ἀλογία, ας.

Irraucesco, βραγχιάω, *Ariſtot.* βράγχους ἀνίσχομαι, *idem.*

Irreconciliabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλακτος, ον, hoſtis, ἐχθρὸς, *Dem.*

Irreconcil abiliter, ἀκαταλλάκτως, bellare, πολεμεῖν, *Dem.*

Irrefutabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναντίρρητος, ον, *Plut.*

Irreligioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσεβὴς, ες, *id.*

Irremeabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, ον.

Irremediabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ον, *Plut.*

Irremiſſe, ἀδιαλείπτως, *N. T.*

Irreparabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεπισκεύαστος, ον.

Irrepertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεύρετος, ον.

Irrepo, παρεισπίπτω, *Theophr.* ad aliquid, εἰσρπίζω ὅπῃ τι, *Ariſtoph.* ad imperii ſucceſſionem, παραδύω ὅπῃ τὴν διαδοχὴν τῆς ἡγεμονίας, *Plut.*

Irreprehenſibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμεμπτος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιτίμητος, ον, *id.*

Irreprehenſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέλεγκτος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀμώμητος, ον, *N. T.*

Irrequietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαυστος, ον, *Plato.*

Irreſolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, ον, *Plato.*

Irreſolutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, ον, *Ariſtot.*

Irretio, ἐμπλέκω, aliqua re, τινὶ *Dem.* περιβάλλω τινὶ, *Iſocr.* aliquid, ζημίαν τι, *Xen.*

Irretortus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάστροφος, ον, *Plut.*

Irreverens, ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, ες, *Dem.*

Irreverenter, ἀναιδῶς, *Gal.*

Irreverentia, ἡ ἀναίδεια, ας, *Dem.*

Irrevocabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμεταπόητος, ον, *Plut.*

Irrevocabiliter, ἀμεταπρέπτως, *Macsab.*

Irrideo, καταγελάω, alicujus ſimplicitatem, τοῦ ἀπλοῦς εὐηθείας, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Iſocr.* χλευάζω τινὰ, *Dem.* inſolenter, ὑβριστικῶς προσχλευάζω τινὰ, *idem,* ὑπερκύπλω τινὰ, *Lucian.*

Irridicule, ἀκαταγελάστως, *Æſchin.*

Irrigatio, ἡ ἄρδευσις, εως, *Theophr.*

Irrigo, ἀρδεύω, *Theophr.* ὑρδα, *Plut.* βρέχω, διαίνω.

Irriguus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταῤῥυτος, ον, regio fluvis, χώρα ποταμοῖς, *Plut.*

Irrideo, ὁ χλευασμὸς, οῦ, *Dem.* ἡ χλευαστὶς, ὰς, *Ariſtot.* ὁ καταγέλως, ὁ διασυρμός.

Irriſor, ὁ χλευαστὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Irritabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐόργητος, ον, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ εὐπαρόρμητος, ον, *Ariſtot.*

Irritamentum, τὸ ἐρεθισμὸς, ατος, *Appian.*

Irritatio, ἡ παροξυσμὸς, οῦ, *N. T.* ὁ ἐρεθισμὸς, οῦ, *Hippocr.*

Irrito, ὀργίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.* contra aliquem, ἐξοργίζω τινὰ πρὸς τινὰ, *id.* παροξύνω τινὰ ὅπῃ τινι, *Plut.*

Irritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκυρος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπρακτος, ον, *Lucian.* facio al quid, ἄκυρον ποιῶ τι, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνίωτος, ον, irritos conatus habeo, ἀνίωτα πράγματα ἔχω, *Dem.*

Irroboro, ὀπιῤῥώνυμι, *Thuc.*

Irrogatio, ἡ ὀπίθεσις, εως, ἡ ὄπιθολὴ, ῆς, *Thuc.*

Irrogo, ἐπιτίθημι, mulctam, τίμημα, *Iſocr.* ἐπιβάλλω ἐπιζολὴν, *Xen.*

Irroro, ἐπιῤῥοτ ζω, ἐπιῤῥίνω, *Al. Aſbr.*

Irrumpo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινὶ, *Thuc.* ἐμβάλλω εἴς τι, *Iſocr.* ἐφορμάω τινὶ, *Plut.*

Irruo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινὶ, *Thuc.* in regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, *Xen.* προσβάλλω τῇ χώρᾳ, *Plut.* ἐπιπηδάω τῇ χώρᾳ, *Plut.* ἐπιπηδάω εἰς χώραν, in aliquem, ἐφορμάω τινὶ, *Plut* πρός τινα, *Xen.*

Irruptio, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἐμβολὴ ῆς, *id.* ἡ ὄπιθλωσις, εως, *Lucian.* irruptionem facio, περισβάλλω τινὶ, *Xen.* Conf. *Invado, Irruo.*

Is, ea, id, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, *Dem.* ipſe, ἐκεῖνος αὐτὸς, *id.*

Iſagoge, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Iſocles, ὁ ἡ, ἰσοσκελὴς, ἐς, *Ariſtot.*

Iſte, iſta, iſtud; idem quod *Is, ea, id.*

Iſtac, τῇδε, *Plut.*

Iſthmus, ὁ ἰσθμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Iſtic, iſtaec, iſtoc, ὅστος, αὕτη, τοῦτο, *Dem.*

Iſtic, ἐνταῦθα, *Dem.* ἐντανθοῖ, *id.* ἐνθάδε, *id.*

Iſtinc, ἐκεῖθεν, *Dem.* ἐντεῦθεν, *id.*

Iſto, ἐκεῖσε, *Dem.*

Iſtoc, ἐκεῖσε, *Dem.*

Iſtorium, αὐτοστὶ, *Plato.* πρὸς τίνδε ἢ τόπον, *Plut.*

Ita, ὕτω, *ſequente Conſona,* ut ὕτως, *ſequente Vocali vel Diphthongo,* quemadmodum—ita, ὥσπερ—ὕτω, *Dem.* ita—ut, ὕτως—ὥς, *id.* ita autem conſiderate ὕτως ὁ Σκοπίτης, *id.* aliis ita, aliis aliter videtur, τοῖς μὲν ἄλλοις ὕτως ὁ ἑτέρως δοκεῖ, *id.* ita me dii amant, νὴ τοὺς Θεούς, *Dem.* μὰ τοὺς Θεούς, *id.* ita ſe hæc habent, ὕτω ταῦτ' ἔχει, *id.* ita, ut, τοσοῦτον, ὥστε, *Iscr.* ὕτως, ὡς, *id.* ὕτως, ὥστε, *Æſchin* ita gloriati ſunt, quaſi omnes vicerint,

ριοι, τοσοῦτον ἐφρόνησεν, ὁσονπερ ἂν εἰ φάττας ἐκύησεν, *Ilar.* itane? sic decet? itane terra quiescit? οὕτω δίκαιον ἡ γῆ; *Xen.*

Itaque, ἆρα ἄν, *Plato.* Conf. *Ergo.*

Item, ὁμοίως, *Plato.*

Iter, ἡ πορεία, ας, *Plato.* ἡ ὁδός, οῦ, *Dem.* ἡ ἐξέλασις, εως, *Xen.* facio pedibus, πορεύομαι τοῖν ποδοῖν, *Xen.* terra, χθὼν γῆ, *Thuc.* longum, μακρὸν ὁδὸν, *Ifocr.* trium dierum, ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, ſeſquenarium, πορεύειν σταδίους μὴ ἔλαττον, *Herodian.* per urbem, διαπορεύομαι τὸν ἄστεως, *Plato,* per regionem, διὰ τῆς χώρας, *Ariſt.* diverſam χώραν, *Plato,* commune, πορεύεσθαι ὁδὸν, *Plato.*

Iteratio, ἡ ἀνάληψις, εως, *Ariſtot.*

Iteri, ἀναλαμβάνειν, *Paus.* διυπνίζειν, LXX.

Iterum, πάλιν, *Dem.* αὖ, *id.* αὖθις, *id.* atque iterum, αὖθ; καὶ πάλιν.

Itidem, ὡσαύτως, *Plato.*

Itinerarius, a, um, ὁδοιπορικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* hunc Itinerarium, τὸ ὁδοιπορικὸ, ſc. βιβλίον.

Itio, ἡ πορεία, ας, *Plato.*

Jubar, ἡ λαμπηδὼν, ὀνος, ἡ, *Ariſtot.* equi ſ. muli, ἡ λοφιὰ, ᾶς. *id.*

Jubar, τὸ εἴλαρ, ατος, *Ariſtot.*

Jubatus, a, um, χαιτήεις, ἐσσα, ἐν.

Jubeo, κελεύω, alicui, τινὶ, *Plato,* al cui aliquid κελεύομαί τινι ὑπέ τινος, *Iſocr.* vos nominatim, διακελεύομαι ὑμᾶς μνημονεύειν, *idem,* te ſalvere, εὐπράττειν, ὑγιαίνειν.

Jubilo, ἀγαλλιάομαι.

Jubilum, τὸ ἀγαλλίαμα, ατος.

Jucunde, ἡδέως, *Dem.*

Jucunditas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Theophr.* ἡ τρυφότης.

Jucundor, ἡδύνομαι, *Athen.* aliqua re, ἥδομαί τινι, *Xen.* ὅτι τινὶ. *id.*

Jucundus, a, um, τρυφερὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.* ἡδὺς, εῖα, ὺ, alicui, τινὶ, *Dem.* κεχαρισμένος, ἡ, ὸν, ἴσος, τινὶ, *id.*

Judex, ὁ κριτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δικαστὴς, οῦ, *idem,* judicis officio fungor, δικάζω, *Iſocr.*

Judicatio, ἡ κρίσις, εως, *Dem.*

Judicato, κρῖνε κάλεσε.

Judicatum, τὸ κρίμα, ατος, *N. T.* i. e. mulcta, ἡ κατάδικη, ης, *Dem.*

Judicialis, e, δικανικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* δικαστικὸς, ἡ, ὸν.

Judiciarius, a, um, δικαστικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Judicium, ἡ κρίσις, εως, *Ariſtot.* facio de aliquo, κρίσιν ποιοῦμαι ὑπέρ τινος, *Iſocr.* rectum fero, ὀρθῶς τιθεὶ δίκην δικάζω, *Dem.*

Judico, κρίνω, aliquem, τινα, *Plato,* aliquid, τὶ, *id.* aliquid ut leges poſtulant, δικάζω τι ἀξίως τῶν νόμων, *Dem.* ſecundum leges, κρίνω τοὺς νόμους, *idem,* de aliqua re, ὑπέρ τινος, *Iſocr.* κρίνω ὑπέρ τινος, *Plato,* κρίσιν ποιοῦμαι ὑπέρ τινος, *Iſocr.* ad gratiam, κρίσιν ποιοῦμαι πρὸς χάριν, *Iſocr.*

Jugalis, e, ὁ καὶ ἡ ζύγιος, ος, equus, ἵππος, *Ariſtoph.*

Jugamentum, τὸ ζύγωμα, ατος, *Polyb.*

Jugerum, τὸ πλέθριον, ου, *Diod. Sic.*

Jugis, e, ὁ καὶ ἡ ζωοτόκος, ος, *Ariſtot.*

Jugiter, ζωοτόκως, *Thuc.* διηνεκῶς.

Juglans, *arbor,* ἡ καρύα, ας, *Theophr. fructus,* τὸ κάρυον, ου, *id.*

Jugulatio, ἡ σφαγὴ, ῆς, ἡ σφαγὴ, ῆς, *Iſocr.*

Jugulator, ὁ σφαγεὺς, έως, *Xen.*

Jugulo, σφάττω, *Iſocr.* aliquem, καταφάττω τινὰ, *Dem.* αὐχενίζω τινὰ, *Philo.*

Jugulum, ἡ δειρὰ, ᾶς, *Herodot.* ἡ κλεὶς, δὸς, *Ariſtot.* τὸ κλεῖθρον.

Jugum, τὸ ζεῦγος, εος, boum, βοεικὸν, *Thuc.* montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.*

Julius, ὁ μεταγειτνιὼν, ὼνος, *Dem.* ὁ Ἰούλιος, ου.

Jumentum, τὸ ὑποζύγιον, ου, *Thuc.*

Junceus, Juncidus, Juncinus, a, um, ὁ καὶ ἡ χοινικώδης, ους, χοινικῶδης, ους, ες, χοινικῶδες, ους, ες, *Heſych.*

Juncoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ χοινώδης, ους, ες.

Junctim, ζυγηδὸν, *Heland.*

Junctio, ἡ ζεῦξις, εως, ἡ ζεύγνυσις, εως, *Ariſtid.*

Junctura, ἡ ζεύξις, εως, *Ariſtot.*

Juncus, ἡ χοῖνος, ου, *Theophr.*

Jungo, ζεύγνυμι, tauros aratro, ταύρους ὑπ' ἄροτρον, *Herodot.* ad currum, ὑφ' ἅρμα, *id.* flumen ponte, φοτάμιον, *idem,* γίγνομαι ὅτι τῷ ποταμῷ, *id.* alicui filiam, τινι τὴν θυγατέρα, *Appian.*

Junior, νεώτερος, ρα, ρον, *Dem.*

Juniperinus, a, um, ἀρκευθινος, ινη, ινον, vinum, οἶνος, *Dioſc.*

Juniperus, i, ἡ ἄρκευθος, ου, *Dioſc.*

Junius, ὁ Ἑκατομβαιὼν, ὼνος, *Dem.* ὁ Ἰούνιος, ου.

Junix, ἡ δαμάλη, ης, *N. T.*

Juramentum, ὁ ὅρκος, ου, *Dem.* τὸ ὅρκιον, ου, *Thuc.* & fides, ὅρκος, ὁ καὶ πίστις, *Dem.* juramentum alicui deferre, φερεγγυᾶν τινα εἰς ὅρκον, *Dem.* διδόναι τινι ὅρκον ὑπέρ τινος, *id.* & accipere, δέχεσθαι ὅρκον παρά τινος, *id.* exigere ab aliquo, λαμβάνειν ὅρκον παρά τινος, *id.* πίστιν ὅρκου, *id.* ſervare, φυλάττειν ὅρκον, *idem,* negligere, ἀμελεῖν τῶν ὀμωμοσμένων ὅρκων, *id.* & violare, ὀλιγωρεῖν τῶν ὅρκων καὶ παραβαίνειν αὐτὸν, *Dem.* facere contra juramentum, ποιεῖν τι παρὰ τὸν ὅρκον, *id.* Conf. *Juro.*

Juratus, a, um, ὁμωμοσμένος, ὁμώμοσται, ὁμωμοσμένον, juſ jurandum, ὅρκος, *Dem.*

Jure, δικαίως, *Dem.*

Jurecon ultus, ὁ νομικὸς, ὴ, *Plut.*

Jurgioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, ος, ον, *N. T.* ἐριστικὸς, ἡ, ὸν.

Jurgium, ἡ λοιδορία, ας, *Dem.* ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* τὸ νεῖκος.

Jurgo, ἐρίζω, *Plato,* cum aliquo, ζυγομαχῶ πρός τινα, *Nax.*

Juridicialis, e, δικαστικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Juridicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰνδικὸς, ος, ον, *Poll.*

Juridicus, i, ὁ δικαιοδότης, ου.

Jurisconſultus, ὁ νομικὸς, ὴ, *Plut.*

Juriſdictio, ἡ δικαιολογία, ας, *Philo.* ἡ δικαιοδοσία, ας, *Polyb.*

Juriſprudentia, ἡ νομικὴ ὀπιστήμη, ἡ νομικὴ τέχνη.

Juro, ὄμνυμι, alicui per omnes Deos, τινὶ πάντας τοὺς θεοὺς, *Dem.* per Jovem, ὑπὸ μυρτὸν Δία, *idem,* & promitto aliquid, ὄμνυμι καὶ ὑπισχνοῦμαί τι, *id.* ſancte, ὄμνυμι εὐόρκως, *id.* juſte, δίκαια, *id.* truſtra, μάτην, *id.* de aliqua re, ὅρκον ποιοῦμαί τινος, *Iſocr.*

Jurulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζωμώδης, ους, ες.

Jus, ἐδώδιμον, ὁ ζωμὸς, οῦ, nigrum, μέλας, *Plut.* piſcium, ἰχθυηρὸς, *Lucian.* pingue adipe, πῖον στέαρ, avium, ὀρνιθικὸς, *Athen.*

Jus, ἡ δίκη, ης, *Dem.* τὸ δίκαιον, ου, *idem,* ἡ θέμις ιστος, *Iſocr.* τὸ θεμιτὸν, οῦ, *id.* ſummum, τὸ ἀκριβέστατον, ου, *Ariſtot.* ſuum obtinere, τυγχάνειν τοῦ δικαίου, *Dem.* tribus, δικαιοδοσία, *Plut.* dico alicui, τὰ δίκαια ὁρίζω τινὶ, *Dem.* adipiſci, ἀξιοῦσθαι τοῦ δικαίου, *id.* perſequi, διώκειν τοῦ δικαίου, *id.* in jus voco aliquem ob aliquid, δικάζομαί τινα ὑπέ τινος, *Lucian.* ἐγκαλῶ τινὰ, *Plato,* τινὶ, *Dem.* γράφομαί γραφὴν τινα, *Xen.* de jure reſpondere alicui, τὰ νόμιμα ἐξηγεῖσθαί τινι, *Dem.* uti jure ſuo, χρῆσθαι τοῦ δικαίου, *idem.*

Jusculentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζωμώδης, ους, ες.

Jusculum, τὸ ζώμιον, ου, τὸ ζωμίδιον, υ, *Ariſtoph.*

Jusjurandum, ὁ ὅρκος, ου, *Dem.* Conf. *Juramentum.*

Juſſum, τὸ ἐπίταγμα, ατος, *Dem.* ἡ ἐντολὴ, ῆς, *idem.* Conf. *Mandatum.*

Juſſus, us, idem quod *Juſſum.*

Juſta, τὰ ἐναγίσματα, ων, *Heſych.* τὰ νομιζόμενα, ων, facere ſeu perſolvere alicui, ποιεῖν τινι, *Xen.* τὰ ζωσθῆ ποιεῖν τῷ τελευτηκότι, *Dem.*

Juſte, δικαίως, *Dem.* ἐπιεικῶς, *id.* ago, δικαιοπραγῶ, *Ariſtot.* factum, τὸ δικαίωμα, ατος, *id.*

Juſtificatio, ἡ δικαίωσις, εως, *N. T.*

Juſtifico, δικαιόω, *N. T.*

Juſtitia, ἡ δικαιοσύνη, ης, *Dem.* τὸ δίκαιον, ου, *id.* juſtitiæ & æquitati ſtudere, σπουδάζειν ἀεὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον, *Dem.* juſtitiam exercēo erga aliquem, σώζω τὴν δικαιοσύνην ἀεί τινα, *Iſocr.* juſtitiæ rationem habere, λόγον ποιεῖσθαι τῆς δικαιοσύνης, *Dem.* non habere, ἀφροντίζειν τῆς δικαίου, *id.*

Juſtus, a, um, δίκαιος, αία, ον, *Dem.* & incorruptus, καὶ ἀδωροδόκητος, *id.* omnino, πάνυ δίκαιος ἀν ἦ πρέπον, *id.* juſtum ſe præbere, παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, *Iſocr.* eſſe, fieri, ἔστι, γίγνεσθαι δίκαιον, *id.*

Juvamen, τὸ βοήθημα, ατος, *Ariſtot.*

Juvat, i. e. *delectat,* τέρπει, *Plut.*

Juvenalia, τὰ νεανικὰ, ῶν.

Juvenca, ἡ δάμαλις, εως, *Philo.* ἡ πόρτις.

Juvencula, *virgo,* ἡ νεωτέρα, ας, *Dem.*

Juvenculus, *ex pecore,* ὁ μόσχος, ου, *Alex.* ὁ πόρταξ, ακος.

Juveneſco, νεάζω, *Greg.* νεανισκεύομαι, *Xen.*

Juvenilis, e, νεανικὸς, ἡ, ὸν, animus, φρόνημα, *Dem.* νεανὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* νεάζων, ουσα, ον, *Philo.* ὁ καὶ ἡ μειρακιώδης, ους, *Iſocr.* ætas, τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, *Ælian.*

Juvenliter, νεανικῶς, νεαρῶς, *Lucian.* ἡδέως.

Juvenis, ὁ νέος, ου, *Dem.* ὁ νεανίσκος, ου, *id.* ὁ νεανίας, ου, *id.* maturæ, ſ. militaris ætatis, ὁ ἐν ἡλικίᾳ, *Dem.* ὁ ἐφ' ἡλικίᾳ ὤν, *idem,* florentis ætatis, ὁ ἀκμάζων, οντες, *Iſocr.* fio, μειρακιοῦμαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, *Æl.* ſum, νεάζω, νεανίζω, νέος εἰμὶ, *Ariſtot.* via, νέος ἀνὴρ, *Xen.* femina, νέα γυνὴ, *Plut.*

Juvenor, νεανίζω, νεανιεύομαι, *Plut.*

Juventa, ſ. Juventus, ἡ νεότης, ητος, *Dem.* ἡ ἀνθοῦσα ἀκμὴ, *Iſocr.* Conf. *Adoleſcentia.*

Juvo, ὠφελέω, aliquem, τινὰ, *Dioſc.* τινὶ, *Lucian.* adverſus aliquem, βοηθῶ τινι πρός τινα, *Dem.* aliqua re, τινὶ, *id.* in aliqua re, τὶ, *Xen.* Συμπράττω τινί τι, *Plut.* in nulla re, οὐδὲν, *Ariſtot.* ad aliquid, συλλαμβάνω τινὶ εἴς τι, *Xen.* συλλαμβάνομαι πρός τι, *Iſocr.* ad aliquid conficiendum, σωτηρίαν ζομαί τινι, *Dem.* juvante Deo, ζῶ θεοῦ σκαλεύοντος, *Pind.* Conf. Θεός.

Juxta, ὅτι, *cum Dat.* juxta fluvium, ὅτι τῷ ποταμῷ, *Thuc.* πρὸς, *cum Dat.* juxta urbem, πρὸς τῇ πόλει, hoſtes, τοῖς πολεμίοις. *Thuc.* παρὰ, *cum Acc.* juxta aliquid, παρά τι, *Ariſtot. Adv.* ὁμοίως, algoris & æſtus juxta patiens, κρύους καὶ θάλπους ὁμοίως καταφρονῶν, *Herodian.*

K.

KAlendæ, αἱ καλένδαι, ῶν, *Plut.* ἡ νουμηνία, ας, *Plut.*

L.

LAbaſco, καταφείρομαι, *Gal.* ὑποφείρομαι, *Plut.*

Labecula, τὸ κηλίδιον, ου.

Labefacio, παρακινέω, *Nax.* aliquid, κινῶ τί, *Iſocr.* βλάπτω τι, *Plato.*

Labefactio, ἡ παρακίνησις, εως, ἡ βλάβη, ης, *Thuc.* τὸ πλάσμα.

Labefacto, idem quod *Labefacio.*

Labellum, τὸ χειλίον, *Joſeph.* τὸ χειλάριον, ου.

Labeo, χείλων, ωνος. Conf. *Labioſus, a, um.*

Labes, ἡ λύμη, ης, *Philo,* ἡ κηλὶς, ίδος, *Plut.* ὁ ῥύπος, ου, *N. T.* labem alicui inſpergo, ῥυπαίνω τινὰ, *Dion. Hal.* καταρυπαίνω τινὰ, *Iſocr.* αἰσχύνω πεποίηκά τινα. *id.* ſine labe, i. e. integre, ἀναμαρτήτως, *Dem.*

Labilis, e, ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν.

Labioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίχειλος, ους, *Lucian.* ψυχία ἔχων χείλη, *Xen.*

Labium, τὸ χεῖλος, ους, *Xen.*

Labo,

Labo, as, ὑπομένω, in aliquid, εἴς τι, *Appian.*

Labor, eris, ὀλισθαίνω, in aliqua re, ἔν τινι, *Plut.* labente lingua, ὀλισθαινούσης γλώττης, *id.* i. e. erro, in aliqua re, *Cæsar.* σφάλλομαι περί τινος, *Plut.*

Labor, oris, ὁ πόνος, υ, *Dem.* ὁ κάματος, υ, *Herodot.* ὁ μόχθος, υ, *Philo.* ἡ πραγματεία, ας, *Dem.* magnus, πόνος μέγας, *Isocr.* multus, πολὺς, *Dem.* voluntarius, ἑκούσιος, *Isocr.* acerbissimus, ἐπιτήδειος, *Isocr.* esse magni laboris & negotii, τὸ πολλῆ σπουδῆ καὶ πραγματείας, *Dem.* citra laborem, ἀπόνως, *Lucian.* ἀπόνητι, *Aristot.* multo cum labore, πολυπόνως, *Plut.* διαπόνως, *id.* labore carens, ὁ μὴ ἢ ἄμοχθος, υ, *Xen.* labore confectus, ὁ μὴ ἢ κατάκοπος, υ, *Plut.* ὁ μὴ ἢ κατάπονος, υ, *Plut.* laboris amans, ὁ μὴ ἢ φιλόπονος, υ, *Isocr.* laboris amor, ἡ φιλοπονία, ας, *id.* laborem fugiens, ὁ μὴ ἢ ἄπονος, υ, *Xen.* ὁ μὴ ἢ φυγόπονος, υ, *Polyb.* laboris fuga, ἡ φυγοπονία, ας, *id.* laboris patiens, ὁ μὴ ἢ διάπονος, υ, *Plut.* labor inanis, ἡ ματαιοπονία, ας, *Lucian.* tolero labores ad comparandum aliquid, ὑπομένω πόνον ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι, *Dem.* διά τι, *Isocr.* fero, φέρω πόνον, *Dem.* & pericula quævis perfero, πόνον μὴ κινδύνου ὑπεστάναι ὑποτέρα, *Isocr.* fine labore obtinere aliquid, ἄνευ πόνου κατέχειν τι, *idem.*

Laboriose, ὀλιπόνως, *Isocr.* διαπόνως, *Plut.* πολυπόνως, *id.*

Laboriosus, a, um, ὁ μὴ ἢ ἐπίπονος, υ, ὁ μὴ ἢ καματώδης, μοχθηρὸς, ρά, ρόν, vita & perniculosa, βίος ἐπίπονος καὶ φιλοκίνδυνος, *Isocr.* ὁ ἐργάτης, ου, homo, ἀνὴρ, *Dem.* mirum in modum ad aliquid, ὁ μὴ ἢ δεινῶς φιλόπονος πρός τι, *Ælian.*

Laboro, πονέω, in aliquo, περί τινος, *Aristot.* ἀσπάζομαι πρός τι, *Lucian.* διατρίβω ἐν τινι, f. ἐπί τινι, *Plut.* & operor meo corpore, πονέω καὶ ἐργάζομαι τῷ σώματι μου, *Dem.* & periclitor ob aliquid, πονέω καὶ κινδυνεύω περί τινος, *id.* una & strumas perfero, συμπονέω καὶ συμφοράς φέρω, *id.* de salute reip. σπουδάζω περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως, *Isocr.* morbo, νοσέω, *Plut.* morbo diutino, κάμνω πολὺν χρόνον, *Dem.* febri, πυρέσσω, *Galen.* podagra, ποδαγρίαις, ποδάγρᾳ, capite, κεφαλαλγίᾳ, *Hippocr.* dentibus, ὀδονταλγίᾳ, *Hippocr.* auribus, ὠταλγίᾳ, *Diosc.* desiderio, ἀλγύνομαι πόθῳ, *Herodian.*

Labrosus, a, um, ὁ μὴ ἢ φρόχειλος, υ, *Lucian.*

Labrum, τὸ χεῖλος, ους, *Xen.* summis labris gustare, χείλεσιν ἄκροις γεύεσθαι, *Philo,* labra mordere, χειλύνω ἐθέλειν, *Aristoph.* i. e. vas, ὁ πελανὸς, ὑ, *Cl. Al.* ἡ λεκάνη.

Labrusca, ἡ ἀγριαμπελος, υ, *Diosc.*

Labyrinthosus, a, um, ὁ μὴ ἢ λαβυρινθώδης, ους, *Lucian.*

Labyrinthus, ὁ λαβύρινθος, υ, *Strabo.*

Lac, τὸ γάλα, γάλακτος, *Aristot.* acidum, τὸ ὀξύγαλα ακτος, *Plut.* concretum, θρόμβωσις γάλακτος, *Diosc* recens mulctum, γάλα νεόδυλτον, bibo, γαλακτοποτέω, *Athen.*

Lacer, f. Lacertus, a, um, διεσπαραγμένος, κεκόπτημένος, ένος.

Laceratio, ὁ σπαραγμὸς, ῦ, *Herodian.*

Lacerna, ὁ τρίβων, ωνος, *Dem.*

Lacero, σπαράσσω, aliquid, τὶ, *Gal.* σπαράττω τι, *Dem.* ἁρπάζω, ἁρπάσσω, δρύπτω.

Lacerta, ἡ σαύρα, ας, *Theocr.* ὁ σαῦρος, υ, *id.*

Lacertosus, a, um, ὁ μὴ ἢ μυώδης, ους, *Gal.*

Lacertus, ὁ μυὰν, ῶνος,

Lacesso, προσκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ εἰς μάχην, *Xen.* contumelia, ὕβρει πλήττω τινὰ λόγοις, *Plato.* ἐρεθίζω.

Lachryma vide *Lacryma.*

Lacinia, ἡ πλέξις, εως.

Lacryma, τὸ δάκρυον, υ, *Xen.* τὸ δάκρυ, υος, *Thuc.* lacrymas fundo, ἀφίημι δάκρυα, *Dem.* κλαίω δάκρυσι, *id.* abstergere, δάκρυα ἐξαμαυρίζειν, *N. T.* sine lacrymis, ἀδάκρυτι, nullam transfigere diem, μηδεμίαν διάγειν ἡμέραν, *Isocr.*

Lacrymabilis, e, ὁ καὶ ἡ πολύδακρυς, υος.

Lacrymabundus, a, um, διάδακρυμφος, ον, ένος, *Æschin.*

Lacrymo, f. Lacrymor, δακρύω, aliquid, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Lucian.* ἐπί τινι, *id.* ὀδύρομαι τινα, *Dion. Hal.* Sphinxem τινά, *Lucian.* præ gaudio, δακρύω χαρᾷ, *Xen.*

Lacrymosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δακρυώδης, ους, *Lucian.*

Lacrymula, τὸ δακρύδιον, υ.

Lactatio, ὁ θηλασμὸς, ῦ, *Plut.* ἡ τιτθεία, ας, *Dem.*

Lacteo, θηλάζω, *Plut.*

Lactes, τὸ μεσεντέριον.

Lactesco, γαλακτόομαι, *Theophr.*

Lacteus, a, um, ὁ καὶ ἡ γαλακτώδης, ους, *Diosc.* γαλακτικὸς, ὴ, όν, *id.*

Lacto, τιτθεύω, aliquem, τινὰ, *Dem.* θηλάζω τινὰ, *Lys.*

Lactuca, ἡ θρίδαξ, ακος, *Diosc.* silvestris, ἡ θριδακίνη, ης, *Gal.*

Lactucula, ἡ θριδακίνις, ίδος, *Athen.*

Lacuna, τὸ τέναγος, ους, *Plut.* το τέλμα, ατος, *Aristoph.*

Lacunar, τὸ φατνωμα, ατος, *Fustub.* ἡ ὀροφὴ.

Lacunaris, e, φατνωματικος, ὴ, όν, *Plut.*

Lacunosus, a, um, τελματιαῖος, αία, αῖον, aqua, ὕδωρ, *Aristot.*

Lacus, ἡ λίμνη, ης, *Pausan.* fio, λιμνόομαι, *Theophrast.*

Lacustris, e, λιμναῖος, αία, αῖον, planta, φυτὸν, *Plut.*

Lædo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Plato,* καταβλάπτω τινὰ, *Dem.* λυμαίνομαί τινι, *Aristid.*

Læsio, ἡ βλάψις, εως, *Plut.* infirmiosa, ἡ ὕβρις, εως, *Dem.*

Læte, εὐφρόνως, εὐθύμως, *Xen.*

Lætifico, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Lætificus, a, um, εὐφραντικος, ὴ, όν.

Lætitia, ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xenoph.* ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Isocr.* ἡ εὐθυμία, ας, *Xen.* τὸ χαῖρον, ος, *Plut.* Conf. *Gaudium.*

Lætor, ἥδομαι, aliqua re, τινὶ, *Plut.* ἐπί τινι, *Xen.* ἐφήδομαί τινι, *Isocr.*

Lætus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, υ, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ φαιδρὸς, ὸς, *Isocr.* omnibus lætitiæ, πάσας ἡδονὰς ἡδόμενος, *Plato,* aliqua re, ἡδόμενός τινι, *Dem.* ἐπί τινι, *Xen.* lum, εὐθυμέομαι, *Xen.*

Lævigo, λειόω, λειαίνω, *Philo,* ἐπιλειαίνω, *Plut.*

Lævis, e, λεῖος, α, ον, & lubricus, καὶ ὀλισθηρὸς, *Lucian.*

Lævitas, ἡ λειότης, ητος, *Plut.*

Lævo, idem quod *Lævigo.*

Lævor, oris, ἡ λειότης, ητος, *Plut.*

Lævorsum, ἐπ' ἀριστερᾶ, *Plut.*

Lævus, a, um, ἀριστερὸς, ὰ, ον, manus, χεὶρ, *Herodot.*

Laganum, τὸ λάγανον, υ, *Athen.*

Lagena, ἡ λάγηνος, υ, *Athen.*

Lagenula, τὸ λαγηνιον, υ.

Laicus, a, um, λαϊκὸς, ὴ, όν, ὁ ἰδιώτης, υ.

Lama, τὸ τέναγος, ους, *Plut.*

Lambo, λαίχω, aliquid, τὶ, *Theophr.* μύζω τι, *Xen.* λιμάω.

Lamella, τὸ ἐλάσμιον, υ.

Lamentabilis, e, ὁ καὶ ἡ θρηνώδης, ους, carmen, μέλος θρηνῶδες, *Herodian.* ὀδυρτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Lamentabiliter, θρηνητικὼς, *Poll.* ὀδυρτικῶς, *Plut*

Lamentatio, ὁ θρῆνος, υ, *Lucian.* τὸ θρήνημα, ατος, LXX. ὁ ὀδυρμὸς, ῦ, *Hesych.*

Lamentor, θρηνέω, aliquem, τινα, *Lucian.* aliquid, ὀδύρομαί τι, *Isocr.* κλαίω τι, *Dem.*

Lamina, ὁ ἔλασμος, υ, *Xyphil.* τὸ πέταλον, υ, *Cl. Al.*

Lampas, ἡ λαμπὰς, άδος, *Plut.* parva, το λαμπάδιον, υ, *Plato.*

Lampyris, ἡ λαμπυρὶς, ίδος, *Aristot.*

Lana, τὸ ἔριον, υ, *Xen.*

Lanaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, ους.

Lancea, ἡ λόγχη, ης, *Aristot.* ἡ ζιζύη, ης, LXX.

Lancearius, λογχοφόρος, υ, *Philo.*

Lancino, *Suavelzo, Aristoph.*

Laneus, a, um, εἰρινεος, έα, εον, *Herodot.* εἰρεᾶ, ῆ, οῦν, textum, ὕφος, *Diosc.*

Langueo, ἀδυνάω, *Xenoph.* ἀδύνειαν ἀδυνάω, *Isocr.* παρακμάζω, *Diosc.* i. e. piger sum, ῥᾳθύμως ἔχω, *Plut.*

Languefacio, μαραίνω, aliquid, τι, *Plut.*

Languesco, μαραίνομαι, *Aristot.* χαλάω.

Languide, ἀδυνάτως, κάτονος, ἐπιλελυμένως, *Lucian.*

Languidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτονος, ον, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀῤῥωστος, *Dem.* χαλαρὸς, ῥᾴθυμος.

Languor, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἀτονία, ας, *Plut.* ἡ μαλακία, ας, ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Dem.*

Laniarium, τὸ κρεοπώλιον, υ, *Plut.*

Laniatio, f. Lanatus, us, ἡ ἄμυξις, εως, ἡ σπάραξις, εως, ὁ σπαραγμὸς, ῦ, *Herodian.*

Laniena, τὸ κρεοπώλιον, υ, *Plut.*

Lanifex, ὁ καὶ ἡ ταλασιουργὸς, ὸς, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἐριουργὸς, ὸς.

Lanificium, ἡ ταλασιουργία, ας, exercens, ὁ καὶ ἡ ἐριεργὸς, ὸς, exerceo, ἐριθεύομαι, *Polyb.* ἐριουργία, *Xen.* ταλασιουργέω, *id.* ad lanificium pertinens, ταλασιουργικὸς, ὴ, όν, instrumentum, σκεῦος, *id.*

Laniger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐριοφόρος, υ, arbor, δένδρον, *Theophr.*

Lanio, as, ἀμύσσω, *Lucian.* ἀφύσσω, *id.* καταπιεργάζομαι, *Herodot.* σπαράττω, *Herodian.*

Lanio, idem quod *Lanius.*

Lanista, ὁ γυμνασὶς, ῆ, ὁ τῶν μονομαχούντων γυμνασιαρχης, υ.

Lanius, ὁ κρεοπώλης, υ, *Poll.*

Lanosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, ους.

Lanuginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ χνοώδης, ους, *Theophr.*

Lanugo, ὁ χνόος, υ, contr. χνοῦς, οῦ, *Poll.* ἡ λάχνη.

Lanx, ὁ σπυρὶς, ίδος, *Athen.* pars libræ, τὸ τάλαντον, υ, *Aristoph.* ad lancem appendo, ταλαντόω, *Plut.* ὑπὸ ζυγὸν ἀναζάλλω, *Ælian.*

Lapicidina, τὸ λατόμιον, υ, *Strabo,* ἡ λατομία, ας, *Plut.* ἡ λιθοτομία, ας, *Dem.*

Lapidarius, ὁ λατόμος, υ, *Poll.* ὁ λιθοτομίας, υ, *id.* ὁ λιθουργὸς.

Lapidatio, ἡ λιθοβολία, ας, *Diod. Sic.* ὁ λευσμὸς, ῦ, lapidatione dignus, ὁ λευστὴρ, ῆρος, *Ælian.* ὁ καὶ ἡ καταλεύσιμος, υ, *Dinarch.*

Lapidator, ὁ λευστὴρ.

Lapideico, λιθολιθόομαι, *Athen.*

Lapideus, a, um, λιθινος, ίνη, ινον, natura, δυνάμεις, *Lucian.*

Lapido, λιθάζω, LXX. aliquem, λεύω τινὰ, *Thuc.* καταλεύω τινὰ, *Lucian.*

Lapidolus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθώδης, ους, *Philo.*

Lapillus, τὸ λιθάριον, υ, *Theophr.* τὸ λιθύδιον.

Lapis, ὁ λίθος, υ, angularis, λίθος ακρογωνιαῖος, *N. T.* lapidem omnem moveo, πάντα λίθον κινῶ, *Lucian.* lapide ferio, lapidibus obruo, λιθοβολέω, *N. T.* καταλεύω, *Dem.* καταλιθόω, *id.* lapidibus insculpo, λιθουργέω, LXX. lapides politi, λίθοι ξεστοὶ, *N. T.* lapidibus stratus, ὁ καὶ ἡ λιθόστρωτος, υ, *ibid.*

Lappa, τὸ ζάνθιον.

Lapsabundus, a, um, ὀλισθάνων, ουσα, ον.

Lapsio, ὁ ὀλίσθησις, εως, *Plut.*

Lapso, ὀλισθαίνω, *Plut.*

Lapsus, us, το ὀλίσθημα, ατος, *Plut.* ὁ ὀλισθος, υ, *Lucian.*

Laqueari tugo, τὸ φάτνωμα, ατος, *Plut.* laqueata f. laquearia tecta domus, ὁ κοιλόστεθος, υ, *id.*

Laqueo vide *Illaqueo.*

Laqueus, ἡ παγὶς, ίδος, *N. T.* ἡ πάγη, ης, *ibid.* ἡ βρόχος, υ, *Plut.* laqueo pono, δικτύῳ πτήσσω. Cont. *Insidiæ,* laqueo vitam finio, τῷ βρόχῳ τὸν βίον καταστρέφω, *Plut.* τὸ δὲ ἀγχόνης σχῆμα ὑπομένω, *Philo,*

laqueo,

liquos aliquem suspendere, ἀναρτᾶν τινα βρόχῳ, ἀπαρτῆσαντό τινα κρεμάσειν, *Ælian.*

Lararium, τὸ ἱδρυσιον, ου.

Lardum, τὸ ὕειον λίπος.

Lares, οἱ ἑφέστιοι θεοί, ad lares suos, εἰς ἤθεα τὰ ἑαυτῶν, *Herodot.*

Large, δαψιλῶς, sumptus suppeditare, χορηγεῖν, *Herodian.* largus cibare, ἀδρότερον διατιθέναι, *Gal.*

Largior, δωρίζομαι, aliquid alicui, τί τινι, *Xenoph.* τινί τινα, *Herodian.* προῖκά τινί τι, *Aristot.*

Largitas, ἡ δαψίλεια, ας, *Herodian.*

Largiter, δαψιλῶς, *Herodian.* ἀδλω, ſ. ἄδδλω. *Plaut.*

Largitio, ἡ δόσις, εως, *Plato*, ἡ μεγαλοδωρία, ας, *Herodian.* qua quis corrumpitur, ἡ δωροδοκία, ας, *Dem.* τὸ δωροδόκημα, ατος, id. largitionibus corrumpere aliquem, δι δόσεως τινὶ χρήματα ἐπὶ δωροδοκίᾳ, *id.* corrumpi largitionibus, δωροδοκεῖν, *Dem.* λαμβάνειν χρήματα, *id.* δῶρα, *id.* διχοῦ δῶρα, *idem.*

Largitor, ὁ δότηρ, ῆρος, *Xen.* ὁ δωρίτης, ου, *Plut.*

Largus, a, um, i. e. *liberalis*, ὁ κὴ ἡ δαψιλὴς, ές, *Plut.* ὁ κὴ ἡ μεγαλοδωρος, ου, i. e. multus, ὁ κὴ ἡ ἀφθονος, ου, *Dem.*

Larva, τὸ μορμολύκειον, ου, *Plut.* ἡ μορμὼ, vel μορμών, larvam induere, χρηματισμὸν ὑποδύεσθαι, depono, ἀποκαλύπτειν τὸ δράματος ἀποκρισιν, *Ach. Tat.*

Larvatus, a, um, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος, προσωπεῖον φοβερὸν περικείμενος, *Herodian.*

Lascivia, ἡ ἀσελγεια, ας, & impudicitia feminarum, κὴ ἀκολασια γυναικῶν, *Philo.*

Lascivio, ἀσελγαίνω, *Plato*, ἀσελγαίνω, *Dem.* ἀκολασαίνω, *Plut.*

Lascivitas, ἡ ἀκολασία, ας, *Aristot.* ἡ ἀσέλγεια, ας, *Plut.*

Lascivus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀσελγὴς, ές, magis asinie, ἀσελγέστερος ἵππων, *Lucian.* ὁ κὴ ἡ λάγνος, ὁ κὴ ἡ ἀκόλαστος, ου, in re Veneres, περὶ τὰ ἀφροδισιάζεσθαι, *Aristot.* πρὸς τὰς ζωνεσίας, *Plut.*

Later, ſ. Laterpitium, τὸ σίλφιον, ου, *Dioſc.*

Lassesco, Χτηρύομαι, *Plut.* κάμνω, *Lucian.* ὀπτάομαι, *Herodian.* in labore, ἀπαγορεύω, πρὸς πόνους, *Plut.* πονέω, *Aristot.*

Lassitudo, ὁ κόπος, ου, *N. T.*

Lasso, ὀστρύω, *Plut.* κατασπείρω, κοπόω.

Lasius, a, um, κεκμηκὼς, υῖα, ὸς, κοπαθὴς, εῖσα, ἐν.

Late, πλατέως, *Herodian.* se extendit, διατείνει ἐπὶ πολὺ, *Aristot.*

Latebra, τὸ κρησφύγετον, ου, *Plutarch.* ὁ φωλεὸς, οῦ, *Phil.*

Latebrosus, a, um, ὁ κὴ ἡ φωλαδὴς, ές, *Plut.*

Latenter, λαθιδίνοντως, *Bas.* ὑφαιρῶς, *Iſocr.* κρύβδην, λάθρα

Lateo, λανθάνω, *Dem.* διαλανθάνω, *id.* hoc me latet, τοῦτο λανθάνει με, *id.*

Later, ἡ πλινθος, ου, *Thuc.* lateres facio, πλινθεύω, *Latinè* πλινθεργέω, LXX. lateritium contectio, ἡ πλινθουργία, ας, *id.*

Lateralis, e, ὁ κὴ ἡ παρίπλευρος, ου.

Lateraria, τὸ πλινθεῖον, ου, *Iſid.*

Laterarius, ὁ πλινθοποιὸς, οῦ, *Pall.*

Laterculus, ἡ πλινθὶς, ίδος, *Athen.*

Laterititius, a, um, πλινθώδης, ες, ους.

Laterna, ὁ φανὸς, οῦ, *N. T.* ἡ φανάρα.

Lateo, πλατύνομαι.

Latex, τὸ ὑγρὸν, ατος, *Herodian.*

Latibulor, φωλέω, *Aristot.* φωλεύω, *id.*

Latibulum, ὁ φωλεὸς, οῦ, *Plut.* ἡ φωλεία, ας, *Aristot.* ὁ κὴ ἡ χειμερία.

Latifundium, ἡ πλατυσημος, ου, *Herodian.*

Latine, Λατινιστὶ, *Plut.*

Latinitas, Ῥωμαϊκὴ λέξις, *Plut.*

Latinus, Λατῖνος, ου, ινη, Ῥωμαϊκὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Latio, ἡ φορὰ, ᾶς, *Plato.*

Latratio, ἡ ὑρφαλυσις, εως.

Latro, ἐμφωλεύω, *Nax.* in insidiis, ἐνεδρεύω, *Plato.*

Latitudo, τὸ εὖρος, ους, *Plut.* ἡ εὐρύτης, ἡ πλατύτης, ητος, *Xenoph.* τὸ πλάτος, ους, *Aristot.*

Latratus, ὁ ὑλαγμὸς, οῦ, *Xenoph.* τὸ ὕλαγμα, ατος, *Geopon.*

Latrina, τὸ ἀφοδευτήριον, ου, ὁ ἀφεδρὼν, ῶνος, *N. T.*

Latro, ὑλάω, vehementer & terribiliter, ὑλακῇ πάνυ φοβερᾷ ἀπειλητικὸν κὴ Σύντονον, *Ælian.* in aliquem, εἰς τινα, *Iſocr.*

Latro, onis, ὁ λῃστὴς, οῦ, *Diod. Sic.* λῃστρικὸς ἀνὴρ, *Plut.*

Latrocinatio, ἡ λῃστεία, ας, *Aristot.*

Latrocinor, λῃστεύω, *Dem.* vicos & agros incursans, κώμας κὴ ἀγροὺς ἐπιτρέχων, *Herodian.*

Latrunculus, τὸ λῃστρίδιον, ου.

Latus, a, um, πλατὺς, εῖα, ὺ, regio, χώρα, *Xenoph.* dens, ὀδὼς, *id.* εὐρὺς, εῖα, ὺ, via, ἀτραπὸς, *Plato*, ὁ κὴ ἡ εὐρύχωρος.

Latus, eris, τὸ πλευρὸν, οῦ, *Dioſc.* ἡ πλευρὰ, ᾶς, *Plut.*

Lavacrum, τὸ λυτρὸν, οῦ, *Plut.*

Lavatio, ἡ λοῦσις, εως, τὸ λυτρὸν, οῦ, *N. T.*

Laudabilis, e, αἰνετὸς, ὴ, όν, *Heſych.* ἐπαινετὸς, ὴ, όν, *Chryſipp.* ὁ κὴ ἡ ἀξιεπαίνετος.

Laudabiliter, ἐπαινετῶς.

Laudatio, ἡ αἴνεσις, εως, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* ἡ εὐλογία, ας, *Iſocr.*

Laudator, ὁ ἐπαινετὴς, οῦ, *Dem.* ἐπαινὼν, ῶντος, *idem.*

Laudatrix, ἡ ἐπαινετὶς, ίδος, ἡ ἐπαινέτρια, ας.

Laudo, ἐπαινέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τὶ, *id.* aliquem valde, πολλὰ ἐγκωμιάζω τινὰ, *id.* recte, merito, ὀρθῶς ἐπαινέσομαί τινα, *id.* ob aliquid, ἐπαινέω τινά τι, *Plato.* Cont. *Laſt.*

Laver, τὸ σίον, ου, *Iſocr.*

Lavo, λούω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* me, λούομαι, *Xen.* manus, νίπτω, pannum, πλύνω.

Laurea, ἡ δαφνὶς, ίδος, *Dioſc.* i. e. corona laurea, ὁ δάφνινος στέφανος, ου.

Laureatus, a, um, δαφνηφορῶν, ῶσα, ῶν, *Herodian.* ὁ κὴ ἡ δαφνοφορὶς, ίδος.

Lauretum, ὁ δαφνὼν, ῶνος.

Laureus, a, um, δάφνεος, ίνη, ινον, *Dioſc.*

Laurus, ἡ δάφνη, ης, *Arift.*

Laus, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* τὸ ἐγκώμιον, ου, *id.* ἡ εὐλεια, ας, *id.* ἡ εὐφημια, ας, *idem*, maxima ſ. ſumma, ἔπαινος μέγιστος, *Dem.* eximia ſ. ſingularis, πολὺς, *Iſocr.* amplissima, ὑπερβάλλων, *idem*, multa & egregia, δικαίως κὴ καλὰς ἔχων, *Dem.* illuſtris ſ. praeclara, κάλλιστος, *id.* vera, ἀληθὴς, *idem*, convenies, digna, πρέπων, *id.* communis, κοινὸς, *id.* immortalis, εὐλεια ἀθάνατος, *Dem.* ἐγκώμιον τὸ εἰς ἅπαντα τὰ λοιπὰ χρόνον, *id.* & praecatio, ἔπαινος κὴ εὐφημια, *idem*, laudem meret, ἄξια πράττειν ἐπαίνου, *Dem.* conſequi convenientem, τυγχάνειν ἐπαίνου προσήκοντος, *id.* omnem tribuere alicui, παρέχεσθαί τινι πᾶσαν εὐφημιαν, *Dem.* laude extollere, ὑπερβάλλειν ἐπαίνῳ τινος, *Iſocr.* & gloria abundare, ἔπαινος κὴ εὐφημίας μεστὸν εἶναι, *Dem.* dignum esse, ἀξιέπαινον εἶναι, *id.* dignum, ἐπαινοῦ ἄξιον, *Iſocr.*

Lauto, λουτρεύω, *Dem.* vivere, πολυτελῶς ζῆν, *Dem.*

Lautus, a, um, πολυτελὴς, ες, *Iſocr.*

Lautus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, όν, aliquis & civis, εἷς κὴ πλούσιος, *Dem.* ὁ κὴ ἡ πολυτελὴς ὑπὲρ, femina, γυνὴ, *id.*

Laxatio, ἡ χαύνωσις, εως, *Ariſtoph.* ἡ ἄνεσις, εως, *Plut.*

Laxatus, a, um, χαυνῶν, ῶσα, ὼν, *Athen.*

Laxe, χαύνως, *Ariſt.* laxius, *Dioſcor.*

Laxitas, χαυνότης, ητος, *Plut.*

Laxo, χαυνόω, *Ariſt.* laxans alicui, αἰνίμαι τινὶ ἴσιας, *Plut.* in idem, χαλάω μάτην, *Ariſtoph.* os, τὸ στόμα, *Xen.* vinculum, ἐπιχαλάω δεσμὸν, *Latin.*

Laxus, a, um, χαῦνος, ὴ, ον, *Theophr.* ὁ κὴ ἡ ἀραιὸς, ἀραιὸν κυλίδιον, *Strabo*, & ſolutus, ὁ κὴ ἡ ἄνετος καὶ ἄδετος, *Nax.*

Lea ſ. Leæna, ἡ λέαινα, ης, *Ariſtot.*

Lebes, ὁ λέβης, ητος, *Athen.*

Lectica, τὸ φορεῖον, ου, *Plut.* ἡ κλίνη, ης, *Dion. Hal.*

Lecticarius, ὁ κλινοφόρος, ου.

Lecticula, τὸ κλινάριον, ου, *Poll.* τὸ κλινίδιον, ου, *idem.*

Lectio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, *Plut.* i. e. *electio*, ἡ ἐκλογὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Lectito, ἐπαναγινώσκω, aliquem, τινὰ, *Epictet.*

Lectiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον, ου.

Lecto, ἐπαναγινώσκω, *Epictet.*

Lector, ὁ ἀναγνώστης, ου, *Plut.*

Lectulus, τὸ κλινίδιον, ου, *Plut.*

Lectus, i, ἡ κλίνη, ης, *Iſocr.* ἡ κοίτη, ης *Xen.* ἡ ἰωὴ, ῆς, *id.* in lecto decumbere, κεῖσθαι ἐπὶ τῇ κλίνῃ, *Iſocr.* occultare se sub lecto, ὑποδύεσθαι ὑπὸ κλινῶν, *id.* diem unam lecto affixum esse, μίαν ἡμέραν ἐν τῇ κλίνῃ διάγειν, *Plut.* lectum sternio, στρώνυμι κλίνην, *Xenoph.*

Lecythus, ἡ λήκυθος, ου, *Plut.*

Legalis, e, νομικὸς, ὴ, όν, *Xen.*

Legatio, ἡ πρεσβεία, ας, *Dem.* πρέσβευσις, εως, *Ibu.* legationem aliquo decernere, γράφειν πρεσβείαν εἴς τινα τόπον, *Dem.* mittere ad aliquem, πέμπειν πρεσβείαν πρός τινα, *id.* de aliqua re, ὑπὲρ τινος, *idem*, obire, πρεσβεύειν πρεσβείαν, *idem*, praeclarissime, ὑπερπρεσβεύειν τὰ κάλλιστα κὴ πάντα τὰ συμφέροντα, *id.* mala fide, παραπρεσβεύεσθαι, *id.* redire a legatione, ἐπανέρχεσθαι ἀπὸ τῆς πρεσβείας, *Dem.* legationis princeps, ὁ ἀρχιπρεσβεύτης, ου, *Strabo*, legationis collega, ὁ Συμπρεσβεύς, ίως. *Dem.* legatio per caduceatorem, ἡ διὰ κηρυκείας, ας, *id.*

Legativum, τὸ πρεσβεῖον, τὸ πρεσβεῖα ἐρέδιον.

Legator, ὁ διαθέμενος, ου, *Dem.*

Legatum, τὸ καταλειπόμενον, ου, *Dem.*

Legio, ἡ φάλαγξ, γγος, *Herodian.* τὸ τάγμα, ατος, prima, quarta, πρῶτον, τέταρτον. *Plut.*

Legionarius, a, um, ὁ τῶν τάγματος, ταγματικὸς, ὴ, όν.

Legislator, ὁ νομοθέτης, ου, *Aristot.* ὁ δὲ μοθέτης, ου, *Æſchin.*

Legislatio, ἡ νομοθεσία, ας, *N. T.* τὸ νομοθέτημα, ατος, *Plut.*

Legitime, νομίμως, *Dem.* ἀνόμως, *id.*

Legitimus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἔννομος, ου, & justum aliquid, κὴ δικαίον τι, *Dem.* ὁ κὴ ἡ νόμιμος, ου, & apertum bellum, κὴ φανερὰς πολεμος, *id.* ὁ κὴ ἡ ἐνθεσμος.

Lego, as, i. e. legatum mitto, πρεσβεύομαι, *Dem.* πρεσβείαν ἀποστέλλω πρὸς τινα, *idem*, i. e. *addito testamento*, κατελείπω τί τινι, *Plut.* i. e. *eligo*, aliquid, αἱρέομαι τί, *Ariſtot.* Conter *Colligo.*

Legumen, τὸ ὄσπριον, ου, *Gal.*

Lembunculus, τὸ λεμβάδιον, ου.

Lembus, ὁ λέμβος, ου, *Polyb.*

Lemma, τὸ λῆμμα, ατος, *Plut.*

Lemniscus, τὸ λημνίσκος, ου, *Plut.*

Lemures, οἱ μορμόνες, ων, *Xen.*

Lena, ἡ προαγώγισσα, ης. ἡ μαστροπὸς, ἡ.

Lenimentum, τὸ ἥπιαμα, ατος, *Dioſcor.* τὸ Σίλφιον.

Lenio, πραΰνω, κηλέω.

Lenis, ὁ κὴ ἡ πρᾶος, ῶνος, ία, ον. πρᾶος, ου.

Lenitas, ἡ ἠπιότης, ητος, *Plut.* ἡ πραότης, ητος, *Dem.* & simplicitas alicujus, πραότης κὴ ἁπλότης τινος, *id.* & humanitas, πραότης κὴ φιλανθρωπία, *id.*

Leniter, πρᾴως, *Dem.* ferre aliquid, φέρειν τι, *Dem.* se gerere erga aliquem, ἠπίως ἔχειν πρός τινα, *id.*

Lenitudo, idem quod *Lenitas.*

Leno, ὁ μαστροπός, οῦ, *Phil.* ὁ προαγωγός, ὁ, *Bas.* ὁ προαγωγεύς, έως, *Xenoph.*
Lenocinium, ἡ μαστροπεία, ας, *Plut.*
Lenocinor, μαστροπεύω, *Xen.*
Lens, dis, ἡ κόνωψ, ῶπος, *Ariſtot.*
Leps, tis, ἡ ψακή, ῆς, ὁ, *Lucian.* ἡ ψακή, ῆς, *Plut.*
Lente, βάδην, *Plut.* ἡσυχῆ, *Dioſc.*
Lenteſco, γλιχαίνομαι, *Hippocr.*
Lenticula, ἡ φακῆ, ῆς, *Plut.*
Lentiginoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φακώδης, ες, *Dioſc.*
Lentigo, ἡ φακός, οῦ, *Dioſc.*
Lentiſcinus, a, um, κοινικός, ἡ, όν, *Heſ.*
Lentiſcus, ἡ σχῖνος, ου, *Dioſc.*
Lentitudo, ἡ βραδύτης, ητος, *Naz.*
Lentor, ὁ γλιχρότης, ητος, *Gal.*
Lentus, a, um, ὁ καὶ ἡ γλιχρός, ά, όν, *Hippocr.*
Leo, ὁ λέων, οντος, *Ariſtot.*
Leoninus, a, um, ὁ καὶ ἡ λεοντώδης, ες, *Ariſtot.*
Leopardus, ὁ λεοπάρδαλις, εως.
Lepide, χαριέντως, *Plato.*
Lepidus, a, um, χάριεις, εσσα, εν, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ σωμύλος, ου ὁ καὶ ἡ αἰμύλος.
Lepor, ſ. Lepos, ἡ αἰμυλία, ας, *Plut.* ἡ εὐαρμοσία, ας, *id.* ἡ κομψότης, ὁ ἀστεισμός.
Leporarium, τὸ λαγωτροφεῖον, ου, *Colum.*
Leporinus, a, um, λαγῶος, α, ον, *Athen.*
Lepra, ἡ λέπρα, ας, *N. T.*
Lepus, ὁ λαγώς, ῶ, *Dem.* ὁ λαγωός, ου, *Lucian.*
Lepuſculus, τὸ λαγώδιον, ου.
Leſſus, ἡ θρηνῳδία, ας.
Lethalis, e, ὁ καὶ ἡ θανατώδης, ες, *Hipp.* θανάτιμος, ὁ, ἡ, ον, *Plut.* ὁ καὶ ἡ θανάσιμος, ου, *Dioſc.*
Lethaliter, θανασίμως.
Lethargia, ἡ λήθαργία, ας.
Lethargicus, a, um, ληθαργικός, ὴ, όν.
Lethargus, ὁ λήθαργος, ου.
Lethum, ὁ θάνατος, ου, *Dem.*
Levamen, ſ. Levamentum, ὁ κνῆσμός, οῦ, τὸ κνήσμα, ατος, *Eurip.*
Levatio, ἡ κνῆσις, εως.
Levir, ὁ δαὴρ, έρος, *Hom.*
Levis, e, κοῦφος, η, ον, ſermo, λόγος, *Plato.* veſtis, ἐσθής, *Herodian.* ſemen, σπέρμα, *Theophr.* armatura, ὅπλισις, *Philo,* ſpes, ἐλπίς, *Herodian.* homo, ἄνθρωπος, *idem,* ἐλαφρός, ά, όν, & celer vir, ἡ ποδώκης ἀνήρ, *Plut.* petitio, ἐλαφρὰ δίκησις, *Plut.* ignis, πῦρ, *Dioſc.* veſtis, ἐλαφρὰ ἐσθής, *Xenoph.*
Levitas, ἡ κεφότης, ητος, *Theophr.* ἡ ἐλαφρία, ἡ φιλοττες.
Leviter, ἐλαφρῶς, κούφως, armati, ἐσκευασμένοι, *Thuc.* ferre, κούφως φέρειν, *Eurip.*
Leviuſculus, a, um, ὁ ἡ τὸ ὑπόκουφος, ου.
Levo, αἴρω, *Dem.* κουφίζω, laborem, ἐπιλαφρύνω πόνον, *Ælian.* manum adverſus aliquem, ἀνταίρομαι χεῖρα, *Herodot.*
Lex, νόμος, *Dem.* ὁ Ψῆφος, ου, *id.* & inſtituta, νόμος ἡ θη, *id.* decreta, καὶ ψηφίσματα, *idem,* legem ſer[illegible] νόμον τιθέναι, *id.* ſancire, νόμον νομοθετεῖν, [illegible] χρῆσθαι, *id.* ſcribere & ſancire, γράφειν καὶ τιθέναι, *id.* rogare, εἰσφέρειν, *id.* ſub[illegible]re, παρεισφέρειν *id.* clanculum intru[illegible] λάθρα ἐμβάλλειν, *idem,* latam eſſe [illegible]liqua re, κεῖσθαί τινος, *id.* approbare, δοκιμάζειν, κύριον ποιεῖν, ἀναγράφειν νόμον, *Dem.* tueri, φυλάττειν, *id.* conſervare, διασώζειν, *idem,* adſpernari, πρεῖσθαι νόμων, *id.* contemnere, καταφρονεῖν νόμου, *id.* abrogare legem, λύειν νόμον, *id.* ἀναιρεῖσθαι νόμον, *id.* ἄκυρον ποιεῖν νόμον, *id.* legibus conſtituere aliquid, τάττειν τὰ νόμιμα, *Dem.* permiſſum eſſe, προσήκειν ἐκ τῶν νόμων, *id.* coërcere, λαβεῖν τινα ὑπὸ νόμου, *idem,* obſtringere aliquem ad faciendum aliquid, κατακλείειν τινὰ ποιεῖν τι, *id.* adquieſcere, ὑποκεῖσθαι τοῖς νόμοις, *id.* parere, προσέχειν τοῖς νόμοις, *id.* πειθεσθαι τοῖς νόμοις, *id.* cedere, ζυγχωρεῖν τοῖς νόμοις, *idem,* lex jubet hoc, λέγει τοῦτο νόμος, *idem,* vetat hoc, ἀπαγορεύει τοῦτο ὁ νόμος, *idem.*

Lexicon, τὸ λεξικὸν, οῦ.
Libamen, ſ. Libamentum, ἡ ζωρὰ, ᾶς, *Rhodian.*
Libatio, ἡ ζωρὰ, ᾶς, *Xenoph.*
Libella, τὸ στάθμιον, ου, ἡ στάθμη, ης, *Lucian.*
Libellus, τὸ βιβλίδιον, *Dem.* τὸ βιβλαρίδιον, *N. T.*
Libens, ἀσμένως, ένη, ενον, *Plato,* admodum, ὁ ἡ τὸ πάνυ ἀσμένος, ου, *Xen.*
Libenter, ἀσμένως, *Iſocr.* libentiſſime, ἀσμενέστατα, *Plato,* ſuſcipio, ἀσμένίζω, *Ælian.* libentiſſime ſuſcipio, πάνυ ἀσμενίζω, *Plut.*
Libentia, ἡ ἡδυή, ῆς, *Plato.*
Liber, i, ὁ βιβλος, ου, *Dem.* τὸ βιβλίον, ου, *Lucian.* i. e. cortex, ὁ φλοιὸς, οῦ, *Galen.*
Liber, a, um, ἐλεύθερος, έρα, ερον, & nullius ſervus, ἡ μηδενὸς δοῦλος, *Dem.* & ſui juris, ἡ αὐτὸς αὑτῷ κύριος, *id.* ἡ αὐτόνομος, *id.* ὁ ἡ ἡ αὐτεξούσιος.
Liberalis, e, ὁ ἡ ἐλευθέριος, ου, *Iſocr.* indoles, φύσις, *Xenoph.* facies, ὄψις, *Plut.* ars, παιδεία, *Lucian.* i. e. munificus, ὁ ἡ φιλοδώρος, ου, *Dem.*
Liberalitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος, *Ariſtot.*
Liberaliter, ἐλευθερίως, inſtituti, παιδευθέντες, *Xenoph.* educati, ἐλευθέρως τεθραμμένοι, *Iſocr.*
Liberatio, ἡ ἐλευθέρωσις, εως, *Thuc.* ἡ ἀπελευθέρωσις, εως, *Plut.* ἡ ἄφεσις.
Liberator, ὁ ἐλευθερωτὴς, οῦ, *Lucian.*
Libere, ἐλευθέρως, *Iſocr.*
Liberi, orum, τὰ τέκνα, ων, *Xenoph.* filii, οἱ παῖδες, ων, *Dem.* filiæ, αἱ παῖδες, ων, parvi, μικρὰ παιδία, ων, *Dem.* legitimi γνήσιοι παῖδες, *idem,* uterini, παῖδες ὁμομήτριοι, *idem,* ſubditutii, παῖδες ὑποβολιμαῖοι, *id.* maſculi, παῖδες ἄῤῥενες, *id.* ſexus muliebris, παῖδες θήλειαι, *idem,* liberos procreare, ſuſcipere, ποιεῖσθαι παῖδας, *Dem.* habere ex aliqua, τίνα τινὶ παῖδα ἐκτίθεσθαι, *idem,* relinquere, καταλιπεῖν παῖδας, *id.* amittere, ἀπόλλυσθαι παῖδας, *id.* liberorum procreatio, ἡ παιδυργία, ας, *Plato.* multitudo, ἡ πολυπαιδία, ας, *Iſocr.* orbitas, ἡ ἀπαιδία, ας, *Dem.* ἡ ἀτεκνία, ας, *Ariſtot.* amans, ὁ ἡ ἡ φιλότεκνος, ου, *idem,* oſor, ὁ ἡ ἡ μισότεκνος, ου, *Æſchin.* odium, ἡ μισοτεκνία, ας, *Plut.* pulchros & multos habens, ὁ ἡ ἡ καλλίπαις ἡ πολύπαις, αιδος, *Ælian.* liberis carens, ὁ ἡ ἡ ἄτεκνος, ου, *Ariſtot.* orbari, ἀποτυγχάνειν, *N. T.*
Libero, ἐλευθόω, *id.* aliquem, τινὰ, *Dem.* una, ζωγελευθέρω, *id.* aliquem ab aliquo, ἐλευθέρω τινὰ ἀπό τινος, *Plato, Eurip.* periculis, ῥύεσθαί τινα κινδύνων, *Plut.* calamitatibus, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν συμφορῶν, *Iſocr.* beneficiis ſuis ab inopia, τινα ταῖς εὐεργεσίαις τῆς πενίας, *idem,* ab accuſationibus, ἀπολύω, ſ. ἐλευθέρω, ſ. ἀφίημι, ſ. ἐκπλάττω τινὰ τῆς ἐγκλημάτων, *Iſocr.*
Liberta, ἡ ἀπελευθερωθεῖσα, ης.
Libertas, ἡ ἐλευθερία, ας, & nulli ſubjectum eſſe, ἡ τὸ μηδένα δεσπότην ἔχειν, *Dem* libertatem amare, ἐλευθερίαν ἀγαπᾶν, *Dem.* quærere, ζητεῖν, *idem,* promittere alicui, ὑπισχνεῖσθαί τινι, conſtituere alicui, καταστήσαι τινι, *idem,* comparare, κτήσασθαι, *id* habere, ὑπάρχειν τινι, *id.* cuſtodire, φυλάττειν, *id.* conſervare, διασώζειν, *idem,* eripere, ἁφαιρεῖσθαι, *id.* ſubvertere, ἀνατρέπειν, *id.* perdere, ἀπολλύναι, *idem,* libertate privari, ἀποστερεῖσθαι τῆς ἐλευθερίας, *Iſocr.* in libertatem adſero, ſ. vindico, ἐξαιρέομαί τινα εἰς ἐλευθερίαν, *Iſocr.* [illegible]rtate aliquem dono, ἐλευθερόω τινὰ, *Dem.*
Libertina, ἡ ἀπελευθέρα, ας.
Libertinus, ὁ ἐξελεύθερος, ου, *Plut.* ὁ ἀπελευθερικὸς, ὴ, όν, *id.*
Libertus, ὁ ἀπελευθερωθεὶς, ντος, *Plato,* ὁ ἀπελεύθερος, ου, *Philo.*
Libet, δοκεῖ, *Thuc.* mihi ludere, ἁρέσκει μοι παίζειν, *Herodian.*
Libidinor, λαγνεύω, *Ælian.*
Libidinoſe, ἀκολάστως, *Ariſtot.*

Libidinoſus, ος, ον, ὁ ἡ ἀκόλαστος, ου, *Conf. Luſtriosus.*
Libido, ἡ ἐπιθυμία, ας, *Plato.* Conſter *Luſtrio.*
Libitinarius, ὁ ἀῤῥησις, ε, *Ulpian.* ὁ ἐνταφιαστὴς
Libo, as, avi, itum, ἐπιστρέφειν γάλα, *Plut.*
Libra, ὁ σταθμὸς, οῦ, pro pondere, *Herodian.* pro inſtrumento, ἅλτηρ, ῆρος. i. e. pondus, λίτρα, ας, *Galen.* qui fex libritum eſt, ὁ ἡ ἐζάλιτρος, ου, *Ariſtot.* calcitro, ὁ γόης, ου.
Libralis, e, λιτραῖος, αία, αῖον.
Libramen, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plato.*
Librarium, τὸ βιβλιοφυλάκιον, ου.
Librarius, ὁ βιβλιόγραφος, ου, *Lucian.*
Libripens, ὁ ζυγοστάτης, ου.
Libro, ζυγοστατέω, *Lucian.* σταθμῶμαι, *Plut.* ταλαντεύω.
Libum, ὁ φαῖσὸς, οῦ, *Ariſtoph.*
Licenter, ἀδεῶς, *Ariſtot.* ἀνειμένως, *Dem.*
Licentia, ἡ ἄδεια, ας, delinquendi, ἀδεια [illegible] furandi, ἡ ἐξουσία κλέπτειν, *Dem.* [illegible] modica libertas, ἡ ἄνεσις, εως, *Plato.*
Licentioſus, a, um, ἐξωτικὸς, ὴ, όν.
Liceor, ἀντιῶμαι, *Xenoph.* ὠνέομαι, *Ariſtot.*
Licet, ἔξεστι, alicui facere aliquid, τινὶ [illegible] πράττειν, *Dem.* id mihi, μέτεστι τοῦτο μοι, *Plato,* iſta mihi dicere, ἔνεστί μοι ταῦτα λέγειν, *Dem.* i. e. quamvis, κἂν, omnia [illegible] pediunt, licet quis exiguas vires adjecerit, πάντ' ὠφελεῖ, κἂν τις μικρὰν δύναμιν προσθῇ, *Dem.* ci ἡ, licet non faciant, εἰ μὴ ποιοῦσι, *id.* Conf. *Etſi.*
Lichen, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Dioſc.*
Licitatio, ἡ ἀντωνησις, εως, ὁ πλειστηριασμὸς, οῦ, *Ieſſych.*
Licitator, ὁ πλειστηριαστὴς, οῦ.
Licitor, *contra aliquem,* ἀντωνίομαι, *Conf.* pluris, πλειστηριάζομαι, *id.*
Licitum eſt, idem quod *Licet.*
Licitus, a, um, θεμιτὸς, ὴ, όν, [illegible] ἐστι, *Plato.*
Licium, ὁ μίτος, ου, *Syneſ.*
Lictor, ὁ ῥαβδοῦχος, ου, *Iſocr.*
Lien, ὁ σπλὴν, ῆνος, *Plut.*
Ligamen, ὁ δισμὸς, *Dem.*
Ligatura, τὸ ἄμμα, ατος.
Lignarius, a, um, ὁ ἡ ξυλάδης, εος, *Theophr.* faber, ὁ ξυλουργὸς, οῦ, lignaria opera, τὰ ξυλουργικὰ, ῶν, *Plut.*
Lignatio, ὁ ξυλισμὸς, οῦ, ἡ ξυλεία, ας, [illegible]
Lignator, ὁ ξυλᾶς, ᾶ, *Paul.*
Ligneus, a, um, ξύλινος, ίνη, ινον, *Xen.*
Lignor, ξυλεύομαι, *Heſych.* ξυλίζομαι, *Plut.*
Lignoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ ξυλώδης, ες, *Theophr.*
Lignum, τὸ ξύλον, ου, *Ariſtot.* τὸ κᾶλον, *parvum,* τὸ ξυλάριον, ου, *Xen.*
Ligo, δίκελλα, ης, *Nax.* ἡ μάκελλα, ης, *Cl. Alex.* ἡ σκαπάνη.
Ligula, *tibiæ,* ἡ γλωττὶς, ίδος, *Lucian. cruralis,* ἡ πέσσουλος, ου, ἡ ἰδος, *Plut.* [illegible]ctoria, ὁ Σφαιρωτὴς ἥρος, *Naz.* ὁ ἀγκὼν, ῶνος ἡ τῆς βλαύτης, *Ælian.*
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.*
Liguritor, ὁ λίχνος, ου, *Plato.*
Liguſtrum, τὸ λεπτόφυλλον, ου.
Lilium, τὸ κρίνον, ου, *N. T.*
Lima, ἡ πρίων, ῶνος, *Xen.*
Limatura, τὸ ῥίνημα, ατος, *Herodian.* τὸ ῥίνασμα, ατος, *Dioſc.*
Limbus, τὸ κρόσπεδον, ου, *N. T.*
Limen, ὁ σταθμὸς, οῦ, *Herodot.* ὁ ὀδὸς, οῦ, *ſuperius,* τὸ ὑπέρθυρον, *Plaut.* i. e. ingreſſus, ἡ εἴσοδος, ου, domus, ὁ οἶκος, ου, *Dem.*
Limes, ὁ ὅρος, ου, *Dem.*
Limitaneus, a, um, ὁριος, ία, ιον, *Plut.*
Limitatio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Limito, ὁρίζω, *Ariſtot.*

Limo, *fordo*, *Dioſc.* pro expolio, *κατασκάπτω*.
Limoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἰλυώδης, ες, *Galen.* ὁ ἡ βορβορώδης, ες, *Plato.*
Limpidus, a, um, ὁ ἡ ἡ διαφανὴς, ἐς, *Ariſtot.*
Limpitudo, ἡ διαφάνεια, ας, *Euſtath.*
Limus, i, ὁ βορβορος, υ, *Plut.* ὁ ἰλὺς, ὑος, *Herodian.*
Limus, a, um, ὁ ἡ παραβλωψ, ῶπος, oculus, ὀφθαλμὸς, *Lucian.* limis oculis intueri aliquid, παρακύπτειν εἴς τι, *id.* limis videre, ἐκ πλαγίων ὁρᾶν.
Linctus, us, τὸ λεῖγμα, ατος.
Linea, γραμμὴ, ης, *Ariſtot.*
Lineamentum, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.*
Linearis, e, γραμμικὸς, ἡ, ὸν, demonſtratio, ἀπόδειξις, *Quinctil.* i. e. *lineæ ſimilis*, ὁ ἡ ἡ γραμμοειδὴς, ές, *Theophr.*
Lineatio, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.*
Linio, ὑπογράφω, *Ariſtot.*
Linea, ἡ μικρὰ γραμμὴ, ῆς.
Lineus, a, um, λίνεος, ἑα, εον, *contr.* λινοῦς, ῆ, οῦν, *Dioſc.* χιτὼν, *Philoſtr.*
Lingo, λείχω, σκιλιχάζω, *Lucian.*
Lingua, ἡ γλῶσσα, ης, *Dem.* linguam continere, ἐπέχειν τὴν γλῶσσαν, *Chryſ.* incido, γλωσσοτομέω, *Plut.* i. e. ſermo, lingua maxime ignota utentes, ἀγνωστάτῃ τὴν γλῶσσαν, *Thuc.* qui alterius linguæ eſt, ὁ ἡ ἑτερόγλωσσος, ος, *N. T.* ejuſdem linguæ eſt, ὁ ἡ ὁμόγλωσσος, ος, *Xen.* lingua Græca loquens, ἑλληνίζων τῇ φωνῇ, *Æſchin.* lingua Latina diſertus, ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ συμπόσφορος, *Herodian.*
Lingua terræ, ὁ ἰσθμὸς, οῦ.
Linguax, ὁ ἡ ἡ γλωσσώδης, ες, LXX.
Lingula, τὸ γλωσσάριον, ου.
Linguoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ γλωσσώδης, ες.
Linio, χρίω. Conf. *Ungo.*
Lino, ἐπαλείφω, *Xen.*
Linquo, λείπω. Conf. *Relinquo.*
Linteamen, τὸ ὀθόνιον, ου, *N. T.*
Linteo, ὁθονοποιέω, ῶ.
Linteolum, τὸ ὀθόνιον, ου, *Theophr.* ὁ λῖς, τός.
Linter, ἡ κάδος, ου, *Lucian.*
Linteum, τὸ ὀθόνη.
Linum, τὸ λίνον, ου, *Thuc.* crudum, τὸ ὠμόλινον, ου, *Hipp.*
Lippio, λημάω, *Lucian.* ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, ἡ λήμη, ης, *Heſych.* ἡ ὀφθαλμία.
Lippus, a, um, γλαμυρὸς, ὰ, ὸν, *Galen.* ὁ ἡ ἡ λήμης, ων, *Lucian.*
Liquamen, τὸ χύλισμα.
Liquatio, ἡ τῆξις, εως, ἡ τηκεδὼν, όνος, *Diodor. Sic.*
Liquefacio, ἀνατήκω, *Plut.* τήκω, *id.* χυλίζω.
Liquefco, ἀνατήκομαι, *Plut.*
Liquet, δῆλόν ἐστι, *Xen.*
Liquidè, ὑγρῶς, i. e. *manifeſtè*, *Cæſ.* φανερῶς, *Dem.*
Liquidus, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plut.*
Liquidè, ἐμφανῶς, *Iſocr.* φανερῶς.
Liquidus, ὴ, um, ὑγρὸς, ὰ, ὸν, pix, φίσσα, *Dioſc.* i. e. manifeſtus, δῆλος, η, ον, *Dem.* Conf. *Manifeſtus.*
Liquo, τήκω, ceſam, κηρὸν, *Galen.*
Liquor, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plut.* τὸ ὑγρόν.
Lira, ἡ αὖλαξ, ακος, *Philo.*
Liratim, κατ' αὔλακας.
Liro, ὀλοιτρέω, *Ariſtoph.* αὔλακας ἑλαύνω.
Lis, ἡ δίκη, ης, *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* lites & judicia, δίκαι καὶ κρίσεις, *id.* & negotia, καὶ πράγματα, *id.* litem intendere alicui, λαχεῖν τὴν δίκην, *Dem.* & negotia habere cum aliquo, ἔχειν δίκην καὶ πράγματα πρός τινα, *id.* Conf. *Actio.*
Litatio, τὸ κάλλειμμα, ατος, *Nax.*
Litera, τὸ γράμμα, ατος, *Plut.* crudire aliquem in literis, παιδεύειν τινὰ τὰ γράμματα, *Dem.* διδάσκειν τινὰ τὰ γράμματα, *idem*, ſcribere, γράφειν γράμματα, *idem*, literarum rudis, ὁ ἡ ἀγράμματος, ος, *Lucian.* literarum imperitia, ἡ ἀγραμματία, ας, *Ælian.* qui multarum literarum eſt, ὁ ἡ πολυγράμματος, ος, *Plut.* i. e. epiſtola, ἡ ἐπιστολὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Epiſtola.*
Literarius, a, um, γραμματικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*
Literate, παιδευτῶς, *Iſocr.*
Literator, ὁ γραμματιστὴς, οῦ, *Plut.*
Literatura, ἡ γραμματία, ας, ἡ γραμματιστικὴ, ῆς, *Philo.*
Literatus, a, um, πεπαιδευμένος, ου, ως, *Iſocr.* Conf. *Doctus.*
Lithargyrus, ἡ λιθάργυρος, υ, *Dioſc.*
Litigator, ὁ δικάζομενος, υ, *Dem.* ὁ ἀντίδικος, υ, *id.* ὁ φιλόνικος, υ, *Ariſtot.* ὁ ἐριστὴς.
Litigioſus, a, um, ὁ ἡ ἡ φιλόδικος, υ, *Ariſtot.* ἐριστικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* ὁ ἡ ἡ φιλόνικος, υ, *Dem.*
Litigium, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Dem.*
Litigo, ἐρίζω, accurate de rebus minutis, ἀκριβῶς περὶ μικρῶν, *Iſocr.* cum aliquo de re aliqua, ἀμφισβητεῖν περί τινος, *id.* κατά τι, *id.* ἐγκαλεῖν τινί τι, *Plato.* δικάζομαί τινι περί τινος, *Lucian.* περί τι, *Æſchin.*
Lito, καλλιερῶ, Deo pro aliquo, θεῷ ὑπέρ τινος, *Xenoph.* me ipſum, ἐμαυτὸν, *Plut.*
Litoralis, e, ὁ ἡ ἡ ἐπιλίθιος, υ, *Soph.* ὁ αἰγιαλὸς, ὑ.
Litoreus, a, um, ἀιόλιος, αία, αῖον.
Litura, ἡ χρίσις, εως, ἡ ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ ἀπαλοιφὴ, ῆς, lituram facio, ἀπαλείφω, ἐξαλείφω, *Xenoph.*
Litus, ἡ ἀιὼν, ῶνος, *Lucian.* ὁ αἰγιαλὸς, ὑ.
Lituus, ἡ βουκάνη, ης, *Suid.*
Liveo, σκιλιόομαι.
Liveſco, σκιλιόομαι, *Gal.*
Lividus, a, um, σκιλιὸς, ὰ, ὸν, *Thuc.* lividum reddo, σκιλιόω.
Livor, τὸ σκίλωμα, ατος, *Dioſc.* ὁ μώλωψ, ωπος, *Ariſtot.*
Lix, ἡ κόνις, εως, *Plut.*
Lixa, ὁ σκηνοφόρος, υ, *Xen.*
Lixivia, ſ. Lixivium, ἡ κονία, ας, *Ariſtot.*
Lixus, a, um, ἐφθὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.*
Localis, e, τοπικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.* ὁ ἡ ἡ ἐν τόπῳ.
Locarium, ἡ μίσθωσις, εως, pensio, τὴν μίσθωσιν φέρειν, *Dem.*
Locatio, ἡ ἐκμίσθωσις, εως, ἡ μίσθωσις, εως, *Dem.*
Loco, καθίζω, aliquem in thronum, τινὰ εἰς θρόνον, *Xenoph.* domum alicui, μισθοῦν τινι τὴν οἰκίαν, *Dem.* alicui filiam, vide *Eloco.*
Loculamentum, ὁ σῆκος, υ, *Ariſtot.*
Loculus, τὸ χαρτίον, ου, *Xenoph.* ὁ λάρναξ, i. e. marſupium, ἡ ἀργυροθήκη, ης.
Locupler, πλούσιος, ία, ιον, *Dem.* Confer *Dives.*
Locupleto, πλουτίζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*
Locus, ὁ τόπος, υ, *Dem.* τὸ χωρίον, ου, *Xen.* locum dare alicui, ἐκχωρεῖν τινι, *Æſchin.* χώραν κατελιμπάνειν τινὶ, *Plut.* loco, i. e. vice, alicujus alium eligere, ἀντί τινος ἄλλον αἱρεῖσθαι, *Dem.* loco beneficii habere, εὐεργέτησε μέρ' ἀριθμῶν, *Ariſtot.* τάττεσθαί τι ἐν εὐεργεσίας τάξει, *Dem.* loco medicinæ, ἐν μέρει φαρμάκου, *Theophr.* cujus res peſſimo loco ſunt, ὅς φαυλότατα ἔχει πράγματα, *Dem.*
Locuſta, ἡ ἀκρὶς, ίδος, *N. T.*
Lodix, ἡ στρώμνη, ης.
Logica, ἡ λογικὴ, ῆς, *Lucian.*
Logiſta, ὁ λογιστὴς, οῦ, *Plut.*
Logiſtica, ἡ λογιστικὴ, ῆς.
Lolliaceus, a, um, αἱρινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*
Loligo, ἡ τευθὶς, ίδος, *Ariſtot.*
Lolium, ἡ αἶρα, ας, *Theophr.* lolio plenus, ὁ ἡ ἡ αἱρώδης, ους, *id.* in lolium tranſeo, ἐξαιρόομαι, *id.*
Lomentum, τὸ λύσιμα.
Longævitas, ἡ μακροβιότης, ητος, *Ariſtot.*
Longævus, a, um, ὁ ἡ ἡ μακρόβιος, ος, *Lucian.*
Longanimis, ὁ ἡ ἡ μακρόθυμος.
Longanimitas, ἡ μακροθυμία.
Longe, μακρὰν, habito, ἀποικίᾳ, *Iſocr.* μακρῷ, præſtantiſſimus ἄριστος, *Plut.* μακρῷ, *Ariſtot.* ἔτι μᾶλλον, ab inſtituto digredi, τὸν σκοπὸν χαλᾶν, *Dumbſh.* longius, σκοπώτερον, *idem*, longiſſime, σκοπώτατα, *idem.*
Longimanus, a, um, ὁ ἡ ἡ μακρόχειρ, ρος, *Plut.*
Longinque, πόρρω, *Dem.*
Longinquitas, τὸ διάστημα, ατος, *Plato.*
Longinquus, a, um, μακρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* e longinquo, ἀπὸ μακρόθεν, *N. T.*
Longitudo, τὸ μῆκος, ους, temporis, χρόνου *Iſocr.* digiti, δακτύλου, *Dioſc.* ἡ μακρότης, ητος, *Plut.*
Longiuſculus, a, um, ὁ ἡ ἡ ὑπομήκης, ους, *Dioſc.*
Longurio, ὁ ὑπομήκης, ους, *Herodian.*
Longus, a, um, μακρὸς, ὰ, ὸν, oratio, λόγος, *Thuc.* conſuetudo, συνήθεια, *Plut.* via, ὁδὸς, *Iſocr.* longum eſt recenſere, μακρὸν ἐστι διαξιέναι, *Plato.* longum valere dicere alicui, μακρὰ χαίρειν φράζεσθαί τινι, *Plut.* longo tempore poſt, χρόνῳ ὕστερον, ſ. σκαπτλῇ ὕστερον, *Dem.*
Loquacitas, ἡ ἀδολεσχία, ας, *Iſocr.* ἡ πολυλογία, ας, *Plato.* ἡ μακρολογία, ας, *Iſocr.* ἡ λαλία, ᾶς, *Plut.*
Loquax, ὁ ἡ ἡ ἀδολέσχης, υ, *Ariſtot.* ὁ ἡ ἡ φλύαρος, υ, *Iſocr.* ὁ ἡ ἡ Σπερμολόγος, υ, *id.* ſum, ἀδολεσχέω, *Dem.*
Loquela, ἡ λαλιὰ, ᾶς, *Laërt.* ἡ λῆρος.
Loquor, λαλέω, pauca, ὀλίγα, *Lucian.* de aliqua re, ποιέομαι λόγον περί τινος, *Plut* ad aliquem, πρός τινα, *Plut.* λαλέω τινι, *Dem.* ἀγορεύω τινὶ, *Lucian.* Conf. *Dico.* de rebus antiquis, ἀρχαιολογέω, *Thuc.* breviter, βραχυλογέω, *Plut.* ſententias, γνωμολογέω, *id.* proprie, κυριολογέω, *Philo.* prolixe, μακρολογέω, *Herodian.* de fabulis, μυθολογέω, *Iſocr.* ſtulta, μωρολογέω, *Plut.* probabiliter, πιθανολογέω, *Ariſtot.* de arte, τεχνολογέω, *id.* libenter, φιλολογέω, *Plut.* de natura, φυσιολογέω, *Ariſtot.* feria, σπουδαιολογέω, *Xen.* magna, μεγαλυγορέω, *Plut.* inania, κενολογέω, *id.* φλυαρέω, *Dem.*
Lora, ὁ δευτερίας, ου, *Poll.*
Loramentum, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xen.*
Lorarius, ὁ μαστιγοφόρος, υ, *Sophoc.*
Loreus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἱμαντώδης, ες, *Dioſc.* ἱμάντινος, ίνη, ινον.
Lorica, ὁ θώραξ, ακος, linea, λινοῦς, *Xen.* ærea, χαλκοῦς, *id.* ferrea, σιδηροῦς, *Plut.* ſquamata ἀλυσιδωτὸς, LXX. lorica induo, ſ. munio, θωρακίζω τινα, *Xen.* loricam induo, θωρακίζομαι, *Thuc.*
Loricatus, ὁ θωρακισμὸς, υ.
Loricо, θωρακίζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ὁπλοθωρακίζω τινὰ, *id.*
Loripes, ὁ ἡ ἡ ἱμαντοπους, οδος, ὁ κυλλοπόδης.
Lorum, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xen.*
Lotium, τὸ οὖρον, υ, *Ariſtot.* τὸ ἀμμα, ατος, *Hipocr.* ἡ ὀμεις, εως, *id.*
Lotrix, ἡ πλυντρια, ας, *Poll.*
Lotura, ἡ πλύσις, εως, *Euſtath.*
Lotus, i, ἡ λωτὸς, οῦ, *Theophr.*
Lubens, vide *Libens.*
Lubenter, vide *Libenter.*
Lubet, vide *Libet.*
Lubrico, vide *Labo.*
Lubrice, ὀλισθηρῶς, *Cephalio*, *Iſocr.*
Lubricus, a, um, ὀλισθηρὸς, ρὰ, ρὸν, ὀλίσθρος, ὰ, ον, locus, τόπος, *Plut.* λεῖος, α, ον, lubricum fugere, λεῖον φεύγειν, *Ariſtot.*
Lucanica, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, *Ariſtoph.*
Lucina, ἡ εἰλείθυια, ας.
Lucio, φαίνω, *Plato*, φέγγομαι, *Ariſtot.* ἀλλαμπρύνομαι, *Lucian.*
Lucerna, ἡ λυχνία, ας, ος, *Lucian.* ὁ λαμπὴρ, ῆρος, *Nax.* ὁ λύχνος, υ, *Xen.* lucernam accendo, ἅπτω λύχνον, *Thuc.* lucerna ardet, λύχνος καίεται, *Xen.* lucernam extinguere λύχνον σβεννύναι, *Plut.*
Lucernula, τὸ λυχνίδιον, υ, *Lucian.*
Lucefcit, ἡμέρα ἐκφαύσκει, *Herodot.*
Lucidus, a, um, φανερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* φαει-

νὸς, ὁ, ὸν, *Lucian.* ὁ ἡ ἰοφαγὴς, ἑος, *idem.*

Lucifer, i, ὁ φωσφόρος, ου, *Aristoph.*

Lucrifacio, κερδαίνω, aliquid, τι, *Demosth.* Conf. *Lucrum.*

Lucrificus, a, um, κερδαλέος, ία, ον, *Xen.*

Lucror, κερδαίνω, aliquid, τι, *Dem.*

Lucrose, κερδαλέως, *Thuc.*

Lucrosus, a, um, κερδαλέος, ία, ον, *Xen.*

Lucrum, τὸ κέρδος, ους, *Dem.* τὸ κέρμα, ατος, *Isocr.* facio ex aliqua re, κερδαίνω ἐκ τινος, *Isocr.* ἀπό τινος, *Dem.* χρηματίζομαι ἀπό τινος, *Dem.* in lucro ponere aliquid, κέρδος νομίζειν τι, *Isocr.* lucri causſa aliquid facere, ποιεῖν τι διὰ τὸ κερδεῖ, *Xen* lucrum inſperatum invenire, εὕρημα εὑρίσκειν, *Herodot.* lucri avidum eſſe, φιλοκερδέω, *Xen.* turpis lucri cupidus, ὁ ἡ ὁ αἰσχροκερδὴς, ἑος, *N. T.* cupiditas turpis lucri, ἡ αἰσχροκέρδεια, ας, *Dem.*

Lucta, ἡ πάλη, ης, *Plut.* τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctamen, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctatio, idem quod *Luctamen.*

Luctator, ὁ παλαιστὴς, οῦ, *Plut.*

Luctatus, us, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctuoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ πένθιμος, ου, *Plut.*

Luctus, τὸ πένθος, ους, *Dem.* ὁ θρῆνος, ου, *Diod. Sic.* in luctu eſſe, πένθος ἄγειν, *Lucian.* in graviſſimo luctu verſari, βαρυτάτῳ πένθει κατέχεσθαι, *Philo.* magna luctus ſolatia *id.* quem magnus luctus invadit, ὃν μεγάλα πένθη καταλαμβάνει, *id.* ὃν πένθος κατέχει, *Herodian.* πενθικὸς ἦχαν, *Xen.* in magnum luctum conjicere aliquem, πένθει μυρίῳ περιβάλλειν τινὰ, *Plato.*

Lucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, *Plut.* ἡ πρὸς φῶς διαπονησις.

Lucubro, νυκτογραφέω, ἐπαγρυπνέω, *Lucian.*

Luculenter, διαφανῶς, *Thuc.* i. e. clarè verbis, διαῤῥήδην, *Dem.*

Luculentus, a, um, ὁ ἡ ὁ διαφανὴς, ἑος, *Plato*, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* ὁ ἡ ὁ εὐανθὴς.

Lucus, τὸ ἄλσος, ους, *Dem.*

Ludibrium, ἡ χλευασία, ας, *Dem.* ὁ χλευασμὸς, οῦ, *id.* ludibrio habeo aliquem, ἐμπαίζω τινὶ, *N. T.* ἐπτυφόω τινὰ, *Lucian.* τινὶ, *Herodian.* habeor ab aliquo, ὑβρίζομαι ὑπό τινος, *id.*

Ludibundus, a, um, αἰθύρων, ουσα, ον, puer, παιδίον, *Herodot.*

Ludicer, ſ. ludicrus, a, um, ὁ ἡ παιγνιώδης, ους.

Ludicre, παιγνιωδῶς.

Ludicrum, τὸ παίγνιον, τὸ ἄθυρμα.

Ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, οῦ, *Suid.* ὁ χλευασμὸς, οῦ, *Dem.*

Ludifico, ſ. Ludificor, ἐντρυφάω, aliquem, τινὶ, *Herodian.* τινὰ, *Lucian.* i. e. decipio, παρακρούομαι, *Plut.* ἐξαπατάω.

Ludimagiſter, ὁ γραμματοδιδάσκαλος, ου, *Plut.* ὁ χορηγοδιδάσκαλος, οῦ, *Æſchin.* ὁ γραμματιστὴς, οῦ, *Plato.*

Ludio, ſ. ludius, ὁ ὀρχηστὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ ὑποκριτὴς, οῦ *Herodian.*

Ludo, παίζω, teſſeris, ἀστραγάλοις, *Plut.* ἀστραγαλίζω, *id.* cum aliquo, συμπαίζω τινὶ, *Plato*, alea, πεττεύω, *Lucian.* κυβεύω, *Lucret.* nucibus, καρυατίζω, *Philo.* calculis pro nucibus, πεττεύω ἀντὶ καρύων, *Lucian.* par & impar, τὰ ἄρτια ἢ περιττὰ παίζω, *Ariſtoph.* ut puer, ἀθύρω, *Herodot.* ludum, παιδιὰν παίζω, *Plato.* i. e. *illudo.* Vide *Illudo.*

Ludus, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Xen.* τὸ παίγνιον, ου, *Plato*, ἡ παιγνία, ας, *Xen.* literarius, τὸ διδασκαλεῖον, ου, *Dem.* τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον, *Lucian.* ludum aperire, γραμματοδιδασκαλεῖον ἀνοίγειν, *id.* ludi, orum, ὁ στὴν ὧος, *Plut.* ſeculares, Sæcl *εἰδικοὶ*, *Herodian.* ludos celebro, πανηγυρίζω, *Philo*, ludos exhibeo, χορηγέω, *Dem.*

Luces, ἡ λύμη, ης, ὁ λυμεὼν ῶνος, *Isocr.* ἡ φθορὰ, ᾶς, *Thuc.*

Lugeo, πενθέω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* ob aliquid, διά τινι, *Æſchin.* ὀλοφυρομαι τι, *Philo*, aliquem, θρηνέω τινὰ, *Lucian.* ἐδύρομαι τινα, *Isocr.*

Lugubre, πενθικῶς, *Xen.*

Lugubris, e, πενθικὸς, ὴ, ὸν, γοερὸς, ὰ, ὸν, *Bas.*

Lumbricus, ὁ ἕλμινς, θος, *Euſeb.* ἡ δυσυρία, lumbricis laborare, ἑλμινθιᾶν, *Ariſtot.*

Lumbus, ἡ ὀσφὺς, ύος, *Ariſtot.* ἡ ψόα, ας, *Bas.* ἡ φόα, ας, LXX. ἡ ἰξὺς, ύος, *Gal.*

Lumen, τὸ φῶς, φωτὸς, *Dem.*

Luminare, ὁ φωτὴρ, ῆρος, LXX.

Luminoſus, a, um, φωτεινὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* ὁ ἡ ὁ φιλόφωτος, ους, *Naz.*

Luna, ἡ Σελήνη, ης, *Ariſtot.* creſcens, Σελήνη τετραμμένη, decreſcens, φθίνουσα, corniculata, μηνοειδὴς, ſemiplena, ſ. dimidiata, ἡμίτομος, ſ. διχότομος, gibboſa, ἀμφίκυρτος, plena, παντέλειος, deficiens, λειψίφατος, ſilens, ſ. nulla, Σεληνιακὴ, creſcit, αὐξάνεται, decreſcit, φθίνουσα, deficit, ἐκλείπει.

Lunaris, e, Σεληναῖος, αία, αῖον, *Lucian.* lapis, ὁ Σεληνίτης λίθος, *Doſ.*

Lunaticus, a, um, Σεληνιαζόμενος, ένη, ενον, *N. T.* Σεληνιακὸς, ὴ, ὸν, *Al. Tract.*

Lunatus, a, um, ὁ ἡ ἡ μηνοειδὴς, ους.

Lunula, ἡ Σελήνις, ίδος, τὸ Σελήνιον, ου.

Luitio, ἡ τίσις, εως, *Plut.*

Luo, λύομαι, aliquid, τι, *Xen.* pœnam alicujus rei, ἀντίκα τιμωρίαν τινος, *Thuc.* alicui, ἐκτίω τισί τινὰ, *Plut.* damnum, τίνω τινὶ βλάβην, *Plato.*

Lupa, ἡ λύκαινα, ης, *Plato*, parva, ἡ λυκὶς, ίδος, *id.* i. e. meretrix, ἡ ἑταιρὶς, ίδος, *id.* ἡ χαμαιτύπη, ης, *id.* ἡ πόρνη, ης, *N. T.*

Lupanar, τὸ πορνεῖον, ου, *Athen.* τὸ χαμαιτυπεῖον, ου, *Lucian.* τὸ περιπλοκεῖον.

Lupatum, ὁ χαλινὸς, οῦ, *Xen.* ὁ λύκος, ου, *Plut.*

Lupinus, a, um, λύκειος, εία, ειον, *Polyb.* i. e. lupo ſimilis, ὁ ἡ ὁ λυκώδης, ους.

Lupinus, i, ὁ θέρμος, ου, *Dioſc.*

Lupulus, τὸ βρύον, ου, *Theophr.*

Lupus, ὁ λύκος, ου, *Ariſtot. piſcis.* ὁ λάβραξ, ακος.

Lurco, onis, ὁ γαστρίμαργος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἡ ὁ λαίμαργος.

Lurco, ſ. Lurcor, γαστριμαργέω, *Chryſ.*

Luridus, a, um, φιλιδνὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.*

Lurer, ἡ φιλία, ας.

Luſcinia, ἡ ἀηδὼν, όνος, *Ariſtot.* ἡ φιλομήλα.

Luſciniola, ἡ ἀηδονὶς, ίδος, *Theocr.*

Luſciuſus, a, um, ὁ ἡ ὁ μύωψ, οπος, *Ariſtot.* μυωπὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* ſum, μυωπάζω, *Ariſtot.*

Luſcus, a, um, ὁ ἡ ὁ μονόφθαλμος, ου, *Lucian.* ὁ ἡ ὁ ἑτερόφθαλμος, ου, *Plut.*

Luſio, ἡ παιγνία, ας, *Xen.*

Luſito, παίζω, *Lucian.*

Luſor, ὁ παίκτης, ου.

Luſorius, a, um, παικτικὸς, ὴ, ὸν.

Luſtralis, e, ὁ ἡ ὁ καθάρσιος, ου, *Naz.*

Luſtratio, ὁ ἁγνισμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ καθαρμὸς, οῦ, *id.* ἡ κάθαρσις, εως, *Plato.*

Luſtricus, a, um, ἁγνιστικὸς, ὴ, ὸν, *Euſtath.*

Luſtro, ἁγνεύω, aliquid, τι, *Antiph.* aliqua re, ἁγνίζω τί τινι, *Plut.* aliquid animo, ἐξετάζω τι, *Dem.* exercitum, καταλέγω στρατιὰν τῷ δημοτῶν.

Luſtro, onis, ὁ πόρος, ου, *Xen.*

Luſtror, περιέπω, *Dem.*

Luſtrum, ὁ φυλετὸς, οῦ, *Ariſtot.* i. e. lupanar, τὸ περιπλοκεῖον, ου, *Athen.* i. e. tempus quinque annorum, ἡ πενταετηρὶς, ίδος, *Thuc.*

Luſus, us, τὸ παίγνιον, ου, *Plut.* παιδιὰ, ᾶς, *Xen.*

Lutelco, πηλόομαι.

Luteus, a, um, i. e. *cænoſus*, πηλώδης, ους, ενον, poculum, ποτήριον, *Lucian.* ὁ ἡ ὁ τηλαυγὴς, οῦς, *Thuc.* i. e. ſubflavus, μήλινος, ίνη, ινον, τιλὶ χρόαν, *Ælian.* ὁ ἡ ὁ λευκοξανθὴς, ους, luteum ovi, ἡ λευκὸς, ου, *Ariſtot.*

Luto, πηλόω.

Lutoſus, a, um, ὁ ἡ ὁ τηλεπαθὴς, ους, *Thuc.* ὁ ἡ ὁ τενεμμένος, ους, *Lucian.* πηλώδης.

Lutta, ἡ σανδὺξ, ῦκος, *Ariſtot.*

Lutulentus, a, um, idem quod *Luteus.*

Lutum, ὁ πῆλος, ου, *Dem.*

Lux, τὸ φῶς, φωτὸς, *Ariſtot.*

Luxatio, ἡ ἐξάρθρωσις, εως, τὸ ἐξάρθρημα, ατος, *Galen.* τὸ ἐξάρθρημα, ατος, *Ariſtot.* τὸ ῥάγμα, ατος, *Dem.*

Luxo, ἐξαρθρόω, *Ariſtot.* παραλύω, *Cl. Alex.* idem, ῥήγνυμι ἀπὸ πάθος, *Herodot.*

Luxuria, ſ. Luxuries, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀκρασία, ας, *id.*

Luxurio, ſ. Luxurior, ἀσωτεύομαι.

Luxurioſe, ἀσώτως, *Iſocr.* vivo, τρυφῶ, *Isocr.*

Luxurioſus, a, um, ὁ ἡ ὁ ἄσωτος, ου, *Plut.*

Luxus, ἡ πολυτέλεια, ας, *Iſocr.* ἡ τρυφὴ, ῆς, *Iſocr.* immoderatus, ἐξω τοῦ μέτρου, luxu diffluo, ὑπὸ τρυφῆς διαῤῥέομαι, luxu prolabor, εἰς τρυφὴν ἐξολισθαίνω, luxui indulgeo, τρυφῶ, *Plut.* luxu omnes ſuperare, πολυτελείᾳ πάντας ὑπερβάλλεσθαι, *Ælian.*

Lychnuchus, ὁ λυχνοῦχος, ου, *Athen.*

Lychnus, ὁ λύχνος, ου, *Lucian.*

Lydius lapis, ἡ βάσανος, ου, *Lucian.*

Lympha, τὸ ὕδωρ, ατος. Conf. *Aqua.*

Lymphaticus, ὰ, um, ὁ ἡ ὁ νυμφόληπτος, ου, *Plato.*

Lymphatio, ἡ νυμφολαψία, ας.

Lomphatus, a, um, idem quod *Lymphaticus.*

Lympho, ὀνμαίνομαι. Conf. *Furo.*

Lyncurium, τὸ λυγκούριον, ου, *Dioſc.*

Lynceus, a, um, λυγκεῖος, εία, ειον, lynceis oculis præditus, βλεπομένος ὀξέως τῶν λυγκίων, *Ariſtoph.*

Lynx, ὁ ἡ ὁ λύγξ, γκὸς, *Ariſtot.*

Lyra, ἡ λύρα, ας, *Plut.* parva, ἡ λύριον, ου, *Ariſtoph.* cano, λυρίζω.

Lyricen, ὁ λυρῳδὸς, οῦ, ὁ λυριστὴς, οῦ.

Lyricus, a, um, λυρικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ὁ λυρικὸς, ὁ λυρικὸς, *Athen.*

M.

MAcellarius, ὁ κρεωπώλης, ου, *Poll.* κρεωπωλεῖον, *id.*

Macellum, τὸ κρεωπωλεῖον, ου, *Plut.*

Macellus, a, um, ὁ ἡ ὁ λευκόχρους, ου, *Suid.* ὁ ἡ ὁ ὑπόχρους, ου.

Maceo, λεπτύνομαι, ἰσχναίνομαι, *Athen.*

Macer, a, um, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ὁ ἡ ὁ λεπτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ὁ λεπτόσαρκος.

Maceratio, ἡ ἴσχνανσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἰσχνότης, ητος, *Naz.*

Macereſco, ἰσχνόομαι, ἰσχναίνομαι.

Maceria, ſ. Maceries, ἡ αἰμασιὰ, ᾶς, *Athen.* dere fundum maceria, περιτειχίζομαι αἰμασιὰν χωρίου, *Dem.*

Macero, ἰσχναίνω, *Euripid.* ἀπαλύνω, *Soph.*

Maceſco, ἰσχναίνομαι, *Ælian.*

Machina, ἡ μηχανὴ, ῆς, *Dem.* τὸ μηχάνημα, ατος, *idem.*

Machinalis, e, μηχανικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Machinamentum, τὸ μηχάνημα, ατος, *Dem.*

Machinarius, a, um, μηχανικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Machinatio, ἡ μηχανὴ, ῆς, *Dem.* τὸ μηχάνημα, ατος, *Dem.* τὸ κατασκεύασμα, ατος, *idem*, ὁ κατασκευασμὸς, οῦ, *id.* & infidiæ, μηχανὴ ἡ ἐπίθεσις, *id.* & ars, ἡ τέχνη, *id.*

Machinator, ὁ μηχανιτὴς, οῦ, *Xen.* ὁ μηχανοποιὸς, οῦ, *Lucian.* doloſus, ὁ μηχανοπόδοος, ου, *Themiſt.*

Machinor, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τί διά τινα, *Dem.* μηχανάομαί τί τινι, *Lucian.* & inſtruo aliquid, ἡ παρασκευάζω τι, *Dem.* doloſe, τεχνάζω, *id.* ſummo ſtudio, διαμηχανάομαι, *Plato*, mala, κακομηχανάομαι, *id.*

Macies, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis,

...pecio, ...ω, Cohortor. Gal. ὁ ἰχνευτὴς, ...ου, ὁ, i. q. ἰχνευτὴς, ας, Ariſtot.
...lentus, a, um, ἰσχυὸς, ἡ, ὁν, Plut. Vide ...cer.
...crefco, ἰσχναίνομαι, Ælian.
...citas, ſ. Macritudo, ἡ ἰσχνότης, ητος, Gal.
...crus, ἡ ἰσχνότης, ητος, Galen.
...copium. τὸ μακροσκότινον, ου.
...ator, ὁ Σοφιστὴς, ου, Xen.
...ctus, us, ὁ Σφαγιασμὸς, ου, Eurip.
...ce, ἄτως ἔναι, Lucian. βάλλ' ἄτως, id. ...cte animo & hinc diligentiam ſemper ...ibus. ἄτως ἔναι Σὺ δὲ τοῦτο τὸ μὴ λοιπὸν.
Mactare, μάζω, ῶ, Xen.
Mactare, Σφάττω, aliquem, τινὰ, Dem. capram ...ocem, θύω αἶγα, Ariſtot. alicui victimam, Σφαγιάζομαί τινί τι, Ælian.
Mactra, ἡ μάκτρα, ας, Ariſtoph. ἡ κάρδοπος, ου, id.
Macula, ὁ Σπῖλος, ου, Dioſc. ἡ κηλὶς, ίδος, LXX. maculam alicui adſpergo, καταμυσπαίνω τι, Ion. καταιχμύω τι, Dem. ἀπεποιῶ ...ιχμύω τινὶ, Iſocr. ποιεῖν ἐκ αἰχμύω τι, Dem. abſtergere, ſ. delere, ἀπολύω, ...ῶ ὑπάρχουσαν αἰχμύω, id.
Maculatio, ἡ Σπίλωσις, εως.
Maculo, Σπιλόω, N. T. aliquem, βυπαίνω τινὰ, Diog. Halic. aliquid, καταμυσπαίνω τι, Iſocr.
Maculoſus, a, um, Σπιλωτὸς, ὴ, ὸν.
Maculoſus, ποτιζῶν, ſpongia, Σπογγία, Dioſc. ...ωδης, Theophraſt. ὑγραίνω, Plut. διυγραίνω τι, Hippocr.
Madefactio, ἡ ἀποβροχὴ, ῆς, Galen. ἡ δίαιτις, εως, Dioſc.
Madeo, ποτίζω, Ariſtot. ποτίζω, Galen. ποτίζομαι, Lucian.
Madeſco, βαίνομαι, δίαμαι, Dioſc.
Madide, ...ῶς.
Madidus, ...ερὸς, ὰ, ὸν, Thuc. ὑγρὸς, ὰ, ὸν, Xen. ὁ ...ὸς, ὁ διάβροχος.
Mador, ἡ ...ὼς, ῶτος, Lucian. ἡ ὑγρότης, ητος, Plut. ἡ ὑγρασία, ας, Galen.
Mæreo, vide ...reo.
Magalia, μάγδαλα, ων.
Magadium, τὸ μαγάδιον, ου, Lucian.
Magidor, μαγαδίζω, Ariſtot.
Magus, ὁ μάγας, ...ος, Heſych.
Mage, idem quod Magis.
Magis, ἡ μαγεία, ας, Plut.
Magice, μαγικῶς.
Magicus, a, um, μαγικὸς, ὴ, ὸν, ως, ἡ μαγικὴ, ...ῆς, Plut. machinamentum, τὸ μάγγανον, ...ου, id. magicas artes calleo, μαγγανεύω, id.
Magis, μᾶλλον, vobis, quam illi, ὑμῖν, ἢ ἐκείνοις, Dem. nemini magis quam illi, οὐδενὶ ...ῆ ...ῶν μᾶλλον ἢ ἐκείνοις, id. magis quam par eſt, μᾶλλον τῶ δίκαιον, Dem. magis ...ne domus, quam urbs dici poteſt, μᾶλλον μίαν τὴν οἰκίαν ἢ πόλεως φάναι ἄν, Ariſtot. ...multo magis, πολὺ μᾶλλον, Iſocr. nihilo magis, οὐδὲν μᾶλλον, tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ, magis, magiſque, ἀεὶ μᾶλλον, Xiph.
Magiſter, ὁ διδάσκαλος, ου, Dem. ὁ παιδεύων, ...ων, id. ὁ παιδαγωγὸς, οῦ, id. choreæ, ὁ χορεδιδάσκαλος, ου, Suid. convivii, ὁ Συμποσιάρχης, ου, equitum, ὁ ἱππάρχων, ου, Xen. ...rum, ...ρχέω, id.
Magiſterium, ἡ προεδρία, ας, Lucian. ἡ προστασία, ας, Xiph.
Magiſtra, ἡ διδάσκαλος, ου, Diod. Sic. ἡ παιδεύουσα, ης, ἡ καθηγεμὼν, ὀνος, Plut.
Magiſtralis, e, διδασκαλικὸς, ὴ, ὸν, ſermo, λόγος, Xen.
Magiſtratus, officium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, Dem. & poteſtas, ἡ δυναστεία, ας, Iſocr. & potentia, ἡ δύναμις, Dem. & tyrannis, ἡ τυραννὶς, idem, magiſtratum appetere, ἀρχὴν διώκειν, Iſocr. contemnere, ὑποδιδόναι, id. conſtituere, καθιστάναι, Dem. mercari, πρίασθαι, idem, ineo, εἰσιέναι, idem, conſequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς, idem, gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, Dem. abrogare alicui, ἀποδοκιμάζειν, ἢν τις ἄλαχε, idem, ἀφαιρεῖσθαί τινος, idem, abolere, καθαιρεῖν, id. deponere, ἀναχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, idem, παύεσθαι ἀρχουσης, idem, ambire, ἀρχὴν περιπολλεῖν, Lucian. magiſtratu abire, ἀποπίπτειν τῆς ἀρχῆς, Ariſtot. i. e. perſonæ, οἱ δυνάσται, ὧν, Dem. οἱ δυναστεύοντες, ὄντων, idem, οἱ πολιτευόμενοι, ων, idem, οἱ ἐπὶ πολιτείαν ὄντες, Iſocr. οἱ ἐν τῇ πολιτεύσει, idem, urbanus, εἰ εἰκῖος ἀρχοντες, Dem. improbitas magiſtratuum, πονηρία τῶν ...ατῶν, Iſocr. habere aliquos magiſtratus, χρῆσθαί τισι προστάταις, Dem.
Magnalia, τὰ μεγαλεῖα, ων, N. T.
Magnanimitas, ἡ μεγαλοψυχία, ας, Ariſtot. ἡ μεγαλοφροσύνη.
Magnanimiter, μεγαλοψύχως, Dem. μεγαλοφρόνως, Æl.
Magnanimus, a, um, ὁ ...ὴ μεγαλόψυχος, ου, Ariſtot. ὁ ...ὴ μεγαλόφρων, ων, μεγαλοφρονέστερος, Dem.
Magnates, οἱ μεγιστᾶνες, ων, N. T.
Magne, μεγάλως, Ariſtot.
Magnes, ὁ μαγνήτης, ου, Al. Alphr. ἡ μαγνῆτις, ιδος, Philo.
Magneticus, a, um, μαγνητικὸς, ὴ, ὸν.
Magnifice, μεγάλως, Dem. Phal. μεγαλείως, Polyb. μεγαλοπρεπῶς, obire munia, λειτουργίας λειτουργεῖν, Dem. de ſe ſentire, μέγα φρονεῖν, Iſocr. ſe efferre, Συμπεποιεῖν ἑαυτον, Nav. μεγαλωσύνην ἑαυτου, Xen.
Magnificentia, ἡ μεγαλοπρέπεια, ας, Dem. ἡ μεγαλειότης, ἡ μεγαλωσύνη.
Magnifico, μεγαλύνω, me ipſum, ἐμαυτὸν, Xen.
Magnificus, a, um, ὁ ...ὴ μεγαλοπρεπὴς, ους, Dem. ὁ ...ὴ μεγαλόψυχος, ου, id.
Magniloquentia, ὁ, ...ὴ μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ μεγαληγορία.
Magniloquus, a, um, ὁ ...ὴ μεγαλορρήμων, ονος.
Magnitudo, τὸ μέγεθος, ους, Ariſtot.
Magnopere, μεγάλως, Iſocr.
Magnus, a, um, μέγας, μεγάλη, μέγα, vir, ἀνὴρ, rex, βασιλεὺς, urbs, πόλις, Dem. magni facio, μέγα ποιέομαι, Xen. ...ἐπὶ πολλῶ ποιέομαι, Iſocr. major, maximus. Vide hæc ſuo loco.
Magydaris, ἡ μαγύδαρις, εως, Dioſc.
Magus, ὁ μάγος, ου, Xen.
Majalis, ὁ χοῖρος τομίας, πόρκος ἐκτομίας, Benz.
Majeſtas, ἡ μεγαλειότης, ητος, N. T. τὸ ἀξίωμα, ατος, Dem.
Major, ὁ ...ὴ μείζων, majus, τὸ μεῖζον, ονος, Dem. majus onus, quam, μεῖζον φορτίον, ὥ, id. majora facta, quam quis dicere poteſt, ἔργα μείζω, ἢ ὡς τῷ λόγῳ ἂν εἴποις, idem, majus, quam ut poſſit ferre, μεῖζον, ἢ ὥστε δύνασθαι φέρειν, Plato, majus opinione, μεῖζον τ' ἀξίως, idem, majoris facere aliquid, quam aliud, προτιμᾶν τι τοῦ ἄλλου, idem, προαιρεῖσθαι τι τοῦ ἄλλου, Iſocr. major natu, ὁ πρεσβύτερος, υ, idem.
Majores, οἱ πρόγονοι, ων, Dem. οἱ προγεγενημένοι, ων, Iſocr.
Majus, menſis, ὁ Σκιροφοριὼν, ῶνος, Dem. ὁ Μάϊος, ου, Plut.
Mala, ἡ γνάθος, ου, Hippocr. ὁ Σιαγὼν, ὄνος.
Male, σκληρῶς, Dem. me habeo, κακῶς ἔχω, Dem. & non belle habere, φαύλως ...ῶς ἔχειν, id. non malo, nec. ſegniter ratiocinari, οὐ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς λογίζεσθαι, idem, tractari, δεινῶς διακεῖσθαι, idem, & miſere belligerare, κακῶς ἢ ἀθλίως πολεμεῖν, idem, male audire, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, Iſocr. agi cum aliquo, κακῶς φρονεῖν, Dem. accipio aliquem, καταχρῶμαί τινι, Æſchin. loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινὰ, Dem. mereor de aliquo, κακῶς ποιεῖν τινα, Iſocr. optare alicui, κακῶς εὔχομαί τινι, male comulo alicui, Συμβουλεύω τινὶ κακὸν, Plato, volo alicui, κακόνους εἰμί τινι, Dem.
Maledice, κακολόγως.
Maledicentia, ἡ κακολογία, ας, Plut. ἡ δυσφημία.
Maledico, κακολογέω, alicui, τινὶ, Plut. κακῶς λέγω τινὰ, Dem. βλασφημέω ...ῶ τινὰ, id. βλασφημίαν λέγω τινὶ, id. καταρῶμαί τινα, Ariſtot. λοιδορέομαί τινι, Dem.
Maledictio, ἡ κακολογία, ας, Plut. ἡ βλασφημία, ας, Dem.
Maledictum, ἡ κακηγορία, ας, Dem. ἡ βλασφημία, ας, id. inceſſere aliquem maledictis, ποιεῖσθαι βλασφημίας ...ῆς τινος, id. προσπηδᾶν τινι βλασφημίαις, id. λέγειν βλασφημίαν τινι, id. Conf. Convicium.
Maledictus, a, um, ὁ ...ὴ κατάρατος, ου, Galician. ὁ ...ὴ ἐπάρατος, ου, id.
Maledicus, a, um, ὁ ...ὴ κακολόγος, ου, Ariſtot. ὁ ...ὴ βλάσφημος, ου, Lemoſth. βλασφημῶν, ῶσα, ῶν, id.
Malefacio, κακουργέω, impune, ἀσφαλῶς, Dem. κακοποιῶ, N. T. alicui, ποιῶ τινὶ κακῶς, Iſocr.
Malefactor, ὁ ...ὴ κακοῦργος, ου, Dem. ὁ κακουργῶν, ῶντος, id.
Malefactum, τὸ κακούργημα, ατος, Dem.
Maleficentia, ἡ κακουργία, ας, Dem.
Maleficium, τὸ κακούργημα, ατος, Dem. τὸ ἀδίκημα.
Maleficus, a, um, ὁ ...ὴ κακοῦργος, ου, Dem. κακουργῶν, ῶσα, ῶν, id. ὁ ...ὴ κακοποιὸς, κακοπράγμων.
Malefuadus, a, um, ὁ ...ὴ κακοσύμβουλος, ου.
Malevolentia, ἡ κακόνοια, ας, Dem. & animi acerbitas, ...ὴ ὀργὴ ...ῆ ψυχῆς πικρία, id. profequor aliquem, εἰμί τινι κακόνους, Iſocr. εἰμί τινι ὑποχθὴς, Dem.
Malevolus, a, um, ὁ ...ὴ κακόνους, ου, alicui, τινὶ, Dem. ὁ ...ὴ ὑποχθὴς τινι, id. ὁ ...ὴ δύσνους, ου, τινὶ, Thuc.
Maligne, φλαύρως, Dem. πονηρῶς, id. κακοηθῶς, Plut.
Malignitas, ἡ κακοήθεια, ας, Iſocr. ἡ κακοθυμία, ας, Plut.
Malignor, πονηρεύομαι, Ariſtot.
Malignus, a, um, ὁ ...ὴ κακοήθης, ους, Dem. ὁ ...ὴ κακόθυμος, κακότροπος.
Malitia, ἡ κακία, ας, Dem. ἡ πονηρία, ας, Ariſtot. i. e. verſutia, ἡ πανουργία, ας, Dem.
Malitioſe, πονηρῶς, Dem.
Malitioſus, a, um, ὁ ...ὴ κακοήθης, ους, Dem. ὁ ...ὴ πανοῦργος, ου, id.
Malleator, ὁ Σφυρωτὴς, οῦ, ὁ Σφυροκόπος, ου, LXX.
Malleolus, τὸ Σφῦριον, ου, Theophr. i. e. germen, τὸ μέριθμα, ατος, id.
Malleus, ὁ Σφῦρα, ας, Ariſtot. ὁ ῥαιστὴρ, ῆρος, malleo percutio, Σφυροκοπέω, LXX. malleis compactus, ὁ ...ὴ Σφυρήλατος, ου, Heſiod.
Malluvium, τὸ χειρόνιπτρον, ου, Ariſtoph. τὸ νιπτήριον, ου, Ariſtot. τὸ χθιζὸν, ου, Athen.
Malo, αἱρέομαι, aliquid, quam aliud, τὶ, ἢ τὸ ἄλλο, Iſocr. potius manere, quam, μᾶλλον μένειν, ἢ, id. mori glorioſe quam vivere, εὐκλεῶς τεθνηκέναι ἀντὶ τοῦ ζῆν, Dem. aliquid, προαιρέομαί τι, id.
Maltha, ἡ μάλθα, ης, Dem.
Malva, ἡ μαλάχη, ης, Theophr. arboreſcens, ἡ δενδρομαλάχη, ης, id.
Malum, τὸ μῆλον, ου, Dioſc. Perſicum, μῆλον Πέρσικὸν, id. Cydonium, μῆλον Κυδώνιον, id. Punicum, ἡ ῥοὰ, ᾶς, id. Medicum, μῆλον Μηδικὸν, id.
Malum, τὸ κακὸν, οῦ, Dem. & calamitates, Συμφοραὶ, id. & grave quid, τὸ δεινὸν, id. facere alicui, κακὸν ποιεῖν τινὶ, Dem. ἐργάζεσθαί τινα κακὸν, id. παρέχειν τινὶ, id. accidere alicui, Συμβαίνειν τινὶ, id. tantum imminere, τοσοῦτον προσεῖναι, Dem. conjicere ſe in malum, ἐμβάλλειν ἑαυτὸν εἰς κακὸν, id. verſari in malis, ἐν κακοῖς, Iſocr. malum pati, πάσχειν φλαῦρον, Dem. πικρᾶς κακοῦ, id. ferre gravius, φέρειν χαλεπώτερον, id. liberare aliquem a malo, ἀπαλλάττειν τινὰ κακοῦ, id. malum! φεῦ κακοῦ.
Malus, arbor, μηλεὰ, ᾶς, Dioſc. navis, ὁ ἱστὸς, οῦ, erigere malum in navi, αἴρειν ἱστὸν ἐν τῇ ναΐ, Xen.
Malus, a, um, κακὸς, ὴ, ὸν, Dem. πονηρὸς, ὰ, ὸν, id. φαῦλος, η, ον, id. μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, Iſocr. βδελυρὸς, ὰ, ὸν, Dem.
Mamma, muliebris, ὁ τιτθὸς, οῦ, Galen. muliebris & brutorum, ὁ μαστὸς, οῦ, Ariſtot. mammam præbeo, ὑπίχω τὸ μαστὸν, Lucian. alicui, Θηλάζομαί τινα, Ariſtot.

Mammilla, τὸ τιτθίον, ν, *Aristoph.* ὁ τιτθός
Mammosus, a, um, ὁ ἢ ἡ μαστώδης, ης, ες.
Mammula, τὸ τιτθίον, ν, *Aristoph.*
Manceps, ὁ ἐργολάβος, ν, *Plut.*
Mancipalis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνδραποδώδης, ης, ες, *Aristot*
Mancipatio, ὁ ἀνδραποδισμός, ν, *Dem.*
Mancipator, ὁ ἀνδραποδιστής, οῦ, *Xen.*
Mancipatus, us, ἡ ἀνδραποδωδία, ας, *Aristot.*
Mancipium, τὸ ἀνδράποδον, ν, *Dem.* mancipii more, ἀνδραποδωδῶς, *Aristot.*
Mancipolum, τὸ ἀνδραποδιστήριον, *Athen.*
Mancupo, ἀνδραποδίζω, aliquem, τινά, *Xen.*
Mancus, a, um, πηρός, ά, όν, aliquo, τινι, πεπηρωμένος, ή, ον, ἐνός, τινι, *Dem.* σφυρὸν ἴσα, ἴσον. *Aristot* κυλλός, ή, όν.
Mandator, προσταττών, οντος, *Isocr*
Mandatum, τὸ πρόσταγμα, ατος, *Dem.* τὸ ὕπταγμα, ατος, *id* ἡ ἐντολή, ῆς, *Isocr* mandatum dare, διδόναι ἐντολήν, *Dem* relinquere posteris, καταλείπειν παράδειγμα τῷ μέλλοντι χρόνῳ, *id* habere, ἔχειν τι προσταγμα, *id* exsequi, ὑπηρετεῖν τῷ ὑπταγμένῳ, *id* facere, ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, *id* de rectore alicujus, δοκιμάζειν τὸν προσταττόμενον ὑπό τινος, *id*
Mandibula, ἡ γναθος, *Xen.* ἡ γένυς, υος, *Aristot.*
Mando, as, ἐντέλλομαι, alicui aliquid, τι τινι, *Xen.* Cont *Jubeo Impero.*
Mando, i, μασάομαι, aliquid, τι, *Theophr.* ἐσθίω
Mandra, ἡ μανδρα, ας, *Nic*
Mand agora, ὁ μανδραγόρας, ου, *Dioscor.*
Mandatio, ἡ μάσησις, εως, *Bas.*
Manducus, idem quod *Morio*, *
Mane, ἔαθον, *Dem.* πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, *idem*, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *id* πρωΐ *N T* summo ὄρθρου βαθέος, *ib Virgo*, ὀρθρίζω, *Strab*
Maneo, μένω, apud aliquem, παρά τινι, ἐπί τινι, *Plato*, *exspecto*, aliquem, ἀναμένω τινά, *Dem.* ἀσκέμβομαι τινά, *Isocr.* προσδοκάω τινά *Plut.*
Manes, οἱ δαίμονες, ων, *Herod* οἱ θεοὶ χθόνιοι, *sim.* ἐνδιαίτης, τὰ ἰκνία χρηστά, *Herodian*
Mango, ὁ ἀνδραποδοκαπηλος, ου, *Phalo.* ὁ κομμωτής, οῦ, *Plut*
Mangono, μαγγανεύω *Julian.*
Mangonium, ἡ μαγγανεία, ας, τὸ κόμμωμα, ατος, *Lucian*
Manica, ἡ χειρίς, ίδος, *Xen.*
Manicatus, a, um, χειριδωτός, ή, όν, tunica, χιτών, *Hesych.*
Manifestatus, a, um, ὁ ἢ ἡ καταφανής, ής, ές, *Plut* ὁ ἢ ἡ ἀφειρημένος, η, ον, *id* hostis, ὁμολογουμένως πολέμιος, *Herodian.*
Manifestatio, ἡ ἐξαγόρευσις, εως, ἡ ἐκφανσις, εως, *Synes.*
Manifeste, φανερᾶς, *Plato*, ἀναφανδόν, *Plut.* ἀποφασμβόλως *Dem*
Manifesto, ἐκφανῆ, *Dem* fieri, ὡς φανερὸν γίγνεσθαι, *id*
Manifesto, φανερόω, aliquid alicui, τι τινι, *N T* δηλοῦν τι, *Dem.*
Manifestus, a, um, δῆλος, η, ον, *Dem.* ὁ ἢ ἐκδηλος, ος, ον, *idem*, κατάδηλος, ος, ον, *idem*, φανερός, ά, όν, *idem*, ὁ ἢ ἀφοδηλος, ος, ον, *Isocr* fio multifariam, πολλαχοῦ δῆλος εἰμι, *Dem* valde, λίαν καταφανὴς εἰμι, *Isocr.* fio omnibus, γίγνομαι πᾶσι φανερός, *idem*, ἐκδηλος γίγνομαι πᾶσι, *Dem.* manifestum reddo aliquid alicui, φανερὸν ποιῶ τι τινι, *Dem.* ἐμφανὲς, καταφανὲς, δῆλον, ἐκδηλον, εὔδηλον ποιῶ τι τινι, *Dem Isocr.*
Manipularis, ὁ λοχαγός, οῦ, *Synes.*
Manipulatim, λοχηδόν
Manipulus, τὸ δρυαγμα, ατος, *Philo* ὁ φάσκελος, ου, *Ælian* militum, ὁ λοχος, ου, *Thuc* Cohors, ας, *Ast*
Manna, ἡ μάννα, LXX. τὸ ἀερόμελι, ιτος, *Athen.*
Mannulus, τὸ ἱππάριον, ου, *Xen.*
Mannus, idem quod *Mannulus.*
Mano, ῥέω Conf. *Fluo*
Manso, ἡ μονή, ῆς, *Polyb.* ἡ διαμονή.
Mansio, ἀναβασμός, *Xen.*
Mansuefacio, πραΰνω, equum, ἵππον, *Xen.* aliquem, καταπραΰνω τινά, *Aristot.* πιθανοῦν τινά, *Dem.* ἡμερόω τινά, *Isocr.*
Mansues, πρᾶος, ἡ πρᾶυς, εῖα, ὐ, *Plut.*
Mansuesco, ἡ Mansuefio, πραΰνομαι, *Xen* καταπραύνομαι, *Plut.* ἡμερόομαι.
Mansuete, πρᾴως, *Dem.* ἡπίως, *id.*
Mansuetudo, ἡ πραότης, ητος, *Aristot.* ἡ ἐπιείκεια, ας, *id.* ἡ ἡμερότης.
Mansuetus, a, um, πρᾶος, ἡ πραΰς, εῖα, ὐ, appareo, φαίνομαι, *Dem* ὁ ἢ ἡμερος, ία, ον, & humanis moribus præditus, ἢ φιλάνθρωπος, *id.* ἐλαφρὸς, ά, όν, mansuetissimum & moderatissimum se præbere, ἐλαφρότατον ἢ μετριώτατον παρέχειν ἑαυτόν, *Isocr.*
Mantica, ἡ πήρα, ας, *Plut.*
Manticula, τὸ πηρίδιον, ν, *Aristoph.*
Manticularius, ὁ βαλαντοτόμος, ου, *Aristoph*
Manticulor, τὰ ἐν τῇ πήρᾳ κλέπτω.
Mantile, τὸ χειρομάκτρον, ου, *Xen.*
Mantisa, τὸ ὑπόμετρον, ου, *Gal.*
Manualis, e, ὁ ἢ ἡ χειροπληθὴς, ές, *Diod Sic.*
Manuarius, a, um, χειραῖος, αία, αῖον.
Manubiæ, τὰ λαφυρα, ων, *Plut.* τὰ σκῦλα.
Manubialis, e, σκυλδυματικὸς, ή, όν.
Manubriolum, τὸ λαβίδιον, ου, *Diosc.*
Manubrium, ἡ λαβὴ, ῆς, ἡ κωπη, gladii, ξίφους, *Plut.*
Manufactus, a, um, ὁ ἢ ἡ χειροποίητος, ου, *N T* ὁ ἢ χειροκμητος, ου, *Philo.*
Manuleatus, a, um, χειροδαής, ής, ές, *Herodian.*
Manumissio, ἡ ἀπελεύθερωσις, εως, *Plut.*
Manumitto, ἀπελευθερόω, aliquem, τινά, *Plut.* Conf. *Libero.*
Manupretium, τὸ χειροδόσιον, ου.
Manus, ἡ χειρ, χειρος, *Dem.* dextra, χειρ δεξιὰ, ᾶς, *idem*, sinistra, χειρ ἀριστερὰ, ᾶς, *Aristot* manum in sinu condítam habere, χεῖρα ἔχειν ἔσω, *Dem* porrigere, προτείνειν, *id* exhibere, ὑπέχειν, *id.* abstinere ab aliquo, ἀπέχειν χεῖρα τινος, *id.* religare post tergum, δεῖσθαι τινα τὰ χεῖρε ὀπίσω, *idem*, τὰ χεῖρε συμπλέκειν τυπτόμενον, *Thuc.* in manus tradere alicui aliquid, ἐπιτίθεναι τι εἰς χεῖρας τινος, *Dem.* in manibus habere aliquid, ἔχειν τι ἐν χερσὶ, *id.* manu attingere, ἁπτεσθαι τῇ χειρὶ, *id.* aliquem male tractare, προπηλακίζειν τινὰ χερσὶ, *idem*, manu propria, s. sua scribere, ἰδιοχειρὸς γράφειν, *Bud* manu sua faciens, ὁ ἢ αὐτοχειρ, ρος, *N. T.* de manu in manum dari χειρὸς εἰς χεῖρα, manus alicui injicio, συλλαμβάνω τινα, *Isocr* operi admoveo ἐγχειρῶ ἔργῳ, *id.* in manu alicujus situm esse, ἐν χερσὶ τινὸς εἶναι, *Herodian.* manus lavo, χειρονιπτομαι, *Dion. Hal* manibus operor, χειρουργέω, *Ælian* αὐτουργέω, *idem*, minuum labore victum paro, ἀπ' ἐργασίας χειρῶν ὠφελημένος τροφὰς ἐμαυτῷ πορίζω, *Herodot* manu duco aliquem, χειραγωγέω τινά, *Luc* manus confero cum aliquo, συμβάλλω χερσί τινι, *Isocr* impono, χειροβετέω, *Dion A* manu trunco, χειροκοπέω, *Strabo* manibus pedibusque, ὅσων δυνάμεθα χρῶσιν τοῖς ποσί τε, *Hom.* manus militum, χεὶρ, χειρος, *Polyb Thuc alii*
Mappa, ἡ σθόνη ἀπτρακίζιον, τὸ χειρόμακτρον.
Mappalia, ων καλύβαι, ων.
Marceo, μαραίνομαι, *Aristot.*
Marcesco, μαραίνομαι, *Aristot* καταφθίνω, *Plut* ἀφανίζομαι id. καταπίπτομαι, *Plato.*
Marchio, ὁ μεθορίαρχης, ου
Marcidus, a, um, σαθρὸς, ά, όν, *Lucian.*
Marcor, ἡ σαπεδὼν, όνος, *Dioc.* ὁ μαρασμος ῦ.
Marculus, ὁ ῥαιστὴρ, ῆρος, *Plut.*
Mare, ἡ θαλασσα, ης, *Dem* το πέλαγος, ους, id exterius, ἡ ἐκτὸς θάλασσα, interius, s. id mediterraneum, ἡ ἐντὸς θάλασσα, Balticum, πέλαγος Βαλτικὸν, Balearicum, πέλαγος Βαλεαρικὸν, Ligusticum, πέλαγος Λιγυστικὸν, Adriaticum, Ἀδριατικὸν πέλαγος, &c mare ingredi, mari se committere, θάλασσαν ἐμβαίνειν, *Dem.* trajicere, πορθμεύειν, ἀπὸ τῆς ἠπείρου, *idem*, πέλαγος διαπλεῖν, *Isocr* per medium mare tendere, ἀγειν ἐν μέσῳ πελάγει, *Dem* terra marique omnia tenere, κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν πανταχοῦ κρατεῖν, *idem*, in mare submergo aliquem, καταπαντίζω τινα εἰς πέλαγος, *Dem.* præcipitare se in mare, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, *id.* perire in mari, ἀπολλυσθαι ἐν τῷ πελάγει, *id.*
Margarita, ὁ μαργαρίτης, ου, *Ælian.*
Margaritarius, ὁ μαργαριτοπώλης, ου.
Marginatus, a, um, λεμνὸς ἔχων, ουσα, ον
Margino, κόσμια, s. κράσπεδα ἐμπλέκω
Margo, τὸ λεμνὸς, ατος, LXX. τὸ χεῖλος, ους, *N T.*
Marinus, a, um, ὁ ἢ ἡ θαλάσσιος, ου, πελάγιος, ία, ιον
Marita, ἡ γαμετὴ, γαμετὴ, ῆς, *Lyc.* Uxor.
Maritalis, e, ὁ ἢ ἡ συζυγὴς, ές, *Nic*
Maritata, ἡ γαμὴ ὕπανδρος, *N. T.*
Maritimus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ θαλάσσιος, ία, ον, *Dem* ὁ ἢ ἡ παραθαλάσσιος, *N T.* ὁ ἢ ἡ παράλιος, ου, *Philo.* regio, χώρα παράλιος, ας, *Isocr.*
Marito, τῷ διδομένῃ τῷ γάμῳ συζεύγνυμι puellam, σωματικὴν κόρην, *Polyb.*
Maritus, ὁ γαμέτης, ου, *Xen* ὁ οἰκοῦρος, ἀνδρὸς, & uxor, ἡ γυνη, *Dem.*
Marmor, τὸ μάρμαρον, ου, *Zosim.* ἡ μάρμαρος, ου, *Diod Sic.*
Marmoro μαρμαρόω, *Suid.*
Marmoreus, a, um, μαρμάρινος, ίνη, ινον, *Athen.*
Marra, τὸ μάρρον, ου.
Marrubium, τὸ πράσιον, ου, *Dioscor.*
Mars, ὁ Ἄρης, εως, *Dion. Hal.* absque Marte, ἀγχωμάλως & μόχθῳ γενόμενος, *Thuc.* Marte æquo, ἐξ ἴσου, *Dem.*
Marsupium, ὁ μαρσύπος, ου, τὸ μαρσύπιον, ου, *Poll.* τὸ βαλάντιον, ου, *Lucian.*
Martes, ἡ ἐκτις, ίδος, *Plin.*
Martialis, e, Ἄρειος, εία, ειον.
Martius, a, um, idem quod *Martialis.*
Martius, *mensis*, ὁ μαρτιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Μάρτιος, ου
Martyr, ὁ μάρτυρ, υρος, *Xen.*
Mas, ὁ ἄῤῥην, ενος, *Aristot.*
Masculesco, ἀρρενοῦμαι
Masculinus, a, um, ἀρσενικὸς, ή, όν, genus, γένος, *Gramm.* masculino genere, ἀρσενικῶς, *Athen.*
Masculus, a, um, idem quod *Masculinus*, puer, παῖς ἄῤῥην, *Dem* masculum reddo ἀῤῥενίζω, *Synes.* pario, ἀῤῥενογονέω, *Philo*
Massa, τὸ φύραμα, ατος, *N. T.* ὄγκος, ου.
Masso, φυράω, *Dios.*
Massula, τὸ μάζιον, ου, *Hesych.*
Masticho, μαστίχη, ης, *Dios.*
Masticho, μαστάζω
Mastigia, ὁ μαστιγίας, ου, *Lucian.*
Mastix, ὁ μάστιξ, γος, *Plut* Flagellum.
Matella, ἡ ουρητὶς, ίδος, *Schol Aristoph.* ἀγγεῖον ἀῤῥον, *Aristot*
Matellio, idem quod *Matella*
Mater, ἡ μήτηρ, τέρος, *Dem* πρὸς, *Dem.* familias, ἡ οἰκοδέσποινα, *Plut.* matris mater, ἡ τιτθὴ, ῆς, *Dem.* matris frater, vide *Avunculus*, matris soror, vide *Matertera*, matre carens, ὁ ἢ ἀμήτωρ, ορος, *N. T* matris amens, ὁ ἢ φιλομήτωρ, ορος, *Plut* a matre, a parte matris, μητρόθεν, *Herodot.*
Matercula, τὸ μητρίδιον, ου, τὸ μητράριον, ου.
Materfamilias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, *Plut.*
Materia, ἡ ὕλη, ης, *Dem.* i. e. argumentum liber, &c. ἡ ὑποθεσις εως, *Schol. Dem.*
Materiarius, ὁ ὑλοτόμος, ου, *Ælian.*
Materialis, e, ὑλαῖος, αία, αῖον, *Synes.* ὑλικὸς, ή, όν, *Plut.* e materia constans, ὁ ἢ ἡ ὑλικὸς, ου, *Iren ist*
Materiatio, s. Materiatura, ἡ ξύλωσις, εως.
Materior, ὑλίζομαι, *Hesych.* ξυλίζομαι, id.
Maternus, a, um, μητρικὸς, ή, όν, *Poll.* μητρῷος, α, ον, *Xen.* possessio, πάτριοι, *Polla* τὰ ματρῷα, *Dion.*

Matertera, ἡ θεία ἀπὸ μητρὸς, ἡ τοῦ μητρὸς ἀδελφή, ῆς, *Dem.*

Mathematica, æ, ἡ μαθηματικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Plut.*

Mathematicus, a, um, μαθηματικὸς, ὴ, ὸν, Ionice, ἰητρικὸς, *Ariſtot.*

Matheſis, ἡ μάθησις, ιος, *Ariſtot.*

Matricida, ὁ μητραλοίας, ου, *Lucian.* ὁ μητροκτόνος, ου, ὁ μητροφόνος, ου, *Plato.*

Matricidium, ἡ μητροκτονία, ας, *Plut.* committo, μητροκτονίαν, *Ariſtot.*

Matricula, τὸ γραμματεῖον, ου, *Bud.*

Matrimonialis, e, γαμικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Matrimonium, ὁ γάμος, ου, *Dem.* Confer *Conjugium.*

Matrona, μήτηρ, ας, *Lucian.*

Matrona, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, *Plut.*

Matronalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ οἰκοδεσπούνης.

Matrualis, ὁ ἀδελφιδοῦς ἐκ γαμικῶν, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν

Matta, ἡ ψιάθος, ου, *Ariſtoph.*

Matula, ἡ Σκαφίον, ου, *Ariſtoph.* ἡ ἀμὶς, ίδος, *Plut.*

Maturare, ἐπισπερχῶ, *Heſych.* Conf. *Feſtinare.*

Maturatio, ἡ ἐπισπέρχεια, ας, perductio ad maturitatem, ὁ σπασμὸς, ου, *Gal.* ἡ σύνταξις, εως, *Ariſtot.*

Maturo ὡραίως, *Hippocr.*

Maturesco, σπεύδομαι, *Xen.*

Maturitas, ἡ ὡραιότης, ητος, ætatis, ἡ ὥρα, ας, *Ioan.* fructuum, ἡ σύνταξις, εως, *Theophr.*

Maturo, i. e. *feſtino*, ἐπείγω, *Thuc.* factum, ἐπείγω τὸ δρᾶν, *Plut.* i. e. ad maturitatem perduco, σπεύδω, aliquid, τι, *Dioſc.*

Maturus, a, um, *ut fructus*, ὁ καὶ ἡ σύντονος, ου, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ σύντονος, ου, *Dioſc.* ætate, ἐκμαῆς, αία, αῖον, *Plut.* ἀκμαῖος ἡλικίαν, ὁ καὶ ἡ σύντονος, virgo, παρθένος, *Plut.* ἐγγὺς ἀκμαίου ἡλικίαν τοῦ γάμου, *Dem.*

Matutinus, a, um, πρωΐος, ία, ιον, *N. T.* πρωϊνὸς, ὴ, ὸν, *ibid.* ὀρθρινὸς, ὴ, ὸν, *ibid.* tempus, τὸ πρωΐθεν, *Xen.* ἡ ἑωθὲν, sc. ὥρα, *Polyb.*

Mavolo, vide *Malo.*

Mavors, vide *Mars.*

Mauſoleum, τὸ μαυσωλεῖον, ου.

Maxilla, ἡ σιαγὼν, όνος, LXX. ἡ γνάθος, ου, *Dem.*

Maxime, μάλιστα, deſiderare, σπουδεῖν, *Dem.* omnium maxime juniorum, ἁπάντων μάλιστα τῶν νεωτέρων, *idem*, ſi maxime non aliquis, ſed omnes, εἰ τὰ μάλιστα μὴ τινες, ἀλλὰ πάντες, *idem*, cum omnia—tum maxime illud, πάντα μὲν——μάλιστα δὲ τοῦτο, *Id.* πάντα μὲν——ἥκιστα δὲ, *Xen.* maximi omnium, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὃν ἐγὼ οἶδα, *Xen.* σφὼ μάλιστα, ἃ ἐγὼ οἶδα, *id.* differunt, μέγιστον διαφέρουσι, *Plato.*

Maxitudo, Σφοδρότης, Σφόδρα, *Xen.*

Maximus, a, um, μέγιστος, ίστη, ιστον, *Plato*, natu, πρεσβύτατος, άτη, ατον, *Dem.* maximi facio, περὶ πλείστου ποιοῦμαι, *idem*, τιμῶμαι τὰ πλείστου ἅπαντων, *idem*, τιμῶ τι ἀντὶ πλείστου, *id.*

Maza, ἡ μάζης, ης, *Athen.*

Mazabilis, e, βρωτὸς, ὴ, ὸν, ὁ καὶ ἡ πορθίσιμος, ου, *Plut.*

Mazula, ἡ βλάσησις, εως, ἡ φορεία, ας.

Mechanica, ἡ μηχανικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Ariſtot.*

Mechanicus, a, um, μηχανικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Medela, ἡ ἴασις, εως, *Plut* ἡ θεραπεία, ας, *Herodian.* adhibeo alicui medelam, θεραπεύω τινὰ, *Plut.*

Medeor, ἰάομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* ἰατρεύω τινὶ, *Plut.* θεραπεύω τινὰ, *Ioan.* νοσήματός τινος, *id.* morbo alicujus, θεραπεύω νόσον τινὸς, *id.* πάθημα νόσου τινὸς, *Xen.* auribus alicujus, ἰάομαι ὦτά τινος, *Dem.*

Mediaſtinus, δάλος μεσαίτατος.

Mediator, ὁ μεσίτης, ου, *N. T.*

Medica, *mulier*, ἡ ἰάτρις, ας, *Alex.*

Medicabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἰάσιμος, ου, *Plato.*

Medicamen, vide *Medicamentum.*

Medicamentarius, a, um, φαρμακευτικὸς, ὴ, όν.

Medicamentarius, ὁ φαρμακοπώλης, ου, *Dem.*

Medicamentum, τὸ φάρμακον, ου, *Iſocr.* τὸ ἴαμα, ατος, *Plato.* paro, f. confcio, φαρμακεύω, *Plato*, medicamento uti, φαρμάκῳ χρῆσθαι, *Ioan.* adhibeo ægrotanti, ὀνίημι νοσοῦντα, *Æl.* eſſe alicui, φάρμακον εἶναί τινι, *id.* Conf. *Remedium.*

Medicatio, ἡ ἰατρεία, ας, *Plut.* ἡ ἴασις, εως, *Lucian.* ἡ ἰάτρευσις, ιος, *Plut.*

Medicina, ars, ἡ ἰατρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Ariſtot.* i. e. medicamentum. Vide *Medicamentum.*

Medico, f. Medicor, ἰατρεύω, φαρμακεύω, *Iſocr.*

Medicus, i, ὁ ἰατρὸς, οῦ, *Iſocr.* ὁ Στρατόνου, ουτος, *id.* ὁ ἀκεσὴς, οῦ.

Medicus, a, um, ἰατρικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Medie, μέσως, *Ariſtot.*

Medietas, ἡ μεσότης, ητος, *Plato.* ἡ ἡμίσεια, ας, *Dem.*

Medimnus, ὁ μέδιμνος, ου, *Ariſtot.*

Mediocris, e, μέτριος, ία, ιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς.

Mediocritas, ἡ μετριότης, ητος, *Dem.*

Mediocriter, μετρίως, *Dem.* μέσως, *id.*

Mediocximus, μέσος, η, ον, *Plut.*

Meditabunde, φροντιστικῶς.

Meditabundus, a, um, φροντιστικὸς, ὴ, όν, *Theophr.* ὁ καὶ ὁ Σωκράτης, ους, *Iſocr.*

Meditamentum, τὸ μελέτημα, ατος, *Xen.*

Meditate, ἐσκεμμένως, *Poll.*

Meditatio, ἡ μελέτη, ης, *Thuc.* τὸ μελέτημα, ατος, *Xen.*

Mediterraneus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεσόγαιος, ου, *Paſ.* ὁ καὶ ἡ μεσόγειος, ου, *Philo.* ὁ καὶ ἡ μεσόχθων, regio, ἡ μεσόγαια, ας, *Thuc.* ἡ μεσόγεια, ας, *id.*

Meditor, μελετάω, *Thuc.* λογίζομαι περὶ ἐμαυτὸν, *Dem.* aliquid, σκέπτομαί τι, *Iſocr.* ἐπισκοπῶ τι γνώμῃ, *id.*

Meditullium, τὸ μεσαίχμιον, ου.

Medium, ἡ μεσότης, ητος, *Plato*, τὸ μέσον, ου, *Ariſtot.* cœli, τὸ μεσουράνημα, ατος, *Baſ.* in medium adhibeo, εἰσφέρομαί τι, *Ariſtot.* εἰς μέσον ἄγω, *Plut.* proſeco, εἰς μέσον σάρκας, *id.* fine medio, ἀμέσως, in medio ignis, ἐν μέσῳ πυρὸς, *Plato*, medio carens, ὁ καὶ ἡ ἄμεσος, ου, *Ariſtot.*

Medius, a, um, μέσος, η, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνάμεσος, ου, *Herodot.* ſum, μεσόω, *Ariſtoph.* inter litigantes, μεσάζω, *Ariſtot.* media ætate, ὑπὲρ μεσοῦντος, *Thuc.* media dies, μεσοῦσα ἡμέρα, *Herodot.* media nox, ἡ ἀμφάζουσα νύξ, *Herodian.*

Medulla, ὁ μυελὸς, οῦ, *Gal.* ἡ ὠτηριώνη, ης, *Luc.* cerebralis, μυελὸς ἐγκεφαλίτης, ſpinalis, μυελὸς νωτιαῖος, ὁ αἰὼν ὤνος, *Hipp.*

Medullitus, μυελόθεν, ἐκ μυελοῦ.

Medulloſus, a, um, μεμυελωμένος, ένη, ένον, LXX.

Mehercule, νὴ τὸν Ἡρακλέα.

Meio, ὑρέω, ſanguinem, αἷμα, *Hippocr.*

Mel, τὸ μέλι, ιτος, *Ariſtot.*

Melancholia, ἡ μελαγχολία, ας, *Hippocr.* μελαγχολικὸν πάθος, *id.* laboro, μελαγχολάω, *Lucian.*

Melancholice, μελαγχολικῶς, *Gal.*

Melancholicus, a, um, μελαγχολικὸς, ὴ, όν, *Hippocr.* ſum, μελαγχολάω, *Lucian.*

Melior, ὁ καὶ ἡ ἀρείτερος, ου, alio aliqua re, τινός τινι, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἀμείνων, melius eſt, quam, ἄμεινόν ἐστιν, ἢ *idem*, ὁ καὶ ἡ βελτίων, ους, *Dem.* meliorem reddo, βελτιόω, *Philo.* melior fio, βελτιόομαι, meliori fortuna uti, quam ἄμεινον πράττειν, ἢ *Ariſtot.* αἱρετώτερος, ἁ, ον, melius eſt pugnantes mori, quam fuga ſervari, αἱρετώτερόν ἐστι μαχομένους ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγοντας σῴζεσθαι, *Xen.*

Meliorefco, βελτιόομαι.

Melius, βελτίονες, βέλτιον, *Dem.* ἄμεινον, *id.* me habeo, ῥᾴζω, *Lucian.*

Meliuſcule, μικρόν τι ἄμεινον.

Mellarium, ὁ μελισσεῖον, ου, *Nam.* τὸ μελιτουργεῖον, ου.

Mellarius, ὁ μελιτουργὸς, οῦ.

Mellarius, a, um, μελιτηρὸς, ὰ, ὸν, νος, ἀγγεῖον, *Athen.*

Mellatio, ἡ μελίτωσις, εως, ἡ μελιτουργία, ας, *Ariſtot.*

Melleus, a, um, ὁ καὶ ἡ μελιτώδης, ους, *Lucian.* μελίχρους, ὰ, ὸν, *Syneſ.*

Mellificium, ἡ μελιτουργία, ας, *Ariſtot.*

Mellifico, μελιτουργέω.

Melligo, τὸ μελίτωμα, ατος, *Dioſc.*

Mellitus, a, um, ὁ καὶ ἡ μελιτώδης, ους, *Theophr.* μελίχρους, ὰ, ὸν, *Lucian.* mellitum facio, μελιτόω, *Thuc.*

Melodia, ἡ μελῳδία, ας, *Athen.*

Melomeli, τὸ μηλόμελι, ιτος, *Dioſc.*

Melos, τὸ μέλος, ους, *Herodian.*

Membrana, ἡ διφθέρα, ας, *Thucyd.* ὁ ὑμήν, ένος, *Gal.*

Membranaceus, a, um, ὑμένιος, ία, ιον, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ὑμενώδης, ους, *Ariſtot.*

Membranula, τὸ ὑμένιον, ου.

Membratim, μεληδὸν, *Athen.* κατὰ μέλη, LXX.

Membroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεγαλόμελος.

Membrum, τὸ μέλος, ους, *Ariſtot.* τὸ κῶλον, ου, *N. T.* μέρος τι τοῦ σώματος, *Dem.* i. e. pars Periodi, τὸ κῶλον, ου, *Ariſtot.*

Memini, μέμνημαι, alicujus, τινὸς, *Xen.* μεμνοῦσθαί τινος, *Plut.* τι, *Iſocr.* Confer *Recordor.*

Memor, ὁ καὶ ἡ μνήμων, ονος, *Lucian.* μνημονικὸς, ὴ, όν, *Syneſ.* injuriarum, ὁ καὶ ἡ μνησίκακος, ου, *Dem.*

Memorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀξιόλογος, ου, *Ælian.* ὁ καὶ ἡ ἀξιαφήγητος, ου, *Herodot.* ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, *Xen.*

Memoratio, ἡ ὑπομνημόνευσις, εως, *Plut.*

Memoria, ἡ μνήμη, ης, *Dem.* memoriæ mandare aliquid, τίθεσθαί τι εἰς μνήμην, *id.* revocare aliquid in memoriam, σώζειν μνείαν τινὸς, *idem.* memoriam immortalem alicujus relinquere, καταλείπειν ἀθάνατον μνήμην τινὸς, *Iſocr.* retinere alicujus, ἔχειν μνείαν τινὸς, *id.* abolere alicujus, ἀφανίζειν τινὸς, *Dem.* ἀφανίζειν μνήμην τινὸς, *idem.* memoria recipere aliquid, σῴζειν τι διὰ μνήμης, *Ælian.* vir piæ memoriæ, ὁ τοῦ ὁσίας μνήμης, *Syneſ.* antiquiſſima poſt hominum memoriam urbs, πρεσβυτάτη τῶν ἐν μνήμῃ πόλις, *Ariſtid.* noſtra memoria, ὅσα τῆς ἡμετέρας γενέσεως, *Dem.* majorum noſtrorum memoria, ὅσα τῶν πρόσθεν τῆς ἡμετέρων, *id.*

Memorialis, e, μνημονικὸς, ὴ, όν, *Syneſ.* liber, τὸ ὑπομνημάτιον.

Memoriter, ἀπὸ μνήμης, dicere, εἰπεῖν, recitare aliquid. ἀπὸ στόματος εἰπεῖν τι, *Xen.* ἀπὸ στόματος λέγειν τι, *Plut.*

Memoro, ὑπομιμνήσκω, aliquid, τι, *Xen.* Conf. *Commemoro, Narro.*

Menda, τὸ φλαῦσμα, ατος, *Plut.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.*

Mendaciter, ψευδῶς, *Thuc.*

Mendacium, τὸ ψεῦδος, ους, *Dem.* τὸ ψεῦδος, ους, *id.* ἡ ψευδολογία, ας, *Iſocr.* dicere, λέγειν ψεῦδος, *Dem.* λέγειν τὰ ψευδῆ, *id.* immane, ψεῦδος ὑπερμεγέθες, *Dem.* mendaciis falſo, ψεύδομαι, *Dem.*

Mendaciunculum, τὸ ψευδύλλιον, ου.

Mendax, ὁ ψεύστης, ου, *Dem.* ὁ ψευδόμυθος, ου, *id.* ὁ μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχων, *id.* ὁ καὶ ἡ ψευδολόγος.

Mendica, ἡ πτωχαῖτις, ιδος, *Macar.*

Mendicabulum, ὁ πτωχαίτης, ου, *Plut.*

Mendicatio, ἡ πτωχαίτησις, εως.

Mendicitas, ἡ πτωχεία, ας, *Dem.* ἡ πλωχεία, ας, *Ariſtoph.* extrema mendicitate laborare, πένεσθαι ἐσχάτως καὶ εἰς τὰ ἔσχατα, *Ælian.*

Mendico, πτωχεύω, *Dem.* πτωχαίτιῶ, *Plut.* πτωχαίτεω, *N. T.*

Mendiculus, τὸ πλωχάριον, ου.

Mendicus, a, um, πλωχὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ πτωχαίτης, ου, *Plut.*

Mendicus, i, ὁ πτωχὸς, οῦ, *Dem.* ὁ πλωχεύων, ωντος, *id.*

Mendoſe, πλημμελῶς, *Galen.*

Mendoſus, a, um, πλημμελὴς, ους, *Plato.*

Menduſa,

Mendum, τὸ ψλαμμίδιμα, ατος, *Plut.* τὸ σφάλμα, ατος, *id.*
Meninx, ἡ μήνιγξ, γγος, *Aristot.*
Mens, ὁ νοῦς, contr. νῦς, νοῦ, *Dem.* ὁ διάνοια, ας, *idem*, ἡ γνώμη, ης, *Hipp.* ἡ φρήν, ενός, *id.* mentis compos, ὁ κὴ ἡ ἔμφρων, ονος, *Thuc.* οὐτος ἐκείνῳ γιγνόμενος, *Herodot.* non compos, ἐκπλαγὴς τὴν φρενῶν, *idem*, mente captus, φρενοπαρημένος, η, *Plato*, in mentem venire alicui, ἐρχίσθαι τινι ὅτι τῶν, *Dem* ὑπερχίσθαι τινι, *Plato*, mente aliquid agere ſ perpenderc, ἐπινοεῖν τι γνώμῃ, *Isocrat* διανοέομαι τι, *id.* mens ſana, γνώμη ὑγιὴς, *Aristæus.*
Menſa, ἡ τράπεζα, ης *Xenoph.* menſam Perſico more inſtructam apponere, τράπεζαν Μηδικῶν παρατίθεσθαι, *Thu.* ſecunda, τὰ τραγήματα, ων, *Cl Al* τὰ ὑπιτραπέζωματα, ων, *Aben* menſarum adfecla, ὁ τραπεζεύς, εως, *Hon*
Menſarius ὁ τραπεζίτης, ου, *Plut.* τραπεζιτικὸς, ὴ, ὸν, *Poll.*
Menſis, ὁ μὴν, μηνὸς, *Plut* qui ſex menſium eſt, ὁ κὴ ὁ ἑξάμηνος, ου, *Aristot* octo menſium, ὁ κὴ ὁ ὀκτάμηνος, ου, *idem*, &c menſes mulieris, τὰ ἐμμηνια, ων, *Diod Sic.*
Menſor, ὁ μετρητὴς, οῦ, *Dinarch*
Menſtrualis, ε, ὁ κὴ ἡ ἐμμηνος, purgatio, καθαρσις, *Dioſc*
Menſtruum, τὰ ἐμμηνα, ων, *Dioſc* τὰ ἐμμηνικὰ, ων, κὶ τὸ ὑπεμμηνον αἷμα γυναικων, *id.*
Menſtruus, a, um, ὁ κὴ ἡ ὑπεμμηνος, ου, ſacra, *id* feſta, ὑπεμμηνα, ιερὰ, *Heroic.*
Menſula, τὸ τραπέζιον, ου, *Hesych.*
Menſura, τὸ μέτρον, ου, *Ariſtot.*
Menta & Mentha, ἡ ἡδυόσμη, ης, *Dioſc.*
Mentaſtrum, ἡ ἡδυόσμος ἄγρι
Mentigo, ὁ λειχὼν, ὼνος, *Dioſc.*
Mentio, ἡ μνημη, ης, *Dem.* ἡ μνεια, ας, *id.* mentionem facere ſ mentionem alicujus, μνημονεύειν τινος, *Iſocr* τ, *id* τι, *id.* μνειαν ποιεῖσθαι τινος, *Iſocr*
Mentior, ψευδολογέω, ψευδομαι, manifeſte de aliqua re, φανερὸν ποιεῖν τινος, *Dem.* in aliquem, εἰς τινα, *N. T.* ἀναισχυντεῖν, *id.* Conf *Mendacium.*
Mento, ὁ κὴ ἡ μακρογένειος, ου, *Bud.*
Mentula, ἡ κολη, ης, *Ariſtoph.* τὸ πέος, εος, *id.*
Mentum, τὸ γένειον, ου, *Xen.* ὁ ἀνθρωπος, ους, demulceo, ὑποχειρίζω, *Syneſ.*
Meo, βαίνω, *Plato*, διέρχομαι, *Thuc.*
Mercabilis, e, ὁ κὴ ἡ ὠνητὸς, ὴ, ὸν, *Æſchin.*
Mercator, ὁ ἔμπορος, ου, *Plato.*
Mercatorius, ἐμπορικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*
Mercatura, ἡ ἐμπορια, ας, *Iſocr.* τὸ ὠνητὸν, ου, *Æſchin.*
Mercatus, ὁ ἐμπορασμὸς, ου, ἡ ἐμπορία, ας, *Iſocr.* τὸ ὠνητὸν, ου, *Æſchin.*
Mercedula, τὸ μισθάριον, ου, *Plaut.*
Merces, ὁ μισθὸς, οῦ, *Dem.* ἡ μισθοφορὰ ᾶς, *Thuc* mercede facere aliquid, ἐπὶ μισθῷ vel μισθῷ ποιεῖν τι, *Lucian.* mercedem capio, μισθὸν φέρω, *Thuc* pro labore ab aliquo peto, ἀπαιτεῖν τινα μισθὸν ὑπὲρ τῶν πονων, *Æliun.* mercede loco alicui aliquid, μισθοῦν τί τινι, *Dem.* conduco aliquem ad aliquid, μισθόομαι τινα ἐπί τινι, *id* bajuli, τὸ φέρετρον, ου, *Poll* doctoris, τὸ διδακτρον, ου, *idem*, medici, τὸ ζαστρον, ου, *Xen*
Mercimonium, ἡ ἐμπορια, ας, *Iſocr.* τὸ ὠνητὸν, ου, *Æſchin.*
Mercor, ἀγοράζω, aliquid ab aliquo, τι παρά τινος, *Lucian* ἐμπορεύομαι, aliquid pecunia, πρίασθαι τι χρημάτων, *Ariſtot.* χρήμασι, *Theophr*
Mercurius, ὁ ἑρμῆς, οῦ, *Thuc*
Merda, τὸ σκῶρ σκατος, *Ariſtoph.* ἡ κόπρος, ου, *id* τὸ ἀπόπατημα, ατος.
Mere, ἀκράτως, *Lucian.*
Merenda, τὸ ἀριστοποιον, ου
Mereo, vel Mereor, μισθοδοτέομαι, *Polyb* μισθὸν φέρω, *Thuc.* ſtipendium, στρατεύομαι, *id.* corpore, ἑταιρεῖν, *Plut.* bene de aliquo, εὖ ποιεῖν τινα, *Dem.* male de aliquo, κακῶς ποιεῖν τινα, *id.*
Meretricie, ἑταιρικῶς.
Meretricius, a, um, ἑταιρικὸς, ὴ, ὸν, *Philoſtr* πορνικος, ὴ, ὸν, vita, ἡ ἑταιρικὸς, ου, *Æſchin.* οἱ γάμοι καθαιρετοὶ, *Dem.*
Meretricor, ἑταιρῶ, *Æſchin.*
Meretricula, τὸ ἑταιρίδιον, ου, *Plut.*
Meretrix, ἡ ἑταίρα, ας, *idem*, ἡ ἑταιρικὴ, ὴς, *id.* ἡ ἑταιρὶς, ίδος, *Athen.* Conf. *Scortum*
Merges, ἡ δέσμη, ης.
Mergo, βαπτίζω. Conf *Immergo.*
Mergus, ἡ αἴθυια, ας, *Ariſtot.*
Meridialis, e, ſ. Meridianus, a, um, μεσημβρινος, ὴ, ὸν, μεσημβρινὸς, ὴ, ὸν, *Proclus.*
Meridiatio, ἡ μεσημβρια, ας.
Meridies, ἡ μεσημβρια, ας, *Thuc.*
Meridior, μεσημβριάζω, *Plato.*
Merito, ἀξίως, *Dem.* & convenienter fieri, εἰκότως ἂν φρονοῦντος γίγνεσθαι, *Iſocr* conſequi veniam, εἰκότως ζημίας τυγχάνειν, *Dem*
Meritum, ἡ ἀξία, ας, pro merito, κατὰ τὴν ἀξίαν, *Plato*, ultra meritum, παρὰ τὴν ἀξίαν, *Dem.* i. e. beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατος, *Xen.*
Meritus, a, um, ἄξιος, ία, ον, *Xen.*
Merſo, βαπτίζω, aliquem in mare, εἰς θάλατταν τινα, *Plut*
Merula, ὁ κοσσυφος, ου, *Ariſtot.*
Merum, τὸ ἀκρατον, ου, *Lucian.*
Merus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄκρατος, ου, *Lucian* ζωὴ ς, ὰ, ὸν, *Dioſ.* ὁ κὴ ἡ αἴζωρος, ου, *Plut.*
Merx, τὸ ἐμπορευμα, ατος, τὸ ὠνιον, ου, *Dem.*
Meſenterium, τὸ μεσεντέριον, ου, *Ariſtot.* τὸ μεσοκωλον, ου, *Hipp*
Meſocranium, τὸ μεσοκρανιον, ου, *Poll.*
Meſopilum, τὸ μεσόπιλον, ου, *Theophr.*
Meſopilus, ὁ μεσοπίλη, ης, *Theophr.*
Meſſias, ὁ Μεσσιας, ου, *N. T*
Meſſis, ὁ θερισμὸς, οῦ, *Æſchin.* ὁ ἀμητὸς, οῦ, meſſem facio, θερίζω, *Xen.*
Meſſor, ὁ θερισὴς, οῦ, *Dem.*
Meſſorius, a, um, θεριστικὸς, ὴ, ὸν, falx, τὸ θερίστριον, ου, LXX. τὸ θέρος, ους, *id*
Meta, ὁ μετὰ, ου, *Ariſtot.* i e terminus, ὁ ὅρος, ου, *Dem* metam p no, τίθημι ὅρον, *id.* ὁ Σκοπὸς, ου, ad metam propoſitam collineo, κατέχω Σκοπὸν σκοπῶ μαι, *Ior*
Metallicus, a, um, μεταλλικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot* ars, ἡ μεταλλικὴ τέχνη, ης, *Laert*
Metallicus, ὁ μεταλλικὸς, ου, *Poll.*
Metallum, τὸ μέταλλον, ου, *Dioſc.* eruo, μεταλλεύω, *Lucian.* metalli ſcrutatio, ἡ μεταλλεία, ας, *Plut.*
Metamorphoſis, ἡ μεταμόρφωσις, εως
Metaphora, ἡ μεταφορὰ, ας, *Ariſt*
Metaphyſica, τὰ μεταφυσικὰ, ῶν, *Ariſtot.*
Metathesis, ἡ μετάθεσις, εως, *Gramm.*
Metatio, ἡ μετρησις, εως, *Plut*
Metator, ὁ διατάκτης, ου.
Meteorum, τὸ μετέωρον, ου, *Ariſtot.*
Methodus, ἡ μέθοδος, ου, *Ariſtot.*
Meticuloſe, ἀγεδιῶς, *Dem.*
Meticuloſus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄτολμος, ου, *Demoſth.* Conf *Timidus*
Metior, μετρῶ, aliqua re, τινι, *Plut* aliquid, τί, *Dem.* bonum voluptate, σταθμῶμαι τὸ καλὸν ἡδονῇ, *Plato.*
Meto, θερίζω, *Xen. Ephes*, *Theophr.*
Metor, μετρῶμαι, *Dem.* κατὰ μετρῶμαι, *Xenoph* caſtra, στρατοπεδεύω, *Plut* στρατοπεδεύομαι, *Iſocr.* alicubi, ἐδρίω στρατοπέδον ἐν τινι, *Herodot.*
Metricus, a, um, μετρικὸς, ὴ, ὸν
Metropolis, ἡ μητρόπολις, εως, *Thuc.*
Metropolita, ὁ μητροπολίτης, ου
Metrum, τὸ μέτρον, ου, *Ariſtot.*
Metula, τὸ κυνοδεσμον, ου, τὸ καταπλοῦν, ου, *Thuc.*
Metuo, φοβέομαι, ου, μὴ, *Dem.* alicui, τινὶ, *id.* rebus alicujus, ὑπὲρ τινος, *id.* aliquem, τινα, *Iſocr.* consteruor, τὸ κὴ παράδοξον, *Dem.* modum, πέρα τοῦ μέτρου, *Dem.* tanto aliquem, τοσούτῳ μᾶλλον δείσας, vel potius δείσασά τινα, *Iſocr.* potentiam alicujus, δείσας δυνάμει τινος, *Dem.* metuendum hoc, δεινὸν ἐστὶ τοῦτο, *id.* ne, κινδυνεύω μὴ, *Iſocr.* ut hoc poſſit conſistere, φόβος ἐστὶ μὴ τοῦτο γένηται, *Dem.*
Metus, ὁ φόβος, ου, *Dem.* τὸ δέος, ους, metum injicere alicui, φόβον παρέχειν τινὶ, *Dem.* ἐμβάλλειν τινὶ φόβον, φόβον ποιεῖν τινι, *idem*, verſari in metu, φόβῳ, *Dem.* adfici metu, μεγάλῳ φόβῳ τινος, *id.* emori metu, τελευτᾶν τῷ φόβῳ, *id.* tollere, eximere metum alicui, ἐξαιρεῖσθαι φόβον τινὶ, *id.* ἀπαλλάττειν τὸ δεινὸς, *Iſocr.* evanuit omnis metus, ἀπῆν ὁ φόβος, *Dem.* metu perculſus, ὑπὸ φόβου γελὼς ὑπὸ δέους, *Ælian.*
Meus, a, um, ἐμος, pater, ὁ ἐμὸς πατὴρ, *Dem.* denunciatio, ἐμὸν φρόνημα, *id.* corpus, ἐμὸν σῶμα, *idem*, meapte cauſſa, ἕνεκα ἐμοῦ.
Mica, ὁ ψιξ, χὶς, *Al. Aphr.* τὸ ψιχίον, ου, *N. T.*
Mico, σπίζω, *Ariſtot.*
Micturio, ουρητιῶ, *Ariſtoph.*
Migratio, ἡ μετοικησις, εως, *Plato*, ἡ μεταλλαγὴ, ῆς, *Baſ.* ἡ ἀποικια, ας, *Iſocr.*
Migro, μεταναίζομαι, *Iſocr.* alicunde aliquo μετοικίζειν εκ τινος εἰς τι, *Herodot.* e domo, οἰκίσεως ἀπὸ ἡ οἰκίας, *Ariſtot.* in insulam, ἀποικεῖν εἰς νῆσον, *Iſocr.*
Miles, ὁ στρατιώτης, ου, *Dem.* ὁ στρατιώτικὸς, ου, *id* milites colligere ſ. conſcribere, στρατιώτας παρασκευάζειν, *Dem.* παρασκευάζειν, *id* habere paratos, λαμβάνειν ἐξ ἑτοίμου, *id* cogere, ζεύγνυμι, *id.* τρέφειν, *id.* emittere, ἀποπέμπειν, *id.* ἀφιέναι, ἀπολύειν *Iſocr.* emeritus, στρατιώτης ἀπειρηκὼς, *Ariſtot.* ἀπαλλαγεὶς, ἐντὸς, *id.* ἀπηλλαγμένος, ἀπηλλάχθαι, *Dem* nullius pretii, κάκιστος ἄξιος, *id.* domeſticus, οἰκιακὸς, *id.* mercenarius, μισθοφορὸς, *id*
Militaris, e, στρατιωτικὸς, ὴ, ὸν, tribunus, *Cælius*, *Xen* res, τὰ στρατιωτικὰ, ῶν, *Thuc.*
Militariter, στρατιωτικῶς, *Thuc.*
Militia, ἡ στρατια ας, *Dem* ἡ στρατεία, ας, *Xenoph* in militiam egredior, στρατεύομαι, *id.* una cum alio, συνεπιστρατεύομαι, *Dem.* militia ceſſatio, ἡ ἀστρατία, ας, *Plutarch.* militiæ deſertor, ὁ ἀστρατολὶς *id*
Milito, στρατεύω, *Dem* στρατεύομαι, *id.* pro ſtipendio, μισθοῦ, *Xen* alicui, τινὶ, *Greg.* ſub aliquo, ὑπό τινι *Plut*
Milium, ὁ κεγχρὶς, ου, *Dioſ*
Mille, χίλιοι, αι, α, *Il*
Millechimus, η, ον, χιλιοστὸς, ὴ, ὸν
Millenarius, ὁ χιλιαρχος, ου, ἡ χιλιαρχία, ας, *Dion*
Millenus, η, ον, χιλιοστὸς, ὴ, ὸν, intra centeſimum millenarium, ἐντὸς ἑκατοντακισχιλιοστοῦ, *Herodian.*
Milliare, τὸ μιλιάριον, ου, ἡ χιλιοστὴ, ῆς, ὁδὸν
Millies, χιλάκις, millies plus, μυριαπλασίως, LXX
Milvus, ὁ ἰκτὶν, ῖνος, *Ariſtot.* ἱέραξ, ακος, ὁ, LXX
Mina, ἡ μνᾶ, ᾶς, *Dem*
Minæ, ἡ απειλὴ, ῆς, *Dem* minas intendo alicui, απειλῶ τινι, *Xenophon* minis parco, ἀφειδομαι απειλῶν, *Lucian* minis terreor, ἀπειλοῦμαι, *Xen.*
Minaciter απειλητικως, *Herodot.*
Minatio, ἡ απειλησις, εως
Minax, απειλητικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*
Mineralia, τὰ μεταλλα, ων
Minerva, ἡ Αθηνα, ας, *Lucian*, craſſiore, ἀνθρωποπρεπὴς, *Gal*
Minerval, τὸ διδακτρον, ου.

Mingo,

Unusquisque, Uniosquisibet, Unusquivis, πᾶς ἕκαστος, πᾶσα ἑκάστη, πᾶν ἕκαστον, *Aristot.* ὁ δεῖνα ἕκαστος, μία ἑκάστη, ἕν ἕκαστον, *Isocr.*

Vocabularium, τὸ λεξικὸν, ου.

Vocabulum, ἡ λέξις, εως, *Lucian.*

Vocalis, e, φωνῆεις, εσσα, εν, animal, ζῶον, *Xen.* litera, γράμμα, *Plato*, ὁ καὶ ἡ εὔφωνος, ου, *Dem.*

Vocalitas, ἡ εὐφωνία, ας; *Dem. Phal.*

Vocaliter, εὐφώνως, *Poll.*

Vocatio, *ad cænam in jus*, ἡ κλῆσις, εως, *Xen. Ariſtoph.*

Vocativus, a, um, κλητικὸς, ἡ, ὸν, caſus, πτῶσις, *Gramm.*

Vocator, ὁ κλήτωρ, ορος. *Lucian.*

Vociferatio, ἡ κραυγὴ, ῆς, *Xen.* ὁ κεκραγμὸς, ου, *Plut.* ἡ ὠὴ.

Vociferor, κράζομαι, *Xenoph.* κραυγάζω, *N. T.* βοάω, *Dem.* & clamito, βοάω καὶ κράζω, *idem.*

Vocula, τὸ λεξίδιον, ου, i. e. *parva vox*, τὸ φωνίδιον, ου.

Vola, τὸ θέναρ, αρος, *Al. Aphr.* τὸ γύαλον, ου, *Euſtath.*

Volatilis, e, πετητὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* πτηρὸς, ὸν, εσσα, εν.

Volatus, ἡ πτοὴ, ῆς, ἡ πτῆσις, εως.

Volens, ἄσμενος, ένη, ενον, *Isocr.* ἑκούσιος, ία, ον, *Dem.*

Volenter, ἀσμένως, *Isocr.*

Volo, as, πέτομαι, *Plut.* ἵπταμαι, trans ſ. per aëra, πέτομαι χῆ θαλάσσης, *Ælian.*

Volo, vis, βούλομαι, aliquid vehementer, σφόδρα τι, *Dem.* quod quis vult, ea ſibi fingit, ὁ βούλεται, τοῦτ' ἕκαστος καὶ οἴεται, *idem*, non ignarus eſſe alicujus rei, θέλω μὴ ἄπειρος εἶναί τινος, *Isocr.* mori, quam videre aliquid, ἐθέλω ἀποθανεῖν ἢ τὸ ἰδεῖν τι, *Dem.* bene alicui, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, *Isocr.*

Volſella, τὸ τριχολάβιον, ου, *Ait.*

Volubilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐτροφος, ου, *Plut.*

Volubilitas, ἡ εὐτροφία, ας, *Plut.* ἡ εὐτροχία.

Volucer, ſ. Volucris, e, πετητὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* i. e. celer, ὠκὺς, εῖα, ύ.

Volucris, i. e. *avis*, ὁ vel ἡ ὄρνις, ιθος, *Dem.*

Volumen, τὸ εἰλημα, ατος, *Joſ.* i. e. liber, τὸ βιβλίον, ου, *Plut.*

Voluntarie, ἑκόντι, *Isocr.* ἑκουσιαζόντως, *Herodot.* ἑκουσιάζοντος, *Thuc.* ἑκόντι, *Plut.* ἑκουσίως, *Dem.* ἑκουσία, *idem*

Voluntarius, a, um, ἑκούσιος, ία, ον, *Dem.* ἑκών, όντος, *fem.* ἑκοῦσα, ης, id.

Voluntas, ἡ βούλησις, εως, *Dem.* τὸ βούλημα, ατος, *N. T.* τὸ θέλημα, ατος, *id.* ἡ θέλησις, εως, *id.* bona & vita moderata, χρηστὴ προαίρεσις καὶ βίος σάφρων, *Dem.* recta, τὸ εὖ βούλεσθαι, *id.* voluntatem ſuam prodere, ἐνδείκνυσθαι τὸ βούλεσθαί τινι, *Lem.* voluntatem ex re aliqua percipere, λαβεῖν τὸ βούλημα τινος παρά τι, *id.* concedere voluntati alicujus, συγχωρεῖν τῇ βουλῇ τινος, *id.* parere voluntati alicujus, πείθεσθαι τοῖς βουλήμασί τινος. *id.* adverſari voluntati alicujus, ἐναντιοῦσθαι τῷ βουλήματί τινος, *id.*

Volvo, κυλινδέω, κυλίω, aliquid, τι, *Xen.*

Volupe, ἡδὺ, eſt poſſidere divitias, ἡδὺ τὸ ἔχειν χρήματα, *Xen.*

Voluptarie, ἡδονικῶς.

Voluptarius, a, um, ἡδονικὸς, ἡ, ὸν, *Ceb. Theb.*

Voluptas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, & delectatio, ἡ χάρις, *Dem.* ἡ ῥᾳστώνη, *id.* eximia, ὑπερβάλλουσα, *Iſocr.* brevis, ὀλιγόλεκτος, *Dem.* momentanea, ἡ παραυτίκα, *id.* utilitati prorſus contraria, τῷ συμφέροντι ἐν ἅπασι ἐναντία, *id.* voluptates aliquas appetere, προαιρεῖσθαί τινας ἡδονάς, *Dem.* amare, ἀγαπᾶν, *id.* ſequi, ſectari, venari, διώκειν, *Iſocr.* creare alicui, ποιεῖν τινί, *Dem.* comparare ſibi alicunde, πορίζειν ἄλλοθεν ἑαυτῷ, *id.* adferre alicui, φέρειν τινί, *id.* capere, percipere, habere, ἔχειν, *id.* negligere, adſpernari, ἀμελεῖν τῆς ἡδονῆς, *Iſocr.* frui voluptatibus, ἀπολαύειν τῆς ἡδονῆς, *Dem.* ſervire voluptati, δουλεύειν ἡδονῇ, *id.*

Voluptuoſitas, ἡ φιληδονία, ας, *Plut.*

Voluptuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλήδονος, ου, *Plut.*

Voluta, ἡ ἕλιξ, ικος, *Plut.*

Volutabrum, ἡ κυλίστρα, ας, *Poll.* τὸ κύλισμα, ατος, *N. T.*

Volutatio, ἡ κύλινδησις, εως, *Plut.* ἡ κύλισις, εως *id.* in corpore, ἡ κυδίσησις, ἐν πάλῃ, *Lucian.*

Voluto, κυλίω, κυλινδέω, *Xen.*

Vomer, ὁ ὖννις, εως, *Plut.*

Vomica, τὸ ἀπόσημα, ατος, *Galen.*

Vomitio, idem quod *Vomitus.*

Vomitorius, a, um, ἐμετικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Vomiturio, ἐμετιάω, *Ariſtot.*

Vomitus, us, ἡ ἐμέσις, εως, *Hippocr.* ὁ ἔμετος, ου.

Vomo, ἐμέω, *Lucian.* ἀποκεῖν, *id.*

Voracitas, ἡ ἀδηφαγία, ας, *Ælian.*

Vorago, τὸ βάραθρον, ου, *Xen.* τὸ χάσμα.

Voratio, ἡ βρυχθισις, εως.

Vorax, καδηφάγος, ου, *Plut* ὁ πολυφάγος, ου, id.

Voro, βρυχθίζω, *Ariſtot.* ἀδηφαγέω, *Iſocr.*

Vortex, ἡ Συρτις, ῆς, *Heſych.* ἡ δίνη, ης, *Philo.*

Verticoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ δινώδης, ους, ὁ συρτώδης σόλος ἔχων

Votivus, a, um, εὐκτικὸς, ἡ, όν.

Votum, ἡ εὐχὴ, ῆς, *Dem.* facio, ſ. nuncupo Deo pro aliqua re, εὔχομαι εὐχὴν Θεῷ ὑπέρ τινι, *id.* perſolvo, i. impleo, εὐχὴν ἀποδίδωμι. *id.* ἀποτίλεω, *Xen.* voti compotem fieri, ὧν τε πέρι ἀφικέσθαι τὴν εὐχὴν *Lucian*, non fieri compotem voti, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος, voto excedere, ἄλλο θέλειν, ἄλλο τυχεῖν, *Æl.*

Voveo, εὔχομαι, Deo, τῷ Θεῷ, *Thuc.* πρὸς Θεὸν εὐχὰς ποιέομαι, *Plutarch.* Confer *Votum.*

Vox, ἡ φωνὴ, ῆς, magna, μεγάλη, *Demoſth.* clara, λαμπρὰ, *idem*, ſatis magna, ἱκανὴ, *id.* vocem edo, ἀφ ημι φωνὴν, *Dem.* ῥήγνυμι φωνὴν, *idem*, per nares, φθέγγομαι διὰ ῥινῶν, *Lucian.* acuere, ἀπείρειν, *idem*, voce clariſſima pronunciare, εἰκεῖν σαφίστατα τῇ φωνῇ, *id.* φθέγγεσθαι μέγιστον, *id.* orationi deeſt vox oratoris, ὑπορεῖ ὁ λόγος φωνῆς τοῦ λέγοντος, *id.*

Upupa, ὁ ἔποψ, οπος, *Ariſtot.*

Urbane, ἀστείως, *Plut.*

Urbanitas, ἡ ἀστειότης, ητος, ἡ εὐτραπελία, ſermonis urbanitate uti, ἀστείζομαι, *Plut.*

Urbanus, a, um, ἀστεῖος, αία, εῖον, *Iſocr.*

Urbicus, a, um, ἀστικὸς, ἡ, όν, *Lucian.*

Urbs, ἡ πόλις, εως, maxima, μεγίστη, *Dem.* populoſa, πολυάνθρωπος, *id.* μυριάνδρος, *Iſocr.* antiqua, ἀρχαία, *Demoſth.* invicta, ἀήττητος, *id.* inſuperabilis, ἀνυπόστατος, *id.* parva, μικρὰ, *id.* infirma, ἀσθενὴς, *id.* deſolata, ἔρημος, *idem*, maritima, ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ, *Iſocr.* urbem condere, πόλιν κτίζειν, *idem*, οἰκίζειν, *Dem.* inſtaurare, κατασκευάζειν, *id.* munire, τειχίζειν, *id.* muro circumdare, τείχει περιβάλλειν, *idem*, ornare ædificiis, κοσμεῖν οἰκοδομήμασι, *idem*, habitare, incolere, οἰκεῖν, *idem*, adfligere, ἐνοχλεῖν, *id.* diſſidere, στολιορκεῖν, *id.* ſubigere, δουλοῦσθαι, *id.* ſubjicere ſibi, ὑφ' ἑαυτὴν ποιεῖν, *id.* capere, λαμβάνειν, *id.* ἁλίσκεσθαι, *id.* αἱρεῖσθαι, *id.* eventere, ἀναιρεῖν, *id.* in ſervitutem redigere, ἀνδραποδίζεσθαι, *Dem.* vaſtare, ἀφανίζειν πυρὶ, *id.* diruere, κατασκάπτειν, *Iſocr.* perdere, διαφθείρειν, *id.* tueri, φυλάττειν, *id.* ſervare, σώζειν, *Dem.* deferere, ἐκλείπειν, *id.* tradere alicui, παραδιδόναι τινὶ, *id.* ἐγχειρίζειν τινὶ, *Dem.* proderе, προδιδόναι, *id.* recipere, recuperare, ἀναλαμβάνειν *id*

Urceolus, τὸ κάδιον, ου.

Urceus, ὁ κέραμος, ου. *Athen.*

Uredo, ἡ καυθμὸς, οῦ. *Theophr.*

Ureter, ὁ οὐρητὴρ, ῆρος, *Galen.*

Urgeo, θλίβομαι, *N. T.* ἐπείγω.

Urina, τὸ οὖρον, ου. *Ariſtot.* τὸ οὔρημα, ατος, *Hippocr.*

Urinaris, e, ουρικὸς, ἡ, όν.

Urinator, ὁ καλυμβητὴς, οῦ, *Thuc.* ὁ κυδιστὴς, *Urinor*, καλυμβάω, κυδίζω.

Urina, ἡ ὑδρία, ας, *N. T.* ὁ vel ἡ χάμος, ου, *Ariſtoph.* τὸ χάμευον, ου, *Plut.* ἡ κάννη.

Urnalis, e, χαμικὸς, ἡ, όν.

Urnula, τὸ χαμύδριον, ου, *Poll.* ὁ ταμίσκος, ου, *idem.*

Uro, καίω, omnia, κάοντα, *Plut.* Confer *Cremo.*

Urſa, ἡ ἄρκος, ου, *Ariſtot.*

Urſinus, a, um, ἀρκτικὸς, ἡ, όν.

Urſus, ὁ ἄρκτος, ου, *Ariſtot.*

Urtica, ἡ ἀκαλήφη, ης, *Syncſ.* ἡ κνίδη, ης, LXX.

Urus, ὁ ὦρος, ου, *Poll.*

Uſio, idem quod *Uſus.*

Uſitate, κατὰ τὸ εἰωθός.

Uſitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ εἰωθὼς, ὼς, institutum, πολιτεία, *Dem.*

Uſpiam, ποιαχοῦ.

Uſquam, ποῦ.

Uſque, μέχρι τοῦ hunc diem, τῆς δεῦρο ἡμέρας, *Dem.* uſque ad talos, ἄχρι τῶν σφυρῶν, id. uſque ad ſanctatem, ἄχρι κόρου, id. uſque adhuc, μέχρι τοῦ νῦν, uſque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου, *Xen.* uſque adeo, ἕως τελείας, *Dem.* uſque eo, εἰς τοσοῦτον, uſquequaque, πάντη. quo, οὗ, ᾗ.

Uſtio, ἡ καῦσις, εως, *Dioſc.*

Uſtrinum, τὸ καυτηρίειον, ου.

Uſtulo, καυτηριάζω, *Strabo.*

Uſualis, e, χρηστὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Ulura, ὁ τόκος, ου, *Dem.* uſuram debeo alicui, τόκου ὀφείλω τινί. id. exigo ab aliquo, εἰσπράττω παρά τινος, *id.* dare, διδόναι, *id.* reddo, ἀποδίδωμι, *id.* ſolvo, τίθημι, *id.* pendo, τίλεω, *id.* accipere, λαμβάνειν, *id.* χομίζεσθαι, *id.*

Uſurpatio, ἡ χρῆσις, εως. *Dem.*

Uſurpo, χρῆμαι. Conf. *Utor.*

Uſus, ἡ χρῆσις, εως, *Dem.* ἡ ἐπίλαυσις, εως, *id.* uſum habeo maximum rerum, ἐμπειροτατὸς εἰμι. *Iſocr.* uſu edoctus ſcio, σαφηνεστάτης ἐμπειρίας τῶν πολέμων κέκτημαι, *idem*, habere, τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχειν, *Polyb.* uſu venire alicui, συμβαίνειν τινί, *Iſocr.*

Uſus fructus, ἡ ὀπωφορία, ας, *Dem.*

Ut, *Conjunct.* ἵνα, deſinam dicere, παύσομαι λέγων, *Dem.* breviter dicam, ὡς συντόμως εἰπεῖν, *Iſocr.* non ita demens ſum, ut velim, οὐκ οὕτως ἄφρων, εἰμὶ ὥστε βούλεσθαι, *Dem.* eleborandum eſt, ut deſiſtat, θεραπεύειν προσήκει, ὅπως παύσεται, *id.*

Ut, *Adverb.* ὡς, *Demoſth.* Conf. *Quemadmodum.*

Utcumque, ὅπως, ἄν, *Dem.*

Uterque, ἑκάτερος, α, ον, τὸ ἑκάτερον.

Uteri, a, um, πότερος, α, ον, *Dem.* pater, an hic, ὁ πατὴρ, ἢ ὅτος; *Xen.* uter ? πότερος ἄρα ; *Dem.* tandem, πότερός ποτε, *Xen.* utra in parte, πότερωθι, *Plato*, utro modo, πότερως, *Ariſtot.* utram in partem, πότερα, *Xen.* ὁπότερος, *Thuc.* utrum, an, ἑπότερον, *Iſocr.*

Uter, ris, ὁ ἀσκὸς, οῦ, *Plut.*

Utercumque, ὁπότερος, ἄν, *Xen.* ἑκάτερος, ἑρα, ἕτερον, *Lucian.*

Uterinus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμομήτριος, ου, *Dem.* ſ. ὁμομήτριος, ία, ον, id.

Uterlibet, ὁπότερος οὖν, *Thuc.*

Uternam, ὁπότερος ἄν, *Xen.*

Uterque, ἑκάτερος, ἑρα, ερον, *Plut.* ἀμφότερος, ἑρα, ερον, *Iſocr.* utroque modo, ἀμφοτέρως, *Ariſtot.*

Utervis, ὁπότερος ἕτυχε, *Thuc.*

Uterus, ἡ μήτρα, ας, *Euſtath.* ἡ δελφύς.

Uti, idem quod *Ut* Adverb.

Utilis, e, ὁ καὶ ἡ χρήσιμος, ου, multum alicui, πολλά τινι, *Dem.* & multitudini conducens, *Cumprimis* καὶ ἀφέλιμος τοῖς πολλοῖς, *idem*, conſulere, τὸ ξυμφέρον παραινεῖν, *id.* ad nihil μηδὲν χρήσιμος, *id.* fum alicui, χρήσιμός εἰμί τινι, *Dem.* ad nihil, χρήσιμος συγχάσκω δὲ πρὸς μηδὲν, *Iſocr.* præbeo me utilem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν χρήσιμον τινι, *idem*, utilis fio, γίγνομαι χρήσιμος, *Dem.* ὠφέλιμος, *Iſocr.*

Utilita-

ας, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* τὸ ὠφέλημα, ατος, *id.* τὸ *Συμφορον*, υ, *id.* τὸ συμφέρον, οντος, *id.* τὸ χρήσιμον, υ, *id.* utilis, e, ὠφελιμος, ὄφελος, συμφορος, χρησιμος, *id.* utilitas, ὠφελεια, ας, *Dem.* alicujus quærere, ζητειν τὸ συμφερον τινὸς, *idem*, aucupari, θηρεύειν, *id.* habere alicui, παρέχειν τινὶ, *id.* magnam habere, ὠφέλειαν μεγάλην ἐχειν, *Dem.* de utilitate alicujus ſollicitum eſſe, φροντίζειν τοῦ συμφέροντος τινὸς *id.* meæ aliquid utilitate, πραττειν τι πρὸς τὸ συμφορον τὸ ἐμὸν, *Dem.* ſuam habere utilitatis, χρῆσθαι τῷ συμφέροντι, adferre aliquem utilitate, πράττειν τι συμφερον τινὶ, *id.* ποιεῖν τι τῷ συμφέροντι τινὶ, *id.* conf. *Commodum, Emolumentum.*

iter, συμφερειν, conſulere alicui, συμβουλεύειν τινὶ, *Iſocr.* συμφόρος, *Iſocr.* λυσιτελῆντος, *Dem.* χρησίμως, *Thuc.*

am, εἴδην, natus eſſem tunc, σωιζεσθαι ὤφελον, *Xen.* ſcriberet, γράψειε, *Plaut.* abſcindantur, ἀφελων ἡ ἀποκοπὴ *N. T.* Brutus iveret ἄφελε ζῆν Βρᾶτον, i. e. *debebat vivere Plut.*

que, ὄντα, fluxerunt ſermones, ἐρρύησαν οἱ λογοι, *Dem.*

ri. χρήσιμαι, aliquo familiariter, τινι, *Iſocr.* familiarem ſibi, φιλοφρόπως, *Demoſth.* familiarem, οἰκειότατα, *Iſocr.* aliquo amico, τινι εἰλφ, *Liban* bene recteque re aliqua, καλῶς καὶ νομίμως πράγματί τινι, *Dem.*

ſcus, ουσα, ον, *Herodot.*

ſcularis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσκωδὴς, ἐος.

ſcularius, ὁ ἀσκαδὸς, οῦ.

ſculus, τὸ ἀτιλίδιον, υ, *Plut*

rimque, ἀμφοτεροθεν, ἑκατερωθεν, *Iſocr.* robique, ἀμφοτερᾳ, ἑκατερᾳ.

ſum, vide *Uter.*

ut, idem quod *Etſi.*

ſula, ἡ σφενδονη, ης, ἄλμα, passa, ἡ σαφις, ἰδος *Dioſc.*

ſus, ὁ ἡ ἡ σαφιλινος.

ſtus, a, um, διετης, ὰ, ὸν, terra, γῆ, *Theophr.*

ulgaris, e, ὁ καὶ ἡ δημώδης, ες, *Herodian* ὁ τυχων, ἡ τυχουσα, τὸ τυχον, *Plut.* εἷς τῶν τυχόντων, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ πανδημος, ον, *Plut.*

ulgariter, φαῦλον, *Iſocr.* κοινῆ, *Ariſtot.* τυχόντως.

ulgator, ὁ ῥαπιστὴς, ου.

Vulgo, *Adverb.* παντδημεὶ, κοινοδαμεὶ, κοινῆ, *Ariſtot.*

Vulgo, as, συμίζω, *Euripid.* διαθρυλλουμαι, aliquid quod tacendum erat, διαμοσιεύω λογους, *Plut.*

Vulgus, τὸ πλῆθος, ους, *Dem.* οἱ πολλοὶ, ὧν, *hinc.*

Vulnerarius, a, um, τραυματικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Vulneratio, ἡ τρωσις, εως.

Vulnero, τιτρώσκω, aliquem per thoracem, τινὰ διὰ θώρακος, *Plut.* aliquem, τραυματίζω τινὰ, *Dem.* Conf. *Vulnus.*

Vulnus, τὸ τραῦμα, ατος, *Dem.* ἡ πληγὴ, ῆς, *Xen.* progredi ad vulnera, ἐλθεῖν εἰς τραύματα, *idem*, mori ex vulnere, ἀποθανειν ὑπὸ τῶν τραυμάτων, *idem*, infligo alicui vulnus, προσιεντείνω τινὶ πληγὴν, *Dem.* accipio ab aliquo, λαμβάνω παρά τινος, *id.* λαμβάνω τραῦμα ὑπό τινος, *idem*, obligare, τραῦμα ἐπιδησαι, *Gal.* periculoſum vulnus gladio in caput infligere, καταφέρειν τῷ ξιφει κατ' αὐτῆς ἐπικινδυνων πληγην, *Diod. Sic.*

Vulnuſculum, τὸ τραυμάτιον, υ.

Vulpecula, τὸ ἀλωπέκιον, υ, τὸ ἀλωπεκίδιον, υ.

Vulpes, ἡ ἀλώπηξ, εκος, *Ariſtot.* ἡ κερδὼ.

Vulpinaris, e, ſ. Vulpinus, a, um, ὁ ἡ ἀλωπεκώδης, ες.

Vulpinor, ἀλωπεκιζω, *Ariſtoph.*

Vulſio, ſ. Vulſura, ἡ τιλσις, εως, ὁ τιλμὸς, οῦ, *Euſtath.*

Vultur, ὁ, τὸ ἀφροσαπιδιον, υ.

Vultuoſus, a, um, ὁ ἡ προσωπαιδης, ες, i. e. *aſpectus*, ὀκυδρακης, ὴ, ὸν, *Dem.*

Vultur, ὁ γυψ, γυπὸς, *Plut.*

Vulturinus, a, um, γυπινος, η, ινον.

Vulturius, ὁ ἐυρυνοτος, υ *Ariſtot*

Vultus, τὸ πρόσωπον, υ, *Dem.* vultum alicujus mirari, βλεπειν εἰς πρόσωπόν τινος, *idem*, quo vultu cum adjicies? ποιοις προσωπῳ προσβαλεῖς αὐτον ἀναζεύξῃ; *Dem* conjecere, aliquid ex vultu, φυσιογνωμονεῖν, *idem* motus decentare per vultum, τὰ ἤθη ἐμφαινεσθαι διὰ τοῦ ὄψεως *Cicero*, *idem*

Vulva, ἡ ὑστερα, ας, *Dioſc.* ἡ μητρα.

Uxor, ἡ γυνὴ, αικος, *Dem.* ἡ πρακτις, ιδος, *Lucian.* ἡ ζωσικὸσα, ης, *id.* ἡ ἄλοχος, υ, *Plato*, uxorem duco, γαμέω γυναῖκα, *Ariſtoph.* ἄγομαι γυναῖκα, *Iſocr.* γαμέω τινὰ γαμῳ, *Dem.* λαμβάνω γυναῖκα, *Iſocr.* puellam duco, ἄγω κόρην, *Plut.* uxorem ducere, λαμβανειν γυναῖκα ἐπὶ παιδοποιίᾳ, *Dem.* torum dio, κοινωνεῖν γυναικὸς, *id.*

Uxoratus, a, um, γεγαμηκὼς, υῖα, ὸς, *Baſ.*

Uxorcula, τὸ γυναικάριον, υ.

Uxorius, a, um, γυναικιῶδης, ες, ιον, i. e. *uxori nimium deditus*, ὁ γυναικίας, ου, *Lucian.* ſic, γυναικοκρατούμενος.

X.

Xeniolum, τὸ ξενίδιον, υ.

Xenium, τὸ ξένιον, υ, *Xen.*

Xenodochium, τὸ ξενοδοχεῖον, υ, *Suid.*

Xiphias, ὁ ξιφίας, υ, *Athen*

Xylobalſamum, τὸ ξυλοβάλσαμον, υ, *Dioſc.*

Xyſticus, a, um, ξυστικὸς, ὴ, ὸν.

Xyſtus, ὁ ξυστὸς, οῦ, *Xen.*

Z.

ZE'A, ἡ ζεία, ſ. ξεία, ας, *Dioſc.*

Zelotes, ὁ ζηλωτὴς, οῦ, *N. T.*

Zelotypa, ὁ ζηλότυπος, υ, γυνὴ ἀντίζηλος γυναικὶ, *Suid.*

Zelotypia, ζηλοτυπία, ας, *Plut.*

Zelotypus, ὁ ζηλότυπος, υ, *Lucian.* ſum, ζηλοτυπέω, *Athen.*

Zelus, ὁ ζῆλος, υ, *N. T.*

Zephyrius, ος, ον, ζεφύριος, ία, ιον, *Ariſtot.* ζεφυρικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Zephyrus, ὁ ζεφυρος, υ, *Ariſtot.*

Zeugma, τὸ ζεῦγμα, ατος, *Gramm.*

Zingiber, ἡ ζιγγίβερις, εως, *Gal.*

Zizanium, το ζιζάνιον, υ, LXX.

Zodiacus, ὁ ζωδιακὸς, οῦ, *Poll.*

Zographia, ἡ ζωγραφία, ας, *Philoſtr.*

Zographus, ὁ ζωγράφος, υ, *Lucian.*

Zona, ἡ ζώνη, ης, *Plut.*

Zonarius, ὁ ζωνιοπλόκος, υ.

Zonula, τὸ ζωνιον, *Poll.*

Zoophthalmus, ὁ ζωοφθαλμὸς, υ, *Dioſc.*

Zoophyta, τὰ ζώφυτα, ων.

Zythopœia, ἡ ζυθοποιία, ας.

Zythopœus, ὁ ζυθοποιὸς, οῦ.

Zythus, ſ. Zythum, ὁ ζῦθος, ου, *Dioſc.* τὸ ζύθος, εος, *Theophr.* οἶνος κριθινος, *Athen.*

ΤΕΛΟΣ.